Sanctiss. Sacr. N. Jesu

Q.236

IVRIS

LVCERNAE BARTOLI à saxoferrato Commentaria in secundam Digesti noui partem, nunc primùm suo nitori restituta, solitisq; doctorũ inlignium additionibus illustrata.

Amice Lector, Errata aliquot, quæ præpropera typographorũ sedulitas nobis dedit, uideto collecta in huiusce uoluminis fine.

M D XXXVII

del Collegio della Sapienza di Perugia

Tabula rubricarum huius voluminis.

¶ Abigeis. Folio. 262.
Acceptilationibus. fo. 182.
Accusationibus ꝛ inscriptionibus. fo. 281.
Ad legem iuliam maiestatis. fo. 300.
Ad legem iuliam de adulterijs. fo. 302.
Ad legem iuliam de vi publica. fo. 320.
Ad legem iuliam de vi priuata. fo. 321.
Ad legem iuliam repetundarum. fo. 317.
Ad legem iuliam peculatus. fo. 338.
Ad legem iuliam de annona. fo. 338.
Ad legem iuliam ambitus. fo. 339.
Ad legem corneliam de falsis. fo. 326.
Ad legem corneliam de sicarijs ꝛ veneficis. fo. 322.
Ad legem fauiam de plagiarijs. fo. 340.
Ad legem pompeiam de parricidijs. fo. 325.
Ad senatusconsultum turpillianum. fo. 340.
Ad municipales ꝛ de incolis. fo. 429.
Administratione rerum ad ciuitatez pertinẽtiuz. fo. 445
Albo scribendo. fo. 439.
An per alium causa appellationis rescindi possit. fo. 410.
Appellationibus ꝛ relationibus. fo. 381.
Appellationibus recipiendis. fo. 402.
Apud eum ad quẽ appellatur aliam causaz agere compellendum. fo. 411.
A quibus appellare non licet. fo. 398.
Arborum furtim cesarum. fo. 240.
¶ Bonis damnatorum. fo. 377.
Bonis eorum qui ante sententiam mortem sibi cõscierunt. fo. 379.
¶ Cadaueribus punitorum. fo. 381.
Captiuis ꝛ postlimino reuersis ꝛ redẽptis ab hostibus. fo. 423.
Castrensi peculio. fo. 427.
Censibus. fo. 456.
Collegijs illicitis. fo. 264.
Concussionibus. fo. 261.
Crimine expilate hereditatis. fo. 263.
Crimine stellionatus. fo. 264.
Custodia ꝛ exhibitione reorum. fo. 295.
¶ Decretis ab ordine faciendis. fo. 446.
Decurionibus. fo. 438.
Duobus reis constituendis. fo. 102.
¶ Effractoribus ꝛ expilatoribus. fo. 263.
Extraordinarijs criminibus. fo. 259.
¶ Fideiussoribus ꝛ mandatoribus. fo. 123.
Furtis. fo. 215.
Furti aduersus nautas cauponas stabularios. fo. 238.
Furibus balnearijs. fo. 263.
¶ Incendio ruina naufragio. fo. 246.
Iniurijs ꝛ famosis libellis. fo. 247.
Interdictis ꝛ relegatis. fo. 380.
Iudicatum solui. fo. 192.
Iure fisci. fo. 411.
Iure immunitatis. fo. 443.
¶ Legationibus. fo. 445.
Libellis dimissorijs. fo. 409.
¶ Muneribus ꝛ honoribus. fo. 440.
¶ Nil nouari appellatione pendente. fo. 409.
Nouationibus ꝛ delegationibus. fo. 47.
Mundinis. fo. 450.
¶ Operibus publicis. fo. 450.
¶ Penis. fo. 363.
Pollicitationibus. fo. 451.
Popularibus actionibus. fo. 267.
Pretorijs stipulationibus. fo. 185.
Preuaricatoribus. fo. 262.
Priuatis delictis. fo. 212.
Priuilegijs veteranorum. fo.
Proxenetis. fo. 456.
Publicis iudicijs. fo. 268.
¶ Quando appellandum sit. fo. 400.
Que sententie sine appellatione rescinduntur. fo. 410.
Questionibus. fo. 348.
Quis ꝛ a quo appelletur. fo. 399.
¶ Receptatoribus. fo. 263.
Requirendis reis. fo. 346.
Rem pupilli vel adolescentis saluam fore. fo. 192.
Rem ratam haberi. fo. 203.
Regulis iuris. fo. 467.
Re militari. fo. 426.
¶ Sententiam passis ꝛ restitutis. fo. 381.
Sepulchro violato. fo. 259.
Si quis testamento liber esse iussus fuerit. fo. 236.
Si familia furtum fecisse dicatur. fo. 239.
Si tutor vel curator appellauerit. fo. 410.
Si pendente appellatione mors interuenerit. fo. 411.
Solutionibus ꝛ liberationibus. fo. 155.
Stipulatione seruorum fo. 117.
¶ Termino amoto. fo. 264.
Tigno iuncto. fo. 235.
¶ Vacatione ꝛ excusatione munerum. fo. 442.
Varijs ꝛ extraordinarijs cognitionibus. fo. 451.
Verborum obligationibus. fo. 2.
Verborum ꝛ rerum significatione. fo. 456.
Vi bonorum raptorum. fo. 241.

¶ Finis.

De verborum obligationibus. 2

¶ De verborum obligationibus. Rubrica. a

a ¶ Dictum est. ff. de obligationibus in genere. sequitur videre de obligationibus in specie. Ideo ponit rubricam de verborum obligationibus.

1 ☞ Stipulatio non concipit nisi vtroq; loquente ꝛ sermonis efficaciam intelligente.
2 Stipulatio quibuscasibus fingatur. vbi fauore dotis ex cursu temporis.
Patientia in iudicio sine vocis expressione habet vim stipulationis. z
Ex contumacia fingitur stipulatio. o
3 Interrogatio precedit ꝛ responsio sequi debet vt stipulatio valeat. e
4 Infãs nõ pt stipulari nisi i. l. seruũ. ff. rẽ pu. sal. fo. f
5 Stipulatio non ꝺbitur per epistolã sed probatur.
6 Sponsalia cum stipulatione nõ contrahuntur inter absentes. alias sic. 3
7 Mutus ꝛ surdus qui intelligit ad motum labiorũ non potest stipulari.
Dñs Bell⁹ de cuguꝺio itelligebat ad motũ labioꝝ
Visus vbi req̃rit nõ sufficit si pcipiat p intellectũ.
8 Stipulatio potest concipi inter absentes dummodo se exaudiant.
Presentes ꝺici possunt existentes in diuersis locis dummodo se exaudiant.
9 Mut⁹ iubet. scriptura abñs. p epłam surd⁹ verbo
Mutus an stipulari possit.
Mutus si nihil intelligit equiparetur infanti: si aliquid pupillo.
10 Surdus non stipulatur ꝛ licet intelligat ad motum labiorum indiget curatore.
11 Surd⁹ ꝛ mutus ꝙ quis sit qualr ꝓbat. r emissiue.
Surdus ꝛ mutus potest contrahere licet non per stipulationem. b
12 Stipulatio quid sit. remissiue.
13 Stipulatio quare ꝺicatur stipulatio. vbi ꝙ ab interrogante tanquam nobiliori.

Stipulatio non

potest. ¶ Lex nostra diuiditur in septẽ partes ꝑm Jac. de are. Primo dubitat vtrũ stipulatio reddat inutilis rõne personarũ. Scõo vtrũ reddat inutilis rõne interualli temporis. Tertio vtrũ reddat inutilis rõne defect⁹ verborũ seu forme. Quarto vtrũ reddatur inutilis ratione diuersitatis in qualitate interrogationis ꝛ responsionis. Quinto an reddatur inutilis rõne diuersitatis in quantitate. Sexto an reddat inutilis ꝓpter adiunctã rem in sermone. Septimo an reddatur inutilis ꝓpter diuersitatẽ loquele. ꝛ ꝓsequor per
b partes. Stipulatio b nõ põt ꝓcipi nisi vtroq; loquẽ
c tec ꝛ sermonis efficaciã intelligente. h. o. † Doc
d principiũ diuidet in tres partes. primo ponit diuisionẽ. scõo illationẽ. tertio cõfirmationẽ. scõa ibi: ideo. tertia ibi: si quis igit. In tex. ibi loquente: subaudi ꝛ f
sermonis efficaciã intelligente. ¶ Op. habet hic ꝙ stipulatio non põt ꝓcipi ꝛc. ff. de ado. l. non enim aliter, seq. Jac. de are, soluit ꝙ ibi in stipulatione ficta. b in va. vos habetis alios casus in q̃b⁹ fingit stipulatio vt in l. j. C. de rei vxo. ac. Itẽ ex cursu lõgi tpis. vt. l. cum de in rẽ ff. ff. de vsu. Itẽ † patiẽtia⁹ simplex in iudicio sine expressione vocis hz vim stipulationis: vt. ff. de fideiuss. e tu. l. f
cũ ostendimus. in fi. ꝛ. j. q̃. ap. nõ li. l. j. in quadã addi. Dy. sup glo. Itẽ in. l. fi finita. ff. elegãter. ff. de dã. in
fec. vbi ex cõtumacia fingit stipulatio. ¶ Quero † vtrũ debeat precedere interrogatio ꝛ seq̃rẽsio: ꝛ an sit de substãtia: ita ꝙ quersio ordinis vtiet. ꝛ vt ꝙ de substãtia sit. qõ verũ est: vt. l. j. C. de vsu. ꝛ. l. obligamur. ff. vbis. ff. ti. j. ꝛ no. isti. e. ti. ꝛ ꝑn. ꝺ b
vt facere tex. j. e. l. ff. cũ adiicit. sibi 4
ꝺicã. ¶ Op. ꝺz b neq; mut⁹ ꝛc. † vt ꝙ infans possit stipulari vt. l. fuũ. j.

a ¶ Adde Jesu Christi presidio semper inuocato. do. Alex. tangit hic in rubrica. An rubrice possint allegari ad decisionem causarum ꝛ an cum rubrũ est generalius nigro restringatur per nigrum. qui etiã post ipsum posui in. l. j. ff. si cer. pe. ꝛ ibi posi
tis add ẽt
Abb. cõsi. xvj. incip. in pñti cã
ij. lib. inq̃
tum etiam tangit. de donatio.
Cõstã. ad
de ꝙ Ab. cõsi. lxxx
iiij. j. li. ꝺi
cit ꝙ non esset ꝓcul ab † heresi reuocare id i ꝺubiũ
ꝺum etiaz tangit de aliis donationib⁹ imperatorũ.
adde Bal. ꝑsi. cclxxvij. li. iij. Oldr. consi. ccxxxj. in fi. De ptãte pape in bonis ecclesie Bal. consi. cc
lxxiij. iij. vo. ꝛ cõsi. cxc. ij. lib. ꝛ cõsi. cccxxxiij. j. vo. ꝛ de do. regis ꝙ Pau. de ca. ꝑsi. lxxiij. Oldra. cõsi. cxcv. ꝛ inq̃tũ tangit an si mulier iuret sup ꝺctu sit de bñficijs certioranda. ꝛ quid etiã de minore. ad de Bal. ꝑsi. iiij. ꝛ. xlvij. ꝛ cõsi. cxxxiij. li. iij. ꝛ consi. cccxc. lib. ij. ꝛ consi. xl. v. lib.
¶ Stipulatio non potest. vide tu Alexan. in consi. xij. in. j. colum. ꝛ seq. volu. j.
c ☞ Andre. Pomate. ¶ Utroq; loquente. vide Alexan. consi. xij. colũ. j. ꝛ. ij. volu. j. ꝛ Panor. in. c. cum contingat. col. pe. de iureiur.
o ¶ Item patientia simplex. facit in simili qõ ponit Bal. de ꝓcur. apud acta constituto in. l. inuitis. in fi. C. de ꝓcu. Et i simili Oꝛia. in trac. de arbi. i. iij. char. i. j. ꝛ. ij. col. de arb. de arbitratore ꝺato apud acta vt ꝑsumat acceptasse onus iniunctũ hz nõ rñ
ꝺeat. ꝛ vide Feli. qui ponit aliqua in simili in. c. qñi ꝺ. col. vij. v. ꝛ tenẽdo. de ꝓba. ꝛ in. c. fraternitatis. co. iiij. ꝺ test. ꝛ i. c. nõne. co. iij. v. ij. regu. de ꝑsum.
e ☞ Andre. Pomate. ¶. ff. de fideiusso. ad hoc bene facit qõ in ffi. Bal. de ꝓcuratore apud acta cõ
stituto. in. l. minus. in fi. C. de procur. ꝛ in ffi. ctiã Oꝛia. in trac. de arb. in. iij. char. in. j. ꝛ. ij. col. de arbitro ꝛ arbitratore apud acta ꝺato vt ꝑsumat acceptare onus iniunctũ hz nõ rñ
ꝺeat. ꝛ vide aliquid ꝙ confirmatione Feli. in. c. qñi cõtra. co. vij. ver. tenendo de ꝓba. ꝛ colũ. x. ver. scõa conclusio. et in c. fraternitatis. col. iiij. de testi. ꝛ in. c. nõne. col. iij. in versi. secunda regula. de presump.
¶. ff. cum ostẽdimus. Adde ꝑm Bal. ibi vt refert ꝛ sequit Alex. ꝺ ꝙ ibi cõcurrebãt tria sez color iudicũ: fauor pupilli: ꝛ scriptura: ideo fingitur stipulatio. qõ nõ esset altero predictorũ cessante.

a ✠ Andre. Pomate. ¶ Crederem contrariū no-
quotiescūq. Jn aliquo actu re requiritur aliqs
certus ⁊ specialis sensus is qui omnes alios co-
poris sensus sub se comprehendere aptus esset vt
est glo.no.in.c.testes.iij.q.ix.voluit Bal.in.l. te-
stiuz.ff. de
testi. vnde
dicit bal.
in.l. de q̄-
bus. ad fi.
ff. de legi.
q̄ si vnus
dicat se audiuisse alius vero dicat se vidisse q̄ erūt
cōtestes.⁊ etiā dixit in rub.C.de pba.q̄ si tollere
tur omnis pbatio tñ nō tolleret illa q̄ fit p inspe-
ctionē oculorū.⁊ q̄ visus sit cōprehensibilis oīum
aliorū sensuū tenet expresse Bar.in.l.ij.§.pe.cir-
ca mediū.s.de aqua plu.ar.circa hoc vide etiā ali
q̄d p Pau.de ca.in.d.rub.C.de.pba.⁊ Bal.in.l.ō
negantē.C.ad.l.aq̄l.⁊ p eū in.l.fi q̄s testib⁹. in fi.
C.de testi.⁊ p Jmol.⁊ cano.in.c.fraternitatis. de
frig.⁊ malefi.quorū deci.ibi sequit Bal.ī.l.ſ.C.
sen.rescin.nō pos. Alex.cōſi.clxliij. ſtātibus his q̄
narrata sunt in.viij.co.⁊ bñ facit q̄ hr Apoc.ſ.cō
uersus fit vt videret vocē iūcta glo.in.ij.exposi.et
q̄ hr Exo.xix.cūct⁹ aūt pplsvidebat voces.⁊vide
Bar.in.l. ſi titio.§.de leg.ij.⁊ Alex.cōſil.cxliij. in
pri.vo.ij.⁊ ꝓpo.in.c.fedes.x.di.⁊ q̄ notāter intel
ligit derogatū pbationi q̄ fit p oculos vide Ale.
cōſi.xxxv.in.iij.col.in ꝑn.⁊.lxiij.in pe.col. vol.iiij.
⁊ glo.in.c.ad nostrā.iij.in ꝟbo requirit de iureiu.
⁊ do.prepo.in.c.fides.x.di.⁊ pe.⁊.lſ.col.ij. ⁊ ver.
v.no.de.pba.⁊ in.c.cū cām.col.vij. ver.circa istaz
cōclusionē de testi.⁊ Bar.ꝓſi.ccv.col.ij. ⁊ aliquid
in fili p Barba.cōſi.xlviij.col.x. ⁊ se.vol.ſ. ⁊ vide
gl.Jo.xx.ad fi.inverbo.⁊ vide man⁹meas.⁊ Pau.
post Bal.in.l.ſ.§.de his que in testa. delē.⁊ Bal.
c.cum causam.in.ſ.parte.⁊.ij.col.⁊ vſ.se.in.c.pre-
terea.eo.ti.⁊ Alex.cōſi:xxtiij.col.ij.vol.ij.

b ¶ Reqrit visus.⁊c. vide circa hoc Pau.de cast. in
rub.de.pba.⁊ Alex.cōſi.cxliij.in ꝑn.vol.ij. ¶ Cardi.
Alex.in.c.fides.in.prin.x.dist. vide etiā Alex.in cō
ſi.xxxv.col.iij.⁊ in cōſi.lxiij.in pe.col.vo.iiij. Pa-
nor.cōſi.lſ.col.x.ver.x.vol.ſ.⁊ Feli.in.c.pe.col. de
pba. Barba.ꝓſi.xlviij.col.x.volu.ſ. Bar.in.consi.
ccv.colum.ij.

c ¶ Eq̄parat.alr loqr bar.ī.l.ſ.ſi ff.ō bo.pos.fur.

d ¶ Equiparat pupillo. Adde q̄ Pau.de ca.hic ōt
q̄ mittat de vt dicto Bar.⁊ q̄ reph̄edit p Ang. et
Bal. quos ipse sequit q⁊ cū intelligit equiparat
maiori vt ipse bar.voluit in.l.multū.§.de acq̄.he-
re.in.l.fi.de bo.pos.infan.fu.⁊ inquātū Alex.re-
fert Ro. inferre ex no. q̄ q̄ nō est pñs nō ꝺr loqui
ad statutū puniētē loquentē cū bānito vt non ha-
beat lo.ū in loquēte p epistolā qō dicit nō differ-
re ab illa.q.an statutum puniens delinquentē cō-
prehēdat mandantē vltra remiſ. suas. adde quod
consuluit Bal.consi.liij.li.iij.super statu Medio-
lani.quibus cauet q̄ nullus corpaliter puniat nisi
l. municipali caueat:altero cauet q̄ homicida ca-
pite puniat: ita qō statim moriatur.qō mandans
homicidium fieri non debet capite puniri.

5 §.de dona.inter vir.⁊ vxo.⁊.l.ſ.C.e.Sol. ✠ nō cō
trahit p epistolā:sed prius cōtracta p epistolā p
batur vt in.l.publia.in fi.ff.depositi. ¶ Opp. de.l.
itij.⁊.v.§.de spon.glos.nō soluit hic. sed soluit in
§.item verborū.insti.de inuti.stipu.⁊ Dy. hic ✠ q̄
quandoq̄ sponsalia possunt cōtrahi p stipulatio-
nē ⁊ tūc inter absentes nō cōtrahunt. Q̄nq̄ cōtra
hunt sine stipulatione:⁊ tūc etiā inter absentes cō
trahunt. Quero ✠ q̄d si est surdus ⁊ mutus talis
qui intelligat videndo motū labiorū. vt est.d.Lel-
lus de gabrielis de eugubio q̄ ppter sui magnā p
spicaciā:ꝫ non audiat oīno tñ ad motum labio-
rum eius cuncta secrete loquētes intelligit quate
nus ei⁹ visus ptēdit:⁊ quosdā alios vidi: vtrū po-
terūt stipulari. Et vī q̄ sic: q⁊ intelligūt efficaciā
sermonis. ¶ Credere ꝺrīū[a] q⁊.l. reqrit q̄ itelligāt
p sensum audit⁹ ⁊ p sonū vocis.vt.l.ſ.in fi.§. ti.ſ.
nō p motū labiorū seu alio nutu. q̄ esſi dſia inter
motū labiorū ⁊ digitorum vel humerū q̄d⁹ fit mot⁹:
certe nulla. sīle in illis in q̄b⁹ requirit[b] visus non
sufficit si alio mō p̄cipiat p intellectū:vt.l.ij.in ꝑn.
§.de his que in test. delē.sed si vocē p̄ciperet quis
auribus:sīam vero p̄ciperet motu sufficeret.vt vi.
debitis in.§.ſi quis ita.ſ.e.l.⁊.§.ti.ſ.l.ſ.in fi. facit
ſ.ea.l.§.vltri. ¶ Pone q̄ ✝ aliqui nō sunt p̄sentes.
nec stāt simul:sed vn⁹ invna pte ciuitatis seu came
ra ali⁹ in alia an possint stipulari. vī q̄ nō:q⁊ abs en
tes:sed certe ex quo possunt se exaudire clamādo
pñt dici p̄sentes.⁊ absentes hic accipiuntur qui
nō possunt exaudire se. vt not.in.§.itē verborum.
insti.de inuti.stip.aliter ōr absens: vt.l.p̄sens.§.
de pcu. ¶ Op.de.l.ſ.§.pe.§.ti.ſ.So. hec exceptio
in infante nō loquit. vel dic q̄ si q̄s vult sibi aliq̄d
stipulari ⁊ tūc caderet ī infantē. ¶ Opp.pupill⁹ nō
pōt iubere.vt.l.ſ.§.ſi pupill⁹.§.q̄ iussu.dic autori-
tate tutoris. vel hic excipias infantem.⁊ hoc mihi
plus plz. ¶ Quero ✝ qualiter mut⁹ iubeat.dic scri-
ptura vt.l.discretis.C.q̄ testa.facere pos.⁊ nutu vt
§.de leg.iij.l.nutu.⁊ absens p epl̄am:sed surd⁹ pōt
p̄cipere ꝟbo. Sed vī q̄ nō possint stipulari: q⁊ isti
equiparant furiosis.⁊ pupillis.vt.l. fulcinius.§.
adeo.in fi.§.ex quib.cau.in pos.ea.⁊ insti.de cura.
§.ſ.Sol. q̄nq̄ est talis mut⁹ qui oīno nō intelligit
iste eq̄parat infanti q⁊ iste nō intelligit. Q̄nq̄ alt
quid intelligit ꝛpfecte ꝫ nō audiat nec q̄ loqui pos
sit iste equiparat[d] pupillo: vt.l. seruo iuncto.§.pe.
§.ad treb. qui tex. est valde no. ad b.⁊.d.§.adeo. vñ
in pupillo requirit tutoris autoritas.⁊ idē in mu-
to. ¶ Sz q̄d ✝ de surdo tñ. vī idē: vt.d.§.ſ.insti. de
cura. q̄ est verū si oīno nō audiat alīs secus vt.§.
ti.ſ.l.ſ.in fi.de leg.tut.l. pe.⁊.l.fi. Sed si esset talis
surd⁹ cui⁹ infirmitas nō esset ei nociua q̄n possit
gerere negotia sua.vt in eo qui per motū labiorū
cōprehēdit.tūc puto q̄ nō eget curatore: vt.l. q̄ſi
tū.in fi.§.de re iud. ¶ Qualiter ✝ aūt pbet mut⁹ ⁊
surdus dictū est in.l.ſ.in fi.§.ti.ſ.⁊ sic poterit face
re ceteros contractus preter stipulationē. ⁊ circa
hoc vide que dicā in.§.ſi quis ita.ſ.ea.l. ¶ Quero
✝ quid est stipulatio. Rñdeo quedā verborū oblig.
illud nil est dicere.nā stipulatio est ꝺct⁹ ⁊ aliud est
cōtractus:aliud obligatio: vt.l.ſ.§. de pac. Bre-
uiter stipulatio est vt dicit tex.in.l.v.§. stipu.ſ.eo.

¶ Ulterius

a ¶ Ulterius quero ✝ quare dicitur stipulatio. et
dicit ab interrogāte:q⁊ nobilior pars sui. vt pro
batur insti.quib.mo.tol. obli.§.idem. ꝫ econtra
quādoq̄ reperiatur.vt.l. si nō sortē.§. penul.§.
de cōdi.inde. vnde dicitur stipulatio. dicvt in gl.

1 ☞ Longū interuallū iter interrogationē ⁊ rñ-
sionem non vitiat stipulationem ⁊ est vnius dici.

2 Magnus interuallum inter interrogationem et
responsionem quādo vitiet stipulationem.
Actus interueniens inter interrogationem ⁊ re-
sponsionem quando vitiet stipulationem.

3 Dictio incontinenti qualiter accipiatur.
Adde tu pulchre vltra ordinarios hic de ista di-
ctione ⁊ dic per cepol.in trac.de simula.contra-
ctuū col.ix.⁊ per do.Maria.sozi.vltra Henri
cum bohic in.c.ſ. col.ij.de mu.peti.

Qui presens. Omissio responsionis
vitiat stipulationem:
nō modicū interuallū.h.d. ¶ Opp.de scipso ad
scipsum. Rñde in prima parte recessit ⁊ nūq̄ fuit
sibi responsum. Jn secunda parte statim redijt ⁊
fuit sibi responsum. Op.de.l.continuus. in prin.
ſ.eo.Solu.vt in gl.que incipit incontinenti sine
magno. Tenet ergo glo.✝ ista q̄ lōgū interual-
lū nō vitiat stipulationē. Sed ista glo.male dicit
per.l.duos.in fi.ſ. de duo.re.⁊.l. si ex duobus.e.
tit.⁊ credo q̄ sit longū interuallū vnius dieī[a] vt
d.l.si ex duobus.⁊.l.cōtinu⁹. in prin.ſ.e. ¶ Alte
rius dicit q̄ si iterueniat actus extraneus qō act⁹
in medio veniens vitiat stipulationē. Cōtra. C.
de testa.l.ambiguitates.⁊.l.cū antiquitas. Sol.
ibi necessarius nature actus fuit qui nō nocet: ℞
2 de alio actu. Distingue ergo ✝ aut inter interro
gationē ⁊ responsionē habeat magnū interuallū
⁊ vitiat.vt.l.si ex duobus.in prin.⁊.l.duos.ſ. tit.
ſ. aut nō interuenit longū interuallū. ⁊ tunc aut
nullus actus interim est factus. ⁊ nō vitiat: vt.l.
cōtinuus.in prin.ſ.eo. ⁊ hoc,§. Aut aliqs actus
interim est factus.⁊ tunc aut ex necessitate natu-
re ⁊ nō vitiat vt.l.cū antiquitas. C.de testa. Aut
erat actus nō ō necessitate nature: ⁊ tūc aut erat
de pertinētijs contractus ⁊ non vitiat:vt.l.duos
reos. in fi.ſ.ti.ſ. Aut nō erat de pertinētijs. ⁊ vi
tiat vt.l.cōtinuus.in prin.ſ.e. ¶ Op. de.l.quod
3 ✝ dicimus.ſ.de solu.vbi aliter accipit incōtinen
ti:vt.l.si debitori.§.de iudi.⁊.l.ſ.§.item si ita.§.
ad.l.fal. Solu.hec loquela statim ⁊c. secūdū di-
uersitatē casuum aliter ⁊ aliter accipit. ⁊ quādo
loquit de actu ex quo oriē stipulatio debet intel
li p̄out dicit in.l.in bonefidei. C.de pac.⁊.l.ij:
de edil.actio. Quādoq̄ de actu executiuo obli-
gationis. tunc dicit magnū ⁊ paruū interuallum
c ad arbitriū iudicis:vt.l. quod dicimus.ſ. de sol.
Quandoq̄ accipitur in alia materia:⁊ tūc aliter
⁊ aliter accipit:vt.l.ſ. C.vnde vi.⁊ ibi no.p Ey.
⁊.ſ. de vi ⁊ vi arma.l.iij.§.eū igitur. vbi per glo.

4 ☞ Consensus per interpretem colligi pōt non
tamen signis.

2 Si nō valet quod agovt ago:non valet vt valere
potest ⁊ qualiter procedat.nu.5.

3 Testator si interrogatur:vis tu dimittere bona
tua tali.⁊ responderit cui alij quam sibi quod vi-

✠ And. Pomate.
¶ Unus dici. an autē intelligat de die naturali
an artificiali iuxta gl. ⁊ no.in.l. more romano.§.
de ferijs.deci⁹ b dicit q̄ q̄n lex loqt de die ⁊ ō his
q̄ pñt fieri de nocte itelligit de naturali als sec⁹
ꝫ stipula
deatur relinquere. tio de no-
Causa si est cōmissa tribus quorum cte pōt fie
vnus dixit titium cōdēnandū alius ri ergo ⁊c.
absoluendū ⁊ alius dicat nō video confitet q̄
cur nō sit cōdemnādus hic tertius dicta sunt
videtur condemnare. in supiori
Juramentum interpositū super cō notabili ex
tractu quod habeatvim clausule vt his q̄ ha-
actus valeat omni meliori mō quo bent p do
valere potest. cto. ī.d.l.
Surdus ⁊ mutus cōtractus si intel- more.⁊ in
ligunt ad motum labiorū cōtrahe- c. ꝓsuluit.
re possunt in his que cōsensu per- extra ō of
ficiuntur. fi.de leg. ī
Stipulatio inutilis interposita sup ℞ſi.§. C.
cōtractu als de se obligatorio non de test. et
vitiat secus si cadit super facto qō an act⁹ et
de sui natura non cadit in formam q̄ ⁊ qō tē
alicuius contractus. poris iter
Quādo in instro nō cōtinet mutuū. uallū iter
sed sola cōfessio mutui: tunc ex cō- interroga
tractu mutui nō agitur nec ex stipu tionē ⁊ tñ
latione.sed certi conditione. vitiet sti-
Statutū q̄ instra guarētigiata exe pulationē
quant habebit locū in cōtractu su vide alex.
per quo stipulatio inutilis fiunt in- cōſi. cvij:
terposita. ⁊ est cōmunis intelligen col.fi.vo.
tia ad bar.hic. ſ. ⁊ areti.
Si q̄s ita. Sufficit q̄ ad lxxſ.colū.
obligationē cō fi.⁊ nō ab
sensum colligi ex ꝟbis p interpta re Alexā.
tionē[b] sec⁹ si ex signis ⁊ actib⁹ col- x.colū.iij.
ligit.h.d.Mo.✝q̄ sufficit colligi p vol. p̄ncō.
interptationē. Sc̄ō not. ✝ si non ✠ And. Po
valet q̄ ago vt ago nō valet vt va- mate.
lere pōt: q⁊ inutilis stipulatio ℞ nō b ¶ Ex ver
valet vt pactū. Op.ſ.pri.§. vbi rñ bis p iter-
sio ꝺr esse cōsonās interrogationi. pretatio-
Sol.hic ex ꝟbis ei⁹ colligit ⁊ suffi nem. Jn
cit. ¶ Jstud ✝ principiū allegat p hac,mate-
Pe.ad.q.q̄dā iterrogat⁹. vis tu di ria vide
mittere bona tua tali⁹ dixit ille cui bart.in.l.i
gerit.col.
iij.ff.de acq̄r.here. Mathe.in nota. suo. xxvij.⁊
fed.consi.cxlix.

¶ Videt dimittere. Adde ⁊ intellige ꝛm pau.de ca.
cōcurrētib⁹ duob⁹ de q̄b⁹ in.d.§. ꝓpositū.ſ.q̄ in-
terrogatio precessit ⁊ q̄ testes fuerint ad id cōuo
cati.adde tertiū ꝫ.d. Alex.nō dicat sed pau.q̄d
interrogationē faciēdā aliquis nō sit submissus ⁊
informatus vt sic interroget alle. Jo.an. in addi.
ad spe.in ti. de testa.§.in premiſ.in addi.q̄ incipit
pileus.cui accidit iste casus in p̄sonā vroxie.tu
adde ro.cōſi.cccvj. adde ad quartū qō possit arti
culate loqui.vt in iuribus.§. alleg.⁊ de itellectu
d.§.ꝓpositū. vide pau.de ca.cōſi.clxxix.

a ✠ Andr. Pomate. ¶ Facit ad.q. vide Feli. i. c. venerabilis. col. xvj. ver. neq; credis. de excep.

b ¶ Cur non sit. Adde quid si iudex pronuntiat titiū cōdēnādū in. x. an videat cōdēnasse. alex. refert Bar. in. l. j. C. si aduer. li. tenere q nō. ⁊ Joā. and. a
inaddi. ad
Spe. in tit. de excep. §. viso. ℣. c porro. in additione q̄ incipit dat intelligere. imo. alteri quā sibi vellem dimittere: an videat dimittere: Et pet. determinat q̄ videtur dimittere: vt in isto text. qz si est sic in cōtractibus: multomagis in testamētis cū in eis fiat plenior interpretatio: vt in. l. in testamētis. j. de regu. iur. Sz cōtra hoc b
bal. ⁊ Ro. hic cū quib⁹ ipse trāsit qz tract⁹ futuri tpis nō spectāt ad iudicē. l. j. i prin. §. de vsu. tu dic q̄ ang. cōsi. ccxlix. incipiē. de liberina. idē tenet q̄ hic in vlt. col. ⁊ ibi ponit qualiter intelligit c
dictū bar. in. d. l. j. ibi vide. Et inp̄tū alex. tāgit 5
q̄ sufficiat exprimere verbum condēno p equipollens. adde ang. cōsi. cclxxv. vbi dicit sufficere si iudex dicat dico titium debere. si ex tribus iudicibusvnus condēnat in. x. alter in. l. alter in. xxv. qō valeat sententia condēnantis. in. xxv. voluit Paul. de castro. consi. xviij.
c ✠ And. Pom. ¶ Cū ergo ⁊c. vid Fed. p̄si. clxiij.
d ¶ Verbis ciuilibus. Adde. d. alex. dicit q̄ bal. i. l. ex tribu. reprobat illam glo. qō idem bal. cōsi. cxl. lib. j. dicit illā glos. singulare tamen q̄ illa q̄ est in §. extraneo est vltima facta p accur. ⁊ q̄ nō est verū q̄ si nō vz q̄ ago vt ago valeat vt valere pōt q̄ contrario modo valere pōt. Sz demū q̄ siti modo d
vt. d. l. non codicillum. ⁊ constat q̄ directa ⁊ obliqua non sunt eiusdem speciei. sed cōfundunt ⁊ habent rationem contrarietatis in se: vt. §. ad trebe. l. si heres. vbi directa absorbet obliquam in se confundendo.
e ✠ And. Poma. ¶ Est defect⁹. vtō Ro. cōsi. cccc/xcvj. in primo dubio. ℣. Sz q̄d si sup not. §. fili⁹. in l. cū pr. §. de leg. ij. vbi inquit hoc locū ētī p̄ctib⁹ ⁊ vide barba. cōsi. xxv. col. ⁊ seq. vol. j. ⁊ consi. xliij. col. xij. vo. ij. ⁊ p̄si. lij. col. ix. eo. vol. ⁊ p̄si. lv. colū. xvj. vo. ij. ⁊ roma. cōsi. clxxvj. col. pe. ⁊ alex. p̄si. xij. col. fi. vo. j. ⁊ are. cōsil. lxj. ⁊ Soci. consil. lxvj. col. f
lxxv. ver. sed quando interponitur ibi p cōfessionē vide ad hoc Feli. in. c. venerabilis. co. vij. ⁊ sequen. de excep. 6
f ✠ And. Poma. ¶ Et tunc idē. istō reprobat ro. g
p̄sil. ccccxlvj. ici. ppōsite cōsultationis col. ij.
g ¶ Fuerit iuratū. adde bal. p̄si. clix. lib. j. bar. i. l. si q̄s in p̄i. testi. de leg. iij. ⁊ i. l. oēs ppī. in. iij. q. p̄i 7
cipali. §. de iust. ⁊ iure. ⁊ in. l. eā quam. ver. sextus casus. C. de fideicō. ⁊ ange. i. l. hi qui accessionis. j. de fideius. ⁊ bart. in. l. si quis maior. C. de transact. ⁊ Alex. in p̄sil. xxxj. ij. vol. ⁊ in consil. xxviij. vo. j. bart. cōsi. xxv. col. viij. vol. j. ⁊ cōsi. xliij. col. xij. volu. ij. Ro. p̄si. clxxvj. co. pe. ⁊ dñm alex. existente bar. ange. in. l: sed si quis. §. quesitum. §. si quis cau. ⁊ imol. in. c. cum contingat. de iureiur. dicit q̄ susceptio iurata omnium periculo non s
obligat ad casum fortuitum. adde q̄ ipse cōsuluit cōsi. iij. li. ⁊ p̄si. lxj. li. iiij.

facit. §. de testa. l. fi. Sol. ibi sunt verba iactantia plata testibus ad hoc nō adhibitis: sz hic fuerūt verba dispositiua adhibitis testibus ad hoc ⁊ alio interrogāte. p quo facit. §. de leg. iij. l. pāphilo. §. ppositū. ¶ Item[a] facit ad. q. † omissus fuit trib⁹ q̄ cōsulerēt. an titius sit cōdēnād⁹ ⁊ vn⁹ dixit cōdēnandū esse alius dixit absoluēdū: tertius dixit nō video cur nō sit[b] cōdēnandus: certe iste tertius videt cōsulere q̄ sit cōdēnādus: ⁊ p istū text. ⁊ p hoc facit. l. vxorē. §. cōcubine. §. de leg. iij. p respōsionē Papiniani. ¶ Op. de. l. si vnus. §. si acceptilatio. §. de pac. Glo. soluit hic ⁊ bene in se. sz tamē diuinare est. sz glo. aliter ⁊ melius soluit in. l. j. §. eū q̄. §. de cōsti. pec. qz aut tractamus de obligatione dissoluēda: ⁊ tunc si nō valet ⁊c: vt ibi. ⁊ de hoc si nō valet qō ago dic vt Dy. ponit hic ⁊ parū addit ad glo. do. Dy. ponit in. l. nō codicillū. C. de testa. lz nō pfecte ponat. Cū ergo[c] q̄rit † vtrū qō ago si nō valet vt ago: valet vt valere pōt. Dic aut cōstat disponentē valere voluisse vt pōt ⁊ valeat vt. §. de codi. l. j. ⁊. §. de codicil. l. fi. ⁊ hic in gl. Aut nō apparet. ⁊ tunc aut inter id quod agitur ⁊ id quod agi potest solum est differentia in com modo ⁊ nō in cōstituēdi modo: aut est differentia in cōstituēdi mō. primo casu valet vt valere pōt vt l. si tā angusti. §. de ser. ⁊. l. via. §. de serui. ru. p̄di. si vero est differētia in mō cōstituēdi. ⁊ tūc aut in his q̄ depēdēt ex volūtate vnius. ⁊ tūc aut loquimur in dispositione totali ⁊ nō valet vt valere potest: vt. l. nō codicillū. C. de testa. aut ō parte illi⁹ ⁊ valet vt. l. filius. §. vt quis heredem. §. de leg. j. ⁊. l. verbis ciuilibus[d]. §. de vulga. ⁊ pup. l. sceuola. supra ad trebel. aut in his que depēdent ex voluntate duorū: ⁊ tunc aut de obligatione contrahenda. ⁊ si non valet vt agitur: tunc non valet vt valere potest vt hic. ⁊. l. j. §. eū qui. §. de cōsti. pe. Si de obligatione dissoluenda: tunc aut est defectus[e] in forma. ⁊ si nō valet vt agitur non valet vt valere potest. vt. l. an inutilis. j. de accep. ℣m vnaz lectu. aut est defectus in materia: ⁊ valet vt valere potest: vt. d. l. an inutilis. j. de accep. secundū aliā lectu. ⁊. l. acceptolatuz. j. de acceptila. ⁊. l. si vnus §. si acceptilatio. §. de pac. aut est defectus in causa efficienti: hoc est in p̄sona: ⁊ tūc[f] idem quia valet vt valere potest. ar. gu. eius quod no. j. e. l. multum. ⁊. §. de procura. l. quacunq; ratione. ⁊ dixi in d. l. an inutilis. ¶ Sed quid † si super tali stipulatione fuerit iuratum[g]. Respondeo videntur partes dicere q̄ valeat vt melius valere pōt: vt. l. cū pater. §. filius. §. de lega. iij. vbi est no. ter. ¶ Secūdo † q̄ro quid in cōtractibus qui quotidie celebrantur per illum surdum qui intelligit ex motu labiorum de quo dixi in p̄in. l. cum omnes cōtractus fiant hodie per stipulationem. Respondeo valebit cōtractus tanq̄ sine stipulatione celebratus. hoc dico intelligi in illis cōtractibus qui possunt contrahi cōsensu. nam intelligere ex illorum labiorum motu vel quouis alio signo est idē qō intelligere p nuncium vt dicit tex. in dicta. l. seruo inuito. §. penul. Nec obst. † si dicas negotium peccat in forma vt in hoc. §. ⁊ vbi tractat de obligatione contrahenda: vt, §, dixi. quia illud verum

est

est q̄n stipulatio interponit super aliquo facto qō a
de sui natura nō cadit in formā alicui⁹ ℣ct⁹: vt si p̄missio fiat ex mera liberalitate vel promittebat pecuniā tāq̄ debitā cū nō esset aio donādi. vel nō antea debitā aio donādi vel nō: vt in. §. eū q̄. l. j. de cōst. pe. Sz q̄n interponit sup aliquo ℣ctu de se obligatorio: vt sup mutuo sup emptiōe ⁊ vēdi. et si. ⁊ tūc inutilis stipulatio nō vitiat actionē oriri ex vtili ℣ctu: vt. l. si ita stipulat⁹. §. chrysogon⁹. j. eo. ⁊. l. certi cōditio. §. q̄n. §. si cer. pe. ⁊ q̄n ibi no. Et
9 iō † dicere si instrō nō cōtinet mutuū esse ℣ctum: sed confessio mutui recepti q̄ nō posset agi ex eo ℣ctu: sz dz agi certi cōditione ex mutuo: ⁊ p̄bat p
a cōfessionē[a] cōtentā in instrō: non tamē q̄ ex instrō
10 posset agi hoc est ex stipulatu. Dec vera † de iure cōmuni: sed ex forma statutorū si sunt talia instrā guarentigiā cōtinentia que habent vim sententie seu precepti facti vt in cōfessum. ⁊ tunc forte aliud deberet dici: sed qz talia statuta sunt facti nō pōt mutari nisi verbis statuti diligenter inspectis: ideo per te ipsum dispice.
1 ✠ Tpis diuersitas inter interrogationē ⁊ respōsionem vitiat stipulationē ⁊ mutat substantiam ⁊ qualitatem obligationis.
2 Diuersitas in q̄uantitate rsionis nō inualidat stipulationem si illico sequatur complacentia.
Ver. cum adijcit q̄ referatur siue diuersitas sit in qualitate siue quantitate.
Clausula in medio posita q̄ refertur ad vtrūq;.
3 Reus qui respondet se non habuisse pecuniam: ⁊ si habuit q̄ expendit in negotijs actoris non dicitur simpliciter respondere ⁊ habetur pro confesso stante statuto q̄ non respondens simpliciter p confesso habeatur.
Simpliciter idest pure ⁊ sine duplicitate.

Si quis simpliciter + in qualitate obligationis inter interrogationem ⁊ respon/ 3
sionem vitiat stipulationem: nisi diuersitas illico p̄placuerit. h. d. Et diuidit primo ponit diuersitatem in cōditione. secō in tpe. tertio ibi cū adijcit. limitat p̄missa. gl. magna nō venit declarāda hic. sed ipsam statim declarabo infra. §. sz si mihi pāphilū. Dicitur hic q̄ si interrogo sub cōditione ⁊ respondeat pure ⁊c. Contra insti. de inuti. stipu. §. preterea. vbi talis responsio intelligitur qualis c
precessit interrogatio. sol. hic respondēdo expres d
t sit pure nō simpliciter. ¶ Oppo. † dies est pars stipulationis sicut summa. vt. §. de eden. l. j. §. diē. sz si q̄s in summa detrahit vel adijcit nō vitiat stipulationē: vt. j. ea. l. §. fi stipulāti. ergo nec detra c
b ctio vel adiectio diei Sol. adiectio[b] diei immutat substantiā ⁊ obligationis qualitatē. qz licet sit nata actio tñ obstat exceptio. sed q̄n in quātitate detrahit nō est diuersitas in obligatiōis qualitate. ⁊ iō nō vitiat. Dicit hic illico cū placuerit ⁊c. Cōtra † qz semp debet p̄cedere interrogatio. vt. l. obligamur. §. verbis. §. titu. j. l. j. C. de vsu. sz hic p̄cedit rñsio. propter istā obiectionē sunt examinande quedā opi. que sunt hic. Nam Joan. ⁊ Azo intelligūt istū ver. cū adijcit aliquid i quātitate vel qua d
lrate: sic refertur ad precedentia ⁊ sequentia.

¶ Per cōfessionē. adō post Ale. bal. p̄s. ccxvj. li. ij. p̄sil. iij. ⁊. cxxij. li. j. vbi implr seqt spe. ⁊ p̄si. cclxx. li. iiij. ⁊. cōsi. cxxiij. li. iij. ang. p̄s. xlix. ang. aūt agēs adversū depositū si p̄bet de deposito p̄fessiōato debeat obtinere. vide bal. p̄si. ccxxvj. li. ij. ici. Actū fuit depositi. ⁊ oīno vide q̄ post in. d. §. q̄n: et inquātū ale. xā. dicit q̄ cōfessio facta a pcuratore nocebit sibi non dño: adde bal. consil. ccxxxix. li. j. Fede. consi. liij. Et cū etiā tāgit an valeat precedentia q̄ est ratio qō interrogatio debet precedere: vt simus certi: ⁊ vt ille respō deat animo obligādi se. modo ad ppositum si qua interrogatio ad obligandum precessisset: si nō precessisset de eo de quo fit responsio: tamē ille respōdēs animo obligādi obligatur secuta complacentia: quasi videatur noua quedam alia stipulatio contracta fictione iuris: ⁊ sic dicit tex. hic est vna glo. magna quā declarabo tibi in. §. penult. ex. §. fi. Et istum †. §. allegabam ad vnam q. dicit statutū quod reus in prima responsione debeat respondere simpliciter affirmando vel negādo hr̄ p cōfesso. quidaz reus interrogat⁹ respondebat se nō pecuniā habuisse. ⁊ si appareret eū habuisse dixit q̄ expendit in negotijs petitoris: dixi qō debet haberi pro cōfesso[c] q̄nō simpliciter rñdet. nā simpliciter[d]

✠ And. Pomate.
b ¶ Solu. adiectio. Vide alexan. consi. lxxvij. colū. j. vo. ij. vbi infert ad pulchrū casum de quo ibi per eum.
¶ Pro confesso. Adde q̄ paul. de castr. dicit hic consuluisse contra bar. quia prima responsio est simplex nec debet vitiari per sequentem modificationem ⁊ ita dicit tenere barto. in. l. de etate §. nihil de interrog. acti. rapha. cumz. hic tu vide Bald. consili. ccxxxix. iij. volum. vbi q̄ taliter positioni est respondendum q̄ actor releuetur ab onere probandi. ⁊ dum alexan. dicit etiam q̄ nihil refert an reus respondeat simpliciter vel qō occiderit ad sui defensionem. adde bal. p̄si. ccxlv. li. ij. incipi. in Christi nomine dauanti a voi.
¶ Nam simpliciter. Not. de isto verbo simpliciter quod exponitur pure etiā exponitur sine di/

stinctione.in cle. sepe. in verbo simpliciter. de ver bo. significa. Andr. barba.

a ¶Vide que dixi in. c. ſ. de mu. pe. ꝛ. d. Anto. in. c. cõcupiſcẽtiã. de cõſti. ꝛ i. c. dilecti. de maio. ꝛ ob. bar. in. d. l. qui ſolidũ. de leg. ij. gl. in. c. ſ. de con feſ. lib. vj.

c. preſen tiũ. ỏ teſ. li. vj. Jo. andre. ibi Bal. in. l. ij. §. obſer uari. C. ỏ iura. calũ. And. bar. 1 2

Minor ſumma an ꝛ quando in ſit maiori.

Poſitio partim falſa ꝛ partim vera an poſſit tota negari.

b ¶Sed p hoc. Adõ q̃ alex. di cit q̃ cõis ẽ opi. bar. quã tenet Jo. an. in c. dilecti. ma. ꝛ ob. ꝛ ibi. d. an to. ꝛ imo. ꝛ Jo. an. ĩ c. p̃ſentiũ. in nouel. pau. de lia za. in. c. ex pa rte. de cõfeſ. pro quo facit qõ ſi peto cẽtũ ꝛ te ſtes dicũt de. xxv. q̃ de illis de beo obti nere vt cõ ſuluit bal. ꝓſi. cxxj. in fi. ſ. lib.

intelligiẽ id eſt pure ꝛ ſine duplici tate. vt hic in prin. ꝛ. l. coiri. ſ. p ſo cio. l. j. ſ. de vul. ꝛ pupil. ꝛ facit. l. in ter ſtipulantẽ. in prin. j. eo. ꝛ. l. eam quam. C. de fideicom. et. l. manife ſtiſſimi. §. j. C. de furt.

Minor ſumma an ꝛ quando in ſit maiori.

Poſitio partim falſa ꝛ partim vera an poſſit tota negari.

Si ſtipulãti

+ſumma mi nor ineſt. h. d. Primo loquit quãdo aliquid adijcit. Scõo quãdo detra hit obligationi. ¶Op. inſti. de inu til. ſtipu. §. pterea. Glo. ſoluit duo bus modis. vno quod ibi fuit actũ ꝛc. ſed illud eſt diuinare. licet in ſe ſit verũ. Alij dicunt quod hec valet ſi illico complacuerit reſpõſio. Tu dic quod valet quatenus concurrit non in toto. ¶Oppo. de. l. ſi decem ſ. locati. Reſpondeo illa lex limi tat iſtam materiã que debet intelli gi in obligatione ſimplici ꝛ ex cau ſa lucratiua. l. contra loquit in cau ſis nõ lucratiuis. ratio q̃ poſſet ab eſſe ſtipulãti ibi: hic nõ. gl. nõ plus dicit. ¶Opp. ſ. pxi. §. Sol. ibi eſt diuerſitas in qualitate. hic in quan titate. Ratio q̃ diuerſitas in quali tate inducit diuerſitatẽ in ſubſtãtia obligationis. alia eñ eſt obligatio pura. alia cõditionalis. ſed diuerſi tas in quãtitate in ea quãtitate in q̃ eſt cõcurſus nullã diuerſitatem pa rit: quin ſit eadẽ obligatio et eodẽ in fi. ſ. lib.

a b c

modo. ꝛ ad idẽ. lz ſit minus. Dicit hic † qõ in ma iori ſumma minor ineſt. hoc nõ vr verũ. q̃ ſi ego dico nõ habeo. c. nõ ſequitur ergo nõ habeo. xx. imo eſt vã ꝓpoſitio antecedẽs vno deficiẽte a. c. vt. l. ſi is q̃ ducẽta. in. §. vtrũ. ſ. de re. du. Sol. hic loquit q̃n̄ pferr affirmatiue. ſec? ſi negatiue vt ĩ ꝓpio. Sed iſtud eſt ỹ. l. ſi vn?. §. ſi cũ mihi decẽ. ſ. de pact. vbi in mera negatiua loquitur. dicas er go aut maior ſumma pferr affirmatiue ꝛ tũc mi nor ſumma ineſt maior. vt b cũ ſi. aut pferr nega tiue. ꝛ tũc aut loq̃mur in iudicijs vbi q̃s tenetur reddere aduerſariũ certũ: ꝛ tũc in maiori ſumma negatiue plata ineſt minor. vt. l. ſi q̃s cui totũ. ſ. de excep. rei iudi. aut in extraiudicialib? loq̃mur ꝛ tũc aut certa quãtitas pferr ꝑ modum ineũde ſeu faciẽde cõuẽtionis ꝛ maiori ſumme minor in eſt: vt. l. ſi vn?. §. ſi cũ mihi decẽ. ſ. de pac. aut per modũ ſimplicis denũtiationis ſeu cõditiõis. ꝛ tũc maiori ſumme minor ineſſe nõ intelligit negatiue plate vt. l. ſi is qui. in. §. vtrũ. ſ. de reb. dub. ꝛ iſta ſunt ỹba pe.[a] Sed p hoc[b] cõfundit calũnia ad uocato? †ſi poſitio cõtinet q̃ mutuaui tibi centũ ꝛ in veritate nõ fuerũt niſi. lxxx. nam dicunt aduo cati q̃ reus poteſt totũ negare. vt. d. §. vtrũ q̃ te net ſpec. in ti. depoſi. §. vij. ver. xj. circa princi. qõ eſt contra predicta. nã in iudicio interrogatio de toto intelligit de qualibet eius parte. ſic etiã re ſponſio intelligit de toto ꝛ qualibet eius parte. vt. d. l. ſi quis cum totũ. ꝛ eſt tex. cũ glo. ſ. de ver bo. ſigni. l. pupillus. §. fi. ꝛ eſt expreſſum de leg. ij. l. qui ſolidũ. in prin. nã ille qui petit ſolidũ lz nõ deberet petere niſi partem in illa parte cõſtituit aduerſariũ in mora. ꝛ ſic apparet q̃ ratione par tis nõ poteſt negari totũ. alias in nulla parte cõ tis nõ poteſt negari totũ. alias in nulla parte cõ ſtituer etur in mora. Et predicta ſunt vera[c] quã do poſitio continet aliquod falſum in quantitate ſumme vel parte rei: ſed ſi cõtinet aliqd̃ falſum in qualitate: vt dico q̃ promiſiſti pure cuz fuerit ad diem vel ſub cõditione tota põt negari. quia alia res eſt vt. ſ. dixi. ꝛ iſte tales diuerſitates propter quas põt tota poſitio negari vel nõ multũ decla rabũtur ex diſtinctione quã ponã. ſ. e. l. §. fi.

Vtile per inutile quãdo vitiet. remittitur.

Si ſtipulor a te omnes ſeruos tuos ꝛ tu ꝑmittis oẽs vno excepto quando valeat ſtipulatio.

Sed et ſi mihi

+non vitiatur. hoc di cit. Solutionem huius b. rocardi dicam in. l. gre ce. §. illud. j. de fideiuſ. ¶Opp. de. l. pedius. ſ. de arbi. dic vt ibi. ꝛ hoc adde in glo. ſ. ꝛ per glo. ſ. in. l. certi condictio. §. qñ. ſ. ſi cer. pe. ꝛ per Dy. in. c. vtile per inutile. de reg. iur. lib. vj. ſ. ꝛ per Ey. in. l. ſancimus. C. de dona. Nũc examinemus glo. ma gnam poſitã. ſ. in. §. cũ adiecit. ¶Oppo. inſti. de inutili ſtipula. §. ſi de alia. Solu. ibi fuit reſpõſio de alia re hic de eadẽ cum alia miſta. ¶Op. ſ. eo. l. inter ſtipulantem. §. ſi ſtipulante. Rñ. ibi fuit al ternatiue hic copulatiue. ratio q̃ ſit. j. videbitis. ¶Oppo. q̃ nõ ſit differentia alternatiue vel co pulatiue: vt in. d. §. ſi ſtipulante. ij. reſponſo. Sol. aliud in ſummis aliud in ſpeciebus. ratio quia in ſpecieb? quor? ſpecies tot ſtipulationes. ſz in ſum mis

mis vna. Iſta ratio non videtur concludere. quia a ſi eſt vna minus videreꝛ admitti diuiſio vt dice mus in fi. huius gl. Dic ergo q̃ ratio eſt quia in ſpeciebus ſi interrogatur de vna ꝛ reſpõderetur alternatiue de illa vel de alia hec diuerſitas indu cit diuerſitatem in qualitate obligationis. nã ꝑm interrogationẽ teneretur preciſe ad illã ſpeciẽ: ꝑm reſponſionem liberatur ſoluẽdo aliam: licet vtrũq̃ ſit in obligatione. Sed in ſummis alterna tiuis minor ſumma tantum eſt in obligatiõe. ꝛ ad illam teneꝛ eodẽ modo preciſe tñ ſicut preceſſit interrogatio. ꝛ ideo nulla inducitur diuerſitas ni ſi in quantitate. vt. l. ſi ita ſtipulatus fuero. x. aut xv. j. eo. cum ſi. ꝛ ſic fortevoluit intelligere gl. ſed ſi cõtingeret q̃ in alternatiua quãtitatis vtrũq̃ eſſet in obligatione. ꝛ ſic vtrũq̃ induceret. diuer ſitatẽ in qualitate. tunc idẽ diceret q̃ in ſpecieb? bꝰ aũt quãdo ſit dicã plene. j. e. ſi duo rei in prin.

2 ¶Reſtat vna † queſtio in gl. pone q̃ ſtipulor a te omnes ſeruos tuos. tu reſpondes ꝛ dicis, ꝑmitto excepto vno. ꝛ dicit gl. q̃ nõ valet niſi diuerſitas ꝛc. nec ob. iſte. §. iz ſi mihi pãphilũ. qz in. q. ꝓpo ſita ſtipulor oẽs ſeruos ꝛ ſic vna ſtipulatio: ergo nõ põt diuidi ꝑ reſpondẽtẽ dicentẽ excepto vno ꝛc. ſicut in legatis: ſed in hoc. §. fuit copulatiue. ꝛ ſic poteſt diuidi iſtud vult dicere glo. ¶Certe hec nõ eſt bona ratio. nã in. §. ſi ſtipulãte. fuit vna in terrogatio. ſ. xx. vt. l. ſi ex toto. in fi. ſ. de lega. j. ꝛ tamẽ põt diuidi vnitas. ergo pluralitas ſtipula tionũ nihil ad factũ. ſed hoc tãtũ an diſſonãtia inducat diuerſitatẽ in obligationis ſubſtãtia vel nõ. Unde Dy. dicit q̃ quãdo nõ apparet qui fue rit excepꝛ? gl. dicit vezꝛ: vt. j. e. l. vbi aũt nõ appet. ĩ pri. iz ſi apperet tũc valeret. arg. l. ſi chor?. ff. de le. iij. In primo mẽbro nõ placet dictũ Dy. nã cũ exceptus ſit incertus non vitiaꝛ ſtipulatio. ſz vi tiaꝛ exceptio vt. l. titie texores. ſ. de lega. j. ꝛ. l. ſi fuerit. ſ. de reb. dub. Secundo caſu placet q̃ nõ inducatur diuerſitas in ſubſtantia obligationis: qm̃ illi qui remanent in obligatione ſunt in obli gatione eodẽ modo ſicut interrogatio contine bat. Circa predicta latius diſtinguet. j. prox. §.

a Stipulatio contracta inter latinum ꝛ grecũ ſi ſe intelligunt valet.

b Dicto ſolius interpretis ſtatur.

c Notarius latinus qualiter conficiet inſtrumentũ inter theutonicos.

d Theutonic? illiterat? quãdo examinaꝛ in iudicio vt teſtis examinaꝛ ꝑ interpretẽ: ſi duo haberi nõ poſſunt ꝛ qualiter conficiet notarius inſtm̃.

e Diuerſitas linguarũ quando vitiet ſtipulationẽ.

f Diuerſitas in re quando vitiat ſtipulationem.

g Oratio generalis dicitur quãdo apponitur ſignũ vniuerſale oẽs: ꝛ oratio vniuerſalis quando ap ponitur nomen collectiuum.

Eadem

+ſtipulationem. ſi modo cõtrahen tes intelligant ꝑ ſeipſ. ꝑ interpretes. h. d. ¶Op.

a de re iudi. l. decreta.[a] Sol. dicit glo. ibi inter lati

b nos †. q. d. latini debẽt vti verbis latinis greci greci: ſed certe etiam ſi latini vtaꝛ verbis grecis: dũtamẽ ſe intelligerẽt valeret ſtipulatio; vt inſti.

Andre. Pomate. ¶L. de certa. ỏ iſtã ſol. bar. vide tex. in. c. ſ. retulerunt. de cõſe. diſ. iiij. ibi ex probatiuo ſermone. Reſpõd. l farũ. ꝛ in. l. lz capi talis de verbo. fig. ꝛ ad materiã hui?. §. vide in. c. ex literis. de ſpon. col. ſ.

b ¶Imo in terps Ad de dũ Ale xã. hic di cit ſe con fuluiſſe cõ tra an. qõ ſtari nõ de beat dicto vnius iter pretis he brei ꝓhi ſtianũ ei? cõſi. xxxv. in fi. j. vo. ꝛ inq̃tum etiã tãgit an debeat ſtari dicto vni? peri ti in arte quãdoplu res haberi nõ poſſẽt. adõ q̃ ſtã te ſtatuto qõ credaꝛ iudicio medicoꝝ dicẽtis vuln? nõ fuiſſe mortale qz nõ dz eſſe in ptãte vulnerati ſubtra here defenſiões reo. ita voluit bal. cõſil. cciij. li. ij qõ tñ itelligit niſi eſſet vuln? nõ indigẽs iudicio medicoꝝ vt ſunt illa ex quibus quis ſtatim moriẽ vt ibi per eũ. ꝛ an credatur peritis in arte. vide Pe. de ancha. conſi. cclxx.

c ¶Notarius latinus. Adõ qualr notati? ad dictũ interpretis conficiat inſtz Fede. cõſi. mihi. cxlix.

Andre. Pomate.

d ¶Rñdeo iudex. ỏ bar. tñ tenuit Rom̃. hic in fin. q̃ imo iudex nõ poſſit eſſe interpres. ſequit Ang. in. §. ij. hac re. iſti. eo. ti. ꝛ do. chriſtopho. de nicel lis. ꝛ aret. hic ꝛ ad hec vide aliqua in fi. ti. ꝓ feli. ĩ rub. ex de cõſtit. col. pe. ꝛ vide et in. c. ꝓpoſuiſti. col. iij. ad fi. de proba. ꝛ in. c. veniens. col. ij. ver. iij. inq̃. ꝛ de interprete vnũ verbũ eiuſdẽ. ĩ. c. inti mauit. col. iij. de conſti. ꝛ vnũ verbũ in. c. a nobis. col. iiij. vbi fallit. iiij. ỏ teſti. ꝛ ĩ. c. ad audiẽtiã. col. ij. ĩ fi. ỏ ꝓſcrip. ꝛ Jaſ. ĩ. l. iuris. col. pe. C. q̃ admit. ꝛ late pulchre alex. ĩ conſi. clxxviij. col. fi. vo. ij. vbi loq̃t ỏ iudeo iterprete. ĩ. l. ſtipulatiõe. ỏ odi. ꝛ de mon. facit bene in. l. veteris. C. de commiſſtipu.

a ¶Vide q̃ dixi in .l. a mutuum de acquiren. posses. Andr. Barba.

sic iam de facto feci cum assiderem pisis. Sed tunc[a] procedit dubium quomodo stabitur dicto vni? testis siquidem notarius esset interpres sufficeret sicut & ei soli creditur. vt l. si q̃s decurio. C. de fal. & sic tota die notarij vulgarisant rustico qõ est dictũ in literali sermone: idẽ in iudice. Sed si iudex vel notarius ne sciret interptari. tũc consiliũ est qõ adhibeant duos interpretes si possunt haberi. vt extra de probationibus. c. quoniã cõtra falsam. vel vnũ tãtũ si plures nõ possunt reperiri. vt in auk. de nõ alie. §. quod autem facit. C. de fide instrumen. l. cõparationes. & cõficiet notarius primo instrumentũ qualiter tales sunt adhibiti interptes psente parte. vt dixi in simili in. l. qui bona. §. fi. ff. de damno infecto. Postea cõficiet instrumentũ de examinatione sic. talis testis iuratus citatus examinat? super dictis articulis sibi lectis et vulgarizatis p dictũ iudicem et me notariũ declaratis & interpretatis p talem interpretem ipsi testi. idez dicit & respondit in sermone theutonico interpretato & declarato p tales interpretes seu interpretẽ dicto iudici & mihi notario &c. ¶Vides ergo + q̃ diuersitas linguarũ non vitiat: sed quedaz diuersitates alie vitiant. & glos. non plene ponit nec docto. bene declarant. ideo latius dico aut inter interrogationẽ & responsionẽ est diuersitas loquele aut diuersitas effectus. Primo casu aut est diuersitas in idiomate vt quia vnus latin? alius grecus & nõ vitiat vt hic?. Aut idem idioma est inter vtrumq; sed est diuersitas tm̃ in sono vocis: vt q; vnus dicit tres solidos ali? dicit. xxxvj. denarios[b] & stipulatio nõ vitiatur: vt. l. que extrinsecus. §. fina. ff. eodem. Aut est diuersitas in effectu et tunc aut in qualitate obligatiõis est diuersitas aut in re que deducit in obligationẽ. Primo casu vitiatur stipulatio: vt. §. si quis simpliciter. nisi diuersitas respõsiõis &c. vt in. §. cũ adijcit.

b ¶Xxxvj. denarios. Adde ꝑm bald. in. c. bone. el. j. de elec. vt hic refert alexan. qõ si sunt duo testes et vn? dicat de tribus solidis alius õ. xxxvj. denarijs q; sũt singulares. & idem volunt bal. consi. cclxxix. li. j. incip. in christi nomine in cã ista.

6 Si vero + est dies in re. & tunc aut interrogatio cõtinet vnã rẽ & respõsio aliã penitus diuersam. aut interrogatio continet totum: responsio partem: vel econtra. vel interrogatio ptinet vnã rẽ & rñsio eã dẽ cũ adiectione alterius rei. Primo casu stipulatio est nulla: vt in dicto. §. si de alia. insti. de inuti. stipu. Secũdo casu qũ cõtinet interrogatio totũ rñsio ptẽ: tũc aut loquimur de toto & pte numerali. tunc aut est actum quod nõ valeat stipulatio nisi super toto & non valet. vt institu. de inuti. stipu. §. preterea. & secundum vnã sol. hic in. §. si stipulanti. aut nihil est dictum. & tunc aut si stipulatio valeret noceret stipulatori. & non valet. vt. l. si decem. §. locati. aut non noceret & valet. vt hoc. §. si stipulanti. Aut interrogatio continet totũ non numerale: & tunc aut pars illa est pars improprie: scili cet quo ad cõmoditatem. & tunc vitiat. vt. l. & per iusiur. ij. responso. j. de acceptila. q; videtur esse alia res. Si vero est pars ꝓprie. & tunc aut precedit interrogatio generalis. vt cũ dicã + oẽs seruos meos & sequitur responsio generalis cũ exceptione vel particularis. & tunc stipulatio valet vt in. q. hic in glo. notabili secundũ qõ intelleximus. Ratio q; nõ inducitur diuersitas stipulationis. vt hoc. §. si stipulanti. quãdo q; ꝑcedit oratio vniuersalis seu indefinita: vt quãdo ponitur aliquod nomẽ collectiuũ sine signo vniuersali: vt grex: homo: & similia vt in petitione hereditatis. & tunc si oratio vniuersitatis erat resoluenda in solutionẽ particularẽ vt promittis mihi hominẽ: & isto casu ꝓmittẽdo partẽ hominis in genere sicut ꝑcedit interrogatio valet stipulatio. q; nõ inducit diuersitas obligationis: vt. j. l. proxi. §. si tamen hominẽ. et ibi dicã. Aut ꝓmitto partẽ certi hominis vt sti chi. quando precedit interrogatio de homine in genere: & stipulatio non valet: quia inducitur diuersitas obligationis. vt. l. inter stipulantem. §. si stipulante. j. eodem. coniuncta. l. cum is. §. fina. ff. de cõdi. indeb. j. eo. l. proxi. §. ij. Si vero precedit interrogatio vniuersalis que requirit vniuersalẽ solutionem. vt promittis gregẽ vel promittis naue. tunc isto casu subdistingue. aut responsio cõtinet partem quotam vt dimidiã vel tertiam pro indiuiso & valet. et non inducitur diuersitas obligationis. §. si stipulanti. Si vero continet partem indiuidui vt illam tabulã istius nauis vel illã ouẽ albam & non valet. quia alia res est: vt. l. j. in fi. cũ seq. ff. de rei vendi. & l. naue. ff. de eui. si vero precedit interrogatio indiuidui vt stichi & sequitur responsio partis: & valet: vt. l. si stipulatus. §. j. j. õ solu. & hoc. §. si stipulanti. Tertio casu quando sequitur responsio que continet eandem rem cum adiectione alterius rei vel econtra. et tũc aut adijcitur alia res copulatiue & valet: vt hoc. §. sed & si mihi pamphilum. & l. inter stipulantem. §. si stipulante. j. eodem. Aut alternatiue. et tunc aut inter species & non valet: vt. l. inter stipulantem. §. si stipulante. in primo casu: aut inter quantitates & valet: vt. o. §. si stipulante. ij. responso. quod dicit di xi. ff. §. proxi. verum quod dixi non valere intellige nisi diuersitas illico complacuerit. vt in. §. cuz adijcit. potes dicere quando diuersitas inter respõsionẽ & interrogationẽ inducit diuersitatẽ in re vel q̃litate obligationis vitiatur stipulatio. et ad hec dicta restringuntur omnia predicta membra:

☞Distum quod comprehendat sub simplici. Potestas legitimandi spurios. Item incestuosos alicui concessa quod potest legitimare spurios & incestuosos.

Stipulationum.

Glo. cõtinuat legẽ & si bñ aduertis cõtinuatio nẽ. glo. diuidit legẽ precedẽtẽ. ¶Opponit & videt qõ stipulatio cõsistat in verborũ expressione: vt. l. j. ff. de titu. ff. in princ. nõ in dãdo. Solu. dic in dãdo. i. in ꝓmissione dãdi. ¶Scõo oppo. & videt qõ ista diuisio nõ sit perfecta. q; q̃dã est stipulatio q̃ cõsistit in dãdo & faciendo. vt. l. cuz seruus. ff. de odi
1 tio. & demon. Glos. sol. sic not. + q; sub simplicibus cõprehendit mista. & ita habet insti. de actio. §. omniũ. & ꝓ hoc. ff. de libe. & posthu. l. si ita. & õ
2 here. insti. l. si ita. §. j. et. l. clemẽs. Et illud + indu cebatur ad. q. disputatam bonoñ. papa concessit legato vt possit legitimare spurios. Itẽ incestuosos. modo quidã erat spuri? & incestuosus an possit legitimare. et videt q; nõ: q; mistũ est species per se: vt. l. adeo. §. cũ q̃s. de acquirẽ. re. do. Sed illa nõ facit: q; ibi mutat rei substãtia hic nõ sed remanet. ſz si sunt q̃litates plures sub vno: allegatur qõ debet cõsiderari potẽti?: vt. l. generaliter. j. õ fideiusso. ita hic inspicim? incestũ: q; semper mihi consanguineus fuit: ex tpe vero fuit matrimoniũ ideo incestuosus diceret. istud est nihil dicere. q; hic sunt qualitates miste q̃ possunt simul esse: secus in. l. generaliter. vt. l. si adulterũ cũ incestu. j. de adul. Itẽ allegat. l. seruis. §. si alij. ff. õ lega. iij. sed nihil facit. determinari põt per iura ff. allega. ff. per dictã. l. si ita. de libe. & posthu. vbi dicit qõ ſm̃ iuris rigorẽ sub simplicib? nõ cõtinet mistũ: ſz ex benignitate sic: vt ibi cũ q̃stio nostra loquat in beneficijs fiat largissima interpretatio: vt. l. fina. ff. de cõstit. princi. Itẽ sub simplicibus continetur mista causa cuitande cõtrarietatis vt hic. Itez vbi lex hoc exprimeret vt i. §. oiz. & sic extra hos casus dispositio facta õ spurio & incestuoso separatim non porrigeretur ad casũ in quo esset simul incestuosus & spurius: vt. j. õ adul.
8 l. vim passam[a]. §. prescriptione. vbi ẽ casus. facit l. tutor. ez. ff. de his quib. vt indig. ¶Oppo. quod nõ sit bona diuisio. quia quedã est stipulatio i nõ faciendo: vt. j. §. itẽ si i facto. sol. vt in glo. ¶Extra glo. oppo. qõ illa diuisio non sit bona cũ obligatio dandi cõtineatur sub appellatione faciẽdi: vt. l. in facto. ff. de condi. & demõstra. sol. ibi ponit obligatio facti large et largissime: hic stricte.

1 ☞Stipulatio usufructus quod sit facti
2 Stipulatio operarum qõ sit diuidua.
3 Stipulãs viã vel aliã seruitutẽ dicit stipulari ius et factũ & agẽdo ex stipulatione agit ad factum. Agens cõfessoria vel negatoria ꝓ seruitute dicit agere ad ius. et patientia venit officio iudicis.
4 Mutua obligatis dãdi q̃ fit: & q̃ faciendi remissiue.
5 Unus ex heredibus promissoris hominis in genere si solvit partem suaz in stichо an liberetur & qualiter agatur contra alios: remissiue. nu. 9.
9 Solutio partis in obligatiõe generis vl alternatiue an & quãdo faciat obligationẽ esse in pẽdẽti. Obligatio generis & alternatiue quod sint eiusdẽ generis quo ad quedam.
8 Exercitium obligationis alternatiue quando

a ✠And. Pomate. ¶L. vim passam. vide pulchrã qõnẽ quã ad ꝓpositũ ponit alex. i. l. cetera. §. fi. ff. de lega. j. & vide consil. xvj. i. ij. co. ad fi. vol. ij. & vide etiã Old. cxxviij. in. ij. col. in prin. & alc. cõsil. xxviij. col. ij. vol. iiij. & vnũ verbũ ſ eli. in. c. fraternitatis.

est soluta pars respectu solutorium dicitur esse in pendenti. Jn obligatione generis nullus certus est i obligatione sed determinãdus per solutionem sic.

Et harum omniũ.

Iste §. est notãdus multũ. primo loquitur in stipulatiõe q̃ cõtinet diuiduũ in natura & effectu. Secõo de stipulatiõe q̃ cõtinet indiuiduũ simpliciter. tertio de ea q̃ cõtinet diuiduũ natura: ſz idiuiduũ effectu. Secõa ibi q̃dã nõ recipiũt tertia ibi: q̃dã partis. Et breuiter hoc intẽdit stipulatio dãdi ẽ diuidua natura & effectu: ſz stipulatio seruitutis ẽ simplicit idiuidua: ſz stipulatio generis & alternatiua ẽ diuidua natura & idiuidua effectu. ℞ dicit. Dicit hic & earum omniũ &c. innuit q̃ stipulatio facti possit ẽ diuidua. q; ff. posuit de stipulatiõe que consistit in faciẽdo. & hic dicitur & earum &c. Econtra. j. e. l. stipulationes non diuidũntur. Solu. dicit glo. illud regulare. sed q̃q; factũ est diuiduum vt in. §. cato. & in. §. operarũ. l. in stipulationibus. j. eo. Itẽ in stipulatione usus fructus. ſz ista sunt specialia. ita sentit gl. j. huius. §. & alia glo. posita super verbo viaz. ¶Item op. innuit glo. + q; stipulatio usufructus sit stipulatio facti. Econtra. ff. õ usufruc. l. j. vbi videtur iuris. glo. bene dicit q; usufructus est iuris. tñ tenetur pacti quod est facti. vt. l. vbi autez. §. qui id quod. j. eo. et j. dicam. Itẽ opp. glo. innuit. ff. quod stipulatio operaruz diuiditur. ¶Sed contra hoc oppo. de l. libert?. §. j. ff. õ op. libert. & l. stipulatiões nõ diuidũt. §. j. Solu. glo. qõ volẽte stipulatore

i. c. at si clerici. col. iiij. i §. õ adult. et ibi barba. i. x. co. et seq. de iudicijs. & ter. i. c. statutũ. et i gemi. de illo. et iaſ. in lege. de liberis. colũna viij. post alios. C. de colla. et alexandrũ consilio. xcvj. vbi querit an decretum quod loquitur in causis motis habeat locum in causis appellationis. et consilio. lxxxij. columna. iiij. volumine. iij. vbi ponit an statutum loquens sub simplicibus det casum mistum. vide etiã Roma. iiij. vbi ponit an statutum dictans: controuersia inter personas vel vniuersitatem cõpromittatur. habeat locum vbi esset controuersia inter personam & vniuersitatem.

Andre. Pomate:

a ¶ Jus vel factū. hāc opi. bar. hic dicūt comunē rom. b. ⁊ hāc tenuit ad bart. i. l. si qs p emptore i. iij. q. principali. i vsi. fallut i fi. ibi habeť glo. ⁊c.

b ¶ Doc. vltramont. A seruo tunc domino non acq̄rit. vt d. §. cū factū sz cū stipulať fiendū ab alio ipsi dño acquiritur. and. barba.

c ¶ Gl. bene ⁊ dicer. Adde qō idez vt refert Alex. tenēt ang. ⁊ imo. b nullo addito. idez tenet Ro. p. l. rō. §. fi. s. de act. empt. bal. i. l. corrup. C. de vsufru. q̄ p b alle. i l. vbi. §. fundi. j. e. ⁊ ipse alex. q̄ cū opi. gl. transit alle. tex. j. e. l. §. itez si in facto. in rē ag er ne. ⁊ tex. a nemine al legatū in l. qui vsuz fructum. §. fi. s. de vsuf. vbi si legauit tibi vsumfructū serui ⁊ heres me⁹ fuit i mora dādi seruū ⁊ sic nō fuit pstita patiētia vtēdi ⁊ fruēdi pōt agi ad itereſſe q̄ fieri nō posset si eēt obligatio dādi in q̄b⁹ rōne more nō succedit obligatio ad intereſſe. d. l. vbi. §. fi. qō secus est i obligationibus faciendi in quibus succedit obligatio ad intereſſe vt. d. l. stipulationes non diuidun/tur. versic. celsus.

d ☞ Andre. Pomate. ¶ Si cer. pe. facit ⁊ bene. l. contra hic status. §. si sponsus. ver. siue autem. s. de do. inter vi. ⁊ vxo. ibi pondero acceptilationē non ipsum ly. eius effectum.

diuiditur. hoc non est verum per. l. stipulationes non diuiduntur. j. eo. ideo q̄ dat aliam solutionem. quia ibi quando duobus debentur ope/re. hic quādoqui. Glo. non bene solu/it. q̄ opera ō se est induidua: vt l. iij. de ope. liber. tangetur in. l. in stipulationibus. §. operarū. Quid dicemus: ✝ dico quod imo potest di/uidi. vt dicto. §. operaruz. ⁊. l. liber tus. §. j. superi⁹ allega. Si vero vis diuidere vnā operam. ⁊ tunc nō po c tes nisi deuenias ad taxationez quā titatis. vt. l. in stipulationib⁹. §. ope rarum. ⁊. l. stipulationes nō diuidū tur. primo casu dicitur b q̄ recipit prestationem natura ⁊ effectu quid est hoc dicere. ⁊ dic natura q̄ est di uisibilis i effectu propter duo: q̄ propter leg. xij. tabularum diui/ditur: vt lege. j. C. si certum peta/tur. Item partis prestatio prestat liberationem in pte. ¶ Venio ad se cundam particulam et aduertatis dicitur hic quod non recipiunt ser uitutes diuisionem nec natura nec effectu. ¶ Oppo. s. ad. l. fal. l. j. §. si vsusfruct⁹. solu. speciale in vsufru/ctu. ō hoc dicetur i. l. stipulationes 4 non diuiduntur. j. eodez ideo dimit to. ¶ Oppo. de. l. stipulationes nō diuiduntur. ij. respōso. j. eod. sol. illud quando peruenitur ad prestā/tionem interesse secus quando pre statur seruitus. ¶ Quero aliquis ✝ 3 stipulatur viam vel aliquam seruitutem. an stipuletur ius vel factū: a ⁊ dicit glo. quod factum. Docto. vltramon. b insurgunt contra glo. ⁊ Pet. hic. ⁊ Ly. in. l. corruptionē. C. de vsufru. circa prin. ⁊ dicūt qō stipulatur ius. vt. l. si seruus cōmu/nis meus ⁊ tuus. j. de stipu. ser. con iuncto instit. de stipu. ser. §. sed cuz

factū. Illud nō est verū q̄ quādo seru⁹ stipulať factum fienduz a seip so nō acquiriť domino: vt §. sed cum factū. Sed cū stipulať fiendū ab alio ipsi seruo: domino acquiriť: vt. l. qō dicit. j. eo. verbi gratia promittis seruo qō sibi ire ⁊ agere liceat nō acquiriť domino: sz si promittis seruo fa cere domū. ⁊ tunc q̄ illud factū venit explicādū a promissore nō a seruo stipulatore domino q̄ri tur. Cōtra glo. facio vnā fortissimā rationē ō. l. j. in fi. de ser. rustico. prę. vbi dicit q̄ patiētia ve nit per offm iudicis: ergo nō est in obligatiōe: vt l. qui p collusionez. s. de act. emp. ergo nō factū sz ius vī stipulat⁹. Preterea. l. dicit q̄ seruit⁹ est ius. vt l. j. de re. dini. ⁊ insti. de re. coz. ⁊ incoz. §. j. Preterea iuriscōsult⁹ hic videť dicere vsq̄ ad §. itē si in facto. de obligationib⁹ dādi. ibi de ob ligationib⁹ faciēdi. ⁊ sic hic videť dicer q̄ sit iu/ris. Credo glo. bñ dicere c. ⁊ q̄ stipulať seruitutē stipulatur ius ⁊ factū. ius inquātū seruit⁹ debeat cōstitui: factū inquātū patiētia debeat prestari: vt. l. iij. post princi. s. de vsufru. in ver. dare. Et ideo glo. que est in. l. corruptionē. bene dicit q̄ constituendo non liberatur: q̄ etiam tenetur ad factum scilicet pati. ⁊ sic remanet obligatus ad patientiā. idē not. j. eo. l. plurib⁹. §. j. ¶ Ad. l. j. in fi. s. de ser. rustic. prędi. dic qō quando agitur reali. s. confessoria vel negatoria tunc patientia venit iudicis officio non iure actionis. hoc est qō dicit glo. in. l. harum. si ser. ven. ⁊ sic loquiť i. l. j. in fi. s. de ser. rustic. p̄di. Sz quādo qs agit ex sti pulatione vel actione ex testamento tunc est i ob ligatione datio: hoc est constitutio seruitutis et patientia vt expresse dicit text. in dicta. lege. iij. §. dare. s. de vsufruc. ⁊ sic glo. bene dicit. ¶ Que 4 ro ✝ q̄ est natura obligationis dādi. ⁊ que est natu ra obligationis faciendi. gloss. hic tāgit dicā in l. stipulationes nō diuidunť. ¶ Venio ad tertiaz partē hic dicitur qō quedā sunt diuidua natura: sed induidua effectu. ⁊ sic statiz repetunť cōtra l. si non sortē. §. si decem. s. de conditio. indebi. Solu. de rigore incōtinēti potest repeti sz de eq tate est in pēdenti. ⁊ hoc dicūt due glo. parue b posite. ¶ Venio ⁊ intro glo. mag. et a diuisione oppo. solu. vt in glo. ¶ Oppo. secūdo si nō libe ratur. ergo ⁊c. dico quod inter esse obligatum ⁊ non obligatum est medium scilicet cessatio obli gationis ad tēpus. ⁊ sic est in pēdenti. ¶ Videa/mus q̄d vult dicere illa glo. nō est obligatio: sed obligatio cessat. ¶ Quero an cesset obligatio vt/ executio exactionis. glo. hic ponit verba impro prie. Dic meli⁹ quādoq̄ obligatio semel fuit na ta: sed ex aliquo casu dicit in pēdenti: vt in casu nostre legis. et tūc exactio est in pendenti nō ob ligatio: quia durat: vt. l. pecuniam. s. si certuz pe tatur. vnde cum hic actio ⁊ obligatio esset semel nata: propter solutionem partis non est in pen/denti obligatio quia durat: vt. l. pecuniam. s. si certum petatur b. sed est in pendenti exactio ra tione futuri euentus. Quandoq̄ ab initio obliga tio nō est nata sed est in pēdenti. ⁊ tunc natiuitas obligatiōis pēdet ppter spē qō nascať vt. l. iter stipulā tē. §. sacrā. j. eo. Ostēdo qō glo. ista dicat male

male ⁊ contra. l. si stipulatus. §. fina. j. de solu. nam si debes hominē in genere ⁊ solutis partē Stichi. totum potest peti. ⁊ sic non est in pendenti obliga tio nec exactio. Solu. dicit Dyn. q̄ glo. in oblig. 7 generis male loquitur in alternatiua bene dicit p a l. si non sortem. §. penul. s. de condi. inde. et bene dicit Dyn. Et est ratio quia in alternatiua vtraq̄ est in obligatione. ⁊ ideo soluendo Stichū soluit partem eius quod est in obligatione. sed in stipu/latione generis nihil est in obligatione: vt. l. cum incertus. s. de lega. j. ¶ Sed contra hoc videtur hic tex. quia exactio in obligatione generis dicit esse in pendenti sol. quod dico in obligatione ge neris dico quod non est in pendēti obligatio quia potest exigi sicut primo: sed obligatio illa ex qua debet condici quod est solutū est in pendenti vtrū nascatur. valet i gitur obligatio: ⁊ conditio inde/biti pendet: ⁊ hoc est qō dicit text. hic aut in pen denti ⁊c. Istud dictum videtur falsum. Et pro de/ 5 claratione formo ✝ q. posita in glos. Plures sunt heredes vnius promissoris hominis in genere. vn⁹ 8 soluit partē suā in Stichon: an liberatio cōtingat. vide glo. q̄ hic dicit quod sic: gl. ista est contra pre cedentem determinationē vbi in obligatione ge neris in pendenti est obligatio. sed dictum glos. verum est in heredibus promissoris: sed quod di/xi primo est verū in ipso promissore. hoc dicit hec glo. licet non probet. sed quod heredes non libe/rentur videtur casus. j. prox. §. ex his. ⁊. j. ea. l. in 9 executione. §. pro parte. Dic quod heres respe/ctu presentis status liberatur. hoc est exercitium actionis contra eum impeditur donec alij connec/tantur. ⁊ ita intelligit glo. in. d. §. ex parte. sz con tra ipsum principalem exercitiū non impediret. si 10 autē glo. intelligeret quod vere statim liberaret. male diceret. et. l. qui hominē. j. accep. de quā alle gat glo. nihil facit vt dicā statim. in. §. si tamen ho minem. ⁊ ratio differentie inter heredes ⁊ pncipa/lem promissorē potest esse q̄ quando vnus heres soluit partē quā dz totum soluit qō debet: sed pn cipalis promissor nō soluit totū quod debet ideo non videtur in pendenti obligatio. pro hoc facit j. §. cato. in fine. ¶ Reassumo ✝ ergo breuiter. cū queritur vtrū in obligatione generis vel alterna/tiua partis solutio faciat obligationē esse in pen denti vel non sic distingue. Aut queris vtrū sit in pendenti obligatio vel liberatio ad repetendum solutū. ⁊ est in pendenti vt hic. Aut queris vtrū sit in pendēti obligatio. i. quo ad substātiā ipsius: et nō est in pēdenti. vt. l. pecuniā. si cer. peta. ⁊. l. si nō sortē. §. si decem. s. de condi. inde. Aut quo ad ex/ercitiū. ⁊ tunc aut precessit obligatio alternatiua ⁊ est in pendenti. vt. l. si nō sortē. §. si decē. s. de cō/di. inde. si obligatio generis precessit: ⁊ tūc aut lo queris in principale. pmissore. ⁊ tunc nō est in pen denti sed statim pōt exigi. vt. l. si stipulatus. §. j. j. de solu. Aut loqueris in pluribus heredibus pro/missoris ⁊ est in pendēti vt hic in glo. ⁊ j. eod. l. in executione. §. p parte. qō intellige si vn⁹ soluit totū qō dz secus. si partē ptis quā dz. q̄ esset idē qō in ipso principali. ¶ Procedo vlter⁹. tu dicis qōd he b res soluit totū qō dz ⁊ tñ nō est perfecte liberat⁹.

Cōtra insti. qui. mo. tol. obli. in pn. Solu. hic nō soluit prout debuit q̄ est dubiū ne ali⁹ soluat in alio hoīe. Opp. fm ✝ Dy. ⁊ videtur quod sti/pulatio generis et alternatiue sint eiusdem generis. sed cōtra q̄ in al/ternatiua vtrū q̄ est in obligatione a vt. l. illud aut illud. s. de cōsti. pecu. ⁊. l. si duo rei. j. e. in obligatione ge/neris nullū est in obligatione vt. l. cū incertus. s. de leg. j. Dy. dicit qō eiusdē generis ⁊ qditiōis sunt quo ad q̄dā. ⁊ idē dicit glo. in. l. cū is. §. fi. j. de cōdi. inde. ¶ Item opp. de. l. si stipulatus. §. j. de solu. Solu. ibi hō certus debebat. ¶ Opp. j. §. si tamen hoiem. fol. in glo. dic vt ibi dicam. ¶ Quero q̄d si alter heres nō vult soluere i eodē hoie. gl. dicit qō fiet qdēnatio in estimatiōe ⁊c. dicā. j. p/ xi. §. ¶ Quero dixi ✝ q̄ aliqñ exer citiū obligationis alternatiue est in pēdēti. vt si debes decē aut Stichū ⁊ solutis quinq̄vt in. §. si decē. Quid est illud qō est in pēdēti. Rñ. exer/citiū respectu illoz quinq̄ soluto/ b rū. vnde possum agere ad q̄nq̄ aut ad Stichū. ita intelligo. §. si decē. ¶ ✝ Quero dixi qō si vnus ex here dibus soluit partē suā in obligatio ne generis qō p illa parte est in pē denti: qualiter agā ꝯ alios. dicvt in l. executiōe. §. pro parte ⁊ ibi dicā. ¶ Sed qro ✝ in obligatione gene/ris q̄d est in obligatione. vna est gl. de leg. iij. l. meuius. §. duob⁹. supver. hoīes cōtinet ⁊c. q̄ dicit qō in obli/gatione generis nullus est in obli/gatione sed oēs in solutione. idem no. in. l. cū is. §. fi. de cōdi. inde. istud nihil est dicere p. l. cū icertus. de le. j. q̄ si nullus est in obligatiōe: p so/lutionē ei⁹ qō nō est in obligatione nō tollit obligatio. ⁊ hic vult qō tol lať obligatio vt. l. ꝯ p iusturā. §. fi is qui hoiez. j. de accepti. Quidaz hoc volentes sustinere dicunt qō ipsum genus est in obligatiōe nō aliqō in diuiduū per se. Sed illud est truffa. q̄ genus p se sumptū est q̄dā ima/ginatio q̄ nō est in cōmercio nostro. ergo nō est in obligatione vt in pn. insti. de inuti. stipu. Jaco. de are. vo. luit dicere qō quilibet est in obliga tione sub conditione si soluať: vt. s. qui ⁊ a quib. l. iij. Sed istud est truf fa q̄ si nullus est in obligatione nisi cōditionaliter ante cōditionez non posset agere. vt. l. cedere diē. de ver bo. signi. Preterea si decederet le/ b gatarius nō transmitteret ꝯ. l. he/redes. §. si certo. s. fami. her. Quid

¶ Bene di cit Dy. ad de fm Ale xan. quod idez tenet Ray. An ge. Imol. Paul. de ca. sed pe. Ly. ⁊ Ro. in obliga tiōe alter natiua di/screpant ab opini. Bar.

☞ Andre. Pomate.

¶ Mō trā mitteret. breuiter q̄ trā smitta tur legata rius oīs i genere: fa cit. l. nec semel. s. qñ di. leg. ced. ad ma teriā etiaz huius. §. vide aliqd p Ancha. in. c. pecca tum. colū. xxviij. de regu. iur. in. vj.

a ☞ Andre. Poma. ¶ Cōtra. ſ. de. pro quo etiam facit tex. in. l. pompo. la. ij. in fi. volens ex qualitate perſonarum condemnationem moderari. 9

b ☞ Andr. Pomate. ¶ Melius q̄ Pe. eſt iudicio meo verum. nam conditio obligationis initiat̄ ex ꝑſona heredis etiā in detrimētum creditoris. ſi eſſi debes centū nō poteris ſoluere quinquaginta. debes ſoluere tota centū ſiuis liberari. l. tutor. §. lucius. de exorcīſs. et cum deceſſeris relictis duobus heredibus vn⁹ partē ſoluendo liberatur. l. ſ. C. ſi certum. l. ſi teſtamento. §. ſ. de fideicom. et tenet bar. ſ. ibi pro declaratione dum refert opi. Pe. et alle. d. l. ſi teſta mēta quā q̄ in ſolutione partis nō: mo ſit damnū l. plane. ſ. fami. her. et ſic contra ſol. pe. dicemus: dico q̄ glo. in. l. meuius. §. duobus. verſ. homines. in fi. mag. glo. dicit verū. q: nullus eſt in obligatione certus et determinatus ſed determinādus per ſolutionē. et ille qui ſoluet̄ ab initio fingit̄ fuiſſe in obligatione. eſt ergo obligatus de preſenti ad dandū vnū: ſed ille vnus an ſit hic vel ille pendet ex futuro euentu. et hoc vult dicere illa glo. l. cū incertus. de lega. j. et. l. iij. ſ. qui et a qui. q: nō eſt ꝺditio ꝓprie q̄ ſuſpendit ꝓprie obligationē. ſz bz ſpeciē cōditionis: q: in. l. iij. ſ. qui et a qui. eſt dictio quodāmodo. q̄ eſt nota i⁹ proprietas vt. l. ſi me in vacuā. ſ. de acqui. poſ. hoc modo dz intelligi in l. ſi pāphilo. et. l. hoīe de op. leg. aliter ſi eſſet ꝺditio ꝓprie: ſz tacita ſuſpendet obligationez ſicut expreſſa. vt. l. item quia. ſ. de pac. et glo. et ibi ideo non poteſt agere. 1

☞ Obligatio non mutat cōditionē ex perſona heredis ſed condemnatio moderatur.

2 Actio negotiorū geſtorū q̄ cōpetat pro his que fiunt ex voluntate. Actio fami. her. competit pro his q̄ fiunt ex neceſſitate.

3 Obligatio perſonalis diuidit̄ inter heredes: ſed id q̄ eſt in conditione nō: et ideo pena pro ſolido cōmittit̄ niſi ſolidū ſoluat̄ reſpectu eius q̄ eſt in ſtipulatione penali quod dicitur eſſe in conditione. 4

Minor pars ſi ꝓtradicit maiori q̄ ſtetur dicto maioris partis vel minoris. b

5 Si vnus ex pluribus heredibus ꝓmiſſoris obligationis in genere ſoluit i Sticho alij diſſentiāt quō ſubueniat creditori ꝺ ipſos heredes. Q̄ plures diſcordāt ad preiudiciū tertij iudex pōt eos cogere ad concordiam.

6 Q̄ plures heredes diſcordant q̄ coganꝰ ꝑ iudicē vt eis conſulatur.

7 In obligatione generis vel alternatiue ſi decedit ſtipulator plurib⁹ heredibus relictis et nō cōcordātibus qualiter ſuccurratur.

8 Vnus ex heredibus promiſſoris in obligatione generis de neceſſitate cogitur ſoluere totū creditore non volente recipere partem.

Creditor obligatiōis g̃nis nō cogitur partē a vno recipere niſi alij heredes cōſentiant in alijs partibus eiuſdem hominis.

Creditor q̄ agit cōtra vnū ex heredibus ad ſeruitutē inſolidū et eſt cōdēnatus in executione nō liberat̄ heres conuentus niſi ſoluat eſtimationem.

10 Actio ad intereſſe intentata pro ſeruitute datur pro hereditaria portione. et ſic

Intereſſe q̄n principaliter petit̄ cenſetur diuiduum.

11 Si vnus ex heredib⁹ ſtipulatoris agit inſolidū ad ſeruitutē et deuenitur ad excuſationē ſuper intereſſe non prestatur niſi pars.

12 Plures heredes in obligatione indiuidua an dicantur duo rei ex quo quilibet tenetur in ſolidum. remiſſiue.

13 Seruitus poteſt pluribus inſolidū conſtitui.

14 Sententia lata pro vno ex pluribus heredibus agenti ad ſeruitutē conſtituendā actione perſonali non prodeſt alijs: ſecus ſi egiſſet actione confeſſoria ad conſtitutam.

15 Sententia lata contra vnum ex pluribus heredibus pro ſeruitute non nocet alijs.

Ex bis igitur ſtipulationibus. In obligatiōe diuidua natura ſed indiuidua effectu:

ſi ſunt plures promiſſoris heredes quilibet tenetur pro parte: ſed partis prestatio liberationem non prebet: ſed in obligatione indiuidua omnimoda heredes promiſſoris tenentur inſolidum: et heredibus ſtipulatoris inſolidum actio cōpetit. hoc dicit. Diuiditur in tres partes. primo ponit vnam illationem vſq; ibi: et ideo. ſecūdo ponit aliam vſq; ibi: ex quo. tertio ponit aliam vſq; ad. §. ſi tamen. Item prima ſubdiuiditur in duas ſcilicet dictum et rationem. ſecunda in duas ſcilicet dictum et determinationem qōnis circa illud. tertia in duas: ſc; dictum et reſponſionem tacite obiectionis. partes patent. Examinemus iſtas illationes ꝑ particulas. In prima dicit q̄ ex ꝑſona † heredis non mutatur ꝛc. Contra[a]. C. de primil. dor. l. vnica. glo. ſ. ſoluit non mutatur cōditio obligationis ſed condemnatio moderatur dicit Pe. non debet mutari verum eſt ad commodum alterius ſed ad commodum creditoris ſic. gl. dicit melius q̄ Pe.[b] quia ibi erat ex priuilegio perſone: ideo eſt quod mutatur q: perſonale: vt. l. q: perſonale. ſ. ſolu. matri. ſed qualitas obligationis non mutatur. ¶ Op. de. l. legatarius. ſ. de leg. j. Sol. glo. hic paſſiue: ibi active. et vult dicere q̄ ex perſona heredis promiſſoris non mutatur. ſed ex ꝑſona actoris mutatur. Sed iſta ſol. non videtur vera per illationē in tex. primo factam: quia idē eſt in heredibus promiſſoris et heredibus ſtipulatoris. In cōtrario ſol. glo. q̄ ibi in diuiduis: hic in indiuiduis. Dy. nō videt̄ renere iſtā ſol. et dicit q̄ ibi alterius partis non intereſt: imo ſibi prodeſt: hic partis intereſt: et nihil ſibi prodeſt. Pet. dat aliam ſolu. conditio nō mutatur reſpectu rei que eſt in obligatione vt hic: ſed alio modo bene recipit mutationē: q: obligatio inter heredes diuiditur. et Ly. refert verba Pe. in. l. iij. C. de nego. ge. et hoc tener Jac. de are. hic: et dicit cōditio obligationis. i. vtilitas rei qui eſt in obligatiōe. Omnes ſolu.

ſolu. ſunt bone: et ſolu. glo. bona: q: aliud in diuiduis: aliud in indiuiduis. et que eſt ratio iſtius q̄ dicit Dy. quia in diuiduis nō noceret ſtipulatori. in indiuiduis ſic: declaratur per ſolutionem Pet. et Jaco. ¶ Oppo. de. l. eadem. §. fi. j. eo. Sol. vt ibi videbitis: quia ibi quando deuenit ad eſtimationē

a partis: alis ſecus. ¶ Pro declaratione huius. l. a formo vnū ☞ iū. et opp. ſ. eodē verſi. et harū. vbi ꝺr in gl. ij. q̄ quando decem ſunt in obligatione: partis prestatio liberat heredē ſed defunctū non liberat. et ſic loquitur. l. tutor. §. lucius. ſ. de vſur. Quidam huius timore dicunt concedo oppoſitū q̄ nō liberatur preſtando partem. Pet. tenet cōtra hoc in. l. iij. de nego. geſt. C. et dicit q̄ ibi eſt caſus cōiungendo. l. heredes. §. an ea. melius in. §. ſi vnus.

2 ſ. fami. herciſcū. inducendo hoc modo † ea que fiunt ex neceſſitate veniunt in actione famil. herciſcun. et ea que fiunt ex voluntate veniunt in actione nego. geſto. ſed in dicta. l. iij. heres vnus ſoluendo totum habet actionem nego. geſto. ergo nō tenebatur ſoluere. ſed caſus eſt melior in. l. ſi teſtamento. §. j. j. de fideiuſſo. Reſpondeo. ad legē iſtā q̄ hic loquitur in obligatione que eſt indiuidua effectu. ibi vero diuidua omnino. et eſt ratio: quia hic ſi eſſet liberatus et mutaretur hic fieret ſolutio in alia quam tenebatur defunctus: quia vnus ſoluit partem vnius rei et alter alterius. et ſic contingeret mutatio reſpectu rei: quod defunctus nō potuit. ſecus quando eſt diuidua. vt quantitas. q: illā preſtant plures heredes quam defunctus preſtitiſſet. ſiec contingit mutatio reſpectu rei. vt q: id defunctus debuit. ſed illud vī ☞. l. ſtipulationū.

3 §. fi. j. eo. Dic † debes ſcire q̄ obligationes perſonales diuidūt̄ p. l. xij. tab. vt. l. ea que. C. fami. her. et. l. j. C. ſi cer. pe. vnde ſi teneris ad cētū et haberes duos heredes vnuſquiſq; teſetur ad quinquaginta. Item illud quod eſt in cōditione: in perſona heredum non diuiditur. vt. l. cui fundus. in fi. ſ. de cōdi. et demon. ſed illud quod erat in obligatione reſpectu ſtipulationis penalis eſt in conditione. Ex ergo conditio non diuidatur inter heredes: pena committitur pro ſolido niſi ſolidum ſoluatur. Sed quantum ad ipſum principale debitum ſolutio partis liberaret pro parte vt plene videbim⁹.

b ſ. j. §. cato. ¶ Gloſſa querit[b] quid ſi vnus conſenſit

4 in ſoluendo hominem: alij diſſentiūt. Gloſ. dicit † quod ſtatur dicto maioris partis. Sed illud non

c eſt verum. [c] tunc enim ſtatur dicto maioris partis quando ſunt communis pluribus vt vniuerſis. ſecuſi pluribus vt ſingulis. vt in caſu. l. maiorem. ſ. de pactis. Tangit Dy. in. c. quod omnes. extra de regu. iur. libr. vj. et. l. quod maior. j. ad municipa. l. ſinautem plures. de aqua plu. arc. et ibi de hoc dicam. Tranſit glo. ad aliam ſo. et aliam glo. habetis in. l. in executione. §. penul. in fi. mag. glo. j. eo. tit. vbi ponit duas ſol. que eſt ergo verior. et Oldr. dicit quod iſta eſt vera: illa non. Ray. concor. videbatur illas gloſ. hoc modo. Quandoq; maior pars contradicit minori. et tunc loquitur iſta gloſ. quandoq; ſunt in pari numero. et tunc cogeretur conſentire officio iudicis vt in. l. contra. Sed neſcio quo iure iſtud probetur, dic q̄ primo debet cōſiderari

d ¶ Officium iudicis, adde ſcōm Ange. et Bald. vt

☞ Andre. Poma. ¶ Pro declaratione huius. l. et ponit quid Dyn. dubitat duabus de cauſis. et primo quis legatum eſt indiuiduum. l. nomine. ſ. de lega. ij. quia hec. l. loquitur in diuiduis: tamen vt mihi videtur ne quicq̄ propter hoc eſt motus ipſe Dyn. q: legatū ſit in diuiduū ꝓ ſeparationem tamē oblata eſt dimidia ꝓpter. l. xij. tabu. l. ea que eſt. C. fam. her. l. j. ſi cer. per. et hoc ſz loquit̄ de obligatione diui dua tamē nō loq̄tur ꝺ iſta que diuidit natura nō effectu. i. iij. no. adnot̄ur pars ſol. §. ha rū. ſ. tab. ¶ Sl. que rit. vīd gl. notabilem in. c. cum omnes. de conſti.

qualiter ſubueniatur ipſi creditori contra heredes. ſecundo qualiter conſulatur heredibus inuicē. ¶ Circa † primum dicq̄ ſi quidē ante ſententiam conſtat iudici heredes debitoris diſſentire poteſt eos iudex cōdemnare in pecuniam ad petitionez creditoris: vt nota. ſupra proximo. §. in gloſſa magna. Item facit quod nota. ſ. de actione empti. l. j. i principio. Item ſi iam facta eſſet condemnatio ad ipſum hominem et heredes diſſentirēt poſſet fieri executio in eſtimatione eadez ratione. vt j. ſtatim videbitis in ver. ſed quo caſu. argumento eius quod no. j. eodem. l. eum qui certarum. §. primo. et. l. ſi ſeruum. §. fi. Item poſſet petere actor vt iudex cogeret eos ad concordiā. quia quoties plures diſſentiunt ad preiudicium tertij poſſunt cogi ad concordiā per iudicē. vt. l. huiuſmodi. §. finali. de legatis primo. ¶ Circa † ſecundum dic primo quod nō eſt vera iſta opinio q̄ ſtetur dicto maioris partis vt dixi. b Item non eſt verum quod vnus coheredum poſſit petere quod per iudicē cogant̄ preſentire. q: q̄n plures diſſentiunt ad ipſorū incommoduz ceſſat officium iudicis ꝺ vt. l. quoties. de vſufr. et de ſerui. ruſtic. pre-

☞ Andreas Pomate.

c ¶ Non eſt verū. pōt et alia rōne oſtēdi q̄ dictū gloſ. non poſſit ꝓcedere: q: dato q̄ ſtaret̄ dicto maioris partis adhuc tñ nō eſſet plene ꝓuiſum: q: poſito q̄ nō eēt dare maiorē partē vt puta q: eſſet datio: tñ heredes vel ſi plures tñ ab vtraq; pte remaneāt et hoc caſu manet remediū cū nō ſit vniuerſale ſz an vbi dat̄ maior pars poſſit ꝓcedere: tñ huic obiectiōi ita iudicio meo reſpōdendū. et tenēdo gl. dicit nō ſolū dz ꝓſiderari ex numero maior pars ſz etiā ex cumulato partiū heredis ſicut i ſimplici videm⁹ et debem⁹ ꝓſiderare de debiti cumulato. l. maiorē. ſ. de pac. et iſto caſu ceſſaret ꝓſideratio. q̄ gl. bñ diceret q: poſito q̄ Sempronij cui legatū eſſet hoc ſ certū decederet relictis plurib⁹ heredib⁹ q̄ s ex diuerſis portionib⁹ iſtituiſſet certe tūc ſtaret illis q̄ eēnt inſtituti ꝺ ampliori portiōe vt eſt tex. i. l. ſācim⁹. §. ſenat⁹ ampliorib⁹. C. de dona. et voluit Bar. in. l. fi. in prin. C. com. de leg. aduerte tñ q̄ hec ſolutio ꝓfundit̄ rōne qua cōfundit̄ opinio gloſſ. vīs de cogita et vide text. in. l. que ſunt cautiones. ſ. fami. her.

refert ⁊ ſequitur Alexā. quod hic fallit niſi iudex videat imminere periculū ſcandali: q̄ tunc poteſt eos cōpellere ad concordiā arg. l. equiſſimum. ſ. de vſur. ⁊ l. congruit. ſ. de offi. preſi. ⁊ etiam dicit Ang. q̄ ſi res de qua contendit̄ non poteſt cōmode diuidi p̄ partes inviſu rei partes ſunt oiſcordes tunc recurrendum fit ad remedium diuiſoriū diuidendo iter partes vſus alterius temporibus allegat. l. lucio. de aq̄ quoti. et eſti. ⁊ per hoc etiam q̄ ſi plures habēt iuriſdictionem in caſtro et diſcordāt in in vſu iuriſdictiōis compellēdi ſunt diuidere vſū per tempora. alle. a not. dictū s Inn. in. c. prudentiā de offi. de lega. in gl. que incipit nobis. Alexā. addit glo. xvj. q. iij. c. licet. quaz dicit Abb. reputarent no. in terminis iſtis in. c. fin. de re iudi. tu etiā adde q̄d Bal. conſi. cxxvij. lib. iij. dicit q̄ valet arbitramētū latū ex abrupto cū iudex videt partes ad arma paratas qualiter añt plures fratres habētes iuriſdictionē illaqti debeāt. vide Bar. poſi. clxxxix. Andr. Doma. Ut. l. pro parte. Et melius facit tex. in. l. ij. ſ. eo. tit. de ſeruitu.

diorū. l. itinere. licet glo. ſ. ibi aliter ſentiat. Sed ſi adhuc nullus cohere dum eſt paſſus damnum ſed ſi timeretur pati poſſent peterent forte diuimatur. argumen. l. finali. in princip̄io. C. communia de lega. ⁊ quod nota. in. l. executione. ſ. finali. in gl. magn. Si vero alter paſſus fit iam 9
damnum tunc recuperat a cohere de iudicio fami. hercīſ. vt hac glo. ſ. ⁊ tex. hic inverſi. ſed quo caſu. Sz 7
quero + in ſtipulatione generis vel 10
alternatiua ſi decedat ſtipulator plu
ribus heredibus relictis ⁊ non con
cordent: quid iuris. Reſpon. ſi elec
tio erat ſtipulatoris habes caſum 11
in. l. heredes. ſ. ſi incerto. ſ. fam. ber
ciſ. Si vero erat electio promiſſoris
tunc res eſt expedita: quia poteſt of
ferre quod vult. Tamen ſi vni here
dum vellet dare parrē in vno homi
ne alīj partem in alio non continge
ret liberatio: vt. j. de ſol. l. qui homi
nē. ſ. j. vnde ſolutione facta p̄ par
tevni eius reſpectu actio eſſet in pē
denti donec alteri ſoluatur ſicut. ſ.
dixi in heredibus promiſſoris: quia
iſte recepit totum q̄d ſibi debetur.
Venio ad verſi. ⁊ ideo. Oppo. q̄ 12
impoſſibile ſit vnum ex heredibus
inſolidum preſtare ſeruitutē. vt. l.
p̄o parte. ſ. de ſeruitu. quod tñ di
citur hic: ſed quo caſu ⁊c. + Sol. iſte
ver. poteſt referri ad primaz illatio
nem. ſ. de obligatione generis: vt tā
gitur hic in glo. ⁊ ſecundum hoc ha
bes hic caſum q̄ vnus ex heredib⁹
de neceſſitate in obligatione gene
ris habet ſoluere totum. quod pa
tet. quia poteſt repetere per actio
nem familie herciſcunde. vt. l. here
des. ſ. ſi vnus. ſ. fami. herciſcū. nam
licet actio ⁊ condemnatio fiat p̄o
parte: tamen perfecte nō liberatur
ſoluendo par. puto tamen q̄ credi
tor non cogatur alias recipere par
tem: niſi alīj heredes conſentiant in
alījs partibus eiuſdem hominis. vt
l. in executione. ſ. p̄o parte. j. eo. ⁊

hic. quia ſi creditor reciperet partem: cogeretur: ⁊ heres qui ſolueret ſponte agere negotiorum geſtorum ⁊ ceſſaret familie herciſcunde. Illud autez q̄d. ſ. proxi. ſ. fuit dictuz q̄ p̄o parte ſoluta ab he rede actio eſſet in pendenti: eſt verum in ſponte recipiente. Alio modo legitur hic verſi. q̄ referaf ad hunc caſum quando eſt indiuiduū natura ⁊ effectu. vt in prima parte glo. ⁊ tunc ad contraria reſpondeo: q̄ nō cōſtituit ſeruitutem inſolidum: ſed ſoluit eſtimationem inſolidum. Sed tunc oppo. quando deuenitur ad eſtimationem non tenef niſi p̄o parte. ergo ſoluēs ſolidum non ſoluit ex neceſſitate. quod tex. innuit dum dicit familie herciſcunde. Reſpondeo: + quandoq̄ actum eſt contra vnum ex heredibus ad ſeruitutem inſolidū ⁊ eſt condemnatus: tunc in executione q̄ nō poteſt conſtituere ſeruitutem non liberatur niſi ſoluat eſtimationem totius. ita loquitur hic. quando q̄ + ab ipſo initio formatur actio ad intereſſe: tunc datur p̄o hereditaria portiōe. vt. j. eo. l. ſtipulationes nō diuidunt̄. Et p̄dicta vera in heredib⁹ promiſſoris: + ſz ſi vn⁹ ex heredib⁹ ſtipulatoris ageret ad vnā inſolidū: ⁊ deueniret ad executionē ſuper intereſſe. nō preſtare f nīſi pars. vt. l. heredes. ſ. an ea. fami. herciſ. Rō: q̄ nō eēt equū vt haberet pl⁹ debito: ſz in p̄cedēti caſu ſtipulator p̄ſequitur totum q̄ ſibi debef ab illo vno ⁊ ille repetit a coheredib⁹. Mūc veniam⁹ ad ver. ex quo. ō: hic q̄ plures heredes ſtipulatoris ⁊c. Op. de. l. heredes. ſ. an ea. ſ. fami. her. Sol. vt in gl. Ulteri⁹ opp. de. l. p̄ parte. ſ. de ſerui. Sol. q̄ fundus vadit ad ſucceſſorē p̄ parte ſtipulatio extinguif ⁊c. vt i gl. Ulteri⁹ op. de. l. ſi vn⁹. in fi. ſ. de ſer. ruſti. p̄dio. certe ſm vnā lect. p̄cor. ſm aliam diſcordat: dic ut ſol. vt ibi. Extra gl. in hoc verſi. + q̄ro ſi ſunt plures heredes ſtipulatoris q̄libet hz actionē inſolidum ⁊ plures heredes p̄miſſoris in obligatiōe in diuidua tenēf inſolidū: an ſint correi: ⁊ Ey. i auf: hoc ita. C. de duo. reis. dicit q̄ nō: q̄ ex natura rei dicunf inſolidū obligati. ⁊ gl. videf in. ſ. ſi tamen hominem. j. eo. ⁊ tex. ſ. de euic. l. rem hereditariā. et dicam. j. de duo. reis. l. j. vel in. l. reos. ſ. cum in tabulis. Venio ad ver. ſed quidā. et quero qualiter debet intelligi. et glo. ponit duos intellect⁹: et ſm vnum intellectum fit vna obiectio. et eſt reſponſio tacita non expreſſa. Et ſm iſtam pone caſum ſic. videtur q̄ iſta ſtipulatio vitietur: quia deuenit ad eum caſum a quo incipere non poteſt. vt cum per ſingulos non poteſt ſeruitus acquiri. et hoc quidam iuriſconſulti cōceſſerunt et male. vn⁹ de autor legis reſpōdit. difficile eſt q̄ ſeruitus cōſtituatur plurib⁹: quia oportet omnes conſentire: alīs non valet: vt. l. receptum eſt communia prediū cum ſimi. no. hic in gloſ. ſed difficultas p̄ſtationis non vitiat obligationem: quia p̄o hoc non deuenitur ad eum caſum a quo non potuit incipere. potuit eſſi licet cum difficultate. Secundo mō legitur. oppo. et videtur q̄ hec ſtipulatio vitietur quia reus non poteſt dare eandē ſeruitutem pluribus inſolidum. et ſic ſtipulatio vitietur tanquaz cōtinens impoſſibile: quod quidam conceſſerunt: ſed iuriſcōſultus autor legis dicit q̄ illud eſt difficile

ficile reo ſicut dar mille marcas ei q̄ nō hz. ſz difficultas nō vitiat obligationē: ⁊ iſta fuit lec. Jo. q̄ colligit ex glo. ma. hic poſita. tu tene primā p̄o
13 vera ⁊ bona. ⁊ precedēs nō eſt vera + quia pluribus pōt ſeruitus inſolidū conſtitui: vt. l. lucio. ſ. de q̄ qua cōſi. ⁊ eſti. ⁊. l. via. ſ. ſi. ſ. de ſerui. ruſti. predi.
14 ⁊ ſic non eſt difficile. Venio ad vnā + q. glo. qui libet heredū hz actionem inſolidū. vnus egit ⁊ obtinuit an poterit vti anteq̄ alīj agant. Quidā q̄ ſic Jo. q̄ nō. vide iſtā glo. que iſtarū opi. eſt vera. ⁊ iſtud eſt difficile ⁊ per gloſ. nō pōt haberi intellectus. Et videtur q̄d prima opi. eſt vera cū in cōfeſſoria vnius victoria proſit alteri: vt. l. loci corpus. ſ. ſi fundus. ſ. ſi ſer. vē. Sed illud in ſeruitute cōſtituta: ſecus in ſeruitute conſtituenda. ⁊ ideo 1
hz vnus egerit ⁊ obtinuit ſibi p̄ parte non pōt cōſtitui. ideo nō pōt ipſe nec alius vti. Quod ſibi nō 3
poſſit cōſtitui: eſt caſus in. l. p̄o parte. ſ. de ſerui. Quid dicemus? Iſta glo. debet intelligi hoc mō ſi quidē heredes ſunt in diſcordia eis nō pōt poſti 4
tui ſeruitus: vt. l. itinere. ⁊ ibi no. ſ. de ſer. ruſti. p̄dio. ⁊ null⁹ poterit vti cū nō poſſit poſtitui. ⁊ ſic lo 5
quit opi. Joā. ſed ſi ille qui dz ſeruitutē: vni vel
let poſtituere p̄ parte: non pōt conſtituere: tñ ille cui eſt ſic conſtituta non poterit phiberi quin vtatur: vt. l. per fundum. ſ. de ſerui. ruſti. predi. ⁊ ita
15 loquitur opi. aliorū. Pone + econuerſo ad glo. q̄d vnus ſuccubuit: certe non nocet alteri. vt. l. ſi de communi. ſ. ſi ſer. vē. ⁊ no. in. d. ſ. ſi fundus. ⁊ alteri accreſcit. vt. ſ. cōmunia p̄edi. l. proprium. ⁊ perinde eſt ac ſi non ſit ille qui ſuccubuit.

Si tamen hominem.

Iſte. ſ. legit in gl. duob⁹ modis. ⁊ tertio ſm Pe. ⁊ meli⁹ ⁊ ſm ſuā lec. h. d. Per ſuiam ⁊ acceptilationem vn⁹ ex heredib⁹ p̄miſſoris qui tenebat in genē pōt liberari. Op. ſ. ea. l. ſ. j. ⁊. ſ. ex his. vbi vno ex plurib⁹ heredibus ſoluēte nō cōtingit liberatio obligationis. ꝓpter q̄d glo. dat duas lec. Una eſt q̄d hic loquit in hoie certo i obligationē deducto. ibi i gñe. ⁊ illa eſt in ſe vera per. l. ſi ſtipulatus. j. de ſol. ⁊ eā tenēt Dy. ⁊ glo. ſ. e. l. ſ. j. i glo. x
mag. ſed nullum dubiū poneret. Alio modo legitur. ⁊ loquitur in obligatione generis q̄d interſz ſit in pēdēti. ſz iſta eſt ō tex. ibi pars dūtaxat ⁊c. Preterea iſta lec. non eſt bona per dictionē ſi tñ. q̄ē aduerſatiua ſuperioꝛib⁹. vnde glo. dicit quod hic fuit ſolutuz ſtipulatori volēti. vt no. ſ. e. l. ſ. j. Iſtud nō eſt verum. q̄. ſ. j. dz intelligi in ſtipulatore volēte q̄ inuitus non pōt cogi accipe p̄ partē. vt. ſ. pri. ſ. dixi. Quid ergo dicemus? Dic ſm Pet. q̄d i obligatiōe generis nō cōtingit liberatio per ſolutionē: ſz p̄ acceptilationē ⁊ ſentētiā ꝓtingit p̄ parte. Et rō ē q̄ ponit i. l. i. execution. ſ. p parte. j. eo. ⁊ ē rō ne alī⁹ heres poſſit ſoluere partē in alio hoie. q̄d eſt abſurdū. partē eſſi haberet in diuerſis hoibus. ſz in ſuia ⁊ acceptilatiōe hec ceſſat iniquitas. q̄ vnā partē tātūmō dz hſe. et p hoc habes intellectum. l. qui hominem. j. de acceptil. ⁊ ſm hoc expone hic egero. et ſuccubuero. licet glo. aliter dicat ⁊ non bene. ſed iſta ratione attenta dicas ſemper p̄o parte liberationē poſſe contingere vbi non deuenitur ad illam iniquitatem. Op. de. l. ſi ex pluribus. primo reſponſo. j. de acceptil. glo que eſt hic dat duas ſolu. ⁊ que libet eſt bona. vna quod ibi ſunt duo rei: hic non ⁊ ſecūm hoc dixi vobis. ſ. proxi. quod idem eſt i re indiuidua/ in obligationem deducta et non ſunt duo rei. ⁊ tene menti hanc glo. Querit gl. quid ſi acceptilatio fiat de vna ſpecie in obligatione generis. Dicit quod contingit liberatio. vt. l. et per iuſiurandum. j. de accep. ſ. ſi is qui hominem. ſed ſecus in pactis. vt. l. ſi vnus. ſ. ſed ſi generaliter. ſ. de pac. dic vt ibi. ⁊. d. ſ. ſi is qui hominem.

☞ In ſtipulationibus facti vno ex heredibus: cōtra faciente committitur pena inſolidum.

2 Intereſſe quando conſideretur in ſtipulationibus penalibus.

Intereſſe in obligationibus facti: an ſit: an vero ipſum factum. remiſſiue.

Pax an dicatur rupta quando eſt facta ⁊ promiſſum non offendere te neq̄ tuos ⁊ offenditur vnus ex heredibus ſtipulatoris. remiſſiue.

Si florentinus habet repreſalias contra piſanos ob delictū vnius piſani ⁊ piſanus executiatur florētie. an excuſſus agere poſſit contra illuz cuius' occaſione repreſalie fuerunt conceſſe.

Item ſi i facto.

Vidiſtis. ſ. d. obligationibus iuris. ⁊ etiā aliqualr facti. nūc ponit de obligatiōe facti mere ⁊ vſq̄ ad. ſ. cato. hoc intendit. Uno ex heredibus promiſſoris ꝓtraſaciēte oēs tenenf p̄o hereditaria portione. ſed ſi vni ex heredibus ſtipulatoris cōtra fiat p̄o parte ſua tñ ſtipulatio cōmittit̄ ad intereſſe. ad penam vero cōmittit̄ inſolidū hz alīj agētes exceptione doli repellant. h. d. primo loquitur q̄n vnus ex heredib⁹ p̄omiſſoris contrauenit. ſecundo quando ventum eſt contra vnum ex heredibus ſtipulatoris. tertio diſtinctionez ponit. quarto rationem ſue diſtinctionis aſſignat. quinto extendit ad aliam obligationem. ſecunda ibi: contra autem. tertia ibi: nam ſi penam. quarta ibi: in. l. idem. ſ. ſed hec differentia. quinta in lege. eadem. in prin. + Nota quod in ſtipulationibus facti vno ex heredibus promiſſoris contra faciente committitur pena inſolidum. Item no. q̄d vno ex heredibus ſtipulatoris ⁊c. Oppo. j. eo. ſ. cato rñdet glo⁹. hic in factis indiuiduis loquitur. ſ. cato. loquitur in factis diuiduis. ⁊ iſtud cōtrarium tangit gl. mag. hic poſita. Oppo. ſ. ea. leg. verſi. ex quo quidem. vbi quilibet heres ſtipulatoris habet actionem inſolidum. Sol. quādo agitur ad ipſum factum indiuiduum quilibet heres agit inſolidum: vt in ver. ex quo quidem. ſe cusquando deuenitur ad intereſſe: quia tunc p̄o parte agunt. vt hic. Opp. ſi vnus ex heredibus vadit ad rem communem: vadit nomine omnium et p̄o omniuz vtilitate: quia nulla eſt particula que non ſit cōmunis: vt. leg. menius. ſ. duobus. ſ. de leg. ij. ergo coheredum intereſt: vt. j. eo. leg. ſi ſtipulatus fuero per te. et ſic poſſunt agere. Sol. intelligo quod hic ibat coheres ad fundum ſuum p̄oprium qui ſibi in diuiſo nem obvenerat vel ad partem ſuam p̄o diuiſo: alias ſi iret ad communez

pro indiuiso cū iret noīe oīm oēs
videnť ꝓhibiti:vt.d.l. si stipulatꝰ.
2 ¶Oppo.† in stipulationibus pena
libꝰ non cōsideratur interesse:vt.l.
stipulatio ista.§.alteri.ſ.eo.glo. q̄
est hic dicit de stricto iure nō inſpi
cianus:ſz de eqtate sic.ꝛ vide glo.
in l.idem iuris.que incipit stricto.
et ꝑm glo.istā.§.alteri.videreť im
ponere legē verbis ꝛ nō rebus: qz 3
de eqtate pena imposita nō valet.
dicit Pe.ꝙ quādoq̄ solet apponi
pena in stipu.de cuiꝰ natura venit
interesse ꝛ tunc si nō interest nō agi 4
tur:vt hic.qñq̄ apponiť pena rati
one ꝓemptus vbi interesse nō ve
nit:ꝛ tunc nō inspicitur an interfit:
vt in.§.alteri.Sz ista sol.videť con
tra casuz.l.vlti.ſ.de pꝛeto.stipu. di 5
cunt ipſi nos respōdemꝰ ꝛfatemur
ꝙ nō debet probare quātū interes
set:sed qō aliquid interſit habet ꝑ
bare:sed illud nō est vez:qz sine ali
qua ꝓbatione cōmittiť pena. Dy.
ꝓbat in cōpromisso venit interesse: 6
vt.l. diē ꝓferre.§.fi.ff.de arbi. Sz
videꝛ ꝙ si in cōpromiſſis pena est
apposita nō inspicimus an interfit:
vt.l. cū pena.ff.de arbi.ergo illud
dictū nō est bonū. ¶Qualiter dice 1
mus.dicit ipse aut offendiť directo
ille cui est promiſſuz:ꝛ tūc nō inſpi 2
cimus interesse.sivero offenderetur
alius non ille cui principaliter est
promiſſum:ꝛ tunc inspicimꝰ an in
terſit vt hic.ꝛ hanc solu.dat ipse b.
et in.§.alteri. sed ꝑm illud dictum
Dy.iam sequeretur ꝙ heres hic of 4
fensus haberet ꝓbare sua interesse:
alꝫ nō posset agere qō est ꝓtra istū 5
tex. vbi nō inspicit an interfit. Itez
est cōtra.l.ſi.ſ.de pꝛeto.stipu. sed si 6
Dy. voluit hoc intelligere vt di 7
cam bene dixit. Dic ꝙ si offendiť il
le cui principaliter est ꝓmiſſum:ſi
ne ille qui eius personā repꝛesen 8
tat stipulatio cōmittitur:nec inſpi
cimꝰ an interſit:vt. l. stipulatio ista.
§.alteri.ſ.eo.ꝛ.§.alteri.iſti.de inu
ti.stipul. Sed si offendiť alter quaz
cui principaliter est promiſſum:vel
aliꝰ qui personā eius nō repꝛesen
tat: tunc inspiciť an interſit stipula
toris vel heredis eius q̄ ciꝰ ꝓsonā 10
repñtat vt hic.ꝛ gl.est in. d.l.cū pe 11
na.cōuncta lege aduersus.ſ. de
arbi.ꝛ quasi est casus hic. nam he 12
res repꝛesentat personā defuncti in
totū si est heres vlis: vt.l.hēditas:
ſ.de acqui.re.do. Sed heres parti 13
cularis ꝓ parte qua est heres re
ꝓsentat personam defuncti;i alia
parte est extraneus:vt.l.cum a matre. C. de rei
vē.ꝛ no.in.l.ij.in glo.mag.in.§.fi.ſ.d pꝛeto.stipu.
modo hic heres offensus ꝛ ꝓhibitꝰ ꝓ parte sua
agit ꝛ cōmittiť stipulatio cum effectu lz sua non
interſit:vt.l.cum penā.coniuncta.l.aduersus.ſ.de
arbi.sed ꝓ parte alioꝝ qui repꝛesentant personā
defuncti cōmittiť non tñ effectualiter: qz ob.ex
ceptio.cū sint ꝑtum ad illaz partē extranei. vnde
offensione facta alteri non possunt agere:vt.d.l.
aduersus. ¶Quero† in obligatione facti quid
est an factum an interesse.ꝛ hoc dicam in.l. stipu
lationes non diuiduntur:vbi qō. istam examino.
ꝛ vide istam glo. que incipit sequitur de his. Et
tene† menti istū.§.qz est multum no.ad instrumē
ta pacis.promitto per me ꝛ meos heredes nō of
fendere te ꝛ tuos heredes. quid si offendiť vnꝰ ex
heredibus stipulatoris vel promiſſoris. hic Jaco.
de are. tangit hoc.ꝛ dicetur plene in. §. cato. Itez
dñs Jac. de are. †inducit aliam.q.quidam florēti
nus habet repꝛesalias contra pisanum occasione
cuiusdā delicti commissi per vnum pisanum: mo
do quidam alius pisanus iuit florentiā:ille q̄ ha
bet repꝛesalias excussit istum.iste pisanus reuer
sus vult repetere ab isto cuius occasiōe date sunt
repꝛesalie an possit.et videturª quod sic per istum
§. et per.l.ſi vero.§.cum autez.ff.de his qui deie.
vel effu.et.l.licet.§.fina.ff.nau.cau.stabu. et lege
nam et seruus.ff.de nego. gest.non determinando
dico.sed allegando forte dicemus:

☞Indiuiduum quantum ad pꝛesentem.§.sumi
tur tribus modis.

Obligatio rem tradi quare sit magis indiuidua
quam rem restitui.remissue.

Actio ad rei restitutionē quando rē restitui est in
obligatione quando detur contra possidentem.
insolidum vel detur pro hereditarijs portioni
bus.

Exceptio dominꝰ quod non potest opponi con
tra agentem interdicto de vi ꝛ vi arma.

Officium iudicis competens alicui contra non ob
ligatum habet naturam actionis realis.

Qualiter quis teneatur ad indiuiduum.

Dispositio huius.§.quod non habet locum quan
do pena petitur actione bonefidei iformata ad de
ductum in pacto.

L. in depositi.ff. depositi.quod loquitur in facto
indiuiduo quo ad solutionem tantum.

In obligatione rem restitui ille solus tenetur qui
dolū commisit:si ambo : ambo tenentur insolidū
ꝛ an sint duo rei.

Obligatio rem restitui que contrahitur secun
dario ratione doli vel culpe est omni respectu in
diuidua.

Dictio quodammodo est nota impꝛopꝛietatis.

Pena seu interesse:si cōtra fiat obligatiōe facti in
diuidui qualiter ꝛ aduersus quos committatur.

Stipulatio ad penāvl interesse si fiat ꝫ stipulātē cō
tinentē factum diuiduū vel datione qualiter ꝛ ad
uersus quos committať. ꝛ nu.19. vbi distinguit.

Dispō huius.§.qō habeat locum in obligatione
faciendi diuidua in qua si vnus heredum contra
facit incidit in totam penam.

¶Addetur ꝙ sic. adō climita ꝫ bal.hic cū quo tran
fit Pe. de anchar. b ꝛ Ange. ī l.naz ꝛ ser
uus.ff. de neg. gest. et pau.de cast. hic si iuste rep
salie fuerint con
cesse : alꝫ secus per l.ſi per im
prudētiā. in prin.ff. de cuic.

14 Difficultas licet non impediat obligationem prin
cipalem tamen superueniens ex postfacto impe
dit committi stipulationem penalem. ꝛ nu.17.

15 Quando ille qui fundū dare promisit ꝛ si non de
derit promisit penam decessit pluribus heredi 33
bus relictis vnus eorum potest soluere fundum
promissum ꝛ dominium transfert ꝓ parte cohe
dum vt euitet penam.
Contra hanc cōclu.tenēt Moder. ꝛ Jason illam
defendit.

16 Promittens simpliciter ratum fiue aliqua pena
siue sit dominus siue procurator: ꝛ contrafaciat
in parte tenetur ad interesse pro parte quia in
plus non interest sua.

18 Stipulatio facti diuidui cum pena interposita
in iudicijs si in parte non obseruatur committitur
insolidum licet obstet exceptio pro parte: secus
in contractibus quia committitur in totum: ꝛ nō
obstat exceptio:ꝛ idē in iudicijs impertinentibus
ad decisionem.

20 Stipulatiō penalis facti indiuidui adiecta facto
diuiduo si fiat contra stipulationem facti diuidui
per vnum ex heredibus promissoris: an in totum
vel pro parte cōmittatur.

21 Si aliquis promisit sub pena iudicatum solui que
cōtinet clau. de defendendo ꝛ decedat pluribus
relictis heredibus quorumvnus defendat alij nō
an pena committatur aduersus omnes: an cōtra
non defendentes.

22 Stipulatio de defendendo in vna actione est in
diuidua.

23 In qualibet stipulatione pretoria siue contineat
dationem siue factū indiuiduū siue diuiduū siue
possit per aliū explicari siue non indistincte pena
siue interesse committitur tantum aduersus eum
qui contra fecit.
Tex.i.l. penales.§.iulianus.ff.ad.l.fal. qō loquiť
qñ in stipulatiōe de defendēdo erat pena posita.

24 Stipulatio rem ra. hab.de qua in hoc tex. an sit
pretoria.ꝛ.ſ.nu.28.in fi.

25 Tex.in.l.cum causa.ſ.eo.qō loquatur de stipula
tione duple que non est pretoria.

26 Promittens non excipere qñ dicatur promitte
re factum diuiduum vel indiuiduum.

27 Obligatus ad agendū contra aliquē: qñ dicatur
obligatus ad factum diuiduum vel indiuiduum.

28 Qui promisit amplius non agere actione q̄ cōti
net indiuiduū vel ratū haberi aliqō indiuiduum:
an ista stipulatio iudicabiť diuidua vel indiuidua.

29 Si aliqs est stipulatus sibi ꝛ heredibus suis vsuz
alicuius fundi ꝛ decedat pluribꝰ heredibus reli
ctis: an quilibet habebit totum vsum vel partem
eius.

30 Pace facta cum titio:facta fuit promissio de non
offendendo per se suosq̄ heredes: titio mortuo
relictis pluribus heredibus ꝛ vnus offendať an
pena committatur insolidum.

31 Obligatio dicitur transitoria ꝛ non trāsitoria ad
heredes ex natura rei super qua interponitur.

32 Pace facta vt.ff.si vnus ex heredibus promisso
ris offendat quod pena committiť aduersus oēs
pro portione hereditaria.

Stipulatio vsufructus quod ex parte credito
ris sit personalis ex parte promissoris est realis.
Stipulatio pro alimentis ex parte promittentis
dicitur esse in rē ex parte creditoris personalis.
Stante statuto q̄ qui occidit occidatur nisi ha
buerit pacem ab herede occisi ꝛ occisus habeat
plures:an sufficiat habere pacem ab vno.

54 Maior pars heredum que dicatur.

Adem dicemus.

Cato. Ise.§. est difficilis i sua
materia in cuius repe
titione tenebo ordinē consuetū. Pri
mo continuo hunc.§.ad precedentia ꝑm Pe.hoc
modo.dictum est.ff.in.l.ij.ꝙ stipulationum que
dam sunt in dando:quedam in faciendo consistūt.
de his que in dando consistunt dixi.ff.eo.l.ij.vsq̄
ad.§.item si in facto.licet ibi dixerit de seruitu
bus que habent in se aliquid facti vt no.ff.eo.l.ij.
§.ſ.ꝛ ibi dixi:ꝛ ibi incipit dicere de his que in fa
ciendo consistūt.ꝛ hoc ꝓsecutus est vsq̄ huc:ve
rum quia Cato circa hoc posuit vnū suū dictum
obscurū:ideo illud hic ponit ꝛ declarat bene iu
risconsultus. ¶Scōo ille.§.diuiditur in quatuor
partes. Primo ponit dictum Catonis de cuius
intellectu dubitať vsq̄ ibi:ab omnibus. In scōo
distinctio Catonis declarať vsq̄ ibi: differentie.
In tertio differentie rationem assignat vsq̄ ibi;
sed videamus. In quarto renocat in dubium:qō
primo pro constāti posuerat ꝛ decidit vsq̄ ad fi
nem nostri.§. Hanc diuisionem ponit Dy. Pe. Ja
co.de are.ꝛ oēs diuersimode loquūtur. tertio po
ne summariū sic. Pena adiecta facto indiuiduo si
contrafiat per vnum ex heredibus ꝓmissoris ꝙ
parte hereditaria committitur contra oēs in fa
cto vero diuiduo pro parte cōtrafaciētis tantū
modo.sed aduersus ipsum promissorez insolidū.
h.d. ¶Veniamus ad casum in terminis:pꝛemitto
tñ ad euidentiā q̄ iste.§. ꝑm cōem lec.loquať de
quatuor stipulationibus quarū due ꝛtinēt indiui
duū:vt ꝙ te iter fieri: vel per te nō fieri. quomiꝰ
mihi ire vel agere liceat. Alie due continent diui
duū vt amplius non agi:ꝛ Titiū heredē eius ra
tum habiturum. ¶Hoc premisso sic forma casuz.
quidam promisit se aliquid facturū vel non factu
rum:ꝛ si contra stipulationem veniret ꝓmisit cer
tā penā.iste ꝓmissor decessit pluribus heredibus
relictis.vnus venit ꝛ ꝓmissa: dubitabať qualr et
aduersus quos stipulatio penalis committatur.
nā inuenio q̄ Cato scribit q̄ pena qñq̄ ꝓmittať
aduersus omnes pro portione hereditaria qñq̄
aduersus illū tantū qui ꝛfecit pro portione sua.
¶Modo quero a vobis dñe iurisconsulte q̄ de
claretis mihi distinctionem Catonis.h.d. prima
pars. Ad hoc rñdit q̄ si pena fuit adiecta facto i
diuiduo tūc pena committitur aduersus omnes:
si vero facto diuiduo tūc aduersus eum qui con
trafecit tantum. exempla patent in litera. et est
clara.et hoc dicit secūda pars. ¶Tertio queri
tur que sit ratio differentie inter istos duos ca
sus. Rñsio ꝑtz in tex.h.d. tertia pars. Sequiť v.
sed videam?, vbi est duplex litera. quidā habent

literā affirmatiuā. quidā habēt literā negatiuam. ⁊ ista habeā cōiter et istā ꝓsequor. ⁊ licet litera sit satis scrupulosa glo. bene eam declarat. Pone casum vt habes in glo. ⁊ lege literā cū apostillis cōibus. notabilia collige ꝙ teipsum. ¶Ueniam? ad materiā examinādā ꝙ ꝺria ⁊ questiones ⁊ in tractādo materiā teneo hunc ordinem: qz hic tractaꝫ de facto indiuiduo. primo in ꝺrijs tractabo qualiter ipsi principales ⁊ eorū successores teneantꝫ ad ipsuz indiuiduū. secūdo qualiter ⁊ aduersus quos pena ⁊ interesse cōmittaꝫ si contra fiat tam cōtra ipsos principales ꝙ etiā cōtra heredes. ⁊ eo dē modo tractabo de diuiduo. alia tractabimus ꝙ q̄stiones. ¶Primo ergo oppo. hic dicitur q̄ si vnus cō trafecit oēs tenētur ꝓ hereditaria portione. ¶Contra: qz in indiuiduis quilibet heredū tenetur insolidū: vt. s̄. eo. l. ij. §. ex his. ij. respō. Sol. si agitur ad ipsum indiuiduz quilibet teneꝫ insolidū vt ibi: si ad penā quilibet teneꝫ ꝓ parte hereditaria: vt hic. ¶Secundo contra istud oppo. fortiter. rē tradi seu rē restitui dicitur factū indiuiduū: vt. ꝙ. co. l. stipulationes nō diuidūtur. ij. respōso. s̄. depo. l. si duo. sed si duobus cōmodaui vel apud duos rē deposui ita q̄ tenerētur ad rē restituendā: quilibet teneꝫ ꝓ parte: vt. s̄. depo. l. ꝙ. §. si apud duos. ⁊ ibi no. Itē si vnus cōmodatarius decedit relictis pluribus heredib⁹ oēs tenētur ad rem restituendā ꝙ portione hereditaria: vt. s̄. cōmo. l. iij. §. heres. ergo ptz q̄ nō est verū qđ dicit in indiuiduis ipsos principales vel heredes teneri insolidum.

¶Sol. † indiuiduū sumitur q̄tum ad ꝓpositū altero ō tribus modis. Mā quodda est indiuiduz quo ad cōtractū seu stipulationē ⁊ quo ad obligationē ⁊ quo ad solutionē. vt seruitutes q̄ ꝓ parte nō possunt deduci in stipulationē nec ꝙ parte solui. ⁊ iste non diuidunt inter heredes sed quilibet heredū teneꝫ in solidū: vt in. §. ex his. ⁊. l. stipulationes nō diuidunt. in princ. Quedam sunt obligationes diuidue quo ad ꝯctum. sed ex postfacto sunt indiuidue quo ad obligationē ⁊ solutionē. vt obligatiões factoꝝ idiuiduorū. vt rē tradi. fossam fodi. insulam fabricari. ⁊ si. Iste eīm ab initio ꝓ ꝙparte pōt deduci in stipulationem. qz possum stipulari rē ꝙ parte mihi tradi. vt. l. locus. de acq. pos. Itē ptē iste edificari ⁊ in istis idē. qz q̄libet heredū teneꝫ insolidū. vt. d. l. stipulatiões nō diuidunt. ij. rñso. Quedam sunt diuidue quo ad ꝯctū ⁊ quo ad obligationē. sed quo ad solutionē tm̄ sunt indiuidue. vt obligatio rē restitui. ⁊ ista diuidit quo ad obligationē inter heredes. qz q̄libet teneꝫ ꝙ parte hereditaria vt in ꝺrio sed quo ad solutionē dicit indiuidua. vt. l. si duo. s̄. depo. Indiuiduū ergo diuersimode accipit. ⁊ sic cessat ꝺriū et aduerte qz ꝺ est verū de obligatiõe primitiua q̄ cōtrahit ad rē restituendā nō de obligatione que cōtrahit secūdario ratione doli vel culpe alicuius. vt. ꝙ. dicam. Quare † autē obligatio rē tradi fit magis indiuidua quā rem restitui. dicā in. l. stipulationes non diui. in. viij. cōtrario. ⁊ ista sunt difficilia. que do. Ey. tanꝯ habētia arduū ⁊ profundū timuit itrare: vt ipse refert in aut. hoc ita. C. de duo. reis. in q. ij. nec ibi bene declarat. ¶Tertio cōtra ꝓdicta op. tu dicis. s̄. ꝓri. † qđ in obligatione ad rē restituēdā si sunt plures heredes quilibet teneꝫ ꝙ portione hereditaria. contra imo ille ad quē pueniret restituenda teneꝫ insolidum. vt. s̄. cōmo. l. iij. §. heres. Sol. regulariter actiones hereditarie transeunt in heredes ꝙ portionibus hereditarijs: vt. s̄. dixi ⁊ ꝓbaꝫ. C. de here. acti. l. ꝙ heredi tarijs. Fallit vbi est in obligatione rē restitui ⁊ est actio bonefidei. qz tūc cōtra illū qui hz facultatē rei restituēde daꝫ actio insolidū. vt. d. §. heres. Ita dicit pe. s̄. l. ꝓri. ⁊ no. Ey. in. l. ꝓ hereditarijs. qđ hic sequebaꝫ do. Ray. Sed ista opi. videt cōtra. l. si plures. in prin. de vi ⁊ vi ar. vbi est actio stricti iuris ⁊ datur ad rē restituendā solū contra eum qui possidet non autē ꝓ portionibus hereditarijs. vnde Dy. s̄. ad. l. fal. l. qui fundum. §. si tu ex parte. dicit quedā verba satis singularia. Aut actio que cōpetit ꝓ restituēda re cōpetit ꝙ tali re ꝙ qua dareꝫ etiā rei vendi. ⁊ tunc daꝫ actio cōtra possessorē insolidū. vt. d. §. heres. d. l. si plures. Aut ꝙ dicta re nō cōpetit rei vendicatio: et tūc nō pōt agi ꝙsonali insolidū cōtra possessorē. vt. s̄. de leg. ꝙ. l. si tibi homo. §. si fundus. Quiꝫ dicemus: dico qđ uterq; bene dicit. Pet. qz tex. est ꝙ eo. in. d. §. heres. si bene aduertaꝫ ⁊ hoc equitas operet cui deseruit officiū iudicis in actione bonefidei. Itē Dy. bene dixit ꝙ. ll. quas allegauit. ⁊ hoc operaꝫ vnio actiõis ꝙsonalis ⁊ realis. vt vna aliquid habeat ab altera sicut alibi ius accrescendi ꝓpter vnionē quā habet cū substitutiõe pupillari trahit ad bona impuberis. vt. s̄. de acq. here. l. qui patri. ¶Sed ꝺ hoc posses tu opponere. nā pōt esse qđ quis cōmodauit rē alienā vel sibi per vim abrepta est: ⁊ sic pōt agere cōmodati vel interdicto vnde vi. nō aūt vēdicare: vt. l. ita vt si fur. s̄. cōmo. ⁊ qđ ibi no. ergo Dy. nō bene dicit quod ideo ibi: qz vendicatio pōt concurrere cū ꝙsonali. Rñ. ⁊ dico qđ q̄ tū ad. §. heres. dictū Dy. nō ꝓcedit ideo tenet sol. Pe. q̄ tū † ꝺo ad. l. si plures optime dicit qz a possessore seu raptore pōt indistincte vēdicare. nec pōt opponere exceptionem dñij. vt. C. de ꝓscri. xxx. an. l. si q̄s emptionis. §. ſz hoc sup his. ⁊ tāgit ꝙ gl. in. d. l. ita vt si fur. ⁊ hoc modo

a ¶Mō cōpetit. adō qđ Paul. de ca. hic tenet contrariū qđ etiā si non concurrat rei vēdicatio q̄ insolidū posset agi cōtra possessorez ꝙ. d. §. si heres. ⁊ idē vult ro. vt refert alex. q̄ ab hoc ꝺrio saluat Bar.

mō intellige qđ dixi vtrūq; bñ dicere. Cōtige er b go istas duas opi. vt statim dicā in distinctione. Sed ꝺ istud tu posses instare de. l. si q̄s ex argētarijs. §. ſ. s̄. ꝺ edēdo. vbi nō est actio bone fidei. nec etiā ꝙ illa dareꝫ rei vēdicatio ⁊ tm̄ daꝫ solū ꝺ illū q̄ possidet. dicit Pe. vt refert Ey. in. d. l. ꝙ heredi tarijs. q̄ est iudiciū quasi bonefidei. qz cōpetit officium iudicis. trussa est. ¶Tu dic qđ materia nra loquit de actionibus q̄ daꝫ ꝺ obligatos ibi loquit † de officio iudicis qđ daꝫ ꝺ nō obligatū vt. s̄. de ac. emp. l. q̄ per collusionē. merito hz naturā rei vē. q̄ daꝫ ꝺ nō obligatū. vt instī. ꝺ ac. §. ſ. iō datur ꝺ solū possessorē. qđ dic vt. ſ. de ꝓto. stip. l. ij. in fi. ¶Ut ergo † ista materia liqueat qualr q̄s teneaꝫ ad ipsū indiuiduū. dic aut est sol? vn? re? ⁊ nō est dubiū. aut plures ⁊ tūc aut plures ꝓncipales aut plures heredes vn? ꝓncipalis. Hmo casu aut loq̄ris in indiuiduo quo ad stipulationē obligationē ⁊ solutionē. seu de indiuiduo quo ad obligationē ⁊ solutionē. ⁊ q̄libet teneꝫ insolidū. ſz nō tāꝯ duo rei. ar. s̄. e. l. ij. §. ex his ⁊. l. stipulationes nō diuidunt. ⁊. s̄. dixi. Aut de indiuiduo quo ad solutionē tm̄. vt rē restitui. ⁊ tūc q̄libet teneꝫ ꝙ parte nisi aliter actū sit vt. d. l. ſ. §. si apud duos. ⁊ ibi no. s̄. depo. ſ verū nisi esset res apud vnū tm̄: qz tūc posses dicere vt statim dicā in pluribus heredib⁹? Si vo loq̄ris ī plurib⁹ heredib⁹ vn? ꝓncipalis. ⁊ tūt aut loq̄ris in indiuiduo vtroq; mō ⁊ tūc quilibet teneꝫ insolidū: ſz nō tāꝯ duo rei. ar. s̄. e. l. ij. ⁊. d. §. ex his. Aut in indiuiduo quo ad solutionē tm̄. ⁊ tūc aut ꝙlibet heres possidet ꝙ portione hereditaria ⁊ sic teneꝫ: vt ī. d. l. ꝙ hereditarijs. Aut vnus possidet totū. ⁊ tūc aut est iudiciū bonefidei ⁊ ille solus teneꝫ: vt. d. §. heres. Aut est iudiciū stricti iuris. ⁊ tunc aut ꝙ illa re restituenda posset cōpetere rei vēdicatio. ⁊ ille solus tenetur. vt. d. l. si plures. s̄. de vi ⁊ vi ar. Aut nō posset cōpetere rei vēdica. ⁊ tūc ꝙ portionibus heredi tarijs vt. d. l. si tibi ꝺō. §. si fūd⁹. ¶Quarto oppo. hic ꝺr q̄ ex facto vnius pena cōmittit ꝺ oēs. Cōtra. s̄. ad fil. l. fin. s̄. de oper. no. nuntia. l. de pupillo. §. si pluriū. vbi ille sol? qui ꝓtrafecit tenetur. Sol. ſz ibi factū esset indiuiduū tm̄ nō descēdebat ex causa hereditaria nec ipsi ex eoꝝ cōtractu teuebant insolidū. vñ pena suum tenet autorē ꝺ vo obligatio descēdebat ex cā hereditaria. vñ si vn? heredū q̄ repñtat defuncti ꝙsonā ꝺ faciat oēs te b nent. b ¶Quinto ꝓtra istud op. nā vī q̄ ēt in obligationib⁹? q̄ descēdūt ex cā hereditaria ille solus teneaꝫ q̄ ꝓtrafecit. vt. s̄. depo. l. ī depositi. ⁊. l. seq. 7 Sol. ibi loquit † in actione bonefidei c i qua officio iudicis conuenit vt ille solus teneatur qui deliquit. ar. s̄. cōmo. l. iij. §. heres. ⁊ quod. s̄. dixi. ꝺ vero stricti iuris Fateor ergo q̄ si hec pena aliq̄ peteretur actiõe bonefidei forte informata ex pacto incōtinēti apposito q̄ agereꝫ insolidū cōtra illū qui cōtrafecit. ar. ꝓdictoꝝ iuriū. hāc tz Pe. 8 s̄. l. ꝓri. ¶Vel solue † aliter vcz quod hoc in facto idiuiduo oīno sez quo ad obligationem ⁊ solutionem. ibi in facto indiuiduo quo ad solutionez tantum. vnde cum obligatio ipsa principalis diuidatur inter heredes merito vnus ex facto alte ri? nō tenētur. Et vtrāq; so. puto verā. ¶Sexto cōtra ꝓdicta op. ⁊ vī q̄ in actione bonefidei. ⁊ in his q̄ sunt indiuidua quo ad solutionē tm̄ dolo cōmisso quilibet insolidū teneꝫ tanꝯ duo rei: vt. s̄. cōmo. l. si c vt certo. §. si duob⁹ vehiculū. ⁊ depo. l. si duo. ver. q̄ si lancez. ⁊ eo. ti. l. ſ. §. si apud duos. vbi eq̄parantur tutorib⁹ quos cōstat insolidū teneri. Sol. ſz in itellectu dictoꝝ iuriū fit magna difficultas. ⁊ glo. intricate ⁊ male loquaꝫ i. d. §. si duobus. tm̄ omissis superfluis pono quo d credo verū. Dico ergo † q̄ obligatio ꝓncipalis ad rem restituendā qualiter ꝙbatur dixi. s̄. in ꝓxima distinctione. ⁊ de tali nō loq̄mur. sed obligatio que ꝙbitur rōne doli culpe vel negligētie adhibite ad interesse si quidem dolus cōmittaꝫ ab vno tm̄ ille solus tenebitur vt dixi. s̄. ꝙ ꝓri. ꝺrio. Si ambo cōmittant ambo tenentur insolidum. sic loquitur. §. si duobus. et. l. si duo. ⁊. §. si apud duos. si bene inspiciaꝫ. Aduerte ad rōnem obligatio ad rem restituendam solum quo ad solutionē dicit indiuidua. vt. s̄. dixi. sed obligatio que ꝙbitur ratione doli ⁊ culpe ex eo qđ debetur custodia ⁊ diligentia est indiuidua vtroq; modo. non enim possum adhibere custodiam i vna parte ꝓ indiuiso quin adhibeam in alia: nec possum committere dolum in vna parte quin cōmittatur in alia. est enim indiuidua omnino: merito ergo plures debitores in hoc sunt quodāmodo duo rei et q̄libet teneꝫ insolidū: vt. d. §. si duo 10 b⁹. et no. q̄ tex. ibi. d. † quodāmodo. qđ est nota impꝛoprietatis. non eīm sunt ꝓprie duo rei: qz tūc ex facto vnius oēs tenerent: vt. l. fi. C. ō duo. reis. ſz: qz q̄libet teneꝫ ad custodiā. ideo appellāt duo rei. ſz tm̄ factū vn? soli? nō nocet alteri. ſz si omnes delinquūt omnes tenentur insolidum. dices tu quod ista sunt contra casum nostri. §. nam hic plures heredes ad factū qđ est oīno indiuiduū teneꝫ q̄libet insolidū: nec ꝓprie sūt duo rei vt dixi: ⁊ tm̄ factū licet alex. non alleget in titu. de loca. §. nunc aliqua. versic. xxix. Feder. consi. ccxxiij. in prin.

vnius ꝫ nō noceat alijs vt q̄libet insolidū teneat: tenet tm̄ pro hereditaria portione: sed in ꝑijs nullo mō tenent. Possum⁹ dicere q ibi loq̄tur in actione bone fidei: vt.ſ.dixi: hic in stricti iuris q̄ hꝫ cām hereditariā: & ideo siue ad penā siue ad interesse cōmittat ex facto vni⁹ oēs tenent. ꝫ per iudiciū fami. hercis. in effectu reuertit ad eū qui cō- 13
misit: vt.ſ.eo.l.ij.§.item si in facto. & famil. her. l. heredes.§.in illa. ¶Ut ergo liqueat ista materia qualr̄ et aduersus quos pena seq; interesse cōmittatur si fiat contra obligationē facti indiuidui. sic distingue: aut sunt plures debitores: aut sunt plures heredes vnius debitoris. Primo casu: aut fuit actum q̄libet teneretur insolidum: & tunc sunt duo rei & factum vnius facit committere penam et interesse aduersus oēs. arg. C. de duo. re. l. fi. & de vsur. l. moza. §. fi. aut non fuit actū: & tunc aut vn⁹ facit ꝫ & nō alij: & solus ille tenetur insolidū & alijs nō ꝑiudicat: vt. d. l. ſ. §. si apud duos. in fi. §. ratio. q; non sunt ꝑprie duo rei: vt dixi. aut oēs fecerūt cōtra stipulationem & omnes tenentur insolidum quasi duo rei: vt in. §. si duobus vehiculum. et. l. si duo rei. ij. respō. ſo. ſ. depo. ¶Secundo casu quādo queris de pluribus heredib⁹ & tunc aut illud factum indiuiduum non descendebat ex causa hereditaria: & factum vnius ſ. i nocet & non ꝑiudicat alijs: vt ſ. ad sille. l. fi. de noui ope. nuntia. l. de pupillo. §. si plurium. aut descendebat ex causa hereditaria. Et tunc aut illa pena vel interesse petitur per iudicium bone fidei & agitur contra eum tantum qui contra fecit: vt. ſ. depo. l. in depositi. & l. seq. et si omnes cōtra faciunt cōtra omnes agendum est: vt dicta. l. si duo. aut per actionem stricti 14
iuris: & tunc siue petatur pena siue interesse ex facto vnius committitur contra omnes pro heredi- 15
taria portione. ꝫ postea ꝫ illū solū habeat reuersus per actionē fami. her. vt. ſ. fa. her. l. heredes. §. in illa. & hic. & ſ. e. l. ij. §. itē si in facto. Et predicta vera preterq̄ in stipulationib⁹ pretorijs in quibus dic vt dicā in. ij. q. Et aduerte. q; ideo hic non distinguit inter factū indiuiduū nō & inter indiuiduum quo ad solutionē tm̄. q; in illo ꝓperhibitur obligatio ad interesse. q; non restituit: est idē q̄ dixi in prima distinctione. sed prout ꝫhibetur obligatio rōne doli vel culpe vel diligentie 15
omisse tūc cadit in ista distinctione. illa aūt sunt oīno indiuidua vt. ſ. dixi. ista sunt multū difficilia que scripsi prout putaui vera & predictis videtur assentire Ja. de are. & Ja. bu. in. d. §. si apō duos.

¶Nunc restat tractare de obligationibus facti diuidui & de obligationibus dādi & qualr̄ teneantur isti principales & qualiter heredes. quod satis est clarū q; diuidit iter heredes per. l. xij. tab. Item satis habuistis. ſ. e. l. ij. in prin. & ſ. ſ. & glo. bñ distinguit ī. l. si ser⁹. §. si plurium. ſ. si q̄s caut.
12 ¶Videamus ergo qualiter & aduersus quos cōmittatur stipulatio ad penā vl ad interesse si fiat contra stipulationē continentē factū diuidū vel dationes. ¶Oppo. ergo septimo sic. hic ꝺ⁹ q̄ in facto diuiduo penā nō cōmittit nisi pro parte. ꝫ ſ. e. §. in fi. Sol. ibi loq̄t in ipso principali. hic in plurib⁹ heredib⁹ eiusdē principalis: q̄ liter itel ligat. ſ. dicā. ¶Octauo opp. q; etiā ꝫ ipsos heredes videt cōmitti insolidum vno cōtrafaciente: vt. ſ. l. pxi. §. fi. Sol. dicūt quidam illud speciale q̄ pecunia debet propter singularia precepta vt ſ. si cer. pe. l. singularia. & ita no. in ꝫrio. Istud est fal. q; illud q̄ ibi ꝺ⁹ in pecunia. idē ꝺ⁹ in specie. vt. ſ. e. l. in executione. §. pe. vnde glo. † hic aliter dicit vez vt distinctio hui⁹. §. habeat locū in obligatione faciēdi. secus aūt in obligatione dandi. vt in ꝫrio. q; q̄ ab vno dari debet pōt melius dari per aliū quā factū vnius explicari per aliū vt hic habetis in glo. Ista ratio glo. nō videt bona & per cōsequēs nec solutio. nā vn⁹ ex heredib⁹ si cut factū alterius nō pōt explicare. ita nec partē fundi alterius dare eo inuito vt ī reg. iuris id q̄ nostrum est. & si tu dicas poterit dare estimationē eadē rōne in facto poterit dare partem interesse. Preterea facili⁹ ē facere quā dar. vt. ſ. ꝺ⁹ ope. li. l. eo opere. §. fi. no. C. ꝺ⁹ sen. q̄ ꝓ eo. l. vna. ergo &c. Ideo Odo. assignat aliā rōnē scz q; datio pōt explicari vno mometo: facta aūt habēt tractū successiuum p dies. vt. l. ſ. ſ. de ope. liber. ideo facilius pōt dare quaz facere. Ista ratio nō est bona. q; loquit in facto mometaneo scz rē ra. ha. vnde Pe. dicit q̄ impossibile est quē esse obligatū ad factū alienū. vt. ſ. eo. stipulatio ista in prin. sed bene possum esse obligatus ad dādū rē alienā ꝫ istud dare sit mihi difficile & difficultas nō impedit obligationē: vt. ſ. e. l. continu⁹. §. illud. ver. sicut & generali. sed impossibilitas impedit. & ista ratione coheres non incidit in penā ex facto alterius: q; impossibile est eū ad illud teneri. setus in datiōe. Ita dicit Pet. ꝫ per multa verba. Aduertatis † hoc non credo verum: licet enim difficultas non impediat ipsā obligationē ꝓncipalē: vt. ꝺ. §. illō. tm̄ difficultas ex postfacto superueniēs impedit cōmitti stipulationē penalem: vt. ſ. ad. l. rhodiā ꝺ iac. l. si vehēda. §. idē iuris. & hoc est verū etiā ī obligatione dandi vt no. glo. in. l. q̄ te. ſ. si cer. pe. in fi. aut epe. glo. Eū ergo esset mihi valde difficile daꝛ partē coheredis mei excusarer a pena q̄ ē ꝺ hunc tex. Quid dicemus. dico glo. eptime dicere si bene intelligat. nā melius pōt dari pro alio quā fieri. hoc declaro sic. Aut dari ꝺ⁹ quātitas & tūc certū est q̄ heres pōt dare ꝓ coherede. Aut † debet species. et tūc sicut vnus ex heredib⁹ pōt soluere partē suā ī illa specie ita pōt soluere partē quā debet coheres suus trāsferre ꝺñiuz hoc ꝓ batur. ſ. man. l. si procuratorē. ſ. si ignorantes vbi fideiusso⁹ soluit ꝺ subditā ita ꝺñi ꝺño ignorāte: ita. hic coheres poterit partē soluere coheredis. Preterea posito q̄ tradēdo ꝓ parte coheredū nō posset trāsferre ꝺñiū: saltē ille cui⁹ noīe soluerēt cogeret hoc ratū ran̄ vtiliter gestū vt. ſ. ꝺ nego. gest. l. pōponi⁹ scribit. ita dicit ꝺ Ja. ꝺ are. q̄ mihi vr̄ verum. & hoc voluit sentire glo. hic. Pro hoc induco. l. bñ facientem. C. de epi. & cle. aut. si captiui. & aperti⁹ in co. vñ sumit in tex. vt cū de app. cog. §. si vnum de predictis. & §. in huiusmodi vero causis in fi. col. viij. pro hoc quod no. ſ. de iudi. lege venditor. in glo. & C. vbi de cri. agit opor. autem, qua in pronuncia. Preterea socius iuito so-

cio pōt vti re ad cū vsum ad quē destinata est. vt l. si edes. ſ. cōi diui. & ꝓ Dy. in. c. in re cōi. extra de reg. iur. lib. vj. Sz posses tu dicere q̄ est rō q̄ ipsa principalis obligatio dādi vel facti diuidit inter heredes adeo q̄ vnus soluendo partē suā nō potest amplius cōuenīri. vt. ſ. ꝺ fideiu. l. si testō. §. q̄ si duo. & C. de neg. gest. l. iij. & ibi ꝓ Dy. sed commissio penalis stipulationis nō diuidit in obligatione dādi: imo si cessatur in parte cōmittit in totū: secus si in facto diuiduo. Rādeo istud quod est in obligatione ꝑtū ad stipulationē penalē est in cōditione si bñ inspicias. sed cōditio dandi ꝓ. l. xij. tab. nō diuidit inter heredes: vt. ſ. de cōdi. & demon. l. cui fundus. ī fi. ꝺ⁹ ergo a quolibet dari totū ne stipulatio penalis cōmittat. Sz additio facti diuidui bene diuidit inter heredes ne deueniam⁹ ad impossibile: vt hoc. §. q̄ tenet Dy. C. de condi. inser. l. si plures. in. ſ. q. & ibi te remitto qualr̄ id q̄ est in cōditione simplr̄ ꝺ⁹ ipleri q̄ hic nō tractabo: ꝫ glo. tractet in. l. si seruus. §. si plurū. vbi vos remittit. ¶Opponit hic ꝺ⁹ q̄ si ipse dñs ratū hꝫ ꝓ parte: cōmittit stipulatio pene insolidu. ꝺ. ſ. rē ra. ha. l. si procurator. in prin. dicit gl. sol. vt ibi. & dant tres sol. Prima est q̄ hic ipse dñs ꝓmisit. vñ ꝓ parte non hꝫ ratū: ibi ꝓmisit procurator. Ista sol. ponit diuersitatē casuū nō rōnē. Preterea est falsa. nā ipse procurator qui ꝓmisit ratū habitu rū vr̄ ꝓmittere se facturū & curaturū &c. vt. ſ. e. l. quoties q̄s. & no. Dy. C. de pcu. l. ſ. in. vij. q. ergo ꝓmittit procurator factū suū. si ergo factū hoc scz curare nō iplenit nisi ꝓ parte deberet cōmitti pena in totū: sicut hic q̄ ipse dñs ꝓmisit & ꝓ parte tm̄ obseruat. Sc̄o modo soluit q̄ hic erat negotium tale q̄ ꝓ parte poterat hī ratū ab herede nō a defuncto: vt. l. legatari⁹. ſ. de le. ſ. istud est diuinare. Tertia solu. est q̄ hic fuit pena ꝓmissa ibi 17
nō. Istā solutionē impugnat Pet. quia nihil refert vtrū adijciat pena vel nō ſm cū. nā si pena adijciat est loco interesse. & ideo si nō interesset pena nō cōmittit saltē ope exceptionis: vt. ſ. eo. l. ij. in fi. & l. seq. ideo ipse Pe. soluit alio modo: & sic aut q̄s vult hīe ratū ꝓ parte vt habeat actionē: et nō pōt: vt. l. cū q̄rit. ſ. de admi. tu. & ita itelligit hūc fi. Aut vult hīe ratū ꝓ parte vt eniteat pena vel interesse cōmissio & pōt: ita loquit. l. ꝫria. Ista solu. nō placet doc. q; si bñ intueris hūc finē hic loquit in ꝓmissore q̄ volebat hīe ratū ꝓ ꝑte vt eni
16 tareꝰ pene cōmissio & nō pōt. ¶† Quid ergo dicem⁹. certe tertia solutio glo. est verissima: q; hic fuit pena ꝓmissa ibi nō; & ideo ibi stipulatio committit ad interesse nō interest aūt in plus q̄ ea ꝑte in qua nō est subsecuta ratihabitio: ergo &c. & hoc ꝑbat in tex. ibi: q; nō cōmittit stipulatio &c. et ꝺ⁹ tenet do. Ray. nec ob. rō Pe. q; verū est q̄ vbi stipulatio penalis succedit loco interesse nō cōmittit nisi intersit: tamē si in aliquo interest non curatur quātū: sed pena cōmittit in totū: vt. ſ. de ꝑto. stipu. l. fin. vel dic aliter vt dixi. ꝫ. l. pxi. ¶Decimo op. & vr̄ q̄ ꝺ⁹ ipm̄ ꝓncipalē nō cōmittat nisi ꝓ parte: q; in alia ꝑte obstat exceptio: vt. ſ. si quis
8 cau. l. si ser⁹. §. si plurū. Sol. Mar. [a] dixit indi- 18
stincte in oībus obligationibus dādi & facti diui dui: ꝫ pena cōmittat isolidū. tm̄ de equitate obstat exceptio ꝓ ea parte ꝓ qua est paritū: & sic oēs iste. ll. determinant p. §. si pluriuz. Istud abolib⁹ reprobat. nā stultū est dicere q̄ illa lex q̄ loquit in iudicijs & loq̄tur in factis determinet. ll. loquentes in ꝺctib⁹ & in obligationib⁹ dādi. cū em̄ sint separata nō infert de vno ad aliud: vt. ſ. de cal. l. fi. Dat § glo. in. l. ꝫria aliā solutionē dat vez q̄ ꝑale est in iudicijs vbi isolidū pena cōmittit. ſz ī parte obstat exceptio: ſz in ꝺctib⁹ solū in ꝑte cō- ✠ And. Pomittit. vt hoc. §. ista sol. est falsa q; si aliud est in iudicijs aliud in ꝺcti- a mate.
bus: ꝺ⁹ esse aliud in hoc cū magis faueat in iudicijs ad pene cōmissio nē euitādā quā ī ꝺctib⁹: vt. ſ. si q̄s cau. l. & si post tres. C. de fideiuſ. l. fancimus. Sed ſm istā sol. nō esset sic: q; durius cōmitteret iudicijs q̄ in ꝺctib⁹. Preterea q̄ cōmittat stipulatio ꝑ ꝑte in facto diuiduo hꝫ locū in heredib⁹ ꝓncipalib⁹? non in ipso ꝓncipali vt hoc. §. in fi. et hoc etiā tāgit gl. in. d. §. si plurū. Alij ergo dāt aliā sol. vez aut potuit in totū implere & nō fecit. & pena cōmittit ī totū sine remedio exceptionis: vt hic. aut partē fecit & partem omisit. q; nō potuit: & tunc in parte obstat exceptio: vt. d. §. si plurium. arg. ſ. de colla. bo. l. ſ. §. si cū duo- ✠ And. Pobus. Dec solutio ponitur ibi in fi. mate.
mag. glo. Ista sol. † cōiter repro- b ¶Jac. bubatur p. l. cōtinu⁹. §. illud. ſ. eo. tm̄ i rho. de iac. & ſ. dixi. tm̄ q; continet veritate vt dicit Jac. but. [b] in. l. ꝺ⁹ i- diuinationē: ideo respōdeo. Alij ergo vt Pe. dāt aliā solutionē vez vt ria ista vera est: q; difficultas supue- hic loquat q̄n vnū factū diuiduū est niens ꝫ nō excusat ab ipsa obliga- in obligatiōe: ſz. l. ꝺria loq̄t q̄n plutione: tm̄ excusat a pene cōmissiōe: ra facta copulatiue sint ī obligatio vt. d. l. si vehenda. §. idē iuris. ad. l. ne. vñ q; ibi fuit ꝓmissuz Stichū & Erotē ibi iudicio staret si stati non cēnt fuit ꝓmissa pena. si vn⁹ fuit in iudicio tm̄: de rigore pena ꝓmittit in totū: q; verū est eos statos nō eē cū oratio ibi sumpta fuit ex vniuerso: ſz ꝺ eq̄tate ibi ī pte ob. excep. & idē itelligit Pe. eē ī ꝺctib⁹? & ī iudicijs. & ꝺ vr̄ seq̄ Ja. bu. ī. l. ꝺria. Ista opi. ē ꝺ. l. ſiq̄ ducēta. §. cū ita. ij. rñ. ſ. de re. du. & §. vtrū ea. l. vbi idistincte ꝺ⁹ penā ꝓmitti aliquo nō stato. Quid ꝑ † dicem⁹. dico sicut gl. ſ. di xit: videlicet q̄ ꝑale ē i iudicijs: tm̄ me negat ille tex.

alia ſpālitate ꝑ gl. dixerit: q3 in ꝯctibus ſi in pte non obſeruaꝫ cōmittitur ſtipulatio in totum ſine obſtaculo exceptionis: ſiue ſit vnū factū: vt hic: ſiue plura copulatiue concepta. vt in. §. cū ita. ⁊ in §. vtrū. ſed in iudicijs mitius agitur: q3 ſtipulatio cōmittit inſolidū: ſed de equitate in parte obſtat exceptio. vt in. §. ſi pluriū. ⁊ illud videt tenere gl. in. l. pxi. §. fi. ⁊. §. fa. her. l. heredes. §. idem iuris. hoc etiā tenet glo. in. d. §. vtrū in vlti. glo. mag. ⁊ ibi hoc tenet Dy. hoc etiā tenuit do. Ray. me audiēte ſup hoc. §. lz qñq3 aliter dixerit. Et hoc puto verū in his q̄ pertinent ad ordinationē. ſecus in his q̄ pertinent ad deciſionē: q3 tūc idem q̄ in contractibus. vt. ſ. l. pxi. §. fi. prout ibi loquit de ſententia arbitri. arg. eius q̄ no. §. de arbi. l. celſus. in prin. Vlti. poſſet op. ad hunc fi. q3 ſi nō lz defuncto implere pro parte: ergo nec heredi. vt. §. l. ij. §. ex his. So. ibi in individuis vel dic vt ibi. ✠ Ut ergo iſta materia liqueat qualiter et aduerſus quos cōmittaꝫ intereſſe vel pena adicta facto diuiduo vel dationi. ſic diſtingue q3 aut loqueris de principali: aut de heredibus ei⁹. Primo caſu: aut nō fuit adiecta pena ⁊ ſtipulatio ad intereſſe cōmittit pro ea parte pro qua nō eſt obſeruatū. vt. ſ. rē ra. ba. l. ſi pcurator. in prin. Aut fuit adiecta pena: ⁊ tūc aut loq̄mur in ꝯctibus: ⁊ pena cōmittit ſine obſtaculo exceptionis: vt hic. ⁊ l. ſi is qui ducēta. §. cū ita. ⁊. §. vtrū de reb. du. Aut in iudicijs: ⁊ tūc aut in his que pertinent ad deciſionē. ⁊ idē vt. ſ. l. pxi. §. fi. Aut ad preparationē. ⁊ tūc ſi in parte obſeruaꝫ: pena in totū cōmittit de rigore. ſz de equitate in parte obſtat exceptio. vt in. §. ſi pluriū. Si vero loqueris in pluribus heredibus. tūc aut in obligatione dādi. tūc vno ꝯfaciente pena cōmittit cōtra oēs: vt. §. l. pxi. §. fi. ⁊ l. in executione. §. pe. ſ. eo. Aut in obligationibus faciēdi: ⁊ cōmittit pena ſolū cōtra eū q̄ cōtrafecit: vt in hoc. §. hoc ſemp ſaluo: tā in principali q̄ in heredib⁹: ⁊ tā in obligatione dandi q̄ faciēdi: q̄ ſi aliq3 ex caſu ſuperuenienti impedit implere totū vel partē: q̄ illa difficultas excuſat a pena. vt. d. l. ſi vehēda. §. idē iuris. §. ad le. rho. de iac. q̄ tenet Jac. but. in alle. §. ſi pluriū: quod tñ non eſt intelligendū ſine diſtinctione. Sed dic vt dicā in. l. cōtinuus. §. illud. ſ. eo. Unū etiā ſcias q̄ Canoniſte ꝑdicta ita ſubtiliter nō intuētes: nō faciūt differētiā iter obligationē dādi ⁊ faciēdi. vt extra de penis. c. ſuā. dic vt ibi p eos. ✠ Expeditis ꝯrijs veniamus ad q̄ſtiones ꝓprie ptinētes ad noſtrū. §. Primo q̄ro + loquit hic q̄ñ noīe pene fuit ꝓmiſſa certa pecunia. ⁊ ſic res diuiſibilis. Sed pone ꝓmiſſum fuit nomīe pene aliq̄ indiuiduū. quid iuris? Rūdeo: Dicit Pet. q̄ñq3 factovel dationi adijcit pecuniaria pena. ⁊ tūc dic vt. §. in diſtin. q̄ñq3 adijcit pena nō cōſiſtens in pecunia: ſed in facto. ⁊ tūc q̄ñq3 facto diuiduo apponitur pena facti diuidui. ⁊ tūc idē q̄ ī pecuniaria: vt hic dic. k: q3 eadē eſt ratio. q̄ñq3 adijcit facto indiuiduo adijcit pena facti diuidui: ⁊ ſilr idem. q̄ñq3 facto indiuiduo pena facti indiuidui. ⁊ ſic vtrunq3 indiuiduū. ⁊ tūc ex facto indiuiduo vni⁹ ex heredib⁹ pena cōmittit inſolidū cōtra oēs. ar. §. e. l. ij. §. ex his. q̄ñq3 facto diuiduo adijcit pena facti in diuidui. v. g. ꝓmiſit aliq3 non agere: ⁊ ſi ageret ꝓmiſit noīe pene iter fieri. Iſta eſt q̄ō in qua eſt dubiū. nā ipſum ꝓmū factū diuiduū diuidit inter heredes: ſz illud q̄ō eſt in pena nō pōt diuidi: q̄d ergo erit? certe dicit Pe. q̄ pena cōmittaꝫ tñ ad uerſus eū heredē qui ꝯfecit. arg. hui⁹. §. vbi ōr q̄ pena adiecta facto diuiduo cōmittit tñ pro parte. verū q3 ipſa pena cōtinet indiuiduū cōmittit aduerſus illū heredē inſolidū: hoc adiecto ꝓcto: debeat ei offerre eſtimationē ꝓ pte coheredū. ar. §. ſi ſer. vēdi. l. loci. §. ſi fund⁹. ⁊ de le. ij. l. cū filij. in prin. §. ad. l. fal. l. ſi lege falcidia iteruenīēte. cū ſi. Iſta ſunt verba Pet. q̄ vtrū ſint vera: hoc vlti21 mo caſu relinquo ſub dubio. ✠ Scdo + ꝓro aliq3 ꝓmiſit iudicatū ſolui ſub certa pena q̄ ſtipulatio cōtinet cl'am de defendēdo. vt. ſ. iudi. ſol. l. iudicatū ſolui. ⁊ iſte decedit pluribus heredib⁹ relictis: vnus heredū defendit: alter nō: querit vtrū pena cōmittaꝫ aduerſus oēs: vel ſolū aduerſus nō defendentēs? Dicūt quidā q̄ ꝓmittaꝫ ſolū aduerſus non defendentem: q3 talis ſtipulatio eſt diuidua. Caſus eſt. ſ. de ꝓto. ſtip. l. ij. §. incertā. §. ad le. fal. l. penales. §. iulian⁹. Pe. tz ꝺcīū. ſ. q̄ aduerſus oēs cōmittatur pro portione hereditaria. hoc ꝓbat ſic: promiſſio de defendēdo ōr indiuidua. vt. ſ. pro xi. §. in fin. ergo. ⁊c. Preterea ōr in. l. q̄ plures heredes cogunt dare vnū ꝓcuratorē ad defendendum ne defenſio diuidatur. vt. ſ. iudi. ſolu. l. iam tñ. §. pen. ergo ptz q̄ ſtipulatio eſt indiuidua. Preterea poſito quod ſtipulatio iſta cōtineret diuiduū: tamen adhuc pena committitur contra oēs. hoc ſic ꝓbat. Jura ſunt facta per puncta rōnis ⁊ vbi eſt eadē rō ſit idē ius. l. adigere. §. quis. de in re patr. cū ſi. ſed ratio quare in obligationib⁹ dādi pena cōmittit aduerſus oēs eſt: q3 pōt pro alio dare: vt. §. dictuz eſt. eadē ratio eſt hic q3 quis poteſt ꝓ coherede ſuo defendere. ergo ſi nō fecit pena cōmittit inſolidū. Nec ob. iſte. §. vbi ōr: q̄in factis diuiduis pena cōmittit pro parte tīm: q3 iſtud eſt verū in factis perſone coherentibus. adeo q̄ nō poſſunt per alios explicari inuitis coheredibus: vt ptz in exēplis poſitis in tex. Ita dicit Pe. ad. §. incertā. ſed ad. §. iul. nō reſpōdet. Sed quidam moderni harum partiū reſpondēt q̄ ibi agebaꝫ ad intereſſe. ideo agit ad partem: ſecus ſi ageretur ad penam. nos quid dicemus. Certe primo 22 + opz videre an iſta obligatio de defendendo ſit diuidua vel indiuidua. ⁊ dico q̄ō eſt indiuidua ſi aliquid petit vna actione. hoc ꝓbat per tex. ſ. in. l. pxi. in. §. fi. ⁊. ſ. eo. l. cū ex cā. ſ. in. ſol. l. ex clauſula. ꝓterea hoc ꝓbaꝫ per rōnē illud factū dicit diuiduū q̄ō tātā vtilitatē affert in parte habita cōſideratione quo ad partē: q̄tam affert totū habita cōſideratiōe quo ad totū. Et ecōtra illud factū dicit indiuiduū q̄ nō affert tantā vtilitatē in parte quo ad partē. q̄tum in toto quo ad totum vt patet in exemplis huius. §. ⁊ probatur. ſ. e. l. in executione. §. ij. ⁊ dicā latius. ſ. eo. l. ſtipulationes nō diuidunt: ſed in ꝓpoſito ſi quis defenderet in totū ſeuitaret cōmiſſionē penalis ſtipulationis. Itē euitaret penā cōtumacie: ſed ſi aliq3 vult ꝓ parte

parte defendere nō euitat cōmiſſionē penalis ſtipulationis nec penā cōtumacie inuito actore: vt ſ. iudi. ſol. l. iaz tñ. §. ſi tamē plures. ⁊ ibi no. ergo eſt indiuidua. Collige ergo ex predictis q̄ ſtipulatio de defendēdo eſt indiuidua nec defenſio pōt diuidi: ⁊ hoc eſt verū actore inuito: ſed eo volēte ſic. Itē hoc verū q̄ñ vna actiōe agitur ad aliquid. ſecus ſi ex variis cauſis diuerſe actiones intentātur. vt. d. l. iam tñ. §. ſi tamē plures. in glo. ſup ꝺ. deſiderāte. Hūc reſtat videre ſi ꝓ parte cōtra23 fiat qualiter penalis ſtipulatio cōmittaꝫ. et dico quicqd dicaꝫ q̄ ſi ipſe principalis cōtra faciat in parte pena cōmittit in totū. vt hic: in fi. facit de 23 dā. infec. l. in ſtipulatione. ſed + in plurib⁹ heredibus ſi vnus contra faciat dico gñaliter in qualibet ſtipulatione prætoria. ſiue cōtineat dationē: ſiue factū. indiuiduū ſiue diuiduū: ſiue poſſit p aliū explicari: ſiue nō: indiſtincte pena ſeu intereſſe cōmittit aduerſus eū qui cōtrafecit tñ. Dic eſt caſus in. d. l. penales. §. iulia. §. ad. l. fal. ibi dicitur oēs prætorias ſtipulatiōes ⁊c. no. oēs. ⁊ ſic ſiue ſit appoſita pena ſiue non. Itē aduerte q3 ibi ponit exemplū in ſtipulatione iudi. ſol. que cōtinet dationē ex eo q̄ verbū ſonat. ⁊ tamē pena nō committit aduerſus oēs. q̄ in alijs ſtipulationibus non ꝓtorijs eſt ſecus vt. §. dixi. Itē cōtinet ſtipulationē de dolo q̄ abſit que eſt indiuidua. Itē ſtipulationē de defendēdo q̄ regulariter indiuidua. eſt vt. §. dixi. ⁊ tñ nō cōmittit aduerſus oēs: ſz ſolū aduerſus eū qui cōtra fecit: ſz in alijs ſtipulationibus ſecus vt hoc. §. Itē in caſu quo ſtipulatio de defendendo eſt diuidua cōtinet factū quod pōt per aliū explicari: ⁊ tñ nō cōmittit aduerſus heredes oēs: vt ibi ptz: lz Pe. §. dixerit ꝺcīū ⁊ ma24 le. Dicendū + eſt ergo q̄ō. §. iſte nō hz locū in ſtipulationibus ꝓtorijs: ſed in alijs. ⁊ ideo in ſtipulatione rē ra. ha. dicit hic q̄ indiſtincte cōmittatur contra eū qui cōtra fecit: ⁊ ei ſoli contra quē 27 fuerit cōtra factū ſiue fuerit interpoſita ſuper diuiduo ſiue ſup indiuiduo ſi ponimus eā eſſe ꝓtoriā. Et eſt ratio vt ſtatim dixi in actionibus bone fidei vbi ex facto vnius nō cōueniunt ceteri coheredes: ſed ille ſolus qui contrafecit: ⁊ hoc ꝓpter equitatem officij iudicis: quod in illis actionibus multū pōt. vt dixi. §. ita hic in ſtipulationibus ꝓtorijs officiū iudicis multū pōt. vt. ſ. e. l. in conuētionalibus. ⁊ de ꝓto. ſtipul. l. ſ. §. fi. ⁊ p hoc tollit quicquid pōt dici in contrariū. Iſtud dictū ꝓbatur in. d. §. iul. ꝓbatur etiā. ſ. de præto. ſtipu. l. ij. §. incertā. prout dictio q̄us ibi ponitur aduerſative ſm glo. ⁊ Dy. ⁊ ſic tex. ibi dicit aliud eſſe in ſtipulationibus prætorijs. aliud in alijs. Nec obſt. predictis. d. l. iam tamen. §. pe. quia ibi oēs heredes veniebāt ad defenſionē ⁊ dabāt diuerſos procuratores. ideo contra oēs committit ſtipulatio: q3 omnes peccant in eo q̄ non concordant in vno ſed in queſtione noſtra ille ſolus peccat qui non defendit. Item non ob. ſ. eo. l. cum ex cauſa. debe a tis enim ſcire q̄ ſtipulatio duple q̄ñq3 eſt prætoria vt quando promittitur pro ſeruo. tunc enim deſcendit ab edili. edic. quandoq3 non eſt prætoria vt quando interponitur pro alijs rebus prę

✠ Andre. Pomate. Cl. ſi familie. videt q̄. l. q̄ ſi nolit. §. ſi plures. ⁊. l. ſi familia ad inuicē contrarient qz. d. l. q̄ ſi nolit. §. ſi plures. videt require re q̄ō ſemel oēs cōſentiāt ⁊ q̄ vnus ꝓcurator deb copulatiue q̄ō ⁊ Bar. hic ſenſiſſe videt dū vtitur dilect⁹. l. tioſis. vt. §. de euic. l. emptori. not. per gloſſ. §. de edili. edic. l. q̄ ſi nolit. §. qz aſſidua. ⁊ dicam. ſ. l. proxi. vero fami lie. de leg. Dico ergo + q̄d. l. cū ex cauſa. loq̄ 25 tur in ſtipulatione duple. q̄ñ nō eſt prætoria: alīs dicerē idem q̄ in alijs prætorijs ꝓpter generalitatē illi⁹ §. iulia. Iſta ſunt ſubtilia ⁊ vtilia: Reqrit q̄ aut ſimul oēs agāt aut quod vnū dicit pcurato rez poſſe mus tñ dicere ꝓcu dando q̄ō in. d. l. q̄ō ſi nolit. §. ſi plēs exponaꝫ q̄ pro vel vt ibi gl. declarat vel alio mō q̄ ꝺo fuit q̄ vtraq3. l. videt in. d. l. q̄ ſi nolit. §. ſi plures. et ibi oēs cōſentiūt poſſe ꝓcuratorib⁹ eſſe mus an ꝓmus termin⁹ cū de facili ⁊ ipſi poſſet diſſentire nec vt primi diſſentiebant ſi ꝺo ipiagere voluerunt dico q̄ nō reqrit q̄ de beat vnum ꝓcu. ⁊ hic l. ⁊ ſi famil lie cogita.

26 ✠ Tertio quero + aliquis ꝓmiſit non excipere. vtrū videatur ꝓmittere factū diuiduū vel indiuiduum. Dicit Pet. factū diuiduū. nā ſtipulatio amplius nō agi eſt diuidua: ſz excipere eſt agere vt. §. de exce. l. ſ. ergo ⁊c. Tu dic. aut eſt talis exceptio q̄ oppoſita ab vno herede facit ꝓiudiciū actori quo ad eū tñ nō quo ad alios. ⁊ dicit ſtipulatio diuidua. qz tantā vtilitatem affert in parte obſeruantiū quātā in toto ſi omnes obſeruaſſent. Aut eſt talis exceptio que oppoſita ab vno herede facit ꝓiudiciū actori etiā contra non opponentes: quod accidit quādoq3 ꝓpter officiū iudicis. §. de pen. l. filiuſſami. §. veterani. ⁊ de poſtu. l. quos prohibet. q̄ñq3 ꝓpter connexitatē cauſarū. vt. ſ. de appel. l. ſcio. §. ſ. ⁊. l. ſi qui ſeparatim. §. fi. ⁊ tūc iudicabit indiuidua: quia obſeruata pro parte non affert vtilitatem. ✠ Quero quarto + aliqs tenetur mihi ad agendū contra aliquē: vt in caſu. l. cū in plures. §. meſſem. §. loca. ⁊. §. de leg. ſ. l. ſi fic. §. fi. vtrū iſta obligatio contineat diuiduum vel indiuiduū. dicit Pe. aut quis ꝺz agere noīe ſuo: ⁊ iſta actio cōtinet diuiduū: qz inter heredes diuidit ꝓ l. xſ. tab. vt. C. fa. hercīſ. l. ea q̄. Aut ꝺz agere noīe alieno: ⁊ tūc cōtinet indiuiduū. vt. ſ. iu. ſol. l. iā tamen. §. pe. Certe illa. l. non ꝓbat hoc: imo in heredib⁹ actoris indiſtincte permittit diuiſiones iudicij. Dic ergo ſm Ja. de are. ⁊ oñm Oldra. q̄ illa eſt regula q̄ diuiſim poſſunt agere plures heredes. vt. d. l. iā tñ. §. pen. Fallit vbi natura negotij requirit ſimul ⁊ ꝓ vnū agi. vt. §. de edil. edic. l. q̄ō ſi nolit. §. ſi plures. ⁊ fa. her. l. ſi familie⁹. ita no. dicti doc. in. d. §. pe. Itē hoc verū niſi actio cōtineat indiuiduū. vt dicā. ſ. pxi. q. ✠ Quinto q̄rit + pone q̄ ꝓmiſit q̄s ampli⁹ nō agere ea actiōe q̄ ꝓtineat indiui 28

duñ.vel ratū haberi aliq̄ indiuiduū: vtrū ista stipulatio iudicabit diuidua vel indiuidua? Dicit Dy.q tunc iste stipulationes dicunt esse diuidue quādo actio cuius contēplatione interponit contineat q̄titatem vel factū diuiduū: alias si illa actio cuius contemplatione interponit contineat indiuiduū iudicabitur stipulatio indiuidua. arg. eius q̄ alias dicemus q illud. q̄ est diuiduū de sui natura ratione adūcti iudicabit indiuiduū. ſ. de ma. testa. l. si ita fuerit. §. questio hec. Pet. post multa verba dicit p̄tū. nam illa stipulatio ō diuidua que si in parte obseruet affert eam vtilitatez respectu partis: q̄ obseruata in totū affert respectu totius. vt. ſ. dixi. sed hec est hmōi in effectu: ergo ꝛc. nā si sunt plures heredes quilibet habet actionē ad indiuiduū: sed ille qui vult parere stipulationi non agit: lz alius agat insolidū tñ non cōsequit seruitutē. vt. ſ. de ser. ru. p̄di. l. itinere. ꝛ diximus. ſ. co. l. ij. §. ex his. Idē in stipulatione rēra. ha. Cum ergo in parte affert vtilitatem: ergo est diuidua. indistincte ergo verum est q̄ hic dicit q̄ stipulatio amplius non agi ꝛ ratū haberi sunt diuidue. q̄d dicemus? Credo Dyn. verū dicere p̄ sinas. ll. nō ob. q̄ dicit Pe. nā falsum est q̄ afferat vtilitatē si obseruet p parte. nā aut loqueris in seruitute formata: ꝛ tunc vnus ex heredibus non pōt partē remittere quin alijs cōpetat integrus ius. vt. ſ. de ser. l. p parte. in fi. ꝛ quēad. ser. amit. l. aquā. Aut loqueris in seruitute formāda: ꝛ tūc agit vnus ad solidū q̄ hz affectionē: ꝛ ista actio habebit talē effectū: q̄ vel p̄stabit iste estimationē pro parte alterius nō agētis. vt. l. cū filius. in p̄in. de le. ij. vel posset officiū iudicis iplorare p q̄ cogat alter coheres vel p̄sentire sibi vel sorti cōmittere ne inuicē se impediāt. vt. C. cōia de le. l. fi. in p̄in. ꝛ. ſ. de iudi. l. in tribus. ꝛ sic apparet q̄ nō affert in parte tātā vtilitatē quātā in toto: et sic est indiuidua. ¶Sed certe lz p̄stet partē estimationis diuidua dz dici: q̄ affert vtilitatē tantā in parte respectu partis quātā in toto respectu totius. Itē istud q̄ dr q̄ alter coheres cogeret consentire vel sorte dirimere. nō est verū hoc casu: q̄ esset iniquū q̄ quis cogeret cōsentire heredi male facienti ꝛ cōtra ꝓmissionē defuncti. sed potiꝰ ille agēs deberet cogi nō agere. vt. ſ. fa. her. l. heredes. §. an ea. ꝛ §. in illa. Cōcludēdo ergo dico q̄ in seruitute formata verū dicit Dy. Itē in seruitute formāda si ponā heredē q̄ agit hr̄e totum fundū cui seruit? dz cōstitui ita q̄ dissensus alicui nō impedit: ꝛ sic haberet locū. l. itinere. als verū dicit Pe. Itē lz stipulatio rē ra. ha. fit indiuidua: tñ q̄ p̄toria est: cōmittit solū ꝺ heredē ꝺ faciētē.
29 vt hoc. §. in fi. ꝛ. ſ. dixi. ¶Sexto q̄ro †aliquis stipulatus est vsum alicuius fundi sibi ꝛ heredibus suis: iste decedit pluribꝰ heredibꝰ relictis nūq̄d q̄libet habebit totū vsum an q̄libet partez vsus. debetis esse scire q̄ lz vsusfructꝰ sit diuiduꝰ. tamē vsus est indiuiduꝰ. vt. ſ. de vsu ꝛ habi. l. vsus pars. Dicebāt q̄dā q̄ sic: vt in alijs stipulationibꝰ seruitutū realiū q̄ sunt indiuidue q̄libet heredū hz actionē insolidū: tñ p̄dū seruitēs nō in plꝰ grauat q̄ si esset vnus dñs. vt. ſ. e. §. ex his. ita hic q̄libet heredū habebit vsuz insolidū tñ tm̄ p̄cipiēt q̄tū fuisset necessitas testatoris ꝛ nō plus. Aduertatis: q̄ hoc dñt ipsi ex eq̄tate: nā nō ꝓcedit p̄m pūctū rōnis. debetis esse scire q̄ seruitutes reales cōsti tuūt hz idigētiā p̄dij dñantis. vt. ſ. de ser. ru. p̄d. l. ergo. §. fi. lz p̄diū nō eget plꝰ si est plurū quā si sit vnius. ꝛ iō lz habeāt plres actiones insolidū: tñ nō cōsequunt plꝰ q̄ vnus. Sed seruitꝰ vsus cōsti tuit p̄m indigentiā p̄sone. vt insti. de vsu ꝛ habi. §. ſ. sed plres p̄sone plꝰ indigēt q̄ vna. ꝛ sic videret q̄ quilibet deberet habere vsum ꝓ se tñ q̄ hoc videt inconuenies. iō sic dicūt p̄dicti doc. Pet. aūt in ista materia mētē iuris subtiliter inspiciēs ōt: q̄ si essent cētū heredes quilibet habebit vsum insolidū. ꝛ quilibet p̄cipiet secundū necessitatē sue p̄sone. b sic ostēdit. q̄dā sūt q̄ directo descēdūt a p̄sona defuncti ad heredē. vt stipulatiōes ꝛ obligationes p̄sonales ꝛ quedā iura realia. ꝛ illa vel diuidunt iter heredes vel si sunt indiuidua hz locū q̄. ſ. dixi. quedā sunt iura p̄sonalia q̄ ad heredes nō trascunt vt vsus ꝛ vsusfructꝰ. ꝛ in istis si aliq̄s stipulatur sibi: ꝛ heredibꝰ suis heredes: nō habebūt istud vt vsum vel vsumfructū defuncti. lz erit nouus vsus vel vsusfructus: ꝛ perinde est ac si defunctus esset stipulatus hoc modo ꝓmittis mihi vsumfructū. Itē finito vsufructu meo q̄ ꝓmittis cōstituere heredibꝰ meis. Idē dicas in vsu. hoc p̄ bat in. l. stipulatio ista. §. si q̄s ita. ſ. e. ꝛ. ſ. q̄b. modo. vsu. amit. l. repeti. si ergo bene respicis nō trāsit vsus ad heredes: sed quilibet heredū habet actionē ad vsuz: actionē dico eis quesitā per eū qui potuit eis acq̄rere pinde ac si ipsi essent stipulati. mō b est quod q̄si plures stipulant aliq̄d diuiduū nec adiscit insolidū. quilibet videt stipulatꝰ p parte. vt. C. de duo. re. auc. hoc ita. ꝛ. ſ. ti. ſ. l. reos. §. cū in tabulis: lz q̄n plures stipulāt indiuiduū q̄libet habet actionē insolidū. licet nō tāq̄ duo rei. sm̄ verā opi. vt. ſ. dixi. ꝛ no. in dicta auc. hoc ita in. ſ. q. per Ly. ideo in vsufru. stipulādo heredibꝰ quilibet heredū haberet partē: q̄ est diuiduꝰ: sed in vsu qui est indiuiduꝰ quilibet habebit insolidū lz predicta. ꝛ ita dicit Pe. multū notabiliter: nec mireris quomodo plures possunt habere vsum cuius dē fundi insolidū: ꝛ q̄d iuris si fructꝰ nō sufficiāt oib̄: q̄ dic vt no. in. d. l. vsus pars. de vsu ꝛ ha.
30 Et ad hoc †vtvtilitatis p̄ntis materie magis elucescat induco materiā in arg. ad aliquas. q. ſquotidianas. Quidā nomine sempronius fecit pactē cū titio suo inimico ꝛ ꝓmisit per se suosq̄ heredes dictio titio recipienti ꝛ stipulanti pro se suisq̄ heredibus eum suosq̄ heredes non offendere sub pena mille librarum bon̄. ꝛc. accidit q̄ dictus titiꝰ decessit relictis pluribus heredibus quorum vnꝰ fuit offensus a dicto sempronio. modo dubitatur vtrū actio ad dictam penā cōpetat illi soli heredi offenso insolidum: an pro parte hereditaria: an omnibus. Dices tu: ille titius defunctus stipulatus fuit indiuiduum: scilicet non offendi sub pena vnde sīgnus de heredibus est offensus pena cōmittitur insolidū omnibus heredibus: sed ille solus poterit agere ad partē suā qui est offensus: ceteri remouentur exceptione doli: vt. ſ. l. ij. §. fin. certe

istud nō est sic expeditū: sed ad videndū veritatē a
31 opz videre vtrū ista obligatio sit trāsmissibilis ad heredē de sui natura vel nō. Debetis scire† q̄ obligatio dicit trāsitoria ad heredes ꝛ nō trāsitoria ex natura rei super qua interponit. vt. ſ. vt lega. no. cauea. l. j. §. si quis sub conditione. ꝛ. l. si quis cau. l. si eū. §. qui iniuriarum. modo in proposito si stipulor per te non fieri quomiꝰ mihi ire ꝛ agere liceat. ista stipulatio interponitur rōne iuris q̄ de sui natura solet transire ad heredes. sed si stipulor q̄ me nō offendas ista stipulatio interponit ad tutelā persone q̄ persona extinguit morte. q̄ postq̄ quis est mortuꝰ nō pōt offendi plus aliquo mō. ideo ista stipulatio de sui natura ex parte stipulatoris iudicabit nō trāsitoria ad heredes. nec potes dicere q̄ etiā defunctꝰ offendit dū fit iniuria cadaueri: q̄ ista iniuria fit heredibꝰ ꝛ suo nōe habēt iniuriarū actionē. vt. l. j. §. ꝛ si forte. ſ. de iniurijs. Concludo ergo in. q. ꝓposita si stipulatio de sui natura est trāsitoria ad heredes p illā adiectionē p se suisq̄ heredibꝰ ꝛc. cuilibet heredū stip. vt. d. l. stipl̄o ista. §. si q̄s ita. ꝛēt dixi. ſ. pri. q. Itē videt stipulati idiuiduū q̄ nō offēdi idiuiduū nō potes esse scire q̄ hoīs tāgere quin totū tāgas vt l. vulgaris. in p̄n. ſ. de fur. sic ergo ille heres offensus ex stipulationē quā ipse videt ꝓ se interposuisse habebit actionē ad solidā penā. arg. eorū q̄ dicta sunt. ſ. pri. q. sicut esse scire stipulatio vsus fit ad p̄sone necessitatē. ꝛ multiplicata p̄sona multiplicat necessitas: ita hec stipulatio nō offendi fit ad tuitionē persone. ꝛ multiplicata p̄sona multiplicāt tuitiones q̄ est notandū. Posses tu dicere q̄ imo dicta obligatio est trāsitoria ad heredes nā opere libertorū in non faciēdo vt in non vocādo in ius ꝛ etiā nō offendēdo trāseunt ad omnes heredes etiā extraneos. vt. C. de in ius voc. l. remia. ꝛ no. ſ. de cōdic. inde. l. si nō sortē. §. libertus. Rñ deo licet heredes nō possint vocari in ius sine venia tamē nō est eadē obligatio que cōperebat de functo ꝛ que cōpetit heredi. imo si vnus ex heredibus vocetur ex illo solo cōpetit actio quinquaginta aureoꝝ. vt. l. pe. ſ. de in ius vocā. apparet ergo q̄ si multiplicatur ipsa obligatio principalis ita etiam penalis: ꝛ sic facit pro: non contra.
32 ¶Sed dices† tu quid de heredibꝰ promissoris si vnus offendat. Respō. committit pena aduersus oēs pro portione hereditaria: licet alij heredes habeant regressum cōtra offendentē vt hoc. §. cū fi. nō esse habent locū q̄ dicta in eis: lz esse ex parte stipulatoris sit p̄sonalis quia ad tuitionē sue p̄sone fuit interposita stipulatio vt dixi: tñ ex parte p̄missoris est in rē ꝛ trāsit ad heredes. Nā ille stipulator offendi pōt ꝛ a p̄missore: ꝛ ab heredibꝰ: sicut vides in filiusus: ꝛ usufructꝰ ex parte stipulatoris ē p̄sonalis: q̄ eiꝰ morte finit ex. pte p̄missoris in rē. vt insti. de vsufru. §. finit. ſ. si vsufru. pe. l. vtrifrui. §. j. ꝛ. ſ. de vsufruct. l. r. §. reo sic etiā in alimētis que sunt ad sustētationē p̄sone. nā ex pte creditoris est in p̄sonā cū eius morte finiat. vt. ſ. de ali. legat. l. iij. circa p̄n. lz ex pte debitoris in rē: q̄
33 etiam heredes debent. vt. l. libertis quos. §. j. eodem titu. ¶† Ultimo hec materia facit ad alia

And. Poma. ¶Ultimo. ꝛ de ista questione vide per bal. in. l. ij. C. de liber. ꝛ co. libe. ratio concordat vt hic per dom. Alex. ꝛ per Abb. in. iij. parte statutorum. cclxxxiij. ꝛ vide. n. l. si plures. ſ. de lega. iij. ꝛ are. in. l. pro herede ſ. de acquir. heredi. et per dom. Melluz de sancto seuerino in tract. suo bannitorū in. iij. pte ij. partis. cccxlix. et per Ang. ꝛ Pau. de cast. in. d. l. j. et per Floria. de sancto petro in. l. p fundū. ſ. de ser. rusti. predict. licet in isto argu. varie sint docto. opt pōt colligi ex superius allegatis. vt tamē audacter teneat Bar. to. qđ imo requiritur maior pars quaz dicit esse cōmunem. are. in. d. l. pro herede. §. fi. ſ. de acqui. her. ꝛ do. mi. thomas elotius hic dicens nō esse recedēduz ab opi. Bart. hic neq̄ in iudicādo ꝛ sic ꝓmmis sē tit Besuti? hic dū dicit qđ nisi esset eue. Bar. tenet ꝓtra eū. et etiā videt tenere abb. in. d. q. xxviij. dū dicit q̄ si statutū loquit in pluribus heredibꝰ habet locum. l. maiorem. ſ. de pactis. de qua se fundat Bar. hic ꝛ quod ista opi. bar. hic sit communis tenet hic Pet. de ancha. ꝛ Bal. sibi contrarius in lege cum intervenerit. C. de fide icon. liber. ꝛ in c. cum omnes. in. vj. col. de constitutioni. que duo loca Baldi. dominus Angelus dō aret. intra malefic. in addi. ad Angelum aret. ſ. glosſ. in verbo comparent in quisti in termino defensionis. et ex hoc potes inferre Felin. male dicere: ē. d. c. cum omnes. dū dicit communem esse qđ requirantur omnes. vide etiam in isto articulo. do. Joan. de puteo in. l. j. ſ. de pactis. aduerte tamē pro opi. Feli. facit doctri. Bar. ī. l. iij. §. si ad plures. ſ. de sepul. viola. et ad hec etiam vide aliquid per Feli. in capitulo. in presentia. colūna. xv. de probatio. ꝛ ancha. in capitulo canonum. col. lxxxiiij. de consti. Angelum. iij. l. pro herede. §. si stipularer. ff. de act.

missio: cū tale ius sit indiuiduum: sed contra hoc multū facit. ſ. de serui. rust. predio. l. per fundū. ꝛ. l. vnus. ꝛ cōmunia predio. l. fi. sed ibi loquitur in iure cōpetēti corpi hereditario qđ nō pōt remittere vn⁹ sine alio: sz ius vēdicādi ꝛ remittēdi nō puenit ad eos vt corp⁹ hereditariū: vndeviderē qđ cuilibet insolidū cōpetat. ꝛ in hoc residet dubium. Oldra. Istud dictū apud me nō est vsq; quaq; clarū. video etiā qđ in omnibus. ll. ſ. alleg. que loquuntur de indiuiduis: licet apud quemlibet heredē sit ius insolidum tamen est sine effectu nisi ceteri cōsentiant: vt. ſ. de serui. rusti. predi. l. trinepre. fuit. no. per glos. ſ. l. ij. ſ. ex his. Peterea vides in pluribus tutoribus apud quos est ius tutele insolidum quilibet pōt p se gerere oēm actū: vt. ſ. dictū est. excepto actu illo per quē tolleret illud ius tutele indiuiduū alijs cōpetēs. vt. C. de auto. prestā. l. finali. ita hic nullus heredū debet posse facere illud p qđ illud ius vēdicādi alijs cō petens perimatur. Nec potest hoc scz in plurib⁹ tutoribus dici quod sit ius cōpetēs corpori hereditario. Preterea si verba ꝛ mentē statuti bene cōsideres volunt pacē fieri ab eo qui representat p̄sonā defuncti: quia ab herede: qđ in dubio intelligitur de herede ex asse. vt. ſ. de interrog. act. l. si defensor. ſ. j. Sz ille qui est heres ex parte nō representat persona defuncti nisi p pte: p alia parte habetur vt extraneus. C. de reiuendi. l. cū a matre. no. j. de pœto. stipu. l. ij. ſ. fin. ante fi. mag. gl. ergo patet quod de omniū persona videtur cogitatum in statuto. Preterea p hoc videtur quasi 1
tex. ſ. de yen. inspi. l. j. ſ. penulti. Quid dicem⁹? ꝛ crederem standum maiori parti heredum: vt si maior pars fecit pacem omnes videntur fecisse pacē. ma
3 4 iorem † partem intelligo pro numero vnciarū: sz si sunt pares in vncijs. tunc maior pars intelligat numero. sed si in numero concurant tunc stetur dignioribus. sed si in omnibus sunt equales tunc stetur remittentibus: vt. ſ. de pact. l. ꝛ suum heredē ſ. fina. ꝛ l. maiorem. in prin. ꝛ. C. qui bo. ce. pos. l. fi. Si ergo hoc inducat fauor liberationis ab obligatiōe pecuniaria: multomagis hoc induxit hic fauor liberationis a pena capitali. in qua liberatio facili⁹ p̄mittit vt. C. de trāslatio. l. trāsigere. ꝛ. j. de bo. eo. qui mor. si cōsci. l. j. ꝛ ista sniā videt mihi veritati cōsona. sz prior sniа ab equitate discrepat: Quid ergo si ex plurib⁹ heredibus vnus esset quidā ribaldus qui mortem defuncti forte p̄is sm modica pecunia remitteret: certe iniquū esset sibi hoc cōcedi. ꝛ cōtra. l. sz ꝛ si vnus. ſ. filio. ver. interdum. j. de iniur. Ultimo hic esset tractāda materia diuiduū ꝛ indiuidui quē Pe. ponit hic ꝛ. ſ. si qs cau. l. si serums. ſ. si pluriū. in repe. suis: tm̄ hic omitto. qz tps nō patitur: dicemus i. l. stipulatiōes nō diuidunt. j. eo. vbi gl. tractat hāc materiā quā. l. duce dominorepetemus. Deo gratias. Repetitus fuit p̄sens. ſ. per me Bar. de saxoferrato in ciuitate felici Pisaruz. M. ccc. xlij. die. xv. mensis Nouembris.

8 ☞ Stipulationes facti inter heredes quo ad petitionē dicuntur indiuidue ꝛ cuilibet competit actio insolidum ꝛ si agitur ad interesse agitur pro parte.

Si is qui duplam. Stipulatio duple fructuaria damni infecti ꝛ de operis noui nūtiatione si ad interesse committitur inter heredes stipulatoris diuiditur. secus si ad factum. hoc dicit secundum lect. quam teneo. ꝛ scōm istā diuiditur in tres partes. nā in prima ponit qualiter diuidantur iste stipulationes inter heredes stipulatoris quādo agitur ad interesse. secūdo qualiter diuidantur inter heredes quādo agit⁹ ad ipsum factum. tertio qualiter diuidantur ex parte promissoris. secūda ibi: restitui tamen. tertia ibi: hoc vtilitatis causa. ꝛ pono casum sic. primo dicit qđ ex istis stipulationibus si agit⁹ ad interesse diuidit⁹ inter heredes stipulatoris. secundo dicit quod si agitur ad factum: scz ad destructionē agitur insolidum. tertio quare⁹ si agitur contra ipsum promissorem vel heredes eius. Respon. qđ hic. ſ. qđ diuidatur est introductum ex parte heredum stipulatoris vtilitatis cā. et vtilitatis expone idest interesse consequendi causa. vnde ibi ipsi autem promissori: subaudi vel heredi eius: pro parte nec⁹ restitutio nec⁹ defensio datur. et sic cum conueniuntur ad factum' vel interesse non possunt diuidere: hec est vera lectu.

Oppo. hic dicitur. q. ex nūtiatio. noui ope. ꝛc. Oppo. de. l. stipulatio. ſ. quesitum. ſ. ō ope. nouum. dicit gl. qđ quilibet agit pro parte. sz restitutio fit insolidum. et vide glo. que incipit stipulatio damni. intelligit ergo glo. † hunc. ſ. quod⁹ stipulationes facti sunt diuidue inter heredes quo ad petitiones licet nō ad executiones. quod est falsum: quia imo actio cōpetit cuilibet insoliduz. vt. j. eo. l. in executione. ſ. secūda ad opus. ꝛ de leg. iij. l. fidei ꝓmissa. ſ. penul. ꝛ fi. ꝛ. ſ. e. l. ij. ſ. ex his ver. ex quo. Qualiter ergo intelligas. dic qđ qñ petit⁹ interesse p parte agitur. vt in prin. ſ. quando ad factum: tunc agitur insoliduz: vt in versicu. restitui.

Quero quid vult dicer⁹ restitutio. ꝛ dicit glo. q. destructio noui operis. Quero quid vult dicer⁹ defensio. dicitur tribus modis. vno modo in damno infecto. et dic vt in glo. licet nō videatur verū per. l. si communes. ſ. de nego. gest. ꝛ quod no. i. l: plures. ſ. de dan. infect. Si ergo in pluribus heredibus loqueremur nō diceret verū hec lex: si loq̄remur in ipso principali: verū diceret. vt in. l. i stipulatione. ꝛ. l. plures. ō dam. infec. vnde alij dicūt qđ intelligat⁹ qđ nō possit p parte defendere qui promisit aliquē se defensuruz in iudicio. et probatur. j. iudi. sol. l. ex clausula. sed illud non cōgruit litere cum hic de tali stipulatione non fiat mētio: tamen in se vera est. Alia lec. quod intelligatur defensio in causa euictionis. et ista est vera: qz i text. dicitur de promissore tantuz non de eius herede.

Quero qualiter iste stipulationes diuidāt⁹ iter heredes promissoris. Et ꝓmo q̄ro in stipulatione ō nomi operis nūtia. ꝛ i stipulatiōe euictionis. glo. respōdet ibi apparet ex p̄dictis ꝛc. Quidem⁹ illō qđ glo. d. dicit glo. q. apparet qđ heres vē dētis ꝛ edificātis ꝛc. ꝛ in hoc glo. dicit verū qđ ō struēdo partē nō liberat⁹. vt. l. stipulatio. ſ. q̄situ. ō no. ope.

defendendo pro parte nō liberat⁹ vt in. l. in executione. ſ. insolidū. j. eo. Sed si ad penā vel ad interesse ageretur ꝛ pro parte satisfaciendo liberat⁹. vt. l. cū ex causa. j. eo. Illud qđ dicit gl. nec ad penam si fuerit cōmissa: intelligo quod particularis solutio non impedit penam committi: sed post q̄ est commissa quilibet tenetur pro parte. vt. l. cum ex causa. Quero q̄d in stipulatiōe fructuaria. glo. dicit in stipulatione fructuaria secus cum diuisionē recepit vsusfructus restitutio. ista glo. nō dicit verū quia heredes. ſ. vsufructuarij non tenētur ad restitutionē: qz morte extincto vsufructu redit ad ꝓprietatē ipso iure: sed tenētur ad restitutionē rei: ipsa autē restitutio nō pōt fieri p parte. vt. l. si duo. ſ. depo. sed si ageret⁹ ad interesse: qz male vsus fit tūc sine dubio diuideretur. Sed contra p̄dicta videtur. l. v. ſ. reo. ſ. de vsufru. dic qui tenet⁹ ad vsumfructū tenetur ad diuiduū: sed qui tenetur ad restitutionem quod est indiuiduū: solutio partis nō liberat eum. Quero quid in stipulatione dāni infecti glo. dicit verū. quia stipulatio hec nō committitur nisi ad interesse. l. in hanc stipulationē. de dā. infec. ideo diuiditur.

1 ☞ Differentia inter cautionē pretoriā iudicialem ꝛ communem ꝛ que dicatur pretoria que iudicialis ꝛ que communis.

2 Cautio damni infecti petitur officio iudicis.

3 Cautiones introducte ex forma statutorū quando dicantur pretorie ꝛ quando ciuiles.

4 Statutum conditum ab episcopo comite vel marchione dicitur ius pretorium.

Tipulationū. Alie iudiciales. Istam. l. habetis institu. de diui. stipula. ꝛ non est necesse summare quia est
a diuisa⁹. Opp. dicitur hic qđ quatuor sunt ꝛc. contra qz tria. vt. l. j. in prin. j. de pœto. stipula. Respon. hic diuidit⁹ stipulatio in genere. ibi subdiuiditur vnum membrū: scilicet tantū stipulatio pretoria. Secundo oppo. de ea. l. et videtur qđ stipulatio pretoria sit genus et iudicialis sit species. hic ponūtur vt differentes species. Sol. aliter hic iudicialis accipit⁹. qz quando ex officio iudicis interponitur. ibi quādo in iudicio tantū: tunc dicitur iudicialis. Opp. de. l. liber homo. j. eo. ti. ꝛ. l. ꝛ liberi. ſ. de contrahenda emp. glo. dicit qđ fallit in libero homine qui pōt vendi non tamen deduci in stipulationē: sed non credo qđ bene dicat. vt dicam. j. e. l. liber homo. Opp. dicitur hic qđ pretor iubet ꝛ iudex facit eā interponi. contra: qz sic est in dāno infecto. vt
2 l. j. ſ. de dā. infec. glo. dicit qđ nō est ratio: sed est exemplum. Quero † ergo quomodo intelligatur. l. ista ꝛ quis est casus: ꝛ q̄ est differentia inter iudicialē pretoriam ꝛ communē. ꝛ glo. dicit q. in iudicialis quando ꝓpter aliud iudex aditur ꝛ facit interponere. ꝛ allegat gl. duas. ll. Tu allega plures. s. māda. l. de tuo. fami. hercis. l. heredes. ſ. ancea. ꝛ. ſ. sequē. ꝛ. l. harū. ꝛ. l. egi. si ser. ven. et fami. herci. l. si filia. ſ. familie. als ꝛ melius in. l. si vni ex de rei vē. l. is a quo. de leg. iij. l. fideicōmiss. ſ. iterdū. ꝛ de no. ope. nū. l. si prius. ꝛ. l. si cui plusq̄ per l. fal. p to. cū multis alijs simi. Stipulatio vo p̄toria interponit⁹ iudice adito ob hoc principaliter: ꝛ hec prima est differentia vt colligit⁹ ex duabus glo. prima sup ver. cautio alia super verbo pretorie. in princ. Secunda differentia est. qz pœtoria descendit ab edicto p̄toris. iudicialis ab alijs iurisdictionibus. Itē tertia differentia qz iudex maior facit interponere stipulationē p̄toriā: vt l. iubere caueret. ff. de iur. om. iudic. Itez iudicialis stipulatio a minori iudice. fallit in cautione dā. infect. Itē dicit insti. de diui. stipu. qđ iudiciales sunt disperse p totū corpus iuris: pretorie recipiūtur in titu. de pœto. stipul. sed ista differētia non est bona: qz quedā sunt q̄ nō contiā Andr. Pomate.
a nētur vt stipulatio. vt leg. no. ca. et dāni infecti. ꝛ sic habetis gl. nō credo qđ bene dicat. ꝛ eā sequit⁹ Dyn. ꝛ Ja. de are. de quo miroz. ꝛ Oldr. sed Pe. eam reprehēdit per. l. in oī bus. ſ. de iudi. vbi est introducta a iurisdictōsulto ꝛ tm̄ principaliter adit⁹ iudex ꝛ est iudicialis. tu potes allegare. l. p̄senti. ſ. fane. C. de hisq̄ ad eccleſiā cōfu. in casu de nō offendendo. ꝛ. ſ. de priui. credi. l. si credi toꝛes. ꝛ i. l. mutiane. de cōdi. ꝛ dem. Itē in cautiōe quā qs pstat. de adimplēdo modū vt. l. quib⁹ dieb⁹. in fi. ſ. de cōdi. ꝛ demon. ꝛ. l. si tibi. de leg. iij. Preterea qđ illa gl. nō dicat verū ostēdo. dicit⁹ hic q. stipulatio q̄ descēdit ex edicto est p̄toria: imo est cōmunis: vt in stipulatiōe duple ꝛ in illa que descēdit ex edicto edilium p̄terea tex. insti. de diui. stipu. in fi. dicit qđ stipulatio rē ratā habere est cōmunis. sed in ea nūq̄ principaliter iudex aditur sz incidēter vt apparet i. l. j. C. de procu. ꝛ. l. nō solū. ſ. qui alieno. ſ. de procura. sz glo. ibi videatur dicere qđ aliter accipiatur cōmunis quo ad illā stipulationē. sed nō videtur mihi qđ sit de mēte litere: qz ꝛ ō ois stipulatio cēt cōis q̄ esset p̄toria. Preterea sz ꝛ stipulatio dāni infecti esset cōis. qz qñq; p̄tor adit⁹ principaliter. qñq; incidēter vt si aliqs vult tollere rudera. vt. l. p̄tor. in fi. cū. l. seq. de dā. infec. Itē qñq; interpomit⁹ ex cōuentione. vt. l. dāni. ſ. cū parietē. de dā. infec. sed credo qđ Pet. dicat veritatē. ꝛ gl. nō bñ legat. ꝛ dicit Pet. ibi stipulatio iudicialis est q̄ descēdit a legibus iurisdictōsultorū siue imperatoꝛū siue iudex adeat⁹ principal⁹ siue incidēter. vt i. l. ſ. alle. nō tm̄ ex edi

a ¶ Pretoria.adde quid si quis promittit coram arbitratore titium ratum habiturum an hec cautio sit pretoria.Bal.consi.cccxcix.

b ¶ Erit ius pretoriū.Adde eundē Bart.in.l. oēs populi.ff.de iusti.et iur.in.v.q.pn.et in.l. fine pars. C. de dila.et i.l. id qđ pauperib⁹ C. de epi. et cle. a pau. ō ca. hic.qđ intellige si tales recognoscunt superiorē alis si non recognoscūt superiorē habeē loco principis et appellabit ius ciuile. vt b volūt Ange. et alex.

c ¶ Ancianis.Intelige de ancianis qui nō habēt ex forma statuti cāde iurisdictionē quā habet populus. qz de iure cōmuni non habeāt eā dē iurisdictionem ꝙ ppls merito nō pōt dici ius ciuile. et cuz Bar. trāsit pau. de cast. hic.et in.l.nō ambigit.ff.ō legi.

ctis pōtrijs descendit. Et pretorie dicūtur que a mero pōtris officio introducūtur vt si pōt: hoc statuit tunc est pretoria[a] nec curo vtrū pncipaliter vel incidenter adeatur.illa vero dicit cōmunis que descēdit a pōtore et a iurisco sulto. et hic est casus qui est in versi.cōmunis. et stipulatio rē pupilli saluā fore a pōtore. item a iurisco sulto introducta. quando decernitur administratio vni ex pluribus tutorib⁹ vt.l.iij.in fi.cū.l. sequē.ff.de admini.tuto.et a iurisco sulto introducitur ꝓpter sedandā discordiā inter tutores. Sequit in tex. Itē duple stipulatio ꝛc.et edilitie sunt a pretore introducte. Stipulatio vero de dupla solū est a pōtore introducta in seruo tantum.in alijs vero est introducta stipulatio duple a iurisco sulto.l.emptori.ff.ō euic. Itē in stipulatione de rato introducta a pretore in persona actoris.vt.l.non solū.ff.qui alieno.ff.de pcura.Itē extēditur in reo et est introducta a iurisconsulto.vt.l. pomponius.ff.sed et is.et.l.non solum.ff. fi.ff.de pcura.et istud ponit hic pe. et Jaco.de ra.ponit in lec.sua.insti. de diu. stipu.et ibi Placen. in summa sua hoc tangit licet nō ita late.

2 ¶ Mot. illū tex. † ibi pretorie ꝛc. qz vides ꝙ cautio dāni infecti ex officio iudicis petitur.de quo dic. vt in.l.inquilino.de dā.infe. ¶ Quero † de cautionibus que introducūtur ex forma statuti an sint pretorie vel ciuiles: effectus est. propter id qđ no. C.de ver.signi.l.sancimus.et qđ dicetur.j.eod. in conuētionalibus. Respō. si quidē statutū fiat a ppl'o vel a concilio qđ representat populum.vt not. C.ē sit lon.consue. sup rubri.de reg.iu.l.aliud.ff. refertur. tūc est ius ciuile.vt.l.omnes populi.ff.de inst.et iur.et sic cautio erit ciuilis. Si vero † statutū fiat ab episcopo comite vel marchione tunc erit ius pretoris[b] quia a magistratibus fit.vt.l.ius ciuile.ff. de iusti.et iur. et actiones penales descēdētes ex illis cōstitutionibus erūt annales.vt.ff.ti.j.l. in honorarijs. Iz illa statuta sint ppetua vt dicē.j. de penis.l.fi. ¶ Sed qđ si statuta fiant a pōtoribus vel ancianis[c] ciuitatū qđ

3 Instrumētum in quo apparet ꝙ titius fecit sempronium presentem et stipulantem in causa donationis vsufructuariū omnium bonoꝝ qđ valeat. Que stipulationes interponantur per verba futuri tēporis vel per infinita et que per verba presentis temporis.

Stipulatio autem est ver/

borum.Dicit hic qđ quis pmittit se facturū ꝛc.cōtra.ff.de euic.l.si ita quis . et lege quoties quis.j. eodē.vbi per verba presentis tpis fit stipulatio. glo.ff.dicit qđ speciale est: nō est verū.dicit glo.ꝙ ibi ponunt verba † infiniti modi et presentis tpis quod omni tempori congruit.nā verū est dicere me amare de presenti . me debere amare in futuro : me debuisse amare in preterito . et sic infinitū congruit omni tempori . tene mēti de infinito:vel dic qđ interponit ꝑ verba pōtis tempo/ris: tamen habeē respectus ad futurū interesse. ¶ Opp.ff.de pac.l.tale.glo. dicit ꝙ aliud in pacto.sed certe pactū fit per verba futuri temporis per.l.si quis in cōscribendo. C.de pact.l.pactum. non obst.l.tale. qz ibi refertur ad futurum . glo. querit de vna questione quādo promittit se facturum ꝛc.dic vt in gl. ¶ Querit glo. † an sit differentia inter stipulationē et obligationē.et sunt opi. dic aut accipit stipl'o materialr ꝑ ipsa cōceptiōe verboꝝ sicut accipit b i tex.et differt ab obligatione verboꝝ sicut accipit ꝛct tex.et differt ab obligatione verborū sicut ꝛctus ab obligatiōe.vt.l.lz.ff. ea obligatio.ff.de pcur.et tāgit de excep.rei iudi.l.et an eādē.ff.actiōes.Est em stipulatio ꝛct⁹ noīat⁹. vt.l.j.in fi.ff.de pac. Aut accipit stipulatio prout est effect⁹ qdā resultās ex dicta verborū cōceptione et tūc est idē qđ verborū obligatio . ¶ Querit gl. qđ si ꝓmitto qđ do vel ꝓmittis qđ das. et sic ꝑ verba pnītis tpis an valeat.glo. ōt qđ nō. ¶ Proꝓhui⁹ declaratiōe formo' vnā qstionē.de facto reputur in quodā instrumēto.titius fecit sempronium presentem stipulationem in causa donationis vsufructuariū omniū bonorū:an valeat: qz stipulatio cōcepta est ꝑ verba pōtis tpis:videē qđ nō vt hic. Contrariū cōsului.vnde debes scire quod quedā stipulationes sunt pretorie vel iudiciales . s.que extorquent ab inuito.et iste siquidē petuntur principaliter deberēt interponi ꝑ verba futuri tpis: vel per infinita que sunt apta ad omne tempus:vt patet ex stipulationibus damni infecti : legatorū rem ratam haberi.in omnibus fimi.Si aūt fiere[t]

per verba presentis temporis nō valeret vt hac glo.imo etiā verborū significatio nil importaret. quādoqꝫ talis stipulatio interponit accessione ad aliū cōtractū.et tunc licet sint verba presentis tēporis:tñ interpretantur in futurū scdm naturā cōtractus.vt.l.qz dicit .ff.de euic.et.l.si ita quis. eoti.Quedā sunt stipulationes cōuentionales et tūc si fiant per verba presentis temporis si quidē nō est verū id qđ de presenti profertur:vt si dico do et cōcedo tibi stipulanti fundū meū:qui fundus nō est presens non dicitur transferri dominium: sed dicta verba interpretabunt hoc est qđ dabo:vt.ff. de dona.l.ad eum.in prin.et ibi glo. hoc sentit dū dicit qđ hodie ex illis verbis pōt agi:et hoc multū plene dicit Azo in summa de dona.qñqꝫ illud qđ exprimit ꝑ verba pōntis temporis : tūc in veritate interuenit:vt in exēplo predicto. posito qđ res sit pōns:et traditur. vel constituit se possidere ꝛc.Isto casu est aduertēdum quandoqꝫ est obligatio momentanea vt obligatio dādi ex causa lucrativa ita quod de euictione non teneor:tunc obligatio nō potest cōtrahi:quia cum ipsa traditione si esset cōtracta extingueretur ergo tunc nō nascit.vt.l.titio cū morieē.ff.de vsufru.j.eo. lege inter stipulantem.ff.sacraz. sic potest loqui hec gl. Si vero non erat obligatio momentanea vel post ipsaz dationē remanebat aliqua obligatio in futurū vt puta de euictio.vel si. tūc illa verba quātūcūqꝫ presentis temporis interpretātur vt futurū respiciāt ex illius ꝓctus natura.vt.ff.de condi.ob caus.l.fi.vbi licet ꝑ verba pōntis tpis et de preterito sit perfectus ꝓctus:remanet obligatio de euictio.et stipulatio ipsi⁹ naturā sequit:vt.ff.pri.ver. cōuentionales.ꝑ hoc dicta.l.qz dicit.et.l.sita qs. ff.de euic.hec est ratio in.l.tale pactū.in pn.ff. de pac.nā in pacto de nō petendo nō vertitur quid momēraneū iz semp tenet nō petere.et ideo dicit nō posse impleri ex parte promittentis. vt no. C. de pac.l.j.in fi.mag. glosſ.et sic licet fiat per verba de presenti:porrigitur tamen ad futurū . Et ꝓ pdictis facit.l.tres fratres.in prin. ff.de pact . in gl.sup verbo cauerunt. ¶ Nunc ad propositū cū vsusfructus nō contineat obligationem momentaneā.vt not.in.l.corruptionē. C.de vsufruc.et.j. eo.l.pluribus.ff.et si placeat.cū cōstitutis me vsufructuarium presentem et stipulantē intelligitur scz patientiā in futuro:vt legibus dictis.

1 ☞ Fideiussor dicitur verbis tantum obligari.

Satis acceptio. Satis acceptio est

2 ōt. ¶ Mo. † fideiussorē obligari verbis tñi. vt hic et.j.e.l.sciēdū.et.l. blādit⁹. C.de fideiuss.et est verū.

1 ☞ Stare sententie arbitri et facti meri.

2 Si vnus ex pluribus compromittentibus ex vna parte non paret sententie:an omnes teneantur.

3 Si vnus ex pluribus heredibus soluit sortem ꝑ sua parte et facto coheredis incidit in penam solutum per alterum computabitur in penam.

4 Qua actione succurratur contra coheredes quādo vnus satisfecit.

Si sortem promiseris. Iste.ff. est de

cum fideiussore. hoc

a ☞ Andr.Poma. ¶ Insolidum.ex isto tex.infert Oldra. consi.xxix . quod emphyteota cessans in parte solutionis cadit a toto . et vide paul . de castro in auc.qui rem. col.ij. C.de sacrosanc . eccle. et vide in simili paul. de cast.in.l.quoties. C. de preci. impe.offe.

b ¶ Sit facti.adō qđ cūbacopi. transit ale xā.quā ēt dicit tenere Ja. bu. in.l.pmissis . C. de trāsac.i le. antiqua. et Ful. et Sali.ib:Bal. i.l.cū alle gas. C.de vsur.in iij. et iiij. opp. et in l.cum ꝓponas : C. ō dolidē Bald. in.l.j. C.ō his q peno.et in.l. ij.ff. creditum . ff.ficer.pe. Joan.and. et Imol.i.c. dilecti. de arbi. imo. in.l.cū seruus.de cōdi . et demon. et i.l. stipulatio ista.ff.alteri.j.e.Rapha.et Roma. hic et Pau . de cast. ꝑ quibus facit. l.diez pro ferre . ff. stari.ff. de arbit . vbi ad promi. de gna renu. sententie arbitri agitur ac . incerti siue ac. ex stipulatu que datur ad incertum . vt ibi declarat glossa: ergo videtur promissum factum,lege,vbi autem.ff. qui id quod,iuncto.ff.fi.l.ea.

plures. ⁊ quod dicit gloss. qȝ si vn⁹ heredum nō paret si in sententia veniet dari: dicit gloss. verū. sed in facere distingue aut diuiduuȝ: aut indiuiduū ꝑm. §. cato. ¶Quero † solui tibi sortē ꝓ mea parte: sed ꝓ factū coheredis mei incidi in penaȝ: illud qȝ solui in quo cōputabit⁹ et dic qȝ in penā. vt. l. j. ij. ⁊. iij. j. de solu. ⁊. l. vsuras. C. de sol. alȝs est. l. jȝ eñ solutio sit facta ex vna causa tñ in aliā cām cōuertit⁹. vt. l. ⁊ post rē. §. j. ff. de trāsac. l. qȝ si ex stipulatu. §. ꝓ socio. Opp. dicis qȝvno solūere pena in totū cōmittit⁹: ȝ: qz obligatio ex. l. xij. ta. iter heredes diuidit⁹. vt. l. ea q̄. C. fam. her. ℔ qlibet pōt soluere ꝓ parte. gl. vult soluere ff. ⁊ vide eā que incipit cū oēs heredes. Sz nō credo qȝ gl. intellexerit. sed illud debet dicere quia qñ qd est in cōditiōe: inter heredes nō diuidit⁹: ſz oēs loco vn⁹ habent. vt l. cui fund⁹. in fi. §. de cōdi. ⁊ demō. ſz illa obl̄o respectu pene est cōditionalis. ergo ⁊c. ¶Canoniste dicunt qȝ de equitate nō committit⁹ ꝓ pte soluētis. in. c. fuā. extra de penis.

And. Pomate.

a ¶Puta tñ qȝ ⁊ paria sint vt dek alicui curatorꝛ vl̄ qȝ ei bonis īterdicat⁹. facit. l. j. i ꝓi. tūcto ꝛbo sic solent hodie dū dicit in ꝓin. qȝ ꝓdigo iterdicat⁹ bonis. l. xij. tabu. ⁊ mo ribus recepti ū est et de iure se continuando: ȝt qȝ ver. sed solleat hodie qȝ dat⁹ eis ꝓ pretorē vel ꝓ prefidē curatoꝛ: inferēdo qȝ cōmodo illi⁹ bonoꝛ ad ministratio tollit⁹. §. de cura. fu.

1 2 3 4 5 6 7 8

¶Dicit hic † qȝ sivn⁹ satisfecit succurritur cōtra alios. q̄ro qua actione. glo. dicit familie herciscūde vel cōmuni diuidundo ⁊c. Sz q̄ro si nō ꝓpetat qz nō est cōis hereditas nec res vnde nō habet locū fami. herci. nec cōmuni diuidundo: qua actione agetur. dic qȝ actione in factū. vt. l. si filiafa. §. fami. hercis. ⁊ ibi not.

☞ Prodigus manifestus si nō est ei interdictū qȝ possit cōtrahere.

Manifestum ⁊ sentētia equiparāt⁹.

Interdictū nō videt⁹ ꝓdigo ex sola sententia lata sup ꝓdigalitate.

Interdictum nō dicitur ꝓdigo ex preconio facto de mādato iudicis quod nullus cū tali contrahat per dationem curatoris sic.

Curatoꝛ datus prodigo qui nō est an valeat.

Prodigus cui datus fuit curatoꝛ si redijt ad sanos moꝛes an desinat habere curatoꝛē qȝ sic si est manifestū: aliter requirit factum iudicis.

Prodig⁹ delinquēdo obligatur.

Prodigus equiparatur pupillo pubertati proximo.

Pupillus pubertati proximus obligatur delinquendo.

Prodigus cui bonis est interdictū si contrahat ⁊ iurat non tenetur ad obseruantiam iuramenti.

Mortale peccatuȝ est venire cōtra preceptum superioris.

Statutum prohibēs aliquem contrahere si contrahit ⁊ iurat non obligatur contrahens.

Si cui bonis interdictū. Is cui bonis interdictū est pōt sibi acquirere: nō aūt obligari etiam naturaliter. h. o. ¶Opp. j. ō fideiuss. l. marcellus. Solu. vt ibi. ¶Quia materia est quotidiana quero multa. primo † aliquis est prodig⁹ manifestus non tamen est sibi interdictū a iudice: an possit alienare. ⁊ videtur quod nō ad similitudinē furiosi. contra tenet hic glos. nisi tibi fit interdictū. idē tenet gl. in. l. j. circa prin. §. de cu. furio. ⁊ tenē mēti. ⁊. j. de reg. iur. l. furiosi. ¶Cōtra riū not. glos. §. de testa. l. is cui. Pet. tenet istam gl. nō tamē allg. eā. Et ꝓbat sic manifestū ⁊ sentētia equiparantur. vt. l. emptoꝛē. in prin. §. de act: emp. sed iste post sentētiā nō pōt alienare: vt hic. ergo ⁊c. ⁊ pro hoc alleg. l. si quis cū sciret. §. pro empt. ¶Cōtrariū tene ꝓ veritate: vt hic. ⁊. l. iulia: §. de cura. furio. vbi nō pōt alienare: qz est sibi interdictū. ergo si nō est ei interdictū posset. Ad. l. si quis cū sciret. Respō. ꝓout Jaco. de are. ibi dicit licet glos. illā. l. videat ōstruere. dicit ipse quā doqȝ aliquis ꝓtrahit cū prodigo et scit eum consumpturum in aliquē certum malum vsum: ⁊ tūc non habet actionem. ⁊ alleg. l. si quis cū sciret. ſz quādo ignorat in quez vsum: ⁊ tūc valet qȝ agit: ⁊ habet actionē licet sciat ipsum consumpturuȝ: non tamen scit in quem vsum. ¶Ad opp. Pet. respondeo qȝ dicit manifestum ⁊ sentētia ⁊c. Tu potes dicere qȝ in. l. emptoꝛē fuit secuta sentētia: vl̄ melius † et notabilius credis tu si iudex pronūtiat te prodigū nec det curatoꝛem: nec interdicat administrationi qȝ sufficiat: nō credo qȝ illa pronūciatio sufficeret: vt. l. iul. Et ratio qz aliud est ꝓdigalitas ⁊ aliud ē interdictio seu curatoris datio q̄ habetur ꝓ interdictione. vt. l. iulia. de cura. furio. Pone † qȝ iudex facit preconizare ꝓ ciuitatez qȝ nullus cōtrahat cuz tali. an illud sufficiat ne quis cōtrahat cū eo. dicit Gui. de suza. qȝ nō. qz debet fieri cū cause cognitione. vt. l. is q̄. in fi. de tuto. ⁊ cur. da. ab his. ⁊. l. ꝓgrāma. C. cō. vl̄ epi. Ego do aliā rationē. qz. l. dicit qȝ ꝓdigo debet fieri interdictio. preconiū tamē nil releuat q̄rit ipsi ꝓdigo debet interdici. vt. d. l. iul. Puto tamen[a] qȝ dando curatoꝛē videat iterdicere. vt. l. si curatoꝛē. C. ō i integ. resti. ⁊. l. pe. §. de cur. furio. ¶Querit gl. † pone qȝ est dat⁹ curatoꝛ alicui tanq̄ ꝓdigo q̄ nō est prodigus an valeat. ⁊ glo. videt dicere qȝ nō. vt l. seie egresse. de tuto. ⁊ cura. da. ab his. Aliȝ ȝ: Dy. dicit qz aut est erroꝛ in sentētia express⁹ ⁊ nō valet. Aut non est expressus ⁊ valet. hoc no. in glo in l. si ab eo. §. de vsuca. ⁊ instit. qui. non est permiss. facere testa. §. item prodigus. et predicta. l. seie. glo. videtur contraria in lege si putas. C. de pet. here. et. l. ij. C. quando prouo. non est necess. Ja. de ra. ⁊ Pe. tenent glo. contrarias reprobato Dy. ⁊ dicunt quod est casus in. l. tutoꝛ si petitus. §. de tuto. ⁊ cura. da. ab his. Ad distinctionem Dy. aut est expressus erroꝛ ⁊c. illud verum esse in sententijs incommutabilibus dicunt ipsi, secus si est

8 Andre. pomate. ¶Ego distinguo. ⁊ cōsidera q̄ potest esse ratio que moueret Jaco. et Pet. vt decerent qȝ distinctio idez procedit in sententijs in cōmittibilibus non autem committibilibus cum potius debet esse contrarium cum maius sit periculum vbi

sententia est incommittibilis et ꝑpetuo duratura q̄ vbi ē cōmittibilis in aliquo tēpore cessatura et imo cautius agendū ē. c. vbi periculū. de ele. in vj.

a

b

c

est commutabilis ex cursu tempoꝛis. Ego distinguo[a] aut queris de tutoꝛe dato vt pupillo vel adulto cum nō sit et nō valet datio. vt. l. tutoꝛ si petitus. ⁊. l. seie egresse. et glo. in. l. si putas. et in. l. ij. C. quando prouoc. nō est necess. Quando qȝ datur curatoꝛ et[b] qui nō est prodigus vt prodigo et valet datio[c] si non est expressus erroꝛ in sententia: vt in ꝓdicto Dyn. in glosa quā alleg. facit. C. de cura. furio. l. pe. ratio q̄ me mouet est: qz esse pupillū vel adultū declarat natura: sed esse prodigū spectat ad iudicē. ⁊ ideo videtur ius facere illud qȝ iudex dixit: ⁊ pro hoc allego id qȝ dicunt doc. in. l. j. §. idē pōpo. §. qȝ fal. tut. auto. ⁊ istā distinctionē tangit glos. in. l. j. C. de cura. furio. et tene mēti. ¶Quero † aliquis ad fauoꝛes moꝛes reuertitur[d] et nō est prodigus an desinat ipso iure habere curatoꝛē vel necesse officiū iudicis. ⁊ Pe. tenet qȝ desinat ipso iure ꝑ. l. j. de curat. furio. Jacob. ō are. distinguit. aut est manifestū: et tūc ipso iure desinit esse sub cura. aut nō est manifestū et remanet iudici. vt. l. j. de cura. furio. ff. qȝ placet. ¶Quero[e] nūquid † pdig⁹[f] deliquēdo obligeat. glo. videt dicere qȝ nō. C. vñ vi. l. si qs i tātū. ⁊ licet illa glo. posset vez dicere i his q̄ alienationem respiciūt. tñ regularit⁹ ex ōlictis obligat. vt ibi tenet Frā. accur. qȝ ꝓbo rōne. pdig⁹ equiparat pupillo pubertati ꝓximo. qȝ patet qz sibi pōt acq̄rere. vt hic patet in stipulā do: qȝ nō esset i infante vel infantie proximo: vt institu. de inuti. stipu. §. ⁊ qȝ diximus. sed pupillus proximus pubertati deliquēdo obligat. vt. j. d re. in. l. pupillū. ℔ ⁊c. ¶Quero † qd si aliqs cui bonis iterdictū est iurauerit sup ꝓtractu an teneat ad obseruātiā: videt qȝ sic: vt aut. sacramēta. Preterea obligat del in q̄ndo vt dictū ē. ℔ ad obseruātiā iuramēti ne icidat i periurū. Jaco. ō are. i. l. q̄ hȝ. §. si pupill⁹. ℔ ō tuto. ponit istā. q. ⁊ tenet qȝ nō obligat ad obseruātiā. iuramēti. qz eis ē interdictū bonis. ⁊ iuramētū ꝺz habere et ꝓtineꝛ iustitiā: veritatē: discretionē: ⁊ iudiciū: ſz ꝑdig⁹ nō ꝺz habeꝛ discretionē seu iudiciū: ℔ ⁊c. ⁊ not. C. ō nup. aut. qȝ eis. Unde valēs canonista i ciuitate ista idē o ꝫ fuluit. Ego idē ꝓsulēdo ꝫ rūdi. rō:

d

e

f

g

Ixxxvj. col. ij. vol. ij. vbi ponit an si detur curatoꝛ alicui vt furioso qui nō scit an valeat, datio ⁊c. an talis sit citādus in dationē. et no. qȝ vt referunt quidam moder. peru. all⁹. Bal. in. l. pe. ff. ō excep. opus ē nouo decreto ⁊ noua interdictione vbi ꝓdigus q̄ reuersus fuerat ad sanos moꝛes iteꝛ in prodigalitatē pro quibus facit quia obligatio semel extincta verū remittit. l. fi. §. de pac. l. iter stipulantem. §. sacram. j. eo. vbi si promitto seruum qui efficiatur liber. idem rem profanā que efficiatur sacra tamen iterum si efficiatur seruus vl̄ res profana non debebunt. contra tñ videtur facere ter. in. l. pe. C. de cura. furio. vbi non est opus nouo decreto cui pōt responderi qȝ loquitur in furioso qui semper censetur esse in furoꝛe maxime cū hic non dependeat a potestate sua. vt ter. i. d. l. pe. si bene aduertetur ⁊ gl. cū verbo cōpetentē. in. c. fi. extra de succes. ab intest. secus si prodigo cum eius vitiū dependeat a voluntate sua ⁊ sepe tales homines videntes quod agere possent inciꝑiunt vti parsimonia vt quotidie videtur.

¶Valet datio. Adde qȝ idem tenent hic Pe. de anch. pau. de cast. ⁊ Ro. Bal. in. l. si putas. C. ō peti. here. ⁊ Abb. in. c. j. de re iudi. nūmodo interueniat cause cognitio. contrariuȝ tenet Pet. Ange. Jmol. ⁊ Ray. hic qȝ non valeat datio curatoꝛis per. d. l. tutoꝛ. Ey. in. l. ij. C. quādo prouo. non est necess. ⁊ in. d. l. si putas. ⁊ Jo. fab. in. d. §. furiosi. et cū istis transit Alex. Sed tu dic qȝ ſz primā opi. consuluit Pau. de cast. consi. clxxv. incip: ⁊ quod cum inducit curatoꝛem prodigo qui non est ſine causa facit qȝ voluit Pe. de ancha. consi. cccxv. vbi consuluit nō valere dationem curatoꝛis facta tam adulto q̄ etiā erat mēte captus.

g

¶Reuertit⁹. Adde qȝ cū notorie prodigus reuertit⁹ ad sanos moꝛes qȝ cū non est necesse alio decreto iudicis: vt tenuit bal. cōsi. alleg. cxxviij. libro. j.

¶Quero. qȝ est verū ꝑm Ang. in delictis faciendi. secus si negligendi. qz ꝓuilegia cōcessa minoꝛi cōcedunt⁹ ꝓdigo. glo. est no. in. l. ij. C. de cu. fu. l. iij. §. pe. ō tuto. Andre. barba.

Andre. pomate. ¶Nūquid prodigus. ad idez quod Bart. hic ō vult saluare glo. in. l. si qs in tantā. C. vñ vi. q illa satis ꝓcedere possit vbi in delicto cōmisso veniret pena imponēda q̄ imporaret bonoꝛ alienationē. et de hoc alleg. l. pupillus est sibi cōtrarius q nō est dubiū q ex quo pupillo cōparat⁹ qui tenetur furti ⁊ in furto possit imponi pena dupli vel q̄drupli et sic pena impoꝛtās bonoꝛ alienationē quam de delicto cōmisso vbi instringenda pena alienatiōis bonoꝛ teneāt et prodigus cum pupillo equiparatur.

Andre. pomate. ¶Ego idē. Et illa opi. bar. q̄ est cōis vt dicit hic. d. Jac. de butr. ⁊. d. Piero. ō toꝛtis formāt vltra adducta hic per do. Alex. ꝓ autoꝛitatē bal. in. c. ex parte. ex̄ de consue. et per autoꝛitatem eiusdem in. c j. §. idē sacramēta. ppe fi. sui apparatus in ti. de pau. vir. fur. ⁊ vide do. Frā. ci. de crema. notabili suo. cxviij. ⁊ Fede. cōsi. xxxj. Jmol. consi. j. col. iij. ⁊ seq.

¶Consulēdo respondi. Adde Pau. ō cast. Ange.

Bal. Pet. de ancha. hoc idē tenētes. ⁊ Fede. cōsi. preal. Ang. in. l. si q̄s pro eo. de fideiuss. Bal. i. l. j. C. de sac. san. eccl. ⁊ i. l. iij. de rescī. ven. Bal. cōsi. cxxviij. lib. iij. incip. S. adult⁹. ⁊ i fortiozib⁹ termi nis. s. q̄d si obliget iuramēto etiā si cōtrahat cuz curatozis

autozita ⁊ te. q̄ nō in rauit ꝺ ad s ministran do legali ter. vt ei p iudicē im ponit. q̄ nō valēt ꝺ tractus fa cti cū au toritate eo ruz: quia nō iuridi ce sunt cle cti. vt not. ff. de iure ⁊ tur. l. in su rā. q̄d ex conuenti. §. pupill⁹. ⁊. ff. ꝺ neg. gest. l. qui aliena. §. q̄q̄. an au tē ꝑdig⁹ cui p prin 9 cipē bo ⁊ a nis īterdi ctū est et dat⁹ cura tor possit inter libe ros testa ri facere substi. ⁊ alia ꝓsecū tia ad isti tu. here ⁊ dis. vide Bal. ꝓclu dentē q̄d sic. ꝓsi. cc ⁊ xxxv. li. j. ☞ Andre. Pomate.

a ¶Eadez rōne. inquātū aūt Bart. hic. d. q̄d si statutū pro hibet aliquē ꝫhere q̄d illa nō obligat̄ et supra ꝺ iurādo dicas q̄ ꝓmunit̄ docto. tenēt ꝫ bart. i. d. l. ⁊ q̄s p eo. ⁊ cano. i. d. c. cū ꝓtigat. ⁊ tenuit. d. Alex. i. c. cū ꝓtigat. ⁊ ꝓsi. cccc xxxvij. ⁊ abb. i ꝓsi. lxxij. i. j. volu. ⁊ idem abb. iii vlti. sua disputatione incipi ente stante statuto.

b ¶Sol. Nuānis. ꝓbet quē mortuū sine filijs. alleg. Bar. sibi ꝛri⁹ ꝺ. ⁊ i. l. q̄ dnos. s. ꝺ re. du. And. bar.

qz talis act⁹ est ꝓdigo interdict⁹ ⁊ prohibit⁹ per superiozem. Nunc arguo† venire ꝫ peccatū superio ris est peccatū mortale: qz q̄ nō obe dit pricipi morte moriat̄. vt extra de maio. ⁊ obe. c. ij. ⁊ intelligit̄ pri 1 cipi siue ecclesiastico siue seculari. vt ibi not. ⁊ q̄ no. s. de leg. l. ij. i fi. 2 Prodigus ergo q̄ iurat sup ꝓtra 3 ctu ꝓhibito iurat obseruare q̄d est peccatū mortale. ⁊ ideo ad ei⁹ ob 4 seruātiā nō tenet̄ i dicta auc̄. quod eis. et de regu. iur. c. nō est obliga 5 toziū. li. vj. facit q̄d no. de iureiurā. c. licet. i vlti. glo nō obst. auc̄. sa cra mēta. qz minori nō est factū ꝑceptū ne ꝓtrahat licet. l. eius contractui 6 non assistat. nā ꝟhēdo nō facit ꝫ. l. preceptū. idē in. c. cū cōtingat. de iureiur. ⁊ c. licet. eo. titu. lib. vj. qz 7 mulier nō est prohibita vēdere. sed ipsa alienatio hoc est dominij trās latio fieri a iure bene est ꝓhibi ta. de hoc dicetur latius. j. de fide iussozi. l. cum lex. et materia tra ctatur eo. titul. plen⁹ i. l. si quis p eo. in pri. ¶Et cadē† rōne⁸ dico vbi 9 a cun q̄s statutū prohibet aliquē con trahere vl aliquid facere ille ꝺ fa 10 ciendo ⁊ sup hoc iurādo nō obliga tur. Quid de fideiussoze si iurauc 11 rit dicā in dicta l. si q̄s ꝑ eo. ad il lud q̄d ꝺz q̄d obligat̄ delinq̄ndo fa teoz qz imponet̄ sibi pena de teme rario iuramento.

Impossibilis.

Impossibilis cōditio af firmatiua vitiat stipula tionē sec⁹ in negatiua. ꝺ. ꝺ rō hui⁹ est qz si negatiua est impossibilis af firmatiua est necessaria: ¶Oppo. instī. ꝺ here. instī. §. impossibilis. ⁊ C. ꝺ instī. ⁊ substi. l. repehēdenda: Solu. aliꝺ in cōtractib⁹: vt hic. a/ b liud in vltimis voluntatibus: vbi bi.

¶Oppo. de. l. dedi. §. si liber hō. s. de condic. ob cau. Solu. q̄n ex euentu cōditionis debet cōmitti obligatio loquit̄ hic. ⁊ q̄n ex defectu ꝓditiōis ꝺz cōmitti tūc loquit̄. §. si homo liber. ⁊. C. de cōdi. ob cau. l. si milit̄. et est rō qz ꝓditiōis defect⁹ ē ne cessari⁹. ¶Oppo. de. l. iur isgētiū. si ob maleficiū. s. de pac. Solu. ibi de impossibilitate iuris q̄ etiā negatiue cōcepta vitiat. rō qz tūc etiā cōtinet tur pitudinē. quoniā turpe est me accipere ne molefi cium cōmittā. ⁊ circa hoc dicā. j. eo. l. si plagij. ma teriam plene pono in. l. j. de condi. instī.

☞ Glo. in. l. sed ⁊ si dec esserit. s. qui satisda. co/ gā. non bene dicit.

Prohibitū ad tēpus videt̄ post tēpus permissum.

Dictio tunc denotat extremitatem temporis.

Periur⁹ q̄d sit aliqs opponit: qz iurauit soluere itra mēsē ꝓbat̄ ꝓmissio: et iuramētū ⁊ q̄d mēsis est elapsus an ex hoc probetur periur⁹ quod nō.

Negatiua quando est fundamentū intentionis ali cuius neganti incumbit onus probandi.

Opponens exceptionez non numerate pecunie te netur illam probare.

Solutio quando debet fieri neganti sibi solutum fuisse siue vt priuato siue vt officiali publi. negās non tenetur probare sed debitor.

Opponenti quem audiri non debere quia non sol uit collectas incumbit onus probandi.

Si peto te puniri qz collectas non soluisti tibi in cūbit onus probandi.

Quādo negat̄ tutoꝛē fecisse īuētariū q̄s ꝺz ꝓbare. Practica opponēdi contra tutorem quod non fe cerit inuentarium.

Agens contra heredē qz non solvit legata quando debeat hoc probare.

Negans habens presumptionem ꝓ se nō tenetur probare negatum.

Negatiua nō coarctata loco ⁊ tempoze qualiter probetur.

Nuntio referenti se aliquez non inuenisse credit̄.

Milla stipulatiõe si

calendis. Lex nostra semp ꝓsuevit le gi cū. l. ꝺ iure. j. ꝓoz. ratio qz sibi in nicē ꝺicūt. ⁊ habēt vnā materiā. ⁊ se cūdū vnā lec. h. d. Dies adiecta ꝓditioni valide q̄ in facto promissoris consistit in stipulatione ītelli gitur repetita. sec⁹ si invalide: vel que ī facto pro missoris non cōsistit. h. d. cū. l. hoc iure. ¶Oppo. extra glo. dicit̄ hic q̄d mortuo sticho peretur ⁊ ꝓtra. j. eo. l. si ex legati causa. ⁊. l. si homo mortiꝫ Sol⁽ᵇ⁾. hic loquitur quando sticbus erat in condi tione: ibi vero erat in obligatiõe: ideo morte sti chi perimitur obligatio: ⁊ ideo glos. † quedam q̄ est. s. qui satis. cog. l. si decesserit. ⁊ non bene dicit vt hic. Dy. dicit ⁊ omnes docto. ¶Dicitur hic q̄d expectatur dies. cōtra. s. ꝺ acqui. here. l. si quis he res. Solut. ibi in hereditate in qua dies non pōt esse. vt. l. hereditas. s. de here. instī. hic ī stipulatio ne que potest habere diem. ¶Intro glo. et videt̄ l. ista. contra. l. hoc iure. cuius cōtrarij timore fūt quinq̄ vel sex solu. Dicunt quidam q̄d hic nō ꝺz q̄d statim poterit agi sed debet esse certū eū venī re noz

re non posse: vt patet in glo. sed hanc sol. repre/ a
2 hēdit Dy. qz † q̄ ꝓhibet vno tpe agere alio tpe permittit vt probat. l. imperatozes. s. de postu. l. statuliberum. §. stichum. s. de leg. ij. ¶Secundo dicūt quidā q̄d obstaret exceptio. nō valet quia illud esset imponere. l. verbis. ¶Tertia solu. est qz ibi q̄n conditio consistit in facto ꝓmissoris: ⁊ qz b
tūc intelligitur repetita. hic q̄n nō est ī potestate ꝓmissoris. ⁊ istā tenet Dy. quia in primo videtur adiici dies nō solū conditionis cā sed etiā causa differende solutionis. in secundo cā ꝓditionis tā tū: sicut alias dicit̄ in. l. cū tale. §. meuie. s. de cōdi. ⁊ demon. Quarto soluūt aliter qz hic ante ca/ 6
lendas ibi in calendis: vt dicit glo. ⁊ hāc tz Per. sed nō placet. qz est contra casum. c. cōmissa. ex tra de ele. li. vj. lz aliqua sit differentia inter has oꝛationes calendis ⁊ ante calēdas: vt dicā. j. e. l. qui ante calendas. Quinta solu. est q̄d in. l. in illa incipit a pactione. hic a ꝓditione q̄d est falsuz. vt s. dixi. tamen quidā huic inherentes dicūt q̄d li/
cet non inceperit a pactione ita q̄d sit in obliga/
tione tñ est in solutione. qz stichus potest solui: sed in. l. hoc iure nō erat in obligatiõe vel solu/
tione. certe ist̄ud nil ad factū. vt ptz in. d. c. ꝓmis sa. dat glo. alias sol. q̄ diuinationes sunt. vnde te neo ego opi. Jo. quā sequit̄ Dyn. ⁊ pbat̄ p. d. c. 7
commissa. Sed ꝓtra istā opi. Dy. oppo. de. l. iiij. de condi. ⁊ demon. de vsufru. leg. l. vroꝛi vsufru/
3 ctus ville. Respon. ibi erat † dictio tūc q̄ deno/
tat extremitatem tpis. Ut igitur tibi liqueat ista materia distingue plene vt dicā. j. e. l. ita stipula/
tus. in. iij. q. prin. ver. iiij, circa predicta ⁊c. ¶Et c
4 hec †. l. hoc iure in fi. facit ꝓ vna opi. Jnno: quā ipse ponit in. c. sup his. extra. de accu. oppono ti bi exceptionē q̄d tu es periurus qz iurasti solue/ re titio decē infra mensem ⁊ nō soluisti: ꝓbo q̄d promisisti ⁊ iurasti ⁊ q̄d mensis est elapsus. dicit Jnno. q̄d ex hoc nō cōcludit̄ q̄d sit periurus nisi appareat tunc non soluisse. Ꝓo isto dicto videt̄ 8
casus hic: sed contra hoc videt̄. C. de proba. l. j. ⁊ q̄d no. C. de iure emphy. l. ij. in gl. mag. vbi de/ bitoꝛ ꝺz ꝓbare se soluisse alias cadit a iure suo. Ey. ibi dicit q̄d dictū Jnno. habet locū in eo qui d
dicit aliquē non soluisse cui quis soluere non te/ nebatur. illa glos. dicit verū in eo cui q̄s soluere tenebatur: ⁊ sic habet intentionē suam fundatam quia ipsum debitoꝛem habet obligatum. Ad hoc b
5 eredo tam Jnno. q̄m Ey. bene dicere. ⁊ do † regu lā vbicūq̄ negatio est causa intētionis alicuius siue agentis siue excipientis ei q̄ negat incumbit
8 onus ꝓbandi[a] ꝓbat̄ autē eo modo quo dicam. j. Fallit in exceptione non nu. pec. vt. C. de nō nu/ me. pecu. l. si ex cautiõe. ⁊. l. asseueratio. ⁊ no. s. de except. l. j. hoc aūt esse verū ꝓbat̄. primo si nega/ tiua ē causa actio. mee: hoc debeo probare. casus c
est hic. ⁊. j. eo. l. ita stipulatus. ver. jq̄ si ab initio. Jtē si est causa exercitij actionis mee vt quia nō possum puenire ad pignoꝛū possessoꝛes nisi quan do principalis nō est soluendo: hoc ego debeo ꝓ d
bare: q̄d probabo facta excutione. vt auc̄. hoc si de bitoꝛ. C. de pig. ⁊ auc̄. presente. de fideiusso. vel si esset notoziū vt dicetur. j. eodem. l. decem. Jtē

¶Incūbit onus ꝓbandi. adde ꝑm Alex. tex. in. l. penulti. §. docere. ⁊ ibi Bar. ⁊ oēs. s. ne quis eaz qui in iusvo. ⁊ tex. opti. in. c. j. de cōfess. in. vj. pon deratū. per Be. Jo. and. in regula infamibus: et regula sine possessione. de regu. iur. in mercu. Jn no. in. c. cū si negatiua est causa officij ᵇ iudi/ b in iure. de cis. primo illa negatiua probari de offic. dele. bet q̄ suum officium iudex interpo glo. in. l. si nat. vt. l. magis puto. §. ne passim. s. vero. §. q̄ de re. eo. ⁊. C. de fabri. si quis cōsoz. ꝓ rei. s. q̄ lib. xj. qui text. ad hoc mirabiliter satisd. co. facit. Item Ey. † dicit verū q̄d pre Jo. cal. in dicta debent limitari quādo illi qui sua dispu/ negat hoc non debebatur: secus si ta. inci. c. debebatur. Pone promisisti sistere petit fru/ tali die ī iudicio sub certa pena ego ctus ꝓ le/ peto penam: ⁊ obtineo nisi probes gistas in. l. te venisse vel iusta causa impeditū actoꝛ. de esse. vt. l. ij. s. si quis cau. ⁊ de re mi. probatio. Spe. in ti. l. iij. §. si ad diē. ⁊. l. qui ꝓmeatus. cū ꝺ. pba. §. ꝓ enim mihi hoc debeatur vel vt priꝫ bare. Ey. uato vel vt officiali est probata intē ⁊ Bal. i. l. tio mea eoipso quod nego: nisi per ij. C. de iu aduersarium probetur. ¶Et predi re emphy. cta † faciūt ad multa. Oppono ti/ Archi. vj. bi exceptionem quod nō debes au/ q. vij. ī v. diri ad ius quia non soluisti colle/ actoꝛ. per ctam ex forma statuti. nam cū solue glo. magꝛ re collectas sit debitū cōmuni ⁊ nō tu etiā ad mihi. ⁊ ego oppono ad mei vtilita/ de Pe. de tē ego debeo probare⁽ᵉ⁾ alias inten/ anch. ꝓsil. tio mei excipiētis nō est fundata. ⁊ſ cclv. ⁊ ꝓsi. si peterē te puniri qz collectam nō clxxj. ⁊ cō soluisti: tunc qz te accuso principa si. lxxxvij. liter ad vtilitatem cōmunis cui te/ Adde tu ⁊ neris tu debes probare te soluisse. vide arch. vt. d. l. iij. §. si ad diē. ⁊. l. qui cōmea/ i. c. cū cau tus. de re mili.. ¶Et idē si ego † ac saz. col. vj. cuso te tutoꝛem de crie suspecti: circa me/ qz nō fecisti īuentariū: tūc quia hec diū. de te/ accusatio fit ad ꝓmodū ipsi⁹ pupil sti. ⁊ Lāfr. li: cui hoc est debitū: tutoꝛ⁹ ꝺz ꝓ ín. c. qñ cō

tra falsaz. col. ij. de ꝓba. Barb. in cōsi. xliij. col. vij. in. j. vol. ⁊ in cōsi. xxv. col. iiij. in. ij. vol.

☞ Andreas Pomate. ¶Est causa officij. di/ ctum Barto. dum vult q̄d ex causa que est vt in/ tententur officium iudicis debeat in iudicio proba ri vt communiter intelligunt hic scribētes ⁊ ma/ xime Aret. anteq̄ intentet ipsum officiū. limitavt hic per ipsum Aret. cui adde Bald. cuius ipse nō meminit in. l. neq̄ natales. in fi. C. de proba. ⁊ in. l. certum. C. vnde legi.

¶Ego debeo probare. Adde secundum alexan/ drū ange. in repetitio. l. j. C. de fi. instru. ⁊ in. hae. fis. li. x. ⁊ ang. in. c. super his. de accu. Bald. in. l. ſt a furioso. s. si cer. peta.

¶Tutoꝛ. Adde secundum Alex. Ang. ⁊ moder. tenent indistincte q̄ tutoꝛi incūbit onus ꝓbādi. qz non cōfecto inuētario nō habet legitimā per/ sonam standi in iudicio. l. fi. §. fi. C. arbi. tute.

a ¶Legata. Adde quod Bal. consi. ccxcs. vbi dicit qđ cū heres est obligatus ad solūdū legata ⁊ si nō soluerit deueniat in aliū qđ ille dicēs non solusse non debet ꝓbari quia ese quasi creditor: et creditor non ꝓbat negatiuam. l. quinquaginta. de ꝓba. ſz onus ꝓbādi incūbit heredi. nō obſtāt ipsum dictū Jnno. in. c. super his. ō accu. quia debet itelligi de eo qui nullū habet fundamentuz nisi solius negatiue ideo ꝓbare dz.

✠ And. Pomate.

b ¶Qualiter porrūt. de modo autem ꝓbādi negatiuā vide hic plene ꝓ eo ⁊ in reportorio. et maxime p gētilē terdonēn. et huic cclusioni bar. q̄ est communis vt hic inquit Besuti⁹: vt q̄libet negatiua possit ꝓbari p missionem nūtij, factam de mandato iudicis me inuestiget exploret an sic fit vel ne vltra allegata p̄ do. Alexan. hic tenere Bal. in auc. sed hodie. C. de act. ⁊ oblig. ⁊ in. l. ij. quādo fis. vel prīua. ⁊ in. l. magis puto. §. nō posse. ver. illud. per illū tex. §. de reb. eorū hic alleg. ⁊ do. Prepo. in. c. quoniam contra. col. vj. sup glo. j. de ꝓba.

c ✠ Andre. Pomate. ¶Fit discussio. ex conclusione Bar. ibi ⁊ puto dū vult qđ ille qui cōmisit est exploratio sufficit si referat ita sibi esse p̄ suasum idē non ab his qui verisimiliter habere possint: habes inferre nuntium ꝓbare licet non concludat de necessitate per sensus corporis qđ secus esset in teste. de quo vide etiā clare Bart. in l. qui duobus. §. j. ff. de acqui. heredi. etiam adde Alexan. consi. ij. in fi. volu. j.

¶Et puto sufficere. Adde quod Bal. in repe. l. cū mulier. Pe. de anch. ⁊ Jmo. hic tenent contrariū qđ talis negatiua possit ꝓbari per talē excu. tamen vt refert Alex. de Jmo. in. c. super his. de accus. trāsit cuz opi. Bal. ⁊ Anto. ō but. Flo. de sancto pe. in. l. ij. §. de pcu. Bar. in. l. is pōt. de acq̄. here. ⁊ in. l. ij. §. quid si dubitet. quē admo. te stattn. ape. Ang. in. l. si vacātia. de bo. va. vbi alleg. glo. ī aut. de exhib. re. §. si vero. in verbo examinet. alias concordā. vide b p Alex. Quibus adde Ro. consi. ccxlv. qui alleg. glo. in aut. de here. ⁊ fal. §. si vero absint. in verbo vidit se. que dat modū ꝓbandi negatiuam.

lactor. ⁊ ibi recitat p Ly. ¶Quero qualr poterūt pbari iste negatiue. s. se non soluisse. ⁊ simi. cū non sint coarctate loco vel tpe sic ꝓbari videt impossibile. vt. d. l. actor. C. de ꝓba. Respon. qđ possum iploare officiū iudicis vt fiat p nuntios solennis inuestigatio ⁊ exploratio an talis soluerit vel non an talis venit in Jtaliā vel non. ⁊ sic de simi. Sicut q̄ndz fit discussio bonorum principalis. ꝓ hoc tex. expressius. de lega. ij. l. cū quidā. §. fi. cū. l. seq. expressius. j. l. ita stipulatus. ver. qđ si ab initio. ⁊ puto sufficere si nuntij referant se diligenter perquisisse ab oībus qui hoc verisimiliter scire debebāt ⁊ se reperisse qđ talis non venit in Jtaliā vel qđ talis nō soluit. vel aliter iudex hoc discrat sm formam. l. magis puto. §. ne passim. sed q̄d si nuntius se retulit diligenter inuestigasse ⁊ se non posse reddere certū. Respon. presumā p negante. vt. §. ad treb. l. ex facto. §. penul. vbi est casus. in predictis enim casibus. vbi non potest liquido ꝓbari sufficere puto qđ ex vehemēti opi. se informet: arg. de remisi. l. non omnes. §. a barbaris.

☞ Agere sine actiōe q̄n q̄s possit. Libellus nouus qđ nō det actione nata per contestationem litis.

Jmparitas q̄ nō pōt reduci ad paritatē virtat estōnem duop̄ reorum.

Jtit⁹ et sei⁹.

Pōt q̄s agere sine actione cū sperat oriri in contingatiuam.

✠ And. Pomate. ¶Sufficere puto. inquātū aut Bar. concludit qđ in his q̄ sunt difficilis ꝓbationis sufficit p̄ diecturas ex vehemēti opinione vltra allegata p̄ do. Alex. vide ipsummet in cōsi. suo. xxiiij. inci. redemptoris nostri ꝛc. aīaduersis his ꝛc. in. iij. col. volu. ij. ⁊ cōsi. liij. incip. viso thomate. co. vol. in. j. col. ⁊. lxix. incip. visa facti narratione. in. j. col. eo. vol. ⁊ vlti. in penul. col. incip. p excellentissimū. qđ est repetitū consilio. xlviij. vol. iiij. vbi pulchre ad hec q̄ ibi aggregauit. vide p̄terea circa hic Pan. de ca. consi. lxxxij. incip. in christi noīe visis his. in penul. col. ⁊ consi. cclxxv. incip. vt supra sup prima colū. fi. ⁊ vide Fel. in. c. veniens. ij. col. viij. in ver. in glo. fi. de testi. ⁊ Ange. consilio. ccxviij.

✠ Andre.

restatione. hoc dicit. ¶Oppo. de lege si pupilli. §. videamus. §. de nego. gest. ⁊ de. l. quoties. §. itē si. §. de admin. stra. tuto. vbi sine actione nemo expetitur. sed hic non est actio cum non venit ꝑ conditio. vt. l. cedere diem. de verbo. signi. Glos. solu

a uit quod de facto agit ⁊ allegat. j. eo. l. si decez q̄ nil facit. ⁊. j. rem rataz hab. l. si indebitum. ista potest facere. tu solue qđ non conceditur sine actiōe

b agi verum effb nisi speretur actio nasci in cōtestatione litis. dices tu illud quod tu dicis est ꝓtra cauz. l. nuda. C. eo. vbi nō habet locū actio nec orit in contestatione: et tamen admittitur ō facto. Respondeo ibi agitur de facto non vt sequatur sētētia: sed vt alia obligatio committatur: sed au ꝓcedat iudicium sine actiōe si reus patitur. tu habes tex. quod sic in. l. si quis. alias incipi. iulia. §. quā

c tum. §. ad exhi. ¶Distingue ergo † duo verba

ɤ non insistendo in contrarijs. cū queritur vtrū q̄s admittatur ad agendum sine actione aut quis nō habet actionem ab initio. sed speratur vt oriat contestatione. ⁊ admittitur vt hic. aut non sperat vt oriatur in contestatione. ⁊ tūc aut quis agit vt sentētia sequatur ex illo iudicio. ⁊ nō admittitur reo inuito. l. si pupilli. §. videam. §. ō nego. gest. aut agit vt alia stipulatio committatur: et tūc agi potest. vt. l. nuda. C. de ꝓtrahen. ⁊ commit. stipu.

d Aut queris vtrum admittatur reo volēte, expresse ⁊ admittitur. vt. l. iulianus. §. quantū. §. ad exhibend. et. l. vbi pactum. C. ō transactioni. secundum vnam lectu. Pet. licet non tenuerit eaz. Predicta sunt vera quando actio deficit ab initio. sz quādo ex postfacto deficit ⁊ ab initio cōpetebat. tunc aut si iudicium nō procederet reus cum alienа iactura locupletaret. ⁊ tūc procedit iudiciū. l. si post acceptum. §. de rei vendi. Aut non locupletaretur cū aliena iactura. ⁊ tunc iudicium non ꝓcedit. sz fiet absolutio ab obseruatione iudicij. vt ūlti. de ppe. ⁊ tpa. ac. §. fi. de odi. indebi. l. elegāter. §. si quis post. de iureiur. l. iusiurādū et ad pecunias. §. fi. Sz posset dici ista ē truffa: et idistincte ꝓcedit iudiciū siue actiōe. vt. l. cū putarē. §. fami. herci. ⁊ expressi in. c. abbate sane. §. certū. §. qm̄. de re iudi. li. vj. Respō. b ꝓcedit iudiciū etiā si sit manifestū actionē nō ꝓpetere. ⁊ ꝓcedit ad cōdenationē et parte opponēte ꝺria loquut q̄n b nō erat manifestū ⁊ a parte nō opponebat. vñ in stātia, tenet ⁊ sentētia si seq̄ret tamē si iudici constaret statī absolueret. vt no. C. ō trāsac. l. vbi pa

z etū. ſz vnā lec. glo. ¶Quero † circa b an deb non? libell⁹ nata actiōe p cōtestationē. ⁊ do. Ray. dicebat q̄ sic: q̄ erit nouū iudiciū: sz dico qđ est falsū q̄ q̄n ex facto de ꝓterito actio incipit cōpetere pē

e dēte iudicio e: tūc ex eadē instātia seq̄tur cōdēnatio. vt. l. si rē. in fi. §. de pig. act. ⁊. l. si mādauero tibi vt a titio. §. mā. ¶Opp. ⁊ videt q̄ dz expectari q̄ ille daf nō possit. vt. l. ita stipulat⁹. §. fabin⁹. j. eo. Jstud ē difficile ꝺriū. ⁊ glo. dat plures solu. ⁊ vna est q̄ speciale ē. b rōne ꝓplexitatis p. l. si titi⁹. de cōdi. insti. q̄dā videtur dicere q̄ hic nō sit perplexitas. nā perplexitas est illa q̄ nō pōt dissolui. sz hic facto ꝓmissoris pōt dissolui. credo q̄ sit ꝓplexitas. q: lex p̄sumit q̄ nūq̄ vellet dissoluere.

a ✠ Andre. Pomate. ¶Eo. l. si decem. dic hic. l. si decem nil facere. adō tu qđ eaz inducit Odofre. ī l. nuda. sumendo argumentum a contrario: qđ si fuisset appositū conditio non potuisset transmitti nisi perijsset quod memuit textus ī verbo quū petiero. ar. j. eo. l. stipulatio non valet. Alij dicūt ⁊ secūdā omittā. aut ꝓfert ī eadē ꝓiona. aut in diuersis. sed ista nullius est valoris: q: nō ē rō diuersitatis. alij dicūt aut ī eadē re aut ī cum ergo immit qđ possuz peti ergo se quar sumēdo argumētum vt supra: quod possit agi nulla actione cōperente cum adhuc non venisset. et vide circa hec Anna. consi. xxvj. col. iij. ad fi.

b ¶Verum est. Quando speratur actio nasci ex cōtestatione agitur sine actione. ⁊ in hoc est singularis ista lex secundū dominum meū. And. Barba.

c ¶Distingue. vide Lud. ro. in consi. cccl xviij. pro dicto Bar. hic vide que dixi in. c. ex parte. de foro competenti. vide ibi do. Abba. vbi non est: allegauit Bar. Andre. Barba.

d ¶Aut queris. glo. est not. in. l. si vnus. §. pactus. §. de pactis. qđ iudex non debet se intromittere sed pars imputet sibi si male egit. sed. Bar. hic limitat. Andre. Barba.

✠ Andre. Poma. ¶Pendente iudicio. in quantum autē Bar. hic cōcludit q̄ quoties pendente iudicio superuenit ius actori ex causa ⁊ postea q̄ potest super illo. vt. §. ex ea. instātia proferri sentētia condemnatoria limita vt procedat si agatur iudiciū coram iudice ordinario: secus si coram de legato. ista ē aurea limitatio b al. post Bar. ad fi. l. prescriptionē. in. ix. q. C. si cōtra ius vel vti. publi. quā sequēdo exclamat Pan. ō cast. in. d. l. si rē. §. fi. hic alleg. per Bar. ſz ō ea dubitauerit Aret. hic in. l. heres quādo cum ꝓ. §. de acquirē. here. secūdo limita vt procedat si ius supueniat retrotrahē. p fictionē: secus si non retrotrahit fictiōe. ita limitat egregie Bal. in. l. non quemadmoduz. §. de iud. de qua hic vide aret. tertio limita vt nō procedat ſz quoſdā moder. hic in causa appellationis: de qua vide Bal. in. l. per hāc. C. de tēpo. appel. quarto limita vt non procedat quoties esset in cā conclusum vt vult Bar. in. l. si not. §. cadē in fi. de excep. rei iudi. de qua vide aret. et scribentes hic ⁊ que ego addidi ad bart. in. d. l. si mater. quinto limita vt per bal. in. l. j. circa primā vel ij. col. C. de execu. rei iudi. sexto limitat colligit ex no. per Ange. post glo. not. in. l. qui repudiāte. §. de noffi. testa. ⁊ b dictū Bar. nō solum procedit quādo supueniat ius actori in substantia sed etiā fortⁱ quando supueniat in exercitio competente a principio substantiata non dederat Bal. b p quo Jmo. l. istum autē. §. possidere. §. de rei vēdi. secūdo magis ꝓcederet dictū Bal. si ius supueniret in aliquo accessorio. tex. est ī. l. fructus. et ibi no. ange. eo. ti. §. de rei vendica. tertio intellige vt etiam procedat post sententiam absolutoriam. ita probat in. l. lege. §. si sub conditione. §. ō pig. et in. l. bonam. §. penul. de edil. edic. ⁊ in. l. si finita. §. adhuc. ⁊ ibi glo. C. de tute. ⁊ ra. distra.

a ☞ Andre.Poma. ¶Procedo vlterius.intellige autem vt hic declarat Jmol. de iure q̃sito aut querẽdo eius qui delicta cũ testibus excludit.nõ autẽ eius qui litem ipsam cõtestatur.ego autem intelligerem de iure q̃sito aut querẽdo vtriusq; a per ea q̃ no.Bar.i repe.l.q̃ minus. in iij.col.i v. contra vi detur.ſ.ō flu.

☞ Andre/ Pomate.

b ¶Qz hec dictio. habes iferre ex his verbis bar. b duz.d. q̃ ante calen das intelli gitur fini tas ꝛ ideo ꝛc. q̃ dic tio ante est inclusi ua.b idez 3 voluit Bar.in.l. insulã. ſ. fructus.p illũ tex.et ibi sequit Bal.ſ.ſo. ma.et vo/ luit clare Oldra. in consi.xlix.

diuersis.b ī eadẽ. et illã sol. tenet Guil.ō cug.ī.l.ꝛ si post tres ſ.si q̃s caut.ꝛ Ja.ō are. b assignat rõnez qz si eadẽ res expectet q̃ nõ possit dari stipulatio extrigueret qz nec mihi nec sibi posset dari sz ī diuersis reb⁹ spectat.qz vna perẽpta: altera ẽ ī obligatiõe: sz ista nõ sũt vera qz alio mõ põt definere posse dari q̃ p rei iteritũ puta morte ei⁹ cui dz dari.p b.ſ.ō pdi.ꝛ demõ.l. b gen⁹.ꝛ.l.pater seuerinã.ſ. socr⁹. Quid dicem⁹?ꝛ pet.ō bel. dat aliaz 1 sol.b quã ¶y. tenet ī.l.si pacto. C. ō pac. et.d.b erãt duo rei credẽdi. nec erat ꝑpe pditio qz tacite inest 2 qñ vno litẽ ꝓtestãte alteri possit solui.vt.l.ex duob⁹.ſ.ō duo.reis.ſilõ obst.tex. q̃.d. separati qz vn⁹ sub p memoratione alteri⁹ fuit stipulat⁹ ꝛ sic simul videt stipulari.vt.l.modestin⁹.ſ.ō sol. Sz istud est falsum 5 † qz imparitas q̃ nõ sperat reduci ad paritatẽ vitiat ꝛstitutionẽ duoꝝ reoꝝ.l.eadẽ.ſ.ſ.de duo.reo.no. p glo.ꝛ doc.in.l.ex duob⁹ reis. la ſ.ſ.ō duo.reis. sz ī impossibile est b qñ vno tpe sit q̃sita actio eis.q̃ non 1 sunt duo rei.Que ẽ q̃ vera solu.di/ co q̃ seda solu.q̃ est hic.l.q̃ per cũ testationẽ desinit fictione iuris al/ teri posse dari.sed quare lex fingit 2 hic ꝛ nõ alibi. dic rõne ꝓplexitatis

in vlt.col.allegando tex.in.l.amiculus.la.ſ.ſ.ſ.ſ. de ver.obli.quam dixerat alibi Bald.in.l.ex his ⁊bis.C.qñ dies leg.ad qñ ꝓprie id ante videt q̃ oĩmodo est ante edictionẽ repugnat.d.l.amiculus.ſ.ſ.vbi tractatur de ꝓpria verbo.signi.

c ☞ Andre.Poma. ¶Quero de questione.ꝛin hac q̃stione dicit cõem esse opi.Bar. hic putens ma/ ior.et retulit decius preceptor meus.

d ¶Sed ego.opi bar.tenet hic ange.allegans Jo. an.in addi.in tit.de cita. Pe.de an cha.in.c.ſ. de do.ꝛ cõtu.sed Bal discrepat tenens opi.Jaco.ō aret.per aur.ei q̃.C.de tẽpo.appel.ad fi. respon 3 dit ad.l.post edictũ. qz ibi erat vnus termin⁹ hic c ⁊o plures.tu dic aut illũ licẽtiaut ex toto ꝛ tũc non est contumaz:aut voluit illum licẽtiare ꝓ illa vice:tũc est in mora in dubio autem videt obuiare lites.c.finem litib⁹.de do.et cõtu.qz iudicis officio est dirimere lites.et intellige dictũ Bar. ꝓcedere in eadẽ cã ꝛ in eodẽ articulo:secus in diuersis.c.cãm.de do.ꝛ cõtu.Jo.an.in.c.ecclesie. ō eccl.quia cõtumacia in vno nõ nocet in alio.text. ẽ aureus.in l.quia aut aliter.quod vi aut clã.nisi d

que est hic vt dicit glo.in prima solutione.ꝛ q̃re nõ soluitur ista perplexitas alio modo q̃ per cõtestationẽ:dico q̃ habẽt similitudinem duoꝝ reoꝝ:et de hoc dixi plene in.l.ita stipulatus. ¶Procedo vlterius[a]. ¶Oppo.de.l.si vero.ſ. de pecu lio.ꝛ.l.si quis a multis.ſ.de nox. Dy.dicit in.l.si pluribus.de lega.j.aut querimus de iure querendo ꝛ dicitur occupari per litem contestatam.hic autem de iure quesito conseruando.ꝛ tunc debet peruenire ad sentẽtiam.sed illa solu.in quolibet passu reprehenditur in dicta.l.si pluribus de leg. j.et ibi plene dicam.

¶Si ita stipulatus fuero decẽ aut q̃nq̃.

In alternatiua summarũ ꝛ tpis minus est ī obligatione.h. d.Ex hoc colligit ratio quã habuistis.ſ.c.l.ſ.ſ. si quis ſpliciter.dicam.j.eo.l.si duo rei.

☞ Dictio ante calendas intelligitur finitas.

Testes q̃ non sunt contrarij si vnus dicit ante calendas ꝛ alter die calendarum.

2 ¶Dria an sit dicere ante calẽdas ꝛ dicere in calẽdis.

3 Reus qui comparuit in primo et secũdo termino citationis sed non actor ꝛ in vltimo termino ꝓparuit actor:ꝛ nõ reus an sit contumax q̃ non.

4 Reus cui date fuerunt tres dilationes ad diuersa si non comparet in prima non excusatur.

Terminus si datur reo ad aliquid faciendũ si re⁹ ꝓparet ītra terminũ quãdo debeat actorẽ reꝑref.

¶Vi ante calẽdas.

Quero ō rõne hui⁹.l.Respõdeo rõ est:qz hec dictio b ante calẽdas intelligit.ſ.finitas.ꝛ ideo †cõprehendit die calẽdarũ.b probat ī tex.ꝛ glo.j eo.l.stipulatiões nõ diuidũt.ſ.pe.ꝛ ideo si testes ꝓtradicerẽt sibi et vn⁹ diceret ante calẽdas.alij⁹ die calẽdarũ die q̃ nõ ꝓtradicũt qz qñ dicit testis ante calẽdas dic.ſ.finitas. ¶Opp.de ⁊bo †ad ⁊/ buz.de.l.si ita fuerit.la.ij.ſ.de manumis.testa.vbi est differẽtia:vtrũ dicaf ante calẽdas vel in calẽdis.sol.ad incõmodũ stipulatoris tãtũ est dicere ante calẽdas quãtũ in calẽdis:qz vtrobiq; nõ põt exigere ante calẽdas:vt hic.sz ad cõmodũ rei est differẽtia qz quãdo dicit ꝓmitto dare ante calendas quãdocũq; vult põt soluere ante calẽdas.ſ.vt d.l.si ita fuerit.i fi.rõ est qz patet q̃ tẽp⁹ est appositũ fauore rei vel actoris vt.l.in fideicõmiſ.ſ.cũ pollidi⁹.ſ. de vſu.ꝛ.l.si ita relictũ.ſ.pegaſ⁹.ſ.ō lega.ij.ꝛ videbitis j.eo.l.q̃ rome.ī prici. ¶Quero † de q̃stione Ja.ō are.quã formaui i.l.ꝓtor.i fi.ſ.ō opere.nun.q̃ talis est. Citatus est reus vt veniat infra ix.dies quoꝝ.iij.ꝑ primo.iij.ꝑ scõo.iij.ꝑ tertio termino.ꝛ perẽptorie fuerũt assignati.In primo termino ꝛ scõo comparuit reus ꝛ nõ actor. In tertio cõparuit actor ꝛ nõ reus .queri⁹ an reus sit cõtumax.dicit Ja.de are.qz reus est in vltima mora ꝛ vltima mora nocet.ꝛ ideo poterit ꝓcedi ō cũ tanq̃ cõtra contumacẽ.ꝛ ideo dicit Spec.in ti.de cita.ſ.viso tẽporũ.ver.quid si in primo. Sz ego⁰ credo

credo ꝙ reus[a] nõ sit cõtumax ꝛ premitto sic. dicũt doc.qõ si in primo termino cessat re⁹ punietur in expẽsis idẽ in scõo.cõtumacia autem tertij a termini aggrauat eũ vt possit peruenire ad ꝓmũ decretũ.ita no.extra de ꝓcu.c.ij.ꝛ ¶y.C. de iudi.l.sancimus.ꝛ ex hoc apparet q̃ reus est contumax si nõ venit in prima citatione.ergo eadẽ rõne ꝛ actor si nõ venit: ꝛ illo actore cõtumace circũducit edictũ ꝛ illa citatio ꝛ incusata q̃ reũ con b tumacia actoris reus licẽtiatus[b] recedit.vt.ſ.de iudi.l.ꝛ post.ꝛ sic ista citatio nõ arctat eũ. Itẽ citatio scda ꝛ tertia fit ad cõuincendã malitiã rei qui nõ venit in primo termino:vt in auc.iubem⁹. C.de iudi.si ergo reus cõparuit in ꝓmo termino apparet q̃ scda ꝛ tertia dilatio euanuit ꝛ eius cõ a ditio deficit q̃ est.si in ꝓmo termino non venit q̃ ipsum ampli⁹ scda ꝛ tertia citatio non arctet.fateor tñ vnũ ꝛ in hoc posset dicereverũ Ja.ō are. b ꝛ Spec.q̃ ſz in prima citatione actor sit ꝓtumax tñ si iudex vult:põt actorẽ expectare ad aliã dilationẽ vt est tex.ꝛ glo.in.l.ꝛ post edictũ.in ꝓn.ſ. de iudi.ergo iudex reũ veniẽtẽ nõ licẽtiat.sed vult actorẽ expectare hoc casu si re⁹ nõ licẽtiat⁹ receder. tũc videt ꝙ tumax in secũda ꝛ tertia dilatione:vt dicit Jmo.in.c.ꝓsuluit.extra de offi.dele ga.ꝛ extra de pe.c.calũniã.ꝛ ideo facias scribi in 4 actis cõparuit re⁹ ꝛ licẽtiat⁹ recedit.Dices † tu c hoc est ō.l.stanliberos.ſ.stich⁹.de sta.liber. vbi requiritẽ q̃ rep̃sentet se in quolibet termino.Solu.ibi erãt tres dilationes date circa diuersa. qz.lib.in vno anno ꝛ.x.li.in alio anno debebant solui:sz hic date erãt tres dilationes ad idẽ: ꝛ ideo te cõparẽre in prima cessant oẽs alie dilationes. ꝛ ideo si esses citat⁹ q̃ hinc ad tres dies apareas ad talẽ cõnem ꝛ inde ad tres dies in alia q̃stione tũc si cõpares in vna nil ꝑdest in alia. ¶Quero 5 datur † terminus ad petitionẽ actoris reo ad faciẽdũ aliq̃d infra octo dies:dz ne actor stare semper infra octo dies:vel dz requiri si infra illud tẽpus venit reus.videte ista dilatio duobus modis põt dari.primo parti ad vnũ actũ tantũ mometa neũ:vt dat iudex terminũ octo dierũ adveniẽdũ: ꝛ isto casu fateor q̃ reus põt venire quacũq; parte termini vult. tñ ego actor ad cuius petitionẽ datus est terminus nõ sum cõtumax vt circũduci debeat edictũ ad rei petitionem nisi in vltima die termini ego actor nolle essem in iudicio nec alias põt iudex reũ licẽtiatũ dimittere.vt.l.ꝛ post edictũ.in fi.ſ.de iudi. ratio qz ante litẽ q̃cum ⁊ vis tu reus ante octo dies possis venire.tñ nõ est ꝓsumendũ qõ tu reus venias.nisi in vltima die termini.vt.ſ.l.pri.in fi.Q̃nq; datur terminus ad aliq̃ actũ nõ monent aneũ vt ad probandũ in quo multa requirunt̃ ꝛ hoc casu si expectaretur illa pars vsq; ad vltimã diẽ tunc nihil posses ꝓbare ꝛ tũc reus infra terminũ põt venire q̃cũq; vult: tamẽ debet facere citari actorẽ vt veniat ad videndũ testiũ iuramẽta ꝛ articulorum productiones. ꝙbo per casum in auc.ei qui.C.de tẽpo.appel.ꝛ l.ij.cũ sua glo.eo.ti. ratio qz ego actor bene scio qõ tu⁹ posses probare infra octo dies. sed nescio qua die vel hora hoc facias. ꝛ ideo nisi mihi dies ꝛ hora denuntietur non imputatur mihi. vt.l.aut

esset citatio generalis qz si compareat in vno ꝛ in reliquo non.vide.c.auditis.de ꝓcu. And. barba. ☞ Andr. Pomate. ¶Ego credo q̃ reus. inquãtum Bar.concludit quod si habes tres dilationes in.ij.in prima autem ꝛ scda cessauerit q̃ debet in expẽsis cõdẽnari. ꝙ no.in.c. ij. de ꝓcura.addõ qõ idẽ no. in c. quoniã contra falsam.in gl. inverbo dilationes. ī fi.de proba.ꝛ ibi vide Feli.in.viij. col.in fi.ꝛ seq. ¶Licẽtiatus recedit. Adde quod cũ Bar.transit Aug.Pe.de ancha.Pau.de cast.ꝛ re.Jo.an. in addi. ad spe.in ti.de cita.ſ.viso.ver.ſi. quid si in primo.vbi alleg.c.ſ.de do.ꝛ cõtu.in.vj.Bald.in auc. ei q̃ iurat.de bo.auto.iudi.pos.ꝛ.l.ꝓsentaneũ.C. quõ ꝛ qñ in.in.v.no.vbi alle.tex.in.l.ex cõsensu. ſ.fi.in verbo ante diẽ.in ver.interrũpere.j.de appel.latius hic per Alex. vide. ꝛ vide que posui in l.si finita.ſ.iulianus.ſ.de dam.infec.

¶Cogitabitis. Adde post Alex.quod pau.de ca. consi.l.cũ Jo.an.in addi.Spec.in tit.de cita.ſ. viso.in addi.q̃ incipit super illo tenet ꝙ citatio generalis non debet fieri nisi citat⁹ sit valde remotus. Si autem non sit valde remotus debet citari ad singulos act⁹: ꝛ ibi vide an citatio per edictũ teneat de iure canonico. ꝛ cõcludit q̃ nõ absq; cõmissione pape.ꝛ duz Alex.dicit relata opi. Fe.cũ qua cõcor. Pau.de cast.in.d.cõsi. q̃ Bar. melius loquitur in extrauagã.ad repri.vbi intelligit forte verum illud quod dz q̃ citat⁹ generaliter ad totam causam si semel cõparuit nõ põt iudex ad vlteriora ꝓcedere sine nona cita.nisi sit dictũ singulis dieb⁹ ꝛ horis ad totam instãtiam. adde quod Bal.cõsi.ccxxxviij.lib.iij.videt tenere q̃ non valeat.ꝛ ibi dicit quod nullo modo iuris ciuilis vel canonici talis modus citandi reperitur permissus: quia talis citatio est captiosa: ꝛ quia onerat libertatem et astringit ad quandam seruitutem non recedendo a loco causarum. vt.l. ij. de libe.homi.exhib. Sed posito q̃ talis modus citandi sit permissus: quid si neutra partium comparet an sit abolita citatio vide ibi per eum. Quid autem si quis impetrat a papa vt possit aliquem citare in curia romana ꝛ is faciat ad totam causam citare aduersarium vt comparcat vigore illius rescripti et quia est contumax actor ex contumacia impetrat vt ille delegatus possit in causa procedere summarie. an de nouo fit citandus aduersarius vel sufficiat illa generalis prima citatio. vide eundem Baldum. consilio. cclxxix. iij. volumine. concludentem q̃ nona citatio requiritur. et dum Alexander alleg.consilium Bartoli incipiens: iudex statuit. non est verum. sed incipit pluries contingit dubitari.nume. mihi. clxxvj. ꝛ est domini Francis. de ar e.

a ¶Restituit.adde qđ cũ Bar.transit Bal. in.l.j. C.de tẽpo.appel.ꝛ in.l.fi.ꝛ antepe.col.s. de fe/rijs.ꝛ in.l.si ptor.§.cũ ferie.s.ex quibus cau.ma. ꝛ Alexã.hic qui dicit non intelligas tamen qꝫ in 2
ista noua dilatione possit producere alia instru/mẽta: vel
alios te/ 1 stes qꝫ p/ duxerat i prima ꝑm Jaco. bu. ꝛ Bar. in 2 l.admonẽ di. in ver. ſz et hec. 3 de iure ein/ran.p illũ tex.ibi qui bus solis nũc vsur? 1 Barto. ꝛ Bal.in.l. fi.s.ꝺ fer. ¶ Tu adde qđ Alex. ibi dicit li mita tñ ꝓz Sali.in.l. j. C.de di la.qꝫ i hac ſcđa dila/tione po/ terit pdu cere istru mẽta q̃ no uiter in e/ ius noti/ tiam pue/ nerũt . qꝛ que de no uo emer/ gũt nouo idigẽt au xilio.et p Sali. ad/ de qđ vo/ luit Bal. consi. clxx vj. li.j. qꝫ coꝛã con/ sultoꝛe si exꝑsse nõ fuit cõclu sum in cã possunt in strumẽta

☞Stipulatio facti tunc cõmitti/tur quando transierit tantũ tẽpus intra quod potuit explicari.
Dilatio reintegratur ꝓpter ca/sum repentinum.
Potestate electo suo periculo per sex menses gerere non potuit offi ciũ non reintegratur ei tempus.
Dilatio data ad ꝓbãdũ tota reite. gratꝫ si ipedimẽtũ totã absoꝛbuit.

J ira essem

f stipulatus . Stipula/tio ✝ facti tũc cõmit/titur cũ transierit tãtus tantũ qꝫ factũ potuit explica/ri.Et ꝓpter casum repentinũ rein tegrat dilatio.h.ꝺ.cũ.l. sequẽti. et ideo hesitatur. iste est notabilis ca sus. ¶Opp.ꝺe.l.iij.§.si qs isulã.s. de eo quod certo loco.dic qđ loc? hic fuit adiect? vbi oꝛ fieri. ¶Opp. 3 de.l.stipulationes non diuiduntur. §.plane.Sol.aut vult agere ad par ticulare interesse:ꝛ potest vt ibi.aut a ad totale:ꝛ nõ potest:vt hic.Venio ad.l.ꝛ ideo. ¶Opp . de.l.martius. s.loca.glo.fol. qđ hic fuit cõuentũ qđ esset periculũ edificantis vel dic qđ hic fuit culpa edificãtis . scribẽ tes istã tenent.sed non placet: qꝛ si fuit culpa sua.nõ debet reintegra/re. vt in regulã iuris dãnum quod quis culpa sua ꝛc . dic prima est ve/ra. sed est diminuare.Sed põt etiã su stineri qꝫ fuit talis culpa q̃ nõ venit in actione locati vt culpa leuissima sed venit in actione.l.aquilie. vnde adhuc tenetur reficere.ꝛ ex natura contractus nõ impeditur quin rein tegrat dilatio:qꝛ illã culpã nõ põt imputare ex natura cõtractus . vel dic qꝫ debet refici facta cõtributio/ne expensarũ a dño . vt.l. martius. totũ tps tñ reintegrabitur:qꝛ si re/feci partẽ insule nõ sum liberat? vt l.stipulationes nõ diuidũtur . ꝛ.l.si is qui quadringẽta. §. q̃dã.s.ad.l. 1 fal.mõ qꝛ pfecta dom? nõ est adhuc 2

liquida ꝓduci presertim si iuretur qꝫ non potuit ante producere . quia non habebat notitiam instrumentoꝝ . allega.in argumen.c. pastoꝛa/lis extra de fid.instrumen.c. cum dilectus. quod nor . in.l.fina.de feri.ꝛ clemen. sepe de verboꝝ 4 significatio.

fium obligat? licet partẽ fecerim:tñ qꝛ culpa mea nõ perijt reficietur expẽsis illius cui edificco.vt.l. martius.ꝛ habebo tñ tps quãtũ ante.vt hic. Ad declarationẽ ✝ huius formo tibi istam questionẽ. ¶Commune huius ciuitatis elegit vnum potestatẽ per sex menses hoc acto qꝫ suũ esset periculum si nõ posset gerere officium.contingit qđ ꝑ primis tribus mẽsibus casu fortuito ille potestas offi/cium exercere nõ potuit.nũc potest: an reintegre tur sibi illud tempus.ꝛ videt qđ sic:vt hic.Sed di co contra.quia quedã sunt qꝫ licet tempus laba/tur ipsum tamen principale remanet vt in casu ꝑ posito.nã siue fiat dom? in isto solo nũc siue post/ea eadẽ domus est tũc reintegratur tps : vt hic: quandoqꝫ ipsum principale quod est in obligatio ne ex cursu tpis mutatur vt opere vnius hoꝛis.vt l.non fortem.§.libertus.s.de condi.inde . ꝛ tunc tps nõ reintegrat.vt.l.si vsusfructus mihi in biẽ/niũ.s.de vsufr.leg.ꝛ sic in casu nostro aliud est re gimẽ sex mẽsiũ precedentiũ . ꝛ aliud regimẽ sex mẽsiũ sequẽtiũ.Dicetis vos qđ hoc est ꝺ casus.l. seruꝰ q̃ in testõ.§.j. s.de sta.lib.Sol.ibi debebat operas q̃nqꝫ annoꝝ in gñe.vñ illud qđ deest põt supplere.qꝛ semperũ erit cũ quinqꝫ annoꝝ ope/ras ꝑstitisse.sed questio ꝓponit qñ temp? erat li mitatum scz sex mensibus proximis quib? trans/actis impossibile est eos reintegrari. ¶Ultimo no ta ✝ qꝫ licet in tpe fit aliquando restitutio solum de eo quod fuit impeditus. tamen si impedimẽtũ sequens absoꝛbet omnem diligentiam primo ha/biram totum tempus restituitur[a] vt data est mi/hi dilatio vnius mensis ad probandũ acta sunt ca su perempta circa finẽ mensis:certe totum temp? restituitur.arg.huius legis.

J sticho aut pam

philũ. Jsta lex ẽ solẽnis ꝛ principiũ. hoc dicit.Si vn? ex alternatiuis sti/pulatoris efficiat nõ liberat promis/soꝛ.hoc dicit. ¶Oppo.ꝺe.l.cũ res.§.sed si stich? s.de leg.j.dicit glo.qꝫ alter in obligatione est vel alterius soluat estimationẽ.ꝛ ista est bona.ꝛ illa q̃ dicit precise non est bona. ¶Opp.de. l.stichum. in ꝑn.j.de solu.Sol. hic sine ꝓmissoris culpa ibi culpa promissoris.Et querit hic gl.si ille seruus qui fact? fuit creditoris fiat debitoris .possit illũ eũdem soluere.glo.dicit qꝫ nõ de rigoꝛe.vt.l.me/uius.§.duobus.s.de leg.ij.de equitate sic.sed gl. nõ bene dicit per.§.stichum.quem alleg . quia in obligatione alternatiua nõ potest solui. nec de ri goꝛe nec de equitate.sed si intelligeres glo.in ob ligatiõe generis glo.diceret verum. hoc examino plene in.ꝺ.§.duob?.in.j.ꝛ.iij.oppo.tertie partis.
☞Stipulatio annua diciturna qꝛ est vna actio.
Stipulatio annua facta pauperi vel diuiti nõ est trãsitoria ad heredes ꝛ dicitur incerta.
Stipulatio facta pauperi videtur facta causa ali/mentoꝝ.
Stipulatio annua dicitur incerta qꝛ oritur actio ex stipulatu.
Legatum annuum dicitur incertum ꝛ sunt plura legata.

Stipulatio

5 Stipulatio annua quare dicatur perpetua.

Stipulatio.

Jste.§.est multum notabi lis ꝛ breuis. ¶Op.j.co.l. plurib?.§.j.glo.dicit dic vt ibi.ꝛ Dy.tenet solu. ibi aut stipulatio annua fit per enumerationem annoꝝ ꝛ sunt plures:aut ꝑ vnã numerationem ꝛ est vna. ¶Sed ad hoc oppo.nec soluã: nõne na/tura distributiui est vt sit perinde ac si essent plu res enumerationes vt.l.sicut in annos.in prin.s. quib.mod.vsusfruct.amit.l.fi.C.de impu. ꝛ ali. subst.hic vero videt dici contra:qꝛ hic est distri/butiuũ. s.singulos.per qđ videtur annumerari:vt 1 l.huiusmodi.§.pe.§.de le.j. vbi videt expꝛessuꝫ: cur ergo nõ operat vt dicatur facta enumeratio b cogitabis. ¶Procedo vlterius ꝛ oppo.de.l. an/nua in fi.s.de annu.lega.Sol.ibi relictũ fuit ꝓ/ne que non perit: vt dignitati hic in legato cer/te persone. ¶Opp.extra glo.de.l.si seruus cõ/munis meuij ꝛ castrensis peculij.j. de stipulatiõe c seruoꝝ.Sol.vt ibi dicã. ¶Quero ✝ dicit qꝫ est stipulatio vna: quare dicatur vna. ꝛ Bar. dicit ꝓpter vnã conceptionem: ista nõ placet gl. qꝛ legatum ita diceretur vnũ. quare dicitur vna: qꝛ est vna actio ꝛc.Fin glo.ꝛ vide eam. ¶Secun/do quero ✝ quare dicitur qđ est incerta. dicit gl. 2 qꝛ incertũ est quoad vitam sed dices tu hic non fit mentio de vita:dicit glo. qꝫ hic fuit dictũ quo ad vitam alias intelligitur a.l. ꝛ vide hanc glos. in prin.Dy.ꝛ Pet.[a] concoꝛdãt qꝫ ista glos. male a dicit:ꝛ dicũt qꝫ stipulatio annua est perpetua:ni/si apponatur quoad vitã vt hic.ꝛ.l.si pactum.de ꝓbatio.non obst.l.in annalibus. C.de lega. quia ibi loquitur in legatis.rationẽ differentie ibi di/cam.sed semp fui ausus hãc glo.sustinere: qꝛ ꝑ/missio annua quãdo fit pauperi homini: videtur fieri causa alimentoꝝ.hoc ꝓbat ex tex.ꝛ glo. in l.legatũ.de capi.dimi.ꝛ.l.si cui annuũ.s.de ann. leg.cũ glo.ꝛ.l.codicillis.in prin.ꝛ ibi no. eo.ti.ꝛ s.de transa.l.cũ hi.§. si in annos.ꝛ ibi clarius.ꝛ licet ibi loquat in legatis: tamen quantũ ad hoc vt presumat causa alimẽtoꝝ est eadẽ ratio in sti pulatione:modo si ponimus illam promissionem factã pauperi homini.glo.dicit verũ cũ alimen/ta morte finiantur vt.l.cũ hi.§.modus.s.de trãs act.Sed si ponimus qꝫ nõ sit facta pauperi homi ni:ꝛ tunc non dicitur in perpetuũ obligatus. vt l.sancimus.§.fi. C.de dona. vbi nõ extendit ad heredes:nisi de eis sit facta exꝑssa mẽtio. ¶Ado 3 do ✝ quare dicitur incerta illa stipulatio : ratio est ista vt tu scias qꝫ competat actio ex stipulatu ꝓ ista annua prestatione:nõ qꝫ agat ex stipula/tu certi cõditione ꝛ videt ꝓbari.j.e.l. vbi autem non apparet.§.qui sortẽ.dicit ibi dicã. Procedo 4 vlterius ✝ quid in legatis dico qꝫ legata sunt plu ra ꝛ sunt incerta:quia ꝑ primo anno pura:ꝓ se quentibus conditionalia. vt.l.cũ in annos.ꝛ.l. si 5 in singulos.s.de annu.leg. ¶Sed quare ✝ dicit perpetua: dico qꝛ tẽpus nõ est modus tollende vel inducẽde obligationis. ꝛ post mortẽ durat. tñ exceptiõe heres repellit:vt.j.e.l. cũ qui ita.§. 1 qui ita.Est ne aliud in legatis ꝛ certe sic.quia mor tuo legatario nõ cõpetit ꝓ sequenti tpe cum sit

ꝓ futuri ꝺitionale:ꝛ sic actio nõ a cepit cõpetere:sed postq̃ actio le/gati incepit cõpetere:non põt fini ri.vt.l.nemo põt.s.de leg.j. qꝛ te/statoꝝ non potest facere vt finiatur actio ex testamento tempore.

Tipulatio.

Non valet. De ista mate ria dicã in.l.cẽtesimus.in fi.j.eo.titu.
☞Cũ bis idẽ ꝓmittit an valeat scđa ꝓmissio.ibi ꝛ reassume.

Ui bis idẽ.

Jsta lex cũ.l. si dari.j.e. breuiter. h.ꝺ. Qui bis idẽ ꝓmittit nõ tenet ex scđa ꝓmis/sione: nisi prima in effectu esset in/ualida.h.ꝺ.ꝛ cessat cõtrarium ꝺe.l. si dari. ¶Oppo.ꝺe.l.heres a debito re.§.j.j.de fideiuss.dicit glo.qꝫ tene tur ex prima ꝛ ex sequẽti.sed semel solutẽdo liberat.glo.tñ in.l.si dari. tenet qꝫ ex prima nõ teneat:qꝛ non interest stipulãtis: sed q̃ est perioꝝ. Dy.tenet glo.in.l.qui bis.Idẽ te/net Pe.sed Ja.de are.tenet qꝫ glo. in.l.si dari.sit vera.ꝛ ei? in hoc opi. sequoꝝ.Illõ obst.l. heres a debito/re.§.j. qꝛ ibi sequens stipulatio hz cõmodũ scz iterusuriũ medij tpis: sed secus si nullũ hz cõmodũ: vt.l. qui vsumfructũ.j.eo.ꝛ.l.si pupill?. §.qui actũ.j.de noua. et hoc tenet glo.j.e.l.scire debemus.scđo rñso. Sed dices tu nõne interest ex scđa stipulatione cum sit longioris vite. glo.dicit certe de hoc interesse nõ cogitauit.vide glo.in.l.qui bis.te/ne mẽti eã.ꝛ do tibi tex. multũ no. j.de cast.pecu.l.pr̃ q̃ castrẽse.in fi. ꝺ hoc facit.s.de leg.j.l.si criditoꝛi. dic vt ibi. ¶Op.ꝺe.l. si dari. Sol. ibi intererat.hic nõ. ¶Sz oppo. si hoc erit verũ: tũc stipulatio q̃ ap/ponit in actione empti nõ valebit nisi interfit:ꝺ.l.stipulationũ.§.con uẽtionales.s.e.ti.ꝛ.l. ꝑ socio arbi ter.s.ꝑ so.Sol.qñ p̃cedit cõuẽtio bonefidei: stipulatio sequẽs valet: qꝛ interest rei cũ primo tenebatur bonefidei:nũc stricti iuris.põt etiã interesse actoris qꝫ hz claras ꝓba/tiones vt.l.ꝑ socio arbiter.s. ꝑ so cio.Itẽ interest qꝛ cũ sit ꝓcta ob li/gatio ꝺbis nõ poterit intelligi nu/do ꝓsensu sicut ante:secus qñ p̃ce/dit stipulatio stricti iuris vt hic. ¶Et reassume ✝ hz Ja.de are.aut b stipulatio sequẽs apponit aio no/uãdi ꝛ vz: vt isti.q̃.mo.tol. obli.§.

¶Dy. et Pe.Adde qꝫ opi. eo rum dicit Paul. de ca. de iur. veriorẽ et illã vt re/fert ꝛ seq̃ tur Alex. sequũtur bal.raph. ꝛ ro. hic ꝑ tex.in.l. veteres. C.de con trahen. et cõmit.sti/pu.ꝛ bene. de plũ. in l.si ita fue rit . la. ij. s. de ma/nu.test. et Jo.fab.in §.ois. ist. eo.ꝛ dicit qđ cõiter doc.tenẽt ꝺ Bart.ꝛ dũ Alex. tangit de legato fa. cto fratri bus minoꝝ. vide bal.consi. lxx.ꝛ.cxx. ij.lib.ꝛ ibi qđ de pre dicatoꝛi/bus vnum consuluit abb. cõsi. lxiij.ij. li. qꝫ valet le. gatum an nuũ factũ fratri mi/nori in vi/ta ꝑ stu/dio. ꝛ ex/pẽsis stu/dij ibi pul chre vide.

☞And.Po ma.
¶Qui bis. Facit i ar. qñfama/

tus nō pōt amplius infamari nec excōicatus ex/cōicari. l.ij. C. vt. j. cer. temp. cri. qō. sed cōtrariū cōcludit. c. ita quoq; de iudeis. vbi dicit q excōi/catus pōt excōicari ⁊ sic absolutus a prima non erit absolutus a secūda nec ob. iste tex. quia loq/tur in vin/culo stipu/latiōis qō p sui sub/sistētia re/quirit in/teresse. j. eo. l. stipu/latio. §. al/teri.

And. Po/mate.

a Si ita hodie tñ est sec⁹ qz nō pmitti/tur diuor/tium nisi i casu con/sanguini/tatis vbi declarat nullū glo. fi. in. l. cō/sensu. C. de rapto. gl. in. l. di/uortio. §. b de nego. ge. c. ij. de trāsla. pl. quos de⁹ coniunxit homo nō seperet.

And. Po/mate.

b Vbi va/let. Et sic no. fm an/ge. q va/let argu. a cōtractu ad dispo/sitionē le/galem et no. in ver. nisi, vbi vi/dek casus q si statu/tum pun/ctualiter disponat id quod ius cōmune tale statutū tenet. videl enim sufficere q operet productionē actio/nis ex ipso statuto bar. in. l. j. ad. l. falci. glo. no. et sing. in. c. j. de consti. in. vj. ⁊ ibi per Joā. de lig. et in. c. j. de rescrip.

preterea. ⁊. j. de noua. p totū. ⁊. l. fi. C. de noua. aut se quēs nō apponit animo nouādi: ⁊ tūc aut precedens obligatio erat p stipulationē: ⁊ tūc aut in sequenti stipulatione versat aliqō cōmoduz ⁊ valet scōa. vt. j. e. l. si dari. ⁊. l. heres a debitore. §. j. j. de fideiusso. aut nullū cōmodū con/tinet: ⁊ tūc nō valet. vt. l. q bis idez 1 coniūcta. l. stipulatio ista. §. alteri. j. eo. ⁊. l. si pupillus. §. qui actuz. j. de noua. aut precedit alius cōtractus q̄ stipulatio. ⁊ valet scōa: vt. ē. e. l. stipulationū. §. conuētionales. ⁊. l. p socio arbiter. ē. pro so. ⁊. l. fi. C. de noua. cōtra preditta facit. j. eo. l. si diuortio. dic vt ibi.

a Vita stipula/tio facta fuerit. Dissolu/tio matrimonij dz esse li 2 bera a penis conuētionalibus. h. d. Oppo. de. l. ea q. §. de dona. inter vi. ⁊ vxo. Sol. ibi. pcessit pena a sti/pulāte. vnde nō est pena ex parte p/mittētis. hic secus. Extra glo. op. de. l. fi. j. de pto. stipu. vbi valet pe/na puctionalis vltra legalē. Pre/terea fm hoc qō dicit lex: iste pmis/siones facte cū pena de nō offendē do: nihil valent: cōtra. l. denūtiam⁹. C. de his q̄ ad ec. pfu. so. intellige hoc in dissolutione matrimonij: vt l. ij. C. de inuti. stī. Op. de. l. fi. C. de spon. Sol. ibi in harris in q̄bus dic. vt dicā. j. e. l. si ita stipular⁹ fue/ro. §. fi. Quero q̄ sunt pene lega/les. dic vt. C. de rep. l. pfensu. ⁊. l. fi. Conditio si desierit esse debi/tor: verificatur si desinit ciuiliter te/neri remanente naturali.

Conditio si debitor esse desierit ve/rificat debitor: desinēte eē soluēdo.

Huiusmodi sti/pulationes. Op. q non sit nisi vna stipulatio: er/go male dicit stipulatiōes, ppterea q̄dā subaudiūt hmōi stipulationes 1 s. hec ⁊ silles. Alij dicūt q sunt due 2 3 4 5 6

vna pmittētis q titi⁹ dz: alia pmittētis cū titius debitor eē dēserit. Itē pma lec. subdiuidit i duas. pria est qñ est i lra mihi: alia qñ ē i lra tibi. Itē il la. put est i lra mihi: subdiuidit i duas lec. vt. j. pa tebit i gl. fm hāc oppo. ad istā lec. pmittis mihi dare cū titi⁹ eē desierit debitor. ē. j. de fideiuss. l. fi deiusso⁹ obligari. vbi p eo q non tenek non pōt i teruenire fideiuss. sz ibi nulla ē obligatio: qō dici ō fierit. So. gl. q ibi a pncī. fuit obligatio: sz ista sol. nōē. ya: qz si principalis liberat ğ ⁊ fideiuss. vt. l. i oi bus. j. de so. dic ğ ad. l. si qs postq̄. ⁊. l. vbicūq;. j. de fideiuss. q ibi p pscriptionē erat ciuilis sublata: ⁊ remanebat naturalis cui fideiuss. accedit. ⁊ ibi vī sentire gl. dū all. d. l. si qs postq̄. Ex q̄ lec. no. 1 ⁊ q illa pdō si desierit eē debitor vificat si desi/nit ciuilr teneri remanēte naturali: vel alr dico: qz iste principalis desijt esse soluēdo. ⁊ vide gl. q̄ i/cipit. pendet ğ ⁊c. Sz istā so. rephēdit Dy. qz q desijt eē soluēdo remanet debitor: vt. l. is q̄. §. de cess. bo. nō ğ est satisfactū pdōni. vel si vis sustine re ōr Dy. q ī effectu desinit eē debitor. vt ar. l. nā bis. ē. de dolo. Ja. de are. sustinet so. alr ⁊ ōr q ti deus. accipiē: si principalis desijt esse soluēdo. vt i sti. de repti. i fi. mō ista ẏba debēt itelligi fm na/turā ẏct⁹ vt. l. dā. iſe. q̄dā. §. de dā. inſe. ⁊. l. si vno §. j. ē. loc. mō si fideiusso⁹ accipit: ğ ⁊c. Et ſz istā lec. no. + q pdō si debitor eē desierit. verificatur debitore desinente esse soluendo. not. bene. Alia lec. est put i tex. est tibi. tūc ōr gl. idē dubiū erat q. §. hoc est verū si habek i tex. ipōdeo. qz cēt idē casus cū pcedēti: sz si habes spōdes. tūc iste q̄ sic pmittit nō intercedit vt fideiusso⁹ ideo non est idē dubiū. Vel sustine glo. q qñ pmittis mihi qō tibi titi⁹ dz: videris pmittere actionē quā habes cōtra cū. ri. l. legauī. de li. leg. ⁊ ibi no. vñ cū adij/citur cū debitor eē desierit. videk nō valere quasi pmittat actionem eo tpe quo erit extincta et ita sentit gl. Sz rñdeo q itelligiē cū desierit esse sol uēdo. ⁊ sic actio remanet vt. ē. vel cū desierit esse debitor ciuilr tm: sed remanet naturalis q̄ pōt ce di vt. l. si eius. §. ad treb. Sz q̄rit fm istas lec. q̄d si desijt esse debitor soluēdo: qz solut. glo. nō rñ det. dic fm primā lec. qz pmissor fuit vl fideius/sor: non tenek: qz liberato principali ipse libera/tur. vt. l. in omnibus. j. de sol. Secundū aliam lec. tenebitur ille cui est solutū dare ei cui pmisit id quod exegit: vt. l. fideicōmissa. §. si rē. ē. de le. ij. ⁊. l. si titius. §. j. de leg. ij. ⁊ secundū istas lect. hic fuit vna stipulatio. Legit tertio modo q sint due scz pmittis mihi q titius tibi debet: ⁊ huius sti/pulationis natura apparet ex predictis. Itez fit scōa stipulatio hoc modo cū titi⁹ debitor esse de sierit pmittis mihi dare, fundum valet quasi sub quamis alia conditione ⁊ cessant dicte oppo.

Falsa causa non vitiat stipulationem.

Arguere de ẏctib⁹ ad vltimas voluntates licet.

Stipło dotis facta pstāte mſimonio an valeat.

Confessio dotis recepte facte per diuitez vilem vxori pauperi nobili q statim valeat.

Actio que descendit ex stipulatione de dote non hz dilationem anni sicut actio de dote.

Legatum nomine dotis q sit conditionale.

Si diuortio

Si diuortio facto.

Falsa causa nō vitiat stipulationē: si/cut nec legatū. h. d. lex ista. Nota + q falsa causa nō vitiat stipulationē. Se 1 cūdo no. + argumētari de ẏctibus ad vltimas vo/luntates. vt. l. seruum filij. §. eū qui chirographū. ē. de leg. j. Op. de. l. pe. §. mulier. ē. sol. mat. so. ibi c errāter. hic scīēter. Opp. de. l. si qs fundū. ē. de ẏhē. emp. sol. Dy. ⁊ Ja. de are. q ibi ex defectu cāe deficit substātia ẏctus. hic sec⁹. vel ibi: in ẏctib⁹ vltro citroq; obligatoriis hic qñ ex vna pte tñ vt plene distinguo in. l. demonstratio. in. iij. q. ē. de pdi. ⁊ demō. Opp. q actiōe de dote nō possit pe ti. cū pſumat nouatio qñ in sequēti stipulatione venit pl⁹ vt. l. qui vsumfructū. j. e. ⁊. l. scire. so. hic fuit facta stipło nō aīo nouādi. Quero + q̄d si 3 a fiat cōstāte mſimonio. gl. monet istā. q. ⁊ videk q nō valeat. vt. l. qō de suo. C. de dote cau. nō nume ra. breuiter aut solutur matrimoniū morte mari/ti ⁊ firmak. vt. d. l. qō de suo ⁊ qō ibi no. si vero sol uīt alio mō. l. diuortio vel morte mulieris tūc re/uocat vt. l. sed interim. §. fi. ⁊. l. seq. ē. de do. inter vi. ⁊ vxo. Quero q̄d si añ mſimoniū certe de ẏ ē tex. C. de do. añ nup. l. j. dicit ibi: videk esse nō va lere. Predicta vera quādo cōiuges sunt equales. 2

4 Quid si q̄dā vilis hō ditat⁹ ⁊ de nouo nobi/lē accepit vxorē ⁊ cōfiteat se recepisse dotē quā nō recepit ⁊ animo dotādi eā an valeat gl. tāgit i l. si volūtate. C. de do. pmis. ⁊ Cy. ibi nō bene se fir mat. Dic q valeat statum. nā simplex donatio est p hibita inter vi. ⁊ vxo. nō aūt remuneratio vt. ē. de 3 do. inter vi. ⁊ vxo. l. q̄ aūt. §. si vir. Sz ista est q̄dā remuneratio qz cōsensit nobilis in cūvilē. nō remu nerat in dote. sz sit ar. pto. j. e. l. si ita stipulat⁹ fue ro te sisti. in fi. dicit ibi. Extra gl. q̄ro vtrū alia cē tū q̄ vere erāt in dote veniāt in actionē ex stipula tu. videk q nō. vt hic. ⁊. l. qui bis. ē. fm lec. Ja. de are. Sz ō tenēt doct. ⁊ etiā Ja. de are. qz interest 5 mulieris + qz ista actio descendēs ex hac stipula/tiōe nō hz dilationē anni sicut actio de dote: vt. l. j. §. exactio. C. de rei vxo. act. sicut ēt dicim⁹ cūdos b legat. vt. l. j. §. de do. prele. Ultimo b no. + q hic 6 vī tex. q legatū nōie dotis nō sit cōditionale: vt ẏ in fine patet. Cui⁹ cōtrarū determino. in. l. titio §. ante nuptias. de pdi. ⁊ de. sz hic fuit legatū nōie dotis. ſ. ẏterite viri ⁊ vxoris. ⁊ pī filie nōie dotis ipsius filie quā pī rehabuit a tali viro suo defun/cto: idē de sorore ⁊ falsa causa nō vitiat: q causa est de preterito. vt. l. si ita legatū. ē. de pdi. ⁊ demō. Il lud vero qō dixi in. d. §. ante nuptias. itelligiē cū legaut cā dotis. ſ. future ⁊ facit conditionem.

1 Error in materia nō vitiat stipulationem.

2 Si erratū fuit in materia per dolum qua actione conueniatur.

3 Si in contractu bonefidei fuit erratum in mate/ria vel interceſſit alius defectus qua actione aget c pars que decepta est.

Id quod aurum + Er/ror + in materia nō vitiat stipulationē. h. d. opp. de. l. ivēditiōib⁹. ē. de ẏhē. emp. sol.

a Quero quid si fiat. post Alex. vide de omnib⁹ que ipse hic dicit ro. latius eius cōsi. cccexlv. inci. oipotentis dei presens cōsultatio habet tres no/dosas dubitatiōes: vbi in fin. tz qō mulieri agēti hypothecaria post lapsum tempus exce. oppo/nende non numerate dotis pōt obijci di/cā excep. lz maritus nec ei⁹ he res posset cuius ẏriū videk vo/luisse Pe. de anc. cō/sil. cccvij. vbi dicit q lapsi⁹ tpis ꝓponēde excep. hz vim vere numera. nec potest dici dona tio: qz do. natio cō/firmatur morte ⁊ b/cursu tpis latius vi/de in di/ctis consi/lijs. ⁊ pīs. xix. p bar. ij. lib. ad materiam ⁊ aliquid per ang. ꝑsi. exlv. ī cip. gener a socero. ⁊ per bal. cō/sili. cccj. ij. li. ⁊ quod dam consi/lium inter eiusdē vo/lu. Bal⁹. ccl. iij. li/bro et per Baldum consilio. cxlviij. v. libro.

b Ultimo. adde vt per Petr. de ancha. consi/lio. cxxxij.

c Alexandre. Pomate. Istam. contra pe. ⁊ bar. fa/cit q̄ qñ datur vna species pro alia est contra/ctus pmutationis. l. j. §. de rerū pmut. qz est contra ctus bonefidei. instītu. de ac. §. actionum. ⁊ sic in/quantum dicunt quod cik strieti iuris male dicūt et hoc fm dominum meum.

a ☞ Andre. Poma. ¶An talis interpellatio.⁊ v ista opinione Bart.q̄ sufficiat ad cōstituendū in mora sola extraiudicialis interpellatio.facit.l.de nuntians.⁊ ibi doc.no.in prin.ī.de adul.que legi/tur cū.l.que vtori procedēn.eo.ti.⁊ glo.ij.in verbo.cōtesta tis.⁊gl.fi. inverbo cō petit in.l. vinū. ff. ſi cer.pet.⁊ not.q̄ ēt p̄ sola verba blanda ⁊ quodā/modo enū tiatiua ex traiudicia lia ꝓstitui tur debi/tor in mo/ra.tex.ha/bemus ī.l. etiam hoc mō et ibi Bar.not. ſ.de le.ſ. no.bart.⁊ mo. in.l.ſi q̄s mihibo na.§.pr̄ſe 2 ium.p illū text.ſ. de 4 acqui.he/re.⁊ idem bal.ī rep. l.q̄ te. in vij.colū.ſ.ſi cer.pe.⁊ not.ang.⁊ floria.i.l.mora. in p̄n.ſ.de vſu.⁊ p tex.ī.l.paul⁹.la.ij.§.ſ.ſ.de bo. lib.⁊ ista opi.eſt cōis ly contrariū tenuit Ly.in.l. ſi mouerē.C.ī q̄b.cau.nō ē necеſſ.reſt.ī.lxxiij.co. ⁊ albe.q̄ dicit eſſe cōem toti⁹ mundi practicā vt p hec verba q̄s nō ꝓstituat in mora ī.d.l.q̄ te.p̄ter ea no.q̄ etiā p̄ solā notificationē debiti extraiu/dicialē q̄s in mora ꝓstitueret vt voluit bal.clare ī 5 d.l.vinū in vlti.col.circa fi.p cui⁹ opinione bene facit in.d.l.paulus.§.ſ.istā aūt deciſ.vltra limita tionē Bar.hic quā etiā posuit ī.l.vel exigitur.§. his aūt. C.de edē.⁊ rōnē aſſignat in.l.ſ.in.vſ.co. ⁊ ibi no.Bal.ſ.de iuriſd.om.iud. limita ēt vt nō p̄cedat q̄s p̄ius creditur in mora fuiſſe quia tūc 6 nō ſufficeret ſola extraiudicialis interpellatio:ſz requireretur litis cōteſt. tex.eſt in.l.ſed requirat tex.eſt in.l.ſed ſi aliam quam no.ibi ad hoc Sali. ſ.de cōſti.pec.⁊ in.l.ſi pacto quo penā.C.de pac. ⁊ p̄to iſta opi. facit quod voluit bar.to. in.l.item illa.in verſi. iuxta p̄edicta quero. ibi ⁊ eo modo dico de autore.ſ. de conſti.pec. ⁊ facit bene. l.ſi per emptorem.§.fi.⁊ ibi glo.declarat.ſ.de actio. emp.⁊ licet iſtam limitationem r̄prehendat do. Alex.in.d.l.vinū.⁊ in.l.ſi inſulā.ī.e.p tex.in.l.cel 8 ſus.cum ſeq.§.fi.ſ.de arbi.tamē eſt vera:⁊ potes a Adultus q̄n debet pecuniā poteſt ſine curatore in terpellari.

Tutor nō̄ pecuniā pupilli mutuare ſine decreto.

Pecunia eſt de his que ſeruādo ſeruari nō p̄n̄t.

Adultus obligat⁹ alternatiue ad.x.aut ad fundū quādo poſſit interpellari.

Creditor petit curatorē cōſtitui minori in caſib⁹ in quibus requiritur.

Minor q̄n interpellatur nō̄ extra iudiciū inter pellari niſi ī his q̄ per officiū iudicis ſunt debita.

Interpellatio q̄n fit minori ex partis obligatio/ne tunc minor redditur certus ex inſtrumēti oſtē ſione:alias non valet.

De bi/tor ſpecici cius interitu liberat⁹ ante mora: q̄ interpellatione p̄hib̄ ſi fiat maiori vel tutori pupilli.ḣ.d.cū.l.ſe: vide gl.in.l.ſz ſi ex ſtipulatu.que dicit ſuo nomi/ne.⁊ tene mēti† q̄z opz q̄tutorio noīe interpellet⁹ ⁊ citetur. ¶Opp. de.l.in rōne.§. incerte.ſ. ad.l. fal.tex.ſol.ȝia:q̄z dicit hic certū ḣominē. ſecus ſi ī genere. ¶Op.d.l.cū fili⁹.§.fi.ī.e.So.ibi erat obligatio in diē vel ſub cōditiōe⁊ fuit facta ī terpellatio ante ⁊ ſic nō tpe cāgruo.ſec⁹ ſi poſt diez fieret.q̄z tūc ipſa dies ī terpellaret.vt.l. magnaz. C.eo.Ex hoc dicit Guil.de cu.q̄ iſta gl.ſētit † q̄ cōditiōis euētus ꝓstituat quē in mora.diē.ī.e.l. quoties.⁊plem⁹ ī.l.ita ſtipulat⁹.ī q̄nib⁹?. ¶Op. ī.e.l.q̄ ſeruū.⁊.l.q̄d ergo.§.ſi heres.de leg.ī.So. ibi meruit ſeru⁹ occidi. ¶Opp.d.l.ſi dictū.§. fi. ſ.d̄ euic.Sol.glo.q̄ illud ibi q̄z fauor pupilli ver titur.Dicit hic† q̄ pupillo nō̄ p̄t fieri nūtiatio: ſz oz fieri ipſi tutori noīe tutorio.Quid ī adulto† gl.dicit idē ſi hz curatorē:ſz q̄d ſi nō hz curatorē. Ja.de are.dicit aut fit ſup eo q̄ p cū p̄t explica ri.vt ī his rebus que ſeruādo ſeruari nō poſſunt: ⁊ tūc vz interpellatio. Aut fit in illis q̄ ſeruādo ſeruari poſſunt:⁊ tūc nō valet ī terpellatio.vt.l.is cui.§.ceſſatū.ſ.vt in poſ.leg.⁊.ſ.de vſuris.l.cū q̄ dā.§.ſi pupillo.Pet.ḃ.d.q̄ ī illis ſi q̄b⁹ autoritas curatoris nō requirit:ipſe p̄t ꝓstituere ꝑcurato rē.vt.l.ij.ſ.q̄ pe.tuto.⁊ ibi eſt glo. ⁊ l.etiā. § ab/ſens.ſ.de ma.vindi.⁊ q̄ nō.ſ.rem ratā haberi.l. iiij.§.ſ. ¶Quid ergo† ſi oz pecuniā adult⁹?:dic q̄ in alienatiōe pecunie nō r̄q̄rit̄ decretū. ⁊ ſic po terit ī terpellari:vt no.ad treb.l.ſ.§.fuit q̄ſtū. et apparet q̄ tutor p̄t pecuniā mutuā⁹ ſine d̄creto iudicis ergo nō ē d̄ his q̄ ſeruari poſſunt:vt in au ten.vt hi q̄ ob.ha.ſe per hi.res mino.§.quoniā au tem. ¶Sz† q̄d ſi adult⁹ erat obligat⁹ alternatiue ad.x. aut fundū. Iſtā q̄ſtionē habui de facto:dico ſi electio eſt creditoris p̄t eligere pecuniā ⁊ adul tū ī terpellare: ſi ē electio debitoris:tūc ex euētu apparebit:q̄z ſi adult⁹ ſoluet pecuniā apparebit ī terpellationē tenuiſſe:ſi ſoluit fūdū apparebit nō tenuiſſe.vt.l.ſi ſic.§.fi.ſ.d̄ leg.ī.vbi ē caſ⁹.facit.ſ. d̄ fū.dotal.l.q̄ ſi fūd⁹?.q̄ oz intelligi ſm p̄dictā 7 diſtictionē. ¶Quero† q̄d ſi minor nō habet tuto rem vel curatorē ī caſibus vbi requiritur. Rñ.cre ditor petat conſtitui.vt.l.diuus.ſ.qui.pe.tuto. ¶Quero† an talis interpellatio⁹ debeat fieri ī dicio

a dicio vel extra.reſpon.ſufficit extra⁹:vt no.ī.rez ra.habe.l.amplius.⁊.ī.eod.l.qui rome.§. cohere des.⁊ de fideiuſſo.l.fideiuſſor obligari.§.fin. niſi q̄n peteretur id̄ quod ſolū per officiū iudicis eſt debitū:quia tunc requiritur q̄ fiat interpellatio in iudicio vt.l.cū poſtulaſſem.in p̄in.de dā. infe. 9 ⁊ ibi dixi. ¶Ultimo † aduerte ſi interpellatio fit minori ex obligatione patris vel alterius nō ſua vel ſi interpellet tutor debet reddi certus p oſtē ſionem inſtrumentorum vel alio modo. alias talis interpellatio nil noceret.arg.ſ. depoſiti.l. ſi q̄s inficiatus.⁊ eſt gl.ī.de reg.iur.l. qui in alterius. dico hoc in materia p̄teſtationis.

b ☞Clauſula ex certa ſciētia ſed ad infraſcripta non teneri operatur q̄ non poteſt allegare p̄e/ c ſumptionem errorис.

Sidari. Oppo.ſ.eo.l. qui bis. dic vt ibi Op.de.§. pa ctus.ſol.hic non fuit interpoſita aīo nouādi. ¶Oppo.q̄ nō videat remiſ ſa exceptio.vt.l.ſ.§.q̄ ſub cōditiōe: vt lega.no.ca.ſol.ibi in ſtipulatione p̄toria:q̄ non in terponit:vt plus debeat: ſed vt magis ſit cautū. a vt.l.titius.ad treb.dixi in.l. nō ſolū.§.fi.ſ.d̄ ope. b no.mun.hic in conuētionali q̄ ex certa ſciētia fuit interpoſita. ¶Quero quid in dubio vtrū preſū/matur per errorem.dic vt no.ī.de noua.l. ſi quis c 2 delegauerit.vbi glo.tāgit.⁊ ideo notarij † appo nunt quotidie in inſtrumentis titius ex certa ſciē tia ſciēs ſe ad infraſcripta nō teneri ⁊c. vt ſic nō poſſit allegare preſumptionem errorис.

a ☞Quando ſtipulatio turpis ſit nulla tā ex par te ſtipulatoris q̄ promiſſoris: ⁊ quid quando ex parte promiſſoris tantum.

b Generaliter nouim⁹. Stipulatio turpis eſt ipſo iure nulla. ḣ.d. ¶Op.de toto titu.de dolo. vbi eſt turpis ſtipulatio ⁊ vz. Aduerte tu debes ſcire q̄d q̄dā ſtipulatio nullā hz turpitudi nē:⁊ tūc q̄n z eſt p̄m legē.⁊ valet in toto iſto tit. Q̄n̄z eſt p̄ter legē.vt q̄n q̄s alteri ſtipulat⁹:⁊ tūc nō valet p̄cipale:ſed pena.vt.l. ſtipulatio iſta.§. alteri.ī.e.Quedā eſt ſtipulatio q̄ hz turpitudinē: ⁊ ptingit tribus modis:q̄z aut in ſtipulatione ve/nit turpe:vt p̄mittis face⁊ homicidiū:⁊ eſt nulla: vt hic.⁊ q̄n̄z in ipſa ſtipulatiōe non venit turpe: ſed eſt turpiter facta.vt q̄z dolo vel metu: ⁊ tunc valet:ſz dan⁊ remedia a iure:vt in ti. q̄ō met.cau. ⁊ de dolo. Quedā ſunt q̄ habēt cām turpē: ſz q̄ō p̄mittit⁊ non eſt turpe:q̄z p̄mitto tibi.c.ſi feceris homicidiū.⁊ in hoc eſt dubiū.⁊ gl.tenet hic.q̄ eſt ipſo iure nulla:ibi dū dicit.ſup turpibus reb⁹ in/terpoſitis ⁊c.idē tenet gl.in.§.ſi ob maleficiū. in l.iuriſgētiū.ſ.de pac.Jac.de are.⁊ Pe. vt refert Ly.dicit q̄ eſt aliqua iſta ſtipulatio.ſz ob. exce. doli.in.l.ij.§.circa.⁊.§.ſeq.ſ.de doli excep.q̄ hz Ly.C.q̄ me.cau.l.ij.⁊.l.ex eo.de inuti.ſtip. non allegāt.l.q̄ p eis faciat. ⁊ videt caſus expreſſus. ſ.de odi.ob tur.cau.l. pe. cui eſt difficile rñderi. P̄o gl.vī tex.in.l.iuriſgentiū.§. ſi ob maleficiū. vbi dz nulla eſt q̄ctio p glo.facit.ī.e.l. ſi plagij. ibi reſpondere q.d.l.celſus.cū ſeq.§.fi. loquitur quātū ad euitādā penā ad quā facilius tenetur debitor q̄ ad intentū rei de lite de quo loquit⁹ di cta lex ſed ſi alia.vt vo luit Bart.in lege ⁊ ſi poſt tres.§.ſi quis cautio.⁊ ſolu.glo.in dicta lege ſed ⁊ſi alia.ter tio limita vbi dicit q̄ ſtipl'o nō valet ab initio. niſi prius ⁊ ibi Dy. exponebat nō vz ipſo iu ōbito:fuiſ re.Dico q̄ tuti⁹ eſt tenere gl.p.§.ſi ſet ī mora ob maleficiū.⁊.l.ſi plagij. nō ob.l. per lapſus pe.q̄ itelligit de exceptiōe doli q̄ ē dici ⁊ de facti vel irētiōis:vt no.ī.l.q̄ ſe debe ī interpella re.ſ.de odi.ob cau.vel dic q̄ q̄n cā tus fuiſſet turpis exp̄m⁊ ī ipa ſtipl'one eſt ipſo quia p ſe/ iure nulla.vt.§.ſi ob maleficiū⁊.l.ſi cundū diē

a prima receſſurū quod intellige vt videatur in p̄ ma receſſurum quātū ad hoc vt per illā in p̄tez ritum non dicatur in mora conſtitutus.ſecus per ſcōm quia quantū ad illā in futurū dicet in mora conſtitu.tex.eſt in.l.emilius.in ver. dicebam poſ/ſe.⁊ ibi bart.in col.ī.in p̄inci.ſ.de minoribus.

¶Extra.Adde ab.conſi.vij.

☞And.Poma. ¶Generaliter nouimus.alleg. Bart.ſibi cōtrarius quis eſt turpitudo ex parte ſtipulatiōis.ī.d.l.ſi ob tur.⁊ ī.d.§.ſi ob maleficiū. ¶Si ob maleficium.Adde quod bal.conſi. v.viij. vol.facit tres caſus aliquando dicit ipſe q̄ p̄mit/titur alicui ne delinquat: vel vt delinquat aut vt delictum remuneretur. primo caſu valet p̄miſ/ſio:ſed ob.except.quia cauſa non eſt turpis: ſed recipiēs turpiter facit:quia a delinquendo debe/ret abſtinere gratis.vt.d.§.ſi ob maleficium. Se/cundo caſu p̄miſſio eſt nulla ipſo iure quia ten dit ad crimen.⁊ ea que ad turpem cauſam refe/rantur non poſſunt ad effectum perduci. Tertio caſu delictorū turpis ⁊ feda remuneratio eſt tri/plex. Teſtando:p̄mittendo:tradendo.teſtando. etiam non capaces non poſſunt vt in aut. quib. mo.na. §.fi.col.vij. et de probatio. ⁊ vide Joan. andr.in additioni.ad Specu.in titu.de eſtimato/ria.§.ſ.verſicu.ſi vero def.⁊ de p̄oba. qui teſtiñ. ⁊ de leg.iij.cū q̄s decedēs.§.titia.C.de nat.lib.l. ſ.ſz teſtando incapaces perſonas videt q̄ poſſit fieri vt.l.affec.ſ.de do.fallit in militibus qui de/bent honeſtate fulgere.vt.ſ.de teſta.mili.l.miles ita.§.mulier. vel dici poteſt q̄ ex affec. loquitur in turpitudine dānata vt auc.licet.de natu. lib.nā licet ſit turpe habere cōcubinā tamē legari ⁊ do nari poteſt vſq̄ ad legitimum modum: vt de le/ga.iij. Item legaro.§.parui. ſecus in turpitudine damnata qui permittitur per legem.vt nota.inſti/tuta ad officianum ⁊ nouiſſime.⁊ in.l.ſi qua illu/ſtris.⁊ in capi.claudius de his quib⁹ vt indignis. p̄mittendo etiam nemo obligatur.vt dicta.l.ſi plagij.⁊ ibi no.⁊ dicit eſſeverū intellectū illius.l. dū dicit vel facit cauſa. Tradendo etiam non obli gatur de executionibus tamen tranſit dominium vt.ſ.de condi.ob tur.cauſam.l.ſi vſufructu. vſu. quemadmodum caueat. Et ex his verbis p̄ſtā/tiſſimi Bal.in dicto cōſilio credo q̄ melius ha/beas materiā hui⁹ legis quā per nouiſſimos.⁊ an

r quando a valeat p̄/missio in/dēnitatis poelicto. vide bal. consi.clij. ij.lib. 1

And.Po mate.

a Si vero non exprimetur. ex ista doc.r sol.habes notare limitationē ad.l. si ex plagijs.vt p̄cedat q̄ stipulatio continens turpē cāz 1 sit nulla ipso iure 2 vt hic. et ibi p bar. q̄ries tur 3 pis cau. ē exp̄ssa i sti pulatiōe. 4 sec? ꝟo si nō exprimatur ob 5 turpē tm̄ cām fit q̄ 6 tunc exceptio nōāt ē nulla ipso iure. sz viō barb. i psi. qō ē insertū in psilijs alexā.ps.suo lij.in. iiij. co.vo.iiij.

And.Po mate.

b Ad euidentiā. vt 1 promittit oīa legata. idē qñ diceret̄ p mittit oēs res q̄ fūt i tali villa ita Alex. psi.clxxx/vj.col. fi. vol. iij. in plagij. Si ꝟo nō exprimit̄ cā tur b pis: sz in veritate obturpē cām fit: tūc valet: sed obst. exceptio. vt.d.l. pe. de condi.ob tur.cau. facit qō dicimus in suā: aut est expressus error aut nō.r videt̄ probari hec distinctio. C. de condi.ob tur.cau.l.j.

Quero q̄ predicta vera qñ est turpitudo ex parte p̄missoris et ex parte stipulatoris. Sz q̄d si ex parte p̄missoris tantū: vt scholaris q̄ 2 p̄mittit meretrici: valet ne ista stipulatio. glo. tenet qō est nulla ipso iure in.l.iij. §. sed qō meretrici. §. de cōdi.ob tur.cau. Jac. de are. tenet cōtrariū hic.r vide Ey. in.l.ij. C. de condi.ob tur.cau. vt ibi.r dixi. §. de dona. l. affectionis.

Item tradi.

Oppo. j. eo. l. in commentionalib?. sol. vt ibi dicā.

Stipulatio qñ dicat̄ cōcipi generaliter r quādo vniuersaliter.

Quando plures res deducūtur in stipulatione an dicatur vna vel plures stipulationes.

Stipulatio alternatiua q̄ dicitur vna quantuz ad solutionē due quo ad res in ea deductas.

Effectus resultātes qō sit vna stipulatio vl q̄ sint plures qñ plures res deducūtur in stipulatione.

Stipulatio qñ est vna vtrū stipulator agere possit ad partem.

Agens ad quinquaginta r probās de centum an obtineat q̄ sic.

Verba libelli quādo proprie sumi non possunt impropriantur.

Cire debem?.

Jsta est subtilis lex. Tot sunt stipulationes quot 3 sunt res vel summe spāliter designate. sed si res vniuersaliter vel gñaliter designet̄: stipulatio vna erit. h. d. Primo loquit̄ qñ res spāliter designat̄. Scōo ponitur illatio ex p̄cedentib?. Tertio qñ res designat̄ vniuersaliter vel gñaliter. scōa ibi: secū dū qō. tertia ibi: q̄uis aūt. C Et 4 ad intellectū hui? illationis dic qō isto tpe si aliq̄d adijciebat̄ in scōa stipulatiōe fiebat nouatio. sec? si nō adijciebat̄. vt.l.q̄ vsumfructū. j. eo. vnde si debebas mihi.c. r stipulor cc. p̄sumebat̄ nouatio. Sed quid si stipulor p̄mo.c.r postea.c. vel stichū r.c. certe nō fieret nouatio: qz scōa stipulatio nō ptinet plusq̄ p̄ma.r illud qō est plus est in alia stipulatiōe p se:r hoc vult dicere hic ver. scōm q̄ rc. Jtē ad euidētiā b scōe partis: dic q̄ stipulatio dicit̄ concipi vniuersaliter qñ ꝓmittitur aliquid sub noīe collectiuo: vt ꝓmittis accetū pecunie familiā quadrigā r similia. gñal'r ꝟo qñ appomit̄ signū vniuersale r ꝓmittis oīa legata mihi relicta, vel oēs seruos tuos: talis differētia inter vniuersalē r generalē colligit̄ ex glo. j. magna posita. §. de edē. l. j. Oppo. q̄ vna sit stipulatio vt.l.si heredi plures. §. de odi.inst. vbi loco vnius iudicat̄ nō loco pluriū. Breuiter ista est veritas qñq̄ plures res copulant̄ respective ad vnū effectū: r tūc habent̄ locovni?: qz vtrūq̄ oz existere vt.l.si heredi plures. de cōdi. insti. qñq̄ plures res copulant̄ r simpl'r r nō respective: sz q̄libet dispositiue p se: vt hic plēs res copulant̄ q̄libet respectu suipsius qz q̄libet oz solui: et tunc censent̄ plures vt hic est. r ita pōt intelligi. l. falsa. in fi. §. de cōdi. r demon. Op. de. l. si duos. §. de cōtrahē. emp. modo intelligis tu istā l. nos loquimur in stipulatione q̄ habet vnū respectū vt mihi querat̄ stipulatio ibi loquit̄ in cōtractu emp. r ven. vbi hincinde queritur actio. r tūc loco vnius cōtractus venditionis habetur: cū ibi due res respectu vnius pretij nominētur: ideo cēsentur vnū vt ibi. sed hic nominate fuerūt res non respective ad aliud. Possumus dicere etiā aut vis cōsiderare vnū contractum ex vtraq̄ parte. r tūc est vnus. sed cōsiderando qualibet obligatio nē p se: r tūc ex parte eius qui duo promisit due sunt obligationes. ex parte eius qui debet pretiū vna est obligatio: vnde si tractem? de aliquo effectu cōi vt de resolutione cōtractus qz resolutio fit ex vtraq̄ parte vt. j. de acce. l. fi. cū si. iudicat̄ vnus ℈ctus vt.d.l.si duos. r de in diē adiec. l. cum duo r de edil. edic. l. cū eiusdē. Iz si tractamus de aliquo effectu separato vt de modo agēdi ille qui emit petet quodlibet p se quasi due sint emptiones. vt.l.r si vno. §. de act. emp. ille q̄ petit p̄tiū: petit q̄si vna sit vēditio. r b colligit̄ ex effectibus quos. j. dicā. Op. de leg. j. l. si ex toto. §. fi. Solu. pcor. ibi fuerūt noīa numeralia: q̄ vnū corpus demonstrāt: hic fuerūt corpora singulariter demonstrata r noiata. Quero † q̄d fit alternatiue: an sit vna stipulatio vel plures. r glo. videtur dicere q̄ vna stipulatio. r vide eā q̄ incipit aliud si subdistinctiua. r. ll. quas alleg. videt̄ ꝓbare q̄ fit vna. sz l. plane. §. pe. §. de le. j. vī dicere q̄ due. idē in. l. si q̄s seruū. §. j. de leg. ij. gl. sol. in. l. si ex toto. §. fi. §. de le. j. q̄ sunt due. quo ad duas res i stipulationē deductas. vna q̄tū ad solutionē ita sol. Dy. b dic vt in. d. §. fi. Quero † cuius vtilitatis est illud: an sint due vel vna: i legatis est differētia manifesta quo ad agnitionē: quia qñ est vnū nō possum p parte agnoscere: r pro parte repudiare. sed quando sunt due sic vt. l. ij. iiij. r. v. §. de leg. ij. r. l. si ex toto. §. fi. §. de leg. j. in ℈ctibus est alius effectus multiplex: vn? est quo ad ℈ct? resolutionē. vt i redhibitoria r quāto mioris. qz ꝓpt vnū resoluit̄ ℈ct? in alio: si essent plures nō. vt. l. cū eiusdē. §. ō edil. edi. r dic vt ibi. Jtē q̄tū ad nouationē. vt b i tex. est ne ali? effect? ex gl. dic. qō vn? effect? est ex pte ꝓmissoris seu debitoris tam in ℈ctibus

in cōtractibus q̄ in vltimis voluntatibus: vcz qz 1 pōt soluere vnā rē alia nō soluēdo inuito creditore. vt. l. vlt. §. quib. mod. pig. vel hypo. sol. qō nō posset si esset vna obligatio. vt. l. tuto r. §. lucius. §. de vsuris. r in hoc cōcor. Ja. de are. r Pe. Sed secundū hunc effectū videtur casus contra. l. si q̄ ducēta. §. cū ita stipulatiōez. §. de re. dub. sed illō qō dicūt doct. intelligo verū in stipulatione vbi nō est adiecta pena: sed in stipulatione penali nō liberaretur vnū soluendo quin pena cōmittatur pro toto: vt. l. si is qui ducēta. §. cū ita stipulatiōnē. Et ratio est qñ copulantur aliqua duo. licet respectu obligationis principalis respiciāt diuersos effectus: tñ respectu obligationis penalis ille due conditiones sunt respectu vnius dispositionis penalis r tūc habetur loco vnius. r ideo vni? impletio nō facit cessare penā in totū: vt dictū est in. §. cato. Alius est effectus respectu stipulatoris in agēdo. r in mō agēdi: in agendo si stipulatio cōtinet plures res: r sic sunt plures stipulationes sine dubio pōt agi adynā: pro alia nō. ar. l. in cōmodato. §. duabus. §. cōmo. Sed quando † stipula 5
tio est vna vtrū stipulator possit agere ad partē: dic quod quandoq̄ stipulatio cōtinet vnum corpus integrale: vt vnam domū: r vnū vas: r tunc si volo agere ad partem durante toto non possum: dissolutione facta sic: vt. l. incōmodato. §. duabus ij. respon. r ibi gl. de condi. fur. l. si seruus. §. bo- 2
ue. Si vero stipulatio cōtinet aliquid nō integrale vt familiā vel omnes seruos: r tūc ad quēlibet agere possum. vt. l. si chorus. in prin. §. de leg. iij. Item est differentia in agēdi modo: r illud tenenti: quia ꝓmisisti stichum r pamphilum tunc quelibet res petitur tanq̄ promissa: quia sunt plures stipulationes. Sed quando est vna promissio: vt quia promisisti oēs seruos vel familiam tunc nō peto vnum tanq̄ promissum sed vt debitum ex causa stipulationis preambule. r vide glos. tuam que hoc dicit r est valde not. r tene menti ista verba. r per hoc habes intellectum. l. r si vno. §. de actio. empti. vbi est text. not. ad hoc. Et per hoc faciūt aduocati peto. cc. de summa. ccccc. que promisit r bene faciūt: qz nō peto tanq̄ promissa sed
6 tanq̄ debita ex causa dicte ꝓmissionis. Reuoco †
a in dubium? petij. l. tanq̄ mihi ꝓmissa: probaui. c. mihi ꝓmissa: an debeat sequi condēnatio r videt̄ q̄ non. vt hic per istā. l. sz credo q̄ Iz male formetur libellus tamen sustinetur?. qz est promissus. vt. l. si chorus. §. de le. iij. r qñ verba nō possunt sumi in libello ꝓprie sumuntur impropriē. vt. l. sz si possessori. §. itē si inuenero. §. de iureiur. l. si q̄s intentione. §. de iudi. j. e. l. inter stipulantem. §. sticho. cū igitur in libello dico peto quinquagin- 3
ta que mihi promisisti exponatur ꝓmisisti. sez sub generalitate. c. vt. §. l. j. §. si stipulāti. Jtē est alius effectus quantum ad sententiā. vt. l. quid tñ. r. l. qualē. §. de arbi. r. l. etiam. §. de mino. quia dev na re poterit valere. de alia non.

1 Quod meum est possum stipulari mihi tradi non mihi dari.

2 Dari et tradi an equipolleant.

3 Condictio furtiua tollitur morte.

Si a iure.

Quod † meum est possum stipulari mihi tradi non mihi dari. h. d. sm cōmunem opi. Aelaliter. Quod meū est possum stipulari mihi dari causa furtiua al's secus. hoc dicit.

Quero que est ratio differentie inter primū casuz r secundū. r istud est difficile b?car. r doct. solēt cōmuniter intelligere p?out iacet litera q̄ in primo stipulo: tradi. i scōo dari q̄ nō possum. l. ꝓprias. C. de leg. r sic intelligit Dy. sz nonvidet̄ bene dictū: qz possum agere ō furē in sui odiū: vt mihi det: vt insti, de a
ec. §. sic itaq̄. r. l. fi. §. vsufr. quēad. ca. inſfi. r ideo dictū est q̄ nemo cō dicit rē suā preterq̄ a fure: cū cōditiones ad dādū. quasi dicat a fure possum cōdicere r petere q̄ mihi det: r ideo Pe. dicit aliter qō in prima stipulatiōe est causa expressa. ff. urti. i scōa stipulatiōe nō ē cā exp̄ssa ꝓpter quā dari debet et bene dicit Pet. Oppo. nō referr. q̄d ex equipollētib? fiat. vt. l. iij. C. ō isti. r substi. r. l. mulier. i p?ici. §. ad treb.
Dy. sol. † q̄ hec nō sūt eq̄pollētia. 2
s. dari r tradi. Z u dic sz Pet. q̄ nō sunt eq̄pollētia ꝓpter expressionē cause r opi. Pe. mihi placet. tñ puto q̄ nō debeam? nos restrigere ad ꝓdictionē furtiuā. idē ergo si ex illa causa debet restitui: et tu promitis mihi qō tali causa debes dare qz itelligeret̄ id est tradere sm causam ꝓcambulā. vt. l. si stipulat?. §. de vsuris. Dicitur hic q̄ si postea sine mora decesserit nō teneri furē condictione. Quero de qua condictione loquatur. due sunt responsiones. in glos. vna quod loquitur ō condictione furtiua: alia quod de certi condictione. sz primam legit̄ duobus modis. primo q̄ stipulatio fuit interposita non animo nouandi: tunc si viuit potest cōdici: si mortuus est secus. sed ex stipulatu ageret ita dicit glo. Hec lect. potest ꝓcedere si ponas fuisse seruū p̄sentē tempore huius stipulationis. et sic fuit purgata mora cōtracta per furtum † vnde per mortem tollit̄ condictio furtiua. vt. l. qui decem. §. idez responsum. j. de sol. et dicam. j. eo. l. eū qui ita. §. fina. al's etiam re perempta duraret cōdictio furtiua. l. j. C. quod metus causa. r. C. de furt. l. si abducta. in eo vero quod dicit glo. q̄ ex stipulatu ageret̄ nō video quid velit dicere: nam interitu libe ratur: nisi intercedat noua mora. vt

versi. posfumus dicere. vide aret. con. lxxix.

Reuoco in dubiū. adde ang. idē tenentez consil. mihi ccxxiij. inci. vifo libello. vbi forma liter alle. hūc ver. r eādē opi. tz in. l. q̄ dā estimauerūt. §. si cer. pet. lz hic vt refert alex. aliter loquatur et p concordia: vide b per eū cui inquantuz dicit qō si peto centū et probo. ō. l. an debeā obtinere i. l. quod sibi videt̄ declarandus vt ipse declarat in p̄cedenti. qz adō quod Bal. cōsi. ccxx. iiij. lib. r psil. ccxx. indistincte re net q̄ debeat obtinere in. l. alle. l. qui dā estimauerunt.

a ☞ And. Poma. ¶ Sciendū. ⁊ no. ſm Ang. quod ſi per inſtrumentum guarēti gie peratur executio cōtra fideiuſſorē ⁊ obiciatur vt oſtendatur debitū ſuper principali non mereē executionem quod limita niſi in fideiuſſione eſſet facta mētio de debito ſic dicas de inſtrumento ꝓſeruationis indēnitatis.

¶ Sciendū. adde ꝓmo inquātū alex. tāgit an notarius poſſit rogari vt faciat inſtrumentū contra ſe. qđ Bald. cōſi. cccxxxij. ij. li. tenet q̄ ſic allegando Bar. in. l. ij. de ſtip. ſer. ⁊ ibi ponit an notarius ꝓ sumaē rogatus ⁊an ſi in inſtrumento reꝓeriaē verbū ꝓmiſit vl fideiuſſit itelligatur ꝓ ſtip. ⁊ q̄ notari? poſſit ꝓficere inſtm cōtra ſe tenuit. e. l. ipſe bal. cōſi. xliij. ⁊ inquātū Alexā. tangit an pater poſſit eſſe rogatus de contractu filij. Adde bal. cōſi. cclxij. ij. lib. ⁊ quando notari? eſt affinitate cōiunct? ꝫhētibus an poſſit cōficere inter ipſos inſtrumenta. vide eundē bal. cōſi. lxj. ij. lib. Et an notari? cui commiſſa eſt examinatio teſtiū poſſit eoꝝ dicta ſcribere vide eūdē Bald. in vj. colū. conſi. cxlvij. eo. lib. ij. ⁊ inquātū Alex. dicit q̄ ſi teſtes deponūt de empt. rei ſed de pretio dicunt nō recordari q̄ tamen emptio ꝓbatur adde q̄ Roma. cōſi. xcj. dicit q̄ a nemine hic tactū inuenit niſi a Bald. in. l. j. C. de reb. alie. non alie. ⁊ q̄ illius autoritati acquieſcit.

b ☞ Andreas. Pomate. ¶ Obligationis iam facte. intellige autem neceſſe fieri mentionem obligationis iā facte vel fiende iā ⁊ quātitate certa expreſſa. vt declarat alex. hic ⁊ clarius aret. in. q. an petiē executio inſtrumēti cōtra fideiuſſorē ⁊c.

1 l. ſi ex legati cauſa. ſ. eo. ¶ Secūdo modo legiē in ſtipulatione aio nō 8
uādi interpoſita. ⁊ in iſta dicit gl. ⁊ bene q̄ nō pōt ꝓcedere: q̄ cōdictio furtiua tolliē: ſiue viuo ſiue mortuo ſeruonō habita diſtinctiōe ſit ꝓſens an abſens vt. l. parui. ſ. de ꝓdi. furtiua. Uñ legiē alio mō q̄ ſtipulatio 9
fuit interpoſita aio nouādi ⁊ qđ hic dr: tollitē cōditio. ſ. certi. ⁊ hāc tenet Dy. Pet. ⁊ Oldr. ſz hoc nō videē verū q̄ cū in hac ſtipl'one veniat rē reſtitui nō hz locū certi cōdictio. vt no. in. l. certi ꝓdictio. in ꝑn. ſ. ſi cert. pet. vnde dic tolliē cōdictio: id eſt ꝓſonalis actio q̄ eſt actio ex ſtipulatu: vel tene primā ⁊ dic q̄ euaneſcit 13
cōdictio ꝓpter ſtipulationē ſecuta morte etiā euaneſcit ſtipulatio. Uel ſi vis ſuſtinere q̄ loquatur de certi cōdictione dic q̄ eſt verum in odiū furis cōtra quem oīs condictio de 15
generat: vt inſt. de actio. ſ. ſic ita q̄z. ⁊. ſ. dixi ſm Pet.

1 ☞ Solēnitas intrinſeca ꝓſumiē. 17
2 Solennitas intrinſeca que: ⁊ que extrinſeca.
3 Solēnitas narrata ī inſtro que tpe cōfecti inſtri potuit interueniri ꝓſumitur qđ interuenerit.
4 Uerba enūtiatiua alicui? ſolēnitatis iter partes, ꝓbant illā ſolēnitatē ſi partes ei renūtiare poterant. 16
5 Solēnitas quando ꝓſumatur.
6 Teſtis deponēs ꝓ vba iurisvtputa quod titius ſtipulauit non ꝓbat. Adde circa hoc ⁊ vide Alex. i ꝓſi. ⁊. ſe tenuit. e. l. ipſe bal. cōſi. xliij. ⁊ inquātū Alexā. tangit an pater poſſit eſſe rogatus de contractu filij. Adde bal. cōſi. cclxij. ij. lib. ⁊ quando notari? eſt affinitate cōiunct? ꝫhētibus an poſſit cōficere inter ipſos inſtrumenta. vide eundē bal. cōſi. lxj. ij. lib. Et an notari? cui commiſſa eſt examinatio teſtiū poſſit eoꝝ dicta ſcribere vide eūdē Bald. in vj. colū. conſi. cxlvij. eo. lib. ij. ⁊ inquātū Alex. dicit b
q̄ ſi teſtes deponūt de empt. rei ſed de pretio dicunt nō recordari q̄ tamen emptio ꝓbatur adde q̄ Roma. cōſi. xcj. dicit q̄ a nemine hic tactū inuenit niſi a Bald. in. l. j. C. de reb. alie. non alie. ⁊ q̄ illius autoritati acquieſcit.

b ☞ Andreas. Pomate. ¶ Obligationis iam facte. intellige autem neceſſe fieri mentionem obligationis iā facte vel fiende iā ⁊ quātitate certa expreſſa. vt declarat alex. hic ⁊ clarius aret. in. q. an petiē executio inſtrumēti cōtra fideiuſſorē ⁊c.

col. ſi. verſi. j. aut cōſideram? in. ij. vol.
Ratio differētie inter teſtes ⁊ inſtra vt ꝓſumaē ſolēnitas quā natura verboꝝ non cōprehendit ſed eſt apta comprehendere.
Minor ⁊ mulier ſi reperitur qđ minor ſe obligauit ⁊ mulier fideiuſſit an ꝓſumatur quod minor iurauit ⁊ mulier velleiano renūtiauit. 8
Minor cōtrahens qui in cōtractu iurauit non venire cōtra ratione minoris etatis an ꝓſumatur renuntiaſſe beneficio reſtitutionis in integrum.
Iuramentū nō porrigiē ad id quod q̄s ignorat.
Cautela vt certificetur minor contrahēs de beneficio reſtitutionis in integrum.
Probatio an admittatur contra ꝓſumptionem iuris. 9
Probatio nō admittitur contra fictionem.
Teſtes in inſtrumento deſcripti ſi non dicitur rogati non ꝓſumuntur rogati. 10
Notarius ſi dicit rogatus ſcripſi vel publicaui p̄ſumitur rogatus. 11
Teſtes ꝓſumuntur rogati ſi notarius dicit talibus teſtibus adhibitis ⁊ vocatis. 12
An ꝓſumātur rogati ſi dicit adhibitis nec dicitur ad hoc.
Teſtis qui ſe ſubſcribit preſente teſtatore vel ꝫhentibus preſumitur rogatus. 14
Teſtis vel notarius ſi dicitur rogatus preſumitur a partibus. 15
Notarius licet nō dicat interfui tamē q̄ndo publicauit preſumitur preſentia. 16
Nuntio referente an preſumantur omnia ſolenniter acta.
Lis preſumitur conteſtata et proceſſus valet ſi in actis apparet tali die lis eſt conteſtata. 18
Uerbum promiſiſſe licet poſſit referri ad pactum nudum et ad ſtipulationem tamen intelligitur ꝓ modum magis ſolēnem.
Sententia preſumitur lecta iudice preſente ſi ī ea dicitur ſententialiter promulgata. 16

a Ciendum. a Solēnitas intrinſeca p̄ſumitur. hoc dicit. Simile inſtit. de inuti. ſtipu. ſ. ſi ſcriptum. ⁊ inſtit. de fideiuſ. ſ. fi. ¶ Oppo. ⁊ videtur quod nō valeat promiſſio. vt. ſ. de ꝓbā. cuz de indebito. in fin. So. gl. quod hic ſcripſit in inſtrumento debiti principalis: ſecus ſi alibi tene menti. ſed do. Dy. eam reꝓehendit per. l. ſtipulatus. ſ. adhiberi. j. de fideiuſ. quia poteſt recipi ante et poſt obligationem principalis vē ibi: ſed in alio inſtrumēto fideiuſſoris oporter quod fiat mētio? obligationis iaz facteb vel fiēde. ¶ Oppo. ⁊ videtur qđ ſolennitas non preſumatur: vt. ſ. de pub. l. que cūq̄. ſ. fi. Sol. ꝑn gloſſ. q̄ ibi non preſumitur. q̄ ibi loquitur de ſolēnitate extrinſeca: hic de intrinſeca. vt glo. clare dicit. et vide eam et tene menti verba huius ſol. ⁊ et eſt ſolēnitas intrinſeca que ſine platoꝝ verboꝝ natura nō pōt verificari. q̄ fideiuſſor nō pōt intelligi niſi cū ſtipulatiōe. vt. l. ſtipulationū alie. ſ. ſatis acceptio. ſ. eo. ¶ Sz ī contrario nō ꝓſumiē ſolennitas. ſ. tutoris autoritas: q̄ ſine ea pōt eſſe emptio et vēditio ⁊ ideo eſt ſolen nitas

lēnitas extrinſeca quā verboꝝ prolatio nō comprehendit. ¶ Opp. inſtitu. de inuti. ſtip. ſ. ſi ſcripa
8 tū. vbi ē verbum promiſiſſe q̄ pōt ſe referre ad nudā ꝓmiſſionē ⁊ ad ſtipulationē. vt. l. ſciendū. ſ. dictū. ſ. de edil. edic. ⁊ ſic natura vboꝝ platoꝝ b
de neceſſitate nō cōprehendit ſtipulationē tamē ꝓſumiē ſtipulatio. Sz ſolu. Dyn. q̄ illa eſt ſolennitas intrinſeca quā natura platoꝝ verboꝝ ꝓprehendit vel eſt apta ꝓprehendere: vt in vbo ꝓmiſiſſe. ⁊ ideo preſumiē. ¶ Cōtra hoc oppo. inſti. de emp. ⁊ ven. ſ. ꝓtiū. So. ibi loquiē de ſolennitate materiali: hic de ſolēnitate formali. et materialis forma eſt diffoꝛmis: q̄ ꝓtiū pōt eſſe multꝛiplex. ſed ſolēnitas formalis preſumiē: q̄ eſt vni e
foꝛmis: ⁊ tene menti. iſta verba tāgūtur ꝓ Ey. C. 6
3 eod. l. j. ¶ Sz oppo. ⁊ C. ō fid. inſtru. et iur. haſte fiſ. l. j. lib. x. ⁊ ibi glo. Solu. glo. ibi. intelligiē et p̄ſumiē ſolēnitas ſi de ea in inſtrumēto fit mētio. ⁊ debet i intelligi illa glo. qđ preſumiē qū tpe confecti inſtrumēti potuit illa ſolēnitas interceſſiſſe. vt iſti ō fideiuſ. ſ. fin. alias nō ꝓbaret p aut. ſi q̄s in aliquo documēto. C. de edē. et in tali ſolēnitate bene dicit illa glo. exemplū dicit in ſcriptura viſo inſtrumēto debiti habita fide qđ tale ē inſtū
b ꝓtiū ꝓrei facta ſubhaſtatione ⁊c. certe iſtud in f
ſtrumētū tuū ꝓbat qđ cōſtat de debito q̄ illud ē inſtū ꝓtiū: q̄ hoc tpe vēditionis potuit fieri: vnde talis ſolennitas preſumiē. ſz nō ꝓbat ſub haſtatione: q̄ ille nō potuerūt fieri illo tpe cū ō
buerit. xx. dieb? ſtare. vt. d. l. j. de iure haſt. fiſ. et
c ita intelligebat Jaco. but. illā glo. Sz ō hoc facit C. de ōtraben. ⁊ cōmit. ſtipul. l. optimā. vbi inter g
eaſdē perſonas ꝓbat etiā ea q̄ nō potuerūt tunc
4 interuenire. Sol. illā ⁊. l. intelligo qđ verba enū
tiatiua ꝓbant inter eaſdē ꝓſonas ſi illa vba eſſēt enūtiatiua ſolennitatis cui partes poſſunt renun
d tiare alias ſecus. exemplū fiſcus minor vel eccleſia vendit ⁊ ſi ōr in inſtrumēto vēditionis eccleſie ꝓcedētib? tractatib?. vel in inſtro vēditionis rei minoris fit mētio alicui? ſolennitatis q̄ nō potuit tūc interuenire: certe nō ꝓbat q̄ nō poſſet illi renūtiare vt. l. doli exceptio. ſ. diuerſum. j. ō noua. ⁊ qđ no. C. de in integ. reſti. l. de tut. alias eſſet a
e ꝓta via q̄ fraudarēē minoꝛes. ar. ſ. de trā ſac. l. cū hi. ſ. cum lis. facit qđ cōfeſſio tutoris nō; nocet pupillo vt. l. certū. ſ. ſz an et ipſos. ſ. de cōfeſ. ¶ Oppo. ⁊ videē q̄ ſolēnitas intrinſeca nō preſu
5 maē: vt. C. de vſu. l. j. Solu. ⁊ ibi fuerūt verba pla
ta a teſtib?: hic ab ipſis ꝫhentib? vel a notario eo f
rū mādato ſcripta ī libro rōnū ibidicā. ¶ At igiē g
9 ⁊ tibi liqueat an ſolēnitas preſumaē diſtīgue aut q̄ris de ſolēnitate extrinſeca aut itrīſeca. Si de extrīſeca: ⁊ tūc aut de ea nō fit mētio in inſtro. ⁊ nō ꝓſumiē vt. l. q̄cūq̄. ſ. fi. de publica. aut de ea fit mētio. ⁊ tūc aut poſſibile eſt eā ſolennitatē iterueniſſe tpe cōfecti iſtrumēti ⁊ ſtatur iſtrumēto. vt inſt. de fideiuſ. ſ. fi. ita debet intelligi. l. j. cū ſua gloſſ. C. de fide inſtru. ⁊ iure haſ. fiſ. Aut nō fuit poſſibile iterueniſſe tūc cū iſtrumētū cōficiē tūc aut q̄ris inter eaſdē perſonas et preſumiē vt. l. optimā. C. de cōtrahē. ⁊ cōmit. ſtip. ſi talis eſt ſolēnitas cui partes poſſint renūtiare alꝛs ſecus vt dixi.

a ¶ Verbū ꝓmiſiſſe. Adde bal. cōſi. cccxviij. j. lib. vbi dicit ſi reperiaē ſcriptū mitto ꝓ tritio dz intelligi de promiſſione efficaci ⁊ conſi. cccl xxvij. iij. lib. in fine.

b ☞ Andre. Poma. ¶ Juſtū pretius. viō plēne. Jo. de imo. in c. pe. ō ēp. et ven. et ibi dixi.

Aut iter alias et tūc nō preſumiē vt in aut. ſi q̄s in aliquo. C. de edē. Aut q̄ris de ſolēnitate intrinſeca: ⁊ tūc aut queris de ſolennitate materiali ⁊ nō ꝓſumiē. vt inſti. ō emp. ⁊ ven. ſ. ꝓtiū. aut ō ſolennitate foc
malī et ꝓſumiē ꝓ inſtrumētoꝝ vt hic: ⁊ inſti. de fideiuſ. ſ. fi. ij. rū. ſi pere teſtes: dic vt. j. dicam. aut de ea + q̄ natura verborum prolatorum non comprehendit: ſed eſt apta ꝓprehēdere: ⁊ tunc aut in teſtib? ⁊ nō preſumiē niſi probeē. vt. l. j. C. de vſur. ⁊ ibi no. aut in inſtrumento et p̄ſumitur: vt inſti. de inuti. ſtip. ſ. ſi ita ſcriptū. ⁊. l. iuriſgen. ſ. qđ vere. ſ. ō pa. cōiūcta. l. ſciendū. ſ. edictū. ſ. ō edil. edict. Sz q̄ eſt ratio differen
riē iter inſtrumentū et teſtes. dicūt q̄dā: q̄ notarij ſunt periti quod nō placet: q̄ hic nō poniē qđ notari? d
ſcripſerit: ſz qđ pars. Preterea ſi poneres teſtes peritos eſſet eadez rō q̄ in notario. qđ q̄dā dicunt: vt refert Ey. in. d. l. j. C. de vſur. ſed putoz qđ ſit iſta: q̄ teſtis dz teſtificari de eo qđ ſenſu percipit. vt. l.

¶ Alias ſecus. vide Bart. in l. q̄ ſi foꝛte. j. ō caſt. pe. Pau. ō caſt. ꝓ filio ſuo. xcv. i ci. In x̄pi noie amen ſup his ⁊c. ī. iiij. col. do. alex. cōſi. xliij. in vol. iiij. Oldra. conſi. cxxvj. inci. quidā eps in. iiij. col. bal. ⁊ moder. in. d. l. donatio. C. de colla. ⁊ aret. in c. fin. de ꝓba. poſt bald. vbi limitat iſtam cōcluſionem ⁊ vide ad hoc bar. ꝓ. viij. colo. xvij. et ſeq. vol. ij. et aret. in. c. j. de iud. in. ij. notabili ⁊ Jmo. conſi. lxxxv. colū. ij. ⁊. lxxij. in vlt. col. in vlti. dubio.

e ☞ Andre. Poma. ¶ Reſpōſio. ſi p. Bal. dicit quā do teſtis deponit qualiter titius ꝓmiſit ſcio non concludit ſtipulationem: ſecus ſi dicat quod contenta in capitulo ſunt vera ⁊ capitulum primum dicte de ſtipulatione. c. ſi quando de reſcriptis. c. cum cauſam de teſti.

¶ Differentie. Adde Paul. de caſt. ꝓ ſi. lxxxj.

f ☞ Andre. Poma. ¶ Sed puto q̄ ratio differen
g tie. Bart. hic eſt communis vt refert abilus Aretinus in. ſ. ſi ſcriptum inſtituta. eodem. licet a Roma. impugnetur et varij varia ſenſerunt et etiam ipſa differentia vt inquit hic Nicolaus et puteus maior et domi. Alexander. quam tamen limita vt per Are. niſi teſtis deponeret quod talis promiſit tali interrogāti ⁊ incontinenti quod in ſtipulatione requiritur. l. ij. ſ. patris. ſ. e. vt declarat b
areti. per gloſ. in. l. ſi vnus. ſ. pactus ne peteret. glo. in verbo. in opponendo circa medium. ſ. de pact. quam approbat ibi Bald. Ange. Paul. de caſt. ⁊ do. Alexā. licet ⁊ Areti. reꝓbet eam hic ꝓ

l.iurisgen.§.q fere.ſ.de pac.et tamen non recedas ab iſta opinione.q etiã reçrat q dicit incõtinẽti qz nõ obſtat.§.qõ fere.qz loquit in ſcriptura vt ibi glo.dicit ⁊ Bart.in ſua diſtinctione hic ſeq̃tur ipſemet areti.ſibi contrarius in .l. reos.§. fi.ff.de

quitestamẽto.§.fi.ſ.de teſta.et.C. de teſti.l.teſtiũ.et not.q Imo. extra de teſti.c.cauſã. Sed fideiube- 9
re et ſtipulari eſt nomen iuris :nec percipitur ſenſu.ſed magis intellectu.debet ergo deponere q talis promiſit tali interroganti et hoc ẽ factũ ex quo reſultat ius:ſcilz ſtipulatio.idem in fideiuſſore:ſed pars põt ſcribere ſe fideiuſſiſſe vel mandare notario quod ſcribat ⁊ teſtaꝫ
7 contra ſe. ¶Iuxta † predicta ḡro reperiꝫ minorẽ.xxv.an.ſe obligaſſe an preſumaꝫ iuraſſe:et mulieres fideiuſſiſſe an p̃ſumatur velleiano renuntiaſſe:⁊ dicit gloſſ.hic q non
10 preſumitur illud ſcire per quod aliquis videaꝫ renũtiare velleiano: qz ẽ ſolẽnitas extrinſeca.⁊ viõ gl.
a ⁊ tene mẽti.Et illud facit a † ad illõ
8 qõ cõſuluit Dyn.minor iurauit nõ venire ꝫ ratione minoris etatis an videaꝫ renũtiaſſe beneficio reſti.in inte.⁊ videꝫ qõ nõ cũ nõ preſumiꝫ ſcire vt hic.et idẽ cõſuluit Dy . qz c
si non preſumiꝫ ſcire.ergo non renũtiat vt.l.mater.de inoffi.teſt . et ſic iuramẽtũ nõ porrigiꝫ ad id qõ quis ignorat vt.l.fi. C.ꝺ nõ nume. pec.⁊.ſ.q ſatisfd.cogan.l.fi. ad mu ni.l.fi.i prin.⁊ Ey.ꝺ tãgit i.l.ij.C.
b de reſci.vẽd.Cõtrarũ ꝓſuluꝺ qz ad hoc vt q̃s p̃iudicet ſibi p iuramẽtũ nõ reqriꝫ qõ ſciat illõ:ſz ſufficit iurare ſup facto.vt.l.ſi duo.§.idẽ iuli.ſ.ꝺ iureiur.⁊.l.duobꝰ. §.ſi q̃s in
11 rauerit.e.titu.ita hic ſufficit qõ in
c rer nõ venire ꝫ rõne minoris etatis vel alia:et q̃dã docto.iuris canonici ꝓcꝛdauerũt mecũ tuti⁹ tñ tamen non requiritur ſi dictum beneficium imploraui. hanc etiaꝫ opinionem vltra concordã. alleg.per do. Alexãdarũ.tenet Baldus in.l.j. in fi.appa.C.de reb.credi.licet videatur loqui aliquantulum.in diuerſis terminis et Barto.vt hic refert conſulendo ĩ conſi. ſuo ix.⁊ Pau. de caſtr.in conſi. ſuo vij.⁊.ꝺ .a lexã.in ꝓ ſi.ſuo.xj.ĩ ij.vol.⁊ cõ ſi.ſuo. iiij. in.vj . col. in.j.vol.⁊ premittaꝫ tur in practica vt at teſtatur vter q̃ imo. hic ⁊ dicit Ang.in.l. ij.C.ꝺ reſcin.ven. q̃ cõſuetum ſeruari et vide alex. cõ.ſ.xxvij. col.ij . ad fiñ vol.j. ⁊ vide cor ſet).⁊ ipſũ in rub .eꝛ ꝺ iureiu . col. xj .in xiij.ſpeculi iuramento et fede.con ſi.cxcix .et barb.xxv. co.ix. volu.j.⁊.liij. col.maxi

ne.vij.vol.ij.⁊ nõ ab re alex.conſi.cij.vol.v.

b ¶Conſului. Adde qõ Baldus cõſilio quarto.primo libro. in fine tenet quod neceſſaria ſit certioratio non obſtante iuramento.et ibi allegat nota hic.et conſilio cccxc.ſecundo libro. idez tenet allega.Dynus et Joan.and.⁊ not. per Eynũ de minoribus.lege ſi index.circumuento. idem tenet conſilio.cxxxiij.iij.libro.⁊ eodem vol.conſi.ix.iij. col.et conſi.xl.v.lib.

c ¶Teſtes rogati. Adde quod non preſumãtur rogati tenuit Bal.alle.ꝓſi.cccxcviij.iij libro.

ar Andre.Pom. ¶Et iſtud facit.no . ibi q minor iurans non venire contra contractum per ſe celebratum quod licet non ſit dictum in inſtrumento conuentionis quod eſt certioratus de beneficio reſtitutionis in integrum ſibi competenti . q

d ¶Quero. Adde quod notarius preſumitur rogatus. Bal.conſilio xxij.j.libro.vbi dicit.Jo .quod male dicunt tenentes contrarium.⁊ conſilio proxime alle.et Angelus conſilio ccvj.vt refert Ale

de inſtru. edi.§.j.ver.⁊ no.nihil alleg.facit. C.de iure delibe.l.fi.§.ſin autẽ dubiꝰ.ſz ibi nõ fuit adhibitꝰ ad publicandũ ſed ad ſcribendũ loco alteriꝰ.vnde credo q notarius intelligitur rogatus ſi dicat publicaui:ſz deſijt rogatꝰ.vt in auꝯ.de tabel.§.nos autẽ cũ glo.Jn teſte nõ p̃ſumiꝫ. vt.l.q̃ cumq; in fi.de pub.Et quare ſecus in notario:qz ſi notarius dixit publicaui videꝫ rogatus cũ non poſſit conficere publicũ inſtrumẽtũ niſi rogeꝫ. ⁊ ſic eſt ſolẽnitas intrinſeca. ⁊ p hoc induco extra de p̃ben.c.ſi motu ꝓprio.li.vj.p hoc facit. C. de rap.vir.l.j.ante fi. vbi mulier ſz volẽs p̃ſumitur ſubducta ab alio.⁊ ſic notarius rogatus. ⁊ hoc ſi dixit publicaui.ſed q̃d ſi dixit rogatꝰ ſcripſi.nec dixit publicaui:credo qõ ſufficiat quia nihil eſt aliud publicare niſi rogatus ſcribere: ſicut ſi contineꝫ in inſtro me tibi interrogãti rñdiſſe factis exprimiꝫ ſtipulatio.vt.ſ.e.l.j.§.j.⁊.ſ.ti.j.l.obligamur.§.verbis.Sz q̃d ſi dixit ego talis notariꝰ ſcripſi nec dixit rogatus nec publicaui.dic quod ſi hoc reperiꝫ in quaternis rogationũ vel inſtrorũ:tamẽ ꝫz alia oĩa ſigna notarij videꝫ publicũ: alias ſecus.vt no. C.de fi.inſtru.auꝯ.ad hec. cum
12 glo.ſua ⁊ in cor.vnde ſumiꝫ. Quid ſi dixit † talibus teſtibus adhibitis ⁊ vocatis ad hoc an ſufficiat.credo qõ ſic.iſtud eñ eſt rogare:⁊ ad hoc admittere ſeu intereſſe ita quod nõ ſunt fortuiti vel tranſeuntes.vt. C. de teſt.auꝯ.rogati.ſ. de repu. 1
l.nullũ.de teſt.l.heredes.§.in teſtamẽtis. vbi eſt
13 expreſſum hoc. ¶Quid ſi dicit † adhibitis:nec dicit ad hoc an ſufficiat:certe ſi p̃bareꝫ qõ nõ eẽnt adhibiti ad hoc nõ ſufficeret:vt dicto.§.in teſtamentis.⁊ ibi dixi:alias p̃ſumo ad hoc adhibitos. vt.j.vi bono.rap.l.ij.§. homines. ex eo eñ qõ hoc faceret ad hocvideñ adhibiti.facit.ſ.ad macedo
14 nia.l.ſed iulianus.§. pinde. ¶Quid ſi teſtis † ſubſcribit ſe preſente teſtatore:vel contrahentibus: nec dicit ſe rogatũ vel adhibitũ ad teſtificandũ puto q preſumaꝫ rogatus: vt.l. q̃ patitur ſupra mãda.⁊ qz apparet qõ nõ ſunt fortuiti vel tranſeuntes.⁊ videꝫ tex.ſ.de teſta.l. domitiꝰ.ibi enim
15 ſolũ ad ſcribendũ fuit rogatus. ¶Quid ſi † dicitur notarius vel teſtis rogatus nec dicit a quo ſatis credo qõ intelligatur a partibus vel a par 1
te ad cuius petitionẽ fit: vt infra eodẽ.l. ſtipulatio iſta.§.ſi q̃s ita. cũ ſimilibus. ¶Quid ſi notarius † nõ dixit interfuit:ex eo qõ publicauit preſumitur p̃ſentia.ar.cius qõ no. C.eo.l.j. ¶Que
17 ro † quid in relatione nũtijª an p̃ſumaꝫ oĩa ſoleniter acta.reſpondeo aut nũtius refert ex commiſſione ſibi ſibi facta a parte ſeu partibus.⁊ idẽ q in notario ſcribẽte ex mãdato ptis idẽ puto ſi ipſa pars aliq̃d ꝓfiteꝫ: aut refert ex commiſſione iudicis ⁊ tũc idem quod.ſ.dixi in teſte. ¶Pro
18 cedo † vlteriusᵇ reperitur in actis tali die lis cõ
b teſt.eſt non dicitur plus.Spec.tangit in ſpec. de lit.cõteſt.§.ij.ver. q̃dã aũt ſunt.⁊ tenet q nõ p̃baꝫ litis ꝓteſtat.nec aliquid aliud dicit.Jn contrariũ videꝫ per ea que dicta ſunt coniuncta.l. rem non nouã.§.patroni. C.de iudi.⁊ ſi quis vellet ſpe.excuſare poſſet.qz hec eſt ſtipulatio vnifozmis: ſed litis.cõte.poteſt fieri per negationem ⁊ confeſſio

xan.ſed conſilio.ccxx . ergo inueni quod expreſſe tenet contrarium: vbi alleg.Specu.⁊ Jmoc.⁊ dicit falſam opiñ . contrariam et in fiñ. ſentit quod etiam ad pias cauſas debet eſſe rogatus.

a ¶In relatione nem ⁊ ſic non preſumeretur: credo quod proceſſus valeret : quicquid dicat Spe.primo per vnaz rationẽ vbi verbũ.p̃miſiſſe poteſt ſe referre ad pactũ nudũ ⁊ ſtipl'onẽ.l.ſi telligit p modũ magis ſolẽnẽ:vt iſti.de'inuti.ſti.§.ſi ita ſcriptũ:⁊ ſic in li.ꝓteſt. ꝓut repiꝫ cõfeſſatũ vel negatũ p̃ſumiꝫ lit.cõteſt.ſic interceſſiſſe. Preterea q̃d refert ſiue p ꝓfeſſionẽ vel p negationẽ fuerit facta lit . cõteſt. cũ lis cõteſtata eſt.ar.l.gallus. §.ſi ei⁹.circa fi.§.ſ.de lib.⁊ poſthu.⁊.l. qõ ſi dubite.de acq̃.her.vbi videꝫ caſus.teneo qõ ꝓceſſus vz. ¶Quid ſi
19 in ſentẽtia † ꝓtineꝫ ſñaliter ꝓmulgata:nec dicit lecta:nec iudice ſedẽte. ſatis credo q p̃ſumaꝫ lecta iudice ſedẽte:qz natura huiꝰ vbi ſñalr nõ põt alr vificari.vt.l.fi.C.ꝺ ſenex pi.reci.⁊ ſic ẽ ſolẽnitas ĩtrinſeca. ☞ Stipulatio vt valeat quod tps inſpiciatur.

Jrẽ meã. Not. q ad hoc vt ſciamus an valeat ꝑcus inſpicimus tps cõditionis exiſtentis .ad hoc vadunt omnia ꝓtraria. ¶Opp.j.e.l.ſi filiꝰ. reſpondeo ibi quo ad acquiſitionẽ: hic quo ad valorem ſtipulationis. ¶Sc̃ꝺo op.ad hoc.de.l.vſufr.j.de ſtipu.ſer. Sol. ibi erat defectus ex pte ſtipulãtis ꝫ ex pte rei. ¶Contra hoc op.de.l.inter ſtipulantẽ.§. ſacrã.j.eo.Sol.ibi erat defectꝰ circa rẽ tantũ: ꝫ mixta ꝓfideratiõe ſtipulatoris ⁊ rei. Reaſſume ergo † vt intelligas glo.iſtã ſi queris q̃ tps inſpiciaꝫ aut queris quo ad acquiſi b
fitionẽ ⁊ inſpicimus tps obligationis ꝓtracte:vt.l.ſi filius.j.eo.dic vt ibi.aut queris quo advalorẽ robur ⁊ ſubſtãtiã ſtipulationis.⁊ tũc ſi ex pte ſtipulatoris eſt defectus inſpicimus tps ꝓtractus.vt.l.vſufr.j.de ſtipu.ſer.aut ex parte rei. qz nõ eſt in cõmercio cõi et inſpicimus tps contractus:vt.j.e.l.inter ſtipulãtẽ. in.§.ſacram.aut eſt defectus mixta ratione ſtipulatoris ⁊ rei.⁊ tũc ſub diſtinguc.aut ſtipulor ſine cõditione ⁊ non põt fieri:vt.j.de ſol.l. qui decẽ.§.ſtichũ.⁊.j.eod.l. nemo rem ſuã.aut ſub conditione ⁊ poſſum vt hic.quere ⁊ ſolue vt in glo.

And.Poma. ¶Proceꝺ volteriꝰ. vide bar.ĩ l.heres iſtiꝰ. ſ. de acquir. here. vbi tenet qõ hic Bal.ibi ꝫz dictũ ſpeviõ ibi Joan.ꝰ imo. ⁊ Lud.ro.

1 ☞Bos si est tibi ꝓmissus ad pascha ⁊ moriatur ante tẽpus an tibi debeatur corium ⁊ carnes.

2 Bos promissus si est occisus an teneatur debitor cedere actionẽ creditori.

JStich' cer/ro die dari ꝓmissus. 1
Circa.l.istã q̃ro† pro 2
missti mihi hominem stichũ ⁊ bouẽ ad pascha: ante tps mortuus est:an tenearis ad corium ⁊ ad carnes bouis. dic aut bos erat meus ⁊ debeꝯ mihi coriũ ⁊ carnes: vt.l.solũ.§. meũ.ff. de rei ven. aut erat mihi debitus ⁊ tunc aut ex cã onerosa:⁊ idẽ q̃ mihi debeꝯ vt.l.si seruus.§.bouẽ.ff.de cõdi. fur.⁊ qõ dicã.ĵ.pxi.q. Aut ex causa lucrati/ua:⁊ tunc ꝓ eo dareꝯ mihi rei ven/ a
di. ⁊ idem aut alia actio ꝑsonalis: ⁊ tũc secus:vt.l.mortuo in prin.ff.
2 de leg.ij. ¶Quero† quid ſi homo vel bos est iterfectus ab alio. an teneaꝯ debitor creditori cedere actionẽ.l. aquilie. ista q̃stio est difficilis ⁊ fuit de hac opi. inter Jac. de ra. ⁊ Pe. qõ refert Ey. de verbo adverbũ. C.e.l.nõ moritur.⁊ tamẽ ex hoc nõ est declarata q̃stio nec materia. ⁊ ideo dic quando q̃ speciẽ debitã interfecit debitor: q̃nq̃ fideiussor. ⁊ istis duobus casibus dic: vt.ĵ.e.l. mora.⁊.l.si seruũ.in prin. q̃nq̃ iterfecit eũ creditor: ⁊ post morã: ⁊ nõ teneꝯ.l.aq̃l.vt.ff.ad.l.aq̃l.l.legis.in fi.aut ante morã.⁊ tunc si erat debitũ ꝯditionale vel in diẽ incertam creditor teneꝯ.l.aquil. ⁊ debitor liberaꝯ:vt.d.l.legis.in prin.aut erat debitũ pure.⁊ tũc idem credo q̃ teneatur creditor si forte facta repetitione anni vel.xxx.dierũ non erat debitũ.alias nõ video q̃d debitoris interſit.⁊ ita intelligebat Jac. but. in.l.arbitrio.ff. de dolo. aut interfecit eũ tertius. ⁊ tunc aut eũ interfecit in dãnũ seu odiũ creditoris. ⁊ tũc debitor liberaꝯ.q̃ culpa creditoris videꝯ perijſſe. vt.l. si merces. §.culpe.ff. loca.⁊ ꝺdi.⁊.l.pe. in ꝓn. ſo.ma.⁊ iõ debitor actionẽ.l.aquil. nõ hz sicut si ipse creditor interfecisset.ſz hz debitor actionẽ ꝺ dolo. vt.l.arbitrio.§.fi.ff.de dolo.aut eũ iterfecit in iniuriã debitoris.et tũc debitor nõ liberaꝯ quasi culpa sua perijt:vt.d.l.si merces.§.culpe.aut iterfecit eũ nõ ĩ alicuĩ⁹ iniuriaz.et tũc hz debitor actionẽ.l.aquil.⁊ liberaꝯ:vt hic.Sed an illã actionẽ teneaꝯ cedere tũc ẽ q̃stio.⁊ glo.sunt ꝓ ⁊ ideo dic aut res ẽ debita ex cã lucrativa ⁊ debitor nõ teneꝯ cedere specie occisa.sec⁹ si cẽt vulnerata: vt ff.ad.l.aq̃l.l.huic scripture.⁊ no.in.l. pinde.e.ti. Si vo ex cã onerosa ⁊ teneꝯ mihi cedere ⁊ dare q̃cq̃d apud eũ ex re illa est:vt.l.ĩ̃summa. §.si seruũ.de ꝺdi.inde.⁊ ita ꝓcedit glo.que est in.d.l.arbitrio.§.fin.

☞Res cuius cõmerciũ haberi nõ potest si deducitur in stipulatione vel legato an valeat⁊ quando estimatio debeatur.

MAltum interest. Si res nõ est ĩ cõmercio stipulatoris nõ valet stipl'o: secus si nõ est in cõmercio ꝓmissoris. hoc dicit ⁊ gl. ponit vnũ bonũ casum nõ tñ bene congruit litere. ¶Oppo. de.l.filius ffa. §.si quid alicui.ff. de leg.ĵ.⁊.l.fideicõ.§.si seruo. ff. de leg: iij. vbi dicit q̃d legari põt res ei qui ipsius cõmercium non habet:due sunt opi. vna est Jr. qui dicit aliud in legatis aliud in stipulatiõib⁹. Alij dicũt q̃d sicut distinguitur in legato:ita in stipulatione. ⁊ vide istam gl. que incipit aliud est in legato ⁊c. que est verior. Dyn.⁊ pet. tenẽt q̃ secunda sit vera q̃ ita distinguaꝯ hic:vt in legatis. Jac. de are. itel lexit prout Jr. per ar.l. in testamentis.ĵ. de regu. iur.cũ sua glo.q̃d in eis fit interpretatio larga cũ habeant instar bone fidei. vt.l.in minorum. C. in qui. cau. in integ. rest. nõ est necess. certe mihi pl⁹ placet opi. Ja. q̃. alia:cũ hec.l.nõ reperiantur distincta. ¶Quero quid in legato.⁊ glo. distinguit ⁊ distingue tu vt gl. an ista gl. sit vera tenẽdo opi. Ja. non esset opportunũ querere.⁊ primũ mẽbrũ distinctionis nõ videꝯ verũ per.l.cetera.§. si duobus.ff. de leg.ĵ.⁊.l.si q̃s inquilinos.e.ti. sed Dy. dicit ibi erat res estimabilis.hec gl. loquit ĩ re inestimabili ſz certe sicut ille res sunt estimabiles deducta illa qualitate q̃ iniuncta edib⁹ ꝰ ascripta glebe: ita res sacra deducta illa qualitate põt estimari. vt.l.sancim⁹. C. de sacro san. eccle. vnde dicit Pe. q̃ hec res nõ erat in cõmercio ꝓpter ipsam rez: ibi ꝓpter rei qualitatẽ. Certe idem in re sacra: q̃ ꝓpter eius qualitatẽ nõ est in cõmercio. dic ergo tu q̃ hoc mẽbrũ loquit quãdo in nullius erat cõmercio. in ꝯrio poterat esse in cõmercio eius qui emebat domũ vel fundũ. Itẽ vltimũ membrũ put dicit de iudeo ⁊ mãcipio christiano:⁊ de heretico non videꝯ bonũ. q̃ ista lex nõ habuit respectũ ad iudeũ vel hereticũ vel de christiano. cum isti contendentes iura ffororum erãt pagani cum.ll. fuerint facte per.ccc.ãnos ante q̃ christus veniret vel plus igit̃ in istis exemplis nõ põt intelligi. Qualiter ergo põt poni exemplũ hic. dic q̃ fuit ei interdictũ a iudice ne emat:vt.l.moris.§.pe.ĵ.de pe. vel aliter fuit vetitus ne emat in tali comitatu: q̃ fieri põt. vt.l.in quorũ.ff. de pig. cũ gl.⁊ isto mõ põt poni exemplũ hic. vñ si statutũ est hic q̃ forensis nõ posset acquirere possessionẽ immobilẽ: promitti sibi non poterit: ſz ipse poterit alijs promittere vt hic. Sz quid erit si emat. respõdeo ex neutra parte valet contractus. vt.l. fue rei. ff. de cõtrahẽda emp. nisi.l. vltra procedat: vt.l. non ſz. de cõtrahẽ. emp.

empt. et hec.l. cũ gloss. loquitur quãdo ex causa lucrativa. An possit ei legari vl' heres possit instituꝯ: dic vt.l.si ita q̃s §. ea.l.ĵ. eod. Breviter ergo quã tũ est in materia legatorũ habetis glo.b. ⁊ i.l. apud iul. §. fi. cũ.l.seq. ff. de leg.ĵ. ¶Reassume† vt addas ad gl. aut nõ est cõmerciũ rei ꝓpter ipsã⁹ rei naturã: vt q̃ sacra vl' religiosa ⁊ tũc estimatio nõ debeꝯ. vt.l. inter stipulãtẽ. §. sacrã. ĵ. eo. aut nõ est ꝓmerciũ ꝓpter quãdã q̃litatẽ. vt q̃ est ꝓiuncta edib⁹ tũc estimatio debeꝯ. vt.l. cetera. §. si duob⁹ ff. de leg.ĵ.⁊.l.si q̃s inq̃linos. in prin.e. ti. Si vero rei est cõmerciũ in cõi.⁊ tũc aut cũ magna difficultate.⁊ tũc habeꝯ ꝓ impossibili vt.l. apud iulianũ. §. fi. ff. de leg.ĵ. aut est ꝓmerciũ i cõi sine difficultate: tũc distingue: vt in glo. aut ẽ defect⁹ ex pte ꝓmissoris aut stipulatoris. et ꝓmo casu indistincte debeꝯ estimatio vt ibi ĩ tex.⁊ glo. secũdo casu ex quocũq̃ vitio ipsi stipulatori nõ debeꝯ vt ĩ tex. q̃ ĩdistincte loq̃tur nec ꝓ.l. aliã distinguit ꝟz Jaco. ꝺ are.⁊ sic erit aliꝺ in ꝯctib⁹: aliud in vltimis volũtatib⁹: vt. ff. patet:⁊ q̃re ꝺ aliq̃bus que.ĵ. dicã in.l. continuus. §. cum quis.

JStipuler vt id fiat. Stipulatio que continet impossibile ꝺ iure vel natura non valet. h.ꝺ. ¶Oppo. q̃ ista sit superflua ꝑ.l. impossibilis. ff. co. fol. nõ est q̃ hic adijcitur impossibilitas per modum ꝺi 3
spositionis ibi per modũ conditionis. ¶Quero quid in alia multiere aliquis stipulatur aliquam i vxorẽ an valeat⁊ videꝯ q̃ sic. arg. a cõtrario sẽsu vt hic cõtrariũ tenet glo. ĵ. eod. l. titia. ⁊. l. iij. ff. ꝺ spon. et soluam in. l. titia. istas contrarietates.

Si in locando Contractus q̃ celebrantur cõsensu valent etiã nõ adhibita solẽnitate ꝟborũ. ꝟ dicit. ¶Oppo. de.l.ĵ. §. si q̃s ita. ff. eo. Solu. ibi agebaꝯ q̃ fieret stipulatio. hic nõ: ꝟm Ja. de are. idẽ si ageꝯ q̃ fieret stipulatio. vt.l. si ita stipulatus. §: chrysogon⁹. ĵ. eo. nisi expresse esset dictũ qõ aliter non valeret. dixi in dicto. §. si quis ita. 4

1 ☞Exceptio doli quod obijcitur contra stipulationem in qua fuit dolus adhibitus vel que in se habet dolum.
2 Dolus aduersarij qualiter probetur.remissiue.
3 Inductus ꝓmittere aliter q̃ intendebat si tradidit qua actione agat.
4 Stipulatio si interuenit in cõtractu emptionis ⁊ vẽditionis ⁊ q̃s sit deceptus vltra dimidiam iusti pretij an habeat remedium huius.l.
Stipulatio interposita in contractu emptionis et venditionis est equalis ad emptionẽ ⁊ vẽditionẽ et quãdo nouat primã actionẽ illã nouat cũ omnibus suis qualitatibus.
5 Remedium huius.l.⁊.l.ij. C. de rescin. vend. qõ habeat locum in contractu transactionis habito respectu ad dubium euentus litis.
6 Practica pbandi lesionẽ quando laudum petitur reduci ad arbitrium boni viri.
Arbitramentum q̃ sit quedam transactio.
7 Clausula apposita in vẽditione ⁊ si plus valet donat: quod tollat remedium huius legis ⁊ similiũ.

si venditor sciebat pretium re i.⁊ qualiter debet concipi dicta clausula.
Remedio huius.l. renũtiari põt ⁊ qualiter sit concipienda renuntiatio. 8

JQuis cum aliter. Ista ẽ bona lex. Cõtra † stipulationẽ i q̃ fuit dol⁹ adhibit⁹ vel que i se dolũ hz doli exceptio adijcit. hoc. ꝺ. 1
¶Quero exempla prime partis. ⁊ quidã ponebant q̃ nolebaz tibi promittere tu induxisti me vt tibi obligarer. sed reprehenditur per glos. per verbum aliter. positũ in tex. ⁊ sic ꝓsupponit q̃ obligari volebã: sed in modo seu qualitate fui ꝺceptus. vñ pone quod cõuenit promittere fundum sine vsufructu. vel cõueni promittere fundum cõstituta seruitute:⁊ postea ꝓmisi simpliciter dolo aduersarij: q̃ placet. ¶Quero exẽpla ſcõe partis ⁊ q̃dã ponũt in cõtractu stricti iuris volebaz tibi donare rẽ valẽtẽ. c. ꝓmisi ꝑ errorẽ rẽ valẽtẽ cc. vel pone in stipulatiõe interposita super ctractu bonefidei qui habet in se dolum: q̃ q̃s est deceptus vltra dimidiam iusti pretij vt.l.ij. de resci. ven. ita dicit glo. hic. q̃ no. vt.ĵ. dicam vel pone in dolo incidenti: vt glo. dicit. ¶Quero † circa ꝓmã partẽ qualiter ꝓbetur dol⁹ aduersarij, respõdeo: vt. C. de rescin. ven. l. dolus. et dolo. l. dolũ. ¶Quero † circa primũ exemplum secunde partis ille qui promisit hz exceptionem doli. ſz q̃d si iam tradidit an possit ꝺicere. Azo in summa. C. de rescin. vendi. dicit q̃ non potest agi. sed soluz excipi. ego credo q̃ in ctractu stricti iuris sub ueniatur actione de dolo. ⁊ ꝓbo per. l. si id quod aurũ. ff. eod. tit. quia ibi subuenitur stipulatori si decipitur. Quare ergo non idem in promissore ⁊ multomagis. et sic puto quod subueniaꝯ actione de dolo vel in factum vt.l. eleganter. §. non soluz. ff. de dolo. vel poterit condicere possessionẽ vt l. qui excep. §. si pars. ff. de condi. indebi. et ꝺ leg. ĵ. l. si domus. et. §. fi. et. l. sequen. et hec tutior tenendo opi. Azo. ¶Quero † circa secundum exemplum. pone tu vendidisti fundum in cõtractu emptionis et venditionis interuenit stipulatio vt cõmuniter fit in instrumentis vtrum cesset remedium. l. ij. C. de rescin. ven. ⁊ habeat locum remedium huius legis. et glos. vñ dicere quod habeat locum remedium huius. l. ponendo hic exemplũ secundum. et credo quod glo. bene dicat ſz etiã credo quod remedium huius. l. habeat locum. ſ. iudicis officio vel actione exempto. per. l. ij. C. ꝺ rescin. ven. q̃ quando in eodem cõtractu fit emptio: et per stipulationẽ fit promissio: illa stipulatio q̃ est eq̃lis ad emptionẽ et vẽditionẽ nõ nouat: nisi exp̃sse fit dictũ. vt. l. duo societatẽ. ff. pro socio. et. l. fi. C. ꝺ noua. Preterea posito q̃ nouaret primã: eã tñ nouat cum omnib⁹ q̃litatib⁹ et priuilegijs q̃ habebat primo ex natura ctract⁹ vel rei ĩ obligationẽ deducte nisi animo abijciẽdi ꝑ uilegiũ sint facte vt. l. aliã. ĵ. ꝺ noua. ꝺ voluit dicere text. in. l. v. §. quẽtionales. ff. eod. ⁊. l. si stipulat⁹. ff. ꝺ vsu. et. l. si legati serui nomine. ꝺ leg. ĵ. ⁊ de dã. ĩfec. l. dã. la. ij. i prin. ¶Quero † ad ſ in prin-

a ¶Transf. Adde inquātū alex. trāsit cū opi. qō remediū l.ij. nō habeat locū i ɔctu trāsac. autozitate gl. Jo. an. Jmol. ⁊ Pe. ō anc. i. c. cū cāz. ō emp. ⁊ ven. spec. in eo. ti. §. nūc vidēdū restat. ℞. q̄d de trās. Bui. de cu. in. l. ex cā. C. de vsuca. pro emp. bal. in. l. ordo. C. ō exce. rei iud. q̄. l. ij. §. j. ff. de trās. ⁊ ibi dicit hic fētire gl. in ℞. ō here. ⁊ bal. i l. fi. i p̄nc. §. j. C. cōia de le. p tex. in. l. i summa. in p̄nc. in ℞. nulla res. §. de pdi. inde. ⁊ text. in l. a diuo pio. §. fi. pi. ibi velut ꝛc. cū ibi not. §. de re in. bal. i. l. ij. C. ō ffci. vē. etiā ad de q̄ hāc opi. tz ei⁹ pſ. xlij. li. j. ⁊ bal. p̄ ſi. cxx. ij. li. b ¶Et illud quod pl⁹ est donat. adō q̄uātuz alex. all. Ang. pſi. cxxvj. incip. tuzor vxori. alle. cxlij. inci. in dei nomine fuper p̄mo inquiren dū ⁊ poſt

a ctu transactionis aq̄s est deceptus vltra dimidiā iusti pretij. Dyn. d. 8
qō remedia hui⁹. l. ⁊. l. ij. de rescin. vē. nō habēt locū. vt. l. lucius. in fi. ad treb. Sz gloſſ. ibi dicit ɔciſi q̄ ista habēt locū in ɔctu transactionis sicut in alijs ɔctib⁹. sed est differentia in mō estimādi. q̄ in transactiōe estimaī dubi⁹ cuētus litis: ad hoc vt videaī an q̄s sit decept⁹ vltra dimidiā iusti pretij. nā illius dubij cuēt⁹ venit in estimatione. nō aūt estimabiī quātum erat in veritate. vnde respectu veritatis potest esse decept⁹ vltra dimidiā iusti 6 pretij. Et idem dico† quando sententia arbitratoris petitur reduci ad arbitriū boni viri. nam cū arbitramentum sit transactio quedam vt no. in auf. vt dif. in. §. j. ⁊ dicā. j. eo. l. si q̄s arbitratu ille qui dicit arbitramētū iniquum debet p̄bare ⁊ cōcludere q̄ inspecto dubio eucntu litis ille inique arbitrat⁹ et ille qui defendit debet probare et concludere quod eo respectu equearbitrat⁹ est. licet cōmuniter aduocati hoc ignozant. 7 ¶Quero† dicit in instrumento venditionis vendidit b rem p̄ tanto: et illud quod plus 1 ualet dedit ⁊ donauit an p̄ hoc cessabunt remedia harum legum. dices 2 tu q̄ sic. vt. l. si quis donationis. §. ō 3 cōtrahen. emp. ⁊ hoc videī tenere glo. in. d. l. j. de rescin. vend. ⁊ Azo 4 in summa illius ti. Jn ꝓtrariū facit. l. ab anaſtaſio. C. man. ſz tu dices. ibi in cessione ē speciale. ergo in ɔctū est ius commune. dico ſic. ſi venditoz sciebat valoz ē rei. tunc per talia ℞ba cessant remedia harū legum sed si hoc ignorabat. tunc p talia verba nō habebat animuz donandi nisi modicum vt. l. ſi libert⁹. §. ō ope. libe. ⁊. l. hec adiectio. ō ℞. ſig. ⁊ arg. ſi de meis. §. recepiſſe: et qō ibi no. §. de arbit. alsincipit idē

pomponius. ⁊ ideo si quantitas est mag. appareat q̄ in hoc ɔctu donationis est lesus. ⁊ sic habebit remedium huius. l. ⁊. l. ij. C. de rescin. ven. ſz eos qui dicunt hodie contractū donationis esse bone fidei. dicatur ergo in instrumento et illud quod plus valet siue sit quantitas modica siue immodica dedit et donauit ꝛc. vel renuntiet beneficio dicte. l. ij. et similium quod tantūdez importat. Sz† an remedio huius. l. possit renuntiare. scz exceptiōne doli. quando dol⁹ inest reipsa. videtur q̄ nō: q⁹ hic est dolus futurus q̄ cōmittitur cum petit. ergo ꝛc. vt. l. si vnus. §. illud. §. de pac. dic contra: ex eo quod huic beneficio renuntiat de presenti cessabit dolus tempore petitionis. non tamen pto q̄ sufficiat simplr renuntiare exceptioni doli nisi exprimatur de hac. l. vel quod tantundem im portet. nam istud renuntiare est donare: vt. j. de noua. l. si quis delegauerit et sic ad modica referī nisi exprimatur. vt dixi.

Ꝟ certos nummos.

Not. quod quando quātitas vt species ōbeī perit periculo stipulatoris. ¶Oppo. q̄ nō liberatur: vt in. l. incendiū. C. si cer. pe. et. l. in ratione. §. incerte. §. ad. l. fal. Solu. ibi in genere hic in specie debetur quātitas. facit. §. loca. l. in naue. de le. j. l. titie textores. in fi. quantuz ad. l. in naue. dic q̄ quando q̄ debetur ꝑprie quātitas in genere. ⁊ non perit. ar. l. incendium. ⁊. l. i ratione. §. incerte. qñq̄ debetur in genere non ꝑ prie sed respectu certe speciei. ⁊ tunc perit periculo stipulatoris. vt. l. in naue. §. loca. et. d. l. titie textores. in fi. de leg. j. aut debetur certa species. et idem q̄ periculo stipulatoris perit. vt hic et. l. sed et si certos. ō leg. j.

☞ Stipulatio habere licere ex cuius facto committatur.

Actio q̄ detur ex sententia iudicis delegati.

Obligatio ad interesse in quibus stipulationibus facti succedat.

Venditoz qui promisit defendere de iure et de facto contra omnem personam ad que teneatur.

Verbum de facto qualiter accipiatur.

Stipulatio ista habe

re licere. Jsta. l. est multū difficilis ⁊ bz gl. multū difficiles: ⁊ diuidit i tres partes vsq̄ ad. §. hi q̄. ꝑmo loq̄t ex cui⁹ facto cōmittaī hec stipulatio. scō loq̄tur ex quo facto. tertio cui ⁊ ɔ quē committatur. scda ibi: si quis forte. tertia ibi: sicut aūt. et durat vsq̄ ad. §. hi qui. Prima subdiuidiī in alias particulas. prima loq̄t in stipulatiōe simplr iterposita. Scda loq̄t qñ de se tm̄ ꝓmisit. Tertia qñ ō extraneo ꝓmisit. Quarta qñ simplr ꝓmisit ⁊ sic oz iūgi cū ꝑma. scda ibi: ſz si se. tertia ibi: ſz si q̄s ꝓmittat. q̄rta ibi: ſz q̄te⁹n⁹. ⁊ ista iūgaī cū ꝑma ponēdo casū. Et breuiter b intēdit. Stipulatio habere licere simpliciter ꝛ terposita oēs cōtinet inspecto rigore ℞boū ſz ex iuris iterp̄tatiōe ex facto ꝓmissoris ⁊ successoris ipsi⁹ tm̄ ꝓmittit. idē si ō se tm̄ ꝓmisit ſz nō ꝑ se tō extranei etiā si exp̄ſſe sit dictū. nisi pena sit appo-

a sita. hoc dicit. Jbi stipulatio ista. simplr interpo ta. ibi hoc cōtinet. subaudi inspecta simplici significatione verboꝝ. Jbi ſz si se. al⁹ deest si. et tunc determinat p̄cedēntia. al⁹ est si. ⁊ tūc ponit nouum casum q̄ de se spāliter ꝓmisit. ⁊ ſz hāc diuisionē lege ⁊ notabilia collige per te. ¶Opp. dicī hic in p̄n. q̄ ꝓmittit simplr teneī de facto oīm: ſz ɔ. j. pri. ver. sed quatenus. Respon. principiū loquitur ſz simplicē significationē verboꝝ. ver. ſz q̄tenus. loq̄t ꝑm interp̄tationē. ¶Opp. ad scōaz pti culā. j. e. l. q̄ries q̄s. in p̄n. vbi q̄s pōt ꝓmittere fa ctū alienū. Rñdeo: ꝓmittere factuꝝ se ⁊ curaturꝝ a q̄ō p alios nō fiet quomin⁹ habere liceat: fieri pōt: vt in cōtrario: ſz ꝓmittere factū alienū simpliciter nō pōt fieri. ⁊ vide gl. q̄ incipit ꝑsumitur prima facie ꝛc. Jsta sol. nō videtur vera q⁹ vbi simpliciter ꝓmiſit q̄s videī ꝓmittere se facturū ꝛc. vt. l. quoties q̄s. j. eo. ⁊ gl. inſt. de inuti. stipu. §. si quis aliū. videī hoc tenere. ⁊ Cyn. idem in. l. j. in vij. q. C. de pcu. hoc tenet: ſz illud est ɔ istā. l. hic ⁊. j. e. l. §. ſi q̄s dolū. vbi simplr ꝓmittēdo: ad factū alteri⁹ nō refertur. nisi exp̄ſſe dicaī. teneo ergo gl. istā q̄ō in simplici nō intelligaī me facturum. ꝛc. ſz ɔtra sunt vera in ꝓtoꝛijs stipulationib⁹? vt. l. quoties q̄s. j. eo. gl. ergo in. §. ſi q̄s aliū. nō bene intellexit istā. l. ¶Opp. j. eo. l. inter stipulantem. in p̄n. ibi ponunt plēs solu. hic dicit q̄ō tenetur de his quos pōt ꝓhibere: vt. l. fluminū. §. q̄ q̄. §. de dam. infec. ⁊. l. qui fundū. §. loca. imo est. l. ſi fūdus. vel aliter ibi loquit⁹ qñ p̄cesserit ɔctus ex cuius natura q̄s teneaī extraneo euincēte. ¶Op. ⁊ est gl. sup verbo ꝓmittere de. l. emptoꝝ. §. qui aūt. §. de act. empt. Sol. ibi teneaī ex natura cō 2 tract⁹ p̄cedētis. hic null⁹ p̄cessit: vel si p̄cessit fuit ɔctus donatiōis de quo nō teneaī de eui. ¶Sz cōtra hoc op. j. pri. §. si q̄s forte. vbi ō distractū ꝛc. ⁊ sic p̄cessit ɔct⁹. Rñdeo. debes itelligere distractū: nō ab eo q̄ ꝓmiſit. sed ab alio. vel p cōtra ctū donatiōis. vel fuit dictū q̄ de euictiōe nō te nereī. ⁊ ita ſz gl. in. l. ɔtia. ¶Reassume† ergo istā materiā cū q̄rit quō. i. ex cui⁹ facto stipulatio habere licere ꝓmittaī: dic aut q̄s ꝓmisit de se tm̄: ⁊ 3 cōmittit ex facto suo ⁊ suoꝝ successoꝝ: vt hac. l. ver. ſz si se. de facto vero extranei nō tenetur. misi quaten⁹ natura precedentis contractus inducit: vt. l. emptoꝛ. §. qui aūt. §. de actio. emp. Aut q̄s de extraneo ꝓmisit. ⁊ tunc aut promisit se facturum ⁊ curaturum quod alius ꝛc. ⁊ tunc committitur arg. l. quoties quis. j. eo. Aut non ꝓmisit se facturum ⁊ curaturum ꝛc. tunc aut precedit contractus de cuius natura tenetur de euictione: ⁊ de facto successoꝝ ⁊ extranei tenetur arg. l. emptoꝛem. §. qui autem. §. de actio. emp. Aut nō precef b sit: ⁊ tunc non tenetur. vt versicu. sed si quis. Sed si penalis stipulatio interponitur tunc pene metu de facto alterius tenetur vt hac. l. ver. at si q̄s velit ꝛc. Si vero stipulatio fuit interposita simpliciter. tunc aut precessit natura cōtractus ex qua tenetur de euictione: ⁊ tunc de facto extranei tenetur: vt. l. inter stipulantem. in princ. j. eo dē. aut talis contractus non precessit: ſz non tenetur nisi de facto suo et suoꝝ, successoꝝ: et eoꝝ

¶Facturum et curaturum. adde bal. consi. xcvj. j. lib. vbi ponit ad quid teneatur ⁊ quomodo obligetur qui promisit alicui se facturum ⁊ curaturū q̄ō non veniretur contra sniam ⁊ si veniretur cō tra quod relenabit eum indemnem et quomodo obligetur q̄s ex promissiōe facti alieni. vīō ro. cō. dx. ⁊ p bal. cō. cccxcix. j. li. vj. vbi alle. bar. in. l. quoties quis. ¶De iure ⁊ de facto. Adde p̄n alex. in q̄ō tū bar. cō cludit q̄l le qui se obligat ō fēdere emptoꝛē non teneī defēdere cū armis q̄ hanc eandem sniaz tenent cōiter mo der. Cy. ⁊ salic. in. l. fi. de acti. empt. bal. in. l. nō solum. §. status. de p cu. ⁊ in. l. j. in lec. antiqua. §. ō enic. Joā. de imol. i c. fi. et ibi Petr. de ancha. de emp. ⁊ vē. Ja. bu. cō si. incipi. In christi noie amē q̄ō ꝓponitur. ⁊ qualiter itelligātur illa verba de iure ⁊ de facto vide Bal. consi. clxxvj. inter consi. ange. ſz alex. alleg. p cōſ. ange. non est verū ⁊ an q̄ ꝓmisit licere habere sub pena teneaīur siue de facto res euincaī vide Abb. pſ. xliij. ij. lib. et q̄ ꝓmittens de iure ⁊ de facto defēdere nō

teneat nisi de iure ni si sit prin/ceps tenet Pe. de an cha.consi. lxxxvj. et cleric⁹ suā eccliā de iure ⁊ de facto de/fendere te neꝫ vt idē voluit cō/si.clvij.

de acqui.pos.l.permisceri.in fi.fin vnā lec. Preterea ꝓmissor nō tene tur nisi de facto suo ⁊ eorū quos pōt ꝓhibere vt.l.fluminū.§. q̄q̄.ff dā.infec.⁊.§.loc.l.si fundus.⁊.l. et hec distinctio.sed Dy. dicit hec ve ra nisi sit ꝓmissa pena.tūc metu te/neꝫ defendere vt hic.⁊.j.ead.l.§. si q̄s dolū. Jac.de are. tetigit hoc in l.dāni infecti quidā.§.de dā.infec. Dico modo latius nā illa v̄ba de facto ꝑnt intelligi plurib⁹ modis: primo si moueat lis in iudicio de iure vel de facto:⁊ euincat de iure vel nō:vt.l.pater.in p̄n.§.de do.p̄/le.scō modo pōt itelligi de facto f. vt i iudicio faciat ea q̄ facti sunt: vt assistere apud tribunal ꝓducere testes soluere expēsas ⁊ si. arg. ad hoc. C. de i lit.dā.tū.l.ij.⁊ de euic. l.si parētes. tertio modo pōt intel ligi de iure ⁊ de facto hoc est arma ta manu resistere ⁊ recuperare.sed iste tertius modus nō debeꝫ ex na tura ☞ctus vt.d.l.fi.C. de ac. emp. ⁊.l.ꝓmisceri.§. de acqui.pos. ergo intelligereꝫ scō⁹ naturā ꝓtractus. vt ad hūc tertiū casum non possi/gat. vt.l.si stipulatus.§. de vsur. et l.dāni infecti q̄dā. de dāno infect. ⁊ qz verba ambigua in dubio inter pretant cōtra stipulatorē: vt.§. de pac.veterib⁹.⁊ hoc tanet Jaco. de are.⁊ Oldra.⁊ idē tz hic Ric.ma.⁊ addit rōnē qz cū natura ☞ctus em/ptionis ⁊ venditionis sit talis natu re qō in eo nō veniat casus fortui/tus:p talē ꝓmissionē generalē nō tenebit.cuz alij casus fortuiti non sint notati.vt.l.sed ⁊ si quis.§. que/situ.§.si quis cau.⁊.§.loc.l.opus q̄ aduersiō.operaꝫ ergo talis ꝓmis sio vt teneat ad duo predicta: non autē ad tertiū: qz nō teneꝫ vēditor si emptor expellat de facto ꝑm pre dictos. sed mihi videt in hoc casu distinguendū. aut emptor expellit ab aliquo suo inimico. ⁊ sic ꝓpter odium ipsius emptoris. ⁊ venditor nullo modo teneꝫ. qz emptoris cul pa hoc accideret. l. interp̄taꝫ. vt. l. si merces.§. culpe.§. loca.⁊.l. penult. in p̄n.§. fol. mat. aut fit ab inimicis vēditoris.⁊ tūc ꝓpter sui odiū te/neꝫ etiā si nō esset dictū de iure et de facto: qz ipsius vēditoris culpa hoc accidit vt.d.l. de qua teneꝫ ex natura ☞ctus aut neutrius culpa ꝑ accidit ſz q̄dā hoc facit ad suū lu/crū nō ꝓp̄ odiū possessoris ⁊ tūc sto cū predictis in aliꝭ duobus ca sibus sto cum eis.

☞ Argumentum de stipulatiōe ad transactionē non procedit.

Stipulatio habere licere ꝓ quo facto com/mittatur.

Stipulatio habere licere q̄ñ cōmittatur.

Si quis forte non. Hec stipulatio cōtinet nō fieri quominus habere liceat occasione dominij vel alteri⁹ iuris habiti vel habēdi.h.d.cū.§.seq.⁊ hic dicit ex quo facto stipulatio cōmittaꝫ. Itē quādo hec stipl'o cōmittatur. Oppo.⁊ incipio a gl. ma gna precedentis.§. que debet hic recitari. Opp/po.si ista stipulatio cōmittaꝫ solū ꝓpter cōtrouer siam de iure ergo numq̄ cōmittitur.quia si tu ꝓ misisti de euictione tunc possum exceptione te re pellere qz quē de euictione⁊c.vt.§. de euic.l.ven/dicātem. Jstud contrarium.l.soluitur.in gl.in p̄n. ⁊ in fi. Et prima solu. est q̄ de iure agit ly excep/tione repellatur: vel dic q̄licet cōtineat ius sti/pulatio:tñ cōmittitur si de facto mouet. ⁊ ista tā git in.fi.glo.⁊ hanc tz Pe.dicit ipse diabolicum esset dicere q̄ agēdo de facto nō cōmitteret: q̄d enim si rē alienā vēdo nō obligabor.nō ob.l☞hic in.§.quesitū que dicit q̄ cōmittit si res efficit ꝓ/missoris nō alias.qz illud ideo dicit qz nō est veri simile q̄ ille ageret si nō haberet dominiū. fateor tñ q̄ cōmittit agendo de facto⁊. sed Dy. Jac.de are.⁊ oēs cōiter tenēt ☞riū. ⁊ est casus.j.in.§. hi qui.vbi dz q̄ hec stipulatio continet ius ex tra q̄ parte.nec ob.si dicis quid si vendo rem alienā. qz fateor q̄ hec stipulatio non cōmittet sed habebit locum actio ex empto. Secūdo op.q̄ cōmittaꝫ si agit sicut in trāsactione. vt.C. de trāsact. l.vbi pactū. Rñ gl.† dicit ꝙ ar.a trāsactione ad istā sti pulationē nō est bonū. cū trāsactio pōt fieri sup re aliena.vt.l.vlti.C.de vsuca.ꝓ emp. ⁊.l.si ꝓ fun do.C. de trāsact. stipl'o vero hec nō sup re aliena. vt hic. Itē fit trāsactio ꝓ lite p̄sente vel futura. ſz ho ēt si nō sup lite interponit. Itē trāsactio nullo dato vel retento nō vz. C. de trāsac. l. trāsac. hic secus.⁊ hoc est qō dicit glo. ex liberalitate mera interponi. Itē trāsactio interponit sup lite pēdē te vt.l.cū aquiliana.§. de transac.⁊.l. fi de certa. C. da transact. vbi non venit ius futurū ſz in ista sic p̄sens ⁊ futurū. Itē est ānta differentia in trās actione enim cōmittit penalis stipulatio si de fa/cto venit.vt.l.vbi.⁊.l.si quis maior. C. de trāsac. ſz ista nō nisi de iure ⁊ iste due differentie vltime nō sunt in glo. Oppo. qz ista stipulatio cōmit/tit ꝓ facto alieno q̄ñ est promissum.vt hic in.§. questum. ergo nō est necesse controuersiam mo/ueri de iure. Sol. dic q̄ ibi ille alius controuer/siam mouebat de iure alias non committeretur in re alia sicut nec seruo stipulante dicit gloss. Sed contra hoc opp. quia committitur in ser/uo stipulante vt.j.ea.l.§. hi qui. Solu. non com/mittitur de rigore sed de equitate committitur. et vide gloss. ibi. ⁊ ideo nec in re aliena ⁊c. Jbi sed ⁊ si seruus sub condutione. hoc est verum de iure stricto sed de equitate secus vt ibi. Opp/poñ. dicitur hic q̄ ꝓ re aliena que perseuerat aliena nō potest cōmitti. cōtra agam cōtra te rei vendi.

ven. etiā ꝓ re aliena fertur sūa ꝓtra te:⁊ sic vin cam:poteris agere ꝓtra me qz nō potero dicere q̄ male sit iudicatū vt.l.si seruus plurū.§.fin. de le.j.⁊ sic ꝙ re aliena cōmitteret. Breuiter fateor ¹ ꝓtra ⁊ ꝙ re aliena pōt cōmitti.verū est secuta sen tētia dicit glo.⁊ bñ. Op. ad id q̄ dixi dānum q̄ q̄s sua culpa sentit sentire nō videt.vt in re.iur. dānū q̄ q̄s. sed stipulator fuit in culpa.qz potuit obijcere exceptionē cōtra agentē. Sol. dicit glo. ¹ q̄ culpā obijcere nō pōt ex qua lucrū sentiat ar gu.l.tū in fundo.§.q̄ si mulieri.§. de iu.do.⁊ no. i.l.vēdicantē.§. de euic. Sed opp. nōne potero dicere q̄ ꝙ iniuriā est iudicatū vt.§. de euic.l. si ꝙ imp:udētiā. glo. dicit q̄ nō vt in.l. si seruus plu/riū.§.j. de leg.j.⁊ bene. Op.§. de euic.l. q̄ ad seruitutes. Sol. ibi in stipulatione duple hic in sti pulatione habere licere. Op.j.eo.l. inter stipu lantē. in prin. Sol. ibi precessit ☞ctus de cuius na tura debetur euictio etiā de facto alieno. Itē op. de.l.emptorē.§. qui autē. de act.emp. Sol. ibi precessit alius ☞ctus. Sed ad illud op. de.§. si q̄s ¹ forte.qz dicit distractū sol. dic distractuz ab alio ² vel ab eo.§. donādo. vel dic q̄ fuit dictū non tene ³ ri de euictiōe. Reassume ergo † vt tibi liqueat ³ ꝙ quo facto hec stipulatio cōmittaꝫ. dic autvenit contra ꝓmissor. vel eius heres aut extraneus. pri mo casu aut rōne alicuius sui iuris.⁊ cōmittit sti/pulatio.vt ver.si q̄s forte.autvenit de facto:⁊ tūc ¹ si quidē sua est lata ꝙ eo tz iniuste hec stipulatio cōmittit. l. si seruus plurū.§.j.§. de leg.j. si vero sūa non est lata nō cōmittit. vt in.§. q̄stū. nisi ad ² expē. l. si fine. §. marcellus. ⁊.§. cū aūt.j. rē ra. ha. Aut venit extraneꝰ.⁊ tūc si de facto. nō cōmittit vt hic ⁊.§. hi qui.j.e. Aut de iure:⁊ tūc aut ꝑcessit ☞ctus ex cuius natura debeꝫ euictio.⁊ cōmittit vt l. inter stipulantē. in prin.j.eo.⁊.l. emptorē.§. qui aūt. §. de ac. emp. aut non ꝑcessit ꝓtractus alius. ³ ⁊tūc non teneꝫ de facto alterius nisi pena sit ap/ ³ posita:vt hic:⁊.§. pxi.§. Procedo † vlteriꝰ ad scōam materiā vidistis ex quo facto cōmittit:mō est videre q̄ñ.⁊ dicit tex.ꝙ statim mota ꝓtrouer/sia. Sed op. de.l. habere licere.§. de euic. solu. dicunt quidam q̄ aliud ibi ⁊ aliud hic. vel aliter: vt ibi.⁊ ista est vera solu. aut ille qui ꝓmisit agit ⁊ tunc statim cōmittitur:vt hic. aut alius ⁊ tūc eui ction secuta vt ibi. Jac. de are. dicit aut loq̄mur in contractu emptionis ⁊ vendi. ⁊ si ē apposita sti pulatio habere licere.⁊ sto illi.l. hȳe licere. Aut lo quimur in alio contractu ⁊ tunc aut ꝙstat q̄ eam mouet de iure.⁊ statim committitur:vt hic.⁊.§. si quis forte.⁊.l. ꝓcurator ad exhi.§.j.j. rē ra. habe. aut ꝙstat q̄ de iure non mouet.⁊ non cōmittitur: vt hic.⁊.j. rem ra. ha. l. ꝓcurator la vltima. aut est ¹ dubiū ⁊ expectaꝫ sūa vt no. hic.⁊ probatur.§. de iureiu. l. iusiurandum quod ex conuentione in fi. interim committetur ad expensas. facit ad id q̄d dicam.j.eo.l. venditores. Item oppo. quod si ² euincitur ꝓ eo iure futuro non committitur stipu latio:vt.l.lucius.§. de euict.⁊.l.j.§. de peri.⁊ com mo. rei vendi. solu. ibi loquitur quando ius pos/ ³ sessoris minuitur facto suo vel casu fortuito ideo tunc non tenetur promissor. hic quando ius pos/sessoris minueretur propter ius superueniens ꝓ missor. quod ante erat apud alium ⁊ sic not. ca/sum quod dicam in.§. duo fratres.

☞ Stipulatio ista habere licere q̄ committaꝫ contra singularem successorem.

Sicut aūt ex parte. Hec stipula tio cōmittit contra ꝓmissorē ⁊ eius successores ⁊ stipulatori ⁊ eius successoribus. h. d. Quero † vtrū cōmit/taꝫ in rem successori cōtra successorē determino per.l.fluminū.§. adijcitur.§. de dā.infec. q̄ com mittatur stipulatio ⁊ eius successoribus vniuersa libus: sed singulari non sed sibi cedeꝫ vt.l. damni. §. emptor.§. de dā.infec. idē est in ꝓmissore q̄ suc cessor singularis nō teneꝫ sed ex eius facto teneꝫ auctor:vt.l.fluminū.§. adijcit. ⁊ quod ibi no.⁊.l. iij.§. opus.§. de ali.iu. mu. cau.fac. Quero an est idē si nō intersit principalis stipulatoris cū de euic.nō teneatur qz forte donaut. habes glo. in.l. si ꝓ re pupilli.§. fi. in fi. glo.§. de euic.

☞ Talia sūt p̄dicata qualia demōstrāt subiecta.

Stipulatio que proprie intelligi non potest tra/hitur ad improprium.

Verbū licere seu licitū esse pōt duobus modis intelligi.

Si qui sunt. Hec stipulatio ius contri/net si potest alias refert ad factū. h. d. Illo.† qō talia sunt p̄dicata qua/lia demonstrant subiecta dicit Pe.⁊ seruꝰ est sub iectū sup quo stipulatio habere licere interponi/tur.⁊ no.† q̄ stipulatio q̄ ppric nō pōt intelligi trahit ad improprium. Op. de.l. si a domino. §. sed ⁊ a filio.§. de pet. here. rñdeo qō filius ꝓmit tens de iure nō pōt euincere. sed q̄ñ filio ꝓmitti/tur: tūc dz intelligi de facto:vt.l.si a dño.§. de pe ti. here. sed in ꝑsona filij hodie de iure dz intelli/gi cū pōt acquirere vt. C. de bo. q̄ libe. l. cuz opz. Ultimo no. ex hoc.§. ꝙ intellectu tot⁹.l.qō licere seu licitū esse pōt intelligi duobus modis. primo ly de iure non tñ de facto. secō ly seu licitū est de iure⁊ de facto. aut ergo verbū licere re fert ad verbū iuris vel ad verbum cōe qō se ha beat ad ius ⁊ factū:vt est verbū habere:vt.j.§. ha bere.⁊ tunc intelligit licere de iure: ⁊ ly aliqō sit impedimētū facti non dz desinere licere habere: vt.§. si q̄s forte.⁊.§. q̄stū.⁊ hoc fallit si ꝓpter cō/ditionē ꝑsone aliud statuaꝫ: vt hic. si vero refert ad verbū significatiuū facti. vt ire agere licere: vt inſti. eo.§. sed. cū factū. ⁊ tunc intelligit licere de facto. vt hic in versi. cū vero.⁊.j. pxi. versi. plane. significatio ergo istiꝰ verbi licere: facit istam diffi cultatem in hac.l. ex his habetur intellectus istiꝰ stipulationis ⁊ sequentium.

☞ Verbum possidere intelligitur similiter.

Tenere de facto.

Habere est cōmune ad possidere ⁊ tenere.

Testis deponēs sup articulo q̄ titiꝰ tenuit ⁊ pos sedit ⁊ interrogatus quomodo scit: respondit q̄ tenuit ⁊ possedit tanto tempore: probat.

Si vnus testis probat q̄ titius possidet alius q̄ seius possidet intelligitur q̄ quelibet vidit de fa/cto possidere.

a ¶Que est facti. Adde Jmo. in. c. cū olim. de priuile. el. ij. vbi alleg. tex. xix. q. ij. c. j. & no. in. c. cum ad sedē. de resti. spol. pbatur. viij. q. j. pontifices. Pau. de leaza. in cōmento. c. in lris. de resti. spol. vbi alleg. istā glo. bal. in. l. j. C. de ser. fu. in. l. data opera.

qui accus. non poss. in. xviij. colū. & in. l. pe. C. de exc. rei iudi. & in. c. j. in vbo recuperauit de pace ostā. et in sua disputatiōe incipi. de vi turbatiua. & in. l. ij. C. vbi in rez actio. Jmo. post Ang. in. l. qui vas. §. j. ā. de dā. inse. ō. an toñ. post Jo. an. in c. lz cām. ō proba. d. Ant. in. c. cū ad sedē. vbi limitat hāc pclusionē pcedere nisi qualitas psone vel nature subiecte a materie ō qua deponit testis repugnet: qz tunc nō resultaret probatio possessionis vt si ō ponat testis cōmodatariū vel depositariū possidere vt b probat & per Pau. de leaze. in. d. c. literis. bene facit. l. ob maritorum. ne vxor pro mari. & qualiter testis probet possessionem consil. ccxcv. iiij. li. dicit etiam Bald. consi. cccxiij. eo. lib. quod testis habens scientiam iuris probat ea que sunt iuris et ad Barto. hic adde Felin. in pnc. decre. colū. ij. ver. ex quibus.

1 Reformatio que habet verbum qō potest se habere ad intellectum iuris cōmunis & ad cōmunē vsum loquēdi & intelligatur ſm cōmunez vsum loquendi.

Hec quoq; stipula

tio. Verbū possidere intelligit ciuiliter nisi conditio persone faciat intelligi de naturali detentatione. h. d. ¶Mo. † quod possidere intelligitur ciuiliter. tenere intelligitur de facto. & habere est cōe ad possidere & tenere. vt videbitis statim. 2

Et illud est qō ponitur in libellis scz quam habet tenet et possidet.

¶Et glo. † inducit in arg. ad que stionē. Rusticus interrogatus sup articulo dicit qō tenuit & possedit &c. respōdit quomodo scit: quia tenuit & possedit tanto tempore &c. & 3 qz rustici nesciunt q̄d sit possessio intelligitur de possessione que est facti. & vide istā glo. & adde in fin. glo. arg. ff. de pdi. & demon. l. q̄bus diebus. §. dōs. l. nec seruus. ff. de pecu. Dy. & Pet. impugnāt glos. quia 1 si hoc esset verū nullus in ppetuuz vinceret interdicto vti possidetis in quo non sufficit detētatio vt. l. si 2 duo. §. creditores. vti possidetis. sz ſm istam glo. non probaretur ciuilis possessio. non obstat iste. §. quia ideo hoc euenit hic ne stipulatio iritretur. sed certe rusticus deponit de naturali detētatione que est facti[a] & ista glo. bene dicit. nam cum testis habeat deponere solū de eo quod sensu percipitur: vt. l. testiuz. C. de testi. ff. de testamē. l. heredes palam. si vellet deponere de possessione iuris: non valeret eius dictū: quia illa non percipitur sensu. sed ex alijs factis colligitur iudicio intellectus. Ad rationem Pe. q nūq̄ probabitur possessio iuris. non est verū: qz p istam probationē resultat cōclusio iuris. verbi gratia depono q mutuasti centū. & sic testis deponit q mutuasti: ex qua pbatione resultat obligatio. & sic in casu nostro probata hac detentione facti presumitur possessio iuris vt. l. que dā. ff. de rei vēdi. & l. j. C. de acqui. pos. & ff. de acqui. pos. l. j. in princi. j. de sol. l. titia. Jtē ista gl. † est bona ppter aliud. plures testes sunt & vnus p bat quod titius possidet & alius q̄ seius possidet: quomodo potest esse. dic q quemlibet vidit de facto detinere. Jtem est bona † propter aliud quia camerarij faciūt reformationē. & apponitur verbum quod potest se aliquādo habere ad intellectū iuris communis & aliquando ſm cōem vsum loquendi. qualiter intelligitur istud verbū credo ſm cōem vsum loquendi. quia ſm verba proferētis debet intelligi vt in hac glo.

☞ Vsusfructus q̄ sit alius in persona heredis & alius in persona stipulatoris. & nu. 3.

Jm personalitas quando vitiet stipulationem.

Stipulatio ista licere vti frui quod continet factum.

Stipulatio mere personalis q̄ alia fit in persona defuncti alia in persona heredis.

Stipulatio ire agere licere q̄sit mere personalis & nō trāsit ad heredē nisi expresse dicatur.

Si promittis titio & heredib⁹ suis q̄ ista adiectio & heredib⁹ suis in re transmissibili ad heredes nihil operatur.

Si quis ita.

Stipulatio interposita suis per iure mere psonali ad heredem nō transmittitur nisi exprimatur. h. d. & no. bene † q̄ alius est vsusfructus in persona heredis. & alius in persona stipulatoris. ¶Oppo. de aur. si quando. C. de consti. pe. vbi videbitur q̄ im personalitas vitiat stipulationem. Respon. † q̄ quedam est impersonalitas ex parte promissoris: que vitiat stipulationem: sed ex parte stipulatoris non vitiat: quia semper stipulator vult sibi acquiri. ¶Oppo. de. l. fi. circa fin. secundū vnam lectu. ff. si certum petatur. Respon. quedam est impersonalitas in verbo obligatiuo. verbi gratia satisfiet tibi. & tunc impersonalitas vitiat stipulationem. sed si impersonalitas est in verbo executiuo vt promitto q̄ tibi satisfiet. et tunc non vitiat stipulationem. vt. l. illa. j. codē. et. l. fina. ff. si certum peta. & ista notanē. bene per docto. in auten. si quando. C. de constitu. pecu. Dicitur hic licet diuersi sint fructus &c. ¶Quero quid vult dicere. et vna glossa. dicit q̄ fructus idest vsusfructus. quia in persona defuncti est vsusfructus in persona heredis alius est vsusfructus. et istud placet si ponas defunctum vsufructuarium constitutū fuisse: seu sibi promissum pro se et heredibus: et erit effectus: quia heres egebit noua constitutione vsusfructus. Si vero poneres defunctum tantum fuisse vsufructuarium non habita mentione heredum. postea fuit stipulatus sibi herediq̄ suo vti frui licere. tunc procedit sequens expositio glosse. quia defunctus percepit vt vsumfructum. heres vero vt causam. quia est quedam obligatio ad fructus: quia

aliud est habere vsumfructum: aliud habere obligationē ad fructus. & vide istā gl. q̄ incipit. i. vsusfructus. &c est ergo bona ista solu. & primo qz in persona heredis est vsusfructus nouus. vt. l. an 1 tiq̄tas. C. de vsufr. & alius est vsusfructus in persona defuncti & cum sua persona finitur. & alius vsusfructus est in persona heredis. & in persona sua finitur & simile in. l. repeti. §. qui modis vsusfru. amit. ¶Quero an † ista stipulatio vti frui licere cōtineat ius vel factum. & sic an cōmittat p̄ 3 pter impedimentū iuris vel facti? dico q̄ factū cō 1 tinet sicut ire agere licerent hic. & supra. §. hi qui pbat. ff. locati. l. ex conducto. in princi. & l. si fundus. nō obst. ff. si vsusfru. pe. l. vti frui. in prin. qz ibi ponitur verbum ius. vnde si stipulatio esset cōcepta p̄mittis mihi ius esse vti frui: tunc cōmittetur tantū ppter controuersiā iuris. sic not. quod in stipulatione mere psonali alia est obligatio psonalis in psona heredis & alia in psona defuncti vt si p̄mitto te nō offendere neq; heredes tuos vt 4 dixi in. §. cato. ¶† Quero vtruz sit differentia inter duas stipulationes de quib⁹ fit mentio hic: dic quod sic. vt in glo. sed istud est verum si ponas inter actū constitutum. & sic ista stipulatio ire agere licere interpretaretur secundū naturā ipsius. vt. j. eo. l. inter stipulantem. in principio. sed si ponam? hanc stipulationem simpliciter interpositā. tūc continet merum factum persone: nec transit ad heredē nisi de eo fiat mentio. sicut nec ad dominum. vt institu. de inutili stipulatio. §. sed cum factum. & ff. §. hi qui. versicu. cum vero. & in persona hēdis alia stipulatio esset. vt. ff. e. l. ij. §. fina. si fuit expresse habita mentio heredis. & hoc probatur. ff. de leg. j. l. apud iulia. §. si quis alicui. als est in l. idem iulianus. facit. ff. de serui. leg. l. pater. & hoc vult dicere hic. ¶Circa. l. istā † formo vnā questionem quā formaт Pe. in alijs terminis. Tu promittis aliquid titio & suis heredibus vtrum ista adiectio heredum aliquid operetur in re que est transa missibilis ad heredē. dicit Pe. q̄ sic qz poterit agere et ex stipulatione sua heres & ex stipulatione defuncti. vt arg. l. si seruus cōmunis sibi. & j. de stipu. ser. melius facit licet ipse nō alleget. l. recusare. §. titius. ff. ad treb. & si istud cēt verū esset multum vtile propter prescriptionē. quia in stipulatione defuncti a die stipulatiōis defuncti & alia esset prescriptio in persona heredis. Jtem alia exceptio posset opponi defuncto que ad heredē nō transiret. & in omnibus instrumentis hodie de heredibus fit mentio. cōtrariū credo primo per istā gl. secundo per textum. in. l. eum q̄ ita. §. tex titiū j. eod. vbi dicitur qō superuacua fit mentio de herede mſi ille solus nominatus sit heres. Preterea per. l. continuus. §. fin. a. j. eodem. vbi dicit textus q̄ necesse est omnibus acquiri. & sic loquitur de stipulatione que incipit in persona defuncti. secūda ergo stipulatio ex persona heredis esset inutilis. vt. ff. codē. l. qui bis. nec istud interesse temporis cōsideratur vt dixi in dicta. l. qui bis. posito qō dicat verū Pe. ſm ista actio est hereditaria incipiēs abheredе. vt. l. j. C. vt ac. ab here. & cōtra hered. alias si aliter poneres tunc sequeretur q̄ extra neo posset stipulari ptra. l. si tibi de cē. §. si pact⁹. ff. de pac. facit. l. heredi tarium. ff. de bon. auto. iudi. pos.

☞ An stipl̄o penalis simpliciter interposita comprehendat factum alienum.

Si quis

volū malū. Stipulatio doli simplr interposita etiā dolū heredis cōprehendit non extranei nisi pena fuerit apposita. hoc dicit. ¶Quero † an penalis stipulatio sup dolo malo interposita simpliciter cōprehēdat factum alienum. & hic videtur casus q̄ fit. vt. j. eodem. l. inter stipulantem. in principio. ¶Contrariū credo. qz tex. ff. ea. l. in princi. & versi. q̄res. sic dicit q̄ licet de rigore ſbozū extranei nō prehēdatur. tñ de equitate non. modo ad propositū stipulatio penalis debet limitari ſm naturā contractus super quo ē interposita. vt. l. si is qui ducenta. §. cum stipulamur. ff. de re. du. et. l. si eum. §. qui iniuriarum. ff. si quis cau. et sic credo q̄ debeat expresse dici de facto alieno. vt. ff. hac. l. in a principio. versic. aut si quis. nec obstat iste. §. qz adde qō dz adiici post factam mentionez de extraneo. nec obst. l. inter stipulātem: vti hi dicēt.

Sue persone.

Opp. ō her. vē. l. j. Solu. hoc intellige de here. defūcti. ¶Op. C. de pact. l. filij⁹. Solu. vt glo. ¶Quero an pater possit conueniri ex psona filij arrogati. & dic vt glo. que remittit & bene.

Inter certam.

a Debi tū i diē certū pōt soluī ante diē. secus si in diē incertū. h. d. ¶Opponi. ad primū dictū ō. l. si pupill⁹. §. q̄ sub cōditiōe. j. ō nouati. So. gl. q̄ ibi pre bī diē. dic vt ibi. ¶Op. ō. l. i. fi deicōmissi. §. cū polidi⁹. ff. ō vsu. & l. si ita relictū. §. pegas⁹. ff. ō leg. ij. Sol. ubi i fauozē creditoris b i fauore debitoris. ¶Op. ff. ō. l. eū q̄. de annu. le. Sol. ibi. i. j. rū. fuit dies adiecta i fauozem creditoris. i. ij. rū. fuit posita i fauozē debitoris. & sic p cordat cū primo. ¶Sz op. illo eo. tit. l. liberto. §. largius. Solu. ibi fuit solutū executori cui pure debebat. ¶Op. ō. l. fz & si ante. ff. ad tre. fz ibi ō die icerta & sic pcordat. cū ij. rū. ¶Clemio ad fz & op. ō. l. post mortem. C. de fideicō. glo. non sol. dic quod ibi loquitur de die incerta quando. sed certa an. qz certum est quod q̄do mori. illō nihil est di

a ¶Inſ certam. adde dū Alex. refert. qō Ang. idicit hunc tex. ad. q. an here. q rogatus ē restituere pauperib⁹ post mozte possit i vita restituer & ipe cū bar. in l. eū pater §. a filia. ō le. ij. fz qō non. quod idē voluit ro. ſi. cc. eclij. dbal. cōſi. lxxv. iij. li. sed Pe. de anch. cōſili. cciij. tenet contrariū idez tenet Abb. conſi. xj. ij. li.

a ¶ Alteri stipulari. Vide Bart. in consil. xc. incip. nellus vbi loquitur quando quis stipulatur alteri per instrumentum guarenti giatum vide ibi ommino. Bar. consil. cx. incip. guilinus fuit confessus. Andre. Barba.

Andreas Pomate. ¶ Videare. cõsil. xlj. col. ij. ⁊ Panor. ĩ c. ex rescripto. infi. ẽ iureiur. et aret. cõsil. lxxxviij. colũ. vij. ⁊ ro. ccccxlj ĩ. iij. colũ. vbi ponit q̃d deiure canonico.

And. Pomate.

b ¶ Ad fin. ⁊ aduerte q̃ p̃fecto benevidet mirabileq̃ no. in. d. l. fideiusso/res q̃ ẽt nõ atten/dit itere/sse affectio/nis causã ex sanguinis ꝓiunctiõe cohabere ⁊ tale interesse aliq̃n vt faciat vt detur actio q̃ alꝭ nõ dareť. vt est tex. in. l. cũ seruus. ſ. mã. de quo bar. ſ. ſup gl. in. l. ſ. ſ. de iureiu. gl. ⁊ bar. ĩ. d. l. fideiussores. videlicet. de neapo. in. §. alteri. inſti. e. ⁊ p ea ẽ tex. in. l. iij. §. ⁊ ſi forte. ſ. iudi. ſol. ẽ ⁊ aliõ de quo magis atq̃ magis miror: licz eſſi de hoc vt alter alteri ſtipulari poſſit non attendiť q̃ interſit rõne ſanguinis cũ attendiť q̃ ſit rõne amicitie gl. eſt in. l. ſi vnus. §. ſ. inverbo videamus. ſ. de pact. ⁊ ibi etiã no. Ang. pau. de ca. ⁊ d. alexã. ⁊ ſic apparet q̃ fortius operetur intereſſe rõne amicitie. q̃ ſanguinis! ſed tñ ego alibi imo q̃ minus eſt efficax q̃ fit propter amicitiam q̃ q̃ fit ſine amicitia nã inter vi/3 uos donatio perfecta nõ reuocať. §. pficiuntur. inſtit. de dona. niſi ex cauſis in q̃b⁹ in. l. generaliter. C. de reuo. dona. ⁊ etiam donatio in amicitia p̃t q̃nq̃ reuocari gloſ. eſt in. l. ſ. in gl. ij. in fi. ſ. de precar. de qua ibi ſoluit Raph. cu. no. q̃ donatio ex amicitia habet inſtar precarij ⁊ tamen eſt contra illam glo. tex. in. l. iij. §. quanquam iurabo amicitiam. ſ. de condi. ob cau. imo cogita quia neſcio quid voluerit illa gl. niſi vellem⁹ dicere q̃ loquať in donatione de qua ꝺ in. c. cum veniſſent. extra de inſti. ⁊ gl. in. l. domitius. C. in quibus cau. cõ. tol. cum ſimilibus. lib. xj.

cere p̃tum ad illã. l. q⁊ ibi loquiť invltimis volũtatibus in quib⁹ dies mortis habeť ꝓ cõditione: q⁊ fideicõmiſſari⁹ põt añ mori. Breuiter iſta eſt veritas ꝺ añ diẽ ſi ſoluiť nõ fit q̃ eſt ꝓmiſſum vt fiat liberatio: ſz fateor q̃ añ poſſuz accipere ⁊ tu dare. ſz nõ tã q̃ debitũ ex vigore illi⁹ obligationis: ſz ex tua libe/ralitate. poſtea tñ exiſtẽte cõditiõe 7 querer̃ inſolutũ. ſ. de ſol. l. ſub cõditiõe. ¶ Alteri⁷ op. de. l. cũ furti. §. de in lit. iur. ⁊ inſti. de act. §. pl⁷. gl. 9 fateť q̃ pl⁷ facit. ſz gl. nõ benedicit 10 q⁊ nõ facit q̃ ꝺ⁊ ſed aliud ꝓ ſus.

¶ Quid ergo voluit iſta. l. dicere. ⁊ 11 õt q̃ vult dicere q̃ in die certa poſſum añ ſoluere q⁊ poſſuz offerre et aſſignare vt ad te periculũ trãſeat. vt 12 l. obſignatiõe. C. de ſo. ⁊ l. acceptã. a C. de vſu. ſz in obligatiõib⁹ in diẽ incertã ante offerẽdo nõ facis q̃ꝺ mittis nec me poſſes cogere ſi nolo. nec p aſſignationẽ tranſit in me periculũ: ſz ſi recipiã ſponte poſſet. ⁊ ſic intelligit iſtũ. §. Ja. de are.

☞ Alteri licet directo ſtipulari nõ poſſit: tamen indirecte ſic. 1

Stipulari alteri q̃ poſſit ratione 1

2 Stipulatio facta alteri interpoſita ſuper eo q̃ erat ipſius ſtipulantis vel ſibi debitum etiã naturaliter tantum valet. ⁊ nu. 8.

4 Alteri per alterũ queritur per actũ naturalẽ numerationis licet per ſtipulationem non.

Itẽ poteſt acquiri alia qualitas a dipſam ſtipulationẽ. vide bar. in locis in opp. allegatis quia expreſſe hoc ponit vt hic per Jaſo.

5 Stipulatio facta alteri nõ eſt cõtra ſed preter. l. 6 Pena adiecta pacto nudo non exigitur niſi interſit ſecus ſi ſtipulatio.

Vſura q̃n eſt in pecunia nũerata neceſſario req̃ritur ſtipulatio in alijs reb⁹ ſufficit pactũ nudũ.

7 Ratio differentie inter penam ⁊ vſuram.

8 Ex ꝓmiſſiõe alteri facta q̃s natur aliter obligať. Si debitũ mihi pacto nudo ſtipulo: a te dari tertio vꝫ ſtipulatio ⁊ ab illo tertio poſſuz repetere.

9 Promittẽs dari tertio ꝓ me obligať ⁊ vꝫ ſtipl'o.

10 Stipulatio facta alteri ſi a ꝓncipio nõ interfuit ſtipulatoris ſed ex poſtfacto q̃ ſtipulatio valeat.

11 Pena excedens legitimum modum vſurarum adiecta in coatractu etiã in non conſueto fenerari: cenſetur adiecta in fraudem vſurarum.

12 Pena an poſſit excedere quadruplum.

Alteri[a] ſtipulari. + alteri ſtipulari niſi filius vel ſeruus: ſz metu pene ei ſtipulatiõi paretur. h. d. ꝓmo ponit regula. ſcõo exceptio. tertio rõ regule. q⁊to oſtuluit 2tra regulã. ſcꝺa ibi p̃ terq̃. tertia ibi inuẽte eſſi ſũt. q̃rta ibi plane ſi velim. ¶ Op. ſ. e. l. §. ſi ſtipuler. ⁊. §. ſi q̃s inſulã. ſo. ibi intereſt ſtipulatoris hic nõ. ¶ Oppo. ⁊ videť q̃ q̃s põt alteri ſtipulari extraneo. gl. i. l. hmõi. i pn ci. s. ẽ leg. ſ. ſolu. † ſi ſtipulor alteri nõ ꝫ vt ẽ. ſz ſi ſtipulor mihi noie alieno valet vt in 3rio. ⁊. l. penul. s. ẽ nego. geſt. ⁊. l. q̃cũq̃. s. titu. ſ. cũ ſua gloſſ. ¶ Oppo. † ⁊ videtur quod ſemper noſtra interſit. nam ſi ſoluis alteri potero repetere. vt. l. vero p curatori. ſ. de ſolutio ⁊ inſti. de inuti. ſtip. §. ſi q̃s alij. Item intereſt mea quia habeo obligatũ naturaliter eum cui ſoluitur. vt in. §. conſuluit. l. ſz ſi lege. s. de peti. here. Rñdeo ad primum quod non poſſum repetere. et. l. vero procuratori. ⁊. §. ſi q̃s alij. inſti. de inuti. ſtip. loquuntur in adiecto. ſed hic in non adiecto vt glo. determinat in. l. ſ. de pact. in gl. ma. ¶ Ad ſcõm[b] reſpondeo quod nec conſideratur intereſſe illud quod naturaliter eſt obligatus. vt. l. fideiuſſoris. s. de pactis. ⁊ ibi not. ¶ Sed contra † predicta videtur quod poſſũ repetere. vt. l. donationes in comcubinam. §. pe. ⁊ ibi not. s. de donatio. ⁊. ſ. de ſol. l. ſi cum comlius. vbi ille videtur factus procurator ſtipulantis. facit. s. man. l. ſi mandato titꝭ. i princi. Solu. in illis quis ſtipulabantur alteri q̃ erat ipſi⁹ ſtipulantis vel ſibi debitũ vnde et illũ tertium⁹ videtur facere procuratorẽ ſeu geſtorẽ negotij ſui. Sed ꝺ debet intelligi de eo q̃ nullo iure ante ſtipulationẽ debebatur. vnde cũ ſtipulor alteri nõ adhibeo eũ in aliquo meo negotio. ¶ Opp † de. l. ea q̃ ciuiliter. de acquir. re. do. ⁊ de. l. iij. in pri. s. q̃ꝺ vi aut clam. ſol. i qualibet patet. ¶ Oppoſti de. l. ſtipulatio

a ſtipulatio a hoc modo. ſ. e. vbi ſi nõ vꝫ ſtipulatio a nec pena ſolu. hic eſt ſtipulatio p̃ter legẽ. ibi ẽ ꝺ legẽ vt vidiſtis no. s. eo. l. gñalr. ⁊. C. de pactis. l. pacta q̃ cõtra. Et q̃re iſta fit p̃ter. l. rõ ẽ. q⁊. l. nõ b vetat. ſed legis rõ non aſſiſtit ſibi: q⁊ inuente ſunt c hmõi ſtipulatiões ⁊c. ⁊ hoc dicit Dyn. hic ſ⁊ ibi ĩ d. l. generaliter. ⁊ i. c. qui cõtra. extra de reg. iur. lib. vj. ¶ Opp. de. l. ſeru⁹ ea. s. de ſer. expor. glo. 5 ſol. † q̃ ibi pena adijciť pacto nudo hic ſtipulatiõi. ⁊ hãc Dy. ⁊z hic ⁊ i. l. iij. s. eo. Per. dicit ꝺ cũ p. l. in initio. C. de pac. inter empt. et ven. Dico gl. noſtras bñ dicere p. l. ſeruus ea. de ſer. expor. b vbi eſt expreſſum. ⁊ hoc ĩ pena[b]. † Jn vſura vero 6 ꝺz diſtingui aut ad vſurã ĩ pecunia tenebať. ⁊ tũc ꝺz interuenire ſtipulatio: vt. l. q̃uis. C. de vſur. aut ſup alia re ⁊ tũc ſufficit pactũ nudũ icõtinen f ti appoſitũ. vt. d. l. in initio. ⁊ q̃ꝺ no. in. d. l. q̃uis.

7 ¶ Sed † eſt ne differentia iter penã ⁊ vſurã. Rñ. ſic q⁊ vſura minutatiz colligitur pena in vna p̃ſtatione ⁊ vna principaliter. vt videbitis. ſ. eo. l. cum g ſtipulari ſumus. ⁊ ideo vſura eſt limitata i. l. eos. C. de vſu. pena eſt magna. ⁊ ideo pacto nudo non cõmittiť q⁊ i ea vertiť magnũ periculũ i vſu. mo dicũ. ¶ Oppo. q̃ cõſideret intereſſe vt. s. e. l. iij. ſol. vt ibi dixi. ¶ Op. ſ. eo. l. ſi pupillus. ⁊. l. nulla de regu. iur. dicit gl. fiet litis cõteſtatio de facto ſup qua ꝓmittet penalis ſtipulatio. ſz dico q̃ iſta gl. nõ bene dicit: imo ꝓmittiť ex euẽtu ꝺitionis ſicut ſi p̃ceſſiſſet valida q⁊ p moram ꝓmitteret facta iterpellatiõe. ita hic ſi iterpellabit ſz non cõſtituať in mora: q⁊ nulla petitio tñ cũ exiſtat conditio penalis ſtipulationis neceſſe eſt ergo vt interpelletur ⁊ q̃ hoc ſit ver̃. dicit tex. ibi plane ſi velim ⁊c. ⁊ ibi vt ſi ita factũ nõ fuerit ⁊c. q. ꝺ. ſi nõ obſeruarent ꝓmiſſa ſicut ſi p̃ceſſiſſet ſtipulatio valida pena ꝓmittať. ⁊ ſi p iterpellationẽ exiſtat cõditio. q̃n aũt ꝺz p̃cedere lit. cõteſt. examinabo 8 in. l. ita ſtipulatus. ſ. eo. ¶ Quero † an ex tali pro e miſſiõe q̃s obligeť naturaliter[c]: gl. hic q̃ ſic. idẽ videť no. s. de pac. l. ſ. vbi dicit q̃ ẽ pactũ. ⁊ ſic cõtrahiť naturalis. vt. s. de pac. l. ſi vn⁹. §. pactus ne peteret. idẽ Lyn. C. de pact. l. pacto ſucceſſorũ. Poſſetis vos dicere ergo ille q̃ recipit mihi debitũ gerit negotia mea q̃ eſt ꝺ illud q̃ꝺ. s. dixi. Rñ. non eſt obligat⁷ mihi naturaliter ad. ⁊. ſed eſt obligat⁷ dare illi tertio ⁊ ſic pecunia nõ ẽ mihi 9 debita. ¶ Quero † q̃d ſi expreſſe dicať ꝓmittis d mihi ꝺ dare illi ꝓ me. c. dico q̃ ſufficeret ſicut cũ ſtipulor dari procuratori meo. vt. ſ. eadẽ. c. §. ſi q̃s 10 iſula. ¶ Quero † q̃d ſi ex poſtfacto icipit itereſſe vtrũ poſſit agere doc. dicũt q̃ ſic q⁊ ab initio iſta cõuentio non fuit nulla. pro hoc. s. eadez. l. §. q̃ſi tũ. s. mãdat. l. ſi remunerandi. §. ſi tibi. not. ꝓ Ly. in. d. l. pacto ſucceſſor. Sz quid ſi ſuper tali contractu iuret dicã. ſ. de fideiuſſo. l. ſi quis pro eo. 11 ¶ Quero † dicit hic q̃ ſit quantitas inſpicit: q̃d eſt hoc dictũ: dicũt q̃dã: vt non excedat legitimũ modũ vſurarũ ſi eſt vſurari⁹. Jmmut iſta glo. q̃ ĩ e hoie nõ conſueto fenerari nõ habẽt locũ. ll. quas allegat. q̃ꝺ lz Jmo. tãgat: tñ non firmat: canoniſte ꝺ hoc tenẽt extra de pe. c. ſuam. quibus in hoc 12 eſt inherẽdũ. Alij dicunt † inſpicitur que ſit quã

¶ Opp. de. l. ſtipulatio. alle. ſibi cõtrari⁹ in. §. ca/to. an pactũ penale naſcitur coherentia contractus. Andr. barba.

¶ Jn pena. adde bal. conſi. cccxcix.

¶ Obligeť naturaliter. adde q̃ cũ opi. gl. etiam trãſit Alexã. vide ꝺ per eum.

titas vt duplum non excedat: ⁊z videať ꝓtra. s. de euic. l. ſi dictũ. ſz dic vt. d. l. ſ. C. de ſen. q̃. p eo. ⁊ dicit gl. d ibi q̃ p nomina multiplicatiua non põt excedere duplũ alꝭ ſic. Doc. vltramon. dicũt q̃ hoc eſt imponere l. verbis ⁊ non rebus. vnde dicũt q̃ pene quentionales poſſunt indiſtincte aſcendere q̃tũ partes voluerit. Dy. tenet glo. dic aut f pena adijci e tur certa quãtitate expreſſa in inſtrumento. vt dico vendis domũ p c. ⁊ in fine adijcitur ſub pena dupli tripli quadruplis vel quintupli: et tunc poſſum ꝓout volo ſicut ſi certam quantitatẽ exprimerem ſub pena mille. vt. d. l. ſi dictum. de euict. q⁊ eadem eſt ratio: certa cñi quãtitas expriműť. aut ponit pena reſpectu incerti. vt ſub pena dupli eius q̃ꝺ dicta res valebit vel dupli eius q̃ꝺ interierit: ⁊ tũc p hec noia non põt aſcendere duplũ. vt. d. l. vnica. C. de ſen. q̃ pro eo. ⁊ not. s. ea. l. in princi. in glo. q̃ incipit in penali. rõ q⁊ hoc ſcõo caſu poſſet nimirum aſcendere vltra quam cogitauerit pars q̃ ceſſat quãdo certa quantitas exprimitur. Alij dicũt aliter in ſti. eo. §. alteri. dic vt ibi.

Jn ſtipulationib⁹. + f ¶ Dic aut. Opp. de. l. inter ſtipulantẽ. §. ſ. ſ. eti. ſol. ibi oſtabat ab initio de diſſenſu. hic erat dubiũ. ¶ Opponi. ſ. e. l. quoties. Sol. illud q̃ꝺ dixi eſt verũ quãdo vtroq̃ modo põt valere: ibi q̃ſi vno tantũ. ſed nonne oſtat ſtatim de diſſenſu cũ actor dicit ſe ſenſiſſe de vno: reus de alio. Rñd. non. Pro cuius euidentia eſt videndum qual⁷ de hoc dubio q̃riť. Dico primo poteſt actor p̃ncipaliter petere vt declaret iudex q̃s ſit ille ſticbus debitus cũ ſint duo ſtichi. ⁊ hoc p g officiũ iudicis. vt hic. ⁊. l. cũ q̃ritur. ſ. de reb. du. ⁊ q̃ꝺ dixi in. l. ſi finita. §. elegãter. s. de dã. infect. ⁊. C. de fideicõ. l. volũtatis. ⁊ põt in hoc iudicio petere ſimpliciter interrogari teſtes ꝺ quo fuit ſenſuz. Jtẽ poſſet articulari limitate ſenſuz fuiſſe de nigro vel de albo. ⁊ tũc ſiquidẽ reus diceret ſe ſenſiſſe de albo ⁊ p. cit tenendã glo. ⁊ ꝓſi. l. in fi. ij. lib. idẽ dicit.

Alteri ſtipulari. Vide Bart. in conſil. xc. incip. nellus vbi loquitur quando quis ſtipulatur alteri per inſtrumentum guarenti giatum vide ibi ommino. Bar. conſil. cx. incip. guilinus fuit confeſſus. Andre. Barba.

Andreas Pomate. ¶ Videare. cõſil. xlj. col. ij. ⁊ Panor. ĩ c. ex reſcripto. infi. ẽ iureiu. et aret. cõſil. lxxxviij. colũ. vij. ⁊ ro. ccccxlj ĩ. iij. colũ. vbi ponit q̃ꝺ deiure canonico.

And. Pomate.

b ¶ Ad fin. ⁊ aduerte q̃ p̃fecto benevidet mirabileq̃ no. in. d. l. fideiuſſo/res q̃ ẽt nõ atten/dit itereſſe affectio/nis cauſať ex ſanguinis ꝓiunctiõe cohabere ⁊ tale intereſſe aliq̃n vt faciat vt detur actio q̃ alꝭ nõ dareť. vt eſt tex. in. l. cũ ſeruus. ſ. mã. de quo bar. ſ. ſup gl. in. l. ſ. ſ. de iureiu. gl. ⁊ bar. ĩ. d. l. fideiuſſores. videlicet. de neapo. in. §. alteri. inſti. e. ⁊ p ea ẽ tex. in. l. iij. §. ⁊ ſi forte. ſ. iudi. ſol. ẽ ⁊ aliõ de quo magis atq̃ magis miror: licz eſſi de hoc vt alter alteri ſtipulari poſſit non attendiť q̃ interſit rõne ſanguinis cũ attendiť q̃ ſit rõne amicitie gl. eſt in. l. ſi vnus. §. ſ. inverbo videamus. ſ. de pact. ⁊ ibi etiã no. Ang. pau. de ca. ⁊. d. alexã. ⁊ ſic apparet q̃ fortius operetur intereſſe rõne amicitie. q̃ ſanguinis! ſed tñ ego alibi imo q̃ minus eſt efficax q̃ fit propter amicitiam q̃ q̃ fit ſine amicitia nã inter vi/3 uos donatio perfecta nõ reuocať. §. pficiuntur. inſtit. de dona. niſi ex cauſis in q̃b⁹ in. l. generaliter. C. de reuo. dona. ⁊ etiam donatio in amicitia p̃t q̃nq̃ reuocari gloſ. eſt in. l. ſ. in gl. ij. in fi. ſ. de precar. de qua ibi ſoluit Raph. cu. no. q̃ donatio ex amicitia habet inſtar precarij ⁊ tamen eſt contra illam glo. tex. in. l. iij. §. quanquam iurabo amicitiam. ſ. de condi. ob cau. imo cogita quia neſcio quid voluerit illa gl. niſi vellem⁹ dicere q̃ loquať in donatione de qua ꝺ in. c. cum veniſſent. extra 4 de inſti. ⁊ gl. in. l. domitius. C. in quibus cau. cõ. tol. cum ſimilibus. lib. xj.

1 Alteri licet directo ſtipulari nõ poſſit: tamen indirecte ſic.

1 Stipulari alteri q̃ poſſit ratione

2 Stipulatio facta alteri interpoſita ſuper eo q̃ erat ipſius ſtipulantis vel ſibi debitum etiã naturaliter tantum valet. ⁊ nu. 8.

4 Alteri per alterũ queritur per actũ naturalẽ numerationis licet per ſtipulationem non.

Itẽ poteſt acquiri alia qualitas a dipſam ſtipulationẽ. vide bar. in locis in opp. allegatis quia expreſſe hoc ponit vt hic per Jaſo.

5 Stipulatio facta alteri nõ eſt cõtra ſed preter. l. 6 Pena adiecta pacto nudo non exigitur niſi interſit ſecus ſi ſtipulatio.

Vſura q̃n eſt in pecunia nũerata neceſſario req̃ritur ſtipulatio in alijs reb⁹ ſufficit pactũ nudũ.

7 Ratio differentie inter penam ⁊ vſuram.

8 Ex ꝓmiſſiõe alteri facta q̃s natur aliter obligať. Si debitũ mihi pacto nudo ſtipulor a te dari tertio vꝫ ſtipulatio ⁊ ab illo tertio poſſuz repetere.

9 Promittẽs dari tertio ꝓ me obligať ⁊ vꝫ ſtipl'o.

10 Stipulatio facta alteri ſi a ꝓncipio nõ interfuit ſtipulatoris ſed ex poſtfacto q̃ ſtipulatio valeat.

11 Pena excedens legitimum modum vſurarum adiecta in coatractu etiã in non conſueto fenerari: cenſetur adiecta in fraudem vſurarum.

12 Pena an poſſit excedere quadruplum.

Alteri[a] ſtipulari. + alteri ſtipulari niſi filius vel ſeruus: ſz metu pene ei ſtipulatiõi paretur. h. d. ꝓmo ponit regula. ſcõo exceptio. tertio rõ regule. q⁊to oſtuluit 2tra regulã. ſcꝺa ibi p̃ terq̃. tertia ibi inuẽte eſſi ſũt. q̃rta ibi plane ſi velim. ¶ Op. ſ. e. l. §. ſi ſtipuler. ⁊. §. ſi q̃s inſulã. ſo. ibi intereſt ſtipulatoris hic nõ. ¶ Oppo. ⁊ videť q̃ q̃s põt alteri ſtipulari extraneo. gl. i. l. hmõi. i pn ci. s. ẽ leg. ſ. ſolu. † ſi ſtipulor alteri nõ ꝫ vt ẽ. ſz ſi ſtipulor mihi noie alieno valet vt in 3rio. ⁊. l. penul. s. ẽ nego. geſt. ⁊. l. q̃cũq̃. s. titu. ſ. cũ ſua gloſſ. ¶ Oppo. † ⁊ videtur quod ſemper noſtra interſit. nam ſi ſoluis alteri potero repetere. vt. l. vero p curatori. ſ. de ſolutio ⁊ inſti. de inuti. ſtip. §. ſi q̃s alij. Item intereſt mea quia habeo obligatũ naturaliter eum cui ſoluitur. vt in. §. conſuluit. l. ſz ſi lege. s. de peti. here. Rñdeo ad primum quod non poſſum repetere. et. l. vero procuratori. ⁊. §. ſi q̃s alij. inſti. de inuti. ſtip. loquuntur in adiecto. ſed hic in non adiecto vt glo. determinat in. l. ſ. de pact. in gl. ma. ¶ Ad ſcõm[b] reſpondeo quod nec conſideratur intereſſe illud quod naturaliter eſt obligatus. vt. l. fideiuſſoris. s. de pactis. ⁊ ibi not. ¶ Sed contra † predicta videtur quod poſſũ repetere. vt. l. donationes in comcubinam. §. pe. ⁊ ibi not. s. de donatio. ⁊. ſ. de ſol. l. ſi cum comlius. vbi ille videtur factus procurator ſtipulantis. facit. s. man. l. ſi mandato titꝭ. i princi. Solu. in illis quis ſtipulabantur alteri q̃ erat ipſi⁹ ſtipulantis vel ſibi debitũ vnde et illũ tertium⁹ videtur facere procuratorẽ ſeu geſtorẽ negotij ſui. Sed ꝺ debet intelligi de eo q̃ nullo iure ante ſtipulationẽ debebatur. vnde cũ ſtipulor alteri nõ adhibeo eũ in aliquo meo negotio. ¶ Oppoſti de. l. ſtipulatio

a ¶ Promittis mihi qđ dabis illi.adđ bar. ꝑ ſi.lxxj. incipiente gellus fuit confeſſus.

b ☞ And. Pomate. ¶ Az ſi intereſt. vide alex. ꝑ ſi. lxxij.co.ij. ad fi. vol. ij. et. iiij. col.v. vbi đt q opi. gl. hic eſt cõis.ꝛ vi/ de roma. ccccxlj.

c ¶ Fallit i tutore et curatore. adde bal. ꝛ paul. de caſt.idẽ te nentes . ꝛ Dyn.in.l. vt ītrer. C. de inuti. ſtipula . ꝛ ꝑm alexã. videt̃ tex. cũ glo. in l.caius. in ver.ſtipu/ latus.ſ.đ vſu.ſz Ja. de are.an ge. Imol. rap.cu.vt refert ale xã. repre/ hendunt opi.glo.ꝛ nico.mat: ꝛ bal.in.l. j.C. per quas per ſo.no.ac/ qui.q tex. i.d.l.quo/ ties. et.l. quicũq.ꝛ cum iſtis videt̃ trã ſire Alex.

barẽt:vitiarẽt ſtipulatio: qr cõſtat de diſſenſu. Si đo diceret ꝛ non ꝓ baret:ꝛ de diſſenſu nõ ꝓſtat: qr di/ cto rei nõ ſtat̃ ꝓ ſe. eſſet aũt ꝓ eo: qr nõ tenet̃.tñ qr nõ ꝓſtat de cõſen ſu interp̃tabilẽ ꝓ reo vt hic. ¶ Se/ cũdo modo põt q̃ri de hoc dato li/ bello p̃ncipaliter petendo ſtichũ. ꝛ reus probabit duos eſſe ſtichos vnde tpe ſuũ querit̃ in quo ſit odẽ nãdus. ¶ Tertio mõ p̃t de b q̃ri i executõe cũ ſuũa fuerit lata ſimplr. ☞ Diuerſitas quãtitatũ in ſtipu/ latione deductorum quãdo regu/ lat diuerſitatem ſtipulationum.

Dictio dena. intelligit̃ de.xx. etiã in ſtatuto penali ꝛ appoſita in ſti/ latione annua intelligit̃ de decem.

Eum qui ita. Op. vide tur q de alijs decẽ nõ de eiſdẽ.inſti.de duo. re.in p̃n. Preterea nõne in.l.quinq ginta.ſ. de pba. diuerſitates ſcri/ pture inducũt diuerſitatẽ quãtita/ tis ꝛ ꝓſonarũ: cuius ꝓriũ đr hic.et j.e.l.eũ q̃ ita.in p̃n. Reſpõ.ſi + du/ plex eſt quãtitas expreſſa ꝛ vnus ac/ tus ꝓmittẽdi vt titi⁹.x. ſeius.x. p mittis.ꝛ tũc de eiſdẽ.x. intelligit̃. idẽ ex pte ſtipulatoris: vt mihi.x.ꝛ titio.x. ꝓmittis.vt hic. Si vero eſt duplex quãtitatis expſſio:ꝛ duplex actus ꝓmittẽdi: vt ſi dico ſempro/ nio ꝓmittis.x.ꝛ tu,titio ꝓmittis.x. tunc diuerſitas q̃titatis intelligit̃. niſi dicat̃ eadẽ.vt inſti. de duo.re.i p̃n.dicã in materia de duo. reis. in l.ij.ꝛ i.l.reos.ſ.cũ tabulis. ¶ Que ro vtrũ iſta ſtipulatio valeat in to/ tũ vel in parte.ꝛ gl. dicit q in pte: qr qñ ſub eadẽ cõpagine verborũ fit ꝓmiſſio tũc ꝑ parte valeret. vt dicit glo.ꝛ ll.alleg.ꝑ eã: ſed quan/ do ſub diuerſitate ꝺceptionis ꝟbo rũ: ꝛ tũc i ꝓſonarum⁹ vz et ẽvtilis i ꝓſona alteri⁹ eſt inutilis:nec vitiat vtile per inutile:vt.ſ.l.ſ.§. ſed ꝛ ſi mihi.ſicut dicim⁹ i re/ꝓiũctis vt.C. de cad.tol.l.j.§.vbi aũt.ꝛ.§.ſeq. fa cit.ff.de ſtip.ſer.l.ſz ſi ſibi. ¶ Que ro + qđ ſi dixit dena.dixit gl.q ꝓ itel ligit̃.de.xx.pbat̃.ẽ le.j. ſi qs teſtõ. Sz qđ ſi i aliq̃ ꝓſtõe penali ponat̃ pena denarũ libraꝝ ꝛc.gl. q ꝓ itelli/ git̃ de.xx.vt in ꝑma ꝓſtõe ffor.§. pe.ſup ꝟbo denarũ. Cõtrariũ no. C.ẽ murilegu.l.q̃ textrini.li.xj.ar. l.iterp̃tatiõe.de pe.q nõ plz: qr cũ ꝟba ſint clara qđ.xx. ſignificat:vt.d.l. ſi qs teſtõ. nõ eſt loc⁹ iterp̃tatiõi vt.l.ille aut ille.§.cũ inver bis.ſ.de leg.iij. Predicta ꝟba niſi hec dictio dena adijciat̃ ꝓſtatiõi ãnue tũc itelr.x.i. ſingulis ãnis vt.j.e.l.ſi ita ſtipulat⁹.i p̃n.de annu.le.l.iij.i p̃n. ☞ Sex modi concipiende ſtipulationis quoꝝ aliqui validi ſunt aliqui non.

Sniavt valeat ꝟba ei⁹ ſunt ofer̃da in ꝑcurato/ rem preſentem non in dominum abſentem.

Sententie etiã iure ciuili poſſunt conferri in mo naſterium ꝛ non in ſyndicum.

Verba abſentie executiua p̃nt ofˀri in dominũ.

Stipulari alteri quando quis poſſit.ponitur re/ gula cum nouem fallentijs.

Exceptio acquiritur alteri ſine ceſſione.

Si ſtipuler alicui. Qui alteri ſti/ pulat̃ ꝓt ex ea ſtipulatiõe agere ſi ſua intereſt.h.d.vſq; ad.§. ſi qs ita. ¶ Op. q iſta ſtipulatio alteri facta non valeat:vt.l.q̃cũq;.ſ.ti.j.glo. q eſt hic dicit ꝛ bñ: in modo ſtipulãdi alteri eſt differẽtia q: qñ ofert̃ in ꝓſonã alteri⁹ verbũ ꝓmiſſum ꝛ ꝟbũ obligatio nis executiuũ vt ꝓmittis illi qđ dabis illi.ꝛ tũc nõ vz vt.l.q̃cũq;.autverbũ ꝓmiſſiuũ ofert̃ in ꝓſo nã ſtipulãtis executiuũ in ꝓſonã alteri⁹.vt ꝓmit tis mihi q dabis titio.ꝛ tũc vz ſi intereſt⁹ vt hic. Ꝟriũ dicit glo.in.l.q̃cumq;.doc. tenent iſtã p.d.l. quecũq;. ¶ Opp.de.l.eũ q̃.§.ſi actori.ſ. de oſti. pe.vbi cõfert̃ in ꝓſonã alterius verbũ ꝓmiſſiuũ: ꝛ vz.dicit glo. q fallit in tutore ꝛ curatore furio ſi ꝛ actore vniuerſitatis.dicit ne bñ. Jac. de are. tenet ꝟriũ ꝛ dicit q.l.eũ q̃.loq̃t̃ qñ verbũ ꝓmiſſi uũ ofert̃ in ꝓſonã ſtipulatoris. verba executiua in ꝓſonã alterius.vt.l.quoties.de admi.tu.vbi vf̃ tex.lz aliter glo.ibi dicat ꝛ glo.in.l.j. in p̃n.j. de ſtip.ſer.tz idẽ qđ hic.idẽ Dyn.credo tuti⁹ tenere gl.ꝛ rõ qr tex.in.l.eũ q̃.§.iul.ꝛ.§.ſi actori.vult fa cere differẽtiã inter tutorẽ ꝛ actorẽ ex vna parte ꝛ ꝑcuratorem ex alia.ſed in ꝑcuratore dicto mõ ſtipulante valet vt.j.dicã:ꝛ ſic nulla eſſet differen tia. Ut ergo ſit differentia opz nos ponere illud qđ dicit glo.tex.in.d.§.ſi actori.q̃ dicit tutori et curatori oſtitui: dz intelligi hoc eſt cũ ipſo tuto re ꝟrtũ oſtitutionis celebrari. verba aũt intelli/ ge dirigi ad pupillũ ꝛ ſimiles. ꝓ hoc facit qđ.j. dicam quod canoniſte tenẽt in ſuũa ꝑferenda in c. ſuſcitata.de in integ.reſti. ſed tu dices idem in tutore q non valet niſi interſit vt hic dicit text. Reſpõ.tex.iſte totus loquitur quãdo quis ſtipu lat̃ alteri vt ſibi ſtipulanti querat̃ actio.ſed ſi ſti/ pulatio interponeret̃ vt alteri quereret̃ actio et tunc loquũtur cõtraria. ¶ Ad + declarandã iſtã glo.dicq multiplex eſt modus concipiende ſtipu lationis.q̃cq; concipit̃ tali modo q verba ꝓmiſ ſionis ꝛ executionis cõferunt̃ in alterũ: dic q nul la eſt ſtipulatio.ꝛ hoc tz glo. ꝛ eſt tex.ſ. ti.j.l.q̃ cũq;.lz glo.ibi no. ꝟrium ꝛ male. idẽ videt̃ ſenti re glo. C.ꝓ quas p.no.acq̃.l.j.ſ.de.pcu.ꝛ.l.qđ ꝑ curator ex re.ſed ſemp huic glo.inhereas. Fallit in tutore curatore⁽ᶜ⁾ ꝛ actore vt hic in gl. ꝛ in.l.j. in p̃n.j.de ſtip.ſer.ꝛ.l.quoties.ſ.de admi.tu. Itẽ fallit in filio ꝛ ſeruo vt.l.j.in p̃n.in tex.ꝛ glo.j. de ſtipu.ſer.

de ſti.ſer.vbi in ꝓſonã patris ꝛ dñi poſſunt ofer/ ri ꝟba vt.j.eo.l.quodcũq; in p̃n.ꝛ in fi. Et p̃dicta ſunt vera i ꝛctibus q̃verbis ꝛtrahunt̃: in his vero q̃ conſenſus eſſet nũti⁹ poſſet celebrari in perſonã dñi.vt.l.q̃ aũt.§.fi.ſ.de oſti. pec.ꝛ Dy.vide in.l. multũ.C.ſi qs alteri vel ſibi. ¶ Scds modus qđ verba ꝓmiſſiõis cõferunt̃ in perſonã ſtipulatoris ꝛ verba executiua obligationis in ꝓſonã alteri⁹. ꝛ tũc eſt videre an valeat.vt actio ſtipulanti q̃rat̃. ꝛ certe vz ſi interſit ſtipulãtis vt hic.in.§. ſi ſtipu/ ler.ꝛ.§.ſi quis inſulã.ergo ſi nõ intereſt nõ vz. vt ſentit hic gl.a cõtrario ſenſu. ¶ Qñq; querit̃ an valeat ad querẽdũ actionẽ ei in cui⁹ ꝓſonã verba executiua cõferunt̃ ipſo iure vel per ceſſionẽ vt.j. dicet̃.ꝛ tũc in ꝓſona tutoris: curatoris ꝛ actoris valeret ſine dubio.vt.d.§.ſi actori.ſed in ꝑcurato re eſt dubiũ an valeat ſi ꝓmitto ꝑcuratori qđ da bo dño.ꝛ glo.in.l.j.ff.de ſtipu.ſer.vf̃ dicere q̃nª ꝓ quo facit.o.l.eũ q̃.§.iul.de cõſti.pe.ſz gl.que eſt in.l.in oĩbus.ff.de p̃eto.ſtip.tz ꝛ q̃ valeat.idẽ no.j.e.l.ſi ꝑcuratori p̃ſentis.ꝛ eſt tex.in.l.pe.C. ad exhib.nõ ob.l.eũ qui.§.iuli. qr dz intelligi qđ qs oſtituat ſe ꝑcuratori ſoluturũ non dño: ſub/ audi.ſcz oſtituat ſe ſoluturũ.q.d.verba ꝓmiſſiõis ꝑferunt̃ in ꝓſonã ꝑcuratoris. alias iſtud eſſet ꝛ caſus.l.pe.C.ad exhib.ꝛ ex hoc apparet q ſi ve/ ra eſſet opi.Jac.de are.nulla eſſet differẽtia inter actorẽ ꝛ ꝑcuratorẽ qđ tex.vult.vt igit̃ ſit differẽ tia verũ dicit gl.ꝛ male Ja.de are.ꝛ idem dico in negotiorũ geſtore qđ in ꝑcuratore. Nec obſt. ſi di cis q.l.pe.C.ad exhibẽ.nõ loquit̃ in ꝛctu q̃ cele brat̃ verbis.qr reſp.q ibi nõ erat mũtius. ꝛ tunc eſt idem ſiueverbis ſiue cõſenſu cõtrahat̃:qr mũq; verba debẽt ofˀri in ꝓſonã abſentis.vt.l.multũ. ſi qs alteri vel ſibi.ꝛ.d.l. quecũq;.ſ.ti.j. ſz ꝛ hoc vf̃ tex.j.e.l.ſi ita ſtipulatus.§.chryſogon⁹. ſed dic q ibi alia fuit ſtipulationis cõceptio:vt ſtatim di cã. ¶ Tertius modus cõcipiendi ſtipulationẽ eſt q verba obligatiua ex parte ſtipulãtis ſint imper ſonalia.verba executiua ſint ad aliũ directa. tunc ſtipulatio⁽ᵇ⁾ eſt nulla: qr ei videmur ſtipulari cui dz ſolui vt.§.chryſogonus. ᵇdixit enim ſic ꝓmittis q dabis dño meo vt ibi dicã. ¶ Quartus modus eſt q vtrũq; ꝟbũ promiſſiuũ ꝛ executiuũ impſona liter concipiatur.tunc ſine dubio valet qr intelli/ gitur perſona ſtipulãtis vt.ſ.e.l.§. ſicut aũt.ꝛ.§. ſi qs ita.ꝛ.d.§.chryſogon⁹. ¶ Quintus modus q vtrũq; ꝓſonaꝝ i ꝓſona ſtipulãtis ſuo noĩe ꝑferat ꝛ ẽ nõ hz dubiũ q ꝛ niſi ex caſu.j. de ſtip.ſer.l.ij. ¶ Sextus mod⁹ eſt vt vtrũq; ꝟbũ ꝑferat i ꝓſonã ſtipulãtis noĩe tñ alterius vt ꝓmittis mihi dare noĩe titij ꝛc. ꝛ iſta valet ſine dubio i ꝑcuratore⁽ᶜ⁾. Itẽ i neg. geſt.vt.l.pe.C.ad exhi.ꝛ.l.huiuſmodi. i prin.ſ.đ legatis p̃mo.no.ſ.ti.j.l. quecũq;.facit l.ſi ego.ſ.de neg. geſt. ¶ Er + ex p̃dictis apparet ratio.l.j.C.de ſentẽ.ꝛ interlo.q̃ dicit ſiſtam nõva lere ſi ꝑcurator nõ ꝺdemneť.ſed oĩs q̃ nõ eſt p̃ſens.rõ qr in ſuia ĩſti ꝟbis vt.l.iij.§.idẽ ſcribit.ſ. de pecu.ꝛ ſic verba ſentẽtie debent referri ad per ſonã ꝑcuratoris qui eſt preſens: cũ quo quaſi cõ trahitur.alias nõ valet.vt hic.ꝛ.d.l.quecũq;.ſ.ti. j. Sed ſi eſſet tutor actor vel ſimilis.tũc ꝟba ꝛct⁹

a ¶ Quod non.adde q illã glo.ſequit̃ Bal.ange raph. pau.de ca.ro.hic ꝛ do.car.imol. in.c. acce/ dẽs.de p̃bẽ.qr ſi ꝑcuratoris nõ intereſt nõ dz va/ lere ſtip.ꝛ cum iſtis trãſit alexã. cui adde ro.cõſil. ccccxlj.inci.omnipotentis dei preſens inſtrumẽ/ tum. latiꝰ ibivide de hac mate/ ria q̃ per alex.

b ¶ S.chry/ ſogonus rap. imo: pau.de ca ſtro.ibi te nent cum imo.ꝛ ro. hic ꝓ tex. in.§. ſi qs iſtulã.quia ꝟba imp/ ſonaliter prolata in dubio de/ bent intel ligi taliter relata qõ actus va/ leat ſi ali/ quo caſu valere p̃t ꝛ iſtã opi. vf̃ tenere Dyn.in d. l. ne inter habentes. vt refert hic alex. qui cũ ip/ ſo tranſit.

c ¶ Sine du bio in ꝑ curatore. adde ro.p̃ dicto con ſil.ccccxlj.

d ¶ Ad oĩz. addevltra alex. hic. pau.de ca ſtro. cõſi. mihi ccc/ xx . in fi. incipi .cir ca primũ quęſitum.

¶Quarto fallit vbi est prætoria solēnitas vt in stipulationibus prætorijs. l. in oībus. ī. de ꝓto. stip. & bñ dicit. qz idē in oīb⁹ q̄ ī iudicio agunt. vt. l. ī cause. s̄. de ꝓcu. & gl. j. de ꝓto. stip. l. iij. & l. in oībus. & ibi dicam.

¶Quinto vbi est rei ꝓnertas. vt qñ stipulatio interponit sup re mea. & in b semp dubitaū & est rei. in. l. qō ꝓcurator ex re. s̄. de ꝓcu. & l. iul. §. fi ꝓcur. s̄. de act. emp. De. idē tenet in. l. multū. & gl. in. §. si q̄s alij. inst. de inuti. stip. ſz de hoc miror qz vſ ō rei. in. l. solutū. §. p liberā. s̄. de pig. ac. vbi p ꝓcuratorē nō q̄rit pignꝰ qō sup re mea fit. Breuiter opz me dicere qō qñq; ꝓcurator stipulat qō est meū & mihi querit vtilis. est rei. ī. l. pe. C. ad exhib. Qñq; stipulat qō est ex re mea. vt ptiū vl fructꝰ & idē. vt. l. iul. §. si ꝓcura. s̄. de act. emp. & l. qō ꝓcurator. s̄. de ꝓcura. nec ob. C. p quas per. no. acq̄r. l. j. qz ibi res nō durat dñi ſz in emptorē transfert. Itē nō est ex pte dñi illa cōuētio. l. cōmissoria: ſz magis in penā nō soluentis vt statim dicā ī vsura. Aliud ergo credere in pacto adiectiōis in diē: qz illud hz ista prætij. vt. l. fundi. in prin. de cōtrahē. empt. sed si stipuler ꝓpter rē meā nō mihi acquirit vt. l. possessio. §. j. de acq. pos. & l. solutū. §. p liberā. s̄. de pig. ac. & iō gl. q̄ est ī. l. qō ꝓcuratorꝰ q̄ dicit in vsura nō dicit bñ qz nō ē ex re ſz ꝓpter rē vt. l. vsura pecunie. j. de ver. sig. & fallit qñ i stipulatione vel alio ꝯctu psonali q̄rit dño tūc q̄ret accessoriū qō esset ꝓpter rē vt. l. ij. C. p quas p. no. ac. q̄. & no. i. d. §. per liberā. ¶Sexto fallit vbi ē p̄sentia psone & vicinitas. & bꝰ nō est dubiū vt. l. si ꝓcuratori p̄sentis. j. eo. ¶Septimo vbi ē deficientis vtilitas actiōis. vt si ille q̄ deberet cedere nō ē vel nō repit. vt. l. j. in fi. cū. l. se. s̄. de insti. gl. est ī. l. dāni infec. ti. j. §. finali. s̄. de dā. infec. & l. j. C. de act. & obli. l. sancimus. §. cū autē. ad trebel. ¶Octauo fallit vbi est psonarū affectio et rei de qua agit equitas. vt. l. caiꝰ. s̄. sol. ma. dicā ī. l. qō dicit. j. eo. qualiter ille casus dz intelligi. Nono & vltimo fallit vbi est possessio & ꝓpria tas & vult dicere Guil. qō vbicū qz sup re que est mei stipulātis stipuloꝛ vel pacisco⁹ alteri: acq̄rit vtilis fine cessione vt. l. quoties. C. de do. q̄ sub mo. Ego dubito in intellectu illius. l. qz de iure antiquo dicit ibi tex. qō alteri nō acquirit, ſz postea benigna interpretatione imperator cōcedit vtilē. mihi vſ sic dicendū: qñq; pacisco⁹ sup re mea q̄ durat mea: et alteri querit vtilis vt. s̄. depo. l. publia. in prin. nec dicat quis q̄ ibi speciale in filio. qz imo ius cōe cū per matrē nō possit queri filio vt. l. debitor. in fi. ad trebel. dicā. j. co. l. qō dz. facit qō no. s̄. de do. l. donationes in pcubinā. §. pe. ¶Quando qz stipulor sup re q̄ est mea tamen non durat mea. et tūc alteri nō q̄rit actio regulariter vt. d. l. quoties. C. de dona. q̄ sub mo. et. C. ō pac. cōuen. l. pactū. fallit fauore exercentis liberalitez: vt. d. l. quoties. itez fallit ꝓpter singularia p̄cepta pecunie: vt. l. certi cōdictio. §. fi numos. s̄. si cer. pe. Et sic vides qō qñ q̄s stipulat alteri qñq; q̄rit actio ipsi stipulāti. qñq; ei cui q̄s stipulat q̄ oia pfecte sunt expedita. ſz glo. ī. §. si q̄s alij. hoc inculcet. p̄dicta vera in his q̄ acq̄runt per actū cuilem: ea vero q̄ acquirunt per actū naturalez et corporeū p̄nt q̄ri p alterū vt. l. ea q̄ ciuiliter. de acq. re. do. & C. p quas p. no. acq̄. l. j. itez p̄dictaque ratione qñ q̄s paciscit alteri ad actionez. Si vo paciscit ad exceptionez in mō ꝙcipiendi quentionē est idē qō. s̄. vt. d. l. quecū q̄. s̄. ti. j. & l. & heredi. vernos aūt. s̄. de pac. ſz in mō querendi differunt qz exceptio querit sine cessione vtilis pacti vel doli: vt. l. rescriptū. §. fin. s̄. ō pact. & l. hered. §. nos autem. eodem titulo.

a ¶Ad exceptionē. & qō exceptio q̄rat alteri sine cessiōe ad de bar. in l. iij. qō metus cau. et alex. ī p̄si. rl. co. pe. i v. vol.

Edem. Dicit gl. q̄ iurisc̄onsultus non bene arg. Dy. dicit q̄ sic qz hic vertit facētū in obligatione nō datio. facit q̄ no. in. l. liberti. s̄. de ptrahen. emp. dicetur. j. e. liber homo.

Dominus seruo. Dec. l. nō hz locū in aduētitijs quo ad ꝓprietatez dicit gl. Dy. dicit hoc verū qñ filius stipulat fibi nō qñ pater filio. tu dic vt dicā. j. eod. l. qō dz. quia credo glo. simpliciter bene dicere.

Am qui calendis. Qui stipulat de calēdis intelligit ō ꝓximis nisi aliud actū sit. h. d. ¶Op. s̄. c. l. stipl'o ista. §. in stipulatiōib⁹. fol. b iō ne stipl'o cēt inutilis. Querit gl. q̄d si dico, promittis dare in diebus illis. gl. dicit de duob⁹ intelligit vt. l. inter illū j. de ver. sig. facit. l. libertus. §. fi. s̄. de manu. test.

Quoties. Si dies ī stipl'one nō adiicit, pñti die dz. h. d. ¶Op. de. l. pmissor. §. primo. s̄. de cōsti. pec. gl. dicit dicit ibi. & ibi vſ dicere q̄ ibi fallit. ſz aduerte qz alit⁹ ē dies q̄ ī ē ī obl'one & diē obl'onis ipeditvenire: vt. l. cedere diē. de v. fi. & obl'oni simplr ꝓcepte tal' dies nō iest: imo statim debet. vt hic cū si. ali⁹ est dies q̄ miserationis cā solutiōi idulget. & iste in ꝓstituta pecunia est limitat⁹. s. x. dierū. vt. d. l. pmissor. in alijs tps tale est arbitrio iudicis. vt isti. de inuti. sti. §. fi. & j. de so. l. ratū. & l. qō dicim⁹. Pro hac distinctiōe facit. l. si cū militi. §. j. s̄. de cōpen. q̄ est no. ad hoc. ☞ Quando debeat solui illud q̄ debetur.

Ai hoc anno. Q̄nna prestatio est faciēda petit in fine tpis. h. d. l. nfa. & op. ē. l. liber hō. §. decē. So. ibi tps fuit appositū gratia

grā cuiusdā demōstrationis nō dilatiōis vt hic. a ¶Op. de. l. j. C. qñ di. le. ce. & in. l. in singulos. s̄. de annu. le. vbi in p̄n. anni dz peti. Rñ. vna so. dat isti. e. ti. §. si ita. q̄ aliud si dico annuū & aliud si dico in singulis ānis. gl. nō est ꝛa: & est ꝛ. l. nec semel. §. nouissime. s̄. qñ di. le. ce. Alia so. est. C. qñ di. le. ce. l. j. q̄ ibi in vltimis volūtatib⁹. b ī ꝯctibus. a hec nō est ꝛa p. l. cū q̄ ita. §. q̄ ita. j. e. & l. si seru⁹ cōis. meuij et castrēsis peculij. §. fi. j. tit. ij. Quid dicem⁹ glo. tāgit vnū ꝛbū qō est verū. qō aliud est dicere hoc anno aliud est dicere annuū. & vide qō dixi in summario. qz qñ dixi anno est vna p̄statio. & tūc in fine anni debet vt hic. qñq; sunt plures p̄stationes vt qñ dixi annuū & in p̄ncipio cuiuslibet anni debet. ¶Op. de. l. lecta. s̄. si cer. pe. rñdeo illud dz intelligi qñ tps ē appositū ex cā differēde solutiōis: qz fuit appositū in exe- 5 cutione post obligationē pfectā ꝙ vna sūma: et fuit p̄statio diuisa ideo ī fine p̄stat. hic ꝛo cā multiplicāde obligatiōis. & ideo tūc in p̄n. ¶Cū † q̄ q̄rit qñ illō qō debet ī q̄ tpe debeat solui. distinguez qz qñ i stipl'one apponit tps cā demōstrationis seu dīgnatiōis & tūc stati pōt peti vt. l. liber hō. §. decē. j. e. qñq; tps apponit in stipl'one cā limitāde obligatiōis. & tūc stati illo tpe nō expectato debet. vt. l. eū q̄. §. q̄ ita. j. e. l. si fideiussor. §. fi. s̄. mā. l. obligationum fere. §. j. s̄. de act. & obl. qñq; tps apponit cā dilationis seu cā multiplicāde obl'onis & ista est materia nfa. Et tūc distinguez Aut ē faciēda. vna p̄statio aut plures. ꝓmo casu aut tps fuit appositū ꝙ accusatiuū b vt ī annos vel post annos. & tūc intelligat in fi. tpis vt in. l. si ī annos & l. nō putabā. s̄. de cōdi. & de. qñq; tps apponit ꝙ ablatiuū. & tūc aut ꝛba sūt ſlata ad eū cui obligatio q̄rit vt accipias in anno vel petas in anno. & tūc in p̄n. tpis pōt peti. vt. l. si ita fuerit libertas. in p̄n. s̄. de ma. test. Aut ꝛba sunt relata ad eū q̄ obligat vt dabo in anno vel ꝙ anno. & tūc in fi. tpis. vt hic. qñq; dubitat & tūc gratia pmissoris vſ appositū vt. l. eū q̄. alias icipit Zabolen⁹. s̄. de annu. le. Si vero sunt faciēde plures p̄stationes. & tūc aut tps adiicit cā multiplicāde obligationis qō est qñ apponit in tpe obligatiōis. & tūc debet in p̄n. cuiuslibet anni. tā in ꝯctibus q̄ in vltimis volūtatib⁹ vt. l. nec semel. in p̄nc. s̄. qñ di. le. ce. C. qñ di. le. ce. l. j. & j. e. l. eū q̄ ita. §. q̄ ita. Fallit primo qñ p̄statio fit ob aliquā necessitatē qz tunc inspicit tps necessitatis vt. l. nec semel. §. si in habitatione. s̄. qñ di. le. ce. Fallit, ſcdo qñ debet p̄stari fructꝰ certe rei. l. firmio. §. pater. s̄. qñ di. le. ced. Si vero tps apponit cā differēde solutionis qō est qñ apponit in executione. & tūc semp in fi. vt. l. lecta. s̄. si cert. pet. & l. ficui. s̄. de le. j. do. Guil. de cu. tangit in. l. lecta. & nō plene maxime in ꝓmo membro do. Dy. in. l. j. C. quando dies leg. ced. & Dy. alibi.

a ☞ Reductio ad arbitrium boni viri qō habeat etiam locum in contractibus stricti iuris arbitratore male arbitrante.

2 ¶Compromissum si est factum in arbitrium alteri⁹ ex contrahentibus illo non arbitrante recedit⁹ a psona secus si in arbitriū tertij.

b ¶Dic in ꝯctib⁹. adde hāc tz raph. cu. dicens opinar. nō ꝓbari in. d. l. eū q̄ ita. & ī. d. l. si seru⁹ cōis. tñ alex. trāsit cū sol. bar. quā dicit tenere cōiter doct. hic in. d. l. j.

¶Per accusatiuum. adde ſz alexan. & bal. in. d. l. j. qñ dies le. ce. rec⁹ hēdit bar. p. l. nec semel. §. nouissime. s̄. qñ di. leg. vbi ptz nō esse differentiā an in accusatiuo an in ablatiuo. & hāc opi. dixit alex. eē verio⁹ rē ꝙ qua alleg. tex. in. l. si in tra. cū se. s̄. de fucēs. edi. et in. l. si ita fuerit li bertas. in prin. iun cto. §. fi. s̄ ō ma. test. & ibi bene. de plum. imo. & rohic⁹ con cludentes solum fiendam diferentiam an in plurali an sin gl'ari quā opiñ. dicit Alexā. fuisse guil. de cu. in. l. lecta. s̄. si cer. peta. Franc. de rā. in leg. ex his. quā do di. lece. & gl. in leg. si cui legetur ī gl. j. & ibi not. Imo. & cum istis transit a

3 Verba ista arbitrio titij in cōtractibus posita ꝙ faciunt conditionem & eo non arbitrante contractus est nullus secus in vltimis voluntatibus.

4 Vendito fundo pro centum: pacto apposito ꝙ si apparuerit fundum emphyteoticuz fieret diminutio p̄ tij arbitrio titij. titio mortuo recurritur ad iudicem.

5 A persona arbitratoris quando recedatur.

6 Arbitrator si nō arbitratur q: stat⁹ promissorē si est apposita pena tūc cōmittitur si nō est appositā recedit⁹ a persona.

7 Presentia partis ꝙ requiratur quādo arbitrator arbitratur.

8 Potestas arbitrandi q̄to tempore duret.

9 Si partes non notificarunt arbitratori compromissum & elapsus fuit terminus videtur ab eius arbitrio recessisse.

10 Arbitrator an cogat arbitrari notificatione sibi facta. remissiue.

11 Arbitratore mortuo an potestas arbitrandi transeat ad heredem.

12 Arbitratore bannito vel excōmunicato poterit arbitrari.

13 Compromissum factum in arbitratorem an extinguatur altero ex cōtrahentibus defuncto ꝙ sic si assumitur super contractu perficiendo secus si super contractu perfecto vel aliquo accessorio.

14 Potestas arbitrandi finitur quando alter ex cōpromittentibus est bannitus & bona sunt publicata. Arbitratores qui quotidie assumūtur super litibus videntur assumi super contractu perficiendo.

15 Si factum est compromissum in tium vt arbitretur de consilio semproni⁹ sempronio nolente consulere vel quia mortuus est an arbitrator possit solus expedire.

Y quis arbitratu. Arbitratore nō arbitrāte nō vz stipulatio. & ab eius persona nō recedit. h. d. ¶Op. de. l. si societatē. §. arbitratorū. s̄. ꝙ so. vbi reducitur ad arbi

lex. lat ius hic vide.

a ¶Op. de. l. hec. vñ bar. sibi ꝓtiũ in. l. theopõp⁹. de do. ple. ⁊ ẽt in alio q̃ hic dicit est sibi ꝓtius in l. b ꝓditio. la. ij. de cõditio. ⁊ demõ. quõ dz imple/ri ꝓditio. ⁊ vide inter cõsilia. bar. cõsilium bal. in/cipiẽs pũct⁹ sup quo cõsi. vbi ꝓsuluit ꝟbar. ð lap 3
su anni vi
de bar. in
cõsi. cclxx.
incipi. tho 1
lomeus ð
spoleto
si arbitra/
tor possit
arbitrari
de te abñ
te. And.
barba.
b ¶Pro im
pleta. ad
de q⁹ cum
bar. trã/
cunt; cõi/
ter mo/ a
der. p qui
b⁷ alex. di
cit facere 2
rex. in. l.
thais. §.
sororẽ. de
fideicõ. li/
be. qõ li/
mita scõm
pau. ð ca.
verũ si he
res fuit in
mora arbi
trandi sc/ c⁷ si ante
triũ boni viri. gl. dicit dic vt ibi
sol. hic nullo modo arbitratus est
sz ibi male arbitrat⁹ est. Que ẽ rõ +
qñ arbitrat⁹ lz inique qõ stipulatio
vz. rñdeo q⁊ iam est firmat⁹ ꝓtra/
ctus. vñ est actio que potest intenta
ri cui actioni iudicis officiũ seruit.
vt reducat⁹ ad arbitriũ boni viri. l:
si societatẽ. §. arbitrorũ. s̃. p so. ⁊ sz
qñ nullo modo arbitretur actio nõ
est super qua officiũ iudicis possit
implorari. ita in cõtractu stricti iu
ris. vt. l. si libertus ita iuraue. s̃. de
oper liber. ¶Oppo. s̃. de oper. li. b
l. si libertus ita iuraue. Solutio
ibi fuit inique arbitratus. ¶Oppo
nitur de l. hec a vẽditio. s̃. de ꝟhen.
emp. Sol. ibi fuit inique arbitrat⁹.
sed ibi ponit ali⁹ casus in quo nõ
fuit arbitratus dic + q̃ ibi in arbi/
triũ vnius ex ꝟhentib⁹ fuit cõpro
missum. vñ eo nõ arbitrante rece/ 4
det⁹ a psona. b in arbitriũ tertij: rõ
si p vnũ ex ꝟhentib⁹ stat: tũc ꝟctus
habeat⁹ ꝓ impleto: vt. l. iure ciuili.
s̃. de. ⁊ ideo cũ stat p eũ ⁊c. vt. c. in
putari. ex de re. in. li. vj. ⁊ ẽ expssũ.
j. e. l. in executione. §. fi. ergo cum c
stet p eũ ꝟct⁹ est finartus et potest
actio intẽtari: ⁊ operabit⁹ officius
iudicis. ita debetis itelligere. ⁊ hoc
nisi ante
morã discessisset q⁊ legatũ nõ deberet⁹ ⁊ ꝟ idez vo
luit bar. i. l. j. ff. ð le. ij. ð si. q̃ro q̃d si ꝓferat⁹ legatũ.
c ¶Ad arbitriũ boni viri. adð ꝟz alex. ang. raph. ꝟ 5
idẽ tenẽtes bal. ⁊ sali. i. l. fi. de ꝟhen. emp. ⁊ in. l. in
psona. de re. in. paul. ð ca. i. l. si merces s̃. loc. flor.
de sctõ ge. i. §. arbitrorũ. in col. iij. s̃. p so. ⁊ q̃ ꝟ/
riũ tenẽt bal. imo. ⁊ ro. hic pe. ⁊ Ey. i. l. i emẽtis.
imo. i. l. j. §. iij. co. ð le. ij. p istũ tex. ⁊ p tex. i. l. si ita.
s̃. p so. pro quo pau. ð ca. ꝟ relinquit cogitã dũ tm
ipse trãsit cũ hac. ij. opi. sz tu dic q̃ opi. bar. sequi
tur ro. ꝓ. vij. i fi. i. ci. oipotẽtis dei in casu ꝓpositi
ꝓsultatiõis. vbi ꝓsuluit q̃ si dico ꝓmitto tibi id qõ
dz ant. ⁊ de eo quod Aln. dz stetur declarationi al
berti q̃ alberto non declarante ꝓmissio remanet
firma opi. etiã bar. vñ sequi pau. de ca. cõsi. cxxv.
inci. In xpi noie viso libello in. ij. col. ver. quan/
tum ad scõm vbi ponit si promissa sint. c. ꝓ dote ⁊
illud pl⁷ qõ titi⁹ arbitrabitur an titio mortuo re
currendũ sit ad iudicẽ. ⁊ bar. vñ sequi bald. consi.
cccxxiij. in fi. iij. lib. d
¶ Andre. Poma. ¶Et receditur a persona. vide
panor. cõsilio. lxxx. colũna. ij. in ij. dubio vo. ij. et
alexandrũ. i ij. co. iij. vo. j. ro. ccccij. vbi ponit pul
chrum exemplum.

adhibita tũc recedit⁹ a ꝓsona vt. l. hec vẽditio. s̃. a
de ꝟhẽ. ẽpt. ⁊. j. e. l. in executione. in fi. ⁊ hoc vult
tex. hic. si ꝓmisso: fuisset i mora teneret⁹ ad id qõ
bonus vir arbitrare⁹ vel ad penã si fuisset ꝓmissa.
7 ¶Quero + qñ arbitrator dz arbitrari: an reqrat⁹
partis pñtia. de arbitro nõ est dubiũ vt. l. die. §.
si q̃s litigato⁹. s̃. de arb. i arbitratore. Pe. ⁊ Ja.
dicũt qõ est cas⁷ hic ⁊ Ey. i. d. l. fi. C. de ꝟhẽ. ẽpt.
qõ dz ꝓte pñte vt hic q⁊ dz qõ si mora stipulator
fecerit. apparet ꝑ qõ eo absẽte nõ põt q⁊ si absẽte
ꝓte posset tũc nõ ꝟhere⁹ mora. vt. l. die. §. si q̃s li
tigato⁹. s̃. de ar. ¶Vidi quendã aduocatũ satis
8 solẽne ꝓsulere ꝟtiũ a q⁊ arbitrator nõ dz iudiciali
ter cognoscere. vt no. s̃. de in. l. j. s̃. de ar. l. sed et
si ita i seruũ. §. si q̃s iude⁊. i aut. vt dik. iu. i ꝓn. sed b
ad ea q̃ cause cognitionẽ nõ reqrũt nõ reqrit⁹ par
tis pñtia vt. l. die ꝓferre. in ꝓn. ⁊. l. sed interpel/
latur. §. j. s̃. de arb. ⁊ ꝓ hoc de bo. pos. l. iij. §. pe.
⁊ qõ ibi no. Preterea talis arbitrator hz nudum
ministeriũ. ergo ⁊c. vt. l. si vt ꝓponis. C. de execu.
rei iudi. Preterea sicut in euentu cõditionis non
requiritur partis presentia. vt. l. ij. de cõdi. et de. 7
ita nec in tali arbitramẽto. Nec ob. hec. l. q⁊ hoc
dz intelligi q̃ fuit actũ qõ parte ꝑsente arbitra
retur. vel dic qõ hic adhibuit aliud impedimẽtũ
mortis vel simile nõ aũt fuit simplex absentia. ita c
dicebat ille. Credo pet. ⁊ Ey. simplr dicere veri
tatẽ ꝓ hunc tex. ⁊ dicte solutiões sunt diuinatio
nes. Preterea casus est de edi. edi. l. q̃ si nolit. §.
siquid ita vbi suũ placitũ nõ põt parte absente
declarare. ⁊ idẽ iportat placuerit qõ si arbitrat⁹
fuerit. vt. l. thais. §. sororẽ. s̃. de fideicõ. li. Prete/ 10
rea lz iudicialiter nõ cognoscat. tñ ptes dz quo/
cãre ⁊ eas intertogare vt. l. iij. §. fz ⁊ si nõ cõstat.
s̃. vbi pu. edu. de. ꝓterea est expressuz in arbitra/ 11
tore q̃ dz ptes discutere ⁊ eas interrogare. vt. l.
idem põni⁹. si de meis. §. recepisse. s̃. de arbi.
Preterea vꝫ expressuz in. l. legatũ. de vsu. leg. vbi
iudex vt bon⁹ vir facit cõmutationẽ legati. ⁊ re/
quirit⁹ ptis pñtia. ꝓ hoc. C. de sec. nup. l. hac edi
tali. §. his illud. vbi tales arbitratores tenẽt in b
rare ergo pte pñte. vt. l. si qñ. C. de te. hoc. pbat⁹
rõne naturali. q⁊ pt ledi ergo vocãdi. vt. l. nã ita
diu⁹. s̃. de ado. ⁊ posset trahere arbitratorẽ i aliã
fniaz: vt de arb. l. itẽ si vn⁹. in fi. nõ ob. alle. in cõ/
trariũ q⁊ loquit⁹ in his q̃ pti nõ parãt ꝓiudiciuz
vt no. d. l. iij. §. pe. s̃. de bo. pos. nõ obst. l. si vt ꝓpo
nis. q⁊ ibi ꝑcessit plena cognitio in cã ꝓncipali ⁊
8 ita cõsului. ¶Quero + quãto tempore durat po/
testas arbitrandi. spe. in tit. de arb. §. differt. ver.
itẽ vt infra triennũ vꝫ dicere q̃ talis potestas nõ
finit⁹ triẽnio sed nil boni allegat ⁊ male itellexit:
in arbitro tangit⁹ in. l. sed si cõpromissum. s̃. de ar
bi. ⁊ ꝑ Ey. in. l. ꝑcrandũ. §. finautẽ in medio. C.
de iud. sed de arbitratore nihil dicit⁹. ideo sciẽdũ
est qõ talis potestas finit⁹ eo nolẽte arbitrari: vt
s̃. de loca. l. si merces. in ꝓn. ⁊. C. de ꝟhen. emp. c
l. fi. ⁊ insti. de otrahẽ. empt. §. ꝓtiũ. q̃ autẽ dica
tur nolle: variant iura. ideo dico q̃ q̃q̃ arbitra
mentum confertur in aliquẽ ex otrahentibus in
casu permisso. ⁊ tunc si cõsistit circa ea q̃ sunt de
substantialibus otractus vt circa ipsam rem tũc

¶Cõsulere ꝟtiũ. Adde q̃ idẽ ꝓsuluit pet. de an
cha. ꝓsi. cclxx. vbi dicit se respõdisse ad fundamen
ta bar. ð ro. ẽt ꝓsi. lxj. inci. in xpi noie lz mihi ma
gna. tz q̃ ad ꝓbationẽ smie nõ requirat⁹ ꝓsentia
partis. tñ sentit q̃ in discussione reqratur partis
presentia
circa me/
diũ pe. col. ⁊ idẽ vult
pau. ð ca.
hic ⁊ alex. ⁊ Bal. cõ f.
cclxij. inc.
in xpinoie
numq̃d ar/
bitrer. j. li.
vide ro. in
d. ꝓsil. vbi
dicit q̃ flo
rentie ser
uatur opi.
bar. ⁊ pe/
pisis vero
op. bal. ⁊
guil. ð cu.
verũ quia
ciuitas pi
saꝝ ẽ sub/
iecta flor.
videbat⁹ q̃
opiñ. bar.
esset ser/
uãda in ca
su suo tñ
decidit cõ
trariũ q⁊
ex tacito
ꝓsensu flo
rẽtinorũ ciuitas pisarũ vtebat⁹ suis consuetudi
bus de quo vide etiam bal. consi. x. v. lib.
¶Nolle arbitrari adde qõ ꝟtiũ tenẽt hic cõiter
doc. vt q̃ alex. late hic cui adde qõ ptãs arbitran
di durat ꝑpetuo bal. ꝓsi. alleg. s̃. ccxlij. j. li. tñ idẽ
bal. cõsi. cxxxv. iij. lib. dicit elapso anno nõ durat
facultas arbitrãdi. ita eleganter voluit bar. in. l.
fi. §. j. C. cõia de le. ⁊ in. l. si q̃s arbitratu. de ver.
obli. ⁊ si dicas illa lex loquit⁹ in vltima voluntate
nõ in ꝟctibus rñdeo ista differẽtia est falsa q⁊. l.
nõ ꝓbat⁹ nã lex dicit q̃ ꝟctus ⁊ testamẽta equipa
rant⁹. l. seruũ filij. §. eũ q̃ chirographũ. de le. j. ꝓ/
terea fort⁷ deberet durare post annũ arbitrium
in vltima voluntate q̃ ꝟctus q⁊ de maiori fauore
tractatur ergo magis deberet extendi. sed ita est
q̃ nõ extẽdit⁹ in vltima voluntate ergo nec in ꝟ/
ctu quare opi. bart. est ipsa veritas de quo vide
etiam eius. consi. ccccl xxvj. iij. lib.
¶Ab eius arbitrio. Adde Ange. Imol. ⁊ ro. hic
dicunt aduertendum esse qõ transeat tps vsq̃ ad
qõ duraret arbitratoris potestas si notificatio
facta esset allegat glosl. in. d. l. si vnus. §. j. de ar/
bi. ⁊ dicunt Bar. non aliter intellexisse. et hoc di
cit Alexan. videri rationabile.

¶In excõicato. Adde q̃ idẽ tenet bart.in.l. pe/dius.de arb.ꝛ in.l.cũ pr̃.§.hereditatẽ.el.j. de le.ij.ꝛ in.l.ex facto.§. si quis rogatus.el.ij.ad treb. ꝛ ibi ange.ꝛ in sua disputatione duo adnuicẽ li/tigãtes.Ant.de but.in.c.q̃tauallis.in.xxv.col. ꝛ Jmol. in xxij.diffe/rẽtia. Pri/cipale fun/damẽtum ẽ q̃ excõi/catus põt a p̃here: vt c. si vere. de sen. ex cõi. et ibi Jmol, et xiij.qõ.ij. q̃ñ mul/tos. quaꝫ p̃clusionẽ b limita p̃m ang. in p̃/alleg. di/sputatiõe nisi ex for/ma statu/ti arbitra/menta ha/berẽt exe/cu. para/tam sicut prin. ¶y.in.l.fi. de contrahẽ. emp. ¶†Quid de arbitratore exbãnito an poterit arbitrari.puto q̃ sic: vt vt.l.cũ pater.§.hereditatẽ. de leg. ij.ꝛ.l.ex facto.§.si q̃s rogat⁹.s̃. ad treb. Itẽ puto in excõicato[a] q̃ p̃di ctis equiparat: vt not.instit. de ca. di.§.minor.ꝛ q̃ nõ est actus iudi/ciarius.dicã.j.e.l. centesimis. in fi. facit.j. de v̄.sig.l.illa v̄ba. ꝛ qõ ibi dicẽt. ¶† Quid si aliq̃s ex p̃trahẽ tibus moꝛtuus est.puto si quidem fuit assumptus arbitrator sup con tractu p̃ficiendo: idẽ qõ i arbitrio vt extinguaẽ[b] vt.o.l. diẽ.s̃. de arbi Si vero assumẽ sup cõtractu p̃fe/cto vt sup aliquo accessorio.tũc si cut cõtractus trãsit ad heredẽ: sic illud arbitriũ. vt.s̃. de acq̃r. pos.l. fundi vẽditor.ꝛ de offi.õle.c. si sup gratia.li.vj. ¶Quid†si aliq̃s ex cõ trahẽtib⁹ est bãnitus.ꝛ bona publi cata.dico idẽ q̃ in moꝛtuo[c] q̃ non põt arbitrari.ꝛ existẽs cõditio nõ ligaret fiscũ: vt.l. quoties. in fi.j. de

sententia quia tunc nõ vꝫ arbitramentũ excõica/ti ꝛ oĩa p̃dicta sequẽt Alex. tñ in q̃tum ipse equi parat excõicatum ꝛ deportatũ nõ v̄ bona cõpa/ratio q̃ deportat⁹ testari nõ põt vt habeẽ in.l.j. C. de he re. inst. sed excõicatus põt facere testa/mentũ ꝛ vꝫ ꝛ tꝫ vt voluit bar. in.l. si q̃rammus. s̃. de testa. ꝓtra hoc late ꝓsuluit Fed. consil. lxxiij. vbi cõcludit q̃ ea facere põt que alij vtilia sunt nõ sibi ꝛ p hoc videẽ posse dici q̃ arbitramenta que habent executionem ex forma statuti lata p excõicatum valeant si excõicato vtile nõ redũdet.

[b] ¶At extinguatur. Adde quod alexan. transit cũ opi. spe. in titu. de arbi. in.§. finitur. ver. sed nun quid arbitratore vbi tenent q̃ morte cõpromit/tentium compromissum non extinguatur ꝛ dicit q̃ cum opi. spec. communiter transeunt cano. in c. fi. de arbi. sed tu dic q̃ pau. de cast. consi. xxx. tꝫ q̃ morte compromittentium finiatur compro/missum.

[c] ¶Dico idem q̃ in moꝛtuo. adde bart. consilio. incip. tallionis de spoleto ro. hic bart. in.l. post q̃. vt leg. nomine caue. Antho. de but. et Jmo. in.ca. quintauallis. de iureiurando. Alexander hic.

[d] ¶Hoc intellige. dicit alex. q̃ opi. glo. in puncto iuris videtur verior indistincte.

[e] ¶Non facit conditionem. adde intellige verum si adjcitur tempori certo vt ibi: secus si incerto: vt est glossa. in.l. seius saturninus. s̃. ad trebel. latius hic per Alex.

noua. facit. s̃. p socĩ. l. actiõe. §. publicatione. et isti arbitratores q̃ quotidie assumunt in litib⁹ vi denr assumi sup ẽctu p̃ficiẽdo: vt dixi de op. no. nũ. l. j. §. ꝛ post opis. ¶Formo†aliã q̃nẽ videm⁹ q̃ i arbitratore nõ recedit a p̃sona q̃d i cõsultatio ne. ꝓmissum fuit titio vt arbitrareꝰ de cõsilio sem pronij: sempronius nõ vult cõsiliũ dare vel est moꝛtuus. dixi vobis n. l. j. §. si plures. s̃. de exer/ci. ꝛ hodie habem⁹ casuꝫ extra ne fe. va. c. j. circa fi. li. vbi dicã si deo placebit. in. l. titiũ ꝛ meuium. in prin. de admini. tuto.

¶Quodcunq; ¶Oppoñ. insti. ✦de inuti. stipula. §. fꝫ cũ factũ. ꝛ. s̃. e. l. stipulatio ista. §. hi q̃. So. ibi i stipone facti. Op. j. s̃. sti. fer. l. ij. ꝛ. l. antep. Sol. fallit ibivt ibi dicã. ¶Op. de. l. cũ opꝛ. C. de bo. q̃ lib. So. gl. q̃ aliõ in aduẽ titio hodie. hoc intelligeꝺ q̃ filius stipulaẽ sibi q̃ si patri stipularetꝰm Dy. ꝛ oẽs ipsi patri que ritur. s̃. eo. l. stipulatio ista. §. alteri.

Sicuti. Filius stipulatur sibi dare. ꝛ. cũ pa ter moꝛiet. h. d. an sibi vl patri que ratur dicam in. l. si filius. j. eo.

Si quis ita. Si stipulatio p̃fis cõferẽ ✦in tp̃s existentie sui iuris filio querẽ vtilis actio. h. d. Jste. §. intrat mate/riã illã qualiter pater querat filio vel ecõtra. di/cam. j. e. l. q̃ dicit Dy. ponit hic additionẽ im/perfectã. ¶Op. §. e. l. dñs seruo. sol. acquirit sibi pater stipulãdo filio nisi conferaẽ in tẽpus sui iu ris. ¶Op. s̃. de pac. do. l. cũ dos. So. vt ibi. ꝛ dicã j. e. l. q̃ dicit. ¶Mo. q̃ directa q̃rit patri ex sti/pulatione filij. vt. s̃. eod. §. alteri. l. stipulatio ista: ꝛ est. s̃. ea. l. in prin. ꝛ q̃ñ ex stipulatione p̃fis que/rit filio vtilis. dicam in. l. quod dicitur. j. eo.

☞Quãdo sit differentia inter si et cũ.

Non solũ. Inter si. ꝛ cũ: nõ est differen/ ✦tia cũ apponitur actui extrin seco. h. d. Ante q̃ opponã p. l. istã dãno vnã opi. quã ponit Ly. in. l. extraneũ. C. de hered. insti. q̃ est differẽtia inter istã institutionẽ cũ moꝛieris q̃ est cõditionalis: cũ est incertũ q̃ñ q̃s moꝛiatur: ꝛ illã institutionẽ si moꝛieris. q: illa est cõditio ne cessaria: vt. l. si pupillus. §. q̃ sub q̃ditiõe. j. noua. fꝫ male dicit p istũ tex. ꝛ. l. q̃bus dieb⁹. §. quidã titio. s̃. de cõdi. ꝛ de. ¶Op. j. e. l. pr. §. fi. breuiter ista est so. q̃ñ q̃ si ꝛ cũ apponuntur actui extrinseco ꝛ tũc nulla est differentia vt hic. Aut apponunt actui intrinseco: vt volũtati: ꝛ tũc loquit. j. l. pri. i fi. Et vt liqueat†q̃ñ sit differẽtia inter si ꝛ cum q̃ñ apponit actui extrinseco ꝰm Pe. ꝛ Guil. in. l. q̃ pmisit. s̃. de cõdi. inde. dic sic. Aut ista verba appo. nunt actui q̃ tacite ineſt de necessitate ꝛ nõ est dif ferentia: vt. l. iij. s̃. de le. j. ꝛ. l. muto. §. hãc aũt. s̃. de tute. Aut apponit actui cui tacite nõ ineſt: ꝛ tũc hec dictio si: facit q̃ditionẽ. vt. l. si titius. s̃. e. ꝛ. l. si decẽ cũ petiero. j. e. ꝛ mihi no. pbat melius in. l. si ti tio. s̃. q̃ñ dies leg. ce. ꝛ de cõdi. ꝛ de. l. quib⁹ dieb⁹. §. quidã titio. Si vero queris de dictione cũ. tũc aut addit executioni obligationis: aut ipsi obliga tioni. primo casu non facit conditionẽ[e] vt. C. q̃ñ di. le. ce. l. ex his. ꝛ. l. firmio. in prin. s̃. quãdo dies

le. ce

le. ce. Si vero obligationi. ꝛ tunc aut v̄ba sapiũt exactionẽ de p̃senti in cõceptione sui ꝛ nõ fa/ciunt q̃ditionẽ: vt. j. l. pri ꝛ. l. si ẽcem. ꝛ. l. titia he/redis. s̃. de cõdi. ꝛ demõ. Aut non sapiũt exactio nem in ẽceptiõe sui: et tũc nõ est differentia: vt b. ꝛ. l. q̃ promisit. de q̃di. inde. qꝫ faciũt cõditionẽ. Si vero apponitur in actu intrinseco: vt puta vo lũtatis dicã. j. p̃ri. l. §. fi. ¶Op. q̃ nõ sit bona eq̃ paratio cũ prima cõditio moꝛtis sit certa. secũda sit incerta. dicit Dy. qꝫ bene differũt i hoc: fꝫ nõ in modo cõmittendi. quia quocunq; modo vene ris. ꝛ q̃cũ q; stipulatio cõmittit ita quocũ q; mo do moꝛiaris ꝛ quandocunq;.

¶Entesimis. Not. q̃ in obli/gatione in diem obligatio est p̃sẽs. Quid ō actiõe dicã j. eo. l. si ita stipulat⁹ in questionibus.

Jd autem quod in facto.

Stipulatio facti q̃ cõcernit personã ꝓmissoris ad heredẽ nõ transit. h. d. ¶Opp. ō. l. veteris. C. de ꝓtrahẽ. ꝛ cõmit. stip. Sol. ibi in facto q̃ cõcer nit personã stipulatoris hic promissoris. ꝛ dist in gue vt ibi per Ly. ꝛ angam. j. eo. l. si sic.

1 ☞Dictio cum: adiecta futuro indicatiui facit sti pulationẽ nõ valere secus si adjciaẽ futuro sub/iunctiui q̃ ia valet et que sit ratio differentie. Stipulatio cum volam an valeat.

2 Differẽtia inter si et cũ: ad b vt stipulatio valeat. In vltimis voluntatibus quis moriendo non di/citur velle.

3 Jnvltimis voluntatibus idẽ est dicere heres det cum volet vel cuꝫ voluerit q̃ō est dicere det post moꝛtem suam in contractibus ista verba faciunt diem ꝛ conditionem.

4 Dictio cuꝫ adiecta preterito subiunctiui idẽ est ac si apposita sit futuro subiunctiui.

5 Dictio donec quousq; principaliter denotãt tẽ/pus secundario conditionem sicut dictio cum.

6 Stipulatio promitto tibi dare decem ad tui vo/luntatem valet.
Prepositiones faciunt conditionem expressam.

7 In contractibus an idez sit dicere si volueris aut si arbitratus fueris an vero distinguantur vt in vltimis voluntatibus.

8 Verbum voluerit importat liberam voluntatem dummodo dolus malus abſit.

9 Judex ponens aliquem ad confinia donec volue/rit vel donec noluerit iudice moꝛtuo an confinia sint finita.

10 Sententia que dicit pono te ad confinia quo ad reuocauero an intelligaẽ ꝰm naturam cõtractus an secundum vltimas voluntates.
Sententia equiparatur vltime voluntati.

11 Finito officio iudicis an illa verba donec volue/ro posito in banno censeantur finita.

12 Si iudex est excõicatus vel qꝫ aliter non põt offi cium exercere q̃ in casu predicto volũtas nõ di/cit definere ipso remanente sane mentis.

13 Judex excõicatus durante excõicatione potest in terminis de quibus supra confinia reuocare si si/bi reseruationem reseruauit.

Si ita stipulatus.

fuero. Aduerte quia summus in pe/riculosa materia. ꝛ breuiter hoc. d. Promissio cũ volueris valet si an/te moꝛtẽ declaras te velle secus i promissione si volueris. hoc dicit. ¶Op. de. l. senatus. §. legatum. s̃. de lega. primo. ꝛ. l. si ita legatum: §. illi si volet. respondeo stipulatio collata in voluntate promittentis nõ valet vt hic. fꝫ si in volũtate ei⁹ cui acquiritur sic. vt in contrarijs. licet cõtrariũ no. per glos. in. l. a ti tio. j. eo. vbi reprehẽditur p Dyn. ¶Sed opponi. de. l. sub hac. s̃. tit. j. ꝛ. j. e. l. si quis stipulat⁹ sit stichũ. Breuiter sol. †q̃ñ dictio cũ: adjci/tur futuro idicatiui nõ valet vt in ẽctio. aut futuro subiũctiui ꝛ valet. vt b. si ꝓstituas te velle añ moꝛtẽ. fꝫ p dictionẽ si. nõ vꝫ siue adjciaẽ fu/turo subiũctiui. siue idicatiui dic vt gl. et bñ. d. ¶Sed q̃ est differẽtia. Rñ. nam futurũ indicatiui hꝫ quã/dam dependentiã vt ꝓmitto cũ vo lã. i. volens ero cũ dabo. ꝛ ideo lex presumit me nũc̃ velle. fꝫ cũ dico cũ voluero tũc formatur a ꝓterito indicatiui: fꝫ nõ ꝓmaneã in volũta tate sufficit semel velle. fꝫ tpe tra/ditionis nolẽ. vt. j. e. l. si ita stipula tus sit stichũ. et ideo verificata est illa ꝓpositio cũ voluero. ꝛ no. s̃. de ꝛhen. emp. l. hec vẽditio. Sꝫ ō b. s̃. de leg. iij. l. vxorẽ §. pe. vbi vide/tur q̃ valeat si dico cũ vellet. Sol. ibi dixit cũ vellet: qõ est ꝓteritũ im pfectũ subiũctiui vel p̃sens optati ui. fꝫ hoc nõ plz qꝫ ex eo qõ est ꝓte ritũ impfectũ hꝫ quãdã depẽdẽtiã sicut futurũ indicatiui. ꝛ ideo eadẽ est rõ. dico ergo aliud in vltimis vo lũtatib⁹: vt ibi qꝫ dicta v̄ba cũ vo/let vel cũ volaꝫ videnr solũ facere diẽ incertã. vt sic post moꝛtẽ debea tur. vt ibi patet. fꝫ qꝫ dies incertus est cõdictio in vltimis volũtatib⁹: vt. l. dies incert⁹. s̃. de cõditio. ꝛ de mõ. tõ tex. in. l. fideicõ. §. sic fideicõ missum de le. iij. dicit eẽ cõditiona/lẽ. hoc etiã pbaẽ. s̃. de manu. testa. l. seruos. ¶†Oppo. qꝫ in prin. di/cit q̃ valet si cõstituit invita. in fi. di cit q̃ non valet respon. q̃ per si nõ valet. per cũ valet. rõ differẽtie est ꝰm gl. quãdo dictio cũ adjciaẽ fu/turo tp̃i: est adverbiũ tp̃is: nõ ergo cõfertur in potestate an velis: sed q̃ñ vellis. sed q̃ñ dictio si: apponit est in potestate an et q̃ñ vellis. ꝛ il/lud dicit gl. j. ꝛ in gl. ij. ma. sed ma

Ee iij

* Pro pro: dia. aduer te qõ bar. v̄ conclude re. i. l. post dotẽ. in. v. lect. ff. sol. mat. q̃ fa/uore do/tis moriẽs v̄ velle fi/cut in vlti mis volũta tib⁹ Jdez v̄ velle i. l. ita stipu latus. in. x. col. ff. de ver. ob. i l. ꝓxem. §. pe. ff. de le. iij. sed do. alexã. i. o. l. post dotẽ. alle. bar cõtra riari i b. §. si ita sti pulatus. i vltimis v̄ bis solu. ipse do. a/lex. ꝰm v̄ ba bal. vi/de per eũ. Adde ad no. q̃ bar. ꝛ doct. in l. moze. ff. de iurisd. om. iudi. Ad gl. in l. iiij. ff. de serui. ale. in. l. j. col. vj. ff. de le. ij. post bar. ibi/dem.

a ¶Uoluerit. Adde vt per alexan. cons. xlvij.ſ. li.
b ¶Cōſinatus nō eſſet. Adde inquātum ale. ī hac q.ꝛ.q.ſe. tenet cōtra barto. vt hic per eūz q cuz opi. bar. ſimplicit trāſit bal. ſed hic remittendo cōſil. xxx iiij.viij.li. vbi ponit q cōſinat⁹ ſine p̄finitione tp̄is ꝺz cō finat⁹ ad ꝛ.an. p ſingularē ſine p̄finito tpe de penis ꝛ q cō finat⁹ ad decennium finito decēnio abſq alia reuocatione poteſt redire.

le dixit qz ſi ſolū tp̄s eſſet in potestate ſua:tūc tranſiret ad herdē nec extingueret mortē:vt.d.l.vxorē.§. penul.ꝛ de re.dub.l.vtrū.§.penul. facit optime.ſ.ſol.matri.l.poſt dotē p̄z q̄ntā lectura. Ex b̄ dicerē q ſi hec dictio cū volā vel cū voluero adijcit executiōi.puta ꝓmitto ōcē q tibi dabo cū volā vel cū voluero q me mortuo ſtatī teneat heres: vt d.ll.facit.l.ex his ꝰbis. C.q̄n dies le.ce.ꝺ iſtū text. Que eſt g̃ rō differētie.dic p̄z Pe.qz dictio cū:denotat p̄ncipaliter tp̄s.ſecūdario ꝓditionē.dictio ꝰbo ſi:denotat principaliter ꝓditionē.ſcꝺario tp̄s:vt ē text. ij.l.ſi titio.§.q̄n dies leg.cedat.mō q̄n dico cū volueris:nō exprimitur cōditio exp̄ſſe. ſz q̄n dico ſi volueris: exprimit expreſſe:ꝛ expreſſa nocet nō expreſſa nō nocet vt.l.nō numquam.§. de condi. et demonſtrat. Jaco. de are. dat aliam ſolu.ꝛ recidit in idem in. l.fideicommiſſa.§.q̄.ꝛ.§.ſic fideicō.ō lega. iij.ꝛibi nota.q̄ ꝓtradicūt huic text. vbi ꝺz q ſi morīt ſtatī tenet heres. hic dicit q extinguitur.d.gl.ibi aliud in cōtractibus aliud ī vltimis volūtatibus ꝛ iſta eſt vera. et alie ſolutio.q̄ ibi dātur ſunt falſe ꝺ. d. l.vxorē.§.penultimo.de leg.iij.Et aduerte non intelligas q in vltimis volūtatib⁹ q̄s moriēdo videat velle.qz nulla.l.hoc cauetur. licet quidā hoc dicāt.ſz dico q in vltimis volūtatibus.idē eſt dicere heres det cū volet vel cū voluerit qō eſt dicere det poſt mortē ſuā:vt.d.l.vxorē.§.penulti.ꝛ ideo debet tā q̄ aduenīente die.in contractibus vero iſta verba faciunt diē et cōditionē.ꝛ ideo eo morīēte anteq̄ velit deficit coditio.et idē eſſet in vltimis voluntatibus ſi poneremus eſſe cōditionaliter prolata vt ſi vo let.vt.d.l.ſi ita legatū.§. illi ſi vo
4 let.de lega.j. ¶Quero† quid ſi dictio cū adijciatur preterito ſubiū etiui vt titius promittit dare decē cū voluiſſet.Rñdeo iſta verba quā doq̄ ſignificant futurū tp̄s:vt.j.e. l.q̄ rome.§.augerius.ꝛ qō ibi not. ꝛ de.leg.j.l.cū ſeruus.ꝛ ꝺ ℈.empt. b l.ſi debitor.§.verisimile.vbi ponit verbū eſſet et nō ſignificat futurū. Et tūc eſt idē ac ſi apponatur futuro ſubiunctiui qz preteritioneꝫ ſignificat. ¶Quero† q̄d ſi nō apponatur dictio cū:ſz aliud aduerbiū tp̄is:vt donec voluero vel q̄ſq̄ ꝛ ſimiles. dico idē q in dictione cū; qz oia faciūt ſcꝺario cōdictionē p̄ncipaliꝫ tp̄s. vt dicā plene de ꝓdi.ꝛ de.l.j. ¶Quid† ſi nō appono dictionē ſi:nec dictionē cū:nec tp̄s aliquā verbi vt p̄mittis mihi dare decē ad tuī voluntatē.Rñ. videt dicere ſi tu volueris:vt.ſ.ſol.matri.l.poſt dotē.in quinta lec.p̄o hoc facit qō dico in.l.j.de ꝓdi.ꝛ demō.ꝛ tūc ſcz q p p̄positiones ſit cōditio
7 expreſſa. ¶Quero† cū in vltimis volūtatib⁹ fiat diſtictio:an apponant hec ꝰba ſi volueris aut ſi arbitratus fueris.d.l.fideicommiſſa.§.q̄.ꝛ de leg.j.l.ſi ſic ī p̄n.ꝛ de fideicō.liber.l.fideicōmiſ. libertas.an hec differentia ſit in cōtractib⁹ ꝛdico circa ea q̄ ſunt de ſubſtātia ℈ct⁹ dicta ꝰba nō attēdunt.vt.l.qō ſepe.§.j.de ℈bē.emp.ꝛ.C.de ℈bē. emp.l.fi.Sz circa alia accidētalia ſignificatio dictoꝝ ꝰboꝝ attēdit vt.l.hec vēditio.ō ℈bē.emp. p rōne cogita. ¶Quero quāta eſt virtus iſtius
8 verbi voluerit *: reſpondeo vt poſſet facere quis voluntatē ſuā etiā inique.vt.l.cū quidā.de.l.ij.oū tamen.dolus malus abſit vt ſ.mand.l.creditor.§. lucius.ſemper enim dolus videt excep⁹. ¶Formo hic vnam queſtionem difficilem. iudex dicit pono titium ad cōſinia donec voluero vel donec reuocauero.moritur iudex an cōſinia ſint finitaꝫquidam dicunt qō ſic.vt ꝰ dicit Pe.ꝛ Ly.refert.C.de contraben.emp.l.fi. Jac. de ra. dixit
9 quod ſententia debet equiparari cōtractibus nō vltimis voluntatibus.quia ſententia eſt ſtricti iuris. vltime voluntates habent inſtar bonefidei: vt.l.in minorum. C. in quibus cauſis in integrū reſtitu.non eſt neceſ. Petrusdicit; aliter ſicut ibi Eynus refert:que verba non recito:quia iuris ſapozem non habēt.Tu ergo dicas cōſiderāda eſſe verba.aut iudex dicit quoad voluero vel volaz: ꝛ tunc iſta verbo ſonant:vt eatenus durent cōfinia quatenus durat voluntas.et ideo voluntate ceſſante finiuntur confinia.voluntas vero p mortem ceſſat.ergo ꝛc.hic eſt caſus.ſupra loca.l. iij. C.manda.l.mandatum.inſtituta manda.§. itez ſi adhuc:hic enim non requiritur quod contraria voluntas ſuperueniat.ſed ſufficit q prima ceſſet. ꝛ predicta vera ſi iudex dixerit quoad ipſe voluerit referēdo ad perſonam ſuam. Si vero retulerit ſe ad dignitatē: vt quoad poteſtati placuerit qz tunc dignitas non moritur.morte perſone non finiretur.vt.l.annua.§.j.de annuis leg.ꝛ de iudi.l.proponebatur.et eſt hodie caſus extra de reſcriptis.c.ſi gratioſe.lib.vj.et predicta vera ſi apparet ex ꝰbis q cōſinia fuerint de preſenti:revocatio ꝰbo fuit collata in futurū tēp⁹ vt qz dixit quoad vel quouſq̄ ꝛc.vt dixi.ꝛ facit.l.ſicut in annos.ī p̄cip.ſ.q̄.mo.vſu.am.Si ꝰbo diceret pono te ad cōſinia ad meā volūtatē vel ad meuz beneplacitū tūc cōſinat⁹ᵇ nō eſſet niſi iudex declararet ſevelle ponet cū dicta ꝰba faciāt diſpoſitionē ꝺditionalē vt dixi ī p̄cedēt⁹ q̄ſtionib⁹.Quādoq̄ † iudex.d.pono te ad cōſinia quoad ſuocauero. et ꝺ caſu ex ꝓpria ſignificatione nō ſufficit volūtatem primā ceſſare:ſed requiritur noua volūtas contraria:ſed moriendo quis non videtur velle vt hic ergo ꝛc. Et ideo hic ſurgit dubium an iſta verba habeant iſtum intellectum ſicut in cōtractibus: an ꝰbo intelligant ſicut invltimis volūtatib⁹. a vt ſit ſenſus pono te ad cōſinia donec vixero niſi ante reuocē:vt dicta.l.vxorem.§.penultimo et videt q ſicut in ꝓtractib⁹.caſus eſt extra de officio delegati ca.ſi delegat⁹.lib.vj.ꝛidē in precario:qz quis moriendo nō videt reuocare:vt ſupra de pca.l.prima in principio cōiuncta.l. q̄ſitū.§.j.eodē titulo. Tamē dicerem aſſumēdā benigniorē interpretationē:vt.l.ſi preſes.ꝛ.l.interpretatione.j.de penis.vnde in caſu ꝓpoſito intelligitur.vt in vltimis voluntatibus.ꝛ in dicto capitulo ſi delegat⁹. ideo aſſumitur aliter.quia ibi illa interpretatio eſt benigniorꝫ.Ad hoc facit.ſ.de pig.actio.l. non eſt mirū.vbi ſententia equiparatur vltime voluntati.facit.ſ.de manu.teſtamen. l. ſi ita fuerit in 1
fine vbi verba teſtatoris ꝛ pretoris pariter interpretantur pro hoc facit glo. in.d.c. ſi delegatus. 2
licet illa gl.in alio male dicat qz nō intellexit differentiā inter illa verba vſq̄ ad beneplacitum ꝛc.
11 Et donec reuocatio. ¶Quero† quid ſi iudex nō 3
eſt mortuus.ſed eius officium eſt finitum.reſpondeo idem quod ſi eſſet mortuus. quia dicta verba 4
debēt intelligi.donecvoluero.ſcilicet ego exiſtēs in officio ſic finito officio finiat voluntas.vt.l.fina.j.de pe.cauſa enim quare reſeruauit ſibivoluntatem erat officium. ergo finito officio finitur 5
volūtas.vt ſupra de oper.noui nuntiatio.l.nō ſolū.§.fi.vbi cauſa nuntiationis erat dominium rei 6
que finitur alienata re.ꝛ ſic ceſſante illa qualitate licet perſona duret.Pro hoc videtur tex.ſ.de fideicōmiſ.lib.l.lucius. la prima cū.l.ſe. vbi arbitrium datū alicui vt heredi.ceſſat eo deſinēte eſſe
heres.facit.l.cū apud.ꝛ quod ibi notatur.j.iudi- c
ca.ſolui.ꝛ quod not.in ſimili.ſ.de iudi.ſi. vendi- 1
tor.§.iudices.Sed cōtra predicta facit. ſ. de lega.ij.l.cum pater.§.hereditatem. ꝛ ad trebellia.
8 ex facto.§.ſi quis rogatus.ſed ibi teſtator[a] cōtulit expreſſe in tempus mortis electionem: quod de naturali intelligitur.ſecus ſi ſimpliciter dediſſet electionem:quia tunc cū ſtatim deſinit eſſe heres finitur illud ius.vt.d.l.lucius. Itē facit aliqualiter contra qō not.per Jnno. Extra de offi. 2
12 dele.ca.licet vndiq̄.ſed non curo. ¶Quid† ſi iudex excommunicatusvel alio modo nō poteſt officium exercere tamē durat officium. reſpon. non dicitur deſinere voluntas ſi ipſe remanet ſane mētis. vt in excōmunicato.argu. eius qō. ſ. dictum eſt de deportato qui equiparatur excommunicato.vt inſtitu. de ca.di.§.minor.ꝛ videtur expreſſum.de officio delega.ca.ſi is cui.lib.vj.ꝛ ca.j. de officio vi. e.li.vbi nō expirat iuriſditio delegati qui tamē expirat morte.Si vero ipſe nō remanet 3
ſane mentis.vt quia efficit furioſus. tūc licet remaneat iudex:vt.l.cū furioſus.de iud.tñ videt voluntas ceſſare vt.ſ.de acq̄.he.l.ſi q̄s alicui. ¶Que
13 ro† an durāte excōicatione poſſit reuocare cōſi
b nia.credo q ſicᵇ.cū hoc non ſit actus iudiciari⁷. vt.d.l.cū p̄.§.hereditatē.ꝛ.d.l.ex facto.ℵ§. ſi q̄s 4
rogat⁷.ꝛ ptz qz morte finit.qz nō eſt act⁷ iudiciari⁷.Predicta vera ſi iudex ſibi reſeruauit revocationē cōſiniū in ſua alias forte nō poſſet. vt.j.de pen.l.relegati.in fi.ꝺic vt ibi.

¶Sed ibi teſtator. Adde q ℈ hanc ſolu. tenent Jaſo. Raph.ꝛ alexan. qz dicunt nō videre diuerſitatis rationem inter caſum qñ eſt collatum in tp̄s moꝛtis vl nō.

¶Credo qō ſic. Ad de q ℈iū tz bal.ī. l. fi.de condi. et trahē. empt. ibi.de qz ſi iſta reuocatio cōſtitit i iurisditione q̄ apud ex cōicatum nō eſt quo ad exercitiū ꝛ hoc ſequitur alex.

¶Cuz petiero. ad de de iſto ꝰbo petiero vide bar.in.l.libertus.de iure pa.ꝛ i.l.titia heredis. de condi.ꝛ ꝺ. bal. in.l.j. C. de lit. cōte.bal.ī auſt. habita. C. ne fi.p pa.ꝛ in.l.fin.de tēpo. ap. ibi.de ꝰbo poſtulauerit.ſali.in l.ſi q̄s maior. C. de tranſact. bal.ī.l. ab eo. C. quō ꝛ quando iudex.

Ai ſic ſtipulatur. Jn ſtipulatione nouā te dies p̄cedētis obligatiōis itelligit repetita.h.o. De materia iſta vtrū itelligat repetita dicā ī.l.diē.ꝛ.l.ſticbū. §.j.ſ.de noua: vide gl.que incipit ar. de repetitione in fi. dic ibi.ne actio reddat inutilis.que ratio hic ceſſat. b

Facultas denuntiandi trāſit ad heredē nō facultas ꝺōnis iplēde. Verbū petiero intelligit p litisſtationē ſi refert ad obligatū ſi ad ſtipulātē de quadā admonitione. Stipulatio nō dicit cōditionalis ſi dicit decē que petiero.

Stipulatio cōcepta p̄mittis decē ſi petiero q cōmittatur. per ſimplicem admonitionem.nu.2. c

Sufficit ſi fiat extra iudiciū.

Jus implēdi cōditionē inter vivos an trāſeat ad heredes.

Stipło habēs conditionē caſualē tranſit ad heredes ſecus ſi poteſtatiuam.

Jdecē cū petierō. Facultas† ℈nūtiādi trāſit ad heredē nō facultas cōditionis implēde.h.o.Gl. dicit q iſta eſt cōditionalis inſpecta ſignificatione verboꝝ ſzverita te inſpecta nō.ꝛ ſic ē aliqñ ecōtra.

¶Op.qō verbū petiero intelligit de lit.p̄teſt.vt.l.amplius.j.rē ra.ba. non autem de denuntiatione extra iudiciū.Sol.† qñq̄ verbū petiero refert ad p̄ſonā ei⁹ qui obligatur. ꝛ tunc intelligit p lit.cōte.vt.l.ampli⁷.Qñq̄ verbū petiero refert ad p̄ſonā ei⁹ cui acq̄rit obligatio.ꝛtūc intelligit de quadā admonitiōe vt hic. ¶Quero q̄d ſi dixit ſi petiero Glo. dicit q tūc p̄ncipaliꝫ faceret ꝺditionē ſed dictio⁷cū nō.ꝛvide gl. que incipit. hec eſt ꝺditionalis ꝛc. ¶Quero† q̄d ſi dixit decē ℈ petiero. Rñdeo idē qō ſi dicerē cū.vt.l.ſi ita q̄s ꝓmiſerit.in p̄n.j.eo. Nec obq̄ relatiuū q̄s vel q̄ iunctū verbo futuri tp̄is facit ꝺditionē vt.l.ſticbū q me⁷ erit.de le.j.vt dico i.l.j.de cōdi.ꝛdem. ¶Quero† qñ apponit ſi. ꝛ ſic facit ꝺdōnē qñ ꝓmittat ſtipulatio. Gl.vſ dicere q p poteſtationē litis ꝺū alle.l.ſi titius.ſ.e.ꝛ ibi no.ꝛ C.e.l.nuda.ꝛ.ſ.e.l.ſtipulatio iſta.§.

alteri. Tu dic p simplicē admonitionē ipleri con 6
ditionē. vt hic patet: qr referr ad actorē: vt dixi.
& ille glo. dicūt verū. q si ante nō sit facta admo/
nitio p lit. cōte. ipleť cōditio & pcedit iudicium.
¶Quero an ista admonitio debeat fieri extra iu
diciū. dic q sufficit extra iudiciū: vt no. glo. in. l. 1
amplius. ſ. rē ra. ha. facit. l. si ex legati. s. e. & l. mo 2
ra. s. de vsur. no. ſ. eo. l. q̄ rome. §. coheredes. i gl.
parua in verbo testato. & de fideius. l. fideiussor.
5 §. fi. & ibi no. ¶Solet † esse q̄stio vtrū in ꝯtrib⁹ 3
inter vnos ius implēdi cōditionē trāseat ad he/
redes do. Ly. referēdo Pet. ponit istam. q. C. de
cōdi. inser. l. pe. & facit tria mēbra. qñq; additio hz
pcedentē dispositionē. & tūc aut dispositio & adi 4
tio cōferr in psonā vnius. & transit ad heredes. l.
diē. §. ſ. s. de arbi. & l. q̄ rome. §. flauius. ſ. eo. ver 1
bigratia, pmitto tibi dare. c. si. c. nō dedero dabo
cc. & tūc hz pcedentē dispositionē. Scdo casu qñ
pferr in psonā diuersoꝝ: & tūc nō transit ad here
des: vt. l. fideiussor obligari. in fi. ſ. fideiuss. q̄cūd
gl. ibi dicat: & ibi ego dicā. Qñq; incipit a pcedē
ti cōditione: & tūc additionis implētū nō trāsit
ad ipsum heredē. vt. l. a testatore. s. de adi. et de.
sed ibi illa nihil facit qr in vltimis volūtatib⁹ idē 2
nimirū: vt in. §. finaute. C. de cad. tol. Guil. ō cu.
facit istā. q. s. de pig. ac. l. si necessarias. §. iij. deve
dendo. & als. s. de col. bo. l. iij. in pnc. & l. q̄ rome.
§. augerius. ſ. e. q bene facit. Ultra Guil. & ocs al
lego istā. l. vbi est casus. qr hec est quedā admo/
nitio ideo trāsit: sed si esset additio non transiret.
Sed cōtra istā do tex. in. l. ij. C. de pac. iter emp.
& vē. & ibi dicit glo. qd superuacuo ōr de heredē.
tu posses rīdere altero de duob⁹ modis. qd illa
glo. dicat male: qr otra istā. l. imo optime dicit. &
pbat ex eadē. l. nā in psona eoꝝ in quoꝝ psona
additio debebat impleri nō fuit facta mētio de he
redib⁹: & tñ in psona eoꝝ pōt ipleri: multomagis
in herede ei⁹ q̄ ōz additionē iplere. C. de cad. tol.
l. vnica. §. ne aūt. cōiuncta. l. cū ita la. ij. de cōdi. &
demō. & l. si penū. s. qñ dies leg. ce. nā ex parte i/
plētis de facili pōt impleri p aliū vt. l. arethusa.
s. de sta. ho. & d. §. ne antē. ex parte eius in cuius
psona ōz impleri non ita de facili. vt. d. l. si penū.
qñ dies le. ced. & l. sub diuersis. in fi. & l. cū ita. de
condi. & demon. Sed in. l. ij. s. de pac. inter emp.
& vendi. recedit a psona cui ōz impleri. multoma
gis in psonā implentis. vel ibi precessit dispoſi/
tio. i. vēditio. sed ista ratio nō est vera. qr illud qō
est dictū qñ hz precedētē dispositionē: est verum
qñ illud venit in cōditione qō in precedēti dispo
sitione. vt in exēplo. s. posito. sz in. l. ij. venit aliud
in cōditione q̄ in pcedēti dispositione. Quid di/
cemus? dico qñq; ille qui est futurus obligari ex
cōditionis iplemēto pcepit aliquid vt obligeť: &
tūc tam ex parte implentis q̄ cui impleť transit
ad heredem ius conditionis implende vt. l. ij. C.
de pac. inter emp. & ven. qñq; nihil est lucratus vt
hic & tunc non transit ad heredem vt hic & l. qui
rome. §. augerius. ſ. eo. vbi declaro vide casum in
d. l. ij. Et hoc probatur in. l. si predio. in princi. s.
de in diem adic. Sed sunt cōtra casum instituto. de 3
verbo. obliga. §. ex conditionali. et. ſ. eo. l. si quis
si titius. Fateor † q̄ stipulatio conditionalis que
habet conditionē casualem transit ad heredes. sc
cus in conditionibus potestatiuis que ad here/
des non transeunt. vt dixi quia videtur actum vt
ipsa principalis persona impleat vt hic.
☞Mora principalis nocet fideiussori & patri.
Pater an & q̄bus casibus equipareť fideiussori.
Fideiussor non obligatur nisi principali excusso.
In fideiussorem contractus non fit excutio.
Statuto stante q̄ pater teneať soluere condem/
nationem pro filio vsq; ad legitimam si filius cō/
tumax condemnetur an pater teneatur.
Confessio facta filij non nocet patri.

Cum filiusfami. Mora † prin/
cipalis nocet fideiussori & patri. sec⁹
econtra. h. d. Tota die allegatur. l.
ista q̄ pater tenetur de pecu. & filius
vt principalis: pater tanē fideiussor concor. sunt
in glo. ¶Oppo. de. l. seruus. s. de his qui no. in/
fa. Sol. vt ibi. ¶Oppo. de. l. iij. §. sed vtrū. s. de
mi. vbi pater nō equiparať fideiussori. dicit glo.
fallit ibi: vt ibi no. ¶Tu † dic latius an pater eq̄
parať fideiussori hoc pōt itelligi multis modis.
Primo in modo cōstituendi non equiparatur fi/
deiussori: qr fideiussor nō obligať verbis vt. s. e.
l. v. §. satis acceptio. & l. sciendū. & ibi pater obli/
gať de peculio ex edicto ptoris. Scdo i modo cō
ueniēdi nō equiparať. nā fideiussor nō pōt cōue/
niri ante pncipalē excussiū: vt. C. de fideius. auť.
presente. sz pater pōt statim cōuenīri: vt. d. §. sed
vtrū & de pecu. p to. hoc esse nō reperiť mutatū. &
hoc tz expsse Ja. de are. ſ. e. l. si seruū. §. an filius.
Tertio in mō exequēdi & nō equiparať nā in fi/
deiussorē ꝛctus nō fit excutio. vt plene ōr. ſ. iud.
solui. l. ſ. sz in patrē fit excutio in peculio: vt. l. si
filio. la. ij. & ibi no. p gl. s. so. ma. & ō nota. l. & si cō
dēnatus. qō ptz qr est fideiussor iudicij: vt. l. iij. §.
idē scribit. s. de pecu. Hoc aūt an pcedat in pe/
culio adnētitio. ibi dixi. & s. de dā. ifec. l. si finita.
§. si de vectigalibus. Quarto in modo recuperan
di a principali nā pater nō recuperat a filio sed
fideiussor a principali. vt not. in. d. §. sed vtrum.
Quinto ex hoc alia differentia insurgit qr benefi
ciū restitutionis qō cōpetit filio nō trāsit ad pa/
trem: vt. d. §. sed vtrum. Sexto in modo cōmitten
di seu perpetuandi obligationem. & in hoc pater
equiparatur fideiussori. vt hic: & ſ. eo. l. si seruus.
§. an filius. in alio etiā equiparatur: vt sicut actio
furti denegatur patri. ita et fideiussori: vt. ſ. de
fur. l. eum qui. §. an pater. Sed contra predictavi
detur q̄ prius debeat excuti filius q̄ perueniā/
tur ad patrē vt. l. libertus. §. ſ. ſ. ad muni. cū simi.
et ibi no. C. de decu. l. ſ. & ibi no. sed ego dixi con
trarium. Rñdeo illud verū qñ pater conuenitur
in solidum ex gestis p filium idē videtur no. in. d.
l. ſ. C. de decu. licet glos. aliter dicat & male in. l.
tria onera de excu. tu. & ibi reprehendit per Ja.
de are. sed quando pater conuenitur de peculio:
tunc pcedit quod hic dicit. ¶Ultimo Dy. † in/
ducit istam. l. in argu. ad questionem istaꝝ. Pater
ex forma

a ex forma statuti[a] tenetur soluere condēnationē a
pro filio vsq; ad legitimā. cōtingit q̄ filius est po
situs in bāno. & cōdēnatus sin cōsuetudinē Ita/
lie que hz cōtumacē p confesso. an hoc sufficiat
cōtra patrē. & videť q̄ sic per hāc. l. qr mora filij
nocet patri. sed hic pater erat obligatus de pe/
culio ex ptractu filij. de quo cōstat. In qōe nra
de maleficio nō cōstat vnde ptumacia filij nō ōz
facere fidē cōtra patrē: vt. l. ſ. s. qñ ex fac. tut. et
hoc videť tenere Dy. ¶Ego aūt cū ista q̄stio mi
hi de facto cōtigisset in hac ciuitate Perusij di/
sputaui & determinādo dixi verba statuti q̄ coar/
tāt patrē esse diligentius intuenda. qñ certū est
qō de iure cōi pater nō teneť. nā qñq; statutū sim
pliciter dicit pater in casibus maleficiorū teneť
soluere cōdēnationē factā de filio. & isto casu suf
ficit filiū condēnatū esse siue p̄sentē siue cōtuma
cē. cū statutū nō requirat maleficiū esse ꝓmissuꝫ:
sufficit filiū condēnatū p maleficio. & ex ipsa cō/
demnatione pater obligať ex verbis statuti. ideo
vere equiparať fideiussori iudicatū solui. vt. l. iij.
§. idē scribit. s. de pecu. & ſ. iudi. solui. l. ſ. & l. iud.
solui stipulatio expeditā. & l. cū quereba. cōiun
cta hac. l. in pn. & semp intelligatis ex forma dicti e
statuti procedere. De iure cōi an pater teneať p 3
filio de pecalio. & filio cōdēnato ob cōtumaciā
dixi in. d. §. si de vectigalibus. Qñq; verba statuti
coartāt patrē cōditionaliter hoc mō. si maleficiū
cōmiserit filius: p̄ cogať &c. & ita dicebat statutū
perusij. isto casu cōtingit filiū cōdēnari quatuor
modis. primo, apparet filius & negat: & ō eū malefi
ficium probať: & tūc ad pfectionē intellect⁹ dic
quādoq; ex vno maleficio, pceditur ō plures tāq̄
ꝛplures pariter pncipales: & smia & pbatiōes fa/
cte cōtra vnū nō pīudicabūt alteri: vt. l. denūtias/
se. §. fi. ſ. de adul. Qñq; ad vnū pueniť principal⁹ b
ad aliū p ꝓsequētiā: qr cōdēnatio vni⁹ est pam/
bulū executionis fiende in psona alteri⁹: & tunc
aut hoc respicit primatā vtilitatē: & aliū nō prein c
dicat. vt. l. ſ. C. de fal. & q̄ ibi no. s. q̄ smia lata cō
tra matrē nō pīudicat filio. facit. C. de fi. instru.
l. si vteris. & q̄ no. p Ly. C. q̄ accu. nō pos. l. ſ. cir
ca fi. Si vero respicit vtilitatē publicā seu publi
cā bursam tunc pbatiōes & smia lata ꝛ principa/ d
lē faciūt fidē ꝛ cū ad quē pueniť ex ꝓsequētia: vt
b C. vbi cau. [a] fis. l. ſ. vbi smia lata ꝛ homicidā habet
effectū cōfiscādoꝝ bonoꝝ ꝛ heredes. ita itelligiť
gl. s. ad fille. l. in cognitiōe. & C. ad. l. iul. maie. l.
q̄sq;. vbi smia lata ꝛ patrē hz effectū inferēde pe
ne i filiū sine nouo ꝓcessu. ibi pīno esse ōz perire
supplicio &c. Itē hz effectū reuocandoꝝ bonoꝝ e
alienatorū a die cōmissi criminis vt ibi. & l. ſ. eo.
ti. & ſ. de ac. l. ex iudicioꝝ. expressius extra de he
re. c. cū sīm leges lib. vj. ita & in ꝓposito. cū hic re
spiciat bursaz publicā. smia facta ꝛ filiū pīudicāt
c patri. Cautius tñ facit[c] iudex si patrē moneat: vt
d inter sit iudicio si sua putat interesse. d. vt. s. de in
officioso testamēto. l. si suspecta. & C. de litig. au/
te. at. nūc si heres. not. in simili per Lynum. C. de
aduo. di. iud. l. ſ. circa fi. hoc tñ non potest esse de
necessitate. sed magis de cōsilio. ¶Secundo con/ c
tingit q̄ filius cōparet & negat & cōtra eū pbanť

¶Ex forma statuti. adde an tale statutum valeat
bal. in. l. ſ. C. ne fil. ꝓ pa. & Imo. hic decidētes q̄
sic an aūt etiā intelligať de filio illegitimo vt ꝓ
illo pī teneať vide Joan. and. in addi. ad specu.
in ru. qui fil. sint legi. & decisionem bar. hic sequi
tur bal. in
indicia, ppter q̄ poniť ad tormēta. d. l. ſ. nī ad
& tunc confitek & condēnatur. & tūc di-ad spe.
idē puto p predicta iura, pbať ex/ in ti. de p/
presse. s. de, pba. l. cū, pbatio. q̄. l. la. sent. in
confirmat precedentia. ¶Tertio rix. colū.
cōtingit q̄ filius, ab initio sponte bal. & āge.
confiteť & condēnaťr. & tūc idē multo in. l. q̄ re/
magis cū de suo facto interrogaťr: pudiantis
vt. l. ſ. §. diuus. ſ. de quēstio. & quod §. ſ. s. de
ibi no. & s. de edi. edic. l. q̄ro. §. fi. inof. test.
Pro hoc qr cōfessio serui & filij ꝓ/ Ang. in. l.
iudicat patri & dño in his in q̄bus ij. s. si ex
habēt liberā administrationē: vt. l. no. cāaga.
seruus quod detulit. cū. l. seq. s. de ro. in. l. si
iureiu. hoc verū nisi pīvellet, pbare filio. solu-
cōtrariū vt. s. si ex noxa. causa aga. matri. sal.
l. ij. vbi est de hoc glo. not. ad hoc. in. l. si fili⁹
¶Quarto[c] contingit † q̄ filius est C. ne fili⁹
cōtumax. & ex forma statuti habeť ꝓ/ ppa. & hāc
pro confesso. & tunc talis ficta con/ deci. bar.
fessio & sententia non preiudicat pa/ sequitur
tri. quia talis ficta confessio perso/ abb. con/
nā non egrediť: vt. l. eius qui dela/ sil. lxvj. ſ.
torem. ſ. de iure fisci. ¶Preterea li. ro. pſil.
cliij. ꝓ
quo facit quod voluit bal. pſil. ccxliij. ſ. lib. q̄ in
smia lata sup taxatione expensarū nō sit necessa/
ria citatio fideiu. in. fol. qr iudicū factū cū pncipa
li afficit eum sc̄o nō citatū. alleg. not. hic.
☞And. Pom. ¶Ut. C. vbi. vīd alex. pſi. lxxxiij.
col. ſ. vo. iij. & col. seq. vbi limitat hic quando sen
tentia valeret ex iure speciali.
☞Andre. Poma. ¶Cautius tñ facit. are. consi.
lxxiij. col. iij. & ad hanc doctr. vide. x. col. alex. cōsi.
lxxſ. oīno voluīt. iij. vbi ex his verbis colligitur
q̄ sententia ꝛ vnū lata preiudicat alteri qui cōpa
ruit pro suo interesse.
¶Puta interesse. adde q̄ hoc dicit Pau. de cast. cō
fudisse magnos aduocatos qui truffabanť cū fa/
ceret citare tertium possessorem & ꝓcederetur ꝛ
absentem ꝛ quē ex forma statuti ꝓcedi poterat
de quo etiā vide bar. in. l. ꝓuaricatoribus. de ꝓua.
bal. in. l. ij. de fi. instru. alex. in. l. sepe. vbi limitat
predicta. de re iu.
¶Quarto. no. q̄ ficta cōfessio non trāsit ad here
dē vel ad patrem q̄ ego limito si forte illa ficta
confessio resultaret ex morte puta qr scīm fili⁹
occidisset timore pene. nā tūc illa ficta confessio
transit ad heredē vel ad patrē q̄tum ad penam
pecuniariā ita singulr ōr bal. & ibi omnes in. l. ij.
C. qui test. fa. pos. & idē est verum q̄ nō trāsit qñ
heres est paratus ꝓbare innocētiā defuncti ita
elegāter dixit ang. in. l. manifeste. s. de iureiur. &
ibi alle. text. andre. bar.
¶Et ad bar. hic adō tu ab. in pſi. lxvſ. col. ſ. i. ij. vo
lu. & frāchū in. c. cū spāli. §. porro, col. iiij. de app.

ybicūq; lata ſnia ꝫ vnū preiudicat alteri:illud fallit quādo ſentētia lata eſt cōtra cōtumacē vt.l. qui repudiātis.in fi.⁊.l.papinianus.§.meminiſſe. 1
§. de inoffi.teſta.⁊ de euic.l.ſi ideo.⁊.C.de peri.⁊ com.rei ven.l.j.pro hoc facit quod no.§. de iure iur.l.duobus.§.j.vbi ficta ſolutio non ſufficit ad dandā actionē contra principalē.facit quod not. inſti.de noxa.in fine ⁊ hoc tenet Cy. in ſimili. C. vnde vi.l.ſi quādo. nec curo hoc caſu vtrū pater ſciuerit cōtra filiū procedi vel non. quia quādo cōtra contumaciā fertur ſententia non habet locum dicta diſtinctio ſcientie ⁊ ignorantie vt. C. de pig.l.preſes.⁊ ibi notatur qđ eſt mēti tenēdū.
1 ☞ An fideiuſſor teneatur ex mora principalis.
2 Et an priuilegium qđ habēt crucefignati ne poſſint cōueniri infra annū trāſeat ad fideiuſſorem.

Si ſtipulatus ſum. ✠ Obligatio nō faciē di cōmittitur ſi contrafiat p principales. ſecus ſi per fideiuſſorem.h.d. ✠ Opp. q fideiuſſor prohibens teneatur.vt.l.qui pēdente.§.de ac. emp. l.iniuriarum.§.ſi quis me.j.de iniur.⁊.l.j.§. item ſciendum.§.de aqua plu.arcen. reſpondeo qđ tenet actione iniuriarum vel nego.geſt.non tamen ex illa ſtipulatione. ✠ Oppo.§.§. pri.⁊.l. in condemnatione.§. vnicuiq;.j.de regu.iur. Glo. ſolvit mirabiliter.hic loquitur quando promiſit de facto ꝛc. Ault gloſ. dicere q in obligatione dandi idē promittit principalis⁊ fideiuſſor.quia quilibet promittit de ſe.ſ. q dabit ſed in obligatione facti principalis promittit de facto ſuo fideiuſſor.p 2
mittit de facto principalis non de ſuo fideiuſſoris:⁊ ſic ex facto ſeu mora fideiuſſoris ſtipulatio cōmitti non poteſt.hoc etiā ſentit glo.hic in fi.⁊ bene.concor.tex.in.l. ſi libertus morā de ope.li. ſed ꝫ hoc glo.op. q fideiuſſor promittit factum alienum⁊ ſic nō tenetur:vt.§.eo.l. ſtipulatio iſta in principio.ſed reſpon.ſm Rog.ſpeciale in fideiuſſore:iſtud eſt cōtra caſum.l.ſicut reus.j. de fideiuſ. Unde alij dicūt quod hic promiſit indemnitatem.⁊ ſic intereſſe. Alij vt Jo. q promit ſe facturū⁊ curaturuz q principalis faciet. Prima q indēnitatē promiſit bona eſt.⁊ ſm ꝺ nō cōmittitur mora ex facto fideiuſſoris ly glo. in.d.l.ſi libert⁹ moram. faciat diſtinctionē inter certa facta⁊ incerta⁊ nō bene per.l.inter artifices.j. de ſo. Jtē illa q promiſit ſe facturū⁊ curaturū eſt bona: nec 1
fideiuſſor pōt teneri ſi ipſe pſtat impedimētū quia de hoc nō promiſit:⁊ ita loquit hic ly bene teneť ſi eſſet in mora curādi⁊ ſic ex ſua mora promitteret. 2
qz de hoc promiſit. ✠ Sz ꝺ pdicta op. p glo. ergo ad aliud teneť fideiuſſor q principalis⁊ ſic non tenetur.vt lege grece.§.ſi qs ſtichū.j. de fideiuſ. So.dicit gl.circa idē illa duo vſanť ergo non eſt 3
aliud. Jſtud eſt verū qz caſus eſt.j.de fideiuſ.l.ſtipulat⁹ es. Vel dic dicit gl. q ſimplr interceſſit dicendo p tali fideiubeo.⁊ iſtud etiā puto verū qz ſimplr interceđ dovideť promittere de indēnitate vel ſe curaturū vel facturū qđ ipſe faceret in caſu in quo valeret. vt infra dicet. verum qz de hoc habem⁹ gloſſas diuerſas ſcz qualr fideiuſſor poſſit accedere obligationi faciēde habemus glo. in 5
l.ſi quis p eo.⁊ in.l.ſicut reus.j. de fideiuſ.⁊.l.inter artifices.j. de ſolu.⁊.l.nemo eſt.j. titu.j. ✠ Et oportet nos ✝ hoc videre vt ſciamus an fideiuſſor teneať ex mora principalis. Et dic aut eſt ī obligatione aliq̄d fieri. aut aliq̄d nō fieri. Primo caſu aut fideiuſſor promiſit intereſſe ſeu indēnitatē⁊ valet vt in hac glo.⁊.l.ſtipulatus es.j. de fideiuſ. ⁊ iſto caſu fideiuſſor ex ſua pſona nō pōt cōſtitui in mora cū teneať ad intereſſe qđ eſt poſt moram principalis in obligatione:vt.l. ſtipulationes nō diui.§.celſus. Uñq; fideiuſſor promittit ſe curaturū. ⁊ tūc ex ſua mora adhibita in nō curādo tenetur vt.§.dixi⁊ fideiuſſio valet vt hac gloſ. Uñq; fideiuſſor promittit factū ⁊ tūc aut promittit q principalis faciet⁊ nō valet vt.l.ſicut reus.j. de fideiuſ.fruſtra.ergo q̄riť de mora. Uñq; ipſe promittit q faciet illud qđ ꝺz facere principalis⁊ tunc aut eſt eiusdē peritie cui⁹ principalis: vt.l. nemo eſt q̄ neſciat.j.tit.j.⁊ ex ſua pſona pōt eſſe in mora.vt in.d.l.nemo. ⁊ eadem eſt ratio q̄ eſt in quātitate. aut nō eſt eiusdē peritie.⁊ nō valet.v.l.grece.§. ſi qs ſtichū.j. de fideiuſ. fruſtra ergo q̄riť de mora. Aut fideiubet ſimpliciter.⁊ tunc aut eſt factū qđ pōt ab alio explicari.⁊ tūc tenetur ex ſua pſona. ⁊ cōſtituitur in mora.vt.j.iud.ſol.l.ſi re⁹. Aut eſt tale factū qđ nō pōt explicari p aliū. ⁊ tūc nō pt cōſtitui in mora ex pſona ſua.vt.l. inter artifices j. de ſolu.⁊.l.ſi libertus morā.§. de oper. li. ✠ Si vo accedit obligationi nō fieri.⁊ tūc non pōt ex ſua pſona cōſtitui in mora.vt hic in vſo.§. difficili. ✠ Et p hoc ✝ decidiť q̄ſtio.datū eſt priuilegiū in multis partib⁹ oibus crucefignatis ne poſſint cōueniri infra annū. mō q̄riť vtrū priuilegiū cōpetat ſeu proſit fideiuſſori.⁊ videť qđ ſic.vt. C. ꝺ vſuris rei iudi.l.fi. nō facit qz ibi nō eſt priuilegiū pſonale ſed reale.⁊ pſonale non trāſit ad fideiuſſores.vt.l.exceptiones q̄ pſone.§.de exceptio.et l.⁊ ſi fideiuſſor.§. de re iudicata. vnde in obligationibus dandi vbi fideiuſſor ex ſua perſona poteſt in mora conſtitui: ſibi non prodeſt exceptio: ſed poſſet eſſe qđ in obligatione facti inter ceſſiſſet:in qua ex ſua pſona fideiuſſor nō pōt conſtitui in mora.⁊ tunc trāſiret ad fideiuſſorē p cōſequentiā: cū in mora non poteſt cōſtitui principalis. Jſtam queſtionē ponit Cy. in vlti.q. C. de p̄ci.impe.offe.l.quoties.⁊ ibi repetit iſtum.§.
☞ Heres conuentus ad penā cōmiſſam ex ſtipulatione defuncti poteſt aduerſus penam reſtitui in integrum ex clauſula generali.
Stipulatio q̄ incipit a defuncto cui minor ſucceſſor cū quo nihil eſt geſtū minoris perſona non conſideratur ſed maioris a quo initium habuit: ⁊ ideo minori non competit reſtitutio.
Priuilegiatus ſuccedens nō priuilegiato quando vtatur ſuo iure.
Heres ſuccedens in re emphyteota ſi nō ſoluit canonem an cadat a iure ſuo.
Reſtitutio in integrū nō dať minori reſpectu minoris q eo quo habuit initū in pſona defuncti ſi nihil eſt geſtū cū eo ſed bene pōt reſtitui ex clauſula generali ſi qua mihi iuſta cā. ⁊ ſupra.nu.2.
Contumacia qualiter cognoſcatur q ſit procuratoris
ratoris⁊ qualiter q ſit domini. a
6 Impedimentum iuſtum cōtingens in perſonaz p curatoris q̄ſ habet excuſare dominum.

Jn hac ſtipulatione. Stipulatio de nō faciendo cōmittiť ſi cōtra fiat p heredē etiā ignorantē. ſecus ſi eſt pupillus[a]. hoc dicit. ✠ Opp. de l.qui in alterius.j. de re.iur. Gl. ſol. fateor qđ tenet mero iure: ſed de equitate reſtituiť in integ.
1 Dy.✝ limitat iſtā glo. hic q ꝺz intelligi q reſtituitur q̄ndo impediuit volentē ire⁊ agere ī fundū poſſeſſum ab ipſo herede:⁊ ſic defendendo:ſecus ſi nō poſſideret ipſe heres⁊ faceret impedimentū. ar.j. de reg. iu.l. qui in alterius. ij. reſpon. hoc tenet Dy. in.c. cū quis in ius extra. de regu. iur. lib. vi. Sed glo. in.l. qui in alterius. non videtur facere differentiam. Eredo Dy. verū dicere: quia iſta reſtitutio datur ex clauſula generali. ſi qua mihi iuſta cauſa ꝛc. ſed in agente nō eſt iuſta c
cauſa quare reſtituatur cū anteq̄ agat ꝺz exploraré[b]: vt.l. qui in alterius. ſed in defendente eſt iuſta ignorantia. ✠ Opp. quando obligatio habuit originem contra maiorem non conſideratur pſona minoris: vt.l. apud iul. in pn.§. ex quib. cau. in poſ. ea.⁊.l.j.⁊.ij. C. ſi aduer. vē. pig. Glo. in.l. ꝫria dicit qđ hic tot ſtipulationes ſunt quot facta q.d. hoc in pſona heredis cōmittiť ex noua ſtipulatione q̄ in pſona heredis cepit. Jſta[a] ſol. pōt eſſe vera aliquo caſu: vt ptz ex his q̄ dixi.§. eo.l. ſtipulatio iſta.§. ſi quis ita. tamē nō eſt generalis: qz ſi ꝺ
interpomiť talis ſtipulatio: ſup eo qđ de ſui natura tranſit ad heredē eſt vna ſtipulatio. ly pluries cōmittať: vt.j.e.l. ſi ſic.⁊ ideo glo. melius dicit B.
2 Quādoq;✝ ſtipulatio q̄ incipit a defuncto committiť ꝓpter nō factū⁊ tūc minor nō vtitur iure ſuo. Quādoq; ſtipulatio ꝺz cōmitti ꝓpter factū. ⁊ tūc cōſiderať pſona minoris cū nō ſolū ex contractu facto a maiore cōmittať. ſed etiā ex facto
3 minoris⁊ iſtud vult dicere glo. ✠ Et iſtā ✝ glo. bene no.doc.in aur.quas actiones.in.q.illa. vtrū priuilegiatus ſuccedens nō priuilegiato vtať priuilegio ſuo:ſed debes limitare. Quādoq; cōmittiť ꝓpter nō factū ſimplr. vt qz pecunia nō ſoluitur debito tpe poſito in cōtractu.⁊ tūc minor nō vtitur priuilegio ſuo. Quādoq; ꝓpter nō factuz aliquo tamē geſto cū minore ſeu cū priuilegiato. ⁊ iſto caſu vltimo vteret priuilegio ſuo. exemplū obligatio nō habet diē. interpello heredē minorem qđ ſolueret. non facit. ⁊ pone qđ defunctus nō fuerat in mora:tūc qz ex pſona heredis minoris mora cōtrahitur:haberet reſtitutionem ex pſona ſua.⁊ glo. videtur facere iſtam limitationez in.l.ſi cum militaribus. C. de reſt. mili. als in.l. ea que.⁊ glo. videť tangere in.l. qui in alterius.j. de reg. iur. Habes ergo qđ quādoq; cōmittit ꝓpter factū⁊ tunc vtitur priuilegio: vt hic. aut ꝓpter non factum. Et tunc aut nihil eſt actum cū priuilegiato⁊ nō vtitur priuilegio ſuo. Aut aliq̄d eſt actum⁊ tunc pōt: vt glo. in.l. ſi cum militaribus.
4 C. de reſt. mil. als eſt.l. ea que. ✠ Quero✝ heres ſuccedēs in re emphyteotica nō ſoluit penſionē: an cadat a iure ſuo: Et glo. in.l.ij. C. de iur. em

a ✠ Pupillus. intellige ſm Jac. de are. in pupillo nō doli capace nō in primo pubertati. qz tūc cō mitteret ſtipulatio in ſua pſona. l.j.§. hoc edicto j. ne vis fiat ei.⁊.l. impuberē. j. de fal. ⁊ b ſequitur raph. q̄ ꝺt hāc limitationē primo fuiſſe Dy. idē ſe quit alex.
phy. in vlti. gl. dicit qđ cadit. ſz daz b ✠ Debet
tur reſtitutio. idē tz Dy. hic ⁊.d.c. explorare
cū q̄s ī ius.⁊ ſpe. de loca.§. nūc ali Adde q
q̄. xvii. xviij. Pe. dicit q nō reſtituiť. cōcordāt
qz Jctus habuit originē ex pſona ang. imo.
maioris: cuihibē geſtū cū herede. ⁊ Pau. de
ꝛc. vt. l.j.⁊.ij. C. ſi aduer. ven. pig.⁊ caſt.
hoc vī ſentire Cy. in.l.ij. de iur. em c ✠ Aut vult
phy. in.xij.q.ſz hoc nō placet. Qua ꝺ iſta clau
re dic aut eſſi heres vult reſtitui p̄ ſula ſi q̄ in
uilegio ſue pſone: qz minor vel mi iſta cā. vi
les: et non poteſt ſi nihil eſt geſtuz de bar. in
cum eo: vt.§. dixi. Aut vult⁹ reſti l. emilius.
tui ex cauſa iuſte ignorantie. et ſic de mino.
ex clauſula generali.⁊ iſtud non cō ⁊ in.l. ſi in
tinet priuilegium: quia etiam ipſi fanti. C.
defuncto competeret ſi ī iuſtā igno de iu. deli.
rantiam incideret.⁊ tunc poteſt in⁊ in.l. qui
diſtincte reſtitui ſiue minor ſiue ma duo. ff. de
ior: vt dixi. ſupra in primo contra re. dn.⁊ ī
rio.⁊ ſic intelligo dictam.leg. j. et l. ij. C. ſi
ij. C. ſi aduer. ven. pi.⁊ de mino. le aduer. vē.
melius. quod eſt veriſſimum et no pi.⁊ q̄ re
tandum[b]. ✠ Quero quomodo po ꝺ miſi ad. d.
tuit heres abſens impedire. Gl. ti l. emili⁹.⁊
more hui⁹. d. qđ heres fuit abſens i.l.ij. C. ꝺ
tpe interpoſite ſtipulatiōis. erat tñ in. emph.
pſēſcū. phibuit. ita colligiť ex dua vbi tz gl.
b⁹ gl. ſup ꝫ. videť. ⁊ ſup vbo abſit. ⁊ Salic. i
Alij dicūt q vere erat abſēs. ſz fo d.l. ij. C.
te colon⁹ vl procurator eius impedi ꝺ iure em
uit⁊ tenet: qz debuit curaſſ ſtipula phy. d. qđ
pmuniter
doct. ſequunť gl. idē voluit in.l.ij. ſi aduer. vendi.
pig. Andre. barba.
✠ Et notandus. Adde qđ idē no. bar. in.l. ad diez
§. e.⁊ in.l. ſi emili⁹. §. ꝺ mino. ange. i.l. ſi iſula. i. vij
falle. j. e.⁊ i.l. ſz ſi in additiōe. §. ſernus. alien⁹. §. ꝺ
here. inſti. bal. i l. ſi. C. ſi pē. app. mors inter. pe. ꝺ
anch.⁊ imo. i. c. potuit. ꝺ loca.⁊ facit ſm alexā. q
volunt bar.⁊ ang. i.l.j.§. ſi qs aūt. §. ꝺ ati. actuq; p
ua. vbi tenēt qđ ly currat preſcriptio ignorāti tñ
poterit petere reſti. ī teg. ex dicta cla gñali cum
ignorāria tribuat iuſtū impedimentū. ⁊ idem dicit
tenere ſpe. ī ti. ꝺ pſcrip. §. illo. vī. ſz pone colon⁹.
ang. i.l. fin. ſi qsteſt. li. eē iuſ. fue.⁊ i.l. ij. ꝺ pſcript.
lōg. tēpo. Jo. ꝺ imo. in. c. fi. de preſcri.⁊ abb. i. c. vi
gilāti. eo. ti. imo. in.l. pantoni⁹. de acq̄. here. inq̄
tū ipſe alex. nō audet firmať qđ aduer. pſcri. xxx.
anno. vel. xl. nō deť reſtō. dic q ro. poſſ. cccc vij. tz
qđ nō deť reſtō nec etiā eccleſie niſi in aliquibus
caſib⁹ vt ibi per eū⁊ idem de priuato. voluiſſe vī
pau. de caſt. poſſ. mihi. ccc vij.⁊ quod heres ēphy
teote ignorās nō cadat in penā in effectu voluit
pe. de anchar. conſilio. clxxiij.⁊ dictū ꝺy. ſequitur
bal. conſilio. ccv.⁊. cclxxv. iij. li.

tor ne impediretur: vt.ſ.l.proxi.⁊ ꝺ̄ eſt verū: vt ibi dicā.⁊ hoc ſentit gl. ſuper ver.opꝫ. ¶Quero quid ſi pupill⁹ habeat tutorē.⁊ eo volēte phibuit: certe ſtipulatio cōmittit̄: vt.ſ. e.l.ſi ex legati.cū.l. ſe ſꝫ ꝺareꝫ reſtitutio.idē in adulto habēte curatorē.quid in nō habente. dic vt. ꝺ.l.ſi ex legati. ¶Ultimo † ex p̄dictis apparet cognitio q̄ ſit cōtumacia ꝓcuratoris ⁊ que ꝺn̄i. Mā ſi ꝓcurator ē ꝓtumax vel negligens nullo actu celebrato cū eo ꝺe ꝓtumacia ꝺn̄i nō ꝓcuratoris.verbi gr̄a citaꝫ ꝺn̄s. i pſe ꝓſtituit ꝓcuratorē qui nō ꝓparet: certe eſt ꝺn̄s cōtumax qz cū ꝓcuratore nil eſt geſtū. ſicut ꝺ ꝺixim⁹ q̄n nil eſt geſtū cū herede defuncti ꝺe mora ꝺfuncti. Itē ſi ꝺn̄s ꝺz ſoluere vel aliq̄ ſoluere vel aliq̄ facere certa die: facit ꝓcurator ē ad iſtō faciē ꝺū.q̄ nō facit: ꝺicit mora ꝺn̄i nō ꝓ curatoris.nō eſt excuſaꝫ: qz mādauit qꝺ ipſe facere debuit: vt.l.ſi ꝓratorē.§.ſi tutores.ſ.mā. vbi ē tex. no. Sꝫ ſi cū ꝓcuratore eſſet aliquid geſtū qz ipe fuit citat⁹ vel interpellat⁹ tūc ē ꝓtumacia ꝓcuratoris ſicut.ſ. ꝺixi q̄ eſt ꝓtumacia heredis. ⁊ tūc recurrim⁹ ad illā materiā. an ꝓtumacia ꝓcuratoris noceat ꝺn̄o. tetigi.ſ.de ꝺā.infe.l.q̄uis. ¶Sꝫ † qꝺ ſi⁹ in caſu predicto qñ cū ꝓcuratore nil eſt geſtū ꝓcurator nō fuit cōtumax: ſꝫ fuit iuſto impedimēto impedit⁹. rñ. ſi cā excuſationis in ꝓcuratore eſſet priuilegiū pſone.ꝺ nō poſſet allegare ꝺn̄s.vt.ſ.de mino.l.cū mādato.ſicut nec heres. vt ſ.ꝺixi. Sꝫ ſi cā excuſatiōis eſſet caſus fortuitus quē poſſet allegare ꝺn̄s ſi in eius perſonā ꝓtigiſſet: poterit allegare.vt.l.cū a matrib⁹. C. qui pe.tut.⁊ extra de pig.c.ſignificante.ſicut poſſet heresi ignorātiā: vt ꝺixi ⁊ hec ſunt notabilia.

1 ☞An valeat interpellatio facta ꝺie feriata vel in alio loco q̄ ꝺeſtinata ſit ſolutio vt ſoluat tamen loco cōuento ⁊ an etiam valeat interpellatio facta ante ꝺiem vt ſoluat ad ꝺiem.nu.2.

Si promiſſor + Interpellatio facta non congruo tempore non conſtituit quem in mora.ḥ.ꝺ.

1 ¶Quero † feci ꝓteſtationē ꝺie feriata.vel cū ꝺeberes ſoluere florētie inueni te peruſij fui,preſtatus vt ſolueres florētie.ꝺe ḥ ꝑ Eyn.in.l. in minorū. C.in qui.cau.in inte.reſti.nō eſt neceſ. vbi tenet qꝺ ꝺz qꝺ ſufficit ꝓferri in tps licitū vel locū licitū. vt. l.in tps.ſ.ꝺe here.inſti.l.fi.ꝺe offi.p̄fecti vrbis.Sꝫ in eo qꝺ ꝺicit ꝺe ꝺie feriato nil ad ꝓpoſitū. cū hec interpellatio ſit actus extraiudicialis: vt ꝺixi.ſ. eo.l.ſi ex legati cauſa.⁊.l.ſi decē.ergo ꝺies feriata nō curaꝫ vt. C. ꝺe feriis.l.ꝺies. Sꝫ † ponē inter pellationē factā ante ꝺiē vt ſolueret poſt ꝺiē ⁊ ꝺz. ſed ḅ fuit interpellat⁹ vt ſolueret añ ꝺiē. De loco puto q verū ꝺicat. ⁊ ſi creditor eſt ei⁹ fori nō ḥz neceſſe ꝺicere,ꝓteſtor q ſoluas florentie in tali hoſpitio. ſed ſufficit ſimpliciter ꝺicere q ſoluat cū extūc teneaꝫ reus eū querere in loco ſue habitationis.alias ſi nō eſſet eiuſꝺē fori ꝺz experiri locus ciuitatis:⁊ ꝺeberet creditor oſtēdere ſe illa ꝺie ibi fuiſſe. ⁊ tutius eſt q oīa in ꝓteſtatione ꝺeclaret.ar.ſ.qꝺ vi aut clam.l.aut qui aliter.§. ſ.⁊ p̄dicta,pḅāt.ꝺe ꝓſti.pecu.l.itē illa.vbi no.

☞Nō ſufficit abſtinere a malo niſi fiat qꝺ bonū ē. Faciēs quietationē ꝺe pecunia ſibi ꝺebita ⁊ ꝓmittēs vlterius nō petere ſub pena ſꝫ procurator eius gñalis nō ipſe petit: qñ pena cōmittatur.

Dominus ꝺicitur p̄hibere reipſa procuratorem ne petat ſi non ꝺat ſibi inſtrumenta neceſſario ad cauſam facientia.

a ¶Sꝫ po ne. Si eſt eiuſꝺē fori re⁹ cuz actore ꝺz ire ad ꝺomum vide gl. ſingu. in.ḍ.l.ireꝫ illa.ꝺe cōſti. pec. And.bar.

A Illa ſtipulatiōe.

Non † ſufficit abſtinere a malo niſi fiat qꝺ bonū eſt: ḥ.ꝺ. ¶Opp.q factū alienū nō vī q̄s ꝓmittere: vt.ſ.e. l.ſtipulatio iſta.in ꝓnc.Gl.nō ſoluit.vñ ꝺic q hic vī factū ſuū ꝓmiſiſſe.ꝺemū alio ipeꝺiēte teneaꝫ ſi eū poterat p̄hibere.alꝫ nō.ſ.loc.l.ſi fūꝺ⁹. i fi.⁊ l.fluminū.§.q̄ꝑ.ſ.ꝺ̄ ꝺā.infe.ꝫ ꝺe.⁊ Old.vīꝺ gl. q̄ incipit vt.ſ.ꝺ̄ here.vē. ibi q aūt. Sꝫ ḅ in p̄cedētib⁹ ꝓcor.in idipſum cui⁹ acq̄ſitionē impediuit: futur⁹ erat obligari ex p̄cedēti ꝯctu.in ꝺ̄rio ſecus:vel loquit̄ in ꝺ̄rio ꝺe actiōe q ꝺatur ꝺ̄ aliuꝫ. hic ꝺ̄ ea q̄ ꝺaꝫ adḅers⁹ ipſū nō lucrantē. ¶Pro ꝺ̄ claratiōe hui⁹ † l.q̄ro aliq̄s facit q̄etationē ꝺe pecunia ſibi ꝺebita ⁊ ꝓmiſit vlterius nō petere ſub pena.ipſe nō petijt ſꝫ ꝓcurator ei⁹ gñalis:an cōmittaꝫ pena.vī q nō.qz nō venit i gñali mādato. vt.l.ſi ꝓcu.cū ſi.ꝺe cōꝺi.inde. Et ḅ putoverū ſi q̄s ageret ad penā tanꝫ ꝺn̄s petierit vel peti fecerit: ſꝫ ſi q̄s ageret ex alio capite tacite itellectoſcz qz ꝺebuit curare ne peteret. ſ. ab ipſis quos ipſe poterat p̄hibere vt a ꝓcuratore vel a ſimili. tūc pena cōmitteretꝫ ⁊ exigi poſſet: caſus eſt hic: ⁊.ſ.l.pxi.§.in hac.⁊ ibi ꝺixi.⁊ glo.in.l.inter ſtipulātē.i p̄cin.ꝑ ſol. Jo.ſ.eo·nā eſt q̄ſi in culpa qꝺ ꝓcuratorē nō monuit ne a tali peteretꝫ. Et idē in ſimili.vt.ſ.man.l.ſi fideiuſſor.§.ſ.cum ſi. Et p̄dicta vera in obligatione vt ipſe tacite vel expreſſe eſt obligatus curare ⁊c. vt hic alias ſecus. tunc enim requiritur quod habeat facultatē prohibendi eo tēpore quo aliud illicitū fit: vt.l.i delictis.in p̄i. ⁊.l.iij.ſ.ꝺe noxa. ſecus ſi nullum haberet mandatum.ſ.rē ra.hab.l.procurator. Vel ꝺic ſi eſſet ꝓcurator ſpecialis ad hoc vt non ꝺicatur contra illum facere ante conteſtationem ꝺebet ꝺominus ſibi ꝺenuntiare vt. ꝺicta leg.ſi fideiuſſor.§.ſ.ſi generalis. et tunc idem in his que ipſo facto ꝓꝺiuntur.

3 pꝺiunt̄: vt.ſ. l.pxi.§.in hac: In his † que expꝺiūtur in iuꝺcio ſatis videt̄ p̄hibere re ipſa: ſi faciat ne inſtrumenta ad ꝓcuratorem ipſum perueniant.ar.ſ.rē ra.l.amplius.⁊ hoc plus placet.

1 ☞Verba ꝺubia in ſtipulationibus cōuentionalibus interpretantur ex mente contrahentiuꝫ:in pretorijs ex mente pretoris.

2 Stipulationi pretorie ſi aliq̄ ꝺ addit̄ vel ꝺetrahit̄ an ꝺicatur cōuentionalis vel remaneat pretoria.

3 Stipulatio que ab inuito extorquet̄ ꝺ̄ p̄toria.

I Ih cōuētionalibus.

Scꝺm opi.quā puto veriorem. ḥ.ꝺ.

1 Verba † ꝺubia in ſtipulationib⁹ cōuentionalibus interpretanꝺ̄ ex mente contrahentiū. in pretorijs ex mente p̄toris.ḥ. ꝺ. Ibi ꝺant,ſubaudi.⁊ ideo eorum mens in ambiguo ſermone ſeruaꝫ:vt.ſ.co.l.eū qui.in princ.ꝺe re.iur.l.ſemp. Ibi ꝺetrahere. ſubaudi p interpretationē verbi ambigui: qz eorū mens interpretata eſt a pretore. ſm qꝺ ex gloſ.poſſum colligere habet ꝺuas lect.vnā in ſtipulatione interpoſita: 1 aliā in ſtipulatione interponēꝺa.ſm primā opp. ſ.ꝺe pretor.ſtip.l.ſ.in fi.Sol.non ꝫ ꝺetrahere ſine licentia pretoris viui vt remaneat p̄toria. ſed tranſit in ꝯuentionalē:at hic volebat ꝺetrahere p interpretationē verbi ambigui qꝺ volebat interpretari ſm mentē ipſius ſtipulantis vel ꝓmittentis.qꝺ q̄ꝺem nō ꝫ. qz ꝺz interpretari ex mēte p̄toris.vt hic in ꝯtrario. ¶Alius ergo eſt modus ꝓcludendi quāꝺo petitur ꝺeclaratio verbi ambigui in ſtipulatione p̄toria. alius in ꝯuētionalib⁹. qꝺ hoc poſſet p̄cipaliter peti ꝺixi in.l. ſtipulatio iſta.§.ſtipulationibus.ſ.co. ¶Scꝺo modo ligit̄ ſtipulatione interponenꝺa:tunc opp.ꝺe.l.ſ. §.ſtipulatio ꝺuple.ſ.ꝺe p̄to.ſtipu.Sol.nō ꝫ adꝺere vel ꝺetrahere:vt remaneat pretoria.quia efficitur conuentionalis.argu.ſ.ꝺe iuſt.⁊ iur.l.ius ciuile.alꝫ non ꝫ addere vel ꝺetrahere ꝺe neceſſitate ſed ex partium conuentione ſic.⁊ hec eſt ve- 2 ra. ¶Sed quero † cū additur vel ꝺetrahit̄. an remaneat pretoria vel efficiatur conuentionalis.q̄c quid hic ꝺicat gloſ. tu ꝺic aut additur vel ꝺetrahit̄ aliquid circa id qꝺ nō erat ab edicto pretoris motui limitatum vel alia lege. ſed erat in iudicis cognitiōe poſitum.⁊ tunc remanet p̄toria. qz hoc fit ꝺe mēte p̄toris. Quid eſt aliud agit p̄tor niſi vt ptes ꝓpōnāt. vt.l.ſ.§.⁊ poſt opis.ſ. ꝺe op. no.nū.⁊ ḅ eſt tex.i.l.ſi finita.in p̄in.⁊.§.fi.ꝺe ꝺā. infec.aut additur vel ꝺetrahitur circa illud qꝺ a pretore eſt limitatum:⁊ tunc aut talis adiectiō ꝺetractio inducit ꝺiuerſitatem in qualitate obligationis.⁊ tunc efficitur conuentionalis qz alias eſt.vt.l.ſ.§.ſi quis ſimpliciter.ſ.eoꝺem.et qꝺ diſtinxit.c.l.§.fi.aut in qualitate non inducit ꝺiuerſitatem ſed in quantitate vel alterius rei adiectione.⁊ tunc remanet pretoria vt patet in aꝺiectiōe pene.vt.l.fi.ſ. ꝺe p̄to.ſtip.facit.ſ.l.ſ.§.ſi ſtipulanti.⁊ quod diſtinxi in.l.ſ.q̄ro † qualiter hec 3 intelligatur pretoria.ꝺixit Dy.omnis que ab inuito extorquetur vt.l.ſ.ſ.ꝺe pꝛeto.ſtipula. quod ſatis placet.

☞Obligatio qua tenetur venditor nō continet merum factum ſed miſtum.

Si quis vacuam. + Promiſſio traꝺitionis vacue poſſeſſionis non continet nudum factum:ſed cauſam bonorum.ḥ.ꝺ.ibi cauſa:ſubaudi neceſſariā cōſecutiuam traditionis:que eſt ꝺn̄ium ſi tradēs erat ꝺominus.vel vſucapiendi conditionē ſi non eſt ꝺominus. ¶Oppoñ.ꝺe.l.ſi rem tradi. ſupra eo. Timore huius contrarij iſta lex ḥz plures lectu.vna qꝺ hic intelligatur cauſa bonorū.i.intereſſe. Ad iſtā opp. ꝺe.l.iij.§.ſ.ꝺe act.emp. ¶Itē op.ꝺe.l.ſi ſtipulat⁹.ſ.ꝺe vſu.fol.vt in gl. ⁊ plene ꝺicā.ſ.eo.l.ſi filius.§.ſ. ¶Secundo modo ligit̄ q exponaꝫ cā bonorū.i,ꝺominiuꝫ:velvſucapiēꝺi condictio.tūc ob.contrariū. rñ. qz aut p̄cedit cō tractus ex cuius natura quis teneaꝫ ad trāſlationem ꝺn̄ij ſi eſt ꝺn̄s.vel vſucapiendi condictionez: vt contractus emptiōis ⁊ vendi.vt.l.ex empto.in prin.ſ.ꝺe acti.emp.⁊ p̄cedit iſta lex. Aut talis cō tractus nō p̄cedit:⁊ tunc ſecus.vt.ꝺ.l. ſi rem tradi.ex quo no. † qꝺ obligatio q̄ teneaꝫ venditor non continet merum factum ſed miſtum vt hic ꝓz.not.gloſſa.in.l.certi condictio.in princip.ſ. ſi cer.peta.⁊ ꝺicam late in.l.ſtipulationes non ꝺi uiꝺuntur.

Stipulationes com

modiſſimum. Clauſula generalis nō refertur ad ſpecificata.

I Ih ſtipulationibus.

Stipulatio ſpecierū ꝺiuiꝺitur in quota ſtipulatio generum ꝺiuiꝺitur nume ro.hoc ꝺicit.

Operarum + Stipulatio pluriumſpecierū ꝺiuiꝺitur numero ſecus ſi vna opera.hoc ꝺicit. ¶Oppo.ꝺe.l. ſtipulationes non ꝺiuiꝺūtur.ſ. eo. Breuiter opera non ꝺiuiꝺitur ſed eſtimatio ſic.⁊ illud contrariū examinabo.in.l.ſtipulationes non ꝺi.

Am quis ſibi.

Peredi abiecto nō poteſt ſolui. ḥ.ꝺ. Et ratio eſt qz in aꝺiecto eſt merū factū.nec aliquid iuris ſibi acquirit̄.videbis in.l.iul.ſ.eo.ti. Preterea aſſimilatur mandato vt.ꝺ.l.iul.§.ſ.⁊ ſic morte mandatarij finitur.

Am qui ita.

Qui ſtipulaꝫ ſibi + ⁊ alij ꝺecem ꝺe eiſdem ꝺecē non alijs intelligitur. hoc ꝺicit.

Teet tritiū + Expreſſio futuri heredis nihil opaꝫ.⁊ pinde ḥ ac ſi ex p̄ſius nō eēt.ḥ.ꝺ.iſte.§.vel ſic.nō p̄t ꝺ̄hēs vnū ex plurib⁹ heredib⁹ ꝺ̄hēdo grauare.ḥ.ꝺ. ⁊ ḥz.§.iſte altā materiā nō explicāꝺā hic ſꝫ.ſ.e.l.primus.§. vlt.vñ nō p̄t ꝺ̄hēs vnū ex hī ꝺib⁹ grauare. ¶Op. ſ.ꝺe pac.l.anus.ſo.in ꝺ̄rio multū gl.inuoluit ſe breuiter ibi in pacto liberatorio. hic in obligatorio. ¶Sꝫ vī ḅ ꝺ̄.ibi ⁊ q̄uis puēiſſet ⁊c. ꝺic ibi ex poſtfacto.hic in ipſa obligatione. ¶Oppo.ꝺe.l.

a ¶ hic in melius. Adde qō alex. cōtra p casuz in l.is qui rē. §.iul.j.de fur. ⁊ insti.mā.§.huic.et.ī.l. b si qs seruo.j.de sol.vbi habeť q etiam si mutauit statū in meli⁹ puta de seruo efficiať liber p hoc reuocať mandatum. ⁊ hoc dicit tenere Barto. ⁊ alios. ī. d. l. si qs seruo. bal. in l.mādatū. C.mād. ⁊ cum hac opi. transit.

b ¶ Addona cho. limitavt hic p Alexan.

☞ And. Pomate.

c ¶ Ope exceptiōis. aduerte q q̄ emit cū pacto de retronen dēdo ifra certū tps ⁊ q illo elapso āpli⁹ non teneť ipso iure retronendere ⁊ est liberatus tex. est in l.ij. p quē consuluit Ang. cōsi. suo. excip. incip. rem qui emit. C.ō pac. iter emp. ⁊ vendi. ⁊ est bonus tex. in. l. si sane. eo. titu. itē aduerte partium cōnētione firmetur ipso iure qn̄ heredes quos trā sire debeat desinerent inter

cōtinu⁹. §.fi.j.eo. sol. vt ibi dicā.

☞ Solui quando possit adiecto ad obligationem.

Solui qn̄ possit monacho vel procuratori ex pmissione eis facta.

Qui sibi aut filio. Adiecto ad solutionē eti ā post emācipationē pōt solui. sec⁹ si adijciaťadobligationē. h.d. ¶ Op. de.l.cū qs.j.de so. Sol. ibi cōditio mutať i ōteri⁹ hic ī meli⁹. a. ¶ Op. de.l.cui⁹. in fi. §. so. ma. vbi adiect⁹ est ad obl'onē p dictionē aut: ⁊ sibi pōt solui. ⁊ sic ob. duob⁹. Prīo qz adiecto ad obligationē pōt solui. hic sec⁹. So. hic adijciebať ad obligationē q̄rendā alteri. ibi ad obligationē q̄rendā ipi adiecto. Scō ob. qz p dictionē aut: videť adijci ad obligationē q̄ videť ō hūc tex. ſz dic† qn̄ qz stipulator adiungit si bi aliā in obligatione p coniunctionem copulatiuā. ⁊ tūc p sua ptem let obligatio. ⁊ ille habeť acſi non esset adiect⁹. vt.j.e.l. si mihi ⁊ titio ⁊ hac. l. in prin. qn̄ ꝛ adijciť p coniunctionem alternatiuā aut: ⁊ tunc aut precedit persona stipulatoris: et sequitur persona adiecti. ⁊ tunc videtur adiectus vt possit ei solui siue sit filius siue nonvt hic. aut precedit persona adiecti ⁊ sequiť p̄sona stipulatoris. ⁊ tūc aut pōt sibi q̄ri actio. ⁊ videtur tūc ad obligationem adiect⁹. alias si non sibi queri. tunc sibi solui pōt. vt. l. caius. in fi. §. fol. mat. ⁊. j. de stip. ser. l.j. §. pe. ⁊ ibi habeť q idē est in dictiōe vel qō in dictiōe aut: quātū ad ꝓpositum. ¶ Opp. j. de stipul. ser. l. ſz ⁊ si ita. sol. hic prīo qs stipulať sibi ⁊ alius adijciť p coniunctionē aut: sec⁹ si duobus alternatiue stipuleť. vt in ō prio vide tex. hic. ¶ Et op. qn̄ ex p̄sona filij q̄riť actio patri: tunc filio pōt solui. vt. l. q seru⁹. §. depo. de pac. l. si vnus. in ꝑn. solu. qn̄ qz ex p̄sona serui vel filij acq̄riť nobis obligatio sine aliquo nr̄o facto. ⁊ tunc loquitur ō ria. Qn̄ qz acq̄riť nobis interueniēte facto nr̄o tūc loquitur

Aduersus ꝑsonam. Adde qō alex. ⁊ ibi Ang. ⁊ Bal. ⁊ Ro. ⁊ Ale. ⁊ Ias. ⁊ Pau. ⁊ Fe. ⁊ Dec. ⁊ Cu

Sol.hic quelibet promissio erat ex causa lucrati
ua.secus si vna ex causa lucratiua et alia ex causa
onerosa vt in ẽptio. Videtur formari libellus vt
petat vsusfructus. Cõtra quia imo potest petere
totũ fundũ:vt.ff.eo.l.iulia.§.primo.ꝛ.l.etiã. infra
de solutioni. Dicit gl.fateor ẽptũ qõ nõ possit pe
tere vsumfructũ.ẽptũ not. supra de legatis secũ
do.l.meuius.§.fundo.scilicet q̃ solus vsusfructꝰ
petatur.ꝛ hoc tenet Dyn.per hũc.§.ꝛ per.l.non
quocunq;.§.fundꝰ. supra de legatis primo. Ad.l.
iulianus.§.ff.ꝛ ad.l.etiã Dy.respondet hic solu
ta est pars rei scilicet ꝓprietas. ideo alia pars
petit.ibi tota res erat soluta sed deficiebat ali
quod ius extrinsecũ ideo petitur totũ. simile vi 1
distis in.l.si stipulatus.§.primo.ff.de solutionibus.
¶Sz istõ dictũ videt contra. l.si ita stipulatꝰ.§.
titius.ff.codẽ.dicit Dy. q̃ nõ cõtingit liberatio
in aliqua parte sz in parte soluta est in pendẽti.
ideo petere nõ possum nisi partẽ.vt.l. secũda.§.
primo. supra eodẽ.ꝛ.l.si nõ sortẽ.§. si decẽ. supra
de ꝓdit.indebi.ꝛ tex. hic quia nec soluendo ꝛc. li
cet gl.dicat qõ cõtingat liberatio. in.d.§.fundo.
ꝛ male. Sz que est ratio q̃ si debeo fundũ ꝛ soluo
medietatẽ:tũc cõtingit liberatio in medietate:vt
dicta.l.si stipulatus.§.ff. sed si soluo ꝓprietatem
nudam non contingit liberatio in aliquo. Ratio
est.quia obligatio fundi quo ad solutionem bene
est diuidua per quotas:sz diuidẽdo in ꝓprieta
tẽ ꝛ in vsumfructum tunc est indiuidua. Rationẽ
huius collige ex his que dicam in.l.stipulationes
non diuiduntur.ꝛpatet in tex.infra eodem.l.si ita
stipulatus.§.primo.quia non affert tantam vtili
tatem in parte respectu partis quantam in toto
respectu totius.

1 ☞Debitor sub conditione nõ potest in mora cõ
stitui negligendo sed faciendo sic.

2 Stipulatio sequens quãdo tollat effectum more
precedentis stipulationis.

3 Liberato principali acceptilatione nõ liberatur
ille qui promittit animo nouandi.

Si hominem. Iste.§.solet videri hor
ribilis scholarib?:nec
posset extrahi intellectus. sed aduerte stipulatio
conditionalis animo nouandi morã precedẽtem
non purgat.ꝛ cum certum est secundam stipula
tionẽ committi nõ posse statim potest agi ex pri
ma.ꝛ re deficiente in conditionis euentum secun
da cõmitti non potest. secus si extat: licet prima
obligatio sit sublata.hoc ỗt:casuz pone sub nube.
¶Opponitur stipulatio sequens purgat moram
precedẽtem.vt.l.quoties.versiculo.vnde Marcel
lus. infra de noua.ergo hoie mortuo primus ꝓ
missor nõ tenet:vt.l.si ex legati causa.§.eodẽ.So
lu.huius timore.l.ista habet duplicẽ lecturã. vna
lectu.est q̃ mora fuit contracta per titium post sti
pulationẽ animo nouandi interpositam. ꝛ sic fate
tur q̃ prima fuit purgata.sed ꝓpter nouã moraz
tenetur. Sed contra de.l.pecuniam.§.si cer.pet.
vbi sub ꝑria cõditiõe tenet ex prima obligatiõe.
ideo mora post secundam non potest committi:
quia vbi nulla põt esse petitio ibi nulla põt esse
mora vt.l.nulla.ff.de re.iur.ꝛ.l.si pupill?.ff.e.Sol.

Dicũt q̃dã q̃ mora nõ põt ꝛbi negligẽdo:sz ꝛbi
faciẽdo.s.occidẽdo. Cõtra qz dicit tex. q̃ decessit
post moraꝫ:sed si ponis moraꝫ pcedere ꝓpter ca
sum:tũc decessit ꝓpter moraꝫ ꝛ in ipsa mora. Gl.
volẽdo sustinere ditit q̃ ꝑmo eũ vulneraut ꝛ post
ea eũ occidit.ꝛ vide istã lect.in glo.ibi alij qõ hic
ꝛc.vsq; ibi tertij.ꝛ ad hoc tẽdit.ff.ea.gl.ibivel dic
ꝛc.in ver.item oppo. quia pendente ꝛc.ibi vel dic
q̃ hic postea ꝛc.ꝛ ista sol. videt vera in se sed cõ
tinet magnam diuinationẽ. alij rñdent q̃ nõ põt
esse in mora.verũ est siquidẽ ipse ꝑmittit secus si
alius.ꝛ vide gloss.ibi Respon.illud qñ ꝛc.sed cer
te tex.est q̃ nõ refert siue ipse siue alius: vt.l.pe
cuniã.§.si cer.pe. ¶Et ex hac lec. † sustinẽda ha
bes notare q̃ debitor sub conditione nõ põt cõ
stitui in mora negligẽdo:sed põt cõstitui faciẽdo.
ꝛ tene mẽti:qz vera est in se.tñ qz cõtinet diuina
tionẽ. idco scõo modo legitur q̃ añ secundã sti
pulationẽ interpositã fuit mora ẽpta. Sed in cõ
trarium fa.qz stipulatio sequẽs aĩo nouãdi inter
posita tollit ꝛ purgat pcedẽtẽ moraz.vl.quoties.
ver.vnde marcellus.ff.de noua. mõ si est purgata
tunc interitu speciei liberatur: vt.l.si ex legati.§.
eo. Huius timore ctrarij ista lec. subdiuiditur in
duas. Una est q̃ scõa stipulatio nõ fuit animo no
uãdi interposita vt in prima gloss.parua super ꝟ
bo promiserat.ꝛ in mag.glo.ibi tertij q̃ hic. sed
ista est vera in se. sed si non est facta aĩo nouandi
non refert siue stichus viueret siue non:qz ex pri
ma posset agi: sed illud esset ꝯ text.istũ qui innuit
q̃ non potest ꝙuenire nisi post mortẽ:sz si nõ esset
nouatio etiã ante cõuenireꝫ.vt.l. scire debemus.
§.fi.ff.eo. Sic ergo legitur alio modo q̃ stipula
tio fuit interposita aĩo nouandi. Et ꝓ solutione
contrarij dicit glo.q̃ hic fuit actum tacite ne mo
ra precedẽs purgetur cum promittens voluit ꝓ
uidere creditori:non reo ꝑmissori:quia non ratio
ne promissoris fuit interposita.ꝛ vide in glo. in
ꝑnc.vsq; ibi alij.ꝛ dũ dicit gl.hic ꝓ seipso ꝛc.col
ligit q̃ noluit purgare moraꝫ ꝓpter ipsum de
bitorẽ.sed ꝓpter creditorem et eius cõtẽplatiõe:
que lec.videtur vera ꝛ notabilis.ꝛ probat ex tex.
qz si ꝑmisisset. quasi fideiubendo primo liberato
per acceptilationem liberaret secundus q̃ vt fi
deiussor intercedit.vt.l.ꝛ per iusiurandũ.§.ꝛ fide
iussori.ff.ꝛ acceptil.ꝛ.l.iiij.§. nunc de effectu.ff.de
li.lega. In dubio tñ puto fauore debitoris ꝓ
mitti.vt.l.fideicomissa.§.interdum.ff.de lega.iij.
quod ꝓz quia habet cõtra eum actiones neg.ge.
vt.l.soluendo.ff.de neg.gest.ꝛ.ff.de sol.l.solutio
nem.et quod in eis no.facit.l.si stichũ.§.fina.ff.de
noua. Alia sol.est qõ fuit actum expresse quod nõ
tolleretur prima mora.ꝛ vide in gl.ibi quarti res
pondent ꝛc.ꝛ istam tenet Dy.que licet sit vera in
se continet tamen diuinationẽ. Que est ergo ꝟa
sol.dic q̃ pcedens.vel dic ꝟm Jac.de are.et Pet.
And.de pis.ꝛ do.Ray.q̃ sequens stipulatio cõdi
tionalis animo nouandi interposita re absente nõ
purgat effectum precedentis more. secus si esset
res presens:vt.l.quoties.ver.vnde marcellus.ff.ꝯ
noua.ꝛ ibi glo.tangit istam solu. ¶Sed contra
de.l.parui.ff.de condi.fur. So. ibi fuit stipulatio
animo

aĩo nouandi facta pura. secus si conditionalis vt
hic.ꝛ hoc modo debet intelligi.ff.de so.l. qui de
cez.§.si qs mihi stichum.ꝛ ista solu. est satis nota.

2 ¶Reassume ergo tria cum queris vtrũ sequens
stipulatio purget effectum precedentis more di
stingue.aũt stipulatio interponit animo nouãdi:
aut nõ.primo casu aut fuit actũ tacite vel expres
se qõ effectus precedentis more nõ tollatur.ꝛ nõ
tollitur.vt hic ꝟm vnã lectu.quã tenet Dy.aut n
hil fuit actũ et tunc aut erat pura secunda stipu
latio ꝛ tũc prima mora tollit. vt.l.parui.ff.de cõ
di.fur. Aut cõditionalis scõa.ꝛ tunc aut res erat
presens.ꝛ tollitur effectus ꝑcedentis more. vt.l.
quoties.versi.vñ marcellus.ff.de noua.ꝛ.ff.ỗ solu.
l.qui decẽ.§.qui mihi.stichũ ꝟm lectu.moder.do
cto.aut nõ erat presens.ꝛ tunc non tollitur vt hic
ꝟm veraꝫ opinionẽ. ¶Secũdo casu quãdo nõ aĩo
nouãdi. aut est res presens et tollit aut non erat
presens et nõ tollit vt.l.qui decẽ.§. qui mihi sti 2
chũ.ff.de solut.ꝟm lect.positã in.l.parui.ff.de cõ
di.fur. Et circa hoc plenius distingue.ff.de noua.
l. si rem.in princ. Ultimo no.quod liberato prin
cipali acceptilatione non liberatur ille qui pro
mittit aĩo nouandi quod intellige vt.§. dixi.

Si quis. Effectus obligationis
condicionalis trãsit ad
heredes.h.o. ¶Opp.ff.e.l. si decẽ cum
petiero. Solu. vt ibi dixi.

1 ☞Dictio sed aduersatur ad precedentia.
Mouatio quãdo locum habeat.ꝛ in eius materia
tria iura considerantur.

2 Usufructus an et quomodo sit pars fundi.

3 Totum integrale quid sit ꝛ quid totũ vniuersale.
Dominius pro dominio pleno pro proprietate ꝓ
usufructu et pro usu accipi potest.
Dmuis habẽs ius ĩ re põt dicere habeo dominiũ.

4 Iter an sit pars actus ꝛ quomodo.

Qui usumfructum.
Si secunda stipulatio continet plus q̃ ꝑ
prima ꝑsumit nouatio. secus si minus.
nisi actũ sit expresse.h.o.ista.l. ¶Op.ff.de fideius
so.l.si a reo. Sol.vt in glo. Oppo.de.l. qui bis.ff.
eo. Glo.fatetur cõtrariũ q̃ valet secunda. licet
ob.exceptio. Tu dic vt ibi dixi q̃ non valet. nisi
sua interfit. ¶Opponit. C.de noua.l.fina.inst.q̃
bus mo.tolli.obliga.§.preterea.vbi videt q̃ ỗbet
fieri nouatio. Sol.dicũt quidã fateor q̃ fit nova
tio quando secunda stipulatio interponitur su
per eo iure vere vel interpretatiue:vt ibi. secus si
super diuerso oĩo.vnde dicunt quidam quod in
primo casu huius leg. quando primo stipulatus
fuit fundum.secundo vsumfructum quia vsusfru
ctus est pars fundi. interꝑtatiue fit nouatio. Itẽ
quando stipulaꝫ primo.ꝛ.deinde.v.quia ista sunt
vere pars fit nouatio. secus quãdo primo actum
secundo iter.vel primo vsumfructum secũdo vsuz
quia ista non sunt vere pars nec interpretatiue.
Ista recitantur hic in vltima mag.glo.et hoc vi
detur probari ex text.ibi sed qui actum ꝛc.natu
ra † enim huius aduersatiue sed: est aduersari ad 3
precedentẽ.vt.l.ij.ꝛ no.ff.ne qs eũ q̃ in ius vo.est

vi eximat.ꝛ de peti.here.l.ff.ꝛ si.l.
in princ.ꝛ.ff.de dã.infec.l.hoc am
pliꝰ.§.ỗ his autẽ.ꝛ ibi no.hec opi
est falsa.primo in exẽplo ỗ.ff.ꝛ.v.vt
hic paret in tex. Itẽ in exẽplo de
fundo ꝛ vsufructu.est ꝓtra casum.
l.enim.q̃ ita.§.pe.ff.eo. Itẽ predi
cta sunt contra casum.ff.e.l.scire ỗ
bemus.ij.respon. vbi nõ fit nova
tio si secunda continet tantũdẽ vel
minus: secꝰ si plus.ꝛ hoc vult dice
re iste tex.nec. ob.dictiõ aduersati
ua sed: vt glossa hic posita dicit et
bene. ¶Qualiter ergo respõdetur
ad.§.preterea.ꝛad.l.fina.vbi dicit
q̃ isto iure fiebat nouatio si adde
batur.ꝛ ꝑ.soluit ꝛ male.ꝛ Ey. re
fert i.d.l.fi. Nec etiam ipse Ey.be
ne solut. ¶Unde † dic qõ in mate
ria nouationũ tria sunt iura. primũ
ante tempora digestorum.ꝛ tũc fie
bat nouatio siue addebatur vel nõ.
ꝛ ỗ tali iure fit mentio in cõtrario.
Secundum ius fuit ius ffor.ꝛ isto
iure fiebat nouatio: ita demum si
secunda stipulatio continebat plꝰ:
secus si tantumdem vel minus nisi a ¶Nullo modo fit nouatio. Adde ro
esset expressum vt hic.ꝛ.l.si pupil ma.consi.
lus.§.q̃ actũ.ff.de noua.ꝛ.d.l.scire cxxj.post
debemus.ij.responso. Item tertiũ Alex. hic
est ius. C.ꝛ institutionũ.ꝛ tunc nul cui etiam
lo modo a fit nouatio nisi actum sit adde in
vt in contrarijs.et tangit glo.in.d. quantũ lo
§.preterea. dicam plenius in.l.pe quit ỗ cã
nul.ff.de noua. Ultimo † pro declara ꝑsore vnũ
tiõe istius.l.et glo.quero vtrũ vsus verbum ꝙ
fructꝰ sit pars fundi:et iter sit pars Bal. cius
actus.ꝛ si.gl.tangit.hic ꝛ de excep cõsi.cexix.
tio.rei iudi.l.si mater.§.si qs iter.ꝛ iij. lib. et
ff.de verborum significatio. l.recte idẽ q̃ hic
dicimus. in principio.et videtur si tz Alexã.
bi inuicem contradicere. Unde pro in.l. dele
huius euidẽtia sciendum est.q̃ vnũ gare.ỗ no
est totũ integrale:ꝛ partes integra ua.
les.vt domus que consistit ex suis
partibus. Item.x.consistunt ex.v.
ꝛ.v.ꝛ sic in alijs numeris ꝛ corpori
bus. Quoddam est totum vniuer
sale ꝛ partes subiectiue seu ꝓdica
mẽtales vt genꝰ ꝛ species. nã ani
mal est genꝰ.ꝛ sic totũ: hõ bos ꝛ si
milia sũt partes seu species subie
ctiue:qz subjiciũt dicto generi. ꝛ ꝓ
dicant ỗ genere.qz si dico homo ẽ:
sequit igit animal ẽ.ꝛ sic ỗz pars ꝓ
dicamẽtalis. Hoc ꝑmisso dñm põt
accipi ꝙ quodã genere ꝙ dñio ple
no:vt infra de acqrendo rerũ domi
nio.ꝓ totũ. Itẽ ꝙ ꝓprietate nuda.
Itẽ pro vsufructu simplici. itẽ pro
usu. ois em q̃ iz aliqỗ ius ĩ re po
test recte dicere ego habeo domi

a ¶Adoraz, adde Ja. but. idē te nētē in .l. mora.§. ō vsu. bar. ī. d. l. si itaſti pulat⁹ in. iij. q. prin. bal. ī. l. qō te. §. si cer. pet. ⁊ i. l. et ſi poſt tres. §. ſi qs caut. ⁊ limitat vt ibi.

b ¶Stipulatio. vide bar. in ꝓſi: ſuo lxxj. ī ci. ex facto ꝓponē ꝙ nobiles vbi pulchre loquitur. And. bar.

nīū illi⁹ iuris. vt. §. ſi vſuſfru. pe. l. q̄ vſūfructū. not. §. ō acq̄rēda poſſeſſio. l. naturaliſ. §. mihi ꝯmune. ⁊ iſto mō aſſumēdo dn̄īū fcte dicim⁹ vſuſfruct⁹ ē pars dominij. b ē ſpecies. a ⁊ ſic pars ſubiectiua ſeu ꝑdicamēta lis. ita not. §. de vſufruc. l. iiij. ⁊ bñ. Alibi ōr vſuſfr. ē pars fūdi vt b: nō ōr dn̄ij. Hic aduerte q⁹ fūd⁹ pōt accipi ꝑut ē quoddā corp⁹. et in iſto mō ꝓprietas ⁊ vſuſfru. nō eſt pars fūdi. b ē illi⁹ corporis. ⁊ ita voluit dicer gloſſ. b nō ꝓpe ⁊c. vt hac vltima gl. Alio mō pōt itelligi fūd⁹ ꝓ dn̄io pleno. b ē ꝓ pleno iure fūdi ⁊ ſic accipim⁹ b dn̄ū nō ꝓ genere ſz ꝓ vna ſpecie ſcz ꝓ dn̄io pleno. et iſto mō ſiv ſuſfr. accipiaꝯ vt ſeruit⁹ ē ſpecies diſtincta a dn̄io. ſi accipiaꝯ vt cōmoditas. tūc ē pars itegralis fūdi ſeu dn̄ij. q⁹ ex ꝓpetate et vſufr. cōſtituīt iſtō totū itegrale. ſ. fund⁹ ſeu pleniū dn̄ū. ita oz intelligi. qō no. ī. l. recte dicim⁹. in prin. ī. de v. ſig. ita oz itelligi hec gl. ⁊. §. e. l. cū q̄ ita. §. pe. cū gl. ibi poſita. ¶Eo⁊ 4 dē mō dico ⁊ ꝙ iter ſi accipiaꝯ vt ſeruit⁹ ē ſpēs ſepata ab actu: vt. l. j. §. de ſer. ruſti. p. ſz ſi accipiaꝯ vt ꝯmoditas tūc ē ps itegralis ad actū. q⁹ ex ꝯmoditate itineris ⁊ agēdi poſſuīt act⁹. ⁊ ita oz itelligi b tex. ⁊. j. de noua. l. ſi pupill⁹. §. q̄ actū. ⁊ hūc itellectū voluit hr̄e gl. ī. l. ſi mſ. §. ſi q̄s iter. §. ō excep. rei iud. lz illa gl. ſit corrupte ſcripta. idē dico ī vſu⁊ fructu ⁊ vſu. ⁊ ſm ꝑdicta oz intelligi. j. ō excep. l. ⁊ ꝙ iuſiurādū. §. j. ij. iij. ⁊. iiij. rn̄ſo. ꝑdicta ſic legaliter dicta ſint quicquid dicant logici ⁊c. 2

1 ☞Jn eſtimatiōe q̄ venit officio iudicis inſpicit tempus more.

2 Conditionis euentus: quando ⁊ q̄li 3 ter conſtituat quem in mora.

1 ¶Toties. Jn⁊eſtimatiōe q̄ venit iudicis officio iſpiciē tp̄s more. h. o. Opp. ſcōm glo. §. man. l. hominem. Solu. intellige hāc ſcōm illaz qō inſpiciē dies ⁊ etiam mora. ¶Oppo. ō. l. cum quis. §. titu. proxi. ſol. intelligo illam ſcōm iſtam. ¶Opp. ſm Dy. j. de noua. l. fundum cornelianum. ſolu. ibi debetur eſtimatio iure obligationis. hic iudicis officio. 7 diſtingue de hoc: vt in. l. in hac. §. de triticaria. ⁊ per docto. in. l. vi⁊ b 2 num. §. ſi cer. pet. ¶Quero an⁊ euē tus conditionis conſtituat quem in 1 mora. ⁊ videtur ꝙ ſic. vt hic dum dicit in diem vel ſub conditione, cuz equiparatur dies ⁊ conditio. iſtam. q. tangit dō. Ly. in. l. in minorū. C. in q̄b. cau. in integ. reſti. non eſt neceſ. Bul. de cug. ponit in. l. quod te. §. ſi cert. pet. ⁊ breuiter omnes tenent illud: q⁹ euentus conditionis non conſtituit moram. a. Et rō ē: quia de mente iuris eſt iniquum quod eo puncto quo quis obligatur eo puncto in mora conſtituatur: vt. l. quod dicimus. j. de fol. ⁊. l. promiſſor. §. de conſti. pe. ⁊. §. fi. inſti. de inuti. ſtip. ſed ante oditionem non eſt obligatio ergo ⁊c. Mō ob. iſta. l. q⁹ intelligo ꝙ dies obligationis venit: ⁊ per interpellationē cōtracta eſt mora que tn̄ interpellatio in obligationē in diē fit per curſum diei appoſite in obligatione cōditionali per verā interpellationē. Mon ob. l. euictis. §. de vſur. q⁹ ibi re ipſa ꝓtra hitur mora. Mō ob. l. ſi ex legati cauſa. §. e. cū gl. ſua: q⁹ ibi aliter oz itelligi illa glo. ⁊ induco duas ll. vnam. §. eo. l. ſi ex legati cā. cū legatum debeaꝯ ſub tacita cōditione: ſi heres adierit hereditatez: vt. l. iij. §. de leg. j. nō tn̄ conſtituitur in mora. niſi interpellēt facit. l. ſi penum. §. quādo di. le. ce. itez videtur caſus. §. de pe. le. l. j. vbi pro ſcdo anno nō conſtituitur in mora per aduentum illius anni. quod patet q⁹ admittitur purgatio vſq⁹ ad litis conteſtationē. quod non eſſet ſi eſſet dies ⁊ pena. Jſtud dicam. j. eo. l. ſi inſulā. ſed in quadā gl. ī. d. l. j. poſita. videt innuere Jnnocentius in glo. ſup verbo mente. vbi dicit ꝙ ſi teſtator iuſſit dari de fructibus futuri anni ꝙ euentus fructuz conſtituit in mora. ⁊ cōſtat ꝙ illud eſt conditionaliter legatū. vt. l. j. in fi. §. de condi. ⁊ demon. ⁊. j. eo. l. interdū. in prin. ſed dico ꝙ id nō eſt bonū exemplū. Pone ergo ibi exemplum per. l. nec ſemel. §. ſi in habitatione. §. quando di. le. cc. Vel melius dic ꝙ glo. intelligit quando fuerunt fructus adiecti cauſa de ſignationis. ⁊ ſic non cōditionaliter: vt dicetur. j. l. inter ſtipulantem. §. ſacram.

☞Stipulatio per quam aufertur libera teſtandi factio non valet.

Teſtamentum non poteſt fieri irreuocabile etiam ſi dicatur ſi contingat me teſtamentum reuocare dono tibi omnia bona mea.

Pactū de ſuccedendo q⁹ inducit votum captāde mortis ⁊ eſt ꝯ bonos mores: iuramēto nō firmaꝯ.

Pactum de nō ſuccedendo firmatur iuramento.

Filia q̄ fecit fratri pactū de nō ſuccedendo patri ⁊ iurauit non phibeꝯ ſuccedere ex teſtamento.

An ſit dare modū quo quis poſſit promittere bona ſua reuocabiliter.

Donatio omniū bonorū ſi non adijcitur preſentium ⁊ futurorum valet.

Donatio omnium bonorum preſentium ⁊ futurorum valet ſi donans aliquid ſibi reſeruat. 6

Vendere quis poteſt omnia bona ſua preſentia ⁊ futura non tamen hereditatem ſuam.

Pactum de futura ſucceſſione: quando valeat: et quando non.

¶Tipulatio b hoc mō. Mō⁊valet ſtipl⁹ per quā auferē libera teſtāmēti facultas. h. o. ¶Op. ſz Dy. ō l. ſi quis ſeruum. de act, empt. ⁊. l. iij. §. de illo. §. ꝓ ſocio

ſocio vbi valet pactuz de futura ſucceſſione. Dic a per Ly. in. l. fi. C. de pac. ⁊ p Bul. §. de pact. l. et heredi. ⁊ idē dicūt. tamē q⁹ min⁹ pfecte: ideo ſtatim dicā latius. ¶Per iſtā. l. dāno ⁊ vnam opi. Dy. quā aduocati habent ꝓ canonizata an teſtū poſſit fieri taliter qō nō poſſit reuocari. Dyn. in c. qō ſemel placuit. de reg. iur. lib. vj. dicit qō nō eſt dandū cōſiliū ſtando in finibus vltime volūtatis. ſed ſi tranſeat in Jctū hoc mō ſi cōtigeret me facere aliud teſtamētum. dono oia bona mea ⁊c. hoc nō placet q⁹ talis donatio aufert liberam teſtamēti factionē. ⁊ videt facta hec donatio in pe 6 nā mutātis teſtū: ⁊ ſic tanq̄ cōtra bonos mores c a nō valeta. vt hic. ⁊ hoc reperio Dy. cōſuliſſe. lz 3 ſic ſcripſerit in. d. c. ¶Facio aliā. q. ⁊ vtrū hoc pactū poſſit iuramēto firmari. ⁊ videt ꝙ ſic. extra de pac. c. ij. li. vj. ⁊ de iureiur. c. lz. eo. li. Dy. ſalua reuerētia nō intellexit. c. nō eſt obligatoriū. de rega. iur. lib. vj. ⁊ dico ꝙ nō firmaꝯ q⁹ dicit. c. iuramētū ꝓtra bonos mores non eſt obligatoriū: ſed iſtud eſt ꝓtra bonos mores vt hic in tex. ergo ⁊c. Rn̄. ad. c. ij. ⁊. c. lz. dic qō q̄nq̄ eſt tale pactū de futura ſucceſſione qō inducit votū captande mortis qualc eſt pactū de ſuccedēdo: vel aufert libera facultatē faciēdi teſtū. ⁊ tūc nō valet nec firmaꝯ iuramēto: vt. l. ſi. C. de pac. ⁊ eſt rō q⁹ ꝯ bo b nos mores. facit extra de ꝓceſ. ꝑbē. c. nec captande. li. vj. q̄nq̄ non aufert teſtamenti facultatē vel 4 votū captāde mortis. vt pz in pacto ⁊ de nō ſuccedēdo patri: ſz. l. nō valt vt ſit de futura ſucceſſione. ea forte rōne: q⁹ preſumit qō pro modica b re dimitteret multa. ⁊ tūc iuramēto firmaꝯ: vt extra de iureiur. c. lz. ⁊. c. ij. extra de pac. li. vj. vbi loquiꝯ q̄n pactū fit patri de nō ſuccedēdo: ſed ſi pactū fieret fratri de nō ſuccedēdo patri: nō impediē filia iurās ex teſtō ſuccedere ne auferaꝯ libera teſtamēti facultas. vt. C. de pac. l. pactū. ⁊ predicta vera de iure cano. quicq̄d dicat glo. de iure 5 ciuili in. l. pactū. C. de col. ¶Quero aliq̄s⁊ vult facere vt habeā bona ſua poſt mortem eius: quis erit modus glo. in. l. fi. C. de pac. dicit ꝙ ꝓmittat bona ꝑ ſtipulationē poſt mortē ſuā: vt. l. j. C. vt act. ab heredi. ⁊ ꝓtra heredes. ⁊ erit donatio cauſa mortis ſm Albe. ſed hoc modicū cōſiliū eſt: q⁹ ſi eſt donatio cā mortis pōt reuocari. faciet ergo hanc ꝓmiſſionē animo donandi inter viuos vt. l. vbi mortis. de dona. cau. mor. ¶Sed an tunc va c leat Ly. tetigit in. d. l. fi. tu dic latius. aut ꝓmittit hereditatē. ⁊ ſic ius ſuccedēdi: ⁊ nō valet vt b ⁊. C. de trāſac. l. cū donationis. in fi. nec valet ēt pactū vt quis inſtituat aliquē etiā ſi ſit iuramēto firmatū. ita no. Jnno. in. c. fi. de pac. Aut ꝓmittit bona: ⁊ tūc aut oia bona preſentia ⁊ futura: ⁊ nō valet q⁹ aufert liberā teſtamēti facultatē per indirectum: quia nullus vellet eſſe heres ſine cōmodo. ⁊ hoc Ly. conſuluit. pro hoc facit inſti. ad. l. fal. in prin. cōiuncta. l. q⁹ de bonis. §. ad. l. fal. Aut dicit bona oia nō aūt adijcit preſentia ⁊ futura. ⁊ tunc valet. vt. l. oēs. §. lucius. §. de his que in frau. cre. ⁊. d. l. j. vt actio. ab hereditate ⁊ ꝓtra heredes. ⁊. l. hereditariū. de bo. auc. iudi. poſ. rō q⁹ poterit lucrari poſt vēditionē. qō. l. ꝓſumit: vt

¶Mon valet. Adde poſt Alex. qui multas cōcordātias alleg. Bal. conſi. cxxxiij. iij. lib. ⁊ Paul. de ca. conſi. lvj. ro. plenius loquētem in hac materia eius conſi. clxxj. vbi dicit hanc eſſe cōmunē opi. lz Oldra. conſi. mihi. cxiij. teneat cōtrariū ⁊ inꝯ tū Alex. ſubdit quod hoc nō haberet locū in legato facto ꝓ dicto modo. adde qō idē cō ſuluit ro. conſi. ccxciij. ⁊ inquantū etiā tangit an iurans nō reuocare teſtamentum dicatur periurus adde qō Abb. conſi. xlix. in vltimis verbis tenet opi. Bar. ſed canoniſte ⁊ Bald. conſi. ccv. tenet idē. j. volu. Oldra. conſi. ccxxvij. dicit laudare ꝙ qui fecit teſtamentum ⁊ iurauit non reuocare quod teſtetur inſtituendo filios equaliter vt ſe conformet iuramento ⁊ pacto in alio ꝓterq̄ in patre dicit puto non periculo carere. Pau. de caſt. predicto cō ſi. videtur tenere ꝙ ſit periurus.

¶Pro modica re. Adde poſt Alex. Pe. de ancha. conſi. cxxxviij. incipi. in chriſti noīe pro clariori deciſione per Pau. de ca. conſi. clxxvij. incip. in xp̄i nomine contra ſuperius conſulta. ⁊ cōſi. cccxj. §. alleg. ⁊ ibi an preiudicet filijs iurātis ꝓ Aug. conſi. cccij. Et inꝯtū Alex. ſubdit ꝙ filia renuntians hereditati paterne nō phibeꝯ mortuis fratribus ad illā habere regreſſum. adde ꝙ pulchre conſuluit Bal. cōſi. ccclxix. incip. queda puella. iij. lib. ro. cōſi. clxviij. incip. in xp̄i noīe circa primū ⁊ inquantū dicit Alex. ꝙ ſi filia iuraret nō renūtiare hereditati paterne. ⁊ deinde renūtiaret cū iuramento ꝙ nō valeret renūtiatio ꝓ glo. in. c. mulieres. de iureiur. intellige verū ſi pater vel fratres haberent notitiam iuramenti primi alia non quia eſſet in poteſtate ſua fraudare perſonas ſuo iuramento occulto et hoc voluit notabiliter Bal. eius conſilio. cxvij. iij. lib. vbi dicit ꝙ mulier primo iurans non alienare ſi deinde alienet non valet alienatio ſi partes habuerunt notitiam primi iuramenti.

¶Preſentia ⁊ futura. Adde inquantum Alexan. poſt multa reſidet cum opi. Aug. de qua eius conſilio mihi. clxxix. incipit viſis predictis inſtrumētis ꝙ opiñ. contraria quod donatio omnium bonorum preſentium et futurorum indiſtincte non teneat vltra per ipſum alleg. tenuit Bald. conſi. clxxviij. j. lib. Roma. conſi. xxvj. ⁊. clxxj. ⁊. ccxc. iij. Abb. conſil. xlvij. et conſilio. cij. ij. lib. vbi refert fundamenta Ange. in. d. diſputa. ⁊ dicit quod non ſolum fundamentum doctorum eſt quod auferat liberam teſtamenti factionem. ſed etiam q⁹ inducit votum captande mortis non ob. ꝙ Aug. dicit qō reperiet heredē ex quo rōne dn̄ij poteſt teſtari: q⁹ dicit ipſe. nā tenet ar. a frequēter accidēt⁹. c. j. de cle. nō reſi. ſz accidit frequēter ꝙ facta i aliū donatiōe oīm bonoꝝ null⁹ vellet eē hēs

frustra.insti.ad.l.fal.in prin. nec de dinor. est cuꝫ
randū tum qꝫ heres sciens oīa bona ad aliū ptiꝫ
nere statim repudiauit.tum qꝫ in vita posset ipse
donator cōpelli ad traditionē etiā post acquisiꝫ
tio.si donatio teneret ex qua dona. est iter viros.
vt hac.l. nō obstat. qđ ꝙlibet in re sua est modeꝫ
rator. ꝛ arbi. qꝫ illō verū nisi disponat 7 ꝑ bonos
mores: qꝫ ītersit rei publice ne ꝙs re sua male vtaꝫ
tur. vt.ff. cogitatio in auc. vt iudices sine quoꝙ
suffra. et ff. sꝛ hoc. insti. ō his qui sunt sui vel aꝫ
lic. iur. ꝛ hanc opi. quod donatio omniū bonorū
ꝓsentium ꝛ futurorū non valeat non solum cū
fit primator: sed cum fit pio loco vel eccle. tenuit
P et. de ancha. consi. ccxxxij. incipien. in xp̄i noīe
de primo dubio fñ in eo qđ de pio loco dixi. conꝫ
trariū tenet Abb. all eg. cōsi. cij. vnde his autoriꝫ
tatibus ꝛ illis que alleg. Alex. ꝑm Pau. de ca. conꝫ
si. mihi. cj. ꝛ consi. lvj. ff. alleg. de quo alex. mētio
nē non facit. ꝛ Bar. in. d. consi. ꝛ vbiq; in lectu. et
Ange. cōsi. cvj. de quo etiā Alex. non loquitur vbi
tenet q; respectu futurorū nō tenet: qꝫ aufert liꝫ
berā testādi facultatē: sed in ꝓsentibus tenet cuiꝫ
ꝓtrariū hic vult: ergo relinquit clarissime cōcluꝫ
dēdū qđ a cōmuni opi. nō est recedēdū. quid aūt
si aliquis facit donationē oīm bonorū suorū ꝓꝫ
sentiū ꝛ futurorum reseruatis omnibus fructibꝰ
inter viuos cum pacto qđ post mortem suā donaꝫ
tarius teneat vendere medietatem dictorū bonoꝫ
rum ꝛ dare pauperibus an faciendo testamentū ꝛ
instituendo heredem in predictis bonis possit reꝫ
uocare donationem. vide Bal. ꝑsi. cccccij. iij. li. ꝛ
consi. cxxxviij. j. lib. vbi vide ad cogitationē ꝙñ diꝫ
cit donatio causa mortis ꝛ ꝙñ inter viuos. Et in
quantū Alex. tangit de dona. omniū bonorū ꝙꝫ
fecta post mortē in qua iuratur nō venire ↄontra.
vide Abb. in. d. consi. xlviij. ꝛ inquātū dicit secus
esse quādo adiecta sunt illa verba ꝓmitto nō reꝫ
uocare. vide Ang. ꝑsi. cclij. ꝛ inq̄tū dicit cōproꝫ
mitto nō reuocare donatio censetur inter viuos
nisi als actus redderet nullus. ꝛ l. illud de dona.
dic q; ista sunt opi. Pau. de cast. in dicto consilio.
ij. quem ipse Alexā. in. l. que dotis. reprobat diꝫ
cens q; saltem valet in ꝓsentibus cuius ↄtrium
hic tenet. ꝛ ff. visum est q; non tenet. ꝛ qđ licꝫ sint
adiecta illa verba si ñ fit mentio mortis: nō per
hoc designat esse causa mortis. voluit Bal. conꝫ
si. cvij. j. lib. incipiē. laurentius. Ange. in. d. consil.
cclij. clariꝫ
nō valet: vt. C. de col. l. pactū. terꝫ
tio casu non vꝫ. vt h. ꝛ. C. de pac. l.
pactū. ꝛ. C. de trās. l. si donatiōis.
ꝛ qđ ibi no. etiā si fuerit iuratū: vt
est dictū. Quarto casu aut pactum
fuit iterpositū sup hereditate hoīs
incerti ꝛ vꝫ. vt. l. iij. ff. de illo. ff. proꝫ
so. aut hoīs certi. ꝛ tūc aut hoc veꝫ
nit ex ꝓsequētia prioris ↄctus ꝛ vꝫ.
vt. l. si ꝙs seruū. ff. de act. emp. aut
non: ꝛ tūc aut venit sub quadā vniꝫ
uersitate ꝛ valet: vt. l. ij. ff. illud de
here. vel act. pē. aut fit ꝓ se ꝓncipaꝫ
liter: ꝛ tūc aut ꝓtinet liberationeꝫ
pacisc̄tis ꝛ vꝫ. vt. l. ꝛ suū. ff. filiuꝫ
fa. ff. ō pac. aut ꝓtinet obligationē
ꝛ tūc aut ille de cui⁹ bonis agit nō
ꝓsentit. ꝛ nō vꝫ etiā si iuret. aut cō
sentit: ꝛ vꝫ si cōsensus durat: vt. C.
de pac. l. fi.

Seruus vetante. Seruus acquirit inuiꝫ
sic ꝛ donatio causa mortis latius ibi vide fundaꝫ
mentū etiā eorū scꝫ Bal. ꝛ Ange. est qđ mens doꝫ
nātis nō verba pactorū fit attendēda in similibꝰ
inq̄tum etiam cū opi. Ange. hic transire videt q;
donatio omniū bonorū ꝓsentiū ꝛ futurorū facta
ecclesie non valeat. adde vt dixi. ff. qđ Abb. consi.
cij. cōsuluit ↄriū sequutus bald. in auc. si qua muꝫ
lier. C. de sacrosan. eccle. ꝑ tex. in. l. iubemus nulꝫ
li. eo. ti. Itē qꝫ paupertas ꝓpter deū statu secularī nō mutato cōmendata est: vt in euāgelio vade
ꝛ vende oīa que habes ꝛ da pauperibus. ꝛ in actiꝫ
bus apostolorum legitur q; laici ponebant preꝫ
tium bonorū suorū ad pedes apostolorū: vt etiā
no. xij. qō. ij. in summa: ꝛ omnia dei sunt. vt extra
de decimis. tua. Et vnaquecq; res de facili reditꝫ
ad naturam: secus cum fit ꝓmuto vbi omnia hec
cessant. ꝛ inq̄tum post bar. tangit an valeat donaꝫ
tio oīm bonorū. ꝛ concludit q; sic. adde bal. conꝫ
si. ccxcv. ij. lib. Oldra. cōsi. cxxix. Pau. de ca. consi.
lvj. ꝛ etiā si dicat post mortē. Adde Abb. dicto cō
si. cij. ꝛ inq̄tum tangit an valeat pactū q; donatio
non possit reuocari ꝓtextu ingratitudinis. Adde
de veritate valoris dicti pacti Bal. cōsi. xviij. iij.
lib. vbi aliter distinguit. ꝛ vide etiam dictum conꝫ
si. ccxcv. ꝛ inquantum tangit de statuti validitate
loquentis de ingredientibus monasterium. et teꝫ
net q; nō valet. Adde qđ idē aperte tenuit Bal.
eius cōsi. ccxvj. incipi. in xp̄i noīe monialis. iij. li.
ꝛ inq̄tū vltimo tangit bar. an valeat pactū de certo modo de disponēda hereditate hoīs certi viꝫ
uentis. vide ꝑe. de anch. cōsi. ccccxiij. ꝛ bal. consi.
lxxij. j. li. ꝛ si qua deficiūt vide in. l. fi. C. de pac.

to domino

3 9 Obligatus rem tradi ex contractu emptionis si habet facultatē rei tradende cogitur precise: alꝫ liberatur soluendo ad interesse.
Obligatus rem tradi ex alia stipulatione liberaꝫ tur prestando interesse.
Obligatio rem tradi in ↄctu emptionis nō cōtiꝫ net merum factum: secus in alia stipulatione.
40 Interesse cōmissum in stipulatione facti qualiter peratur seu ipsum factum vbi recitat tres modos practicandi. nume. 42. ꝛ. 43.
41 Facultas soluendi interesse in stipulationibus facti quādo desinat per litis contestationem.
44 Factum si desijt posse fieri an possit agi ad ipsuꝫ factum: an vero ad interesse.
45 Interesse petitur per certi condꝰ ionem non exꝫ pressa certa quantitate in libell

* **Stipulationes non** diuidunt. Ista. l. vsq; ad. ff. si quis ita. tractat materiā valde difficilem. Ad cui⁹ euidētiā premitte q; qđā stipulaꝫ tiones sunt totaliter indiuidue ab initio ꝛ ex postꝫ facto: vt stipulationes seruitutū. nā ꝑ parte in stiꝫ pulatione deduci nō possunt: vt. ff. de serui. l. proꝫ parte. Itē nō ptant ꝑ parte: ꝛ inter plures here des promissoris vel stipulatoris nō diuidunt: vt ff. e. l. ij. ff. ex his. Quedā sunt stipulationes indiuiꝫ due postq; sunt cōtracte: sed ab initio possunt ꝑ 1
parte cōtrahi vt stipulatio facti. puta rē tradi. nā ab initio possum ꝓmittere tradere partem rei: vt ff. de acqui. pos. l. locus. sed postq; promisi non diuiꝫ dit in partes vt hic. Itē premitto q; regulariꝫ ter in obligatione facti post moꝝ succedit obliꝫ gatio ad interesse: vt. j. dicā. Cū dis ꝓmissis. l. noꝫ stra diuidit in duas partes principales. Primo 2
tractat de obligatione primitiua seruitutū et faꝫ ctorū. Secōo de obligatione subrogata ad interꝫ esse post moꝝ. secūda ibi: celsus tamen ↄc. Item prima subdividit in tres particulas: quia primo loquit de stipulatione totaliter indiuidua vt de stipulatione seruitutū. secūdo de stipulatione inꝫ diuidua ex postfacto vt de stipulatione factorū. tertio assignat rationē. secūda ibi: idem puto. terꝫ tia ibi: horum enim. Itē secōa subdividit in alias tres. primo ponit vnū dictū scꝫ q; post moꝝ subꝫ rogat obligatio ad interesse. secōo ponit illa tioꝫ nē ex dicto: scꝫ q; ista obligatio secūdaria est diuiꝫ dua. tertio ponit aliā illationem: quia sicut interꝫ esse succedit in obligatione ita in petitione. secōa ibi: ideoq;. tertia ibi: scōm que. Et breuiter. h. d. Stipulationes seruitutū nullatenus diuidūtur. Stipulationes factorꝫ partis prestatione non imꝫ plent: sed post moꝝ succedit obligatio ad interꝫ esse qō diuidit: ꝛ in petitione deducitur. h. d. Lafum in terminis pone ꝑ te: vt pꝫ ex predictis. q uo posito expone literā stipulationes nō diuiditur. i. ꝑ parte nō interponūtur. sed si ꝑ solido fuerunt interpositе partis ꝑstatiōe nō iplent nec inter heꝫ redes diuidunt. Itē puto ꝙtū ad hoc: qꝫ partis ꝑstatiōe nō iplent: nec inter heredes diuiduntur. Harū em diuisio id est particularis ꝑstatio in stiꝫ pulationib⁹ deducta ꝓut refert ad ꝓmiꝫ casum:

* Pro concordia. Aduerte qđ Bar. voluit in. l. fin. ff. si quis in ius voc. non ierit. q; interesse venit in petitione eo enim ipso q; quis petit aliquid fiꝫ ri vel non fieri videt petitū interesse ꝛ iudex pōt eum condēnare vigore illius petitionis quasi debitum inꝫ vel id est particularis ꝑstatio stipuꝫ lationē non implet ꝓout refertur teresse in ad vtrūq; casuꝫ. cetera sunt plana. sit in ipsa Notabilia collige q; reiꝑm. Cop. petitione. ꝫ ꝓmo ꝓmo ꝛ vꝫ q; seruitutes sunt diuidue: sit necessaꝫ vt ptꝫ in seruitute aque q̄ diuiditur ria petiꝫ tribus ꝛ mēsib⁹: vt. ff. de aqua quo tio voluit ti. ꝛ est. l. lucio. in fi. et. l. seq. ff. cōi Barto. in diui. l. arbor. ff. ff. de serui. rust. ꝑ hac. l. stiꝫ di. l. si partē. glos. in. d. l. si partem. pulatiōes figuat hoc ↄriū: ꝛ sol. duob⁹ modis nō diuidū quidā dicūt q; speciale est in aqueꝫ tur. ī q̄ tra ductu. hoc est cōtra. l. j. ff. si vsusfruꝫ ctat mateꝫ ctus. ff. ad. l. fal. vbi excipit solū vsū riāli in verꝫ fructū: in alijs seruitutib⁹ remanet celsus. et regula firma quod sunt indiuidue. in hoc ꝑꝫ Sol. ergo glo. scōo modo qō nō diꝫ posito maꝫ uidat seruit⁹ vt hic ptꝫ. sꝫ cōmodiꝫ ximе tas aque sic: vt in ↄriis. Cscōo cōꝫ col. penꝫ tra illud oppo. iura dicuntur diui⁹ et fi.
dua ꝛ indiuidua ꝓm naturā eius qō Cu dicꝫ in illo iure cōtinet: vt pꝫ ↄ in obliꝫ Bar. non gationibus q̄ ꝓm id quod in obligaꝫ firmat peꝫ tione dicunt diuidue et des in. d. indiuidue. ff. e. l. ij. ꝛ hac. l. ꝛ ī actioꝫ l. fi. ꝛ sentib⁹. no. ꝑ Dy. in. ff. cato. ꝛ ibi dixi. tit potus ꝫ si ipsa cōmoditas aq̄ est diuidua. ↄriū dum ergo ipsa seruitus diuidua. solu. in subijcit: sꝫ qualibet ↄ seruitute prediali debeꝫ cōtra uno mus cōsiderare quatuor: scꝫ fundū ad interꝫ seruientē. Itē fundū dominantem. esse agit. Preterea Itē instrumētū quo vtitur quis serꝫ videt sen uitute. Item tēpus quo quis vtit tire Bal. seruitute. si consideres fundum serꝫ in. d. l. finꝫ uientē nō potest quis ducere aquā alia solu. vel ire per partē illius fundi ꝓ in ꝛ idē bar. diuiso. Idem de predio dominante in. l. j. colꝫ nō pōt quis ad eū ire vel aquā duceꝫ xiij. i. iiij. re ꝓ parte certa ꝓ indiuiso. et q. prin. C. hoc ideo vt hic glo. dicit qꝫ dñs nō de senten. que ꝑ eo qō interest. q; aliud fit cēsendū in interesse quod venit in obligationibus dādi. Et aliud fit in obligationibus mere faciendi: ꝛ ita posset cōcordari. possent dari alie sol. ex dictis Bar. in. d. versi. celsus. dū facit differentiā in obligationibus descēꝫ dentibus ex ↄctibus noīatis ꝛ innoīatis. sed priꝫ ma verioꝝ. Rectius tamē cōsiderando Bar. in. d. ver. celsus. in pe. col. circa tertū modum libellandi in secundo intellectu libelli ꝛ in col. fi. videtur tenere quod primo dixit in. d. l. j. et istud videtur melius conuenire. tex. in. d. versi, celsus. ꝛ melius ipse Bar. seipsum declarat in. vj. q. princ. ibidem de materia vide in. l. si quis ab alio. ff. de reiudiꝫ ca. et ibi glo. que videtur contrariari alteri glo. in dicta. l. j.

poteſt p parte ſeruitutē acquirere nec imponere: vt. ſ. de ſer. l. p parte. ⁊ de ſer. ruſti. prędi. l. ſi vn⁹. in prin. ſ. eo. l. ſi ſub vna. §. ſ. ⁊ iſtud eſt cōe ad oēs ſeruitutes p̄diales. ⁊ iſto reſpectu dicunt indiuidue. aut cōſideras inſtrumentū quo quis vtitur ſeruitute. ⁊ iſtud vt plurimū reperit indiuiduū: q⁹ ſi ſcindat vel diuidat in parte null⁹ eſt eius vſus exemplū in ſeruitute itineris ⁊ actus. nam inſtrumētū quo q̄s vtit ſeruitute eſt homo vel inmētū: ſed ſi tale inſtrumētū diuidas in parte p̄o indiuiſo nō poteſt ire vna pars hoīs vel inmēti quin va- 4
dat alia. ſi p diuiſo diuidis nullus erit eius vſus: ⁊ tunc etiā reſpectu inſtrumēti dicit indiuidua. Q̄ñq̄ tñ tale inſtrumentū reperit diuiduū vt in ſeruitute aqueductus. nam ipſa aqua bene poteſt diuidi vt in p̄cijs. ipſum autē ius ſeruitutis ꝓpter alios reſpectus ſupra poſitos ē oīno indiuiduū: 5
lz q̄dā glo. §. cōi diui. l. arbor. §. fi. in fi. mag. glo. dicat q⁹ ipſa ſeruit⁹ diuidat cū exponit iter aquarū. i. ſeruitus. ſed falſum eſt: vt ex p̄dictis patet. Aut ꝓſideras tēpus ⁊ ꝑm hoc oīs ſeruitus. i. cōmoditas poteſt diuidi: vt. §. de ſer. l. via. §. ſ. tñ remanēt indiuidue ꝓpter alios effect⁹. Diuiſo ergo aque vel alter⁹ inſtrumēti vel partis nō eſt diuidere ſeruitutē ſed eſt modificare eam ſeu ei modū adijcere: vt. §. de ſer. l. iiij. in fi. ¶ Tertio opp. cōtra p̄dicta diuiſio eſt ꝓprie ⁊ vere q̄ñ fit p̄o diuiſo: vt ptz in toto titu. fami. her. ⁊ cōi diui. ſed ad certā partē p̄o diuiſo ſeruit⁹ poteſt ꝓſtitui ⁊ remitti tam reſpectu fundi dominātis q̄ reſpectu fundi ſeruiētis. §. de ſerui. l. ad certā. ⁊ l. ſi cui. ⁊ cōia prędio. l. qui per certū. ergo ptz q⁹ reſpectu 3
fundi dñantis ⁊ ſeruiētis ſeruit⁹ē diuidua. Sol. † lz fund⁹ diuidat q̄libet pars p̄o diuiſo poteſt dici vn⁹ fund⁹: ⁊ cuilibet parti p̄o diuiſo poteſt dici deberi integra ſeruit⁹. debeat enim ſyvni fundo nō 7
parti. hoc dicit tex. §. cōia prędi. l. ſi quis duas. §. ſi q̄s partē. vnde patet q⁹ ipſa ſeruitus nō diuidit. ⁊ lz forſan poſſet poſſideri p̄o diuiſo tamen remanet vnus fundus: vt dicam. ſ. in. ſ. q. tamen q̄tū ad hoc habet locovnius fundi. Dices tu hoc non ſufficit mihi q̄ñ ꝑ certa parte ſeruitus remittat. nam ſi tot⁹ fundus debeat ſeruitutē: ſi remitto in certa parte certā partē ſeruitutis. in alia remanebit alia pars ſeruitutis: ergo ſeruit⁹ diuidit. Et ſic p̄dicta reſpōſio nō videtur ſufficiēs. Sol. dico q⁹ etiā tunc ſeruitus non diuiditur ſed modificat vt illa eadem ſeruitus que habebat ita largas habenas q̄ poteram ire per totū fundū illa tota duret modificata ⁊ reſtricta ad certam partem qui modus poteſt adijci ſeruitutib⁹: vt. l. iiij. §. mod⁹. §. de ſer. Et de ꝟ do tibi exēplū materiale. theologi ⁊ philoſophi dicunt q⁹ aīa hoīs eſt tota ī toto: ⁊ tota in qualibet parte corporis: ita in ſeruite que eſt tota in toto fundo ⁊ tota in qualibet parte fundi: vt. §. de ſer. ruſti. prędi. l. via cōſtituit. §. fi. Modo pone corpus humanū eſt diuiſum. puta q⁹ oculi ſunt ſeparati ab aliquo corpore erit ne diuiſa aīa. certe nō: ſed modificata: q⁹ primo habebat virtutē viſiuā ꝓpter inſtrumētum oculoꝝ modo nō habet. ita in propoſito ſeruitus, modificat nō diuidit, nō poſſumvobis dare aliter intelligere. Iſta ſunt ſubtilia ⁊ conſiſtunt multū in intellectu. Quarto opp. ſi ille q̄ eſt dñs prędij dominātis efficit dñs prędij ſeruiētis ꝑ certa parte ꝑ indiuiſo ſeruitus retinet: vt. §. de ſeruit. l. vt pomū. §. ſ. plene no. de ſer. ruſti. p̄dio. l. ſi cōi. ſed res ſua nemini ſeruit: vt. §. de ſer. vrbanor. p̄di. l. in re cōi. et. l. vti frui. in prin. §. ſi vſufru. pe. ⁊. §. de iur. do. l. cū in fundo. remanet ergo q⁹ ps ſua ꝓo indiuiſo ſibi non ſeruit ſz pars ſocij: ergo ps fundi ꝑ indiuiſo debet ſeruitutē q̄ eſt cōtra p̄dicta. Sol. dico † q⁹ totus fund⁹ debet ſeruitutē lz dñs ſit ꝑ parte: ⁊ q̄ dicit res ꝓpria nemini ſeruit. verum eſt ꝓpria inſolidū. ſed res cū alio cōis pōt ſeruire: vt in cōtrarijs. ſicut eñ ab initio ſeruit⁹ ptis indiuidue nō pōt acquiri: ita iam acquiſita nō ꝓfundit niſi tot⁹ fund⁹ ſeruiēs ſit dñantis. arg. ꝑ hoc. l. tria p̄dia. de ſer. ruſti. prędi. gl. † tñ in. l. vn⁹ ex ſocijs. in prin. de ſer. ru. p̄di. tenet q⁹ ſeruitus ꝑ parte retinet ⁊ male: quia diuiſionē non recipit vt hic in tex. Et ibi cum legib⁹ alleg. ibi: vbi dicit q⁹ retinet ꝑ parte. expone. i. occaſione partis retinet ꝑ ſolido vt ibi⁹ no. ꝑm veraz opi. ¶ Quinto oppo. † dicit hic ceterarū ſeruitutū. cōtra. §. ad. l. falci. l. ſ. §. ſi vſuſfructus. vbi dicit q⁹ vſuſfructus eſt diuiduus. gl. ſol. duobus modis. vno modo q⁹ regula hic tradita fallit in vſufructu. Alia ſolu. eſt q⁹ inter heredes p̄miſſoris nō diuidit ſeruitus vſuſfructus ſicut alie ſeruitutes: ⁊ ita log⁹ hic. Iſta ſecūda ſol. eſt falſa ⁊ cōtra caſum. §. de vſufru. l. v. §. reo. ⁊ eā reprobāt Dy. ⁊ Pe. lz Dy. ponat alias rationes quas nō curo recitare. Tene ergo primā: q⁹ fallit in vſufructu: cetere ſunt indiuidue: ſiue ſint reales ſiue perſonales vt vſus. §. de vſu ⁊ habita. l. vſus pars. ⁊ q̄ ſit ratio inter vſumfructū ⁊ alias dicā. ſ. in q̄ñibus. ¶ Sexto opp. † ad ſecundū dictum hic videt dici q⁹ facta ſunt indiuidua. contra ego poſſum ſtipulari partē fundi tradi: vt. §. de acqui. poſ. l. locus. Item certa pars foueę poteſt purgari: vt §. de aqua plu. arcen. l. ij. preterea. ergo ſunt facta diuidua: hic autem dicitur q⁹ non diuidunt⁹ tur: quare ꝛc. Solu. dico q⁹ iſta ſunt facta diuidua tēpore contractus quia p̄o parte poteſt q̄s ſtipulari fundum tradi: foſſam fodi ⁊ ſimilia. ſed poſtq̄ p̄o ſolido ſunt deducta in ſtipulationem: non diuidunt aliquo modo: ⁊ ita loquit hic. et in hoc differt a ſeruitutibus que nō diuidunt tempore ꝓtractus: vt dixi. §. Et ideo tex. hic dixit notabiliter aliquid ſtipulatus ꝛc. vt oſtendat ſolum poſt ſtipulationē eſſe indiuiduam. Et aduerte ne erres inter facta ⁊ ſeruitutes eſt predicta differētia: quia facta p̄o parte poſſunt ab initio deduci in obligationem ſed non ſeruitutes: conueniunt tamen ante ſtipulationem in hoc q⁹ ſicut ſeruitus imponi non poteſt ab initio ab vno ex dñis certe partis p̄o indiuiſo. et ſi poſt ſtipulationem alienatur pars fundi extinguitur ſtipulatio. ita in factis quibuſdam. non eñ pōt ſtipulari vn⁹ ex dñis in fundo cōmuni inſulā edificari. ⁊ ſi poſt ſtipulationem dominus partē fundi alienaret extingueretur ſtipulatio eadem rōne: vt dicit gl. nec ob. l. cōtinuus. §. fi. ſ. eo. q⁹ ſi vni ex heredib⁹ prelegat fundus

to domino. hoc dicit.

1 ☞ De dictione ſiue.

SI quis ita ſtipuleť. Stipulatio ſemel cōmiſſa iterū nō cōmittit: ⁊ ad veritatē diſiūctiue ſufficit alterā eſſe verā. h. d. De materia

1 hui⁹. l. dō. ſ. e. l. ſi ſic. No. † q⁹ dictio ſiue: ē vere diſiunctiua lz ꝓpria natura ipſi⁹ ē vt diſiungat ꝛba: et ꝯiungat ſenſus: vt Alexā. ſiue paris vt nota. C. de in litem dā. tu. l. ad protegendam. tñ hoc perpenditur ex natura oratonis vbi apponitur.

QViſmodi ſtipulatio. Pōt ofici ſtipulatio ſub ꝓditiōe: vt exiſtēte cōditione retro a die interpoſite ſtipulationis annua pecunia debeatur. hoc. d. 1
¶ Opp. de. l. cū q̄dā. §. de vſuris. ſolu. ibi ſpecialeq⁹ curſ⁹ vſuraꝝ eſt odioſ⁹. ſz ꝟ eſt. §. l. lecta. §. fi. §. ſi cer. pe. ſz iſta eſt vera q̄ illō eſt ne excedat legitim⁹ mod⁹ vſurarū ⁊ iſta eſt vera. verūtamen ille. ll. modicū faciūt ad ꝓpoſitū. q⁹ ibi fuit exp̄ſſum a die interpoſite ſtipulatiōis. Dic ꝟo dixit ex hac die: ⁊ ſic pōt intelligi de die interpoſite ſtipulationis: ⁊ de die exiſtentis cōditionis: ſz q⁹ dictio hac eſt demōſtratiua de preſenti: vt plene dixi. §: de ope. no. num. l. ſ. in prin. ideo intelligo de die de qua loquitur. et hic eſt effectus huius. l. ſecus ergo ſi dixiſſet ex illa die.

2 ☞ Error in appellatione noīs nō vitiat quādo res demonſtratur in preſentia. 1

2 Stipulatio q̄ valeat: ſi dico promittis mihi ſex medaleas: et reſpondes promitto duos aureos ſi tres medalee valebant aureum. 2

DE extrinſecus. Verba ſuaceus. 3
Itē diſſonātia ī ꝟbis ſi conſonātia eſt in mēte ſtipulationē nō vitiat. h. d. gl. explificat iſtā. l. promittis mihi dare hūc equū cū eſt bos i preſentia q̄ valet. Sz ō ō. l. ſi q̄s in fūdivocabulo. §. de leg. ſ. vbi error † i appellatiōe noīs vi- 1
tiat. dic q⁹ iſtō operat demōſtratio rei q̄ eſt in preſētia q̄ facit oēs errore ceſſare. ⁊ ꝟ ſz. Jac. ō are. iduco. l. nemo. §. ō here. iſti. Itē opp. iſti. dīnuti. ſtip. §. ſi ō alio. Sol. ꝟ nō reſpōdet ō alia re ſed ō eadē. Aduerte ad gl. ſup ꝟbo denarios ſi ponim⁹ q⁹ erāt denarij de materia eadē: iſtud eſt ſine dubio. Pone tres † medalee auri valēt vnū aureuz. vñ iterroganī p̄mittis dare ſex medaleas. rñdes p̄mitto duos aureos vz: q⁹ ꝓpter idētitatē materie eadē res ē: vt. l. ſ. i fi. §. de aur. ⁊ argē. leg. Sz ſi nō eēt eadē materia tūc videt oīno res diuerſa: vt no. ſ. ō ſolu. l. paul⁹. niſi diceres q⁹ erat conſuetudo regionis q̄ acciperet vnū ꝑ alio: vt no. C. de dona. ſi quis argētum. facit q̄ no. ſ. eo. l. vbi autem in prin. et dicam in. d. l. paulus. 2

SI minor. xxv. Q̄ ego permē nō poſ- 2
ſum ne ꝑ ab alio ſtipulari fieri poſſuz de re ad me pertinente. hoc dicit.

2 ☞ An ſit differētia ſi promitto me facturuz vel promitto curaturum. 3

LLa ſtipulatio. Eum qui. Impersonalitas circa verbū exe- 3
cutiuū obligationis ſtipulationē nō vitiat. h. d. ¶ Oppo. §. de leg. ſ. l. ſi heres iuſſus. Sol. ꝟ pmiſit curari: ibi fuit iuſſ⁹ facere: q⁹ tunc videt iuberi q̄ dct. q̄ñq̄ eñ pmittit q̄s dare: et tūc tenet pciſe: vt. ſ. eo. l. vbi aūt. §. fi. q̄ñq̄ pmittit curare ⁊ tūc nō tenet vt dct. ſz liberat dādo ſi deiuſſore: vt hic. aut pmittit facere vt det: ⁊ tūc eſt caſus in. l. ſi heres iuſſus. §. de leg. ſ. q̄ tenet dare. et no. in. l. fi. ſi cer. peta. et iſtud cōiter tenet lz quidā dicāt q⁹ ibi eſt ſpeciale fauore vltime voluntatis. ¶ Opp. de aur. ſi quando. C. de conſti. pecu. Sol. vt plene dixi. §. eodez. l. ſtipulatio iſta habere licere. §. ſi quis ita. ¶ Quero † vtruz alia ſit differentia ſi promitto me curaturū vel factu- 1
rum. glo. q⁹ ſic. tu dic aut iſta verba referūtur ad merum factū. vt promitto facturū domū vel promitto me curaturū q̄ tibi fiet. ⁊ inter iſta ꝟba ē differentia ita loquit hic. Idē ſi ſimpliciter ꝓferunt. vt promitto me facturū q̄ fiet vel curaturū q̄ fiet. ⁊ ſic impersonaliter. Si vero referat ad factū alienū. puta promitto me facturū q̄ titi⁹ faciet domū vel promitto me curaturū. et tunc nulla eſt differentia: vt. ſ. e. l. quoties quis. in prici. cōiuncta. l. inter ſtipulantē. in prin. ⁊ ideo notarij hodie vt iſta dubietas ceſſet apponūt vtrū q̄ verbum ſcilicet me facturū ⁊ curaturum ꝛc.

☞ Obligatio ad intereſſe quādo committatur in obligatione dandi.

Intereſſe extrinſecum venit in numis non autem intrinſecum.

Mutuans pecuniam non poteſt eam incōtinenti repetere.

SI pena ſtipulatus. Obligatio dādi q̄ñ mea totaliť nō in- 1
tereſt ad intereſſe committitur. h. d. ¶ Opp. extra glo. † q⁹ in ſtipulatione dādi nō ſuccedit obligatio ad intereſſe: vt. l. vbi autē. in fi. l. ſi ſeruū. ī fi. ſ. eo. l. p miſſor. §. de ꝓſti. pe. Glo. ſoluit q⁹ ꝟ nō ꝑmiſit dare ſz credere. q⁹ eſt facti. iſta gl. peſſime ōt. ⁊ ī obligatiōe dādi nō cōmittit ad intereſſe. q⁹ intereſt mea ſimpliciter in quantum promittis⁹. vt quando promittis mihi dare irrenocabiliter. vt ſic promittens cogatur preciſe ad dandū alias nō cogat preciſe: ſed ſi dz dare: renocabiliter tñ. ⁊ tunc mea ſimpliciter in totū nō intereſt. ideo nō poſſum agere niſi ad intereſſe vt hic. et ſic non eſt differentia vtrum promiſit mutuare vel credere hoc dicam. ſ. eo. l. ſtipulationes non diuidunt. in. xij. cōtrario. ¶ Quero ad quid committatur. Rñdet glo. q⁹ forte ſub pena tenebat alij⁹. Sed nonne iſta pena eſt intereſſe extrinſecum. ergo non venit. vt. l. ſi ſterilis. §. cū per venditorem. §. de act. emp. Sol. † in numis non venit intrinſecū intereſſe. ideo venit extrinſecum. l. nūmis. §. de in litē iurā. ⁊ ibi no. ¶ Quero † promittis mutuare pecuniam. ⁊ mutuaſti. an hāc repetes incōtinēti. glo. dicit q⁹ ſic. ſed nō cre

do per glo.in.l.pe.C.cõmo. q: oz agi cũ diu est i
solutione cessatum.vel facilis est solutio.

1 ☞ Impossibilitas superueniẽs excusat a pena.

Ihomo mortuus. Pena adiecta precedẽti dispositioni impossibili nõ põt cõmitti.h.d. ¶Opp.s.eo.l.stipulatio ista.§.alteri.so.ibi non erat impossibilis.b fic.q: tpe dispositionis stich? erat mortuus.Quero quid si tũc nõ decessit. sed post ante conditionis euentum.in glo.sunt opi.glos. tenet primã per.l.si decesserit.s.qui satisda. cogã. ꝛ p
1 l.in illa.s.eodẽ.Sed veritas est in contrariũ.q: superueniens impossibilitas excusat a pena :vt.l. si vehenda.§.idẽ iuris.s.ad.l.rho.de iac. nec ob. l.in illa.q: ibi stichus nõ erat in obligatione .sed solum in conditione.vnde penalis stipulatio non debebat ibi cõmitti ex mora fz ex cõditionis euẽtu. [illegible] tenet Dy.Guil.Old.Ey.ꝛ oẽs.et sic tenet opi.Jaco.hic positam ꝛc.

Malier. Infans stipulari non potest.h.d.dic vt dixi.s. eo. l.in prin.

Quid. hic ponitur forma cõtractus qualiter pena debeat apponi facto vel non facto.h.oc pro summario.

1 ☞ Obligatio dicit diuidua vel indiuidua ſm id quod in ea deuenit.ꝛ nu.21.

2 Seruitus predialis ad hoc vt dicatur diuidua vel indiuidua quatuor considerantur.

3 Fundus seruiens lz diuidat:nõ tñ diuiditur seruitus sed modificatur.

4 Res ppria lz nemini seruiat:cõmunis cũ alio sic.

5 Seruitus nõ retinet pro parte sed occasione partis pro solido retinetur contra glo.in.l.vnus ex socijs.de seruit.rusti.predio.

6 Usufructus est seruitus diuidua.

7 Facta i stipulatiõe deducta quãdo diuidua ꝛ quãdo indiuidua sint.et latius nume.8.
Differentia inter facta ꝛ seruites in stipulationẽ deducte.

9 Obligatio rem tradi est indiuidua quo ad obligationem ꝛ solutionem.
Obligatio rez restitui est diuidua quo ad obligationẽ:sed quo ad solutionem indiuidua.
Ratio differentie inter obligationẽ rem tradi et rem restitui.

10 Obligatio ad interesse succedit in obligatione rẽ restitui re perẽpta.

11 Stipulatio facti q̃liter ꝛ quõ diuidat inf heredes.

12 Obligatio ad interesse ꝙ succedit in obligatione faciendi post moram non i obligatione dandi.

13 Ratio differẽtie quare i obligatione faciendi succedit obligatio ad interesse:non in obligatione. dandi.Et ponet quatuor rationes.

14 Obligatio ad interesse qõ succedit in ꝯctibus innominatis in quibus est obligatio dandi.
Differentie due quo ad propositum inter contractus nominatos ꝛ innominatos.

15 Obligatio ad interesse succedit in obligatione dãdi quando in obligatione est dari rem alteri.

16 Obligatio ad interesse succedit in obligatione dãdi quando quis non proprie:sed ex quadam naturali equitate tenetur ad dandum:quia effect? fuit locupletior.

17 Obligatio ad interesse succedit in obligatione dã quando obligatio rem dari habet admixtam obligationẽ rem restituri:et sic datio participat cũ obligatione facti.

18 Res corporales qualiter dicantur diuidue vel indiuidue ſm naturã ꝛ q̃liter ſm iuris dispositionẽ.

19 Res corporales diuidue fz naturã q̃liter diuidãt.

20 Una res an possit a pluribus possideri ꝓ diuiso:
ita quod remaneat vna.

21 Incorporalia qualiter dicantur diuidua vel indiuidua.

22 Obligatio dandi si continet quantitatem dicitur diuidua etiam quo ad solutionem ꝛ effectum liberationis:sed indiuidua quo ad pene cõmissionez.

23 Obligatio q̃ cõtinet certã speciẽ dr diuidua etiã quo ad solutionem:non tamen quo ad liberationem nec quo ad pene commissionem.

24 Obligatio in qua debetur species in genere vel alter natiue:dicitur diuidua quo ad petitionem ꝛ distributionis:sed indiuidua quo ad solutionẽ nec liberationẽ consequendã ex solutione:quia tunc dicitur indiuidua:secus quo ad liberationem conscientiam aliter q̃ per solutionem:quia tunc dicitur diuidua.

25 Stipulatio factorum an dicatur diuidua vel indiuidua:et que facta dicantur diuidua.

26 Seruitutes an sint diuidue vel indiuidue ſm naturam:et quid ſm iuris ordinem.

27 Ratio quare seruitus vsusfruct? sit diuidua et vt? indiuidua.

28 Seruitus vsusfructus etiã quo ad pene commissionẽ dicitur diuidua.

29 Jus feudi an dicatur diuiduũ vel indiuiduum. remissiue.

30 Obligatio ad interesse in obligatione facti qualiter committatur et quando.

31 Ratio quare obligatio ad totale interesse statim committatur quando factum est explicandum in iudicio:sed quando extra iudicium tunc expectatur tempus quo potuit fieri.

32 Ratio quare ad interesse particulare committit stipulatio facti ex clausula dolum malum abesse:sed ex clausula de defendendo committeretur ad totale.

33 Obligatio ad interesse an in obligatione rem restitui committatur et quando.

34 Obligatio ad interesse quare non comittatur in obligatione rem restitui post moram sicut in alijs obligationibus faciendi.

35 Stipulatio ad interesse q̃ cõmittitur in obligatione facti an reus sit obligatus copulatiue ad factũ ꝛ ad interesse: an alternatiue id ẽ aut ad factũ aut ad interesse.vbi quod alternatiue.

36 Reus quando possit precise compelli factum vel ad interesse vbi relatis sex opinionibus ponit suã. nu.37.

38 Obligatus rem restitui si habet facultatem rei restituẽde cogitur precise:aliter non.

Obligatus

quid dandũ : sed in factis q̃ꝯ interest q̃ꝯ non interest.vñ cũ iste stipulationes sint inuẽte vt stipulemur qõ nostra interfit:in obligatione faciẽdi subrogauit.l.obligationem ad interesse . ne forte alias quis peteret quod sua nõ interesset qõ in dãdis nõ cõtingit. Et ista ratio vł generalis : q: in obligatiõe rẽ tradi põt esse qõ mea nõ interest. q̃d erit si tradis rẽ mihi existenti malefidei:certe tenebor vero dño ad fructus perceptos ꝛ percipiẽdos:fz si mihi das transferẽdo dñiũ istud nõ põt accidere.Quartã rõnẽ possumus dare.l.curat qõ aliq̃d nõ sit in incerto:vt.l.j.s.de vsucap.in obligatione faciẽdi ipm factũ est in obligatione.velut ppr? loquar ipsum fieri seu act? faciẽdi qõ nõ ẽ in rerũ natura anteq̃ fiat:ꝛ est incertũ . vt.j.eo.l. vbi añt .§.qui idq̃.ideo.l.post moraã subrogat obligationẽ ad interesse qõ consistit in quantitate. que de sui essentia certificata est in rerũ natura. sed in dãdis ab ipso initio est certũ in obligatione fz dñiũ ipsius rei ꝛ est in rerũ natura.ideo lex
14 nõ curauit qõ cõtraherer? obligatio ad interesse: iste põt esse rationes. ¶Undecimo† op.ꝛ vł qõ in obligatiõe dãdi succedat obligatio ad interesse. vt.l.j.s.de re.permu.ꝛ de p̃scrip.verb.l. naturalis.§.j.dicit Dy.illud est in ꝯctibus innoiatis: q: sicut sunt debiles in ꝯtrahẽdo obligationẽ.ita ẽt in ꝛcta exequẽda.vt.s. de cõdi.ob cau.l. si pecuniã.Istã opi.tz gl.C.de sen.q̃.p eo.l.j.ꝛ.C.de re. permu.l.cũ pcib?.Pe. fuit in ꝛcia opi.q:.l.si seruũ.§.fi.j.e.loquit̃ gñaliter.ergo idẽ in ꝯractib? noiatis ꝛ innoiatis.ita refert Ey.in.d.l.cũ precibus.ꝛ in.d.l.unica.de sen.q̃ pro eo.in.iiij.q.principali.circa fi.distinctionis. Nõ.ob.d.l.alle.in cõtrariũ:q: ibi venit interesse ꝺ ipse nõ in obligatione.fz forte venit iudicis officio.ita credo qõ ipse voluit dicere.Quid dicemus.certe dicte.ll.multũ aperte loquunt̃ ꝓ glo.ꝛ Dy.vñ nõ audeo tenere cũ pe.fz de rõne quã Dy.ponit ego dubito.nãvi
17 det̃ cõcludere ꝺ cũ.nã si interesse est in obligatione.re soluta adhuc poterit peti residuũ interesse. qõ nõ eẽt si officio iudicis veniret interesse:vt.C. depo.l.iiij.s.de eo qõ cer.lo.l.centũ capue . ꝛ qõ no.de dolo.l.elegãter.§.nõ solũ in fi.mag.gl.ꝛsic vł ꝙ difficili? tollat̃ in ꝯctib? i noiatis q̃ in alijs noiatis.Sol. ꝛct? innoiati differũt a noiatis quã tũ ad ppositũ in duob?. primo q: debitor nõ põt cogi p̃cise ad rẽ dãdam vt.d.l.cũ p̃cib?. fz in ꝯctib? noiatis sic.vt.l.ybi añt.in fi.j. eo.ꝛ ista rõne ꝛct? innoiati dicunt̃ debiliores in obligatiõe exequẽda.põt em̃ esse qõ interest rei poti? soluere interesse quãtũcũq; sit q̃ ipsam rẽ dare.ꝛ istud cõfide
ranit Dy . vide rõnẽ suã. scõo differũt in alio.q: in innoiatis interesse est in obligatione secus in alijs.ꝛ ex hoc resultat id qõ.s.dixi . q: non ita de facili tollit̃ ius actori cõpetẽs ad interesse sicut tolleret̃ si veniret officio iudicis. ꝛ isto mõ possemus dicere qõ difficiliores sunt in obligatiõe exequẽda ꝛct? innoiati.ꝛ huj? põt esse rõ : q: in? in? noiatis obligat̃ ꝺs interuemẽte duplici actu fz ppio pacto.Itẽ rei traditione secuta.ergo cum eo debet durius agi.ar.C.advelleia.ꝛ.l.si mulier.
15 ¶Duodecimo† opp.ad idẽ qõ in obligatione dãdi veniat interesse.vt.j.eo.l.liber hõ.ij.§.fi. Sol: illud qñ dãdũ est alij.hic vero qñ dãdũ est ipsi stipulatori. Idẽ dicit gl.i alia materia.s.de ac.emp. l.iul.in pn.ꝛ rõ põt esse ista.qñq; dari interest stipulatoris indistincte : ꝛ nõ succedit obligatio ad interesse. vt qñ dandũ est sibi.qñq; dari est ita qualificatũ qõ stipulatoris põt interesse ꝛnõ interesse.vt qñ dãdũ est alijs.ꝛ tũc eadẽ rõ est in dari q̃ est in fieri.ꝛ iõ succedit obligatio ad interesse.eadẽ põt esse rõ i.l.si penã.s.eo.nã qñq; stipulor mihi dari irrevocabiliter. tunc interest mea nec succedit obligatio ad interesse.qñq; stipulor mihi dari revocabiliter.vt te creditu? vel mutuatarũ mihi: ꝛ tũc q: põt esse qõ mea interest.ꝛ qõ nõ interest: ꝛ sic eadẽ rõ est q̃ in facto.merito succedit obligatio ad interesse.ita intelligo.d.l.si penã.lz gl.ꝛdoc.
16 aliter dicãt. ¶Tertiodecimo† opp.s.de cõdi.in de.l.in summa.§.in frumẽto. vbi ptz qõ erat obligat? ad reddẽdũ ꝛ sic dãdũ vt.l.verbũ reddẽdi.de verb.signi.ꝛ ibi petit̃ estimatio . ꝛ sic ptz qõ est in obligatione.sol.Ey.in repetitiõe sua.l.vinũ.in pl. q.§.si cer.pe.itelligit illũ.§.i frumẽto.qõ ibi frumẽtũ petat̃ ꝛ estimatio venit in cõdẽnatione fz ꝺ est ꝺ illũ.§.vñ tu dicas alr vez qõ in cõditione indebiti nõ est ꝺs ꝙ prie obligat? ad reddẽdũ:fz est obligat? ex quadã eq̃tate naturali inq̃tũ est locupletior:vt.l.nã ꝺ natura.ꝛ.l.si nõ fortẽ.§.libert?. s.de cõdi.inde.si em̃ frumẽtũ sit cõsumptũ remanet quis locupletior in estimatione frumenti.merito illa petitur:vt. d.§.in frumento. Eadem põt esse ratio.quod me.causa.l.si ipsa nã ipsa actio q̃ me.cau.dat̃ i extraneũ inq̃tũ locupletat? est fz si rẽ cõuertit i pretium in solo pretio locupletatus est:ꝑ pretiũ petetur ſm Pe.vt ipse no.i.d.l.si ipsa.in brocardis suis.sed ꝺ ipm ꝓncipale etiã re perempta petet̃ res ipsa:vt.C.qõ met.cau.l.j.an aũt posset peti estimatio dicã.j.proxi. ¶Quarto
17 decimo opp.† ꝛ videt̃ qõ ipsa estimatio succedat in obligatione ꝛ petitione vt.l.si filio.la.j. de do. cau.mor.ꝛ qõ ipsa res peti nõ possit vt ibi i fi.ff. Sol.glo.videt̃ ibi dicere qõ ad rem agit̃. fz estimatio soluet̃.et iõ ad estimationẽ vł agi . sed hãc expositionem ille tex.nõ patit̃.nec.l.illud . §.iul. co.ti. Alij vt Dy.dicũt qõ ibi est obligatio rẽ restituti qõ est falsiz imo rẽ dari:vt.l.j.s. de pdi.ob cau.ꝛ ibi no.potes ꝑ tẽtare ꝛ dicer? qõ ibi agit̃ ad dãdũ seu reddẽdũ ex ꝯctu innoiato q̃ resultat ex donatiõe cã mortis:vt.l.naturalis.§.j.s.ꝺ ꝓscri. ꝺ.fz ꝺ nõ placet:q: ibi loquitur q̃n agitur p̃scrip. ver.vt fiat qõ cõuenit:ꝛ sic petit qõ nõ est nec fuit suũ:sed cũ agit̃ cõditione ob causaz ad repetẽdũ qõ fuit suũ ipsa resetiã perẽpta dz repeti:vt.d.l. pe.de condi.ob cau.Dic aliter ad.d.l.si filio.vez qõ ibi dicit̃ non res:subaudi tñ.nam res vel estimatio peti potest ſm electionem actoris:vt eo.ti. l.illud.§.iul.ꝛ si dicis imo ipsa res dz peti.vt.l. si seruũ.in fi.j.eo.Rñ.qõ illa obligatio sapit naturã dãdi.Itẽ naturã restituẽdi qõ ptz:q: tenet vtili in rem:vt.l.si mortis.ꝛ.l.q̃ mortis.s. de donacausa mor.ideo eligit̃ media via : vt cũ reus non põt restituere ẽt in electione actoris. Idem dico in actione quod met.cau.pro qua competit per so

nalis ⁊ vtilis in rē: vt.l.metū.§.vo/
lēti.ff.qđme.cau. Idē dicā i actio
ne ex testamēto ꝓ re legata ꝓ qua
cōsueuit dari psonalis ⁊ in rē vt
2 cū res pstari nō possit si heres tene ¶Diuidit
tur possit agi ad rē vl estimationē: inter here
vt.l.sed si res.ff.de leg.j.⁊.l.cū res des. Addō
§.itaq;.⁊.§.fi.c.ti.⁊ de le.ij.l.mo/ q̄ Ange.⁊
tuo.§.j.⁊.ij.insti.de leg.§. nō solū. 19 Imol.i.l.
sic dz intelligi. C.de le.l.cū aliena. j.in execu
Si ergo q̄rit vtrū in obligatiōe dā tione hic
di succedat obligatio ad itereſſe. alleg.limi
distingue aut ex pactu notato aut in tant fore
notato: ⁊ tūc aut idistincte interest verus nisi
meā dari aut pōt itereſſe ⁊ nō iter/ testator:le
esse: vt pz ex pdictis. ¶Veniamus garet mil
ad materiā diuidui ⁊ idiuidui quā le ꝓ ca/
Pe.late tractat i.§.cato.⁊.i.§. plu 20 pella con
riū.⁊ i q̄busdā.bñ ōt i q̄busdā ma/ struenda:
le dicit i aliq̄b⁹ mi⁹ pfecte. Ego q̄ tūc qui
vo pono q̄ reputo verū omissis i/ libet here
probationib⁹ brevitatis causā. primo q̄ dū tenere
2 rit ⁊ qual⁹ res corpales dicant di tur insoli
uidue ⁊ idiuidue. scdo q̄r de ico/ dū p tex.
poralib⁹. Ad pmū scire debetis q̄ in.l.fidei/
primo res dr diuidua vl idiuidua dz cō.§.pe.ō
naturā. alio mō dr diuidua vel indi leg.iij. q⁊
uidua ꝑm iuris disponē: vt.ff.de le. dare vēit
j.l.nō ampli⁹. i fi. ¶De vtroq; vi ꝓpter fa/
deam⁹. dic q̄ aut q̄ris vtrū sint diui ctū indiui
dua ꝑm naturā. ⁊ constat vt vna q̄q; duū.ſ. ꝓ/
res corpalis ꝑt i ptes diuidi: vt vn⁹ pter ope/
hōvel equ⁹. ⁊ hoc pt⁊ ad oculū ꝑm ras capel
Pe. hoc fallit q̄nq; ꝓpter rei modi le. Tamē
citatē: vt pūct⁹ q̄ pt eē ita paru⁹ q̄ Bart. ibi
ꝑm naturā recipit diuisionē. aut q̄/ vult q̄ si
ris vtrū sint diuidue dz iuris dispo testato: di
sitionē seu ordiationē: ⁊ tūc aduer/ xerit lego
te q⁊ sequor ordinē Pe. diuiduū pt mille ec/
dici trib⁹ modis. vno mō diuiduū cleſie pro
qō recipit ptes multiplicatiuas: pu 21 tali ꝓpere
ta dimidiā tertiā q̄rtā ⁊ sic ꝙ diui/ ꝓstruēdo
so. Alio mō dr diuiduū q̄sdā ptes qō here/
iuridicas scz ꝓprietatē ⁊ vsumfru des soluz
ctū. Tertio mō dr diuidua. i. separa sint obli/
bilis i ptes discretas. prio mō vna/ gati ꝙ he
quaq; res dr diuidua. certa eſſi ps reditaria
ꝙ diuiso ex quocūq; pactu pōt idu/ portione:
ci: vt.j.de stip.ser.l.seru⁹ cōis. ⁊ sic quia non
ff.de acq.pos.l. loc⁹.ij.rū. ⁊ ptz p sunt obli/
totū ti.fa.her. ⁊ cōi diui. Scdo mō gati ad fa
q̄libet res corpalis dr diuidua nisi ctum: sed
sit talis q̄ vsu cōsumat: vt.ff. de vsu ad dādū.
ea. rē. q̄ vsu cōsumit. l.j. ⁊.ij. Ter/ 22 vnde di/
tio mō dr ꝑe. q̄libet res corpalis ē cit Alexā.
diuidua regul⁹: vt.ff.⁊.C.cō. diui. considerā
⁊ fallit in casib⁹ ꝑm eū prio rōne in/ dū an on⁹
cōmoditatis q̄ seq̄ret ex diuisione: faciēdi iū
vt isti. dr of.iud.§. qō si cōmode. C. gat here/
cōi di.l.j.⁊.ij. ⁊ de dona.l.sancim⁹. di ⁊ ꝓce/
§.sinautē. scdo ꝓpter legis ꝓhibi/ 23 dat opiñ.
tionē vt in ꝓdio pupillo ꝓ: vt.ff. de a Ang.⁊ an
re.eo.l.si pupillo ꝓ. idē intelligit de ꝓhibitione
testator⁹ cuius volūtas est lex: vt in aut. de nup.
§. disponat. ad qō facit qō no. C. de ꝓdi. ob cau.
l.ea lege. ¶Tertio fallit rōne quētiōis: vt.ff.cōi
diui.l.in hoc iudiciū.§.si cōueniat. ¶Quarto rō
ne ꝓscriptiōis: vt. C. de anna. excep.l.j.§. ad hec.
ita dicit Pe. hec sunt ꝛba gl. C. cōi diui.l.fi. q̄ in
q̄busdā nō sunt ꝛba. vñ dicvt ibi no. Dy. ⁊ i legib⁹
ad quas remittit. ¶Juxta ꝓdicta † dubitat quā
liter fiat ista diuisio seu separatio. Rnde q̄dā sūt
q̄ nō hñt certos fines a natura. vt fundus: ⁊ i istis
fit diuisio destinatione pfi ſſamilias. Quedā hñt
certos fines facto hoīs: vt domus. ⁊ in istis fit di
uisio pariete in medio interiecto: vt.l.si q̄s duas.
§.fi q̄s partē. cō. ꝓdi. Quedam sunt q̄ hñt fines a
natura vt tignū ⁊ simi. ⁊ in istis fit diuisio si arbor
scindat: vt.l.rerū mixtura.ff.de vsuc. de leg.iij.l.
ligni. Itē dubitat † vtrū vna res possit possi/
deri ꝙ diuiso a plurib⁹: ita q̄ remaneat vna. Bre/
uiter q̄dq; dicat Pe. nos habem⁹ glo.j. de ꝛ. fig.
l. recte dicimus: §.fi. q̄ pōt possideri ꝙ diuiso ⁊
remanet vna res ex volūtate diuidētiū. ꝙ ꝛ facit
ō leg.ij.l.caius.§.j.ꝛ sic credo debeꝛ intelligi q̄
in his q̄ recipiūt diuisionē destinatiōe patriſſami
lias opz q̄ ꝓstet de volūtate. In his vo in q̄bus
nō fit diuisio nisi pariete interposito ꝓcedit ō fa/
cili. Pone exēplū i ampla domo ego possū possi/
derevnā partē ꝛ sus orientē tu aliā versus occidē
tē: ⁊ tm erit vna dom⁹ nisi paries ponat in medio:
vt.ff. de dā. infec. l.si finita.§. ex hoc edicto. In eo
vero q̄ nō recipit diuisionē nisi per scissionē ꝓce
dit de facili: vt.ff.cōi di.l.arbor.ff. de acq. re. do.
l.ꝓ regione. vtrū aūt istud sit vna res vl plures:
vtile est scire. primo ꝓpter acq̄sitionē possessiōis.
nā ad possessionē acq̄rēdā sufficit ingredi partē
vni⁹ rei: cz si sunt plures res dz ingredi in oēs: vt
ff. de acq. pos. l.iij.ij. rñ so. q̄ no. per Dy. extra de
re.iur.c.j.in.v.q.li.vj. Itē est vtile: q⁊ si sunt plu/
res pōt in vna agnosci legatum: ⁊ in alia repudia
ri: secus si esset vna. ff. de leg.ij.l.iiij.⁊.v. ¶Scdo
q̄ro † qualiter incorporalia dicant diuidua ⁊ qua/
liter indiuidua: puta in actione et obligatione et
similia. ad q̄ dico q̄ si queris vtrū sint diuidua
ꝑm naturā. facilis est responsio. cum eſſi non pos/
sit videri nec tāgi: per ꝑns nec diuidi: vt insti. de
re.cor.⁊ incor.§. incor.⁊ hoc dicit Dy.j. de fide/
iusso. l. grece. §. illud. in fi. magne additionis. Si
vero q̄ris ꝑm iuris ordinationē: tunc dico q̄ dicū
tur diuidue ⁊ indiuidue scōm naturam eorum q̄
in actione ⁊ obligatiōe deueniunt. ita sentit glo:
in.§. cato. vt ibi dixi. ⁊ ibi per Dyñ. de hoc. Et q⁊
in obligatione q̄nq; est dare: quādoq; factū: q̄nq;
seruitutes: ideo de singulis videamus. Et ꝓmo †
q̄n i obligatiōe ē rē dari tūc q̄nq; debeꝛ q̄titas:
et ista obligatio est diuidua quo ad effectū distri/
butionis. quia diuiditur inter heredes. Itez quo
ad effectum solutionis et liberatiōis: quia partis
solutio affert liberationē. vt.ff. cod.l.ij.§.j.ſ.eo.l.
in executiōe.§.j. Sz dr indiuidua quo ad pene cō
missionē: q⁊ ꝙ minima parte nō soluta committit
pena in totū: vt.ff. eo.l.v.§.fi. ¶Q̄nq; † debeꝛ spe/
cies certa: tūc ista obligatio diuidit inꝛ heredes.

Item

fiund⁹ ad quē respicit factū vel seruitus: ad eū trā
sit actio: q⁊ pōt ad eū trāsire cū sit heres. secus in
successore singulari. Possent etiā esse q̄dā facta
q̄ ab initio nō possent ꝙ parte deduci in obligatio
nē: vt non impedire. nō offendere. ⁊ similia: vt ptz
ad sensum: tm ꝓdicta procedūt in exēplis. l. nſe.
3 Reassume † ergo clari⁹ q̄ō q̄dā sunt facienda de
solo: vt fundū tradi. ⁊ hoc ab initio pōt ꝙ parte
diuisa ⁊ indiuisa in obligationē deduci: vt.d.l. lo
cus. Quedā sunt faciēda in solo: vt fossam fodi
vel insulam fabricari vel destrui. ⁊ istud factū ꝓ 9
parte diuisa ab initio pōt in obligationē deduci.
ar.d.§. preterea. in.l.ij. de aqua plu. arc. ⁊ arg. ff.
de dā. infec. l. pretor. §. ex ꝛ edicto. ꝙ indiuiso ve
ro nec respectu ipsius operis: nec respectu fundi
pōt in obligationē deduci sicut nec seruit⁹. vt di/
ctū est. quedā facta sunt que respiciūt personā. vt
non impedire non agere. ⁊ istorū quedā sunt diui
dua q̄dā nō ꝑm regulas q̄. j. dicent. ¶Septimo q̄
hoc opp. ⁊ videꝛ q̄ō etiā post stipulationē factā
facta sunt diuidua: vt.ff. eo.l.eadem. §. cato. fol.
dicit glo. quod regulariter facta sunt indiuidua.
vt hic. sed fallit in.d.§. cato. ⁊ quibusdā alijs. ita
nota. ff. eodē. l.ij. in glo. que incipit ergo carū ꝛc.
dicit Pe. q⁊ per hoc nūq⁹ cognoscerem⁹ facta di/
uidua: ⁊ indiuidua. ¶Dicēdū est ergo aut est ta/
le factū q̄ō si ꝙ parte cōpleaꝛ affert tantā vtilita
tē respectu partis quātā afferat si totū cōpleret
respectu toti⁹. ⁊ tūc factū dr diuiduū. j. sic loquit
§. cato. in stipulationib⁹ agi nō ampli⁹. ⁊ rē ra. ha.
aut si ꝓ parte impleat nō affert tātā vtilitatē re
spectu partis: quātā affert totū respectu toti⁹: ⁊
tūc dicit factū indiuiduū: vt hic. ista sunt sua ver
ba pulchra. ¶Quero vtrū sint vera ⁊ procedāt in
exēplis nostre. l. dicā. j. in. iij. q. ¶Octauo opp. ⁊
videꝛ q⁊ rē tradi sit factū diuiduū cū quilibet he/
redū teneaꝛ ꝙ parte: vt.ff. commod. l.iij.§. heres.
de vi. ⁊ vi ar. l.si plures. Istud cōtrariū habet. fol:
valde profundā. nā glo. in.l.j.§. si apud duos. ff.
depo. fatetur hoc q⁊ rem tradi sit factū diuiduū.
⁊ apud plures heredes vnius principalis. nec ob.
hec. l. q⁊ itelligit q̄ō hoc fuit expresse actū. Istud 10
est diuinare. ⁊ est quedā truffa. Alij vero dixerūt
aut talis obligatio venit ex ꝓtractu bonefidei et
diuidit: vt.d.§. heres. ⁊ de edil. edic. l. q̄ō si nolit.
§. si plures aut ex ꝓcto stricti iuris. ⁊ tūc est indi/
uidua: vt hac. l. Eorū opi. reprehēdit Lyn. C. de
duo. re. aut. hoc ita in. ij. q. ⁊ bene: q⁊ est cōtra. d.
l. si plures. de vi ⁊ vi ar. ⁊ ꝛ. l. in conditione. ff. de
condi. fur. Unde tertij: vt Pe. dicunt q⁊ obligatio
rē tradi dicit diuidua quo ad obligationez vt in
cōtrarijs. nā inter heredes diuidit obligatio. licz
quo ad solutionem dicaꝛ indiuidua q⁊ solutione
partis non contingit liberatio: vt.l.si duo. ff. de/
po. ⁊ isto modo accipitur hic. sic dicimus in obli/
gatione generis. j.e.l. in executione. §. ꝙ parte. et
hoc tenet Ly. in.d. aut. hoc ita. Ista sol. nō placet
mihi: quia hic dicitur quod equaliter sunt indiui
dua fundum tradi ⁊ fossam fodi ⁊ insulam fabri/
cari. sed constat q̄ō insulā vel aliud opus fieri est
indiuiduum quo ab obligationem quia quilibet
heeredum tenetur insolidum; vt. ff. de leg. iij. l. fi/
deicommissa. §. pe. ⁊. j. e. l. in executione. §. ij. ergo
ꝛc. ¶Quarti ergo dicunt aut obligatio rem tra/
vel rem restitui cōtrahitur re. ⁊ est diuidua q̄tuꝫ
ad obligationē quia inter heredes diuiditur: q⁊
obligatio re nō cōtrahitur in plus q̄ puenit. aut
cōtrahit verbis ⁊ tūc est indiuidua: vt hic. hoc nō
placet per. l. in cōditione. ff. de cōdi. fur. nā condi
tio furtiua nō nascitur ex cōtractu celebrato ver
bis nec re. sed ex delicto vel ex varijs figuris cau
sarū. vt solet dici in. l. si ꝓ fure. §. fi. de ꝓdi. fur.
quid dicemus? credo † Dy. in ista materia opti/
me sentire si bene intelligaꝛ. ipse enim in distinctio
ne quā hic ponit differentiā inter rē tradi ⁊ rem
restitui. idem in distinctione quam ponit in. l. exe
cutione. j. e. ponit omnia facta in vno mēbro. rem
restitui in alio mēbro. dico ergo q̄ō facta de qui/
bus hic fit mentio: vt rem tradi ⁊ alia sunt indiui
dua. quo ad obligationē ⁊ solutionē. nec ob. con/
traria: quia loquūtur in obligatiōe rem restitui:
q̄ō factū est diuiduum quo ad obligationem. in/
ter heredes sed nō quo ad solutionē: vt. l. si duo.
ff. depo. Videamus rationē predicto ꝙ. obligatio
fundū dari: vl aliā speciē dicitur diuidua quo ad
omnia nā inter heredes diuidit ⁊ ꝓ parte sol/
uēdo cōtingit liberatio: vt. j. de so. l. si stipulat⁹.
§. j. §. l. ij. §. si tamē hoiem. ratio q⁊ ꝛ quis soluat
partē. aliā partē cogeꝛ precise soluere. ⁊ numq⁹
etiā post interitū succedit obligatio ad itereſſe:
vt. j. e. l. si seruū. §. fi. Rñ. non curo: quia illud nō
contingit ex natura obligationis: sed in obliga/
tione rem restitui contingit ex natura obligatio/
nis: ⁊ lex vult quod in persona heredū nō varie/
tur conditio obligationis: vt. ff. eo. l. ij. §. ex his. ⁊
ex eo iudicat obligationem diuisibilem ⁊ indiui/
sibilem. Item posses instare cum in obligatione:

rē tradi succedat obligatio ad interesse vl alter/
natiue vel absolute: vt.j.dicā. videtur qō debeat
dici diuidua quo ad obligationē: sed non quo ad
solutionem: vt.j.co.l.in executione.§.pro parte:
vbi sic dicit de alternatiuis. Ad hoc rñdeo ō ob
ligatione dandi posito qō sit in genere vel alter/
natiue nō variat natura obligationis penes here
des nec penes ipsum principalē ex mora: quia id
qō fuit in obligatione ab initio illud est post mo
rā ideo obligatio dicit diuidua quo ad obliga/
tionē: sed qz variatio pōt cōtingere circa solutio 12
nē. ideo quo ad solutionē ōr indiuidua vt.d.§. p
parte. sed in dicta obligatione rē tradi. & in cete/
ris similibus. si heres posset soluere partē rei et
partē interesse cōtingeret variatio & circa rem &
circa obligationē. & ideo ōr indiuidua etiam quo
ad obligationē. ¶ Nono opp. hic dicit q obliga
tio operarū nō diuidit. ō. s. e.l.in stipulationib⁹.
§. operarū. dicit glo. dicit ibi. Aduertatis gl. hic
in fin. glo. mag. soluit vno mō. vz q hic loquat ex
parte heredū pmissoris. ꝟria loquūtur ex parte
heredū stipulatoris. & hoc tz Pe. hic & in.§. cato.
& sic op. de.l.ij.§.j.j. de pt. stip. vbi ōr qō ēt ex pte
stipulatoris sit indiuidua. dicit Pe. rñdeo debes
scire qō q̄dā sunt facta q̄ si vni ex heredibus fiāt
p sunt oībus. vt qñ est in obligatione op⁹ destrue
re. & isto casu etiā ex parte stipulatoris est indiui
dua: vt. d.l.ij.§.j. Quedā sunt facta q̄ si fiūt vni nō
prosunt alteri: & tūc diuidit obligatio inter here
des ex parte stipulatoris: vt.d.l.in stipu.§.j. & l. si
qñ. de ope. lib. Cū ergo † querit vtrū stipulatio 13
facti diuidat inter heredes vel non sic distingue.
aut loqueris de stipulatione facti diuidui: & non
est dubium: vt in.§. cato. aut facti indiuidui. quod
est regulariter. & tunc aut est vnū factū aut plura
facta. si vnū: aut loq̄ris de heredib⁹ pmissoris: et
nō diuidit: vt hic. aut loq̄ris de heredibus stipu/
latoris. & tūc aut si fiat vni p̄dest oīb⁹ & nō diuidi
tur. alias sic vt in.ll. predictis. aut stipulatio con
tinet plura facta. & tūc aut ei⁹dē qualitatis. vt
duas operas pictorias & diuidit numero: vt.d.§.
operarū. aut diuerse qualitatis. vt vnā operā pi/
ctoriā & librū scribi: & tūc est idē ac si vnū op⁹ eēt
pmissum cū diuisio numero ibi nō bñ cadat. arg.
d.l.in stipulationibus. in pn. §.j. & ita dicit Pet. in
eo qō dicit qō sunt plura facta credo eū optime
dicere. in eo qō facit differentiā inter heredes sti
pulatoris & pmissoris credo eum male dicere. Et
Dy. hic reprehēdit glo. & eū. nā ea q̄ sunt indiui/
dua ex parte promissoris sunt indiuidua ex parte
stipulatoris. vt.l.ij.§. ex his. ff. e. & loquit ibi i ser
uitute. q̄ si cōcedat vni nō p̄dest oībus. vñ distin/
ctio Pe. nō est bona cū opera sit oīno indiuidua.
Qualiter ergo respondemus ad ꝟrium. gl. in.d.
§. operarum. dat primo vnā solu. quod opera po
test diuidi voluntate stipulatorum. vt ibi. sed eis
nolentibus secus. vt hic. idem no. s. e.l.ij. in prin.
Dy. ibi hanc solu. reprobat. nam cum ibi dicatur
q̄ harum diuisio corrumpit stipulationem etiam
stipulatore volente non poterit diuidi. quia si di/
uiditur nō soluntur quod deuenit in stipulationē:
sed aliud. vnde bene posset contingere liberatio
tā q̄ aliud pro alio solutū creditor. & volēte. Iz nō
fit solutū qō deuenit in stipulatione. nā p diuisio
nē est alia opera q̄ promissa. vnde glo. ponit duas
alias sol. in.l. ꝟria sc̄z qō ibi intelligat partē ope
ris. i. partē estimationis opere: vel petetur tota
opera. & psequet partē estimationis. & ita tz Dy.
& d. Ray. qō credo verū p.l.si qñ. in pn. ff. de ope.
lib. vbi loquit de operis preteritis in quibus de ne
cessitate deuenit ad estimationē. & sic exponat ps
opere id est pars estimationis. sed in futuris sec⁹.
¶ Hūc † ad secundā partē op. decimo hic ōr qō
post morā succedit obligatio ad interesse. Cōtra:
vt.j.eo.l.si seruū.§. ff. vbi hoīe mortuo adhuc hō
petit. p hoc. ff. de pōsti. pecu. l. promissor hois. & ff.
e.l.cū quis ita.§. ff. Timore hui⁹ ꝟriꝫ glo. q̄ est. ff.
de re iudi. l. si qs ab alio. §. ff. dicit qō interesse nō
est i obligatione nec i petitione: vt in ꝟrijs. sz ve/
nit in p̄denatione officio iudicis. ita intelligit hic.
& leges oēs similes. Idē videt tenere gl. j. c. l. cū
stipulat⁹. §. ff. Ille gl. cōiter reprobant. & Dyn.
reprobat eā hic. & in c. mora. in. j. q. extra de regu
lar. l. vj. nā hic est tex. in fi. qō est in petitione ibi
dādā esse petitionē &c. & glo. hic dicit qō est in ob
ligatione. & hoc etiā probat. ff. eo. l. si penā. & ff.
de act. emp. & ven. l. j. in prin. & si quis in ius voc.
nō ie. l. fi. j. e. l. quoties qs. in pn. & l. si quis stipu/
latus sit stichum. §. fi. cū multis ff. Ad ꝟria sic rñ
det qō ibi in obligatione dandi in qua nō succe/
dit obligatio ad interesse. hic in obligatione fa/
ciēdi. Nec ob. l. stipulatio. §. sine aūt. ff. ō ope. no.
nun. quia illa sic intelligitur: quod factū & inter/
esse est in obligatione sicut hic. Sz iuxta † predi
dicta posses querere de ratione quare aliud in
obligatione dādi quam in obligatione faciendi.
Ly. q̄rit de hoc. C. de sen. que p eo qō interest. l.
vnica. in. iiij. q. prin. circa fi. dist. & nō rñdet. & vt
scripta referūt nō pñt dari rōnes nec essario ꝓclu
dētes. sz persuasiones q̄dā satis apparentes. Ec/
ce vna. dari fit de leui & pōt explicari vno momē/
to. sed facta plurimū habēt tractatū longū. vnde
cogere pmissorē ad faciendū esset quedā spe cies
seruitutis. argu. ff. de li. ho. exhi. l. j. et. ij. & ideo. l.
subrogauit obligationē ad interesse. Ista ratio su
mitur ex dictis Dy. in. l. stipulatio. §. sine autem.
ff. de noui ope. nūtia. Ista ratio non est generā/
lis: quia quedā sunt facta que habent causam mo
mentaneā: vt rem ratā haberi: & rem tradi & simi/
lia. vnde alij moderni dicunt q̄ dare non diuersi/
ficat ex tempore nec ex persona. nam siue ho die
siue cras des siue tu siue alius pro te idē ōnium
erit eiusdē rei. sed non in factis. qz vt plurimum
diuersificant ex tpe. nā aliud est factum de die.
aliud de nocte. aliter sanus facit aliter infirmus
&c. vt.l.si nō fortē. §. libertus. ff. de condi. indebi.
vnde cū semel fuit in mora faciēdi nō videt qō il/
lud possit amplius fieri. vnde. l. subrogat obliga/
tionē ad interesse. & ista ratio satis videtur bona.
sed non est generalis. qz rem tradi non variat ex
tempore idē rem restitui. nisi diceres qō iura ada
ptant ad ea que frequenter accidunt. Tertiam ra
tionē ponit Pet. dari semper interest stipulato/
ris merito ipsa obligatio precise continet ali/
quid

Item dicit diuidua quo ad petitionē & solutio/
nem: vt.j.de sol.l.si stipularus. §.j. hoc tamē intel
lige si soluat pars certa pro diuiso. vel certa por
tio pro indiuiso. Si vero solueret certa pars pu
ta vsusfructus vel nuda proprietas: tunc in nulla
parte contingeret liberatio: vt.j.eo.l. si ita stipu
latus fuero si titius. §.j. & quo ad hūc modū dici⁹
tur indiuidua. Itē quo ad pene cōmissionē dicit
etiā indiuidua: qz si pars nō soluitur pena cōmit
titur in solidū. vt.l. in executione. §. pe. j. eodem.
Bar. tamē dicebat qō p parte obstat exceptio.
24 qō dic vt plene dixi in. §. cato. qñq̄ † debet spe/
cies in genere vel alternatiue: tūc dicit obliga/
tio diuidua quo ad effectū distributionis: qz qui
libet heredū tenet p parte. Itē quo ad effectum
petitionis: qz pro parte tantū debet peti. sz quo
ad effectū solutionis dicit indiuidua. qz nisi tota
res integra soluat non contingit tota liberatio:
vt. ff. eo. l. ij. §. j. & l. in executione. §. pro parte. et
ibi patet ratio. Inter tamē obligationē in gene/
re & alternatiue ꝓtractū est aliqua differentia: vt
no. Dy. in. d. l. ij. §. j. ff. eod. Itē aduerte: qz dicta
obligatio in genere vel alternatiua dicit indiui/
dua quo ad effectū liberationis consequēde p so
lutionē. sed si liberatio contingeret alio mō puta
per acceptilationē vel per sententiam absoluto/
riam. tūc diceretur diuidua quo ad effectum libe
rationis: vt.j. de accep. l. qui hominē. ita debet in
telligi. ff. eo. l. ij. §. si tamen hominem. ratio quia
quādo soluitur ideo partis prestatione nō libe/
rat: ne partes soluātur in diuersis rebus: vt. d. l.
in executione. §. pro parte. Sed quādo quis acce
pto ferē vel in parte absoluit cessat predicta rō:
ideo &c. secundū Pet. licet glos. male intellexit.
25 d. l. qui hominē. ¶ Tertio † quero vtrū obliga/
tio facti dicat diuidua vel indiuidua. ad hoc sciē
dum est videre vtrum ipsum factum sit diuiduum
vel nō. ad hoc dico. aut queris vtrū sint diuidua
secundū naturam: & tunc anteq̄ sint facta nō sunt
in rerū natura: & sic nō potest diuidi quod nō est:
vt. ff. de iniust. rup. testa. l. nam & si. §. j. & j. eodem
l. decem. Si queris postq̄ sunt facta tūc est subla
ta obligatio tamē vtrū sint diuidua de natura di
cas aut ex facto resultat certū corpus: puta insu
la edificata: tūc dic vt in rebus corporalibus: vt
ff. dictū est. quādoq̄ ex facto nō resultat corpus
certū: vt puta defendit vel ratū habuerit: tunc qz
est incorporale non diuiditur secundū naturam.
Si vero queris secundū iuris ordinationem: tūc
aut sunt plura facta & diuidunt numero: vt. ff. eo.
l. in stipulationibus. §. operarū. quod intellige si
sunt eiusdē qualitatis. alias secus vt dixi. ff. in no
no ꝟio. Si vero est vnum factum tunc Pet. tra/
didit talem regulam quando est tale factum qō
si pro parte impleatur affert tantā vtilitatem re
spectu partis quantam affert si totum complere
tur respectu totius. & tunc factum diuiduz dici⁹
tur vt rē ra. ha. amplius non agit: vt in. §. cato. sz
quādo si pro parte implet non affert tantam vti/
litatem respectu partis quātam totum respectu
totius: tūc dicitur factū indiuiduū: vt in. l. nostra.
Ista regula sine dubio congruit exēplis aliquib⁹
legis nostre. puta insulā fabricari:
fossam fodi: & simi. nam cum ex sui
consummatione recipiant formā. vt
ff. ad legē falci. lege si is qui. §. q̄dā.
qui nō facit totū nil facere videtur.
Itē tota domus perfecta defendit
a pluuia & vento si faceres partem
puta parietē sine tecto vel tectū sine
parietib⁹ non defenderet a pluuia &
vento sed tamen istud videtur con
tra vnum exemplum hic positum
scilicet funduz tradi. nā si p pte tra
dat tantā vtilitatē afferret respe/
ctu partis quātā totuz respectu to
tius: & tamen hic dicitur indiuiduū
factum. posses dicere quod partis
prestatio nō affert tantam commo/
ditatē. nam traditur in communio/
ne que communio multa parit inco
moda: vt. l. cuz pater. §. dulcissimis.
ff. de leg. ij. l. si non fortē. §. si centū.
de cōditio. indeb. sed alia ratio est
quare fundum tradi dicitur indiui/
duum factum: scilicet quia si posset
prestare partem fundi postea pre/
staretur pro alia parte interesse: et
sic fieret solutio in diuersis rebus
quod ius nō patitur: vt. j. eo. l. in exe
cutione. §. pro parte. Ut omnis er/
go cesset dubietas sic forma regu/
las: illud factum dicitur indiuiduū
qō pro parte impletū non affert tā
taz vtilitatē respectu ptis q̄tam to
tū respectu toti⁹: vt patet i exēplo
insulā edificari: fossam fodi: romaz
iri: & similia. istud probatur ad tex.
j. e. l. in executiōe. §. scōa. ibi qz ope
ris effect⁹ &c. itē. illud factū dicit in
diuiduū qō si p pte fiat et p pte in
teresse prestet in diuersis solution i
bus fieret. hoc patet in exēplo fun
dū tradi. facit. j. eo. l. in executione.
§. p parte. & infra etiā probabo. Et
p̄dicte regule sunt vere alternatiue:
qz quelibet per se ē vera. Sz circa
facta diuidua do vnā regulā copu/
latiue: illud dicitur factum diuiduū
quod pro parte impletū affert tā/
tā vtilitatē respectu partis q̄tam
totum respectu totius: & si pro par
te fiat & pro parte interesse prestat:
in eadem re contingit solutio. Istā
regulā probo. non est dubiuz quod
qui tenetur ad restituendū tenetur
ad factuz. Pone ergo aliquis tenet
ad restituendū sacculū pecunie: istō
factū ōr diuiduū: qz si p pte nō im/
plet p parte solvit interesse: semp
habeo idē scilicet pecunā q̄ in suo
genere recipit functionē. sed pone
tenebar ad restituendam certā spe
ciē: nūc ōr factū indiuiduū: qz si p

iungatur onus dā di & p̄ce/ dat opin. Bart. per tex. ff. d. §. penul.

parte fiat pstatio interesse ptingeret solutio indi
uersis rebus. hoc pbat. ff. depo. l. j. §. si pecuniā.
& l. si duo. & sic itelligo. §. cato. stipulatio ampli⁹
non agit actione ex mutuo: vel alia que contineat
pecuniā: si pro parte impleatur: quia non agitur
ad pecuniā hanc: quia apud me remanet: sed pro
parte ago ad interesse: & pecuniam semper prose
quor. sed si actio continet speciē ita qō deueniat
ad illud inconueniens qō quis haberet partem
speciei & partē petumie: tūc illam iudicarē stipu
lationē indiuiduam per ea que dicta sunt in. l. in
executione. §. pro parte. j. eod. Idem per omnia
dico in stipulatione rem ra. ha. dico ergo qō illa
facta que sunt indiuidua ex regula predicta: sunt
indiuidua quo ad obligationē: quo ad solutionē
& pene commissionem: & inter heredes non diui⁹
duntur: quia quilibet tenetur in solidus. Fallit in
obligatione rem restitui que tantū dicit indiui⁹
dua quo ad solutionē: vt plene dixi in octauo cō
trario. Illa vero facta que apparent esse diuidua
ex regula predicta dicunt diuidua quo ad oia sc̄z
quo ad effectū distributionis inter heredes peti
tionis solutionis. Itē quo ad pene commissionez
ēptum ad ipsos heredes: sed quo ad ipsum prin⁹
cipalē dicunt indiuidua cōmissionis pene: vt in. §.
26 cato. in fine. ¶Quarto † quero de indiuiduitate
seruitutū: aut queritur vtrum sint diuidue scōm
naturā: & tunc non sunt diuidue: quia inco⁹poza⁹
les: siue eas cōsideres per se siue prout in sunt in
fundo: quia cuz tota seruitus sit in toto & tota in
parte: vt. §. dixi. diuiso fundo non diuiditur serui
tus: lz Pet. dicat contrariū. Instrumentū autem
quo quis vtitur seruitute potest esse diuidū: vt
dixi circa cōtraria. ¶Si vero queris vtrum sint
diuidue ſm iuris ordinationez. Rñ. regula est qō
oēs seruitutes sunt indiuidue: vt hac. l. excepto
vsufructu: vt. §. ad. l. fal. l. j. §. si vsusfructus. Sed 28
j. ti. ij. l. si cum duorū videt no. qō vsusfructus sit
indiuiduus. sed illud verū scōm naturam: secus
scōm iuris ordinationē: vt ibi in alia opi. & §. di⁹
xi. ¶Qualiter autem seruitutes reales dicantur
indiuidue et quare. dixi. §. eod. circa contraria.
27 ¶Unum † restat videre quare seruitus vsusfru⁹
ctus est diuidua: seruitus vsus dicitur indiuidua
cum quelibet sit personalis: vt. §. de vsu & habi. l.
vsus pars. dicit Pe. qđ rō probabilis non pōt red
di. tamē talē rationē assignat. vsusfructus est cer⁹
tus: quia continet emolumentū totius rei: & ideo
quia certū diuiditur. vsus vero est incertus: quia
debet scōm necessitatē psone: vt. §. de vsu & hab.
l. plenū. §. j. & necessitas psone est incerta: qz ho⁹
die egebat vno: cras forte egebat duob⁹: iō vsus
dicit incert⁹. ita dicit Pe. hoc etiā sentit gl. in. d.
l. vsus pars. Jsta ratio videt falsa p. l. vbi autē. §.
fundi. j. e. vbi ōz qō qui stipulat vsumfructū stipu 29
lat incertū: ergo vsusfruct⁹ rōne eius incertitu⁹
dinis deberet dici incertus. Posses tn dicere qō
vsusfruct⁹ ōz incertus habito respectu ad ei⁹ vi⁹
tam: qz nescimus quāto tpe duret: vt ibi no. Sed
vsus est incert⁹ quo ad vitā: & quo ad rē pcipien⁹
dā: lz aūt dicta ratio sit satis bona. Tu meli⁹ de⁹ 30
clara. vsus ideo ōz indiuiduus: qz hz omnimodā
similitudinē cum seruitutibus realibus. nam sicut
ille debetur a re alteri rei & habet respect⁹ ad ne
cessitatē predij dñantis: vt. §. de seruit. vrb. predi.
l. j. ita seruitus vsus debetur a re persone habito
respectu ad necessitatem persone: nec ergo ipsa
persona cui debetur potest pro parte vti respe⁹
ctu persone. nec potest vti pro parte rei pro in⁹
diuiso quin etiam alia parte vtatur. vnde sicut
alie seruitutes dicuntur indiuidue: & quo ad con⁹
stitutionē & quo ad distributionē inter heredes &
quo ad solutionē: ita hec nā respectu partis pro
parte solutum nō affert cōmoditatē quā faceret
solutā in totum respectu totius. nā si hō comede
ret dimidium tantum eius quod haberet necesse
comedere cito moreretur: ergo debet indicari
seruitus indiuidua secundum regulas. §. positas.
vsusfructus ēo nullā hz similitudinē cū alijs ser
uitutib⁹. nā lz sit ius debitū a re psone: tn nō ha⁹
bet respectus ad necessitatē psone. hz etiā simili⁹
tudinē cū oñio imo pars oñij est: vt. §. de vsufru.
l. iiij. & ideo sicut pōt acquiri oñium certe partis
p indiuiso: ita etiā pōt acquiri vsusfructus. est ē
vsusfructus diuiduus quo ad cōstitutionē: qz pōt
pro parte cōstitui. & quo ad effectū distributiōis
inter heredes. & quo ad solutionē. vt. §. de vsufr.
l. v. & hoc apparet ex regulis supradictis. nā con
stitutū in parte tantā cōmoditatē affert respectu
partis quātā totū respectu totius: vt ptz ad sen⁹
sum. Itē nō pōt deueniri ad illud incōueniēs qō
pro parte det vsusfructus: p parte estimatio. nā
qui tenet cōstituere vsumfructū tenet dare: vnde
pōt precise compelli ad cōstituendū sicut in obli⁹
gatione dādi: vt. §. de vsufru. l. iij. in prin. probat
insti. de inuti. stip. §. lſz cū factū. cōiūcta. l. si seru⁹
cōis meus & tuus. j. de stip. ser. no. per Ey. C. de
vsufru. l. corruptionē. qō intellige: vt dixi. §. eo.
l. ij. §. j. ¶Si vero †ārasvtrū vsusfructus quo ad
pene cōmissionē sit diuiduus vel nō. gl. §. eo. l. ij.
in prin. dicit qō quilibet vsusfructus ōz factū diui
duū. si sic. ergo quo ad pene cōmissionē diuidit in
ter heredes. lz nō quo ad ipsum principalē. vt in
§. cato. ¶Ego aliter dico aliqñ quis tenetur ad
vsumfructū constituendū: & iste tenet ad vandū:
vt modo dixi: ergo idem quod in alijs obligatio⁹
nibus vandi: quia non sufficit partē dare ad cui⁹
tandā penā. aliqñ post vsumfructū constitutū qs
tenet nō impedire: qz tenet pati de quo habes ca
sum in. l. harum. & l. legi. §. si ser. vendi. istā obliga
tionē ergo puto oīno indiuiduam qz non pōt p
parte impediri: vt. §. eo. l. ij. §. fi. ¶Sed ptra pre
dicta posses tu opp. vsusfructus non pōt esse sine
vsu: vt. §. de vsu & habi. l. per seruū. §. j. ergo vsus⁹
fructus rōne vsus sibi adiuncti ōz iudicari indiui
duus. vt. §. de ma. testamē. l. si ita fuerit. §. questio
hec qō cogitabis pro solutione. Item † posses
querere vtrum ius feudi sit diuiduum vel non qō
dic: vt. & col. de probi. feu. ali. §. preterea. ¶Hūc
veniamus ad questiones secunde partis: et quia
nos vidimus supra quod in obligationibus facti
succedit obligatio ad interesse. ¶Quinto loco
† quero quando' committatur ista stipulatio ad
interesse: et videtur quod statim cum est in mo⁹
ra inchoandi:

ra inchoandi: vt. j. versicu. plane. econtra quia tūc
cuz est in mora perficiēdi. vt. l. si ita stipulat⁹ esse⁹
a te. §. eo. Do. an. recitat vnā distinctionē Pet. in
l. si insulā. iudicio meo defectuosam: vñ tu dic la⁹
tius: aut erat in obligatione nō fieri. & sic interesse
cōmittit: qz factū est qō fieri nō debuit. aut erat
in obligatione fieri: & sic cōmittit: qz nō est factū
quod fieri debuit. primo casu. aut factū est reite⁹
rabile aut nō. si est reiterabile. tūc aut illud factū
porrigit suū effectū pro toto tempore futuro. &
statim cōmittitur ad totale interesse. vt. §. lo. l. si
in lege. §. colonus. aut non porrigit suū effectum
nisi ad tps presens. & tūc statim committit ad par
ticulare interesse. & si sepius ꝫ fiat sepius ꝫmittit.
vt. j. eo. l. si sic. & j. iud. so. l. nouissima. Si vero nō
est reiterabile. & statim ꝫmittit ad totale interesse 33
arg. j. rē ra. ha. l. si procurator. in fi. & ibi no. ¶Se
cundo casu qñ cōmittit. qz non est factū quod fie⁹
ri debuit. aut erat in obligatione factū momenta
neū puta rem tradi. tūc statim post morā commit
tit obligatio ad totale interesse: vt hic. & j. eo. l. si
fundū. §. de act. emp. l. j. fallit qñ est in obligatio
ne rē restitui in qua dic vt dicā. j. proxi. q. Aut fa
ctū nō erat momētaneum puta insulā fabricari. &
si. & tūc aūt in obligatiōe erat appposita certa dies
ab hoīe. & tūc añ diē nō ꝫmittit sed statiz post diē
vt. j. pxi. §. si qs ita. j. e. insulā. ¶Cōtra hoc videt
§. loca. l. insulā. §. in operis. Aut dies nō erat ap⁹
posita. tūc aut factū erat explicandū in iudicio:
puta promisit iudicatū solui. & sic videt ꝫmittere
de defendendo. & tunc si nō facit aliquo tpe cōmit
tit statim ad totale interesse. vt. j. iudi. sol. l. iam
tn. §. in hac. & l. cū querebatur. Aut factum erat
explicandū extra iudicū. & tūc aut querit qñ cō⁹
mittat ad particulare interesse. & tūc statim cū nō
inchoauit. vt. j. proxi. ver. plane. Aut qris quo ad
totale interesse. & tunc cōmittit cū trāsiuit tm tps
quo potuit pficere & nō pfecit. vt. l. si ita stipulat⁹
esse⁹ abs te. & j. eo. l. cōtinu⁹. §. itē q insulā. Fallit
in stipulatiōe noui operis. que committit cū fine⁹
rit iudicatum. vt. l. stipulatio. §. hz aūt. §. de no.
31 ope. nū. ¶Sed † pōt qri q est ratio qō qñ factū
est explicādū in iudicio statim cōmittit ad totale
interesse: lz qñ extra iudiciū expectat tps quo po
tuit fieri. Dicit Pe. i cōtractib⁹ est reperire certū
tps. j. qō quis possit: vt si qs promisit scribere li⁹
brū vel edificare insulam certū tps est intra quod
hoc pōt fieri & ideo ꝑ tps spectat: sed in iudicijs
nōie agrimēso: i mūdo q illō tps posset limitare.
licet enim tps instantie sit certū qz durat trien⁹
nio: vt. l. properandū. tn tps litigij est oīno incer⁹
tū. pōt em esse qō durabit anno aliqñ biēnio. & ali
qñ ppetuo. vt in curia romana. & iō qz expectare
finē iudicij esset expectare regē saxonū. iō lex vo
luit qō ab ipso initio cōmitteret ad totale inter⁹
32 esse. ¶†Sz iuxta ꝑ pōt qri q̄re ex clausula dolū
malū abesse ad itereſſe particulare cōmittit. vt. §.
dixi: & probat in. l. nouissima. j. iudi. sol. Sed ex
clausula de defendēdo cōmittitur ad totale cum
vtrūq; fiat in iudicio. Itē plus delinquit qui do⁹
lū cōmittit: q̄sic facit qō non debet q̄ ille qui nō
defendit: & sic nō facit qō ōz. vt. §. de act. emp. l.
iul. in prin. & ibi not. Rñ. scripta hoc nō tā gūt. qñ
qs nō defendit. interest actoris in totū qz nō pōt
pucnire ad sniam. lz solū in tēpore aggrauat re⁹.
qz statim committit stipulatio sine qua opi. vel glo. vel
Dy. Ey. C. de sen. que pro eo. in. iiij. q. principali
recitat Dyn. simpliciter scōm qō hic scripsit. nos
istud examinem⁹: & videt qō glo. sit vera qō post
iteritū rei res ipsa petat. & videt cas⁹. §. re. amo.
l. si cōcubina. §. nō solū. j. eo. l. inter stipulantē. §.
pe. de cōdi. fur. l. si seru⁹. §. bone. pro hoc insti. q̄
mo. re cōtrahi. obli. §. itē is. in fi. §. vbi dicit quod
etiam re perempta tenetur de ea restituēda. Pre
terea hoc probatur per rationē qō iuris est ō to
to ad totū. idē debet esse de parte ad partē & eō
uerso. Sz si res est restituta deterior non pōt agi
ad estimationē deteriorationis iure actionis sed
debet agi ad ipsam: vt. l. iij. §. si reddita. §. cōmo.
ergo idē qñ tota res perēpta est. Jn Jrū p Dy.
facit. d. l. in re furtiua. nō cauillādo tex. lz. l. i sum
ma. §. si seruū. quā ipse allegat nil facit. qz ibi loq̄
tur in obligatiōe de re reddēda. & ꝑ tetigi in vlti
mo contrario. Item pro eo facit. §. de vi et vi ar.
l. j. §. rectissime. C. de pigno. act. l. si creditor. in
fi. Pro hac facit regula. l. nostre: qz cū rē restitui
sit factum: ergo succedit obligatio ad interesse.
¶Quid dicemus scripta non examinat. Ego di⁹
co Dy. verum dicere lcz quod in obligatione rē
restitui non succedit obligatio ad interesse statiz
post moram: sed cum reus desinit habere facul⁹
tatem rei restituende: et hoc per iura supra pro
hac parte allegata. Preterea si nunquam succe⁹
dat obligatio ad interesse statim de necessitate ꝑ

oueretur q̄ rem restitui sit diuiduū sicut rem dari quod est falsum: vt hic plene examinaui.ſ. in octauo cōtrario. ⁊ istud multū me vget. ¶Ad iura allegata pro alia parte respondeo qō ly succedat obligatio ad interesse: tñ prima nō extinguit̄. vnde si vult si potest agere ad ipsam rem: ⁊ estimatio fiet in condēnatione: vt dictis. ll. Itē pōt ipsum interesse in petitionem deducere: vt modo dixi. Ad.ſ. si reddite. dico qō ibi nō est perempta res: nec pars rei: ſz ipsa res est effecta deterior. ⁊ ideo estimatio nō petit̄ iure actionis: ſz ipsam rem oportet peti: vt. l. iul. ſ. qui fundum.
34 ſ. eod. Sed circa † hoc est videndū vnū ſcz quare in obligatione rem restitui nō committat̄ obligatio ad interesse post morā: sicut in alijs obligationibus faciēdi. Respondeo sicut in obligatione dāndi nō cōmittit̄ obligatio ad interesse post moraz: quia semper stipulatoris interest dari: vt. ſ. dixi: ita in obligatione rem restitui semper lex fingit actoris interesse. Hinc est qō non pōt reus referre questionē dñij: vt. C. locati. si quis odictionis. ſ. cōmo. l. cōmodare. ⁊. l. seq. qz igit̄ habet aliquā similitudinē cū obligatione dāndi: ideo tardius cō
35 mittitur obligatio ad interesse. ¶Septimo q̄ro † qualiter ista obligatio committat̄ ad interesse. ſ. b est vtrū tollat prima obligationē ſcta ad factū: an vero vtraz̄ duret: ita qō reus sit obligatus copulatiue ad factū ⁊ ad interesse: an alternatiue ad factū: aut interesse. de primo certū est qō obligatio que succedit ad interesse nō tollit primā. hoc ptz. ll. ſ. proxima. q. allegatis. Hoc etiā pz q̄ fm oēs potest agi ad factū ⁊ consequi interesse: vt. l. ſi quis ab alio. de re iud. in fi. ⁊ no. ſ. de act. emp. l. ſ. in prin. hoc tenet Dy. ⁊ oēs. Item certum est qō vtrumq̄ non est in obligatione copulatiue: qz fm hoc posset vtrūq̄ exigi: qō est cōtra regulaz bona fides nō patitur. Item si dicis obligationē contrahi alternatiue. iam libellus ⁊ sūa erunt alterna: iue: ⁊ sic in execution erit illud incōueniēs qō dicit̄ in tex. ⁊ glo. ſ. eo. l. eum qui certarū in fi. Preterea hec. l. vult qō solum interesse possit deduci in petitione. Preterea patet ex. l. si insulā. ſ. eo. vbi dicit̄ qō purgatio more admittit̄ vſq̄ ad 36
lit. contest. ergo cōtestatio litis fit super solo interesse. nam si alternatiue vtrunq̄ esset in obligatione ⁊ vtrūq̄ peteretur posset eligere re? etiā post sniam: vt. d. l. eum qui certarū. §. ſ. Timore p̄dictorū dicit Pet. qō factum ⁊ interesse est in obligatione solute: ⁊ in obligatione soluta electio est actoris qō petat. arg. ſ. de pac. l. reſcriptū. §. si pacto. de ac. emp. l. predia. ita refert Ly. C. de senten. que pro eo. l. ſ. Preterea qō in obligatione soluta possit vtrunq̄ peti videtur probari. ſ. de verbo. signi. l. sepe. §. cū vero dicimus. do. And. de pīis. reprehēdit istam opi. ⁊ bene: qz solutio licet sit per se orationis species distincta ⁊ separata in effectu: tamē est coniūcta vel disiūcta fm mentē proferētis. vt. l. alienationis. §. fi. ſ. de verbo. signi. ⁊ si de mente non apparet vel erit disiuncta fm quosdā: vt. ſ. de regu. iur. l. in eo qō. §. vbi verba. vel fm alios erit cōiuncta per. d. l. alienationis. ⁊. l. triplici. §. videamus. scōm quod oportet nos dicere quod habeat vim coniuncte vel disiuncte: ⁊ semper sequuntur incōuenientie predicte. Nec obstat. l. sepe. §. cum vero. quia illud non est ex virtute solutionis: ſz ideo qz qñ vnū refert̄ ad aliud: fm illud debet intelligi: vt. ſ. de here. inſti. l. asse toto. in. §. cum vero obligatio soluta refertur ad obligationem certam. nam promittis mihi quod titius dare vel facere oportet: certe si Titi? tenebatur ad dandum: agat̄ ad dandum. si tenebat̄ ad faciendum agat̄ ad faciendum. vnde tibi ideo ē qz habet̄ respect? ad obligationē Titij. ¶Quid ergo dicem?. breuiter do. Ant. dicit ⁊ bene qō factum ⁊ interesse sunt in obligatione alternatiue. non tamen intelligas quod sit vna obligatio continens duas res alternatiue. imo sunt due obligationes. vna facti inducta ab homine. alia ad interesse surrogata a lege alternatiue. ¶Ad inconuenientias supradictas quomodo respondemus: domi. Anto. vt narrant scripta circa hoc in. l. si in sulā bene per vnam columnam nil noui dicit. Tu dic breuiter. quandoq̄ alternatiua cadit inter res que sunt in obligatione: et tunc est electio debitoris: ſt. l. plerunq̄. in fine. ſ. de in. do. quādoq̄ alternatiua est inter actiones: et tūc nō est dubium qō est electio actoris: vt. ſ. de tribu. l. quod in hered̄. §. eligere. quandoq̄ cadit alternatiua inter res et actiones mixtis. tunc similiter est electio actoris: qz si dares reo electionem tolleres actori actionez. vt. ſ. de eo qō cert. lo. l. iij. §. qui stichū. in fine. §. ita est in proposito: nā hic est mixtim alternatiua rerū ⁊ actionum. debetur enim factum aut interesse: ecce alternatiua reruz. Itē factū petitur per actionē ex stipulatu: qz est ic certū: vt isti. de verb. obl. ān prin. interesse vero p certi odictionem. vt. ſ. si cer. peta. l. certi condictio in princip. merito electio est actoris. Aduerte tñ: qz cū talis alternatio. fit iter actionē et obligationē. si actor eligit agere ad factū quātū ad illam obgationem: interesse est in facultatate soluendi: vt. ſ. eodem. l. in stipu. in fi. si eligit ad interesse: reus pōt liberari soluēdo factum vſq̄ ad lit. contesta. hoc autem declarabitur. ſ. in. ix. questione et ibi videbitis rationem. ¶Octauo † quero vtrum reus possit p̄ci se compelli ad factum vel precise ad interesse? de isto interesse certum est qō potest peti: vt dictum est. et precise compelletur soluere nisi morā purgauerit vſq̄ ad lit. contestatio. vt. l. si insulam. ſ. eodem. quod dic vt ibi. ¶Utruz autem ad factuz possit precise compelli. ista questio iudicio meo ē multum dubia. ⁊ ideo eam diuido in tres partes. Primo quando est in obligatione factum simpliciter. secundo quando est in obligatione rem restitui. tertio quando est in obligatione rem tradi. ¶Ad primum dico quod in hoc sunt diuerse opinio-nam quandoq̄ factum ad quod quis tenetur est explicandum in iudicio: et tunc habemus glo. que de hoc aperte satis loquitur supra. de procura. leg. sed et he. § . preter . quandoq̄ factum est explicandum extra iudicium. tunc glos que est in. leg. stipulatio. §. sine autem supra de ope. no. num. in. q . de scriptore videtur dicere quod sit in electione actoris vel precise ad factum vel ad interesse. idem tenet Ly. C. de sen. que pro eo. l. ſ. ⁊ hoc tenebat Dug. vt not. ſ. de re iudi. l. si quis ab alio. in fine. huic sententie videtur assentire. do. Mar. de fa. doc. antiquus qui in hac qō. vtitur his verbis vtrum quis compellat̄ precise ad factū. l. stipulatio. §. sine aūt. videt velle qō sic: hoc enim alijs multis comprobat̄ exemplis. Ecce eñ cogit̄ quis cauere. ſ. de iud. l. in omnibus bonefi dei. et de preto. stip. l. paulus cum si cogitur administrare. de admi. tu. l. ſ. in prin. cogitur actionem cedere. de acquiren. pos. l. possessio. in fi. cogit̄ distrahere. ſ. de act. empt. l. iulia. §. idem celsus: et quod ibi not. cogit̄ quis reficere. C. loca. l. cū. cōductore. sed glos. ibi posita immit qō liberet̄ prestando interesse. cogitur quis defendere. vt. l. sed ⁊ be. §. preter. cogitur quis certum respondere: vt. ſ. de confes. l. certū. cogit̄ quis reuerti ad patriam potestatēvt. C. de pa. po. l. iij. ⁊. iiij. cogitur qs in certo loco edere: vt. l. preto. §. fi. ſ. de edē. cogitur quis exhibere hominem ⁊ exhibere tabulas: vt in titu. de tabul. exhi. et de li. ho. exhi. cogitur quis facere anta pocham seu cautionem de recepto. C. de fide instru. l. plures. et ō pac cōuētis l. fi. cogit̄ qs se reponere in pristinaz obligationem: vt. ſ. quod met. causa. l. metū. §. fina. ⁊. l. illō. cogitur quis manumittere: de fideicom: lib. l. iij. §. si alienos. et per totum. cogitur quis iudicare: vt. ſ. de iudi. l. de qua re. ⁊ de mu. ⁊ ho. l. munerū. §. iudicandi. cogitur quis dotare filias. ſ. de rit. nupt. l. q̄ liberos. C. de do. promiſ. l. finali. Quid plura dicā. ipsa charta deficeret si vellem omnia scribere. ¶Concludit ergo q̄ quis possit cōpelli ad factum indistincte. Sed quādoq̄ est quod ille qui tenebatur facere non fecit: vnde forte non pōt amplius facere: vel actoris nō interest qō fiat: et tunc cogitur ad interesse. itē intelligit hanc. l. et de re iudica. l. si quis ab alio i fi. ⁊. ſ. loc. l. si in lege. §. colonus. certe ista opi. non est vera per. l. in stipulationibus. §. operarum. ſ. eo. vbi factum potest fieri: ⁊ est in electione debitoris: vel interesse prestare vel factum facere. Qualiter autem predicta intelligātur patebit ex infra dicendis. ¶Secunda opinio. est qō regulariter non possit quis precise compelli ad factū. ſz reus prestando interesse liberat̄. hoc tenet glos. ſ. de vsufruc. l. iij. §. ne tamen. q̄ fundat se per . l. si quis ab alio: in fi. de re iudi. Dane opiñ. tractat glos. in. d. l. si quis ab alio: sed non firmat. Sed istam opi. sequitur Dy. vt ipse hic scripsit dicens. ad factum non potest quis precise compelli regulariter cum re? liberetur prestando interesse. vt. l. si quis ab alio. in fi. ſ. ō re iudi. ſ. eod. l. in stipulationibus. §. operarum. fallit in casibus. primus. C. de fideicō. li. l. fi. secundus de procu. l. filius. §. fi. l. ſz ⁊ he. §. pēter. tertio?. ſ. qō met. cā. l. si cū exceptiōe. §. ſz et si qs quart?. ſ. de oper. noui nun. l. stipulatio. §. sine autem. quintus. ſ. de aqua plu. ar. l. si terti?. §. officium. ⁊. l. supra iter. §. fi. Et in his casibus est videre rationem diuersitatis: vt in qualibet earum apparet. Ista sunt verba Dy. que sequit̄ Lyn. C. de sen. que pro eo. l. ſ. in iiij. q. principali. Idem tenet do. anto. in. l. si insulam. vbi circa hoc leuiter pertransit. Ista sententia non videt̄ perfecta: nam multos casus supra numerani in quib? quis precise compellit̄ ad factū quos Dy. nō excipit. Preterea. l. fi. de fideicō. li. vbi dicit ipse q̄ regula fallit. nō loquit̄ de obligatione facti: ſz de obligatione dāndi. nam ibi debebat̄ seruus legatario et legatari? tenebat̄ dar̄ libertatē. ¶Tertia fuit opi. aut quis tenetur ad tale factum qō non pōt fieri per alium: et cōpellitur quis precise: als nō: arg. C. de cadu. tol. §. ne autē. ita not. glos. in. d. l. si quis ab alio. licet non firmet. Ista opini. non est vera: vt patebit ex his q̄. ſ. dicā qñ est electa in duitria alicuius. ¶Quarta fuit opinio aut quis agit vt sibi fiat. et cogit̄ reus precise: aut agit̄ vt fiat alij et liberatur reus prestando interesse. ita tenet glo. ſ. de dona. l. hereditatem. quod videt̄ sequi Pe. licet distinguat latius: vt. ſ. videbitis. p̄ dicta autem opin. non videtur vera per. d. l. in stipulationib?. §. operarum. ¶Quinta fuit opin. Jaco. de areti. aut factum est in obligatione legali. ⁊ quis compellitur precise ad factuz: vt. ſ. qō met. causa. l. si cum exceptione. §. sed et si qs. ⁊ de ope. noui. nuntia. l. stipulatio. §. sine autem. et de procura. l. sed et he. §. preter. nam dictis legibus licet quis sit obligatus ex stipulatione tamen stipulatio successit in locum obligationis legalis. sic possunt intelligi omnia. ſ. allegata per Marti. de fa. aut factum est in obligatione hominis et tunc nō potest cogi precise quis: vt. l. si quis ab alio. et. l. in stipulationibus. §. operarū. et ō cū simi. ita scripsit Jaco. de are. licet multum breuiter in. d. l. hereditatem. cuius opi. tenet Oldr. certe ista opi. licet multum proxima veritati sit tñ non est perfecta. Primo qz in. l. fideicōmissa. §. fi. ſ. de leg. iij. inducit̄ obligatio ab homine ſcz testamento. ⁊ tñ heres precise compellitur. nisi diceres q̄ illud fa nuoze vltime voluntatis que est lex. vt ibi dicit idē Jaco. Preterea. ſ. de procura. l. filius. §. fin. cogitur quis precise ad factum tñ erat obligatio inducta facto suo: nec succedit vlterius in locū alteri? obligationis legalis. ¶Sexta fuit opi. Pet. de bel. perti. q̄ in hoc puncto latius distinguit: vt in suis brocardis reperitur. ¶Si queritur an quis possit precise compelli ad factum. distingue: aut queres de eo qui est obligatus ad factum: aut de eo qui nō est obligatus: vt quando agitur actiōe reali. primo casu aut factum est implendum in psona alterius q̄ actoris: et liberatur prestando interesse: vt. ſ. eodē. l. stipulatio ista. §. si stipuler. aut erat implendum in persona actoris: et tunc aut affert tantam vtilitatem habere interesse quantā habere ipsum factum: vt si stipulat? sum mihi mutuari tūc sufficit prestare interesse: vt supra: eo. l. si penam. aut prestare interesse non affert equalez vtilitatem: et tunc aut est tale factum promissum qō ex tacito intellectu non cogitur eum implere: vt cum promittit defendere. vbi satis est ⁊c. vt. ſ. de in ius voc. l. satisq̄ ⁊c. tunc non compellitur p̄ cise: vt. l. non cogendum. sabin?. ſ. de procurato. Fallit vbi est actio tpe peritura: vt. l. mutus. §. fi. eo. titul. ⁊ no. in. d. l. nō cogen. sabinus. Item fallit vbi frāger et fidē duobus: vt. l. si filius. §. fin. Itez

✠Andre. Pomate.

a ¶Exp̄sse ad factum. hoc aũt limita pluribus modis de quibus hic p̄. d. alex. cō. fi. clxxix. i ci. viso et opportūe discusso i viij. et. ix. col. et i cō. fi. ccxxxiij. inci. visis actis mihi trāsmissis. in. iiij. col. et ab. i p̄. fi. cxlix. in iij. dubio in fi. et do. Jas. i l. si pecuni. in prin ci. in glos. in v̄bo necesse. ſ. de cond. ob cāſ. et ma the. nota bili. liij. in. v. char. et zanet. i repe. c. primi. de ac cen. et. clxvj differētia inter ius ciuile et canonum. et sequē. lxxviij.

in p̄curatore actoris: vt. l. ſz et he. ſ. preter. et ibi no. aũt est tale factū qđ ꝑz tacitū intellectū poterit compelli cōplere precise: vt cū scriptor locauit operas suas: et tūc p̄ōt precise ꝯpelli: vt. l. stipulatio. ſ. fine autem. ſ. de opē. noui nūtia. et. ſ. qđ met. cau. l. si cū exceptiōe. ſ. ſz et si q̄s. fallit in. l. si p̄curatorē. ſ. māda ti. ſ. māda. Scđo casu qñ ꝯ eū q̄ nō est obligat⁹: puta i actiōe reali. tūc aut agit ad factū tm̄ principaliter propter interesse. vt cū agit hypothecaria agit ad restōnē rei tamen principaliter propter debitū cōsequendū: tūc sufficit prestare interesse: vt. ſ. quib. mod. pig. vel hypo. solu. l. paul⁹ in fine. aut agit ad ipsum factū principaliter. vt q: agit rei vē. et cogitur precise: vt. ſ. de rei vēd: l. q restituere. ita dicit Pe. ista distinctio nō placet. primo q: nō cōprehendit omnes casus: vt ex his q̄ dicta sunt apparet. Preterea ipse vidē tenere qđ vbi ē electa idustria q̄s possit precise cōpelli qđ sequit. ¶Ly. C. ō vsufru. l. antiq̄tas. et ō his q̄ bo. ced. pos. l. j. i. j. q. et idē Guil. qđ est ꝯ. l. in stipulationibus. ſ. operarū. et contra. ſ. mandati. l. si procuratorē. ſ. manda. et contra opi. Dy. posita in. d. l. stipulatio. ſ. fine aũt: et contra id quod nota. hic. qđ idē ¶Ly. alibi seq̄t: vt. ſ. dixi. Preterea ipse facit regulam qđ regulariter q̄s cōpellitur p̄cise. sed tex⁹ facit regulā in ꝯtū in. d. l. si q̄s ab alio.

37 de re iudica. ¶Quid ſ̄ ✝dicem⁹ inter tot et tantorū varietates dubito loq̄: tamē finaliter sic dico. aut agitur contra obligatū: aut cōtra cum qui non est obligatus: vt cum agitur reali. primo casu aut obligatio facti iducit a. l. aut a testatore: aut ex conuentiōe partiū. ꝑmo casu quando iducitur a lege: tunc

36 indistincte pōt quis compelli precise ad factum: vt. ſ. qđ met. cauſ. l. si cū exceptiōe. ſ. ſz et si q̄s. Induci a. l. intelligo: quādocūq̄ quis obligatur ꝓter principale propositz ei⁹ q̄ obligatur. ita loquuntur omnia iura. ſ. allega. ꝑ Mar. ō fa. aut inducitur a testatore et cogit precise: vt. d. l. fideicom. ſ. fi. ſ. de leg. iij. Fallit si iduceret ppetuā seruitutē: vt. l. titio cētū. ſ. ij. de cōdi. et demō. Si vo inducit a cōuentiōe: tūc aut est surrogata talis obligatio i locū obligatiōis legalis: et idē precise cōpellitur: vt. l. stipulatio. ſ. fūc autē. ita potest loqui. l. ſz et he. ſ. preter. ſ. de pcura. aut non est surrogata in locum legalis obligationis. et tunc aut illud factum est explicandum in iudicio. et dic vt not. i. l. sed et he. ſ. preter. que gl. optime dicit. aut extra iudiciū et tunc indistincte dico q̄ nō cōpellitur ex

a presse ad factum: sed liberat̄ soluendo interesse vt b. et. l. si q̄s ab alio. in fin. et. ſ. e. l. si pena. j. e. l. si ita stipulat⁹. ſ. fi. ſ. mā. l. si p̄cu. ſ. mādati. scđo casu qñ agitur ꝯ eū q̄ nō est obligat⁹. et tūc dic. vt ſ. p̄. et. q: aut agit ad factū ꝓpter interesse p̄cipaliter et liberat̄ prestando interesse: vt. l. paulus. ſ. j. ſ. qui. mo. pig. vel hypo. solu. aut ad factū p̄cipaliter: et tunc compellitur precise vt. l. qui restituere. Idem dico qñ agit confessoriū: vt reus cogatur p̄cise pati. et sic bene loquitur glo. q̄ est ſ. si ser. vē. l. harū. in glo. super ver. inbeat. Ad do videamus rōnem predictorū. in obligatiōe facti succedit obligatio ad interesse nō tm̄ odio rei q̄ est in mora sz etiā ꝓpter iuris rigorē: qđ induxit stipulatio q̄ q̄s stipulet qđ sua interſit. vt in. ſ. alteri. vñ cū in factis qñq̄ interſit: qñq̄ nō. ideo reus liberat̄ prestādo interesse ne actor consequatur plusq̄ interſit sua. vt. ſ. dixi in. x. contrario. et ista sit rō in obligatiōe hoīs. Sz in obligatiōe legis ex quo lex obligat quē ad factū lex b ducit ex sua eq̄tate vel rigore. nec curat vtr̄ inter sit vñ iō ōt lex siue iure siue iniuria etc. vt. ſ. de ope. no. nū. l. j. i p̄n. ideo p̄cise cōpellit̄ ad factū. ¶Ex p̄dictis ptz q̄ distinctio illoꝝ q̄ dicūt aut est electa idustria vel nō i obligatiōe hoīs male dicūt: q: ibi est eadē rō et scriptor nō ponet in ꝑpetib⁹. nisi dicerem spāle fauore studij et publice vtilitatis. qđ nō vt ō mēte iuris. Itē quare aliud in testis quā i ꝯtibus: apparet. primo q: volūtas testatoris est lex. vt in. ſ. disponat. ergo idē qđ in obligatiōe legali. Itē fauore vltime volūtatis. De his vero q̄ nō sūt obligati ptz rō. q: cū cogant ex q̄dē eq̄tate a lege iducta ꝓpter ius qđ residet penes agētē dz iudicari idē qđ in obligatione legali. ¶Ad se cūdū venio ✝qñ est obligatio rē restitui et istud tā

38 est expeditū. aut eī hz rei restituēde facultatē et cogit̄ p̄cise. aut nō: et tūc succedit obligatio ad interesse. et rō ptz ex his q̄. ſ. dixi in. vſ. q. Doc verū nisi qñ agit̄ hypo. tunc indistincte posterior posseſſor liberabit̄ p̄stādo interesse: vt. ſ. prime dixi. Ad

39 tertiū venio. ſ. ✝qñ est in obligatiōe rē tradi. vtrū q̄s p̄cise cōpellat̄ ad tradēdū variāt gl. nā. ſ. ō ac. emp. l. j. approbat opi. Bul. et Jo. q̄ indistincte vē dito: liberet p̄stādo interesse ꝑ. d. l. j. in p̄n. et. C. de ac. emp. l. si traditio. sed instit. de ꝯhen. emp. ſ. p̄tiuz. approbat opi. Mar. et distinguit vtrum habeat facultatē rei tradēde et cōpellit̄ precise: vt d. ſ. pretiū. et de ac. emp. l. exēpto. in p̄n. Aut nō hz facultatē rei tradēde et p̄stat interesse: vt in legibus alle. p alia pte. et istā opi. tz Ja. hic Dy. et Pe. vt dicit Dy. in. d. l. si traditio. de ac. emp. Ja. de are. tenet quod ad tradendum possit compelli precise si habet facultatem tradendi. alias condēnatur ad interesse: sed tamen istud interesse non venit in petitione. vt refert ¶Ly. C. de sen. que pro eo. in. iiij. q. principali. Sed alij doct. dicunt quod interesse est in petitione: et est casus in. d. lege. ſ.

39 de ac. emp. ¶✝Quid dicemus: dico sic. aut rē tradi est in obligatiōe ex ꝯtu emp. vel rē teneo opi. Mar. vt distinguāt habeat facultatē tradēdi vel nō per iura. ſ. alleg. qđ tenēt cōiter oēs. Aut rez tradi est in obligatione ex alia simplici stipulatione: et tūc indistincte reus liberat̄ p̄stādo interesse: vt hac. l. ibi fundū tradi. cōiuncto ver. seq. et. j. e. l. si funduz certa die p̄stari. rō q: qñ q̄s tenet̄ ex cā emptiōis nō tenet̄ ad merū factū imo dicta obligatio participat naturā obligationis dādi. nam si est dnōs transfert dñium vēditor: vel vsucapient cōditionē: vt. ſ. de act. emp. l. ex empto. Ex eo ergo qđ participat cō obligatione dandi cōpellat̄ p̄cise si hz facultatē tradendi. ex eo vero qđ factū est in obligatiōe succedat obligatio ad interesse: et q̄ ista obligatio nō cōtineat merū factū habes a

41 glo. ſ. si cer. pe. l. certi cōditio. in. iij. glo. et vt tex. ſ. e. l. in cōuentionalibus. in fi. itel. ꝯdo q̄ ibi p̄cessit ꝯ ptionis. sz qñ rē tradi est in obligatione simplici stipulatione: tūc merū factus ex obligatione: vt. ſ. e. l. si rē tradi. ¶Sono re

40 ſ. de interesse petat̄ et exigat̄. Circa hoc sepe dictum modus tradit⁹ a glossatorib⁹ nostris. Primo est q̄ petat̄ factū in libello: et tpe smie in quo petit reus si vult facere vel non: et dixit nō tur tunc cōdēnabit eū ad interesse. ar. ſ. de re iu dicatis. q̄ ab alio. ita no. ſ. de ac. emp. l. j. in prin. mag. glo. nec mirū si aliud petiē et aliud in condē natione venit q: et alias b accidit. ſ. si cer. pe. l. vi nū. de edil. edic. l. ediles. ſ. itē sciendū. Idē dicit glo. Pe. et An. za. sequētes eū reprobāt istā practicam nā stultus est iudex q̄ in alio cōdēnat quā petitū sit. vt. l. fi. C. de fideicō. lib. vñ dicunt ipsi qñ factū simplr petiē. aut reus desinit posse facere: puta tenebat̄ scribere librū et āputata est sibi manus tūc de necessitate fiet cōdēnatio ad interesse vt. ſ. de cōdi. furti. l. in re furtiua. et de ofes. l. iulianus. et de cōsti. pec. l. ꝓmissor. cū si. et nō erit locus dicte interrogationi quā glo. dicit. Aut non desinit posse facere. et tūc aut ab initio reus negabat se teneri. et tm̄ ꝓbatū est. et condēnabit ad ipsum factū: q: fatuus est iudex etc. aut ab initio cōfitebat̄ se teneri. sed dicebat nolo facere: q: volo interesse p̄stare. et tūc nō sequit̄ condēnatio sz liberat̄ a pe

42 titione facti cuz p̄cise nō teneat̄ ꝑm ea q̄. ſ. dicta sunt. ad. l. vinū. et. ſ. itē est sciēdū. quā pro se allegat. Rūdent. q̄ ibi loquit̄ in his q̄ veniunt officio iudicis: q: accidit post lit. cōte. hic vero interesse est in obligatione et ꝓmissione ita dicūt ipsi et sic nullo casu erit locus dicte interrogationi quam glo. dicit. Ego sustineo glo. nā qñq̄ desijt posse facere: et tūc quid iuris. j. dicā. qñq̄ est possibile fieri factū et interesse p̄stari: et tunc aut obligatio ad interesse fuit ꝯcta post lit. cōtest. puta: q: ante nō erat in mora. tūc certū est glo. bñ dicere q: iu

43 dex poterit ad interesse ꝯdēnare: q: post lit. etc. accidit: vt. d. ſ. itē sciēdū. aut obligatio ad interesse fuit ꝯcta ante. et tūc sine reus negat sine cōfiteat dico q̄ posset fieri interrogatio vt dicit gl. q: iudex poterit ꝯdēnare ad interesse. b ꝓbo ꝑ l. si qñ. ſ. heres, ſ. de le. j. vbi vī casus ꝑm q̄ gl.

a ¶Sed iuxta. allegat istud dictū Ludo. roma. in cōſi. cclvij. et consuluit ꝑm istud dictum. vide ibi Andr. Barba.

itelligit ibi. Preterea iudex p̄t smiare put ꝓuenit iter ptes: vt. ſ. de re iudi. l. si ꝓuenerit. si ḡ ptes ꝓcordāt q̄ fiat ꝯdēnatio ad interesse satis ē. Preterea si petiē factū et fiet cōdēnatio ad interesse nō est aliud: sed idē iterp̄tatiōe iuris. b ꝓbat sic fideiussor nō pōt ꝓmittere aliō quā ꝓncipalis: vt. l. grece. ſ. si q̄s stichū. j. de fideiuſ. sz si ꝓncipalis ꝓmittit factū fideiussor poterit ꝓmittere interesse vt. ſ. de fideiuſ. l. si stipulat⁹ es. ḡ ptz q̄ nō est aliud. Et p b ptz rōnio ad rōnē eoꝝ. ſ. q̄ fatu⁹ est iudex q̄ cōdēnat in alio etc. q: dico q̄ nō est aliud. Sz iuxta ꝑdicta mo

a ueo vnū dubiū. ✝ pone iudex nō facta dicta interrogatione ꝯdēnauit reū ad factū simplr. nūqd re⁹ post ea liberabit̄ soluēdo interesse. vī q̄ nō q: si ab initio agit̄ ad interesse: re⁹ nō hz ptātē soluēdi factū: nisi vsq̄ ad lit. ꝓte. vt. l. si insulā. ita cō vbi agit̄ ad factū nō hz facultatem soluēdi interesse nisi vsq̄ ad lit. ꝓte. Cōtrariū dico. nā debetis scire qđ qñq̄ vnuz est in obligatione: aliud in solutione ex dispositione hoīs. et tūc illa facultas soluendi desinit p lit. ꝓte. vt. j. de sol. l. si q̄s stipulat⁹ fuerit. x. in melle. ita dicit. l. si insulā. nā factū est in solutione et obligatione ex dispositiōe hoīs. Qñq̄ vnū est in obligatione: aliud in solutione ex dispositiōe legali: et tūc durat facultas soluēdi etiam post sentētiā donec fuerit ꝓuentus sup actione iudicati: vt. ſ. de re iudi. l. miles. ſ. decē. de peti. here. l. itē ve niūt. ſ. cū p̄dix⁹. ita i ppōsito cū factū petiē interesse est i facultate soluēdi ex dispōne legali. vt. ſ. dixi. ḡ etiā post smiaz pōt soluere do nec lis ꝓtestet̄ sup actiōe iudicati.

42 qđ tene mēti. ¶Scds mod⁹ ✝ practicādi est q̄ ab initio actor interroget reū: et si nō vult facere stari agatur ad interesse: iste modus no. in. d. l. j. in p̄n. de ac. emp. Iste mod⁹ est ver⁹ dīno. nā cū. ſ. fit pluries dictū q̄ interesse est i obligatiōe et petitione post morā. pz q̄ interesse p̄t peti et si re⁹ nō interrogēt: sz re⁹ hēbit facultatē purgādi morā vsq̄ ad li. ꝓte. vt. l. si insulā. et illō cōiter oēs tenēt.

43 ¶Certi⁹ ✝ mod⁹ ē vt sic petat̄. peto factū fieri et si nō fecerit peto interesse. Iste mod⁹ no. ꝑ gl. ſ. e. l. ij. ſ. itē si i facto. cū. d. l. j. de ac. emp. et ibi ō. q̄ b tuti⁹ est. et b tz ēt Lyn. C. de ac. emp. l. si traditio. ¶Sz ō b op. b, ꝓpōit duas actiōes sz actor

cogitur eligere qui agit. ergo ꝛc. vt in.d.§. eligere.d.Anto.fatet̄ qđ si re⁹ opponit actor coget̄ eligere. sed si nō opponit ꝓcedit iudiciū. Ego dico ꝙ iudiciū oīno ꝓcedit ꝛ reo opponente actor nō cogit̄ eligere.nā verba dicti libelli pñt intelligi duob⁹ modis.ꝓmo vtvtrūq; petat iure actionis ꝛ tūc ꝓcederet id qđ dicit. Anto.ſcđo pōt intelligi ꝙ iure actiōis petat factū.interesse aūt petat ꝓut est in ptāte soluendi. sicut cū peto.x. aut noxe deditionē:vt.l.miles.§.decē.de re iudic.et inſti.de offi.iudi.in ꝓn.qui libellus sine dubio ꝓcedit. ꝛ tamē hoc casu nō ꝓponit nisi vnā actionē:ideo hic nō cadit electio.ꝛ ꝑz istū modū q̄ magis facit ꝓ actore ꝺz libellus itelligivt de iudi.l.
44 si q̄s intentione. ¶ Sed iuxta predicta pōt dubitari.pone ꝙ factū desijt posse fieri.vtrū ammodo factū possit peti in libello.Dy. dicit b̄ idistincte ꝙ nō.sed de necessitate petit̄ interesse vt.§. de vsufr.le.l.si vsufr.mihi in biēniū.Istud dictū.dy. vt ꝺ ea q̄ dixi.§.in.vj.q.nā dixi qđ q̄n est in obligatiōe rē restitui ēt re pempta ipsa res pōt deduci in petitionēvt ꝓbāt multa iura ibi alle. Quid ḡ dicem⁹.dico ꝙ factū ē quoddā qđ postꝙ desijt posse fieri actor in b̄ nō pōt ꝓtendere ignorātiā: nec pōt illud factū in libello colorari ꝓ modum possibilē tūc de necessitate petit̄ interesse:vt.o.l. vsufructꝰ mihi in biēniū. si ēm mihi debeat vsufructꝰ in biēniū a morte testatoris elapso biēnio: ego actor sum certꝰ qđ vsumfructū illius biēnij habere nō possum.nec possum hoc in libello petere ꝓper modū possibilē.cū semp in libello appareat impossibilitas nō eum possim dicere qđ facias me fructuariū tēporis elapsi:qđ est impossibile. Idē est videre vbicūq; quis est obligatꝰ ad nō faciendū tūc si stipulatio est cōmissa ad interesse.q; facit qđ nō debuit:de necessitate petit̄ interesse.nō ēm possum petere in libello qđ non sit factū illud qđ est factū:q; est ipossibile: ꝓbat̄.§. de cuic.l.si ita§.ſ.de re.iu.l.verū.ꝛ ptz in oibꝰ legibus q̄ ponūt casum in eo qui est obligatꝰ nō facere:vt.§.e.l.ij.§.itē si in facto.ꝛ.ſ.co.l.si sic.facit tex.l.heredes.§.in illa.§.fami.her.ꝛ de ac. emp. l.iul.in ꝓn.cū si. Quoddā ꝺo est factū qđ ꝛ desinat posse fieri actor pōt ꝑtendere ꝓbabilē ignorantiā. Ideo pōt peti in libello ꝓ modū possibilē:vt si teneris ad rē restituēdā:q̄ est pempta ego actor possum ignorare. Itē in libello possuꝫ hoc colorare ꝓ modū possibilē talē qđ in libello non appareat impossibilitas: q; possum licite dicere peto dictā rē restitui tunc procedit petitio: licet fiat cōdēnatio ad interesse:ꝛ ita loquūtur oīa iura superius alleg.in.vj.q.Eadē ergo rōne si ei q̄ debebat scribere libꝝ est amputata manus: posſum petere in libello.peto ꝙ scribas libꝝ:ꝛ cōdēnatio fiat de necessitate ad interesse. ¶ Decimo ꝛ vltimo † q̄ritur qualr petatur interesse. gl. in.l.certi conditio.§.si cer.pe.dicit quod petetur per certi conditionē ꝛ petetur nō expressa certa quantitate in libello tamē postea in sentētia fiat certū:vt instituto.de ac.§.curare.docto.nostri communiter tenent oēs cum glo.in eo quod dicit ꝙ interesse petitur ꝓ certi cōditionem. ꝛ hoc est ibi
45 in.o.l.certi cōditio exꝑssuꝫ.nā ibi ꝺz qđ illa actio q̄ cōpetit ex.l.aq̄l.cōpetit ad itēresse: vt.§. ad.l. aq̄l.l.ij.in ꝓn.ꝛ insti.ad.l.aq̄l.in ꝓn.ergo ꝛc. qđ b nō dispuro.dicatis vt ibi. Jn eo vero quod gl.dicit ꝙ interesse petetur incertū in libello sunt ꝺ rie opi.Ja.de ra.Pe. ꝛ Ly. dicūt enim ꝙ si oīno interesse petitur ꝓ certi conditionem: q; sperat certificari eadē rōne oē factuz poterit peti certi cōditione q; speratur certificari futuro facto: ḡ idē in omni facto.sed istud est falsum: q; ꝓ◦ factis agit̄ actione ex stipulatu:vt insti.de ver. obl. in princi.ꝛ.ſ.e.l.vbi aūt.§. qui id qđ dicunt ergo qđ interesse petitur certi conditione: ꝛ ponet̄ in libello certū ꝛ taxatū.hoc ꝓbatur: q; qui interesse petit pecuniā dari petit:vt hac.l. sed q̄ petit pecuniā debebit certā quātitatē exꝑmere: vt.§. de rei vend.l.in rē.ergo ꝛc. Preterea sñia ꝺz esse cōformis libello:vt.§.cōi di.l.vt fundus. sz in sentētia iudex cōdēnat ad certā pecuniā. vt.l.siquis ab alio.§.de re iudi.ḡ ꝛc. Ad.§.curare quē glos. ꝓ◦ se allegat. Rñdent interesse quoddā est preteritū vel ꝑsens.istud cū sit certū etiā natura ꝺz peti certuz in libello.ꝛ istud iure actionis.ſ.ꝓ certi conditionē. Quoddā interesse est futurū scilicet qđ potest crescere vsq; ad sententiam vt.§.si certa.l.vinum.ꝛ.l.in hac.de tritica.ꝛ istud nō pōt peti iure actionis:vt.§.de iudi.l.nō quēadmodū. sed petetur iudicis officio mercenario: ꝛ huius occasione admittitur adiectio incerte partis hoc modo dico cōtra te. tu debes mihi dare vinū vel aliā rem ꝛ fuisti in mora. vnde interest mea in.x. que.x.peto.ꝛ si cōtigerit interesse augeri vsq; ad sententiā in illud peto te cōdēnari. modo dicunt ipsi adiectio ista iuncta declarabitur ꝓ iudicē in sentētia.cū de hoc loq̄tur.§.curare.ita dicit Ly. C.de sen.q̄ ꝓ eo qđ interest.l.ſ.circa.iiij.q.ꝓncipalē ꝛ in.o.l.certi condictio.in vlti.q.in repeti tiōe sua ꝛ ibi latius hoc declarat. Ego credo gl. bene dicere. primo ꝓ legē.ſcđo per rationem. ꝓ l.C.de inuti.stipu.l.iij.in fi.vbi est casus.nam ibi agit̄ ad interesse ꝛ ꝺz obligatio iuncta actioni in factū ꝛc.nō enim potest dici quod ibi loquat̄ de interesse futuro:q; tunc non diceretur ipsa actio incerta sed officiū. loquitur ergo exꝑsse de interesse ꝑterito qđvenit iure actiōis.ꝛ petitio erit incerta:odēnatio certa:vt ibi patet.Scđo ꝓ rōnē sic.qñcūq; declaratio incertitudinis nō est in ptāte actoris admittit̄ libell⁹ incert⁹: vt.§.quoꝫ le. l.ſ.§.q; aūt.etiā dicim⁹ i obligatione alternatiua qñ electio est debitoris:vt.ſ.e.l.vbi aūt.§.q̄ illud aut illud.sz declaratio interesse nō pēdet ex ptāte actoris.sz ex subtilitate iudicis:vt. C.de sen.q̄ ꝓ eo qđ interest.l.ſ. ergo admittit̄ libell⁹ icert⁹. Et in hac opi.videnr eē Guil.Jac.bu. ꝛ certi nſi citramō. ¶ Ad rōnes in ↄriū rñdeo.primo ad id qđ dicūt qđ hac rōne oīne factū poterit peti certi cōditione:dico qđ falsum est q; ꝑtū ad interesse est certū in rerū natura tēpore quo petit̄:licet nō exprimat̄ in libello: merito venit certi conditio:vt.l.cū ad ꝑsens.ꝛ.l.seq.§.si cer.pe. Facta vero anteq̄ fiāt nō sunt certa in rerū natura.ad.l.in rē.de rei vē.rñ. qđ ꝺz peti certa quātitas qñ perdet ex

det ex potestate actoris: alꝫ secus. Ad.l. vt fundus.rñ.q; sententia est conformis libello hic. q; interesse petitur ꝛ ad interesse fit condēnatio. Iz in sententia deducatur certū:in libello sustinetur incertitudo per rōnē quā dixi.fateor tñ ꝙ si quis libellū formaret ꝑm opi.predictorū doc.qđ libel a lus procederet.sed si de minori interesse probaretur reus absolueretur ab eo qđ est vltra petituꝫ qđ noceret actori ꝓpter ꝓdēnationē exꝑssaꝫ :ſz libello formato ꝑz gl.nō pōt illō accidere. Bar.

Si quis ita stipulatus.

Penalis stipulatio adiecta obligationi facti cum adiectione diei demū aduenientē die cōmittitur. alꝫ cū ceperit esse in mora inchoandi ad particulare interesse cōmittitur.h.o. ¶ Opp. ō princip. ad fi.Rñ.debetis scire ꝓ declaratiōe ꝙ in b̄.§.differt ꝓ.in.a fi.primo q; in ꝓn. penalis stipulatio incipit a precedēti cōditione.in fi.a precedēti cō uētiōe.ſcđo q;ſ ꝓmo casu fuit certū tēp⁹ adiectū. in ver.plane nullū tps.ꝛista est no differētia. Certia dꝛia est ꝛ bona q; i ꝓmo casu fuit apposita pena:in ſcđo non.ꝛ ideo vt penalis stipulatio committatur oportet ꝙ totum tps labatur.secus i interesse:q; statim cōmittitur ad particulare interesse. ¶ Op.de.l.si ita stipulatus essem abs te.§. eo. Sol. dicunt quidā ibi pena fuit apposita hic non. Istud est truffa tene istam ad totale interesse non cōmittitur nisi tm̄ tēpus transierit qđ possit dom⁹ fieri.sed ad interesse particulare ꝓmittitur cum inceperit esse in mora:vt hic ꝛ hāc oēs tenēt. q; est tex.in.l.cōtinuus.§.itē q̄ insulā.ſ.co.Opp. de.l.existimo.§.ex hac.ſ.eo.Sol.eo modo quo.§. proxi.ꝙ ad particulare interesse cōmittit̄ dū est i mora inchoandi ꝛc.ꝛ circa materiā hui⁹ .§.distingue plene.vt dixi.§.proxi.in.v.q. ¶ Extra gl.opo.ꝛ est opi.Pe.ꝛ ista.l.prout dixi in primo contrario vī ꝺ illā regulā exꝑssio eoꝝ qui tacite in
1 sunt ꝛc.ꝛ no.in.l.non recte. C.ō fideiuſ.ꝛ.l.iij.§. de leg.ſ.sz b̄ sic exprimit̄ tēpus q; tacite inest ꝛ aliquid operatur. sol.aut exprimitur eo modo quo inest ꝛ tunc nihil operatur.aut alio modo q̄ inest ꝛ loquitur hic.q; tps qđ exprimit̄ est ad arbitriū promissoris.l.stipulatio ista.§.inter certā.§.eo.si non exprimatur tps tunc inest ex natura rei.ꝛ tūc
1 exꝑssio aliquid operatur.

☞ An ante diem sit nata obligatio.

Interdum. Stipulatio puraꝫ verba q̄n q; ex natura rei recipit dilationeꝫ.h.o. ¶ Opp.ꝛ videt ꝙ i obligatiōe i diē sit ante nata actio ꝛ obstet exceptio: vt.l.ſ.§.q̄n di.vsufru.le.ce.et tñ dicere videt tex. qđ aduenīēte die incipit.So.gl.exponit icipit. ſ. cū effectu.Pet.ōt qđ tex.stat ꝓprie ꝛ tūc est casꝰ
2 p eo qđ ante diē nō est nata actio.Et† ꝓ declaratione ei⁹ qđ Pet.ōt formo dubiū an obligatio sit nata ante diē.ꝛ Pe.ōt ꝙ sic:vt.l.cēteſimis.in prin. §.e.ꝛ ꝑz b̄ obligatio est pura q̄n ꝓmitto fruct⁹ futuros ꝛ exactio differat.h.o.Pet.pbo.ſ.eo.l.iter stipulantē.§.sacrā.vbi pēdet:ergo ꝛc.§.eo.l.ij.§. ↄ Breuiter Pet.ōt ↄ casuꝫ.l.§.de cōdi.et demon.
1 l.ſ.vbi ōr qđ est ꝓditionalis ꝛ est tacita q̄ impedit natiuitatē obligationis.vt no.§.de pac.l.itē qz.Nō ob. §.sacrā.qz ibi pēdet natiuitas obligatiōis vt dixi.supra.eod.l.ij.§.ſ. a ¶ Quid dicem⁹.dico hic qđ si ḡram⁹ de obligatiōib⁹ in q̄busdā exēplis est nata incōtinēti:vt si ꝓmisi domū edificare vel dare carthagine ꝛ in q̄busdā exēplis nō est nata vt in partu ancille ꝛ fructib⁹ futuris:vt.o.l.ſ.de condi.ꝛ demō. ¶ Si ꝺo q̄rim⁹ de actiōe ō q̄ q̄rit tex.ꝛc. tūc in illis exēplis vbi nō est nata obligatio tex.stat ꝓprie.i alijs exēplis dico idē.qz cū dies insit ex natura obligationis seu rei in obligationē deducte:impedit natiuitatez actionis:vt.l.si tutor rei publice.§. fin.de ture.ꝛ ra.di.et b̄ nō destruēdo tex.ꝛ.§.e.l.si ita stipulat⁹ essem abs te.ꝛ.ſ.e.l.ita stipulat⁹.in.ij.q. prin.dic vt ibi.ꝛ sic gl.q̄ exponit incipit.ſ.cū effectu nō bñ ōr. ¶ Querit gl.q̄ sint iste ope dicit qđ icerte: aliꝫ si certe:vt artificiales. Dy.ōt qđ eadē est rō in opis certis q̄lin icertis. Dy.bñ habuit bonū intellectū et etiā gl.ꝛ qđ iste tex. loquat̄ de icertis apparet ex eo qđ ōr qđ indicte ope:q; tūc antēq̄ indicant̄ sunt incerte.vt.l.si nō sortē.§.libertus.§.de ꝺi.inde. Itē apparet :q; ante non nascitur vt.l.quoties .de oper.lib.q̄tum ad hoc vt teneatur reus. ſz q̄tū ad hoc:vt mora cōmittatur eadē est ratio in certis ꝛ in icertis vt tantum tempus trā seat.

Si seruus heredi-

tarius. ¶ Op.de.l.seru⁹ hereditari⁹.ſ.de stip.ser.gl.distīguit optīe q; hec ꝺz itelligi ꝑz illā.ꝛ vide glque incipit: distinguendum est ꝛc. ☞ Mora per oblationē q̄n ꝓgari possit.

Ray.ꝛ Bar: simul legerunt pisis. bar.seq̄t opi.Ray. ꝓceptoris sui.

Promissor stichi.

Iste.§.tractat materiā purgatiōis more.ꝛ b̄ posset tractari ꝓut i.l. si insulā.ꝛ q; Dy.ibi posuit ideo oēs doc.ibi tractāt ꝛ ibi dicem⁹.ꝛ breuit ōr qđ licitū ē morā purgare. Jn ꝓma pte loq̄t̄ i spe debita .in scđa pte loq̄t̄ i quātitate ꝺbita . ¶ Op. ꝛ vī ꝙ nō liceat offerr.ſ.e.l.si insulā Gl.ōt ꝙ nō Iz post li.cōtest. vt ibi. Cōtra q; imo semp Iz:vt istitu.ō ꝓpe.ꝛ tēpo.ac.i fi.ꝛ.l.si re⁹.§.ō ꝓcu. Rñ.ad.l.si insulā†qñ q; ad purgatio

a ¶ Post lit. conte. Adde q̄ imol. ⁊ Ro. ī. d. l. si insu-
lā. ⁊ ro. b tenēt ꝺ̄ p iura q̄ dicūt simpliciter p obl.
moꝛā purgari. vt. l. si seruū. §. sequit. j. eo. ⁊. p. l. q̄
sibi. §. fi. a ꝺ̄io sensu. j. de sol. ⁊ p hac opi. alex. al
le. tex. in. l. si hominē. ꝝ. quomin⁹. s̄. māda. et An
ge. in. l. si
post tres
in antepe.
colū. s̄. si
q̄s cau. sub
dens q̄ si
q̄s vellet
sustinere
opi. Bar.
posset di-
cere q̄ in
tellectus.
moder. nō
est bonus
ad. l. fz si
alia.

b ¶ In iudi
cio. adde
⁊ limita vt
per eūdē
in. l. si ꝺbi
toꝛ. j. ō so
lu. cū quo
dicit Ale-
xā. cōcoꝛ-
dare bal. i
l. acceptā.
de vsur.

c ¶ Illud.
Adde inq̄
tum Alex.
hic in. §.
tangit an
sit necesse
causas gra
uaminis si-
gillatī ex-
primere ī
appel. ab
interlocu
toria. Ad-
de quod
Bal. cōsi.
ccxlij. j. li.
tenet sigil
latim esse
exprimen-
das. nec
sufficiat se
referꝛ ad
acta.

nē more offerꝛ illō q̄ petiꝛ. ⁊ tunc
pōt semp offerre: vt instī. ō ppe. et
tēp. act. §. fi. vt si peto stichū tu of-
fers. vl̄ peto. x. ⁊ offeres. x. ⁊ sic loq̄ꝛ
hic. ⁊ reꝰ tūc absoluēꝛ ab instātia 1
iudicij. q̄nq̄ vnū petiꝛ ⁊ aliō offerꝛ.
vt peto ītereſſe tu offers fcm̄. vl̄ pe
to penā tu p̄ncipale debitū offers
post lit. cōtest. ⁊ tūc nō lz: vt. l. si in
sulā. j. eo. ⁊ b tenēt oēs doc. exce-
pto. d. Ray. et magno tpe tenuit
istā postea mutauit opi. p. l. fz si a-
lia. s. ō cōsti. pecu. ad. §. fi. isti. ō p-
pe. ⁊ tēp. ac. rn̄. q̄ p̄tū ad fi. loq̄tur
ad euitādū piculū iterit⁹ quo casu
offerre nō possū: vt. l. fz si alia. aut
p̄tū ad euitādū instantiā iudicij ⁊
possū vt instr. de ppe. ⁊ tēp. ac. ī fi.
b nihil est dictū. q: loq̄ꝛ q̄n ab instā
tia ab soluiꝛ: q: soluit. quomodo g̃
remanet periculū iterit⁹ cūa toto
est absolut⁹. postp̄ dixi † sibi istud 2
cū simul pisis legeremus. ipse rn̄.
qō interest actoris: vt perueniat ad
sniaz ne ille possit dicere se soluisse
indebitū. fz illud est ꝺ̄ dictū istud.
q: possuz euitare iudiciū. et text. ē
in. §. fi. absoluor essī ab instātia nec
illa spectaꝛ sniaz. fz dū legebā pisis
sequēdo cassium q̄ sniam magistri
sui bn̄ excusat: dixi eū bn̄ dicere. nā 3
tex. in. §. fi. loq̄ꝛ in soluente seu⁹ sa
tisfaciēte. b loq̄ꝛ in offerēte tm̄. vñ
dico q̄ ante lit. cōtest. sola oblatio
purgat moꝛā vt. b. ⁊. l. si seruū. §. se
quit. j. e. ⁊. l. illud. s̄. ō peri. ⁊ cōmo.
rei ven. fz post lit. otest. a nō sufficit a
oblatio. vt. l. fz si alia. s̄. de osti. pe.
fz req̄ꝛ alia sol. vel q̄ vicē solu-
tionis obtineat: vt oblatio ⁊ depo
sitio ⁊ cōsignatio vt. l. obsignatiōe.
C. de sol. vel in iudicio b offeratur: vt b
l. si reꝰ ī fi. s̄. de pig. act. ⁊ tūc loq̄ꝛ
isti. ō perpe. ⁊ tēp. ac. in fi. Cetera
dic plene: vt. l. si insulā. j. eo.

☞ Dictio quantum refertur ad q̄ c
titatē nō ad speciem.

1 Vnum optimū ꝺ̄ q̄ ō est ſm regio-
nem ⁊ ſm cōmunē vsum loquendi.

2 Aurei intelliguntur promissi ſm re
gionē ⁊ ad pōdus regionis.

3 Stipulatio
nū q̄dā. Usq̄ ad fin: l.
seq. breuiꝛ hoc intēdit:
Q̄n in obligatiōe venit
id q̄ nō est variabile ex natura rei vel ꝓmissoris
volūtate stipulatio ꝓtinet certū alīs incertū. h. o.
Et assume tibi b. q: q̄n certū deuenit ī stipulatiōe
tūc agiꝛ certi ꝓdictiōe. q̄n īcertū tūc actiōe ex sti
pulatu: vt istitu. ō ꝛ. ob. circa p̄in. Itē q̄n venit in
stipulatiōe īcertū certificādū ex aliq̄ futuro euen
tu stipulatio recipit dilationē. vt. s̄. l. p̄i. ī p̄i. Et
ꝓpter istos duos effect⁹ est facta ista lex cuz seq.
¶ Postea venias ad casū. ⁊ ad. l. nostrā oppo. ⁊ ad
uertatis. nā cū dico fūdū tusculanū nō apparet p̄
tū. gl. ꝺ̄t † q̄ p̄tū referꝛ ad quātitatē non ad spe
ciē. ⁊ b innit gl. sup ꝛ. aurei. ⁊ si bū ī speciaꝛ ē alia
gl. ma. ī p̄i. l. se. Pet. ꝺ̄t q̄ īquātū apparet a capi
te vsq̄ ad pedē fortē nō ꝺ̄t male fz gl. habuit ref
pectū ad tex. q̄ ꝺ̄t ex ipsa ꝓnūtiatiōe apparet q̄
tū. ꝺ̄z b q̄ q̄ fūdū stipulaꝛ simplr̄ īcertū stipulaꝛ.
Cōtraq: nihil valet: vt. l. ita stipulat⁹. j. e. ⁊. s̄. de
iure do. l. cū post. §. gener. Sol. vult īcertū stipu
lari. ⁊ ideo ē icerta stipulatio. an aūt valeat b non
ꝺ̄z dico g̃ q̄ nō valet. vt ī ꝺ̄io. ⁊ b vult gl. ¶ Opp.
ō. l. triticū. j. eo. Sol. vt gl. q: ī frumēto fuit adie
cta quātitas lz nō q̄litas. ¶ Venio ad. gl. mag. ⁊ si
b ē verū certi ꝓdictio ex mutuo nō hz locū nisi cū
mutuaꝛ optimū vinū. Cōtra. s̄. si cer. pe. l. certi cō
dictio. ī p̄i. ⁊. l. cū q̄ ⁊ p totū. sol. ibi p̄essit mu
tuatio ex q̄ limitaꝛ q̄litas ꝺ̄t⁹: q: ꝺ̄z fddi vinū eius
dē bonitatis: vt. l. cū q̄d. b q̄n nō p̄cedit aliqs ꝺ̄
ct⁹. ¶ Extra gl. opp. si ē b vez nulla stipl'o certa
est ⁊ q: meli⁹ vinū ē vnacia. ⁊ ī ipso ē differētia. g̃
† q̄ p̄mittit vinū optimū ꝓmittit īcertū. Solu. ꝺ̄z
itelligi hz regionē ⁊ hz cōez vsuz loq̄ndi. vt. l. cuz
delamonis. §. asinā. s̄. ō fun. instru. ⁊ instr. leg. ⁊
l. semp ī stipulationib⁹. j. de reg. iur. ⁊ p ista deter
minatiōe facit illō q̄ stati dicā. ¶ Opp. hic dicit
q̄ qui promittit aureos ꝓmittit certū. Cōtra q:
aurei sūt de floꝛē. iañ. de venetijs ⁊ vngaria ⁊ sūt
varij. Dic † q̄ aurei intelligūꝛ hz regionē ad pōd⁹
regionis: vt ar. l. numis. s̄. de leg. iij. l. semp ī stipu
lationibus. j. de reg. iur. l. impatoꝛes. ō ꝺ̄cē. emp.

Vbi autem.

Fundi certi. At intelligas
sūmariū meū
ḡre vsufr. est īcert⁹ ꝓpter varietatē
pecunie ad quā teneris. Itē ī vino meliori pōt so
lutio variari ex volūtate ipsius sed nō pōt varia
ri tūc ē certū. ¶ Op. s̄. de vsufr. ea. re. q̄. vsu. ꝓsu.
l. trib⁹. so. ibi ī vsufructu earū rex q̄ vsu cōsumūꝛ.
Et rō est q: trāsit ꝺn̄iū: sec⁹ q̄n stipulaꝛ vsufr. rei
īmobilis: vt ī. §. q̄. id q̄. j. ea. l. ¶ Op. ō. l. j. § . ge
neraliter. s̄. de triti. sol. triticarie ꝺāꝛ ad īcertū.

Illud dubitationem reci
pit. ¶ Op. q: nō videꝛ q̄ apparet q̄d q̄le vel q̄tū
ꝺ̄t gl. q̄ apparet ex postfacto. nā eoipso q̄ exp̄
mitꝛ vt species videꝛ apparēꝛ q̄tū: vt. s̄. l. p̄i. Itē
q̄ ē certū apparet: q: variatio solutionis nō ē ī
potestate rei nec pēdet ex natura rei: ī ꝺ̄z certū
b: vt cū ꝓmitto oleū illi⁹ amphoꝛe aliō soluēꝛ nō
possū. ⁊ videbitis stati in. §. q̄ illō. gl. signat ar. ꝺ̄.
⁊ vide eā q̄ īcipit mihi ibi ar. ⁊c. ⁊ ibi. l. j. §. j. meli⁹
diceret, l. ait prætoꝛ. §. j. ⁊ sic est certū: q: p relatio
nem:

nē ad certū. Itē ibi q̄ ō in stipulatione. sol. ibi ysu a
re nondū erāt in se certe: q: de futuris agebaꝛ. ⁊
ibi ita fidei. so. vt ibi. Itē ibi in p̄n. §. iste nō acce-
dit ad ꝓpositū fz magis est ꝺ̄. l. ij. §. incertā. j. de
p̄to. stipula. sed ibi est incerta stipulatio respectu
imrij. fz inspecto exitu est certa: vt ibi vel dic: vt
in primo casu q̄n stipulor partū arethuse si erit
natus ex certa. ¶ Quero vtrū agaꝛ actiōe ex sti-
pulatu vel certi ꝓdictione. dicit Dy. q̄ actione ex
stipulatu Ja. de are. dicit q̄ certi ꝓdictione. ⁊ p
baꝛ q: anteq̄ pariaꝛ nō pōt agi: vt. l. inter-
dū. s̄. eo. postq̄ est nat⁹ est certū. ideo agiꝛ certi
ꝓdictione: vt. l. certi ꝓdictio. in p̄n. s̄. si cer. pe. ibi
sine ex incerto ꝓtractu ⁊c. Dy. posset dicere verū
in fructu annuo vt dicā statim in. §. q̄ sortē. Et si
dicis quare hic dicit q̄ ō incertū stipulatur. Re-
spon. propter secundum effectū quem dixi in p̄n-
cip. l. vt ostendat interim non posse agi.

Qui id q̄ ō in faciēdo. Obliga-
tio fieri
vel non fieri est incerta. h. o. Et plene examina-
ui in. l. stipulationes non diuiduntur.

a ☞ Libellus alternatiuus qualiter procedat.

Qui illud aut illud. Obligatio
alternatiua
si electio est ꝓmissoris cōtinet incertū si credito-
1 ris certū ꝺ̄z ꝓtinere. h. o. Et istū. §. no. † ⁊ p istuz
§. dicunt doc. q̄ in obligatione alternatiua si est
a electio debitoris p̄cedit libellus alternatiuus a
vt no. insti. de act. §. curare. ⁊ insti. de iniur. §. prę
toꝛ. ⁊. §. q̄ aūt. si vero est electio creditoris ꝺ̄z cli
gere ⁊ vnū petere: vt hic. ⁊. j. eo. l. si q̄s stipu. sit sti
chū. ⁊ ex hoc dico regulariter q̄ q̄ncūq̄ declara-
tio incertitudinis nō est in actoris potestate non
hz exprimere certū in libello: vt. l. j. §. q: autē. s̄.
quoz̄ le. ⁊ scribo in. l. stip. nō diuidunt⁹ in vlti. q.
a ☞ An vsura futuri temporis possit peti.

Qui sortē. Qui stipulatur sortem ⁊ vsu-
ras stipulaꝛ certū quo ad soꝛ
tē: incertū quo ad vsuras. h. o. ¶ Peteꝛ ergo ne
vsura actione ex stipulatu vel certi ꝓdictione: et
certe liquidē vsura q̄ cucurrit petiꝛ. ⁊ tūc agitur
certi ꝓdictiōe: lz ex incerto ꝓctu: vt. s̄. dixi. sivero
petiꝛ vsura futura. ⁊ tūc agiꝛ actiōe ex stipulatu
a ad īcertū. ¶ Quero g̃ † vtrū vsura futuri tpis
possit peti. vī q̄ nō. in. l. j. §. j. s̄. de vsur. breuiter
q̄n aliq̄d annuū vel mēstruū debeꝛ vtrū possit pe
ti p futuro tpe habem⁹ gl. varias vna est in. l. nō
quēadmodū. s̄. de iudi. q̄ dicit q̄ p futuro tpe ꝺ̄t
peti idē in. §. iudiciales. insti. de act. ⁊ gl. l. j. C. ō
fideicō. Cōtra vī tenere gl. in. l. j. C. de iud. in gl.
parua. ¶ Quid dicemus ꝺn̄i semp tenui illā opi.
q̄ p futuro possit peti nō simplr̄ fz cū distinctiōe.
b q̄ si q̄dē ēā ptāte mea petere statiz totū ita q̄ ex
futuro nō pēdeat. ⁊ tūc p futuro nō possum pete
re: vt. l. j. §. j. s̄. de vsur. vbi ꝺdēnādo reū pōt face
re vt vsure nō currāt exigēdo. fz q̄n nō est in ptā-
te creditoris tunc semp p futuro pōt peti etiā in
vsuris. l. j. ſm vnā lec. C. de sen. q̄ sine cer. quāti.
b idē in anno b leg. vt no. gl. i. l. nō quēad. s̄. de iu-
di. l. j. C. de fideic. ⁊. l. male agiꝛ. C. de p̄scri. xxx.
an. facit. l. iij. in p̄n. s̄. de ali. ⁊ ci. leg. ⁊ circa b ple-

¶ Libellus alternatiuus. Adde q̄d de exce. alter
natiua vide in. c. nullus plurib⁹. de re iu. li. vj. An.
de but. in. c. iij. loco. de pba. ⁊. s̄. de exce. l. nemo.
Quid de posi. alternatiua. vide. d. Anto. in. d. c. ⁊
Imo. in. c. ex parte. de rescrip. Bal. in. l. edita. in
xxvij. col.
ne distinxi b anno in. l. j. C. de sen. verſ. quid
q̄ sine cer. quāti. ꝓfer. Redeo ad. §. dicerꝛ de
nim q̄n est in electiōe debitoris tūc practica
agiꝛ ex stipulatu. facit. l. q̄ rome in vicentina
p̄n. j. e. ¶ Quero q̄d b est dictū q̄ in repeti.
due sunt stipulatiōes: ⁊ vide glo. q̄ paduana.
incipit sors ⁊ vsura ⁊c. sed ista. l. ē ꝺ̄ C. de ędē.
casum. l. si stichū. §. stipulatio. s̄. e. ⁊ in. l. j. in
breuiter aut gl. dicit ꝓtra illā. l. vel iij. op. C.
dic q̄ fuit facta expꝛssa mētio anno de furtis.
rū vt. l. plurib⁹. §. j. j. e. fm Dy. vel Quid de
dic q̄ ibi loquiꝛ q̄n ē stipulatio an- ꝺcreto in
nua simplr̄. ⁊ sic hz solū diē. hic ꝺo dicis vid
uest ꝓditio. s. si debitoꝛ fuerit ī mo in. l. si pu
ra soluēdi. ⁊ sic non est pura. vnde pillo⁹. §.
quot sunt anni tot sunt stipulatio- si ꝓtoꝛ. ꝺ.
neg. vt. l. seruus cōmunis meuij. §. si q̄d ergo
fi. j. titu. ij. ⁊ ibi dicam. cōtra. de
re. cōuz.

Hec stipulatio. Qui q̄d in dif-
tenetur ad dādū dare p̄cise cōpellitur. finitiua fē
h. o. ¶ Illo. hic q̄ dare est accipien tentia di-
tis facere. ¶ Op. s̄. de ac. emp. l. j. ⁊ cit Alex.
l. si rē tradi. s̄. eo. ti. dicūt quidā q̄ cōcludem
succedit obligatio ad interesse. nō q̄ nō va-
est verū: q: tūc esset stipulatio icer leatp. l. fi.
ta q: variabilis ex ptāte ꝓmissoris. C. de sen.
sicut in stipulatiōe facti q̄ est ꝺ̄. §. que fi. cer.
nostrū. dic g̃ q̄ ꝺ̄ia loquunt⁹ ī obli quāti. ⁊ cū
gatione facti. hic obligatione dan illo gloss.
di. fallit in. l. si penā. s̄. e. ⁊ plene di trāsit Mi-
xi in. l. stipulationes nō diuidūtur. co. de nea
¶ Opp. de. l. si stipulat⁹. s̄. de vsur. po. ō quo
sol. ibi ꝓpter naturā p̄cedētis ꝺ̄ ctiam per
ct⁹ de cui⁹ natura nō veniebat da- glos. in. c.
tio p̄cise: vt. l. fi. C. de cōdi. ob cau. latoꝛes. ō
cleri. exc.
depo. mi. ⁊ aliquid p bal. in. l. j. C. de furt. Et ad
Bar. hic adde tu doc. maxime are. in. c. ex parte
B. iij. no. extra de foro cōpe. ⁊ ibi. d. Mari. in. v.
no. ⁊ adde etiam q̄ exceptio alternatiua ꝓcedit
q̄n in vtraq̄ parte alternatiue cōcludiꝛ vna ⁊ ea
dē intentio. ita are. post doc. in. c. tertio loco. de
ꝓbat. ⁊ ibi q̄ sicut libellus alternatiuus ꝓcedit
q̄n incertitudo causaꝛ facto rei vt p bar. in. l. j. §.
q: aūt. s̄. quoz̄ leg. ita ⁊ in excipiēte. J. T.

¶ Idem in anno. Adde Bar. in. l. pecunie. s̄. de
ali. ⁊ cib. le. Ange. in. l. cum notissimi. de p̄scri.
xxx. anno. bal. in. l. j. C. de sen. que fi. cer. quāti. an-
ge. in. l. j. in repe. C. de iudi. Quid de expensis fu
turis vide per Ang. hic quē sequiꝛ Alex. silr quid
de fructibus futuris. ⁊ an tractus futuri tempo-
ris spectent ad iudicem. vide per Anto. de but. ⁊
imo. in. c. auditis. de p̄scrip. et imo. in. c. per il-
los. de p̄ben. Bart. in. d. l. j. de sen. que sine cer.
quanti. et Ange. in. d. l. j.

1 ☞Facultas eligendi non transit ad alium ꝓter ad heredem stipulatoris.
2 Facultas eligẽdi si ꝓpetit p modũ iuris potest in alium transferri per cessionem.
3 Electio que sit que cadit in seruum.
4 Momẽ debitoris alternatiui cuius electionẽ habebat creditor si assignatur ex secundo decreto creditori creditoris in eũ transit facultas eligendi.
5 Facultas eligendi qñ transit ad heredem.
6 Facultas eligendi in casu huius.§. licet nõ possit cedi viuo stipulatore : tñ põt procurator cõstitui ad petendum ⁊ eligendum.

Procurator cõstitui potest ad petẽdum restitutionem fideicommissi licet non possit cedi nec procurator in rem suam constitui.

¶ Si stipulatus. Facultas†eligendi non trãsit ad aliũ ꝓter stipulatoris heredẽ. h. d. ¶Op.qz q̃cquid querunt filius ⁊ seruus q̃runt dño ⁊ patri.vt.l.acquirit.s.de acq̃.re. do.⁊.l.plz.de acq̃.here.hic ỏ: ꝯ : quare male. rñdit gl.ſ.eo.l.fi.in prin.q ista est quedam facultas eligẽdi nõ ius.ideo inheret persone serui. et nõ q̃rit ꝑ seruũ:vt.s.e.l.stipl'o ista.§.hi qui.qõ est 5
2 netãdũ:†nã si hec electio ꝓpeteret p modũ iuris posset in aliũ trãsferri p cessionẽ vt ius eligẽdi episcopũ vel abbatẽ qõ ꝓpetit canonicis vel monachis.⁊ de hoc sunt plures casus.extra de elec. ☞Sz cõtra hoc opp.quod istud eligere seu arbitrari ꝑsit iuris:⁊ in seruũ nõ cadat:vt.l.illa verba. de
3 ver.sign.⁊ no.ſ.de reg.iu.l.qõ attinet.☞Sol.†q̃dã est electio q̃ ꝑsistit;i mera ⁊ libera volũtate.vt electio in alternatiuis vel in legato optionis : ⁊ istõ est facti ⁊ cadit in seruũ: vt.ſ.eo.l.fi.in prin.fallit in seruo pene. vt.l.ex facto.§.si quis rogatus.ij. ad trebel.Quedã est electio siue arbitramẽtũ qõ nõ ꝑsistit;in libera volũtate:sed arbitrari ỏ:vt bonus vir.⁊ si nõ faceret cogeret per iudicẽ:⁊ istud est iuris.⁊ in seruũ nõ cadit:vt in ꝓxijs. si ergo seruus stipularet aliq̃d arbitrio suo fieri nõ valeret stipl'o.q̃si sit collata arbitrio incerte ꝑsone:vt.l.si merces.in ꝓn.s.loca.imo dices tu si est iuris trãsbit in dñm sicut certa iura:vt dictũ est.ſz istud est ius inseparabile a ꝑsona vt.l.si q̃s arbitratu.ſ.e. 6
¶Opp.si illa facultas eligendi est facti ergo nõ trãsit ad heredẽ.vt.s.e.l.cũ quis sibi.sed hic ỏ: ꝯ ⁊c.⁊ sic trãsiret in dñm seruo mortuo.Rñ.istud ẽ factũ executiuũ iuris preambuli.⁊ ideo sicut trãsit ius ita ⁊ istud factum . ¶Sed contra hoc opꝓpo.glo. de.l.si sic.§.si quis ita.s. de leg.ſ. Solu. dicunt quidam ibi fuit verbum velim hic voluero.truffa est.vel dic qõ est personalis stipulatore viuo sed eo mortuo est realis ⁊ transit in legatarium.¶Videamus rationes istorum per ordinẽ. Ratio quare est personalis stipulatore viuo est: qz si alij posset cedi vel in aliũ trãsferri fieret cõditio,pmissoris deterioꝛ:qz ille forte aliter eliget quã prius elegisset:vt.l.is cui.de fideicom.li.⁊.l. 1
generaliter.§.fi.eo.tit.;sed post mortẽ desijt esse persona.s. Ratio quia hoc videtur esse actũ:vt 2
sicut obligatio ipsa principalis est transmissibilis ita ⁊ ista.alias mortuo eo stipulatio esset inuti 3
lis qõ eo viuo nõ põt cõtingere. Item ideo transit ad heredem.qz presumitur scire voluntatez defuncti.vt.l.ſi quis a filio.§.ſi quis plures.vbi no. s.de leg.ſ.⁊ legatarius in hoc habetur loco heredis:vt.s.de vsuc.l.id tempus.§.ſ. Itẽ alienatio in heredẽ est necessaria g̃ ⁊c.ar.l.peto.§. predicti. de leg.ij.⁊ sic ex ꝓdictis patet quod natura huius facultatis est q̃ post mortẽ põt transire in alium: in vita non nisi fiat ex necessitate. ¶Sz ad quod libet istorum oppo . ⁊ videtur q̃ transeat etiã in vita. vt.l.ſi pamphilo , de opt. le.solu.ibi seruus erat alienatus vel manumissus ⁊ sic desierat esse cadẽ persona cum domino.hic vero durabat dominium vt ibi patet ⁊ ideo hic seruus acquirit 4
domino de necessitate. ¶Ex quo no.†q̃ si nomẽ debitoris alternatiui cuius electionem habebat creditor:assignaretur ex secundo decreto creditori creditoris:transiret facultas eligendi: tum qz fit ex necessitate : tum qz transit in personam cui stipulator non põt imperare.vt.o.l.ſi pãphilo.qõ optime probatur per.l. ꝓ heredẽ.§. si quid tñ. de acqui.here.ibi cum petitio earum etiã creditoribus ⁊c.⁊ qõ ibi no.in ſi.glo. ¶Oppq. ad secũdum ⁊ videtur† quod talis facultas non transeat ad heredem.vt.l. si quis arbitratu.s. eo.⁊. C.de contrahen.emp.l.ſi . Sol.dicunt quidã doc. quã doq̃ ius eligendi seu arbitrandi competit alicui iure suo ⁊ꝑ se.⁊ tunc transit ad heredes:vt.hic.⁊ l.illud aut illud. de opt . leg.ij.⁊.C. communia de leg.l.ſi.⁊ insti.de le.§.optionis.aut iure alieno ⁊ ꝑ alio ⁊ tunc non transit ad heredes . o.l.ſi quis arbitratu.cum ſi.ita refert Ly.C.de contrahen. emp.l.ſi.in.viij.q.¶Et certe predicta distinctio nõ est vera in iure arbitrandi ꝓout iuris est : qz in illo iure vel non receditur a persona. vel si receditur itur ad iudicem etiam quando quis habet ius arbitrandi iure suo ⁊ ꝓ se nec transit ad heredez: vt.l.hec venditio.de contrahen.emp.⁊.ſ.eo.l.cuz stipulatus sim mihi a proculo . sed in facultate eligendi ꝓout facti est procedit dicta distinctio. nam si cõpetit iure suo transit ad heredem vt hic cum ſi. Si iure alieno ⁊ ꝓ alio non.vt. C. communia de leg.l.ſi. §.sed ⁊ si quis. ¶Quero licet hec† facultas non possit cedi stipulatore viuo: an possim facere procuratorem simplicem ad petendum ⁊ eligendum.puto q̃ sic nam licet ius petendi restitutionem iuris fideicom. non possit cedi vel procurator in rem suam constitui: vt.s.de iure dot. l.ſi mulier.s.ex[asse. tamen bene potest procurator simplex constitui:vt.l. qui ita. §.ſ.ad trebel.⁊.l.restituta.§.ſ.e.ti. et ibi no. ꝓ hoc est tex.s. de procu.l.ſi is.⁊.ſ.rem ra.ha.l. cũ debitore.in fin.⁊ per easdem leges.dico quod.procurator generalis non potest eligere . sed oportet qõ habeat speciale mandatum vel quod sequatur ratihabitio.Qualiter autem,formetur libellus vidi ſtis.s.l.ꝓxi.§. qui illud.

☞Verba presentis temporis non ponriguntur ad futura.

¶ Clausula codicillaris vt operetur : ỏ: concipi si non valet vel valebit.

Potestas qui iuranit seruare statuta nõ intelligit iurasse de futuris si multum sibi de preiudicant. a
Nec tenetur seruare illicita: impossibilia vel obuiantia ecclesiastice libertati.

1 **¶ Cum stipulamur.** Verba † ꝑsentis tpis nõ ponrigũtur ad futura.h.d. ¶Op.de.l. nõ quẽadmodũ.s.de iudi.vbi dicit q̃ futura inducuntur in iudicio quãdoq̃ dic vt in. o.l.nõ quẽadmodũ: hoc anno distinxi.in.l.ſ. C.de sen.que sine cer. quanti,tetigi.in.l.vbi autem.§.pe.s.eo. Inducitur in
2 ar.† ad.q. si testamentũ dicit qõ si nõ valet iure 1
testamẽti valeat iure codicillorum. qõ si rũpitur agnatione posthumi. tũc ista clausula non habet locũ:qz tẽpore testamẽti valebat.sed ỏ: dicere si nõ valet vel valebit vt hic ⁊ sic ſm Dy. dic vt ple
3 ne dico de iure codicillorum.l.ſ. ¶Quero † potestas iurauit seruare statuta huius ciuitatis fit vnum statutum post iuramẽtum an debeat seruare.Videtur quod nõ vt hic.contra.l.si seruit⁹. de ser.vbi.predi. Dicunt quidam aut promisit seruare statuta.⁊ tunc de futuris nõ intelligitur: vt hic.⁊.ſ.eod.l.si a colono. Aut promisit se seruaturum ⁊ tunc etiam veniunt futura.vt.o.l.si seruit⁹. licet cañ.cõtra extra de iureiurã.c.pe. sed hoc nihil est dicere quia infinitiuũ cõprehendit futurũ. Breuiter dicerẽ prout no.s.eo.l.ꝓxi.§.hec stipulatio. qõ seruare statuta intelligatur de futuris si
a modicũ [a]preiudicãt iurãti. sed si multũ preiudicũ afferrent.tũc ad futura nõ porrigeret. vt ar. l.vlti.C.q̃ res pig.ob.pos.nec ob. de iureiurã.c. pe.quia ibi iurauit seruare statuta edita. ⁊ sic se ad iam edita restrinxit. hic vero simpliciter ⁊ indefinite iurasse ꝓponitur . Itẽ tale iuramentum non refertur ad illicita vel impossibilia vel obuiãtia ecclesiastice libertati. vt.c.ſ.de iureiur. lib.vj.
1 ☞Pena quando cõmittatur contra heredes.
2' Pena quando promittitur nõ refert an dicatur tantum nomine pene:an dicatur sub pena. c

¶ Ad diem. Etiã hereditate iacente ex cursu dici appposite pena cõmittit.h.d. ¶Op. de.l.pecunie.§.ſ.s.de vsur. dicũt q̃dã cõmittit:ſz ob.exceptio.Glo.dicit contrarium quod ibi hereditas creditoris iacet:quia non est cui soluat. ideo nõ debet debitori preiudicari. Sed vero iacet hereditas debitoris ideo creditori nõ debet preiudicari. Per. dicit q̃ nõ est verũ per.l.sciendũ cũ.l.seq.s. de vsur. vbi si quis est absens ex causa necessaria nõ cõmittit mora ⁊ sic pena nõ põt cõmitti qñ est cã necessaria vt est in mortuo.⁊ iõ dicit ipse.aut debitor desijt,puisus ⁊ tũc cõmittit:vt.l.sciẽdũ.⁊.d.Ly. tãgit in.l.ij.C.de iure emphy. in.xij.qõ. Breuiter
1 † iste sunt imaginationes.dixi tibi in.l.cũ filius. §.in hac.s.eo. q̃ aut cõmittit ex pacto pena sine aliquo heredis facto.⁊ ita loquit hic. aut ex mora.⁊ tũc loquunt ꝓxia.⁊ gl.est in.l. si cũ militaribus. C.de testi.mili.tñ Dy.tenet hic q̃ debet restib tutio[b] heredi:vt.l.cũ filij⁹.§.in hac.qõ no.in.l. q̃
2 ĩ alteri⁹.ſ.de re.iur. ¶Quero† qñ pena ꝑmittit an debeat dici ꝑmitto tñ nomie pene. an sufficit

a ¶Si modicũ preiudicãt.Adde qõ imo. trãsit cũ opi.Bar.⁊ Abb.in.c.pe.de iureiur.⁊ cũ hoꝛum opi.dicit Alex.trãseundũ licet aliqui cõtra.an aut tẽ qui se submittit statutis videatur se submittere futuris.vide Abb.consi.lj.

b ¶Restitutio. Adde q̃ idez tz Ange.hic Ange. et imo . in.l. sed si cõditiõe.§.seruus.s. de here. isti. Spe. ĩ addi.in ti.de loc.§.nũc aliquo ỽ. xvij. aliã põit opi. vt refert Alex.ſz vr̃ qõ ỽ.seq. inclinet in hãc partẽ qõ debẽt restitutio vt ibi videri põt.ſz refert opi. Hosti. qõ hi di ignoranti debẽt restitutio: hereditaꝛi ỽo iacẽti nõ quia hereditas iacẽs repꝛsentat pꝛsonã defuncti vñ cũ defuncto nõ da ret restitutio allegãdo ignoꝛãtiã.l.ſi. p suo.ſiliꝛ nec ei⁹ heredi.ar.c. j.extra de solu.

c ¶Z.si debitori. ad de scõm Alexã. qõ ſz Ange.⁊ Pau.de cast. sequãtur solu. Bar.ad.o.l.ſi debitori.q̃ tamẽ raphã.⁊ imol. dicũt q̃ non põt ꝓcedere rõnibus de q̃bus hic per eos:vñ dicũt q̃ verior videt so. ad illã.l. illa.q̃ ꝑ ipsum Bar.dat ad.l.ſi vero non remunerandi.

de actione q̄ daꝫ ex equitate: vt in factū. non de actione que naſcit ex precedēti cōtractu. ſimile in. l. ſi dubitetur in fi. ff. de fideiuſ. & ibi dicā. ¶ Op. de. l. quidā cū filiū. ſ. de here. inſtit. Breuiter glo. tangit in. l. vlti. ff. de ſtip. ſer. & l. nſa loquit in cōditione extrinſeca: ſecus ſi in intrinſeca conditione q̄ reſpicit tps
2 exiſtentie ſui iuris. Iſta eſt bona et optima niſi talis cōditio adijceret dolo: vt. l. vlti. ff. de ſtipu. ſer. Acci
1 pe + ergo tres caſus vtrū ꝯtū ad acquiſitionē inſpiciat tēpus exiſtē tis cōditionis in vltima voluntate: dic q̄ ſic. vt. l. q̄ legata. ff. de reg. iu. l. ſi vxor. de ꝺdi. inſer. ſed ſi in cōtractibus: & tūc aut ꝑctus talis ꝓferꝛ ſub cōditione quadā extrinſeca: et tūc aut illa ꝺditio eſt potestatiua & inſpiciꝛ tps exiſtētis cōditionis. l. 3 quidā cū filiū. in fi. ff. eo. Si vo erat caſualis ꝺditio. & tūc ꝯtū ad acquiſitionē inſpiciꝛ tēpus obligatiōis contracte vt hic. Fallit q̄n ex equitate daꝫ vtilis vel actio in factū: vt l. ſi vo nō remunerādi. § . fi filio. ſ. mā. & ff. de fideiuſ. l. ſi dubiteꝛ. § . fi. Si vo cōferꝛ ſub ꝺditione intrinſeca q̄ cōferꝛ in tēpus exiſtētie ſui iuris. & tūc aut pmiſſio fit ab ipſo patre. & inſpiciꝛ tps ꝺditiōis. vt. l. pe. de col. bon. aut ab extraneo. & tunc aut in tpe mortis pris & ipſi patri acq̄riꝛ ſtipulatio: vt. l. quodcūq;. §. ff. ſ. eo. cōiuncta. l. vlti. ff. de ꝺdi. inſti. Si vo ꝓferꝛ in tps poſt mortē: & tūc aut ſine dolo & tps ꝺditionis exiſtētis inſpiciꝛ. l. q̄dā cū filiū. ff. de here. inſti. aut cū dolo & tūc tps ſtipulatiōis iſpiciꝛ vt. l. fi. ff. ꝺ ſti. ſer.
1 ☞ Fructus in actionib⁹ ſtricti iuris nō veniūt niſi a tpe litis ꝓteſta.
2 Practica libellādi in caſu huius. §.
3 Fructus q̄ petanꝛ vt fructus vl vt intereſſe i caſu hui⁹. §. q̄d releuet.
4 Fructus q̄n veniant a tpe lit. ꝓte. & quādo a tempore more.
5 Fructus donec ſunt in fundo ſunt pars rei. & in rei vēdicatione nō petuntur vt pars rei ſed tanq̄ mei ꝓcepti ex fundo meo.

8 ¶ Dicit pe. ad. ꝺ q̄ ei⁹ opi. ſequit Bal. ang. Imo. & Rapha. Pau. ꝺ ca. hic & Alexan.

tereſſe: nō vt fructꝰ: vt hic. Sz iſtud nihil eſt dicere ꝯtū ad. l. hāc. ff. ꝺ hic q̄ ibi loquit in obligatiōe factiꝝ. hic in obligatione ꝺādi. ff. veniūt fructus. Preterea ibi nō ꝺz q̄ ꝺ venā t fructꝰ: ſz q̄ ꝺ venit in tereſſe: vt. ff. ꝺicā. ¶ Op. ꝺ. l. ff hac. de triti. Dic q̄ a tpe more ſz nō veniāt fructꝰ tñ habebit rō fundi quāti plurimi a tpe more fuerit: vt dicimus in vino: vt no. in. l. vinū. ff. ſi cer. pe. & l. fi. ꝺ triti. & iſtō eſt vtile ꝓpter practicā. + nā ſi in libello peteꝛ cō dēnari ad fundū cū fructib⁹ ſuccūberē i fructib⁹: vt hic. Si ꝺ peteꝛ ꝺdēnari ad fundū quāti plurimi fuerit a tpe more vincerē: nec ē dubiū q̄ ꝑ valebat cū erat fructib⁹ plen⁹: vt. l. fi. §. fructꝰ. ꝺ his q̄ i frau. cre. ¶ Op. ꝺ. l. videam⁹. §. ſi actionē. ff. ꝺ vſur. Sol. ibi veniūt poſt lit. cōte. ante nō: vt hic. & ꝑbaꝛ. ff. ſi cer. pe. l. cū fundus. in pn. ¶ Op. ꝺ. l. in cōuentionalibus. §. fi. ff. e. vbi q̄n eſt rē tradi venit cā bonoꝝ ergo fructus. Rñ. illa. l. habet plures lec. & put intelligis in obligatione facti: tūc veniūt fructꝰ vt intereſſe nō vt fructꝰ. ꝑ. l. ſi fū dū. ff. e. Quid ꝑdeſt ꝺ. + Rñ. q: q̄n hic pl⁹ cōtinetur ꝯtū aliud. Pone ruſtic⁹ ꝺz mihi doctor prediū tradere: ꝓcepit magnos fructus: ſz ego ꝓcipe rē puos: ſi ego peteꝛ vt fructꝰ: ꝺeberēꝛ oēs quos ipſe ꝓcepit: ſi peto vt intereſſe ꝺberenꝛ oēs quos ego ꝓcepiſſem. in effectu ergo differt. Itē i modo practicā ꝺi. nā fructꝰ petunꝛ officio iudicis: vt. l. videamus. §. ex cā. ff. ꝺ vſuris. Sed q̄n intereſſe petit: tūc venit iure obligatiōis: vt. l. ſtipl'ones nō ꝺiuidunꝛ ver. celſus. Erit ꝫ aduertendū in forma libelli. & ꝑ hoc intelligis gl. ꝺ. §. ex cā. & ꝺ. l. in cōnēctionalibus. in fi. ¶ Op. ꝺ. l. ſi ſtipulatus. ff. ꝺ ſolu. Solu. ibi fuit ſtipulatio rem ꝺari & vacuā poſſeſſionē tradi. & hic ſic non fuit ſtipulatus. & iō iſta duo ſimul iuncta aliquid operanꝛ. ¶ Ultimo oppo. & videtur q̄ fructꝰ veniant: vt. l. iul. §. fi fructibus ꝺ acti. emp. Glo. ꝺicit ibi in actione bonefideiꝝ. hic in actione ſtricti iuris. Petr. ꝺicit reprehendo iſtam gloſ. non video rationem inter contractus bonefidei & ſtricti iuris. ſed ꝺicit ipſe. aut veniunt ex cauſa lucratiua: & loquitur hic. aut ex cauſa onoroſa: & loquitur ibi. Iſta diſtinctio eſt contra. l. gratio. §. ff. ꝺ actio. empti. Item contra ſcōm membrum eſt. ff. ꝺ leg. ff. l. apud iul. §. ff. vbi eſt cauſa lucratiua & tamen veniunt fructus. q: illa actio habet inſtar bonefidei. Dic ergo tres caſus. + Aut in obligatiōe venit rez ꝺari tantū. & tūc aut eſt contractus ſtricti iuris & non veniunt fructus niſi a tempore lit. ꝓteſt. vt hic. & l. videamus. §. ſi actionem. ff. ꝺ vſur. haberetur tñ ratio quanti plurimi fuit a tempore more vt. l. vinum. & l. in hac. Si vero loquimur in contractu bonefidei et tunc veniunt fructꝰ a tpe more vt. l. iuli. §. ſi fructibus. ff. ꝺ acti. empt. l. videamus. §. ex cā. ff. ꝺ vſur. Aut eſt in obligatiōe fundū tradi. & tūc fructus vt ſint intereſſe veniunt a tpe more. vt. ff. eo. l. ſi fundū certa ꝺie. Aut venit in obligatione fundū ꝺari & vacuā poſſeſſionē tradi. & loquit. l. ſi ſtipulatus. ff. ꝺ vſur. ¶ Sed opp. ꝺ. l. fructus pēdētes. ff. ꝺ rei ven. Dicit + Pet.ª reſpectu iuris realis fructus ſunt pars fundi. ſed reſpectu iuris perſonalis nō: vt hic. Sed iſtud eſt ff. l. fi. §. fructus.

ff. ꝺe

ff. ꝺe his que in frau. cre. iō ꝺic q̄ gl. optime ꝺicit. a q: iſtud eſt verū in fructibus pendentibus. hic ſecus. Rō q: fructꝰ ſunt pars terre ad tps. iō poſtq̄ ſunt ſeparati a terra nō poſſunt peti vt pars. ſz ī b reali hoc eſt pl⁹. q: q̄n̄ etiā ſeparatos poſſuz petere vt meos. nō vt partē fundi. ſed tanq̄ meos q: perceptos ex fundo meo.

1 ☞ Si tempore ſententie ſit preſens procurator: et dominus & verba ſententie referantur ad dominum an valeat ſententia.

¶ Si procuratori preſentis. Pñtia pſone inducit: vt alteri p alterū actio q̄raꝫ. h. ꝺ. ¶ Opp. ꝺ. l. poſſeſſio. §. & ſi poſſeſſio. ff. ꝺ acq. poſ. inſti. ꝺe inuti. ſtip. §. alteri. ꝺicūt q̄ ꝺā q̄ hic in ꝓtoſtip. Tu ꝺic q̄ hic ꝺ opaꝫ pſone p̄ſentia: vt ꝺixi. ff. e. l. ſtipl'o. §. ſi q̄s in ſulā. ¶ Quero q̄l'r ꝺba ꝺebēt ꝺcipi. Et vi ꝺ gl. q̄ icipit ſ in ꝓtoſtip. ibi. itē ſ vz ī ſtipl'one & ꝺatiōe &c. & no. iſtā gl. & alle. cā i. §. ſi q̄s in ſulā. Pe. ꝺe bel. pti. ꝺt q̄ ēt ſi ꝺba obligatiōis & executiōis nō ꝓferunꝛ in pſonā ꝓcuratoris valet. & q̄n̄ q: ſine ceſſione alteri p alterū q̄riꝛ actio. vt no. in. l. ſi. ī pn̄. ff. ꝺe ſtip. ſer. Sz illud nō eſt verū: d & l. ff. ꝺe ſtip. ſer. cum glo. loquitur in filio & ſeruo q̄ videnꝛ eaꝺē pſona cū patre & ꝺño vt in. §. ci q̄. ꝺe inuti. ſtip. & q̄ ꝺe. Pe. nō bñ ꝺicat ſcitis q̄ ex ſnia q̄riꝛ alteri actio ſine ceſſione. vt. l. in cāe. §. fi. ff. ꝺe pcu. & tñ oportet q̄ ꝺba obligatiōis & ꝺēnatiōis
a ī pñti⁹ pſona referanꝛ: vt. l. ff. C. ꝺe ſen. & iter. om. ind. Quid ſi tpe ꝺ ſnie + eſt preſens procurator &
b ꝺñs & verba oīa ſnie referūtur ad ꝺñm an valeat. Videtur q̄ nō vt hic. ſz hoc ideo: q: ꝺñs nō loquebatur q̄ ꝺ in ſtipulatione requiritur. ſed in ſententia ſufficit preſentia nec opz q̄ loquaꝫ. & ſic puto
c q̄ vz ſi ꝺñs erat ibi voles cauſam ꝓſequi⁹q̄ pōt ꝺm ea q̄ ꝺicā. ff. iudi. ſol. l. ſi poſt acceptum. ſecus ſi eſſet ibi aſſiſtēs ꝓcurator q: in eum non debet ferri ſnia in inuitū. ſed ſi pro ſe ferꝛ p̄ſumo eum in dubio voluiſſe litigare. alꝫ ſecus.

1 ☞ Quomodo verba ꝺicantur ambigua.

¶ Coties in ſtipulationibus. In ambiguis aſſumimus interpretationē q̄ vitio caret. h. ꝺ. ¶ Quero + quo ꝺicaꝫ ambigua. Et ꝺt gl. q̄ ꝓpter equiuocationē vt canis q̄ eſt quedā ſtella. & ē canis latrabilis: & eſt canis piſcis natabilis. Itē ꝓpter cōpoſitionē & diuiſionē &c. ¶ Op. ff. e. l. iter ſtipulantē. §. ſi ſtichū. gl. diſtinguit hic de quo vi
d diſtis. ff. eo. l. ſtipulatio iſta. §. in ſtipulatione. & ple neꝫ in. l. veterib⁹. ff. ꝺe pac. pleni⁹ p Dy. in. c. cū ſint partiū iura. ꝺe reg. iu. in. vi⁹. Mo. ex hac. l. exēpluz q̄ ꝺicit gloſ. ꝺe li. Ariſto. & ſic ad ſignificationez genitiui de qua ꝺixi. ff. ꝺe ope. no. num. ſuper rub. 1 Item no. exēplum de bononia cū ſint ꝺue ciuitates q̄ iſto noīe vocanꝛ vna. f. lombardie & alia vltra mōtes q̄ ꝺ facit q: ī hac ꝓuincia ſunt plura caſtra eiuſdem nominis. & variantur per aliqua cognomina. tñ in accuſationibus criminalibus non pōt ꝺici certum: et ne liceat vagari ꝺebent exprimi. alias forte vitiaretur. ar. gu. ff. ꝺe iure fiſc. l. ita fi⁹

¶ In pñti. adde q̄ ꝺ bal. ꝑ. ſi. ccxcix. ff. lib. 6 q̄ ꝺ vo e luntate partium verba ſnie poſſunt dirigi. in abſentem.

¶ Quid ſi tpe. Hoc limitat ang. niſi ꝓcurator nō ꝓſentiat. l. mutari ꝺe pcu. Andre. Barba.

c ¶ Cauſaz pſeq̄. Add⁹ de q̄ An. intelligit verum niſi dñs ꝺicēte ꝓcuratore in ſe aſſumere vellet iſen tētia cāz. q: hoc facere non pōt per. l. poſt lit. ff. de procu. & not. glo. in. c. pe. in ꝺ. fine poſt de pcura. in. vi⁹. & q̄ ꝺ voluit ideē Bar. in. l. furioſo. ff. de re iud. et. l. pcuratoꝛ ꝺ⁹. C. ꝺ pcu. ¶ Factuꝫ rū & curaturū. Add⁹ q̄ hanc ſolu. ſequit bal. ꝑ. ſi. ccxcix. ff. li. vbi ꝺt q̄ ſi q̄s ī cō promiſſo pmittit ti tiū ratum habituruz ꝺz intelligi ſe facturum et curaturuz. q: iſta cautio eſt redacta ad iſtar pretoriaruz maxime ſi ſit ſtatutū q̄ ſnie arbitroꝝ mā danꝺ exe.

d ¶ Caueꝛ ꝓpter equitatem. Ald⁹ de q̄ An. intelligit verum niſi dñs ꝺicēte procuratore in ſe aſſumere vellet iſententia cāz. q: hoc facere non pōt per. l. poſt lit. ff. de procu. & not. glo. in. c. pe. in ꝺ. fine poſt de pcura. in. vi⁹. & q̄ ꝺ voluit ideē Bar. in. l. furioſo. ff. de re iud. et. l. pcuratoꝛ ꝺ⁹. C. ꝺ pcu. ¶ Factuꝫ rū & curaturū. Add⁹ q̄ hanc ſolu. ſequit bal. ꝑ. ſi. ccxcix. ff. li. vbi ꝺt q̄ ſi q̄s ī cō promiſſo pmittit ti tiū ratum habituruz ꝺz intelligi ſe facturum et curaturuz. q: iſta cautio eſt redacta ad iſtar pretoriaruz maxime ſi ſit ſtatutū q̄ ſnie arbitroꝝ mā danꝺ exe.

Si procuratoꝛ fiſci.

Stipulatio procuratoris referꝛ ad intereſſe dñi. h. ꝺ. Simile ī. l. ſi procuratoꝛ. ff. ſi q̄s cau. & facit. l. ſtipulatio. in fi. ff. ꝺe ope. no. num. & vide q̄ ꝺixi in. l. pretoꝛ. eo. ti. Tangit Dy. in. l. ff. C. ꝺe procur. in. q. ff.

☞ An ꝺebeat diſtingui cū ꝺebitoꝛ fuit in mora an res eodē mō eſſet peritura apud creditorem.

Emo rē ſuā Si poſt mo

rā. Periculū interitus ſpectat ad ꝺbitorē: vl periculū iterit⁹ ſpectat ad moroſū. h. ꝺ. Iſta materia ē ī. l. q̄ te. & l. icēdiū. ſi certū petaꝛ. nō examinabo ꝺ. ¶ Quero + an ꝺebeat diſtīgui ſi res eēt peritura eodē mō vl nō. Et vide gl. q̄ icipit nō periturus eodē modo. & iſta. q. ſnie q̄ ſcitis multum reuoluitur. ff.

si cer. peta. l. quod te. ⁊ l. mora. §. de vsur. Lyn. ponit in. l. in minorū. C. in qui. cau. in int. rest. est ne. Guil. de cu. ponit. in. l. qō te. §. si cer. pet. Dic quādoq; ad restitutionē speciei conuenit quis actione reali: ⁊ tunc tene gl. in. l. item si verberatū. in fi. cū. l. seq. §. de rei vē. qñq; in actiōe personali: quis tenetur ex delicto: qz subtraxit: ⁊ tūc indistincte spectat ad debitorē. vt. l. j. §. rectissime. ⁊ l. subtracto. C. de fur. ⁊ sic morosus. Preterea in contractibus qui celebrantur gratia creditoris tm̄: vt de positi tūc mora rei dicit perfidior ⁊ magis punibilis quam in alijs cōtractibus: vt. l. j. §. j. §. de his qui notan. infa. ⁊ l. furti. §. fi. eo. titu. ⁊ ideo periculum interitus debet ad eū spectare. Teneamus ergo glo. nr̄a. Ad. l. si plures. in fi. respon. vt glo. in. d. l. qō te.

1 ☞ Qui promittit habere licere: dz alienū fructus promittere qñ̄ cōtractus precedit de cuius natura hic venit: vel de facto eorum quos potest prohibere.

2 Stipulatio ista dolū malum abesse ⁊ habere licere non continet niſi factū suum ⁊ successorum ⁊ quos pōt prohibere.

3 Simpliciter idest sine distinctione.

4 Practica probandi negatiuam.

a ¶ Sz ista mora non dz esse dāna sa creditori nec lucro: vt. l. mora. sol. ma. vbi perit tā cito quod non pōt alienare p opi. mar. ī. l. fi. §. si ea. ad l. rho. de iac. ⁊ l. si is. de iure do. Ange. tm̄ dicit q̄ in actione bonefidei dz an peat naturaliter: vt. d. l. si plures. an casualiter: vt. l. si in asia. ī fi. Andreas Barba.

Dolus tertij anfaciat rescindi ꝯctum. remissiue.

Inter stipulantē. Potest qs facū alienū ꝓmittere: fz simpliciter ꝓmittēdo vī ꝓmittere se curaturū qñ̄ p cedit ꝯctus ex cuius natura hoc venit. h. d. ibi negotium. i. obligatio. arg. l. aristo. §. de dona. Examinem⁹ scōaz lec. gl. ⁊ hz duo ꝯria. Dī hic stipło istaḥabeī licef ꝓtinet alteri⁹ factū. §. §. eo. l. stipu. ista. in prin. Rñ. ⁊ glo. dat quatuor vel quinq; sol. vna est q̄ hic ꝑcessit ꝯct⁹ ex quo debebaī euictio extraneo euincēte ⁊ ista est vera. Alia sol. est q̄ ꝓmittere vī ꝓ se ⁊ eis quos pōt prohibere: vt. l. fluminū. §. q̄q̄. §. de dam. infec. ⁊ ista pōt esse bona. Tertia sol. est q̄ dīa ē inter stipulationē habere licere simpliciter interpositā: qz videor factū alienū ꝓmittere. sec⁹ si exp̄sse ꝓmitto. ⁊ hāc tz Pe. vt recitat Ly. in vij. q. C. de procu. l. j. Sz ista nō est bona per. l. stipulatio ista. in ꝓn. cōiuncto ver. sed quatenus. Quarta sol. est Jo. † que ponit in glo. ⁊ est verissima. ⁊ no. sed dz cōiungi cū precedentibus vel altera earū. ⁊ sic tenet de facto alieno qñ̄ precedit ꝯctus de cui⁹ natura hoc veniat vel de facto eorū quos pōt prohibere: tm̄ tunc non formabit libellus quasi p eū non liceat habere ⁊ sic ipse ꝯ faciat: sed quasi per ipsum non curetur qō alius non faciat qō bene no. dixi. §. eo. l. in illa: a lie ponunt in gl. et essent bone sed non haberent dubium. ¶ Op. de. l. stipulatio ista. §. si quis dolum. §. eo. gl. dicit hic: dic vt dixi in pen. fol. ⁊ sic habetis penul. tunc non potest ad penul. adaptari: si habetis antepen̄. potest vt. §. dixi. Si posset adaptari vltī. fol. tunc non haberet dubium ista lex. Item dicit glo. vel vt in secūda. ⁊ ista est bona ibi. ⁊ in tertia dicit glo. nō est bona: vt. §. repro bani vel tene scōam vel primā. Breuiter ista † stipulatio dolum malum abesse et habere licere nō continet niſi factum suum ⁊ successorum et quos prohibere potest ⁊ qñ̄ precedit cōtractus ex quo euictio debetur: dic vt dixi plene in. l. stipulatio ista habere licere in princi. Alij volentes euitare contraria dicunt ⁊ est lectura Jacobi ō are. Oldr. ⁊ Ray. et in princ. leg. non variatur casus. sed in ver. ⁊ qui spondet. Et pone quod quis promittit dolum malum abesse. dicit iurisconsultus qō nō videtur simplex abnegatiuum promittere. vt de facto omnium promittat sed de facto suo. Et adde ad textum secundum Jacobum de aretio. ⁊ Oldr. ibi simplex abnegatiuum. hoc est simplex et indistincte abnegatiuum doli etiam a quolibet extraneo committendi. sed curaturum. vt a se venientium: et a se absit. et tunc concorda cum contrario et lectura Jacobi de are. et Oldra. Pet. de bella pertica legit alio modo et in idem recidit et format questionem sic. pone quod aliquis vult teneri de dolo alterius qualiter debet promittere. Certe non sufficit promittere dolum malum abesse: sed oportet quod promittat se facturum ⁊ curaturum quod dolus malus aberit: et tunc de facto alterius tenebitur. et hoc modo legit Petrus. et aduerte † ad illud simplex, i. sine distinctione; vt dixi e. l. j. §. si quis

4 quis simpliciter. §. e. Scōo tene mēti † ad illō qō faciūt aduocati. ⁊ semp alle. istā. l. ad b̄ vult dicere aduocat⁹ q̄ titi⁹ nō fuit in tali loco ⁊ ipe dt cessauit esse in tali loco vel fuit absq; eo. ⁊ nō vī negatiua post q̄ nō ꝓponit negatiue Sed certe q̄ cū q̄q̄ mō ponis ꝓbationē ponis negationē: vt b̄ nō simplex abnegatiuū ⁊ p hoc gl. in. l. fi. §. fi. in fi. vlti. gl. §. de do. excep. ⁊ l. actor. C. de ꝓba. ⁊ ibi Ly. tā git. Alter⁹ inducūt † quidā istud principium. verū dol⁹ tertij faciat rescindi ꝯctū. Et iste text. inducitur q̄ sic. sed aliter intelligitur. l. ista. vt. dixi dic. vt. l. ⁊ elegāter. in prin. §. de dolo malo.

1 ☞ Judicium redditur in inuitum causatiue.

2 Litis cōtestatio inducit qñ̄ actor petit vnum ⁊ est dubiū an de illo senserit reus: nec reus admittit ad probandum: secus in contractibus.
Reus qui rñdendo actori petenti vnū errauit q: de alio rñdere volebat restituitur si est lesus.

3 Jus declarandi quod est ambiguū non transit ad heredem.

4 Differentia inter declarationem voluntatis ⁊ electionem.

5 Jus declarandi transit ad heredem qñ̄ declaratio pōt stipulatori prodesse ⁊ ipsi reo nocere.

6 Testis qñ̄ deposuit ambigue ad quē ptinet declaratio ⁊ in fauorē cuius fiet an actoris vel rei.

7 Libell⁹ dubi⁹ declarat ex ꝓbationibus ⁊. j. nu. 9.

8 Litis contestatio si est facta per cōfessionē dubiā eius declaratio spectat ad reum.

9 Procurator nō declarat verba ambigua libelli porrecti per dominum.
Dñs declarat libellū datū a pro curatore spāliter cōstituto ad sic libellādum alias non.
Libellus qñ̄ est incertus articuli debent esse certi ad libellum declarandum ⁊ sic per ꝓbationes declaratur. ⁊. §. nu. 7.
Reus obscure excipiens declarat quēadmodum ⁊ libellans.

10 Successor iudicis inquirētis obscure nō potest inquisitionem declarare.

11 Incertitudo si appareat post sententiam quis possit eam declarare.

12 Declaratio que potest fieri per verisimilia potest fieri per successorem.

13 Cautela q̄ qñ̄ bannitus capitur iudex vel per cōfessionem eius vel per probationes faciat apparere esse illum hominem: ⁊ idem corpus.

14 Declaratione semel facta non admittit variatio.

*Si stichū stipulatus. ⁊ iste est vtilis. §. dissensus vitiat stipulationē sed nō iudicium. hoc dicit. ¶ Opp. de. l. si in emptione. in prin. §. de cōtrahē. emp. Solu. ibi in quibusdā accessorijs fuit dissensus. Op. §. eo. l. quoties in stipl'onib⁹. Sol. hic cōstabat in dubio dic vt ibi. ¶ Op. dicit hic q̄ cōsensu stipulatio ꝯtrahit. Cōtra. §. e. l. j. in ꝓn. Sol. cōtrahit cōsensu verbis expressio. ¶ Oppo. q̄ iudicium redditur inuolētē: vt. l. si reus. §. de pcu. ⁊. l. si domus. §. qui confitetur. §. de lega. j. Solu. † redditur iudicium in inuitus saltē causatiue. ¶ Sed opp. iudicium fine lit. contesta. non valet: vt. l. j. C. de lit. contest. ⁊ l. prolatā. C. de sen. mō

* Pro concordia. Aduerte qō gñaliter index succedēs ī locū p̄decessoris sm̄ nō pōt declarare sm̄a latā p p̄decessorē suū ita allegat bar. ī. l. ab executore. ff. de ap. Cōtrari⁹ allegat p. d. Alex. in. l. ex facto col. j. ff. de vulg. ꝓpu. alr tenere ī hac l. inter stipulātē. in §. j. Solut. d. ale. ī. d. l. ex facto. quamso. colligit ex verbis Bar. in b̄. §. j. ⁊ ēt. d. alex. soluit dic vt b̄ p eum. Adde ad no. ī. l. pōponi⁹. §. simples. ff. de rei vē. ī. l. oēs ppli. ff. de iusti. ⁊ iur. ī. q. iij. p bar. ⁊ vbiq; doc.

a ¶ Irritat. adde de glos. que incipit vinenti. ⁊ eligere volenti ⁊ sic istud ius declarandi non transit ad heredem sm̄ istā glo. pro hoc facit. §. e. l. centesimis. in fi. ⁊ no. etiā in. l. ꝓtia. ibi dū gl. dicit decessisse. quod bene not. Sed nonne est contra casum. l. si stipulatus fuerim. in princip. §. eo. Aduerte † differentia est inter declarationē voluntatis ⁊ electionem: quia si promisi sti sticbum vel pamphilū: possum eligere vt ibi: sed hic loquitur de declaratione voluntatis quando de certo sensit. sed contra illud videt. l. si quis a filio. §. si quis plures. de leg. j. vbi heredis est electio ⁊ declaratio voluntatis: sed ibi est fauor vltime voluntatis. Item ibi quicquid heres elegit est ad commodum creditoris. ⁊ ideo potest prodesse: sed hic nō potest eligere aliud: qz obest conuento si cum alium eligeret reus nō fecisset defensionē quā debuisset. ⁊ ad b̄ facit gl. in dicto. §. si qs ples. in alio dubio. ⁊ istud plus plz q̄ p̄cedēs ratio. ꝓpter † qō di-

a ¶Facit ad.q. Adde inquātū Alex. post bar. tangit de testib⁹ dicēdo q̄ p̄n̄ reduci ad concordiā nō vt pbēt sz gīa euitādi falsum. adde q̄ idē tenuit ro. ꝓsi. clvj. ⁊ qñ testes ad cōcordiā sint reducendi. vide Pet. de anch. consi. cccixxxvj. ⁊ q̄ licz testis ad cōcordiā reducat̄ ñ tñ probet voluit baldus. cōsi. cccexj. li. iij.

☞And. Pomate.

co qō si decedit. reus eo casu quo ad eū pertinebat declaratio: vt. l. stipulatio. §. in stipulationibus. ff. eo. ⁊ no. in. l. quoties. si quidē stipulatio erat ex causa lucratiua ita q̄ quicquid eligat ꝑdest stipulatori q̄ heres debebit eligere. arg. d. §. si quis plures. sed si ex causa onerosa: tūc vitiat̄ stipulatio. q̄ ea que dicta sunt. facit. ff. lo. l. si decē. ⁊ quod ibi no.

b ¶Extra de pba. vi 6 de Alexā. a consi. vlti.

¶Et ista lex † facit ad. q.ª reperit̄ q̄ testis examinatus in iudicio deposuit ambigue de sticho. nō dicit d̄ quo: quero an debeat interp̄tari ꝓ reo vel ꝓ actore dictū testis. Et vba doc. dicūt aut loquimur de his q̄ pertinēt ad litis ordinationē ⁊ fauemus actori: vt. l. de die. in prin. ff. qui satisda. cogan. aut de his que pertinēt ad litis decisionem ⁊ tunc fauemus reo: vt. l. fauorabiliores. de re. iu. ⁊. l. arrian⁹. ff. de ac. ⁊ obli. Ita dicit Dy. ff. de dā. infec. l. fluminū. §. itē apud iul. ⁊ extra de regu. iur. c. cū sint partū. lib. vj. sed nonne loquitur hic in his q̄ pertinēt ad litis decisionē: ⁊ tñ fauemus actori: ideo illa verba nō placent mihi. Unde dic q̄ aut in iudicijs oritur dubitatio circa vba. ⁊ tunc aut sunt prolata ab aliquo ex his in quorum persona iudiciū principaliter sustentat̄. aut sunt prolata a quodā alio. si ab vno ex his. semper interpretat̄ pro eo vt hic. ⁊. l. si quis intentione. ff. de iudi. siue sit actor siue reus. ⁊ no. per Dyn. in. c. contra eū. de regu. iur. lib. vj. Quando q̄ sunt verba prolata ab alio non ab ipsis litigātibus: ꝛjvt in teste: vel defunctus est aliquis qui ꝓtulit verba successorē habēs. ⁊ tūc aut tu vis facere interpretationē causa vitandi aliquā contrarietatem: ⁊ tunc potest fieri interp̄tatio: vt hic est casus. extra de testi. c. cū tu. ⁊ in prima consti. C. §. quibus. aut tu non vis facere causa euitandi contrarietatē: sed vt prosit alij: vel ꝓpter aliquam aliam causam. et tunc nō potest fieri. Sed illud verbum dubiū nō valet: vt. c. in p̄sentia. extra de pba. ᵇ ⁊ hic in gl. ⁊. l. pompo. scribit. si frumētū in fi. ff. de rei vendi. Si vero insurgit dubietas circa aliud q̄ circa verba ⁊ tūc recurre ad dicta doc. aut loq̄mur in his q̄ pertinēt ad litis ordinationē: ⁊ tunc si actor instat ⁊ ꝓsequit̄ fauem⁹ actori: vt in. l. de die. in p̄n. ff. qui satisd. cog. Si vero actor nō instat ⁊ fauem⁹ reo. vt. l. si ea. C. qui accu. nō pos. ⁊. l. ꝓperādū. §. si q̄dē. ⁊ §. finaut̄. C. de iudi. Aut in his q̄ ptinēt ad litis decisionē: ⁊ tūc fit interpretatio ꝓ liberatione: vt. l. arrianus. ff. de act. ⁊ obli. ⁊. l. legatū. ff. de manumis. ¶Ex his † dico q̄ intētio dubia dz declarari in ꝓbationibus. nā si ꝓbatio esset dubia tūc fieret interpretatio cōtra eū vt dixi: ꝛz em̄ possit dicere sic intellexi i libello: nō tñ p̄t dicere sic intellexit testis vel sic dz intelligi instrm. Ite ꝛz dico † q̄ si lit. cōte. facta est per cōfessionē. nō stabitur ei qō sensit actor. quia cum cōtestatio facta est per cōfessionē: tunc cōtestatio non est solū ordo iudicij: sed etiā est probatio: ⁊ ideo cogit̄ declarare reus: vt. l. certū. de cōfes. Uel si noll et declare ꝛz locū. l. de etate. §. qui tacuit. ff. de interroga. ac. ⁊ qō no. per Dy. in. d. c. contra eū. Item dico † q̄ si libellus est dat⁹ ꝓ oīm: q̄ verbū ambiguum nō p̄t declarari per ꝓcuratorē generalem. nisi habeat exp̄essum mādatum a dño. sicut nō p̄t beres vniuersalis. Itē si est datus libell⁹ a procuratore si quidē oīs mandauit spāliter fieri libellum declarabit oīs: alis ꝓcurator: vt. ff. de li. cā. l. in seruo. ⁊ qō no. de edil. edic. l. cū māci pium. ⁊ si nollet declarare tenet̄ dño cū sequatur absolutio. hec em̄ declaratio psonalissima est: vt vides. qō bene no. q: si libellus est incert⁹ ꝓbationes sunt certe debēt articuli esse dati ad declarationem

10 tionē habēdā: vt ex p̄dictis vides. Itē † si re⁹ ob
a scure excipit. Idē puto i iudice⁹ inquirēte: vt ei⁹
11 successor nō possit declarare eadē rōne. Sz q̄d †
si post sniam appareat incertitudo: dic q̄ si quidē
ex actis appareat certū p̄sumitur iudicē de eo sen b
sisse vt no. ff. de excep. rei iu. l. si quis ad exhi. Idē
dico si non apparet ex actis: nō stat̄ declarationi
actoris vel rei: de quo sensit: sed dz cōstare ꝓ veri
12 similia de quo sensit. ff. de iudi. l. si in iudicijs. oīa †
cess que. ff. dixi nō posse declarari per successorē
vel similes intelligo q̄ declaratio cōstitit ex mera voluntate. secus in declaratione q̄ fit per verisimilia. vt. l. semp in stipl'onib⁹. j. de reg. iu. ¶Et
13 iō † boni assessores q̄ capiūt aliquē exbānitū: q:
forte reperit̄ ali⁹ eiusdē nois ⁊ cognominis faciūt eū cōstiteri se esse illū hoīes. ⁊ illud idē cor⁹
ꝛc. vt dixi de cōdi. ⁊ demō. l. demōstratio. in prin.
vel si nō posset hāc ꝓfessionē extorquere habeat
ꝓbationē: q̄ b ille hō q̄ de maleficio inculpabat̄
vel q̄ illud fecit: vel habeat verisimilia de eo ita
14 q̄ verisimile sit iudicē q̄ iudicauit d̄ eo sensisse. Itē †
b post q̄ᵇ q̄s semel declarauerit nō poterit postea
variare. vt. l. q̄cquid astringēde. in p̄n. ff. in vnā
lec. ⁊ ibi dixi.

Si stipulāte. Si alternatiue interrogāti rñdeat̄ ōmo vitiat̄ stipl'o in spe: ꝛz secus in summis. Itē secus si ꝓcedat interrogatio copulatiua. hic distingue plene: vt dixi. ff. e. l. j. §. si q̄s simpliciter. ⁊. §. fi.

1 ☞Impēdimenta q̄ tollunt iam contracta an impediant contrahenda.

2 Stante statuto q̄ bānitus elapso termino banni nō possit esse de priorib⁹ etiā si fuerit rebannitus ⁊ alio q̄ interfectēs rebellē sit exēpt⁹ a bāno q̄ in curriss̄et vl incurrere potuisset ob ei⁹ delicta: an si bannitus in termino banni interficiat rebellē possit esse de priorib⁹.

3 Illud qō operatur oppositū in oppositō idē ꝓpositum in ꝓposito eodem. l. concurrente.

4 Contrariorum quod eadem sit natura: qualiter intelligatur.

5 Relatiuum quis vel qui adiectum verbo futuri tē poris facit conditionem.

6 Fructus si debentur ex certo fundo vtrum obligatio extinguatur si non recolligantur.

7 Qñ inspiciatur quod euenire potest.

8 Frater an possit esse tutor filiorum fratris defuncti: ex quo inter eos est obligatio conditionalis si res euincretur.

9 Domus deposita ⁊ restaurata qñ sit eadē: dom⁹.

10 Ratio differētie inter domū depositā ⁊ nauim defunctā ⁊ reedificatā q̄ sit vel nō sit eadem.

11 Ecclesia destructa ⁊ reedificata q̄ non sit eadē. Litere apostolice sup bñficio q̄ nō porrigāt̄ ad noua bñficia: an ad ecclesiā de nouo reedificatā. Ecclesia destructa ⁊ reedificata ꝛz fit alia ecclia idem tamen est beneficium.

12 Canonicis excommunicatis si alij sunt positi loco illorum an illi sint excommunicati. remittitur.

Sacram rem. §. iste ꝓsuenit reputari difficilis. Si res a commercio cōi eximat̄: sup ea obligatio nō cōtrahit̄

a ¶In iudice. adde q̄ ipse bar. tenuit ꝓtiū in. l. ab executore. j. de ap. ⁊ in. l. terminato. C. de fru. ⁊ li. expen. ang. hic cōcorda. vt p Jmo. ⁊ ange. in. d. l. ab executore.

☞And. Po. ¶Itē post q̄. sentētie g̃ declaratio nō p̄t fieri nisi semel ꝺ quo vide scribentes. in d. l. quicq̄d astringēde. bal. in. d. l. ij. C. de sententen. expic. recit. i. ij. col. in ver. sed non q̄dem si semel et cet pol. in repe. rub. ff. de ꝺ. sig. ⁊. vj. q. in practica pap. in ti. de execu. ñte. in v. p publicū nūtiū qui oēs dicūt quod semel tm̄. et idem vult ange. et Rap. cu. in. l. quod iussit. ff. de ind. qō dicit eē verum alex. post ang. ⁊ imol. i d. l. quicq̄d in fina diffinitiua sec⁹ i interlocutoria de q̄ vide oīno in. d. l. qō iussit. ff. l. ab executore.

c ¶Septimo. ⁊ hoc qñ stipulatio ꝓtinet ꝺ fec⁹ ñ tradi. vt no. iſtit. de

inuti. stip. in ꝓn. fin Rapha. hic. Andre. Barbo

¶ Et ista sunt.q dr hic de bāno reprobāt Bal. & ang.qz cū illud bānū sit quoddā perēptoriū & p statutū tollat circūducit edictū bāni adeo q nō teneāt ꝓparere in termino. de iudi.l. & pōt.§.j.de re iu.l.q̄sitū.& dt Ang.q in pūcto quo occidit rebellē contigeret eū exbanniri statutū loquēs de exbānitis nō de exbanniendis nō prodesset ei. de iurisdi.om. iu. l. si quod. §. si dū .p curator. & est q̄stio de pūcto de quo in.l. si post mortē de leg. j. adde etiā clari? cōtra Bar. qz statutū eximens a danno futuro intelligit illud impedire & hic ponit vnde nō ē nouū simile de solutione que nō potest impedire obligationē. Andr. barba.

b ¶ Add. q. adde qđ Alexan. refert quod Ang. bal. Raph. cū quib? ipse transit tenent cōtra hanc decisionē bar.

nocetur in obligationē: & sic est ratio remotiua: vt tāgit gl. in fi. Secūtur. nā & si nauē. Ista duo exempla sunt clara & contradicūt precedenti determinationi. Sequit ibi sed hec dissimilia. Volēs soluere contrariū premittit quod sicut stipulatio liberi hominis non valet pure cita nō vz sub conditione: qz res debet esse in nostro commercio tpe contractus. 1
Hoc ꝓmisso non ob. exemplum de vino nascituro qz illa obligatio cōtinet vinum in genere qđ in genere pōt subijci cōmercio nostro. Itē dicta obligatio habet tēpus quo fructus nascetur: & expectare q fruct? nascantur est ciuile & honestū. sed liber homo est certum q tpe contracte stipulationis non potest subijci commercio nostro. Item expectare q efficiatur seruus nō est honestū quia casum aduersamq̄ fortunā &c. Habes solutum contrarium de exēplo vini. Sequitur & nauis. Dic tollit contrarium de exemplo nauis sic. certum est q quando res efficit sacra fit ea mente: vt nunq̄ efficiat ꝓphana: & cum seruus efficitur liber fit ea mēte: vt nunq̄ efficiatur seruus. quod patet: quia expectare eius seruitutem esset inhonestum: vt dixi: sed in naui si resoluta esset animo conuertendi in alium vsum: & postea reficeretur esset alia nauis 2
nec obligatio tūc reuiuisceret: & sic a
esset idem quod in homine libero: b
sed si deponit animo reficiendi animus est honestus. & ideo tunc videt eadem nauis. Ad hoc facit quod dicimus de domo &c. sunt clara vsq̄ ad fi. Not. in prima particula q liberum hominem non possum stipulari. Aliud not. q obligatio semel extincta &c. ¶ Oppo. de.l. cetera. §. si duobus. s. de lega. j. & l. si quis in quilinos. eo. titu. Sol. vt dixi. s. eo. l. multum interest. ¶ Secundo oppo. de.l. is cui. s. de testa. & de.l.j. §. si quis autem. s. de bono. posses. ꝑ tab. Dy. signat cōtrarium illud hic loquitur quando contingit mutatio circa rem ibi quando circa personam sine eorum delicto. salua reuerentia Dyn. non bene signat illa contraria hic: quia ille leges loquūtur q ea que non impediunt iam facta: impediūt cōtrahenda: vt. j. eo. l. pluribus. §. & ꝑplacet. hic vero loquimur qñ ea que tollunt iā contracta impediunt contrahenda. ¶ Sed op. de l.ij. §. j. de capi. dimi. so. quandoq̄ impedimentū superueniens reddit rē inhabilem in futurum: & habet locum regula vt hic. qñq̄ in futurum inhabilem nō reddit: & in isto casu nō habet locū ista regula: sibi simile in.l. si debitor. deportato. j. de fideiuss. & ibi glo. & .l. existimo. Et ista † sunt a
vtilia ad. q. b Statutū est hic q ille qui fuerit exbannitus elapso termino banni non possit esse de prioribus etiam si fuerit rebannitus alio statuto cauetur quod qui interfecerit aliquem rebellem sit exemptus & eximatur ab omni bāno quod īcurrisset vel incurrere potuisset propter eius preterita delicta. cōtingit q quidam post bānum sibi datum infra terminū banni interfecerit rebellem. q̄ rebatur vtrum iste posset esse de prioribus. Videtur q sic: quia iste nunquam fuit exbannitus: quia durante termino superuenit causa que bannum perfectū extingueret: ergo impediuit bannū incurrere. sed certe cum ista causa tēdat directo ad liberationē nec de bāno posset eximi: nisi ille qui incurrit. in eo puncto quo terminus banni currit est exbannitus & exemptus: & sic verum est eū fuisse exbannitū: vt dicta. l. sub conditione. j. de solu. cum simi. secus si statutū decetero redderet personam inhabilem ad exbanniendū per ea que dicta sunt. ¶ Habetis hic q nō reuiuiscit cōtract? .& cōtra qz cessāte causa cessat effect?. vt. l. generaliter. C. de epi. & cleri. Dy. dt q in obligatiōe q̄ omnino non

non perimeretur tunc procederet contrariū: sec? si omnino esset sublatū: vt in .l. si vnus. §. pactus
3 s. de pac. ¶ Opp. † qđ operatur oppositum in opposito ita & propositum in proposito. vt. l. fi. de leg. iij. & l. et si contra. de vulga. & pupil. Respō. q illud operat &c. verū est eodē cōcurrēte. vñ cū ad ꝓhendā obligationē duo requirūtur. scz cōsensus verbis express?. & qđ res possit subijci nostro cōmercio quorū si qđ deficit obligatio esset nulla. Est ergo ratio q̄re liberat qz desinit esse in commercio. ideo extinguit obligatio ipso iure: ꝛs nō restituit obligatio ipso iure cū verbis ꝓhatur: et licet res reincipiat esse in nostro cōmercio. tñ verba q̄ sunt necessaria nō superueniunt. Dy. ponit in. c. q̄ sentit. ex de reg. iur. in vj. & gl. in. l. ꝛz natu-
4 raz. j. de reg. iur. ¶ Oppo. ꝓriorū † eadē est disciplina. vt. d. l. ꝛz naturā. cū si. & dicta. l. & si ꝓ. s. al. leg. solu. istud cōtrariorū eadē est natura pōt itel ligi tribus modis. Uno mō eadē est natura quātū ad cognitionē: qz cognito vno cognoscis aliud: vt no. s. de his q̄ sunt sui vel alieni iuris. l. j. Itē alio mō quātū ad iuris dispositionē est eadē natura: vt. l. diem. §. stari. s. de arbi. et ibi rō est qz ꝓrietas cadit circa quedā accidētia non circa id qđ est cā eius effect? de quo loquimur ibi equū & iniquū nō est causa quare debet stari. sed cōpromissum. Certio mō intelligit eadē est natura q ꝓriūvt ꝓria eodem mō operētur ꝓriū effectū: & tūc ob. ad hanc legē sed respōdeo verum est vbi est eadem ratio. vt in. c. qui sentit. ex de reg. iur. lib. vj. ¶ Oppo. de. l. si chorus. §. fi. s. de lega. iij. glo. que est hic ponit solu. & non bonam. veritas est q si talis homo efficiatur seruus restituatur legatum ex noua voluntate. vt. l. cum seruus. s. de adi. lega. ponit glo. in. l. si chorus. i fi. & in. l. qui res. §. arcā. j. đ solu. ¶ Venio ad ver. nam & si quis nauem. & oppo. j. eo. ver. & nauis. Respon. ista verba debent intelligi cum distinctione ibi posita. ¶ Venio ad ver. pro quo etiam illud. ¶ Oppo. de. l. cum certus. đ vino triti. & oleo lega. & .l. si debitor. §. verisimile. de contrahen. emp. glo. hic & in contra. dicit q b adiecit ex illo fundo: ibi quod natum erat. & vide eam que incipit non adijciēdo. Quid est hoc di-
5 ctū quod glo. dicit. dico quod ratio est. † quia relatiuum quis vel qui adiectum verbo futuri temporis facit cōditionem. vt. l. stichus qui me? erit. s. de leg. j. & l. nuper. s. de lega. iij. que conditio ī telligitur de prima vice. vt. l. boues. §. hoc sermone. j. de ver. signi. & ideo deficiente conditione nō debetur: sed si dico ex tali fundo non facit ꝓditionem: sed ista solu. videtur contra. l. lucius. de alimen. lega. Respon. ibi certus locus adijcitur gratia designatiōis nō gratia taxationis seu ꝓditiōis qđ apparet ex eo q cert? locus ibi adijcitur ī exe a
cutione: non in obligatione. hic vero adijcitur obligationi principaliter & in eadem oratiōe. Ista solu. probatur in tex. in. l. quidā testamento in prin.
6 s. de lega. j. ibi q in initio pure datum &c. ¶ Et † vt tibi liqueat ista materia quando fructus debēt ex certo fundo: vtrum obligatio extinguatur vel differat: distingue sic. aut certus locus adijcitur & designationis: qđ est qñ prestationi adijcitur in alia oratione: aut adijcitur gratia taxationis. Primo casu qđ est promissum debetur statim vel ex illo loco: vel aliunde. vt. l. lucius. s. đ ali. lega. & l. quidā. de leg. j. & l. paulo callimacho. §. fi. de leg. iij. quādoq̄ adijcitur gratia taxationis. et tunc aut dicitur per relatiuum. et ita facit conditionem: et tūc aut est tantū vna prestatio: aut sunt plures prestationes annue vel menstrue. si est tantum vna prestatio. & tūc si primo anno non colligunt fructus decetero non debentur. vt. l. cum certus. de vino triti. & oleo lega. & .l. si debitor. §. verisimile. s. de contrahē. emptio. si vero sunt plures prestationes annue vel mēstrue. qđ defficit in vno anno suppletur in alio. vt. l. legatum. §. vini falerni. de annuis lega. & l. ex eo. s. de vino triti. & oleo lega. Si vero non adijcitur relatiuum & tunc specrant fructus a
sequentium annorū si in primo anno non sufficiunt: vt hic. & l. firmio. in prin. s. quādo dies lega. ce. & hec sunt verba Pe. b per Ey. recitata in. l. si quis argētum. in fi. C. de dona. Quero an in tertio anno expectatur. & glo. dicit q nō: nisi duo anni expectentur. vt. l. nemo. de lega. j. sed illa glo. dicit contra istum. §. q dicit quod cessat & nō extinguitur. Preterea obligatio vini est in genere quod perire non potest. vt. l. i ratione. §. incerte. s. ad. l. falci. & l. incendium. C. si cer. pet. & ideo quando cunq̄ nascitur debebitur cuz nō pereat: et quod sit in genere dilata tamen in diem dicitur hic in tex. ꝛs cōtra qz imo obligatio fructuum nascendorum est conditionalis. vt l. j. in fi. s. de condi. & demon. & dixi s. eo. l. interdum. Respondeo quando promitto fructus futuros simpliciter non exprimendo quantitatem. & tunc indistincte est promissio cōditionalis. vt dicta. l. j. in fi. & fructibus nō natis sine culpa promissoris. primo anno debitor liberatur. vt. s. đ ꝓtrahen. emp. l. nec emptio. & tūc nō distinguitur vtrum apponatur relatiuū vel non: sed quādo certam quantitatem a fructuum stipulor tūc si nō apponat fund? conditionaliter obligatio est in diē: vt hic patet: et sic debet intelligi predicta distinctio. ¶ Itē oppo. đr b
casum fortunā &c. ꝺ de. l. generaliter. §. si homini libero. s. de fideicō miss. liber. glo. non sol. b dt Dy. q ibi ē libertatis fauore. ¶ Oppo. đr

a ¶ Quantitatem ad de quod cōcordat Bal. in. c. j. đ na. feu. vbi alleg. glo. in. l. hacten?. s. đ vsu. quā dt alleg. bona in ra.

8 ¶Ecclesia destructa.adde an retineat priuilegia si ibi cōcessa.vide gl.xvj.q.vij.c.et ꝑ dicim⁹.ꝛ gl. in c.priuilegiū. de reg.iur.in.vj.ꝛ in c.statutū .in v. collegiatis.de clec.in.vj.Imo.in.c.ij.de no.operū.ꝛ ī.c.abbate.de ẏbo.signi.per dy.i.l.pater.§. tusculan⁹.

ō lega.iij. Barto. ī l.iij.de col le.illi.per bal.ī ti.de pa.constā. inver.nos romano ⁊ rū.ꝛ in auten. habi ta. C. ne fi.p patre Alex.dt ꝙ magis cō munis cō clusio vide tur ꝙ etiam nō re fecta retineat priuilegia nisi sit destructa superioris auctoritate fine spe refectionis p.l.si ꝙs fructꝰ ci uitati. ff. q.mo.vsusfru. amit. ꝙ quo vide ꝙ ō vilda destructa consulit Bal. cōsi. eccl viij.lib. j. Itē ecclesia destructa non admittit priuilegia si ī aliuz locū sit transla ta.vt ē gl. ī.d.ca.ꝓuilegiū.et no.Inno. in.d.c.ij.

hic ꝙ nō inspicit qō euenire pōt. ¶Ōtra.l.qui bona.§.cū inter edes. de dā.infec. ¶Et† vt liqat an inspiciat qō euenire pōt. breuiter dic: aut id de quo agit respicit tātū tēpus presens ꝛ nullā hz depēdentiā de futuro ꝛ nō inspicit qō euenire pōt.vt.l.si stipulat⁹ fuerim. §.j.ff. e.ꝛ.l.si a colono.ꝛ.l.sciēdū.§.fi.ff. qui satisda.cog.aut respicit futurū et tūc aut illud qō euenire pōt est contingēs hz naturā ꝛ hominis dispositionē ꝛ inspicimus qō euenire pōt.vt.l.heres meus.§.fi.ff.de condi.ꝛ demō.ꝛ.l.fina.§.finautē auaritie. C. cōmunia de lega.ꝛ.l.si quis domū.§.fi.ff.loca. aut fm legē est cōtingens ꝛ tunc aut est contingēs de iure speciali ꝛ nō inspicit quod euenire pōt.vt.l.iij.circa prin.ff.ō fideicōmiss.liber.aut de iure cōmuni.ꝛ inspicit.vt dicta.l.iij.ꝛ.l.hz ꝛ si per ꝓtez.§.si ferie. ff.ex q̄. causa.aut est contingens preter naturam ꝛ preter legē. ꝛ tunc aut presens status rei indicat cōtingentiā de futuro ꝛ tūc inspicimus qō euenire pōt.vt.l.qui bona.§.cum iter edes.ff.de dam.infec.ꝛ.l.habitatores.§.fi.ff.loca.ꝛ.l.in hāc.in fi.ff.ō dam.infec.ꝛ.l.si idem cum eodem. in fi.ff.de iurisdi.om.iudi. Aut presens status rei nō indicat cōtingentiam de futuro ꝛ tūc non inspicit: vt hic. Fallit ratione culpe.vt.l.dinortio.ff.de nego.gest.ꝛ .l. eū qui. §.papi. tractat.j.ō furtis.ꝛ ō tab. exhi.l.locum.§. condēnatio.cum simi. Fallit fauor e libertatis.vt.l.generaliter.§.si homini.ff.de fideicō miss.liber.et illud hodie ocar .tāgitur ī l.j.de in litem iuran.vbi ꝙ Guil.hz non explicat. Et predicta faciūt ad multa que dixi in.l.si quis sub conditione.de testamen.tute. ¶Item facit† frater diuisit cum fratre qui modo moritur filio pupillo. ō qō frater nō pōt esse eius tutor ꝙ inter eū ꝛ pupillū est obligatio cōditionalis.hz si res euincat⁹ que obuenit.in diuisiōe ergo ꝛc vt no.in auc.minoris. C.qui da.tu. poss. dixi ꝙ si presēs stat⁹ rei ad ꝙ intēdit. ſ.ꝙ res euincat⁹ verū esset.als secus:vt ex predictis patet. Pro hoc induco expresse ,ff.si cui plusq̄ per

9 l.falcidi.l.ꝙ aūt.in pri. ¶Venio ad ff.ꝛ nauis.† ꝛ dz qō nō est eadē dom⁹ si dom⁹ deponat vsq; ad fi. Ōtra.ff.de serui.vrb.predio.l.seruitutes.§.si sublatū.dic dom⁹ deposita ꝛ restaurata nō est vere eadē:vt ꝙ hz fz fictionē:in actiōe psonali nō ē etiā eadē.vt hic.ꝛ.ff.de lega.j.l.si ita.§.fi.ꝛ ibi vide multa ptinētia ad istā materiā . facit qō dixi ī l.dāni.§.si is q̄ vicinas.ff.ō dā.infec. Aut quo ad actionē mere realē ꝛ tūc ireligit eadē.vt.l.si seruitutes.§.si sublatum.ff.de serui.vrba.predio .ꝛ.l. paul⁹.§.dom⁹.ff.de pigno. Aut ē in actiōe mixta: vt in vsufruc.ꝛ tunc nō est eadē.vt.l.repeti.ff.q̄b⁹ modis vsusfr.amit.ꝛ facit.l.q̄ vsumfructū.eo.ti.

10 ¶Quero q̄ est differētia† iter nauē ꝛ domū. Rn deo.qz dom⁹ deposita animo reficiendi nō est eadē:nauis sic.ꝛ gl. voluit assignare differētiā.ꝛ vide eā q̄ incipit ꝙ in domo speciale .ꝛ gl.assignat ī l.q̄ vsufructū.in gl.mag.ff.de vsufruc.q̄ nauis de facili reficit nō dom⁹. Illud est truffa.qz facilius inueniunt magistri ꝓ domo reficienda q̄ ꝓ naui: Dic ꝙ rōnē Mar.verā qz nauis in mēte ei⁹ q̄ edificat cōsistit.ꝛ ideo est eadē:hz dom⁹ ꝓsistit ī solo. ideo nō est eadē.ꝛ istud forte voluit Mar.sentiē. Declaro incozporalia:vt actiōes sequūt personā quocūq; vadāt.vt.l.fi.C.de prescrip.lon.tempo. immobilia nō sequūt psonā cū sint inseparabilia a solo:ideo anim⁹ circa retētionē ipsoruz ꝓnt sunt corpus nō pōt operari.hz mobilia possunt separari a corpore ꝛ seq̄ dñm.ideo anim⁹ in ei⁹ retētione facili⁹ operat:ꝛ ideo q̄n ꝙs deponit nauē animo reponēdi:illa nauis semp videt retenta in mēte nec vnq̄ deposita:vt hic dt tex. ¶Quid de ecclesia destructa[a]fundit⁹ ꝛ reedificata† an dicat eadē. Goff.dt idē ꝙ hic in domo in sum.de eccle. edifi.in fi. qō puto esse verū si ecclesia accipiat ꝓ loco parietib⁹ circūdato.sec⁹ si accipiat ecclesia ꝓ capitulo toto.vt no. Azo in sum.de sacrosan.ecclē.in prin.ꝛ hoc est vtile propter id qō dr ex⁹ de rescrip.c.fi.in cle.hz ꝙ litere non porrigunt ad noua beneficia.sed puto interesse an dicatur ecclesia ꝛ habēt locum predicta,an dicatur beneficiū: et illud etiam durat ecclesia deposita:quia nomē est omnia continens.vt.l.quoties.§.fina.de vsufruc.vnde licet sit alia ecclesia:tamen idem beneficiuz est. ¶Inducit Mar.† ad questionem sūt excommunicati canoni quidam:alij loco illoruz sūt positi an illi sint excommunicati.dicatis quod.q. est canonistarum in.c.aduersus consules.ex⁹ de immuni.eccle.ꝛ per Inno.in.c.grauem.ex⁹ de sent. excom.

12

Si rem quam ex causa.

Due cause lucratiue non possunt concurrere circa eadem rem nisi vna sit reuocabilis ꝙ dicit .Mar. teriam duarum causarum lucratiuarum habes in repetione mea.l. meuius .§.duobus.supra.de lega.ij.Examino.q. glosse. hec res mihi debita ex causa lucratiua effecta est mea.ex causa lucratiua. tamen est recessura a me an contra primum debitorem potero statim agere. Goff.dicit quod fiet vide eam que incipit merito heredi.Pet. dicit contra vt no.in.leg.neratius, supra.ō condi.inde.

glo.in.l.non quocunq;.in prin.de leg.j.ponit ambas istas opi.ꝛ Dy. tenet ibi ꝙ demum existente cōditione potest agere ꝛ dicit ꝙ casus est in quodam versi.l.non quocunq;.Jaco.de are.dicit cōcordando istas opiniones.aut volo agere ad seruum vel ad estimationē debitā ꝛ non possum. Ita loquitur quod nota.in.l.neratius.de condi. inde bi.ꝛ ita intelligatur opinio Dyn.ꝛ Pet. aut volo agere ad id quod video: minus habere.qz est dubium ipsam in futurum esse penes me. ꝛ possum: vt argu.l.j.§.heres ad treb.ꝛita loquat⁹ alia opi.

Stichum qui decessit.

Res ꝓempta post moram potest condici ꝛ in stipulationem deduci.h.d.Mora ꝙ in obligatione rez restitui re perempta ipsa res condicitur:vt no. hic.ꝛ.l. seruus.§.bone.ff.de condi.fur. dico in.l. stipulationes non diuidūtur.ff.eo.l.nemo rem suam.

1 ☞Mora purgatio ante litem contestatam admittitur nisi creditoris interst ꝛ qualiter hoc intelligatur.

2 Mora purgatio non admittitur quando promisisti facere domum in fundo meo: ꝛ fuisti in mora.ꝛ ego fundum alienaui.

3 Modicum tempus infra quod mora purgatur est arbitrarium.
Judex arbitratur ex qualitate operis vel tempo num quod dicatur modicum tempus.

4 Purgatio more nō admittit⁹ vbi est dies ꝛ pena in stipulationibus quētionalib⁹. sec⁹ in ꝓtijs. Purgatio more admittitur etiam vbi est dies et pena quando dies est appositus causa multiplicande obligationis.

5 Purgatio more non admittitur vbi est apposita dies certa ꝛ pena.
Purgatio more admittit⁹ de equitate vbi est dies et pena quando promissor non potuit prouidere cur sum diei.

6 Mora purgatio admittit⁹ vbi est apposita dies ꝛ pena tacita legalis.ſ.interesse.

7 Textus n.l.si ita quis.§.seia.j. eod. intelligitur ꝙ licet sit ibi dies expressa ꝛ vsure promisse:tamē vsura vt fors petitur non vt pena.

8 Mouatio que inducitur per appositionem pene non impedit purgationem more intellige de qua si nouatione.

9 Mora purgatio ꝙ admittat⁹ in decisorijs q̄n est apposita dies ꝛ pena.sec⁹ in ꝓparatorijs iudicioz.

10 Quādo agat⁹ mitius cū.l.ꝙ cum homine.

11 Fideiussor de iudicio sisti pōt morā purgare post multos dies quādo est apposita dies ꝛ pena.

12 Mora purgatio post litem contestatam non admittitur quādo petitur pena vtl interesse:ꝛ aliud offertur scilicet ipsum factum: sed quando idem quod petitur offertur ꝛ consignatur tunc liberatur et sequitur absolutio ab obseruatione iudicij.

13 Purgatio more post litem contestatam ꝛ vsq; ad sententiam admittitur in stipulatione de iudicato soluendo que continet clausulam de defendendo.

14 Mora purgatur etiam post sententiam quando soluitur totum quod debetur.
Obligatio ad interesse quando est commissa.et sic ad quantitatem ad mittitur solutio fundi loco quantitatis equiualentis.ꝛ sic aliud pro alio soluitur.

15 Mora purgatur etiam post sentētiam in penis legalibus que committuntur ex delicto.
Idem in actionibus arbitrarijs.

16 Ratio quare post lit. cōtest.nō admittitur purgatio more.

17 Purgatio more an admittatur q̄n in stipulatione est apposita clausula:rato manente pacto ꝙ sic.

18 Ignorans se moram purgare posse si soluit penaz vel interesse non pōt solutum repetere.

19 Mora purgatio non admittitur executiōe facta a.l. vel ab homine.

20 Juramentum appositum super cōtractu impedit purgationez more.

21 Mora purgatio nō admittitur q̄n stipulatio est cōmissa propter malefactū ꝛ factum est mōmentaneū.secus si successiuum quia admittitur intra modicū tempus.

22 Si res debita perijt intra tps quo poterat mora purgari:perijt periculo debitoris.

23 Mora an possit purgari quando cōuentio est collata in personam vnī? ꝛ pena in persona alterius.

24 Actor q̄n possit moram purgare.

25 Mora q̄n possit purgari tam ex pte actoris q̄ rei ꝛ ibi reassumendo materiam distinguit.

a ¶Si insulam. vide Jo.ō imo. i ꝓsi.clviij. ꝛ in cōsil. cxlix. pro ista. l. Andre. Bar.

a Jsta l.habet materiam profundaz. glos. tractauit eam in. l.ꝛ si post tres.ff.si quis cau.Dy. ex dictis Odofre.posuit vnaz distinctionem hic.Jaco.de are.ꝛ Pet. de bella pertica aliter ponunt vt refert Lyn.C.de pactis.l.si pacto quoniam.ego in oppositionibus examinabo quasi dicat omnium. diuidit⁹ in duas partes.primo loquitur de tempore ante litē ꝓtestatā:ſcōdo de tempore post litē cōtestatē. ¶Cū interesse commissum post moram petitur:ante litez contestatā admittitur purgatio more:post lit.contesta. secus. hoc dicit. vel diuide in tres partes: primo ponitur thema et questio. secundo responsio ante litem contestatam .tertio de tempore post litem contestatam: Pone summarium .vt supra de ſinde pone casum in terminis. et lege literam. ibi potuisti facere.

a ☞And.Poma. ¶Misi factū fieret. ⁊ hoc sequū tur cōmuniter doc. vt hic inquit do. Alexā.in.iij. col.in fi.cū sequē.in princ. ⁊ cum ista conclusione transeunt omnes Moderni senen.⁊ do. Jas. Jaco. de puteo vt dixit me audiente Decius qui et ipse cū illis sentiebat. vnde p cautelam ne ḡs possit moram purgare. vide hic Moder. peru.⁊ domi. Alex. in ꝑn. iiij. colum. d. Alex.i.l.si post tres. ſ. si quis cau. ¶Et p ista limitatione qđ non possit mora purgari si creditoris interfit vltra dictam p do.alex. facit quia illud qđ possit mora purgari ante li⁊ a tē ꝓtestatam bñficiū a lege indultum que nō censetur beneficium alicui concedere cū alieno dāno.l. infra puberē.ſ.de admi.tut.l.cū filiofamilias.ſ. de testa.milli.⁊ vide Pau.de ca.cōſi.lxxiij.in.v.col.

⁊ sic commissa est stipulatio ad interesse totum.vt.ſ.eo.l.si ita stipulatus esſz abs te. queritur modo an admittat purgatio.ibi ꝓtestat⁹.sc̄z sup interesse.Nota q ante litē ꝓtestatā admittit purgatio more. Itē no.q post litē cōtestatā nō admittitur purgatio more. Ad ista declranda intendā licet Pe.de bella p⁊i.⁊an. de piſis qui repetierūt hāc l.tractant hic quomodo factum sit in obligatione: ⁊ quomodo interesse succedat in obligatione.que oīa b dico in.l.stipulationes nō diuidunt⁊ur.ſ.eo.⁊.l. si ita stipulatus.ſ.eo. ¶Opp.† ad primū notabile oc.l. si ita quis.§.seia.ſ.eo.fol.glo. purgatio admittit nisi creditoris interfit: vt in cōtra.⁊ pbat in.l.si cū dies.§. fi.cum.l.seq.ſ. de arbi. Sed cōtra hoc opp.nā hoc dicit tex. cōmissaz esse stipulationē ad interesse: ergo creditoris interest: et sic purgatio non admittitur quod est cōtra hūc tex.Sol.dicit Dy.quod glos. dicit nisi creditoris interfit:debet exponi: hoc est nisi interesse creditoris excedat estimationem facti: tūc essi 3 non admitteretur purgatio. quod c intellige nisi factum fieret a ⁊ dare d tē ꝓtestatam bñficiū a lege indultum que nō censetur beneficium alicui concedere cū alieno dāno.l. infra puberē.ſ.de admi.tut.l.cū filiofamilias.ſ. de testa.milli.⁊ vide Pau.de ca.cōſi.lxxiij.in.v.col.

b ☞And.Poma. ¶Si sua interest dico ꝺ Bart. transeunt cōmuniter oēs in ista questione de qua 4 vide aliquid per do.Alex.hic ⁊ p hoc qđ nō possit purgari mora facit qz lex non admittit casum impossibile est qđ cū eo edificādo facias q ius in eū desinat eē deteri⁹ cū hoc edificare id ad me nihil spectat cū fundus desinat eē mēs alienatiōis.

c ¶Sed dubitat.Adde Alex.de Imo. sequentem Bar.hic in cōſi.xiij.col.ſ.in.ij.volu.

d ☞And.Poma. ¶Arbitrio iudicis.ad hoc vide do. Alexan.in consil. vij.als.xxx.in.ij. volu.in.iij. colū.⁊ consi.xiij.col.ſ.eo.volu.sed iterum dubitari potest quia Bar.tantum dedit formam arbitrandi quando sumus in extraiudicialibus quid esset quando essemus in iudicialibus hac differētia monetur hic solus Jaco.butri.qui dicit spectandam consuetudinem loci in quo iudicium vertitur.argumē.l.iij.in fin.ſ.de testi. vide tamen circa hoc.l.⁊ si post tres.ſ. si quis cau. ⁊ bene facit quod no.Bar.de eo qui est consuetus.l. cum qui.§.fi.ſ.commo.

tur illud q vltra interest.⁊ hoc tenet Dyn.hic et glo.in.l.si cū dies.§.fi.⁊.l.seq.ſ.de arbi.⁊ sic habetis vnā limitationem.sc̄z q admittit purgatio ante litem cōtestatam nisi creditoris interfit. Sz contra hāc limitationem oppo.⁊ videtur q debet sic limitari.admittit purgatio more. nisi ius actoris sit factū deteri⁹.vt.l.⁊ si post tres.ſ. si qs cau.Solu.quādo in obligatione est aliquod factum quod spectat ad litis ordinationem: vt.pmi sisti mihi de iudicio sisti:vel de defendēdo. tūc debemus vti illis verbis qbus vtit.l.⁊ si post tres. sc̄z si ius actoris ⁊c.nam damna ⁊ expensas prosequimur officio iudicis. vt.l.non ignoretis. C. de fru.⁊ lit.expē.⁊.C.de iudi.in.l.sancimus.⁊ iō nō curamus si actoris interfit:nec p hoc ipedit purgatio.sed iudex vt dixi ex suo officio nō audiet nisi refectis expensis ⁊ dānis.sed quando factū venit explicādum extra iudicium. tūc ipse creditor impedit purgationē si sua interest[b] nisi interesse offeratur:vt dictū est. ¶†Ex predictis dico qđ si promisisti facere domū in fundo meo ⁊ fuisti in mora ⁊ postea fundum alienauit:nō poteris decetero morā purgare:quia ius meum est factū deterius.vt dicta.l. ⁊ si post tres. nam ista verba nisi actoris interfit cōprehendunt etiam quando ius actoris est factum deterius. ¶Secūdo opp.⁊ videtur quod solum intra modicum tēpus admitta tur purgatio.vt.l.si ita quis.§. seia.ſ. eodem. hic vero dicitur vsq ad litem contestatā: ⁊ posset eē q contesta.litis haberet magnam dilationē. sol. dicit ibi glo.q hec.l.limitatur per illā.sc̄z q vsq ad lit.contesta.admittatur purgatio. sc̄z q si cōtestatio fiat intra modicū tempus. et bene dicit. Sed † dubitatur[c] quid sit modicū tempus. glo. in.l.⁊ si post tres. ponit opi. Finaliter dicit qđ stabitur arbitrio iudicis[d]:⁊ dicit bene per tex.in dicta.l.si ita quis.§.seia.vbi tex. hoc dicit exp̄sse: licet glo.⁊ docto.non allegent ad hoc. Sz posset dubitari qualiter iudex arbitrabitur istud modicum tēpus. Respon.ex qualitate operis vel rerum arbitrabitur iudex tempus.vt.ſ.eo.l. continuus.§.itē qui insulā. ⁊ sic habes aliam limitationem. ¶Tertio oppo.† de.l. traiectitie.§. de illo.ſ.pxi.ti.⁊.C.eo.l.magnā. vbi videtur q nullo modo admittatur purgatio.Sol. ibi erat dies ⁊ pena.⁊ ideo non admittitur purgatio: hic vero non erat dies nec pena. Itā videtur velle gl. in.l. ⁊ si post tres.⁊ Odof.⁊ Dy. hic in distinctiōe sua licet Pe.de bel.pertica contra vt dicam.ſ. proxi. contrario. ¶Quarto oppo.ad istā solutio.de.l.⁊ si post tres.ſ. si quis cau.vbi erat dies ⁊ pena et admittitur purgatio.Solu.hic loquimur in contractibus.ibi in iudicijs speciale secundū glos.et Dy.Sed Pet.dicit quod hoc est truffa.nam dicere i iudicijs multa sunt specialia ergo hoc est speciale. est multum inconueniens. Dicit ergo Pet. quod in.d.l.⁊ si post tres. est casus cōtra Dy. respondet ad.§. de illo. quod ibi erat talis pena q potest peti vna cuz principali:vt vsura: ideo non admittitur purgatio. hic vero ⁊ in.l.⁊ si post tres nō poterat peti vna cum principali. Ad legē magnam respondet quod ibi dicitur quod pena cō mittitur.

a ☞Andre.Poma.Sed istud est contra pactum.l. cōmissorie est penale ⁊ est tex.in.l.sed si cum prece.ſ. de peti.here.de quo per Bal. in.l.⁊ si post tres. in lec.circa mediū.dum refert Bar.hic. ſ. si quis cau-

b ☞Andre. Pomate. ¶Quito oppono.ad itel lectum. l. qui rome. §.flauius. q ibi erat pena ⁊ nō a dies. sed tunc opp. ꝺ.l.fi.ſ. q fine manu. ad liber. ꝓnt ibi erat pena ⁊ nō dies ꝓut ibi dicitur q imo quando vendit⁊ rus cū hoc vt manumittat⁊ qđ inest ex consuetu⁊ dine diui marci tempus duorum mensiū qđ est gl. q[b] dz q i dicto §. flau⁹.

mittitur. non autē ꝓhibet qđ mora possit purgari. Examinemus ꝺba Pet. ꝺt ipse vbi pena pōt peti vna cū principali non admittit purgatio.hoc est falsum: vt infra dicā in qđ. illa qđ est dictū rato manēte pacto. Itē dicit ipse q vbi nō pōt peti pena vna cū principali tūc admittitur purgatio. sz istud est[a] contra text.d.l.traiectitie.§.fina.vbi in pacto legis cōmissorie nō admittitur purgatio.et tn nō poterit peti vna cū principali. Qualiter ergo rn̄demus ad.l.⁊ si post tres. Dico ꝰz gl. ⁊ Dy.speciale in ꝓtorijs et iudicialibus stipulationibus. Assigno aliā rōnem q ipsi quia pretorie stipulationes et iudiciales iudicātur de mente pretoris:sz cōuentionales ex mente ꝑhentiū vt.l.in cōuentionalibus.ſ.eod.sz cū pretor habet equitatē ante oculos: vt.l. q⁹ si ephesi.ſ. de eo qđ certo loco.ideo cū videt ius actoris nō esse factum deteri⁹:ideo admittit purgationē 5 more. Nō sic in cōuentionalib⁹ q ex mente et voluntate ꝑhentium iudicantur. Itē ꝓtra istā solu. Dyn. oppo.do. Ray.de forti.de.l.ſ.de penu leg.vbi dicebat ipse q erat casu⁹ ꝑ Dyn.Sz certe imo ibi vere est casus q⁹ Dyn.nā ibi irer cetera ponit cas⁹ vbi pen⁹ relicta ē i annos nō erat dies.Solutio.dicas qđ dispositio.l.fi. hz locum quoties non agitur inter partes de certo actu manumittendi sed quoties actuz est iter partes de certo genere manumittēdi vt fuit in dicto §.flauius.etiam vide ad hec Alexan.consilio. cv. colū.iij.secundo nota. quod vbi est pena et dies etiam tacita duo nō possunt prouideri q impeditur more purgatio sicut quādo est pena expressa. cōtra hoc tenent Angel.et Imol.vt refert hic dominus Alexan.quos sequitur do.Christofo.de nicel.dicentes quod imo tunc non impeditur more purgatio moti per legem si cum dies.§.fin.ſ. de arbi.licet dominus Alexand.nitat sustinere Bar. allegan.pro eo dictaz.l.primā supra de peculio lega.⁊ respondēs ad dictum.§. finalem qđ ibi erat dies ⁊certa qz ibi stat arbitrio iudicis ⁊ vult ibi gl. ver.modicum.in vltima opinione tamen tu teneas opinionem Ange.que videtur tutior.et primo respondit dominus Alexan.quod intellectus quem dat ipse ad.§.fi.nō est bonus nec⁹ tenetur. sed Imol.intelligitur de tempore quatuor mensium quod dicitur indictionis,vt ibi communiter tenent doctores et ad legem primam.supra.de pecu.lega.verſiculo nisi forte. Respondeo prout respondit Angelus ad dictam legem.ij.de iure emphy.que videbatur facere pro Barto. quod ibi pena et dies oriebatur ex eodem fonte.scilicet ex singulos et si penū nō dederit decē daret:nā ibi est dies. sc̄z i annos singulos et pena.et tn admittit purgatio vt ibi ꝺt tex.ſz certe Dyn. intelligit qñ est apposita dies solutionis:cui⁹ diei cuēt⁹ ꝓstituit quē i mora.ſz.l.ſ.ꝺ penu.leg.loquit ꝺ die q apponitur gratia multiplicāde obligatiōis cui⁹ diei eu ent⁹ nō cōstituut quē in mora: nā cū ex cuentu diei in vltimis voluntatib⁹ nascat obligatio:nō pōt eodem momēto nasci obligatio et mora:vt.ſ.ꝺ sol. l.qđ dicim⁹.ſz secus in ꝺctibus est:vt.l.ij.de iure emphy.Sz si ponerem⁹ q in vltimis volūtatibus esset dies apposita solutioni:tūc nō admitteret purgatio.vt.d.l.ſ.ꝺ pele.ibi nisi forte aliꝺ tps ⁊c. vbi est casus q Dyn. ¶Quito.op.de[b].l.q romc.§.flaui⁹.ſ.eo.vbi ē pena ⁊ tn admittit purgatio.Sol.Dy.ibi erat pena et nō dies:ſz qđ.ſ.dixi hz locū qñ ē pena ⁊ dies:ſz ꝺ⁹ dictū Dy.ifurgit dns†And.ꝺ piſis.q in obligatiōe saltē iest dies tacita.sc̄z cū petiero:vt.l.si decē cū petiero. ſ.e.ſz dies tacita ⁊ exp̄ssa operat idē:vt Dy.ꝺt ⁊ ꝓbat i dicta.l.ſ.de penu leg.§ ⁊c.⁊ sic recedit a dicto Dy.Sz certe dy.loqt ꝺ illo die cuius diei cursū ꝓmissor poterit q̄ui def ex natura obligatiōis. nā si nō re.dicit lege.ij. C. de. iure emphyteo.ergo nec etiam admittitur vbi est pena ⁊ dies ex dispositione testatoris ex quo equiparantur:sed queritur que potest esse ratio diuersitatis inter legē si cum dies §. fina. et dictam legē.secundam. C. de iure emphyteo: potes dicere quod in leg. si cum dies. ibi indulgetur ad tempus quatuor mēsium miserationis causa: vnde sicut fuit misericors in illo tempore indulgendo ita etiam voluit esse misericos concedendo quod possit mora purgari sed in lege secunda dies est circa ipsam obligationem et imo non est mirum si non admittatur purgatio more hec mihi diuersitatis ratio non placet quia licet posset dici non est mirum quod ex quo licet tempus quatuor mensium miserationis causa voluit etiam concedere quod posset mora purgari vt cui iam concesserat et aliud concederet. argumentum leg.ſ.C. de fideiussoribus. tamen non tollitur quod lapsus diei positi a partibus vt ego nō ad Barto.in lege.ita scriptum. in.xviij. colum. in prin.eo.titu.

a ✠ Andre. Poma. ¶ Sz ꝯ hoc insurgit.no. q̄ obligatio contracta ad penā difficilius tollit q̄ obligatio ꝯtracta ad ītereſſe.ꝛ ad hoc bene facit qꝺ dicit Bar.in.l.cū ſtipulat⁹ ſim a proculo.ī.ij.col. p gl.ibi.ſ.eo. q̄ difficili⁹ cōmittit obligatio ꝯcta ad intereſſe q̄ ad penaz ex his verbis bartoli. hic Habes infert fm Beſu. qꝺ ſi dies ꝛ ītereſſe eſſent in obligatiōe ex hois diſpoſitiōe q̄ nō admittit purgatio more qꝺ eſt de mēte Bartoli in dicta.l. cum ſtipulat⁷. vbi etiā videas. Aduerte tamen quia videtur dicendū quādo eſt dies ꝛ intereſſe in obligatione quod non debeat admitti purgatio more ſicut quando ē dies et pena quia in intereſſe ſuccedit ī obligatione ex homi⁊nis diſpoſitione. l. ſtipulatio nes non diuiduntur.ver.celſus.ſ. eo .ſolu.licet ɔ ſit verum tamen in medietate venit ex.l.diſpoſitione propter tacitam voluntatem partium. vt dicit Aret.in.d.l.iiij.§.cato.in.xiij.col. in fi.;et ſeq.ſ. eod.et facit de mente Bar.in dicta.l . cum ſtipulatus ſim.in loco ſuperius alleg.

potuit ꝓuidere :tūc ɔ eq̄tate admittitur purgatio q̄ purgatio fit ex equitate.vt.l.ſi ſeruū.§. ſeq̄tur.ſ.eo. Sexto opp.† de.l.ſi ita qs.§ . ſciaſ.eo.Sol.Dy.q̄ ibi eſt dies et non pena:ideo admittit purgatio .ſz ꝯ hoc insurgit[a] And.de piſis:q̄ licet ſit dies tātū tñ pena ineſt tacite.ſcz ītereſſe qꝺ poſt moraſ ſuccedit i obligatiōe:vt.l.ſtipulatiōes nō diuidūt. verſi. celſ⁹,cū ſimi.ḡ nō deberet admitti purgatio ſicut qñ eſt dies ꝛ pena ex diſpoſitiōe hois.Sz ītereſſe ſuccedit ī obliga.ex diſpoſitiōe legis vñ ꝛ eadē eq̄tate q̄ lex illō inducit cadē eq̄tate purgationē admittit.ſec⁹ qñ hō ſibi ſpecialiter ꝓuidit illā eſſ ꝓpriā prouiſionē auferre lex nō vult.nā lex ſuū nō tibi tuū denegat auxiliū.vt no. C.ſi aduerſ⁹ ven.l.ſ.et firmius qs hz qꝺ q̄rit ſua ꝓuiſiōe quā qꝺ ꝓuiſione alteri⁷.vt.ſ. de fideicommiſ.liber .l. ſi filius.§.erit.ꝛ.l.ij.ſ. de offi.pcō. ꝛ de leg.ij.l.qꝺ principi.ꝛ.l.ſi auguſte. Itē eſt alia rō qꝛ miti⁷ agit cū l.q̄ cū hoie.vt.l.celſus.ſ.de arbi.ꝛ ſ.dicā. Itē ꝯ ꝑdicta† videt ꝑdicta l.ſi ita qs.§.ſcia.vbi videt dies ꝛ pena ſcilz vſura.Sz certe ibi ſoluunt vſure:vt ſorz:ſz nos loq̄mur in pena q̄ cōmittit ex curſu diei . ¶ Septimo oppo.de.l.ſ .i prin. de pecu leg.et qñ dies lega.ce.l.cū ſiue.ꝛ.l. ſi penum.vbi licet ſit pena admittit purgatio.Sol . dicit Dy . q̄ ibi eſt pena et nō dies.ideo mora committitur per interpellationē. et admittitur purgatio. ¶ †Sz ꝯ hoc opp. ſtipulatio penalis nouat;precedentem.vt.l.obligationum fere.§.fi.ſ. ti.ſ.ꝛ.ſ. eo.l.ita ſtipulatus . in fi.et ibi dicam.Quomodo ergo admittitur purgatio:ſed certe Dyn.in.l.ſi ſeruum.§.ſequitur.ſ. eo.dicit quod

b ☞ Andre. Poma. ¶ Ratio pōt eſſe quia. Aduerte ad iſtā rationē quā ponit hic Barto.aſſignando differētiā inter.l.celſus.et.l.et ſi poſt tres.reprehendit Beſut.inquit eſſ ipſe licet expediret officiū iudicis quo ad iudicādū tñ nō eſt dubiū qꝺ durat quo ad executionem.l.intra dies nouē.not. ibi per Barto.ſ.de re iudica.cogita tamen quia iſta impugnatio non videtur mihi ſatis bona aliā nihilomin⁹ qꝺ hic ipſe diuerſitatis rationē ponit

7 b

iſta nouatio non impedit purgatio nē:vt.d.ll . vbi eſt caſus qꝺ placet. nil eſſ repugnat q̄ vnū ſit in obligatiōe aliud ſit ī ſolutiōe.vt.l. ſi ſtipulatus fuero decē in melle.ſ.ꝺ ſolu. Itē ꝯ dictū Dy.arguit do . Ān. de piſis.nā ſequit inconueniens : qꝺ eſſ ſi eſt cōmiſſa pena dupli: nomine actoꝛ erit in damno ſi purgatio admittatur:ſz hoc ſonnū eſt vt ipſemet dicit.et ego dico quod eſt contra caſum.l . ſi cum dies . in fi.coniuncta. l.non diſtinguemus.in prin. ſ.de arbi . pretꝛea eſt contra caſum.d.leg.ſ .in fi.ꝺ penu leg.vbi ceſſatione quātitatis anni vnius cō mittitur pena maioꝛ pro toto ꝛ tñ admittitur purgatio ex his concludamus dictum Dy.in omnibus eſſe tenenduz.¶ Octauo opp.† dixi ɔ Dy.ſ . qꝺ vbi eſt dies ꝛ pena in iudicijs admittat purgatio moꝛe. ſz cōtra.ſ.de arbi.l.celſus . ſolu . dic q̄.l.ꝛ ſi poſt tres . ꝛ quod ſupradictum eſt habet locū in preparatorijs.ſed.l.celſus.habet locum in ōciſorijs. Ratio poteſt eſſe[b] quia in ꝓtorijs ſtipulationib⁹ ꝛ iudicialib⁹ iudicam⁹ ſm mentē pretoris : ſed hic non ſic in his que pertinēt ad litis deciſionez:vbi iudex ia fūct⁹ eſt officio ſuo.vt.ſ. de re iudica.l . index.ſz ꝯ ɔ videt.d.l.ſi cū dies.§. fi. vbi ēt in ōciſorijs admittit purgatio.ſolu.ōt gl.in.d.l.celſus . in prin. ꝛ Dy.qꝺ ī dicta.l.ſi cū dies.ī fi.fuit appoſita dies a.l.at in.l.celſ⁹.ī prin. fuit appoſita dies ab homine.ꝛ mitius agit cū.l.q̄ cū homine . ſz ꝯ ɔ oppo.glo.ſ.in dicta.l.celſus.de.l.ſi libertus minoꝛem.ſ. de iurepatro. Ideo do.Ān.dicebat dictam ſolutionem non eſſe veram:ideo dictuz contrarium.l.ſi cum dies.§.fi.quidam ſoluunt quod durius agitur

magis ſa⊃uetur ſine dubio ſa⊃cienti ac⊃tū neceſſario q̄ vo⊃lūtario. l. ſi fideiuſſoꝛ.§. q̄ neceſſario.ſ. qui ſatiſda .cogā. ꝛ.l. qui erat heres ſ. familie herciſcun de.et in. l. et ſi poſtres . fuit act⁷ neceſſarius ſcz promittere de ſiſtēdo in iudicio . Inn. l.ij.in pri. ꝛ p totū . ſ. ſi quis cautio . in l.vero celſus fuit actus voluntarius.vi⊃delz com⊃promittere. l. diem proferre . §. ſtari .ſ. ꝺ arbi . nō eſt mirū ſi in dicta.l. et ſi poſtres . magis ei qui fecit actū neceſſario q̄ in.l.celſus.ci q̄ fecit volūtarie fauerit q̄ ſibi imputari deberat qꝛ cōpromittere ſimilē et eſſ in emptoꝛē.vidē⁹ qꝺ ſi cōpromiſit cū ad ɔ nō cogat nō pōt reuicta agere ꝯ venditoꝛē de euictione ſimili et eſſ in emptoꝛem videmus quod ſi compromiſit cuz ad hoc non cogatur eſt.l.ſi dictam.§.ſ.ſ .de euic. aliā rationem diuerſitatis ponit Alber.in.d.l. ꝛ ſi poſt tres.die vt ibi per eū aliam etiam ponit Baldus in.c.ſ.in.ij.colum.in titu. quo tempo.mil . in vſibus feudorum, vide ibi per eum.

cum

a ✠ Andre. Poma. ¶ Sed certe hoc eſt. quando durius agatur cū.l.q̄ cū homine.ꝛ contra de hoc etiā vide Bar.in.d.l.ſi libertus vim nomine. ꝛ in l.amplius peti.infra rē ratas haber i. aduerte qꝺ imo potius videreſ dicendū qꝺ nō deberet poſſe purgari mora qñ dies ē poſtpoſita ab homie a qꝛ non eſt dubiū qꝺ grauet⁷ punitur qui relinquit .l. reſpicien⊃dū. in pn⊃cipio. infra de penis. ſi qs offendit dignio rē hoiem ꝛ per cōſequēs b ius delinquit. §. a troꝛ.inſti. de iniur. vt ſupra non deberet poſſe morā purgare niſi dicat qꝺ b nō fit iniuria aliq̄.l. ex quo ip⊃ſa hoc p⊃mittet et volēti nō fit iniuria

cōtra hoc inſurgunt Pe.ꝛ And. de piſis:ꝛ quaſi oēs docto. dicētes q̄ hec lex loquit quando vnū petitur ſcilz pena vel intereſſe ꝛ ad purgationē more aliud offertur.ſ. ipſum factum.ſed quādo illud quod petitur offertur tūc ſemp admittit purgatio.vt dicta.l.interdū.in fi.ꝛ probatur inſti.de perpe.ꝛ temp. act.§. fi.ſed do.Ray. ſuſtinebat gl. per.l. ſed ꝛ ſi alia.de conſti.pecu.vbi etiā quādo id qꝺ petit offertur non admittit purgatio poſt lit.;teſt. Hec ob.inſti.de ppe.ꝛ tēp.ac.§.fi.qꝛ aut loquimur quo ad euitandā inſtātiā iudicij: et loquimur vt ibi: aut quo ad periculū interitus:ꝛ tunc ſecus. vt.d.l.ſed ſi alia.Sed hoc nil eſt dicti qꝛ in.d.§.fi.de perpe. ꝛ tēp.ac. abſoluit ab inſtātia tanq̄ als libe⊃ratus ſolutione.vnde nullus ſubeſt timoꝛ de periculo interitus. dicas ergo ſuſtinendo eū ꝛ glo. q̄ quando idē petit ꝛ offert nō admittitur purgatio poſt lit.;te.ſcz p ſolā obla⊃tionē ſicut poterat fieri ante: vt dicta.l.ſi ſeruū.§.de illo.ita loquit l.ſed ꝛ ſi alia.Sed ſi poſt lit.;te.ſolucret vel offerret ꝛ aſſignaret:tunc liberareꝰ ꝛ ſeꝰ abſolutio ab obſeruatiōe iudicij.vt.d.§.fi. ꝛ hec eſt ꝺitas qꝺ eſt notādū ꝛ mēti tenēdū.

c ✠ Andre. Poma. ¶ Opp.primo.not.q̄ debitoꝛ ſpeciei moꝛoſus per ſolā oblationē factā lite cōteſtata non purgat hoc idem tenet in dicta.l. interdum ſm domi. Jaco. de but. ꝛ quidam peruſi. Modet.ex no.per Rapha.quod in dicta.l.interdum. ſunt in contraria opinione ꝛ volunt q̄ imo etiam iſto caſu per ſolam obligationē purgetur mora.mouentur autem primo per dictum.§.fi.in fi.de perpe.ꝛ tēpo. cum iudicio meo nihil fit ꝓ⊃pter verbum ſatiſfacit in teſtamento poſitum q̄ vltra obligationem requiritur configuratio vel ſolu.ſecundo mouentur per.l.hominem.ſ. manda. vbi probatur q̄ vltima mora nocet etiā poſt litez conteſta.ꝛ ibi hoc clare vult glo.fi. Tertio monē⊃tur per generalita⊃tē.l.inter⊃dū. Quarto inducit⁊ p.l. ſi ſer⊃uum.§.ſe⊃quit ī fui ratione.ſ. eo. ꝓ iſta etiaz opi. facit.l. ſi debitoꝛ.ſ. de ſol. et in.l. ſi re⊃parat⁷.ſ. de pcura. in generalitate ſui ad. l . ſed ſi alia. reſpōdetur inducēdo alio mo⊃do dicunt enim ipſi ibi prīo de⊃bitoꝛ fuit in mora q̄ lapſuz termini qui debic offerēdo pur⊃gat moraꝫ ꝛ creditoꝛē non ac⊃ceptātē in

d ✠ And. Poma. ¶ Scōo op. circa iſtā.l.iij.§.fi.ſ.iudi.ſol.q̄ ego ibi ſcripſi ꝛ vltra ſol.Barto.hic ad.d.§. fi. q̄ eſt cōis vt inquit ibi Beſut.qñ dicit fuiſſe de mēte but.q̄ imo admittit.;in.d. l. iij.§.ſi purgatio moraꝫ vſq̄ ad ſniam q̄ ſtipl'o defendēdo nō cōmittit ſup intereſſe niſi lite ſup eo ꝓte.l.cōquerebaꝰ.§. pinde primo.ſ.iudi.ſol.ſm quos mora cōtrahit in ipſa lite cōteſt. etiā admittit pba⊃tio vſq̄ ad ſniam.vt.ſ.per Barto.in.ſ.queſtione. alia etiam ſol.ponitur hic per domi. Jaco. quam dicit eſſe oſſibus cumu.vt hic per eum ex cuius tamē ſolu.habes limitare iſtū tex. vt procedat quoties lis eſſet cōteſtata.cū eo qui habebat domum edificare et ſic ratione principaliter, ſecus ſi cum fideiuſſoꝛe.que no.

a ☞ Andre. Poma. ¶ Cõtra. l. preterea. ista solutio pe. alia ratione reprobat. qz ea attenta sequeretur qõ vẽditor qui vendidit rẽ alienã ⁊ sic fuit in culpa vendẽdo fuisset tamẽ condẽnatus ad interesse qõ possit purgari mora quod tamẽ est falsum. ⁊ cõtra. l. emptori. la ij. ff. de euict. reliq autẽ circa hoc vide hic p do. Alex. i de cima fal.

☞ And. Pomate.

b ¶ Quito op. vltra has duas solu. vide 14 alia solu. Barto. in cõtrariuz quã tenẽt ibi Albe. ⁊ Imola. alia ẽ Bef. hic q illa loquitur in pena legali hic in conuentionali. vnde succedit regula q mitius agit cũ. l. q̃ cum homine illa est eius de But. hic q ibi. l. grauaret c nimium publicanũ imponẽdo sibi vltimã penam 16 quadrupli qz tenetur ex edic. vi bo. rap.

c ☞ Andre. Poma. ¶ Veniamus ad questio. videtur mihi q ista ratio nõ sit parũ bona quia ea attenta sequeretur imo q si elapsum esset tãtũ tempus in quo potuisti edificare ⁊ dehinc interpellassem extra iudiciũ ⁊ sic fuisset in duplici mora q non possit purgare morã quod tamen est contra istũ text. vnde cogita posset tamẽ dari alia ratio qñ lis q non solet fieri ius actori deterius p lit. cõtesta. l. nõ solum. ff. de reg. iur. ⁊ de his vide aliquid per Decium. ⁊ hic senserũt Pau. de ca. ⁊ do. Alex. aduertunt tamen doc. ⁊ do. Alex. reprehendunt hic rationẽ Bar. alio modo dicendus q ex separatis nõ infertur. l. papinian? exuli. ff. de mino. hic sed ratio Bar. dz esse bona infertur ex separatis bene ẽñ mora cõtracta sup facto est: alia vero sup interesse ⁊ sic cõtra diuersa qz respõdetur q imo fuit cõtracta sup eo factũ enim ⁊ interesse censetur ratione iuramẽti interpretatiõe. vt inquit Bar. in. l. ff. de ac. emp. in. ij. col. circa mediũ. ⁊ in. l. stipulationes nõ diuiduntur. in. xciiij. ff. eo. ti. ⁊ sic ex separatis nõ infertur ⁊ lz possit dici q ista impugnatio satis pcederet qñ stipulatũ esset rẽ dari qz tunc fieret condẽnatio in estimatione ⁊ sic mora videretur cõtracta circa diuersa tamen etiã isto casu diceretur qõ non fuit cõtracta circa diuersa. ex quo videtur saltem fuisse ex mente cõtrahentiũ vnũ loco alterius succedere. ⁊ vide hic aliquid per do. Alex. in. v. fallen.

a est contra. l. quod te. ff. si cer. pe. vbi mora cõmittit sine dolo. vnde Guil. de cug. in. l. ⁊ si post tres. dicit q in. l. fideiussor. est in obligatiõe factũ momentaneũ: hic vero factuz successiuũ. Sz ꝺ est ꝺ. l. si ita quis. ff. seia. vbi est factum momentaneum et tñ non admittitur purgatio nisi vsq; ad lit. cõtest. Vera ergo solu. est alia quam ponit And. de pisis qz in. l. fideiussor. nõ tractatur de purgatione more nã soluit totum qõ debet. Sed quid est ibi mirabile. quia cũ cõmissa sit obligatio ad interesse: ⁊ sic ad quantitatem: admittitur solutio fundi. loco quantitatis equiualẽtis: ⁊ sic aliud pro alio cõtra. l. ij. ff. si cer. pet. sed illud iõ: qz quãtitas est in obligatione respectu illius speciei: vnde ei? solutio admittit. vt. l. si vero. ff. si. ff. sol. mat. ⁊ ibi tex.

¶ Quarto opp. † q vsq; ad sentẽtiã admittatur purgatio. vt. ff. de publi. l. hoc edicto. fol. ibi loq̃t in penis legalibus que committuntur ex delicto ⁊ sic non est materia nostra. sed est materia. l. qui eamẽte. ff. de fur. ⁊. l. si quis nõ dicam rapere. C. de epis. ⁊ cleri. Vel dic q ibi loquitur in actionib? arbitrarijs ꝓz quod dicimus in actione. qõ me. cau. vt. l. si cum exceptione. ff. satis esñ clemẽter. ff. qõ met. cau. ¶ Quinto opp. ꝺ. l. itẽ veniũt. ff. idẽ recte ait. ff. de peti. here. vbi admittit purgatio vsq; ad lit. contest. super. actione iudicati. Sol. hic loquitur quãdo ex mora succedit noua obligatio: ibi quando ab ipso initio vnum fuit in obligatione: aliud in solutione: vnde vsq; ad quod tẽpus durat facultas soluẽdi: dic vt dicam in. l. si ita stipulatus fuero decẽ in melle. ff. de sol. ¶ Veniam? ad questiones ex quibus declarabitur nostra materia. ¶ Quero primo † que est ratio q post lit. cõtest. nõ admittitur purgatio. Respõ. qz est duplex mora que magis nocet q̃ vna: ⁊ ideo dico q si ante lit. cont. nõ fuisset in mora sed fuit ꝯcta mora in ipsa contest. vel post. vt. l. in fideicommiss. in pn. ff. de vsuris. tunc admittitur purgatio more vsq; ad sentẽtiã. de hoc est gl. C. de trãsac. l. fine apud acta. ⁊. l. si maior. intelligẽdo cã sic q facta lit. contesta. transegi tecum; z illud quod cõueneras dare nomine transactionis nõ soluisti in termino: ⁊ sic fuisti in mora post lit. contest. ego prosequor primã actionem: ⁊ primã instantiam: certe habes facultatẽ soluẽdi vsq; ad sniaz: ⁊ ita intelligũt illas gl. Pet. ⁊ Ey. ibidem qõ est notandum. ¶ Secũdo quero † quid si in stipulatione apposita sit pena ⁊ dictum rato manẽte pacto: vtrum admittat purgatio. Ista questio fuit de facto i ciuitate ista: ⁊ quidam dicebant quod erat glo. ff. de sol. l. id qõ pene. alij dicebãt q erat questio Dy. in. l. qui rome. ff. duo fratres. ff. eo. Itẽ p hoc facit opi. Pe. qui dicit q quãdo pena potest peti vna cum principali nõ admittitur purgatio. vt. l. traiecticie. ff. de illo. ff. de act. ⁊ obli. dicebam cõtra. ff. q admittat purgatio. Primo p. l. iij. ff. qui stichũ. ff. de eo qõ certo lo. nã certum est q interesse qõ venit in arbitrarijs actiõibus potest petiua cum pncipali ⁊ tñ ibi dicit tex. q actor habet electionẽ vbi petat: reus vero vbi soluat ante lit. contesta. ⁊ sic admittit purgatio vsq; ad lit. contest. licet possit peti vna cum principali. ¶ Secundo per. l. si quis rem

a ☞ Andre. Poma. ¶ Predicta vera. ista ꝺ Bar. est magis cõis vt hic inquit Besu. ⁊ de ea vide ꝺ do. Alexã. in. ix. fallen. col. x. ⁊ ista quidẽ cõclusio quia indisputabilis ⁊ solẽnizando ⁊ imo vt ordinarij multis omissis procedunt ad primũ fundamẽtũ bar.

hic de actionibus arbitrarijs. Rñ. per Bal. 18 ⁊ declarat ibi Albe. ꝺ maleis. in. l. et si post tres. in antepe.

rem. ff. de arbi. nã pena que apponitur sic in cõpromisso põt peti vna cũ principali. vt ibi: ⁊ tamẽ admittitur purgatio. vt. l. si cũ dies. ff. si. ff. de arbi. ¶ Tertio qz quando pena est maior q̃ ipsum principale debitum potest peti principale debitum: ⁊ pena in eo quod excedit. vt. l. si quis a socio. ff. pro soc. ⁊. l. predia. ff. de ac. emp. ⁊ tamen admittit a

col. prima lec. ⁊ pulchre hic alios retulit de q̃bus hic cũ ommbus que infra subijciã scõo fundamẽto. ꝺ. l. si rem. respõ. vt p Mꝺoder. peru. in. ꝺ. l. ⁊ si post tres. in antepe. col. post Bal. ibi tertio fundamento quando pena est maior. ⁊ rñ. p prefatos doct. perusi. post Bal. in. ꝺ. l. ⁊ si post tres. q iura Bar. loquuntur in actionibus bonefidei. ⁊c. quare to facit pro ista opi. vltra fundamentũ Bart. ẽñ Mꝺoder. perusi. ⁊ fuit fundamentũ Sali. in. l. si pacto. in. clxxxiij. C. de pac. qõ actus agentiũ ex. l. non oẽs. ff. si cer. peta. ⁊ qõ verba nõ trahũtur extra significationem. l. nõ aliter. ff. de leg. iij. solu. dicas qõ imo nõ operatur cõtra voluntatẽ agentium quia intentio contrahentiũ fuit vt impediret more purgationẽ per adiectionẽ talis clausule. nã a forma pacti nõ est recedendum. l. iurisgẽtium. ff. ait pretor. ff. de pac. ⁊. l. stipulatus est. est opus in ratione sui. ff. de fideiusso. sed forma pacti est q habeã vtrũq; ⁊ principale. ⁊ penã per ea que no. doc. in. l. ita stipulatus. sed si possit mora purgari nõ haberi vtrũq; sed solũ principaliter. ⁊ facit quia lex respuit actũ fundatorium. vnde p primo oppono talẽ clausulam. volo te ad vtrũq; obligare vnde cũ fetus obligationis sit ipsa solutio. insti. quibus mo. tol. obli. in prin. vnde si obligatus es ad vtrũq; ⁊ fetus obligationis sit ipsa solutio si post et morã purgare nõ soluisset id ad qõ esset obligatus. quinto facit pro ista opinione ẽñ dominũ Petrutiũ in. l. cũ pponas. C. de trãs ac. quia q admittitur purgatio more est quedam equitas. l. si seruum. ff. sequitur. ff. eo. quia cũ tibi morã purgem nihil ꝓpter hoc dãni euenturum sit ⁊ mihi sit multum profuturum quia aliter magnum dãnum sentirem tanto magis debet admitti quando vtrũq; prestarem deceim cũ maioz equitas isto casu militat cũ maius dãnum sensurus forem. solue q mihi est imputandum q talem clausulam apponere permisi vnde ex forma pacti nõ est recedendum vlterius. vltimo facit quia clausula rato manente pacto dic vt hic per cum. cuius tamen assumptum mihi non placet pro contraria parte q non possit purgari. facit. l. id quod pene nomine. in ver. lucratur. ff. de solu. iuncta gl. hinc responde ex verbis Bar. in fi. fue questionis. secundo facit tex. in. l. cum stipulatus sim. a procu-

lo. iuncta glo. in verbo redigere. in fi. ff. eo. solu. ibi erat dies ⁊ pena. tertio facit. l. ita stipulatus. in fine. ff. hinc responde ⁊ primo arg. quarto facit ẽñ Besut. vt hic. quia sic. l. qui fidem. ff. de trãsa. nobis de vento seruiret: quinto facit ẽñ Bal. in l. et si post tres. i lec. in antepenul. colũ. quia a forma pacti. solu. hoc est verum nisi aliud ex iuris dispositione iudicetur

pur gatio more ad totã penam: vt ff. ꝺ dictũ est p. l. ff. de penu leg. ⁊. ff. e. l. qui rome. ff. flauius. Et si dicis quid oprabitur pactum. dico oprabitur quando mora non purgaretur. ⁊ ita debẽt intelligi gl. ⁊ ll. alleg. in contrarium. ⁊ etiam dictũ Dy. et ita fuit determinatum. Pre a dicta vera nisi interueniat aliud impedimentũ impediens more pur

⁊ contrahẽtes censeantur velle vt oẽs. ll. habeãt locũ in actibus suis q̃ in illis fluunt nõ est mirum si purgatio more est ⁊ etiã eo casu admittit vltimo pro nunc facit qz iuramentũ habet vim clausule rato manente pacto. vt dicit Bald. in. l. si qs rei. C. de transactio. sed quando interuenit iuramentũ impedit more purgatio: vt hic per Bar. in v. q. ⁊c. Solu. dicas q iuramentum impedit purgationẽ more in odiũ periurantis nõ in vim clausule. rato manente pacto. hãc opi. Bar. cõmiez ⁊ sic defensaram limitat nisi in instrumento facta fuisset mentio de actione pene puta quia dictum fuisset promittis stichũ ⁊ si non dederis promittis centum nomine pene rato manente pacto qz cõmissa statim exigatur isto casu non admittitur purgatio more. ita dicit egregie Sali. in dicta. l. pulsis. ⁊ de mente eiusdẽ in. l. si maior annis. C. de transactio. ⁊ tene menti ⁊ sis cautus vt apponas quãdo fierent alia instrumenta. et de ista opi. l. coz. hic vide do. Anto. de prato. in consi. quod est insertum in consilijs dom. Alex. in cõsi. xlix. col. v. volu. iiij. ver. iij. vbi soluit penã vbi cum q̃ facta solutio pene est vel interesse etiã ineris erroze datum non repetit quod videtur habere locũ etiã si solu. erroze facta sit per tex. in. l. si is cum. ⁊ ibi glo. quam alleg. Bar. in pri. q. ff. de leg. ij. contra tamen hoc facit vt inquit Besut. regula. l. erroze. ff. de iur. ⁊ fac. igno. q vbicũq; tractatur de damno euitãdo etiã iuris erroz non nocet sed hic tractat de euitãdo cum verisimiliter sit q pena sit maior compz omissione principali. crgo talis erroz nocere non deberet solu. dicas q ego possum purgare morã esti. nisi concesso quodam speciali priuilegio contra dispositionem et rigorem. l. id quod nostrum est. vt. ff. de reg. iur. vt hic inquit Alberi, nam id quod nostrum est a nobis ẽñ ius cõmune sine facto nostro a nobis auferri non deberet. vnde sequeretur q cũ tu in penam incidisti propter moram ⁊ illa fit mihi acquisita q ẽñ. dispositionem iuris cõmunis nõ possit purgare moram ne id quod meũ est vnde non est mirum cum concederet tibi contra ius commune quod possit purgare moram ⁊ sic ex quodã priuilegio si soluis q non possis repetere cum facilius tollatur dispositio iuris priuilegiati q̃, cõ-

munis.l.eius militis.§.militia missus.de testa.mili.ꝛ si id qđ dr ꝙ error iuris ꝛc.debet intelligiverũ nisi talis error versetur circa aliquod ius priuilegiatum quia tunc bene nocet. vt hic.

a ☞ Andre.Poma.¶Quarto quero.no.ꝙ quoties fit executio a lege vel ab homĩe eiꝰ ꝙ est ꝺductus in stipulatione noĩe pene ꝙ non admittit purgatio more. ꝛ vtraq; consilio ꝓbat per d.l.si is a cui. et ita ibi nota. Bar. ĩ fi. ꝛ ꝓ ista opi. facit vltra adducta per do. Alex. hic quod vult Bal. in.l.si heres.in vlt. col. C. de ꝺdi.insert. et hec est cõis opi. c doc.vt inquit do. Alex.consi.xviij.in.j.col.in.ij.volu.ꝛ vlti.in eo.volu.ꝛ Are. consi.xcviij.in penul.col.ꝛ Pau.de ca.cõsi.xxxiij.in.j.col.ꝛ probat ista opi. ex eo quod in simili cõsuluit domi. Abb.in consi.lxvij.in.ij.col.dum alle d gat.c.ꝙuis.de rescrip.in.vj.in.ij. volu. pro cuius opinione dixit se alias consuluisse duz accidisset de facto me audiẽte pisis Decius magister meꝰ. ꝛ facit quod no.do. Alexan.in.l.si mihi ꝛ titio. in viij.col.ver.ij.quinto dum alleg. Roma. cõsi.lxx. in eo.reliqua vide hic per do. Alex.ꝛ Ro. consi.ciij.

b ¶Si executio.Adde tu quod hoc dictũ Bar.dicit cõmune. Alexã.in consi.xiiij.col.j.in.ij.volu.

c ☞ Andre.Poma.¶Et iuratum.Circa.v.Barꝰ questionẽ omissis multis questio. hic dicit Ang. ꝛ que ego scripsi in dicta.l.si quis maior scias qđ opi.Bar.est communis.vt inquit Bessꝰ.ꝛ domi. Bap.de san. Seue.in tract. suo de transactio.in xvij.q.Et pro ea vltima quod cõmuniter a doct. hic teneri dicat quod in dicta.l.si quis maior.verior ẽ appellat consuluit do. Alex. ꝛ ipse cõmunẽ appella.in consi.lix.ad fi.in.ij.vol. ꝛ pro ista opi. facit in simili glo.in.l. si pecuniam.§. de cõditio. ob.can.in glo.in verbo necesse. tamen contra istã opinionẽ facit ſm Bessꝰ.hic quod iuramentũ dr regulari ſm naturam contractus super quo interponitur.l.fi. C.de nõ numera.pecu.huic posses respondere vt argu.quo in superiori est not. vel ex nota.ꝙ me in.d.l.fi. ſcđo facit argumentuz transactio.l.si quis maior. maxime coniungendo cum his que.§. dixi. quia ibi lex facit executionem ipso iure. ¶Sexto quero◇ + quid si stipulatio est commissa propter maleficium.nam que.§.dixi habent locum quando est commissa propter non factum.an tũc admittatur more purgatio. And. de pisis dicebat ꝙ non per.l.cum filijs.§. in hac.§. eo.inducendo eam sic.ubi enim maior restituitur:vt ibi not.in glo.ergo apparet ꝙ de iure communi nõ poterat purgare moram.sed an bene dicat pro eo videtur casus.§. de po.l.j.§.si rem deposuerit. ꝛ.ꝛ.cod. quid iuris sit sivasal.feu.quod alic. redi.c.j. In contrarium videtur casus in.l.si in lege.§.colonus.§. loca.facit.C. de appellatio.l. si quis libellos. Dicerem pro modo sic. Quoddam est factum momẽtaneũ: ꝛ tunc si pena est commissa vel interesse quia maleficium: non admittitur purgatio.vt dicta.l.j.§.si rem.et dicto.c.j. Quoddam est factum successiuum .et tunc licet in modico quis contra faciat admittitur more purgatio infra modicũ tẽpus.vt dicta.l.si i lege.§.colonꝰ. Et cũ hac determinatione ĩtelligo glo.in dicta.l.cũ filiꝰ.§.in hac.§.ce. ꝓ illã gl.in singulari suo. ꝛ vide Alex. in cõsi. cxxxj.in.j.col.volu.iiij.ꝛ Cardi.cõsi.clviij.in.ij. dubio.ꝛ consi.ccvj .col.ij.eodem volu.

d ☞ Andre.Poma.¶Sexto quero.circa sextam questionem est aduertendum quod mora commissa propter factum difficilius probatur quã commissa propter nõ factum.ratio autem esse potest quia maior est culpa in faciendo quam omittendo.vt est glo.in.l.si mora.§.solu.matri. Cõtra tamẽ primũ membrũ quod vbi est cõmissa pena vel interesse circa factum affirmatiuũ momẽtaneum admittitur purgatio more faciunt nonnulla iura que allegat glo.in.l. amplius non peti.j. rem raha.ꝛ facit.l.hoc edicto.§.de alie.iudi.mu.can.fa. ꝛ in.l.quãuis.§.de in ius vocã. ꝛ hoc dictũ.§. de publi.secũdo aduertendũ est qđ ratio.c.primi nõ dicitur esse illa quam ponit hic Bald. sed quia ibi statim fit executio a lege.tertio est aduertendum ꝙ imo glo.in dicta.l.cum filius.§. in hac.§. eodẽ.non debet declarari ſm.l.si in lege.§.colonus.§.loca.quia cum glos. loquatur de cõtractibus stricti iuris. et in.l. contractibus bonefidei. in quibus longa est ꝺifferentia et ꝺiuersa ratio

¶Septimo

a ¶Septimo quero ◇ + qđ si cũ essem infra tẽpus
22 quo poteram purgare moram ꝛ res periit: cuius periculo perijt?De hoc est casus no. C.ꝺ fideiuss. l.sancimꝰ.§.penulti.vbi ꝺicitur ꝙ perijt periculo ꝺebitoris:qđ fateor verũ esse.tñ in isto casu puto qđ offerẽdo estimationẽ rei pempte liberabitur ab omni alia pena:sicut si rẽ ipsaz offerret.arg.de leg.j.l.cũ res.ꝛ Dy.videtur sentire hoc in dicta.l.
23 si seruum.§.sequitur.j.e. ¶Octauo quero◇ + quid si cõuentio est collata in personã vnius et pena in personam alterius:an tunc penalis stipulatio cõmissa possit purgari.do.Ant.ꝺicit ꝙ est ꝺubitabilis questio qualiter possit auferri actio illi.exemplũ huius questionis possum ponere.j. de stipu. ser.l.j.in fi.hoc mõ tota ꝺie vtimur in ptib? nostris ꝙ aliqui promittunt obligationem observare ꝛ nõ contrauenire sub certa pena quã ꝓmittũt notario recipienti ꝓfisco. cuius formam tetigi j.de iure fisl.l.j.Quid ꝺicemus omissis ꝺictis aliorum qui nil ꝺicunt puto ꝺe mente iurisconsultorũ hoc esse ꝙ siquiꝺem ꝺispositio sic simpliciter consertur.si titio nõ ꝺederis:scio ꝺabis centum.intelligatur.i. si titio ꝺare nõ potueris.vt.l.iij.§.j. ꝺe adi.lega.non enim est certum ꝙ omnino voluerit a primo auferre propter moram ꝺebitoris. sed si ponis verba testatoris vel contrahentis certa:tũc credo ꝙ non admittat purgatio per rationẽ.l.iij. C.de noua.quia quando actio facit transitum ꝺe persona vnius ad personã alterius : nõ licet primo creditori soluere si ꝺebitor scit.facit.§.ꝺe trãs
24 ac.l.fina. ¶Mono quero◇ + nam ea que supra ꝺixi ꝺe purgatiõe habẽt locũ ex parte rei.ꝙ quid ex parte actoris an admittatur purgatio more. ꝺistingue sic : aut actor vult purgare ad cõseruandũ actionẽ tã cõstitutam ꝛ potest. vt.l.si ita quis: §.seia.j.codẽ.aut ad actionẽ ꝺe nouo querenꝺã. ꝛ tũc aut principaliter querẽꝺã.ꝛ nõ potest. vt.l. thais.§.intra.§.ꝺe fideicõmis.liber. aut querẽꝺã accessorie ꝛ potest.vt.l.celsus.§.fi.ꝛ.l.seq.§.ꝺe arbi.ꝛ hoc est verum:quia licet actori purgare more:tñ hec purgatio more ab actore facta nõ egreꝺit psonã eius cuius persone respectu fit purgatio nec valet q̃ ad alios forte coreos aduersus quos actor fuerit in mora. vt.leg. mora.§.finali.
25 j.cod. ¶+Ultimo in materia nostra est ꝺistinguẽꝺũ cũ queritꝰ an mora possit purgari.sic ꝺistingue: aut q̃ris an possit purgari ex parte actoris:ꝛ ꝺic vt.§.pxi.q.aut ex parte rei:ꝛ tũc aut pena est cõmissa propter maleficiũ.aut ꝓpter nõ factum:primo casu ꝺic vt.§.pxi.in.vj.q . secũꝺo casu sc̃z qñ ꝓpter nõ factũ: ꝺic aut est facta executio ab hoĩe vl̃ a lege:ꝛ nõ admittit purgatio:vt ꝺixi.§.i.iij.ꝛ iiij.q.aut nõ ẽ facta executio:ꝛ tũc aut istipl̃one ẽ iuratũ nõ admittit purgatio.vt.l.si q̃s maior. C. ꝺe trãs.ꝛ ꝺixi.§.i.v.q.aut nõ ẽ iuratũ:ꝛ tũc aut in
b stipl̃one seu ĩ alia ꝺisponẽ ẽ ꝺies ꝛ pena[b] aut ꝺies ꝛ nõ pena:aut pena ꝛ non ꝺies : aut nec pena nec ꝺies. ¶Prio casu qñ ẽ ꝺies ꝛ pena: aut ẽ ꝺies cã multiplicãꝺe oblonis: ꝛ nõ ĩpedit purgationẽ.vt l.j.§.pe.leg.aut ẽ ꝺies cã limitãꝺe solutiõis.ꝛ tũc aut loq̃mur ĩ obl̃onib? ꝙuẽtiõalib?.ꝛ nõ admittit b purgatio.vt.l.traiectitie.§.ꝺ illo.§.ti.j. C.e.l.ma nõ ꝺr ex separatis inferri.l.papinian? exuli.§. ꝺe minori.preterea est aduertendũ qđ in.l.sii lege.§. colonus. potꝰ ꝺicit ꝓmissa mora ꝓpter nõ factũ qz nõ pretermisso colore qđ propter factũ imo nõ mirũ si admittit purgatio.his tñ nõ obstãtib? teneas opinionẽ bar to.que est verior. vt inquit do mi. Alex. qui pro ea consuluit ꝓfilio suo lvij.in pc nulti. col. volu. ij. ꝛ Areti. ꝓfilio. clvij. col.ij.

☞ Andre. Pomate.

¶Septimo quero. Exhac colligeBar to. vij.que stiõe qđ si res ꝺebita pereat infra temp? ꝺatum ad purgãꝺam moraz qđ pierit periculo ꝺebitoris.ꝺe q̃ vide Pau. ꝺe cast.in l.quod te. in.j. colũ. ¶. si certũ petatur. ꝛ ad hoc bñ facit tex.quem notat ibi Bal.in.l. ꝺoli. versi. ꝺi uersum.j.ꝺe noua.vbi minor nõ restituitur aduersus ea que fecit in quadriennũ ꝺatum ad petẽꝺũ restitutionem in integrũ.facit etiam quia si aliter ꝺicerem? sequereꝰ qđ mora sua nõ esset sibi nociua ſz potiꝰ lucrosa ꝺ legẽ in ꝺẽnatione.§. vni cuiq;.j.ꝺe regulis iuris.ꝛ.c.mora. ꝺe regu. iuris. in.vj.ꝛ ex hoc colligiꝰ vt ꝺicũt quiꝺã peruſi . ꝛ est ꝺe mẽte Jmo.hic qđ post moraꝶ piculũ interitꝰ rei ꝺebite spectat ad ꝺebitorem morosum etiã si res ꝺebita pereat infra tpa ꝺata ad moraz purgãꝺã ꝛ sic est ampliatio ad legẽ ex legati cer.§.eo.ꝛ.l.qđ te.vt.§.qđ periculum interitꝰ. vt.§.rationẽ autẽ ꝺubitanꝺi huius ꝺecisionis ponit Pau. ꝺe cast.in ꝺicta.l.quod te.in loco.§.allega.cui aꝺꝺe glo.in l.j. in prin.j.nil. no.appella. penden.

¶Dies ꝛ pena. Adde vt ꝙ Bald.consi.xc.lib.iij. ꝛ Pau.de cast.consilio.xx.circa fi.

ra post lit.contest.ꝛ admittitur purgatio. vt dixi ff.in.j.q.aut cepit esse ante et tūc nō admittit purgatio: vt hic.fallit in.l.iij.in fi.j.iudica.fol.ꝛ rōnē dixi.ff.in secundo contrario secūde partis. Tertio casu scz post sententiā ꝛ nō admittit purgatio nisi vt dixi.ff.in tribus vltimis contrarijs.

In executione. Usq; ad.ff. ꝓ pte.hic uiter hoc dicit. Obligatio dandi certe quātitatis est diuidua quo ad obligationē ꝛ solutionem. obligatio faciendi vel nō faciendi est penitus indiuidua.h.d. ¶Quero q̄d in 1
obligatione certe speciei.tex.est in.l.si stipulat⁹. ff.j.j.de solu. Itē in.ff.ij.no.q̄ illud dz indiuiduū cuius effectus est indiuiduus. dixi plene in.l.stipulationes non diuidunt.ff.eo. Itē no. ꝙ obligatio factorū nō diuidit quo ad petitionē: vt h.q̄ ē ꝛ gl.in.l.ea.ff.fi.ff.eo.fz illa male dixit vt ibi dixi.

Pro parte autē. Obligatio generis ꝛ alternatiua est diuidua quo ad petitionē interesse: indiuidua quo ad solutionē. No.bene rationē que hic ponit in in tex.dixi plene.ff.eo.l.ij.ff.j.

Insolidum. Denūtiatio debet fieri cuilibet heredum insolidū. Item defensio nō diuiditur sed interesse diuidit.h.d. No.bene quod dicitur de denūtiatione: sic.j.eo.l. cū ex causa.h.d. intelligatis istum tex. quolibet deficiente.ꝙ. parte aliqua deficiente.nā vnus posset defendere insolidum.j. eo.l. cum ex causa.ꝛ ibi videbitis.

Item si ita. Stipulatio penalis adiecta obligationi dādi etiā certe speciei ꝙ solido cōmittitur nisi solidū detur.h.d. ¶Opp.ꝛ videt ꝙ qui recipit partē diudicet sibi ne ꝓ illa parte ꝓmittat pena.vt.l.ij.ff.si quis cautū.l.ꝓmissorie. C.de pac.iter emp.ꝛ vē.ꝛ.l.post diē. ff.de lege cōmis.gl.dicit fateor ꝑm Jo.ꝙ hic recipit partē ignorans secus si sciens. d. Dy.dicit ꝙ nō est verū: qz predicte leges loquuntur post diē ꝛ post penā cōmissam: hic ante: ꝛ ideo secus qz iuri futuro nō potest renuntiari.vt.l.si ita.de leg.ij. ꝛ.l.is potest.de acqui.here.ꝛ no.in.l.j.C.de pac. ergo nō videtur renuntiari ante penam cōmissam 1
in dubio.nec videtur recipere animo renuntiādi: post sic. ¶Quero an receptio partis fundi cōputetur in penā. Glo.f. dicit ꝙ sic: sed non est verū in quacunq; parte.qz nō admittitur cōpensatio speciei ad quantitatē.vt.l.si conuenerit.ff.de pig.ac. Ault ergo dicere ꝙ species retinebitur donec soluat.secus si solueretur quantitas ꝓ.l.post diē.ff. de trāsac.ꝛ.l. q̄ si ex stipula.ff.ꝓ soc. ¶Quero quid si vnus heredum vult soluere alij nō. dic vt dixi in.l.ij.ff.ex his.ff.eo.ꝛ ibi glo.tāgit. Dy.hic distinguit plenius.dic vt dixit in.ff.cato.ꝛ.l.stipulationes non diuiduntur.

Quicunq; Oppo.ꝙ liceat quādoq; vt in exēplo posito in glo. Rñ. illud est ideo: qz videt tacite actum.vt.l.cū quid. ff.si cert.pet. Hoc ꝓbat.ff.de prescri. ver.l.si gratuita.in fi. Sed glo.ibi posita videtur contra istā. Dic quando q; impedio plus proijciendo ꝛ licet 1
qz videtur actū: qñq; impedio: qz nolo proijcere: vt sic non appareat quid vincere⁹: ꝛ nō licet vt vt ibi no.quia hoc est cōtra illud q̄ fuit actū. Ultimo materiā huius.ff.dic per Dy.in.c. cum non stat per eum.de reg.iur.lib.vj.

Quod dicitur. Hāc examina vt.ff.eo.l. scire debemus. Dy.querit hic de eo qui percussit eodem tempore bis: an puniatur ꝓ duabus percussionibus. dic plene vt.l.munq;. j.de prīua.delī.

☞ Actio ex testamento quō concurrat cum rei vendicatione.

Vemo rem suam. Ista l.legitur in glo.tribus modis si bene intelligatur. vno modo in glo. parua super.stipulatur. ¶Sed cōtra istā lec. opp.de.l.si is qui.ff.ti.j.fol.hic fuit, expressa cōditio si erit mea: tūc ab ipso initio est inutilis stipo vt hic.ꝛ.l.si rex meā.ff.e.ꝛ hoc ibi no.ꝛ insti.eo.ff. item si rem.sed.l.si is qui stichum. loquitur in stipulatiōe simpliciter interposita.ꝛ tūc adhibetur distinctio an ex causa lucratiua vel non. Alia lec. est ꝙ in re q̄ debet esse mea subuelamine sit ꝑditio collata in tēpus cū erit mea.ꝛ tūc subdiuidit in duas lec. Una est ꝙ in re que dz esse mea in enētū ꝑditionis infallibiliter si venit: vt in re mihi legata sub cōditione. ¶Ad ista opp.de.l.j.ff.si q̄s sub cōditione.vt le.no.ca. sustinendo istā lec. stipula. valet.est tñ modice vtilitatis.et ideo dicit hic nemo vtiliter ꝛc.q.d. stipulari pōt sed sine vtilitate. Sz ꝑ qz si nō hz vtilitatē nō debet interponi.vt.l. hec stipulatio.ff.diuus.vt le.no.ca.ꝛ facit.l.q̄ bis. ff.eo. Sol.dico ꝙ habet vtilitatē ꝓpter fideiussores. Itē est alia vtilitas: vt dixi.ff.eo.l. qui bis: Itē opp.cū sit futura mea ipso iure ex testamēto ergo q̄ meū est actione ꝓsonali amplius petere nō potero.vt insti.de acti.ff.sed iste.ꝛ.ff. vsufruc: quēadmo.ca.l.fi.solu.dic ꝙ stipulor mihi rē tradi nō mihi rem dari. Vel aliter ibi loquitur ī quātitate legata que adueniente conditione non efficitur mea vel fuit legata res aliena sed si ponim⁹ 1
in re testatoris ꝛ tunc recidit in illam.q.ꝛ quomodo actio ex testamento potest cōcurrere cū rei vē dicatione.ꝛ Ly.ponit in.l.j.C.cōia de lega. tres respōsiones.f.vt qz ad rem tradendā ago actione ex testamēto. Vel dic q̄ si eligit actionez ex testamēto nō potest eligere rei vendicationē. vt in.ff. nostra autē.insti.ō lega.ꝛ ibi no. Alia est opi. Alber.ō sul.quā ponit Ly.i.d.l.j.C.cōia de leg.videlz ꝙ ex testamēto ꝓpetit dominiū ex iuſ specialī: ideo nō impedit actionē ꝓsonalē.vt.l.in bello. ff.si q̄s seruum.j.de cap.ꝛ postli. ficut ergo actio ex testamēto q̄ ꝓsonalis est ꝓcurrit cū rei vēdi. ita dicta actio ex stipulatu q̄ ei⁹ naturā assumit.vt.d. l.j.ff.si q̄s sub cōditiōe. Alia lec.est in re q̄ nō debet esse mea infallibiliter et vide glosā. sed non bene dicit: qz adueniente conditione potest esse vtilis si tunc res stipulatoris non esset.vt.l.existimo. j.e.ꝛ ideo huic.l.nō congruit.

☞ Mora rei nocet fideiussori: nisi fideiussor prī constituerit 1
constituerit creditorem in mora per oblationem. 4
2 Fideiussor si hominē debitum occidat q̄n actiōe de dolo:ꝛ quando actione ex stipulatu teneatur.
3 Debitor interficiciens rem debitam q̄n dicatur in mora interficiendo. 1

Mora rei. Mora rei nocet fideiussoris: nisi creditoris mora quo ad fideiussorē precesserit. mora tñ fideiussoris ipsi soli nocebit. h.d. ¶Opp.j.de fideiuſ.l.fi.ꝛ.l.j.ff.de i lit. iurā. ꝛ.l.centū capue.q̄ certo loco. Dic ꝙ nō nocet q̄ ad augmētū obligatiōis: fz quo ad eā producēdā 2
sic.ꝛ dic plene vt i.l.centū. ¶Opp.qvltima mora nocet.vt.l.si seruū.ff.sequit.j.eo.ꝛ de peri.ꝛ pmo. rei ven.l.illud.ꝛ sic vltima mora rei nocebit fideiussori.fol.dicit Bug.fateor. fz ego hoc intelligo ꝙ fideiussor obtulit post moram rei ꝛ sic rei purgauit moram: sec⁹ si ante obtulisset. Primū mēbrū est verū in se:ꝛ oēs tenēt q̄ nō. qz oblatio fideiussoris purgat moram rei: tñ huic legi nō cōgruit. qz ex ordine litere apparet prius fideiussorē obtulisse 1
demū reus fuit in mora. Ad contrarium ꝛ respondeꝙ mora principalis nocet fideiussori nisi creditoris mora precesserit quo ad fideiussorē ꝛ hec est 2
veritas. hic est casus no. nec est alibi⁹ vndicit Dy. ¶Opp.ad finē.ꝛ videt ꝙ fideiussor qui occidit teneat de dolo ꝛ sic non ex stipulatu. vt.l. si fideiussor.ff.de dolo.glo.fol. hic trib⁹ modis. Tu dic ꝛ 2
no.in.l.cōtraria tres casus. ꝛ Q̄nq; fideiussor occidit post moram vtriusq; .f. rei ꝛ fideiussoris: ꝛ tunc directa tenet ex stipulatu. qñq; interfecit ante moram rei principalis post mora fideiussoris: tunc tenetur vtili ex stipulatu: vt hic in fi.ꝛ.l.mora. ff.de 3
vsur. Aut ante moram vtriusq; : ꝛ tunc de dolo tenetur.ꝛ.l.si fideiussor.ff.de dolo. sed quomodo ante moram cum occidendo semp est in mora. vt.l.si seruum.j.eo.glo.in.l.cōtraria. dicit aliud in fideiussore aliud in principali: q̄ posset esse verū ꝑm iura hodierna vbi debet excuti prius principalis. vt dicā.j.eo.l.si seruū.ff.nūc videamus. sed ꝑm istā tēpora ꝑm que potest cōueniri ante fideiussor nō video rationē differētie. vnde forte hic de presenti debebat: ibi post interfectionē remanebat dies: ꝓpter hoc dicit Jaco.de are.ꝛ Oldra.ꝙ in.l.si fideiussor erat debitor in diem ante quē non potest constitui in mora vera. vt.l.cū filius.in fi.ff.eo. sic non in ficta:ꝛ ideo datur de dolo. ¶Op. ad hoc c
ff.de.l.cū qui ita.ff.fi. ꝑm vnam lec.sed ibi in ipso 4
actu occidēdi purificabatur obligatio interfectoris. Capias b tres casus. Q̄nq; ꝛ debitor interfecit rem debitā post q̄ venit et cessit dies obligationis:ꝛ semper est in mora.vt.l.si seruū. in prin.j.e. ꝛ hic in fi.quādoq; occidit an diē.ꝛ tunc si in actu 1
interficiēdi nō purificat ꝑditio seu dies nō ē i mora interficiēdo: ꝛ iō cōuenit de dolo.vt.l.si fideiuſ 2
sor.ff.de dolo.quandoq; in ipso actu interficiendi purificatur obligatio precedens: ꝛ tunc occidendo constituitur in mora.vt.l.eum qui.ff.fi.ff.e. 4
1 ☞ Litis cōtestatio cursum vsurarū nō impedit. 5
2 Pena ab vsura quomodo differat.
3 Pena apposita in contractu quando dicatur pena vel vsura.

Pena apposita heredi non soluenti per testatorem quando sit vsura.

Quz stipulati sumus. ꝛ Litis ꝓtestatio cursum vsurarū nō impedit.h.d. Circa legē istā possent dici oīa que dicuntur in.l.j. C.de iudi. a
¶Oppo.de.l. nouatio.j. de noua. fol.ibi in nouatione volūtaria. hic in necessaria scz in contestatione. vt.l.aliā.j.de noua. ¶Quero ꝛ que fit differentia inter penā ꝛ vsuras. Hoc tangit Jaco.de are.ꝛ Pe.hic. Breuiter pena est nomen generale ꝛ potest cōprehēdere etiā vsurā.vt l.qui sine. in fi.ff.de neg.gest. Ad̄ñ si vis accipere specialiter penā:ꝛ tūc differt ab vsura: qz vsura apponit quantitati vel ei quod habetur loco quantitatis. vt.l.in fideicommiſ fi.in fin.ff.de vsur. Pena vero etiā adijcitur in obligatione facti. Item pena ꝓ toto tempore consuescit apponi. vsura distinctis tēporib⁹: vt quolibet mēse vl anno. vt.l. traactitie.ff.de illo.ff.tit.j. et hoc tenēt canoniste extra de pe.c. fuam. Preterea debetur pena ex mora. vt.j.e. l.ita stipulatus. vsura deberi potest ex stipulatione. vt.l. lecta.in fi.ff. si cer.peta. Dicaz in.l.q̄ rome.in pn. j.eo. Dic dubitatur de vno ꝛ apponitur pena an sit vsura vel pena. Et gl.tāgit in.l.cū allegas. C.de vsuris.ꝛ.l.iulia.ff.idē papinianus.ff.de act.emp. dicerē sic q̄nq; apponitur pena dationi:ꝛ tunc aut apponitur penavel per dinumerationem annorū, vel mēsiū ꝛ est vsura: vt hic. aut apponitur vna pena tantū. ꝛ tūc aut est solitus fenerari aut nō. vt.l. cū allegas. C.de vsur.ꝛ.l.iulia. ff.idē papinianus.de act.emp.ꝛ dixi.ff.e. l.stipulatio ista.ff.alteri.aut apponit ob loni facte: ꝛ dixi in.l.cū seruus.de cōdi.ꝛ demon. ¶Quero c ꝛ quid si testator apponit penā heredi nō soluenti. Rñdeo si per dinumerationem annorum vel mensium est vsura. vt. l.iij. in fi.ff. de annu. legatis.

☞ Culpa ꝙ intelligatur in faciendo ꝛ negligendo.
Ex negligētia q̄n q̄s teneat.
De culpa quis tenet secundū naturam contractuum.
Ad impensas factas in re debita: q̄n creditor teneatur.
Emptor si facit nouū opus tenet.
Negligens quod quis fuerit in cauendo infirmum qualiter probet.

¶Quero. allegatur bar. fibi ꝑ rius ī.l.ij. de his que pe.no.ꝛ in l. stipulatio ista.ff. altert.ff.e. ꝛ in.l. cuz seruus.de cōdi.ꝛ de monstra. And. bar.

JF seruum stichū stipu. Re pempta vel a communi commercio exempta tenetur debitor si mora vl culpa p̄cessit ipsi⁹. vel ei⁹ qui ab eo causaz habet. h.d. vsq; ad .§. sequit.

2 ¶ Illo. q culpa ītelligitur in faciēdo ⁊ negligēdo. ¶ Oppo. de. l. qui seruum. j. eo. Sol. ibi occidit seruū debite: hic indebite ⁊ sine iuris permissiōe. ¶ Opp. de. l. vēditor ex hereditate. §. quemadmodū. s. de he re. vel act. vbi de negligentia nō tenet. Dic⁹ ꝓ̄ timore dicūt quidā qō negligendo nō tenet. Sz ista opinio est falsa ⁊ ꝓ̄. l. quod si nolit. §. si

a ¶ Medicos. Adde que posui in. l. si ab hostibus. §. fi: solu. ma. 6 mācipiū. s. de edil. edic. ⁊ l. cuz res. §. penul. de leg. j. ⁊ l. quid ergo. §. a si heres. eo. tit. ⁊ l. videamus. in pn. s. de vsur. Glo. nō rñdet ad. l. vendito. Sz dic quod est quedā negligentia circa ipsam rem debitā ⁊ ita loquitur hic. quedā est negligētia circa fructus rei debite: ⁊ tunc ista non imputat debitori. vt. l. vēditor. Ista sol. videt ꝓ casum. l. videam⁹.

2 in prīci. Dic† qñq; aliquis compellitur ad rem. ⁊ tunc dic quando agitur actiōe reali. ⁊ dic vt. l. si q̄d possessor. §. si cui autez. ⁊ l. ei qui. §. fi. s. de peti. heredi. ⁊ de rei vendi. l. si hō. qñq; p̄uenit actiōe personali: ⁊ tūc si creditor est in mora debitori culpa negligētie specici nō iputat: vt. l. si mora. s. so. ma. ⁊ l. si p̄empto rem. de pericu. ⁊ cōmo. rei vēdi. Si vero creditor nō fuit in mora: si peto actione personali qō fuit meū: semper tenet de negligētia siue circa rē siue circa fructus. vt. l. videamus. in prin. s. de vsur. Si vero peto quod nunq̄ fuit meum. sed mihi debitum. ⁊ tunc circa ipsam rem imputat negligētia: vt hic. ⁊ l. qō sino lit. §. si mācipiū. s. de edil. edic. Si vero circa fructus. ⁊ tūc si nō est in mora ⁊ non tenet de negligentia. vt l. vēditor. §. quēadmodū. s. debere. vel act. vēdi. Aut post morā ⁊ tenet vel ad fructus vel ad interesse secūdum distinctionem quam dedi in. l. si filius. in fine. s. eo. ¶ Oppo. de. l. inter stipulantem. §. sacram. solu. vt in glos. ¶ Oppo. s. de lega. j. l. cum res. §. sed et si alienus. vbi in re aliena committitur negligentia. solu. vt in glo. que dicit bene.

3 ¶ Venio† ad questionē extra glo. dicitur hic quod tenet de culpa in faciendo ⁊ negligendo. de qua: Respondeo de culpa lata leui ⁊ leuissima. et secundum distinctionem contractuum: vt. l. si vt certo. §. nunc videndum. s. commoda. ⁊ hoc tenet Petr. hic. ¶ Quero† an expensas factas in curando seruum debeat recuperare. Jac. de are. dicit q̄ repetit. l. iul. §. pterea ex vēdito. s. de act. emp. Pe. dicit contrarium. quia in. §. pterea ex vendito. a die venditionis cōtracte locat fructus. si non locat nō tenet. vt hic. ⁊ sicut fructū lucratur ita tenet. Tu dic quod quedā est impensa que fit ad perpetuā rei vtilitatē. ⁊ tunc recuperat. sed factas non ad perpetuam vtilitatem sed gratia querendorū fructuū non repetit. vt. l. j. §. fi. cum seq. ⁊ seq. s. de impen. in re. dota. fac. Ista lex facit† q̄ si emptor facit opus nouum q̄ tenetur: vt dixi de hac. q. in. l. fluminum. §. adjicitur. s. de dā. infec. ⁊ glo. in. l. iij. §. opus. s. de alie. iudi. mu. cau. fac. ¶ Itē quero qualiter† ꝓbabit negligentia: sufficit ne probare q̄ non adhibuit medicos[a]. Sed certe non: imo debet probari q̄ medici erāt in ciuitate quos poterat adhibere: ⁊ nō adhibuit. vt. s. pro socio. l. idem ꝓ. in prin. qō est no. Idē etiā in similibus. Sis ergo cautus tu qui formas articulos. Sed certe hec probatio nō est necessaria in ciuitatibus ⁊ locis insignibus. quia ibi esse p̄sumuntur. vt. c. statutū. de rescrip. lib. vj. in aliis locis esset necessaria.

Item si homo. Glo. ponit hic casuz q̄nō procedit tñ dicit tex. ex antecedēti cā ꝑm glos. nō esset antecedens. itē dicit tex. seruo ꝓmissoris. sz seruo heredis nō potest dari directo libertas: vt no. pxi. §. ergo nō pōt fieri liber sine suo facto: qō est ꝓtra hūc tex. Preterea factum defuncti censetur factum heredis. vt. l. si seruus in pn. s. de ꝓdi. fur. Pone ergo casum qō primo seruo erat relicta libertas ⁊ heres promisit postea. ¶ Et op. de. l. si seruus. cum glo. sua. s. de condi. fur. Verum est. sed hic antecessit ibi fuit secuta defuncti voluntas: ⁊ ideo nil potest sibi imputari: ibi sic.

De illo. Op. de. l. gñaliter. §. j. s. q̄ ⁊a q̄b⁹. Solu. glo. quod hic erat heredis. ¶ Sed op. de. l. heres. s. q̄ ⁊a q̄bus. Solu. ibi ad estimationē tenet manumissor. ¶ Oppo. de. l. in summa. §. si seruū. s. de ꝓdi. inde. Quicq̄d glo. dicat alibi: natura cōditōis indebiti est q̄ nō tenet ad illud qō recipit: sz inquātū factus est locupletior. vt. l. si nō sortē. §. libertus. s. de cōdi. indebi. Seruo ergo manumisso in nullo est factus locupletior. ⁊ sic nō tenebit vt ibi. ⁊ sic ibi in alia actione hic in alia. ¶ Sz nonne illud est de iure qō q̄n debitori nō pōt imputari culpa vel mora nō tenetur: sz hic nō potuit in culpa esse vel ī mora post q̄ ignorabat ⁊ cām habebat ignorādi. Una gl. est qō heres dz scire ea q̄ sunt in testō: als est in culpa: vt. §. si vo heredis. instī. de leg. Et alia glo. in. l. q̄dā ita. §. si q̄s filiū. in gl. magna. s. ad treb. ⁊ facit gl. in. l. cū heres. de li. leg. Ista sol. nō est pfecta quātū ad p̄mū casum. l. nisi vbi q̄s erat debitor nō ex testō. Itē q̄tū ad scōm q: erat debitor ex codicillis cū eos nō hz necesse scire. vt. l. iij. §. j. s. de trāsac. q: heres non pōt adire nisi sciat se esse heredē: intellige in extraneo: secus in suo: vt s. si certā

s. si cer. pe. l. ei⁹ q̄ in fi. ⁊. l. sz ⁊ si de sua. d'acq̄. he redi. ideo opz q̄ videat testū qō nō est in codicillis. ⁊ dicā. j. ti. ij. l. si seru⁹ testō. ⁊. j. e. l. qui rome. §. duo fratres. Jdeo p̄dicta solutio est ꝓ. d. l. ⁊ rōnes. Alia solutio est magis gñalis in. l. si in summa. §. si seruū. s. q̄ in herede est speciale q: ex psona defuncti sentit lucrū. Et hoc mō pōt intelligi iste. §. qō in principio erat debitū ex cā hereditaria: ⁊ tūc non licet ignorare: aut est debitū nō ex hereditaria: ⁊ tunc possent habere locum iste distinctiōes: aut fuit in mora vel in culpa vel nō. 1 ⁊ hoc est verū in negligente: q̄ cū putat se dām simplr nō pōt esse in culpa. vt. l. si q̄d. §. sicut aūt. s. de peti. hered. Jdē in faciēte actū licitū. s. manumissionis vel alīū. vt. l. q̄ seruū. j. e. ⁊ b: sz in eo q̄ occidit illicite: tūc tenet: nulla adhibita distinctiōe ne: vt hoc. §. ⁊ hac. l. in pn. ⁊. j. l. pxi. §. inter.

1 ☞ Ultima mora nocet.
In pari causa melior est conditio possidentis.

2 Mora cōmissa in patiendo non purgatur, secus si in negligendo.

3 Mora purgatur ex equitate. ff.
Creditor quando possit in mora constitui.

4 Si duo promiserunt se non offendere sub pena: ⁊ simul se offenderunt ⁊ non apparet quis prior: q̄ pena non sit cōmissa.

1 **Sequitur videre.** Ultima† mora nocet: ⁊ in pari

2 cā melior est conditio possidētis. h.d. ¶ Mo.† mora in faciendo cōmissa non purgat. Sedo not. q̄ mora commissa in negligendo purgatur. Tertio 2 no. q̄ mora purgat ex cōtate. qua sdā qōnes Dy.

3 tangit. dicā in. l. si insulā. ¶ Quero† cū per sequentē oblationē mora purget an etiā creditor in mora constituat vel remanet in eo statu quo esset nulla facta oblatiōe ab aliqua pte: effect⁹ est magnus vt pz ex. l. si mora. §. so. ma. ⁊. l. si p̄emptorē in pn. s. de peri. ⁊ cōmo. rei ven. ⁊ tex. hic ⁊ s. eo. l. iterdū ī fi. vī dicere qō solū purget morā: ⁊ bocvī velle gl. §. sol. ma. l. semel mora facta. ī gl. parua q̄ dt sine dolo: culpa: c. Mā si creditor ostitueret i mora debitor nō teneret nisi de dolo: vt d. l. si mora cū s. l. b⁹. Cōtrarū credo. s. q̄sta scōa 3 oblatio morā purget: ⁊ creditorē in mora constituat. vt. d. l. si p̄emptorē. ⁊ in. l. si ⁊ p̄emptorē. §. j. de act. em. ⁊ de pericu. ⁊ cō. rei vē. l. illud cū gl. Si bene aduertat nō ob. ista. l. nec. l. interdum. in fi. q: supplet p illas. Mō ob. glo. l. semel. q: dz intelligi de culpa. scz lata. als malediceret. ¶ Ju-

4 ducit† ad. q. duo ꝓmiserūt se nō offendere sub pena: offenderūt se simul: nec apparet quis prior rupit: an ex vtraq; parte sit cōmissa: videt q̄ non vt hic ⁊. l. cum par. de reg. iur. ⁊. l. cum pater. §. libertis. s. de leg. ij.

1 ☞ Mora principalis hodie nō nocet fideiussori nisi renūtiatū sit auc. p̄sente. de fideiussorib⁹: ⁊ certum sit principalem non posse conueniri.

2 Denuntiatio vt constituat debitorem in mora p̄ quem debeat fieri. remissiue.

3 Negotio. gest. an ⁊ qñ ostituat debitorē in mora.

4 Procurator actoris q̄ē alteri⁹ fori ostituit⁹ tm ad 4 agendum: an posset constituere debitorē in mora.

Hunc videamus.

Mora principalis obligationē p̄petuat quo ad se et fideiussores et eorū successores. mora fideiussoris quo ad se ⁊ successores suos. h.d.

¶ Op. ⁊ vī q̄ mora p̄ncipalis non noceat fideiussori: vt. l. mora. s. eo. Sol. nō nocet si creditoris mora q̄ ad fideiuss. p̄cessarat: vt ibi: alias sic vt b. ¶ Op.† fideiuss. nō pt eē ī mora nisi prius p̄eniat p̄ncipalis: vt C. de fideiuss. auc. p̄nte. Sol. b erat species, debita ibi q̄ntitas. sz b, est p̄ casuz illi⁹ auc. Dic g̃ si est remuntiatū bñficio illi⁹ auc. vel est certū p̄ncipalē nō posse p̄uenire: tūc p̄cedit ista. l. als fateor q̄ hodie nō posset fideiuss. ostitui in mora si nō p̄cedat excussio p̄ncipalis. facit. j. e. l. x. ⁊ qō ibi no. ¶ Quero an mora p̄ncipalis hodie noceat fideiussori. Et rñdeo quātū ad obligationē nil hodie est immutatū: ideo tenet fideiussor: q: in oēm cām fideiussit: vt b dicit tex. sz in mō exequēdi est immutatū. Posito ergo q̄ spēs sit p̄empta post moram p̄ncipalis fideiussor remanet obligatus: sed nō potuerit p̄uenīri ad cū nisi excusso p̄ncipali. ¶ Quero cuius denūtiatio facit q̄d ee ī mora: Et dicitur glq̄ā vide q̄ incipit hos articulos. ī fi. Et tz gl. qō gestor negotioz p̄petuat obligatiōez. Ric. malū. vī dicere ꝓ alīū: q: negotioz gestori nō pōt solui: q: nō hz mādatū: vt. j. ō so. l. vo. ⁊. l. b ure ⁊. l. q̄ hoiem. §. si nullo. Mō ob. l. si q̄s solutiōi ō p̄suris: dt ipse q: intelligo ī administratore legitio tutore vel curatore vel filī. Pe. dicit idē qō gl. ratihabitiōe secuta. Ego vo sic dico† aut negotiorū gestor interpellauit debitorē q̄ solueret sibi gestori: ⁊ nō vz interpellatio: q: sibi solui nō pōt vt. d. §. si nullo. Jdē dico ī p̄curatore q̄ nō hz mādatū ad īcipiēdū solutionē. Aut iterpellauit q̄ solueret dño: ⁊ tūc si dbitor ⁊ creditor fūt eiusdē fori. ita q̄ dbitor pt accedē ad domū creditoris: ⁊ tūc p̄cedit ista gl. ⁊. l. si q̄s solutiōi. Aut alteri⁹ fori: ⁊ tūc nō ostituit dbitor ī mora: q: ipsi q̄ nūtiat nō pōt solui: q: ad domū nō tenet ire vt no. s. ō ofti. pc. l. itē il la ḡ ⁊c. In eo vo casu ī q̄ ex parte ei⁹ cui fit nūtiatio req̄rit sola abstinētia tūc sine dubio nūtiatio pt fieri p̄ gestorē vt. s. q̄ vi aut clā. l. phibere. in prin. Quero actor† est alteri⁹ fori: facit p̄curatorez ō me

a ¶Libellus. Adde ꝑm Alex. ꝙ hec est cõior opi. ꝙ illa quã tenet ipse Bar.in.l.si pecuniã.§. de cõdi.ob cau.ꝛ illã opi. quã hic tenet etiã in.l. si qñ C.vñi vi ꝛ in.l. sancimus.ꝛ ibi Bal.C. de sacros. eccle.ꝛ bar.in.l.j.ꝙ me.cau.ꝛ in.l.j.§. qz autẽ.§. quo.leg.ꝛ spec.in ti. de libe.cõ cep.§. fin. versi. hoc autẽ. cum seq. et in tit.de sol. §. sequit. vers.quid si libellus Bal.in.l. fin. C. de cõdi.iser. Bar.in.l. pe. ꝺ ꝺdi. ob cau. tu dic qꝺ idẽ tenet Ro. ꝑsi. cclxx.

* ꝓ ꝓcor dia. Adꝛ uerte ꝙ ex cõfessione gemina ta 1 extraiudi ciali oritꝛ 2 actio bar. in.l. cũ siꝛ mus. C. ꝺ 1 agri.ꝛ cẽ si.li. xj. in 2 fi. cũ quo trãsitabb. in.c.si cau tio. de fi. instru. ro. cõsi. ccxc. inci. in ca su ꝓpoꝑ te ꝓsulta tiõis col. iij. Jo. de 1 ana.consi. lv. Cõtra rius alle gat ĩ hac l. triticũ. Tu dic fortꝛ specia le in mu tuo ĩ hac l. triticuz suadeꝛ rõne.l.fi.ff.si cer.peta. Preterea in verbis 1 finis directis nõ est ꝺubius. Adde ad no.in.l. in con tractibus. C. de nõ nu.pe.do. Jas.in.§. in perso nã.insti.de actio. Pau.in cõsi. clxxiij.ꝛ lxxxj.

tñ ad agẽdũ: ita qz sibi nõ põt solui: an lit.ꝓte.facta p eũ ꝓstituat me in mora. Rñdeo si ego fui ꝓfessus ꝛ nolui ꝓtẽdere nõ sum in mora p rõ nẽ ꝓdictã: iudiciũ tñ suscipe cogor 1 nisi obseruẽ ea q̃ dicunt in.l.filius. a §.ꝺ pcu.als in.l.si reꝝ. morã tñ eni tat eoipso ꝙ dicit soluerẽ si habe rẽ cui: vt ar.§.de le.j.l.si domꝝ.§.q̃ ꝓkiteꝝ.sz si volui cõtẽdere: tũc ex ꝺ sum in mora.vt.l. nemo ĩ fi.§.e. tñ tũc forte finito iudicio finit illa mo ra.vt.l.q̃ rome.§.pe.est em eadẽ rõ q̃ ibi in actore:ꝛ iõ est necesse ꝙ in terpellatio fieret p ꝑsonã q̃ posset recipe solutionẽ: iudex em ꝺẽnat me vt soluã ꝺño nõ ipsi ꝓcuratori. Predicta vera nisi qñq; ꝺñs fuisset ꝑñs cui potuisset solui: tũc em ad purgãdũ morã lz nõ hẽat cui solꝛ uat ꝺz autoritate iudicis ꝺeponere ꝛ consignare argu.ꝺ.l.si reus.§. de pcu.ꝛ C. de vsu.l.acceptã.

☞Adora filij perpetuat obligationem contra patrem.

Pf iubẽs lz tenear ꝙ iussu tãꝙ intercessor ꝛ de peculio tãꝙ fideius. tñ ꝙuenit nõ excusso principali.

An filiusf. Adora† filij perpetuat obligationẽ ꝺ patrẽ.ꝺ.Aide † ꝙ pr iubẽs teneat ꝙ iussu tanꝙ intercessor ꝛ de peculio tãꝙ fideiuss. Ja. de are. mouet dubiũ nos habemus in aut.ꝑñte. C. de fideius. qꝺ ꝑus ꝙuenitur ꝓncipalis: postea fideiussor. 1 Quid in pre q̃ est vt intercessor vt qñ iubet: ꝺic ꝙ nõ est idẽ ĩ filio qꝺ 2 ĩ fideius. qz pr ꝓncipaliꝛ ꝙuenit. vt l.j.§.j.§. qꝺ iussu . de ꝺ plene ꝺixi 3 §. e.l.cũ filius.in principio.

☞Qualr formet libellus et quꝺ 4 sua cũ petitur homo mortuus.

Effectus huius. In 5 obligatiõib? ꝺãdi respempta post mo 6 rã durat ĩ obl'one quo ad petitionẽ acceptilationis ꝛ nouationis. h.ꝺ.

¶Op.ꝙ nõ sit ĩ obl'one cũ ipsa pe 7 cunia põt ꝓstitui.vt.l.ꝙmissor.§.de ꝓsti.pecu.Sol. ibi aliud nõ ꝺebitũ: ꝓ alio ꝺebito ꝓstituit.ꝛ ꝺe.l.si penã.§.e. Sol. vt ibi ꝺixi. ¶Op.ꝺe.l.eũ q̃ ita.§.fi.§.eo.vbi nõ ꝺurat obligatio:nec in nouationẽ ꝺeducit. Dico ꝙ re empta p̃t ꝺeduci obl'onẽ cũ effectu si ꝺ ptes sciuerũt vt ꝺ ꝛ.l.iter stipulãtẽ.§.pe.§.e.sz si ptes ignorabãt:tũc sec? ar.ꝺ.l.eũ q̃.in fi. sicut em obligatio iã ꝺicta extinguit ibi: ita ẽt hic eadẽ rõne. Quero q̃ est rõ ꝙ hꝺ petit. Rñdeo hꝺ est in obligatione:ꝛ p cõsequẽs in actiõe: nõ estimatio:iõ si qs peteret estimationẽ ageret sine actione. Quero qualr † formihit libellus a. Rñdeo declarabo si volo iudici ꝺicẽs:peto eũ condẽnari ad hoiem ad hoc vt cõsequar estimationẽ vt ꝺicit tex. in sf mili.j.e.l.iul.§.j.ꝛ ibi ꝺicã. ꝛ ita sentit gl. ꝛ tãgit Ey. C. ad exhi.l.exhibitiõis. Quero qualr forma bit sua. Rñdeo in arbitrio iudicis est dãnare in estimatione: vt ꝺicit tex. §. de cõfes.l.iij. vel dãnare ad hoiem ꝛ executio fiet in estimatione. vt no. j.q̃ sen. sine appel. re.l.fi. Ex hoc ptz ꝙ ꝓcederet hec cõclusio quare peto hominẽ: vt eũ cõdẽnetis in estimatione: ꝛ ista videt melior. quã ꝓcedens p l.ꝓdictã.ꝺ cõfes.q̃ multũ ꝑtise loq̃t. Puto ẽt qꝺ si qs peteret hoiez simplr nulla facta mẽtiõe mortis ꝙ ꝓcederet ꝛ si postea ĩ ꝓcessu apparet sticħ mortuũ iudex posset cõdẽnare ĩ re vel ĩ estimatione scõz ea q̃ ꝺicta sunt. Et ꝺicõ in simili ĩ.l. stipulationes nõ ꝺiuiꝺũtur:ꝺũ pono practicas illas.

Si ita stipuler. An esset idẽ redis nõ est additũ ꝛ gl. ꝺicit ꝙ sic. pet. ꝺ ꝺicit. ꝺic vt ꝺicam.j.e.l.si sic.

Si sic stipulatus. Electio creditoris si ꝛba executiua referãt ad eũ.h.ꝺ. ¶Op.s.e.l.stipulatio.§. istã.l.tollit vl' ꝺeclarat gl.q̃ ẽ i.l.lucio.s.ꝺ l. ij.vbi ꝺt aliꝺ ĩ ꝛctib?:sz nõ ꝺt verũ:qz idẽ in ꝛctib? qꝺ in vltimis volũtatib? ad quẽ ꝛba executiua referũtur ille hz electionẽ:sz qñ verba sunt ꝺubia ẽ ꝺiuersitas inter contractus ꝛ vltimas volũtates:

☞Incertitudo vitiat stipulationem nisi ex conlecturis probabilibus declaretur.

Stipulatio sequens intelligetur in ꝺubio de illa quantitate in qua precessit mutuum.

Si mutuaui decẽ tibi postea repiq̃ ꝙ stipulationẽ ꝓmisisti decẽ ex cã mutui:qñ intelligat de eisdẽ.

Confessus bis se recepisse decẽ ex causa mutui qñ intelligatur de eisdem.

Si mutuaui centũ ꝛ postea ꝓmisisti quinquaginta an presumatur de illis centum.

Triticum dicitur omne quod area teritur.

Bladorum appellatiõe venit linuz ꝛ omne quod area teritur :etiam in statuto.

Dominiũ an transeat si tradidi rem causaz declaraturus quam postea non declaraui.

* **Riticum oarem.** Incertitudo †vitiat stipulationẽ : nisi ex cõiecturis ꝓbabilib? ꝺclareꝝ.h.ꝺ. ¶Opp.ꝛ vꝝ ꝙ illꝺ qꝺ omittit habeat ꝙ omisso:vt.l.j.§.j.s.e.ꝛ.l.qcqꝺ astringẽde.Sol.ꝛba q̃ sunt

sunt de forma stipulatiõis:vt iterrogatio ꝛ rñsio a illa ꝺebẽt exprimi:alia ꝛo q̃ sunt circũferẽtia nõ
a ꝺebẽt de necessitate exprimi. Quero q̃ sunt ille ꝙ babiles cõiecture ex q̃bus hoc ꝺeclareꝝ. Glo. ꝺat
2 duas respõsiones q̃ recidũt in idẽ ꝛ bñ. Mot. † ꝙ b stipulatio sequẽs intelligit in ꝺubio de illa quãtitate in q̃ ꝓcessit mutuũ. Jꝺẽ credo si quãtitas exmaꝝ:sz nõ cã. vt ꝓmitto tibi ꝺare centũ:intelligat ex cã mutui vel alia q̃ precessit ar.huiꝰ.l.ꝛ glo'.ꝛ qꝺ no.§.ꝺe excep.rei iudi.l.si q̃s ad exhibenduz.

3 ¶Sz † q̃ꝺ si mutuaui tibi decẽ .postea reperiq̃ ꝙ ꝓ stipulationẽ ꝓmisisti mihi decẽ ex cã mutui: an 1 intelligeꝰ ꝺe eisdẽ decẽ:an ꝓsumeꝰ alia fuisse. Rñ.si incõtinenti hoc fiat ꝑsumeꝝ eadẽ:vt.l.si ita fuero stipulatꝰ.§.fi.ꝛ.l.cũ em.j.ꝺ noua. Si ex iterallo:puto idẽ:vt.§.e.l.si diuortio.ar. ꝺ ꝺo.ꝑle. l.ij. post prĩ.sz nisi aliꝺ appareret ꝑsumereꝝ acceꝓisse tpe stipulatiõis.vt.j.e.l.si stipulatꝰ.§.chrysogonꝰ.ꝛ ibi ꝺicã. Sz si ꝓmo mihi decẽ ꝓmisisti ꝙ stipulationẽ ex cã mutui:deinde decẽ ꝙ stipulatio nẽ ex cã mutui si ꝓstaret ꝙ de eisdẽ decẽ senserit ĩ 1 utilis est stipulatio:vt.§.e.l.q̃ bis. Jꝺeo ĩ ꝺubio ĩ tellige de diuersis decẽ vt.l.qnq̃ginta.alꝰ quigẽ ta ꝛ qꝺ ibi no.§.ꝺ ꝓba.ideo tũc necesse ẽ ꝙ adiꝓciat ꝙ ois alia ꝓmissio cõputeꝝ in ista:vel similia ꝛba ex q̃bus volũtas apparcat:ꝓcedẽtia ꝛo locũ habẽt qñ simplex mutuũ ꝓcessit vel aliꝰ ẽt? non
4 stipulatiõe vallatꝰ. ¶Eadẽ rõne † puto ꝙ si quis fuerit bis ꝓfessus se recepisse decẽ mutuo nõ tñ ꝓ stipulationẽ ꝓmisit qꝺ intelligit ꝺ eisdẽ decẽ nã ꝓfessio nõ est noua ꝺispositio sz ꝓbatio.vt.l. publia.ĩ fi.§.ꝺepoſi. Et g̃ idẽ acsi ꝛ ꝺ eodẽ q̃s habe
b ret plures ꝓbatiões.ar.ad ꝺ de leg.ij.l. sempro ni?. Sz ſb essent due ꝓfessiões ĩ iudicio q̃ iducunt ꝺispositionẽ tũc forte aliud esset nisi exprimaꝝ:qz tũc ꝓducit actionẽ:ꝛ sic videt diuer se ꝺispositio
5 nes:ar.ꝺ.l.q̃nq̃ginta. ¶Quid † si mutuaui cẽtũ ꝛ post eaꝰ stipulationẽ ꝓmisisti q̃nquagita :an ꝑsumaꝝ de illis cẽtũ:vel intelligaꝝ ꝓsus alia quãtitas Rñ. siue q̃ãtitas sequẽs sit maioꝛ siue mĩoꝛ ꝺ idẽ iuris ẽ.vt.l.si diuoꝛ.§.e.ꝛ.ꝺ.l.sẽproni?.§.ꝺ.l. ij.ꝛ de adi.leg.l.cũ cẽtũ. Quid ecõtra si ꝓmo ꝓmisit ꝙ stipulationẽ postea ꝙ numerationẽ accepit. Dic vt.l.si ita fuero stipulatꝰ.§.fi.ꝛ.l.cũ em.j.ꝺe
c noua. Quero ꝺ ꝺt triticũ. q̃ꝺ est triticũ c. Rñ. † ꝙ
6 q̃cq̃ꝺ area teritꝝ ꝛ est gñale nomẽ sicut seges siue 1 blada. ¶Mo. istꝺ qꝺ ꝺt blada nã ĩ vulgari ꝺicim? l.nõ habemꝰ ꝛ semel habui ꝺ facto ꝺicebat statutũ ꝙ nõ liceat extraheꝛ bladũ ꝛc. q̃rebaꝝ an semẽ lini eẽt bladũ:ꝛ ꝺ videt ꝙ sic qz area teritꝝ. De ꝺ blado fit etiã mẽtio.j.ad municipa.l.non ꝺebere in gl.facit qꝺ ꝺixi ꝺe aqua plu.ar.l.j.§.ꝺe eo opere. ¶Querit gl. † q̃ꝺ si tradidi rẽ ꝺeterminatur? ꝺ
7 cãz quã postea nõ ꝺeterminaui an trãseat ꝺominiũ. Gl. ꝺt ꝙ nõ ꝑe. ꝺt ꝺ si actũ fuerit ꝙ ꝺñiũ nõ transierit:alꝰ in ꝺubio vꝛ trãslatũ : licet repetaꝝ cã nõ secuta:vt.l.j.§.ꝙ ꝺote.ꝛ.l.ꝺotis . §.fi. cũ.l. seq.§.ꝺe iure ꝺotiũ. Credo gl.melꝰ ꝺicere:qz nuda traditio nõ facit trãsire ꝺñiũ vt.l . nũq̃ nuꝺa. §.ꝺ acqui.re.ꝺo. Sz in.ꝺ.l.j.ꝛ.l.ꝺo. erat expressa licet futura causa habilis:secus quando nulla est habilis vt hic in glo.

¶Quero.stipulatio sequẽs intelligit ꝺ ea quãtitate in;qua precessit mutuum:ꝛ vide bar.in.l.plane. la.j.ꝺe leg.j.§.j.ꝛ.l.cũ cẽtum.ff.de admen. lega. Andre. Barba.

☞ And. Poma. ¶Sz.si not.ꝙ Bar.ꝛ ita cũ pꝺerat are. hic videt tenere cõtrariũ eiꝰ qꝺ ꝺixit.l. cũ scimꝰ. C.ꝺ agri. et cens.li. xj. ꝙ imo ex cõfessione gemina ta nõ oritꝛ actio ꝛ ꝺe hoc vide ale. consi. iiij.vol.j.

c ¶Triticũ. adde q̃ꝺ veniat appel.tritici gl.ꝺ cano. fru.lib.x. per glos. in. l. frugem.j.ꝺe ver.sig. et hoc ꝙ Ang. q̃ ꝺicit quod accusatus ꝺ furto frumenti ꝛ ꝙ batum sit ꝺ furto oꝛ dei qꝺ nõ ꝺebet accusans ob tinere qz intelligit ꝺe frumẽto per excellentiã.

Qui insulam. Qui stipulat opus fieri ꝺebet locũ exprimere vbi ꝛ talẽ ꝙ interfit stipulatoris.b.ꝺ.

☞Si facio pacẽ cũ meo inimico ꝛ ꝓmitto non offendere an si exbãniatur possim ipsum offendere.

Qui seruũ mi hi. Prouisio. l. debitorem excusat.h.ꝺ.Similẽ.l. haberis.ĩ.l.qꝺ ergo.§.si heres.ꝺ.leg. j.l.eleganter.ĩ fi.§.ꝺe pig.act. Per hoc determinauit † Oldra. talẽ. q. feci pacẽ cũ meo inimico ꝛ promisi non offẽdere eũ. ꝺcmũ fuit ipse exbãnitus ꝛ ex forma statuti poterat impune occiꝺi:et offendi:queritur si ipsum offendo an videar frãgere pacẽ. Et Oldr. determinauit ꝙ nõ. ar.huiꝰ.l.cõiuncta.l.si seruũ.in pri ci.§.eo. Auditi qꝺ bononie fuit ꝺisputatũ ꝺiũ per.l.si filiꝰ.§.ꝺe fideicõ. libe.ꝛ.l.si quis legatũ in fi.§. de fal.et ille.ll.ꝺicunt ꝙ id qꝺ habeo ex ꝓuisione mea difficiliꝰ pꝺo quã qꝺ habeo ex ꝓuisiõe legis.sed in.l. nostra habet creditoꝛ ne seruꝰ posit occiꝺi ex ꝓuisiõe legis ꝛ ꝙ ff.l.j. C.si aduer.ven.lex suã nõ tuã ꝺenegat auxiliũ:sz credo ꝙ illud sit truffa:qz qñ ꝓmitto nõ offendere intelligo nisi.l.permittente ꝺ vt.l. quero §.inter locatorem.§.loca.et.j.eo.l. quidam cum filium:ꝛ ego in termiꝺ nis conuersis ꝺisputauit questionez quam pono.j.ꝺe pen.l.quiꝺã sunt. ꝺic vt ibi.

☞Que sit differẽtia qñ q̃s ꝓmit et hoc sequitur Jmo.hic ꝛ Jo.de pla.ĩ.l.modios. C.de fusce.ꝛ arca.lib.x. Alex. tamen ꝺicit quod male ꝺicunt qz appellatione frumenti venit oꝛde um cum spicã habeat.ꝺ.l.frugẽ.ꝛ ita ꝺicit Bar.ꝺ terminare in.ꝺ.l.j. ꝺe aqua plu.ar.

¶L.permittente . adde Jo.andre.in regula fruſtra in mer.bartolũ:baldũ:angelum :et Jmol.in l.quid ergo . §. si heres . de leg. j. bartol. Bald. Angel . in.leg.j.§.non autem.supra.de dolo.bal. in.l.j. C.si a non compe. iudi.bal . et ang.in.l.inrisentium.§.si pacisc ar.supra de pactis. Bal. et Sali.in.leg.accusatiõnes. C.quod me.causa. pe. de anc.in repe.c.canonum statuta.ver.sed quero. sicut ang.in.l.si ex legati cã.§.e. Bart.in vulgata q.statuto lucane ciuitatis.

tit se datuꝝ et solutuꝝ simplicit et datorū et solutuꝝ nomine alicui?:

Si ita stipulatus.

Possuꝫ vtiliter.

Qui ꝓmittit se solturū ꝓprio ꝓmittit factū: ō succedit obligatio ad itereſſe. ſec? in eo q̄ ſe daturū.h.d. ſcd̄z verū intellectū. ¶Opp. de.l. iure noſtro. C. ō fideiuſ. Sol. gl. fateor. ſꝫ hic nō fuit fideiuſſor: ſꝫ ꝓmiſit ſe ſolutuꝝ ſi nō curauerit ꝛc. vt in gl. Sꝫ gl. deſtruxerint iſtū textū: q̄ hic nō fit mentio ō ſ. ꝛ ideo Dy. intelligit q̄ hic ꝓmiſit ſe ſolturū: q̄ō eſt facti: vt hic in fi. facit. l. cōſi l. de cu. furi. ꝛ no. gl. ſ. ō ſol. ſup rub. hoc etiā tenet Pet. ſe. cus ſi dico fideiubeo ꝓ illo: q̄ video? ꝓmittere illud q̄ō ille dz: vt S. e. l. vbi aūt. §. illud in fi. ſꝫ hic eſt differētia an ꝓmittat ſe ſolturū: ꝛ vī ꝓmittere factū: an ꝓmittat ſe daturū et nō videt: vt hic ſm Pe. ꝛ Dy. Sꝫ hoc nō placet nā in larga ſignificatiōe etiā dare eſt facti: vt S. de cōdi. et demō. l. in facto. ſic et ſoluere: ſꝫ ſtricte accipiēdo prout dare differt a facere: ſcire debetis q̄ō ſoluere eſt facere id q̄ō q̄s ꝓmittit: vt. ſ. de ō. ſig. l. ſolutiōis ō̄bo in fi. Aut ḡ in obligatiōe erat dari: et q̄ ꝓmittit ſoluet ꝓmittit dationē: aut erat fieri: ꝛ ꝓmittit factū: ꝛ ſic nō eſt differētia ſi ꝓmitto me daturum vel ſoluturuꝝ, quis ergo eſt intellect? hui?. §. Rñ. † qñ ego ꝓmitto titij nomine me ſoluturuꝝ tibi: iſta ꝓmiſſio i dubio videt fieri cā titij: vt. l. fideicōmiſſa. §. interdū. de leg. iij. vnde videris mihi promittere gerere negotia titij ſoluēdo mihi: ꝛ ſic video: alteri ſtipulari. merito nō ago niſi ītemus mea interſit vt. l. ſtipulatio iſta. §. alteri ꝛ. §. ſi ſtipuler. S. eod. Sed natura fideiuſſoris eſt q̄ poſſit ſoluere ꝓ ſe ꝛ obligatione ſua. Itē q̄ poſſit ſoluere ꝓ obligatiōe rei principalis: vt. l. indebitā. S. de cōdi. inde. qñ ḡ ꝓmittit ſoluere noīe titij nō eſt fideiuſſor. Jn iſto ergo. §. ponit hec differētia aut ꝓmitto me ſoluturū vel daturū nomine titij: aut ꝓmitto ſimpliciter me daturū vl ſoluturū ꝛc. nō adiecto nomine titij. ſed q̄ō titius debet ꝛ ſimilia verba.

☞ Qñ valeat promiſſio inter ſpōſum ꝛ ſpōſaz ꝛ cā lucratiua cū i tēpus matrimonij conferatur;

Si tibi nupſero.

Jnt̄ ſpōſuz ꝛ ſpōſaz nō valet ꝓmiſſio ex cā lucratiua q̄ in mr̄imonij rēpuspoſſet. h. d. ¶Opp. q̄ pōt ꝓmitti ex cā dotis ꝛ donatiōis ꝓpter nuptias: vt i. l. ſi ꝓtāte. C. ō dona. añ nupt. Jo. ō verū niſi exprimeret cōditio ſi nupſero q̄ tūc nō valet vt b. Hoc nō placet q̄ ſ tacite intelligit vt. l. ſtipulationē. S. ō iur. do. ḡ ſi exprimit p eū modū nō vitiat. Dic ḡ q̄ hic loquit q̄ñ ꝓmiſſio fit ex cā mere lucratiua: ſꝫ dos ex cā onerosa. Itē donatio ꝓpter nuptias. ideo fit q̄ dotē recipit: vt. d. l. ſi cōſtante. ꝛ aūt. equalitas de pac. con. ¶Op. de. l. mulier. C. de ſpō. ōt gl. fallit: q̄ pōt ꝓmitti ꝓ arris. vñ intelligas q̄ arre realiter tradant: et ꝓmiſſio fiat de reſtituēdo duplicatas vel triplicatas vt. d. l. mulier. alꝫ iſta gl. nō eſſet ꝺaut dicam plene ī. e. l. titia ī pri. ¶Opp. ī. e. l. ex ea. §. ꝓmo. Dicit gl. fallit ibi. Tu dic q̄ ibi nō ꝓmittit ex cā mere lucratiua: ſꝫ i recōpenſatione iniurie ſibi fiende. preterea ibi eſt cā honeſta: vt a delicto abſtineat. ¶Op. extra gl. S. ō cōdi. inſti. l. vter ex fratrib?. ꝛ. C. de inſti. ꝛ ſubſtitu. l. ſ. Solutio ab altero ipſorū ꝓiugū nō pōt q̄s imitari ad matrimoniū ſpe lucri vt hic q̄ eſſet ꝓſumptio q̄ fieret cā libidinis q̄ rō nō eſt ꝓbabilis nec ꝫ bonos mores: vt hic ōt text. ſꝫ q̄ libet alio ꝓmittere eſſet licitū vt in ꝑtis. ꝛ. l. titio. §. ſ. de ōdi. et demō. ꝛ dicā. ī. e. l. titia. in ꝓnc. vñ † dico q̄ ſi cōſtaret q̄ fierer cā libidinis nō valet. ſꝫ ſi ideo q̄ ꝓmittēs erat forte vilis cōditionis. alia pars erat nobilis[a]: vñ faciebat cā habendi illā parētelā: vel hoc fiebat cauſa pacis tunc valeret. et hoc eſt q̄ō dicit text. cauſa cognita. facit quod dixi. S. e. l. ſi diuortio.

☞ An vitietur res ſi deuenit ad eū caſum a quo incipere non poteſt.

Æſtimo.

[b] ¶Qñ eſt impedimentū mixta ꝓſideratiōe rei et ꝓſone valet ſtipulatio ſi impedimentū ceſſat tpe exiſtētis: cōditiōis. h. d. Nec lex videt difficilis inuenib?: nō tñ eſt. Deinde ꝓmo ponit duo dicta. ſcd̄o illa ꝓbat p reductionē ad abſurdū ꝛ ꝓmo reducit ad abſurdū circa ꝓmū dictū. ſcd̄o circa ſꝫ. Partes patēt ꝛ caſus in terminis patet intelligēti. ¶Op. de. l. vſufruc. ī. de ſtip. ſer. Sol. ibi erat defect? rōne perſone tantū. ¶Op. ō. §. ſacrā. Solu. ibi erat defect? rōne rei tantū hic mixta ꝓſideratiōe rei ꝛ ꝓſone. de quo ibi dixi. ꝛ. l. ſi res meaz. S. e. ꝛ. l. nemo rem ſuā. S. eo. hic habes † vnum bocardum an vitiet res ſi deuenit ad eū caſum a quo incipere non poteſt dicam. ī. e. l. pluribus. §. et ſi placeat. Itez habes expreſſum in hac. l. quod due cauſe lucratiue poſſunt ꝙuerſis tēporibus circa eandem concurrere rem. Caſus eſt hic. plene dico in. l. meuius. §. duobus de lega. ij.

Ex hac ſtipulatiōe.

¶De hac materia dixi in. l. ſtipulatiōes nō diuidunt. ī fi.

☞ Joannes papa non intellexit dictum obſcurū quod fecit quidam cancellarius bononie. Notarius ſi conficit inſtrm per ō̄ba obſcura ꝛ nō intelligibilia non valet.

Actum

2 Actū tacite q̄ñ habeatur pro expreſſo.
3 Promiſſor ſi ſemel elegit nō pōt ampli? eligere.
4 Variatio quando admittatur in electione ſiue declaratione.
5 Teſtis qui depoſuit q̄ō poſtea variare nō pōt: tū pōt anteq̄ primū dictū habeatur pro perfecto.
6 Statuta quam interpretationem recipiant.

Quidquid aſtringēde.

¶Iſta. l. ſm lec. glo. nō eſt facilis ſm lectu. verā quā glo. ſ. in fi. tāgit ꝛ eā tenet Dy. eſt ſatis clara. ꝛ breuiter ſm Dy. hoc itēdit. Obſcuritas oīmoda vitiat ſtipulationē: ſi pōt iterpretari interptatur ꝓ ꝓmiſſore. ſed vbi ō̄ba ſunt clara interptationē nō recipiūt. hoc dicit ſm lecturā Dy. in prima parte fuerūt verba oīno obſcura. Jn ſcda fuerunt verba equinoca. Jn tertia fuerūt ō̄ba clara ꝓ ſtipulatiōe. ſcda ibi: aut. tertia ibi: nec rurſus. Lec. oēs hic tangā. Jn prima parte habes q̄ illud q̄ō nō eſt expreſſuꝫ habeāt ꝓ omiſſo. Cōtra q̄ iſte tex. ſibi ꝺicit: q̄ ꝓmo dicit q̄ eſt dictū. ſcd̄o dicit ſi nō exprimāt. Sol. huic? ꝺrij timore illud ꝓn. hꝫ duas lecturas. Una eſt dictū. id eſt dicendū. ꝛ tāgit in gl. ſ. ꝛ. ij. ſed iſta repugnat litere ꝛ eſt vitiare literā. ꝛ eſt alia lectu. q̄ ponit in fi. ij. glo. ꝛ eſt vera q̄ō fuerūt dicta verba obſcura. ꝛ ſic fuit dictū ſed nō palā. ꝛ hoc triplr exēplificatur. in ſcda glo. ſ. poſt prin. vt promitto fundū: q̄ō nō valet. vt. l. cū poſt. §. gener. S. de iure dot. vel promiſit triticū nō expreſſa quātitate. vt. S. eo. l. triticū. ꝛ. ſ. eo. l. ita ſtipulatus. ꝛ iſta exēpla placēt Dy. ꝛ mihi. Tertio ponit in fine ſcde gl. vel pone exēplū q̄ cōtrahētes diſſenſerunt: vt eadē glo. ſꝫ tūc nō eſſet ꝓpter obſcuritatē ſed ꝓpter diſſenſum: ꝛ ſic nō ꝛgruit litere. Vel exēplū pone † q̄ō eſt locut? verbis nō intelligibilibus: ſi cut fecit q̄dā cancellarius bonon. q̄ ſic fecit dictū tm̄ obſcurū q̄ō Jo. papa nō itellexit: ꝛ ſic ſi notarius faceret inſtrumētū ꝓ verba obſcura[a] ꝛ non intelligibilia nō valeret. facit. §. ſupra victus. C. de emen. inſti. eo. Alia lec. eſt q̄ō in ꝓmiſſione fuit adiectū aliq̄ verbū ſpeciale: vt ꝓmittis bocarda. illā alie rōnes nō ꝓtinent. ꝛ ſic interpretatiōnē extēſiuā nō recipit ſtipulatio. ¶Opp. de. l. cū quid. S. ſi cer. pe. ſol. ibi ex natura negotij intelligebatur: vt hic no. in ꝑtio dant plures ſolutiōes. Una ſol. eſt q̄ō hic in ꝑtibus qui ō̄bis. ibi re ꝓhibētur. Iſta nō eſt vera per. l. triticū. S. eo. Et aduerte ſi verba ſtipulationis nō ſunt expreſſa: ꝛ ſic eſt tacitū illud q̄ō facit peccare in ſua forma: ꝛ tūc nō intelligit ſi nō eſt expreſſuꝫ: ſecus ſi hꝫ formā q̄ in circūferētijs habet ꝓ expreſſo. vt. l. triticū. S. eo.

[a] ¶Cū ergo † querit an illō q̄ō tacite agit habeat ꝓ expſſo: dic aut loquimur in his que depēdēt ex voluntate vm?: vt in voltimis voluntatib?: ꝛ tūc tacitū habet ꝓ expreſſo: vt. l. inter veſtē. S. de auro ꝛ arle. ꝛ. l. in additionib?. S. de cōdi. ꝛ demon. Aut loquimur in his q̄ depēdēt ex voluntate duoꝝ: vt in ꝑctibus: ꝛ tūc aut in ꝑcto? q̄ celebrant verbis: ꝛ tūc aut eſt omiſſum illud q̄ō facit ceſſare formaz ſtipulationis: ꝛ ſtipulatio nō valet: vt hac. l. in ꝓn. ci. ſcd̄m vnā lec. ꝛ in. l. ſ. S. eo: in ꝓnci. aut forma ſtipulatiōis eſt expreſſa: ſed aliq̄d acceſſoriū eſt omiſſum: tūc dic vt dicā in ꝑctibus qui re vel ꝓſenſu cōtrahunt: ꝛ ſi queris in his ꝑctibus qui re vel cōſenſu ꝓhibent: ꝛ tūc aut q̄ris de his que inſunt ex natura ꝑctus: ꝛ tacitū habet ꝓ expreſſo. l. cū quid. S. ſi cer. pet. aut in his que nō inſunt de natura ꝑctus: ꝛ tunc aut fuit tacite intellectū ab vno ꝛ non habetur ꝓ expreſſo. vt. l. ſi repetēdi. C. de cōdi. ob can. aut fuit tacite intellectū ab vtroq̄: ꝛ habet ꝓ expreſſo. vt. l. triticuꝫ. S. eo. ꝛ. l. ſi ſtipulatus in fi. S. eo. l. cum quid. cum ſi. alleg. ibi. S. ſi cer. peta. fallit in caſu. l. fi. C. de noua. ꝛ. §. preterea. inſti. qui. mo. tol. ob. vbi oportet q̄ ex primāt. Sꝫ ſi dubitat an fuerit actū ab vtroq̄. Rñ. videt actū ab vtroq̄ quod venit ex natura ꝑctus: vt. d. l. cum quid in fi. ¶Dicitur in ſcō reſponſo q̄ō ō̄ba debent interpretari ꝓ ꝓmiſſore. ¶Quero exēplum in verſi. aut certe. ꝛ gl. tertia ponit quedā exempla bona. vt ſenſit de ſticho albo: tu de nigro: ꝛ illud ē bonū. Aliud exēplū ē in oblōne generis. ſed nō eſt bonū: q̄ certa eſt ſtipulatio ꝛ ꝓhētes expreſſerūt quod voluerunt: nec fuit omiſſum aliq̄d q̄ō tacite ageretur: ꝛ iſte lectu. tangūtur in princ. mag. glo. ¶Oppo. de. l. ſi mihi ꝛ titio. §. fi. ſ. eo. Solu. ibi verba erant clara pro ſtipulatore non ambigua. ¶Opp. d. l. inter ſtipulantē. §. ſi ſtichum. S. eo. Sol. ibi in iudicijs: aliud in contractib?. ¶Opp. de. l. de dic. S. qui ſatiſ. eo. Sol. vt ibi: q̄ in ꝓparatorijs iudicio?: hic in deciſorijs: vel dicit ibi:

[a] ¶Obſcura. adō q̄ō no. Speculi. de inſtr. edi. §. offe ſo. ō. quid ſi ibi cuia? tura. ꝛ q̄ō voluitbar. ī aūt. q̄ ſi ne. C. de teſta. Ant. de bu. ī. c. ſ. de fi. inſtru. cū ibi alle. ꝓ ipꝫ tex. in. l. ij. S. de his q̄ ꝓ nō ſcri. ꝛ hoc caſu nō recurrit ad interptationē iudicis iuxta. l. voluntatis. C. de fide inſſo. ꝛ ad barto. hic adde Fel. in ꝓe. de cre. in gl. ſ. col. ij. circa prin.

a ¶Mariare nō potest. Adde qō Ange. intelligit glo. verā nisi qñ destructio voluntatis spectaret ad interpretātem vt est in testatore cuius voluntas vsqz ad mortē ambulatoria est: nā interpretabitur testator quoties volet allegat. l. heredes palā. de test.

ex quo infert idem esse in iudice inter loquente b quia quoties volet potest suā interlocutoriā iterātari quo usqz hz potestātē revocādi eā 6 iuxta. l. qō iussit. ō reindi. & istō tenet imo. ibi Bald. vero in. l. ij. de sent. ex peri. reci. tenet indicem nō posse nisi semel interpretari p hāc gl. idem dixerūt Ang. et rapha. in. d. l. qō iussit imo. i. l. ab executore alexan. dicit q sibi placet opiñ. Ange. hic loquendo de interlocutoria: ex quo pt renocari i telligendo etiam vt per Barto. in dicta. l. quod iussit scz quod bis potest revocari sententia interlocutoria. & cum qua sententia communiter trāseunt docto. & eo modo dicendum vt bis possit interpretari sententia interlocutoria in diffinitiua 2 procedat opi. contraria.

b ¶Si testis. Adde glo. no. in. c. preterea. de testi. cog. & in auē. de testi. §. illud. versi. si non habebit. Bar. in. l. generaliter. C. de non nume. pecu. & in. l. eos. C. de fal. & in. l. imperator. de statu homi. & Bal. in au. si dicatur. de testa. Roma. consi. cccev. Bal. consi. cclix. lib. iij.

temporе stipulationis interpositе: quā si semel declarat amodo variare nō pōt[a]. ¶Et istū tex. + cū ista glo. tene mēti. & ideo ex hoc dico a 2 q si testis[b] deposuit: postea nō pōt variare & dicere alio modo. qz ipsi 3 habent declarare q̄ sciūt: fateor tñ in teste & hic in parte q si incōtinēti anteq̄ primū dictū habeat. p perfecto & cōpleto vult variare: possit. qz nō videtur declarasse. arg. C. de fide instru. l. cōtractus. facit qō no. Spe. in ti. de teste. §. j. ver. q̄d si dicit. ¶Ultimo hec + l. allegat q statuta nō recipiunt interpretationē: 1 qz vt hic etiā habes in primo dicto q declarationē extēsiuā nō recipit stipulatio. Itē scōo interpretationem declarativā recipit: vt ibi aut certe. interpretationē restrictiuam nō. vt ibi nec rursus. & sic i statutis dicūt quidā. Dicit plene dicā. j. de mu. & ho. l. vt gradatim. §. & fi. l. & dixi in. l. oēs populi. ff. de iusti. & iur.

Si stipulatus. Habes q ista ꝺditio negatiua apposita tāto tpe ꝺz extitisse finito tpe. scz quātū tps requiratur ad implendam cōditionem potestatiuam: et tunc si temp? apponitur statur illi tempori: vt ꝺ si vero non apponitur tempus: sed est negatiua: & tunc est locus mutatione cautionis vt. l. mutiane. de condi. & demonstra. in contractibus videbitis in. l. ita stipulatus. j. eodem. In cōditione affirmatiua. dic vt no. per Ey. l. si plures. in. v. q. C. de condi. inser.

Conditio in p teritū. Cōditio de p̄senti vel de preterito non 1 reuocari i telligendo etiam vt per Barto. in dicta. l. quod iussit scz quod bis potest reuocari sententia interlocutoria. & cum qua sententia communiter trāseunt docto. & eo modo dicendum vt bis possit interpretari sententia interlocutoria in diffinitiua 2 procedat opi. contraria.

suspendit. hoc dicit.

Haberes. An quis possit restituī aduersus naturalem obligationem. glo. dicit q non dicam. j. de fideiuss. l. marcellus.

¶Venditor qui nō promisit emptori sumptus an teneatur.

¶Clausula & promisit reficere omnia dāna & expēsas litis & extra quid operetur.

Expense si debent ex natura contractus quare deducunt in stipulatione: & quis sit effectus.

Stipulatio quod debet intelligi sm naturā precedentis contractus.

¶Clausula q̄ ponit in instrumēto vēditionis & promisit expensas siue lis mouerē de ꝓprietate siue de possessione: quē effectum producat.

Venditores. Qui promisit sumptus factos de lite de re non tenet ad sumptus factos i lite de pretio. h. d. Pone + q vēditor nō pmittit sumptus an teneat. & glo. remittit ad. l. j. C. de euic. vbi dicit aut succūbit in ꝓprietate & repetit sumptus: aut obtinet & nō repetit sumpt?: & ista est. l. bona qō sumpt? nō veniūt eo casu quo emptor obtinet: & iō notarij ponūt in instrīs & pmisit reficere oīa dāna & expēsas litis & extra q̄ nō venirēt als: & hoc faciūt p hāc. l. & gl. in. l. q̄ absentē. de pcur. scz ibi tz Guil. Jacū p. l. si sine. §. marcellus. & §. cū aūt. j. rē ra. ha. & l. si vt certo. §. idē labeo. ff. ꝺmo. Teneo cū Guil. reprobata gl. quā semp reprobaui. Primo p. l. si plus. §. mota qōne. ff. de euic. & d. l. q̄ absentē. vbi ꝺz q mota lite tenet defendere vēditorē: q̄ si non defendat tenet ad interesse ob rē nō defensaz ar. l. cū ḡrebat. in fi. j. iudi. sol. Itē p. bo p rōnē: vēditor tenet emptori: vt sibi habere liceat. vt. l. emptorē. §. pe. in fi. ff. de act. emp. mō in obligatiōe habere licere venit sumpt? extra litē. vt. l. stipulatio ista habere licere. ver. si quis forte. ff. e. & ibi no. q̄ &c. Mō ob. l. j. C. de euict. qz illud in euictiōe rei hereditarie. Itē nō ob. l. si statuas. e. ti. qz nō possuz agere ex clausula de euictione: qz res nō est evicta: sed ex clausula ob rē non defensaz: siue ꝺ fuit expssuz siue nō: qz a lege tacite subintelligit vñ pōt agere ad. interesse. vñ est aduertēdū in mō ꝺcludēdi in libello. Mō obst. rō qō iniuria vēditori nō nocet. vt. l. si p ipsum prudentiā. ff. de eui. verū est si p iniuriā iudicis: secus si p iniuriā partis: a qua potuit me liberare suscipiendo litē. Preterea nō pōt ꝺci q a iudice sit facta iniuria qz nō ꝺdēnauit victū victori in expēsis qō debuit: qz habebat iustā causaz litigādi victus: iō in expēsis nō debuit ꝺdēnari. Preterea nō pōt eē q iudex modice taxauit: ad qō facit qō not. ff. de alie. iudi. mu. cau. fa. l. j. i fi. mag. gl. ¶Quero + si venit ex natura ꝫct? quare fit & deducit i stipulationē: & ḡs est effect?. Dico ꝓpter no. in. l. nō solū. ff. de rei vē. & l. iij. §. si rē. ff. de leg. iij. qz plura auxilia interest me habere. Itē est differētia i mō agēdi: qz q̄ñ est ꝓmissum petā directo sumpt? factos in lite: sed qñ nō est ꝓmissuz nō petā sumpt? directo scz petā interesse qz nō defendit: in quo interesse

tereſſe veniēt sumpt?. ¶Quero. ſ ōt si ꝓmisit sū a pt? ob litē ꝺ ꝓprietate &c. q̄d si ſ nō apparet. Dicit gl. parua q ſ i ꝺubio pſumit. + Sz vt arbitror b 3 nō ſ ōt: qz ista stipula. ꝺz itelligi ſz naturā ꝫct? p̄cedētis. vt. l. j. §. si q̄s sub ꝺditiōe. vt leg. no ca. & c l. dāni infecti q̄d i ꝓnc. ꝺ dā. infec. l. si stipulatus. ff. de vsur. ſz ex p̄cedēti ꝫctu i vnoquoq; negotio tenebat: ergo &c. Do tibi tex. i. l. stipulatio ista. ff. si q̄s forte. ff. e. & habere licet venit ex natura ꝫct? emptiōis & vēditiōis. ff. &c. Et pute gl. ōt q̄ō i ꝺubio presumit nōvt excluderet litē ꝺ ꝓprietate: ſz excluderet litē ꝺ ptio. Ñ hodie notarij vt cesset ista opinio ponūt in instrumētis exp̄sse siue moueretur lis de ꝓprietate siue de possessione:

¶Papa licite concessit regi Karolo & successo b ribus suis regnum hierusalem.

a Fūdus hostiū pōt concedi sub ꝺditiōe si capietur.

Liber homo. Liber hō vel fund? hostium in stipulatione deduci non potest. h. d. ¶Op. ff. l. liberi. ff. de ꝺbē. emp. Sol. dicit Rog. aliud in emptione vt hic in. j. gl. nō bñ dicit. qz in emptione nec in stipulatiōe pōt homo 2 liber deduci: vt ipse debeat: ſz in preiudiciū venditoris sic: vt ipse teneat de euictiōe. Idē in stipulatione ſ ponerē causā oneroſaz vel fuisset in dolo & ꝺ tenēt oēs moderni. ¶Op. de. l. ab oibus. §. etiā. & l. seruus. ff. de leg. j. Gl. dicit aliud in legatis vt ibi: aliud in ꝫctibus vt hic. Idē tenet. j. de reg. iur. in testamētis. & assignat rōnē qz stipula. assumit vires tpe stipulatiōis interpositе. legatū 3 a die aduenientis ꝺditionis. Sz ista solu. nō ē bona: qz ꝺ regulam catonianā. et. l. cetera. §. j. ff. de leg. j. Dico idē in legatis & in ꝫctibus. vt no. ff. l. id qō. ff. de leg. j. nā fundū hostiū q̄ nunq̄ fuit noster nō possum? ꝓmittere nec legare mō: qz in eo nullū ius habeo. ita loquit hic. ſz fundū hostiū q̄ iā fuit noster: ꝓmittere vel legare possum? qz habemus ius postli. & ꝺ voluit expsse tex. in. d. l. id qō. 2 & d. & ītū. et hac[a] rōne + vt puto Papa q̄ cōcessit 1 regnū Hierusalē regi Karolo & suis successorib? hoc licite potuit qz illō regnū iaz fuit nostrū licet mō occupatū sit ab hostib?. Sz ꝺ predicta vñ extra ꝺ re iud. c. abbate sane. li. vj. vbi rex Aragonū ꝺnauit fundū hostiū qui nunq̄ fuit su? . Ñ. 4 2 pure + cōcedere fūdū hostiū nō possum: vt hic: sed cōcedere sub cōditione si capiet possum: vt ibi: qz expectare ista ꝺditionē honestū est: lz res de p̄senti in nostro cōmercio nō sit. Pro ꝺ facit. C. ad. l. fa. ꝺ pla. l. in fug. Ista ꝝba in cōcessiōe puinciaꝝ q̄ñ c occurrunt sunt dubia: & ponderoſaz: iō tene mēti. d

1 ☞Non refert a quo aliquid fiat dūmodo fiat:
2 Cōtractus si impletur an refert a quo impleatur.
3 Practica articulandi aliquid esse factum.
4 Factum in quo requiritur expensa presumitur factum ab eo qui tenebatur illud facere.
Judex q̄s expēsas taxet sine pbatiōe ex eius offō.
5 Quo ad ꝺseruationē iuris sufficit an referat a q̄ fiat.

Cum seruus. Sufficit ꝫctū i 5 pleri a ꝺbētevl alio ei? noīe. h. d. Vel aliter hac + l. nō refert a quo aliq̄d fiat dummodo fiat.

¶Et hac. vide. c. abbate. ꝺ regul. iur. i. vj. & ibi: d. Per. q̄ allegauit Barto. hic Andre. barba.

¶Brocardum. Adde de hoc brocardo vt p bal. cōsi. clxxiij. lib. j. incip. verba Dy. dicunt.

☞ Andre. Poma. ¶Spectabat. vide Pano. cō. cxvij. in fi. vol. ij. et cxvj. ad fi. e. vo. & Fe li. in. c. fi cut. colo. xix. ver fal lit. v. de re iudi. & tex. cum gl. in c. quatuor xij. q̄. ij. & Imol. cxlvij. col. v. et ro. cccliij. vbi limitat nisi ita p̄sumēdo q̄s cāderet in ꝺ lictum.

¶Notabilis. adde i telligе ſz Imol. quē refert & se qui ſ alex. q̄ñ erant aliquе cōiecturе ꝓ illo qui alle. sumpt? fecisse per di. l. finaliter non p ea que voluit ipse Bal. in. l. qui sub cō di. ratiōnum. ff. de condi. et demon. vbi dicit q non suffi cit expensaz esse factam nisi ille q̄ illaz facere tenebatur ꝓbet fecisse per. l. excellentie. §. flagitantibus eisdem rogasse mōstrauerit. de erogā. milit. anno. li. xij. tu dic q̄ ꝺcta bar. sc̄tur simpliciter Bal. consil. cccxxvij. lib. iij. vbi dicit q si reperiatur hospitale cōstructū & nesciť a quo qō presumendū est q̄ sit constructum ab eo qui construere debebat. Et ad bar. hic vide Frā. de aret. in. c. j. col. iij. de iudic.

a ☞ Andre Soma. ¶ Opp. C. de vsur. de isto text. a meminit bald. in. j. col. C. de contrahen. emp.

b ¶ Utrum. perdit tñ ꝓtratabu. de quo dic vt in. l. j. §. si vel parẽs. si quis a pa. fu. ma. Andre. barba.

c ¶ Emancipãdo. adde inquãtuz alex. refert Bald. in. l. licet.

de lib. eã quod sicut emãcipatio potest fieri ꝓtio ita eodem modo feudũ potest cõcedi pretio licet fieri non debeat vt ff. c. j. de naut. fen. et in c. ad nostram. de emp. et vẽdi. et deinde subdit qõ tamen non habz propriam naturam feudi qõ pulchre i facto ꝓsuluit Bal: consi. cclxiij. libr. j. et consili. cclxxxvij: li bro. iij.

d ¶ Atitio. Adde qõ Pau. õ ca. dicit hic ꝑ hanc. l. se vidisse terminaꝫ florentie valere conuentionẽ quã sepe florẽtini faciunt. s. promitto tibi. x. si imperator ẽ anno morietur et si nõ moritur promittis mihi centum. nam si moritur potest agi ad. x. qz sufficit conditio ꝑ eã. ad cuius confirma. alex. hic alle. no. per host. in. c. gemma. de spõ. l. titius. vide hic per eum.

vt ibi ptz: qz natura cõstat quẽ nõ posse viuere sine alimẽtis: eadem ratione dico q creditor repetere et expẽ. factas in equo sibi pignori dato. nam presumẽtur tales expense per eum facte. Idẽ dico cum aliquis possessor vellet deducere de fructibus expen. factas causa que rendorum fructuũ: q tales expen. presumuntur esse facte cuz õ necessitate sine bis fructus non possent percipi. Itẽ presumũtur facte ab ipso possessore: et ideo sine aliqua ꝓbatione iudex ex suo officio hoc habebit taxare per. d. l. fi. ¶ Quero † qñ tractatur de conseruatione iuris mei: an refert a quo fiat Dy. hic dicit q non refert a quo vt. l. q fundũ. §. quẽad. ser. amit. l. j. §. que situm. de aqua quotid. et esti. Istud dictũ Dyn. est verũ in seruitute reali mere. sufficit enim q ad vtilitatem fundi fiat vsus nec curatur per quẽ cũ fundo debeatur ſz i iure qõ coheret persone vt dñiũ et vsufructus: tunc est necesse quod fiat per eum qui ius hz vel eius noie. vt. §. q-mo. vsufruc. amit. l. põpo. Quo ad interrumpendã prescriptionem dicemus. §. de vsuca. l. naturaliter. Quo ad alia an refert a quo dicemus suis locis. Et predicta secũdũ primũ modũ legendi. ¶ Secundo modo legitur quod aliquis fuit assumptus vt mediator seu ꝓcuratus vt faceret me liberari: et ego promisi sibi certam quantitatem. Certe a quocunq; manumittor ipse debebit habere pecuniam. dum tamen ſ fiat opera accipientis pecuniaz. vt in princip. se. gl. facit ad predicta. j. de proxene. per to.

☞ An cum debitor offert vnaz ex rebus alternatiue debitis que post oblationem pereat fit liberatus ipso iure vel ope exceptionis.

Stipulatus sum damã. Unade rebus alternatiue debitis oblata post ei⁹ interitũ debitor liberat. h. d. ¶ Op. C. de vsur. a. l. acceptã. et. j. de sol. l. q decẽ. Gl. õt intellige ſ primo. s. secuto iteritu: et sic vbi ꝑiuz recipit limitationẽ. qz primo est dicere icõtinẽti: et tñ limitatur. et sic §. de arbi. l. licet. ¶ Quero † vtrũ liberet ipso iure. vel ope exceptiõis. Gl. q ipso iure. Sed⁹ in obligatiõe generis: vt ĩ gl. patet. Cõtra ſ videt. §. e. l. ĩ executiõe. §. p parte. et. l. ij. §. j. vbi idẽ iuris est in obligatiõe generis et obligatiõe alternatiua. Et ſ videt tenere Jaco. de are. Tu dic si electio esset ita facta q re⁹ nõ posset variare: vt qz reseruauit sibi exꝑsse p futuz subiunctiui: tũc ille sol⁹ q̃ est oblat⁹ est in obligatiõe: et ei⁹ interitu liberaret ipso iure: et ſ voluit ſ gl. dũ õt: electiõe sibi reseruata. Intellige vt dixi. Si ño põt variare qõ est qñ tacite hz electionẽ a lege. tũc qz adhuc ali⁹ durat ĩ obliga. liberaret ope exceptiõis vt in alio exẽplo. ob. ĩ genere. Et idẽ dico q si offerret illud qõ est in solutione tantũ non in obligatione: tũc eius interitu liberatur ope exceptionis.

Ei ex pluribus. In obligatiõe generis subalterni est electio debitoris et potest variare vsqz ad solutionem. h. d. ¶ Op. de legat. j. l. q duos. Sol. aliõ in legatis vbi est electio creditoris: aliõ i ɔctib⁹ vbi ẽ electio debitoris. de quo plene not. §. õ leg. j. l. legato generaliter. et. §. fami. her. l. heredes. §. si incerto. ¶ Oppo. de. l. quicquid astringende. Sol. ibi est õ claratio hic electio: vt ibi plene dixi.

☞ An pater possit cogi emancipare filium cum sibi promissum est aliquid ꝓ emancipando.

Cum turpem. Valet promissio facta ꝑ aliquo emancipando. h. d. Nota hũc † casũ: an in hũc casũ pr possit cogi eũ emancipare gl. õt q si officio iudicis vt. l. si cui. §. de cõdi. et demõ. sz non est verũ nisi pr aliqd reciperet ꝓ eo emancipãdo vt dicta. l. si cui. et no. in. l. cogi. §. si pater. ad tre. Dy. Preterea si cogi posset ꝑ turpiter acciperet. §. de cõdi. ob tur. cau. l. pe. et ſz posset qs dicere nõ põt cogi iure actiõis nõ curo sufficit q possit cogi ad partis petitionẽ: ſz iudicis officio. vt. l. iij. §. si tibi idicũ. et qõ ibi no. õ ꝑdi. ob turpẽ causã.

☞ Stipulatio collata sub conditione licet nõ habeat aliam causam valet.

Atitio. Stipulatio concepta sub conditione que dependet ex facto incerte persone valet: et vbi diuersitatis rõ reddi nõ potest idẽ ius est. h. d. Mo. † q stipulatio collata sub cõditione ſz non habeat aliã causam valet: ipsa eñ cõditio est sufficiens cã vt ff. et §. lege prima. et. l. quicquid astringende in fi. et. §. eodem. lege. hoc iure. j. eodem. lege. quidã cum filium. cum multis simi.

Nulla. Opponitur de. l. si quis sempronius. §. de heredibus instituendis. Solutio ibi in volũtate velata. hic expressa. ¶ Opponitur. de. l. centesimis. in fine supra eodem. Solutio vt ibi. ¶ Quero an possit conferri in voluntatem stipulantis

stipulãtis. et sic idẽ qõ in promittẽte. Rñ. sic eadẽ a ratione: vt supra. primo titu. lege sub hac. Dy. ſ per legẽ senatus. §. legatũ supra de leg. primo et l. si ita relictũ. §. illi. codẽ titulo. Alij volentes sustinere gl. dicunt qõ hec. l. et gl. lo quiꝰ in ɔctibus: in quibus non potest cõferri in eius voluntatẽ: quia statim cum stipulatur videtur velle vt not. de donatio. cau. mortis. l. si cui. et nota de leg. secũdo. l. cũ pater. §. mater. per glo. sed predicta suntvera: nisi hec cõditio si voluerit exꝑsse exprimatur. non enim sequitur volo decem stipulari modo: quod posteavelim argumen. ꝓ hoc. §. de spon. l. in potestate in fine.

Sita stipulatus fuero decẽ aut. xv. In alternatiua summarum inspicimus id quod est minus in alternatiua tẽporis inspicimus quod est lõgius.

1 ☞ Jus accrescendi non habet locum in contractibus: et in quibus.

2 Jus accrescendi quod habeat locum in donatione causa mortis.

3 Idem in mortis causa captione.

4 Emphyteosis si est concessa duobus fratribus et vnus moriatur an reuertatur ad ecclesiam vel accrescat fratri.

5 Emphyteosis est cõcessa ꝑ ecclesiã patri recipere pro se et filijs qui decessit duobus filijs. relictis et vn⁹ decessit sine herede nõ reuertit ad ecclesiam.

6 Matura huius dictionis vsqz: que sit.

7 Emphyteosis paterna ꝓcessa per abbatẽ duobus fratribus filijs vltimi defuncti in cuius persona erat finita q retineat naturam prime.

Jmihi et titio. Jn ɔctibus nõ est locus iuri accrescẽdi. h. d. ¶ Op. de. l. stipulatio ista. §. in stipulatiõib⁹. et. §. eũ q̃. §. e. sol. vt ibi. ¶ Opp. de. l. fund⁹ ille. de ɔ. emp. Scõa so. † gl. est vera. et ideo an in ɔctib⁹ sit loc⁹ iuri accrescẽdi, distingue: aut in vsufructu: et hz locuz vt. l. j. in fi. de vsufr. accre. aut in ꝓprietate vel alio iure: et tũc aut in his que rik q̃ indiuidua sunt et hz locum ius accrescẽdi: vt §. cõ. ꝑdi. l. ꝓpriũ. qõ intellige vt ibi no. qõ est ꝓpter ius nõ decrescẽdi: aut in his q̃ sunt diuidua: et tũc aut in dispositione ꝑncipis: et hz locũ ius accrescẽdi: vt. C. si impe. libe. soc. l. j. lib. x. aut infertionis a ꝑncipe. et tũc aut interest ꝓcedẽtis qõ habeat locũ ius accrescendi. et hz locũ: vt. l. fundus ille. de ɔhẽ. empt. et no. hic in glo. aut cõcedẽtis nõ interest. et nõ hz locũ: vt hic. §. de iureiur. l. si duo patroni. in prin. et. l. aquã. §. quẽad. ser. amit. Fallit in assignatione libertoꝝ que ſz non sit legatũ vel fideicõmissum. vt. l. assignare. de assi. libe. tñ hz locũ ius accrescẽdi. vt. l. vtrũ. illo e. tit. et de his dixi i. l. re cõiuncti. circa fi. §. de leg. iij. ¶ Quero † an habeat locum in donatione causa mortis que sapit naturã ɔctus et vltimarũ voluntatũ: vt l. tam his. §. j. et ibi dicẽt. §. de dona. cau. mor. Respondeo locũ habet sicut in legatis. casus est. C. de cadu. tol. §. fi. ibi: necnon in mortis causa do-

3 natiõe ɔc. ¶ Quero quid † in mortis causa capio ¶ Jus accrescendi. Adde ſm alex. q cũ bar. communiter transeũt doc. nisi qñ sunt adiecta illa verba q post mortem omnium reuertat ad dominum prout vult spe. in ti. de loc. ver. lxix. in. §. nunc aliqua. quẽ sequitur pau. de ca. ꝓsil. mihi. clviij. ꝛro: consi. xix. Tu etiam addeqidẽ fidiceret se ꝑ se eozũ ꝛ hered. seu altero ipsoꝝ: vt consuluit Bal. cõsi. cxvij. inci. in xꝑi noie vꝰ cõsideraũdũ. j. li. et an in cõtractu emphyteotico habeat locũ ius accrescendi. vide Fed. ꝓsi. lxxvij. et. ccxxvij. et an quid sit diuersum a feudo et emphyteosi. et vide Bal. cõsi. cclxi. li: iij. vbi pulchre qñ habeat locum ius accrescẽdi. et an si pater decedat relictis tribus filijs et feudo si vnus tñ petierit inuestituraꝫ. j. annum alij non: an portio illoꝝ qui nõ petierũt inuestituram accrescat illi vel reuertatur ad dñz q facit ad limitationem de qua per Alex. hic in fi. tiij. col. qui in quantum dicit post Bart. q emphyteosis finita per lineã et demo renouata capit naturam prime allegando inter alia ro. consi. ccxv. dic q est ccxv. et paul. de castr. consi. ccxxxij. tu adde q paul. de castr. consilio. clvj. dicit q si feudum ad dominum per felonias reuersum est et ante latã sententiam dominus renouauit q nõ mutat naturã feudi antiqui sed si lata est sentẽtia dicitur feudũ nouũ et dicit ita exꝑsse tenere Dy. in. l. qõ dicitur de impensis. Et iquãtum subdit limitandum illud qõ dicitur q feudum renouatũ tenet naturam primi nisi sint in renouatione adiecte noue clausule vel aliqua noua qualitas quia tunc censeretur noua concessio allegando Paul. in. d. consilio. ccxxij. quod non inuenit a. ccxxx. vsqz ad. ccl. aliquid ad materiam sed consilium per me allegatum. clvj. bene dicit quod si in renouatione feudi facta post sententiam qua declaratum est feudum: ad dominum pertinere dicatur tanq̃ de feudo veteri et antiquo q ꝓpter hec verba hec renouatio nõ tenet naturã primi cũ aliud significatuz possint habere dicta verba quã qõ renouatio capiat naturam antiqui non assumet formam antiqui. aliquãtulum latius et vide qz intelligit glo. in. d. l. pecu-

lium. aliter quam Alexan. et de hac questione ſo:

mata per Bart.qñ duobs fratribus concessa est emphyteosis.vide pulchre Pe.de anch.consi. cc/xvj.inci.in xpi noie duo prima dubia.ꝛ vide tu ad Bar.hic Alexan.in con.xvij.co.ij.in.v.volu.ꝛ ibi ponit limitationem.

And.Po mate.

a ¶Ex causa lucrationis.istā doctrinā bar to.sequit Alex.ꝑsi. xxiiij.col. iij. vol. v. no. ex verbis Bar. a qᵈ ad esse cōtractus emphyteotici non est necesse qᵈ aliquid a principio cōcedenti detur. de quo ꝙ Alex.ꝑsi.cxvij.in vlti.col.ad fi.volu.iiij.

b And.re.Poma. ¶Ista cōcessio. hoc sequitur Sozi.cōsi.cxxv.col.iiij.vbi pulchre de hoc infert ꝛ etiam hic sequitur Alexan.consi.xxvij.col.ij. volu.v.et seq.eo.volu.

c And.re.Poma.¶Intelligit. vide Alex. cōsi. c iij.vol.ij.ꝛ.xvij.col.ij.in.iij.dubio.col.v.vbi ponit qñ cōcessio esset facta ꝙ dictionē cuilibet ꝛ dictum cuiuscūq; vel esset dictū ꝙ post mortē eorū c reuerteretur ꝛc.ꝛ.xxij.col.iij.volu.v.vbi esset recepta ꝙ dictionē quilibet ꝛ.xxiiij.col.iij. eodē volu.v.vbi etiā Alexā.consi.ij.colū.ij.volu.v.ꝛ.cvij. 7 volu.iiij. ꝛ vide etiam plene de hoc Alexan.in.d: consi.ij.volu.v. colum.iij.ꝛ seq. ꝛ omnino ad hec cōsil.xiij.colum.fina.volumi.v.vbi ponit quando e emphyteosis esset concessa duobus ꝛ cuiuslibet eorum heredibus.et.cxix.eodē volu.vbi ponit quādo quis recipit cum vxore ꝛ liberis ꝛ cuiuslibet eorum hoc acto.tamen ꝙ pars premoriens accrescat superuinenti.

d ¶Consului.adde ꝙ istud consilium barto.estum: lviij. et incipit. ex themate predicto tria dubia eliciuntur. Et adde alexand. in consilio.cxxxvj. in princip.in.j.volum.et in consi.cxxviij.in princi. in.v.volu.

e ¶Erat iniuria .Adde post alexan. ꝙ hanc opi. Bart.tenet Ro. consil.mihi.xxij.ꝛ. ccxij.in prin. Pe.de anche. consi.cxxxiiij.incip. in xpi nomine plene ꝛ subtiliter.ꝛ con.clxx.incip.casus talis est quidā do.Ricobinus.sed Ro.consil.lxx. mutauit opi.ꝛ ibi dat tres solu.ad dictum Bar.in.§.permittit quarū vltima ē ꝙ nō habeat locū in eccliꝛ ꝛ huic opinioni videt adherere alex.tā ꝙ verior i puncto iuris.aduertendum tñ est ꝙ Pe.de anch.in dictis cōsilijs per me allegatis loquitur in emphyteosi ecclesie ꝛ tamen tenet opi.Bar.

circa fi.de vsufru.accrescē.ꝙ tex.x. 5
col.de duobus fratribus: de nouo beneficio inuesti.c.j.de gradi. succe.in feu.c.j. ꝛ sic reuertetur ad ecclesiā seu dñm. vt.l. lucius.§.caio. ad trebel.ꝛ.l.fi.§. filium. de leg.ij. qō intellige nisi fuerit emphyteosis paterna vt statim dicā. Qñq; cō b
cedit vni tñ hoc modo cōcedo tibi ꝛ titio fratri tuo absenti: tūc si concessio fit ex cā lucrativa[a] ab initio nō valet nisi ꝙ dimidia: vt hic: nec est locus iuri accrescēdi. Sed si cēt ex causa onerosa:quia cōcessio fieret pro certa quantitate quam daebat ab initio ꝙ pensione annuatim soluenda: tūc accresceret ab initio ipso iure: quia in persona alterius non valet.vt.d.l.fundus ille. Qñq;
quo ꝙ Alex.ꝑsi.cxvij.in vlti.col.ad fi.volu.iiij. 6
b And.re.Poma. ¶Ista cōcessio. hoc sequitur Sozi.cōsi.cxxv.col.iiij.vbi pulchre de hoc infert ꝛ etiam hic sequitur Alexan.consi.xxvij.col.ij. volu.v.et seq.eo.volu.

c And.re.Poma.¶Intelligit. vide Alex. cōsi. c iij.vol.ij.ꝛ.xvij.col.ij.in.iij.dubio.col.v.vbi ponit qñ cōcessio esset facta ꝙ dictionē cuilibet ꝛ dictum cuiuscūq; vel esset dictū ꝙ post mortē eorū c reuerteretur ꝛc.ꝛ.xxij.col.iij.volu.v.vbi esset recepta ꝙ dictionē quilibet ꝛ.xxiiij.col.iij. eodē volu.v.vbi etiā Alexā.consi.ij.colū.ij.volu.v.ꝛ.cvij. 7 volu.iiij. ꝛ vide etiam plene de hoc Alexan.in.d: consi.ij.volu.v. colum.iij.ꝛ seq. ꝛ omnino ad hec cōsil.xiij.colum.fina.volumi.v.vbi ponit quando e emphyteosis esset concessa duobus ꝛ cuiuslibet eorum heredibus.et.cxix.eodē volu.vbi ponit quādo quis recipit cum vxore ꝛ liberis ꝛ cuiuslibet eorum hoc acto.tamen ꝙ pars premoriens accrescat superuinenti.

d ¶Consului.adde ꝙ istud consilium barto.estum: lviij. et incipit. ex themate predicto tria dubia eliciuntur. Et adde alexand. in consilio.cxxxvj. in princip.in.j.volum.et in consi.cxxviij.in princi. in.v.volu.

e ¶Erat iniuria .Adde post alexan. ꝙ hanc opi. Bart.tenet Ro. consil.mihi.xxij.ꝛ. ccxij.in prin. Pe.de anche. consi.cxxxiiij.incip. in xpi nomine plene ꝛ subtiliter.ꝛ con.clxx.incip.casus talis est quidā do.Ricobinus.sed Ro.consil.lxx. mutauit opi.ꝛ ibi dat tres solu.ad dictum Bar.in.§.permittit quarū vltima ē ꝙ nō habeat locū in eccliꝛ ꝛ huic opinioni videt adherere alex.tā ꝙ verior i puncto iuris.aduertendum tñ est ꝙ Pe.de anch.in dictis cōsilijs per me allegatis loquitur in emphyteosi ecclesie ꝛ tamen tenet opi.Bar.

conceditur sic: cōcedo tibi recipienti ꝙ te ꝛ noie titij fratris tui: tunc ab initio valeret cōcessio in totum:ꝛ sic reuertitur ad dñm sicut si illi titio ꝙsenti concessisset vt.l.fundum cuꝫ mihi venderes. de act.emp.non est ergo locus iuri accrescēdi ni si sit dictū.vt.d.c.j.de duo.fra.de nouo benefi. inuesti. ¶Quero †si emphyteosis est concessa patri recipienti pro se ꝛ filijs: qui decessit relictis duobus filijs: demū vnus decessit sine herede an eius portio reuertat ad ecclesiā. Dico ꝙ nō: qz est emphyteosis paterna: ergo frater fratri succedit vt ꝛ.col.q̄ feu.da.possunt.c.cū vero conradus . ꝛ de gradi succe.in feu.c.j .ꝛ de duo.fra.de nouo bñficio inuesti:c.j.qō fortius probo. Ista concessio vñ persona patris est inter vinos.filijvero capiūt de mū patre moriente:vt dicā.j.e.l.qō ō:.ꝛ sic in eoꝫ persona est mortis causa capio. vt.l.qui ptio.ꝛ.l. mortis causa capitur.§.ij. ibi sed ꝛ dos quā qs sti pulat ꝛc.de do. cā mor.ꝛ dicā.j.eo.l.qui rome.§. flauius.sz in mortis cā capione est locus iuri accrescēdi vt. d.l.thais. §.stichus. ꝛ etiā in mortis cā dona.vt.d.l.j.in fi.C.de cad.tol.ergo ꝛc. Pretera idem videmus in stipulatiōe operaꝝ lz filij nō veniāt vt heredes szvt filij.vt.l.vtiurisiurā.§.si liberi.ff.de oper.lib. tñ fratre decedēte accrescit alteri fratri.vt.l.iurisiurādi.§.si liberi.de oper.li. Preterea ista verba † stipulor mihi meisq; filijs vsq; ad tertiā generationē ꝛc. ex natura huius dictionis vsq; importāt vt statiz cū finita est emphyteosis in persona vnius videatur renouata seu de nouo cōcessa in persona alterius vt.l.repe.in pn. ꝛ.l.sicut in annos.§.quib.mo.vsuffr. amit.ꝛ sic ex noua cōcessione.vt alter frater habere:sz qñ cōdit duobus fratribus ꝙ se suisq; filijs ꝛc. intelligit libet ꝙ parte sua recipere:pater aūt sup toto.qō puto verissimū : ꝛ sic de facto per istā vltimā rōnē cōsului. ¶Sed qd †si abbas emphyteosim:paternā de nouo cōcessit duobus fratribus. Rñ.lz esset finita emphyteosis in persona patris ꝛ gratia esset filijs procedere:tñ eis nō cōcedere erat iniuria vt.l.ſ.§.permittit. de aqua quoti.vñ tūc credere verba ꝛct⁷ debere intelligi ꝑm naturā p cedētis ꝛct⁷: vt sup toto qlibet sibi suisq; filijs videatur stipulat⁷ esse ꝛ recepisse:vt oia in hoc repetita videant.arg.§.loca.itē q̄rit.§. qui imple/to.ꝛ.§.sol.ma.l.pe.§.vro:.ō vsur.l.si stipula.ꝛ est casus expressus in.c.de gra.fuc.i feu.c.j.ꝛ.de duo. fra.c.j.Sz qd si vn⁷ frater decedit relictis duob⁷ filijs an erit locus inter eos dicto iuri accrescēdi ex vigore dicte stipulatiōis: si fuerit auita emphyteosis nō est dubiū: si paterna tñ:tūc idem in portione patris eorū contingente ratione predicta.

Si stipulatus. Qñ verba sunt clara ꝙ stipulatione interpretationē restrictiuā nō recipiūt.h.d.habuistis. §.e.l.quicquid astringēde. ¶Opp.de.l.stipulatio ista.§.in stipulatiōib⁷.§.e.So.ibi ꝟba erāt ambigua ꝟ clara.vt.l.ille aut ille.§.cū in ꝟbis.§.de le. iij. ¶Opp.de aur.ꝛ ar.leg.l.inter vestē. Sol.ibi in his que dependēt ex volūtate vnius.l.testatoris: vnde eius volūtati standum hic ex volūtate duoruꝫ. ideo non standum voluntati solius promittentis.

Si habeo

1 ☞Si habeo domū cōmunē tecum ꝛ phibeā socium tuū quem duxisti ne ingrediatur an ipso ingrediente possit puniri.

Si stipulatus fuero. 3 Contractus stricti iuris recipit interpretationē extēsiuā quādo alias nō hz effectū.h.d.qō no.tetigi.§.e.l.quicquid. dicā plenius in.l.vt gradatim.§. ꝛ ff.l.j. de mu. ꝛ ho.ideo esset extendit ad aliū qz aliter vti non posset. facit ad.q.† tu ꝛ ego habebamus domū cōem:tu ducebas sociū tuū ego phibui: ille fuit ingressus: an puniat. videt ꝙ sic: qz potior est causa phibētis vt.l.sabinus.§.cōi diui. In cōtrariū ꝛ bene qz nō pdesset mihi habitare nisi possem ducere amicū: ad hoc facit.§.cōi diui.si edes. ꝛ qō ibi no. qz res est destinata ad hūc vsum: ergo vnius tñ sufficit cōsensus: sed si ab alio socio nō ducebatur sz sua sponte ipse intrauit sufficit vnius phibitio vt.l. de pupillo.§.si pluriū.§.de oper.no.nun. vt ipse solus videat iniuriat⁷. facit.l.si quis hac.l.§.pe.§. qui ꝛ a qui. lz in aliquo videat cōtra.ſ. qz nō pōt reuocari in seruitutē sine omniū cōsensu: sed nec hic posset solus agere de iure quod respiceret ipsam rē: sed de iniuria facta sibi p introitū sic.

1 ☞In obligatione alternatiua ille solus qui electus est:est in obligatione. 4

2 Electio quando trahit secum executionem non est locus variationi.

3 Differentia inter futurum subiunctiui ꝛ futurū indicatiui.

4 Dec lex nō corrigitur per auc.qui semel.C. quo modo ꝛ quando iud.

5 Varians condemnatur in expensis.

Si quis stipulatus. Qui hz electionē p futurū subiuncti/ui nō pōt variare: sed si p futurū indicatiui sic.h.d. Diuide in duas partes. Ex prima no.† ꝙ post electionē iste solus q̄ 1
est electus:est in obligatione. Secōo no.qō dixi in summario. ¶Ad primū op.j.e.l.si duo.ꝛ de cōsti. pe.l.illud. Sol.illud ante electionē: hic post electionē.ꝛ intellige electionē pfectā:ita ꝙ nō sit locus variationi:vt.j.dicā. ¶Op. de leg.j.l. hmōi. §.ſtichū. Sol.in legatis demū facta electiōe statim dñiuz est legatarij: in stipulatiōe sec⁷.ꝛ tō electio trahit secū executionē:ad idem qō no.in.d.§.stichū.ꝛ.l.statuliberū.§.sticḣū.ff.de leg.ij. ꝛ de op. le.l.apud aufidiū. Ista rō nō est vniuersalis:pone 5
testatorē reliqsse res heredis alternatiue vel res alienas:tūc dicta rō cessaret:ꝛ ideo dic rōnē gñaliorē: qz vltime volūtates nō pñt esse in pēdenti 1
sicut ꝛct⁷ vt.l.ſi.ff.cō.pdi. ¶Op.ff.de pcu.l.ſi is q̄.Sol.vt ibi qz ibi fuit lis pte. ꝛ sic pcordat cum ista. ¶Op.j.e.l.cū q̄ certarū in fi.Sol. ibi habebat electionē tacite a lege.hic ab hoīe.vt ibi dicetur. Ex pdictis no.† ꝙ vbicūq; electio secū trahit executionē nō est locus variatiōi: ꝛ ideo si po- 2
nerem⁷ in pn.l.ꝙ vn⁷ sol⁷ est i obligatiōe:vt tex. dicit intelligo posteā nō pōt variare: ꝛ sic electio est pfecta.ꝛ ꝟ significat illud ꝟbū elegerit: qō rē

¶Que est differētia. Adde Alexā.ꝑsi.xcvij .lib. j. ꝛ bald.ꝑ. xxij.li.iiij.

pfectam significat.vt.l.j. in fi.ff.qō quisq; iuris.nā eoipso qō alter solus est in obligatione: alter nō posset exvariatione elegi.vt.l.si is cui. de leg.ij. ¶Quero † q̄ est differentia a inter futurū subiūctiui ꝛ futurū indicatiui.dicit Joā. grāmatici a certāt:vel dic veri⁷ ꝑm Alzo.futurū subiūctiui formā a ꝑterito indicatiui: iō cū semel velit semp erit verū eū voluisse:ꝛ iō nō est loc⁷ variatiōi:qz ipleta est electio.Sz ꝟbū volam.formā a pñti:cū igit dico cū volā itelligit.i.cū volēs ero seu volēs duraueo:tō licita est variatio vsq; ad ꝑte.abinde nō est licitū variare:qz iā posset auferri pti ꝓstāti litē ius ōfendēdi. ¶Quero ꝑdicta nō vident rñdere qōni ꝓpone: nā in ꝑn. qs stipulat⁷ est quē vellet.et hec dictio vellet est ꝑteritū ipfectū subiūctiui ꝛ pñs optatiui qō ꝟ i rñsiōe nō ponit. Rñ.cū hec dictio vellet:nō significet rē pfectā:idē est qᵈ in futuro indicatiui : vt dixi.ff.de.l. cētesimis in fi. ¶Quero an ista †.l. sit correcta p auc. q̄ semel.C. quō ꝛ qñ iudex.dico qᵈ nō: qz illa loqt in differēte. ꝟo loqt in desistēte a petitiōe ꝑma ꝛ ici.scōaz. Sz tūc ꝛ: qz renūtiare litivꝫ p pactū ō nō petēdo:vt.l.postq̄ liti.C.ō pac.sz pactū factū de vna ex reb⁷ alternatiue debitis porrigitur ad aliā:vt.ff. de pac.l.ſi vn⁷.§.sz si stipulat⁷.so.pdicta ꝟa nisi de mēte paciscētis aliō appareret.vtputa paciscor ne petā stichū: iō qz volo petere pāphilū: vel aliud i pacto exꝑsse de nō petē do:aliō i ꝟ pacto tacito:qō inducit p renūtiationē: qz ad aliā rē vel psonā nō porrigit. Rō qz hz in se cōditionē annexā. s.qᵈ volo aliud petere vt dixi: vel ex natura taciti qᵈ nō opat tñ quātū exꝑssuz.vt in tacita pupillari ꝛ filiꝰ⁷. ex ꝟ ptz qᵈ postq̄ semel variauit iterū redire ad aliū nō pōt:qz de gallov⁷ fecisse pactū de nō petēdo:vt dictum est. ¶Quero † vtrū varias ꝓdenet i expēsis. Rñ deo sic:vt no. in silī.i.l.edita actio. C.de edē.ff.i materia ō cumlatiōe.

☞Idoneus nō ōr litigiosus: nec qui stat in arce munitissima:sz q̄ est facilis ad comeniēdū vel legalis.

2 Habēs possessionem in loco suspecto ita ꝙ verisimile est ꝙ fiat pau/per dicitur non idoneus.

Si quis ita. Qui ꝑmittit satisda/re si nō satisdat tenet ad interesse qō est inquātū principalis non est

a ¶Cū stipulatus sim. Et intellige ꝑm Ang. q nō perimit res a iure nec ope exceptionis qñ pena/lis stipulatio incipit a p̄cedēti conuētione vestita ⁊ adiecta est clara rato manente pacto ꝑm q̄ dici 6
cit ruge. reddit̄ ista. l. ꝑm istum intellectum sing. And. bar/
ba.

b ¶Tertio ⁊ hic ha/ 1
bes casuz singularē q̄ ficut di/
es certa ē nullo mo/
do varia/ 2
bilis ex
forma sti/
pulatiōis
accepte in
terpellat
p̄ hoīe vt
l. magnaz
de ꝓben. ⁊
cōmit. sti/
pu. C. ita
etiā dies 3
a ꝓmo cer
ta variabi
lis in tp̄s
singulū ⁊
plixi? ad
nutū stipu
lantis in/
terpellat
p̄ homīe
nūq̄ creat
memoriaz
tuā p̄ hoc
etiā atten
to dicere
qō id qō 1
stipulatio
nē penalē 2
nouare p̄/
mittiuam 3
imediate
cū ꝓmissa 4
est ꝓpter
moz̄ā non
vēdicat si
bi locū eo
casu quo 5
variabilis

est dies ad stipulatoris nutū in forma predicta q̄ apparet: q̄ tunc non esset termini ꝓrogatio de qua loquitur hec. l. imo esset nouus ꝯctus vt. l. cū in plures. §. l. dicta. §. loca. ⁊ nouaz dilationē ha/bens considerare qō hic erat adiecta dies ⁊ pena et sic non admittebat purgatio more: q̄ oīs pri/mitiua quo ad oēm effectū erat translata in pena lem ⁊ illud non tangunt doc. dicam plene in repe titione. l. si insulam. §. eo. And. Barba.

solucēdo vel si cōueniri nō p̄ōt. h. d. 7
¶In tex. ibi nisi q̄ plerūq̄ ⁊c. sub/audi determinatiue nō correctiue ponit̄ b nisi Dy. q. o. p̄dicta ꝺa. † si 8
re? p̄ncipalis est soluēdo ⁊ p̄ōt cō/ueniri vel est legalis hō: sec? si esset 9
soluēdo nō tñ posset ꝓueniri de fa/cili: q̄ hz fortē rochā in q̄ stat. vt l. ij. circa ꝓn. §. q̄ satisda. cog. ⁊ ibi 10
no. Idē si est hō q̄ nō solueret sine litigio hoc esti interesse estimāt. vt l. eū qui. in fi. §. de in diē adiec. ⁊ le/git ꝓuob? modis. Fz vnā lec. ¶Op a
po. i. de fideiuss. l. q̄ satisdare. Sol. ibi sc̄ienter accepit nō idoneū: hic 1
ignorās. hec ꝺa hz glo. alr ibi dice/bat. ⁊ ibi dicemus. ¶Op. q̄ semp nra interest habere plures reos. vt l. iij. in fi. de libe. le. fateor: fz istud interesse nō estimāt. de p̄ūti: nisi qua tenus p̄ncipalis nō esset soluendo.
¶Quero † q̄d si p̄ncipalis cēt sol uēdo de p̄ūti fz hz possessionē in lo co suspecto ita q̄ verisimile est q̄ fiat pauper: an hui? habebit̄ ratio. Vel pone obligationē esse in diem vel sub ꝺitione: ita q̄ statim non p̄ōt exigi. respon. sic: vt no. §. solu. ma. l. ij. §. j. in gl. mag. sed qualiter fiat estimatio hic ⁊ ꝓmo casu quan do nō p̄ōt ꝓueniri vel non est lega lis: sed litigiosus. Respon. quāto/minus talis actio posset vendi. vt 2
§. ad trebel. l. j. §. si heres.
☞ Prorogatio termini penā com mitti ipedit fz ꝓmissaz nō perimit. 1
Mortuus arbitrari non potest si 2
adiceretur operi incerto. b
Pena quando cōmittatur licet q̄s non arbitretur: 3
Pena adiecta ab hoīe si nō fiat op? infra tm̄ tp̄s statim cōmittit̄ cū cer tū sit infra illud fieri non posse: se/cus si adiicit̄ a lege tunc non com/mittitur nisi toto tēpore elapso.
Bannitus q̄ ex forma statuti p̄ōt 5
elapso termino banni occidi impune: non potest occidi ante finitum terminum licet certum sit in termino ipsum comparere non posse.
Pena adiecta facto si est talis que ipso iure sec̄ trabit executionem puta q̄ quis sit infamis: sta/tim cū est commissa executio est exacta.
Arbiter qñ possit ꝓrogare terminū statutū par/ti ad aliquid faciendum pact̄ certū est in termi no expediri non posse vt penam euadat.
Periurus quod quis non sit tēpus iuramenti est ꝓrogatū ⁊ certū sit q̄ infra terminum expediri non potest q̄ per iuramentum promiserat.
In casu hui? legis stipulator nō p̄ōt penā petere op? eligēdo: nisi sit adiecta cl'a. rato manēte pacto
Promittēs dare cētū Titio in paschate ⁊ abinde in antea: ad Titij volūtatē: absq̄ ali a interpella/tione aduenīte die paschatis cōstituitur in mo/ra quia dies paschatis interpellat.

Az stipulatus sim.[a]

Prorogatio † termini ipedit penaz cōmitti: fz cōmissam non ꝓmit. h. d. Diuide ꝓmo ponit qōnē. Scōo qō/nis solutionem. Tertio rñdet tacite obiectioni. Quarto ꝯcludit ad p̄missa. scōa ibi: ꝓcul?. tertia ibi: nec ad rē. quarta ibi: ⁊ ꝓpemodū. Pone casuz in terminis: vt patebit ex sequētib?. Et q̄ hec lex est difficilis lege ſram ⁊ eā expone si op? certe for/me. Nec ob. l. multa. §. de ꝺdi. ⁊ demō. in p̄n. Itē ibi nō ꝺesideravit: subaudi nō tñ erat necesse q̄ b ꝺesideraret vel interpellaret: cū dies apposita in terpellaret p̄ stipulatore. ibi supfuisset. fz hoc est falsum: imo bñ pena cēt cōmissa: q̄ nō erat b in ꝺitiōe op? si fieri arbitrauerit. fz illa ꝺba arbi/tratu meo. qñ apponūtur operi certe forme etiā si intelligant̄ id est ꝺesiderio meo: ipoꝛtāt quādā admonitionē: vt celeri? fiat nō ꝺitionē: ⁊ sic nō extinguit̄ moꝛtuo stipulatore: vt. §. e. l. si decē cuz petiero. Illo. † q̄ moꝛtu? arbitrari nō p̄ōt si adi/ceret̄ operi incerto. q̄ō dic: vt. §. eo. l. si stipulat? fuerim. in p̄n. habetis tria. ꝓmo q̄ pena cōmittit̄ fz q̄s nō arbitret̄. Scōo q̄ pena cōmittit̄ ante tē/pus: statim cū certū est perfici opus ante tp̄s nō posse. Tertio[b] q̄ ꝓrogatio termini ipedit penā cōmitti: ⁊ cōmissam nō tollit. Ad quodlibet isto/rū opponā. ¶Op. ad † ꝓmū q̄ pena nō cōmittit̄ nisi sit arbitrat?. nā opp. de. l. multa in prin. §. de condi. ⁊ demō. Sol. ibi venit in dispositione fieri op? incerte forme certificādū arbitrio alterius: vnde illo nō arbitrāte pena nō cōmittit̄: fz b fuit opus dictuz certe forme: alias pena ista nō posset cōmitti. ¶Opp. q̄ tu dicis contra hunc tex. qui dicit opus arbitratu meo: si esset op? certe forme tunc nihil releuaret arbitrio meo: dicit glo. q̄ tā in qualitate opis: quā in opere ꝓcēdo ⁊ pficiē do ⁊c. Quid vult dicere: dico q̄ opus certe forme fuit expressum sed qualitas operis appꝛobanda post opus factū: an sit factū bene vel male refer/uani arbitrio meo. ⁊ hoc vult dicere dū dicit in q̄ litate opis. vel reseruaui arbitrio meo vt possem ꝓrogare terminū operi pficiendo statutū: vel dic arbitratu meo limitando formā operi datam ꝑm

Jac. de are.

Jac. de are. vel dic arbitratu meo q̄ infra illud tē a
pus ante Kalendas possum te interpellare si ve/lim. q. d. illud tp̄s sit arbitrio stipulatoris nō pro missoris: et licet quelibet expositio sit vera: tamē hec vltima plus placet ex tex. ⁊ innuit ibi nec ad rem ꝓtinere. ¶Op. ista verba sunt ambigua ergo p̄ pmissore inter p̄ tant̄ vt. l. stipulatio ista. §. in sti pulatiōib?. §. e. Sol. hoc operat̄ hic exp̄ssio certe forme. Itē q̄ fuit adiectū certū tp̄s. ⁊ ex hoc ap pet q̄ hēres noluerūt facere ꝺitionē. fz stipula tori reseruare ꝓrogationē termini vel appꝛoba/tionē opis. vel ponere in sui prāte q̄ aī possit de signare tp̄s. Op. p fi: designat̄ p̄ncipal? ꝺitio. vt no. §. e. l. si decē cū periero. ⁊ ibi gl. dixi. §. e. l. cē/tenīs. in fi. ⁊ qñ di. le. ce. l. si titio. hic ḡ est ꝺdi/tio nō monitio. Rñdeo q̄ ista ꝺba si op? factū nō erit ante Kalēdas maij ꝺitionē significāt: fz il/lud arbitratu meo. nō faciūt ꝺitionē. cū iā sit de clarata certa forma opis. vel ḡ facit monitionem vt infra certū tp̄s possit moneri stipulator si vult vel possit terminū ꝓrogare. vel facti ꝑdonē reso lutiū vt ita demū nō teneat̄ si sibi placuerit for/mā opis mutare ꝑm diuersas lec. §. positas. cuz ḡ nō mutat formā vī durare in p̄iaꝛa volūtate exp̄ssa: ⁊ qui nō facit icidit in penā. ¶Uenio ad sc̄ōm. b ꝺz q̄ pena est ante diē cōmissa ꝯ. l. illa stipulatio ne si Kalēdis. §. e. gl. soluit q̄ aī aduētū diei ipo iure est ꝓmissa: fz aī nō p̄ōt exigi. vt ī ꝓxio. ¶Cō/tra illud q̄ ipso iure nō sit cōmissa. op. de. l. q̄ cū q̄d astringēde. §. fi. §. e. sol. illā ꝑm istā intellige - vel ibi erat fact? momētane? de quo nō p̄ōt esse certū me nō ascēdere capitoliū intra biēnū nisi totum trāseat. hic nō est actus momētaneus. ¶Sz ꝓtra 6
illud op. q̄ in opere qō est certū ante diē pfici nō posse nō cōmittit̄ ipso iure. vt. l. stipulationes nō diuidunt̄. §. si q̄s ita. vbi nō cedit dies aī elapsuz totū tp̄s. Sol. vt ibi q̄ nō cedit dies cū effectu: vt antea possit exigi: ⁊ illa est verio: expositio p̄ istā l. ¶Op. j. c. l. isulā. Rñdeo gl. tua q̄ est b ꝺat vnā rñsionē no. q̄ mēti est tenēda ita q̄ nullo mō exeat dicit gl. q̄ ibi nō fuit adiecta pena. hic sic. ¶Mo.
4 † ergo q̄ qñ adiicit pena ab hoīe si nō fiat infra 7
certū tp̄s: statim ipsa cōmittit̄: cū certū est infra tp̄s fieri nō posse: fz aī diē nō possit exigi: fz si pe na apponit̄ lege sicut est in. l. isulā vbi ven t interes se tūc nō cōmittit̄ nisi elapso toto tpe. Sz dices 8
tu etiā itereſſe vī appositū a partib?. vt. §. e. l. sti/pulatiōes nō diuidunt̄. v. celsus. ⁊ ibi no. Sol. hic loq̄tur qñ a partib? apponit̄ pena exp̄sse: sec? si tacite vt ibi. ¶Et ista sunt no. ad multa. Pone di
5 cit † statutū q̄ elapso termino bāni ipune possit occidi: ptās exbānuit quēdā si nō venit infra ter/tiā diē: exbānitus est florētie: termin? est triū die rū: elapsi sunt duo dies: in vno non p̄ōt venire: an
a possit occidi ante elapsum terminū: ⁊ certe[a] non q̄ hec pena ipon̄it a lege: nec curo si exprimit a iudice eo mō quo inest. vt. §. de le. j. l. iij. dicā. ī. l. iiij. §. si q̄s ꝺdēnat?. §. de re iudi. hoc ꝓbat extra de ele. c. cōmissa. li. vj. Posses dicere idē esset si a iudice nō ponereť. cū fz ante tp̄s cōmittat̄ nō tñ ante tp̄s p̄ōt exigi vt supra dictuz est. Rñ. p̄dicta vera qñ in executione exigit̄ factū hoīs: fz in exe/

¶Certe nō. Adde q̄ cū bar. transit Ang. ⁊ Paul. de ca. qui dicit q̄ alias inducebat ad. q. de matre q̄ neglexit vsq̄ quasi in fin̄ anni petere tutoꝛē vel tutelā assumere: ita q̄ non restabant nisi octo dies infra quos assumere non poterat? pp solēnitates cutione: que fit a lege vt q̄ quis sit offendibilis: qō sit infamis vel ex/cōicatus: ista statim cuz est cōmissa est facta executio. vt. l. furti. in p̄nci. §. de his qui no. infa. de pe. l. qui vl timo no. si a non compe. iudi. l. fin. ¶Itē facit arbiter statuit terminū parti ad aliq̄d faciendu: an possit terminū ꝓrogare post̄ certuz est partē infra terminū expedire non posse: vt p̄ hoc euitetur pene ꝓmis sio: dic quedā est pena que infertur a lege: puta vt ille qui non probat infra terminū postea nō audiatur: ⁊ quo? ad ista? ꝑdest ꝓrogatio: quia nō est commissa. Alia est pena quē tionalis: ⁊ ista si quidem expresse erat ꝓmissa in huc casum iam erat cōmissa ⁊ ꝓrogatio arbitri ī hoc nō ꝑdesset. vt. l. q̄d tñ. in fi. de arb. Vel forte possesdicere q̄ eoipso q̄ hz potestatem ꝓrogandi termi/num. etiā in pena commissa' obstat exceptio ar. j. e. l. qui rome. §. calli/machus. in fi. §. sed si non erat com missa: ꝓroga. ꝑdesset. vt dicit̄ c. ¶†Item quid si ꝓrogauit termi num iuramēti post̄ certū erat in/fra terminū te expedire non posse quod per iuramētū promiseras: an elapso termino eris periurus. Et quidā dicūt q̄ sic per istam. l. sed non bene dicunt. q̄ pena periurij ꝺimponitur a lege: ⁊ ideo nisi totum tempus transeat non est periurus. ¶†Uenio ad tertiū ꝺt q̄ termini ꝓrogatio nō tollit penā iā ꝓmissā. ¶Op. §. si q̄s cau. l. ij. ⁊. l. post diē. §. de leg. cōmiss. ⁊. l. cū in plures. §. j. §. loca. gl. tua dicit fateor † ꝺtiuz q̄ ego q̄ eligi opus nō possum pe/tet penā obstāte exceptiōe. nisi cēt

que requirebant ex forma statuti an deberet adire heredi tatem fi/lij moꝛtui cui in tpe ꝓuisionez nō fecit ꝺ tutela fi/cut si moꝛtuus fuis/set post/ annū p. l. sciant. C. de leg. he re. ꝺt ipse qō adire poterat q̄ est pena le galis q̄ nō ꝺponit̄ an te tp̄s ela psi anni: q̄ elapso ꝺt ipse nec si bi auferre tur: q̄ ac/quisitio ꝺ bet esse p petua non clusoria: non obst. c. cōmissa. de cler. q̄ ibi non ac quirebat de nouo fz retinebat q̄ pri? ha buerit et hanc opi/tā q̄ humanā dicit mēti tenēdā fz vltra ea que cō/suluit ipse Paul. consi. cccl xxxiij. vide cōsi. cclxv. incipi. in pūcto prescrip. vbi tz q̄ succedat fz post annū p̄tractur et dicta hic per bar. quod termino assignato ab homine ex conuentione ad aliquid faciendū satis fit quod constat q̄ in termino fieri nō possit. limita ꝑm do. Anto. de sancto geor. in c. personas. de appel. vt si habeat locum in ter/mio assignato ab homine qui succedit loco termi ni iuris: tunc enim sapit naturaz termini assignati a iure: ideo tunc vltima dies termini est expectan da ⁊ de hoc dicit esse casum in. d. c. personas. Bald. Jo. and. et Pano. ibi.

Andreas Pomate.

dictū rato manēte pacto. ita dicit ibi gl. hz ergo locū hec. l. q vtrū ꝫ possit peti si dicat rato manēte pacto: sec⁹ si nō dicat. Pe. repetebēdit hāc gl. q: op⁹ erat i ꝓditione nō in ꝓmissione: vt innuit in ꝑn. l. ꝛ sic nō pōt dici q aliq̄ pactū p̄cessit: distinctio ergo ista nō vī bona. vtrū ꝫ ergo habebitur: ſm q̄ dicim⁹ in. l. cētū capue. §. de eo q̄ cer. lo. ꝛ b vī pena loco cōtēpt⁹ posita. Dicit ne bñ: certe nō: tene istā gl. ꝛ intellige q opus fieri fuit in ꝓditione: hz q: postea op⁹ noluit exceptiōe repellit. Vel intellige qvtrū ꝫ fuit in obligatiōe. s. op⁹ fieri. ꝛ sic fuit dictū rato manēte pacto. ꝛvt pbē gl. ꝛ reprobē. pe. hī i ture istud: paria sunt post morā cōmissaz stipulationē incepisse a precedēti ꝓditione vel a p̄cedēti quentiōe. vt. l. j. §. si ita. j. ꝛ. ij. rūso. §. ad. l. fal. q: post morā illud q̄ deuenit in p̄cedēti ꝓmissione ē nouatū. vt. l. obligationū fere. in fi. §. ti. j. nō curo ꝗ de dicto Pe. Preterea ꝓbo q̄ vnū est in obligatiōe aliud in solutiōe recipiēdo vnū: ꝑius dicat i alio. q̄pōt purgari mora vſq ad lit. ꝓtest. vel vſq ad sniam. vt. l. itē veniūt. §. cū ꝑdixim⁹. §. de pet. her. ꝛ. l. si stipulatus fuero. x. in melle. j. de so. ꝛ ita hic posito q opus nō fit in obl'one tñ est in solutione: ꝛ sic suscipiēdo opus preiudico in pena. ¶ Et op. vteri⁹ hz q aīa diē est pena cōmissa. Cōtra q: pena apponit loco interesse: hz aīa diē nō: cōmittit interesse totū. vt. l. stipulationes nō diuidunt. §. fi. So. nō sequit: q: in istis penis inspicit q interfit non quantū interfit. vt. l. fi. j. de preto. stipu. ¶ Ultimo + vnū dubiū fo: mo. ꝓmitto tibi dare centū vſq ad pascha: ꝛ abinde in antea ad tui petitionē: querit vtrū aduenīente die paschatis sim in mora sine aliqua interpellatione: ꝛvī q nō q: nō ꝓmisi simplr vſq ad pascha: ergo hz interpellari: vt. l. fi ex legati causa. §. e. In contrariū est veritas: q: quādo dicit abinde in antea ad tui petitionē: verū est in ꝓrogatione termini q: pōt prorogare fiuit: tamē dies interpellat p homīe: casus est hic prout illa verba arbitratu meo intelliguntur termini prorogati. vt dicit glo. super verbo arbitratu et nil ad rem. vt. §. dixi.

a Ultimo vnum dubiū. vide ange. qui idē tz in. l. si ifulā. colū. xxvj. ꝛ ino. ibi. §. eo. Ang. ꝛ Jmo. in. l. ita stipulatus. j. eo. ꝛ vide bal. i c. mādatū. in fi. de rescript. ꝛ in c. ij. an ille qui impo suit fratrē dñi sui. ꝛ pau. d. ca. ꝓsi. clxviij. ꝛ vide tex. notabilē i l. fi. §. preterea. ꝛ ibi ad hoc pōderat bal. C. de iure do. ꝛ are. b ꝓfil. cxxj. al's. clxxi. col. ij. ꝛ feli. in. c. personas. col. iij. d ꝓba. ꝛ Alex. nō abre in. l. nemo pōt ff. de leg. j. in pen. ꝛ vlti. col. ꝛ Feli. in. c. j. col. pen. de ꝓscrip.

Cū venderet. Qui non dat fidefussores ꝛ nō liberat vt ꝓmisit tenetur ad interesse. h. d. ¶ Qualiter istud interesse estimabit ꝛ puto q fiet hoc modo q quāto minus venderet tm̄ sit interesse. vt. l. j. §. si heres in fi. §. ad trebel. Dicūt essi laicivēdas eā pro. l. libris vel minus. ꝛ nō curo vt ꝓmittas libre rare: ista glo. que hic dicit q interesse non est in obligatione male dicit vt dixi in. l. stipulationes non diui.

☞ Promittens simpliciter fundum intelligitur promittere fundum dari.

Fundum qui promittit: promittit proprietatem ꝛ vsumfructum.

Libellus in quo quis petit simpliciter fundū dari quomodo intelligatur.

Si fundum. Opp. de. l. videmus. §. ex causa. de vsuris. dic vt vidisti in. l. si filius. §. fi. §. c. vt ibi dixi. Ultimo no. istā. l. ad vnū. habuisti de stipulatione fundum dari in. l. si seruū. §. fi. §. eo. ꝛ vbi autē. §. fi. §. eod. Itē habuisti stipulationē fundū tradi. vt. §. eo. l. si rem tradi. Item habes hic fundum prestari q̄ idez est q̄ stipulatio fundū tradi. ¶ Quero + q̄d si promisi fundū simpliciter nō adiecto dari vl tradi. Rñ. intelligitur dari: casus est. §. eo. l. si filius. cū gl. et de ꝺbē. emp. l. si ita in fi. Ratio est: q: fundus nō est aliud quā proprietas et vsusfructus. vt. §. eo. l. qui vsumfruc. vnde q̄ promittit fundum promittit ꝓprietatem et vsumfructum et sic dari. idē dico si quis in libello peteret simpliciter titiuz cōdemnari ad fundum. nisi natura preteriti contractus vel natura narrationis aliud induceret. vt. l. si stipulatus. §. de vsur. cum simi.

☞ Tacite actum ab altero ex contrahentib⁹ tātum nihil operatur.

Dies in factis est de substantia stipulationis.

Diei omissio quando vitiet stipulationem.

Stipulatio continens incertam quantitatem quādo et quibus casibus valeat.

Stipulatio operarum incerta valet.

Stipulatio opus faciendi non adiecto certo loco quando valeat.

Stipulatio fundi simpliciter noīe nō adiecto quā do valeat. et nn. 9.

Differentie ratio inter promissionem seu legatū fundi simpliciter et promissionem vel legatū domus quod in domo valeat et in fundo non.

Differentia inter legatū et stipulationē quando legatum certum et non constat de quo valet: ꝛ declaratio volūtatis pertinet ad heredem: secus in stipulatione: quia vitiatur.

Stipulatio ō iudicio sisti iterposita sine die valet.

Stipulatio collata in personam obligantis per futurum subiunctiui quando valeat.

Stipulatione principali vitiata quando vitietur stipulatio penalis.

Differentia quādo stipulatio incipit a precedēti comentione ꝛ quando a conditione vt promittēs incidat in penam.

In vltimis volūtatibus non fit differentia an legatū incipiat a precedenti cōditione an a dispositione pura vt pena cōmittatur cum potuit fieri: et est cessatum.

Due

15 Due cause seu rationes appposite in lege sivna cessat ꝛ alia remanet: remanet etiā iuris dispositio.

16 Cautio mutiana an habeat locum in cōtractibus q̄ cōditio confertur in personam eius cui aliq̄d debetur. remissiue.

17 Conditio in non dando vel in non faciendo collata in personam grauati an ꝛquando committatur ad penam.

18 Perplexitas dicitur cuius dissolutio nō depēdet ex facto alicuius.
Disparitas cōditionis que nō speratur reduci ad paritatē impedit constitutionem duorum reoz̄.

20 L. si titius. §. eo. concordat cum. l. ista.

21 Stipulatio penalis si incipit a nuda quētione ex sola interpellatione extra iudiciū facta cōmittit ꝛ nō requirit litis cōtestatio. ꝛ ibi recitat quatuor opiniones. ꝛ sequitur opinio Pe. numero. 24. ꝛ numero. 33. vbi se remittit.

22 Conditio que debūre existere debet: tm̄ sufficit q̄ de facto existat ad hoc vt de facto quis in mora constituatur.

23 Stipulatio quando interponitur presumit quod partes velint eam valere.
Voluntas contrahentium interpretatur vtvaleat eo modo quo valere potest.

25 Titulus de arbitris qui loquit de pena inserenda in cōpromisso: ꝛ q̄d arbiter non cogit sentētiare si pena nō est appposita: loq̄tur q̄n compromiserunt partes nudo pacto.

26 Stipulatio penalis sequens an nouet precedētē ꝛ nu. 32. vbi summat.

27 Contractus emphyteoticus est de iure ciuili ꝛ tm̄ nō nouat per stipulationem penalē subsequentē.

28 Stipulatio penalis sequens non nouat pactionē liberatoriam precedentem.
Pactum de non petendo producit tres effectus.

29 Stipulatio penalis quando surrogatur in loco primo: tunc nouat precedentem.

30 Mouatio an ꝛ quo iure inducatur quando prima ꝛ secunda stipulatio est pariter principalis.

31 Stipulatio penalis appposita locoparticularis cessationis nō nouat precedentem stipulationem.

33 Stipulatio simplex ꝛ pura qualiter cōmittat quo ad obligationē petitionem ꝛ morā. nu. 37.

34 Stipulatio quantumcūq̄ pura qualiter intelligatur habere diem.

35 Tempus quod indulgetur miseratiōis causa si nō tegratur a. l. est arbitrarium.
Casus in quibus tps quod datur miseratiōis causa solutioni exprimitur.

36 Effectus an tempus indulgeat solutioni miseratiōnis causa: an insit obligationi. Infra tempus q̄ indulgetur solutioni miserationis causa licet nō exigi possit agi tamen sic.

38 Stipulatio in diem qualiter ꝛ quando cōmittat quo ad obligationem quo ad actionem ꝛ quo ad morā. nu. 40.

39 Stipulatio in diē subintellectā a lege an statim producat actionem et obligationem.
Effectus qui causant querere an ex stipulatione ante diem sit nata obligatio ꝛ actio.

41 Stipulatio que habet diē incertā quando cōmittatur ꝛ an sit nata obligatio ꝛ actio.

42 Ratio differentie inter diem certā ꝛ incertā quo ad natiuitatē obligationis ꝛ actionis ante diem.

43 Cursus diei incerte non constituit quē in mora.

44 Obligatio ꝛ actio q̄n nascatur ex stipulatione habēte diez causa multiplicande obligationis seu prestationis.

45 Cursus diei appposite causa multiplicande obligationis quando constituat quē in mora.
Mora non purgatur vbi est dies ꝛ pena cuius concursus cōstituit quē in mora.

46 Obligatio ꝛ actio ex obligatione habente diem causa limitā de obligationis statim estnata etiā quo ad exactionē: hz reo parēt exceptio.

47 Ex stipone simplici ꝺditionali q̄n nascat obligatio ꝛ actio. ꝛ primo quid de conditione necessaria.

48 Conditio impossibilis vitiat stipulationē et ex ea non oritur obligatio nec actio.

49 Ex stipulatione conditionali possibili seu contingenti q̄ se hz ad esse ꝛ non esse ante euentū conditionis nō est nata obligatio nec actio.

50 Euentus conditiōis possibilis seu cōtingētis nō ꝓstituit quē in mora.

51 Stipulatio si hz diē ꝛ cōditionē q̄n ex ea nascatur obligatio ꝛ actio.

52 Stipulatio penalis incipiens a precedēti cōditione quādo ꝓmittat: ꝛ ex ea nascat obligatio ꝛ actio.

54 Stipulatio penalis incipiens a p̄cedēti pactione vestita quando cōmittat: ꝛ ex ea nascat obligatio ꝛ actio ꝛ an sufficiat interpellatio vbi q̄ requiritur.

55 An ante stipulationez commissam possit agi ad id quod deuenit in prima stipulatione vestita.

Ita stipulatus. ¶ Hec lex famosa est ꝛ vtilis tm̄ quantū alia que sit ꝛ in eoz pore iuris. ꝛ breuiter. h. d. Penalis stipl'o vitiat ex errore vel incertitudine que ꝑncipalē stipl'onē reddit inutilē. sinaūt vtilē cōuētionē penalis stipl'o subsequat: tūc penalis cōmittit: cū sup prima mora ꝺdit: q̄d si nō cōuētio hz ꝺditio penalē stipl'onē p̄cedat: tūc cōmittit cū oīno cōditionē existere certū erit: hz in voluntis volūtatibus ab hz distinctione a tpe cessationis pena cōmittit. q̄ pena solūmō exigit. nisi actū sit

vt vtrũq; petat. hoc dicit hec. l. ꝑm Dy. Diuidit in duas partes. ꝓmo tractat qñ penalis stipl'o cõmittit. Scõo qd ꝓmissa ea exigat. scõ a ibi in fi. qd sine dubio. Itẽ ꝓma subdiuidit ꝙz Dy. i quinq; ptes: qz in ꝓma tractat de quadã ptoria stipl'one q incipit a ꝓcedẽti quẽtione vsq; ibi: sed & si ita. Ibi scda in qua tractat de stipl'one cõuẽtionali q incipit a precedẽti cõditione in nõ faciẽdo vsq; ibi: itẽ si quis. Ibi tertia in qua ponit dictũ pegasi de stipl'one q incipit a precedẽti cõditione in nõ dando vsq; ibi sabinus. Ibi quarta in qua ponit dictũ sabini: qd dicto pegasi ꝓdicere videbat vsq; ibi: ita q;. Ibi quinta in qua discordãtia sabini & pegasi ad cõcordãtiã reducit vsq; ibi qd sine dubio. Aliꝫ aliter diuidunt q notare nõ tñ curo. ꝓdicta diuisio placet preterq; in ꝓmo dicto: qd Dy. vꝫ intelligere tñ in stipulatione ptoria. sed certe imo loquit vel de ptoria vel de cõuentionali: vt ptz ex. ij. glo. hic posita: qd puto verũ: vt ex infrascriptis apparebit. Casum in terminis pone perte & lege literã: & exponent patebit ex sequẽtibus. & scõm ꝓdicta circa fi. l. ibi qd sine dubio. ponit qd proced. & litera legit vt in glo. ibi posita. posset etiã ꝑm Old. legi plane & erit alius intellectus: vt illud (qd) sit relatiuũ hoc mõ. dictũ sabini est qd nõ expectet qd desinat posse dari vel fieri: sed ꝓmittat statiz cũ potuit dare & nõ dedit. qd scilicet dicerũ sabini sine dubio verũ erit cum id actũ ꝓbatur &c. & sic plane lege. Ratio huius est qz cũ est actum vt vtrũq; debeat. si inspicere dictum pegasi: inutilis est talis stipulatio: qz concepta in casum in quo vtrũq; dari nõ possit: & isto casu[a] sine inciꝑat a precedẽti stipulatiõe seu pactione: siue a ꝓcedẽti cõditione habebit locũ dictũ sabini: per rationẽ ꝓdictã ꝑm Old. & ꝑm istã lec. ille ver. ꝓtinet sub quinta parte sed ly lec. hanc putem verã in se tñ ꝑm diuisionẽ preditã prosequor: lec. ꝓcedentẽ & ꝑm eã collige no. per te ipsum. ¶ Venio ad contraria in q̃bus procedã ꝑm ordinem tex. Primo opponit de. l. cuz quid. ſ. ſi cer. peta. & ſ. eo. l. triticũ. Sol. glo. hic agebatur tantũ a stipulatore: in illis abytroq;. hec sol. non placet: qz illud † quod agitur tacite ab altero ex cõtrahentibus tantũ: nil relevat. C. de condi. ob causam. l. ſi reꝑetendi. ſ. e. l. quicquid. iij. responſo. ꝑm lec. Dy. & no. in. d. l. cũ qd. Scõo sol. gl. qd inter nos ꝙuenerat: vt ſisteres certa die. & ante diẽ te certificarem: q cũ ꝓpoſuerã per errorẽ omiſi: stipulatio nõ valet vt hic: hec ſunt verba glo. iſta verba ſunt dubia. nã ſi tũc cum agebatur de ſtipulatione interponẽda fuit certa dies expreſſa: puta vſq; ad paſcha: & tunc in ipſa ſtipulatione intelligeretur tacite repetita. vt. l. titia. ſ. idẽ rñdeo. j. e. & ſi ego ſtipulator deberem te certificare ante illã diem alia certificatione q̃ ea quã facit. l. p lapſum diei interpoſite & non feci: tunc ſtipulatio non cõmitteret magis propter defectũ conditionis: quam propter errorem. & nõ eſt de mente. huius. l. hãc tñ ſolu. tene & eã intelligas hoc modo. & per hoc pone caſum in prin. l. cõuenit inter nos vt ſisteres certa die: nõ expreſſimus eã: ſed in ipa ſtipulatione debebat exprimi & declarari: p errorẽ hoc fuit omiſſum certe nõ valet ſtipulatio. Eſt autẽ hui? dicti ratio duplex. primo qz in ſtipulatione requiritur cõſenſus: vt. l. j. ſ. de pac. ſz hic nõ eſt cõſenſus ꝓpter errorẽ. vt. ſ. de iuriſdi. om. iudic. l. ſi p errorẽ. Alia ratio põt eſſe: certũ eſt qd ꝓteſtatio ſeu derogatio precedens declarat in futuro conſenſum nõ eſſe. vt. ſ. de acqui. here. l. qui in aliena. ſ. fi. & de leg. iij. l. ſi q̃s in prin. teſtamẽti. Sed cũ cõtrahẽtes ab initio agũt vt certa die ꝓmittatur: videt tacite agi qd ſi abſq; die ꝓmittat: non valeat ſtipulatio: et ſic alio modo fieri: videt eſſe denegatũ. vt. ſ. de leg. ij. l. ſtatuliberũ. ſ. ſtichum. de poſtula. l. imperator. videt ergo ꝓteſtaſſe & derogatoriã diſpoſitionẽ feciſſe: et ideo ꝑſumit dicere cõſenſus. ¶ Sed ꝓra iſtã lect. inſtatur de l. cũ pater. ſ. vicos. de leg. ij. & C. de inſti. & ſubſti. l. pe. Sol. dicit dñs Ray. ibi fuit omiſſa qualitas: hic ſubſtãtia. arg. ſ. de edẽ. l. j. ſ. diẽ. ita videt tenere Dy. in. d. ſ. vicos. & Ey. in. d. l. pe. iſtud dicere q dies ſit de ſubſtãtia nõ videt verũ: qz eſt qualitas nõ ſubſtãtia vt. j. ti. j. l. ex duob?. & ibi not. lz qualitas ꝑm q̃d faciat videri plus & minus debitũ. vt. d. ſ. diẽ. & inſti. de act. ſ. plus. ſicut videm? i ipſo hoie q̃ ꝑm diuerſas qualitates plus & min? eſtimat. vt. C. cõia de le. l. fi. ſ. j. nõ tñ ille qualitates ſunt de ſubſtãtia. Preterea in. d. ſ. vicos. de lega. ij. & d. l. pe. fuit omiſſa ꝓditio. tñ certũ ẽ q cõditio magis dz dici de ſubſtãtia cũ ex ei? exiſtentia vel defectu depẽdeat diſpõ: qd nõ eſt in dic. vñ hec ſol. nõ plz. q̃re dico q in. ll. ꝓiis diſpõ fuit pfecta: lz diſponẽs polliceret ſe additurũ diẽ vel conditionẽ. vñ ſi nõ adiſciat diſpõ remanet de ſe valida: ſz i casu nro aĩ ſtipl'one ichoata ꝓceſſit cũ uẽtio de adiiciẽda certa die: q̃ cõuẽtio hz viz ꝓteſtationis ſeu derogationis. vñ merito facit diſpõ nẽ nõ valere. Sz ſi vis ſuſtinere ſol. dictã in caſu iſto. dic † q in factis dies ẽ de ſubſtãtia. nã aliud eſt factũ vna die: aliud alia. ſz in datione ſp eſt idẽ qd dat. vt. l. ſi nõ ſortẽ. ſ. libert?. de ꝓdi. in deb. in aut. de inſtru. cau. ſ. j. col. vj. Alij ſoluunt contrariũ. & rñdet ad. d. l. cũ qd. qd ibi in obligatiõib? q̃ re ꝙhunt. hic in his q̃ verbis. & hãc ſolutionẽ videt ponere gl. ibidẽ. & Odof. eã tenet. ſed Jac. de raue. Pe. Ey. & oẽs eã reꝑhẽdũt p. l. triticũ. ſ. e. & j. de

a Andreas pomate.

a ¶ Et iſto caſu. & ſic hec erit limitatio ad dictum pegaſi vt liz ſit verũ q qñ ſtipulatio incipit a ꝓcedẽti cõcluſione q dz ſpectari ad b vt ſtipulator cõmittat penalis q id quod ẽ in pena. p miſſum. nõ poſſet ad implere & ibi habeat locũ quorum eſſet actum vt vtrũq; ꝓcſtaret qz tunc ſeruabit opinio ſabini rationede qua hic.

a ſ Andr. Pomate. ¶ Sz ſi interpellatus. hic vide que ſcribunt hic Rapha. cu. & pet. beſut. repetẽ. Bar. & alex. qui nititur Bar. ſuſtinere.

b ſ Andre. Poma. ¶ Quinto oppo. no. q Bar. hic ſentire videtur: et ita etiam qui hic ponit Beſu. q. l. q̃dez teſtõ. ſ. de leg. j. & in. l. ſi cui. ſ. de annu. legz locum in ſtipulatione: & ſic in cõtractibus qd clari? vult bar. in. l. ſi cui annuũ ſ. de annu. leg. & videtur gl. de hoc in. l. pe. in ꝙ. ꝓ ſtari. circa fi. C. d fac. ſũ. ec. dũ ibi dz vt cõiter habent li. bri impreſſi: ſecus ſi in alijs ꝓctibus: ſz ſi diceret ſe cusin ꝓcti mei vt ab eo dũ hãc l. interꝓtaretur audiui tunc cõtra obſtabat: vnde cogita et aduerte ꝙba bar. & ſi forte voluit innuere contrarium. et pro complemento iſtius doctrine adde alios duos caſ? quos ponit hic alexan. in quibus incertitudo non habet vitiare diſpoſitionẽ licet in vltimo caſu dari equiparat reluctum cauſa ſtudij relicto cauſa dotis. contrarium remiſſe videtur Ange. in autenres que. C. communia de leg. Preterea eſt aduertendum: quia videtur iſte caſus vltimus non bonus: quia tex. in leg. ſtichus: liber eſt. in quo referunt do. alex. ſ. de lega. iij. non ſe fundant fauore ſtudij aut alicui? artificij ſz fauore alimẽtorũ ſi

& j. de reg. iur. l. ſemp. vnde de ea nõ curo. ¶ Secũdo op. gl. de. l. ſi finita. in ꝑn. ſ. de dã. inf. Glo. ſoluit tribus modis. ꝓma nõ eſt bona: qz non põt bñ reddi ratio ſpecialitatis. tertia eſt diuinare. ſz b ſcda ẽ vera. & eã ſic declarate: vos ſcitis q errorẽ in corpore ipedit actũ gerendũ. vt. l. cũ in corp?. ſ. de acqui. re. do. & de acqui. poſ. l. ſi me in vacuã. ſz error in eã nõ. vt toto ti. de ꝓdi. inde. ſed in. l. ſi finita. fuit error in hoc: qz credebat ꝓmittor debere ſe ꝓmittere in ꝑpetuũ. & ideo promiſit. vñ fuit error in eã: ideo nõ vitiat. hic autẽ voluerũt promittere in diẽ certã: & p errorẽ ꝓmiſerũt ſine die 4 vñ in ipſa ſtipulatione ſeu corpe ſtipulatiõis fuit error: merito nõ valet. ꝓterea hic deficit conſenſus vt ex ꝓdictis ptz: ibi nõ. ¶ Tertio op. gl. de. l. de die. in ꝑn. ſ. q̃ ſatiſd. cog. doc. hic & ibi ꝓcedunt multũ intricate. Sol. illa. l. hz duas lec. nã intelligit primo de diſcordia q̃ eſt inter partes de die ponenda in ſtipulatione ante contractam ſtipulationẽ. & ꝑm hoc nõ ob. huic. l. Alio modo intelligitur primo de diſcordia poſt ſtipulationẽ interpoſitã: in qua dies fuit omiſſa: & tunc ob. & q̃dam ſoluerũt q ibi in ſtipulatione iudiciali: hic in cõuentionali. Et põt eſſe ratio ꝑm iſtos: qz in illis iudex ſe interponit: in cõuentionalibus nõ: vt. ſ. eo. l. in cõuentionalibus. ſed hec ſol. nõ eſt bona: qz hoc principiũ loquitur in ptorijs & comẽtionalibus ꝑm glo. vel in pretorijs tñ ꝑm Dy. preterea ſi hec eſt ratio q non valet: ſcz ꝓpter defectũ cõſenſus: eadẽ ratio eſt in iudicialibus & conuentionalibus. quare dicas q ibi fuit omiſſa dies non ꝓpter errorẽ: qz ibi non agebat ab initio vt certa dies poneret: nec fuit omiſſa ex certa ſcientia. qz de hoc nil fuit dictũ: ſed omiſſa fuit partibus nil de hoc cogitãtibus: tũc eñ valet ſtipulatio: ſed ptor ibi diẽ limitabat: qz fuit iudicialis. ſi eñ eſſet cõuentionalis: nõ egerem? declaratione 5 bus ptorijs: ſed ſi interpellatus[a] cõgruo loco et tpe non ſiſteret: cõmitteret ſtipulatio: vt. j. dicam in alijs quẽtionalib?. Ad ꝑdicta inſtat & videt q in ptorijs diẽ ſtatuat lex nõ iudex: vt. j. rẽ ra. ha. l. quo eñ. ſ. j. ſol. ibi in ſtipulationẽ rẽ ra. ha. ĩ qua dies declaret a lege vel a ꝑtore mortuo: ſed ſtipulatio iudicio ſiſti nõ hz diẽ declaratã a lege vel pretore mortuo: & ideo declarat iudex: vt. d. l. de die. Et aduerte: qz dico q. nõ eſt declarata dies in qua debeat ſiſti: ſed dies vſq; ad quã teneat be ne eſt declarata. vt. l. grece. ſ. & poſt litẽ. j. de fide iuſ. & C. de fideiuſ. l. pe. ¶ Secõo inſtat ad predicta: qz qñ eſt quẽtionalis nõ cõmittit ꝑ interpellationẽ: vt hac. l. ver. q ſi ab initio. Solu. ibi dies fuit omiſſa ex certa ſcientia & collata in volũtates ꝓmiſſoris, vt ſtatim dicam. Ex ꝑdictis diſtingue 3 † aut q̃rit de die apponẽda in ſtipulatione interpoſita: & tũc aut eſt iudicialis. & ꝓter reducit eos ad pcordiã: vt. l. de die in ꝑn. ꝑm vnã lecturã. Aut cõuentionalis ꝑm materiã. l. j. ſ. ſi quis ſimꝑr. ſ. eo. & hec nõ eſt noſtra materia. Aut queris de die omiſſa in ſtipulatione interpoſita: & tũc aut omittit per errorẽ: aut ex certa ſcientia: aut nec ꝑ errorem: nec ex certa ſcientia. primo caſu: aut fuit error in cauſa. aut in ipſa ſtipulatione. Scõo caſu

bene aduertas: et ibi ita sentit glo. vñ fortassis si ille cui tale legatū relictū ē esset dies vitiaret legatum ꝓpter incertitudinē cum tunc nulla possit capi coiectura quod esset relictum fauore alimentorum per ea que no. bar. in. l. si cui. §. de annle. ⁊ certe

q. l. stich⁷ loquat in cā alimentorum sentit etiā ibi bartolus.

a Andre. Pomate. ¶ L. si domus. ad ⁊uerte tamen. q. ille quē ōt ꝺ Bar. ꝺe ꝺes intelligere q. testator in ꝺ. l. si ꝺomus. i. prā. intellect⁷ erat ꝺe ꝺomo certa est diuinare: q. uno nō est diuinare sed ꝺicere qꝺ exꝑsse ꝺicit quam bar. ꝺicat hoc ⁊ in. l. si ꝺom⁷ vñ cogita fortassis enim bar. nō habuit i. tex. suo cū ꝺe certa ꝺomo ⁊c. qꝺ ⁊ glo. accidisse ꝺicitur si ibi inspecias.

5 †ad id qꝺ ꝺicit insulā edificari non adiecto loco. nā insulā edificari est opus: sed opas incertas q̄s ²potest stipulari: vt. §. eo. l. interdū. ver. itē si opas. ⁊ ꝺe ope. lib. l. quoties. §. ē. ⁊. l. he opere. Sol. aliud est opera q̄ est diurnus officium: vt. §. ꝺe oper. lib. l. j. assumitur enim hec opera ꝓ actu persone: ⁊ istas opas quis pōt stipulari incertas vt in contrarijs. aliud est ꝺicere opus fieri. hoc enim refert ad ipsum opus factum ꝓut ē certe forme: vt. §. ad. l. fal. l. si is q̄ ꝺ̄dringenta. §. quedā. et istꝺ nō pōt ꝓmitti nisi appareat loc⁷ in quo vt hic. ¶ Sꝫ ꝺ̄ istud oppo. nā possū ꝓmittere nauē fabricandam: et sic est opus nō opera. Itē possum ꝓmittere scribere libꝝ ⁊ sīlia: et valet nō adiecto loco: vt. j. ꝺe solu. l. inter artifices. ⁊. j. e. l. cōtinu⁷. §. si ab eo. cū ſ. fol. aut opus qꝺ ꝺz fieri est tale qꝺ coheret solo: ⁊ tunc exigit certum locum: vt hic. aut solo non a coheret: ⁊ tunc nō: vt in ꝺ̄cio. arg. §. ꝺe vi ⁊ vi ar. l. j. §. si qs ꝺe naui. Ratio: q. qñ nō coheret solo vbicūq; fiat nec est: sec⁷ i. his q̄ loco coherēt: vt. §. eo. l. q̄ insulā. 8 Ex ꝑdictis ergo collige: aut q̄s stipulat operas ꝓut refert ad actū ꝓsone aut opus certū: ⁊ hoc scꝺo casu: aut est tale opus qꝺ coheret solo aut non. ¶ Serto op. † ad id qꝺ 6 ꝺicit fundū nō adiecto loie ⁊c. ꝺe l. qui ex plurib⁷. §. eo. glo. fol. duobus modis ⁊ bene. ⁊ coniunge eas simul: ⁊ ꝺic aut cogitauerūt ꝺe certo exprimendo: ⁊ non expeſſerunt per errorē ⁊ non valet vt hic arg. i ꝓin. hui⁷. l. Aut non cogitauerunt ꝺe certo exprimendo ⁊ tunc aut est incertum ꝺe incertis ⁊ tunc non valet vt hic. aut incertum ꝺe certis: ⁊ valet vt ibi. ¶ Septimo oppo. ꝺe leg. primo. l. legato generaliter. et 9 ꝺe op. leg. l. ij. Sol. glo. ⁊ bene aliud in homine: qui habet certos fines a natura. aliud in fundo: qui habet certos fines ꝺestinatione patrumfa. vt ptꝫ per. ll. alle. in glosſa: ⁊ no. in ꝺ. l. legato generaliter. ⁊ ꝓ Dy. in. c. in obscuris. ꝺe reg. iur. li. vj. ¶ Octauo † op. ꝺe. l. si ꝺomus. j. 7 ꝺe leg. j. ꝺicit glosa. solue eodem modo vult ꝺicere quod sicut homo non habet fines certos ꝺestinatiōe patrisfamilias: ita ꝺomus habet fines facto hominis non sola ꝺestinatione: vt. §. com. predi. l. si quis ꝺuas. §. si qs partē. hoc tenet glo. in. l. legato generaliter. ⁊. l. cū post. §. gener. ꝺe iure ꝺo. et Dy. in. c. in obscuris de reg. iur. li. vj. Pe. nō tenet istā sol. ꝺicit enī qꝺ cū ꝺomus ex ꝺuobus seu ex tribus cōsistat: vt. l. solum. §. ꝺe rei ven. ⁊ ꝺe vsucap. l. eū qui edes. qꝺ posset qs facere vnā ꝺomū ita paruā q̄ in ea non posset qs ponere caput. vnde est eadem ratio in ꝺomo ⁊ fundo: ⁊ ideo ipse in vtroq; ꝺistinguit eo ꝺē modo: aut testator vel ꝓmissor: hꝫ fundos vel ꝺomos in ꝑimonio ⁊ ꝺebeꝝ vn⁷ ex eis: ⁊ valet stipulatio ⁊ legatū: vt. ꝺ. l. si ꝺom⁷. aut nō hꝫ fundū vel ꝺomum in ꝑimonio: ⁊ tūc neutrū valet vt hic et in. ꝺ. §. gener. Hāc opi. tāgit glo. lꝫ nō approbet i. ꝺ. §. gener. ⁊ ī ꝑn. mag. gl. Hoc nō placet mihi. nō esti verū q̄ eaꝺē ratio sit in ꝺomo ⁊ in fundo. nam si quis ꝓmittit fundū simpl'r. lꝫ plures fūdos habeat in ꝑimonio pōt ꝺicere se intellexisse ꝺe palmite terre ⁊ erit fundus cū hoc in sua nuda volūtate consisteret. Sꝫ si quis promisit ꝺomū cū plures ꝺomos habeat: nō pōt ꝺicere se intellexisse ꝺe ita parua ꝺomo cū nullā ita paruā haberet. non enim hoc constat in sua nuda voluntate: sed requiritur interiectio parietis. ⁊ ideo nō ita de facili vnū ꝺicitur ꝺeri forū sicut aliud. ⁊ hoc vult ꝺicere glo. in. ꝺ. §. gener. tene ergo precedentem sol. Tertiam solu. videtur ponere glo. in. ꝺ. l. si ꝺomus a. in ꝓin. videlicet q̄ illa lex intelligat quando testator sensit ꝺe certa ꝺomo: tunc enim tam in ꝺomo q̄ in fundo valet legatū: licet nullū exprimatur. ꝺ. l. legato generaliter. ij. rñso. Hec solutio continet ꝺiuinationem q̄tum ad. ꝺ. l. si ꝺom⁷. vnde tene quod. §. ꝺixi. verūtñ † scias q̄ ista solutio cōtinet in se veritatē in materia legatorum: que cum consistant ex volūtate vnius scilicet testatoris: si sensit ꝺe certo valet: ⁊ eius volūtatis ꝺeclaratio pertinet ad heredē: tanq̄ eius qui melius nouit: vt. ꝺ. l. legato generaliter. Et ita notabiliter ꝺicit glo. in. l. si quis a filio. §. si quis plures. eo. titu. ꝺe lega. j. sed in stipulationibus que consistunt ex voluntate duoꝝ: si contrahentes sentire voluerint ꝺe certo: nec constat ꝺe quo: vitiatur stipulatio. cū non sit per quē ꝺeclarē: vt hac. l. j. ⁊ hoc voluit glo. in. ꝺ. §. gener. si bene aduertas. ¶ Sed contra ꝑdicta oppo. ꝺe verbo. signi. l. locus. §. fi. vbi ꝺicitur q̄ ager hꝫ certos fines: sꝫ ꝺic certos ꝺestinatiōe patrisfamilias lꝫ glo'. hic op. ⁊ nō sol. ¶ Nono oppo. §. eo. l. vbi autem. in prin. Solu. expone vt ibi not. et concordabit cū ista. ¶ Ut † igitur ista materia liqueat quando est ad iectum nomen fundi: sic ꝺistingue. aut fuit actum ꝺe certo exprimendo ⁊ per errorem fuit omissum: aut non fuit actum. primo casu aut loquimur in legatis: ⁊ valet vt. l. legato generaliter. ij. rñso. aut in stipulatione ⁊ non valet si non constat ꝺe quo. arg. huius. l. Secundo casu: aut est incertum ꝺe certis ⁊ valet. vt. §. eo. l. qui ex pluribus. aut incertum ꝺe incertis: ⁊ tunc aut loqueris in ꝓdio rustico: quod habet fines ꝺestinatione hominis: ⁊ non valet. vt hic. ⁊. l. cum post §. gener. aut ꝺe fundo

fundo vrbano vt puta ꝺomo: q̄ hꝫ fines per interiectionem parietis ⁊ ꝺistingue. aut hꝫ ꝺomos in ꝑimonio aut nō: vt. ꝺ. l. si ꝺomus. ¶ Decimo pro 2 cedo⁹ et op. ad ver. q. si ab initio. hic ꝺicitur scōm cōem modū legēꝺi: q. hic agebaꝝ qꝺ sisteret quocūq; ꝺie: nō tñ fuit ꝺies exꝑssa q. stipulatio valet ⁊ cōmittit. Cōtra qꝺ nō exprimit habeꝝ pro omisso: vt. §. eo. l. quicqd astringēꝺe. ergo videꝝ q. stipulatio vitiet sicut qñ ab initio fuit per errorem omissum. Glo. ꝺat ꝺuas solu. vna fuit. Otonis. et lꝫ obscure loquaꝝ hic: vult ꝺicere q. ꝺies hī pro omissa in principali stipulatiōe adeo q. ex ea non possit agi cū nec valeat. Sed lꝫ principalis vitiet: penalis remanet valida: adeo q. cōmittet perīde ac si inceperit a p̄cēꝺēti cōꝺitiōe: nō p̄cēꝺēte pactiōe. hec sol. tollit. Primo hic vī velle facere ꝺifferentiā inter primū casuꝫ hui⁷. l. ⁊ hūc. Fm ꝺ nulla esset ꝺifferētia. sed ad hoc rñdent qui volunt sustinere. q. ꝺicta est q. primo casu neuter valet. hic valet saltez stipulatio penalis. Scꝺo tollit: nam 10 hic supponit † q. stipulatio iudicio sisti nō valet sine ꝺie: sed hoc est falsum: vt. §. qui satisꝺ. cog. l. ō ꝺie. in prin. C. ꝺe fideiuss. l. pe. j. ō fideiuss. l. grece. §. et post litē. ꝓpter q̄s rōnes. ꝺo. Ray. non tenet hanc sol. ⁊ bene. ⁊ hec rō ꝓcludit ꝓut hic intelligitur in stipulatiōe iudiciali. Preterea vt. §. ꝺicitis q̄ ꝑncipalis vitiaꝝ rōne incertitudinis ⁊ penalis: vt ptꝫ. §. in exēplis positis ꝺe incertitudine ꝺiei quantitatis loci ⁊ nominis. si ergo ponimus hic principalem ratione incertitudinis vitiatam. ergo et penalis siue per errorem siue non: cum sit petīm in forma: vt ꝺicam. j. ꝓxi. contra ꝺe. §. alteri. Preterea hoc confunditur per. l. si homo mortuus. §. eo. et quod ibi no. Iquare glosſa ꝺat aliam sol. ꝺcꝫ quod ꝺies non fuit omissa: sed fuit apposita alia ꝺies que placeret promissori. ⁊ secundum hoc vtraq; stipulatio tenet sꝫ principalis et pe- 12 nalis. arg. ad hoc. §. eodem. l. centesimis. §. fi. que so. placet. ¶ Undecimo oppo. si hic incepit a precedenti conuentione. ergo ꝺebet committi a tempore more. vt. j. ver. itaq;. ꝺicit gl. quod quidaꝫ ꝺicunt quod hic corrigitur per infra scripta quod non placet quia non est verisimile quod statim se corrigat: vt. §. ꝺe condi. ⁊ demon. l. nam ad ea. alij ꝺicunt quod speciale in iudicio sisti: quod nō placet: quia quantum ad casum istius. l. non est reperire rationeꝫ specialitatis. Quid ergo ꝺicemus: ex veritate solutionis precedentis contrarij penꝺet solutio istius. ꝺicit enim glo. q. hec conuētio precedens non valuit: ideo est perinde ac si inceperit a precedenti conditione. hanc. §. reproba ui. alij ꝺicunt quod istud ideo est quia tps sistenꝺi fuit collatum in arbitrium promissoris: ideo tardius committitur. s. quando ꝺesijt posse sisti. istam sequitur oo. Ray. quod puto verum. Sed Guil. ꝺe cug. in. ꝺ. l. ꝺe ꝺie. §. qui satisꝺ. cog. ꝺicit indistincte quod quandocūq; stipulatio ꝺe iudicio sisti interponitur extra iudicium sine ꝺie nunquam committitur nisi cum ꝺesijt posse sisti per hanc. l. sed ipse non respondet ad versi. itaq;. vnde ꝺe suo ꝺicto non curo. tene ergo precedentem 11 sol. ¶ Sed contra † hoc instatur. nam lꝫ ista stipulatio valeat qñ conferꝝ in volūtate obligāꝺi per futurū subiūctiui scz cū volueris. tñ si ꝓmissor decedat anteq̄ volūtatē suā ꝺeclaret stipulatio vitiatur. vt. §. e. l. cēteſimis. i fi. lꝫ in legato secus: qz moriendo videꝝ velle. vt. l. fideicōmissa. §. fic fiꝺei commissum. ꝺe leg. iij. ptꝫ ergo q. in casu nro cum moriendo desijt posse sistere vitiaꝝ principalis: et p ons penalis. vt. §. e. l. si hō mortu⁷. ⁊ qꝺ no. p Dy. in. c. nemo pōt. in fi. ꝺe reg. iu. li. vj. Rñ. qñq; quis ꝓmittit cū voluerit simpliciter: tunc quia ista ꝺictio cum ꝺenotat principaliter tps: secūꝺario ꝺitionē. vt l. si titio. §. qñ ꝺi. le. ce. ⁊ ꝺe condi. ⁊ demon. l. si quis legata. in prin. est ī sua potestate an velit et qñ velit: ideo eo moriente euanescit stipulatio: vt. ꝺ. l. cēteſimis. sed hic fuit actum vt oīno sisteret: lꝫ ꝺies fuit collata in arbitriū ꝓmissoris nō est ꝙ in suo arbitrio an sistat sꝫ qñ sistat ⁊ ideo eo moriēte cōmittit stipulatio. hoc ꝓbo per tex. §. qui sine manu. ad li. puc. l. fi. Ex ꝑdictis ꝙ collige. aut qs est obligat⁷ simpl'r cuꝫ voluerit. aut ꝓmittit pure: sed ꝺies solutionis cōferꝝ in volūtatē ⁊ arbitriū ipsi⁷ ꝓmissoris: primo casu aut in stipulatione et vz si in vita ꝺeclarat se velle: sec⁷ si ante moriatur vt. l. cēteſimis. §. fi. aut in legatis ⁊ moriēꝺo videꝝ velle. vt in. §. sic fiꝺei. scꝺo casu serua hūc. §. ¶ Duo 12 decimo op. † ō predicta tu ꝺicis q. vitiata stipulatione principali vitiatur penalis. ꝓtra. §. eo. l. stipulatio ista. §. alteri. Rñ. qñq; principalis stipulatio ꝺeficit ab initio solū ea rōne qz nō interest: tūc penalis vz: qz in ea ꝺeficit ratio ꝑdicta: sꝫ qz ī penis nō ꝑsideram⁷ interesse. qñ q̄ stipulatio principalis ꝺeficit rōne erroris seu incertitudinis: tūc viꝺeꝝ esse ꝺefectus in forma: ⁊ sic ī cōsensu. vt. §. e. l. j. §. si quis ita. ⁊ nōva let principalis nec accessoria. vt hac l. qñq; principalis stipulatio nō valet ratione impossibilitatis: et tunc hꝫ locum quod no. per Dy. j. e. l. quidam cum filium. qñq; principalis stipulatio ab initio vz in conceptione sui. ⁊ speratur committi penalis per moꝝ commissam in principali tūc si ꝓpter aliquē casum qs liberetur a principali: liberetur a penali tanquam sibi accessoria vt. ꝺ. l. si homo mortuus. nā cū ipsa penalis ceperit habere ꝺependentiam a prima si prima tollitur ⁊ secunda.

a Andre: Pomate. ¶ Deci mo proce ꝺo cū bar in ista op. transeunt oēs ꝑter paul. ꝺ ca. ō quo ꝺic vt hic per ꝺo. Alex.

ar.eius qō no.ſ.e.de li. et posthu. l.iij. §. fi. ⁊ de inīu.test. l.nam ⁊ si sub cōdi. ¶Expediti ō prima particula prime partis veniamus ad secundaz ⁊ tertiam consequenter. ¶Op.primo.ſ.e.l.quicquid.§.fi. So.ibi fuit adiecta certa dies iter quā deberet ascendere capitoliū: hic nō. ¶Secundo op.j.c.ver. fabinus.So.ptz in ver.itaqꝫ: qz hic incepit a conditione ibi a pactione. Ratio † diuersitatis est quia vbi precedit conuentio quis est obligatus ad id qō in conuentione deuenit. sed quando precedit conditio secus: vnde facilius debet in penam incidere qui nō facit id ad qō est obligat⁹ q̄ qui obligatus nō est ar.ſ. si qs omiſ.cau. te.l. ſi qs sub ꝓditione.⁊ ita dicit Ja. de ra. ⁊ vī sentire prima glossa. huius. l. ¶Tertio op.⁊ videt q̄ imo statim fit cōmissa stipulatio:⁊ possit agi si reo datur facultas soluēdi qō deuenit in cōditione sicut videm⁹ in causa noxali.vt.ſ.de re iu.l.miles. §.decē.de peti.here.l.itē veniunt. §.itē recte Sol. dicebat Jr.fateoz cōtrariū.⁊ pegasus in illo casu bñ dicit siue incipiat a pactione siue a cōditiōe:vt habetis in glo.q̄ nō tenet opi.Jr.qz contra tex.in.§.itaqꝫ.nec ob.q̄ dicimus in cā noxali: qz ibi ab initio estimatio est in obligatione lz p.l.dec̄ facultas dādi seruū ꝓ noxa.vt.d.§.decē. qō non est hic qz illud qō deuenit i ꝓditione nō est in obligatiōe vt:d.l. si qs sub ꝓditiōe.si qs omiſ.cau.test. Itē stipulatio penalis est cōcepta sub ꝓditiōe: ḡ aute cōditiōis euētū nil est in obligatione.vt.l. cedere diē. de v.ſig.sommiauit ḡ b Jr. ¶Ue mam⁹ ad quartā particulā ibi sabinus aūt ⁊c.Et opp.ad v.idaꝫ deſē debat ⁊c.vbi ōz q̄ nō expectaſ qō desinat posse dari:lz stipulatio cōmittit ex mora seu cessatiōe. sed ō ſ.pxi.v.⁊.j.pxi.v.itaqꝫ circa hoc sunt tres opi.Una Pe.⁊ Ja.de ra. quā hic tāgit gl. lz nō approbet q̄ hic legatū icepit a ꝓcedēti legato. b lz.ſ.et.j.a ꝓcedēti ꝓditiōe. vñ ita distinguūt ipſi in legato sicut in stipulatione.b ꝓbāt p.l.cū sine pfinitione.ſ.qñ di.leg.ce.do. Ray. hāc reprobat p hūc tex.ibi idaꝫ vtilitatis cā ⁊c.vbi ōz velle denotare aliqd spālitatis i legato penoris. Ad l.cū sine. rñdeo q̄ ibi est ofia vtrū incipit a precedenti conditione vl legato q̄tū ad constituenda plura legata vel vnū.Sed q̄tū ad hoc vtruz citius vel remissius debeaſ illud legatū quasi in vim pene: nulla est differētia.Credo q̄ pe. q̄tū ad hoc non bene dicat per tex.ſ.ad.l.fal.l.j.§.itē si ita.vbi ē casus q̄ quātū ad hoc nulla est differētia icipiat a cōditione vel legato.alia est opi.† quā glo.ponit in.l.⁊ si post tres.ſ.si qs cau.qō fallit in vltimis volūtatib⁹ in quibus hoc est regulare quod siue incipiat a conditione siue a dispositione committatur pena cū potuit fieri: ⁊ est cessatum. vt d.l.j.§.item si ita.⁊ hic.et de penu le.l.j. ⁊ quādo di.le.cc.l.si penum.quod ergo dicit in penu gratia exempli ponit:ergo idem in alijs vt.ſ. de dā. infec.l.dāni infec.stipulatio pertinet.⁊ huic opi. adheret Dy. ¶Sed contra istam opi.instatur de hoc tex.qui ponit duas rationes scz ob defuncti voluntatem ⁊ ipsius rei naturaz quasi hoc sit speciale propter naturam penoris. ¶Propter hoc sunt tertia opi.aliorum qui dicunt quod hic sit duplex rō specialitatis scz fauoze vltime volūtatis. nam reipublice interest vt voluntates defunctoꝝ exitum habeant. vt.ſ.quēad. te. aper.l.vel negare.Sēo propter rei naturam.i.propter fauorem alimentorum.nam legatum penoris in alimentis consistit.vt.ſ.de pe.le.l.iij.⁊ in quibus maxime fauetur a iure vt.ſ.de transac.l. eum hi. de an.leg.l.si cui.de ali.⁊ cib.leg.per totum cū enim ista.l.loquatur copulatiue ad eius veritatem requiritur ambas istas rationes concurrere:⁊ secūdum hoc erit spāle in penoze ⁊ alimentis.in alijs vero vltimis voluntatibus erit idem quod in stipulatione.⁊ hanc opi.sequuntur quidam moderni.⁊ gl hic vī dicere q̄ sit speciale in penu nec de alijs legatis aliquid dicit. ¶Quid dicem⁹ a teneo gl.l.⁊ si post tres scz qō sit spāle in vltimis voluntatibus.qō tz Dy.⁊ Guil.de cu.ſ.ō cōdi.ob cau. l.dedi. vbi dicit indistincte quod qñ conditio in nō dādo vel nō faciēdo in vltimis voluntatib⁹ apponiť in pſona grauati sicut in casu nō:cōmittiť cū est cessatū nec fit differētia incipiat a cōditiōe vel legato.p b induco tex.j.de so.l.ratum.ibi sicut in legato:cum de repellēdo ⁊c.fm vnā lec.ex preſſius in.l.si peculiū.§.fi.ſ.de sta. hō. q̄ quem tex.cōfundiť dictoꝝ opi.nec pñt dicere q̄ ibi sit spāle fauore libertatis: qz b ipſi reprobāt i ꝓximo de.l.libertas.ſ.de manumiſ.test.vt.j.dicam. Preterea si bene inſpiciaſ.l.illa ꝓcedit ponendo ius cōe qō colligitur ex mēte testatoris.p hoc. ſ. de ꝓdi.⁊ demō.l.hec cōditio.⁊ ista est cōis opi. Nec ob.l.ista ⁊ si.q̄ loquunť solū de penoze:qz istud ponit exēplificatiue:qō patet ex.l.si penū. qñ dies leg.ce.vbi idē ponit in penu.et in fūdo.Nec ob. † q̄ hic ponunť due rōnes copulatiue: quia qñ.l. ponit duas causas seu rōnes finales.si vna deficit ⁊ alia remanet:remanet etiaz iuris dispō:vt insti. de nupt.§.affinitatis.no.in auť.de nup. §. si vero etiam rationabiliter.⁊ no.etiaz de priui.credi.l.si ventri.§.in bonis.no.etiam.ſ.de except.rei iu.l.si qs ad exhibēdū. Vel aliter rñdeo quod iste tex. aliter intelligiť.nam due sunt rōnes. nam primo fauoz vltime voluntatis. Item rei natura qz pendet conditio de ptāte heredis fm qō glo.exponit ⁊ si bene

et si bene aduertis iste rōnes in oī legato hñt locū. ¶Scēo ō ꝓdicta fortiter instať de.l.si qs ita libertatē.in pn.de sta.lib. Solabi vba in ceptione sui sapiūt mortē hois expectādam. ¶Tertio opp.⁊ vī q̄ qñ legatū est legatū sub cōditiōe nō faciēdi:statim admitti debeat cū cautione mutiana:vt.ſ.de cōdi.⁊ demon.l.mutiane.in fi. Glo.dicit aliud in ōctib⁹:vt hac.l.ita stipulat⁹. aliud in vltimis voluntatib⁹. Jsta est truffa.hec.l.nil facit ad materiā cautionis mutiane:que loqť qñ cōditio ossēs in nō dādo vel nō faciēdo oferť in pſonā legatarij:vel alteri⁹ cui aliqd relinquiť.ſz.l. nostra loqť qñ cōditio cōferť in pſonā ei⁹ a quo aliqd relinqť:vel qui aliqd oz. ⁊ ita sentit hic gl. ⁊ bene. An aūt in † octib⁹ qñ ꝓditio oferť in pſonā ei⁹ cui aliqd debeť habeat locū cautio mutiana: hic nō insisto.dic vt per Guil. de cu.in.d.l. dedi.⁊ Ey.in.l.sine apud acta. C.de trā factioni. ꝓ do.Ray. in.l.mutiane.Sūma † ergo ita.circa vltimas volūtates qñq̄ ꝓditio oferť in pſonā gratiati ⁊ tūc aut hz diē ⁊ expectať dies: vt.d.l.si pecuniā.in fi.Aut nō hz diē:⁊ tūc aut vba in ceptione sui sapiūt qō expectať q̄ desinat posse dari vel fieri ⁊ expectať:vt. d.l.si qs libertatē. aut nō sapiūt ⁊ tūc oz statim impleri cū pōt:vt hic.Si vo oferť pſona ei⁹ cui aliqd relinqť tūc aut est affirmatiua vel negatiua ⁊c.vt plene ꝓ Guil.in.l.d.de di.p d.Ray.in.l.mutiane.hic nō dico.qz nō est nostra materia. ¶Venio ad quintam particulā ibi: itaq̄ ⁊c.⁊ dicta particula cōtinet duo dicta. primū qñ incepit a ꝓditione. secundū qñ a pactione. ¶Op.per ordinē lz gl.in tricet. Ad primū primo oppo.de.l.libertas.§.j.ſ. de manu.test.Sol.dicit gl.hic ⁊ in.l.⁊ si post tres.ibi spāle fauore libertatis.Jaco.Pe.Guil.de cu.Lam.de rāpo.⁊ d.Ray. dicūt:aut vitiať illud quod in dispositione venit si expectareť q̄ desinat posse dari vel fieri: ⁊ nō expectať.vt ibi.aut nō vitiať:⁊ expectať.vt hic.Videte dñi saluā reuerētia ꝓdictoꝝ:nec ōrium mihi placet:nec sol.nam.l.nostra loqť qñ ꝓditio est apposita in pſona grauati seu obligati:lz gl.ōria loquitur quando conditio est apposita in persona honorati:seu cui aliquid debetur:vnde nō est contraria a.l.nostre. Nec sol. dictorum placet. hoc ostendo per casum.l.ſ.de condi.⁊ demon.l.heres meus.§.pe. Do c declaro.certū est q̄ vsusfructus non potest alicui relinqui in tempus mortis: vt ſ.de vsufru.l. titio cū morietur. de vsufru. lega. l.v.pone ergo: testator relinquit titio vsumfructum si non ascendit capitolium : non est dubium q̄ si expectamus conditionem q̄ legatarius desinat posse ascendere : vsusfructus extingeretur. nunquid ergo sufficiat q̄ legatarius non ascendit cum potest: certe sufficeret secundum opin. predictorum.per.d.l.libertas.§.j. sed hoc est falsum: vt.d.l.heres meus.§.penul.nā nō habetur ꝓ impleta sed recurritur ad remedium cautionis mutiane: sicut in ceteris legatis: vt ibi. ¶Si ergo opp.de.l.libertas.§.j.ad hanc.l, solue q̄ hec conditio fuit adiecta in persona grauati : sed ibi in persona honorati. ¶Sed ad illam b.l.oppo. de.l.mutiane.tunc oportet te dicere q̄ sit specia

pecunias alteri duplici de causa altera non secuta pecunia potest repeti:⁊ sic nō sufficit vnā adimpleuisse.⁊ ita not.illū tex.do.alex.addēdo tex. in l.si heredi plures. ſ.de condi. insti. vbi si quis est substitut⁹ sub plurib⁹ cōditiōib⁹ cōiunctis nō sufficit vni obtemperare: sed reqrit q̄ ad vnē possit addere oibus peat⁊ ante contra istam rōnē bar. hic stringit multū tex. in.l.si heredi in fi⁹ rōne.⁊ ad hec bñ facit:quia qñ papa vl̄ ꝓncep mouet ex duplici cā simul cōsideratavna deficiente deficit di spositio . text.est in c.qñ frequēter. ſ. porro.iuncto.§. finaūt.vt li.⁊ ita notat domi. abba. in fini li ⁊ consilio.lxxvij.

le fauore libertatis. ¶Secundo ad idē op.de.l.si titius.ſ.eo.glo.hic ⁊ in.l.contraria dat circa hanc.l.quatuor solutiones. Una est q̄ ibi fit speciale ratione perplexitatis: vt hic late dicit glos. Quidam impugnant hanc solu.† nam dicitur perplexitas cuius dissolutio non pendet ex facto alicuius : vt.ſ.de vulga.⁊ pupilla.substitutio.fi.§.titius. ⁊ de condi.insti.l.si titius.sz cōtraria potest dissolui facto debitoris: ergo nō est perplexitas . Sed hec solu.pōt sustineri.nam.l. imaginať ipsum pmisſorē nūq̄ dissoluere per plexitatem:per quam dissolutionē obligaretur . sicut dicimus q̄ non valet obligaio in rei voluntate collata.quia.l.presumit eum nunq̄ vel le obligari.vt.ſ.eo.l. stipulatio nō valet.⁊.l.a titio in fi. cum si.⁊ sic remanet perplexitas. Alia sol . est q̄ illa concordet cum ista . cum enim facta est abuno.lit cōtest.desiſt alteri posse solui.⁊ sic euenit cōditio.⁊ ita cōcordāt:⁊ hanc tenet Dy.certe hoc fateoz quia per lit. contesta. desiſt alteri posse solui : quia hoc dicit tex.in.l.contraria.Sed quare istud sit ibi q̄ finis illi conditioni imponatur per lit.contest.cum hoc non sit alīs. vt hac.l. hoc non dicit Dy.nec gl.vnde dicta so.non videť perfecta. ¶Tertiā sol.ponit glo. incip.id de iure queritur.et facit quod not. glos. et docto. in cler. in pleriſq̄. de elec. ⁊ docto.in c.licet causam. de proba.⁊ in.c.ij. de rescript. et Batolus et moder.in.l.diuus.ſ.de re iudi. ⁊ ibi dominus Alexander vide etiam ad hec aliquid per bald.in.l.j.in princip.in.v. colum.in ver.viij. queritur.ſ.de edend. ⁊ in.l.si iure.C.de contra ben.emp.

Andreas Pomate. ¶Andenō est contraria. ⁊ hec solutio antiquoꝝ reprobatur etiā per tex. in.l.mutiane.ſ.de cōdi.⁊demon.inducēdo eōmodo quo inducit bart.l.heres meus.§.pe.eo. titu.

Andreas Pomate. ¶Sed ad illam.l.aduerte tñ q̄ videť potius odium q̄ fauor: qz prestando cautionem statim prestita libertate ꝓsequereť q̄ nō sit eā non prestādo dū posset euenire casus q̄ non ascēdere possit capitolium vsq̄ ad duos mēses vel etiā annū ⁊nō plus vnde cogita sed tñ de itellectu.d.l.liberta.§.j. vide Bar.in.l.mutiane.in pn.ſ.de condi.⁊ demon.

aut cõditio cõferk in personã alteri⁹.ꝛ habet locũ l.illa. aut in personã eiusdẽ. ꝛ habet locũ hec l.vt ibi no.glo. Hec.so.hic nulli placet. qz nõ hz rationẽ. ꝓterea videk destrui p.l. fideiusso⁹ ob.§. fi.ff.de fideiuss. ¶Quartã sol.dat glo.qz ibi cõdi/tio est in eadẽ re in qua est dispositio.hic in diuersis reb⁹.ꝛhuic⁹ solu.videk adherere Guil.de cu.q̃ dicit ꝙ illud est in.l.illa ne deueniamus ad absurdũ.nã si expectaremus ꝙ illa res desineret posse dari: expectaremus casum in quo dispositio non haberet effectũ: quia res esset perempta. Hec so. nõ placet nec etiã dictũ Guil.qz põt res desinere posse dari vni aliter ꝙ̃ per interitum reiꝰ p mor/tẽ vnius ex illis in quorũ persona est collata cõditio.facit.§.de cõdi.ꝛ demõ.l.hoc gen⁹.ꝛ.l.pater. §.socrus. Nec põt dicere dabik heredi suo p.l.cũ ita.de condi.ꝛ demon. Quintã sol.dat pe. vt ipse refert in.l.si titius.ꝛ in.l.ꝛ si post tres.ꝛ ¶y.in.l. si pacto quo penã. C.de pact.ꝙ in.l. si titius.fuit contracta obligatio duorũ reorũ:nec ibi fuit aliqua cõditio nisi ea q̃ tacite inheret in duob⁹ reis vt.l.in duobus.§.ti.§.Nec ob.dicit ipse ꝙ fuerũt separatim accepti.vt.l.duos.§.fi.ff.ꝺ duobus reis. qz cũ vn⁹ cõtrahit sub cõmemoratione alterius: videntur simul ℨhere.arg.§. de so.l. modestinus.

19 Istud ,suũ dictũ parũ valet.nã † disparitas cõditionis q̃ nõ sperak reduci ad paritatẽ impedit cõstitutionẽ duorũ reorũ.vt.l.ex duobus.ꝛ.l.cãdẽ. §.§.§.ti.§.nec iste cõditiões i pson reorũ vtriusq; poterũt ꝯcurrere ergo ꝛc. Nec potest dici ꝙ illa conditio tacite inhereat:qz hoc est falsum:qz tacita cõditio impedit natiuitatẽ actionis:vt.§. de pac.l.itẽ qz.ꝛ ibi no. sed nõ est dubium ꝙ in duobus reis vtraq; ab initio nascak.ergo ꝛc. ¶Quid

20 † dicemus?breuiter dic ꝙ illa cõcordat. qz ibi p lit.cõte.desijt posse dari ciuiliter. Et est ratio:qz ibi sufficit ꝓtestatio rõne perplexitatis cuius dissolutionẽ ꝓmissor⁹ posuerat in sua potestate. verũ qz.l. imaginatur ipsum hãc perplexitatẽ nũq̃ dissoluere.l.introducit modũ ꝙ dissoluak per lit. contest. Et est ratio quare hoc mõ ĩtroduxit: qz illa obligatio habet aliquid similitudinis cũ obligatione duoꝝ reoꝝ:ls nõ sint duo rei.ꝛ ideo sicut in duob⁹ reis vnus per lit.cõte.ꝓoccupat sibi: ita voluit.l.qõ ita fieret.ꝛ sic aliquas ex suprad cts solutionibus simul ℨiunge. ¶Tertio op.de.l. fideiussor obligari.§.fi.§.de fideiuss. Glo.so.optime ꝙ ibi ꝓcessit cõuentio in persona principalis cuius mora nocet fideiussori.vt.§.eo.l. mora. ergo ꝛc.ꝛ hoc tenet Guil.de cu. ¶Quarto opp.de l.qui rome.§.flauius.ff.eo.Solu. videtur sentire hic Dy.in quadã additione: ꝙ ibi sit speciale favore libertatis: qõ nõ expectat qõ desinat posse manumittere: sed cõmittatur pena ex sola mora: sed certe ille.§.nõ ob.ad hoc qz ibi ꝓcesserat cõuẽtio de seruo manumittendo vestita coherentia contractus,modo habes contraria qã incepit a conditione. ¶Quinto op. ꝙ sit idem quando incepit a pactione ꝛ cõditione.vt.§. ea.l.ver. quod si ab initio.fo. vt ibi dixi. ¶Sexto oppo.

21 ꝛ † videk ꝙ etiã vbi incipit a pactione non possit agi statim cũ est cessatum: sed oportet vt expe/ctetur lit.conte.vt.C.eodem.l.nuda. Solu.dicit glo.hic in precedenti pactione vestita: ꝛ ideo citius committitur quam per litis cõtest.ibi in precedẽti,pactione nuda:ꝛ ideo remissius committitur:quia per li.conte. Aduertatis domini qz ista sunt difficilia: duo supponit glo.qõ precedit pactio nuda:ꝛ cõmittitur pena:ꝛ hoc primo. Itẽ cõmittitur per lit.cõte.ꝛ hoc secũdo. ¶Ad primus op.fortiter pena cõmittitur ex mora. vt hic videtis.ꝛ.l.si penum.qñ di.leg.ced.ꝛ dicam. ĩ.proximo cõtrario.sed vbi nulla petitio: ibi nulla mora vt.l.si pupillus.ĩ.e.ꝛ de re.iur.l.nulla. Sol. dicit Ja.de ra.vbi nulla petitio:ibi nulla mora: ꝙ tum ad ipsum principale qõ petitur. vt.l. si pupillus. sed ꝙ tum ad accessorium puta penã sic. vt in cõtrarijs. Pe.ꝛomnes hoc reprobant per.l.lecta.§. ls cũ sortis.§.si cer.pet. vnde circa hoc glo.in.l. nuda.ꝛ.ĩ.de reg.in.l.nulla.ꝛ.dy. ꝛ oẽs videtur tenere qõ ibi cõmittit pena nõ ex mora. sed ex euẽtu cõditionis sub qua penalis stipulatio erat cõcepta: sez si promissa nõ seruentur. ¶Ad secũdũ quod dicitur ꝙ ista conditio videk extare per lit. cõtesta. ¶Oppo.nemo sine actione experitur. vt l.si pupilli.§.videam⁹.de nego.gesto.ꝛ de admini.tut.l.quoties.§.item, si temporali. sed iste non habet actionẽ:qz pactũ est nuduꝫ ergo ꝛc. ¶Circa hoc sunt quatuor opi. Prima est ꝙ ibi fiat lit. cõte.de facto per quam videatur impleta conditio:sicut als cũ de iure fieri nõ possit. vt.§.eo. l. si titius,de condi. insti.l.mulier.§.pe.ꝛ.ĩ. e.l.qui dã cum filiũ.ꝛ ista fuit opi. Jo. quam sequuntur quidam.super penali enim dicunt litem nõ posse contestari:cũ conditio penalis stipulationis nõ extiterit.vt hic et.l.cedere diẽ.de ver. sig.Alij dicunt ꝛ ista fuit Azo.quod li.cõtest.fit super actione penali:licet nondum commissa.ꝛ hoc videk ꝓbari expresse per.d.l.si pacto quo penam. ibi ex stipulatu ꝛc. nec obst.l.cedere diem.quia verum est ꝙ quis non agit ex obligatione nondum nata: nisi per exercitium ipsius quis consequatur actionem. simile. §.eo.l.si titius.ĩ.rem rat. hab. l.si,indebitum. de actio. empti.l. iulia. §.si quis colludente.ꝛ huic op. adheret Guil.de cu.ꝛ ¶y. in.d.l.nuda. per talem rationem. ex duobus malis minus malum est eligendum. vt.ĩ.de regulis iuris.l.ª quoties nihil,sed cũ conuentio nuda penalem stipulationem precedit. in agendo duo sunt mala: quia si agatur ex nuda: malum est contra.l.iurisgentium.§.quinimo.§.de pactis.si agatur ex penali nondum commissa: malum est contra.l.cedere diem. Sed hoc vltimo casu est minus malum: nam licet non habet actionem ad penam: tamen habere speratur.sed ad illud quod in pactione nuda deuenit non habet actionem nec habere speratur.ꝓ hoc quibus ad li.pcla.non li.l.licinius.quc.l.facit hoc modo. quia ibi idem operatur potentia. consequendi libertatem qõ ipsa libertas competens. facit de fideicom.lib.l. cum vero.§.ĩ.ꝛ hanc tenet Jac. but.ꝛ Ray. per l.si pacto quo penam.vbi dicunt esse casum. Tertia est opi.Dyn.in.c.non est in mora. de regu.iuris,lib.vi. qui tenet ꝙ vtraq; predictarum opi.

sit vera.ſ.quod possit ex nuda vt.l.nuda. Item ex penali:vt.l.si pacto.ꝛ tamen in vtraq;.l. dispensatiue,pcedit qz nõ põt agi õ iure cõi aliquo ꝺdictorum casuum.vt ibi ptz per eum. Quarta fuit opi: Jac.de ra.ꝛ Pe.qui dicunt agi recte ad penam cõmissam. nec agitur dispensatiue vel de facto sed de iure cõi:cum pena sit de iure commissa. hanc opi.probat Jac.preditus.primo per.l.fideiussor §.fi.ĩ.de fideiuss.vbi dicit esse casum ponendo in seruo q̃ ab initio ꝓmiserat:ꝛ sic erat naturaliter obligatus. Sed ista ratio non multum placet qz ẽ diuinare. Secundo sit probat simpliciter promittere pure.ſ.dare cum ab eo fuerit postulatum.vt §.e.l.eum qui kalendis.§.quoties.ꝛ.l.si decez cũ petier o.ꝛ.l.si ita quis.in prin.ꝛ solet dici in tractatu more eodem modo qui promittit per pactũ nudum est obligatus soluere eodem tempore et eodem conditione.solũ in hoc est differentia qz ꝓ 25 ma parit actionem secunda non.vt.l.fideiussor.§. fideiussor.ĩ.de fideiuss.sicut ergo ille qui est obligatus ex pactione vestita inter pellatus congruo loco ꝛ tempore non soluit:facit existere conditionem penalis stipulationis:ꝛ eaꝫ committere:sic q̃ promisit pactione nuda:si interpellatus non soluit incidit in stipulationem penalem.nam cuꝫ ꝓmittis ls pacto nudo:ꝛ postea si nõ feceris ꝓmittis penam:videtur repetitum si non feceris eo modo quo in pactione intelligitur.vt.l.titia.§.idem respondeo.§.e.Pet.probat hoc etiam alijs rationibus.nam cum precedit pactio nuda pena com/

22 mittitur per conditionis euentum.sed posito † q ista cõditio non possit existere de iure tamen sufficit quod existat de facto.ſ.quod in mora constituatur de facto.vt.l.quidam cum filium.ĩ.e.ꝛ de condi.ꝛ demon.l.meuius et de condi.insti.l.mulier.§.pe.sic ergo stipulatio de iure committitur nec in agendo erit aliqua iuris dispensatio. Pre/

23 terea † verosimile est ꝙ illi qui stipulationem interponunt velint eam valere.vt.§.de manumissis testa.leg.si quis locuples.in fi.ꝛ leg.hec stipulatio §.diuus.vt le.no.ca.sed voluntatẽ contrahentiũ interpretamur eo modo quo potest valere. vnde l.dicit quod si testator reliquit titio fideicommissum si decesserit sine heredibus: intelligimus de heredibus suis hoc est de filijs ne alias fideicommissum sit inutile.vt.l.ex facto.§.fi.ĩ.ad treb.ita i casu proposito intelligitur si non dederis cum petiero.eo modo quo peti potest:cum certum sit ꝙ per viam actionis petere non possim. pro hoc facit supra.eo leg.stipulatio ista.§.hi quoq;. quod videtur tenere ¶y.in.d.l. si pacto quo penam.

24 Quid dicemus.† certe salua reuerentia aliorum ego teneo opi.Jac.de ra.ꝛ Pet.ſ.quod agatur ex stipulatione penali commissa per interpellationẽ factam congruo loco ꝛ tempore etiam extra iudicium.nec in hoc lex dispensatiue procedit.hoc ꝓbo per tex.duarum.ll.primo in.d.l.si pacto quo penam.ibi more aliorum iudiciorum ꝛc.nam more iudiciorum est quod nemo sine actione experitur:preterea hoc probatur per casum expressus. certum est quod sicut ex pacto nudo non oritur a actio sic nec ex sua arbitri.vt.l.ĩ.C.de arb. sed si aliquis promisit penam si sententie a arbitri non staretur:exigeretur ne conte.lit.de facto super actione infactum ex sua arbitri:vel super actione penali ad hoc vt pena committatur?certe non:sed tunc committetur cum committeretur si sententia fuisset talis ex qua oriret actio. vt.l.si cum dies.§.fi.§.de arbi. ita in proposito comittatur per interpellationem factam extra iudiciuꝫ sicut si pactio vestita ꝑcessisset. Nec potest aliquis dicere quod ibi stipulatio penalis ceperit a precedẽti pactione vestita: vt puta qz promisit per stipulationem stare arbitrio:ꝛ si non staret promisit penaꝫ: quia volo † vos scire quod totus citu.de arbi.qui loquitur de pena inferenda in compromisso: quod arbiter nõ cogatur sententiare si nõ est pena apposita loquitur quando partes compromiserunt nudo pacto.vel pacto ꝓmiserunt stare sniẽ. als etiã sine pena valeret compromissum ꝛ arbiter cogeret sniare.vt §.de arbi.l.diẽ proferre.§.fi.ꝛ hoc modo intelligo. §.eo.l. stipulatio ista.§.alteri.ſ.quod committak stipulatio penalis ꝛ eo casu ꝛ eo tempore quo committeretur si stipulatio fuisset vtilis. ſ. si interpellatus congruo loco ꝛ tempore nõ soluit. ꝛ hoc ptz ex tex.d.§. ibi penam stipulari conueniat. vt si ita factũ nõ sit vt cõprehẽsum est ꝛc.q.d. si non obseruetur ita sicut teneris obseruare si de iure obligat? esses ĩcides in penã.ꝛ glo.ibi posita q̃ ad cõmissionẽ dicte pene requirit lit.conte. nõ bñ dicit:qz imo cõmittik ex euẽtu cõditionis.vt ptz ex fi.d.§. que ꝺditio extat vt dixi.§. ¶Sed contra istã opi.opp.fortiter. de.l.nuda. q̃ videk dicere ꝙ cõtestek lis sup nuda petitione ꝛ ꝙ cõditio extat per lit.cõtest. nõ ꝑ interpellationẽ factã extra iudiciũ. Ad hoc rñdeo ꝙ illa l.nõ dicit ꝙ cõtestek sup pactione nuda ꝛ iõ intelligo sup penali concordãdo eã cũ.l.si pacto quo penã. Ad aliud vbi dicit.ſ.tonditionẽ existere ꝑ lit.cõte. Rñdet Pe.duobus modis.primo mõ qz extat ibi conditio ꝑ cõtest.lit.si ante interpellatus nõ erat simile.§.cõmo.l.iij.§.in hac.ꝛ de tri.l.i hac.vel aliter ante lit.cõte.extat conditio:sed purgabiliter. post lit.cõtest.extat impurgabiliter quãlibet credo bonam. ¶Septimo op.ª ꝛ vi ꝙ nõ possit agi statim cum est cessatum: sz fit ne

✠Andr. Pomate. ¶Septimo op.ad uerte tñ ꝙ cũ Bestu. b dicit qõ vna b fuit stipula.gl. qbar.ꝙ re qrak iter/pellatio qz bi tex. dixit ibi qñ diu ꝑ ꝑmissiõe nõ steterit qz tũc demũ dk per ali quẽ stare quominus det id qõ ꝓmisit q̃ rũ iterpellatiõe voluit dare l.si ex legati.§.e. nec obstat si dicet qõ ista verba in opinione subini cu⁹ opinio indistincte nõ seruak qz rñdetur qõ imo ap,ꝓbak ꝑ papi.§. in distin.sua.

Andr. Pomate.

a ¶Quid dicem?. pro opinione Bar. an penalis dispositio mouet penitentiam & hec quidē opinio ē cōis et in practica seruat vt inquit dec? in.l.si pacto. quo penā. C. de pac. et ibi refert & sequit? dici? magister me?.

b ¶Lucratiua. adde pe. de ancha. itenem cōsilio cclvj. & adde q̄ bene. de plū. i.d.l. si q̄s a socio. colligit. & probata hac solutione bart: dat aliam so. vez q̄ stipulatio penalis nouat precedētem q̄ est eiusdez forme & tituli. & ita intelligit ibi rex. et rex. in. l. duo. et in l. predia. vbi ibi rō nes.

cesse q̄ interpelletur congruo loco & tempore: vt.l.si pecuniā. quādo di.le.ce.& l.fideiussor ob.§.fi.ff. de fideiuss. Glo.ff. huius.l. fatetur contrarium. f. quod requiratur interpellatio. Alia glo. hic in ver. sabin? dubitat: & vī tenere ?riū: prima vera: & eā tenet Dy. vt dicā. ff. circa vj.q. p̄cipalē. & sic quādo precedit conuentio vestita cōmittit penalis

26 p̄ morā. ¶Venio ad ?trariā + vtrime partis ꝺ ꝺ q̄ si nil est actū sola pecunia petet & sic videt q̄ penalis stipulatio nouet primā sic. §. ti. ff. l. obligationum fere. §. fi. cōtra imo vī q̄ ad vtrūq; possit agi. & vno exacto possit agi ex reliquo in eo qō plꝰ est vt.l.si q̄s a socio. & l. duo socie tatē. §. p̄o soc. & l. p̄edia. ꝺ act. emp. Rogo q̄ aduertatis q̄ istud ē valde difficile: & gl. & doc. variant. gl. ēm in. ꝺ. l. si q̄s a socio videt ponere in fi. glo. talē solutionē quod in eo qō quantitas stipulationis penalis concurrit cum quantitate p̄cedentis obligationis fiat nouatio & in hoc cōcor. cum ista in eo vero quod quātitas prime obligationis excedit nō fiat nouatio: & in eo bñ porerit agi prima actione. Ista. so. est falsa p. l. duo societatē. co. ti. et per. l. p̄edia que videntur velle q̄ ad totū possit agi prima actiōe. vñ gl. in ea. l. si q̄s a socio. dat alias so. vez aut secūda stipulatio continet plus quam prima: & nouatur. vt hic & l. obligationum fere. §. fi. aut cōtinet minus & non fit nouatio. vt in contrarijs: poterit ergo ad vtrūq; agi. sed per exactionē vnius fiat nouatio alterius in eo qō concurrūt. & istā so. tenet Jac. de ra. & approbat eam sibi pbat per tex. l. qui vsumfructum. §. e. & ff. ꝺ nouā. l. si pupillus. §. qui actum. Ista sol. cōmuniter reprobatur & specialiter per Pe. nam si queratur de stipulatiōe penali vtrū nouet primam non curamus vtrum contineat plus vel minus: sed hoc an in secunda repetatur quod deuenerat in prima & videtur probari. in. ꝺ. l. duo societatem. preterea hec. l. et. l. obligationum fere. §. fi. vī velle indistincte q̄ sola pena petatur non habita distinctione vtrum plus vel minus in penali stipulatione deuenerit. hoc videtur pbari supra ad l. fal. l. ff. §. itē si ita. de penu leg. l. ff. quando dies le. ced. l. si penum. Dec solu. non est bona. vt. ff. clarius apparebit. vnde gl. in. ꝺ. l. duo societatē. in glossella

27 super verbo posse dat tertiam so. aut quis vult agere actione prima ante conditionis euentum: et sic ante commissam stipulationem penalez et pōt. ita loquuntur illa iura aut post stipulationem penalem commissam & non potest: quia prima est nouata. ita loquitur hic et. l. obligationum fere. §. fi. Ista so. non continet veritatem. primo per. ꝺ. l. si quis a socio. & l. fe. vbi expresse dicitur q̄ō etiaz post commissam & exactam penam potest agi prima in eo quod plus est: idem in. ꝺ. l. predia. Preterea licet glosse. dicat posse agi prima donec pendet conditio penalis stipulationis: hoc non est expeditum & glosse. tenet contra. in leg. ff. §. item si ita. §. ad. l. fal. quam gl. Dy. sequitur. & examinabo. ff. circa. vj. q. Unde glosse. dat. iiij. fol. videlicet quod in contrarijs fuit actum expresse vt prima non nouetur per penalē. hoc sentit glo. in. l. p̄edia. circa fi. magne glo. idem sentit in leg. rescriptum. §. si pacto. de pac. sed hoc est diuinare. ergo &c. Unde glo. in. ꝺ. l. predia. ante fi. mag. glosse. dat. quintam. fol. vez aut precedit obligatio que contrahitur consensu: vt emptio societas et si set habent locum contraria: aut precedit obligatio que contrahitur verbis & fit nouatio. & sola pena potest peti: ita loquitur hic. et. l. obligationum fere. §. fi. Fran. ac. tenebat hanc fol. in. l. rescriptum. §. si pacto. licet per alia verba. dicebat enim aut precedit conuentio bonefidei: & habent locū contraria: aut stricti iuris. & tūc fit nouatio. istud recidit in idem cum. ꝺ. glosse. idem tenuit Dy. in. ꝺ. l. in prouinciali. de ope. no. nū. in addi. magna. idē tenet Pe. vt refert Ly. in. l. si pacto quo penam. C. de pac. sed quod ista opi. non sit vera probat sic. actio ex testō equiparatur actioni bonefidei. vt. l. minorum. C. in qui. cau. in inte. rest. non est ne. sed actio ex testamento per penalē dispositionem sequentem nouatur ipso iure. vt. l. j. §. item si ita. ad. l. falci. & l. j. de penu le. & quando di. le. ce. si penum ergo etiam conuentio bonefidei per sequentem stipulationem penalem: cuius contrarij timore: vt arbitror Guil. de cu. dat sextam sol. in l. rescriptum. §. si pacto. & vtitur his verbis. aut precedit conuentio iuris gen. & non nouatur: vt in contrarijs. aut precedit conuentio seu obligatio iuris ciuilis: & nouatur per penalē vt hic. & ꝺ. l. j. §. item si ita cum simili. nam obligationes descendentes ex testō sunt iuris ciuilis vt. ff. de testa. l. iij. & hanc opi. tetigit Dy. in. ꝺ. distinctione posita in. l. in prouinciali. hoc videtur tenere Jac. bu. in l. predia hoc etiam modo tenet do. Ray. hec opi. salua reuerentia tantorum doc. non placet mihi. primo quia est contra casum. ꝺ. l. predia. secundū vnam positionem tenendo quod ibi scōa comentio fuerit stipulatione vallata que est iuris ciuilis: & tñ ipso iure non tollitur p̄ penalē. Preterea cō

27 stat + quod contractus emphyteosis est iuris ciuilis: a iure gentium incognitus. vt instit. lo. §. adeono. ff. de pac. l. legitima. sed constat quod obligatio & eius contractus emphyteosis per sequentez penalem nob nouatur. vt no. C. de iu. emphy. l. ij. in glo. mag. quam glo. omnes sequuntur ergo &c. Preterea predicta opi. destruitur per rationem:

nam

nam nulla ratio potest assignari quare magis non uetur obligatio iuris ciuilis q̄ obli. in gen. nā ꝫ in modo tollendi per acceptila. facilius tollatur vna q̄ alia. ff. de accep. l. an inutilis. §. acceptū ferri. & §. fi. & l. si acceptilatū. tñ in modo tollēdi per sequentē stipulationē & sic per nouationez: nulla est differentia. vt de trāsac. l. aquiliana. & l. cū aq̄lia. instit. quib. mo. tol. ob. §. sicut autē. & ff. de noua. l. j. vnde potestas iuris in tollendo est par in vtraq; : nec est aliquid ꝓpter quod presumamus animum nouandi ex voluntate contrahentium magis in vno q̄ in alio : vnde hec opinio non placet. dices tu respondendo ad. l. duo societatem. §. p̄o socio. vbi videtur tertus. q̄ si prima conuentio fuit per stipulationē & sic iuris ciuilis nouet: als nō. Respōdeo debetis scire q̄ ꝼm ista tpa: qñ post primā conuētionē adijciebatur stipulatio coequalis continens tantūdem vel plus: p̄sumebatur nouatio. vt. §. e. quivsufru. & l. scire de bonis. in prin. modo in. l. illa duo societatē. duo socij cōuenerūt vt grammaticā legerent: & conuenerūt pacto nudo vt questus essent cōes: sed huic pacto fuit adiecta stipulatio hoc modo: ea omnia dari fierive spondes &c. tunc non potest agi p̄ socio: sed actione descendente ex stipulatione nouā te primā ꝼm ista tēpora: cū sit stipulatio ōme coequalis: cōtinens tantūdē: licet hodie nō p̄sumere tur nouatio per. l. ff. C. de noua. & sic post predictam stipulationem coequalem fuit adiecta stipulatio penalis: illa penalis nō nouat precedentem nec ibi hoc dicitur. imo contrarium si bene aduertatur. Unde videamus septimam opi. quā ponit Dy. super hac. l. recedendo a predictis. dicit ēm q̄ hec. l. debet intelligi ꝼm illas. vez q̄ ita demū transferatur prima in secundā si actor eligat agere ex secunda: nō als. nisi expresse secunda esset: cōcepta animo nouādi: quod ergo hic dicit q̄ō sola pecunia petatur. intellige si actor eligit hoc. & q̄ō dicitur in. l. obligationū fere. §. fi. q̄ō fit quasi nouatio. intellige si actor hoc eligit. idem intelligit Ja. de are. si p̄cederet obligatio stricti iuris. sed si p̄cederet obligatio bonefidei tūc nullo modo fit nouatio ꝼm eum. Ista opi. nullo modo placet: nec aliquis eā tenet. primo id quod dicit Ja. de are. de contractu bonefidei & stricti iuris non est verū. vt. §. reprobaui. aliud q̄ō dicit Dy. est falsum per. l. si quis a socio. & l. predia. quia etiam si quis eligat agere ad penam non fit nouatio: sed potest agi prima in eo quod plus est. Preterea istud est contra casum. l. j. §. item si ita. ad. l. falci. de pe. lega. l. j. & l. si penum. quando di. leg. ce, vbi pena commissa primum legatum nullo modo pe-

a ti potest. ¶Quid ergo dicemus dubitabile est. tamen mihi videtur sic dicendum. ¶Et erit? octa ua solu. q̄ aut precedēs obligatio est ex causa lu-

b cratiua[b]. et tunc commissa stipulatione penali fi bi adiecta nouatur ipso iure: non distincto vtrū cōtineat plus vel minus. ita loquitur de penu le. l. j. ad leg. falci. l. j. §. item si ita quando di. le. ce. l. si penū. & hec. l. in fi. & l. obligationum fere. §. fin. sed quando precedens obligatio est ex causa nō lucratiua sed onerosa: tunc non fit nouatio sed potest ex qualiber agi. et vna exacta poterit agi ex reliqua in eo quod plus est. vt. l. si quis a socio. & l. duo societatem. & l. predia hoc etiam probatur. §. de do. excepc. l. apud celsum. §. labeo. et ff. eod. l. qui rome. §. flauius. & §. duo fratres. vbi precessit conuentio per stipulationem: nec nouatur per penalem. Ratio quia est ex causa onerosa. vt dicam. ff. in alijs contrarijs proxi. & iste videtur propius intellectus istius materie. rationez isto rum videre est facile quando mihi debeō aliquid ex causa non lucratiua: si adijcio penaz si datum vel factum non fuerit. nonvideor per hoc nouare: imo adijcitur vt metu pene citius cōsequar mihi debitum vt. §. de re in. l. iiij. §. sed & si pignora. sed quando ex causa lucratiua debetur. tuncvi detur agi q̄ si non dabit illud: pena tantū potest peti. & in tui promissoris fauorem hoc videt actū vt. §. de leg. ff. l. si quando. §. heres. & hoc probat tex. nostre. l. in fi. si bene aduertatur. non enim est par eademq; causa &c. vt. l. scimus. §. licentia. C. de in. delli. & de codi. l. fi. Et si opponis mihi quis reuelauit tibi q̄ hec. l. & l. obligationum fere. loquatur de obligatione ex causa lucratiua. Respōdeo ad hoc me viget sol. contrarietatis predicte que alio congruo modo solui nō potest. Preterea cum non dicatur ex qua causa: in dubio in stipulatione intelligitur causa donationis: et sic lucratiua: vt no. §. de do. excep. l. ij. §. circa. et patet in. l. campanus. de ope. lib. Et si op. de. l. si quis a socio. que videtur velle q̄ prima tollatur i eo qō cōcurrit. Respon. primā tolli vi exactionis facte ex secunda: nō ex causa nouationis. ita intelligūt eam alij docto. tenentes alias opi. ¶Item si dicas quare tex. in. l. obligationum fere. §. fin. dicit fieri quasi nouationem cum sit vera nouatio. Respon. quia vsq; ad lit. contest. potest offerēdo qō venit in prima liberari. vt. l. j. de pe. leg. quod nō est in vera nouatione. ita intelligit Ly. in. l. muda. in fin. ¶Secundo oppo. & videtur q̄ non fiat nouatio aliquo casu per stipulationes penalem ipso iure: sed ope exceptionis. vnde videtur ob. de do. excep. l. apud cesum. §. labeo. glosse. in. l. contraria ponit plures so. quidam approbant primam: sed est calūniare illam literam. Alij tenent secundaz: sed videtur contra dictā. l. obligationum fere. §. fina. cum simili. Alij tenent alias solu. que nō placent vt ex predictis patet. dic ergo q̄ prima ibi non nouatur ipso iure: quia obligatio precedens erat ex cā nō lucratiua. promiserat enim mihi restituere hominem meum: ad quem mihi erat condemnatus: et ideo non fit nouatio: sed actor potest eligere actionem quam vult. sed quia ibi ambabus actionibus agebatur secundum vnam lectu. ideo ibi opponitur doli exceptio. vel secundum aliam si solum vna ageret: repelleretur doli exceptione quatenus concurrunt. vt ibi patet. ¶Tertio oppoñ. de. l. qui Rome. §. flauius. ff. eodem. vbi videtur q̄ prima non nouetur per sequētem penalem. ¶Solutio. dicunt quidam ibi speciale fauore libertatis ita tenet glosse. in. l. obli-

Andreas Pomate.

a ¶L. si ex pluribus melius facit.l. si ex plurib⁹.ff. de sol.

Andreas Pomata.

b ¶Et in ff. iura⁹ nouꝰ nota. not. ad limitatioꝰ nē. l. fi. C. de noxa. & ꝑterea. inst. quib. mo. tol. oblig.

gationū fere. §. fi. & ita hic & ibi tenebat do. Ray. & ita hic innuit Dy. Sed Guil. de cu. in. d. §. si pacto. dicit q ibi ideo q̄ precessit cōuentio iurisgen. hec oīa. s̄. reprobaui. dic ergo q ibi promissio de manumittendo fuit ex causa onerosa nō lucratiua. nā licet tu seruū meū habeas ex cā lucratiua: tamen ego te habeo obligatū ex cā onerosa quia seruū meū dedi pro hoc. ¶Quarto op. de. l. qui rome. §. duo fratres ff. eo. dicit Guil. ibi precessit cōuentio iurisgē. hic similis. hoc nil est. vt dixi. Alij dicunt aut loquimur de exceptione vtrū nouē per penalē: certe nō vt ibi. aut de obligatione: & tūc nouā vt hic. & hec posset esse bona: vt statim dicā. vel dic melius. q ibi precessit obligatio ex causa nō lucratiua: sed onerosa. vt ibi ꝑz: hic ex cā lucratiua. ¶Quinto op. de. l. rescriptū. §. si pacto. s̄. de pac. glo. ibi videt dicere q illa. l. loqr̄ꝑz iuranoua s̄m que tacite non fit nouatio vt. C. de noua. l. fi. vel ibi fuit exp̄esse actuz ne nouē. Guil. vero dicit q ibi precessit cōuentio iurisgen. truffe sunt. vt. s̄. dixi. Alij vt
28 Frāc. ac. dicunt & bene. † quod ibi precessit pactio liberatoria: vnde nō nouatur per penalē: hic obligatoria. Ratio q̄ fauorabiliores &c. vt l. arrian⁹. s̄. de actio. & obliga. hāc sequit̄ Dy. in. d. l. in prouinciali. & Pe. vt no. Ly. in. l. si pacto quo pe nam. & Jac. but. & do. Ray. & est ipsa veritas. vide rationem: nouatio est vnius obligationis in aliam transfusio &c. vt. j. de noua. l. j. illud ergo
30 quod est obligatio potest nouari. sed pactum de non petendo habet tres effectus: tollit naturalē: elidit ciuilē: & obligat quem naturaliter non petere. vt no. in. l. si vnus. §. pactus ne peteret. s̄. de de pactis. licet ergo illa naturalis obligab
tio qua quis est obligatus non petere tolli possit per nouationē: tamē alij effect⁹ dicti pacti q̄ p se sufficiūt ad parīedā exceptionē: nō cadunt in nouatione: cū non sint in obligatione. & ex hoc patet q̄ glosa. j. j. de pacto. stip. l. j. in fi. secundum de mag. gl. que videt ponere indistincte q̄ exceptio nouetur: non dicit oīno verū. ¶Sexto op. j. de stipu. ser. l. j. §. fi. Sol. ibi fuit collo
31 ta stipulatio penalis in persona alterī⁹: hic in pson̄a eiusdē. & ideo difficili⁹ ibi fit nouatio. ita tz ibi glosa & Pe. in. d. l. si pacto, arg. p hoc. j. e. l. fi. §. fi. in prin. licet Ja. de ra. dixit q ibi loquit̄ de exceptiōe facti vel intentionis. ¶Septimo op. de. l. q̄ vsumfructū. s. e. & j. de noua. l. si pupillus. §. qui actū. Sol. dicūt quidā ista intelligitur s̄m illam: videlicet aut stipulatio sēda penalis cōrinet minus: & non fiet nouatio vt ibi: alis sic. ita loquit̄ b. & istā opi. tz pe. & Ja. bu. Sz. d. Ray.
29 ōt † aliter vcz q̄ hic loquat̄ q̄n vna stipulatio surrogat̄ in defectū prime: vt penalis stipulatio: contraria loquuntur quando sunt due stipulationes pariter principales. Istā solu. credo verā. videte rationem: q̄n obligatio est ōcta & ius mihi quesitū: si q̄rit̄ vtrū p aliquē actū introducta sit liberatio inspicit̄ mens liberantis. vt. j. de accepti. l. pluribus, & l. ēptor. §. lucio⁹. s̄. de pac. ita in ꝓposito
a si ego stipulor id q̄d mihi tā debebat: vtrū per stipulationē videar recedere a prima. l. inspicit mētem mei stipulantis. vt si stipulor plus: videar recedere: si minus secus. sed in ipso actu contrahendi. stipulationem lex respicit animū ꝓmittentis. ꝓout verisimiliter pōt adaptari ad verba stipulantis. vt. s̄. eo. q̄cquid astringende. cū ergo simul & semel stipulor dari: & si non detur stipulor pemā: inspicitur mens ꝓmittentis: que est vt si non detur stich̄ū: vt pena tm̄ petat̄: & nec inspicit̄ vtrū sit plus vel min⁹. nā q̄d cogi⁹ solueret in sua ptāte vī reseruasse. vt hac. l. in fi. & s̄. de lega. j. si q̄n. §. heres. ¶Octauo op. & vī q̄ nullo mō per penalem stipulationem fiat nouatio. nam quādo aliud venit in secunda stipulatione quam in prima non presumit̄ nouatio. & vt. j. de nouat. l. fundum cornelianū. Sol. ibi in stipulationibus coequalibus & pariter principalibus: hic in penalibus q̄ in locū alterius surrogatē. & sit ratio. vt. s̄. dixi. ¶Nono op. C. de noua. l. fi. isti. q̄. mo. tol. ob. §. ꝑterea. vbi nunq̄ ꝓsumit̄ nouatio nisi exp̄sse agat̄. dicit gl. q̄ ista materia hodie corrigit̄ p dicta iura. idē dicit in. l. obligationū fere. §. fi. & l. rescriptū. §. si pacto. & in. l. ꝑdita. q̄ videtur tenere Pet. Jac. de ra. & alij q̄dam. Sed Jac. de are. & † Guil. de cu. & Ray. dicūt aliter. vcz q̄ hodie nil fit innouatū hoc casu. nam quando prima & secunda stipulatio est pariter principalis: tunc debet fieri vera nouatio. & in hoc est discordia inter iura noua et antiqua: sed q̄n prima est principalis secunda penalis: tunc dicitur fieri quasi nouatio: vt. s̄. dixi.
b & in hoc. per iura noua nil est hodie immutatū quod credo verū. & de hoc p Ly. in. d. l. si pacto. circa fi. ¶Decimo op. ego dixi. s̄. q̄ q̄n nō fit nouatio vna actio tollit̄ p aliā vi exactionis in eo q̄d ocurrūt. Cōtra imo vī q̄ nouatio nō fiat p stipulationē penalē: tz ex qualibet exigat̄ isolidū. certum est q̄ vsura est pena. vt. s̄. de nego. gest. l. qui. sine circa fin̄. sed sequens stipulatio vsurarum & sic penalis non nouat primam: imo vtrūq̄ poterit exigi & pena & sors vt. s̄. titu. j. l. traiectitie. §. de illo. et. j. eo. l. qui rome. §. callimachus. s̄. de vsuris. per totū. Solu. quando pena † apponitur loco particularis interesse et loco cessationis: vt quia promittis sex denarios pro libra pro quolibet mense quo cessabis soluere: tūc prima nō nouat̄ sed vtrūq̄ petitur totū: vt in contrariis. hic

trariis. hic aūt loquimur q̄n pena apponit̄ loco totalis interesse & totalis cessationis. ita tz Pe. j. eo. l. qui rome. §. duo fratres. ita voluit recitare Ly. C. de trāsac. l. cū ꝑponas. lz ibi nō bñ recitauerit Pe. ¶Undecimo opp. ad idem. s̄. de arbi. l. si quis rē. So. dicit ibi glo. aut pena apponit̄ loco rei seu interesse. & hz locū nostra materia: aut apponit̄ loco cōtemptus: & tūc nō fit nouatio sz vtrūq̄ petit̄ & exigit̄ totum. vt in cōtrario. Sed hoc dictū gl. Pe. intelligit esse verū si agat̄ diuersis actionibus: puta peto penā per actionē ex stipulatu. rē vero peto rei vēdicatione. vt. d. l. si q̄s rē. lz si agat̄ actione descēn. ex eadem causa. puta peto rē actione descen. ex sententia arbitri emologata: & penā actione ex stipulatu q̄ non paritū
34 sententie: tunc non posset: sed debet altera esse contentus. vt. s̄. de arbi. l. celsus. ita dicit pe. in. d. §. duo fratres. & Ly. in. d. l. cum proponas. C. de
32 transa. q̄d satis plz. ¶Ut † ergo liḡat ista materia q̄n stipulatio penalis nouet primā. do. Ly. in d. l. si pacto. ponit seriatim distinctiones omnium quas videre potes. Ego vero supra tetigi in ꝓtriis. Tu autem s̄m opi. quā teneo breuiter sic discas: aut pena apponitur loco interesse: aut loco contemptus: si loco interesse: tūc aut loco interesse particularis: & non fit nouatio. sed vtrūq̄ exigetur totū. vt. s̄. tit. j. l. traiectitie. §. de illo. et de vsur. per totum. Aut loco interesse totalis. & tūc aut precessit conuentio liberatoria: & penalis nō nouat. vt. s̄. de pac. l. rescriptū. §. si pacto. j. e. l. q̄ rome. §. duo fratres. & que sit ratio. s̄. dixi. Aut p̄cedit cōuentio obligatoria: & tunc aut ex cā onerosa: aut ex cā lucratiua: si ex cā onerosa non nouat. vt. l. si quis a socio. & l. duo societatem. & l. p̄dia. de do. excep. l. apud celsum. §. labeo. j. e. l. qui rome. §. flauius & §. duo fratres. Si ex cā lucratiua. tunc aut vtraq̄ dispositio confertur in pson̄a vnius: & tunc nouat ipso iure vt hic. & l. obligationū fere. §. fi. s̄. ti. j. de pe. l. j. ad. l. fal. l. j. §. itē si
35 ita. cum si. aut in pson̄a diuersorū: & tunc nouat ope excep. vt. l. j. §. fi. j. de stipu. ser. Si vero pena apponit̄ loco cōtēptus. tunc prima non nouat̄. vt s̄. de arbi. l. si quis rem. q̄d intellige vt. s̄. dixi et predicta vera de stipulatione penali. Q̄n aūt alia stipulatio eque principalis nouet primā Guil. ponit in. l. rescriptū. §. si pacto ego plenius dixi de preto. stipu. l. pe. & hec sufficiant q̄tū ad ꝓtraria. ¶Veniamus ad questiones & q̄ hec. l. tractat ōn cipaliter de cōmissione stipulationis: ideo de hoc plene videndū est. & glo. nostra ista materiā expediuit in. l. si post tres. s̄. si quis cau. & ibi posuit vnā breuē distinctionē q̄ continet tm̄ sex casus in se. ideo nos examinemus istā materiā per sex. q. principales. Primo cm̄ quero de stipulatione simplici non penali pura. Secundo de stipulatione simplici in diem. Tertio de stipulatione simplici sub conditione. Quarto de stipulatione non simplici hoc est penali que incipit a precedenti con
36 ditione. Quinto de stipulatione non simplici que incipit a precedenti pactione nuda. Sexto de stipulatione nō simplici. sez penali que incipit a precedenti pactione vestita, ista sunt membra glo. in dicta. l. & si post tres. ¶Quero † ergo primo q̄n stipulatio simplex & pura cōmittatur. Respōdeo aut queris q̄tum ad obligationem & actionem. & tunc regula est q̄ statim cōmittitur. vt. l. cum qui Kalendis. §. quoties. s̄. eo. de ver. signi. l. cedere diem. de reg. iur. l. in omnibus. insti. eo. §. omnis. Fallit in obligatione vbi inest tacita condicio. vt in fructibus futuris & partu arethuse. vt. s̄. de cōdi. & demon. l. j. & l. interdum. s̄. e. tunc enim nō nascitur obligatio nisi aduenīte conditiōe sicut in conditione expressa. vt no. s̄. de pac. l. item quia. Item fallit in ob. in quibus inest dies tacite. vt promisi facere domum & dare carthagine. in qua est illud q̄d. j. dicam. de obligatione in diem. ¶Sed circa † predicta dubitatur de vno. nā videtur q̄ omnis stipulatio quātūcumq̄ pura habeat diē. vt s̄. de consti. pe. l. promisso⁹. §. j. de sol. l. quod dicimus. insti. de inuti. stipu. §. fi. Rñ. do. Ly. C. de consti. pe. l. ij. in. j. q. fatetur in constituto q̄ ante decem dies nō fit efficaciter obligat⁹. sed in alijs fit efficaciter obligatus. & illud modicū tēpus q̄d datur s̄m. l. q̄d dicimus. j. de so. ei dat̄ a iudice vt interim nō sit in mora: nō ex natura actionis. & istud videt̄ sentire glo. in. d. l. promisso⁹. §. j. lz non ita clare. alia glo. in. d. l. ij. C. de consti. pec. videt̄ dicere q̄ id q̄d est in cōstituto de termino. & dierū idē sit in alijs obligatiōibus. Quid dicemus. vos debetis scire q̄ quoddā est tēpus q̄d inest obligationi vel ex conuētione vel ex natura ꝓtio: & tale tps impedit diē obligationis venire. Est quoddā aliud tps q̄d obligationē nō tangit sed miserationis cā indulget̄ solutioni vt. s̄. de cōpē. l. si cū militi. §. fi. p quē tex. declaratur ista materia. Modo ad ꝓpositū dico q̄ in oi obligatione pura: dies statim venit & cedit cū effectu: vt p̄dictus iuribus. pbat̄: sed tps in eis miserationis cā indulget̄ solutioni. q̄d aūt istud tps sit glo. variāt in. d. l. q̄d dicimus. & de re. iu. l. in oibus. & insti. de inuti. stip. §. fi. vbi plenissime. Alibi † aūt videt̄ q̄ regulariter istud tps non sit limitatū: sz sit arbitrio iudicis: lz hodie ex cōsuetudine statuat̄ a iudicibus. & dierū. vt insti. eo. §. ois. & s̄. de iudi. si debitori. Sed in quibusdā casibus tps istud est exp̄ssum. vt in cōstituto vbi est tps. & dierū. vt. d. l. promisso⁹. q̄ aūt illud tps sit miserationis cā indultū apparet: quia tribuit̄ exactioni. Itē in actione indicati est tps quatuor mēsiū. vt. d. l. si cū militi. in fin. de cōpen. Itē in actione de dote est tps anni. vt. C. de rei vxo. act. §. exactio. q̄d aūt illud tps sit miserationis cā solutioni indultū ꝓz q̄ tribuit̄ exactioni. vt. d. §. exactio. ꝓterea si talis dies impediret diē actionis venire: tā impediret prescriptionē inchoari: q̄ nō inchoat̄ nisi aduenīte die vt. l. cū notissimi. §. illud. C. de ꝓscrip. xxx. an. Sz in actione de dote incipit p̄scriptio statim facto matrimonio. vt. C. de iure do. l. in rebus. in fi. ergo tale tps nō impedit diē actionis venire: sed miserationis cā indulget̄. Dicetis † vos q̄s est effectus vtrū tempus insit obligationi: an miseratio
nis causa indulgeatur solutioni. Rñdeo magnus propter multa. primo propter compensationem. vt. d. l. si cum militi in fi. secundo propter duplis

Andre. Pomate. a ¶Dolo facis.ꝛ not. q̄ tal' diei iducit ab ip̄ropria/ a tionis cā lapsus in/ terpellat sicut tp̄s appositus p̄hētibus ista est gl. i.l. si mo/ra.quāno. ibi pau.de ca.ꝛ alex. s.sol.ma. dequo me minit do. Mathes. notabili suo. cxvii. ꝛ alexā. in l.si ita es/ sem stipu latus.s.e. ꝛ Bar.vi/ deas.in.l. ꝓmissor. §. si sint.i fi.s.de cō sti. pecu.

candas inducias si ante tp̄s agat. nā habet locū solum qñ dilatio est ex pacto vel ex natura actionis. vt insti.de excep.§.hodie.sed in tpe indulto miserationis cā secus puto: cum.l.infra illud tp̄s ꝓmittat age/re vt dixi.ꝛ statim dicā.tertio pro/pter inchoādū cōcursum p̄scriptio nis vt ptz ex.d.l. cū notissimi.§.illud cōiūcta.l.in reb⁹. in fi.C.ō iu. do.Ex hoc pz q̄ infra illud tp̄s miserationis cā indultū p̄t agi lz nō exigi:als nō curreret p̄scriptio: p hoc q̄ interdū p̄t agi ꝛ etiā exigi infra tp̄s deducto tñ cōmodo me/dij tpis.vt.s.solu.ma.l. si ꝓstāte.§. quoties.quarto ꝓpter regulā do/lo facis[a] petere q̄ resti.ꝛc. nā pe/tēti aliq̄d q̄ oporteat cū restitue/re post tp̄s: non p̄t opponi exce/ptio dolo facis.vt.s.vt le.no. ca.l. fi.§.fi.sm nr̄os doc. nā istud dictū est verū in eo q̄ dz restituere post tp̄s q̄ respicit obligationē:ꝛ sic i/pedit diē actionis venire:sec⁹ esset in tpe q̄ miserationis gr̄a indulge tur.ar.eius q̄.s. dictū est de cōpē satione.ꝛ est exp̄ssum.s.solu. ma.l. mupta.§.fi.ꝛ de ædi.ob cau.l. si do/ 38 naturus in fi.q̄.l. loquit in viro pe tente cui tp̄s indulgeꝫ gr̄a misera/ tiōis.vt dixi.Ex quo ptz q̄.ll. que lo quunt in actione de dote nil fa/ 39 ciunt ad.q.vtrū ante diem sit nata actio.de qua statim dicā. ¶Sed ō p̄dicta videt.s.re.amo.l. si mulier. §.rerum.ꝛ.l.ob res.vbi vir agit ad res dotales ꝓpter interusuriū me/dij tpis:nec ei obijcit exceptio do/lo facis.So.ille.ll.habēt aliū intel lectū ꝑm quē nō ob.Vel melius il/lud cōtingit ꝓpter delictū mulie/ris.Itē est vidēdū + qñ tālis stipu 37 latio cōmittat quo ad more cōmis sionē:dic q̄ req̄rit q̄ intelligat vel intelligere debeat se debere:ꝛ sit i/terpellatus cōgruo loco ꝛ tēpore. ꝛ absq̄ rōnabili cā recusat vt.s. si cer.pet.qō te. de vsur.l. mora.s.e. si ex legati cā. Fallit in casibus in quibus mora re ipsa absq̄ interpel latione cōmittitur:vt plene not. in d.l.mora.dic vt ibi.ꝛ p Dy. in.l. in minorū.C.in qui.cau. in integ. re/ 38 sti.nō est necess. ¶Secō + ꝑncipali ter queritꝫ qñ cōmittat stipulatio i diē. Ista qō bz plures dep̄dētias nā q̄nq̄ stipulatio bz diē cā differē de solutionis. ꝛ ista q̄nq̄ est certa: q̄n q̄ incerta:q̄nq̄ bz diē cā multi/plicā de obligatiōis:q̄nq̄ cā limitā de obligatiōis. de quolibet ḡ est vi dendū. ¶Primo ergo q̄ro stipulatio q̄ habet diē certā cā differē de solutionis q̄n cōmittat quo ad obl'onē quo ad actionē ꝛ quo ad morā. ¶Circa ꝫ sunt op.nā gl.vbiq̄ tenēt q̄ statim est nata obli/gatio ꝛ actio. sz agēti obstat exceptio.sed p euen tū diei tollitur obstaculū exceptiōis.vt.l. cedere diē.ff.de verb.sign.q̄n di.vsuffr.le.ce.l.ff.in fi.no.si cer.pe.l.certi cōdictio.in prin.de pac.l.itē q̄.ꝛ in multis alijs locis.Pe.ꝛ Dy.post eū dicūt q̄ ante diem est obligatio nata nō actio.vt plene no.p cy. C.vt ac.ab heredibus.ꝛ ō here.l.ff.o.Bartholu/ti⁹ de pratis disputauit ꝛ tenuit se cū gl.do.Ant. de pisis in quadā sua repetitione de.l.si insulā.s. eo.oia reassumit.ꝛ tz se simplr cū gl.qō hic recitare eēt longū ꝛ fastidio suz. Mihi aūt in ista qō ne vr distinguēdū sic. aut dies adijcit post obligationē iā cōtractā ꝛ actionē natā: puta p pactū.et tūc durat obligatio ꝛ actio licet obstet exceptio. vt insti. de excep.s. tpales. Aut dies vna cū ipsa dispositiōe ꝓducitur.ꝛ tūc aut dies adijcit ab ho mine:aut subintelligit a lege.si ab hoie:ꝛ tūc aut in stipu.decuenit aliquid qō non est trāsitorium ad heredes.vt vsusfructus ꝛ vsus: ꝛ tunc ante diem non nascatur obligatio nec actio.vt.s.q̄n di.vsuf. le.ce.l.ff.circa fi. Ratio quia posset stipulator an/te mori.ꝛ sic est dubium verum stipulatio habeat effectuz:aut in stipulatione decuenit aliquid quod est transitorium ad heredes. ꝛ tūc statim commit titur quo ad obligationem ꝛ actionem vt.d. l.ff. fi.q̄n di.vsufruct.leg.ce.s.man.qui mandatum. de verbo.sign.l.cedere diem.ꝛ in hoc tamen bene dicunt nostri glossatores. Ratio q: tūc certum est indebitū iri.Secundo + casu quando subintelli/gitur a lege tunc aut subintelligitur ex natura cō tractus vel rei in stipulationem deducte: aut ꝓ pter aliquid intrinsecum accidens. primo casu statim est nata obligatio: sed non actio.hoc pro/batur in tutore qui est obligatus pupillo ex qua/si contractu tutele vel stipulatione rem pupil. sal. fo. nam est obligatus in diem finite tutele: que dies est certa : licet ante posset finiri:ꝛ con/stat q̄ ante obligatur: non tamen ante oritur a/ctio.vt.s.de tut.ꝛra.dif.l.si tutor reipublice.§.fi. ꝛ rem pup. sal.fo.l.iij.§.hanc stipulationem.qui text.non possunt cauillari.ꝛ docto.non allegant. hoc idem probatur quando dies inest ex natu/ra rei. vt.s.eod. l.interdum.vbi est text. nisi glo. destrueret. facit.s.e.l.si ita stipulatus essem abs te.Si vero dies subintelligit a lege ꝓpter ali/quod extrinsecum accidens. tunc statim oritur obligatio.vt.d.l.si tutor. in fi.ꝛ.l.sequen. prout loquūtur de alijs actionibus q̄ tuteie. Hec ob. predictis quod dicitur de actione de dote que oritur soluto matrimonio: ꝛ tñ habet diē a lege: q: ille est dies miserationis cā indultus. vt dixi s.in.q. ꝓxi. Ratio ꝓdictorū est q: cū actio oriat ex obligatione ex ptāte legis:nō p̄t cōtrahētes per adiectionē diei impedire natiuitatem actio/nis:q̄ est a lege.arg.de ope.li.l.cerdonē. ideo ori tur actio de stricto iure:sed de equitate ob.exce/ptio. sed ipsa lex bene p̄t impedire natiuitatē actionis.qō facit quando dies tacite subintelligi tur:ꝛ tur:ꝛ per hoc reducunt ad cōcordiā oēs allega/ 40 tiones hincinde p doc.facte.Si quer̄ qñ + com mittat quo ad morā.dico q̄ in casibus in quib⁹ añ diē est nata obligatio:mora committitur per cur sum diei appositē.vt.C.eo.l.magnā.de iur. em/phy.l.ij.idem in die tacita vt.s.eo.l.si insulam. sz in casib⁹ in quibus ante diē non est nata obliga/tio.dico q̄ mora nō committitur per cursum diei appositē.ne eodem tempore contrahatur obliga/tio ꝛ mora.quod.l.non vult.vt.l.quod dicimus. ff.de solu.ꝛ dicam statim circa obligationem con/ditionalem.ex hoc apparet effectus inuestigatio nis premisse. Est etiam alius effectus quia si quis ageret ante diem : nec a reo opponeretur exce/ptio,eo casu quo añ diē est nata obligatio ꝛ actio: reus succumberet: quia non opposuit exceptio/ 45 nem : si eo casu quo non esset nata actio : etiam reo non opponente absolueretur: quia actor si/ne actione experitur.ꝛ isti sunt effectus manife/ 41 sti. ¶Secō iuxta + hoc quero qñ cōmittatur sti/pulatio q̄ bz diē incertā. Respondeo aut dies est omnino incerta:scilicet an ꝛ qñ.ꝛ tunc habeat ꝓ conditione.vt.s.e.l.stipulatio ista.§. inter certā. Si vero est dies incerta quando:sed certa an.vt dies mortis.tūc videtur q̄ statim nata sit obliga/tio ꝛ actio: q: certum est in debitum iri.vt.s. di/ximus de die certa.ꝛ hoc videtur tenere glo.C. vt actio. ab heredi.ꝛ contra here.l.ff.ꝛ ibi Azo in sum.ꝛ insti.de inutil.stip.§. post mortem. In con/trarium q̄ ante diem non sit nata obligatio nec actio:tenet glo.ff. de reg.iur.l.in omnibus. ꝛ hoc tenet Dy.ff.de noua.l.si pupillus.§. qui sub con/ 46 ditione.ꝛ hoc puto verū per.d.l.ff.C.vt ac. ab he re.ꝛ contra here.vbi est casus:nisi tex.destruatur. Glo.contrarias puto falsas. Dices tu modo cum certū in debitū iri debet haberi ꝓ puro:sicut in legatis.vt.s.de condi.ꝛ demon.l.heres meus.So lu.habetur ꝓ pura quo ad transmissionem in ca su.d.l. heres meus. Item quo ad hoc vt solutum non posset repeti.vt.s.de conditio.indebi.l.nam ꝛ si cum.non autem q̄tum ad hoc vt ante diem na 47 scatur obligatio ꝛ actio.+ Et est ratio inter diē 42 certam ꝛ incertam:quia in die incerta quid sit in obligatione est incertum:quia incertum sit q̄tum est interusurium medij temporis:ꝛ ideo ante diez non nascitur obligatio nec actio : sicut in fructi/bus ꝛ partu arethuse.vt.s.de condi.ꝛ demon.l. ff.in fine.no.s.de pactis.l.item quia. sed quando dies est certa interusurium est certum. Posse/tis dicere q̄ etiam in die incerta interusuriū est certū.per.l.hereditatū.ad le.fal.sed si gl.d.l.be/ne consideras non est ꝓtra. ¶Ex predictis pa/ 43 tet + q̄ per cursum diei incerte non constituitur quis in mora ne eodē tempore obligetur ꝛ con/ 44 stituatur in mora: vt.s.dixi.ꝛ.ff.dicam. ¶+ Ter/tio est videndum qñ obligatio habet diem causa multiplicāde obligatiōis seu p̄stationis qñ nascat obligatio ꝛ actio. exemplū in obligatione annua. in hoc dic q̄ est differētia inter ō̄ctus ꝛ legata: nā in ō̄tibus statim est nata obligatio ꝛ actio ꝓ toto tēpore,vt.s.eo.l.si stichū.§.ff.de dona.cau. mor.l.senatus.§.fi. Item p debito primi tp̄is p̄t statim agi quo ad effectum exactionis. sed ꝓ tpe futuro statim non potest agi quo ad effectum exactionis sed condēnationis. Sm ea que no. C.ō fideicommi.l.ff.facit quod no. per Dy.s.eo.l. q̄ hoc anno.ꝛ per Ly.qñ dies le.ce.l.ff.ī legatis ꝛō ꝓ primo anno statim est nata obligatio ꝛ actio. ꝓ sequentibus non est nata obligatio nec actio sed est conditionalis.vt supra.de an.lega.leg.si in singulos.ꝛ.l.in singulos.ꝛ quando dies.le.ce.lege cum in annos.licet tamen ꝓ futuris non fit obli gatio : tamen ꝓpter obligationem primi anni lex permittit quod statim agatur ꝓ omnibus annis vt sequat̄ sua non vt exigat̄.vt.d.l.ff.C. de fideicō. licet quidā contra.qō dic vt ibi no. ¶Et est videndū + vtrū cursus diei apposite causa mul/tiplicande obligationis cōstituat quem in mora. Rñdeo ꝑ ōctibus certum est quod sic.vt.C.ō iu. emphy.l.ij.in vltimis voluntatibus dico qō non: ne eodē tēpore nascatur obligatio ꝛ mora. vt.s. dixi. Preterea hoc probatur per.l.ff.s.ō penu leg. fic inducendo.vbi est pena ꝛ dies cuius concursus constituit quem in mora nō admittitur more pur gatio.vt.s.ri.ꝓori.l.traiectitie.§.de illo.no.per Dy supra.eo.l.si insulam. sed in.l.ff.s.de penu leg. fuit pena ꝛ dies causa multiplicāde obligationis: ꝛ tamen potest mora purgari vsq̄ ad li.contesta. ergo cōcursus dicti diei non ꝑstituit quem in mo/ra:quia tunc non posset purgari. fuit ergo ibi in mora:alio modo contracta:sz per interpellatio nem:ꝛ ideo admittitur purgatio. ¶Quarto est vi dendum + quando stipulatio habet diem causa li/mitande obligationis quando nascitur obligatio ꝛ actio. Rñdeo statim est nata obligatio ꝛ actio:ꝛ potest agi infra diem quo ad effectū exactionis ꝛ cursus p̄dicti diei non constituit quem in mora: sed parat reo exceptionem vt vltra id tp̄s non re neatur.s.tit.ff.l.obligationū fere.§.ff.s.māda.l.si fideiusso.§.fi.s.de dam.infe.l.dāni infecti.§. sa/bini.ꝛ ibi no.p Dy.in fol.ꝓij de.l.in illa. ¶Ter tio principaliter q̄ro + quid in stipulatione sim/plici conditionali qñ committatur. Ista.q. habet multas dep̄dētias. nam quedā est ꝓditio neces/saria:q̄dam impossibilis:q̄dā ꝓtingens. Itē qñq̄ stipulatio habet conditionem ꝛ diem mixtum. de qualibet est videndū. Primo de stipulatione que habet conditionem necessariam. in hac dico q̄ quedā est conditio necessaria de presenti que nul lum habet tractum de futuro.ꝛ si quidē est neces/saria necessitate facti:vt si celū non tetigeris ha/betur ꝓ pura.vt.s.eo.l. impossibilis. ij.rūso. ꝛ l.in illa.in fi.Si vero est necessaria necessitate iu/ris:vt si Stichum non occidero dabis decem.ista enim est necessaria de iure cum eius contraria sit impossibilis: ꝛ tunc stipulatio non valet: vt.s.de pac.l.iurisgētiū.§.si ob malefi. Alia est ꝓditio ne cessaria que bz dependentiam de futuro: vt si mo/riar ꝓmitto centum.ꝛ in hac videtur dicere Pet. aut apponit̄ per dictionē cum:ꝛ spectat̄ euentus: aut per dictionem si:ꝛ tunc nullam habet suspen sionem sed habetur ꝓ pura. vt.l. si pupillus. §.

qui sub conditione. ſ. de noua. Ratio iſtorū eſt q; (cum) denotat principaliter tempus (ſi) vero principaliter denotat conditionem. vt. ſ. qñ di. le. ce. l. ſi titio. ita tenet ℣y. C. de here. inſt. l. extraneū. ⁊ hoc videtur tenere gl. C. de fideicō. l. poſt mortē. in. ỹ. glo. Iſtud reputo falſiſſimū ⁊ contra caſum. l. quodcū q;. ſ. pe. ſ. eo. ⁊ de condi. ⁊ demon. l. quibus diebus. ſ. quidaz titio. vbi opponit̄ per dictionē ſi: ⁊ hz ſuſpenſionē. dico ergo ſiue per ſi: 52
ſiue per cum: idem qđ dixi. ſ. in obligatione q̄ hz
dictē incertā. ¶ Scđo eſt videndū de cōditione im
48 poſſibili. † Rndeo vitiat obligationē. vt. ſ. eo. l. impoſſibilis. Iz ſecus in legatis. qđ dic vt no. per Dy. in. c. nemo poteſt. de reg. iur. li. vj. ⁊ per ℣y. C. de inſti. ⁊ ſubſti. l. j. ⁊. C. de his q̄ pe. nomi. l. j.
49 ¶ Tertio eſt videndū † de cōditione poſſibili ſeu cōtingēti que ſe hz ad eſſe ⁊ non eſſe. ⁊ in hoc caſu omnes cōcordāt q; ante cōditionis euētū non eſt nata obligatio nec actio. vt. l. cedere diem. de ver. ſigni. idem in conditione tacita. vt no. in. d. l.
50 item quia. de pac. ¶ Sed dubitaſ vtrum † euentus cōditionis ꝓſtituat quē in mora. Guil. de hoc diſputat in. l. qđ te. ſ. ſi cer. pecta. ℣yn. C. in qui. cau. in integ. reſti. non eſt neceſſ. l. in minorū. in. vj. q. ⁊ omnes tenent q; non cōſtituaſ quis in mora: per illam rationē p̄cipue: ne obligeſ ⁊ conſtituatur in mora eodem tempore contra. l. quod dicimus. ſ. de ſolu. dic ꝯ vt dicti doc. notāt. ¶ Quar-
51 to † circa p̄dicta eſt videndū quid eſt in diſpoſitione que habet conditionē ⁊ dic. ⁊ qñ cōmittatur. ⁊ certum eſt q; donec pendet conditio nō eſt nata obligatio nec actio. vt. ſ. dixi. Item certum eſt q; ſi cōditio extitit: ſed dies ſupereſt qđ eſt nata obligatio ⁊ actio. vt. ſ. eo. l. cū ſtipulatus ſim. circa prin. ſed an ante diem poſſit agi ſine obſtaculo exceptiōis dubitaſ. ⁊ de hoc ſunt multe opi. in ſol. ℣ij. l. in illa. ⁊. l. hoc iure. ſ. c. Dy. tenet ibi opi. Jo. quā puto verā ⁊ videtur ꝓbari per. c. cōmiſſa. de elec. lib. vj. Iz ſ̄pet. aliter dicat. tamen q; per hoc non habeſ plena notitia: ideo circa hoc diſtingue plene tam in contractibus q̄ in vltimis voluntatibus. aut loquimur in his que recipiunt 53
diem: vt ſtipulationes ⁊ legata ⁊ ſimi. aut in his que diem non recipiunt: vt hereditas. primo caſu aut dies adijcitur diſpoſitioni aut cōditioni. ſi diſpoſitioni regulariter ſpectatur dies: vt. ſ. de cō
di. ⁊ demon. l. ſi ita legatū ſit titio. ⁊. l. cuz tale. ſ. 54
meuie. ij. rñſo. eo. ti. Fallit in caſu. d. ſ. meuie. j. rñſo. ⁊ que ſit ratio ibi no. Si vero dies apponit̄ cōditioni: tunc aut conditio pendet ex facto debitoris ſeu pmiſſoris ⁊ ſpectatur dies: vt. d. l. in illa. ſ. eo. ⁊. c. cōmiſſa. ⁊ ſic intelligitur. ſ. ſi quis cau. l. ſi eum. ſ. j. nam qui promittit hominem iudicio ſiſti promittit ſe curaturum ⁊c. vt. ſ. eod. l. quoties quis. ⁊ ſic promittit factum ſuum. Aut conditio pendet ex facto alterius vel viribus fortune: ⁊ tunc aut fuit adiecta dictio extremitatis tēporis ſignificatiua: ⁊ ſpectatur dies: vt. ſ. de condi. ⁊ demonſtra. l. iij. ſ. j. aut non fuit adiecta: et tunc dies non expectatur: vt. ſ. eo. l. hoc iure. Secundo caſu principali quando loquimur in his que diem non recipiunt: vt hereditas. tunc aut exiſtente conidtione remanet dies ſimpliciter. et non ſpectatur: vt. ſ. de acquiren. heredi. l. ſi quis heres ita. no. ſ. de condi. inſtit. l. iiij. Aut non remanet dies ſimpliciter: ſed cum aliquo facto: vt puta per ſeuerantia in ſocietate: ⁊ tūc etiam dies ſpectatur: vt. ſ. de conditio. inſtit. l. iiij. in princi. et ibi not. Ratio quia tunc videtur eſſe conditio. Ex his poſſunt ſolui multe queſtiones de facto.
52 ¶ Quarto principaliter † queritur quid in ſtipulatione non ſimplici ſed penali que incipit a precedenti conditione. Glo. ſ. in. l. et ſi poſt tres. ſ. ſi quis cau. facit regulam et quatuor exceptiones. Regula eſt q; tunc committit̄ quando deſijt poſſe dare vel facere illud quod deuenit in cōditione. vt hac. l. et iſtud dictum non eſt generale. nam ſolummodo loquitur quando preceſſit conditio negatiua in non dando vel non faciendo. Sed q̄d ſi preceſſit conditio affirmatiua vt ſi titium emāpcipet vel exheredet. tunc committitur cum factū vel datum fuerit quod in conditione deuenit: et ſic cum extiterit conditio: vt. ſ. eo. l. quidam cum filium. Procedit glo. ⁊ dicit quod iſtud fallit ratione perplexitatis: vt. ſ. eo leg. ſi titius. Iſtud qualiter debeat intelligi. dic vt dixi. ſ. in. ỹ. opp. quinte particule. Item fallit dicit gl. ſ. de fideiuſſ. leg. fideiuſſor obligari. ſ. fina. et in hoc bene dicit vt dixi ſupra ī. iij. oppo. quīte particulare. Itē fallit dicit gloſ. ratione vltime voluntatis: vt ad leg. fal. l. ſ. ſ. item ſi ita. Circa hoc ſūt multe opi. quod declara: vt in prima oppo. quarte particule. Item fallit dicit glo. fauore libertatis: vt leg. libertas. ſ. ſ. ſ. de ma. teſt. alij aliter dicunt. quod declaratur per ea que. ſ. dixi in prima oppo. quite particule. Item fallit extra glo. ſi in conditiōe eſſet adiecta dies preterita die poſſet agi: vt. ſ. eo. leg. quicquid aſtringende. in fine. Item fallit ſi hoc eſſet actum vt vtrum q; poſſet peti: tunc eſſ nulla eſſet differentia vtrum incipiat a precedenti conditione: vel vtrum a precedenti pactione: vt hac. l. vltimo reſponſo ſecundum lectu. domini Oldr. quam. ſ. poſui. ex his apparet. d. q. declarata. ¶ Quinto † principaliter queritur qđ quando penalis ſtipulatio incipit a precedenti pactione nuda: hunc articulum pleniſſime examinaui. ſ. proxi. in ſexta oppo. quinte particule. dic vt ibi dixi. ¶ Sexto † principaliter queritur quid in ſtipulatione penali que incipit a precedenti pactione veſtita. glo. in. l. et ſi poſt tres. reſpōdet q; tūc cōmittitur cum facere vel dare potuit ⁊ nō fecit: vt hac. l. Tu vo diſtingue aut dies dandi vel faciendi erat collata in potēſtate pmiſſoris: ⁊ tunc cōmittitur cum dare vel facere poſſe deſijt: ſicut quando incipit a precedenti conditione: vt hac. l. ver. qđ ſi ab initio. ſm veram lect. aut nō fuit collata in pmiſſoris poteſtate: ſed ſimpliciter promiſit: et tunc procedit dictum glo. quod tunc cōmittitur cū dare vel facere potuit ⁊ nō fecit: vt hac. l. ver. ita q;. ſed circa hoc dubitaſ an hoc ſolum ſufficiat q; poterat dare vel facere ⁊ non fecit: an requiratur interpellatio. Glo. circa hoc in hac. l. videtur ſibi ꝺicere. nam in prima glo. huj⁹. l. tenet q; requiraſ interpellatio. poſtea in ver. ſabinus.

videtur

videſ tenere q; nō reqraſ interpellatio. ⁊ q; iſtud * 55
vltimū ſit verū probaſ per hanc. l. que indiſtincte loquit̄. Preterea qui certus eſt certiorari nō debet. vt. l. j. in fi. de act. emp. In ꝺriū videſ caſus. ſ. de fide. inſ. l. fideiuſſor obligari. ſ. fi. ſed poſſes rñdere q; ibi loquit̄ ō diuerſis pſonis. Itē videſ caſus ſ. qñ dies lega. ce. l. ſi penū. Sz poſſes rñdere q; ibi pceſſit debitū ex diſpoſitione defuncti quālpotes ignorare. Itē videſ caſus. ſ. de col. bono. l. ſi q̄s filiū. ſ. ſtipulatio. Sz poſſes rñdere q; ibi erat ſtipulatio ſimplex: nec erat adiecta penalis. Sed q̄cq̄d dicaſ veritas eſt q; requirit̄ interpellatio. ſicut eſt ad ꝓſtitutionē more: quo ad periculū ireritus: requirit̄ interpellatio. vt. ſ. eo. l. ſi legati cauſa. ⁊ quo ad ꝓmiſſionē more: vt. d. l. ſi q̄s filiū. ſ. ſtipulatio. ita quo ad cōmiſſionē pene. ⁊ ita tenet Dy. qđ puto veriſſimū per. d. l. ſi penū. ſ. qñ dies lega. ce. nec eſt bona rñſio. ſ. ſcripta. q; non pōt ꝓbabiliter ignorare ea q̄ dependēt ex teſtameto. arg. ſ. de itrā fac. l. de his. qđ no. de libe. leg.
55 l. cuz heres. ¶ Itē circa p̄dica dubitaſ † vtrum ante penalē ſtipulationē cōmiſſam poſſit agi ad id qđ deuenit in ꝑma veſtitas? In hoc aduerte aut per cōmiſſionē penalis nō ſperaſ nouari ꝑma: et tūc nō eſt dubiū q; poſſit agi. ſed qñ ſperaſ noua ri tūc ꝓcedit q̄ſtio. ⁊ de hoc ſunt glo. ꝺriē. nā in l. obligationū fere. ſ. fi. tenet q; iterim poſſet agi. idē tenet. ſ. pro ſo. l. duo ſocietatē. in gl. ſup verſ. poſſe. ꝺriū tenet. ſ. ad le. fal. l. j. ſ. itē ſi ita. ⁊ videtur caſus. ſ. de pe. le. l. j. ⁊ qñ dies le. ce. l. cū ſine. ⁊ l. ſi penū. ⁊ hāc partē tenēt Dy. ⁊ Jac. de are. p talērationē iura volūt lit. cōteſt. ſup eo ſup quo pōt pueniri ad ſniam: ſz ſup eo qđ deuenit in pri-
ma ꝓmiſſione nō pōt ad ſniam pueniri: cum ipſa lit. ꝓte. cōmitteret penalis ⁊ fieret nouatio ꝑme: nō ergo debet admitti ꝓpoſitio illius actionis: 1
que ꝓpoſita nō releuat. ar. g. l. hec ſtipulatio. ſ. dius. vt leg. no. ca. do. Old. reducit p̄dicta ad ꝓcoꝛ 2
diā ſic. petitio eius qđ deuenit in principali pōt cōſiderari trib⁹ modis. vno modo quo ad effectū exactiōis. ⁊ iſto modo nō eſt ī petitione. ſic intelligit̄ qđ no. in. l. j. ſ. itē ſi ita. ⁊. l. j. de pe. leg. cuz ſi. Scđo modo pōt cōſiderari q̄tū ad tranſfuſionez ſeu quaſi nouationē inducendā. Tertio mō quo 3
ad purgationē more impediendā. ⁊ iſtis duobus modis bene eſt in petitione. ita loquit̄ glo. in. d. l. 4
obligationū fere. ſ. fi. dñs Ray. dicit plus: vcz q; cū in electione rei eſt qđ velit ſoluere. vt. l. ſi qñ ſ. heres. de leg. j. q; ſi aliq̄s agit ad id qđ deuenit in ꝑma ⁊ re⁹ tacet nec ſoluit penā qđ tūc optime ꝓcedit p̄dēnatio ad id qđ deuenit in petitiōe. nā 5
cū reus eligendo penā potuiſſet ſortis petitionē eligere. ⁊ nō fecit iputet ſibi. Ego dico aut penalis ſtipulatio ſequēs nouat ꝑmā ope exceptiōis: ⁊ tūc ꝓcedit dictū Ray. nam ſi reus omiſit oppo 8
nere exceptionē imputet ſibi: q; ſequit̄ condēnatio. vt. ſ. mād. l. ſi fideiuſſor. nec eſſ pōt poſt ſniaz talē exceptionē opponere: niſi in caſib⁹ notatis C. de iu. ⁊ fac. igno. l. j. Aut ſtipulatio ſequēs nouat primā ipſo iure. ⁊ tūc bene dicit do. Oldr. nā in quacūq; parte iudicij perimit̄ ius actoris ſe- 11
quitur abſolutio ab inſtantia. vt inſti. de perpe. ⁊

¶ Pro cōcordia. Aduerte qñ reus cōfitetur quo ad factū intentionē agētis: ⁊ dato q; eā ſolū impugnat q̄tū ad iuris effectū q; talē cōfeſſionē vdetur ꝓfeſſata intētio actoris habeſ q; Bar. in. l. non vtiq;. ff. de excep. Cōtrarius allegat in hac l. decē. iſti. Tu dic. ſz bart. in. d. l. nōvtiq;. Aut ille q̄ agit excipit cōditionaliter puta nego ⁊c. ⁊ ſi eſſet q̄tenus apparet de ſoluiſſe ⁊c. ⁊ tunc procedat opi. negatiua ſecus ſi ſimpliciter dicēret: dico me ſoluiſſe ⁊c. vel aliter ſm Bar. ibi dē. aliud eſt fateri ſimpliciter factū ſm q; aſſertiue foeduciſ: ⁊ aliō eſt in viā poſitionū adducere ⁊ fateatur ⁊c. Vl'aliter. ſol. in hac. l. de cē. ⁊ hoc attinet q̄tum ad inſtrumenta: aut q̄s fatetur inſtrumentum quod vere aſſerit debitum precēſſiſſe: et tūc videatur fateri. ⁊ ꝓcedat ꝑma opi. Aut vero fatetur ex-

Decem ſtipulatus. Nō ſequit̄ † primatio niſi p̄cedat habitus. h. d.

cipiēs inſtſm eſſe factum: ſed dicit non valuiſſe p
pter iuris ſolennitatem omiſſam: ⁊ in eo non aſſe
ritur expreſſe debitus preceſſiſſe: ⁊ procedat opi.
negatiua ſecunda: de qua hic.

a ¶Omnino eſt. Adde eundē Bar. in. l. fi. ſ. ſi cer.
pet. Pau.
de ca. hic. Abb. cōſi. xxix. ⁊ lxx. ij. li. Bal. pſ. cxlviij. iij. lib. q
tñ bonis cōfiſcatis ſi bōa ſint ſoluendo debeat fi
lius excuſ
ti. tenuit Bal. cōſi. lv. ſ. volu. allegādo Jo. and. ⁊ Doſtiē. in c. ex lſis. de pigno. idē voluit Roma. cō ſi. cciij. et ibi an req̄
ratur ſen
tentia de
clarato
ria excuſ
ſionis fa
cte. et de
terminat q̄ ſic. ⁊ idem conſi. ccxf. vbi tenet oīno neceſſariam excuſſionē: licet debitor ſoluēdo nō ſit. alle. Ja. but. in auf. hoc ſi debitor. ⁊ glo. hic di
cit eſſe falſam. ⁊ ibi ponit q̄d ſi fideiuſſor p̄mittit libere nulla exceptione obſtante: an nihilominus ſit fienda excuſſio.

¶Op. dicitur in principio iudica
tum ⁊c. contra in ver. paulus. dic ſm vnum modum legendi quod no
tat. i. approbat. vel. i. corrigit vt in glo. ¶Oppo. de. l. fi. ſi cer. pe. glo. b dicit q̄ verū eſt ſi certū eſt eius non c eſſe ſoluendo. ⁊ vide iſtā glo. ⁊ no. 5
eā q̄ incipit ſi dubitet. ¶Not. † q
2 illud q̄d dr q̄d prius dz excuti re
principalis poſtea fideiuſſor: eſt ve
rū q̄n certū nō eſt a principio prin
cipalē eſſe ſoluēdo: ſecus ſi certū
a oīno eſt. Er habui in marchia iſtā q. quidam fuerat fideiuſſor tyrānī qui nō poterat conueniri cum erat rebellis eccīe manifeſtus. ⁊ ideo 6
dixi ante excuſſionē ipſi⁹ poſſe de
ueniri ad fideiuſſorē. ¶Sed quali
ter † fiat notoziū iudici. ⁊ dic q̄ in 3
ciuitatibus in q̄bus eſt eſtimū cō
mune: tūc eſt facile. q̄ monſtrabo libros q̄ tantū apparet eū habere in bonis. ſi alius q̄. cōuenīr vult di
cere q̄ ſit plus in bonis: ipſe debet vt no. glo. in. l. cū de lege. ſ. de pro
ba. ¶Quero † an in excuſſiōe ⁊ in 4
pronuntiatione qua pronuntiatur deueniri ad poſſeſſores vel fideiuſ
ſores debeāt citari fideiuſſores et

b ¶Si eo tpe. Adde Ang. vt refert ⁊ ſequit Pau. de caſt. tenet contrarium: quia in eo ſunt ſpecia c
liter citandi ſi ſcitur qui ſint: quia iudicium p̄n
cipaliter ordinatur ad preiudiciuz eoz̄ ad quos deueniri poteſt.

c ☞ Andre. Poma. ¶Contra aliquem. Et an ex
cipiens videatur fateri ſibi obiecta: ⁊ ſic etiam re
plicās vltra dicta hic per Bar. ⁊ alios. vide bal. in auf. ſi dicatur. C. de teſti. in p̄n. vbi videtur a Bar. diſcrepare.

d ¶Debitum. Adde idem in eo qui obiecit compē ſationem vt videatur etiam fateri debitum: ſm Roma. conſi. lxxvij.

e ¶Si vero. Scōo alle. Bal. iſtud dictū in. d. auf. f
ſi dicatur. Andre. Barba.

f ☞ Andre. Poma. ¶Credere. Vide Alexā. conſi. clxxv. in fi. vol. ij. ⁊ lxiij. in fi. vol. ſ. ⁊ Bal. in auf. ſi dicatur. C. de teſti. in. ij. col. vbi poſt Bar. hic concludunt omnes: q̄ non creditur teſti: an ipſe ſit idoneus: ⁊ Curt. conſi. lv. in. iiij. col.

poſſeſſores. Jac. de are. dicit q̄ ſic. arg. C. ſi pro
pter pub. pen. l. ij. ⁊ de re. eo. l. magis puto. ſ. ne paſſim. Jac. bu. videbatur tenere q̄d non: quēad
modū legatarij non citātur quādo pronūtiatur teſtamentū inofficioſum. vt. l. papinianus. ſ. ſi ex cauſa. ſ. de inoffi. teſt. allego glo. in cōtrariū in. l. cū miles. ſ. ſ. ſ. ex qui. cau. ma. ⁊ illam tene menti. Sz aduerte q̄ in ꝓpoſito puto q̄ ſufficiat citatio generalis per tubā. ſ. quicūq̄ vult defendere talē ⁊c. vt moris eſt. arg. auf. ſi oēs. C. ſi vt ab here. ſe abſti. ⁊ de remiſ. pig. l. ſi eo tempore. ¶Excepi contra aliquē † ⁊ dixi q̄ erat excōicatus. ⁊ ipſe dixit ſum abſolutus: an intentio mea ſit ꝓbata ſi nō ꝓbat ſe abſolutū. dicit Pe. q̄ intentio non eſt ꝓbata per. l. nō vtiq̄. ſ. de excep. ⁊ c. exceptionez obijciens. de reg. iur. lib. vj. Illō obſt. iſta. l. q̄ poſt
a priuatione ſequitur habitus. hoc eſt verū ſm veritatē. vt hic. nō ſm iuris interpretationē. ⁊ q̄ iſta ſol. ſit mala probatur in auf. ſi teſtis. C. de teſti. ꝓbat p glo. in ſimili. in. l. ſi mihi ⁊ tibi. ſ. in legatis. in. ſ. glo. ſ. de lega. ſ. facit. l. iulianus. de dio
nor. ⁊ repu. Quid dicemus † modo do tibi vnam doctrinam vtrū ad poſitionē priuationis ſequat habitus ſm iuris effectum. Dic aut priuatio po
nitur a iuriſcōſulto cuius eſt ꝓpꝓie loqui: ⁊ tūc ſequitur poſitio habitus vt hic. ⁊. l. iulianus. ſ. de repu. aut priuatio ponitur a partibus: ⁊ tūc aut vtraq̄ pars priuationē confitetur. aut vna confi
tetur alia negat. primo caſu: aut hoc cōtingit cir
ca id in quo partis confeſſio ſibi non preiudicat: vt in ſeruitute. vt. C. de libe. cau. l. interrogataz. ⁊ tunc ad poſitionem priuationis non ſequit̄ po
ſitio habitus. licet enim conſtet me manumiſſuz: non tamē ſequitur q̄ fuerim ſeruus. vt inſti. de in
ge. ſ. ſi. ⁊. C. de inge. ma. l. ij. Fallit in auf. ſi teſtis vt. ſ. dicam. Aut in caſibus in quibus confitendo quis pōt ſibi p̄iudicare: ⁊ tūc ſequit̄ poſitio habi
tus: q̄ ſi partes confitent̄ ſolutionē preſumitur preceſſiſſe debitū⁹: niſi ō ꝓbetur. vt. ſ. de ꝓba. l. cum de indebito. ⁊ in auf. qui. mo. na. effi. legi. ſ. q̄ſi. coll. vj. Scōo caſu q̄ſi alia pars negat. tunc ſi dicta priuatio nō ꝓbat̄ non preſumit̄ habitus. vt d. l. cū de indebito. ſic intelligo. l. nō vtiq̄. ſ. de ex
cep. ⁊ qō ibi dicā. Si vero e ꝓbatur. tūc ad cōmo
dū negantis nō preſumetur habitus: ſed ad eius incōmodū ſic. vt. d. l. cū de indebito. Predicta fal
lūt in auf. ſi teſtis. C. de teſt. Rō q̄: in dicto teſtis negatio vel affirmatio partis nō attēdit̄: ſz ſolū virtus ipſius dicti. vnde cū teſtis dicat ſe manu
miſſum: natura huius verbi importat q̄ ipſe fuit ſeruus. ⁊ in hoc q̄tum ad eū repellēdū ei ſtatur: vt ibi ptz. ⁊ no. p Inn. in fi. de accu. c. inq̄ſitionis Itē importat q̄ ipſe fuit liberat⁹. ⁊ in hoc ei non credit̄ niſi ꝓbet̄: vt ibi patet: q̄ quo ad vtilitatez perſone ipſius teſtis iudex dz aliter inueſtigare: q̄ ſibi crederet. vt. ſ. de teſti. l. iij. ſ. ſ. i gl. ſup ver. inimicitie. Hec ob. ſi dicis q̄ circa libertatē non pōt ſibi p̄iudicare: q̄ ibi hoc ꝓfitet̄ i iudicijs: vel melius nō p̄iudicat ibi ſibi quo ad ſtatū ſuū: ſed ſolū quo ad eū repellendū vel admittendū ad te
ſtimonia. Predicta circa ōctus ⁊ alia que ex no
ſtra mera volūtate non dependent in his. dic vt in

vltimis

vltimis voluntatibus. vt in. l. cū tale. ſ. falſam. de a
condi. ⁊ demon. ⁊ ibi ſcripſi. Ex his apparet a ſol.
a queſtionis propoſite: quia † ſi dico me abſolutū b
7 ab excōicatione: ⁊ pars negat: non preſumo: fuiſ
b ſe excōicatus: ſi dico ⁊ aduerſarius confitet̄: pre
ſumo: fuiſſe excōicatus: niſi probem cōtrariū q̄d non puto verum: quia confitendo non poſſum me facere excōmunicatum: vt. ſ. dixi. ſed ſi ego petē
rem me abſolui ab excōmunicatione: tūc coipſo video: me confiteri eſſe in quaſi poſſeſſione excō
municationis. ⁊ debeo vt excōmunicatus euitari niſi probem ōtrium. vt extra de elec. c. venerabilē.
c ver. ſunt eſſi. ⁊ ibi no. per Ber. niſi dicerē me pe
tere abſolutionē ad cautelā. vt no. plene p Inn. de ſentē. excō. c. per tuas. ſicut cum quis petit re
miſſionē nūtiationis vel reſciſſionē ōctus quate
nus de facto p̄ceſſit. vt. l. ex empto. ſ. is q̄ vina. de ac. emp. ſed in caſu p̄edēti licet dicā me abſo
lutum: non tñ dico de pñti me excōicatū. ⁊ ſic me euitandū. facit ad p̄dicta q̄d no. de ope. no. nū. l. ſ.
8 in p̄n. in glo. mag. ¶Sed pone † pupillus libe
rauit me: modo petit debitū: ego dico q̄ me libe
rauit: ⁊ ipſe cōfitetur: tamē negat ſolēnitates de
bitas interuenīſſe: ⁊ ſic dicit liberationē nullam. ſed vult ex ea ꝓbare debitū: quid iuris. Dico q̄ ſicut ille qui oīno negat factū: ſic qui negat de iu
re valere: non pōt p ſe preſumptionē aſſumere. vt. l. poſt legatū. in p̄n. de his qui. vt indi. ⁊ arg. l. cū de indebito. Predicta vera niſi exp̄ſſe in in
ſtrumēto partes fuiſſent ꝓfeſſe debitū p̄ceſſiſſe: tunc eſſ̄ ſz nulla eſſet liberatio inſtrumentū pro
baret illud q̄d expreſſe in eo continetur. vt. ſ. eo. l. ſi ita ſtipulatus. ſ. cheyſogonus.

Liber homo. Liber homo bone fidei 1
poſſeſſori ex ſtipulatione obligatur. Ex qua cauſa ab alio ſtipulādo mihi acquiritur ex eadē tibi p̄mittēdo nō obligor. Item ex p̄miſſione facta fructuario vel bone fidei poſſeſſori a ſeruo: dominus de pecu
lio non tenet̄. h. d. ¶Opp. q̄ non poteſt obligari qui ſuā conditionē ignorat. vt. l. homo liber. de acqui. re. do. Sol. ibi in his que ex mera volunta
te diſponētis conſiſtunt. hic in his que dependēt ex voluntate duorū. facit de teſta. l. de ſtatu. ⁊ de leg. iij. l. ſ. in princi. ¶Oppo. quia pater obliga
tur filio naturaliter: ⁊ tamen patri queret̄ ſi alius ſibi obligatur. vt no. in. l. frater a fratre. in gloſ. mag. So. vt. ſ. dicā de fideiuſ. ſi q̄s p e. ſ. ſ. ¶Op
po. de. l. ſi creditor. ſ. fi. ſ. de pecu. due ſunt ſol. et vtraq̄ eſt bona: quod ita intelligatur ſm illam. vel aliter vt glo. ⁊ bene.

1 ☞ Si iudex dicat parti hodie eris ad audiētū ſententiam: an debeat expectare finem diei.

Decem hodie. Adiectio inſtantis tē 1
poris exactionem non differt. h. d. iſte eſt caſus no. ⁊ ſingula. ¶Per iſtā
1 l. fuit determinata quedam queſtio: ⁊ diſputata per quendam magnum doct. † dixit iudex parti q̄ hodie eſſet ad audiendam ſententiaz: queritur an iudex debeat expectare vltimum finem diei ad dandum ſententiam. Et determinauit per iſtā. l.

☞ Andre. Poma. ¶Ex his apparet. ad hec vi
de aliqua per Feli. in. c. literas. co. iij. ad fi. de p̄
ſump. ⁊ in. c. apoſtolice. col. ix. de excep. ⁊ Pano. in. c. cum contingat. colū. fi. ad fin. de reſcrip. et Alex. in. l. j. in p̄n. in. ij. colū. ſ. de ope. no. nū. et vide do.
q̄ non. iſtud non placet. nam ſi be
ne reſpicis iſtum tex. ideo hec ad
iectio hodie non differt executio
nem: quia iſtud hodie: videtur adie
ctum vt denotetur tempus ipſum in quo fit p̄miſſio. q. d. iſta eſt dies in qua promitto. vt in fi. aperte di
citur. Sed ſi apponeretur ſolutio
ni vt promittis dare. x. que ſolues hodie: tunc nullum eſſet dubiuz q̄ deberet expectari tota dies: vt pa
tet hic in tex. Nunc in queſtione ꝓ
poſita ſi intelligeres ſic. ſtatuo ter
minum hodie ad audiendum ſentē
tiam. hoc eſt: hec eſt dies in qua ſta
tuo terminum: tunc terminus eſſet incertus ⁊ ſic non valeret. vt. l. aut q̄ alij. ſ. ſ. q̄d vi aut clā. ⁊ ſnia nul
la. ſed ſi intelligas ſtatuo terminuz b
hodie: hoc eſt hodierna dies tibi ſtatuatur pro termino: tunc iudex dz eum expectare vſq̄ ad vltimam horam diei iudicialis: hoc eſt vſq̄ ad reſperas. vt. ſ. ſedebunt. in auf. de iudi. ⁊ no. inſti. eo. ſ. omnis. vel vſq̄ ad tenebras. vt. c. conſuluit. de offi. dele. facit quod dixi. ſ. eo. l. qui ante.

☞ In obligatione dandi ſuccedit obligatio ad intereſſe quando eſt dandum alteri quam ſtipulatori.

Decem mihi. Si datio referatur ad ſtipulatorez 1
obligatio continet certum: ſi ad q̄
lium continet incertum. hoc dicit.
¶Cōtra quia intereſſe petit̄ cōdi
tione certi. vt. l. certi pditio. in p̄n. ſ. ſi cer. peta Sol. glo. quod agitur c

¶Mihi. Vi
de do. An
to. in. c. ab excōicato. de reſcri. Andre. Barba.
¶Adde tu an ille qui petit veniam videatur fate
ri ſe deliquiſſe. dic vt per gloſſā. in capitulo exhi
bita. de homici. ⁊ an per inſtrumentum legitima
tionis probetur quem illegitimum fuiſſe. de quo dic vt per Bal. in leg. ij. C. de in. aureo. ānu. vbi tenet quod ſic: et etiam per inſtrumentum empti
onis probatur patriam poteſtatem preceſſiſſe. ita Bald. in. l. fi. C. ō ſent. paſ. ⁊ ita per inſtrumentū freuge probatur guerra preceſſiſſe. ita Bar. in. l. legata inutiliter. ſ. de adi. lega. et per Ly. et bal. et Jmo. in. l. cum tale. ſ. fi. ſ. de condi. et demon. ⁊ ita etiam per librum in quo deſcribuntur rebā
niti probatur illos fuiſſe bannitos. ita Bali. in. l. moueo. C. de ſer. expor. et ibi ponit alia ad pro
poſitum. quem vide. Stra.

a ¶Alimenta.adō qō ex hoc colligit quod Bar.vult ꝙ in citatione sit ex primēdus dies vl̄t termin⁹ certus.cuius ꝯrū dicit Paul. de cast. velle Spe.in ti. de cita.§. seq̄tur. vbi qd si nō p̄fixi.qvde beat cōparere ꝙ primus pōt. arg. c. cū dilecti. de do.ꝛ con tu. Ange. ꝓcordat b opi.ꝛdicit primāopi. 1 verā p̄tū ad hoc vt aliq̄d possit fieri cōtra citatū adinstātiā ptisaduerse. Secūdāvo simi 1 liter esse verā q̄tū ad hoc vt possit puniri de cōtemptu si nō cōparet. ad primā partē all.l.ij.C. vbi in rem act. ꝛ.l.fi. C.de iure do.i fine.

b ¶Addit. Adde bald.consilio. ccc xiiij.iij.li.

ꝺditione certi ad itereſſe:qō ꝓtinet incertū. ¶Oppo. qñ eſt electio ſtipulatoris tūc ꝓtinet certū.vt.l.vbi aūt.§.qui illud aut illud.§.e. Sol. verū eſt qñ in vtraq; parte alternatiue venit certū: ſec⁹ qñ ex altera a parte incertū.Deinde op. p̄m Pe. qñ q̄s aliquid ſtipulat in factiēdo nō venit intereſſe extrinſecū.vt.l.ſi ſterilis.§.cū pr̄ēditorē.de act.emp. ſed hīc venit ergo ⁊c. Pe. p̄m qō refert Ey.in.l.j. C.de ſen. q̄ ꝓ eo qō intereſt.in.§.eſt ſcda diuiſio.inverſz ꝯ ꝓdicta. dicit ꝙ glo. nō intellīgunt iſtā.l.quia hic agit ad.ꝛ. pmiſſa.ideo q; intereſt ꝓpter penā: nō aūt agit ad ipſaz penā tāꝑ intereſſe. Iſtud eſt truffa: vt dixi in.l.ſi penā.§.e.ti.cū hic nō veniat intereſſe intrinſecū ſed veniat extrinſecum: vt.l.nummis.cū glo.§.de in li.iuran. ¶Opp. q; in obligatione dādi nō 1 venit intereſſe.vt.l.vbi aūt.in fi.ꝛ.l. 2 ſi ſeruū.in fi.§.eo. Pe.vt refert Ey. in.d.l.j.ꝛ glo.ibi dicit ꝙ hic factū fuit in obligatiōe q; ſolutio. vt.l.ſi ſtipulat⁹ fuero.§.j.§.eo ſz iſtud nō eſt verū:q; in perſona Titij eſt datio non merū factū. Sol.ergo † in obligatiōe dādi nō ſuccedit obligatio ad intereſſe verū ē qñ ſtipulatori oz dari:ſec⁹ ſi alij:q; tūc venit in tereſſe: cū eadē ſit ratio in obligatione dandi que in obligatione faciendi.vt.d.l.ſi penā.§.e.ꝛ ibi dixi. 1 et in.l.ſtipulationesnō diuidūtur.ꝛ ibi pleniſſime dixi. 2

☞An generalis clauſula referat ad ſpecificata:ꝛ ſi teſtator leget oī bus fratrib⁹ capā ꝛ p̄iori bibliam 1 an p̄ior admittat ad capam.

¶Oli clauſula. 2 la. Clauſula generalis nō refert ad ſpecificata.h.d. Pone exēplū.§. eo.l.ſtipulationes commodiſſimū. ¶Opp. de.l.ſi ſeruus ſeruū. §.inq̄t lex.§.ad legē aquiliā. Dicit glo. ꝙ ibi clauſula fuit appoſita vt oīa ſpe 1 cificata cōprehēderet: hic vt alia. ¶Sed qualiter cognoſcā. ꝛ dic ꝙ duobus modis.vno modo ſi hoc ex primitur.vt in omnibus regulis iuris.vt.l.j.j.de regu.iuris.ꝛ hoc modo fortevoluit loqui.l.ſi ſeruus ſeruū.§.inquit lex.alio modo quando omnia ſpecialia ſunt ſpecificata: tunc nō fit ꝓpter aliq.ꝛ hoc etiā mō potuit loqui.l.ſi ſeruꝰ ſeruum. §.inq̄t lex.ſecus qñ nō ſunt omnia 2 ſpecificata:q; tūc ad ſpecificata nō b

refertur.Uel dic ſm Dy. ꝙ ibi comprehēdit oia ſcz nō ſpecificata.prius dictū ſatis plz. ¶Opp. de.l.libertis quos.§.de alimē.lega.gl.nō ſoluit. Sol.ibi ſpeciale ꝛ gñale pferunt ob eandē cām ꝛī diuerſis ſcripturis. Nec obſtat.§.baſilice.in.l. alimenta ⁊.eo.titu. ¶Oppo. Dynus de.l.j.§.j. §.de ope.no.nun. vbi interdictū qō vi aut clā qō eſt generale referr̄ ad caſus ſpāles. Rñdeo clauſula generalis nō referr̄ ad ſpecificata qñ in ea dē diſpoſitiōe pferunt:ſec⁹ ſi in diuerſis. vt ibi dixi ꝛ ꝙ doc.in.l.q̄ ſepulchrū. C.de ſepul.vio.ꝛ tāgā in.l.ſanctio legū.j.de pe.ꝛ idē probat in ſolutio ne p̄cedētis ꝫrij. ¶Ñ aduerte:qñ gen⁹ ꝛ ſpecies circa idē proferunt in diuerſis ſcripturis ſeu diſpoſitiōe a teſtatore:tūc vltia ſcriptura venit correctiue ad primā.vt.d.l.libertis quos. in prin.ſz qñ a lege tūc venit adiectiue.vt dixi i.d.§.j. ¶Formo qōnem:† quidā reliq̄t omnib⁹ fratrib⁹ capā: ꝛ priori bibliā:an admittat ad capā prioꝛ? Dicit per Ey.qui in ea diſtinguit ſm Pe. C.de lega.l. cum queſtio.in fine.

☞Falſa demonſtratio vitiat diſpoſitionem.
Conditio eſt propꝛie de futuro.

¶Ita ſtipulatus. Cōditio de ꝓterito deficiēs reddit ſtipulationem inutilem ab initio.hoc.d. ¶Ibi:hāc.facta demōſtratione.qō preſumit̄ propter dictionē hāc.arg.de here.inſti.l.nemo dubitat.in prin. Ibi:facit cōditionē quē obligationē ſuſpēdat. ¶Opp.de.l.ſi ſeruus.§.qui q̄nq;.§.de leg.j.Sol.hic ſpecialiter fuit actū ꝙ ꝺditionalis eſſet ſi in ea eſſēt:ſecus ſi nō fuit actū: quia illud quod eſt debetur:vt in contrario.

¶Ex quo no.† ꝙ falſa demōſtratio vitiat diſpoſitionē ex volūtate diſponētis.dixi de cōdi.ꝛ demon.l.demōſtratio. ¶Item no.† ꝙ ꝺditio prꝺpꝛie eſt ſemper de futuro.plene dixi in.l.j.§.ō cōditioni.ꝛ demonſtra.

☞Clauſula ꝙ inſtrumentum fiat ad ſenſum ſapientis:quid operetur.remiſſiue.

Uendēs rem tenetur facere inſtrumentū ſm conſuetudinem ciuitatis.

¶Ex ea parte. Legitur ꝓ glo. duob⁹ modis: Primo vt loquat in ſtipulatiōe interpoſita:ſecundum iſtam lectu. nihil habet vtilitatis.Uenio ad aliam lec.qui ꝓmiſit cauere ad ſenſum ſapiētis ꝛ nō caueret:ad intereſſe teneꝛ.h.d. ¶Oppo.† ꝙ ſapiens non poſſit dicere vltra illud quod eſt de iure..vt l.ſi mādato titij.in fi.§.mād. hic dicit̄ ꝙ implēt pena ꝙ eſt extra ius cōmune.do.Richar. malū. dicit alibi:ꝙ hoc erat de conſuetudine vt ſtipulatio dupli poneret̄.eſſet ergo illud dicere quid operentur illa verba ad ſenſum ſapiētis:ꝛ dic vt dixi in.l.illa inſtitutio.de here.inſti.ꝛ vide in Speculo.de emp.ꝛ vēdi.§.ſciēdum.ver.item ſi in inſtrumento. Poteſt legi ſm aliam lectu. ꝛ hoc dicit q̄ promiſſionis non vult facere inſtrumentum: ad intereſſe tenetur.h.d. ¶Eſt ne bona iſta lec.ꝛ ſū in iſta opi.† quod ſi aliquis venūdidit ᵇ rem:vel ſi dat

dat dotē debet mihi facere inſtrumentum ſecūdū a conſuetudinē ciuitatis illi⁹ qui facit inſtrumētū. ꝓbat̄ per.l.ſicut datā. C.ꝺ libe.cau.ꝛ ex ꝺ teſti. c.ſignificauit.pro hoc.l.ſi pupill⁹.in prin.j.de no b ua.l.ij.in prin.§.ſol.matri.ꝛ in qualibet earū nō: plene dixi.§.de dam.infe.l.ſi finita.§.elegāter.illō ſm conſuetudinē ꝓbat̄ in.l.qō ſi nolit.§.quia aſſidua.§.de edili.edi.l.ſi pri⁹.§.j.§.de aqua plu.ar:

c ☞An valeat inſtrumentū factū amico ſub pena centum ꝙ ſi ludet dabit centū.

d **Qui er ab eo.** Mo.caſum.quidā † lu debat multum: dixit amico ſuo.volo tibi facere inſtrumētum ꝙ nunq̄ ludā:ꝛ ſi ludā dabo tibi centū noīe pene:an valeat 4 iſtud inſtrumētū:ꝛ dic ꝙ eſt tex.hic.

In inſulam. Mon ſufficit ciuiliter factū. ⁊tra de.l.j.§.fi.§. de bono.poſ.⁊tra tabu.ꝛ.§.pro ſocio: l. actione.§. b publicatiōe.Sol. Dy.per verba lōga.dicta ad dendo ad glo.ꝙ i illis ciuiliter factū repꝛeſentat eandē effectū qō naturaliter.per Ey.in.l.deo nobis.in prin.C.de epiſco.ꝛ cleri.

Ex facto. Do tibi regulā ꝙ quādocunq; dolus purgat̄ per actionē exeo ꝫcto qui heres ex dolo defuncti tenet:vt.l.ſi hominē. §.datur.§.depo.ꝛ hoc tangā in locis plurib⁹ ſpecialiter in.l.ex depoſiti.§.de act.ꝛ obli.

e ☞Tempus ſi fuit adiectum gratia creditoris non poteſt ante tempus ſolui.

2 Debitor ſi offert ante tempus pecuniam creditori cum omni loci ꝛ temporis intereſſe poteſt ꝛ liberatur.

3 Si accepi centū ſub vſura ꝛ cōueni non reddere vſq; ad annū non poſſum ante tempus ſoluere niſi totū interuſuriū medij temporis ſoluatur. Uſure duorum menſium ab initio ſolui poſſunt.

4 Si fuit actum ne liceat ante tempus ſoluere quando poſſit ante tempus ſolui.

5 Locus quando eſt appoſitus ſolutioni eius ratio ſemper habenda eſt.

6 Fructus prędij ſi ſunt locoꝝ vſurarum ꝛ debitor ſolvit ante fructus collectos fit diuiſio fructuum.

Qui rome pecuniam. Si tempus adiꝺcitur gratia creditoris: vel vtriuſq;:non poteſt ſolui ante tēp⁹. hoc primo. Item oblatio facta incongruo loco et tempore debitorem non excuſat.iſta tota noſtra.l. e eſt no.vide † ꝙ quādo tēp⁹ fuit adiectū gratia creditoris nō pōt ante ſolui. ¶Opp.de.l. qō in diē. de ſolu.j.ꝛ.§.titu.j.l.qō quis.dicunt quidā: hoc facit ratio tēporis.qō non eſt verū. Sed ratio eſt: quia hic habetur ratio loci ꝛ tēporis: ꝛ quia ſcz ꝓctus gratia vtriuſq; celebrat⁹ eſt:vt dicit in vlti 2 glo. ¶Quero † quid ſi vult ᵃ offerre pecuniam cum 3 omni loci vel temporis intereſſe:an audiatur: gl. quod ſic.in prin.mag.glo.ꝛ hic tex.innuit dum dicit:detracta ea ſumma ⁊c.facit de do.excep. l.ſi 3 deiuſſor. ¶Quero † quid ſi accepi centū ſub vſura:conueni non reddere vſq; ad annum: an poſſiz ante tempus ſoluere ꝛ glo. dicit quod non: niſi ſoluam totum interuſurium medij temporis. Sz

¶Quero quid ſi vult. Alb. Bar to. ſibi contrarius in.l.ſi qui certo loco.§.de eo quod certo loco. Andre. Barba.

¶Determinat. Adde qō Pau. de ca: dicit hāc gl: notādā ad obuiādas fraudes debitoꝝ q̄ itelligunt ꝺ diminutione monete et volunt ſoluere ante tps ꝙ valeat pactū ne liceat ſoluere.niſi cum creditori placuerit cuius ꝫrium ipſe determinaſſe videtur i.l. itē qꝛ.§. ꝺ pac.vbi dicit ſe dixiſſe in facto ꝙ non valet pactū factuz cōtra publicam libertatem: cuz quidā mutuaſſet frumētum alteri ꝛ pactum feciſſet ſe ſoluere poſſet niſi ad ipſi⁹ creditoris volūtatem: de quo pulcre vide eius cōſi. ccxxxj.in fi. pactum iſtud.

quid ſi ab initio ſoluit vſuras duorum menſium:ꝛ dicit gloſ. qō poteſt.Sed in quo differūt iſte qōnes a tex.dico quod in glo. eſt tempus tantum.in tex.eſt tempus ꝛ locus. ¶Quero quid ſi dedit pignus:dic vt in glo.ꝛ plene in.l.fi. C.de pac: pigno. ¶Quero † quid ſi non fuit actum ne liceat ſoluere ante annū: an ante tempus poſſit fieri ſolutio glo.que eſt hic arguit pro ꝛ cōtra: et finaliter determinat ᵇ quod non. arg.l.ſi ita relictum.§.pegaſus. §. de leg.ij.l.in fideicōmiſ.§.cum pol lidius.§.de vſur.Dy. diſtinguit ſi tempus eſt appoſitum gratia debitoris:ante diem pōt ſoluere.vt. l. eum qui.in fi.§. eo.ꝛ.l.ſtipulatio iſta.§.inter certam.§.eo.cum ſimi. Aut gratia creditoris tm̄:vel creditoris ꝛ debitoris: et ante tempus non poteſt ſolui niſi offeratur iter uſurium medij temporis: vt hic. Aut dubitatur:et tunc gratia debitoris.vt.l.eum qui.alias.l. iabolenus.§.de annu.lega. Sed quomodo iſtud poteſt eſſe quod in dubio gratia debitoris: nonne eſt gratia creditoris quando apponitur vſura. Et glo.ſ.hic videtur dicere: qō gratia vtriuſq; ſemper cum apponitur vſura.vt.l.qui pecuniam.§.ſi cer.peta. in gloſ. Sed verba. Dy ſunt vera quando non apponitur vſura: ſecus ſi vſura apponitur. Et tunc capias tria verba.ꝛ dic: quando q; in obligatione apponitur tēpus curſui vſurarum tm̄ non ad ſortis ſolutionem:ꝛ tunc ante poſſum ſoluere.vt.l.acceptam. C.de vſur. cū ſua materia: Ratio:q;tūc debētur ſolum ex ceſſatione ſolutionis. ſic enim videtur actum vt vſure currāt donec debitor ceſſauerit ſolvere. Quandoq; apponitur ſolutioni ſortis et curſui vſurarum.vt mutuo vſq; ad annum centum libras ad decem denarios pro libra in mēſe. Et tunc quandoq; apponitur perverba infra:vel ante:vel ſimilia. vt puta mutuo quinquaginta ſolvenda infra annum:ꝛ tunc ante debitor poteſt ſoluere ſemper quando vult.vt leg.ſi ita fuerit. ij.§.fi. ſupra de manu. teſta. Quandoq; apponitur per verbum ad. vel ſi

mile. vt mutuo vsq; ad annum: et tunc non potest soluere ante. vt hic in glos. j. alegat qui pecuniam supra si certum petatur. ⁊ facit quod dixi in leg'. qui ante supra eodem.

5 ¶Adouco tibi vnum dubium: ⁊ an ista distinctio habeat locum in loco: Dic quod. sed indistincte. habetur ratio loci siue pro actore siue pro reo. vt lege quod si ephesi. ⁊. l. ij. de eo quod cer. loco. ¶Quid si adijcitur locus ⁊ tempus: Dic considerandum vtrumq;. vt hic no. in prin. ⁊ glos. ⁊ ideo dic vt in qualibet supra separatim dixi. ¶Quero ⁊ quid si fuit actus vt fructus predij haberentur pro vsuris: ⁊ debitor soluit ante fructus collectos ⁊ Puto fieri diuisionem fructuum secundum formam leg. diuortio. ⁊. l. de diuisione. supra soluto matrimonio.

☞Constitutus ad recipiendum solutionem si data est in predictis libera et ampla administratio potest terminum prorogare.

2 Constitutus ad agendum ⁊ defendendum cum libera administratione habet administrationem instātie non cause.

3 Constitutus procurator in causa quam habiturus sum cum tali: si non exprimitur causa necessario dicitur constitutus ad instantiam.

Callimachus.

Quando ponebatur questio longa in scholis domini Dy. vt audiui a Ly. dicebat est longior quaꝫ. §. callimachus. ⁊ breuiter hoc intendit. Qui est positus ad recipiendum solutionem non potest terminum prorogare nisi locus ⁊ tempus fuerit in eius voluntate collata hoc dicit. ¶Oppo. de leg. fi. §. penul. supra de publica. Solue vt ibi dicam. ¶Pone ⁊ quod commisi alicui qō reciperet solutionem: et addidi qō in predictis ⁊ circa predicta haberet liberam et plenam administrationem: an possit prorogare terminum? Dico quod sic: quia illud qō importat concessio libere ⁊ generalis administrationis quo ad oīa. vt supra de procura. l. procurator. cui generaliter libera. illud idē importat concessio libere et generalis quo ad certam speciem vel causam. ⁊ hoc vult dicere hic tex. in fi. facit de admi. tut. leg. si duo. et habemus hodie expressum. de procu. c. qui ad agendum. libro. vj. in fi. ibi: vel cause ⁊c.

¶Sed hic a aduerte: si enim est dictum. facio te procuratorem in causa tali quam habeo vel habe reintendo cum tali ⁊c. concedens in predictis libertates ⁊ generalem administrationem: ⁊ tunc procedit q dixi. Si aut ē dixi ⁊ facio te procuratorem ad agendum ⁊ defendendum libellum dandū lite contesta. ⁊c. ⁊ dans in predictis liberam administrationem: tunc non esset huic concessa libera administratio cause: sed solum instātie. vt ipsa verba important. ⁊ ideo de causa non posset trāsigere: sed solum de instantia: ⁊ idem in similib⁹. Item si dixi ⁊ constituo te procuratorem in causa quam habiturus sum cum tali: nec causam expressi. tunc enim hoc verbum causa: de necessitate refertur ad instantiam: non ad ipsum ius principale: quod est de presenti. instantia vero est futura: ergo ⁊c. vt. §. eo. l. cuz stipulamur. ⁊. l. fi a colono: Jura in hoc sunt satis: aperta si quis predictorū inspiciat rationes.

☞Donatio facta alicui de aliquo fundo vt post certum tempus esset ecclesie: an per donatorem pactum possit remitti.

Flauius[b] hermes

Summo scōz ⁊ meā opi. Stipulatio penalis non nouat precedentem conuentionem ex causa onerosa. Item vbi est pena ⁊ nō dies admittitur purgatio more. Item ex pacto libertatis potest agere seruus domino differente. h. o. ¶Ad primum casum oppo. quia manumissio non fuit in obligatione sed in conditiōe. ergo ad id non potest agi. vt. l. obligationum fere. in fi. §. tit. j. Sol. hic adiectum fuit expresse quod premisso: manumitteret. ¶Oppo. quia commissa pena est nouata: ideo non potest ammodo conuenire ad manumittendum. vt. l. obligationum fere. in fi. Sol. dicunt quidam quod hic est fauor libertatis. non est verum regulariter tenendo in. l. ita stipulatus. quod stipulatio penalis nouat obligationem precedentem ex causa lucratiua: secus ex causa onerosa: vt hic. Tu posses dicere: nōne fuit hic donatio: ergo causa lucratiua. Verum est qō fuit donatio respectu eius cui seruus fuit traditus: sed ille qui recipit promissionem⁹ de manumittendo recipit ex causa onerosa: quia seruum dedit. ⁊ hec est de qua loquimur an nouet. ¶Oppo. q ipso iure cōpetat libertas: vt. l. si ea lege. ⁊. l. fi puellā. C. si mācip. ita fue. alie. vt manu. Pro soluendo isto ẓrio tm̄ sunt ẓria in. l. nostra tendētia ad idem. ⁊ est vera solu. quod hic de actu manumittendi fuit cōgitatū. ⁊ hāc tenēt doc. i. l. si ea. l. Si aūt ō effectu beneficij cogitatū fuisset: tūc succedit ꝓstitutio. ō vult dicere gl. ⁊ est rō: qz lex pōt repsentare libertatē qm̄ de ea sola fuit cogitatū: sed nō actū psone. Ista sol. pcedit ſm illā opi. q hic fuit in mora manumittēdi. ſm aliā q nō fuerit in mora istud nō habet locū. Venio ad sequēs rīsum q vbi est pena et nō dies admittit purgatio more. ẓ. l. traiectitie. §. de illo. ſ. ti. j. l. magnā. C. de ẓhen. ⁊ cōmit. ſtip. Sol. vna est q hic fauore libertatis. alia est q nūq̄ fuit in mora. Et si oppo. de tex. liberetur, expone, j, ne in obligationes incidat:

a ¶Sed B. vide scribētes i. c. cuz olim. Abb. de offi. ōle. vbi all'. Bar. hic sentit q̄ procurator nō pōt prorogare tps instantie nisi habeat libera. vt vo. Iuit gof. fre. ⁊ Jno. ibi: sed ſ. tenet ibi gl. quā sequit̄ domin⁹ Lardi. ibi. et vide Joā. ō imo. ibi oīno. Andre. barb.

b ¶Flau⁹. Vide Jo. de imo. in suis consiliis ꝑsi. ix: vbi cōsuluit ō istā doctrinaz Bar. i. §. flau⁹. p. l. fi. ff. ō pactis. sed bar. b nō allegauit. And. barba.

fidei dat: sed est truffa. dic secundum Dyn. hic nō a fuit dies: sed pena tm̄: in contrario pena ⁊ dies: vt plene dixi in. l. si insulā. ſ. eo. ¶Opp. de. l. vlti. §. q̄ sine ma. ad lib. perue. Quidā dicūt q hic duo menses non trāsierūt. Tu dic q hic de actu non de effectu ꝓstitutionis fuit cogitatū. ¶Oppo. de l. thais. §. si intra. ſ. de fideicō. lib. glo. dicit: sol. vt ibi. Veritas est q ex parte rei admittit purga 3 tio more: vt hic ex parte actoris ad actionem cō e sequendam more purgatio nō admittitur. ¶Oppo. de l. mancip. ſ. qui sine ma. ad. lib. perue. Sol. f hic fuit cogitatū de actu manumittendi. ibi: non.

1 ¶Alterius habetis hic ⁊ q seruus potest agere vt manumittatur. vt in fi. §. modo quidam donauit alicui vnum fundum vt post certū tps esset cuiusdā ecclesie. iste donator vult istud pactum remittere. queritur an possit? videt q non: quia ecclesie est iam quesita actio vtilis. vt. l. quoties. C. a de dona. que sub modo. Tu dic contra[a]: sicut hic queritur ius seruo. vnde ista pactio pōt tolli vo 4 luntate donatoris solius vel vtriusq;. vt. l. iij. ⁊ qō ibi not. ſ. de ser. expor. heres autem non posset mutare voluntatem: vt ibi. ¶Quero hoc casu quid si donator decesserit sine herede: videtur q libertas non competat: quia istud pactum habet 5 instar vltime voluntatis: quia potest mutari vsq; ad mortem: sed ex voluntate vltima non potest deberi etiam ab intestato nisi adeatur hereditas.

b vt. ſ. de fideicom. lib. l. iij. ⁊ ibi dixi. ¶Contra[b] est veritas. casus est. ſ. qui sine ma. ad lib. perue. l. j. Non obstat. contrarium. quia ibi loquitur quando est mere vltima voluntas. hic sapit natura contractus. sicut dicimus in donatione causa mortis. vt de dona. cau. mor. l. tam his. §. j.

1 ☞Alienare qui tenetur vni sub pena illo in mora existente potest alteri alienare.

2 Requisitus vt emat ab eo qui tenetur illi vendere debet per duos menses expectari vt vendere possit alteri.

3 Alienare prohibitus extra familiam coheredibus emere nolentibus potest extraneo vendere nisi esset prohibitioni adiectum vt familie relinqueretur.

4 Denuntians debenti emere debet alternatiue denuntiare.

5 Tutor quando testator iussit rem vēdere Titio: d an possit vendere sine decreto saltem quando est vtile pupillo: q̄ sic.

Coheredes cum predia.

1 †Qui tenetur sub penavni alienare: illo existente in mora potest alienare cui vult. h. o. Et iste est ca e sus multum no. ⁊ no. gl. que dicit etiam extra ius ⁊ facit. l. si ex legati causa. ⁊. l. mora. de vsu. ⁊. j. de fideiuſ. l. fideiussor obligari. §. fi. ⁊ ibi gloſſ. j. rem ra. habe. l. amplius. ⁊ ibi nota. Dic facio vnam. q.

2 †debeo interpellare eum cui debeo vendere q f emat: facio: sed quanto tempore debeo expectare

3 et credo q per duos menses[b]. vt in fi. C. de iu. em phy. l. fi. ¶Sed quero an sepius debeāt fieri iste interpellationes: quia hic dicit tex. sepius dicam j. ea. l. §. penul. Gloſſ. signat duo contraria: et sol.

¶Tu dic contra. Adde inquantum Alexan. post multa videtur transire cum opi. Barto. quod idē facere videtur Bal. consi. ccccclij. inci. quedam mulier. iiij. lib. vbi consuluit q donatio facta intervi uos irreuocabiliter omnium bonorum presentiū ⁊ futurorū retēto vsu fructu cuz pacto qō post mortē donatarii⁹ daret dimidiam bonorū v⁹ estimatiōnē in pauperibus ⁊ puellis maritādis q̄ ſspectu dimidie dan de paupe rib⁹ potuerit reuocari. all'. iter alia no. hic per bar. in consi. cxxxviij. in. l. ſ militer incipiē. quodā mulier ꝓsuluit cō trarium.

☞Andr. pomate.

¶Cōtra vide Alex. consi. viij. in. iiij. col. volu. iiij. et consi. cvj. in vlti. col. ad fi. volu. iiij. et Barb. xviij. col. x. et seq. col. ij. Areti. in. c. nouit. col. iij. de iudi. ⁊ consi. lxxiiij. colum. iiij. ⁊. cxxiij. ad fi. vbi limitat hoc de herede. ⁊ Sozi. cōsi. cxxxvj. als. xxiij.

¶Per duos menses. Adde q̄ Rapha. cōtra. quia arbitrio boni viri. argu. l. cōtinuus. §. cū ita. j. eo. dicit Alex. q̄ cōmuniter tenetur opi. Bar. cū qua similiter hic trāsit Jo. de imo. Ange. ⁊ Sali. in. d. l. fi. ⁊ Ange. in consil. ccxliij. inci. multi consortes in ciuitate Lucana.

¶Extraneo. adō quid si ab extraneo iste prohibitus inuenit plusq̄ ille coheres velit dare: quia dicit q res non valet plus: ⁊ offert iustum pretium: an teneatur minori pretio dare huic coheredi. vi de Pau. de ca. hic post Jo. an. in addi. ad Specu. de emp. ⁊ vendi. §. nunc dicendum. ver. sed pone.

¶Sed bene. vide do. Lardi. in. ca. raynutius. de testa. et consului Parme. testator prohibuit ne heres recipiat Titiam in domo testatoris quod potuit renuntiare illi hereditati. Andreas barbatius.

promissoris. Adde ꝙ Pau.de ca. dicit hunc casum esse notandū ꝓcuratoribus Florentinis: qui faciūt capere debitores ⁊ veniūt amici qui ꝓmittūt soluere ⁊ stare ꝓ omni eo qđ apparet ipsos debere facto calculo vt cauti esse debeāt ad faciendū de

Augerius. Facultas ꝓmittendi conditionem ad heredem nō transit. h.d. ꝑ uerasz lect. ¶Quero an sufficiat de debito constare post mortem defuncti. Rñdeo: si intelligis constitisset in ꝓteritum: ab initio fuit stipulatio nulla. vt. s. eo. condi. in ꝓteritum. ⁊ l. si stipulatus fuero hanc summam. in fi. Si vero intelligis constitisset in futurū: tunc debet constare in vita promissoris, als implementum conditionis in ꝑsonā heredis non transiret. vt. s. e. l. si decē cū petiero. ⁊ hoc vult glossa. ¶Quero que istarum sit verior. Et videtur ꝙ in ꝓteritū: quia verbū constitisset est ꝓteritum pluscꝙ ꝓfectum subiunctiui. vt. l. j. ⁊ ibi no. s. si inge. esse dica. Contrarium dico ꝙ ista verba que sunt subiunctiui modi: licet sint temporis ꝓteriti: tamē ad futurum trahuntur. vt. l. si debitor. ff. verisimile. de contrahen. emptio. l. cum certus. de vino tritico ⁊ oleo leg. ⁊ ita hic. Et ita si constitisset defuncto vino valeret. ⁊ ista sunt vtilia ꝓ clausulis q̄ apponūtur in fine testamenti si nō valet ⁊c. Dixi plene de iure codicillorū. l. j. tāgā. j. c. l. cū stipulamur.

1 ☞Veniens contra transactionē vel aliam cōuentionem si est victus potest ad eam redire.

2 Appellens ab interlocutoria statim ꝙ appellat an statim sit contumax: ꝙ sic lite pendente.

3 Appellans postꝙ succubuit in appellatione debet citari.

4 Interpellatio an vna sufficiat vel plures requirantur vt quis ī mora constituatur.

Scia. creditor est in mora recipiendi. h.d. ¶Mo. ꝙ ✝ qui venit contra transactionē vel aliam con-

6 tem: ⁊ concludit ꝙ sic. adde ꝙ si diceret appello ad papam ⁊ ad archiepiscopum: ⁊ ad quemcunqꝫ iudicem competentem non valeret. ⁊ ita consuluit quidā archiepūs Bonoñ. inter consilia Bal. cōsi. cxx. iiij. lib. valet talis appellatio, appello ad sacrū ꝯciliū: ⁊ si illud audire noluerit appello ad papam. qz ꝓbabiliter pōt dubitari an sacrū cōciliū audire velit. ita voluit Roñ. ꝯsi. cclx.

c ¶Vabem?. Adde Abba. cōsi. vij. ij. libro.

b uentionem. ⁊ est victus pōt redire ad eā. b ¶Quero hic ꝙ creditor fuit in mora: qualr hoc fuit. Dicit gl. qz debitor obtulit. Tu dic statim ꝙ maluit litigare est in mora. vt. l. nemo rem suā. ff. j. s. eo. vnde non dz sibi fieri alia oblatio. ⁊ hoc voluit dicere iste rex. ¶Et sic facit ✝ ꝙ ille qui appellat ab aliqua interlocutoria statim est contumax nec debet amplius citari. vt extra de accu. c. ad petitionē. ⁊ ibi per Hosti. Nec ob. tex. qui dicit si Seia nō cessasset offerre: quia intelligo ꝓ postꝙ ille fuit victus. ⁊ sic amplius nō ꝓsequebat: ⁊ sic ei? mora cessabat. Prędicta intelligunt lite pēdē. ⁊ idem dico ✝ in appellāte postꝙ succubuit in appellatione dz citari: sicut si renuntiasset. vt. C. de appel. si quis libellos. ¶Quero ✝ vtrum sufficiat semel interpellare vel offerre ⁊ ⁊ videt ꝙ sepius: vt. ff. coheredes. ibi sepius ⁊c. ⁊. s. māda. l. si mādato titij. ff. ille. de mino. l. emilius. in prin. s. de pig. act. l. si cōuenerit. ⁊ hic tex. videt dicere si nō cessat. In ꝯtrariū habemus c glo. in. l. mora in ꝑn. s. de vsur. in glo. parvula. ⁊ tex. habetis in. l. titia seio. ff. vsuras. de leg. ij. ⁊. l. iij. ff. j. quod vt aut clā. ⁊ de ope. no. nun. l. cū procu. ff. j. ⁊ istud puto verū. fallit in. l. si conuenerit. de pigno. act. Non ob. ff. coheredes. cum simili. quia denotat facti accidentiā. Non ob. hec. l. nā ſm opi. quam teneo: hic credito? fuit in mora re ipsa: eo ipso ꝙ litigare cepit. vnde litigio finito est finita mora. ar. d. ff. vsuras. ideo debitor debet offerre: sed si mora esset cōtracta per oblationē. nō haberet necesse vlterius offerre: vt ex ꝑdictis patet. Et ideo ex pte rei dicerem ꝙ si lis est ꝓtesta. contra eum: lata sententia non debet vlterius interpellari: quia actor instando semper eum interpellat: ⁊ sic per interpellationem est cōtracta mora: secus in actore in casu huius. l. quia licet reus se defendit non tamen solutionem offert.

☞Per diuisionē videtur transactum de iure fideicommissi.

Tractatum in vno iudicio non potest in alio refricari: nam in iudicio vbi pena petitur non potest dici male iudicatū super principali ⁊ quādoq; numero. 7.

Repellens aliquem exceptione habet etiaz actionem ad penam.

Hereditas si est diuisa inter fratres ⁊ renūtiatū omni iuri ꝙ sibi inuicē cōpeteret per hoc nō pōhibetur petere partem coheredis qua venit prius ob non impletā voluntatē defuncti.

Promittēs non petere reductionem sub pena si petijt ⁊ succubuit ꝙ pena sit cōmissa.

Ius dependens ex testamento de facili non tollitur.

Sētētia lata ex falsa causa est nulla q̄ est lata dolo aduersarij alias per appellationē rescinditur.

Sniа lata super eo de quo sunt opiniones inter doctores non est nulla: lz iudex eligat malam.

Opinio docto. facit rem dubiam.

Per simplicē diuisionē factā inter fratres absq; clausula nilotra diuisionē facturos: an ius fideicōmissi videaꝫ remissum. ꝙ non.

Ius fideicōmissi conditionalis ꝙ non videatur remissum

missum per diuisionē factā inter fratres cum clausula nil contra diuisionē facturos.

Stipulatio generalis ⁊ indefinita limitat ſm naturam ꝓcedētis cōtractus.

12 Clausula generalis referꝫ ad specificata si pōt salua ratione recti sermonis: ⁊ non referꝫ ad dependentia ex testamento.

13 Fratres an ꝓsumant ignorare fideicōmissum habere q̄ ꝓsumūt scire ꝓtenta in testamento.

14 Practica probandi scientiam testamenti.

15 Extraneus heres q̄ ꝓsumat habere scientiam contentorum in testamento.

16 Heres q̄ ꝓsumat habere notitiā contentoꝝ in codicillis.

17 Fratres diuidētes si dixerūt non venire ꝯ diuisionem etiā occasiōe fideicōmissi partē debiti vel debendi videt fideicōmisso renūtiatum.
Differētia inter verbū lectis: et verbū inspectis.
Legi dicit qđ oculis corporis inspicit.

18 Ius fideicōmissi futuri an intelligat remissum si in diuisione vnus remittit alteri omne ius ꝓsens siue futurū ab intestato vel testamēto iure fideicōmissi vel substitutionis cuiuscūq;.

19 Ius fideicōmissi q̄ dicat remissum si in diuisiōe dicat remisit vnus alteri omne ius ꝙ hz vel habere sperat in dictis rebus: ⁊ distinguit.

20 Ius substitutiōis pupillaris ꝙ nō videt remissuz per diuisionē: lz in diuisione sint verba generalia remisit vnus alteri omne ius ⁊c.

21 Clausula apposita in diuisiōe quod vnus alteruz. ⁊ alter alterum in dictis rebus facit procuratorē in rem suam.
Vel dicatur concesserunt inuicem dictas res ad habēdū: tenēdum: vendēdū: ⁊ alienandū: qđ si alienatio fit secuta videtur renuntiatum iuri fideicō b missi: alias non.

22 Q̄ñ per diuisionē non est remissum ius fideicommissi nec data licētia de vendēdo ⁊ vnus fratrum vēdidit: postea extat ꝓditio fideicōmissi: an frater possit totū petere ab emptore.

23 Habēti ius in re ꝓ indiuiso: an diuisione facta remaneat ius in eo quod debitori ꝓ diuiso obc uenit.

24 Fratres diuidētes si habebāt fundū cōz emphyteoticū: ita ꝙ vno decedēte sine liberis portio ei? deueniat ad alterū: ⁊ in diuisiōe remiserūt omne ius ꝙ habebāt vel sperabāt habere ab vno mortuo portio illius vadat ad ecclesiā. ꝙ non: quia ecclesie non prodest talis remissio.
Emphyteosis ecclesiastica ꝙ possit diuidi iter fratres: ⁊ inter se potest fieri alienatio.

25 Fratres diuidētes cū alter o fratre si fuit scies bus fideicōmissi in casu huius. ff. an frater q̄ petit fideicōmissum teneatur de euictione.

26 Si ille cui restitutio rei erat faciēda ex fideicōmisso illam emit ab aliquo: an sibi ꝓiudicet ⁊ fideicōmissum habeat locum.

27 Actio de euictione qualiter deꝫ inter diuidētes.

Duo fratres. nam materiam: ⁊ multuz subtilē. breuiter. h.d. Iniusta sniа ꝙ quā q̄s ꝯ diuisionē facere declaraꝫ facit penā cōmitti. h.d. ꝓ

✠Andre. pomate. ¶Duo fratres. Ratio dubitādi isti? tex. vt fuisse eo ꝙ sniа erat iusta: vt ꝑ inq̄t Bart. in summario in oppositione. j. eo. decidendi autem fuit vt hic inquit Cuma. ⁊ glossa. circa fi. in ver. autem dicas. quia non fuerat appellatuz a sniа iō illi standuz erat. ad uerte tñ ꝙ tenēdo sū marium Bar. per tulit scōz eum no.

✠And. Pomate. ¶Casus expressus. no. ꝙ inq̄tum bar: hic concludit qđ substitutꝰ pupillo hz spez succedēdi approbaꝫ per ꝯtium tenet in. l. is pōt. in iij. col. in versi. sed circa hoc q̄ro. s. de acqui. hē re. nisi ve lis dicere qđ seipm salust. j. in. iiij. q: vbi videt tenere idē qđ tenuit i. l. is pōt. quā ibi a lia ratiōe mouetur.

✠And. Pomate. ¶Ad qđ nē. vide oī no. Jac. ō are. Ange: ⁊ Jmo. in l. dānū. ff. j. Balb. p Bar. vbi mirabiliter loquit ⁊ bar. in. l. inter quos. i penul. q. eo. tit. de dam. infe. ⁊ aduerte qđ Ange. Jmo. et Pau. de cas. al. l. damni infecti stipu. la. j. ff. j. illius l. pro. q. Bar. hic quam not. ipse Bar. ibi ad hoc: ⁊ in. ff. inter quos.

a ☞ Andre.pomate. ¶ Tenēdo istā opi. et ista opi. q hic fuit male iudicatuz quaz dicit Bart. esse veriſſimam tenuit vt attestat in.l.itē paulo, callimacho. §.j.§. de leg.iij. est cōmunis vt inquit Ange. vt.o.l.qui cum tutoribus. et Barba. consil. xlviij. col.j. vol. j. et Imo. consilio fiuā.

b ¶ Ego teneo. adde hoc veruz niſi ille q a contrauenisset hs buisset aliquam iuſtam cauſam ōtra nemēdi se cūdū Jo. an. in addi Spe. in ti. de arbi. §. fi. versi. item quid si et compromiſſū. quem sequitur. Paul. de ca. consilio. cc xxx. in quantum b Alex. tangit an pro laudo pronunciatū ſm istā lec. siue iuſte siue iniuſte succubuerit. facit. §. de ope. no. nun. l. de pupillo. §. meminisse. ver. toties. et istā sol. ego teneo b. ¶ Tertia sol. ē q hic fuit bene iudicatū ex parte iudicis: ſz male respectu partis, ppter eius defectū: quia non fuit oppoſita replicatio: et sic fuit pnuntiatū cōtra ius litigatoris. et hanc videt tenere glo. §. de pac. l. tres fratres. Hec sol. non est vera: quia per diuiſionē nō tollitur ius fideicommiſſi: nec ipso iure nec ope exceptionis. et ideo nō est necessaria replicatio. nam in.l. contra. dicitur exceptione tranſactionis non sumouetur: et sic nō obſtat. ¶ Quarta sol. est. licet in ordine gl. sit tertia secundum Roge. quod hic fuit expreſſe dictum quod non veniet contra diuiſionem nec ex fideicommiſſo: nec alio modo: sed ista in se continet diuisionem. ideō non est vera quantum ad. l. an autem sit vera in se: tangā. j. in cōmibus. ¶ Quinta sol. est eiusdē Roge. quod in.l. contraria, fuit simplex diuiſio: seu tranſactio. hic vero fuit dictum nihil contra diuiſionem facturos: ꝛc. ex quo verbo videtur rēnuntiatuz iure fideicommiſſi. et hāc sol. tenet hic Dy. et Guil. de cuneo in. l. qui cum turoribus. sed ista sol. non est vera: quia ista verba: nihil. ꝛc. non important hoc. Casus est in. l. fi. §. idē queſitum. de rdi. inde. et falſitas huius opi. j. latius declarabitur. ¶ Sexta sol. fuit Azo. qui dixit qō per diuiſionē non videtur renuntiatum iuri fideicommiſſi: sed quia in diuiſione quis tenet de euic. vt. l. si fratres. C. cōia vtriusq; iud. et. l. si familie. C. famiſ. her. ideo iſte agens fuit repulſus illa exceptione: quia de euictione tenetur. vt. l. vendicātem. de euict. et sic dixit ipse quod bene fuit iudicatum in dimidia: et male in alia dimidia: quia quilibet fratrum medietatem partis sue habet iure ſuo: aliam dimidiam iure coheredis. in illa ergo parte quam ille coheres. mortuus habebat iure ſuo ei frater ſuperuiuens non tenebatur de euictione: et in hoc fuit male iudicatuz. hanc tenet gl. hic. et in. l. contra. Sed iſta opi. est contra hūc text. vbi videtur quod contra eum pronuntiatum fuit quaſi de hoc tranſactum ſit. Non ergo fuit pronūtiatū quaſi de euictione teneak. Sunt etiā alie rationes ppter quas hec lect. non est vera. vt. j. dicā in qōmib?. ¶ Septima sol. ponit in. l. Titia. quia hic petit id qō deuenit in diuiſione: ibi vō petit illud qō in trāſactione nō deuenit: quia ſolū ō parte ſua trāſegit: non de alia. et hec potest esse bona. et istā tenet ēt Guil. de cu. ¶ Octaua sol. c ibi ponitur in glo. videlz q ī. l. contraria actiue hic paſſiue. Iſta verba ſunt obſcura. forte hoc voluit dicere q ibi frater qui mortuus est nō potuit trāſigendo perimere actionē fratri non cōpetentē. vt. l. ſi thum. in fi. j. ō nous. et hoc vult dicere actiue: hoc est alteri non pōt pīudicare. hic vō diuidēdo sibi preiudicauit. et hoc vult dicere paſſiue hoc est sibi preiudicare. Sed hec sol. non placet. naz hic et ibi queritē ēliter inuicē sit generatū pīudiciū: si em nō pīudicarē fratri meo: nec frater me? mihi et sic ꝝ nil valet. Teneatis ergo vel primā vel secūdā q hic fuit male iudicatū. et hoc placet plus. vel tene septimā solu. vt. §. dixi. ¶ Sc̄o oppo. §. ō pac. l. tres fratres. Sol. hic fuit malē iudicatū. et sic concordat. et glo. ibi sentit. ¶ Tertio op. de. l. paulo callimacho. §. j. de lega. iij. Sol. hic fuit male iudicatum. et sic pcordat licet ibi ponātur plures sol. ¶ Quarto op. tu dicas q hic fuit male iudicatū. Contra: imo bene: quia per hanc diuiſionē videt ius fideicō. remiſſum. vt. l. titius. §. qui. mo. pig. vel hyp. sol. Sol. aliud in pignore: quia ſicut solocōſenſu ōhitur ita facilius tollit: vel melius? ibi ius ignotis erat de pſenti. iſtud fideicōmiſſum erat de futuro b, Item ☩ hic depēdet ex testamēto: et ius dependētia ex testamēto non ita de facili peꝛimuntur. vt. l. ſi poſt. diuiſionē. C. de iu. et fa. igno. et facit quod no. in. d. l. tres fratres. §. de pac. et de trāſactio. l. de his. ¶ Quinto oppo. ad scōm no. et videtur q pena non ſit commiſſa in effectu. naz a illud quod ſemel est deciſum in vno iudicio per viam exceptionis potest in alio iudicio refricari. vt. §. de euic. l. vendicantem. et. l. ſequen. vnde hic in petitione ſup pena poterit dicere non venit contra diuiſionem: ſed hic dicitur contra. ergo male. Sol. l. contraria loquitur quando ſuper exceptione pronuntiatur contra excipientem in cuius potestate non erat agere. hic vero pronuntiatū fuit per excipientem contra actorem. et hoc videtur tenere Dy. C. quando ciui. ac. crimi. preiudi. l. j. vnde ad quedam verba De. que Lyn. refert. C. ſenten. reſcin. non poſ. l. peremptorias. addenda ſunt aliqua membra: et dicamus plenius ſic. ☩ aut ſuper c exceptione pronuntiatur in caſu in quo ſummaria fit cognitio. et tūc nūq̄ in alia cauſa nocet vt quādo pronuntiatur ſuper aliqua dilatoria. arg. de re iudi. l. a diuo. §. ſi ſuper rebus. Et ita intelligo dicta Imo. extra de ordi. cogni. c. ſuper ſpoliatione. et ibi hoc ſentit circa fi. mag. glo. Si vero pronuntiat in cauſa in qua cognoſcitur plene: et tūc aut cōtra agentē pro excipiente: aut econtra. Primo caſu: aut aliud iudicium est acceſſoriū: et quodammodo depēdens ex primo: vt hic in ſtipulatione penali. et tunc q̄ ſemel deciſum est: nō potest in alio iudicio refricari: vt hic. aut aliud iudicium est principalius. vel eque principale: et tunc iterū poterit refricari. vt. §. de excep. l. ſed ſi ante. vbi ſi egi confeſſoria de via: et aduerſarius excipit dicens me non dām: et ſuccubui non nocet poſtea mihi agenti rei vēdicatione. Secūdo caſu: aut illa pronūtiatio reſpicit fauorem ſtatus: et non potest in alio iudicio reiterari. vt. l. j. C. de ordin. iudi. et ibi no. in vlti. glo. aut nō reſpicit fauorē ſtatus. et tūc dic vt dicūt quidā docto. aut in primo et ſcōo iudicio proponit ad eundem effectū: et non potest reiterari. vt. l. quod in diem. de compen. aut tenent ad diuerſos effectus: et potest. vt. d. l. vendicantē. in fi. et. l. ſeq. de euictioni. ¶ Sexto ad idē a oppo. q talis ſententia non facit penā cōmitti: q est lata ex falſa cauſa: ergo nulla. vt. l. qui teſtamēto. de excu. tu. et. l. ij. C. qñ pronoca. non est neceſſ. Sol. quidam fatent contrariū et dicunt tenendo: q hic fuit male iudicatū: q contra petitionem ob d ſtabit exceptio doli. ita videtur tenere hic glo. circa fi. et. §. de do. excep. l. apud celſum. §. item queritur. vbi tex. videtur hoc pbare. Sed hoc nō placet: † quia ſententia lata ex falſa cauſa: ita demū e est nulla ſi lata fuit dolo aduerſarij. vt no. in. l. ſi pator. §. marcellus. §. de iudi. ſecus ſi ſine dolo: tunc debet reſcindi per appellationē. vt no. §. de acquirere. l. ſi is ad quem. Dic ergo q hic non fuit expreſſus error in ſententia: dixit enim quaſi de hoc tranſactū: nec exp̄ſſit tranſactū eſſe per diuiſionē. 9 vel melius: † quādo ſuper aliquo b paſſu ſunt opi. b doct. tunc ſi iudex eligit vnā licet malā non est ſententia nulla. vt. l. cū platis. et ibi dixi. §. de re iud. d nam opi. doc. faciunt rem ambiguā. vt no. §. de le, diuiſionē de qua in tex. q ius fideicommiſſi preſentis vel futuri puri videtur remiſſuz inter ipſos diuidentes ſi notitiam habebant fideicommiſſi. iuxta. l. de his. de tranſanc.

¶ Sexto ad idē. et vide Jo. de imo. in ꝓ ſi. exp̄ſ. et etiā in p̄ce dētib? cōſi lijs allegauit dicta hic vid̄ ibi omnino. Andr. barba.

l. nō poſſunt. et. C. de leg. l. cū de nouo. et no. in. j. cōſtitu. C. §. quibus. in gl. ſuper ver. certas. ¶ Septimo opp. ad. iij. not. et videt q poſtq̄ remouit. cum exceptione: pena non poſſit peti. vt. l. reſcriptum. §. ſi pacto. §. de pac. Sol. dic q hic fuit dictum rato manente pacto. vel ſi nō fuit dictum. Dic q̄ poteſt peti pena quatenus excedit. vt. l. ſi quis a ſo b cio. §. pro ſocio. et. l. pdia. §. deactione empti. c Alij dicunt vt glo. ſ. hic tangit: q aliud in pacto: vt ibi. aliō in ſententia: vt hic. q non placet: cum etiam hic loquitur in pacto. ¶ Octauo oppono. quod prima commentio fuit nouata per ſtipulationem penalem. et ſic non poteſt extrag̃ agi. vt. l. obligationum fere. §. fi. §. de act. et obli. Sol. vt plene dixi in. l. ita ſtipulat? in ꝓ̄ijs vltime partis. §. eo. ¶ Expediti de cōtra rijs examinemus materiam legis noſtre per queſtiones. Primo queꝛo vtrum per diuiſionem ſimplices non adiecta clauſula: nil contra diuiſionem facturos ꝛc. videatur interfratres ius fideicommiſſi remiſſum? Dicunt quidam quod ſic: non ipſo iure ſed ope exceptio, quia quem de euictione tenet actio ꝛc. vt leg. vendicantem. ſupra de euic. et ex hoc dicit Azo: quod hoc eſt verum in dimidia quam quis habebat ex perſona iſtius fratris petentis fideicommiſſum. aliam vero dimidiam quam frater premortuus habebat iure ſuo pōt frater ſuperuiuens petere: quia pro ea non tenetur de euictione. Item iſte frater ſuperuiuens habet actionem p̄ ſcriptis verbis pro dimidia d que remanet apud ſe quam habebat ex perſona fratris premortui: quia c ¶ De actio. emp. Adueꝛte tamen quod iura. Bar. nihil probare videntur quia loquitur de intereſſe non autem in pena vnde potius videtur dicēdum contrarium cū pene ſint reſtringēde. l. cū quidā. §. de lib. et poſthu. item quia ad omnia iura dicentia ſufficere alterū conſequi. item quia contra hoc ſtringit. tex. in. l. cum celſus. in prin. §. de ambi. de hoc vide. eū i. l. ita ſtipulatus. i fi. §. co. et Alexā. in. l. cum propoſ nas. C. de trāſac. et Areti. cōſi. cxxxviij.

¶ Pro dimidia. Et de hoc eſt tex. apertus in. l. ſi fratres. C. cōia vtriusq; iudi.

a ¶Tenent omnes. Adde Bal.in consi.cclxviij.incipien.in Christi nomine:simplex diuisio.& consi. lxxiij.iij.libro.

b ✠Andre. Poma. ¶Et hoc tenet Pet. Et hec opi.Bar.et sequacium: licet a multis impugnet. et maxime ab Ang.vt hic refert dñs Alex. de q̃ opi. vlti.p Alexã.vñ Ange.in.l.papinianus. §.meminisse.s̃.de inoffi.testa. versi. sibi ipsi cõtra riustenuit cum Bar. et Joã.de ana.consi. suo.xxix.& bene facit Capra cõsi.o.lxxxix & Alex. cõsi.suo.iiij. & cõsi. suo xl.& cvij.in iiij.vo.vbi tenent cuz Bar.& ei opi. cõmunis esse videtur &c. Oldra. cõsi.cvij.i.ij. col.& Ale. consi. viij. et maxime in princip. volu.v. et Barb.cõsil. xlviij. volu.j.vbi tãgit nonnullas questiões bartol. hic.et Alex.cõsi. xxj. colũ. ij.volu.v.

cum sit sibi debita ex causa fideicõmissi cuius conditio modo extitit ipse videt sibi euicisse.s̃.de euictio. l.si vendideris.& l.non tamen.& ista est intentio gloss.licet quedam alia tangat que.j.declarabũtur.sed ista opi.mihi videtur falsa. Primo quia hic non fuit cõtra petentẽ pronuntiatum:ideo quia de euictione tenetur:sed quasi de hoc transactum:vt tex.dicit.Secũdo est falsa in eo qõ dicit:solum partem peti posse iure fideicommissi:scilicet eaz que apud fratrem remansit iure suo: quod est falsum:quia pars quam frater premortuus habuit a fratre viuo successit loco eius portionis quam fra a ter viuus habet a fratre mortuo:et 11 sic videtur totũ frater premortuus habere iure suo:& totuz venit in petitione fideicommissi.vt.l.impera tor.§.fi.& l.seq.s̃.de lega.ij.cum in vniuersali vna res succedit loco alterius.vt.l.si rem & pretium.de peti.here.maxime in quotis.vt.l.quid b ergo.la.ij.de lega.j.ad trebel.l.de c ducta.§.numis.& ibi no.& s̃.si pars here. peta. l.j.§.pe. Tertio: quia si habeo aliquod ius personale ad aliquam partem rei pro indiuiso.& fiat diuisio:totũ ius meuz remanet in illa seu ad illam partem que pro diuiso aduenit debitori meo. vt.s̃. de act.emp.l.iulianus.§.idem celsus.sed in fideicommissovniuersali non est aliquod ius reale ante restitutionem.vt.l.facta.& l. restituta.j. ad treb. ergo illud ius personale: scilicet actio ex testamento solũ remanet super illa portione que fratri premortuo obuenit in partem.& sic tota petetur iure fideicommissi. Quarto ỹ male in eo q̃ dicit q̃ frater superuiuens euincens teneatur de euictione.nam si rem quã habes a me ego euinco ex tuo facto vel autoris tui de euictione non teneor.vt.s̃.de euic. l.fundum meum.et de do.prele.l.licet placeat.et ad.l.falci.l.si a me. In proposito peto fideicommissum ex facto autoris illius fratris premortui: scilicet ex facto defuncti:quia illud reliquit:vnde videor agere ex facto suo.vt no.s̃.de condi.fur.l. si seruus.in prin.in glos. iij. Item ex facto ipsius proprio:scilicet ex suo quasi contractu quẽ iniuit adeundo.vt.s̃.qui.ex can.in pos.ea.l. apud iulianũ.§.fi. ergo de euictione non teneor. Ex predictis habes duas notabiles ꝯclusiones. Prima q̃ tota portio que obuenit fratri ex diuisione petitur iure fideicommissi. & sic sufficit vnum iudicium:et scẽm Azo. erant necessaria duo iudicia.et hoc cum agatur actione personali ex testamento: sed si ageretur reali contra aliũ possessorem: quid iuris sit.j.dicam. Et quod dixi totum peti: intellige deducta quarta legitima:& forte trebel. secundum quosdam. Secundo habes q̃ ego frater superuiuens agens non teneor de euictio. Remanet ergo vera opi. q̃ per simplicẽ diuisionem nullo modo tollitur ius fideicommissi. quo d tenent omnes[a] casus est in.l.cũ pater.§. hereditatem.de lega.ij. ¶Secundo quero ponẽ✠q̃ diuisio non fuit simplex: sed promiserunt inuicẽ cõtra diuisionẽ nõ facere vel venire:an per hoc videatur renuntiatũ iuri fideicommissi? Roge.rñdet q̃ sic & hic est casus nostri.§.et hanc opi. tenet Dy. & Guil.de cun. Sed Hugo tenet q̃ fuit male iudicatũ.quod videtur tenere glo.in.l. tres fratres. Et hoc tenet Pe.[b] & multi alij Moderni cum quibus ego[c]. Et q̃ opi. Roge.& Dy.nõ sit vera:probo multis rationibus. Primo sic: secundum oẽs. per simplicem diuisionem non videtur renuntiatum fideicommisso. vt.l.cum pater.§. hereditatẽ. de leg.ij.& s̃.dixi. Nunc arguo sic:stipulatio generalis & indefinita limitatur ꝑm naturam precedẽtis contractus. vt.s̃.de vsur.si sti pulatus.de leg.j. l.si legati serui nomine.vt leg. no. ca.l.j.§.si sub conditione.de dam.infec.l.damni infecti quidaz: in princi. sed ex natura precedentis contractus hoc nonvenit:ergo hec stipulatio ad hoc non porrigitur. Preterea probatur ex propria verborum significatione.nam dicit nil facere contra diuisionem: sed si hoc in diuisione non venit: ergo hoc petendo non facit contra diuisionem.argu. l.damni infecti quidam in prin.& §.cum parietem. Preterea q̃ hec verba hoc non importent est casus in.l.fi.§.idem queritur.de condi.inde. Preterea est casus in.l.si de certa. C. de transac.vbi precedit clausula specialis & sequitur generalis: & restrigitur ad specificata. Et si dicis ibi loquitur in transactione.respondeo in transactione non veniunt nisi ea de quibus est lis:ita in diuisione non veniunt nisi communia.vt.l.j.& ij.fami.hercis.sed ius fideicommissi non erat commune sed cuilibet proprium:ergo &c. hoc confirmant glo.in.l. tres fratres.s̃.de pactis.nam licet tex. loquatur in diuisione:tamen glo. distinguit sicut in transactione & per illas leges. Preterea ✠clausula generalis debet referri ad specificata si potest salua ratione recti sermonis.vt.j.de solu.l.si ex plu 12 ribus.

c ¶Cum quibus ego. Adde quod Ange.consil.mihi.cclxxxvj.tenet opi.primam Roge.concurrentibus illis in quibus ibi per eum:et quia non tenetur eius opi.non refero.sed opiñ. Bartol'. tenet Bal.consi.lxviij.incipien.res prohibite alienari. et consil.ccccxciij.incip.quidam tres heredes instituit. Alex.etiam alle Bal.in consi.inci. Joannes brocareli tu quere.

ribus. Preterea clausula generalis non refertur a ad ea que dependent ex testamẽto.vt no.in.l.tres fratres.ergo non refertur ad ius fideicommissi. Preterea pro hoc videtur casus in.l.paulo callimacho.§.j.de lega.iij.vnde opi. Roge. Dy.& seq. est falsa. Tene ergo q̃ hic fuit male iudicatum. Reperio tamen q̃ Dy.in quodam consilio determinauit istam opi.q̃ per hec verba videtur remissum ius fideicommissi:scilicet a scientibus alis tamen ignorantia presumitur.vt.l.verius. de probatio.& l.hoc autem.de admini.tuto. Sed an hoc sit verum dicam.j.proxi.q. Sed licet hoc sit verum dicitur de ignorantia.ego idem dico in sciente. vt per hec verba ius fideicommissi non videatur remissum.vt ex predictis patet. Ponamus ergo ex predictis casus indubitabiles secũdũ omnes: Primus q̃ per simplicem diuisionem non tollitur ius fideicommissi. Secundus q̃ inter ignorantes non videtur remissum ius fideicommissi etiam si sint verba generalia: videlicet nil facturos cõtra &c. Tertius si non essent substituti inuicez scilicet frater maior minori; vel masculus mulieri. nam tunc non est verisimile ius fideicommissi remissuz ab vno:cum alius remissionem non consequatur. b vt.j.de regul.iuris.l.semper in stipulationibus.& quod ibi not.in glos.sed si fuerunt inuicem gratuiti:et diuisio non fuit simplex:tunc est opi. vt vi 13 distis. ¶Tertio quero an sit verũ✠q̃ fratres presumantur ignorare fideicommissum? Dy.videtur tenere q̃ sic:vt.s̃.vidistis. In contrariuz videtur: quia heres presumitur scire que in testamento continentur.vt.s̃.de libe.lega.l.cum heres.et ibi no.et ad trebel.quidam ita.§.si quis filium.& ibi c no.in glo.magna.& ego distinxi:aut fideicommissum est relictum in testamento; aut in codicillis. Primo casu aut est institutus heres suus et non presumitur scire nisi probetur.vt.s̃.si certũ.peta. l.eius qui in prouincia.§.fina.et ita loquitur. s̃. de acquiren. rerum dominio.l.quesitum.que in nuit heredes posse ignorare.vt.j.de stipu.ser.l.si a seruus testamento. Aut sunt heredes[a] extranei[b]: b et tunc presumitur scientia. Ratio est: quia non possunt adire nisi sint certi de viribus testamenti vt.l.sed & si de sua.de acquiren.here.et ideo ex eo q̃ heres est presumitur scire que in testamento continentur.vt not.in.d.l. cum heres. & in.d.§.fi quis filium. Aut in codicillis et non presumitur scire.s̃.de transac.l.non est ferendus.et.s̃.co.l.si seruum.§.de illo.& ita dicebam olim.postea vero subtilius inspiciens propter facti occurrentias in primo membro in quo dixi q̃ in suis non presumitur scientia. puto aduertendũ: aut confitentur se heredes ex testõ: aut opponẽt se heredes simplr: e vel de ỹ nil ẽ positũ vel probatũ. Prio casu ꝑsumitur d scientia: sicut dixi & dicã i extraneis: qz eadẽ est ratio:vt.l.eum bonis.de acquiren.hereditas.coniuncta dicta.l.sed et si de sua. Secundo casu[d] quando simpliciter confitentur: vel de hoc nil est positum; nõ presumitur scientia: per dictas leges nisi probetur aliquid ex quo presumitur: vt quia solvit legata vel cuz legatarijs pactus est: quia talia nõ possunt fieri nisi inspectis verbis testamẽti; et

✠Andre. Poma. ¶Sunt heredes. Aduerte tamẽ q̃ vltra disparitatẽ quã mouẽt Bar. & Ange. hic dicentes q̃ opi. Bar. satis procedit in herede extraneo q̃ als nõ erat successur? quia tunc militat rõ Bar. de q̃ vide hic Alex. q̃ imo ẽt ista difficultas p̃cedit ĩ here de ẽneo qui alias non erat successur? quia tunc militat ratio Bar: ab intestato. vt vo luit Ro. cõsili. suo. ccccciij. p

cognitis:vt.l.j.§.j.s̃.quemad. test. ape.& l.de his.de trãsa.& C. de rescin.& iure eius.l.fi. Et aduerte aduocate ✠ qz oportet te ponere q̃ ipsi erant heredes ex testamẽto:vel predicta fecerant ante diuisionẽ: vt sic p̃sumat scientia tpe diuisionis. Pot ex alio p̃sumi.pone q̃ erãt duo filij masculi et due filie femine: vel duo laici & vnus clericus. & illi duo diuiserunt hereditatẽ equaliter: illis filiabus vel clerico dederũt illud qõ

d.Bar.ĩ.l.is.põtde acq̃.here.in.v.co.& seq.& imo cogita: & vide etiã Capã cõsi.xl.col.iij.et.xciij.& Are.cõsil.xciiij.col.iij.& Alex.cõsi.xxj.col.iij.vol. ij.& cõsi.xxxix.co.ij.ĩ fi.vo.ij.& Sozi.cõ.lxxv.co.fi. ¶Extranei. Bal. hic dicit istud nõ esse simpliciter verũ: qz põt aliqs esse heres qui nõ sit suus: & qui ab intesta. erat successurus: qz obtinebat primũ gradũ: nec cõstat q̃ asseruerit se heredẽ ex testamẽto cũ possit ab intestato succedere nõ presumẽt eũ habuisse scientiã cõtentoz in testõ: & hoc casu est ratio eadẽ q̃ est in alio.ar.d.l.ei?.& cũ hac opi.transit Roffre.q̃ dicit se alias ita consuluisse. & Ang.idem sentit vt refert & sequitur Alexã. ¶Primo casu. Adde qõ ro.cõsi.ccccij.tenet contra Bar. q̃ imo sui heredes ꝛ dicant se heredes ex testamẽto ꝑ hoc nõ presumit qõ habuerit notitiã testamenti.primo per tex.in.l.eius quem dicit nõ posse cauillari. Scõo qz hodierno iure nõ est per heredem maxime suũ adire posse heredi tatẽ clausis testamẽti tabulis:siue is ex parte siue insolidũ institutus sit vt. C. de iure de lib.l.si fratres. C. de cadu.tol.l. vnica ver.primũ hoc igitur est ꝓsequẽs vt nõ possit p̃sumi ipsum heredẽ suã scientiã habere eorũ q̃ in testamẽto sunt. ex quo possibile est clausis tabulis hereditatẽ aditã fuisse:& cõsequẽter eius qõ clausum est specificã notitiã habere nõ potuisse. tertio adducit notabilez iuris p̃sumptionẽ.scz ignorãtiã presumi vbi sciẽtia nõ presumitur.l.verius.de pbatio.regula presumitur.de reg.iur.in.vj. ad fundamẽta Bar. ibi vide responsum.& an ex eo qõ suus adeat heredi tatẽ p̃sumat habere notitiã testamenti p̃mi vide pulchre Ang.iter ꝓfilia Bal.v.volu.ꝓ.lxiij.& sequenti Bal.ipsum.& cõsilio etiam.cj.eo.libro. ¶Scõo casu. Pau.de ca.ꝓfi.x.ꝛz ꝓxiũ: maxie qz hodie testamẽta fiũt aperta & tã notarius quã testis sciũt ꝓcẽta in testõ. vñ ỹt nõ ee fiendã differẽtiã inter suos & extraneos: tñ ꝓfilio mihi.cxij. ꝛz simpliciter q̃ in suis p̃sumat ignorãtia. qõ etiam tenet ro.vt.s̃.prime dixi. & Jo.an.i addi.ad Spe. ĩ ti.ỹ test.§.ĩ ꝑuus.ỹ. itẽ q̃d si duob?.Ang.ꝓfi.cc. lxxxvj.& su? simpliciter p̃sumat ignorare testm̃. patris vide Bal.pulchre eius cõsi.cxvij.v.lib.

☞ Andre. Poma. ¶ Erat pupillus. aduerte tamen imo dicendū est ꝓtrariū ꝙ non ꝓsumaꝫ ignorantia contentorum in codicillis separatis in testamento quia istud est speciale quorū sunt phi. aperiri.l.fi.§.fi.ff. de lega.ij. si igitur est speciale ergo in ꝯ
rium ius cō mune.l.in singulare. ff. de legi. igitur nō est verum qz hic dicit Bart. ꝙ loquiꝫ i legatario z Bar. loquitur in herede q̄ subtiliꝰ debet inquirere gesta z relicta p testatorez q̄ alij nō obst.ēt. l. si seruum. §. de illo. ff.eo.quia necessario nō probat z bene aduertas.

☞ And. Po
mate. a

b ¶ Ergo cōditio.satisdicit q̄s tpe trāsactionis inspiceꝝ verba testamēti quā eius mētē 16 lz re vera oculꝰ corporis non videret ꝯ istā cōem vltrq̄ fundamenta are. hic facit.l.ij.§. inspecto. vbi inspectio intelligiꝫ de lectione supra quēadmodū rest. ape. cū.§.seq.§. sed inspecto constat. sol. ibi ex dictione etiā ad.§.seq. cōstat ibi itē cōtra facit.l.ij. §.edendo. ibi ad inuestigā. veritatē itē contra facit.c.cū olim.de arbi. ibi inspecto instrumēto cognouimus. itē contra facit.§.penul. instit. quibus mo.tol.obl. ibi ex eius lectione cognomen.z.§.fi. instit. de grad.cog. ibi oculoꝝ inspectione his tñ non obstat quis facile illis diligens dicto rēspondere nec recedas ab opi. Bar. quę est cōis cum ea z omnes transeunt z istā rationez appellauit me
defunctus iusserat in testamēto: vel nō dederūt z sic nō diuiserūt eo modo quo ab intestato succedebāt: ex hoc ꝓsumenꝫ heredes ex testamēto: z sic scire vires testamēti. vt dictū est nisi ost ēdant quare alij remiserūt. cum sic inequaliter diuidere nō possunt vt sui ab intestato. est ꝯ 17
eadē rō que in extraneo. Idē puto si ꝓbareꝫ ꝙ erat fama et cōmunis opi. ꝙ talis eorum pater sic fecerat testamentū: vt ex hoc ꝓsumatur scientia: vt nota. in fine. C. de peritu. l. si tutor petitus. etiam vide alios modos ꝓsumendi sciētiā qui ibi ponūtur in glos. super secundo
15 ☨ membro dicebā ꝙ in extraneis ꝓsumiꝫ sciētia. Illud puto verū indubitāter in maioribꝰ extraneis q̄ aduerūt hereditatē p se. sed in minoribꝰ est aduertendū: nā si fuit infans ꝓ quo adiuit tutor vt. l. si infanti. C. de iure delibe. tunc factus maior non ꝓsumiꝫ scire: qz ex facto alieno: vt. l.fi. ꝓ suo. z qō no. in. l. si res. de leg.j. nisi postea factus maior interuenit aliq̄d ex his ex q̄bus dixi scientiā ꝓsumi. Si ꝯo erat pupillus a tūc sine eiꝰ scientia z facto nō pōt adiri: vt. C. de iure deliber. l. potuit. lz tñ tūc pfecte nō intellexerit: tñ factus maior intelligit q̄ i pupillari etate sciuit: vt nota. ff. de testa. l. ad testiū. §.fi. z de testi. l.iij. §. lege iulia. z infra de verb. sign. l. notionē. §. instrorū. ideo si facꝰ maior diuideret: puto qō ꝓsumaꝫ sciē
tia. Idē i adulto. Sup ☨ tertio mē
bro dixi qō in codicillis nō ꝓsumi b
tur sciētia. hoc verū in codicillis separatis a testamento: sed si sunt simul cum testamento. verbigratia: fuit dictum si nō valet iure testamē c
audiente decius ꝓceptor meus in vlti. conclu. de quibus per Alexā. vide ipsum Alexā. in consi.xj. in.iij.col.in.ij.volumi. z obiectis Bart. respondet hic per eum in.d.l. de his vide etiam Alexan. consi.cij.colum.ij.volumi.j. z Lapram. lxxxix. et
ti valeat iure codicillorum: tunc: qz non potuit deliberare an adiret ex testō vel ab intestato: nisi inspectis z cognitis verbis illius dispositionis ꝓsumantur illa verba ꝓius in spectā. argu. de acquiren. hereditā. l. illud. facit. C. de codicil. l. finali. ¶ Quarto ☨ quero pone ꝙ in diuisione expresse fuit dictum quod promiserunt nō ꝯuenire etiā occasiōe fideicō. iuicē debiti vl debēdi. si em̄ diceret occasiōe fideicō. ōbiti: nec vltra ꝓcederet: ad fideicō. ōbitū sub conditione non extenderetur: de lega. ij. l. si ita scripsisset. z. §. eo. l. si ita stipulatus fuerim. §. cū stipulamur. z. l. si a colono - Pone ergo quod ꝓmisit non contrauenire occ
casione fideicommissi debitiuel debendi ex testamēto paterno: an hoc sufficiat vt videatur remissum. Videtur quod non: nisi appareat hoc esse factum inspectis z cognitis verbis testamenti: vt. d.l. de his. de trās ac.l.j.§.j. quēadmodum testa. ape. z.l.fina. C. de reb. cred. z iureiurā. nec videntur sufficere verba testamenti alias esse cognita. cum enim text. dicat inspectis z cognitis ꝛc. debet intelligi inspectis z cognitis ad hoc. vt. l.ij.§. hoies. j. vi bo. rap. cōtūcto ꝓin. eiusdē legis: vbi dicitur coactis hominibus: debet intelligi hominibus coactis. s. ad hoc preterea probatur ꝓ rationem: absoluti ablatiui resoluuntur in cōditionem: vt. l. a testatore. ff. de condi. z demō. z. §. de sta. li. l. sticho libertas. in ꝑn. Ista ꝯditiob ꝙ verba testamēti cognoscaneꝫ z inspiciātur. debēt impleri sciēter ad ꝺ. nō fato seu fortuna. vt. l.ij. de condi. z dem onstr. sed puto hoc sufficere c. limitationē Bartoli hic ego habeo. xciij. inci. rosa filia sabbati vbi etiam dicit ꝙ iuramentum nō habebat validare dictā trāsactionē ex quo de error apparebat per ostensionē testamēti. z ex quo mihil eidem rose datum fuerat vigore transactionis super hereditate vel petitione supplementi legitime: sed solum datum fuerat legatum in quo nō erat dubium imo certum. item qz transiens erat in dolo et euidenti calumnia siue dicas testamentum tenere eo quia predicte rose fuerit relictum iure institutio. quia fuit in dolo non supplendo ad legitimam. siue dicas testamentū
cas testamentum non tenere ex eo quia preterita tunc similiter est in dolo z calūnia nō dando partem hereditatis: vnde concludit ipse quod quando dolus est notorius reddat transactionem nullam nō faciens vm an ex parte actoris an ex parte rei: sed
solum an calumnia sit euidēs vel non z ita dt sensisse Rog. cui opinioni ibi ihes ret. z ex b apparet ꝙ Jo. calde. z Fran. de rāp. quos refert alexand. non bene per Angelum a consulta mor: dēt. qz ipse nō facit totale fundamentum ꝙ fuerit preterita vt ipsi dicunt.

a ¶ Quinto q̄ro. Adō quod Angelus contrarium b tenet vere fert Alexander qz sufficit ꝙ in genere cogitaueꝝit ō testamento fi
vt. C. de pac. l.j. z l. cum ꝓponas. z C. de transactio. l. de fideicōmisso. Nec ob. d.l. de his. cuz si. quia illud quod dicitur inspectis z cognitis: intelligitur. scilicet p oculos intellectus. Quid em̄ si esset testamētum sine aliqua scriptura factuz. ¶ Certe b
oculis corporeis nō posset inspici. z hoc ꝓbo per. l. unicum le. §. de. l. cō iuncta. l. scire leges. eo. ti. vbi est casus. ¶ Et aduerte quod aliud esset si lex vel statutū diceret lectis verbis testamenti ꝛc. quia dicitur legi quod oculis corporeis inspicitur. vt. l.j. in princi. de his que in testa. delen. facit ad ꝓdicta. de ac. obli. l.
non figura. ¶ Quinto quero a po
18 ne ꝙ ☨ dictū est in diuisione remisit vnus alteri in parte sua omne ius presens seu futurum ex testamento vel ab intestato iure fideicommissi seu substitutionis cuiuscuq̄. vel ꝓmisit nō cōtrauenire iure substitutionis vel fideicōmissi vel alio quocunq̄: an hec verba sufficiāt ad re
19 missionem fideicōmissi. Et differt c
hec q̄stio a precedēti: qz supra exp̄ssum fuit iure fideicōmissi debiti ex testō paterno. hic vero fuit dictum iure fideicommissi: simpliciter non adiecto ex quo testō. In hac questione vī non valere remissionē qz etiam quo ad intellectum non possunt dici inspecta et cognita verba testamenti. quod requiritur. vt dixi in. q. precedenti. Et ideo dico si quidē isti diuidētes nō sunt de illis d
in quibus ꝓsumaꝫ sciētia nec ꝓ
christi nomine in ciuitate ast. vbi tenet ꝙ laudum diuisionis factum specifice super hereditate testatoris grauantis per fideicom. non preiudicat fidecommisso relicto post mortem: licet fit dictū de omnibus litibus z differentijs hactenus inter ipsas partes ortis z que oriri possent in posterꝯ q̄nus causa z occasione here ditatis me uij vel rolandi. vt ibi dicit Bal. nam dicit ipse b sunt due clausule. vna est de questionibus ortis z illa nō habet dubium. alia est clausula de his que oriri possent in futurum. z de fideicō misso relicto post mortē nō potest oriri questio quia interim pender conditio. vt. l. heres meus. de condicio. z de mon. vnde nec ante mortē posset fieri restitutio l. post mortem. C. de fideicom. Item illud verbū oriri possent. intelligitur de potentia que in iure cōsistit. non de potentia iniuriosa. nam de illa nō debuit cogitari vt ꝓ Lyn. l. si quis. C. de accu. ilud ergo verbuz debet ciuiliter intelligi. l. nepos proculo. j. eo. Accedat ad hoc verbum q̄nus causa et occasione. Nam ista verba dēotant aliquid quod in occasione vel causa sit de preterito. l. demonstratio. §. quod autem. de conditio. z demonstra. sed in fideicommisso relicto post mortez inest aliqua causa causata nec est aliquod principale. et vbi non est non potest esse dependens emergens vel conexum. vt. ff. de fundo instruinen. l. si cut. z hoc dicit ipse tenet Barto. in. d. §. duo fratres. licet non ita plene loquatur.

b ☞ Andre. Poma. ¶ Ex quo testamento. nota ꝙ verba generalia facientia mentionem de testamēto in genere z non specifice non inducunt remissionem fideicōmissi inter transigentes nisi probata eorum scientia z est communis in opinione vt inquit bestius cū eo tamen omnes transeunt. de quo Alexander hic de qua quidē vide are. z Roma. consi. suo. cccij. qui melius respondet fundamentis. Ange. ꝙ alexan. hic.

c ¶ Sexto quero. Adde ꝺm alexā. ꝙ cōmunis opinio est cum decisione Bar. hic cui etiam adde qō consuluit Bald. consilio. lxiij. j. lib. incipiente. in d

de emã.lib.ꝛ in.l.cũ oñs. de pecu. le.ꝛ in.l.fi. C. de pac. Bal. in.d.l.fiē.ꝛ in.d.l.fi. Andr. Barba.

a ☞ And. Pomate. ¶ De p̃senti remissione iuris q̃ q̃s sperat habere ꝛ potest illud ius q̃ō q̃s sperat in futurum ex causa de presenti ꝛ hec cōis est opi. vt hic inquit. d. Alexã. vltra p̃cor. huius ad de ipsum met in.l.q primus in vlt. col.s. de condi. ob cau. ꝛ cōsi. xlvj. a in.j.col. in fi. in.j.vo. ꝛ are. p̃si. xcij. i pe. col. ꝛ vide l fili bart. ꝛ q̃ ibi po sui i.l. aut facto. ff. e. j. de pe. et q̃ scripsi in. d. l. q seruus. s. de odi. ob cau. ꝛ ale xã. of. xiij. col. ij. vol. vi. ꝛ paul. iiij. col. v. i. iij. ꝛ iiij. dubio vo. ij. ꝛ Bar. xxxvj. col. iiij. vo. j. ꝛ b xlviij. col. maxime vj. ꝛ seq. e. vol. ꝛ Ant. de bu. lxxvij. ꝛare. p̃si. vj. in ij. dubio. col. iij. ¶ Aparam. xiij. col. lxxxix. ꝛ Alex. ꝛ. c col. ij. vol. ij. ꝛ. xlviij. col. maxime serta ꝛ seq. eo. vol. ꝛ Ant. de but. lxxvij. vbi limitare videtur in ij. col. in fi. vol. iij. ꝛ. xiij. fere per totum maxime in. ij. dub. vol. v.

b ☞ And. Pomate. ¶ Videt remissum. vide etiã roma. consil. cccccxij. col. ij. versi. iij. nota ad limitationem gloss. in.l. tres fratres. s. de pact. vt ibi scripsi, ꝛ ad tex. i.l. de his. s. de transact. nam q̃ in gl. i.l. tres fratres q̃ in generali remissione nõve niũt q̃ ex testõ pendẽt dz intelligi quoꝝ eẽt aliõ ius q̃ posset remitti preterq̃ q̃ ex testõ pẽdẽt q̃ possit remitti illud videret remissum tanq̃ forte noiatim exp̃ssum vt hic p bar. inc̃tum videtur in l. de his dr q̃ de his q̃ a testõ dependent ꝛc. intelligẽ p̃m dba bart. hic nisi ꝛc. ꝛ vide in simili bar to. in.l. aurelio. ¶. caius. in. iij. q̃. s. de lib. leg. ꝛ vide p̃ cõfirmatione alex. consilio. xj. col. ij. vol. ij. et exriiij. col. iij. eo. volu. ꝛ. ccvij. eo. volu. ij.

☞ Andreas Pomate. ¶ Septimo q̃ro. aduerte bar. hic in. vij. q̃. videt velle q̃ substitut⁹ pupillo dicat habere spem succedẽdi ex cã de p̃ri ꝛ idẽ in. j. col. s. eo. tz in ver. sed si frater. q̃ tñ ꝛ tenuit vt ibi ꝛ scripsi in. l. si põt. in. iij. co. s. de ac q̃. heredi. ver. circa b q̃ro reliqua circa istam que stionẽ vid̃ p Alex. b. ¶ Impro batũ. ad de bal. of. xviij. iij. vol. vbi tz non vale re donati onẽ factã de spe succedẽdi fratribus nisi ipsis consentiẽtib⁹ ꝛ pseuerãtibus vsq; ad mortẽ. Alex. aũt in casu. q. Bar. trã sit cũ opi. illoꝝ q̃ tenẽt q̃ d iurõ filij ad quẽ p̃tinet posse remitti substitutio pupillaris alr nõ: lz Ang. õ b teneat. ¶ Octauo. Adõ q̃ Alex. õt q̃ Ang. trãsit cũ opi. Bart. b cũ q̃ ẽt ipse trãsit. tu vid̃ Bal. p̃si. lxxiij. ici. d. thomas asmari⁹. iij. lib. sz meli⁹ ꝛ oĩno vide p̃si. cxvij. lib. v. vbi hãc. viij. ꝛ. vj. q. ruminat.

f ☞ Andre. Pomate. ¶ An aũt habeant. lz are. hic videatur concludere quod per ista verba generalia etiam secuta alienatione non fiat aliquod p̃iudicium partibus vt non poterit emptor equiparari eueniente conditione fideicommissi siue fratres fuerint scientes siue ignorant. aliquibus modis de quibus hic dic vt per eum tamen firmiter est tenenda opi. bart. que est vera vt inquit alex. hic ꝛ ab ea nemo p̃eter are. discrepat ꝛ p̃o ea cõ suluit ipse alex. consilio suo. clxxxviij. in. iiij⁹. col. vol. ij. vbi ampliat opinionem bar. etiaz si hoc modo sonarẽt verba instr̃i p̃cedunt tibi tales res p te ꝛ quibus tu dederis ꝛ concesseris per no. per ang. hic q̃ mouẽt p. c. primum. de feu. non habentem. missum

p̃priã materiã feu. ꝛ vide ẽt alex. d̃si. viij. col. ij. vol. v. ꝛ ro. xliij. vbi ponit q̃n talis diuisio esset facta per viam laudi in quo data esset talis licẽtia ꝛ quid si in alieno esset secuta sed inualide.

a ☞ Andre. Poma. ¶ Lis qui fundũ. ab ista opinione bar. hic nemo discrepat ꝛ q̃ possit esse ratio diuersitatis iter. l. iuli. §. idẽ celsus. et l. si cõsenserit. §. fi. eũ. l. is q̃ fundũ. vi de p̃ pau. de ca. d. l. iuli. Secundo ad uerte duz Bart. dicit ius p̃sonale in certa re melius dixisse ad certã rem q̃ ius in re sequit rem ipsaz quocunq; a vadat cum ius oppositum vult ipse dum ius personale q̃ d̃ q̃ dem rem ipsam nõ comitat. b tertio ad uerte q̃ Bart. vf sentire dũ dicit iura realia remanẽt in tota re et de hoc alleg. l. is qui fundũ. s. de usufru. q̃ usufructuari⁹ hz ius in re de quo etiã habes tex. in. l. eorũ. s. de dã. infec. ꝛ in. l. in noxali. s. de noxa. ꝛ ista opi. Bar. sequitur rapha. cu. cõsi. xiij. in fi. ꝛ Alexã. xvj. col. ij. vol. iij. ꝛ. xv. in fi. volu. v. ꝛ vide etiã sozi. consi. lxxv. col. j. ꝛ duabus sequentibus.

b ¶ Contrariũ credo. Adde q̃ idem tenet Ang. vt refert Alexan. cum quo ipse transit.

c ☞ Andre. Poma. ¶ Fuit renũtiatũ. no. plures emphyteotas posse diuidere rem datã eis in emphyteosim dño irrequisito est cõis opi. vt hic inquit alex. ꝛ attestat etiã Are. ꝛ p̃ ea vltra addu eta p̃ alex. hic cõsuluit do. Ant. cõsi. xxxvij. incip. raymutius. q̃ñ. d. alex. hic de ista decisione parũ hic dicat sed plus in. l. si domus. §. fi. s. de lega. j. missum. Si vero alienatio non est secuta. ꝛ tũc ex illa p̃missione de alienãdo nõ paretur ei aliquod p̃iudiciũ: vt. l. sicut. §. superuacuũ. ꝛ. §. pen. quib. mo. pig. vel hypo. solui. Vides ergo qualiter verba ẽctus diuisionis sunt diligẽter intuenda.

22 ¶ Mono quero † pone q̃ nõ est remissum ius fideicõmissi nec data licentia de vendẽdo: ꝛ vnus ex fratribus post diuisionem vendidit bona sua cuidam extraneo: posita extitit conditio fideicommissi: quero an frater superuiuens possit petere totum ab emptore: Et videtur quod solum possit petere partem quam frater premortu⁹ habebat iure suo: non illam quã habuit ab isto superuiuente: nam licet ius personale q̃ mihi competit in certa pte p̃o ꝛindiuiso: remanet in ea parte q̃ debitori obuenit ex diuisione: vt. l. iulianus. §. idem celsus. de actionibus empti. tñ iura realia re 24 manẽt in tota re p̃o indiuiso sicut ante diuisionem: vt. l. si consensit. §. fi. s. qui. mo. pig. vel hypo. so. ꝛ. l. is qui fundum a. s. de usufruc. lega. et no. per Lyn. C. si cõ. res pig. da. fuerit. l. j. fin Pe. Sed contra tertium emptorem non põt agi personali: sed oportet q̃ agat actione in rem. vt. l. fi. §. finautẽ anarittc. C. cõmunia. de leg. ꝛ no. C. ad trebel. l. pe. §. fi. ergo non põt agi nisi p̃o mẽdietate illarum rerum p̃o indiuiso. Contrariũ credo b. nam ab ipso c fratre seu eius herede totum peteretur actione p̃sonali: vt dixi. s. in j. q. ꝛ totum debet restituere: fz ab emptore petit acsi restitutio eẽt facta: vt. d. §. finautẽ anarittic. ꝛ no. in d. l. penul. ad trebel. ergo totũ põt vendicare acsi totũ esset restitutuz. Preterea si quis hz ius in re p̃ indiuiso: etiã si est ius reale: facta diuisione ab eo vel eo p̃sente remanet ius reale in ea parte q̃ ex diuisione obuenit: vt. s. cõi diuidũ. l. cõi diuidendo. §. si debitor. ꝛ. s. de iure dotium. l. cũ in fundo. §. pe. Cũ ergo ipsemet qui habebat ius fecerat diuisionez: in illa parte que debitori obuenit remanet ius reale ꝛ p̃sonale. Ex predictis † ergo quando 23 quis habet ius in re p̃o indiuiso: an facta diuisione remaneat ius in eo q̃ debitori p̃o diuiso obuenit. sic distingue. aut erat ius p̃sonale aut reale. si reale. aut creditor interfuit diuisioni aut non: vt ex predictis p̃z clare. ¶ Decimo quero † duo fratres habebãt fundũ cum phyteoticũ cõem: ita q̃ portioni⁹ debebat post mortem deuenire ad aliũ: diuiserunt ꝛ remiserũt adinuicem omne ius q̃ habebant vel sperabant habere ꝛc. mortuo vno fratre sine liberis alter perijt illũ fundum emphyteoticũ exvigore illius instr̃i. ecclẽ domina dicit q̃ ipse cecidit a iure emphyteotico propter duo. Primo q̃ diuisio est alienatio in qua ecclia nõ fuit requisita. ergo ꝛc. vt. C. de iure emphy. l. fi. Secdo q̃ fuit renũtiatũ c. ¶ Circa primũ q̃ emphyteote nõ possint diuidere inuicẽ vel alienare facit. s. de trã consi. lvij. in. ij. dub. ꝛ Anto. de butr. in consi. xxxviij. ꝛ Alexan. xcj. volu. j. col. vij. ꝛ. ix. Illo. q̃d plures emphyteote possint inter se alienare portionem suam alter alteri rei emphyteo. dño irrequisito ꝛ est cõmunis opi. vt asserunt aret. quã tamen limita vt per Alex. in. l. si domũ. §. fi. s. de leg. j. p̃ cuius dubita. est bonus tex. in. c. j. §. sed etiam res in titu. per quos fit inuesti. qui fuit tex. do. Ang. are. in dicta. l. si domus ꝛ no. quod. distinctio quã facit do. Alex. in dicta. l. si domus non est sua. sed Bal. in. l. voluntas hic alleg. p̃o cuius doctrina multa ibi exclamat Pau. de ca. adde tamẽ q̃ bar. in. l. j. C. de impo. lucra. discrip. lib. x. dicit indistincte opi. suã esse verã ꝛ sic nõ p̃cedit limitatio do. Alex. sed dato q̃d p̃cedat tamen non haberẽt vt dicit decius. l. in terris. Bar. locũ per ea infra.

nota.in.l.voluntas. ⁊ maxime per Paul. de cast. no.etiam q superius emphyteote diuidant inter se rem emphyteoticam ⁊ renũtiant omni iuri q̃ inuicem habent vel sperant se habere quod tamen per hoc non fit preiudicium superuenienti quomin⁹ posset habere portionẽ pre a mortui et istam opi. vltra adducta per alexan. tenuit etiaz Bar. incõ. suo de q̃ b p do. alexã. Iz caute non me b mineritcõ c si.vij. inci. themate p̃dicto tria oriunt̃ dubia ad sinẽ ⁊ p ea consuluit etiaz dñs Alexan. cõ filio. cvij. incipiente in causa nicolai ỹ cõ pegio volu. iiij. ad finem ⁊ cõ filio. clxxx viij. incipiente summi redemptoris ⁊c. viso ⁊ mature discusso processu in.ij. ⁊.iij. col. in.ij. vol. ⁊ p ista opinione cum dictis Bar. hic in omnibus locis prealleg. ⁊ adductis hic per do. Alexã. inuenies flo. in summa nouem fundamenta ⁊ pro secundo fundamento Bar. hic circa istã vltimã cõclusionem facit quod dixit Bar. hic in. l. qui hominem. §. si debitorem. ff. de sol. ⁊ quod dicitur p ipsum Bar. in prealleg. consilio per tex. in. l. paulo callimacho. §. f. s̃. de legatis primo. hãc tamen conclusionem limito vt per do. Alexã. hic in fine. ⁊ vide Alexã. consi. ciij. in prima columna in principio volumine quarto. ⁊ Federicũ. cxxxviij. ⁊ Felinũ in capitulo cum causam. columna. f. versicu. secundus casus de probationibus. ⁊ Barto. lvij. in secundo dubio. et Alexan. xxf. ad finem volumine tertio ⁊. xxf. volumine quinto columna sexta in fine. vbi limitat. ⁊ Bal. ccccxxxf. in secũda parte ⁊ capã consilio. lxvij. in principio ⁊ Alexan. xf. columna octaua volumine tertio. ⁊. xxiij. alias. xxv. columna penultima ad finem volumine quinto. vide etiã Barba. in capitulo que in ecclesiarum. columna. xf.

ac. l. cum hi. §. sed si pluribus. ⁊ ibi guil. hoc videt tenere. Ego dico cõtrarium a. Casus est. x. col. de probi. feu. ali. per Fede. l. imperialẽ. §: preterea. Itẽ probat per. l. voluntas. C. de fideicom. preterea per rationẽ: ratio quare ꝓhibita ẽ alienatio dño irrequisito est: qz extraneus non recognoscit ecclesiam in dominã. vt dicũt doc. in. d. l. fi. C. d de iu. emphy. ⁊ dicã. f. de verbo. fig. l. in cõuentionalib⁹. sed qñ alienat inter se cessat dicta ratio ergo ⁊c.

¶ Ad scõm b q dicitur c de hac remissione: dico q hoc ecclesie nõ ꝓdest: qz pactũ nõ porrigit̃ nisi ad eũ a l quem vt porrigatur paciscentis interest: vt. l. ⁊ here. §. fi. s̃. de pac. Sed q istud pactuz porrigatur ad ecclesiam fratris paciscentis non interest. ergo ⁊c. preterea si remisi tibi omne ius qõ habeo ĩ fundo: qõ tibi non queriẽ remanet apud me remittentẽ: vt. l. nec vtilẽ. s̃. ex qui. cau. ma. Sed ex hoc nihil fratri cui facta est remissio querit̃: ergo remanet apud fratrem remittentem.

25 ¶ Undecimo q̃ro + posito Iz verũ non sit. q iste frater qui petit fideicõmissum teneat̃ de euictione. vtrũ hoc sit verũ si alter frater cuz quo

ibi plenius incipit ex themate predicto. vide tex. in capi. f. de na. fuc. feu. ⁊ Bald. in. l. voluntas. C. de fideicõmissis. ⁊ vide qõ notat Bart. in. l. inter tutores. ff. de adminis. tuto. ⁊ an diuisio excludat ius accrescendi. vide Bal. in. l. f. C. quãdo nõ pe. par. ⁊ vide illũ. §. al legari per Barto. in vij. consi. vide Federicum de se. in consilio. cexx viij. ⁊ Jo. calder. in suis consilijs in titulo de loc. ⁊ qõ in simili notat hic Joan. and. ⁊ alij i. c. possessiones. de reb. eccle. nõ alie. di xi ĩ rubrica. eo. tit. And. barba.

diuisit fuit sciẽs hui⁹ fideicõmissi. Dicit gl. hic q nõ nisi fuerit de euictione stipulatus. vt. C. de euic. l. si fundũ sciens. Jaco. de are. reprehẽdit istud: qz etiã sciẽs hz actionem de euictione saltẽ ad prestiũ: vt. d. l. fi. §. fi. C: cõia de lega. vbi est spãlis casus in legato et fideicommisso de quo hic loquimur. Sed certe licet in emptore dicat verum Jaco. de are. tamen in diuidẽtibus non dicit verum: quia inuicẽ videntur mutuũ periculũ suscepisse q̃libet in sua parte vt no. C. fami. her. l. si familie. Sed mihi videt̃ q predicta non habeant locum in casu nostro: naz predicta iura loquunt̃ qñ contrahentes sciunt ius tertij in re que emitur vel diuidit̃. sed si scio re a quo emo vel cũ quo diuido habere ius in re hoc deberet mihi pdesse vt mihi queraz: hoc enim agitur. ideo ius superueniẽs tibi: pdesset mihi. vt. l. cum vir. de vsucapio. Jsta ergo distinctio scientie et ignorantie non facit ad propositũ. ¶ Duo a decimo quero + quid si ille cui facienda est restitutio rei ab aliquo eam emit: an amodo habeat locuz fideicommissum. glosſ. dicit q ex dictis p eã apparet quod ipse po

dicit q ita seruaz. Iz ꝺriũ teneat Guil. in. l. cũ hi. de trãsact. ⁊ q possit diuidi tz Fede. ꝺf. cxxxviij.

b ¶ Ad scõm. Adde qõ paulus de ca. cõtra qz imo ex natura rei portio illi⁹ defuncti reuertit̃ ad ecclesiã postq̃ iste supuiuens a se abdicauit. sicut si haberes vsumfructũ in fundo titij ⁊ mihi renuntiares vsumfructũ Iz tua nõ interesset qõ titio acquiratur. tñ qz a te abdicas ad ipsum titiũ dñium reuertit̃ ⁊ sui natura cõsolidat̃ cũ proprietate vt in sti. de vsufru. ⁊ pbat̃ scõm ipsum in. c. f. de eo qui non fecit agna. de feu. pa. vbi fit renũtiatio omnino prodest agnatio licet absenti: tamen Alexan. dicit pro opinione Barto. esse glo. quasi in termiis in capitulo primo in titulo imperator lotharius quam ibi dicit sequuntur doctores ⁊ p opinione Bartoli allegant eundem consilio. incipiẽ. ex themate. ⁊ Federicum consi. lxxvij. ⁊. cexxviij. supra per me allegato.

c ✠ Andre. Poma. ¶ Quod dicitur. vide Alexã. consilio. xiij. in. iij. col. in. ij. dubio volu. v. ⁊ Lar. cxxxiij. ad fi. ⁊. cxxix. i. iij. du. ⁊ are. iij. ex cuius dictis ibi colligit̃ pulchra limitatio ad istã materiam.

d ✠ Andre. Poma. ¶ Sed certe. no. l. emptor. §. fi. C. cõ. de leg. nõ hꝺ locũ ĩter pl'es diuidẽtes.

test agere tanq̃ si ipse sibi euicisset. ar. s̃. de euic. l. si vendideris. ad. l. fal. l. fundo. Sed Dy. vꝺ sic distinguere. aut rem mihi legataz emo ab alio: aut ab eo a quo mihi relicta est. primo casu nõ preiudico mihi in iure fideicõmissi. vt institu. de leg. §. si res aliena. de leg. f. l. plane. §. q si rem emissam. 1 Secundo casu aut res erat mihi legata sub cõditione: aut pure. primo casu nõ video⁹ renuntiare 2 iuri fideicõmissi: siue sciens siue ignorans fuerim vt. l. fundo. ad. l. fal. ⁊. d. l. si vendideris. ⁊ hic no. ⁊ 3 per glo. de leg. f. l. si a substituto. in prin. in glo. q̃ incipit maxime. Iz Dy. illam non alleget. Secun a do casu quando erat legata pure. tunc aut fuit ignorans: ⁊ non preiudico mihi in iure fideicommissi: vt. l. cui res. de actio. emp. de lega. f. l. huius modi. §. qui seruum. Si vero fui sciens tunc mihi preiudico. vt. s̃. qui. mo. pig. vel hyp. fol. l. titius 1 ⁊ ar. a cõtrario sensu. ll. prime allegatarum. Jta dicit Dy. Sed in hoc vltimo dubito an verum dicat. qz lex titius. non loquit̃ in his que dependẽt ex testamento. hic sic. ⁊ ideo nõ presumitur renuntiatio: vt dixi. s̃. in sol. ꝺ. d. l. Preterea sicut extraneus emẽs rẽ legatã sciẽter nõ sibi ꝓiudicat. vt. d. 2 l. fi. §. fi. C. cõmunia de le. que lex loquit̃ in legato puro vel conditionali: vt patet ex precedentibus in. d. l. fi. positis. ⁊ sic est vera prima. fol. ⁊ gl. ibi posita q sit speciale in legatis. ergo eadẽ ratione ipse idẽ emens non preiudicat. Preterea si ipse idẽ emeret ab extraneo nõ preiudicat sibi: vt dictũ est: eadem ratiõe si emit ab ipso qui est gra
27 uatus. vide cogitetis. ¶ Tertiodecimo + quero an inter diuidentes detur actio de euictione. Gl. in. l. si familie. C. fa. her. distingue aut diuisio est facta a partib⁹ seu a iudice. aut a testatore. ⁊ hoc vltimo casu non agitur de euictione vt. l. cum pater. §. euictis. de leg. ij. ⁊ no. C. fa. her. l. si cogitatione. Sed alij vt Ly. ibi refert: reprehendunt hoc 3 dicẽtes q. §. euic. loquit̃ in plegatis: secus in diuisione. ⁊ pro hoc. s̃. fa. her. l. si paterfa. Sed ego puto glo. bene dicere. nã diuisio testatoris hz vim prelegati: vt. l. quid ergo. §. f. de leg. f. ⁊ de here. insti. l. ex facto. C. fa. her. l. quoties. ideo ⁊c. vt in §. euictis. Nõ ob. l. si paterfa. qz ibi loquit̃ qñ res euincitur culpa coheredis. erat cẽ res obligata pro debito hereditario. qõ debituz qz heres non soluit: ideo agitur hypothecaria. ibi arg. expressum p hoc ad trebel. l. f. §. fi heres. Vel dic q in d. l. si pater. heres. hoc consequit̃ excipiendo nõ agendo sicut in. §. euic. ⁊ ideo latius q̃ glo. distingue. aut diuisio est facta a testatore: aut a partib⁹ seu iudice. primo casu aut euincit̃ culpa coheredis: ⁊ agitur de euict. alias non agitur de euic. Iz excipitur vt ex predictis patet. Secũdo casu. aut post diuisionem vendicat vnus ex heredibus diuidentibus. aut quidã alius. primo casu. aut vendicat ex facto alterius coheredis: seu ex dispositione defuncti: ⁊ põt nec de euictione teneri. Jta intelligo istã materiã per. l. fundũ meũ. s̃. de euict. ⁊. s̃. de do. prelẽ. l. Iz placeat. ⁊. s̃. dixi. Si vero vẽdicat ex alio suo iure tunc repellit̃ exceptione. l. vendicantẽ. aut vẽdicat extraneꝰ: ⁊ tũc aut fuerũt scientes: ⁊ nõ teneri de euic. nisi fuerit stipulatus; vt. l. si fundũ sciens. de euict. ⁊ cõia vtriusq̃ iudi. l. si fratres. Aut fuerunt ignorantes. ⁊ tunc tenetur ꝓ parte quam coheres a quo euincitur habuit ab eo.

✠ Promitto centum si plagiũ feceris an valeat stipulatio. remissiue. Promitto centum quia plagiũ feci sti an valeat stipulatio. Promitto centum si titius plagiuz fecerit an valeat.

Andr. Pomare.

¶ Si plagij. qõ ex isto tex. mouit bene sut. iucto summario bar. q qñ lex vel sta tutũ vtrũ istis ✠bis abstẽtis nõ valet vel si milib⁹ intelligit̃ ꝓpso iure. non autez ope excep.

I plagij[a] facti. Stipulatio facti q̃ habet diem non committitur ad interesse ante diem: Iz certũ sit ante diẽ fieri non posse. ¶ Opp. de. l. stipulatiões nõ diuidũt̃. s̃. e. titu. Solu. ibi nõ erat adiect⁹ dies b fic: ideo antea nõ cõmittit̃ q̃ aduenerit dies. ¶ Oppo. de. l. cũ stipulat⁹. s̃. eo. Solu. aliõ ĩ stipulatiõe penali vt ibi: aliud in stipulatiõe vbi pena ex dispositione legali succedit. hoc est obligatio ad interesse: q̃ ante diem nunq̃ cõ

* Pro concordia. Aduerte q̄ ꝯstio posita est p̄ bar. in l. certi condi. §. fi numos. ff. si cer. peta. an si q̄s petat in libello centū q̄ mutuauit deinde proverificatione p̄ducit instr̄m in quo reus est confessus se habuisse centū ex causa mutui que promittitur in aliquo. q̄ glos. tenet in l. cum stipulatus. s̄. eo. casus est in c. commissa. extra de elec. lib. vj.

1 ¶ Quī promisit vsumfructum & proprietatem separatim solutione vsusfructus liberatur secus in eo qui plenam proprietatem promisit. hoc dicit.

¶ Nam stipulatur. Verbum p̄sens non trahitur ad futurum. h. d. Quidam habet (oportet) q̄ est p̄sens indicatiui: & tunc hec lex nō habet dubiū. Alij habēt oporteret q̄ est p̄teritū imperfectū subiunctiui: & tunc est dubium q̄ p̄t trahi ad futura: vt dixi. s̄. eo. l. qui rome. §. augerius. Dicendum est ergo s̄m dictam literam oporteret: q̄ si aliquid reperitur debitum in preterito illud solum comprehendet: & non futura. & sic interpretatur pro promissore. si vero nihil deberetur in preteritum tunc intelligat in futurum ne alias stipulatio reddatur inutilis. vt. s̄. eod. l. quoties.

2 ☞ Pena adiecta prestationi annue intelligitur de decem singulis annis.

3 Unum tempus quod trahatur ad aliud fit per dictionem ex hac die. vel tunc prout ex nunc.

¶ Sic stipulatus. Existente conditione p̄t retro deberi pecunia. h. d. Mo. † q̄ vera pena quādo adiicitur prestationi annue intelligitur de decem singulis annis. dixi. s̄. eod. l. stipulatio ista. §. eum q̄.

¶ Opp. de. l. cum quidam. de vsur. Solu. vt dixi. s̄. eod. l. huiusmodi. & hoc facit hec † adiectio ex hoc. secus si dicunt ex illa die. vt dixi ibi. Item idem quod hic si dicerem ex nunc vel extunc prout exnunc. & similia verba vt clarius exprimeretur: vt. d. l. cum quidam. & l. lecta. in fi. s̄. si cer. peta.

1 ☞ Quelsit differentia si promitto fundum pleno iure vel proprietatē per se vel vsumfructum per se.

¶ Qui promisit vsumfructum & proprietatem separatim solutione vsusfructus liberatur secus in eo qui plenam proprietatem promisit. hoc dicit.

¶ † Mot. differentiam si promitto fundum pleno iure. vel proprietatem per se & vsumfructum per se. ¶ Oppo. ī. de solu. l. si stipulatus. §. qui decem glos. soluit optime dic vt in eā. sed quid petetur dic totum perempto vsufructu vt hic: sed vsufructu durante petit solum proprietatem. vt plene dixi. in. l. eum qui ita. §. ī. s̄. eo.

☞ Per personam nobis subiectam ratione dominice vel patrie potestatis vel monachationis vel conuersionis nobis acquiritur.

Actio ex numeratione facta nomine alieno non datur illi nomine cuius fit numeratio: nisi hec exprimatur et agatur cum eo cui numeratur.

Numeratio probatur ex verbis in instrumento appositis cum dicitur recepisse &c. & stipulationē subsecutam inutilem tamen.

Confessio apposita in contractu inutili probat. Verbum recepisse in contractu dotis quid operetur.

4 Dicta vel qualitas apposita in precedentibus q̄n̄ videatur in sequentibus repetita.

5 ¶ Clausula per se posita in dispositione an referat ad precedētia an ad sequētia.

6 Persona extrinsecus in diuersis stipulationib⁹ nō subintelligit̄: secus in vna. & ibi q̄n̄ intelligatur repetitia.

7 Hodie hic. §. est correct⁹ per. l. ij. C. per quas per so. nobis acq̄. in v̄ doc. cōmuniter tenēt ꝓtrariū.

8 Procurator q̄ cepit agere ꝓcuratorio nōie l̄z postea faciat actū & non dicat procuratorio nōie tñ videtur repetitum procuratorio nomine.

Cautela vt in libello dicatur agit & agere intēdit.

9 Agens ex mutuo q̄ centū mutuauit. si producit instr̄m in quo cōfessus est reus se habuisse & recepisse centum mutuo an obtineat.

10 Qui fecit pacem mecum & promisit me non offendere sub pena: offendēdo fratrem meum non incidit in penam.

¶ Sic stipulatus. * Chrysogonus. Per liberā p̄sonā nō q̄rit̄ nobis actio ex stipulatione sed ex numeratione sic: & q̄ stipulat̄ imper sonaliter sibi videtur stipulari. & nunq̄ per sona extrinsecus subintelligitur. h. d. Diuiditur ī tres partes. primo ponit̄ cōceptio stipulationis. In scōa declarat quedā dubia emergentia circa stipulationē p̄cipalē. In tertia q̄dā dubia emergentia circa stipulationē penalē. Scōa ibi r̄ndit per liberā. Tertia ibi sequēs stipulatio. Et scōa subdiuiditur in tres. primo ponit duas regulas. scōo ex eis decidit. q. descendentē ex stipulatione scōa. tertio. q. descendētē ex numeratiōe. scōa ibi: ſz q̄. tertia ibi: superest vt q̄ramus. Tertia principalis subdiuidit̄ in tres: in vnū dictū. & duas rōnes. In prima pte ponit̄ factū q̄ nō h̄z ꝓtin. ponē tñ p̄ stanti q̄ scriptura hec priuata nō reo cabatur in dubiū ne in tres in materiā. l. cōparationes. de fi. instru. & q̄ po. in pig. ha. l. scripturas.

¶ Venio ad s̄m ybi d̄r q̄ p liberā p̄sonā nō q̄rit̄ actio. ¶ Oppo. q̄ p̄sona l iberti non sit libera: q̄r debet reuerentiam &c. vt. ff. & C. de iure patrona. Solutio. † per p̄sonā nobis subiectam acquiritur nobis ratione dominice vel patrie potestatis vel cōuersionis seu monachationis eadem ratione: vt auc. ī gress. & in auc. si qua mulier. C. de sacro san. eccles̄ijs. & l. deo nobis. §. ī. C. de episco. et clericis. nō alterius. et ideo libert⁹ nō querit patrono. eadem rōne nec vasallus d̄ño nec ciuis reipublice sue ciuitatis. facit q̄ dicitur. ī. de iure fis. l. ī. ¶ Opp. q̄n verba obligationis conferunt̄ in p̄sonā sui: verba executionis in p̄sonā tertij: valet stipulatio q̄n ipsi⁹ stipulantis interest: vt. l. si procurator p̄ntis. s̄. eo. in gl. & l. stipulatio ista. §. si quis insulā. s̄. eo. videbitis. in. l. ī. in princ. ī. ti. ij. & l. in oībus. ī. de p̄to. stip. mō hic verba stipulationis sunt adiecta in persona gozelli: et nō verba executionis in p̄sonaz illi⁹ patroni. Sol. hoc non d̄r ī tex. sed dic q̄ libertus fuit stipulat⁹ q̄ intelligo. i. verba interrogationis ipse ꝓtulit & sibi est r̄n̄sum. Cū ergo nō appareat in cui⁹ p̄sonā verba obligatiōis sint collata. itelligo in ei⁹ p̄sonā collata in cui⁹ p̄sonaz fuer̄t collata v̄ba executionis. et istud est verisimili⁹. vt dixi in. d. §. si q̄s insulam. als stipulatio valeret s̄m cōez opi. glo. que ꝓbat̄ p. l. pe. C. ad exhib. ¶ Venio ad. v̄. superest dūmō index alias sit cōpetens bar. in. l. decē. in fi. s̄. e. et in. l. si q̄s ita. s̄. e. ange. in. l. ſ. C. de p̄scri. xxx. an. vbi dicit hoc esse bene notandum quia si ex forma statuti in contractu mulieris debeant adesse p̄sonaz quinq̄ & non adsint quo casu contractus remanet inutilis. tamen confessio fctā in instrumento probat omnia gesta & hoc etiam sequit̄ alex. cui adde quod idem sequitur Ro. consi. cxciiij. incip. oīpotētis dei hec confessio. vbi pulchre consuluit cum creditor produxisset instr̄m carens nōie imperatoris. & debitor interrogatus an vera essent que ī instrumento continebantur respondit credere q̄d sic. qua de causa index volebat deuenire ad captu ram ipsius respondit illam confessionem confitēti non nocuisse. quia se retulit ad illud instrumentum nullum ratione solemnitatis. licet contineret contractum validum in seq. alleg. Imoc. in. c. cū venerabilis. & rationem assignat. quia pars v̄ cōfiteri prout effectualiter in instrumento cōtinet. sed effectualiter nihil cōtinetur in instro propter defectū solēnitatis de quo ibi latius & an iste debitor poterit capi mista confessione & instructo. et ꝯcludit q̄ nō: q̄ ī odiosis sub simplicib⁹ nō ꝯtinet casus mist⁹. vt. s̄. e. l. ij. §. si q̄s simpliciter. Et in q̄ tum. s̄. dictū est de ꝓfessione facta in iudicio inusitato. & alex. dicit videndum Bar. in. l. si ꝓfessus. Adde q̄ ange. consilio clxxxvij. incipiē te. In dei nomine visis actis p̄ dictis. dicit q̄ ī eo q̄ Bar. i d. l. vult q̄ confessio facta coram iudice incompetēti. pbet l̄z ex libello inepto dicit contra hoc facere q̄ diffinitiua nō potest fieri nullo precedente processu quantumcunq̄ emanet cōfessio & sic procedat sup quodam notario in causa ciuili. imo venitur ad preceptum. vt. l. si debitor. de iudi. ij. q. ſ. nos quez. sed in casu quo libellus est ineptus quicq̄d sequitur est nullū ipso iure: vt. l. si patronus. d̄ iureiuran. & ibi Guil. de cu. si ergo null⁹ processus haberi d̄z perinde acsi ꝓfessio sine processu emanasset & ita residet arguedo q̄ si hoc in ciuili multomagis in criminali. concludens q̄ ex confessione facta super inepta inquisitione coram iudice cōpetenti non d̄z sequi ꝓdenatio sed d̄z absolui re & de nouo p̄ ipsum ꝓcedi si facta largiūtur'. & ita dicit als etiam de facto obtinuisse peruſij ī syndicatu do'. raynerij de lafrā. de pisis. Et inquātum alex. trāsit cū illa opinio. q̄ Bar. hic intelligēdā sit ingēnū dicit q̄ ex numeratiōe posset agi ꝓbata per cōfessionē q̄ illd̄ sit verū q̄n est elapsuz tēp⁹ opponēde exceptiōis nō numerate pecu. put ēt d̄ velle rapha. Jo. d̄. imol. & Pau. d̄ castro. Add̄ q̄ opinio Spec. simpliciter seq̄t bal. ad. l. iij. & ccxxij. ſ. li. & pſi. ccxxvij. iij. li. & pſi. cclxx. iiij. li. ang. pſi. xlix.

ꝛ ꝑsi. clv. tñ ꝓ opinione coꝝ facit qđ ꝓsuluit Pe. de ancharano ꝓsi. cccviij. qđ ꝓfessio dotis recepte post tēpora lapsa exceptiōis opponende habeat viz ve numeratiōis nō donationis: qz illa morte nō tpis cursu ꝓfirmaꝝ. Et in ꝯtū alex. b tāgit an ꝓfessio dotis recepte ꝑiudicet creditoribꝫ ēt elapso tēpore exceptiōis opponende. Adde qđ Ro. consi. cccxlv. tz qꝫ nō ꝓ. l. si cui. C. đ nō nume. pec. ꝛ. l. si qs b. đ donis ꝓscriptorū. ꝛ alia q̄ dicit. a omitto qz ꝓ te videꝫ potes. adꝫuertēdum ēt qꝫ bal. ꝓsi. allegato. l. iij. vult qꝫ ii ſtāte statuto qꝫ excepto nō numerate pecunie non possit opꝑ. qꝫ ēt agēs ex ꝓfessione đis ſuccūbere. et an ꝓfessio facta i iudicio nulla absente parte vaꝫleat Bal. tenet qꝫ non eius consi. cxlix. iiij. lib:

fac. sanc. eccle. l. iubemus. ꝛ. C. si de ven. pig. aga. l. j. ꝛ. ij. ꝛ de prescrip. xxx. an. l. j. ꝛ qđ ibi no. Itē aduerte qđ lz illa verba recepisse ꝛc. sint ꝓteriti pluſq̄ perfecti: tñ in dubio i telligitur ſtipulationē secutā esse i cōtinēti post receptionē: qđ ē not. pro instrumētis dotalibꝫ: qz si presumeretur vir qui ꝓfiteꝝ se dotē recepisse multū añ recepisse: stipulatiō preiudicaret mulieri ꝛ tñ in veritate preiudicat: vt hic ꝛ plene examinaui in. l. post dotē. ſ. fol. ma. tetigi in. l. predia. de acq̄. pos. ¶ Opp. de. l. cū essi. j. de noua. et. l. si ita fuero ſtipulatus. §. j. dic vt in. § . qm̄ . i l. certi ꝑditio. ſ. si cer. pe. ꝓ Ly. i. l. si absentis. C. si certū pe. ¶ Demo ad ver. sequēs ſtipulatio. h. d. qꝫ ꝑditio ꝛ tēpus raro subintelligunꝝ. aet lz gl. ponat exemplū p. l. interdū. ſ. c. ego credo qđ voluit dicere ratiōne ineſt ex virtute repetitiōis. hoc ex eo qđ dictū est in ꝑcedentibꝫ vt sic faciat ad p̄missa. Cōtra imo regula est qꝫ q̄ i ꝓfationibꝫ dicuñ ꝛc. vt. j. e. l. titia. §. idem rñdit. Sol. ibi loquiꝫ de his q̄ in ꝓfationibꝫ dicūtur. hoc est đ his q̄ tāguñ iter partes anteq̄ ꝓueniaꝝ ad ſtipulationez sup eo de quo actū est. vt. l. itē qđ pac. ꝛ de hoc dic vt. đ. § . idē rñdit. hic vero loquiꝫ de his q̄ dicūtur i precedētibus: an intelliganꝫ repetita in sequētibꝫ? ¶ Circa qđ dic quā doq̄ tēpus vel cōditio vel alia q̄litas adijciꝫ in precedētibꝫ: ꝛ dubitatur an videatur repetitū in sequentibus eadē oratione seu cōceptiōe đbor. ꝛ b ꝓtingit vel circa res: vl circa ꝓsonā. Si circa res intelligiꝫ repetitum. vt. l. scie. §. caio . de fun.

instr. ꝛ dic vt ibi. Si circa personas. vt titio si naꝫis ex asia venerit promitto centum ꝛ sempronio. ꝛ tunc dic vt. l. fi. §. seio. de leg. ij. ꝛ de condi. ꝛ demon. l. mulieri. ꝛ titio. ꝛ. l. iulius paulus . co. ti. et ibi glo. ꝛ ibi plene scripsi: non est nostra materia. b ¶ Q̄ñq̄ dubitaturᵇ an dicte q̄litates intelliganꝫtur repetite in alia oratione seu conceptioneverborum et tunc aut ista alia oratio continet dispositionem aliam per se ꝓncipalem: ꝛ tunc non intelligitur facta repetitio: nisi hoc induceret natura alicuius dictionis repetitiue: vt hoc amplius vel item. vt. l. in repetendis. de lega. iij. dic vt ibi Q̄ñq̄ illa sequens dispositio est de accessoꝛijs precedentium: ꝛ ista est nra materia. Dico ergo aut sequens dispositio accessoria tendit ad vnum ꝛ eū dem effectum cum principali: vt obligatio fideiuſsoris: ꝛ intelligiꝫ facta repetitio: vt. j. đ fideiuſ. l. si vt proponiꝫ. ꝛ. j. e. l. fi. § . fi. aut tendit ad alium effectum per se l̄z accessorie ad primum: vt obligatio vsurarum ꝛ fil̄es: ꝛ tūc aut illa qualitas respicit actum persone ꝫbētis puta ꝫbit ꝓcuratorio noie: ꝛ tūc illa q̄litas itelligiꝫ repetita vt hic: qz hic libertus vꝫ stipulari vsuras noie patroni: ꝛ cedere cogiꝫ: vt pz in tex. ꝛ infra dicā. cū essi ti eadem ꝑsona merito cū eisdē qualitatibꝫ intelligiꝫ repetita. Aut talis q̄litas respicit ipam dispositionem ꝛ tunc non intelligiꝫ repetita. vt. l. si ita quis. in prin. j. e. ꝛ. ꝛ. đ ꝫhen. emp. l. q̄ fundum: vbi dies non intelligiꝫ repetita. Predicta vera nisi ꝓ quandam cōsequentiā: vt si stipulario penalis seu vsurarū cōmittaꝝ ex mora: tūc essi si differtur petitio circa principalē ꝛ sic cessat mora ꝛ per ꝑs differtur stipulatio seu petitio vsurarū: vt. ſ. si cer. pet: l. lecta. Itē ꝑdicta ꝛa in his q̄ adijciunꝫ circa ꝓcedentē dispositionē in dic̄. nam ad ea q̄ adijciunꝫ ꝓcedenti ꝑditionis an intelliganꝫ repetita dispositioni dixi. ſ. e. l. in illa stipulatione si calendis. et plenius in. l. ita stipulatus. circa q̄nes. Itē ꝑdicta vera in dispositione ꝫhentiū. In vltimis voluntatibus dico latius de leg. j. lz. Itē in dispositiōe legis seu statutoꝝ dico plene in. l. ij. j. vi bo. ra. §. ij. Item an in stipulatione nouāte intelliganꝫ repetita que fuerunt in ꝓncipali dico. j . de noua. l. aliam. Itē ꝑdicta vera in aliqua qualitate q̄ inest dispositiōi ꝓcedenti ꝓ modū cuiusdā accessionis ꝛ directo eā respicit. Si vero in ꝓ dispositione sto tali ponit ꝓ se quedam clausula nulli annexa: tūc si dubiteꝫ cui referaꝝ an precedentibus an sequētibus an oībus. ista est materia per se separata a precedenti: ꝛ eam ponit Specu. de instru. edi. §. nunc autem. ver. Item excipe quod talis. melꝫ in l. iij. § filiū. de li. ꝛ post. ꝛ. l. talis scriptura. đ. le. j. Hic omitto qz longū esset. ¶ Op. hic dicitur qđ persona nūquam intelligiꝫ repetita. ꝓ Cōtra imo videtur qꝫ persona intelligaꝫ repetita. vt. l. j. C. đ diuer. rescrip. Solu. ibi rei cōmunitas: precidiciꝫ modicitas: ꝛ rationis identitas faciunt cessare ꝫrium. vel verius in diuersis stipulationibꝫ seu dispositionibus ꝑsona nō intelligiꝫ repetita: vt hic: sed in vna ꝛ eadē sic. q̄s em̄ dubitat si interrogo ꝓmittis mihi dare ꝛ titio. ꝛ tu respondes promitto qꝫ intelligiꝫ vtriq̄ promittere insti, nō duo, reis. in prin. ꝛ. ſ. e. l. si mihi ꝛ titio. ꝛ hoc cū impersonaliter responderiꝫ. sed si exprimitur persona vnius vt promitto titio . ꝛ tunc alteri nō videtur promittere. vt. j. de duo. reis. l. duos. ver. sed si a duobus. Fallit in. đ. l. j. de diuer. reseri. per rationes quas dixi. ¶ Op. ꝓ videtur qꝫ non sit necessaria cessio. vt. l. ij. C. per quas perso. no. acqui. Solu. credo hoc verum hodie per illam. l. ¶ Ultimo iste. §. fa a cit ad multa. Primo ad signa que subscribentes partes testes vel notarij apponunt in instrumentis vt ptz ex glo. sup verbo assignāte. facit. C. de assesso. l. fi. in auc. de instru. cau. ꝛ fi. §. o portet. qđ no. in spe. de instru. edi. §. j. in ver. vbi aūt. ¶ ꝓ Itē facit. pone incipit ꝑcurator ᵇ agere nomine dñi. ꝛ postea fecit vnum actum. ꝛ non dicit ꝑcuratorio nomine vel nomine talis. an videatur fecisse ꝓcuratorio nomine. Videtur qꝫ non. arguꝫ. huius §. chry sogonus. ꝛ dico qꝫ hoc videtur repetitum procuratorio nomine. qz hic dicitur qꝫ conditio et tempus ꝛ iste qualitates repetite intelliganꝫtur: persona non. Modo cū repetitur eadem persona tunc qualitas. ſ. procuratoris noie repetita intelligitur. ꝛ persona in qua substantiaꝫ actus non intelligitur repetita. vt hic est text. cū gl. ibi plerūq̄ ꝛc. cū gl. que incipit per actionem mādati. Facit qz actio nō pōt ꝑtinere ad ꝑcuratorē suo noie. ergo ꝛc. vt. l. post mortē. ꝛ qđ ibi no. qñ ex facto tutoris. facit qđ dixi. đ. de ope. no. nū. l. j. §. nūtiatio . Et ideo cōsulo qꝫ ponaꝝ in libello agit ꝛ ager e intendit talis ꝑcurator. vt semper ipse tāgat qꝫ tanq̄ ꝑcurator agat. vt etiā in futurū comprehēdat. ar. l. cū stipulamur. cū si. đ. co. ¶ Item 9 reperitur instim ꝓ qꝫ ille fuit ꝓfessus se habuisse b ꝛ recepisse cētū mutuo: q̄ promisit reddere ꝛ restituere. modo in libello ꝓpono qꝫ mutuauī tibi cē tū: quare peto te ꝓdēnari: ꝛ ad hmōi probationē c ꝓduco instim: an ꝓbet: qz instim cōtinet qꝫ fuit confessus ꝛc. Dico qđ est casus in isto. §. qz hic intē tas actionē ex numeratione. mō si fuit vtilis stipulatio tūc male intentas actionem ex numeratione que non est nata. sed si stipulatio aliquo mō esset inutilis tūc bene ageres. qz ex numeratione esset nata tūc. vt hic. Facit. l. publi. in fi. đ. depo. Tāgit 10 Ly. in. l. si absentis. C. si cer. peta. ¶ ꝓ Itē Dy. format qōnez talē quidā ꝓmisit me nō offendere sub pena: faciendo pacem. modo non offendit me sed c fratrē meū ꝛ an teneaꝝ. Et vꝫ qꝫ sicut. l. j. ij. ij. ꝛ. iiij. đ. de libe. cau. In cōtrariū est veritas: qz persona fratris nō intelligiꝫ nisi exprimatur vt hic. Facit de pac. l. si vnus. §. ante oīa. Dy. hic. puto verū: qz certe sunt ꝑsone per quas iniuriamur inter quas nō est frater: vt. l. j. in fi. cum. l. seq. j. de iniur. Preterea tūc dicoꝛ offendi qñ ex illo facto possum petere penam imponi. vt. l. testō centurio. de ma. festa . lz hic nō possum petere iure meo lz possem forte vt quilibet de populo ergo ꝛc. Mon ob. leges alle. de libe. cau. qz licet inter sit non tñ dicoꝛ offendi. facit. j. de iniur. l. lex cornelia.

¶ Subscribētes. Adde an subscribēs dicaꝫ to tā scripturā approbare paul. de ca. ꝑsi. cccxxx. ꝛ an subscribens non lecto tenore scripture sibi ꝑ i dicet ꝓ eundē ꝑsi. ccc. de primo vide etiā ro. ꝑsil cc iiij. ꝛ cōsi. cccij. ꝛ ibi an sigillū inducat cōsensuz ꝛ ratihabitionē. quis añt ꝑferaꝝ i hypotheca. aut habēs instrz confectuz a notario: aut hypotheca trino teste subscriptā q̄ sint substantialia in apoc. vi de Bal. cō si. cclxviij. si añt oīs constituat ꝓcuratorē ad obligandū ꝛc. ꝛ procurator faciat apocam trino teste notatā hypotheca bonoꝝ dominus vero post bona hypotheca. ꝛ per instrumētum publicū quis preferatur vide Pet. de anch. consi. rxvij.

¶ Pupill⁹ Interpellatio q̄ nō ꝓstituit ꝓncipalē in mora nō nocet fideiussori. h. d. Mo. vbi nulla petitio ibi nulla mora. ¶ Op. đ. l. nuda. C. co. So. spāle in pupillo. b falsa. vt. l. nulla de reg. iu. Alij dicūt qꝫ nō est in mora q̄tū ad ipsum ꝓncipale: lz q̄tū ad penā fic. ꝛ b tz Jara. qđ est ꝓ casum. l. lecta. §. sed cū fortis. ſ. si cer. peta. vñ dic qꝫ ibi penalis stipulatio non cōmittiꝫ ex mora lz ex cuētu ꝑditionis vt ibi no. et j. de reg. iu. l. nulla. facit qđ no. per Dy. in. c. nō est in mora. extra de re. iur. lib. vj. ¶ Opponi . de. l. si quis solutioni. ſ. de vsu. vbi negot. gestor: constituitur in mora: sed negotiorum gestor non habet actionem: vt. l. si pupillus. §. videamus. ſ. de nego. gest. o. Solu. hic nulla est petitio. ſ. respectu cause. secus si respectu persone vt in ꝓ cio. ¶ Opp. de. l. marcellus. j. de fideiuſ. sed illa fin intellectū glo. concordat cum ista. ¶ Oppo. de alia. ſ. de. l. is cui.

¶ Procurator. Adde Rapha. ꝛ paul. de ca. hic bal. in. l. ꝑcurator qui pro eiectione ad finem. ſ. de procura. c

¶ Fratrē meum. Adde qđ cū decisione bart. hic trāsit ray. Jmol. ꝛ alex. ang. vero contra per. c. j in ti. an ille qui inter fecit fratrem đñi vbi est casus qꝫ offendens fratrē đñi causa iniuriādi priuaꝝ feudo. sed imola dicit ibi esse casuz pro opi. Bar. quia ibi non priuatur feudo interficiens fratrem nisi constet qꝫ iniuria sit facta đño ergo nō attendiꝫ persona fratris. vñ Alexā. dicit qꝫ aut pax est facta simplr ꝛ tunc ꝑcedat opi. Bar. aut pro se ꝛ familia tunc ꝑcedat opi. Ang. per ea q̄ no. spe. i ti. de treu. ꝛ pa. ad fi. Tu adde qꝫ bal. ꝓsil. cxxxvj. j. li. tz eēt qꝫ fratrē đñi occidēs odio domini priuetur feudo ꝛ qualiter ꝓbetur qꝫ odio đñi vel qꝫ alias ille non esset facturus dicit ponit gl. notabiliter in. đ. l. apud celsum. in prin. ſ. de doli excep. vnū etiam dicit non omittendū qꝫ talis occidens fratrem domini potest de curia exbanniri ꝛ in exe cutione ſnie criminalis feudū offerri ꝛ hoc ꝓbaꝫ in. đ. c. j. consilium incipit mihi cōmune. An autez episcopus possit auferre feudū vasallo si vasallus presbyterū episcopo subditū occidat. do. christophorus castellionus ꝓpatriota meus ꝓsuluit qꝫ fiscus vt videri potest inter consilia bal. consi. vj. j. lib. ꝛ ibi dicit quod odofre. in ti. q̄. mo. feu. amit. in. xv. ꝛ. xxx. q. in plena disputatione dicit qꝫ etiā ob iniuriam verbo factam domino vasallum feudo priuari.

a ¶Mec. Adde de hac dictione. nec Bal. consilio ccclxxxiiij. iij. lib.

* Aduerte q̄ Moder. doc. dicunt Bart. p̄ viū quia in. l. si finita. §. si de, vectigalib⁹. ff. de dā. infec. col. iij. ver. ij. quero ⁊c. ⁊ in auc. perpetua. C. de sacro san. eccle.

vult q̄ em phyteosis ecclesiastica possit dari imp̄petuū ita q̄ trāscat ad hered̄es extraneos. ¶Contra dicit ipsum tenere hanc l. q̄ dicit ⁊ in. l. si tibi. x. mi̊lia. §. si pactus. ff. de pac. ⁊ i. l. si patroni. in p̄nci. ff. ad trebel. ⁊ i. l. vt iuriſiur. §. si liberi. ff. ō ope. liber. ¶Ad dic in hac. l. q̄ dicit i spē nihil loq̄tur de emphyteosi ecclesiastica nec filr in. d. §. si pactus. lz ibi dicat q̄ si stipulat̄ p se ⁊ filijs de re q̄ natura sui nō trā fit ⁊c. Sed in hoc casu non verificat̄ vt in. d. auc. perpetua. i. d. l. si patroni. ⁊ in d. §. si liberi. de emphyteosi eccl esiastica nullum verbū. Sed de emphyteosi in genere sic. Et queritur nūquid queritur filijs vt filijs an vt extraneis vel nominando vel non vel bñ merito vel non. Sed istud nihil contrariatur in. d. auc. perpetua. in. d. vero. §. §. eo. ⁊. l. si a reo. §. si a furioso. ſ. de fideiuſ. et ad illā bene sequitur sol. glo. ⁊ dic q̄ ibi nō p̄t accedere fideiusſor: q̄ nō obligat̄ etiā naturaliter. hic vero pupillus naturaliter obligatur. de quo pupillo loquat̄ dicemus in. l. ſ. ſ. de noua.

☞ Quādo in alternatiuis electio sit debitoris.

1 ¶Si duo rei sti-pulādi. Si persona vel res ad obligationem adijcit̄ inutiliter: non pdest ad solutionē. h. d. ¶Mo. q̄ in alternatiua obligatione vterq̄ est a in obligatione. ¶Item no. q̄ illud q̄ adijcit̄ obligationi si mō non vz obligatio: nec solutio. cōcordantie sunt in glo. Rō est in tex. satis notabilis in psona: ſz in re nō ponit̄. dic q̄ eadē est rō: q̄ res apponit̄ vt p̄ seipsa possit solui: nō loco alteri⁹. Itē rō hic posita nō hz locū i. l. eū q̄ ita. §. q̄ sibi. ff. e. ſz ibi est alia rō: q̄ colligit̄ ex. l. ſi iure. ſ. de sol. ¶Op. de. l. q̄ decē. §. stichū. ſ. de sol. Glo. dicit hic res desijt eē mea alio mo: tuo: sec⁹ si alio existēte viuo. nō bñ dicit q̄ in obligatione alternatiua sitpe stipulationis vna est mea nūq̄ pōt mihi solui. ſz p̄ viū loquit̄ i obligatione generis gñalissimi vel gñis subalterni: vbi nullū est in obligatione. Idē dixi i. l. stichū. ff. e. ¶Op. de. l. si ita stipulat⁹ fuero decē aut q̄ndecim. ff. e. l. vbi min⁹ est in obligatione. b or vtrūq̄ esse. ¶Pe. de bel. pti. dicit tria v̄ba q̄ refert Ly. in. l. cū q̄dā. C. de v̄b. sig. ¶Mūq̄ alternatiua cadit inter res inter quas cadit affectio: vt in specieb⁹: tūc i alternatiua vtrūq̄ est in obligatione vt hic. Mūq̄ alternatiua cadit inter res inter quas nō cadit affectio vt i summis ⁊ tūc aut est electio debitoris. ⁊ tūc q̄ est minus est in obligatione. vt. l. si ita stipulat⁹ fuero decē aut q̄nq̄. ⁊. l. si ita stipulat⁹ fuero decē aut q̄ndecim. Aut ē electio creditoris. ⁊ tūc vtrūq̄ est in obligatione. ar. l. plane. §. pe. ff. de leg. ſ. ⁊ rō est. q⁹ in specieb⁹ interest mea magis habere vnū q̄ aliud. in summis nō est affectio. ſz q̄n est electio creditoris non cadit ista p̄sumptio: q⁹ forte eligit min⁹ ſz q̄n debitoris tūc p̄sumit lex q̄ semp soluet min⁹. q⁹ mai⁹ de facili quis remittit q̄ det. Et ex his apparet q̄ si soluo q̄ndecim tūc q̄nq̄ nō fuerūt in obligatione. sed cā donatiōis videor dare. lz gl. aliter sentiat ⁊ nō bñ. in. l. si ita reli ctū. in fi. de leg. ij. sed ista v̄ba recipiūt limitationē. fallit si in summis caderet affectio: vel rōne cause. p quā q̄s p̄misit: vel rōne p̄sone cui est facienda soluto: vel rōne loci seu tp̄is mea itereſſe posset magis soluere q̄ō pl⁹ est vt. l. si is cui. ſ. de noua. ⁊. l. qui res. §. mihi decem. ⁊. §. seq. ſ. de solutionibus.

☞ De copulatiua ⁊ de dictione nec ⁊ neq̄.

¶Si q̄s ita stipulatus. Ad veritatē copulatiue requirit̄ vtrūq̄ esse fctm̄. Ad veritatē alternatiue seu disiūctiue sufficit alterū tm̄. h. d. ¶Mo⁹. q̄ dictio nec hz in se inclusaz copulatiuā. Et nota idē est de dictione neq̄. q⁹ hz negatiuā inclusam cū copula. ¶Op. de. l. falsa. ff. de pdi. ⁊ demō. vbi ad veritatē copulatiue vnū sufficit. Ego tetigi tibi in. l. scire debem⁹. in p̄n. ff. e. q̄ ista lex dz itelligi q̄n. b co. pulant̄ respectiue: nō p̄ncipaliter vt due orationes: vt in ō. q̄m tūc sufficit alterā verā: ita vides i. l. ſ. ff. de his q̄ no. ifa. ibi: suo noie dānat⁹ pactusve fuerit ⁊c. tūc i quolibet co⁹ verificat̄ dispō. nec opz q̄ vtrūq̄ fiat. ⁊ tūc dictio ⁊ est magis ptinatiua q̄ copulatiua: dicā plene. ſ. de ver. sig. l. sepe. ☞ Pater stipulatus filio in cā dotis castrensis vel aduentitij querit filio non sibi. ⁊ nu. 4.

1 Pater stipulando filio vt benemerito q̄n sibi acq̄ratur ⁊ valeat stipulatio.

2 Stipulatio in qua pater stipulatur factū filio an dicatur inutilis quo ad patrem ⁊ filium.

3 P̄ an stipulari vel pacisci possit filio ita q̄ in p̄sonā filij in vita patris effectus stipulationis q̄rat.

4 Stipulatio in qua pater stipulatur filio in potestate existenti ⁊ confertur in tempus existētie sui iuris an dicatur stipulasse filio vt heredi vel filio vt filio vel vt extraneo.

5 Emphyteosis ecclesiastica accepta p se ⁊ filijs acq̄ritur filijs vt filijs non vt heredibus: ⁊ in eos trā sit licet non sint heredes.

6 Pater in illis casibus in quib⁹ pōt stipulari filio in ptāte in illis stipulatur filio emancipato.

7 Mater non potest filio stipulari.

8 Filius in ptāte an possit stipulari p̄si. remissiue.

9 Fili⁹ emācipat⁹ nō p̄t p̄si stipulari nec ei acq̄ri.

10 Pater filio monacho stipulari potest.

11 Pater ⁊ auus stipulari possunt liberis qui nascētur ⁊ concipientur post mortem eius.

12 Emphyteosi accepta per mortē p̄o se filijs ⁊ nepotibus acquiritur ipsis filijs ⁊ nepotibus.

* ¶Quod dicitur patrem. Si pater stipulat̄ filio q̄ō iuris est sibi acquirit. secus si illud quod est facti p filium

filium explicandum. filius vero querit patri siue fattū siue ius stipuletur eidez. h. d. Lex ista diuidi 3 tur in duas partes. prima loquitur in stipulatiōe facta per patrem filio. ſcōa q̄n filius stipulat̄. pateri. ſcōa ibi contra autem. ⁊ diuerificat̄ in hoc: q⁹ sup:a pater stipulando filio sibi acquirit. hic vo fili⁹ stipulando patri ipsi patri acquirit. ¶Contra. 1 §. de leg. iij. l. vlt. ff. e. §. testō quo filiū. So. † ibi loquitur in his que filio possunt acq̄ri: q⁹ dos p̄t sibi acquiri. vt. l. pompo. philadelph⁹. §. fa: herc. et tunc sibi filio querit̄ ⁊ non patri. ⁊ ideo ōt glo. q̄ si stipulatur ex cā castrensi vel quasi vel aduen̄titia: non queritur patri sed filio. ideo a est intelligendū q̄ō in profectitio pater stipulat̄ cū sibi patri statim q̄rit̄. vt. l. placet. de acquiren. heredi. l. ſ. si quis a pa. fu. ma. ⁊ similem gl. habes in. l. dñs seruo. §. eo. ⁊ limitatio Dyn. quam ibi ponit non fuit necessaria. item tenet glo. in. l. quodcunq̄. in p̄n. §. e. ⁊ inſt. de inut. stip. §. ei q̄. ⁊. C. e. l. ij. Sed cōtra hoc v̄ exp̄sse. §. de pact. l. si tibi. §. si pact⁹. cū glo. vbi dicitur quod q̄n pater stipulatur filio vt benemerito nil sibi querit. sed cum stipulat̄ vt benemerito stipulat̄ ex cā aduentitia vt probabo 4 ergo p̄dicta nō videntur vera. Sz hoc ꝓbo. quic quid filius querit ex opera sua et ex meritis suis est aduentitiū. vt. l. cū opz. de bo. que. lib. ⁊ ibi no.
2 ergo ⁊c. Sol. † Mūq̄ pater stipulatur filio vt benemerito. ⁊ tūc q̄nq̄ merita filij sunt cā vt pater stipuletur filio. ⁊ tunc vt extraneo vī stipulari et nō valet: q⁹ patria potestas debet esse cā stipulationis vt valeat. Mūq̄ merita filij nō sunt causa quare q̄s p̄mittit patri p:o filio: ⁊ tunc valet stipulatio vt filio per patrem queratur vtilis. vt. ſ. b dicam. ¶Oppo. b q̄ per filium acquiritur factū. q⁹ possessio est facti. vt. l. ſ. §. si vir. de acqui. pos. sed per filiū acquiritur possessio patri. vt. l. ſ. §. item acquirimus. de acquir. pos. Preterea seruus habet q̄d facti. vt. l. ij. post p̄n. cum glo. §. e. sed acquiritur per filium seruitus. vt. l. seru⁹ cōmunis meus ⁊ tuus. ſ. de stip. ser. Glo. que est hic soluit multū notabiliter. Tu debes itelligere istū tex. quando pater stipulat̄ factum filij explicandum ab ipso filio. secus si stipuletur ab alio fiendum ipsi filio: vt domum edificari ⁊c. ⁊ tunc eadē est ratio que in dando. et vide gl. que incipit puta aliquid dari: ibi quid ergo si ⁊c. ⁊ vsq̄ ibi. itē nec omnia. Item ibi queritur ergo an hoc valeat vsq̄ ad finem. similem gl. habetis in. §. sed cum factū. inſti. de stip. seruo. lz per minoza verba. et bene dixi per verba huius legis: quia duo possunt cōcurrere vt valeat ista stipulatio quia aut est iuris et tunc potest filio stipulari vt sibi queratur. vel est factū quod patri potest acquiri: vt hic tex. dicit: Sed videtur q̄ ista verba non p:ocedant per. l. stipulatio ista. §. hi qui. versi. cum vero. ff. eodē. vbi venit explicandum factum ab alio: tamen non valet vt patri queratur: ideo debuit glo. clarius dicere. si est factum quod persone filij ineſt vel coheret tunc siue sit explicandu⁹ a filio: siue ab alio ipsi filio: non acquiritur patri: vt hic dū dicit alio quin si factum ⁊c. exemplum etiā in operis quas quis stipulatur a liberto: vt. l. seruus patroni. cū duab⁹ seq. ff. de oper. libe. qui tex: bene declarāt predicta. ¶Venio † ad questionem glos. dicitur hic q̄ō cum pater stipulatur factum filio ⁊c. an sit inutilis quo ad patrem et quo ad filium. et glo. dicit sic: et incipit glos. filio factum enim filij ⁊c. Dicit ne bene ista glo. certe nō simpliciter per. l. si quis operas. §. de ope. liber. et. l. cum patronus. §. ſ. vbi queritur vtilis filio. Sed dico q̄ō quando cōstaret exp:esse quod pater stipuletur vt ipsi patri quereretur: tūc verū diceret gl. secus si simpliciter: quia tunc filio ex sti- a pulatione patris vtilis quereret. ⁊ intelligo quod dicit quod est inutilis patri nisi sua interſit vt cuiuslibet extranei. vt. ff. eodem. l. stipulatio ista. §. si quis insulam. ¶Pro declaranda ista materia oportet q̄ formem quinq̄ vel sex questiones.

¶Primo quero † vtrum pater po ſ b sit stipulari vel pacisci filio. ita q̄ō effectus conferatur in persona filij in vita. In ista questione est distinguendum. q̄ñq̄ pater stipulatur filio illud quod per filium patri acquiritur ⁊ vz stipulatio. ⁊ ipsi patri acquiritur. vt hic. et. l. dominus ser no. ff. e. q̄ñq̄ stipulatur illud quod ipsi filio potest acquiri. et tunc aut stipulat̄ aliquid dari. ⁊ tūc aut vt filio. ⁊ valet stipulatio: ⁊ filio q̄ritur vtilis. vt. l. vlt. ff. e. §. testō. ff. de lega. iij. cōiuncta. l. pōpo. philadelph⁹. ff. fami. hercis. ⁊. l. et hered. §. nos aūt. ff. de pac. facit tex. in auten. de nup. §. deinceps. Aut stipulatur vt pacisci tur vt legitimus administrator: ⁊ pōt querere vtilē exēplo tutoris: vt no. ff. ō pig. l. si legati. Aut stipulat̄ vel pacisci tur filio vt extraneo. ⁊ stipulatio est nulla ipso iure. vt. l. si tibi. §. si pactus. ff. de pactis. ⁊ ibi not. Si vero stipulatur aliquid fieri. et tunc aut est tale factum quod persone filij non coheret: et tunc est idem q̄ō in obligationē dandi vt hac. l. cum sua glos. et in. §. sed cū factum. inſti. de stipula. ser. cū glo. Aut est tale factum q̄ō persone filij coheret ⁊ tūc aut queris an valeat q̄ ad filiū ⁊ vz ⁊ sibi q̄ ritur vtilis. vt. l. si q̄s operas. ff. de ope. liber. l. cū patron⁹. §. ſ. e. ti. ar. hui⁹. l. i fine. facit. l. vt iuriſiurā. §. si liberi. put lo q̄ de filijs in potestate. ⁊. titulo. Si vero q̄ris an valeat quo ad patrē ⁊ nō valet vt hac. l. ij. rūſo. niſi sua pecuniarie interſit sicut si extraneo stipulare⁹: vt. l. stipula.

fi de vecti galib⁹. ōt q̄ ī casu q̄ ex cōuētione nō trā firet de iure mihil ōt Posset dari alia sol. vt p dōm alex. i. d. §. si liberi. ī addi. ad bar.

¶Ideo. vide barto. ī auc. ppetua. C. de sac. san. et vbi est sibi p̄z⁹ And. Barba.

¶Op. q⁹: Et vide eūdē bar. in. l. si tibi in. §. si pactus. ff. de pac. vbi ē sibi p̄z⁹ And. bar.

a ¶Ut filio. Adde idem vide ẽ tenere paul. de cast. consi. cxxxvj. ⁊ dñ alex. allegat Ange cõsil. clxxx. hic quod nihil. decidit sed dicit hoc non decido. q̃ nõ sum super hac parte cõsult⁹: sed late vide i consilijs alexandri ea que hic explicat in lectura consilio viij. iij. vo. ⁊ cõsil. xl. iiij. ſ. vo. lu. ⁊ inp̃tũ tangit de emphyteo si eccl̃astica: an trãseat ad extraneos hẽdes in l. etiam. s̃. fol. matri. conclusiũ fuit ex mẽte consulentiũ qõ transit ad quoscunq; descendentes nõ extraneos ⁊ an instit⁹ tutus i re certa cum hoc quod plus petere nõ possit: possit ad bona emphyteotica habere recursum. vide bar. cõ si. lv. ⁊ lx. Pet. ã ancha. fuit sibi ẽxius. nã ẽsi. ccc xx. tz qõ poterit habere regressũ ad bona paterna. consilio. vero exlij. inci. a pro domina paula tz ẽxiũ. et q̃ ẽs accepit in emphyteosim p se et suis descendẽtibus tũc illa emphyteosis nõ veniat iure hereditario ⁊ admittat femina. tenuit Bal. cõ sili. cclxix. üj. lib. circa finem consilij.

b ¶Sed q̃ro. alle. bart. sibi ẽxi⁹ in. l. ex fetõ. §. si q̃s. ff. ad trebelliauum. Andre. Barba.

ista. §. si stipuler. et. §. si q̃s i sulã. s̃.

e. ¶Scdo † quero q̃n pater stipulatur filio in potestate existenti: ⁊ cõfertur stipulatio in rẽs existẽtie sui iuris. de hoc vidistis i. l. quodcũq;. §. ij. s̃. e. et in hoc dic. aut stipulatur filio: vt heredi. ⁊ si heres extat q̃rit̃ directa. vt. l. au⁹. §. de pac. dot. Aut stipulatur filio vt filio ⁊ sibi filio q̃rit̃ vtilis siue ad excipiendũ siue ad agendum. vt. l. quodcũq;. §. ſ. s̃. eo. ⁊. l. vt iureiuran. §. si libe. de ope. li ber. et. l. ⁊ heredi. §. nos autẽ. s̃. de pac. Si stipulatur vt extraneo ⁊ nõ valet. vt. l. si tibi. §. si pactus. s̃. de pact. Si vero est dubiũ an vt heredi an vt filio. dicit glo. in dicto. §. si pactus. Si nec ex verbis nec ex alia coniectura id perpendam presumo vt heredi. et optime dicit. Declaro illam gl. si pater stipulatur filio illud quod nõ põt ptinere ad eum ni si tanq̃ ad heredẽ ⁊ loquitur tunc l. auus. s̃. de pac. do. q̃ vt heredi vi detur stipulari. Quando q̃s nõ potest pertinere ad filium nisi vt filiũ non vt heredem vt opere libertoꝝ q̃ non trãscunt ad heredes extraneos: ⁊ tũc vt filio vẽ stipulari nec inspicit̃ ex qua parte sit heres vt. l. vt iureiu. §. si liberi. de ope. liber.

Qñq; põt ptinere ad filiũ vt filiũ ⁊ vt heredẽ. ⁊ tunc in dubio vt hẽdi. ⁊ ita gl. loquit̃. ⁊ est casus. s̃. õ pac. dot. l. au⁹.

¶Induco ad. q. † pater recepit rẽ in emphyteosiz p se ⁊ filijs: an videat vt filijs vel vt hẽdib⁹ acq̃rere. ⁊ dico q̃ ista ꝺba itelligũ tur ordinate pro me primo: pro filijs meis postea. vt. l. gall⁹. §. ꝺmo cũ sua gl. s̃. de libe. ⁊ posthu. ⁊. l. vt iureiurã. §. si liberi. s̃. de ope. liber. per Ly. n. l. liberti libertecq;. C. de oper. libert. ⁊ tũc dico qõ i emphyteosi ecclesie q̃ nõ trãsit nisi ad filiũ. vt i aut. de nõ alienan. §. ẽphyteosim aũt. collatio. scꝺa. tũc videt vt filio a stipulari non vt hẽdi: vt in opis. ⁊ iõ ad eos ptinet ẽt si nõ hẽ

redes sint. vt. d. §. si liberi. licet sit argumentuz ẽx. collatio. an agnatus vl' filius ⁊c. c. ſ. sed illud de iure consuetudinario in feudis. et hoc tenet Speculator de loca. §. nunc aliqua. versi. clxx. ¶Quero an pater † possit stipulari filio emancipato. ⁊ dico q̃ in illis casibus in quibus nõ potest stipulari filio in potestate: eisdem nõ potest filio emancipato per easdem leges. In illis vero casibus in quibus filio in potestate potest. in illis ⁊ filio emancipato queritur vtilis: vt. l. vt iureiurand. §. si liberi. prout loquitur in filio emancipato supra ꝺ oper. libe. ⁊. l. si genero. C. de iure do. Preterea probo per rationem: q̃ paria sunt aliquid fieri i tempore ⁊ conferre in tempus: vt. l. quod sponsa. C. de do. inter vi. ⁊ vx. ⁊. l. in tempus. de hered. in sti sed filio potest stipulari in tẽpus sui iuris. vt l. quocunq;. §. ſ. s̃. eo ergo ⁊c. ¶Quero an mater † possit stipulari filio. Et videtur q̃ sic: vt in. l. publia. in prin. cum glo. s̃. depo. In cõtrarium est veritas. alleg. doct. l. debitor in fi. s̃. ad treb. allegatu. l. pactum. C. de pac. cõuen. ⁊. l. caius. s̃. fol. maper locum a speciali. Et rñde ad. l. publia. q̃ sibi non queritur ex stipulatione matris: q̃ mater. ſz sic esset in quocũq; extraneo. vt plene dixi in. §. si quis insulã. in. l. stipulatio ista. s̃. c. ¶Ulterius † q̃ro an ex ista stipulatiõe filij queratur patri existenti i patria potestate dixi. s̃. c. l. si filiꝰ. ¶Utrũ † per filiũ emancipatum queratur patri. doc. dicunt q̃ non: vt. l. debitor. in fi. s̃. ad trebel. allego q̃ hoc. l. si ita stipulatus. §. chrysogonus. vbi per librum non potest queri: sic nec per emãcipatũ: sed posses dicere que est ratio quod filio emancipato p patrẽ queritur et patri per filium non. et est ratio votum patris quod querat filio quod votum non est in filio. ⁊ Ly. tangit i. l. ij. C. e. q̃ Dy. in. l. quocunq;. §. ſ. s̃. eo. tamen nõ plene explicat.

¶Sed † quero b an pater possit stipulari filio monacho. Respondeo sic. vt. d. l. vt iureiur. in fin. de ope. liber. ¶Item an pater † possit stipulari liberis qui erunt nati ⁊ concepti post mortem eius vt nepotibus ⁊ filijs. ⁊ videtur q̃ non: vt. l. ſ. §. si q̃s proximior. cuz simi. vnde cogna. cõtrarium credo q̃ illõ solũ q̃ ad heredes: vt. l. paul⁹. §. paul⁹. de bo. li. vbi est casus. ¶Quid si mater † accepit rem in emphyteosiz pro se ⁊ filijs suis seu liberis. videtur q̃ eis non queratur: vt dictum est. Sed cõtra puto cum hec stipulatio interponatur primo supre que est vel futura est ipsius nisi iure vtilis dominij. ergo ⁊c. vt. d. l. publia. ⁊ quod dixi in. d. §. si stipuler. ⁊. §. si quis insulã. ⁊ probatur. ẋ. collatione. de feudo femine. c. ſ.

☞ Donatio quãdo incepit a precedenti conuentione donans semper tenetur de euictione.

Quãdo in obligatione est dare obligatus tenetur de euictione.

Libellus in casu euictionis qualiter formetur.

Solutio facta adiecto in obligatiõe quando possit ab eo repeti.

Si rem emptaz pro qua mihi fuit ꝓmissa euictio donaui ⁊ a donatario est euicta an donatari⁹ agere possit de euictione.

Cautela pro apponenda clau, in cõtractu emptionis vt

nisi vt emptor possit denũtiare autori autoris sui: ⁊ quando possit ibi.

¶Ualianus scribit. ¶Qui fundum. ¶Si in re † soluta deficit aliquod ius: adhuc ipsa res petipõt. hoc dicit ibi: vt sibi de euictio. promittat. noformã libelli. ¶Opponi. dicit hic qõ possum petere de euic. mihi caueri. Contra quia cui debetur res ex causa lucrativa nõ debetur euic. vt aristo. §. fi. s̃. de dona. ⁊. l. ij. C. de euict. Huius contrarij timore dicit glo. ſ. ⁊ Pet. quod hic precessit contractus ex cuius natura debetur euictio non dicunt verum quia quando quis est obligatus ad dandũ tenetur de euict. vt hic: q̃ fuit stipulatus dari: ⁊ hoc est quod dicunt glo. Aut donatio † cepit a precedenti conuentione et semper tenetur de euictione quia fuit stipulatus dari: vt est glo. no. l. ij. C. de euic. ⁊. l. ari. §. fin. s̃. de do. ¶Opponitur de. l. si domus. §. de euic. s̃. de lega. ſ. Glos. dicit hic precessit contractus ex cuius natura debetur euictio Dy. in. l. si domus. §. de euic. repre

a hendit istam glo. quia † quando est obligatio dãdi. semper tenetur de euictione ⁊ non potest peti euictio sed ipse fundus petitur principaliter: vt de euic. caueatur vt hic. ¶Ulterius procedo ⁊ videtur q̃ non debeam petere rem quia eam habeo sed debeo petere q̃ mihi deest: vt. l. si stipulatus. §. ſ. de solutioni. ⁊. l. eum qui ita. §. penultimo. s̃. eod. glo. soluit ⁊ bene. ¶Oppo. de. l. elegãter. §. non solum. s̃. de dolo. glo. soluit dic vt ibi plene no. ⁊ per Ly. in. l. exhibitionis. C. ad exhiben. ¶Quero † quomodo formetur libellus. Ly. in. l. exhibitionis. dat plures formas dico tibi q̃ facias iudicem clarum de eo q̃ petis fundũ: non vt fundus detur sed de euictio. caueatur vt hic in tex. ¶Quero † an ab adiecto possit repeti ⁊ qua actione de hoc est opi. in glo. tu dic quãdoq; aliquis ad solutionem adijcitur animo donandi ⁊ non potest ab eo repeti vt hic. in fine. expressius. s̃. de vsuffruct. l. sed ⁊ si quis. in princip. Quandoq; adijcitur non animo donandi et constat. ⁊ tunc aut precessit mandatum ⁊ tenetur actione mandati. vt hic aut mandatum non precessit ⁊ tunc aut est adiectus presens ⁊ tunc videtur repeti actione mandati: aut non presens: et tunc actione nego. gest. ⁊ hoc modo debent concordari opi. glo. ⁊ glo. in. §. si quis alij institu, de inuti. stipu. in dubio tamen donare non presumitur. vt. l. cum de indebito. s̃. de proba. ⁊ hec not. in glo. ¶Quero † vendidi tibi rem de euictione p̃ misi istam rem alij, donasti ⁊ a donatario est euicta an de euictione possit emptor agere. ⁊ Ja. de are. dicit q̃ hic in fine est casus q̃ non et bene glos. est in. l. fi. pro re. in fi. vlti. glo. s̃. de euict. ⁊ quidam voluit istud dictum intelligere distinguẽdo. aut ille fuit simplex donatarius: ⁊ tunc procedit dictum istorum ⁊ glo. Si vero gratia remunerandi, ⁊ tunc de euictio. tenetur adducunt. l. idemq;. §. fina. ⁊. l. sequen. ⁊. l. si vero nõ re. in prin

a cipio, s̃. mandati. Istam questionem a formar Ja cob. de are. ⁊ predicta. puto † vera si simpliciter facta est donatio rei: sed si instrumentum donationis esset pingue sicut fieri consuevit: vt donauit rem: ⁊ omne ius sibi competens vel competiturum in re vel eius occasione faciens eum procuratorem in rem suam ⁊c. tunc talis donatarius posset illo primo venditori denuntiare et re euicta de euictione agere. casus est not. s̃. de euict. l. si res. q̃ tene mentꝰ prosi instrumentis emptionis quia posset dicto casu emptor directo denuntiare autori autoris sui: ⁊ euitare tur circuitus: qui no. in. d. l. si pro re. Et predicta puto vera q̃tum ad actionem ex empto vel prescriptis verbis pro euictione. sed in actione ex stipulatu pro dupla secus quia illa habet conditionem si euincatur ei vel eius heredi quod hic non esset ideo non committeretur: vt. l. si cum venditor. §. si secundus. s̃. de euictio. facit quod no. in. d. l. si pro re. Item in casu predicto cũ autori autoris sui denuntiaret debet exprimere q̃ hoc facit tanq̃ procurator in rem suam seu ex iure sibi concesso ⁊c. non vt simplex donatarius: vt hic. ⁊. d. l. si res. in fi. quod etiam hodie procedit si proximus autor non est soluendo. alias est dubium propter discussionem que secundum quosdam debet precedere anteq̃ ista via possit intentari: vt no. per Ly. in. l. nomen. C. que res pig. ob pos.

☞ Affectionis ratio habet locum in contractibus bonefidei non in contractibus stricti iuris.

Filius potest cogi inuitus emancipari ex causa.

Emancipatio quando sit honor et quando pena.

Reductionem non petere qui promisit in laudo sub pena intelligitur nisi inique fuerit arbitratus.

Castruz qui promisit defendere nõ tenetur defendere quando iuste sibi bellum infertur.

Exheredatio quod possit fieri de extraneo.

Parentes a filijs qua ratione exheredari possint.

Qui non potest facere de iure: quando debeat idem facere de

¶Ista. q. limitatio hec de dupla videt s̃. l. pf. de euic. ⁊. §. si seruus. rñ de qñ fuit secuta euictio. ⁊ adõ ad dictuz bar. qõ dixit Ray. s̃. qõ re euicta a donatario donator agit ꝺ suũ donatorẽ de euictione si donauit animo remunerãdi interesset sua cuz nõ sit liberatus ab obligatione antidoris alirẽ euictã nõ forte. vt s̃. mãda. l. idẽq;. §. fi. cum seq. And. bar.

facto ad euitandū pene commissionem.
Conditio impossibilis si ius ei non resistit sed ei non assistit non vitiatur.
Ad actionem consequendam sufficit de facto fieri licet de iure non possit.

8 Barto. a quo fuerit literis eruditus ⁊ ꝙ in duodecimo etatis sue anno sub Eyno ī ciuitate perusī incipit in legibus studere in vigesimo anno; bonie disputauit: ⁊ ī vigesimoprimo doctorat⁹ fuit.

9 Qui promisit aliquem vt filium alere sub pena si expulit eum de domo sine iusta causa stipulatio penalis committitur.

10 Promittens aliquem alere vt filiū sufficit ipsum īduere arbitrio iudicis licet nō induat vt alios filios.

11 Promittens aliquem alere vt filiū sub pena tenetur eū tradere in disciplinā si facultates eius patiuntur ⁊ pditio persone pueri non repugnet. 1

12 Promittens aliquē alere vt filiū non pōt ipsum exheredare sine causa alias pena uon cōmittit.

13 Exheredans eum quem promisit tractare vt filiū cum causa licet non probetur per heredes: tamē non incidit in penam.

14 Instituēs illū etiā ex modico nō incidit in penā.

15 Promittens aliquem tractare vt filiuz si decedat intestatus non incidit in penam.

16 Cautela pro conficiendo instrumēto quādo aliquis promittit aliquē tractare vt filium.

17 Ciuitas si promisit feneratori tractare ipsum vt ciuem si postea fecit statutum vt non possit petere debitū vsq; ad tres annos non dicitur contra- 2
uenisse promissioni: secus si promisit cum tractare vt alios ciues.

Quidam cum filium.

Qui aliquem tanq; filium tractare promittit: ipsum emancipare instituere vel exheredare tenetur: de iure vel de facto: alias pena cuicunq; stipulatori committitur. h. d. Ista lex consueuit reputari difficilis: et habet casum singularem qui non est alibi. primo ponit tres. q. secundo vnam responionem generalem. ex qua colligitur responsio secunde. q. tertio ponitur responsio tertie. q. quarto ponitur responsio prime. secūda ibi respondetur stipulatio. tertia ibi. sed videamus. quarta ibi in eo autē. Jn tex. ibi repulit. subaudi hoc nō faciūt patres. sed eos retinēt ⁊ alūt. vt. l. si quis a liberis. in ꝓn. de li. agno. ⁊ ideo hoc casu pena cōmittitur ſm Jaco. de are. ibi cōmittatur. certe sic: vt. j. ver. sed si is. ibi agentis fuerit subaudi certe nihil. ibi stipulatio cōmittat. ⁊ certe nō cōmittitur: vt ꝺ. sed videamus. ibi respōdetur stipulatio. Solutio. quedaz generalis ad oēs predictas. q. ex qua colligitur determinatio medie. q. ſm Dy. ibi cōmittat stipultatio. subaudi a quocunq; sit traditus. sed videamus. ista subdiuiditur. primo ponit solutionem tertie. q. secunda ibi. quid ergo. tollit vnum dubium circa illā. tertia ibi. quare. dat consilium. quarta ibi. quo tamē format vnum dubium circa dictū cōsilium: ⁊ solvit vsq; ad versic. si in eo. lege lſam. ⁊ ibi. an victo subaudi. ꝓpter ꝓbationis defectum vel iudicis ignorātiā vel iniuriā Jaco. de are. vel q⁹ exclusus erat tēpore: vt. C. de in integ. resti. mi. l. j. Cenio ad ſcdam particulam. ⁊ op. alteri stipulari vt pacisci nemo pōt. l. stipulatio. ista. §. alteri. ſ. eo. sed hic fuit posita. q. in qua fuit stipulatus extraneus pro extraneo. huius timore cōtrarij dicit in vtro q̄. s. primo ⁊ tertio ⁊ nō scdo. ⁊ vide glo. que incipit. i. cum expulit. sed ista sol. non videt vera: q⁹ supra iurisconsultus posuit duos casus: vnum q̄n nō adoptauit. alium q̄n adoptauit. lz tres fecerit. q. sed forte glo. habuit respectū ad ꝺ. et quid interfit. vbi ponunt tria dicta. s. si filij si alūnus: et si cognatus. quare in scdo nō ꝓcedit. s. in alumno. sed nō video quare plus in cognato q̄ in alūno. propter qđ dic vt sequēs glo. q⁹ interest mea ratione affectionis. arg. l. cū seruus. §. Jmā. ⁊ vide glo. q̄ incipit hoc patet lippis ⁊c. Jsta sol. non est vera † q⁹ ratio affectionis habet in actionib⁹ bonefidei vt. l. cum seruus. quod in stricti iuris non reperimus. imo i ꝑimus ꝓtiū. vt. l. fideiussoris. §. de ꝓpac. que ē ꝓ sol. dic ⁊ bene ſm Dy. q̄ hic sibi ipsi stipulat ⁊ nō alteri ⁊ pena cōmittitur. lz non interfit. quia in penis interesse nō inspicit. Cenio ad versi. sed videamus. dicitur hic q̄ exheredatus habet querelam contra. l. cū in adoptiuis. §. sed ne articulum. C. de adop. solu. illud de iure nouo. hoc de iure antiquo. ⁊ vide glo. que incipit olim plane. Opp. innuit hic q̄ filius possit emācipari inuitus: contra in corpore quib. mo. na. ef. sui. §. generaliter. l. nec auus. C. de eman. li. dico † q̄ ille. ll. debent determinari p ista: qđ filius nō potest cogi emācipari nisi ex causa vt hic. ⁊ sicut pater cogit ex causa emācipare filiū ita filius cogit recipere. lz cōtrariū dicat glos. ⁊ male. instit. qui. mo. ius pa. po. so. in fi. ⁊ d. l. nec auus. ⁊ d. §. ḡnaliter. in auc. qui. mo. na. ef. sui. Opp. † q̄ emācipatio nō sit pena sed honor: vt. l. filiosa. vt le. no. caue. l. vtrū. ſ. eo. facit. l. cum opz. §. cū aūt. C. de bo. q̄ li. rn̄deo. ⁊ sunt verba Jaco. de are. fateor q̄ emancipatio quo ad q̄d est honor. q⁹ solit̄ ꝑia potestas: quo ad quid est pena cū filius adoptiu⁹ ꝓtinet̄ totaliter a successiōe. vt. l. cū in adoptiuis C. de adop. Jtē in naturali ꝑz ista tpa erat pena. quia amittebat ius agnationis vt. l. tutelas. ſ. de capi. di. Cenio ad ver. quare. Op. stipulatio illa p quā q̄s inuitat̄ ad delinquēdū est nulla ipso iure vt. l. cōuenire. ſ. de pac. do. ⁊. l. si vn⁹. §. illud ſ. de pac. lz hic inuitat̄ ad delinquēdum. ergo ⁊c. Rn̄det glo. q̄ oz intelligi q̄n nō meruerit. ⁊ vide glo. q̄ incipit hoc non ⁊c. lz istud vī cōtra tex. qui dicit victo in querela. ⁊ sic meruit. ⁊ istud tenebat Guil. de suza. ad rationē respondet q̄ pater pōt patriam potestatem exercere in filiū viuēs. quod sufficit. l. j. ⁊. ij. C. de pa. po. ⁊. l. cōgruentius. sed illud non placet mihi. q⁹ pater in vita ⁊ in morte penā potest imponere filio. non ergo pacto contrahentium potest remitti. vt. l. iurisgentium. §. si paciscar. ſ. de pact. ⁊ per hoc filius inuitaret̄ ad delinquendū. ⁊ ideo teneo glo. nostrā: q̄ bñ loquitur. q̄ nō intelligat̄ victo cum cā. sed per iniuriā iudicis vel per ignorantiā vel quia tempus erat elapsum. vt dixi scd̄m Jaco. de are. Sed oppo. si fuit victus per iniuriā in querela hoc nō poterit refricari in actione penali. vt. l. qui rome. §. duo fratres. ſ. e. ſm opi. quā teneo. so. b ī nō q⁹ ista obligatio penalis cōmittit̄ alteri quā filio victo: cui non pōt nocere. t. li⁷. ⁊ si. ponis hūc filiū illi stipulatori si successisse. Rn̄d. q⁹ diuerso iure petit. ⁊ sic penalis non est accessoria ad primā actionem. Et sic no. † q̄ quādo dicitur in arbitrio: promisit non petere reduci ad arbitriū boni viri: intelligit̄ nisi inque arbitrat⁹ fuerit ꝑ Dy. plene extradere in. i. c. sciēti. li. vj. ꝑ Ly. C. de arbi. l. cū antea. ꝑ Guil. de cu. in. l. si vnus. §. illud. de pac. per cano. de iure iur. c. ꝙtuallis. hic examinare ꝑtium esset difficile. Facit ad q̄nē † quidam promisit defendere meū castrū: cōmisi delictū ita q̄ exercit⁹ fit: q̄rit an iste tenea defendere. Et certe nō tenet̄ defendere q̄n iuste sibi infert̄ bellū. ar. huius. l. ⁊. ⁊. col. in tit. hic finit̄ lex. in. c. dño guerrā. Cenio ad ver. in eo aūt. ⁊ opponit̄ stipl̄o q̄ adimit testamēti facultatē est nulla vt. l. stipl̄o huc mō. ſ. eo. gl. tua magna est que hic transit per aliud. et vide glo. mag. in fi. ⁊ dico q⁹ magna est dīa inter vnam et aliam: quia aut erat filius adoptiuus ⁊ non poterat exheredari iniuste: ⁊ sicut ante tenebatur ita ⁊ modo: sed si ante exheredauit: idem: q⁹ potest exheredare sicut primo. Jn eo vero qui nō est adoptat⁹: sed ꝓmisit simplr̄ tractare eū vt filiū. idē: q⁹ ita postea sicut primo possum relinquere cui volo: lz habeā inserere illa verba de facto exheredo. ⁊c. vt no. b. Sz si ponerem⁹ q⁹ istū nō adoptatū promisisset non exheredare: tunc faciendo testū ꝓtereundo incideret in penam ex vigore primi capitis vt hic in fi. exheredādo incideret in penā ex vigore istius secundi capitis. ⁊ sic metu pene cogeretur eum instituere. ⁊ ideo tunc dicerem nō valere quia auferret liberam testamenti factionē. Cenio ad ver. quo tamen. op. dicitur hic quod habet vtranq; actionem. Opp o. insti. de inoffi. testa. §. tam autem. l. maximum vitium. in medio C. de libe. ꝑteri. so. ista duo remedia dantur ad diuersa ideo concurrunt. Cenio ad vltimā partem ⁊ quero de intellectu. ver. sed si is. ⁊ iste ver. legitur in glo. quinq; modis. primo in eo qui non adoptauit si emācipet vel exheredet pena est commissa: licet non cum effectu: ⁊ vide gl. que incipit. r. ⁊. m. Jsta lec. nō est vera. quia iste non tractauit eum aliter quam vt filium: q⁹ hoc solet in filio fieri. ideo stipl̄o non est commissa. ⁊ sic non ob. exceptio. alia est lect. hug. ⁊ differt a precedenti. q⁹ illi dicebāt q̄ pena cōmittebatur sine effectu q⁹ obstat exceptio. hic cū effectu pena cōmittitur. et ista verba lz superuacuo. aliter exponit: vt ꝓz ex gl. sed ista est mala lect. q⁹ patrio iure vtit̄. Tertia lectura est q⁹ queritur an pena sit cōmissa. tex. nō rn̄det: sz ipsi sic: q⁹ pena non est commissa. ⁊ vide gl. ibi: tertij dicūt ⁊c. sz ista lec. videt velle q⁹ stipulatio cōmittat: ⁊ sic est ꝺ casum versi. rn̄det stipl̄o. ⁊ illi qui volūt hāc tenere dicūt q⁹ ille ver. cozrigitur p istū vltimū. ⁊ vide gl. circa ꝓnc. hui⁷. l. que incipit. i. eū expulit ⁊c. ibi caue ⁊c. sz ista nō est vera: q⁹ non est verisimile velle se incontinenti cozrigere. ⁊ ſm oēs istas tres lect. exponit̄ hic qui nō

Alteri quā filio. adde qđ pau. de ca. ōt hāc fo esse notādā ex qua infert q⁹ si in cā eictiōis esset lata sīa ꝺ emptionē q̄ nō ꝓiudicaret emptori: q⁹ nō esset denūtiatū ⁊ ageret de eictione posset allegari perveditorē q⁹ illa sīa fuit iniusta ⁊ q⁹ sibi nō hz ꝓiudicare qđ dicit mēti ꝓpetuo tandū.

fecit. i. nō adoptauit⁷. Est alia lect. Azo. ⁊ illā tene. ⁊ ſm illā expone q⁹ hic non fecit. id est nō exheredauit vel emācipauit ⁊c. expone vt in gl.

Quinta lec. est qđ loquat̄ in vere adoptato. ⁊ expone vt in glo. j. non emancipauit sed de domo expulit. ⁊ pena est cōmissa. lz ſm hanc non esset rn̄ sua prime. q. ⁊ quia est ꝺ mētē lſe nē. tene ergo lec. Azo. ꝑz quā no. q⁹ emācipatio ⁊ exheredatio est res inepta extraneo. Scdo not. q⁹ qui nō pōt facere de iure oz facere de facto ad euitādū pene cōmissio nē. Opp. † q⁹ exheredatio possit fieri de extraneo vt. l. iij. §. si emācipatus. de bo. pos. ꝺ tab. Sol. hic loquit̄ in extraneo prorsus cui nullo iure est debita hereditas. ibi in filio emācipato qui nō est oīno extrane⁷. vt no. C. de ipo. lucr. deseri. l. j. §. ceteri. li. x. rō q⁹ exheredare significat. i. hereditate ꝑuare. sz ille cui nullo iure debet̄ nō pōt prinari: vt. l. decē. ſ. e. sed filio emancipato debetur de iure ꝓtorio vel hodie de iure ciuili. facit. ſ. de inof. test. l. si ꝓponas. cadē rōne pñt exheredari parentes a filijs. vt. l. j. ⁊. l. pater filium. ſ. de inoffi. testa. ⁊ ibi no. ⁊ C. ad tertul. auc. in testō. ⁊ idē i fratre: vt. l. fratres. C. de inoffi. testa. Op. q⁹ etiā ꝑsus extraneū lz exheredare. vt. ſ. de he. inst. l. pater fa. testō. So. ibi extraneus erat instit⁹?: ⁊ sic aliquo iure sibi debebat. vt ibi. ⁊ no. de testa. mi. l. si certarū. §. si codē. secus si nullo modo esset institutus. vt hic adeo q⁹ etiā si post ea adoptaret nō cōfirmaret. vt. l. nō putauit. §. si quis emācipatū. de ꝺtab. no. in. l. filio. in prin. de liber. ⁊ posthu. Opp. filius poteſt exdre. Barba.

Op. filius. inver. solet facere. ꝙ hoc determinat̄ qō burgēsis quē comes ꝙmiserat manumittere q⁹ nō tenet̄ comes si non defendit eū protegit inimicias hoc est q⁹ si liga sit inter duas ciuitates: aut dominos ⁊ viciſſim ꝙmittūt se defendere vt moris est: nā si vn⁷ fine cā incipit guerrā ꝺ tertiū nō tenebit̄ colligat⁷ dare subsidiū i tali guerra. casus est b. ad euitādū tñ scādalum moris est in pactis lige apponere q⁹ null⁷ teneat̄ dare alteri subsidiū in guerra noua q̄ inchoaret̄ p colligatos sine scia aliorum colligatorum. Andr. Barba.

n ¶Quid si exheredat.adde pau.de ca.hic q̄ dicit qd si auderet diceret determinationē iurisc̄ōsulti nō fuisse equā nec bonā sz qō debuerit facere differētiā an iuste exheredet ⁊ nō incidat in penā si ue ꝓmisit expresse nō exheredare siue dūtaxat vt filiū tra/
ctare an iuste ⁊ tūc nō tractat vt filiuz ⁊ incidit in penā etiā si dūtaxat ꝓmisit tractare vt filiū sicutcūq; ꝓmisit nō exheredare ⁊ vide p eum. 7
b ¶Quid si intestat⁹. adde sz q̄d si fecit testamētū ⁊ p̄terit an statim cōmittat pena pau.de ca. dt putare q̄ nō sz ita de/
nūq; si cū illo testō decedat ⁊ sic cōmittet̄ō heredes. Itē refert pau.de ca. nge. no/
tare hic q̄ pater non potest f/
liū expellere de domo ⁊ ei p̄/
stare alimēta extra domū ⁊ restituere dotem vxoris q; forte hz nouercā q̄ stat cū illo in continua rixa imo dicit q̄ posset implorare officium iudicis vt pater ipsum retineret q̄ limitat rapha. nisi iudici p̄o bono pacis videatur cōtrarium q̄ placet arg.l.equissimum.s̄.de vsufruc.sic ⁊ econ/
tra dicit ipse pa. vidisse sems q̄ filius non potest cogere patrem prestare sibi alimēta extra domū nec restituerem dotem si offerat alimenta in domo ⁊ vellet sustinere onera matrimonij nisi ipsuz filiuz emancipasset quia tunc posset patrem compellere ad restituendā dotē vxoris ꝑm Dy.⁊ bal. in.l.ij. C.fa.her.subdit ꝑm Bal.⁊ Ang.in.l. si cū dotē in prin.sol.mat.idē esse si non emancipasset sed sponte sua recessisset.Cui adde hic vltimo dictum Pe.de ancha.consi.ccxxix.

heredari sicut extraneus. vt.l. iij. in principio.de libe.⁊ posthum.ergo eadem ratione extraneus: quia ista paria sunt: vt not.s̄.de pac.l. si tibi.§. si pactus.⁊ dixi.s̄.eo.l.quod dicit.Solu.illud ꝓcedit demū patre sciēte.vt ibi no.in.d.l.iij.⁊ ideo licet hec verba dicat de eo vt extraneo: tamen mens exheredantis est exheredare eum ꝓpter demerita q̄ cōtraxit vt filius.sed in.§. si pact⁹: habuit respectum ad merita vt extraneus.Ex p̄dictis collige distinctionē p̄ terpsum. ¶+Venio ad vltimū dubiū ⁊ op.q̄n stipulatio cōcipitur sub cōditione impossibilis nū q̄ cōmittit.vt.l. impossibilis.⁊.l. si homo mortuus.s̄.eo.hic dicit contra: qz impossibile est q̄ extraneus emācipet vel exheredetur.⁊ tā tenet. Dy.ponit hec verba no.illud qō 9
dicit qō p̄ditio impossibilis vitiat. verū est si est conditio impossibilis de natura vel de iure cui ius resistit tunc eām reiicitur qz turpis.secus si ius ei non resistit sed ei nō assistit ⁊ 10
tunc saltim de facto dz impleri ne pena cōmittatur.⁊ istud est multuz no. ¶Mot.ergo ad euitandum pene cōmissionem sufficit de facto fieri si de iure non potest: hoc ideo ḃ: 11
quia cōtrahentes hoc senserūt: nō enim poterat de iure tractari vt filius q̄ nō erat filius. de facto ergo intellexerunt. Sed pone qō ꝓmisi tibi stichū ex causa lucrativa sub a 12
pena: qz stichus effectus est tuus ex cā lucrativa liberoz sine dubio: nec teneoz dare tibi de facto vt.s̄.ti.ſ.

l.omnes.⁊.s̄.eo.l.inter stipulantem.§. si rem. Itē quantum ad actionem consequendam sufficit de facto fieri licet de iure non possit: vt.l. mulier. in fine.de condi.institu.⁊.l. meuius.de cōditio.⁊ demon. Utrū autem sufficiat de facto fieri tangā in l.continuus.§. cum quis.ſ.eo. ¶Ultimo+ qz hec 8
lex hz materiā singularē: ego habuiuū magistrū qui me primas literas docuit.qui vocabatur frater pe.de assisio.nūc vero in ciuitate venetiarū vocat̄ frater Petrus pietatis.sic dictus: qz locū ibi erexit q̄ domus pietatis vocat̄.vbi infantes exposit nutriēdi recipiūtur.vir est expertus: nulli⁹ hypocrisis: mire sanctitatis apud me ⁊ oēs q̄ eū bñ noscūt: cui gratias ago exēplo Aquilij reguli.s̄. de dona.l.aquilius.q̄ dū me rexit custodiuit a lapsu: ⁊ dei gra ⁊ sui doctrina me talē reddidit qō in.xiij.anno etatis mee in ciuitate perusij subdomino Ly.de pistorio iura ciuilia audire incepi.⁊ eius per seuerāte gratia taliter cōtinue studendo pfeci: qō in.xx.anno bononie repetēdo ⁊ disputando publice de iure respōdi.⁊ demū in.xxſ.anno doctoratus fui: ⁊ ex multo amore quē ad illū fratris Petri bonitatē gero: cū calamus hoc scribit cordis oculus lachrymatur. ipseq; vir venerabilis Petrus dixit mihi: qō plures ex illis pueris expositis alijs tradidisset hoc pacto qō eos nō aliter quā vt filios obseruarēt. ¶+Igit̄ pro huiusmodi legis declaratione quero circa primū casum.q̄d si eū de domo expulit. Jaco.de are.rñdet q̄ penat cōmittitur vt dixi super tex.qō puto verū nisi hoc fecerit ex iusta cā: vt.l.iij.⁊. iiij. C. de pa.pote.⁊ hic. ¶Quid+ si eū nō induit sicut 10
alios filios. puto sufficere si facit id ad qō teneꝝ arbitrio iudicis vt.l.ſi q̄s a liberis.§. si vel parēs s̄.de libe.agnos. hoc est qō faciat id ad quod filius posset eum cogere. ¶Quid+ si non tradidit eū 11
in disciplinam. puto stipulationem cōmitti si facultates eius patiuntur: ⁊ conditio pueri psone non repugnet vt.s̄.vbi pup. edu.de.l. qui filium. hoc enim puto filium posse petere a patre p.d.l. ¶Quid si eum exheredat[a] sine causa.puto hodie 12
stipulationē committi: quia eū aliter tractat quā filiū vt. C.de liberis p̄teritis. autentica nō licet. ¶Quid+ si inserit causam in exheredatiōe: ⁊ he 13
redes non probant causam: pena non cōmittit: qz ipse eū tractauit vt filium saltem de facto. vt hic. probare autē vel non: nō incumbebat ei. ¶Quid si eū ex modico heredē instituit. Rñdeo: idem qz 14
cum tractauit vt filiū: vt.l. oīmodo. C. de inoffi. test.nō tñ habebit ius agēdi ad supplemētū sicut hic nō hz querelā. sz si oīno p̄teriit pena cōmittit: vt ḃ ptz. ¶Quid+ si itestatus[b] decedit. Rñ. 15
pena nō cōmittit.nō em alr ⁊c. Sz an heredes teneantur sibi ad aliquid. Rñ. si in ꝓmissione nulla est facta mētio heredis: heredes nō tenent: qz vti patrio iure coheret psone. sz si facta esset mētio: b
teneret heres tractare vt filiū testatoris seu frēm als pena cōmitteret. Cōsulo ergo+ q̄ faciat ꝓmitti exp̄sse alicui publice psone recipienti p dicto ifante q̄ ei alimēta p̄stabit ipse ⁊ sui heredes: ⁊ q̄ eū doceri faciet arte aliqua ꝓut puer aptus apparebit.si enim ita sub nube stipulatio ꝓcipiatur du/

tur dubitationē recipit vt vidistis supra. ¶Ultimo+ hec lex facit ad questionē[a] quā habui de fa 17
cto ciuitas promisit cuidam feneratori eū tractare vt ciuem: demum fecerunt statutū qō illi feneratori nō liceret petere debitum vsq; ad tres annos: querebat̄ an esset factū contra pacta. dixi p 9
ista.l.qō non: qz eū tractant vt ciuē: qz etiā extraciues suos cōsueuit cōcedi exceptio dilatoria: vt l.quoties. C.de preci.impera.offe. ¶Sed quid si dixit eū tractare vt alios ciues: certe tūc faciēdo contra eū legē specialē faceret contra pactū: ita hic si promisisset eū tractare vt alios filios: vnde fis cautus quando talia pacta fiunt.

Filiusfamilias. +Si stipulatio sub cō 2
ditione potestatiua concipitur q̄tum ad acquisitionem tēpus existētis conditionis inspicitur. hoc dicit. ¶Op.de.l. si filius.s̄.eo.solu.glo.vt ibi.⁊ tu dic, vt ibi plene dixi.

1 ☞Stipulatio semel cōmissa an sepius committatur.

2 Promissio facta per aliquem sine expressione heredum suoz: quando transeat ad heredes.

3 Stipulatio facti affirmatiue concepta q̄n trāseat ad heredes stipulatoris.

4 Stipulatio facti affirmatiua quādo transeat ad heredes promissoris.

Si sic stipulatus. +Breviter dicit.stipulatio semel ad interesse commissa si factū est reiterabile iterū cōmittetur quoties contrafiet nisi aliter actum sit.h.d. Expedio glo.mag.que est circa finē. Et opponitur qō stipulatio nō cōmittatur sepius: vt.l. venditor ex hereditate.s̄.de here.vend. Sol.stipulatio nō cōmittitur ad idem sed ad diuersa. ¶Op. de.l.si duo.in fi.s̄.de arbi. Breuiter dicit glo. hic ibi in stipulatione penali: que nō cōmittit nisi semel tñ: nisi sit dictū q̄ toties ⁊c. hic in interesse: glo.in.l. contraria loquit magis intellectualiter. ibi loquit q̄n est pura pena. quasi diceret loco cōtemptus apposita. hic loquitur q̄n est interesse. idem si esset pena apposita loco interesse: in casibus in quibus per cōmissionē penalis stipulationis prima non nouaret.tunc enim toties cōmittetur quoties cōtrafieret in eo qō interesse excederet penā. vt.l. si quis a socio.s̄.pro so.⁊.l. predia. de act. emp. ¶Op.s̄.eo.l.si ita quis stipulet. Sol. hic loquit quādo cōmittitur ad aliquid qō principaliter in obligatione nō deuenit. ibi ad id qō principaliter in obligatiōe deuenit. ⁊ ideo ibi semel cōmittitur. Reassume ergo+ verba Dy.s̄. eo.l.si ita quis.aliquibus additis. Si queris vtrū stipulatio semel cōmissa amplius cōmittatur. aut est commissa ad id quod principaliter in stipulatione deuenit ⁊ amplius nō cōmittitur. vt.l. si ita q̄s.s̄.e.⁊.l.venditor.in ꝑn.s̄.de her.ven. aut committitur ad aliud: vt ad interesse.⁊ tunc aut factū est reiterabile. et toties cōmittitur quoties contra factum est vt hic. aut non est reiterabile.⁊ tūc aut fuit commissa ad totale interesse ⁊ nunq̄ amplius cōmittitur vt.l.cum querebatur.ſ.iudi. sol. ⁊.l.quia dicitur.de euic. aut ad particulare interesse fuit cōmissa.⁊ iterū pōt cōmitti.vt.l.si procurator.ſ. rem ra. habe. Aut loqueris in pena.⁊ tunc aut est mera.⁊ tunc nō cōmittitur nisi fuerit dictū toties ⁊c. vt.l.si duo.in fi.s̄.de arb. Aut in pena que apponitur loco interesse. et tunc aut pena est nouata: ⁊ amplius non potest cōmitti: quia sublata est pena vt.l. obligationum fere in fi. s̄.ti.ſ. Aut non est nouata ⁊ tunc sepius potest committi vt.l. si quis a socio.s̄. pro so.⁊. l. predia. de act. emp. habetis expeditam glo.mag. ¶Restat+ aliud dubium. dicitur hic promisisti per te heredēq; tuū. quid si non fuerit facta adiectio heredis. glo. parua dicit idem: idem dicit gl.in.l.si stipuler.s̄.eo. Pet.de bel.perti.⁊ Ly.cum sequendo in.l. veteris. C.e. tenent contra. ⁊ dicūt quod stipulatio negatiue concepta est personalis nisi sit expressum de herede vt.l.qui in futurū.s̄.de pac. ⁊ iō dicunt quod ista glo.non dicit verum. sed ipsi ponunt tria membra in quibus ista glo.posset sustineri.⁊ debetis scire quod quedam stipulatio concipitur negatiue idez in pacto.⁊ tunc aut precedit actus de cuius natura heres tenetur.⁊ trā sit ad heredes.vt.l. inter stipulantem.in prin.s̄.eo.⁊.l.emptorem.in fi.de acti.emp. Aut non precessit.⁊ tunc aut est talis stipulatio que nō afferret commodum nisi trāsiret ad heredem: ⁊ transit. vt.s̄.e.l.si ita stipuler.ibi enim si stipulator decedit añ collectam vindemiā nullū habet cōmodū nisi trāsiret ad heredē. Aut afferret commodum eriaz si ad heredē non trāsiret ⁊ non transit nisi fiat expressa mentio de herede.vt hic.⁊.s̄.e.l.ij.§. item si in facto. probatur.s̄.de pac.l.iurisgentiū.§. pactorum.⁊.l.qui in futurum. primuz ⁊ secundum membrum est verū vt l.si necessarias.§. de pēdēdo. s̄.de pig.act. Tertiū nō vr verum. vt.d. §.pactorū.ij.rñso.⁊ de lib.le.l.non solū.§.si liberationis vba. Jō Gui. de cu.⁊ Jac.bu.i tertio mēbro vidētur sic distinguere. Aut psona adiūcitur vbo obligatiuo seu ꝓmissiuo vt ego ꝓmitto nō petere vl ex pretrei ꝓmitto tibi nō petere ⁊ tunc vr pactū seu stipl'o i rē. ⁊ psona adiecta ad ofi dēdū eū cū q̄ ꝓhaē ⁊ transit ad heredē vt.d.§.pactor.ij.rñso. Aut psona adiūcit vbo executiuo. vt ꝓmitto nō petēa te vl q̄ nō

a ¶Ad.q.ad de q̄ paulus de castro trāsit cū decisione bar.

petetur a me. ⁊ tunc pactum est personale. vt. d. §. pacto. ⁊. l. qui in futurū. Ista verba sunt cōtra casus. s. l. stipulatio ista. in prin. versi. sed si se. ⁊. l. in illa stipulatione per te non fieri ⁊c. Ideo in primis duobus membris sto cum pet. In tertio dic. aut persona adijcitur solus verbo obligatiuo seu pmissiuo. ⁊ est in rem. vt dictum est. aut verbo executiuo. et tunc aut adijcitur persona tertij: vt promittis non petere a lucio titio. vel non impedire lucium titium forte filiū vel seruū. ⁊ est psonale. ⁊ ad alios nō porrigit: nisi fit actū. vt. l. ⁊ heredi. §. nos aūt. de pac. ⁊. d. §. pacto. ⁊. s. eo. l. stipulatio ista. §. hi qui. versi. cū vero. aut adijcit psona ipsi? stipulantis seu pacisscentis. ⁊ tunc si est talis q̄ nō pōt habere heredē vt seru? ⁊ filli? sm ista tpa: tūc personale est. vt. l. acquirent. §. j. coniuncta. l. ⁊ he redi. in princi. s. de pact. aut potest habere heredē. ⁊ tūc in dubio intelligitur persona heredis. vt d. §. pacto. ⁊. d. l. stipulatio ista. in principio. nec potes dicere quod illud sit ibi ex natura precedēris ḡctus vt ibi ptz ex solutione contrariorū. vt. d. l. in illa. ⁊. l. nō solū. §. si liberationis verba. de lib. leg. Fallit si esset apposita aliqua dictio taxatiua. vt promitto non petere a te solo vel a te tm̄. vt. d. l. nō solū. §. tale. de libe. le. ita intelligo de pac. l. qui in futurū. qz subauditur tm̄: ibi sm Frācis. ac cur. ⁊ Jac. de bel. Jtez fallit si ex alijs coniecturis
3 hoc apparet. vt. d. §. pactorū. ¶ Quero † q̄d de stipulatione factoꝝ affirmatiue ꝓcepta: an trāseāt ad heredes stipulatoris. Pe. ⁊ Ly. dicunt indistincte q̄ sic p. l. si pactum. de proba. Tu dic aut precedit contractus de cuius natura est vt ad heredes non transeat: ⁊ non transit nisi sit dictū. vt. s. e. l. stipulatio ista. §. si quis ita: aut non precessit. ⁊ tunc aut quis stipulatur factum quod coheret persone stipulantis. vt opere obsequiales que ad heredes non transeunt: nec ad alium: nisi sit commissa stipulatio ad interesse: ⁊ tunc transiret sicut quelibet stipulatio pecunie credite: vt. d. l. a duobus. de oper. lib. ⁊. l. fabriles. in fine. ⁊. l. opere in rerum. Aut factum non concernit personam stipulantis: ⁊ ad heredes transit vt. d. l. si pactum. ⁊ s. eod. l. qui rome. §. flauius ⁊. s. eod. l. stipulatio
4 ista. §. sicut autem. ¶ † Quero an stipulatio facti affirmatiua transeat ad heredes seu contra heredes promissoris. In hoc Pe. ⁊ Ly. in. d. l. veteris. dicunt satis bene. Aut factum coheret persone: ⁊ non transit ad heredes. vt. s. eod. l. centesimis. §. j. ⁊ argu. C. de cadu. tol. §. nunc autem. Aut non coheret persone. vt si stipulor: domum fieri vel librum scribi: habetur magis respectus ad
1 ipsum corpus quod resultat ex facto quam ad ipsum factum: ⁊ ideo dicitur non coherere persone: tunc aut stipulatio est cōcepta in tempus mortis: vel post: ⁊ transit ad heredem. vt. l. fin. C. eod. Aut non est collata in tempus mortis. ⁊ tunc aut factum non respicit industriam persone et transit ad heredem: vt. C. eod. l. veteris. Aut respicit industriam persone. et non transit vt. l. inter artifices. et quod ibi nota. j. de solu. tunc enim videtur coherere persone. nisi esset obligatio contracta ad interesse: vt. d. l. a duobus. Aut dubitabatur: ⁊ in dubio dic vt. d. l. inter artifices.

☞ Promissio facta a penitus extraneo se facturum ⁊ curaturum quod titia consentiet in me vz: secus si extraneus esset coniunctus vel valde amicus puerivel puelle.

Coniunctus ⁊ valde amicus equiparantur:

Pignus pro matrimonio cōtrahēdo dari pōt q̄n̄ consistit in quātitate ⁊ realiter traditur.

Stipulatio pro matrimonio contrahendo an valeat vt interesse q̄n̄ pecuniariter interest: q̄n̄ nō ni si dolus fuerit cōmissus: qz tunc actione de dolo teneretur ad interesse.

Ratio quare datio arrarum pro matrimonio cōtrahendo tenet non promissio pene.

Pene legales in metrimonio que sint.

Promissio facta per aliquem se curaturum ⁊c. si non fecerit promittit centum nomine arrarum non valet.

Confessio facta ab altera parte se habuisse ⁊ recepisse nomine arrarum licet non appareat de numeratione valet.

Cōfessio receptiōis arraꝝ vtrūq̄ facta nō tenet.

Datio arrarum hincinde facta ab vtraq̄ parte p matrimonio cōtrahendo non tenet:

Arre si constituantur in fundo vel in specie non tenet constitutio.

Datio vel constitutio arrarum in casibus in quib? de iure non tenet non firmatur iuramento.

Promissio q̄ quis monasterium intrauit vel q̄ abbas ipsum recipiet vel datio arrarum pro intrando monasterium non tenet.

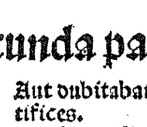

Jtia que. Stipulatio penalis interposita inter sponsos et eius parentes super sponsalibus est ipso iure nulla. hoc dicit. ¶ Oppo. C. ō spon. l. fi. Solu. aliud in arris aliud in pena. vt ibi dicitur in tex. rationē. j. dicā. ¶ Oppo. stipulatio contra bonos mores est ipso iure nulla vt supra. eo. l. generaliter. sed hic dicitur q̄ obstat exceptio doli. Sol. secundum Ja. de are. dic exceptio doli. i. facti vel intentionis. ¶ Oppo. de. l. titio. §. j. de condi. et demon. Solu. aliud est quem inuitari ad nuptias spe premij. vt ibi: aliud metu pene vt hic. ¶ Oppo. de. leg. ea que. supra de do. inter vi. ⁊ vxo. So. ibi erat magis amissio lucri quā damnum pati vt ibi no. ¶ Oppo. quod nec in spe lucri liceat. vt. s. e. ti. l. si ita stipulatus fuero te fisti. §. fi. Sol. non licet spe lucri percipiendi ab altero ex coniugibus sed ab alio sic: ideo ex predictis distingue per tei psum. ¶ Quero † quid si extraneus promittit mihi sub pena se facturum ⁊ curaturum quod titia consentiet in me an valeat Glo. dicit quod sic. gl. alle. nec bene probat. melius probatur per. l. mulieri ⁊ titio. de condi. ⁊ demon. cōiunctis. ll. alleg. in gl. Tñ doc. moder. in hoc dicūt solemniter: aut ille extraneus est coniunctus vel multum amicus sponsi: ita quod verisimiliter metu puer vel puella consentiunt contrahenti: ⁊ nō valet eadem ratione qua in patre vel in matre vt hic. ⁊. l. heres me?. i fi. s. de cōdi. ⁊ demō. aut est penit? extrane? ⁊ procedit

2 ⁊ pcedit hec glo. ¶ Quero † an possit dari pignus. dic vt in glo. que bene dicit quicquid dicat Ly. in. l. j. C. si rec. puin. Et p̄dicta sunt vera q̄n̄ pignus datur pro pena seu p arra. sed si pignus datur p ipso matrimonio tūc est loco arre: vt. l. j. C. si rec. puin. ⁊ per Inno. in. c. gemma. extra de spon. q̄ est verū si pignora tradātur realiter ⁊ psi
3 stant in quantitate: vt. j. tangā. ¶ Quero † quid si mea pecuniariter interest. glo. dicit forte valet vt interesse: vt. s. de spon. l. ij. idem ibi no. contra no. s. eo. l. si stipuler Dy. distinguit. aut volo petere interesse q̄ consistit in damno ⁊ possum: quia non est pena: vt. l. si is cui. in fi. de fur. ⁊. l. penulti. de dam. infec. Aut interesse q̄ cōsistit in lucro et tunc secus. ⁊ ita intelligit glo. s. e. si stipuler. Pe. ⁊ Ja. de ra. tenēt indistincte q̄ nō pōt agi: qz sm hoc posset agi ad penā quatenus interesset quod lex indistincte vetat. ⁊ Ly. tangit. C. de spon. l. ij. Ego idē teneo p hūc tex. qui dicit q̄ ideo nō valet. qz est cōtra bonos mores. ergo nulla: ⁊ ex ea
4 nullo modo pōt agi. vt. s. eo. l. generaliter. sed si ille cōmisisset dolū ⁊ sic feci expensas: fateor q̄ tenerer mihi actione de dolo ad interesse. ¶ † Quero que est differentia inter penā ⁊ arras. Ber. extra de spon. c. gēma. videt dicere q̄ nulla est diuersitas. ideo idē ius sm canones. lz secus sm leges. sed Inno. hāc differētiā ibidē admittit. q̄ est ergo rō. post multa doc. dicūt q̄ de facili quis pmittit penā magnā q̄ cōsistit in verbo solo: fz non de facili dat magnas arras. ⁊ ideo nō sic de facili impedit libertas matrimonij: ⁊ hac rōne attenta dicūt ipsi q̄ si pena respectu psonarū est, parua: ita qōverisimiliter nō impediret ꝓpter hoc liber
7 tas mīmonij: q̄ pena cōmittat. ⁊ si arre sunt magne ita qō verisimiliter impediret libertas matrimoniū nō valet: ⁊ leges que fecerunt differen
c tiam inter arras ⁊ penā cōsiderauerūt frequētiā
d sicut no. in simili. s. eo. l. si seruū. circa prin. in ver. si autē alienus. ita tenet Jaco. de ra. ⁊ Pet. ⁊ Ly.
8 in. d. l. fi. Et audio q̄ Jo. an. idē scribit in. d. c. gēma. Ego aūt ab opi. glo. nostrarū. ⁊ Inno. nō recedo scz q̄ est differentia inter penā ⁊ arras. ⁊ dico q̄ ois pena cōuentionalis quātūcūq̄ modica non valet. primo per. d. l. fi. in fi. que p̄cise loquitur. nec per aliquā aliā distinguit. Jtē per. l. neq̄ C. de nup. cū glo. q̄ dicit q̄ etiā si decem pmittā
9 tur nō valet. ⁊ ista est modica quantitas. Jtē p. l. ea que. s. de dona. inter vir. ⁊ vxo. vbi dicit tex. de xx. que est modica quātitas: ⁊ tm̄ nō valeret nisi a
e donatore pcederet. Jtē per tex. s. eo. l. si ista stipulatio. vbi cōtenti esse debemus penis legalib?. ⁊ si p vnū denariū esset dictū vltra nō valet. Item per hāc. l. nō ob. q̄ in. d. l. fi. pmittit pacisci vsq̄ ad quadruplum: quia illa est pena legalis: ex eo quod de mēte legis interponit. vt dixi in simili. s.
a eo. l. in cōuentionalibus. Et a ideo † pro huius
5 declaratione videamus que sunt iste pene legales. Rñdeo q̄n̄q̄ mīmoniū est perfectū: ⁊ tunc pene legales sunt exp̄sse: scilicet amissio dotis et donationis ꝓpter nuptias: vt. l. cōsensu. C. de repu. ⁊. l. iubemus. eo. ti. Q̄n̄q̄ sunt ḡcta sola sponsalia verbo. ⁊ tūc nulla est pena legalis: vt. l. j. C.

a ¶ Et ideo. sed quid si quis promittit facturū ⁊ curaturū q̄ berta contrahet matrimoniū cum titio vtrū excusetur pena si facit q̄tū potest. vide Bar. in suo consi. exlix. incip. martinus. punisit se factum. Andr. barb.

b ¶ Nō pōt excedere. adō quod Ange. contra vt refert ⁊ seq̄tur Paul. de cast. qz illa lex fi. non taxat aliquā quātitatē vnde potest transcēdere dotem: Andr. pomate.

c ¶ Respōdeo stari confessioni contra eam: vt. l. publia depositi. nisi ex aliquo appareat hoc fraudulentū factū. ¶ Quid † si ego confiteor me habuisse centum nomine arrarū a titia ⁊ ipsa tātūdē a me vt vidi fieri de facto. Rñdeo nōz: qz apparet q̄ ego confessus fui habere a te: qz tu fuisti ꝓfessus habere a me: nō aūt interuenit numeratio vera. Jtē pro pter aliā rationem vt statim dicā.

d ¶ Quid † si in veritate ego nūmerauī tibi pecuniā. noie arrarū: ⁊ tu mihi eandem vel aliā. eiusdē quātitatis. Rñdeo frans ē ⁊ data nō vr: nisi vnam: ⁊ ita trāsit

e ¶ Data non vr. addit. qō bald. in. d. l. ij. vt refert:

panos: tu dic q̄ opi. quā bar. habuit. ⁊ fel. consil. cxciiij. ⁊ consi. clxix. vbi dicit q̄ nec direcre poterit mulier vel vir implorare auxilium iudicis ecclesiastici sup dicta cōfessione allegādo illā fictā fz forte indirecte dicēdo q̄ talis cā vel cū infamat de mīmonio ⁊ qō petit se declarari eē liberū vel liberā. ⁊ quod occasiōe arrarum ipsam vel ipsum amplius non molestet cum re vera nihil habuerit. et idem quod bar. to. tenet bal. in. l. ij. quando lic. ab emp. dis.

Paul. de ca. dicit q Bar. somniauit: ⁊ q valet confessio Paul. de ca. dicit se habuisse de facto et remisse opi. Bar. q̃ verior est etiã in mente cuiusli bet discreti hois in reliq̃s trãsit cũ Bar. ⁊ cõtra Bar. q̃ datio arrarũ ab vtraq̃ facta valeat. tenet etiã prece

ptor me ⁊ bartholo. soci. in suo consi. incip. sup positis mꝰ tis q̃ late ⁊ clare in pria charta q̃ non habeꝫ in impressis ⁊ alle. etiã ꝑ Barto. cõsuluisse Lau. de rodul. domi. Sallustiũ ꝺ perusio et multos alios doꝛcto. florẽ tinos: et perusinos in ꝓceden ti articulo de arra

vt. l. q̃ sic. ſ. de sol. preterea. l. vlti. loquitur qñ datio arrarũ fuit ab vna parte tm̃. ⁊ q̃cq̃d extra casus ibi positos ⁊c. vt. d. l. fi. in fi. ¶ Quid † si do tibi fundũ meũ ꝑ arris: ⁊ cõstituo me tuo noĩe possidere: Rñ. nõ valet: q: req̃rit q̃ corpaliter tradat: qõ ptz: q: ibi dicit accipit ⁊c. vt no. insti. de re. diui. §. item lapilli. facit C. de suffrag. l. vna. Plus dico q̃ si fundus vel species ꝑ arra traditur nõ hz locũ. d. l. fi. q: ibi loquit in re q̃ põt duplari ⁊ etiã q̃druplari: sed species nõ est hmõi: vt. l. luci⁹. la vlti. §. impuberẽ. de leg. ij. ⁊. l. plane. §. ſ. ⁊. ij. de leg. ſ. ergo ⁊c. quia extra diffinitionem illius. l. vt ibi in fin. ¶ Quero † an in ꝓdictis casib⁹ vbi de iure non valet põt firmari iuramẽto. Rñ. nõ: q: ꝑ bonos mores vt hic dicit: ergo ⁊c. vt. c. nõ est obligaroriũ. de re. iu. li. vſ. ¶ Quid † in matrimonio spũali promisi me curaturũ q̃ talis ingrederet monasteriũ: vel q̃ talis abbas reciperet talẽ sub pena: vel tradite sunt arre.

Rñ. indistincte q̃ nõ valet: q: siue metu pene siue spe premij siue arre quocũq̃ modo pecunia interueniat simonia est: vt extra de simo. c. non satis. et ſ. de hered. insti. l. ille autem. ⁊ qõ ibi no. facit qõ dixi in. l. tirio. §. ſ. de condi. ⁊ demon.

☞ An dicta in prefationibus intelligãtur repetita in sequentibus.

Idẽ respondit. Que in ꝑfationib⁹ dicunt in stipulationibus repetita † intelligũtur. ¶ Op. C. de vsur. l. per retentionẽ. Sol. dicit glo. ibi ex interuallo. ℔ incõtinẽti. ⁊ verũ dicit vt statim dicã. hic em̃ loq̃tur de his que dicunt in ꝑfationibus. hoc est i his q̃ partes cõueniunt anteq̃ fiat contractus seu stipulatio sup eodẽ vt. ſ. de pac. l. itẽ qꝫ. §. fi. ibi do loquit de his q̃ dicunt in anteriori parte ꝯctus: an intelligant repetita in posteriori parte instr̃i seu ꝯctus circa alia. de quo dixi i. §. chryso gon⁹. Op. de. l. si tibi liberũ. de ac. emp. ⁊ de ser. vr. ꝓdi. l. si binarũ. vbi in traditione nõ intelligit repetita seruitus. Sol. ibi ex iteruallo. facta fuit traditio: als sec⁹ vt hic: ⁊ sic coipso qõ aliud est factũ quã fuerit actũ in ꝑfationib⁹ ꝑsumit error: vt. d. l. ⁊. l. sed ⁊ si me putẽ. §. ſ. ſ. de ꝓdi. inde. idẽ inylti mis volũtatib⁹: vt. l. quoties. in ꝓn. ⁊. §. ſ. ⁊. ij. ſ. de here. insti. q̃ ꝙ vult ꝓcludere qõ videat actũ: ꝺz ꝓbare in ꝑfationibus actũ esse. Itẽ ꝯctũ infra modicũ tps secutũ esse. vt hic ptz. sed q̃ vult ꝓbare errorẽ sufficit solũ ꝓbare qõ in ꝑfationib⁹ dictũ est. ⁊ postea omissum. Item predicta vera nisi repetito vitiaret: vt hic. Itẽ nisi inter alias personas. ar. eius qõ no. in. l. in repetẽdis. de leg. iij.

☞ Verbum promisit in scriptis redactum intelligitur per stipulationem.

Idẽ respondit. Verbum † promisit[b] redactũ in scriptis intelligit ꝑ stipulationẽ. h. d. ¶ Quero an in dubio videat actũ inter ꝑsentes. gl. C. e. l. ſ. ꝺr qõ sic alij dicũt ꝯctũ ꝑ. l. ij. C. de statu. ⁊ ima. Solu. ℔ est de solẽnitate ītrinseca vbi ꝓmisit vt dixi. ſ. e. l. sciẽdũ. qõ ibi cessat. Itẽ facit ꝑ eis. C. e. l. optimã: ⁊ insti. de inuti. stip. §. itẽ verborũ. Sol. ibi ad maiorẽ cautelã scribit inter] ꝑsentes actum esse.

☞ Dictio si: facit principaliter cõditionem: dictio cum: tempus.

Dictio quis vel qui iuncta verbo futuri tẽporis facit cõditionẽ: ⁊ secundario nõ principaliter.

Si ita quis promisit. Verbum qua die petiero non denotat cõditionem sed magis admonitionẽ. hoc dicit. Dixi tibi ⁊ feci te notare † q dictio si: facit principaliter conditionem. dictio cum: principaliter tempus. vt. l. si titio. quando di. lega. ce. dixi in. l. cẽtesimis. ſ. eod. et. l. si decem cum petiero. et scitis q̃ dictio quis vel qui adiuncta verbo futuri temporis facit conditionem. vt. l. stichus qui meus erit. ſ. de lega. ſ. ⁊. l. nuper. de leg. iij. ¶ Sed quero † an faciat conditionem principaliter vt si: vel secundario vt cum: et dico q̃ est casus hic quod faciat cõditionem vt dictio cum[c]. idem videtur tenere gloss. parua in. l. si stichum qui meus erit. ⁊ est casus. in. l. ſ. de cõdi. et demon. ⁊ ibi plene dicam. ¶ Item not. quod hec dies qua petieris non intelligitur repetita in stipulatione vsurarũ dixi in. §. chryso gonus.

1 ☞ Adhoc purgatio admittit quo ad actionem conseruandam ex parte actoris infra modicũ tẽpus etiam vbi est dies ⁊ pena.

Scia cauit. Ex parte actoris ad actionẽ cõseruandã admittitur purgatio more infra modicũ tẽpus si aduersarij non interest. h. d. notabiliter. casus est etiam bonus. ¶ Oppo. ⁊ videtur[a] q̃ alia debẽt requiri vt more purgatio admittat vt. l. si insulã. ſ. eo. glos. dicit idẽ qõ ibi. scz q̃ hic lis non est cõtestata. dicit ne bene glo. ⁊ nõ ad casum nostri. §. qꝫ hic loq̃tur i actore cui nõ solet cõtestatio litis nocere: vt l. non debet. ſ. de re iu. ⁊. l. aliam. ſ. de noua. sed. l. si insulã. loquit in reo. ¶ Op. de. l. traiectitie. §. de illo. ſ. ti. ſ. ⁊. l. magnam. C. de cõtrahẽ. ⁊ cõmit. stipu. dicit gl. in cõtrario nõ admittitur q̃ est dies ⁊ pena. h. cvero non est penalis. sed ꝓtra istã glo. est q: etiã hic est dies ⁊ pena. cũ est dies in Kalendis: est pena scz fors cum vsuris: ⁊ tamen admittitur purgatio more. dico q̃ hec vsura non apponitur vt pena: sed vt fors apponit. simile in. l. idẽ qꝫ §. ij. ſ. man. vel aliter † quando est dies ⁊ pena nõ admittitur purgatio more ad euitandũ cõmissionem pene. vt in contrario. sed q̃tum ad conseruãdã mihi actionem: tunc admittitur purgatio more. vt hic. ¶ Opp. de. l. thais. §. intra. ſ. de fidei com. lib. tetigi m. l. qui more. §. flauius. ſ. eo. vbi ex parte actoris nõ admittit more purgatio. So. ad actionẽ acq̃rendã nõ admittit purgatio: vt. l. thais. §. intra. sed ad actionẽ ꝓseruãdã sic: vt hic latius explico materiã in. l. si insulam. ſ. eo. ti.

1 ☞ Pactum q̃ quis nõ possit alienare rem suam non tenet nisi pacisc̃entis interſit.

2 Estimatio rei venit in interesse.

3 Alienatione ꝓhibita in ꝯctu an ꝓhibeat alienatio oñij particularis titulo singulari.
Bar. milit vsq̃ ad pisas ꝙ habẽda ex pãdectis vera ſra. l. creditor. §. fi. ſ. ꝺ distr. pig. q̃ ẽ negatiua.

4 Alienatio impeditur qñ res est vendita sub pena centũ si alienet in illa obligatur iure pignoris.
Idem si in re vendita cuz illo pacto emptor vult ibi ecclesiam edificare.

5 Alienatio si ꝓhibetur a lege an impediat translatio dominij titulo singulari.

6 Stãte statuto q̃ omnis donatio debeat infra mẽsem insinuari aliter non valeat: si donatio fuit facta ⁊ res tradita ab initio sed infra mensem non fuit insinuata: an impediatur oñij translatio.

7 Prohibitio de non alienãdo facta a lege vel per testatorem vel a cõtrahentibus quãdo impediat heredis institutionem.

8 Alienatio si est ꝓhibita fieri in forẽsem per statutum vel in non alibeatũ videtur prohibita heredis institutio.

9 Emphyteosis si concedit ab ecclesia ne alienet in ecclesiam vel potentiorem an prohibeatur heredem instituere ecclesiam vel potentiorem.
Ecclesia qñ habeatur loco filij. remissiue.

cõditionẽ expressam nec tacitã nec principaliter nec scõdario ĩs solũ admonitionẽ qñ iungit cũ verbo petiero. ⁊ sic dicit q̃ Bar. non bene intellexit.

✠ Andre. Poma.

Qualiter possit fieri q̃ in ꝯctu ꝓhibeatur dominij translatio.

a ¶ Oppo. et videtur de ista opinio. Bar. hic est cõmunis licet teneat opinionẽ glos. in di. cta. l. insulam. vbi vides Alexan. ⁊ do. Jacob. de put. cum Decio ꝑ ceptore meo. ⁊ p hac opi. facit tex. in. l. cum dies. ſ. de arbi. et in l. mancipiorum. ſ. ꝺ ope. no. num. et vide Alexã. consilt. ex iiij. in vlti. col. volu. iiij.

Ea lege. [b] Prohibitio alienationis in cõtractu nõ impedit translationẽ dñij: ĩs ꝟ facies ad interesse teneat. h. d. ¶ Opp. q̃ tale pactũ sit nullũ ipso iure: vt. l. nemo. ſ. de pac. post multa † ista est veritas. pactũ est nullũ nisi inter sit pacisc̃tis. vel in datione rei mee apponatur: vt. l. fi. C. de pac. inter emp. ⁊ vẽdi. ⁊ ibi doc. dicunt. ⁊. ſ. de pac. l. in traditionib⁹. ¶ Oppo. de. l. ex hoc edicto. §. sed heredem. ſ. de alie. iu. mu. cau. fac. glo. nõ soluit: sed Dy. dicit. dic vt ibi ⁊ bene. qõ ibi ꝓhibet alienatio: sed punit dolus qui instit nẽdo heredẽ nõ ꝑsumit. ¶ Op. de. l. q̃dã. ꝺ acqui. re. do. ¶ Solu. ibi: alienatio ꝓhibetur a. l. simpliciter. vnde i facto heredis nõ videt ꝓhibita. hic ꝺ ꝓhibitione hois certarũ personarũ: ideo non possunt institui. ¶ Ad mo † ad qõnem ⁊ q̃ro quid venit in interesse. dic estimatio rei: vt. l. ea. l. C. de ꝺdi. ob cau. cũ sua gl. ¶ Demio vltimo † ad qõnes magis ꝓpriqꝫ. vna ẽ vtrũ alienatiõe ꝓhibita ĩ ꝯctu ꝓhibeat alienatio oñij particularis titulo singulari. Dic q̃q̃ ille q̃ tale pactũ apponit i re sibi aliqꝺ ius seruat: ⁊ tũc talis ꝓhibitio ipedit trãslationẽ oñij vt. l. fi. C. ꝺ iure emphy. ⁊. l. si creditor. §. fina. ſ. de distra. pig. ℔ vnã lect. put ibi ẽ nulla esse vẽditionẽ q̃ litera ña est: qz cũ semel mihi expediret ꝓpter qõnez de facto misi vsq̃ ad pisas ad pãdectã. ⁊. l. vl. C. de re. ali. nõ alie. Aut nõ seruat sibi ius i re: ⁊ tũc aut alienatio est irrenocabilis: ⁊ tunc dominij traslatio impeditur: vt. l. ea quidem. C. si man. ita fue. alie. Aut nõ ẽ irrenocabilis: ⁊ tũc dominij translatio non impeditur: licet contrafaciens teneatur ad interesse: vt hic. ⁊. l. ea. l. C. ꝺ ꝺdi. ob cau. ⁊ sunt vtilia. Vẽdo † tibi rẽ ne alienes sub pena centũ ⁊ illã rẽ volo eẽ mihi obligatam iure pignoris: ⁊ tunc alienatio impeditur secundus leg. si creditor. in fi. supra de distr. pig. ¶ Ulterius tu habes rem empiaz pacto predicto. vis ibi edificare edem sacram ista non est renocabilis ex predictis apparet quod impeditur dominij translatio.

b ¶ Ea lege. et de materia huius. §. vide baldum in lege ea leg. de condictionibus ob causã. Andreas Barbatius.

c ¶ Dominij translatio. Adde alium casum secundum Paulum. de castro. si fuisset dictum qꝺ ꝙito

perueniet ad actum alienationis dominium re/
uertaꝫ ad tradentē ꝛ in dictū casuꝫ emptor vel do
natarius cōstituit se noīe venditoris vel donato/
ris possidere. vt no. bar. in. l. qui absenti. §. fin. de
acqui. pos. sed si non esset cōstitutū verba illa qō
reuertaꝫ
dñium nō sufficeret: vt no. in. l. j. §. de do/na. qz non inducūt pactū. l. cōmissoria. an aūt iuramētum sit sufficiēs ad impediendū dñij trāslationem. vide bal. cōsilio. cccl. xxiiij. iij. lib.

5 ¶Quero† vtrum prohibitio legalis impediat dominij translationez titulo singulari. Dices tu sic: vt. l. q̄dā. §. de acq. re. do. ꝛ. l. j. §. de fun/do. no. plene in. l. ea lege. C. de conditi. ob cau. ꝛ bene dicis. Sed illud mouit† propter vnum statutum quod est in ciuitate ista: videlicet quod omnis donatio debet insinuari infra mensem: alias non valet. non fuit insinuata infra mensem: sed ab initio fuit res tradita: an impediatur translatio dominij: ꝛ tunc dic. qñ̄ꝯ statutum vel lex precipit aliquid fieri tempore ipsius cōtractus: ꝛ tūc si nō obseruatur. ℨctus est nullus ipso iure: vt. l. nō dubiū. C. de leg. Qñ̄ꝯ lex disponit super contractu iā facto: tunc ipso iure nō annullat: sed ꝺz p̄ suaz reuocari: vt argu. l. vniuersa. C. de preci. impera. offe. cū sua glo. ideo ex illo cōtractu est translatū dñium. Predicta vera nisi statutum diceret expresse contractus sit nullus ipso iure: tunc ēm annullaret ipso iure cōtractus: tñ vt puto dñium ipso iure non transfertur: ꝛ ideo locus est cōditioni sine causa vel ob causam: vt dicā in. l. j. §. de dona. facit qz no. C. de fide instrumen. l. ℨctus. ¶Proce
do vlterius† et quero vtrum prohibitio legis vel testatoris vel ℨbentiū de nō alienando impediat institutionē heredis seu ipediat translationem heredes. et in hoc dubito propter aliqs glos. sed dicam sic. quādoꝯ lex vtitur verbo alienationis permissiue: ꝛ tunc heredes instituto ꝓtinet: vt. l. si qs prioris. §. certum. C. de secū. nup. qñ̄ꝯ lex seu ℨbentes vtūtur vocabulo alienationis prohibitiue: et tunc aut prohibetur alienatio simplr. vt puta fundꝰ dotalis: et tunc heredis institutio non cōprehendit. l. j. §. de fun. dota. l. quedam. §. de acq. re. domi. Ratio est in promptuᵃ: qz nō potest omni tēpore vendere: ideo oportet qō habeat heredē. Qñ̄ꝯ prohibetᵇ alienatio in certas personas singulares et tunc nec per heredis institōez ex testamento nec ab intestato potest venire qꝯ non fiat contra prohibitionem: vt hic. et. l. codicillis. §. matre. §. de lega. ij. Sed in hoc est differētia: qꝯ prohibito legis vel testatoris impedit translationem dominij: phibitio ℨbentis nō: nisi vt dixi. §. i titulo singulariᵈ. Aut est prohibita alienatio ᵉ in certum genus personarum: vt nō alienes extra familiam. et tunc aut est prohibiti heres legitimꝰ: et talis phibitio ad eum nō extenditur: vt. l. cum pater. §. cū inter. de leg. ij. et no. in. l. peto. §. fratre. de leg. ij. et. l. pater. §. iul. agrippa. §. ō le. iij. Aut est heres testamētarius. et tūc videt phibita alienatio: vt. d. §. fratre ℨz Ja. ō arc. qꝯ tenet Dyn. et bene. ¶Per hoc formo tibi† qōnem valde nota. ciuitas ista habet vnum statutū qō nullus possit alienare rem alicui non alibrato. modo quidā de ciuitate ista vult facere vnum heredem nō alibratum an possit. ꝛ habemus glo. C. ne li. pha. metro. l. j. li. xj. vbi tenetꝯ posse. nescio q̄d illa glo. velit dicere: qz si prohibita est alienatio ī certūge nus personarū vt in forēses: et tūc debet distingui an sit legitimꝰ vel testamētarius' ita dicerez ꝺ: lz iura que allegaui loquant in vltima volūtate. tñ plus deberet posse lex phibē qꝯ testator. ¶Po/ne† ecclesia concessit in emphyteosim ne liceret ti bi alienare in ecclesiā vel in potentiorē an liceat instituere ecclesiā et transeat: ꝛ vide gl. et est tex. de suis. ꝛ tene mēti. videamus an dicat verum. Et quidam quidā dicunt indistincte qꝯ non bene dicit: qz non reperitur qꝯ ecclesia habeaꝫ loco filij. scōm opi. Richar. malumb. quam recitat Cyn. in auc. nisi rogati. C. ad trebel. quam puto veram: et ꝑm hoc indistincte nō transfertur dñium: tamē q̄dam nō reprehendunt indistincte et dicunt qꝯ tunc habetur loco filij qñ̄ ingreditur monasterium: secus si nō ingrediť: qz tunc nō habetur loco heredis legitimi sed testamentarij. et istam tenet hic Dyn. sed cū hic fuerit facta prohibitio in certum genus pſonarū deberemus distinguere. aut ecclesia succes/sit iure legitimo: aut iure testamentario. illum autem passum an ecclesia habeatur loco filij. plene dixi. l. si ita quis. §. j. de leg. ij. ꝛ predicta vera in prohibitione facta a cōtrahentibus vel a lege. Si a testatore non dico modo. dic vt Dy. in. l. pater. §. iul. §. de le. iij. per Cyn. in. l. ea lege. C. de cōdi. ob cau. ꝛ ego exuberantius scripsi in. l. filius. §. di/ui. de leg. j. Qualiter † autē possit fieri qꝯ in contractu prohibeaꝫ dominij translatio dicetur in. l. qui absenti. §. j. de acquir. pos. ꝛ in glo. quā legi. ibi dum dicit est enim modus in rebus ꝛc. nescio q̄d voluit dicere. Oldra. dat plures expositiones. forte voluit allegare in auc. de nō alienan. §. ij. vbi dicit quod in ecclesia optima mēsura est donatarum immensitas vel vult allegare. §. de ser. li. cui. de dā. infe. l. damn. in princ. vbi dicitur modꝰ honestus ꝛc. Oldra. vel dic quod voluit allegare illos versus cōmunes. Est modus in rebꝰ sunt certi deniq̄ fines. vel vult allegare. j. e. l. continuꝰ. §. item qui insulam.

a

b

c

d

e

Filia que de inofficioso.

¶Transactio facta sup vna causa nō obstat agēti ad eandez ex alia causa. hoc dicit. Mota causa legis qui est contra gl. in. l. si ō certa. C. de transact. licet ibi disputet.

1 ☞Pactum quod vicinus non prohibeat venire aquam iuxta domum. si domus venditur: an istud pactum transeat ad emptorem.

2 Pactum non extinguitur: si promissor alienet.

3 Si fundus est vēditus ꝛ cessat actio personalis p seruitute quando teneat cessio:

4 Promittēs non prohibere aquam quādo videaꝫ promittere ius reale vel personale.

Si sub vna significatione.

Si quis viam.

Iste. §. est subtilis et bonus ꝛ breuiter dicit. Ante rem perfectam ꝛ consummatam vitiaꝫ stipulatio si deuenit res ad eum casum a quo non potuit incohari. h. d. Que₃ est ratio. Qz ab initio siue ī illa parte erat dñs siue p̄ pte seruit' nō poterat constitui. vt. l. prima cōmunia prediorū. l. p parte. de seruit. vnde per alienationez deuenit ad eum casum ꝛc. quod bz cardum soluam ī. l. pluribus. §. et si placet infra eod. ¶Opponitur ꝺ. l. via §. quecunq̄. de seruitu. rusti. prediorum. Solutio ibi erat seruitus constituta: ꝛ sic res perfecta: ꝺ secus. ¶Opponitur infra eodem. l. pluribus. in fi/ne. Solutio ibi decessit plurib' heredibus relictis: hic vero successore singulari. hoc dicit glo. et tamē glossa format vnam questionem.

¶Aliquis† stipulatus fuerat avicino quod non prohiberet venire aquam iuxta domum eius nunc vendidit istam domum. an istud pactū transeat ad emptorem: et glo. dicit quod non nisi per cessionem ſz ista glo. videtur contra tex. vbi dicit qō euanescit stipulatio quo modo ergo potest a modo cedi: ꝛ dic quandoq̄ stipulor aliquid causa constituendi ius in re. et tunc per alienationem extinguitur ꝛ euanescit stipulatio omnino. vt hoc tex. quandoq̄ stipulor aliquid pro re nō tamen animo constituendi ius reale. vt volo quod patiaris quod' persona tua sit obligata persone mee ad patiendum ductionem aque. ꝛ isto casu dicit verum glo. tua. vt. l. flumen. §. adijcitur. §. ō dam. infe. ꝛ. l. damni. §. emptor. eo. ti. ꝛ cogit vēditor cedere vt dictis legibꝰ. ꝛ hoc tenet Pe. frustra ergo formať hic oppositio quod actio inutilis penes cedentem efficiatur vtilis penes cessionariū. ¶Quero† quid si ex parte promissoris fiat alienatio. Respondeo nō extinguitur: qz non deuenit ad eum casum ꝛc. quia etiam dominus pro parte potest esse personaliter obligatus ad prestandum seruitutem. vt. l. per fundum. de seruitutibus. rusti. prędi. ¶Quero† quid si vendidit fundū ꝛ cedit actionē illaz personalem pro seruitute. Rñdeo: aut ante cedit ꝛ postea vendidit: ꝛ non valuit cessio. qz facta nō dño. Aut pmovēdidit ꝛ postea cedit: ꝛ nō valet qz iā ē extincta vt hic. Aut eodē mo mēto facit vtrunq̄ intelligo vēdit ꝛ dominiū trāsferť: qz contractus

celebratur in fundo vel cōstituit se possidere nomine emptoris et actionem cedit. tunc non extinguitur stipulatio eadem ratione qua nō extinguit in herede. vt dictū est in glo. quicquid dicat Pe.

4 ¶Quero † quid in dubio. an per talem promissionem et similis videatur promitti ius reale vel personale. Rñdeo qñ ex promissore nil concedit sed solum promittit se non impedire et tunc est obligatio mere personalis vt hic in terminis glos. ⁊ ar. C. de transact. l. si pro fundo. Si vero promittit cōcedere quod posset ducere aquam. ⁊ queritur tūc an videatur promittere seruitutem vel tantū personale ius. colligitur ex. l. pen. §. de serui. vel ex his que no in. l. apud iulianum. §. si quis alicui als est sub. l. idem iulianus. de leg. j.

Continuus. ¶Quero q̄d est dictum continuū. gl. dicit incontinenti. tu dic idest presentia. C. de legi. l. finali in principio. et ibi notatur. Quero an veleat vt pactū. Respō. non vt plene dixi. §. eo. l. j. §. si quis ita. ⁊ materiā huius prin. dic vt. §. eo. l. j. §. j.

Si hominem. ¶De hoc habuisti supra lege inter stipulātem. §. j.

1 ☞Judex dicitur vir bonus. 1

2 Practica articulandi et assignādi rationē dicti p testes cū probatur quod ad aliquem locum tanto tempore peruenire solet. 2

3 Qualitas persone debitoris inspicitur: licet solutio per alium expediri possit. 3

4 Arbitrium boni viri non requirit in declarando tps pro eundo ad locū vbi solutio conferē qñ miliaria sunt limitata. 4

5 Via securior et magis frequentata inspicitur vt ad locum infra tempus peruenire possit licet alia sit brevior. 5

Cum ita stipulatus. ¶Si solutio certo loco cōfertur stipulatio habet diē qua potuerit ibi cōmode peruenire. ⁊ vbi est certū ex iecture nō est loc?. h. d. ¶Illo † q̄ vir bon? dicit iudex vt hic. ⁊ l. sed ⁊ si vnus. §. ait p̄tor. §. de iniurijs ⁊. j. iu. so. leg. vir bon?. ⁊ p so. l. si societatē. §. arbitrorum. 1

1 ¶Scdo no. † tex. ibi i eo q̄ plerique eiusdē p̄ditionis homines ⁊c. ex quo scias qualiter debes formare articulū: et q̄liter testes debēt reddere rōnē. sufficit esse si dico qd maior pars hominū eiusdem cōditiōis cui? ipse est ad dictū locū tāto tpe peruenire solet: ⁊ illud qd dico maior pars apparet ex dictiōe plerique. testis aūt q̄ hoc dicit interrogatus de cā scientie dicit: qr scio distantiam loci predicti et solitus fui in tanto tpe ire ad dictū locū cū hominib? eiusdē cōditiōis et semper vidi maiorē partē tāto tpe peruenire vel clarius dicat quia scio distantiā dicti loci et sum cōsuetus per alia itinera similia ire cum hoib? eiusdē conditionis et multis: ⁊ cōiter in tot dieb? tm iter peram bulare solēt: vt arg. huius. §. vel putarē. standum opinioni vulgi: qr hec liquido ꝓbari nō possunt: vt. j. de re milita. l. non omnes. §. a barbaris. Itez aduerte: qr ds actor probare se habere ꝓcurato-

rem vel institorē epheſi cui pōt solui. als nō imputaretur reo si nō init. ar. §. de arbi. l. abiter balendis. nisi esset actū q̄ deberet mittere aliquē cū debitore ad recipiēdū. vt. §. e. l. q̄ rome. §. callimachus. ⁊. §. ti. j. l. traiectitie. §. ō illo: tī e sufficit qō creditor obtulerit se paratū mittere talē cum eo: Itez not. † q̄ ly hoc possit expediri p aliū qualitas tñ psone debitoris inspicit. Itē facit iste tex. ad probationē interesse singularis vt dicā. j. titu. j. l. nemo. ¶Sed contra hanc. l. opp. quia videtur † q̄ non fit necessarium arbitriū boni viri cum a lege tempus est limitatus: vt lege. j. §. si quis cautio glossa. dicit quod aliud in iudicijs vt ibi: aliud in contractibus: vt hic. Petrus dicit nescio quare aliud. dic aut non sunt limitata miliaria. et loquitur hic: aut sunt limitata. et loquitur. l. contra. et idem voluisse videtur hic Irene. quod satis placet. ¶Sed quid † si sunt due vie vna brevior alia securior. Rñdeo. debet inspici illa q̄ est securior: ⁊ magis frequētatur: vt. j. de fal. l. cos. in fin. ⁊. C. ō cur. pub. l. ij. lib. xij. ¶Oppo. de. l. is qui. supra de eo quod certo loco. Sol. possum si soluam interesse tuum cui solui. facit quod nota. §. eo. l. q̄ rome: in prin. ¶Oppo. de. l. sed si ante. §. ad trebellia. Sol. ibi in die incerta: hic certa.

2 ☞Obligatio faciendi et obligatio dandi q̄ cōparantur quo ad mozē purgationem. 2

Opus qō fiat solum per promissorē qñ videatur actum

Si in stipulatione operis fiendi sit apposita pena an possit agi ad particulare interesse.

Fabri qñ nō sunt in terra debēt ex locis circūstantibus inueniri.

Item qui insulam. ¶Quanto tēpore op? possit edificari arbitrio iudicis committitur. Item si non inchoatur ad particulare interesse stipulatio committitur. Item post moram admittitur purgatio. hoc dicit. Mota bene primū dictum. Item ex fine nota. † quod ad purgationem more equi? paratur obligatio faciendi. et dādi. ¶Opponi. j. de solutioni. l. inter artifices de lega. iij. l. fideicōmi. §. fi. Solu. dicit gl. † hic fuit actus ne per se solum faceret. hoc autem intelligo agi ex qualitate persone vt si promissor non erat artifex. j. ea. l. §. si ab eo. et ex qualitate operis. vt si erat ita opus magnum quod per se non poterat expediri nisi in magno tempore: non est verisimile contrahentes hoc fecisse. arg. C. eodem leg. fi. facit. j. de pollici. l. de pollicitationibus. ¶Opponitur supra eodem leg. insulam. Sol. ibi adiectum fuit certus tempus: hic non. quod dic vt supra eodem leg. cū stipulatus. Sed † quid si esset appoſita pena. an possit interim agi ad particulare interesse. quod videtur: propter electionem que concedi videtur actori: vt leg. reſcriptum. si pacto supra de pactis. et leg. predia. de acti. empt. Tamen dicendum est contra: quia hec stipulatio speratur nouari: vt leg. si penum. et leg. cum fine. quādo di. leg. ce. et no. in leg. j. §. item si ita. ad. l. falci. ideo pendente conditione stipulationis nouātis non potest agi ex nouanda: vt. l. pecuniā. §. si cer-

pō. si

pe. l. si debitor. que est. l. añpe. §. de iure do. Dy. dicit hoc verum si ponamus stipulationem ex causa lucratiua: secus si ex causa onerosa: quia tunc non speratur nouari: vt dixi plene in. l. ita stipulatus. Item de hac materia dic vt plene dixi in. l. 3

4 stipulationes non diuiduntur. ¶Quero † si fabri non sunt in terra an teneatur inuenire ex locis circumstantibus. hic videtur dici q̄ non. ibi: vndiq̄ ⁊c. sed illud quando in terra sunt aliqui: alias secus. argumen. §. de tut. et cura. da. ab his. l. diuus. 4

1 ☞Difficultas q̄ non impediat obligationem ⁊ quando vitiet. nu. 4. vbi distinguit.

2 Impossibile est quod fieri non potest impedimēto iuris vel nature.
Difficile quod propter impedimentum persone non potest fieri. 5

3 Testamentū habet instar bonefidei: ideo difficultas in eo expressa remouetur.

5 Difficultas quando impediat exactionem.

6 Difficultas quando impediat more commissionem.

7 Difficultas quando impediat pene cōmissionem.

Illud inspiciendum. Difficultas nō impedit diem obligationis cedere ⁊ venire: secus si est impossibilitas. hoc dicit. ⁊ iste. §. est bonus vtilis et subtilis. Diuiditur in sex partes. Primo formatur vnam questionem. Secundo ponit vnam rationem pro vna parte. Tertio illi rationi respondet. Quarto probat illam rationem esse falsam per deductionem ad inconuenies. Quinto concludit et ponit determinationem questionis. Sexto probat dictam responsionem esseverā per reductionem ad inconueniens. secūda ibi: quid ergo. tertia ibi: sed hec recedunt. quarta ibi: alioquin si quis. quinta ibi: ⁊ generaliter. sexta ibi: ne incipiat. Lege literam ⁊ sub. in text. teneatur. i. in ipso momento responsionis veniat ⁊ cedat dies: vt statim possit agi: ibi possit pecuniā. subaudi ⁊ videtur q̄ sic. quid ergo ⁊c. ibi neq̄ inueniret creditorem. videtur q̄ cesset obligatio: alias dicam? eum teneri ad impossibile. Item ibi promittunt

1 concludit ergo q̄ confestim teneat. ¶Mota † q̄ difficultas obligationem non impedit. vt. §. eo. l.

2 ij. §. ex his. Item † no. ⁊ signa bene tex. ⁊ glo. si vis cognoscere que sit impossibilitas. dicit q̄ illud quod non potest fieri impedimento nature vel iuris est impossibile: sed illud dicit difficile qō ꝓpter impedimentum persone non potest fieri. ¶Pro declaratione huius. l. habemus videre primo an difficultas impediat obligationis vigorē. Secundo an impediat exactionem. Tertio an impediat more commissionem. Quarto an impediat committi penalem stipulationem. ⁊ ista tanguntur per glo. ⁊ docto. minus perfecte. ⁊ quedā examinabo per contrarias: quedam per qōnes. Ad primum extra gl. oppo. ⁊ videtur q̄ difficultas vitiet obligationē. vt. §. de eo quod certo loco. l. iij. §. si quis itaq̄. ⁊ insti. de verb. obliga. §. loca. Sol. difficultas expressavitiat stipulationē: vt ibi: secus in difficultate nō expressa: vt hic. ¶Oppo-

de. l. insulam. §. j. §. locati. Solu. si est cōtractus bonefidei non vitiatur ꝓpter difficultatē expressam: in contractu stricti iuris secus: ⁊ ex hoc apparet difficultas. §. si quis seruos. in. l. si mihi ⁊ tibi. de lega. j. ¶Et glo. ibi multum variat: † tamē veritas est q̄ testamentū habet instar bonefidei: vt. l. in minor. C. in quib. cau. in integ. resti. nō est necessaria. ideo difficultas expressa in testamento remouetur. Distinguo ergo † aut difficultas non est expressa: ⁊ non vitiat: vt hic. aut est expressa: ⁊ tūc aut in contractibus bonefidei: ⁊ idem: aut in stricti iuris: ⁊ tunc aut habent instar bonefidei aut non: vt ex predictis patet. posset tamen esse tanta difficultas q̄ haberetur pro impossibilitate: vt. j. ea. l. §. cum quis. ⁊ ibi not. et ibi dicam. ⁊ tunc impediret. ¶Ad secundū † an difficultas impediat exactionem. hic videtur dici q̄ non. dicit enim cōfestim ⁊c. contra. §. de iudi. l. si prator. §. fi. cum l. sequenti. ⁊ insti. de inuti. stipula. §. fi. ⁊ de offic. iudi. §. j. vbi datur dilatio donec possit commode dari. et sic videtur q̄ non sit aliqua differentia an promittam tibi stichum dare epheſi: an promittam simpliciter stichum: qui tamen non est epheſi. cuius contrarium dicit rex. et glos. Solu. fateor. sed vnus habet dilationem a lege. alius a iudice secundum Dyn. Quid est hoc dictum. Respondeo. cum exprimitur locus habet quis dilationem a lege seu conuentione que impedit obligationis diem venire et sic ante diem male agit: vt supra eadem leg. §. cum ita. Sed quando locus non exprimitur tunc tempus misericordie causa indulgetur solutioni: et ante diem potest agi: et ī compensationem deduci: vt supra de compen. l. si cum militi. in fine. qui textus ista declarat. Sed contra hoc institu. de inuti. stipulati. §. fina. Solu. non potest agi quo ad effectum executionis: vt ibi: sed quo ad effectum condemnationis sic: vt hic in textu. ¶Sed contra secundum hoc ille qui non habet pecuniam non poterit exigi: nec condemnatus in carcere poterit detrudi: et sic non erit necessaria cessio bonorum. contra leg. j. C. q̄ bono. ce. po. f. Respon. predicta sunt vera quando difficultas est in prestatione speciei: secus in prestatione quantitatis sicut enim casus non liberat debitorem. ita nec difficultas impedit exactionem vltra tempus quod datur iudicatis vt probatur in leg. cum res. §. j. supra de leg. j. Facit tamē difficultas quando q̄ vt cogatur creditor pro quātitate speciem recipere. vt. C. de sol. auten. hoc nisi. Item contra vt in specie non differatur exactio propter difficultatē: nā debet prestari quātitas si non potest prestari species: vt leg. non dubium supra de leg. iij. Solu. si difficultas est temporalis differtur executio donec superueniat facultas: vt. d. l. si prator. in fi. cum. l. sequen. cum si. Si vero esset difficultas dubia seu perpetua tunc deuenitur ad estimationem. Contra hoc videtur: qr qñ seruus est fugitiuus difficultas est dubia: ⁊ tamen non deuenitur ad estimationem vt dicta. l. cum res. §. sed si alienus. ⁊ leg. cum seruus. co. ti. Solutio. quando seruus est fugitiuus difficultas est tanta quod assimilat quodammodo casui

a ¶Adde cōmissionē. Adde tu circa hoc ⁊ vide late oīm meū Soci.in cōsi.cclxxxviij.colū.antepe. ver.circa.v.q.in.ij.pte.⁊ ibi plene distinguit:quā distinctionem etiam reassumpsit in alio suo cōsil. quod incipit suppositis multis que late et clare. q non habēt in impressis: et dicit aut promissio fctī sui natura non est difficilis:ſz difficultas superuenit: tunc difficultas excusat a mora ⁊ a pena:aut pmissio facti natura sui a ꝓncipio est valde difficilis: ⁊ tunc videt̄ ꝗs ad talē rē difficilem voluisse se obligare ⁊ per consequēs difficultas nō dz excusari p regu. dānū cum sua materia. vide ibi:

✠And.Pomate.

b ¶Dic q in oībus. vide Feli. in.c.ex rescripto. col.pe. de iureiurā. circa hoc vide que scribit preceptor meus domi. Jason in.l.nimis. in.v.nota.s̄.de in lit.iuran.⁊ Panor.cōsi.xc.colū. ij.vol.j.in.ij.dub.⁊ fede.cōsi.cxxij.feli.in.c.testimo nij.col.viij.de testi.⁊ cōsil.ciij.ad fin.⁊ Bart.cōsi. cxxix.⁊ Alexan.consi.xcij.ad fin.col.fina.vol.j.⁊ paul. in.c.significante.in.ij.nota.de pigno.⁊ feli. in.c.j.et.viij. columna.ij.de officio delegati. vide etiam Bald.in.c.j.§.porro. columna.ij.vbi dicit q impotentia soluendi excusat a periuro in itu. que fuit prima causa bene.amit. fortuito: licet nō totaliter. quia eū habere non licet. quamuis ⁊ aliqua spes fit:vt.l.iulianus.§.j. de actio. empt.facit.l.in fuga. C.ad.l. flaui. de plagi. Sed p̄dicta loquunt̄ vbi nō est tanta difficultas. Itē contra illā differentiā quā feci inter obligationem quantitatis ⁊ speciei videtur iste tex. vbi equiparatur.fol. fateor quod equiparat̄ contractui 6 in substantia obligationis. sec̄ quo a ad modū exactionis vt dixi. Itē cōtra hoc. quia eadem sunt tempora executionis siue sit debita species siue quantitas.vt.l.in fideicommiss. in principio.s̄.de vsuris.Sol.circa hoc glosse variāt: veritas est quod idem est tēpus exactionis vtriusq; quādo agitur actione personali vt l.fina.C.de execu.rei iudicate.⁊ ibi 7 plene per glo.Sed iudex pōt ex cā b prorogare ⁊ abbreuiare: vt ibi no. ⁊ hoc est ex causa tantuz que causa est ſm.d.§.fi.insti.de inuti.stipu.nā est euidētior causa quā in pecunia. vt si est species epheſi.tūc iudex statuit diē.⁊ ideo ex causa potest prorogare diē.sed in actione in rez tps nō est limitatū.ſz iudex statuit offi- 1 cio suo:vt insti.de offi.iudi.§.j.⁊ iō distingue. aut queris vtrū difficul- 2. tas impediat exactionē quo ad effectū cōdēnatiōis.aut quo ad effectū executionis.⁊ tunc aut in obligatione est quantitas.aut species seu factū.⁊ hoc secundo casu.aut est difficultas tēporalis aut dubia.⁊ si dubia aut multum magna aut non. 1 ¶Habemus videre tertium ⁊ quartum.Et oppo.secundum glo.⁊ videtur q difficultas pene cōmissionē impediat.vt.s̄.ad.l.rhodiam.de ia.l.si vehenda.§.idē.gl. dicit fallit ibi. Item opp.de.l.ij.§.j. s̄.si quis 2. cau.Glo. dicit fallit ibi.Dyn.vero dicit aut est in obligatione factum: ⁊ est adiecta pena:⁊ difficultas impedit obligationem in pena oriri.vt.l.si vehēda.§.idē.⁊.l.ij.§.j.s̄.si quis cau. aut in obligatione est datio. ⁊ tūc aut difficultas est ex parte ꝓmissoris. ⁊ tunc nō impedit vt.l.ad diē.s̄.codē. aut in re ⁊ tunc impeditur vt.l.si hō moꝛtuus.s̄.codē. An bene dicat Dy. tu habes gl. valde nota.in.l.quod te.s̄.si certū pet.super ver. in potestate tua. vbi dicit quod mozam impedit difficultas etiam ex parte persone.⁊ vbi est datio in obligatione. pro hoc videtur tex.in.l.thais.§. j.s̄.de fideicom.libe.l. cum seruus. de lega.j.⁊.l. cum res.in princi. et.§.sed si stichus.eod. titulo: Domini oportet nos aduertere anteq̄ videamus vtrum impediat pene obligationem committi. ¶Videamus† an impediat moꝛa commissionē. Et dic aut est in obligatione species dari.⁊ tunc difficultas impedit commissionem moꝛe: vt.l.qō te.s̄.si certum peta.⁊.l.cum seruus.⁊.l. cum res. s̄.de lega.j.aut est factum in obligatione. ⁊ tunc idem. quia impedit moꝛam committi vt.l.j.§. fi frater.s̄.de col.bo.aut quātitas est in obligatione.⁊ tunc secus.vt.s̄.dictū est.Nec ob.l.thais.§.j. quia ibi respectu serui factum erat in obligatione scilicet luitio: sed respectu aliozū non. Et ex hoc† habemus videre an impediat cōmissionē pene. Et dic quod in omnibus[b] casibus in quib? ex moꝛa committitur pena: tunc quia moꝛa non potest cōmitti propter difficultatem nec pena vt l.ij.s̄.si quis cau.⁊.l.celsus.s̄.de arbi.Si vero cōmitteretur pena ex conditionis euentu non ex moꝛa.⁊ tunc secus.argum.s̄.eod.l.in illa stipulatione si Kalendis. Predicta vera nisi esset in obligatione quantitas dari vt.s̄.plene dixi.

☞Qui non potest per se debet facere per substitutū qñ non est electa industria persone.

Feudum concessum aduocato quando debeatur eius heredibus.

Seruire per substitutum quando quis possit.

Si ab eo stipulatus sum.

Possum stipulari ab eo qui non potest facere illud quod per alium est factibile.hoc dicit. ¶Nota q† qui non potest facere per se debet facere p substitutum.hoc ideo quia non fuit electa industria persone. ⁊ sic fuit cogitatum de effectu qui resultat ex loperevt de codice qui resultat ex scriptura potius quam de ipso actu.vt dicam plene j.titul.j.l.nemo. Et glos. inducit ad questionem † filij aduocati. concessum fuit in emphyteosim 2. vel feudum cuidam aduocato aliquid: an debeatur heredibus eius licet non sint aduocati: cum possint per alium seruire. Et glos. istā questionem format in.l.quisquis. C.de epis.⁊ cler.⁊ ibi per docto.Specu.formal in ti.de aduo.§.j.versi. sed pone abbas. Non est bene declaratum. ideo primo est videndum an ipse idem viuens possit seruire per substitutum.Dic si quidem ipse impeditur ex causa superuenientis dignitatis :vel alterius necessitatis:et potest: vt.C.de decur.l.nullus.lib.x.de ꝓinc.agen.in re.l.pen.lib.xij.Si vero non impeditur sed ipse sua sponte vult seruire

per

per substitutum:⁊ non potest:quia videtur electa a industrie persone certe :vt.l. inter artifices.j.de solu.et hic.§.non facit.non enim potest dici quod hic fuit cogitatum de facto:sed magis de ipso fieri.Si vero ipse aduocatus est moꝛtuus tunc in herede eius est aduertendum qualiter fit facta concessio.nam si fuit dictum concedo tibi istum fundum vt sis meus aduocatus:tunc videtur concessum iure plene proprietatis:⁊ sufficit defunctum fuisse aduocatum donec vixerit:heres autem i nil tenetur:vt.C.de suffr.l.j.§.quod si predia.⁊.j. de va.⁊ extraor.cog.l.j.§.diuus.⁊ hoc verum si concedens erat priuata persona.si vero esset ecclesiastica tunc videtur concedi ad tempus donec aduocatus esset:et sic ad heredem non transiret: vt no. extra de iusti.c.cum venissent.per Ber.Sed si ponimus fuisse concessum in feudum: vt glos.ponit tunc parcat mihi Jaco.de bel. qui scripsit super vsibus feudorum.et in.d.l.quisquis. C.de epis. et cleri.posuit distinctionē an in feudis possit quis seruire per substitutum:et idem hic recitabat do. Ray.ego dico quod p̄dicta nil ad propositum.nā istud est feudum datum pro certa mercede.⁊ ideo ꝑcedēs qñcunq; post annum pōt renocare:vt. r. col.de feu.guardie ⁊ castal.c.j.coniuncto titu.de controuer.inter do.et vasal.c.j.in fi. et ideo heres non potest habere nisi domino volente.

1 ☞Pena vt committatur non sufficit de facto fieri.et vide nunc.4.vbi remittit.

2 Impossibilitas est quando id quod est impossibile per vnū tantum est explicandum.

3 Venditio rei prohibite alienari etiam inter scientes quando valeat.

5 Ciuitas quando possit plateam vendere.

6 Impossibile etiam reputatur id quod obtineri nō potest nisi per ciuitatem fiat noua lex.

Cū quis sub hac cōditiōe.

1 †Non sufficit de facto fieri ad pene commissionem.h.d. Tu dicis quod impossibile est rem sacrā vendere.contra:imo possibile: q; papa potest et imperator::vt.l.apud iulianum.§.fi. supra de leg. 2 j.dicit glo.† quod id quod est possibile explicari b per vnum tantum est impossibilitas. Dy.dicit ista verba in.c.jsemel deo. extra de reg. iur. lib. vj.

3 ¶Opponi.†quod de iure potest vendi res sacra licet non alienari: vt insti.de contrahen.emp.§.fi. et supra de contrahen.empt.l. liberi. dico quod rei sacre ⁊ religiose nulla est emptio respectu rei simpliciter: quia non transfertur dominium: et quando prohibetur venditio prohibetur talis: 9 que inter scientes valet.quod non hic.Sed istud a videtur contra.l.cum pater. § liberis. de leg.ij. vbi prohibitio testatoris impedit translationem dominij:tamen vendens incidit in penam ⁊ tenetur restituere. Breuiter ibi valet venditio etiam inter scientes:quia eius rei cuius est commercium nunc:semper potest venditio fieri inter scientes: vt glo.tenet in.l.si emptione.§.item si emptor supra de contrahen.emp.licet glos.contra teneat ⁊ non bene simpliciter.in leg.si is qui pro emptore. §.fi.supra de vsucap.Sed si non est commercium

a ¶Sed istud videtur.no.quod testator non potest stipulari vni heredum actionem:: quod tu limitra nisi cessionem legaret:quia tunc potest. casus est singu.in.l.j.C.de excep.ſm bal.ibi quē oīno vid. Andre Barba.

b ¶Idē dico. adde qō pau.de ca dixit q ex eo qō recognoscit superiorez nō pōt hoc facere sine licētia superioris ad quē pertinet administratio reipublice vnde dicit ipse q cōitas pa due non posset alienare sine consensu dnōrū venetorū apud ꝗs est administratio cōis. l.j. ff cōst. prin. Irez i eo qō dicit bar. q erit necesse facere statutum'. Raph.repbēdit:q; etiā statuto non facto posset vēdere et venditio haberet vim legis vel statuti q; ꝑct? factus ab illo q̄ hz vim legis condende vim legis habet. l. cesar.de publ.⁊.l. donationes. C.de dona.inter vir.⁊ vxo. no.bar.in.l.ciuitas.s̄.si cer.pet.⁊ cum hoc videt transire pau. qui dicit videndum bal.in.l.j. C. ne filius pro pre.tu adde quod baldus consili. cccxciij.iiij.li.dicit quod cum contractus emanant i forma ꝑctus hñt vim cōtract? ⁊ tanq̄ ꝑct? sunt seruādi.⁊ qñ cōitas possit vendere res cōitatis ⁊ qualr. vide bal.cōsi.ccccliij.j.lib.

tum ꝑ locus ille esset priuatus postea feci fieri venditionem solēniter satis puto etiā sufficere: si fiat statutū de vendendo ipsum locū publicuz: vt
6 ꝑdixi. Hoc ꝛ ergo premisso habes hic aliud notabile ꝙ id quod non potest obtineri nisi fiat noua lex per ciuitatem: ita difficile est quod reputatur impossibile. facit quod no. per Inno. extra ō test. c. filius.

Si vt. Iste. §. ponit formā stipulationis sic. §. eo. l. cum quid.

1 ☞ Ratio quare in dandis nō potest quis vni ex heredibus stipulari.

2 Ratio quare in obligatiōe faciēdi pōt vni ex heredibus stipulari.

3 Usufruct? si ꝙs stipulatus est sibi ꝛ heredi suo titio: titio acq̄ritur pro parte hereditaria a lijs coheredibus non.
Usum si quis est stipulat? sibi ꝛ titio heredi suo titio insolidum actio acquiritur.

4 Quando quis stipulando possit vni ex heredibus quo ad actionem prosidere.

5 Factum si stipulaꝰ quis sibi ꝛ titio heredi ꝛ titio nō interfit sed alterius illi soli actio competit.

6 Dari quādo est in stipulatione heredes non nominati habent actionem. sed an exceptione repellantur.

7 Heredes non nominati in stipulatione contenta dari exegerunt an et quando nominato teneatur restituere quod exegerunt actione fami. herciscum.

8 Uni ex heredibus an possit puideri quo ad exceptionem.

9 Unus ex heredibus an quis contrahēdo grauari possit.

10 Unus heredū qñ possit solus grauari ex vltima voluntate.

Preterea sciendū. Subtilis est. In dandis nō potest 2
quis vni ex heredibus puidere: secus in faciēdis.
¶ Oppo. de. l. quod dicit. §. eo. sol. ibi pōt stipulaꝰ factum fieri a filio. hic ab alio ipsi filio. Uel aliter vt in gl. qz cū hic stipuleꝰ post mortē valeret etiā si vt filio stipuleꝰ: vt. l. quodcunqz. §. ij. §. eo. Illa lex nil facit ad ꝓpositū: qz ibi loqtur an q̄raꝰ mihi qñ filio meo stipulor. hic vō an heredi acq̄raꝰ. ¶ Uenio ad. l. nostrā ꝛ q̄ro que est ratio diuersitatis inter obligationē dandi ꝛ obligationem faciendi. Glo. dicit ꝙ in obligatiōe dandi pariter interest vtriusqz: secus in obligatione fieri: vt in exemplis positis in glo. §. Sed ista ratio videtur contra casum. l. auus supra de pac. ꝛ. l. auus. §. de pac. do. sed ibi loquitur in pactisque fiunt ad exceptionē hic in his que fiunt ad actionem. Uel aliter vt in glo. mag. quam totam recita vt iacet. Et pro eius 3
declaratione ꝛ totius materie intendo examinare istam materiam per quatuor qōnes. Primo an quis stipulando possit vni ex heredibus prouidere quo ad actionem. Secundo an possit vni prouidere quo ad exceptionem. Tertio an possit vnum ex heredibus tantū ꝺhendo grauare. Quarto an prouidere vel grauare vltimam voluntatem condendo. Ad primum † quero primo que est ratio qō
1 in dandis non potest quis vni ex heredibus stipulari. Pe. videtur dicere quod ratio est: quia obligatio incipit a defuncto: nec eius morte finitur et iam si velit: quia obligatio est perpetua: vt leg. eum qui ita. §. qui ita supra eodem et ex leg. xij. tabu. diuiditur inter heredes: vt leg. ea que in nostris. C. fami. her. et si cer. pet. l. j. et de pact. l. pacto successorum. ideo transit ad heredes. Ex hoc concludit ipse quod si obligatio non cepit a defuncto sed inciperet ab herede: vt. C. vt ac. ab here. et contra here leg. j: quod tunc posset quis vni ex heredibus stipulari: quia cessat ratio predicta: ꝛ ex hac presumptione ponebat suam distinctionem satis longam quam non refero: quia falsa est ꝛ fundata super dicta ratione quam probo falsam. heres enim representat personam defuncti solum pro ea parte pro qua est heres: vt. C. de rei ven. l. cum a matre. no. j. de preto. stip. l. ij. §. fi. in glo. mag. Pro alijs partibus extraneus est: vt dicti. ll. et. C. de here. act. l. si adulta. et de bo. auto. iudi. posti. l. si vxor. et ad. l. fal. l. licet. cuz simi. Posito ergo quod stipulatio non inciperet a defuncto sed ab herede. si dices ei queri insolidum statim sequeretur quod posset quis alteri extraneo stipulari: cum pro alijs partibus sit extraneus quod est contra. §. alteri. l. stipulatio ista. Preterea licet ab herede incipiat obligatio tamen hereditaria est: vt. l. hereditarium. de bo. auto. iudi. posti. ergo etiam secundum eum debet diuidi iter heredes per. l. xij. tabularum. vt. l. pro hereditarijs. C. de here. acti. Dic ergo tu quod est ratio quare ei cui voluit prouidere non queritur insolidum: quia pro alijs partibus est extraneus: ꝛ sic ei stipulari non potuit vt dictum est. ¶ Si queris que est ratio quod alijs queritur quibus ipse prouidere noluit. Rñ. ratio est qz obligatio perpetua est. ꝛ trāsit in heredes per. l. xij. tab. etiam inuitis contrahentibus vt dixi. ¶ Item quero † q̄ est ratio ꝙ in obligatione faciendi potest vni ex heredibus stipulari. Rñdeo facta sunt indiuidua regulariter: vt. l. stipulationes non diuiduntur. ideo cuilibet heredum competit actio insolidum vt. l. in executione. §. ij. §. e. Ideo non est mirum si ex stipulatione defuncti competit heredi nominato insolidum: quia etiam si nullus esset nominatus insolidum sibi competeret. Et si dicis que est ratio quod alijs non nominatis non competit: Respondeo quia eorum nō interest vt i exemplis positis in glo. alꝰ si eoꝝ interesset oib? competeret: qz esset eadem ratio que in obligatione dandi. Et si poneres hoc in facto diuiduo tunc idem quod in obligatione dandi: quia cessat ratio predicta. Item in facto indiuiduo si ageretur ad interesse. ¶ Sed † quid si stipularetur aliquid quod de sui natura non est transitorium ad heredes vt vsus ꝛ vsusfructus stipulatus est quis sibi ꝛ heredi suo titio. tūc illi titio acquiriꝰ put pōt qz i vsufructu q̄ est diuidu? acq̄riꝰ sez pro parte hereditaria pro alijs non. quia quod sibi vt extraneo defunctus stipulari non potuit ad alios heredes nō pertinebit: quia ex persona defuncti finitur: et ad heredes non transit; nisi sit actum. vt leg. stipulatio ista.

tio ista. §. si quis ita. §. eo. sed de alijs nō fuit actū ergo ꝛc. In vsu vero qui est indiuiduus. vt. §. de vsu ꝛ habitu. l. vsus pars. querit illi heredi nominato actio insolidū: sicut in alijs indiuiduis: alijs heredibus nihil eadem ratione qua supra. Ex ꝓ
4 dictis † collige distinctionē per te sic. aut loquimur in his q̄ sunt trāsmissibilia ad heredes. aut in his que cū persona finiunt. Primo casu aut cōtinet dationem aut factū. ꝛ si factū aut diuiduum: aut indiuiduū: ꝛ si indiuiduū. aut agitur ad interesse aut ad ipsum factū. ꝛ si ad ipsum factum: aut omnium heredum interest equaliter. aut eius qui est nominatus tantū. vt ex predictis patet. Secū do casu qñ cum persona finitur: aut continet diuiduū aut indiuiduum: vt. §. plene dixi. ¶ Quero
5 † iuxta predicta qñ factum quis stipuletur sibi ꝛ titio heredi quid si interest alterius ex heredib? 9
non nominati illius autē nominati non interest. Respondeo illi competit actio soli per ea que dicta sunt. ¶ Quero † qñ dari stipulaꝰ: an alij heredes non nominati habeant actionem vt dictum est. an exceptione repellantur. dicit glo. hic quod sic: quia cōtra defuncti voluntatē agunt. Idē no: §. de pac. l. auus. Ego dico qō defuncti voluntas fuit vt ita demū exceptione repellantꝰ si ei cui voluit prouidere totuz acquireret. alꝰ secus. nō em̄ voluit adimere alijs quod nominato non queriꝰ. ar. §. ex qui. cau. maio. l. nec vtilē. ꝛ ideo si illi nominato aliquo casu esset quesita vtilis pro portionibus non hereditarijs: vt quia fuit interposita stipulatio super rebus ipsius defuncti. vt. l. pe. C. ad exi. vel aliter vt dixi. §. eo. l. stipulatio. §. si qs insulam. vel qz testator hoc nomen prelegasset si bi tacite vt dicā vel expresse. vt. l. ex legato. C. de leg. tuncverum diceret glosꝰ ꝛ ita loquitur. C. de
7 excep. l. j. alꝰ secus. ¶ Sed quero † alij non fue- 10
runt exceptione repulsi. ꝛ sic exegerunt. an nominato restituere teneaꝰ actione fami. herci. Glo. hic qō sic. Tu dic latius. aut testator vnum nominauit quē tunc solū heredem futurū credidit. et postea habuit plures. ꝛ tunc alij petent nec restituent. ar. §. de pac. l. tale. in fi. ꝛ tangit glo. in. d. l. auus. aut sciebat se habere debere alios. ꝛ tūc nisi testator voluntatē mutauerit videꝰ illi nominato tacite legare ergo ꝛc: vt. l. filie. C. fami. herci. ſm glo. Sed istud est verum quando deuenitur est ad traditionē. alꝰ secus: vt. C. de cas. pecu. l. j. lib. xij. ꝛ. l. ij. C. si quis alteri vel sibi. alꝰ morte nō cōfirmaretur. vt ar. §. de dona. inter vir. ꝛ vxo. l. papinianus. ꝛ tangā. §. de dona. l. donationes. §. pater. ꝛ. l. pater. in prin. vnde credo qō actione fam. herciſ. non teneatur nisi ex alijs appareat qō voluit legare tacite vel expresse. ¶ Ad secundū † an
8 vni ex heredibus possit puideri quo ad exceptionem. inter glo. nostras fuit opi. Finaliter dicunt idem quod in actione. cum ratio diuersitatis reddi non possit. Ita no. hic ꝛ. d. l. auus. Doc. omnes tenent contrarium. quod exceptio vni tantū possit queri. vt. d. l. auus. de pac. ꝛ. l. auus. de pac. do. ꝛ ratio diuersitatis est ſm Jaco. de aret. quia creditoris interest quod alij heredes non nominati 1
non possint excipere, sed debitoris non interest vtrum vnus vel omnes agant. Uel dic ſm alios ꝛ melius. exceptio vel pacta liberatoria possunt esse personalia vt. l. iurisgentium. §. pactorum. §. de pac. ꝛ. l. qui in futurum. §. j. vnde potest facere paciscens ꝙ ad heredes non transeat. secus in pactis obligatoriis vt dictum est. ideo non transibit nisi ad nominatum. Idem in pactis obligatoriis que essent eiusdez nature vt. §. vidistis. ¶ Sz contra hoc videtur. §. eod. l. cum qui ita. §. j. ibi quāuis ꝛc. Solu. ibi pactum videtur factum ob causam. scilicet si heres nominatus tenetur in totum. Cum igitur nō teneatur. nisi pro parte ideo illud pactum est inutile. ¶ Quero quid si illū cui pactus est solum putabat sibi heredem. Respondeo omnibus proderit. ar. gu. §. de pact. l. tale. §. fi. ꝛ no. in. d. l. auus. ꝛ quis constat ꝙ noluerunt facere pactum personale. Uenio ad tertiū † an vnū ex heredibus possit contrahendo grauare. Et. l. expresse videtur dicere ꝙ non. vt. §. eo. l. cum qui ita. §. te ꝛ titium. Ratio quia licet nō possum obligare extraneum. vt instituto. §. si quis aliuz. ita nec possum heredem pro illis portionibus pro quibus non est heres: quia quo ad illa est extraneus vt dixi. transit ergo in personam aliorum heredū sicut cetere obligationes hereditarie. Sed quero quid si est talis obligatio que potest finiri ex conuentione in persona promissoris. vt promissio de aliquo non faciendo. vt. §. eo. l. si sic. Respō. tūc possum tantum vnum ex heredibus grauare quo ad ipsum factū. Sed si ageretur ad interesse tūc oēs heredes tenerentur pro hereditaria portione. vt. l. iulianus. in prin. §. eo. Intelligo enim ꝙ ibi ex solius titij facto stipulatio committitur ex facto aliorum non: quia contrahentes noluerūt: quod potuerunt. vt dixi: sed postꝙ est commissa omnes tenentur pro portione hereditaria ad interesse.
¶ Ad quartum venio † scilicet an vnum possit 10
grauare. s. vltimā voluntatem cōdendo. Dic aut queris de obligatione iam contracta aut de contrahenda ex ipsa vltima voluntate. Prio casu aut vultyni puidere legādo actionē quā hz ꝛ potest. vt. C. de excep. l. j. ꝛ ibi no. de leg. C. l. ex legato. cū si. aut vult grauare vt sustineat onus vni? obligationis qua teneba: ꝛ tunc quo] ad creditorem nō pōt vt habeat actionē ꝺ eū solū. fallit in actione de dote. vt. l. cū ab vno. §. de leg. ij. dic vt ibi. sz pōt vt coheredib? teneaꝰ actione fami. her. vt ibi plene no. Scō casu distingue aut grauat vnū ex heredibus in specie hereditaria. ꝛ tunc non teneꝰ nisi pro hereditaria portione. vt. l. si fundum sub conditione. §. si libertus. de leg. j. ꝛ no. de lega. ij. l. meuius. §. cum. aut in specie non hereditaria. et tunc grauatur heres in totum. vt. l. si tibi homo. §. j. j. de lega. j. aut in quantitate: ꝛ tunc insolidū. vt. l. ab omnibus. in prin. de leg. j. quod dixi i specie hereditaria tantum teneri pro parte: intelligo nisi onus iniunctum fuerit indiuiduuz. vt. l. cū quasi. §. si plures. de fid icō. liber. ꝛ istud vltimū bene tetigit Guil. de cu g. in. d. l. auus.
☞ Prefationes contractus probant que dicta sunt in contractu ex eis ac qualitate personarum arguitur.

a ¶Eū qui. Pro hac l. vide Ange. in consili. cxciij. Andre. Barba.

Am qui certarum. a Promissio facta in nundinis intelligit in die vltima nūdinarū. h.d. ¶Quero que erat ratio dubitatiōis hmōi. l. Et est ratio cū stipulat qs in nūdinis videtur stipulari. vt in nūdinis possit expendere. & sic in prin. & hoc p sabino. p proculo facit regula. l. qui hoc anno. s. eo. ¶Glo. querit quid si est expssum vel tacite actus ab vtraq parte. Et glo. dicit forte sed sine forte: qz tūc die & tpe acto illo debet. vt. l. eū qui calēdis. s. e.

1 Ex presumptionibus † ergo hoc est ex his q̄ in pfationibus sunt dicta debuit hoc pbari: vel ex qualitate personarū. sed iurisconsultus inspexit hic solā verborū significationē. sed glo. videt cōtra istū text. insti. de inuti. stipu. §. pe. Sed distingue an apparet q̄d actū sit aut non.

1 ☞Electionē habēs vel declarationē q̄n possit variare. & nu. 3.

2 Electio q̄n cōcedit a lege videt cō cedi p futurū indicatiui.

2 Electio in vltimis volūtatibus trahit secum executionem.

4 Remediū q̄d q̄ hz electionē facta executione non possit variare.

5 Dictio quoties q̄n nulla est cā verificat in duabus vicibus alias intelligitur de multis.

6 Inter tacitum & expressus quando sit differentia.

Cū pure. Iste. §. est subtilis. Qui hz electionē a lege pōt q̄ncunq; variare. h.d. ¶Assumo gl. mag. & op. de. l. si qs stipulatus sit. vbi distinguit volā vel voluero. Glo. sol. q ibi in creditore q̄ hz electionē ex cōuētione partiū. hic in debitore q̄ hz electionē a lege. pcedit vltra glos. qd idē esset in debitore si exprimeret qd i creditore: qd post lit. cōtest. nō possit variare si haberet electionē per verbū volā. Idē dicit Hug. in aliā gl. etiā si tacite hz electionē. Sed istud est falsum. nā actor hz eligere in ipso libello. vt. §. e. l. vbi aūt. §. qui illud. merito sibi per lit. cōtesta. preiudicat: qz iterū videt eligere: sz in reo hoc nō pōt cōtingere: qz q̄n rei est electio fit libellus alternatiue. vt plene dixi in. d. §. q̄ illud. vñ lit. cōtest. nō eligit. nō pōt ergo dici q̄ prohibet variare cū nullo tpe elegerit. Preterea q̄n exprimit electio p verbū volā exprimit p certū modū q̄ tacite inest: vt. j. dicā. ergo nil operat. vt. l. iij. de leg. j. Nec ob. l. iij. §. generaliter. s. de eo qd cer. lo. b alleg. in gl. qz ibi erat electio creditoris. ideo debitor admittit ad purgandā moraz vsq; ad lit. cōtesta. postea nō. s. eo. l. si insulā. vnde † glo. ponit aliā opi. verā. qz aut tacite ponit. & pōt variare vt hic. aut expressit: & tūc aut p verbū voluero. & non pōt. vt. l. si qs stipulat. s. eo. si p verbū volā pōt variare acsi nō esset expressum: qz exprimit p certū modū per quē tacite inest. Et ex his no. q̄ quando electio cōcedit a lege videt cōcedi p futurum indicatiui. & hec est glo. p quā pōt responderi ad q. q̄ posset fieri si creditor hz electionē. vt. l. ij. §. scenola. alis est. l. iij. in prin. de eo qd cer. lo. quod pōt variare vsq; ad lit. cōtest. postea nō: acsi esset concessa per verbū volā. Et predicta sunt vera si vtrūq; est in obligatione si vero vnū est in obligatione aliud i solutiōe: actor postq̄ semel elegerit nō pōt variare. vt. l. si pluribus. in fi. de leg. j. vel illud qz in legatis. hz prima placet vt in reo statim dicā. ¶Opp. de. l. hmōi. §. stichū. s. de lega. j. & l. apud aufidiū. s. de op. leg. & l. fideicō. §. sic fideic. s. de leg. iij. Sol. ibi in vltima volūtate. hic in p̄ctibus. & rō est hec † qz in vltima volūtate trahit secū executionē electio qz trāsfert oēium. vt. l. si qs stipulatus. s. e. & l. hmōi. §. stichū. & ibi glo. de leg. j. & d. l. apud aufidiū. & ibi glo. Vel fm pe. rō est qz vltime volūtates nō possunt esse in pendenti. vt. l. fi. s. cōia. pdio. & ista est magis gñalis rō vt plene dixi in. d. l. si qs stipulat. s. e. ¶Op. extra glo. de. l. q̄cq̄d. s. eo. in medio mag. glo. Sol. loc. est variationi. hic in electione ibi no in declaratione volūtatis ambigue in qua nō licet variare. Op. de. l. si stipulatus fuero decē in melle. j. de solu. breuiter ibi vnū erat in obligatiōe aliud in solutione. ideo post lit. ote. nō pōt variare & vtrūq; erat in obligatiōe. ¶Cōtra istud op. vltimo loco de. l. itē veniūt. §. idem recte ait. s. de peti. here. l. miles. §. decē. s. de re iudi. vbi post sniam admittit variatio. Sol. in p̄ijs vnū erat in obligatione aliud in solutiōe ex dispositiōe legis sz qd dixi. s. hz locū q̄n ex dispositione cōtrahentium. Ex p̄dictis † ergo collige distinctionē p tem. qz aut loquimur in declaratiōe: aut in electione. Et si in electione aut in vltimis volūtatibus aut in p̄ctibus. & si in p̄ctibus aut in actore aut in reo. & si in reo. & tunc aut vtrūq; est in obligatiōe. aut vnum in solutione & aliud in obligatione. vt ex p̄dictis apparet. Venio † ad aliam glo. & aduertatis ad istam dicit variare q̄ncunq;. ergo q̄n fiet executio semper variabit & sic nunq̄ poterit fieri executio qd est ergo remediū. Dic q̄ vnū remediū est q̄ fiat executio in estimatione actionis cū ppter impossibilitatē rei que debet prestari. fiet estimatio. vt. l. si seruus. in fi. s. de condi. fur. l. j. §. si heres. ad trebel. Aliud remedium dat Pe. & Ja. co. de are. & vult q̄ certum tempus statuatur infra qd eligat. vt ar. l. mancipiorū. s. de opti. lega. C. & ing. ma. l. diffamari. et. l. si eo tēpore. de dif. pig. cum simi. Istud remedium non videtur esse sufficiēs. Statuo tps tibi infra qd eligas nō eligis qd erit. Videte alterum de duobus erit vel q electio

ctio trāsferat ad actorē. vt. l. j. cū. l. seq. j. de solu. facit qd no. in simili in. l. heredes. §. si incerto. s. fami. hercis. & l. legato generaliter. de lega. j. Vel dic q̄ habeat electa q̄ deteriorē est p̄missori & magis stipulatori p̄dest. vt ar. l. scim. §. penul. C. de iure deli. ¶Tertiū remediū dat p glo. q̄ est in. l. si q̄n. §. heres. s. de leg. j. vt ante sniam interroget reus quid velit dare: post sniam mutare non poterit. Ray. alleg. illā. l. ad hoc. Pro hoc pōt allegari glo. in. l. j. in fi. s. de act. emp. in gl. j. mag. Vel dic q̄ si semel elegit: & iudex pnūtiauit in eo faciendā executionē: amplius non pōt variare sicut nec actor post lit. contest. secus si ante sententiā elegisset in vno condēnari: vt dictum est: ne sit elusorium p̄torīs decretū. vt. l. si p̄tor. in prin. s. de iudi. & istud puto verissimū. Sed si ante decretum iudicis semp variaret: tūc dico q̄ postq̄ vnā rē bis elegisset nō pōt amplius variare: sicut nec actor post lit. contest: qd bis eligit vt dictum est. Ad idē. C. ad velleia. l. si mulier. facit q̄ non licet tertio p̄uocare. & hoc inducit significatio huius dictionis quoties hic posita: sicut in dictiōe rursus. vt. l. fideicō. §. si qs decē. s. de leg. iij. & vt leg. no. ca. l. j. §. si cui ita. Sed p̄tra dicit. l. sicut. in p̄n. s. qui. mo. vsufru. amit. et qd no. in. d. §. si quis decem. Sed nō † curo de dictione quoties vel ruri sus. vt. l. veluti. s. de eden. nā dictio quoties intelligit de multis vicibus noua superueniēte causa. vt. d. l. sicut. sed si nulla esset causa sed solum alterius dānū: tūc bis tantū vt dixi. facit optime. C. de emen. iusti. codi. l. j. §. supradictis ibi cū nemini. &c. ¶Restat vnū † vtrū alibi sit differentia inter expressum & tacitū. Et glo. ponit vnū exēplū in. l. si cū dies. in fi. & l. celsus. s. de arbi. & istud est clarū. Itē distinguit inter mandatū tacitū & expssum. & vide in glo. ibi & sic distinguit &c. sed. ll. allega. in glo. videt dicere cōtrariū: qz in mādato expresso videt posse renocari: in adiecto in quo est mādatū tacitū tūc nō pōt renocari. Breuiter vt saluemus glo. oportet intelligere primū dictū put iacet. & intellige in eo q̄ nō est simplex māda tarius sed sibi fuit stipulatus & actio fuit sibi quesita. In adiecto. dic q̄ post lit. cōtest. potest pheri bertiante nō. Itē an in adiecto sit mādatū tacitū vel nō. dixi in. l. iulianus. §. qui fundum. s. eo.

penales. §. iulianus. s. ad. l. fal. hic in stipulatione duple que est p̄torīa. vt. l. ij. §. stipulatio duple. j. de p̄to. stipu. Solu. tūc est p̄toria quādo super venditione serui interponitur. vt plene dixi in. l. stipulationum alie. circa prin. s. e. Intelligo ergo q̄ hic non erat p̄toria idem dixi in. §. casto. ¶Oppo. quia si omnes defenderent si tamen res cuinceretur comitteretur stipulatio. vt. l. cuicta. de euic. Sol. intelligo hic q̄ defendūt ita qō rem liberant. & ita apostillani tex.

Curibus. Istud principiū habetur in. l. titia. §. fi. s. eo. & eius effectus plene. in. l. scire debemus. s. eo. ti.

De hac. §. istum. declarani in. l. si stichū. §. stipulatio. s. eo. in tex. ibi id. i. eiusdem generis vt decem pondo argenti. ¶Oppo. de. l. si stichum. §. stipulatio. s. eo. Glo. dat plures solutiones. Tene mediā solu. quia aut fit denominatio animoz. aut nō.

☞Fundo vendito seruitute detracta licet seruitus sit amissa tempore tamen remanet actio personalis ad illā constituendam.

Actus an vitietur quando res deuenit ad eum casum a quo incipere non potuit. & nu. 4.

Assignatio dotis facta in casu. l. ybi adhuc. C. de iure doti. an irritetur si dinitie viro superueniāt: remissiue.

Et si placeat. Dispositio nō pfecta & nō cōsummata vitiat si ad eūdē casus deuenit a quo nō potuit inchoari: secus in dispositiōe perfecta. h.d. primo ponit regulam. secō ponit tria exempla in quibus regula fallit. ¶Oppo. & videtur q̄ res non vitietur licet deuenerit ad eum casum a quo non potuit incipere. vt insti. de lega. §. ex contrario. Glo. dicit q̄ fallit ibi. Sed Dy. hic & in. c. actum legitime. de reg. iur. lib. vj. dicit aut casus superueniens rēdit ad eundem effectū ad quem ipse actus: & tunc non vitiatur: vt ibi. & l. verbis. ad. l. fal. aut tendit ad alium effectum. & tunc vitiatur. ¶Oppo. qz dicitur q̄ fallit regula in plurib⁹ heredibus: non est verū: quia vterq; habet actionem in solidū. vt l. ij. §. ex his. s. eo. & ab initio si duo sunt domini: et quilibet dominorum stipulet insolidū valeret. vt. l. vnus. s. de ser. rusti. predi. qd est verum in seruitute nō cōstituta. vt. l. ij. §. ex quo quidem. s. eo. licet quidā habent additionē Dy. que dicit aliter sed falsa est additio. Glo. soluit & bene. ¶Sed oppon. de. l. si sub vna. §. fin. s. eod. Sol. ibi loquitur in duobus successoribus singularibus. hic in vniuersalibus. ratio apparet ex his que ibi dixi. ¶Oppon. quia hic ponit exempla in seruitute constituta regula in stipulatione ponitur. Glos. soluit dupliciter quia licet iurisconsultus ponat regulam in exemplificatione intellexit largius. Vel aliter et subtilius qui constituit seruitutem tenetur ad patientiam. nec incontinenti liberatur ipso iure. vt no. in. l. corruptionem. C. de usufruct. & hic glos. dicit. licet Pet. contradicat vt plene dixi in. l. ij. s. eod. ¶Quero † vendidi tibi fundum detracta seruitute seruitus est amissa rē

Am ex causa duple. In causa euictionis si p̄o parte nō defendat pena insolidū committit. h.d. in tex. ibi ceteris q̄ subsistere. i. rē vēditā a creditore agēte hypothecaria p suis ptibus liberare. vt. s. de euic. l. rē hereditariā. vel cū agente iure dōnij pecunia data p parte trāsigere. vt. s. de rescin. ven. l. fi. §. j. Ja. de are. & Oldr. dicunt hic q̄ omnes denūtiādi sunt. vidistis. s. eo. l. in executione. §. insolidū. ¶Opp. de. l. antepenul. s. fi ex noxa. cau. aga. vbi si vnus vult potest p̄o omnibus defendere. Respond. fateor quod sufficeret. sed hic non p̄o omnibus. ideo apostillam illam in text. dedi. ¶Oppon. q̄ in p̄etoriis stipulationibus vno ex heredibus promissoris contrafaciente contra illum tantum pena committitur. l.

pore an remaneat actio personalis contra te ad constituendã seruitutem. gl. dicit hic q̃ sic. ⁊ p̃m hoc debes sic habere glo. hinc est q̃ ex empto tenetur. quia seruitutẽ in vendendo fundo retinuit si illo tempore est amissa ⁊c. q. d. adhuc durat p̃sonalis. Sed hoc est contra casum l. coꝛruptionem. C. de vsufruc. ⁊ l. in vendendo. quã alleg. glos. in alio casu loquit. Alij habent glo. hic q̃ ex empto tenet qui seruitutẽ in vẽdendo fundo retinuit. ⁊ p̃m hoc est casus in. d. l. in vendẽdo. §. f. sed nõ facit ad ꝓpositũ: niſi dicas vendito rẽ teneri vt cedat actionẽ persone lẽ: qõ est cõtra. d. l. coꝛruptionem.

¶ Venio ad generalia q̃ ponit glo. que incipit veluti sticho. Primũ est q̃ ponitur in tex. in eadẽ glo. ibi. et sic ecõtra illud est aliud generale. s. qõ tractu tpis nõ firmatur quod a principio non subsistit. ⁊ in isto dic per Dyn. in. c. non firmatur. extra de reg. iur. lib. vj. ¶ Circa † p̃mũ scz an vitiet res si deuenit ad eum casum a quo non potuit inchoari. primo debes scire q̃ sunt quedam que veniunt directo ad rescindẽdũ: vt querela inofficiosi testamenti: actio quod met. cau. ⁊ beneficium in integrum resti. ⁊ similia. ⁊ in istis nõ quero. Quedã sunt que ad rescindendum nonveniunt principaliter. ⁊ dic q̃ quando q̃ superuenit defectus cause finalis: ⁊ pone exẽplum vt intelligas quod habeo dicere pone in. §. econtrario. que est ratio q̃re legatum valet: quia affert legatario cõmodum: superuenit causa q̃ non affert cõmodũ an vitietur. Et dic aut casus superueniens tendit ad eũ finẽ quem ipse actus. ⁊ tunc non vitiatur vt in. §. econtrario. in fi. de leg. ⁊ l. verbis. ad. l. fal. ⁊ per Dy. in. c. actũ legitime. de reg. iur. lib. vj. Aut non tendit adeundẽ effectum. ⁊ tunc aut est talis actus q̃ non vitiaret partibus volentibus. ⁊ tunc casus superueniẽs nõ vitiat. vt. l. sciendũ. §. fi. s. qui satisd. cog. Aut vitiaret id quod agitur etiam partibus volentibus. ⁊ tunc vitiat. vt. l. vrannius. versi. sed cum duo. §. de fideiuſ. ¶ Induco † ad. q. vir vergit ad inopiam: soluta est dos mulieri p̃m. l. vbi. C. de iure do. ⁊. l. si constante. in p̃in. s. sol. ma. superuenerunt diuitie an irritetur assignatio dotis. Glo. in. l. vbi tenet q̃ non vitiatur. Specu. in ti. de dona. inter vir. ⁊ vxoꝛ. tenet contra. istud posui in repeti. l. si constante. in pe. vel vlti. q. sol. matri. ⁊ ex theoꝛica precedenti apparet solutio questionis: quia diuitie superuenientes tendunt ad eundem effectus ad quem solutio dotis: vt ad consulendum mulieri. ergo solutio non vitiatur. Item per. l. sciendum. §. fi. s. qui satisda. cogan.

¶ Quando q̃ superuenit † defectus cause materialis. ⁊ tunc quando q̃ superueniens vitiat rẽ. vt l. inter stipulantẽ. §. sacram. s. eo. ⁊ hic in duobus exemplis glo. Quando q̃ superuenit defectus in causa efficienti: vt in persona. ⁊ tũc aut erat actꝰ perfectus ⁊ consummatus. ⁊ tunc non vitiatur. vt l. patre furioso. s. de his qui sunt sui vel alie. iur. ⁊ l. cecus. s. de iudi. aut non erat pfecta aut consummata. ⁊ tunc aut superuenit defectus cum delicto persone: ⁊ vitiat. vt. l. si in metallũ. de his q̃ p nõ scrip. ha. aut sine defectu p̃sone: ⁊ nõ vitiat: vt. l is cui bonis. s. de test. ⁊ ista duo mẽbra ponit glo. in. l. j. §. exigit. s. de bo. pos. p̃m tabu. Quando q̃ superuenit defectus mixtim in causa materiali ⁊ in causa efficienti: vt in casu nostro: vbi est defectus mixta consideratione rei ⁊ persone. tũc aut res non erat perfecta ⁊ cõsummata. ⁊ tũc aut dispositio respicit rem propter rem: vt in seruitutibus: ⁊ dispositio vitiatur. vt. l. si sub vna. §. j. s. eo. aut respicit personam: ⁊ tunc dispositio non vitiatur. vt. l. damni. §. emptoꝛi. s. de dam. infec. l. si sub vna. §. j. s. eo. ⁊ ibi glo. aut res erat pfecta ⁊ consummata ⁊ non vitiatur. Casus est hic in fi.

☞ Facultas eligendi coheret persone. h. d. ⁊ quod cohereat p̃sone vidistis in. l. si stipulatus fuerim. s. eo. ⁊ ibi dixi. ¶ Oppo. de. l. iulia. de leg. j. Glo. hic dicit aliud in legatis vt ibi. ⁊ hãc tenet Dy. Pet. determinat hanc per illã quod ius dominj debet interuenire vt ibi not. p̃m vnam opi. puto † primũ verius: qꝛ in contractibus versatur opera filij. ar. ei⁹ quod no. C. de cõdi. inser. l. si vxoꝛ. ⁊ insti. eo. §. ex cõditionali. Preterea hic põt filio vel seruo solui: vt. s. de pac. l. si vn⁹. in p̃in. ⁊ de po. l. qõ seru⁹. merito põt eligere: alꝰ nõ posset solutionẽ recipere. i legatis nõ põt filio solui cũ nulla opera ei⁹ versẽt ergo ⁊c. vt. l. eũ q̃ ita. §. q̃ sibi. s. e. vel dic q̃ hic in electiõe q̃ cadit in alternativa: in quavtrũ q̃ est in obligatiõe: ideo remanet merũ factũ electiõis: qõ ad patrẽ nõ trãsit: vt hic not. ibi in optione legata. in qua nonversat merũ factũ: cũ nullũ sit in obligatiõe. ⁊ ideo plus iuris queritur patri ⁊ domino. ⁊ sic distingue tria mẽbra. ¶ Oppo. d. l. fi. §. sed ⁊ si q̃s. C. cõ. de legat. Sol. vt in glo. ⁊ dixi in. l. si q̃s arbitratu. s. eo.

☞ Autoꝛitas patris quando sufficiat in supplẽda etate filij vt obligetur.

Filiofamilias minoꝛi in iudicio existenti in his in quibus patri aliquid queritur sufficit patris autoꝛitas: si autem super re que ad patrez non pertinet datur curatoꝛ.

Autoꝛitas patris est ad coꝛrigendum filium: ⁊ tutoris ad administrandum in p̃in.

Pupillus. Iste est subtilis. §. ⁊ quotidianus. Ubi est etatis defectus patris autoꝛitas non sufficit ad obligandũ. h. d. Dicit hic q̃ patria potestas non est sufficiens ad obligandum. ¶ Opp. de. l. pupillus. j. de ver. sig. Dic vt in glo. ¶ Oppo. de. l. obligari. s. de auctu. ⁊ insti. de auctu. in p̃in. Sol. glo. aliud in patre: aliud in tutoꝛe: qꝛ autoꝛitas p̃fis est ad coꝛrigendũ: autoꝛitas tutoꝛis est ad administrandum. Vel dicit glo. q̃ contra patrem actionem habere nõ: potest contra tutoꝛem sic. filis glos. est insti. de inuti. stipu. §. pupillus. Habes glos. declaratam: Respice ad me. ⁊ contra istam. l. videt casus expressus in. l. si infanti. C. de iure deli. gl. formauit ibi ⁊ soluit quod ibi in hereditate que affert commodum. Sed istud est truffa quia si hereditas affert commodũ sine tutoꝛe posset adire contra. §. neq̃. insti. de auctu. tu. Pet. soluit ⁊ dicit q̃ ista iura sunt coꝛrecta: cum pater sit legitimus administratoꝛ bodie. vt. l. j. C. de bo. ma. ⁊. l. cũ nõ solũ. C. de bo. que libe. Domini † istud non est verum: ideo dicatis: quando q̃ tractat de pupillo obligando mere. ⁊ autoꝛitas patris non sufficit. vt hic ⁊. §. pupillus. insti. de inuti. stipu. quando q̃ tractat mere de acquirẽdo. et potest tunc etiam sine patre: qñ q̃ tractat de actu in quo põt esse vtilitas et dãnũ ⁊ tunc p̃fis autoꝛitas sufficit. vt. l. si infanti. C. de iur. deli. ⁊ est ratio qꝛ iura noua faciũt patrẽ legitimũ administratoꝛẽ in illis rebus in quibus patri acquiritur vsufructus. vt. l. j. C. de bo. ma. ⁊. l. cũ nõ solũ. §. vbi autem. C. de bo. q̃ lib. ũ aliꝰ nõ vt ibi. ⁊ in aut. vt li. ma. ⁊ anie. §. j. modo si pupillus obligat quid habet facere autoritas in illo. scz si tractaret de alienatione rei in q̃ pater hz vsumfructũ. patris autoꝛitas sufficeret. vt. l. cũ nõ solũ. §. filij autẽ. sed in p̃sonali obligatiõe filij pater nihil hz facere sz qñ est dubiũ vt in hereditate. qꝛ põt patri acq̃ri vsufructus tũc põt p̃ autoꝛitatẽ interponere. ¶ Ex hoc habes practicã cuiusdã qõnis † filiusfamilias minoꝛ est in iudicio: an sufficiat autoꝛitas p̃fis vel debet curatoꝛ dari. ⁊ dic q̃ aut est super re in qua potest patri acquiri aliquid vel habere vsumfructũ. ⁊ tũc patris autoꝛitas sufficeret. sed si esset conuentus super re que nõ pertinet ad patrem: vt in obligatione personali vel criminali[a]. tunc patris autoritas nõ sufficeret. ⁊ daret curatoꝛ. Primũ probatur. C. de bo. ma. l. j. vbi gl. dicit q̃ dat pcuratoꝛẽ filius patre/autoꝛe: quod intelligit cuiuscũq̃ etatis sit. vt. l. cũ non solum. §. vbi autẽ in vnũ. vbi est tex. no. C. de bo. que lib. Secundum probatur dictis. ll. ⁊ videtur expressum extra de iudi. c. fi. lib. vj. Tene menti ista.

☞ Quando persona adiecta insti. intelligat repetita in responsione.

Si ita fuero. Dicit glo. siue in interrogatione fit adiectus: siue in rñsione sufficit. Credo q̃ in tota obligatione debet interuenire nominatio. vt. l. vero pcuratoꝛi. j. de solu. Vel clarius si interrogo promittis mihi vel titio. ⁊ respondes promitto: intelligit repetita persona adiecta: sz si respondes tibi promitto † tũc persona adiecta non intelligitur repetita. vt. insti. de duo. reo. circa p̃in. coniuncta. l. duos reos: iij. rñ. j. titu. j.

Si inter eos. Angustiatẽporis vitiat stipulationem: niſi in loco destinato presentia procuratoꝛum interueniat. ¶ Oppo. de. l. iij. §. fi quis ita. s. de eo quod cer. lo. Solu. hic presentia procuratoꝛis supplet. ¶ Oppo. de. l. si mihi. §. fi seruus. s. de leg. j. Sol. ibi in vltima voluntate hic in contractibus. ⁊ plene dixi in. l. continuus. §. illud. s. eo.

☞ Soluens aliud pro alio adiecto non liberatur ipso iure.

Dicta in persona principali intelliguntur ī persona adiecti repetita: Vitiato principali accessorium vitiatur non econtra.

Adiecto solui põt inuito creditoꝛe.

Si stipuloꝛ mihi ⁊ adiecto citerioꝛi die an soluens adiecto liberetur.

Si stipuloꝛ mihi pure: ⁊ adiecto sub conditione. ante conditionem poteꝛo agere.

Cũ mihi aut titio. Diuersitas rerum temporum et q̃litatum vel conditionum adiectio extranei in stipulatione vtili facta non vitiat nec ob eiusdem factum valida stipulatio impeditur hoc dicit. vsq̃ ad fi. ¶ Illo † si solui[t] alioꝰ pro alio adiecto non contingit liberatio ipso iure. ¶ Illo. † quod q̃ dicuntur in persona principalis in persona adiecti intelliguntur repetita nisi aliud appareat. facit. j. de fideiuſ. l. si vt proponitur. facit quod dixi. s. eo. l. si ita stipulatus. §. chrysogonus. ¶ Illo. † vitiato p̃n cipali vitiatur accessoꝛium: sed non econtrario. ¶ Ad primum. op. q̃ liberet ipso iure. insti. q̃. mo. tol. obli. in p̃n. Sol. illud cũ soluitur creditoꝛi. secus si alij. ¶ Sed ꝺ hoc. j. de sol. l. solutã. insti. de inuti. stipu. §. si q̃s alij. Sol. ꝺt gl. idẽ est soluere creditoꝛi vl alteri volũtate ipsi? sz nõ p oĩa idẽ. Vel dic † q̃ solui põt adiecto ctiã inuito creditoꝛe. vt. l. vero pcuratoꝛi. ⁊. l. aliud. j. de sol. ¶ Quero † qñ stipuloꝛ mihi ⁊ adiecto citerioꝛi die si illi adiecto soluitur an solues liberet. Sol. ꝺt imo in obliga. nõ icidit. ꝺ falsum puto. nã ista obligatio est ī diẽ ꝑ. fuit obli-

a ¶ Si seruus alleg. Bar. sibi contrari? hic. ⁊ in. l. j. de pre to. stipul. Andreas Barba.

1 2 3 1 2 1 2 3 a 1 2 3 4 1 2 4 5 6 1 2 a

a ¶ Criminali. addebal. ꝑsi. lx viij. libꝛo iiij.

a ¶Circa istū titulū. vide bart. in consi. ex. inci. fa/ctū tale est. And. barb.

b ¶Qualiter constituant. ¶Et quō cognoscantur duo rei debendi ⁊ credendi. vide omnino Bar. in l. fi. ad fi. ff. eo.

c ¶Verbū eadē. adō bald. post glos. in. d. auc. hoc ita. ⁊ quod no. Bal. in l. stipula/tio. §. cuz. ff. de verb. oblig. 6

gatus: vt. ff. e. l. cēteſimis. ⁊ eſt exp̄ſ/ſuz. ff. de fo. l. q̄ res. §. mihi decē. nec ob. iſte tex. q⁊ illa cōditio ē quo ad ſolutionē nō quo ad obl'onē. niſi di ceres ꝺ expreſſe actū. vt. d. l. q̄ res. §. q̄ ſtipulat. tūc verū diceret glo: ¶Quero † ſtipulo: mihi pure ad/iecto ſub cōditione: an ante condi/tionē agere potero. Reſpondeo ſic arg. ff. ti. ſ. l. ex duobus. 1

d ¶Diuerſaꝝ ſum/marū. ad hoc tex. in l. ſi plurꝫ/bus. §. ſ. ō leg. ij. ſed idē videt ſi non ſint copulati/ue grauaꝫti vel ob/ligati. ſed ſolū in ea o:ōe gra/uentur cū punct⁹ ſtet loco copu/le. vt. l. tri plici. de ñ. ſigni. ⁊ qō no. glo. in l. p̄tia re rū. ff. ad. l. fal. q⁊ tūc videtur q teneant p partib⁹ he reditarijs ſicut quā/do copula tiue eſt di ctum ſm do. Jo. in d. l. ſi ex to to. §. ij. et idem bar. in. l. ſine a certis. ff. e. ⁊ in. l. ſti/chum. §. fina. ff. de ua. 1 2 3 4 5

a ¶De duob⁹ reis ꝓſtituēdis. Rub.

¶Vi ſti/pulat. Gl. q̄/rit vñ dicat re⁹. Et rñdet ⁊ ponit qua/tuor determi natiōes. Pri/ma eſt ꝛc. nō b curo. q⁊ de ꝺ habem⁹ tex. ſez q re⁹ ō:a re vt in. c. fo:us. extra de verb. ſigni. hic non ſunt alia.

☞Hec lex q etiā hodie nō ſit co:recta in modo ꝓſtituēdi duos reos nihil eſt innouatum. ⁊ nu. 4.

Duo rei qualiter conſtituantur.

Duo rei credendi qualiter conſti/tuantur.

Duo rei qualiter ꝓſtituant q̄ indi uiduū eſt in obligatione.

Si in obligatione continente in/diuiduū plures inſolidū obligent: q non ſunt co:rei debendi. c

Plures promittētes rez indiuiduā: etiam ſi actum ſit q ſint duo rei ta/men non habēt beneficium diui/ſionis. d

Violentia q nō dicat pbata ſi arti culatum eſt ⁊ probatū quod titius violenter ſciam cognouit: e

Verba libelli vel articuli intelligi debēt ſm intētionē pferentis.

Verba teſtis ſemper in dubio con tra producentem interpretantur.

¶Am duo. Pri/mo ponit q̄r ꝓſtituāt duo rei. Scō q⁹ eſt effe/ct⁹. Nec adiectioē ādē facit vt videant cōſtitui duo rei de 3

e ¶Diſtri/butiuum. Adde ad idem quod no. bal. in. c. ſ. §. fi. de ſucceſ. feu.

bendi ⁊ credēdi. ⁊ vni⁹ petitiōe ⁊ acceptilatione tollitur obligatio. h. d. Hic vellē tractare qualr cōſtituāt duo rei. ⁊ iō cū hac. l. legā. §. cū in tabu. poſitū. in. l. reos. ff. e. quē vide. Plures intelligunt in dubio viriliter obligari: ⁊ viriliter ſtipulari: niſi aliud actum ſit. h. d. §. cū in tabu. ¶Opp. dicitur hac. l. ij. q̄ duo rei inſolidū vident in dubio con tra. ff. eo. l. reos. §. cū in tabulis. Sol. dicit glo. q hic fuit actum: ⁊ ſic concor. Sed certe hoc non dicitur in tex. Dic ergo ſuſtinēdo q intelligitur actum ex eo q hec dictio eandem fuit adiecta in promiſſione. facit inſti. eo. in p̄in. quod intellige vt ſtatim dicam diſtinguendo. ¶Secundo op. in auc. eo. in p̄in. poſita. C. eo. auc. hoc ita. glo. di/cit hodie ſecus. ⁊ ſic iſta. l. corrigitur. Aduerte in quo † q⁹ olim conſtituebant duo rei ſiue tacite ſi ue expreſſe agat. hodie requritur q expreſſe agat. ⁊ in hoc iura antiq̄ immutant. ꝺ declarat glo. in. §. cū in tabulis. q̄ incipit expreſſe ꝛc. Et iſtud tz gl. ⁊ Ja. de are. ff. e. l. eādē. i p̄n. ⁊. §. mā. l. ſi mādato. §. paul⁹. ⁊ l. credito:. §. duob⁹. ⁊ Azo in ſum. huiꝰ ti. ſz gl. in auc. eo. ſup ñ. ſuſtinere tenet q i mō ꝓſtituē di nil ſit innouatū. ⁊ inſti. de fideiuſ. §. ſi plures. ⁊ glo. hic ponit in hoc. §. cū in tabulis. ⁊ ſic hec. l. ij. in nullo eſt immutata. ⁊ hoc comprobat glo. in p̄in. in auc. hoc ita. C. eo. q̄ tz Dy. Ja. de bel. et oēs moder. ⁊ mihi placet. ¶Quero ergo † primo qualiter cōſtituant ꝺ duo rei q̄ñ diuiduum venit in obligatiōe ſiue cōtrahat obligatio ñbis ſiue con ſenſu ſiue teſtamēto. hoc hic pono ꝓ eodem. Di/ſtingue aut eſt actum: ⁊ ſunt duo rei vt hic. §. cuz in tabulis. ⁊. C. eo. auc. hoc ita. ſiue ſit dictū q⁹ te neant inſolidū: ſiue q ſint duo rei. Aut nō ē actū. ⁊ tūc aut obligauerunt ſe ſiue teſtator obligauit eos alternatiue. ⁊ ſunt duo rei. vt. l. ſi ex toto. §. ſ. de leg. ſ. ⁊ no. ſ. eo. l. ſiue. ⁊. C. de cōſti. pecu. auc. ſi q̄ñ. aut copulatiue. ⁊ tūc aut ſunt duo act⁹ ꝓmittē di ⁊ due rerū expreſſiōes vt tu ꝓmittis mihi cen tū ⁊ titi⁹ ꝓmittit mihi centū ⁊ tūc aut apponitur verbū eadē ⁊ ſunt duo rei aut nō apponit eadē et nō ſunt duo rei: ſz ſunt due obligatiōes diuerſaꝝ ſummarū ꝺ. vt inſti. eo. in p̄n. ⁊. §. duo rei. ⁊ hac. l. ij. ⁊. ff. tit. ſ. l. ſi ex re. §. ſi ipſi. ⁊. l. ſi ſeru⁹ cōis ſic ſtipu lat⁹ fuerit. ⁊ gl. i auc. ff ita. aut fuit vn⁹ act⁹ ꝓmit tēdi ſz due rez expſſiōes. vt ego dec ē ⁊ titi⁹ decē ꝓmittim⁹ tibi. ⁊ erūt duo rei debēdi cū itelligat eadē. vt. ff. ti. ſ. l. ſtipu. iſta. §. eū q̄. ⁊ ar. l. eū q̄ ita: in p̄n. aut eſt vnus actus ꝓmittēdi ⁊ vna rei exp̄ſ/ſio. ⁊ tūc aut eſt appoſitū pronomē diſtributiuū ꝗlibet: q̄ de ſui natura rē cuilibet inſolidū attri buit vel aliō ſic̄ diſtributiuū. et tūc erūt correi. vt l. ſi plurib⁹. in p̄in. ff. de leg. ij. ⁊ ibi no. Aut nō eſt adiectū tale diſtributiū ſz ſimpl'r dictū. tūc ſiqui dē eſt actū erūt duo rei: alias ꝗlibet tenebit⁹ i virt lē vt hoc. §. cū in tabulis. ⁊. C. e. ⁊ auc. hoc ita. ⁊ ꝺ nihil eſt innouatū ꝙ iura autēticorum. ¶Scō quero † de duob⁹ reis credēdi qualiter ꝓſtituant. Circa p̄dicta dic q aut eſt actū q ſint duo rei cre dēdi. ⁊ nō ē dubiū. aut nō ē actū. ⁊ tūc aut diſpoſi tio eſt collata in eoꝝ pſonā alternatiue: aut copu latiue. Primo caſu aut vni tātū pōt acq̄ri obliga: ⁊ alter habeꝫ vt adiect⁹ nec erūt duo rei. vt. ff. de cōſti.

cōſti. pecu. l. ſed ſi filio. §. ſ. ⁊. ti. ſ. l. ſ. §. ſi fructua/rius. autvtriq̄ pōt acq̄ri. ⁊ tūc aut electio fuit col lata in voluntate debitoris. ⁊ valet ⁊ ſunt duo rei credendi. vt. ff. de leg. ij. l. ſi titio aut ſcio. Aut non fuit collata in poteſtate debitoris. ⁊ tunc de iure iſto antiquo vtiatur ſtipulatio. vt. ſ. titu. ſ. l. ſ. §. ſi fructuarius. ⁊. l. itē ſi ſeruus. §. fi. ⁊. l. ſeq. ⁊. l. ſi ſer uus cōis. ita hodie valet ⁊ alternatiua reſoluit in copulatiuā. vt. C. de ver. ſigni. l. cū quidā. que lo/quit etiā in cōtractibus vt ibi in fi. vnde erit idez dicendū q̄ ſtatim dicā de copulatiua. Predicta vera quādo diſpoſitio cōfert in pſonam vtriuſq̄ equaliter. als ſi vnus tm̄ ſtipularetur ſibi ⁊ alteri ſemper ille alius haberet vt adiectus. vt. l. cū qui §. qui ſibi. ff. ti. ſ. q̄ dic vt ibi. Scō caſu q̄ñ diſpo ſitio cōfertur copulatiue diſtingue p oīa: vt. ff. di ꝛ circa reos debendi per eaſdē. ll. ⁊ in hoc etiam 4 nil eſt innouatū p iura autēticorū. ¶Tertio † q 5
a ro[a] q̄d ſi in obligatione veniat aliquod q̄ eſt in/diuiduū. Rñdeo quedā ſunt indiuidua quo ad ſo lutionē tantū. ⁊ de his dicā. ſ. eo. l. eandē. in p̄in. c
quedā ſunt indiuidua quo ad obligationē ⁊ ſolu tionē. vt via iter ⁊ actus vel q̄d ſile. ⁊. h. d. glo. in hoc. §. cū in tabulis. q̄ olim cōtrahebant in his duo rei etiā ſi hoc nō exp̄imeret. hodie⁹ vero per auc. idē eſt in indiuiduis q̄. ff. dictum eſt in/diui/duis. Doc. reprehēdit iſta gl. q⁹ per iura auc. nil eſt innouatū in modo cōſtituēdi. ſed in modo exi gēdi. ⁊ bene dicit. Sicut igit⁹ olim in indiuiduis plures tenebant inſolidū: etiā ſi nō ſit dictum: ita hodie. ⁊ in hoc oēs cōcordāt. Sed an ſint duo rei 5
eſt opi. † Jaco. de bel. in auc. eo. tenet q ſint duo rei. putās forte q ſemp q̄ñ plures tenentur inſo lidū dicantur duo rei. Pet. ⁊ Ly. cōtra in. d. auc. hoc ita. q non ſunt co:rei debendi licet inſolidū teneantur. nihil allegant. Ego puto hoc verū per caſum. ff. de euic. l. rem hereditariā. ſcō per glo. de verbo. obli. l. ij. §. ſi tamē hominē. licet ibi ſoꝫ/tur in bis q̄ ſunt indiuidua quo ad ſolutionē tan/tum. tertio p rationē: in duobus reis credendi ſi ſi vnus eſt lit. conte. alius non poteſt agere. vt. ſ. e. l. ex duobus. ſed in his qui habent actionē inſoli dū ex natura indiuidui: vno agente in ſolidū alius poteſt agere. vt. ff. ti. ſ. l. ij. §. ex quo quidem. ⁊ ibi no. ergo non ſunt duo correi. Plus dico q etiam ſi expreſſe eſſet dictum q inſolidum tenerent: nō eſſent duo rei. quia eſſet exprimere ea que tacite
b inſunt[b]. ſed debuerat exprimi q animo cōſtitue/di duos reos ſic promittunt. vt. C. de fideiuſ. l. nō recte. vbi eſt caſus. ⁊ hoc prodeſt ꝓpter multa iu
ra que in correis loquunt vtrū factum vnius alte ri noceat. vel non. vt nō plene dicā. ſ. eo. l. ex duo/bus. Itē poſito + q expreſſe eſſet dictū: nō tamē habent beneficiū diuiſionis: q⁹ horū diuiſio ſtipu lationem corrūpit. vt. ff. ti. ſ. l. ſtipulationes nō di uiduntur. Idē dicerē in duobus reis credendi. vt l. ij. §. ex his. ⁊. §. ex quo quidem. ff. de ver. obli. fa cit. ff. de ſerui. ruſti. prędi. l. via conſtitui. in fi. alia circa modū cōſtituēdi duos reos[b] dicā. ſ. eo. l. eā dem. in p̄in. ⁊. l. ſi id quod. ex quibus iſte articul⁹ apparebit expeditus. ¶Circa ſecundam partem huius. l. quero primo. quid eſt hoc dictū accepti

a ¶Tertio quero. Adde Bart. in. l. ſi vt certo. §. ſi duobus vehiculum. in. v. colū. ff. cōmo. ſed quid ſi plures fecerunt pacē pluribus ⁊ quilibet inſoli/dum promiſit non offendere ſub pena an ſint co:/rei ſcripſi remiſſiue poſt Bar. in. l. ſi id quod. ff. e. ⁊ ad mate riam vide etiā q̄ no. Bar. in. l. fi. in. iij. q. cuz ſeq. ff. eo.

latione ⁊ petitione ꝛc. Glo. dicit a/ctiue et paſſiue accipe ſicut cetera alia nomina verbalia q⁹ no. ¶Qui dā aduocatus † volēs ꝓbare q ti tius cognouerat ſciam inferēdo ſi/bi vim formauit articulū q⁹ titius cognouit ſciā violēter. ⁊ ſic etiā de b
poſuerunt teſtes: dixi q⁹ iſti teſtes nō probāt: quia iſtud aduerbiū vio lenter poteſt intelligi actiue: hoc eſt violētia illata ab ipo titio: ⁊ paſ ſiue. hoc eſt violentia illata ipſi ti/tio per quā cōpulſus eſt hoc face/re. vñ licet verba libelli[c] vel articuli c
deberent intelligi[c] ſm intentionē ꝓferētis. tñ verba teſtis ſemp in dubio intelligunt cōtra ꝓferentē. vt plene dixi in. l. inter ſtipulantē. §. ſ. de ver. obli. Illec ob. predictis ff. de manumiſ. teſta. l. ſi iſta ſit ſcri/ptū-ſtichus ibi diligēter ꝛc. imo fa/cit ꝓ. q⁹ lz ibi verba interpretentur ſm intentionē teſtatoris tamen cō ſtat q illud aduerbiū diligēter po teſt intelligi de diligentia q̄ eſt vti/lis ipſi ſeruo: ⁊ de ea q̄ eſt vtilis do mino: ⁊ ſic in dicto teſtis interpre/tabit cōtra ꝓducentē. faciunt con/cor. ibi poſite. ¶Scō quero quō petitione vnius alter liberet actiue ⁊ paſſiue. ¶Tertio q⁹ quō acce/ptilatione. ¶Quarto quō cōfeſſio ne. ſed hec oīa dic: vt dicā. ſ. e. l. ex duobus. vbi placent omnia iſta ⁊ ſi/milia ſimul ponere. Tu qui legis re cita hec ibi prout expedit.

¶In duobus. Licet prius ꝓbat obli/gatio vni⁹ poſtea obli gatio alterius nō vitia tur ꝓſtitutio duoꝝ reoꝝ. ⁊ fruſtra timet nouatio. h. d. ¶Opp. q⁹ iter uallū[b] vitiet. vt inſti. e. in p̄n. ſo. gl. ibi de reis ſtipu. hic ꝓmittēdi. Hoc videt ꝺ caſus. l. duos reos. §. fi. ſ. e. d
q̄re dicit gl. q⁹ ibi interuallū inter interrogationē ⁊ rñſionē vitiat ſi/ue ex parte reoꝝ credēdi ſiue debē di vt in p̄ijs. ſz interuallū iteruni⁹ rei obligationē ⁊ obligationē alte/ri⁹ nō vitiat con ſtitutionem duorum reorum ſi hoc agatur. impe/dit tamen conſtitutionem taciturn. ideo debet ex/preſſe dici ſm Ange. ſ. eo. in. l. ſi ex duobus. in p̄n/cip. Andre. Barba.

Lectura Bartoli de Saxoferrato. Bartolus super Secunda parte. ff. noui. De duobus reis constituendis. 103

a ¶Plene dicam.& plenius per Bar.in.l.fi.in pn. ff.eo.in prin.§.

b ¶Vbi duo rei.In summa omnia que ponit bar. in hoc.§.posuit etiam in repetitione auf. hoc ita C.eodem.titu.

c ¶Eodem libello.an plures rei debendi possint cumulari in eodē libello vl' debeāt conueniri se paratim. facit q̄ no.p bar. & doc.i.l. edita. C. de edē. in maria cumulatiōnis. et q̄n plures actiōes cōtra vnum possint eodem libello intentari,vid tex. no. in.l. fi cum idem cū eodē.& ibi doc.in p̄nci.ff.de iurisd. om. iudi.& per Innocē.& Imol.i.c. Iz vndiq;. de offi. de le.& hic ad de bar. in l.si pluribus.in prin.de leg.ij.& Bal.in auf.ℏ ita: C.eo.& hic etiam an plures rei credendi possint eodē libello agere et q̄s possit agere partiz noīe p̄prio & ptim noīe p̄curatorio dic vt i.l.j.C.si cer.pe. & ibi Bal.in p̄n.& ibi vide p Ey.& Bal. sil'r q̄n p̄nt plures eodē libello cumulari ibi etiā vide bar. remittēdo ad'spe.de libel.cōce. §.fi.ℵ.sed pone dixi in.l.edita.i fi. i.ij.col.C.de eden. Adde an vn' creditor possit cōuenire plures debitores eodē libello.& an plures creditores vnum debitorem plenerom.consil.cc.xliij.

d ¶Quēlibet insolidū. Si actor vult p̄uenire plures reos debēdi & quēlibet insolidū necesse hz dicere & opponere in libello qō vna solutione erit cōtentus p̄m no.p Bar.in. l.cū pluribus.de legij.& in.l.j.C. de fi.tu.adde tamen vnum quod no. dixit bal.in.l.fi.i fi.C.qō cū eo.q̄ p̄cedit libellus & simplr contra dominum de peculio licet non dicatur quatenus est in peculio q: index hz postea moderari qō no.& vide qō no.glo.& doc.in.l. sem per.§.qui in sepulchro.qō vi aut clā.§.Et his adde.l.creditor.in prin.§.mā.& ad Barto.hic adde Bal.in.l.j.in fi.j.col.C.si plures vna sen.& quod plures rei debendi & etiā reus principalis & fideiussor qui renuntiant cū protestatione possint eo dem libello cōueniri tenent Bar.& Bal. post gl. in.d.l.j.C.de fideiuss.tu. Adde aduertendo dñ.d. Alex.alleg.Bal.in.l. si pluribus tenere q̄ requirat p̄testatio q̄ vna solutione erit contētus.qua Pau.de ca.hic dicit q̄ Bal.ibi tenet p̄ Bar. q̄ illa p̄testatio nō est necessaria. q: tacite inest quod Pau.de ca.dicit no. p fusiōratione libelli q: fm Bar.reiteret libellus tanq̄ ineptus absq; prorogata.& p̄cessus agitatus nō valeret & q̄cūq; posset opponi de ineptitudine libelli & nō valeret fnia. vt no.isti.de ℵ.obli.in p̄n.& p Bal.in.l.actori.C. de iureiur.que oīa cessant attenta opi.Bal.

a ¶Dicit azo.hāc opi.azo videtur glo.in.l.ij.ſ.de manumiſ.testa.& glo.in.l.pe.C.de procur.& abb. in.c.dudum.el.ij.de ele.approbasse per verba bar to.in.l.q̄nis.de dam.infec.in pe.col. sed hec opi. Bar. videtur esse verior et ipsam tenet Ange. in dicta.l.q̄nis.per.l.creditor.hic alle. licet de bar. hic non faciat mentionem.& eam ibi etiam sequitur Innoc.& ibi dicit Ange.quod illa.l. creditor. in princi.non est alibi.

b ¶Pendente causa.dum tractat Bar. an pendente iudicio contra vnum ex reis debendi possit agi contra alium.dic vt per Bal. per illum tex. in l.fi. C.de duo.reis.& in.l.fi.C.de fideiuss.

c ¶Ratio diuersitatis,cum in causa appellationis nihil debeat innouari appellatione pendēte & q: id quod debet posse fieri in causa principali debet posse fieri in appellatione.& contra.l.pestq̄.§.imperator.ſ.vt leg.no.ca.fm Joā.de imol.in.l.hc amplius.§.fi.cum.l.seq.de dam.infec.

d ¶Non liberat.et idem videtur respondere ad.d. l.creditor.Imol.in.d.l. hoc amplius.§.fina. cum l.sequen.de dam.infect.dicit q̄ ibi loquitur pluribus obligatis obligatione pretoria quorum altero electo alter liberatur de rigore vt patet ex notatis.ſ.et hic. Nos aūt loquimur in obligatis obligatione descēdēte ex dispositione iuris quorum altero electo alter non liberatur. Adde fm Paulum de castro quod retenta determinatione Bar.hic pro vera necesse est quod opi. eiusdem. in.l.ex duobus.ſ. eodem sit falsa hanc tenet Pau. et dicit se habuisse de facto et ita disputando determinatum fuisse per Richar.mal.

e ¶Secundo quero. de quibus dixi.ſ. eodem.Iz eandem,vide Angelum,et Imol. in.l. reos.ſ.eodem.

1 Plures rei debendi possunt simul conueniri pro parte vno vel pluribus libellis.

2 Plures rei credēdi possunt cōuenire plures reos debendi: & quilibet ipsorū eodē vel diuersis libellis.

3 Plures rei debendi q̄ possint insolidū conueniri si in libello dicat̄ q̄ vna solutio sufficiat alīs nō & talis libellus non debet admitti.
Snia debet esse conformis libello.

4 Plures rei credendi quod possint insolidum agere si protestantur q̄ vnica solutio sufficiat.

5 Plures rei debendi quando possunt separatim insolidum & diuersis libellis conueniri.

6 Si vnus ex pluribus reis credendi agi contra plures reos debendi et lite contestata alius agere velit nō auditur.

7 Vnus ex duobus reis debendi si in solidum cōueniat̄ ita q̄ nō alius nō possit cōuenire & quō & quid sit immutatum p ius auf.& nu.8.

8 Plures depositarij vel commodatarij si cōueniantur ratione doli vel culpe q̄ etiam de iure antiquo habeāt beneficium diuisionis.

9 Plures rei credendi quo ad conueniendū an hodie aliquid sit immutatum:remissiue.

10 Quid sit immutatum hodie per ius

11 Beneficium diuisionis potest opponi post sentētiam quando plures rei simul cōueniuntur hoc acto quod vna solutio sufficiat.
Idem quando conueniuntur cōmuniter licet insolidum alīs opponi debet pendente processu.

12 Dodie circa duos reos credendi nihil est immutatū tā in modo constituendi quā in modo exigēdi.

13 Unus ex pluribus reis credendi agere potest nomine alterius.

14 Creditori agenti contra vnum ex correis debēdi insolidū incumbit ꝓbare aliū non esse soluendo.
Beneficium diuisionis qō non habeat locū inter plures tutores vel curatores quando ꝓstat ipsos non esse soluendo & quid si dubitatur.
Beneficiuz diuisionis concessum duobus reis est concessum ad exemplum beneficij cōcessi fideiussoribus.

15 Si ad vnum ex correis debēdi peruenit tota quātitas an conuentus possit petere vt ille prius excutiatur vbi qō sic si petit discuti periculo ipsius & actor cogitur hoc facere.

16 Beneficium diuisionis vt habeat locū requirit̄ q̄ omnes sint p̄sentes.
Absens dicit̄ qui est in alio territorio & presens qui est territorio eiusdem ciuitatis.

17 Correo non datur tempus ad reducendum correum absentem.

Vbi duo rei. b Pōt a quolibet correo & vna solutio sufficit.h.d. ¶Oppo.hic dicitur q̄ vna est obligatio ꝺ.ſ.eo.l.eādē.§.fi.cū fl.fol.glo. & bene. ¶Item opp.ſ.iudi.fol.iam tamen.§.pen. fol.ibi loquit̄ in cōuentis: & actor scindere nolebar:hic loquitur in creditore volēte dividere fm Dy. ¶Opp.in auf.eo.§.ſ. vbi nō pōt exigi insolidum.So.dicit glo. & bene in hoc iura antiqua determinantur per auten.quod statim plene dicaz. ¶Ultimo glo. inducit ad cōnem an videat̄ inuicem fideiubere dicam.ſ.eo.l.reos. ¶Pro declaratiōe igitur presentis materie intēdo hic tractare de mō exigendi. hoc est qualiter duo rei exigant̄ & exigāt. ¶Et primo quero an possint plures rei debendi simul conueniri. Ad quod dico qō q̄ncq; quis vult plures reos cōuenire: & quemlibet pro rata virili.& tūc sine dubio pōt:vt hic.& ſ.e.l.reos. in p̄n.cū si. Sed dubiū est vtrum possit hoc fieri diuersis libellis an vno & eodem libello. c Et puto quod tā diuersis libellis quam vno: vt colligitur.ſ.de app.l.si quis separatim.in p̄n.& §.i.& C. eo.auten.hoc ita.& idē dico de duobus reis credendi.q: quilibet pōt agere pro parte:vt.ſ. e.l.§. ſ.que sic potest intelligi:& dz:vt probat̄ ex fi.huius l.& etiā probat̄ p equiparationē quā facit. ſ.e.l. ij.& puto qō eodē libello siue diuersis:ar.eoz que dicta sunt in reis debendi.& facit optime. C.de actor.l.si accusatoribus?.et qō ibi n o.¶Quinq; q̄s.† vult p̄uenire plures reos debē di,& quēlibet insolidū.

Vbi

p̄ic est aduertendum.si quidem eos volo cōuenire simul & eodē libello protestādo q̄ vna solutio sufficiat:possum. C.e.auten.hoc ita.& in corpore vnde sumuntur:& probat̄.C.si plu. vna senten. fuerit condē.l.ſ.ibi innuit q̄ index potuit eos condēnare insolidum.ergo sic erat petitū vt fuia sit cōformis libello facit.§.de re iudi.l.paulus.& §. man. l.si mandato titij.§.paulus rēdit vnum. & ibi hoc tenet glo.& idem tenet Dy.§. de leg.ij.l. si pluribus.& Ja.de are.in hac.e.l.§.ſ.pro hoc facit.§.de verbo.obli.l.in executione.§.insolidum. Si vero vult eos conuenire insolidū nō facta illa p̄testatione q̄ vna solutio sufficiat:vel similibus verbis non appositis:que habēt vicē dicte p̄testationis: talis libellus nō deberet admitti.vt.C.de fideiu. tu.l.ſ.& ideo glo.parua ibi super ver.agi.exponit ita quod exegit.q.d. secus si diceret q̄ vna solutio sufficiat.Et eodem † modo credo duos reos posse agere eadem ratione.& facit.d.l. si accusatoribus.C.de accusa. ¶Sed contra predicta videtur.§.de a qua plu.arc.l.supra iter.§.cassius. vbi dicit q̄ plures nō possunt eodē libello agere nec cōueniri:sed debēt separatim.Rñ. licet ibi p̄mittatur agi separatim:nō tamen prohibet agi simul si consentiant:imo potērūt.arg.p hoc.§.de opere.no.nū.l.stipulatio.§.fi.& probat̄.§.fami. herci.l. heredes.§.inter me.facit qō no.p Ey.C.si cer.peta.l.eo q̄ licet in eo qō ibi dicit diuersis actionibus:non bene dicit.arg.§.de act.emp.l.nō est nouū.cū sua glo. ¶Quinq; † quis vult p̄uenire plures separatim insolidū & diuersis libellis.tunc siquidē simul & eodē tempore cōtra plures postulat libellū seu libellos: puto deberet dici idē qō quādo vno libello.ar.d.l.supra iter.§.cassius.Fateor tamē q̄ ad petitiones aduerse partis posset agēs pars cōpelli eos cōuenire vno & eodē libello.& eos diuersis instantijs nō molestare.arg.d.l. nō est nouū.de act.emp.et de leg.ſ.l.hmōi.§. fin. Si vero primo datus est vnus libellus: scdo offertur alius: tunc fiquidē loquitur in pluribus reis credendi:post lit.conte. ab vno alius non audit. vt.ſ.eo.l.ex duobus.& ſ.dicemus. Si vero in reis debendi in hoc reperio opi.varias.mā glo.in auf. eo.circa fi.dicit q̄ vno cōuento alius non pōt cōuenire pendente iudicio. Idē dicit Azo in summa huius ti.Dy.vero.§.eo.l.ij.dicit q̄ glo. dicit verū pendente causa principali per.l. quoties. §.si creditor.§. de peculio secus pendēte cā app. vt.l.creditor.in prin.§.de man.Jaco.de are.videtur tenere cōtra glo.per.d.l.creditor. in princ.§. mā.& puto'eū bene dicere cū inter causam principalem & causam appellationis pōt reddi ratio diuersitatis. Mō ob.l.quoties.§. si creditor. q: ibi nō loquitur de duobus reis debendi fm ea q̄ dicā ſ.e.l.eandem.in prin.in vlti.q.sed loquitur in his quoꝝ electione vnius etiā fine exactione liberatur alius mero iure. ideo interim alius nō potest conueniri.vt in.l.si ex duobus. in prin.& .l.ſ.§. de pecu.sed de equitate vno reperto non soluendo potest conueniri alius.vt.l.si ex duobus.§.alleg. que equitas nō habet locū nisi sententia lata & facta execution cōtra vnū; cū peculiū possit semp

tantum ex duobus reis vult insoli-
dū conuenirꝛ: ita qō non aliū. Bre-
uiter quidā sunt qui nō sunt ꝓprie 9
duo rei. vt plures tutores ⁊ plures
magistratus ⁊ alij similes de quib⁹
dicetur. ſ. eo. l. eandem. in prin. ⁊ isti 10
de iure antiquo habebāt beneficiū
diuisiōis. vt legibus vulgaribus. de
bis nō loquor. Itē plures obligati
accessorie isti habebāt beneficiū di- c
uisionis ex epistola diui adriani. ⁊
etiā de his nō loquimur. Quidam
sunt† quodāmō duo rei: vt qñ plu 7
rib⁹ eadē res deponit vel ꝓmodat.
⁊ loq̄mur de oblone secūdaria q̄ ꝓ-
hit ratione doli vel culpe vt dicā. ſ.
e. l. eādē. in ꝓn. ⁊ isti nō habēt bñfi-
ciū diuisionis ſm Jac. de bel. q⁊ lex
nō cauet. Cōtra puto ꝙ etiā de iu
re antiquo habebāt bñficiū diuisio
nis sicut plures tutores. vt. ſ. depo.
l. ſ. ſ. ſi apud duos. ibi exēplo duo
rum tutorū ⁊c. etiā de his hic prin-
cipaliter non loquit. sed de his q̄
sunt duo rei vere ⁊ ꝓprie de his
loquimur. ⁊ cōstat de iure ffor ⁊ co
dicis ꝙ creditor poterat a eligere a
vnū insolidū. l. j. C. e. ⁊ hac. l. ij. ſ. ſ. d
⁊. ſ. loca. l. cū apparebit. ⁊. C. loca. n
l. ſi diuisa. cum ſi. Sed an hoc sit ho
die immutatū per ius auc. hoc ita.
C. eo. est videndū. Dico† ergo b aut
plures rei debēdi sunt ꝓstituti ex b
ꝓcu celebrato cū vno: vt plures
dñi ex ꝓcu vnius institoris vel ex-
ercitoris vt dicā. ſ. e. l. eandē. in ꝓn.
⁊ tunc nil est immutatū ⁊ remanet
firma ratio. l. nec in plures. ſ. de ex-
erci. nā auc. hoc ita. C. eo. ⁊ in cor-
pore vnde sumit loquit proprie in
duobus reis cōstitutis ex ꝓcu cele
brato cū plurib⁹. aut plēs rei sunt
ꝓstituti ex ꝓcu celebrato cū pluri-
bus vt regulariter fit: ⁊ tunc aut in
obligatiōe erat aliquid indiuiduū:
⁊ per ius auc. nil est innouatū. q⁊ eo
rū diuisio corrūperet stipu. vt. ſ. ti.
ſ. l. stipulationes non diuiduntur. ⁊ 12
C. e. auc. hoc ita. loquit in his que
sunt diuidua. licet glo. ſ. eo. l. reos.
ſ. cū in tabulis. dicat ꝓriū ⁊ male 13
vt dixi. ſ. eo. l. ij. aut in obligatiōe
venit aliq̄d diuiduū. ⁊ tūc per iura
auc. est innouatū. vt hodie ſi vnus
insolidū ꝓmittit: habeat bñficiū di-
uisiōis: nisi ali⁹ sit absens vel inops. 14
vt. C. eo. auc. hoc ita. q̄ est verū qñ
per constitutionē duorū reoꝝ indu
citur alternatiua fideiussio vt patet
in corpore. eo. alias puto ꝙ iuri an
tiquo nil sit immutatū. vt dicetur.
ſ. eo. l. reos. in prin. vñ per auc. hoc
ita. C. eo. solum in modo exhibendi est immuta-
tum non in modo constituendi. ¶ Tertio que-
ro† quid in pluribus reis credendi. Respondeo
per ius auc. in eis nil immutatū reperitur. ⁊ hoc
tenet glos. in auc. eod. circa fin. ¶ Quarto que-
ro† vtrum in his casibus vbi plures rei conue-
niuntur in solidum simul vno vel diuersis libellis
fit aliquid immutatum. Breuiter dico ꝙ sic. nam
olim non reperiebatur prohibitum licet proces-
sus simul inchoatus esset: vt contra vnum c pro-
cederetur: et contra alium supersederetur. imo
permissum. vt. ſ. de iudi. l. non idcirco. hodie ve-
ro debet ad partis petitionem communiter ne-
gotium examinari ⁊ cōmuniter terminari. vt. C.
eod. auc. hoc ita. et in corpore vnde sumitur. ⁊ pu
to ꝙ ſi aliter fieret sententia per appellationē re
scinderetur. arg. ſ. que sen. sine ap. re. l. ſ. in fi. ⁊ sic
est immutatum in modo procedendi. Secundo
olim poterant per sententiam plures rei insoli-
dum condemnari. ⁊ per consequens poterat fieri
executio contra quemlibet in solidum: hodie vero
posito ꝙ sic essent in solidum condemnati: tamen
tempore executionis fieret excussio facultatum
vtriusq̄. ⁊ ſi vterq̄ esset soluendo fieret exe-
cutio pro parte. vel ſi alter pro sua parte non es-
sent soluendo fieret contra alium. ⁊ hoc vult dice
re tex. in corpore vnde sumitur. ibi substantie eo-
rum qualitas examinabitur quod est post fiñz d.
vt ibi ptz ex ordine lre. Dices tu† ergo beneficiū
diuisionis potest opponi post sententiam contra
l. fideiussor. in fi. C. de fideiuſ. ⁊ cōtra id q̄ no. ꝑ
Dy. ſ. de fideiuſ. l. ſi dubitetur. et per Ly. in. d. l.
fideiussor. ⁊. l. excep. in vlt. q. C. de ꝓba. dico q̄
in casu isto vbi plures conueniuntur simul: hoc a
cto ꝙ vna solutio sufficiat est verū quod ego dixi:
nec est tunc necesse ꝙ talis exceptio opponat: q⁊
hic de diuisiōe facienda prout quisq̄ soluendo est
videtur agi tam ab actore quā a reo: et lex sic dis
ponit. sed qñ fit cōuentio simpliciter in solidū: im
putet sibi qui exceptionē nō opponit. Jn hoc er-
go est aduertendū ꝙ ſi actor vult cōuenire aliquē
ex duobus reis separatim: est locus beneficio di-
uisiōis pēdēte processu: vt in auc. eo. ſ. ſ. aut vult
cōuenire eos cōmuniter licet in solidū: ⁊ tūc nō est
locus beneficio diuisiōis pendēte processu: ſz eo
finito tpe executiōis: vt in auc. eo. ſ. pe. ¶ Quin-
to quero† q̄d in plurib⁹ reis credēdi: certe nihil i
his reperit immutatū. nec in modo cōstituēdi nec
in modo exigēdi. ita no. in auc. e. ſ. fi. in vlti. glo.
in eo quod dicit. l. ex duob⁹. ſ. e. nō esse correctaz.
¶ Sed circa hoc† quero an vnus ex reis credē di
possit facere aliū procuratorē. gl. dicit ꝙ nō. vt. l.
licet. ſ. pozro. ſ. de procu. Cōtra puto q⁊ vn⁹ pōt
agere nolle alterius. vt. ſ. de solu. l. ſi duo rei. ⁊ gl.
cōtraria alleg. nō fundat se bona. l. ſi bene aduer
tatur. ¶ Sexto quero† dixi beneficiū diuisionis
habere locum inter correos ſi ambo sunt soluēdo.
quero cui incūbit onus ꝓbādi vel actori vnū sol
uēdo nō esse vel reo opponenti illū soluendo ēē:
breuiter nō insisto in alle. Et quoddā beneficiū di
uisiōis de iure antiquo ex epistola diui adriani qō
cōpetit fideiussorib⁹. vt isti. de fideiuſ. ſ. ſi plures
et. C. de

a ¶ Credi-
tor pote-
rat. vide
bald. in. l.
antiq̄. C.
ad velle. ⁊
not. in. l. ſi
dubitet. ſ.
de fideiuſ.
b ¶ Dico ſ.
ꝑ Ange. ⁊
Jmo. in. l.
reos. i pe.
col. ſ. e. ⁊ꝑ
Bar. in. l.
ex duob⁹.
ſ. fi. ſ. eo.
ibi in ver. a
qō est ver-
tē. Ō tenet
Jmol. i. d.
l. reos. in
pe. colū. ꝑ s
Bar. in. l. b
ex duob⁹.
ſ. i. ſ. eod.
c ¶ Contra
vnū. ⁊ per
ang. ⁊ imo.
i. l. reos. ſ.
eo.
d ¶ Qō est
post sentē
tiā. idē tz
Paul. de
cast. hic ⁊
Bar. in. l.
reos. ſ. eo.
licet Ang.
ibi cōtra ⁊
vide Jmo.
in. l. pau-
lus. la. ij.
de re iud.
ſ. fi. in fi.
⁊ quod ibi
Barto. et
imol. in. l.
reos. ſ. eo.

⁊. C. Ō ꝓsti. pe. l. fi. ⁊ de fideiuſ. l. iij. ⁊. l. fideiuſ. cū a
fi. ⁊ istoꝝ exemplo beneficium diuisionis habent
tutores curatores ⁊ ſi. vt dicit tex. de tute. ⁊ ra. di
stra. l. ſ. ſ. nunc tractemus. in prin. et in isto bene-
ficio diuisionis est aduertendum. quia ſi quidē sol
uendo sunt omnes ⁊ hoc constat competit bene-
ficium diuisionis. ſi constat quod non sunt soluen
do cessat tale beneficium. vt dictis. ll. Si dubita-
tur ⁊ tūc qui petit diuisionem auditur ſi velit aliuz a
conuenire suo periculo. et de hoc satisdet. vt. ſ. Ō
fideiuſ. l. ſi dubitetur. ⁊ sic videtur quod ille qui
petit diuisionem debet ostendere alium esse sol-
uendo. vel grauatur illa satisdatione. Et aliud
beneficium diuisionis quod venit ex hac constitu
tione noua de duobus reis. ⁊ i hoc videtur quod c
in casu dubij reus non possit conueniri nisi pro
parte. vt in auten. eo. ſ. ſ. ⁊ ibi glo. b super verbo i
terim. ⁊ sic videtur quod onus sit creditori quod
non possit agere contra vnum insolidum nisi fa-
cta excussione ſi alius reperiatur non soluendo.
Ratio de reo est: q⁊ vicissim inuicem fideiubere.
⁊ ideo vnus non debet conueniri pro parte alte-
rius nisi alio discusso. vt. C. de fideiuſ. auten. pre-
sente. quod autem ad exemplum illius beneficij
concessi fideiussoribus hoc sit concessum duobus
reis apparet ex auten. eo. in prin. qu aliter intelli
gantur inuicem fideiubere. ſ. dicam. ¶ Septimo
15 † quero c pone ꝙ ad vnum ex correis peruenit to c
ta quātitas vtrū posset petere quod ille prius ex-
cutiatur. Respōdeo ſiquidē hoc fuit actū ab ini-
tio cū creditore vt ad vnū tantū peruenireт pecu
nia: ⁊ alius esset fideiussor verūtamen obligaret
se principaliter vt correꝰ: tūc sine dubio hoc pos
set petere per titu. in auten. de fideiuſ. ſ. ſ. ⁊. C. Ō
fideiuſ. auc. presente. ſi Ō hoc nō fuit actū cū cre
ditore: sed tantū inter eos: tunc videt prima fa-
cie ꝙ factū eoꝝ creditori non ꝓeiudicet. vt i auc.
eo. ſ. ſi vero minus idonei. ibi nullum subſtinebit
damnū ⁊c. finaliter dico ꝙ ſi alter correus osten-
dit hoc: scz pecuniam ad aliū peruenisse seu ne go
tiū ad aliū totaliter pertinere: ⁊ ideo petit alium
primo discuti ipsius periculo quod actor cogitur
d hoc facere d. vt. l. vnde querit. i prin. s. cōmo. ⁊ ibi d
est casus prout est in litera cōueniri. pro hoc facit
qō dicitur ꝙ tutor qui gerit prius cōueniendus
quā q̄ nō gerit: q⁊ ad eū negotiū principaliter spe
ctat. sed contra ꝓdicta facit q⁊ qñ vn⁹ tenet alio
excusso nō sunt correi. vt. l. decē. s. ti. ſ. ſz illud ve e
rū ſi ipsa obligatio in illa cōditione differtur. hic
vero obligatio est presens: ⁊ excussio est dilata.
Itē facit cōtra. s. Ō cura. bo. dā. l. ij. in fi. sed dico
e ꝙ illa debet intelligi ſm istam determinationē. ſ. f
nisi alius ad quē principaliter nō spectat petat
alium conueniri suo periculo. arg. d. l. vnde que-
16 rit. s. cōmoda. ¶ Octauo quero† dixi ꝙ ad hoc vt
istud beneficiū locū habeat. ſ. diuisionis requirit
ꝙ oēs sint presentes quero qualiter debet intelli
f gi. ⁊ qualiter cōstare debet de ꝑsentia vel absen-
tia. aduertatis: vt ego dixi. s. istud beneficiū diui
sionis est introductū ad exēplū beneficij. qō per
auc. dat fideiussorib⁹. gl. i auc. de fideiuſ. ſ. i. ⁊ tel-
ligit ꝑsentes ſi sūt in eodē territorio ita qō facile

¶ Si dubitatur. Adde bar. ſ. pri. q. ⁊ in. l. ſi vt cer
to. ſ. fi. ſ. cōmo. et qō ibi dixi. et no. bar. in. l. ij. ſ.
fi. ſ. de cura. bo. dā. et vide in pri. q.
b ¶ Et ibi gl. no. vide. ꝑ Aug. ⁊ Jmol. i. l. reos. ſ. e. i
prin. Ange. in auc. de duo. reis. in pri. tenet idē qō
possint citari. Et aduerte ꝙ gl. ibi Bar. hic
intelligit eodē territorio. ſ. eiusdē et idem
ciuitatis. secus ſi essent eiusdē pro Bar. in. l.
uincie ⁊ sub eodē preside diuersa- ſi dubitet.
rum ciuitatum et ibi patet qō doc. ſ. de fide-
tenent ⁊ tex. videtur exprimere ibi iuſ. ⁊ seq̄t
Ange. ibi Pau. Ō
cast. cōtra

¶ Septimo quero. vide Bar. in. l. ſi vt certo. ſ. ſi
duob⁹. s. cōmo. ⁊ quod dixi in. l. hi qui. in fi. de fi-
deiuſ. ¶ Quid ecōtra ſi pecunia hui⁹ rei credēdi
tūi sit mutata. vide Bart. in. l. frater. in. xij. colū-
de cōdi. inde. et istis adde casum notabilē iūctis
ibi notatis in. l. ſi nō singuli. ſi cer. pet.
¶ Jbi ⁊ eisdē verbis nō sunt. faciūt ad. q. ſi pater
et filij cōfessi sunt in instrumētis dotis se recipis
se dotē ⁊ ꝓmittūt illā restituere an q̄libet teneat
insolidū vel ꝑ parte. de quo ꝑ Bal. ⁊ Ang. in. l.
ſi cū dotē. ſ. trāsgredia. ſ. fol. ma. ⁊ bñ facit tex.
no. ⁊ qō ibi Bart. i. l. fi. C. Ō do. cau. nō nu. ⁊ vide
tur q̄libet ꝑ dimidia teneri. l. reos. ſ. qñ i tabulis.
ſ. e. ⁊ ꝙ clarū de rigore ſz de eq̄tate dicebat Ly.
qō ſi pater gubernabat a filio ꝑsumit totū pue-
nisse ad filiū. ⁊ ideo sol⁹ filij⁹ debebit teneri. sec⁹
ecōtrario ſi filij⁹ gubernabat a patre q⁊ tūc ꝑ te
net insolidum ⁊ ꝑsumit pecunia pueniſſe ad ipz.
Bal. tñ dicit hāc eq̄tatē succūbere rigori scripto
ꝑ no. in. l. ſ. C. de legi. et i. l. pſpexit. ff. q̄ ⁊ a q̄. Sz
ꝙz imol. pōt ꝓcludi secure qō q̄libet tenet ꝑ par
te. d. ſ. cū in tabulis. tñ ſi q̄rit ad quē pecunia ꝑ-
uenisse ꝑsumo. forte stādū erit distinctiōi Ly. vid
Bal. in. d. l. fi. C. de do. cau. nō nu. Jmol. in. d. l. ſi
cū dotē. Ad ꝓdicta facit qō no. Bar. in. l. ſi cōstan
te. in ſ. quoties. ſo. matri. melius faciūt no. in. l. ſ.
in. ij. co. C. de duo. reis. cū cōcor. ⁊ vide imo. ſ. e.
i. l. reo. ⁊ i ꝓn. i antepe. col. i v. videt. adde tex. no-
cum glos. in. l. sed ⁊ iuli. ſ. ſi duos. s. ad macedo.
¶ Cogitur hoc facere. Adde Barto. contra in
proxi. q. ⁊ quod ibi dixi ⁊ probatur in. l. cum plu
res. ſ. vestimenta. s. loca.
Adde pulchre Ro. consi. cxiij. circa hanc septimā
q. Bar.
Andre. Poma. ¶ Sed dico ꝙ. vide pondera
ta ista verba ꝑ Aret. consi. xxix. col. iiij. ⁊ ꝑsi. lxvj.
col. v. in fi.
¶ De presentia. Quando quis dicatur presens in
alie materia vide quod no. Bal. i leg. testō. de ali
men. lega. et que ibi dixi. ⁊ quo ad questionem
Bart. hic adde quod no. Bal. C. eodem. in au-
ter. hoc ita. ibi in eodem territorio. et cum Bar.
transit dominus Ant. in. c. ij. de fideiuſ. in eo ibi vt
cōtra vnum bene possit. adde id qō no. Barto. i
l. iiij. ſ. pretor de dā. infe. Adde qñ quis dicatur
ꝑsens Bal. ꝑsi. clxxj. lib. iij. Et ꝙ absens dicatur q̄
est in alio territorio. adde Alexā. de Jmo. in cōsi.
c. col. iij. in v. volu.

a ¶Familia. no ta formā facīēdi excussionē in psonali.ꝛ ad Bar. se remittit bal.in auc. sed hodie. 1
C.de act.et obli.in.l.cum non solum.§.j.in fi.de bo.que libe.

b ¶Nemo.est iduco ad.q.de qua p bar.i.l. pe ō va. 2
ex extra
or. cogni. Bal.in .l. parabola ni. ō epis. ꝛ cle. vide quod no. p barto. a in.l.diem functo.de asset.itavi de Bart. in leg.j. ō prin. agē. in rebus lib. xij. et quod no tar Ly.de epis.ꝛ cle. l. ꝙsquis. ꝛ ibi doc. ꝛ adde sē cūdū bal. in.c. si ꝙs decesserit.

dū ōt acerbū est creditorē mittere alibi ꝛc. ſz eo casu cū sint eiusdem territorij puto ꝙ ad ꝟ vt ō vnū tā tū posset ꝓcedi debet ꝓcedere solēnis excussio ō psona sicut dictū ē ō reb? ſcz vt citēt ꝛ si nō venerit mittat familia a ad capiēdū ꝛ ducēdū eū.ꝛ si retulerit ipsū nō posse haberi tūc ꝓcedet ō vnū tantū.itavidet colligi ex auc.e.§.pe.ꝛ hec discussio circa psonā ꝓbat ō lega.ij.l.cū q̄dā.§.fi.cū.l.seq. ¶Nono q̄rit ✝ vtrū vni coꝛreo sit dādū tps ad reducēdū absētē sicut fideiussori. Bl. tenet ꝙ nō. C.e.auc.ꝟ ita.ꝛ. C. ō fideiuss.auc.ꝓsente.ꝛ in auc.e.§.fi ō homin? idonei-plura sunt alia q̄rēda circa materiā hui?.l.q̄ dicā.j.eo.l. si ex duo.§.si a titio.

3
4
5
6 a
7
8
9 17

Duo rei. Sine vna conuocatione sine pluribus respondeatur non vitiatur 1
si de feu.fue.ꝓtroversia inter do.et agn.q̄ō officia solēnia sicut est officium potestatis ꝛ capitaneat? ꝙ aliū nō possunt explicari nisi in causis necessitatis: vt in auc.de collū.§.phibemus.ꝛ.l.j.§.ei? rei. de offic.ei? cui mā.est iurisd.ꝛ de.q. Bar.hic.et silib? vide ꝙ spec.in tit.de salarijs.§.fi. ō si.q̄d si doc.cū seq.ꝛ in materia q̄ō no.Bal.in.l.cum antiquitas. C.de vsufru.ꝛ quod no in.l.arethusa.s. de ſta.ho.et quod dixi nisi in casu necessitatis per Bar.in.l.de pollicitationib?.j.de pollici.et ō materia per Ja.de bel.in.d.l.quisquis. C.de epis.et cleri.

¶Et facit an vasallus possit subinfeudare fundum alteri vasallo de quo.vide Bal.in auten.nisi.in. viij.col. C.ad treb.et vide in materia bal.in c.j.§.mutus episcopū vel abbatem. et in rub. qui feu.da.pos.et quando alicui est iniunctum quod personaliter exequatur non potest alteri committere etiam de partium voluntate ita dicit Spec. de iudi.deleg. §. excipitur.ver item quod iniuncti.et de materia per Jo.an.in regula contract? in mercu.et plene per eum in ista.q.in regula qui facit.ꝛ vide ter.in leg.sciendum.§.legati.j.ō leg. quod legati non possunt dare vicarios alios quā filios suos: Et an rector posset facere vicarium. Imol.in leg.observare.vbi per Bar.ꝛ ibi dixi supra de of. proconsu. Addē do. Alexan. tangit an vasallus possit subinfeudare quod Bal. consilio lxx.li.j.refert Abart.de fa no.in trac.de iur. emphy. q.xxij. quod si de aliquo honorifico castro fuerint inuestiti nobiles quod ad ignobiles transire non poterit.

constitutio duorum reorum.

☞Opere quod ficte sint eedem quando est eadem peritia in prestantibus ꝛ que requirant copulatiue.ꝛ nu.4.

Factum alienū quando non habetur respect? ad ipsum fieri sed ad ipsum factum perfectum ꝓmitti potest.Adde Bar.hic Are.in.c.fi.de iudi.

Duo rei quando possint constitui in operis eo.et nume.6.ꝛ.7.

Doctor legens quando possit per substitutum legere.

Duo rei debendi qualiter constituantur in obligatione facti.

Plures rei credendi qualiter constituant? in obligatione facti.

Interesse singulare qualiter ꝓbetur et quomodo debeant deponere testes.

Nemo est ꝙ nesciat. Obligationi operarum potest accedere fideiussor.ꝛ in ea actiue ꝛ ꝓassiue possunt duo rei constitui.h.d.Ista est singularis lex.ꝛ gl.diuidit eam in glo.que incipit.i.operam.ibi ꝓtz ergo.sed ego diuido secūdum Jac.de are.primo loquitur in simplici ꝓmissore.secundo in fideiussore et principali. tertio in duobus reis.partes apparent in litera. Reperio in lege nostra duas lect. Unam glos. ✝ no. quod vbi est eadem peritia ficte sunt eedē opere.

¶Op.de.l.stipulatio ista.in pri.s.ti.j.ꝛ.l.sicut.j. de fideiuss.vbi factum alienum promitti non potest glos.videtur dicere quod potest quando sunt eiusdem peritie.Jaco.de are.dicit aliter ✝ quod sicut in promissione facti ita operarum potest considerari primo ipz fieri.ꝛ tūc nemo potest promittere factum alienum quando q̄ non habetur respectus ad ipsum fieri:sed ad factum perfectū ut promittis librum scriptum ꝛ factum manu talis magistri.ꝛ tūc quis potest ꝓmittere factum alienum.de hoc est casus in.l.continuus.§.si ab eo.s. tit.j.ꝛ ita intelligit hanc.l.que lec.vera est in se ꝛ tene menti.sed in proposito credo quod melius dicit glo.per fi.l.q̄ dicit eiusdē peritie.sed ꝟm dictū Jac.de are.quando habetur respect? ad op? perfectum etiam qui non esset eiusdē peritie posset promittere ꝛ sic nō bene sua lec. applicat? ter.

¶Opp.ō in.ij.rō so.q̄ō fideiussor potest adhiberi obligationi operarū cōtra.l.sic ut.j.de fideiuss. Sol.nō dico hic.ꝛ glo.tetigit in.l. cum filius. s. ti.j.dicā in.l.si q̄s ꝙ eo.j.de fideiuss. ¶Dicit hic ✝ duo rei cōstituuntur in operis. Cōtra q̄ ex mutatione personarū dicunt alie et alie opere. vt.l. seruus patroni.cū.l.seq.s.de ope.liber.ſz quādo alia ꝛ alia res ꝓmittitur nō sunt eiusdē rei credēdi.vt.l.si id q̄.§.j.j.eo.fol.cōtraria loquūt? i operis que coherent personе.ꝛ tunc in illis non possunt cōstitui duo rei:q̄ alie ꝛ alie sunt :quedā nō coherēt ꝓsone.et in his possunt duo rei cōstitui.

¶Sz opp.ꝙ no.possunt dici duo rei:q̄ nō possunt debere insolidū.vt.l.ij.s.e.tit.coniūcta.l.qui insulā.s.ti.j.q̄ si solū est alienū ꝛ stipulamur insulā fieri nihil interest nostra;si est cōmune; tūc ꝓ parte

parte.Solu.intelligo in operis que nō coherent a solo: sed cuilibet insolidum possunt attribui vt hic.ij.responso. ¶Demū oppon.ad tertium responsum dicitur hic ꝙ possunt constitui duo rei debendi:quia sunt eedem. contra q̄ eiusdē hois opere non dicūtur eedem. vt.l.si nō sortem. §.libertus.s.de cōdi.inde.multominus si diuersoꝝ. fol.glo.hic in operis incertis:ibi certis. sed non est verum.q̄ hic eiusdē peritie.ergo certe opere. q̄ aliter non posset apparere an essent eiusdē peritie.Sol.glo.q̄ō vere non sunt eedem sed fictione iuris finguntur eedē. Sed cōtra quia ꝟm hoc opere possent repeti:q̄ō est cōtra dictum.§. libertus.fol.✝ dic ꝙ ad hoc ꝙ opere duorū hominum fingātur eedē duo requiruntur copulatiue:ꝙ hoc agāt inter cōtrahentes: ꝛ sint eiusdem peritie.vt 4
hic dicit glo.ꝛ no. ¶Induco ad.q.✝Doctor ꝓmittit legere libr̄ū:potest ne per substitutū legere.in l.j.§.ne autem.C.de cadu.tol.formatꝫ Ly. istam q.ꝛ dicit ꝟm Pet.ꝙ.§.ne autē.non facit. q̄ ibi loquitur in adiscente ꝙ nō potest per substitutum adiscere.sed docens bene seruire pōt per substitutum si est eiusdē peritie per hanc.l.sed non placet.q̄ oportet ꝙ sint eiusdem peritie.ꝛ ꝙ hoc inter contrahentes sit actum: vt hic.sed si erat doctor qui ex casu consueuerat sepe hoc facere: ex 1
conditione persone que non potest seruire videtur actū. C.de loca.l.excep.ꝛ insti.loca.circa ꝑn.
a vel si esset cōsuetudo studij a.vt.l.q̄ō si nolit.§.q̄ 2
assidua.s.de edil.edic.ꝛ de aqua plu.arc.l.si pri?.
6 §.j. ¶Unde circa ✝materiā huius.l.distingue q̄liter duo rei debēdi constituātur in obligatione facti.dic quandoq̄ in obligatione habet respectus 3
ad opus perfectum.ita ꝙ est explicabile per aliū. vt.l.continuus.§.si ab eo.s.ti.j.ꝛ isto casu sine dubio possunt cōstitui duo rei vt hic ꝟm lec.Jac.de 4
are.q̄ō q̄ habet respectus ad ipsum fieri ꝛ ad persone industriā. ꝛ tunc aut promittētes sunt eiusdē peritie ꝛ possunt cōstitui duo rei: vt hic. aut sunt diuerse peritie ꝛ nō possunt vt ibi. ¶Circa
7 reos ✝ credendi dic aut in obligatione venit tale b
factū q̄ō cōcernit personā stipulantis.vt promitto seruire in camera vel mensa vel curare ab in 1
firmitate.ꝛ nō possunt cōstitui duo rei vt. l. si id quod.j.eo.iūcta.l.seruus patroni.§.fi.ꝛ.l.seq.de ope.lib. aut non concernit personā stipulantis.ꝛ tunc aut vtriusq̄ interest equaliter ꝛ insolidū: vt promitto titio ꝛ seio insolidū scribere libr̄ū vel operas incertas:puta zappatorias pictorias vel si.et possunt constitui duo rei:vt hic. aut non in 2
tereſt equaliter vt facere domū in fundo vnius vel cōmuni.ꝛ nō possunt duo rei cōstitui:q̄ nō interest cuilibet insolidum.vt.l.qui insulā.s.ti.j. ¶Ul
8 timo hec. l. inducitur ✝ ad.q.qualiter ꝓbetur in 3
teresse singulare.quod tangit glo.C.de sen. que ꝓ eo.l.vna.in glos.super verbo subtilitatem.in fi. Alij docto. dicunt ibi ꝙ possunt deponere de affectione eorum si sunt eiusdem peritie.ꝛ sic videtur affectio actoris per hanc.l.quod non placet: quia ista fictio habet locum demū duob? concurrentibus:vt.s.dixi que cessant in testibus. dic ergo ꝙ testes deponent ꝙ ipsi viderunt homines

¶Cōsuetudo studij.ꝛ sic no.ꝙ contractus censet initus ꝟm cōsuetudinem ꝛ hoc in terminis bar. hic sequit? do.Abb.i.c.ad nostrā.de reb. eccle.nō alie bene facit q̄ō no.in.l.si prius.§.recte.de aqua plu.arc.ꝛ q̄ō no.Bal.i.l.j.C.pro so.in.iij.q. Itē censet initus iuxta dispositionem statu. iuxta no.i l.vt iurisiu rādi.§.fi liberi.s. de ope.liber. in versi. ſz an isto casu p bar.ꝛ Bal.in. l. liberti. in xij.col. C. eodē in v. sed quid si esset.ꝛ cuz Bar.con cor. Joā. an in regula. qui facit.in mercu.vbi pl? dicit q̄dē est si erat consuetudo solum promittentis.ꝛ vide Bar. in.l. ma gistratus. j. ad munici. et Barto.in l.j.§.ludi. j.de var.ꝛ extraord. cog.inv lti.q.ꝛ vide in. l. j. in vlti. q. in ꝟn. C. de senten. que ꝙ eo quod interest.

¶Duo rei.non vitiat. vide plene per Bar.in repetit. auc. hoc ita. C.eod.in.xij.q.vide in. l.fi.j.co.vbi idem dicit ꝙ in. d.auc. et an habeat isto casu beneficium diuisionis hodie.vide Barto.in.l.si ex duobus.j.eodem.

Duo rei. Modicū interualum cōstitutionez duorum coꝛreorum non vitiat b nec actus medius constitutioni coꝛreorum non contrarius.h.d. ¶Illo.✝ modicum tempus non vitiat ergo lōgum tempus vitiat. Item no.ꝙ actus, non contrarius cōstitutioni non vitiat. ¶Oppo.s.eo.l.ij.in ꝟn. glo.fol.vt ibi vera fol.est illa. Inter interrogationē ꝛ responsionē eiusdē:actus ꝛius vel✝ lōgū interuallū impedit cōstitutionē vt hic. sed longū interuallū inter obligationē vnius ꝛ alterius non vitiat. b
¶Quero✝quid si instrumēto interrogas me:dico facias scribi: deinde respondeo.dicit glos. ꝙ incōtinēti videt respondere:tene mēti:q̄

a ¶Singularis est. Et eā nō tāter alle. Bal. in l. ī bonefidei. i. ſ. col. C. de pac. vīd ibi p Sali ce. pleni? ad dicta p bar. ī rep. Alexā.

b ¶Ex duobus reis. vīd p bar. ī rep. auf. hoc ita. de duobus reis. i. xij. q.

c ¶Diuersbis. p itel lectu huī? l. vide Salic. in l. le gē. ī. iij. q. C. de pac.

d ¶Tenetur. quod non potest fingere id qđ ē impossibile in genere secus si in specie vide Bal. ſ. de solu. l. sub condi tione. sed sm Ange. fallit. l. ita vulnerat? §. ad. l. aq. vbi fingit impossibile de natura in stipulatione de vno homine bis mori. sed illud ē speciale fauore vltime volūtatis ne dicta remaneāt impunita. And. bar.

a singularis est. ¶Quero quid in alio † actu medio intercedente q̄ nō ptinet ad hoc. ꝛ gl. dicit q̄ ois act? dr̄ ẓrius ad obligationē nō ptinēs. gl. nō bene dicit simplr: ſz de determinari p. l. cū antiqtas. C. de testa. q̄ ibi vides q̄ act? necessarī? nature intercedēs nō dr̄ act? ẓrius. 7

☞Hodie an corrigatur vt ille qui est obligatus pure possit opponere beneficium diuisionis conditione alterius pendente. 8 10

¶Ex duobus reis. b Disparitas qualitatis que speratur reduci ad ꝓparitatem nō vitiat cōstitutionem correorū. h. o. ¶Opp. de. l. eandē. §. ſ. ſ. e. Sol. plures dant hic: tene vltimā: q̄ hic est disparitas in tpe ibi ī culpa. Et ratio est q̄ hic aduenīente cōditione reducit ad paritatē. ibi nunq̄ reduci sperat. ¶Opp. de. l. si id qđ. ſ. e. sol. ibi est disparitas in re: hic in qualitate. ¶Quero † vtrū hodie sit correctū per ius auf. vt ille qui est obligat? pure possit opponere beneficium diuisionis pendente cōditione alteri?. gl. tangit. C. eo. auf. hoc ita. Dy. tangit hic. dicam. ſ. eo. l. si ex duobus. §. si a titio. 11

☞Dictio que: qñ est cōiunctio dr̄ scribi breue als longum.

¶Is verbis. c Si vnius persona nō cōsistit obligatio: alter teneturin solidū si tāq̄ duo rei se obligabāt: als in virilē. h. o. ¶Mot. † q̄ dictio q̄: dr̄ scribi breue qñ est coniunctio alias longum. vt in glo.

☞Duo rei debendi in mutuo cōstitui possunt.

Lex super impossibili quod in genere potest esse possibile licet non in specie fingit.

Duo rei qualiter ꝓstitui possint in deposito ꝛ commodato tam in primitiua quā in sēdaria obligatiōe.

Obligatio rē restitui quo ad obligationē est diuidua sed quo ad solutionem indiuidua.

Duo rei an cōstitui possint quando in obligatione est quid indiuiduum vel factum: remissiue.

Obligati accessorie quando teneantur insolidum si non exprimatur.

In mandatoribus accessorie se obligātib? hodie nihil est immutatū.

Plures accessorie se obligantes posito q̄ insolidum tenerentur an sint duo rei.

Gerentes aliquod officiū vel aliquam administrationem an obligetur viriliter vel insolidum vel sint duo rei.

Intellectus ad. §. duob?. in. l. creditor. §. mādati.

Mercatores plures qui vnam mercantiam gerūt vel vnam negotiationē an ex cōtractu vnius quilibet teneatur insolidum ꝛ quilibet insolidū agere possit ꝛ an sint duo rei.

Proponens institorem vel exercitores licet possit insolidum conueniri sicut institor ꝛ exercitor nō tamen dicuntur duo rei sed vnus tenetur ꝓpaliter alius accessorie.

Plures domini eiusdem serui licet de peculio teneantur insolidum an sint duo rei.

¶Eadem. Re verbis testamēto † consensu possunt constitui duo rei. h. o. ¶Op. in auf. eo. in ꝓin. ¶Sol. dicit aliud olim aliud hodie. Tu dic q̄ in modo cōstituendi nil est inouatū. vt dixi. §. eo. l. ij. Pro declatiōe hui? l. † ꝛ materie quero primo an in obligatione que re contrahit ad diuidua vt tantūdē reddatur in genere: vel in mutuo: possint cōstitui duo rei: videl q̄ sic. vt. C. ſi cer. pe. l. ſi nō singuli. ꝛ. C. eo. l. ꝓpter mutuū. ẓrius dicit do. Adar. syl. dicens q̄ nō possent cadere sydera de celo quā obligatio que re ẓhit ẓhat vltra quā puenit. vt. l. ſi tibi. in ꝓin. §. de pac. ꝛ in. ll. cōtrarijs fuerunt cōstituti duo rei verbis. cōmuniter oēs tenent contrariū per ꝓin. huius. l. ꝛ. C. cod. l. ꝓpter. ꝛ. C. ſi cer. pe. l. ſi nō singuli. Ad cōtrariū rñdeo q̄ si vni numerarēt alioꝝ volūtate: oīb? numeratū videt iuris fictione. vt no. ꝓ glo. in. d. l. si nō singuli. ¶Sed cōtra hoc instatur. id quod est impossibile de natura nō potest fieri per legem. l. si pater. in fi. §. de adop. ꝛ loca. l. qui ad certum. sed impossibile est sm naturā vt eadē pecunia perueniat ad plures insolidū. ergo nō potest fingi. huius timore dicit Petr. q̄ non fingitur ad plures peruenisse insolidum: sed ad omnes simul peruenit veritate. ꝛ sic non nascuntur plures obligationes: sed vna: que tenet plures homines: sicut vnus funis ligat plures. ꝛ hoc tenet Ly. in. d. l. si non singuli. ꝛ. C. eo. l. ꝓpter. hoc nō placet. q̄ in plurib? reis licet fit vna obligatio in effectu: tamē in veritate plures sunt obligationes ꝛ quilibet tenet ꝓpria obligatione. vt hac. l. §. fi. ꝛ. l. reus. ꝛ de fideiuſ. l. generaliter.

Tene? ergo solutionē glo. q̄ fingit pecunia ad quēlibet peruenisse ꝓ solido. Nec ob. si dicat † q̄ lex non fingit super impossibili: q̄ verū est super eo qđ est impossibile in genere: vt qđ filius sit antiquior patre. sed si in genere est possibile: licet sit impossibile in specie: vt in his terminis ¶in quib? loquimur: tunc lex fingit. exemplū impossibile est q̄ ille qui est filius titij sit filius me?: tamen q̄ in genere possibile est quod habeā vnum filiū talē: ꝛ ei? etatis: pōt fingi per ius qđ talis sit meus. vt. d. l. si pater. in fi. cū. l. seq. de adop. sic impossibile est qđ ille q̄ fuit apud hostes semp fuerit in ciuitate: tamē q̄ in genere suo possibile est: vel qđ talis semper fuerit in ciuitate. ideo lex pōt fingere ſiſz fuisse

fuisse in ciuitate. ita hic possibile est quod in genere suo talis pecunia peruenit ad me. Idez qđ peruenit ad te ꝛ ad aliū. ideo hoc inducitur per fictionem. licet in casu in quo sumus ſcz donec pecunia est apud vnū impossibile sit esse apud aliuz. et ista ego dixi in. l. ſi is qui ꝓ empt. §. de vſuca. vel aliter impossibile est qđ eadem res perueniat apud plures insolidū. dico verum est ī effectu: sed bene potest peruenire ad plures sed apō vnū remanet ī effectu: q̄ vna exactio sufficit. ¶Ōcludo ergo † qđ plures rei debendi possunt re ꝓstitui si hoc agat: sine aliqua stipulatione sicut. §. dictum est in alijs obligationibus. ꝛ idē dico de duobus reis credēdi vt. C. ſi cer. peta. l. cū te. ¶Scdo quero quid ī obligatiōe que re cōtrahitur vt eadē species reddat. vt in dispōsito ꝛ commodato ꝛ ſi. Respōdeo debes scire quod ex hoc cōtractu due oriūtur obligationes. vna primitiua ad rei restitutionē alia secūdaria ratione doli vel culpe cōmisse in re. aut ergo queris de illa primitiua obligatione ad rem restituendā: ꝛ tunc ita demū constituūtur duo rei debendi ſi est actū. vt. C. loca. l. ſi diuiſa. alias quilibet tenet ꝓ parte. arg. §. cōmo. l. iij. §. heres. ꝛ depo. l. ſi duo. licet tamen quilibet ꝓ parte teneatur: ꝛ sic est obligatio diuidua diuiſa quo ad obligationē: tamen vnus soluendo partem nō liberatur. ꝛ sic est idiuidua quo ad solutionē. vt. d. l. ſi duo. ꝛ de hoc plenius dixi in. l. iiij. §. cato. §. ō ver. obli. licet glo. circa hoc nesciat quid dicat. §. depo. l. ſ. §. ſi apud duos. ſi vero queris de obligatione secūdaria que contrahitur ratione doli vel culpe: tunc aut est actum q̄ sint duo rei: ꝛ sunt aut nō est actum: ꝛ tūc aut vnus tantū cōmisit dolum vel culpā ꝛ ille sol? tenetur. vt. l. ſ. §. ſi apō duos. in fi. §. depo. aut vterq̄ commisit. ꝛ tunc vterq̄ tenetur insolidum tanq̄ duo rei. vt dicto. §. ſi apud duos. ꝛ. l. ſi vt certo. §. ſi duobus vehicu lū. in. fi. §. §. cōmo. ꝛ. l. ſi duo. §. depoſi. ꝛ hoc de reis debendi. rei vero credendi in tali obligatione non cōstituuntur nisi hoc agatur. §. depo. l. ſ. §. sed ſi duos.

4 ¶Tertio quero † quid si in obligatione veniat aliquid quod sit indiuiduū quo ad obligationē ꝛ solutionem dic vt dixi. §. eo. l. ij. ¶Quarto quero quid in obligatione facti an possint cōstitui duo rei dic vt. §. e. l. nemo. ¶Quinto quero q̄d in his qui obligātur accessorie. Iſta. q. habet duo capita. primo vtrū teneantur insolidū etiam si nō exprimatur. secūdo posito q̄ insolidum teneantur: vtrū sint duo correi siue duo rei debēdi. ¶Circa ꝓmū dico † q̄ quandoq̄ vn? obligatur accessorie. ſ. ꝓ alio aliena obligatione principaliter ſuſcipiēdo. et isto casu nō tenetur insolidū nisi sit actum. vt. C. ad velle. l. ſi pater nā. ꝛ ibi no. idē no. ſ. de fideiuſ. l. ſi titius. quādoq̄ obligantur plures ꝓ alio constituēdo plures. ꝛ tunc idē: quia quilibet tenetur ꝓ parte nisi sit dictū quod teneātur insolidū: vel obligauerunt ſe alternatiue. vt. C. de

a consti. pecu. auf. ſi quando. quādoq̄ a aliqui obligantur ꝓ alio ꝓprie fideiubendo. ꝛ tunc quilibet tenetur insolidum etiaz si non sit dictū. vt in 7 ſti. de fideiuſ. §. ſi plures. ꝛ. C. de fideiuſ. l. non recte. quandoq̄ plures obligantur ꝓ alio mādādo: ꝛ tunc diuerſe sunt glo. nam glo. q̄ est. §. manda. l. ſi mandato titij. §. paulus respondit vnuz. videtur vel le quod hodie requiratur quod expreſſe agatur expreſſius in. l. creditor. b. §. duobus. eo. tit. contrariū ſ. quod in mandatoribus nil sit immutatum hodie. no. glo. §. quod iuſſu. l. ſ. §. ſi. ꝛ hic in glo. que incipit. ꝛ mandato. ꝛ istud puto verius per id qđ no. in. d. §. ſi plures. iſtit. de fideiuſ. ꝛ. d. l. non recte. ꝛ hoc cōmuniter tenent doc. quia per. auf. nil est immutatum in modo constituendi. vt. §. dictuz est. Sed que est ratio diuersitas inter predictos casus. ¶Circa secundum † credo quod primo casu quando principaliter obligationem alterius ſuſcipiunt. si hoc agatur vt teneantur insolidū sunt duo rei. vt. d. l. ſi paternam. et quod ibi no. et videtur expreſſum: §. ad velle. l. vir vxori. §. fi. cū. l. seq. §. ad velleia. pl? dico q̄ ēt si ex ꝓpe agerēt q̄ insolidū teneērētur b casu nō sufficeret ad cōstitutionem duorū reorū. q̄ esset expreſſio cor q̄ tacite īsunt. vt. C. de fideiuſ. l. nō recte. est ergo necesse q̄ exprimat quod tanq̄ duo rei promittūt et b de reis debēdi plures: vero rei credēdi accessorie nō cadūt. ¶Sexto † quero quid in pluribus q̄ gerūt aliquod officiū vel aliquā administrationē an obligēt viriliter vel ī

a ¶Quādo qz. nā scōz Ang. ē verū nisi deſ lictū committat circa rem q̄ ſui natura est diuerſa vt pecunia leg. ff duo. §. de depoſi. andre. barb.

b ¶In leg. creditor. de cui?. l. intellectu vide in ꝓ xi. q.

a ☞ Andr. Poma. ¶In tutoribus. vide Raph. cu. consi. xxiiij. & aret. xxix. col. iij. & vj. in. v. dubio vbi sequitur intellectum bar. ad leg. creditor. §. duobus. alleg.

b ☞ Andre. Poma. ¶De exerci. vide Paul. cõsi. xxj. ad fi. vol. ij. & aret consi. lxvj. col. ij. & se. cuz seq. vbi pulchre tãgit dicta Bar. hic. & col. v. i ij. dubio.

c ¶Septimo q̃ro. p bal. i rub. C. de exerci. ad fi. i l. si p̃diũ. i iiij. co. §. ō acq. pos. vbi remittit se ad no. p bar. in repe. in l. j. §. si plures. de exerci. adde qualiter vnus mercator socius obliget socios quãdo fũt plures. pe de ancha. consi. cccxxxiij.

d ¶Unde tu dic. vide bal. in. l. cum i gallia. si certa pet. et q̃ no. bal. in leg. certũ. in. ij. col. C. fami. her. per ang. & pau. de ca. in leg. si vnus. i prin supra. de pac. & Fulg. in leg. si plures eodem ti. & an vnus possit liberare vide per ang. in. d. l. si vnus. i prin. et ibi et iam an vnus possit compromittere.

e ¶Uolumtate. qũ obligeẽ dñs ex facto istorũ administratorũ. vide q̃ no. bal. post bar. in auc. hoc ius porrectũ. de sac. sanc. ec. in. v. col. & bal. i rub. C. de cõsti. pecu. in. iiij. col. et q̃ hĩ. l. cuicũq; §. sed si fullo. s̃. de insti. & tex. ibi barto. in. l. ex facto. s̃. de neg. gest. adde qualiter institor obliger, do. Abb, consi. lxxiiij. lib. ij.

reos: licet non per omnia. vt leg. j. §. si plures. de exer. ᵇcum sua glos. que equiparat eos tutoribus: & l. si pupillus. de admi. tuto aut loquimur in pluribus procuratoribus. & tunc aut fuerunt facti in solidum † et quilibet tenetur insolidum: & erunt duo rei sicut duo tutores. vt. l. creditor. §. duob⁹. s. man. et quod ibi no. in prin. glo. & iste est verus intellectus illius. §. q; officium erat eis commissũ insolidum. sed erat dubium qualiter obligatio q̃ contrahitur ratione doli vel culpe committatur & dicit quod insolidum. nam si intelligis quod esset actum quod insolidum tenerẽtur esset dubiũ illius. §. nec in hoc est aliquid innouatum per iura aut. licet glo. ibi aliter dicat & male. q; in modo constituendi nil innouatur pluries dictum est & hec est regula quod qui possunt administrare ei solidum: insolidum tenentur. vt. l. si plures. s̃. de cura. bo. dã. Si vero administratio non fuit concessa insolidum tunc vnus non potest contrahere sine alio: & quilibet tenetur tantũ de suo facto. fecerunt duo rei. vt. l. cum alicui. in fi. de neg. gest. et arg. de exerci. l. si tamen plures. in prin. & hoc de reis debendi. Plures vero credẽdi hoc modo nõ admitto posse contrahi q; quilibet ageret p suo interesse. ¶Septimo † quero ᵒplures mercatores vnam mercantiam gerunt vel vnam negotiationem an ex contractu vnius quilibet teneatur insolidum: & quilibet possit agere insolidum & an sint duo rei. Pe. & Jaco. de ra. dicunt quod sic. & Ey. sequendo eos. s̃. si cer. per. l. quod te. ad silitudinem tutorum & magistratuum. certe male dicunt. & contra casum. l. si tamen plures. in prin. s̃. d exerci. Unde tu dicᵒ q; aliq̃s a pluribꝰ q̃dã gerit negotiatio que eis decernitur ex publico. et tunc fateor q̃ sunt duo rei actiue & passiue: vt. l. si vnus. in prin. s̃. de pac. & l. si duo. s̃. de arbi. et de pac. l. idẽ in duobus. vbi loq̃tur in pluribꝰ argentarijs q̃bꝰ officiũ decernebat ex publico. vt. l. argentarijꝰ. in prin. s̃. de eden. & no. in. l. q̃dã. §. numularios. co. ti. & facit q̃ dixi. s̃. de tuto. & cura. facit. s̃. de lo. pu. fru. l. j. vbi vterq; sociorũ insolidũ hz actionẽ. si vero talis negotiatio propria voluntateᵉ fuerit assumpta non ex publico tunc aut plures gerunt istam negotionem et mercantiam per suos institores seu exercitores qui in vulgari appellantur factores. & quilibet eorum tenetur insolidum institoria seu exercitoria. vt supra de. exerci leg. j. in fi. & l. sequen. & de insti. l. habebat. §. fi. et. l. se. & satis arbitror eos esse tanquam duos reos debendi quia ad idem et eadem obligatione tenetur vterq; constat enim ipsos esse obligatos: vt leg. j. §. penul. de exerci. & sic talis actio est natiua non datiua. Item sententia lata pro vno prodest alteri. vt. d. §. penulti. item puto quod lex. fina. C. eodem. habeat locum in eis per illam rationem ne in plures &c. vt. supra. de exerci leg. secunda. dico ergo quod sunt duo rei debendi. duo vero rei credendi non ita constituuntur. quia ex contractu institoris seu exercitoris non queritur actio dominis nisi cessa actione et nisi in subsidium. vt leg. prima in fi. cum. l. sequen. de insti. et leg. si eũ. §. j. de exercito. si ꝙ talez negotiationẽ gerunt

gerunt per seipsos: tunc aut ambo simul: et quilibet tenetur pro portione quam habet in negotiatione. vt. l. si tamen plures in princip. de exercit. aut exercent separatim. puta sunt duo socij: vnus exercet perusij: alius exercet florentie: tunc quilibet tenetur insolidum. videtur enim inuicem constitores propositi. argumen. s̃. si certum petatur. l. eius qui in prouincia in fin. C. de fabri. l. iure p uisum. libro. xj. facit de acquiren. rerum domi. l. traditio. §. fin. pro hoc facit illa ratio. l. ne in plures &c. quod tenet Jacob. de areti. in dicta. l. si tamen plures in princip. licet gloss. in. l. j. in fin. eodem titu. vacillet. ¶Octauo † quero institor: et exercitor possunt conueniri ex eorum contractu. Item proponens. et quilibet insolidum. an dicatur duo rei. quod videtur vt. l. j. §. penulti. s̃. de exercito. ¶Contra puto quod vnus teneatur principaliter: alius accessorie. & ideo magis equipararem eos fideiussori et principali sicut dicimus in patre & filio vt. l. cum filius in princip. s̃. de verb. obligatio. constat autem fideiussorem & principalem non esse duos reos. vt no. j. de sol. l. cum quis §. si quis pro eo. & quod no. per docto. C. eodẽ. l. fi. ¶Illono quero † plures domini eiusdem serui tenentur de peculio insolidum. vt. s̃. de pecu. l. & ancillarum. §. si quis cum seruo. cum fi. an erunt duo rei. Breuiter dicerem: quandoq; quilibet insolidum tenetur etiam respectu peculij quod est penes socium. quandoq; tenetur insolidum tantũ respectu peculij quod est penes se. vt probatur. s̃. de pec. l. si noxali. §. fina. cum. l. seq. Primo casu dicerem eos esse duos reos. quia ad idem & eodem respectu tenentur: & eadem obligatione sicut duo rei. & sicut supra in pluribus proponentibus vnum institorem. Secundo casu dico eos non esse duos reos: quia in singulis personis propriuz est per se id quod debetur: ergo &c. vt. l. si id. j. eod. ista enim actio de peculio habet naturam actionis realis. vt. l. quesitum in princip. de pecu. & no. per Ey. C. quod cum eo. l. dominum. sic quilibet per se videtur teneri ad diuersam rem. alia que circa hanc materiam de modo constituendi deficiunt: dicam in. l. si id quod. j. eo.

Sed si quis in deponẽdo.

Imparitas culpe ab initio vitiat constitutionem duorum correorum. secus si ex postfacto. hoc dicit. ¶Nota quod factum vnius ex reis debendi prodest alteri si sunt socij. ¶Oppo. s̃. eodem. l. ex duobus. et instit. eod. §. fina. glo. dicit sol. quia hic imparitas culpe. et ibi dici vel conditionis: quia posito quod promitto pure. tu sub conditione non est imparitas: quia tu interim non teneris. preterea imparitas dici speratur reduci ad paritatem: imparitas culpe nunquã speratur reduci ad paritatem. & ista est vera. ¶Oppo. quia vitiatur res si deuenit ad eum casum a quo incipere nõ potest. vt. l. pluribus. §. & si placet. & l. si sub vna. §. j. s̃. titu. j. & l. si pro parte. §. versum. s̃. de in rem verso. & l. sufficit. s̃. de conditio. indebi. et l. si a reo. §. si diuersis. j. de fideiusso. Solu: nego maiorem: quod deueniat ad eum casum a quo in-

cipere non potest: quia si remittatur culpa pacto ex postfacto: tunc exceptionem parit & remanet obligatio que ab initio fuit: et nunc est par: secus si a principio remittatur culpa: quia tunc non est par obligatio. dicitur hic quod pactum factum vni ex reis debendi si sunt socij aliꝰ prodest si communis culpa interueniat. quero ergo vtrum pactum vnius ex reis debendi prosit aliꝰ & dic vt plene dicam. j. eod. l. ex duobus.

Cum duos.

Disparitas locorum nõ impedit constitutionem correorum. hoc dicit. ¶Oppo. s̃. titu. j. l. j. in princip. vbi dicitur quod inter absentes non valet stipulatio. glos. dicit quod fuerunt duo rei constituti consensu nõ verbis: vel potest esse quod hodie stipulor hic: & seruus florentie. argumen. l. fina. §. si inter eos. s̃. titu. j. vel aliter stipulor hodie hic ab vno & alibi stipulor ab alio recto tramite eũdo. sed non hoc oportet te ponere: quia in tercullum temporis inter vnã obligationem & aliam non vitiat: si agatur hic quod sint duo rei. vt. l. iij. in princip. s̃. eo. & propter hoc inducatio gl. non fuit necessaria. vel potest esse quod existens carthagine a duobus fuit stipulatus ex diuersis locis. hoc est ꝙ vnus moueret se de florentia & alter de roma ᵇ ad eundum capuam. & sic primo posui casum qui placet Dyn. sed quod supra dixi plus placet. Item hic dicitur quod sunt plures obligatiões. ¶Oppo. de. l. iij. in fin. s̃. eodem. Solu. due sunt vere: in effectu vna. non habetis alia.

Si duo rei.

Correus non socius non opponit compensationem de eo q̃ alteri correo debetur. hoc dicit. ¶Oppo. de. l. si quid. s̃. de compen. Solu: aliud in fideiussoribus vt ibi: aliud in duobus reis vt hic. et ex hoc concludit Joan. pro sua opi. quia duo rei non videntur inuicem fideiubere vt dicam de hoc. j. l. proxi.

☞ Duo rei debendi an videantur inuicem fideiubere.

Obligatio duplex oritur ex fideiussione.

Fideiussor potest stricte & large intelligi.

Plures tutores licet nõ sint ppriẽ

a ¶Ilõ impedit. Et q̃ diuersitas impediat cõstitutionem duoꝝ reoꝝ plene vide bar. in repet. aut. hoc ita. in. xij. qõ. C. de duo. re. et an hodie i casu isto habeat locũ bñficiũ diuisionis vide bar. i l. si ex duobus. §. j. j. eo. in fi.

b ¶De roma. vid qõ dt bar. in l. cũ quis rogat circa fi. j. de so. & bar. j. eod. l. in pn. & bar. in. l. fin. in fi. ij. col. j. e. & q̃d in obli. et fideiuss. vi de bar. in l. grece. §. si quis stichus. j. de fideiusso. Et an primum vide Paul. de ca. in. d. l. si reus. j. e. vbi tex. videt vel le ꝙ sint due obligationes

a ¶Reos. oia dicta reassumit Bar. in auc. hoc ita C.eo. istū tex. alleg. Bar. in l. heres. §. si seruo. in prin. ff. de fideius. Adde vt refert Paul. de cast. q iste tex. inducit per Ang. ad. q. qō si duo fuerunt capti pro maleficio pro quo venit imponenda pena pecuniaria qō vnus pro altero po terit fideiubere tñ dicit Paul. q iste tex. nō multū facit et se remittit ad. l. pe. ō tut. et cur. da. ab his item indu cit p eum dē Ange. ō Bar. in l. seruū. de fur. q. dixit qō qs non tenet tanq̄ fur et tanq̄ p̄ stans opē in eodē qr Ange. dicit esse cō trariuz q̄ q̄libet ēt principalis et quilibet q̄ p̄stat opem alteri nec est inconueniens. arbuius. l. et ita dicit q̄ practicat Paul. de ea. qui cuz ipso transit.

b ¶Inuicē fideiubere. an duo rei debendi ad inuicem videā tur fideiubere alii quid per Bal. in dicta. l. j. C. eod. titu. et vide in. l. duobus §. vbi duo. s. eodem. adde an duo rei dicantur ad inuicem fideiubere vide Bald. consilio. clxviij. iij. volumine.

1 fideiussores tamen de iure antiquo exēplo fideiussorū cōueniebantur.

2 ¶Correus qua actiōe repetat a correo quod soluit.

3 Plures tutores curatores vel administratores ciuitatis si vnus soluit qua actione repetat ab alijs remissiue.

4 Si vnus ex pluribus depositarijs vel cōmodatarijs soluit qua actione repetat ab alijs.

5 Si vnus ex correis sub iuramento liberat alium nō potest a correo repetere partem.

6 ¶Correus qui liberat alium accepti latione sibi facta a creditore: quando repetat partem a correo.

7 ¶Correus damnificatus culpa alterius potest ab illo repetere.

8 Alter ex correis credēdi q̄ actione repetat a correo qui solutionē recepit.

9 Alter correus credendi pōt a correo qui liberauit debitorē acceptilatione repetere eo modo quo q̄ solutionem repetijsset.

10 Que actio cedi debeat vni ex reis debēdi et quādo: et quo iure et inquātum cedi debeat. remissiue.

11 REos. aDuo rei pñt inuicē fideiubere. et pōt actor actionē diuidere quo ad quātitatē et quo ad petendi modū. hoc dicit. ¶Opp. in auc. eo. in prin. posita. C. eo. auc. hoc ita. sol. hodie habent bñficiū diuisionis. olim non. qō plene dixi. ff. eo. l. iij. §. fi. ¶Oppo. de. l. prima. §. nūc tractemus. ff. de tute. et ra. distra. solu. ibi loquit in pluribus tutoribus. ¶Op. insti. de fideiussoribus. §. si plures. solu. ibi loquitur in his qui tenetur accessorie vt plene dixi in dicta. l. iij. §. eo. ¶Restat videre an duo rei inuicez videanc fideiubere. et ideo pro declaratione plena huius materie principaliter videndū est qualiter vni cōtra aliū succurratur. et primo circa duos reos debendi: ad qō inuestigandū primo videndū est an vi deantur inuicem fideiubere b. ¶Ista questio tangitur hoc tit. et. C. eo. in multis locis: et in. l. vir vxori. ff. ad velleia. et infra de fideiussorib. l. vñ m. C. eo. l. j. et fuit magna ptrouersia inter doctores olim et hodie. Martin. tenuit qō videanc fideiubere. Jo. ff. cz qō nō videnc fideiubere. et Azo distinxit vt plene no. in. l. vir vxori. et ibi gl. tz opi. Azo. et in auc. eod. in pnci. sed glos. tenet. C. eodē l. j. opinio. Joan. ¶Sed contra oppo. fideiussor non potest obligari nisi verbis. vt. C. de fideiussoribus. l. blandit. et supra tit. j. l. v. §. satisacceptio. et man. l. si hereditatem. §. primo. sed si duo rei possunt re cōstitui: vt. C. e. l. propter. et supra eo. l. eandem. ergo non videntur inuicem fideiubere. Dy. tenet opinio. Azo. ad hanc rationem respondit quod ista ratio concludit in fideiussione expōsa: sed non tacita. Pet. et Jaco. de ranen. et Dy. sequendo eos dicunt quod duo rei nullo modo videntur fideiubere. nam in duobus reis quilibet equaliter debet obligari insolidum vt principalis ne c attenditur ad quem pecunia peruenit. vt infra. eo. l. penulti. et. C. si certum peta. l. si non singuli. sed secundum eos qui dicunt quod videntur fideiubere hoc non esset ergo ꝛc. Preterea nō reperies quod de iure digestorum et codicis duo rei habeant beneficium diuisionis: ergo ꝛc. Item hoc nulla. l. cauetur quod videantur fideiubere: ergo ꝛc. et in hoc residet Dy. C. eo. l. j. licet per multa verba. vides ergo quod ex dictis eorū nullā claritatē habes. q̄d ergo dicem. Ja. de bel. disputauit istā. q. et posuit eam in auc. eo. qui melius attingit veritatē quā aliquis. tñ multum obscure loq̄tur: Tu ergo clarius et melius ad declarationem presentis materie debes scire: quod ex fideiussione oritur duplex obligatio. vna qua fideiussor obligatur creditori: et ista semper cōtrahit verbis vt dictum est. et talis habet beneficium fideiussorum vt auc. presente. C. de fideius. nec eget beneficio huius auc. de dua. re. et iste ē ppzie fideiussor: respectu creditoris. Alia est obligatio que ẓhitur inter reum et fideiussorem: et ista cōtrahitur consensu. nam reus videtur mādare fideiussori quod soluat. vt. l. indebitam. ff. de condi. inde. et de hac loquit ti. man. et hoc modo consideratur fideiussor respectu ipsius debitoris. Item fideiussor pōt intelligi stricte qui aliene obligatiōi accedit. vt. j. de fideius. l. j. et. l. fideiussor obligari. §. fideiussor. pōt etiā accipi large fideiussor omnis qui est obligatus p negotio qō ad alium spectat nō ad se. hoc modo accipitur in tit. ad vel. l. j. C. ad vel. Si ergo querit an duo rei videantur fideiubere inuicem. dic aut queris vtrum dicantur fideiussores inuicem respectu creditoris. et dico quod si duobus casibus tantum. s. si hoc est actum expresse vt hac l. vel si est color questus: vt. ff. ad macedo. l. sed et iulia. §. j. et istis casibus habent beneficium de fideiussoribus. nec esset necesse beneficium de duobus reis. extra istos casus duos nō videntur fideiubere respectu creditoris: hoc expresse dixit tex. in. d. l. fz iul. §. j. et hoc modo intelligēdo verū ōñt vltramontani. Aut queris vtrum videantur fideiubere inuicem quo ad actionez dandā inter eos: et assumendo

a et assumendo fideiussores large. et tūc aut duo rei sunt constituti ex mera libera litate. et tunc verum dicit Ja. quia videntur fideiubere si sunt socij: nō als. vt lege in. l. falci. hoc esse obseruādū. ad. l. fal. b Aut nō est ex mera liberalitate. puta: qvere fal. pecuniā quam petierant receperāt: et tūc vera est opi. Azo. quia eatenus videntur fideiubere alter pro altero quatenus negotiū ad alterum in veritate spectat. vt. d. l. vir vxori. et ibi not. ad velle. et de in rē verso. l. si p parte. §. j. et ad macedo. l. sed et iulia. §. itē si duos. et in istis casibus non habent beneficium de fideiussoribus. sed habent bñficiū 5 autētice de duobus reis: qō expresse inducit isto c casu quando talis alternatiua fideiussio inducit. vt supra dixi in. l. iij. §. fi. ff. e. predicta vera in duo 2 bus reis qui obligantur expresse. sed in his† qui obligātur tacite: vt plures tutores: illi licet non essent ppzie fideiussores: tamen de iure antiquo cōuenebantur exemplo fideiussorū. vt. l. j. §. nūc tractemus. ff. de tu. et ra. distra. ex his apparet veritas huius materie. ¶Opp. de leg. C. e. vbi dicitur in tex. q̄ si vnus soluit repetit ab alio. solu. vt 3 in gl. ¶Quero † qua actione repetat an indistincte hoc sit verū. quicquid dicatur hec est veritas. Aut duo rei obligant ex mera liberalitate: et tūc a aut sunt socij: et vnus soluens repetit ab alio apar 6 tem per actionem p socio: aut nō sunt socij et nullo modo b repetit vt. d. l. in lege fal. hoc ē observandū. ff. ad. l. falci. aut nō obligauerunt se ex mera liberalitate. et tūc aut totū negotium pertinet ad solventē. puta quia tota pecunia peruenit ad eum vel alio modo. et tunc iste nil repetit. aut negotiū pertinet ad alium. et tūc ab eo repetit eatenus quatenus ad eum pertinet. et sic in totum vel in partē. vt. l. j. C. e. et. ff. de exerci. l. nec quisq̄. et de inst. l. habebat. §. fi. et. l. seq. sed q̄ actione agit. Dic est aduertendū: aut plures obligātur simul ex propria cōuctione. et sic vnus presente altero: et habet locū actio mandati. vt. ff. mād. l. si remunerandi. §. si passius. et. l. qui patit. et insti. de ver. obl. §. j. aut vnus obligatur altero absente qō potest 8 contingere. vt. ff. e. l. iij. et dixi. ff. eo. l. eandē. §. fi. et tūc aut sunt socij: et repetit alter ab altero actione pro socio. vt. d. l. nec quisq̄. de exercito. aut nō sunt socij: et tunc aut nō habebant beneficiū diuisionis. et sic negotiū nō poterat expediri p parte: et tunc aut debitum fuit contractum occasione cuius corporalis rei ita quod cadit in iudicium 9 cōi di. et repetit per actionem cōi di. vt. l. habebat §. fi. cum. l. seq. ff. de insti. aut fuit contractum debitum simpliciter vt quia pecuniam acceptam diuiserunt et quilibet cōuertit in suos vsus: et tunc habet locum cōdictio ex hac. l. j. C. e. cum non fit cautū quo actionis nomine agatur. si vero habebant beneficium diuisionis: et sic negotiū poterat experiri pro parte. et tūc hz locū actio neg. gest. et hoc modo pōt intelligi glo. j. C. eo. ar. ff. de neg. gest. l. si cōmunes. fa. her. l. heredes. §. idē est et si vnus. cū si. sed sm istam distinctionē debet intelligi lex si in rem. C. si cer. peta. et no. C. loca. l. si diuisa. ¶Tertio † quero quid in pluribus tutori- 4 bus curatoribus et administratoribus ciuitatis si

¶Repetit ab alio. Sed an creditor exigens ab vno correo insolidū teneat ei cedere iura in totū vel p parte vide glo. et Bal. in. l. j. C. eo.

¶Nullo modo. Sume nota. doc. ex. d. l. lex falcidia. hoc obseruādum. ff. ad. l. fal. qō vbi sunt duo rei debendi vel credēdi ex cā lucrativa: si vn? solvit non potest ab alio repetere et similiter si vnus exegit totum non tenet cōcare alteri ex quo sequit q̄ si ab vno petit totū nō pt ipse excipe q̄ sibi debeāt cedi actiones ō reū item etiā nō potest vti beneficium dato duob? reis de quo in auc. hoc ita. C. eo. Nam illa aur. loquitur solum in reis ex causa onerosa et hec omnia fatis fuerūt de mente Bar. j. e. l. Septimo Adde abb. cōsil. lv. j. lib.

c ¶Quid ī plurib? vide not. in repe. l. ex duobus in. x. col. j. e. p. o. d. l. in. l. falcidia. et etiam Bar. vo. et vide bar. in. l. si vnus in prin. ff. de pac. et. l. qui hominem. §. j. j. de sol. vide Bal. aliter loquentes in. l. si in rē cōmunem. C. si cer. peta. et vnum verbum Bal. in. l. j. in princi. C. eo. et q̄ dixi post inolam in. l. si ex tota. §. j. ff. de leg. j.

a ¶Cum in tabulis.Et in hoc.§. est glo. qđ cõtra
prescriptionẽ instrumenti admittitur ꝓbatio fm
Ang.licet cõiter allegetur glo.singu.in.l. iurisgẽ
tium.§.quod fere.ff.de pac.vide casum singu.fm
Bar.in.l.quicun ꝛ. C.de apo.publi.li.x. allegaꝫ
iste tex.cũ
in tabulis
per Bar.
in cõsi.in
cipi. dña.
p.nupsit qꝺ
si vir et
uxor ven
dunt fun
dum ꝛ cõ
fitẽtur se
recepisse
pretiũ qđ
qlibet te
netur ꝓ di
midia ita
qꝺ uxor ꝓpt
agere con
tra here
des viri ad
dimidium
pretiũ il
lius fundi
doralis vẽ
diti ꝛ ẽ cõ
si.lij. An
dre.Bar
ba.
b ¶In.l.fi.
Mot.qꝺ si
respõdea
tur die se
quenti: dñ
modo nõ
interuen
at actꝰ ex
traneꝰ nõ
vitiaẽ sti
pulatio se
cundũ do
mi. Joan.
no. glo. in
l.eandem.
in.§. fi.ff.
eod. licet
raro eue
niat. And.
Barba.
c ¶Si ex
duobus.
videtur qꝺ
si respon
deatur die
se. dum
modo non interueniat actus extraneus valeat sti
pulatio fm Jmol.ꝛ no.glo.in.l. eandem.§.fin.ff.
eo.licet raro eueniat.

ita demum est cõmunicandũ si sint 10
socij.vt no.ff.de solu.l. qui hominẽ
§.f.ꝛ videtur tex.ff.ad.l.fal.l. in le
ge fal.hoc esse obseruandũ. Breui
uiter distingue: aut sunt plures rei
credendi ex causa mere lucratiua.ꝛ
tunc alter alteri quod exigit cõmu
nicare non tenetur nisi sint socij.vt
dicta.l.in.l.falci. hoc esse obseruã 11
dum.quod no.in.d.l.hominem.§.f.
ꝛ sic est falsa gl. que est in.l. si titio
aut scio.de lega.ij. referendo eã ad
tex. Aut sunt constituti ex cã one
rosa:ꝛ tunc aut negotium vere spe
ctat ad eum qui solutionem reci
pit in totum.vt qꝛ sua tota pecunia
fuit mutata: vl̃ alio modo super re
sua tota fuit contractum: ꝛ tunc al a
ter nil repetit ab eo. vt arg. dicta
l.sed ꝛ iulia.§. non solum.ff. seq.
ff.ad macedo.aut negotiuꝫ spectat 1
ad alium cui non est solutum in to
tum vel in partem. ꝛ ille quantum
ad eum pertinet repetit ab alio vt
l.si in re cõmuni.ff.de noxa.ꝓ regu 2
lam positam.ff.si cer.peta.l.si me ꝛ b
titium.ꝛ quia duo rei debendi ꝛ cre c
dendi equiparantur. vt.ff.eod.l.ij.
sed in reis debendi hoc est vt. C.e.
l.f.ꝛ.ff.ꝓxi.dictum est: ergo ꝛc. Ve
etiam statim probabitur clarius:fz
qua actione repetet dubitatur. dic
aut sunt socij:et actione ꝓ socio:
aut non sunt socij:ꝛ tunc aut tale 1
creditum fuit contractum occasio
ne alicuius rei ꝯmunis in qua cõpe
tit aliquod iudicium diuidendi vt
communi diui.ꝛ fami.hercis.ꝛ tunc
repetetur.vt dicta.l.si in re comm 2
ni.de noxa.et famil.herciscun.l.itẽ
ex diverso. ibi stipulatusve est ꝛc.
aut creditum est contractum alias 1
quam de re communi.ꝛ tũc aut fue
runt constituti duo rei credendi si 2
mul:ꝛ vnus altero ꝓsente: et ha
bet locum actio mandati: quia cuꝫ
patior te stipulari ex re mea: video 3
mandare vt ad meam vtilitatem sti
puleris.vt.l.si mulier.ff.de iure do.
facit quod no.ff.solu. matri.l. que
dotis.ꝛ eod.titu.l. post dotem. fm
Iacc. Dy. autẽ fuerunt constituti duo 4

rei credendi in absentia.quod potest fieri quan
do vnus sub cõmemoratione alterius stipulatur
etiam ex interuallo. vt.ff.e.l.iij. ꝛ tunc eum puro
repetere actione neg. gest.ꝛ sic intelligo gl.l.fra
ter a fratre.arg.ff.de neg. gest.l. pe.facit deverb.
obli.l.iul.§.qui fundum.ꝛ insti.de verbo. obli. si
quis alij.ꝛ quod ibi not. ¶Mono† quero quid si
vnus ex reis credendi suo facto liberauit debi
torem puta acceptilatione vel alio modo: an alter
possit ab eo repetere. Respondeo sic in eoꝝ modo
ac si solutionem recepisset. ꝓ hoc est text. optime
faciens.ff.de iure do.l.vir ab eo.ꝛ glo. hoc expres
se dicit.ff.de pact.l.si vnus in princi. super verbo
nouare. dum dicit vnum non posse nouare quin
socio teneatur. ¶Ultimo esset† videndum de
actione que debet cedi vni ex reis debendi: an et
quando ꝛ quo iure:ꝛ inquantũ cedi debeat:ꝛ quid
si cedi non potest ꝛ multa alia circa hoc que glo.
tangit in.l.f.C.e.ꝛ C.de transac.l.prima.ꝛ vbiq
per Lynum ꝛ.ff.man.papini.de solutio. l. mode
stinus ꝛ ibi per Dyn. ꝛ ibi dicam.ꝛ C. de fideius
soribus.l. cum alter. ꝛ ibi per Lyn. que omitto
hic plene dicam.in.l.modestinus.de sol.

Cum in tabulis.

a Dunc. §. legi. ff.cod.l. ij. dic vt ibi.

☞Interuallum inter interrogationem ꝛ respon
sionẽ vitiat constitutionem duorum reorum non
inter obligationem vnius perfectam et alterius
perficiendam.

Dictio ab:denotat separationem.

Jex duobus.

c Inter
uallum in
terueniens inter interrogationem et
responsionem impedit respondẽ
tem obligari.hoc dicit. ¶Oppon. et
videtur quod interuallum non vitiat constitu
tionem. vt.l.duos reos.§.fina.ff.cod. Solut. ibi
interuallum modicum hic magnum. ¶Oppo
ni.† de.l.iij.ff. eodem gloss. que est hic dubitat.
breuiter interuallum inter interrogationem et
responsionem vitiat vt hic. sed interuallum inter
vnam obligationem vnius correi perfectam et
alterius obligationem perficiendam non vitiat
vt ibi:ꝛ hec vera. ¶Ultimo nota† quod prepositio
ab: separationem denotat.vt hic in glo. ꝛ.l.
ratio.§.fi.ff.de actio.empti.

☞Disparitas in substantia obligationis non
impedit duorum reorum constitutionem.

Correus qui tenetur ciuiliter ꝛ naturaliter ꝛ exigi
potest insolidum an habeat beneficium diuisionis
si alter non potest exigi.

Presens quis quot modis esse possit ꝛ soluendo
ꝛ exigi non possit vt quis non habeat beneficium
diuisionis.

Beneficium de duobus reis inductũ est ad instar
beneficij de fideiussoribus.

Beneficio de duobus reis renũtiari potest.

Notarij in renuntiatione nouarum cõstitutionuꝫ
dum ponunt ꝛ beneficio de fideiussoribus faciũt
ad euitandam difficultatem an duo rei videntur
inuicem fideiubere.

5 Correus credendi agens contra debitorem lz nõ a
tenetur cauere de rato ꝓ correo tamen tenetur ca
uere de defendendo ꝓ eo alio.

a Si a titio[a] ꝛ pupillo. Dispari b
1 tas† in ob
ligationis substãtia nõ impedit duorũ reoꝝ cõsti
tutionẽ.h.d. ¶Oppo.ꝛ videtur qđ seruꝰ nõ pos
sit donare vt.l.si liberã. C.qđ cuꝝ.ꝛ.l.cõtra iuris.
in fi.ff.de pac.Sol.vtin glo. ¶Oppo. de.l. iij.§.
filius.ff.de pec.Sol. duo rei nõ videntur fideiu
2 bere vt dictum est. ¶Quero † vtrũ iste vnus qui
tenetur ciuiliter ꝛ naturaliter possit exigi inso
lidum: an habeat beneficiũ diuisionis si alter non
possit exigi. ꝛ tex.in corpore dicit qđ si alter est
presens ꝛ soluendo nõ potest agi cõtra aliũ inso
3 lidum. ¶† Sz quid si est presens ꝛ est soluendo:
fz nõ potest exigi quid iuris.ꝛ videamus quot mo
dis hoc potest accidere: ꝛ si quidem non potest 4
alius exigi ꝓpter defectum persone: vt qꝛ pupil
lus vel minor caret tutore vel curatore. tũc si cau
sa faciendi dare tutorem vel curatorem habeat
necesse ire alio loco:vel deberet dari cum inquisi
tione: tunc haberetur ꝓ absente: ꝛ sic ille nõ hz d
beneficium diuisionis.gl.iest in simili in auc. de fi
deiuss.§.f.ꝛ hoc haberet locũ maxime si ꝓ peten
do tutore esset necesse peregrinari. ar.l. cũ a ma
tribus. C. qui pe.tu. qꝛ periculosum est. ideo hꝝ
ac si esset absens:qñ ꝙ presens nõ põt cõuenirꝰ ꝓ
pter defectũ ex persona agentis.qꝛ non hz actio
nem insolidũ cõtra aliũ: naturaliter tñ obligatũ:
vt dicẽ casu isto:ꝛ vꝫ qꝺ insolidũ: vt in hac.l.Ly.
vero in auc. hoc ita: C.eo. videt dicere qꝺ si credi
tor sciuit: alius hz beneficiũ diuisionis. vt ar.l.si ti 5
tius.ff.de fideiuss. credo cõtra ꝓdistincte ille qui
potest cõueniri cõueniaẽ insolidũ. ꝛ ꝓbo benefi
ciũ autẽtice de duobus reis est inductũ ad exẽplũ
bñficij qđ datur fideiuss. vt in auc. eo. in ꝓn. ꝛ. §. f.
adeo qđ si nõ est tacita fideiussio beneficiũ de duo
bus reis nõ hz locum: modo si fideiussor obligat
se ꝓ illo qui est tñ naturaliter obligatꝰ: an ha
beat beneficiũ de fideiussoribus. ꝛ Dy. dixit quod
nõ in.l. marcellus.ff. de fideiussori. in addi. mag.
Idẽ si ꝑncipalis est restitutus vt no.in.l.minor.ff.
de ꝑcu.ꝛ.l.f.ꝛ.ij. C.ꝺ fideiuss.mi.ꝓ hoc.l.iij.ff.qđ
quisqꝫ iuris.§.fi is ꝓ quo. Ad.l.b si titius. rñ deo b
ibi in beneficio diuisionis quod datur fideiussori
bus. hic in beneficio de duobus reis. Rõ qꝛ si cu
correus peteres qꝺ diuideretur: ꝓ illa parte illũ
non posses cõuenire nec tc.ꝛ sic mihi nõ remane
ret ius saluũ.in.l.si titiꝰ. creditori remaneret ius
ꝺ ꝑncipalẽ.ff.e.in.l.si minor de procu.ꝛ.l.ij. C.de
fide. mi. sed si poneres principalem naturaliter
tñ teneri: tũc esset durũ videre rationem. tertio
potest contingere propter diem vel conditionez:
vt si vnus ꝓmisit pure alter in diẽ vel sub cõditio
ne: an ille qui pure tenet possit insolidum cõue
nirꝰ ꝛ de iure antiquo nõ est dubiũ. vt.l.ex duob.
ff.eo.ꝛ insti.eo.§.fi. sed an sit hodie correctum c
vl̃ simpl̃r dicere glo.in.l.si plures.ff.de fideiuss. gl.
tangit. C.eo.auc. hoc ita:nec determinat aliquid
do. Dyn. dicit ꝛriũ qđ illa.l.ex duobus. sit correc
ta per.l.si plures.ff.de fideiuss. cõiuncta auc. eo.ꝛ

¶Si a titio.nõ impedit.vide bart.in rep.auc.hoc
ita in.xij.q.ꝛ in versicu.ꝛ. quero quid si aliquis.
C.eod.

¶Ibi ad.l. si titius in gl.in ver.ꝓpõdit.ex opi.
Jo.and.resultat vnũ mirabile secundũ Ang. qꝺ lz
seruus ex
tra causaz
peculij nõ
obligetꝺo
minũ ꝺ pe
culio.l.ser
nus.ff.de fi
dei iuss. tñ
qñ ꝑstituit
se ꝓcipa
lẽ vna cũ
alio fz cer
te non est
ꝺa nisi po
namus ne
gotiuꝫ pa
riter etiã
ad seruꝫ
pertinere
scdz ang:
And.bar.
¶Correc
tum.vide
Ange. et
imo. in.l.
reos. imꝑ
pe.eo.ff.e.
¶Aduer
te.tamẽ ad
de glos.et
Bal.i auc
ff ita. C.
nũcꝑ tñ re
muntiãdo
oibus be
neficijs vꝑ
renũtiare
beneficio
cedẽdarũ
fm bal. i
l.si diuisa
C.loca.

Jreus pro
mittẽdi. Due obliga
tiones paris potentie
inuicẽ nõ tollũtur. fz
magis potẽs tollit min⁹ potẽtẽ. h.
d. ¶Quero si habeo istas duas acti
ones an possi vnã ꝛtẽtare ad vnã ꝑ
tẽ:ꝛ aliã actionẽ ad aliã partẽ:ꝛ dic
qđ actor eas i libello vno ꝓponere
põt vt.l.nõ est nouũ.ff. ꝺ act. emp.
ꝛ.l.heredes.§. si inter me.ff.famil.
herc.ꝛ.l.cum duobus.ff.ꝓ socio.
¶Quero qꝫ sit effectꝰ dic vt vide
bitis.ff.de fideiusso.l.mannius.

L stipulati
onum. Opp.de.l.ij. §.
in certã.ff. de ꝓcto. sti
pu. qꝛ refert semper

a ¶Si id quod.hic est clauis materie huius qualr possunt cõstitui duo rei adde q rei qñ q verbis cõstituuntur.l.si nõ singuli.ꝛ ibi no. C.si cert.pe. ꝛ vide no.in.l.ope.ff.de operis libe.

b ¶Quero que. et quid si plures fecerũt pacẽ cũ pluribusꝛ pmiserũt quilibet ĩ solidũ ĩ uicez non offendere ꝛ vn? offendat an ĩ solidũ qui libet possit petere penã ꝛ qui libet reneat insolidũ tanq̃ duo rei bar.no. in auf. v ita. in repe. in xiij.q.decidit q nõ p hãc.l.tenemẽri.ꝛ idẽ bart. in. l. fi.in.q.ſ.eti. ꝛ Pau. de ca.in.l. si id qõ. ſ. e.ꝛ bart. i a d.l.ope. ꝛ ang.in.l.si seruus. ſ. si plurium ad fin.ſ.si quis cau. Adde q d si sunt plures faciẽtes pacez et est vnus pmittat,p se ꝛ fratribus suis sub pena b mille.q tius ab eis non offendeк ꝛ deinde,p ipso ꝓncipali,pmittẽte fideiubeãt aliq̃ cũ renũtiationib? debitis ꝓtigatq̃ q vn? ex ffib? p̃dictis occidat vnũ ex illis cũ q̃o? est facta pax an fideiussores teneãк ꝛ an insolidũ an p rata ꝛ casu quo aliqui sint absentes aliq̃ mortui qualiter conueniantur vide Bal.cõſi.ccxxi.ij.lib.

c ¶Sed pone.facit etiã ad. q.si q̃s cõcessit petro ꝛ martino ꝛ cuilibet eoꝝ insolidũ p̃diũ in emphyteosim q̃d opereк de quo p bald.in.l.j.in.xj.q.C. quando nõ peten.partes.

quatenus interesset vt.l.stipulatio.ſ. fi.ſ.de ope.no.nun.dicit glo.qõ cõstituunк duo rei pmittẽdi nõ stipulandi.ꝛ glo.ſ.dicit verum nisi certa c quãtitas exprimatur : q tunc p̃t 2 duo rei cõstitui fm quosdã. ¶Credo qõ isti doc.nõ dicant verũ quoniam diuersitas cause impedit cõstitutionem duoꝝ reoꝝ credendi.vt.j.l.pxi.dicã. sed si ponamus quod vnus quisq̃ petit pro suo interesse: ergo diuersa est causa:ꝛ sic impedit.

1 ☞Ratio quando plures stipulantur vsumfructum non potest deberi tanquam duobus reis credendi. Usufructus alius est in psona mea alius in persona alterius.

2 Si duo stipulantur a titio vsumfructum fundi ipsius titij an insolidũ valeat vel vnicuiq̃ an acquiratur ꝛ sint duo rei.

3 Ratio quare si tu ꝛ ego stipulati fuimus centum nomine dotis q non simus duo rei credendi.

4 Ratio qõ in causa dotis duo rei debendi constitui possunt non tamen duo rei credendi.

a ¶Iid quod.a Ista.l.est bona ꝛ subtilis ꝛ quasi clauis huius materie.ꝛ breuiter.h.o. disparitas rei debite vel cause debendi impedit cõstitutionẽ duoꝝ reoꝝ.Ad euidẽtiã premitto qõ alius est vsusfructus in persona mea . et alius in persona titij.vt.l. stipulatio ista.ſ. si q̃s ita.ſ.ti.j. hic habetis glo.multũ longas. ¶Oppo.de l.ex duobus.ſ.eo. sol . ibi disparitas speratur reduci ad paritatẽ vt dixi.ſ.e.l.eandẽ in p̃n. ¶Quero ꝛ que b est rõ primi dicti : q quando plures stipulantur vsumfructum nõ põt deberi tanq̃ duobus reis credendi.dicit glo. quod fundus erat stipulatoris: ista est quedam diuinatio.Dic ergo ratio est quã ponit ter. quia vsusfructus non potest esse idem in persona vtriusq̃:sed est in persona cuiusq̃ p prium:alius est enim vsusfructus in persona mea: alius in persona alterius vt.l.stipulatio. ſ. si quis ita.ſ.tit.j.ꝛ.ſ.quibus mod.vsusfru.amit. l. repe: ꝛ no.j titu.j.l.si cum duorum.ꝛ sic apparet,quod diuersitas in re impedit constitutionem duorum reoꝝ. ¶Sed pone c ✝ quod duo stipulãtur a titio vsumfructum fundi istius titij insolidum : an valeat vt saltem cuiq̃ pro parte acquiratur'. dubium est secundum Jo.ita dicit glos. ꝛ non plus Dyn. arguit q non quia si non valet quod ago vt ago non valet vt valere potest:vt.C.si quis alteri vel sibi.l.multum . ſ.de consti.pec.l.j.ſ.cum qui.ſ.titu.j.l.j.ſ.si quis ita.sed hic non valet obligatio tanq̃ sint duo rei ergo ꝛc. ¶Econtra q valeat pro parte vt.ſ. de serui. l.si tam angusti . et de iureitur.l.sed ꝛ si possessori.ſ.sed et si rerum.ꝛ istud vltimum Dyn.tenet. Tu dic quod vterq̃ tenetur insolidum non tamen tanq̃ correi . ꝛ ideo solutione vni facta ab altero non contingit liberatio ipso iure sed ope exceptionis vt hac.l.i fi. Sed pone quod duo fuerunt stipulati ab initio vsumfructum pro parte dicit glo.quod tunc non est dubium. ¶Scdo ✝ dicitur hic quod si stipulati tu ꝛ ego sumus centũ nomine dotis:q nõ sum? duo rei credendi.Sed que est ratio. Respondeo: q licet eadem res debeatur:tñ causa est diuersitas.nã cũ nõ possit duob? esse nupta non põt eẽ eadem causa et sic diuersitas cause impedit constitutionem duorum reorum.facit gl.ſ. de interactio.l.qui seruum.in glo.magna ꝛ.l.si pro parte in fi.ſ.de in rem verso.ꝛ ex hoc ✝ apparet sol. vnius dubietatis que est ratio quod duo rei debẽdi possint cõstitui.vt.l.fi.C.de dote cau.nõ nu.et qõ no.in.l.ij. C. ne fide.do.dentur.ꝛ tñ duo rei credendi nõ possint constitui:vt hic . Respõdeo. rõ est:q duo possint debere ex eadẽ causa scz dotis cã secus in duob? reis stipulãdi:si ponis vnũ esse virũ secus si essent duo extranei. Jn scõo rñso huius.l.scz in versi.idem ait ꝛc . quero que est ratio dic vt in gl.Item dicit quod si vni soluitur alius potest agere de rigore.lz de eq̃tate obst .exceptio . Ratio est de rigore. q non sunt duo rei credendi:ideo factũ vnius non potest alteri prciudicare.ratio equitatis est:q voluntas contrahẽtium fuit ꝛ ideo doli exceptio datur que est ex eq̃tate.vt.l.qui equitate.ſ.de do.exceptio.

¶Sed quero quid de sticho si soluitur an cõtingat liberati ab eo qui stichum petere nõ potest:sed decem.ꝛ glo.dicit quod sic.

☞Solutio facta vni ex correis credẽdi quãdo tollat actionem alterius.

1 Litis contestatio et perceptio partis debiti a correo credendi nõ equiparantur ad hoc vt tollatur actio alteri.

2 Solutione partis facta ab aliquo ex reis debẽdi an videatur facta diuisio:ita quod amodo quilibet debeat viriliter conueniri.

3 ¶Correus credẽdi recipiendo partẽ ab vno ex correis debẽdi an alteri correo credendi p̃iudicet.

4 Acceptilatio facta vni ex reis debendi an alteri p̃sit ꝛ facta ab vno reorum credendi noceat alteri vbi quod sic etiam si non sint socij.

5 Acceptilatio facta vni pro parte non prodest nec nocet alteri.

6 Acceptilatio si est facta vni insolidum hoc acto q sibi tantum ꝛ nõ alij prosit impeditur ad alium pertigi effectum suum.

7 Petitio facta ab vno reorum credendi: quando alijs prosit.

8 Correus credẽdi si partẽ petijt ꝛ litẽ cõtestatus est pro ea parte:tantum sibi preoccupauit.

9 Correi debendi quando constituãtur in mora ex petitione facta contra vnum per alterum ex reis credendi.remissiue.

10 Petitio totius debiti facta ab vno ex reis debendi quando prosit alteri vt sit liberatus alter.

11 Diuisio inter plures correos debendi an videat factaſ ab vno tantum pars petat q non nisi oẽs pro parte conueniantur.

12 Correus credendi missus in possessionem ex primo decreto an videatur sibi debitum preoccupasse:relinquit cogitandum.Ang.ꝛ Jmo.q non.

13 Instantia cepta per alterum ex correis credendi perijt q̃non perimitur preoccupatio.

14 Litis contestatio facta coram arbitro sine pena electo ꝛ cuius sententia fuit emologata per vnus ex correis credendi operatur preoccupationem: sicut si esset facta coram iudice.

15 Sententia lata pro vno ex reis debendi quando alijs prosit.

16 Sententia condemnatoria lata contra vnum ex reis debendi alteri non preiudicat.

17 Sententia lata contra vnum vel pro vno ex reis credendi nocet vel prodest alteri.

18 Juramentum vnius ex reis debendi alteri quando prosit.
Juramentum in dubio videtur super facto prestitum.
Juramentum habet vim solutionis.

19 Juramentum delatum ab altero ex reis debendi non nocet correo quantum ad actionem que ortẽ ex iureiurando sed quantum ad interruptionem prescriptionis sic.

20 Juramentum delatum ab altero ex reis credendi nocet alteri.

21 Pactum factum vni ex reis debendi prodest alteri:scilicet inquantum interest eius cui pactum factum est siue sint socij siue non: ꝛ distinctionem vide nume.24.
Jura que dicunt siue sint socij siue non:ad hoc vt pactum vnius prosit alteri de qua societate intelligantur.

22 Pactum vnius in eo casu prodest insolidum alij quo socius contra socium est habiturus regressum.

23 Ratio diuersitatis inter acceptilationem ꝛ pactũ ꝛ inter sententiam ꝛ iuramentum ꝛ pactum.

24 Pactũ factum ab vno ex reis debẽdi nocet alteri a quantum ad prescriptionem interrumpendam.

25 Pactum ex vnius ex reis credendi an prosit vel noceat alteri.

a ¶Ex duobus.oia hic dicta reassumpsit Bart. in auf.hoc ita.C.eo.titu.

✱ Aduerte q̃ Bar.in hac.l. ex duob? allegaк sibi cõtrarius. Sed in quo arguatur de contradictione ꝛ pro saluatione Bar.vide cõcordãtiã.ad.l. inter eos.ſ. ſ.ff. de fideiuſ.

✠ And.Pomate.

a ¶Ex duobus. ex ꝟ habes inferre q a re. hic male loquitur dum vult ipe q ius alteri? elidatur non autẽ in totũ perimitur cõtra hoc tamẽ obstare videк q lit. cõte.vnus ex reis credẽdi teneтur cauere debitori defendendo eũ aduersus correũ.l. fideicõ.ſ. pleriq̃ in fi.ſ. de le. iij . igitur apparet q non est in totum ius alteri? sublatũ qz si hic esset cautio cũ nil dãni debitori euenire possit ex hoc dicas q licet contestationis alterius correi in totum sublatum sit q tamẽ ideo alter teneтur cauere:quia il-

26 Ratio quare pactum vnius ex reis debendi alteri non nocet correo credendi.

27 Pactum vnius ex reis credendi an prosit vel noceat alteri.

28 Mouatio facta ab vno ex reis debẽdi qñ alteri p̃sit ꝛ facta ab altero ex reis credendi alteri noceat.

29 Pactũ tacitum resultans ex acceptilatione inutili facta per alterum ex reis credẽdi non ꝟ vim quã ꝟ acceptilatio in preiudiciũ correi.

30 Delegatio facta a vno ex reis credendi de vno ex reis debẽdi ꝓdest ꝛ nocet correo quẽadmodum vera solutio:ꝛ acceptilatio.

31 Confessio facta vni ex reis debẽdi qñ prosit vel nocet alteri.

Confessio facta ab vno ex reis debendi non prodest alteri:nocet tamen quo ad interrumpendam prescriptionem.

Cõfessio iudicialis facta vni ex reis credẽdi alteri nocet sicut sentẽtia.

Cõfessio extraiudicialis facta a debitore vni ex reis credẽdi nõ nocet alijs sed inducit probationem ꝛ prodest ad interruptionẽ prescriptionis.

Confessio tendens ad liberationez facta vni ex reis debẽdi habet vim pacti de non petendo ꝛ tantum prejudicat quantum pactum.

32 Successio vnius ex reis debẽdi vel credendi:quando prosit alteri.

33 Mora vnius ex reis debendi quando noceat alteri.

34 Creditor si fuit in mora recipiendi ab vno ex reis debendi q̃ obtulit ꝛ oblatũ perijt ꝓdest alteri.q sic.

35 Mora vnius ex reis credendi in recipiendo nocet alteri.

36 Mora factavni ex reis credẽdi prodest alteri quo ad interruptionem prescriptionis.

37 Mora creditoris qui fuit in mora vno ex duobus reis offerente non purgatur licet creditor correũ qui non obtulit interpellauit.

38 Culpa vnius ex correis quando alteri noceat.

39 Culpa vnius ex reis credẽdi quando noceat alteri.

40 Rescissio cõtractus facta in persona vnius:quando noceat alteri.

41 Exceptio ꝓpetẽs vni ex duob? reis debẽdi qñ ad aliũ ꝓrrigatur.

✱ a ¶Ex duobus.a Unus ex reis credẽdi lite cõte.perimit ius alte-

le saltem possit agere de facto et sic debitorem dammificare.

a ¶ Ideo.allegatur Bar.sibi contrarius in.l.inter eos.§.fi.ff.de fideiuſ.Andre.Barba.

b ✠ Andre.Poma. ¶Quod partis ꝓceptio; habes no. ex doctrina Bar.ꝙ.l. iſſ. C. de do. nō ħz locum in duob⁹ reis credēdi nec ꝙ quorū alter ſit principalis alteri adiunctus cū alleg.l.cū decē.ff.de ſol.q̄ in his terminis loquit rō autē buius vltimo pomit ꝙ into.in.d.l. cū decē ibi videas ex dictis eius ibi pōt colligi et vna rō in duobus reis credēdi alia etiā rō aſſignari pōt. qz in.l.iij. ego habeo actionē facti tui credētis ſed hic ego habeo facto meo.i.ex mea ſtipulatione non autē ex tua ꝛ ſic non facto tuo vnde non eſt mirum ſi tibi factum tuum magis nocet ꝑ mihi. ꝓterea actiones cōpetentes duobus reis ſunt diuerſe numero non autem cōpetente cedenti vel ceſſionario que erat directa penes cedentem vel ceſſionarium vnde nō mirū ſi ibi pars nō preiudicat hic nō qz lz coreo ſoluitur pars tñ non tollitur niſi mea actio q̄ eſt odioſa a ſua vt ibi ꝓpter magnā ſimilitudinem ratio autem quare lit.conteſt.tollatur eſtvt dicit hic beſutius quia ſic inter nos actum videtur.

c ¶Sed videamus.ꝛ vide Jo.de Imo.in cōſi. xlv. ꝛ Jud.ro.in conſi.ccvij.vbi allegauit Bar.hic vide omnino.Andre.Barba.

d ✠ Andre.Poma. ¶Nō ſolutio facta.nota tñ ꝙ eſt dare caſum in quo ſolutio etiā ſoluentē non liberaret pone ꝙ eſſemus duo rei credendi quorū vnus ꝓpter partialitates eſſet expulſus a ciuitate ſicꝫ bona eius in fiſco vendicata eſſent certe ſi debitor fiſco inſtanti ſoluiſſet tñ a me liberatus nō eēt quin ꝛ ego petere poſſim ita dicit egregie Bal.in.l.falſus.C.de fur.ꝛ refert hec aret.qō tñ dictū credo ꝙ ꝓcederet ſi⁹ iniuſte foret expulſus ſecus ſi iuſte qz tūc dico rñ.ſoluēti debitori fiſco iſtāti ex quo iſto caſu pſonā heredis repſentaret ꝙ liberaret ꝛa me p.l.j. C.ad.l.iul.de vi pu.

e ¶Solutiōe ptis.ꝛ no.ꝙ qñ vnus ex reis crediti agit ſine alia nō ħz neceſſe cauere de rato ꝑ alio etiā ſi agat inſolidū glo.eſt no.in.l. nō ſolū ꝛ ibi bar.ꝛ doc.ff.ſol.ma.ꝛ illā alle. Ey.i aut. ita. C. e.tñ cauet defendēdo eū ſi ab altero cōueniat ſm bar.i.d.l.nō ſolū p tex.no.in.l. fideicō. §. plerūq; i fi.de leg.iij.ꝛ no.ēt bar.i.l.ſi ex duo.§.j.i fi.ff.e.

f ¶Et.l.quoties vnus.idem tenent in illis legib⁹ Bar.Bal.ꝛ Imo. ſz ſciū tenēt i.l. ſi ex toto.§.ſ.

g ¶L.inter eos.Contrarium tenet Bar. in dicta l.inter eos.

teri coreo debendi vel credendi: ꝛ hoc videndū eſt circa multa. Primo de ſolutione. ſecundo de acceptilatione.tertio de petitione.quarto de ſententia.quinto de iureiurando.ſexto de pacto. ſeptimo de nouatione.octauo de ceſſione. nono de cōfeſſione.decimo de ſucceſſione ſeu de confuſione.vndecimo de mora.duodecimo de culpa.decimotertio de reſciſſione.ꝛ in quolibet iſtorū videndum eſt tam ex parte reorū credendi quā debēdi.

¶Primo ergo † q̄ro an ſolutio facta vni ex coreis credendi tollat actionē alterius.ꝛ dic ſi ſolutio eſt facta integre tollitur actio alterius', vt.l. iij.ꝛ iij.in fi.ff.ē.ꝛ de pac.l.ſi vnus in prin. de noxa.l.ſi rē.ꝛ de arb.l.ſi duo.cū ſi.ꝛ hoc ſi ſolutio eſt facta ſibi vel eius legitimo ꝓcuratori. ſi vero negotiorum geſtori: dic vt.l.ſi quis offerenti in fi.ff. de ſolutioni.Si vero pars tantum fuerit ſoluta: tunc poſſet dubitari.nam ſicut lit.conteſt. preiudicatur alteri coreo in totum: vt.j.dicā. ita etiā videtur per partis perceptionem.argu.C. de noua.l.iij. tamen contra eſt veritas: quod apparet: quia parte vna ſoluta alij poteſt ſolui alia pars: vt.l.qui hominē.§.j.ff.de ſol.ergo apparet quod alteri nō erat perempta.arg.ff.ti.j.l.ſi duo rei: ꝛ illud argu. † qō partis perceptio[b] equiparatur lit.conteſt.non eſt verum in noſtra materia: vt ꝑ batur ex.l.cū decē in prin.ff.de ſolu.cōiuncta.l. ſi quis fuerit ſtipulatus.ꝛ.in melle eod.ti. ſed † videamus[c] de reis debendi: ꝛ hoc certū eſt qō ſol. facta[d] ab vno de tota quātitate liberat alios. vt d.l.iij.ꝛ iij.ff.eo. ſed an ſolutione partis[e] ab alio quo facta videatur facta diuiſio: ita quod quilibet ammodo debeat cōueniri viriliter iure exceptionis pacti. dic aut erant duo rei tales qui nō habebant beneficium diuiſionis: ꝛ tunc recipiendo ſolutionem partis ſue ab vno: video: diuidere:ita qō alios iure exceptionis pacti debeo viriliter cōuenire.vt.l.ſi creditores.C. de pact.fallit fauore legatorū.lege ſi ex toto.§.ſ.in fi. de leg.ſ. ꝛ ibi glo. tangit iſtam ſolutionem. aut ſunt tales q̄ habent beneficium diuiſionis: ꝛ tunc aut vnus ſoluit exprimēdo ꝙ ꝓ parte ſua ſpecialiter ſolebat:ꝛ tūc iſte ſolus liberatur ꝓ eo qō ſoluit ipſo iure:ꝓ reſiduo ope exceptionis. vt.j.de ſolu.l.in his.§.ſ.ꝛ.l.quoties vnus.[f] ꝛ ibi de hoc per Jac.de arc.ꝛ.j.iudi.fol.l.ex iudicatū. ceteri remanent inſolidū obligati:aut ſoluit ſimpliciter non exprimendo ꝓ parte ſua:ꝛ recipiēdo partis ſolutionē de rigore iuris nō video: diuidere: et ſic in reſiduo poſſum quēlibet inſolidum conuenire. ſed de equitate ille ſoluens cōuentus pōt oppōnere de beneficio diuiſionis: vt ſic illa ſolutio ꝓ mo facta ꝓficiat: vt.l.inter eoſs.§.ſ.ff.de fideiuſ. licet enim ibi loquatur in fideiuſſoribus: tamen idem ius ꝛ eadē regula hodie in duobus reis habētibus bñficiū diuiſionis. Ratio eſtvbi nō habēt diuiſionis beneficiū:creditor nō teneba[g] recipere partē.vt.l.plane.fa.ber.ꝛ.l.tutor.§. lucius. de vſur.ſi ergo recipit.vī ex liberalitate facere.ꝛ ſicī ducē pacti exceptio.ſz i eo q̄ recipit ab vno coq̄ hñt bñficiū diuiſiōis ħ dici nō pōt:qz ħ facit ex neceſſitate.ꝛ tūc nēo liberalis exiſtit.vt.l.fideicō miſſa.§.ſi rem.de leg.iij.de alimen.le.l.rem lega- a tam ꝛ hoc tenebat Oldr.ꝙ autē ex neceſſitate teneaī recipere habes tex.ꝛ gl.in.l. in his.§.j.ff. de fol.ꝛ.l.ex iudicatū.j.iudi.ſol. ſed poſſetis dicere quis eſt effectus huius:cū etiā iſto caſu de equitate ſibi ꝓficiat. Rñdeo qñ ipſo iure per partis receptionē fit diuiſio: tunc ſi alij efficiant poſtea nō ſoluendo non preiudicat ipſi primo ſoluenti. vt.l.inter.§.cum inter.j.de fideiuſ. ſed quando ꝑ receptionē partis non fit diuiſio ipſo iure. tunc illa equitas ita demū habet locū ſi illo tpe quo conuenit ceteri ſunt ſoluendo.vt.d.l.inter.§.j. ꝑ iudicat ergo ſoluenti ſi poſt ſolutionē ſuā alij efficiantur non ſoluendo. Juxta predicta quero: 4 verū eſt ꝙ vnus creditor recipiendo partem ab vno ex coreis debendi preiudicat ſibīpſi: ſed an alteri coreo credendi preiudicaret: dico ꝙ ex tali partis receptiōe inducitur pacti exceptio:ideo eo caſu quo pactū vnius preiudicaret alteri coreo credēdi eo caſu preiudicaret talis partis ꝓceptio. Sc̄do quero † vtrum acceptilatio facta vni ꝓſit alteri:vel facta ab vno reorū credēdi no ceat alteri.q̄dā glo.videnī diſtinguere an ſint ſocij vel non.vt.l.ꝛ per iuſiurādū.§.fi. de accepti.ꝛ de noua.l.ſi rem.§.ſi duo.in gl. ſuper verbo fere. ꝛ.C.eo.l.ij.Alia glo. indiſtincte videī dicere qō vnius acceptilatio alteri noceat.vt.ff.de pac.l. ſi vnus circa fīne.prime magne glo.ꝛ de ſol.l. qui 9 hominē.§.fi.ꝛ facit ꝓ hoc glo.in.l.ij.§. ſi tamē hominē.ff.ti.j.ꝛ ibi glo.ꝛ hoc eſt ipſa veritas. nā acceptilatio facta vni reorū debendi ꝓdeſt alij lz nō ſit ſocius exꝓeſſum eſt de li.le.l.iij.§.nunc de 10 effectu.facit de acceptilatio.ſi ex plurib⁹.vbi etiā videī exꝓeſſum.idem dico qō facta ab vno coreorū credendi nocet alteri etiā nō ſocio: eadem 11 rōne q̄ eſt in reis debēdi: cū in hoc equiparenī: vt.l.ij.ff.e.ꝛ qz.l.ꝛ p iuſiu.§.fi. loquit gñal'r. ꝛ qz l.ſi rē.§.ſi duo.j.de noua. equiparat partē vnius ex reis credēdi circa lit.cōte.ꝛ acceptilationē.ſz ꝑ cōte.vni⁹ ꝓiudicat alteri nō ſocio.vt exꝓeſſum habetis in.l.fideicōmiſſa.§.plerūq; in fi.de legat. iij.ergo ꝛc.dico ergo breuiter quātū ad hoc idē in acceptilatione ꝛ ſolu.ꝑ.d.l. ſi ex pluribus. de accepti.predicta vera q̄ſi acceptilatio interponitur ſup obligatione iuris ciuilis.Si vo ſup obligatione iuriſgentiū dicam.j.in.vij.q. ¶Quid ergo † ſi acceptilatio facta eſt vni tñ ꝑ ſua parte. 6 certe in alia parte alteri nō ꝓdeſt nec nocet.vt ſupra dictū eſt de ſolutiōe ꝛ videī caſus.j.iud.ſo.l. 7 ſi ex duobus. ¶Itē quid † ſi acceptilatio eſt facta inſolidū vni hoc acto ꝙ ſibi tñ ꝛ nō alij ꝓſit: an hoc pactū impediat ad aliū poꝛrigi effectū ſuū Glo.tenet ꝙ ſic.j.de accepti.l.ꝛ p iuſiu.§.ſi legatorū.ad qō facit de libe.leg.l.ſi q̄s reī.ꝛ.ff. de nego.geſt.l. at qui natura. ꝓterea hoc videmus in ſolutione:nā ſi vnus ſoluit hoc acto ꝙ ꝑ ſua obligatione tñ ſoluat:alter nō liberaī.vt.l.modeſtinus.[a] j.de ſol.ꝛ ibi ħz Dy. circa hoc tñ eſt plen⁹ videndū qz ſubtile eſt. ¶Tertio quero[b] de petitione.†ꝛ ſi q̄ dē petaī ab vno reorū credendi vtrū ꝓſit ꝛ ſi q̄dē fuit facta petitio ſimpliciter ita qō ad lit.ꝛte.nō ꝓceſſit,ꝛ facta ab vno pō[c] ✠ Andre.Poma. ¶Ut.l.modeſtinus ad.ꝛ.vide hic beſutiū ꝛ deciū declarātes ꝛ volentes ꝙ opi. Barto.procederet tñ in duobus caſibus vcz qñ eſſent duo rei ex cauſa lucrati uel etiā ex cā onerosa ſz tā tum negotium ad vnum pertinens ut.l.j.ff. fal.hic ob ſeruandi. §.ad.l.falci.

¶Tertio quero. vi de Pau. de ca. in. l.ſi vnus ī ꝑn. §. de pac.

✠ And. Pomate :

¶Alia eſt ſolutio.ad uertequia iſtū intellectū bar. ad.l. ij.§. eo.rep:dobant quidam dicētes qō eſt diuiſare ō quo tamē vīō hic beſutiū dicē tē opi.barto.eſſe cōmunē ꝛ vi de pañ.cō filio.lxxii. ad fi.vo.ī.

a liſs ꝓdeſſe quo ad interruptionē preſcriptionis.vt.C.eo.l.fi.ſi vero ꝓceſſum eſt ad lit.ꝛte.ꝛ iſta eſt materia noſtre.l.ꝛ tūc ſi q̄dē lit. cōte. facta eſt ſup toto debito.lex vī vel le ꝙ ille q̄ cōteſtaī litē totū debitū ſibi ꝓoccupet:ita ꝙ alij nō ꝓſit ſolui.vt hic.l.ex duob⁹. ſz de intellectu iſtius.l.in glo. dubitaī: nec ꝑ doc.declaraī.nā ſm Azo. hic loq̄tur qñ nō erāt ſocij: ſecus ſi erant ſocij.q̄ opi.mirabilis eſt hic reſpectu aliarū glo.ſ.ꝙ plus ꝑiudicet is qui nō eſt ſocius q̄ q̄ ſoci⁹eſt:qōvī ō oēs alias gl.vt.ff. tetigi ꝛ.j.dicā. b

alij ꝙ vn⁹ egit ꝛ ſuccubuit: ꝛ iſtud lz ſit in ſe verū. tñ quātū ad legem noſtrā diuinatio eſt. Dic ergo ſimpliciter verū ꝙ per ſolā li.ꝓteſt. factaz ab vno ex coreis credēdi ille totū debitū ſibi ꝓoccupat:ſine ſint ſocij ſiue nō.vt.ff.de.l.iij.fideicō.§. plerūq;.ꝛ.§.fi.vbi ē exꝓeſſū. ¶Si vo † alter ō reis credēdi tñ partē peterit lite ꝓte. pro ea parte tñ ſibi ꝓoccupauit · vt.ff.eo.l.iij.in fi.et qō dictū eſt ſupra in ſolutione ꝛ acceptilatione.ex parte vero † reorū debēdi ſi ab vno petaī vtruz ꝓſit creditori quo ad alios ꝓſtituēdos īmora infra dicam.Sz † an alijs reis debēdi ꝓſit vt de toto debito petitione facta ab vno alter reī debēdi ſit liberat⁹. ¶ex.in.l.ij.ff.e.videī dicere qō ſic ꝛ de euictio.l.ſi ꝑ impruditā.§.fi.ſz tex.C.de fideiuſ.l. fi. vt ō. gl dāt plures ſolutiōes vna ē aut qs peteret in iudicio aut ex.ita no.ff.e.l.ij.q̄ ſolutio eſt ō caſum.d. l.fi.C.de fideiuſ.Alij dicūt ꝙ in.l. ij.ff.e.petijt animo nouādi qō non plz qz cū petiī ab vno ex reis debē di agiī ō eū ex ſua ꝓpria obligatione:ſz nouatio q̄ fit lit.ꝛte.ſic fit cū vnus litem ō alīū inchoatā alteri⁹ noīe ſuſcepit: vt.j.de nouatio.leg. c delegare.alia eſt ſolutio ꝛ illa ꝛti net veritatē qō petitione ꝛ perceptione facta ab vno alter liberaī. vt.d.l.ij. ſecī in petiōe tñ:vt.in.d. l.fi.facit.ff.de bis q̄ dcie.vel effu.l. perceptione.ꝛ depoſiti.l.j.§.ſi apō duos. Si vero † ab vno ex reis de- 12 bēdi pars tñ petitur:an partis petitiōe videaī facta eſſe diuiſio : gl. C.de pac.l.ſi creditores . vī dicere quod ſic.ꝛ.d.l.ſi per imprudentiā. §.fi. Veritas eſt:aut vnū tñ ꝓcuio

a ☞ And.Poma. ¶Libertū. Ad hoc vide imo. in d.l.ij.§.eo. vbi reddit rationez diuersitatis inter l.ex toto.⁊.l.libertū,q̄ dicit singularez ⁊ vide are. consi.xxxiij.colū.fi.

b ☞ Andre.Poma. ¶Sed quid si vnus. in ista.q. q̄dam modo der.señ.et peruſi.dicūt q̄ imo in isto casu tantū operabit missio in possessionē ex.§. decretū li.cōte.vt est gl.in.c.§.in verbo absentia de ele. in.vj.⁊ hoc est etiā de mente are.in.d.l.ij.§.e. vbi videas bene.tū dic q̄ imo ista missio in possessionē ex.§.decreto nō tm̄ operabit q̄li.cōte.⁊ sic q̄ p hoc nō videt̄ occupasse sibi debitū⁊ hāc opi. dicit esse cōem ⁊ firmat̄ ꝓmo q̄ nō reperitur iure cautū q̄ tm̄ operaret missio in possessionez ex.§. decre.q̄ tū li.cōte.ij.p tex.nostrū a cōtrario sensu qui reqrit̄ li.cōte.iij.huma.est.§. decre.q̄ li.cōte. que alijs nō ꝓdest ad istā tm̄.q.vide glo.⁊ ibi bar. cir.fi.in.l.is qui reipu.causa.§. ex quib. cau. mā. io.vbi sol.huius.q.

c ☞ Andre.Poma. ¶Cōtra credo. hāc opi. etiā tenet Bar.in.d.l.ij. C.de fruc.⁊ lit.expē. in.l.ij.§. iudi.sol. ⁊ ex hoc habes notare q̄ illud qō dicit̄ q̄ cessante cā cessat effectus nō ꝓcedere nisi effectus sit consummatus de quo p Bar.in.l.fi.§. do na.⁊ in.l.titia seio.§.imper.§.de leg.ij.

d ☞ Andre.Poma. ¶C.de ar.quarto quero. nō te Bar.decipiat q̄ imo talis sñia nō ꝓderit tali correo nisi sint socij ⁊ sic nisi absoluti intersit vt hic cōiter tenet̄ p doc.nec obstat qō dicit bal. hic de fideiussore qz imo sñia lata ꝓ fideiussore nō ꝓcedit ꝑcipue nisi eius interesit vt vult ipsemet bar. sibi ꝓ.vi/ de quo hic doc.in.l.adulter.§.de adul.q̄ bus adde in.d.§.a fideiussore hic allegato ⁊ vltra fundamēta doc. hic ꝯ bar. facit tex.in.l.adulter. §.j.vbi videas Bar.⁊ facit in.d.l. si p ip:udētiā. §.fi. q̄q̄ posset dici q̄ nō loquit̄ in duob⁹ reis in sui gñalitate iūcta gl.§. de euic. tertio facit tex. in.l.si rē q̄ in rōne denūtiationis co.ti.de euic.reliqua vide hic per doc.Ange.Imo.⁊ besutium ⁊ are.⁊ vide are.consi.xxix.col.ix.⁊ seq.

e ¶Alteri ꝓdest.Pau.de ca.dicit q̄ b̄ sibi non plz qz bar.in.l.ex duab⁹.§.fideiusſor.§.ō iureiu. vult ꝓiū:qz aliud est iuramētū qō ꝓstāt volūtate partiū aliud in sñia in qua pars nō cōsentit cū ferē ꝯ eaz ⁊ est magis stricti iuris vt indistincte non p/ sit alteri: ⁊ ita disputando tenuit Ric. malum. vt ibi Bar.refert ⁊ in.l.adul.j.de adul.

f ☞ Andr.Poma. ¶Illō sunt duo rei. aduerte tm̄ ⁊ cogita q̄d iuris esset si essent duo socij lz nō essent duo rei q̄ Bar.hic non pōt purgare qz isto casu aliq̄d interesset ⁊ fortassis solutio huj⁹ noue difficultatis poterit hic colligi ex dictis Bar.vñ cogita ⁊ ad dicta bar.b̄ vide Felic.ī.c.pe.colū.iij. de exceptio.

g ¶Ego dico.ꝓiū tz ipe in.l.si adulter.§. si eo tpe ff.de adul. ⁊ an eō sñia lata ꝯ ꝓncipalē noceat fi/ deiussori.vide Ange.in.l. in cognitione.§.ad fil.

h ☞ Andre.Poma. ¶Qñ q̄ alteri ꝓdest.⁊ ad hoc re:vt.C.de fideiuſ.l.libertum[a]. intelligo autē de petitione que fit lite contest.vt.d.l.patet. ¶Sed quid† si vnus[b] reoꝝ credendi egit:reus fuit cōtumax:ꝓpter qō creditor missus est in possessionē ex primo decreto:an ex hoc debitū videatur sibi primo occupasse cū hic nō interuenerit lit.cō testa.cogitetis. ¶Item† quid si post lite. cōtest. instantia perijt:an remanebit actio cōis vtriusq; reoꝝ credendi:q̄ vſ.qz perempta instantia perimit̄ lit.ꝓte.⁊ omnis eius effectus vt.l.cū lite mota.§.iud.so.facit optime gl.C.de fru.⁊ lit.expē. l.ij.in.§.gl. Cōtra credo[c]. nā verū est q̄ instātia perēpta perijt litis cōte.⁊ oīs eius effectus. s. non perfect⁹.sz ꝓficiēdus in futurū.s.secuta sñia. effectus aūt iā cōsummatus ⁊ interruptio ꝓscripti ōis vel vitiū litigiosi ista durāt. vt no.C.de iudi.l.ꝓperādū.§.⁊ si quidem.in glo.que incipit.vt nō teneatur. Nec ob illa glo. C.de fruct.⁊ lit.expen.in.l.ij.qz illa nō dicit verū.sz hic effectus acquisitionis per lit.ꝓte.est iā perfectus.ergo ⁊c.† Sed an per lit.ꝓte.factā cora arbitro ab vno reorū credēdi: cōsolidet sibi totū debitū. Dico q̄ non vt.l.si duo.§.de arbi. nā ibi sñia lata contra vnum non impedit alium agere qui socius nō est sed si per lit.conte.sibi ꝓoccupasset:alter oīno impediretur:⁊ hoc ꝓcedit de iure antiquo: hodie secus in arbitrio assumpto sine pena vt.l.cum antea.§.pe.C.de ar. ¶Quarto quero[d]† de sñia:q̄ primo videndū est an sñia lata ꝓ vno ex reis debēdi alijs ꝓsit. Circa q̄ dic:aut sñia est lata super facto quasi non debitum vel quasi non contractus: aut super iure:quasi persona vnius nō potuerit obligari.aut dubitatur. Primo casu sñia lata ꝓ vno indistincte alteri [e] prodest siue sint socij siue non.⁊ hoc ar.ll.dicentium quod sñia ꝓ eo fideiuſ soꝛe lata prodest principali:licet fideiussoris non interesit vt.l.duobus.§.a fideiussore.§.de iureiur. ⁊ de fideiuſ.l.amissi.§.j. Secundo casu aut quasi persona ipso iure nō teneatur et nō prodest alteri quia nō sunt duo rei.[f] vt.l.si ex duobus.§.j.§. e.aut quasi teneatur:sed tutus est aliqua persona li exceptione vel tenebatur saltem naturaliter. vel qz nō ꝓbauit creditor:⁊ tunc aut sunt socij.⁊ absolutoria lata ꝓ vno ꝓdest alteri: aut nō sunt socij:⁊ tūc nō ꝓdest vt.j.rem ra.ba.l.j.⁊ facit.§. de arbi.l.si duo.⁊ sic dz intelligi quod no. Ja. de are.C.e.l.ij.vbi ista tetigit. Aut dubitatur⁊ in dubio videtur absolut⁹ qz creditor nō ꝓbauit.vt recte inspiciēdo colligitur ex.l.iul.in prin.§.ō ꝓdi. inde.⁊.l.pcu.§.j.j.rem ra.ha.de excep.rei iudi.l. si inter me ⁊ te.in ꝓnci.de lib.cau.l.diui.licet aliō sit in iureiur.vt dicam.j.pri.q.ij. ¶Scōo videndum† est vtrū sententia condēnatoria lata cōtra vnū ex reis debendi alteri ꝓiudicet. Ego dico[g] indistincte q̄ non.vt colligitur ex.l.fi.C.ō fideiuſ. vbi sñia lata cōtra vnuz nō mandatur executioni cōtra alium:licet contra eum remaneant integre actiones ⁊ sic opus est nouo ꝓcessu:⁊ sic absoluto ria qñ q̄ alteri ꝓdest[h] cōdemnatoria nunq̄ nocet. Simile.§.si ser.vendi.l.loci coꝛp⁹.§.si fundus. et l.si de cōi.e.ti. ¶Tertio est† videndū de reis credēdi.⁊ hoc idistincte dico q̄ lata ꝓ vno siue contra vnum

a vnum indistincte noceat[a] alijs.nam per lit.conte.si bi ꝓoccupat debitum ille agens siue sint socij siue non:vt.l.fideicommissa.§.plerunq̄.ō lega.iij. et hic.ergo ⁊c.ē casus in hac.l.ex duobus.scōm a vnam lect.hic ponitam in glos.s. quod egit ⁊ succubuit:dices tu hoc est contra casum leg. si duo. de arbi.vbi lata contra vnum ex reis credendi[b] nocet alijs:ita demum si socius est.sed ibi in sñia arbitri ex qua nulla oritur actio vt.C.ō arbi.l.j.⁊ lit. contest.facta coram arbitro non habet illum effectum de quo dixi.§.ꝓxi.q.sed soluz ius si quod est oritur est compromisso de quo dicemus.j.i.vj.

19 q. ¶Quinto quero† de iureiur.Et idem videtur quodammodo dicendum quod in sententia: nam primo videndum est de iuramento delato vni ex reis debendi:qui iurauit se nō teneri an alij ꝓfit.Et dic aut iuramentum fuit super facto quasi non debitum:⁊ indistincte prodest alij siue sint socij siue nō.ar.d.l.duobus.§.a fideiusſore.§. de iureiur.aut super iure quasi persona iurantis nō teneantur:⁊ tunc si sunt socij[b] prodest alteri:alias secus vt.l.duobus.§.ex duobus.ō iureiur.⁊ ibi no. aut dubitatur vtrum sit iuratum super facto vel super iure.⁊ in dubio videtur iuratum super facto.vt.l.fi.de iureiur.⁊ glo.boc tenet in.d.l.duobus.§. de iureiur.⁊ qua.re.ac.non datur.l.j.§.fi fideiusſo:.Et si dicis quare secus in sñia vbi nō videtur in dubio iudicatus super facto vt.§.ꝓxi.q. est dictum. Rñdeo qz iuramentū hz vim solutiō/

c nis.[c] quod secus est in sñia:⁊ hoc videtur de men/

20 te illarum glo.cōtra allegatarū. ¶Scōo† est vi/

d dendū[d] quid si vnus ex reis debendi alteri detulerit iusſurandū:an correo noceat. Dico q̄ nō vt.§. dixi in sñia.vt.l.iij.§.pe.§.de iureiu.⁊.l. nā ⁊ poſtea.§.fi.cū.l.se.e.ti. Istud ē vez quātū ad actionē q̄ oriť ex iureiurando sed quantū ad ꝓscriptionis c interruptionē alteri nocet dicvt.C.e.l.fi. ꝓiūcta l.nā ⁊ postea.§.si is q̄ tpali.§. de iureiu. ¶Ter/

21 tio† videndū est de iureiurando delato ab vno ex reis credēdi:vtrum alteri noceat. Et dico q̄ alteri nocet indistincte siue sint socij siue nō.nā cum b

e iuramētum[e] habeat vim lit.conte.vt.d.§. si is qui tpali.⁊ per ꝓte.vnius alteri ꝓiudicat̄ vt dictuz est in.l.fideicōmissa.§.plerūq̄.de leg.iij.ergo ⁊c. d Sic loq̄tur.l.duobus in ꝓn.§.de iureiur.⁊ gl.hoc sentit in.l.si vnus in ꝓn.§.de pac.vnde gl.in.l.duobus.que ibi distinguit sunt socij aut nō: male loq̄

22 tur. ¶Sexto quero† de pacto.et primo an pactū factū vni ex reis debendi ꝓsit alij. Et cōis do/ e ctrina est q̄ pactū vni factū ꝓdest alij si socij sunt alias secus. Ita no.§.de pac.l.idē in duob⁹ ⁊ tex. vſ.§.e.l.eandē.§.j.de arb.l.si duo. de hoc de lib. leg.l.iiij.§.nūc de effectu.Sz certe tex.in.d.l.eandē.§.j.videt̄ requirere duo.s. q̄ sint socij et cōis culpa interuenerit. Itē gl.in.d.§.nunc de effectu videt̄ sentire idem qñ nō sunt socij. Unde p isto passu declarādo:primo opz videre qualr dz intelligi illud qō iura dicūt si socij sunt siue nō: de qua societate hoc intelligit̄ de hoc sunt multe gl. Una est ad velle.l.vir vxori.§.fi.in gl.magna que dicit q̄ lz ꝓiter ꝯhāt:⁊ in cōes vsus accipiāt:nō tm̄ dicūtur socij. Alia glossella sequēs:ibi idē dicit q̄ ita facit gl.in.§.j.q̄ loq̄t in fortio:ib⁹ terminis de iure.⁊ dā.da.in.vj.que reddit quasi indubitabilem istā q̄stionē Bar.vidē Alex.ꝓs.clxxxv.co.ij.vol.ij. ¶In distincte nocet.ō bar.tm̄ tenebat Ray.in.l.tertio.§.titio gño.et ibi.do.Jo.ī.ij.col.de ꝓdi.et de mō.⁊ bar. ibi p.d.l. duo.de ar bi imo.ibi se remittit ad hic no. p bar. ō bart.fa/

demū sunt socij:si hoc est actū: alſ secus. Alia glo.est in.l.si duo.§.si q̄s cau. que dicit q̄ dz intelligi de socijs oīm bonoꝝ vel eiusdē obligationis.sed certe inquantū glo.p dicte intelligunt de socijs omnium

cit tm̄.l.ij.iūcta gl.j.C.ō fi.istr.sz illā gl. reꝑhēdit imo.ī.l.sepe.ī.viij.col.ō re iudi.⁊ vidē bar.ī.l.denū tiasse.§.quid tamen ō adul.ver.in criālibus.dicit esse idem ⁊ bene quia licet pronuntiatum sit vnuz cōmisisse falsuz vtēdo sciēter falso istro vel faciēdo sciēter fieri falsū instrm̄ non seq̄t q̄ alius sciēter ⁊ dolose vſ⁹ est vel fieri fecerit:nō essi ꝓmittit falsum sine dolo.l.nec exēplū.C.de fal. ⁊ in aut. de fi.instr.in ꝓn.⁊ hic adde in.l.loci corpus.§.fi fundus.§.si ser.vendi.

☞ And:e.Poma. ¶Tūc si sint socij.aduerte q̄ bar.hic distinguit qñ iurat sup iure ꝓsone q̄ aut sunt socij et ꝓdest aut nō sunt ⁊ nō ꝓdest. q̄ imo vſ q̄ indistincte ꝓsit siue sint socij siue nō qz iuramētū eq̄parat solutiōi in.l.iusiurādū parua.§.ō iureiu.sz sol.vt.§.i.j.q.ꝓclusuz est ꝓdest siue sint socij siue nō ergo et iuramentū ⁊ ita tz paul. ō ca. in.d.l.duob⁹.§.ex duobus reprobando ibi gl.posses tm̄ dicere q̄ illud qō dz q̄ iuramētum hz vim sol'onis est verū qñ sup toto iurat vt hic inq̄t Bes futi⁹ allegādo not.p doc.in.l.fi.§. de iureiu. qō no.quia hoc no.bar.saluabitur.

☞ Andre.Poma. ¶Vim sol'onis.aduerte tamē dū bar.hic inq̄t q̄ in dubio vſ iuratuz sup facto qz iuramētū hz vim solutiōis q̄ hoc est vt dicit b besuti⁹ ponere plaustruz ante boues:qz ad hoc vt iuramētū habeat vim sol'onis necesse est q̄ primo ꝓstet eē iuratū sup facto sit cā q̄ iuramētū hēat vim sol'onis aliā ēt assignat bar. cōem iter iuramentū ⁊ sñiaz in.d.l.§.j.in.iiij.col.in ver.de opp.

☞ Andre.Poma. ¶Scōo est vidēdū inquātum aūt bar.hic in.ij.mēbro vide q̄ si vn⁹ ex reis debendi alteri iuramētum detulit q̄ noceat correo solū quātum ad ꝓscriptionis interruptionem b limita vt p Sali.in.d.l.duob⁹.vbi do Alex.vidē.

☞ Andre. Pomate⁹. ¶Nam cum hoc iuramentum.vult circa doctrinam bar.esse aduertendum quod bart.non tetigit quid iuris esset si delatum esset iuramentum vni ex reis credēdi litē ꝓtestādo ius alterius vt hic dicit quod etiaz ꝓtestato iuramento ꝓmat cum hēat vim lit.conte.vt.l. nam ⁊ postea.§.si is qui tpali.§.ō iureiur.⁊ hoc tz idē besut.⁊ quidam peruſi.⁊ bar.in.d.l.duobus.§. ex duobus.§. de iureiur. ꝓteterea habes notare ex doctria bar.vt hic inquit besut.in sua gñalitate⁊ hoc quod dicitur quod iuramentum hēat vim lis ꝓtestare verū in iuramēto extraiudiciali et est cōis doctrina.d.§.fi is qui tpali.⁊ q̄cq̄d dixit ibi Guil.de cu.

bonorum bene dicunt sed inquātū intelligunt de
socijs eiusdē litis vel eiusdez obligationis etiam
bene dicunt.ꝛ est casus.ſ.rem ra.ba.l.ſi q̄s vni.ſz
debes intelligere hoc acto q̄ oē cōmodū vel incō
modum ꝓueniens ex illa lite vel obligatione fit
cōe:et tunc vere sunt socij:vt.ſ.ꝓſoc.l.ſi vnus ex
socijs.in ꝑn.ita Jac.de are.tenet.ſ.e.l. eandē.ſ.
ſ.ꝛ.l.ſi duo rei. Doc premisso dico quod pactum
factuz vni ex reis debendi prodest alteri.ſ. inquā
tum interest eius cui pactum factum est secundū
regulam positam.ſ.de pac.l.ꝛ heredi.ſ.ff.ꝛ hoc
siue sint socij siue non. Declaro primo in non so
cijs si factum est pactum vni de nō petendo: si al
ter cōuentus ꝛ exactus haberet regressum cōtra
eum cui pactum factum est in totū: q̄ forte tota
pecunia ad eū peruenerat: vel in partem si pars
pecunie tm̄ peruenit:eatenus sibi pactu3 ꝓderit:
quatenus eius interest cui pactum factum est. et
hoc tenet glo.in.d.l.iiij.ſ.nunc de effectu.de lib.
leg.sed si sunt socij:tūc idem q̄ si alter cōuentus
nō esset habiturus regressum cōtra illum cui pa
ctum factum est:vt puta si ex ꝓpria culpa conne
nitur tunc pactū factum vni nō ꝓdest alteri: sec
si esset habiturus regressum per actionem ꝓ so
cio:vt q̄ ex cōi culpa cōuenitur.ꝛ hoc est q̄ dicit
tex.in.l.eādē.ſ.ſ.ſ.e.ibi si socij sunt ꝛ cōis culpa
intercesserit.q.d.secus si ex culpa ꝓpria cōuenia
tur. Ad vnum† tm̄ aduertendum est: q̄ eo casu q̄
so cius contra socium est habiturus regressum:
tunc pactum factum vni ꝓdest alijs insolidū :ꝛ in
hoc differunt a nō socijs. Ad cuius intelligentiaz
pono exēplum: sunt duo rei socij in viginti. facio
vni pactum aliū nō potero cōuenire in decē: q̄ si
ille solueret q̄cunq̄: repeteret a cōsocio :ꝛ codez
mō si vnū minimū denariū peterem:illius partez
repeteret ab eo cui pactū factum est cū omne cō
modum ꝛ incōmodum dz esse cōe.vt.ſ.dictum est
ꝛ ideo quia nō potest alter cōuenīri quin inquie
tetur ille cui pactū factum est:ideo pactū sibi ꝓ
dest insolidū ꝛ hoc vult dicere tex.ſi bene aduer
tatur.ſ.de arbi.l.ſi duo.ꝑut loq̄t in duob⁹ reis
debēdi.facit.ſ.ſi quis cau.l.ſi duo in prin.ꝛ qō ibi
no.Sz ꝓtra predicta videt.l.ſi ex duob⁹. de neg.
gest.que cō tradicit in duobus. Primo q̄ denun
tiatio vnius ex socijs nō ꝓdest alijs : hic secus in
pacto. Sed certe licet ibi sint cōsocij:nō tm̄ erant
correi:q̄ quilibet tenebatur ꝓ parte:ideo denun
tiatio impedit ꝓ parte sua tantū actione m oriri:
sed hic loquimur cū erant correi insolidum obli
gati:ꝛ cōsocij : ideo pactum factum vni simplici
ter: solidam obligationem respicit: cum insolidū
teneantur:ideo alijs prodest: q̄ pacisc entis inte
rest vt dictum est:sed si poneres pactū esse factuz
tantum pro parte eius cui factū fuit pactum :tūc
fateor q̄ alijs non ꝓficeret:q̄ esset eadem rō que
est in.d.l. ſi ex duobus. Secundo oppo. ad id
quod dixi:quod etiam si alius pro parte dimidia
conueniretur haberet regressum contra alium:
q̄ hoc videtur contra predictam.l.ſi ex duobus.
ꝛ qō ibi no.in vltima glo.Sed certe gl.ſ. illius.l.
dicit q̄ illa.l.nō potest habere locū in socijs om
nium bonorū : et ideo inquātum hic loquimur in
socijs oīm bonorum illa.l.non ob.sed ꝑut hic lo
quimur in socijs eiusdem obligationis illa.l. con
tradicit. Sol.forte illa glo.nō bene loquitur. q̄
tex.dicit q̄ ille qui ꝓhibuit non debet dānū pati
ex persona alterius non autem dicit q̄ ex perso
na alterius lucretur:sed si alius communicaret ſi
bi lucrum ꝓueniens ex gestione: ꝛ illud qō sol
uit gestori nō recuperaret:iam lucraretur. Sed
posito qō illa gl.verum dicat. Respondeo qō ibi
ꝓhibitio habet vim solutionis ꝓ parte ꝓhiben
tis tantū:hic vero pactum vim solutionis nō ha
bet.vt no.in.l.ſi vn⁹.ſ.sed si generaliter.ſ. ſ de pac.
ideo q̄ nil pro parte sua videtur solusse ille cui
pactū est factum alter cōuentus ab eo repeteret.
24 Habes ergo† ex predictis quando q̄ sunt duo
socij nō correi:ꝛ loquitur.l.ſi ex duobus quando
q̄ sunt duo correi non socij:ꝛ loquitur glo. in. l.
iiij.ſ.nunc de effectu.ꝛ.ſ. dixi.quando q̄ sunt duo
socij ꝛ correi:ꝛ tūc aut pactū fit vni ꝓ parte sua
tantum nō alteri⁹:ꝛ alius pōt ꝓ sua parte conue
niri.ar.d.l.ſi ex duob⁹. Si vero fit simpliciter dic
25 vt.ſ. dixi. Sed quero †que est ratio diuersita
tis inter pactū ꝛ acceptilationē. Rō pater: q̄ ac
ceptilatio vim solutionis habet. Item quero
quare aliter distinguit in sententia. ꝛ iuramēto ꝛ
pacto. Respondeo ratio est quia sententia ꝛ iura
mentum declarant debitum non subesse.secus in
pacto. Item iuramentum hz vim solutionis.vt di
xi. Videmus vtrum pactum factum vni reo deben
26 di prosit alteri. Sed†quero an factum ab vno
alteri noceat. Dico quantum ad interrūpendam
prescriptionem alteri nocet vt. C.eo.l.ſi.quo ad
alia nō reperio quod debeat nocere ergo ꝛc.vt.l.
ſi vnus.ſ.ante omnia.de pac. Mō obst.l.pe.ſ.e.q̄
ibi de alio facto loquitur:vt ibi dicemus. Su
27 perest†vt videamus de reis credendi: an pactum
vnius prosit vel noceat alteri. Et hic est aduer
tendum quia quedam sunt pacta que pristinam
obligationem totaliter perimunt vt acceptilatio:
ꝛ de hoc dictum est supra quedam sunt pacta que
pristinam obligationem non tollunt totaliter vt
pactum de non petendo. Item pactum de consti
tuendo vt.l.item illa.ſ.ſi. supra.de consti. pecu.
quedam sunt pacta que licet primaz obligationē
totaliter habeant perimere tamen reliquie rema
nent:vt nouatio.nam noua obligatio loco prime
constituitur ꝛ ista duo genera pactorum quantuz
ad propositum videntur esse eiusdem nature ꝛ sic
videtur quod vnius pactum alteri non nocet.
vt supra.de pac leg. ſi vnus in prin. In ꝓtrarium
videtur quod nocet de consti.pe.leg.idem est. et
ō noua leg.ſi rem.ſ.ſi duo. Glos.dicta leg.ſi vn⁹.
ponit quasdam solutiones que continent me
ram diuinationem : sed in.d.ſ.ſi duo. ponit
alias inter quas ponit hanc: aut sunt socij: et
pactum ꝛ nouatio vnius nocet alteri. ita loqui
tur.ſ.ſi duo.aut non sunt socij:et non nocet:ita lo
quitur.l.ſi vnus.in prin.ꝛ ita tenet Dy.Certe ista
so. est contra casum dicte leg. ſi vnus. in princ.
vbi expresse loquitur in socijs.licet glo. videatur
euadere sed non potest euadere sine magna volen
tia. Unde Guil.de cu.dicit totum contrariū : aut

sunt socij:ꝛ pactum vnius nō nocet alteri. Idem a
in nouatione.vt.d.l.ſivnus.in princip.aut nō sunt
socij ꝛ pactum ꝛ nouatio vnius nocet alteri.vt.d. b
ſ.ſi duo. Ratio huius est. quia quando sunt socij
debitum est cōmune.vnde vnus non potest paci c
sci in preiudicium alterius: sed qñ nō sunt socij:ꝛ
a tunc debitum est cuiuscunq̄ ꝓprium[a]. ꝛ vn⁹ pōt
facere quicquid vult:nec alteri in aliquo tenetur.
Pro hoc est tex.ſ.ad.l.falci.l.in lege fal. hoc esse
b obseruādum[b]. Istud idem tenet Jaco. de bel. in
c corpore eodem:istam opi.puto[c] verā.do glos. q̄
dicit hanc opi.fuisse Azo.in hac.l.ex duobus.licz
iste idē Azo in sum.aliter dixerit. Dic ergo lati⁹
sic:aut sunt duo rei credendi ex cā onerosa: quia
mutuauerunt vel vendiderunt: vel alio simili mo
do: aut sunt duo rei credēdi ex causa mere lucra
tiua:vtputa ex causa legati vel donationis. Pri
mo casu pactum vnius non nocet alteri: quia de
bitum non est cuiuscūq̄ ꝓprium : sed cōmune est 29
magis:si pecunia cōmuniter ab vtroq̄ ꝓcessit: ca
sus est in.d.l.ſi vnus.in prin.prout glos.intelligit
ibi in socijs re ipsa nō cōuentione.vt ibi no.ꝛ no.
in.d.ſ.ſi duo. Fateor tamen qō si pecunia ab vno
tantum ꝓfecta esset:pactus ipsius alteri noceret:
quia tunc est debitum suū ꝓprium.arg.ſ.ad ma e
ce.l.sed iulia.ſ.non solum.ꝛ.ſ. ff. Secundo casu
distingue. aut sunt socij aut non.vt.ſ. dixi. ꝛ fm
predictam distinctionem debet intelligi.ſ.ad vel
le.l.quāuis.ſ.q̄q̄.ꝛ quod ibi no.in glo.Sed hoc
videtur contra.l.ſi duo.ſ.de arbitr.sed statim re
sponsio apparebit. Est aliud genus pactorū per
quod prima obligatio nullo modo perimitur:
sed persona pacisc entis obligatur ad penam si fe
cit:vt cōpromissum:nam si arbiter vetuit non pe
tere:ius primum remanet incōcussum sine alicui⁹
exceptionis obstaculo.vt.l.ſ.C.de arbitr.sed pe
tens incidit in penam si socij sunt: alias secus vt
d.l.ſi duo. Dicetis vos que est ratio q̄ hic mag.s
preiudicat factum eius qui socius est: q̄ eius qui
non est socius:cum.ſ.proxi.cōtrarium dixi in pa
cto. Respon.iste qui cōpromisit: non culpa gessit
cuz negotia cōmunia gessit ea diligentia qua sua
gessit.vt.l.socius socio.ff.pro so.ideo si alius so
cius petit:quicquid exegerit debet ei cōpromit
tenti cōmunicare: ꝛ sic si petit nomine eius videt
peti ad eius vtilitatem:merito in penam incidit:
d ꝛ.h.d.text.in.d.l.ſi duo. sed in pacto:pacisc enti⁹
culpa imputatur cur debitorē liberauit.ideo ali⁹ 30
socius potest pro parte sua agere. nec repellitur
pacti exceptione:quia illud q̄ exigit socio com
municare non debet:propter sui culpā: ꝛ sic noie
pacisc entis non videtur agi. sed si poneres q̄ id
qō exegit deberet cōmunicari pacisc enti: dico q̄
tunc obstaret pacti exceptio.per.d.l. ſi duo.et ſi
quis cau.l.ſi duo in princi.ꝛ ibi no. vbi est casus.ꝛ
ista sunt subtilia ꝛ de mente iuris ꝓcedunt. Se
28 primo† quero de nouatione:et primo de reis de
bendi. Dic aut vnus promittit animo nouandi: et
liberandi alium:ꝛ tunc non est dubium q̄ alij ꝓ
dest:quia hoc posset quilibet extraneus vt.l. ſi ſti
chum.ſ.fina.de noua.ꝛ.l.ſi debitor tuus.ſ.de sol. e
aut vnus promittit animo nouandi obligationem

Cuiuscunq̄ proprium. Pau.de ca. tenet cōtra
in.l.ſi vnus in prin.ff.de pac.

Doc obseruandum.vide Bar.in.l. reos. et qō
ibi dixi.ſ.eo.

✠ Andre. Poma. Istam opinionem puto ve
ram. vide
Ro. consi.
ccix.

✠ And. Po
mate.

Sed in
pacto pa
ciscēdi.ad
uerte: q̄
Bar. hic
tenere vi
detur cōtra
riū cuius
tenuit in
l. ſi vnus.
ſ. de pac.
vbivult q̄
imo alter
soci⁹ pos
sit in totū
agere sed
certe opi
nio ei⁹ b
est verior
vt p Pau.
de ca.i.d.
l. ſi vnus.
licet ipse
non faciat
mentionē
de Bar.b
ꝛ tex. hoc
habes in
ferre q̄ re
gula.l. ſi
socer. ſ.
lucius.ſ.
so.ma. do
lo facis
ꝛc. nō so
lū habeat
locum qñ
sum resti
tutus ei a
quo peto:
sed etiam
alij a quo ille in id qō peto habeat causam quod
not.per docto.Barto. hic licet circa eam multe
difficultates a docto. moueantur vt inquit Jmo.
aret.ꝛ besut.ꝛ eā preterea equā appellat Albe.in
d.l. ſi vnus.ſ.de pac. quid autem si esset transa
ctio q̄ Barto.tantum loquitur in pacto vide hic
ꝑ Jmol.cum quo transit Besut.ꝛ ad hoc vide ali
quid per Besut.in.l.ſi rem.ſ.ſi duo.ſ.de nouā.et
bar.in.l.ſi vnus.ſ.de pac.

Cogita.vide per pau.in.d.l. ſi vnus in prin.ff.
de pac.

ex reis debēdi fuerit delegatus: di co idem per omnia quod est in vera solutione ⁊ acceptilatione. vt. d.l. si rē. §. si duo. ver. si. alio quin. de noua. soluit enī q̄ delegat. vt. s. advelleiā. l. q̄uis. §. interdum. ⁊ man. l. inter causas. §. abesse. Itē per hanc delegationē liberat̄ quis a creditore taliter sicut ille q̄ soluit ⁊ cui acceptо fertur: nec pōt vti exceptione contra ipsum cui delegatus est. vt l. doli exceptio. de noua. sed in nouatione q̄n promittit eidē cui tenebatur primo hoc nō ꝓtingit. facit de noua. l. aliam. de donat. l. qui id
31 q̄. in ꝓn. ⁊. §. fi. ¶ Octauo quero[a] de cessione. Circa q̄ dic: aut cessio fit: reo debendi contra quem fit cōsentiēte: ⁊ tūc idē q̄ in delegatiо ne. dictū est vt. l. si rem. §. fi. ibi vel nuptura ipsa. ꝑm vnum intellectū: aut eo⁹ non cōsentiente. ⁊ tūc aut fit correo suo: ⁊ iste correus cui cedit̄ ista cessione est liberatus. Casus est singularis. s. de leg. ij. l. qui duos. facit de li. le. l. si is qui duos. aut fit cessio extraneo ⁊ tūc hec q̄ est dupliciter cōsideranda. Primo ex pte reorū credēdi. si eī vn⁹ cedit actiо nē sine alio: ille cessionari⁹ est loco rei credendi: ⁊ sic inter eos erit lо cus iuri preoccupationis ⁊ solutiо nis recipiende sicut primo. vt. l. q̄ ipsis. ⁊. l. heredē. ī. de reg. iu. ⁊. l. minor in fi. s. de pcu. Scō ex pte reo rū debēdi: vt si ꝺ vnū fiet cessio alio inuito vel ignorāte ꝓ hoc alter nō liberat̄: sicut nec petitione facta ab initio nec ꝓcuratoris cōstitutione. vt. C. de fideiuſ. l. fi. tñ si cedēs exigeret ab eo ꝺ quē nō facta est cessio onerat se: qm̄ facto eius alius ꝺ quē facta cessio liberratus est. vt. l. qui duos. de leg. ij. ¶ Mono † quero[b] de cōfessione: an cōfessio vnius alteri ꝓsit vel noceat. Et circa reos debendi dic q̄ vnius cōfessio potest alteri nocere quo ad interrumpendā prescriptionem: vt. C. eo. l. fi. ꝑ desse autē nō pōt sicut nec petitio nec sententia cōdemnatoria. vt supra dictum est. Circa reos credendi dic aut vnus ex reis exigit confessiōem a reo debendi: aut ipsi reo cōfessionē facit ad eius liberationē. Primo casu si quidem in iudicio alteri nocet: cum enim confessio habeat vim sententie vt. s. de confes. l. j. appropriat sibi totum debitum multomagis q̄ ꝑ litis cōtesta. si extra iudicium tunc alteri correo nihil preiudicat: cum talis confessio solam probationē inducat. vt. l. publia. s. depos. in fi. prodesse tamen potest ad prescriptionem interrumpendam. vt. C. eod. l. fina. Secundo casu: dico q̄ talis confessio habet vim pacti de non petendo vt. l. tale pactum. in princip. s. de pact. ⁊no. j. de solu. l. si ex pluribus in prin. ⁊ ideo que dixi in pacto hic eodē modo dico. ¶ Decimo † quero de successione: ⁊ hic est aduertendum: aut vn⁹ ex reis debēdi succedit alteri correo vel reus credendi alteri correo credendi: ⁊ tunc neutra obligatio extinguitur: sed in vnius persona vtraq; obligatio durat vt. s. e. l. si reus. ⁊. j. de fideiuſ. l. generaliter. ⁊. l. si reus. ⁊. j. de solu. l. si duo rei. aut creditor qui solus erat succedit vni ex reis debendi: ⁊ de hoc est casus in. l. vranius. j. de fideiuſſo. Et qua colligitur talis distinctio. aut illi rei debendi erant socij. ⁊ ab alio cui non est successum potest solū pro parte peti: vt ibi patet: aut non erāt socij: ⁊ tunc ab alio correo de rigore potest creditor petere solidum debitum. vt ibidem patet in text. aut queris de equitate inspecto obstaculo exceptionis. ⁊ tunc aut fuerunt constituti duo rei ex causa onerosa: quia fuit eis mutuatum: aut ex causa lucratiua quia ex mea liberalitate promiserunt vt duo rei. Primo casu aut ad correum cui creditor succedit peruenit pecunia mutuata in totū vel in partem. et eatenus creditor agens exceptione repellitur per has regulas. primo quia pro ea parte non potest cedere actionem contra seipsum: ergo ⁊c. vt. l. stichum. §. penulti. j. de fol. ⁊ not. glo. in. d. l. vranius. secundo quia si exegiſſet teneretur illi exacto pro parte illa. vt not. C. eod. l. j. ⁊ dixi. s. eo. l. reos. vnde dolo facit quod petit ⁊c. Si vero ad illum reum cui successit nil peruenit. tunc in nulla parte obstat exceptio cum causa deade exceptionis non subsit. ¶ Secundo casu quando ex mera causa lucratiua: idem: quia in nulla parte exceptione repellitur cum nulla causa deade exceptionis subsit. vt. l. in lege falci. hoc esse obseruādum. l. fal. Idem puto si vnus ex pluribus reis debendi succeſſit illi creditori qui solus erat. nam in modo petendi ab altero idem iuris est quod supra dixi. aut vnus reus debendi qui solus erat successit vni correorum credendi: ⁊ tunc idem quasi: quia tunc alter correus potest ab eo petere partem si sunt socij. vel si non sunt socij. petat ab eo partem que ab eo profecta est. vel si ex mera liberalitate fuerunt constituti duo rei credendi alter potest totum petere. arg. eorum que dicta sunt. et. s. solu. matri. l. si socer. in princi. Idem si vnus reorum credendi successit reo debendi qui solus erat eadem ratione: aut vnus ex pluribus reorum credendi successit vni ex pluribus reis debendi: vel econtra. ⁊ tūc quid iuris sit habes ex predictis. ¶ Sed circa hoc posset dubitari nonne successio pro solutiо ne est. vt. j. de fideiuſ. l. si debitori. ⁊. l. stichum. §. aliquādo. j. de so. sed per solutionem vnius vterq; liberatur. vt dictum est ergo ⁊c. Sol. patet ex his que dixi in. l. si is qui pro emptore. in penul. q. s. de vsucap. ⁊ tangitur per glo. in. d. l. si socer. s. solu. matri. ⁊ in. d. l. vranius. ¶ Undecimo † quero

a Octauo quero. vide que dixi post in nol. ī. l. nō quo cum ꝯ. §. q̄ cauum. ff. de leg. j.

b Mono quero. vide ang. ⁊imo. in. l. si ser uū. §. nūc videndus. de ver. ob. Quid aūt de sciētia an sciētia vnius no ceat alteri vide Bal. in. l. j. C. ad nia.

a ro[a] de mora an mora vnius alteri prodest vel no ceat. Et primo videamus de reis debendi. ⁊ circa hoc est magna dissentio in gloſſ. nam. l. in mora. §. fina. s. de vsur. dicit quod non nocet. C. e o. l. fi. et j. eo. l. pe. videtur dicere contra et quelibet earū glo. variat. vnde dic aut queris vtrum mora vnius alteri noceat quo ad impediendum cursum prescriptionis contra creditorē: et nocet sicut si vtri q; facta esset interpellatio. vt. C. eo. l. fi. aut queris vtrum noceat quo ad hoc vt quilibet teneatur de interitu vel ad vsuras: ⁊ tunc aut sunt socij: et
41 nocet. j. e. l. pe. aut nō socij sūt: nō nocet. vt. l. mora. §. fina. s. de vsur. ita tenet gl. ī. l. vnicuiq; j. de reg. iur. alias est. §. in. l. in cōdēnatione. Idē tenet Dy. extra de reg. iur. in. c. mora. in fi. lib. vj. Ratio potest esse: q⁹ sicut pactū vnius prodest alteri mo
35 ra ita nocet. ¶ Sed iuxta predicta † quero quid econtra. creditor fuit in mora recipiendi quo ad vnum ex reis debendi: qui ponamus obtulit pecuniam debitam que postea perempta est: an alteri hoc prosit. Et credo quod sic indistincte: quia quolibet alio extraneo offerente prodesset vt. C. de cap. ⁊ postli. reuer. l. cum et post liminij. ⁊. j. ꝺ sol. l. qui decem in. princi. et. §. si cū mihi stichum. ibi quemadmodum ⁊c. facit quod no. C. de sol. l. obsi
36 gnatione. Est etiam † videndum circa reos credēdi an vnius mora in recipiendo alteri noceat. Et dico q̄ sic indistincte: cum enim quilibet possit solutionem recipere vt. l. si vnus. ī princi. s. de pact. ⁊. l. si rem. §. si duo. j. de noua. ⁊ mora eius qui potest solutionem recipere nocet ei ad quez res pertinet posito quod nullum ius habeat in re sed sit nudus minister. vt. l. si per te. C. de vsur ⁊ de act. ⁊ oblig. l. traiectitie. in princip. ergo multomagis
37 in casu nostro. Sed † quid si mora facta est vni ex reis credendi vtrum alteri ꝓsit. Et constat q̄ sic quo ad interrumpendā prescriptionem. vt. C. eo. l. fi. Idem credo quo ad perpetuandam actionem vt reus teneatur de interitu: q⁹ idem esset in quolibet extraneo interpellante: vt. s. de vsur. ī. l. si quis solutio. ⁊ quod no. supra ꝺverb. ob. l. si ser
38 uum. §. nunc videamus. Item iuxta † predicta quero: pone quod primo creditor fuit in mora vno ex duobus reis offerente. secundo creditor interpellauit alium reum: qui non obtulit an per hoc videatur purgata mora creditoris quo ad primum dico quod nō vt. l. mora. la. ij. s. de ver. obli. ¶ Duo
39 decimo † quero[b] de culpa: an culpa vnius alteri no
b ceat. Circa quod dico aut duo rei cōstituuntur in contractu: cuius obligatio committitur ratione culpe ad interesse et tunc vnius culpa alteri no
c cet vt sic vn⁹ ex facto alteri⁹ teneat. vt. C. loca. l. si diuisa. ⁊. s. loc. l. cū apparebit vt. s. e. l. eandez Si aūt ꝓstituunt duo rei ad aliquā speciē ad quā statim committitur obligatio: sed ratione culpe perpetuatur: quia de interitu tenetur. ⁊ tunc dic idem quod supra dictum est in mora. vt. l. pe. j. eo. ⁊ ibi est casus secundum vnam lectu. Predicta vera nisi culpa esset commissa in his de quibus supra specialiter dictum est: quia tunc dic vt dixi. s.
40 ¶ Sed an † culpa vnius ex rei credendi noceat al
d teri⁹. respondeo in acquirendo hoc est in facien

¶ Undecimo q̄ro. cū Bar. ꝓcor. Paul. de ca. in. l. mora rei. s. titu. j.

¶ Duodecimo q̄ro. adde Bar. in. l. si in sulā. in. v. a. s. de verb. oblig.

¶ Ut sic vnus. vide per Imo. tenētem contrarium in. l. pe. j. eodem.

do committi stipulationem nocet si socij sunt vt. l. si duo. supra si q̄s
d cau. In alijs dic vt dictum est supra de pacto et mora. ¶ Decimo
42 tertio † quero de rescissione vtrum rescissio facta in persona vnius cuz omnes essent liberati: et ista liberatio in persona vnius rescindatur an alteri noceat. Dic aut liberatio rescinditur ī persona eius cui principaliter est facta ⁊ alteri nocet. vt supra. ad velle. si pro vno ⁊ de his q̄ in frau. cre. l. fina. circa prin. Idē si ab initio in eius persona ipso iure non valuit. vt. l. si sponsus. §. j. de do. inter virum ⁊ vxo. Predicta puto vera nisi ille actus per quem liberatio contingit dolo creditoris intercessit. argu. j. de fideiuſ. leg. fi titius. j. de sol. leg. qui res. in prin cip. Si vero rescissio contingit in
e persona eius ad quez liberatio poz rigitur per quandam consequentiam: et tunc alteri non noceret: vt d. leg. si sponsus. §. j. de libe. lega. leg. si is qui duos. et ibi not. sic debet intelligi. de do. causa mor. leg. senatus. §. si duob⁹. ⁊ quod ibi not.

¶ Decimoquarto ce et vltimo † que
42 ro generaliter de qualibet exceptione. vtrum exceptio competens vni ex duobus reis debendi pozrigatur ad alium. de exceptionibus loquor de quibus supra dictum nō est specialiter: Et dic aut exceptio est mere personalis. ⁊ ad alium nō pozrigitur: sicut nec ad fideiuſſorem. vt leg. exceptio. de excep. cum si. aut sunt alie exceptiones que ad fideiuſſorem pozriguntur: et tunc aut fuit quesitus color. quia in veritate fideiuſſor erat et non vt correus ⁊ ad eum pozrigitur. vt leg. sed ⁊ si iul. §. j. supra. ad mace. aut non fuit color quesitus et tunc aut erant socij: ⁊ vnius exceptio pozrigitur ad alium. vt supra eodem. l. si duo rei. aut non erant socij ⁊ tūc si quidem obligauerunt se ex causa onerosa. quia mutuo acceperunt: ⁊ tunc eatenus competit exceptio alteri quatenus ad eum cui exceptio fine dubio competit peruenit de pecunia. vt. d. leg. sed et si iul. §. idem si duos. ad mace. Si vero obligauerunt se ex mera liberalitate. ⁊ tunc

c Decimo quarto q̄ro. ⁊ista facit̄ ad q̄nē an exceptio litis pen. ꝑsit alij correo debendi: bal. q̄ nō in. l. fi. ī fi. C. eo. per bar. in. l. ij. §. j. ij. co. s. e. tit.

exceptio vnicompetens non prodest alteri si non sunt socij: vt.d.l. si duo supra.c.l.si ex duobus.§.j.supra eodem.

1 ☞Nominatim fieri dicitur etiam quod fit nomine appellatiuo.

2 Nominati per relatiuum quis vel qui non videntur noiati noibus p̄priis.

a ¶Ad interruptionē. vide aliq̄s casus enumeratos p̄ bart. in l. si constāte. in. vij. q. §. fol. matri. et adde b ad bart. in. l. eū qui. §. si 1 a correo. j. de solu.

Iuca certis.

Peredes in dubio videtur pro portionibus hereditarijs grauati. h.o. ¶Opponi. de leg. turpia. §. fi. supra. de leg. j. & leg. nonnunquam. §. ad treb. Glos. dicit quod noiatim potest intelligi nomine proprio: et sic intelliguntur contraria. Item noiatim potest intelligi nomine appellatiuo vt hic & tenemur ff quia noiatim dicitur fieri etiam nomine 1 appellatiuo. facit supra de libe. et posthu. l. titius testamento. in prin. ¶Item oppo. quod quilibet videtur grauatus insolidum. vt l. si ex toto. §. i. supra. de leg. j. Solu. dicunt quidam quod ibi testator expressit sz diuinare est: alij quod ibi 3 verbum dato: bis fuit expressum et sic due fuerunt orationes: quod nō placet. quia tunc quilibet tenetur ad diuersa decem: nec essent duo 5 rei. vt supra eodem. l. ij. et ibi dixi in prima questio. Alij dicunt. et ista est vera quod ibi alternatiue hic copulatiue. ¶Item opponi. supra eodem. l. eandem. in princ. vbi etiam copulatiue. sol. ibi testator hoc expressit secundam veram opi. ¶Ultimo aduerte glossā hic in fi. que dicit si testator dicat duos heredes quos primo noiauit &c. videtur eos nominare nominibus 2 appellatiuis: et sic † nominati per relatiuum quis vel qui non videntur nominati nominibus proprijs quod est verum. vt. l. si pater filio supra de vulga. et pup. licet Ey. & vltramon. contra. vt no. in. l. fi. C. de impu. & alijs sub. per. fl. lucius. §. lucius. de leg. ij. sed illa non ob. vt ibi dixi. Item scias quod glos. que est supra de stat. libe. l. si quis ex testamento. facit differentiam vtrum nominetur pars heredum. an omnis heres quod est contra hanc. l. sed pro illa facit. l. turpia. §. fin. supra. de leg. j. Sed dic vt ibi per glo. & plenius ibi dixi: & de quibusdam ibi quesiui que videre potes si vis.

Ex duobus reis.

Creum vni ex reis debendi nocet alteri. h.o. ¶Opp. de. l. mora. §. fi. de vsur. Plures sunt opiñ. vna pla. nō est vera. Breuiter hic sunt socij: ibi nō. & gl. videt tenere eā in. l. in cōdemnatione. §. j. j. de reg. iur. Dy. in. c. mora. circa fi. de reg. iur. lib. vj. ¶Opp. de l. fi. C. e. sol. quātum ad interruptionē p̄scriptionis factū vnius nocet alij quantuz ad alia nō nisi c ꝫ distinctione aut sunt socij & nocet: vt hic: aut nō. sunt socij & nō nocet. vt. l. mora. in fi. §. de vsur. Et ratio est in interruptione p̄scriptiōis: qz tractaf in p̄scriptione de lucro captando cū iniuria alterius. vt. l. si is cui. §. j. & l. si quis vxo. §. penū. et q̄ ibi not. j. de fur. & q̄ñ sunt socij quo ad alia nocet: & tunc ratio est. quia sententia lata pro vno prodest alij. vt. l. si duo. §. de arbi. et. l. eandē. §. eod. & ideo cum commodum habeāt incōmodū habere debent. facit quod plene dixi in. l. ex duobus. §. eo.

1 ☞Diuersitas que sit que impediat constitutionem duorum reorum.

2 Plures si fecerunt pacem cum pluribus & promiserunt se inuicem non offendere sub pena & vnus offendat an oēs ex parte offensi possint agere insolidum tanq̄ correi & omnes ex parte offendentis teneantur insolidum.

3 Si plures ex delicto tenentur insolidum ciuiliter non sunt correi.

4 Plures qui tenentur ex quasi maleficio non sunt proprie & vere duo rei.

5 Pater & filius in obligatione ex causa peculij profectitij q̄ nō sint duo rei.

6 Plures rei debendi dicunt q̄ñ plures insolidū debent idē veret vel ficte ex vna eademq̄ causa principaliter & ex voluntate.

7 Plures rei credendi sunt q̄ñ pluribus insolidum debet idē vere vel ficte ex vna eademq̄ causa principaliter & ex voluntate.

Cum duo.

¶Si persona vnius ex correis debendi ab obligatione eximitur obligatione remanente: alter non liberatur et potest illi obligationem fideiussor accedere. hoc dicit. ¶Oppo. & videtur quod per. deportationem nō liberetur: imo remanet obligatus naturaliter: quia retinet ea que sunt iurisgentium. vt lege quidam. infra de pe. Timore huius contrarij sunt glos. contrarie hec glos. dubitat nec se firmat. sed in lege vbicunq̄ . j. de fideiusso. tenet quod remanet obligatus naturaliter. Sed in lege si debitori. eodem titu. tenet quod insolo modo remanet obligatus. In. l. prima. C. de fideiusso. tenet quod vtraq̄ obligatio remanet. sed ob. exceptio. Et dic quod est veritas quod omnino est liberatus non quod tollatur obligatio: sed transfunditur in fiscum: quia succedit vt glos. dicit in. l. si debitori. j. de fideiusso. casus est in. l. quoties. in fi. j. de noua. quia si contingeret deportatum obligari naturaliter. tunc sequeretur quod nouaretur prima obligatio prout

tio. prout glos. innuit: & male: quia contra illum tex. Et illud est bonum scire pro exbannitis quorum bona omnia publicantur. ¶Oppo. hic dicitur q̄ potest fideiussor accedere: contra. l. si debitor. infra de fideiusso. solu. aut accedit obligatio ni qua tenetur deportatus: & non possumus: quia nulla aut p̄ obligatione illa simpliciter: & tūc q̄ non est extincta potest fideiussor accedere. ¶Primo quero † gra huius que diuersitas impediat cōstitutionem duorum reoruz. Circa q̄ dico q̄ quandoq̄ est diuersitas in obligationis cōtracte tempore: quia vnus obligatur vel obligat vno tē pore: alius alio: & tunc aut est diuersitas modici temporis: & non impeditur constitutio duorū reorum. vt. l. duos. §. fina. §. eod. aut interuenit inter vallum longum. & tunc aut fuerunt duo simul interrogati: vel simul interrogauerunt: & vnus statim alter ex interuallo respondet: vel alteri ex interuallo responsum est. & vitiatur constitutio duorum reorum debendi & credendi vt. l. si ex duob⁹. in princip. §. eod. aut separatim quilibet fuit interrogatus: & quilibet interrogauit. & sic separatim est responsum ex interuallo respectu obligationis precedentis: sed incontinenti respectu facte interrogationis: & tunc aut in sequenti obligatione fuit habita mentio prime: vel exp̄sse hoc actum q̄ essent duo rei: & non impeditur constitutio duorum reorum. vt. l. iij. in princi. §. eod. facit de sol. l. modestinus. aut in secunda obligatione non fuit facta mentio prime: & non erunt duo rei: vt insti. eo. §. j. Quandoq̄ est diuersitas in obligationis forma. vt puta ego emi: & ex causa emptionis promisi pretum: alius promisit idem pretium per stipulationem: cum ipse non emeret: tunc vitiatur constitutio duorum reorum: quia omnes legesque de duobus reis loquuntur: dicunt q̄ constituantur eodem contractu vel stipulatione: vel alio modo. vt. l. j. & ij. & l. eandem. in principio. supra eodem. & probatur de in rem verso. l. si p patre. §. fi. vbi pater qui obligatur q̄ iussu et filius qui obligatur ex mutuo non dicunt duo rei. hoc etiaz patet in principali & fideiussore: qui nō sunt duo rei. vt dictum est: quia diuersis obligationibus tenentur. Preterea ex diuersitate forme obligandi inducitur diuersitas cause: vt patet in exēplo premisso: sed diuersitas cause impedit constitutionem duorum reorum vt statim dicam ergo &c. Non obst. l. reos. §. eo. vbi dicit diuersis actio 2 nibus: quia expone vt consueuit ibi dici. & j. dicā. a Quandoq̄ est diuersitas in obligationis substantia. quia licet eadem forma promittant: vnus obligatur naturaliter & ciuiliter: alter naturaliter tantum: & tunc non impeditur constitutio duorū reorum. vt. l. si ex duobus. §. j. §. eo. Quandoq̄ est diuersitas in obligationis causa: quia licet eadem quantitas sit promissa: tamen causa obligationis aliter respicit vnum aliter alium: & vitiatur constitutio duorū reorū. vt. §. de interro. act. l. qui seruum. & ibi glo. mag. & §. eo. l. si id quod. prout loquitur ibi in dote. Quandoq̄ est diuersitas in re que in obligatione deducitur & tunc vitiatur constitutio. vt. l. si id quod. §. eo. Quandoq̄ est diuersitas in qualitate. & b est aduertendum. aut talis diuersitas superuenit post constitutionez reoz tam factam: & non vitiatur. vt l. eandem. §. sed & si quis. ij. respondeo. §. eod. aut ista diuersitas fuit ab initio. & tunc aut est impossibile talem diuersitatem reduci ad paritatem. & vitiatur constitutio duorum reorum. vt. d. §. sed & si quis. j. respōdeo. aut potest reduci ad paritatem: vt sit diuersitas temporis vel conditionis vel loci. nam in quolibet predictorum possibile est venire tempus quo vterq̄ equaliter teneatur & non vitiaf constitutio duorū reorum. vt. l. ex duobus. prima. & l. eandem. §. fi. §. eo. inst. e. §. fi. Et si dices que est ratio quod iste diuersitates impediant constitutionē duorum reorū. respō. Iz obligatio duorū reorū i veritate sunt plures obligationes: vt. l. eandē. in fi. §. eo. & l. reos. in prin. ibi diuersis actionib⁹: & l. si reus. §. eo. & de fideiuss. l. generaliter. & l. si reus. & insti. eo. §. j. ratiōnem. l. vult q̄ habeat tantū effectū vnius obligationis. vt insti. eo. §. j. §. eo. l. iij. §. fi. de solu. l. qui hoiez. & ideo quia loco vnius habeē: talis diuersitas que ad paritatē non pōt reduci non admittitur: quia quādo esset tanta diuersitas ius nō posset fingere quod loco vnius haberētur vt. §. eo. l. nemo. sed posset dici diuersitas qualitatis in die vel condi a tionem vitiat stipulationē. vt. §. ti. §. l. j. §. fi quis simpliciter. Quare nō vitiat constitutionē duorū reorum. Respondeo quia ibi loquitur in stipulatione: que est vna secundū veritatem & secundū fictionē. vnde diuersas qualitates nō respicit. arg. §. de vsucap. l. eū qui edes. hic sunt plures obligationes vere: Iz vna in effectu. & ideo pōt diuersas qualitates recipere. vt. l. reorū mixtura. §. fi. de vsuca. ¶Secūdo † q̄roª plures fecerunt pacem cū pluribus: et promiserūt quilibet insolidū se inuicē non offendere sub pena mille: vnꝰ fuit offensus: an oēs ex illa pte possint agere insolidū tanq̄ correi credēdi. & an oēs ex pte offendētis teneanē insolidū: vt rei debēdi. Ui dēquosdā qui se reputāt multa scire tenere q̄ fic: Iz hoc falsuz est. nā prout in obligatione venit nō offendere cohereret p̄sone cuiuslibet stipulātis: & p̄mittētis. alia cū ē offēsa in p̄sona vnꝰ: alia i p̄sona alterīꝰ & sic nō sūt duo rei actiue & passiue:

a ¶Secōdo q̄ro. et de hac. q. vide bar. in repe. auth. ita. C. e. & in. l. opere. §. de op. per. lib. et bal. i. l. ij. C. de lib. & eo. libe. circa medium. et Ang. in. l. si seruus. §. pluriū. §. si quis cau. & vide Bar. & q̄ ibi dixi in l. si id q̄ §. eo. & ibi Pau. & ca. adde bal. cōsi. ccxx. j. ij. volu.

a ¶Tertio dico. Dia vsq; in fi. ponit bar to. i dicta aut. b ita. in repeti.

b ¶Quar/ a to ḡro. qñ plures sūt obligati ex q̄si ma/ leficio an sint coꝛrei dic qd nō qd sequit̄ in.l. v. C. de condi. fur. ꝛ bal. in.l.j.in.j. colū. C. si ples vna sent. Sed pone sta/ tutū ipo/ uit penaz hoc mōdz ponimus penam ca pitaneo ꝛ 3 antianis i centū di/ cit Bal. post Ly. in aut. cā que fit cū monacho C. de epi. ꝛ cle. q̄ libet hz p dimidia tā tum sz qd in obliga/ tiōe i sūa 4 ex malefi/ b. cio vide Bal. in.l. j.in.j. col. C. si ples vna sē tentia.

quia est diuersitas in re: vt dicta le/ ge si id qd. s. eo. Si vero istam obli gationē respiciamus prout conti/ net penam: tunc idē: quia resultat diuersitas cause. naz ei qui est offen sus debetur dicta pena suo nomine ꝛ sue offensionis nomine: alijs vero deberetur nomine offensionis alie/ ne: seu alieno nomine. ꝛ sic vtiatur constitutio reoꝝ. vt. d. l. si id qd. in exemplo de dote: quod est verū quod ille principalis nō est coꝛre/ alijs: sed alij si sunt plures ꝛ obliga tio penalis ex vna offensa esset cuj/ libet ꝛ a quolibet facta insolidum. vnde possent esse coꝛrei inter se. qz non resultat diuersitas cause. nam quilibet dz vel cuilibet debetur ex offensa aliena. ¶Tertio dico qd si penalis stipulatio fuit simpliciter adiecta: quod intelligatur scdm na turam precedentis stipulationis. vt 5 quilibet videatur promisisse penaz pro sua offensa tantū. ꝛ cuilibet vi/ deatur esse promissum pro offensa facta in persona sua tantum. argu. de vsur. l. si stipulatus. ꝛ de leg. j. l. si legati serui nomine. de dam. infect. l. dāni infecti quidam. s. de verbo. obliga. l. inter stipulantem. in prin. cum glo. sua. Si vero in stipulatio/ ne fuerit expressum quod pro vna offensa sit pena promissa cuilibet in/ solidum actiue ꝛ passiue. tunc dico quod non sunt coꝛrei per ea que di cta sunt. et de rigore vno soluente alius remanet obligat⁹: ꝛ si vni so luatur alteri remanet actio. sed de equitate obstat exceptio. vt. l. si id quod. in fine. s. eodē. ¶Tertio q̄/ ro † plures ex delicto tenentur in solidū ciuiliter: an sint coꝛrei. Bre uiter respondeo quod nō. quia nō tenentur ad idem numero: licet te/ neantur ex eadem causa. quod ap/ paret ex eo quod vnius solutio nō liberat alium. vt. l. si quis id qd. §. fi. s. de iurisdi. om. iudi. ꝛ. l. itē me/ la. §. si plures. ad. l. aquil. ꝛ. C. ō cōdi. furti. l. j. ꝛ ideo non pōt dici vna 6 obligatio in effectu: quod requirit natura coꝛreoꝝ. Item sententia lata pro vno non prodest alteri re/ gulariter. vt. l. denuntiasse. §. fi. de adult. ¶Quarto † quero b quid si plures tenentur ex quasi maleficio an sint coꝛrei: ꝛ istud est dubiū. Vi/ detur quod non: sed quilibet tene/ tur pro parte: vt. l. fi. §. si plures. et ibi no. nau. can. sta. ꝛ no. per glo. in/ stitu. de ob. que ex quasi delicto. §. fi. Ju contrariū videt. ff. de his qui deiece. vel effu. l. j. in fine. ꝛ. l. sequēti. ꝛ seq. quod no. s. de act. ꝛ oblig. l. ex maleficijs. §. is quoq; in vltu. gloss. §. quid dicemus. Dico quod non sunt proprie ꝛ vere duo rei: sed quodāmodo: sicut plu res tutoꝛes erunt quasi duo rei. licet non per oia vt dixi. s. in. l. eandem. in. vj. questio. qd apparet. quia sicut illi tenentur insolidum ex quadem ne/ cessitate legali. ita isti ex quasi maleficio: vt dicta lege. j. in fine. de his qui deiece. Item sicut inter illos est beneficium ordinis. vt prius conueniatur gerens quam non gerens: ita inter istos qui tenē tur ex quasi maleficio: vt prius cōueniatur facies quam alij. vt. l. si vero plures. §. interdum. de his qui deiece. vel effu. ꝛ nota eodem. titu. l. ij. Item sicut inter illos vnus soluens habet contra alios beneficium vtilis actionis: ita inter istos. vt. l. iij. de his qui deiec. vel effu. Item sicut inter illos est beneficium diuisionis. ita inter istos eadem ratio ne. Ita intelligi debet dicta. l. fi. licet nostri doct. hoc nō declauerint. Item apparet qd vnus so/ lutio liberat alios. vt. d. l. j. in fine cū. l. seq. ꝛ seq. ¶Quinto † quero filius acquisiuit obligationē ex cā peculij profectitij: ꝛ sic etiā hodie acquirit patri: licet apud filiuz remaneat naturalis. vtruz pater ꝛ filius erunt duo rei credendi. ꝛ videt qd sic. quia q̄ apud vnum fit ciuilis: apud alium na turalis si tamen ad idem ex eadem causa nō impe ditur constitutio duoꝝ reoꝝ: vt. l. si ex duo/ bus. §. j. s. codem. ꝛ hoc tenet glo. s. de condi. in/ de. l. frater a fratre. in prima gloss. mag. Pro hoc videtur tex. s. de pac. l. si vnus. in prin. Cōtrariū credo quod non sunt coꝛrei. primo quia. hic est di uersitas in causa. nam filio debetur ex suo contra ctu: patri ex dispositiōe legali. Preterea si essent coꝛrei debitoꝛ posset soluere filio etiam patre p/ hibente. argumen. l. vero procuratori. §. j. de so/ lu. ꝛ. l. aliud. sed filio non posset solui patre vetan te. vt. l. quod seruus. s. depo. ꝛ. j. de solu. l. si quis, seruo. ergo ꝛc. Preterea quia pactum filij vel iusi/ iurandū ab eo delatum patri non nocet. s. de pac. l. contra iur. §. fi. ꝛ. l. quanto magis. de iure iuran. cum simi. quod secus est in duobus reis: vt. j. di/ cam. Non ob. glo. l. frater a fratre. quia ibi est di/ ctio quasi: que est nota impoꝛtatis. Idem di/ co in. l. si vnus. filius ꝛ pater equiparantur duo/ bus reis credendi: quia vtriq; potest solui ante/ p/ hibitionē patris: non tamen sunt duo rei: sed ma gis eos equiparo cedenti et cessionario. vt. l. iij. C. de nouationi. ¶Sexto et vltimo concludo cir cā premissa duas regulas. Prima est † quod plu res rei debendi sunt quando plures insolidum debent idem vere vel ficte: ex vna eademq; causa principaliter et ex voluntate. Expone istam re gulam. plures insolidū dixi: quia secus si pro par te. vt. l. reos. §. cum in tabulis. s. eodem. et. C. eo/ dem. aut. hoc ita. Idem dixi. qz secus si diuersum. vt. s. j. q. vere vel ficte dixi. ꝓpter ea q̄ dixi. s. e. l. nemo. est qui nesciat. ex vna eadē q; causa dixi. pro/ terea q̄ dixi. s. ea. l. in. ij. questio. principali. prin cipaliter dixi: qz secus in accessoriis: vt dixi. s. e. l. eandē. in. v. quest. ex voluntate ideo dixi. qz si ex necessitate nō sunt ꝓprie duo rei: vt plures tuto/ res ꝛ di/

res: ꝛ dixi. s. e. l. eandē. in. vj. q. vel plures ex qua/ a si maleficio: vt hac ea. l. in. iij. q. vel ex natura rei: quia indiuidua. vt dixi. s. eod. l. secunda. in. iij. q.

7 ¶Secunda regula † est quod plures rei credēdi sunt: quando pluribus insolidum debetur idem verevel ficte: ex vna eademq; causa principaliter: ꝛ ex voluntate. principaliter dixi. quia secus si vni principaliter: alij ex cōsequentia: vt dixi hac. l. in ij. ꝛ v. questione. Cetera verba sunt exposita su/ r pra. Et sic hanc materiam qualiter constituuntur duo rei habes expeditam inter has leges videli/ cet. s. eo. l. ij. ꝛ. l. nemo est qui nesciat. et. l. eandē. ꝛ hac. l.

¶De stipulatione seruoꝝ. Rubrica.

1 ☞Procurator debet stipulari sibi procuratorio nomine domini non domino.

2 Tutoꝝ vel curatoꝝ quando stipulanť qualiter cōcipiāt stipulationē. remissiue.

3 Dic titulus qui loquitur in seruo habet locū in monacho stipulante sibi vel monasterio.

Am seruus sti

pulatur. Opp. j. eo. l. ij. ꝛ. l. seruus cōis meuij. Gl. dicit qd hic ē regulare. falkit ibi ꝛ in casibus hic nota. ꝛ in quolibet eoꝝ ratio videbiť.

1 ¶Quero † an sit differen/ tia si ꝓcurator stipulareť sibi vel domino. Et quidā qd si stipulatur dño idē est ac si stipulareť extraneo. sz si sibi procuratorio 1 noīe valet. ꝛ vide glo. Istā glo. nō tenui vobis sim pliciter. quia etiā ad hoc vt actio querať sibi: est necesse qd verba conferātur in persōnam ipsius. 2 vt dixi in. l. stipulatio ista. §. si quis insulā. de ver. 3 obli. ꝛ dic vt ibi dixi. ¶Quero † quid de tutoꝛe ꝛ curatoꝛe. Dic vt in glo. ꝛ bene. tamen plene in di cto. §. si quis insulam dixi. ꝛ istam glos. teneatis. 4

3 ¶†Ultimo ad ostendendam vtilitatem huius a materie idem dico in monacho astipulante sibi vel b monasterio quod in hoc titu. dicitur in seruo bar gu. eius quod no. s. de acqui. pos. l. cum heredes. §. fi. ꝛ quod ibi dixi.

Si seruus tuus.

Stipulatio inuti/ lis nō tollit dño rei vendicationē. hoc dicit. ¶Oppo. de. l. ij. s. fi cer. peta. solu. hic in stipulatione inutili. ibi in sti/ pulatione vtili.

2 ☞An per sequentem stipulationem tollatur ob ligatio nata ex numeratione. 1

Si seruꝰ cōmunis meus.

Stipulatio facta vni non tollit certi conditionē ex mutuo alteri acquisitam. b. d. ¶Opp. de. l. si ita fuero stipulatus. ꝛ. l. cū enim. j. de noua. Solu. ibi fuit stipulatus ille qui mutuauit. hic ali⁹. vt vidi/ stis in. §. chrysogonus. ¶Quero quare vterq; nō potest petere. ꝛ ratio est ne teneať soluere vtriq;: quia bona fides non patiť vt. l. qui bis. s. de ver. 2 obl. Sed quero que est ratio quare magis detur 3

¶Cum seruus stipulatur. in monacho. Adde Jn. no. in. c. cum olim. cl. ij. extra de priui. ꝛ facit ad no. per doct. in. l. j. s. de vul. ꝛ pupil. in. j. q. in. iiij. q. prin. ꝛ hac ratione dicit Bal. in. l. interpositas. C. de transac. q; sicut dominus non tenetur nec actio illi cuius nomine fuit mutua/ ta. Dic rationem per. l. bona fides. s. depo. ꝛ doc. alleg. istū. §. An † p se quentē stipłonē tollať obło nata ex numeratione. qd dic plene vt. s. fi cer. pet. l. certi conditio. §. qm̄. ꝛ plene per Ly. C. si cer. pet. l. ij. obligatur seruo si em̄ p stipula/ tionē ꝓmi serit vt ibi. ita nec ab. monacho putatiuo aliquid vi de p mo/ der. in. l. j. §. itē acq̄/ rim⁹. de ac q. pos. ꝛ vi de Bar⁹. i l. si seruus manumis/ sus. j. e. et p Bart. ꝛ in ea. l. §. si fruc. in fi/ ne.

Cōmunis seruus.

Quod vni ex dominis nō acq̄rit al teri querit cui solidū q̄ri pōt. h. d: ¶Op. de. l. si plures. s. de pac. Gl: q̄ est hic nō solvit ista cōtraria. sed tāgit ꝛ vide eā q̄ incipit quo ad q̄d ꝛ quo ad q̄d nō. Et quid sit istud di cere ponit Dy. So. dic latius: qñ eq; habeť respect⁹ ad substātiā p̄sone: ꝛ tūc tm̄ pōt sustinere p̄sonā vm⁹: ꝛ l. si plures. s. de pac. aut habeť re/ spect⁹ ad officiū: ꝛ tūc aut sunt offi cia repugnātia: ꝛ nō pōt vicē plu riū p̄sonarū sustinere. vt. l. q̄sq̄s. C. b de postulan. l. nemo. de assess. aut nō sunt officia repugnātia: ꝛ potest vt l. iij. s. de adopt. ¶Oppo. de. l. p/ inde. §. si seruus cōis. Sol. vt in gl. ☞Stipło aliernatiua qñ vterq; est capax est in totum inutilis ꝛ ho/ die hoc coꝛrigitur.

Adiectio fit per vel: sicut per aut. Quando seruus stipłatur dño et vsufructuario vsufructuarius est ad iectus stipłationi.

Dicta hic in seruo fructuario ha/ bēt locū in monacho vm⁹ monaste rij posito ad regimē alicui⁹ ecclie.

Si fructuarius.

¶Alternatiua inter p̄sonas q̄bus equal⁹ pōt q̄ri vitiat stip̄lationē. sz si alteri tm̄ pōt q̄ri alius habebiť vt adiecer⁹. h. d. Ad euidētiā debetis sci re qd̄ seru⁹ fructuari⁹ q̄rit fructua rio ex re fructuarij ꝛ opa sua: dño vero suo pōt ex quacūq; cā quere/ re. ¶Quero † vtrū stipulatio alter natiua sit inutilis totaliter gl. va/ riat hic. tu tene qd̄ est inutilis to/ taliter. Et est ratio: qz vterq; est ca pax obłonis in primo casu. §. vt hic dt tex. Ista affirmatiua potuisset que est vera ꝛ hoc tz gl. j. e. l. si ex re. in pn. ꝛ Dyn. ꝛ hic. Itē no. qd̄ b hodie coꝛrigiť: vt dicā. j. e. l. itē si seru⁹. in fi. ¶Itē no. † qd̄ adiectio fit p vel: sicut per aut. ¶Itē no. † q; vsufru/

a ¶Cum seruus cõis.adde ad.l.non ad ea. de cõdi.ꝛ demon.

b ✠Andr.Poma.¶Seruus cõis.facit text.in fi.in.c.fi. extra de instit. ꝛ ibi Cano.ilz in ẽ̃ faciat in.l.senat⁹.§.fi.ff.de leg.j.vbi inter legatariũ ꝛ rẽ legatã nõ ẽ diuersitas sed ibi vide pau. de cas.fol. 4

c ¶An̄ probet. an notari⁹ possit esse rogat⁹ de instrumẽto ꝓcu.in se ipsũ vide alibi pul. a chra que dixit bar. in. l. ex cassententia. ff. de test. tute. ꝛ qõ ibi dixi et qõ not. in l.filiꝰ.§.sequens.cin.l.in pube. in fi.ꝛ in.l. vroꝛi.j.de fal.ꝛ videj.e.l. ꝛ ad.q.bar. hic vide Joã. an.in regula cũ quid vna ōre.in.i.vj.i mercu. ꝛ vide cũdẽ in.c. cũ a nobis de testa.ꝛ qõ not. in c.qm̃ ẽ.de ꝓba.ꝛ no. bal. in.l.si consul.de adop.ꝛ ibi bar.ꝛ q nõ possit ꝛ bal.in.l. iudices in fi.de fid.instr.tangit.etiã Joan. and.in regula.cũ quid vna an instrumentum notarij procuratoris mei productum probet. Adde quando notarius possit instrumẽtum publicũ de negotio suo conficere. Bal.cõs.cxliij.iij.libro.

d ¶Debet esse rogatus. Ibi oñ dicit q notari⁹ ꝺz rogari a partib⁹ dicit ang.in.l.fi.ꝑ illũ text. i ver. in test.redigis.ff.ꝑ derelicto q tabellio rogat⁹ de vna ꝓtestatione ad petitionẽ soli⁹ ꝓtestãtis põt cõficere publicũ instm̃ alle.no.in.aut.de tabel.§. sanciimus.ꝛ vide bal.in ru.C.de fi.instr.in.iiij.col. ꝛ Joan.an.in tit.de instru. edit.§.postq̃ in addit. que incipit hanc materiã.

cturi⁹ est adiectus licet sit primo nominatus.arg.ꝺ sol.ma.l.caius.in fi.vbi dixi.ꝛ.ff. ti.ij.l.eũ q̃ ita.§.qui sibi.¶Ultimo no.✠q o ĩa q̃ dicunt̃ in seruo fructuario puto qõ habeãt 1
locũ in monacho monasterij vnius posito ad regimẽ alicui⁹ ecclesie.vt ille ecclesie querat ex re vel opera sua: monasterio vero ꝓprio queratalijs casibus. 2

Cum seruus com⁄ 3

munis.a¶Si stipulatio principalis cõferẽ in personã vni⁹ penalis 4
in personã alterius: prima per penalẽ nõ nouat ipso iure sed ope ex 5
ceptionis perimit. h.d.¶Opp.de 6
Lobligationũ fere.§.fi.ꝛ.l.ita stipu b
lat⁹.in fi.ff.de verbo.obli. Sed dicit gl.ibi qñ in personam vnius: hic qñ in ꝙsonã diuersoꝝ:ꝛ assignat rõnẽ.q cõditionẽ dñi primi nõ põt facere deterioꝛẽ. Sed ista ratio nõ videt vera.q lz post acquisitionem perfectã nõ possit: tñ in ipso actu acq̃rẽdi põt.vt.ff.de pac.l.ꝺ.iur.§. fi.cũ.l.seq.ꝛ.ff.de do.except.l.apud celsum.§.in hoc.ſm Dyn.sed forte põt ꝑiudicare nõ ipso iure:sed ope exceptionis. vel dic qõ etiã si ipse stipulator cõferret stipulationẽ penalem in personã alterius nõ noua ret ipso iure per hunc.§. Ratio q nõ est ꝓsumptio volũtatis.arg.ꝑ hoc.ff.ti.ij.l.fi.§.cũ mihi. Dices tu imo ẽ̃ q interuentu noue persone facilius ꝓsumit̃ nouatio:vt instit.qui.mo.tol.ob.§.preterea. Solu. illud verũ qñ interuenit noua persona ex parte ꝓmittẽtis. hic quãdo ex parte stipulãtis: sine cui⁹ voluntate non põt nouari actio: vt.§.de nouac. l.si stichum.§.fi.sed hic inducit̃ ista nouatio facta debitoris non soluentis fine creditoris voluntate:ſz q creditor ab initio consensit.inducit̃ doli exceptio.ꝛ hoc intelligas quando ex causa lucratiua. vt plene dixi in.ꝺ.l.ita stipula.ff.titu.ij. ¶Quero ista stipulatio penalis cui queratur. Una glo. dicit quod vtriq; ꝛ male dicit q contra tex.ideo dic quod vni tantum.ꝛ primo ob.exceptio ex equitate quam dixi.

✠Notarius cõstituens aliquẽ procuratorẽ põt ipsemet instm̃ conficere: ꝛ probabit non tamen procurator releuabitur ab onere satisdationis: Et quam probationem faciat tale instrumentum. 1

Judex ꝛ notarius an possint scribere acta facta coram se.vbi q non. 2

Notarius põt scribere ꝛ publicare testamentum suum ꝓprium. 3

Ratio quare seruus nõ potest stipulari sibi sed domino sic. 4

Tutor si stipulatur a seipso pupillo non valet. 5

Tutor an possit sibimet tradere. 6

Seruus cõmunis.b

Inter eũ qui sibi stipulat̃ ꝛ rem in stipulationẽ deductam ꝺz esse diuersitas.ꝺ.d.gl. ponit casum vsq; ibi.et rõ est ꝛc.Diuide.primo ponit dictum. secũdo respõdet tacite obiectioni.secunda ibi non eñ ꝛc.ꝛ subaudi ibi in tex.sic sed cum dominiũ queratur traditione ergo ipsemet tradetur sibijpsi. quod est impossibile cum inter accipientem ꝛ rem traditã debet esse diuersitas. Ad hoc respondetur.nõ eñ ꝛc. ¶Mot.q debet esse diuersitas inter accipientem ꝛ rem acceptam inter stipulantem ꝛ rem stipulatam. ¶Oppo.ff.co.l.j.in princip.Solu. fallit hic.ꝛ est ratio vt glo.dicit duplex ciuilis ꝛ naturalis:naturalis quia ipso iure quilibet est liber ergo ꝛc. Item ratio ciuilis est illud potest queri seruo quod posset ei facto libero.vt.C. si ser.exte.l.j.sed ei facto libero non possit queri stipulatio de se ipso ergo ꝛc. Istud vult dicere glo. Cõtra istam rationem ciuilem:oppo.j.eod.l.si seruꝰ cõmunis meus. vbi seruus potest stipulari viam vel iter:licet sibi facto libero non possit queri q non habet fundum.Solu.licet non possit sibi queri potest tamen queri alij.vel etiam ipsimet facto libero si contingeret eum habere fundum. ¶Cõtra hoc oppo.de.l.et si maxime.de ser.le. Solu. aliud in legato. aliud in stipulatione. Rationem dicam infra eodem.l.proinde.§.fina.habes rectatam glosſ. ¶✠Quero quidam notarius fecit quendam procuratorem: ꝛ ipsemet scripsit instrumentum publicum an probet̃ et sufficiat. Videtur q non quia notarius debet esse rogatus⁹: vt in auten.de tabel.§.nos autem.colum.iiij.sed inter rogantem et rogatum debet esse diuersitas: vt hic.l. ergo instrumentum non est publicum. Ego dico quod instrumẽtum procuratorium cõtinet duo principaliter. Primo mandatum factũ procuratori; et hoc probatur; ꝛ ad hoc sufficit tale

tale instrumentum in literis domini.vt.l.si procurator.ff.de ꝓcur. Item sicut liber rationum ꝓbat contra argentarium.vt no.ff. de eden.l.quedã. §.mumularios.ilz ipse debeat rogari:vt.l. si quis ex argentarijs.§.pertinere.ff.de eden. ꝛ.l. nõ puta uit.§.si quis sua manu.de bo.pos.cõtratabu.Nec ob.qõ non est rogatus:q illudverũ qõ ꝺz rogari a partibus vbi sunt partes vel ab vna vbi est vna tantũ.vt no.in.ꝺ.§.nos añt.sed vbi nulla est pars sufficit qõ ipse propria voluntate scribat:ꝛ similiter debet suũ officiũ ꝛ auctoritatẽ interponere parte petente.vt.l.iiij.§.hoc autẽ. ꝛ ibi plene dixi.de dam.infec.sed qñ ipse ad sui petitionem auctoritatẽ interponit non est necessaria,alterius petitio.vt.ff. de adop.l.si consul. cum si. ꝛ predicta vera quod hoc instrumentum probat pro ipso ꝓcuratore hoc inducẽre ad legitimationẽ persone sue. Item ꝓbat pro parte hoc inducente ꝺ ipsum: ad hoc vt factum procuratoris ei preiudicet. sed si ipse constituens vellet probare aliquem fuisse procuratorẽ suum ex instrumento suo: pro eo fidem non faceret.vt arg.ff. de fal.l.vroꝛi.§.j. et qõ ibi not.ꝛ.l.de eo.cum. l.seq.eodem titu. nisi probaret ante illi instrumento fidẽ impositam.ar.C. de fide instrumẽto.l.finali. Secundo cõtinet instrumentũ procuratoriũ stipulationẽ per quam procurator releuatur ab onere satisdandi secundũ §.sed et si quis.institu.de satisda.ꝛ in hoc dico qõ tale instrumentum non sufficit:quia ipsemet notarius non potest a seipso stipulari: quoniam inter stipulantẽ ꝛ promittentem debet esse diuersitas. arg.huius.l.ꝛ.ff.de auto.tut.l. pupillus.§.j.et in §.itẽ ipse tutor.pro hoc optime.ff.de procu.legem licet.§.si plures. ¶Quero pono✠quod aliquis iudex est notarius:an possit scribere gesta coram se. Respondeo nõ: qr tractatur de preiudicio alterius q̃ suo:alium ergo debet adhibere: vt extra de ꝓbatio.c.qñ cõtra falsam. ꝛ de test.c.cum a nobis.ꝛ ibi per Inn.fallit si esset statutum vel cõsuetudo ciuitatis vel castri: tunc enim illi scripture staret.ar.C.de eman.libe.l.j.ꝛ videtur expressius extra de fide instru.c.cũ dilectus. ¶Quero ✠an notarius possit scribere ꝛ publicare testamentũ suum ꝓprium. Dico quod sicꝺ: qr de facto suo proprio tractatur:ꝛ nemini ex hoc damnum affertur: licet forte lucrum auferatur venientibus ab intestato.ar.eorum que supra dicta sunt.pro hoc l.quoti.§.j.de heredi. instit. ibi ipsemet testator scripsit.ꝛ semp intellige adhibitis testib⁹. ¶Quero✠ circa.l.que est ratio qõ non potest stipulari se sibi sed se domino sic. Respon.quando stipulat̃ sibi: querit̃ dño per mediã personã ipsius.qõ esse non potest.sed quando stipulatur se domino: querit̃ dño directo.ita qõ nullo modo per ipsum seruum facit transitum. ¶Juxta hoc✠ quero si tutor stipularetur vel emeret sibijpsi tutorio nomine a seipso nõ valeret.ar.huius.l.ꝛ.ꝺ.l. pupillus. ver.item ipse tutor. Sed pone quod stipulatur a seipso pupillo:põt enim pupillo stipulari:vt no. ff.l.vroꝛi.in princ.an valent qõ videt̃.vt hic. Contrariũ credo q hoc casu facit transitũ per personam tutoris cui queritur directa ꝛ pupillo utilis: vt.l.cum qui.§. si actori. de consti. pecu.ꝛ quod not.ff.de admini. tut. l.quoties.in princi. ergo est eadem ratio. Item quero an tutor✠ vel alꝰ officialis possit sibimet tradere. Videtur quod non.vt hic ꝛ extra de institut.c.fi. In contrarium.ff.de ẽm. emptio.l.fistulas.§.j. Dic aut quis sibijpsi tradit ꝛ accepit eodem respectu ꝛ nõ põt:vt hic:qr hic vt seruus tradebat et vt seruus accipiebat.aut diuersis respectibus. vt qr tradit vt tutor:accipit vt ipse.ꝛ tũc aut fit ex necessitate precedentis ẽctus ꝛ potest fieri.vt.ꝺ.l.fistulas.§. j.aut nullus precessit ẽctus: ꝛ tunc nõ potest.vt.ꝺ.c.finali.de instit.ꝛ argu.eorũ que dicta sunt. Dorum ratio patet intelligenti:

✠Clausula generalis qñ nõ referatur ad specificata. 1

Si testator dicit lego omnibus fratribus capam et priori bibliam por etiam habebit capam. c

Si seruus cõ⁄

munis sibi ꝛ vni. Finalis ꝓmissio refert etiã ad eũ cui postea principaliter est ꝓmissum ꝺ.d.¶Oppo.de.l.j.§.si seruꝰ communis.ff.e.Sol.ibi non poterat q̃rere vtriq;.hic sic.¶Opp. de.l.cũ ẽstio.C.de le.gl.dicit aliud in vltimis volũtatibus aliud in ẽctibus: sed non est ratio diuersitatis. vel aliter vt glosſ.sed non constat. Tu solue quando sunt plures nominationes vniformiter :et per eundem modum nil releuat: secus si non vniformiter:vt hic.et hanc solutionem ponit Oldra. ¶Opponitur de.ff. alimenta. §.basilice.ff.de al. leg.Solutio ibi legatũ non est multiplicabile. hic venit in dispositione illud quod erat multiplicabile. ¶Opponitur de.l.stipu.cõmodissimum.et.l.doli clausula. supra de verborum obligatio.et leg.sanctio legum.j. de pen. Solutio✠ qñq; precedit ꝺ clausula scilicet specialis:et sequitur generalis. tunc non refertur ad specificata vt in ẽctis. quãdoq; ecõtra precedit generalis et sequit̃ specialis. ꝛ tunc refertur ad omnia etiam specificata.vt hic. ꝛ.l.titia.§.qui marco. supra de an. leg.Ex hoc apparet✠ solutio questionis lego fratribus predicatoribus cuilibet capam et priori bibliã an prior debeat habere capã et bibliam. Certe sic.si clausula generalis precessit,secus si secuta est.vt ex

Cãn posit scribere.adõbarto.in.l.in⁄bem⁹.§.sane.de sac. sanc. ecc. qõ intelli⁄ ge vbi per eũ ꝛ circa veritatẽ dicto.ꝓbar. hic vide tu artic.in.c. ex lris. colũ. iij. extra de ꝓba. b

¶Dico qõ sic.ꝑ bar. in.l.finus. ff.de te.

¶Item q̃ro. adde bal.ff.l. cũ ipse.C.de ẽhẽ. emp. ꝛ vide infti. de ac.§.actionum.in materia tutele. in xxv.q. ꝛ ꝑ bar. in. l. singularia in. iij. q. ibi.fz si notari⁹. ff.si cer.per.et ꝑ imol.ff.l. pe. §.fuit q̃stũ.ff.ad trebel.

¶Oñq; ẽ cedit.adõ no.ꝑ ang. ꝛ Imol.in l.doli clausula.ff.de ẽb.obli.ꝛ bart.in. l. si cõsul.ff. de opt.et ibi ꝑ guil. in fin. ibi ex hoc apparet hec so. qõis. c

d

predictis patet. Fin Pet. hic. ⁊ ponitur per Ly. in.l.cum questio. C. de leg. sed cõtra predictam distinctionem videtur casus in.l. seruo. supra de pecu.le. Sed ibi genus ⁊ species cadit inter res legatas. hic vero inter personas quibus legatur. Ratio patet intuenti.

a C.§.si seruus cõmunis. Adde Angel. et Imo. in.l. coheredi. in. §. fi is q̃. de vulg. ⁊ pupil. ⁊ in. l doli clausula. ō verb. obli. in medio per Bar. plene i.l. re conjuncti. ad fi. de leg. iij. Alexã.

Seruus cõis.

Sic omniũ. ¶Ex stipulatione serui ꝯmunis acquiritur dominis pro parte dominica: nisi fuerit vnus nominatus vel iubens. idem in alijs acquisitionibus hoc dicit. cum.l. sequenti. ¶Opponitur de.l. si cõmunis seruus ita. j. eod. vbi debet inspici an nomine ꝓ 1
pprio vel appellatiuo. Sol. intellige istas fin illam. ¶Alterius dicitur q̃ ei acquiritur qui iussit. Contra. C. per quas per. no. acquiritur. l. fina. intellige quando vnus iussit ⁊ 2
ei fuit stipulatus. secus quãdo vn̄ iussit ⁊ alteri stipulatur nomĩatim: tunc procedit illa. l. finalis. Sed ãro tunc quid iuris. Glos. hic videt distinguere scõm Joannem ad quẽ res pertineat. Alia est opinio Azo. 1
sed ista est vera. vt inspiciamus ad quem pertineat ⁊ colligitur ex tex. illius. l. fi. ibi neq̃ enim ⁊c. dum dicit alienum lucrum ⁊ dum dicit repentinum adducit solatium.

Proinde.

¶Ponitur infra eodẽ. l. si cõmunis seruus ita. solutio intelligo q̃ hec nomina appellatiua precesserunt. vt in glo. sed pone q̃ partes dominice non faciunt totum. vt dicit glo. ⁊ sic non totum acquirit. Dicit glo. quod diuiditur illud qõ acquiritur. hoc autem esse potest si alter dominus haberet pro derelicto. vel decesserat hereditate non adita. istud dictum non procedit in terminis textus si duo fuerunt nominati vel iubentes. nam licet eorũ portiones nõ faciunt totũ: tamẽ habebunt totum: vt tex. dicit. ⁊ in tot partes diuidetur. nã si vnus hȝ tertiam partem alius quartam: ⁊ eorũ 2
iussu seruus stipulatus est: fierẽt de toto quod stipulatus est septẽ partes: quatuor habebit vn̄: tres ali?. vt. l. interdum. §. j. de here. insti. ⁊. l. si ita de libe. ⁊ posthu. Sed questio glo. procedit si poneres seruum stipulatum simpliciter. tunc de parte vacante est dubiũ. Dic ergo q̃ queritur hereditati si hereditas est. vt l. si seruus cõis meuij. in prin. j. eo. In seruo habeto pro derelicto. dic vt no. j. eo. l. quod seruus.

Si seruus cõis.

a ¶Qui stipulat ab vno ex dominis si alteri nominatim vel iubẽti valet stipulatio in totum: vel pro portionibus dominicis aliorum. hoc dicit. ¶Opponitur ⁊ videtur q̃ debeat acquiri totum ei cui potest: vt. j. eodem. l. item si seruus. ⁊ l. j. §. communis seruus. solu. ponũtur plures ibi vt in gloss. sed ista est vera q̃ hic in persona promittentis valet iure recte retentionis. secus si ad traditionem procederet: vt. l. per seruum. qui pigno. §. j. ff. de acquiren. rerum domi. ita intelligo illam: tunc acquiritur cui potest. ¶Oppon. de. l. verum. §. si seruo. ff. pro soc. Dic ibi speciale fauore liberalitatis: sed certe et hic fuit liberalitas. dic ergo fauore vltime voluntatis.

☞Jus accrescendi quod habet locum in cõtractibus inter viuos in coniunctione legali. et remittit.

Z. si mihi ⁊ titio. supra de verbo. obligatio. loquitur in coniunctis coniunctione hominis.

Procurator pluriũ dn̄orũ si stipulat aliq̃d ꝓcuratorio nõie ipsorũ si nõ acquirit vni eorũ an accrescat alteri. cogitandũ relinquit.

Interdum etiam si neq̃.

Quod vni nõ potest acquiri alteri queritur cui pot h. d. cum. l. seq. ⁊ in princi. l. seq. vides ⁊ hic casum q̃ in contractibus inter viuos est locus iuri accrescendi. ¶Opp. de. l. ⁊ si maxime supra ō serui. lega. Respon. aliud in legato: aliud in stipulatione. ¶Rationem assignat Dy. quia in legato non vertitur opera serui. i stipulatiõe sic. vt. l. si vxor. C. de condi. inser. dicitur hic in contractibus habet locum ius accrescendi contra leg. si mihi et titio. ff. de verb. obli. Sol. ibi fuit coniunctio hominis. hic est coniunctio legis. Sed illud est contra versicu. sed si stipulatus. vbi est coniunctio hominis. Sol. hic fuit cõiunctio hois ⁊ legis. nã coipso q̃ seruus stipulat cõiũctio legis est. ¶Sed op. q̃ minus ex conuentione legis ꝓcedit ius accrescendi q̃ ex cõuentione hois: vt. l. ⁊ pculo. ff. de le. ij. solut. ⁊ oẽs istas determinabis per illam: q̃ loquitur quando a principio fuit inualida in persona vnius: sed in contrario fuit valida a principio in persona vtriusq̃ lz postea repudiauerit vnus. ⁊ ideo ex predictis: ⁊ his que dicta sunt. ff. proxi. §. distingue. an ex cõuentione legali sit locus iuri accrescendi in ctõratibus inter vinos vide per teisum et ego scripsi in. l. re cõiuncti. ff. de 2
leg. iij. circa fi. ¶Quero quid ↑ si vnus procurator duorũ stipulat aliquid procuratorio nomine duorum cũ vni ex his nõ queratur an alij accrescat: cogita.

☞Alternatiua posita inter personas etiã in ꝯctibus resoluit in coniunctam. 1

Item si seruus.

Sed ⁊ si cũ duos. Hoc õt cum. xiij. ll. seq. Qui stipulat plurib? dominis quib? equaliter põt queri alternatiue inutiliter stipulat. secus si sibi primo: q̃ tũc dn̄ium adiecti habentur. Idem si vni queri non possit: q̃ habebitur. vt adiectus. h. d. ¶Opp. de. l. j. §. pe. ff. eo. sol. vt ibi. ¶Opp. de. l. fideiusso: obligari. j. de fideiuss. sol. illa concordat. ¶Opp. q̃ alternatiua que cadit inter duos facit vt habeantur tanq̃ duo rei: vt. l. titio aut seio. ff. de leg. ij. fol. verba ibi posita in vtraq̃ eorum ⁊c. tollunt ↑: q̃ videtur q̃libet insolidum. secus si simpliciter. ¶Oppo. de. l. cum quidam. in fi. C. de verbo. signi. fol. omnes iste. ll. correcte sunt ↑ q̃ alternatiua posita inter perso- 1
nas resoluitur in cõiunctam[a]: ⁊ hoc inviltimis vo- 1
luntatibus ⁊ in contractibus: ⁊ hoc tȝ Pet. ⁊ ibi patet in tex.

f

Seruus me? cũ apud.

Si seruus stipulatur nominatim male fidei possessori: nec sibi nec dn̄o queritur. h. d. ista 4
l. secundum vnam lectu. Vel aliter. Qui stipulatur ei cui seruit intelligitur stipulari ei cui de facto seruit. h. d. ¶Quero quid velit dicere text. 5
quia mihi non seruiret. Respon. si habes illa verba post versicu. sed nec ego. vt communiter habetur: dic ideo mihi non queritur q̃ mihi nõ seruiuit. hoc est est mihi non stipulabatur. sed alteri nominatim ergo ⁊c. vt. j. eo. l. seruus alienus. Si 6
milis expositio. j. eo. l. si alienus: ⁊ sic glos. mag. hic posita non est necessaria: ⁊ sic primo modo summatim posui. Si vero haberes predicta verba post dictionem sabinus: tũc pone casum sicut se- 7
cundo modo posui: quod nota ⁊ erit ratio remota et procedit sequens lectu. gl. et etiã lect. R. que in idem recidit. Alij habent ci. ⁊ est plana.

Si cõis seru? meus et

tuus. Ex stipulatione serui acquiritur 8
ei domino cui potest si indiuiduum stipuletur. alias cuilibet insolidum. h. d. ¶Oppo. de. l. ⁊ si maxime. ff. de serui. leg. Solu. aliud in cõtractibus aliud in legatis. rationem dixi. ff. eo. l. proinde. §. fina. ¶Oppo. extra glo. de. §. sed cũ factũ. insti. eo. sol. hic stipulatur ius: ibi factum. et sic qui stipulatur viam ius stipulatur. quod dic vt dixi. ff. ti. ij. l. ij. §. j.

1 ☞Fictiones due quando possunt circa idem cõcurrere. remissiue.

Si seruus cõmunis

meuij. Mortuo vno ex dominis sine herede vel hereditate non adita ex stipulatione serui queritur insolidũ su- 1
peruiuenti dn̄o. h. d. ¶Opponitur de. l. in eo. ff. de acquiren. rerum domi. Solueut in glo. ⁊ bene. Vel dic vt ibi. ⁊ etiam illa bona. In seruo nõ cõmuni in totum sibi querit castrense peculium vt ibi. in seruo cõmuni dic vt in hac. l. Ultimo scias 8
↑ q̃ in. l. ab emptione. ff. de pac. no. per Guil. de cug. quod due fictiones non possunt circa idem esse. ego allego istam legem cum glos. fina contra eum et istum passum tractani in. l. si is qui pro emptore. ff. de vsuca. hodie filiusfamilias habet hereditatẽ per titu. de hered. que ab intesta.

Seruus capto.

Seruus ⁊ filius acquirunt patri ⁊ domino reuerso quocunq̃ modo stipulent: ſz si decedat stipulatio nominatim cõcepta est nulla: simpliciter cõcepta valet in seruo. secus in filio. h. d. Ui de glo. que incipit. que fingitur in fi. imo est ratio que ponit in tex. q̃ tunc ⁊c. alia dic vt in glo.

☞Principium cuiuslibet anni in stipulatione annua inspicitur. a

Actionẽ in genere q̃ damus: ⁊ sic q̃ fiat actor in genere. 2

Stipulatio annua quando fit vna ⁊ quando plures. 3

Stipulationis valor nõ põt esse in pendẽti sed acquisitio fit. i. an acquiratur.

Scholaris debet soluere pensionẽ domus in fine anni licet stipulatio fit cõmissa in principio anni.

Limitatio ad dicta in. l. qui hoc anno. ff. de verbo. obli.

Usufructus si non duranit nisi p dimidia anni vsufructuarius vel ei? heres tenetur restituere proprietario condi. sine causa.

Promissum nomine mercedis offi mense vel die tot sunt stipulatiões quot menses vel dies.

Domus si est locata ⁊ promissa pensio in annos vel mẽses singulos vna est locatio sed plures pstationes.

Donãs id quod tirius sibi videtur donare actionem sibi competentẽ.

Cũ seruus fructua

rius. Iste. §. est multum subtilis. et diuidit in tres partes. Primo ponit dictũ iulia. secundo id declarat. tertio tacite obiectioni respondet. secunda ibi: que sententia. tertia ibi: nam ⁊ cũ idem seruus. h. d. Si seruus fructuarij aliquod annuum ꝓ operis stipuletur in initio cuiusli- 1
bet anni vsufructuario queritꝛ vsufructu durãte pro futuro tempore dn̄o queritur iure suo. h. d. ¶Illo- 1
ta ↑ q̃ in stipulatione annua inspicitur principium cuiuslibet anni. ↑

¶Dicitur quod stipulatio nõ trãsit de psona in personã. Contra de. l. sed si quis. §. si operas. als est sub l. adhuc. ff. de vsufructu. vbi tex. est totaliter contrarius huic ⁊ nescio qualiter possit solui. Sol. hec glo. tranſit quo ad commodum: vt ibi non quo ad ius. vt hic. hoc non placet. quia transire est de vno ad aliũ.

a ¶Resoluitur in coniunctã. vide Bar. ⁊ doct. in. l. cai?. ff. solu. matr. ⁊ idez tenet Ang. in. l. eñ, qui. §. qui sibi. ff. de verbo. obliga.

¶ Tot sunt stipulationes. Hec etiã fuit q̃stio quã sequit Bar. Bal. ⁊ Jo. de Imo. ibi ⁊ in. d. l. si ex toto. §. fi. sed Ja. de are. dicebat q̃ aut in stipulatione annua veniebat aliquid ꝓpetuũ ⁊ censetur vna. l. stichi. §. stipulatio hic alleg. secus quando tẽporale.

l. si sterilis hic alleg. ⁊ fi. ⁊ opi. Bart. hic fuit Pet. quã sequitur Bar. Bal. ⁊ doct. in. l. si ex toto. §. fina.

b ¶ Scholaris oduces. de materia ista adde not. p Salic. in l. edẽ. C. loca. ⁊ gl. in. l. si defuncta. §. de usufru. ꝙ cañ. i. c. ꝓpter sterilitatẽ. de loca. per Ja. bu. Bal. ⁊ Ang. post glo. in. l. si quis empt. C. de ꝓscrip. xxx. an. ⁊ adde tex. in. l. si in lege. §. si dominus. §. lo. q̃d autẽ in emphyteota dic vt ꝙ glo. in. l. ij. ⁊ ibi Bal. C. de iure emphy. ⁊ Pau. de lea. in cõmento. c. potuit. in. vj. col. de loc. vbi no. tractat de omni conductore ⁊c. 3

c ¶ In initio q̃ pensio debeat adde q̃ Bald. post glo. Bar. ⁊ doct. hic ⁊ ibi in. l. diuortio ⁊c. in prin. §. solu. matri. dicit quod in dubio quantum ad natiuitatem actionis inspicitur tempus locationis. l. si a colono. j. de fideiuss. saluo eo q̃ habetur in isto. §. Si vero queritur quo ad interpretationem iuris intelligitur ꝓcepta pro ea rata ꝑ quo est prestita patientia vt no. in. d. l. diuortio cũ gl. mag. iuncto tex. ibi. si vero quantum ad exactionẽ ⁊ tunc inspicimus finem anni quo exigere potest effectualiter vt no. in. l. edem. C. loca. et in. l. iulia. §. offerri. de acti. emp. sed imo. ibi dicit quod forte potest attentari ⁊ q̃ erit sua noua consideratio videlicet quod predicta essent vera in predio rustico: in quo patientia temporis que in parte habetur non affert tantam vtilitatem in parte respectu partis quarã in toto respectu totius. secus in predio vrbano puta in domo in qua patientia in parte affert tantam vtilitatem in ista parte quantam affert patiẽtia totius tẽporis respectu totius tẽporis iuxta no. in. l. itẽ queritur. §. q̃ in ple. §. loca. ⁊ in. l. stipuationes non diuiduntur. §. cum mater. §. de verbo. oblig. vnde in ipso domo b videtur q̃ possit peti pensio de iure ꝓ rata temporis ꝓ quo est prestita patientia ⁊ hoc in dubio secus quando essemus in casu certo ⁊ hoc ꝑ c cedit in locatione rei. Ex quibus etiã satis apparet quid dicẽdum in locatione operarum de quo eorum. ⁊ probatur glo. per. §. ij. institu. de actio. ⁊ l. actionum genera. §. de actio. ⁊ obliga. ¶ Opp. extra glo. ⁊ iste tex. me facit dubitare dicit em̃ q̃ inspicimus initium cuiuscũq̃ tẽporis: ⁊ sic quot sunt anni tot sunt stipulationes: cõtra. l. si stic hũ. §. stipulatio. de verbo. obliga. ⁊. l. senatus in fi. de do. cau. mor. do. Ray. soluebat hoc modo q̃ stipulatio annua est vna q̃ stipulans est capax ab initio totius obligationis: vt ibi. secus si non est capax ab initio. sed ista solu. videtur mihi cõtra. d. l. si stichum. §. j. ⁊. l. senatus. Ja. de are. dicit stipulatio annua aut non requirit implementũ ex parte stipulatoris ⁊ tunc est vna. vt. l. si stichum. §. stipulatio. ⁊. l. senatus. in fi. de do. cau. mor. sec̃ q̃ ex parte stipulantis implementũ requirit: vt hic quia fuit stipulatio annua ꝓ operis ex parte stipulatoris prestandis: sed ista sunt verba ꝓtra. l. si a colono. j. de fideiu. Quid dicemus dico. q̃ q̃ est aliquid implendũ a stipulatore quod persone coheret: tunc tot sunt stipulationes[a] quot sunt tempora. vt. l. post duos. C. de aduo. diuer. iu. ⁊. §. de act. emp. l. si sterilis. §. fi. ibi enim est habitatio: q̃ coheret persone: ⁊ ideo quot sunt anni tot sunt obligationes: ita intelligit glo. in. l. si ex toto. §. fi. §. de leg. j. facit. §. qui. mo. vsusfruc. amit. l. sicut in annos. §. fi. ⁊ loquitur hic. quia he opere q̃ debent prestari coherent persone. sed si non coherent psone tũc ꝙ toto tpe vna est per. l. si stichus. §. stipulatio. ⁊. l. senatus. §. fi. ⁊ apparet manifesta ratio. q̃ q̃ coheret psone nõ est ꝓpetua stipulatio. vt. l. centesimis. §. fi. §. de ver. obli. ⁊ ideo non sunt plures per. d. l. sicut in annos. ⁊ pbat bene. l. post duos. C. de aduo. diuer. iu. ¶ Ex predictis † distingue aut stipulatio annua fit ꝙ expressas dinumerationes tẽporum ⁊ quot sunt anni tot sunt stipulationes. vt. l. pluribus. §. j. §. titu. ij. Aut non enumerant anni: ⁊ tunc aut nil est implendũ a stipulatore. aut dz aliq̃d implere. primo casu aut stipulatio omni anno dz cõmitti in euentum alicui⁹ conditionis. vt si reus fuerit in mora. ⁊ tunc quot sunt anni tot sunt stipulatiões. vt. l. vbi autẽ. §. pe. ⁊ ibi dixi. §. ti. ij. aut dz cõmitti indistincte ex solo cursu tpis: ⁊ tũc est vna ꝑ omni tpe vt. l. si stichũ. §. stipulatio. ⁊. l. senatus. §. fi. Si vo est aliq̃d implendũ est ex parte stipulãtis. tũc aut coheret psone. ⁊ tũc tot sunt stipulationes quot sunt anni. vt b. ⁊. d. l. si sterilis. §. fi. de act. emp. ⁊. d. l. post duos. cũ si. aut non coheret persone ⁊ est vna: vt l. si a colono. j. ti. j. ¶ Opp. † dicit hic q̃ stipulatio põt esse in pendenti. sed cõtra. j. eo. l. vsusfructus. Sol. vt hic gl. tangit. melius sol. q̃ alibi q̃ ipse valor stipulationis non potest esse in pendenti: sed acquisitio. i. an acquirat: ⁊ hoc põt esse in pendenti. ⁊ vide glos. que incipit. i. tandiu in fin. ¶ Alteri⁹ † ꝓcedo. iste. §. videt esse cõtra doctrinã gl. ⁊ doc. in. l. edẽ. C. loca. vbi dz q̃ scholaris cõducens[b] domũ dz soluere pẽsionẽ in fi. anni. ⁊ hoc tenet ibi gl. quã allegãt doc. sz iste. §. videtur cõtrarius. ⁊ istud cõtrariũ tãgit ibi Pet. vt refert Ly. ⁊ dñt q̃ cõmittat stipulatio in initio[c] cuiusli bet anni: sz nõ põt exigi nisi in fi. anni: ⁊ ex hoc habes limitationẽ ad b q̃ distinxi in. l. q̃ b anno. §. de ver.

de verb. obli. quod omnia illa sunt vera nisi sit aliquid implendũ ex parte stipulatoris: q̃ tũc ante oĩa debet impleri. ar. l. iul. §. offerri. §. de actio. emp. Dicit hic q̃ initiũ anni inspicim⁹. † Quero quid si vsusfructus nõ duraverit nisi per medietatem anni. ⁊ glo. dicit q̃d vsufructuario obligatio querit ꝓ toto anno: ꝓ alia vero medietate cogitur ipse vel eius heredes restituere proprietario condi. sine causa. ⁊ pro hoc. l. diuortio. §. sol. mat. ⁊ ista est vera. ⁊ sic debet intelligi. §. de usufru. l. si operas. lz quidaz dixerunt aliter vt ibi no.

7 ¶ Et facit † ad hoc si promittis mercedis noie aliquid pro operis omni mense vel quolibet die: vt tot sint stipulationes quot sunt mẽses vel dies l. nec semel. §. nouissime. §. q̃ties leg. ced. ⁊ si fiat

a locatio[a] domus ⁊ promittat pensio in annos vel mẽses singulos: vna est locatio. q̃ nihil est implẽdum ex parte locatoris quod cohereat persone. sed plures sunt prestationes quicquid dicãt doc- 1
to. in. d. l. edem. C. loca. sed in oĩbus casibus predictis: si locatio fieret in decem annos vna merce de: vna esset locatio ⁊ prestatio vna. sed ꝺ dictum huius glo. est. l. defuncta. §. primo. §. de usufru. sol. ibi fructus erãt percepti qui tpe preterito vidẽt percepti. secus in pensione. lz queraz in ini-
8 tio anni tñ in fi. debeã. ¶ Ulterius † ꝺz per doc. no. arg. si dono tibi id q̃ titius debet mihi videor donare actiones mihi cõpetentem ad id q̃ debet titius: vt hic dũ ipsa gl. exponit pecunia. i. actio de petenda pecunia. facit. l. si fic. §. j. de leg. j. l. legauit. de lib. leg.

1 ☞ Seruus alienus ab alio possessus stipulãs aliquid q̃n dño ⁊ q̃n possessori acquirat.

J alienus seruus.

Quod vni ex possessoribus queri nõ põt queritur alij cui põt. h. d. De ꝺ habes text. in. l. qui bona. §. j. §. de acqui. re. do. Cõtra habes tex. i. l. si seruo fructuario. §. fi duos. §. de usufru. ⁊ ibi directe est huic cõtrari⁹. ⁊ vide gl. q̃ solu. q̃d hoc est ꝓpter rationẽ naturalẽ. secus est de rõne ciuili. ⁊ quicquid dicat intelligamus ꝑm gl. q̃n ex re vnus stipulat aliq̃d: alteri possessori vel dño acquiri nõ põt: q̃ sua nõ 1
interest. ar. l. si seruus cõis. ⁊ q̃d ibi no. §. de dã. infec. vt ibi in simili vidisti. eo dẽ mõ intellige. l. q̃ bona. §. j. vel intellige eam vt in gl. q̃ stipulabat seruus aliquod indiuiduũ. ar. l. si cõis seruus meus ⁊ tuus. §. eod. sic ergo queritur possessori ad quẽ spectat insolidus: domino autẽ nil operetur: quia etiã si quereretur haberet restituere: ⁊ sufficit plene questum ei ad quẽ spectat: alias ꝑ parte que
2 ritur dño. ꝓ parte possessori. habes igitur † q̃d q̃n̄ stipulatur ex re vnius possessoris bone fidei q̃d alteri possessori nec domino potest queri. et tuncilli totum queritur cui stipulabat vt hic: ⁊. l. si seruus cõmunis. §. de damno infec. Quando q̃z stipulatur quod alij potest queri: tunc si est indiuiduum idem quia totũ queritur cui stipulatur: vt l. qui bona. §. j. §. de acquir. rer. domi. q̃n̄ q̃z stipulatur id quod non est indiuiduum. ⁊ tunc ꝓ parte domino queritur: ⁊ pro parte queritur possessori ex cuius re stipulatur. vt. l. si seruo fructuario. §. fi duos. §. de usufru. tamen cogitur restituere. arg. l. pen. j. eodem.

a ¶ Locatio dom⁹. Et quod quãdo locatur res ꝑ multis annis ⁊ prestationes fieri debent diuersis tẽporib⁹ dicatur vna locatio et non plures. addetur q̃d ideꝫ tenet p̃cedit⁹ me⁹ loc. in pr. cxxv. in ꝓma parte in princ. ⁊ ibi allegat bal. in consilio. ad euidentiã premittẽdum.

Iber homo.

Homo liber bona fide possessus q̃d nõ põt quere sibi: querit possessori: q̃d non põt querere possessori querit sibi. h. d. de expositionibus glo. tene mẽti secundam.

☞ An existẽtia sui heredis operetur transmissionẽ ante additionem. quod sic.

Apud Iabeonem.

Cũ tractat de cõmodo filij existentia sui heredis cũ facit heredẽ: et errãtẽ ⁊ i⁹ ignorãtẽ. h. d. ¶ Op. §. c. l. pinde. §. si seru⁹. ⁊. l. seru⁹ cõis sic. §. c. Sol. ꝺ fuit stipula. simpliciter nõ notatis. ¶ Scdo op. q̃d ꝺ intervenit iussus ꝙ ⁊c. vt. d. l. seru⁹ cõmunis sic ver. sz iussu. Sol. dicit q̃d dã q̃d inspecto effectu nõ totũ grãt q̃z restituere: vel aliter ⁊ melius fuit iussuz vt stipularet ꝙ ta pecunia ⁊c. ⁊ hec vera ⁊ expone vt in gl. ¶ Op. de. l. si ex re. §. j. j. c. so. pupilla ꝓpter iussuz habebit dimidiã. sz i alia dimidia: q̃ stipulatio fuit simpliciter interposita habebit dimidiam ei⁹ vt. d. l. si ex re. quã tñ restituet retinebit ꝓditõe sine cã: ⁊ ideo nõ videtur sibi grã: ⁊ ꝺ vult text. vñ ad gl. q̃ õt i fi. q̃d dimidiã grãt: q̃ bona fide possidet dic imo q̃ iuss⁹ iteruenit.

¶ Scitis † q̃d est opi. an existentia sui heredis operet trãsmissionẽ añ additionẽ ⁊ q̃cq̃d gl. dicat i. l. si ifanti. C. ꝺ iure ꝺlibe. ⁊. l. fi. §. j. C. ꝺ cura. furi. tene q̃d sic q̃n de ei⁹ cõmodo tractat. vt. l. apud hostes. C. de fu. ⁊ legi. ⁊ facit. l. hereditatẽ. §. filius. j. de castrẽ. pecu. ⁊. l. q̃ duos. §. cũ in bello. §. de re. du. ⁊. l. ex militari. cũ. l. seq. ꝺ testa. milit. cũ ifinitis si Jaco. de bel. in quadam disputatione quam ponit in auten. de triẽ: ⁊ semis. dicit q̃d in predictis. ll. nõ transmittit: quia fuit impeditus filius ignorantia facti vel alio legitimo impedimento: ita q̃d nõ potuit adire. sed ipse dicit contra
a istum. §. q̃ hic fuit ignorãtia iuris

a ¶Si seruus hereditarius. ad limitationē huius.l. vide no. p bar. in. l.j.§.j. ē. de vsucap.

b ¶Usufructus. ratio huius ⁊ ideo hec.l. non habet locū in monacho vt not. Bal. in rub. C. de rescin. vē. in ṗn.

que non est impedimentum legitimū: imo lata culpa. vt no. in. l. liberorū. §. notantur. ē. de his qui not. infa. istam tamen materiam de existentia sui heredis plene scripsi in l. si filius qui patri. ē. de vulga. ⁊ pupil. dic vt ibi.

¶Si seruus cōmunis. Stipulatio alternatiua inter personas q̄bus equaliter pōt querivitiatur. h. d. Et sic apparet qd̄ vni posset queri alij non: tunc q̄ pōt queri habeā vt adiectus: nec curo q̄ ꝑcedat dū modo vni non possit acquiri vt. l. j. §. cōmunis seruus. ē. eo. ⁊. l. caius. ē. solu. ma. ⁊ ibi est speciale qd̄ per alium acquiratur nepoti: vt dixi in l. eum qui ita. §. qui sibi. ē. ti. ij. qualiter autē possit esse in pendenti dicam. j. eodem. l. vsufruc.

1

2

3

Seruum fructuarium. Eū. §. seq. Oppo. de. l. per seruū. §. j. ē. de acquirē. re. domi. fol. vt in glo. ¶Oppo. de. l. j. §. pe. ē. eo. ⁊ expone vt ibi. ¶Op. j. eo. l. si cum duorum. dic vt in glo.

a

Jseruꝰ bereditarius.a Prescriptio currit a die a quo fuit facultas agendi ẜ dicit. ¶Op. de. l. si seruus. ē. de diuer. ⁊ tempo. prescrip. glo. hic solvit primo. ⁊ no. bene. vel dic stipulatus est heredi ⁊c. ista potest esse bona: q̄ habet in se conditionem si adeatur hereditas: vt. l. interdū. §. pe. ē. ti. ij. verior est ista solu. qd̄. l. cōtraria loquit̄ quādo fuit seruus stipulatus ex ea cā quā pōt in iudicio deducere: vt in mōētanea possessione. hic erat alia cā. ¶Op. de l. si filius. ē. de verbo. obli. solu. ibi quo ad acquisitionē: hic quo ad stipulationē purā vel cōditionalem.

5

Hereditas representata nō est capax vsusfructus. ⁊ nu. 4.

Legatū potest esse in pēdenti: ⁊ nume. 6. ⁊ ibi ponit differentias inter contractus ⁊ vltimas voluntates.

Stipulatio pura nō pōt esse in pēdenti. ⁊ quomodo. nu. 6. ⁊. 7.

Collegiū ⁊ populus est capax vsusfructus ⁊ ibi de ratione inter hereditatem representatam ⁊ in alijs ꝑsonis representatis.

Collegiū repsentat ꝑsonā viuētē.

Stipulatio vt valeat inspicit̄ inten-

b

Susfructus. bSubstantia stipulationis pure vel conditiōalis nō pōt esse in pendenti. sed legatus potest pēdere anteq̄ eius dies cedat. b. d. hec. l. valde not. ⁊ tenenda menti: ⁊ hec. l. est secūdus punctus not. in hac lect. ¶Mot. tex. ibi: quia ex tempore ⁊c. ¶Mo: primo † q̄ ꝑsona ficta vt hereditas representata non est capax vsusfructus: vt hic in ṗncī. ¶Secundo no. † legatum pōt esse in pendenti. ¶Tertio nota † q̄ stipulatio pura non pōt esse in pendenti. ¶Quarto nota. q̄ vbi est defectus in persona stipulantis inspicimus initium non tempus existentie cōditionis. vt hic in fi. ¶Ad primū op. † ⁊ videtur q̄ hereditas possit capere vsumfructum. quia hereditas representat vicem persone. vt. j. titu. j. l. mortuo. ⁊. l. hereditas. ē. ō acqui. rer. do. dicit glo. hoc verum in persona vera: secus in persona representata. Et est ratio. quia nec vti nec cauere potest hereditas ita dicit glo. sed nescio quare hoc casu non sustinet̄ personam defuncti: quia omni casu sustinet. Itez potest vti ⁊ satisdare per curatorem bonis datum. vt. l. j. supra de curatore bonō. dan. sed respondeo ad contrarium personam defuncti representat hereditas. vt in contrarijs. sed vsusfructus iam acquisitus: morte defuncti extinguitur. ergo in hoc casu non potest queri defuncto vt leg. titio cum morietur supra de vsufru. ⁊ hec est ratio huius. l. habes † intellectum quod in alijs personis representatis vt collegio ⁊ populo. vt. l. proponebatur. ē. de iudi. ⁊. j. de fideiuss. l. mortuo cadet vsusfructus: q̄ representāt personam viuam ⁊ finitur vsusfructꝰ cētū annis. vt in. l. an vsusfructꝰ. ē. de vsufruct. et. l. si vsusfructus municipibꝰ. ē. de vsufruc. legato. et in hac. l. patet. q̄ nō statim eius dies cedet. Contra imo cedet statim a die mortis. vt. l. j. supra. qñ dies leg. ced. ⁊. l. j. §. i nouissimo. C. ō ca. tol. So. illa regularia sed in vsufructu speciale quod cedit a die adite hereditatis. Sed aduerte quando legatur vsusfructus seruo hereditario requiritur quod sit adita hereditas legantis. vel qd̄ sit adita illa de qua est seruus vt probatur supra quando dies le. ce. l. cum ita. §. j. et tunc non est dubius quod illi seruo potest acquiri: q̄ illa hereditas representat personam viuentem. ¶Dicitur hic † q̄ stipulatio non potest esse in pendenti sed legatus sic. ¶Contra de verbo ad verbum supra com. pre di. l. final. vbi contractus sunt in pendenti. sed vltime voluntates non glo. dicit hic speciale. Alij dicunt actus viuentium possunt suspendi vt aliorum arbitrio confirmentur. vt leg. si quis arbitratu. ē. tit: ij. actus morientium non possunt ex alieno arbitrio pendere: vt. l. in illa. supra ō here. instit. ⁊ ita loquitur lex. fin. supra com. predi. Sz q̄dam

6

dam dependencia est que non venit ex alieno arbitrio sed ex ipsius dispositionis natura: et in hac potest plus pendere vltima voluntas quam contractus vt hic ⁊ est bona solutio. Uel melius anteq̄ cedat dies legati potest magis pendere legatum q̄ contractus. sed postq̄ cedit dies legati potest magis pendere contractus q̄ vltima volūtas. vt ibi intelligit glo. ¶† Item oppo. quod stipulatio possit esse in pendenti. vt. l. si seruus communis meuij. §. fi. ibi: nam ⁊ cum idē ⁊c. sol. vera est quā glo. ponit ibi: stipulatio: i. stipulationis substantia: an valeat vel non: nō pōt esse in pendenti: vt hic. sz cui acquirat̄ id est ipsa acquisitio potest esse in pendenti: vt ibi dicit tex. ⁊ glo. ibi sentit. ¶Contra hoc oppo. de. l. si seruꝰ cōis ita. ē. eo. vbi nō pōt esse in pendenti cui acquirat. possumꝰ dicere eo modo scz quod non pōt esse in pendenti an valeat ⁊ sic cōcordat: vel ibi dicit̄ qd̄ nō pōt eē in pendenti. s. acquisitio quod est verum quando a parte stipulatoris nihil erit implendū vt ibi. sz ꝑ esset a parte stipulatoris implendum: tunc pōt esse in pendenti: vt. l. si seruus communis meuij et castrensis peculij. §. fi. ē. eo. secundū Jaco. de are.

a

7

¶Statutuz est. vō que dixi post bar. in. l. fratres. de pe. ⁊ vide bar. in. l. fi. in fi. ō regul. cato. q̄ videt decidere q̄ eq̄parēt vltime volūtati ⁊ vide Bar. in. l. ij. de in diem adie. ⁊ bal. de pa. consūā. i. r. col. gl. qd̄ tā famuli dēfuncti quā hīdes debēt portare vestes lugubres qd̄ obseruat̄ i mōte virorū insignū in vilibus vero non est ista cōsuetudo q̄ b videt decidi q̄ vxor defuncti emēda sint p heredes vestimenta lugubria nisi ꝑ suetudo aliud dispoſuerit ⁊ita no. p doc. C. ō infa. decre. ⁊ vide qd̄ not. bart. ⁊ ange. in leg. vsumfructū. §. dos legata. ad l. falci. et not. insti. de acti. in §. fuerat.

b

¶Illud not. qd̄ hic est casus iuncta mihi apparet qd̄ stipulatiovz ⁊ acq̄rit̄ dño. ⁊ in eo qd̄ adiicit̄ ꝑ dño vl̄ ꝑ fructuario. tūc adiicit̄ tāq̄ negotia eoꝝ gerā. vt. l. linea margaritarū. §. j. i pri. ē. ad. l. falcid. ⁊. l. q̄cū q̄s. ē. ō act. ⁊ obli. ⁊. l. pe. ē. ō neg. gest. ⁊ sic valet stipulatio ⁊ei acq̄rit̄ cui negotia gerit. Sz ꝺa lec. est quā dicimus qd̄ hic fuit cōcepta stipō. p mittisdño meo vl̄ fructuario. he gl. dicūt rē nō valere rōne icertitudinis. potes dicere ꝺ rōnē gl. q̄ imo valet: q̄ q̄rerēt dño. ⁊ fructuari? haberēt vt adiectus. vt. l. j. §. penē. ē. titu. ij.

Si ipsi. Not. hic qd̄ dictio eadē ꝓstituit duos reos insolidū vt hic. ⁊. j. l. proxi. et dixi. ē. titu. j. l. ij.

¶Stāte statuto qd̄ si q̄s itrauerit rem alteri? soluat cētū si aliq̄s intrauit rē hereditate iacēte: ⁊ postea adeatur hereditas an possit ille centum petere.

Illud. bHereditatis aditio retrotrahit̄. h. d. ¶Mot. tex. ibi q̄ ꝑ postea ⁊c. cōcor. ē. de acq̄. here. l. heres q̄q̄. ⁊. l. oīs hereditas. ⁊. l. oīa fere. j. de regul. iuris. Aduerte † dicit statutū si q̄s intrauerit rez alteri? soluat cētū: ꝺño nō aliq̄s itrauit rē hereditate iacēte postea aditur. vtrū possit heres illa cētū petere ex forma statuti. habes tex. quod nō i. l. iij. §. hec ṽba. § . ō nego. gest. ⁊ illū tex. alle. i. l. oēs populi. ē. de iusti. ⁊ iur. i illa. q. vtrū statuta recipiāt iterptationē extēsiuā ꝑz id qd̄ est ō fictione. videte ibi ⁊ alio anno ego dixi. nō habetis hic alia.

Jseruꝰ Not. qd̄ dictio eadē cōstituit duos reos. vt dictis. ē. l. proxi. §. si ipsi.

¶Quid est dicere quod inter fructuarios nulla est iuris communio.

Jcum duorum. Si seruꝰ vni ex fructuarijs simplicit̄ stipulet̄ nominatim ex re q̄ pertinet ad vtrūq̄ ei soli q̄rit. h. d. Ista lex innuit tacite qd̄ ex hac stipulatiōe si posita esset simpliciter ex re fructuarij vtriq̄ fru-

8

9

a

Statutum est a hic quod nullus possit esse de prioribus nisi sit de arte: modo tempore quo quis fuit electus ⁊ missus in sacculo non erat de arte: sed tempore ipso quo debet administrare: est de arte. si istam electionē equiparam? cōtractui: pōt esse ī pendenti. si vltimis voluntatibus nō vt hic: licet bodie habeam? casum qd̄ debet inspici tps electionis. vt in. c. si eo tpe. extra de reseri. lib. vj. ⁊ ẜ tangit Dy. in fi. in. l. ij. circa prin. ē. de excu. tut. nō habetis alia.

1

Jex re. Quero ꝑ que ṽba fuit cōcepta ista stipulatio. Dicit glo. hoc modo promittis mihi ꝑ domino meo dare vel pro fructuario. Ista positio gl. non procedit: q̄ qñ dicit promittis

a ¶Si seruus testamento. l. sed et si. vide Bart. in. l. seq̃. §. de illo. et in. l. qui rome. §. duo fratres. de ꝟbo. oblig.

* Pro concordia. ¶Aduerte qd Bar. voluit in. l. labeo. la. ij. ff. de ver. sig. quod cõtractus proprie tũc demũ

appellat quando ẽ vltro citroq; obligatoꝝ cõtrarius allegatur in hac. l. qd seruus in qua bart. vult q; statutum dicans qd̃ pro quolibet cõtractu soluatur gabella vẽdidisset locum quãdoq; q̃s habuit rẽ p derelicto i fraudẽ ꝛc. Tu dic quod barto. nõ dicit simplic̃ qd̃ ist contra statutalis: Iz bene dicit quod comprehẽditur sub statuto p̃dicto ꝛ aliud est dicere quod ita cõprehendetur propter fraudẽ cõmissam qz dol⁹ nemini dz patrocinari. c. cete q. c. sedes. c. extenore. de resc. ¶Et aliud est dicere qd̃ ita sit i veri b rate vt dixi in d. l. labeo. ergo bar. nullã sapit contrarietatem.

b ¶Rñ. aut. no. q; si relinquit̃ seru⁹ languẽs fit liber. secus si sanus nisi seipsum preoccupet i libertatem quod not. ꝑm ange. quis relinquit aĩa lia in firma quod procedit ꝑm. d. Jo. si nõ erat spes recõualescentie. alis secus. l. cũ de idebito⁹. de ꝓba. Andre. Barba.

c ¶Ultimo no. vide qd̃ not. in ti. de eccle. ti. §. iterdicimus. col. ix. sed in ista ciuitate bo. secũdũ do. Jo. fuit seruatum. Andre. barba.

ctuario querevek̃ et nihil dño. Ad 1
id qd̃ tacite immit oppo. de. l. sed ꝛ 1
si q̃s. §. si duos. §. de vsufru. alis est sub. l. si seruo. Solutio dicũt q̃dã q; iste intellect⁹ tacit⁹ nõ dz sumi: qz si stipulat̃ simplr quereret̃ dño dimidia. et hec fuit opi. Jo. ista sol. nõ ẽ vera vt apparebit ex sequentibus. 1
Soluit̃ ergo aliter qd̃ ibi ex reuni⁹ possessoris tantũ fuit stipulat⁹ hic ex re vtriq;. et ista est vera. probo per rõnem qñ vnus est possessor vel fructuarius et seruus stipulãdo singulariter ex re que pertinet ad cuz ei soli q̃rit ego qñ ptinet ad vtrũq; ambobus quereret: sed qñ ptinet a
res ad vnum tantũ ex possessorib⁹: ex stipulatione simplici non põt ei queri nisi pro parte: alia pars q̃ de necessitate dño pertinet alij possessori queri nõ põt: quia non pertinet ad eũ. Item oppo. de. l. ꝛ si duo 1
rum. §. eo. sol. intellige illã ꝑm istã. Item oppo. de. l. si alienus. §. eodẽ. so. eodem modo. ¶Ulteri⁹ op. seruus fructuarius nõ potest querere fructuario ex re que ad eũ nõ per 1
tinet. vt. §. eod. l. si ex re. in prin. ꝛ §. proxi. l. sed hec res ad fructuariũ nõ pertinebat saltem pro⁹ dimidia: ergo nõ queritur sibi. dicit glo. qõd pertinebat ad fructuarius. Item 2
similitudinẽ ei q̃rit. Vel dic q; b stipulatus est ex re communi. ꝛ qõ cõmune est meuz est aliquo respectu. s vt. l. illud. §. de ritu nuptia. ¶ Quero †q̃d est dictũ id qõ dicit tex. qõ iter fructuarios nulla est iuris cõmunio. Dicũt q̃dam q; vsuffru. dividi nõ põt. b est falsũ: qz est diuidu⁹ vsusfruc. vt. l. j. §. si vsufructus. §. ad. l. falci. qz ꝺ eo defalcat̃. ꝛ not.

S. de ꝟ. obli. l. stipulatiões nõ diuidũt̃. sed a ẽ opi. Jo. ꝛ vera inter duos fructuarios nulla est iuris cõio. ita dicit tex. qz alius est vsusfructus in persona tua alius est i personã mea. ꝛ sic quodlibet ius est separatum per se. vt. l. si id quod. §. ritu. j.

☞Monach⁹ si stipulatur meo mãdato acquirit monasterio tamen actionem debet mihi cedere.

Liber homo. Mot. †. si monach⁹ stipulat̃ meo mãdato acquirit̃ actio monasterio nõ mihi tñ actionẽ debet monach⁹ cedere mihi i totũ sicut hic dicitur in seruo fructuario.

☞Ex stipulatiõe quã facit monach⁹ quẽ abbas scit non iuste professum nõ queritur monasterio.

Seruus testamẽto. Liber hõ stipulãdo nõ querit malefidei possessori. h. d. Dicit hic si mõ scierũt ꝙ quomodo põt esse qd̃ heredes ignorent seruũ manumissum cum nõ possunt esse heredes: nisi cognito de viribus testamẽti: vt. l. sed ꝛ sic⁹ ꝺ sua. §. a
de acquiren. heredi. ꝛ alibi dicitur quod heres ꝓsumitur scire qõ in testamento continetur: vt. l. cũ heres. §. de lib. leg. ꝺt Jac. de are. ꝛ ego dixi aliqz qõ hoc põt contingere in herede suo qui põt esse heres licet vires testamẽti ignoret: vt. l. cuius qui i prouincia. i fi. §. fi certũ peta. ¶Ultimo not. †hãc l. quod si in monasterio sit quidam monach⁹ quez abbas scit non esse iuste professum. et vere nõ esse monachum quod ex illius stipulatione non q̃rit monasterio.

☞Stipulatio monachi sine monasterio non vz: Monachus sine monasterio dz ingrediẽs religionẽ regulariũ mendicantium qui statim profitet. Monachus sine monasterio dz etiã ille qui profitetur in manibus cuiusdam monachi.

Monachi alicui⁹ monasterij capti a saracenis vel inundati equiparantur seruis hereditarijs ꝛ acq̃runt monasterio futuro.

Habere rem ꝓ derelicto est quedã donatio ꝛ ideo occupãs tenet̃ ad solutionẽ gabelle vigoꝛe statuti quod de qualibet donatione soluatur gabella.

Donatio que fit persone incerte non requirit cõsensum vtriusq;.

* Quod seruus. Stipulatio serui q̃ non hz dñz nõ vz. h. d. ¶Mot. text. ibi nã ꝛ ꝺ genere. ¶Op. qõd seru⁹ habit⁹ ꝓ derelicto statim sit liber. vt. §. q̃ fine manu. ad libe. perue. l. seruo. Respõ. aut ꝺ habet̃ ꝓ derelicto seruus lãguens ꝛ statim efficitur liber: vt in ꝓtrario. Aut seruus sanus. et tunc liber nõ efficitur. vt hic nisi seipsum in libertatem ꝓoccupet vt arg. u. l. finali. §. pro derelicto. ꝛ hic in gl. ¶Ultimo not. ꝛ ex hac †. l. duo. primo qõ si est monachus sine monasterio stipulatio ei⁹ nihil valet. casus est hic. Diceres tu qõ non potest esse monachus sine monasterio. dicit quedam decre. õ regulari. libz. vj. quod regulares mendicantes non possunt recipere aliquẽ ad professionem illi⁹ regule nisi post annum. modo aliquis ingrediens illam religionẽ statim facit ꝓfessionem.

fessionem. Dicunt canoniste quod ille efficitur re a
ligiosus in genere: non qõ sit obligatus illi religioni vel alicui: ꝛ sic est dare monachum sine monasterio: ꝛ sic stipulatio nõ valet: vt hic. ¶Ultrius dicunt canoniste quod si quis profitetur religionem in manibus cuiusdam monachi: quod ille efficitur religiosus: ꝛ monachus: non tamen incorporatur isti monasterio: vnde erat recipiens: quia non habebat potestatem incorporãdi in monasterio suo. ꝛ sic est dare monachum sine monasterio suo. ꝛ sic eius stipulatio non valet vt sic. Sz ponamus a vnum casum pulchrum b. Pone † qõ a
est vnum capitulum sine monasterio: quia eorum b
monasterium est occupatum a saracenis vel a ma a
ri vel ab alia inundatione. quid erit de istis monachis. Certe istos monachos equiparabo seruis hereditarijs: quorum dominus est mortuus: ꝛ spe 1
ratur ꝙ alius eorum locum assumat. vt sic acquirant monasterio ꝛ capitulo eorum futuro quod c
succedit in locum primi. ¶Ultimo no. tex. c hic. dicitur enim nam ꝛ hoc genere quedam donatio 3
est. ¶Nota. † contra infinitas fraudes: vnde di d
cit statutum b hic quod de qualibet cõtractu sol 2
natur gabella. ego nolens soluere cogitaui hanc fraudem. ego volens donare tibi habui fundũ pro derelicto: ꝛ tu occupasti. Certe istud habere pro derelicto est quedam donatio: ꝛ ideo soluetur gabella tanq; ex contractu donationis. ꝛ hoc tangit glo. in. l. j. circa principium. §. si ex noxa. cau. aga. ꝛ eodẽ modo dicit. l. quod pendente iudicio non possit alienari: modo habes hoc ꝙ derelicto: certe hoc videtur quedaz donatio ꝛ alienatio. Dices tu quomodo est donatio cum saltem pactum nudum requiratur hodie: ꝛ vtriusq; consensus reqꝛitur: vt. l. si quis argentum. C. de dona. Respon e
deo donatio c que fit in personam certã requirit vtriusq; consensum ꝛ presentiam. secus in donatione que fit in personam incertaz vt hic. ꝛ. l. qua ratione in. fi. §. de acqui. re. do. ꝛ ibi no. g

1 ☞Nominatim fieri dicitur etiam nomine appellatiuo.

2 Differẽtia est inter nõia ꝓpria ꝛ appellatiua q̃ʒtũ ad modũ significãdi ꝛ qñ seruus cõmunis stipulatur per nomina propria vel appellatiua.

3 Seruus plurium si stipulatur qualiter acquiratur dominis.
Institor societatis in qua sunt plures socij qualiter acquirat.

4 Cõsuetudine mercatoꝝ stante qõ vnus nominatur nomine proprio a alij appellatiuo puta titius ꝛ socij si titius stipulatur qualiter acquirat.

5 Seruus in quo plures habent vsumfructum si stipulatur vel acquirat qualiter acquirat.

6 Monachus vnius monasterij cui fuit ab abbate cõmissum regimen alicuius ecclesie si acquirit cui acquirat an monasterio an ecclesie.

7 Seruus alterius ab aliquo vel aliquibus bona fide possessus si stipulatur cui acquirat.
Monachus vnius monasterij bona fide ab alio f
possessus si stipulatur cui acquirat.

8 Liber homo possessus ab aliquo vt seruus si acq̃ g
rat cui acquirat. remissiue.

¶Sed ponamus. ꝛ no. q; hoc multum facit pro opi. domini mei. in. l. j. §. si ad pe. de acqui. pos. an bona illius monasterij sint vacantia ꝛ sic sint fisci an debent reseruari donec de nouo fiet monasterium. And. Barba.

b ¶Casu ꝺ pulchruz. vide quod not. Bar. in. l. inter stipulantẽ §. sacram. de verbo. obli.

f Communis seruus ita. Singularis. l. ẽ breuiter. h. d. Si ꝓpria nomina exprimantur vocantur domini in viriles: si exprimantur appellatiua vocantur in dominicas. sed si vtrunq; exprimatur in dubio inspicitur f quod precedit. hoc dicit. ¶Op. de. l. proinde. ij. respon so. §. eo. sol. intellige † nominatim nominibus appellatiuis vel si intelligas propꝛijs dic q; precesserũt appellatiua. ¶Extra glo. opp. quod nõ sit differẽtia inter nomina propria ꝛ appellatiua. vt. l. certum. §. si cert. peta. Solu. q̃tum ad reddendum rem certam non est differẽtia. vt ibi. quia tam per propria q̃ per appellatiua eadem persona significatur. sed quantum ad modum significandi est differentia. nam per hoc nomen dominus quod est ap pellatiuuz significatur persona catenus quatenus sibi illud nomẽ appellatiuum congruit: scilicet pro parte dominica. sed per nomen ꝓpriũ: persona significatur integre. quia nomina propria vtriq; equaliter cõgruunt. ꝛ ideo equaliter vo d
cãtur. ꝛ istud est vere ꝛ ꝓprie dictũ quantũ ad casum huius. l. tñ vniuer saliter dicta rõ nõ ꝓcludit. Pones

c ¶Ultio nota. tex. no. q; res haberi ꝓ derelicta dicit̃ quedã donatio ꝛ sic ex ꝛctu huiꝰ donatiõis soluat̃ gabella si ex forma statuti de cõtractu solnat̃ vide qõ nota. i l. j. §. si ex noxa. cau. aga. And. Barba.

d ¶Dicit statutum. Addõ bar. i. d. l. j. §. si ex noxa. cau. aga. ꝛ de. q. Bar. hic vide Guil. de cu. de rerũ di. in aliquibus lec. ꝛ habeo in lib. meo. ꝛ vide que ibi dixi sed bal. in. l. mater. in vlt. col. C. de rei vẽ. dicit q; tit. ꝓ derelicto est similis donationi non tamen est propꝛie donatio nec in eo requiritur insinuatio: sed vtrũ casu quo fit donatio debet solui pro ea gabella ꝛc. vide per Bal. in. l. cõtractus in pe. col. C. de fi. instru. ꝛ adde quod si habeo rẽ pro derelicto incontinenti non videtur donata: sed re integra possum penitere. l. ij. vbi glo. C. q̃ bo. cede. pos.

¶Rñdeo donatio. no. q; donatio que fit in personam certam requirit vtriusq; consensum. s. donatarij. ꝛ donatoris: secus quando fit in personã incertam qõ tene menti q; est verum ꝑm Aug. qñ apparet de fraude alis secus quia tunc non est donatio: quia non est stipulatio nec pactuz que sunt de forma donationis ergo adde. Andre. Barba.

¶In dubio inspicitur. que sit rõ. vide Bar. in. l. fi. in antepe. col. C. de condi. insert. vbi no.

¶Pone. Contra tenet hic Auge. lz do. Jo. sequitur Bar. Andre. Barba.

a ¶Et iō: ¶Cōtra ſtz hic bald.ꝛ ãgelus qꝛ acq̃rit ec/clie roma ne vide q̃ a dixi.i.c.ſ. de infan. expo.ꝛ ibi d.abb.An dre.bar.

b ¶Not.ſ. adde bar. in.l.ſi vn⁹. ſ.fi.ſ. de pac. bene facit. arg. l.j. ſi duo. j. qō falſi tut. auto.

c ¶Et iſta ſunt.no.ſi iſtitor plu riū merca torū ſtipu latur eis dari intel/ligitur ſz portiones eoꝝ qꝛ in/tellige cū ceſſione ſi ne ceſſio/ne nō que/rit facit.l. j.ſ.de act. ꝛ obl.cū ſi. ꝛ ita ītelli gitur.l.j.ꝛ ij.ſ.de re/ſtit.Andr. barb.

quod ſeruus plurium fratrū ſtipula tur ab alio fratre hoc modo. pro/mittis fratribus tuis vel filijs talis ꝛ ſimilia certe iſtud nomen appella tiuum cōgruit omnibus equaliter. b tamen nō vocantur equaliter text. eſt no.ſ.ad trebellia.l.lucius.ſ.me uia.dic ergo quod nomina appella tiua ſunt omnibus cōmunia.ꝛ ideo 3 preſumitur quod reſpectu commu nionis que erat in ipſo ſeruo fuerit ſtipulat⁹.ſed noīa ꝓpria ſunt cuiꝯ ꝓpria.ꝛ ideo[a] puto qꝛ ſi fuiſſet ſti/pulatus per nomina appellatiua nō cōmunia in perſona omnium domi norum(Exemplū promittis filio ti tij ꝛ filio ſeij) tunc domini vocaren tur in viriles. vt.l. nonnunq̃. ſ.ad trebellia.ſed cōtra de.l.quoties.ad c treb.vbi quando per nomina pro/pria:vocantur in dominicas ſeu he reditarias partes:ꝛ. l.ſi quis teſtō. ff.de ſtatuliber.ſol.diſtinctio huius l.habet locum in dubio. ſed ſi ap/parent alia indicia propter que p̃/ſumeretur diſponentes aliud ſenſiſ ſe:nō ſtaremus huic preſumptioni. vt in.l.ſ̃.vbi nō inſpicimus noīa ꝓ/priavel appellatiua:ſed onus iniun ctum:vt pro quibus partibus vocē tur ad onus: pro illis vocentur ad commodū:ꝛ hoc eſt qō tex. hic ex/preſſe dicit:quādo ſunt expreſſa ꝓ/pria ꝛ appellatiua inſpicere debe/mus primo coniecturas quid cui⁹ demonſtrandi gratia ꝛc. id eſt an ꝓ/pria ad deſignationem appellatiuo rū an econtra.vt dicit gl.ſi non ap/parent:tūc inſpicimus quod prece dit: vt text. dicit ſecundum veram opimonē.licet quidā contra.vt in gl.de cuius opi.nō curo. Unde con tra preſumptionē huius.l. do ali/quas notabiles coniecturas. Pri/mo recceditur ab hac preſumptione ratione oneris iniuncti.vt modo di xi. Secundo ratione rei ſuper qua fit diſpoſitio.vt lege ſi ſeruus com/munis.de vam.infec.ſimile in.l.cuz poſt.ſ.j.ſ.de adminiſtra. tuto.vbi ſi tutor contrahit ſuper re pupilli: videtur tutorio nomine licet prece dat nomē ꝓpriuz. ad idē.ſ.de inſt. l.ſi.quod not. Tertio ratione noti/tie.vt.l.qui habebat.ſ.de rebus du bijs.vnde diſtinctio huius.l. habet locū qñ nominant perſone note. ſz ſi incognite nominentur in diſpoſi tione ſemper videntur adiecta pro pria nomina ad demonſtrationem appellatiuorum:ꝛ ſic inſpicim⁹ ap pellatiua.ar.d.l.qui habebat.ꝛ hac l.Quarto qñ ſcōm vnum modū pōt valere: ſcōm alium non: ꝛ tunc non inſpicitur qō precedit.ſed valet eo modo quo poteſt.vt in.l. quoties. de re/bus dub.ꝛ.ſ.eo.l.ſeruus hereditarius. ꝛ facit qō nota.ſ.[b] de iuriſdi.om.iudi.l.ꝛ quia.ꝛ de pac.l.ta le pactū.in fi. ¶Ultimo gloſſ. ſummat iſtā mate/riam de ſtipulatione ſeruorum que licet ſit nobis extranea tñ quo ad multa poteſt eſſe vtilis.ideo examinemus eā plen⁹. ¶Et ꝓmo ſ quero qñ ſer uus plurimū ſtipulaꝛ qualiter acquirit dñis.Circa qō dic qō qñq̃ ſeruus ſtipulaꝛ ſimpl'r. ꝛ tunc aut oībus pōt queri pro portiōe dñica.ꝛ tūc oīb⁹ queraꝛ ꝓ portione dñica.vt.ſ.e.l.ſi ſeru⁹ cōis ſit: ſi tñ ad alterū ex dñis pertinuiſſet: alteri reſtitue re[c]ogereꝛ ꝏditiōe ſine cā:vt.j.e.l.pe. aut nō pōt oībus queri pro portione[c] dñica:.ꝛ queriꝛ oīb⁹ ꝓ ea portione pro qua poteſt queri. vt.l. ſi ſeruus cōis.ſ.de dā.infec. aut nō poteſt oīb⁹ acquiri: et acquiriꝛ eis quibus pōt.vt.ſ.e.l.j.ſ.cōis ſeruus. ꝛ.l.ſi alienus ſeru⁹.in fi.ꝛ iſta ſunt[c] vtilia ad que/ſtionem. de vno inſtitore vnius ſocietatis in qua ſunt plures ſocij:ꝛ habent plures partes in ſocie tate:vt in eo qui ſimpliciter ſtipulatur vel acquiꝛit:quod certum eſt acquiri dñis vt in.l.j.in fi.ꝛ.l. ſeq.ſ.de inſti.acquirit eis pro portionibus domi/nicis:vel nō.ſcōm precedentem diſtinctionē.ꝛ pre dicta ſunt vera etiam ſi ſeruus ſtipulatus eſt do/minis ꝛ nominatim nominibus appellatiuis ſiue ſi bi.vt hic.ꝛ.ſ.eo.l.ſiue mihi. Qñq̃ ſeruus pluriꝫ ſtipulatur nominatim alicui ex dominis:ꝛ tunc il li ſoli querit.vt.l.ſeruus cōis ſit.ſ.eod. Aut ſtipu laſ nominatim pluribus dñis:vel omnibus:ꝛ tūc aut eos nominat alternatiue:et tunc dic vt.ſ.eo. l.item ſi ſeruus.cū ſeq.aut copulatiue:ꝛ tunc aut omnibus nominatim pōt queri viriliter:ꝛ omni/bus queritur. aut oībus non poteſt queri. ſet tūc queriꝛ illis quibus pōt queri. vt.l.proinde.ſ. fi. ſ.eo.ꝛ eodem modo diſtinguēdum eſt ſi iuſſu ali/quorum fuerit ſtipulatus:quia tunc queritur iu/benti ſeu iubentibus pro dñicis tantū:vel eis qui bus poteſt.vt.d.l.ſeruus cōis ſic.ſ.eo. Fallit in.l. ſeruus duorū.ſ.de acqui.ber.ꝛ ratio ibi no.qñq̃ vnus iubet ꝛ aliū nominat.ꝛ tunc dic vt dixi in di cta.l.ſeruus cōis ſic.ſ.eo.ꝛ idem dicē in inſtito/re plurium mercatorū vnius ſocietatis. vt ſi noīa tim reſpectu aliquorū ex ſocietate contrahit vel interueniente ſpeciali iuſſu aliquorū ꝙ illis ſolis queraꝛ. Quādoq̃ ſeruus ſtipulaꝛ noīatim nomi/nibus ꝓprijs ꝛ appellatiuis:ꝛ tunc aut exprimū/tur noīa ꝓpria ꝛ appellatiua coꝫundē:aut noīa p pria quoꝫundā:ꝛ alioꝝ appellatiua:aut quoꝝ/dā ꝓpria ꝛ oīa appellatiua.primo caſu habet lo/cū diſtinctio hui⁹.l. vt diſtinguamus qō p̃cedat: miſi interueniat aliqua de p̃ſumptionib⁹ ſupradi/ctis.ſcō caſu noīato noīe ꝓprio acquirūtur viri les.noīato noīe appellatiuo acquirunt ꝓ portio nibus dñicis.ar.ſ.eo.l.pinde.in pn. Tertio caſu qñ aliquibus noīatim noīe ꝓprio ꝛ alijs noīatim noīe appellatiuo.ꝛ tunc fiet diuiſio eo mō quo di ſ.e.l.ſi ſeruus cōis ſibi.ꝙ noīati habēt ſuas ptes viriles ꝛ oēs dñi habēt vnā virilē ad quā vocabū tur etiā noīati ꝓ portionibus dñicis,vt ibi patet.

Et iſta

4 Et iſta faciunt ad queſtionem ſecundū cōſuetudi a nem et fere totius italie in libris cum literis mer/catorum vnus noīatur noīe ꝓprio ꝛ omnes alij noīe appellatiuo hoc modo. Titius ꝛ ſocij talis ſocietatis ꝛc.nam videtur quod ex virtute talium 5 verborum ille noīatus teneatur[a] ꝛ ſibi acquiraꝛ pro dimidia alijs oībus pro portionibus ſocieta tis. Tamen puto ſic dicendum.quod ex virtute di ctorum verborum quatenus continet contractuz ex quo dicti mercatores debeant obligari: ſi quidam ageretur inſtitoria quilibet tenetur inſolidū quaſi per illuz oēs negotiationes exerceant vt. ſ. de exerci.l.iiij.in prin.ibi. ſed ſi plures ꝛc. Si ve/ro in dicta ſcriptura continetur totum ex quo eis mercatoribus debet obligatio queri. tunc rigor verborum importat illud quod.ſ.dixi in ſeruis ſti pulatoribus.equitas tamen ꝛ vſus cōis ſuggeriꝛ contrarium.naz ille vnus qui noīatur non ad hoc noīnaturvt ſibi magis queraꝛ:ſed vt oſtendatur ꝙ 1 ille ſocietatē obtinet.Et ideo forſan dicendum eſt ꝙ oībus quereretur pro portionibus ſocietatis.

5 ¶Scō ſ quero qñ eſt vnus ſeruus in quo habent plures vſumfructum qualr ſtipulando vel aliter acquirendo acquirit.Dic aut acquirit ex opa ſua aut aliūde.ꝓmo caſu aut acq̃rit ſimpliciter nemi ne iubēte ꝛ neminē noīando.ꝛ idē qō ſupradictū eſt in plurib⁹ dñis.Si vero ſtipulatur noīatim vel aliquo iubente dic vt in glo.Si vero vnus iubet ꝛ aliū noīat.dic vt.ſ.dixi in pluribus dñis.Si vero ſtipulaꝛ vel acquirit ex re dñi vel aliūde nō ex re b fructuariorū filꝛ dic vt in gloſſ.Et predicta[b] ſūt 6 vtilia ad qōnem de monacho cui cōmiſſum eſt re gimen alicuius eccleſie ab abbate ſuo.nā illud qō c dictus monachus querit ex re eccleſie quam regit vel ex opera ſua querit illi eccleſie quā regit. cuz predicta eccleſia poſſit dici quodāmodo fructua/ 1 ria dicti monachi ipſi enim eccleſie ꝺz monachus operari.Si vero quereret aliunde:tunc quereret eccleſie principali cui⁹ eſt monachus:ꝛ ſub cuius obediētia darat.ꝛ ſi eſſet prepoſit⁹ regimini dua rum eccleſiarum dicerem idem quod in ſeruo in quo habent plures vſumfructū:ꝛ probatur extra ꝺ offi.ordi.c.ꝑſenti.lib.vj.niſi ex cā autoritate ab batis poſſet cōuerti in vtilitatē monaſterij.vt ex/tra de offi.or.c.ꝙto.ꝛ predicta intelligas vera. ni ſi tranſferaꝛ ad regimē alterius eccleſie taliter qō liberaretur ab obedientia primi monaſterij ꝛ ab/batis ipſius:tunc enim illi eccleſie in quaz trāferꝛ oīno quereret.vt extra de priui.c.cuz olim. ꝛ ibi ꝑ Inno.ꝛ alios docto.ꝛ.xviij.q.j.c.ſtatutū. ¶Ter tio quero quid ſi ſeruus vn⁹ ab aliquo vel ab aliq̃ 1 bus bona fide poſſideꝛ ꝛ aliq̃d ſtipulatur vel acq̃ rit:cui acquiraꝛ.dic vt in gl.hic.ꝛ.l.ſi alienus ſer/uus.ſ.e.ꝛ.l.liber hō.ſ.j.ſ.e. Et predicta ſunt vti lia ad.q.de eo q̃ vere eſt monachus vnius monaſte rij.ꝛ ab alio monaſterio bona fide tanq̃ monach⁹ retineꝛ.vt eodē mō acquirat ea q̃ querit ſz ꝙ dici mus in ſeruo bonafide poſſeſſo.oīa eſſi q̃ de acq̃ſi tione ſeruorū dicunt poſſunt intelligi de acq̃ſitio ne q̃ fit per monachū vt not.Inn.in.d.c.cum oliz. c extra ꝺ priui.ſinaūt mala fide detineꝛ tūc abſq̃ dubio detinēti non quereretur. ſed monaſterio q̃

¶Moiatus teneaꝛ.ꝛ an litere mercatoris eū obli/gent.vide not.ſpe.de obl.ſo.ſ.cō ſequēter .ver/ſic.ſed pone.in fin.in ea.ibi ꝛ predicta ſunt vtilia ad.q.vcz de eo ꝛc.vide in.c.j.de priuil.in.vj.qō ſi/ue acquirat ex opera ſua:ſiue ex re:ſiue alio quo/uis modo quod acq̃/rit eccleſie cuius eſt cure pre/poſitus dū modo non habeat ſe parata bo na. idē te/net licet non alle/get iſta fe de. de ſe. cōſi.xxxv. quem ſeq̃ tur.d.anf. in.c.pre/ſentia. de proba. et idem qō ſ tenet bar. in.l.ſed et ſi quis.ſ.i terdū.ſ.ꝺ vſufr.

¶Et pre/dicta.nec. ſi mona/cho eſt cō miſſa ec/cleſia quic quid que/rit reſpe/ctu illi⁹ ec cleſie effi/citur eccle ſie ſi autez querit ex/tra illam eccleſiam querit ꝑn/cipali cui⁹ eſt mo nachus. And.bar. in.c.quicq̃d. et no. qō. d.ang.alleganit.l.ſumma cum ratione.ſ.de pecu. que facit fin.quod ſi quis intricat bona ſua vel li/bros rōnum videtur in fraudez creditorum face/re quod eſt contra aliquos de tuſcia item ſi alie/nant meliorē rem quā habent facit.l.oēs.ſ.luci⁹. ſ.que in frau.An.Barba.

¶Quid in dubio.vide.ſ.de ver.ob.in.l.ſi filius.i ꝑn.ꝛ q̃ no.per pet.et ino.in.l.quod cunq̃.in.ſ.ſi quis ita.eodem titu.

a ¶ Mandator p̄cedit. q̄d si nō apparet q̄s p̄mo et q̄s post bart.i.l.ij.§.pri⁹.s.ō vulga.⁊ pup.⁊imol. in.l.mar.ſ.e.in apostil.mag.vbi habes q̄n nō apparet q̄s fuerit obligat⁹ vt fideiusso⁊.et de materia habes gl.i auc.de fideiuſ.in.§.ſ.vbi de istis et de expō/

missore.vi 1 de tex.i.l. q̄ si nō solucre.s. de a pigno.act ⁊ fideiuſ/ sor ō⁊ ex p missor.l. i oīb⁹,⁊ ibi glo.⁊ bar. ſ.de sol.et q̄s sit fidē iussor⁊ q̄t oriant obligatiōes ex fideiuſ sione dic vt p bart. in.l.reos. in pri.§.ō duo.re v/ bi etiā ponit de titulo mādati circa idez in prin.vi/ de bo.gl.i auc. de fideiuſ.i p̄n. Que autē sit differē/ tia inter fideiusso⁊ez ⁊ mandatorē vide in.l.stipulationum alic.in. §. stipulatio. de⁹.obli. Et q̄s dicāt spōsor vel promisso⁊ indēnitatis vide bar.in.l.pōt.i.e.et nunq̄d fideiusso⁊ de iudicio sisti vel de rep̄sentando ſ liquez dicatur ,ppriē fideiusso⁊ vide i rubri. post gl.ij. C.e.⁊ ibi ōt.q̄ oēs isti habēt beneficiū diuisiōis ange.in.l.v.§.ſ.s.. de verb. ob.in.l.si q̄s er his.ff.q̄ satisd cog.⁊ an i dictis ꝓstitutionibus habeat locū bñficiū diuisiōis.dic vt.l.fi.s.ō cōsti. pe.vnū adde q̄ dixi in.l.luci⁹.ſ.e.⁊ ō modis inter cedendi.vide ter.et ibi pau.de cast.in.l. lucius.ſ. eo.vbi alle.gl.in.l.in p̄sonam.s.de pac.

b ¶ Quero an ciuili. vide Bald.in.d.l.sicut.⁊ q̄ est rō quare nō pōt quis constituere ciuiliter tantuz debitum habes.l.ſ.§.debitum.de consti.pecu. vide ipse not.

Querit ⁊ glo.q̄ est differentia inter fideiusso⁊ē et mādato⁊ē. Dicit glo. q̄ fideiusso⁊ semp̄ seq̄t mādato⁊ p̄ cedit a vt in gl.ſz b̄ vī ſ.l.pe.⁊.l.si stipulat⁹.ſ.e.ſz Dy. sustinet b̄ mō. si cōsideras modū obligatiōis ꝫhen/ de: ⁊ tūc ante et post pōt accipi.si cōsideras cōueniēdi effectū: ⁊ tunc nō pōt nisi post effectū obligatiōis principalis q̄ueniri.q̄ est ḡ differē/ tial. Et dic fideiusso⁊ ante et post mādato⁊ ante.vt in auc.e.post p̄i. ⁊.l.si ꝺo.§.si post creditā. s. man. Item fideiusso⁊ obligat ꝺbis tan/ tū: vt.l.si hereditatē.§.ſ.s.mā.⁊.l. blādit⁹.C.e.⁊.l.v.§.satisacceptio. b s.de ver.obli. Item mandato⁊ cōſensu vt.l.si hereditatem.§.ſ. supra mand. Item fideiusso⁊ actione stricti iuris ex stipulatu tenetur. mādato⁊ vero ex bone fidei iudicio vt in dicta dōia apparet. ¶ Quero q̄d vult dicere rubrica dū dicit de fideiussoribus ⁊ mādatoribꝰ dicebat Roge. i.de fideiussoribus mādatorū. q.d. de fideiussoribꝰ ⁊ de bis p q̄bꝰ q̄s fideiubet qui dicuntur mandatores. Sed glo.non stat in ista et merito: q⁊ de cōtractu mandati inter fideiussorem ⁊ principalē tractat.i tit.s.man.non hic. vnde dic vt i gl. ⁊ probat.ſ.e.l.si mādato meo: ⁊. l. vranius.

1 ☞ Fideiusso⁊ potest accedere obligatiōi que ex maleficio nascitur.

2 Obligationi naturali fideiusso⁊ accedit nisi sit penitus extincta.

3 Ciuili obligationi q̄n possit fideiusso⁊ accedere.

Ciuilisobligatio tm̄n q̄ nascatur ex sententia.

Omni obligatiōi.

Omni obligationi ⁊ ciuili ⁊ naturali potest accedere fideiusso⁊. h. d.cuz.l.se. ¶ Oppo.ſ.e.l. cū lex. ⁊.l.non dubiū. C.de legi. So.ibi nulla est obligatio q⁊ lex resistit: hic subest obligatio ſm gl.⁊ Jac.de are. ¶ Opp. de.l.ſ.C.ne fideiuſ.do.den.Solu. q̄ ibi fallit. et hic ponit genera singulorū nō singula generum: q⁊ omni obligationi accedit,nō singulis obligationibus. ¶ Quero ⁊ an obligationi que ex maleficio nascitur possit fideiusso⁊ accedere. Glo.dicit q̄ sic non allegat.probatur in.l.grece.§.sed si ex delicto.et.l.si a reo.§.pe.ſ.cod.titu. glo. not. in prin.instītu.eodē. ¶ Secundo ⁊ quero an obligationi naturali tantum possit accedere fideiusso⁊. Certe sic vt hic ⁊.l.ij.⁊.l.fideiusso⁊.§.ij.⁊.l. marcellus.ſ.eo.quod intellige nisi esset talis naturalis cuius effectus esset extinctus vt.ſ.eo.l. si quis post q̄ꝫ. ¶ ⁊ Quero an ciuili b obligationi possit accedere fideiusso⁊.⁊ glo dicit quod sic. C.de nō nu. pe.l.si cui. Contrariam glo.habes in.l. si stipulatus.ſ.e. Aduerte.d.Dy.dicit melius q̄ pe.quedaz est obligatio ciuilis q̄ hz effectum exactionis vt obligatio ex sua ista hz vinculū ciuile non naturale: vt.l.iul.de cōdi.inde.lz q̄dā dicāt q⁊ etiaz naturale si nō appellat vt.l.ab eo. C.quō ⁊ q̄n iudex: Sz cōis opi.est q⁊ ciuilis tātū nascat.⁊ in hac potest intervenire fideiusso⁊: vt.l.iiij.§. si ex conuentione.s.de re iud.⁊.ſ.e.l.grece.§.⁊ post litē. Quedam est que non hz exactionē.q⁊ reus hz exceptionem nō numerate pecu. ⁊ nō pōt accedere fideiusso⁊: vt.l.si stipulatus.ſ.eo.tit.⁊ ibi no.q̄ intelli ge in effectu q⁊ ipso iure teneretur: sz hz exceptionem sicut ipse principalis vt not.glo.ſ.eo.l.fideiusso⁊.§.fideiuſ.⁊ insti.eo.ti.in prin.⁊ ibi glo.exp̄ mit q⁊ fideiusso⁊ hz illam exceptionē quam habet principalis. Sed contra predicta opp.q⁊ videt ſ. l.iij.ſ.s.de cōsti.pec. So.si actio ciuilis subest naturalis vero de iure pretorio est sublata pōt fideiusso⁊ accedere p stipulationē: sz ei cōpetit exceptio q̄ꝫ ⁊ principali. sed constitui non pōt: rō est. q⁊ cōstitutio fuit inducta ex edicto pretoris sz vbi nō est debitū de iure p̄toꝛio:tunc cōstitui nō pōt. vt in cōtrario.facit.§.de cōstit.insti.de acti.

¶ Quero an ꝓ eo qui tenetur officio iudicis possit accedere fideiusso⁊.dicam.ſ.eo.l.marcel.

☞ Pupillus ex contractu commodati ⁊ depositi qualiter teneatur ⁊ fideiusso⁊ accedat.

2 Seruus obligatur naturaliter in oībus casibus in quibus liber obligatur ciuiliter ⁊ naturaliter.

T cōmodati.

Quero ⁊ q̄li ter ex cōtractu cōpositi ⁊ cōmodati teneat pupill⁹. Et dicit gl.q⁊ si dolo fecit q⁊ tunc teneat naturaliter ⁊ ciuiliter vt.l.ſ.§.an i pupilli.s.depo.⁊ si est factus locupletior: vt.l.iij.in p̄n.s.cōmo.⁊ idistincte fideiusso⁊ tenet. Sed quid si non dolū sed culpam cōmisit. Et dicit gl.q⁊ i cōmodato tenetur naturaliter ꝓpter culpā in depposito non tenetur naturaliter propter culpaz nisi ex dolo.quid vult dicere ista glo.vos habetis vnam a regulā: q⁊ in quibus maior tenetur naturaliter ⁊ ciuiliter: in illis pupillus tenetur naturaliter tantū: vt.ſ.ti.ſ.l.ſ.⁊dicā ibi sed in cōmodato maior tenetur de lata ⁊ leui culpa ciuiliter ⁊ naturaliter. ergo minor tenetur de lata ⁊ leui naturaliter tantum:eodez modo:sed fideiussor tenetur ciuiliter. In depposito maior nō tenetur nisi ex dolo: ⁊ p cōsequens fideiusso⁊:sed certe in depositovenit etiā culpa latior ⁊ culpa lata vt.s.depo.l.q⁊ nerua. et C.depo.l.ſ.⁊ istis casibus pupillus tenetur naturaliter.⁊ etiā fideiusso⁊ accedit. ¶ Quero ⁊ quid de seruo. Rñ.idem ſm glo. regula est q⁊ in omnibus in quibus liber homo obligatur naturaliter ⁊ ciuiliter:seruus obligatur naturaliter tantum. probatur de pecu.l.non solum.§.fi.

1 ☞ Conditio que non potest de iure impleri sufficit si de facto impleatur. 5

2 Fideiusso⁊ qui de facto conueniri nō potest de iure sic dicitur de iure conueniri non posse.

3 Actio de peculio ex facto serui datur si fideiussit in causa peculiari.

4 Actio de peculio quibus casibus detur ꝓpter cōtractum filijfami.⁊ quid sit hoc dicere.

5 Mulier fideiubens nō iuuatur velleiano ipso iure sed ope exceptionis.

6 Recipiens ignoranter fideiusso⁊em inhabilem sibi non preiudicat.

7 Dans fideiussorē inhabilē vt dicat satisfecisse an 6 distinguat sine sciuerit sine ignorauerit.⁊ nu.9.

8 Ignorantia iuris ⁊ nō facti an hoc casu tolerat.

10 Mulier potest velleiano renuntiare. b

11 Qui tenet dare fideiussorē dando clericū liberat dummodo non det de iudicio sisti.

12 Qui dedit fideiusso⁊em qui effectus est nō soluēdo tenetur iterum satisdare.

8 # Di satisdare. 8 Qui dat rem̄ illuz qui non potest conueniri: vel non est spes vt fiat idoneus statu mutato nō videtur satisdare. als secus. hoc dicit.Dicitur hic quod non sufficit satisdare de facto. Contra de.l.meuius.s.de conditio. ⁊ demonstratio. Glo.non soluit. sed dic q⁊ ibi erat talis conditio que de iure impleri non potest vnde 7 sufficit si de facto fiat.l. mulier.ſ.ſ.s. de conditi. institu. hic poterat impleri de iure Dyn. hic dicit quod debet dari fideiusso⁊ qui possit conueni/

2 ri et obligari. ¶ Quero ⁊ quid si dat aliquē qui posset de iure sed non de facto conueniri. Glo. dicit quod videtur acsi de iure non posset conue/ c niri: vt.l.ij.in principio.s.de satisda.cogan.⁊ ibi

3 glo. ¶ Quero ⁊ in quibus casibus detur actio de peculio ex facto serui. Breuiter si in causa peculiari fideiubet tenetur alias non.vt.l. licet.§. si

4 filius.s. de peculio. ¶ Quero ⁊ in quibus casibus actio de peculio detur ꝓpter contractum b filij.dic vt in glo. ¶ Sed quero quid hoc est dicere quia video qō filiusfamil. obligatur ex contractu suo ciuiliter et naturaliter: vt.l.filius. C. eodem.et.l.licet.§.fi filius.s. de pecul. quid ergo c ad rumbum si non habet peculium, quia idem est

¶ Qui,satisdare.an idem sit ⁊ an sit verū siue sciit siue ignorat. an autē ista distinctio habeat locum vide eleganter Bar.in.l.si cū dotem.§. si mulier. ſ.solu.matri.⁊ Ang.in.l.qui debitorem. post glo. imo.vero sub dubio in.d.§.si mulier. dicit qō ista differētia procedit i fideiusso⁊e secus i delegante per.l. iter causas. §. abesse. s. mād. Forte tamen in cā dotis dicit locum habere illaz l.vl' dic.§. si mulier bene dixit q⁊ ex ista ignorātia posset pati restitutionem in integrum ex clausula si quā mihi.ar.l. ſ.in fi.⁊ in l. sed si p pretorem. §.hec clausula.ff. ex quib. cau. maiorcs. sz teneas opi. bart. per.l. pro mitrēdo. §. si debitorc. i verbo sciens a contrario sensu. de iure dotium. sed Paul. de castr. fuit ibi in alia opi.quam vide ibi p cum que parum valet.⁊ idem tenet Bar.in.l.mevia.in prin.solu.matri:

¶ Si sciuit. In dubio tamen presumitur creditorem sciuisse illum fuisse inopem.ar.ter.in.l.qui cum alio.ff.de regu.iur. Et hic no.voluit Ang.in l.ſ.s.si quis cau.

¶ Dic sunt opinio. Sed quid si mulier vel minor accepit fideiusso⁊em inhabilem sciēter qualr' suc/

curretur gl.formauit hoc dubiū ⁊ nō decidit in.l. de die.§.si seruus.ff.q̄ fa.cog.⁊ ibi vide bar.⁊doc. ⁊ no.gl.in.l.mulieribus.ff.de re.iur.Et ista faciūt contra debitores qui dāt expromissores mercatores quos sciūt de proximo decocturos es alienū seu dicit fallituros vt non psit eis ppter dolū ff remanēt obligati prima obligatione vel saltē ptra ipsos dat actio ō dolo. ita ōt no. Bal.⁊ Ange.per illū tex.cū ibi not. in l.si cū dotē.§. si mulier. solu. mat.sed limita not. ſm Jmol. vt ibi p eū nisi iste delegans oz habere tā tūdem ab eodē mercatore in pecuma qui delegauit qz tūc cessat. licet etiā isto casu posset succurri vt ibi p eū isti creditores.adde Bar.in.l.singularia.si cer-peta.⁊ dicta hic p bar. intelligas ſm casum notabilē in.l.si pupilli.in.§. si soc.ff.de sol.⁊q̄ ibi Bar.in ea.l.ſi.nisi inopia supuenerit post delegationē vel cessionē: qz tūc in distincte est periculū eius cui delegat vel cedit vt ibi q̄ nota.⁊ not.Bar.in.l.ptorie.la.ij.de pretо.sti.⁊ adde Bald.⁊ Angel. in.l.si quis. ff.si quis in ius vocatus non ierit.

¶Adde quod p hanc l.Bal. consuluit in ciuitate ancone cū /datia licitarent vltimate duo licitassent ſsed vltimus plus obtulisset et tpe vendi/tio.fiende iste vltim⁹ nō fuit repertus in patria ⁊ reperiebatur non idone⁹ conueniendo: penultimus licitator dicebat se liberum per vltimam licita.ipse respondit penultimum teneri quia pares erant non subesse licitatorē ⁊ esse nō idoneū. vide eius consilium. cxxiij.ff.lib.

a ¶Sed contra.Idem vult ang.in.d.l.quoties.

b ¶Quero.idē dicas in eo q̄ fideiussit cū iurōvt dixi post bar.ī.l.ſ.§.si q̄s in ius vo.nō ierit.

c ¶Quero q̄d.vide gl.in.d.l.ſ.vbi glo.videt mihi loqui ſm vnā sol. vide remissiue alex. in.l.ij.in fi. prin.qui satisſcog.

d ¶§.fator.⁊ibivide qñ cedo tibi actiōes ꝯali quē nūq̄d illō periculū illi⁹ nois ptineat ad cessionariū. C.de pac.l.pe.preterea est expressum.qz recipiēdo nō idoneum eo modo quo ōr in prima parte huius.l.p ossum mihi preiudicare: vt.l.si titius.ff. eo.ti.Unde posses assignare aliā rationē que colligitur ex.l.si nomen.ff.de here.vel act. ven. nam in primo casu huius.l.qui dat talem fideiussorem nihil agit:nec debitorem constituit.vt.l.debitor.ff. de verbo. significa.secus si non est idoneus facultatibus quia debitorem esse certum est: vt.d.l.ſi nomen.Sed hocvidetur contra predictam.l.ſi nomen ibi.dum dicit nisi aliud conuenit.⁊ contra.l. si titius.ff.eo.quid ergo dicemus. Rñdeo q̄ principium huius.l.potest intelligi in sciente ⁊ ignorante.⁊ eodē modo finis principi.prout loquit in ignorante planum est: put loquitur in sciente intelligas de scientia simplici absq̄ dolo creditoris recipientis. nam si eius dolo talis fideiussor intercessisset sibi preiudicaret.vt.d.l.ſi titius. vel ſi specialiter fuerit actum.als simplex scientia non noceret vt.d.l.ſi nomen. Item finis pōt intelligi in sciente.et ſm hoc non contineret dubitationē:vt l.ſi ab arbitro.ff. qui satiſ.cog.vbi hoc est expressum vt hic. Itē potest loqui.in ignorante. ⁊ sic dico q̄ vī eum approbare quo ad hoc vt amplius non possit agere vt satisdetur. vt hic.qz promissionem impleuit.sed potest agere ad interesse quatenus fideiussor datus non est soluendo vt.d.l.ſi quis sit stipulatus.ff.ſi.ff.de ver.obli. ¶Sed contra[a] predicta videtur.l. si is a quo.§.fi.in.princi. vt in pof.le. Sol.† aut quis tenetur satisfdare ure actionis:⁊ tunc dando non idoneum facultatibus liberatur a ꝑma obligatione:⁊ tenetur ad interesse:vt dictum est.fallit.ff.sol.ma.l.ſi cū dotē. §.si mulier fauore dotis.vt ibi not.sed qñ quis tenetur satisdare officio iudicis. tunc ſi dedit inidoneum ignoranti non liberatur quia adhuc durat equitas que officium iudicis mouet: vt.d.l.ſi is a quo.§.fi.⁊.d.l.ſi ab arbitro.§.fi.⁊ sic debet intelligi.l.quoties.et.l.de die.§.ſ.qui satisdare cogantur. ¶Quero[b] quid†ſi mulier renuntiat vel/leiano. Puto q̄ sufficiat ſm opi. cōem que tenet q̄ posset renūtiari.ar.pro hoc.ff. ſi quis in ius vocā.non ie.l.ſ. ¶†Quero[c] quid ſi dederit fideiussorem clericum. videtur q̄ nō valeat.vt in primo casu huius.⁊.d.l.ſ.ff.ſi quis in ius voca. non ie.⁊ q̄ no.in.l.quoties. ff.qui satisfda. eo. Sed credo q̄ illud fit verū in fideiussore de iudicio ſiſti.qz oportet q̄ sit eius fori in quo agitatur iudiciū.secus in simplici fideiussore.sufficit em̄ q̄ possit sine exceptione cōueniri. ¶† Quero an ſi talis fideiussor datus efficitur postea non soluēdo:debitor an debeat iterū satisdare. Rñdeo non per.l.ſi nomē.ff. de here.vel act.vē.⁊.ſ. de solu.l.pupilli.§.fator.[a] nec ob.l.ſi is a quo in fi.⁊.l.ſi ab arbitro.in fi.ff.q̄ satisfdi.co.⁊.l.pretor.§.añpe.ff.de ope.no. nū.qz ibi loquit qñ q̄s tenetur satisdare officio iudicis: vnde statim cū desinit esse cautū superuenit eḡtas ex qua ortū ofiū iudicis.sed qñ debetur iure obligationis:que est extincta satisdatione:nō pōt propter superuenientē inopiam renouisci.

☞Fideiubens pro alio q̄ habeat actionem mādati ⁊ neg.gest.

Fideiubens

a Fideiubens pro alio nō accipit fideiussorem sed promissorem de indemnitate.

1 Queſt. Mo.† q̄ fideiussor habet quādoq̄ actionē mandati: quādoq̄ actionē negotiorū gesto. b

2 qō dic vt in glo. Item aduerte † q̄ hodie nō est quasi in vsu qō talis fideiussor accipiatur: sed magis accipit̄ ꝓmissor[a] qui de indemnitate promittit. qui ꝓmissor differt a fideiussore. vt. C. si mater indem. promiserit.l.ſ.⁊.ij.⁊.ff. ad velleia.l.tutor.in princi.

3 Fideiuſſor. Dunc.§. intellige qñ actio c est transitoria de sui natura contra heredes. alias secus. vt notat.instītu. eo. §.fideiussor. f

1 ☞An fideiussor qui succedit principali: sit tut? beneficio inuentarij. g h

Generaliter. Obligatio ꝑ cipalis extinguit accessoriam si in eadē persona cōcurrant: secus in duabus obligationibus paris potentie.h.d.cū.l.se. ¶Oppo.de.l.heres a debitore.§. q̄ i

b si hic.ſ.eo. Sol.fideiussoria extinguit̄[b] p principalem q̄ principalis est valida.als secus.vt in cōtrario. ⁊ ex hoc arguit̄. † fideiussor succedit reo c

1 principali:⁊ inuentariū fecit[c]: modo creditor cōuenit fideiussorem ex obligatione principali: contra quā opponit beneficiū inuētarij ſi ex obligatione fideiussoria cōuenire vult eū creditor: tunc dicit fideiussor peremptа est cōfusione. Sed Dy. d

dicit q̄ est cōfusa in q̄tum potest cōtequi ex bonis debitoris.alias nō: vt.d.l.heres a debitore.§. q̄ ſi hic seruus.⁊.l.debitor.ff. de separa. ⁊ ibi de boc.⁊ hoc vult ne beneficiū fideiussoris in alteri⁹ preiudicium vertatur: vt.l.nec auus. C. de eman. libe.dicam plenius in.l.stichum aut pamphylum. §.q̄ vulgo.ſ. de sol.

1 ☞An cū due obligationes principales resident in vna persona electione vnius alia tollatur.

Jrens ſtipulandi. e

Not. q̄ natura duarū obligationu ꝯ resīdētiū in vna ⁊ eadē ꝑsona hec f

1 ſt vt p cōtestationē litis vna electa alia tollatur. ¶Contra de.l.itē illa.in fi.ff. de cō ſti.pe.Sol.ſm Dy. hic sunt ambe principales.ibi g

vna principalis ⁊ alia accessoria. Sed hoc nō placet. Quare dic due principales obligationes paſſiue non tolluntur electione vt ibi.⁊.l.ij.ff.de duobus reis. hic in obligationibus que actiue datur. h

¶Oppo.de.l.ſi is qui ſtichum.ff.de actio.⁊ obli. Sol.hic pariter.erant due obligationes principales et contra eundem:ibi vero due principales ⁊ i

contra diuersos.

Jſtipulatus ſum a reo. Cōtinuāt cū.l.ſe. ¶Quero an ꝑ obligatiōe ciuili possit accedere fide k

1 iuſſ.Et[a] glo.dt q̄ nō dic vt dixi.ff.e.l.ſ. Fideiussor de iudicato soluēdo an teneat̄ ꝓmpta instantia:⁊ an post appellationem.

¶Accipit̄ ꝓmissor.no.de ꝓmissoris indēnitate ⁊ ille ꝓprie appellatur sponsor quod no.de quo vi de in.l.ſ. C. de comue.fisci debitoribus.lib.x.⁊.ſ. de duobus reis in.l.iij. in prin.⁊ ibi dixi.

¶Fideiussoria extinguit̄, adde q̄ regula huius l.videt̄ limitāda vltra b not. niſi super fideiussoria fit lis conte.per tex. no. in l.ſi seruus §.ſ.ff. de ſi. Fm Ange. hic.et in.d.l. seruus.et ibi bal.⁊ vide Pau.de ca. hic ⁊ q̄d in cessionario succedēre post lit.cōte.cedenti.vide bal.in.l.ſ.in pe.colū.in.viij. q.C.de act.⁊ obli.⁊ ibi etiā quid econtra. in.v.q.

¶Jnuentarium fecit.si fideiussor succedit principali cū beneficio inuentarij.adde Cy.in.l.ſi.in.§. in cōputatione. C.de iure deli.⁊ alios doc.in.l.de bitori. C.de pactis.⁊ de hac materia p bal. in.l. ſi vxor.de bo.aut.iudi.pos.⁊ cū bar.transit Sali. in d.l.debitori. C.de pactis.⁊ ibi per Pau.de ca. in ſi.⁊ vide in.l.ſi mādato meo.ſ.e. ⁊ ibi Pau. de ca.

¶Judicio ſiſti.Sed q̄d in fideiussore de defendēdo dic idē q̄ non tenetur post sententiā.l. cū que rebat̄ ⁊ ibi bar.in fi.prin.ſ.iudi.solui.⁊ vide Pau. de ca.hic qui dicit q̄ qui promittit defendere ꝑmittit ſiſtere ⁊c.circa princip. ibi nō tenetur post sententiam quod est verū etiā ſi promiſſet eū exhibere parere mādatis curie:vt tenet Bal.in addi.ſpec.in ti.de no.ope.nun.in.ſ.col. licet indecisum relinquat in.l.cum ꝓ quo.ff. de in ius vo.⁊ vide ibi Alexā.⁊ vide in.l.ij.§.fi.quiſatisfda. cog.

¶Nō tenet̄.hoc verū niſi ꝓmiſſet eū repſentare toties quoties ſibi videbit̄. de quo in.l. ſi quis.ſ. de custo.reo.⁊ no.in.l.ij.§.fi.ff.qui satisfda.cog.

☞Andre.Poma. ¶Post ſniam. vide ꝑ limitatione Feli.in.c.in nomine dñi.ij.col.de reſt.⁊ vide Alexā.in.l.ij.§.fi.ff.qui satisfda.cog.

¶Non reperitur alibi. Adde ſimilem casuz in.d. l.ſ.in prin.ff ex noxa.causa aga.iuncta glo. parua in verſi.iudicium.⁊ ad hoc vltra tex. vide Bart. in.l.vlti. C.eo.titu.

¶Glo.multum.Item hic tenet[a] Barto.in.l. fine ff.qui satisfda. cog. ⁊ vide in iſta materia omnino Alexan.in.l.ij.§.fi.eo.titu.

¶Tunc tenetur.limita q̄ hic dicitur niſi iā esset commiſſa ſtipulatio. quia licet peruentum ſit ad ſententiam nihilominus ſtipulatio tam commiſſa dicatur.ita dicit Ange.in.l.ſi vero.in prin.qui satisfda.cog.⁊ ibi remittit. Alexan.

¶Durat lis.quid ſi dixi promitto preſentare toties quoties opus fuerit dicit Ang. in.l.ij.§. qui exhibendi.ſ.de custo.reo.⁊ in.l.ſi finita. in fin.ff. de dā.infec.q̄ liberabit̄ exhibēdo bis ſz multi il/

lud dictum non sequantur quid si premissi aliquez presentare simpliciter ꝛ cum semel presentauit an sim liberatus dic ꝙ sic glo. est menti tenenda in.l. duobus.§.si ei qui.de iureiur.in glo. in ver. exhibuerint.q̃ fuit ex inuẽtionibus do. Bene. de plũ.

ꝙ quo be/ ne facit qõ no. p bar. in.l.dotis §. de iure do. ꝛ in.l. eũ qui calendis. de ver. obli.ĩ l. bouem. §.hoc sermone. de ver. signi. per Bar. in.l.§.j.ad l.iuli. maie. de cui/ intellectu vide Alexã. in.l.ij. §. fin. qui satisf. cog. §.ꝛ q̃d si ꝙ missi sistere q̃ties placuerit vs/ q; ad q̃tũ tps durat ista ꝓmissio. vide bart.in.d. l. si quis reuz.j. de custo.reo. et qõ ibi not. Bar. de dispositione to/ties. ꝛ An ge. in.d.l. si finita.in prin.ꝛ no. gl.in.l. cũ qõ. C. de leg.ꝛ bal. in.l.j.C.ꝛ his q̃pene

spatio duorum mẽsium: nisi in causa publica: vel in scriptis sit fideiussor. ¶Quero quid si non est sententia lata: sed cursu tẽporis[a] est peremptа instantia. dic ꝙ non tenetur. vt no. gloss. in.l. penul. C. eodem.l. si seruus.§. de diuer. ꝛ tempo. prescrip.l.cum lite mortua.j. iudi. solui. ¶Quero q̃d si est appellatũ an teneatur post appellationẽ fideiussor iudi. solu. Est glo. in.l. cũ apud j. iud. sol. Jn fideiussore de iudicio sisti[b] glo. habemus in cor. de his q̃ ingre. ad appel. col. v. in p̃n. ¶Quero vtrum fideiussor de iudicio sisti patiatur executionem: dicam in.l.j. j. iudi. solui.

☞ Fideiussor qui ꝓmisit. xx. cũ ꝓcipalis decẽ ꝓmisisset nõ obligatur.

Negatio postposita signo vniuersali facit equipollere suo cõtrario.

Dictio omnino sine non quid operetur. remittitur.

Vtile per inutile quãdo vitietur.

Obligatio dicitur diuidua ꝛ indiuidua sm rem sup qua interponitur.

Jndiuiduum dicitur altero de quatuor modis.

Illud commune.

Jste. §. est subtilis. Fideiussor non potest teneri in grauiorem causam q̃ reus principalis: sed in leniorem sic. h.d. ¶Opp. de.l.ij. §. eo. ꝛ.l. pro ri. Respondeo † fideiussor nõ põt accedere in cãm grauiorẽ altero de quatuor modis. s. re loco tpe ꝛ cã. vt insti. de acti. §. plus autẽ. et glo. hoc dicit ꝛ melius in.l. si pupillus. §. de verbo. obli. ¶Quero † principalis[c] promisit. x. fideiussor. xx. an in aliquod teneat fideiussor. Et gl.

presentando tenuit idem alex. consi. xcv. ꝛ. cxliij. ij. ꝛ ro. cõsi. xv. sequitur ang. quid si quis promittat ad oẽm requisitionem iudicis presentare aliquẽ an liberetur presentando nõ requisitus. vide ro. consi. cxxxvij.

a ¶Cursu temporis. his etiãꝫ ange. in.l. ij. §. fin. cũ l. seq. q̃ sa tisd. cog. adde glo. insti. de fideiuss. i. §. sed hodie. adõ Bal. ps. cclxxij. incip. pro ponit. ij. lib. vbi ponit an fideiussor qui ꝓmisit expensas si actor succumbet in causa teneatur si instantia peream.

b ¶Judicio sisti. Addebar. in.l. ij. in.j. col. j. iudi. solui. vbi vide.

c ¶Illud cõmune. quero principalis. q̃d si principalis promisit. x. fideiussor. xx. an in aliquo obligetur Bal. in.l. si vltra. C. e. secundũ vnum in

hic ꝛ omnes cõmuniter tenẽt ꝙ in nullo teneatur: et hoc ꝓbat ꝙ hic dicit omnino eos non obligari. et format Dy. q. negatio postposita signo vniuersali facit eq̃pollere suo cõtrario: vt.l. legitimos. §. an igit. §. de leg. tu. ꝛ.l. in bello. §. j. j. de capti. sed hic postponitur signo vniuersali ergo ꝛc. Ja. de are. dicit oino non id est nullo modo. ꝛ probatur per.l. iij. §. j. in fi. §. de admi. tu. ꝛ.l. iiij. §. j. j. rem pupil. fal. fore. De significatione omnino sine non: habes tex. in.l. si cũ exceptio. §. quatenus. §. qõ metus cau. in duabus gl. Scõo ꝓbatur opi. Joan. fideiussor nõ põt plus teneri tpe. vt infra proxime et.l. fideiussor obligari. §. j. ergo nullo mõ teneꝫ in quãtitate. et glo. tenet in.l. pecunie fenebris. in fin. §. de vsur. ꝛ insti. c. §. fideiussor.

d ꝛ ista est vero opin. Ad contraria † rñdeo primo facit ꝫ vtile per inutile non põt vitiari: vt.l. sancim⁹. C. de dona. et. c. vtile. extra ō reg. iur. lib. vj. ꝛ.l. prima. §. si stipulanti. §. ō verbo. obli. Dy. dicit ꝙ obligatio est res incorporalis: et per cõsequens indiuidua vt.l.j. §. si vsufruc. §. ad l. falc. si indiuidua vtile per inutile vitiaꝫ. vt.l.j. §. illõ et ꝛsic trebati⁹. §. de aq̃ quoti. ꝛ esti. ꝛ.l. pecunie. §. de vsur. Jstõ ẽ nihil dicere qz obligatio cẽsetꝫ diuidua ꝛ indiuidua sm rem sup q̃ interponitur vt dicit ipse Dy. in.l. eadẽ. ꝛ. cato. §. ō vb. obli. ꝫ res sup qua interponiꝫ est diuidua ꝛ ꝛc. Bul. de cug. in.l. certi cõditio. q̃m. §. si cer. peta. õt ꝙ ō erat indiuiduũ rõne formę: qz tex. disponit ō sup forma ipsi⁹ obligatiõis q̃liter fiat: ꝛ hic actus dicitur indiuiduus. et ideo vtile per inutile vitiatur. hoc tenet Jaco. but. sequendo opi Bul. ꝛ solu. huius brocar

tellectum inducit illam. l. contra opi. Dy. et aduerte quia accessorie bene p̃t se obligare fideiussori in plus quam principalis puta ad penam. vide. in.l. hi qui. j. eodem vel ad vsuras. vt leg. centum ꝛ ibi Bar. supra de eo quod cer. loc. ꝛ. j. eo. l. sicut reus. in fine gl. ꝛ.l. ij. §. fi. ꝛ. §. q̃ satisda. cog. ꝛ ibi Bal. ꝛ pau. de cast. hic.

¶Vera opi. facit ad. q. no. p bal. ī. d. l. sancim⁹. in pri. ꝛ ang. ꝛ oẽs in.l.j. §. pe. ō vb. obli. ꝛ ibi videō q̃ p bar. in.l. si nō sortẽ. §. si centũ. de cõdi. inde.

a ✠ Andre. Ponna. ¶Aut: loquimur. imo er his que sunt diuidua aliquãdo vitiaꝫ vtile p inutile ꝛ est tex. singulariter quẽ põderat ibi falic. solus ad hec volens per illũ text. ꝙ si maritus donet vxori vltra quingentos aureos nõ facta insinuatiõe p in

di vtile per inutile ponit Dy. in. c. vtile per inutile. extra de regu. iur. lib. vj. Ly. in.l. sancimus. C. de dona. ꝛ Guil. hic in. d. §. quoniam. Tu dic tenendo glo. in.l. pecunie. §. de vsu. aut loquimur in indiuiduis et non separabilibus: ꝛ vtile per inuti

a le vitiatur. Aut loquimur[a] in diuiduis ꝛ separabilibus. ꝛ tunc nõ vitiatur. ꝛ probatur in.l.j. §. illud. ꝛ

b §. trebatius. §. de aqua quo. ꝛ esti. Et dicitur indiuiduum altero de quatuor modis †. quoddam est indiuiduum hoc est inseparabile de natura: vt. d. §. illõ. ꝛ §. cato. Quoddã est indiuiduum ratione volun/ tatis contrahentium: vt.l. pedius. §. j. §. de arbit. Quoddam est indiuiduũ ratione dependentie: vt principale ꝛ accessorium: vt.l. tunc inutile. de pe. le. quoddã est indiuiduũ ratione forme: vt hic ꝛ ista erãt verba Ja. bu. ¶Opp. scõo de.l. hactenus. in fin. cũ.l. seq. §. de consti. pec. Sol. aliud in cõstituta pecunia vt.l. si vero. §. si post creditam. §. manda. ¶Oppo. de. l. pecunie. §. de vsur. So. ibi in separabilibus. ¶Oppo: de. l. rogatus. §. manda. Sol. ibi interceꝫ in maiorem quantitatẽ ꝙ sibi mandatum esset nõ in maiorem ꝙ principalis teneatur. ¶Opp. de l. si a reo. j. respõso. j. eo. solutio. ibi pendente conditione nulla est obligatio: ꝛ ideo durior: iudicari non potest. ¶Oppoñ. de. l. iij. ꝛ. iiij. §. man. Solu. ibi in his q̃ inuicem tenentur ꝛ tenentur actione mandati non principaliter: ꝫ accessorie.

Si quis sticbum.

Alternatiue obligationi non potest accedere fideiussor. h. d. Glos. hic nihil dicunt. Tex. innuit[b] hic ꝙ vna ꝛ eadem sit obligatio principalis et fideiussoria: vt in versicul. sed quia in alia ꝛc. text. in lege generaliter. §. eo. videtur dicere quod sint diuerse. Solu. dic quod sunt diuerse. sed respectu plurium est vna. arg. l. iij. in fi. §. de duobus reis. ꝛ. l. nemo est qui nesciat. ¶Quero quid vult dicere gl. que incipit. qz hic de tota: ꝛ vult innuere qõ fideiussor in toto: principalis in parte. non est verum in parte: quia teneor ad exhibendum: vt. j. eo. l. si sticbum. ꝫ vult dicere alia: vt. l. j. §. si quis simpliciter. §. de verb. obli. ꝛ sic alia dicitur qz fideiussor alternatiue principalis pure: ꝛ non eodem modo est in obligatione res eadem.

Idẽ Iulianus ait.

Quo ad electionem fideiussor non potest in causam duriorem accedere: sed in causam leniorem sic. hoc dicit. ¶Oppo. de. l. si. sticbum

nationes valeant etiam si non sint insinuate vsq; ad quingentos aureos ꝛ sic vsq; ad summam premissam nec obstat si diceretur ꝙ illa. l. debet intelligi. sm istam quia loquitur generaliter ꝛ ideo nõ huic derogare debet quia loquitur specialiter ꝫ glo. in.l. sciendum. ff. de verbo. obliga. ꝛ est text. in.l. hac consultissima. C. qui testa. face. pos. inn/ cta. l. prepositeri. cum seq. C. de testa. ꝛ ibi glos. quia dicitur quod imo solum loquitur generaliter sed etiam dicit tex. sine vlla distinctione ita qõ cõprehendit omnes donationes ꝛ etiam illam de qua fit mentio in. l. donationes quas parentes. in versic. non amplius. C. de dona. inter virum ꝛ vxorẽ ꝛ ꝙ imo donationes nõ probant hoc qz bene est clarũ quod dicit donationes factas vltra quingentos aureos ꝛ sine insinuatione infirmari quod intelligitur vltra premissam sententiã. not. in summa promissa cum nõ dicatur in totum ꝛ quod ita intellectus sit est tex. in.l. istam sancimus. §. quod autem. ꝛ ibi bal. C. de dona. ꝙ no. quia est magna fali. autoritas ꝙ aũt sit in dictis teſtiuz vide Old.

cõsi. xxxvij. ꝛ vide vnũ verbũ alex. consi. xvij. in iij. col. vol. iiij. ꝛ Roma. cõsi. lxvj. ꝛ Capr. cõsi. xxj. col. penult. et Ro. ccclv. ꝛ Lar. cõsi. xxvij. ꝛ imol. cxxxiij. ꝛ bal. in. c. ad audiẽtiã. col. ij. de rescrip. cũ his q̃ ibi scripsi et text. in. c. si quis. ꝛ feli. in. c. cũ sup. co. ij. ꝛ sequẽ. de offi. dele. ꝛ ibi bart. in iij. col. et q̃tuor seq. ꝛ rosi. fin. dccxv. et Pano. in. c. j. co. iij. de re iu. ꝛ gl. incle. j. de test. et glos. ꝛ ibi bar. in.l. ō his. §. de transac. et bart. in.l. iurisgentiũ. §. fi pacisc. ff. ō pac. ꝛ arc. consi. cvj. co. x. ad fi. ī. x. dubio. ꝛ bal. xxvj. colũ. fi. in prima parte et alex. xxxviij. colũ. ij. vol. ij. ꝛ lxvij. col. pe. ad finẽ eod. vol. ꝛ vbi loquitur an si fiat dispositio duplex annexa circa vnam personam que non fuit capax vnus ex illis dispositionibus videtur ꝛ alia pano. in. c. cum. J. ꝛ. A. in vlti. notabili. de re iudica. vbi ponit quando in aliquo sint testes similes inhabiles ꝛ alexan. volum. iij. vbi loquitur in libello ꝛ cõsi. cv. in fi. ꝛ Bald. cõsi. xlij. in prima parte vbi loquit q̃n in compromisso est admixtus inhabilis cũ habili ꝛ quando esset per talem etiam laudatum contra formam compromissi. ꝛ Roma. ccccliiij. in. iij. column. vbi loquitur in missione facta ex primo decre. debito per vi. vero. ꝛ per vi. falso ꝛ Ancha. primo declarat hunc tex. ꝛ loquit in sua arbitri. ꝛ bald. o in opi. ccccl xxv. vbi plene loquitur in duobus procuratoribus constitutis an si constitutio non valeat quo ad vnum saltem valeat quo ad alium. lxxxv. col. iiij.

¶§. si quis sticbum. tex. innuit. An sit vna obligatio principalis ꝛ fideiussoria: vide qõ dicit Bart. in.l. cũ quis sibi aut titio. circa fi. j. de solu. ꝛ text. in. c. l. §. fi. ibi suam obligationem.

* Pro concordia. ¶Aduerte q̄ p̄t opponi post litē cōte. exceptio diuisionis ex epistola diui adriani ꝑ m bar. in hac.l.si dubitet. cōtrariū tñ tenere alleg. in.l.inter eos.in.§.fi.j.e.tit. Tu dic q̄ dicit in hac.l.si dubitetur. post multas opi. relatas sua cōclu. non cōtrariat in. d.§. fi. q: ōt q̄ p̄t opponi añ lit. cōtest. ꝛz opi. pe. Sed eius discussio ꝛ examinatio debet reseruari post li. pte. q: alr nō esset possibile sciri an eēt soluendo tpe lit. cōtest. prout ibi exigit ꝛ ita intelligat prima opi. Itē illud vbū posse q̄d nō inducit necessitatem l. sepe aud. vbi gl. ꝛ doct. ff. de offi. p̄si. cū sim.

¶Putoverū. Io. singulare casum q̄ bñficiū diuisionis p̄t oppo. post lit. ptest. quando dubitat i fideiussore an sit soluēdo ꝛc. Itū vt sentire bar. i.l.iter eos i.§.fi.j.e. ꝛ vidē bal. i.d.l. exceptionē. i. v. q. vidē legē bonā. j. ō in. fis. p̄it ēt bal. i.d.l. exceptionē q̄d i bñficio excussiōis ō q̄ p bal. i auth. ō si ōbitor. i fi. ō pig. ꝛ ad bar. ō adō bal. i l. fi. C. ō posti. pe. Quid de exceptiōe cedēdarū. bal. i auth. p̄n te. C. ō fideiu. ꝛ limitat vt p bar. i.l.iij.§. fi. ff. ō duo. re. ꝛ adō q̄ exceptio cedēdarū p̄t opponi post ipāz ipediēdā ꝛ si nō fuerit tūc opposita añ p̄t opponi post ipāz sniāz vidē oino p pau. de ca. i.l. si mādato meo. j. eo. ꝛ q̄ ibi de exce. diuisiōis q̄ oritur ex sniā: vt i casu l. pau la. ij. ō re in. op. p̄t post sniāz si simplr renūtiat bñficio diuisionis nō vī renūtiari bñficio diuisionis q̄ mihi cōpetit ex sniā.

b ¶Admittit bñficiū. adde tñ q̄ talis negans videtur recuperare bñficiū si peniteat añ lit. ptest. l. electi. §. si is quē. cum ibi not. ꝛ ibi bal. ff. de nox. ꝛ auge. ꝛ timol. i.l. fī hoc ita. §. j. de re iudi. ꝛ auge. hic. Itē nisi cū peniteat negationis anteq̄ agens vt. l. fi. C. eod. ꝛ §. si plures. institu. eod. titu. Falsit in casibus ibi notatis. quando q̄ est certum q̄ fideiussor non est soluendo. ꝛ tunc nō p̄t opponi: vt. l. inter fideiussores. j. eod. In dubio stamus huic. l. ita dicit Dy. Sed nonne prius debet excuti vnus: ꝛ per talē excussionem debet probare creditor illum nō esse soluēdo: vt dicitur in duobus reis. vt in auth. de duobus reis. §. j. sed non potest aliud dici nisi quod secus sit in isto beneficio q̄ in beneficio de duobus reis: vt colligit ex verbis. l. nam epistola ita demum concedit beneficiū diuisionis: si cōfideiussor est soluēdo: vnde ille qui opponit exceptionē diuisionis ex epistola debet probare id quod est causa sue intentionis: scz confideiussorem esse soluēdo. vel satisdare. vt hic: sed per auth. de duobus reis. diuisio debet fieri simpliciter: excipitur si apparuerit co: reū esse absentē: vel nō esse soluēdo: vnde reus habet exceptionem sine aliqua conditione: actor vero si vult illam excludere debet ostendere de discussione per quam appareat inopia vel absentia co: rei. et sic debet docere id quod est causa suerepli cationis. ¶Quero ⸸ an post lit. contest. possit opponi exceptio diuisionis ex epistola. gloss. quod non. institu. eodem. §. si plures. ꝛ sic dicit quod est exceptio ano: mala. vt ibi no. Sed pe. dicit idē q̄d ante litis contestationez debet opponi: tamen dicit quod est dilatoria: quia non principaliter opponitur ad perimendū: sed ad dirimendum. vt. d: §. si plures. idē tenet Ly. C. de ꝓba. l. exceptiōes: in vltima. q. ꝛ. C. eod. l. fideiussor. Sed text. ꝛ gl. in. l. fideiussor. C. eo. dicunt q̄ potest oppo. ante sententiam. ꝛ idē tenet Dyn. ꝛ idē Spe. de renūt. ꝛ conclu. §. j. ver. in primis. ꝛ v. se. q̄ puto verū, quia hec exceptio vere est peremptoria. nam facta diuisione fideiussor pro altero non potest teneri. vt. j. e. l. inter eos. §. cū inter. vnde idem est petere diuisionem: ꝛ petere peremptionē actionis p parte cōfideiussoris: vnde non est verū q̄d dicit Pe. nec ob. §. si plures. ꝛ j. e. l. inter eos. §. j. qui dicūt inspici an sit soluendo tempore lit. cōte. q: faciūt pro ista parte. quo modo eīm posset sciri an sit soluendo tempore lit. cōtes. nisi lis esset iam contestata. vnde q̄d. §. dixi q̄ ante possit opponi concedo. sed debet reseruari post. nec obstat si dicatur q̄ in lit. cōtest. negauit. vt. j. dicam proximo. §. de exceptione diuisiōis que cōpetit tutoribus: idem dico: q: hmōi exēplo est introducta. vt. l. j. §. nunc tractemus. §. de tu. ꝛ ra. distra. saluo eo q̄d dicā in l. inter eos. §. j. j. eo. de beneficio vero diuisiōis q̄d cōpetit duobus reis. dic idem quod in beneficio auth. de fideiussoribus. vt dicam in. l. except. §. ō exceptio. ⸸ an autē possit opponi post sententiā exceptio ex hac epistola. Dy. dicit q̄ non. quod itel ligo nisi fit appellatuz. vt. l. fideiussor. C. e. ti. ꝛ ibi no. ꝛ in spec. tit. de renun. ꝛ conclu.

☞ An negans se fideiussorem perdat beneficiū diuisionis: ꝛ quid operentur illa verba nego narrata prout narrantur.

Ita demum.

Dicitur quod fideiussor qui negat amittit beneficium diuisionis. Et ex hoc tex. concludit quidā quod

quod post lit. contesta. nō possit opponi: quia lit. cōte. vt plurimū fit per negationē. sed dic q̄ mē dacium circa illud quod est causa beneficij facit p dere beneficiū. vt si socius negat se socium: perdit bñficiū societatis. vt. l. sivnus. in fi. §. ꝑ socio. simile in filio q̄ est in potestate. si negat se esse vel fuisse in potestate tūc amittit bñficiū. l. fz si ex pte. §. j. §. quod cū co. ita hic in fideiussore ⸸ si negat se fideiussisse perdit beneficiuz diuisionis. quia negat id quod est cā beneficij. vt. l. sed hoc ita. §. de re iudi. sed in lit. contest. nego narrata prout narrant essevera: non dico me nō esse fideussorem. ideo nō perdo beneficium.

1 ☞ Filiusfami. fideiubens pro patre tenetur insolidum licet habeat exceptionem.

2 Executio contra filiumfami. qui fideiussit pro patre ꝛ condemnatus insolidū: fit durante patria potestate.

3 Pater quod possit principaliter ꝛ accessorie obligari pro filio.

4 Filius soluens pro patre ex necessitate preambuli contractus non videtur donare.

Filiusfami.

Filiusfami. pro patre vtiliter fideiubet. ꝛ ex hac causa pater quod iussu ꝛ de in rem verso tenetur. ꝛ filio emancipato soluenti de peculio castrensi subuenitur. hoc dicit. vsq̄ ad fi. ¶Oppo. q̄ filius nō possit fideiubere pro patre qui censetur eadem persona. C. de impu. ꝛ ali. subsitu. l. fina. Solu. censetur eadem persona quo ad quid: ꝛ non per

3 omnia. ¶Quero an sit verum q̄ filiusfami. teneatur inquantum facere potest. hic videtur dici

1 q̄ sic. contra per dictam. l. pe. §. quod cū eo. ⸸ vbi insolidum tenetur: licet habeat exceptionem: et ex hoc habemus formam libelli quod insolidum potest agere ipse: vero potest exceptionem oppo

b nere. ¶Quero dicitur hic ⸸ q̄ filius durāte pa

2 tria potestate potest insolidum condemnari: sed an durante patria potestate potest fieri executio. ꝛ glo. in. l. iij. §. sed vtrum. §. de minо. in ver. proinde. in glos. super verbo conueniri tenet q̄ non: vt. l. quod si minor. §. fi seruus in glo. fi. eod. titu. Doct. ibi tenent contra: quia posito q̄ non possit fieri executio: tamen potest cedere bonis vt. l. cuz ꝛ filij. C. qui bo. ce. pos. ꝛ insti. de noxa. §. fin. cum sua glo. sed si filius non cederet bonis: deberet detrudi in carcerem: ꝛ sic patet q̄ fit executio. et

a hoc tenet glos. §. solu. matri. l. fi filio. la. ij. ¶Ad

3 ver. sed an. ⸸ oppo. obligatio principalis ꝛ accessoria non possunt concurrere in eadem persona: vt. l. generaliter. §. eod. titu. sed hic dicitur q̄ tenetur pater vt principalis: ꝛ quod iussu ergo ꝛc. Sol. Jaco. de are. dicit hic q̄ filiusfami. fideiussit principaliter animo nouandi promittendo: meritо tenetur quod iussu. Ad aliud quod dicitur de in rem verso. dic q̄ tenetur alteri mutuanti filio: vel glo. vel filiusfami. intercessit animo nouandi: ꝛ sic nunq̄ reperitur q̄ teneatur principaliter et accessorie. Tu dic q̄ non potest teneri vt principalis ꝛ fideiussor pro seipso: sed bene potest teneri principaliter pro se ꝛ accessorie pro alio: vt ꝑ filio: licet ille due obligationes tenderēt ad idē:

b

eum probet esse fideiussorē. l. de etate. §. fi. bal. de inter. act. facit. l. fi. §. de rei vendi. ꝛ ibi vide q̄ dixi post bar. Et no. q: ꝑ istū tex. no. bal. in auth. ō qui ppriā. in. iij. col. C. de nō nu. pecu. quod negans se fideiuss. esse perdit beneficiū excussionis cedendarū. ꝛ no. q̄d operētur ista verba nego narrata, prout narrantur. ꝛ erūt no. istō dictuz quia Jmol. dicit se alsbñ fuisse lucratum de hoc dicto: ꝛ q̄ no bar. in l. etiā. §. lz §. so. mat. ꝛ sequitur imo. in. d. l. sed hoc ita. §. j. et q̄ō no. bar. ro. in. l. si prius. i. v. oppo. prīme partis de op. no. num. ꝛ q̄ō no. insti. ō act. §. eq.

argu. §. deq̄ duobus reis. l. reos. in princip. Uenio adver. plane. ¶Oppo. q̄ debemus inspicere tēpus cōtractus: vt. l. fi. §. titu. j. ꝛ. l. si filius. §. de verb. oblig. ꝛ sic nō haberet fi filiusfa. actionem. Glo. solu. q̄ hic interuenit nouus contractus. Sed hoc non placet: quia hic non queritur de actione que oritur ex illa solutione: sed ex veteri cōtractu. Itē hic non posses dicere q̄ fit cōditio potestatiua: nam non retrotrahit: quia hic solvit ex necessitate: et sic retrotrahitur: vt. l. j. §. qui poti. in pig. ha. Uera est ergo solutio q̄ō b dicitur quod datur vtilis ex equitate vel in factum non ex preambulo cōtractu. sed ex. l. ratione preambuli contractus. Ita dicit tex. in. l. si vero non remmerandi. §. si filio. §. mand. ¶Oppo. ſm Dy. quia ab initio tenetur pater filio naturaliter tantum: ergo non potest conscimari: vt. §. de actio. ꝛ obliga. l. obligationes. ꝛ. l. q̄ō ab initio. j. de regu. iur. Solu. hic interuenit nouus cōtractus. Uel dic vt dixi quod nō datur ex precedenti contractu: sed a lege vtilis. ¶Oppoñ. de. l. liber no. insti. ō act. §. eq. in. iij. char. per areti. ꝛ sic vide hic Bar. q̄ g tales negationem nō videt negare libelli circūstantias. idē dicit Bar. in respōdente positionibus in. d. l. si cui. §. j. de leg. j. alleg. spe. ꝛ vide Bal. in. l. j. C. de edi. act. in. iiij. col. ꝛ facit q̄ō dicit Jmo. in. c. inper literis de rescri. vbi dixit quod si vnū narrat ꝛ aliud cōcludit tali casu cōclusio incipit ꝛ cōtra Bar. videt tenere Bal. C. de lit. cōtesta. l. j. cum opi. bar. hic transit simplr Pau. de ca. ꝛ vide que scripsi post Jmo. in. d. l. sed hoc ita. §. allega.

¶Quero an. Adde Bar. in. l. maritū. ꝛ ibi Sali: §. so. ma. ꝛ in. l. ex diuerso. §. fi. eo. titu. ꝛ in. l. sunt qui in id. §. de re in. adde. l. ij. §. q̄ cum eo. ꝛ. l. eius rei. ꝛ in. l. si ex alio. C. quod cum eo.

¶Quero dicitur. adde bar. in. l. quoties. la. ij. de nox. ꝛ bal. in. l. si ex alio. C. q̄ō cum eo, dicit no. ☞ pro filiusfa. mercatoribus si nolunt detrudi in carcerem faciant se emancipare ꝛ vult hoc dicere: q: filius, emancipatus et sui iur. non tenetur nisi in quantum facere potest. secus in filiusfa. qui tenetur insolidum vt in. l. ij. ꝛ ibi no. §. quod cū eo. an autē possit fieri executio in bonis patris ꝛteritus sibi debet ꝑ legitima Pau. de ca. b ponit ꝛ Guil. in. l. si qua pena. §. de his qui sunt sui vel alie. iur. Spec. de execu. sen. §. fina. ver. quid si filius insolidum. dic vt in. l. ij. et ibi nota. quod cum eo.

homo.ſ.de ver.obli.vbi dicit q̄ ex qua cā queris mihi ex eadē causa non possum tibi obligari.So.dicit Dy.hic fideiubēdo p̄ patre nō obligat illū apud quē fideiussit sibi.⁊ ideo nō possit querere patri. imo obligat se ei: ⁊ ideo pater obligat sibi. Hoc nō placet:q⁹ hic nō queri mus de obligatione q̄ oritur ex p̄missione facta a filio creditori: sed de obligatione q̄ oritur ex mandato.qō videt fieri a patre ipsi filio fideiussori qō soluat.vt.l.indebitā.ſ. de cōdi.inde. quo casu si filio mandaret ab alio quereret patri: ⁊ sic ob.cōtrariū.Dic ergo q̄ hic pater non tenet ex ℨctu ſz vtili data a.l.

4 ¶Opp.q̄ filiꝰ † soluēs p̄ parte vi a deat donare.vt.C.de nego.gest.l.si filiꝰ.Dicit Dy.solue vt ibi. Tu dic q̄ ibi filiꝰ soluit sponte.hic ex necessitate p̄ambuli p̄ctꝰ:⁊ sic nemo in necessitatibꝰ liberalis existit: vt.l.rē legatā.ſ.de adi. lega.facit.l.heredes.§.si filius.ſ.fami.her.⁊ facit ad ea q̄ dicā in.l. stichus.de pecu. leg.

a ¶Stipulatus esses a me.⁊ ad hāc.l.bene facit text. not. in.l.si cui.C.de nō nu.pe. 1 ☞Dispositio huius.l. bodie non habet locum ex quo filiusfa. habet heredem. 3

4

Ai contra. Ubi nulla subest obligatio nō p̄t accedere fideiussor. h.d. 5

1 ¶Opp. q̄ pater dādo fideiussorē videt approbare contractum: vt.l. sed ⁊ iul.§.pen.⁊.l.seq.ſ.ad mace. Solu.Dy.dicit q̄ hoc debet intelligi q̄n pater errauit secus si sciuisset q⁹ tunc videtur approbare: vt.l.sed ⁊ iu.§.pen.⁊.l.seq.ſ.ad mace. Alij doct.dicūt ꝯ ⁊ bene ⁊ idem Ray.de for.q⁹ dicit Dy.cōtra istum text.cū nulla est obligatio post mortez.ergo pater non posset eā approbare: contraria loquuntur filio viuente.

2 ¶Quero † an.l. habeat locū, hodie:⁊ dic q̄ non q⁹ filius habet heredem hodie: qui eius personā sustinet: vt in auc.de here.que ab intest. ⁊ ita tenet gloſſ.ſ.ad macedo.l.creditorem. ¶Opp.q̄ pater nō tenet de peculio filio accipiente mutuū. vt.l.pe.C.ad macedo.So.dicit gl. intelligo hoc alio celebrato cōtractu.⁊ sic non referas ad mutuū.Vel aliter dicit glo.in.d.l. creditorem. q̄ contra patrem datur actio: licet obstet exceptio: ⁊ ideo dando fideiussorem videtur approbare obligationem de peculio: et hec solutio magis placet. ⁊ videtur probari in textu.d.l. penulti. C.ad macedo.

I mandato meo. Glos. oppo. ⁊ nō soluit.vide eam ⁊ incipit:vt.ſ.ibi si reus.sed ibi erāt pariter principales ⁊ contra eundem:hic contra diuersos.Dy.

Am reus. Dicit glo. q̄ hec l.dz intelligi quā do exceptio cōpetēs fideiussori erat psonalis:ita q̄ sibi tm̄ cōpetebat:qō plz.q⁹ si cōpeteret p̄ncipali opponeret eā ex psona sua. Preterea sicut obligatio fideiussoria nō cōfunditur per principalem q̄n noceret actori:vt.j.e.l.heres.q̄ si hic seruus. ita q̄n noceret debitori:vt hic cum glo. qō tene menti.

I stipulatus esses a me. Fideiussor pōt opponere exceptionē ex psona rei eo inuito.hoc dicit.

☞Pactum vnius ex fideiussoribus non preiudicat creditori cōtra aliū fideiussorem agenti:

Modus adiectus in vltimis voluntatibus inducit dispositionē idem in contractibus.

Fideiussores plures si intercedūt diuersis tpibus vnus non videtur intercedere contēplatione alterius.

Beneficium cedēdarum q̄n obstet creditori agēti contra fideiussorē.

Exceptio cedendarum an obstet creditori q̄n ille cōtra quem est fienda cessio non est soluendo.

Creditori si restituit pignus debitori ⁊ agit contra fideiussorem an ei obstet exceptio.

Si ex duobus. Pactum † vnius de fideiussoribus non p̄ iudicat creditori cōtra alium fideiussorē agenti.

¶Opp.fideiussori dz cedi actio:vt.l. vt fideiussor. j.e.ſz si creditor nō p̄t cedere: repellit exceptione cedendarū:vt.l.stichū.§.si creditor.ij.j. de solu.⁊.l.ſi pupillus. alterū.ſ.de admi.tu. Timore huius cōtrarij sunt plures solutiones. Una est q̄ ille qui primo liberatur non tenebatur in effectu:vt.l.q̄uis.§.marcellus.⁊.§.si mulier.ſ.ad vel le.⁊.l.si titius.j.eo. ⁊ illa est vera in se: licet sit diuinare.⁊ est vera per.l.si procurator.§.si liber homo.ſ. manda. Secunda solutio est q̄ fideiussor consensit liberationi alterius: ⁊ tunc non potest oponere exceptionē cedendarum. Ita glo⁹ tenet in.l.ij.C.eo.⁊ ibi tz Cyn.et dicit q̄ Dy.eo audiēte tenebat eam. Hanc etiam tz glos. in.l. nisi.ſ.de pac.⁊ista est vera in se:licet sit diuinare. Tertia est q̄ illum liberauit ad tempus. Illa nō est bona: q⁹ ad tp̄s obstaret exceptio:vt.l.si mādauero tibi. in prin.ſ.man. Alia est q̄ ille cū quo fuit trāsactū fuit fideiussor fideiussoris. Truffa est licet sit vera in se. Alia est q̄ beneficio cedendarum renunciauit. Ista est nota.glos. tene ⁊ eam in.l. nisi.ſ.de pact. tamen licet vera: non bene congruit litere. Alia est q̄ ibi de rigore hic de equitate. ⁊ glos. in.l.ij.C.eod.eam tenet sed non placet.quia text. dicit hic nullam exceptionē: sed omnis exceptio est de equitate:vt.l.qui equitate.ſ.de exce.do.Ex hoc apparet quod nulla equitate repellitur creditor.

ditor. Alia solutio est q̄ pactū nō interceſſit: sed a datio vt non peteret:quod glo. reprobat.⁊ bene. 2 quod no. † quia ex hoc probatur q̄ sicut in vltimis voluntatibus modus adiectus inducit dispositionem ⁊ ex eo potest agi:vt.l.fi.C.de his q̄ sub mo.ita in contractibus:qō no. Alia so. est Mdr. quam tenet Azo.⁊ illa est vera.⁊ Ja.de are. tenet 4 eam ⁊ dicit.quando q̄ fideiussores fideiubent respectu mutui periculi. quia non fideiuberem sine te nec tu sine me: ⁊ tunc habet locum beneficium cedendarum. quando q̄ fideiubent non respectu mutui periculi:vt primo fideiussi: postea tu: ⁊ sic non contemplatione alterius primus fideiussit: ⁊ tunc in casu isto si liberauit cōm fideiussorem nō possum opponere beneficium cedendarū.Et ista videtur probari per.l.si titius.j.eo. ⁊ istam tenet Oldr.⁊ mihi placet. Alij dicunt q̄ in cōtrarijs liberauit principalē hic liberauit fideiussorem: et ita dicunt Dy.dixisse.ratio est quia liberato principali nullum remedium habet fideiussor.ar.eius quod no.j.e.l.vt fideiussor. Sed non placet. quia eadem est ratio in cōfideiussore que est in correo. ergo ⁊c. vt.l.si pupillus.ſ.de admi.tut. Preterea superest aliud remedium.s.actio mandati contra principalem.vnde tene primam.Et ideo † p de 3 5 claratione distingue.quando q̄ creditor non p̄t b cedere actionem ex natura obligationis: q⁹ sibi nulla cōpetit actio:⁊ tunc non obstat exceptio cedendarum.l. q̄uis.§. si mulier.⁊.§. marcellus.ſ. ad vellei.⁊.l.si procurator.§.liber homo.ſ.manda.⁊ hic in prima solutione. Quando q̄ non p̄t cedere facto debitoris.⁊ idē:vt.l.i his.§.si duos. in fi.j.de solu.⁊ hic in fi.glo. Quando q̄ non p̄t cedere facto ipsius creditoris: ⁊ tunc aut ille alij⁹ qui petit cessionem consensit liberationi: et tunc imputet sibi vt hic.⁊.C.eo.l.ij.in.ij.glo.mag.⁊.l. nisi.ſ.de pac.aut non consensit liberationi: ⁊ tūc aut fuit renuntiatum beneficio cedendarum:⁊ securus est creditor:vt hic. secundum vnam solutionem.⁊ no.ſ.de pac.l.nisi.aut non consensit ⁊ tunc aut fideiusserunt simul: aut diuersis temporibus.

a Primo casu obstat exceptio cedendarum. vt.l. stichum.§.si creditor.j.de solu.⁊.l. si pupillus.ſ. de admini.tuto.ratio est quia videntur fideiubere ratione mutui periculi. Scdo casu aut fuit liberatus ille fideiussor qui interceſſit postea:⁊ agitur contra primum:aut econtra. Primo casu non potest opponi exceptio cedēdarum creditori: q⁹ 1 ille non interceſſit contemplatione illius vltimi fideiussoris.vt hic secundum solu. Mdr. ⁊ Azo. que vera est.nisi ab initio erat conuentum q̄ alij⁹ daretur:quia tunc videntur simul dari:vt.j. de solu.l.modestinus. Secundo casu obstat exceptio: quia secundus fideiussit contemplatione primi: sed in pignore hoc non haberet locum:quia semper quis videtur intercedere contemplatione obligationis bonorum presentium ⁊ futurorum. vt.C.que res pigno.obliga.possunt.l.fi.⁊ obligatio pignoris debet cedi sicut obligatio contra fideiussorem:vt.l.ij.C.eodem.et intellige q̄ ab initio fuit contracta obligatio personalis cum obligatione bonorum;vt not.per docto.C, codē.l.ij.

¶Obst.exceptio.vide de ista materia no.p spec in ti.de cessio.actio.§.j.ver.sed qō debitor meus ⁊ ibi Jo.and.Cy.in.l.ij.in.iij.⁊.iiij.q.C.de pign ⁊ Cy.⁊ Ja.bu.in.d.l.iubemus.C.ad vellei.⁊ spe de rerum.⁊ concln.versi.sed pone eius domum.et versi.quid si creditor consensit.

¶Quero † pone qō ex casu in quo debet fieri cessio: ille contra quem debet fieri non est soluendo: et dis b co ego liberaui cum quia nō erat soluendo an obst. exceptio. Et videtur quod non: quia cum teneor ad factum si non facio quod debeo teneor ad interesse: vt.l. si quis sit stipulatus.in fin.ſ. de verbo. obligatio. modo facis dolo petere. id quod tua non interest.sed tua non interest quod tibi cedatur actio ergo ⁊c.et hoc videtur tenere glo. in d.l.nisi.ſ.de pact. Sed contra hoc c facit:quia videtur liberando eū accipere pecuniā ⁊ sibi donare supra de iure do.l.vir ab eo. preterea potuisset effici soluendo:⁊ hoc placet.

3 ¶Quero † liberaui b fideiussorem: sed principalis est soluendo an fideiussor modo conuentus possit opponere exceptionem cedendarum. Et videtur quod non:quia sua non interest. Dico sic in pignore si creditor habeat pignus apud se ⁊ reſtituit debitori:cuz debeat illud tradere fideiussori.tunc obstat sibi exceptio:quia itererat potiꝰ eius nō soluere ⁊ pignus retinere q̄ in personaz agere:vt.j. de furt.l.itaq̄ fullo.sed si habebat solū bona sibi obligata tūc sufficit si cedat actionem ⁊ promittat debitorez esse idoneū: sed in fideiussore puto si creditor est paratus ei dimittere quantum est deterius nomen debitoris propter fideiussorem liberatum quod tūc sibi nō obst.exceptio.argu. eiꝰ quod not.ſ.de arbi.l.vtiq̄. Ceterā quādo liberauit pignora. dic vt C.eodem.l.ij.

☞An hypothecaria possit cedi sine principali quod sic:et quis sit effectus. 1

Fideiussor obligari. ¶Ipsā summat. ¶Opp.ſ.e.l.ij. Solu.dic.gl.fallit ibi.

dus in.l.heredem.in.ij.col.de her.vel ac.et gloſſ. in.d.l.si heres pecuniam.bal.alle.pro fingu. in.l. cum oportet.§.fi.C.de bo.que lit.e.et ibi in.d.§. fin.habes tez.⁊ gloſſ.⁊ bal.quod hypotheca. contrahitur antequam obligatio personalis contrahatur.quod not.

Tu dic qđ ibi est naturalis obligatio.q̄ est principalis. ¶Op.de.l.itē si seruus. in fi.ff.de stipu.ser. solu.

1 vt ibi. ¶Quero † an[a] hypotheca

a possit cedi sine principali: argu. q nō vt hic.ꝛ.ff.ea.l.§.fideiussor.ꝛ.l.si mihi aut titio.argu.contra.l.ex sex tāte.§.latinus.ff.de excep.rei iudi. ad trebel.l.debitor.C.de lui.pign. 1 l.ij.dicit Dy.credo q nō possit cedi sine principali.ar.ll. primo allegatarum. Ad cōtra. rñdeo q in casibus illarū.ll. superat naturalis ℔ verū intellectū earū.ll.℔ Dy. sed in.l.debitor. fuit cōfusa ciuilis 1 ꝛ naturalis. Tamen pro eo est glo. C.de here.vel act.ven.l.fi. In contrariū est glo. C.de pigno.l.vsucapio.ꝛ.ff. de pigno.l.j.§. cū prediū. Dy.in.d.l.fi.dicit q Dy. se audiente cōcordauit illas glo.q: hypothecaria non potest cedi extraneo: vt C.de here.vēdi. ipsi principali debitori sic: vt.l. vsucapio. C. de pig. Istud idē tenet Specu. in ti.de cessio.act.§.j.versicu. sed quid si cessi. Ego dico q idistincte pōt cedi hypothecaria sine principali:[b] vt. ff. de leg.iij.l.iulianus.in prin.de pig. l.grege.§.cū pignō. C.si pign.pig. dat.fit.l.ij. Nec ob.hec lex. quia fateor qđ nō pōt cōstitui ab initio hypothecaria seu fideiussoria obligatio sine principali: vt hic cū similibus.sed bene cōstituta pōt separari vt dictis.ll. Nec obst. qđ not. C. de here.vel act.vē.l.fi. vbi dicit qđ sequeret q si cedens ageret personali q cessionarius perderet hypothecariā: q: per hoc nō cōcludit q cessio non valeat: sed q possibile est quod erit sine effectu. Huius ergo gratia videndum est quis est effectus huius cessionis.s.q̄ ceditur hypothecaria sine principali. Ad ℔ respondeo. q q̄ceditur hypothecaria sola.q: psonalis non sub- 1 est.l.ij. C.de lui.pig.ꝛ tunc hz effectum quia aliter agere nō pōt personali. qđ etiā cōtingit q̄ ceditur 2 ipsi debitori.vt.d.l.vsucapio. de pigno.ꝛ.ff.de pig.l.j.§. cū prediū.

c Quandoq̄ personalis[c] subest ꝛ fit 3 cessio extraneo:ꝛ tunc aduerte: aut cessio fit ex cā mere donatiōis:ꝛ tūc habet effectum vt possit pignus retineri donec sibi donatario soluat: vt l.iul.in prin.ff.de leg.iij. Et puto q si donator vel heres eius age- 1 ret psonali: q tenet ipsi donatario vel legatario: quasi ipsius dolo factū sit: vt res donata vel legata intereat.vt no.ff.de transac.l.fina. Si vero cessit ex alia causa: puto inspiciendū causam quare cessit. si enim cessit ex cā emptionis idē.vt.l.ij.§.nō tantum.ꝛ.§.fecisse.ff.de here.vendi. Si vero ex causa pignoris idē: cū debitor soluēdo debitū faceret cessare presumptionem doli.vt. C.de cri. stel.l.j. Item talis creditor nō posset agere hypothecaria nisi vsq̄ ad quantitatem sui debiti.

☞Debitor: proprie dicitur a quo inuito extoqueri potest.

Actio quando nascatur ex naturali sola.

Qui certo loco. Non pōt obligari fideiussor in dupliorem causam. hoc dicit. vsq̄ ad.§. cum fideiussor. ¶Nota. † istū tex. q debitor ꝓprie dicit a quo inuito pōt extoqueri: als debitor dicit abusiue. vt.j.de v.sig.l.debitor.qđ facit ad multa. ¶Quero † vtrū ex naturali sola nascatur actio. Glo. dicit q sic: aliqñ ex nudo pacto vt.l. si q̄s arg.C.de dona.ꝛ de dot.pmis.l.ad exactionem. Cōtra no. ff.de act.ꝛ obli.l.naturales. Ultramontani dicūt quod in obligatione que consensu contrahitur ex sola naturali nascatur obligatio: nec est ibi vinculum ciuile. Ita nota.in.l.legem.C. de pact: Tu dic qñq̄ lex fouet pactum ḡra ipsi⁹ pacti: vt in cōtractibus bonefidei. tunc pactum dicitur vestitū consensu.et tunc oritur actio ex eis.ꝛ sic non ex nudo pacto: vt in contractibus qui contrahuntur consensu.et ita est in contractu dotis de iure antiquo: vt.d.l.ad exactionem. hodie vero est ibi tacita stipulatio per titu. de rei vxo.acti. Quādoq̄ lex fouet pactum ratione persone.ꝛ tūc pactū remanet nudum.ꝛ ex hoc pacto oritur actio. vt.l. etiam.ff.de vsur. Et isto casu posset dicere verus ista glo. Qñq̄ lex non fouet pactum: sed propter pactum ꝑducit actionē: vt. C.de dona.l.si q̄s arg: tunc pactum remanet nudum et oritur actio non ex pacto: sed ex.l. propter pactum. et sic hec glo. in exemplo quod ponit non bene dicit. Ita dicit Jac.bu.in.d.l.legē. C.de pac.

Stipulatione in diem. Nota.q ista obligatio ꝺr ī pēdenti. ꝺtra.ff.ti.j.l.vsufructus sol. l.illa habet locum q̄n ab initio vitiū stipulationis est certū vel ex parte rei vel ex parte persone stipulātis: vt ibi plene dixi.

☞Conditio nō impleta per defunctū q̄n possit per heredem impleri.

Diabol⁹ reuelauit gl.id qđ ꝺr pet. de bellaperti. Promittens ad certū tp̄s soluere:ꝛ si non soluerit promisit penā si est mortuus antequam interpellaret an facultas soluēdi trāseat ad heredes. Obligatio fideiussoris concepta si reus nō soluerit q sit conditionalis.

Cum fideiussor. Fideiussoris obligatio concepta si reus principalis non soluerit: ex mora rei principalis vel ex eius morte committitur hoc dicit. Ad primum quod dicit ex mora committitur †. Op po.de.l.ita stipulatus. supra de ver.ob. Solu.gl. et bene. hoc ideo q: precessit dispositio in persona rei cuius mora nocet fideiussori. secus si simpliciter incepisset a precedenti conditione negatiua. Secundo habetis notare ex.l.nostra. q si p 3 defunctum res non est impleta non potest eā implere heres. ¶Sed contra id opponi. quia idem permitti debet heredi quod defuncto. l. diem.§. nec vtimur. et.l.q̄nis.ff.de arbi. dicit glo. f. quod hic decessit sine herede. ꝑ et. de bellaperti. C. de b cōdi.insti.l.pen.i.iij.q. dicit credo q huic gl. diabolus reuelauit id quod dicit et pessime dicit. Ad 1 contrarium respondet: ius implende conditionis transit ad heredem ad euitandum penam hoc est verum q̄n in eadem persona precessit dispositio ꝛ conditio: vt in contrario. hic in persona vnius precessit dispositio: in persona alterius cōditio: ideo 2 non trāsit ad heredem. Dy. hic videtur tenere gl. 3 istā. quid dicemus. Credo pe. melius dicere. primo per.l.istā: scōo per.l.qui rome.§.augerius.ff. de ver.obl. tertio ꝓbo. per.l.post q̄. in prin. ff. vt le.no. caue. vbi dicit q si conditio obligationis fideiussorie existit cū persona principalis nō subest: non committitur. Ratio est. quia tunc non est persona in qua consistat obligatio. modo si ponis istum decessisse sine heredibus: tunc non est persona in qua possit consistere principalis obligatio: ideo fideiussor non potest esse obligatus cum ista conditio impleatur post mortem: quia post mortem verum est eum non soluisse. Sed contra hoc facit. ff. de admi. tu. l. si sine herede. in prin. ꝛ. l. sti- c chus aut pamphilus. circa princ. j. de sol. Sol. q̄n fideiussor est iam obligatus: potest remanere obligatus etiam principali decedente sine herede: sz q̄n non est obligatus sed obligandus requiritur quod persona sit tempore existentis conditionis. Item posses dicere quod in.l. post q̄ loquitur in captiuo qui decessit sine herede ꝛ q sic intelligatur habes glo. no. in. l. j. §. idem pomponius. in fi. 1 ff. depos. sed hic est hereditas iacēs que repꝛesentat personam pro qua potest accedere fideiussor: vt. j. eo. l. mortuo. Sed dico quod tunc hereditas dicitur q̄n est spes vt adeatur: sed cum omnes deficiunt de quibus est spes adeundi: tunc dicuntur bona vacātia: vt. l. prima in prin. ꝛ §. an bona. de iure fis. l. non possunt eo. tit. ꝛ l. j. C. de bo. vacan.

a sed hic decessit cum herede. ꝛ teneo opi. Pet. a

2 ¶Quero † quidam promisit soluere: quod si non solueret tunc promisit penam: mortuus est anteq̄ interpellaretur: an transeat ad heredem facultas soluendi ad euitandum penam. Dic vt in gl. scilz q non teneatur q sine herede imo cum herede et incepit a precedenti cōuentione in eadez persona ꝛ dz interpellari si dies nō est expꝛessa vel tacita: vt. l. ad diem. ff. de verbo. obli. ꝛ. l. diem. ff. de arbi. q̄ tunc dies interpellaret pro homine. ¶Quero an debeat interpellari in iudicio vel extra. Gl. ꝺr alterutrum sufficit. Similem glo. habuistis in. l. q̄ rome. §. coheredes. ff. de v. ob. ꝛ. l. amplius. j. rem ra. ha. ¶Quero † an sit conditionalis obligatio 3 fideiussoria. Et glo. dicit q non. sed male: q: hic fuit apposita dictio si: que conditionem facit vt. l. si decem cum petiero. ff. de verborum obliga. ꝛ no. ibidem per glo.

1 ☞Cessio debet fieri pro rata.

Hypothecaria est illa q̄ debet cedi. Fideiussor sponte soluendo vel offerendo debitum an possit creditorem cogere vt soluat.

Fideiussori b bus. b Quero † an cessio debeat fieri insolidum an ꝓ rata. ꝛ dic q ꝓ rata. Alie gl. aliter dicūt in. l. j. C. de duo. reis. et in. l. si plures. de admi. tut. Dicā i. l. mo c destin⁹. j. de solu. ¶Quero † an hypothecaria debeat cedi. Certe sic: vt. C. e. l. ij. ¶Extra gl. quesiit † Huber. de bobio. ꝛ Dyn. hic creditor nō egit ꝯ fideiussorē: sz fideiussor sua sponte vult cogere creditorē vt cedat soluendo pri⁹ ꝛ offerendo debitū an possit: ponit Dy. in. l. ij. C. e. determinationē Dy. verbo adverbū ꝛ bñ. Dic vt ibi dicit: ꝛ hic non scribo cā breuitatis. Quero q̄ iure petat cessio. Dica. j. de sol. l. modestinus.

Ai debitorez. c Intellige hāc. l. vt. l. inf causas. §. abesse. ff. man. ꝛ retigi i. l. iij. ff. eo. ti. Gl. signat aliā ꝛ nō soluit: vide eam ibi. §. qui reprobos. sz ibi ignoranter recepit: ideo nō preiudicat sibi: hic sciēter: ꝛ ideo nocet. argu. ff. de iure dotiū. l. ꝓmittendo. §. si a debitore. Dy.

☞Seruus fideiubens nō obligatur etiam naturaliter.

Eruus iscio. Si pro serui fideiussione soluat pecunia dominica vēdicat si peculiaris ꝓ debito non repetit pro indebito condicit: sed si domin⁹ soluat ipse ab eo cui soluit repetit. h. d. ¶Ad euidētia seruus extra peculiare causaz nō pōt fideiubere vt. l. licet. §. si filiꝰ. ff. de pecu. ¶Op. nemo cōdicit rem suā pterq̄ a fure: vt. l. fin. ff. quēad. vsufru. cane. sed istius pecunie non est d translatum dominiū. ergo pōt vendicari. qđ nō sit translatū ptz q: si nō est cā habilis transferendi dñiū ipm nō transfert. l. nunq̄. ff. ō acq̄re. do. sed hic fideiussio fuit nulla: ꝛ sic nō erat cā habilis. Preterea licet cōcessa sit sibi administratio nō tñ videt per hoc cōsensum habere vt donet vel alienet in hāc cām: vt l. cōtra iuris. in fine. ff. de pac. ꝛ. l. si is. §. flauius. j. de solu. Glo. tenet d ℔ q pōt ꝺici ℔ a fure vl ꝺ ditione

a ¶Opini. pet. ꝛ vide pau. de ca. hic in fi.

b ¶Fideiussor ℔. ad de. l. si is cui. §. flauius. ff. qđ ibi habetur.

¶Qui debitorez. ad de quod Pau. de ca. refert hic consuluisse qđ si creditor confitetur se recepisse debitum a fideiuss. nec de vera solu. appareat qđ ista confessio sufficit fideiussori vt possit repetere a principali debitore: licet bar. cōtra eum teneat in leg. duob⁹. §. a fideiussore supra de iureiu. vide cons: pau. cccxxx. ꝛ. cccxc. ꝛ ita dicit fuisse consultum per Frāc. rega.

¶Glo. tenet. et no. hic gloss. quam. d. Jo. ita clara dicit alibi repeti nō posse quod si cut dominus errās in soluendo nō trā-

And. Pomate.

e ¶Sine ꝑncipali. ꝛ vide Alexā. cōsi. xlvij. in. ij. col. vol. iij. vbi in oīb⁹ sequitur dicta Bar. hic.

b ¶Qñq̄ personalis. vide Bar. i l. si cōst. ante. in pen. q. iij. q. ꝑnci. ꝛ quod no. j. ea. l. §. fi.

fert dñium imo repetit per totum. de condi. inde. ita ꝛ administrator. And. Bar.

a ¶Itē op. dic ꝙ bar. in. l. si heres pecuniā. ad treb. ꝛ bal. in. l. ſ. ver. quero testator legauit mihi. C. cōia de leg. ꝛ Imo. aliq̄d in. l. dotale. ſolu. matri.

b ¶Seruo tuo. Mo. quod non pōt q̄s eſſe debitor et fideiuſſor ſed an vno reſpectu poſſet q̄s eſſe debitor alio fideiuſſor: Bal. tangit i. l. mādato. C. q̄d cū eo. ꝛ dicit ibi eſſe caſum de hac. q. ꝙ ſic. ꝛ in l. in cum. §. taberne. ſ. de inſti. ſed ſimile eſt in. l. roman⁹. ſolutus. ō tut. et cur. da. ab his. et quod ibi bart. item ſimile eſt in. l. reos. in prin. ſ. de duob⁹ reis. ꝛ. d. l. roman⁹. alleg. bal. in. d. l. ſi mandato. C. q̄ cuz eo. vide i l. ſi dubitetur. §. fi. liuſſa. ſ. e. facit q̄ no. barto. de iurib⁹ directis ꝛ vtilibus i l. ſi heres. ſ. ad trebel.

c ¶Mot. q̄ miſſio in oīa bōa debitoris ꝛ ceſſio bonoꝝ ꝙ debitorē nō liberat fideiuſſorē. imo dicit bal. in. l. cōſentaneuz. C. quō ꝛ q̄n iud. q̄ lz ſit vnus modus ſolu. tritticaria a poſſeſſore. Sed hoc nō placet mihi: q̄ ſm hoc nō eſſet differentia an de peculiari vel domi- a nica ſoluat. q̄ tex. reḡrit. Teneo ergo q̄ eſt tranſlatū dominium: q̄ erat adminiſtrator credens cauſaꝫ ſubeſſe. hoc tenet Ruge. nihil alle- gat. dic vt. ſ. de cond. ide. l. cū inde- bitū. in prin. ꝛ ibi no. ꝛ iſtam teneo

¶Venio ad. l. ſequentē. ꝛ oppo. de 3 l. ſi ſeruus alienus. dicit glo. q̄ hic domin⁹ errauit. alias videt appro- bare q̄ nō placet. q̄ cū obligatio ſit nulla nō pōt approbari: vt. l. ob- ligationes. ſ. de act. ꝛ obli. Vel ibi agebat mādati b nō q̄ nō placet eadem rōne. Dic q̄ ſz Dyn. ſic q̄ hic ſoluit dñs ꝙ fideiuſſoris obli- gatione: q̄ eſt nulla: merito repetit ibi ꝙ obligatiōe principalis q̄ eſt ali qua: q̄ videt mādaſſe ſeruo q̄ pro eo ſolueret: vñ domin⁹ ſoluēdo ap probat ꝛctū illū mādati. ¶Queri- tur† vtrū ex cā fideiuſſionis ſeru⁹ obligetur naturaliter. Et gl. tenet q̄ nō. hic in duab⁹ gl. ꝛ idē tenet in b l. i perſonā. §. qui pecuniā. in gl. ſz cum naturaliter ꝛc. ſ. de pactis. q̄ puto eſſe verū: q̄ lex reſiſtit obliga tioni: ꝛ ideo non oritur nec ciuilis nec naturalis vt. l. ſi nō ſortē. in prī ci. ſ. de condi. indebi. ꝛ q̄ talis iuſ ſio ꝓtinet donationē q̄ aliena eſt a ſeruo: vt. ſ. q̄ res pig. obli. poſ. l. ſ. §. ſ. ¶Quero vtrū cōſumptione ſe cura liberetur debitor principalis. Et gl. dicit q̄ ſic: ſz male dicit: q̄ ſecuta cōſumptio illud operat q̄ a principio dominij tranſlatio vt. l. ſi filius. ſ. ſi cert. peta. ſed dominij tranſlatio non liberat vt hic ergo nec conſumptio.

☞Actiōes q̄ſite heredi facto ſuo nō trāſeūt in fideicommiſſarium.

¶Ceſſione facta contra principalem quando videat facta ō fideiuſſorē. Pactum factum a poſſeſſore q̄ſ. p 1 fit euincenti.

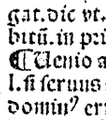

Eres a debi- tore. Actiōes† q̄ſite here di ex ſuo facto nō trāſeūt in fideicommiſſarium vel in eum qui euincit per contratab. niſi facta ceſſione. h. o. ¶Oppo. extra glo. de. l. ſ. ꝛ per totum tit. ſ. ſ. ad treb. vbi tranſeūt ſine ceſſione. Sol. dic quod ibi trāſeūt actiones hereditarie in fideicōmiſſarium: ſecus in acti onibus: que nunq̄ fuerunt penes heredem ex perſona defunti: ſed ex perſona ſua: ꝛ iſtud probatur in. l. ſi heres pecuniam. ad treb. ¶Item† opp. a ceſſione facta contra principalē videtur facta ceſ ſio ō fideiuſſorē. vt. ſ. ō here. vend. l. emptori. ꝛ. l. ſi in ſolutum. C. de act. ꝛ ob. ꝛ. l. empto. C. de he re. vel act. vē. ꝛ ibi not. ergo cū hic tranſeat prin cipalis debet trāſire fideiuſſoria. Solu. ex trebel liano tranſeunt actiones ceſſione legali: in cōtra riū eſt ceſſio hoīs: ꝛ ideo trāſeūt actiones contra fideiuſſorem etiā facto hominis. ¶Opp. † fz gl. de. l. ſi tibi. §. cum poſſeſſor. ſ. de pac. vbi euincen ti non pdeſt pactū factū a poſſeſſore. Sol. ponit multas gl. nec ponit veraz. Dic q̄ns poſſeſſor eſt verus heres: ſed ab eo euincitur ꝙ cōtratabulas: vel alio modo: ꝛ tunc ꝓdeſt pactū euincēti: vt hic cū ſimi. aut nō eſt heres: ꝛ tunc non prodeſt euin centi: vt in contra. Fallit ſi conſtaret q̄ volucrit prodeſſe cuilibet qui eſt heres vt. l. antepe. ſ. ō pa ctis ꝛ ille qui recipit videtur negotium gerere he reditatis. facit. C. de pac. l. ſi actionē.

Nō eſt nouum. ✦ Due obligationes ſi deiuſſorē vt hic: ꝛ inſti. de replica. in fi. ¶Quero q̄liter adaptatur ad ca ſus iſtud argumētū ꝙ fit in tex. gl. ꝓmo ponit q̄n ē facta miſſio in oīb⁹ bonis ei⁹ q̄ ceſſit bonis: quo caſu lz libereť cedēs bonis nō liberaťť fi deiuſſores: ita hic. ecōtra liberatur fideiuſſor ꝛ nō debitor. ſz ſm hoc inuit ꝙ per ceſſionē bonoꝝ debi tor liberetur: q̄ nō eſt verū vt. l. is qui bonis. ſ. de ceſ. bo. q̄ examina bo. ſ. e. l. vbicunq̄s. ¶Vel dic dicit glo. ꝙ refertur ad. §. q̄ ſi ſeruus. ꝛ ꝓcedit ſine ſcrupulo. ſed non eſt ve riſimile ꝙ retulerit ſe ad ita remo ta. vnde dic tertio. vt ō: in ſe. gl. q̄n fit miſſio in bonis debitoris latitā 1 tis ꝙ quā nō liberaťť fideiuſſor. idē ſi cedat bonis. vt dictum eſt: ꝛ etiam b ꝓbatur inſti. de replic. §. fi. ꝛ iſte ca ſus nō ſic reperiť alibi. De eo vero cuius bona publicantur dicam. ſ. e. l. ſi debitori deportato.

Quod ſi ſtipulator. ✦ Si principa lis reus ſuc cedit creditori omnis obligatio extinguitur ſi fi deiuſſor ſola fideiuſſoria obligatio extinguitur. hoc dicit lex iſta cum ſeq. §. qui ſequēs. §. eſt ſub tilis in text. ibi debitoris. ſubaudi latitantis. Dy alias eſt in gloſſ. et tunc ſubaudi vt ibi. vel dic ce dentis bonis. vt innuit gloſſa. mag. Mota. c† quod

Cum fideiuſſor. ✦ Succeſſio non habetur a loco ſolutionis † ad lucrum heredis. h. o. ¶Opp. de l. ſi ei. ſ. de euic. gl. que eſt hic ponit 1 caſuū diuerſitatē. Sz aduerte hic ē quedā fictio. q̄ a ſeipſo dicit exe c giſſe. ꝛ inducitur ꝓpter equitatē ne heres remaneret in dāno. vt. l. ſi ei. ſ. de euic. ſz ſi heres vult iſtud in

exequendi puta per tenutā nō tñ impe- dit alius modus etiā extra caſum iſtū de fideiuſſore ſz imo regulariter ita eſt in quolibet ꝓ quo facit tex. ꝛ gl. in. l. uij. §. ex cōuentione. de re iudica. ꝛ di xit bald. in. l. ſ. ad fi. ſi q̄s ius dicen. nō obtē. q̄ ſi teneo debitorē meū in carceribus. tamē poſſum re mutā bono rū accipere: q̄ vnū remedium nō exclu dit aliū ad q̄ bene fa cit. c. q̄n frequēter. §. fi. vt lit. nō ꝓte. ꝛ ē no. multū ſz bal. ibi. ꝛ no. bar. i. d. l. ꝓſen taneū. in fi. bene fa cit. l. q̄ legati. C. vt i poſ. leg. ꝛ q̄ not. bart. in. l. q̄uis. de pig. ac. ꝛ 1 hic adde bal. in. l. ēt C. de fide iuſ. cū ibi a not. vbi lz 1 actū ſit hypotheca cōtra debitorez vel alium nō liberaťť fideiuſſor.

Itē pendente lite contra fideiuſſorē non impediť executio cōtra principalē econtra tex. eſt in. l. fi. ꝛ q̄ ibi bal. C. de fideiuſſ. q̄ bene no. lz cōtra p̄dicta videaťť q̄ not. bal. in. l. creditor. ff. ſi cert. pet. ꝛ ibi retuli illud dictū bal. ꝛ dictū bar. in. d. l. ꝓſentaneū. alleg. Pau. de ca. in. l. ſi ſtichū. §. i. ſ. ti. ſ. vbi inducit tex. ibi. Adde q̄ ro. cōſi. cxxxiij. cōſuluit ꝙ ſi vigore inſtrumenti guarētigionati poſſum in cipere a captura ꝛ faciā tibi ſtatuere terminū. xv. dierū ꝙ nō ꝓhibeor redire ad capturā.

a ¶Nō habeť. vtrū ſucceſſio habeat locū ſeu vim confeſſionis vel ſolutionis tñ. adde bar. poſt gl. ſ. eod. l. ſi debitorē. la. ij. ꝛ. l. ſi ſocer. in princi. poſt gl. ſ. ſolu. mat.

b ¶Mortuo. facit. l. ſi a te. ſ. vt leg. no. ca. ꝛ vſ. ꝓbaris hic ꝙ appellatione perſone veniat vniuerſitas. Ita dicit Bal. in. l. metū. §. animaduertēdū. ſ. q̄ me. cā. ꝛ vide bal. in. l. quicūq̄s. in. iij. col. C. de ſer. fugi. vbi idē dicit ꝛ ſubdit q̄ venit tā maſcul⁹ q̄ femina. per bald. in. l. oēs populi. in pen. col. ſ. de iuſti. ꝛ iur. ꝛ ꝓ bal. in rub. C. ad trebel. vbi querit an appellatione ꝓſone veniat ciuitas reſpublica ꝛ collegiū conſtituto ꝓcuratore cōtra omnē ꝓſonā mūdi ꝛc. venit tñ fiſc⁹ appellatione hominis vt ē glo. ſ. in. l. eos. in verbo homis C. de vſu. quā dicit ſingu. Ange. i trac. de inuentario. Dixit tñ. d. Ang. in. c. graue. de preben. q̄ ſtatutū loquens de ꝓſona nō habet locum in capitulo. ſz in. c. ſ. §. conuenticulā. de pace in. fir. videť ꝓbari ꝙ ap pellatione perſone non venit collegium ſeu vniuerſitas. fallit tamē in caſu q̄n iurarem te defendere contra omnē perſonam vel hominem mūdi quo caſu etiam venit collegiū vel vniuerſitas ſm Bald. in. c. ſ. de noua forma fidelitatis. vbi tunc omnes cōprehenduntur excepta perſona que eſt ita prior tempore ſicut natura eſt potentior ꝛ poz accidente ꝛ etiam excipitur propter eas imperator et ſuperior puta princeps vt ibi latius. adde an appellat. perſone veniat vniuerſitas ꝛ collegium vide ro. conſi. cccxxxvſ. ꝛ quid in ſtatutis quando ſtatutum eſt ꝙ perſone teneantur ad compromiſſum: vide per eundem conſi. cccc.

¶Lucius titius. no. hic tex. ꝙ q̄s pōt vt mādator intercedere abſq̄ ſtipulatione: licet non vt fideiuſſor in. l. blanditus. C. de fideiuſ. ꝛ bar. in rub. ſ. e.

Mortuo. ✦ Si obligatio conſiſtit in ꝓſona repreſentata pōt accipi fideiuſſor. h. o. Qui dā habēt i tex. vice defuncti. ꝛ q̄dā nō. ꝛ in hoc differt hereditas a curia ꝛ ſocietate. ꝛ collegio † in q̄b⁹ repreſentatur perſona viuens vt dixi. ſ. ti. ſ. l. vſuſſructus.

Si mihi aut ti tio. Adiectus fideiuſſorē recipe nō pōt. h. o. Rō eſt: q̄ in ei⁹ ꝓſona nō conſiſtit obligatio. ☞Literis credentie quando credendum ſit.

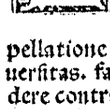

Lucius titi⁹. ✦ Pro parte hereditaria tantū confuſione extin

a ¶Litere credentie. Mot. hic de literis credētie ⁊ p bal.in.d.l.fi.C.qđ cū eo.⁊ in rub.C. de cōsti. pe.⁊ dicuntur credētie seu secreta ea que vulgus ignorat arg.de his qui dele. vel effu.l.j.§. fuma cum vtilitate fm Bal.de pa.constan. in verbo in nomine xpi. Alibi dicitur secretus qđ dñs non vult sciri iuxta illd. nescit seruus quid facit dñs su⁹: vt no. in .l. eius qui in fin. ff. de cer. pet. ita refert Bal.in.c. j.qui. mo. feu. amit. et adde bene q̄ not. per do. Anto. in. c. post cessionē.đ pba.⁊ ad Bar. hic adde bar. in.l. pupilli. in .§. si procurator. de neg. ⁊ bal. in addi. spec. in titu. de sol. in ver.si mercator. no. in.l. si mei cā.ff. commo. et qđ ibi Bal.⁊ Jaco.but. ⁊ quid de literis cōmēdatitijs an obligent vide quod no.de iure patro.in.c. j.in cle.j.in glos. dio cesanis.in fi. vtrū autē literis priuati credatur vide in clemē. j.in glo. literis. de pcur.⁊ in.c.ij.de sol.⁊ de literis cōmēdatitijs.ad de bal.in.l.si literas. C.mādati.⁊ de literis credētie etiā vide bal.⁊ imo.in.c.fraternitatis.de cler. non resi. ⁊ de literis cōmendatitijs etiā vide bal. in.l.si vero.in.§. cū quidā.in reportatis antiquis. ff. manda. etiam bal.in.l.insūto.de insti.⁊ in.l.j.§. j.ff.quod iussu.vbi glosse. adde bal.in rubr. C. de consti.pecu.in versi. venio ad sentētiam. ⁊ melius in.iij.col.in fi.versi. deinde quero. adde an litere cambij mercatorum quibus mandatur q̄ tali. solvat quis centum.an faciant fidem contra ipsum scribentem. vide bal. consi.liij.j.lib.

b ¶Cū tali nūtio. Cōtrariū tenet ipsemet bar. in l.⁊ lz.de.pfti.pecu. dixit bal. in trac. de.pfti.pecu. guntur obligatio ⁊ heredes fideiussoris vel mandatoris non tenentur in solidum.h.d. ¶Not. ex ista lege q̄ litere iste preiudicāt scribēti. qđ non est dubiū q̄n continent certum vt hic fuit. Sed quid † de literis q̄ dicunt in vulgari litere credētie. a ¶Circa eas est sciendū nā quandoq; sunt multū generales: vt tali latori presentium in his que vobis dixerit dabitis plenā fidē: tunc vigore earū nil poterit agere talis lator in preiudicium scribentis: q̄n iste litere sunt magis cōmendatorie. quasi dicat iste lator est fidelis persona potestis de ipso cōfidere.⁊ sic nō obligāt scribētē. C. qđ cū eo. l.fi. ff. đ dolo. l. eleganter. §. fi. ff. man. l. si vero non remunerandi. §. cū quidā. Falsit si ex qualitate persone scribentis appareat aliud ex quo generalitas illa certificaret: vt si ille de quo scribebat erat factor seu institor scribētis in aliqua mercantia quia tunc videtur dicere q̄ ei adhibeat fidem in negotio illius mercantie. Casus est de hoc not. ff. de instit. l. cuicumq; §. sed ⁊ cum fullo. ver. plane. arg. ff. de verbo. oblig. l. triticū. ⁊ ibi no. Item fallit si dixit in epistola. Et adhibete ei plenā fidem super me vel meo periculo: vt. ff. mā. l. si vero non remunerādi. §. si quis mādauerit. in fi. §. Quandoq; iste litere sunt magis speciales vtputa: tali latori presentium de intentione nostra plenarie informato dabitis plenam fidem: vel super tali negotio dabitis plenam fidem. Et hic aduerte quia mandatur tm̄ vt tali credatur id quod ei refert. nō autem mandatur vt cum eo aliquis cōtractus celebret: aliud esset credere referēti: q; hoc nullā dispositionē continet: aliud est contrahere. Si ergo cū tali aliquis celebretur cōtractus nō obligat mandantē: quia excessit fines mandati: vt. ff. manda. l. diligēter.⁊ qđ no. de procura. l. si procuratorem. in prin. et. j. de solu. l. hoc iure. Fallit rōne persone: vt si esset institor vt dixi fateor tamen q̄ si sum passus damnū occasione illius credulitatis possum recuperare per actionē mādati: puta ille lator literarū dixit mihi ex parte scribētis quod si ego vellē talem libraū p tanta quātitate mitterem: ego credens misi ⁊ in hoc expendi: dñs nō vult dare libraū: istud dānū repetere: vt. ff. māda. l. si mādauero. tibi. §. fi. Sed pone q̄ ille lator literarū dixit talis fecit me procuratorē ad ẓbendū tecū: ego credidi: ⁊ tanq̄ cum procuratore contraxi: an preiudicet dño. Dico q̄ non. non enim debet credi ei q̄n narrat aliquid qđ spectet ad ipsius referentē per qđ ei acquiratur cōmodū vel officiū: nisi quatenus literis esset expressum: ne detur materia maligne dicendi vt. d.l.fi. qđ cū eo. vñ est necesse q̄ in literis p̄mittatur q̄ possit cū tali nūtio b contrahere generaliter vel specialiter: vt. d.l.fi. ⁊. ff. qđ iussu. l.j. in prin. ¶Sed quero an tali latori debeat credi sine iuramento. Et videtur quod nō. l. theopompus. ff. de do. preleg. Sed puto cōtra: q; fides hmōi est approbata ab vtraq; parte. f. a mittente ⁊ ab eo qui recipit. ergo ⁊c. vt no. ff. de fer. l.j. Sed contrarium loquitur. d.l. theopompus.

1 ☞Fideiubens pro pupillo naturaliter obligato non habet actionem contra pupillum: secus si pro pupillo ciuiliter et naturaliter obligato: vel facto locupletiore.

2 Pupillus naturaliter tm̄ obligatus nō restituitur aduersus naturalem obligationem.

3 Pupillo inducto dolo ad naturaliter obligandū succurritur per actionem de dolo.

4 Fideiussor intercedens pro minore quādo tenetur vtiliter ⁊ quando non.

5 Fideiussor potest intercedere pro eo qui tenetur officio iudicis.

6 Falsa est opi. illorum qui dicūt q̄ quādo fideiussor accedit naturali obligationi habet exceptionem de qua in.l.quod enim. ff. eo.

7 Fideiussor intercedens p̄ pupillo tutore autore habet actionem mādati contra pupillū lez pupillus habeat restitutionem in integrum aduersus dictam actionem.

8 Fideiussor intercedēs pro furioso ⁊ pdigo an teneatur ⁊ si teneatur an restituatur.

Fideiussor pōt cōueniri principali nō discusso q̄n principalis de iure vel de facto nō pōt discuti.

Declaratio ad legem. iij. §. fi is pro quo. ff. quod quisq; iuris.

Arcellus. Qui fideiubet pro pupillo furioso vel prodigo naturaliter obligatis efficaciter tenet: nec cōtra eos per mandati actionem

a actionem regreditur a.h.d. Diuiduo tibi gl. Ista prima pars glo. tractat de fideiussore pro pupillo. scda de fideiussore pro prodigo ⁊ furioso. scda ibi: quod autem. ¶Opp. † primum imo videt q̄ fideiussor pupilli habeat actionē mādati vel negot. gest. vt. l. si pupilli. in prin. ff. de neg. ge. ⁊ . l. at si quis. §. q̄ mandato. ff. de religio. Timore huius contrarij dicit glo. q̄ ista loquitur de pupillo naturaliter tm̄ obligato: ⁊ in quo nō hz fideiussor regressum. secus si esset naturaliter ⁊ ciuiliter pupill⁹ obligat⁹: vel qr locupletior effectus vel alio modo: ⁊ tunc haberet regressum. ⁊ vide glo. ¶Opp. pupillus non obligat naturaliter nec ciuiliter. vt l. pupillus. ff. de auc. tu. ⁊. l. pupill⁹. ff. de acti. ⁊ ob li. Sol. intellige q̄n naturaliter tm̄ obligat: quod quādo fit dicā. j. tit. j. l. j. ¶Oppo. qr si succurrit minori: ⁊ fideiussori succurrit. vt. l. minor. ff. de procura. ⁊. C. de fideiuss. mi. l. j. ⁊. ij. hic tex. contradicit. glo. dicit q̄ fideiussori nō succurrit nec per restitutionē in integrū nisi ficut si interc̄sisset pro quolibet maiore vel pro adulto. ⁊ sic gl. innuit qđ hoc casu q̄n pupillus obligat naturaliter tm̄ restituatur. ⁊ tūc talis restitutio aliq̄n prodest fideiussori. pro quo facit. ff. de condi. inde. l. interdu.

2 Sed † veritas est q̄ pupill⁹ tm̄ naturaliter obligatus aduersus illā obligationē naturalē non restituitur: ergo etiā nec fideiussor vt glo. meli⁹ dicit in. l. si pupill⁹. ff. de arbi. ⁊. l. minor. ff. de pcura. in glo. ma. ⁊ insti. qui. mo. tol. ob. §. pterea. ⁊. ff. de v. ob. l. puberes. ⁊ pbat in. l. i cause. la. j. ff. de mino. et ibi glo. Nec ob. l. iterdum. qr ibi restituit aduersus solutionē non aduersus obligationē naturalem: vt. C. si aduer. fo. l. fi. Vel si diceres eius restitui aduersus obligationē naturalez est verū q̄n p eā pupillus ledit. qr ita soluit: vt ibi als secus. Sz fateor q̄ si dolo esset induct⁹ succurreret. p actio

3 nem de dolo ex persona sua. Principiū ergo † gl. et istā partez summo sic: aut fideiussor intercessit pro minore ciuiliter ⁊ naturaliter obligato: ⁊ tūc fideiussor tenet vtiliter nisi restituat ex persona b minoris. dic vt. l. minor. ff. de procu. ⁊. l. ij. C. de fideiu. mi. aut fideiussor intercessit pro pupillo naturaliter tm̄ obligato: ⁊ nō iuuatur aliquo modo vt hic. ⁊. ff. e. l. ij. aut intercessit p eo qui nullo mō erat obligat⁹: ⁊ tūc nō pōt aliquo modo teneri: vt ff. e. l. sz si fui dñs. ⁊. l. fideiussor obligari. in prin.

4 ¶Quero † quid p eo qui nulla obligatione tenet b sed pōt officio iudicis exigi an possit accedere fideiussor. Videt q̄ nō qr nō p̄supponit obligationem: vt. l. q̄ p collusionē. §. j. ff. đ ac. emp. ⁊ vē. ⁊. l. cū postulassem. ff. de dā. ife. Ego dico q̄ accedit fi

c deiussor. ⁊ est casus in. l. pecunie vbi. §. fi. c cōiuncto. §. pe. eiusdē. l. j. de v. sig. exp̄ssius. j. de so. l. cū q̄s. §. fi q̄s p reo. ⁊ de offō iudicis mercenario est exp̄ssium. ff. de eo qđ certo lo. l. cētū capue. ⁊. l. fi. ⁊ loca. l. q̄ro. ⁊. j. rē pupil. sal. fore. l. si postea. ⁊ pa

5 tet ex hac † . l. q̄ falsa sit opinio illoz q̄ dicunt q̄ q̄n fideiussor accedit naturali obligationi habet exceptionē de qua tangit gl. supra eodē. l. qđ em.

6 ¶Quero † quid si fideiussor intercessit pro pupillo autoritate tutoris. Et vr quod sit aliud: quia si autoritas tutoris intercessit in contractu mandati. v. q. principali. in fi. que incipit venio ad casus. ¶Regredit. q̄d si statuto cauet qđ filiusfa. nō possit obligari i ꝯctu. an fideiussor obligetur vide bal. i l. i. ff. e. q̄ sic. ⁊ qđ no. Ey. i. l. ꝺcretū. C. qđ cū eo. ¶Offō iudicis. Fideiussor pōt iteruenire p. eo q̄ iudicis officio pōt ꝯuenire. Ad de Bald. in leg. pe. C. qđ cuz eo. ⁊ ibi refert q̄ Ey tz qđ realī actioni nō potest accedere fideiussor sed ipse tenet cōtra qr saltem largo modo dicitur obligat⁹. facit quod idē no. d. l. fi. C. de cōpensa.

¶ §. finia. Et aduerte quod ille tex. i. d. l. pecunie. i. §. prosecutiōisoptime pro bat ꝑ modo. Nam fideicommissum illo iure: ffoz. petebatur officio iudicis. nō inre actio. ifti. de fideiuss. i prin. ⁊. d. §. pfecutiōis. sz p fiō accedit fideiussor p totū. vt lega. no. caue.

¶Mo. istud. an furiosus et prodig⁹ restituantur i integrum sicut minor. adde bart. i. l. j. ff. đ bo. possess. fur. ⁊ infan. dela. et bal. i fi. C. qui admi. ⁊ bar. post cy. in. l. si infanti. C. de iure delibe. et bal. j. l. si pcuratorē habens. de i inte. resti. mi. vbi alleg. bonam glo. et Joā. an. in addi. spec. sup rubri. de preseri. ⁊ paul. hic.

a ¶Ñ oppo.no.limitationē auc.p̄sente.C.de fide iusso.Adde bart.in.o.l.iij.ff.de sol.& in.l.cū quis. §.si q̄s p̄o reo.ff.e.ti.Adde tamen aliam limitationem.s.vbi fideiussor iurasset secundum bal.in.c. ex rescripto.de iureiuran.Item si sit fideiussor vt p̄incipalis scribere eā ñ fideiussor est. vt i.l.si fideiussor. §. ō pactis.q̄ ibi Bart. & quod dicit Jac.de are.in.l.ff. §. cum autem supra ō exercit. & quādo fideiussor obligetur vt p̄ncipalis & nō vt fideiussor. & q̄bus casibus non nisi vt fideiussor. et de modis intercedēdi p alio habes gl. magistraz iunctis dictis bar. in.l. in per sonā.§.ff i gl. mag.§.ō pactis.vnū adde q̄ q̄ties sunt plures obligati & dubitatur ō q̄husdā illoz an sint obligati vt fideiussores vel vt principales & sunt hinc inde plures pecunie:dic quod vbi constat ad quos ex illis legatis peruenerit pecunia mutuata a creditore:et tunc illi ad quos aliquid de illa pecunia nō peruenit p̄sumuntur obligati vt fideiussores:& ita fuit obtentum per glo.in.l. iul.in.§.item si duos in ver.peruenit.§. ad mace. & p̄o hoc etiaz allegabatur quod no.in.l.vir vxori.ad velleia.ad hoc adde no.per Bar.ī.l.iij. ver. septimo queritur.§.de duo.reis.& in.l.si vt certo. §.si duobus vehiculum.§.commo.facit.l. vnde q̄ritur.e.tit.p̄o hoc facit.l.si non singuli. et ibi gl. & doc.C.si cer.peta.et in.o.l.sed iul.in prin.ver. non solum.& predictis adde singulariter bar.in.l. antique.C.ad velleia.& specu.de dolo & contu.§. fi.ver.cum ita in prin.cum ver.precedenti. Bal. & glo.in.l.fideiussor.§.si quis.qui satisf.cog.et vltra ista vide post Bar.in rub.ff.iu.sol. Adde vt p̄ Roma.consilio cxiiij.

b ¶Potest discuti. quod intellige nisi principalis non posset discuti de iure suo facto creditoris vt est glosſ.ibi cōmuniter approbata in.l. nisi supra de pactis.

substi.& ali.substi. ¶Secundo soluitur q̄ō isti fideiussores intercesserunt p̄o furioso vel prodigo obligatiōe cōtracta ante vel post ea cōtracta re ipsa. Ista so.etiā est vera in se: sed nō quātū ad.l.q̄ tūc fideiussor teneretur cū effectu:& posset actione neg.ges.repetere:vt.l.iij.§.et si furiosi.§.de neg.gest.& l.si pupilli.in princip.illo eo. titu. ¶Alia sol.est q̄ hic nō interuenit fideiussor ī p̄re iudiciū .p̄digi vel furiosi.Sed in p̄ iudicium ipsorum fideiubentiū: sz istā rep̄hendit glo.& bene. ¶Dat quarta sol.quā teneo:ñ opz q̄ diuinem? et dicit quod hic loquitur in furioso & p̄digo naturaliter obligato. ¶Quo aūt accedere possit naturali obligationi. Dic q̄ nudo pacto .p̄miserant anteq̄ essent furiosi vel successit cuidam naturaliter obligato dum erat in furore. Istam tenebat Ray.de foz.& istam teneo .p vera. ¶Ex p̄dictis sumemus.q̄ñq̄ intercessit p̄o furioso † & prodigo & nullo modo tenetur. quandoq̄ p̄o furioso ciuiliter & naturaliter obligato.et tunc tenetur naturaliter: sed contra eos habet regressum.l.q̄ actionem mandati vt.l.si a reo.§.si a furioso.ff.e. quandoq̄ intercessit p̄o obligato naturaliter tm̄:& tunc tenetur: sed non habet regressum per actionem mandati. ¶Ulterius op.hic Dyn.& vī q̄ nō possit teneri in plus quaz principalis:vt.l.grece. §.illud cōe.& §.si stichum.so.non tenetur in plus: sed efficacius:vt.l.si pupillus.§.de ver.ob.& ibi tibi dixi. Ñ op.ª quod.l.ista non possit † procedere secundum iura hodierna.quia p̄z discuti principalis:vt in auten.p̄nte. C.de fideiuss.sed hic non p̄z discuti principalis: ergo nō discutietur fideiussor.So.Dy.quod hec auten. dz intelligi q̄n de iure vel de facto potest discuti[b] quod hic non est.ō remanet hec.l.& p̄o hoc.§.de duo.reis. l.si ex duobus.et per hoc habes declaratam.l.iij. §.si is p̄o quo.§.quod quisq̄ iuris.ff.l.patrē eadē ꝓria.& tene mēti. ¶Op.ō.l.idē.§.gñaliter.§.mā. vbi si est aliquod beneficiū q̄ō cōpeteret principali & nō fideiussori:tūc principalis debet sumere iniciū in se & opponere exceptionē ex p̄sona sua: & sic suscipiet pupillus inuito creditore: vt.l. p̄o curatore ad exhibendum.§.ff.ff.rē ra.ha.& .o.l.ides. §.generaliter .Dy.soluit q̄ contraria loquunt in eo q̄ ē habitur? regressuz cōtra p̄incipalē:& sic q̄ñ p̄incipalis defendit de necessitate:q̄ fideiussor habet regressum contra eum.Et predicta faciūt ad qōnē quā disputant de qua dixi in.l. procurator ad exhibēdum.§.ff.ff.rem ra.ha. ¶Ultimo Dyn. distinguit in materia.quod dic vt.l.hi qui accessionis.ff.eod.

Inter fideiussores.

Si ante diuisionem vnus fideiussorum efficiat nō soluēdo vel sine herede decidit ad periculū ceteroꝝ spectat.h.o. ¶Cōtra q̄ō nō p̄tineat ad periculū ceteroꝝ.ff.e.l.iter eos §.cū inter.Sol.ibi diuisio facta erat lz exactio nō secuta hic vero dz intelligi ante diuisionē factaz. ¶Quero quid si ipso iure est diuisa.Et glo.dicit q̄ non erit idez.Dy.allegat.l.cū ita.§. idē respōdit legatoꝝ.ō.de legaz.iij.alīs incipit lex legatoꝝ. p̄o hoc.ō.ad.l.rhodiū.ff.de iac.l.ij.§.antepe.vbi p̄bat istam distinctionem.

☞Fideiussores etiam separatim accepti habēt beneficium diuisionis.

Dispositio huius .l. an habeat locum in duobus reis.remissiue.

Si vnus ex fideiussoribus sub conditione obligatis nō est soluendo actio in alios restituit per restitutionem in integrum.

Exceptio diuisionis est peremptoria.

Exceptio posteā venit ad cōflictū an perimat actionem ipso iure.

Si plures.

Fideiussor q̄ tenetur sub conditione facit locū bñficio eple.sz si tūc soluēdo nō esset in aliosfideiussores actio restituet.h.o. ¶Circa.l.nram formant tres qōnes. Una est † an ista.l. habeat locū si intercesserūt sepatim.gl.dicit q̄ non:q̄ tunc nō habet bñficiū diuisiōis.vt.ff.e.l.si a titio.& hāc tenet Spe.de renū.& p̄clu.§.ff.Dñs Dy.& Jac.de are.tenent cōtra.& bene per.l.si titius.ff.eo. vbi videt casus & ibi dicā.nec ob.l.si a titio.q̄ ibi fideiussores erāt accepti a diuersis.& hoc tenet Ly.in l.fideiussor.C.eo.ti.in fi. ¶Quero † vtruz istud q̄ō hic dicit in duobus fideiussoribus habeat locum in duobus reis.Et glo.dicit q̄ nō.alleg.l. ex duobus.ff.de duo.re.nō distinguit quo iure velve teri vel nouo.Glo.in auc.hoc ita. C.de duob.re. dubitat Dy.determinat i.l.ex duobus.dic vt ibi. ¶Querit glos.† an ipso iure vel restitutione in integrum reddatur actio.Et glo. dicit q̄ restitutione in integrū.Sed quare non ipso iure vt.ff.l. proxi.Et glo.dicit q̄ videt liberatus per epistolam:& absolutus per sententiam:quia cum est cōdemnatus in parte videtur in parte absolutus.& hoc innuit tex.dum dicit actionem restituendam. ¶Sed contra hoc ob.quia epistola non tollit actionem ipso iure:vt.ff.l.proxi. ergo nō est necesse quod restituatur cum cōpetat.vnde posset fozte dici quod glos.non bene dicit. Et q̄ō hic dicit actionē restituendā:dic.i.exercitiū actionis restituendum ipso iure:cum apparet eum non esse solūēdo.P̄o hoc facit tex.qui dicit q̄ ei succurrit vt interim nō conueniatur: ergo post p̄t cōueniri. Dico q̄ si quidē fic esset p̄nūtiatū vt interim cōditione pendente cōueniatur in virilem:tūc cōditiōe finita ipso iure posset agere: vt.l.imperator. ff.de postulan.& de leg.ij.l.statulibe.§. stichū. Sz si esset p̄nuntiatū simpliciter actionē diuidēdā: tunc ipso iure tolleret actio:& opus esset restitutione.& ita loqui hec glo. Hec ob.ff.l.proxi. quia verū est q̄ epistola nō diuidit ipso iure: sed post q̄ est opposita hec exceptio diuisionis: & in ea est obtentum:tunc perimit ipso iure actionē .p partē cōfideiussoris:vt.ff.e.l.inter eos.§.cum inter. & ideo dixi hanc exceptionē esse peremptoriam: vt l.si dubitet.in princi.ff.eo.Et per hoc † apparet so.questionis no.per Ly.C.de probatio.l. exceptionem scz vtrū actio perimatur ipso iure per exceptionem post q̄ venit ad conflictum. Jac. de are.ª q̄ sic.Pet.cōtra vt ibi patet. Tu dic aut venit ad cōflictū per solā p̄positionē: nec est sua obtentū:& non perimit actionē. q̄ō patet quia actio potest replicatione adiuuari:vt instit. de replica.in prin.& ita intelligit Pe.Fallit in exceptione cōpensationis q̄ statim perimit cū opponitur. quia habet vim solutionis:aut super ea est obtentum:& tunc perimit ipso iure. Casus est hic & ita intelligitur dictū Ja.de are. ¶Itē op. q̄ cōdemnatus in parte nō videatur absolutus in alia parte.vt no.C.si aduersus rem iudi.l.ſ. Sol. istud iō quia cōtra aliā partē erat opposita exceptio peremptoria. ¶Quero quid si nullo modo extitit cōditio.dicit glo.idem quod hic.

Peterea.

Fideiussoris heredi & eius cōfideiussori dat beneficium epistole respectu confideiussoris. secus respectu rei principalis. & in bonis principalis computantur vires[b] fideiussoris.h.o.q̄ō no.Glo. assignat arg. ff & nō soluit.& vide eā q̄ incipit fic. C.ad velleia. &c.ibi.§.soli. sed ibi est bñficiū mere p̄sonale. fic

¶Jaco.de are.an autem per iuramentum ipso iure an per exceptionem vide Barto.in.l.iuli.§.de condi.inde.in.xvij.colū.& ibi dixi.

¶Computant vires. in bonis principalis cōputantur vires fideiussoris ꝓm Bal. in auc. sed hodie .C.de ac.& obli. & in.l.mulier.C.de iure dot. vbi ōt idē econtra. Sed an in bonis alicuius cōputāt bona aliena ta in fraudem. vide not. Bal. in.o.l.bona.§.cum. de iu.fis.ff. And.Pomate.

¶Si ptēdat.no.singu. glo.q̄ possum agere vt fiat dictio.vide tex.insti.eo.§.si plures. et ff.eo.l.inter eos cano.in.c.cū sit de fo.cō. bal.in.l. q̄ illicitā.C.vt lit. pēdē. nec alibi ita reperit bal.

¶Si contendat officium iudicis.& hic not.quod beneficiū diuisionis petitur officio iudicis.& idē in beneficio cessionis:vt no.in.l.si res obligata.ff. de lega.ij.adde Bar. in.l.iij.§. nunc de effectu.ff. de libe.lega.& ff.p̄o socio.in.l.societatem.§. arbitrozū.in.iij.col.vbi querit quis in isto casu erit iudex adeundus: vt p̄nūtiet exceptionem mihi cōpetere & aduersario silentium imponere. et dicit q̄ iudex mei rei petentis apud quē me habuisset necesse trahere & iura q̄ hic allegant nō bene probāt si bene queres forte istud dictū nō ponit alibi.sed ipsuz refert do.Anto.in.c. si clericus laicozū.de fo.compe.facit q̄ō no.ipsemet Bar.in.l. cū hi.§.trā factionis.ff.de trā sac.q̄ō no. ¶Circa finē ibi & silentiū imponat q̄ō no.bal.in.l.ij.C.ne fil.p̄o patre.& in rub.C.de condi.ex.l.in.ſ.col. & Bal.in.l.ſ.e.ti.in.iij.q.& in.l. sicut de p̄scrip.xxx: anno.p Bal.& Sali.in.l.ij.C.de cess.bo.vbi glo. quā no.vt ibi per eum.& ibi tex. q̄ vbi quis timet grauari potest petere vt silentiū imponat. domi. Anto.in.c. si autem.de rescrip. vbi allegat istam gl.& per dictū Jo.de imo.in.c.significauit. de testi.vbi etiā distinguit istā glo. Adde ꝓm Pau. de cast.Jnno.in.c.abbate.post prin. de verb.signifi. vbi dicit q̄ si essem in possessione alicuius rei in qua non haberem ius et dubitarem in ea molestari a te sciens q̄ etiam tu non habes ius in eadem quod nō possum agere ad declarandum te nullum ius habere in illa re sed tunc demum possum agere quando p̄tēdo me ius habere vt illud declar

retur qđ dicit Pa.singu. no. qz limitat ⁊ declarat illud ad qđ allegaſ hec lex ꝓ quo dicto dicit videri caſum in.l.ſ.circa prin. ſ.ſi pars here.

a ¶Inſtantia cauſe. Adde tamen ſuper verbo inſtãtia qđ licet inſtãtia trãſeat ad heredẽ cũ ſuis appendẽtijs vt hic. attamen dico ꝙ vbi ⁊ſueniret cõdẽnãd⁹ in expenſis ratione 1 ꝓtumacie: et moriaſ ante cõdẽnationem dictarum expenſarũ ꝙ heres ſuus non põt damnari. text. eſt in .l.ſ. ſ.fina.iũcta glo. in verbo penaz.in pin. ſm primã lectu.ſ. ſi quis dicẽ. 2 nõ obtem. ⁊ pro hoc facit. quia 3 ꝓtumacia delictũ ẽ. alibi dicit qđ ex delicto defuncti heres nõ tenetur ꝙ no.qz forte dixiſſes contrarium ſi non vidiſſes. Sed contrarium tenet Bald.in.l. ſi pater.ſi pendente.appel.C. ¶De hoc vtrum ⁊ quomodo trãſeat inſtãtia in ſucceſſorẽ. vide Ly. in.o.l.ſ.C.ſi pẽden.ap.per domi.Anto.in.c. quia v.extra de iudi.per Pau.de leaza. in diſputatiõe ſua incipi. lata ſententia. ⁊ ibi plene proſequitur an tranſeat in ſucceſſorem ⁊ in dignitate.et quod no.Bar.in.l.poſt ſententiam.C.de ſuſpec.tuto. ⁊ in.l.ij.ſ.fin.de preto.ſtipu.⁊ Bal.in.l.ij C. de vſur.⁊ fruc.lega.per Jmol.in.l. penales. in prin. ſ.ad.l.falc.⁊ adde per Ly.in.l.ſ.in fi.ſ.ne ex delicto defunc.⁊ ibi tangit quid de inſtantia criminali: de quo in.l.diui fratres.infra de accuſa.⁊ quid ꝙ Bal.in dicta.l.ſi ſeruus.de infami. Et an iſta inſtantia vel acta tranſeat contra heredem ante litis contesta.vide per Barto.in dicta.l.penales. Alexan. Et quot modis tranſeat inſtantia de vno ad alium.vide Bar.in dicta.l.ſ.in fi.ſ ad trebel.⁊ an inſtantia trãſeat ſi quis ingrediatur monaſteriũ. vide Bal.in dicta.l.ſ.C.ſi penden.appella.Adde tamen quod licet inſtantia cepta cum defuncto

☞Obligatio nec ciuilis nec naturalis oritur ex promiſſione ſub cõditione impoſſibili.

Si ſub impoſ

ſibili cõditione. Mo. ibi aliquid ✝ promittit ſub cõ 1
ditione impoſſibili: nec 2
naturalis nec ciuilis obligatio cõtrahit. qz non põt fideiuſſor accedere: vt hic: ⁊ ꝙ nõ naſcaſ ciuilis nec naturalis determinat Dy. in.c.impoſſibiliũ. nulla eſt obligatio. extra de reg.iur.li.vj.

Ex perſona.

Vide gl.q̃ incipit vt mandatorijbus. ibi ⁊ in cõpenſatio. vt.ſ.de compẽſatio.l. ſi quid a fideiuſſore. Ibi taciti temporis. vt.ſ.e. ſi teſtamento.ſ.primo.

☞In actione reali ſatiſdaſ de iudicato ſoluendo non autem de iudicio iſti. b

Inſtãtia cauſe ciuilis cõtinuaſ in he 1
redẽ vniuerſalẽ nõ criminalis.⁊ qñ cauſe appellationis.

Inſtãtia cepta cũ defuncto tranſit 3
in fideicommiſſariũ nõ tamen cepta cũ herede.

Inſtãtia qñ tranſeat in ſingularem 4
ſucceſſorem. c

Inſtantia poteſt cedi.

ad heredem tranſeat illud eſt verum ſi facta eſt coram iudice: ſecus tamẽ eſt coram arbitratore. ſm Jmo.in.c.ex parte.de arbitris.⁊ eſt ratio in.l.diẽ proferre.in.ſ.ſ.de arbitris. Sed an mortuo domino poſſet procurator litem proſequi. Jaco.butr. dicit qđ ſic i.l.nulla. vbi eſt tex.C. de procurat. Sed vtrũ iudicium nondũ ceptum de 4
tur cõtra heredem: vtputa pone impe 5
tratuz eſt reſcriptũ per quod daſ vnus iudex contra titiuz. titius moriſ anteq̃ ſit citat⁹. heres eius non poteſ rit cõueni ri. facit.l. neratius. cuz ibi no ta. de regulis iuris. Jmo cen. tamẽ innuit cõtrariuz in c.ſignifi

Inſtantia tranſit in eũ in quem res vel actio de neceſſitate trãſit: ſecus ſi non tranſit de neceſſitate.

¶Clauſula de defendẽdo nõ cõmittitur hereditate iacente.

Si eũ hoiem.

Inſtantia cauſe[a] tranſit ad heredem[b]: quo nõ defendente cõmittitur ſtipulatio contra fideiuſſorem datũ a defuncto iudicatum ſolui: niſi heres ſeruus fuerit petitoris. hoc dicit. ¶Quero que ſatiſdatio fuit iſta. Et dicunt quidam quod de iudicio ſiſti: ⁊ debet intelligi quod ſiſtat in iudicio ille ſeruus qui petitur: alias ſi ipſe reus. tũc morte rei eſſet extincta vt.l. ſi deceſſerit.ſ. q̃ ſatiſda.cogan.⁊ ſic gloſſ. non bene diceret. Alij dicunt de iudicato ſoluendo.et hoc puto verũ. per tex.ſ. qui dicit ob rẽ nõ defenſam. ¶Oppo.[b] ✝ inſti.de ſatiſda.ſ.ſed hodie ⁊.ſ.qui ſatiſda.cog.l.iul.glo. dicit quod hodie non ſatiſdat de iudicato ſoluẽdo.olim ſecus.⁊ vide in gl. eadẽ.ibi ſicut harũ legum tempore et cetera.habemus glo. variantes. quia.ſ. iudica. ſolui. ſuper rubrica eſt gloſſ.que dicit quod ſiue ſuper reali ſiue ſuper perſonali[c] debebat ſatiſdare de iudicato ſoluẽdo. 6
caſti. de reſcriptis. qui dicit ⁊ quando nomen rei fuit expreſſum tranſit. ſecus ſi nõ fuit expreſſum: licet continebatur ſub illa clauſula ⁊ quoſcunq; alios.⁊ ſequuntur docto.in.l.ſed ſi deceſſerit.qui ſatiſdare cogan. Adde ꝙ vbicunq; ea res ſuper qua pendet iudicium inchoatum contra defunctum non eſt tranſitoria ad heredem vniuerſales ibi nunq̃ iudicium pendens eſt tranſitorium ad heredem. Caſus eſt multum no.in.l. ſi operarum ſ.de ope. libe. Et dicit Joan.hic hanc eſſe ſuam nouam regulam. Adde Bal. in.l.ſ.C. ſi penden. appella.⁊ in.l.ſi ſeruus.de infami.⁊ domi. Anto. in.c.quia.v.de iudi. Et numquid ſola citatione dicatur inſtantia cepta vt tranſeat ad heredem. vide Bal.quod ſic. in dicta.l.ſ.C.ſi penden. appell. mors interue.

¶Oppo.inſti. Adde qõ voluit Bar.in.l. hoc autem.ſ.fi. quibus ex cau.in poſ.catur.⁊ late ꝙ bar. in rubri.ſ. iudica. fol. ⁊ ad hoc vide Bal.in.ij.C. de pac.quando actiones paſſiue tranſeant.

¶Siue ſup ꝓſonali Adde qõ not. Bal.in.l.ij.C. ueſt.ꝙ pñe.⁊ vide bar.ĩ.l.ſ.in.iij.col.ſ.ꝑ odi.ex.l.

¶Contraria

¶Contraria glo.eſt qui ſatiſd.cog.l.iul.vbi dicit qđ in reali tantum ſatiſdabatur de iudicato ſoluendo.⁊ illa eſt vera.vt hic dicit Dy.⁊ in.l.ſ.et ſuper rubrica.ſ.iudi.ſolu. ⁊ per.l. ſed ⁊ he.ſ.defendere.ſ.de procura.⁊.l.ſi plurium.verſicu.primo. ſ.de noxa.l.hec autem. in fi.ſ.ex qui.cau.in poſſ. a
eatur. ¶Opp.de.l.[a] ſi cõſtan.ſ.fi.ſ.ſolu.ma. vbi mortuo reo perimitur.inſtan. ⁊ non tranſit ad heredẽ.Jac. de are.dicit quod ibi loquitur in fiſco qui non eſt vere heres.probaſ in.l.quoti.in fin.ſ. de noua.⁊ glo.ſ.eo.l.inter eos.ſ.fi.iſtud dictũ nõ 3
videtur verum: per.l.tam ex contractibus. ſ.de iudi.vbi inſtã.trãſit ad patrem qui non eſt heres: ſed occupat iure peculij.⁊ ideo do. Ray., dicebat b
in.l.ſi conſtan.in fi.iudiciũ perit[b].ſubaudi quantum ad mulierẽ: ſed in fiſcum trãſiuit: ſed tex. ibi non patiſ.ideo poteſt dici qđ ſpeciale eſt ibi in fiſco: qui habet iudices ſuos ſpeciales ⁊ coã eis 5
c iudiciũ agitetur. ¶Et ideo ✝ ꝓ huius declaratione quero vtrũ inſtantia in heredẽ vniuerſalẽ poſſit ꝓtinuari. Rñdeo ꝙ inſtãtie cauſe ꝓme crimina 6
lis nõ trãſit: cã appellatiõis trãſit: nõ precise ſed cũ diſtinctione q̃ eſt in.l.fi.ſi pẽdẽ.appella. mors interue.⁊.l.iij.⁊.iiij.ſi reus vel accu.mor. fuc.ſz inſtantia cauſe ciuilis trãſit paſſim ⁊ ſine dubio ad 7
heredes vt hic ⁊.l. ſeruus.ſ.de his q̃ no.infa.l.ſi in rẽ.ſ.de rei.vẽ.⁊.l.ij.in fi.ſ.de ꝓto. ſtip.l.ſ. C.ſi pẽ.app.mors interue.⁊ tangit ibi ꝙ Ly. fallit in 8
fiſco.vt.ſ.dixi. ¶✝ Quero an trãſeat in fideicõ 9
miſſarium vniuerſalẽ.rñdeo inſtãtia iudicij q̃ erat incepta cũ defuncto trãſit ad eũ. Sz ea que erat incepta cũ herede nõ trãſit ad eũ.vt.l.ſ. ſ.ſ.ſ.ad treb.⁊.l.cũ hereditas.eo.ti.⁊ ꝙ hoc habui qõnẽ. 10
quidã heres defuncti egerat cõtra quẽdã:⁊ dederat libellũ:⁊ ceſſit illã actionẽ alij hoc modo: cedo tibi illã actionẽ quã habeo ɔ̃ tituũ:⁊ que mihi 11
d cõpetit tãq̃ heredi.[d] ceſſionarius fuit proſecutus inſtãtiam inceptam per heredem. Conſului quod nõ poterit ſequi cõdẽnatio: qz actio ſolum cõpetebat ſibi tanq̃ heredi ⁊ iure hereditario: inſtantia vero cõperebat ſibi ſuo iure ⁊ ſuo facto: ideo nõ trãſit in fideicommiſſarium. vt.o.l.cum hereditas.ſ.ad trebel.hic aũt fuit facta ceſſio ſolũ de eo qõ cõpetebat ſibi vt heredi. ¶Quero vtrũ in 12
ſtãtia trãſeat ad ſingularẽ ſucceſſorem. Iſta q̃ſtio b
põt dupliciter intelligi. Primo an inſtãtia poſſit cedi. Rñdeo ſic.vt.l.i cauſe.ſ.ſi ex parte.ſ.de pro c
cu.hoc verũ niſi eſſet vitium litigioſi.de quo ti.de liti. loquiſ. Secundo modo põt intelligi vtrũ ad eũ ad quẽ trãſit res vel actio: trãſeat inſtantia ſuper re vel actione. Rñdeo ꝙ ſi res vel actio trãſit de neceſſitate tũc inſtãtia trãſit. vt.l.in iudicio.ſ. fami.herciſ.⁊ no.per Jac. de are.l. inter quos.ſ. ſ.ſ.de dam.infec. Sic loquiſ.ſ.de iniur.l. ſed etſi vnus.ſ.filio in fi.⁊ C.de rei vxo. act.l.ſ.ſ.⁊ hoc ex rei. Aut nõ tranſit de neceſſitate:⁊ tunc inſtan d
tia non tranſit.vt.l.ij.ſ.non ſolũ. ſ.de here. ven. ⁊.l.ſi pigno.in fi.ſ.fami.her.⁊.l.ij. C.de here.vẽ. ⁊ not.in fin.ꝙ iacente hereditate nom committi e
e tur[e] clauſula de defendendo.

f ☞Diſparitas inter obligationem fideiuſſoris ⁊ principalis quando vitiet obligationẽ vt fide

¶Oppo.de.l.alia fuit opinio quam ponit bar.in o.l.ſi conſtante.ſ.fi.Ja.de are.ſed bal. ⁊ Ang.ibi fuerũt in alia opinione quã ibi reprehẽdit Jmol. ⁊ ipſe ponit aliam opinionẽ de qua ibi late.⁊ nũ quid iſta materia habeat locũ moriente reo ſicut moriente actore: vide ꝙ doct. in.l. ſi cõſtãte.ſ.fi. vnuz tamẽ dicũt bal. ⁊ Ang. ibi quoties ſucceditur bonis nõ ꝓſone nũ q̃ inſtãtia tranſit in heredẽ ꝓ hoc dicũt ꝙ in caſu aũt. bona dãnatorũ inſtãtia nõ tranſit in heredem. quia non ſuccedit ꝑſone: ſz bonis quod no. ſi eſt verũ qz perſona fuit annihilata nec obſtat. in.d. §.fi. quem reprehendunt doc. ibi ⁊ merito per rationẽ per eos allegatã. ⁊ ibi vide Aud. quo ad intellectum. d.§.fi.⁊ vide bald.in.l.ſi poſt finitũ.de ſuſpec.tuto.

¶Judiciũ.perit. iſtã approbat Jac.de are.⁊ Ly. in.l.ſ.C.ſi pẽdẽ.appel.

¶Habet iudices. Dãc ſol.ẽt ſequiſ Bar. in.d.l. ſi ꝓſtãre.ſ.fi.⁊ Ant.de bu.⁊ Jmo.in.c.qz.v.de iudi.⁊ Bal.in.l.ſ.C.ſi pẽdẽ.appel.⁊ Ang.in.l.tã ex ẽctibus.ſ.de iudi.⁊ ꝙ hoc infert do.Ant.⁊ bal.in locis ꝓalle.q̃ in clericũ ſuccedentẽ nõ trãſibit inſtantia inchoata cũ laico qõ pendet a veritate harũ ſolutionũ de quibus per doc.hic in.d.ſ.fi. quã ibi reprehendit Jmo. ſed ipſemet ponit aliam ⁊ alia fuit Aud.⁊ ibi vide late.

¶Tanq̃ heredi. Adde bar.⁊ doc.in.o.l.cũ hereditas.⁊ vide no.per Bar.in.l.poſt finitã.ſ.de ſuſpec.tuto.

¶Nõ cõmittiſ. Adde qõ no.ange.⁊ doc.i.l.iiij.ſ. ꝓtor.ſ.de dã.infe.⁊ Aud.hic.ſz an iſtãtia trãſeat ⁊ cõtineaſ in hereditate iacẽte vide bald.in.l.fin. C.ſi pẽ.app.mors interue.

12 Obligatio fideiussoris q̃ ꝓmisit pe
nã ꝓncipalis erat obligatus simplr
nõ vitiat si ꝓmisit penã ꝑ mora sui:
secus si rei. 1

13 Fideiussor in obligatione facti in
quibus ex sua mora teneri nõ põt:
nõ potest penã promittere.

a ¶Est ac/ 14 Fideiussor si renũtiauit exceptiõib⁹
ceptus.vi/ sibi ex persona sua cõpetẽtibus te/
de ꝛ tene net renũtiatio. secus si competunt
menti gl. ex persona principalis.
no.in.l.fi/ 15 Fideiussor qñ in veritate est princi
cut.ſ.e. in palis ꝛ ad eũ principaliter negotiũ
fi.gl.mag. spectat qñ possit in plus teneri.
Adde in/ 16 Promittens pro alio principaliter
quãtũbar. in se obligationem suscipiendo põt
ſ.pxi.ðtcp in plus teneri.
obligatus
ex põepro
guarenti/
gie dicit
obligatus
efficacius
nõ in plus
qð idẽ se/
quit ro.cõ
ſi.exꝛſ.

Andreas pomate.

b ¶Videte
fateor. vi/
de lud.ro.
in.ꝓſi.exix.
vbi repe/
hẽdit di/
ctũ Bar.
hic de gua
rẽtigia.

Andreas Pomate.

c ¶Circa
tertiũ. Ad
de ꝑz ang.
q̃ fideiuſ/
sor iuratꝰ
licet in pl⁹
intercedat
tz obliga/
tio per ca
sum ſingu
larẽ in.l.
cũ pater.
ſ.filiꝰma
trẽ.deleg.
ij. qð est
ſingulari/
ter notan
dum cũ in
quolibetꝫ
ctu. i fine
apponaꝫ
iuramẽtũ.

Si qui acceſ/

sionis. In causam leuiorẽ 2
põt quisinterceder nõ in
grauiorẽ.h.d. ¶Op. qð nõ debeat
attẽdi:moꝛs.ſ.de trãſ. l.cũ hi.ſ.fi.
ſol.hic attẽdit id ad qð res natura
liter tẽdit. ibi secꝰ.lꝫ gl.nõ ſoluat.
Dy.¶Op.de.l.grece.ſ.ſi is qui ſti
chũ.ꝟ.marcellꝰ aũ t.ſ.eo.ti.gl.neu
trobi ſoluit Jac.de ra. dicit ibi po 3
nitur casus econuerſo: qꝛ hic reus
alternatiue: fideiussor pure:ibi cõ
tra reus pure. fideiussor alternati/
ue. et ideo ibi fideiussor in causam
grauiorem est acceptus.ªVidete fa 4
teoꝛb quantũ ad istam regulam de c
causa grauioꝛi solutũ est cõtrariũ.
sed alia regula seu rõ ponitur in.l.
cõtraria ꝓpter quã ob.ꝺziũ.ſ.quia
alia est obligatio fideiussoꝛis. alia
principalis. ꝛ sic fideiussio nulla: q̃
aliqñ mihi visum est verũ.ar g.ſ.de
ver.ob.l.inter ſtipulantẽ.ſ.ſi ſtipu
lãte. mihi modo vꝝ aliter. qꝛ verũ
est q̃ talis diuersitas inter interro/
gationẽ ꝛ rñsionẽ vitiat: qꝛ alia ob
ligatio est.nã in obligatione ſimpli
ci res est in obligatiõe ſimpliciter.
in alternatiua vero lꝫ sit in obliga
tione tñ soluendo aliũ creditoꝛe in 5
uitoꝰliberarecꝫ.ꝛ sic aliter est in obli
gatione.merito vtiat.ſz talis diuer
sitas nõ vitiat obligationẽ fideiuſ/
soꝛis. qꝛ si principalis promittit ſti
chũ aut pãphilũ. ꝛ fideiussoꝛ pro/
mittit ſtichũ ſimplr.in dubio videꝫ
ꝓmittere eo mõ quo principalis vt
soluendo pãphilũ liberetur vt.ſ.e.
l.ſi vt ꝓponitur. Sed ſi hoc esset ex
preſſe actum q̃ soluendo pamphi
lum non liberetur:tunc videtur ad/
iectus in aliam obligationemꝫ ꝛ in
duriorem causam. ꝛ ita loquitur.l.
contraria. quia cũ fideiussoꝛ pro/
mittat alternatiue: ꝛ principalis pure: tunc non
potest dici q̃ fideiussoꝛ teneaꝫ eo modo quo prin
cipalis. imo expreſſum est in contrarium. Ut er/
go † liqueat iſta materia. ſciendum est quod circ
ca iſtam materiam Dy. poſuit vnam diſtinctionẽ
ſ.eo.l.marcellus.q̃ nõ est perfecta:ꝛ ideo ꝓut mo
do est mihi possibile dic ſic. Quandoq̃ in obliga/
tione principalis ꝛ fideiussoꝛis est oĩo paritas:
tunc ſine dubio valet.vt.ſ.eod.l.ſ.ꝛ quaſi per to/
tum. Quandoq̃ in obligatione est diſparitas. et
hic est aduertendum. quandoq̃ est diſparitas in
tempoꝛe contrahende obligationis.ꝛ tunc nõ vi/
tiat:ſiue precedat ſiue ſequaꝫ vt.ſ.eo.l.ſtipulat⁹.
ſ. adhiberi. ꝛ hoc dicebat Dyn. Si vero est diſ
paritas in ipſa obligatione iã cõtracta. et tunc
dico aliter quam Dynus. quia aut est diſpari/
tas in efficacia obligationis. aut in re in obliga/
tionẽ deducta: aut in qualitate: aut in quantita/
te: aut in tempoꝛe: aut in loco.de quolibet videa/
mus. ¶Primus † casus est quando diſparitas est
in obligationis efficacia: tunc ſi quidẽ obligatio
rei est efficacioꝛ. vt qꝛ principalis vtroq̃ modo
est obligatus.fideiussoꝛ vero obligatus ſit natura
liter tm̃:ꝛ valet.vt inſti.q̃. mo.tol.obli.ſ.preter/
ea.ĩ.titu.ĩ.l.ĩ.in fi.Si vero ecõuerſo obligatio fi/
deiussoris est efficacioꝛ: idẽ.vt.ſ.de ver. obli.l.ſi
pupillus.ſ.eo.l.ij.ꝛ.l.marcellus.ꝛ.l.fideiussoꝛ ob
ligari.ſ.fideiussoꝛ.ſ.eo. ¶Circa † ſecundum quã
do est diuersitas in re deducta in obligationẽ.tũc
aut loquimur in obligatione dãdi:ꝛ non tenetur
fideiussoꝛ.vt.ĩ.eo.l.ſi ita. ꝛ ibi no. aut in obliga/
tione faciendi.ꝛ dic vt.ĩ.e.l.ſi quis ꝓ eo.in prin
ci. ¶Circa † tertium[c] quando est diuersitas in
qualitate. iſtud potest contingere multis modis.
nã quandoq̃ cõtingit ꝓpter appoſitionem cõ
ditionis:qñando q̃ ꝓpter alternationẽ: quan/
doq̃ ꝓpter generalitatem ꝛ ſpecialitatẽ: qñ q̃
ꝓpter adiectionem perſone ad ſolutionem. pri/
mo casu quando ꝓpter cõditionem:aut princi/
palis promittit pure fideiussoꝛ ſub conditione:ꝛ
valet. vt.ĩ.eo.l.ſi a reo.ſ.ĩ.aut ꝑncipalis ꝓmittit
in diẽ fideiussoꝛ ſub conditione ꝛ est in pendenti:
vt.ſ.eo.l.fideiussoꝛ obligari.ſ. pen. aut econtra
principalis ſub conditione fideiussoꝛ pure: et nõ
tenet.vt.ꝺ.l.ſi a reo.ſ.ĩ.e. ꝛ intelligo fideiuſſo/
rẽ obligari pure ſi expreſſe hoc actum est.alꝫ ſim
pliciter ꝓmittendo vꝝ ꝓmittere ſub ea conditio/
ne qua principalis:vt.l.ſi vt ꝓponitur.ĩ.eo.aut
vterq̃ ꝓmittit ſub cõditione.ꝛ tũc ſi quidem esſet
eadẽ cõditio non est dubiũ:ſi vero diuerſe ſunt.
dic vt.l.ſi a reo.in prin.ꝛ.ſ.ĩ.eo. ¶Scõo † casu
quando diuerſitas qualitatis contingit ꝓpter
alternationem:et tũc aut principalis ꝓmittit pu/
re plures res:ꝛ fideiussoꝛ alternatiue illas res:ꝛ
valet vt.l.grece.ſ.pe.ſ.eo.aut reus ꝓmittit vnaꝫ
ſimpliciter.fideiussoꝛ plura alternatiue et non te
netur:vt.l.grece.ſ.ſi quis ſtichum.ſ.eo.aut econ
tra reus plura promittit alternatiue. fideiussoꝛ
vnũ ex his ſimpliciter. ꝛ tũc aut fuit actũ vt non
possit alium ſoluere:ꝛ nõ teneꝫ: qꝛ alia obligatio
est:ꝛ duriꝰ cõditio: aut promiſit ſimplr. ꝛ valet
qꝛ melioꝛ est eius ꝓditio: vt hac.l.in fi.ꝛ. ſ. dixi

aut

aut vterq̃ ꝓmittit easdẽ res alternatiue: ſed est a
diuerſitas in eligendi poteſtate.ꝛ tunc aut in obli
gatione rei est electio creditoris: in obligatione
fideiussoris est electio ipſius fideiussoris: et obli/
gatio valet. qꝛ in causam leuioꝛem:vt.ſ.eo.l.gre/
ce.ſ.pe.nec videꝫ alia obligatio:qꝛ illũ videꝫ eli/
gere creditoꝛ quẽ elegerit fideiussoꝛ:aut in obli/
gatione rei est electio rei:in obligatione fideiuſ/
soris est electio creditoris ꝛ non valet: qꝛ in cãm
duriozẽ:vt.ꝺ.l.grece.ſ.idẽ iul. aut in obligatiõe
rei est electio rei:in obligatiõe fideiussoris est ele
ctio fideiussoris.ꝛ nõ valet: qꝛ possunt diſcorda/
re:vt.ĩ.eo.l.ſi ſtichum.in princi. ¶Tertio † casu 14
6 qñ hoc cõtingit ꝓpter generalitatẽ ꝛ ſpecialita/ c
tẽ:tunc qꝛ hoc non habemus expreſſum in tex. est
eundũ per rationes.ꝛ ideo ſi principalis ꝓmittit
ſtichũ.fideiussoꝛ hoẽm in genere nõ valet:qꝛ cau
ſa duriozꝛ.arguꝺ.l.grece.ſ.ſi quis ſtichũ.aut ecõ
tra.ꝛ valet arguꝺ.iuliꝰ.l.in fi.ꝛ ar.ĩ.e.l.ſi a reo.ſ. ſi d
reo.ſed ſi vterq̃ ꝓmitteret genus ꝛ esſet diuerſi/
7 tas in electiõe.dic vt.ſ.dixi. ¶Quarto caſu † qñ
diuerſitas contingit ꝓpter ſolã ꝑſonã adiectam
in ſolutione:tunc aut in ꝑſona rei nõ adijcitur: in
ꝑſona fideiussoris adijcitꝫ:ꝛ valet:aut econtra: et
non valet:vt hic. aut in ꝑſona principalis adijcitꝫ
vnus:in ꝑſona fideiussoris alius.ꝛ tũc idem. quia
non valet.eo cñ ipſo q̃ nõ hꝫ facultatem ſoluẽdi
illi ꝑſone cui põt principalis ſoluere duriozꝛ cau/
ſa est:vt hic.ꝺz cñ ꝑſona rei inſpici: vt.l. ſi teſtõ. 15 l.iij.ſ.ĩ.
8 in fi.ĩ.eo. ¶Circa quartũ † quãdo est diuerſitas
in quãtitate.dic vt.l.grece.ſ.illud.ſ.eo. ¶Circa
9 † quintũ qñ est diuerſitas in tpe.dic aut fideiuſ/
soꝛ ꝓmittit tpe longioꝛi.ꝛ valet vt inſti. eo.ſ. itẽ
ſi ille.aut ꝓmittit tpe breuioꝛi:ꝛ nõ valet: qꝛ vide
tur acceptus in duriozem cãm. fallit ſi fideiubeat
conſtituẽdo.vt.l.ſed ꝛ ſi citerioꝛi.ſ. de conſti. pe.
10 ¶Circa † ſextũ qñ est diuerſitas in loco. ꝛ tunc
aut est diuerſitas in loco in quo fit ꝓmiſſio. aut in
loco in quo ꝺz fieri ſolutio.ꝓmo caſu valet.ꝛ haꝫ
beꝫ rõ loci ex ꝑſona vtriuſq̃:vt.l. ſi teſtamẽto.
ſ.fi.ĩ.e.ſcõo caſu credo q̃ nõ valet fideiuſſio. naz
eoipſo q̃ fideiussoꝛ põt cõuenirꝰ alio loco q̃ prin
cipalis est eius cã duriozꝛ.ꝛ ſic nõ valet vt hic.ꝛ in
11 ꝺ.l.ſi teſtamẽto.in fi.ĩ.e. ¶Quero † circa ꝓdicta
pone principalis est obligatus ſimpliciter. fide/
uſſoꝛ vero est obligatus publico inſtrumẽto con
tinẽte in ſe capl'm guarẽtigie: ita q̃ hꝫ paratam
executionẽ ſicut ſuã:an valeat. Et videꝫ q̃ nõ:qꝛ 16
in duriozẽ cãm.ergo ꝛc. Cõtra credo. non esſi est e
obligatus in plus:ſz efficaciꝰ.vt.ſ.e.l.ij.ꝛ.l.mar/
cel.ꝛ.ſ.de ver.ob.l.ſi pupillus.ꝛ ibi no. ¶Quero
12 ſcõo † pone q̃ principalis est obligatus ſimplici
a ter.fideiussoꝛ vero ꝓmiſit penãª.an teneaꝫ. Et vi
ꝺeꝫ q̃ non.quaſi eius cauſa ſit duriozꝛ. ergo ꝛc.vt
hic. Dico ſic aut fideiussoꝛ ꝓmittit penã ꝑ mora e
rei cũ ipſe reus nõ ꝓmiſit:ꝛ tũc nõ teneaꝫ:qꝛ cã du
riozꝛ.vt hic.aut ꝓmittit ꝑ mora ſua:ꝛ teneaꝫ:qꝛ nõ
est incongruũ q̃ ex ſua mora teneaꝫ in plus q̃ ꝑn
cipalis vt.l.mora.ſ.de ver.obli.ꝛ.l.ſi ſeruũ.ſ.nũc
13 videamus.eo.ti. Et † ex hoc cõcluꝺitꝰ q̃ in obli
b gatione facti in q̃bus fideiussoꝛ ex ſua mora tene
ri nõ põt ꝑm ea q̃ dixi in.l.cũ filiꝰ.ſ.ſ.de ver.obl.

¶Promiſit penã.vtrũ fideiussoꝛ ꝓmittere poſſit
cãm ſeu penã quã nõ ꝓmiſit principalis.adde gl.
ſing.ꝛ ibi Ang.ꝛ Jmo.in.ꝺ.l.ſicut.ſ.eo.q̃ dixit q̃
ſic.quã ſequit Bal.in.l.ſi ꝑ ea.in.vſ.q.C.man.vi/
de qð no.Bal.in.l.ſi teſtamẽto.ſ.fi.ſ.eo.ꝛ idẽ te/
net Bar.
in.l. cẽtũ.
ĩ fi.ij. col.
ſ.ð eo qð
certo lo/
co.

¶Cõcluꝺit. vide Ang. in.l. fi.ſ. de eo
per quem factũ est.

b

¶Renun
tiauit.vtꝝ
poſſit re/
nuntiari
none con
ſtitutioni
de fideiuſ.
et epke di
ui adriani
ꝛ de alijs
renuntiati
onibus.vi
de p ſpe.ĩ
ti.ð renũ.
ꝛ conclu.
poſt medi
um.

c

¶Renuntiauit quibuſdã exceptionibus q̃bus nõ
renuntiauit principalis: an teneaꝫ.
Rñ.aut ſunt exceptiones ꝓuenien
tes ex ꝑſona fideiussoris: que ad
principalẽ nõ tranſeunt:ꝛ iſtis põt
renũtiari:vt.l.ſi fideiussoꝛ.ſ. que
ꝺam.ꝛ ibi no.ſ.mã. Si vero ſunt ex
ceptiones que cõpetebãt principa/
li:tũc ſi q̃ꝺ ſunt exceptiones ꝺila
torie nõ valet fideiuſſio:qꝛ ſim hoc
ꝺebetur plus tpe vt ꝺictum. Si ho
eſſent peremptorie in totum vel in
partẽ:ꝛ tũc idẽ qꝛ nõ ꝝ fideiuſſio:
qꝛ ſic tenetur in plus vt.ſ. de duo.
reis.l.eandem.ſ.ĩ.ꝛ.ſ.ð cõſti.pec.

¶Quarto ãro † quid ſi in
veritate fideiussoꝛ est principalis ꝛ
ad cum principaliter negotium ſpe
ctet an poſſit teneri in plus. Rñ ꝺe.
quedam ſunt q̃ reſpiciũt effectũ. et
in iſtis illud qð est in veritate inſpi
ciꝰ:vt.l.ſed ꝛ iulianꝰ.ſ. ſ. ad mace. ꝺ
ꝛ ad velleia.l.ſed ſi cũ.ꝛ.l. aliquan/
do.ꝛ.ſ.de pac.l.ſed ꝛ ſi tm̃. Quedã
ſunt que reſpiciũt formã fideiubẽ/
di.ꝛ in iſtis nõ curo q̃ꝺ ſit in verita
te ſemper inſpicimus formam hoc
est q̃s aſſumaꝫ vt ꝓncipalis:quis vt
fideiussoꝛ:vnde cum hoc ſit de foꝛ/
ma qð fideiussoꝛ non obligetur in
plus vt ꝺixi in.l.grece.ſ.illud.pu/
to qð obligationẽ vitiaret.ꝛ hoc
est qð hic ðz. hi q̃ accessionis loco
accipiuntur ꝛc.ſufficit eñ accipia/
tur loco acceſſionis :nec curo quid
sit in veritate. ¶Quinto † quero e

de duob.

¶L.ſi fide
iussoꝛ per
gl. in aut.
de fideiu.ĩ
ꝓn. ꝛ bar.
ſẽtit q̃ ſic
ĩ.l. cũ q̃s.
ſ.ſi q̃s.ad
fi.de ſol.ð
iſtis est gl.
ord. et ibi
doc. in. l.
niſi ſupra
de pac.et
de bñficio

reis.no.gl.bal.ĩ auten.hoc ita.C.de duo.reis. et
licet ſit renuntiatũ oibus bñficijs non tñ intelli/
gitur renũtiatũ eſſe bñficio cedẽdarum Bal. in
l.ſi diuiſa.C.loca.

¶Quinto q̃ro. Quid in eo q̃ ꝑ alio ꝓmittit ſuſci
piẽdo obligationẽ in ſe an poſſit in plus teneri.
adde q̃ de ꝺ dicto est gl.not.in aut.ð fideiuſ.ſ.fi.
ꝛ facit.l.ſicut.et ibi ꝺixi.ĩ.eo.vide tñ qð no.i.l. ſi
paternã.C.ad velleꝛ.ꝛ qð ibi ſingl'r gl.magiſtr.in
fi.Bal.i.l.pe.ĩ.v.colũ.C.de execu.rei iudi.ꝛ in.l.
dictãtibꝰ. C.ð teſta.ſz an ꝑſtitutus ꝑ alio et etiã
mãdatariꝰ habeãt bñficium de fideiuſſoꝛibꝰ. vide

Bal.in rub.de fideiuſ.C.Ly.in auc.preſente eo. ti.ꝛ de eo q̃ cõſtituit ſe principalẽ. vide ſpecu. de renũ.ꝛ cõclu.ver.ſed ſi fideiuſſor ꝛ glo.in corpore de fideiuſſoribus.in prin.quã ſequit̃.d.abb. in c.ij.de fideiuſ.ꝛ per Imo. hic: ꝛ an habeãt prin/

cipales ſe obligãtes bñficiũ diuiſiõis.vi/de Ly. i.l. ſi diuiſa. C.loca.in x.q.ꝛ vide Bal. m.l. cũ fideiu. de nõ nu. pecu. ꝛ in auc.ſi am/plius i pe. col. C. de fideiuſſo. q̃ ille qui vt p̃ncipa/lis cũ alio obligatur 1 nõ habeat hoc bene/ficiũ diui/ſiõis. bal. 2 i.l. pe. C. de execu. 3 rei iudi. et in.d.l. di/ctantib⁹.

2 ¶Cũ is. actio inu/tilis. ꝛ vi/de barto. in.l.qui ſe 1 debere.de a condi. ob cau.ꝛvide Bar. in.l. ꝛ heredi.i d. §. nos aũt. ſ. de pactis.

a ¶Nota q̃ actio inu/tilis cedẽ/ti eſt vti/lis ceſſio/nario. vi/ 2 de bal. in l. fina. C. de iur. do. Aud. bar/ba.

b ¶Tãgit b̃ glo. Adde q̃ Paul. de caſt. in

quid in eo qui p̃ alio p̃mittit p̃n/cipaliter in ſe ſuſcipiendo obliga/tionẽ: an poſſit teneri in plus? glo. dicit q̃ nõ. ſ. e. l. grece. §. illõ. p illũ tex. q̃ gñaliter loquit̃ de oĩbus qui p̃ alijs itercedũt. Ego õ puto: aut eĩm quis p̃mittit p alio aĩo nouan/di: ꝛ tunc cõſtat q̃ põt obligari in 1 plus: vt. j. ti. j. l. in diẽ. Idẽ ſi ab ini/tio ſuſcepit obligationẽ p alio ea/dẽ rõne. Idẽ ſi principaliter p̃mit/tit p̃o alio remanẽte in obligatio/ne: vt p̃z in eo q̃ p̃o alio cõſtituit ſe ſoluturũ: vt. l. fin ꝛ ſi citerioris. ſ. de cõſti. pecu. ꝛ hoc eſt q̃ hic dicit tex. hi qui acceſſionis loco ꝛc. q. d. ſecus in his qui principaliter aſſu/muntur.

☞Fideiuſſor ſoluens videt̃ actio/nes emere. 1

Actio inutilis cedenti eſt vtilis ceſ/ſionario.

Exceptio que obſtat cedenti quan/do obſtet ceſſionario.

Creditor cui ſolutũ eſt p̃ fideiuſſo/rem cogitur cedere officio iudicis vel per cõditionem indebiti.

Quamis. Fideiuſſo/ri ſoluẽti debẽt actiones cedi: q̃ ſoluendo vſ̃ eas emiſſe. h. d. Mo. q̃ ſoluẽs vſ̃ emere actio/nes. Itẽ no. † q̃ actio inutilis a ce/denti eſt vtilis ceſſionario. ¶Op. q̃ poſt ſolutionẽ nõ poſſit cedi: vt l. modeſtinus. ſ. de ſo. glo. hic dicit q̃ hic ceſſit incõrinẽti. vel ſoluit b̃ acto q̃ cederet. vel dixit ſoluo vt cedas: q̃ idẽ eſt gl. diceret verũ in his q̃ principal̃ tenent. vt. d. l. mo/deſtin⁹. ſz in his q̃ tenent acceſſo/rie ſemp ſoluẽs p̃ ſuis obligationi/bus vſ̃ ſoluere vt. l. ſi filius. ſ. de in rẽ ff. ꝛ. l. papinian⁹. ſ. mã. ꝛ p Dy. in. l. modeſtin⁹. ſ. de ſo. ¶Op. de. l. nemo iõ. ſ. de reg. iu. Sol. ibi eſt re/gula a Bꝛio ſumpta. ¶Op. † q̃ ex/ceptio q̃ obſtat cedẽti: ꝛ ceſſiona/rio. vt. l. apud celſum. §. de autore. ſ. de do. excep. ſz hic cedẽs poterat repelli exceptione. ergo ꝛc. glo. dꝛ b cit q̃ iſtud ideo: q̃ iſte ceſſionari⁹ etiã ſine ceſſiõe ſoluẽs erat habitu/rus actionẽ. Sed iſta rõ ꝓcludit ꝯ reũ p̃ncipalẽ nõ ꝯ fideiuſſorẽ. vt. l. vt fideiuſ. ſ. e. Ideo dicit Dy. inhe/reas rationi tex. Sz certe p rationẽ tex. nõ tollit̃ contra. ideo dic q̃ qñ illud q̃ eſt cã exceptionis purgatur ꝛ tollit̃ facta ceſſione. tũc exceptio que obſtat cedenti nõ ob. ceſſionario vt hic. ꝛ. l. fin. in p̃in. C. de iure do. als ſecus. vt. l. apud celſum. §. de autore. ¶Querit glo. † pone q̃ creditor non vult cedere actionẽ: quo iure poteſt agi: ꝛ reme/dia ſunt q̃ iudicis officio. vt. l. modeſtin⁹. ſ. de ſo. p Dy. in. l. ſi res. §. ſ. ſ. de leg. ſ. gl. b̃ dat remediũ. q̃ potes ꝛdicere tãq̃ idebitũ. q̃ dꝛ no. ꝛ ſi oppone/ret creditor q̃ eſt debitũ: tunc dic q̃ non ceſſit. q̃/ro an in partem vel inſolidum. ꝛ dic vt dicam in l. modeſtinus. ſ. de ſol.

☞An ille qui tempore eſt liberatus ſit libera/tus a ciuili ꝛ naturali.

Si quis poſtq̃. Quero de quo errore. Et gl. dicit facti. Dy. dicit vel iuris: vt l. ſ. ſ. vt i poſ. le. ¶Quero q̃d ſi ex certa ſciẽtia. Et gl. dicit q̃ tenerẽt. vt. l. ſed ꝛ ſi q̃s. §. ſi. ſ. ſi q̃s cau. ſm hoc intelligas q̃ hic dicit fideiuſ/ſio eſt nulla ſcz in effectu: q̃ liberatio põt cõdici: que cõditio ceſſat p̃pter ſciẽtiã. Sz ſi intellige/res q̃ eſt nulla ipo iure: q̃ vſ̃ veri⁹ vt. j. dicã: tũc fideiuſſor ex certa ſcia nõ tenerẽt: q̃ nõ eſt obli/gatio cui accedat. ¶Quero † vtrũ ille q̃ eſt libe/rat⁹ tpe ſit liberat⁹ a ciuili ꝛ naturali: vel a ciuili tñ. Et b̃ vſ̃ caſus q̃ a naturali ꝛciuili: q̃ ſi a ciui/li tñ. tũc tenerẽt fideiuſſor q̃ b̃ negat. In ꝛtiuꝫ eſt veritas: vt. l. obligationũ fere. §. plz. ſ. d̃ actio. ꝛ obli. ꝛ. l. ſi pupill⁹. ſ. de admi. tut. ꝛ. l. at q̃ natu/ra. in p̃n. ſ. de neg. geſt. gl. tãgit. ꝛ p Dy. in. l. vlt. j. rẽ ra. ha. ꝛ ibi plene dicã ꝛ p Ly. in. l. cũ q̃s. C. de iur. ꝛ fac. igno. ſz hic fuit error ꝛ p errorẽ iter ceſſit. Sz iſtud facit me plus dubitare q̃ ſi eſt na/turalis: tũc fideiuſſor dꝛ teneri ꝛ dꝛ ꝛdici libera/tio: vt. l. ſ. in p̃in. ſ. vt in poſ. le. Sz rñdeo q̃ obli/gatio eſt aliqua: ſz nõ in effectu. Sz gl. in. d. l. ſ. ſu/per verbo exceptiõe. tz q̃ hic ipſo iure. eſt nulla. vñ opz nos intelligere hãc. l. eo caſu quo tpe tol/lit̃ naturalis obligatio vel oĩs eius effect⁹. quod dic vt plene dicã. j. rẽ ra. hab. l. ſi.

Si ſtichũ aut pãphilũ. Ibi quam re⁹ voluiſſet: ſz ſi implicit bñ poſſuꝫ fideiuſſorẽ accipere. q̃ tũc nõ poſſet eligere aliũ quã p̃cipalis: vt. ſ. eo. l. grece. §. ſi quis ſtichum. Ray.

A titio qui mihi. Si tempore exiſtẽ/tis cõditiõis nõ ẽ res vel perſona que in obligationẽ deducat̃ fide/iuſſor nõ obligat̃. h. d.

Vt fideiuſſor. Fideiuſſori ꝯ fideiuſſorẽ nõ dab̃ actio niſi ceſſa. h. d. ¶Op. q̃ imo ſit dãda. vt. ſ. e. l. fideiuſſorib⁹. C. e. l. cũ al/ter. Sol. nõ dab̃ a. l. ſz cedit̃ a creditore. vt i ꝛtio. q̃ñ q̃ñ fiat tãgit b̃ gl. b Sz dic vt dixi. ſ. e. l. cũ is: Op. imo q̃ ſine ceſſiõe agab̃ vt ꝯ tu. ꝛ ra. diſtra. l. j. §. nũc tractem⁹. So. aliõ i tutorib⁹ ꝛ ſimilibus. Sed q̃ro q̃ eſt rõ diuerſitatis. Glo. aſſignat vnam rõnẽ q̃ illi ex neceſſitate: hi ex volũtate obligãt̃: Sed hoc nõ ꝓcludit: q̃ ſm hoc nec cõtra reũ p̃n/cipalem

cipalem debent dari q̃ voluntarie fideiubet. Itẽ vnus de correis habet actionem contra aliũ licet volũtarie ſe obligẽt. vt. l. j. C. de duob⁹ reis. Dat aliam rationem glo. quia fideiuſſor habet regreſ/ſum cõtra aliũ ſed tutor ꝛ magiſtratus nõ. Et iſta ratio non cõcludit. pone q̃ principalis non eſt ſoluendo. vel non datur regreſſus contra princi/palem. vt. l. marcellus. ſ. eo. Quare dicũ doct. q̃ ratio eſt. q̃ fideiuſſor ſoluẽs: negotium principa/lis gerit. nec ſpectat ad confideiuſſorem in verita/te ideo ſibi non datur actio: cõtra fideiuſſores nõ ſoluentes: niſi ſit ſibi ceſſa. ſed in tutoribus duo/bus reis ſecus quia equaliter ad vtrũq̃ ſpectat. Et glo. tangit in fi. magne glo. l. ſi ex duobus. ſ. de nego. geſt. ꝛ in. l. j. in fi. magne glo. C. de tranſ act. ꝛ per Ly. in. d. l. cũ alter.

Si fideiuſſores. ¶Si fideiuſſor in de/fectum p̃cipalis accipitur: eo exiſtẽ/te ſoluendo fideiuſſor nõ tenetur. h. d.

¶Opponitur ꝛ videtur q̃ non ſit curandũ an he 1 res ſit ſoluendo vel non: ſed ſtatim poteſt conue/niri: vt. l. fideiuſſor. §. finali. ſ. eodem titulo. quod ſoluit glo. ſ. quod ibi deceſſit ſine herede: quod 2 non placet: vt ibi dixi. Dic ergo quod hic debet diſcuti heres ſicut defunctus: quia fuit habitus re 3 ſpectus ad rem: quod apparet. quia diſcuſſio de/bet fieri ipſo volente ſoluere: vt. l. decem. in fine. ſ. de verbo. obliga. ſed in. l. fideiuſſor. in fine fuit habitus reſpectus ad perſonam: quod apparet: quia eoipſo quod eſt in mora ſtipulatio impletur licet ſit ſoluendo.

1 ☞Exceptio que non impugnat ſentẽtiam põt opponi poſt ſententiam.

Idem reſpond. †Exceptio que nõ impugnat ſenten/tiam poteſt opponi poſt ſententiam. ¶Oppoñ. 2 de. l. a peremptorias. C. ſentẽ. reſcin. non poſ. Gl. dicit q̃ ſpeciale eſt hic. Sed illa eſt veritas: quia ideo opponi põt: q̃ non impugnat ſententiã. aliꝫ non poſſet opponi. Iſta fuerunt verba Dy. rela/ta per Ly. in. d. l. j. C. de iuris ꝛ facti igno. ¶Op 1 po. de. l. fideiuſſor. ſ. eo. Sol. ibi impugnat ſenten/tiam beneficium diuiſionis.

1 ☞Si principalis p̃mittit. ſ. ꝛc. corbes frumenti et fideiuſſor eſtumationem an valeat. b

Si ita fideiuſſorem. ¶Si principalis p̃mittit pecuniaꝫ: fideiuſſor in aliã quãtitatẽ nõ tenet̃. h. d. Sed dicit̃ hic fideiuſſor nõ põt obligari in aliã rem q̃ principalis. ¶Op. de. l. j. §. antepe. ſ. de cõſti. pecu. Sol. illud in conſtituto re aliud in fideiuſſore. Ratio quia qui conſtituit 1 non ita acceſſorie tenetur. ¶Querit † glo. pone q̃ principalis p̃miſit decem corbes frumenti. fide/ b iuſſor eſtimationẽ: tex. videt̃ b immuere q̃ valet Gl. dicit contra. in. l. grece. §. ſi quis ſtichum. ſ. e. Sz contra iſtã gloſ. alia glo. eſt in. l. ſi quis pro eo. in c p̃incip. j. eod. ꝛ. videtur caſus. j. eo. l. ſtipulatus es. Dic quando q̃ venit in obligatione quid dari: et tunc loquitur iſta glo. ſed ſi principalis promi/

quibuſdã lec. dicit i. l. ſi nomẽ. ff. de here. vel acti. vendi. q̃ creditor dꝛ ſe oſtẽdere creditorẽ. et ſic oſtẽdere inſtm̃ p̃ncipalis debiti alꝫ nõ põt pete re executionẽ ſentẽtie. ꝛ ideo ſi nũq̃ ſuam obti/nuit cõtra fideiuſſorẽ nõ poterit petere executio/

ſit factũ: tunc fideiuſſor poteſt pro/mittere pecuniam vt in contrario. Et ratio eſt: q̃ in obligatione dari non venit intereſſe: ſed in obligatio/ne facti ſic: vt. l. ſtipulationes non diuiduntur: ꝛ ideo quia eſt ipes vt deueniatur ad eſtimationem fide/iuſſor poteſt pecuniam promitte/re.

Ja titio. Fide/iuſſo/res diuerſorum nõ reci/piunt beneficium diui/ſionis.

☞Fideiuſſor põt promitere eſti/mationem q̃ñ p̃incipalis promittit factum.

Contractus cui non ſtat̃ non facit committere ſtipulationem.

Aduocatus in cauſa propria quan/do poſſit petere ſalarium q̃ alteri aduocato daretur.

Stipulatus ſcs. Cõtractus cui non ſtat̃ conditione nõ im/pleta non inducit pene cõmiſſionẽ. h. d. Tu habes hic tria

ſcilicet quod ſtipulatio non inducit penam ante conditionem impletam. et ſecundo quod ſtipulatio non valet ſi ſtipuletur ſibi et alteri. et tertio quod aduocatus in cauſa propria non habet petere ſalarium. Et primum dicunt q̃ ſi petitur executio inſtrumenti contra fideiuſſ. non oportere oſtẽdere inſtm̃ principalis dummodo fiat de eo declaratio in inſtro fideiuſſ. nõ ob. q̃ñ no. in auc. ſi quis in aliquo de edẽdo. q̃ ibi loquit̃ q̃ñ producit̃ inſtm̃ cõfectũ inter alias perſonas ſeu inter eaſdẽ de quorum partiũ volun/tate cõfectũ eſt inſtm̃ per. l. optimã. C. de con/trahen. ꝛ cõmit. ſtipula. ꝛ cum hac opi. ibi trãſit Imol. Paul. de caſt. ꝛ ang. in auc. ſponſalitia lar/gi. §. ꝛ hoc inſuper.

¶Oppo. de. l. Adde Bald. per illũ tex. in. d. auc. p̃nte. C. e. vide aliq̃d p Bar. ꝛ Paul. de ca. in. l. in/ter. eo. ti. §. fi. j. eo. Adde ſm Paul. de ca. ſz ange. dubitet hic vt ipſe refert q̃ ſi ſtatutũ dicat q̃ in/ſtrumenta mittantur executioni ſicut ſentẽtie diffinitiue non obſtante aliqua exceptione quod op/poni non poterit beneficium diuiſionis: quia im/pedit ſententiam ſed beneficium ceſſionis ſic: q̃ non impedit executionem fieri inſolidum dum/modo cedat. Sed ſi ſtatutum non diceret non ob/ſtante exceptione tunc etiam poterit opponi be/neficium diuiſionis licet poſt ſmam obiici nõ poſ/ſit laicus hic vide.

¶Tex. videtur. Mot. q̃ fideiuſſor p̃mittit aliud q̃ p̃ncipalis. adde. j. e. l. ſi ſtipulatus. ꝛ gl. in. l. cũ/ fili⁹. §. ſ. in fi. de verbo. obli. q̃vſ̃ ſenſiſſe in multis/ bis illud q̃ ſentit glo. ꝛ bart. hic.

Andre.Poma. ¶Et facit ad.q.mo.si emi domum ⁊ fuit mihi evicta ⁊ fui aduocatus an possim petere salarium aduocationis vide Bal.in.l. fi.C.de fruc.⁊ lit.expen.⁊ ibi Ang. dicit quod nō procedit quando agitur de interesse si forte aduocatus propter istaz aduocationē non potuit interesse alijs aduocationibus

notabilia multū. Primū † q̄ si principalis promittit factus: fideiussor pōt promittere pecuniā.⁊ not.in.l. cū filius.§.j.de ver.obli. Secundo no.q̄ cōtractus cui nō statur nō facit cōmittere stipulationē. Itē no. q̄ nō est par. si ego facio ac si alteri locassem.⁊ facit[a] ad questionē † q̄ si emi domum ⁊ fuit a me evicta. et ego fui aduocatus. an possem petere salarium meum[b]. Et videtur hic casus q̄ non. Sed ista.l.nihil facit. q̄ hic tenet fideiussor sub illa cōditione qua fuit stipulatio ꝓcepta. scz q̄ti alij locassem ⁊c. Quidam tamen istud idem tenent per.l. quod si domus in fl. ⁊.l.hbitatores.§.locati.Specu. tangit istam questionem in titu.de expen.§.postremo.versic. quid si victor.⁊ determinat idem per.l. sed ⁊ si lege.§. quod autem quis.in fine.de peti.heredi.que nihil facit: quia ibi expense vere erant facte.in questione propposita non erant facte expense. ideo illa cōiectura hic non habet locum. Sed deterior fit, in istis obligationibus empti ⁊ venditi venit interesse. ideo agam contra te ad interesse. quia desij propter hoc lucrari ex alia aduocatione in qua non potui esse propter hanc causam: ⁊ ideo vincam.§.de actio.emp.l.j.in prin.⁊.C.de evict.l. si cum questio. aut ego volo petere salarium meum proprium:⁊ nō possum: vt.C.de fruc. ⁊ lit. expē. l.fi.⁊m secundam lect.facit ad predicta.l.nō ignorat.C.de fructi.⁊ lit.expen.

notabilia

a Petere a salarium meū.l.fin. ad finē de fruc.⁊ lit. expen. et ibi Bart. in fin. vbi etiā Ang. dicit q̄ non procedit quando agitur ad interesse si forte aduocatus ꝓpter istam nō potuit interesse alijs aduocationibus.⁊ vide Bar.in.l.fiḋ domū. §.loc.⁊ adde quod no.ad id Bal.in.l.omnem hominem.C.quor.appel.nō reci. ¶Contrarium tamē tenet Cy.in.l.arethusa.§.de stat. homi.

b

1 2 3

c ¶Agere simplicit er.vide Bal.in.l.facere.§. fol. matri.et per Spec.in titu. de iudi.§. spiritualia. versicu.fideiussor.per Bal.in.l.si pro ea.C.manda.et in.l.lucius.ff.māda. in repetitione antiqua. ⁊ in.l. fina.C.de vsu. rei iud. et ibi querit quid si fideiussor.tantum est cōdemnatus quomodo debeat formare libellum de forma libelli quando fideiussor agit anteq̄ soluat. Adde Bal.in.l. si pro ea.in.iij.q.C.man.⁊.l.si diversa.C.eo.⁊.l.si mandato meo.§.in iudicio.ff.manda.

1 2 3

d ¶Per instrumentum. Circa eandē.l.no. q̄ quando fideiussor obligat se per instrumentum guarentigiatum habet executionē paratā: q̄ pōt inconsulto reo petere a principali se liberari. idem tenet Bal.in.l.si pro eo.C.manda.in.ij.q.sed Ludo. b immuit contrarium quod no.ad limitationem.d.l. Lucius.hic alleg.⁊ opi.Bar. sequitur Bal. et ibi Cy.in.l.certū.in.iiij.colū.C.fa.her. vbi idē dicit si est obligatus per scripturā mercatorū que ſm formā statuti habet executionē paratam. et vide q̄ nō not.Bal.in.l.lucius.§.inanda. in repos. antiquis.cū Bar.tenet Ang.⁊ Imo.⁊ de bac.q. habetur in tracta.guarē.in.vj.q.ij.partis principalis. Adde q̄ Pau.de cast.hic refert Ange. reprobare Bar.in eo quod vult q̄ quādo fideiussor est obligatus per instrumentum cōfessionatum possit statim agere: quia sciebat fideiussor a principio posse incipi ab executio. et nihilominus fidem dedit de soluendo. vnde deciperetur debitor si statim ab eo possit molestari ipso a creditore adhuc nō molestato. ideo concludit non posse agere nisi diu steterit in obligatione. quod Paul. placet licet domi. Alexand. alleg. Angel. pro opinio. Barto.

4 5 6 7 8 9

Jdeiussor pro vēditore. Fideiussor postq̄ est cōdemnatus potest agere.h.d. ¶Mota cōclusionem libelli alternatiui: licet rex. in.l.lucius.§.manda. videatur dicere q̄ possit agere simpliciter[c]: vt liberetur. sed illa suppletur per istam.vt.§.manda.l.si mandato meo. circa pn ci.⁊ hic arg.† q̄ q̄ fideiussor obligat se p instrumentum[d] confessionatum vel guarentigiatuz quod habet paratam executionem: sicut sentētia ex forma statuti: quod statim possit agere.

c

Fideiussor accedens venditioni rei sacre vel liberi hominis quando obligetur. Et quādo venditioni rei minoris in prin.l.

Fundo dotali vendito si in venditione detur fideiussor quando obligetur.

Obligatio naturalis an oriatur ex contractu cui lex resistit:⁊ fideiussor accedere possit.

Quatuor species contractus: scilicet contractus obligatio:actio:⁊ executio.

Cōtractus si prohibetur fieri respectu persone ex eo nō oritur naturalis nec ciuilis obligatio.

Cōtrahens ꝑ legū precepta peccat mortaliter.

Statutum prohibens certis personis cōtrahere impedit naturalem obligationem nasci.

Statutum q̄ mulier vel minor non possit vendere sine consensu consanguineorum impedit ortuz obligationis naturalis.

Lex disponēs aliquē ex aliquo cōtractu obligari impedit ciuilem ⁊ naturalem obligationem.

Lex disponēs q̄ aliqs cōtractus iter aliquos nō valeat: si ab initio impedit naturalis ⁊ ciuilis.

Lex si annulat contractū factum inter aliquos si aliquid non fuit obseruatū: nō impeditur obligatio sed paratur exceptio.

Statutū q̄ instrumenta donationū insinuari debeant infra.sex menses: alis nō valeāt non irritat donationem ipso iure: sed parat exceptionem.

Lex cassans contractum ex postfacto non tollit ciuilem obligationem.

Lex disponēs: q̄ ex aliquo contractu actio petitione nō det: vel q̄ aliqs nō audiat q̄ non impediat ortū actionis si aliter de iure cōi oriebat sed indicis officium sic si ex illo actu oriebatur.

Clau. petitio non detur in criminalibus inducit q̄ ipso iure non audiatur.

10 Lex quando prohibet aliquid non alienari ⁊ sic executioni resistit impedit tacite contractum obligationem ⁊ actionem.

Cum lex. Ubi lex resistit vēditioni nō tenet fideiussor.h.d. ¶Opp.de.l.⁊ si is. C.de pdi. mi. So.hic loquit q̄n lex resistit odio emptoris: vt q: dolo vel metu extorsit vēditionē. ibi vero resistit psone priuilegio.⁊ hec est vna lec.§z quā dz hoc intelligi: q̄ ab initio fideiussor tenetur ipso iure: sed liberatur per actionē q̄ metus causa: vel de dolo habet exceptionē: vt.§.q̄ met.cau.l.si cū exceptiōe.§.labeo.⁊.l.metum.§.sed q̄ ꝓtor.⁊.§.de excep. Lex

a

ceptiones.§.rei. Vel solutā glo.hic loquit q̄n lex resistit ꝓpter naturā rei cui[7] nō est cōmercium: vt q: res sacra vel religiosa vel liber homo In cōtrario vero ꝓpter priuilegiū p̄sone: vt insti.de cōtrahē.emp.§.fi.⁊ ſm istā lec.q̄ hic dicit liberat. expone.i.ab inito nō tenetur. Vel dic vt ibi dicit glo.Sed nō curo.de sol.q̄ ibi ponunt. Tu potes dicere q̄ si in.l.⁊ si is. lex non resistit venditioni: sz resistit alienationi: hoc est translationi dñij: que non potest fieri: ideoq̄ obligatiōi psonali potest accedere fideiussor: cū p hoc nō preiudicet minori. Ita tenet Pe.⁊ Cy.refert.C.de legib[7].l.nō dubiuz.q̄ satis placet: vt.j.dicā. Iz etiā predicte sol. placēt. ¶Opp.ad rationem huius.l. nā ēt cū fideiussori succurrat contra principalē fideiussor nō liberat: licet liberet principalis.vt.l.j.C.de fideius.mi. Dicit glo.fateor q̄ per istā rationē fideiussor nō semp excusat: q̄ nō placet: q: ſm hoc rō nō esset generalis. Dic ergo q̄ in.l.contria minor potest in integrū restitui cōtra fideiussorē sicut cōtra reum principalē. adeo fideiussori nō succurritur: q: in effectu nō habet regressum ꝑ minorem.

3 4

b ¶Opp.† cōtra secundam lec. supra posita.⁊ videt q̄ valet vēditio rei sacre vel liberi hominis. vt.l.liberi.⁊.l.⁊ liberi.§. de cōtrahen.emp.si ergo tenet principalis: nō excusat fideiussor: Iz possit habere regressum contra principalē. Solu. dicit glo. fateor cōtrariū nisi poneres vēditorē ignorasse. alis fideiussor nō pōt excusari ꝓpter reā: sz ꝓpter se sic: si ex persona sua haberet aliquā exceptionē. Sed cōtra istā gl. op.⁊ videt q̄ scientia vel ignorātia vēditoris nō debet attēdi: vt. d.l.liberi.⁊.l.⁊ liberi. Sol. dicit Dy. q̄ nō debet attēdi q̄tū ad emptionē cōtrahendā: vt ibi. sed quātū ad hoc vt ea cōtracta teneat vēditor ad interesse curatur vt hic: sed certe saltē ad restitutionē pretij tenet: vt.l.emptorem.§.fi.de actio.empt. ergo ad illud saltem tenetur fideiussor.⁊ sic hec so. nō placet. dic ergo q̄ hic dr in glo. venditorē ignorasse subaudi ⁊ emptorē scisse. vt.ll.cōtrarijs. tunc ꝓcedit hec.l. sine scrupulo. ¶Quero † quid in fundo dotali. Respondit glo. forte idem q̄ in minore ſm Jr.⁊ sic immuit q̄ teneat sicut tenet ꝓ ꝓdio minoris vendito: vt.C.de prędi.mi.l.⁊ si is. Jn contrariū videt glo.§. de testa.mil.l.do talem. que videtur velle q̄ rei dotalis non sit cōmercium sicut nec rei sacre vel religiose. Idem no. C. de iur.do.l.si prędium. Cyn.ibi tāgit: ⁊ bene dicit: quod fundi dotalis nō est prohibita venditio sed alienatio fauore mulieris. ⁊ ideo si ipsa mulier vendit non tenetur[b] ipsa. nec si deinde ꝓ haberet regressum contra eam. quod esset contra hāc. l. ita debet intelligi quod not. in dicta. l. si prędium.⁊.C.de legi.l.non dubiū. aut vendit maritus vel extraneus. et tūc tenetur ipse ꝓ fideiussor. Ita loquit hec gl. ꝓbat.§. de vsu. l.cū vir.cū si. ¶His ꝓmissis † ꝓ declaratione tex.⁊ gl. videamus gñaliter q̄n lex resistit[c] ꝓtui. vtrū ex illo ꝓtu nascat naturalis obligatio. et vtrū possit accedere fideiussor.⁊ ex his apparebit declarata hec lex et materia tota. Pro cui[7] enidētia debes scire q̄ ꝓtuor sunt. spēs ꝓct[7].s. ꝓct[7]: obligatio: actio: ⁊ executio: vñ lex q̄n̄q̄ resistit ꝓtui ꝓcipiendo ne fiat.⁊ hoc fit † q̄n̄q̄ dirigēdo ꝓceptū ad psonas ne ꝓhāt.⁊ tūc nō vz: nec orit obligatio ciuilis nec naturalis: nec pōt accedere fideiussor: vt.C.q̄ res ven. mō pos. per totum. C.de fac.san.eccle.l.iubem[7].⁊ auc. hoc ius porrectū.⁊.C.de agri.⁊ cē. si.l.quēadmodū.lib.xj.⁊ nō licet. ha. metro.lo.l.j.li.xj.et de cyp. ref. ex luco da.l.j.⁊.ij.lib.xj.⁊ q̄ tali casu obligatio naturalis nō nascat. pbatur in.l.eos.§.j.C.de vsu. cōiūcta. l.si nō forte.in prin.de cōdi.inde.et

5 6 7 8 9

c ¶Q̄n lex resistit et ad īfra dicta ꝑ bar. vide domi.anto. fc.cū cōtingat.de in reiuran.et ibi ꝑ Imo.i viij.mem. brō principali. et in xlviij.chanta cū seq.

b cā casu poterit loqui hec lex.et. C. de legi.l.nō dubiū. Jdē si prohibitio fiat ex parte vnius contrahentium tantū. tunc enim non pōt queri obligatio etiā naturalis. vt. C.si quis alteri vel sibi.l.fina.⁊.§.de cōtrahen.emp.l.non licet.⁊ hoc casu etiam poterit intelligi hic et dicta l.non dubiū. Ratio predictorū est: q: obligatio naturalis dicit de inregentium: vt.l.stichum.§. naturalis.j.de solutio.et.l.cū amplius. in fine. de regu. iur. sed de iuregen. debemus obedire maioribus: vt.l. veluti supra de iustitia ⁊ iure: Ille ergo qui contrahit contra precepta legum facit contra insgen. merito non obligatur naturaliter. Pro hoc facit: q: peccat mortaliter: et

a ¶Statutū dicit.vide de hoc qđ habetur in.l.j.ſ: de noua.p Bar.in vlti.col.ꝛ Bal.in.l. nō dubiuz in pe.q.C.de legi.vbi oīno vide in.xj.col. in ver. ea q̄ ſupra dicta ſunt. ꝛ ibi etiam in pe.col. alleg. Bar.hic cōcordat Bal.in.l.cū quis.C. de iur.et fac. igno.

Sz q̄ oriatur naturalis obligatio videtur in diſcurſu tenere bal.ī l.fi.C. de dotis pro miſ. ꝛ per imolā i.c. cū contrauenit.i.vij. 6 mēbro.de a iureiurā. adde ad q̄ ſtionē formaz per Bart.ro. conſi.cccc xxxvij.

b ¶Iſtō impeditur.ꝛ b ad materiam adde qđ ſi teſtatoꝛ dat certā formaz actui fiendo ꝛ nō vltra procedit annullādo actū forma nō ſeruata nihilominꝰ tenet contractꝰ qñ alis talis actus valeret de iure dicta forma nō ſeruata ſm Bal.in.l.ſi teſtatoꝛ.de lega.ij. ſecus ſi lex daret ipſam formā qꝛ tunc licet lex ipſa vltra nō ꝓcedat annullādo actū nō propterea valebit cōtractus p.d.l.nō dubiū.quā limita ſingulariter per glo.in clemen.j.de iurepatro.de hoc vide no. in.l.certa ratione ꝛ ibi Bal.C.qñ ꝓuo.nō eſt neceſ.ꝛ Bal.in.l.cōparationes.C.de fide inſtru. in iij.op.ꝛ vide qđ plene no.Bar.in.l. ſi ita q̄s.in.ſ. ea lege.j.de ver.oblig.ꝛ.l.vniuerſa.C.de precib⁷ impe.offe.adde qđ dixi de.l.nō dubium.C.de legi.Nō limitaꝝ per glo.in.d.clemen.q̄ idem tenet glo.in.c.tuc.de ſpon.duo.videlicet q̄ vbi lex non vltra ꝓcedit annullādo actum: actus eſt ipſo iure

sic de iure naturali non obligaꝝ: vt dicā.j.eo.in.l.ſi quis pro eo. in ꝓncip. Et predicta † tene menti pro ſtatutis terrarum que ꝓhibent certas perſonas contrahere.nam impediunt contrahere naturalē obligationem.pro hoc.ſ. de contrahē. emptio.l.ſi in emptione.§.j. ibi mores ciuitatis ꝛc.Preterea ſi interdictum iudicis hoc operatur: vt.l.is cui bonis.ſ.de verbo.obliga. ergo eadem ratione interdictum legis.

¶Sed iuxta † predicta quero q̄d 6 ſi ſtatutum dicitª q̄ minoꝛ vel mulier non poſſit vendere ſine cōſenſu conſanguineoꝝ. an per hec verba videatur eis ꝓceptum ſfactum c ne vendant: vt ſic impediatur obligatio naturalis: videꝝ q̄nō.nā.l.ōt q̄ alteri ſtipulari nemo pōt: vt.ſ. de verbo.obliga.l.ſtipulatio iſta.§: alteri.et inſtitu. de inuti. ſtipula.§. alteri.ꝛ tamen nō impediꝝ b obligatio naturalis:vt ibi no. ¶Contra puto vt.d.l.j.ꝛ.ij.C.que res vendi nō poſ. ꝓterea dicere q̄ nō poſſit cōtrahere nil eſt aliud q̄ auferre poteſtatē ꝛ facultatez vendendi. Sed quando auferꝝ facultas contrahendi impeditur obligatio naturalis: vt.C.de ſac.ſanc.eccle.l.iubemus. coniuncta.l.nō dubium.C.de legi. ergo ꝛc. Non obſtat.§.alteri. quia ibi loquitur de preſenti ſcilicet alteri ſtipulari nemo poteſt. ꝛ ſic declarat q̄ ius non aſſiſtit illi obligationi.non autē aliquid ꝓhibet in futurū nec aliquā facultatē aufert: ſed dicit q̄ nō pōt: ſed in q̄ſtione p̄ſenti aufert poteſtatē in futurū dū 7 dicit nō poſſit ꝛc. ¶Scōo dixi † q̄ quādoq̄ lex reſiſtit obligationi: qꝛ

nullus forma iuris non ſeruata.d.l.nō dubiū.hoc eſt verū ſi illa actus habeat perpetuā cauſam ꝓhibitionis: ſecus ſi tempoꝛalem:quia tunc non tenebit niſi opponat annullatoꝛium decretum. ita dicit.d.glo.no.ſed ad ea que.ſ. dixi ſm Bal: vi de gl. no. in.d.cle.j. de iurepatro.ꝛ Jo. and. in.c. fi.de reſti. ſpoli. que glo. tenet forte contrariū. ad q̄ not. Bar. in.l. ꝓtoꝛ. in princi. de oper. no. nun. ꝛro. hic ꝛ ſimo. hic et qđ no.Bald. ange. et Jmol.i.l. j.ſ.de lib. ꝛ poſth.in gl.ꝛ gl.i c. ſtatutū. ſup verbo committiꝰ circa meū de reſcrip.i.vj. et glo. in dicta cle. j.allegati tibi in.ij. col. et ibi poſt bar. in leg. vniuerſa: C. de preci. impe.offe. et glo. in leg. proſlatam. C. de ſē.quā glo.etiam ſingularem facit pe.de anch.in.c. ſtatutum.in fi.de reſcr.lib.vj.ad quam glo. facit quod dicit bal.in.l.prolatam.in.ij.colum.C.de ſen.idē in ordine dato a principe ꝛ vide bal.in.d.l. certi. quod vbi ſtatutum annullat nec dat formam annullandi actus non eſt ſtatim nullus niſi petatur annullari.et dicit Jnnoc.in.c.cum dilecta.ō reſc. q̄ vbi daꝝ certus ordo a papa ꝛ ille non ſeruatur actus eſt ipſo iure nullus.

¶Quid importat. Adde Bar. et quod ibi dixi in dicta lege vniuerſa. idem not. Baldus in leg. prima in.§.vbi autem.in penultima col. de caducis tol.

c

naturalis:

naturalis:vt dicam in reſcripto ꝓncipis.j.e.l.vbi a cunq̄. ¶Tertio † dixiª q̄ lex q̄cq̄ reſiſtit actioni b ſeu petitioni vt qꝛ lex dicit quod ex tali contractu actio petitio ve non detur:vel talis nō audiatur. ꝛ tunc ſi ille actus ſuper quo lex ſic loquitur erit talis ex quo alis de iure cōi oriebaꝝ actio:tūc per dicta verba nō impeditur actio oriri:ſed paratur exceptio:vt.ſ.ad velleia.l.iij.§.j.ꝛ.ſ.ad macedo. l.j.in princi.ꝛ.ſ.ad treb.l.j.in princi.ꝛ.§.j.q̄ ſunt multum notanda propter ſtatuta .Si vero ex illo actu non oriebatur actio:ſed ſolū officium iudicis.tunc dicta verba inducunt vt nullo modo audiatur:vt.C.qui et aduerſus quos.l.fi.quod patet:qꝛ cum nulla ſubſit obligatio:ſed ſolū ſibi detur audientia per officium iudicis ea audiētia denegata denegabitur ſibi totum: ꝛ ideo bene dicit Jaco.de are.qui dicit quod in criminalibus dicta verba(videlicet ſibi non detur petitio) inducunt q̄ ipſo iure nō audiatur.et bene dicit:qꝛ accuſatoꝛes non fiunt per actionē ꝛ obligationē: ſed p accuſationem:vt inſtitu.de pub.iud.in prin.igit cum denegetur audientia denegatur totuz. facit C.de his qui ad eccle.cōfu.l.ſi ſeruꝰ. ¶Quarto 10 dixi † q̄ lex aliquādo reſiſtit executioni.exemplū. lex dicit q̄ res minoꝛis non alienēꝝ per tutoꝛem vel res dotalis :ex eo enim quod interdicit alienationē non interdicit contractum vel obligationem vel actionem:ſed effectum hoc eſt translationem domnij: quod ſequitur ex traditiōe que eſt executio obligationis.ſed licet p̄dicta non ꝓhibeantur expreſſe:tamen videntur ꝓhiberi:quia ſunt preambula ad alienationem.arg.l.oratio .ſ. de ſpō.ꝛ ideo eſt aduertendum : nam tacite videꝝ ꝓhibitus contractus obligatio ꝛ actio quatenꝰ ſe extendit ratio legis:vnde in re minoꝛis eius fuoꝛe eſt ꝓhibita alienatio:et per conſequens videtur ꝓhibitus contractus obligatio ꝛ actio.ꝛ c ideo ſi minoꝛ ſe obligaret non teneretur ciuiliter nec naturaliꝝ nec poſſet accedere fideiuſſoꝛ :vt b ſed ſi extraneus promittit de euic .et daret fideiuſſoꝛē teneretur:vt.d.l.et ſi is . idem in muliere: vt.ſ. dixi.

1 ☞Debitoꝛ deportatꝰ liberatur ab obligatione ꝛ ciuili et naturali.

2 Fideiuſſoꝛ ꝓro fiſco intercedere poteſt.

Fideiuſſoꝛ ꝓro reo deportato accedere poteſt.

Debitoꝛi ꝓportato.

Pro deportato ex maioꝛij obligatione nō pōt accipi fideiuſſoꝛ.b.d. ¶Quero 1 † an liberetꝝ reꝰ ab obligatiōe ciuili vel naturali.ꝛ dic q̄ ſicvt hic.ꝛ iure trāſfuſionis : qꝛ in fiſcū eſt trāſlatū.dicā.j.eodē.l.vbicunq̄. ¶Opp.de.l. 2 fi.ſ.de duobus reis.Sol.† ꝓro fiſco poteſt itercedere vel ꝓro alia obligatione ſimpliciter : nō aūt pōt accedere fideiuſſoꝛ ꝓro ipſo reo deportato.

Si filius. ¶Si filiusnumerat poſt emā cipationē acquiriꝝ ſibi actio lz tpe patrie poteſtatis fuerit ſtipulatus.hoc dicit. c de iſto caſu dixi plene ī.l.ſi filiꝰ.ꝛ in.l.quidā cum filiū.§.fi.ſ.de verb.obliga.ꝛ.l.ſi dubitet.§. filiꝰ. ſ.eodem.

¶Tertio dixi. Adde Bar.ī. d.l.j.§.j.ff.ad trebel. ¶Officium iudicis.ꝛ ſic poterit tunc iudex ex officio compellere.vide Jnno.in.c.nulli. de accuſa. ꝛ ad hoc vide bal.in.l.nō dubiū.in vltima.q.C.ō legi.circa fi.l. vbi exēplū lex dicit:q̄ res minoꝛis ꝛc. Adverte tñ qꝛ qñ minoꝛ vendit prediū ſuū ſine decreto.et ſine autoꝛitate curatoꝛis licet cōtractus ſit nullꝰ in preiudicium minoꝛū.l. ſi ad reſoluendam.C.de predi.mino.et tunc an ex illo obligeꝝ naturaliter vide bart.in.l.j. de noua. tamen ex dicto contractu ligaꝝ maioꝛ contrahēs cū eo.vñ ſi minoꝛ fuerit factus perfecte etatis poteſt cogere aduerſarium implere illum contractum.et idē ſi adhuc minoꝛ parat⁷ ſit facere' ſolennia et neceſſaria ad ipm interuenire ꝛ in cōtinenti p tex.in l.iulia.in.§. ſi quis colludente.cum ſequē. de act. emp.ꝛ inſti.de auto.tuto.in princi. Jdem dicit ca no.in eccleſia alienāte rem ſine debitis ſolennitatibus:vt no. Jnno.ī.c.j.de his q̄ fi.a ma.par.cap. adde qđ de hoc expreſſe gloſſ.in.c.j. ne ſede vac. ꝛ in.l.cū hi.§.eam tranſactionē.ſ.de trāſa. licet ibi Barto.et butri. tenent cōtrarium.et nota bene ꝓro quo adde gloſſ.in.l.iuriſgen.§.ꝓtoꝛ ait. in verbo dolo.et ibi Angelus.ſ. de pac.et Bal. in.l.j.in.iij.co.C.plus valere quod agitur. Jdem gloſſ.in.l.a diuo.de ritu nup.quam ſing.not.bal. in.l.nō dubiū.in penult.colum.C.ō legi.et gloſſ. et domi.Bal.in.l.iubemus.§.fane.el.j.C.de ſac. ſanc.eccl.Sed quid ſi contractus ex parte minoꝛis non poteſt valere. an ſaltem in eius perſona valeat.dic quod ſic.vt not.Bald.ī.l.non dubium. C.de leg.in.x.col.in.xj.oppo.ꝛ eſt tex.in.l.ſed ꝛ ſi quis.et ibi Barto . C .de predijs mi.et predicta intellige etiam in doloſo contrahente.vt not. domi.Abb.in.c.dilecti.de empt.et vendi.niſi contractus eſſet a lege ꝓhibitus.vt not.per glo.in.d. l.a diuo.ꝛ adde gloſſ.ꝛ Bart.in.d.l.elegāter . de dolo.ſ.in princi.ꝛ ideo dicit Bald.in.l. nec tutores.C.de contrahen.ꝛ commit.ſtipula.quod ſtatuta nolentis contractum mulieris valere ſine ſolennitate intelliguntur de cōtractu alicuius ſolutionis.ſecus in lucratiuo.vt no.docto.in.d.l.ij .ō noua. primam partem videtur expreſſe tenuiſſe Jo.de lig.in.c.cōſtitutus.de reſcrip. vnde potes illud dictum limitare vt ibi per Jmol. et iſtud dictum refert ꝛ ſequitur Bald. in preludijs feudoꝝ rum. Jtem vide que ſcripſi poſt Bar.in.l.prætoꝛ. in prin.ſupra de ope.no.nun.ꝛ que dixi poſt bartо.in.l.omnes populi.in.q . an ſtatutum iuratum reuocetur. Jtem facit gloſſ.fi.in.c . venerabilem. de elec . Adde quod ſtatutum ꝓhibens contractum mulieris ſine ſolennitate non debet intelligi de lucratiuo. Roſſ.conſilio . cclxxx.ꝛ de minoꝛe. ccccliij.

☞ Andre. Pomate. ¶Et ideo ſi minoꝛ. hoc idē tenet do.chriſtofo.de caſtellione:in. l. pacta que contra ea.de pac.et aret.conſilio.ij.col.iiij .ad fi. ꝛ.xxviij.colūna.iij.ꝛ . cxxix. col.ij .vide Socinuz

consilio.cxxxv.

a ¶Quam opi.et vide Bartolum et alios omnino in.l.ex duobus.§.j.ff.de duobus reis.Circa idem ibi alius fideiussor tenetur pro parte tantum.ad de quod no.Bal.in.l.antique.C.ad velleia.

b ¶Sed in minor.Ex hic notat. per gloss. et docto: collige an cõtrahẽs cum minore presumatur cuz scire minorem. et no.in.l. q̃ cum alio. ō regulis iuris.ꝛ ad hic no. se remittit Bald⁹.in l. j. in fi. C. si aduersus creditorẽ.Ad de no.per gloss.ꝛ doctores ī.l. j.C.si minor se maiorem dixerit.ꝛ ad de qō habens curatorem habet p̄sumptionẽ ꝓ se quod sit minor: vt no.Bald. in.l. ij. §. quod obseruari. ō iura.calū. tu omnino vide in l. v.§. si a pupillo. vbi p bar. supra pro empto. ſz quod nullus presumatur minor niſi probetur est ter.ꝛ ibi Bal.in fi. in.l.si maior.C.communi di.tulate vide per Bal. in.l.cum te.C.de proba.quando quis dicatur minor vel maior:et cui incumbat onus probandi.vide quod no. Bald⁹ in leg.de etate.in.iij.q. prin. de minori.

Duo fideiussores ex interuallo fideiubentes habent beneficium cedendarū qñ alter pōt effectualiter b conueniri.

2 Fideiussores qñ simpliciter intercedunt quilibet tenetur insolidū etiã si nō sit dictum.

3 Minor si primo fideiussit secundo 4 maiori an videantur inuicem fideiubere et habeant beneficium cedendarum.

4 Inter fideiussores quando sit locꝰ diuisioni.

Titius. ¶Fideiussor q̃ nō potest effectualiter cōueniri facit locum beneficio diuisionis: nisi confideiussor fuerit sciens vel errans iniuste vel ex interuallo itercesserit:niſi hiscasibus fuerit in dolo creditor. hoc dicit. Et hic est tex. ex quo fundo vnã opi.a i.l.si stipulatus.in fi.§.e. †quod si diuersis tēporibꝰ intercedunt fideiussores:vnus cōtēplatione alterius non videt fideiubere. et ideo nō habet beneficiū cedēdarū. Item fundat ex isto tex. ibi postea. ꝛc.ꝙ si duo ex interuallo fideiusserunt ꝙ habent beneficiū diuisionis qñ pōt alter effectualiter cōueniri: secus si nō posset effectualiter conueniri:vt hic. ¶Oppo. C.advelle. l.si paternã.vbi muliere subducta de medio alius fideiussor tenet pro 1 parte tm̃.Soluit glo.†ibi intercesserūt principaliter obligationem suscipiẽdo.ꝛ sic quilibet tenet pro parte cū nō fuerit dictum insolidū hic intercesserūt fideiubẽdo .et sic tenẽtur insolidū etiã si nō sit dictū. 1 ¶Op. C. de repu. que fiunt in iudicio.l.j.Solu.fallit hic ī odiū dolosi creditoris. ¶Opp.de.l.q̃.§. ad velle.Solu.ibi non fuit in dolo: hic sic. ¶Querit gloss. quid vult dicere tex.propter incertuz etatis. ꝛc.dic vt ī ea. ¶Quero† quid si minor primo : secundo maior intercessit ex interuallo:ꝛ glo.dicit ꝙ idem.vult dicere:quia dubitabam de minore ne restituereť:ideo secundum fideiussorẽ accepi.secus quãdo simpliciter fuit acceptus:q̃ tunc respectu mutui periculi videt intercedere:ꝛ haberet beneficium diuisionis sicut si simul fuissent accepti. ¶Quero que est differentia inter mulierẽ ꝛ minorem: dic quia mulierẽ q̃s scit vel scire debet non posse intercedere vel errat in iure sed in minore[b] potest esse error facti:ꝛ sic probabiliter errat fideiussor:vnde si in muliere poneremus iustum esse errorem esset idẽ qō ī minore:si in minore ponerẽ errorẽ improbabilẽ:q̃ oibus aspectu videbat minor esset idez qō in muliere.Unde†distingue qñq̃ fideiussor nō pōt gaudere effectualiter.ꝛ tūc aut hoc ptingit ꝓpter eius inopiã ꝛ nō est locus diuisioni.vt.§.e.l. inter.aut alꝫ:ꝛ tunc aut vnus fideiussor fuit acceptus ꝓpter timorẽ hūc ne alꝫ timaret.et non est locus diuisioni:vt hic in glo.aut nō fuit sic acceptꝰ.ꝛ tūc aut itercesserūt simul aut vnꝰ post alīs: primo casu aut cōfideiussor sciuit aliū non posse intercedere cuz effectu:ꝛ nō est locus diuisiōi.aut ignorauit eū .ꝛ tunc aut fuit iusta ignorantia aut supina.Primo casu est locꝰ diuisioni:vt hic prout loquitur de minore.secundo casu non prout loquitur hic de muliere.secundo casu quando vnus fideiussor intercessit primo alius postea tunc ille q̃ primo intercessit nō habet beneficium diuisionis: vt hic.ille vero qui intercessit scõo habet eodem modo quo qñ simul intercesserunt per hãc.l.vbi cunq̃ dixi diuisionis beneficium non habere locū fallit si dolo creditoris alius fideiussor fuit acceptus:vt hic in fi. quod no.facit.j.ō solu.l.qui res. §.huic.

Testõ liberatum. Exceptio que cõpetit principali cõpetit fideiussori.h.o. ¶Op.ſ.l.ſi q̃s reū. §.de lib.le.Solu.ibi fideiussor nō habebat regressum contra principalem.hic sic.

☞Obligatio naturalis ad antidota qñ impedit repetitionem indebiti.

Ex duobus. Ubi solutum potest repeti vel redditum retineri talis solꝰ non parit liberationem hoc dicit. Ibi propterea quod creditor ꝛc. iste ver.non reperit alibi ita bene et hic vī casus†quod naturalis obligatio qua quis tenetur ad antidota impedit repetitionem indebiti soluti.sed gloss.§. de iust.et iure.l.ex hoc iure.circa fi. glo.magne. dicit ꝙ nō impedit semper:vt.l.ſi non sortem.§.libertus.§. de condi.inde.q.o.regulariter impedit casualiter nō.sed certe in.§.libertus.illa naturalis erat reducta ad prestandi necessitatem ſm glo.ibi positam. vnde circa hoc sic dicas.aut talis obligatio est redacta ad necessitatem : ꝛ tunc aut talis obligatio est redacta per ius ciuile ad necessitatem :et tunc aut talis obligatio respicit prestationez certe rei vel facti:vt est libert⁹ qui naturaliꝫ tenet ad operas obsequiales.ꝛ isto casu impedit dicto.§.libert⁹. ſz alios qui intelligunt:ꝙ ibi opere obsequiales erant omnino indebite.nã ſi essent debite frustra tractaretur

tractareť de conditione indebiti:facit.§. de cõdi. a inde.l.cum is.§.pe.prout loquit ibi in matre.ꝓ hoc q̃ si naturalis procedẽs ex pacto nudo impe b dit:multo fortius ea q̃ ꝓcedit ab ipsa natura que fortior est:adeo ꝙ pacto nō potest tolli:vt.l.iura sanguinis.j.de reg. iu.ꝛ de pac.l.ius agnationis. aut nō respicit certã prestationẽ : sed stat in suo genere:vt benefacienti benefaciamus:tunc aut in debite soluitur illud idẽ vel tantūdem ꝓpter qō fuit ꝛcta obligatio naturalis.ꝛ impeditur repetitio vt hoc versi. aut soluit aliud ꝛ nō impedit repetitio:q̃ talis effectus non reperit in iure. facit b l.ſz ꝛ si lege.§. cõsuluit.§.de peti.her edi.cum gl. ꝛ glo.o.l.ex hoc.cū enim ista obligatio contineat incertum non est efficax:vt.l.triticum.§. de verb. 1 obli.de iure do.l.cū post.§.gener.

1 ☞Unus ex pluribus heredibus qñ possit soluere partem suam.remissiue.

2 Exceptio epistole diui adriani nō facit locū repetitioni ꝛ an sit fauorabilis.nu.4.

3 Diuisum semel iterum diuidi potest.

5 Ius diuisionis respicit modū ꝛ formam agẽdi nō ipsam obligationem perimendo effectualiter.

Quod si duo fideiussores. 1 Lex.xij.tabularū diuidit obligationẽ inter heredes ipso iure:ideo qō soluitur vltra debitū pōt cõdici:secus in diuisiõe que fit ex epistola.h.o. Iste 1 §.est subtilis ꝛ singularis.nūquid †possit vnus ex heredibus soluere partẽ suã.dixi in.l.ij.§.ex his. §.de ver.obli.ꝛ doc.in.l.iij. C.de neg.gest.ꝛ.l.pe. 2 de cõdi.inser. ¶Scõo not.† ꝙ exceptio epistole diui adriani non facit locum repetitioni. ¶Isto 3 ta†ꝙ semel diuisum iterū diuidi potest[a] ar.cõtra 1 a ad hoc.l.fi.j.rem pu.sal.fore.ꝛ ibi dicam ¶Opp. tutus exceptione fauorabili soluens indebitū repetit.l.qui exceptionẽ.§.de cõdi.inde. sed hic est 4 tutus exceptione fauorabili:ergo ꝛc.So.hic† est fauorabilis sed nō perpetua : qz pōt esse ꝙ alter non est soluendo.sed Dy.dicit ꝙ est dubia:ꝛ ideo perpetua:vt.l.sufficit.§.de cõd.inde. nō dicit pl⁹ glo.insti.e.§.ſi plures.dicit ꝙ non est sic fauorabilis ꝙ possit repeti:ꝛ sic innuit ꝙ sit odiosa:ſz ſi il la gl.esset vera tunc non posset beneficio diuisionis renũtiari:vt.l.tametſi.§.ad mace. sed huic beneficio pōt renũtiari:vt in auſ.de duo.reis.ꝛ auſ. hoc ita.C.de duobus reis.l.ſi stipulatus.§.eo. ergo est fauorabilis.quid dicemus.dixi.§.e.l. ſi dubitet ꝙ exceptio diuisionis respicit modū exigẽdi non ipsam obligationem:ideo illa exceptio nō 1 parit indebiti repetitionẽ:qz.l. que vult vt tuum recipias nō venit principaliter ꝓmẽdo ius acto 2 ris effectualiter:ꝛ ratio est in.l.ſi dubiteť. §.e.q̃ nō est facilis nominis emptio:ideo diuiditur:sed hic cessat illa ratio postq̃ eã soluit.ꝛ videbat facilis emptio:vel hoc erat expressum in epistola.vt 3 hic ꝛ ꝙ hoc†habes ꝙus diuisionis respicit modū ꝛ formam agendi non ipsam obligationem perimendo effectualiter.

4 ☞Fideiussor in his que emergunt tempore stipulationis contracte ex persona sua non pōt in plus teneri q̃ principalis: sed in his que emergũt

¶Diuidi potest. vide bar. in.l.j.§.de cõdi. inde. in vlt.col.ꝛ in.o.l.cū quis.C.de iur.ꝛ fac.i gno.

¶Op.de lege.adde no.per bar.in.l.hi qui.in ver si. ex his concludit.§.e.

✱Pro cõcor. Aduerte reuocať in dubiũ plures sunt fideiussores qui habent beneficiũ diuisionis ex epistola diui adriani vnus solꝰ unit partẽ cum tanꝫ gentẽ dicens expẽse ego solꝰ ꝓpter me an liberet ope exceptionis taciti pacti ꝓ re siduo bar. videt ꝛclidere q̃ sic ī.l. ex duobus.ff. de duo. reis. la.ij. Contra allegatur tenere in hac.l.inter cos.in §.j. Et dic si videat bar.ī ſ.§. j.loquitur ſz iura antiqua ſcdz que iura nō competebat beneficiũ diuisionis. Jdeo dicit ipse in hoc.§.j.vī facere diuisionem. Sz hodie q̃ necessitat creditor recipere ptẽ abvno quoq̃. Jō nō liberalis.l.rẽ relegatã.ff.de adi.lega.ꝛ sic ſcdz diuersa tpa ergo in cõtrariũ sentit hodie ꝛ sic cõcordat cũ.o.l.ex duobus.ꝛ cũ his q̃ dixit in.l.ſi ex toto.§.j.ff.de leg.j.ꝛ in.l.ſi creditores. C.de pac. ꝛ vbiq̃ dñs loquitur de hac materia.

Quesitum est. Ex persona rei principalis et fideiussoris habetur ratio taciti tẽporis ꝓpter locũ. h.o. ¶Extra glo.opp.de lege[b] mora.in.fi.§.de ver.ob. vbi fideiussor tenetur ex sua mora.hic dicitur cõtra.Sol.in his † que veniunt tempore stipulationis contracte non potest teneri fideiussor ex persona in plus q̃ principalis:vt hic.sed in his que emergunt postea potest fideiussor amplius teneri ex sua mora.sed non ꝓpria obligatione fideiussoria teneť sed vtili,vt ibi dicit tex.fin Odra.

☞Qñ successio hz vim solutiõis.

Debitori cre ditor. ¶Pro q̃ quãtitate creditor debitori succedit,p ea pte solꝰ one obꝰ extinguit. h.o. ¶Op.de.l.vãni⁹.j.e.So.successio ꝛ solutio eq̃parant nō ꝓ oĩa: vt ḃ.Eo de mõ rñdeť ad.l. ſi socer. in ꝓn.§.fo.ma.dixi tibi i.l. heres a debitore.§.fi.§.eo.† ꝙ successio hz vim solꝰ ionis vt heres eatur lucrũ:vt.l.heres a debitore.§.fi.§.e.Jtẽ nō hz viz solꝰ ionis ſi heresicideret ī dãnũ:vt.l.vãni⁹. j.e.ſz qñ nō affert dãnũ vl lucrũ hẽret vim : tūc vtrũq̃ pōt dicere iure ꝓfusiõis ꝛ ptãte solutionis vt. l.ſti chũ aut pã ꝓ hilũ.§.aliq̃n.j. de so.ꝛ istud vltimũ est verius vt hic.

Inter eos. ¶In ter fideiussores q̃ tenet insolidũ est locus epistole:secus si interceſſerint in virili. h.o.

☞Diuisio preiudicat creditori electio non.

Creditor qñ videatur diuidere vel eligere.

✱**Fideiussor.** ¶Iste.§. est subtilis ꝛ nō hz gl.h.o.Qō est solutũ nō venit in

a ¶De equitate.vide in materia not.ſ.e.ſi titius.ꝛ omnino bar.in.l.ex duobus reis.

b ¶Creditor.pignus diſtrahere.vtrū debeāt vendi pignora antequā deueniāt ad fideiuſſores.ad de bal.in vno verbo.l.omiſſis. C.eo.ꝛ Ly.in aut. p̄ſente re/net opin. Dy. hic ꝛ Lyn.alle/glo.in cor/pore de fi/deiu.i aut. Adde q̄ pau.de ca. hic ꝺt di/ctū dy. ſingulare ad imitatio/nes illius aut.. q̄ ſi p̄/ncipalis ſit ſolueꝝ/do ꝛ bona immobilia nō poſſint p̄modo vē/di q̄ po/terit inue/niri fide/iuſſor cui⁹ pecūia de/betur cre/ditori. et q̄ alibi ne/ſcit iſtud.

c ¶Bonis damnati. Ad ea que habentur vide oīno bal. in.l.ſi vero.p cō/dēnato.ſ. qui ſatiſ/da.cogan.

diuiſionis rōnē ex epiſtola de rigo/re:ſec⁹ de equitate.ª h.o. ¶Nota ex iſto tex.ꝛ inſtit.eo.§.ſi plures.q̄ bñficium diuiſionis nō p̄t opponi poſt litē cōteſtatā. vt quidā dicūt. ꝛ dixi.ſ.eo.l.ſi dubitet. ¶Op. C. de pba.l.iij.Sol. in fideiuſſore qui tenet ex volūtate inſpicit tp̄s litis cōteſt.vt hic. in pluribus tutorib⁹ qui de neceſſitate tenent inſpicit tp̄s quo prius cōueniri poterit: vt l.iij. C.de pba.p Lyn. ¶Quero q̄ eſt iſta exceptio de qua tex. loquit gl.dicit de exceptione deſcendēte ex epiſtola vel doli.ppter electionē. primū nō eſt verū: q̄ ꝫ id q̄ dixe/rat.ſ. Iteē ſm q̄ dicit doli ppter electionē nō bene dicit: q̄ electio nō p̄iudicat:vt.C.eo.l.reos.licet diuiſio p̄iudicaret vt.l.liberū. C.e. Cōiūgas ergo q̄ iſta exceptio oriē ex epiſtola cōiuncta cū equitate. tu dices mihi q̄ diuiſio bene parit ex/ceptionē:ſz hic nō fuit diuiſio ſzele b ctio. Cōtra q̄ recipiēdo partē vi/deor diuidere:vt.l.ſi creditores. C. de pac. ſz hic p̄t recipit ergo ⁊c. Jac.de are. dicit ꝛ ſoluit q̄ hic ſol uit fideiuſſor ſimplr: ſec⁹ ſi diciſſet ſoluo.p obl'one mea:vt.l.ſi credito. res.Sz nō plz.p iſtū ter.q̄ dicit qui partē ſuo nomine ⁊c. Old. ſoluit q̄ hic in duobus fideiuſſoribus. ibi in duobus reis. ꝛ hoc ideo:q̄ neceſſa. rio habebant iſtud facere.ſz partē accipere. q̄ habebā bñficium diui. ſionis:ꝛ ideo nō video diuidere ex quo inducaꝝ tacitū pactū: q̄ nemo in neceſſitatibus ⁊c. ar.l.fideicom/miſſa.§.ſi rē.ſ.de le.iij.ꝛ l.rē lega/tā.de adi.leg.ſed in duob⁹ reis ſm 1 iſta tpa poſſuꝫ inſolidū petere ideo video diuidere: vt.d.l.ſi credito/ 2 res. C.de pac.hodie in illis caſibus in q̄bus duo rei haberent benefi/ 3 ciū diuiſionis: creditor partem re/cipiendo non videtur diuidere ſed eligere. Ex predictis ſ habes q̄ di uiſio p̄iudicat electio nō. ſm ve/ c ram opi. Jo.in.l.reos.ꝛ l.liberum. 1 C.eo. Sed ſ cū queritur an videa/tur diuidere creditor vel eligere. ſic diſtingue. aut creditor conuenit in iudicio. aut pecuniam recipit extra iudicium. Primo caſu aut conuenit omnes pro parte: ꝛ vi/detur diuidere. aut conuenit vnum tantum pro parte: vel inſolidum.ꝛ non videtur diuidere ſed eligere: vt.l.reos.ꝛ l.liberum. C.eo.ꝛ ex hoc ap/paret glo.in.l.ſi creditores. C.de pac.non benein oibus dicere. aut recipit partem ex iudiciū.ꝛ tūc aut recipit ab eo a quo poterat cogi partem re/cipere per bñficium diuiſionis: ꝛ tunc videtur eligere ꝛ non diuidere vt hic. aut ab eo a quo nō poterat cogi partem recipere ꝛ tunc videtur di/uidere partem recipiendo: vt.l.ſi creditores. C. de pac.fallit fauore vltime volūtatis.ſ.de lega.ſ. l.ſi ex toto.§.ſ.

☞An cū plures fideiuſſores interuenerunt pro pluribus reis an habeat locum bñficium diuiſionis.

Et an fideiuſſores habeant diuiſionis bñficiuꝫ ex perſona principalium reorum.

Duo rei. Inter fideiuſſores diuerſorum non eſt locus diuiſionis benefi/cio.h.o. ¶Quero ſ vnum.pone q̄ plures fideiuſ ſores interceſſerunt ſimpl'r pro plurib⁹.reis an ſit locus bñficio diuiſionis.ꝛ Jaco.de are.q̄ ſic: vt l.ſi duo.in princi.ſ. de admini.tut. ¶Secundo ſ quero ſecundum Dyn.duo rei bñt hodie bñefi/cium diuiſionis an fideiuſſores habent ex perſo/na principalium reorum.ꝛ Dy. dicit q̄ ſic: vt.l. pupillus.ſ.de fide.tuto. coniuncta.l.ſ.rem pup. ſal.fo.

Creditor. Nō cogitur quis prius pign⁹ diſtrahere[b] q̄ ad fideiuſſores venire.h.o. ¶Quero an corrigat per aut.de fide iuſ.Et gl.ibi dicit q̄ nō.do.Dy.diſtinguit aut pi gnus non poteſt vēdi ſine magna difficultate: et ita loquitur ibi.aut pōt vendi ſine difficultate.vi cit Dy.q̄ prius ⁹z vendi: pbo per rōnem:q̄ fiſc⁹ debet prius excutere bona debitoris anteq̄ ve/nire ad fideiuſſores.vt.l.moſchis.ſ.de iure fiſ.ſic prius cogitur pignus vendere vt.l. fideiuſſores magiſtratū.§.ſ.ſ.eo.ꝛ hodie eſt ius cōe vt prius principalis q̄ fideiuſſor diſcutiatur: ergo prius vendentur pignora. Sed credo diſtinctionē Dy. veram eſſe.

Cum inter fideiuſſores. Poſt factam diuiſionem periculum pertinet ad creditorem.h.o.

☞Fiſcus vt heres fideiuſſoris bñficium diuiſionis implorare poteſt.

Exceptio diuiſionis an poſſit opponi poſt appel. remiſſiue.

Fiſcus qui ſucceſſit fideiuſſori damnato conuen/tus a creditore debet condemnari non reus dam/natus.

Fiſcus q̄ non habeatur per oīa loco heredis.

Bonis damnati. [c]Fiſcus vt ſ he/res fideiuſſoris bñficiū diuiſionis implorare p̄t.h.o. ibi dānā/ti. ppter delictū.ꝛ ſm hoc vno modo legitur hic. Alia lect. eſt que hic non hꝫ ſed ponit. C.e.l. fide iuſſor. q̄ fuit dānat⁹ in cauſa fideiuſſoria ꝛ poſtea bona deuenerunt ad fiſcum. vnde cum fiſcus con uenitur iudicati petit diuiſionem. ¶Ad iſtā lect. oppo. C.e.l.fideiuſſor. Ja.de are dicit quod ſpā a le eſt hic p̄iuilegio fiſci. ſed gloſſ.in.l.fideiuſſor. C.e.dicit quod hic appellauerat. Sed hoc ſ non b procedit: quia poſt appellationem nō poſſunt op poni exceptiones que debēt opponi ante litis cō/ c teſta: vt.l.ita demū. C.de procu. ſed hoc eſt de il/lis ſecundum opi. quam tenui in.l.ſi dubitet.ſ.e. Tene ergo quod ex cauſa delicti non fideiuſſoria erat damnatus ꝛ iſta ſine ſcrupulo p̄cedit. ¶Que a ro [a]an ſ damnatus debeat damnari vel fiſcus. Et 3 gloſſ. dicit q̄ ille: ꝛ non fiſcus q̄ non per omnia fiſcus habetur loco heredis: ꝛ in hoc q̄ fiſc⁹ nō habetur per oīa loco heredis: bene dicit gloſſ. vt c videbitis in.l.quoties. in fi.ſ.ti.ſ. ſed in eo quod 2 gloſſ. dicit quod fideiuſſor ſic damnatus fuerit. non eſt verum q̄ poſtquam eſt in totum liberatus non poteſt damnari: vt leg. ſi debitori ſupra eo/dem niſi eſſet reſtitutus vt.l.ſi debitor. C.de ſen/ten.paſ.ꝛ reſti.

Niſi ruina. Damnum amiſſi pi/gnoris ad creditorem non ſpectat. hoc dicit.

b **Inter fideiuſſores.** [b]Ibi dānum ſ dabit. nec re ſtituet minor cuꝫ vſus ſit iure cōi. vt.ſ.l.proxi.§. cū inter. ¶Op. de.l.ēt. C.ſi tut. vel cura. i fine. 3 Solu.ꝛ hic nō fuit leſus ſed vſus iure cōi: q̄ fuit facta diuiſio eo tpe quo fideiuſſores erāt ſoluen/do ſed tutores tenent ſi fuerūt negligētes i exigē do: ſed q̄n fideiuſſores non eſſent ſoluēdo tpe di/uiſiōis tunc minor eſſet leſus ꝛ reſtitueretur.

Fideiuſſores a colonis.

Iſte.§.habet duplices lec.ꝛ hoc breuiter dicit ꝙz vnam lec. Fideiuſſor ſimpliciter acceptus tenetur ad pretium inſtrumenti fundi.

Plures eiuſdem pecunie.

Abſolutoria lata pro vno ex mandatoribus alijs d non prodeſt. h.o. Iſte.§.ꝺz intelligi ſm diſtinctio nem.l.duobus.§.a fideiuſſore.ꝛ.l.vl.ſ. de iure iu. ꝛ.l.ſ.§.ſi fideiuſſor. qua.re.ac.non da. An abſolu/tio fuerit facta tanq̄ nō debitū vel q̄ nō probatū eſt ⁊c.ꝛ dixi plene in.l.ex duobus.ſ.de duo.reis. 1 ☞Pace facta inter duas familias ſi fideiuſſo/res hincinde dati ſunt de non offendendo ſub pe na ꝛ vnus offendat.ꝛ ob hoc damniatur: tñ ad pe/nam contra fideiuſſores agetur.

Fiſcus bonis publicatis habetur loco heredis.

2 Fiſcus ad penam ſibi promiſſam cōtra fideiuſſo/res non agit q̄n bona principalis ſunt cōfiſcata: ſecus ſi non ſunt confiſcata.

3 Fideiuſſor de iudicio ſiſti reum damnatum i vna cauſa non tenetur ſiſtere in alia. 1

Capitis. ¶Fideiuſſores tenētur licet capite principalis ſit damnatus. h.o. Dyn.ſ dicit qō que 1 ſtio fuit mutine: due erant domus que habebant inimicitias ſimul: fecerunt pacem et de derunt inter ſe fideiuſſores de non offendendo: vnus ex vna domorum interfecit⁹. xij. ex alia do/

☞And. Po. ¶Quero an. ſſo. fiſcū nō haberi lo co heredis. vide q̄ notaui in.l. quoties.ſ. de noua. ¶Inter fideiuſſores. Circa.l. faciunt no. p bart. in.l.e.ſ. de iure fiſ.

¶Determinatum fuit. Contrarium tenet bar. in d.l.ſi dubi tetur cir/ca prin. l. ſed ꝛ ſi ali quis. in prin. Et not. Dy. i d.le. inter vos. ꝛ in.l. ſi vero. in prin. qui ſatiſda.co gā. Adde quod pau. de ca. tran ſit cū deci ſione illa: adō quod paul⁹. de caſt. dicit mirari de bar. quia ipſe p̄ius tenet in.l. ſi. de iure/iu. ꝛ in. l. a dult⁹. §. ſi eo tpe ō adult. q̄ aliō i ſpia q̄ ferē con tra vtilita tē partis: aliud i iu/ramento quod vo/lūtate par tis: ita di ſputando tenuit Ri/char. ma/lum. ēt in cā crimina li vt abſo/luto male factor p̄ cipali non ſit abſolu tus man/dans vel ali⁹ acceſ ſorius.

Si in pigno re. Qui fideiuſſit i p̄ cipali non tenetur[b] in eo quod venit in pi/gnoratitia. hoc dicit. Vide gl. que incipit intereſt autem ibi. l. qui au/tem. §.ſ. ꝛ de hoc intereſſe plene dic vt. ſ. de pig. act. l. cum debitore. et ibi per gl.

Si ita ſtipula tus. Si ꝛba ſunt apta ad infinitatē, tolerat infini/tas. h.o. vide gl. q̄ incipit ſic ibi. §. hoc ſermone, ſz hec ꝛba erāt apta ad infinitatē. ibi ſec⁹. ꝛ de b diſtixi. ſ. de dam. infec. l. ſi finita.

☞Juramentum nō eſt mod⁹ indu cēde obligationis in libero homi/ne: in liberto ſic. ꝛ q̄n ex iuramēto oriatur actio. nu. 3.

d ¶Non te netur. Sz an fideiuſſor qui promiſit in contractu teneat ad reſolutionem contractus vide bal. in.l. ſi p̄dictū. ad ſi. de edil. actio.

* Pro cõcordia. Aduerte stante statuto q̃ null⁹ au/deat ꝯbere cũ minore sine p̃tia duorũ suor̃ pa/rentũ minor̃ ꝓtraxit cũ iuramento sine hac p̃tia parentũ bar. dicit q̃ nõ valet in aur. facta pubey. C. si aduer. vẽ. col. ij. in fi. seq. Cõtrarius tñ alle/gat in hac leg. si q̃s p eo. ff. quarto ꝓhibẽt et in. l. oẽs ppli. ff. de iust. et iu/re. Et dic sm bar. in d. aut. qđ est dicta an statutũ p/hibeat cõtractũ va/lere et pro/cedat ꝓma opi. Aut vero statu/tũ prohi/beat p̃sonã contra/here et sic fauore cer/te p̃sone et tunc nõ teneat seruare iu/ramentũ et ita loquat alia opi. sz in effectu vel pete/do absolutionẽ a iuramẽto vel repetẽ dolo vel qñ dolo con/uenire pos/sit et sic in effectu cõ/cordat cũ dictis in d. auten. vbi bart. ipse assignat rationem dicie an sta/tutus pro/hibeat cõ/tractũ an/ vero fauo/re certe p̃sone. Hec addi possunt ad consi. Ange. elys. incip. dña catharina in tertio mẽbro. Fede. de senis consi. lxxj. et in. c. cũ contingat. de iureiu. Ludo. ro. psi. xij. Alex. cõsi. xxvij. et lix. et in psi. xlij. et in psi. cxxv. i. j. ro.

Fideiussor in obligatione facti accedere põt si principalis esset obligatus. et hoc modo intelligatur. 2

Triplex iuramẽtũ: qr quoddã litis decisoriũ quoddã introductoriũ obligatioĩs: et quoddã confirmatorium. 3

Actio de iure canonico oritur ex iuramento et etiam exceptio. 4

Ex iuramẽto solo de iure ciuili non oritur naturalis obli. 5

Iuramentum non habet vim pacti. 6

Iuramẽtũ nõ cõfirmat p̃ctũ ꝓhibitũ a lege fauore publice vtilitatis: secundario si lex precipit p̃sone alienet: puta q̃ mulier non alie/net vel qđ aliquis non emat. 1

Faciẽs p̃ceptũ legis facte ab hãbẽte autoritatẽ peccat mortaliter. Mulier q̃ primo iurauit se nõ alie/nare fundũ dotalẽ postea alienauit et iurauit de nõ veniẽdo p̃ non obli/gatur et alienatio secundo facta nõ valet. 2

Fideiussio prestita devote cõseruanda nõ firma/tur iuramento.

Renuntiari non potest titulo ne fideiuss. do. den/tur.

Iuramẽtũ interpositũ super p̃ctu ꝓhibito i odiũ creditoris est seruandũ: lz contractũ nõ cõfirmet. et ibidem quis sit effectus. 10

Contractus ꝓhibitus fauore debitoris firmatur iuramento. 11

Cõtractus fideiussionis a muliere factus: firmat iuramento.

Iuramentũ nõ confirmat p̃ctũ mulieris vel mino/ris qñ lex ꝓhibet p̃sonam ꝯbere nõ odio credito/ris sed fauore debitoris.

Iuramentum non cõfirmat p̃ctũ ꝓhibitũ ex par/te debitoris puta nullus minor vel mulier cõtra/hat sine tali solẽnitate: et fiat contractus sine solẽ/nitate.

Cõtractus factus ab eo cui bonis vt ꝓdigo fuit interdictũ an firmet iuramentum. 12

Contractus cui lex non assistit sed non reprobat: firmatur iuramento.

Contractus qui reprobat ratione solẽnitatis ꝓ/batorie non firmat iuramento si talis solemnitas deficit. 13

Iuramentũ interpositũ super cõtractu habet vis clau. si non valet qđ ago vt ago valeat vt valere potest.

Iuramẽtũ interpositũ super p̃ctu ꝓhibito rõne defectus solẽnitatis formalis non validat p̃ctum. 14

Fideiussor q̃ nõ obligat qr ĩ duriorẽ causã se ob/ligauit vel aliud promisit: vel qui intercessit in ca/su quo principalis nõ tenetur si iurauit tunc ob/ligatur. 15

Iuramentum non extenditur vltra consensum.

Iuramentum interpositũ sup̃ p̃ctu ꝓhibito ratio/ne rei vel materie cuius cõmercium non est: cõtra/ctum non firmat. 16

Cõtractus ꝓhibitus ꝓpter vtilitates subditorũ firmatur iuramento. 17

Donatio inter virum et vxorem firmatur iura/mento.

* SI quis pro eo. Iuramẽtum nõ est modus inducendi obligationem in ingenuo. ideo ei nõ potest accede/re fideiussor. h. d. Et aduertatis ad notabilem legẽ. Nota. quod dixi in summario † qđ iuramentum non est modus inducende obligatio/nis in libero homine sed in liberto sic: vt. l. fi. ff. de li. cau. et. l. vt iureiu. in prin. ff. de ope. li. Scõdo no. † quod in obligatione facti potest accedere fi/deiussor si principalis esset obligatus nã hic ideo non tenetur: quia principalis non tenebat. Ad hoc vltimum opponi. a diuisione vt in gloss. que incipit deficit. ibi stipulatio ista. in principio. et j. eodem leg. sicut. Solu. vt in gloss. que hanc so/lu. ponit magis perfecte quam aliqua alia. et dic ibi qui per alium facit. pro hoc est casus supra de verbo. obligatio. l. continuus. §. si ab eo. De ista materia vos habuistis vnam glos. in leg. cum fi/lius. §. j. ff. de verbo. obli. sed illa principaliter loquitur

loquitur quando principalis tenetur ad non fa/ciendũ. hic loquitur quando tenetur facere. Aliã glo. habuistis. ff. de duo. reis. l. nemo est. Alia gl. j. eodem. l. sicut. Alia est in. l. inter artifices. j. de solu. sed hec est melior aliqua alia. Pro cuius declaratione quando principalis tenetur ad fa/ciendum: an fideiussor possit accedere distingue. aut fideiussor accedit simpliciter dicendo fideiu/beo: et valet: et intelligitur fideiubere omni mo/do quo valere potest: vt. l. quoties. ff. de ver. obli. et no. in. l. cum filius. §. j. eo. titu. aut in fideiuben/do exprimitur illud quod promittit. et tunc aut p/mittit interesse: aut ipsum factum. primo casu va/let: vt. l. stipulatus. ff. e. et no. hic in fi. glo. Nec ob. ff. e. l. si ita. et q̃ ibi no. qr ibi in obligatione dandi: vt ibi dixi. Aut promittit ipsum factum. et hic ad/uerte. et tunc aut habetur respectus ad ipsum fa/ctum perfectum: quia hoc est ad id quod resultat ex facto. puta promitto tibi dare librũ manu ta/lis scriptoris scriptum et tunc valet. quia potero facere qđ p ipsum fiet et dabo: vt. l. continuus. §. si ab eo. ff. dever. obli. et sic intelligo glo. hic ibi in secundo minime. Si vero habetur respectus ad ipsum fieri seu ad ipsum actum faciendi: tũc aut fideiussor promittit quod principalis faciet et nõ valet: vt. j. eo. l. sicut. et hic no. in glo. aut promit/tit se facturum et curaturum quod principalis fa/ciet et valet: vt. l. inter stipulantem. in princi. ff. de verbo. obliga. et. l. stipulatio ista. §. si quis dolum. eo. titu. et. l. quoties quis. aut promittit se factu/rum id quod principalis promisit. et tunc aut sunt eiusdem peritie et valet vt. l. nemo. ff. de duo. reis. alias non valet: quia diuersum videtur promitte/re. et sic vitiatur fideiussio: vt. l. si ita. ff. e. ita debe tis intelligere istã materiam. sumus expediti de glo. Extra gl. opp. † dicitur q̃ iuramẽtum nõ est modus inducende obli. contra. ff. de iureiurã. per to. sol. quedã sunt iuramenta litis decisoria vel alicui⁹ dubietatis. et ex istis oritur actio et obli/ sicuti ex sententia ex ti. ff. de iureiuran. sed iurisñ introductum per quod volo vnam obligationem de nouo inducere: quam constat nunq̃ fuisse: non est modus oblig. inducende. vt hic cum si. Sed contra istud oppo. C. si aduer. vendi. aur. sacra/menta. Solu. ibi est iuramentum confirmatorium contractus inualidi fauore iurantis: quod potest fieri vt ibi: non autem potest per se oblig. induce re: vt hic cum simi. et ideo glos. ibi dicit quod non oritur actio ex iureiur. sed ex contractu quasi cũ iuramento contraheret: et sic habes tres casus. Iuramentum quoddã est declaratorium et litis de/cisorium: quoddam est introductorium obliga. per se principaliter. quoddã est cõfirmatorium. exami/nemus aliqua circa ista. primo dixi q̃ quoddã est iuramentũ declaratorium et litis decisorium: de hoc nihil dico qr habet ti. p se. Secundo est iuramen/tum introductorium obligationis. istud de iure ci/uili non est modus oblig. inducende: nisi in liber/to vt hic cũ si. Sed quero † quid de iure cano/nico. Imo. videt dicere qđ idem. extra de iudi. c. nouit. et. c. cum venissent. de insti. Audio q̃ Joan. and. in. d. c. cũ venissent. tenet ꝯ sm Hosti. et hoc plus placet. cũ em̃ di/cat in cano. omne iuramẽtũ esse ser/uandũ nisi vergat in dispẽdiũ &c. vt extra de pac. c. quãuis. li. vj. et in. c. cũ cõtingat. de iureiur. et. c. lz. eo. ti. lib. vj. cũ si. ex eo qđ dicit seruãdũ esse, patet qđ oritur actio et exceptio ex illo casu vt. l. statuas. ff. de acq. re. do. et no. in. d. aut. sacramenta in glo. sup verbo obseruabit. Secũ/do † quero vtrũ de iure ciuili tale iuramentũ obliget[a] saltẽ naturali/ter. hic videt rex. q̃ non: nã si natu/raliter obligaret huic naturali pos/set accedere fideiussor: vt. ff. eo. l. ij. et sic tenetur hic. et sic oporet te di/cere q̃ nulla precessit ꝓmissio etiã ex nudo pacto: sed fuit simplex in/ramẽtũ. nã si pactũ p̃cessisset: saltẽ illi naturali obligationi accederet fideiussor: et ex hoc ptz q̃ iuramẽtũ nõ hz vim pacti. nõ em̃ iurando p/mitto parti sed magis deo: et ideo nõ est pactũ qđ est duorũ cõsensus in idẽ: vt. l. j. ff. de pactis. merito nõ [b] oritur naturalis. et hoc circa scõm. Venio ad tertium. dixi q̃ tertiũ iuramẽtũ est ꝓfirmatoriũ p̃ctus inualidi. Aduertatis qr qđ dicã alibi nõ inuenietis. sz aliqualiter dixi in l. seius et augerius. ff. ad. l. fal. sed di/cam plenissime. qñ q̃z enim et primo p̃ctus reprobat qr est ꝯ bonos mo/res. qñ q̃z et scõo ratione publice vti/litatis principal'r. tertio rõne publi/ce vtilitatis scõdario. quarto ĩ odiũ creditoris. quinto in fauorem debi/toris. sexto quia lex non assistit sibi non autẽ reprobat. septimo ex defe/ctu solẽnitatis probatorie. octauo ex defectu solẽnitatis formalis. no/no ex defectu rei vel materiei super/qua ꝯtrahitur. decimo propter alias vtilitates subiectorum. Videa/mus de quolibet. [b] Primo † di/xi quando q̃z reprobatur cõtractus quia cõtra bonos mores. Isto casu non validatur iuramento. vt in. c. non est obligatorium. de reg. iur. li. vj. ideo pactum future successionis per quod inducitur votum captan de mortis alterius non confirma/tur iuramento: quia contra bonos mores: vt. l. fi. C. de pac. Itẽ pactũ

Obliget. adde an ex iuramento oriat obligatio/nã de iure cano. q̃ ciuili. vide no. in. c. nouit. de iu/di. et in. c. cũ venissent. de insti. et in. c. quintauallis de iureiur. Aut. de bu. in. c. cũ cõtingat. et in. c. j. de pac. arch. in. c. iuramenti. xxij. q. v. et etiam no. j. q. vij. quo/ties cor/dis ocul⁹. legistas vi/de in. l. iusiu/randũ qđ ex conuen/tione. ff. de iureiur. et in. l. iurisiu/randi. de op. li. et in. l. seruũ. ff. de ma. te. et in l. j. C. de oper. li. et in. c. j. §. sa/cramẽta. de pa. iur. fir. in vsi. feu. et in. l. cũ antea. C. de ar/bi.

[a] And. Do/mate.

Videa/mus de q̃ libet. et de hoc vide alios con/cordãtias ff. l. alia cã §. elegan/ter. ĩ prio notabili. ff. sol. ma. et ibi non/nullas re/missiones ĩ ista mafia qual'r aũt intelligit istud ꝯ bo/nos mo/res. vide pa/no. cons. xcv. co. iij. vol. ij. et vi/de ad hec barba. cõ/sil. j. colũ. xxxiiij. vo/lu. j.

a ¶Lex preciperet. ⁊ ad materiã adde quod licet statutũ nõ ꝓhibeat ꝑsonam si tamẽ inualidat cõtractũ non seruata forma certum est qõ iuramentum validat. tamen si ſinterueniat enormis leſio potest peti abſolutio a iuramento ita firmat Pe. de ancha. in.c. canonum statuta. inuerſi. q̃d dices de iuramẽto. faciũt ad ꝺ no.p imo. in. l. ſupſtitis. de acq̃.here. et pleue p imo. in.c. q̃uta uallis. de iureiur. in. c. cũ contingat in antepeñ. charta et p Bal. in rub. ſ. de iureiur.

b ¶Juramẽto confirmari. hoc reprobaꝝ communiter p mo. in auꝝ. ſacramẽta. ⁊ ibi p domi. Bene. adde qõ Paul. de caſt. in auꝝ tenti. ſacramenta puberũ. ⁊ hic repreh̃dit bar to. ibi ⁊ dicit ſepius cõſuluiſſe de quo in. l. ſeius ⁊ augerius. per ipſum Bar. ff. ad legẽ fal. ⁊ in. l. is cui bonis. ſ. de verb. obli. ⁊ in. l. modeſtinus. de dona. ⁊ in. l. cum hi. ſ. de tranſactionibus. Bald. in. l. ij. C. de reſcinden. venditione. ⁊ in. l. ſ. de conditione furtiua. ⁊ in. l. fina. §. filius. C. de bo. que libe. Bart. in. l. ſ. ſ. de ſolu. ⁊ in. l. penulti. C. de dona. Joan. and. in titu. de ſent. in addi. incipiente ad hec que premiſſa ſunt in. §. vt autem. et tit. de inſtrumen. edit. §. porro. in vltima additione per Federicũ de ſenis. conſilio. cclxv. et. cclxxiij. et cõſilio. xxx. per Ludouicum Romanum conſilio. xij. et. cccxxxvij. Abbas conſilio. viij. ſecundo libro. et conſilio. xij. primo libro. Petrus de anchar. conſilio. ccxxxvij. Paulus de caſtro conſilio. cxlſ. ⁊ conſili. clxvij. ⁊. ccxv. ⁊. ccxviij. Angel. conſilio. clx. Alex. conſi. xlij. ⁊. lix. primo lib. ⁊ conſi. liij. iij. lib. Bal. conſi. clxxxſ. iiij. lib. ⁊ conſilio. clxxxiij. ij. lib.

c ¶Peccat mortaliter. Vide Bart. in. l. nemo martyres. C. de ſacroſan. eccleſijs.

¶Peccauit mortaliter. Adde q̃ not. Barto. in auten. de cernimus. C. de arbit. et ibi not. Bal. et Bart. in. l. iuriſgentiũ. §. et generaliter. ꝺ pactis. Ray. tamen hic ſimpliciter tenet ꝓtra bartolum per l. ſ. §. ⁊ cuꝫ l. C. de rei vxo. actione. iuncto capitu. cũ contingat de iureiurando. et vide Bal. in. l. fina. §. filius autem. C. de bonis que liber. et cõtra bar to. tenet Fulgoſi? in dicta autentica ſacramenta puberum. ⁊ Abb. in dicto capi. cum contingat. et Bald. in rubrica. ff. de iureiurando.

d ¶Dictum Hoſtien. Vide quod ſcripſi poſt bartolum in. l. ſi predium. C. de iure dotium et not. Jmol. in. l. ſi eſtimatis ſupra de man. in fi. ⁊ in. l. cũ vir. ſupra de vſuca.

e ¶Secunda alienatio. de hoc dixi in. l. ſ. et in. l. eſtimatis. ſoluto matrimonio. Adde quod illud quod hic dicit Bartolus quod non valet alienatio facta propter ſecundum iuramentum obſtante primo eſt verum quando emens habet notitiam primi iuramenti alias ſecus ſm Bal. conſil. cxviij. iij. lib.

glo. in. d. c. lz. de iureiur. lib. vj. ⁊ ſm hoc dico qõ a ſi fideiuſſor ꝓ dote conſeruanda daretur cõtra tit. ne fideiuſſ. do. dẽ. ꝙ talis fideiuſſio iuramento

a non confirmaretur ⁊ nã ibi prohibitio dirigitur ad perſonam. ſ. ne mulier det: nec vir recipiat. igitur ſi fieret cõtra: eſſet factum contra preceptum legis. ⁊ hoc videtur ſentire ibi gloſ. dicens q̃ illi f legi non põt renuntiari. Et hoc volo te multum notare propter ſtatuta diuerſa q̃ ſunt per mũdũ: vt ſemper inſpicias an ſtatutũ prohibeat perſonas cõtrahere: vtputa nullus contrahere audeat cũ muliere: vel mulier nõ contrahat niſi ſic. ⁊ tũc non cõfirmareꝫ iuramento alias ſecus. ¶Quarto dixi ⁊ꝙ prohibetur cõtractus in odiũ creditoris. iſto caſu videꝫ q̃ iuramentũ ſit ſeruandum vt extra de pig. c. ſignificante. vbi videtur ꝙ pactuꝫ

b legis cõmiſſorie[b] in pignoribus q̃ eſt reprobatũ odio creditoris: ſi iuramentum ibi apponatur eſſet ſeruandum. Et aduerte dico ꝙ iuramentũ eſt ſeruandum: non dico qõ pactuꝫ confirmetur per iuramentũ vt videꝫ tenere Jnnoc. in eo. c. hoc eſt

c magnũ effectus propter multa.[c] Primo quia ſtatim cum ego obſeruaui iuramentũ meũ ego ſum abſolutus a iuramento meo. ⁊ apud creditorẽ remanebit res ſine cã. ⁊ ideo poterit ille qui iurauit petere ꝙ liberꝫ vel abſoluaꝫ a iuramento: ſi remaneret obligatus. vel poterit agere cõtra creditorẽ conditione ſine cã. exẽplum qñ quis iurauit ſe ſoluturũ vſuras qõ pactũ eſt prohibitũ odio creditoris. ſi iſtud pactũ põt impleri ſoluẽdo: ⁊ impleat: poterit debitor repetere. ſed ſi nõ haberet implementũ: vt ſi iuraſſet ſe non repetiturũ: ⁊ ſic nõ põt impleri totaliter: peteret debitor ſe abſolui a ſuperiore ab illo iuramento vt in. c. debitores. 13 extra de iureiur. ⁊ ideo dico ꝙ ſi filiuſſa. renũtiaret macedoniano: qõ ipſe poſſet ſoluere ꝓpter timorẽ iuramẽti: ⁊ poſtea conderet. vel poſſet petere ſe abſolui ad cautelã. idẽ dico in oĩbus ꝺctis bus prohibitis odio vnius partis tm̃: vt in officiali qui prohibeꝫ emere durãte ſuo officio: vt. l. non lz. de ꝺhen. emp. ⁊. l. fi. C. de reſc. vendit. ⁊ iſta ſunt notabilia ad ſtatuta q̃ ſunt in ciuitatib⁹. q̃ q̃ꝫ ꝙ prohibent vnã partẽ tm̃. vt prohibẽt nobiles certos ꝺctus facere ⁊ ſimilia. ¶Quinto † prohibeꝫ cõtra

n ctus fauore debitoris: tũc dico ꝙ ꝺct⁹ ꝓfirmaꝫ iuramẽto. vt in auꝝ. ſacramẽta. C. ſi aduer. ven. ⁊ in

d cor. vñ ſumiꝫ. Et iõ dico ꝙ ꝺct⁹ fideiuſſionis[d] factus a muliere cõfirmatur iuramento. ar. d. c. cuꝫ cõtingat. nam ſenatuſcõſultũ velleianum ſi verba eius inſpicias non iubet mulieres non intercedere: ſed ſolũ dicit qõ ſi intercedunt nõ teneantur: vt. l. ij. §. verba. ſ. ad velleia. Sed ſi verba legis ꝓhibentis prohiberent perſonam: tũc aliud eſſet. nã poteſt eſſe ꝙ prohiberẽt perſonam cõtrahentis creditoris nõ eius odio ſz fauore alterius. ſ. debitoris: vtputa ſi dicit nullus audeat cõtrahere cuꝫ minore: vel cum muliere ſine cõſenſu ꝓſanguineorum. iſto caſu iuramentum minoris: vel mulieris

e non põt confirmare ꝺctum q̃tum ad cõmodum ipſius creditoris: q̃ ipſe prohibitus eſt recipere etiã a volẽte. Pro hoc facit optime gl. in. l. inuit? §. ſi. circa fi. ſ. de reg. iu. ⁊ hoc caſu eſſet illud idẽ

¶Mõ confirmaretur. Contrariũ tz hic paul. de caſt. vide qõ ſcripſi in tit. C. ne fideiuſſo. do. dentur. vide Imol. in. d. c. cũ contingat in. x. membro in xſ. charta. Adde quod paul. de ca. conſuluit contrarium eius. cõ ſi. clxix. cum ſeq.

b ¶Pactũ l. cõmiſſorie. an pactum. l. cõmiſſoria lideꝫ iuramento vide qõ dixi poſt Bal. in. l. ſi. C. ꝺ pac. pig. ⁊ de materia vide bal. in. rubri. ſ. de iureiur.

quod dixiꝫ. ſ. proxi. qñ ꝺctus prohibeꝫ odio creditoris. Si vero prohibitio fieret ex parte debitoris. vt nullus minor vel nulla mulier: vel ſi miles perſone poſſint aliquẽ contractum facere ſine tali ſolẽnitate: tunc cõtractus non cõfirmareꝫ tali iuramento propter peccatum mortale. qõ ex tali iuramento reſultat vt dixi. ⁊ hoc tenementi bene ꝓpter multa ſtatuta terrarum. Sed quero quid de contractu eius cui interdictum eſt bonis tanq̃ prodigo: an confirmeꝫ iuramento dixi in l. is cui bonis. ſ. de verbo. obliga.

c ¶Sexto † dixiſ ꝙ prohibetur contractus: qz. l. non aſſiſtit ſibi: non autẽ reprobat: ⁊ hic aduerte: exemplum pone in. §. alteri. l. ſtipulatio iſta. de verbo. obliga. tunc qz ex tali conuentione oritur obligatio naturalis: vt ibi notaui. Jtẽ in pacto nudo puto qõ de iure canonico per tale iuramentum talis conuentio validatur. ſicut penalis ſtipulatio ſuper ea appoſita valet: vt. d. §. alteri. ⁊ C. de contrab. ⁊ committen. ſtipu. l. nuda. cũ ſi. ¶Septimo † ꝙ ſolutionẽ abſolutus a vinculo ſolutionis adeo qõ per illã poſſit obtinere. vide bal. ⁊ Jmo. in. l. hec ſcriptura. in prin. de conditio. ⁊ demon. Jtem in actore non procedit libellus dicendo peto me abſolui a iuramento et aduerſarium condemnari ꝺz bal. in. l. edita. in. xxxſ. colũ. de eden. Et not. ꝙ ſi peto me abſolui a iuramento vt dicam inſtrumentum vſurarium vel furtiuum ſi obtineo abſolutionem debeo poſtea petere executionem inſtrumentorũ coram eodem epiſcopo ſm bal. in. l. ordinarij. in. ſ. co. C. de rei ven. Adde an iuratus ſoluere vſuras poſſit petere abſolutionem ab epiſcopo Pau. de caſt. conſi. ccxvſ.

¶Contractus fideiuſſionis. ſi mulier intercedat cũ iuramento tenetur quid ſi mulier eſſet minor: vide per Jnno. in. c. cũ contingat. in. x. mẽbro. in. iiij. q. de iureiu. in. lvſ. charta. ⁊ hic adde tex. in. c. ex reſcripto. ⁊ ibi doc. de iureiur. ⁊ do. ant. in. c. ſi diligenti. de fo. compe.

¶Ad cõmodum. Vide bar. in auꝝ. ſacra. ⁊ in conſil. incip. quero dicit ſtatutum quod minor.

¶Quod dixi. adde qõ cõtractus non cõfirmatur tm̃ tenẽ obſeruare iuramentum vel petere annullationem. vt. ſ. dixi.

¶Sexto dixi. Sed ꝺbiũ tz Bar. in auꝝ. ſacramẽta. vide q̃ dixi poſt Bar. in. d. l. ſtipulatio iſta. §. ſi quis inſulã. ⁊ qõ dixi. ſ. e. l. ſm Baldũ.

a ☞ Andre. Poma. ¶Septimo phibek. vide Alexan. cons. xcv. in fi. vol. j. & lxviij. volu. iij. vbi per hec verba Bar. hic dicunt q statutus prohibens per testes fieri probationem de aliquo contractu est inductum fauore publice vtilitatis imo q habet locum tam in reo quã acto re et ino tales contract⁹ nõ ſuata forma ipſius ſtatuti minus nõ firmarẽ iuramẽto vt colligi pt ex verbis Bart. hic & Alexan. ibi & idem dicit cõſi. xxx. colũ. ij. vol. v.

b ¶Filius matrẽ. ad de iuramẽtum habere viz clauſule codicillaris. adde bar. in l. fi. C. de fideicõ. lib. et qõ ibi dixi. & vtrũ cõtractus factus a minore ſine decreto. viõ no. p Bar. in l. j. C. ſi aduer. vẽ. et in auc. ibi poſita C. eo.

c ¶Eſſe ſtipulatio. & ad hoc faciunt an renuntiari poſſit legibus prouidentibus de inſinuatione: de quo vide per Bar. in l. modeſtinus in fi. & qõ ibi dixi. ſ. de do. Adde an iuramentũ ſuppleat defectum inſinuationis & in caſu quo ſuppleat poſſit peti relaxatio iuramenti, vide Abb. conſi. x. ij, lib. Bal. conſi. xcvij. & xcix. j. lib.

d ¶Quando principalis. Vide Bal. in l. ſi prediũ. in vlti. col. ver. ſed pone. C. de iur. do. & vide glo. in c. ex reſcripto. in glo. fi. de iureiur. & ſequitur Bal. & Iu. in. l. j. §. ſi quis ita: de verb. obliga. vide Ang. in. l. hi qui. ſ. eo. Et adde tu Alexã. de imo. in conſi. cij. colũ. j. in prin. in. v. volu.

a hibetur ratione ſolẽnitatis phibitorie. & iſto caſu dic qõ iuramento non põt firmari ſi talis ſolennitas deficit. rõ eſt iſte ſolẽnitates ſunt introducte ob publicam vtilitatẽ nec poſſunt pacto nec iuramẽto põnatorũ tolli: vt. l. ius publicũ. ſ. de pac. l. nemo põt. de leg. j. & qõ. ſ. dixi in. ij. q. quãdo cõtractus phibek ratione publice vtilitatis. Ad vnuz tamẽ aduerte qõ iuramentũ interpoſitũ ſuper aliquo actu importat idẽ acſi diceret. ſi non valet iſto modo quo agitur valeat omnimõ quomeli⁹ põt. viõ ſi ſup teſtõ iurat: & ibi nõ eſt ſolẽnis numerus teſtiũ. perinde eſt acſi diceret ſi nõ ꝝ iure teſtamẽti valeat iure codicillorũ: vt. l. cum pater. §. filius matrẽ. ſ. de legat. ij. qõ not. ¶Octano ✝ phibek ratione defectus ſolẽnitatis formalis. exẽplum in ſtipulatione in qua debent eſſe verba ex vtraq parte: ſi ex altera parte nõ reſpondeatur non valet: vt. l. j. §. qui preſens. ſ. de verbo. obli. tunc puto idem qõ iuramento non firmetur: vt ſit ſtipulatio prout agebatur: quia deficit forma que dat eſſe rei. ideo nõ põt eſſe ſtipulatio. tamen cum ibi non valeret iure pacti nudi. tamen iuramento videtur valere omni modo quo melius poteſt. vt. ſ. dixi ✝ ideo puto quod in toto titu. de fideiuſ. in quo ſumus vbi dicimus fideiuſſores non teneri quando interceſſerunt in duriorem cauſam. vel quando promiſerunt aliud. vel quando principalis non tenetur qõ iſtis caſibus iuramento teneatur: non vt fideiuſſor: quia deficit forma fideiuſſionis: ſed vt principalis ꝓmiſ C. eo.

Niſi ſit defectus. Mot. q iuramentum non operatur vt ea que aguntur trahantur ad incogitata & incognita. adde Bart. in. l. ſciendum. ſ. de verb. obli. & eſt gl. in. c. ad noſtram. el. ij. de iureiuran. & per Imo. in. c. debitores. de iureiur. in iuramentis autem aſſertorijs nulla ſubintelligit cõditio: vt no. in. d. c. quẽadmodũ. ſed an predicta intelligant iuramẽto promiſſionis de futuro. nota in. c. quẽadmodum de iureiu. & p Imo. in. c. debitores. & ad primũ ad de qõ ipſe no. i. l. iij. §. queſtiũ. in fi. ſi qs cau. & bal. ibi. l. j. C. cõmo. & Ias. in c. veniẽs. & ibi ẽ ter. de iureiu. & de oibꝰ tacitis cõditionibꝰ in iurõ late Bal. in l. fi. C. de nõ nu. pe.

e Nono ✝ dixi q ſ. ctus phibek ratione rei vel materie ſuper qua ſ. ctus interponitur. vt ſi ſ. phibk ſup re cuius nõ eſt cõmercium. tunc puto q non validetur iuramento nec iuramentum obliget: q⁹ videtur continere impoſſibile de facto vel de iure: vt. l. apud iul. §. fi. ſ. de lega. j. als eſt ſub. l. idem iulianus. & in. l. inter ſtipulantem. §. ſacram. ſ. deuer. ob. & q⁹ conſenſus priuatorum non poteſt ſupplere defectum rei. ¶Decimo ✝ phibetur propter alias ſubditorum vtilitates. exemplum in l. cum hi. ſ. de tranſactionibus. vbi prohibetur tranſactio ſuper alimentis. Item prohibetur pactum ſ per quod quis renuntiet ſucceſſioni future: vt. l. pactum. C. de pac. & l. pactum. C. de collatio. & iſtis caſibus puto quod confirmare tur iuramento de iure canoni. vt in. c. quis extra de pact. libro. vj. non enim ſunt prohibita. quia ſunt contra bonos mores. ſed ideo de facilꝫ pro modico remitteret illud ius futurũ. iõ lex volens vtilitatib⁹ ſubditorũ. puidere hoc ſtatuit: nõ principaliter ob fauorem publicũ. Idem in donatione ꝑ puta inter ꝓ aliq ad tenear ad obſeruationẽ talis iuramẽti. vide Old. conſi. xc. & vide Alex. in. l. ſi donationẽ. col. iij. C. de colla. viõ alex. conſi. clv. als clvij. in. iij. col. vol. ij. & Ang. ar. et ij. col. iiij. & alex. xxviij. col. pe. vol. iij. vbi tãgit illõ de factura ſi ceſſiõe. & lxj. col. ij. ad fi. vol. v. vbi dr ꝓpter dicta bart. hic qõ ſtatuta inducentia aliquid ꝓpter vtilitatẽ ſubditorum dicuntur fauorabilia.

¶Prohibetur pactũ. adde bart. in. l. ſi ſtipulatio hoc modo. de verbo ob. & in. l. ea lege. in. j. q. ſ. eo.

¶Idẽ i donatiõe. bal. tz ꝺriũ in. l. ſi qs inclinos. ſ. fi. de leg. j. viõ bar. i. l. fei⁹ & auge. ad legẽ falꝫ fibimet vt ꝺriari Barto. in. l. cũ quis. §. penultimo.

virum & vxorem: que prohibita eſt nemus efficax dictio: alter pauperior propter nimium amorem quem habent adinuicem. Hoc tenet Guil. de cu. in. l. j. ff. de do. inter vi. & vxo. & in. l. ſed & ſi poſſeſſori. §. item ſi iurauero. ſ. de iureiur.

1 ☞ Pater obligatur filio naturaliter: ita & dominus ſeruo.

2 Obligatio ciuilis an hodie poſſit eſſe inter patrẽ & filium ex cauſa aduentitia ita qõ fideiuſſor accedat quod ſic.

3 Mutuum inter patrem & filium in pecunia aduentitia qñ contrahatur.
Emptio & venditio qñ conſiſtat inter patrem & filium ſi pecunia eſt aduentitia.
Quid in locatione & ſocietate.
Pater poteſt donare filio ob benemerita.

Item ſi filius a patre. Quero ꝓmo q eſt ratio huius. §. Dicit glo. quod qñ filius ſtipulatur a patre illa obligatio qua pater obligatur filio acquiritur ipſi patri vnde ipſemet eſſet ſibimet obligatus. ideo non poteſt intercedere fideiuſſor. Idẽ in ſeruo. Iſtud ✝ dictum nõ videtur verum. nam pater obligatur filio & dominus ſeruo naturaliter: que naturalis nõ queritur ipſi patri: vt not. in. l. frater a fratre. ſ. de condi. inde. in. j. glo. mag. circa fi. & l. ſi id quod. e. tit. Propter qõ debes ſcire quod glo. iſta non dicit verum: prout refert ſe ad naturalem obligationem. ſed prout refert ſe ad ciuilem dicit verum. ¶Sed ꝑ hoc opo. q⁹ ſi naturalis queſita filio vel ſeruo remaneat apud ſeruum: ergo ei põt accedere fideiuſſor. & ſic nõ erit obligatus eidem pro eodẽ cõtra iſtum tex. reſpondeo obligatio naturalis qua tenetur pater ipſi filio non queritur ipſi patri: vt in. d. l. frater a fratre. ſed obligatio naturalis & ciuilis qua tenẽt alius bene queritur ipſi patri. vt no. in l. frater a fratre. per regulã que vult qõ quicqd querit filius queratur patri: vt. l. j. ſ. ſi quis a patre. ma. l. placet. de acqui. here. & ideo obligatio qua teſtetur fideiuſſor ciuilis & naturalis querit ipſi patri: vnde remaneret fideiuſſor obligatus ei dẽ pro eodem qõ eſſe nõ poteſt vt hic. ¶Item ꝑ predicta oppo. q⁹ ex eadem cauſa qua ſtipulando ab alio mihi querit ex eadem cã ego promittendo tibi nõ obligor: vt. l. liber homo. ſ. de verbo. obli. Modo ad propoſitum naturalis qua tenẽt alius ipſi filio querit patri: ergo eadẽ obligatione pater ꝓmittendo filio non obligat. Rñdeo regula poſita in. l. liber homo. habet locum in ciuili obligatione non in naturali ſm Dyn. ¶Quero ✝ an hodie ex cauſa aduentitia poſſit eſſe obligatio ciuilis inter patrẽ & filiũ ita quod fideiuſſor accedat. glo. ſ. hic dicit q⁹ ſic. ſed allegat ar. cõtra inſti. de inuti. ſtip. §. ei. qui. Sol. loquitur ſm iura antiqua: ſed ſecundum iura hodierna oritur obligatio ciuilis inter patrem & filium. caſus no. in. l. iubemus. §. j. C. ad treb. & no. in auc. vnde ſi parens. C. de inoffi. teſta. & l. pactum. C. de pac. cõuen. & no. in. l. frater a fratre. circa prin. ma. glo. ſ. de cõdi. inde. Sed quomodo pater obligetur filio ex cauſa aduentitia diſcutiamus per aliquos de lega. iij. Adde Barto. in. l. j. ſ. de dona. inter virum & vxorẽ. & ibi bal. ſequitur opi. cõtra bart. idẽ Bal. C. de donat. ante nup. in. l. cũ multa. in pen. col. & ibi tenet quod nõ firmetur. Sed cum bar. ſimpl⁹ tranſit Raphã. reprehẽdens rationem antenentis cõtra bar. & idẽ dicit hic raph. ſi in inſtrumento marit⁹ cõſtãte matrimonio confitetur dotẽ q⁹ra lebit vt donatio. p ſe no. bar. ſi iuramentũ interuenerit bal. in repe. l. ij. in prin. C. de reſcin. vend. tenet ꝓtra bart. & ſali. & fulg. & d. l. j. ſ. de do. inter vir. & vxo. Jo. an. in addi. ſpe. in rubri. & donat. inter vi. et vxo. in vl. q. ſi bñ inſpiciat ſentit q⁹ iuramẽtũ confirmat. idẽ tenet. d. Card. & cle. j. §. porro. i. v. q. & iureiurã. & bar. i. v. ꝓſi. icip. q⁹ dr ſtatutũ. Ang. in. l. pe. §. mulier. ſ. ſo. ma. tenet opi. Bar. hoc idẽ tenet Pau. de ca. in. l. pacta que contra. C. de pactis. vide per bald. in repetitio. d. l. ij. in ix. & x. char. ſ. & iureiuran. & vide Imol. in. d. l. ſi quis inquilinos. & Barto. in conſilio inci. ex facto queritur & cõſuluit ang. in conſi. liiij. concorda. vt per imol. in. d. c. cũ contingat. in. vij. membro. de iureiur. prout tenui in. d. l. ſi donatione. C. de colla. & ibi vide oẽs. Adde quod donatio inter virum et vxo. firmetur iuramento tenet Abb. conſi. xcv. ij. lib. vbi dicit eſſe communem opi. & ita dicit conſuluiſſe fede. idem tenet pau. de caſt. conſilio. xcviij. in fin. Contrarium conſuluit bal. conſi. xxix. iij. li. vbi declarat qualiter debet intelligi quod iuramẽtum ſeruandum eſt quando ſeruari poteſt ſine interitu ſalutis eterne. Adde tu & vide alex. in conſi. viij. col. j. in. ij, vo. & vide no. ſ. ad. l. falci. in. l. ſeius & augerius.

a ¶Si numos.no.tex.ad istū tex.vide no.per Bal. in.l.fi.in fin.C.ad mace.
b ¶Ubicunq;.ad hāc.l.vide nota.Bal. in.l.tā mā datori.in prin.C.de non;nu.pecu.
* ¶Pro saluatione bart.in hac.l.vbicū q; & in quo allegatur ꝑti⁹. vide cōcordias positā ad l.iulianus debitorē. ff.de cōdi. indebi.
c ¶Que exempla. an ꝓscriptio ne sola naturalis tollat. vide bar.& bal. do.Be.de aplū.in repe.l. cum qs.de iur. & facti ign. ang.in repet.l.j.C. de iu. mo. in.l.j.ſ.de odi. inde. and.barb.
d ¶Sola civilis.qre⁹ ꝓscribit an ꝓfit fideiussori. vide bal. in.l.tā mā datori.C. de nō nu. pecu.
e ¶Civiliter tantū. adde bal. in.d.l. taz mādatori in. iiij.co. inver.ḡro fideiussor: itercessit. & ibidē in versicu.de vno q; q;

1 causa donationis:nam pater ita de 2 muz pōt donare filio si preceſſerūt 3 merita filij digna illa remuneratio ne.etiā si cuilibet extraneo hoc fecisſet.qz tūc ꝺz queri ex cā aduentitia 4 ex operibus suis: vt in auc. vnde si 5 parens.C.de inoffi.test.lz aliter videat no.& non bene in.l.si donatio 6 ne.C.de collationi. 7
☞Certi cōditio ozit ex numeratione qñ pecunia aliena est mutuata & secuta sit consumptio. 8
Executio sententie an possit fieri contra fideiussorem.remissiue. 9

Si numos. a¶lo.tex. ibi + in oēm enim causam &c glo.† querit in.l.si a furioso.in prin.ſ.si cer.pe. qñ pecunia aliena mutuata secuta cōsumptione:vnde ozit certi cōditio:vel ex cōsumptione:vel ex numeratione 10 11 12 13 ne preambula.& ꝺt qđ tex.est hic qđ b ex numeratione:ita ꝺt gl. ¶Opp. ſ.e.l.si in pignoze.Sol. hic de obligatione que ozit ex ipsa numeratione ꝓncipali.ibi secundario. ¶Itē op.de.l.luci⁹.ſ.pe.j.ad muni.Sol. eodē modo.qđ plene dic:vt in. l.q; ro.ſ.loca.&.l. centū capue.ſ.de eo qđ cer.lo. ¶Ultimo hic.†.ſ.induc;t ad.q.an ꝯ fideiussorē possit fieri executio sentētie & facit hic tex.qđ sic ibi dū dicit in oēz eſſi cām &c.dic vt dixi.ſ. iudic.fol.l.ſ.
☞An populari actioni possit accedere fideiussor.

Pro furti actione.

¶Opp.de.l.si cui.j.deverbo.signi. c Sol.in popularib⁹ actionib⁹† di 1 stingue duos casus. nā aut ꝺs agit ꝺ populari actione ꝓ priuato cōmodo.& potest accedere fideiussor. ar. 2 l.licet.ſ.de procu.alias ante lit. cōte.nō poterit recipere fideiussorez: vt hic qz non est creditor. sed post e lit.conte.potest recipere fideiussorem.vt in ꝯrarijs.

Si a colono. Dixi de hoc.ſ. ti.j.l.si seruus cōmunis meus j. §.fi.& l.ſtichū.§.stipho. ſ.de ver.ob.dic vt ibi dixi.

Cum facto. Dabuistis in +l.si seruū. §. sequitur.ſ.de verb.obli.

Paulus. Dane legē habetis. C. de dolo.;lege prima. et dic vt ibi.
☞Obligatio ciuilis sola an tollatur prescriptione.remissiue.
Sñia absolutoria an tollat ciuilem & naturalem:
Juramentum quando tollat ciuilem & naturalem obligationem.
Pacto an tollatur obligatio naturalis & ciuilis.
Obligatio ciuilis & naturalis tollitur deportatione & in fiscum transfertur quando bona confiscantur.
Relegatio nullam tollit obligationem.
Arrogatio nō tollit ciuilē nec naturalē obligationem qz ex edicto pretoris restituitur.
Per cessionem bonorū non tollitur naturalis nec ciuilis licet exceptio paretur.
Per impetrationem iuris iniqui qñ tollatur naturalis & ciuilis & fideiussor non conueniatur.
In casu.l.prime.C.ō fideiuſ.mi.ciuilis obligatio tollitur per restitutionem.
Pactum personale nō tollit nec ciuilem nec naturalem obligationem.
Pactum tacitū resultās ex tpe qō tollat naturalem obligationem.
Alternatiua.l.semper est certa.

Bicunq; b Lex ista est multū vtilis & ꝺ intēdit.Si debitor liberat a ciuili fideiussor.cū effectu tenet.sec⁹ si ꝑma iure nouationis tollat.h.ꝺ.habetis ꝧ duas regulas.et ad ꝑmā ꝓpter quā est facta gl.mag.ſ. scripta. ¶Op.& videt ꝙ vbi ciuilis tollit & naturalis remanet ꝙ fideiussori cōsulat:vt.l.exceptiōes.§. rei.ſ.ꝺ excep. Dui⁹ ꝺrij timoze sunt hic due opi. vna est in fi.gl.qđ tenet ſz nō cum effectu. & vide gl.ibi.quarto posset dici &c.ſz ista sol.est ꝯ tex.qz esset idē in primo qđ in ſcdo:qñ ope exceptiōis liberat.qđ tex.innuit ꝺrijū p aduersatiuā q; ponit tex.ꝺt ꝧ glo.in prin.ꝙ tollat ciuilis bñficio personali & cohereti psone nō cohereti rei. & vide in gl.& sic gl.ponit quatuoz.exēpla in qb⁹ qs libera tur a ciuili & remanet naturalis tñ & ozit exceptio cohereꝺs reti:q; exēpla examinem⁹ : vnū est† qñ est liberat⁹ ꝙ prescriptionē & sic innuit qđ sola ciuilis prescriptiōe tollatur non dico hic. teti gi.ſ.e.l.si quis.post qđ dicam.j.rem ra.ba.l.fi.Secundū†exēplū est in sñia absolutoria tollitur ciuilis:vt.l.iul.ſ.de condi.inde.sed ibi dicit verum tex.qñ debitor erat obligat⁹ vtraq; obligatione: sed si erat obligat⁹ ciuiliter tñ vt ex cā iudicati de qua dubitabat & sic agebat & fuit lata sñia absolutoria:tūc tollit oē vinculum obligationis ciuilis & naturalis ficte seu itellecte a iure. vel erat obligatus per rescriptū principis:et tūc sñia tollit omne vinculum quia est paris potētie.arg.l.ō quibus.in fi.ſ.de leg. Itez intelligo illaz.l.qñ absolutoria sequitur qñ nō probat:ſz si sequeretur absolutoria propter exceptionem peremptoriaz obiectā tunc tollit omne vinculum : vt dixi supra c.l.si plures.& ꝙ doc.in.l.exceptionē. C.de pba.

Tertium

3 Tertiū† exemplum a est in iureitur.b innuit quod a tollatur ciuilis: & naturalis remanet. non est verum imo naturalis tollitur et ciuilis eliditur: vt l.stichum.§.naturalis.j.de solu.& l.penul.ſ.de iureitur.& l.ij.eo.ti.sed dicit Dy.verum in iuramento voluntario: sed si loquitur in iuramento necessario delato a iudice parte inuita:tunc tollit ciuilem & naturalis remanet.ita intelligit Ja.& Guil. 4 in.l.ij.de iureitur.Quartū † exemplum c est in pac cto.sed non potest dari exemplū qđ tollat ciuilē quia causa a consensu & ideo tollit naturalē: sed bene potest tollere pactum vtrūq;:vt.l. si vnus.§. pactus.&.l.si tibi decem.§.quedaz.ſ.de pac.& eoti.l.ab emptione. non ergo reperio qñ tollat ciuilem & remaneat naturalis.debet ergo itelligi hec l.quādo tollitur ciuilis & remanet naturalis & ozi 5 tur exceptio mere psonalis. ¶Quero † exēplū. glo.que est hic dat multa exēpla. ꝓ maiozi parte non vera.primū est in deportato.nec ob.l. si debitori.ꝺ quia ibi postea fuit acceptus ita dicit gl. ꝺ dedi vobis glo.discordantes in.l.fi.ſ.de duo.re. sed ista glo.est contra casum.l.quoties. in fi.ium cta.l.j.ſ.de noua.remanet ergo istud exemplū nō 10 bonum : cum omnis obligatio tollatur respectu persone debitoris:& transfunditur in fiscū.vt dixi in.d.l.fi.de duo.re.& .d.l.si debitori. Secunduz 6 exemplū † est de relegato.quod Dy.reprehēdit. quia nulla tollitur p relegationē vt.l. relegati.j. 7 de interdic.& releg. Tertium † exemplum est in capite minuto quia dedit se ad arrogandū: remanet naturalis & tollit ciuilis:vt.l.ij.ſ.de capi. dimi.sed istud exemplum non est bonum:quia de iure ciuili licet tollatur. tamen ex edicto pretoris. e de capi.dimi.restituitur in eum vtilis:sed tu possessor dicere quod nō in totum restituitur:ſz inquātum facere pōt.per tit.ſ. qđ cū eo.ergo in eo qđ non restituit adaptabit huic.l.sed dico ꝙ in totū restituitur:nec per tit. quod cū eo tollitur ciuilis in aliquo licet cōdemnatio moderet. vt.l. pe.j.eti.& sic nō potest adaptari illud exemplū. Quar f tum † exemplum c in cedente bonis qđ tollitur ci 8 vilis & remanet naturalis. sed tu habuisti glo. in e l.heres a debitore.§.quod si stipulator.ſ.e.quod vtraq; tollit.sed non est verū: qz nulla tollit. sed paratur exceptio:vt.l.extractu.C.de bo. auto. iudi.pos.idem apparet quod de postea acquisitis potest conueniri.per.l.is qui.& .l.qui bonis.ſ. de cessio.bo.no.per Ly.in.l.j.in.viij.q.C. qui bon. ced.pos.Quintum † exemplum est in debitore q 9 ius iniquum impetrauit Dy.Jaco.de are.& Ray. istud exemplum tenent tanq; verum. sed videtur f quod non sit verum,quia priuilegium f per quod absoꝛbetur in totum ius alterius non valet: vt.l. quoties.C.de preci.impera. offe. nisi dicas quod in priuilegio fuit positum non obstante tali.l. scilicet.l.quoties.&.l.rescripta.& glo.sic sol. in.l.iij. §.si is pro quo.ſ.quod qui sqz iuris. Item oppo. quod si hoc est verum tunc fideiussor habebit regressum contra me:vt.l.cum lex.ſ.eo.& sic priuilegium nullius erit vtilitatis mihi. mar. autem dicit quod opponam exceptionem contra fideiussorem quia impetraui quod a nullo creditore posſ

☞Andre.Pomate. ¶Tertiū exemplū.an iureiur.tollatur naturalis & elidatur ciuilis. vide ange.in.l.j.C.de iudi.in repeti.& mod.in.l.j.de conditio.indebi.

¶In iureiur.Dic vt per ang.in repe.d.l.j.C.de iudi.& no. in.d.l.j.ſ. de condi. inde.

sit conueniri.& sic erat priuilegium. sed si poms vt glo.innuit quod contra creditorem habeam tantum priuilegium: tunc ex psona mea subibo iudicium ꝓ fideiussore : vt.l. idēq;.§.& generaliter.ſ. manda. et fic erit bonum exemplum: & hoc sentit glo.dum alleg.§ & generaliter. Item hoc intellige quando in obligatione est datio ita quod fideiussor pōt conueniri ex psona sua & cē d in mora: secus si esset tale factū qđ stipulatio non posset committi nisi ex persona principalis vt.l. cum filius.§.j.ſ.de verbo.obliga.& quod no.per doct.C.de vsur. rei in.l. fi. ¶Extra glo.† potest dari exemplum in.l. prima.C.de fide. mino. vbi per restitutionem ciuilis tollitur: hoc verum est. tamen quidam dicunt contra & remanet naturalis cui accedit fideiussor & ipse tenet.

¶Quia priuilegium.adde Bal.in.d.l. tam mandatori.in.iiij.colum.& vide tex.& glo. & ibi not. in l.si vnius in.§.si cum reo.de pac.per quam decidi tur quod si reus erat obligatus ad soluendum debitum infra tempus datum fideiussori demū creditor prolongauit terminum reo nunquid fideiussor remaneat obligatus et videtur ꝙ non per tex.in dicta.l.item queritur.§.qui impleto. loca. Posti.tamen et communiter docto.in.c. constitutus.de fideiuſ. dicunt aut fideiussor obligauit se ad tempus & nullo modo tenetur post tēpus. aut obligatio erat pura et solu.erat dilata ad temp⁹ tunc remanet fideiussor obligatus prorogato termino etiam eo ignorante:quia etiam absq; prorogatione tenebatur.arg.u.c.dilecti. de dolo & contu.& in.l.celsus.de arbi.& ita trāsit ibi gl. & Abbficu.& ibi vide specu.in titu.de ap.§.primo.in ver. illud autem queritur,alias est.§.de fideiussore. & ibi vide per Joan.andre.& Bald. in addi.& facit quod no.Barto.in.l.labeo ait.si arbiter.alias incipit arbiter.§.primo.ſ.de arbitr.& quod no.barto.in.l.lucius.§.labeo.ſ.de admi.tuto. vbi ponit questionem de castellano.

a ¶Non credo.vide supra in proxima columna. in apostilla que incipit. Adde Bal.

b ¶Facit ad questionem.quidam existens bononie mandauit vni vt interficiat quendam in ciuitate florentie secuto homicidio an mandans possit cō uenire flo/
rentie vi/ 11 de Bal.in l.fi. in p̄n. §. si a non a cōpe.iu. & in.l. nō so lū.§. si mā dato.j. de iniur. & in l. pretor. §.hoc au/ tē edicto. j.vi bono. rapt. p.d. Anto. i.c. fi. de foro cōpe. per gemi. i.c. fin.de ho/ mi.in.vj.p Bar.in.l. si ānua.ff. de an.leg. & Bal. in l. nō ideo C.de acc. vide q̄ di/ xi in.l. li/ bellorum. j. de accu. & in .l. qō

¶Dat sextum † exemplum gl. qō pactum personale sit factum.quod glo.non placet: quia tūc naturalis 13 tolleretur:non credo[a] quod glos. bene dicat. quia nulla tollitur per illud pactum personale:sed est di/ latoria ad tempus incertum:& ideo non credo quod aliqua tollat: imo subest naturalis & ciuilis cui oppo nitur illa dilatoria: vt insti.de exce. §. tēporales. Remanet ergo quod 1 exemplum non est bonum. Itē non procedit hoc exemplū per.l.si vn⁹. 2 §.si cus.ff. de pac. vbi inuito reo p/ dest fideiussoribus. Septimū exem plum glo. est quia quidam sunt qui ponunt exemplum quando sublata est ciuilis naturali remanente: cui accessit fideiussor:& tunc tenetur:& differt ista a precedentibus quia.ff. primo fideiussit:postea est secuta li beratio a ciuili:remanente natura/ li.hic vero primo fuit liberatus a ci uili postea accessit fideiussor natu/ 1 rali. ¶Sed op.ff.eo.l.si quis post/ q̄. Solu. ibi erranter intercessit. 12 Octauum † exemplum glo. est qō fuit liberatus tempore non prescri ptione sed pacto. quod gloss. non placet:quia tunc esset exceptio co/ 2 b
sit lex.j.de adulte.vbi videtur tenere op. Richar. de qua hic.adde Paul.de ca.hic et Bald.consilio ccxj.iij.lib.

c ¶Et dicit qō sic.q̄d si potestas bononie cōmit/ tit potestati flor.ētino examinationē testis floren c tini cora eo dicit falsum q̄s cognoscet Bal. in.l. nullā.C. de testib⁹ dicit qō ptās bononie et etiā vter q̄ & ibi etiā subdit quid si nūtius refert se ci/ tasse & nō citauit vbi oz puniri. adde tu circa dicta Bar.hic in ista q̄stione.& vide do.maria.sozi.in.c. postulasti.de for.cōpe.versi.circa secundam que/ stionem.& in.c.ad audientiam de homi.articu.vij. prin.q.lxviij.& sequen.

d ¶Sed aduerte.adde quod si ego existens imole vendo tibi existenti bononie per nuntium vel per epistolam.vbi contractus dicatur celebratus bal. per illum tex.in.l.multum in pe.col.C.si quis al/ teri vel sibi: dicit quod bononie adde an delictus ceptum in vno territorio et finitum in alio de/ beat puniri per iudicem vbi est ceptum vide bal dum consilio. ccxxix. tertio libro. Et an man/ e dans puniatur sicut faciens per eundem consi/ lio.lij.j.lib.

e ¶L.is qui opem.cum Bar.transit pe. de ancha. i.cle.j. vt lit.pen.ad quod inducit ibi.

herens rei non persone.preterea Dy. dicit quod istud tacitum pactum tollit naturalem sicut⁹ exp̄s sum pactum:vt.l.eum qui ita.§.qui ita.ff. de verb. obligatio. vbi dicitur post tempus exceptio taciti pacti obstat. & sic eadem ratione impedit il lud tacitum qua ratione expressum: vt.l. cum q̄d ff.si certum peta. ¶Quero que pars est vera isti/ alternatiue.& dicit glo.quod prima. glo. non be ne dicit:quia † alternatiue.l. vtraq; est vera. dixi in.l.si is qui ducenta.§.vtrum.ff.de reb.dub.& do cto.dicunt in.l.cum quidam.C.de verbo. signifi/ ca.per.l.quintus.in fi.ff.de auro & argen.lega. et l.j.ff.quod vi aut clam. est ergo vtraq; vera i suis casibus: quia nouatio quando q; tollit ipso iure quādo q; ope exceptionis:vt.l.penul.j. de pretor. sti.& ibi dicam.

☞Mandādo qō mutues videor mandare q̄ cō uenias cum debitore de loco solutionis.

Existens in aliquo loco si mandat homicidiū cō mitti in alio loco an possit conueniri in loco com missi delicti.quod sic.

Mandans cōmitti delictum an puniatur ex deli/ cto vel ex mandato.vbi quod ex delicto.

Ratum habens delictum punitur ex delicto non ex ratihabitione.

SJ vt proponitur. Mā + dās simpliciter videtur mandare in cum lo cum in quem principalis promisit se soluturum.hoc dicit. ¶Mot.† quod simpliciter mandando tibi quod mutues videor mandare etiam quod conuenias cum debitore de loco solutionis:& ibi ego videor contrahere:& sic tale mandatum non restringitur ad certū locum. sed videtur referri ad locum in quo contrahitur vere vel fictе:vt hic. ¶Et hoc facit † ad questio nem.[b] quidam existens in ciuitate ista mandauit quibusdā vt interficerent quendā in ciuitate flo/ rentie:secutum est homicidium.Quero an ibi vbi est cōmissum delictū.s.florentie ille mandans pos/ sit accusari & conueniri.& Jac.de are. formal ista q.hic.& dicit quod sic[c] arg.u. de contractibus ad delicta:vt.l.tam ex cōtractibus.& l. omnem.ff.de iudi.pro hoc videtur casus in auc.qua in prouin/ cia.C.vbi de cri.agi opz. sm vnā lec. idem videt tenere Richar.ma.sed quidā referunt Dy. dixis/ se & cō suluisse q̄d nō p̄t conueniri: nisi in loco in quo fuit mandatū:& assignant rationē: q: ibi fuit cōmissum delictum. ergo ꝛc. sed non credo fuisse Dy.Sed aduerte[d]: vt hāc.q. intelligas. oportet nos scire vtrū mandans delictum cōmitti puniat ex delicto vel ex mandato.& glo.ff. de ser. corru. l.j.§.persuadere.dicit q̄ alias preter q̄ in actione serui corrupti mandans non punitur propter mā datum. sed in actione serui corrupti punitur ex mandato seu persuasione.idem no. insti. de obst. que ex delic.nas.§.ope.& hoc est q̄d.l.dicit q̄d ille qui p̄stat opē furto tenetur furti:vt.l.si qui opē.c j.de fur.q.d. tenetur ex furto propter opē.& hoc est q̄d dicit lex q̄d tunc incipit teneri cum delictū commissum est:vt.l.si quis vxo.§.neq; verbo.j.de fur.& l.si quis seruo.§.j.eo.tit.C.vnde ex delicto

tenetur

tenetur nō ex mandato. Idem videmus in ratiha a bitione:q: ex ea nō oritᵗ actio:sed ex neg. gest. p/ pter ratihabitionē.sm verā opi.vt dicit tex.in.l. si pupilli.§.itē queritur.ff.de neg.gest. Iz glo. ibi aliter dicat.facit.ff.de vi & vi ar.l.j.§. deiecisse. et §.se.vnde sicut ratihabitio trahit ad me negotiū & delictum:ita mandatum.Sed contra hoc. q: vi demus in p̄cibus vbi quis obligatur ex mādato. Sol.illud est verum in obligatio que oritur inter mandantē & cū cui mandatur:vt in toto titu.man dati. sed in obligatione qua tenetur alteri: vtpu/ ta mandasti titio:vt gereret negotia mea:Iz inter te & titium cōtrahatur obligatione ex mandato: tamen inter te & me oritur obligatio ex negotio gesto ꝓpter mādatū.vt.l.ita autē.§.gessisse.ff. de admi.tu.sed in delictis inter mādantē & eum cui mandat nō oritᵗ actio mādati: q: est nullū vt.j.e. l.si a reo.§.fi.& l. si remunerandi.§. rei turpis.ff. man.cōcludit ergo qō ex delicto punit. ¶Itē p̄ dicta facit.j. de pe.l.aut facta. in p̄n. Iz solue. vt 3 ibi. hoc p̄misso cū teneat ex delicto & delictū est cōmissuz Florētie:ergo ibi oz puniri q: ibi deli/ a quit.dicā.j.de iniur.l.nō solū.§.si mandato.

1 ☞Hec lex hodie est correcta.

2 Creditor si differt agere in necem fideiussoris p̄ debitorem sibi nocet. b

Remedium pro fideiussore quando creditor dif/ fert agere contra debitorem.

3 Fideiussor si denuntiat creditori ne numeret q̄s creditor possit numerare vt noceat fideiussori.

4 Promittēs centū sub spe future numerationis si creditor vult numerare tenet recipere si credito/ ris interest & creditor dare si debitoris interest.

5 Obligatio qua creditor tenet numerare ꝓmittē ti spe future numerationis vnde nascatur.

Promissa non obseruare non est verecundia q̄s debitor mutauit statum.

SJ fideiussor + Si ad denun/ tiationē fide/ iussoris debitor idoneus nō exigit̄ cre ditori non imputat̄.h.d. ¶Op.de.l.si fideiussores.ff.eo.Sol.ibi fuit acceptᵒ in eo quod a reo exigi nō posset: hic simpliciter: sm glo. ratio q: q̄s est acceptus simpliciter tunc principalē esse idoneū vel nō:non est causa dan/ de actionis in fideiussorē:ideo non est quid impu tet creditori:sed in p̄rio principalē nō esse solue/ dō:est cā dande actionis in fideiussorē: ideo eius denūtiationi oz credi. ¶Op.ff.de evic.l.si cū vē/ ditor.gl.nō soluit.Dy.soluit qō ibi habebat em/ ptor cām aveditore:hic nō.sed Old.soluit qō ibi nō fiebat denūtiatio ad exigendū:Iz cū ad hoc tē deret fiebat vt aliā actionē intētaret:sed istud est diuersificare casum:sed sm rationē adhuc durat p̄riū quare cm ibi debet sibi denūtianti credi hic non dic ergo qō illud ibi agere erat causa dande actionis p̄ denuntiantem ideo debet sibi credi.

1 ¶Quero † vtrū hec.l.sit correcta gl.tangit & nō perfecte.puto q: ista lex sit correcta.q: hodie reū esse idoneum vel nō:est causa dande actionis vel denegande cōtra fideiussores per auc. de fideius.

2 nisi esset renuntiatū illi bñficio. ¶Sed † quero

¶Si fideiussor.possit numerare.vide Bar. in.l. non solū.in.§.morte.in.ij.q.prin. dum tractat de protestatione inhibitoria & maxime in.xiij. col.ff. de ope.no.nū.& Bal.in.d.l. titius inherendo illi litere:nec facit mērionē de opi.Bar. hic & p bal. in.d.l. tāz mādatori ad finem.

quid si creditor differt agere in ne/ cem fideiussoris.Respondeo nocet fibi:vt.ff.de aqua plu.arc.l.j.§. de/ b ¶Z. tam nicq;.de rei vendi.l.in fundo.sm gl. mādatori. sed puto quod tunc videat facere Et faciūt in fideiussoris necē quando hoc est hec ad.q. causa dande actionis contra fide/ fideiusso/ iussores.vt dixi: alias non quia vti/ denuntia/ tur iure suo: sed eo casu posset vti nit credi/ fideiussor remedio.l. fideiussori/ tori: vt a/ bus.ff.eod.s.quod offerat & petat si geret con bi actionē cedi: vel vtatur reme/ tra debi/ dio.l.fideiussor.j.eod. ¶Quero fi/ torē: quia deiussor † denuntiauit creditori ne forte dissi numeraret: an creditor possit nu/ pabat bo merare[a] ita quod non noceat fide/ na sua: et iussori. glo. dicit q: ista questio est alitertene sabbatina.ista q̄stio tangitur p gl. ri nolebat ff.de procura.l.titius.& .C.de non nu.pecu.l.tā mādatori.b & ibi Lyn. nunquid ml dicit.& in Spec. de fideius.§.j. creditor ver.sic.quid si fideiussor.q̄dā dicunt teneat a talē denuntiationē valere.vt.l.j.§. gef.doct. sed ego.ff.q̄ iussu. Alij distinguūt cōter i.c. an fideiussor habeat instam causam cū p quo. denuntiandi aut non:vt supra man. extra.e.re l.si hominem. sm Uber. de bobio. nent quod Alij dicūt aut res erat integra:aut nō p istum non tu dic aut creditor erat obliga/ tex.nisi fi/ tus numerare:& tūc denuntiatio nō deiussor ef prodest aliq̄d fideiussori: aut non fect acce/ erat obligatus:& tunc secus ar.pro ptatus in hoc.ff.ꝺ pub.l.si quis prohibuerit. id q̄ non & de cōsti.pe.l.vtrū cū.l.seq.et hoc posset exi

gi a debi/ tore prin/ cipali ar.l.fideiussores.j.e.sed sm abb.in.d.c.cuz pro quo.istud dcm hodie p aut.p̄te. C.de fide/ iuss.vbi fideiussor hodie non potest conueniri ni/ si in eo quod non potest exigi a principali ideo ea dem est ratio in fideiussore expresse non accepta/ to in eo quod exigi nō potest ideo intelligitur di ctum doc.quando fideiussor renuntiasset priuile/ gio sm cū.& vide paul.de cast.in.l.si fideiussor. in prin.ff.eo. Adde quod paul.hic dicit quod si cau sa superuenit de nouo quod creditor debet absti nere a numeratione promissa ad denuntiationem fideiussoris quia etiam si non denuntiasset debe/ ret abstinere ne fiat preiudicium ipsi fideiussori q̄ censetur fideiussisse animo recuperandi a princi/ pali non fideiussurus si contrarium scinisset: sed reb⁹ sic stantibus.Si vero causa non superuenit Iz ipse fideiussor fuit negligens inuestigare de qua/ litate illi⁹.Si creditor sine verecūdia p̄t abstine re oz facere q: sibi nō nocet et alteri p̄dest: alias ipse sentit imputandum fideiussori qui, diligēter non inuestigauit.

a ¶Obligatus recipere.qñ debitor teneatur recipere pecuniam. vide Bal.in.d.l. si voluntate. C. de do.promiss.ita.qđ no.Bar.in.l.ij.§.mutui.ff. ficer.peta.adde tamen quod quando aliquis debet recipere aliquid qđ cursu temporis pōt deteriorari vt vi-
nū vel gra-
nū qđ nō
cogit reci-
pere ante
tempus.ꝛ
istud est di-
crū Guil.
de cu.in.l.
comparatiōes. C.
de fid. in-
stru.

b ¶Cohe-
rētia pro-
missionis.
ꝛ sic no.ca-
sum i quo
pactū nu-
dū est effi-
cax. Adde
Bar. i.d.
l. quintus
Alexan.

c ¶Sicut
reus not.
tex. p cōi
practica
notariorū
dicentiꝫ
in instru-
mento fi-
deiussiōis
talis pro-
misit se fa-
cturū ꝛ cu-
raturū qđ
titius sol-
uet qđ ly
promittat
factum p
primum ni-
hilominꝰ
vt fideius-
sor habe-
bit hodie
executio-
nis bene-
ficium p
quo vide
quod no.
Bar.in.l.hi qui .ff.eod.in fi.vide gloss.ſ. hic. ad
de quod le.ꝛ no.in fi.ff.si cer.peta. vide Bart. in
rubri.ſ.iud.sol.prope fi.

d ¶Noceat principali.vtrū iniuria facta fideiussori noceat p̄ncipali ꝛ vtrum iniuria facta emptori noceat venditori. vide plene in.c.fi.de emp.ꝛ vē.

1 cōmuniter tenetur. ¶Sed tūc † q̄ro promisisti mihi centum sub spe
2 future numerationis: an sis obliga-
a tus recipere[a].ꝛ ego tibi dare tex.
3 videtur q̄ non: vt.ff.si cer.peta.l. si
4 quis pecuniam. sed dico q̄ si credi-
5 toris interest debitor teneatur reci-
6 pere: vel interesse prestare: vt.ff.de
7 ver.obl.l.qui rome.in prin.ꝛ quod
ibi no.nam tpe quo se obligauit vi-
detur actum qđ recipiat: sed in cre-
10 ditore puto qđ teneatur numerare
si debitoris interest vel interesse p̄-
stare: vt.l.si penam.ff.de ver.oblig.
5 ¶Sed † q̄ro vnde oriꝫ obligatio
qua creditor tenetur. respōdeo ex
stipulatione si intercessit: vt.d.l. si
penam.alꝫ licet tempore promissio-
nis sit actum quod numeret: tamē
1 hoc pactū est nudum.nec pōt vesti-
ri ad cōmodū debitoris coherētia
promissionis[b] que est facta p aduer-
sario: puto tamen qđ creditor pos-
sit soluere ꝛ fideiussorē obligatum
habebit: quia cogit̄ numerare: vtve
recundiā euitet que esset ei nō ob-
seruata promissa: vt.l.quintus.§.mā.
ꝛ de ali.le.l.pecunie. in fi. ꝛ not.ff.
de publi.l.si quis prohibuerit. qđ pu
to verū si debitor est eiusdē condi-
tionis: secus si mutauerit statuꝫ: vt
2 quia factus est non soluendo tunc
nō esset sibi verecundia.arg.u.l. si is
a quo.in fine: vt in possessionē leg.

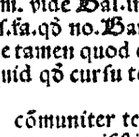

Iter credi-
torem et debitorem.
¶Ex verbis ℨct⁹ col-
ligit̄ fideiussorē tene-
ri in id qđ minus ex venditione pi-
gnoris posset redigi.hoc dicit.

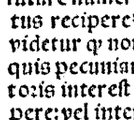

Icut reus.
Etiā fideiubēdo non
pōt quis factum alie-
num promittere.hoc
dicit.Glo. que est hic nō eget alia
3 recitatione nisi vt dixi.ff.e.l.si quis
p eo.in prin.vbi est bona glo.

c

☞Iniuria facta vni quando noceat alteri.
¶Culpa qualiter fuit commissa a fideiussore in casu huius.l.
Sententia iniuriosa lata contra fideiussorem sui culpa non nocet debitori: secus si sine sui culpa.
Sententia iniusta lata contra venditorem nō nocet emptori.
Sententia lata contra vnum per iniuriam an nocet alteri quo ad actionem dandam contra aliū.
¶Culpa fideiussoris vt ei noceat ītelligitur de culpa que venit ex natura contractus.
¶Culpa in dubio non p̄esumitur.
Exceptio de qua hic intellgitur de ea que proueniebat ex persona rei.
Reus tenetur dare fideiussori probationes ad hūsmodi exceptionem.
Fideiussor succumbens in actione mandati recuperabit sumptus litis a reo:ꝛ iudicio pēdente poterit pecunias pro expensis petere.

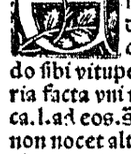

Xceptione. Iniuriosa sentētia lata contra fideiussorem sui culpa nō p̄iudicat debitori.h.d.In tex.ibi: iniuria iudicis quem prouocasti contra te dicendo sibi vituperium.Ja.de are.¶Oppo.q̄ † iniuria facta vni nocet alteri: vt.l.si fundus.in fi.ff.loca.l.ad eos.ff.commoda.Glo.non sol.tu dic q̄ nō nocet alteri quo ad actionem dandam cōtra alterū.sed ibi nocet ad exceptionem parandā cōtra alium: sed nec etiam ad exceptionē prodesset si ipse fuit causa iniurie.vt.l.si merces.§.culpe.ff. loca.ꝛ hic de hoc Ly.ponit distinctionem in.l.si fundo. C.loca.ꝛ an quo ad exceptionē alteri noceat iniuria: dic vt ibi .sed an quo ad actionē dandam.ipse nō bene dicit: ideo dicā hic. ¶Oppo: C.qñ prouo.non est necesſ.l.ſ. Sol. hec sententia non continet exp̄ssum errorē. ¶Quero † quomodo fuit commissa culpa a fideiussore: dicit glo.q̄ dānatus fuit ꝛ non appellauit.ꝛ istud exemplū est bonū in se:non tñ in ista.l.qz non appellare nō est causa dānationis iniuste: sed est causa nō faciēde reuocationis.scōo dicit glo. q̄ exceptionē nō opposuit.qđ verū est in se per.l.si fideiussor.ff.manda.ſz nō in hac.l.qz tex. dicit q̄ exceptione vsus. Aliud exemplū est:q̄ nō probauit: vel per minus idoneos testes.sed istud non est bonum:qz sic sua esset iusta:quia sua probata respectu iustitie humane.dat ergo exemplū Ja.de are.q̄ fuit iniuriatus iudici:et dixit sibi vituperiū.vel dic q̄ exceptionē opposuit:ſz inepte.vel dic q̄ oduxit aduocatū minus peritum: qui nescinit allegare iura partis:vel nullū conduxit.arg.eius qđ no.ff.solu. ma.l.si ab hostibus.§.ſ. ¶Scōo quero † dicitur hic si culpa tua:quid si sine tua culpa? Glo.dicit idem.ꝛ hic fu baldi maxime p̄a Joan.ꝛ idem Dy.contra videt tenere glo.in.l.si per imprudentiam.in prin.ff.de euic.ꝛ glo.in.l.si quis prohibuerit alꝫ incipit papinian⁹.ff.de publi.ꝛ Ja.de are.dicit q̄ glos. ℨcie sunt vere.ꝛ ista no:ꝛ all'.l.ij.§.solet.ff. de heredi. ven.ꝛ idē Oldra.sed in istis dictis duo sunt inculcata.vnū est vtrū iniuria facta fideiussori noceat p̄ncipali⁹.secundum est vtrum iniuria facta emptori

d

ptori noceat venditori Et in fideiussore ꝛ principali.tene opi. Ja.de are.cōtra istā glo. per istam l.sumptam a contrario sensu:ꝛ per.l.si procurarē.§.si ignorantes.ff.manda.probo per simile negotium illud non pertinet principaliter ad fideiussorē:sed ad reum principalem.modo sententia lata contra eum ad quem negotium non spectat principaliter:non nocet sibi:sed domino licet iniuriosa.vt.l.etiam. C.māda.et sic in fideiussore ꝛ
4 principali.† In illo videlz de emptore et venditore.male dicunt glo.contrarie.ꝛ Ja.de are.ꝛ Old.
8 quia dicunt contra.l.si per imprudentiam.in pri-
naz qualiter potest poni quod culpa partis sit imprudentia iudicis.certe non.sed culpa ipsius iudicis:ꝛ eius qui fecit eum esse in illo officio: ꝛ ideo non datur regressus ipsi emptori:quia periculuz casus fortuiti pertinet ad emptorem facta em-
9 ptione.vt.ff.necessario.ff.de peri.ꝛ cōmo.rei ven. ꝛ.l.ſ. C.de peri.ꝛ commo.rei vēdi.sed illud quod
a fecit iudex fuit casus fortuitus[a] quo ad partes: ideo ad emptorē spectat.facit quod doct.tāgit in.l.emptori. C.de euictio.non tamen dicit̄ ista. c
Ad.l.ij.§.solent.ff.de heredi.vendi. Respondeo q̄ ibi est casus cōuersus ad.l.si per imprudentiā. q̄ ibi fuit lata sententia contra venditorē ad quē non spectabat periculum rei. ¶Quero ꝛ renoco
5 in dubiū † an sentētia cōtra vnum lata per iniuriā noceat alteri quo ad actionem dandam contra alium? Docto.in.d.l.si de fundo. C.loca. dicunt indistincte qđ non. Ex vero dic.aut queris an noceat alteri:hoc est ei pro quo est lata.an cuidaz extraneo. Primo casu:aut est lata pro eo et ad eius vtilitatē ꝛ cōmodum ꝛ potest ei nocere vt contra eum actio detur quia non potest dicere sniam iniquam vel nullā.vt.l.si seruus plurium.§.ſ.ff.de.le.
j.ꝛ no.ff.de verb.obli.l.stipulatio ista. circa prin. a
l.in glo.mag.aut est lata p eo sed nō ad eius vtilitatem.vel in causa criminali.ꝛ tunc iniuriosa sua nō potest accusatori preiudicare vltra id qđ per eum petitum est.vt contra eū possit dari actio ex vigore eius sue.vt.ff.de bo.libe.l.qui cuz maior.
b §.is demum.vbi.ſic.si tamē quis. ¶Scōo casu[b] dic aut sua fuit iusta culpa partis et alteri nō nocet vt ꝯ eū detur actio vt hic sic oz intelligi. l. si prosea. C.man.aut pars nō fuit in culpa et tūc aut ad illū contra quē est lata sentētia nō pertinebat negotiū principaliter sed ad aliū:et tūc potest alteri nocere: vt ꝯ eū ad quē principaliter ptinebat detur actio vt hic a ꝯrio sensu.ꝛ C.man.l.etiam. ꝛ.ff.man.l.si procurator.§.si ignorantes.nisi ei possit opponi culpa prouocationis omisse: vt dicto §.si ignorantes.aut negotiū pertinebat principaliter ad eū contra quē est lata:et tūc aut ad eū cōtra quē est lata rei periculū pertinebat:ꝛ tūc sibi
nocet ꝛ non alteri.vt.l.si per imprudentiam.ff. de euic.aut ad aliū pertinebat periculum. et tūc illi b
alteri nocet.vt.l.ij.§.solēt.ff.de here.vel ac.vēdi.
6 ¶Quero † dixi si culpa sua hoc accidit imputet sibi de qua culpa intelligat. Respōdeo de illa q̄ ve c
nit ex natura cōtractus de quo tractat. ¶Quero
7 † scōo an in dubio presumatur culpa. Glo.q̄ nō. ꝛ bene.ꝛ licet alias dicat q̄ in dubio presumitur p
Ly.in.l.si defuncto. C.loc.ꝛ q̄ no.in.l.fi. C.ō act. emp.ꝛ vē. limita hic nisi venditor fuisset p̄sens in iudicio ſm glo.no.in.l.emptor. C.de euic.ꝛ de fideiusſore.vide Bal.post glo.in.l.si p eo.in fi.C. man.ꝛ Jo.an.i regu. dānū.i mercu.vbi tenet opi. Jac.ō are
ptra istaz glo. pau. de lea.i cō mento ca-
pit.si ven-
ditori.i fi. de emp.ꝛ ven.in em ptione te-
net istam gloſſ.secu tus Ly. i l. emptor. C.ō euic. et de fideiusſo.vide bal. i le g. pignus.in iij.colum-
na. C. de pig.vbi vi-
detur te-
nere idem quod glo. hic. Adde
quod opi.gloſ.hic tenet etiam pau. de ca. in consilio.cxxxvj.col.iiij.in prin.in.ſ.par.in antiqs ſm meam impressionē et incipit.visis et consideratis omnibus superius.
¶Casus fortuitus.et ibi iniuria iudicis appellat casus fortuitus.adde Bal.in.l.pignus. C.de pig. act.ꝛ ibi vide ꝛ generaliter ad quem talis casus spectat.adde bar.in.l.si per imprudentiā.de euic. ꝛ bal.in.l.falsus.in pe.columna. C.de fur. Et q̄d si quis promittit quod etiam si per iniustitiam fuerit evicta res vult teneri ꝛ iudex tulit sniam non seruato ordine iudiciario vtrum ille teneat Ang. in consi.cxvj.incip.sciendum est.dicit qđ nō p istā rationē qz videt se ad solita obligare.l.fistulas.ff. frumēta.ff.de cōtrahen.emp. dat etiam cautelam ange.quod si quis stipulat⁹ fuisset.de euictione.ꝛ fecit in instrumento poni hec verba ꝛ quocumq̄z modo ꝛ qualitercūq̄z.quod tūc vēditor teneretur etiam si res fuisset evicta per compromissum quo casu licet non veniat euictio.l.si dictum.§.fi.ff.de euict.tamen si fuisset dictum.vt.ff.dixi tunc veniret euictio.glo.est singu.in.l.cum pena.ff.de arbitris.de qua etiam meminit Bal.in.l.si domus .in §.de euictione.ff.de lega.j.
☞Andre.Poma. ¶Secundo casu.vide Bar.in d.§.si ignorantes.et consulo nunc per me ſm istā ꝛ illam doctrinam.
¶Quero.si fideiussor succubuit in lite an recuperet sumptus ꝛ an pēdēte lite petere possit sumptus p lite a reo.adde quod not.Bal.in.l.cū testamento.de testa.mili:

* Pro concordia. Aduerte q̄ fideiussor dat̄ sup̄ de licto de soluendo in oēm conditionem non tenet̄ ad ea q̄ veniūt extrinsecus ad penam puta ad penam statuti quod de quolibet delicto aliquid soluatur vel ad penā de quadrupli.instituto.de act.ita bar.in.l.j. ff. ō in lit. iur. Sed ō allegāt̄ tenere i hac l.fideiusso res.ꝛ in.l. quero. in pri.ꝛ. §.j. ff.loc. Tu dic illō qō ōr in. o.l. j.intelligetur qñ simpliciter fideiubet in hac ꝟo. l. fideiusso res. ꝛ i.o. l. ḡro. qñ generalr fideiussit ꝛ a in oēm casu ꝛc .ita sensit ipse Bar.i .o. l.j.

a ¶Statutū est .p bal. i.l.ij.cū.l. seq.ff.q̄ satisda.cog. ꝛ ibi etiaz b Roma.

b ¶Ecōtra vī. p quo est gl .sin. in.l.qui sti chum.s.ō fes.sedm Bal.in.l.transigere. C.de transac .ꝛ vide bal . in c.j.qui.mo.feu .amitt.an homicida interim puniri debeat.

c ¶Item quia hī.adde quod not.Bar.in.l.senat̄. j.de accu.in pe.q. Adde pau.de cast. hic qui dicit inspiciendum esse inquisitorem si loquitur de vulnere simpliciter vt fideiussor nō teneatur.si ꝟo loquitur de vulnere mortali. tunc propter illam additionem censetur inquisitus etiam de morte ꝛ fi deiussor tenebitur . ꝛ dicit consuluisse in ciuitate hzir.ꝛ ita fuisse iudicatum . sed quid si aliquis fideiubeat pro aliquo qui vulnerauit aliquem et vulneratus moriatur ille vero aufugiat nunquid in aliquo teneatur fideiussor. vide Bald.consilio sciij.lib.j. et vide qō voluit Jo.an.i addi .specu. in rub.de fideiuss.

d ¶Pro aurelio. Vide Bal.in.l.fideiussor. C.e.ti. cu.tu.l.non tantum.facit.s.eo. l.si quis pro eo. §. si numos . communiter consuenit determinari: aut tempore quo fideiussit apparebat vulnus mortale ꝛ teneatur . vt .s.quorum lega.l.fi.in prin.si nō apparebat non teneatur.arg.s.ad.l .aquil .l. qui occidit.ꝛ.l.in lege.fin Dy.sed mihi videtur q̄ de beamus aliter dicere. nam fideiussores iudicatum solui ꝛ similes nō tenētur nisi cuz est iudicatū seu cum proceditur super illa actione seu accusatiōe in qua interceserunt. vt.l.cum querebatur.j.iudica. fol. Est modo videre an super eadem actione seu accusatione sit modo condemnatus in qua fideiussor interceſſit.ꝛ de iure communi bene diceret verum Dy.vt.l.damni.§.fabini.s.de dā.infec. qz fuit intentata accusatio ex.l. cornelia. cum mortaliter vulneauit.tenetur esti siue sequatur mors siue non:ꝛ tunc est vera opi . Dy . qz tunc dicitur mortuus a tempore vulneris:sed de iure statutorum:qz vna est pena vulneris ꝛ alia occisionis:fideiussor interueniens super illo vulnere de homicidiō non tenetur:quia nō super eadem accusatione est dānatus.vt.j.iudi.fol.l.cū querebatur. dixi in.l.dāni.§.fabinus.s.de dam.infec.ꝛ ibi vide. et predicta vera si interceſſerit accusatione iam p̄posita:sed si nulla esset propositā accusatio ſz solum super vulnere p̄misit de iudicio sisti ꝛ iudicatum solui tunc tenetur.quia tunc videtur fideiuſſisse in omnē causam qui ex vulnere descenderet. vt.l.si quis pro eo.§.si numos.s.eo.

Pro aurelio. b Qui intercedit in summa nō tenetur ad vsuras h.d.dic hoc vt.l.quero.s.loca.ꝛ.l.centum capue. de eo quod certo loco.

☞Una actio in aliam transfunditur.

Causa inspicitur non titulus actionis.ꝛ nu.3:

Tutor nō potest se liberare se principaliter autore sed in consequentiam.sic ꝛ principaliter per solutionem.ꝛ nu.4.

Liberatio fideiussoris facta a tempore qz fideiuſſit ad tempus non porrigitur ad reum.

Quare hic non mutetur actio ex mutatione tituli actionis sed secus:in.l.iij.§.idē scribit.s.ō pecu.

Tutor datus. Si obligatio fideiussoris tēpore tollitur in aliam trāffundit ꝛ principalis remanet. Solutio fideiussoris liberat principalē ꝛ mandati actionē ꝑ eū parit.h.d.ꝛ est difficilis in tex.et diuido eā:qz primo formatur vnā:q.inter tutorē ꝛ pupillum:scō ponit questionē inter principalē ꝛ tutorem eūdēq̄ fideiussorē qñ solutio est facta finita tutela.tertio q̄stionē ponit inter tutorē ꝛ principalem et soluit durāte tutela.scōa ibi ꝛ q̄uis.tertia ibi:licet em. ¶Mo.† q̄ vna actio in aliā trāffundit. vt.l.quoties.§.itē si tēporali.s.de admi.tuto. et.l.diuor.de neg.gest. ¶Scō no. q̄ inspicit cā nō titulus actionis. ¶Itē no.† q̄ tutor nō potest se liberare se autore principaliter:sed per quādā consequētiaz sic. ¶Opp.† de.l.iij.§ .idē scribit. s.de pecu.vbi inspicitur titul⁹ ꝛ nō causa.glo.nō soluit. Ly.C.ad maced.l.si filius.dixit ibi q̄ ibi titulus nouus trahit originem ab obligatione nōua.hic

ua.hic ab antiqua: sed illud est nihil dicere: qz hic a etiā ab obligatione noua.s. contractu tutele. Tu dic quod in ꝓtrario ex mutatione tituli mutatur ratio legis: sed hic ex mutatione tituli nō mutat̄ ratio legis.qō̄declara:vt.j.dicā. ¶Opp.† de.l. 4 fi.s.de auto.tuto.Sol. hic videtur tex. respondere q̄ sua autoritate principaliter nō liberat̄. sed per quādam consequentiā. Sed contra hoc videtur.l.quoties.§.sicut.de admi.tuto.glo. dicit ibi cū iudice.Dy.dicit dic:vt.l.fi.s.de auto. tut. vbi glo.dicit quod se autore tutor soluēdo potest se liberare indistincte a pupillo. vt.l. quoties. §. fiscut.alio modo quā per solutionē nō posset principaliter:sed p cōsequentiā sic. vt.l.j.s. de auto. tuto.ꝛ hāc tene. Et qō hic dicitur q̄ sua autorita te efficere nō posset ꝛc.intellige.l. alias quā per solutionē.gl.tamē.s.si cer.pe.l.singularia.in prima glo.dicit qō est speciale in causa mutui. quod est falsum.vt.l.fistulas.§.j.s.de cōtraben. empti.

¶Quero† qualiter est fideiussor liberatus tempore. Respondet glo. quia ad tempus fideiussit. 5 ꝛ intellige q̄ talis liberatio nō porrigebatur ad reum,alias hec.l.non procederet.facit.s. de admi.tuto.l.si pupillus.in fi.ꝛ qō ibi not. ¶Quero quare† hic non mutatur ratio ex mutatione titu 6 li actionis.sed secus in.l.iij.§.idē scribit.s.de pecu.Respondeo pater cōcedendo peculiū videtur velle quod filius contrahat. ꝛ sic equum fuit eum obligari ex eius contractibus de peculio. sed nō vult q̄ delinquat.ideo actione ex delicto non tenetur.vnde si contingit q̄ illa actio que est ex delicto conuertatur in actionē descendentē ex contractu vel quasi : superuenit ratio equitatis que vult patrē teneri de peculio. que ratio non erat prius:sed in hac.l.nō mutatur ratio quia ideo tutor incidit in scōam obligationem quia tenebat̄ ex prima. Item soluendo ex hac secunda liberat reum vnde equitas est eadē cōtra reū dari actionem mandati sicut si soluisset ex prima.

a **Si a reo.** a Pro obligato sub cōditione potest accipi fideiussor sub duabus conditionibus copulatiue conceptis: si vero disiunctiue: 1 inspicitur quod prius extiterit.h.d. ¶Op.s.eo. l.grece.§.illud.solu.dicit glo.refert an in quanti tate vel tēpore vel in qualitate sit plus vel min⁹. q.d.hic est plus qualitate ibi quantitate vel tempore. quod nō placet.vt.s.e.l. hi qui accessionis. b dic ergo sm Dy. quod hic cum pendet conditio nullo tempore est obligatus in plus.

Sub diuersis. Si inter obligationē principalis et fideiussoris est diuersitas conditionis inspicitur que p̄ 1 cedit.h.d. ¶Oppo.glo.de.l.verbis.s.ad.l.falci. ꝛ non soluit. Dic quod hic euentus inspicit quo ad impediendam actionem nasci ex hoc cōtractu: non quo ad tollendam aliam actionem ad eundē effectum tendentem.vt no.per Dy.in.c.actus legitimi.de regu.iur.lib.vj.

Si reo. Si reus promittat fundum potest accipi fideiussor in vsufructu. h.d: ¶Dicit hic q̄ si principalis promittit fundū ꝛc. ¶Si a reo.§.id quod vulgo.pro syndicis. Syndicus nō potest petere sibi caueri de indēnitate qō tene menti.ꝛ vide Barto.in aur.nouo iure. C.de pena in.qui ma.iudi. secus tamē in iudice: vt sing. dixit Bar.in.l.si qs vxori.in.§.fi fugitiuum. j.de furtis. Add de quod Paul. de ca.inducit eriā ō soscios qui faciunt pacta quod si de maleficio venient condemnan di q̄ quilibet contribuat qz tale pactū non valet ꝛ quando valeat promissio indemnitatis pro delicto. vide Bal.consilio .clij. lib.iij.

✠Andreas Pomate. ¶Id qō. not . non valere fideiussio nem vt qs teneatur pro alio maleficiū committente . vide Bald. in.l.vtviz. ad fi. s.de iusti.ꝛ iure . Quid de iudice si promittitur sibi indemnitas per hanc.l.videtur q̄ non valeat . vide Bar.in.l.si quis vxori.sol.ma.Ang.hic addit qō si dominus expulsus a suo castro cum vasallus recte promitteret illis indemnitatem armorum ꝛ equorum quia iustum bellum. vide Specu. in tit. de iudi.iiij.responso.

a ¶Bona lex.vide glo.nota.in.l.debitori.de pac.
* Pro concordia.Aduerte qñ audiri nõ dz in iudicio bannitus vel vsurarius manifestus vigore statuti.Bart. sentit in.l.eleganter.§. si quis post.ff. de conditio.indebi.quod ista exceptio potest opponi post lit.cõtest: Cõtrari tamen allegatur in hac.l.mãnius.circa fi. tu dic ĩ propijs terminis nõ loquitur Bar. in hac.l. mannius. sicut loqtur in. d. §. si quis post. quia hic querit nũqd post accusatio proposita per illum qui postea exbannitur & cõcludit qõd sic cum sit iam cepta non tamẽ de nouo fieri. Et sic hic licz post litez contesta. hec forte allegetur tamen nõ ob hoc repellit qõ post litem contesta. ꝛc. Sz qz fuit accusatio proposita antequam bannum nec de directo loquitur nec se fundat super lite contestata. ergo non contrariat. Adde ad materiam de qua per Paulum de castro. suo consilio centesimo quadragesimo primo.

b ☞ Andre. Pomate. ¶Sed istud. Et tene menti si reus debendi succedit fideiussori: licet extinguitur obligatio: non tamen extinguitur hypotheca. tex. est singu. ĝm Angel. hic in.l. cum quis.§. qui pro te.ĵ.de solu.

est notandum pro syndicis communitatis: qui ad petitionem potentũ non denuntiãt maleficia.ꝛ recipiũt promissionem de indemnitate quia non valet. Sed an valeat pactũ qõ inuicem faciunt consortes in tuscia scilicet quod si quem eorum cõtingeret condemnari pro maleficio omnes contribuerent. Et videtur q nõ: vt hic quia inutiantur ad de- 1 linquendum.

☞ Successio habet vim solutiõis 2
ꝛ eximit personã ab obligatione.ꝛ 3
nu.3. Et habet vim solutionis quãdo heres nullum incommodum patitur.ꝛ nu.4.

Quis apud eundem pro eodem nõ 4
potest esse fideiussor.

Qui impediunt contrahenda impediunt iam contracta.

Fiscus succedens debitori ꝛ fideiussori ipso iure liberat mandator. Liberatio supueniẽs vni ex correis nõ nocet mãdatori qñ hz reũ obligatum actione mandati.

Mandator tenet insolidũ qñ duo rei ꝓ quibus mandauit insolidũ promiserũt ꝛ cõtra eos insolidũ habet actionem mandati.

Mandator cõtra fiscũ q̃ successit creditori cõtra ipsum agentem: qõ etiã hodie possit opponere beneficium diuisionis sibi competens ex 5
persona reorum.

Culpa alterius ex qua quis lucrũ sentit quando possit sibi opponi tã agendo quam excipiendo.

Confusio non hz vim solutionis. 9

Duo rei debendi an videantur inuicem fideiubere.remissiue. 10

Accusator si superuenit inquisitioni pendente an debeat supersederi in inquisitione.remissiue. 11

Accusatore bãnito ꝓposita accusatione reus nõ põt de bãno opponere: licet ex forma statuti querimone bannitorum audiri non debeant. 12

VRãnius. Jsta est bona lex* et subtilis.ꝛ.h.d.ip confusionẽ persona ab obligatione eximit.ꝛ ei accessorie obliones: sec in correis ꝑncipal obligatis: qui in obligatione remanẽt.h.d.vsq; ad.§. si ponamus. Et diuide. Primo ponit themata et.q.et alleg.pro vna parte. Secundo ponit quedã conferentia ad decisionẽ.q. Tertio ostẽdit iuriscõsultus dubitationẽ.ꝛ ponit decisionẽ.q. Quarto cõsuit mãdatori de equitate. Quinto loquitur qualiter contra correũ põt agi. Sexto ponit nouus casus.ſ. si creditor fideiussori succedat. scda ibi.ꝛ quidẽ. tertia ibi: sed cũ duo rei. quarta ibi: plane. quinta ibi: cũ altero autem. sexta ibi: quod si creditor. ¶+Mo. vnam regulam quod successio habet vim solutionis. +Item q apud eundem quis pro eodẽ nõ põt esse fideiussor. ¶+Item no.q successio eximit psonam ab obligatione. ¶Item not. q que impediunt contrahenda impediunt iam contracta. ¶Not.istum tex. qui dicit aut sunt socij: aut nõ. ¶Et extra gl.opp. +qr inver.ꝛ quidẽ.dicitur qõ successio hz vim solutionis.in ver. ſz cũ duo.q in re cõfusionis eximit psona. sol. successio vim solutionis habet qñ ex hoc nullũ incõmodum patitur heres.vt in ver.ꝛ quidẽ.sed cũ essent duo rei: haberet incõmoduz si haberet vim solutionis successio: vt in ver. ſz cũ duo.ꝛ.l.si ei.§.de euic. ¶Venio ad glo.dz hic q que impediunt contrahẽda ꝛc. ¶Oppo.de.l.patre furioso.de his q̃ sunt sui vel alie.iur.ꝛ.l.plurib.§.ꝛ si placeat.§. de verb. obli. sol. hic fuit defectus cause finalis: in ĝiis secus: vt plene dixi in.d.§.et si placeat. ¶Oppo.ꝛ nunc venio ad opp. fortes. dicitur hic q fideiussor seu mandator potest eligere fiscũ insolidũ. cõtra: qz fiscus non potest intelligi obligatus esse. cum successio eximat psonam ab obligatione. sic talis mandator nõ solvit pro eo. huius + timore dt gl. q fiscus succedẽs debitori: ꝛ fideiussor ipo iure non liberatur sed ope exceptionis. sed hoc nõ est verum ꝑ.l.in oibus.ĵ.de solu. vbi dicitur quod obligatio ipo iure tollit successione. veritas est dicit Jac. de are. fateor q ille non est obligatus. ꝛ pro eo nõ soluit. sed ꝑ alio si soluit: tamẽ cõtra illũ habet actionẽ mandati. vt.ĵ.pri.§.ꝛ liberatio superueniẽs vni ex correis nõ nocet mãdatori qñ habet reum obligatum actione mãdati insolidũ. ¶+Opp. q mandator nõ possit agere ĩ quẽlibet insolidũ: qz nõ fuit actũ: ĝ ꝛc. vt.l.reos. §. cũ in tabulis.ſ. de duo.re. So. dt glo. eoipso q ipſi. pmiserũt insolidũ apparet ꝑ eis mãdatore teneri insolidum: ꝛ sic insolidũ ĩ eos habet actionẽ mandati qõ no. ¶Extra glo. opp. + hic dz q potest fiscũ eligere insolidũ: cõtra: qz duo rei habẽt beneficiũ diuisionis: vt in correo.de duo.re. ꝛ ex persona eorum mãdatores. vt.l.inter eos.§. duo rei.ꝛ.§. creditor.ſ. eo. fuit no. per Dy. in.l. pupillus.ſ. de fideiuſ. tu. Sol. dicit Dyn. ꝛ quidã habent ꝛ quidã nõ. qõ hoc ꝓcedit ĝm iura antiqua: secus ĝm iura hodierna: quia imputet sibi si nõ opposuit beneficium diuisionis: sed istud b est verum

verũ si mandator vellet agere contra alium correũ cui fiscus non successit sz cõtra ipsum fiscum secus: qz fiscus non põt obijcere culpã ex qua lucrũ sentit. vt.l.cũ in fundo. ver. qõ si mulieri.ſ. de iure do. non ẽſi potest dicere debuisti mihi opponere beneficiũ diuisionis: sz gl. in.d.ver. qõ si mulieri dicit q agendo non possum culpaz obijcere ex qua lucrũ sentio sed excipiendo sic.ꝛ ita fiscus potest opponere excipiẽdo q nõ petijt diuisionẽ: sz nõ est verũ per. l. vẽdicantẽ. et. l. seq. ſ. de euic. ꝛ qõ ibi no. ¶+At aũt intelligas capias breuiter tria verba. qñ culpa alteri ex qua lucrum sentio est causa actionis mee. et tũc nõ possuz sibi opponere agendo. vt.l.cũ in fundo. §. qõ si mulier. ſ. de iure do. l. nupta. §. ĵ. ſ. ſo. ma. quando culpa est causa exceptiõis mee: ꝛ tũc aut est cõmissa circa illam actionem contra quã volo sibi exceptionem opponere.ꝛ tũc possum opponere. vt. d. ver. quod si mulier. in glo. q̃ sic debet intelligi aut est cõmissa illa culpa circa aliud q̃ circa actionez ex qua agis: et tũc nõ possum obijcere culpã ex qua lucrũ sentio. vt.l. vẽdicãtem. ſ. de euic. vel vertus ꝛ breuius dic. aut culpã ex qua lucrũ sentio volo obijcere alicui ad cõsequendũ vel retinẽdũ illud lucrum qõ inde percepi ꝛ possum: vt in vsucapione ꝛ ꝓscriptione que perimũt actionẽ et exceptionem. ꝛ ita loquit gl. in. d. l. cum in fundo. aut habito illo lucro occasione illius culpe volo ad aliõ cõtra te agere vel excipere: ꝛ nõ possum. vt. d. v. qõ si mulier. ꝛ gl. in. d. l. vẽdicãtẽ. ꝛ sic debet intelligi qõ. ſ. dixi. ¶Venio ad gl. mag. ꝛ ĩ illud quod dicitur insolidum agi si non est soci obstant tres regule. prima est: qz bona fides non patitur q bis idem exigat. modo fiscus habebat solidũ succedẽdo. Itẽ nũc habebit a non socio solidum: habebit ergo bis idẽ. Alia est regula q tenet cedere actionem cõtra correum cui successit q non põt: ergo repellit exceptiõe. vt. l. stichũ. §. pe. ꝛ. l. modestin. ĵ. de sol. ꝛ iste tangũtur in gl. Extra gl. est alia regula q si soluo solidũ: medietatẽ repetam a non socio actiõe neg. gest. vt. l. ĵ. et ibi no. C. ő duo. re ergo obijcia fisco q nõ põt me cõuenire insolidũ cũ possum ab eo repetere. huius contrarij timore dicit glo. q de rigore dicit verũ tex. sed de equitate obstat exceptio. ¶Sed contra hoc oppo. qz si hoc esset verũ: tũc idez esset in casu qñ sunt socij: qz de rigore tenent insolidũ: sz qz socij: ꝛ potest repetere: tũc de eq̃tate ꝓ parte cõuenitur. huj contrarij timore dicit Ruge. q nõ est differentia nisi qz magis apte habet actionẽ socius: q si non esset socius. q̃d dicemus. certe durũ videt mihi q tantus homo quãtus pau. fuit iuriscõsult autor huius. l. loqueretur ita stulte. ꝛ ideo dico qõ hic loquitur qñ erãt duo rei debendi ex cã lucrativa. ꝛ sic nulla regula obst. nam non ob. prima qz p successionẽ non videtur habere solidũ: qz non habet vim solutionis vt dixi. Jtem nec scda qz non dz cedi actio: vt dicam. ĵ. tit. i. ij. l. modestinus. Jtem nec tertia regula: qz non potest repetere. vt. l. in lege fal. hoc esse seruandum. ſ. ad. l. fal. sed huic ob. ista. l. in prin. que loquitur qñ duo rei sunt ex 12
cõtractu mutui: ergo non ex causa lucrativa: sed b

a ¶Confusio non habet. Adde glo.ꝛ Bar. in.l. socer. sol. ma.ꝛ in.l. heres qui a debitore. §. fi. supra eodem dum queritur an successio habeat vim solutiõis vel confusiõis tantum et quãdo successio habeat vim solutionis ꝛ que sit ratio. vide Bar. in. l. si is qui ꝑ emptore. de vsuc. in xxiij. colum. Jtez fallit i rei vendi. que competit heredi cõtra defunctum quia non confunditur secundum Bal. no. ĵ. l. fi vxor. C. de bo. auto. iudi. pos. et ibi an confundant quo ad fideiussores ꝛ hypothecas ꝛ quando successio habeat vi solutionis vide paulus de castro consili. cclxvij. inci. nota dum est ad euidentiã.

¶Quidaz accusauit: fi titius accusauit se ium post ea titius fuit banni tus post accusationẽ. ytruz post sit proceꝺi super accusatione stante

statuto quod bannitus non audiatur.et Bar.hic tenet quod potest procedi.et per consequens tenet quod exceptio ista quod bannitus non debet audiri non potest opponi post iudicium inceptum vt in.q.ista secus ante ſz aduerte quia Bar.tenet contrariū ſ. qō post fit in qua cunq; pte iudicij opponi in.c. eleganter. §. ſi quis post.de cō di.indebi. in ver.qñq; exceptio non purgatur per contestationem quod no. et reperitur in hac materia notabile o filiū Frā. de alb.cc xxx. et de hac.q.per Ange.i. l. is q̄ reus. in prin.de publi. iudi. et per Imo.in.ſ. char. et p Bal.in. l. ſ. in. xvſ. colum.C. qui accuſa.nō post. & vide que no. Bar. in. l. hos accusare. §.ſ.ſ.ō accusationi[b] et bal. in leg. cū mulier. in vlti. colum.s. fol. ma.et caue ad Bart.in d. l.hos accusare. §. ſ. fit contrarius hic dictis. adde quod Pet.de ancha. [x] in.c.cum inter.de exce.dicit idem in excommunicato esse quod dicit Barto. hic in bannito: sed [2] secundum Jo.an.forte diceretur contrarium esse verius.nihil tamen alleg.ita dicit esse in ca. ſ.de [3] accusa.et ibi per abb. Adde quod Pe. de ancha. consilio cccxvij. tenet quod stante statuto quod [4] stetur dicto denuntiatoris quod ſi post denuntiationem fuerit bannitus denuntiator quod vno dicto non sit danda fides.alleg. inter alia hāc leg. [5] et ad hoc vide Joannem andre.in addi.ad specu. [6] inci.de accusatore.per .excipitur.

terum.deinde fuit exbannitus modo iste accusatus dicit quod super accusatione sua facta per exbannitum non debet procedi per formaz statuti:quo cauetur quod querimonie exbannitorum non audiantur: et videtur quod non possit procedi per istum tex.ibi. vt quemadmodum incipere ꝛc.ꝛ.l.post finitaz.s. [1] de suspec. tu.ꝛ.l.hos accusare.§. hoc beneficio.ſ.de accu.et.l. iij.§. pe.s.de libe.agno. Econtra videt [1] quod possit procedi postquam iudicium est iam inchoatum.vt.s.de iurisdi.om.iudi.l.cum quedam puella.et ita quidam habent istam.q.in solutam:tamen videtur mihi quod sit casus in.l.neganda. C.qui accu. non pos.et.l.is qui reus.ſ.ō publi. iudi.vbi accusationem de nouo nō potest dare deportatus: sed antiquam prosequi. Ad contraria respondeo.primo non obst.l.ista.quia [1] hic supernenit defectus in causa finali.in questione proposita supernenit defectus in persona.i.in accusante non in causa finali: quia non definit delictuz esse:licet accusator sit exbannitus. Nec ob.l.hos accusare.§.hoc beneficio. ſ. de accu.qz ibi supernenit beneficium accusato quo potest vti:sed in questione proposita vtitur ex banno accusantis: quod non licet per iura. s.allega. Non ob.l.iij.§.fi.s. de libe. agno. ꝛ.l.post finitam.s. de suspect.tut. quia ibi supernenit defectus in causa finali vel materiali:vt dixi.s.eo. de verbo. obli. l. pluribus. §.et si placet.

Si ponamus. Pactum factuz vni ex correisnon preiudicat mādatori hoc dicit. ¶Opponi.quia imputet sibi mandator si soluit.vt.l.si fideiussor.in prin. supra man.solu.dicit gloſſ.hic mandator seu fideiussor fuit ignorans:sec? si sciēs:vt in cōtrario. vel fuit pactum personale:sed text.aliter soluit.dic ergo quod hic fuit factum pactum vni ex correis debē di:ita quod non prodest alteri reo ꝛ fideiussor q̄ soluit pro eo qui remanet sic obligatus habet actionem etiam contra liberatum per rationē i tex. quia non poterat auferre actionem mandatori q̄ contemplatione vtriusq; intercessit.vt supra proxi.dixi.

☞Mandatum potest per alium impleri ſi in eo venit dari.

Placet. Jste.§.habet duas lecturas. Mot. secundam quod mandatuz† potest impleri per alium quod procedit i casu.§.nostri. quando in mandato venit dari qō per alium pōt explicari. C.de cadu.tol.l.vna.§.ne autem.sec? si fieri:vt ibi.

Si fideiussori. Acceptilatio facta fi deiussori qui in obligationem non incidit non prodest fideiussori hoc dicit.

☞L.j.§.de in litem iurando quod nō habeat locum in stipulatione iudicatum solui.

Cum procurator. Contumacia rei nō auget obligationem fideiussoris.h. d.l. loquitur i fideiussore rem ratam haberi. quid in fideiussore iudi.sol.et an ſi iuratur in litem cōtra eum:an intelligatur in eo qō crescit illa accusatio propter iuramentum glos. in.l.ſ.s. de in lit. iuran. dicit quod sic ego reprehendo glo.† per l.iudicatum solui stipulatio expeditaz.j.iudi.sol. sed sustinendo eam dic quandoq; iuratur in litem in actione bonefidei:ꝛ tunc non datur nisi vna sententia:ꝛ tunc ad id quod in illa prima deuenit tenetur fideiussor:vt.d.l.iudicatū solui. facit q̄ no. de act.emp.l.ſ.in prima glo.mag.quandoq; ferūtur due sententie:.ꝛ tunc fideiussor tenetur ad id quod deuenit in pria:nisi forsan intercesserit etiā in secundo iudicio.

¶De noua.et delega. Rubrica.

☞Pupillus sine tutoris autoritate obligat naturaliter:ꝛ qualiter hoc intelligatur.ꝛ nu.7.

Precedens obligatio quādo possit nouari per ei[a] ulem tantum.

Nouatio precedentis obligationis pōt fieri nedū per stipulationē sed etiā per aliū contractū.

Seruus promittere potest animo nouandi quando ꝓmitteret ex cā peculiari ꝛ nō esset intercessio.

Actio ciuilis tendēs ad eundē effectum ad quem obligatio iurisgentium illam tollere potest.

Proxim? pubertati in masculo dicitur qui est in [7] xiij. anno cum dimidio:femina in nono anno cum dimidio.

dimidio.

[8] Ratio quare infans nec infantie primus nec pupillus contrahens cum tutore: nec prodigus cui bonis est interdictum:nec minor:nec mulier prohibiti per statutum contrahere obligatur naturaliter.

[9] Adultus contrahens quando obligetur ciuiliter ꝛnaturaliter.

Adultus non obligatur ciuiliter nec naturaliter quando a iudice est ei interdicta administratio.

[a] **Nouatio.** [a]Primo dicit quid sit nouatio.secundo vnde dicatur.tertio qualis debet esse obligatio nouata. quarto qualis debet esse obligatio nouans.secunda ibi: nouatio est.tertia ibi:illud. q̄rta ibi:dūmodo. prima ꝛ secunda pars non egent summario. tertia ꝛ quarta breuiter hoc dicūt. Per sequentem obligationem etiam naturalem tantum nouatur precedens qualiscunq; obligatio fuerit.h.d. ¶Mo.j.quid sit nouatio. Secundo vnde dicatur. Item no. qō naturalis nouat precedentē. Itē no. † q̄ pupillus sine tutoris autoritate naturaliter obligat. ¶Op. primo qz nouatio est stipulatio:ideo debuit differre nouationem prout stipulationē.vt.l.v.§. stipulatio.s.de ver.obli.Sol. nouationē vocat hic nō ipsum cōtractū: scz in modo fiēdi sed effectū ipsius ſm glo.ꝛ istud diffinit hic. ¶Opp.j.eo.l. aliam.So.ibi loquit de nouatione necessaria: hic de voluntaria. ¶† Quero vtrū precedens obligatio possit nouari per ciuilē tantum.ꝛ gl. dicit qō non:qz ciuilis fit ex stipulatione q̄ hz consensum: ꝛ sic naturalē parit.l.ſ.in fi.s. de pac.Sed glo.nō bene dicit: qz possibile est q̄ ciuilis tantū nouet: qz teneris ad centū sub spe future numerationis: ꝛ inde est ante biennū obligatio ciuilis tantum: ſm glo.nostram.vt no. C. de iur.ꝛ fac.igno.l. cuz quis.ꝛ.s.de cōdi.inde.l.ſ.ꝛ ideo ſi interim ꝓmitto illa centū sub spe future numerationis: etiā p ciuilē nouatur prima ꝛ nihil repugnat. Dat glo. aliud exemplū per quod lit.cōtest. fit nouatio p ciuilē obligationē tantū.vt.ſ.e.l.delegare. sz certe per lit.cōtest.inducitur nouatio necessaria ꝛ de illa nō loquit hic.sed dicam.ſ.eo.l. aliā. quādoq; fit per lit.contest.nouatio voluntaria:qz volūtarie cōtestaris litem.de qua loquit.ſ.eo.l. delegare.in ista etiam est cōsensus.ꝛ sic etiam naturalis obligatio subest:vt doc.dicūt in.l.ſ. C.de ind.Sz [3] † quero an per aliū cōtractū possit fieri nouatio precedētis obligationis q̄ p stipulationē.ꝛ videtur q̄ nō per.l.itē illa.in fi.s.de cōsti.pec. vbi interuentu noue persone in constituto nō fit nouatio. [b] Contrariū ego dico ꝛ do tex.quē nescio alibi.vt.l.ſi mandato meo.§.fi.s.māda.tamē hic est plus:qz per stipulationē presumebatur nouatio: in alijs vero nō presume bat.nisi hoc ageret.vt.l. [4] itē illa.in fi.s.de cōsti.pecu.ꝛ.l.ſi mādato meo.§. [5] fi.s.manda. ¶Quero † quid ſi seruus[c] ꝓmittit animo nouandi an nouetur. prima glo.dicit qō nō:qz cū sit intercessio non obligat ciuiliter nec naturaliter. vt.s.titu.j.l.seruus inscio.ꝛ.l. seq. de hoc habes tex.insti.eo.§.preterea.vnde puto q̄ ſi non esset intercessio:vt qua promitteret ex cā peculiari q̄ tūc fieret nouatio. ¶Quero † quomodo stipulatio q̄ est act? ciuilis potest tollere obligationem iurisgentium.vt.j.titu.ij.l. an inutilis.§.acceptum.et l. ſi acceptilatū. dic q̄ actus iuris ciuilis qui directe tendit ad perimendum obligationem non potest eam tollere:sed [b] actus ciuilis tendēs ad eundem effectū ad quem obligatio iurisgentium bene pōt tollere. ꝛ sic est mirabilis proditio. vt no.insti. eo. §.item per acceptilationem.in fi.§.per gl. ¶Venio ad versi. illud. Oppo.s. de condi.indebi.l.quod papillus.ꝛ l.pupillus.s.de actio.ꝛ obli. huius contrarij timore sunt in gl. plures solu. vna est q̄ hic loquitur in pupillo qui est proximus pubertati: ſi ue sit locupletior vel non: cōtraria loquunt[d] ſi est proximus infantie vel infans. ꝛ dic † q̄ ille dicit proxim? pubertati qui habet decē annos ꝛ dimidiū: qō intelligo in masculo. Jn femina vero in.ix. annis cum dimidio dicit proximus pubertati.nā cum infantia duret vſq; ad vij.annos.vt. C. de iure deli.l. ſi infanti. illud qō superest ad pubertatem diuiditur per medium. ꝛ sic apparebit an sit primus infantie vel proxim? pubertati.ita dō gl.ſ.de re.iu. l.pupillū.i pn.insti. de inuti. stipu. [c] ¶Quid ſi seruus ad de tex.in.l.in personam.§.ſ.cum ibi no.s.de pac. ☞Andre.Pomate. ¶Contraria loquuntur q̄s dicatur proximus infantie et quid in causa delicti. vide Bald. Moder. in.l. excipiuntur.s. ad fillelanum.

¶Proximus infantie.quis dicatur proximus pubertati vel infantie.vide de despon.impube. in.c. continebatur.per Bald.in.l.ſi quis intantū.in.ij. colum.C.vnde vi.gloſſ.ꝛ ibi Bald.in.l. fina.C. de infan.exposi. et cum theorica Bal. hic transit Ange.in.l.properandum.§.ꝛ siquidem.C. de iudi.ꝛ ibi etiam Bal.in.ſ.colum. hoc sequitur per Bal.in repeti.c.ſi pater.in.viij.colū. vbi pulchre de testi.lib.vj.ꝛ dicta per Bart. hic limita vt per Bal.ꝛ ro.in.l.excipiuntur.ad fille.per illū tex.

§.sed quod diximus. alibi videt dicit aliter.vt.l.non tantū.§. de excu. tu. q primus pubertati est proximus per sex menses.sed in alio casu ibi loquit.starem huic glo. alius tex.est in.l.iij.§.pe.ſ. de libe. exhi. que prima facie videtur contra predicta.sed si bene inspiciat nil facit[a] dicit glo.in hoc bene.sed in solutione cōtrariū nō bene dicit per.l. pupillus.§. de auto.tu.vbi etiā primo pubertati nō obligat naturaliter. a ¶Mil facit. qz ibi dicit quis sit primo pubertati & ibi not. Ber.

dat glo.aliā solu.[b] qz aut peruenit aliquid ad eū & tenetur naturaliter alis secus:qđ nō placet: qz tunc tenet ciuiliter & naturaliter: vt.l.si pupilli.ſ. de solu.&.§. cōmo.l.iij.alij dicunt vt Adar. q vtrūq; requirit.s. q debet esse,primus pubertati & locupletior.sed nō bene dicūt: qz tūc teneret ciuiliter & naturaliter.vt.d. l.si pupilli.&.l.iij.in princi.§.cōmo. Alij dicunt aliter:aut pupillus habet tutorē.& potest obligari naturaliter cū distinctione tñ:aut nō habet tutorem: & non potest naturaliter obligari.ita no.C. de inuti. stipu.l.fi.sed non placet: quia quādo nō habet tutorem facilius ꝺz posse obligari.arg.l.si curatorē.C. de in integr.resti.vnde alij antiqui aliter dixerūt.s.ecōtra. aut pupill⁹ habet tutorē:& nō pōt sine eo naturaliter obligari:vt dictis.ll.aut nō habet: et pōt obligari naturaliter vt hic. arg.d.l.si curatorē.istā opi.sibi appropriat Jac.de are. sed fuit antiquorū:vt refert glo.in.d.l. pupill⁹ nec velle.ſ.de regu.iur.sed ista opi. est contra casum.l.fi.§. de iureiur. Non obst. qđ dicitur q equiparat pdigo.vt.d.l.si curatorē habēs.qz non est verū in oībus.nō obst:quod dicit q ꝑm hoc cōtractus pōt valere iure retētionis si solueret: qz in hoc pupillo succurrit per.l. interdum.§. de condi.inde.non ob.si dicis q dando sibi curatorez videtur sibi interdicta administratio:vt dicam.vera ergo + solu. est quam ponit gl.tua hic & in.d.l. pupillus nec velle.ſ.de regu.iur.vt distinguatur sic.Aut pupillus est ifans & nō obligatur ciuiliter nec naturaliter etiā si qui aliquid perueniat ad eū. vt.l. cōtraria.ꝑm glo. qđ intellige q nō tenet actione ex eo cōtractu:ſz cōditione sine cā:vel ad exhibēdū. vt §.cōmo.l.iij.& qđ ibi no. Itē qđ dico de infante intelligo de proximo infantie.vt insti.de inuti.stipu.§. ſz qđ diximus.& not.in.d.l. pupillus

b ¶Aliam sol.vtrum ex ꝓtractu minoris absq; decreto naturaliter obliget. Adde qđ ipse no.in.l.cū lege.§. de fideiusso. & qđ not. Bal. in.l. nō dubiū. C. ō legi. in.xſ. colz per Lyn. in.l.ſ. C. ō inuti.stip. & tex.& qđ ibi Bar. in l. ſi pupillus. §. de condi. inde.qđ no. Adde que posui i auten. sacramenta puberum. et in dicta.l. cum lex.

7

necvelle.Si vero est maior infante & ꝓxim⁹ pubertati:tunc si promittat suo tutori nec ciuiliter:nec naturaliter obligat.vt.l.pupillus.de auto.tut. ꝑm gl. quod intellige nisi fit locupletior vt ibi patet.aut promittit alijs sine tutoris autoritate:& tunc obligatur naturaliter:vt hic. & insti.e.§.preterea. ꝑm glo.quod intelligo indistincte fit locupletior vel non: habeat tutorem:vel non:vt.§. de iureiuran. l.fi.§.ad.l.falci.l.si pupillus. qñ di. leg.ce.l. cum illud.§.ſ.ad trebel.l.si eius.ſ.ti.ſ.l.in numerationibus.& si esset locupletior obligaretur ciuiliter: vt dicit hic glo.in fi.Si aūt ꝓmisit cū tutoris autoritate;tunc obligatur ciuiliter & naturaliter: ſz pōt restitui ꝑm glo.vt.l.impuberes.§.de auto. tuto.ꝑm glo. Predicta que dixit pupillū teneri ciuiliter & naturaliter intellige nisi promissio sit facta de re cuius alienatio sit interdicta: qz tūc nec ciuiliter nec naturaliter obligatur sine decreto.vt l.si ad resoluendā. C. de predi.mi.rationē.ſ.dicā.

8 ¶Quero + de ratione predictorū. Rñdeo infans & infantie ꝓximus nō obligat naturaliter:qz defecit cōsensus pupilli:si ꝓmittit suo tutori nō obligatur naturaliter:qz ꝓhibitus est tutor talē promissionem recipere:imo punitur.vt.l.nō licet.de contrahē.emp.& no. C.de contrahē. empt.l.cum ipse.vnde lex resistit cōtractui & nō nascitur ciuilis vel naturalis obligatio.vt.l. si non sortem. in ꝓcin.§.de indi. inde. & ista est ratio quare ille cui est interdictum bonis non obligatur naturaliter quia ei,est interdictū.& sic lex resistit huic contractui:seu preceptum iudicis factum autoritate legis . sed pupillo non est interdictum contrahere per legē vel per iudicē:sed lex eorum cōtractib⁹ nō assistit. Itē iudex sibi dādo tutorē nō interdicit ei administrationē sed supplet defectū etatis: & hoc principaliter agitur vt suppleat defectū q̄ est a natura: nō vt interdicat ei id qđ naturaliter pōt. vt.§.de tutel.l.ſ. & ideo in casibus in quibus lex resistit eorū cōtractibus vt in alienatione:conuentione:& ꝓmissione rerū immobiliū. dico q naturaliter nō obligatur:qz hoc eis interdicitur.vt d.l.si ad resoluendā. C. de predi.mi.ar.§.de cōdi. inde.l. si nō sortē.§.fi. Et ideo dico q si ex forma statuti alicui⁹ ciuitatis esset ꝓhibitū ne pupillus vel alius minor contraheret sine solēnitate certa: vel si esset facta ꝓhibitio ex parte cōtrahēntis cum eo:vt si statutū esset q nullus ꝓhat cū minore nisi tali modo. q tunc ex tali contractu pupillus vel minor nō obligat naturaliter:per ea q̄ dicta sunt quādo pupillus contrahit hic cū tutore. & p alia de cōtractu interdicto a lege. Preterea predicta ꝓbant alia ratione:qz qñ in stipulatione vel contractu venit id cuius cōmerciū est interdictū ei cui ꝓmittitur nō cōtrahit obligatio naturalis.vt.§. de act.& obli.l.ſ.§.si id qđ.& ibi gl. idē si est interdictū cōmerciū hoc est alienatio ex parte ꝓmittentis.vt dicto.§.si id quod. & in glo.& qđ dixi.§. in pdigo.nō ob.l.multū. cū.§.§. de ver. obli.qz ibi loquit quādo ꝓmissori non est cōmerciū. hoc est non potest emere:nec sibi acquirere. eadē rōne si est ꝓhibitus vēdere.ad qđ facit qz faciendo ꝓtra ꝓceptū.li.peccat mortaliꝛ. & sic nō tenet id observare

uare de iure naturali & diuino.vt dixi.§.titu.ſ.l.si quis ꝓ eo.in ꝓn. Idē dico in mulieribus & alijs quibus ex statutis terrarū interdictum est cōtrahere. vnde est aduertendum qualiter verba concipiantur.vt.§.ti.ſ.l.cū lex. ¶Quero + q̄d iuris in adulto.glo. dicit aut habet curatorem:& idem q̄ in pupillo:aut non.& tunc tenetur ciuiliter et naturaliter licet posset restitui. vt.l. puberes.§. de verbo.obliga.Sed contra. C. de in integ. resti.l. si curatorem.vbi equiparatur ei cui bonis est interdictum.quod quidam tenent. q̄ mihi non placet.q plus obligetur[a] pupillus q̄ adultus curatorem habens. dico ergo q̄ per dationē tutoris vel curatoris non interdicitur alicui administratio & potestas administrandi quam habet de iure naturali: vt.§.dictum est in pupillo: sed tollitur fomentum qđ habatur a iure ciuili. Sed quando bonis expresse interdicitur tunc tollit omnis potestas.vt.d.l.is cui bonis. Nec ob.l. si curatorē[b]. quia equiparatur prodigo quantum ad ciuilem obligationez.puto tamen q̄ si iudex interdiceret pupillo vel adulto administrationez ex causa. qđ tunc nō obligaret ciuiliter vel naturaliter. Vidimus qualiter obligetur pupillus ex cōtractu q̄d si ex dolo.& non est dubium.vt.l.ſ. C. si aduer. delit.& l.ſ.§.an in pupillum.§.depo. ¶Quid in culpa.dic vt glo. habuisti in.l.ij.§.ti.proxi.

a

b

1 ☞Nouatio hodie fit ope exceptionis vbicunq; olim fiebat tacite.

2 Instrumentum si continet q̄ titius promisit seio centum pro tali causa cōputato omni alio instrumento:tunc inducitur nouatio.

3 Nouatio qualiter tacite fiat:remissiue.

4 Actio in rem an possit nouari:remissiue.

9

a

e

1

b

2

c

3

d

4

a

b

¶Plus obligeꝛ.videꝛ Ly.in dicta.l. si curatorē habēs.& qđ no.bal.ī.l.potuit.ī.ꝛ.q. C. ō iur. deli. ¶Adde an inter pupillū & curatorem possit fieri compromissum.et an inter adultum & curatorem. Bal.consi.cccxliij.lib.j.

¶Qui bonis interdictum. ¶Quero quid si nec melioremnec deteriorē suā conditionem facit. Glos. dicit q̄ valet: vt.ſ.de solu.l.in pupillo.&.§. de dolo.l.non debet. Cōtra glo.[c] habetis.ſ.eo.l.nouare. Dy. tenet istā per l.quam alleg. Sed contra istā determinationē.facit glo.§. eo.l.ſ. Sol.aut + querit de pupillo conueniendo & exigendo. & tunc requirit. q̄vere fit locupletior:als si quid ab eo exigeretur efficeretur pauperior. & ita loquitur illa glo.aut queritur an sit locupletior quo ad alia: & tunc sufficit q̄ non sit pauperior.

And.po.

b ¶L. si curatorem. no.ex istis ꝛbis bar. quod mi nori .xxv. annis ꝓdigo non nō est interdicta. administratio bonorū ipso iure dum dicit q̄ si ei per iudicē interdictus est q̄ non obligatur ergo si non esset interdictū bene obligaretur. et hanc etiam opi. tenet Bald . in.c.ſ.§.item sacramenta.in vlti.verbis de pa.iura.fir. & ꝓ ea consuluit Fede.consi.suo.xxxſ.& est ꝓ ista opi. tex. in.l.patri ꝓ filio.in princi.ff. de mino . ibi dum dicit si vocatus sit cum merito debeat interdici ergo si debeat interdici non erat interdictum et. dum dicit etiam q̄ ista est prestans in integrum restitutio ergo valebit contractus.

¶Sed contra . C. de veritate huius gloſ. vide que dixi in . l. qui vsumfructum . de verborum obligationi . Adde tu quod contra Bartol. hic. tenet dom. Alexand.in consilio.x.colum.iij.versicu.& eodem modo in.ij.volumi.& in consilio.xiij. maxime in.ij.colum.eodem volumi.& dom. Adaria.soci.in consilio.xxſ.colum.ij. versicu . verumtamen.predictis non obstantibus misi ex aliquib⁹ cōiecturis appareret ꝓtes hoc voluisse & q̄ fiat nouatio ope exceptionis in casib⁹ in quibus olim fiebat ipso iure qñ verisimiliter est quod voluerint nouare.tenet cozneus in cōsi.xxxiij.col.v.versi.et theorica est.in.ij.volu.

¶Puto q̄ sic.facit quod not.Bart.in.l.plane.el ſ.§.ſ.ff.de lega.ſ.et cum barto. transit Ange.in.l. qui vsumfructū.de verb.ob.vide ibi vtrū autē hypotheca nouetur dic vt in.l.creditor.in princi.& ibi per Bar.ff.qui po.in pig.habe.

¶Contra gl.& ista forte glo.videt verior:qz tex. hic dicit q̄ stipulator debet facere meliorē cōditionē suā quā nō pōt dici facere nisi lucret. Itez tenēdo istā gl.nō dz subaudiri ad tex.maxime nō ob.tex.in.l. de pupillo.qz ibi solū est naturale remedium ordinarium ad tollēdam oēm obligationem etiā inuito creditore.vt in.l.qui sic.ſ.de solu. vnde non est verū q̄ plus faueam⁹ soluenti quam nouanti obligationē.ita dicit frā.de rā.in.l.certi cōdictio.§.quoniā.§.ſi cer.pet.

vt hac glo.⁊.l.allegat in ea.

2 ☞Quis nō debet petere ad cui⁹ contrariū nō esset postulaturus.

2 Usufructus non pōt delegari nec cedi actio.

SI vsufructus debitorem. Ista ex est subtilis. In obligationibus que contrahunt sup rebus inseparabilibus a persona nō cadit vera delegatio. b.d. In fi. ibi coherenti.i. cōtracta sup re que psone cohereat. ¶Mo. 2 † q nō debeo id petere cuius contrariū nō essem postulaturus. Itez not. q idem in alijs rebus q̄ psone coherent. ¶Opp.de.l. si mulier. §. ex asse.ff.de iure do.quā glo. allegat. Pro concordantia. vide glo.q̄ incipit improprie ponitur ⁊c.in fi.⁊ cōcordat in eo qō ibi dicit q non pōt fieri delegatio. In alio discordat qō dicit q nō est liberatus debitor. 1 hic dicit qō est liberatus saltē operexceptionis. Dic q ibi delegato nihil aberat ⁊ illi cui facta est delega 2 tio nihil aderat. hic aderat ſm Ja. 3 de are. ¶Oppo. insti.a de vsufru. 4 §.finit.q: nō potest delegari vel cedi. Glo.dicit q hic est speciale. Sz a ¶Op.insti.no. an et quādo per alienationē mei vsusfruct⁹ formalis vel rei in qua vsum fructū habeo amittam vsum fructum ⁊ finiat. vidē Bal.⁊no. Bar. in.l. res quoq;. C.de iur. dot.⁊ hic in fi.⁊bal. in.l.j. C.si pig. pign. datum sit. Addō bal. consil. cclxxxv. lib. iij.

† certe non video rationē speciali 1 tatis.vnde glo. soluit aliter qō hic nondum fuerat vsusfructus constitutus:⁊ sic actio cedit.glo. nō dicit verū:q: sicut⁹ vsusfructus nō pōt cedi ita nec actio.vt.l. corruptionez. C.de vsufru.⁊.l.omnes.§.desinere. §.vsufru.quēadmo.ca.⁊.l.semp⁹ nius attalus.de vsufru.lega.nec pt delegari ipso iure. vt hic: q: alius est vsusfructus in psona delegātis: alius in psona eius cui facta est delegatio.vt.l. stipulatio ista.§. si q̄s ita.de ver.obli.tñ ppter cōsensum 2 debitoris ⁊ creditoris liberat operexceptionis vt hic:sed cessio nullo modo valeret: q: nō cōsensit debitor:⁊ ideo si exigeret ab eo cui facta est cessio cogeret.soluere aliud ꝑ alio inuitus. ¶Sed cōtra hoc vi 3 det q etiā delegatus nō liberet. vt §.de ope.liber.l.operę in rerū. cuz l.seq.⁊ seq.Solu. non liberat ipso iure vt ibi.sed ope exceptionis : vt hic.⁊.l.fi.§.cuz mihi.§.de ver. obli. Itē ꝓtra q nullo modo liberet: vt d.§.ex asse.respōdeo ibi delegatus nō liberat a creditoribus ⁊ legatarijs hereditatis: q: illi nō cōsenserūt delegationi sed cōsensit solum ille cui debebat fieri restitutio. Itē non liberat ab illo fideicōmissario: quia ei cui est delegatus nil querit.nā in dicta restitutione operatur auctoritas senatusc̄i multi trebel. que nō hz locū in eo cui facta est delegatio. ¶Opp.⁊ videt q vsusfructus finiat ex psona cedētis.vt.l.necessario.§.fi.§.de peri.⁊ cōmo.rei.vendi.Sol.ibi nō fuit cessus vsusfruct⁹ sed cōmoditas vtendi. hic vero fuit actio delegata ⁊ vsusfruct⁹ fuit cōstitut⁹ in persona eius cui facta est delegatio:ideo ex ei⁹ persona finit.facit glo.§.solu.ma.l.vsusfructus.

TAm diē obligatio. Obligatio pura potest nouari ad diē ⁊ ante diem nō fit exactio.b.d. Hic est amphibologia q verba possunt dupliciter intelligi sed vera lectu.est in summario. Quero si obligatio in diē nouatur in puram an statim possit agi. ⁊ glo. hic dicit q sic.contra glos.est.j.eo.l.si stichum. §.j.⁊ ibi videbitis.⁊ Dy. hic tangit.

SIta fuero stipulatus. Obligatio fideiussoris non nouat principalem.b.d.

☞Quando vna causa venit ad implementū alterius agitur ex impleto non ex implente.

Incontinenti dicitur fieri qō fit anteq̄ partes habeant contractum ꝓ absoluto.

Numeratio facta ante vel post stipulationē in dubio videtur facta causa implende stipulationis.

Si dixi me stipulaturū ⁊ numero ⁊ postea nō stipulor ex numeratione nascitur actio.

Cum pecuniam. Si vna † causa pendit ad implementū alterius agitur est impleto non ex implente. b.d. ¶Oppo.de.l.certi condictio.§.qm̄.§.si certe. Solu.ibi fuit inutilis stipulatio. ¶Opp.de.l. j.§.ij.§.de stipu.ser. so.ibi nomine vnius fuit stipulatus:⁊ nomine alterius numeravit. ¶Oppo: de.l.quidam cum filium.§.de verbo.obli.⁊ de.l. contra.§.ad macedo.glo. solu. quod numeratio fuit facta ex interuallo ibi: hic incontinenti: sed nihil est dicere.Dic ergo q contrarie.ll.non vetant q ex stipulatione nō nascatur : sed queritur cui acquiratur. ⁊ dic vt dixi in.l.quidam cū filiū. ¶Quero † qualiter intelligat incontinenti.⁊ gl. in diuersis partibus dicūt vel parum ante vel parū post.vt.l.iij. C.de edil.edic.l.iuris gentiū.§.qn imo.⁊.l.in bonefidei. C.de pac.Jaco.de ra.dicit hic q incōtinenti intelligit anteq̄ partes habeāt contractū ꝓ absoluto. vt.l.cōtractus. C.de fide instru.dicam de hoc.j.de solu.l.j. Quero † quid in dubio an numeratio videatur facta causa implendę stipulationis.vel vt ex ea oriatur actio:dic vt glo.sed doct.dicunt qō in dubio siue ante siue postea fiat stipulatio fit semp causa implēde stipulationis numeratio : ⁊ nō vere nec ficte ex numeratione nascitur actio.⁊ istud est vtile scire ꝓpter formationē libelli:an intēres actionē ex numeratione vel stipulatione. dixi in.l.si ita stipulatus.§.chrysogonus.§.de verbo.oblig.⁊ per doc. de hoc in.l.certi cōdictio.§. qm̄.§.si certum pet. ⁊ plene dixi ibi⁊ per Ly.in.l.si absentis. C.si certum pet:

4 tū pet. ¶Querit† gl.quid si dixi me stipulaturū: ⁊ numero:⁊ postea non stipulor an nascat ex numeratione actio.⁊ certe sic:quia inutili stipulatione interposita nascitur actio ex numeratione . vt l.certi condictio.§.quoniam.§.si cer. peta.multo magis vbi est nulla stipulatio: illum modū arguē di sequitur imperator in.l.j.post princi. C.de rei vxo.actio.

1 ☞An pena vel mora precedēs videatur repetita in obligatione nouante.

SIsticbum. aStipulatio nouās tollit primā obligationem ⁊ purgat moram. b.d. ¶Quero vtrū in sequentē obligationem transeat mora precedens. quidā q ficmisi expresse agat cōtrariū. istud est verum: q: iura ista sunt immutata in hoc:q: hodie debet 1 expresse agi vt presumatur nouatio. ¶†Sed circa hoc an pena vel mora precedens videatur repetita in obligatione nouante an sit immutatum dicam.j.eod.l.quoties . ⁊ plenius in.l.si rem aliquam.j.eod.dixi in.l. eum qui ita.§.fin.§.de verbo. obli.

1 ☞An ex stipulatione nouante obligationem in diem statim agi possit.

Legata. Obligatio in diem vel pura pōt statim nouari:sed cōditionalis de mum in conditionis euentum.b.d. Hic dicitur q 1 obligatio in diē statim nouat. ¶†Quero vtrum ex stipulatione nouante poterit statim agi.glo.dicit q nō:sed expectabitur dies.ita dicit gl.sed.§. eo.l.in diem.no.contra . Dicunt quidā q hic loquitur in.l.nostra.qñ expresse fuit dies repetita. in.l.in diem.loquitur glo.qñ est dubiū:vt sic in dubio nō intelligatur repetita. arg.l.alleg.in gl.ita dicebat do. Oldra . contra istud dictum videtur b casus in.l.qui fic⁹.de ver. obli. vbi in dubio dies c repetita videtur: mihi videt q debeamus dicere in dubio sic:aut in sequenti stipulatione nulla fuit deducta quātitas.sed sic dictum q ex prima stipulatione debes promittis:⁊ tunc dies intelligat repetita.aut fuit expressa quātitas:vt.c.que mihi de- 1 bes ꝓmittis:tunc dies non intelligitur repetita. hoc pbatur.§.de re iudi.l.nesennius. cū sua glo. ⁊ in.l.si prior.cum sua glos.§.solu.matri. non obstat.l.qui fic.q ibi fuit facta expressa commemoratio diei.

Si quis ita. Conceptio stipulationis nouantis potest precedere stipulationē nouatā.b.d. ¶Opp. eodē tpe non potest q̄d oriri⁊ extingui. vt.l.titio cum morier. §.de vsufruc.Solu.qō hic dicit eodē tpe nō intelligas in eodē instāti:sed precedit primo obligatio titij⁊ sequitur postea obligatio nouans.

Idem celsus. Actio iudicati: non nouatur per stipulationē iudicatum solui.

Si decem. Si debita a duob⁹ alternati d ne promittantur nouatio nō cōtingit.b.d. ¶Opp.glo.de.l.si is cui decē.j.eo. Sol.solue vt ibi. Itē cōtra.j.eo.l.a te.sol. vt ibi. Circa istā,l.querunt duo . primo q̄s fuit iste titi⁹. Sol.pōt intelligi de ipso debitore a vel de quodā extraneo.⁊ sic erunt due lectu.ſm hoc querit quidā dubio dicit gl.in dubio presumo.vt.j. ti.j.l.⁊ magis qō meo.vel secundus quosdā:vt innuit.j.eo.l.a te.⁊.l.si is cui. Ista glo.est difficilis.nam ad hoc vt prima responsio procedat oportet te sic formare questionem. quid si iste titius solvit simpliciter non exprimendo pro quo solueret. ⁊ intelligę q iste titius erat ille idē debitor:nō aūt erat extraneus:⁊ tūc ꝓcedit respōsio prima qō in dubio videtur soluere nomine suo.vt.d.l. ⁊ magis:j.ti.j.sed si ille titius fuisset quidā extraneus ⁊ dubitaretur in quam causam caderet.solu.dicpt l.j.⁊.ij.j.ti.j. ¶Secundo modopōt intelligi ista.q. quid in dubio . hoc est vtrum ista stipulatio presumat facta animo nouādi vel nō : ⁊ tunc bene procedit sequens respōsio.dic vt.j.eo.l.si is cui.⁊.l.si a te.

1 ☞An qñ aliquis liberat me inuitū habeat contra me actionē negotiorum gestorum q̄ non.

Si ab alio. Potest alius me inuitus liberare : non autem inuito mihi actiones auferre.b.d.Dicitur hic q b erāt duo obligati:sed vno soluente liberatur alter.imo videtur summa duplicari.quid enim prohibet q tu debes mihi.c.nomine dotis vxoris mee:⁊ vxor alia centum vnde videt obstare c.insti.de duo.re.in prin. ⁊. §. de act.⁊ obli.l.lucio.Solu.intelligas quod hic fuit dictum in promissione eandem pecuniaz:ex sic apparet quod senserunt de eadem pecunia. ¶Quero† qñ aliqs liberat me inuitū.an habeat ꝓ me actionē c negotiorū gestorū. Gl.b ōt q nō.ꝓ tenet gl.ī.l.solutēdo.§.de neg.gest. Alia gl.ī.l.solutionē.j.ti.j.itelligit illud qñ solvit ꝓ ignorāte:sēc⁹ si ꝓ inuito. Guil.ō cug.ōt q tūc qñ solvit ꝓ inuito hz actionē nego.gest. qō pbat p.l.at si qs.§.labeo . §.de relig. ¶Itē pbat p.l.si qs manci- pijs.§.fi.§.de istito.actio.⁊ qz non ect equū vt qs locupletaret cū alie na iactura.vt.l.nā hec natura.§.de cōdi.ide.⁊ sic equū ē actionē dari. d vt.l.qties.§.de prescrip.ñ.⁊ hoc tz Ly.i.l.fina.C.de neg.gest. Ald.l.fi. ō neg. gest.rñdet Guil.⁹ q qñq; ꝓhibitio fit sup tali gestiōe q ppter eā gestor incidit in delictū:vt puta ꝓhibeo ne labores fundū meū: nec intres eū laborandi tunc si intras

¶Si sticbū . vide no.ꝓ bar.ī l. triticuz. §. de ver. ob.in.l.si sti.in vltimis vers. ñ.c.ti. in eo.ibi. l.si prior. hoc simplr se quit pau. de ca. quē vide in . l. §.alleg.in fi. istud se quit pau. de cast.ibi dicēs q in stipulatio ne tātū ne cessariū vidē q pies fit repetita . l. j. §. fub cōditione sumt. vt leg.no. ca.

¶Jn. l. q fic . q: ibi fuit facta expssa ⁊c. vel ibi nō fuit expssa quātitas ī secūda:vt ptz ex pdictis scōm pau.de castro.ibi.

¶Si ab alio . videt obstare.an ōbitor solutiōes creditori creditor sit liberat⁹. videtur.in . l.si solutam.ō pig.act.⁊ ibi bal.

¶Rñdet Guil . Ald de que dixi.§ . in. l. in rem . §. tigniū.§.de rei ven.

a ¶Si pupillus:⁊ hic est casus vnicus ⁊ singularis q̄ iudex nō debet condemnare rcum q̄ conueniri a poterat pluribus actionibus nisi primo actor libe ret rcum ab alijs formaliter similiter q̄n plurib⁹ tencor debeo seruari indēnis per cautionē legitī maz ab eo cui soluo. vt no. bal. in. d. l. cuz seruuz. ad fi. C. de fer. fugi. ⁊ adistū rex. adde. l. nō solum. §. de reiven.

b ¶Qui sub cōditiōe. de intelle ctu hui⁹ §. adō no. per Bar. in. l. si con stante. §. j. §. fol. ma. ⁊ ibi indi stincte te net q̄ con ditio que omnino ē extitura ita demuz impedit natuitatē obligatio nis si est incerta an ⁊ quando: secus si est certa an ⁊ incerta quando hic est bonus tex. vltra quem adde bonum tex. in l. iulia. verū debitorem ver. similem. ⁊ ibi no. glo. in ver. solutionis. in fine. de condi. indebi. bene fa cit tex. in. l. nisi finita. de tute. ⁊ ra. distra. in princi. vbi licet certum sit tutelam finiri morte vel pu bertate tamen non oritur actio nisi finita ea tu tela: vt ibi ⁊ plene per Barto. in. l. ita stipulatus. in. ij. q. j. de verbo. obli. Et ad predicta adde Bar to. in. l. centesimis. eo. titu. ⁊ vide Bart. in. l. heres meus. de mino.

✱ Pro concordia. Aduerte quod bart. videtur vel le in. l. singularia. ff. si cer. peta. q̄ in stipulatione incōtinenti vel ex interuallo continente tantūdē quantū primeua obligatio olim presumebaꝯ no uatio. Contrarium tenere videꝯ expresse in hoc §. fi. in. l. si pupill⁹. in. l. q̄ bis idē. in. l. scire. ī. l. qui vsumfructū. ff. de ver. ob. ⁊ in. l. pe. ff. de pto. stipu: Sol. est aptissima ex suis distinctionib⁹ in dictis ll. ⁊ multiplex esse pōt vt intelligaꝯ in. d. l. singula ria. ⁊ in alijs pluribus locis vbi dixi p̄sumi nouā tionē intellige q̄n alijs plus cōtinebaꝯ vtilitatis vel aliter intellige. s. ope exceptionis vt in. d. l. pe. dixit Bar. plures solu. dat ipse bart. vide per eū in dictis suis distinctionibus.

soluit.

¶Si pupillus.ª Vide gloss. que incipit vi detur superflua ibi sed dic q̄ non. ¶Mor. argu. † q̄ possum petere vt fiat mihi instrumentum liberationis vt magis de facili possim liberationem osten dere. vt hic. ⁊. l. plures apochis. C. de fide in strumen.

☞ Promitto si digito celum tetigero est pura: se cus si dicitur cum moriar vel cum antichristus na scetur.

¶Qui sub conditione.ᵇ Quero exemplū: gloss. ponit exemplum si stipulor. si Antichristus nascetur. nam certum est q̄ nascetur. † Secundo modo ponit exemplum glo. si stipulor. c. cum mo riar nam ista stipulatio est pura. Imo non est pu ra quia licet hoc sit certum q̄ moriar: non tamen est certum quando: ideo debet expectari dies. ita nota. in. l. in omnibus. de reg. iur. quare glos. po nit exemplum quando promitto. ⁊. si celū tetige ro digito. nam est certū q̄ nunq̄ celū digito tan gam: ideo est pura. vt. l. in illa. in fi. supra de ver. obliga.

☞ Quando primo stipulor iter secundo actū an nouatio presumatur: q̄ sic.

✱¶Qui actum. Si secūda stipulatio ptinet min⁹ nō presumiꝯ nouatio: secus si contineat plus. b. d. ¶Quero quid est ꝯ dictum quando secundo stipulor minus nil agiꝯ. dicunt quidā q̄ nō fit nouatio etiā si est hoc actū. hoc est falsum. vt. l. qui vsufruc. supra de ver. obli. Alij dicunt q̄ sequēs stipulatio nullū habet com modum. tu dic nihil agitur q̄ nouatio non presu mitur. ita debem⁹ intelligere cum sumus in mate ria nouatiōis. ¶Quero † q̄n stipulor primo iter. scō actum. an nouatio presumaꝯ. glo. dicit q̄ nō: q̄ aliud est quod in scōa stipulatione deducīꝯ. vi detur q̄ imo fit nouatio: vt ꝓbatur in. l. qui vsu fru. §. de ver. obli. Sm verū et cōmunem intellectū ⁊ ita debet intelligi hic vt faciat ad titu. nō obst. quod hic dr q̄ stipulatur aliud: q̄ intelligo q̄ sti pulatur aliud: scz plus.

¶Si recte. Oppo. glo. de. l. ser uus. j. eo. ⁊. l. nōideo. Sol. dicit glo. hic dicitur quod falliti adiectis. fallit etiam in quibusdā alijs. Ruge. vero vt ista ꝛia soluat addit ad regulā cui recte soluitur: scz vt sibi debitum: tunc ista re gula non comprehendit alios casus enumeratos in glo. ⁊ verū dicit Ruge. tamen formando sic re gulam exceptio non bene adaptatur ad regulaz. Item in quibusdam casibus ille cui potest solui nomine alieno potest nouare: vt in tutore: in cura tore ⁊ procuratore habente mādatum cum liberā. j. eo. l. nouare. ⁊. l. fi. j. eo.

☞ Nec lex q̄ hodie nō corrigaꝯ p. l. fi. C. ō nou. Delegatio quo ad delegantem ⁊ delegatum fit in da scriptura: sed quo ad delegantem ⁊ eum cui fit delegatio per stipulationem.

Delegatio qualiter dicaꝯ fieri litis contestatiōe.

4 Que actio detur contra delegatum per litis con testationem vbi quod vtilis illius directe que da batur contra debitorem.

5 Litis contesta. facta cōtra delegatum sup instan tia facta contra debitorem fiet contra eū condē natio. ⁊ ibi ponitur practica.

a ¶Delegare.ª Dicit hic delegare est vice sua: alium reū 1 dare creditori: an hec † lex sit hodie cor recta per. l. fi. C. de noua. ⁊ ānsti. eo. §. ꝓ b terea. certe non videtur.ᵇ quia illa lex non facit mentionē nisi de nouatione non de delegatione. ⁊ si tu dicis imo facit ibi mentionē de delegatione dum corrigit iurā antiqua: que dicebant q̄ inter uentu noue persone noua nascīꝯ obligatio: ⁊ indu d cebatur nouatio: q̄ ad delegationē ꝑprie videba tur referri. qō non obst. quia noua ꝑsona posset interuenire absq̄ iussu ⁊ delegatione debitoris. 1 sed si debitor delegat reum vel dat alium expro missorē forte nouatio non inducīꝯ. non pono hoc 2 pro constanti. ¶Venio † ad scōm passum. dicīꝯ hic q̄ fit delegatio per stipu. ⁊ per lit. cōte. ꝓtra: j. eod. l. delegare. Solu. in delegatione est duplex actus. vnus est inter delegantē ⁊ delegatū debito rem. ⁊ iste talis actus fit nuda scriptura ⁊ simili c bus modis c. vt. j. eo. l. delegare quidā est actus q̄ fit inter delegantem ⁊ eū cui fit delegatio. et iste actus solum fit per stipulationē. ⁊ lit. conte. con tra: quia solū stipulatione fit. vt. l. j. C. eo. Solu. 3 subaudi ibi vel contestatione. ¶Querit glo. pri mo qualiter fiet ista delegatio per contesta. Re spondeo quādo alius suscipit iudiciū pro me ani mo nouādi: tunc ego liberor. ⁊ ille incipit teneri. b vel ponamus alio modo dicit glo. q̄ ego cedo ti bi actionē contra debitorē meū. ⁊ tu lit. contesta. es cū eo. ipse incipit teneri tibi. ⁊ liberatur a me. exēplum istud nō est bonū: q̄ magis est exēplum cessionis quam delegationis. vnde tene primum.

4 ¶Sed † quero q̄ actio dabiꝯ cōtra debitorē sic delegatū p cōtesta. dicit glo. q̄ datur illa vtilis q̄ contra debitorem dabatur directa. Istā glos. te net Dy. Ja. de are. ⁊ Ey. in. l. j. C. de iudi. ⁊ nō al 5 le. aliud nisi istā glos. ¶Quero facta † contesta. vtrū procedatur super eadē instant. a cōtra debi torē. Rñ. videꝯ q̄ non: q̄ tempore dati libelli ista actio nō cōpetebat: sed incipit competere in ipsa lit. contest. ergo ⁊c. vt. l. nō pōt. §. de iudi. contra dico q̄ ex eadē instantia sequitur condēnatio: et procedit iudicium hoc modo: quia oēs actus for mabunt contra illū debitorē sic delegatū: ⁊ susci pientē iudiciū defensorio nomine rei ꝓncipalis: c seu tanq̄ cōtra defensorē animo nouandi rei ꝓn cipalis. ꝑbaꝯ in. l. liberto. §. fi. §. de nego. gest. ita debet intelligi. l. soluendo. eo. ti. ⁊. j. ti. j. l. sol.

k ☞ Remittere exceptionem est donare.

Procurator nō potest exceptionem peremptoriā remittere nisi sit dictum in instrumento.

a Delegatus quando presumatur scire exceptionē sibi competere.

Ignorantia in facto proprio presumitur quando factum est multum de longinquo: vel valde im tricatum.

✠ Andre. Poma. ¶Delegare. licet ista opi. cō muniter teneatur per doc. in. l. singularia. qō. d. l. fi. nō habeat locum in delega. ff. si cer. pera. ⁊ eam tenuit Bal. in. l. pecuniam quā. co. ti. ⁊ Imol. in. l. pe. j. de pacto. stipu. cōrarium tamen tenuit Ro. in. d. l. fin gularia. ꝑ quo facit q̄ ope no uatiōis ve nit nouatio in spē cie ⁊ dele gatio. vt est glo. in rub. j. eo. et tenuit Ly. ī rub. C. eo. sed nūc sic ha beo q̄ bo num est ar gu. in correctorijs de stricta significatione obla ta. glo. est in. c. de prima. in ver. alleg. extra de ele. cum ergo ibi dicant in dicta. l. fi. q̄ hodie non pre sumitur nouatio in specie sumpta nisi expresse a gatur ergo etiam debet extendi ad nouationem in genere sumptam per superiora ⁊ sic ad delega tionē que sub ea cōtinēꝯ. sic etiam habebit locū dicta. l. fi. in delegatione. vide Alexan. consi. x. in ij. volu. ⁊ Barba. xix. col. vj. vol. j. ⁊. xxxvij. col. vj. eo. vol. ⁊ Are. consil. v. ad fi.

b ¶Non videꝯ. no. pro eo quod dicit Bar. in. l. sin gularia. §. si cer. peta. de campsore: quia istud fa cit contra. ⁊ ita tenent alij doc. in. d. l. qui vsumfru ctum. §. de verbo. oblig. ⁊ pro ista parte audio q̄ Bar. consuluit videlicet q̄ nunq̄ fit nouatio pri me obligationis necessario in preiudicium credi toris. sed tunc demum cum sua interest per tex. nor. in. l. cum duobus. §. idem respondit. §. pro so cio. et quod ibi Barto. ⁊ Bal. in. l. cōmissorie. C. de pact. inter empt. et vendi. ⁊ in. l. j. C. de his que pe. no. et quod ipse not. in. l. si quando. in fin. C. de inoffici. testa. et in. l. j. in. ij. colum. de publi. iudi. vide Bar. in. l. j. §. j. de pacto. stipul. et in dicta. l. singularia. habetur an ius excipiendi possit nouari. ⁊ ad bar. hic vide glo. in. l. ij. C. eo. ⁊ Bal. in. l. pecunia. §. si cer. pet. ⁊ expresse glo. in. l. iij. in gl. ibi. C. eo. adde pulchre Bal. consi. ccxix. ij. lib. ⁊ consilio. ccxxxvij. eo. lib.

c ✠ And. Po. ¶Similib⁹ modis. vide Alex. cōsi. lv. als. xcv. vol. iij. vbi dr tenere q̄ dr dicaꝯ de legatio reqrīꝯ q̄ debitor q̄ delegaꝯ p̄mittat p sti pulationē ei cui fit delegatio als diceretꝯ simplex cessio ⁊ consilio seq. vbi dicit q̄ delegatus alias non liberaretur.

d ¶Illo. tex. ibi remittere exceptionē pemptoriam est donatio: iō. pcurator eā remittere nō pt. qō in telligit bar. ī. l. fi. §. q̄ i frau. cre. ⁊ Jn. i. c. cū olim. de offi. deleg. Et iō nō pōt. pcurator in instro re nūtiare exceptiōi pēptorie q̄ tñ intellige vt sing. q̄ Bar. i. d. l. fi. ⁊ bal. i. l. pactū curatori. C. ō pac.

a ¶Et presumitur ignorare.limita vt per Bar.in l.si tutor.C.de peri.tu.& in.l.qui fundum.§. seruus meus.ff.de vsucap.pro emptore.

b ¶Longinquum. intellige si certat de dãno vitãdo.secus si de lucro captando.ita dicit Bar.& ibi vide post

euz aliqd in materia in.l. q̃ funduz.§. ferum me⁹. ff.pro emptore.ad de Bar. ĩ l.celsus.ff vsucap. et in.l.nõ facit.de cõfes. & bal. in.l.j. in xiiij.colũ. C.de con fes.vbi singul. limitat. Sed

ratoribus in quibus renuntiant tali & tali exceptioni.nãvidetur q̃ nõ possint remittere: q̃ renũtiare exceptioni peremptorie est donare: nisi haberent mandatum ad renuntiandum. ¶Oppo.de.l.iulia.ff. de doli excep.Sol.hic loquit quando delegatio est facta vero creditori: ibi q̃n est facta creditori putatiuo vel animo nouandi. ¶Querit† gl. quid in dubio si non est certũ verũ scinerit vel ignorauerit. Glo.respõdet solẽniter:aut exceptio cõpetebat ex facto suo et presumit scire. aut ex facto alieno et presumitur ignorare* quod tene menti. simile no.in.l.si res.de leg.j.Primũ dictũ q̃ ex facto suo presumit scire itel

1 2 3 4

in contrarium contra primã limitationem facit.l. magnam.de contrahẽ.& cõmit.stipul. & quod no. Bal.in.l.qui alienam.C.de leg.& vide Angel. in d.l.qui fundum.in.§.seruum. Et ad primã limitationẽ vide Alexã.in consi.cxxxiij.col.ij.ver.& potissime.& colũ.v.versi.& hec opi.in.j.volu.& ibi q̃dẽ tẽpus decem annorũ dicit longinquũ.& vide Soci.in consi.cclx.in.ij.col.ver.& ad pbationes. vbi q̃ ex multitudine negotiorum post mẽsem presumitur.

c ¶Venio ad secundam.& de intẽtione huius tex. in parte disputat late Bal.in.l.j.in.ij.col.de exe c.rei iudic.& in.l.fina.in.vij .q.C. de contrahen. emptio. 1

d ¶Fiscus habetur.& hoc seq̃tur hic Ange.Imo. & Pau.de ca.sed ro.in.l.si marito.in prin.ff. solu. ma.tenet cõtrariũ per illum tex. pro quo facit q̃ fiscus subit onera legatorũ seu fideicõ⁹. sub conditione relictorũ.l.statius.§.fi.j.de iur.fis.Item nõ videt posse reddi bona differẽtie rõ quare potius ad eum transeant actiones actiue q̃ passiue: vt statim dicã.ideo Bal.tenet in.l.fi.C.de ̃tra hẽ.emp.q̃ obligationes oẽs actiue & passiue trãseant in fiscũ.& ibi ad hũc tex.rñdet: vt etiã rñdet in.d.l.si marito.& prout ibi rñdet Bar.et glo.in versi.conditioni.in solu. quam approbat hic etiã Ray.nec obst.d.l.nouatio per quam Barto.ff.reprehendit dictam solu. glo.quia ibi loquitur in hereditate iacente hic in bonis iacentibus inter que est differentia.ar gu.eorum que no.Barto.in rubri.ff.de acqui.heredi.Item adde ad Bar. hic Bal.in.si constante.§.fi.ff.sol. ma.& in.l.tutoris. C.ad.l.iul.de vi.et vide Bar.in pfil.inci.colon⁹. & ibi no.hũc tex.ĩ.l.pe.C.de except.rei in.in.v.co. & vide q̃p istũ tex.dicit bar.ĩ.d.l.si q̃s arb.§.fi.cũ pcor.ff.de vb.ob.Itẽ adde gl.no.in.l.nã ad ea.ff. de cõdi.& demõ.q̃ vult q̃ obligationes conditio 2 d

lige nisi factũ suũ esset multũ longinquum^b. vt.l. peregre.in prin.ff.de acqui. pos.& no.per Dy. in c.presumitur quis ignorare.extra de reg.iu.li.vj. Item intellige nisi factũ esset valde intricatũ: ita q̃ memorie de facili retineri nõ põt.vt.l.emptor. §.lucius.ff.de pac.& l.l.fideicõmissus.ff. de pfessis. ¶Mora cõmissa in precedenti stipulatione qd purgetur per secundam factam animo nouãdi si res fuit presens & remittit se.

Fiscus habetur loco heredis in obligatione iam contracta: secus in contrahenda quãq̃ ex causa de preterito.

Deportatus quando obligetur ciuiliter et naturaliter vbi q̃ nõ in obligationibus de nouo perficiendis in contrahendis naturaliter & in contractis fideiussor liberatur.

Conditio existens trahitur retro ad tempus stipulationis contracte si tempore existentis conditionis reperiretur extremũ habile ad obligationem contrahendam.

¶Sæpe. Ista est multum solẽnis l. et diuiditur in duas partes.primo quando stipulatio conditionalis interponit ad nouandã purã. scdo q̃n stipulatio pura interponit ad nouãdam cõditionalẽ.scda ibi:sed si qd.& breuiter.h.d.Stipulatio cõditionalis nouat puram in cõditionis euentũ: sed statim mora precedẽtis obligationis purgat.Item stipulatio pura nouat conditionalem in conditionis euentũ. si tũc existat psona in quã obligatio cadat.h.d.in summa tex.ibi: egisse videatur.quia per eã recessum videt a conditionali obligatione p̃m mentẽ contrahentũ. et habes idem qd hac.l.in.l.pecuniã.§.si cer.pe. ¶Adverte marcellus. Oppo.fortiter de.l.eũ qui ita.§. fi.ff.de ver.obli.vbi per stipulationem conditionalem non tollitur mora precedens.Solu. vt ibi dixi.& dicam in pri.contrario. ¶Itẽ op.† de.l. si rem.j.eo.Glo. dicit quod ibi fuit expresse actũ vt mora nõ purgaretur.istud est diutinare. vel ibi loquitur quando re absente fuit facta stipulatio secunda animo nouãdi.& hic re presente.& ista est vera & notabilis solu.& istã tenui in.l.eum qui ita: §.fi.ff.de ver.obli.& eam tenet Jaco. de ra. & oẽs moder.licet Jaco.de ra.in.l.cũ qui ita.§.fi.istam sol.sibi appropriat. & probatur ista solu. in.l. qui decem.§.idem respondit.j. de solu. ¶Venio ad secundam ^c partem.& videtur q̃ licet persona sit deportata q̃ nonetur obligatio. nam fiscus est heres:ideo est persona que potest obligari. vt.l. nouatio.j.eod.Sol.dicunt quidam. hic loquitur quando post deportationem bona non erant adhuc a fisco agnita. & sic nondum erat heres. hoc non placet:quia idem est hereditatem iacere vel aditam esse.vt dicta.l.nouatio. vel aliter. & istam tenet Dyn. aliud est quem esse mortuum naturaliter:aliud quem esse deportatum.et si tu dicis fiscus habetur loco heredis:dico quod non est verum per omnia.ita habuistis nota.ff. tit.j.l. inter eos.§.fina.que glo.probatur per hanc.l.vt ibi dixi. ¶Ex quo nota† quod in obligatione iam cõtracta fiscus habet^d loco heredis:sed in obligatione

c

d

tione contrahenda q̃q̃ ex causa de preterito nõ habetur loco heredis:vt hic. ¶Ulterius† quero dicitur hic q̃ deportatus nõ est persona que obligatur.quero an deportatus obligẽt naturaliter & ciuiliter. glo.hic dicit q̃ nõ obligatur ciuiliter sz naturaliter sic. hoc nõ est verũ in casu nostre legis: q̃ si obligaret naturaliter p̃ma obligo nouaret.vt ff.e.l.j.qd est cõtra istũ tex. dico ergo q̃ in casu nostre.l. nõ obligat ciuiliter vel naturaliter. Et iõ,aduerte tria^a. nã quedã sunt obligationes de preterito contracte & ab illis per deportationẽ liberat fideiussor a ciuili & naturali: et transfundit in fiscũ:vt.ff.tit.j.l.si debitori deportato.que dã sunt obligationes de nouo cõtrahende & in illis obligat deportatus naturaliter. vt.l.quedã.j. de pe.q̃n retinet ea que iurisgẽ. sunt vt ibi. que dã sunt obligationes de nouo perficiẽde: tũ ex eã de preterito & in illis nullo modo obligat vt hic. ¶Ultimo no.† istã.l.^b q̃ licet existẽs cõditio trahatur retro ad tps stipulationis contracte.vt l.qui portiõ.& l.qui balneũ.ff.qui po. in pig. habet hoc est verũ^c si tpe existẽtis cõditionis reperiret extremũ habile ad obligationẽ cõtrahendã. secus si reperiret inhabile vel ex parte rei vt hic. ij.rñso.vel ex parte psone vt hac.l. vltimo rñso. tene menti. per petuo.

1 2 3 4

a

b

c

¶Creditor. Non intelligitur pena repetita in stipulatione nouante.h.d.

d ¶Delegare. Opponi.ff.eodem l. delegare. Solu. vt ibi.

¶Quatione. In stipulone nouãte nõ intelligit repetitũ pignus vel vsura.h.d.

1 ¶Exceptio q̃ obstat delegãti non obstat ei cui fcã est delegatio.& nu.13.

2 Mulier velleiano de iure renuntiare non potest licet consuetudo seruet contrarium.

3 Minor nõ põt renuntiare beneficio restitutiõis.

4 Contrahens post.xxv.annos infra illud quadriẽniũ infra quod potest restitutionẽ petere non restituitur.

5 Curiosus de negotijs alienis quis esse non debet & quomodo,hoc intelligatur.nu.7.

6 Exceptio doli videtur remissa per eũ qui secũdo promittit.

8 Mutuãs,curatori cõstituto ad accipiendũ pecuniam mutuo & ad conuertendũ in aliquã cãm q̃n debeat esse solicitus vt conuertatur.

9 Exceptio q̃ obstat delegãti an obstet ei cui fcã est delegatio q̃n aliqs ẽ delegat⁹ creditori putatiuo.

10 Delegatio q̃n est facta vero creditori an exceptio q̃ obstat delegãti obstet ei cui facta est delegatio.

11 Exceptio compensationis que obstaret delegãti quando obstet ei cui facta est delegatio.

12 Exceptio excõicationis vel banni que obstat cedenti quando obstet cessionario.

¶Soli mali. Ista est notabilis.l.& pfunda.& breuiter.h.d. Exceptio que obstabat delegãti nõ ob,ei^o cui facta est delegatio nisi ẽ eum

a

b

c

d

nales nõ trãseant in fiscum quem sequit ibi bart. q̃ dicit illud ibi verũ intelligi in iurib⁹ puenientib⁹ ex vltima volũtate.secus in iuribus additionalib⁹ ex ẽctu per.l.inter socerũ. §.fi.ff.de pac.dota.ad hoc alleg.per Bar.in.d.l.fi.C.de ẽhen.emp.cũ l.j. C. de eadẽ rõ cõcedẽde exceptionis subst at.h.d. ¶Allo.† ibi tex. diuersum si iam excesserit &c.q̃ nõ habes alibi ita expressum. ex hac.l.no.q̃ exceptio que obstat deleganti non ob.ei cui facta est delegatio. ¶Secundo not.† ver. diuersum^e q̃ quem

1 2 3 4

cantia.vide que dixi post bal. in.l.iij.§.cũ ex causa.j. de in. fis.& adde qd ad eũ nõ trãseũt nisi que ad heredẽ extrancũ transeunt ẽm gl.ĩ.l.j.vbi.doc.maxime bar. C.de ope.li. Itẽ nõ hz ius accrescẽdi vt hz versus heredes fisci. Bald.in.l.j.in. iiij.q. C.q̃n nõ pe.par.& vide per Bal.in.l.iubemus.§.j.in.ij.col. C.ad trebel .& in repe.c.si pater.de test.in vj.in.xviij.col .& iura naturalia trãseunt in fiscũ hoc est obligationes naturales ẽz bal.ĩ.l.tã mãdatori.in.ij.col . C.de nõ nu.pe.dixi in.d.l.si marito. Itẽ an in fiscũ trãseãt bona futura . i. quesita post publicationem . vide bar.in.l.j.j.de bo.dam.& dixi in.l.iij. §.pe.ff.quod quisq̃ iur. vbi Bal.et Ang.& no . quod quicquid pbitũ est in aliquẽ trãsferri id in eũ nõ põt per cõfiscationẽ transire vt dixi in.l.si finita.§.fi de vectigalibus.in.ij.col.ff.de dã.infe.& ibi dixi probãdo qd secus esset si quis ,phibere vendere illud alicui:q̃ illud bene in eũ ex cõfiscatione trãsiret. Item nũ quid commoditates cõcesse alicui ad tps transeãt ad fiscũ ex publicatione.dixi in.d.§.fi de vectigalibus. Itẽ adde q̃ fiscus qui succedit in locum filij bãniti non põt dicere testm̃ pris sui nullum in quo preterijt ipm pater:vt not.voluit bal. in.l.si qua pena.ff.de his q̃ sunt sui vel alie.iur.qd dictũ nõ puta verũ: vt dixi ĩ.d.§.ff de vectigalib⁹. Adde an in fiscũ trãseant bona acquisita post confiscationẽ.abb.pfil.xcj.ij.li.& an in legitima filij bãniti fiscus mortuo patre vel mr̃e habeat ius .& an monasterium & fiscus equiparent. vide pau.de ca. consi.xxxij.

a ¶Aduerte tria. Quid si fiscus accipiat bona tam quam vacantia an teneatur legatarijs . vide in .l. iij. §.cum ex causa.j. de iure fisci.& que ibi dixi.

b ¶Nota istam.l.et hic dicit bar.se in facto consuluisse de qua in.l. postquam . in prin . supra vt le. no. ca.

c ¶Tamen hoc est verum . nota limitationem ad dictam.l.portiõ. et ad .l . qui balneum.bene facit ad hoc quod no.Bar.in leg.sub conditione.in.ij. col.j.tit.proxi.in.q.j.de cõfirmatione donatiõis.

d ¶Obstat ei . Et q̃n exceptio actoris noceat successori quo ad agendũ.vide gl.no.& ibi bal.in.l.vltio. C. de acqui.possess.

e ¶Nota ver . diuersum . an mulier posset renuntiare beneficio velleiani et minor beneficio restitutionis , de hoc vltra notata hic not.etiam in

c.si dilligẽti.in gl.de fozo.cõpe. adde quod p istũ
rex.dicit no. bar.in.l.fi.§.penul.de condi. inde.
vide ad materiam Jo.an.in spec.de restitu.in in
teg.§.qua
liter.versi
cu. sed nũ
quid mi
nor. Jo.
an.ð emp.
vendi.in
c. cum di
lecti.bar
to.in.l.cũ
minor. j.
rẽ ra.hab.
cõis opi.ẽ
qð possit
renuntia
re velleia
no.ita bar
to.in. l.ij.
circa fi. ff.
titu.j. Ad
de Jo.an.
in addi.ad
spec.in ti.
de renũ.§.
j.versi.cui
autẽ iuri.
¶Itẽ op.
Jsta faciũt
ad not. q.
de qua. j.
¶Ad que
stionẽ. p
ista qõne
vide text.
in.l.liber
to.ff.dene
go.gest. Bar.in.l.
ciuitas.ff.
si cer. pet.
do.Ant.in
c.j.de po
sitio.Jnn.
doct. in
c. qð qui
busdã. de
fideiussori
bus.

dicunt doctores vltramontani, q̃ mulier non potest renuntiare beneficio vel leiani. nam eodẽ modo quo decipitur intercedendo eodem modo decipitur renuntiando. licet glo. dicat contra & consuetudo se habet ita: sed credo q̃ vltramontani dicunt verum de iure per hanc. l. de quo per Ly. C. de episc. et cler. l. si quis in cõscribendo. & in. l. vlti. advellei.

¶Tertio no. + ver. idemq̃. quod minor non potest renũtiare beneficio restitutionis: quia in renũtiatione eodem modo decipitur. de quo est glos. in. l. fi intra. C. de in integ. resti. & l. si iudex circũuento. ff. de mino. ¶+Quarto no. ver. diuersus est si iam. quod in his que quis contrahit post. xxv. annos infra illud quadriennium infra quod potest petere restitutionem tamẽ nõ restituitur: ita habes hic fallit in casu quem habes. C. de repe. here. l. fin.

¶Ultimo no. q̃ quis non debet esse curiosus de negotijs alienis. ¶Oppo. de. l. apud celsum. §. fi. ff. de do. excep. Sol. + aliud est in exceptione metus. vt ibi. q̃ est scripta in rẽ. aliud in exceptione doli que est in personam vt hic secundũ Azo. quẽ glo. reprehendit: quia etiam exceptionem metus quis videtur remittere promittens secundo: vt. C. qð met. causa. l. ij. & ff. eo. l. si quis delegauerit. Jsta reprehensio gl. est verissima. nã ille cui facta est delegatio non agit ex prima obligatione cõtracta per metum: sed agit ex secunda inter posita sponte. ¶Item oppo. de. l. sed iulianus. §. nõ solũ. ff. ad mace. Sol. vt ibi. ¶Ulterius opp. de. l. q̃uis. §. si mulier. §. advelle. Sol. ibi loquitur ſm opi. Marcelli que nõ approbat. ¶Item oppo. [a] ad fi. huius. l. + & videtur q̃ qs debeat esse curiosus de persona ei? cum quo contrahit. vt. l. ij. §. pe. ff. de in rem verso. & l. qui cum alio. j. de reg. iur. glo. dicit ibi in mutuando: hic aliter contrahendo: nil est dictum. vel dic ibi volebat alium obligare ex alteri? ẽctu hic secus. ista est optima si bene intelligat. nã in ꝓcessu ipsius cũ quo cõtraho nõ debeo esse solicitus & curiosus q̃d ipse egerit. ſz si ex illo actu volo aliũ mihi obligari vel alteri preiudicare tũc debeo esse curiosus. vt. l. ꝓpria. & hoc modo dz intelligi illud quod dr. q̃ imputat ei qui nimis fuit credulus. vt. ff. de eo. q̃ factũ est. l. fi. ¶Et per hoc + induco tibi ad. q. [b] quis est ꝓcurator ad accipiendũ pecuniã mutuo & eam conuertendam in emptionem instrumẽti vel in fabricã talis domus: procurator venit ad me & accepit pecuniam mutuo: vtrum debeo esse solicitus q̃ illa pecunia conuertatur in illam causam. Respon. si habet speciale mandatum ad recipiendum pecuniam mutuo ob hanc causam sufficit q̃ procurator: cẽ cãm asserere. vt. l. j. §. nõ autem. ff. de exerci. secus si nõ habeat speciale mandatum. vt. l. fi. j. e. ti. & Azo ibi in summa illius tit. & Jnno. in. c. fi. extra de fideius. ¶Ultimo ad plenã declaratio nẽ huius materie. Dyn. posuit hic vnã summariã distinctionẽ satis plenã que tñ in aliqbus deficit. ideo examinemus eã p qones. ¶Primo + quer[3] tur q̃ si aliqs est delegat? creditori putativo vtrũ exceptio q̃ ob. delegãti obstet ei cui facta est delegatio. Dy. dicit indistincte q̃ sic. ff. de do. excep. l. iulian? j. rñ. & de dona. l. ij. §. itẽ si ei. Mihi vi[3] dicendum. aut exceptio que ob. delegãti erat talis ex qua soluti per errorem oaretur repetitio & verum dicit Dy. per dictas leges: aut nõ oaretur repetitio: vt q: exceptio erat odiosa. & tunc nõ obstat exceptio ei cui facta est delegatio sed ei soluetur & ab eo delegans repetet: nisi aliud obstet sibi: sicut si sciẽter ꝓmisisset: vt. ff. de cõdi. ob. caus. l. qui se debere versi. sed si cuz sciret. ¶Scõd? quero quid si delegatio facta est creditori vero. Dy. distinguit aut delegatus sciebat sibi cõpetere exceptionẽ. & vr eam remittere. et non potest eã opponere vt. ff. e. l. si quis delegauerit. i pñ. aut ignorabat: & tunc aut fit delegatio ex causa lucratiua aut onerosa. si lucratiua tunc aut exceptio que ei competebat erat in personam delegãtis & delegati. & nõ obstat ei cui facta est delegatio: q: nõ egreditur personam: vt. ff. de dona. l. qui id qð. §. si cuz primus. ita dicit Dy. sed hoc dz intelligi quod delegatus ꝓmisit expressa certa quantitate. si vero promisit simpliciter illud quod debet tũc sec? vt no. ff. sol. matri. l. si prior. & de re iudi. l. nemo. in ꝓn. Prosequit Dy. aut exceptio erat in rem ex parte opponentis: in psonã autem ex parte illius cui oppo. vt exceptio doli: vt. ff. de do. excep. l. ij. §. j. vel in rez ex parte vtriusq; vt exceptio qð met. causa. vt. l. apud celsum. §. fi. ff. de do. excep. & tũc ob. exceptio ei cui facta est delegatio. vt. ff. de do. except. l. iuli. j. rñ. de dona. l. ij. §. item si ei. ij. rñ. ita dicit Dy. qð itellige q̃ promisit ignorãti tali errore & tutus tali exceptione ex qua ipsi delegati solutũ posset repeti & ꝓmissum cõdici. vt l. ij. §. j. & ibi no. ff. de ꝓsti. pe. Prosequit Dy. aut fit ex causa nõ lucratiua: & tunc aut subest eadem causa cõcedẽde exceptiõis cõtra eum cui facta est delegatio que fuerat cõtra delegantẽ. & obexceptio ei cui facta est delegatio: vt hac. l. ver. diuersum. & ver. demq;. & ff. ad velleia. l. q̃uis. §. si mulier. ſm opi. Jo. q̃ ibi approbatur in gloss. ita dicit Dy. sed aduerte hic: q: ista exceptio q̃ obst. ei cui facta est delegatio: non est eadem numero cum ea que obstabat delegãti. est ẽm noua exceptio q̃ de nouo tempore secunde promissionis oritur. Iz sit eadem genere. Prosequitur Dy. aut nõ subest eadem causa concedende exceptionis: & tũc aut res est reditura ad delegantem dolosum: & tunc obstat exceptio ei cui facta est delegatio: vt. l. apud [c] celsum. §. apud iulianum & l. pure. §. si eum qui. de do. excep. ibi nisi iam diuerterit. ita dicit Dyn. q̃ intellige si promisit tali errore ex quo si promisset ipsi deleganti: competeret conditio vt dictum est. Prosequitur Dy. aut non est reditura ad delegantem: & nõ ob. exceptio. vt. ff. de doli exce. l. apõ celsum. §. sed & mulier. & §. de autoris. & §. si cum legitima. & j. eo. l. pe. & ff. e. l. si quis delegauerit. & hac. l. et de condi. ob. caus. l. si donaturus. et hoc in exceptionibus persone coherentibus. in exceptionibus vero rei coherentibus videtur dicendum quod debeant obstare etiam habenti tit. non lucratiuz: vt in. l. in hoc iudicio. §. si inter socios. cõi diui. & l. idem q̃. §. fi. ff. pro socio. l. si superatus. §. per iniuriam. de pig. & in. l. fi. ð except. rei ven. de except. l. exceptiones. de reg. iur. l. inuitus. §. pe. ita dicit Dy. ista determinatio non est vera in delegatione: q: contra hanc. l. ibi idem q̃ in similibus & ibi per glo. & apparet ex bisque. ff. dicta sunt de exceptione qð met. can. & ll. allegate per Dy. non loquuntur in delegatione sed in cessione. Ratio differẽtie ꝓz ex his que dixi in primo contrario: & sic indistincte dixi eis hoc casu exceptionem non obstare. Prosequitur Dy. si vero est dubiũ vtrum sciuerit vel ignorauerit. dicit gl. q̃ si exceptio ei cõpetat ex sua persona ꝓsumit scire: quia in facto suo non est tolerabilis ignorãtia. vt. ff. ad velle. l. quanq̃. si ex persona alterius ꝓsumitur ignorare: q: in alieno facto &c. ff. ð re. in. l. qui in alterius. ꝓ suo. l. fi. & no. ff. eo. l. si q̃s delegauerit. Dy. sed hoc intellige vt dixi in. d. l. si [n] quis delegauerit. ¶Querit + Dy. quid in exceptione compensationis. Rñ. ꝓz ex premissis. est ẽm exceptio rei coherens. vt patet in. l. si quid a fideiussore. ff. de compen. & de excep. l. exceptiones. Dy. sed illud non procedit in delegatione: vt supra dixi. Item q: in exceptione compensationis tutus non habet repetitionem indebiti nisi prout no. in. l. qui inuicem. ff. de cõdi. indebi. sed istud p cederet in cessione actionis de quo per Dy. extra [r] de reg. iur. in. c. fi quis in ius. lib. vj et Ly. C. de [n] compen. l. eius. dic vt ibi. ¶Querit Dy. [a] quid in exceptione banni & excõicationis que poterat opponi cedenti. Rñ. ꝓz ex predictis: quia tũc habẽt originem ex delicto cedentis: nec est delictum circa rẽ de q̃ agit in acq̃sitiõe cõmissuz, vr distinguit an [b] cessio fiat ex cã lucratiua: vel nõ lucratiua vt. d. §. de autoris. & §. sed cũ legitima. & d. §. fi mulier. et d. §. fi quis autem. ita dicit Dy. in. d. c. fi quis i ius. Jaco. de are. tz q̃ indistincte obstet. sed ð hoc est glo. in. d. §. sed cuz legitima. vt ibi dicã. ¶Quero [n] vtrũ + exceptio que obstat deleganti obstet ei cui est facta delegatio. gl. dicit quod circa hoc est addibenda distinctio que colligitur ex quibusdam [c] ll. sed Dy. ponit longam distinctionem que eget aliqua suppletione: sed causa brevitatis omitto &c.

¶Querit Dy. et an exceptio que obstet cessionario. vide bar. in. l. heredi. §. nos autẽ. ff. de pac.

¶Si debitor em. ad hãc. l. vide Ly. in. l. falsus. in ij. col. j. de fur.

¶Mõ credo. Adde q̃ idem tenet Jo. and. i addi. spe. in tit. de test. §. j. versi. sed pone egi i fine. Idez tz do. ant. & abb. i. c. si cautio. ð fide istrumẽti tz bar. & bal. in. l. ij. §. fi. C. si cer. pet. & Bar. i. l. non abstulit. C. de noua. idez tz ang. i. l. ij. §. fi. C. ð q̃dri. p̃ scrip. ro. in. l. p̃dia. ff. de acq̃. pos. Iz ð riuz tenet Ang. in. l. a diuo. §. sed si emptor supra de re iudi. quẽ sequit Jmo. hic. & in. d. §. ſz si ẽptor. idẽ tz Fede. de se. i psi. ij. qð incipit titius fecit procuratorẽ vide Bal. in. d. l. nõ abstulit. & bal. i. l. pecunia. C. ð sol. adð qð pan. de cast. hic refert Ange. sentire ꝓiũ & illũ sequitur tñ cius cõsili. ccxcvij. tenet primã opi. & bal.

Quare. Pupillus.

Oppo. q̃ pupill? posit nouare vt. ff. co. l. ij. solu. verum est si sibi expediat. ¶Sed tũc opp. ergo idem erit in pupillo habente tutorez. & tũc tutor ita demũ potest nouare si pupillo expediat & sic iterum non est differẽtia. dicit glo. tutor põt nouare qñ est dubium: vtrũ pupillo expediat vel nõ. sed in pupillo opz qð sit certũ quod faciat meliorem cõditionẽ suam. & hanc tenet Dy. Sed Ja. de are. dicit aliter & quod dicit rex. si pupillo expediat exponit. i. expedire putat & sic faciat bona fide: vt. l. cũ plures. §. q̃ bona fide. ff. de admi. tut. secus si faceret mala fide animo nouandi. vt l. tutor ad vtilitatẽ. ff. de admi. tu. & l. preses. C. de transac. ſm cũ. & ꝑdicta intellige qñ ista nouatio interponitur super aliqua obligatione in qua veniebat aliquid qð seruãdo seruari nõ poterat. sed si poterat seruari non posset nouari dicta obligatio sicut nec res alienari sine decreto. ita no. per glo. C. si adu er. transac. l. j. & ij. facit. C. de pre di. mino. l. si ad resoluendã. ¶Quero quid si pupillus nouando nõ facit conditionem suam meliorẽ nec deteriorem. glo. videtur hic velle q̃ hoc non possit facere pupill? ſz tutor contra nota. ff. e. l. iij. & illam tenet Dy.

☞Habens mandatum ad solutionem recipiendam vel mutuum non potest obligare mandantem cõfitendo.

Debitores.

[b] Rõ est. dicit Jac. ð aret. quia hec sunt inter se diuersa. & sic est arg. quod qui habet mandatum ad recipiendam solutionem non habet mandatuz ad remittendam solutionem quod no. licet enim procurator sit constitutus ad solutionem recipiendam: non credo quod sufficiat si confiteatur sibi solutum. vel solutionem recepis

consi. cccxxiij. j. lib.

se.aliud est enim recipere aliud est confiteri recepisse. Idē † in eo qui habet mandatum ad recipiendum mutuum nā nō sufficit q̄ confiteat se mutuū recepisse. differūt eīm inter se vt hic. ¶. l. ij. in fi. §. si cer. pet. ¶ tē tex. cum gl. in. l. j. §. fi mutuā. §. si q̄s i frau. pa. ¶ sic oz dicere in istō q̄ō dit ¶numerauit i pūtia mei notarij.

Quatio dā dicūt q̄ hic est tex: q̄ hereditas sustinet pſonā heredis: vt ibi cuius sustinet ¶c. sed non dicit hoc hec. l. qz debes exponere ad heredem illius qz defuncti: cuius. ſ. defuncti pſonam interim ¶c.

Nō dico ta q̄ filio ¶ seruo pōt solui illud qō ipsi mutuauerunt: vt hic. ¶. j. ti. j. l. qō seruꝰ. ¶ de pac. l. si vnus. in p̄n. et depoſi. l. quod seruus. sic ¶ in monacho. nam monacho potest solui illud quod ipse mutuat vel deponit: non tamē posset nouare vel alio mō remittere. tex. est hic qō no. multū.

Adno: summa qñ videatur promiſſa in obligatione alternatiua summarū vbi q̄ semper nisi in summis caderet affectio.

Vis cui fīnē op. §. eo. l. si stichū. §. si decez ¶. j. eod. l. a tc. Sed respō deo hic loquitur quādo fuit expreſſe actum vt alternatiua pro copulatiua poneretur alias secus vt in cōtrarijs. ¶Secundo opp. † fortius in alternatiua quātitatis minor tm̄ summa debeꝫ vt si ita stipulatus fuero. §. de v̄b. obl. ergo minor summa videtur nouata. glo. respondet ¶ male. dicit eīm minor summa est in obligatione. verū est nisi eligatur maior. videte in alternatiua summarū maior summa nō inest in obligatione: ¶ etiam si eligatur nō pōt solui tamē debita. sed ex causa donationis soluetur vt. l. si ita. in fi. de leg. ij. ¶ in. ll. alle. q̄ cōtrario. Dō est verum quando in summis non cadit affectio: qz p̄miſſe sunt simpliciter: semper enim videtur velle quod minus est: sed quando propter aliquā adiectionem in summis caderet affectio: tunc vterq̄z est in obligatiōe sicut in speciebus: vt hic est casus i l. nostra forte interest mea magis soluere. xv. que debet titius quam decem que dz seius. Idem si caderet affectio rōne loci vel pſone adiecte vt. j. ti. j. l. qui res. §. qui stipulatur.

☞ Usure ratione preteriti temporis quando debeantur.

Quod venit in officio iudicis potest in nouationē deduci.

Opto Duas lec. ponit glo. ſ. i hac. l. ¶ vtraq̄z est notabilis. ¶ sm primā. h. d. Cursus vsurarum ex natura actiōis p̄cedens: in stipulatione nouāte nō intelligitur repetitus. h. d. Scdm hanc lec. † quero an vsure rōne preteriti temporis debeantur. glo. ſ. que est hic videtur dicere q̄ sic. nō tanquam vsura sed tanq̄ sors: cū enim promitto quod titio debeo ex causa emptiōis p̄mitto quod debebā p sorte ¶ vsuris. ¶ ideo ille vsure debent vt sors. Istud p̄bat. ſ. rem pu. sal. fo. l. cum pupillus. ¶. l. seq. ¶ qō ibi no. alio modo legitur hec lex ¶ breuiter. h. d. Usure que debentur officio iudicis in stipulatione nouante non videntur deducte. hoc dicit. Aduerte ista opinio posset esse vera si ponerem⁹ verba nouationis esse concepta quicquid actione ex vendito te dare facere opz promitto: sed si ponerem⁹ verba cōcepta in rem: quicquid occasione venditiōis: vel quicquid ex vendito dare facere opz tunc debentur vsure p̄teriti tp̄is tanq̄ sors. ¶Quero † an id qō officio iudicis venit possit in nouatione deduci: puto qō sic. vt. j. ti. ij. l. ¶ vno. §. j.

☞ Nouatio nō p̄sumit̄ qñ scōa stipulatio continet aliud quam prima.

Estimatio quando debetur iure actionis inspicit̄ tp̄s contracte obligationis secus si debetur officio iudicis.

Undū corneliānū. Si secūda † stipulatio cōtinet aliud quaz prima: nouatio non p̄sumit̄. Item qñ estimatio debeꝫ iure actionis tp̄s 3cte obligationis: qñ officio iudicis tp̄s petitionis inspicit̄. h. d. ¶Opp. de. l. si seruū. §. fi. §. de verb. obl. Solu. bene potest fieri nouatio si hoc est actum: vt ibi sed in dubio non p̄sumitur actum: vt hic. ¶Item opp. de. l. si pupillus. la. ij. §. qui actum. §. eo. secundum opi. quam tenui vbi aliud stipulabatur ¶ p̄sumitur nouatio. So. ibi non stipulatur aliud omnino. sed est idem respectu commoditatis. ¶Ulterius opponi. ᵇ ad ver. itaq̄. de re. iur. l. bona fides. ¶. l. locum. §. condemnatio supra de tabu. exhi. Sol. vt ibi per gloſſ. et per Dy. in. c. bona fides. de reg. iur. lib. vj. ¶Tertio oppo. † ad fi. de. l. vinum. §. si cer. pet. ¶. l. i hac §. de tritica. Solu. hec. l. distinguit omnes illas: quia aut estimatio debetur iure actionis obligationis: ¶ inspicitur tempus contracte obligatiōis: vt hic et. l. hominem. §. man. aut venit estimatio officio iudicis ¶ habent locum distinctiones que in. l. contraria ponuntur.

☞ Que nouatio fiat per litis contestationem.

Etan priuilegia prime actionis intelligantur repetita in stipulatione nouante.

Aliam.

Aliam. Per litis cōtest. nō fit deterius ius agentis.

Item in stipulatione nouāte intelliguntur repetita priuilegia que fauore agentis: vel cause erant in persona: nisi aliud sit actum. h. d. ¶ ista. l. multum no. ¶ no. eam circa fi. ¶ aduertatis. ¶Oppo. de. l. aliquādo. §. de pigno. §. ad velle. glo. signat eam pro cōtrario. sed istud cōtrariū nō debuit signari hic sed. ſ. l. proxi. ¶ ibi dicam. ¶Quero † que nouatio fiat per lit. cōtesta. Respondeo tu debes scire q̄ triplex nouatio est. quedam est que est vni⁹ obligationis in aliam transfusio. vt. §. eod. l. j. ¶ ista fit per stipulationem ¶ per contest. factā a volentibus animo nouandi. vt. §. eo. l. delegare. Quedam est nouatio hoc est ad veterē actionē noue qualitatis adiectio. ¶ ista dicitur fieri per lit. contestatque fit necessario ab actore. vt hic. nō eīm tollitur prima actio: sed ei noua forma adijcitur: q̄ prima non tollatur patet. §. de ver. obli. cum stipulati simus. ¶. C. de iudi. l. j. q̄ noua qualitas adijciatur patet. quia si prima erat temporalis per cōte. efficitur perpetua ¶ transitoria ad heredes: vt hic cū fi. Quedā est nouatio hoc est noue actionis ad veterē adiectio. ¶ ista fit per sententiā: de hoc loquitur. l. fi. C. de vsu. rei iudi. ¶ hoc tangitur p̄ doct. C. de iudi. l. j. ¶Quero † vtruz priuilegia prime actionis intelligātur repetita in stipulatione nouante. tex. cū glo. videtur hic dicere qō sic: nisi sit actum in cōtrariū. Tu dic circa hoc qō in actione prima nouata quandoq̄ insunt aliqua ad cōmodum rei: vt dilatio. ¶ ista intelligātur repetita. di. xi in. l. fi stichum. §. j. §. eo. quedā insunt ad cōmodum actoris: ¶ tunc aut ista talia insunt ex conuentione ¶ dispositione contrahētiū: vt fideiussores pignora ¶ pene. ¶ ista nō intelliguntur repetita: vt. §. eo. l. si creditor. ¶. l. nouatione. ¶. C. etiam ob chi. pe. in. l. j. quedam insunt ex legali dispositione. ¶ tunc aut ista insunt fauore creditoris vel cause ¶ intelliguntur repetita nisi aliud actum sit vt hic. quandoq̄ insunt odio debitoris morosi vt vsure que veniunt in 3ctibus bonefidei ¶ iste nō intelligunt̄ repetite vt. §. l. ēptor. ¶. in. l. nouatiōe.

Paulus Oppo. de. l. aliquādo. §. de pignoribus. §. ad velle. Solu. vt ibi quia non tenuit nouatio cum effectu.

☞ Quādo precedit obligatio ¶ mora: an per sequentem stipulationem purgetur mora ¶ sequens stipulatio committatur.

Ire aliquam Mō est aliqua. l. i n corpore iuris que habeat fortiora cōtraria quaz ista. ¶ habet ista. l. iiij. lec. in glo. ¶ vnā extra glo. Dy. ¶ Jaco. de are. tenent tertiam lectu. positam in glo. que licet in se vera est. tamen ego teneo quintam lect. que non est in glo. Et diuido istud principium in tres partes vt patet ex litera. Et sm lectu. tertiam positam in glo. h. d. Stipulatio conditionalis nouat puram in conditionis euentum si tunc res existat vel ante secundam stipulationem post moram de

☞ Andre. Pom. ¶Alia. vide bar. in. l. j. C. de indi. an post lit. contesta. fiat nouatio.

¶Quero que. vide Bart. in. l. j. §. de iudi.

¶Quedā est. an dicta in primo 3cturi deant repetita in scō. adde no. p bar. in. l. 13. de leg. j. ad fi. adde an dictū in primo 3cturi deantur repetitū i scō. Pe. de ancha. cōsil. cclxiij.

¶Cōmodum actoris. de iudis p ang. i. l. j. C. de in. in repe. et in lec. ibi reprehendit barro.

¶Legali dispositione. vide q̄ not. mod. ist. de ac. §. fuerat. i vij. char. i fi. an aūt ¶ qñ ¶ imo. in rub. so. ma. in. iij. col. versi. ite aduerte q̄ primi legiū ¶c. ¶ hic adde no. Bar. i l. si quisquā alr. versi. q̄ro circa secundum de verbo. obli.

a ¶Unam distinctionē.an p̄ sequentē stipulationē conditionalē purgēt mora p̄cedens. ⁊ quando p̄dicta stipulatio cōmittat.ad de Bar. i l.eam quita.§. fin. de v.obli. ga.⁊ dicit rapha. vt dicit dñs meus. i.l. scire debemus. §. fi. de v.obli. q̄ stipulatio purgat moꝝ vt debi.

erat mortuus post moꝝ ante stipulationem:hic vero erat moꝝ ante stipulationem sed non mortuus: ⁊ dicit glo.q̄ est veritas: certe ista lectu. est omnino falsa in qualibet sui parte.nam in prima parte quādo erat mortuus post moꝝ ante secundā stipulationē nō pōt loqui.l. contraria. q̄ tunc mora nō purgaretur.vt.l.inter stipulantē.§.pe.ff. de ver.obl.q̄ nō pōt dici facta obligatio cū iā esset mortuus: ⁊ sic non erat res super qua posset fingi: vt l.qui decem.§.idē responsum.j. de sol.Itē secunda pars q̄a dicit hic loquitur quādo mora erat ante stipulationē secundā sed nō erat mortuus non est vera : quia tunc mora purgatur ⁊ desinit periculum pertinere ad promissorem:vt dicta.l.si stichum. in princip.⁊.d.l. quoties.

¶Quid ergo dicem⁹. breuiter gl. dat aliam lecturam.in.d.l.quoties. ver.vnde marcellus,que est verissima.ibi loquitur quādo quis fuit stipulatus post moꝝ sub ꝯditione re presente:merito potest habere vim obligationis ⁊ intelligit moꝝ purgata.hic vero debet intelligi re absente.vt.l.qui decem.§. idē responsum.de solu.et hanc tenebāt Jaco. de are.Pe.Andre.de pisis.⁊ domi. Ray.⁊ puto quod sit vera.⁊ licet cōtineat aliquā diuinationē. tñ hoc facimus ex distinctione quam facit tex.in.d.l.qui decem.§. idē rñsum. de solu.⁊ hāc teneatis. ¶Cōtra p̄dicta oppo.de.l.parui. de pdi. fur. Solu. stipulatio interposita animo nouandi pure purgat moꝝ indistincte siue res sit presens siue nō:vt in cōtrario. sed q̄ interponitur sub cōditione hz locum distinctio presentie vel absentie. ¶Itē opp. mora purgatur q̄ per creditorem nouatio dilatio cōceditur. vt.l. mora.ff. de vsur.sed hic cōceditur noua dilatio in cōditionis euentū:ergo ⁊c. Sol. illud est verū q̄ cōcedit⁹ nouatio dilatio principaliter.hic principaliter agebatur vt liberaret⁹ a prima obligatione in euentum conditionis.vnde dilationē habebat per quandā cōsequentiā.als nō. ¶Oppo.de.l.eū qui.§.fi.ff. de ver. obli: vbi licet moꝝ nō purget⁹. tñ stipulatio cōditionalis animo nouandi interposita nō cōmittit⁹ re perempta.Solu. ibi loquit⁹ q̄ vnus erat debitor:⁊ ab alio sum stipulatus rē animo nouādi:hic q̄ ab eodē debitore.vnde quātū ad eū videtur res

1 a extare cum interijt post eius moꝝ nō purgatam: secus quo ad alium. ¶Ultimo Dy.† ponit b vnā distinctionem[a] imperfectam satis ideo esset reprobanda vt recolligamus predicta lect. ideo pro declaratione distingue quando: precedit obligatio ⁊ mora: an per sequentē stipulationē purget mora:⁊ sequens stipulatio cōmittatur. sic distingue:aut secunda stipulatio interponitur nō animo nouādi:aut animo nouandi. Primo casu aut res erat presens ⁊ purgat⁹ mora: aut erat absens ⁊ tunc secus vt.l.qui decem.§.idē responsum. de sol.fm q̄ glo.intelligit illū.§.⁊.l.parui.ff.de condi.furti.aut fuit interposita animo nouandi:⁊ tūc aut pure:et purgatur mora indistincte vt.d.l.parui.aut sub conditione ⁊ tunc aut res desierat esse ante secundā stipulationē post moram tamē: aut exrabat. Primo casu mora non purgatur ⁊ nouatio fit vt.l.inter stipulantem.§.pe.ff.de ver. obli. ⁊.l.seruum.§.fi.eo.tit. Secundo casu aut res fuit presens aut absens. Primo casu mora purgatur ⁊ sequens stipulatio nō cōmittitur si res non exstat tempore conditionis vt.l. quoties. ver. vnde marcellus.ff.eod.fallit si esset actum q̄ mora non purgaretur vt hic fm lec. Ruge. Itez fallit si res periret facto p̄missoris:quia tūc stipulatio committeretur vt hic fm lectu. Jo.⁊ fm.iij.lec.quam tenuit Dy.⁊ Jac.de are.q̄ est verū q̄n ab ipso eodem debitore erat stipulatus animo nouādi: secus ab alio:tunc enim licet mora non purgetur: tamen sequēs stipulatio non cōmittitur vt.l. eū qui ita.§.fi.ff.de ver.obli. Sc̄o casu q̄n res non erat presens. tūc mora nō purgat⁹ ⁊ sequēs stipulatio cōmittitur.vt hic fm lec.quā tenet glo.in.l.quoties. ver. vnde marcellus. quam tenent Alb oder. doct.⁊ probatur in.l.qui decem.§.idem rñsum.j. de solu.intelligendo q̄ ibi sc̄a stipulatio fuit animo nouādi. Quod dixi q̄n sc̄a stipulatio cōmittitur.intellige si ab eodē fuerit stipulatus secus si ab alio vt.d.l.eū qui ita.§.fi.ff.de ver.obli. Item in hac.l.habetis glo.que ponit casum ⁊ non bene vt ex predictis apparet ⁊ credo q̄ fuit additio serotina ideo de ea non curo.

Si duo. Unus ex reis credēdi pōt in alterius p̄iudiciū nouare delegare. ⁊ nomina debitoris cedere.h.d. ¶Cōtra hanc.l. opp.de verbo ad verbū.ff.de pac.l.si vnus.in pn. dicūt quidā ibi in pacto: hic in nouatione. nō est verum: q⁹ tex. ibi loquitur de nouatione: alij dicunt id quod ibi dicitur de duobus reis nō refertur ad omnia premissa.truffa est hoc dicere. alij dicunt q̄n ibi nō erant socij hic sic. truffa est quia ibi dicit de argentarijs socijs glo. dicit ibi loquitur de impropria societate.⁊ hāc solu.tenet glos. hic ⁊ ibi ⁊ vbiq̄ Dy.⁊ Jaco.de are.⁊ Oldr.⁊ oēs excepto Guil.de cu.qui dicit totū contrariū. ibi loquit⁹ in duobus reis socijs. hic in duobus reis non socijs.vide rationem quando sunt duo rei socij quicquid ab vno recipitur in solutum, deberet inter eos cōmunicari.nā vides q̄n vnus nō potest alteri p̄iudicare recipiēdo solutionē: eodē mō nec nouatione nec pacto: secus quādo nō sunt socij q⁹ tūc pōt p̄iudicare solutioni.⁊ eadē rōne

nouatione.

⁊ pacto.vt hic ⁊.l.in falcidia. hoc esse obseruandum.ff.ad.l.falci.⁊ hec opi.fuit renouata p̄ Bui. que fuit antiqua opi. Azo. in.l.ex duobus. ff. de duo.reis. Cōtra istā solutionē facit.l.si duo.ff.de arbi.dic vt ibi dixi in materia de duo.reis.

Ytitius. Exceptio cohērēs ps̄o ne q̄ obstabat delegāti nō obstat ei cui facta ē delegatio.h.d.

Abitari. Qui hz liberam pecunij administrationē potest nouare nisi aīo donādi faciat. h.d.

In summa. [a] Una stip'o pōt nouare plures stip'ones. h.d.

¶De solutionibus ⁊ liberationibus. Rubri.

1 ☞Solutio differt a liberatione quia solutio est facti ⁊ liberatio iuris ⁊ qualiter ītelligatur q̄ solutio fit facti.

2 Dic titulus loq̄tur tā de liberatione que cōtingit ope exceptionis quā de illa q̄ cōtingit ipso iure. ¶Ista rubrica continuatur hoc modo. Dictum est.ff.de nouatione obligationuz.verum quia nouatio equiualet solutiōi vt.ff.ti.j.l.fi rex.§.fi.ideo

1 ponitur hic rubrica.de sol. ¶Querit glos.† q̄d differt solutio a liberatione.⁊ glo.respōdet quod solutio est facti. ⁊ sic ponitur p̄o ipso actu solutionis liberatio est quidam effectus iuris quādo quis absoluitur ab obligatione. ¶Contra istud opp.primo dicit quod solutio est in facto.contra imo solutionis verbum generale est vt.j.eo.l.solutionis.dicit gl.fateor quod quandoq̄ ponitur largissime.sed hic ponitur stricte ad differentiam alterius liberationis quod qualiter intelligatur dicam⁹in.l.contraria.Secundo oppo.hic dicitur quod solutio facti est contra imo est iuris hoc est dominij translatio.nam si dñium non transfertur non diceretur solutio vt.j.e.l.quod si forte. §.fi. sed translatio dñij dz esse iuris vt.l.vbi autem in fi.ff.de ver.ob.ergo ⁊c. So.si nos accipimus factum largissime vt comprehendat dationem tunc ista gl.procedit sine scrupulo. vt. l.in facto.ff.de condi.⁊ de.si vero accipimus stricte ,put est spēs distincta a datione tunc vtruz solutio sit facti.vel nō dic vt.l.si ita stipulatus.§.possum.⁊ ibi dixi.ff. de ver.ob.⁊ quod so.sit facti.vide in.l.consilio.in

1 fi.ff.de cura.furio.tamē debet intelligi dict⁹ tex. secundum predicta habetis examinatam primam opi.⁊ veram. Alij vero dicunt aliam differentiaz inter solutionē ⁊ liberationē: q⁹ dz q̄ solutio est q̄n obligatio tollitur: liberatio est q̄n ab obligatione eximitur remanēte obligatione in rerū natura.vt in deportato.vt vidistis in.l.si debitori de portato.ff.ti.ij.quod gl.nō multū placet sz satis

2 pt sustineri. ¶Quero†verū iste tit: loquat⁹ de liberationib⁹ q̄ cōtingūt ipso iure:an de his q̄ cōtingūt ope exceptiōis.gl.dicit q̄ de vtraq̄ ⁊ bñ.

1 ☞Solutio facta simpliciter nō expressa in quā causam fit facta videtur facta magis in vsuras q̄m in sortem.⁊ nu.9.

2 Soluens circa electionem cause ob quā velit solvere potest dicere quid vult:

3 Creditor solutionē a debitore factā q̄n non est dictū in quā causam nō poterit eligere q̄n fuerit facta i debito cuius probationem non habebat.

4 Creditor pōt eligere solutionē factā in causam leuiorem dūtamen si eligat put in re sua eligeret.

Culpa in rebus cōib⁹ estimat⁹ si aliquis non facit i illud in communib⁹ sicut in suis.

Culpa in rebus alienis estimatur si nō facit illud quod deberet facere diligens paterfamil.

5 Qñ res aliena est cōmissa arbitrio alterius sufficit quod faciat illud quod diligenter faceret etiam si minus diligenter.

Factū in re presenti dicit⁹ factū parum ante vel post.

a ¶In summa vide q̄ cōsuluit ro. consilio ccccccij.

6 Incontinēti dicitur factū q̄n fit an reꝯ contractus vel actus sit habitus p̄o perfecto.

7 Creditor debet incōtinenti eligere in quā causam ponat solutionem sicut debitor et debitore presente.

8 Creditor⁊ debitor si sunt i ptrouersia ob quā cāz cedat solutio creditor tenet⁹ reddere pecuniā ōbitori.

10 Soluere quis videtur magis suo nomine quam alieno : et ita actum gerere.

✱ Pro salutione bar. in hac.l.j. et in quo arguat de ꝯsietatevi de concordātiā quā posui ad §.quinimmo.in.l.in risgentiū. ff.de pact.

✱ **Notics.** Ista.l. continuat⁹ vsq̄ ad. l. in his. §.si duos.⁊ ostenditur vt deri difficilis tñ clara est ⁊ diuiditur in quatuor partes. Primo loq̄t⁹ qñ debitor soluēs eligit in quā cām soluat. Sc̄o qñ nō eligit debitor sed creditor. Tertio qñ debet fieri ista electio. Quarto q̄d iuris sit nemine eligēte.sc̄a ibi quoties vo.tertia ibi: sz ostituere. q̄rta i.l.ceterū. v. q̄d si forte.⁊ duratvsq̄ ad.§.si duos. ¶Op.† C.el.j.⁊ de vsur.l.si vsuras.vbi pri⁹ vī solutū in vsuras quā i sortē.glo.ōt intelligo istō p̄ncipiū i plurib⁹ cautis p̄ncipalib⁹.sec⁹ si vna est p̄ncipalis alia vsuraria.vt i ꝯtijs ꝑ nō ē verū q̄tū ad p̄ncipiū huius.l. sup q̄ posita ē gl.nā qñ debitor elegit i illā cām est solutū in quā eligit nō habita distinctiōe cārū:sz dictū gl. est verū qñ solutio est facta simplr ele etiōe a nemie facta. ¶Sc̄o op.ff. l.pr. So.qō ꝑ dz.q̄ est i arbitrio soluētis est verū nisi creditor ōdicat vt dicā stati i.l.ij. ¶Tertio op. † ⁊ vī q̄ soluēs nō possit dicere.l. quā ipse vult soluēdo.vt.l.i traditi

a ☞ Andre. Pomā. ¶ Tamē vnū.no. q arbiter ita dz arbitrari vti vellet q in se iudicaret ita singulariter istū tex. allegauit bal. i. l. j. C. e. t i. l. j. C. ō his que pe. no.

b ¶ Rñdeo. Tene mēti lz culpa in alienis reb⁹ pmissa puniēda sit vt in §. si marītus. tñ fallit nisi cēt cōmissa arbitrio alicuius q vi detur tunc posse facere id qō i re sua qō valde no. And. bar.

c ¶ Si minꝰ diligēter. Quādo pmissa est res arbitrio alicuius adō Bal. in. l. j. C. co. facit tex. et qō ibi gl. in. l. in vēditione. §. j. ō bo. au. iud. pos. t ibi barto. vbi qui hz arbitrium nō tenet ō a leui culpa secundum Jmo. hic tenentem expresse o trarium vide Bald. in. l. j. i. ij. oppo. C. de his qui pe. no. t p hoc posset limitari. l. si vt certo §. nūc videndum. s. cōmo.

d ☞ Andre. Pomā. ¶ Quero qualiter. Qualiter intelligat in re presenti. vide qō not. Bar. i. l. ab hostib⁹. §. j. s. ex qui. cau. ma.

e ¶ Pro perfecto. Sed Bar. in. l. in bonefidei. C. ō pac. tenet cōtrariuꝫ t ibi dixi. et adde Bart. in. l. iurisgentium. §. quinimo. in fi. s. de pac. t ō hac dictione incontinēti vide gl. t Bar. t qō dixi i. l. iij. §. cū igitur. s. de vi t vi ar. adde de dictione incōtinenti Bal. consi. cccliij. iij. lib.

onibus. t ibi gl. s. de pac. So. soluens potest dicere legem quam velit circa electionem cause in quam b soluit. aliam vero legem non poss 5 set dicere si soluit debitus ciuiliter t naturaliter vt no. in. d. l. in traditi ombus. s. de pac. quod tene menti: quia singularis est gl. ¶ Venio ad secundam partem t vī quod arbitrium datuꝫ creditori nil importet quia debebit semper eligere cām grauiorem sicut elegisset debitor. t sic hec. l. vī frustra posita huius timore sunt in hac. l. due glo. vna est c hic alia in. l. ceterum. in glos. mag. que ponit multas solu. dicunt † quidam quod prodest in hoc. q: potest eligere debitum cuius probationem non habebat. istud non est verum sm glos. t omnes modernos: q: hoc faciendo non faceret negotium debitoris vt suum. preterea istud debitum est in controuersia ergo istud non potest eligere vt hic in tex. Preterea non esse t non apparere paria sunt. vt. l. in lege. s. de contrah. emp. t hoc tangit p Ey. i l. j. C. e. i. j. op. dat ergo gl. alias solutiones ostendendo quid hoc prodest creditori: t in oībus glo. bene dicunt. Tamen † vnum a no. inter cetera quod ista electio ꝓdest creditori. in hoc q: pōt eligere in causaꝫ leniorē dūtamē sic eligat ꝓut in re sua eligeret. q̄d em̄ si est bō ita curialis t nobilis q ipse citi⁹ solueret. creditori sine vsuris quā ei creditor q̄ est cū vsuris: sufficit em̄ q faciat negotiū debitoris vt suū negotiū gereret. Jtē op. de. l. ceterū. j. eo. vbi dz q semper videt debere cōputari causaꝫ deteriorē. Sol. illud est verū in dubio sz si ostat vel per cōfessionē partiū vel per alias ꝓbatiōes sic ipsum gerere negotia

fuia: et q sic ꝓ se faceret t solueret si haberet solvere satis est. ¶ Sed opponi. fatuitas creditoris non debet obesse debitori. vt. l. non debet. de reiur. Sol. imputet sibi debitor qui cum potuerit ab initio eligere t non eligit. vel cuꝫ potuerit creditori eligenti in talem causam non resistit. vt. l. q quis. de reg. iur. ¶ Item op. de. l. si constante. §. si marit⁹. s. sol. mat. vbi culpa q̄ in rebus proprijs toleratur in alienis punitur. Respondeo b aduer 5 te: quia hoc est multum notandum. ¶ Culpa † in rebus cōmunibus estimatur si aliquis non facit illud in cōibus sicut in suis: vt. l. heredes. §. nō tm̄. s. fa. her. t. l. socius socio. s. ꝓ socio. in reb⁹ alienis estimatur culpa. si non facit illud quod deberet facere diligens paterfami. vt. d. l. si constante. §. si maritus. t. s. de act. t obli. l. j. §. is quoq;. qō verum est: nisi res aliena sit cōmissa eius arbitrio. tunc enim ista verba eius arbitrio hoc importāt: vt faciat illud quod in re sua faceret etiam si minus diligenter c faceret tex. est hic cum sua gloss. quod est valde notandum vide tex. ibi quoties ꝛo non dicimus id quod solutuꝫ sit in arbitrio est accipientis ꝛc. aliud est ergo deponere commodare vel locare vnam rem simplr. aliud est committere in arbitrio tuo: q: tunc excusaris licet male facias si ita facis sicut faceres in tuis vide gl. que incipit hec exempla. ꝛc. item vide gl. in. l. ceterum ꝛc. que incipit nec a creditore ꝛc. ¶ Ulterius procedo b tex. vī immere quod debet eligere in id quod ꝓ alio quis fideiusserat. aut cuius dies nōdum venerat. sed iste nō sunt cause graniores. vt. l. t magis. ergo ꝛc. So. huius timore quidā intelligunt hūc tex. vt dicat nō debet eligere debitum qō est liquidum sed debitum quod est in controuersia: vnde cum tex. dicit non eligat debitum qō nō est in controuersia bñ sequit aut illud qō ꝓ alio quis fideiussit. aut cuius dies nōdū venit quasi diceret ista nō eligat t sic nō ob. ꝓtraria. Jsta lec. nō placet. q: debitū qō est in cōtrouersia non pōt eligi donec liquidetur. ar. C. de compen. l. fi. t ar. s. de re iudi. l. a diuo pio. §. si sup rebus. t. §. fe. t ideo dz legi affirmatiue. vt dicamus in id debitū quod nō est in controuersia: sed est liquidū debet eligere solutum. t quod sequitur aut in illud ꝓ quo ꝛc. ponatur haud ꝓ non t sic cum aspirationibus vt sic haud ꝓ non ponatur. t quod sequitur aut cuius dies ꝛc. illud aut stet ꝓprie. ¶ Veniamus ad tertiū particulā: sed ostituere vī q ista lra sibi cōtradicat. nā ꝓmo dicit q debet fieri statim cū solutū est t sic re ꝓfecta. deinde dicit cū in re agenda. t sic videt q debeat fieri aīi rez perfectā. huius timore gl. supplet hic q ōz in re agenda supple q̄ fiunt. alij aliter dicunt quod apparebit ex declaratione sequentis qōnis. ¶ Quero qualiter d intelligatur † in re pñti quidam dicunt parum ante vel parum post t istud est satis bene dictū: vt. l. iij. C. de edili. actio. t. l. modestinus. j. e. cōiuncta. l. vt inrisiur. circa pncipiū. s. de oper. li. t. l. in bonefidei. C. de pactis. tamē Ja. de are. dicit magis intelligibiliter. ea oīa dicūt icōtinēti fieri q̄ fiūt anteꝫ contractus vel alius actus sit a partibus habitus ꝓ perfecto e t absoluto. vt. l. cōtractus. C. de fide instru. t

instru. t hoc idem dicam in solutione hic anteꝫ a solutio sit habita ꝓ perfecta t absoluta debet fieri ista electio. Ey. hoc refert. C. eod. l. j. in prima. q. t sic text. qui hic dicit statim atq; solutum est. hoc est anteꝫ res sit habita ꝓ absoluta. t qō requiritur in re agenda ꝛc. eodem modo intelligo quia res agenda dicitur anteꝫ sit habita et ꝓ perfecta et absoluta a partibus posito q̄ mune 7 ratio sit perfecta. ¶ Secundo † quero. video q debitor debeat eligere incontinenti: quid de creditore an possit eligere ex interuallo gloss. mag. in hac. l. ceterum. in princip. glo. mag. videtur dicere q sic. q creditor posset eligere donec viuit. c non postq̄ est mortuus. quia non transit ad here 10 dem. alia gloss. in hoc ver. sed constituere. super verbo constituere tenet contrarium. istam puto d veram per tex. qui dicit si alio nomine est solutuꝫ quis eorum velit. ergo videtur q quilibet eorum debeat incontinenti eligere. debet tamen aliquantulum spectare creditor debitorem eligentem cū prius electio ad eum pertineat. Item puto a q 1 creditor debeat facere illam electionem presente debitore. quia licitum est sibi cōtradicere. t ex hoc potest ledi. ergo debet esse presens. vt. l. nam 8 ita diuus. s. de adopt. ¶ Tertio † quero pone e q̄ cum iam pecunia esset in manibus creditoris ipse dixit ego scribam tibi talem causam: debitor contradicit imo ascribas in talem causam: nec cō cordant: an creditor teneatur reddere pecuniam debitore volente. certe puto q̄ sic. et si nō reddit videtur cum spoliare per vim illa pecunia. argumen. l. iij. s. de pigno. actio. et hoc videtur sentire gloss. que est hic in. l. j. super verbo id debitum in fin. gloss. ¶ Venio ad quartam particulam ibi q̄ si forte. t oppo. q̄ non cedat in causam durioꝛem vt. j. eodem. l. ut his. §. imperator. Sol. ibi loquitur in pecunia redacta ex pignore vēdito. hic b in pecunia soluta. ¶ Item oppo. b de. l. j. C. eod. 9 t de vsur. l. si vsuras. Solu. dicunt † quidā istud debet intelligi quando vtraq; causa est principalis. secus si vna est principalis alia vsuraria. quia tunc prius cedit in vsuras q̄ in sortem. t ita dicit d prima gloss. parua antiqua que est super. l. j. hodie est super principio legis prime vna glos. magna que fuit additio que in fine sui ponit aliā solutionem ad ista contraria. t dicit q non obstant ille leges quia vsura est grauior causa: quia debitores tenaces quando soluunt vsuras videntur sibi extrahere oculos. t ideo est melius q̄ cedat in solutionem vsurarum ne de cetero teneatur soluere vsuras. Alij dicunt q̄ hoc non est verum quia sors parit vsuras: sed vsura non parit vsurā. Tu tene primam sol. quia licet causa sortis sit durior e tamen videtur prius solutum in vsuras: t hoc expressa constitutione principum vt in legibus contrarijs: quod est verum si vsura esset debita ciuiliter t naturaliter. secus si naturaliter tantum. vt dicta. l. in his. §. imperator. Et potuit esse ratio odiuꝫ debitoris qui passus est vsuras currere sua mora. de hoc not. in. l. si vsuras. C. de vsu. ¶ Ultimo habemus hic distinguere. nam de ista materia habetis gloss. nouam positam in princip. l. que di

☞ Andre. Pomate. ¶ Item puto. not. q̄ creditor cum eliget debet eligere presente debitore t per hoc potest decidi quod cum legatarius eligit eligere debet presente herede vel eo citato cum in re legata videtur esse creditor q̄ sub dubio reliquit. l. fi scyphi. s. de operis liber. vbi vide omnino.

stinguit. t habetis gl. antiquam super. l. ceterum. in fin. glo. magne. q̄ similiter distinguit Dyn. etiam de hoc ponit vnam suam distinctionē. t Ey. C. eod. l. j. quas omitto hic. dicam forte in processu ti. quia ille b sunt imperfecte. ¶ Ultimo not. c hāc l. et magis † q̄ in dubio magis videtur quis soluere vel aliuꝫ actum suo nomine d facere quam alieno. tetigi in. l. si ita stipulatus. §. chrysogonus. s. de verbo. obligationibus.

Illis vero.

Dic. §. non procedit in fideiussoribus non habentibus beneficiū diuisionis.

Si duos.

e Oppo. plures +fideiussores tenentur insolidum. vt instit. de fideiuss. §. si plures. ergo si ꝓ vno soluit insolidū alter liberat vt. l. ij. t. iij. i fi. s. de duo. re. hui⁹ timore b. §. legit duob. mod. vno mō q̄ fideiussērūt q̄libet ꝓ parte b expresso. t hec est clara. Alio mō q̄ fideiusserit simplr t tūc ob. ꝛriū. sz rñdet duob⁹ mo

☞ Andre. Pomate.

c ¶ Ultimo nota. Mo. tex. notabilem q̄ in dubio quis videtur contrahere nomine proprio vide. l. post mortem. t ibi Barto. quando ex fac. tut. Bar. in. l. j. §. nuntiatio. de oper. no. nuntia. glo. in. l sciendum. §. tutores. qui satisda. cog.

¶ Suo nomine facere. An presumatur quis magis suo nomine facere q̄ alieno. vide Barto. in. l. post dotem. in. iij. t. vj. lectu. Dyn. s. solu. matri. t per Bar. in. l. j. §. nuntiatio. s. de oper. no. nuntiatio. et quando quis dicatur magis suo nomine soluere quam alieno vide Bar. in. l. si pene. s. de cōdictio. indebi. t limita vt per Bar. in. l. mater. in ver. extra glo. de rei vendi. t ibi vide Bal. in fine an t quando quis vendit rem meam videatur vendere nomine proprio, adde his vltimis verbis Pau. de cast. consi. cxxxvj.

¶ Si duos. Hic. §. legitur hic non est alibi secūdum Baldum in. l. pro hereditarijs. in prima columna. C. de heredi. actio. quod licet quis non possit cogere creditorem ad recipiendum partez tamen fallit quando quis dedisset duos fideiussores non insolidum: quo casu licet debitor eius nomine non possit soluere partem: tamen potest nomine fideiussoris. ita Bald. in. l. acceptam. C. de vsur. in. vij. oppo. als. viij. col. t Jmo. in. l. si stipulatus. §. j. j. eo.

s ¶Ulterius oppo. vide qđ dixi post Bart. in. l. ex duobus. in. ſ. col. ſ. de duobus reis.

b ¶Famoſa. adde ⁊ intellige qñ nō inſurgunt ꝛrie diuerſe actiones ſed vbi ex vna cauſa inſurgunt diuerſe actiones quarū vna ſit famoſa alia nō in

1 telligitur ſolluere ex illa q̄ non ſit famoſa vt volunt Specu. et Jo. an. in ti. de ac. ⁊ repe. §. ſe quit ꝟ. qđ ſi ille ſatisfecit.

c ¶Qui de ce. limita iſtū tex. in caſu. d. l. ſi ſtipulatus fuero. §. ſi titi⁹. đ ꝟ. obl. et no. bar. ſ. l. ſtipulatiōes nō diuidū tur. ſ. ij. q. §. de ver. ob. itē oñ litera diſcit ſolutione ptis cōtingere liberatiōes limitahoc verus ſi ſtipuloꝛ ſtichū mihi tradi vel reſtitui: qꝛ ſolutione ptis nō cōtigit liberatio: ita Bar. in. l. ſtipulationes nō diuidunt in viij. op. §. de ꝟ. obl. ⁊ idem tenet in. l. ſi duo. §. de poſiti.

diſponentis eſt certa.

Apud marcellum. Quādo mens legis eſt certa de ordine nō curaſ. h. d. ¶Mo. tex. in. l. nec enim. ¶Vide glo. † que incipit nota ordinē in fi. gloſ. dic ſcōm Dyn. vbi certa eſt intentio diſponentis vel iuris cōmunis: non attenditur ordo. vt hic et §. de lega. ij. l. cum pater. §. fidei tue: alias ſecus. vt in contrarijs. tu dic latius vt dixi tibi in. l. ſecūda. §. ſi prius. de vulg. ⁊ pupil. ſub.

☞Cauſa grauior dicitur famoſa quod debetur ex inſtrumento guarentigiato dicitur deberi ex cauſa grauiori.

Si quid ex famoſa. b Sſlot. † q̄ illa dicit cauſa grauior q̄ eſt famoſa. ⁊ ideo ſi eſt aliquod debitū quo nō ſoluto q̄s incideret in excōmunicationē ex cōſtitutione ep̄i illa diceretur cauſa grauior. Itē illud qđ eſt debitū cum inſtrumēto qđ hz paratā execution̄ē dicit deberi ex cā grauiori quā illō qđ debeā p libellū. vt hic prout loquitur de cauſa iudicati quod tene menti.

Illud. Quero quid ſi vna ſumma eſt maior altera glo. dicit non eſſe curandū. vt. l. ſi in duabus. ſ. de regu. iur. Tu dicas hic. vt dicam in. l. pupillus. §. penul. ſ. eod.

Si ſtipulatus. Si ſeruus eſt adiectus nō poteſt ſolui domino. b. d. Et ratio huius eſt qꝛ ſeruus adijcit ad ſimplex factum ſolutionis recipiende ideo nō trāſit in oñm vt. l. qui heredi. in prin. §. de condi. ⁊ demon.

Qui decem. c In obligatione quantitatis vel ſpeciei certe ſolutio partis liberat a parte. ſecus in obligatiōe generis niſi in eadem reliqua pars ſoluatur. hoc dicit. nota text. ibi deniq̄ homo ⁊c. ¶Opponitur ad principium q̄ non admittatur ſolutio partis. vt. l. tutor. §. lucius. ſupra de vſuris. Solutio verum eſt creditore inuito: ſed hic volens recepit. ¶Item oppo. quando deficit aliquid in re debita non contingit liberatio. vt. l. iulianus. §. primo ſupra de verbo. obliga. Solu. hic pars rei erat ſoluta perfecte ideo in illa parte contingit liberatio: ſed in. l. contraria. tota res erat ſoluta imperfecte. ideo p̄t peti tota res: ¶Tertio oppo. qđ totus homo peti nō poſſit imo obligatio ſit in pēdenti vt. l. ij. §. ſ. ſ. de ver. obli. ⁊ ibi no. Sol. vt ibi plene dixi. ⁊ ibi examinati bene materiā huius. §.

Quod ſtipulatus. Mo. q̄ adiectus nullo modo poteſt liberare niſi recipiendo ſolutionem vt hic. ⁊. l. cui rescte. §. titu. ſ.

Si ſtipulatus. In ſolutione que ad commodum pupilli non cedit tutoris autoritas non requiritur. h. d. ¶Oppo. ſ. eo. l. pupillo. ſoli. ibi pupillus erat creditor. ideo nō p̄t ſibi ſolui. ſine tutoris

toris autoritate: quia reum liberare non poteſt ſi a ne tutoris autoritate: ſed erat hic adiectus nō creditor. ¶Ad hoc opponitur. quia etiam quando nō eſt creditor requiritur tutoris autoritas: vt. ſ. eo. l. ſi ſeruus dare decem. coniuncta. l. ſi quis ſub conditione. §. ſi quis omiſſa cauſa teſtamen. ſolu. licet ibi non eſſet creditor: tamen ſolutio ſibi facta debebat cedere ad eius cōmodum. ideo tutoris autoritas requiritur vt nō perdat pecuniam. 2 hic ſolutio cedebat ad cōmodu⁊ alterius: ideo dicerem. q̄ ſi eſſet adiectus ad ſui pupilli cōmodū requirit tutoris autoritas. ¶Querit glo. de quo pupillo loquatur. dicit glo. de proximo puberta ti. ¶Quero vtrum tutori poſſet ſolui. habes hoc c in. l. ſtichum. §. vſumfructum. ſ. eo. dic vt ibi.

1 ☞Procurator omnium bonorum poteſt ſolutionem recipere.
Procurator omnium bonorum ſine libera nō poteſt alienare.

2 Coniuncte perſone que poteſt ſine mādato agere ſolui non poteſt.
Forma libelli quando aliquis agit coniunctorio nomine. circa hanc formam vide tu que ponit dominus Maria. ſoci. in capi. primo. de libel. obla. articulo. vij. q. xv.

3 Adiectus an videatur habere mandatum. remiſſiue.

Vero procuratori. Dec eſt bona. l. ⁊ ponit in prin. duo dicta ⁊ incipit iuriſconſultus tractare cui ſolui poſſit ⁊ ponit multū clare. Quero dicitur hic qđ procuratori omnium bo-
1 norum poteſt ſolui. ¶Quero † an requiraſ̄ qđ habeat liberam: glo. dicit q̄ non: per. l. alle. in ea. vide eam que incipit ⁊ libera. ſecundū quoſdā ⁊c. Aduerte: alij dicunt contra quorum opiñ. tangit
a glo. in prin. mā recipere ſolutionem eſt alienare a vt inſtitu. qui. alie. licet vel non. §. admonēdi. Sed procurator omnium bonorū nō p̄t alienare niſi habeat liberā. vt. l. procurator cui generaliter libera. ⁊. l. procurator tutorū. ⁊. l. mandato generali. §. de pcur. ergo ⁊c. Rñ. q̄ hec alienatio fauore liberationis eſt admiſſa vt. l. eius qui in puincia.
2 §. ſi cer. pet. ¶†Secundo quero b an coniunctis
b perſonis c qui poſſunt agere ſine mandato poſſit
c ſolui. dicit glo. q̄ nō vt. l. ij. §. ſed ſi forte ex liberis. ſ. iudi. ſolui. Iſta ſolutio eſt veriſſima ⁊ eſt caſus in. l. ij. §. vt leg. no. ca. ⁊. §. ſol. ma. l. iij. ⁊. l. qui boſem. §. ſi gener. ſ. e. ti. ⁊ ex ꝟ debes ppēdere formationē libelli qñ q̄s agit tā q̄ cōiuncta pſona. nā cōcludet hoc mō. peto cū cōdēnari mihi tā q̄ cō-
d iūcte pſone talis ad dandū ⁊ ſoluendū illi p quo agit vel alteri p eo legitime recipiēti: nā ſi dicerет peto eū cōdēnari ad dādū mihi cōiuncte pſo-
e ne nō ꝑcederet: vt hoc tangā in. l. hoc iure. ſ. eo. d ¶Ulterius iſte ver. interdum. videtur cōtra eos
3 qui dicunt quod adiectus † videatur habere mandatū licet ſit abſens. nam hic apparet q̄ nō eſt p e curator. ⁊ ſic non habet mādatum de quo dic. vt. l. iulia. §. ſ. ſ. de verb. olig.

a ¶Eſt alienare. Adde Bar. in. l. iij. §. ſol. mat. vbi allegant alium tex. idem dicit in tranſactione p ea que no. in. l. ſ. C. ſi aduer. tranſac. idem in remiſſione vt in. l. magis puto. §. fundum. ff. de reb⁊ eorum.

↷ And. Pomate. Uendi adiecto non niſi eius cōditio ſit mutata. nu. 3.

b ¶Scōo quero. An coniuncte perſone poſſint recipere ſolutionem vide text. ſin. in. l. filie. ſ. eod. ⁊ mod. in. l. ij. §. ſolu. ma. ange. in. l. ſi procurator. §. de procu.

¶An coniunctis perſonis. Hoc etiam firmat bar to. per illum tex. in. l. non ſolum. §. ſolu. mat. ⁊ licet non poſſet ei ſolui tamen poterit impetrare contra debitorē vt res debita ſequeſtreť ita dicit Ja. de are. in. l. finautem. in prin. §. de neg. geſt. alle. in ar. l. ſi reus paratus. §. de pcu. Bald. ibi referens Bul. de cu. reprehendit Jaco. de are. ⁊ dicit q. d. l. ſi reus. non probat quia loquit in debitore ſponte offerente vnde putat contrarium p regulā. l. ſ. C. de probi. ſequeſ. pecu. niſi debitor eſſet ſuſpectus quia tunc procedit dictum Ja. de are. argu. d. l. fideiuſſor. §. fina. §. qui ſatiſda. eo gan. ⁊. l. imperatores. in fi. ſ. de ap. quia tūc magis dicitur agere q̄ ſibi ſolui. ad quod vide quod ſcripſi in. d. l. non ſolum. ſolu. matri. vb. limito quod dicit hic Barto. ⁊ ad Bar. hic adde not. in. l. qui alienā. §. q̄ q̄. §. de negot. geſt. vide. l. ij. §. ſ. ſ. in. ſolu. ⁊ ibi Bart. idem dicas de affine. per. l. cum maritum, C. de ſolu. coniuncta. l. maritus. C. de procu. cum ibi no. poſſet etiam hec regula limitari vt not. in princi. d. l. patri pro filio. videlicet ſi ſua intereſſet licet videaſ̄ cōtra. d. l. non ſolum. §. ſol. mat. ⁊ ad materiā adde Bar. in. l. ſ. C. de pcu. ⁊ vltra p̄dicta adde Bar. p illū tex. ſequentē opi. Bal. in. l. filius. C. de pac. ⁊ Ang. in. l. itē magiſtri. ff. eo. item poſſet forte dicta regula limitari in cōiuncta perſona furioſi qꝛ tunc coniuncta perſona p̄t facere ea q̄ requirunt ſpeciale mandatū. l. ij. cū ibi no. ſol. ma. ⁊ videť tex. in. d. l. patri pro filio. §. de mino. ⁊ qꝛ filia tua nō p̄t cōtradicere. ⁊ idē p cōiūcto minori vel pdigo per. d. l. patri p filio. ⁊ q̄ cōiuncte pſone nō poſſit ſolui regulariter eſt tex. ⁊ ibi Bal. in. d. l. cū maritum. C. de ſol. ⁊ vide Burdo. not. ⁊ Bald. in. d. l. finautem. in princi. §. de neg. geſt. ⁊ Bal. in. l. ſ. q̄b⁊ res iudi. nō nocer. vide per Ang. hic: ⁊ Imo. vcz an cū cautione de rato debeat ſibi ſolui. itē q̄ cōiuncte pſone nō poſſit ſolui tenet Specu. in titu. de coniuncta perſona. in prin. in verſicu. an cōiuncte perſone per. l. ſ. in prin. cum ſeq. §. vt leg. no. cauc. ⁊ dum allegant. l. filie. adde. l. ſi cum filio. in. §. ſ. ſcōm intellectum docto. §. de compen. quod no.

¶Tamē cōiuncte pſone nō aūt debet dicere tā q̄ procurator talis ſm Bald. ⁊ do. benedictum in. l. ſ. C. de procura.

↷ Andreas. Pomate. ¶Non poſſet. vide are. conſi. cxxxvij. col. ij. ⁊ Alexand. iiij. col. ij. volu. ij. vbi hoc ſequitur ⁊ cxxxvij. colū. ſ. volu. iij. vbi loquitur in matre.

a ¶Sol.quantum.no.ſ.quantum tempus quis debeat ratum habere ⁊ dicit Bal.in.l.ſi tutor.C.in qui.cau.in integr.reſti.per illum tex.q dictum tē a pus a die ſciētie incipit. ad de.ſ.quantum tempus debeat quis ratum habere. Fede. de ſe.conſil. cccxxxviij.

1 ¶And.ſo mare.

b ¶Allo.ergo.no. legatum q̄ incipit a cōditiōe negatiua cōmittit ſtatim cū q̄s est in mora.viō bar to.i.l.ſ.ſ. item ſi ita. ff.ad.l.fal.

2 c ¶Sunt q̄dā. magiſtralis. ſ. bald. in.l. ſ.in.ſ. vbi nūt.C. de cad.to.allegat iſtā.

phibes te preſente titiū accipere video: prohibere ne tu ſoluas.

Sed ⁊ ſi quis.

Dic puntur etiā alij duo caſus.⁊ hoc dicit. Mādatum † potest reuocari: ſed non facultas ſoluēdi adiecto. hoc dicit.

¶Allo.† vnum q ſi mandauero titi q̄ titio ſoluas non est neceſſe q ego phibeā te ne ei ſoluas: ſed ſufficit q phibeā titiū accipe te ſciēte. nā ex hoc video: phibere ne tu ſoluas. ¶Cōtra hoc op.q̄ ſciētia debitoris nō requiratur: vt.l.ſi pater.ſ.de manu.vin. Solu. vt ibi per Dy.⁊ Ly.C.man.l.mandatū. licet glo.nō ſol. ¶Opp.⁊ videtur quod poſſit phiberi ne ſoluat adiecto: vt l.cum quis.ſ.co.⁊.l. ſi ſtipulat⁹ fuero decem in melle.ſ.eod. Solu. hoc b † quod hic dicitur fallit ſi cōditio 3 primi adiecti ſit mutata. vel lis ſit conteſtata. vt in contrariis.

☞Ratihabitio quando mandato comparetur.

Ratihabitio ſequens quo ad libe randum ſoluentem ſufficit.

3 Legatum quod incipit a pcedenti conditione negatiua ſtatim cōmittitur cum quis est in mora faciendi nec ſpectat quod deſinat poſſe fieri vel non.

Sed et ſi nō vero.

Oppo.de.l. quid ergo. in princip. ſ.de his qui no.infa.gloſſ.non ſolu nit.tu † dic quando q̄ est limitatus 1 tempus certum in quo debeat certus fieri tunc in illo tempore debet haberi ratum: alias non valet: vt.d. l.quid ergo.et.l.obligari.ſ. tutor. 2 ſ.de auto.tuto. quando q̄ est determinatum certum tempus infra q̄ 3 debet aliquid fieri.⁊ tunc quando cunq̄ poteſt haberi ratum dum ta 4 men infra illud tempus ratum ha 5 beatur.vt.l.bonorum.ſ. rem ra. habe.⁊.l.ſi quis alicui.ſ.de acquiren. heredi. quandoq̄ nullum tempus est determinatum. ⁊ tunc procedit iſta regula ratihabitionem retro c trahi ⁊ mandato comparari: quam 1 declara prout declarat Dy.in.c. ratihabitio. extra de regu.iur. lib.vj. ⁊ Ly.in.l.vlti.C.ad mace. ¶Ulterius dicitur hic q ratus habere debet dominus cum primū certior factus est. imo videtur q quādocū q̄s 2 ratihabitio ſequi inducat liberatio vt.l.diſpēſatorē.ſ.eo.So.† quantū[a] ad liberādū ſoluētē ſufficeret ſequēs ratihabitio. ſz quātū ad hoc ne cō mittat ſtipulatio de rato loquit hic. q̄ dic vt dicā in.d.l.diſpēſatorē. Itē dicit ſicut in legato cū de repellēdo grerēt ⁊c. quid hoc est dictū glo. ponit duas ꝓncipales lec. ꝓma q̄ intelligat de legato relicto a teſtatore ⁊ ſic neutraliter. Scōa q̄ loquat de legato miſſo ab aliqua ciuitate. ꝓmus intellect⁹ ſubdiuidit in duas. q̄ pōt intelligi de legato repellēdo id est ō repellēdo legatario a petitione pene in quā primū legatū tranſfundit. vt l.ſ.ſ.itē ſi ita.ſ.ad.l.fal. vel dic de repellēdo legato id est de repellēdo legatario a petitiōe legati ſibi facti ⁊ trāſlati in aliū ſi ipſe non accepit. vt.l. iij.ſ.ſi q̄s titio.ſ.de adi.lega. Alij dicūt q hic dz intelligi de legato repellēdo: id est repudiādo. q. d. q̄s legatū dz repudiare ſtatim cū ſciuit. alias vi det agnoſcere. ar.ſ.de le.ſ.l. ſi fundū ſub ꝓditiōe ſ.ſi titius. Sz hoc nō placet: nō eſſi vī agnoſcere niſi aliquē actū faciat q̄ nō pōt fieri citra ius ⁊ nomen legatarij. vt.l.ꝓ heredē.ſ.papi.ſ.de acq̄.he. cōiuncta.l.ſi ita.cū ſua gl.ſ.de ꝓdi.inſti. ¶Allo.ergo[b] ſm primā lect.† quā poſui hic ſup iſto ẏho. q̄ hic ē caſus q legatū q̄ incipit a precedēti cōditione negatiua ſtatim ꝓmittit cū q̄s est in mora faciēdi: nec ſpectat q deſinat poſſe dari vel fieri: ⁊ eſt b gñale in b legato nō ſolū in pecunyt hic.⁊.l. ſi peculiū.in fi.ſ.de ſta.lib.lz aliter q̄dā dicāt. vt plene dixi.l.ita ſtipulat⁹.ſ.de ẏ.ob.itē alle. tua gl.ad ponēdū exēplū b.l.ſi hereditatē.ſ.ſ.ſ. mā. q̄ nihil facit ꝓz Ja.de are. Alia lec. ē q̄ b loquat in legato miſſo ab vna ciuitate q̄ lec. eſt clara. vide gl.q̄ incipit neutraliter. ¶Cento ad.l.q̄ ſi forte. hic dz q̄ cōpetit cōditio. Quero que eſt iſta cōditio? potes dicere q cōpetit vel ꝓſcrip. ẏ. actio vt fiat q̄ eſt ꝓmiſſum vel cōditio ob cauſam. l.ſi p curatori falſo.ſ.de pd.ob.cām nō habetis b alia.

q

Quod ſi forte.

☞Adminiſtratio vni conceſſa quando denegata videatur alijs.

Tutores honorarij dicuntur dati cauſa honoris ſui.

Tutores honorarij non coguntur adminiſtrare poſſunt tamen ſi volunt.

Tutori accuſato de ſuſpecto eſt interdicta adminiſtratio.

Cautela vt tutor impediat adminiſtrare.

Adminiſtratio q nō ſit interdicta tutori poſtulato ſuſpecto q̄ñ eſt ꝓximus? ſed dat ei adiunctus.

Prelato poſtulato ſuſpecto nō interdicitur adminiſtratio ſed datur ei adiunctus.

Sunt quidam.

Dic eſt valde magiſtralis.ſ. ¶Op.de.l.ſi ex pluribus.ſ.de auto.tu. So.† q̄ñ q̄s vni cōcedit adminiſtratio ita quod ipſe ſolus adminiſtret et non alij ⁊ tunc alijs vī interdicta adminiſtratio: q̄ñ q̄s vni cōceditur adminiſtratio: et per hoc non videt interdicta alijs adminiſtratio: vt hic.⁊ plenius diſtinguitur in.l.cōtra. dicit ibi. Itē dicitur hic tutores honorarij. ¶Quero qui ſunt † iſti tutores honorarij. dicit glo. qui ſunt dati cauſa honoris ſui. Alij dicūt dati a ꝓtore ſicut dicitur ius honorariū ius prętoriū: ita iſti vocantur tutores honorarij. gl.tz primā q honorarij dicunt honoris ſui cā. q intellige ſui hoc ē pupilli. ita itelligit gl.in.l.iure noſtro.ſ.ſ.ſ.de teſta.tu.⁊ illa verior.

3 ¶Quero † ſcdo quid pñt facere iſti tutores honorarij. ōt gl.nō cogunt adminiſtrare: poſſunt tñ ſi 5 volunt. vt hic.⁊.l.iij.ſ.ſi parēs.⁊.ſ.tantūdē.ſ.de

4 admi.tu. ¶Quero † ō hic ⁊ tene mēti q ei q̄ eſt poſtulat⁹ ſuſpect⁹ eſt interdicta adminiſtratio. ⁊ c alle.gl.pco. que reperiuntur in.l.eum quē.C.de ſuſp.tu.⁊ inſti.eo.ſ.ſi quis.⁊ hoc faciunt malitioſi aduocati: q⁊ quando volunt impedire tutorem adminiſtrare faciunt eum accuſari de ſuſpecto. nā interim pendente cā de ſuſpicione non poteſt ad

5 miniſtrare. ¶Quero † vtrum[a] hoc ſit verum ſim

a pliciter q̄ ei qui q̄ eſt poſtulatus ſuſpectus ſit interdicta admi. glo. dicit q ſic. ⁊ dicūt idē in prelato vt no.in.d.ſ.ſi quis inſti.de ſuſpec.tu. Sed tex. habemus in cōtrariū. extra de offi.delegato.c.ve 1 nerabili. vbi dicitur q adiungit ſibi alius cū quo adminiſtret et ratio huius pōt eſſe quia ꝓlatus per ſuſpicionē etiam ꝓbatam nō remouetur ſz alius 2 ſibi adiungitur. vt in.c. licet heli. extra de ſimo. merito interim non debet ſibi adminiſtratio interdici.⁊ ideo dico q ſi eſt talis tutor qui accuſatur ſuſpectus qui ꝓpter ſuſpicionem etiā ꝓbatā non debet remoueri ſed debet alius adiungi ſibi vtputa ſi eſt coniuncta perſona vt.l.ſi tutor aliquo. ē. de ſuſ.tu. ſm diſtinctionem ibi poſitā. tūc nō eſſet 4 ſibi interdicta adminiſtratio pendēte lite. ſz deberet ſibi alius adiungi ne ſit deterioris cōditionis 5 qui eſt in caſu dubij quā qui eſt in caſu certi. vt.l. ordinata. de lib. cauſa.

1 ☞Tutoris preſentia an requiratur q̄ñ curator 6 ſubſtituitur in locum eius. remiſſiue.

2 Preſentia pupilli requiritur q̄ñ curator in locum 7 tutoris ſubſtituitur ⁊ ipſe petit.

3 Tutori ſolui nō pōt q̄ñ ſibi eſt datus ſubſtitutus.

4 Procurator ſubſtituens alium non poteſt ampli⁹ 8 gerere.

Cautela vt ꝓcurator ſubſtituēs poſſit eā gerere. 9

5 Curatori pupilli poteſt ſolui.

Quid ergo ſi ei.

Allo.tex.ibi. ſi mōnō 10 ē ali⁹ ⁊c. ¶Itē notex. in ẏ. curatori ibi. ſz ſi pupillli ⁊c. ⁊ tene mēti

1 hunc caſum. ¶Quero † hic dicit q curator ſubſtituit in locū tutoris. quero vtrū ad hoc requirat d preſentia tutoris gl. dicit q̄ ſic vt.l. curator. ſ. de tuto.⁊ cu.da.ab his. tu dic meli⁹ vt ibi no. ¶Quero † vtrum requirat b preſentia pupilli gloſ. dicit

2 b q ſic quia ipſemet dz ſibi petere ⁊ ſic dz eſſe maior infante alle. glo. l.ij. ſ. qui pe. tu. meliorem tex. habetis in.l.q̄ hz.ſ.ſi pupillus. ſ. de tu. ¶Ulterius

3 no.† q poſtq̄ eſt aliq̄s ſubſtitut⁹ in locū tutoris nō poteſt tutori ſolui: ſicut ſi ꝓcurator qui habet 1 mandatum ad ſubſtituendū ꝓcuratorem: ſubſtituit procuratorem: ipſe † procurator ſubſtituens non poteſt amplius gerere: ⁊ deſinit eſſe procurator vt hic.⁊ est caſus in.c. is qui extra de procu. lib.vj.⁊ ideo cautela eſt q in mandato ponantur iſta verba q poſſit ſubſtituere et ēt cū ſubſtituto remanear ꝓcurator. idem forſan ſi dicitur in mādato q poſſit ſubſtituere ſemel ⁊ pluries. nā per hoc q̄ dicit pluries videtur velle ꝓſtitues q ꝓcurator ſubſtituē do nō deſinat eſſe ꝓcurator. Ultimo not.† q curatori pupilli poteſt ſolui vt hic in ver. curatori. in fi. q a tene menti.

Pupillū.

Opp. dz hic ſz ſi dederit. per q̄ in nitur translatum dominiū: poſtea ſequitur vendicari poterūt.⁊ ſic cō tradicit ſibi. ſol. exponе dederit. i. tradiderit. ¶Sedo op. de.l. interdū. de ꝓdi. inde. ſo. ibi ſoluit pupillus tñ debitū naturale: hic ſoluit debitū ciuile.⁊ iſta vera de hoc dic vt ibi no.⁊.l.iij.C. ſi aduer. ſo.

☞Dñium pecunie ſolute ſtatim efficit accipiētis lz liberatio ptingat vere tpe exiſtētis ꝓditionis.

Ex fingere ſuper impoſſibili quā do poſſit.

Fictiones due poſſunt ſimul cōcurrere q̄ñ vna venit in cōſequentiam alterius vel concurrunt circa diuerſa vel ex diuerſis fontibus oriantur.

Allo.in.l.antepe.C.de dona.inter vi b rum ⁊ vxorem qualiter intelligant.

Diſpoſitio huius.l.q̄ quis fingat retro liberat⁹ q̄ñ habeat locum in debitore conditionali.

Utilitas reſurgens ex hoc q aliq̄s fingat retro liberatus.

In caſibus in q̄b⁹ q̄s nō fingit retro liberatus q̄ñ erit loc⁹ pauliane vel c cōi diuidendo.

Dictio vt: iūcta cōditione ſi: vel cū ablatiuis abſolutis facit ꝓditionē.

Traditio ſine cauſa tranſfert titulū pro ſuo.

Cōditio appoſita q̄ñ impediat trāſlationē dñij.

Ab cōditiōe.

Iſta.l. eſt mīrū ſubtilis[d]. Debitor cōditionalis ſolutione vera vel ficta tūc liberatur vere quando conditio extiterit retro tñ fingit liberatus. b. d. et diuiditur in duas partes. ꝓma loq̄t in vera ſolutione. ſcōa in acceptilatione. ¶Allo.q retro fingitur q̄s liberatus. ¶Scōo no.† q dñiū pecunie ſtatim efficit accipiētis lz liberatio ptingat vere tpe conditiōis exiſtētis. ¶Op. ille q̄ nō est obligatus nō pōt liberari vt.l. decē. ſ. de ẏ.ob.⁊.l. quotics. ſ. ti. ſ.⁊.l. quod ſ

a ¶Quero vtrū. ſed bald. in.l. eus quem poſt bar. C. de ſuſpec. tu. in diſtricte tz q ipſo iure admini ſtratio tutori accuſato de ſuſpecto ſit interdicta ⁊ vide pe. de anc. i. c. oīpotēs. ō accu. in vſi. q̄d in eo q̄ eſt cert⁹ ō crimine.

b ¶Quero ē vtrū req raſ. vide qō legi. et no.i.l.illō de tuto. et cu. da. ab his.

¶Pupilluz. iſte. §. nō hz locū in adulto ſm gl. no. i.l.ſ.§. fuit q̄ſtum. ad trebel.

¶Adultū ſubtilis. vide q̄ p iſtā l. decidit Bald. ad pulchram q. i.l. item ſtipulātē. §. ſacram. de ẏ.ob.ī l. ẓio.

a ¶ Andre. Poma. ¶ Retro liberatus. vide alex. cõsi. cxvij. volu. v. vbi idẽ dicit in ratihabitione ⁊ ibi etiam est app. que dicit no. vnũ singulare intellectũ ad. l. fing. §. si cer. pet.

b ¶ Cẽ. sequẽs questio. adde gl. in. l. talis scriptura. ff. de le. j.

ibi Imo. dicit qõ vꝫ posse de fẽsariopi. glo. d. l. sequẽs qõ. qz non vꝫ qõ etiam quo ad fructus trahi possit retro cũ iudicet malefidei pos. qz iure phibente acceptauit donationẽ. l. si vxor filio. de do. inter vi. ⁊ vxo. ⁊ iure phibẽte nõ posset malefidei possessor fructus suos facere. l. qui fic. §. fi. de vsu. vnde videt qꝫ nõ posset trahi retro quo ad fructus ꝓpter iuris phibitionẽ sic nec trahit retro quo ad dominiũ ꝓpter iuris phibitionẽ ſꝫ tñ ꝑm eũdem potest dici qꝫ trahat retro quo ad vtrũqꝫ qz in fictiõe trãslatiue de tpe in tps sufficit extremũ terminꝰ a quo ẽt in essentia ⁊ extremũ ad qõ in potẽtia vt est videre in fictione. l. cornelie. quia fingit mortuũ apud hostes fuisse mortuũ ꝑma hora captiuitatis vt in. l. si is q̃ ꝓ emptore. ꝓ bar. §. deysu ca. ⁊ ideo licet dominiũ nõ fuerit trãslatũ ab ipso initio istud ꝓpterea erat qz ius phibeat qz potuisset ẽt statuere oppositũ vñ sufficit quod potuerit ex iuris dispositione trãsire dñium vꝫ aut hoc ius velle quod aduenẽte cõditione confirmetur donatio per mortẽ donantis ⁊ ex nunc censeatur res ipsius donatarij retro etiam fingitur ipsius fuisse sicut etiam si alicui daretur fundus sub conditione interim non esset eius dominium cum posset conditio suspendere ipsum et possessionem. l. qui absenti. de acqui. pos. ⁊ tamen aduẽniente conditione incipiet tunc esse suum. ⁊ retro fuisse suum fingitur. vide imol. in. d. l. talis scriptura. Adde qꝫ not. barto. in. d. l. si is qui pro emptore. in. v. colum. ⁊ adde late post glos. in. l. j. ff. pro dona. ⁊ per predicta videtur dicendum qꝫ si mulier vel vir putauerit donationem valere trahitur retro quo ad fructus secus si malefidei essent ita probatur in. l. ex anno. §. j. ⁊ ibi no. ⁊ in. l. de fructibus cum ibi not. ⁊ in. l. si vxor filio. §. de dona. inter vi. ⁊ vxorẽ. ⁊ in. l. fructus. ff. de vsu. secunda autem opi. nullo modo videtur posse procedere per hic no. ⁊ per id qꝫ leg. ⁊ no. in. d. l. ꝓ emptore. ⁊ in. l. cũ pater. §. pater filio. de le. ij. bene facit. l. si maior. de ser. expor. qz vbi lex resistit nũqꝫ retro trahit. ita in. l. ista dixit Old. nec ob. qõ dr de mala fide in pos. qz isto casu non diceret donatarius esse in mala fide contra possessorẽ tanꝫ. l. restat. qz est falsum ⁊ quãtũ ad possessorẽ saltẽ tz donatio vt in. l. j. §. si vir. ff. de acqui. posses. cum si. ⁊ ad materiã. vide Ange. ⁊ Imol. in. l. si filius. de verb. obli. vltra no. hic.

ligatus vt. l. potior. in prin. ⁊ l. qui balneum. §. qui po. in pig. ba. eadem ratione fingitur retro liberatus. ¶ Sed contra hoc oppo. ergo fingitur impossibile qꝫ quis fuerit obligatus ⁊ liberatus illo tempore quo non erat. glo. fatetur istud quod fingitur impossibile: circa finem prime gl. istud non videtur verũ. nã. l. nõ põt fingere impossibile vt. l. si pater. in fi. ⁊ l. seq. §. de adop. ⁊ §. loc. l. q̃ ad certũ. ⁊ l. certe. §. de preca. not. in. l. iij. §. ꝓ so. ¶ Dicẽdũ est ergo † qꝫ lex non potest fingere impossibile in suo genere: vt qꝫ filius sit antiquior suo patre: vel qꝫ furiosus consentiat. vt in contrario. tñ bene põt facere illud quod in illo casu particulari de quo loquimur non est possibile vt qꝫ filius titij sit filius meus. licet hoc non potest esse vere: tñ põt fingi: si tñ in genere suo est possibile. vt qz tante etatis qꝫ possit esse fili⁹ meus. dixi plene in l. si is qui ꝓ emptore. §. de vsucap. ita in ꝓposito possibile fuit retro quẽ fuisse obligatũ. erat enim capax ꝑsona obl'onis ideo fingit retro liberatus: ¶ Sz ꝑ hoc op. † ꝑm hoc due fictiones ocurrũt hic quod vꝫ contra glo. l. j. C. de do. promis. ⁊ l. cum post. §. gener. §. de iur. do. rñ. qñ sunt due fictiones quarum vna venit in consequentiam alterius bone põt concurrere. vt insti. quib. mo. ius pa. po. so. §. si ab hostibus. ⁊ l. cum due. j. de cap. ita hic. ex eo quod fingitur retro obligatus in cõsequentia fingitur retro liberatus ª vel aliter iste due fictiones concurrunt circa diuersa. vna circa obl'onem. ⁊ alia circa liberationem simile in. l. singularia. §. si cer. pe. vel aliter iste due fictiões habent originem ex diuersis fontibus: vna enim cautela fauore creditoris. alia fauore debitoris. facit qõ habuistis in. l. si seruus cõis meuij circa ꝑn. glo. de stip. ser. ¶ Subdit † gl. vnũ verbũ qꝫ eodẽ mõ põt intelligi qõ dr in. l. antepe. C. de don. inter vi. ⁊ vxo. vt fingat domina fuisse a tpe collate donatiõis in eam. idẽ not. in. l. sequens questio ᵇ. §. nõ leg. ij. cõtra nota. in. l. ij. C. de inoffic. do. ⁊ in. d. l. antepe. sez qõ illa fictio nõ ꝓcedit nisi quo ad fructus. ⁊ ille sunt vere ista nõ. rõ qz tpe ostantis matrimonij mulier nõ põt esse domina rei donate. ⁊ ꝓ ons non põt fingi retro eaz fuisse dominam eo tpe quo est inhabilis. deficit em̃ habilitas extremo. ita no. in. l. ij. C. õ inoffi. do. facit. l. quoties. §. ti. j. et qõ ibi dixi vobis. ¶ Quero † vtrum hoc principium habeat locum in quolibet debitore cõditionali. Respõdeo nõ nisi sit debitor sub conditione casualinã si est debitor sub cõditione potestatiua sicut existẽte cõdtione nõ fingitur obligatus retro. vt. d. l. potior. ⁊ l. qui balneum. §. q̃ po. in pig. ba. ⁊ l. ij. eodẽ ti. eadem rõne nõ põt fingi retro liberatus. idez dico si esset debitor ex causa legati. naz cũ nõ fingatur retro obligatus vt. l. si mater. §. eadẽ. §. de excep. rei iudi. ⁊ l. j. §. j. ad fil. ⁊ dixi in. l. si is qui ꝓ emptore. §. de vsucap. eadẽ ratione non põt fingi retro liberatus. ¶ Quero † ad quid est vtilis hec inestigatio vt sciam⁹ vtrũ retro fingatur liberat⁹ vꝫ nõ dicit gl. ꝓpter duo. primo ꝓpter paulianaz actionem reuocatoriam. secõ ꝓpter cõmunicationẽ pecunie fiendam inter creditores missos in possessionem, qõ dic vt in gl.

¶ Quero

7 ¶ Quero † q̃d in illis casibus in quibus non fingitur retro liberatus vt in cõditione potestatiua vel ex testamẽto. an erit locus pauliane vel cõi dicunt. innuit glo. qõ sic. qꝫ non placet quia. l. respicit factũ: an sit factum in fraudem: ⁊ ideo tempus facti dr ispici vt. l. si minor. §. de ser. expor. ⁊ l. j. C. de iure fis. li. x. nisi ponas illud factũ esse cã fraudandorum futurorum creditorum. vt no. gl. C. de do. ante. nup. aut. sed iam necesse. facit. §. qui et a qui. l. sed ⁊ si maritus. in fi. ¶ Uenio ad secũdam partẽ dicitur hic in fi. dominũ esse translatũ incontinẽti. Oppo. cõditio apposita suspẽdit translationem dominij in conditionis euentum vt. l. q̃ absenti. §. j. §. de acqui. pos. hic dicitur contra ergo male. huius timore sunt in glo. plures. solu. qꝫ illud qõ hic dicit ante eius pecunia facta est. i. facta fingitur. Ista est contra istũ tex. qui vult exp̃s se vt ante transferatur dominũ quã liberetur. si intelligeres de ficta translatione eodẽ modo retro fingitur liberatus. ⁊ sic esset idem in translatione dominij ⁊ liberatione. Alij dicũt cõtra qꝫ vere statim transferẽt dñium tpe traditionis. qõ in cõtrario dicitur de tempore existentis conditionis intellige scõm fictionem. istud est contra tex. a l. contra. Alij dicunt qꝫ fuit data hec pecunia sub modo. s. per vt: ibi sub conditione. ⁊ istã tenet Jaco. de are. nec obst. iste tex. qui dicit ea cõditione ꝛc. quia si sequitur postea dictio vt per hec verba nõ inducitur conditio sed modus vt. l. ij. §. fin. §. de dona. ⁊ l. meuia. §. de ma. test. sed hoc non placet: nã illud est verum nisi quando † cum dictione vt: immiscẽt dictio si: qz tunc facit cõditionem: vt. d. l. qui absenti. §. j. idem si immiscẽt dictio vt cum ablatiuis absolutis vt. l. si ego. §. j. §. de iure do. cũ ergo hic dicat ea cõditione. vt si ꝛc. apparet qꝫ fuit cõditio non modus. Soluit glos. aliter qõ hic nõ fuit adiecta conditio trãslationi dominij sed cessioni insolutũ. quasi dicat solutio fuit facta simplr: sed fuit dictũ qõ cederet insolutũ sub cõditione ista est vera ⁊ hãc tenet Dy. do. Old. et oẽs moder. ¶ Aduertatis † cõtra predicta opp. traditio facta sine cã nõ transfert dñium. vt. l. nũqꝫ nuda. §. de acqui. re. do. sed hic pendẽte conditione nõ habet causaz vel titulũ ergo nõ põt trãsferre dñium. Solu. non habet ti. ꝓpriũ ⁊ specialem sed habet titulũ ꝓ suo: est em̃ effectus dñs ꝓpter spem future obligationis cõmittende. et sic habet interim titulum ꝓ suo. vt. l. ij. §. si quis sub conditio. §. ꝓ empto. ⁊ l. j. ⁊ l. ij. §. ꝓ dote ⁊ hec vera. ¶ Ulterius oppo. ⁊ videtur quod conditio appositа titulo impediat translationẽ dñij. vt. l. si ego. §. j. §. de iure do. Sol. dicit gl. hic fuit soluta pecunia in qua magis de facili transfertur dñiũ: ibi vero alia species. istã reprehẽdit gl. p. l. ij. §. si pecuniã. §. de do. tu fustine eam. nec ob. §. si pecuniam. qz ibi fuit apposita cõditio trãslationi dñij: nõ tit. speciali. ¶ Itẽ cõtra ꝓdicta extra gl. oppo. ⁊ videt qꝫ simplex traditio dñium nõ trãferat in dubio. vt. l. cum pater. §. pater pluribus. ⁊ ibi gl. de leg. ij. Sol. ibi nulla fuberat causa legitima re vel spe ad transferẽdum dominium: hic sic. ¶ Item oppo. de. l. si ego. §. fin. §. de iure dot. vbi causa fuberat. ⁊ tamen in dubio dominiũ nõ videt transferri. Sol. hic fauore accipientis fuberat causa. sicut vides in deposito: nã in dubio non videt transferri dominiũ. licet possibile sit trãsferri excedẽdo terminos depositi: vt. l. luci⁹. §. depo.

10 ¶ Reassume † ergo ꝓdicta qñ ꝓ apponit cõditio translationi dominij. quandoqꝫ apponitur titulo: non translationi dominij. quandoqꝫ nõ apponitur nec titulo nec translationi dominij: sed soluitur simpliciter. Primo casu impeditur translatio dominij. vt. l. qui absenti. §. j. §. de acquiren. posses. ⁊ l. ij. §. si pecuniaz. §. de dona. Secundo casu: aut soluitur pecunia: aut alia res: si pecunia non impeditur translatio dominij: vt hic. si alia res tunc impeditur: vt. l. si ego. §. j. §. de iu. dot. Tertio casu: aut nulla causa suberat translationi dominij re vel spe ꝓ in dubio non videtur ª transferri dominium: sed magis traditi causa custodie. vt. l. cum pater. §. pater pluribus. §. de lega. ij. Aut suberat aliqua causa re vel spe: ⁊ tunc aut illa suberat fauore dantis aut fauore accipientis. Primo casu nõ videtur transferri dominium. vt. l. si ego. §. fi. §. de iu. dot. facit. §. de posi. l. lucius. Secũdo casu dominiũ videt transferri in dubio. vt. l. sed nisi hoc. §. de iu. do. ⁊ §. pro dote. l. j. non habetis hic alia.

¶ Assius. ¶ Oppo. de. l. si qs uxori. §. iulian⁹. §. ꝺ fur. Sol. cõpetit actio mandati: vt hic. ⁊ etiam furti: vt. l. ꝑia. ¶ Item opp. de. l. si tibi. §. de don. Sol. dicit gl. anteq̃ consumat possum habere ratum ego mandator. vt. l. contraria. ⁊ proderit mihi. tu dic qꝫ ratihabitio mandatoris q̃tũ ad liberationem ipsius mandatoris nil operatur: quia suo nomine non est gestum. sed bene operatur q̃tũ ad commodum mandatarij qui solut suo nomine: ⁊ in preiudiciũ mãdantis. vt. l. mater. C. de rei vendi. ⁊ l. si fundus. §. j. §. de pigno. sed. l. si tibi. §. de dona. loquitur in creditore qui anteq̃ consumat potest illam pecuniam sibi solutam retinere pro debito domini. ¶ Quero dicitur hic si eos consumpsit sine dolo malo: quid si eos consumpsit dolo malo. Respondeo tunc habentur pro extantibus. vt. l. parem. §. de regu. iuris.

¶ Non videtur. An traditio facta simpliciter intelligat facta ꝯ trãsferẽdi dominiuz. adde Bar. i. l. si constante. ꝓnci. ij. q. vtij. q. ꝓn. §. sol. ma.

a ¶Iulianus.ꝛ in.l.eius qui in prouincia.ꝛ ibidem.in.ſ.oppo.ij.partis.ſi cer.peta.ꝛ eſt gloſ. in.l. cū qui ita.§.qui ſibi.in ver.emancipato.ſ.de ver. obli.licet doc.ibi reprehendant eam ꝛ male.ꝛ no. Bal.in.l.mandatum.C.māda.vj.col. Adde Alexan. ibi in d.l.cū qui ita vbi plenius.

b ¶Alteri? oppo. Ad de no.bar to.in.l.aristo. §. labeo.de dona. ꝛ in.l. ſi q̄s alij. ſ.e. ꝛ bar. in.d.l. cuꝫ quis.§.hominē ſ.e.

c ¶Intelligē. Adde qō no. Bar.in.l. aristo. §. labeo.§.ō dona.ꝛ in l. ſi quis alia.ſ. eo. et Bart. in.l. cum quis. §. q̄ hominem b ſ.eodem.

d Eſt hec differentia. ꝛ vide in.l. libera.C. de ſentē. ꝛ ſ. codē.l. ſi alium. et in.l.etiam ꝛ in.l.ſi domus.§. de euic.§. de lega.ſ.

¶Mandatum quod videtur reuocatum per manumiſſionem.

SI quis ſeruo. Si ad reuocationē mandati ſufficit vnum: illud ignorari oportet a debitore ſolucre.ſi requirunt duo: ſufficit ignorare vnum vt liberatio competat: licet recipiens ſcienter furti teneatur. h.d. ¶Oppo. † q̄ per manumiſſionem non ſit reuocatum mandatum ſicut nec per emancipationē.vt.§. de verb.obli.l.eum qui ita.§. qui ſibi coniuncta.l. eum quis.in prin.ſ.eo.ꝛ videtur expreſſum in.l.in eum.§.ſ.de inſti.Quidā hoc faciunt q̄ per manumiſſionē non videtur reuocatum mandatum contrarium eſt veritas: vt hic et.ſ. de fur.l.ſi is qui rē.§.iulianus.ſ.nō obſt. q̄ dicitur de emancipatione: quia aliud in filio:aliud in liberto: eſt enim tanq̄ coniuncta perſona. ideo mandati reuocatio non preſumitur.non ob.l.in eum.§.ſ.quia ibi ideo quia apparebat durare domini voluntatem. ¶Alterius oppo. dicitur hic furtum facit domino.cōtra imo facit furtum debitori qui erat dominus pecunie.vt.l.ſi vendidero.§.ſi titius.ſ.de fur.ꝛ.l. ſi rem. §.fi.ſ.de preſcrip.ver.Solu. dicit quidam fateor contrarium.ꝛ quod hic dicit domino furtum facit:intelligo domino: ſcilicet pecunie et ſic debitori. alij dicunt ꝛ melius vt gl. refert q̄ debet inſpici quali animo ab initio acceperit:vt in glo. Iuxta hoc poſſet dubitari qualiꝫ potuit acquiri dominium pecunie per iſtū cuius mandatum erat reuocatum: c dicam.ſ.eo.l.cum quis.§.ſ.

1 ☞Dominium per ſeruum fugitiuum acquiritur non poſſeſſio.

2 Soluens alteri de mandato ſerui non liberatur ipſo iure.

Fugitiuus.

IStā eſt ſatis pulchra l. ſolutio facta ſeruo fugitiuo ab ignorante eum liberat ſi pecunia ſoluta efficiatur domini. h.d. ¶Oppo.de.l.ſ.§.ſed ꝛ per eum.ſ. de acqui.poſ.† Sol.per ſeruū fugitiuum non acquiritur poſſeſſio.vt.l. contrarias ſed dominium ſic:vt hic. ꝛ etiam ibi not. ¶Item oppo.ſ.eo.l.qui hominem.§.ſi nullo.in fi.§.in gl. ponuntur plures ſolu.tenetas alteram de duab⁹. vna q̄ ibi ſciebat fugitiuum.hic non.vel aliter. liberatur hic de equitate non de rigore.tenet quam vis ex iſtis. ¶Item oppo.de.l. ſi mandauero.§. fugitiuus.ſ.manda.dicit gloſſ.aliud in venditione:vt ibi aliud in mutuo:vt hic:quod non placet. Dyn.dicit q̄.l. illa per omnia concordat: et iſta vera:ſi dominus agat mandati contra eum cui eſt facta ſolutio mandato ſerui liberatur debitor quia dominus agendo videtur habere ratum.ſ. de fideiuſſo.l.ſi ſeruus alienus.et ita loquitur primum reſponſum.l.contrarie. ſed ſi non agat mandati non videtur habere ratum:et propterea debitor non liberatur:vt hic.et in ſecundo reſpoſo.l.contrarie.vel dic ſecundum Jaco.de aret. q̄ ibi ſoluebat mandato ſerui alteri recipienti pro ſeruo et procuratorio nomine ipſius ſerui: ideo videtur ſoluere ipſi ſeruo: hic ſoluebat alteri recipienti pro ſeipſo non pro ſeruo. et hoc etiam tenet Oldrad. ¶Item oppo. de.l. cum fundus. §.ſeruum tuum imprudens.ſ. ſi certum petatur. Sol.dico † quod ſoluens alteri de mandato ſerui non liberat ipſo iure:vt hic. ſed cedendo actionem domino ſic:vt in contrarijs.

☞Debitor ſoluens rem creditori quando liberetur.

Ratio quare in emptione et venditione re tradita vendens liberatur non ſic in alijs contractibus.

ITem. Si res non efficitur perfecte creditoris debitor non liberatur. h.d. ¶Oppo. de l.ſi ſeruum.§.ſed ꝛ ſi fit.ſ. de verbo. obliga. Solu. † aut debetur aliquares in genere aut in ſpecie.Si in genere debet fieri accipientis perfecte ſine dubio.vt.l.cum quis. §.qui hominem.ſ.eodem.ꝛ.l.qui decem.§. fina.ſ. eodem.ꝛ.l.ſi a ſubſtituto.§.heres.ſ. de legatis.j. Aut debetur in ſpecie. et tunc aut cauſa propter quam poteſt anocari preceſſit obligationem ꝛ liberat ſoluēdo eā talem qualis eſt.vt.d.l. ſi ſeruū. §. ſed ꝛ ſi fit.aut ſequit illā cauſam obligationis ꝛ tūc nō liberatur:vt hic.qō intellige ſi ſequatur facto debitoris.vt.d.l.ſi ſeruū.§.ſ.ſ. de ver.obli. Item predicta intellige quando precedit obligatio ex cauſa lucratiua:ſecus ſi ex cā onoroſa vt ex cauſa emptionis ꝛ venditionis:ꝛ tunc indiſtincte de euic.tenetur per titu.ſ.de euict. Itē aduerte † quia inter venditionē ꝛ emptionem ꝛ alios contractus quibus quis tenetur ad dandū eſt hec differentia quia in emptione re tradita quis liberat.vt no.i auſ.ſacramēta puberū. C. ſi aduer. vendi.ꝛ tūc incipit teneri de euictione re euicta. vt.l.euicta.ſ.de euictio. Sed in alijs contractib⁹ nunq̄ liberatur niſi ita eam faciat accipientis q̄ euelli ab eo non poſſit: vt hic cum ſimili. et ideo hic non agitur de euictione quaſi re euicta. ſed agitur priſtina actione quaſi ab ea nunq̄ ſit liberatus.

Si decem

SI decē ſtipulatus.

Gloſ. hic querit de vno quod ſolue: vt in gloſ.ꝛ materiā huius.l. plene di ei in.l.decem.ſ.de verb.obli.

1 ☞Si filius liberat debitorem paternum an ſi patri heres exiſtat obſtat exceptio ſi agat. 13

FIlius. Mo.iſtam.l.cōcor.ſunt in gl. ¶Querit Dy. † filiꝰ liberauit debitorem paternū: poſtea heres extitit patri. nūquid ſi no poſtea agēri obſtabit exceptio. vi dek q̄ nō:q: liberatio ab initio nō tenuit:ergo ex poſtfacto non conualeſcit vt in reg. iur.qō ab initio. In contrarium q̄ filio obſtet exceptio probatur.ſ.ad trebel.l.filiā fratribus.ꝛ.l. cū dominus.§.fi.ſ.de pecul. lega.ꝛ.l. cum vir.ſ. de vſuca.ꝛ de fun.dota.l.pe.ꝛ iſtud eſt veritas dicit Dy.mihi videtur q̄ debeamus ſic dicere:qñq̄ filius liberat debitorem ex cauſa lucratiua ita q̄ ſi debitor conuenitur nullā habet actionem contra filium. iſto caſu filius poteſt eum conuenire non obſtante q̄ ſit heres patris. argu. ad hoc.ſ. qui ꝛ a quibus.l. ſi ſeruo.ꝛ not.in.l. rem alienā.ſ. de pigno.actio.quando q̄ liberauit debitorem filius non ex mera liberalitate: ſed aliquid recipiēdo vel aliter promittendo: ita q̄ ipſe eſt obligatus ſi a debitore aliquid peteretur. tunc ſibi obſtat exceptio: ita loquuntur omnes. ll.alleg.per Dyn.plene dico in.l.cum vir.ſ.de vſucap.predicta vera cum filius remiſit debitum patris in quo nullā ius filius habebat: ſecus ſi haberet ius in eo.vt in dote que eſt communis patris ꝛ filie:quia tunc filia remittendo ſibi preiudicat.vt. l.ij.§.qō ſi in patris.§.ſolu.matri.ꝛ.l.ꝛ heredi.§.filia.ſ.de pactis.

1 ☞Debitor ſoluens vt conſequatur liberationē an requirat voluntas creditoris in ſolutione recipienda quod nō.ꝛ quod ſufficit depoſitio.
Obligatio ꝛ depoſitio factum ab extraneo liberat debitorem.

2 Soluens pro alio an repetat actionē nego.geſto. 1 remiſſiue.

3 Debitor per ſolutionem liberat ipſo iure.

4 Debitor non liberatur inuito creditore qñ extraneus ſuſcipiat iudicium pro ipſo.
Defenſor vel procurator non admittitur quando dominus eſt legalior vel ſciret melius veritatem.

6 Creditor an cogatur recipere defenſorem pro debitore veniente animo nouandi: q̄ non.

7 Debitor an liberetur ipſo iure vel ope exceptio b nis per ſuſceptionē iudicij facta ab extraneo: vbi diſtinguit.

8 Judicium quando ſuſcipitur animo nouādi an ſit neceſſe quod hoc agatur expreſſe.
Mouatio que olim fiebat per litis conteſtationez ita etiam hodie fit nihil eſt immutatum.

9 Mouatio quando fit per ſuſceptionē iudicij quis 2 iurabit de calumnia.remiſſiue.

10 Suſcipiens iudicium pro alio ignorante repetit ſi hoc fecit eo animo ſecus ſi pro inuito.

11 Actio vtilis illius directe que competebat cōtra 3 principalē intentat ſ ſuſcipientem a iudicium pro alio.

Procurator ſeu defenſor ſuſcipiens iudicij p alio an ante litem conteſtatā poterit alij defenſorem cōſtituere.remiſſiue. 12

Defenſor qui ſatisfecit p debitore poteſt ante litē conteſtatā defenſionē recuſare. 14

Practica agendi contra defenſorē ſuſcipientē iudicij p alio animo nouādi ꝛ forma ſententie. 15

Executio an fiet cōtra talem defenſorem.remittit.

Olutiones.

Hec eſt ſubtilis.l. ꝛ ſummat ſeipſam ꝛ de duobus tractat ſcilicet de ſolutione ꝛ de indicio. Ex.ibi pro nobis.ſcilicet liberandis.q.d.hoc acto qō per hūc modum liberemur In tex.10 i acci/piendo ideſt alio actum ſolutionis implente vel iudicium ſuſcipiente. ¶Opponitur in autentica .vt oēs obediant iudi.prouin. §. ſi vero alter. Solu.ibi loquitur in procuratore ſimplici qui non liberat nos:b in eo loquitur qui ſuſcepit iudicij animo nouandi. Item contra infra de reg.iur.l.inuito. Solutio ibi loquitur in primlegio.hic in liberatione.ita dicit glo.de hoc etiam habetis in.l.hoc iure.§.non poteſt.ſ. de donatio.l.ſeruus vetante. ſupra de verborum obligatio.ꝛ per Dynum in.c.inuito.extra de regu. iur. lib.vj. his contrarijs premiſſis venio ad queſtionez. ¶Primo quero circa ſolutionem dicitur hic quod ſolutione debitor liberatur inuit⁹. ¶Quero † an ſit neceſſe creditorem eſſe volentem gloſ. dicit quod nemo poteſt cum cogere recipere ſolutionem : ſed poteſt offerri et conſignari: et deponi et ſic inuito creditore debitor liberatur ſolu/ b tione:vt. C. de vſu.l. acceptam. tenet mentiſtam gloſſ.que firmat hic quod oblatio et depoſitio facta ab extraneo liberat debitorem b ipſo iure de quo gloſſ.dubitat. C .eodē leg.obſignatione. tamen iſta gloſſ. dicit veritatem.vt eſt caſus expreſſus.ſ.eo.l.qui.ꝛ.§. cum mihi.ver ſi. quemadmodum ſi quoliber. ex. C. de capti.l.cum poſtliminij. ¶Quero † vtrum iſte qui ſolvit p alio poſſit repetere per actionē nego. geſt. dixi de hoc vobis. ē. titu.j.l.ſi ſtichum.§.fi.dic vt ibi. ¶Quero vtrū † ſolutione liberetur debitor ipſo

¶Solutionē. Et dū dicit hic q̄ qs poſſit me inuitum defendere videtur contra l. ſepe. ſ. de re iud. vbi ille ad quem ſpectat defenſio poteſt illum ad quem ſecūdo loco ſpectat defēſio p hibere de fēdere ſolue q̄ quis nō pōt inuitū defendere ſi velit ſe ōfendere vl p/curatorez cōſtituere vt ibi⁹ no. Inn.in. c. cū ſup. in gl.ma. ꝛ i c. pe. vbi tex ō re in. ſecus ſi ſe nō defendat. vt b. Itē intelligenisi renuntiaret litivel confiteret ſz rapha. in d. l. ſepe. ¶Liberat debitorem ex. qō not. et adde bal. ī d. l. obſignationez per ang. ī l. tale pactū. §. pe. ō pac. ino.

iure vel ope exceptionis gl. dixit et bene q ipso iure. vt insti. qui. mod. tol. ob. in princi. ¶Venio ad iudicium dicitur hic q iudicium suscipiendo a liberamur inuiti. ¶Quero † vtrum hoc possit fieri credito re inuito. glo. dicit quod non. quia nemo cogitur agere. C. vt nemo inuitus &c. ¶Sed circa hoc querit Dy. b quid si creditor vult agere an eo inuito admittatur defensor. & arguit pro & contra. & primo videt q admittatur. vt. l. plane. in fin. ff. famil. herciscun. ff. de peti. heredi. l. sed & si lege. §. item si rem distrahe/rit. ij. inversi. quid tamen. & ff. de noua. l. de illo. §. fina. cum. l. sequē. In contrarium q nō admittatur facit: nā ista duo sunt paria fieri nouationem & per stipulationem & per contestationem vt. l. delegare. ff. titu. j. sed per stipulationem non potest quis cogi nouare. vt. l. j. C. de noua. & l. nec creditores. ergo &c. pro hoc videtur text. in. l. si actor. ff. de procura. dicit Dyn. † q debet distingui aut principalis est legalior aut non. ita no. glos. in. d. l. plane. in fi. ff. famil. herciscun. q. d. si persona domini est legalior non admittit[ur] talis defensor: alias sic. vt. d. l. si actor. de procura. & C. de procu. l. fi. adde q etiam si dominus sciret veritatē melius & esset melius informatus posito q non esset legalior non deberet admitti procurator. vt. l. ij. §. defendi. & q ibi not. ff. ex quib⁹ cau. in pos. ea. ita debent intelligi verba Dyn. videte domini pro examinatione huius. q. duo sunt videnda. primo an creditor cogatur recipere defensorem venientem animo nouandi: & hoc non tetigit Dyn. si de isto intellexisset determinatio sua non esset bona: vt. j. dicam: Secūda questio: an creditor cogatur admittere defensorem qui vult defendere tanq procurator in rem suā: ita quod fiat contra eum executio non animo nouandi & liberandi debitorem: vt. l. plautius. ff. de procurato. & in isto secundo procedit determinatio Dyni cū additione quā feci. ¶Circa † primū sunt opi. nā in. l. liberto. in fi. ff. de neg. gest. gl. tz q cogat inuit⁹ admittere. sed in l. nō solū. in ōn. circa fi. gl. mag. ff. de pcu. videt tenere cōtrariū. & hoc videt verū per tex. in. l. si mandato. §. j. ff. man. & hoc tenet pe. & aliqui moder. vt Dyn. refert. C. vbi in re/acti. l. j. p dicta vera sunt in defenso/re qui venit ad defendendum cum mandato: sed quid si venit defensor ad defendendum sine mandato. Respon. si venit ad suscipiendum iudicium animo nouandi idem q. ff. per easdem leges: sed si vult suscipere tanq procurator in rem suā non animo nouandi. tunc ab initio potest creditor eū non admittere ex causis supradictis si non est persona ita legalis sicut dñs vel dominus scit melius veritatē. sed postq eum admisit non posset eum repellere. arg. u. l. pompo. ff. de procura. ¶Quero † vtrum per suscepti⁹onem iudicij quis liberet ipso iure vel ope exceptionis. Oldra. dicebat q ope exceptionis: vt. l. post venditionē. C. de pac. & de inter. ac. l. qui ex parte. gl. dicit q ipso iure liberatur si ab vtroq hoc agatur: quia ista duo scilicet solutio & litis suscepti⁹ ponuntur vt paria hic: & ff. titu. j. l. delegare. & l. si pro patre. circa princi. ff. de in rem verso. ita dicit glos. ad contraria respondet Dyn. nam in. l. qui ex parte. nō agebatur a creditore quod alius liberaret quē ipse ignorabat esse heredem: vel dic q ibi nō determinatur vtrum liberetur ipso iure vel ope exceptionis & magis inuit quod ipso iure Ad. l. post venditionē. dic quod ibi non fuit acceptum iudicium animo nouandi volente creditore ideo potes distinguere q aut fuit iudiciū acceptū animo nouandi &c tūc nō est dubiū q liberet ipso iure debitor: vt hic. & l. delegare. ff. titulo. j. quando q iudiciū suscepit vt procurator seu defensor in rem suā nō animo nouandi & tunc aut libellus datur contra principalem & ille se offert defensioni. & tunc nullo modo liberatur debitor. vt. l. si rem. ff. eo als. l. si mandato meo. §. j. ff. mādati. & dicta. l. plautius. ff. de procura. secūdum vnum intellectū Quando q ego do libellum contra illum procuratorem vel defensorem ab initio tanq contra defensorem in rem suam. & tunc principalis debitor liberatur ope exceptionis. hic est casus in lege post venditionem. C. de pact. ¶Quero † quando iudicium accipitur animo nouandi vtruz sit necesse q̄ hoc agatur expresse. glo. dicit quod olim presumebatur nouatio: sed hodie requiritur quod agatur expresse. vt insti. quib. modis tol. ob. §. preterea. videte domini in nouatione que fit per litis contesta, nihil est hodie immutatum nam olim presumebatur nouatio: hoc est nouę qualitatis adiectio vt fiat de actione temporali perpetua: de non transitoria fiat transitoria in heredes. vt. l. alias. ff. titu. j. & hoc ita hodie sicut olim & ita olim sicut hodie: sed nouatio hoc est vnius obligationis ad aliam transfusio nec presumebatur nec olim nec hodie. vt. d. l. aliam. ff. titu. j. & de regu. iur. l. non solet. & C. de iudi. l. j. & ista inuestigatio est magni effect⁹. nam si esset verum q olim presumebatur: vt gl. dicit ergo hodie fieret nouatio ope exceptionis. vt not. in. l. ij. ff. tit. j. & C. de noua. l. fina. tene ergo q in nouatione que fit per litis contesta. nihil est hodie immutatum. ¶Querit † glos. quando fit nouatio quis iurabit de calumnia. dicit glos. iste procurator in rem suam. vt. l. ij. §. sin autem reus. C. de iuramen. calum. hoc examina: vt plene nota. in l. non solum. in. ij. glos. mag. ff. de procura. ¶Querit glo.

a ¶Iudiciū † suscipiendo. Adde q no. bal. post bart. in. l. j. C. de iudi. vide ibi.

b ¶Querit Dy. vtrū iuito actore possit cōparere fideiussor rei ad o nouādi. adde q not. post bar. & bal. in. l. j. in vlti. col. C. de sen. vi⁹ de pau. de liza. i cōmēto. c. si vēditorē. l. j. col. de emp. & vē. & Ange. in l. iulian⁹. in. ij. co. q̄ satis. cog.

c ¶Hec presumebat. contrariū tz bald. in l. post vēditionē. & ibi pau. de cast. C. de pac.

d ¶An talis defensor. vide Barto. & Bal. ī. l. qō q̄s C. de pactis.

e ¶Andr. Poma. ¶Ubi fideiussor. Illo. optimam glo. qō nunq fit cumulatio quantitatū vt pena in fligatur. vide sng. in proe. ff. & vide que remissi ad bar. i. l. fi. §. quoties ff. de pu.

ginta pro percussione in brachio & sic de singulis an iste dicetur condemnatus in. cc. si consideras summas per se singulariter nominatas non est condemnatus in. cc. vt hic. si consideras cumulū primo notatū

f ¶Ubi fideiussor. ad de tex. et ibi bar. et bal. in. l. si testim. §. fi. de condi. insti. & l. si separatiz. §. j. ō ap. & qō no. doc. in. l. scire debemus. de ver. ob. faciūt plene not. per bar. & doc. in. l. q fundū. §. coheres: C. ad. l. fal. et qō not. Angel. et Imol. in. l. quoties in stipulationib⁹. de ver. ob. & ī terminis ang: & Imo. in. d. l. si separatiz. §. j. & bal. in. l. sancim⁹. §. si q̄s aūt. el. j. C. de nouā. ang. p istam gl. in. l. scire debemus. de verb. ob. tz q ois bānitus in eodē banno in his q̄nquaginta nō dī in centū dānatus & ibi etiam pau. de cast. adde Imo. in. l. si quis testō. in fine prin. de lega. j. & bar. in. l. luci⁹. §. q ha/bebat. ff. ad trebel. & adde Ange. & alios in. l. si idē cum eo. ff. de iurisdi. omn. iudi. & bal. ī. l. nam & si fur. §. j. ff. si cer. peta. & Pe. de ancha. & Imo. in. c. j. de donatio. scripū aliq̄d post ro. ī. d. l. scire debem⁹. de ver. obli. & Ange. de are. in trac. maleficiorum. in ver. dictum sempronii in ducentis libris. ī pri. in. d. l. scire debemus. limitaui ista sed q̄d si p plu/ribus si nimis dareť vna actio tūc vna sola est se/cus si p qualiber daretur actio de per se q̄ tunc erunt plures sīc. vt not. bald. in. l. libel. in. l. edita. in. xxix. col. in ver. si. xiij. & sequē. C. de eden. q̄ a pari. pcedūt sīa & libellus. l. vt fundus. ff. cōi di/vi. & l. fi. de fideicom. lib. istis adde glo. in. l. etiam §. ex cā. in ver. audiēdus. q̄ dicit q tot cēsenť esse sīe quot sunt cause ipsius per. d. l. scire nec con/clusioni de bānito ob. l. fi. in prin. ī ver. qō si sepi⁹ infra de abigeis. q̄ punitur tanquam abigeus il/le qui oues furripuit eodem modo quādo vel se/pius vnam vel duas commune studium exercens in eo vt ibi not. dicuntur essi ibi sepius abegerit & dictio sepius verificatur in bino actu. l. mariti. §. qui questum. j. de adul. & in hac q̄stione vide Ang. & Bal. per illū tex. in simili ī. l. si plures. ff. ō pac. Et ad bar. hic. adde pont. de Maria. fozi. in. c. di lecti. arti. xxix. de libel. obla. ver. quartus effect⁹. & d. l. Mellus. in tracta. banni. in. j. parte secundi tempo/ris. q. viij. & q. ix.

¶In sīa dicat. Adde ang. & bal. per illū tex. in. l. si plures. ff. de pact. quem cum ibi no. videas p cuius intellectu vide bar. ī. l. ij. j. de pu. iu. & q ibi dixi & adde imo. in. d. l. si quis test. in fi. prin. ff. de le. j. vno addito quod si iudex dicat condemno titiū in quinquaginta que si non soluerit. j. x. dies condemno ipsum in centum quod isto casu si non solu/erit est condemnatus in centum & sic poterit im/pune offendi de quo etiam per doc. in. l. ij. §. j. de excu. tu. & in. l. j. C. qui nume. tuto. et ad istud fa/no. per barto. in. l. ij. j. de pu. iu. & quod ibi dixi. et

10 rit glo. † An ille qui subijt iudicium pro alio re/petat ab illo. dicit glo. quod sic si accessit eo animo vt repeteret per. l. qui seruum supra de inter. acti. quod intellige quando suscipit iudiciuz pro ignorante secus si pro inuito secundum ea que dixi in. l. si stichum. §. fi. ff. titulo. j. ¶Sum expedit⁹ de gloss. ¶Querit † Dy. que actio intentabitur contra eum qui subijt iudicium animo nouandi. Dy. dicit vtilis que contra principalem competebat directa. vt not. i. d. l. delegare. ff. titu. primo.

12 ¶Item querit Dyn. † an talis defensor a possit

a constituere alium defensorem ante lit. cōtestatio. & videtur quod non. vt. l. nec q̄ & l. nihil. C. de procurato. Preterea cum per lit. contesta. fiat hec novatio. vt dicta. l. delegare. ante lit. contesta. non potest facere defensorem q̄ ante non est domin⁹ litis. & non dominus non constituit procurato/rem. vt. l. j. ff. de procura. In contrarium determinat Dyn. per. l. titius. ff. de procura. vbi dicit qō eo ipso quod satisfecit: loco domini habetur de

13 fensor. ¶Item querit † Dy. an iste defensor post prestitam istam satisdationem ante lit: contesta. possit defensionem recusare seu renuntiare videtur quod sic. quia potest a domino reuocari ante lit. contesta. procurator qui satisfecit vt. l. ante litem. & ibi not. ff. de procu. contrarium determi/

14 nat Dyn. per. d. l. titius. ff. de procur. ¶† Quero qualiter formabuntur acta & sententia contra talem defensorem. Respondeo debet dici. Ego ago contra talem defensorem talis defensorio nomine pro eo. ita videtur velle text. in. l. liberto. § finali. supra de nego. gestis. ita no. Innocentius in. c. causā. ante fi. magne glosse extra qui fi. sint legiti. ¶Alte/

15 rius quero † an contra defensorem talem fiat executio: dic vt in. l. plautius. ff. de procura. Ex predictis habes declaratam hanc. l. & etiam. l. soluendo. ff. de nego. gest.

1 ☞Stante statuto quod exbannitus a centum libris supra possit impune offendi an si quis habet plura banna vnum in. l. aliud. in. xxv. aliud in. l. an possit impune offendi: & si vna sententia habet plures condemnationes an fiet cumul⁹.

b ¶Bi fideiussor. † Quero vtrū inter decem & decem & .xx. sit aliqua differentia glo. dicit quod sic. vide gloss. que incipit. i. vna decem in fi. ex hac

1 glo. determinaui questionem statuto † ciuitatis lucañ. cauebatur quod exbannitus a. c. libris supra possit offendi impune modo quidam habebat plura banna vnum in quinquaginta aliud in quadraginta aliud in quinquaginta bene cumulata excedunt centum. sed nullum per se efficiebat centum. querebatur an possit impune offendi. ego dixi quod non quia quinquaginta & quinquaginta non sunt centum. aliud est enim quinquaginta & quinquaginta aliud. c. vt hac. l. quid si in sīa di

c cat condemnamus eum in ducentis libris vez in quinquaginta pro percussione ī facie in quinqua

his adde imo.i.d.l.si qs test.i fi.pn. ¶Adde scõm paul.de ca.q hec limitatio ang.nõ est vera q illa centũ q veniũt.nõ sunt pene maleficij sed cõtumacie in soluendo per.l.j.de in lit.iuran.& ad bar.b adde & vide que ponit cep.in consi.xiiij. vbi itelligit bar. b

c/ra illata fuere ex interuallo secus si vna rixa: quia tunc fieret coacerua/tio alias gl.in.l.j. i gl.mag.in fi.C.vñvi: vide ibi et alex.i.l.in ficiãdo. §. infans.j.d fur.in addition.

a ¶Si debitor.nõ plz not.qõ ablatiõe fctã in iudicio nõ liberat ipse debitor.sed ip se bar.vt dixi tenere i.l.si rẽ.§. fi.& qõ ibi dixi d pig. ac.viõ bal. in.l. accepta.C.de usu.in. iij: col. et cuz bar. & rapha.in.d. literdũ.§. fi.j.d fur. & ray. con cor.

b ¶Inf artifices. hãc l.limita p tex.i.l.de pollici.ff.de pol.& q ibi dixi & no.bar.i.l.veteris.C.de ꝓhẽ.& cõmit.stip.vbi no.

c ☞And.Poma. ¶Quero.an i dubio sit electa industria persone.vide Bald.in.l.j.§.ne autẽ. C.d cadu.tol. 1

d ¶Obligatione faciendi.an & qñ videat electa industria persone & quid in mandatario & procuratore.vide in.l.mandatum distrahendorum.& quod ibi Bar.& manda.& quod ibi dixi videas. 3

e ☞And.Pomate. ¶Ultimo.an doctor poterit legere per substitutuz vide Bald.plene in.d.§.ne autem.l.nemo.

est condẽnatus in .cc. puto qd ille cumul7 nõ dz attendi ita vt text.cũ gl.in.l.ediles aiunt.cũ sua gl. §.de edil. edic.& facit optime.l.luci7.§. qui habebat.§.ad treb. 1 a

EX parte. Uidistis in.l.si ex testamento.§.j.§.de fideius.& dic vt ibi.

SI creditor. Mo.hunc tex.q si prius pignoris soluatur 1 creditori vere vl ficte 2 debitor liberatur ficte per acceptilationẽ & per stipulationem animo 3 nouandi.

TIam. Si in re soluta d b ficit aliquod ius liberatio nõ cõtingit.h.d. c ¶Mo. q res petit lz 1 res habeatur.de hoc per glo.in.l. eleganter.§.non solum.§.de dolo. & per Dy.in.l.huiusmodi.§.fi res. §.de leg.j.& per Ey. C.ad exhi.l. exhibitiõis.& dixi in.l.iulia.§.j. §. de verbo.obli. 2

QUm sticbus. Obligatio speciez diuidit per quotas obligatio generis vel quãtitatis dividit e numero.h.d.vidistis de hoc in.l.sti 3 pulationibus.de ver.ob.

☞Obligatione sola facta in iudicio qñ liberetur debitor.

SI debitor. Op. sola oblatiõe nõ liberatur debitor: vt j. eo. l. qui decem. in principi.& C.e.l.obsignatiõe. Sol.

SI seruus. De hoc habuistis in lege si quis seruo7 supra eodem &c.

QUi sibi. Dicitur hic in primo dicto q hz actionẽ si cuiscitur.ꝯ imo nunq fuit liberat7 vt.l.julia.§.j.§.de v.ob.& l.si rẽ meã.§.eo. solcõcedo ꝯ.& q hic dicit hz actionẽ scz primaz que nunq fuit sublata. ¶Ad scõm dictuz oppo.d.l.si seruum.§.j.§.de ver.ob.sol.dico q hic fuit ꝓmissus homo in genere vnde non liberat dando statu liberum sed ibi fuit promissus in specie quo casu debet distingui.vt ibi dicitur.

☞Solutio vl oblatio rei deteriorate facto debitoris non liberat eum.

Locator roncini non tenet recipere roncinum deteriorat̃ nisi offeratur estimatio.

Creditor recipiens deteriorat̃ quando possit postea petere estimationem.

Qui sticbum. Dic est notabilis. §. et breuiter hoc dicit. Solutio huius timore hec lex debet intelligi altero de tribus modis secundum gloss.primo quod hic obtulit & deposuit vt in cõtrario.secundo quod hic obtulit tantum:tamen hec oblatio fuit facta in iudicio per quam oblationem debitor ipso iure liberatur:vt.l.si rem.§.fi.§.de pigno.ac.& l.aliena.§. si per creditorem.eo.ti.Sed certe iste casus non placet a quia licet per oblationem factam in iudicio pignora liberẽtur.ita quod potest agi pignoratitia:tamen creditori non denegatur petitio pecunie debite per solam oblationem vt.l.acceptã. C.de usu.Fallit in duobus casibus ibi not. secundum glo.quos casus examinabo in.l.qui decem: infra eodem.in princip.alio modo potest legi qõ hic pecuniam obtulit et perdidit eam absq; dolo & etiam culpa:& sic concordat cum.l. qui decem et hec posset esse bona & etiam prima. Item opp.gl. duobus modis & dic vt in ea habetur. 1 2 3

☞Industria persone in dubio videtur electa.

Fideiussor qñ possit accedere in obligatiõe faciẽdi vel non faciendi.remissiue.

Doctor an possit legere per substitutum remissiue.

LIter artifices. b Dicit b quod dz facere per se nõ per aliũ. ¶Quero c vtrum † in dubio videatur electa industria persone.glos.que est hic vt dicere qõ sic. nisi ex qualitate persone aliud appareat.si enim aliud appareret liberaret faciendo per alium:primũ qõ in dubio videatur actum q faciat per se cum ꝓmittit ipse facere.probatur in.l.fideicõmissa.§.fi.ff de le.iij.Sedm probat i.l.cõtinuus.§.si ab eo.§.de verb.ob. ¶Quero qualiter in obligatione faciendi d vel nõ faciendi possit accedere fideiussor dixi in.l.cum filius.§.j.de v.ob. & in.l.si qs ꝓ eo.in prin.§.de fideiuss.& in.l. nemo est q nesciat.de duob7 reis.& gl.hoc tangit.dic vt ibi. ¶Ultimo e † facit ad questionez an doctor possit legere per substitutũ de qua qstione dixi in. d. l.nemo est qui nesciat. c d e

SI seruus. De hoc habuistis in lege si quis seruo7 supra eodem &c.

QUi sibi. Dicitur hic in primo dicto q hz actionẽ si cuiscitur.ꝯ imo nunq fuit liberat7 vt.l.julia.§.j.§.de v.ob.& l.si rẽ meã.§.eo. solcõcedo ꝯ.& q hic dicit hz actionẽ scz primaz que nunq fuit sublata. ¶Ad scõm dictuz oppo.d.l.si seruum.§.j.§.de ver.ob.sol.dico q hic fuit ꝓmissus homo in genere vnde non liberat dando statu liberum sed ibi fuit promissus in specie quo casu debet distingui.vt ibi dicitur.

☞Solutio vl oblatio rei deteriorate facto debitoris non liberat eum.

Locator roncini non tenet recipere roncinum deteriorat̃ nisi offeratur estimatio.

Creditor recipiens deteriorat̃ quando possit postea petere estimationem.

Qui sticbum. Dic est notabilis. §. et breuiter hoc dicit. Solutio

lutio vel † oblatio rei deteriorate facto debitoris ei non liberat.h.d. ¶Op. & videt q talis debitor liberet vt.l.eleganter.§.non solum.§.de dolo.Sol.dico quod liberatur ab actione prima nõ ab actione de dolo.& ita loquitur hic.& sic cõcordat cum illa.ista est vna solu. ¶Contra istã solu: op.de.l.iij.§.fi reddita.§.cõmo.& l.j.§.si res.§.de po.Solu.ibi loquitur in contractibus bone fidei in quibus non liberatur a prima:hic in contractibus stricti iuris.qõ dic vt.d.l.iul.§.j.§.de verbo. oblig.& fuit tractatum per glo.§.eo.l.etiam.Secundo modo soluitur hoc contrarium: quod hic non soluit:sed soluere volebat.creditor autẽ noluit recipere vulneratum:q non offerebatur estimatio deteriorationis.vt in gl.& sic respondetur ad contrarium q ibi creditor recipit:hic nõ. vide glo.que incipit hic & inferioribus casibus. ibi vel aliter.quam glo.tene menti q est casus notabilis 2 Et ꝓm hanc lectu.†habes casum locator roncini quando vis sibi restituere roncinum deteriorat̃ fine pretio deteriorationis potest nõ accipere.ca 3 sus est hic ꝓm hanc lectu.Soluitur etiã alio modo hoc contrarium de quo hic nõ curo. ¶Quero † quid si creditor recipit rem deteriorat̃:an possit postea petere pretium deteriorationis gl. hic videtur dicere quod sic. ita no.in.d.l. eleganter.§.nõ solum.§.de dolo.Sed Eyn.in.l.exhibitionis.C.ad exhi.referendo dicta Pet. videt alitere dicere.tu vero dic latius a aut debitor deteriorauit rẽ p dolũ & in perniciẽ creditoris & tunc indistincte tenet de dolo.vt.d.l.eleganter.§. nõ solum.§.de dolo.Si autẽ nõ in perniciẽ creditoris & tunc aut vitiũ erat latens & tunc recipiẽdo non videt remittere & potest adhuc petere estimationem:vt no.in.l.in hac.circa prin.§.de triti.si vero vitium erat patens.tunc aut estimatio deteriorationis venit petẽda iure actionis. & poterit peti. aut iudicijs officio mercenario. & nõ põt peti. ar. C.depo.l.iij.& de eo q cer.lo.l.fi.ita dz intelligi qõ no.i.d.l.elegãter.§.nõ solũ.facit.l. supra iter §.cassius.§.de aqua plu.ar.lz Pe. dicat aliter in d.l.exhibitionis. 1 a b q

VI hominem. b e

1 ☞Unus ex reis credendi si recepit totũ debitũ quando teneatur alteri cõmunicare: 1

2 Glo.in.ll.titio aut seio.§.de leg.ij. nõ bene loquitur q ibi sunt duo rei ex causa lucrativa.

3 Unus ex reis credendi recipiendo partem nõ sibi appropriat totum.

SI duo. Mo.tex.ibi q obligatio cõis efficeret &c. ¶Aduerte c ꝯro si vn7 f c

1 † ex reis credendi recipit totũ debitum an teneatur alteri communicare? glos.que est hic dicit q sic.vide eam que incipit ideo q; cum sunt &c.idem videtur tenere gl.in.l.frater a fratre.in prima magna gl.§.de condi.inde.item tenet in.l.si titio aut seio.§.de lega.ij.idẽ videt tenere Dy.C.de duo. re.l.j.& in auf.hoc ita. In cõtrarium videtur casus in.l.in.l.fal. hoc esse obseruandũ.§.ad.l.falc. dic aut sunt socij omniũ bonoz. vel illius obligationis.& tũc debet cõmunicari.vt hic.aut nõ sunt f

¶Dic latius.Et adde qõ no.Bar. in.l. opus qõ animi aduersione. §.loca.& Bar.in dicta.l.exhibitionis.& hanc distinctionem facit Per.in.l. huius modi.§.j.de lega.j.licet non ita perfecte. et vide Paul.de ca. hic et sequitur Joan.de pla. instit.de socij. & tunc siquidem sunt duo rei credendi ex cã non lucratiua. puta q; mutuauerunt pecuniã cõmunem tunc dz cõmunicari.ita loquit glo. que est in.l.frater a fratre. Si vero sunt duo rei credẽdi ex cã mere lucratiua q; debitor volens donare duobus ꝓmisit insolidũ tanq reis credẽdi: tunc nõ dz cõmunicari qõ exactum est ab vno.casus est.in.l.in lege fal.hoc obseruandum. et ideo † glo.q est in.l.si titio aut seio.ꝓut se refert ad tex.illi7 nõ bene dicit: quia ibi sunt duo rei credẽdi ex cã lucratiua. ¶†Ultimo tu habuisti q per lit.contest. factam ab vno ex reis credendi ipse appropriat sibi totũ debitum:vt.l.ex duobus.§.de duo.re. ¶Quero an partis perceptione d appropriat sibi totũ debitũ.videt qõ sic. q; litis cõtestatio & partis perceptio equiparant vt.l. iij.C.de noua.In ꝯriũ habuistis casum hic lz essẽ vni soluat pars: alteri poterit solui alia pars. ad ꝯrium respondeo. quia ad aliud procedit illa equiparatio. a

STipulatus. Hoc q hic dicitur q liberat promissor itellige hoc ope exceptionis: vt.l.fi.§.j.§.de v. ob. ☞Qui facit ꝓcuratorẽ ad solutionẽ recipiendã videtur debitoribus mandare & qualiter notificari debeat reuocatio procuratoris.

SI titium. Dic est notabilis.§. reuocatio mandatic nõ nocet debitori soluenti in cuius notitia nõ peruenit. h.d. ¶†Mo.tex.no.ibi nam is qui &c.Ex quo habes quod ille qui facit procuratorem ad solutionẽ recipiendam videtur mandare debitoribus quod ei soluant q; tenenti. ¶Quero quomodo f potest b c

¶Aduerte. an socius qui totũ recepit teneat cõmunicare alteri socio.vide Bar.in.l.si titio aut seio.de leg.ij.

¶An partis perceptione.an partis perceptio et lit.contesta.equiparentur & quid adde Bar.in.l. cum decem.j.eo.

¶Si titium.reuocatio mandati.vide no.ꝓ Bar. in.l.mandatum.in vlti.& pe.col.§. manda.& Paul. de cast.hic qui limitat hunc tex.

☞And.Poma. ¶Quero quõ.nota.debitor si

non habuit notitiã reuocationis mandati liberatur tempore quo reuocetur. vide do. Abb. in. c. ex parte de rescrip.

s ¶Modus erit. Mo. ad reuocandum mandatum. adde Bar. in. l. j. C. de satis. ꝛ in. l. non solum. §. r morte. de oper. no. nuntia. et vtrobiq; a dixi. vide in. l. si pro curatori falso. §. de condi. ob cau. ī. iiij. r q. princ. ꝛ ad istũ. §. b vide quod not. dixit Bal. in. l. cum fundus. §. fernum tuus imprudẽs in vlt. col. si cer. pet. r b ¶Si nullo. limita 2 singu. per Barto. in d. l. si procuratori falso in. x. q. de condi. ob cãm. sꝫ quid si de 2 bitor per sentẽtiam fuit cogtus soluere falso procur. vide no. bal. in. l. falsus. ī. xiiij col. C. de fur.

☞And. Pomate.

c ¶Qõ seruus. tenementi istũ tex. q; positus ad contrahendum videtur positus ad recipiendum solutionem ex illo contractu ꝛ multum e facit ad hoc. l. hoc iure. j. eo. ti.

c ¶Quod seruus. no. vide Bar. in. l. eum qui ita. §. qui sibi. ad fi. ff. de verbo. obli.

d ¶Si pater. quõ intelligat̃ ista. l. ꝛ. q. posita hic. vide Ange. in dicta. l. si restituatur. §. fi. ī. de iudi.

e ¶Soluit simpliciter. idẽ tenet Bar. in. l. ex duo/ r bus. in. j. col. ī. de duo. re. ꝛ ibi dixi.

ro ego qui reuoco procuratorem notificare hoc oĩbus debitoribus. Respondeo modus erit[a] faciendo p̃ poni edictum in aliquo publico loco vel faciendo preconizare. arg. l. sed si pupillus. §. prescribere. ī. de r instito. circa hoc tamen dic vt not. Ly. C. man. l. mandatum.

☞Solutio facta procuratori falso quando liberat debitorem.

Si nullo. [b] Mot. hanc diffictionẽ aut solꝫ uitur procuratori penitus falso: quia nunq̃ habuit mandatum: ꝛ debitor nõ liberatur vt hic. Aut habuit mãdatum sed fuit reuocatum ꝛ tũc di r stinguitur. aut peruenit in notitiaꝫ debitoris soluentis. aut nõ vt vide/ c bitis p̃ multas. ll. huius titu.

☞Solutio facta coniuncte perso r ne non liberat debitorem.

2 Societas que dicatur contracta inter patrem ꝛ filium. remissiue.

Si gener socero.

¶Hic habes casum† q̃ solutio facta cõiuncte persone nõ liberat de/ r bitorẽ: quis enim est magis coniuncta p̃sona q̃ pater filie: ꝛ tñ non d p̃t sibi solui. certe nullus. ¶†Quero que societas dicatur inter patrẽ ꝛ filium. ꝛ in dote dic vt no. per gl. ꝛ Dy. in. l. ij. §. solu. matri.

Si debitorem. Quẽrit gl. cuius sint interim isti numi. ꝛ videt̃ q̃ nullius: vt gl. dicit. sed postea cũ r dominus ratum habet vel pecuniã recipit efficitur sua ꝛ fingitur retro fuisse. de hoc etiam habetis gl. in. l. si ego. §. de nego. gest. veritas est q̃ interim pecunia remanet sol r uentis: quia dominium non perdit̃: nisi ei cui fit traditio acquiratur: vt. l. cum quis. §. si debitorem. j. eo. ꝛ. §. ex qui. cau. ma. l. nec vtilem. et tex. q̃ positus ad contrahendum videtur positus ad recipiendum solutionem ex illo contractu ꝛ multum e facit ad hoc. l. hoc iure. j. eo. ti.

ita tenet Bart. in. d. l. si ego. Non ob. l. qõ meo. §. si furioso. ī. de acquiren. pos. qz aliud in possessione que facilius perditur quã. dñiũ vt. l. si quis vi. §. differentia. ī. de acqui. pos.

☞Hereditas q̃ non remaneat momento penes filium intelligitur qñ tractatur de iure inter patrem ꝛ filium. secus si inter extraneos.

Quidam filium. Opp. q̃ nõ liberet qz hereditas non extat momento penes filiũ: vt. l. placet. ī. de acq. here. Sol. ista est vera: filius est heres. ꝛ per eũ pater vt. l. cũ filio. de le. j. ꝛ istud† q̃ dicitur qõ hereditas non remanet momento penes filiũ: est verum qñ tractatur de iure inter patrem ꝛ filium. secus inter extraneos quia ius concessum patri non debet conuerti in perniciem aliorum: vt. l. nec auus. C. de eman. libe.

Qui perpetua. Eadẽ solutio nõ p̃t parere liberationẽ et repetitionẽ. h. d. ¶Oppo. de. l. in numerationib⁹. j. eo. solue vt ibi.

☞Prepositus ad cõtrahendũ videt̃ ꝓpositus ad solutionem recipiendum.

Quod seruus. [c] Mo. tex. ibi vt eẽm voluntatez dñi ꝛc. Mo.† q̃ ille qui ꝓponitur ad cõtrahendũ videt̃ propositus ad solutionẽ recipiendã. tene mẽti. ¶Quero ḋ hic nisi aliqua iusta causa itercederet: quero que est ista iusta cã. Rñ. si scit eũ alienatũ vel si scit peculiũ ademptũ cũ esset manumissus. vt. ī. de cõtrahen. emp. l. quoties. ꝛ. l. si quis seruo. ī. eo. ti.

☞Sententia lata contra vnum ex heredibus qñ. preiudicat sibi in toto.

Si pater. [d] Quero q̃d si nemo nascit vtrũ sua sibi preiudicet in totũ gl. que est hic ōt q̃ sic super. egisse. Sz ista gl. videt̃ ō tex. ꝛ ideo dic aut certũ est neminẽ nasci anteq̃ ferat̃ sua: ꝛ tunc preiudicabit super toto. ar. l. si rem. §. fin. ī. de pig. ac. aut nõ sunt certũ ꝛ tunc sua non preiudicat nisi in parte. casus est hic.

☞Solutio fideiussoris plurium quando omnibus prosit.

Quoties. Fideiussor soluens noie rei p̃ parte sua se solũ liberat. h. d. ¶Opp. qvr̃ q̃ solutio fideiussoris† p̃sit oĩbus p̃rata: vt. l. inter eos. §. j. ī. de fideiuss. gl. hic ponit duas solu. neutra tñ ponit veritatẽ. ideo dic ante solutionẽ nullus fideiussor liberat̃ ipso iure. sz p exceptionẽ descendentẽ ex epistola si sunt soluendo: vt. ī. eo. l. inter fideiussores. aut post solutionẽ. ꝛ tunc aut fideiussor soluit p̃ parte sua tantum hoc exprimendo. aut soluit simpliciter. c primo casu p̃ parte soluta liberatur ipso iure: casus est hic. p̃ alia parte que respicit fideiussorem liberat̃ ope exceptionis taciti pacti: vt. l. si creditores. C. de pact. ī. e. l. in his. §. j. Si vero soluit simpliciter tũc loquit̃. l. inter eos. §. j. ī. de fideiusso.

☞Adiecto qui mutauit conditionem. suã in deterius nõ potest solui.

a Adiecto qui monasteriũ intrauit solui nõ potest. a
b Mandatum procuratoris an videatur reuocatus si procurator est effectus vnus ribaldus.

Tam quis Ista. l. est africani ꝛ ideo difficilis ꝛ subtilis tota. ꝛ in prin. h. d. Si cõditio adiecti mutuat̃ in deterius a ei non p̃t solui. h. d. ¶Opb de. l. eũ b qui ita. §. qui sibi. ī. de ẏbo. oblig. dicũt† q̃dã ibi post mutatã conditionẽ p̃t solui stipulatore volente. fec⁹ ẽo inuito. vel melius ibi mutauit cõditionem in meli⁹ hic loq̃tur qñ mutauit suam cõditionẽ in deterius. hec vera. ¶Item op. de. l. istichum. §. vsumfructum. j. eod. sol. vt ibi videbitis.

2 ¶Quero† quid si adiectus ingressus est monasterium an potest ei solui videtur quod sic. qz mutauit statum suum in meliorem conditionem: vt. d. l. c eum qui ita. §. qui sibi. in ꝓncium determinant oẽs doc. per tex. istũ ibi siue iaz̃ in adoptionem ꝛc. nam transit in potestatem alterius cũ intrat monasterium. nã q̃tum ad exactiones respectu creditoris transit in deteriorẽ cõditionez. lz respectu sui trã feat in meliorem conditionem. ita tenet Dy. Ja/ co. de are. ꝛ Ray. in sua disputatione. ¶Ultimo 3 hec lec. †facit ad. q. de procuratore qui mutauit conditionem ꝛ factus est quidam ribaldus vel baratator seu exbannitus vtrum videatur reuocatũ mandatum. de qua. q. dicam. j. eo. l. si cum cone.

1 ☞Dominius q̃ in casu huius. l. q̃ratur creditori ꝛ debitor liberat̃.
Glo. in. l. acceptam. C. de vsu. male dicit.

a Dñium non perditur nisi alteri queratur secus est in possessione.

3 Condictio ꝛ vendicatio competunt contra furez:
4 Debitor soluens falso procuratori liberatur si nõ cõstat an de animo procuratoris.
5 Alio p̃curatoris falsi recipientis solutionẽ ex se/ 3 quentibus apparet.
9 Condictio furtiua viro contra vxorem nõ cõpetit sed extraneo sic q̃ potest viro cedi.

c **Si debitorem.** [c] Hic est valde subtilis ꝛ notabilis. §. et breuiter. h. d. Post mandatũ reuocatum debitor ignorans soluendo liberatur ipso iure si recipiẽs bonum animum habuerit. alias ope exceptionis si soluens cõdictionem sit paratus cedere. h. Dic in nuitur in prima parte q̃d per falsum procuratorẽ recipientem aĩo bono queratur dñium ei cuius dicit se procuratorem ideo contingit liberatio.
¶Contra in. l. si ego. ī. de neg. gest. ꝛ. l. cõis ser/ 1 uus. §. j. ī. de acqui. pos. sol. dicit† gl. hoc contingit hic propter precedens mandatum vt. l. ij. §. si c a furioso. ī. pro emp. ꝛ. l. semper qui nõ de re. iur. ꝛ. l. cum putarem. ī. fa. her. hoc non vr̃ verum. qz minus potest nobis acquiri per procuratorem. reuocatum q̃ per procuratorem qui nunquam fuit. vt videbitis. j. e. l. dispensatorem. ꝛ. l. hic alle. ī gl. hoc non probat quare dicit quedam glo. que est in. l. acceptam. C. de vsur. quod in casu huius. §. non queritur dominium creditori licet contingat liberatio. que gloss. est expresse contra istum. §. vt apparet in ver. sicut ꝛc. quod tenet glo. in. l. si quis

¶Mutatur in deterius. no. q̃ adiecto potest solui nisi mutauerit statũ in peius qõ limita nisi vna res esset soluẽda principali alia esset soluenda adiecto quo casu lz muter statũ in peius tñ poterit ei solui. ita ẽ not. tex. l. stichũ. §. vsumfruc. itẽ hic ali. fz vnã seruo. ī. e. ī gl. q̃ icipit sez pecunie. itellectuz. idest ob̃itori ꝛ hec est veritas. quia Old. hic ꝛ dñium queritur creditori. non ob. ibi ang. et contra quia hoc est speciale ꝓpter Jnn. limi/ precedens mandatum ꝛ fauore libe tant hec ni rationis. cum enim. l. voluerit debi si sit procu torem liberari per consequens vo/ rator ciui luit dñium queri creditori: sed in. l. tatis con contrarijs nec mandatum preceſ/ stitut⁹ ab ferat nec erat fauor liberationis. administra ¶Alterius op. ad ver. alioquin† ꝛ toribus ci vr̃ quod numi non remaneant debi uitatis vl toris. qz habuit animum perdendi vniuersita dñium ergo ꝛc. vt. l. quod meo. §. si tis qz pro a furioso. ī. ō acqui. pos. hec gl. sol pter muta uit notabiliter aliud in dñio: vt hic tionem sta quod non perditur nisi alij querat: tus nõ tol vt. l. nec vtilem. ī. qui. cau. ma. alitõ litur neq; in possessione vt in. l. contraria. ista dñiit esse est vera. ꝛ facit quod no. i. l. virꝫo. procurator ī. de do. inter vir. ꝛ vxo. licet aliter vt i. l. qõ si sentiat gl. ꝛ male. ī. eo. l. qui homi forte. j. e. ꝛ nem. §. si debitorem. ꝛ ibi dixi ꝛ. l. si adde bal. ego. ī. de neg. gest. Item opponi. si i. l. manda pecunia remansit debitoris ergo nõ tũ. C. mã. habet conditionem furtiuam: quia in. vj. col. nemo condicit rem suam. vt. l. si. ī. ☞And. Po. vsuf. quemad. ca. dicit glo. intellige b quod hic erat pecunia consumpta. ¶Oppo. alias deberet pecuniam vendicare de. l. qõ si non condicere: vel† verius contra conditio furem competũt iste due actiones. fuit cõuer s. conditio ꝛ vendicatio vt iusti. de sa in dere/ act. § fic. itaq; ꝛ. l. si pro fure. ī. de rius vr̃ re condi. fur. ¶Venio ad ver. sicuti. nocatum opp. de. l. vir vxori. in fi. ī. de do. in mandatuz ter vi. ꝛ vxo. dicit gloss. ibi mulier secus quã accepit bona fide credens donatio do in me/ nem valere: sed hic recepit mala fi lius secun de ꝛ est satis bona. ¶Item oppo. duz Bar: de. l. iij. §. fi. ibi ceterum debitorem sed con/ ꝛc. ī. de do. inter vir. ꝛ vxo. sol. glo. tra est ca eodem modo ibi mulier recipiens sus in. l. credebat donationem valere. tu dic eius q̃. ī. si cer. pe/ ta.

¶Si debitorem. ꝛ an iste. §. possit hꝛe locum in procu. in rem suam. adde bart. in. l. si procu. post gloss. ī. de condi. ob cau. ꝛ dum hic dr̃ quod est opus quod reuocatio perueniat in notitiam creditorum ꝛc. intellige si fuerit reuocatum per mandantem. secus si cõ mandatarij vt qz effectus sit vnus ribaldus quia tunc ꝛ si non sit factum notum creditoribus non tamen liberant̃. ita dicit bal. in l. rogasti. in. §. si fugitiuus. si cer. pe. ꝛ qñ dz fieri notificatio reuocati vide per Bart. in. l. si pupilli. §. j. j. eo.

melius ibi mulier recipit pecuniaz viro p̄sente.vnde viro vī soluta: merito liberatio contingit vt ibi: sed quādo fuit soluta viro absente hī illa distinctio an habuerit reciꝑiens bonam fidem vel non vt.l.vir
4 vxori.s.alle. ¶Quero†quid si nō constat qualem animum procuraꝓtor falsus habuerit vtrum debitor liberetur. Respondeo sic:nam iste tex.requirit quod habuerit animū
5 lucrandi sibi. ¶Sed tunc†quero qualiter ꝓbatur iste animus. Rñd. ex sequentibus:nam si noluit domino restituere p̄sumptio est quod receperit animo lucrandi sibi:vt.l.
1 sed iul.§. proide.lo.ij.s.ad maced.
6 ¶Ultimo†quero circa fi. §.dicit quod conditio ceditur contra mulierem.quero que cōditio dicit gl. condi. fur. quidam reprehendunt istam gloss.quia contra vxorem nō datur conditio furtiua.vt.l.ij.z ibi not.s.re.amo.vnde intelligūt hoc
b de conditione sine causa.z ita videbatur hic dicere Jac.de are.tu potes dicere quod cōditio furtiua nō competit viro contra vxorem constante matrimonio.vt.l.contra.sed extraneo contra vxorem bene potest competere quam cedit viro vt hic z ꝓbatur.s.re. amo.l.iij.§. j. ¶Ultimo scias quod iste.§.est q̄ si fundamentum materie. l. falsus. C.de fur. z.l.si ꝑcuratori falso. s. de condi.ob cau.

a ¶Quero q̄d. adde Bart.i.l. falsus.C. de furt.

b ¶Qui homine. vltimo q̄ro. adde no.p Barto. in l.nō q̄cunq; in prin. de lega.s. z in.l. iter stipulātē. §.si rex.de ꝟb.ob.¶Ir
c a fin.isti§.vbi bar. i.l.si q̄s aliā.i.ñ.co. j.e.z quod ibi dixi vi deas.

De peculio.

Eadem sol. ꝑdest ad diuersas cās obligationis tollendas
1 hoc dicit ver.z magis simile est aliquantulum difficilis. prout est in
2 ista simile.sed prout habetis dissimile litera est clara. ¶Opp.de.l.qui hominem.in fi.s.e.So.eadem solutio prodest ad diuersas causas liberatorias.non ad vnam obligatoriam z aliam liberatoriam vt in cōtrario quod dic vt dicam.j.eo.l. in numerationibus. ¶Cenio ad fi.q̄ro que dissimilitudo sit inter versi.
3 primum.z fi.cum videatur dissimilitudo.dic vt in gl.z clare.
6
7 ☞Impedimentum proximū quādo cessat requiritur rem extare.
8 Liberatio an contingat quando res soluta potest a creditore quo cariet in obligatione rem dari.

Qui hominem.

Iste.§.est etiam subtilis qui hominem debet in genere soluendo staꝰ
9 uliberum non liberatur;niſi condi

tio libertatis cecidit defecerit.secus si eo mortuo hoc dicit tex.ibi quod si interim.i.antequam creditor agat: vel eo agente ante finitum iudicium: conditio.s.libertatis. Alioquin dixi.s.q̄ si quod obstaculum est impediens liberationem tempore solutionis. opz q̄ tollatur re existente in rerum natura:vt contingat liberatio:non autem re perēpta.alioquin.i.si quocunq; tpe impedimentuz cessans faceret retro liberationem inductam prope
rit ꝛc.vt in text.videbitis.q̄ tunc eo mortuo desinit vsusfructus alienus esse cuz rei interitu finiatur.vt instit.de vsufruc.§.finitur.z sic videt subꝰlatum obstaculum q̄ tpe solutionis z liberatiōis obstabat. Ibi decessisset.nam ex hoc interitu seruꝰ finitur cōio que liberationi obstiterat q̄ nul
1 lo modo ꝓbandum est vt.s.proxi.dixi. ¶Mot.† q̄ q̄ñ impedimētum proximum cessat requiritur rem extare.facit ad id q̄ dixi in.l.quoties. s.de dona.z plene examinaui i.l.si is qui pro emptore. s.de vsu. ¶Item opp.de.l.neratius.s. de condi. inde.sol.ibi homo debebaꝫ in specie hic in genere. Item opp.de.l.statuli.medio.§.pe.s.de statuli.solue vt plene not.in.l.neratius.s.alle.Ultimo quero[b] vtrum†hoc sit verum simpliciter q̄ quando res a creditore p̄t auocari liberatio nō cōtingat z loquor q̄ñ in obligatione est rem dari.breuiter dico sic si res potest auocari re vel spe rōne dominij vel usufruct? q̄ pars dñi est casus hic vt vidistis in.l.si ita stipulatus.§.j.s.de verb.ob.sed q̄ñ res p̄t auocari per aliquam actionem personalē vt per salutianam vel calusianam vel forte p actionē hypothecariam.tunc text.vī dicere idem q̄ non cōtingat liberatio.vt.s.eo.l.si rem meaz. quod intellige q̄ñ res simpliciter soluit.z de eui
ctione non cauet.nā si de euictione caueatur tunc liberatio cōtingit.tex.est qui facit hāc distinctionem in.l.fi.s.de ꝺdi.ob causam.facit ad hoc.j.eo. l.qui res.circa prin.ver.diuersum.

☞Fideiussor p̄t accedere pro eo qui solo iudicis officio conueniri potest.

Fideiussor p̄t accedere pro eo qui est restituturꝰ ex mera iustitia non pro eo qui est restituturus ex mera misericordia.

Res facilius conseruatur q̄ quod res extincta resuscitetur.

Actio per dationem fideiussoris perpetuat q̄ñ et per litis contestationem.

Cautela q̄ñ fiūt ꝓtestationes vt apponaꝫ clausulā z quatenus apparebit eum teneri.

Debitū dī ꝓfiteri ille q̄ dat fideiussorē simplr sec? si dat in eo quod apparuerit eum debere.

Interruptio prescriptionis facta cōtra principalem nō interrumpit prescriptionē ꝯ fideiussorē z quando.nu.8.

Interruptio prescriptionis facta ꝯ vnū ex tutoribus nocet alijs si ꝯ eum actio iam erat mota.

Interruptio facta ꝯ vnū tutorē nō interrumpit ꝯ magistratum.

Prescriptio interrupta ꝯ eū q̄ tenet directa censetur interrupta contra eū qui tenet vtili.

Exceptio excussionis non hz locum q̄ñ principalis non potest conueniri.

Dispositio

10 ¶Dispositio huius.§.hodie procedit si est renūtiatum beneficio cedendarum z beneficio de fide iussoribus.

Si quis pro reo.

Hic est ita solennis.§.sicut aliqs qui sit in hoc titu.Pro eo cōtra quē potest in integrū restitutio postulari p̄t accedere fideiussor z cursus tpis qui prodest reo presenti non ꝑdest reo absenti.b.d.z diuiditur. primo ponit dictum secundo determinationem dicti.secunda ibi.z q̄dem ꝛc. ¶Oppo.de.l.si quis post q̄.s.de fideiuss. vbi pro liberato tēpore non p̄t accedere fideiussor.solu. potes dicere q̄ hic intercessit scienter: ibi ignoranter.vel verius ꝑm glo.hic poterat re
6 stitui actio cōtra debitorem:quod no. † Nam ex hoc habes casum q̄ pro eo qui solo iudicis officio potest conueniri p̄t accedere fideiussor. dixi in.l.j.s.de fideiusso. ¶Sed cōtra hoc op.de.l. si debitori.s.de fideiusso. nā contra deportatum potest actio restitui per ti.vt. C.de sen.pas. z resti.ergo pro eo potest accedere fideiussor: q̄ est contra illam.l.Rñ. † quedam est restitutio q̄ debet concedi ex mera iustitia ex vigore.l. scripte. vtea que cōceditur ex tit.de minoribus. z ex qui. cau.ma.z tunc pro tali p̄t accedere fideiuss. vt b. quedam est restitutio que non p̄t concedi niſi ex quadā mera misericordia.z tunc pro tali non p̄t accedere fideiussor vt.l.cōtra. ¶Itē op.dicit hic q̄ post datum fideiussorem restitutio non potest peti niſi infra annū tm̄. ¶Contra per dationem fideiussoris interrūpitur prescriptio.vt.l.cum notissimi.§.sed z si quis,C.de prescript.xxx.an. dicunt quidam hec corrigit per illam.sed certe eui
a tanda est legū correctio.alij dicunt[a] q̄ ibi loquit quando fideiussor datur ante prescriptionem fi
3 nitam:hic quādo datur prescriptione finita.† ra
c tio qz res facilius ꝓseruaꝫ q̄ res extincta resuscitetur.Alio.hanc solutionez: qz quotidie allegatur hec.l.ad hoc.z hāc tenet Dy.z eā sequebaꝫ Old; z vera est in se.z per hec non solutur contrariū. nā prout respicimus actionē primam extinctam prescriptione ꝓcedit solutio. sed prout respicimus officium iudicis per quod impetratur restitutio in integrū solutio non procedit.qz istud officiū adhuc nō erat extinctū sed pendebat.vt apꝑet ex tex.z ex his que dixi in primo cōtrario. dat glo.alia sol.q̄ hic fideiussor intercessit ignorante debitore.ideo nō interrūpitur prescriptio. hec est vera in se,sed cōtinet diuinationē. ¶Dat
4 glo.† quartam sol.[b] notabilem in immensum. q̄
b illud q̄d dicit in.l.ꝑia q̄ per dationē fideiussoris perpetuat actio:est verum quādo per lit.cōtest.perpetuat;sed ea que nō ꝓpetuat cōtestatione nō ꝓpetuat fideiussoris datione. casus est hic. nā restitutio in integ.per lit.cōtest.nō ꝓpetuatur vt.l.fi.C.de tēpo.in integ.resti.z est mirabilis so. z Pet.tenet eā z est verissima. Alij dāt quintā sol. q̄ hic dedit fideiussorē ꝓtestādo q̄ nolebat teneri per hoc in plus q̄ apparebat eum teneri.z per hoc nolebat sibi in aliquo preiudicare. hec est no
bilis sol.ad ꝓtestationes q̄ tota die fiunt:lz cōtineat aliquā diuinationē quare tene solutionem precedentē. ¶Ex hac vltima † solu.no.illud q̄ dicit in.l. cū notissimi.q̄ dando fideiussorē confitetur debitū: verū est q̄ñ dat fideiussorē simpliciter.secus q̄ñ dat in eo q̄ apparuerit eū debere vt in hac so.no. Item op.vtilis annus nō currit absente eo cum quo debet agi vt.l.j. §.de diuer.z tēpo.prescrip. sed hic fideiussor erat absens. ergo vtilis annus nō currit.tex. tm̄ dicit cōtra huius cōtrariꝰ timore est facta glo.
b mag.que est hic. dicūt q̄dā q̄ in ꝺ. z quidē.iurisc̄onsultus mutat casum suuz z sic iul. in precedētibus male dicit. sed certe nō est verissimile q̄ Jul.male dixisset. vñ nō placet hec solu.alij dicūt q̄ hic dicit q̄ annus p̄terit.s.continuus.nā annus vtilis non potest preterire si non est potestas cōuentendi fideiussorem.z.hec fuit sol.Azo.quā sequebatur Old. vide glos.ibi.alij vt Azo. ista Azo. solu. non placet: qz secundum hoc hec.l.nullū haberet dubium:qz nemo dubitat q̄ si annus vtilis nō est
c elapsus.z sic restitutio nō p̄t peti q̄ fideiussor non liberat. dico ergo sic q̄ reus erat p̄sens.z ideo currit annus vtilis: qz est ptās cū eo experiendi fideiussor ꝺo erat absens: iō respectu fideiussoris non currit qz ꝺ eū nō poterat agi nec cursus tēporis poterat ꝺ eū interrūpi. ¶Sz ꝺ b op.† qz imo agēdo ꝺ p̄ncipalē videor interrūpere[c] p̄scriptionē ꝺ fideiussorē.vt.l.vl.C.de duo.re. et sic est q̄d inputet mihi.Sol. hui? timore q̄dā recedūt ab eo qō.s.dixi. z dicūt q̄ de necessitate ꝺz poni q̄ b nō erat ptās expiūdi cū reo: nec cū fideiussore: als quentio facta cū reo induceret interruptionē p̄scriptionis ēt ꝺ fideiussorē: vt.l.ꝺ. z b dicit ista gl.mag.i fi. z idē tz gl.i.l. si fideiussor.§.fi.s. mā. alij dicūt q̄ interruptio facta ꝺ principalē nō i terrūpit p̄scriptionē ꝺ fideiussorē casus est b ꝑm lec, quā tenui vobis nec ob.l.fi.C.de duo.re. qz aliud i duobus reis.aliud in reo z fideiuss. Ista sol.tz sequēs gl. q̄ incipit etiā p fideiussore quā vide q̄ ē mltū no. nec est alibi.z hāc so.puto verā per tex.istius.l.z hāc sol.tenet Dy.in.l. cōtra.lz de hac glo.nō faciat mētio nē:rō est ;qz duo rei tenent eadem speciē obligatiōis.secus in reo z fideiussore: naz fideiussor obligat sp verbis: sz reus p̄t alio modo teneri. Itē semp differūt in hoc; qz vna obligo est p̄ncipalis alia accessoria.sz

a ¶Si q̄s pro reo alij dicunt. q̄ ibi. vide Bar. in.l. fi.C. ex q̄ bus cau. ma. et ibi Bal.alle. hoc.

b ¶Quarta sol. Et hāc p fingu. alleg. Bal. in.l. quotics. i ij.col.C. de preci. impe.offe. z vide q̄ nō not.de re. iur. in.l. nemo. §. temporales.

c ¶Videor interrūpere. an interruptio facta cōtra principales videat facta contra fideiussorē die dic vt dixi in.d.l.fideiussor. §.fi.s. mā da. adde Ly.Ang. z Bal. in o.l. fin. in pnc. C.de anna. excep.z Ange. z imo. in.l.si seruū.§. nūc videamus ff. de ver. obli. z Ange.i.l.grege. §.fi.ff. de pigno.

obligationes correorū sunt equales: vt.l.si reus.§.de duo.re.t.l. generaliter.de fideiuſ.Et p hoc ✝ego dico q interruptio facta cōtra vnū ex tutoribus preiudicat alijs si contra eū actio erat iā mota.q: tenent eadem specie obligatiōis: vt.l.si pupillus.t ibi no.§.de admi.tu. secus esset in interruptione facta ꝯ vnum tutoꝝ: nā nō interrūpit ꝯ magistratum: ad quē deuenit in subsidiū: q: nō tenet eadē specie obligationis: vt.l.j.§.de magiſ.conue.ita intelligo.d.l.si pupillus.§.de admi.tut.p hoc dico q interruptiōe facta ꝯ eū qui tenet directa: interrūpit ꝓcurio ꝯ eū qui tenet vtili t econtra: q: actio vtilis t directa videtur eadem: vt.l.actio.de nego. geſt. t est tex.in.l.cū hereditas.§. ad trebel. ¶Sed cōtra p̄dicta op.nā videtur cōtra casum.l. vbi dicit q interpellatio facta cōtra reū ꝓpetuat actionem cōtra fideiuſſorē: vt.l.si seruū. §.sequit.t.§.nunc videamus.§. de ver.obli. Rñ.✝ qñq actio dicit ꝓpetuari respectu rei que est in obligatione: vt re perempta reus nō liberet.t tunc si ꝓpetuat contra p̄ncipalē perpetuat ꝓtra fideiuſſorē: quia ad eādē rem tenent: vt.l. si ita §. de fideiuſ. ita loquitur.l.contra. qñq loquit de perpetuāda actiōe respectu ipsius actionis t obligationis: t tunc interruptio facta cōtra principalē non p̄iudicat fideiuſſori. quia diuersis actionibus et diuersis obligatiōibus tenet. casus est hic. Itē cōtra p̄dictā opp. quō tractamus hic de interruptione vel de ꝓpetuatione. cū officium iudicis de quo hic loquit non recipiat perpetuationem. Rñ. fateor q non ꝓprie hic loquit de interruptione. sed per quandā similitudinē. quia si habeo potestatē experiūdi cuz reo video: habere potestatē experiendi cum fideiuſſore: vel non video: ꝑm predicta. ¶Item contra predicta oppo. si ponimus reum liberatum fideiuſſor poterit opponere exceptionē ꝺescēdentē ex auc. ᵇ p̄sente. C. de fideiuſſori. hoc mō conuenias principalē: sed principalem conuenire non potes ergo ꝛc. Sol. ✝ exceptio ex auc. p̄sente. non hz locuz quādo principalis nō pōt cōueniri: ꝑm ea que dixi ꝑm Dy. in.l. marcellus. §. de fideiuſ. ¶Itē op. fideiuſſor poterit opponere exceptionem cedendarū actionum. sed actor: non poterit cedere. ergo ex-

a ¶Itē contra p̄dicta. vide Bal. ī aut. sz hodie. C. de act. et ob.

☞And. Pomate.

b ¶Exau. tentica. Mo. q aut. p̄sente non habet locum quando principalis non potest cōueniri vide que notaui in.l. x. §. de verbo. obli.

7 cludetur vt.l.stichum. §. pe. j. eo. tit. Solu. hoc est verum nisi cum potest fideiuſſori aliquid imputari vt hic erat. nam posset dicere creditor: hoc contingit mihi ꝓpter factum tuum: q: si fuisses p̄sens cessisseꝫ tibi actionē. sed quia non fuisti p̄sens nō potui te cōuenire/eo tp̄e quo poterā tibi actionē cedere t sic tibi imputes: sed hoc hodie creditori non ꝓdest: q: fideiuſſor pōt dicere etiā si fuissem p̄sens nō potuisses me prius conuenire. vnde imputes tibi quare reū prius non cōueniſti vnde hec ✝.l. hodie procederet si esset renuntiatū beneficio cedendarū actionū: vel beneficio de fideiuſſione vt cōiter fit. ¶Ulterius ad fi. huius §. op. de. l. si fideiuſſor. §. de dolo. sol. vt in glos. et plene dixi in.l. moza. §. de verbo. obli. ¶Ultimo esset videndum qualiter in hac restitutione q̄ impetratur contra fideiuſſorem esset formandus libellus qō vide per tex. vt ex tex. colligitur.

☞Obligatio fideiuſſoria extinguitur si fideiuſſor debitori succedit secus in pignore. t ibi rationem diuersitatis.

1 **Qui pro te.** Si fideiuſſori debitor: succedit oīs obligatio fideiuſſoria extinguit. secus est in pignore ✝.h.d: et est singularis casus. ¶Quero rationez diuersitatis inter primum casum t secundū. dicit glos. ratio est quia hypotheca habet suas cōditiones. vt dū ret donec debitum sit solutum vel alias sit satisfactum. vt.l. grege. §. etiam. §. de pigno. ꝓ hoc optime facit. l. debitor. in princip. §. ad trebel. et l. ex sextante. §. latinus. §. de excep. rei iudi. istas autem conditiones non habet fideiuſſor fideiuſſoris et hec est vna ratio. Item pignus potest retineri ob pecuniam chirographariam: vt.l.j. C. etiam ob chiro. pe. multomagis poterit retineri hoc casu: que ratio cessat in fideiuſſore: sed ratio ista procedit quando pignus est constitutum traditione sed prima ratio est magis generalis.

☞Eligens malum depositarium dicitur in culpa t eius est periculum.

Eligens in depositariuz numularium quē omnes communiter elegiſſent excuſatur.

Obligatio debet fieri congruo loco t tempore.

Emptor: t venditor: quando inuicem non confidunt fit depositum.

Periculum depositionis cuius sit an venditoris an emptoris.

Depositio pecunie facta a debitore animo abdicandi dominium a se vt creditor: possit accipere berat debitorem.

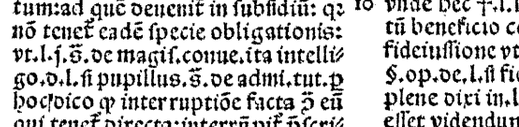

Si soluturus. Iſta.l. diuiditur ī quatuor partes. In prima imputatur creditori culpa in male eligēdo. In secunda imputatur culpa approbationem retardādo. In tertia parte imputatur culpa sine causa oblationem recusando. In quarto t quinto casu nulla culpa sibi imputatur. scōa ibi cū tñ. tertia ibi nā tunc perinde. quarta ibi in qua specie. q̄nta ibi his ꝓsequens esse tex. ibi numulariū a te cōsiderāte electū ¶Mo. ✝ q electio mali depositarij est in culpa t ideo est periculum eligētis:

eligentis: ideo est tutū q̄ fiat depositio apud edē sacram: vel apud aliquē quē declarauit iudex ꝑm formā. l. acceptā. C. de vsu. puto tñ q si qs elegerit numulariū talē de quo oēs diligētes cōiter cō-

a fidissent qō satis sit. vt nō possit imputari culpa.
2 facit ad hoc. l. eū. §. fi. cū. l. seq. §. cōmo. ¶Scōo ✝
b no. q oblatio ꝺz fieri congruo loco t tempore
c de hoc habetis in. l. moza. §. de vsu. facit q habui 1
stis in. l. cū filius. in fi. §. de verb. obli. Tertio no. quādo emptor: t venditor: inuicem non confidunt deuenit ad depositū. qō qualiter intelligatur dicam. j. ¶Oppon. de. l. creditor:. j. eod. solu. vt ibi.
3 ¶Quero ✝ qñ emptor: t vēditor: inuicem nō con-
d fidunt q̄d est faciēdū gl. in. l. iul. §. offerri. §. de ac. emp. dicit q ille priꝰ ꝺz adimplere ꝯctū ex parte sua qui vult agere. sed ego intelligo adimplere adeo q se nō ponat in periculo p̄dendi. si ei⁹ est p̄sona de qua non confidit nō debet sibi tradere. vt hic. t ꝓ hoc habetis tex. in. l. sed si alienare. in ꝑn. §. de fideicō. li. Alibi habetis tex. in quo dicit q 1
emptor: ante omnia debet adimplere ex parte sua quicquid debet. vt. l. ediles. §. fi. cū. l. seq. §. de edic. edic. intellige tñ implere tradēdo vel deponēdo t
e si de vēditore nō confidit vt hic. ¶Quero c facta
4 ista ✝ depositione cuiꝰ sit periculū. Rñ. si deponenti nō pōt imputari culpa male electionis: debemus aduertere vtrū sibi alia culpa posſit imputari: vt puta q: vēditor: non cauebat emptori de euictione ꝑm q debebat. ideo cōtractꝰ nō ꝑficiebat traditione: tunc est periculū vēditoris. vt hac. l. ij. rñ. 1
so. t eadē rōne ad eū vēditorē spectaret periculū rei q̄ ipse esset in mora: sed q̄ neutri posset imputari culpa tunc periculū pecunie est emptoris t etiā periculū rei qō spectat ad eū tp̄e ꝯctus. vt. l. §. de peri. t cōmo. reiuend. t. l. id quod. t. l. necessario. t hac. l. in fi. ¶Sed opp. ✝ nonne facta de-
5 positione pecunie debitor: est liberatus. vt. C. e. l. 2
obligatione. t. C. de vsu. l. acceptā. Solu. verū est q̄ deponit animo abdicandi a se dominium vt creditor: possit accipere q̄ vult: ſz hic non deponit animo abdicandi a se dominium. sed ita demū fires sibi tradatur. vnde nō habuit animū transferendi dominium ar. l. non omnis. §. si cert. pet.

a ☞Actio quando nobis queraꝫ per factū libere persone. 3

Ꝯ pro me. Oppo. ꝑm hoc per liberā p̄sonā acquirit nobis actio ꝯ. l. possessio. §. t si possessio. §. de acq. pos. So. p liberā p̄sonā nō q̄rit nobis actio: ſz p fctm̄ libere p̄sone sequit vt creditor inuste retineat: ꝓpter quā detētationē nobis actio cōpetit. tex. est in. l. p̄hibere. circa p̄n. §. qōvi aut clam. vnde exꝑctu nostro t ex facto istius detinentis indebite querit nobis actio ꝓpter factum tertij soluentis. non c
6 q̄ ex solutione tertij oriaꝫ actio.

a ☞Alienatio necessaria nō interdicit reo crīs. d

Reo. ᶠAlienatio necessaria non interdicit reo crīs. h. d. ¶Op. de. l. e
fi. in fi. j. de reꝙ. re. Sol. ibi reus erat cō
7 tumax hic vero comparuerat. Adde ratiōnā f
huius. l. examinauit plene in. l. post contractū. §.

¶Cōiter ꝓfidissent. Et intellige in depositō facto in iudicio ꝓut in casu huius. l. Alias credo q nō sufficeret. l. ij. cū gl. C. de vsu. t no. bart. in. d. l. acceptā. in fi. t qō ibi bal. in. j. col. sed qō ēt in extraiudiciali procedat not. bald. in. d. l. acceptā. in viij. q. alle gādo bar. hic. t adde ang. in. d. l. si a bone fidei. §. de rei vē. t vide bald. in l. si ita. §. j. ff. naute cau. stab. sibi ponit ī simili singulare de cisionem t etiā vide que no. in l. iudicia. C. de rei ven.

¶Scōo no. vide de potestate bonoꝝ. in l. si a bone fidei. §. de rei ven. vide tex. quē ang. alleganit ꝓ sing. C. de pi. acti. in l. pignus.

☞Andreas Pomate.

b ¶Scōo no. vide ēt alexā. ꝓsi. viij. co. iij. vol. ij. vbi dicit q nō dicitur legitima oblatio quādo offerēs aliq̄d ad qō nō tenetur il

Omnibus. Tex. promissores idest fideiuſſores. ¶Opp. de l. t heredi. §. fi. cū. l. seq. §. de pact. Solu. hic loquit qñ liberatio contingit ipso iure: qō cōtingit multis multis dicit glos. vt not. in summa azo. t insttu. quib. mod. tol. ob. circa fi.

☞Una solutio potest petere diuersos effectus non contrarios. t num. 3.

Remissio debiti ꝺz vim nūeratiōis.

Condēnatus locare domū sub magna pena si locauit sub modica pena t contrafecit non incidit in ma- b
gnam penam.

Numera. tionib⁹. ¶Una ✝ solutio pōt parere diuersos effectꝰ nō ꝑios. b. d. t est no. tex. in fi. ¶Op. qz in p̄n: dicit in numerationibus. t in primo casu nō ponit exēplū de numeratione t sic incōgrue loquitur. Rādeo fateor ✝ q de numeratione non ponit primum exemplū. sed de remissione que hz vim numerationis. Itē oppo. de. l. qui hominē. §. fi. §. c. so. possumus dicere q ibi ponitur regula: q: vna solutio non parit diuersos effectꝰ: ſz hic ponunt exceptiones qō patet q: in p̄ncipio dicitur aliquando. vel aliter vna solutio ✝ potest parere diuersos seu plures effectus similes t eandem rationem habentes vt. l. cū qs. §. de peculio. §. eo. Item pōt parere plures effectus habentes diuersas rōnes non tñ ꝑias. vt hic. ſz plures effectus ꝺ rios nō pōt parere: vt liberationē t.

☞And. Pomate.

le cui fit oblatio.

¶Obligatio ꝺz fieri. Vide bal. ī. d. l. acceptā. maxime in. x. q. et in. l. obligatione. C. de vsur.

¶Quero qñ. viō do. Jo. ī. c. ij. de fer. vide q̄ dixi ī. c. in tantū. de simo. And. barba.

¶Quero. Vide bal. in. d. l. acceptā. C. de vsur. in x. q. circa fi. adde bal. ī. d. l. acceptā. in. iiij. q.

¶Reo. vide istū tex. alleg. p bar. in rub. C. depo. si. adde bar. in rub. C. depo. in. ix. q.

a ¶ Nabul.q.adde q̄ idem no. in simili Bart. in.l. sicut. §. superuacuū ff.qui.mo.pig.vel hypo. sol.⁊ Bar.in consi. quod incipit precepit arbiter. vide Bal.in.l.si quis ita.C.de pac.inter emp.⁊ vendi. vide Ange.⁊ ful.in.l. si quis heredem.C. de cōdi. insti.⁊ spe cu. in tit. de arbi.§. sequit. ℣. sed pone 4 arbiter.et a bal. in. d. l.si q̄s he redē. ⁊ in l.titio cen tuz. in p̄n. ff. de cōdi. ⁊ de. et in d.l.f.C. ō his q̄ pe. no. ⁊ in.x. col. ⁊ que no. Bar. in.l.permi scert.in fi. 1 §. de acq. pos.⁊ bar. in.l.si fide 2 iussor.§.fi nia.ff de le ga.j. ⁊ cū Bar. etiā 3 transeunt Bal. Ange.⁊ Pau. 4 de cast. in d.l. si fide iussor . §. 5 pe. ⁊ bal. in.l. debi b tor. in pe. col.C. de pac.hñ fa cit q̄ no. repetitionē eodē respectu: vt libe ret tanq̄ solutū sit debitum ⁊ repe ret tanq̄ indebite solutū:vt.l. ℥ria. ¶Ultimo habui + questionez[a] de facto semel quidā in laudo fuit cō dēnatus locare alicui vnā apothe cam.⁊ in cōpromisso erat apposita maxima pena.modo ille locauit.et in locatiōe fuit apposita modica pe c na:postea venit ℥ locationē: queri tur an cōmittat pena cōpromissi an pena apposita in instō locationis. determinaui per hāc.l.in fi. ibi tan tūdem ⁊c. quod locando fuit libe ratus a pena cōpromissi.vt hic in fi. sed ista determinatio ℏz multa con f trāria difficilia de quibus dixi.§. ō d leg.j.si fideiussor.in fi. ☞ Pactū de dādo pignore insolu tum nō p̄iudicat creditori possi denti.⁊ q̄n valeat ⁊ quando non. Pactum de dando vxori insolutuz 2 rem maioris p̄tij q̄ sit dos cōstante e matrimonio non valet:secus si solu to matrimonio. Ratio differentie quando pactū de 3 dando insolutum apponatur ab ini tio vel ex postfacto. Pactum de dando pignore insolu 4 tum quando non valet an firmetur iuramento.remissiue. f Pignora ⁊ fideiussores possunt da 5 ri p̄o dote reddenda.

¶Quāuis.[b] + de pigno re dando insolutū nō p̄e iudicat creditori possidē, cit q̄ no. glo.in.l.si cū fundum.§.fi.in.l.fi.§.de pac.⁊ glos. magistra.in.l.ab emptore.eo.ti. 6

b ¶Quāuis.nota hanc.l.que non est alibi ⁊ ipsam 2 allegaui in.l.fi.C.de pac.pigno.⁊ ad hoc not.vi de que ibi dixi ⁊ Ange.in.l.si insulam.in.ix. fallen tia regule negatiue ⁊ ibi imo.in.xj.fallē.dicte re gule.§.de verbo.obli.

c ¶Op.de.l.j.vide Bar.in.l.iij.C. de pigno.l.iij. ver.vlterius iuxta predicta quero.

d ☞ Andr.Po.¶Contra hoc.no: singulariter.q̄ 3 si apponitur pactum de vendendo rem iusto p̄e tio valet.vide.d.Jo.in.l.sciendū.§.de verbo. ob.

e ¶Apponit pactū.Adde glo.in.c.j.⁊ q̄ ibi bald. de feu.da.inuicem.l.commissorie.⁊ in.d.l.fina.C. de pac.pign.

f ¶Valet.vide q̄ dixi in.d.l.ij. de pac.pig.

g ¶An valeat.vide in.l.a diuo pio.§. si pignora. 4 de re iudica.

ti.h.d. Jsta est notabilis lex quā nō credo esse alibi. ¶Op.de.l.titius.§.de pig.ac.sol.gl.dicit hic q̄n ille q̄ promisit dare in solutū possidet: ideo nō p̄iudicat sibi.ibi q̄n possidet creditor.⁊ sic tale pactū non valet ad actionē sed ad retentionē sic p̄m istā glo.not. Possumus aliter soluere ℔ ℥riū q̄ ista promissio fuit hic facta constāte matrimo nio.ideo inq̄tum cōtinet speciē donationis nō va let ad actionē.⁊ hec sol.tāgit in glo.parua super ver.spopōderit. sed ista sol.non plz q̄ hic nō di stinguit vtrū matrimonū fuerit solutum morte vel diuortio:q̄ si morte solutū esset:tūc donatio esset confirmata.⁊ ideo tunc posset cogi dari inso lutū ideo tene precedentē sol. ¶Cōtra hoc op. de.l.j.[c] C.de pac.pig.quā hic alle.gl.p cōcor.vbi tale pactū indistincte nonvalet.rñ.ibi pactū de pi gnore dādo insolutū fuit appositū ab ipso initio cō nō valet.q̄ est simile pacto legis cōmissorie.hic fuit appositū ex interuallo. ideo valet vt.d.l.ti tius.§.de pig.act.valet dico ad retentionē vt ibi: non ad actionē:vt hic.⁊ ita intelligo hāc.l.q̄n pa ctū ex interuallo fuit appositū. ¶Contra+hoc[d] op.de.l.si fundus.§.fi.§.de pig.huius timore de betis scire q̄n apponitur pactum de dādo pigno re insolutū vel de pignore vendendo creditori in sto p̄retio:tunc tale pactū indistincte valet.vt.l.si fundus.in fi.§.de pig.instum aūt p̄retiū estimabit bonus vir.i.iudex.vt.l.fi.circa fi. C. de iure do. impe.q̄n ch apponit pactum[e] de vendendo seu dā do insolutum p̄o debito. ⁊ tunc si apponitur ab initio tpe ℥ti debiti tale pactum est nullū.q̄ est simile pacto.l.commissorie vt.l.j. C.de pac.pig.⁊ hoc si agit de dando insolutū ipsi creditori,secus si fideiussori.vt.l.fi.in p̄n.de ℥.emp.⁊ no.in.d.l.j. C.de pac.pign.⁊ per Guil.in.l.titius.§.de pign. act.Q̄nq̄ apponit ex interuallo ⁊ tūc tale pactū vz vt.l.ij. C.de pac.pig.fm vnā lec. vz dico quo ad retentionē vt.l.titius. §.de pig. act . non quo ad actionē vt hic.Q̄nq̄ fit p̄missio de vendēdo vel de dando insolutū simpliciter . non adiecto iusto p̄retio vel p̄o debito: tūc siquidē fiat p̄missio de vendendo vel dicat pignus sit emptum.vel similia verba intelligitur iusto p̄retio:vt.l.si fundus.in fi. §.de pig.si vero ℔ dabo tibi pignus insolutū vel habeas insolutum intelligitur tunc p̄o debito:⁊ tunc an valeat vel non:recurrit ad precedentem distinctionem casus est hic. ¶Quero+ quid si vir faciat pactum de dando vxori insolutum aliquid non obligatū p̄o dote ⁊ est p̄retij maioris q̄dos. Respondeo tunc illud pactum nullā ℏz similitudi nē cū pacto.l.cōmisso.⁊ ideo siquidē fieret solu mat. valeret.vt.si diuortio.§.de ver.obli. Si vero fieret constante matrimonio cōtinet donationē. ⁊ ideo nō valeret.nisi morte confirmaretur illa do natio.vt ibi plene dixi. ¶Quero+ q̄ est rō vtrum pactū de dādo insolutū apponat ab initio vel ex postfacto. Respondeo ab initio debitor p̄mitte ret quicquid vellet creditor vt pecuniā haberet. ⁊ sic quasi violenter vt habeat pecuniā istud pa ctū facit que rō q̄n promittit ex postfacto cessat. ¶Quero+ an illis casibus quibus dixi pactum non valere cōfirmetur iuramento.dicit dixi in le

ge si quis p̄o eo.in princ.§. de fideiuss. ¶Ultimo a
5 vides hic + q̄ pignora possunt dari[a] p dote red
a denda ⁊ eodem modo dicunt quidam.q̄ p̄t da
ri fideiussores p dote reddēda ℔z non possunt da
ri p dote conseruanda per ti.C.ne fide . do.dē.⁊
ibi tangitur per gl.⁊ per doctores.ego tetigi ple
ne in.l.si q̄stante.§.quoties.§.solu. matrimonio. c
8 ☞ Practica q̄ quando aliquid datur insolutuz
apponatur pactum quod si cōtingat rem euinci
q̄ a prima obligatione non discedatur est vtilis
⁊ notabilis.
2 Si res soluta euincatur q̄n detur prima actio et
quando agatur de euictione.
3 Denuntiatio an fiat ei qui dedit rem insolutum
que euincitur sicut fit venditori.
4 Venditione facta a duobus cū pacto de retrouē
dendo infra certū tempus vno nolente reemere
emptor non tenetur reuendere partem.

¶Si quis aliā. + Si species p spē soluta euincat in 2
totū vel in partē liberatio nō p̄ingit. h. d. ¶Op. q̄ debeat agi de euictione nō actione p̄ma:vt.l.si p̄diū. C.de euic.⁊.§. de pig. ac.l.eleg̃ter.in p̄n.Sol. hic nō fuit facta res ac cipientis:ibi vero fuit facta aciptentis et fuit eui b cta per hypotheca. hec sol.nō plz ℔z p̄.teneat. C.de sen.l.libera.rō quare non placet. q̄ eodem mō nō liberat soluens rē alij obligatā: sicut solv uens rem alienā: vt.l.si rem meam.§.eo.ti. ¶Alij a
1 dicūt + q̄ hic soluit eo pacto vt a pristina obliga tione nō discederet hoc tāgit gl.hic.⁊ in.d.l.libe c ra. q̄ est verissimū[c] in se ⁊ est notabilis practica: q̄n tibi aliq̄d dat insolutū apponas pactum:q̄ si cōtingat rē euinci: q̄ a prima obligatiōe nō disce dat q̄ est vtile ꝓpter fideiussores qui sunt in pri ma obligatione:qui forte nō sunt in scōa. Jtem p pter hypothe. antiquiorē in tpe ⁊ ꝓpter multa: tamen ista so. ℔z sit vera in se ꝓtinet diuinationē: quare glo.sol. tertio mō . q̄ hic soluitur species p̄o specie.sed in ℥rio soluit species p pecunia.⁊ hec est vera. Ratio q̄n soluit species p specie: est f quedam p̄mutatio in qua quis tenet ad dandū ⁊ d ad rem accipientis faciendā[b]. vt.§. de re.permu. l.j.vnde si rem accipientis nō faceret non fuit a prima obligatione liberatus: sed quando soluitur species p̄o pecunia est quedam emptio: vt.l.iij. §.p̄o emp.⁊.l.fi.§.de bo. auto.iudi . pos. in qua quis tenetur ad tradendum : vnde eo ipso q̄ tradi dit fuit liberatus.ideo si euincatur tenetur vtili ex empto de euictione non prima . ¶Sed contra predicta op.de.l.qui res.in p̄n.j.eo.gl.neutr obi soluit hoc cōtrariū.Dy.dicit q̄ fuit ibi soluta spe d cies p spē sicut hic. ideo nō obstat predictis.hec sol.est ℥ tex.⁊ gl.ibi posita. vnde Ja.de are.videt e dicere q̄ potest agere pristina actione:vt hic.⁊.d. l.qui res.in p̄n.⁊ etiam vtili de euictione:vt.d.l. f si p̄dium.⁊.l.eleganter.in p̄n.p̄alle. Jstud di ctum est contra tex.in.d.l.eleganter.in princi.vbi dicit q̄ tollitur actio prima . ideo dico ad.l.qui res.q̄ est spāle ibi fauore dotis.vt spēs p pecunia soluta liberationē nō pariat ab actione prima: si mile j.l.si cū dotē.§.si mulier.⁊ q̄ ibi no.§.so.ma.

¶P̄t dari.ſz cōtrariū tenuit lu.in.l.si q̄stante.in p̄n.fol.ma.§.adde.l.res.§.de pi. ⁊.l.q̄d autē.§.j. §.de do.inter vir.⁊ vxo.ſz ℥riū tz bal.in.d.l.si cō q̄stāte.⁊ ro.vt dixi p tex.in.l.ij. C.ne fideiu.do.dē. ibi nulla satisdatione.sed verior est opi.glo.⁊ bar. per.l.vni cam.§.sed vt pleni?. C. de rei vxo. act.⁊ ficntpater p̄t fide iubere p dote filij iuxta no ta.p bart. in.d.l.si cō q̄stante . §. q̄ties ita⁊ vir p̄t da re pign?.

¶Cōtra[c] p̄dicta op.ō.l.fi.p fundo. C.de trāsact. vbi species soluta p specie ⁊ re euicta non p̄t agi actio ne prima.Sol.quicq̄d dicat Pet.ve tas est q̄ ibi speciale fauore minimē darum litiū.simile. in.l.q̄uis.C.de trā sac. vbi ℔z transactio sit ℥ctus in nominatus tamen non habet locū conditio ob causam.ſz agitur actio ne p̄scriptis verbis vt contract? impleat fauore minendarum li tium.⁊ ideo vt comp̄hēdam quoſ dam[a] casus quos in predictis nō no minaui. ¶Et vt + plene liqueat hec materia distingue:aut vnum soluit tur p̄o alio ex causa transactionis b aut ex alia causa primo casu re eui cta non agitur actione prima fauo re minnendarum litium:vt.d.l.si p fundo.sc̄o casu aut soluit species p specie aut genus p̄o genere.aut species p̄o gñe.aut genus p̄o spe cie.primo casu aut euicitur species ex causa dominij : ⁊ sine dubio p̄t c agi actione prima.siue ab initio nō fuit facta accipientis : siue ex post facto designat ꝓpter alicuius odi tiōis euētū vt hic.⁊.§.e.l.cū q̄s. §. q̄ hominē.⁊.C.ō sen.l.libera. Aut euincit per hypothecariaz. vel ali qua alia actione personali .tūc aut ille qui soluit de euictione p̄missit ⁊ liberatus est f actione prima et ℔z agi de euictiōe.vt.l.fina.§.de cōdi tio.ob cau. Aut de euictiōe nō p̄mi sit ⁊ debet agi actione prima a qua liberatus non fuit.vt.§.eo.l.si rem: Si vero datur genus p̄o genere: idem quia debet agi actione prima fm distinctionem precedentem . vt

doc.i.l.libera.§.alleg.⁊ vide no.in.l.si rē.j.eo.⁊ i l.nō quecūq̄.§.de le.j.in princ.vbi dixi.

Adde an reseruatio extē datur ad casum rei non tradite.Bald.consil.clxiij.j. volu.

¶Accipientis faciendā. vide bar.in dicta.l. libe ra. C.de sen.

¶Cōtra.p̄dicta.vide pleni? ibi p bar.⁊ ibi plene dixi post bal.vbi Sali.⁊ Bal.contra bart.

¶Liberat? est.Sz aduerte q̄ Ro.⁊ Jmo.i.l.ari sto.§.labeo.de do.seq̄ndo do.frā.ō rāp.i.d.l.vl ti.§.ō p̄di.ob cau.tenēt q̄ p cautionē ō euictione nō sit liberat? a p̄mena obligatiōe ⁊ dicūt ℔ nō p bari i.d.l.vlt.⁊ sic tenēt ℥ Bart.ad q̄ vide. l.si rē meā.cū ibi no.§.e.⁊ lati? p Jmo.⁊ Ro.i.d.l.labeo. adde bart.in.d.l.cū quis.in.§.qui hoiem.§. eod.

u ✠Andre.Pomate.¶Ultimo no. ſi plures vendiderint cū pacto de reuendendo ſi poſtea vnus offerat partē ſuā emptor nō teneat reuēdere niſi omnibus quod eſt no t.vide bart.in.l. cui vſufru. 3 ſ.de vſufructu.lega.

✠Andreas Pomate. l.deferre.§.fin.t.l.ſeq.ſ.de iure fiſci.tertio caſu qū ſpecies pro genere:aut illud genus conſiſtebat in pecunia numerata:t re euicta nō pōt agi actione prima: ſed vtili ex empto.vt.l.ſi predium.C. de euictio. t.l.eleganter.in prin.§.de pig.act. Si vero non conſiſtebat in pecunia tunc non poſſet eſſe emptio. ideo 4
b ¶Perhāc l.vīd bar. ꝑſi.cliij.t clxxxviij. t Aret. c xiiij.in.iij. dubio. et cxxx.t i.l. quod ꝺr i ix.colū.§. de verbo. ob. t vide pulchrum caſum per alexā. ꝑſi. ex. in ver. preterea. volu.v.
c ¶Infra illud.de q̄ p bart. in.l. quavſum fructū in prin.de vſufr.le.vbi plene refert.ſe cōſuluiſſe ſpoleti t idē dicit bal.i.l.j.in fi.C.de pac.inter emp. t ven.ibi vide t in.l.ij.t in.l.cui vſufru.§.de vſuf. leg.p bart. Adde.Bal-cōſi.cccxxxij.iij.lib.t bar. eius conſil.cxcv. 1
ꝺ ¶In pupillo.de hac.l:vide Ey.in.l.fi.C.de in integ.re.t glo.t doc.in.l.fi.C.de filiofa.vbi per Sali.adde qō no.in.l.ij.C.de nego.geſto. ꝺ
e ¶Titia.hec.l.eſt no.vide qō dixi poſt barto.in.l. neq̄.C.de cōpen.t poſt Bar.in.l.qui vniuerſas. §.qō per colonū.de acq̄.poſ.Sed an p dationē in ſolutum probet poſſeſſio t dominū vide p ſpe.in ti.de loca.§.nūc aliqua. verſi. lij.t.lvij̄.t qō not. bart.in.l.j.§.de vſuca.t in terminis barto.in.l.legata.de adi.leg.bo.tex.et eſt ī.l.filiuſſa. §.diuꝰ.t 1
ibi ang.t Imo.de le.ſ.t facit q̄ no.bar.ī.l.ij̄.§.de nouati.t limita hāc.l. niſi iure familiaritatis fruct? p̄cepit t ſic ex cōiecturis appet vt no. bar.et ímo.in.l.q̄ iure de acq̄.poſ. t de materia vide qō dixit bar.ī.l.ad ꝓbationē.C.loc.t Ey.t bal.in.l. 1
iudicia.de rei vēdi.adde huic apoſt.meli? p bar. ꝑſi.cxxſ.inc i.in cā queſtionis dūcioli. e
f ✠And.Pomate.¶Preſumatur.vide q̄ poſui t videbarb.ꝑſi.xſ.col.v.t ſe.vol.ij̄.t.xviij.col.xxvſ. vol.ij̄.t.lvſ.col. ij.vol.ij.t.lxx. col.ix.vol.ij̄.t roma.cxxvij̄.t ale.cxxxij.col.iij.vol.ſ.t.cxxxvſ.col. ij̄.eo.volu.t aret.lxxxviij̄.ad fi.t alex.xxv.co.ij̄.ad f
fi.vol.v.t col.iiij̄. vbi dicit qō ꝓceptione fructuū cognoſcit an poſſeſſio ſit eius vel diuiſa alicuius rei t ſoci. cxxxſ.colum.ſ.vbi declarat hoc not. t g
cclxvſ.colum.vſ.vbi etiam declarat.
g ¶Ver.q̄ ſi.hanc.l.dicentem debitorem ſoluentē vnam ſol.poſſet eſſe vnus caſus dubitabilis quid ſi ſoluit ſpecies pro ſpecie.t.p pecunia ſimul t ſemel t ſpecies ſoluta euincat.cogitabitis. ¶Quero ✝quando illud quod eſt datū inſolutū euincit vtrum debeat fieri denuntiatio ei qui dedit inſolutum ſicut venditori.de hoc habes tex.in.l.libera.C.de ſen.t.d.l.qui concubinam.§. ſi heres.de lega.iij̄. ¶Ultimo opp.ad hanc.l.t videtur quod vna re euicta non debeat agi prima actione in totū.vt.§.de euic.l.cū plures. Solu. ibi fuit ꝯctus emptionis t venditiōis: vnde tradita re actio erat extincta.q̄ ſolum ad tradendum tenebatur. merito non poteſt agi niſi pro re euicta tantū.hic vero actio prima non erat extincta. Ultimo[a] per hāc.l.✝[b]determinaui ſemel vnā queſtionem:duo vendiderunt cuidam fundum:hoc pacto vt ille teneatur reuendere eis vſq̄ ad certum tempus. infra illud[c] vnus ex venditoribus voluit reemere partem ſuam. ego determinaui quod ille non teneat reuendere partem illam: quia emptor ille ab initio non emiſſet.niſi inſolidum habitur? fuiſſet.t pro hoc tex.in.l.qō aūt.ſi.fi.t.l.ſeq.§.de in diem adiec.

Sed ſi quis. Iſte ver.pōt intelligi duobus modis.vno mō cū dolus fuit adhibitus a creditore qō creditor i duxit dolo debitorem ad dādum inſolutū iſte modus legēdi nō congruit litere:q̄ ſi dolo creditoris interceſſiſſet datio inſolutū valeret:t etiā debitor eſſet liberatus ſi vellet ratā habere dationē inſolutū.vt.§.de dolo.l.eleganter.in prin.t qō ibi not.ideo melius eſt q̄ hoc intelligamus in dolo adhibito ab ipſo debitore in faciēdo eſtimari rez vltra quam valeret.

✠Locupletem eſſe aliquem vt detur actio vel exceptio quod tempus inſpiciatur an litis conteſtationis vel condemnationis.

Ih pupillo. ᵈQñ aliquem eſſe locupletem eſt cā actionis dāde vel denegāde lit.pte.tps inſpicit:et ille dr locupletior q̄ non eſt paupior.h.d. ¶Opp.q̄ inſpiciatur tps ſuie: vt.§. de peti.here.l.ſi a domino vel a patre.§.quo tpe. dicit glo.fateor q̄ inſpicit tps quo petit t quo iudicat.t ſic vtrūq;.tu dic ✝ qñq; aliquem locupletem eſſe vel nō eſt cā act.dāde vel ōneg.tūc inſpicit tps lit.cōteſt.vt hic cū ſil'ib?.Qñq; eſt cā pdēnatiōis moderāde:t tūc inſpicitur tps ſuie: vt.l. ꝛ.t.l.rei iudi.in prin.§.de re iudicata.

✠An recolligens fructus t vtens re vt dñs preſumatur dominus.

Itia. ᵉIn prætorio pignore fructꝰ extenuāt debitū. h.d. Dr hic in prin.ꝺia p dño egit. iſtum tex.inducunt quidā q̄ ſi aliquis recolligit fructus: vt dñs t vſus eſt re. vt dñs:qō dñs preſumatur pro quo vr text.in.l.litibus.C.de agri.t cenſi.de quo dic vt dixi in.l.quidam in ſuo.in fi.§.de condi.inſti.

Olutam. Ver.qō ſi ſ acceptilatum.q̄d.i.propter qō. ſtipl'onis noīe.i. propter

propter modum ſtipulationis ſolutionis natura/lis de quo dixi in ꝓn.lz gl.intelligat alr. ¶Opp. ad ꝓn.de.l.fi.§.fi.in prin.§. de verb.obli.ſo.vt ibi ad fi. ¶Op.de.l. ſolutionis.ſ.eo.ſol. vt ibi dicā. 1

✠An ſoluens indebitum videatur donare.

Jcum aurum. Indebitū ſcienter cōtra agentē ex eadem cauſa ope exceptionis repetit. h.d. ¶Mot. qd̄ᵃ dixi in caſu. t eſt ſile in.l. elegan/ter.§.qui reprobos.§.de pigno.act. ¶✝Op. qui ſciens ſoluit indebitū vt donare:vt.l. cui? p erro rē.ſ.de reg.iur.hic dicit ℨ.dicit gl.q̄ ibi dicit donatio.expone.i.irreuocabilis datio.q.d.nō eſt p/prie donatio.hūc paſſum an ſit ꝓprie donatio exa minaui tibi plene in.l.j.§.de dona.ideo hic omitto. Ad ꝓriū aūt qualiter rñdemus videam? in ſe. ℨ. ¶Op.indebitū ſolutū ſciēter non repetit.ſed hic fuit ſolutū ſciēter.ergo nō pōt repeti. dicunt q̄dā q̄ p viā actionis nō pōt repeti. ſz p viā exceptionis ſic.caſus eſt hic.ſed hoc nō eſt vr dictum. nā q̄cūq; ſoluit ſciēter indebitū eſt vera donatio: vt dixi in.l.j.§.de dona.quare doct. dicunt q̄ q̄q; pōt eſſe alia p̄ſumptio ꝓpter quam animus donādi deficiat pōt habere locū repetitio.ita tangunt doc.in.l.falſus.C.de fur.in mag. diſtin.quā ibi refert Ey.in lec.de hoc tangā.ſ.e.l.diſpenſatorē.tñ ✠tū ad ꝓpoſitū dico q̄ hic ceſſat animus 2
donādi.q̄ apparet q̄ dedit aīo diſſoluendi obligationē. t ideo ſi ex eadez cā agit ex qua ſoluit: ſolutū repetet opc exceptionis:ſecus ſi ageret ex alia cā:q̄ tūc exceptio nō obſtaret. Itē ſec? ſi ab initio ſciuiſſet nullā cām ſubeſſe.q̄ tūc nullo modo repetet:vt.l.j.§.de cōdi.inde. Itē op.de.l.ſi id qō.§.de ver.ob.t de pig.ac.l.j. ſolue vt in qualibet earū dixi. ¶Quero vtrum iſtius eris ſoluti tranſferat dñium in accipientē. Rñdeo ſic: q̄ cōſenſus eſt in corpe:vt.d.l.ſ.§.de pig.ac.

Jſpenſatori. ¶Dāc.l. intelligē vt habuiſtis in.l.cū quis.§.ſi debitorē.§.eo.titu.

Atisfactio. ᵇ¶Opp.q̄ aliud ſit ꝓ alio ſolui non pōt creditore inuito:vt.l.ij.§.j.§.ſi cer. peta.ſol. intellige hic creditore volente.vt dicit glo. b

Oluere. ¶Op.C. de iure deliberā.l.nec emere.et extra de reg.iu.c.inuito.li.vj.Solu.p obliquū ℨ ꝓferē beneficiū in inuitum qō dic vt no.in.l. hoc iur.§. de dona.

✠Verbum ſolutionis qñ cōprehēdit acceptilationem t omnē aliam liberationem. 1

Promittens.ꝛ.ſi vſq̄ ad calendas nō ſoluerit qō debet ſi liberatur acceptilatione an incidat in pœnam ex quo naturaliter non ſoluit. 2

Olutionis. Iſta lex eſt aliquantulū difficilis ᶜ¶Op.✝ de.l.ſolutā.in prin. et in fi.§.eo.vbi verbū ſolutionis nō cōprehēdit acceptilationē: hic dicit cōtra:quare male dicit Dy. verbū ſolutionis accipi: c

creditori creditoris ipſo iure liberari. limita no/ta.vt per gloſ.t Bal.in.l.j.C.de excep.t p Bar. in.l.ſolutum.§.ſolutam.de pigno.t actio- iſta nō eſt alibi ſcōm Bald.in.l.fina.in antepenul. colū. C.de pact.et in.l.ſi tibi.§.de pigno.ff.eod.t vide ad materiam tex. cum gloſ. in.l. cum iuſſu.ſ.e.

¶Mot. q̄ an donatio quam quis facit ſciēter ſolvendo indebitū dicatur pro prie donatio. vide Bar.ꝛ.d. Jo. in.l.j. §.ſol.matri. Andr. Barba.

¶Satisfactio. q̄ ſit differentia iter ſatisfacere t ſoluere.vide doc. in.l.j.§. q̄ ſatiſda.cogan.et facit ad.q.ō quibus ib per eos. 3

c ¶Solutionis.difficilis. Adde que no.Bar.in.l.j. t q̄ ibi dixi.ſ.de cuſto.reo.t contra theoricam Bar.hoc videtur facere text. in.l.iiij.§. ſoluiſſe referendo iſtum.§.ad.§.ait prætor.in ea.l.de re iudica. ſcōm Ange.hic.ſed pro contraria poſſet referri ille.§. ibi.ad.§.ſi quis condemnatus. aliquid per Bald. in.l.j.§.qui ſatiſda.cogan.et quod no.Bar.in.l. item liberatur.§.j. quibus modis pign. vel hypo.ſol.querit t Bal.in.l.fi. C.ad.l.fal.iuſſus dare ex cauſa conditionis implende dat argentariū promiſſorem parte volente t acceptāte an videatur impleſſe conditionem.t de ver.ſolutionis. vide Bal.no.loquentē in.l.j.§.qui ſatiſda. cogā.t Ang.hic.t contra Bar.hic vide Bal.in.l.ij.§.de iuriſ.om.iudi. Bar. t Bal.in.l.item liberatus.§. j.§.quib.mod.pign.vel hypo.ſoluī.abbas in rub. extra de ſolu.

¶Querit Dy.Mo. de vno ſolutiōis vñ bal.ī.l.j. §.q̄ ſatiſ.cog.ang.ℨ q̄ allegauit.l.iiij.§.ꝓtor.t.§. fi.§.de re iu.ō bar.vide.bal.i.l.ij.ff.de iur.om.iu. bar.t bal.ī.l.itē liberat.ff.q̄.mo.pig.vl' hypo.ſo. vide que dixi late in rub. extra ſolu. vbi allegauī contra Ange.in.d.§.prætor.ait. t in.d.§. ſoluiſſe.

vide que ibi dixi. And.bar/ha.

a ¶Qui sic. Et adhāc l. viō bal. in auc. ei qui. in. ij. col. C. de bo.auc. iu di.pos. et Bar.in.l. fina.C.de vsucap.et Bar.in.l. singularia ff. si cert. pet. ⁊ no. 1 per eū in l. lege tri/cia.dever. obli. ver. quid si in veritate.⁊ Bal. in.l. fi.in.j.co/lū. C: de sponsa.et q̄d in pos/sessiōe.vi/de no.bar to. in di/cta.l.si q̄s vi.§. diffe/rētia.ff.de acquiren. pos.

b ¶Si q̄s stipulat⁹. vide: bal. in.l. si quā do.§.j. in fi.ff.de le/ga.j. ⁊ in l. stipula/tiones nō diuidunt. ⁊ in.l. i so lam.de ✠. obli.

esse in obligatione.⁊ eo volēte non est solutū.vt.l.in executione.§. fin. ff.de verb.obli.⁊.l.ij.circa princ.ff. 4 si quis cau.non aūt liberat.ideo q̄ soluisse videat.q̄ in ppositū.q. ver bum solutionis fuit appositus cum adiuncto.s. si nō soluerit id q̄d dz: 5 ideo eius naturalis solutio requiri tur.secus si fuerit appositū simpli/ 6 citer:vt si non solueret vel si obliga tio non fuerit soluta.⁊ dictum est.⁊ ista sunt multum no.

☞An soluens vt recipiat transfe 7 b rat dominium.

Si sic [a] Ista lex +est subtilis ⁊ notabilis. ¶Op.dc.l. qui id q̄d.§.ea lege.ff.dō dona.⁊.l.ij tibi.ff.si certū pet.dicit glo.sol.vt ibi. Jaco. + de arc. in.l. seruus dotalis.ff.solu.mat. Soluit 1 vno verbo. q̄n soluo eo pacto vt re cipiam an trāsferat dñiuz dic.aut ille quiest redditurus nullū est ha/ 2 biturus cōmodū ex traditione sibi facta.⁊ tunc dñium nō transfertur. casus est hic.aut est habiturus cō/modū.⁊ tūc transfertur.vt in otra. ⁊ patet in.d.l.seruus dotalis.ff.so/lu.ma.Si velles dicere latius ꝑ ma iori declaratione dicas sic.aut sol/uēs debet recipere post tēpus. aut statim. primo casu trāsfertur dñiū: vt.l.ij tibi aree.ff.de preseri.ver. et est ratio q̄ accipiens qui est reddi/turus pōt habere cōmodū medij tē poris.secōo casu aut ille primo dās ex redditiōe sibi facta debet rema/nere obligatus reddenti. aut nō dz remanere obligatus reddenti. pri/mo casu transfert dñium de equita te: vt.d.l.si tibi.ff.si cer.pet.⁊.l. qui id q̄d.§. ea lege.ff. de dona. Rō q̄ reddens cōsequit cōmodū. secōo ca su aut ille qui statim reddit ex illo momēto aneo dñio cōsequit aliquod cōmodū.⁊ transfert dñium: vt.l.ser uus dotalis.ff.so.ma. Aut nullū cō modū cōsequit.⁊ dñij translatio im pedit casus est hic. ¶Contra hoc op.j.e.l. si q̄s duos. sol. p̄dicta oīa q̄ dixi habēt locū q̄n ille cui solui/ tenet reddere ex pacto.sed si statim ipse reddit ex sua liberalitate trā/slatio dñij nō impedit: vt.l. cōtraria.

c ☞Si stipulo: decē in mellevel in frumento decē sunt in obligatione mel vel frumentū in solutione.

2 Litis ctest.tollit facultatē soluēdi q̄n vnū ē i obl'one aliud in solutiōe.

3 Si ꝓmitto dare.x.in tali fundo vel in melle ad rōnē vni⁹ florēni ꝑ quo libet cado vel in tantis florenis vter⁊ est in obli/gatione.

Instrm guarentigiatum si cōtinet vnum in obli/gatione aliud in solutione facultas soluēdi durat donec peratur executio vel quasi contestetur lis super executione.

Libelli forma contra obligatum quando vnū est in obligatione aliud in solutione.

In obligatione legali q̄n vnum est in obligatione aliud in solutione facultas soluendi durat donec iudicati conueniatur.

Intellectus ad tex.in.l.si vero.§.fi.ff.so.ma.

Facultas soluēdi adiecto tollit litis ctestatione.

Si quis stipulatus. [b]

¶Ista est notabilis lex ⁊ nūq̄ credo me itellexisse eo mō quo nūc. ⁊ huic l.nescirē dare ꝓcor.nā.ll.q̄s gl. alle/ ꝙ cōcor.sunt cōtrarie. Cōtestatio litis tollit fa/cultatē soluēdi circa rē adiectā ad solutionē.circa psonā.h.d. ¶Mo.+ hic duo primo si stipulor x.in melle vel in frumēto ⁊ similia.x. sunt in obli/gatione: mel in facultate soluēdi. ¶Secundo no. +⁊ ꝙ litis cōte.quis pdit facultatē soluēdi:⁊ hoc nescio alibi.lz glo.alleget ꝙ concor. quasdā.ll.q̄ vere sunt cōtie. ¶Ad ꝓmū dictū op. ⁊ vī ꝙ possit ꝓmittere soluere speciē ꝙ pecuniavel aliō ꝙ alio ⁊ est in obligatione: vt.l.j.§.an potest.ff. de cōsti. pecu.⁊.l.si fundus.in fi.ff.de pigno. Glo.vt arbi/tror huius timore dicit q̄ hec verba stipulatio/nis fuerūt aliter cōcepta quā tex. sonat:q̄ fuit/dictum ꝓmittis decē:aut mel:⁊ ita est bonum simile quod ponit in fi.l.ita dī gl. quidam repehēdunt hanc sol.q̄ vtrunq̄ est in obl'one:⁊ per consequēs deberet dari libellus alternatiue.⁊ etiam senten tia deberet fieri alternatiue.⁊ pōt etiā post sentē tiā soluere quid vellet: vt.l.eū qui certarū.§.fi.ff. de verb.obli. Ego sustineo gl. q̄nq̄ vtraq̄ pars alternatiue est ita sufficienter cōposita ꝙ ad ob/ligationem sufficeret vtrūq̄ esse in obligatione:⁊ tūc procederet cōtrarium:sed q̄n vna pars est re cte composita que cōtinet certum:alia nō:q̄ cōti/net incertū:tūc ꝓcedit ista gl.nā ꝓmittis dare de cē:in.x.consistit obligatio:⁊ cū adijcio:aut mel:in melle nō est expressa quantitas.ideo obligatio est nulla in melle: vt.l.triticum.ff. de verb.oblig. ⁊.l. ita stipulatus.circa princ.⁊ ita debet intelligi.aut mel,scz soluēs pro illis decem: quoniā ad obliga tionē mel nō potest intelligi adiectū ꝓpter incer titudinem.⁊ tūc procedit exemplū de adiecto. q̄ adiectus non pōt videri ad obligationē: cum sibi nō potuerit queri ꝙ liberā personā. ⁊ ideo vī ad/iectus ad solutionem:⁊ ita loq̄tur gl.nr̄a ⁊ est fa/tabilis casus.tamen q̄ ista lect.cōtinet aliquā di/stinationem ideo gl.intelligit hāc.l.ꝓt lra iacet. vt exponamus ꝓmittis.x.in melle hoc est decem q̄ mihi debes dabis in melle: vel eorum solutionem facies in melle. Aduertatis ponendo casum hoc modo remaneret contra.primo signatum ⁊ q̄ pōt promitti solui aliud pro alio: sed adcōtra.respon de ꝙ ista verba non fuerunt adiecta seu relata ad verbuz obligatiū.hoc est promittis facere solu/tionem

tionem in melle.sed ad verbū obligationis execu a tium.vt possis facere solutionem in melle.vel li/ceat tibi facere solutionem in melle.⁊ si milia ver/ba.ita apostillabat hoc do.Oldr. que verba mihi satis placent. tamen aliquantulū faciunt violen/tiam tex. ideo intellige simpliciter prout iacet ꝙ aliquis stipulatus fuit.x.in melle.intelligitur mel adiectū ad solutionē tm̄.ratio q̄ non cōtinet in/teresse agētis sed magis interesse rei:q̄d apparet quia mel ꝓmissum est in genere. Itē q̄ non est ta 5 xatū certū pretium mellis:ideo debebit iusto pre tio: merito nō continet meum.i.creditoris aliq̄ interesse. sed solum debitoris qui facilius potest soluere,sed si + poneremus ꝙ esset promissa certa 3 aliqua species: vt ꝓmittis dare.x. in tali fundo. tunc q̄ mea interesse pōt habere fundum etiā pro iusto pretio propter aliquā affectionē: tūc totuz esset in obligatione. s.dare.x.in illo fundo: vt.l.⁊ si equo.ff.de leg.j.ita loquuntur contraria: idem puto si esset taxata quātitas in melle: vt puta pro/mittis mihi dare.x.in melle ad rationem vnius flo reni pro quolibet cado seu mensura. tunc q̄ pōt mea interesse: q̄ venderem plus. dicerem totum esse in obligatione.vt prealllega.l.contra.pro hoc facit ꝙ dicimus de loco adiecto si ꝓmitto soluere in certo loco. q̄ mea pōt interesse solui in illo lo co:nō potes mutare locum. vt.l.ij. per totum ti. ff.de eo q̄ certo loco.facit.l.qui rome.in princi. 6 de verb.ob.⁊ ideo si ꝓmitto tibi dare. c.libras in florenis. florēni non sunt in solutione tantū uno etiam in obligatione. Ratio q̄ florēni habent cō/munem estimationem. vnde promitto dare tm̄ in florenis sm̄ cōmunem estimationem.et de ista esti/matione limitata cōtingit quandoq̄ lucrari. Sed b pone ꝙ dixi promitto tibi dare.c. in pecunia mi/nuta:quid relenat iſtud:certe videtur,ꝙ mihil re/lenat. quia in obligatione est pecunia minuta. vt l.nummis.de lega.iij.ergo adijcitur ad solutionem illud idem.puto tamen ꝙ aliquid operetur. nam cum sm̄ consuetudinem potest solui pro pecunia minuta florenus vt no. in.l.si quis argentum. C. de dona. ⁊ dicam.j.eod.l. paulus. operabitur il/lud.c. in pecunia minuta: hoc est non liceat tibi soluere pecuniam grossam pro illis. c.sicut enim per lit.contesta. possum mihi preiudicare in eo quod est in facultate soluēdi ita possum mihi pre iudicare per expressionem istorum verborū. ¶Ex 8 pedito primo casu venio ad secundum[a] dicitur hic ꝓper lit.cōtest.quis perdit facultatem soluen di aliud pro alio.contra.ff.de peti.here.l.item ve niunt.§.cum prediximus.⁊.l.miles. §.decē.ff. de 7 re iudi.vbi durat facultas soluēdi donec iudicati c agatur. sed hic sufficit litis contest. factam super principali.iste ergo.ll.que hic alleg.per glo. pro concor. sunt directe cōtrarie.⁊ sic ista.l. remanet singularis. Solu.dicunt quidam ꝙ in ipsa senten tia deducitur ꝙ habeat facultatem soluēdi. Ista sol.est vera in se. ⁊ non quantum ad illas.ll. ⁊ per 4 hanc + solu.dico ꝙ in instrumentis confessionatis. 1 ⁊ continētibus guarentigiam que habent execu/tionem paratam sicut sentētia:si ibi vnum venit in obligatione aliud in solutione; durat facultas

¶Uenio ad scōm.adde q̄d no.bar.in.l.stipulatio nes.non diuiduntur. de verbo. obliga. ibi nono restar.verficu.iuxta predicta.⁊ vide in mater.a ꝙ consulunt bartol. in consil. in/cip. bar/to. de tu/der. ⁊c.ad de que vo luit Bald. consi. ccc/vij.j.lib.

soluendi donec petatur executio il/lius instrumenti:vel magis proprie donec fiat lit.contesta.vel quasi cō test.super illa executione.arg.pre/dicti.§.cum prediximus.⁊.§.decez. Item + ex predictis dico ꝙ libellus debet formari in casu nostre.l. ⁊ in ceteris similibus conuentionibus hoc modo:vt petatur illud tantum quod est in obligatione:nec habeat b necesse actor dicere ꝙ ille aliud sol uendo liberetur. Si enim illud pe/teret actor quod cōdemnaretur ad ✠. soluenda in melle:quis dubitaret ꝙ etiam post sententiam posset sol uere in melle:cum hoc deuenerit in sententia.x.ergo sunt petenda sim/pliciter.vel si quis vellet aduersa/rium reddere certiorem posset di/cere peto reum condemnari ad de/cem. ⁊ paratus sum recipere ante lit.cōtest.illa.x. in melle vnde solu tionem predictaz factam ad cōtra. in se verax puto. ¶Sed quero + q̄d si in casu.ll.ꝓtrariarum hoc in sua non fuisset dictum. Rūdeo idem q̄d nocte deditio esset in solutiōe quo ad ꝓueniretur iudicati.vt dicris.ll. ⁊ arg.pro hoc expressum.ff.de doli excep.l.fideiussor cuic. nō ob.[b] hec l.q̄ hic loquitur q̄n vnum est in ob ligatione aliud in solone ex dispo/sitione hoīs.sec⁹ si ex dispositiōe le gis.q̄ tūc nō precluditur facultas soluendi.nisi donec iudicati conue/niatur:vt predictis.ll. Ratio eorū est q̄ mittus agit cū.l.q̄ cū hoīe:vt dicā in simili.j.rem ra.ha.l.ampli⁹. ⁊ sm̄ predicta intelligo.l.si vero.§. c fi.ff.so.ma.sic etiam possemus dicere in hypothecaria in qua quis condē natur ad rem restituendam lz ha/beat facultatē ꝙuentus offerēdi de bitum principale:vt.l.mulier.ff.qui potio.in pig. hab.⁊ idem in multis similibus quam tene menti perpe/tuo. Tertio + habetis hic ꝙ facul/tas soluēdi adiecto tollitur per lit. contest.⁊ hoc est clarum.

Si quis offe/renti. De materia huius l. dixi tibi.in.l.falsus.§.j. ff.de furtis.

☞An successor possit habere ra/tū q̄d factū est noie prioris ꝓlati: ⁊ ab heres possit habere ratuz q̄d est factum noie defuncti.

a Si creditor. a Mo. ex primo dicto q pater arrogator potest ratū habere illud qđ gestū est noie filij arrogati añ arrogationē. hoc facit ad. q. vtrū † successor possit habere ratū id qđ est factū noie prioris prelati. Itē an heres possit habere ratū id qđ est factū. noie defuncti de quo plene. p. d. Dy. extra de reg. iu. c. ratū. versic. queri pōt. ⁊ videbitis in. l. fi is cui. j. rē ra. ha. in. ij. responso. ¶ Illot. q ego possum habere ratuz eo tpe quo nō posset mihi solui. simile videbitis. j. eo. l. cum decem. §. ij. Sed op. j. rē ra. hab. l. bonorū sol. vt ibi dicam.

a ¶ Si creditor. adde no. Bart. in. l. si procura. falso in. iiij. q. de odi. obcau. p istū text.

SI ita stipulatus. Per cōstitutū nō tollit facultas soluēdi adiecto. Itē adiecto a filio pōt soluere pater. ⁊ quod adiecto solui potest cōdici a dño. h. d. ¶ Op. q differētia sit vt. l. aliud. j. e. ⁊ l. vero. §. j. ſ. e. sol. qđ hic dr nihil interest. dic ſtū ad ea q̄ hac. l. dicunt sed q̄tū ad alia bene intelligit. vt. ll. contrarijs.

b ¶ Postea approbare. an qōsemel reprobaui possim postea approbare. vide p bart. in. l. pōp. de negoge. ⁊ iō dicit bal. p illū text. in l. falsus. in ij. colū. C. de fur. qđ factū p procuratorez revocatuz nō possuz ratū hr̄e dō quo dixi post bart. i. l. situtor. in q̄. cau. i teg. rest. ⁊ melius p bal. in. d. l. falsus. ī v. scdo q̄rit nūquid factū circa fi. intellige vt per bal. ī. l. ab sentis. C. si cer. pet. Adde Fe de. pōſi. cc xxxviij.

SI qui. Usucapio creditoris p soluto liberat debitorē soluentē. h. d. vel breuius sol. recōciliat vsucapione. h. d. cōcor. sunt in glos.

Quoties. Due cause lucrative nō possunt circa idē cōcurrere. h. d. ¶ Op. de. l. fi is q̄ stichū. §. de actio. ⁊ obligatio: solutio. intellige q̄ibi erāt due cause quarū vna nō erat lucrativa. hic ambe erant lucrative.

☞ Soluens scienter procuratori revocato videtur donare nisi agat expresse vt faciat eū a dño liberari.

Approbare non possum quo ad actionem consequendam quod semel reprobaui.

An quo ad exceptionem. remittitur?

Ispensatorē. Ista. l. est multū no. ⁊ breuiter hoc intēdit. Debitū in seruitute ↄctū minuit peculiū. secus si est ↄctū in libertate. Itē qđ semel reprobaui postea approbare nō possum ad actionē ꝓsequēdā. h. d. ⁊ diuiditur in duas partes. prima quando debitores liberant solutione. secunda quando non liberantur solutione. secunda ibi si vero nō liberant. Itē prima subdiuiditur: q̄ q̄ soluitur actori reuocato post libertatē: q̄ ante libertatē. scda ibi. cū vero ante ver. si vero nō liberantur. ⁊ est no. tex. ¶ Circa primū dictū glo. formatur vnā. q. dicitur in tex. si debitores liberantur. quero q̄ est verū. Respon. q̄ ignorāt creditorē mortuum esse: qđ dic vt declarat tex. optime in. l. si quis seruos. §. eo. ¶ Ulterius † quero quid si aliquis soluit sciens mādatū reuocatū esse dicit gl. nō pōt repeti a dño: sed ille procurator recipiēs exactis psonis teneť. In eo qđ glo. dicit dispēsator non teneri dño. intellige q̄ non recipit noie dñi. ⁊ sic ab initio habuit malum animū. als dño posset habere ratū illā solutionē factā suo noie: vt in fi. istius. l. Item illud qđ dr q̄ iste dispensator tenetur exactis personis soluētib? sciēter. vt contra. l. j. ſ. de cōdi. indebi. quia ille qui scienter soluit indebitū nō repetit. Jac. de are. C. de fur. l. fi. circa prin. distinctionis mag. dicit q̄ illud est verū q̄ solutum nō repetitur quando animus donādi p̄sumit. sed q̄ soluit falso procuratori animus donandi non p̄sumitur. ideo pōt repeti. ⁊ dicit ip se q̄ est opi. sua tñ vt videatur hoc tz glo. hic. Sz contrariā gl. habem? in. l. si procuratori falso. §. de cōdi. ob. cau ⁊ istā ptem tz Dy. ⁊ probať per tex. in. l. qui fundum. §. seruus me?. ver. q̄ si scierit. §. p empto. ⁊ de leg. ij. cū pater. §. memio. p hoc etiā. §. de cōdi. inde. l. si nō sortē. §. fi filio. Sed ista gl. posset dicere verū q̄ñ q̄s soluit falso procuratori sciēter hoc acto qđ eū faceret liberari sed si quis solueret sibi tanq̄ dispēsatori seu tāq̄ procuratori cum sciret mādatum esse revocatum tunc donare vť. ita loquunť ↄria. ¶ Expeditus † de primo passu. venio ad secundum. dicitur hic quod semel reprobaui non possum postea approbare. ↄ in. l. q̄ essi. §. j. j. rem ra. ha. gl. soluit optime q̄ semel reprobaui non possum postea approbare q̄tum ad actionē ꝓsequendā: vt hic: sed q̄tum ad exceptionem fic. vt. l. ↄria. ita dicit gl. q̄ incipit. j. rē ra. ha. ⁊c. quā gl. multū no. Spec. in ti de defensore. §. j. ℞. ſz pone egisti. formatur istā. q. si semel non habui ratum factū a defensore meo. an possim postea ratum habere. dicit ipse q̄ non q̄tum ad mei commodū p. l. istā ⁊ sic quo ad exceptionē vť quod nō proficiat ratihabitio si semel reprobaui p̄m eum. qđ dicemus hūc passum dimitto nunc. dicā vobis cras. ¶ Ulterius dr hic q̄ reprobādo tollitur actio neg. gest. ↄ i. l. pōni? scribit. §. ↄ neg. gest. So. dic actio tollitur. i. eius natiuitas impeditur. ⁊ sic cessat contrarium.

Ipupilli. Pupillus non obligatur facto suo nisi inquantū est factus locupletior. h. d.

☞ An cum do ⁊ tu reddis statim p̄sumatur pactum precessisse.

IJ quis duos. Una respondet solui ex duabus causis lucratiuis. Itē in quā titatibus non habet locum regula de duab? causis lucratiuis hoc dicit. ibi quam dedisse. sed econtra potius dedisse q̄ solui se ex alio p̄tio precedente. ¶ Oppo. due cause lucratiue

lucratiue non p̄nt concurrere circa idem: vt. l. menius. §. duobus. §. de le. ij. dicit glo. ibi de stricto iure hic ↄ equitate. vel ibi debebatur idē ex duabuscausis lucratiuis. hic ex vna. sed certe hic p̄nt due cause dici quia quot sunt homines tot sunt stipulationes: vt. l. scire debemus. §. de ver. ob. vel sustinendo glos. dic quod hic est tñ vna causa: q̄ dixit duos hoīes non dixit stichum ⁊ pamphilu: vt. l. si ex toto. §. fi. §. de le. j. Sed instatur si vna res non potest solui ex duabus causis lucratiuis multominus debet posse solui ex eadez causa qua re tenerem primam solonem: quia illud verū de rigore. hic de equitate. vt dicam. j. eo. l. qui decē. §. stichum. ¶ Item opp. de. d. §. duob?. fol. illa regula de duabus causis lucratiuis non habet locū in quantitatibus. casus est hic ⁊ plene dico in. §. duobus. ¶ Item op. de. l. qui sic. §. e. fol. ibi ex pacto se astrinxit ad reddendum. hic vero dabat ex mera liberalitate: vt ibi plene dixi. ¶ Quero qđ

1 † in dubio a quando ego tibi do ⁊ tu statim reddis vtrum in dubio p̄sumatur precessisse pactū quidam quod fic. ar. l. si heres pecuniam. §. de fideli. sed certe. l. illa non facit. ⁊ puto contrariuz verum per hanc. l. in fi. que loquitur quid sit p̄sumendum in casu dubio: ex eo quod dicit videri. cōtra hoc tamen facit. l. sed ⁊ iulia. §. proinde. ij. §. ad macedo. solu. fateor quod si ego statim reddidi p̄sumitur quod ego ab initio habuerim animum reddendi non tamen quod p̄sumatur pactum cum creditore. ⁊ ita loquitur quod dixi. §.

b IJ seruus. b Ista ē notabilis †. l. ⁊ breuiter. h. d.

Conditio consistens in dando in persona pupilli sine tutoris autoritate vel curatoris non impletur. secus si i faciendo consistit. h. d. ¶ Op. de. l. si stipulatus fuero mihi aut pupil. §. e. fol. ℞ veram lec. ibi pupillus erat adiectus. ⁊ ei soluebatur ad vtilitatez alterius non ad vtilitatem ipsius pupilli hic vero soluebatur ad vtilitatem pupilli. ¶ Item op. de. l. menius. §. de condi. ⁊ de. solu. ibi conditio nullo mō effectu aliter poterat adimpleri. ↄ sic. ¶ Quero hic loquitur de curatore furiosi ⁊ tutore pupil

c li quid de curatore adulti? de hoc habetis no. tex. in. l. lucius. §. de ma. te. dic vt ibi.

1 ☞ Lex in dubio debet intelligi de actiōe de qua tractatur in titulo sub qua est situata.

IJ bominē. Non liberať quis dando seruuz p̄ noxa pignoratum: vel in quo habeť vsusfructus. h. d. ista. l. est aliquantulum fortis. ¶ Ad. l. istā op. de. l. si oleū. §. ⁊ si tu. §. ↄ dolo. sol. q̄ ibi dicitur de dolo: dic. i. iudicati noīe doli.

1 Ista solu. non est bona † q̄ lex debet intelligi in dubio ↄ actione ↄ qua tractat tit. sub quo posita est: vt not. in. l. fi. in prin. §. de cōdi. inde. probatur in. l. imperatores. §. de in diem adiec. ergo debet intelligi ibi de actione de dolo. So. ibi quia reus dedit seruum p̄ noxa fuit absolutus ab obseruatione iudicij. ⁊ sic quia cum non fuerit lata sniа condemnatoria non potest agi iudicati: sed hic dedit seruum p̄ noxa post latam sniam condemnatoriam. ¶ Op. quia per hanc datio nem p̄iudicatur creditori ⁊ vsufructuario: vt. l. si ex duob?. §. fi. §. de noxa. ⁊ l. si noxale. eo. tit. glo. ponit duas sol. accipio vltimam dico quod in contrarijs creditor ⁊ vsufru. erat presens tempore quo fuit iudicium agitatum ⁊ secuta condēnatio: merito sibi p̄iudicat. hic vero non fuit presens. Ista sol. est vera probatur in tex. ⁊ gl. in. l. is qui. §. de dā. infec. ⁊ l. si finita. §. si quasint iura. ⁊. §. si de vectigalibus. eo. ti. ¶ Sed contra predicta opp. de. d. l. si noxale. §. fi. eo. ti. vbi p̄iudicatur creditori etiam absenti: vt contra eum detur exceptio solu. ad ↄ vadit proprie prima solu. posita in glo. quia illud verum est q̄ñ dominus agit contra creditorem vel fructuariū. vt aut cōferat ad estimatio nē litis aut dimittat ius qđ hz: ↄ vero q̄ñ contra tales non exigit. Ista sol: nō videť vera q̄ finis. d. l. si noxale. loquitur etiam q̄ñ cōtra eos non est actuz: ⁊ tñ cōpetit exceptio contra eos. vnde Jaco. de are. dicit q̄ verum est quod exceptio competit contra vsufructuarium ⁊ cōtra creditorem: tñ hoc non ob. pōt agi iudicati: vt hic dī. ideo q̄ ille q̄ debet dare seruum p̄ noxa tenetur rem accipientis facere. hic ergo hz

c accipiēs habeat exceptionē donec damnū sibi emēdetur: non tñ reseſt facta pfecte accipientis: merito agit iudicati. §. de acqui. pos. non videť. ¶ Contra istud dictum oppo. quia si habet exceptionem contra creditorem ⁊ fructuariuz: ergo perinde est acsi illi non haberent actionez: vt. l. si quis obligatione. §. j. §. de regu. iur. Respon. sustinendo Jaco. de are. quod hic nō competit huic cui seruus est datus p̄ noxa exceptio simpliciter: vt possit retinere: quia posset ille emendando damnum seruū auferre: merito: q̄ sibi habere nō hz pōt agere iudicati acsi traditus nō esset. Sz ↄriū loquiť q̄ñ q̄sh̄z exceptionē q̄ omnino perimit actionez aduersarij vel aliter dico q̄ ille cui seru? est dat? p noxa hz exceptionē ↄ creditorē ⁊ fructuarium verum est si p̄bet de delicto ↄ eos. nā p̄batio facta ↄ dñz ipsis absentib? nō p̄iudicat. vt. d. l. is q̄. ⁊ l. si finita. §. si qua sunt iura. ⁊. §. si ↄ vectigalib?. §. de dā. infec. merito pōt agere ↄ dñz iudicati ne grauеť nouis probationib? ⁊ nouo iudicio ↄ illos. ¶ Item oppo. extra gloss.

a ¶ Si quis duos. q̄d in dubio. vi ↄ p bar: in. l. singularia. si certa. pe.

b ¶ Si seruus. no. cōditio existens ī dā do nō pōt p pupillū impleri nisi autorita te tutoris. secz in faciēdo. facit text. in l. in cōditionib? pupillus. de condi. et demon. And. bar.

c ¶ Si seruus. q̄d de curatore adulti. vi de bar. et doc. ī. l. in cōditionibus pupil l?. §. de cōdi. ⁊ demō.

a ¶Qui decem. Adde q̄ hec. l. fallit in debitore generis limitati quo ad solutionem q̄ tunc etiā ipso iure liberatur ꝑm Bal. in. l. acceptam. in. j. col. C. de vsur. vbi habet etiam q̄ oblatio cū cōsignatione semper liberat ipso iure quod not.

b ¶Res oblata. Sed q̄d si post oblationē factā a debitore ipse debitor cōsignauit eam et postea eā recepit: postea perijt dic q̄ perijt periculo debitoris. text. est nota. i d. l. acceptā. in fin. ⁊ vi᷒ bar. ī. l. cui fundus de cōdi. ⁊ dēmō. Sed quid si debitor non obtulit sed extraneus pro eo an ꝺbitor libere tur. vide bal. in. l. obsignati- r one. et ibi glossa. C. eo. ⁊ bar. j. ead. l. §. fin. r

c ¶Sed cōtra hoc: Et per id quod dicitur hic in tex. in. ij. rñso probat quod vbi quis aliquid debet alteri conferre ad finem vt consequatur actionem vel non incidat in moram vel se purget reqritur oblatio verbalis rei in presentia non extantis nihil habet obstare: vt in. l. seruus si heredi. §. fi. ff. de stat. lib. ⁊ no. ī. l. pretor. §. si quis paratus. ff. de no. ope. nun. ⁊ ibi not. Barto. et quod ibi dixi post gloss. quia vbi opus est facto ibi verba nō sufficiunt c. j. de eo qui mit. in posses. cau. rei ser. sed illa regula fortē limitari potest nisi quis debeat offerre rem que momento non expeditur vt est probatio quia tunc sufficit quod verbo offerat se statim probaturum leg. si is a quo. in prin. ſ. vt in pos. lega. et hoc videtur de mente Innocen. et c de. l. statuliberum. medio. in prin. ⁊ §. illud. ſ. de statulib: vbi non fecit perfecte accipiētis ⁊ tamen dando pro noxa liberatur. Sol. ibi causa ex qua ꝑcabatur seruum auferri ab eo cui traditus erat: erat talis x que habebat consummare actionē noxe: et etiam dominium vt libertas que ꝑcabatur. sed hic nō erat talis causa que actionem noxe extingueret: ideo durat actio iudicati. pro hoc facit. l. pretor. in prin. ſ. de noxa.

Quod in diez. 1 Oppo. de. l. si ita relictus §. pegasus. ſ. de leg. ij. ⁊ l. in fideicōmissi. §. cum pollidius. ſ. de vsur: solu. illud cum tempus apponitur gratia creditoris. istud aūt gratia debitoris. Item opp. ſ. 2 de vsufruc. lega. l. si mihi vsufructꝰ in bienniuz. so. gl. quod ibi biennii erat taxatum causa limitande obligationis non causa differende solutionis merito pōt agi ante illā diē. satis est bona ista sol. vel aliter ibi tempus non fuit adiectum obligationi sed fuit adiectum ad limitandum tps quo ad vsufructus durare debebat.

☞ Partis perceptio ⁊ litis contestatio non eq̄parantur.

Cum decem. 1 + a Bona lex est ista. nota + ex hac. l. cōiuncta. l. si q̄s stipulatꝰ fuerit decē in melle in fi. ſ. e. q̄ partis ꝑceptio ⁊ lit. ꝑtesta. nō eq̄parāt. sile habetis in. l. qui hominē. §. j. ſ. eo. ꝓiuncta. l. ex duobus. §. j. ſ. de duo. reis. Contra hoc facit. l. iij. C. de noua. sol. alius casus est diuersam rationē habens in quo cogita.

Si fideiussor. Not. q̄ ratihabitio sequens post liberationē fideiussoris reconciliat solutionē factam falso p curatori: sed ō. j. rē ra. ha. l. fi. §. fin. sol. ⁊ fideiussor hic esset liberatus tpe: tñ reus remāserat obligatus: ⁊ sic eo tpe quo negotium ratum habitū fuit poterat rei nomine solui: rab eo repe. ⁊ sic nō ob. l. bonorum. j. rem ra. ha.

☞ Actus medius interueniens facto hominis q̄ impedit negotiū geri: nō impedit ratihabitionez retro trahi.

Si obligasti primo rem meā ego ſcōo alteri obligauit: tertio ratā habeo obligationē primā q̄s preferatur. remissiue.

Si ex cōcubina habeo filiū ⁊ postea ducā vxorez ex qua habui filiū. ⁊ vxore mortua cōcubinā vxorez duxi. q̄s erit primogenitus. remittit.

Item si ignorans. Actus + medius + interueniēs facto hoīs qui impediret negotiū geri nō impedit ratihabitionē retro trahi. h. d. ⁊ est no. casus. fac. cit ad predicta. ſ. e. l. si q̄s offerenti. ¶Opp. de. l. bonorū. j. rem ra. ha. fol. vt ibi dicā. Ja. de are. in. ducit hūc. §. ad duas + q. primo si tu obligasti rez meā primo: ego ſcōo alteri obligaui: tertio rataz habeo obligationē tuam: q̄s est potior? de hoc dicam. j. rem ra. ha. l. si indebitū. §. j. vbi glo. tangit hanc. q. secundo inducit ad aliam. q. ego habui filium ex concubina: postea duxi vxorez ex q̄ habui filiū. tertio moritur vxor. illam primam cōcubinam in vxorem duxi mihi: quero quis tanq̄ primogenitus preferatur in regno vel in ducatu: an natus ex concubina q̄ postea effecta est vxor: an natus ex prima vxore quā. q. disputauit Ricar. malū. ⁊ post ea Jo. and. posuit eam in mercu. suis forte sub. c. ratihabitio.

☞ Per oblationē a qua culpa quis liberetur.

Cui decem. a Re perēpta post + oblationē debitor generis liberat ope exceptiōis speciei debitor ipso iure. idē in debitore generis ex cā dotis. h. d. ¶Aduertatis op. de. l. si solutur? ſ. eo. sol. ibi nō fiebat oblatio congruo tempore ⁊ loco: hic fic. ¶Opp. C. de vsur. l. acceptā. vbi non liberatur debitor post oblationē. sol. ibi res oblata b nō perijt sed erat apud debitorē: hic erat perempta. ¶Contra hoc oppo: C. de cōdit. inser. l. fi. glo. dicit. fallit ibi: vbi per solaz oblationem debitor liberatur. certe ibi domini non erat debitū ſz erat in vim cōditionis soluendum. ideo oblatiō facta si ille cui ꝺbebat solui recusauit habetur conditio pro impleta: vt. l. iure ciuili. ſ. ꝺ cōdi. ⁊ demō. j. de regu. iur. l. ī. iure. ille ꝺo cui debebat solui actionē nō habebat: vt. l. si quis sub conditione. ff. si quis om. cau. te. ¶Item op. de. l. si ex legati causa. ſ. de verb. oblig. ⁊ l. si seruum. ī prin. eo. titu. vbi videtur q̄ debeat liberari ipso iure. solu. ibi erat species debita: hic erat debitum in genere. ¶Sed contra hoc c oppo. de prin. huius. l. ver. et

ver. ⁊ sane: ibi aut numos ⁊c. plures solu. ponunt ibi in glos. tene illam quod ibi fit speciale fauore dotis: vt quis facilius inuitē ad offerendum: et ista placet. vel dic q̄ ibi erat pecunia debita ī specie. hoc non placet: quia diuinationem continet.

¶Item oppo. de. l. creditor. j. eod. Solu. vt ibi.

¶Item oppo. de. l. celsus. in fi. ſ. de ar. sol. vt in

a glo. ¶Ultimo † quero a hic dicitur si ea fine culpa sua perierint. quero per oblationē a qua culpa liberatur quis. Respondeo si quidem ante per oblationē quis tenebatur de casu fortuito: vt debitor generis: tunc per illam oblationem ab illo

b casu fortuito liberat̄ ⁊ de omni culpa tenetur. b casus est hic. si vero ante oblationē tenebatur tā tum de culpa: tunc per oblationē liberatur a leui culpa: ⁊ solum de dolo ⁊ lata culpa tenetur. probatur hoc in tex. ⁊ glo. supra soluto matri. l. si mora. quod perpetuo tene menti.

1 ☞ Offerre rez et per stipulationem promittere idem est.

2 Oblatione facta per alterum quod debitor liberetur.

Si cum mihi. Stipulatio conditiona + lis animo nouandi tollit effectum more si res erat presens alias secus. hoc dicit. et est not. §. forte non habes hoc alibi

1 in tex. Not. † ex hac c. l. idem esse rem offerri ⁊ p

c stipulationem promitti. ¶Secundo? nota † q̄

2 alius pro debitore offerendo liberat d ipsum de

d bitorem sicut si ipsemet debitor obtulisset: et sic est hic casus questionis no. C. eo. l. obsignatione quam dixi vobis. ſ. eod. l. solutionem. facit. C. de capti. l. cum post liminij. Ultimo no. distinctiones que hic ponitur in tex. aut seruus est presens aut ignorans: quam non habes alibi in tex. de qua q̄stione dixi. ſ. de nouati. l. quoties. versi. vnde marcellus. ⁊ l. si rem. in princip. eo. titu. ¶Opp. de. l. parui. ſ. de condi. fur. glo. solu. hic vno modo: sed ibi dicit melius. ⁊ in gl. illius. l. declaratur iste. §. nam ibi stipulatio fuit interposita animo nouandi pure. hic sub conditione. ⁊ ideo hic distinguitur aut fuit seruus presens aut ignorans. Itē potest hic intelligi quando stipulatio fuit interposita simpliciter non animo nouandi de quo dixi in dicta. l. si rem. in prin. de noua.

Stichum. Iste. §. diuiditur in tres par + tes. prima loquitur in obligatione alternatiua. secunda in obligatione generis subalterni. secunda ibi: sed ei. tertia ibi: ac si his ⁊c. principium loquitur in obligatione alternatiua. secundum responsum loquitur in obligatione generis. ¶Contra hoc opp. de. l. meuius. §. duobus. ſ. de lega. ij. glo. dicit quod ibi erant due cau se lucratiue: quia duo hominem in genere legauerunt. hic erat tantum vna causa lucratiua. Iste d solu. est contra tex. illius. §. dic ergo quod hic de equitate potest solui: de rigore non vt ibi: sed in obligatione alternatiua non liberatur soluendo neq̄ de rigore neq̄ de equitate: vt in prin. huius §. ratio quia in obligatione alternatiua sunt due regule impedientes. vna est quia vtraq̄ res adi + postien. in. c. post electionem. de concess. preben. ꝺ domi. Anto. in. c. ex parte. licet Joan. and. videatur sentire contrarium in. c. interposita. in prin c. de appella. quod not. ⁊ adde quod not. Bal. in. l. j. C. ne lice. ter. prono. in. l. j. ⁊. ij. colum. et quod no. glo. et citur ad obligationem: ⁊ regula est Bar. in. l. q̄ in re in qua non consistit obliga- ij. C. de tio non consistit solutio: vt. l. si duo edict. d ini Adri. cum similibus. ⁊ de veritate huius dicti aliquid p mo. in. l. si dubitetur. in princip. ſ. de fideiuss. ⁊ quid si mulier non vult dotari a fratribus vel a patre ne per statutum excludatur a successione vide Bal. dicentem. quod sufficit offerre dotem in. l. fina. in iiij. col. C. de pac. ad predicta vide omnino Pau. de ca. in. d. l. si dubitetur. in prin. ⁊ id quod no. bar. in. l. iam tamen. §. nunc videamus. j. iudi. sol. vi᷒ de Bar. in. d. l. si mora. ⁊ in. d. l. acceptā. Adde q̄ posui in. d. §. si quis paratus.

a ¶Ultimo quero. Bal. tamen in. l. acceptā. in. vj. q. C. de vsu. ⁊ in. l. si mora. j. solu. matri. aliter dicit: videlicet quod vbi quis tenetur in genere offerendo liberatur a duob? scilicet ſa casu fortuito et leuissima culpa per istum textum in verbo culpa quia in dubio debet intelligi de leui vt est gl. licet non allegetur. l. in venditione ver. de temp. de bo. auto. iudi. pos. sed teneo opi. Bar. per no. in fi. per glo. in. l. si vt certo. §. cōmo. ff. cōmo. ⁊ in l. j. de estima. act. dicerē tamen in puncto iuris sustineri posse opi. Bal. quia ratio quare offerēdo speciem quis liberatur a culpa leui est quia illam oblationem non recipiendo videtur esse in culpa leui ideo vna culpa in alia cōpensatur. l. si ambo. de compensa. secus in leuissima. quia non debet compensari cum leui. vnde si aliquis tenetur de omni culpa et casu offerendo constituit alium in leui culpa. et ipse offerens debet liberari a leui et multomagis a leuissima quod esset minus vt not. idem Bal. in dicta. l. acceptam. C. de vsu. neq̄ de lata ad leuem fit compensatio vt no. glo. in dicta. l. si mora. ⁊ ibi vide Bart. ⁊ Bal. in dicta l. acceptam. vj. q.

b ¶Culpa tenetur. Quid si sola mora est causa vt quis teneat̄ de casu an oblatio liberet ab aliqua culpa vide Bar. in prealegata. l. si mora.

c ¶Si cum mihi. nota ex hac. l. Et adde quod stipulatio etiam nulla sequens purgat moram precedentem: vt scripsi post Jmol. in. l. scire debemus. §. finali. vbi Rapha. nota. vide limitationem per Angelum in. l. si seruum. §. finali. de verborum obligationibus. per textum ibi quem dicit singularem.

d ¶Offerendo liberat. an si extraneus offert pro debitore liberetur debitor sicut si ipse offerret. Adde Baldum post glo. in dicta. l. obsignatione. C. eodem. et Barto. ⁊ Bald. in. l. cum post limi. C. de cap. ⁊ adde quod nota. Bal. in. l. solennibus. de rei vendic. ⁊ in. l. arboribus. §. qui tamen ſ. de vsufruc.

rei.ſ.deverb.ob. Alia regula eſt de duab⁹ cauſis lucratiuis que nō p̄nt cōcurrere circa idē:ſz in obligatione generis nihil adijcit ad obligationē.ideo nō eſt ibi niſi vna regula impediēs.ſ.de duabus cauſis lucratiuis merito ꝯ illā regulā de eq̄tate diſpenſat:vt hic:ſz ꝯ hoc facit text. qui dicit niſi vt quidē ipſa.ꝛ glo.ex ponit.ꝛ ego etiam dixi.i. ipſo iure R̄ideo nō eſt incōgruū qōipſo iure liberet ꝛ liberet de eq̄tate. dixi de hoc pleni⁹ in.d.l.meuius.§.duobus. ¶Venio ad tertiū r̄ñſuz ꝛ op. de p̄n.huius.§. ſolutio dicūt quidā q̄n prin.huius.§.ſeruus ille deſijt eſſe ſtipulatoris altero iaz mortuo: ꝛ ſic obligatione iā extincta.vñ con cordat cum vltimo. ꝛ hec fuit opi. Bug.quā recitat gl.in prin. huius §. Alij dicunt q̄ in iſto tertio r̄ñſo illi duo,ſunt mortui ante ſtipulatio nē interpoſitā:ſed vt gl. dicit illud videtur cōtra tex.ſoluam⁹ ergo ſic. principium loquitur in obligatione alternatiua:finis in obligatione generis,ſubalterni: in qua nullū adijcit ad obligationē ſicut in obligatione generis generaliſſimi:vt.ſ.dixi.ꝛ ideo in qualibet cadit ſolutio. ꝛ hanc ſolutionē videt hic ponere glo.in fi.ſz Azo.que ſolutio eſt bona licet contra videtur dicere glo. in.l.ſi ſtichum. in princi.ſ. de verbo.obliga.

Qui homine +uit rē quā habere creditori nō lz nō liberat. iec⁹ ſi habere ſibi lz q̄uis vilē.h.d. ¶Opp.ad fi.de.l.legato gñaliter. ſ. de leg.j.ꝛ q̄ ibi no. Sol.qō dicit veſpertilionez aut turpē: intellige de perſona vili nō aūt viliſſima. ita qō haberi non expediat:tunc enim nō liberaretur talē ſoluendo:vt no. in.l.contraria.

a ☞Qui debet par caponum debet dare vnos.

Promiſſor +text. determinat Guil.de cug.qō ſi tu debes mihi dare omni anno vnum par capo nū +q̄ debes dare vnos:nec liberaris dādo mortuos.tales em̄ debes dare q̄ poſſim ad libertatē pducere eos.ita determinat p hunc.§.Guil. in.l.q̄ te.ſ.ſi cer.pet.

Bi ob trigi ta. Pecunia redacta ex vēditione pignoris po teſt creditor in quā cāz vult cōuertere.b.d. ¶Opp.de.l.in his ꝛ de.l. et magis.ſ.eo.cū ſuis cōcor. dicit glo.ibi. debebat ex vna cā tm̄.tu dic q̄ cōtraria loquunt in pecunia ſoluta hic in pecunia exvēditione pignoris redacta: vt.l.in his.§.imperatores.eo.titu.

D quod pene. +l. predia. Oppo.de ſ.de act.emp.ꝛ p ſocio.l.ſi qs a ſocio.ꝛ.l. apud celſum. §.labeo. ſ. de doli excep.Solu. id qō hic dicit id quod pene nomine intelligo de pena legali. ꝛ ſic non obſtant contraria. ꝛ probatur hec lectu.ſ.de pig.act.l.ſi pigno.ꝛ.j.de fur.l.ſi debitor. ſecundo modo poteſt intelligi de pena conuentionali. et tunc dicit q̄ fuit dictum rato manente pacto ne obſtent contraria.

☞Ceſſio actionis facta poſt ſolutionem nō vz. Paria ſunt aliquid fieri ab initio vel fieri ex poſtfacto ſi ab initio precefferit pactum de faciendo. Obligatio plurium mandatorum vel fideiuſſorū non dicitur vna.ꝛ vnus ſoluens non videtur ſolue re contemplatione alterius.ꝛ non perimit omnez obligationem ſecus in pluribus correis vel tutoribus.

Quando plures ſunt obligati et vnus ſoluit an actio poſt ſolutionem poſſit contra alios cedi.

Ceſſio an ſit faciēda inter plures obligatos q̄ſic. ꝛ ſi renuntiatū ſit beneficio diuiſionis vn⁹ ex pluribus obligatis conuentus dolo proprio nō habet beneficium ceſſionis.

Idem ſi propria culpa.

Ceſſio nō fit inter plures obligatos ſi eſt huic beneficio ceſſionis renuntiatum.

Idē ſi ſunt pluresſcorrei ex cauſa mere lucratiua.

Ceſſio q̄n ſit faciēda inter plures obligatos quo iure fieri debeat ꝛ quo iure petatur.

Ceſſio quando fit interplures tutores inquantū fieri debeat.

Ceſſio ſi facienda ſit inter plures reos :in q̄tum fieri debeat.

Ceſſio inter plures fideiuſſores an fieri debeat in ſolidum vtl pro parte.

Si ex tribus correis vel tutoribusvel fideiuſſoribus ꝛ vnus ſoluit inſolidum q̄ ceſſio fiat inſolidū pro duabus partibus ceterorum.

Ille cui eſt facta ceſſio contra alios correos inſolidū ſi agit ꝯ vnum inſolidum ex actione ceſſa teneť ille cedere actionem ſibi ceſſam cōtra alium.

Ceſſio quando fieri debeat que actio cedatur.

Solēnitas de qua in.l.per diuerſas.C.mand.ꝛ in l.ab anaſtaſio qō nō habeat locum in hac ceſſiōe.

Creditor q̄n actionē cedere non poteſt quid agē dum.remiſſiue.

Modeſtinus +ſio facta poſt ſolutionē ꝯ correū pariter obligatū. niſi pactū de cedēdo pceſſerit.h.d. ꝛ diuidit in ptes duas p̄mo q̄n ceſſio fit poſt ſolutionē nullo precedēte pacto.ſcō q̄n antevel poſt fit p̄cedēte pacto.ſcōa ibi:qō ſi añ. ¶Illo.+q̄ poſt ſolutionē nō valet actionis ceſſio. ¶Sedo no.+q̄ paria ſunt aliquid ab initio fieri vel fieri ex poſtfacto

a facto ſi ab initio pactū ō faciēdo p̄ceſſerit. ¶+Oppo.ꝛ vt quod tutor habeat contra tutorem actionem ſine aliqua ceſſione.etiam poſt ſolutionem: vt.l.j.§.nunc tractemus.ſ.de tu.ꝛ ra.diſtra.ſol. concedo oppo.quod vtilem habet a.l.non autem b ſibi poteſt cedi a creditore.vide gl.que incipit.ſcz actori.ꝛ quod dicit in rem vtilē dic.i.actionē vtilem eſt enim hec gloſſ. corrupta vitio ſcriptoris. ¶Oppo.q̄ ex interuallo poſſit fieri ceſſio:vt.l.ſi minoris.ſ.de admi.tu.Soluibi fuit actū tpe ſolōnis quod cederetur ꝛ ita concor.cum iſta.ſed hoc eſt diuinare quare dicas q̄ ibi loquitur de duob⁹ diſpariter obligatis.nam vnus tenebatur q: geſſerat tutellā.alius q: geſſerat curā.hic vero ambo q: tutelam geſſerant.hec ſol.no.in glo.j.eo.l.ſtichum aut pamphilum.§.ſi mādato.ꝛ eſt vera ſol. ¶Scōo op.de.d.l.ſticho.§.ſi mādato.j.e.ſol. ibi ſoluit p ſua obligatione tm̄ ꝛ hoc conſtabat. Iſta eſt vera ſolu.ſz eſt diuinare: vel ibi actū fuit ō cedendo.certe ꝛ hoc diuinare eſt.dic ergo vt not.in contrario q: ibi loquitur in pluribus diſpariter obligatis ſz hic erāt obligati parič ꝛ vna actiōe. ¶Itez oppo.de.l.oñs ſticho.ſ.de peculio lega. in prin.ſolu.dicit glo.Soluič eiſdē modis.tu dic q̄ hic loquič de duob⁹ pariter obligatis.ibi loqȟ de duobus quorū vnus erat obligatus ali⁹ nō:ſz ex alia actione ſoluebat vt puta cauſa conditiōis implende.vel ſi diceres ambos obligatos erant obligati diſpariter. ¶Item op.de.l.alteri⁹.§.ſ. ſ.de tu.ꝛ ra.diſ.Sol.eodē mō qō ibi loquič i diſpariter obligatis. Itez op.de.l.pap.ſ.man.ſolu. dicit glo.ibi loquitur in mandatoribus vel fideiſſoribus in quibus dic vt ibi. hic loquič in pluribus tutoribus.ꝛ correis qui tenētur principali ter.certe ibi glo.ſ+in oībus membris dicit verū 3 preterq̄ in vno.in eo qō dicit q̄ mandator vel fideiuſſor ſoluendo ſimpl⁹ p̄mit omnē obligationem.adeo q̄ non pōt fieri ceſſio nō dicit verū per l.cū is.ſ.de fideiuſ.non violando literaz.ꝛ per.l. ſi filius.ſ.de in rez verſo.ratio diuerſitatis eſt:q: plurium tutorū ꝛ correorum vna videť obligatio ſz vere ſint plures:vt.ſ.de duo.re.l.iij.i.fi.ꝛ.l.eādem.§.fi.e.ti.ſed plurium mandatorū vel fideiuſſorum nō dr̄ vna obligatio. nec vnus ſoluēs videtur contemplatione alterius ſoluere:vt.ſ.de fideiuſſo.l.vt fideiuſſor.ꝛ ibi dixi ꝛ hoc tenent cōiteroēs doct. ¶Itē op.de.l.ſi res obligata.in fi.ſ.ō lega.j.dicit gl.ibi fuit facta ceſſio ante ſolutionē ſed iſtud eſt ꝯ illū tex.ideo dicas q̄ ibi loquitur i duobus reis quorū vnus erat obligatus ali⁹ non ſed ſoluebat cauſa liberāde ꝛ retinende rei ſue:ſz hic loquitur in plurib⁹ pariter obligatis. ¶Pro 4 declaratione igitur materie+Dy.poſuit hic vnaz diſtinctionem ſuā bonā.tu tm̄ magis pfecte ꝛ magis late dic.aut ſoluēs ſoluit noie illius ꝯ quē fit ceſſio.aut illius ꝛ alteri⁹.ꝛ tūc ceſſio eſt inutiliſſi ue fiat ante ſolutionem ſiue in ipſa ſolu. ſiue poſt ipſam ſolōnē interueniēte pacto vel nō.qz p ſolōnē tollič oīs obligatio vt inſti.q̄ mo.tol.obli.i p̄n. ꝛ.d.l.papi.ſ.man.ꝛ hic in princi. Aut ſoluit noie a ipſius ſoluentis tm̄ ꝛ hoc cōſtat.ꝛ tūc valet ceſſio facta poſt ſolutionem nullo interueniēte pacto q: actiones cōpetentes contra debitores principales non extinguuntur.vt.l.ſticho.§.ſi mādato.j.e.ꝛ.d. l.papi.ſi vero dubitať cui⁹ noie ſoluerit.tūc aut loquimur b in plurib⁹ obligatis principaliter.aut in pluribus quorū vnus eſt obligatus p̄cipaliter alius acceſſorie.aut i plurib⁹ obligatis tm̄ acceſſorie.aut in pluribus quorum vnus eſt obligatus alius non ſed ex alia cā ſoluit. Primo caſu aut plures ſunt obligati principaliter eadē ſpe actionis ꝛ ex eodē contractu vel quaſi vt plures tutores et correi:ꝛ in his ſerua diſtinctionē iſtius.l.aut ceſſio fit ante ſolōnē vel in ipſa ſolōne vel poſt incontinēti vel ex interuallo precedēte pacto facto:ꝛ valet ceſſio: vt hic.aut fit ex interuallo nō p̄cedēte pacto:ꝛ nō valet qz in dubio p̄ſumit ſoluere p tota obligatione: vt hic in princi.aut ſunt obligati diſpariter:qz vn⁹ vna actione ali⁹ alia actione vel vnus ex vno quaſi ꝯctu alius ex alio. tunc in dubio p̄ſumitur ſoluere p obligatiōe ſua: et valeret ceſſio ſtatim poſt ſolōnem: vt.l.ſi minoris.ſ.de admi.tu.ꝛ.l.alterius.ſ.de tu.ꝛ ra.diſt. ¶Scōo ca ſu qñ loquimur in plurib⁹ quorūz vn⁹ eſt obligat⁹ principaliter alius acceſſorie.ꝛ in dubio velle obligatus acceſſorie p obl̄one ſua ſolvere:vt.j.e.l.ſticho.§.ſi mādato. et ſ.de in rem verſo.l.ſi fili⁹.ꝛ.d.l.papi.ſ.man.ꝛ ideo ceſſio poſſet etiaz fieri ex poſtfacto. principalis vero ſoluens videtur ſoluere pro tota obligatione:vt.l.cum quis.§.de peculio.ſ.eodem. ¶Tertio caſu qñ loquimur de pluribus obligatis ac ceſſorie:ſoluēs in dubio vr̄ ſoluere p ſua obligatione:ꝛ ideo ceſſio poſſet fibi fieri ex interuallo:vt.d.l.papi.ſ.man.ꝛ.ſ.de fideiuſ.cū his. nō violādo literaz. ¶Quarto caſu qñ ſunt plures quorū eſt obligat⁹ ali⁹ non:ſed ex aliqua cauſa ſoluit: tūc idem.qz p cā ſua ꝛ ad eū pertinente vr̄ ſoluere in dubio: vt.l. ꝛ magis.ſ.e.ꝛ ideo ēt ex poſtfacto pōt fieri ſibi ceſſio : vt.l. oñs ſticho.in prin.ſ.de pac.leg.ꝛ.l.ſi res obligata.in fi.ſ.de leg.j. ¶Expediuim⁹ primā glo. que tangit cōtraria veniamus an qōnes.ꝛ hic habem⁹ videre primo an inter predictos debeat fieri ceſſio. ſcōo quo iure debeat fieri ceſſio.tertio qñ debeat fieri ceſſio.quarto inquātū eſt faciēda ceſſio.q̄nto quarū actionū. ſex

a ¶Ipſius ſoluentis. Sz an tūc fideiuſſor poſſit agere mādati ꝯ reū.bal. q̄ ſic i.l.p ea.i.iij.co. C.man.

b ¶Aut loq̄mur. An qs p̄ſu matur ſolu ere noie p prio. vide quod not. bart.i.l. ſi pene.§. q̄uis.ſ.ō cōdi.ide.ꝛ vide ēt in.l. ſ.§. nūtiatio.ō openo.nū. i p poſito gl.i l.papi. ſ. mā.q̄ c̄ melior ō iure ſz bal.i. l. j.i.ij.colū. C.de act. ꝛ obliga.ꝛ ibi poſuit duo verba ad illā gl. ibi i ỹ fi.ij. op.qō ip ſe ſubdit.

to quid si cessio nō pōt fieri. ¶ Primo casu † qro an cessio sit faciēda. quedaz gl.in.l.vñ queritur.in fi.ff. cōmo.dicit q si est renūtiatum beneficio diuisionis nō pōt peti cessio doc.illam gl.reprehendunt. nā qui renuntiat vni beneficio non vī renūtiare alij:vt.l.si domus.ff. de serui.vr. p̄ ideo qui renuntiat bñficio diuisionis non per hoc vī renūtiare bñficio cessionis. Preterea ego probo inter correos nō erat olim bñficiū diuisionis.z tñ vnus postulat cessionē cōtra aliuz vt not. in.l. j.C.de duo.re. vnde dicendū est q inter predictos est facienda cessio: vt biq.z.l.fideiussoribus.ff. de fideiuss.z.l.stichum.§.si mandato.j.co. z.C.de fideiuss.l.ij.z.l. cū alter. cū multis ff.quas.ll.alle.j.in alijs qōnibus.fallit si cōueniaī ex dolo pprio vel cōmuni.vt.l.si plures. ff.de admi.tuto. secundo fallit si vnꝰ cōueniaī ex ppria culpa:vt.l.vñ queriī.ff.ꝑmo.tertio fallit si esset huic beneficio renūtiatū: vt.l. si quis in cōscribēdo.C.de pac.z est expressum ꝯz vnā lec.in.l. si stipulatus.§. j.ff.de fideiuss. quarto fallit si sunt plures correi ex cā mere lucrativa: vt.l.in.l.falcidia.hoc esse obseruandū.ff.ad.l.falci.z.j.dicam. ¶ Secūdo quero † vtrū ō iure debeat fieri: z quo iure[a] debeat fieri: z quo iure petatur. Dy. dicit hic aut inter eum qui postulat cessionem:z eum a quo postulaī precedit aliquis cōtractus vel quasi ex quo possit creditor obligari soluēti z agiī ex illo:vt.l.stichū.§.si mādato.j.e.alias aūt postulabiī officio iudicis vt. j. de iure fis.l.in fraudem.§. qui pro alio.z.ff.de leg.j.l.si res obligata. in fi.ita etiā refert Ey.C.de fideiuss.l.cū alter.tu ō dic clari' qñqz cessio postulaī ante solutionē:quādoqz post. Primo casu aut hoc petitur a creditore agente ad sūmum debitum:z petiī ope exceptiōis:vt.l. si fideiussores.§.fi.ff.de fideiuss.aut petiī a creditore nō agēte: z tunc petiī officio iudicis. vel cōditione ex.l.fideiuss.ff.de fideiusso:aut petitur hoc post solutionē:in casib' i q̄bus pōt peti vt dictū est: z tūc aut p̄cessit aliqs ꝯtꝰ ex quo creditor posset obligari soluēdo.z illo pōt agi: vt.l.stichū.§.si mādato.j.e.aut talis ꝯtus nō p̄cessit.z tūc aut illō qō soluebaī cōsistebat in pecunia numerata aut in alia specie vel quātitate.ꝑmo casu poterit agi actiōe ex empto quia emisse videtur illas actiones:vt ff. in fi.z.l.cum his.ff.de fideiuss.z.l. si dubitetur. in prin.eo. ti. si vero consistebat in alia re tunc non potest esse emptio.sed erit quidam contractus innominatus.z ideo puto q posset agi actione prescriptis verbis:vt.l.j.§.si quis seruum.ff. depositi.posset etiam hoc casu condici illud quod est solutum cuz sit solutum ob certam causam q̄ non est secuta.pro hoc habuistis gl.in.d.l.cum his.ff. de fideiuss.Et predicta vera quādo loquimur in pluribus obligatis principaliter vel accessorie non curo:sed quando est vnus tm̄ obligatus:sed alter non:qui tamen soluit ex aliqua causa tunc illi officium iudicis compereret:vt sibi cessio fieret: vt d.l.si res obligata.in fi.ff.de leg.j.z.l.in fraudez. §.qui pro alio.j.ō iure fis. Predicta omnia habēt locum in casu presentis.l. quia soluens postulabat sibi fieri cessionem contra alium.alius autem ex diuersis causis z contractibus cessiones postulantur vt.l.is qui in puteum.§.si postea. ff. quod vi aut clam.z.l.quod sepe.§.fi res.ff.de ꝓhē.emp. Et seq̄ī etiā q̄s q̄cqz cessionē p quādā pñiam: vt l.cum quis.§.si debitorem.ff.e.z.l.si vendidero.§. si titius.j.de furt.ꝯz nō est nostra materia. ¶ Tertio quero quando debeat fieri cessio.rūdeo vt apparet ex his que dixi circa contraria. ¶ Quarto quero inquantum est facienda cessio.istam qōnez disputat hic glo.z in.l.j.C.de duo.re. z.l.si plures.ij.ff.de admi.tuto.quidam faciunt differentiā inter tutores ex vna parte quibus debet fieri cessio pro parte.ratio quia vnus habet actionem cōtra alium vt dictum est z plures correos ex alia parte quibus debet fieri cessio in solidum:sed gl. dicit hoc nihil est.verum dicit quia etiam correis datur actio fine cessione inuicem: vt. C.de duo. reis.l.j.z ibi no.per glo. Est ergo eadem ratio q̄ est in pluribus tutoribus. Alibi dicit glo. aut est renuntiatuz beneficio diuisionis:z debet fieri cessio insolidum:aut non est renuntiatum:z debet fieri cessio ꝑ parte:ita no.in.l.si plures.ff. de admitu.quam glo.Dy.reprehendit prout loquitur in pluribus tutoribus vel in pluribus correis:nā cū vnus habeat actionem contra aliuz pro parte sua non posset agere insolidum contra eum:quia posset sibi comentus obijcere qūo petis a me solidū quia si soluissem a te possem repetere partem: vt l.dolo.ff.de doli exce. z ita loquitur lex cum pupillus.ff.de tu.z ra.dist.z.d.l.si plures.ff.de admini.tuto.sed in pluribus fideiuss.Dy. approbat illam gloss.quia vnus non habeī actionem contra alium:vt.l.fideiuss.ff.de fideiuss.Ey.C.de duo.re. l.j.dicit quod etiam in fideiusso.forte illa gl. non bene dicit nec dicit plus z verum dicit:vt.j. dicā. Alia est opi.Jo.q̄ cōiter per glo.teneī q̄ pro parte tm̄ cessio fiat vt hac glo.per.l.alle. in ea. doc. tm̄.C.de duo.re.l.j.distinguunt circa.b.tm̄ qz imperfecte distinguūt ideo ego examinabo hāc.q.p tres qōnes.prima inq̄tū cedatur vni ex pluribus tutoribus. scōa inq̄tum vni ex pluribus correis: Tertia inquantū vni ex pluribus fideiuss. vel mādatoribus. ¶ Circa † primum [b]aut conuenitur ex dolo ppio vel cōi: tunc non ꝺz fieri cessio in alio: vt

1 ¶ Quo iure.Sed an fideiussor q̄ soluit p cōdēnato possit petere ab eo cui soluit vt caueat de ꝑseruādo ipsuz fideiussōrem. vide bal.in.l.cū eo:ff. ꝺ sen.z iter. l.cū vēdēte. C. vbi cause fis.in iij.col. ff. q̄rto q̄ro i quātū est. vide glos. not.in.l.j.in fi.C.ad.l. rho.ꝺ iac. 6 a
b ¶ Circa p mū. Idem no.bar.et Bal.in.l.j. C.de trās. fac. post Ey.

quo:vt.l.si plures.ij.ff.de admi.tuto.aut conueniuntur ex culpa.z tunc aut ex culpa ꝓpria tantū z in nullo fit cessio.aut ex culpa alterius tantū.z in totum fit cessio.aut ex culpa cōmuni z fit cessio pro ea parte que contingit cōtutorem tantū:vt.ff.cōmo.l.vnde queritur.z.l.si plures.ff.de admini. tuto.z.l.cum pupillus.ff.de tu.z ra.dist.facit.l. cuz possessor.j.de censi.z.l.quesitum.ff.de peculio. et ad.l.rhodiam de iac.l.j.z.l.ij.§.equissimū. ¶ Circa ſcōz † .f.circa duos reos.dic aut ipsi sunt obligati ex mera liberalitate:q̄ nihil ad eos pro illa obligatione peruenit:z tunc in nullo fit cessio nisi sint socij:vt.l.in.l.fal.hoc esse obseruāduz.ff.ad l.falci.per quam.l. tenet hic Guil. aut sunt obligati ex alia causa.z tūc aut sunt plures correi ex contractu vel quasi in quo venit dolus vel culpa. z de illa obligatione tractatur.z tunc idez dic qō ff. proxime dixi in pluribus] tutoribus. Aut sunt obligati alias: vputa quia acceperunt pecuniaz mutuo vel quia promiserunt ex causa emptionis vel simili. z sic de tali obligatione primitiua tractatur non de ea que descendit ratione doli vel culpe.z tunc aut negotium pertinet in totum ad conuentum.z in nullo fit cessio : aut in totum ad alium correum.z in totum fit cessio. aut pertinet ad vtroſq̄ cōmuniter z fit cessio tantum pro illa parte pro qua pertinet tantū ad illum correū.per l.ff.alleg.z per id qō no.in glo.in.l.vir vxori.§.fi. ff.ad velleia.z quod dixi vobis:in.l.reos. in prin. ff.de duo.re.reprobata in omnibus predictis distinctione glo.posita in.d.l.si plures. videlicet an sit renuntiatum beneficio diuisionis vel non per 9 rationem Dyni supradictam. ¶ Circa tertiū † casum.f.circa plures fideiuss.Dy. tenet illam distinctionem:scz si est renuntiatum beneficio fit cessio insolidum:alias pro parte. puto q̄ ista distinctio non sit vera nam posito q̄ beneficio diuisionis sit renuntiatum:si opi.Dy.esset vera ista actio quam creditor habet contra fideiuss. haberet in se illud onus annexum quod actionem insolidum tenere tur cedere contra alios. cum ergo ista causa transiret ad fideiussores cui facta esset cessio:vt.l.pō- 14 nonius.§.cum quis.de acquirē.pos.z.l. apud celsum.§.de auctoris.z quod ibi no. de do.except. si igitur fideiussor ageret actione sibi cessa insolidū contra alium fideiussorem: diceret iste secūdo cōuentus : cedas mihi actiones insolidum contra alios:z sic haberet necesse cedere contra seipsuz: 1 z sic peteret pro parte sua quod redditurus esset contra.l.dolo facis.ff.de doli exceptione.z sic est eadem ratio in pluribus fideiusso. que est in pluribus tutoribus:dico ergo quod fideiussori contra principalem ceditur insolidum: contra fideiussorem vero fit cessio pro parte fideiussoris. vt dicam.j.proxi.q.quod hoc sit idem in fideiussoribus quod in tutoribus quasi tenet glo. in dicta.l. cum his et.l.cum fideiubeat.ff.de fideiuss. ¶ Que 10 ro iuxta † hoc pone q̄ sunt tres rei vel tres tutores vel fideiussores. z vnus soluit insolidum. an saltem pro duabus partibus ceterorum fiat cessio insolidum gloss. que est hic dicit q̄ sic z bene: 1 et est ratio quia tale ius debet cedere quale est apud eum vt.l. stichum.§. penultimo.j.eodem.z.l.secunda. C.de fideiussoribus.z hoc etiam tenet glo. z Eynus ibidem. C.de duobus reis. l.j.Attramen Jaco.de are. hoc intelligit quando alij duo sunt soluēdo nam si alter eorum soluendo non esset:tunc deberet inuicem periculuz communicari.argumen.l. verum.§. si cum tres.ff.pro soc.z.l. si plures. ff.de administra.tuto. secundum intellectum Azo.ita etiam tenet Oldra.z Ey.tangit in.l.ij.C.de duobus reis. ¶ Sed † quero quādo ille cui facta est cessio contra alios duos insolidum agit contra vnum insolidum ex actione cessa: an debeat illi cedi actio sibi cessa contra alium. dicit Dyn.q̄ sic. quia etiam vtilis cessa potest cedi:vt.ff.ad trebel.l.j.§.de illo.z.l.ex asse z ibi no. eod.titu.z.l.emptor.z ibi nota. C. de hereditate vel actio vēd. ¶ Quero quinto[a] que actio † debet cedi. a Respondeo personalis et hypothecaria contra principalem et contra fideiussō. C.de fideiuss.l.ij.z.l. cum alter.z.ff.de fideiuss.l. fideiussoriꝫ z.l.cum his. Item debet cedere officium iudicis qō cedi potest: vt.l. si minoris.ff.de admi.tu.z.l.q̄ si minor.§.fin.ff.de mino. Item puto q̄ debeat cedere naturalē obligationem tantū si illam solaz habet quia z cedi pōt:vt.l.si eius.ff. ad trebel. ¶ Sed † quero iuxta predicta an in hac cessione requirantur ille solēnitates que ponuntur in.l.per diuersas.z in.l. ab anastasio. C. mandati. respond. non vt expresse dicitur in text.in dicta.l.per diuersas. ¶ Se ptimo † quero quid si creditor dicetas actiones non potest cedere.respondeo vt plene dixi in dicta.l. si stipulatus.§.si ex duobus.ff.de fideiuss.non sunt alia.

a ¶ Quinto quero. vide que dixi post bar to. in.l. p diuersas. C. mand.

✠ Solutio non reconciliatur cōmistione numorum quando sunt excepti mala fide.

Jalieni. ¶ Commistione numorum recōciliatur solutio. h.d. ¶ Oppo. q̄ mistionē non efficiantur recipientis vt.l. si frumentum.ff.de rei vendi. et insti. de rerum diuisio.§.si frumentū.fol. speciale est in numis propter singularia precepta: vt.l. singularia.ff.si cer.peta. ¶ Quero † hic loquitur qñ bona fide accepit: q̄d si accepit

a ¶Si stipulatus.§.fi lancem. Istū tex. tene menti singulariter in fi.ad id qđ no.Bal.per illū tex. in auc.dos data. C.de dona. ante nup. de depositario qui in iudicio fecit inquirere deponētem cum vellet ei restituere depositū vtrum expense facte in iudicio deheāt restitui depositario vbi dixit q̄ sic.ꝛ facit qđ no. Bar.in.l.si reus paratus.s.de procur.fm Imol. hic ꝛ oēs sed Bal.in auc.contra qui propriam in fi.de non nu.pecu.tenet q̄ si in prima citatione cōfiteatur reus non condemnatur in expensis vt ibi patet in corpore ad quod vide no. per Bal. in.l. non ignorat. C.de fruc.ꝛ lit.expen. 1

b ¶Habes in glo.Adde gloss.ꝛ doc.in.l.j.in fi.C. de anna excep.

c ¶Si cū cornelius.Limita hāc.l.fm Jo.an. in addi.Specu.in titu.de deposito in rubrica nisi creditor iam acceptauit illum debitorem:quia tunc nō potest mandans illud mandatum reuocare per.l. si ego.s.de nego.gest. Adde q̄ idem tenet Paul. de cast.hic Ange.ꝛ Alex. in.l. qui vsusfructus.s. de verbo.obli.Bal.in.l.fi.C.de noua.

d ¶Ibi nec cām.Mo.qđ pactū inutile opat idē qđ simplex mandatū qđ not.fm Bal.in.l. pe. in. vij. col.C.de ac.ꝛ obli.sed cōtra.hoc ꝛ cōtra illū tex. Bal.in.l.iij.C.de ẓhen.ꝛ cōmit.stipu.inducit illum tex.adde Bar.in.l.si cum fundum.de pac. et ad hāc.l.vide oīno Bar.in.d.l.j.s.de pac. hic alle.ꝛ tex.in.l.si cū tuā.C.de ẓhē.ꝛ cōmit.stipu.

e ☞Andr.Poma. ¶Jus queritur vide Feli.in.c. ceterū.col.xv.de rescrip.ꝛ Alexā.cōsi.xcv.vol.iij. ꝛ ibi ponit per que verba videatur quis magis adiectus ad recipiendum solutionem q̄ sibi aliqua quaratur obligatio: ꝛ ibi ponit an talis possit renouare sine nouo mandato eius cui quesita est obligatio nec aliud facere exēplificando:vt ibi per eū.

f ¶Vel inimicus. Adde Bal. ꝛ imo.in.l. eum qui ita.§. qui sibi.s. de verbo. obligationi. ꝛ omnino Bar.in.l.in confirmando.s. de confir.tu. Bart: in.l.falsus.C.de fur.Bal.in.l. mandatum. ꝛ in.l. cum mandati.C.mandati.ꝛ Bal.in.l.pater.§. fi. e s.de legi.tuto.ꝛ ibi Ly.ꝛ Bal.ꝛ facit quod not. 1 in.c.ij.de procura.lib.vj.ꝛ Barto.in.l.liberto.§. f lar.de annu.lega. Et limita nisi debitor habeat facultatem soluendi domino vnum ꝛ pcuratori seu adiecto aliud quoniam per mutationem status in persunam procuratoris vel adiecti non intelligitur mutata voluntas domini ꝛ sic nec potestas soluendi illi casus est notabilis. in.l. stichum. in.§. vsusfructus.vbi hoc not.Ange.j.eod. et dic etiaz vt habes post Barto.s.eo. in.l. cum quis. et que dixi in dicto.§.qui sibi. ꝛ ad Barto. hic per istuz tex.adde Bald.in dicta.l.pater. vbi istud intelligitur esse verum quo ad debitores scientes con-

p **Ecuniam.** Per aspectum queritur dominium rei solute.hoc dicit.

Prout quisq; Quelibet obligatio dissoluitur eo modo quo ligat. h.d. ¶Oppo.l.sicut.ꝛ.l.in omnibus.s.eo. sol. q̄ hic dr pōt dissolui non negat quin ꝛ alijs modis possit dissolui:vtputa confusione vel alijs modis. ☞Solutio q̄ cōferē in persona adiecti est facti mere ꝛ ideo heredi eius solui non potest. 2

Si stipulatus. Veres ad iecti non pōt solutionē recipere.h.d. ¶Quero q̄ est ratio.dicūt q̄dā q̄ morte ad iecti videt revocatū mandatū.quod glo.reprehendit ꝛ bene vt habes in glo. Dicit ergo q̄ ratio est ista † q: solutio prout in persona adiecti cōfertur est mere facti ideo ad heredē nō transit:vt.l.qui heredi.in princi.s. de condi.ꝛ demon.dixi in.l.eū qui.§.qui sibi.s.de ver.obli.

Si lancem. [a] Res indiuidua quo ad solutionem pōt quibusdā ex heredib⁹ solui mādato iudicis.h.d. ꝛ est pulcher casus ꝛ menti tenēdus. Quidā dicūt p hūc tex. q̄ actio depositi nō nascit nisi dolo cōmisso:sed glo. dicit ꝛ melius q̄ obligatio ꝛ actio ad rei restitutionē statim nascit facto depositi: sed actio ratione doli non oritur nisi dolo commisso:quod dicvt habes in glo.[b] a

☞Procurator censetur revocatus si post. mandatum effectus est ribaldus.

Si cum cornelius. [c] Pactus de soluēdo tertio ex interuallo appositū idē opat q̄ simplex mādatum. h.d. singlaris lex ꝛ mēti tenēda quā nescio alibi. Mo.tex.ibi nec cau sam⁹ habuisset.ꝛc. Mot. q̄ dixi in summario.facit ad hoc.s. de donatio.l. hoc iure.§.si quis dederit. ¶Oppo.s. eod.l.vero procuratori.solu.aliud in adiecto tempore stipulationis contracte.aliud in isto pacto ex interuallo apposito quod dic:vt dixi in.d.§.si qs dederit. ¶Item oppo.C.de iure do.l.ij.ꝛ.l. cuz marit⁹. §.fi.s.de pac.do.so.ibi ille cui debebat solui fuit stipulatus:hic secus. ¶Ultimo ex hac.l.no. duo. primo habes hic casum.q.no.s.de pact.l.j. quod si promittis mihi quod dabis illi tertio: illi nullū ius queritur.[e] Jtē † per fin.huius.l. determinat Dy.ꝛ alij doc.q̄ si post mandatum factū pcurator est factus quidam ribaldus vel inimicus[e] vel alb conditionem mutauit in deterius:qđ videtur eo ipso reuocatum mandatum:vt hic.ꝛ.l. cum quis. in princ.s.eo.titu.ꝛ hoc tenet Ly.C.de fur.l. falsus in prima questione. b c e

Si tuo seruo. Qui solui debitum naturaliter tantum non repetit.h.d.

Visti. Oppo.de.l. cum quis.§. de peculio.s.e.so.intellige pnhui⁹.l.qđ lis pēdet vel ab solut⁹ est oño: qz in peculio nihil erat;vel soluit certā partem. d

partem non sufficientem ad debitum:secus si solusset totum vt in contrario.

Solidum. Ibi non minus quantitate quam die: dic ideo si offeratur post diē nō teneor recipere sine interesse fm Jaco.de are.

1 ☞Procurator litis solui non potest nisi aliter esset generalis.nu.3.

2 Procurator constitutus ad exigendū quādo post sit solutionem recipere.
Procurator ad lites qđ habeat actionē iudicati directā ꝛ oñs vtilem sine cessione. Jtē hz actionē iudicati si habet mandatum generale.
Tutor habet administrationem generalem etiaz ad lites. 4

4 Procurator ad lites potest executionem sententie in qua fuit procurator petere si in mandato dicitur ad lites presentes ꝛ futuras nō virtute simplicis mandati.
Procurator ad lites simpl'r cōstitutus pōt petere executionem sñie ante mandatum late.

5 Forma libelli qñ ꝓcurator ad agendū cōstitutus non ad solutionem recipiendam agit.

Hoc iure. Procurator litis non potest solui nisi ad hoc datus sit.hoc dicit nor.l. ¶Mota quod † procuratori litis nō pōt solui. simile in.l.sed si tantum.s.de pactis. Secundo nota qđ procuratori non datur actio iudica. ¶Ad primū dictum oppoui.de.l.iiij. C.de noua.ꝛ de solutio. l.inductum.fol.Jaco.de are. [a] ibi fuit datus procurator ad exigendum:quodverbum importat ab inuito extorquere.vt.l.fideicōmissa.§.si rem.s.de leg.iij.ideo ei potest solui.hic fuit datus simpliciter ad agendum:fm eum qđ satis placet. ¶† Tamen contra b̄ op.de.l.iij.s.fol.ma.ꝛ quod ibi no. vbi verbū exigendi non continet quod possit recipere solutionē. Rñ.mandatum de exigendo qñq̄ fit seruo vel alij qui in iudicio esse nō pōt:ꝛ tūc sine dubio refertur ad solutionēvt possit recipere. nam ad actū iudicialē non pōt referri: qz seruus non pōt experiri in iudicio.vt.s.eo.l. si qs seruo. Aut refertur ad liberū:ꝛ tunc aut refert simpliciter: aut cū adiuncto. Primo casu intelligitur q̄ possit agere ꝛ solutionē recipere. vt.l.iij.C. de noua.ꝛ.l.inductū.de solu. aut profertur cum adiuncto.ꝛ tunc aut adiungit actui experiundi in iudicio:vt si dico facio pcuratorē ad agendū:exigē dū ꝛc. ꝛ tunc sine dubio importat: vt solutionem possit recipere:alis nihil importaret. aut adiungit verbū recipiendi solutionē.vt facio te procuratorē ad exigendū ꝛ solutionē recipiēdū ꝛc. et tunc sine dubio verbū exigendi non cōtinet q̄ possit solutionē recipere:qz ꝓpter expressionem alterius apparet proferentē noluisse sub illo verbo ad exigendum comprehēdiqđ possit solutionē recipere.ꝛita loquit.l.iij.s.fol.ma. ¶Item opp.de l.cū quis.§.si debitorē.ꝛ.l.vero pcuratori.s.eo. 3 †Solu.ibi loquit in generali pcuratore omniū bonoꝝ.hic loquit in pcura.ad litem tm̄.ꝛ ideo dico q̄ si pcurator esset ad lites ꝛ alias generalis e non posset solui ex vigore illius mādati: qđ hz ditionem deterioratā: sed quid si effectus fuerit furiosus idem dicas secundum Baldum.in.l.j. in vltim. colum. C.de senten. et adde q̄ si mutat statum incompassibilem mandato vel in quo potest dominus minus quam prius reuocatur mādatum secundum Baldum in dicta.l. mandatū. in.vj. colum. ꝛ ibi ponit multos casus. ¶Hoc in re. Ja. de are. Jtem cū Barto. cuius opi.est verior tenet Bald. in l.falsus.in ij. colum. C.de fur. ꝛin.l.j.C. qui.res in di.nonno. ꝛ l. quod quis. in princi. C. de procura.ꝛ in.l.nam ꝛ nocere. ꝛ ibi Ange.s. de pactis.ꝛ adde tex.in.l. solutum. §. solutam.s.de pig.ac.ꝛ no.in.l.fideicōmissa.§.si rex.ff.de leg.iij. Contrarium tenuit Specu.in titu.de procura.§. vt autem versicu.verū ad cuitandas per text.ꝛ gl. in.d.l.iij.sed opi Barto. est verior ꝛ facit. l.verbum exacte. de verborum significationi. et vide Bald. in.l.item magistris. in lectura anti.s. de pactis. ꝛ ibi Alexand. Et adde q̄ exigere etiam verificatur in sponte soluente.vt in.d.l. si cū dotem.§.si post.solu.matrimo.vide ibi Jmo. ꝛ vide Bartolum in.l.j.in vltim. colum. C. de senten.ꝛ hanc.l.limita nisi procura.habeat liberam administrationem illius cause quia tunc poterit transigere ꝛ fortius solutionem recipere.vt in cap. qui. ad agendum.de procura. lib.vj.in fin. secus si in instrumento continetur. Concedimus in predictis plenam ꝛ liberā administrationem quia tunc intelligetur liberam solum super instantia nō super causa. Nec potest solutionē recipere vt singula.dixit Bart.in.l.qui rome.§. callimachus. de ver.obli.ꝛ predicta vera quando habuit administrationem certe cause specialiter nominate: secꝰ si fuerit constitutus ꝓcurator ad causam quā talis est habitur⁹ cū tali.qz tūc intelligit solū de lite seu instātia. ꝛ quo ad illa tm̄ dicit talis habere liberam administrationē fm Bar.in dicto.§.callimachus.quod bene no.ꝛ pungit Rapha. hic tm̄. non firmat. Adde an habens mandatum ad agendum.ꝛ exigendum possit recipere a sponte soluēte Paulum de castro consilio. xlvij.

a ¶Plus placet. Adde quod habetur in.l. si procurator meus.¶ quod ibi no. Bar.§. de procu.

b ¶Formationem libelli. vide in glos.in.l. referiptum.§. de pactis.

c ¶Solutionem recipere. idem tenet Bart.in.l. si tantum.§. de pac.

d ¶Filie. vide ad hoc ius.l. intellectū.l. vero.¶ quod ibi scripsi §.e.¶ bal. i.l. qui id in aliena. §.q̄p̄.§.ō neg. gest. ☞And. Pomate.

d ¶Filie. Ius tex. alleg. do. Alex. consil. xxxvij. colū.j. volu. iij. qō mater et auia non est legitima administratrix bonorū filij vel negotiis.

e ¶Notabilis.l. Et no. b tex. q̄ mater non est legitima administratrix bonorum vt alleg. Bal. in.l. qui q̄ alienaz. C. de procu. ¶ de intellectu huius.l. vide Bal. post Bar.in.l. si vt proponis. C. de rei vē. bene pōt esse cōmissoria. i. fibi cōmitti administratio bonorum tam per tutores quam per alios .l. si mater. ¶ ibi Bal. C. ad velle. et vide in.d.l. qui in aliena. §. q̄p̄. de neg. gest. Adde q̄ pulchre cōsuluit bal. consi. cccxxix. iiij. lib. pro quadam ducissa.

a plus placet: qz reperio ecōtra qñ procurator est condēnatus qō ipse tenetur directa ¶ oñs vtili. vt.l. iij. §. si ex cōuentione. §. de re iudi. et ibi no. in vlti. glo. §. ¶ tñ constat q̄ in procuratore actio iudicati nō datur. vt.d.l. iij. in prin. de re iudica.

1 ¶Cōtra hoc oppo. de.l. ij.¶. iij. §. de admi. tu. Sol. tutor habet administrationē generalē nō solū ad lites. ¶ ideo pōt actionē iudicati intentare ex vigore generalis administrationis sibi concesse: idez dico in procu. qui hz mādatū ad lites: et alias haberet generale mādatum. nā ex vigore istius mādati generalis posset actionē iudicati intentare. ¶ hoc perpetuo tene mēti. † naz semel in ciuitate ista dicebam q̄ procurator ad lites nō poterat petere q̄ sententia mādaretur executioni. hoc tamen intelligo verum qñ petit executionem fnie in qua ipse fuit ꝓcura. nam finia lata finitū est eius mandatum. ita loquitur hic: ¶ iam noua lis incepit esse. sed sententias latas ante mandatum sibi factū nō video quare non posset petere mādari executioni: vel quare actionez iudicati intentare non possit: cum istud aliquo respectu possit dici lis: ¶ litis exercitium est mandatuz. Et ideo dico si esset factus procurator ad lites presentes ¶ futuras quod petere possit executioni sententiaz mandari. ¶ actionem iudicati intentare ex vigore mandati ad lites futuras non ex vigore simplicis mandati. pro hoc facit qō not. gl. ¶ ego clarius dixi in.l. dāni. §. si is qui vicinas. §. de dam. infect. ¶ hec sunt multū vtilia † ad formationē libelli[b]. nam procurator qui est ad agēdum ¶ non potest solutionē recipere debet cōcludere in libello reum cōdemnari sibi. vt.l.j. C. de senten. ¶ dandū ¶ soluendū oño vel alij legitime recipienti pro eo: nā si peteret reū cōdēnari ad dandū sibi non ꝓcederet libellus nisi in casu ī quo posset solutionē recipe[c]: vt dictū est. §. et eodēmō qñ ꝓcura. intētaret actionē iudicati. vel peteret executionē fnie: sed si sibi nō pōt solui debet petere cogi ad soluēdum oño. pro hoc facit qō dixi in cōiuncta persona in.l. vero procura. §. eo. tit.

2 ¶Quodlibet. Opp. de.l. si is cui. §. fi. ī. eo. tit. so. qō dicit hic quodlibet debitum intellige quod possit ab inuito exigi. nā si est debitum q̄ non possit exigi non videtur mandatū quod exigatur.

☞Extraneus nō tutor acquirens ex re pupilli ipso pupillo acquirit in subsidium.

3 Negotiorum gestori quando solui possit.

Procuratori constituto ad vendendum. solui pōt Pupillo acquirit indistincte per tutorē ex re pupilli etiā si nomine pupilli nō cōtrahat.

1 ¶Ilie. [c]¶Ex re † pupilli per extraneū nō tutorē sibi nō queritur: nisi in subsidium. h.o. ¶ est notabilis.l. [c]¶Op. de.l. qui aliena. §. quāq̄. de neg. gest. ¶. l. qui hominē. §. si nullo. §. eodem. ¶. l. si quis offerenti. in principio. §. eo. Sol. dicūt quidam hic ignorauit debitor soluens istū esse negotiorū gestorē: in ꝓtrarijs sciuit. sed certe iste tex. loquit ēriā in sciente: vt in fin. l. patet quare glo. soluit aliter q̄ hic solutum est negotioꝝ ge. ex posteriori ☞ctu: ibi ex precedēti ita dicit glo. sz q̄d vult dicere gl. ista. Rñ. hic solutū est ex posteriori cōtractu: scz celebrato cū mere negotioꝝ gestore: ibi ex p̄cedēte cū gestore negotioꝝ nō ꝓtracto. ista est vera solu. quā no. nā de ꝓcu. an sibi possit solui habuistis multa speciali ter in .l. hoc iure. §. e. ti. † Itē habuistis q̄ procuratori dato ad cōtrahēdū pōt solui ex vigore illius ☞ct⁹. qui essi mādāt q̄ contrahat videt mādare q̄ recipiat solutionē. §. eo. l. q̄ seru⁹. ¶ ideo qui habet mandatū advēdendū habet mandatū ad solutionē recipiendam: sz de negotiorū gestore in nulla parte habes expressum sicut hic. aut essi solvitur nego. gesto. illud qō alis debebat oño absq̄ facto sui gestoris. ¶ nō potest solui ei: vt.d.l. qui aliena. §. q̄p̄. §. de nego. gesto. ¶. l. qui hominem. §. si nullo. §. eo. cum si. aut debebat domino ex cōtractu celebrato cum ipso gestore: ¶ tunc aut solvens ignorabat hoc ad dominum pertinere. ¶ indistincte liberatur: vt hic. aut sciebat: ¶ tunc aut gestor est soluendo ¶ liberatur: aut non est soluendo ¶ non liberatur: vt hic. ¶ hanc doctrinam ne scio alibi ita bene sicut habemus hic. ¶Ultimo opp. q̄ isti argentarij indistincte teneantur pupillo. quia ex re pupilli queritur sibi actio per alū: vt.l. si vt ꝓponis. C. de rei ven. ergo fuit illi pupillo quesita actio incontinēti. quidā hoc fatentur. alij dicūt ¶ hoc tenet glo. † hic q̄ illudrest verum in tutore per quem queritur pupillo ex re sua indistincte etiā si pupilli nomine non contrahe ret: sed per extraneum non queritur pupillo nisi in subsidium hic est no. casus. in.l. nostra. hoc etiam tenet Jaco. de are. §. qñ ex facto. tu. l. ij. ¶ ibi ipse hoc no. q̄ tene menti.

☞¶Clausula generalis q̄ referat ad specificata tantum

tñ si hoc fieri pōt salua ratione recti sermonis.

2 ¶Clausula ista confiteor me habuisse ¶ habere q̄d importat.

¶Ex pluribus. Ista est bona. l. breuiter. h.o. clausula generalis restringit ad specificata tñ si hoc pōt fieri salua rōne recti sermonis. h.o.

1 no. lex. ¶Opp. q̄ † clausula generalis referat ad oia. vt.j. ti.j. l. plurib⁹. Sol. hic pōt referri ad specificata tñ salua rōne recti sermonis. ibi secus: ita debet intelligi qō no. in.l. emp. §. lucius. §. de pac. ¶ ibi plene dixi in. l. aurelius. §. caio. §. de lib. leg. ¶Alterius † groista verba ꝓfiteor me habuisse ¶ habere ¶c. quid importāt. vna glo. [a] hic dicit q̄ importāt remissionē per pactum. ¶ est glo. sup ver. caio. alia glo. in hoc eo. §. dicit q̄ ista verba habent vim cuiusdam confessionis facte sub spe future numerationis: ¶ ideo infra triginta dies posset opponi exceptio non numerate pecunie. ¶ est fi. glo. f. hui⁹. §. Quid dicemus ¶ Respondeo ¶ dico q̄ in casu nostri. §. nō videtur facta spe future numerationis: qō apparet quia dixit accepto

b tuliſſe cuius acceptilationis[b] natura est vt quis confiteatur. se accepisse licet non acceperit. nec potest opponi exceptio non numerate pecunie. 3 casus est. j. de acceptilationi. l. si acceptilatum. §. j. ¶ ideo dicit donationē p acceptilationē fieri. f vt. l. mortis causa capitur. in fin. §. de dona. cau. mor. secus esset in alia simplici confessione.

c ¶Lucius titius. [c]¶Ille q̄ hz mādatū recipiēdi solutionē ex certa cā nō pōt ex alia cā recipere. h.o. ¶Op. q̄ debitor possit eligere in quā causam vult. vt. §. c. l. j. Dicit gl. illud verū in creditore p̄sente: sz hic miserat ꝓcuratorē in vnā causam tñ. ideo in aliā causam nō potest sibi solui. ista solu. est optima. vel dic soluens volebat causam eligere ex inter c nallo. q̄ nō licet. cū enim preceſſiſſet petitio limitata: vt solueret in certam causam: ¶ fuerit secuta d indeterminata solutio: debet limitari ꝑm precedē tē petitionē. vt. l. defensor. §. j. §. de interro. acti. ¶ insti. de inuti. stipu. §. preterea.

¶Lucius. Simplex solutio referē ad causam antiquior[e] sy tra q̄ est vsura

d ria: lz vna grauioribus p̄grauet. h.o. ¶Oppo. [d] q̄ debeat inspici causa grauior. vt. §. eo. l. j. cū. l. seq. Rñ. hic vtra q̄ causa erat vsuraria nec attēdit q̄. vna p̄grauet maiori pōderevsurarū. qō est no. ¶Itē opp. q̄ hic nulla sit causa vetustior: qz que libet est contractu eadē die: vt hic dicitur. Sol. nō debet inspici dies obligationis cōtracte sed

e dies solutionis. quod tene menti. e

¶Filius. Solutio facta ei heredi q̄ f +postea per in inte. restī. est absolutus liberat debitorē. h.o.

1 ☞Qui ꝓmittit mihi pro alio me mandante est tutus contra me doli exceptio.

¶Si debitor. Per nouationē de

1 +bitor inuitus ¶ pōdi

6 cens poterit liberari. h.o. ¶Not. q̄ † ille q̄ promittit mihi pro alio[c] me mā

a ¶Una glo. Adde Bar. in.l. in stipulationibus. de dona. ¶ qō ibi dixi. ¶ vide Bal. in.l. in scriptis. in iij. q. in prin. C. de non nume. pecu. ¶ in.l. pecunie. C. de solu. et ibi inter alia dicit q̄ talis confessio probat naturalem numerationem si non potest opponi exceptio nō nume. pecu. ¶ vide Barto. in.l. si ita stipulatus. §. chrysogonus. §. de verbo. obliga. et Paul. de ca. hic qui clare loquitur ¶ distinguit.

b ¶Cuius acceptila. Facta acceptilatione nō pōt oppoui exceptio nō nume. pecu. ¶ circa ea que hic dicit Bart. videt⁹ forte cogitandum per id quod ipsemet no. in.l. aurelius. §. caio. de lib. leg. in ver. idem pro declaratione. ¶ vide Bar. ¶ Jmo. in.d.l. acceptila. §. j. tit. j. Ball. vide eum.

¶Lucius titius. vide no. Bald. in.l. j. C. eodem titu.

¶Lucius op. vide bal. in.l. imperator. de sta. ho. qui alle. glo. istam pro singulari. Et no. quod in instrumentis si opus est debet appoi hora ne vagetur in incerto. ¶ ita alleg. Bald. in.l. prescriptiōe. in. viij. colum. C. si contra ius vel vti. pub. vide qō no. Bal. in.l. petens. in. x. col. C. de pac. quod si reperiuntur aliqua instrumenta confecta in eodem die ¶ cum eisdem testibus presumuntur facta incontinenti vnum post aliud ¶ ad hanc glosſ. bene facit quod no. bal. in.d.l. si quis enim. de vulga. et pup. ¶ de hoc an expediat in instrumento apponere horam. vide io. an. in addi. Spe. ō instru. edi. §. breuiter. in addi. incip. hora ¶c. quod nota.

c ¶Si debitor. mihi p alio. vide quod no. bal. in.l. si. C. de consti. pecu.

¶Si duo rei formant qō. Quando alicui competunt due actiones an cogatur exprimere qua agit adde quod bar. in.l. naturaliꝝ. §. mihi cōe. in. vj. col. §. de acqui. pos. alle. Ly. in.l. si. C. cōia de le. ¶ vide Bar. ī.l. gallus. in. §. si ei⁹. in fi. §. de liber. ¶ posthu. ¶ in.l. j. in ꝑn. ī fi. §. de edē. ¶ qō debeat exprimere ¶z bal. in.l. j. ī fi. C. de act. ¶ ob. ¶ in.l. si qs in rē. §. de procura.

a ¶Instrumento. vide bar.in.l.qui stipēdia.C. de pcu.Adde tu ⁊ vide de hoc late per Areti.⁊ mo der.in.c.j.col.fi.extra de pba.

b ¶Flauius.Vide not.Barto. in.d.l.j.circa fi.ff. si cert.peta.

c ¶Ultimo not. vide text. in.l. hoc iure. ⁊ §. si quis seruo. ff. dō dona. die bus. fallit ⁊ vbi debitū nō posset verificari nisi in na turali de bito.l.die bus.§. do minus.de condi. et demon.

d ¶Facit ad.q.Si testa tor mādat solui oīa debi ta an ve niant debi ta prescri pta. vide bal. i.l.id qō paupe ribus. C. de episco. ⁊ cle. ⁊ il lud etiam tz⁊ sequit Jud. in. l. fideiussor obligari. ff. de fide iuss. Ad cu ius verita tem est vi dendū an pscriptio a tollat ipo iure actio nē de quo p bal.⁊ an ge.in. l.j. C. si aduer. cre.⁊ qō ibi dixi.⁊ hic adō Jmo. in.c. fi. de pscri in.xxvij.col.⁊ xij.col. ibivbi tz ō Bar. ⁊ Pe. de anc. in.d.c. fi pp tua debita. de rescr. i. vj. ⁊ sequit idē. in.c. ad nostrā. el. ij. de iureiu. ⁊ vide in.c. ad aures. el. iij. de pscri.⁊ dic vt per Ang. i.l. sequit. §. si viā. ff. de vsuca. ⁊ bar. in extraua. ad re primē. in ver. sine fig. in fi. adde q cū testator mā dat solui debita qō debet intelligi de efficacibus Paul. de castr. consi. ccxlv.

cui ad idē cōpetūt due actiones de bet exprimere quam intentat. h.d.

¶Op. de.l.si duo. ff. de arbi. † vbi pactū vnius alteri nocet. Solu. hic nō erāt socij. ibi sic. qō dic vt plene dixi. ff. de duo. re. l. er duob⁹. ¶Circa hanc.l. formant q̄dā questionē † vtrū qñ cessionarius agit debeat ex primere: vtrū agat vtilis vel directa: ⁊ Uber. de bobio dicebat: q̄o debeat exprimere per hanc.l. idē tenet Dy. in.l.si mihi. in pn. ff. de leg.j. ⁊ assignant rationē: quia potest esse q̄ contra vtilez obstaret exceptio que 1 non obstaret contra directā. ⁊ ecō tra. hoc vltimum q̄ potest esse ex 2 ceptio que obstaret directe actioni ⁊ non vtili. ⁊ econtra ponit Dyn. 3 in.c. pro possessore. de regu. iuris. lib. vj. ⁊ not. per glos. in.l. quoties. circa prin. ff. de admi. tuto. probat b per tex. ⁊ glo. in.l. cum mancipium. circa fin. ff. de edili. edic. de qua. q. habes in Specul. de procu. §. sequi tur. versicu. sed si queratur. ⁊ versi. 1 sequen. ego tamen cōsuetus sum di cere q̄ ego non video qualiter hoc possit ꝓcedere. nam ille qui inten 2 tat directas actiones: intentat eas c ꝓcuratorio nomine cedentis. vt. l. plane. ff. fami. hercis. ille qui intentat vtiles: tz narrationē fundet ex persona alterius tamen concludit reum condēnari sibi vel simpliciter vel suo nomine quod est idez: quod 3 probat. C. de procu. l. qui stipēdia. d vnde non possum videre q̄ ex libello non appareat q̄ intentet directā vel vtilem: sed si ex libello non apparet tenerem opin. predictorum.

¶Sed posset queri † an de instru 1 mento[a] cessionis debeat fieri copia ante li. contest. Jstam. q. disputauit Jaco. butri. ⁊ determinauit sic. aut 2 agit directo nomine cedētis: ⁊ tunc quia agit ꝓcuratorio nomine debet 3

ante omnia facere fidem de instrō cessionis: sicut alius ꝓcurator simplex: q̄ alias sua persona non est legitima: aut agit vtili noīe suo: ⁊ tunc nō debet facere copiā. ⁊ istā. q. ponit Spe. videt mihi in titu. de cessio. act.

Jis cui. Numeratio pecunie aliene liberationē vel obligationē non parit nisi ea consumpta vel dño satisfacto. creditor tamē agens id restituere tenet. h.d. ¶Op. ff. eo. l. si alieni. Sol. hec suppletur per illā: quia hoc est verum nisi numi essent commixti. ¶Item opp. q̄ fideiussor possit agere anteq̄ cōueniatur: q̄ id sibi abesse videt in quo est obligatus. vt. l. si mandato. §. j. ff. manda. Sol. illud verū est: qñ mediāte obligatione fideiussoris debitor est liberatus. vt. l. ꝓxia. ⁊ l. si is qui negotia. ff. māda. sed hic per talē obligationē fideiussoris debitor non liberatur. ergo ⁊c.

Debiti appellatio simpliciter refertur ad id qō exigi potest.

Mandatum de soluendo simpliciter refertur ad debitum qō exigi potest.

Testator mandans reddi cuicunq̄ debenti recipere non intelligitur mādasse de eo qui exceptione repelli potest.

Flauius. [b] Solutum simpliciter videtur solutum in causam efficacem et mandatum de soluendo ad causam efficacem videtur directum hoc dicit ista. l. no. tex. ibi: q̄ non est verisimile ⁊c. ¶Illo. quod † appellatio debiti simpliciter facta refertur ad debitum. quod potest exigi. aliud non dicitur debitum proprie sed abusiue. vt. l. fideiuss. §. fideiuss. ff. de fideiu. ¶† Ulti. no. [c] quod mandatum simpliciter de soluendo refertur ad debitum quod potest exigi. ¶Cōtra primum opp. de. l. quibus. §. dominus. ff. de condi. ⁊ demō. Sol. ibi verbum debiti referē ad seruū qui non potest teneri ciuiliter: vnde de necessitate debet intelligi de naturali. ¶Ulti. iste tex. in fi. † facit ad gōnem[d] de eo qui mandauit in testamēto suo reddi cuicq̄ debenti recipere quod ex illo testamento non debet audiri creditor qui exceptione poterat repelli forte ꝓpter cursus decēnij ex forma statuti hui⁹ ciuitatis. pro hoc. l. legauit. et ibi dixi. ff. de libe. lega.

☞ In obligatione alternatiua: quando electio est creditoris vna perempta illa que superest quā do peti possit.

Debitor ꝓpter culpā suā priuat facultate eligendi ⁊ transfertur in creditorē.

In obligatiōe alternatiua si res q̄ perijt erat pretiosior quid petatur.

Mora commissa in vna ex rebus arternatiue debitis non videtur cōmissa in alia re.

In obligatiōe alternatiua si electio est debitoris ⁊ vna res perijt qñ creditor possit petere superistētem: vel estimationē mortue. ⁊ cui⁹ sit periculū. Et quid quando vtraq̄ res perijt.

Fideiussor debitoris decedentis sine herede qō teneatur de equitate quādo desijt esse spes aditionis ⁊ de rigore hereditate iacente.

Stichum.

Stichum. In obligatione alternatiua sine culpa debitoris altera re perempta insuperstite obligatio tantum durat. idem si vilior perijt eius facto. ⁊ per interitum alterius postea cōtingentē liberat debitor a directa: sed ad estimationē prioris vtiliter cōuenit. h.d. Jsta. l. dinumerare. Primo quādo erat electio creditoris. Secūdo quādo erat electio debitoris. Scōa ibi: q̄ si p missoris ⁊c. Item scōa subdividit in tres partes. Prima quando vna ex rebus alternatiue debitis perijt sine culpa ꝓmissoris. Scōa qñ perijt culpa ꝓmissoris. Tertia qñ vna perijt culpa ꝓmissoris alia sine culpa. Scōa ibi: enimuero. Tertia ibi: tñ ⁊ si alter. Tex. ibi: nō cōmiserit stipulationē. i. nō fuit in mora. ¶Examinemus hoc prin. per particulas. Ex primo dicto no. q̄ quando est electio creditoris vna re perempta: illa que supereſt pōt peti: nisi mora p̄cesserit: quia tunc mortuus tantū potest peti. ¶Oppo. q̄ possit peti etiā mortuus. vt. l. si seruum. §. fi. ff. de ver. obli. Sol. ibi loquit quādo decessit post morā. sed istud prin. quando ante morā decessit. ¶Scōo opp. q̄ quādo decessit post morā possit creditor petere eū qui superuiuit. q⁹ iz ei variare. vt. l. si quis stipulatus sit stichum. ff. de ver. obli. Sol. istud debet intelligi qñ precessit electio. ⁊ debitor fuit in mora p lit. cōte. ita q̄ creditori variare nō licet: alis posset variare ⁊ eligere viuētē. vt. l. j. posset etiā intelligi hoc quādo aliqs esset creditor ex testō quo casu facta electione variare non pōt. vt. l. huiusmodi. §. stichum. ff. de leg. j. ¶Habes ergo hic † quādo electio est creditoris: aut vna ex reb⁹ perijt ante electionē ⁊ ante moraz: ⁊ solus qui supest pōt eligi: vt hic innuit: aut post electionē ⁊ post morā: ⁊ tūc aut creditor habebat facultatē variādi: ⁊ tūc adhuc poterit variare petēdo viuentem vel mortui estimationē. vt. l. si quis stipulatus fuerit sticbuz. ff. de ver. obli. aut nō habebat potestatē variādi: ⁊ tūc solus ille qui est mortuus poterit peti sicut si solus fuisset in obligatione: vt in b pn. ¶Uenio ad scōam partē. dicit hic qui supest eque pōt peti. cōtra in alternatiuis vtrūq̄ dz peti. vt. l. vbi ante. §. qui illud. ff. de ver. obli. Solu. ibi qñ vtraq̄ res supereſt: hic qñ vna erat interēpta. ¶Cōtra hoc op. de. l. cū res. §. qua rōne. ff. de leg. j. Sol. fateor q̄ ille tantū qui supuiuit dz peti vt dictū est. tñ ille ꝓmissor cuius erat electio liberat soluēdo mortui estimationē. vt. l. cōtra. ¶Item op. ⁊ videt q̄ debitor sit liberatus p vnius interitū absq̄ sui culpa. per. l. hmōi. §. sticbū. ff. de leg. j. ⁊ l. statuli. §. fi. ff. de leg. ij. glo. dicit hic q̄ hoc est verum qñ vna ex rebus perijt ante electionē debitoris: sec⁹ si post: vt. ll. ꝓxijs. Aduertatis. ll. ꝓxie loquunt in vltima voluntate in qua electione facta statim fit executio a iure ⁊ trāsfert oīum in legatariū: merito ad eū spectat periculū interitus: sed in ōctibus nō est sic. ⁊ ideo re pempta dz perire ipsi debitori cui⁹ est oīū. vt. C. de pig. ac. l. pign⁹. facit. ff. de leg. ij. l. si is cui. substitūedo tñ glo. dico q̄ loq̄tur glo. qñ res perijt post electionem debitoris ⁊ morā creditoris: ⁊ sic merito ad eū spectabat pe riculū. arg. in prin. huius. l. ⁊. l. si seruū. §. sequit. ff. de verbo. obli. ¶Uenio ad versi. enimuero. ⁊ in isto versi. est quedā glo. sup ver. interim. q̄ intricat istū tex. qui de se ꝓcedit clare ⁊ plane: ideo de illa glo. nō curo. ¶Op. ad tex. nā ꝑm hoc sequeret istud inconueniens q̄ si mortuus esset lōge pretiosior nō posset peti eius estimatio. ⁊ sic delictū debitoris cedet ad cōmodū eius qō est cōtra hoc prin. in fin. Breuiter glos. intelligit: vt ista absurditas cuitet q̄ eo casu quo mortuus erat maioris ptij illo casu poterit peti: ⁊ hoc colligit ex rōne tex. ibi quomā id pro petitore in penā ꝓmissoris ⁊c. ¶Ex quo no. q̄ † debitor ꝓpter culpā suam priuat facultate eligēdi ⁊ transfert in creditorē. ¶Scōo oppo. de. l. cum res. §. qua rōne. ff. de leg. j. Solu. ibi res perijt absq̄ ꝓmissoris culpa. ¶Quero circa istū versi. † quādo mortuus erat pretiosior: q̄d petet creditor? videt q̄ possit petere solū viuentē: vt hic in tex. ibi q̄uis interim nō alius ⁊c. ꝑm hoc sequetur istud mirabile q̄ petēdo viuum cōsequet estimationē mortui. vel melius dico q̄ petā mortuū: vt eius estimationē cōsequar. simile in. l. si seruū. in fi. ff. de ver. ob. ⁊ qō hic⁹ in tex. q̄ pōt peti solus ille q̄ viuit. intellige qñ mortuus erat vilior: ⁊ istud placet. ¶Uenio ad ver. tñ ⁊ si alter. Opp. ⁊ videt q̄ alia re mortua absq̄ sui culpa: mero iure possit cōueniri ꝓpter culpā admissam in prima. vt. l. si seruū. in prin. ff. de ver. obli. Sol. illud est verū qñ vna res tantū debebat. hic qñ plures debebant alternatiue. † ex quo no. q̄ mora cōmissa in vna ex rebus alternatiue debitis nō videt cōmissa in alia re. qō rene mēti. ¶Ulterius ad hūc versi. oppo. dicit hic q̄ dat de dolo. ō in. l. mora. ff. de ver. obli. Sol. vt ibi. ⁊. l. si fideiuss. ff. de dolo. ¶† Reassume ergo quādo est electio debitoris: aut perijt vna de rebus alternatiue debitis: aut vtraq̄. Primo casu aut perijt ante electionē vel post. si ante: aut absq̄ sui culpa. et tunc creditor pōt petere solū eū qui supuiuit: vt hic. debitor vero pōt soluere estimationē mortui. vt. l. eū res. §. qua rōne. ff. de leg. j. si vero sui culpa tunc aut res q̄ perijt erat vilior. ⁊ solū ille qui supest potest peti ⁊ solui: vt hic in ver. enimuero. aut erat ꝑtioſior: ⁊ tunc pōt peti etiā mortuus vt eius estimationem ꝓsequat: vt ex rōne huius tex. colligitur. Si vero perijt post electionem: tunc aut erāt res debite ex testamēto: ⁊ pereunt periculo creditoris cuius erāt iā facte. vt. l. huiusmodi. §. sticbum. de lega. j. ⁊. l. statulib. §. fi. ff. de leg. ij. ⁊. l. apud aufidiū. de opt. leg. illud intellige nisi culpa debitoris perierit. q⁹ tunc tenet. l. aqui. q⁹rem alienā interemit. Si vero erat debitor ex cōtractu. tunc aut post electionē creditor fuit in mora recipiendi: ⁊ idem quia perijt periculo creditoris: vt hic no. in glo. qō intellige nisi debitoris culpa interceſſerit: vt dixi in. l. qui decē. in pn. ff. c. si ō creditor nō fuit in mora: tūc perijt periculo debitoris cuius erat, vt. ff. dictum est. Secundo casu quando ambe res perierunt. tunc aut vtraq̄ perijt culpa debitoris: ⁊ tūc trāsfert electio in creditorem: vt hoc. §. enimuero. aut vna perijt sui culpa: alia sine culpa. ⁊ tunc aut fuit culpa cōmissa in

re que vltimo loco perijt.ꝛ illa tantum debebit de stricto iure peti sicut si sola fuisset in obligatione.ar. huius.l.coniuncta.l.si seruum.in fi. ff.de verbo.obli. Si vero culpa cō missa fuit in re que ꝑmo perijt: tūc re secundo casu perempta debitor liberat mero iure sed actiōe de dolo tenetur.vt ibi in fi. ¶Ultimo vos habetis hic in fi.huius.§.† q̄ fideiussor tenetur de equitate quando debitor sine herede decessit. Cōtra imo videtur q̄ teneatur de rigore. vt.l.mortuo.ff.de fideiuss. Sed illud est verū hereditate iacente que sustinet personaz defuncti. metito de rigore fideiussor accedens tenetur. sed ibi loquit quādo desijt esse spes additionis quo casu dicunt bona vacantia: nec est personaverve ficta in quā obligatio sustentet: ideo dicitur de equitate teneri.vt.l.fine here.in ꝓin.de admi.tu. facit ad hoc qd̄ no.per doc. in.l: intelligere.C. de lui.pigno. ¶Quero dicit hic q̄ quando debitor decessit sine here de fideiussor tenet. ¶Quero an de nouo possit intercedere fideiussor qui ante non intercesserat. ꝛ dic vt dixi in.l.posth̄. in princip. vt lega. nomi.cauea.

☞Aditio hereditatis extinguit obligationē iure cōfusionis q̄n heres per hoc nō damnificatur.

Successio qd̄ extinguat obligationem iure solutionis ꝛ habet vim solutionis.

Quādo ille qui tenet directa ineffi caciter succedit ei qui tenetur vtili efficaciter prima directa cōfirmat.

Exceptio velleiani extinguitur q̄n mulier que intercessit succedit reo principali.

Aditio. In isto.§. ponuntur tres effectus aditionis hereditatis. nā q̄n q̄z obligatio extinguit iure cōfusionis. q̄n q̄z em extinguitur iure solutionis. q̄n q̄z obligationē ꝓfirmat. ¶Ex ꝑmo dicto no.† q̄ aditio extinguit obligationem iure cōfusionis. qd̄ est verum quādo per hoc heres nō damnificatur. nec est necesse ei vt habeatur loco solutionis ad euitandum damnum: vt dixi.ff.de fideiuss.l.vnā nus.ꝛ.l. heres a debitore.§.fi. eo. ti. ¶Ex scdo dicto no. † q̄ successio extinguit oblig.iure solu. quod est ideo quia hic tractabatur de pone da ratione inter heredes ꝛ legatarios ꝓo deducenda fal.vel treb. ꝛ ideo nisi vim solutionis haberet heres damnificaretur: quia naturalis obligatio alias effectum habere nō ꝑt nisi fiat solutio merito loco solutionis cedit. vt.l.si ei.ff.de euic.ꝛ qd̄ dixi vobis in.l.vrannius. ¶Ex tertio dicto not. † q̄ quando ille qui tenetur directa inefficaciter succedit ei qui tenetur vtili ꝛ efficaciter.prima directa cōfirmatur. sicuti em̄ principalis extinguit accessoriā. vt.l. si duo. in fi.ff.eo.ꝛ.l.generaliter. ff.de fideiussor. ita directa extinguit vtilē: vt hic. ꝛ.l.si heres.in prin.ff.ad trebel. ratio autē quare illa exceptio extinguitur est: quia cessat ei⁹ equitas. ¶Alterius no. † q̄ quādo mulier intercedēs succedit rēo principali extinguit exceptio vellei. ratio quia cessat eius equitas. ¶Ad istud oppo. imo quando fideiussor succedit principali extinguitur accessoria ꝛ remanet principalis: vt.l.si duo.in prin.ff.eo.ꝛ.l.generaliter.de fideiuss. Sol. intellige q̄ mulier hic intercessit principaliter in se obligationē suscipiendo: vt glo.dicit. ¶Item oppo.q̄ ab initio nō valet: tractu temporis nō cōfirmatur.vt.l.quod ab initio.ff.de reg.iuris. Glo. sol.vel melius dic vt no.ꝑ Dy.in.c.non confirmat. extra de reg.iur.lib.vj.

☞Propter beneficium restitutionis in integrū qd̄ principali cōpetit cōseruatur obligatio fideiussoris ne extinguatur successione.

Obligatio fideiussoris ita demū successione extinguit q̄n ꝑ hoc ꝓditio creditori nō fit deterior. ꝛ quomodo hoc ꝓcedat nu.3.

Beneficiū restitutionis in integrum competens principali quando transeat ad fideiussorem.

Fideiussor succedens fideiussori beneficio inuentarij qd̄ nō possit vti beneficio inuentarij ꝛ obligatio nō sit extincta.

Quod vulgo. Iste est difficilis. §: multū. ꝛ iste.§.in versi. econtrario.habet duplicem literam secundā vnā est ibi vna tm̄ negatio. secundū aliā est ibi negatio duplex.put est vna negatio. Iste.§.diuiditur in duas ptes. prima loquit q̄n fideiussor succedit debitori efficaciter obligato.scda loquit q̄n fideiussor succedit debitori tuto exceptione trāsitoria ad heredes.nō ad fideiuss.secūda ibi econtrario.ꝛ. ꝛ secundum istā pone casum ꝛ lege literā.tex. ibi duntaxat.dicit gl.s.omnino. subaudi ita q̄ nulla obstet exceptio: vt in fin.eiusdem glos. ¶Venio ad ver.econtrario.prout est vna negatio tantum tex.dicit sic econtrario non potest dici tolli fideiuss.obl.ꝛc. ꝑm quam literam ista pars diuidit in in duas partes prima ponit dictū. secunda exemplum.scda ibi:nā si minori ꝛc.sed ꝑm aliam lectu. prout est hic duplex negatio dicit sic econtrario non ꝑt dici non tolli fideiuss.ob.ꝛc.ꝛ ꝑm hanc lectu.legitur duobus modis. vno modo q̄ primo loquat iste ver.econtrario q̄n fideiussor succedit debitori tuto excep.psonali nō trāsitoria ad heredes⁹ neq̄ ad fideiussores. Scdo istud probatur per simile q̄n fideiussor succedit debitori tuto exceptione.personali transitoria ad heredes nō tm̄ ad fideiuss. vt beneficium restitutionis in integ. ista lectangitur in glo.paruula super verbo defensionē. alio mō legi ꝑt q̄ totū loquat vno casu. ꝛ ꝑmo ponat dictū in genere.scdo exēplū. ꝛ ista lec.tangit in glo.sup⁹bo econtrario.tex.ibi retinere.i.cō seruare ꝑm Jo. vel.i.impedire quominus sortiat effectū suū sicut dicit in vulgari. teneas ipsum ne faciat tale quid.i.impedias ipm ꝑm Rog. ita apostillabat dns Old. Aduertatis primā lec. put est vna negatio tātū tenet Rog. ex qua no. † q̄ propter beneficiū restitutionis in integrū qd̄ cōpetit ꝓncipali ꝓseruat obli.fideiuss.ne extinguat successione. ¶Cōtra istā lect.oppo.de lra q̄ dicit retinere fideiuss.obli.ſz Rog.exponit retinere.i.impere quominus sortiatur effectū suum: vt dixi. ¶Itē contra istam lec.op.de lra que dicit in fine q̄ aliū restitutionis fideiussori cōpetit. dicit Rog. verum est si cōueniat vt heres: secus si conueniat vt fideiussor. Itē cōtra istā lectu.est alia lec. huj⁹ §.put est hic duplex negatio.sed ad istā lectu. rñdet:Rog.q̄ nō ē bona.alij tñ per hāc literā ꝓout est duplex negatio damnant opi.Roge.ꝛ etiā ꝓpter verbū retinere.ꝛ ꝓpter finem huius. §.et sic tenent opi.directe contrariam q̄ beneficiū restitutionis quod cōpetebat principali non impedit quin extinguatur obligatio fideiuss. ¶† Ad hanc lect.opp.ꝛ videtur q̄ beneficium restitutionis nō transeat ad fideiuss.vt.l.minor.ff.de procurato. ꝛ C.de fideiuss.mi.l.j.ꝛ.ij.soluunt quidā quod illud verū est nisi fideiussor succedat minori. ꝛ istā opi. tenet gl.ꝛ quasi oēs. alij dicūt qd̄ hoc debet intelligi in illis casib⁹ in quib⁹ bñficiū transit ad fideiussorem. vt si dol⁹ creditoris intercessit. vel alias: vt no.in.ll.sqq̄ijs. Sed licet ista lec.esset vera in se: tamen nō haberet dubiū. quid dicemus. cōmuniter tenet opi.glo.mihi vero dicitur quod quelibet opi.pōt esse vera in suo casu nā tu debes scire qd̄ tūc demum successione extinguitur obligatio fideiuss.q̄n per hoc cōditio creditoris deterior nō fit.vt.l.heres a debitore.§.qd̄ si hic seruus.ff.de fideiuss.ꝛ.l.debitor.ff.de sepa. Ad ꝓpositū ꝫ beneficiū restitutionis nō trāseat ad fideiussorē. tm̄ si fideiussor esset habiturus regressum ꝑ minorē: minor posset assumere defensionē ꝓo fideiussore suo:ꝛ vti ꝑ creditorē inuitū beneficio restitutionis vt.l.idēq̄.§.generaliter.ff.mā. secus si nō esset habiturus regressum. ꝛ isto casu intelligo opi.glo.ꝛ aliorū qui dicūt obli. fideiuss. extinguit: q̄ per hoc cōditio creditoris nō fit deterior: quoniam ipsemet vel eius heres posset creditorē eius excludere ab actione intentata contra fideiussorē. sed si poneremus quod fideiussor nō erat habiturus regressum contra minorē. tunc minor non posset assumere eius defensionē ꝛ vti suo beneficio vt dixi ꝑm Dy.in.l. marcellus.ff.de fideiuss.ꝛ isto casu sit vera opi.Ro.qd̄ fideiussoris obligatio nō extinguat.ꝛ q̄ habet beneficiū restitutionis vt fideiussor: ratio ne per hoc fiat deterior cōditio creditoris. ¶Reassume † ergo sic. aut fideiussor succedit debitori efficaciter obligato. ꝛ fine dubio extinguit fideiussoria vt hoc.§.in princū fini. aut succedit debitori naturaliter tantum obligato: ꝛ fine dubio non extinguitur obligatio fideiussoria vt.l. heres a debitore.§.qd̄ si hic seruus.ff. de fideiuss. aut succedit debitori obligato naturaliter ꝛ ciuiliter. ſz tuto exceptione. ꝛ tunc aut erat exceptio que transit ad fideiussorem ꝛ heredem. ꝛ fine dubio extinguit obligatio fideiussoria: q̄ per hoc non fit deterior conditio creditoris: aut erat exceptio que non transit neq̄ ad fideiussorem neq̄ heredem: ꝛ idez: q̄ extinguit accessoria: q̄ ꝛ ꝑ hoc non fit deterior cōditio creditoris: vt hic in versi. econtrario. ꝑm vnā lectu. aut erat exceptio que transit ad heredē nō ad fideiussorē: vt beneficiū restitutionis. ꝛ tūc in hoc sunt opi. quas concorda vt ff.dixi. ¶Ultimo † formo questionem fideiussor succedit debitori efficaciter obligato: ꝛ fecit inuentarium. nunc si conueniat vt fideiussor dicit q̄ obligatio fideiussoria est extincta. q̄ succedit principali: si cōueniat vt principalis heres dicit hereditas non est soluendo ꝛ fecit inuentariū. Queritur q̄d iuris? Dy. posuit hanc q. ff.de fideiuss.l. generaliter. et determinat quod fideiussor nō possit vti ista exceptiōe qd̄ eius obligatio sit extincta. nam per hoc fieret conditio creditoris deterior quod esse non debet. vt.d.l. debitor.de separa. et.l.heres.§. qd̄ si hic seruus.ff.de fideiuss. ꝛ hoc. §. preterea beneficium vni concessum non debet ad alterius iniuriam extendi: vt.l.impuberum.ff. de admi. tut. hoc idem tenet Dy.in.l. scim⁹. §.in computatione circa prin. C. de iure delibe. ꝛ Spe.in titu. de fideiuss.§.j.

☞Obligatio naturalis pacto et iureiurando tollitur ipso iure.

Juramentum necessarium tollit solum obligationem ciuilem et habet illam vim quam habet sententia.

Restitutio in integrum quod tollat obligationem ciuilem non naturalem: et quando per eam tollatur obligatio fideiussoria.

Obligatio naturalis qd̄ sit inducta de iure gentium.

Naturalis obligatio. Naturalis † obligatio pacto et iureiurando tollitur ipso iure quod prodest fideiussori. hoc dicit. ¶Opponitur secundum glos. de leg.ſi vnus. §. pactus ne peteret supra de pactis Solut.pactum obligatorium contrario pacto tollitur ipso iure: secus in pacto liberatorio, ratio q̄ ꝓptiores ꝛc.

a ¶Naturalis obligatio. adde qd̄notabi. voluit bar to. in. l.is qui heredem.de cōdi.inde.

b ¶Quod vulgo. Et no.gl. hic in ver. dū taxat. que vult q̄ appellatiōe rei veniāt fideiussores quam dānat Ludo. in.l.ſ. ff.de fideiusso.

a ¶Mō trāseat.hoc bene no.ꝑ limitatiōe. d.l.j. ff.de fideiuss.ſz Pau.de castro ibi ſz hic tenet cōtrariū.

¶Formo q. Adde q̄ no. dixi post Bar. i.d.l. generaliter.

✳ Pro salutiōe bar. in ff.§. naturalis obligatio: ꝛ in q̄ arguat de ꝺdictione: vide cōcordantiā q̄ posui ad.l.iulian⁹ verū debitorez. ff. de ꝺdi. indebi.

c ¶Naturalis obligatio. Limita et intelligeꝛ per bar.in.l.q̄ exceptiōe §.fi.ff.de cōdi.inde.

a ¶Tollit ciuilis.vi de Bar.⁊ no.i.l. vbi cunq;. de fideiuſ. ſz bar. ꝺ̄ciuz tenet in.l. iul. de cō di.inde.in xij.col.

b ¶Aſumfructū. vl dic q̄ fuit diminutio capitis.

¶Per capitis diminutionem tūc ꝺ̄ ſtatus mutari q̄ſ obuenit ꝓpter emācipationē in.co. i fi. Et not.q̄ i caſu iſto pupillo ſoli ſolui nō poſit. qꝺ Bal.dixit eſſe ſingu. qꝺ not. et ad iſtum tex.oū vi deꝝ velle q̄ ita de mū poſſit ipleri con ditio in p̄ſona tutoris ſi i vtilitatē pupilli fuerit ꝺ̄ſum: vide rom. poſt bar. in.ꝺ.l.iul. S. de condi. indeb. qui dicit q̄ hic deꝺbet ſubaudiri maxime.

vt.l.arrianus.S.de ac.⁊ ob. ¶Contra hoc extra glo.oppo. et videtur qꝺ per iuramentū ſola obligatio ciuilis tollaꝝ ficut per ſnīam.q; eiuſꝺē poteſtatis eſt.vt.l.ij.S.de iureiu. coniuncta.l.iulia.S.de cōdi.indebi. Sol.intelligo iſtā de iureiur.voluntario delato a parte parti: ⁊ ſic hz cōſenſuz.facit.l.qui iuraſſe.in fi. de iureiur.ſecus † in iuramento neceſſario q; tūc haberet eandē rōnem: quā hz res iudicata. Itē op.S. p̄ri. ver. vbi beneficiū. reſtitutionis nō prodeſt fideiuſſori.Sol.aliud eſt in beneficio reſtitutionis:vt ibi. aliud in pacto vel iureiur.vt hic.⁊ hocvo luit ꝺicere iuriſcōſultus cū hic poſuit hunc.S.poſt p̄cedentē qꝺ apꝑet: q; etiā hic loquit in minore cui factū eſt pactuz. ¶Sed contra hoc † fortiter op.nā per reſtitutionē in integ.cogit quis liberare pupillū.⁊ ſic deuenit ad pactū.ergo p cōſequēs fideiuſſor liberat.vt hoc S.Jaco.de are.⁊ Ly. C. de fideiuſſ. mi.l.ij.circa fi. variāt multū in ſol: huius.S. ꝺicētes q̄ p reſtitutionem in integ.nō tollit obligatio: ſed p̄ſona eximitur:qꝺ nō placet: cū tale beneficiuz ad heredes porrigat. vt.l.nō ſolū.S.de in integ.reſti.ergo p̄ſona tm̄ non eximit.vel ꝺicunt ipſi q̄ hoc caſu erit idē qꝺ eſt q̄ñ p̄ncipalis ſine herede deceſſit. quo caſu fideiuſſor tenet ly principalis nō ſit: vt.S.e.l.circa fi. principiū. q̄ cqꝺ ipſi ꝺicāt tex.habemus hic qui ſolvit hāc ꝺ̄rietatem.ꝺico q̄ p reſtitutionē in integrū tollit ciuilis obligatio:⁊ remanet naturalis. ſed pactū tollitur etiā naturalis: quod ꝓꝺeſt fideiuſſori.⁊ hocvolūt ꝺicere iſti duo.S.⁊ hoc ꝓbaꝝ in.l.iij.S. ſed vtrū.S.de mino.⁊ ſi ꝺicis q̄ p reſtitutionē ꝺeuenit ad pactū. ergo ꝛc. Rñ. q̄ i pacto hoc ꝺz exp̄imere ne porrigaꝝ ad fideiuſſorē.vt.ꝺ.S. ſed vtrū.de hoc ꝺicā.j.de acceptila.l.⁊ p iuſiurandū.S.fi legatorū. Itē poſſes ꝺicere nōne bñficiū reſtitutiōis eſt ex equitate ſicut p pactū: vt.l.ſ. S.de mino.So. illa equitas eſt limitata quatenus ſe porrigit ad minorē nō quaten? porrigit ad fideiuſſorē vel ad partē:ita etiā pactū q̄ñ limitareꝝ ſic nō porrigit ad fideiuſſorem vel ad alium. ¶Ultimo † ꝺicitur hic naturalis oblig. q̄ro quo iure ſit inducta naturalis oblig. gl. ꝺicit ꝺe iure gen. Jaco.bu.diſputauit de hoc inſti.de act.in p̄in.breuiter p̄o iſta glo. habemus caſum.j. de reg.iur.l.cum amplius.in fi. lz ipſe non alleg hanc glo.nec illum tex.

☞Filius ſi ſtipulaꝝ ſibi aut patri in caſu in quo patri acquirit:ſtipulatio valet.

Pater ſi ſtipulatur filio eo caſu quo patri nō pōt queri ſtipulatio valet filio ⁊ queritur vtilis.

Queſitum. Tunc pater adȝcitur a filio ad ſolutionē cū patri actio non queriꝝ. ſed filius indiſtincte a patre adȝciꝝ. hoc ꝺicit. ¶Circa p̄in. q̄ro q̄ñ eſt hoc q̄ p filiuz ſtipulantē nō queriꝝ actio patri. rñ ꝺeo q̄ñ filius in caſtrenſi peculio ſtipulaꝝ. ¶Quero † quid ſi filius ſtipulatur ſibi aut patri in caſu in quo patri acquiriꝝ.quiꝺā ꝺicunt q̄ ſtipulatio nō valet.glo: ꝺicit cōtra.⁊ bene vt habes in ea. ¶Item quero † quāꝺo pater ſtipulatur filio eo caſu quo patri nō pōt acquiri an ſtipulatio valeat gl. ꝺicit q̄ nō. ſed non ꝺicit.verū. imo illo caſu filio acquiritur vtilis:vt.l.quoꝺcūq;.ſ.j.S.de verbo.oblig.⁊ ꝺixi plene in.l. quod ꝺicitur.eo.titu.

☞Ratio quare cū vſusfructus eſt ſtipulatus ꝺ̄ſ ſibi aut titio q̄ titio capite minuto ſolui poſſit. Uſusfructus iam cōſtitutus an tollatur capitis ꝺiminutione.remiſſiue.

Aſumfructum. Jſte.S.eſt aliquantulum intricat? primo loquiꝝ an poſſit ſolui adiecto capite minuto. ſecūꝺo an poſſit ſolui vel cauſa cōditionis impleꝺe ꝺari ei qui repꝛeſentat perſonam adiecti ratione adminiſtrationis: tertio an hoc poſſit fieri in perſona eius qui repꝛeſentat perſonā adiecti ratione dominij. ſecūꝺa ibi.nam ſi furioſi. tertia ibi:ceterum qui ſeruo.text.ibi erit ꝺari.ſi ergo in id tempus pōt cōferri.ergo talis caſus ſuperueniens non eſt de modis tollendi vſumfr.vt.S.de vſufruct.l.titio et ꝺe vſufru.le.l. vſufructꝰ cum moꝛiar inutiliter. ¶Ad primū ꝺictū † oppo.ꝺe.l. cum quis.in p̄in.S.eo.ꝺicūt quiꝺā quoꝺ hic fuit ſpecialiter actum q̄ capite minuto poſſet ſolui: ſed illud eſt ꝺiuinare. Item eſt ꝓra tex: qui ꝺicit ſtipulari poſſumꝰ ꝛc.⁊ nō ꝺicit q̄ ſic fuerit factū. ſed quia ſic pōt fieri.vel ꝺicit glo. q̄ eſt ſpecialei vſufructu. iſta non placet.aduerte nām q̄ñ ſtipuloꝛ vſūfructū mihi aut titio alius. eſt vſufructus in perſona titij:⁊ alius in perſona mea: vt.l.ſtipulatio iſta.S.ſi quis ita.S.de ver.obli:et ideo ne auferatur facultas ſoluendi aliam rem: ideo ꝺurat facultas quoꝺ poſſit ſibi aꝺhuc ſolui.itez eſt alia ratio fortioꝛ. nam vſufructus non queritur ꝺomino per mediam perſonam procuratoꝛis: vt.l. qui ita.S.j.⁊ ibi noꝛ.S.ad treb. et ideo cum ſtipuloꝛ mihi aut titio vſumfructum non videoꝛ ſtipulari ſibi vt procuratoꝛi meoꝛ:ideo capitis ꝺiminutione iſta facultas ſoluendi non tollitur. vel ꝺicꝺ quoꝺ hic fuit minutus capite per emancipationē: ⁊ ſic ſtatum ſuum mutauit in melius. ¶Quero † vtrum vſufructus iam conſtitutus tollatur capitis ꝺiminutione. gloſ.ꝺicit quoꝺ ſic ſecūꝺū Bug. Tu ꝺic vt habes hodie in.l.coꝛruptionem. C.de vſufruct. ¶Venio ad ſecundam partem⁊ oppo. ꝺe.l.lucius.S.tutele.⁊.S.fi.S. de admi.tu. Solu. aliuꝺ eſt ſoluere tutoꝛi ꝺebituz.aliuꝺ eſt ꝺare cauſa implende

ſa implende cōꝺitionis vel ei ſoluere:vt aꝺiecto. Item oppo.ꝺe.l.ſi.ſeruus.S.eo.ſol.illa intelligiꝝ ſm iſtam.

Si creditoꝛ. Sola peruentione rerum facta aꝺ creꝺitoꝛem nō liberatur ꝺebitoꝛ nec ꝺeiuſſoꝛ.h.ꝺ. ¶Oppo.⁊ viꝺetur quoꝺ liberetur ꝺeiuſſoꝛ vel ꝺebitoꝛ ſaltez ope compenſationis: vt inſti.ꝺe act. §.i bonefiꝺei quiꝺam fatentur iſtuꝺ contra.quoꝺ non liberatur ipſo iure ſed ope compenſationis.tu poteſt ꝺicere quoꝺ non liberatur ope compenſationis eo q̄ illuꝺ quoꝺ aꝺ eum peruenit apuꝺ eum non ꝺurauit:ſed coactus fuit reſtituere.

Dolo. Perceptione rei omnes liberantur ſz perceptione p̄etij non liberatur poſſeſſoꝛ rei.h.ꝺ.aꝺ iſtaz.l.facit.S.ꝺe pe.here.l.etiā. §.pe.quoꝺ ꝺic vt ibi.facit etiam quoꝺ ꝺixi in.l.locuz.§.condemnatio.S.ꝺe tabu.ex hi.

e ☞Ex interuallo agi pōt vt actio cedatur. Ceſſio an petatur fieri iure actionis.

Si mandato. Quando obligationes ſunt diſpares ſoluens etiā ex interuallo pōt petere qꝺ ſibi actiones cedantur.h.ꝺ.⁊ habet multum ꝺe fundamēto.l. modeſtinus.hec.l.tex. ibi tutoꝛi qui neglexerit conuenire ꝺebitoꝛem pupilli.Nota quoꝺ ex interuallo agitur vt actio cedatur. ¶Mo.ſecunꝺo qꝺ ire actionis ceſſio petitur.quoꝺ plene examinabo in.l.modeſtinus.S.eo. ¶Item oppo.ꝺe.l. modeſtinus.S.eo.vbi ꝺicitur quoꝺ ex interuallo nō poteſt fieri ceſſio.Sol.hic obligationes ſunt diſpares:ibi pares. Iſta ſol. eſt vera et plene ibi ꝺicaz.

a **Si creditoꝛ.** aJſte. §.eſt bene not. Si creditoꝛ non poteſt cedere actiones mandatoꝛi vel fideiuſſoꝛi exceptione cedendarum actionū repellitur.hoc ꝺicit. ¶Oppo.ꝺe.l.ſi ſtipulaꝰ.§.ſi ex duobus.S.ꝺe fideiuſſo.ſolue vt ibi plene ꝺixi. ¶Quero ꝺicitur hic ſua culpa.quero quiꝺ ſi ſua culpa accidit ne poſſit actionem cedere.Sol.ſi hoc contingit per ſnīam iniuſtam quam creꝺitoꝛ haberet contra ſe:iꝺem qꝺ exceptio rei iuꝺicate tranſit aꝺ mandatoꝛem⁊ fideiuſſoꝛem:vt.l.exceptiones.S.ꝺe excep.non ergo ꝺebet opponere exceptionem cedendarum actionum:ſed exceptionem rei iuꝺi.ſed ſi alias ſine ſua culpa accidiſſet ſibi tunc ei non imputatur:vt plene ꝺixi in.ꝺ.§.ſi ex duobus.

Si inter emptoꝛem.

Glo.oppo.ꝺe.l.cum emptio.S.ꝺe reſcin:ven. ſol. vt in glo.

1 ☞Debitoꝛ ſoluens pupillo:licet ipſo iure ſit liberatus tamen pupillus ſi eſt leſus reſtituitur.

2 Pupillo contra tutoꝛem in caſu huius.l. ſubueni tur actione tutele.

3 In caſu huius.l.qualꝝ ſubueniatur pupillo contra ꝺebitoꝛem.

4 Contra creditoꝛem pupilli qui fraudem particiꝑauit cum tutoꝛe in caſu huius.l. ſuccurritur pupillo per interꝺictum fraudatoꝛium.

Interdictum fraudatoꝛium de quo hic eſt ſpeciale interdictum⁊ non accipitur p̄o interdicto ꝺe his que in frau.credi.

Interdictum fraudatoꝛium de quo in.l.poſtulante.S.aꝺ trebellianum. accipitur p̄o interdicto ꝺe his q̄ in fraudem creditoꝛum.

p **Apilli.** Delegatio tutoꝛis liberat ꝺebitoꝛē pupilli ita demum ſi fuerit facta bona fiꝺe.h.ꝺ.et eſt bona.l.⁊ eiꝰ p̄ici.ē ſingulare.⁊ neſcio alibi. ¶Oppo.†⁊ viꝺetur quoꝺ ꝺebitoꝛ ſoluens ſit ipſo iure liberatus: vt.l.quoꝺ ſi forte.§.j.S.eo.⁊.l. lucius.§.fi.⁊.§.tutele.S.ꝺe admi. tu. Sol.illuꝺ eſt verum quanꝺo ſoluit bona fiꝺe: ſecus ſi mala fiꝺe vt hic. Contra hoc opp.quia ſi bona fiꝺe ſoluit ꝺebitoꝛ:ſubuenitur pupillo per titulum. C.ſi aꝺuer.ſol. Sol.ꝺicunt quiꝺaz quoꝺ ibi loquitur quā ꝺo ſoluitur pupillo cum tutoꝛis autoꝛitate: ſecus ſi ipſi tutoꝛi.truffa ē per.l.etiam. C.ſi tutoꝛ vel cu. interue.vnꝺe fateoꝛ contra quia licet ipſo iure liberetur tamen pupillus poteſt reſtitui ſi eſt leſus. ¶Quero in †caſu huius.l.qualꝝ ſubuenitur pupillo contra tutoꝛem.. certe per actionem tutele: ⁊ hoc ſine ꝺubio.

a ¶Si creꝺitoꝛ. aꝺꝺ Bal.conſi. ccccvij.j.li.

b ¶Pupilli. tertio q̄ro no. ꝺe interꝺicto fraudatoꝛio.et aꝺ bar.in. ꝺ. P.j. C. ſi ven. pig. aga. et ibi ponit li bellum.

¶Secunꝺo quero † qualꝝ ſubueniatur pupillo contra ꝺebitoꝛem. Rñ.vel ipſo iure quaſi prima obligatio non ſit ſublata quanꝺo ꝺebitoꝛis ſuperuenit ꝺolus:vel quanꝺo bona fiꝺe p reſtōnez i iteg. ¶Tertio quero † qualiter b ſubuenitur pupillo contra creꝺitoꝛem pupilli q̄ fraudem particiꝑauit. hic ꝺicitur quoꝺ ſubuenitur interꝺicto fraudatoꝛio: ſed quoꝺ interꝺictum iſtuꝺ ſit:ꝺubitatur. nam quiꝺam ꝺicunt quoꝺ hoc interꝺictum non reperiꝝ alibi. ⁊ ꝺicunt hoc interꝺictum ſic olim fuiſſe. glo.repꝛehenꝺit ⁊ ꝺicit hoc inuenimus in.l.ſi poſtulante.in p̄in.S.aꝺ trebel.licet ꝺe hoc aliqꝺs titulus non reperiatur. alij ꝺicunt quoꝺ iſtuꝺ interꝺictum fraudatoꝛium per ſe non eſt interꝺictū: ſed eſt titulus.S.ꝺe his q̄ in frau.credi. Jo.an.in arboꝛe viꝺetur voluiſſe q̄ iſtuꝺ ſit interꝺictum per ſe:⁊ huic interꝺicto fecit ſpālem cellulam. Roſ.etiam in libellis ſuis proſequitur interꝺictum hoc ſpāliꝛ. vñ ego puto quoꝺ iſtuꝺ interꝺictuz ſit ſpāle:nec alibi reperiatur quam hic. nec obſt. ſi ꝺicis quoꝺ hic loquitur ꝺe interꝺicto. ꝺe his que in frau. cre.quia illuꝺ habet locum quanꝺo q̄s alienauit,res ſuas: ſed hic tutoꝛ

a ¶Si cum pupilla. actiõe ꝑma. Si de consensu partiũ recedit̃ a trãſ actiõe an agaĩ actione ꝑma. Addõ bar. in.d.l.ſi diuersa. et ſcripſi poſtſali.

b ¶Sozor. vidõ bar. p iſtum tex. not. in.l.ꝑ torie. la. iſ. de ꝓto. ſtipula.

* ¶Pro ſalũdo bar. in hoc. §. sozor. vide cõcordiaz quam poſui ad.l.ꝑtorie. la. iij. ff. õ ꝓto. ſtipu.

c ¶Qui res. vt dixi i.l. hic eſt ſpãle fauore dotis. & ẽt idez tenet Bal. in.l. libera. C. de ſen.

alienauit rem pupilli. nec obſt. l. ſi poſtulante. quia fateor quod ibi interdictum fraudatoriũ accipitur ꝓ interdicto de his que in frau. cre. & hoc videtur tenere etiam Ja. de are. ſi igitur vis intelligere hãc l. quod creditor participauit fraudem cũ tutore: & ꝓpter illã fraudem conueniatur de neceſſitate. dicemus quod eſt ſpãle interdictum quod eſt hic. & non eſt alibi in tex. ſed in glo. C. ſi ven. pig. ag. l. j. & C. de iure fiſ. l. iij. in gl. mag. ſed ſi vellemus dicere quod creditor participauit fraudem cum debitore ſolueñte: tunc quia & ille debitor in fraudez alienauit res ſuas: poſſet hic accipi interdictuz fraudatoriũ ꝓ illo: ſez de his que in frau. cre. & iſto reſpectu illa lect. ꝓcederet: ſed ꝓcedemus lectu. plus placet.

☞ Tranſactio facta a tutore non poteſt a pupillo reſcindi parte inuita parte volẽte ſic quo ad omnes effectus.

Trãſactio in qua pupillus eſt leſus reſcinditur etiam parte inuita.

Actio extincta non põt reſuſcitari ſez directa ſed vtilis ſic.

Quando a tranſactione receditur an agi poſſit actiõe prima: & q̃liter.

Si cum pupilla.

Trãſactione reſciſſa ex qua inducebaĩ exceptio tollitur exceptiõis effectus ꝑ tranſactionem inductus. h. d.

¶Illo. hic † ꝙ trãſactio facta a tutore nõ põt reſcindi a pupilla aduerſa parte inuita. ¶Scõo no. qõ parte volẽte põt reſciditquo ad oẽs ei⁹ effect⁹. ¶Aduertatis † oppoꝙ iſta pupilla poſſit iſtã trãſactionem reſcidere: vt. l. j. & ij. C. ſi aduer. trãſac. fol. verũ eſt ſi eſſet leſa: q̃ haberet in integ. reſti. ſz hec non fuit leſa: imo negotiũ fuit vtiliter geſtũ: ergo &c. vt. l. nam poſtea. §. fi mino. ſ. de iure ciuiu. & lz gloſ. dicat q̃ hoc ſit ideo q̃ ipſa nõ fecit: ſed tutor. tñ iſta rõ nõ eſt bona: q̃ eodem mõ reſtõ daĩ ſiue tutor interueniat ſiue nõ: vt. l. etiã. C. ſi tu. vel cu. iterue. dic ergo ꝙ eſt rõ q̃ non fuit leſa. ¶Ad ſcõm op. ꝙ † actio nõ cõpetat: q̃ actio ſemel extincta non poteſt amplius reſuſcitari. l. q̃ res. §. areã. j. e. dicit gl. ꝙ hic actio ꝑma ſublata eſt exceptiõe nõ ipſo iure: q̃ ſi ipſo iure nõ poſſet reſuſcitari: vt i ꝓxio. gl. mouet hãc. q. C. õ. trãſac. l. ſi diuerſa. mihi vr q̃tũ ad caſum. l. ꝓpoſite ꝙ glo. nõ dicat ve-

rum. nam hic magiſtratus tenebatur ex delicto: & actiones deſcendentes ex delicto tolluntur per pactum ipſo iure: vt. l. ſi tibi. §. quedam. & l. ſi vn⁹. §. pactus ne peteret. ſ. de pac. dico ergo ꝙ tex. vult directo ſoluere q̃ actio vtilis reſtituit̃ que pri⁹ fuerat directa. & ſic q̃ dicit̃ ꝙ actio extincta nõ reſuſcitaĩ. fateor cadẽ: ſed vtilis ſic: vt hic. & vi debitis in. d. §. areã. Dic ergo tria † ꝓba q̃n receditur a trãſactione an poſſit agi actione ꝑma vel qualr. dic aut per trãſactionẽ fuit ſublata actio ope exceptiõis: aut ipſo iure. ꝓmo caſu põt agere ꝑma actiõe vt hic ꝑm iſtã glo. q̃ dicit verũ in ſe: aut fuit ſublata ipſo iure: & tũc aut eſt talis actio q̃ nõ poteſt partiũ ꝓuẽtione reſtaurari vt actiones deſcẽdẽtes ex delicto: et tũc a lege reſtituit̃ ꝑma: vt b. aut põt reſtaurari partiũ ꝓuẽtione: & tũc dz agi ꝓdictiõe ſine cã vel ob cãz: vt ſe reponat in priſtinam obl̃onem: vt. l. ſi quis accepto. & quod ibi no. ſ. de ꝓd. ob cau.

☞ Periculum nois ceſſi pertinet ad ceſſionariũ ſi ſuperuenit poſt ceſſionem ſi tempore ceſſionis ad cedentem.

Periculũ nois vẽditi ad quẽ pertineat. remiſſiue.

b * **Sozor.** b Periculũ nois ceſſi ptinet ad ceſſionarium. h. d. ¶Op. ſ. ſo. ma. l. ſi cũ dotẽ. §. ſi mulier. dicit glo. ſpãle eſt ibi in dote. tu dic aut loq̃ris õ periculo inopie ſubſecute poſt ceſſionẽ: & loq̃tur iſte. §. aut loq̃ris õ periculo inopie ſubſiſtẽtis tpe ceſſionis. & loq̃tur ꝓxia. l. et q̃ plene dixi in. l. q̃ ſatiſdare. ſ. de fideiuſ. in noĩe vero vẽdito cui⁹ ſit periculũ. dic vt in. l. ſi nomẽ. & l. ſeq. ſ. de here. vel act. ven.

Cum in eodem.

Dicitur hic q̃d ꝓtium conuertitur ꝑ rata in quolibet creditore. contra. ſ. eodem. l. in his. §. imperator. ſolu. vt ibi. et dic vt ibi dixi.

☞ Euicta re ꝓ pecunia inſolutũ data agitur prima actiõe & hoc fauore dotis.

Limitatio ad titulũ de repu. q̃ fiunt in iudi. reſtitu. in integ. vt nõ habeant locũ q̃n minor fuit circũſcriptus dolo creditoris.

Caſus in quib⁹ ex futuris in ꝓteritũ eſtimamus.

Aires. Euicta re ꝑ alio debito iſolutũ data ꝑma actiõe agitur niſi dolus creditori imputetur. Item ad liberationez ſufficit rem perfecte ſolutã ex poſtfacto creditoris fieri. h. d. valde ſingulr ꝓncipiũ hoc. & diuiditur i quatuor partes. ꝑma q̃n res data inſolutũ euincit̃ & recipienti eã inſolutũ nõ põt dol⁹ vel culpa imputari. ſcõo q̃n põt ei imputari culpa. tertio q̃n põt ei ꝓputari dolus. quarto q̃n res data inſolutũ ab initio creditoris ꝑfecte nõ efficit̃. ſcda ibi: diuerſum. tertia ibi: huic applicaĩ. quarta ibi: rem autez. ¶Illo. ex primo dicto † ꝙ euicta re ꝑ pecunia inſolutũ data agit̃ prima actiõe. õ in. l. ſi ꝑdiũ. C. de euic. & l. elegãter. in prin. ſ. õ pig. act. huj⁹ timore õt Dy. ꝙ gl. q̃ hic intelligit q̃d fuit data iſolutũ res ꝑ pecunia nõ dicit verũ: ſz Dy. itelligit q̃d dos erat in ſpecie. & ſic fuit ſoluta res ꝑ re. Sz hoc vr õ tex. Ja. de are. alr dicit vt dixi i. l. ſi q̃s alii. ſ. e. tu dic hic eſſe ſpãle fauore dotis arg. eius quod no. in. l. ſi cum

ſi cũ dotẽ. §. ſi mulier. ſ. ſolu. mat. ideo dixi ꝙ iſte caſus ẽ ſingularis nec credo eẽ alibi. iſtã materiã tractaui plenius in. l. ſi quis aliã. ſ. eod. ¶Venio ad verſi. diuerſum. opp. q̃d q̃s teneaĩ re euicta extraordinario iure vt. ſ. de euic. l. minor. & l. ſi cum venditor. §. ſi is. huius timore glo. intelligit hunc ver. quando libertus donauit alicui fundum: ideo re euicta nõ teneĩ de euictione q̃ fuit donatio vt l. ad res donatas. ſ. de edil. edic. certe ꝑm hoc iſte ver. non haberet dubitationẽ. nec faceret aliquid ad premiſſa: niſi ſuſtinẽdo glo. velis dicere ꝙ donatio hic incipit a ꝓmiſſiõe. & ſoluit libertus. vñ re euicta als̃ teneĩ de euic. vt no. in. l. ariſto. in fi. ſ. de dona. ſed q̃n reuocaĩ per fauianã de euic. nõ tenetur. & hic eſt ſingu. caſus. tamen lz hec lec. in ſe poſſit ſuſtineri. nõ tamen cõgruit litere in poſito. nã ꝑm hoc res qua debetur ſoluit̃. ſed maria huius. l. eſt quãdo ſoluit̃ aliud ꝓ alio. ideo alij ponũt hic caſum ꝙ libertus ſuo creditori cui debebat decẽ dedit inſolutũ rẽvalentẽ. ex. in fraudẽ patroni. vñ illud q̃d valet vltra decem reuocat patronus actio. fauia. & tñ creditor nõ põt agere actione prima: vt hic. ſed cõtra hoc op. de. l. ſi q̃s aliã. ſ. eo. vbi parte euicta agit̃ actione prima. ſo. fallit illud q̃n euincit̃ per actionem fauianam: vt hic. ratio poteſt eſſe ꝑm quod dicit Dy. q̃ creditori põt imputari culpa in eo q̃d recepit a liberto rem maioris pretij ꝓ minore. vnde ꝓpter ſui culpã hoc cõtingit. nã ſciẽdo ſuas cõditiões hoc debuit cogitare: vt. l. qui cũ alio. j. de reg. iur. & iõ dico ſi creditori nõ põt imputari culpa: q̃ ꝙ hoc nõ õbebat veriſiľ credere patronũ fraudari: tũc duraret ꝑma actio re euicta: vt. d. l. ſi q̃s aliã. ſ. e: vel ageret de euic. ſi eſt ꝓmiſſum: vt. l. fi. ſ. de ꝓdi. ob cau. ¶Venio ad ver. huic applicaĩ. hic habes lz minor reſtituaĩ nõ tñ reſtituit̃ actio creditori. cõtra. C. de repu. q̃ fi. in iudi. in integ. reſt. l. j. & l. in cauſe la. j. in fi. & l. ſeq. ſ. de mino. huius timore quidã dicũt ꝙ iſtud q̃d hic õr in tex. huic applicatur &c. applicaĩ ꝓncipi. l. nõ ꝓxi. ꝓcedenti rñ. et ſic cõtrario cõcor. certe hoc nõ vr de mẽte iuriſconſulti. eſt eñ violare literã. vñ dic ꝑm glo. ꝙ applicẽ ꝓcedẽti rñ. ad ꝓximũ † rñdeo & ꝙ hoc ideo quia minor fuit circũſcriptus dolo creditoris. q̃d not. q̃ ꝑ ſ limitaĩ tota illa materia de repu. q̃ fi. in iudi. in integ. reſti. nec habes hic caſus in terminis niſi hic: ſed rõnẽ habes in multis locis. ar. ad hoc. l. ſi titius. ſ. de fideiuſ. facit. l. ꝓpter veneni. §. neptis. ſ. ad ſill. ¶Venio ad ver. rẽ autẽ. dicit ſ ꝙ ſoluẽdo rẽ caſtrẽſis peculij videĩ ſoluere rẽ aliẽnã. õ. j. de caſtrẽ. pe. l. hereditate. §. pf. in prin. & in fi. glo. nõ ſoluit. Dy. dicit q̃ in prin. illi⁹. §. libertas tenuit ꝓpter ꝑſens ius ꝑtis. in fi. vero dz itelligi ꝑm iſtã. l. ¶Itẽ op. de. l. q̃ rẽ. in fi. C. de euic. Sol. ibi in vẽditione in q̃ nõ requiritur ꝙ q̃s faciat rẽ accipiẽtis. ſufficit eñ. ꝙ tradat niſi eẽt in dolo: vt. l. ſeru⁹ quẽ in fi. ſ. de ac. emp. ¶Quero vtrum ſint plures caſus in q̃b⁹ ex futuris in ꝓteritũ eſtimamus. glo. multos enumerat. dic vt in glo.

Sibi decẽ dare.

Cauſa leuior vel durior adiectio ẽ nõ vitiat. h. d. ¶Op. nõ põt eſſe plus in accẽſſorio ꝙ in ꝓncipali. vt. l. hi q̃ accẽſſiõis. ſ. de fideiuſ. & l. grece. §. illud. co. ti. Sol. nõ põt eſſe plus in accẽſſoria obligatione vt in ꝓxijs. ſed hic loquit̃ in adiecto in quo nulla obligatio fundatur.

☞ In alternatiua ſummarum id q̃d minimũ eſt in obligatione & ibi de ratione.

Pena in obligationibus quãtitatis nõ põt eſſe maior ſorte niſi datio cõferaĩ in perſonã alterius: q̃ tũc nõ eſt mera datio: ſed habet naturam obligationis facti.

Qui ſtipulatur.

Iſte eſt. §. difficilis. primo loquit̃ q̃n ꝓpter adiectũ ſtipulatio eſt ꝏditionalis. & hoc colligit̃ ex dictione ſi. ſcõo q̃n eſt ꝏditiõalis & hoc apparet ex mẽte expreſſa. tertio q̃n de hoc nihil apparet. q̃rto ponit vnũ caſum q̃n adiect⁹ adijcit̃ ad maiorẽ q̃titatẽ quã ꝑncipalis. ſcda ibi: & ideo tertia ibi: at vbi. q̃rta ibi: ſotra. ¶Op. ad fi. q̃ in accẽſſorio nõ põt eſſe plus: vt. l. grece. §. illud. ſ. de fideiuſ. & inſtit. de fideiuſ. §. nec pl⁹. Sol. vt dixi. ſ. pri. §. nã hic in adiecto q̃ nõ apponit̃ ad obligationẽ. ¶Itẽ op. † q̃n alternatiua cadit iter ſũmas ſemp minor eſt in obligatione: vt. l. inter ſtipulantem. §. ſi ſtipulante. & l. ſi ita ſtipulatus fuero. x. aut. v. de verbo. obli. Sol. ibi eidẽ debebãt ſolui. x. aut. v. hic diuerſis. ita dicit glo. & bene. nõ in alternatiua ſummarũ: ideo minimũ eſt in obligatiõe: q̃ iter ſũmas nõ cadit affectio. ſz vbi affectio caderet vtrũq; eſſet in obligatione. vt. ſ. titu. j. l. ſi is cui. x. & ibi dixi. ſed hic rõne adiecti põt mea intereſſe. forte facilius ſoluerẽ vni alteri. x. quam tibi. v. vel ꝓpter affectionem quã habeo ad ꝑſonã adiecti: q̃ añ q̃ reſtituat tibi aliquod cõmodum

Andre. Poma. ¶Ad cõtrariũ reſpondeo. no. ex iſta doc. ꝙ in omnibus caſibus eſt in integr. reſtitutio minoris non nocet & prodeſt alteri quia illa nocet & nõ prodeſt quãdo leſio cauſatur ex dolo illius tertij & vide Alex. in. l. j. §. nũtiatio. in fi. ſ. de ope. nouũtia.

* ¶Pro cõcordia. ad uerte tertij ꝑſona q̃n in perſonã ſuaz collata eſt pena adiecta datiõi q̃titatis operaĩ vt nõ cenſeãt adiecta in fraudẽ vſurarum: ita Barto. in hoc. §. qui ſtipulaĩ. i l. liber homo. la. iij. ff. de ver. obli. ¶Contrariuz inuitur ſin do. Alex. in addi. in l. cum ſeruus. ff. de cõdi. & demon. in. l. rogaſti. §. ſi tibi. ff. ſi cert. peta. Solu. plures dari poſſunt q̃ ſatis amꝑla eſt materia. Sed breuiter i d. l. cũ ſeruus. et in dicto. §. ſi tibi, nõ loquit̃ quando obligatio confertur in perſonam tertij vt hic Bar. Vel aliter omnia amplectendo: aut illa pena non concernit aliquod cõmodũ ſtipulatori ſeu creditori ſed ſolum cautius eidem eſt ne ſit in dãno rei mutuate & tunc procedat prima opi. Exempla ponit Bar. in dicto. §. ſi tibi. & in dicta. l. cuz ſeruus. Aut aliquid accedit creditori: puta ꝓmittis dare x. vel aliquid ſimile & procedat ſcda opi. & hãc diſtinctionem quaſi vbiq; ſentit Bart.

a ¶Qui stipulatur.habet eandem naturam. Et sic no.cautelā singulārē si vis facere quod vsura possit excedere sortem ⁊ per ista limitantur not. per Bar.in.d.l.stipulatio ista.in.§.alteri.de ver.obl. ⁊ ea que no.Bar.in.l.cum seruus.de condi.⁊ demon.⁊ in l. rogasti. §.fina.ff.si cer.pet.et hoc sequitur an liceo.Joā.b distinguat in cōtucto fenerari vel nō.vide qđ no. Modest.in fi. de act. §.oēs autē. tu de b vide bal. restringētē in.l. cū allegas.in v. colū. et in ver.op. C.de vsur. Cum quo cōcordat rom.in.d.l.stipulatio ista.§. alteri. Rapha. in.d. §.alteri tenet opiñ. Bart.hic nisi stipulatus esset dare procuratori meo quia videor stipulari mihi.d.l.stipulatio ista §.si qs insulā.ff.de vsu. de tñ glo. x ibi in ver. vires habebit ro. in.l.sed et si.§. si qs cau. tenet opi.Bal.in.fueto fenerari.⁊ p hac cautela ē tex. in.l.fi.ī fi.C.de jhē.emp.iūcta.l.j.C.de pac.pig.

¶Pro concordia.Aduerte q ratio interesse cōsistentis in lucro cessante in numis propter moras haberi pōt. Ita Bart.⁊ communiter alij in.l.nummis.ff.de in li.iur. Contra tenet ipse Bartol. in

1 sentiet.vel ꝓpter aliā rōnē. sed vbi est eadē persona ista affectio nō cadit. ¶Extra glo.† op.ad scōm rñ
2 sum.⁊ videt qđ in quātitatibus non
1 possit pena cē maior sorte. qz sic esset in fraudē vsurarū:vt.l.cum alle
2 gas.C.de vsur.b dr Jrij: qz si nō soluo q̄nq̄ ꝑmitto dare decē.Sol.illud in obligationibus dādi mere.sz istud nō videt mera datio:qñ ꝓferet datio in ꝑsonā alteri⁹: vel si dicas qđ sit mera datio tñ hz eandē natu
3 rā quā hz obligatio facti:vt vidi
a stis in.l.liber hō.in fi.§.de v.ob.et l.si penā.eo.ti.Et p hoc pñt vsurarij facere fraudē vt dicāt sic ꝑmittis dare titio.⁊.hinc ad pascha.⁊ si nō dederis ꝑmittis mihi vigīti noie pene. nā tūc nō vr adiectū ī fraudē vsurarū.p hāc.l.vlti. rñ. ¶Quero postq̄ q̄nq̄ sunt soluta adiecto:reliqua q̄nq̄ qualr petenē.nā adiect⁹ nō hz actionē: ꝑncipalis stipulator nō vr hr̄e actionē:qz illa q̄nq̄ vltra vr stipulat⁹ alteri nō sibi. Rñ.stipulato: ꝑncipalis b peret: qz interest
1 sua vt soluat suo ꝓcuratori. cōstat autē hūc adiectū eē ꝓcuratorē suū qđ apparet.qz eū ꝓuenit actiōe mā
2 dati:vt.l.liber hō.§.fi.de v.ob.⁊.l. stipulatio ista.§.si qs insulā.eo.tit. sed si non esset procurator suus haberet maius dubium.
3 **Qbi rome.** Jste.§.diuidit in tres ꝑtes. ꝑma loquit ī obligatiōe mixta dādi ⁊ faciēdi.scōa qñ in obligatione mere dādi.tertia qñ ī obligatione mere facti. scōa ibi liberaretur. tertia ibi:aut vbi.

Si seruus. hūc.§.habui
4 mus in.l.j.§. de stipulatione seruorum.
5 ☞Aliud est obligationē extingui ⁊ aliud obligationē cessare.
6 Obligatio extincta nunq̄ suscitat. ⁊ nu.3.remissiue.
7 Area ꝑmissa cui edificiū est superpositum pōt peti licet estimatio debeat prestari.

Aream. hūc.§.habuistis expeditū in.l.interstipulātē.§.sacrā.ff.de ver. obnā hic habetis eadē argumenta ⁊ easdē rōnes qs habuistis ibi.⁊ breuiter.h.d. Exēpto speciei debite de rerū natura vel cōcōmercio obligationem perimit:nec reuiuiscit ipedimēto submoto: trālatio nō in corp⁹ integrale obligonē nō pimit: sed res ipsa dz peti.estimatio nō prestabit creditori. h.d. ¶† illo. aliud est obligonē extinguī:aliud est obligonē cessare.de b dixi in.l.ij.§.j.ff.de ver.obli.
8 ¶Scōo no.q† obligo extincta nunq̄ suscitatur.
9 ¶Tertio no.q area ꝑmissa cum edificiū est superpositum pōt peti:lz estimatio debeat prestari.
10 ¶Op.qđ si iterū factus est seruus:iterū possit peti:vt.l.si chorus.§.fi.ff.de leg.iij.Sol.pōt peti ex noua volūtate nō ex prima.⁊ ista est vera. ¶Jtē op.†qđ actio extincta resuscitet: vt.l.pupilli.§. j.ff.eo.ti.⁊.l.q̄ vis.§.fi mulier.ad velleia. ⁊.l.ij.§. fin.ff.si ex noxa.cau.aga.⁊.l.si cum quis.§.fin.j.de fur.dicit glo.ista est regula. Ꝺria sunt specialia.tu dic vt plene dixi in repetitione.l.meuius.§. duobus .de leg.ij. ¶Jtē op.de.l.seruū filij.§.si aree: ff.de leg.j.Sol.aliud in legato aree:vt ibi. aliud in promissione aree:vt hic. ¶Ultimo qz gl. alle. hic quedā ꝑ concordantia q̄ sunt ꝺria.nō vide gl.⁊ cū corrige que incipit pōt determinare.⁊ ibi:vt.j. de fur.l.si cum.§.fi.dic q ista ꝺdicit:nō debuit eā ponere cū alijs in quib⁹ fallit regula. Jtē ibi: de ser.vr.ꝓdi.l.si quis edes. in istis duab⁹.ll.de cap. di.⁊in.l.si quis ædes.nō fallit regula. vñ debuerūt poni sub cōcordantijs que faciūt regulā.

☞Pecunia q̄ cōmuniter in ciuitate currit in dubio videtur promissa.

Si in ciuitate sunt due monete quarum respectu dicit solid⁹ ⁊ libra ⁊ alia sit moneta antiqua alia noua:qđ intelligat ꝑmisso facta ex qualitate rei iuxta consuetudinem ciuitatis.

Una pecunia pro alia solui potest dūmodo creditor aliquod damnum nō patiatur.

Debitor in pecunia minuta pōt soluere in florenis ita stante consuetudine que seruanda est licet de iure non.

Expēsis cōmunibus scilicet soluentis ⁊ creditoris debet moneta approbari.

Moneta si est mutata ⁊ solutio debet fieri de qua moneta fieri debeat.

Existēs in mora nō soluēdi non tenet de interesse quod consistit in damno.

Pecunia grossa per minutam estimatur.

Augmentum vel diminutio monete que modico tempore durauit non attenditur.

Si mutuaui vel in dotē dedi libras cētū in florenis ⁊ venit tps restitutionis qđ tps attēdat in estimatione an tps solutionis an tempus dationis.

Depositum si est factum apud te de cētum libris in florenis cum teneris reddere vbi qđ sub eadez estimatione teneris reddere si fuit dictū alias in communi estimatione.

p **Aulus rñdet.** Alias incipit creditorē. Quero † qñ ꝑmitto tibi centum libras

hac.l.paulus. circa medium. Sol.hic do. Alex. vide eum.

a ¶Paulus respondet.alia moneta. An autez quis teneatur accipere monetam pro ea estimatione q̄ est tarata a publico.dic quod sic alias punitur vt no.Bart. in.l.q̄ falsum.ff.de fal. all'.tex. in l.j. C. de fal. mone.
2 vbi viō qđ sit moneta fal.et qua pena pniatur eaz expendēs.
a vide.l. lege cornelia. eod.titu. de fal.
b ¶Scōz cō suetudinē. adō Bar. in.l.semp. de regulis iuris.
c ¶Logik recipef.ad de qđ no. Bal.post Petruz in l.non amplius.§.fi. de lega .j. Quid si relinquo alicui.xx.lib. Bologniū
3 norum bonieēsium quia istud est genus sub certa specie inclusum nō potest fieri solutio ꝺ Mutinensibus lz sint eiusdem valoris ⁊ materie.idem de argento.nisi se aliter habeat cō suetudo p no.in.d.l.si qs argē.hz Jmol'. Jtē si pecunia currit pariformit̄ b nō erit de iure ex quo est paritas materie et nō ītereſt creditoris: per .l. que extrinsecus.de vb.ob.Et huic.l.adde qđ no.
e Bar.in.d.l.j.ī fi.de aur.⁊ argē.leg.⁊ dicit Bar. in.l.talis scriptura.in fi.prin.referendo ibi Dy.ꝺ leg.j.quod si pecunia debetur vt species vt pecunia que est in tali sacco vel bursa non potest fieri solutio alterius pecunie:licet etiam esset eiusdem materie ⁊ forme:quod bene no.
d ¶Alterius materie. Adde Bal.in.l.si diuortio .ī §.ob donationes.ff.solu.ma.et quod no. Bal.in d.l.fi.in.iiij.q.C.de compen.cum Bar.hic ad lite

ram transit Pe.de anch.in cle.si beneficio:nu: ad fi.de dec.i.quem omnino vide vbi multa ⁊ diu: sa ponit in materia:⁊ ad questionem de penis legalibus vel statutorum: quam ibi ponit Pe. videlicet de qua moneta solui debeant.vide Bal.post
4 ¶Dō gro†vidi que pecunia in
d telligat ꝑmissa:vtrū possit debitor vnā pecuniaz ꝑ altera soluere. hic Jurisco sult⁹ vr velle q nō:si creditor est ex hoc sensurus aliqđ incōmodū:ergo a ꝺrio sensu si nullū incōmodum est sensurus creditor:vr
e velle q debitor possit soluere vnā pecuniā ꝑ alia.Sed ꝺ qz aliud pro alio inuito creditore solui nō pōt. vt.l.ij.§.j.ff.si cer.pet.vñ dixerūt q̄dam vt gl.dicit q semp cū creditor nō vult:ꝺr sentire incōmodū:qz fit ꝺ volūtatem suā:ideo sibi solui nō poterit.argu.insti.de act.§.ꝓterea. certe nō credo q Jurisco sult⁹ sentirit hic de tali incōmodo. Preterea iurisco sult⁹ dicit hoc dānum: qđ est diminutio patrimonij: vt.l. ij.ī.ij.§.de dam.infe. sed licet non impleat voluntas creditoris:nō tñ ꝑ hoc minuit eius patrimoniū:ergo ⁊c.vñ alij dicūt q cogit recipere si aliquod damnuz non patitur. Ad id quod ꝺr q aliud pro alio ⁊c. rñdeo q non videt solui aliud pro alio fictione huius.l.imo idē videt solui:licet alia sit forma.arg.l.si qs argentū. in prin. C. de dona.⁊.l.j.ī fi.⁊.l.titye amice. de auro ⁊ argē: leg.declaro hec pecunia debet esse talis q debeat suā vtilitatē in forma equalr sicut in materia. vt. l. j. §. de ꝺben.emp.†⁊ ideo si tu debes mihi bologninos de argēto:⁊tu das res mihi aliam monetā argenteam eiusdē lige.hoc est eiusdē bonitatis in materia:lz essent diuerse forme:tñ idē videt solui:vt.ll.Jrijs. sz si tu dares monetaz alteri⁹ materie⁹:q nō eēt eiusdē lige:ꝺ iure posset creditor licite refutare: qz aliō ꝓ alio solui non pōt:vt dictū est. vñ q hic ꝺr in tex.in aliam formam intelligatis tñ de eadē materia.igitur si tu qui debes pecuniam mutuam velles dare florenos.e vel econtra licite possem recusare de iure:
f cōsulunt Oldra.in dictis cōsilijs ei⁹ qui.cxxiij. de quo etiā vide Abb.qui.lvij.in.ij.lib. De quo valore monete ꝺz solui officiali cum moneta tpe dati officij valebat vno pretio ⁊ tpe solutionis alio:vi de Bal.qui.cxxxvij.j.volu.

✠And.Pom. ¶Dare florenos. Mo.de cōsuetudine obseruari in multis ciuitatib⁹ q̄cquid sit de iure q diuersa pecunia ī forma solui possit aurea ꝑ argētea: ⁊ econtra.⁊ minuta pro grossa. ⁊ adde q nō solum multe ciuitates:sed generalis totius mūdi cōsuetudo ita obseruat.ita not .dixit Bal. in.l.libera. C. de senten.etiā de mēte eiusdē.⁊ i. l. ij.§.j.ff.si cer.pet.qđ intellige verū nisi creditor ꝓpter ꝺ eēt passur⁹ dānū:forte qz esset ꝓfectur⁹ in lōginquas ⁊ remotas partes:ꝑ tex.nostrū ꝺ hz

Laudēn.in tracta.suo monete.et in.l.iij.§.ſ. et in l.cum quid.ē. ſi certum petatur.quod no.

a ¶Quero q̄d.Et adde no.p Bar.et Bal.in .d.l. si quis argentum.in.iiij.col.C.de dona.et p Bar. in.l.acceptuz.in.xvij.q. C.de vſur.

b ¶Reſpō deo. Vide i.l. cū q̄d. ⁊ in . l. qō te.ff.ſi cer. peta.et de materia i 5 d.l.vnū.p Bal.i.l.ul lud.ī fi.C. de ſacroſan.eccle. ⁊in.l.ij.C. cōmunia de leg. per Canoñ.in.c.quāto . de iureiur.⁊ in.c.cum olim.de cenſibus.⁊ in cle.ſi beneficiorum.de decī.⁊ vide quod ipſe Bar.no.in.l.minus.de in li.iurā.⁊ Spe.in titu.de ſolu.§. nūc aliqua.verſi.fui.⁊ hic per Ange. et pulchre m.c. penul.de cenſi.⁊ vide quod no. Bar.in.l.vbi autem non apparet.in fi.p̄n.de verb . obli.⁊ qō notat in materia Bal.in.l.volūtas.C.de fideicō.vbi ſi aliquis ſe confitetur habuiſſe centū libras an intelligatur de groſſis vel minutis.⁊ quid ſi tibi do cētum libras in pecunia minuta.ē.eo.in.d.l . ſi quis ſtipulatus fuerit decem in melle.in.iiij .col . vide omnino Ange.in.l.eris alieni.C.de colla.lib.x. ⁊ 7 que no.Bal.in.l.quicunq;.ad ſi.C.de ſer.fugi. ⁊ de hac mutatione monete qō tempus inſpiciatur: vide no.per Dy.in.l. vxori ſue . in prin.de leg.iij. Pone mercatores emētes pecunias pro certa quātitate pecunie ſi pro iſta mercantia volunt ſolvere florenos ad illam rationem quam valet florenus in mercantijs ſecundum conſuetudinē regionis an debent audiri:licet mercantiam pro pecunia emerim. Auge.dicit q̄ ſic in.l.eris alieni.C.de colla.lib.x.et ibi adde quod no.Bal.in.l.fina.C. de non nume.pecu.Sed quid ſi debitor alicuius ī certa quantitate pecunie currentis in loco ſit et illa poſtea per ſuperiorem ſit reprobata ⁊ alia nova fiat:an liberetur debitor . Dy.per illum tex.in addi.in.d.l.in ratione.§.diligēter.ē.ad legem falcid.tenet qō ſic.ſed Roma.in vna additione ōr:q communiter tenetur contrarium.⁊ ita tenet contra Cynum.⁊ adde quod not.Barto.in.d.l . cum 8 quid.⁊ Jaco.butriga.in ſua diſputatione incipiē te:iuris queſtio eſt talis quidam colonus.

c ☞Andre.Pomate. ¶Secundo modo . ⁊ de iſta materia quando mutetur valor pecunie in plus vel minus vtrum attendi debeat tp̄s inuiti contractus vel ſolutiōis.vide Fran.de are.conſi.ſuo.xj. vbi pulchre tractat hāc materiam.videas p̄terea Bal.in.l.fi.C.de non nu.pe. ⁊ Oldr . conſilio ſuo.clxviij.ad intelligentiam horū q̄ dicuntur hic per Bar. ⁊ ſupra per eundē in.l.quod te.in prin. verſi.iuxta hoc moneo vnum dubium.ē.ſi cer. pe. vbi aliter q̄ hic loqr̄ eſt : ⁊ vide etiā Are . conſi. lxxxviij.et.cxij.⁊ Socy.vj.

6 §.j.ē.ff.regum. ¶Quero†quida ſi moneta eſt mutata:de qua moneta debebit ſolui.Rñ. b hec mutatio poteſt duobus modis contingere:vel quod mutetur materia vel forma: ita quod in bonitate aliqua mutatio contingit.Vel quod non mutetur materia vel forma:ſz mutatur eius bonitas ī hoc quod florenus auri vel alia moneta de argento groſſior valeret plus hodie quam conſueuerat. primo modo dicunt noſtri doc.⁊ bene ſi quidem de moneta antiqua reperiatur ⁊ eius curſus non eſt reprobatus:poterit ⁊ debebit de illa moneta antiqua ſolui.ſed ſi non reperiatur vel eius curſus eſt totaliter reprobat⁹ debet ſolui eſtimatio illius monete antique vt.l.eleganter.§.qui reprobos.ſupra de pigno . actio . ⁊ eſt expreſſum in. c. olim cauſam.de cenſi.⁊ no.per Dy.in.l. in minorum.C.in quib.cau. in integ .reſti . non eſt neceſ: Secundo modoccontingit mutatio : vt dixi ⁊ hic c eſt aduertendum ſi quidem debitor non eſt in mora:tunc liberatur ſoluendo illam monetam abſq; dubio quia variatio nulla contingit circa bonitatem rei intrinſecam.nam in eadem forma ⁊ materia redditur ſecundum quod debet:vt.l.res in dotem date.ē.de iure do.⁊.l.cum quid.ē.ſi cer. peta . ſed contingit mutatio reſpectu eſtimationis: quod non imputatur debitori qui non eſt in mora:vt.l.vnū. ē.ſi cer.pet . ſed ſi debitor fuiſſet in mora diceres tu incontinenti omne detrimentū inde contingens a tempore pertinet ad eum: vt d. l . vnum . ⁊ iſtud eſt ſubtile ⁊ difficile videre: ¶†Ad uertatis:nam vos ſcitis quod quando q̄s eſt in mora in non ſoluendo ipſe non tenetur de intereſſe quod conſiſtit in lucro : ſed de intereſſe quod conſiſtit in dāno:vt.l.ſi ſterilis . §. cum pervenditor em.de act.emp.modo videamus in caſu propoſito vtrum creditor ſit dānificatus quaſi pecunia minuta ſit minus bona in ſui eſtimatiōe.an vero perdiderit lucrum quaſi ſi ab initio habuiſſet illam pecuniam emiſſet ex ea plures florenos quam poſſet emere modo et ſic fuiſſet lucratus tm̄.nam ſi hoc eſſet:intereſſe non attenderetur.vt d.§.cum per venditorem.Aduertatis: res dicitur deteriorari quando eius eſtimatio reſpectu pecunie eſſet vilior.vt.d.l.vinum. ē . ſi certum peta.et ideo in ceteris ſpeciebus que eſtimantur per pecuniā:vt.l.ſi ita.ē.ō fideiuſ.illud eſt facile videre: ſed in pecunia que nō eſtimatur per res.vt.d .l.ſi ita eſt videre vtrūvna pecunia per aliā eſtimetur: breuiter†mihi videtur quod pecunia auri vel argenti groſſa eſtimetur per minutā.⁊ hoc apparet ad ſenſum.minuta aūt nunq̄ eſtimat⁹ per groſſiorem.non eſſ poſſum dicere qō per florenum eſtimetur vnus nummus paruus. ⁊ per cōſequens nec duo nec tres: ⁊ ſic de ſingulis in infinitū. aceruus autē nummoꝝ vel vna ſumma nummoꝝ bene poſſet eſtimari per florenū:ſz ipſi nummi ſingulariter conſiderati nō.⁊ hoc patet ad ſenſum.Itē ꝓbat. illa res dicit eſtimare aliam que eſt cōuertibilis ⁊ permutabilis in aliā quācunq;:vt.l.ſ.ē .de cōtrahen. emp.ſz moneta parua eſt permutabilis in omnē maiorē:ergo per illā eſtimatur maior. ſed moneta magna non eſt conuertibilis in omnē minorē:

ergo

ergo per monetā maiorē non eſtimat minor.mo a do ad ꝓpoſitum. ſi debes mihi centū lib. pecunie minute.dico qō pecunia mutata nō dicit deteriorata reſpectu eſtimationis ſue: q; non hz aliquid quo eſtimet.ideo creditor diceret amiſiſſe lucrū nō paſſum fuiſſe dānū.merito hoc non imputabitur,debitori:vt.d.§.cū per venditorē.Nec obſt.l. numis. de in lit.iuran. quia licet in numis veniat intereſſe extra rem verum eſt in eo qō nō conſiſtit 2 in lucro. Sed ſi tu poneres qō ego deberem tibi dare centū flo.auri.in caſiam. ⁊ florenus valebat tunc quatuor lib.nunc cum ſoluis valet minus.dico qō a tpe more pertinet periculū ad debitorē: vt.d.l.vinū.ratio q; cū florenus eſtimetur p pecuniā minutā. ⁊ eſtimatio floreni eſt mutata.appet q florē7 eſt deteriorat7 in eſtimatiōe. ſicut dicimus in vino ⁊ in alijs ſpecieb7. Jdez dico de qualibet moneta groſſa q̄ per minutā eſtimat. Unum 9 tamen volo †te ſcire qō augmētū vel diminutio eſtimationis floreni vel alterius monete que mo b dico tempore durauit vt vna die duobus vel pluribus diebus vel quandoq;:non eſt attendendavt l.prętia rerum.circa finem.⁊ quod ibi nota.ē. ad 10 legem falcidiam. ¶Sed quero † quid ſi ego mutuaui tibi vel in dotē dedi tibi centū lib. in florenis:nunc vis mihi reddere:an ego cogar recipere vel tu dare in eadem eſtimatione que erat tūc. an in ea que eſt nunc tpe ſolutionis. Reſpon.iſta verba ſoluo centum lib.in florenis.hoc eſt dicere iſtos florenos do tibi in ſolutū p̄ro cētū lib . vt.l. ſi ſtipulatus fuero.x.in melle.ē.eo.⁊ ideo nō poſſunt peti niſi centū lib.ſicut ſi aliqua res eſſet data in dotē eſtimata:vt.l.cū dotē.C.de iure do.⁊.l. ſi eſtimatis.ē.ſo.ma.⁊dānū ⁊ lucrū florenis cōtingēs pertinet ad eū qui recepit.ideo illa verba nō operant aliquid.ſed quid eſſet in depoſito ſi depono apud te centū lib. in florenis quid teneris 1 reddere. Breuiter dico idē . nam hic ego videor tibi illos florenos vendere pro illis cētū lib.⁊ pretium apud te deponere:vt.l.certi conditio.§.fi.⁊ 2 l.ſeq.ē.ſi cer.pe.facit.l.ſi ex p̄tio . C.ſi certū pet. Sed quid ſi fuit dictū depono apud te centū lib. in florenis hoc pacto qō reddas in florenis ſub eadē eſtimatione:tunc ſub eadem eſtimatione dz reddi.ꝓbatur in.l.pe.§.ſi mācipia.ē.ſolu. matri. 3 ſed ſi non eſſet dictum in eadem eſtimatione. puto q debeat reddi in eſtimatione cōmuni que eēt tempore quo debet fieri ſolutio vt.l. ſi ſtipulatus fuero.x.in melle.ē.eo.titu.

1 ☞Prozogatio iuriſdictionis de loco ad locum quod fieri poſſit.

2 Locus contractus non inſpicit vt quis conueniri poſſit ſed locus deſtinate ſolutionis.

¶Quero. Solutio pertinet ad illos q̄ habēt adminiſtrationem loci vbi eſt faciēda nec loc7 cōtracte obligationis inſpicitur: niſi aliud actum ſit. 1 h.d. Per †iſtam.l.fundantur due opi.doc.prima eſt multe ſunt ſpecies prozogationis iuriſdictionis:que ponuntur in.l.ij.§.ſi inde ex.ē. de iudi. ſed dubitatur an poſſit fieri prozogatio de loco ad lo 2 cum. adoc.inducunt hāc.l.quod ſic,ita refert Cy.

¶Ad locuz.an poſſit fieri prorogatio de loco ad locum.adde quod no.in.c.litigātes.in glo. de offi.ordi.in.vſ.⁊ in materia prozogatiōis. vide Jn no.in.c.ſcdo requirts.de offi.delega.Specu.in titu.de oblig.§.prozogari.⁊.§. fina.⁊ contra iſtud tenet bal. in.l.j.C.dē iuriſ. omn. iudic. per Barto.et alios in.l. fi.de iuſti. et iur . et Cy.⁊ bal. in.l.fin.de iuriſ. omn. iud.⁊ bar. in .l. ij. in fi. princi. de iudic. Barto.et alios in.l. fi. de excuſa.tuto.

b ¶Nō inſpicit.ad de q̄ etiā poterit cōuenirī loco ☞ctus ſi ibi domiciliū habeat . ter. eſt expreſſus ſcōm Bald. ibi in.l.heres abſens in §.fi. ff. de iudi. ⁊ ibi in glo. de hoc in .c. non ergo. de for.cōpet.in.vſ. facit qō not.in.l.j. ē.ō eo qō cer. lo. et ad Bart. hic vide Cy.in.l.j. C. vbi de criagi oꝑt . vbi Cy.plene.⁊ Bar.⁊ ibi dixi.in.l.iij.ē.de bo. auto. iudi.poſ.⁊ glo.in.c.romana.§.cōtrahētes. de fōcōpe.lib.vj.⁊ gl.in.l.j.de eo qō cer.lo.⁊ adde qō rōne deſtinate ſolutionis fortiē quis foꝛū etiam quo ad cōſecutiua cōtractus vt dānoꝝ dānatoꝝ ⁊ expenſarū que veniunt acceſſorie vt in.c. dil eſti.de foro compe.⁊ ibi Abbas.

Creditor. Si creditoris vel tutoris culpa nō preceſſit periculum pecunie ptinet

a ☞ Andre. Poma. ¶ A questione. vide aliquas remissiones per Alex. in l. liberta. in prin. §. solu. ma. & vide Alex. consi. lvij. ad fi. in. f. vol. & Panor. b xxj. col. j. volu. ij. & Barba. xlij. col. iiij. vol. j. & Feli. in. c. j. col. viij. de sponsa. & col. x. Barb. i. c. j. col. v. de of
fi. delega. & ibi Fe
li. in. f. et
Pari. cōsi.
lx. & anch.
cōsi. lxiij.
et Areti.
lxxxvij. et
bal. cccij. a
colū. iij. i
v. parte. vide etiam ad hec Bal. in l. nouissime. ff.
qō fal. tu. aut. & Anch. cōsi. lxiij. in. ij. col. in. ij. du
bio. & Pau. de cast. ibi limitat cōsi. cccxxix. in. iiij.
dubio.

ad debitorem vel pupillum. h. d.
¶ Oppo. † post oblationē est peri
culum creditoris: vt. l. qui decez. in
prin. §. eo. solu. hic creditor nolut
recipere: q2 congruo loco & tempo
re nō offerebatur. ista est vera solu.
Alij dicūt qō istud est speciale cum
respu. aufert. prima placet. Ista
† l. inducit̄ p doc. in ar. ad. q. a quo

b ¶ Debitores sint liberati. Et facit text. in l. si ma
ritus. §. so. ma. & no. Bal. in l. falsus. circa finem.
de fur. C. & no. Bar. in tractatu de tyrānide. i. vij. c
q. & quod no. voluit Bal. in l. ij. C. quod me. cau.
& Bal. in l. quod prius. C. quando fis. vel prius:
per Gui. de suz. in. q. incip. pone qō de facto qui
dā de parte eccl. ac. & per Ly. i. l. cū re. la. s. C. qō
me. cau. & p Bal. in l. si te bonis. C. de in. deli.

c ¶ Dicas sic. Ad materiā adde quod no. Bal. per
illum text. de pa. cōstan. in ver. sentētie quoc̄. vbi
dixi q̄ sententie per imperatorem late cōtra re
belles occasiōe rebellatiōis rescindūtur facta pa
ce. secus si nō occasione rebellatiōis sed aliter iu
ste sunt late puta ex causa mutui vel depositi: & il
le. §. est valde no. ad exititios ciuitatū vt sciamus
qui processus contra eos facti rescindātur eis ad
ciuitatem reuersis. vtrum dicti tales expulsi po
sint cōuenīri in domicilio de quo sunt expulsi. vi
de per Bal. in l. ij. C. de iurisdi. iudi. Et predi
ctis adde Bar. no. in l. fin. de in integr. resti. Et
eo. casu quo teneant dicti exititij apparere an pos
sint cōparere per procuratorem. vide Ang. plene d
in. q. bono. & in. iij. et. iiij. q. prin. et adde hic que
not. Imo. & Alb oder. in l. regulare. in. §. si q̄s alio.
ff. ad trebel. Adde an exititiorum vel bannitorum
debitores liberentur soluendo fisco. vide Bald.
consilio. ccxcix. ij. lib. Et an bānitus possit citari
ad ciuitatem ad quam est exbannitus. vide Bal.
consi. cccxxviij. j. lib.

d ¶ Periculum creditoris. Ad hoc faciunt optime e
no. per Dy. in l. si quis vxo. §. apud labeonem. de
iniu. & ibi Bar.

e ¶ Tertio quero. Mo. p debitorib⁹ bānitor⁹ qui
soluūt fisco vel camere. & cōtingit pluries de fa
cto. Adde q̄ si iussu magistrat⁹ solvit p̄sumit̄ coa
ctus soluisse. de acq̄. re. do. l. liber hō. & ibi Ange.
p Dy. in l. liber hō. in prin. §. de here. insti. faciūt
no. in l. cū re. C. qō me. cau. & qō no. voluit Bar.
in l. si mulier. §. j. ff. rerū amo. & Bal. in l. falsus. i
pe. co. C. de fur. & qō istud statutū inducat iustum
metū tenet Bal. in l. oēs. in fi. C. ad trebel. & vi f
de Hosti. & moder. in. c. j. de offi. delega.

tidianam. expulsa est vna pars de ciuitate: illi qui
remanserūt exigūt oēs debitores illorū exititio
rū. vtrū p hoc debitores soluēres sint liberati. &
videtur qō nō per hāc. l. & per. l. qui hominē. §. si
nullo. §. e. ti. Itē q2 periculū casus fortuiti perti
net ad debitorē vt. l. incēdiū. C. si cer. pet. ¶ In cō
trarium videt̄ qō sint liberati vt. l. paulo callima
cho. in fi. §. de lega. iij. & l. liberto. §. lucius. §. de
annuis lega. Istā. q. mouerunt docto. antiqui sez
Uber. de bobio. & Alber. Papiensis. & Dy. etiam
ponit & dicit debitorem liberari facta solutione
communitati per. d. l. liberto. §. lucius. de annu.
leg. & l. paulo calli. in fi. de leg. iij. Non ob. hec. l.
q2 hic fuit accepta pecunia & vt debitoris⁹: sed in
questione ppōsita fuit acceptas pecunia⁹ iniuriā
creditoris ergo nō debet nocere. debitori. vt. l. si
merces. §. culpe. §. loca. & l. penul. in p̄n. §. fol. ma.
& hoc q̄n bona nō sunt publicata: alis nō esset dubiū
p. l. bonoz. de ver. signi. ita dicit Dy. Spe. po.
nit hāc. q. in ti. de obli. & sol. §. ij. ver. illud etiā. in
p̄n. & ibi videtur se referre: aut respubli. habebat
bona debitoris obligata vel non. tu vero dicas
fic⁹. aut respublica habebat bona illi⁹ creditoris
cui⁹ debitor est exact⁹ obligata ex aliquo ☞ vel
ex aliqua causa: & tūc nō est dubiū q̄ solutione fa
cta reipublice debitor liberat̄. vt. l. nomen. C. q̄
res pig. obli. pos. Si vo nō habebat obligata: tūc
aut bona illi⁹ creditoris erāt publicata ex aliqua
iusta causa: & idē quia nō est dubiū q̄ debitor sol
uēs liberat̄: q2 fisc⁹ habet̄ loco heredis. vt. l. si de
bitori depoz. §. ō fideiuss. & l. ij. C. ad le. iu. de vi. si
vero bona non erāt publicata vel erant publicata
iniuste: tūc aut respublica exegit in iniuriā debi
toris: aut in iniuriā creditoris: aut simplr exegit
non habita cōtēplatione ad iniuriā alicui⁹. primo
casu est periculū debitoris: vt hic. secō casu est pe
riculū creditoris. vt. l. si merces. §. culpe. §. loca. &
l. pe. in prin. solu. ma. ita loquit̄. l. paulo callima
cho. in fi. de lega. iij. & l. liberto. de annu. lega. Si
vero accepit ¶ simpliciter q2 accepisset cuiuscūq;
fuisset. tūc aut erat species debita aut quātitas: si
species: est periculum creditoris⁹. si quantitas est
periculū debitoris. hoc. pbat̄ in. l. lectos. & l. seq.
§. de peri. & cōmo. rei vendi. & in glo. ad idē. l. fin.
in fi. de pig. ac. facit. l. luci⁹. §. de eui. et. l. itē si ver
ber. §. §. §. de reivendi. ¶ Item quero an sit idē
si pecunia exigeret̄ ab aliquo priuato & certe nō:
quia tūc debitor nō liberaret̄: rationē colligo ex
l. ij. & fi. cū. l. se. §. si quis cau. ¶ † Tertio quero
vtrum debitor quando hanc exceptionem oppo
nit creditori q̄ ipse fuit exactus a republica de
beat pbare se exactum per vim: an vero sufficiat
ad executionē debitoris ostēdere ordinamētum
ciuitatis factū sup hoc penale & graue. certe puto
q̄ sufficiat ordinamentū ostendere: est enī iustus
timor: vt. l. fi. §. j. & §. se. §. qō me. cau. & l. j. §. que
onerande. §. qua. re. ac. nō da. ver. & in summa fa
cit qō no. C. de trā sact. l. inter positas. ad idē opti
me facit. §. qui. ex cau. in pos. ea. l. fulcim⁹. §. quid
sit latitare.

☞ Snia in causa appellationis qō valeat: licet
non dicatur bene iudicatū vel male.

¶ Cum de

¶ Cum de forte. Pecunia cedit in cām expressam a soluente.

z h. d. ¶ Mo. † nouū modū pnuntiādi in causa ap
pellationis: nā non pnuntiant hic bene iudicatū
vel male: sm formā datā in. l. eos. C. de app. Sed
aliter dixit. ad hoc facit qō dicā in. l. cū apud sem
pronū. j. in. fol. facit. l. offidi⁹. & ibi gl. §. de leg. iij.

a ☞ Liber & scriptura recipientis solutionē pro
bat in quam causam ipse recepit.

¶ Valerianus. Solutū in dubio cedit in

z ¶ Mo. istū. §. † q̄ ex libro & scriptura recipiētis
solutionem probatur in quam causam ipse rece
pit si aliud non apparet.

¶ Titius mutuam. Quod in causam indebitam est so
lutum cedit in debitum. h. d. vide glo. que incipit:
facit. §. ibi. C. de fideicōmissis. l. j. sed ibi speciale
fauore vltime voluntatis & alimentorum. hic au
tem in odium vsurarum. Item. l. cum de in rē ver
so. §. de vsur. Solu. vt ibi.

z ☞ Solutio pecunie in quam dicatur facta.

a Causa dicitur grauior sex modis:

3 Pecunia redacta ex venditione pignoris in quā
causam dicatur facta.

4 Creditor debens pecuniam suo debitori an pos
sit illam compensare in quam causam vult.

¶ Cum ex pluribus. Ego dixi
vobis. §. e. l. j. q̄ Dy. ibi summabat istā
z materiā. Sed † ego pro declaratione
presentis materie: & eorū q̄ not. glo. in. l. j. §. eo. et
quod ibi no. Dy. p declaratione eorū q̄ no. C. e.
l. j. debes videre q̄ q̄n̄c̄ dubitatur in quam cau
sam debeat cōuerti pecunia soluta. q̄n̄c̄ dubitat̄
de pecunia ex pignorū venditione redacta. Circa
primum dico: aut sunt plures cause principales:
aut plures cause vsurarie. aut est vna cā p̄ncipa
lis & vsuraria in seipsa. primo casu aut debitor sol
uens soluit per procuratorē aut per seipsum. si per
procuratorē. aut habebat mandatum limitatum
ad soluendū in certā causam. & in aliā cām nō pōt
intelligi solutum: vt. §. eo. l. si ex pluribus. §. j. Aut
nō habebat mādatū limitatū: & tunc idē quando
soluit per seipsum. Si vero soluit p seipsum & tūc
aut elegit in quā cām soluit & creditor cōsensit vel
tacuit aut nō elegit. Primo casu si quidē cā quam
elegit cōtinebat debitū: in illā cedit: vt. §. e. l. j. in
prin. & l. pri. in p̄n. si vero cōtinebat indebitū p̄n
de est acti nō elegisset vt. §. l. pri. in fi. Si vo non
elegit: tūc aut creditor ipse elegit in quā cām ac
ciperet debitore cōsentiēte: & in illā cām cedit vt
§. eo. l. j. §. j. & hoc si cā est certa. sz si electio cause
esset dubia: recurrimus ad cām antiquiorē p̄nde
acti nulla electio esset facta vt. §. l. pri. §. pe. Sive
ro vnus elegit & alter p̄dicit & tūc impedit solutio:
vt. §. e. l. j. in fi. cū. l. seq. & tūc debitor habebit of
ferre & cōsignare in quā cām vult vt liberet̄ vt. l.
obsignatione. C. eo. ti. aut neuter aliquid dicit. et
tūc aut vna causa est grauior altera: & cedit in cau
2 sam grauiorem: † vt. §. eo. l. in his. Causa aūt gra
3 uior considerāda est circa quatuor. nā q̄dz cā.
dicit grauior q2 ledit statum vel fa
mā nostrā: vt cā famosa: & in ista in
dubio semp p̄mo intelligit̄ solutū
vt. §. e. l. si q̄d ex famosa. & l. cum ex
pluribus. & dico plus q̄ si iter istas
causas eēt vna grauior & ltera: q2 p
vnā solu. q̄s custodit famā suā: per
aliā custostit mēbra: vnde certe i
telligit̄ solutio facta in grauiorem
cām. ar. l. j. j. de bo. co. qui mor. sibi
p̄sci. Q̄n̄c̄ dicit̄ cā grauior q̄ respi
cit nostrū patrimoniū: vt q2 est pe
nalis vel vsuraria: & in ista post p̄ce
dēte p̄mo intelligit̄ solutū vt. §. e.
l. cū ex pluribus. tñ i hoc aduertēdū
q2 si vna cā p̄tinet maiorē penā pe
cuniariā q̄ alia vel maiores vsuras:
ista grauitas q̄ est in maiori vel mi
nori q̄ntitate nō ip̄sicit̄ vt. l. si ex plu
ribus. §. fi. §. e. ¶ Tertio dz cā gra
uior respectu validioris obligatio
nis: vt puta q2 vna debet̄ sub pigno
rib⁹ & hypotheca: & alia sine: & ista
vī soluta post illas vt. d. l. cū ex plu
rib⁹. §. e. ti. Itē si debeo cū fideius
sore vt. l. & magis. §. e. ti. ¶ Quarto
dz cā grauior respectu affectionis:
q2 in vna cā teneor p me in alia pro
alio. certe in illa q̄ teneor p me vī
solutū post p̄cedētes: vt. §. e. l. cū ex
pluribus. & l. et magis. §. e. ti. ¶ Qui
to dz cā grauior respectu facilioris
exactionis: q2 vna pōt exigi icōtinē
ti: q2 hz forte paratā executionem:
alia nō. & in istav̄ prius solutū post
p̄cedētes: vt. l. si q̄d ex famosa. & hac
l. ¶ Sexto dz cā grauior hoc ē gra
uioris q̄titatis & istud nō attendit̄.
vt. l. si in duabus. j. de re. iur. Si vo
nulla cā est grauior altera: tūc aut
vna est antiquior: & cedit in antiq̄o
rē vt. §. e. l. in his. §. fi. & l. cū ex plu
rib⁹. in fi. §. eo. l. pri. §. pe. & intelli
go cām antiquiorē nō in spectu tpe
pectus: sed tpe quo dz fieri solutio:
vt. l. si ex plurib⁹. §. fi. §. e. ti. si vero
nulla est antiquior: tūc in quālibet
cām p rata cedit: vt. §. e. l. illud. & l.
pupilli. §. pe. dūtamē in cā q̄ p̄tinet
debitū naturale tñ in dubio nō vi
deatur solutū: vt. l. si is cui. §. fin. §.
eo. ti. ¶ Secō casu principal⁹ quā
do sunt plures cause vsurarie. ad
uerte aut ex vna cā debet̄ naturali
ter: ex alia ciuiliter: aut ex vtraq; ci
uiliter. primo casu videt̄ in dubio
solutū in cām qua ciuil⁹ debet̄. vt
l. in his. §. imperator. §. eo. ¶ Secō
casu quando ex vtraq; cā ciuiliter
debebat̄: tunc aut vna cā erat anti
quior alia: & in illā prius cedit: vt. l.
si ex pluribus. §. fi. si non erat anti

a ☞ And. Po
mate.
¶ In caus
sam gra
uioris. vi
de Alexā.
consi. ij. in
vlti. colū.
volu. iiij.
et ad hoc
vide Bar
ba. consi.
xxxvij. co
lū. xvj. et
trib⁹ seq.
volu. j. et
Are. v. et
Alex. lxxx
v. volu. iij.
vbi ponit
& pulchre
declarat
hoc. & So
ci. consil.
ccxciij.

quio: tūc cedat in quālibet cām p
rata: vt.d.l.illud.s.eo.ti. ¶Tertio
casu principali qn̄ est vna cā̄ princi 1
palis ⁊ vsuraria: tūc si vsure deben
tur ciuiliter ⁊ naturaliter. primo vr̄ so
lutū in vsuras q̄ in sortē: sz si debē
tur naturaliter tm̄ primo in sortem.
vt.d.l.in his.§.imperato:.s. eod.⁊
l. si vsuras. C. de vsuris. ¶Restat
videre † de pecunia redacta ex ven 3
ditiōe pignoris.isto casu distingue:
aut creditor vult illā p̄uertere p̄us
in debitū p:o quo pignora nō sunt
obligata:⁊ nō p̄t.vt.s.eo.ti.l.pau
lus.§.si.⁊ ibi no.in.l.pupilli.§.pen̄.
s.eo. Aut vult cōuertere in cām̄ p
qua pignora sunt obligata. et tunc
aut vna causa est antiquio: altera: 1
⁊ in illā debet cōuerti cōuertendo a
primo in vsuras q̄ in sortē.vt.s.eo.
l.pupilli.§.pe. Si vo vna causa nō
erat antiquio: altera: tunc aut iste
cause erāt equalis summe in sorte
aut disparis. primo casu cedet in
quālibet causam equaliter nō attē
ta disparitate vsurarū. vt.d.l.i his
§.imperato:.s.eo.Si vero quātita
tes erāt dispares:tūc cedūt p:o ra
ta quātitatis sortis.vt.l. pupilli.§.
pe.s.eo.ti.semper tm̄ conuertit dī
cta quantitas primo in vsuras q̄ in
sortem: etiam si vsure essent debite
naturaliter tm̄.vt.d.l. in his.§. im
perato:. ¶Quero circa hanc mate
riam † quid de pecunia quā credi 1
to: debet suo debitori:an possit si
bi cā̄ cōpensare in quā causaz vult: 2
Rn̄deo: siquidez creditor habebat
bona debitoris obligata per conse b
quens nomen suimet:tunc p̄t ipse
soluere sibijpsi:⁊ puto q̄ p̄t impu 1
tare in quā causam vult. sicut dici
mus in pecunia ex vēditione pigno
ris redacta: ⁊ idem dicerem in pe 2
cunia exacta a debitorei debitoris
cuius nomen erat obligatum. vt.l.
nomen. C. que res pig. obli. pos. ea
dem enim est ratio. sed si nomē obli
gatum non erat:tūc illa pecunia nō
cedit in solutum nisi opposita com
pensatione. vt no.in.l.iij.s. de com
pen.⁊ sic erit in electione debitoris 1
in quam causam compensationem
apponat.

a ¶Ilson im pedit. Vi de Bar.⁊ Imo.in.l. ita stipula tus. i p̄n. ⁊ que dixi §. de ver. obli. in.f. q. Bar.

b ¶Aliud est. Adde Bar.in.l. si cum fun dum.s.de pac.⁊in.l. hoc iure. §. pe.j. de don̄.vbi li mitat hāc l. nisi fie ret pactū gratia cre ditoris: p d.l.hoc iu re.§. si q̄s dederit.

Alte restitu tam. Oppo.de.l.fi.§.si au rem auaritie. C. cōmunia de leg. Respon.hic loquitur in alie natione necessaria. ibi in voluntaria.arg.ad hoc.s.eo.l. reo. vel alit er.speciale est istud fauore dissol uendarum obligationum.vt.l.arrianus.s.de act; ⁊ obliga.

☞Tempus 'q̄ dat̄ a lege miserationis causa soluere debenti est arbitrarium p̄ter q̄ in tri bus casibus: scilicet in re iudicata:in constituta pecunia: ⁊ in dote.

Euentus cōditionis nō cōstituit quē in mora.

Quod dicimus. Mor.tex. ibi: non enim cuz sacco ⁊c.ō: hic cū aliquo.s.temperamē to. ¶Quero quid sit istud temperamen tū: Dicit glo.q̄ est decē dierū.vt.l.pmissor.s.de ostī.pec.vel est tps arbitrio iudicis:q̄ magis in tellectu pcipit q̄ exp̄mi possit.vt.s.e.l.ratū.⁊.l.j. §.itē si ita.s.ad le.fal.⁊ ista est ōa.vñ debetis sci re q̄ est quoddā tēpus q̄ inest obligationi: ⁊ il lud pducit exceptionē sic:vt ante diē male agat. quoddā † est tēpus q̄ miserationis gr̄a indulget solū:⁊ istud nō impedit a quē agere nec cōpēsare. vt.l.si cū multi.s.de cōpen.qui tex.facit istam di stinctionē. De isto vltimo debetis scire q̄ a iure reperit limitatū in duob? casib?: vel forte in tri bus. primo? in re iudicata.vt.l.fi. C. de vsu.rei iud. ⁊.s.de re.iur.l.iiij.§.si q̄s ꝑdēnatus. scōs in cōsti tuta pecunia.vt.l.pmissor.s.de ostī.pec.terti? in dote.vt.l.j.§. exacti. C. de rei vxo. act. in ceteris casib? istud tps est arbitrio iudicis.vt hic. ⁊ insti. de inu.stipu.§.fi. ¶Ulti.p hāc.l.⁊ eius rōnē nos dicim? q̄ euētus ꝑditionis nō ꝑstituit quē in mo ra. quia absurdū est dicere q̄ in eo pūcto quo q̄s obligat teneat̄ soluere:vt hic.de hoc dixi i.l.quo ties in diē.de verb.obli. ⁊ scripsi in.l.ita stipula tus.eo.ti.in questione illa: stipulatio incipit a p̄ cedenti cōuentione que nō habebat diem.

☞Facultas soluēdi adiecto nō tollit̄ p̄ simpli cem renuntiationē nec per partis receptionē.

Facultas soluendi adiecto:adiecta ex postfacto tollitur simplici reuocatione vnius.

Aliud est, b Jus quesitum ex quē tione non tollit̄ vnius partis reuocatione: † secus in mādato. de hoc dixi.s. eo.l. si vero procurator:.

¶Oppo.ad primū dictuz de.l. si quis stipulatus fuerit decē in melle.s.eo.ti. Sol. † per litis ꝑte. potest tolli facultas soluēdi adiecto:vt ibi not. p simplicē renūtiationē nō:vt hic.nec etiā per par tis receptionē.vt.l. cū decē mihi. in p̄n.s.eo.ti. ¶Scdo oppo.ad idē de.l.si cum cornelius.s.eo. titu. Rn̄deo:q̄ ibi loquit̄ qn̄ cōuentio de soluen do alteri fuit facta ex postfacto. sed hic qn̄ inest in ipso tempore contracte obligationis.

☞Si scholaris veniēs ad mortē pecuniā quam habet ad cāpsorē faciat alicui monasterio p̄mit tere ipso cōualescēte reuocatur p̄missio.

Q Jui mādato. Duas par tes habet.⁊ finis ei? est aliquā tulū fortis. p̄terea in primo casu hu?.l.fuit mādatū alicui q̄ stipularet:⁊ stipulat? est.in.scdo fuit mādatum q̄ sibi soluere nec fuit solutū. ¶Cōtra p̄mū dictū opp.de.l.si cū cornel?.s.eo.ti. Rn̄deo ibi fuit fa ctū pactū iter creditorē ⁊ debitorē q̄ tertio sol uereturr

uere⁊.vnde illi tertio nullū ius fuit quesitū: sed a
hic ille tertius fuit stipulatus: vnde ius fuit sibi
a quesitū. ¶Itē oppo.s. a de leg.iij.l.cū quis. §.j.
Sol.⁊ aduerte quia est difficile ⁊ vtile ꝺ̄ium. ibi
b ille tertius adhibitus fuit stipulat? sibi cōtempla
tione legati q̄ sibi faciebat testator: vel contem
platione donationis causa mortis.et ideo sicut le
gatū ⁊ donatio p̄t reuocari: sz hic fuit stipulat?
simplr̄ nō cōtēplatione legativel donationis cau
sa mortis. ¶Et per hoc p̄t determinari questio
1 que fuit Bonon̄. ō fratres p̄dicatores. † quidā
b scholaris b veniēs ad mortē habebat pecuniā pe
nes cāpsorem:⁊ fecit eā p̄mitti fratribus p̄dicato
ribus. modo ille euasit.fratres p̄dicatores volebāt
pecuniā:p:o eis facit hec.l. in p̄n. Cōtrariū est
veritas:quia eis fuit facta p:omissio ꝑ̄platione
cuiusdā relicti q̄ scholaris facere volebat si de
cederet:quo relicto finito finitur p̄missio.vt.l.cū
quis decedens.§.j.s.de leg.iij. ¶Venio ad scdaz
partē. Opp. de.l.si ego.§.si reus.s.de in.do. Di
cit gl. speciale in dote.⁊ dic plenius vt ibi. ¶Itē
c opp.s.de dona. cau.mor.l.mortis c causa.§.tritia.
Glo. sol.ibi mandatū fuit collatū post mortē.hic
vero fuit collatū in vita:⁊ ista est vera. Sed ꝺ̄ hoc
videt tex.iste ad literam.sed glo.legit tex.trāspo
sitiue vt verba illa post mortē meā determinent
verbū soluit.q.d.iussu q̄ sibi solueret invita ei nō
recte soluitur post mortē meā.⁊ ꝺ̄m hoc nō obst.
aliud ꝺ̄ium de.l.si vero nō re.§.fi.⁊.l.seq.§.mād.
¶Itē opp.de.l.cum pater.§.meuio.de leg.iij.Di
cit glo. ibi fuit mādatū collatū in vita tm̄ effect?
d ei? extē debeat post mortē?:ideo ibi eligitur que
dā media via:vt ibi patet.quā glo.tenet mēti.Sed
licet iste sol.vere fiunt in sert̄ faciūt violentiā lr̄e:
quia illa verba post mortē: vident determinare
verbū soluere. Unde q̄dā alij dicunt q̄ ꝳ manda
tū ꝓferat post mortē:tm̄ morte finit. ¶Ad ꝺ̄iarū 1
deo primo ad.§.titia. quia ibi spāle est in dona
tiōe causa mortis:⁊ eodē modo rn̄deo ad.l. si ꝺ̄o 2
nō re.§.fi.⁊.l. seq.sed iste solu.nō sunt bone:quia
regula est q̄ mādatū collatū post mortē nō finiat
mortes:vt.ll.ꝺ̄ijs. Quare dic q̄ iste tex.voluit dice
re q̄ si mādauit alicui solui post mortē meā: ei nō
recte soluit̄ me inuito:q̄ apparet:q⁊ finita est vo
lūtas:sicut in alijs mādatis simplicibus mandatū d
morte finit̄:quia finit̄ volūtas.⁊ sic ratio hic posi
ta in fi. quia mādatū morte dissoluit̄ non refert
ad mandatū: de quo.s.proxi.dixerat.sed ad sub
auditum:vt dixi.s.

¶De acceptilationibus. Rubrica.

¶Continuationem huius rubr̄. collige ex.l.j.
s.titu.j.

e Acceptilatio. e Dicitur hic per mutuam e
interrogationem:contra imo non est
nisi vna interrogatio ⁊ vna respon
sio.vt.l.et vno.§.j.j.eod. titu. gloss.
dicit interrogatio:scilicet interrogantis. et inter
rogati.vult dicere mutuam interrogationē: sci
licet per mutuamverborum expressionem ⁊ inter

¶Item oppo.s.Adde Bal.in.l.fi. C. de cōsti.pe
cu.q̄d si cōstitui soluere id q̄ Titius reliquit in
testō:si Titi? reuocat testamentū nō teneor.in.d.
l.cum quis decedēs.§.j.

¶Quidā scholaris. Et facit q̄ si fenerator in te
stamento
rogātis ⁊ interrogati.vel dic q̄ hic p̄mittvsu
dicit in specta nonatione que regu ras resti
lariter acceptilationem precedit. tuere:de
et sic est duplex interrogatio: vna inde recō
creditoris in nonatione: alia debi nalescit:⁊
toris in acceptilatione. Itē dicitur easvultre
hic, ab eodem nexu: ⁊ sic innuit q̄ tinere: an
liberentur debitor: ⁊ creditor: con possit:tex
tra creditor non est obligatus: er tus in. l.
go ei non contingit liberatio.vt.s. si pater.ꝺ̄
de verbo.obliga.l.decem. dicit gl. iure do.fa
in debito est quedam obligatio qua cit q̄ sic:
vnus tenetur et alius tenet. vnde de quo p
statum cū liberaretur ille qui tene Lyn.in.l.
tur dicitur liberari ille qui tenet. generali
all'.l.cum antiquioribus. C. de in. ter. C. de
deli.sed ista.l. cum antiquioribus. nō nu.pe
non facit aliquid sed bene faciunt cu.⁊ vide
alie.ll.quas all'. glosse.vcz.l.j.§.non Bar.in.l.
autem.s.de exerci.⁊.l.quoties.§.fi cum quis.
cut.ō admi.tu.⁊ eas all'. Azo i sum. §.codicil
hui? ti. Alij dicunt quod vterq̄ in lis. de le
uicem debebat.dicit glo.quod hoc ga.iij.⁊ ad
non placet quia essent due accepti ōnem
lationes. Ja. de are. dicit quod in Bar. hic
vno debito quilibet tenetur: nam vide Bal.
debitor tenetur dare: creditor acci in.l.manꝺ
pere.vt.l.fideicō.§.si rem. de lega. atum.in
iij.⁊ isto respectu p̄t dici q̄ vterq̄ iiij.col.C.
est debitor ⁊ vterq̄ liberatur. manda.

☞Pupill? in eo q̄ concernit suū c ¶Mortis.
cōmodū p̄t obligari. Adō Bar
Pupill? soluēdo liberat consum to.in. l.ij.
ptione secuta. §.si q̄s.s.
Acceptilatio eq̄parat solutioni cui de dona.⁊
postea secuta est consumptio. vide Bal.
in.l.māda
tum.in.⁊.colū. C.manda.

¶Post mortē. Utrū mādatū conferri possit post
mortē meā:⁊c ō vide late p Ang.i repe.hu?.l.p
eūdē i dispu.sua: Alteēsis miles.i.j.ꝺubio.⁊ ibi ōt
q̄ sic.⁊ ꝺ̄modo mādās cū herede decesserit .alis
extinguit̄:q̄n̄ cū hec sint bōavacātia nō repsētāt p
sonā defuncti sicut hereditas.l.j.§.an bōa.j. ō in.
fi.s.et sic talis ꝓcurator nec noie ꝺ̄ni veri:nec ꝺ̄ni
putatiui repsetati p hereditatē posset actū gere.
cas? est sing.fz eū i.d.l.j.fz vnā lec. C.ō act.⁊ ob.
ita ōt ō fcō fuisse iudicatū Florētie i fauorē egre
gij militis.d.Pau.ō sui.⁊ vid Bar.i.l.j.s.ō bōa.

¶Accep. An acceptil'.pbet solonē vide i.l.aurel.
i fi.de li.leg.⁊ Bar.⁊ Bal.i.l.j.C.ō reuo. his q̄ i
frau.cre.⁊ an accep.p apposi.diei vitiet̄:p Bar. i
l.diē.j.e.an acceptila.facta p ꝓcuratorē nō habē
tē speciale mādatū habeat vim pactī:Bar.q̄ sic:
i.l.an iutilis.i p̄i.j.e.ista ꝺba ꝓfiteor me habuisse
acceptū q̄ tuli nō.probāt numerationē.⁊videt po

ti⁹ dcā ad a
solēnizan
dū accep.
q̄ ad aliū.
vt no.bar.
i.l.si i stip.
ff. de dōa.
& vīō Bar
to.i.l.si ex
plurib⁹. i
prin.ff. ti
tu. proxi.
And.po.
a ¶Pupil
lum.Et p
ofirmatio 2
ne huiⁿ gl.
facit tex.
in.l.cū hi.
§.cā trās
actionē.ff.
de trāsac.
& facit in
proposito 1
glo. quaz
ibi sequit
bal.& i.l.ꝫ
iuris ciui
lis regu
las. in pn.
ff. de pac.
facit etiā
ꝫ Roma.
cccclij.et
Ang. vlti.
que quidē
sua dicta
ponit bar
ba. i cōsi.
suo. xxxv. 1
in. ij. vol.
vbi de for
ma sua al
le. glo. in
l.quecū q̄
C.ō bo. q̄ 1
li.& vīō ēt
Barba.in
rub.de re.
ecclē. non 2
alie. colū.
viij.
b ¶An inu
tilis. vide
Bal. in.l.
nō codicil
lū. C. de
testa. per
Canoni. ī
c. signifi 1
casti.de ho
micidijs.

¶Pupillum.[a] Oppo.glo. cū debeat
p̄cedere obl'o per aqui
lianā stipulationē quō
poterit obligari pupill⁹? Dicit gl.
q̄ poterit obligari cū fiat ad suum
cōmodū. ¶Et sic no. † q̄ pupillus
pōt se obligare qñ esset cōmodum
suū. Glo. tñ videt alibi dicere q̄ ex
tali obligatione pupillus obligat
naturaliter tm̄: q̄ naturalis est efficax
ad tollendas p̄cedentes obligatio
nes. que naturalis postea tollet p
acceptilationē. ita no.i.l. obligari.
in pn.ff. de auto.tut. ¶Opp.† pu
pillus non liberaret soluēdo. vt.l.
qō si forte.§.fi.ff.ti.j.ergo nec p ac
ceptila. vt.j.e.l.in.diē. Rndeo: pu 2
pill⁹ nō liberaret soluēdo. verū est:
nisi ꝓsumptiōe secuta: acceptilatio
& eq̄pat sol'oni: cui sol'oni secuta ē
postea ꝓsumptio: ita dz intelligi hic.
☞ Acceptilatio facta p̄ ꝓcurato
rē vel ꝓcuratori req̄rit spāle mā
datū nec sufficit generale.
Tutor nō pōt facere nec recipere
acceptilationem.

¶Er procura
to. Quero qō mādatū 1
req̄rat? Rn. q̄dā dicūt
spāle mādatū. & ista est
vera. Alij dñt: q̄ sufficit gñale mā
datū cū libera. & ista nō est vera. nā
tutor hz gñale madatū cū libera. vt
no.in.l. mādato gñali.ff. de pcu. & 1
tñ nō pōt accepto ferre: vel ei acce
pto ferri. vt.l. & p iusiurādū.§. tutor
j.e. ¶Sz q̄ro q̄ est rō † q̄ p̄curato
rē nō pōt nobis q̄ri liberatio p acce 1
ptilationē? Dicā.j.e.l. & p iusiuran
dū.§. tutor. ¶Itē q̄ro trū acceptila
tio ināita pp defectū ꝓcuratoris 2
hēat viz pacti? Dicā.j.l. an inutilis.
☞ Solutio nō pōt fieri sub ꝓditio
ne: conditio tñ pōt apponi effectui b
solutionis.
Acceptilatio per appositionez diei
q̄ fit nulla.

¶A diem. Opp.de
l. qō in 1
diē.j.eo.ti. Sol. accepti
latio non recipit diē vel
conditionē exp̄ssam: vt hic ſz tacitā
sic: vt in cōtrario. ¶Scdo oppo. so
lutio pōt fieri sub conditione. vt.l.
sub conditione. ff. titu.j. ergo eodē
modo acceptilatio q̄ eius exemplo
est inducta. Aduerte dicas fic† so
lutio prout est actus non potest fie 2
ri sub ꝓditiōe. s.q: vere statim solui
tur: sed effectus liberationis potest conferri sub
cōditione. vt.l. contraria. ita hec verba acceptila
tionis non possunt esse conditionalia: vt habeo
acceptūq̄ fero si imperator venerit in Italiam:
vt glo. exemplificat. sed si dicerē sic. habeo acce
ptumq̄ fero pure hoc acto q̄ ista acceptilatio li
beret te si imperator venerit in Italiā. certe cre
do q̄ ista acceptilatio valeret exēplo solutionis:
vt.l. contraria. vnde debes inspicere vtrum con
ditio apponat ipsi acceptilationi an effectui: vt
videmus in solutione. nam ipsi solutioni vel ac
ceptilationi non potest apponi: quia sibi fit repu
gnantia seu contradictio: quod enim ego recepe
rim in presenti vel in preterito: & q̄ hoc idem pē
det ex futuro euentu est contradictio: ideo non
recipit conditionem vel diem: sed effectus libe 2
rationis bene potest pendere ex futuro. vt. ff. di
xi. ¶Quero, dicitur hic q̄ acceptilatio non re
cipit diem: quero? † vtrum acceptilatio sit nulla
per appositionem diei: an annulletur appositio
dieꝫ: & accceptilatio remanet valida? Di
cunt quidam acceptilationem remanere validam
exemplo solutionis. Alij dicunt aliud in accepti
latione: aliud in solutione quantum ad hoc. ratio
quia in solutione creditor habet vere merito con
tingit liberatio incontinenti: sed in acceptilatiōe
non habet vere. & ista placet mihi. ratio: quia quā
do in acceptilatione apponitur dies vel cōditio ē
peccatum in forma. quia in ipsa forma est condi
tio. vt.ff. dixi. merito nullam liberationē parit: vt
j.eo.l. an inutilis. in prin.
☞ Verba liberatiōis generalia referunt ad om
nes obligationes.

¶Curibus. Acceptilatio genera
lis refertur ad omnia
nisi appareat esse sensuz de certis: hoc di
cit. ¶Mo. † q̄ verba liberationis gene
ralia referuntur ad oēs obligationes: vt hic. & di 1
xi.ff. titu.j.l. si ex plurib⁹.§.j. plenius dixi in.l. an
relius.§. caio.ff. de libe. lega.
☞ Acceptilatio peccans in forma q̄ nō habeat
vim taciti pacti: secus si peccat in materia.
Peccatum in forma est maius q̄ in materia.
Acceptilatio facta per procuratorem non haben
tem speciale mandatū habet vim pacti nisi faciēs
sciret non valere.

¶A inutilis. b hic est duplex lra.
vna negatiua: alia af
firmatiua. & secunduz vtranq̄ hoc dicit.
Si acceptilatio peccat in forma non ha
bet vim pacti. secus si peccat in materia. h.d. secū
dum vnam lect. habet vim pacti. secundum aliam
non. ¶Quero que est verior lec. † Glos. hic dis
putat finaliter & bene secundum omnes determi
nat: aut acceptilatio peccat in sui forma: quia sub
conditione vel in diem vel inter absentes: et non
habet in se tacitum pactum: vt hic: aut peccat in
materia: et tunc habet in se tacitum pactum. vt.j.
e.l.§. acceptum ferri. & l.si accepto latum.j. eodē.
¶Mo. ergo quod maius est peccatum in forma q̄
in materia. Quero quid † si est peccatum in cau
sa efficiēti: quia facta est per procuratorem nō ha
bentem

bentem speciale mandatum. vt.ff.e.l.iij. certe pu
to q̄ vim pacti habeat: pro hoc induco.ff. de pro
cu.l. quacunq̄ ratione. & predicta intelligo nisi fa
ciens acceptilationem fuerit prudens scienſq̄ nō
valere nō facturus si sciret valere. & de hoc opor
tet q̄ constet: nam licet non presumatur ignora
re ius: tamen quia iusvult hanc conventionem in
casibus predictis saltem valere iure pacti presu
mitur hoc sciuisse. & quod voluisset hoc modo va
lere prout valere potest. de hoc dixi plenius de
verbo. obliga. l.j.§. si quis ita.

Seruus communis. Seruus commu 1
nis qui querit obligationem potest querere obli
gationis liberationem.

Acceptum ferri. Oppo. de.l. si acce
pto latum.j. eodē. b
et.l. cum emptor.ff. de rescind. vendi. Solu. non
potest tolli per acceptilationem potestate acce
ptilationis: sed vi pacti sic vnde habet vim pacti.
¶Item oppo.j. eodem.l. et per iusiurandum.§. &
si fideiussor. Solu. vt ibi. ¶Item op. C. de trā
actio. l. vt responsum dic vt ibi.
1 ☞ Acceptilatio tollit obligationem ciuilem.
2 Acceptilatio dicitur de iure gentium per fictio
nem. 1

Filiusfamilias. Obligatio ciuilis
tollitur per acce
ptilationem non pretoria. Item sublata principa
li tolluntur accessorie vndecunq̄ inducte. hoc di
cit. ¶Oppo. de.l. si quis reum.§. idem inlianus.
de lib. leg. vbi pater potest liberari per acceptila
tionem. Solu. verum est iure pacti: non iure acce
pti. ratio: quia non tenetur ciuiliter: sed de pecu 1
lio. ¶Sed contra hoc oppo.j. proxi. responso.
vbi dominus liberatur per acceptilationem: licet
dominus teneatur de peculio. Solu. dominus 2
accepto ferendo ipse sibi non potest liberari iure
acceptilationis: sicut nec pater: vt hic. sed per ac
ceptilationem factam a seruo: liberato seruo qui 3
tenetur verbis: et per consequentiam quandam li
beratur dominus: vt hic. idem esset in patre: vt.ff.
proxi. responso. ¶† Item oppo. a q̄ actus ciui 1
lis tollat obligationem iuregentiū vel de iure pre 2
torio: vt videmus in nouatione. vt.ff. de noua. l.j.
Solu. nouatio tendit ad eundem effectum ad quē
tendit prima obligatio: scilcet ad obligandum.
ideo quelibet obligatio patitur se perimi & nova
ri per aliam obligationem: sed acceptilatio dire
cta tendit ad perimendum: vnde non potest peri
mere: nisi obligationem que de iure ciuili est ver 1
bis inducta. ita not. hic et insti. quib. mod. tol.
2 obli.§.j. ¶Dicitur hic † q̄ acceptilatio est de iu
regentium. contra imo est de iure ciuili introdu
cta a Gallo aquilio. vt.l. et vno.§.j.ff. eodem. titu.
Solu. dicunt quidam iuregentiū approbato. hoc 2
non placet. non enim potuit approbare iusgētiū
id quod non cognouit. vel dic: dicit glos. q̄ est iu
regentium propter pactum quod habet in se. ista
est satis bona. vel aliter est iuregētium per fictio
nem: nam acceptilatio est imaginaria solutio: sed
solutio de iuregentium est; vt.ff. de cura. furio. l.
consilio. in fi. et.ff. titu.j.l. penulti.
ergo &c.

Vars. Istam.l. & con
sequentem de
clara vt dicam.j. eo.l. et
per iusiurandum.§.j.

Quod in diem.
Oppo. de.l. acceptilatio.
& l. in diem.ff. eo. Sol. hic
habet diem vel conditionē tacitā:
secus in die expressa: vt ibi.
☞ Juramentum non inducit obli
gationem preterq̄ in libertis: sed p
iuramentum obligationē iam indu
ctam cogitur obseruare.

¶T p iusiuran
dum. b Oppo. quod non
est contractum verbis nō
potest tolli verbis. vt.ff. eo. l. an inu
tilis.§. acceptum fieri. Solu. obli
gatio que cōtrahitur iureiurando
cōtrahitur verbis. ita dicit glo. Ja.
de are. videtur dicere q̄ hoc nō fit
verum: † quia iuramentū obligatio b
nem non inducit: sed obligationez
iam inductam quis per iuramentū
cogitur obseruare. sed hoc puto ve
rum in omnibus preterq̄ in liberto
nam libertus solo iuramento obli
gatur: vt plene dixi.ff. de fideiussio.
l. si quis pro eo. in prin.
☞ Actus postq̄ est promissus vel
cōstitutus ab itinere separari non
potest acceptilatione.
Usufructus formalis dicitur pars
fundi non vsufructus causalis.
Itē dicitur pars fundi integralis.
Acceptilatio quando valeat & quā
do nō: tam in obligatione diuidua
q̄ indiuidua ponit regulas.

Si id q̄ in stipula
tionem. Legam tex. vsq̄ ad.§. eum
qui. et postea tradam vobis regu
las per quas apparebit declara
tio istius materie. ¶Oppo. de.l. lo
ci.§.j.ff. si ser. vendi. et.l. qui sella.
in princip.ff. de serui. rusti. predio.
† Solu. ab initio potest separatim
constitui iter ab actu: sed postq̄ a
ctus est constitutus vel promissus
non potest ab itinere separari per
acceptilationem: vt hic. ¶Ulteri?
oppo. ad.§. illud. et videtur † q̄
vsufructus sit pars fundi. vt.ff. de
vsufruct. l. iij. ergo videtur q̄ pos
sit per acceptilationem tolli. Solu.
lex contraria loquitur in vsufructu
formali qui dicitur pars fundi. hic
loquitur in vsufructu causali. qui

a ¶Item op
po. Acce
ptilatio ñ
primit obli
gationem
iurisgētiū
nisi deduc
ta in sti
pulationē
animo no
uandi fa
ctam. & de
ratione vi
de Bald.
post glos.
in.l. fi. C.
eo. et vide
Sali. post
glo. & Ja.
butr. in.l.
actiōe. C.
de transi
act. in pn.

¶Et per
iusiuran
dum. Ads
de Bart.
in.l. qui in
rasse. ī pn.
de iureiu
rā. in ver.
possumus
etiam sol
uere &c. vi
de Bart.
in.l. q̄ vsu
fruct. de
ver. obli.

erat in obligatione: qui vsufruct⁹ causalis nō ꝺr pars.preterea cū acceptilatio fit de vsufructu.fit de vsufructu formali prout est separat⁹ a ꝓprietate: sed ille non erat in obligatiōe:sed erat in obligatione vsufruct⁹ causalis. ¶Sed contra hoc oppo.extra gl.s. de fideiuſ.l.ſi a reo.§.ſi reo.vbi fideiuſſor pōt accedere in vsufructu: licet principalis ꝓmiſerit fundū. ergo appet ꝙ nō est aliud. Sol. aliud est in actu obligationis: quia ꝓmittendo vſumfructū habetur reſpectus ad cauſalē vt vtatur cum ꝓprietate:qui cauſalis erat in obligatione:ſed in actu liberationis cū tractaꝫ de ſe paratiōe ⁊ ꝓprietate.de neceſſitate hꝫ reſpect⁹ ad formalē qui in obl'one non erat. Poſſumus etiā ſoluere alio modo ꝛium de. o.l.iiij.s.de vſufru. vt dicamus ꝙ vſufructus est pars fundi:ſcz integralis: qz ex vſufructu ⁊ proprietate cōſtituit fundus: ſicut cementa ⁊ paries eſt domus: vt hic dicitur. ſed illud quod tex. hic dicit: ꝙ qui acceꝓto facit debet totū vel partē accepto facere.de ber intelligi departe diſcretiua:vt tertia: quarta: quinta ⁊c. vt.s.ea.l.pars.vel de aliqua parte certa:vputa de tali dimidia'a tali parte ſic cōfinata. ¶Sed ꝛ hoc videt ꝙ hic dicitur in tex.parietem vel dictam. in eo ꝙ dicit dicta eſt quedam pars diſcretiua. ergo videtur ꝙ poſſit accepto ferri. Sol.intellige de dicta que per ſe nō cōſiſtit nec coheret ſolo:ita ꝙ partem diſcretiuā nō faciat:ſz magis eſt quedā acceſſio ſeu ſuperficies. vt vidiſtis in.l.ſi duo.§.labeo.s.vti poſſi. ¶Venio ad.§. ſi quis vſumfructū. ¶Oppo.de ꝑcedenti.§. nam ſicut ſe habet vſuffruct⁹ ad fundū totū ita habet ſe vſus ad vſumfructū.ergo iſta acceptilatio hic nō debet valere:ſicut in ꝑcedentibus dictū eſt.preterea ſm hoc remanet fructus ſine vſu quod eſſe non poteſt. vt.l.per ſeruū.§.j.s. de vſu ⁊ habi. huius timore dicit gl. ꝙ licet tollaꝫ vſus peracceptilationē: tamē remanet ei⁹ cōmoditas.icerte ſm hoc iſta acceptilatio nihil releuaret.quare gl. dicit ꝙ iſta remiſſio valet ad hoc ꝙ proprietarius poſſit aliꝭ conſtituere vſum: ⁊ ego qui prius habebam vſumfructū:habeo cōmoditatē vſus ⁊ vſufructus in eo quod ſupereſt:alꝭ nihil habeo ſi nihil ſupereſt. ſed ſm hoc nō tenebit iure acceptilationis extinguentis vſum. ſed magis iure cuiuſdā ꝓmiſſionis permittēdo alium ꝑferri mihi: qō ſatis placet.ſed de vno dubio:an idem ſit in precedētibus vt videar permittere debitori meo ꝙ aliꝭ ꝓſtituat vſumfructū:vel iter per acceptilationes ꝓdictas:dicunt quidam ꝙ ſic. qō mihi videt omnino cōtra mentē tex: qui facit expreſſam diſferentiam inter iſta.⁊ ideo Ja.de are. dicit ꝙ ſit aliud hic:⁊ aliud in precedentibus.ratio acceptilatio fit verbis. ideo in ea verba multum 'attendunt.ſed quando ego promitto vſumfructum. et 1
poſtea tu liberas me ab vſu ſaltem acceptilatio
cum obligatione concordat cumverbis:quiavſus 2
erat in verbis obligationis ſicut in verbis acceꝓtilationis.ſed in precedentibus ſecus:nam ſi pro 3
miſiſti mihi fundum: ſecundum verba vſuffructus 4
in obligatione non venit. Item ſi promiſiſti viam ſecundum verba iter:in obligatione nō eſt. ita dicit Jaco.de are. ¶Venio ad.§.ſi is qui hominē. Oppo.de.l.ſi vnus.§.ſed ſi generaliter. s. de pactis.Solu. dicunt quidam hic voluit in totū renuntiare obligationi. ibi non. Alij dicunt: aliud in acceptilatiōe:vt hic.aliud in pacto:vt ibi.⁊ iſta vera ratio: quia acceptilatio eſt imaginaria ſolutio. vnde ſicut per ſolutionem vnius tota obligatio ſoluitur: ita per acceptilationem: vt hic. ¶Item opponi.de.l.hominem.s. de opti. lega. Solu.aliud in repudiatione: vt ibi. aliud in acceptilatione: vt hic per rationem predictam. ¶Ultimo ex p̄dictis ꝓi materia acceptilationis collige aliquas regulas negatiuas:et aliquas affirmatiuas. Prima videlicet ꝙ valet acceptilatio partis in obligatione diuidua:vt hic in ver. plane. Secunda ꝙ valet acceptilatio quando fit de omnibus partibus integralibus:vt hic in ver. finaūt iter ⁊ actus. Tertia ꝙ valet acceptilatio ſi fit de toto integrali.vt in.§. illud. Quarta ꝙ valet acceptilatio ſi fit de eo quod eſt in obligatione: tamen poteſt ſolui creditore inuito:vt in .§. ſi is qui hominem. Do regulas negatiuas. Prima non valet acceptilatio partis in obligatione indiuiduas: vt hic in.§.j. Secunda non valet acceptilatio eius quod nō eſt in obligatione .vt in.§.illud. Tertia non valet acceptilatio vnius partis integralis eius quod eſt in obligatione. vt.d.§.illud. in quo tamen diſtingue aut acceptilatio concordat cum obligatione ſaltem verbis:⁊ non valet. vt.s.dixi.

Eum qui fundum. Oppon.de.l.ſi vnus.§.illud.s. de pactis.Solu.aut dolus eſt commiſſus: et poteſt accepto ferri:vt in contrario. aut loquimur de dolo committendo:⁊ non poteſt accepto ferri per rationem poſitam in text.⁊ quia eſſet contra bonos mores.

Si ſtichum. Si acceptilatio non valet in expreſſo non valet in tacito. ¶Opponi. de. l.ſi vnus.§. ſed ſi ſtipulatus.s.de pactis.Reſpondeo ibi:ſtipulatio erat pura.et ſic acceptilatio valet in expreſſo .hic vero in expreſſo non valuit quia in rerum natura nō erat tempore exiſtentis conditionis.

Et ſi fideiuſſori. Acceptilatio interpoſita ſuper obligatione verborum per conſequentiam tollit obligationem alio modo contractam. hoc dicit. ¶Opponi.s.eodem.l.an inutilis.§. acceꝓto ferri.Solu.hic conſequitur re⁹ per aliū qō per ſe non poſſet: ⁊ ſic per conſequētiam ꝙ principaliter non poſſet. ¶Oppo.j.prī.§.Solu.vt ibi videbitis. ¶Item oppo.j.eod.l.j.§.qui ita. Solu.vt ibi videbitis.

☞Acceptilatione poteſt liberari vnus:ita ꝙ ad alium non ꝓrigatur.

Acceptilatio facta fideiuſſori qñ ꝑſit principali.

Ratio quare acceptilatio facta fideiuſſori nō ꝓrigatur ad fideiuſſorem.

Acceptilatio facta reo in caſu huius.§. non ꝓrigitur ad fideiuſſorem: licet fideiuſſor liberetur per aliam regulam.

Fideiuſſor

5 Fideiuſſor qui eſt liberatus acceptilatione ita ꝙ ad reum principalem ꝓrigitur a reo non repetit ac ſi ſoluiſſet.

Si legatorum.

Qui ita. Glo. variat in intellectu iſtorum §§. Acceptilatio facta fideiuſſori pendente conditione cuius exiſtentia non fingit quem retro obligatum non prodeſt principali.h. d. ¶Oppo.s.prox.§. vbi acceptilatio facta fideiuſſori prodeſt principali. Dicit glo.hic in perſona fideiuſſoris tantū. vult dicere. hic fuit actū ꝙ acceptilatio eſſet perſonalis: nec ꝓrigatur ad reum principalem.iſtā ſolu.tene menti:nam in ti. de lib.leg.l.iiij.§.j.habes ꝙ ſemper cum quis nō vult acceptilationē ꝓrigi ad principales debet liberare fideiuſſorem pacto nō acceptilatione. ſz 4
6 hic habes † ꝙ etiam acceptilatione pōt liberari vnus.ita ꝙ non ꝓrigatur ad alium: quod ſatis
3 placet⁴:quia hoc video in ſolutione que fieri pōt vni.ita ꝙ non ꝓrigatur ad alium.vt.l. in his.§. j.s.ti.j.ergo idem in acceptilatione que eſt imaginaria ſolutio: vt j. e.l.ſi ex pluribus.⁊.s.de noua.l.ſi rem.§.ſi duo.ſed licet iſta ſol.ſit vera in ſe: tamen non congruit huic litere que eſt hic in.§.q̄ ita.qui tex.aliam rationem aſſignat.ſ. ne reus liberetur acceptila.antiquiore ꝙ ſit obligatio. dat ergo glo.aliā ſol.vt ponatur caſus hic: prout ponitur in.l.pe.s.de fideiuſ.ſed iſta caſus poſitio nō eſt bona: quia ſm hoc acceptilatio eſſet inutilis. quare glo.dicit:ꝙ eſt ſpeciale in legato conditionali.Videte hoc nihil eſt dicere.vt.j.prox.§. qui ita.ergo vera eſt iſta.reus nō poteſt liberari p acceptilationem fideiuſſoris antiquiorem obligatione.ſed in legatis quis dicitur obligari exiſtente conditione: nec retro fingitur obligatus. vt.l. j.§.j.s.ad filleia.et.l.ſi mater.§.eadem.de excep. rei iu. merito acceptilatio fctā fideiuſſori ad reū non ꝓrigitur. Idem in.§.qui ita.nam obligatio quependet ex conditione poteſtatiua non trahit retro conditione exiſtente.vt.l. potior. in princi. ⁊.l.qui balneū.s.qui po.impig.hab.ſed hic loquitur de conditione poteſtatiua.ſ. quod Titio crediderō dare ſpondes. merito cum hodie ſit obligatus reus: nec fingatur retro obligatus. acceꝓtilatio antiquior non poteſt prodeſſe: ſecus eēt in conditione caſuali quia tunc retro fingeretur obligatus ⁊ liberatus.vt.l.ſub cōditione.s. de ſolu.ita deberis intelligere iſtā materiam: ⁊ eodem modo intellige.j.eo.l.ſi ex pluribus. ideo aſſume
2 hec tria verba † quā lo acceptilatio fit fideiuſſo 1
ri:aut acceptilatio eſt nulla: et principali nō prodeſt.vt.l.pe.de fideiuſ.aut eſt aliqua.et tūc aut tē pore facte acceptilationis principalis erit obligatus vere vel ficte:vt quia ſub cōditione qui retrotrahitur: et acceptilatio prodeſt principali. vt s.prī.§.⁊.j.eo.l.ſi ex pluribus. quod intellige niſi contrarium actum ſit expreſſe: vt hic ſm vnam ſolu.aut non erat tunc obligatus vere vel ficte vt in legatis.⁊ in contractibus ſub conditione poteſtatiua:⁊ ad eum non ꝓrigitur liberatio. caſus eſt hic. ¶Quero† que eſt rō ꝙ ꝓrigatur ad ipſum fideiuſſorem cui eſt facta: ⁊ non ad alium? Dicit Oldra. quia non eſt tāte potentie acceptilatio reſpectu eius ad quod ſolet ꝓrigi per conſequentiā quante eſt reſpectu principalis.⁊ ideo dicit quando ꝙ ꝓ principalis liberat ipſo iure:ſed ille ad quē ꝓrigit per conſequētiā ope 3
exceptionis.vt.l.reſcriptum .§.plerūq.s.de pac. Item eſt ratio naturalis:quia actus violentus nō eſt tāte potentie quāte actus naturalis: ſed vt fideiuſſor liberet cui eſt facta acceptilatio eſt actus naturalis: ſed vt ꝓrigatur ad aliū:eſt actus violētus. iō nō eſt tante potētie. ¶Sz quero † quid econtra ſi facta eſſet acceptilatio reo ſi caſu iſti⁹?.§.an ꝓrigatur ad fideiuſſorem? Reſpōdeo non virtute acceptilationis per rationes predictas.ſed puto ꝙ fideiuſſor liberaretur per aliam regulas: quia fideiuſſor non poteſt teneri ,p eo qui nullo modo eſt obligatus. vt. l.fideiuſſor obligari. in princi. 5
s.de fideiuſſ. ¶Quero† quid ſi fideiuſſor eſt liberatus acceptilatione:ita quod ꝓrigatur ad reū principalem: an ipſe poteſt repetere a reo ac ſi ſoluiſſet. quod videtur qz acceptilatio habet vim ſolutionis. certe de hoc habetis tex.qui diſtinguit in hoc vt.l.idemq.§.fi. cum.l. ſeq.s.manda. Ad rationem cum dicis acceptilatio habet vim ſolutionis.rñde vt gloſſ. dicit in ſimili in.l.ſi duobus.§.a fideiuſſore.s. de iureiur.vbi dicitur quod iuramentum habet vim ſolutionis.⁊ ideo in ramentum fideiuſſoris prodeſt principali. et tamen non poterit repetere.dic vt ibi in glo.quia eſt notabilis ad hoc multum.

☞Que ſit ratio quod tutor et curatores et ſimiles nō poſſint accepto ferre.

Tutor. Nunquam potui videre que ratio mouit iuriſconſultum ad dicendum hoc. ¶Sed queramus que eſt ratio † quod tutor⁹ ⁊ curator⁹ et ſimiles: non poſſunt accepto ferre cum eis poſſit ſolui.vt leg.vero ,p curatori ſupra titulo primo et .l. quod ſi forte.§.j.eodem titu. poſſumus dicere hec acceptilatio eſt imaginaria ſolu. et ſic eſt quedam ſolutio ficta. Alia fictio eſt: qō tutor⁹ et curator⁹ ⁊ procurator⁹ habentur loco domini.vt.s.pro empto.l. qui fundum.§.ſi tutor. Item debes ſcire quod aliquid fieri poteſt ad tē

¶Satis placz. Poteſt acceꝓtilatio fieri principali cuz hoc ꝙ nō tranſeat ad fideiuſſorem.⁊ ſequitur Jmo.in.l. ſi here ſpecuniaz.ad treb. vbi ēt Roma. licet Aug. ibi ꝛiū tenuerit: ſed Fulg.in.l. j.ad fi. C. de trāſac. tz ꝛ iſtam gl. ꝛ quaz ēt ꝛ tenet Luma. p text. i.l.ſi is re⁹.s.ꝛ libe.lega. ſz reſpōde vt ibi per Bar.⁊ ad de gloſ.et Bar. in.l. ſi cum exceꝓt.§.labeo.s: qō me.cau. et Bar.in.l. 8 ſtīa. in princi.j. ꝛ appel.

ctionē qñ illud fieri cōmode pōt. arg.l.qz ratio.ē.de cōdi.inſti.ꝛ dixi hoc in.l.ſi is qui pro emptore.ē.de vſuca.ſed iſti poſſunt nouare:ſic nō erunt tot fictiones.merito.l.nō permittit eis acceptilationē niſi prius nouēt. ¶Scōo quero q̄ eſt ratio q̄ tutoꝛ ꝛ curatoꝛ non poſſunt liberari acceptilatione ꝛ Poſſum⁹ dicere q̄ acceptilatio eſt act⁹ ciuilis. ideo alteri per alterū nō pōt queri dicto.vt.l.ea que ciuiliter. ē. de acq: re.do. Sed videmus q̄ ꝓcuratoꝛ nō querit dño directo : vt.l.reſcriptū.in fi.ē.de pac.nec tutoꝛ pupillo.vt.l.quoties.in prin.de admi. tuto.iſta rō nō plz p.l.iij.in fi.ē.e.vbi p.ꝓcuratorē pōt queri per acceptilationē ſi hz ꝓcuratoꝛ ſpeciale mādatū:ꝛ tm⁹ p̄ ꝓcuratorē nō pōt queri actio directa.quare potes dicere q̄ eſt ratione due fictiones concurrant:vt.ē.dixi.ſed iſta eadem ratio impediret procuratoꝛem habentez ſpeciale mandatū. que ergo eſt ratio.reſpondeo:quia ſic placuit Jurecōſulto. nam non video aliquam rationem vrgentem.

a ¶Eiꝰ rei. Vide qō no.Bart. poſt gl.in l.aurelius ē. menia. ē. de libe. lega.

Ex pluribus. Iſtuz. ē. declara vt dixi.in.l. ex duobus. ē. de duo. reis. 1 2

Aſi conſen tiat. Si in acceptilatione venit aliud quā ſit in obl'one:nō valet. h. d. De materia huius.l. dic vt dixi ē.l.pro [illegible].ē. 3

b ¶Sz Scevola. Adde gl.ꝛ ibi Bar.in.l. vt reſpon C. de trāſ act.qōno.

Si is qui ſti chū. Adiectio vltra debitū acceptila. nōſtiatur.h.d. b

Si ex pluri bus. Acceptilatiōe facta vni ex plurib⁹ reis debēdi ceteri liberant ſicut ſolutione.h.d. ¶Op.gl.de.l. ij.ē.ſi tamē.ē.de ver. obl. Dicit gl. hic fuit facta acceptilatio in rē.ibi in perſonā. ſed dic vt ibi : quia ibi non ſunt duo rei:vt ibi no. 1

Si iudicati. Opp.de. l.ꝛ p iuſturan.ē. filegatorum.ē.eo.Glo.fol.duobus modis.ru dic vt ibi'dixi.

¶Ai hominem. Pars vnius ex reb⁹ alternatiue debitis:poteſt per acceptilationē ab obligatione ſubduci.h.d. Aduerte quia eſt difficilis. ¶Oppo. qz q̄nz ſolutis in nulla parte ꝓtingit liberatio: vt.l.ſi ſtipulat⁹. ē.qui decē. ē.ti.ſ.ꝛ.l.ij.ē.ſ.ē.de ver.ob.ꝛ.l. ſi nō ſortē.ē.q̄ decem.ē.de condi. inde. huius timore hec.l.legit duob⁹ modis. Primo quia hoc fit alternatiua.l.non hoīs.ꝛ ſic lequatur in obligatiōe ſimplici nō alternatiua:vt qz debebas mihi hoiez ſimpliciter vel debebas decē ſimpliciter:ꝛ ꝑz hoc obſtāt ꝓria que loquunt in obligatiōe alternatiua.alio modo legit ꝛ iſta ꝓgruit magis huic lr̄e hic loquat in obligatione alternatiua.ſed glo.nō nō ſoluit hoc ꝓriū bene nec hic nec alibi:ideo dic q̄ aliud in ſolutione: vt in ꝓriis.aliud in acceptilatione:vt hic.ratio.ſolutio partis nō parit liberationē ne ſi ſolueret pars in alia rei ſequeret inconueniens:qō ponit in.l.in execu.ē. ꝓ parte.ē. de ver.obli.qō incōuemēs nō pōt habere locū qñ ꝺs liberatur p acceptilationē.vt hic.idē in eo qui a parte abſoluit p ſnīaz.'.vt.ij.ē.ſi tm̄ hominē.ē. de verbo.obliga.ꝛ ibi Pe.hoc tenet.et ibi dixi.

☞Officiū iudicis ꝛ actio in rem nouari poteſt. Obligatio ꝛ acceptilatio quando hoc agitur nouari poteſt.

Verba ſuperflua appoſita in contractu ad maiorem declarationem non iuuant contractum.

¶Tuo.

Eius rei. a¶Mo.ex hac.l.† q̄ officiū iudicis ꝛ actio in rez pōt nouari qō qualr intelligat.ſ.dicaz tit.ſ.l.ſ.ē.ſ. ¶Scōo no.† q̄ obligatio ꝛ acceptilatio quando hoc agitur poteſt porrigi ad oēs obligationes etiā quas quis ignorauit ſi hoc agatur. ¶Opp.† q̄ hic ſunt aliqua verba ſuperflua. Glo.inſti.qui.mo.tol.obli.ē.ſ.hoc fatetur.tamen non eſt incongruum quod in contractibus apponātur aliqua verba ſuperflua ad maiorem declarationem.vt.l.que dubitationis.ē. de regu.iu. Sed Scevola ᵇreprehendit Gallum aquilium de ſuperfluitate et breuitate in illa forma teſtamenti quam dedit in . l . gallus de lib.et poſth. ¶Opponi.quod res mea non poteſt promitti mihi:vt leg.nemo rem ſuam.de ver obliga. Dicit glo.hic non promittitur res mea :ſz ꝓtium rei mee.

¶Iaccepto latum. Oppo.ē.eo.ti.l.an inutilis.in p̄i. Sol: vt ibi dicitur.

☞Non requiritur numeratio vbi acceptilatio interponitur : ꝛ ei not poteſt opponi exceptio non numerate pecunie.

¶Iaccepto. †Mo.q̄ vbi apponitur acceptilatio nō requiritur numeratio:ꝛ ei nō poteſt opponi exceptio non numerate pecunie.et adde hanc.l.pro caſu ad id q̄ dixi.ē. ꝛtitu.ſ.l.ſi ex plurib⁹.in prin.ꝛ ibi adde hanc.l.

☞An ſtāte ſtatuto quod nullus poſſit emere frumentum ſub pena:an idem de venditore:ſtatutum intelligatur.

Si ego.

¶Iego. Reſoluta vna parte ſcti totus ſcti reſoluit. h.d. ¶Oppo.de.l.cum emptor.ē. de reſcin. ven . Dicit glo.hoc non contingit naturaliter acceptila.ſed magis ꝓtāte quentionis. ¶Item a oppo. a de.l.ſi quenerit.ē.de pac.Sol.gl .hic erat res integra.ibi nō.vel tu dic breuiter q̄ ibi remiſit ꝓtuz ratio donādi.hic nō.ꝛ eodē modo ſolue cōtrariū de.l.ſi tibi habitationem.ē .loca . ¶Item b oppo.de.l.ſed celſus.ē.ſi fundus.ē.de ꝛben.emp. Sol.vt in glo. ¶Ulti.no.bhāc.l.ad.q . †cauetur c ſtatuto q̄ nullus poſſit emere frumētū ſine licentia officialis.de vēditore nihil dicit.an idē videatur ſtatutū in vēditore.hic tex.cū ſi . facit q̄ ſic. ꝓ hoc. C. de indi.vidu.l.fi.vbi ſtatutū in muliere intelligit de viro.pro hoc videt expſſum. C. de cuꝓreſ.ꝛ lu.dam.l.ij.lib.xj.in ꝛrium facit. C . ſi quis alte.vel ſibi.l.vlti.ſed ſi rationes legis conſideras non eſt contra.

¶Depacto.ſtipulationibus. Rubrica.

Retoriarum ¶Hec.l.diuiditur in partes quatuor. Primo ponit diuiſionem ſtipulationum.Secundo quamlibet partem diuiſionis proſequitur. Tertio dicit qualr debēt interponi . Quarto ad cuius iuriſdictionem ſpectat cognitio ſuper eis. Secunda ibi:iudiciales.tertia ibi:ſtipulationum. quarta ibi:qō ſi fit. ¶Oppo.hic ponitur pretoria vt genus:iudicialis vt ſpecies . ſed iſte ſunt ſpēs coequeue.vt.l.v.ē.de ver.obli.ꝛ inſti.ō diui. ſtip. ergo male dicit hic. ¶Et eodem modo oppo. de cōmunibus huius titu. Dicit glo.diuerſimode accipitur iudicialis ꝛ cōis hic q̄ ibi. glo.hic et in. d. l.v.de verb.obli.ꝛ inſti.de diui.ſtipu.proſequitur ſuum errorem.non enim bene intellexit diuiſionē ſtipulationum:vt dixi in.d.l.v .ſed q̄tum ad poſitum dico:q̄ eodem modo accipitur pretoria ſtipulatio hic et ibi:ſez que eſt introducta ab edicto pretoris . Ad contrarium dum dicis ergo eſt ſpecies coequeua ad iudicialem:reſpondeo q̄ ibi ponitur diuiſio ſtipulationum in genere: ſed hic diuiditur ſolum illa ſpecies diuiſionis ſtipulationum pretoriarum . et iudicialis ibi accipitur vno modo.ſ.inuenta a iuriſconſul.vel ab alijs peritis viris non a pretore: ſed hic loquitur de iudiciali: hoc eſt de inuenta a pretore vt iudicium ſit ratuz: merito eſt quedam ſpecies iſtius generis ſubalterni:quod eſt pretoria ſtipulatio:ꝛ eodem modo dico de communi. ¶Item oppo . quod ſpecies ſtipulationum ſunt quatuor:vt ibi:hic dicitur quod eſt vna tm̄. quare male rn̄deo ibi diuiduntur omnes ſtipulationes.hic vna tm̄.

e ☞Stipulatio iudicialis debet dici omnis ſtipulatio pretoria que reſpicit effectum ſententie.
Item ſtipulatio de noui operis nuntiatione deuoliendo.

a Cautionalis ſtipulatio large poteſt dici oīs ſtipulatio.

3 Stipulatio cautionalis a iudiciali ī quo differat.

¶Item op.Et vide oīno Barto.poſt gl.i.l.ſi cō uenerit.ē.all'.per Barto.

¶Ulti.no.Mo .q̄ ſtatutū loquēs de vēditore hz locū in emptore:vide Bar.in.l.ſi. C . de indi.vidui.Bald.in.l.nemo. C.de ſacroſan.eccle . et. l.ſi

4 Stipulationes pretorie ſeu cautionales habent inſtar actionum quia ab inuito extorqueri nō ſic principaliter peti poſſunt:ita etiam ſtipulatio rem ra.habe.

5 Contrahens tanquam procurator cogitur vel oſtendere mandatū vel cauere de rato.

6 Stipulationes ꝓtorie non nouant primā actionē ſed illam nouationē faciunt quam facit litis conteſtatio ꝛ ſententia.

7 Stipulationes que ex neceſſitate iꝛterponūtur non nouant niſi exꝑſſe agatur.

8 Stipulatio legato q̄ iterpoſita hoc acto vt nouatio fiat quid nonetur. c

9 Stipulatio rem pupilli ſaluā fore interpoſita nouat actionem tutele.

Stipulatio rem ratam haberi nouat conditionem indebiti que competeret contra procuratorem.

Conditio indebiti non datur qñ ſolutio fit in iudicio iudice precipiente.

10 Stipulatio dāni infecti interpoſita

cōuenerit.ē.ō pacis . hinc eſt q̄ ſi naturalis nō ſuccedit patri: nec pater filio naturali : vide tex.ꝛ ibi Bal . i l.fi. ꝛ als penul. C. de ſacroſan. eccle. Andreas Barba.

¶Cauetur ſtatuto . Adde Bald . in d.l.fi. C. de cadu . tol . et ibi dixi et . l. nemo mar tyres. C , de ſacroſan.eccle,adde quod do.Abb.ſicu.in prin.in .c.ſ. loca.in glo.ſuper ver.ſub condi .dicit : collige ex gloſſ . quod pena appoſita in vno ex correlatiuis non extenditur ad reliquum.vbi gl.vult quod pena appoſita in vno ex correlatiuis . ſ.conductori non extendatur ad locatorem : et ad idem eſt alia glo.iuncto tex.in cle.ſ.de conſan.et affi.vbi apponitur pena contrahenti matrimonium cum moniali ꝛ eadem pena replicatur in ipſa moniali quaſi pena appoſita in maſculo non habet locum in ipſa femina contrahente:ꝛ vide ibi glo.in ver .contra.refert tamen quod hic Bar.ꝛ in . d.l.fi. tenet contrarium:vnde facit diſtinctionez no.et concludit idem Abb.quod aut non eſt oīno eadem ratio in correlatiuis . ꝛ non debet pena extendi : vt patet ꝛ no.in.c.ſuper.de vſur.vbi pena appoſita mutuanti ad vſuras non tamen extenditur ad recipiētem: quia non eſt eadem ratio vt ibi no.ꝛ ſic refert quod voluit Bar.in.d.l.fi. licet hic ſimpliciter loquat. Aut eſt eadez ratio puto vt frumentum vel ſic:nō vendat ſub pena:ꝛ tūc eadem ſit emptori ꝛ vēditori ꝛc.vide ibi p eū.et vide q̄ dixi poſt Bar. i.l.nemo. C.de ſacroſan.ecc.ꝛ vide Pe. de ancha. in cle.ſ.de hereti.ꝛ vide Bal.i.l.ſ. C.ō ſer.cō ma. vide Bar.in.l.bona fides.ē.de act.emp.ꝛ Bal.in l.doluꝫ. C.de peri.et cōmo.rei vendi.ꝛ Bal.i auſ. qui ſemel. C.quō et qñ iuder.et vide poſt Bali. q̄ dixi in.l.ꝓperandū.ē.ſ.de iudi.Adde an correlatiuorum ſit idem ius.Bald.conſilio.xiiij. libro.ij.

ātio nouādi nouat interdictū qō vi aut clam.

11 Exceptio an nouetur.

12 Stipulationes de iudicio fisti ⁊ alie quare dicātur communes.

13 Facere quem securum ⁊ facere quē cautum idem importat.

Promittēs facere quem securū liberatur promittendo per simplicem stipulationem.

Iudiciales. Opp.ad pri mum dicitur hic quod stipulatio iudicialis dicitur que interponitur vt sit ratū iudiciū: vel iudicatū solui ⁊c: contra stipulatio iudi.sol.interponitur vt sit rata fuia: nō vt fit ratum iudicium. dicit glos. concedo quod hic accipitur pro fuia: ⁊ ideo oīs stipulatio pretoria que respicit effectum fuie debet dici iudicialis: et iō stipulatio de no.ope.nun. interponitur de opere demoliēdo: quatenus per fuiam apparebit iniuste edificatum: ⁊ ideo quia respicit effectum fuie: iō dr iudicialis. vt.l.stipulatio. §. habet autē. §. de no.openū. ⁊ Item dicitur hic cautionales ⁊c. ō cōis stipulatio pōt dici cautionalis: vt. j. versi. et scicdū. Sol. concedo ꝙ largo mō sumēdo oīs stipulatio pōt dici cautionalis: sed b accipiē stricte. ¶ Quero ⁊ in quo differt cautionalis a iudiciali. Rñ. qd cautionales nō interponunt respectu alicuius fuie: sed iudiciales sic.

a ¶ Pone ō xi tecū. ad de Bar. ī l. procu. q̄ p euictio ne. §. de p cu. et ibi Bal.

1

2

3

* ¶ Itē dr b ⁊ ꝙ iste cautiōales habēt istar actionū. Quero q̄d est hoc dictū. dicit gl. qr sicuti p actionē agimus vt q̄d nobis deē vel fiat ⁊ ab inuito extorq̄m?: ita istas stipulationes exigem? ab inuitis. fallit in stipulatōe rē ratā haberi q̄ nō exigit ab inuito. vt. l. mutus. §. pena. §. de pcu. vbi causatiue cogit cauere q̄s de rato si vult admitti non precise. Dy. reprehendit hanc glo. nam nec alie stipulationes de quibus hic loquitur exiguntur ab inuito: vt patet in stipulatione legatorum quas non cogitur prestare ille qui vult pati īmiss. in possessionem. Idem in stipulatione dāni infecti. vt. l. ptor: in pn. §. de dā. infe. quare Dy. fustiuendo gloss. dicit quod glo. habuit hunc intellectum quod omnes stipulationes de quibus hic loquitur possint principaliter peti: ⁊ iō habent instar actionis preterquam stipulatio rem ra.hab. que non petitur principaliter: sed per modum excep. quis eam consequitur ita vo luit dicere glo. credo quod glo. habuerit hunc intellectum. tamen ego puto quod idem sit in stipulatiōe rem ra.hab. ꝙ ī alijs vt possit p̄cipaliter peti. nam b nō loquit in stipulatiōe rem ra.ha. q̄ interponitur in iudicio. illa enim vel esset iudicialis qr respicit effectum fuie: vel esset cōis: quia respicit processum ⁊ fuiam: sed loquitur de ea que interponitur extra iudicium. vtputa quando soluitur procuratori. vel quando interponitur super alio actu qui fit extra iudicium. vt apparebit ex eadem glo. pone ⁊ ōri tecum[a] tanq̄ cum procuratore. vel solui tibi tanq̄ procuratori possum agere cō te. vt ostendas te procuratorem vel caueas de rato. cassus est hic vbi dicitur cautio habet instar actiōis hoc est potest exigi ab inuito per offiū iudicis. pbo ille qui vendidit tanq̄ creditor debet docere se creditorem esse. vt. l. j. C. credi. euic. pi. nō de. ita qui contrahit vt procurator: opz dicere se procuratorem esse. ⁊ ibi Jaco. bu. hoc tenebat. Item ille qui vendidit nomē vt creditor: debet probare se creditorem esse: vt. l. si nomē. §. de here. vel act. ven. Item ille qui locat vt vsufructuarius debet docere se vsufructuarium: vt. l. si quis domum. §. j. §. locati. ergo eodem modo procu. qui ōbit vt procurator debet docere se procuratorem: vt hic vel caueat de rato: vt hic. et. l. j. C. de pcu. et ideo nō est dicēdū quod id quod dicit hic fallat ī stipulatione rē ra.ha. qr esset dicere q̄ iurisconsultus male diceret hic. ¶ Itē dicit hic ⁊ vt fiat nouatio. q̄ro que nouatio fiat per istas stipulationes: duplex est opi. quidā dicūt ꝙ fit nouatio: hoc est nouatione act. adiectio: ꝙ prima nō tollat sicut in nouatione que fit p lit. ptest. ⁊ per sententiam vt dixi in. l. aliam. §. de noua. Alij dicunt quod fit nouatio. ppria. prima opi. est vera. nā iste stipulationes que ex necessitate interponuntur non nouāt: nisi expse agat. vt. l. pe. j. e. pbat in. l. si stichū. §. legata. §. de noua. ¶ Quero posito ꝙ est actū q̄ interponitur animo nouandi quid nouabit per istas stipulationes. ¶ Et primo ⁊ q̄ro de stipulatione legatoꝝ quid nouet q̄n hoc agit. Rñ. nouat actionez ex testamento in euentum cōditionis vel diei: vt. d. l. si stichū. §. legata. §. de noua. glo. dicit verum q̄d nouat in euentū cōditionis q̄n legatū erat cōditionale. Item in euentū diei q̄n hoc est actū: pōt eē agi vt obligatio in diem nouetur incōtinenti. vt dixi in. d. l. si stichū. §. legata. Itē hec stipulatio pōt interponi super legato puro: vt. l. hec stipulatio. in pn. vt. l. etiā. §. vt le. no. ca. ⁊ tūc nouaret in continenti sine dubio. ¶ Scdo hoc ⁊ videamus in stipulatione de tutela quid nouet si hoc agitur. Rñ. ista est stip. rem pu. sal. fo. q̄ nouat actionē tutele q̄ dr oriri tutela finita vt. l. si pupillus. §. de noua. q̄d dic vt ibi fuit dictū. ¶ Tertio ⁊ videam? in stipulatione rez ra.ha. quid nouet: dicit glo. ꝙ nouat additionē indebiti q̄ cōpeteret ō suū ꝓcuratorē si stipulatio nō esset interposita. vt. l. si fine. in prin. j. rē ra.ha. Ex hac habes ꝙ nō loquit de solutione q̄ fit in iudicio iudice precipiente: nā tūc nō haberet locū additio indebiti: vt videbitis ī. d. l. si fine. ⁊ pbat in. l. j. C. de cōdi. inde. ¶ Quarto videam? ⁊ de stipulatione dāni infecti quid nouet quando

4

5

6

7

8

9

10

q̄n hoc agit. gl. dicit ꝙ per hāc nouat interdictū a qō vi aut clā: cōpetēs aut cōpetiturū si facias op? qō mihi noceat: p quo illud interdictum competeret. ⁊ ista est bona opi. alij vt Adar. Jo. Azo. ⁊ Dug. dicunt nouari actionem. l. aqui. vel in factū: b q̄ cōpeteret si illa stipulatio nō esset interposita: quod nō vr verum. nā stipulatio damni infecti nō porrigit ad ea damna: pro quibus posset agi. l. aquil. vt. l. fluminū. §. preterea. de dā. infec. Alij dicūt ꝙ nouatur quedam exceptio que competit damnū passo ō dom ruinose. vt nō aliter dominus tollat nisi omnia tollat. ⁊ de damno futuro ⁊ ꝓterito caueat vt. l. pretor. in fi. ⁊. l. seq. §. de dam. infecto. Mlo. ⁊ mirabilem glo. fm quā habes ꝙ nouatur exceptio. ¶ Examinemus hic an a sit verū[a]. et videt ꝙ non: quia nouatio est vnius obligationis in aliam transfusio: vt. §. de noua. l. j. ergo exceptio non nouatur. qr nō est vnius obligationis in aliā transfusio. glos. in. l. rescriptū. §. si pacto. §. de pac. dicit ꝙ pactū producit istos effectus. nam tollit naturalem: elidit ciuilē: ⁊ obligat quē naturaliter non petere: vt. l. si vnus. §. pactus ne peteret. §. de pac. mō illa naturalis obligatio que ineſt in pacto pōt nouari: ita dicit glo. in. l. rescriptū. §. si pacto. Aduertatis licet illa naturalis obligatio possit transfundi in aliam obligationem per nouationē: tñ alij effectus resultātes ex pacto non possunt transfundi in aliā obligationem. Preterea ponamus ꝙ est exceptio que 13 non oritur ex pacto: sed ex alia equitate. vt. l. qui equitate. de do. except. quomodo nouabitur ista. videte. dico ꝙ non potest proprie nouari. hoc est in aliam obligationem transferri. sed potest per stipulationem contractam tolli illa equitas que exceptionē producebat. vt in exemplo posito hic in glo. habebam exceptionem vt dominus nō tolleret rudera nisi omnia tolleret ⁊ caueret de dā b no preterito ⁊ futuro. certe interposita stipulatione damni infecti tollitur illa equitas qua inducebatur illa exceptio. ⁊ ista dicitur nouatio. vide in simili habebat? maritus? exceptionē ne conueniatur nisi inquantum facere potest: promittit solumatrimo. animo nouandi certe tollitur equitas que exceptionem producebat. Idem in muliere q̄ cauit secundo. que perdit except. l. velleie. Idē in herede qui cauendo perdit except. l. falci. vt. l. vlti. C. ad leg. fal. ⁊ eodem modo dico in eo qō dr ri. §. titu. j. l. ⁊ vno. §. j. ꝙ officium iudicis ⁊ rei vēdi. nouatur non proprie ꝙ sit vnius obligationis in aliam transfusio cum officium iudicis ⁊ rei vendi. non ꝓsupponant obligationem: sed dicitur nouari: hoc est nouam actionem ?induci per quā illa equitas: per quam officium inducit perimit. ⁊ idē dico in rei vendicatio. Alij vero dicunt ꝙ nouat quoddā interdictum qō datur ei qui damnū passus est: per qō dominus cogit aut rudera tollere: aut edes pro derelicto habere qō vocat interdictū de ruderibus tollēdis: de quo habes in. l. prētor. in fi. §. de dam. infec. ⁊ ista potest esse satis bona. ¶ Venio ad. §. communes. dr hic ꝙ cōes stipulationes sunt que fiunt in iudicio sistendi causa.

b ¶ Quero ⁊ quare vocant communes? Glo. rñdet

¶ An sit verum. vtrum exceptio possit nouari vt de hic ⁊ not. Barto. in. l. ita stipulatus. in. v. opp vlti. partis de verbo. obliga. ⁊ Ang. in. l. si insulā. eodem titu.

¶ Deinq̄. Vide Alex. in. l. j. qui satisda. cogan. an si promitto liberare fideiussorem ab obligatione quam recepit ꝓ me erit remedium. vide singula. Bal. in. l. ij. C. de sen. q̄ sine cer. quāti. ⁊ quid est securitas: vide Bal. in auten: agricul? tores. C. que res pignō. obli. pos. ⁊ hic adde Bal dum in. l. sancimus. C. de verbo. signi. ⁊ Specu. de empt. ⁊ vendi. §. j. versicu. sed quid si in? instrumento. vide Ange. in. l. papinianus. in §. si quis mortis. §. de inof. testa. ⁊ Dan. de cast. et Bal. in. l. j. §. qui satisd. cogā. ⁊ adde ꝙ si ꝓmitto te facere securū an liberer ꝓ simplicē ꝓmissionē. ad de qō tex. ī. l. j. §. qui satisd. cog. videt ꝓbare ꝙ teneor dare fideiussores vel pignora qō intelligit Ange. verū quando post promissionem factā per aliquē: ego ꝓmitterē te facere tutū ⁊ securum: qr tunc intelligit cū fideiussore vel pignore: alias nihil importaret. l. qui bis idem. §. de verb. obli. de quo ibi vide p eū: ⁊ hoc etiā tr Ange. hic ⁊ est tex. in. l. ptor. §. hoc interdicto. in fi. §. de ope. no. nū. vbi p Ro. equē vide. adde quid si st: tutū dicat inter affines fiat cō promissus? recepta securitate: an debeat intelligi cū fideiussoribus vel pignoribus. Bal. consi. cliij. lib. v.

a ¶Opp.q requirat. Qñ dz caueri de euict. adde etiam vltra hic no.per Bar.aliquos casus not. p glo.in.l.qui rem.C.de euic.

b ¶Quod assidua. Adde.l.fi fundus.§. de euic. ſm glo.in.§.quod autē.in auī.de fideiuſ. ⁊ ibi in tex. ponit aliq casus in q̄ satisdatur de euict.

a Euictio q̄ imminet fideiussores nō solū p illa danē sed generaliter p quacunq; alia euictione.

Cautela per quā venditor cogitur satisdare qđ emptor faciat sibi moueri questionem.

c ¶Tenent doct. Adde de Bald. in.l.nō id circo. C. de cōtrahen. emp. ⁊ Bar. in d.l. si post perfectā.

b ¶Secundum hoc. Mo. fraudem contra venditorē vt satisdet de euictione anteq̄ euincatur. vide tex. et ibi Bald. C. de euictio. l. euictio. Andre. Barba.

3 Fideiussor an principaliter petatur quando euictio imminet an ño ope exceptionis.

Stipulationū. Oppo.

de.l.p̄ tor.§.proinde.§. de ope. no. nūtia. Sol. vt ibi. ¶Itē op. de.l.j. in ꝑn. §. de ripa muni. Sol. vt not. eadē.l. §.j. ¶Tertio op. de.l.si finita.§. de ceteris.§. de dā. infec. Sol. q̄ hic dicitur de edibus. intellige de edibus

1 privatis: secus de publicis. vt in.l. cōtraria. ⁊ ideo glo. que hic intelligit de edibus publicis vel privatis non bene loquitur ſm Dy. ¶Venio ad.§. stipulatio duple. ✝Oppo. q̄ req̄ratur[a] satisdatio cū fideiussore: vt.l.si post. C. de euictio. dicit glo. illud verū qñ in limine contractus imminet euictio. ⁊ sic sunt duo casus: vnus quando hoc conuenit: vt hic dicit in text. alius qñ euictio imminet in limine cōtract⁹. vt.l.si post. C. de ēuict. ⁊.l.pe.§. de peri. ⁊ cōmo. rei ven. Itē ē tertius casus in.l.j. in fi. C. de bo. mf. qñ pater vēdit de bonis filij. licet quidā doc. aliter intelligāt. Quart⁹ casus est quando vēditio per rescriptū principis cōfirmaret. arg.l. vniuersa. C. de preci. impe. offe. Quintus casus est quia debet satisdare si est consuetudo. vt.l. sed si nolit. §. q̄ assidua[b]. §. de edil. edi. ⁊.l. si primus. §.j. §. de aqua plu. arcē. ¶Sed ñ ro ✝ quādo imminet euictio an dabunt fideiussores tantū p illa euictione q̄ imminet: an generaliter quocunq; modo euincerent. Dy. dicit quocūq; modo euincerent. arg.l.fi. §.j. §. de rescin. vendi. et idē tenēt doc.[c] in.l.si post. C. de euic. Iz glo. non declaret in.d.l. penul. §.j. de peri. ⁊ cōmo. rei vē. Scōm hoc[d] inuēta est fraus per quā vēditor cogeret satisdare: quia emptor facit sibi moueri questionē: tūc nō cogeret emptor sibi soluere p̄tiū: nisi sibi satisdetur pro omni euictione: sed an ꝺ istam fraudem sit aliqđ remediū: dicā cras. ¶Alti. querit glo. ✝ quādo imminet euictio: vtrū fideiussio petat principaliter: an ño ope excep. cōtra petentē p̄tiū: qđ vltimū est verum vt in glo.

☞Summatim cognosci quando dicatur.

Snie late qđ pōt addi vel detrahi a pretore vino quatenus ꝓcedit de mente pretoris mortui.

2 Sentētia qua quis iubet satisdari vel nō satisdari qñ sit interlocutoria ⁊ qñ diffinitiua.

In his que expediuntur officio iudicis officiū ita durat post latā sniam sicut ante si equitas subest.

4 Sentētia interlocutoria potest p iudicē reuocari: qñ nō sit executa vel qñ nō trahit secum executionem: ⁊ tunc potest partibus volentibus vel ex iusta causa cognita.

Quod si sit aliqua.

Hic ponit tertia pars i qua ponitur cuius sit iurisdictio super istis stipulationibus. ⁊ diuiditur hic. §. Primo loquitur quando mouetur controuersia tempore stipulationis interponende: ⁊ an debeat interponi. Secūdo quādo mouetur post stipulationem interpositam vel ante: scilicet qualiter debeat interponi. Secunda ibi: sed ⁊ si quid. dicit hic q̄ summatim pretor cognoscit. contra imo plene. vt.l.iij. §. si forte. §. de dam. infec. dicit glo. quidā dicunt hic fallit quando fit missio ex secundo decreto. vel aliter. ibi nō queritur an fit satisdatum vel non: sed quia nō est satisdatum dubitatur an missio fit facienda. ⁊ bona est ista solu. circa summariā tamē cognitionē: dic vt no. in.l.iij. §. sciendum. §. ad exhib. ita dicit glo. sed certe per id qđ dicitur ibi nullum intelleetū habebis. do. Jo. fagioli de pisis fecit de hoc vnum pulchrū tractatū[e] quem Specu. ponit de verbo ad verbum in tit. de offi. iudi. dicatis vt ibi. Dy. dat hic vnam suam doctrinam in duobus verbis: ⁊ dat talem regulam. et dicit q̄ regula est q̄ vbicunq; agitur de causa super qua sententia lata tribuit ius finale: ⁊ aufert plenum ius vni ⁊ dat alteri: ibi desideratur plena cause cognitio: sed vbi econtra: non desideratur plena cause cognitio sed sufficit semplena. vt.l.ij. §. quis oz. in bo. pos. ser. ⁊.l.iij. §. si causa cognita. §. de bo. pos. ita dicit

a dicit Dy. ¶Tu dic[a] si lex dicit summatim cognosci in casu in quo snia lata nō parat plenū preiudiciū: ⁊ tūc summatim intelligit tā in ordine q̄ etiā in pbatione: quia sufficit semiplena probatio: forte etiam per iuramētū. vt.l. thesaurus. §. ad exhi. et ideo in primo decreto non requirit plena probatio. vt no. in auī. de exhi. ⁊ introdu. reis. §. suscepto. Jdē dico in causa alimentorum in qua cognoscitur summatim sed remanet causa filiationis: ⁊ idem in silibus. sed si lex vtitur isto vocabulo summatim in causa q̄ plenus ꝓiudiciū parat: et tūc intelligit summatim quo ad ordinē: sz probationes requiruntur plene: vt.l. de submersis. C. ō naufr. li.x. ⁊ ita intelligitur. c. sepe ver. sig. in cle. ⁊ ideo in secundo decreto qđ parat plenum preiudicium requiritur summaria cognitio tñ probationes debent esse plene: vt.l.iiij. §. si forte. §. de dā. infec. ⁊ plene dixi i.l. si finita. §. iul. ⁊.l. fulcini⁹. §.j. quibus ex cau. in pos. ea. ⁊ hoc modo debet intelligi in.d.l.iij. §. si cā cognita. §. de bo. pos. ⁊.l. ij. §. quis oz. in bo. pos. serue. Qñq; lex nihil dicit circa cognitionem ⁊ tunc intelligit de plena cause cognitiōe: vt.l. iudices. C. de iudi. nisi essent causa breuiores: vt ī auten. nisi breuiores. C. de sen. ex peri. reci. ¶Ad scōm dictū opp. ⁊ videt q̄ post q̄ snia est lata iudex est functus officio suo: nec pōt addere vel detrahere: vt.l. iudex. ⁊.l. paulus. de re iudi. huius timore iste ver. legitur duobus modis. primo q̄ hic dicatur addi vel detrahi ante stipulationem interpositā ⁊ ante iussum factū de ea interponēda. ⁊ dicat addi vel minui ei quod pretor motuus dixit. ⁊ sic nō ob. ꝺrīū. ¶Sed ad istā lec. op.

2 de.l. in cōuētionalib⁹. §. de ✕. obl. Sol. ✝ vex est q̄ nō pōt addi vel detrahi scz ab alio q̄ a pretore: scz a pretore sic. Vel aliter ⁊ melius nō pōt addi vel de

1 trahi etiā a ꝑtore viuo: nisi quatenus ꝓcederet de mente ꝑtoris mortui: vt.l.si finita. in ꝑn. §. de dam. infec. ⁊ ita pōt intelligi hic. ¶Scōo mō pōt intelligi q̄ hic addat vel detrahat post iussum factum

2 a ꝑtore ante stipulationem interpositam. ¶Ad ꝺrīa ✝ rñdeo q̄ functus est officio suo: vex est in snia

3 diffinitiua: sed ista est interlocutoria per quam iudex iubet satisdari[b] vel nō satisdari: ergo ⁊c. vt.l.

b qđ iussit. §. de re iu. ſm hoc vī q̄ iste ver. ꝺz intelligi qñ satisdatio petit incidēter. nam si peteret principaliter ista esset snia diffinitiua que divideret

4 illā causam: tñ etiā: si esset diffinitiua putarē idem: quia in istis q̄ expediunt mero iudicis offō: ita durat officium iudicis post q̄ semel iudicauit si subest eētas sicuti primo vt apparet hic. ⁊.j. eod.l.pe. ⁊ dixi plene in.l.qđ iussit. circa fi. §. de re iu. ¶Tertio modo potest intelligi quod hic addatur vel detrahatur post stipulationem interpositā. ¶Sz tunc oppo. quia vī quod hoc iudex non possit facere: vt.l. sed ⁊ si quis. §. fi. §. si quis cau. sol. dico

c quod non potest post stipulationem interpositam nisi volentibus partibus. vel nisi causa cognita ꝓpter iustum errorem vel alia iusta causa: vt.d.l.

4 sed ⁊ si quis. §. fi. ⁊.j. eod.l.pe. quod no. ✝ multum. habes enim

c quod snia interlocutoria po-

d test per iudicem reuocari[d] antequam sit executioni mandata: vt.l. quod iussit. sed postquam est exe

¶Tu dic. Alleg. Bar. sibi ꝺrīus in.l.a diuo pio. §. si sup rebus. de re iudi. ⁊ in extrauag. ad reprimē. in ver. summarie. ⁊ in.l. ita stipulatus. de verb. obli. And. Barba.

b ¶Jubet satisdari. an snia q̄ pnūtiat satisdandum esse vel nō esse interlocutoria sit vel diffinitiua et ad no. hic ꝓ Bar. bñ facit quod no. doc. in c. fi. de re. iu. in illo articulo an snia super possessōe sit diffinitiua. ⁊ no. Bal. in rub. de re iudic. C.

¶Habes enim. no. snias inter locutoriā post exe-

cutionem nō ꝑt reuocari vide ꝺ.l.pe. j. eo. vbi p cepit in dex qđ impetrat ne cessitatem l.j. §.j. qđ iussu. ergo nō requiritur consens⁹ partium. And. bar.

¶Reuocari. tenemēti que interlocutoria pōt reuocari ⁊c. et facit quod hic ꝺr ad no. in.l. ad pncipē. ī fi. j. de ap. ⁊ no. hāc glo. q̄ snia interlocutoria lata q̄ alis nō pōt reformari nec corrigi pōt: tñ de cōsensu partiū: vt alle. Bal. in.l. si diuersa. de transac. secus tamen in diffinitiua vt ibi per glo.

¶Judex pronuntiauit. sequitur Pau. de ca. in.l. quod iussit. de re iud. ⁊ per hoc dicit quod non ꝑt reuocari interlocutoria qua pronuntiatur nō esse procedendū sup libello tāq̄ inepto: vel si absoluit ps ab instantia. nā trahūt secū executiōem q̄ faciunt vt nō sperēt amplius diffinitiua super cā illa sicut qñ est facta executio ꝓ hoiem. adde Bar. in d.l. quod iussit. in quiuisdam lect.

1 ¶Retorie. ¶Nota† q̄ quãdo in ſtipulatione venit factũ indiuiduũ ad quẽlibet heredum tranſit inſolidum: vt.l.ij.§. ex his.ſ̃.de ver.obliga.& l. eadez. §.fi.& l.in execu.§. ſecũda ſpecies. b eo.tit. ¶Secundo no.† quod ſtipulatio que continet quantitatem diuiditur interheredes promiſſoris: vt.l.ij.§.ſ̃.de ver.obli.& l.eadez. §.fi.& quod ſ̃ dicitur quamuis poſſit dici:aduerſatiue ponitur nõ correctiue. ¶Oppo.† et videt quod ſtipu.iudi.ſol.cõtineat certã quãtitatẽ:vt.l.iudi.ſol.ſ.ti.ij.Solu.continet incertã quãtitatẽ ante ſniam ſz poſt ſniaz certã quãtitatẽ:vt ibi. ¶Ultimo no.† q̄ idẽ eſt ꝓmittere[a] iudi.ſol.& ꝓmittere ſolui iudicatũ: vt hic ꝑm diuerſas lras.nam quidã habẽt iudicatũ ſolui:& q̄dã ſolui iudicatum. hoc tenet Pe.et Ey. refert.C.vnde legitimi.l.fi.in.ſ.q.

☞ Aduerſatiue natura eſt aduerſari precedentibus.

2 In iudicijs tam in litis conteſtatione q̄ in ſnia contrahitur.

3 Heres repꝛeſentat perſonã defuncti pro ea parte pro qua eſt heres.

4 Cõuentus rei vendi.ſi decedit pluribus heredib⁹ relictis & vnus ſolus poſſideat an et qñ ille ſolus cõueniatur.

5 Reo defuncto ante litem conteſtatam quando ſolus poſſidens conuenitur ſuper libello cõtra defunctũ porrecto proceditur liquidato in proceſſu quomodo ſolus poſſideat.

6 Unus heredũ poſſidens inſolidum poſt litez conteſtatã cum defuncto ſicut poteſt inſolidũ ex eadem inſtantia contra defunctum odẽnari: ita actoꝛ poteſt nouam inſtantiam reincipere.

Sed et ſi vnus.

Iſte.§.eſt ſubtilis.& diuidit in partes tres ſm lecturam veriozem et communem.in prima decedit quis rei vendi.conuentus ante lit.conteſta.vt ibi dicit in tex.Item pro eis facit.ſ̃.commo.l.ſed mihi.§.heres.dicit Martinus et Alb. ibi decedit ante litem conteſta.iſta non eſt bona ſolut.nam ibi in.§.heres defunctus erat obligatus ad rem reſtituendam ex contractu.ergo quilibet heredum debet teneri pro parte ſicut Mar. dixit in eo qui decedit poſt lit.conteſta.ſed pro Mar.rñdeo quod illud ibi ſpeciale in contractibus bonefidei:ſed rei vẽ.non eſt de iſtis.ergo ꝛc. nec obligatio que oritur ex illo quaſi contractu qui celebratur in iudicio.hoc tetigi in.l.eadem.§. cato,ſ̃.de verbo,obli.& doc.tangunt in.l.p heredi-

lec.Mar.Alia eſt Jo.& Azo.& ibi diſcordat a predictis. et dicunt quod etiam poſt litem conteſtatam poſſeſſore defuncto ille ſolus heres tenetur qui poſſidet: et hunc verſiculũ ſed ſi lite.intelligunt in ſtipulatione iudicatum ſolui. et ideo pro iſta queſtione declaranda videamus rationes pro vtraq̄ parte:et finaliter concludemus b id quod nobis videbitur.Mar.et alij dicunt quod ſi poſſeſſor conuentus rei vendi.decedit ante lit.conteſta.ille ſolus heres tenetur qui poſſidet ſi poſt litẽ conteſtata.quilibet tenetur pro hereditaria portione licet vnus poſſideat: et ita intelligunt hãc l.pro eis videtur caſus in leg.ſi poſſeſſor.ſ̃.de rei ven.vbi tex.no.dicit ante iudicium acceptum.preterea hic tex.dicit ſed lit.conte.et† ſic ponit dictionem aduerſatiuam: ſed:cuius natura eſt aduerſari precedẽtib⁹:vt.l.ij.ſ̃.ne quis eum qui in ius vocat.& ibi no.& l.hoc amplius.§.de his autem.ſ̃.de damn.infec.ergo in precedenti.§.dixit quando deceſſit ante lit.conteſt.vt aduerſatio ſit bona.Preterea actiones hereditarie trã ſeũt ad heredes ꝑ hereditarijs portionibus:vt.l.pro hereditarijs. C.de here.act. vnde ſi poſſeſſor decedit ante lit. cõteſt.ſolus ille heres qui poſſidet tenetur:q̄ defunctus nulla obligatione tenebatur.cuz nulla obligatione ſit obligatus qui rei ven conuenitur.vt inſti.de ac.§.ſ.ſed cum decedit iam lit.conteſt. cepit teneri defunctus ex illo quaſi contractu q̄ celebratus eſt in illa conteſtatione.vt.l.iij. §. idem ſcribit.ſ̃.de pec.merito ad heredes tranſibit pro hereditarijs portionibus:ita dicunt Mar.& alij. ¶Sed op.† q̄ iſta ratio non ſit vera:maz in.§.idẽ ſcribit.dicit q̄ quaſi cõtrahitur in iudicio per ſententiam nõ in cõteſt.Reſpõdet iſta glo.& illa dicit verũ:nã per lit.conteſt. quis obligat ei q̄ in ſententia deuenit.& ſic in vtroq̄ caſu quaſi contrahitur vt probatur hac glo.coniuncta cum illa quod not. ¶Quarto probant ipſi in eo qui dolo deſijt poſſidere diſtinguitur aut deceſſi ante lit. cõteſt. aut poſt:vt.ſ̃.de rei ven.l.cum autem.& heredes poſt lit.conteſt.tenentur omnes :licet nullus poſſideat.ergo eadem ratione hic illi qui non poſſident tenebuntur.iſte rationes ſunt eorum. Ad.ll.i Jrium all.rñde q̄ omnes illas intelligo in eo qui decedit ante lit.conteſt.vt in glo.rñ iſta reſpõſio nõ eſt pfecta vt oſtendã allegando iſtas.ll.pro alia parte vt.j.dicam.Alij vt Jo.Azo & Hugo.dicunt quod etiam ſi decedit poſt litem conteſtatam ille qui poſſidet ſolus tenetur.Pro eis facit.ſ̃.de rei ven.l.ſi poſſeſſor.certe ibi decedit ante lit.conteſta.vt ibi dicit in tex.Item pro eis facit.ſ̃.commo.l.ſed mihi.§.heres.dicit Martinus et Alb. ibi decedit ante litem conteſta.iſta non eſt bona ſolut.nam ibi in.§.heres defunctus erat obligatus ad rem reſtituendam ex contractu.ergo quilibet heredum debet teneri pro parte ſicut Mar. dixit in eo qui decedit poſt lit.conteſta.ſed pro Mar.rñdeo quod illud ibi ſpeciale in contractibus bonefidei:ſed rei vẽ.non eſt de iſtis.ergo ꝛc. nec obligatio que oritur ex illo quaſi contractu qui celebratur in iudicio.hoc tetigi in.l.eadem.§. cato,ſ̃.de verbo,obli.& doc.tangunt in.l.p heredi-

ditarijs.C.de here.ac.tertio facit pro Jo.l.ſi plures.ſ̃.de vi & vi ar.ſolu.dicit Mar.ibi deceſſit ante lit.conteſta.nõ videtur vera iſta ſolu. eadẽ ratione. quia ibi defunctus tenebaꝫ obligatione et actione perſonali:hoc eſt interdicto vnde vi. ergo debuit trãſire ad heredes ſicut Mar. & ſequaces dicunt in eo qui decedit poſt lit.cõteſt. ſed reſpondeo pro eis per ea que notã.per Dyn.in.l.q̄ fundum.§.ſi tu ex parte.ſ̃.ad.l.fal. vbi dicit q̄ ibi ideo:quia actio perſonalis habet concomitãtiã cum rei vendica.& ideo trahit ab ea:vt cõtra illuz detur inſolidũ qui poſſidet: ſz nos nõ poſſumus ſic hic dicere in illa obligatione:que oritur ex litis cõteſtatio. nam iſta habet ortum per ſe ſeparatum & diſtinctum a reivendi.nec oritur ſimul cũ ea.Item facit pro Jo.& ſequacibus:quia ſi poſſeſſor lit.conte.deſijt poſſidere ſine dolo & culpa eſt abſoluẽdus.& econtra ſi incipit poſſidere eſt dãnandus vt.l.finautẽ.§.ſ̃.de rei ven.per q̄ videtur q̄ heres qui eſt eadez perſona cum defuncto qui deſijt poſſidere nullo modo teneatur: et ille qui incepit poſſidere teneatur inſolidum. Ad hoc reſpondet glo.† pro Mar. multũ notabiliter q̄ illud quod dicitur.heres eſt eadem perſona cum defuncto. eſt verum pro ea parte pro qua eſt heres. pro alia parte dicitur extraneus: vt ꝓbatur in.l.cum a matre.C. de rei vendi. ſimile dicimus in ſeruo qui repꝛeſentat perſonã domini pro partibus dñicis pro alijs eſt extraneus: vt.l. ſeruus b cõmunis ſic omniũ.ſ̃.de ſtipul.ſeruo.& ideo ſi ad 5 vnum ex heredibus peruenit tota poſſeſſio eſt ꝑinde ac ſi peruenijſſet ad extraneũ pro portionib⁹ pro quibus nõ eſt heres:& ideo ex illo iudicio teneri:non poteſt.vnde glo.tenet opi.Mar.& Al. & idẽ Dy.hic.& Ey.in.l.pro hereditarijs.C.de here.act.Sed contra predicta facit:quia ſi ad vnum ex heredibus peruenit tota poſſeſſio facto teſtatoris videtur ſua culpa deſijſſe poſſidere:que culpa venit poſt litẽ conte. vt.l.ſi homo.ſ̃. de rei vẽ. ſed ſi peruenit ſine facto teſtatoris nonvidetur q̄ aliquid ſit heredibus imputandum: quia deſierũt poſſidere abſq̄ fui vel defuncti culpa per ea que dicta ſunt.ſ̃.videte glo.magnaz que vltimo videtur iſtud probare. ¶Mihi vero videtur q̄ quan- 6
a do res peruenit[a] ad vnum facto teſtatoris vel heredum q̄ non debeamus diſtinguere vtrũ lis fuerit conte.vel non: maxime ſm iura hodierna que per ſolam libelli oblationem fit res litigioſa: vt in auc.litigioſa.C. de liti. & ideo ſi teſtatoꝛ lega- c
retvni rem adhuc tenetur heres:vt.l.ij.& auc.nũc ſi heres. C. de litig.idem ergo ſi vni ex heredib⁹ prelegat.quoniã pro alia portione dicitur extraneus:vt dixi.quando vero peruenit ad vnũ abſq̄ facto defuncti vel heredũ:& tunc fateoꝛ q̄ illi qui non poſſident non poſſunt cõueniri.deſierunt eñ poſſidere abſq̄ dolo vel culpa:ſed ille qui poſſidet inſolidum ex eadem inſtantia inſolidum conueniri non poſſet: quia illa obligatio inſtantie nõ tenet eum niſi pro hereditaria portione: vt.ſ̃. dic- 4
tum eſt. ¶Reaſſume † igitur predicta ſic.quando quẽt⁹ rei vẽdi.decedit relictis pluribus heredib⁹:aut ꝓueniebaꝫ vtili q̄ſi dolo deſijſſet poſſide-

re:aut ꝓueniebaꝫ:q̄ ꝺe poſſidebat. primo caſu:aut decedit ante lit.cõteſt.& heredes tenentur in factum. aut poſt:& tunc quilibet tenetur vtili:vt.l.cum autem.ſ̃.de rei vẽdi. cũ l.prece.ſecundo caſu ſi poſſeſſio ꝓuenit ad quẽlibet ex heredibus pro hereditaria portione non eſſet dubium: ſed ſi peruenit advnũ tm̃ ſeu ad aliquos:tunc dic aut ille reus deceſſit ante lit.conteſt.aut poſt. primo caſu aut peruenit ad vnum tm̃ facto teſtatoris:& q̄libet ex heredibus tenetur:vt.d.l.ij.& auc. nunc ſi heres. C.de liti. aut abſq̄ teſtatoris vel heredũ facto:& teneaꝫ ſolum ille qui poſſidet:vt hoc.§.in ꝓnci.et de rei ven.l.ſi poſſeſſor.Si vero decedit poſt litem conteſta. tunc aut poſſeſſio peruenit ad vnum facto teſtatoris vel heredum: et quilibet tenetur pro parte hereditaria: vt hac gloſſ.& d.l.ij.& auc. nunc ſi heres. Si vero peruenit abſq̄ facto teſtatoris vel heredum tunc ille qui poſſidet ex eadem tenetur pro parte hereditaria tantum. Alij qui non poſſident abſoluuntur: vt.ſ̃.dictum eſt. ¶Quero dixi[b] † q̄ ante lit.conteſta.reo defuncto ille ſolus qui poſſidet teneturit aliquo caſu: an ſuper eodem libello procedere tur porrecto contra defunctum.videtur q̄ non: quia pro alijs partibus perſonam defuncti non repꝛeſentat:vt dictum eſt.ſ̃. Jn contrarium videtur q̄ iſte text.alias nullam contineret dubitationem: puto q̄ ſuper eodem libello proceda tur: tamẽ debebit in proceſſu liquidari: quomodo ipſe poſſideat inſolidum:licet ipſe ſit heres pro parte.et hoc modo cum eo fiet lit.conteſta.per iſtum text. ¶Secundo† quero dixi q̄ poſt lit.conteſta. reo defuncto ille qui poſſidet inſolidum condemnatur ſolum pro hereditaria portione eadem inſtantia. ¶Quero quid[c] ſi actoꝛ velit nouam inſtantiam reincipere. Dyn. videtur tenere q̄ poſſit in contrarium facit.C.quomodo et quando iudex.auc. qui ſemel.& in corpoꝛe vnde ſumitur.puto Dyn.verum dicere.nam qui ſemel actionem ꝓponit cogitur in ea perſiſtere cõtra eundem. ſed nihil prohibet contra alium dirigere petitionẽ ſuam & renuntiare prime vel non renuntiare:vt.l.iij.in fine.ſ̃. de duobus reis. ita in propoſito cum libellum do contra poſſidentẽ inſolidũ:

a ¶Res ꝓuenit.circa iſtã viñ Andreã & imo.ĩ.d.l. ſi eũ hoiez. in fi.ſ̃. de fideiuſ.dixi in.l.ſ.in prin.ſ̃.ad trebel.

b ¶Quero dixi.vide Ang. qui ez hic contrarium.

c ¶Quero q̄d.vtruz defuncto reo poſt litẽ conteſt.poſſit actoꝛ ꝺ nouo inciꝑe ꝓtra heredẽ et illi primo iudicio reſũtiareq̄ tene mẽti ad not. in l.edita. et adde no.ꝑ Jmo.ĩ. l. penalis.ĵ. ad.l.falci. in princi.& facit ad ea que habẽtur in.l. ſi cuz hoiez. ſ̃.de fideiuſſo.& vi de Bald. in.l. ſeruꝰ ſ̃.de infami.

a ¶Pretorie. vide Alex. remissiue. ī. l. ij. in pn. ⁊ ibi Ange. ⁊ Ang. in. l. si ab arbitro. qui satisda. cog.
b ¶Sozor. idem tenet Ang. in. l. si ab arbitro. qui satisda. cog. ⁊ Bart. in. l. iij. circa fi. de fideiuss. ⁊ q̄d in fideiussore tutoris vel curatoris. vide gloss. et ibi p Baldum. in. l. mulier. C. de iur. do.

✳ Pro concordia. Aduerte. mouet q̄ stio p legatarium cōtra heredem: deuē tum est ad transactionē in qua legatari⁹ contentat de quadā delegatione nominis cuiusdam debitoris heredis. Sed ponamus quod iste debitor efficiat non soluendo an periculum nominis pertineat ad legatarium. Bart. qō sic ita summando. l. pupilli de bitor. §. sozo. ff. de sol. ¶Contra tenere allegatur a in hac. l. pretorie. 1 ¶Tu dic regula est de qua in. d. §. sozor ꝛ speciale ī hac. l. pretorie. ⁊ hic per Bar. assignatur ratio specialitatis.

do libellum tanq̄ contra possessorē: non tanq̄ contra heredem: vt. l. de eo. in fin. s̄. ad exhi. ⁊ sic connexio eum tanq̄ extraneum. ¶Venio ad secundum dubium de stipulatione. vt ponitur in tex. ¶Quero qualiter isti heredes conueniantur ex stipulatione. Iurisconsul. hic nō determinat. vna glo. dicit q̄ reus p̄n cipalis ⁊ fideiussor tenent in solidū: heredes v̄o pro parte. ⁊ istud dicit glo. parua sub verbo cōmittat. alia glo. magna in fi. dicit aliter: aut p̄missor decessit ante lit. conte. ⁊ ille qui possidet tenet in solidū: sed cōdēnatur pro parte. Alij qui nō possident tenent ⁊ cōdēnantur p partibus tm̄. Post lit. v̄o cōtest. oēs tenētur pro partibus tm̄: et dicit gloss. q̄d in hoc oēs cōcordant. Addit v̄o videt aliter q̄ hec stipulatio eatenus teneat quēlibet ex heredi. quatenus tenet ipsa actio principalis: ⁊ inq̄tuz in primo iudicio quilibet heredū cōdēnat: in tantū hac stipulatione tenent. tex. est in. l. penales. §. iul. s̄. ad. l. falci. rationē huius dixi in. l. eadem. §. cato. s̄. de ver. obl. facit. l. in depositi. s̄. depo. fm hoc totus iste. §. loquit in conuento rei ven. lz p̄dicta sint vera posset aliter intelligi q̄ hic. §. loquat fm precedentia qm̄ quis cōueniebat interdicto de ope. no. nū. in quo venit restitutio. q̄ actio cū sit in rem scripta. vt. l. penul. de operis noui nuntia. eadem ibi dicenda erunt q̄ dicta sunt in rei vēdicatiōe.

☞ An qui satisdedit et fideiussor effectus est non soluendo iterum teneatur satisdare q̄ non. 1

Pretorie. a Cōcor. sunt ī glo. 2

¶Quero † q̄d in eo qui tenetur satisdare ex p̄missione ⁊ satisdedit: ⁊ fideiussor est factus nō soluendo an iterum teneat satisdare. certe puto q̄ nō: q⁹ periculuz inopie subsecute pertinet ad creditorē: vt. l. pupilli. §. sozo. b. s̄. de sol. aliud est in istis pretorijs stipulationibus que interponunt officio iudicis. nam finita prima fideiussione adhuc subest equitas que inducit officium iudicis ad faciendū eam iterum interponi. sed quando p̄missi satisdare ⁊ satisdedi finita prima obligatione nulla remanet actio per quam possum cogi ad iterum satisdandum.

☞ Quid vertatur in cause cognitione ad hoc vt domino queratur cessione.

Hominibus pretorijs.

Ex stipulatione pretoria p procuratorē querit actio dño sine cessiōe causa cognita sicuti ex cōtractib⁹ institoris. h. d. ¶Op. et videt q̄ indistincte in pretorijs querat dño sine cessione: vt. l. i. cause. in fi. s̄. de procura. ⁊. l. si procurator. eo. ti. Sol. dicit Jaco. de are. illud est verū in stipulationibus interpositis in iudicio. secus si essent interposite extra iudiciū: q⁹ tūc non datur dño sine cessione nisi causa cognita: ita loquitur hic. ¶Quero † quid vertat in cause cognitione. intellige si procuratoris copia haberi nō possit: ita q̄ nō potest cedere ppter eius absentiā vel morte sicut dicimus in institore: vt. l. j. in fi. s̄. de instit. ⁊ hic in fi. ⁊. l. dāni. ⁊ ibi no. s̄. de dā. infec. ⁊. C. de actio. ⁊ obli. l. j. ⁊ sic vides q̄ inter pretorias stipulationes interpositas extra iudiciū ⁊ alias q̄tum ad acquisitionē nō est differentia. ¶Secūdo quero qualiter hec stip̄latio fuit cōcepta. dicit glo. intelige q̄ procurator fuit stipulatus dño ad instar tutoris vel curatoris: secus si sibi nomine dñi: quia tunc indistincte sibi querit: sed domino cedere tenetur per actionē mādati. videte si procurator stipularet ipsi domino stipulatio esset ipso iure nulla: vt not. s̄. de verbo. obligatio. l. stipulatio ista. §. si quis in sulam. et ibi dixi. facit quod not. in. l. j. s̄. de stipula. seruo. simile vides in sententia que non valet si confertur in personam domini absentis: vt. l. j. C. de sen. vnde intellige hic quando procurator est stipulatus sibi nomine domini: als nō valeret.

Hominib⁹ pretorijs.

Vides hic q̄ licet de natura pretoriarum sit vt committatur ad interesse: vt l. ij. §. incertam. s̄. eo. tamen si pena apponitur cōmittitur ad penam: nec desinit esse pretoria: quia pena apponitur loco interesse de mente pretoris: vt hic. ⁊. j. eo. l. fi.

☞ Qui tenetur satisdare de iure p̄torio potest dare pignora. 1

Qui tenetur satisdare: vel fideiubere arbitrarius est iudici an obliget bona sua. 2

Consuetudo obseruat q̄ qui satisdat vel fideiubet obliget omnia bona sua.

Dans fideiussorem qui non possidet bona immobilia an liberetur. remissiue. 3

Promittens idonee cauere nō satisfacit p̄missioni obligando omnia bona sua. 4

Pretorie. Hec. l. legit in glo. duobus modis. fm vnā lec. dicit. In p̄torijs stipulatiōib⁹ nō p̄t q̄s dare pignora vel depositū facere loco fideiussoris: sed fideiussores tenetur dare. fm aliā lec. dicit q̄ nō cogitur q̄s dare pignora vel facere depositum

depositū p̄ro fideiussore: p̄t tamen si vult. tex. ibi a fungitur. i. fungi p̄t fm vnā le. vel fungit. i. fungi cogit: p̄t tm̄ si vult fm aliā lec. ¶Opp. ad primā lec. a de. l. p̄missor. §. fi. s̄. de cōsti. pecu. Sol. aliud

† cū promitto satisdare. ⁊ sic teneor ex mera conuentione: vt ibi: aliud cū teneor ex edicto p̄toris vt hic. istā lec. tz prima glo. istud idē tenet. j. de regu. iur. l. in eo. §. nemo. per gl. C. de lit. cōte. aut. offeratur: vbi tenet q̄ quis non p̄t dare pignora vel facere depositū si vult. ⁊ qui tenet hoc assignat rationem: q⁹ pretorie stipulationes sunt ita limitate: ⁊ certa forma est eis data a qua non est recedendū: ⁊ hoc vidi quādoq⁹ tenere Jaco. but. hec opi. non est vera per. l. j. §. iubet autem pretor. s̄. de collatio. et quozū leg. l. fi. §. si legatarius. que ll. expresse loquuntur in pretorijs stipulationib⁹. p̄ro hoc videtur tex. in. l. habere. §. j. j. de ver. sig.

b nec ob. hec. l. q⁹ dz exponi b fungit. i. fungi cogit. ⁊ istud tenet secūda glo. hic. ⁊. s̄. qui satisda. cog. l. j. ⁊ in aut. de exhiben. ⁊ intro. reis. §. suscepto. ⁊ hoc tenebat Mar. fil. quod puto verū per. l. plus cautionis. j. de reg. iur. ¶Ulterius opp. q̄ nō requiratur fideiussor: vt. s̄. eo. l. j. §. stipulationum. so. regulariter requirit fideiussor: fallit in casib⁹: vt ibi. ¶Item op. q̄ quādoq⁹ pignora de necessitate requirantur: vt instit. de satisda. §. si vero aliquis. dicunt quidam ibi speciale quando domin⁹ satisdat p̄ro suo procuratore: vel verius ibi nihil dicitur de pignore quod tradatur: sed dicit de hypotheca: vnde cogitur bene q̄s obligare bona nō

2 tamen pignora tradere: vt hic. ¶Quero † an hoc sit verū indistincte q̄ quis cogatur obligare oīa bona sua cum fideiubet vel dat fideiussorem. glo. nō determinat. puto hoc esse arbitrio iudicis remittendū. vt. s̄. eo. l. ij. in fi. qui iudex arbitrari debet quando dominus p̄ro suo procuratore satisdat: vt in. §. si vero aliquis. Item quando quis nō b tenetur: nisi ad simplicē cautionem: vt. l. filio. s̄. vt

c le. no. ca. ⁊ hoc indistincte approbat consuetudo c vt semper bonorum obligatio interserat. ¶Que-

3 ro † quid si dat fideiussorē aliquem qui nō possi-

d det immobilia an sufficiat d. Dy. remittit ad notata in aut. de exhiben. reis. §. sancimus. dicit ibi.

4 An † autem sit idem si aliquis p̄misit cauere idonee: vtrū tūc sufficiat nuda promissio cum hypotheca bonorū. gl. parvula videtur dicere q̄ sic: in

e l. si mandato tirij. in fi. s̄. man. sed nō puto verū e quia promissio cū hypotheca dicitur nuda p̄missio: vt. d. l. filio. ⁊ qui tenet ad nudam promissionē tenetur ad hypothecā: vt. s̄. dixi. dz ergo verbum idonee aliquid operari. aut ergo glo. illa nō bene dicit aut aliter debet intelligi.

Paulus. Ad euidentiā debetis scire q̄ heres institutus sub d

pendēte cōditione p̄t petere bonorum e possessionē: vt. l. ij. §. si sub p̄ditiōe. s̄. de bo. pos. fm tabu. ¶Opp. de. l. inter oēs. s̄. qui satisda. cogan. huius timore hec. l. legitur duobus modis. primo Paulus no. approbando quod sequitur. alio modo Pau. no. reprobando quod sequitur. vt glo. clare dicit: que dicit bene in omnibus: preterq̄ in fi. ibi dum dicit q̄ vbi agnouit bono.

¶Oppo. ad primā lec. Quando quis tenetur satisdare vtrū liberetur si vult dare pignora ⁊ non fideiussores. glo. sunt contrarie. vt hic per Bar. in. d. l. si quas. tamen doc. ibi post Bar. videntur concordare videlicet q̄d glo. hic ⁊ similes procedant quā-

posf. nō satisdat ⁊c. que glo. est con- do simpli-
tra. l. inter oēs. nam sine dubio tene citer p̄ro-
tur satisdare: vt ibi. ferē ver-
bū satisda-

re a. l. vel ab homine: secus si dicat satisdetur cum fideiussore: quia tunc forma est seruanda ⁊ tunc p cedunt glo. contrarie. facit. l. paulus. s̄. de fol. ⁊. l. deteriorem. de vsu ⁊ habitatione. vel glo. hic loq̄tur quando creditor velit: contraria loquunt quādo creditor nolit cogita. vide etiam Bal. in dicta aut. offeratur. in. v. col. ⁊ dicit sing. Bar. q̄ si potestas tenetur satisdare ante introitum officij q̄ si est idoneus soli cautioni cum hypotheca bonorū credit. ita dixit in. l. quicunq⁹. C. de fun. patrimo. lib. xj. dicit etiam singu. Bal. in. l. sciendū. C. quorū ap. q̄ si statutū dicit satisda. p̄stari fm qualitatem persone q̄ non est honeste vite ⁊ probate fidei sufficit sola cautio ⁊ ad questionem Bar. hic an in satisda. p̄torijs partes possint quod detur pignus p̄ro fideiussore. vide glo. in. l. j. C. de fideiusso. ⁊ ibi Bal. in. ij. col. q̄ sic. ⁊ tunc non erit p̄toria: sed dicet conuentionalis vt per glo. ⁊ Bar to. in. l. j. in fin. ⁊ in. l. in conuentionalibus. s̄. eo.

¶An autem parte inuita hoc fieri possit, Jaco. but. in dicta. l. j. de procur. ⁊ in dicta. l. j. qui satisf. cogan. tenet q̄ non. vide Ly. in dicta. l. j. C. de p̄cura. et ibi etiam Flo. qui limitat quādo lex vtere tur verbo satisdare seu cauere sed vbi lex expresse diceret de fideiussore: tunc secus esset: que limitatio fuit Sali. ibi in fi.

¶Debet exponi. Idem tenet glo. in. l. j. C. de p̄cura. vide ibi etiam quod dixi in. l. j. qui satisda. cogan.

¶Approbat consuetudo. Idem tenet Bar. in. l. si p̄tius. in. ij. q. s̄. de oper. no. nun. ⁊ Imol. ⁊ Pau. de ca. in. l. diuortio. §. interdum. s̄. solu. ma. ⁊ Ange. in. l. j. s̄. qui satisda. cog. facit tex. in. §. si quis autem p pecuniaria. in aut. de sanc. epis. sed contra. tenuit Odo. in. d. l. p̄tius. ⁊ hoc quia per tex. in. d. l. filio. vt leg. no. ca. apparebat illam cautionem mediocrem ⁊ non nudam. ⁊ primā opi. tenet Bar. in. d. l. j. qui satisda. cog. ⁊ vide ibi Alexā. et quis teneatur cauere cum pena vide glo. in. d. l. ij. §. si dubitetur. s̄. de iudi. ⁊ dixi in. l. sancimus. C. de verbo. signi. post Bar. ⁊ Bart. j. eo. l. fin. ⁊ dixi post Bar. in. d. l. j. in fi. qui satisda. cog.

¶An sufficiat. vide Alex. in. l. fi. in prin. qui satisda. cogan.

¶Non puto verum. hoc tenet Spec. de pign. et alijs cau. ⁊ ibi per Jo. ca. ⁊ Bal. in. l. executorem. C. de execut. rei iudi. Pau. de ca. in consi. xxxviij. inci. in Christi nomine amen. p̄fatū testamentū. ⁊ vide in consil. cxxxvj. circa fi. l. quando dicatur congrua cautela ⁊ quando debet cautio p̄stari arbitrio iudicis qualit debet arbitrari vide Bal. in. l. fi. in. iiij. col. C. de petit. here. ⁊ in. l. sancimus.

C. de ver. sig. adde Oldra. consi. lxviij. vbi dicit q papa semel in consistorio dixit q̄ cū dicit ido-
nea cautio nō sufficit obligare fundo s.

a ¶ Presumit nouatio. qualiter ꝛ quādo fit nouatio. vide qō no. Bar. in l. si pecuniā. si cer. pe. in fi. ꝛ que no.

Bar. in l. pacta nouissima. in v. col. C. de pactis.

b ¶ Loquimur in stipulationibus. ꝛ ad-de qō semper ex cōsensu partiū pōt restringi effectus stipulatiōis nouātis ꝛ nouate: videlicet nō fiat ipō iure nouatio vl̄ filia ꝑz glo. not. quā ibidē no. Bar. ī l. in perso-nā. §. j. s. de pac. et ibi est singu. gl. volens q̄ stipulatio nouās tollit primā ipō iure quando simpliciter in p-sonā trās-fundit: secus si cum alia miscetur per istum tex. sed Bar. ibi tenuit cōtrariū.

De pretoriis.

Oppo. de. l. de die. in ꝓn-ci. §. qui satisda. cogā. dicunt quidaz q̄ ibi loquitur in stipulationibus interponendis. hic in stipulatione iam interposita. tu dic sīue fit stipulatio interposita siue interponēda pretoris est interpretatio: tamen in his que pertinēt ad p̄paratoria iudiciorū interpretat̄ p actore: vt. d. l. de die. in alijs interp̄tatur prout ei suggerit equitas.

¶ Oppo. s̄. de pac. l. veteribus. ꝛ. l. stipulatio ista. §. in stipulationibus. s̄. de verbo. obliga. Sol. aliud in cō-uētionalibus stipulationibus vt ibi aliud in p̄toriis vt hic. vt dicit tex: in. l. in conuentionalibus. s̄. de verbo. obliga.

☞ Stipulatio secunda quando cō-tinet idem quod prima non valet.

1 Mouatione facta an prima obligatio tollatur ipso iure vel ope exceptionis.

2 Mouatio qualiter ꝛ quādo p̄sumatur: tam in stipulationibus p̄toriis q̄ conuentionalibus.

3 Mouatio q̄ fiat ope exceptionis si promitto tibi dare decem in foro maij: ꝛ postea promisi dare decem in foro augusti.

4 Mouatio non dicitur facta si post datos fideiussores alios dem: nisi prima obligatio sit renouata et de ea facta mentio.

5 Alexianus. Ista l. est difficilis ꝛ subtilis. ꝛ als incipit valerianus. ꝛ alias incipit preses ꝛ. h. d. In stipulationibus pretoriis interuentu noue p̄sone nouatio non p̄sumitur ipso a iure: sz ope exceptionis. h. d. ¶ Oppo. † q̄ scōa stipulatio nō valeat: vt. l. qui bis. s̄. de ver. obli. Sol. dicit glo. nō valent ambe: qz ex vtraq; non potest exigi insolidum: tamen vtraq; valet ꝛ hz effectū. tu dic verius: vt ibi dixi ꝛm Jaco. de are. qz secunda nō valet quādo cōtinet tāntum quātū prima. hic vero cōtinet b aliud ideo valet secūda. ¶ Itē opp. de. l. iudex. s̄. de re iud. Sol. hic loq̄tur in sententia interlocutoria: ibi in diffinitiua: certe idē puto si ista esset diffinitiua ꝛm qō dixi in. l. j. in fi. s̄. eo. ¶ Oppo. † ꝛ nūc intro materiā nouationū quam materiam promisi me dicturum hic: ꝛ videtur q̄ p̄ nouationem tollatur prima ipso iure non ope exceptionis prout hic dicitur: vnde videtur obstare. l. j. s̄. de noua. ꝛ insti. quib. mod. tolli. oblig. §. preterea. dicit glo. hic pretor voluit facere istam nouationem non contrahentes: nam si contrahētes voluissent prima esset ipso iure sublata. ¶ Cōtra hoc opp. quia imo stipulator hoc voluit: cū interuentu noue persone ꝛm ista tempora p̄sumebatur nouatio: vt. C. de noua. l. fi. ꝛ insti. qui. mo. tolli. obli. §. preterea. Solu. dicit glo. distingue tres casus. aut agitur expresse quod fiat nouatio ꝛ fit. aut agitur expresse q̄ non fiat: ꝛ vtraq; obligatio remanet: ꝛ non fit nouatio: vt. l. iiij. §. si ex conuētione. s̄. de re iudi. aut agitur tacite: ꝛ tunc remanet vtraq;: sed prima ope exceptionis reiicitur vt hic. nisi sit actum q̄ remaneat. arg. l. fideiussor. in prin. §. qui satisda. cogan. istud quod glo. dicit q̄ quando tacite agitur nō fit nouatio ipso iure: est contra tex. ꝛ glo. s̄. de no. l. j. ꝛ. ij. prout loquimur ꝛm hec tempora: ideo Guil. de cug. dicit hāc glo. dicere verum in stipulationibus pretoriis. nam in cōuentionalibus siue agatur tacite: siue expresse fiebat nouatio: ita not. ipse in. l. rescriptum. §. si pacto. s̄. de pact. quod satis placet. Pe. tamen vt refert Cyn. C. de nouat. l. vlti. dicit quod hoc est ideo quia stipulatio interponitur cum alijs personis: ideo nouatio ipso iure non p̄sumitur quod non placet quia interuentu noue persone magis de facili deberet p̄sumi nouatio: vt dicto §. preterea. institu. quib. mod. tolli. obliga. ꝛ. l. vlti. C. de noua. ꝛ. j. dicam. ¶ Item opp. quod nullo modo fiat nouatio nisi agatur expresse: vt. l. vlti. C. de noua. ꝛ dicto. §. preterea. glo. que est hic dicit vnum mirabile quod in modo faciendi nouationem nihil est immutatum: quia tacite et expresse poterat fieri olim ꝛ hodie: sed in modo p̄sumendi nouationem fieri tacite est immutatum. facilius enim p̄sumebatur olim: et difficilius hodie: ꝛ hoc tenet Jaco. de ra. ꝛ dicebat esse suam opinionem. vt refert Cy. in. l. vlti. C. de noua. tamen quicquid dicat est contra casum. d. l. vlt. ꝛ. d. §. preterea. ꝛ contra id quod tenet gl. in. l. ij. s̄. de noua. ꝛ ideo dico quod hodie est immutatum quia nouatio non fit: nisi expresse agatur. ¶ Et ideo † pro declaratione p̄sentis materie si queris qualiter ꝛ quādo p̄sumitur nouatio[a]. dic aut loqueris ꝛm iura antiquissima ante tēpora. ffor. ꝛ tunc siue addebatur siue detrahebatur. interuentu cuiuslibet noue persone p̄sumebat nouatio: et de iure isto fit mētio in. l. fi. C. de noua. ꝛ in. d. §. preterea. ꝛ ibi glo. aut loquimur ꝛm tēpora. ffor. um. ꝛ tunc in stipulationibus pretoriis non fiebat nouatio ipso iure: nisi expresse ageretur hoc a partibus: vt hic: sed fiebat ope exceptio. Si vero loquimur in stipulationibus[b] conuentionalibus: tunc aut secunda continet plus q̄ prima: aut min⁹: aut tantundem: aut aliud prorsus. Primo casu p̄sumebatur nouatio. Secundo casu non p̄sumebatur: vt. l. qui vsumfructū. s̄. de verb. obli. ꝛ. l. si pupillus.

pillus. §. qui actuz. s̄. de noua. quod intellige quā a do secunda continebat minus re. Si vero continebat minus tempore: dic vt dicam infra in questionibus: tertio casu iquando continet tantundem: tunc aut interueniebat noua persona: et p̄sumebatur nouatio[a] nisi esset actum q̄ essent duo rei. vt. l. iij. in princi. s̄. de duobus reis: aut non interueniebat noua persona ꝛ non p̄sumebatur nouatio. vt. l. scire debemus. in princip. s̄. ō ver. obl. quarto casu non p̄sumebatur nouatio: nisi expresse hoc ageretur. vt. l. fundum cornelianum. s̄. de noua. si vero loquaris secundum iura hodierna. C. nunq̄ p̄sumitur nouatio: nisi hoc actum sit expresse: vt. l. vltim. C. de noua. et. d. §. preterea. tamen vbicunq; olim p̄sumebatur nouatio tacite: hodie nouatio[b] fit etiam ope exceptio. vt notatur in. d. l. ij. de noua. Predicta omnia d sunt vera in stipulationibus coequalibus: sed si e vna esset stipulatio principalis: alia esset penalis an fiat nouatio dixi plene in. l. ita stipulatus. circa contraria vltime partis. s̄. de verbo. obligatio.

4 ¶ Quero † quid si ego promisi tibi dare decem in foro maij: postea promisi dare decem in foro augusti: an poteris agere ex prima stipulatione. dicit glossa q̄ nouatur prima ope excep. contra cum secunda continet minus tempore cum promittatur in tempus longius ergo non p̄sumitur nouatio: vt. l. qui vsumfructum. Respond. illud verum quando continet minus re: sed si continet minus tempore: quia promittitur in tempus longius semper videtur fieri termini prorogatio: vt. l. cum stipulatus sim mihi a proculo. s̄. de verborum obligatio. merito nouatio fit ope exceptionis. 5 ¶ Ultimo † quero aliquis dedit fideiussorem de iudicio fisti et iudicatum solui: postea iterato dedit alios fideiussores: vtrum videa-c tur[c] a prima obligatione recessum: vt primi fideiussores sint liberati: videtur q̄ sic ope excep. per hanc. l. sed non puto. quia hoc debet intelligi quando obligatio principalis est nouata et noui fideiussores dati: et ideo puto q̄ si ille qui primo respondet accusationi et dedit fideiussores: si iterato respondeat et promittat et iterato det alios fideiussores: primi sunt liberati ope exceptio. per hanc. l. sed si post primos fideiussores datos alios daret: et iterum alios c daret nulla facta mentione prime obligationis: tunc primi fideiussores non essent liberati: ꝛ secundi eis accederent. argumen. l. si titius. s̄. de fideiussoribus.

1 ☞ In stipulationibus pretoriis an quis cogat penam promittere est arbitrarium.

2 Judex quibus casibus arbitretur penam p̄mittēdam in stipulationibus pretoriis.

3 Promissio facta de stando de expensis iuramento vel dicto tuo an valeat vbi q̄ non obligat nisi declaratione secuta que debet ad arbitrium boni d viri reduci.

Reductio ad arbitriū boni viri nō datur quando e aliquid est commissum in liberam voluntatem nisi dolus interuenerit.

4 Interesse an sit triplex vel vnum tantum, remiss

¶ Presumebat nouatio. Bar. idē tz in. l. qui bis idem. et in. l. scire debemus. in princi. s̄. de verbo. obliga. ꝛ Bar. in. l. ita stipulatus. eo. titu. in op. vl. partis tex. ad intellectum. l. duo societatē. ꝛ in l. singu. si cer. pe. in. iiij. col. ꝛ vide in materia que remissiue scripsi in l. delega. re. s̄. de nouatio.

a Nota huiusmodi. Opponi. de. l. non autem. s̄. de arbitris, glossa dicit q̄ ista. l. continet consilium quod certa pena inseratur. non autem q̄ si omitteretur stipulatio vitietur. facit ad hoc. s̄. eodem. l. in omnibus. el. ij.

b ¶ Quodie nouatio. ¶ Contra q̄ riū tenuit Bart. in l. certi cōditio. §. fi nūmos in duobus locis. si certum peta. ꝛ forte me lius Ja. de bel. in sua disputa. que incipit in christi nomine cauetur. l. municipali. ꝛ in. l. postq̄ liti. C. de pactis. ꝛ Jac. bu. in. l. fi. C. de noua. ꝛ Ray. ī. l. si pacto quo penam. C. de pact. ꝛ Guil. de cu. et Bal. in. l. rescriptuz. §. si pacto. s̄. de pac. ꝛ Fulgo. in. d. l. fi. ꝛ Bal. in. d. l. rescriptum. Idez tenet Jmo. ꝛ Luma. ꝛ Pau. de ca. hic. ꝛ idē tenet Jmo. in. d. l. de legare. s̄. de noua. ꝛ Fulg. in. d. l. certi cōditio. ꝛ Cy. ꝛ Ray. in. d. l. fi. ꝛ Jmo. Luma. ꝛ Pau. de ca. in. d. l. ij. s̄. de noua. ꝛ vide omnino Ange. in repe. C. de iud. et quod dixi q̄ p̄ interuentum noue persone non fiat nouatio tacite probatur scōm quosdam per. d. l. fina. ibi vel aliam personam adhibuerit ꝛ ibi nihil penitus prioris cautele inno-uari. nam dictio nihil est vniuersalis negatiua. l. si is qui ducenta. §. vtrum ibi nihil. s̄. de re. dub. et in. l. ij. s̄. communi diui. ꝛ dictio penitus importat idez q̄ omnino. l. ij. C. de edict. diui adria. tol. Archi. in. c. j. de sup. neg. prela. lib. vj. sed ita est q̄ negatiua iuncta dictioni omnino id est quod nullo modo. l. in naue saufeli. cum gl. in verbo omnino. s̄. loc. ergo ꝛc. l. qui vsumfructum. s̄. de verborum obligatio.

¶ Utrum videaz. Qñ prime obligationi adiȝcuntur vel adduntur fideiussores noui an fit facta nouatio. adde quod pro opi. Bar. est tex. cum glo. in l. iiij. §. ex cōuentiōe. in gl. in vlt. pig. s̄. de re iud. ꝛ ibi limitat Pau. ō ca. nisi in scōa datiōe fideiussoris diceret do istos fideiussores vl̄ista pignora ꝛz qō primū erāt vel qō primis per. l. si rem. §. oēs. ō pig. ac. ꝛ vid bal. ī. l. nouatiōe. C. ō fideiuss. ꝛ Jmo. hic. in. xij. limitatiōe. ꝛ vide q̄ dixi in. d. l. iiij. §. si ex cōuentione. s̄. eo. Adde q̄ sensit Bal. p no. ī hac. l. consi. clxiij. li. j. ꝛ vide Ro. cōsi. cxxj.

¶ Querit glo. adde Bart. ī. d. l. ij. §. fi. per Bal. ī l. sancimus. C. de ver. sig.

¶ Penā p̄mittere. vide Bal. ī. l. iij. ī pri. ō cōdi. ob causā. ꝛ ī l. vniuersa. C. ō p̄ci. ipe. offe. ꝛ ī. l. sācim? ō ō. fig. ꝛ ī. l. executorē. ī. v. col. C. ō exec. rei. iud. Ang. ꝛ imo. ꝛ pau. ō ca. ī. l. diuortio. §. iterdū. se.

mat. ⁊ Jmo. in. l. si prius. de oper. no. nun. Bart. in d. l. ij. ⁊. §. fi. insti. de act. §. actionū. p mo. glo. in. l. ij. §. si debitetur. s. de iudi.

a ¶ Arbitrio iudicis. vide Bart. in. d. §. quis. ⁊ no. Bal. in. l. vniuersa. in. ij. col. C. de preci. impe. of. ⁊ Bal. in l. sancim⁹. de verbo. signifi. et in. l. iij. in princi. de condi. ob cau. non cogatur nisi velit: vt. l. ij. §. fin. s. qui satisdare cogā. ⁊. l. sed ⁊ si q̄s. a §. fin. s. si quis cau. idem tenet glo. in dicta. l. ij. §. fina. s. qui satisdare cogan. Mar. fil. dicebat indistincte cogendum certam penam promittere hodie propter consuetudinem: vt. l. q̄ si nolit. §. quia assidua.

b ¶ Dicit glos. ⁊ est alia glo. in. l. ij. §. si dubitetur. de iudic. que est fin. b secundum Ange. ⁊ Jmo. in. l. diuortio. §. interdū. ff. solu. matri.

c ¶ Secundo querit Dyn. adde Bal. in. l. j. C. de sen. que pro eo q̄ interest. in. iij. colum. ⁊ Bal. in aut. iubemus. C. de iu. ⁊ q̄ no. Barto. in. l. theopom. de do. prelega. ⁊ Ja. but. ⁊ Bal. in. d. l. iusiurandum quod ex conuentione. ⁊ p domi. Bart. in consil. incip. quidam habens bona communia. ⁊ aliquid per Jmo. in. l. custodia. §. j. ⁊. §. fin. in fi. 3 de pu. iudi. ⁊ Ant. de but. in. c. finem litibus. in pe. c col. de dolo ⁊ contu. ⁊ in. c. ij. de fi. instru. ⁊ Specu. titu. de teste. §. restat. ver. hoc tamen. ibi. xxiij. sed an istud pactū trāseat ad singularem successorem vide Guil. de cu. in. l. cum debitores. C. de iu. in fi. ⁊ quid in successore vniuersali per Ro. in. l. si eximendi. §. fina. s. ne quis eum qui in ius vo. est. ⁊ istud facit an valeat pactum q̄ stetur priuate scripture de quo per Jmo. in. c. cum. p. tabellio. de fi. de instru. per Bal. in. l. imperator de sta. ho. ⁊ q̄ dixi post Bal. in. l. nuda in. iij. colum. C. de dona. ⁊ illud dictū Jnn. refert etiam Bal. in. l. de quib⁹. C. de legi. ⁊ Ang. in. l. pactū inter heredē. de pac. s. ⁊ vide Rom. in. l. j. s. de iureiuran. ⁊ in. l. j. §. fi. s. de ver. obli. ⁊ istis adde Bar. in. l. sed ⁊ si quis. §. quesitum. s. si quis cautio. ⁊ Bart. in. d. l. iusiurandū quod ex conuentione. §. fi. ⁊. l. si quis in conscribendo. C. de pact. ⁊ Jo. an. in tit. de probat. §. fin. versi. quid si de hoc.

d ¶ Ad e non obliget. Ro. in. l. j. ne quis eum qui in ius voc. ⁊ in. l. qui bona. §. quidam. de dam. infec. ⁊ante eus Guil. de cu. in. l. cum debitoris. in fi. C. de iudi. in discursu videtur tenere q̄ ista cōuentio sed non transeat ad heredem. Et not. q̄ papa non potest facere q̄ stetur dicto partis contra aduersarium tex. est. iij. q. ix. indicas. ⁊ ad Bart. hic Adde domi. Maria. sozi. in. c. dilecti in glos. iij. de foro competen. Et adde q̄ inquantum Barto. hic dicit q̄ promittens stare dicto vel iuramento alicuius super expensis potest promissionem renocare ante factam declarationez q̄. d. Alex. in cōsi. cxxx. col. fin. ver. nec etiā predictis in. j. vol. dicit cōem opin. esse contra Bar. in hoc quem vide. et d adde. d. Sozi. in consi. ccxxiij. co. vj. vbi q̄ dictus Bart. hic circa istā renouationem. q̄ potest fieri q̄n iusta causa supuenit. ⁊ vide Alex. in. d. cōsi. cxxx. ⁊ ibi an requiratur in dicta renouatione. Stra. s. de edil. edic. ⁊ idem tenebat Jaco. but. Alij dicebant distinguendum an hec stipulatio interponatur super re estimabili ⁊ loquitur ista glo. an super re inestimabili cogatur promittere certam quantitatem. vt. l. procurator. ad exhiben. §. fina. j. rem ra. habe. ⁊. l. iiij. j. de custo. reo. Alij vt Odra. dicunt hoc totum relinquendum arbitrio iudicis[a]. vt. l. j. in fin. s. eodem titu. mihi videtur quod omnes bene sentiant. vnde dico sic: an pena debeat inseriuel non hoc est arbitrio iudicis relinquendum. vt. l. j. in fi. s. eodem titu. hoc † autem debet iudex arbitrari in casibus[a] Primo si interponatur super re inestimabili: vt. d. l. procurator ad exhiben. §. fina. secundo quando sufficit nuda cautio sine fideiussore: quia hoc fideiussor est facile: ita dicit glos.[b] nota. in. l. iij. §. q̄uis. s. si cui plusq̄ per. l. falcid. tertio quando hec satisdatio interponitur ad purgandam moram: seu ad emendam aliquam penam vel obligationem in quā inciderat: tunc equum est quod certa pena promittatur ⁊ magna. ita dicit glo. not. in. l. iij. in fin. s. de ali. iud. mu. cau. fac. Quarto si est consuetudo vt. l. quod si nolit. §. quia assidua. s. de edil. edic. ⁊ l. si pignore. in fin. s. de pigno. actio. ⁊. l. si prius. §. j. de aqua plu. arcen. ¶ Querit † Dy. secundo quid si in stipulationibus promisi stare de expensis ⁊ interesse tuo dicto: vel tuo iuramento an valeat: ⁊ quid operatur talis stipulatio: certe valet ⁊ si arbitrabitur bene stabitur suo dicto. alias reducetur ad arbitrium boni viri: vt. l. hec venditio. j. de contrahen. emp. ⁊. l. in personam. §. generaliter. j. de reg. iur. ita dicit Dy. Spec. de proba. §. videndum. ver. quid si dicitur. vj dicere quod talis conuentio nihil operetur. do. Ly. in. l. si quis in cō scribendo. C. de epis. ⁊ clericis. dicit quod talis conuentio non valet: quia per hoc quis inuitare tur ad delinquendum: vt. l. conuenire. s. de pac. dota. non obst. l. iusiurandum quod ex conuentione. s. de iureiurando. quia post debitum contractum bene possum alicui deferre iuramentum. ⁊ de debito contrahendo iuramentum deferri non potest: arg. eius quod dicimus de pacto leg. commis. scilicet an interponatur ab initio vel ex post facto: vt. l. quanuis. alias incipit callipodius. supra de sol. non obst. l. theopompus de dote prelega. quia illud in vltimis voluntatibus ⁊ hoc tenet Pet. Alij dicunt quod id quod dicit Dyn. quod reducatur ad arbitrium boni viri non procedit: quia verba stipulationis sunt promitto stare dicto tuo vel simplici verbo tuo vel tuo iuramento: que verba important meram voluntatem: ideo nō est locus reductioni ad arbitrium boni viri: vt. l. cum quidam. de leg. ij. ⁊ . l. fideicommissa. §. q̄q. de lega. iij. ⁊. l. vtrum. §. j. s. de re. du. ⁊. l. fideicommissaria libertas ita dari in fine. s. de fideicom. liber. Quid dicemus. puto q̄ si promitto stare simplici tuo dicto: seu verbo: vel tuo iuramento: q̄ istud me nō obliget[b] quin ego possim hoc reuocare anteq̄ tu declares. casus est in. l. si quid iusiurā. C. de re. credito. ⁊ iureiurā. vbi erat facta delatio in iudicio que habet vim stipulationis: vt. l. cum ostendimus. s. de fideius. tu. ⁊ tamen potest renocari: multomagis

carī: multomagis si hoc est factum extra iudiciū. a sed postq̄ quis declarauit dico q̄ valet eius declaratio: tamen debet reduci ad arbitrium boni viri: vt. l. si libertus ita iurauerit. s. de ope. li. ⁊ no. in. l. penul. s. de arb. ⁊. l. si cū ea. C. de dote promis. ⁊ q̄ ibi not. per gl. ⁊ per doc. non ob. si dicis quod per hoc inuitatur ad delinquendū: quia arbitriū boni viri tollit hoc: non obstat si dicis quod q̄n cōfertur in simplicē voluntatē non habet locum arbitriū boni viri: quia semper intelligitur dum tamen dolus abest: vt. l. creditor. §. lucius. s. mandā. sed dolus presumeretur si plus debito arbitra 4 retur: ergo ⁊c. ¶ Ultimo hec † lex facit secundum 5 Dyn.[a] quod sit triplex interesse. scilicet singulare commune ⁊ conuentionale: videtis hic q̄ promittit certa quantitas pro interesse. Alij dicūt q̄ hic est casus in cōtrariū. s. q̄ nō est nisi vnū interesse. hoc autē estimetur diuersimode: quādoq̄ estima 2 tione singulari: quandoq̄ cōmuni: quandoq̄ esti c matione conuenta: vt hic. ⁊ hoc placet. consuenit tractari. C. de sen. que p eo q̄ interest. ⁊ Dy. ponit in. c. mora. de re. iur. lib. vj. ⁊ glo. ponit in. l. j. in prin. s. de act. emp. 3

b ¶ Rē pupilli vel adolescētis saluā fore. Rubri.

1 ☞ Actione tutele agitur tutela finita. d
2 Tutor datus a iudice maiore nō satisdat: secus datus a minore.
3 Requisita vt tutor possit administrare?
1 ¶ Am pupillo. Quero † q̄n pōt agi tute act. glo. dicit quod tutela finita: vt l. missa finita. s. de tutel. ⁊ rati. distra.
2 ¶ Quero † an omnis tutor teneatur satisdare. glo. dicit q̄ sic: nisi fit testamētarius vel datiuus ex inquisitione: vt institu. de satisda. tut. ⁊ cura. §. j. alibi videt glo. velle q̄ indistincte ois tutor satisdet: vt no. C. de tuto. ⁊ curato. qui satis non dedit. l. prima. alibi glo. distinguit et melius. aut quis est datus ex inquisitione a iudice maiore ⁊ non satisdat. aut a iudice minore: ⁊ tunc fic. vt not. in aut. vt hi qui ob. ba. perhi. res mino. §. final. de hoc per Lyn. C. de tuto. vel curato. qui 3 satis. non dedit. super rub. ¶ Quero † que requiruntur ad hoc vt tutor possit administrare. dicit glos. quod satisdet in casibus predictis. Item q̄ iuret bene administrare: vt in aut. vt hi qui obli. bab. perhi. res mi. §. fin. certe ⁊ alia plura requiruntur: vt not. s. de legi. tuto. l. legitimos. eo addito q̄ defensionem promittat secundum formam l. vlti. §. defensionem. C. de admi. tut. ⁊ ibi de hoc per docto.

1 ☞ Melius est proprium q̄ commune.
2 Actio vtilis acquiritur pupillo ex stipulatione notarij sine cessione in stipulationib⁹ pretorijs.
3 Actio vtilis q̄ nobis queratur sine cessione in stipulationibus conuentionalibus per notariū vel alium officialem publicum.
4 Notarius q̄n stipulatur nomine alieno: debet dicere, pmittis mihi notario tanq̄ publice persone stipulanti nomine ⁊ vice omnium.

¶ Facit fm Dy. not. q̄ arbiter presumitur in dolo si enormiter ledit. ⁊ sequit Bald. in. l. j. in. viij. col. C. de his que pe. no. ⁊ in ru. C. de pena iudi. qui ma. iudi. per Bar. in. l. si societatem. §. arbitrorum. s. pro socio. ⁊ cum Bart. transit in hoc do. Anto. de but. in. c. fi nē. in pe. columna. de dolo ⁊ contuma. ⁊ Bald. in c. j. §. ste sacramenta. l. iij. colū. de pa. iur. fir. allega. nor. per Bal. q̄ si senex miter ledit presumit in dolo.

Notarius presumitur stipulari tāq̄ publica persona ⁊ omnium quoruz interest.

¶ Pupillus. Cum. l. seq. Mor. † melius est proprium q̄ commune: ⁊ ideo hic fit vt stipulet pupill⁹ p se vel per seruū vt sibi q̄rat directa. nā q̄n stipulat p aliū: q̄rit sibi vtilis: ⁊ apud alium est directa. ¶ Quero † vtrū ex stipulatione notarij[c] detur pupillo vtilis sine cessione. et tex. hoc non exprimit. Dyn. dicit q̄ sine cessione. et nihil alleg. habes text. in. l. prima in fi. C. de ma. conue. ¶ Quero † cum hoc sit verum in stipulationibus pretorijs ⁊ iudicialibus quod ex contractu nobis b queritur vtilis: quid in conuentionalibus[a]: de hoc sunt opi. Jnnoc. in. c. dudum. de conuer. coniga. tenet q̄ hoc non habeat locum in conuentionalibus: quia omnes leges que de hoc loquuntur: loquūtur in pretorijs ⁊ iudicialibus: vt hic. ⁊. l. non aliter. ⁊. l. his verbis. s. de adop. idem videtur tenere glo. Joan. and. in. c. q̄q. de vsur. lib. vj. glo. nostra videtur contrariū tenere quod indistincte per notarium queratur. dum ponit hunc casum inter alios quibus queritur vtilis: vt not. in stitu. de inuti. stipula. §. si quis alij. c ¶ Si pupillus stipulatione notarij. adde Bal. in. l. pen. in v. colum. de execu. rei iudi. facit. l. quoties. in prin ci. de admi. tuto.

¶ Quid in cōuentionalibus. vtrum in conuentionalibus querat vtilis per notarium sine cessione sicut in pretorijs. vide etiam per doc. in. l. penultri. s. si quis cautio. ⁊ adde de hoc glo. singu. ⁊ melior de corpore iuris fm Angel. in. l. huiusmodi. in prin. ff. de leg. j. et insti. de inuti. stipu. §. si quis. ⁊ in. l. pe. s. de neg. gest. ⁊ facit q̄ no. glo. in. l. multum. C. si quis alte. vel sibi. Bal. in. l. j. in. vj. colū. C. per quas pso. nobis acquirit. dicit quod si est consuetudo q̄ notarius stipulet procedat opiō. Bar. alias nō. ⁊ dicit Bal. ibi. l. si quis emancipatū. C. de dona. q̄ si notarius recipit cōtractum ⁊ cōstitutionem precarij pro me: acquirit mihi directū dominiū per. l. j. C. per quas perso. no. acquirit. et adde Jmo. in. l. stipulatio ista. in. §. alteri. de verb. obliga. qui tenet opi. Bart. ⁊ Jmol. in. l. huiusmodi. de lega. j. ⁊ per Anto. de but. in proe. grego. in vlti. expar.

a ¶Per stipulationē notarij. q̄d in arbitro stipulante penā p parte parente laudo an valeat. glo. tenuit q̄ sic. in.l.litigatores.§. q̄ō ait pretor.ff. de arbi. q̄d sequit̄ Ang. in.l.v.§.fi. dever. ob. tibi plene tz idē Jmo. hic. ꝛ in.c.dilecti. de arbi. sed Spe. tenuit cō trariuz in ti. de arbi. §.fi. versi. sed quid si stipulatus est: qz eius nō interest: ergo ꝛc. dic vt in.l. stipulatio istā. §. alteri. ff. de verbo. obliga. cum simi. istā opi. sequitur Jmo. in.d.c.dilecti. de quo vide in.d.l.v.§.fi. per Alex.

b ¶Officialis publici. per stipulationē nuntij vel alterius publici officialis nobis acquiritur stipulatio vtilis: ꝛ quid de notario iudice vel sacerdote. vide Bal. post Bar. in.l.§. huius studij. de iusti. ꝛ iur. ꝛ Bal. in auc. generaliter. C. de episco. ꝛ cle. in. viij. col. ꝛ in. v. ꝛ Bal. in. l. postq̄. C. de pac. vbi omnino vide Bar. in. l. possessio. §. j. de acqui. pos. ꝛ Jmo. i. d. c. j. de eo q̄ mit. i pos. cau. rei ser. facit. c. q̄q̄. devsur. li. vj. ꝛ in. c. j. cū prudē. de pac. ꝛ qō no. Bal. ꝛ Ang. in. l. eū p quo. per illū tex. ff. de in ius vocā. Et q̄d si iudex sibi stipulat an acq̄rat partibus vide Butrō. de fuza. in. l. si q̄s maior. C. de transac. ꝛ qō etiā querat absenti tenet glo: in auc. matri ꝛ auie. C. qñ mulier officio tu. fungi. po. in verbo velle. ꝛ dixi in. l. in cause. de procu. et vide omnino Bal. qñ iudex stipulat in. l. j. C. per quas pso. no. acquirit̄ in pe. co. Pe. de anc. in. c. j. de renuncia. dicit qō illud gerit̄ in presentia iudicis aduersario non presente ita demum preiudicat gerenti officium si iudex ad hoc tendat vt suū impendat officium: et nō als. allegat no. per Ey. in dicta auc. sacramenta. ꝛ cum Barto. etiam hic tenet Bal. in. l. non aliter. de ado. et in. l. j. §. exigere. de ma. cōue. idem tenet Bul. de cug. in l. nō aliter. §. de adopti. ꝛ allega. l. caius. §. de vsur. que lex potest face re vno modo intelligendo. Quid dicemus. teneo indistincte quod per stipulationem notarij[a] vel cuiuscūq̄ alterius officialis publici[b] possit queri nobis actio vtilis. de notario constat hic: ꝛ. l. non aliter. ꝛ. l. his verbis §. allega. de alijs officialibus probatur in auc. vt fine; probi. ma. cre. ꝛ debi. §. quia vero. ꝛ ibi nota. primo. ꝛ ibi no. vnde sumitur auc. libellum. C. de lit. contest. ꝛ ibi etiam no. ꝛ in auc. de liti. §. ad excludendas. vnde sumitur auc. generalr. C. de epi. ꝛ cleri. ꝛ ibi etiam no. ꝛ in auc. de bere. que ab intest. defe. §. ex his. vnde sumitur auc. matri ꝛ auie. C. quādo mulier tut. offi. fungit̄ potest. ꝛ ibi etiaz no. Preterea q̄ idem sit in conuentionalibus probo. quia in modo acquirendi nō est differentia inter stipu. cōuentionales ꝛ pretorias interpositas extra iudiciuz: sed in pretorijs interpositis extra iudicium nobis queritur per notariuz. vt insti. de satisdatio. §. si vero aliquis. ergo idem in conuentionalibus. ꝛ hoc puto verum. puto tamen quod consilium sit q̄ si notarius est presens facias tibi cedi: qz ad hoc cogetur. vt. l. possessio. §. ꝛ si possessio. §. de acquiren. possessio. si vero non posset haberi: tunc sine dubio competeret tibi vtilis sine cessione: vt. l. j. in fi. §. de insti. ꝛ. l. j. C. de actio. ꝛ obliga. ꝛ no. in. l. dam. infec. in fi. §. de dam. infect. ꝛ dixi. §. titu. j. l. in omnibus pretorijs. el. j:

a ¶Quero † quando notarius stipulatur: vtrū est necesse quod dicat promittis mihi notario tanq̄ publice persone recipienti nomine omniū quoruī interest ꝛc. Rñ. fateor quod si non stipularetur tāq̄ publica persona non posset alij querere: sz ego presumo quod si stipulatur tanq̄ notarius quod presumitur stipulari tanq̄ publica persona ꝛ nomine omnium quorum interest: vt. l. cum post. §. j. de admini. tuto. ꝛ. l. vlti. de insti.

☞Ea que sunt stricti iuris non recipiunt extensionem.

Adde tu pro ista nota. ꝛ vide Are. lin ca. at clerici §. de adulterijs. col. iiij. in fi. de iudi.

1 Tutor quare cogatur gerere.

2 Tutor qui non gessit potest conueniri hac stipulatione.

¶On quasi. Mo. hic † q̄ ea que stricti iuris sunt extensionem nō recipiunt. nā hic vides q̄ qui promittit rē pupilli saluā fore non tenet̄ nisi ad id qō venit in actione tutele directe: non ad id quod venit in actione. facit ad hoc. l. si pregnans. ꝛ. l. vacce. ff. de euictio. ꝛ de leg. j. l. non quocunq̄. §. fina. cum sua glo. ¶Secundo nota. † tex. eius quod querit Dy. in. l. j. in pn. ff. de admini. tut. quare cogitur tutor gerere: quia etiam non gerens tenetur vtili. vbi dantur plures rationes: vnā habes hic. ꝛ ad hoc vt possit teneri ex stipulatione rem pupilli saluam fore. querit glo. an teneatur vtili ex stipulatione. quidā dicunt qō sic vt Mar. glo. dicit contra ꝛ bene. ¶Quero quid † si tutor quedam gessit quedam non. an pro non gestis teneatur hac stipulatione: puto q̄ sic: quia tenetur directa. ar. l. si tutor. in prin. §. de auto. tu. to. coniuncta. l. j. in prin. §. de admi. tuto. ꝛ hoc §. tene menti hunc. §. quia notabilis est.

c ¶Hanc stipulationē. Mot. q̄ tutor potest cōueniri

uenire demum finita tutela. sed curator statim cōtra de admini. tuto. l. actus. Solue vt plene no. C. de admini. tuto. l. aduersus. dic vt ibi plene quia est longa materia.

¶Si tutor. Quero contra quem agetur dicit glo. contra defensorem eius vel contra curatorem datum bonis. ꝛ hoc vltimū placet. id vero quod dicitur de defensore qui veniret in iudicio noīe capti ab hostibus ꝓcederet si ille captus reuerteret. si vero ibi moreretur qō gestum est non valeret: vt. j. que sen. fine app. re. l. j. in fi. arg. ad hoc in. l. si seruus cōmunis meuij. §. seruus capto. ff. de stipu. seruo.

1 ☞Una actio in aliam deuoluitur quando actoris interest.

¶Si quis curator. Oppo. q̄ etiam si non gerit teneat vt. l. ij. in fi. ff. de cur. bo. dan. glo. dicit aliud in curatore dato bonis vt ibi. aliud in curatore adulti. vt hic. Vel dic ꝑm Dy. ibi gessit ex voluntate: hic ex necessitate arg. l. iij. §. in eum. als est sub. l. iiij. de admini. rerum ad ciuita. perti. ¶Quero que est ratio differentie inter tutorem ꝛ curatorē. dic vt in glo. ¶Quero quid est hoc dictum in se reuoluitur. due sunt opinio. vna id est sepius stipulatio cōmittitur: scilicet quoties male gerit ꝛ ista est vera. Alia vt dicamus reuoluitur: id est obligatio vna deuoluitur in aliam vltimam. verbi gratia. pro mala administratione tenebar tibi dare centum: statim cum non exigo illa centum prima obligatio conuertitur in illam secundam: quia nō exegi et sic de singulis. sed hoc non placet: † quia vna actio deuoluitur in aliam: ita demum si actoris interest: vt. l. diuortio. ff. de nego. gest. sed hic actoris non interest. ergo ꝛc. quare tene primam. Sed ad illam op. de. l. si duo. §. de arbi. Solu. ibi mera pena hic interesse.

b ¶Erum. Oppo. de. l. j. in prin. de verbo. obliga. Solu. fallit hic: vt hic dicitur per gloss. ꝛ dixi plene in. d. l. j. in prin. ff. de verbo. obli.

2 ☞An curator ad lites teneatur satisdare: et an inuentarium facere.

¶Et si ad species. Quero vtrū curator datus ad litem[b] teneatur satisdare. glo. dicit q̄ sic per hanc. l. quam tenet̄ menti. sed an teneatur facere † inuētarium. glo. tenet q̄ non in. l. de creationibus. C. de epis. audien. argu. ad hoc. l. nulli. §. cum autem. C. de epi sco. ꝛ cleri. ꝛ argu. l. hoc iure. ff. de solu. nam cum curator ad lites non possit solutionem recipere vt dicta. l. hoc iure. ergo non debet facere inuentarium quod fit postq̄ receperit. vt dicto. §. cum autem. Alij dicunt q̄ tenetur facere inuētarium: quia saltem ad eum perueniunt instrumenta cause. argu. huius. l. ꝛ. l. chirographis. in princi. ff. de admini. tut. ꝛ. l. tutores. C. de admini. tu. ꝛ illa instrumenta debent ponere in inuentario. Alij distinguūt. aut loquimur in curatore actoris: ꝛ tunc quia ad eū debent peruenire instrumēta pupilli oz facere inuētariū. Aut loq̄mur in curatore ex parte rei. ꝛ tūc q̄ nō hz aliq̄ aliq̄d facere nisi negare: ꝛ tūc nō oz facere inuentariū: hāc distinctionez ponit Oldr. sed nō placet: qz qñq̄ ex parte actoris nō sunt instrūta: sed solū testes ꝓducūtur ꝛ fiūt interrogationes. ex parte rei sunt qñq̄ instrumēta. sed de cōsuetudine nō faciūt inuentariū. de hoc in speculo de actore, ab vniuersitate, ver. puberes, et ver. sequen:

a ☞Nomina debitorum sunt in patrimonio.

¶Az pupillus. Innuit hic qō noīa non sint in patrimonio. ff. de ver. signi. l. bonorū. So. fateor † q̄ noīa sunt in patrimonio: sz ea q̄ a debitore debēt exigi nō sunt in patrimonio. ꝛ eo respectu sic loquit̄ hec. l. ¶Quero vtrū vsure veniant in hac stipulatione. quidam q̄ non. tu dic contrarium. vt in duabus. ll. sequenti.

☞Fideiussor simplr acceptꝰ tenetur in vsuras q̄ veniunt officio iudicis ex natura actionis.

¶Postea. Cum. l. seq. Mota. qō † fideiussor simpliciter acceptus tenet̄ in vsuras q̄ veniūt officio iudicis ex natura ac. de hoc in. l. quero. ff. loca. ꝛ. l. centū capue. ff. de eo qō certo loc. ꝛ ibi dixi.

¶Si plures. Dec lex dicit̄. ꝓmo ponit vnum dictū q̄ fideiussor vnius tutoris nō hz beneficium diuisionis. secūdo respondet cuidaz tacite obiectioni quare secus sit in pluribus tutoribus. tertio formatur vnā obiectionē ꝛ ei rñdet quare sec⁹ in fideiussoribꝰ aliorū. scda ibi. nec quisq̄ tertia ibi ceterū. ꝛ est pulchra ꝛ notabilis. l. ista. ¶Op. ff. ō fideiuss. tu. l. pupillus. Sol. ibi erant plures fideiussores diuersorum tutorū: hic erat vnius tantū tutoris fideiussor.

¶Judicatū solui. Rubrica.

☞Stipulatio iudicatū solui iterponit̄ ante litem cōrestatā post q̄n procurator interuenit post.

Cautio iudicatū solui p̄stat̄ a quocunq̄ cōuento nomine alieno.

Procurator nō cauet iudicatū solui q̄n hz mandatum ꝛ dñs cum in mandato relegauit.

a Seruū. nō est alibi hz Bal. in. l. donationibus de acqui. pos.

b ¶Et si ad species. datus ad litē. Curator ad lites satisdet ꝛan faciat inuentarium vide qō dixi post Bar to. in. d. l. ō creatiōi bꝰ. ꝛp bal. in. l. nulli. ℞ allegat Bal. in. l. qui habet §. fi pupillus. s de tu. ꝛ Bar to. in. l. si hereditas in ꝑnc. C. de testa. tute.

¶Queruntur plura.in quo differat ista cautio et clausula de re defendenda ab illa de iudicio fisti ꝛ numquid procurator rei teneatur causam prestare vide que dixi post Bar.in.l.filius. qui satisda. cog.Et quō debeat fieri instrumentū in hac cautione vide Bar.in.l. j. de in li. tur.sed q̄d in forense qui receſurus est insaluta/to hoſpite ſi nihil poſſidet: an habeat hanc cautionē prestare.vide Bald. in auc.ei qui in prin.de bo.auc.iu di.poſ.

Procurator nō cauet de rato quando est certum de mandato. 8
Fideiubere ꝙ possit quis ꝓ absente ꝛ ignorante.
Procurator releuatus a dñō:debet tamē nuda cautione promittere iudicatum solui: licet consuetudo nō obseruat. 9
Fideiussor iudicatum solui an accipiatur sine principali. b
Per litis contestationē quis obligatur instantie:non autem ad id quō venit in sententia.
Quando procurator ꝛ principalis fideiubet pro eo contra dominum fit prius executio nisi sit procurator in rem suam. c
Dominus qui releuauit a satisdan do si nō est soluendo procurator ta d

b ¶Qō intelligeam aūt sit differētia inter stipl'onē iudicatū solui ꝛ stipl'onē solui iudicatū vide Bar.et ibi dixi in.l.ij.in prin.de preto.stipu. ꝛ de clausula iudicatum solui de re defendenda ꝛ de iudicio fisti. vide no.per Bar.ꝛ ibi omnino Pau.de ca.in.l.ſi cū hominē.ſ.de fideiuſſori.et dixi in.l.grece. in p̄n. ſ.de fideiuſ.vbi dixi quod qui promittit defendere promittit fistere.ꝛ adde Pau.de ca.in.l.iudicatum solui.la.ſ.j.eo. e

c ¶Alieno nomine.secus si aliū defendat suo nomine.nam tunc non tenetur satisdare.tex.ꝛ exemplum habes in.l.ſi cū vno.ſi ex noxa.cā aga.ſ.

d ¶Sed hodie. Adde glo.ꝛ quod ibi no.in.l. ſi ꝓcura.ſ.de procur. f

e ¶Tertio quero.Sed pone ꝙ aliquis promisit ſiſtere iuri vtrum videatur promittere iudicatum solui.dic ꝙ sic etiaꝫ fistere promittere videtur.gl. est quam ibi multum no.Ange.in.l.ſi commiſſa.ſ. rem ra. habe. Quid ſi promisit parere mandatis curie.an sit idem: vide Bald.in.l.eum pro quo de in ius vocan. 4

f ¶Releuatus.No.tñ cautelā quam tradit Ange. in.l.ſi filius.qui satisda.cogā.que est ꝙ ſi dominꝰ est multum longinquus a loco iudicij quod poteris opponere qō ille dominus qui fideiuſſit pro procura. non poſſidet immobilia. et ſi ea poſſidet in loco longinquo a iudicio et eam retulit in l. scōm.ſ.poſſeſſio.eodem titu.quod not.quia de facili poteris euadere iudicium:ſi petis a procura. actoris precaueri de iudicio fisti et iudicatum solui in causa recomentionis.vide Barto. circa penultri.colum.

g ¶Loquitur in cautione.sed quid ſi procur. cōparet ꝛ ad vnū articulū in cā an debeat satisdare: allegat glo.ꝙ non in.l.x.in prin.de regu.iur.quam alleg.doc.in.d.l.ſi filius.qui satisda.cog. 5

nien cauet de iudicio fisti.
Procurator in instrumento ꝓcurationis an possit releuari a cautione de defendendo.
Promiſſio de defendendo in pretorijs ſtipulationibus reſoluitur.vt videatur ſe promittere factu rum ꝛ curaturum.
Promiſſio iudicatum solui facta per procuratorē non prodeſt ſubſtituto ab ipſo:niſi dicatur quod promittit pro ꝓcuratore ꝛ ſubſtituto ab eo.

¶Glo.continuat.dixit de pretorijs ſtipulationibus in genere ꝛ proſecuturus est vnā ſpeciē. nūc proſequitur aliam ſpeciem. Et circa rubricam queruntur plura. Primo † quando debet interponi iſta cautio.dicit glo. ante lit. conteſta. vt.l. de die.ſ.ſi ſeruus. ſupra qui satisda.cogan. idem no.inſtitu.eodem titu.ſ.ſi vero.quod intelligebꝫ ſi ꝓcurator interueniret post lit. conteſt.quia tūc etiam interponeretur:vt.l.ij.C.de cōſort. eiuſdē litis.ꝛ not.in.l.pōponius.ſ.rati.ē. de procurat. Secundo † quero a quo debet prestari iſta cautio. dicit gl.olīz a quocūq; ſuo vel alieno noieᶜ cōueto reali vel perſonali actione. hodie nō ſtaꝫ ab eo q̄ ſuo nomine cōuenitur. vt inſtitu.de satisda. in principio.ꝛ.ſ.ſed hodieᵈ. in eo quod dicit qō olim prestabaꝫ a cōuētu ſuo nomine ꝑſonali:non dicit verū: vt dixi vobis ſm Dyn.in.l.ſi eū hominem.ē.de fideiuſſoribus. ¶Tertio q̄roᵉ vtrū † ꝑ ſtetur iſta cautio a ꝓcuratore q̄ hꝫ mādatū.gl.dicit qō ſic:vt.C.de satiſdando.l.prima.in fine. ꝛ fideiubet ꝙ ſuo ꝓcuratore domiñ? ſi eſt preſens:ſi vero eſſet abſens ꝓcurator inuenit ſibi fideiuſſores.primū qō dicit:ſiue habeat mandatū ſiue non eſt verū licet ſit ſecꝰ in cautione de rato q̄ nō preſtatur cū eſt certū de mādato:vt.C.de ꝓcurato.l. prima.ꝛ infra titulo.ſ.l.ne ſatiſdatio.rōnē dic.vt not.in.l.non ſolum.ſ.q̄ alieno.ē.de ꝓcuratoribꝰ. ꝛ ꝑ docto.in.l.ſ.C.de ꝓcuratoribꝰ. Ꝟs qō dicit ſi eſt abſens domiñ? ꝓcurator ſibi inueniat fideiuſſores.dicit Dy.eſt verū niſi eſſet a domino releuatus ᶠ per promiſſionē factā notario recipiēti nomine quorū intererit ꝓout cōſuetudo eſt. ꝛ textꝰ dicit inſtitu.de satiſdatio.ſ.ſi vero aliquis. ꝛ iſto caſu dicīt domiñ? fideiuſſor: q̄ etiā ꝙ abſente et ignorante poteſt quis fideiubere:vt.l.fideiubere. ē.de fideiuſſoribus.ꝛ.l.ex manda. ſ.j.ē. manda. 3

¶Sed † circa hoc queritur an ſaltim nuda cautione teneatur procurator ꝓmittere:licet ſit a domino releuatus.Specu.in titu.de satiſda.ſ. expedito.circa princi.ſ.tenet quod non:ſed cōtra hoc facit:quia obligatio fideiuſſoria non poteſt eſſe ſine principali:vt.l.fideiuſſor obligari.in princi.ē. de fideiuſſoribus.ſed hic non eſt principalis:ergo dominus non poteſt dici fideiuſſor.quidam volentes ſuſtinere iſtam opinionem. dicunt quod hic fideiuſſor accipitur ſine principali:vt nota.in.l. ſecunda.ſ.primo.ſupra qui satiſdare cogātur.ꝛ ita loquitur.l.ſi barſatorem.C.de fideiuſſoribus. Ꝟs hoc non eſt bene dictum:quia ſpeciale eſt in cautione de iudicio ſiſti:vt dicatur fideiuſſor ſine principali:vt nota.in.l.ſecunda.ſ.primo.ſupra qui satiſdare cogātur.ꝛ ita loquitur dicta.l.ſi barſatorem.ſed noſtra.l.loquitur in cautione ſ.iudicatū ſolui:in 6

ſolui.in qua requiritur principalis ꝛ fideiuſſor:vt a ſupra titulo ſecundo.l.pretorie. Unde alij volentes hoc ſuſtiniere dicunt quod procurator eſt principalis qui obligatur per litem conteſtatā in qua quaſi contrahitur.vt lege tertia. ſ.idem ſcribit. ſupra de peculio.et nota.in lege ſecunda.ſ.finali. ſupra titulo ſecūdo.hoc no.in eſt bene dictum.naꝫ per litem conteſtatam quis obligatur inſtātie nō autem obligatur ei quod in ſententia venit quod apparet:quia in procuratorē non fit executio:vt l.pl autius.ſupra de procuratoribus.hic autez loquitur in cautione iudicatum ſolui. in qua nullo modo procurator reperitur obligatus: ꝛ ſic eſſet fideiuſſoria ſine principali. Alij volentes hoc ſuſtinere dicunt quod hoc non eſt mirum quod fideiuſſor ſit ſine principali:ſicut alias quando principalis ſine herede decedit: vt.l.ſtichum aut pamphilum circa finem princip.ſupra de ſolutionib⁹. ꝛ.l.ſine herede.ſupra de adminiſtratione tutorū. Ꝟs hoc non eſt bene dictum:quia ab initio non poteſt contrahi obligatio fideiuſſoria ſine principali:licet ex poſtfacto poſſit quandoq; ſuſtinere:ita nota.ſupra depoſi.l.j.ſ.idem pomponius.probatur in.l.poſtquaꝫ.in principio.vt lega.nomine ca. Dyn.hic non bene.ſe firmat.dicit tamen quod eſt argumen.quod procurator ipſe debeat cauere nuda cautione. ſupra de vſufructu earum rerum que vſu conſu.l.tribus.ꝛ argu.l.filio.ꝛ.l.ſi quando.ſ. primo.ē.vt leg.no.ca.domi. Ꝓyn.in.l.j. C.de satiſda.mouet iſtam queſtionem.ꝛ dixit me audiente quod iſta fuit prima queſtio que fuit ſibi commiſſa poſtquā redijt de Bononia.ꝛ determinauit quod procurator debet cauere iudicatum ſolui. vt ſic ipſe ſit principalis: et dominus fideiuſſor. hoc probat per dictum.ſ.ſi vero aliquis.inſti.de satiſdati.vbi dicit quod dominus fideiubet ꝙ procuratore ſuo:ergo procurator eſt principalis.pro hoc.ē.de procurato.l.minor.vbi dicitur minori ꝛ fideiuſſoribus ſuccurritur.ergo apparet quod ꝙ curator eſt obligatus. Jaco.de are.tangit hanc q̄ſtionem.j.eodem titulo.l.ſi ad defendendum.ꝛ ibi dixit ſic: modus releuandi procuratorem poteſt a esſe duplex.vnus modus ᵃ quod dominus promittat pro procuratore ſuo.notario recipienti nomine eorū quoꝝ intererit.ꝛ det vnū fideiuſſorē ipſi notario:tunc ſufficeret:quod eſſet principalis et fideiuſſor:vt.d.l.ſi ad defendendam.j.eodem. melius facit.licet ipſe non alleget.l.ſi defunctus.ē.de procuratoribus. Alio modo releuatur quod dominus ipſe promittat ſimpliciter nec dat fideiuſſores tunc non ſufficit ſed procurator debet cauere nuda cautione:vt.l.prima.ſ.exigere.ſ. de manconue.quod mihi placet:vt dicta.l.tribus.de vſufru.earum rerum que vſu conſu.ꝛ.l. ſi quando.ſ. j.ē.vt leg.no.ca.hoc ſentit gl.in.l.ij.ſ. quamuis. ſ.ſi cui pluſq̄ per. l.falſi. licet ita ſit de iure:tamē etiam in multis partibus conſuetudo obſeruat cōtrarium:nec videtur q̄ obtineri ſuper iſta exceptione. ¶Querit † Dy.ᵇ quando promittit procurator ꝛ principalis fideiubet pro eo in quem prius fiet executio:dicit Dy.reuera dominus eſt principalis.ꝛ ideo contra eum fiet prius executio ꝛ con b

¶Unus modus.Modum releuandi procuratorē de satiſdatiōe.vide.j.vt dicit Bart. in.d.l. ſi defunctus.ſ.j. quid autē ſi daret in relevatione fideiuſſorē alteri? fori ꝛ promitteretur per iudicē ſeu notarium alterius fori.vide ſingu. per Ꝓy. ꝛ per Bal.in .l. ij. C. per quas perſo. no. acquir. Et de iſto modo releuādi.vide ange.in.l.ſi deiuſſ. obligari. in prin. de fideiuſſor.ꝛ Ful.i.d. l. ſi filius. q̄ ſatiſ.cog. adde Joan. in addi.Spe. ī ti. de procu. ſ. . vt autē .ver. ſed numq̄d talis

¶Querit Dyn. Oñ principalis fideiuſſit pro ꝓcu.de iudicato ſoluendo an hēat beneficium excuſſionis:et adde qō tales perſone proprie dicuntur expromiſſores:vt no.glo.in.l.in eo.in prin.de re.iur.et no.in.l.ij.in prin.qui satiſ.co.et vide que not.j. pxi.ꝛ quod dixi in rubr.poſt Bar.ē.de fideiuſ.ꝛ an habeat locum beneficium excuſſionis in fideiuſſore iudicatum ſolui.Bal.in.l.cum eorum. C. de sen. vbi dicit quod non requiritur excuſſio. Contrariū tenuit ipe ꝛ rectius in.l.fin. C.de vſu. rei iud. quid in cōſtitore gl.tenet quod habet locum. ſ.ſi quis igitur.in auc.de fideiuſ. Adde quod licet pater conuentus de peculio habeatur loco fideiuſſoris.iudi.ſol.tñ non habet in eo locum beneficiuꝫ excuſſiōis vt not.Bar.ꝛ docto.i.l.cū filijs.ī prīc. de verbo.obliga.

¶Reſpondeo.Adde Bart.in.d.l.ſciendum. in fine prin.ꝛ ibi Bart.et in.l.pretorie.la vlti.ad fi.de preto.ſtipu.bene facit.l.j.ē.de in ius vocan: per Ange.ī.l.ſi filius.qui satiſda.cog.ꝛ in.l.ſi defūct. de procu.ꝛ vide.ē.in.j.colum.in fi.

¶Spec.in tit.adde Bar.in.l.j.in fi.C. de satiſd. ꝛ qō ibi dixi.ꝛ quid hoc operet vide Bart.in.l. ſi defunctus.ē.de procur. Adde an ſtāte ſtatuto qō nullus procura.defenſor rei audiatur: niſi primo satiſdet dēat admitti procuꝰ. pro quo dñs fideiuſſit.Ro.con.lxij.ꝛ ibi vide ad apoſtillā Alex.ē. in ꝟbo vnus modus. d

a ¶Quero vtrum. An sententia lata contra principalem posset postea fieri executio ꝺ fideiussorez. ⁊ q̃d ecõtra. an si fit lata contra fideiussorẽ videatur condemnatus principalis. viõ Bal. in. d. l. fi. i ñ. col. C. de vsu. rei iud. Adde que not. in. l. cũ filius. de ñ.

obl. ⁊ in simili. quid in fideiussore de defendendo. vi de. ſ. e. l. fi q̃s. §. fi plures. per Guido. de fuza. in. d. l. presenti.

b ¶Habet aliquas exceptiones. not. quod fideiussor potest opponere ex persona aliquas exceptiones quas non potest principalis. tenemenți hoc ⁊ q̃ posſit oppo. fideiussor ꝯtra exceptionẽ finie tz Bal. post Jac. but. in. d. l. fi. §. ſ. in. ij. col. versi. quero nunquid in ista. cũ sequen. de vsu. rei iudica.

procederet. ¶Contrarium puto q̃ ꝓmittendo de defendẽdo simpliciter sufficit. nam in pretorijs stipulationibus talis promissio resoluitur vt videatur promittere se curatorum ⁊ facturũ vt dixi in. l. quoties. §. de ver. obl. ⁊. l. stipulatio ista. in princ. eo. ti. ¶Sed † quero vtrum promissio ista facta per procuratorem sufficiat substituto ab ipso procuratore ⁊ respon. non: vt. l. si ante acceptũ. ſ. eo. ti. ⁊ ideo consuetudo 1
est vt dicatur quod ipse promittit 2
pro ipso procuratore ⁊ pro substituto ab eo ⁊c.

1 ☞Sententia lata contra principalem ꝙ non exequatur contra fideiussorem contractus fine nouo processu.

2 Sententia lata contra principalem ꝙ exequaẽ cõtra fideiussorẽ iudicatum solui sine nouo processu.

3 Dictio statiz significat summariaz cognitionẽ sine ordine iudiciario.

4 Executio sententie late cõtra principalem ꝙ fiat cõtra fideiussorẽ de iudicio sisti ⁊ stipulatio sit facta in iudicio: ⁊ nisi steterit tempore debito secꝰ si per sententiam. nu. 6.

1 Instrumenta guarentigiata ꝙ exequantur etiam si continent incertã 2
quantitatem declarata tamẽ prius quantitate.

¶Lau. de defendendo si habet certum ⁊ limitatum tempus meretur executionem.

¶Lau. õ dolo ꝙ mereatur executionem. et remittit.

4 Stipulatio rem ratam haberi an mereatur executionẽ. remissiue.

5 Fideiussor iudicatum solui executione contra ipsum potest contra principalem impetrare executionẽ sine processu ordinario.

reis. ⁊ plene per Bal. institu. de satisd. §. fi. vbi tandem residet cum Bart. per Balduz not. in addi. spec. in ti. de sent. in. xvj. colũ. ⁊ Bald. in. l. fine in duplum: alias est. l. ij. in. §. fin. cum. l. seq. §. qui satisda. cog.

Ih stipulatione.

Oppo. de. l. cedere diem. ſ. de verbo: signi. dicit gloſſ. fateor quod dies cedit sed non venit. glos. non dicit verum. naz tempus quod datur iudicatis miserationis gratia indulgetur solutioni: nec impedit diez obligationis cedere ⁊ venire. vt. l. si cum militi. §. §. de compen. sed. l. cedere diez. loquitur de die que inest obligationi. ¶Oppo. quod ante sententiã cedat dies: vt. l. cum querebatur. ſ. eodem. Solu. hic loquitur cum stipulatio committitur ex clausula quod verbum sonat. Sed clausula de defendendo vel de dolo malo potest committi ante sententiam: vt. l. contraria. ⁊ probatur. ſ. eo. l. iudi. solui. ¶Quero dicitur hic sed exactio in tempus reo principali indultum differtur. ¶Quero † vtrum[a] sententia lata contra principalem possit mandari executioni contra fideiussorem sine nouo processu glo. in. l. vlti. C. de vsu. rei ind. simpliciter dicit quod sic. Idem Jaco. de are. §. de fideiusso. l. si quis pro eo. §. si numos. tamen secundus omnes illud non habet locum in fideiussore contractus: sed in fideiussore iudicij. ⁊ quod in fideiussorem contractus non fiat probatur in. l. grege. §. fi cum defensore. §. de pigno. et. l. a sententia. in principio. ſ. de appella. ⁊. C. de his qui ad eccl. cõfug. l. presenti. §. adijcientes. hoc tenet Oldra. ⁊ Specu. ĩ titu. de execu. sententie. §. sequitur. verficu. sed nunquid sententia. hoc tenuit Barsias ⁊ dominus Joan. and. in. c. primo. de iniur. ⁊ de dã. da. lib. vj. ⁊ Ly. in. d. l. vlti. de vsu. rei iu. ⁊ Guil. de cug. in. l. ij. in fi. §. qui satisda. cogan. vnde teneo hoc pro vero quod in fideiussorem contractus nõ fit executio sine nouo processu. Sed an in fideiussorem iudicij. de hoc sunt opi. ⁊ ideo hoc reuoco in dubium. ¶Et quero † an in fideiussorem iudica. solu. fiat executio. glo. dicit quod sic in dicta. l. vlti. de vsu. rei iudi. et videtur text. hic in hac. l. ꝓterea si aliter diceres sequeretur istud quod res abiret in infinitum: nam contra fideiussorem dares de nouo libellum et ipse responderet per procuratorem et daret fideiussorem iudica. solui: et tunc iterum haberes necesse dare libellum cõtra illum fideiussorem. ⁊ sic de singulis vsq; in infinitum et nunq̃ fieret executio. ⁊ ista est vna opinio. Alia fuit opi. Odoffre. quod in fideiussorem iudicatum sol. ex clausula quod verbum sonat fiat executio sine nouo processu: vt hic ⁊ ĩ dicta. l. vltima. C. de vsur. rei iudic. sed ex clausula de defendẽdo vel de dolo nõ possit fieri executio sine nouo processu: quod apparet: quia non habet expeditam quantitatem: sed committitur ad interesse quod est incertum: quod secus est in clausula iudica. solui. vt. ſ. eodem. l. iudicatum sol. la. ij. et hoc tenet Guil. de cu. in. l. ij. in fine. ⁊. l. sequenti. §. qui satisda. cogan. per illum tex. Alij sunt qui dicunt simpliciter quod in fideiussore iudica. sol. nõ fiat executio. et hoc dicebat Jaco. butri. per. l. duob?. §. igit̃ si quis iurauerit. §. de iureiuran. vbi ipse dicebat esse casum. Preterea potest esse quod fideiussor habeat aliquas exceptiones ᵇ quas non habet

[a] habet principalis: vt. l. idem ℞. §. generaliter. §. a manda. ⁊ plene no. in. l. si fideiussor. §. quedam. eo. dẽ titulo. Preterea res inter alios acta ⁊c. vt. C. res inter alios acta ⁊c. ⁊ hoc tenebat dominus Rayne. ⁊ dicebat esse casum in. l. ista: vbi dicitur quod cedit dies stipulationis: non dicit quod sententia mandetur executioni. quid dicemus? puto quod contra fideiussorem iudicatum solui accꝑtum in iudicio ex clausula quod verbum sonat fiat executio sine nouo processu. hoc probo ꝑ texdicte. l. vltime. C. de vsu. rei iudi. vbi dicit statim. ex quo verbo sic arguo. verbuz statim[a] significat summariã cognitionẽ absq; ordine iudiciario. vt C. vnde vi. l. momentanee. ergo apparet q̃ non debet fieri nouus ꝓcessus ordinarie. pretereaverbum statim seu confestim importat vt non requiratur noua sententia: vt in autenti. de incest. nup. §. ſ. collat. ij. ⁊ ibi no. ergo ⁊c. preterea nõ est dubium quod confessio facta coram indice meretur

[b] executionem[b] absq; noua snia. vt. l. ſ. C. de cõfes. ibi nã ⁊ soluere cogitur. ⁊. l. si debitori. §. de iudi. Sed iste qui in iudicio ꝓmisit iudicatũ soluere: iã est ꝓfessus se debere illud quo iudicabit̃ ergo ⁊c. Preterea debitũ est liquidum iudici vt iudici: ergo meretur executionẽ: vt. l. secũda. C. de execu. rei iudica. l. nõ obst. duobus. §. igitur si quis iurauerit. nec illud quod dicit̃ quod fideiussor posset habere exceptionem quam non habebat principalis. quia hoc concedo. tamen hoc examinabitur in illa summaria cognitione que fit tempore executionis: vt. l. a diuo. §. si super rebus. §. de re indic. ⁊ sic fideiussor non ledetur. non obst. ꝙ dicitur res inter alios acta ⁊c. quia hoc non est verũ indistincte specialiter quando actum est cuz alio te volente ⁊ consentiente. vt. l. sepe. de re iud. nõ obst. hec. l. que dicit in stipulatiõe ⁊c. quia fateor quod sententia lata cõtra principalem nõ mãdatur executioni contra fideiussorem: sed stipulatio qua fideiussor obligatus est iudicatũ soluere declarata per sententiã: illa meretur executionem[c] sicut sententia. ⁊ iste est casus in. l. nostra. vnde aduerte modũ quo executionẽ petes: vt ptz ex ꝑdictis. ¶Quero † an[d] in fideiussorẽ de iudicio sisti fiat executio. Guil. de cug. ꝙ non in. d. l. ij. in fi. §. q̃ sati. cog. Reperi q̃ dñs Jo. fagioli de pisis in quadã sua disputatione tenuit contra per. l. sanci[d] mus. C. de fideiuſ. ꝙ mihi satis placet duob? cõcurrentibus. Primo q̃ certa pena sit promissa si non steterit iudicio. ⁊ sic stipulatio habeat certã [c] q̃titatẽ ⁊ liquidã. Sc̃o q̃ sit apposita certa dies sistendi in iudicio. ita loquit̃. d. l. sancimus. q̃ ꝓbo q: tex. ibi dicit statim: ergo ⁊c. vt. §. dixi de verbo statim. Itẽ tex. ibi dicit oĩmodo persoluat. q̃ denotant execu. si vero haberet diem limitatã: ta[d] men nõ haberet certã penã: sed cõmitteret̃ ad interesse. adhuc dico idẽ ꝙ mereat̃ execu. p ratiões quas dixi. §. in fideiussore iudi. sol. q. videtur confessus se debere interesse si non steterit. ⁊ si dicas quomodo meretur executionẽ cũ q̃titas nõ sit certa. Rñ. in ipsa executione certificabit̃ ⁊ declarabit̃ istud interesse. sicut apparet q̃n fertur sententia incerta in vniuersalib? iudicijs: q: certificabit̃

¶Verbum statim. Verbum statim significat summariam cognitionem ⁊c. Idem dicas de verbo illico ⁊ quanto cituis ⁊ quam celerrime vt. l. si quis. ⁊ ibi Bar. C. de depoſi. ⁊ de dictione statim vide Bar. tex. ⁊ ibi Jmo. in. l. diuortio. in. ij. colũ. ff. solu. matrimo. istis adde oĩno Ange. in auc. de litigio. circa ꝑn. adde bar. in. l. imperator. ſ. de iure fisci. q̃d de verbo proti[e] nus: vide no. in. l. ij. per Bal. C. vt lit. penden. ⁊ ibi quid si in instrumento apponit̃ verbũ ꝓtin? ⁊ instrumentũ istud sit penale iudex ilico producto eo poterit finealiquo ꝓcessu et solẽnitate illum condemnare. ⁊ de ista dictione est text: in. l. iij. §. Iamitt[e] tenda. de acquiren. poſ. Adde an fideiussori de iudicio sisti sit offerendus libellus Joan. in addi. ad Specu. in titu. de fideiuſ. §. sequitur. in. ſ. addi.

¶Aberetur executio. Adde Bar. in. l. ſ. ad finem. §. de confeſſ.

¶Meretur executionem. Ange. hic ⁊ etiam Bal. in. l. duobus. §. qui iurauit. de iureiuran. Adde tu ⁊ limita hoc dictum Barto. vt habes per dominum Maria. sozi. in. c. dilecti. ij. q. ſ. de fo. compe. et in. c. ſ. eod. titu. fal. xxij. ⁊ Pet. de ancha. in repet. regule ea que. q. xxij.

¶Quero an. vide Bal. in. l. qui crimen. in. vſ. q. C. qui accu. nõ possunt. plene ꝑ Ja. de bel. ĩ disputatione quam ponit in. l. sancimus. in. ij. q. C. de fideiusſo. ⁊ vide quod not. in. l. eum pro quo. de ius voc. ⁊ in. l. ij. §. fina. qui satisda. cogan.

¶De clausula. vide Bar. in. l. proinde. §. no. §. ad l. aquil.

¶Intelligo. addo Bar. ⁊ q̃ ibi dixi in. l. tale pactum. §. qui puocauit. §. de pac.

a ¶Respondeo sic. an autem si fideiussor capiatur pro debito possit per eundem iudicem facere capi principalē incidenter licet alias non esset suus iudex. Bal. videtur velle quod sic in fideiussore iudicij non autem cōtractus ꝑm eum no. vt in. l. cuz eorū. C. ō sen. ⁊ in. l. fina. C. de usur. rei iudi. ⁊ qō ibi dixi post Bal. in fi.

b ¶Prima acta. q̄ acta pererant perempta instātia vide Bal. in. l. ij. C. de eden. ⁊ in. l. properandum. per Ly. C. de iud. ⁊ quid si finita est iurisdictio de legati quia reuocatus est an acta pereant ⁊ de no uo ordinarius cognoscat ⁊ an ex eisdem actis vide Bal. in. l. edita. in. viij. ⁊. ix. q. C. de eden. ⁊ vide no. verbum Bal. in. l. ij. C. de fruc. ⁊ lit. expen. et in. d. l. gesta. in. j. col. ⁊ vide Bal. in ti. de pa. cōstā. in ver. in causis. ⁊ ibi de citatione an pereat. ⁊ euz ibi omnino videas: vide que dixi in. l. j. C. de fru. ⁊ lit. expē. ⁊ an iurisdictio delegati pereat perempta instantia vide glo. ⁊ doc. in. c. pe. ō in. ⁊ Ang. ⁊ Jmo. in. l. iudex. in prin. de re iudi. vide Bar. in l. ij. §. j. ff. vi bo. rap. vide Jmo. in. c. ꝙuis. de re iudi. ⁊ in. c. causaz que. de testi. ⁊ quod no. Bal. in. l. eos. C. de fal. adde Bal. in. d. l. properandū. §. si quidē. ⁊ Jmo. in. c. consuluit de offi. de leg. quid autem si propter ineptum libellum secuta est absolutoria. dic q omnia pereunt ꝑm Bald. in. l. ij. C. de fruc. ⁊ lit. expen. ⁊ adde quod semper acta ⁊ sententia lata inter alios contra tertiū aliquā le preiudicium inferunt licet non plenum probationem ꝑm glo. in. l. si duo patroni. in prin. de iureur. ⁊ in. l. iiij. in prin. de app. Bar. in. l. admonē di. in. xj. col. de iureiuran.

c ¶Quero vtrum materiam istam plenissime tractauit in. l. ij. C. de eden.

d ¶Qui respiciunt. Et ad materiam adde quod li cet confessio domini in vna causa p̄iudicet in alia secus est in confessione procur. ꝑm Compost. et Joan. and. in. c. per inquisitionez. de ele. sequitur Jmol. in. c. j. in. iiij. colū. vt lit. non contesta. confessio in vno iudicio non preiudicat alleganti cōtrariam in alio. glo. est no. in auē. item possessor ⁊ in corpore. C. qui po. in pig. ha. ⁊ vide Barto. et Bal. in. l. ij. de eden. ⁊ id quod ibi dixi ⁊ an confessio vnius in vno iudicio preiudicet alteri in casu quo sententia lata cū vno nocet alteri vide Bar. 2. j. proxi. ⁊ per do. Ant. in. c. ꝙuis. de re iudi. ⁊ ibi p. Abb. in pe. col. ⁊ vide Bar. in. l. si perlusorio. §. j. de app. ⁊ vide que dixi in. l. sepe. in. iij. q. de re iu.

✱ ¶Pro concordan. Aduerte q dicta testium examinatorum reducta in scriptis per tabellionem sed non publicata possunt publicari coram alio iudice coram quo noua instantia est inchoata. ita Bar. in hac. l. cum lite. et Bart. in. l. solam. C. de testi. post glos. ¶Contrarius allegatur in. l. gesta. C. de re iudica. ¶Tu dic ipse Barto. scōm suas distinctiones vbiq̄ se saluat. Illam in hac. l. cum lite dicit aut sunt tales testes qui in certis casibus facerent fidem in alia instantia coram alio iudice fi. C. de usu. rei iud. id † quod dixi q̄ in fideiussorem iudicio sisti fit executio intelligē si non steterit tempore debito in iudicio: non si per sententiā fuerit iudicatum. quia per sententiam liberatur. vt. l. grece. §. ⁊ post litem. §. de fideiusso.

6 ☞Fideiussio iudicatum solui q̄ perit instantia perempta.

1 Acta pertinentia ad litis decisionem q̄ non pereunt instantia perempta.

2 Acta pertinētia ad litis ordinationem. vide. j. nume. 3. ⁊. 8.

3 Acta pertinentia ad ordinationem litis instantia perempta pereunt quo ad effectus futuros: secus quo ad effectus consummatos.

4 Acta facta in vno iudicio quando faciant fidem in alio.

5 Testes examinati in vna instantia non faciunt fidem in alia si non sunt publicati.

Testes examinati in vna instantia si non sunt publicati possunt per iudicem alterius instantie publicari in casibus in quibus fidez facerēt si essent publicati. ⁊. j. nu. 10.

Testes recepti coram arbitro faciunt fidem in alia instantia seruata distinctione. l. fi. C. de arbi.

Testes examinati coram iudice in vna instantia faciunt fidem in alia si tendit ad eundem finē inter easdem personas.

6 Testes examinati in vna instantia faciunt fidem in alia instātia inter diuersas psonas in illis casibus in quibus sententia lata inter alios preiudicat.

7 Testes examinati in vna instantia quādo possunt in alia produci ⁊ examinari.

8 Acta pertinentia ad litis decisionem vt sententia an pereunt perempta instantia. remissiue.

9 Aliquo accusato de crimine publico ⁊ testib⁹ examinatis tā ad defensam q̄ ad offensam si instātia sit perēpta accusator supueniēs si vtaē testib⁹ ad offensam teneē etiā recipere testes ad defensam.

10 Testes examinati in vna instātia parte presente publicati in cōtumaciā in alia instātia cōtra easdem psonas: p̄iudicāt. secus quo ad alias psonas. Iz per alium iudicem possunt publicari.

11 Certius appellās pro suo interesse an poterit iterum testes producere. remissiue.

✱ Cum lite. Perempta † instantia liberatur fideiussor iudicatum solui. h. d. ¶Quero qualiter lis perierit dicit glo. lapsu triēnij ⁊ istā tene. ¶Alterius dicit glo. † q̄ finita causa trienio prima acta[b] non valent. doct. dicunt aut sunt acta pertinentia ad decisionem cause vt confessiones ⁊ attestationes ⁊ similia: ⁊ tunc non pereunt sed prosunt etiam in scōs vt. l. iubemus. C. de li. causa. ⁊. l. cū antea. §. fi. C. de arbi. ⁊. l. vlt. de testi. ⁊ not. in. l. pperandū. §. ⁊ siquidē. in glo. sup verbo iudicij. C. de iud. hoc in attestationibus videē esse verum ꝑm Jaco. de aret. si in prima instantia dicta testium fuerunt publicata: als secus: vt. l. gesta. C. de re iud. ⁊ ita intelligit ipse glo. que est. §. de bis que in fraud. credi. l. iij. circa fi. ⁊ ita refert Ly. C. de iudi. l. properandum. in fi. Jmo. tamen videtur velle contrarium. extra de testi. c. alberi cus. sed. j. dicā. aut sunt acta pertinentia ad litis ordinationē: vt libelli oblatio citatio ⁊ fideiussorum datio ⁊ ista pereunt. ita loquitur hic ⁊ ita debet intelligi quod not. in. l. si vt proponis. C. quo modo ⁊ quando iud. ⁊ ibi p doc. ⁊ hoc tz Jmoc. extra de testi. c. causam que el. j. ¶Sed † quero lz acta pertinentia ad litis ordinationē pereant an pereat effectus eorū verbi gratia p lit. cōte. q̄s efficitur malefidei. actio perpetuatur. Item trāsit i heredem. Itē fit litigiosa res: an perempta instantia pereant omnes isti effectus. glos. in. l. ij. C. de fruct. ⁊ lit. expen. dicit q̄ sic. sed in. l. pperandū. §. j. dicit contrariuz. ⁊ ista est vera quam etiam tenet Jmoc. in. d. c. causam. probatur ergo ex predictis quod acta pertinentia ad ordinationem litis pereunt perēpta instantia quo ad effectus futuros: licet quo ad effectus iam perfectos ⁊ consummatos remanent illa acta ⁊ eorū effectus. ⁊ ista ꝓ huius. l. lectura scholastica sufficiant. Ut autem p̄dicta oīa clarius intelligātur. ¶†Quero vtrū[c] acta facta in vno iudicio faciant fidem in alio. de quo per glo. ⁊ Ly. C. de edē. l. is apud quē. ⁊. l. si vt ponis. C. quō ⁊ qñ in. tu dic qñq̄ queriē an actus sit: qñq̄ queritur de effectu actorū. primo casu cū queritur an actum sit ⁊ acta facta in vno iudicio faciant fidem in alio quocunq̄. ⁊ inter quascunq̄ ꝓsonas: postq̄ enim notarius redurit in publico instrumento sic libellum datum. sic lit. conte. sic respōsum: sic iuratum: sic sententiatus ⁊ similia in q̄cunq̄ iudicio: et inter quascūq̄ personas de hoc queritur hoc publicum instrumentum facit fidez: vt. C. de re iud. l. gesta. ⁊ de proba. cum res. extra de proba. c. quoniam contra. ⁊ isto respectu nunq̄ perempta instantia pereunt acta. semper enim ꝓbant sic actus esse. Quando q̄ queritur de effectu actorum. ⁊ tunc scias quod quedam sunt acta que pertinēt ad litis ordinationē. quedā ad veritatis indagationē. quedam ad litis decisionem. primo casu dico q̄ dicta acta habēt quosdā effectus qui respiciunt ipsam[d] instantiā. ⁊ isti effectus siue sint perfecti siue pficiēdi pereūt perēpta instantia: et ita loquit hic. Exemplū datio libelli ⁊ lit. cōtest. ⁊ datio fideiussorū ⁊ similia: habēt effectū q̄ ex his pōt pueniri ad diffinitiuā ⁊ hic effect⁹ est de futuro: ⁊ perit vt hic. nec obst. qō dixi. §. de re iudi. l. cū qrebat. qz ibi instātia nō perierat. qz sententia erat nulla. Itē habēt effectū q̄ amplius dilatorie vel declinatorie non possunt opponi. ꝙ. l. fina. C. de excep. l. pponius. §. rati. §. de ꝓcura. ⁊ iste effectus erat pfect⁹ et nihilomin⁹ perit. vt. l. hos accusare. §. hoc bñficio. j. de accusa. Habēt ēt quosdā effectus qui respiciūt potiꝰ causam quā instantiā: vt qō actio perpetuet. q̄ res fiat litigiosa: qō possessor fit malefidei ⁊ isti effectus remanēt. vt. §. dixi. tñ isti effectus se non extēdunt ad alias personas. vt. l. cum notissimi. §. sed ⁊ si quis. C. de p̄scrip. xxx. an. ⁊ ibi no. ⁊. C. de prescrip. lō. temp. l. j. itē nō extēdunt se ad instantiā que fit ex alia cā. vt. l. fiscus in q̄stione. j. de iur. fis. ⁊ ibi est casus et ibi dicā. Extendūt ergo se solū ad aliā instantiam ex eadē causa ⁊ iter easdē personas vel que habeant locō eiusdē. Quedā sunt acta que pertinent quo ad alias personas ⁊ tunc possunt publicari per illum ⁊ ita procedat opi. affirmatiua. Extra autem illos casus procedat opinio negatiua. vel etiam secundum quod ipe dicit in. d. l. gesta. opi. affirmatiua procedit quando coram successore ⁊ sic in eodē tribunali. Sec⁹ quā do coram alio prorus sepa rato et diuersa iurisdictione. Posset etiam fieri saluatio faciendo differentiam inter receptos per arbitruz ⁊ iudicem vt sensit Bart. banc vide per subtilem doct. do. Fran. Aret. in. c. causam que. de testi. in ij. col.

a ¶De effectu testium. vide Bal. in addi. Spe. i ti. de instru. edi. in vlti. col. in ver. acta. ⁊ per doc. in c. albericus. de testi. vbi tenet contra Bar. ⁊ plenius per eū in. d. c. causam. el. j. circa penul. col. c. ti. videlz qō iudex alterius instātie nō possit iudicare ad finem vt in alia instātia fidē faciat sed debēt testes iterū produci nisi mortui essent ꝓ distinctionē. l. fi. C. de testi. ⁊. c. presentia. ex eo. titu. ꝓ quo alle. tex. in. c. cū causam. eo. tit. in fi. cū glo. in verbo iure volueruē. ⁊ tenēt Bal. ⁊ Sali. in. l. gesta. in. j. col. C. de re iudi. p. d. l. fi. de testi. do. Alb. in. d. c. cum causaz. tz opi. Bar. hic. ⁊ dicit q̄ tex. ibi intelligit i arbitro. et adducit alia satis lenia. idē tenet Jmo. in. d. c. cum causam. motus rationes ne facultas ꝓbationum angustetur. per. l. qñ. in fi. C. de here. sed Bar. in. d. l. gesta. tenet contrarium ei⁹ qō hic. nā vult ibi q̄ attestationes nō publicate nullo modo faciant fidem in alia instātia nec possint publicari per iudicē alterius instātie. ⁊ idem videē velle Ly. post Jaco. de are. in. d. l. properandum. in. §. fi. ⁊ Bar. in. l. j. cum duobus seq. §. que in frau. cre. q̄ ita intelligit glo⁹. ibi in. l. iij. facit qō not. glo. ⁊ Bar. in. l. solā. C. ō testi. et Bar. in. l. ij. C. de edē. et expresse hic tenet Jaco. de mata. et Bal. in. d. l. fi. C. de testi. ⁊ Ly. ibi trā sit cū Barto. hic placet mihi opi. do. Ant. ⁊ sequacium. per. d. c. cum causaz. cū glo. bene facit quod no. glo. ⁊ Bar. in. l. admonendi. in. xxiij. col. de iureiur. in ver. quero quid si dicta testium. ex quo infertur quod quando attestationes non sunt publicate illud quod dicitur in arbitro in. d. l. fi. habet locum in iudice ex idētitate rationis q̄z maioritate. sed qñ sunt publicate coz̄ iudice non habet locū qō dicitur in. d. l. fi. qz attestationes indistincte faciunt fidem in alio iudicio. c. causam. el. j. de testi. ⁊. d. l. gesta. ꝑm Jaco. but. ⁊ Barto. in. d. l. fi. et Bar. in. l. per hāc. ad fi. C. de tēp. appel. ⁊ in. d. l. ij. C. de edē. et hic Jmo. in. c. cū in tua. de testi. et in. d. c. causam. Fulg. ⁊ Pau. de cast. in. d. l. ij. C. ō eden. ⁊ Bal. in. d. l. fi. vbi assignauit bonam rationem differentie. licet ipsemet Bal. ⁊ Ang. in. l. ij. in. ij. col. C. de eden. ⁊ in. d. l. properandum. §. fi. teneant contrariū. s. qō habeat locū distinctio. d. l. fi. vt no. glo. in. d. l. properandum. §. fi. ⁊ non bene. vt ibi etiaz per Ly. ⁊ Ang. ⁊ ita intelligit no. per

Ly.in.d.l.ij.C.de edē.z hoc etiā tenet late Bar. in.d.l.ij.§.j.ff.vi bo.rapt.Sed an attestationes nō publicare i cā principali faciāt fidē corā iudice appellationis.dixi post Sali.in.d.l.ij.C.de edē.z tenui q̄ sic.z dicit Bal.in.l.si q̄s i hoc gen⁹.C. de epis.z cleri.q̄ cōfessio spōtanea de crimine non facit fidez in alio iudicio.si in primo cōtestus fuerit absolutus.alleg: Inno.i.c. mutteri.ō iureiur.facit qō dicit b xi in.l.literdū.§.j.in j.col.ij.de fur.Et q̄d i testibus examinatis in loco loginquo. vid Bar. in.l.ij.C. de naufra. lib.xj.et qō no.i.l. cū ab iudicio.et in.l.c si q̄s ex signatoribus? quēadmo. de testa.ape. vide Jnno.in.c.cū in tua.de testi.z Bal.i.d.l.ij.C.ō edē. z istis adde Bart.in.l.admonendi.in ver.quero q̄d si dicta testiū.§.de iureiur.qui dicit q̄ dicta testium recepta cōtra alios faciunt semiplenam probationē si modo nō possunt examinari als secus.z d in materia vide glo.z Bar.in.l.reus.j. de cri.expi.here.z Bal.in.d.l.gesta.i.j.co.z in materia ad de glo.z no.ibi p doc.in.c.cum dilectus. de ordi. cog.et ibi an acta facta i iudicio summario faciāt fidē i plenario.z Jnno.in.c.fi.c.ti.an pbationes facte i dilatoriis probēt in principali.z videt dicere q̄ nō nisi in cōfessione.ad quod vide do. Ant. in.c.j.de proba.et no.p Bar.in.l.ij,ff.vi bo.rap.z quod dixi instit.de act.§.sequens.

a ¶Dicta publicet.ista sin.limita in casu primo p Bar.i.l.eos.circa princi.j.de fal.et adde Bart. in.l.fi.et Bal in.j.col.C.de testi.vide que dixi ad ea q̄ dixit hic Bar.post Abb.in.c.cām.de testi.

b ¶In alia instantia.z mutato statu persone:vt est gl.no.z ibi Bar.i.l.si filio.la.ij.§.sol.matrimo.

c ¶Quod intellige.als sec⁹.vt dicit Ang.z Fulg.i. l.ij.C.de eden.per.c.veniens.el.ij. de testi.et do. Ant.in.c.causaz.el.j.de testi.sed Bar.in.d.l.ij. §. j.vi bo.rap.hoc reprehēdit et respondet ad .d.c. veniens.et ppter hoc Ly.z Bal.i.j.co.l.ij. C.ō edē.dicūt z meli⁹ qō facta in vna causa faciūt fidez in alia inter eadem personas vt ibi p eos. als secus. q̄ precedēs causa sic se hz ad secundam quod lata sentētia in vna parit exceptionē rei iudicate i alia.secus in cōfessione vt ibi p bal.z istō etiā pbāt iura allegata per Bar.i.d.l.ij.vi bo.rap.in v. q̄ro vtruz iunctis b no.per eū in v.venio ad lec.placentini.et istō teneo qz regula est qō cū nocet sentētia nocēt acta.vt b ēt p Bar.tñ Abb.ōt q̄ pbatio facta in cā sperata.z sic iniqua in alia sentētia nō parit exceptionē rei iudi.sed non placet ex p̄dicto.c.veniens.z vide Abb.in.d.c.causam.

And.Pom. ¶Criminali.sn̄ia inter alios lata alijs preiudicāte p̄iudicat.z acta.de quo Bar.i.l. ij.C.ō eden.z Ro.z Fulg.i.d.l.si possessori.z facit bon⁹ tex.i.d.l.iulia.§.de manu.quē no.ad b Bal. in.c.dño guerrā.§.ad hoc.in titu.hic finit lex.Ex hoc habes inferre q̄ cū sentētia lata super nullitate processus vel instrumētorum faciat fidem q̄ ad omnes.vt dicit Jmol.in.c.ad nostrā.de proba. do.Ant.in.c.penul.i versi.secūdus principalis casus.de re iudi.q̄ ita etiam omnia illa acta nullitatis faciant fidem quo ad omnes alios ex quo procedit argumentū a sn̄ia ad acta relīqua.circa hoc vide per do.Alex.z vide Matthes. nota.xxv.et seq.z dum Barto. hic dicit idem in confessione. vide Alex.consilio.xix.in princi.vol.iiij.z.xcvj. in princi.volu.j.z vide que posui in.d.l.si mater §.finali.

effectus.

effectus.s.an in alia instantia possint de nouo produci super eodē non obstante publicatione facta in prima.dicā.j.vi bo.rap.l.ij.§.j.q̄ aut testes p̄ducuntur ad eundem finem z non possunt.aut ad alium finem z possunt vt ibi dicam.Quedam sunt

8 †acta ptinētia ad lit.decisionē vt sn̄ie.z iste vtrū alijs p̄sint vel noceāt nō est nostra materia hic: sed.§.de re iudi.l.sepe.z C.q̄.res iudi. nō no.l.j. z ¶Juxta premissa quero aliquis fuit de publico crimīe accusatus.z fuerūt recepti testes ad offensionē z defensionē:deinde perit instātia: fuponit de nouo ad accusandū quidā qui suā iniuriā prosequit̄ z docet se ignorasse.an testes recepti in p̄ma faciāt hic fidē.z videtur q̄ testes ad offensam profint:q̄ condēnatoria si fuisset lata in p̄mo suffic̄eret huic scō accusanti.testes vero ad defensam videtur non posse induci:q̄ absolutoria lata huic nō preiudicaret.vt.l.si cui.§.ijsdē. de accus.

9 †Sed dico si accusator vult vti testibus ad offensam cogit̄ admittere testes ad defensam. vt.l. pretende.C.de tēpo.in integ.resti.z q̄ non p̄t pro parte ratū habere.vt.l.in cause.in prin.§. de pcura. z q̄ hz vti adminiculo autoris cū sua cā. vt.l.

10 pōpo.§.cū q̄s.de acqui. pos. ¶Scō † q̄roicer z tū est q̄ in illis casibus in q̄bus sn̄ia est lata p̄tra b vnū alteri nocer est verū si est lata ō p̄sentē. sc̄us si cōtra contumacē.vt.l.papi.§.meminisse. in fi.z.l.qui repudiātis.in fi.de inoffi.testa.z.C. de pig.l.preses.pone ergo q̄ testes sunt recepti parte p̄sente quādo iuraueriūt:sed in illorum publicatione pars fuit cōtumax:quid erit in alio iudicio:certe quantū ad easdē psonas nō est dubium

11 q̄ preiudicāt sed quantū ad alias psonas videt q̄ examinatio preiudicet: sed non publicatio q̄ facta parte contumace:ficut non preindicaret sententia p̄m ea q̄ dicta sunt.z sic esset necesse q̄ quo ad istas partes iterum publicentur quod potest fieri etiam,ab alio iudice vt dictum est. z predicta † faciunt.pone q̄ tertius cuius interest appellat:an poterit iterum testes producere:forte tangam in.l.a sententia.j.de appel.

12

Si quis apud aliquē.

Jsta lex qualiter debeat intelligi declarabitur.j. eod.l.cum apud sempronium ideo non insisto.

1 ☞Actio vtilis nobis queritur per negotiorum gestorum ratihabitione secuta in illis casibus in quibus queritur per procuratorem.

2 ¶Coniuncta persona non est pcurator z factum p eū non preiudicat dño nisi ratihabitione secuta.

Stipulationem.

Dic.§.diuiditur. primo dicit quod possunt istam stipulationem vtiliter exigere procurator tutor z curator. Secūdo format aliquas b q̄.circa procuratorem. Tertio format questiones circa tutorē.Quarto format questiones circa curatorem.secūda ibi:procuratorem.tertia ibi: sed et quod de tutore.quarta ibi:sed z curatorez. Jn tex.ibi stipulari possunt.dic id est exigere vtiliter ita quod vtilem ex stipulatione acquirat ei cuius personam in iudicio representat:vt.§.de procur.

¶Nō preiudicant.z per hoc videt q̄ testes pduceti cōtra titiū sup̄ nullitate pcessus vel instrumēti aut similiū pbent quo ad oēs.sicut pdest omnibus sententia cōtra titiū lata p̄m no.p Jnno.z Jo. and.in.c.in nostra. de pcur. z expressius p Anto. de but.in c.pe. vers. scōs principalis cā sus de re iudi. et in c. causam que.el.ij.i pe.colū.q̄ fi. sint legi.z Jmo. in.l. sepe. in.vij.col. de re iu.z est tex. in c.inter dilectos. et qō ibi no. Abb. ad id qō dicit b bar. de fide in strū.et an cōfessio in vno iudicio preiudicet in alio.vide q̄ dixi.§.p̄xi.z in p̄n. huius.l.in contrariū facit.l.si p lusorio.§. j.in versi.q̄d si illi.z qō ibi no.de appel.z.l.a sn̄ia. §.j.z p solutione dic q̄ aut q̄ cōfitet erat p̄ncipalis in cā qua litigabat z pcedit dictū Bar. hic et i.d.l.ij.i fi.C.de edē.vez q̄ p̄iudicat q̄ ad oēs eos q̄b⁹ p̄iudicasset sn̄ia . facit.l.posthum⁹.§.si q̄s ex bis.§.ō ioff.te.z qō no.i.d.c.cāz.q̄ fi.sint legi.sz si q̄ris an pfessio sua p̄iudicet alteri tūc pcedit opi. bar.i.d.l.si plusorio.z ita vt dixi volūt.d. Ant.zab. i.d.c.pe.ō re iu.q̄ cq̄d dixerit Ly.i.d.l.vnica.i.vij. q.C.ō pfes.si āt ille q̄ erat i lite nō ē p̄ncipalis ad quē cā ptineret. exēplū in casib⁹.l.sepe. de re iu. tūc vī q̄ cōfessio sua p̄iudicet sciētibus z patientibus eū esse in li.nō pfitēdo p modū pcētiose iurisdictiōis.d.l.sepe.vbi dixi in.q.z p hoc vī clax qō dixi.§.e.apostilla in p̄n.de testibus pductis ꝛc.

¶Cōiūcta psonaꝫ pcuratoꝛ:sz impropꝛie hz gl. in.l.sed z he ꝛc.z iō bñ dicit bal.in.l.j.C.de pcu. q̄ p̄iuncta persona nō potest agere tā p̄ pcuratoꝛ p istum tex.z ibi no.Bal. in.l.j.in.vij.colū.C.de act.z statutū loquēs in pcu.nō verificat in cōiūcta persona.vide Bal.i.l.j.C.qui.res iudi.nō nocet. z an pcur.in rē suā dicat̄ ppꝛie pcu.vide gl.in.l. j.in p̄n.C.de pcu. z Bal.in.l.qui stipendia.C.e.

a ☞ Andre. Pomate. ¶Sed ⁊ si. ⁊ vide Bal.in.l. post mortē. ff.quando ex fac.tu.aga. 2

b ¶De.l.post mortē.vide Bar.in.l. qui in aliena. c §.si is qui.de acq̄.here. q̄n tutor ⁊ similes presumantur facere noīe officij vel ppzio. Adde q̄ no. 3 Bal. in.l. post dotē. in.iij.⁊ melius in. v. lect. solu. ma. ⁊ in.l. j.§.nūtiatio. 1 de Bar. ī hac materia hic et ī.d.l. post dotē. i.v. lec. ⁊ in.l. post mortem.quando ex facto tu. et ī d.l.j.§.nūtiatio.⁊ in l.qui mihi donatū. ⁊ Bal. in.l. fi.§. si q̄s cauti. vadiat.de q̄ bus omnibus vide Ro.ī. d.l. post dotē. qui tenet opi.Dyn. cōtra quē tenet bar to. ibidem in.vj.lect. ⁊ in omnibus alijs locis predictis. dic vtibi dixi. ⁊adde tu ad Bart. hic.do.Maria.soci.in.c.j.de libel. ob. arti.vij.q. xij.et ibi q̄ tutor agendo pro pupillo debet libellum tutorio nomine pupilli proponere.vide ibi. 2 3 b

mandet vel ratum habeat.vt. C. q̄ bus res iudi.nō nocet.l.j.⁊ ff in ter. ⁊ ideo cautio recepta p eos nō trāsit in dominū.q̄ secus esset in vero procuratore vt dixi super ter. 1

☞Tutor an ⁊ quando tutorio nomine dicatur facere ad hoc vt pupillus teneatur.

Judex actū faciens an requirat q̄ sciat se iudicem.remissiue.

Tutor habetur vt extraneus in his que nō sunt de administratione.

Sed ⁊ si cuz tutor.

Ibi administrabat .i. administrare poterat de iure[a]. Et no.† notabilem casum in ver.sed ⁊ si quidem.q̄ 1 illud q̄ facit tutor est necesse q̄ faciat tanq̄ tutor vt pupillus teneatur. ¶Contra hoc oppo.de.l. post mortem[b].§.j.⁊ quod ibi no.s.quādo ex facto tuto.⁊.l. cū post.§.j.s. de admi.tuto. Solu. quando tutor ignorat se tutorem:tunc fine dubio nō facit vt tutor.l. antepe.s. de eo qui pro tu.neg.gessit. sed q̄n scit se tutorem datū:si quidem facit mentionē officij. vt q̄ dixit talis tutor 2 lz nō dicat tutorio noīe:facere videtur tutorio noīe vt.d.l. cū post.§.j. de admi.tu.⁊.l.vlti.s. de insti. si ho 3 nō facit mētionē de officio:si quidē cōtractus celebrat sup re pertinente ad pupillū videt in dubio facere tutorio noīe:si vterq̄ cōtrahētium sciret ipsum tutorē vt.d.l.post mortē.§.j.q̄ ibi no.s.q̄n ex facto tu.secus si alter cōtrahentiū ignoraret. vel aliud exprimeretur vt hic.tuti? ergo est q̄ semp in oībus actib? apponat tutorio noīe.facit ad p̄dicta q̄ dixi in.l.j.§.nūtiatio.s. de noui 3

[a] Mo.primo† q̄ post lit.cōtest.pōt purgari mora. ¶Cōtra hoc op.[b] de.l.si insulā.de ver.oblig. glo.nō sol.dicunt quidam ibi in cōtractibus hic in iudicijs:vel ibi loquitur in principali cōuentor hic in fideiussore.truffe sunt. Sol. ergo dicit Pe. ⁊ idem sequebatur do. Andr. de Pisis in repetitione.l.si insulā[c]. hoc ideo q̄ stipulatio citius cōmittitur quaz debeatur:ideo in alio rekenaretur. vt vlteriori tempore admittatur purgatio.declaro hoc.quando quis tenetur ad factū nō cōmittitur stipulatio ad totale interesse nisi cuz trāsierit tantū tempus quo factum illud perfici potuerit. vt.l.si stipulatus essem abs te.⁊.l. stipu.non diui. §.plane de verbo,obligatio. vnde hic nō deberet stipulatio[a] ob rē nō defensam amitti nisi trāsierit tm tēpus quo iudicium potuerit perfici:sed quia istud est incertū vel forte expectare esset lengū.iō committitur stipulatio ab ipso initio ad interesse totale.⁊ qz reus in hoc grauat ideo admittit purgatio longiori tpe. s.vsq̄ ad sniam. ¶Secundo not.† q̄ cōtra fideiussorem de defendendo opus 2 est noua instantia. nam hic vides q̄ contra eū fit de nouo lit.contesta. ¶Contra hoc oppo.de eo quod dixi vobis.s.eo.l.j.Solu.hic nō erat limitata certa dies qua deberet sistere ⁊ defendere.ideo cum citius committatur stipulatio:longiori tempore admittitur purgatio vt dictum est. ne ergo 1 auferatur reo facultas purgandi moram suam secundum beneficium huius.l.requiritur q̄ de no uo fiat processus.auferetur enim sibi si hec stipu 2 latio haberet paratam executionem: sed si esset limitata certa dies tunc putarem quod haberet 3 executionem ⁊ non admitteretur purgatio vltra lit.conte stat. vt dixi.s.eodem.l.j. ¶Tertio in.l. iam† tamen.in princip.not. q̄ facultas purgandi moram perimitur post solutionem factam. et ideo dico q̄ postq̄ facta est executio siue a iure siue ab homine tollitur facultas purgandi moram. vt hic.⁊.l.qui ob rem.s.de condi.indebi.que concor.cum ista.⁊ plene dixi in. l.si insulam. s.de verbo.obliga. 3

Am tamen. In hac stipulatione.

Stipulatio semel commissa ad interesse totale vlterius non committitur.h.o. ¶Oppo.j. eodē.l. fin.solu. intellige hic quando est commissa ex vna clausula ad totale interesse ⁊ q̄ totum exigatur. sec? si nihil exigatur. quia prima purgetur. vt.s. l.iij.in fi.vel si non exigatur nisi pro parte. vt dicta.l.fi.j.eodem tit.tunc enim alia clausula potest cōmitti in alia parte.

1 ☞Fideiussor quando venit ad defendendum tenetur satisdare.

2 Non sufficit quem dicere se paratum defendere ⁊ satisdare:sed debet cum effectu satisdare.

Hunc videamus.

Mo.tex.ibi si vestro extrinsec? ⁊c. quia est notabilis tex.Item not.casum in ver. q̄ 1 si quis eum ⁊c. ¶Quero† quando fideiussor venit ad defendendum.vtrum debeat satisdare.text.videtur hic q̄ non.⁊ hoc videtur tenere Rog.j.protxi.§.si ex fideiussoribus.gl. tenet hic contrarium. ⁊ etiam ibi. quod placet. quia tales fideiussores non habent mandatū de defendendo sed de soluēdo.vt.j.ea.l. §.in hac.ideo tanq̄ extraneus debet satisdare. ¶Sed quero hic tex.distinguit aut offert se defensurum cum satisdatione aut fine[l]. 2

¶Quero vtrum† sufficiat quod quis dicat se paratum defendere ⁊ satisdare: an vero est necesse quod habeat fideiussores ad manus:⁊ puto quod ficme sufficiat verbo tantum offerre. vt.l. seruus fi heredi.in fi.s.de statuli.⁊ arg.s.de sol.l. qui decem.§.idem respondit. in fin.§. circa quod dic vt s.de ope.no.nun.l.pretor ait. §.si quis paratus.

Item dicitur hic istius stipulatiōis nullam partem committi. ¶Quero quare dicit nullam partem. dic vt in glo.

Si ex fideiussoribꝫ.

Quero quid est hoc dictū cereraq̄ eadez esse.hic sunt tres opīo.vno Hugo.secūda Joan.⁊ quelibet ista rū est vera.tertia fuit Rog.⁊ illam reprobaui.s.proxi. ⁊ de his tractabit.j.eodem.l.si ante acceptum.

☞Defendens aliquem sine mandato ⁊ succumbens an ⁊ quando expensas repetat.

Defendens aliquem cum mandato an ⁊ quādo sumptꝫ factos repetat.

In casu huius.§. quādo defendēs obtinet recuperat expensas a principali actione mandati vtili.

In hac stipulatione.

Jste est notabilis.§.⁊ in multis locis allegaui in versi. quid tamen ⁊c.⁊ est glo.multarum.ll.⁊ est male intellectus iudicio meo. ¶Nota tex.ibi quasi iuxta mādatū ⁊c. dicit hic q̄si succubuit repetit quod solu it:non tamen repetit sumptus:cōtra qz etiā illud quod soluit non videtur posse repetere. nam sententia non ligauit dominum.vt.j.eod. l.si ante.⁊.l.plautius.s. de procura.⁊.l.iij.in prin.s.de re iudi. sol. nō repetit quasi eum liberauerit ab obligatione pristina qua tenebat. b sed repetit neg.gest.vt.l.de qua re. §.fi.s.de iudic.ita debetis intellige re hic. ¶Item dicitur hic si obtinuit repetit sumptus[b]. secus si succubuit.contra. C.manda.l.etiam. ⁊ s.de procura.l.qui proprio.§.litis. dicit gl.ibi loquitur de habente mādatum.hic de eo qui mandatum nō habet. ¶Contra hoc iterū opp.qz etiā si nō habet mandatum sufficit negotium vtiliter esse ceptum.vt.l. sed an vltro. §.j.s.de neg.gest.sol. glo.hic non bene exprimit: sed alibi dicit aliud in cōtractibus: aliud in iudicijs.ita no.ī.l.ex pte.in princi.s.fami.hercisc. Pet.vero in.d.l. etiam.videtur tenere quod idem sit quod in iudicijs. non tamen vltra declarat. nos † tamen declaremus istam materiam.fic.⁊ primo videamus de eo qui defendit sine mandato gerendo negotia alteri?.dic quādoq̄ constat quod vtiliter defendit licet succubuerit: quod potest esse: quia interest rei vt sententia condemnatoria detur propter sti

[a] ¶Nō deberet stipulato. adō Bar. in.l.stipulationes. ī. v.seu.r. q.s.de verbo.oblig.

b ¶Repetit sumpt?. an defensor succedens repetat sumptus adde Bar.in.l. ñ.C.de nego.ge.⁊ in l.iij. §.pe. s. de contrario iudicio tutele.

pulationem de euic. vt.l. vtiq; .ſ. de rei vendic. ⁊ l.at qui natura. §. cum me. .ſ. de neg. geſt. iſto caſu ſine dubio ſumptus repetentur: quia vtiliter geſtū eſt vſq; ad fi. vt. d. l. ſed an vltro. §. j. Item poteſt contingere ſi expediebat reo magis defendere quam ſententiā pati in non defenſum: vt in cauſa noxali ⁊ damni infecti. iſto caſu ſimiliter reperentur expenſe. vt. l. prætor. §. his verbis. .ſ. de bo. auf. iu. poſ. ⁊ idem dicemus hic ſi forte erat pena promiſſa ſi nō defenderet longe maior q̄ ſit id qđ eſt iudicatum. nā cōſtat qđ vtiliter geſſit licet ſuccubuerit. quādoq; vtiliter geſſit ab initio: ſed inutiliter finiuit quia ſuccubuit: ⁊ hoc poteſt cōtingere ſi ab initio ꝓpoſite actionis non debeat reus cōdemnari: ſz pendente iudicio aliquid ſupueniit ꝓpter quod reus fuit iuſte ꝓdēnatus: quod contingit in caſibus not. in. l. non poteſt. .ſ. de iudi. ⁊ iſto caſu expenſe facte vſq; ad id tempus quo vtiliter gerebatur repetuntur: ſed expenſe facte poſtea non repetuntur. arg. l. ſi quis inficiatus. .ſ. de poſi. quandoq; conſtat q̄ inutiliter cepit ⁊ inutiliter finiuit quia ſuccubuit: ⁊ tunc expenſe nō repetūtur. caſus eſt hic. ⁊ ſi diceret iſte defenſor q̄ ab initio ipſe habebat iuſtaz cauſam ignorantie. nō ꝓpter hoc diceretur vtiliter cepiſſe. nā debuit conſiderare anteq̄ ad defenſionem accederet diligenter. vt. l. qui in alterius. §. j. .ſ. de regu. iur. nam lz iſte alium defendat: tamen finaliter tenēdit ad actionem querendam ſibi cōtra alium: ⁊ ideo debuit ſibi ab initio diligēter proſpicere. vt dicta. l. qui in alterius. §. j. In dubio ergo ſententia declarat ipſum non vtiliter ab initio cepiſſe ⁊ ita loquitur hic. ¶ Secundum hoc ſi queris an differentia ſit inter iudicia ⁊ cōtractus. dico quod nō in effectu. ſed in iudicijs eſt hoc plus quod apparet ſententia ex qua declaratur inutiliter ab initio geſtum: quod nō eſt in extraiudicialibus. ¶ Secundo quero † de eo qui defendit cum mādato an repetat ſumptus litis. breuiter dic aut iſte defendit vtiliter: q̄ obtinuit ⁊ ſine dubio repetit expē. caſus eſt hic. ſed ſi inutiliter q̄ ſuccubuit: tūc aut habuit ſpeciale mādatum ad defendendū in tali cauſa ⁊ repetit: vt. l. etiā. C. māda. ⁊. l. qui proprio. §. litis. .ſ. de procurato. et .ſ. manda. l. qui mutuam. §. fin. ⁊ ibi

a ¶ Op. de l. oim. ſed an q̄s poſſet agere p plures pcuratores. ⁊ an index debeat ipſos admittere. vide Bal. in. l. j. i. xxiij. col. C. de confeſ. ⁊ Inno. in. c. i nſa. de pcu. ⁊ bar. hic. adde Bal. in. l. fi. C. ſi plus vna ſen. ⁊ in. l. ij. .ſ. de exer. ⁊ i. l. non tñ. de pcur. Sz qđ in tpe ſi actor velit cōſtituere pcu. ſolū p duobus menſibus ⁊ nō ad totam cāz an reus debeat audiri. Gui. de ſuz. qō nō. l. iij. C. de procu. vtrum aūt poſſit q̄s accuſari ō pluribus criminib? vnico li bello: vide l. libello. §. fi. de accuſa.

nota. ⁊ l. prima. §. ſi pcurator. .ſ. ſi q̄s ius dicē. nō obſtēp. ſi vero habebat mādatū ad ſoluēdū nō ad defendendū: tūc eſt idem q̄ ſi nullum habebat mādatū. vt hoc. §. Si vero habebat mādatū ad defendendū ⁊ ad ſoluendum: tunc ſi quidem aſſumpſit ab initio defenſionē iniuſtā calumnioſe ⁊ euidenter: ſumptus litis nō repetit alias repeteret. vt. l. ga. ij. qui ſolidum. §. etiam. ratio q̄ ex eo qđ habebat neceſſe ſoluere incumbebat ſibi de neceſſitate q̄ iuſtitia debiti examinaretur. ⁊ ſic non videtur ſe defenſioni ſponte offerre ſicuti in precedentib? caſibus: ſed ſi habuiſſet mandatū ad defendēdum generale tantum: tunc puto eſſe idem q̄ quando mandatū non habet. nam in hoc mandato generali non venit vt inutiliter defendat. vt. l. ſi procurator. .ſ. de condi. indebi. ¶ Sed contra predicta oppo. nam quando vincit recuperat expen. a victo per. l. properandum. §. finautem. C. de iudi. ergo non videtur poſſe agere contra principalē. Solu. intellige hic quando non potuit recuperare expen. forte quia aduerſarius habebat iuſtam cauſam litigandi. Quero in caſu huius †. §. quando obtinuit qua actione expen. repetet. gl. innuit quod vtili mandati quaſi iuxta mandatum fecerit: licet mandatum non fuerit. vt dicit tex. quod eſt notabile verbum argumen. pro hoc. .ſ. manda. l. fina. §. fina.

☞ Judex officium ſuum non impartitur in pertinentibus ad partis vtilitatem niſi parte petente.

Defenſores plures quod admittantur quādo q̄s conuenitur pluribus actionibus.

Procurator accuſari de pluribus criminibus inter que erat vnum quo ingerebatur pena ſanguinis admittitur in alijs.

Plures heredes ſuccedentes pro iudicio cepto cum defuncto tenentur dare vnum defenſorem.

Plures heredes creditoris non coguntur ſimul agere niſi natura negotij aliud exigat.

Plures procuratores ſi conſtituātur ex parte rei cum clau. quod non ſit melior conditio occupantis: an vnus admittatur. remiſſiue.

Si tamen plures. Hic eſt notabilis. §. not. tex. ibi deſiderante. ſcilicet hoc actore. Mota text. in eo † quod dicit deſiderante hoc ſcilicet actore q̄ in his que pertinent ad vtilitatem partis iudex non debet interponere ſuum officium niſi ad partis petitionem. facit. .ſ. de iudic. l. ad peremptorium. pro hoc. .ſ. de dam. infec. l. iiij. §. hoc autem iudiciū. ⁊ ibi hunc paſſum plene examinaui. ¶ Secundo not. q̄ ex parte rei defenſio non poteſt diuidi in plures. ¶ Tertio not. q̄ ex parte actoris actio poteſt diuidi. ¶ Oppo. de. l. omnium a. .ſ. de procura. Solu. dicit † glo. mirabiliter quando aliquis conuenitur pluribus act. tunc poſſunt interuenire plures defenſores pro qualibet actione. ſed ſi conuenitur vna: tunc defenſio illius non debet ſcindi in plures. ita loquitur hic. quod tenenti ad queſtionem quam vidi de facto. Unus accuſabat de pluribus criminibus, inter que erat vnum

1 ☞ Judex officium ſuum non impartitur in pertinentibus ad partis vtilitatem niſi parte petente.

2 Defenſores plures quod admittantur quādo q̄s conuenitur pluribus actionibus.

3 Procurator accuſari de pluribus criminibus inter que erat vnum quo ingerebatur pena ſanguinis admittitur in alijs.

4 Plures heredes ſuccedentes pro iudicio cepto cum defuncto tenentur dare vnum defenſorem.

5 Plures heredes creditoris non coguntur ſimul agere niſi natura negotij aliud exigat.

6 Plures procuratores ſi conſtituātur ex parte rei cum clau. quod non ſit melior conditio occupantis: an vnus admittatur. remiſſiue.

vnum quod ingerebat pena ſanguinis. comparuit pcurator: iudex pronuntiauit ipſum nō eſſe admittēdū propter illā penā corporalē: ꝛz materiam quam dixi. .ſ. de publi. iudi. l. pen. §. ad crimen. certe male fecit. nam debuit eum admittere in alijs criminibus que penam ſanguinis non ingerebant: quia iſta defenſio pōt ſcindi. ar. d. l. omniū. ⁊. j. ad tur pil. l. j. §. ſi plura. ¶ Scōo † oppo. .ſ. de procu. l. ſi quis cū pcu. §. vlt. breuiter ſi iudiciū eſt ceptū cū defuncto: tunc cū per. l. xij. tabu. diuidat actio inter heredes poterit iudiciū diuidi. vt in. l. ꝫria. ⁊ ita ibi glo. videtur ſentire. ¶ Tertioop. † ad id quod dicit de heredibus actoris. opp. q̄ cogantur ſimul agere. vt .ſ. de edil. edic. l. qō ſi nolit. §. ſi plures. ⁊. .ſ. fami. her. l. ſi familie. So. iſtud eſt verū niſi natura negotij exigat quod ꝓ vnum agatur. vt in. ll. cōtrarijs. lz gl. alleget iſtas. ll. pcor. ¶ Itē op. de. l. huiuſmodi. §. fi. .ſ. de le. j. ſol. plures hēdes nō cogūt ſil agere: vt dixi: ſed ſi ſimul agant: tūc coguntur agere vna actione. vt. l: cōtraria. ¶ Ultimo iſte. §. facit q̄ ſi ex parte rei cōſtituant plures procuratores inſolidū: ita q̄ nō ſit melior conditio † occupantis vt moris eſt: q̄ talis pcurator nō debeat admitti b. circa qō dic vt determinat hodie per cano. in. c. ſi duo. de pcu. lib. vj. vt tāgā. j. c. l. ſi ante acceptū.

a ¶ Cogūt heredes. ad iſta adde Bald. in. l. ſi prediū in. iiij. col. C. de edi. act. ⁊ quod not. Bar. in. l. iiij. §. ca. to. lin. x. q. de verbo. obliga.

b ¶ Nō debeat admitti. facit quod no. Bart. in. l. ſi maritū. j. de adul. ⁊ vide Bal. in. l. ſi qñ. C. de teſtib. ⁊ vide in. l. pluribus. de pcur. ⁊ glo. no. ij. q. vj. c. forma.

1 ☞ Procurator pro quo fuit ſatisdatum poteſt reuocari.

Satisdatio pro procuratore non facit rem non eſſe integram.

2 Ratio quare ſtipulatio iudicatum ſolui facilius committitur quando contingit mutatio perſone ex parte actoris quam ex parte rei.

3 Mutatio conditionis defenſoris ex parte rei an poſſit fieri poſt litē conteſtatam.

Procurator poſt lit. conteſta. ſine cauſe cognitione non poteſt reuocari eo inuito.

4 Mutata conditione defenſoris ex parte rei fideiuſſores dati p defenſorem liberantur.

5 Fideiuſſores dati per conuentū ſuo nomine ſi poſtea facit procuratorē in iudicio non liberantur.

6 Mutatio iudicij qualiter fiat quando mutatur mutata conditione defenſoris vbi quod altero de tribus modis.

Procurator qui ſatisdedit ſi alium ſubſtituit virtute mandati satisdatio extinguit ſi virtute iurisſibi que ſiti ſubſtituit tunc non extinguunt ſatisdationes.

Procuratores plures ſi ſunt conſtituti a domino cuz clauſula quod nō ſit melior conditio ⁊c. Et q̄ vnus cepit ⁊c.

Si vnus cepit cauſam ⁊ ſatisdedit: alius illam terminet: extinguitur ſatisdatio.

Sed Iudicatum. Iſtā materiā de re defendēda habuiſtis expeditaz. .ſ. l. pri. §. pe. ⁊ vſq; huc materia de re iudi. incipiet ſtatim. j. l. proxi.

Ante acceptū. Iſta eſt difficilis lex ſicut eſt aliqua que ſit in iſto libro. ⁊ diuiditur i partes tres. Primo ponit vnum dictum bimembre. Secundo ponit rationem. Tertio ponit duas illationes ex ratione. ſecunda ibi: nam vt committatur. tertia ibi: ⁊ ideo Et breuiter hoc dicit in ſumma, mutata conditione defenſoris ⁊ rei de habente mandatū ad nō habēdū: vel eō in ipſius principalem actore ſciente ſtipulatio iudicatum ſolui committi non poterit. ſecus actore ignorante. hoc dicit iſta. l. valde notabilis ⁊ ſubtilis.

c ¶ Si ante acceptuz. opo. l. in cauſe. ō riuz tenet Pau. ō ca. i. d. l. iul. i pri. iiij. co. i ꝑſi. vt qñ ptigit mutatio ex parte rei ⁊c. qđ ſingulariter limita fm Ang. i. d. l. iuli, q̄ ſatisd. cog. qñ ageret actione famoſa per tex. no. i. l. ſeru? i ti. .ſ. de infa. vi ibi latius p eū.

¶ Oppo. ⁊ videtur † q̄ poſtq̄ pro procuratore fuerit ſatisdatum non poſſit reuocari: q̄ res non eſt integra. vt. l. ſi defunctus. .ſ. de procur. ſol. ſatisdatio impedit reuocationē tacitam que fit morte. vt. l. ſi defunctus. ⁊ quo ad illam reuocationē facit rem non eſſe integram: ſed non impedit reuocationē expreſſe. ita not. in. l. ante litem. .ſ. de pcur. ⁊ q̄ tum ad hoc ſatisdatio nō facit rem nō eſſe integram. nam ſatisdatio eſt quid preparatorium ad iudicia. et preparatoria nō faciūt rē definere eſſe integrā. vt. l. ſi pecuniā. de pdi. ob cau. ¶ Scōo op. ōz hic i pri. ſtipulationē cōmitti. ō ar. a diuiſione aut dicis ſtipulationē committi ex clauſula ō re iu. ⁊ male dicis q̄ talis ſentētia nō ligat ōſz. vt. l. plauti?. .ſ. ō pcur. ⁊ p cōſequēs nec fideiuſſores datos ab eo: aut dicis pmitti ex clauſula ō re defēdēda ⁊ male dicis q̄ fuit defenſuz vt ō ōz i ter. aut dicis cōmitti ex clauſula de dolo, ⁊ male dictū eſt q̄ nullus dolus

interuenit.huius timore.l.ista tribus modis intelligitur. quidam vt Rog. dicunt ꝙ cõmittitur ob rem non defensam. Alij quod cõmittitur ob clausulam de re iudi. Hug.ob clausulam de dolo. Iste lec.tanguntur in glos.mag. se. Roge.dicit ꝙ hic committitur stipulatio ob rem non defensam.nec ob.quod hic dicitur ꝙ hec res fuit defensa: quia verum est sed mutata fuit conditio persone: ideo non videtur defendi. ista opi.est falsa: quia extraneus penitus veniens ad defensionẽ impedit istã stipulationem cõmitti.vt.l.iam tamen.§. nunc videamus.§.eo.ergo multomagis si idem defendat licet qualitas mutetur. vnde legit alio modo ꝑm Jo.quod hic cõmittatur ex clausula iudicatũ solui. Ad hoc quod dicitur ꝙ hec sententia nõ ligat dominum dicit Joan. hoc est in odium reuocantis:qui non certiorauit actorem.ista opi. Jo. placet sed non respondo.nam hec sententia lata contra talem procura.reuocatum actore ignorãte ligat reum sicut si non esset reuocatus vt.l.si procuratorem.§.de procur.ꝛ ibi no.ꝛ.l.j.C.de satisdã.ꝛ ibi no.ꝛ ista est vera opi. ꝑm omnes. Tertia opi.fuit Hug.qui dicit ꝙ hic cõmittitur ex clausula de dolo. Ad illud quod dicitur ꝙ hic nullus dolus interuenit:respondetur ꝙ dolus est procuratorem reuocare nec certificare de hoc actore: sed hoc non placet.nam hec stipulatio ob clausulam de dolo cõmittitur ad interesse.vt.l.iud. sol. ꝛ ibi no.j.eo.ꝛ.Lnouissima.sed cum sentẽtia liget eum eodem modo quo ligaret si ꝓcurator reuocatus non esset vt.§. dixi ergo non interest actoris. Preterea cum ista stipulatio cõmittatur ad tale interesse ex clausula iudicati.vt.§.dixi nõ potest committi ex clausula de dolo.vt.j.eod.l. cum querebatur. vnde datur alia responsio quod hic fuit commissus dolus ex parte rei vt pro se daretur sententia.nec hoc multum placet.nam hic dolus non habuit effectum si ponamus ꝑm precedẽtem lec.esse latam sententiã pro actore.Preterea ratio que hic ponitur in tex.nam vt committatur ꝛc.locum nõ haberet. teneamus ergo opi. Jo.qõ hic loquatur de clausula iudicati.Sumus expediti de primo ver. venio adver.quod si quis. ¶Op. de prin.huius sol.dicit Rog.ꝙ quando actor scit stipulatio non cõmittitur ob rem nõ defensam. ꝙuis non defendatur.quia non est illud iudiciuz in quo fideiussores se obligauerunt:ꝛ sic istud nõ defendi committitur in alio iudicio quam in eo in quo fuit facta ꝓmissio:sed in princi.licet sit aliud iudicium tamen est quid imputetur reo qui procuratorem reuocauit. Jsta glo. Rog. prosequitur opi.suam qõ.§.reuocaui.ideo dicas ꝙ.§.in prin. l.sententia tenet eas personas quas teneret si reuocatio secuta non esset:secus in hoc verſi.quando actor sciut:quia tunc sententia reum nõ ligat ideo fideiussores non tenentur. Quid autem velit dicere Roge.cum dicit ꝙ est aliud iudicũ declarabo vobis. ¶Venio ad ver. nã vt cõmittat opi de prin.huius vbi mutatur cõditio persone tamẽ stipulatio cõmittit. sol.dicit glo.ꝙ illa ratio non est sufficiens:sed est ratio: quia quãdo actor fuit sciens reus qui reuocauit procuratorẽ nõ fuit in dolo:sed in prin.l.fuit in dolo.ꝑm Hug.istã glos. prosequitur lec. Hug.quã.§. reprobaui. ideo dicas ꝙ in prin.non videtur mutata conditio ꝓcuratoris cum eodem modo reus ligaretur per sententiam sicut primo. Venio ad ver. ꝛ ideo opp.§. de his qui no.infa.l.seruus.vbi est idem iudiciuz ꝛ tenetur si fideiussor vel ꝓcurator succedit dño. Sol.glo.nõ sol. Alij dicunt ꝙ remanet idẽ iudicium quo ad principales personas vt ibi: nõ quo ad fideiussores vt hic. Tu dic ꝙ ly fit idẽ iudiciuz tñ non est eadẽ ꝯditio ꝑsone qõ reqrit ad hoc vt hec stipulatio cõmittat. ¶Venio ad vltimũ rñsum ꝛ hic pendet totũ. ¶Op.de.l.iul.§. q̃ satisd. cog.vbi si contingit mutatio. de nõ habẽte ad habentẽ mandatũ stipulatio nõ extinguit. dicit glo. ꝑm quosdam qõ hic mutatio cõtingit ante lit.cõte.qõ ꝓbatur per tex.q̃ dicit si ante acceptuz: ibi post.ꝛ eodẽ modo soluat.§. de ꝓcu.l. in cause.§. fi.hec sol.nõ est vera.nã post lit.cõte. maior dicit mutatio fieri quã ante. ꝛ ideo facilius deberet extingui ꝑm glo.in.d.l.iul. Preterea dicit Dy. in.l. iulia.dicitur petitur⁹ fundum : ꝛ sic apparet qõd lis non erat conte. cum vtatur participio futuri temporis:sed erat contestanda. Preterea hec sol. est contra casum.l.j.§.fi.§.qui.mo.pig. vel hyp: solui. soluamus ergo istud contra . eodem modo quo soluemus.j.proxi. ¶Oppo.de.l.in cause.§.fi ex parte.§. de procur.ꝛ.d.l.iul.solu.ad.d.l.iuli.secundum quosdam ibi loquitur in stipulatione de iudicio fisti hic in stipulatione iudicatum solui q̃ lecꝛu.an sit vera quantum ad illam. l: examinetis vt ibi:tamen quantum ad istam.l.non est bona sol nas cautio õ iudicio fisti facilius extinguitur:quã cautio iudicatum sol.vt.j.eod.l. cum querebatur. vnde datur alia responsio quod hic fuit commissus dolus ex parte rei vt pro se daretur sententia.nec hoc multum placet.nam hic dolus non habuit effectum si ponamus ꝑm precedẽtem lec.esse latam sententiã pro actore.Preterea ratio que hic ponitur in tex.nam vt committatur ꝛc.locum nõ haberet. teneamus ergo opi. Jo.qõ hic loquatur de clausula iudicati.Sumus expediti de.primo ver. venio adver.quod si quis. ¶Op. de prin.huius sol.dicit Rog.ꝙ quando actor scit stipulatio non cõmittitur ob rem nõ defensam. ꝙuis non defendatur.quia non est illud iudiciuz in quo fideiussores se obligauerunt:ꝛ sic istud nõ defendi committitur in alio iudicio quam in eo in quo fuit facta ꝓmissio:sed in princi.licet sit aliud iudicium tamen est quid imputetur reo qui procuratorem reuocauit. Jsta glo. Rog. prosequitur opi.suam qõ.§.reuocaui.ideo dicas ꝙ.§.in prin. l.sententia tenet eas personas quas teneret si reuocatio secuta non esset:secus in hoc verſi.quando actor sciut:quia tunc sententia reum nõ ligat ideo fideiussores non tenentur. Quid autem velit dicere Roge.cum dicit ꝙ est aliud iudicũ declarabo vobis. ¶Venio ad ver. nã vt cõmittat opi de prin.huius vbi mutatur cõditio persone tamẽ stipulatio cõmittit. sol.dicit glo.ꝙ illa ratio non est sufficiens:sed est ratio: quia quãdo actor fuit sciens reus qui reuocauit procuratorẽ nõ fuit in datum non poterat agere ꝛ sic iudicium nullum. a merito ꝙ nullum est non potest mutari:ly ex par b te rei põt fieri defensio etiã sine mandato. ꝛ ideo valet iudicium:ꝛ ideo superueniente mãdato dicitur mutari iudiciũ qõ;eratlaliquod.hec ratio sic c intellecta nõ videt vera p.l.iij.§. sed ꝛ si forte ex liberis.§.eo.vbi ex parte actoris erat aliquod iudicium:quia cõiuncta ꝑsona agebat:ꝛ tamẽ superueniente mandato vel ratihabitione non extingui a tur, vnde nõ placet ista rõ ly glo.videt illã velle b sustinere in.d.l.iul.do.Mar.fil. intelligit istam rationẽ alio modo.vt dicamus sic ex parte actoris nõ põt quis venire in iudicio nisi actoris noie: ꝛ ideo superueniente mandato vel ratihabitione c retrotrahit ꝛ fingit negotiũ semp ad actorẽ pti nuisse vt.l.si pupilli.§.vnde queritꝰ.§.de nego.gemerito stipulario cõmittit:qz nulla variatio : sed ex parte rei põt q̃s venire ad defendendũ alium suo noie:vnde supueniente mandato eũ defendit alieno noie:ꝛ sic cõtigit mutatio:nec põt retrotrahi cum eius nomine nõ sit gestũ. ꝑm istam rõnem d sequeret ꝙ.Lista nõ haberet locũ nisi cũ aliqs venit ad defendendũ sine mãdato suo noie alio nouandi:secus si veniret vt ꝓcurator ly nõ esset: vel si veniret ad defendendũ.tanꝙ gerẽs negotia rei: qz tũc superueniens ratihabitio vel mandatũ rei traheret retro ꝛ nulla ꝓtingeret mutatio ꝑm eũ. qõ tenet Guil.de cug.in.d.l.iul. hoc nõ placet mihi per istum tex.qui loquit generaliter. preterea quando aliquis defendit sine mandato:ꝓ suiam ꝯ eũ latã ipse solus defensor obligatur: ꝛ ꝓ illa fideiussor intercessit.ly qũ superuenit mãdatũ suia ligat dñm. vt.l.plauti⁹.§.de ꝓcu.ꝛ ꝓ ista obłone fideiussor nõ intercessit: merito nõ dz teneri : nec f curo si ipse defensor interuenit tanꝙ gestor negotio:qz fideiussor nullum habuit respectũ ad illã obligationẽ q̃ orit ex illo negotio gesto:ly solum ad obligationẽ q̃ orit per suiam q̃ mutat ꝓpter 2 superueniens mandatũ. ¶Dic ergo ꝙ ratio ve e ra est qz qñ contingit mutatio ex parte actoris nõ mutatur ille respectus cuius respectu fideiussor interuenit.nã ipse semp ꝓmisit respectu iuris qõ est vel erat apud actorẽ:ꝛ siue iudiciũ exerceat per actorẽ:vel eius ꝓcuratorẽ:vel ꝙ eius cõiunctã ꝑsonã:semper illud ius actoris in iudicio deducitur:sed qñ cõtingit mutatio ex parte rei mutat iste respectus cuius respectu fideiussor promisit. Ecce in exẽplis.l.nostre.qñ habens mandatũ de4 dit fideiussores:ꝓmiserunt fideiussores respectu sententie que ligaret dñm ꝛ ferretur in ꝓcuratorẽ: secuta reuocatione mandati si iste respectus non mutat:qz actor ignorauit: non extinguitur satisdatio.secus est si mutat quia actor sciunt: qz tunc sentẽtia nõ tz nisi illũ defensorẽ sine mãdato. Idẽ in alio exẽplo qñ ꝓcurator heres extitit dño. nã reuocatũ est mandatũ cũ ipse idẽ rei sue ꝓcura. esse nõ possit.ꝛ sic in eũ tãꝙ in ꝓcuratorẽ sentẽtia ferri nõ põt. Idẽ in tertio rñso qñ oedit fideiussorẽ defensor sine mãdato. nã interceſſerũt fideiussores respectu suie ꝙ ipm defensorẽ tñ ligaret: secuto mãdato ligat dominũ: ꝛ sic nõ est illa suia ꝓ qua iter ceſſit. merito satisdatio extinguit. ¶Ad f ¶Non extinguit.ꝛ male ꝑm Ang.ibi quẽ videas. ¶Sustinere.tu adde ꝑm Ange.ibidem dicentẽ senescire quis spiritus reuelauerit illi glos.hoc.vide per eum.

¶Retrotrahitur.ꝛ sic no.in.d.l.iul.cum glo.per quã colligit ꝙ per dationẽ legitimi ꝓcuratoris dñs videt ratum habere qõd gestum fuit ꝑ falsuz ꝓcuratorẽ. ¶Sequeretur ꝙ.l. ista. ꝛ hoc etiam clarius tenet Ang.in.d. l. iuli. reprobando gl.ibi per ea que dicit Bart. hic.nã illa gl.vt velle ꝙ in ꝓcu. rei eo qz iudiciũ tenebat etiã si agat sine mandato ꝙ si post ratificet nõ trahat retro. naz dicit ang. hoc esse ꝯ generalitatez.l.iz. §.de iudi. vide Bal. in.d.l.iulis. in fin. prin.

vnũ tamen aduerte ꝙ illa verba solutionis glo. qõ in cõtrarijs cõtingat mutatio ex pte actoris hic ex parte rei:sunt bona q̃tũ ad casum. ll.contrariarum.sed tu potes loqui generalius ꝑm Pet. vt dicamus ꝙ ibi contingit mutatio ex parte recipientis satisdationẽ: hic ex parte satisdantis. Per hoc volo dicere ꝙ si actor dedisset satisdationẽ ex forma auc. gñaliter. C. de epi. ꝛ cle. et ꝑm formã auc. libellũ. C. de li. cõte. si ex ei⁹ pte cõtingeret mutatio extingueret datio fideiussoris qz mutaret respect⁹. ¶Ulteri⁹ opp.de.l. iij.§.stipulationẽ.§.e.Sol.e.mõ ibi ex parte actoris contingit mutatio hic ex parte rei. ¶Item oppo. §. de iudi.l.lz.so.ibi de satisdatiõe nihil dicit. ¶Expeditus de contrarijs venio ad questiones.ꝛ primo quero hic dicitur si ante iudicium. Quero quid si post lit.conte.contingat hec mutatio. glo.dicit idẽ per rõnem q̃ ponitur in tex. Alij dicũt ꝯ.qz post prohibere non potest.ita dicitur in glo.j. pro cuius declaratione duo sunt videndaf. + primo an post lit. cõte.possit fieri ex pte rei ista mutatio.rñ.quod qñ incipit defendere procurator:post li.cõtest.nõ põt revocari eo inuito sine cause cognitione:sed eo volente põt revocari etiã ignorãte actore.vt no.in.l.si procuratorẽ. in fi.§. de ꝓcura.in fin.vltri. glos. sed qñ ab initio defendit aliquis sine mãdato: tunc puto ꝙ aduersario inuito nõ possit fieri post lit.cõtesta.ista mutatio. nam cũ ille defensor cepit esse obligatus actori ista actio nõ potest auferri ab inuito.vt.l.si stichũ. in fi.§. de noua: ¶Hoc ꝓ premisso venio ad aliud. e vtrum si cõtingat mutatio ex parte

gl.in.d.l.iul.in addi.quã ibi cõiter tenẽt doc. Addũt tñ ꝙ põt alia rõ assignari.videlicet ꝙ oĩs ꝓcurator veniens ex parte actoris semp alleg. mãdatũ: ꝛ venit tanꝙ ꝓcur.ideo mãdatũ superueniens nõ alterat cõditionẽ ꝑsone imo ipsam verificat si ex parte rei venit sine aliquo mandato et nõ tãꝙ ꝓcu.mãdatũ superueniens bene alterat eius conditionem.ꝛ ideo extinguit stipulatio fideiussoria ꝙ satis placet.sed non videt de mẽte Mar. fil.vt refert Bar.§. proxi.

¶Duo sunt videnda.vide Bal.in.l.iij.C.de ap.

a ¶Hoc modo.adde qō not.Bart.in.l.procurator presentis.de verbo.obliga.ꝛ Bar.in.d.l. mutari. ff.de procura.

b ¶Nō extinguit.sed quid si fiat mutatio rei eo qꝛ ingreditur monasteriū vel det se in arrogationē vide per doct.in.d.l.iul. q̄ saf tisd. cog. ad hoc bene facit l. ij.ꝛ qō ibi no. ō cur. bo.dā. an ād iste sub stitut⁹ posset reuocaria ꝓcur. vide Bar to. in.d.l. post litem in fi.ff. de procura.

c ¶Hoc ad iecto. Add de Bar. in l. si qs. in fi.ff.eo.

d ¶Judicatū solui.ſz an ista .l. debeat intelligi de obseruatione ꝛ obliga. vide i.d.l.si re⁹ paratus. de procura.

e ¶Si ad defendendum.adde Ang.in.l. filius. vbi notabiles practicam tradidit. ff. q̄ satisf. cogā. Andre.bar.

rei post lit.contest. liberenꝯ fideiusſores.dicite ꝙ sic. vt hic dicit glos. ꝛ est tex.in.l.j.in fi.ff.qui.mo.pi.vel hypo. so. ¶Quero † quid si dōs satisdedit ꝓ seipso in casibus in q̄bus suo nōie cōuentus olim satisdabat vt dixi vobis in.l.si eū hoiem ff.de fideiuſ. si postea dat ꝓcuratorem:an fideiuſſores teneanꝯ.gl.hic in vltima parte.l.super ver. satisderit.dixit stipulationem nō extingui.ꝛ bene dicit qꝛ nō mutaꝯ ille respectus cui⁹ respectu intercessit fideiuſſor.nā ipse intercessit ꝓ ſnia q̄ teneret dōm:sed ſnia lata in ꝓcuratorē tenet dōm ergo ꝛc.secus si superuenisset defensor sine mandato.

6 ¶Alterius q̄ro † nos habem⁹ hic in plurib⁹ gl. ꝙ ꝓ talē mutationem mutaꝯ iudiciū.ita not.in ꝓma glos. mag.q̄ est sup vbo acceptū.post ꝓn ci.idē ō in alia gl.mag.q̄ est sup ff. cōmitti q̄ incipit q̄uis.idē dicit vlr. mag.circa ꝓn.q̄d dicem⁹ꝛ ¶Aduer tatis ista mutatio pōt fieri altero de trib⁹ modis:ꝛ b nō declarāt dicto.alicubi.vno mō ꝑm qō no. in.l. mutari.ff.de.pcur.ꝙ oia acta de nouo fāt:lz vno momento sic recipio libellū ꝑut receptus fuit. et sic lit. cōte.ꝛ sic rñ. isto casu ō mutari iudiciū hoc est instātia.ꝛ b casu extinguerenꝯ satisdationes taz ex parte actoris q̄ ex parte rei. vt.l.ij.ff.e.ꝛ l.iij.§. sed ꝛ si forte ex liberis. in fi. deberet ergo isto casu ex integro ꝓmitti.vt.d.ll.q̄nq̄ fit ista mutatio p cessionē iure instātie.vt no. in.d.l.i cause.§.fi ex parte.ff.de ꝓcur. ꝛ rō huiꝰ cessiōis est qꝛ ad b vt ſnia valeat req̄riꝯ ꝙ ꝑcedat libell⁹ꝛ li.ꝛt. vt.l.plata. C.de sen.rū fiunt⁹ est effectus dōs instātie ſnia nō posset ferri nisi ad illū aliū ꝑtineret ius instātie.ideo fit ista cessio. Isto casu.si ex parte actoris fiat nō extinguunꝯ stipulationes quas ipse recepit vt ibi: sec⁹ in ꝓmissionib⁹ quas fecisset. vt ff.dixi.ſz ex pte rei extingueretꝯ satisdatio.vt hac.l. tñ dicereꝯ idē iudiciū ꝛ eadē instātia.ꝛ ꝙ in istis gl. ō ꝙ nō est idē iudiciū oz intelligi: b est nō est eadē ſnia ꝓpter diuersitatē effect⁹. vt dixi.ff. tertio mō fit ista mutatio b mō[a] ꝓcuratori cōpetit directū ius instantie: dōo cōpetit vtile. pōt dōs ꝓsequi eandē instantiā respectū iuris sui vtilis absq̄ aliqua cessione sibi facta vt l.paulus.ff.de pcu.ꝛ l.dōs litis. C.de ap.ex parte vero rei pōt ꝓsequi etiā quilibet si ad eum ius instātie nō ꝑtineat:qꝛ q̄libet pōt venire ad defendendū.vt.l.iā tñ.§.nūc videam⁹.ff.e.ꝛ isto casu ēt ō idē iudiciū:hoc est eadē instātia:ꝛ qō hic dicit qō est aliud iudiciū oz intelligi.i. alia ſnia ꝓpter diuersitatē effect⁹. ¶Alteri⁹ † q̄ro q̄d si ꝑtingat mutatio hoc mō qꝛ ꝓcurator q̄ satisdedit substituit aliū an extinguēt stipulones. Rñ.aut.procurator substituit aliū ex virtute mādati sibi facti de substituendo:ꝛ tūc ille substitut⁹ vī ꝑstitut⁹ a dōo.vt.l.j. circa fi.ff.de ꝓcu.ꝛ ideo sicut mutatione ꝓsone ꝓcuratoris extingueretꝯ satisdatio ita hic:ſz si ꝓcurator substituit eū ex virtute iuris sui sibi q̄sti p cōte. tūc nō extinguit⁹. sicuti q̄n reus satisdedit ꝓ seipso.ꝛ ipse idē dedit ꝓcuratorē. vt no. hic in glo.ꝛ dixi.ff.Et ideo dico q̄n re⁹ dedit plures ꝓcuratores hoc adiecto ꝙ nō sit melior conditio occupātis:sed qō ꝓ vnū ceptū fuerit alius possit ꝓsequi.ꝛ si lis fuerit cepta p vnū q̄ dedit fideiuſſores: si postea fuerit p aliū terminata extinguit fideiuſſoris datio:qꝛ ille alius superueniēs est datus a dōo nō a ꝓcuratore:ꝛ ideo est satisdandum ꝓ alio superuenienti. ¶Ultimo circa istam materiā q̄ mutatio faciat extinguere istam stipulationem distingue vt dicam plene.j.eodē.l. cum apud sempronium.

Judicatum solui. [d] Vane legē declara vt in glos.

☞Presens quod dicatur qui est in ciuitate vel in portis.

Procurator quando teneatur satisdare pōt petere dilationem ad faciendum cōparere dōm vt ꝓ eo satisdet si dominus est presens.

Defensor non impetrat dilationem ad faciendus comparere dominum: sed ipsemet debet sibi inuenire fideiuſſorem.

Si ad defendendum. [e] Ista est bona.l. Quero quando hoc est qō dōs teneatur satisdare ꝓ suo ꝓcuratore.respon. † quando dominus est presens in ciuitate vel in portis ſm glo. vt.l.ꝛ qui in foro.de ꝓcur.secus ergo si dominus esset absens. ¶Sed q̄ro quid ad propositum vtrū dominus satisdet vel alius. Aduerte † hoc est vtile propter dilationes: nā si ꝓcurator cū mādato peteret dilationē ad faciendū cōparere dōm vt ꝓ eo satisdet: dareꝯ sibi iste terminus si assereret dōm esse ꝑsentē:alis sec⁹. defensor no sine mādato nō pōt istā dilationē ꝑtrare qꝛ ipsemet oz sibi inuenire fideiuſſorem.ita intelligit hanc.l. Jaco.de are. ¶Quero an suffi ciat illa satisdatio quā dōs facit in instrumēto ꝓ curationis:dic vt dixi.ff.eo.super rubri.

Si seruus. Op.gl.de.l. si qs tibi seruū.C. de euic. so.ibi decessit añ lit.ꝛte.hic post.ꝛ eodē mō soluiꝯ.l.si seru⁹.ff.de euic.rōnē huiꝰ vide vt no.in glo.ff.de rei vendi.l.vtiq̄.

Si reus.

Si reus. [a] Opponi.j.eo.l.vir bon⁹. dic vt vi ibi videbitis.

1 ☞Stipulatio semel cōmissa ad totale interesse non potest amplius cōmitti. secus si ad particulare.

2 Stipulatio ob rem non defensam quando cōmittatur ꝛ impediatur committi ꝛ mora possit purgari vsq̄ ad sententiam.

3 Que exceptiones impediant litis ingressum.

4 Practica opponendi exceptiones impedientes litis ingressum.

5 Stipulatio de defendendo qō extinguatur lata sententia sicut fideiuſſio de iudicio sisti.

1 **Cum querebatur.** [a] Ista.l. diuidit in partes quinq̄.primo ponit vnā.q. secūdo ostendit dubiū qōnis. tertio facit vnā allegationē in questione. quarto questionem determinat.quinto ponit vnam nouam questionē. secūda ibi dicebā.tertia ibi ecce enim.quarta ibi. proinde videndum. quinta ibi. proinde ꝛ si forte vsq̄ ad.§.fi.ꝛ breuiter.h.d. Diffinitiua lata contra contumacem extinguit actionem competentem ob rem non defensam: nisi super ea fuerit prius lis contesta. Item quocunq̄ modo desinat actio competere vel lis fuerit terminata stipulatio ob rem non defensam finitur. h.d.ista.l. not. Ex.ibi vnam clausulam.dic.i.vnam verborum cōceptionem. ¶Item ibi vna clausula. i. ad vnum interesse committatur. Dyn. vel dic vna clausula. i.vna verborū conceptio. Item ibi committi posſit⁊ videtur ꝙ non: ecce enim ꝛc.vt sequitur. Itē tex.ibi ceperit non defendi.ꝛ ideo cum non videatur commissa ex clausula ob rem non defensam constat commissam esse ex clausula iudicati. ¶Oppo. C.de secun.nup.auf.sed ꝛ si quis. So. ibi obligatio sepius committitur a lege non ex pacto. Item oppo.j.titu. j.l. si procurator.ꝛ l.nō quasi. §.si quis curator.ff.titu.j.Sol.† stipulatio semel cōmissa ad totale interesse non potest amplius committi vt hic. secus si esset commissa ad interesse particulare.quod dic vt plene dixi in.l.si sic.ff.de verbo.obligatio. tangam prout ad presentem.l.pertinet.j.eo.l.fina. ¶Item oppo.dicitur hic ꝙ ob rem non defensam stipulatio committitur cum super ea fuerit lis contesta. contra imo committitur statim cum non defenditur: vt ff.eo.l.iij.§.ob rem.Solu.vere committitur: sed secuta sentencia creditur non commissa fictione iuris nisi fuerit lis contestata loquitur hic. ¶Sz oppo.† contra hoc lit. contesta.nō impedit purgari moram stipulationis ob rem non defensam: imo quocunq̄ defendente vsq̄ ad sententiā extinguitur:vt.l.iij.§.fin.ꝛ.l. iam tamen.§. nūc videamus.ff.eo.sed ille in quē fertur sententia ex hermodicio videt cōparere ꝛ se defendere:qꝛ eius absentia dei repletur presentia vt.l.ꝓperandum.§. finautem reus. C.de iud.ergo ꝛ post lit.cōte.secuta ſnia extinguiꝯ stipulatio. So.q̄nq̄ post rē non defensam q̄s nō cōparet ad defendendū vel vere vel ficte:ꝛ tūc stipulatio cōmittiꝯ cū effectu: vt.d. l.iij.§.ob rem,ff.e, q̄nq̄ cōparet ad defendendum ficte.ꝛ tunc extinguiꝯ stipulatio:ita demū si lis nō fuerit cō. vt hic.q̄nq̄ cōparet ad defendendū vere:ꝛ stipulatio ob rē nō defensam extinguiꝯ nisi super ea fuerit lata sentētia vel solutio facta.vt.l.iam tamen.in ꝓn. ¶Quero hic dicitur ꝙ requiritur lit.ꝛte. quero sup quo requiriꝯ lit. contest.glo.vacillat.dic ꝙ requiriꝯ lit.contesta. super stipulatione ob rem non defensam vt patet ex text. ¶Ultimo † aduerte ad vnū oz in.c. j.de lit.cōte.lib.vj.ꝙ excepr. rei fīte impedit lit.conte.sed in hac.l. in ver.,pinde ꝛ si forte.colligiꝯ ꝙ exceptio solutionis trāsactionis ꝛ acceptilationis est exceptio rei finite. ergo lit.contest.impedit.ꝛ de exceptione trāsactionis nō est dubiū. vt.l.elegater.§.fi quis post.ff.de cō di.ideb.ꝛ.l.fratris. C.ō trāsac. Itē puto ō exceptiōe solutiōis ꝛ acceptilatiōis.ꝛ de q̄libet alia ꝙ quā ꝓcludit actori actionē nō cōpetere.b ꝙ baꝯ Primo ꝙ istā.l.q̄ ōt istas eē exceptiōes rei finite. Sc̄ō ꝙbaꝯ.l. si pupilli.§.videam⁹.ff.de ne.ge.vbi ō: fine actiōe nemo experiꝯ:ipedit ff.l.ipsū expiri.ꝛ sic ipedit ne q̄s experiaꝯ ne agat:ipedit ff. ꝛte. simile videtis i.l.nā postea.i pri.ff. ō iure iu.vbi ꝓtor ōt actionē nō dabo:idē ē dicere ꝙ nō patiar eū agere. ꝛ iō excep.iurisiu.impedit lit.ꝓtest.b ita demū ē verū si iste excep. pñt ꝙ bari icōtinēti.alis si req̄reret altiorē idaginē reseruareꝯ post lit.ꝛte. ita no.i.l.nā postea.i pri.ff. ō iure iur. Est † tñ aduertēdū i mō ꝓponē di istā excep.nā oz q̄s dicere: dico ꝙ nō potes agere:qꝛ nō habes act i onē:sec⁹ si diceret:dico ꝙ nō foues iustitiā qꝛ soluī:qꝛ tūc nō opponereꝯ ad ꝓcessum sed magis ad meritа cause. ¶Ultimo not.† b ꝙ sicut cut fideiuſſor de iudicio sisti extinguitur lata sententia.vt.l.grece. §. ꝛ post litem.ff.de fideiuſſo.ita fideiuſſio de defendendo.

Si fuero. [a] Mutatio actiōis vl rei ipedit stipulatio.iudicatū so.committi.h.d: ¶Op.ꝙ postq̄ vna actio fuit semel ꝓposita nō potuit alia ꝓponi.vt in auc.q̄ semel.C.quō ꝛ qñ iu.So.dic ꝙ ista stipu. fuit iterposita añ libellū:vl dic ꝙ post libellū ꝓductū fuit iterposita.ꝛ loq̄ b ꝙ iura antiq̄ ꝙ q̄licebat mutaꝯ vsq̄ ad lit.ꝓte.vt.l. edita actio.C.ō ed̄.vl dic ꝙ actio nō fuit mutata sz fuit alia actio cumulata ꝙ materiā i.d.l.edita.ꝛ sup

And.po. [a] ¶Cū querebaꝯ. vltimo q̄ro. ꝛ adō bal. i.l. postq̄ liti. C. de pac. Joā. an.in ti.de execu. sen tcn.

a ¶Air bonus.vide qđ no.Bar.in.l.non videtur.ꝛ in.l.ſ.ſ.de re iud.ꝛ ibi vide.

b ¶Impedit lit.conteſt.No. de exceptionibus litis ingreſſum impedictibus.adde no.Bal.in.l.excep.ad fi.C.de proba.ꝛ ad materiã adde ꝙ exceptio trã/actiõis excep.ſol.et excep.ac/cepti.ꝛ exceptio rei finite. Itẽ qñ cautus eſſet hoc modo vꝫ non detur actio et ſimilia. Itẽ exceptio iuriſiurandi impediunt qđ vltimus limita ꝛ amplia vt di/xim.l.ij.in in fin. ſ. de iureiuran. Itez limita vt ibi dixiqñ impeditur litis ingreſſus in. l. poſtq̃ liti C.de pac. qđ dupli/citer etiã limita.primo quando nõ fuit facta mentio litispẽdentie vt conſuluit Pe. de ancha.apud Ferrariaz in conſil. vj. incipi. apud Ferrariam. Itẽ niſi exceptio peremptoria eſſet notoria:qz in notorio nõ attendit̃ iuris ordo.c.veſtra. de coha.cler.ꝛmuli.ita tenet Arch.ꝛ ſequitur Lapus ꝛ domi. Lardi.in.c.ſuper literis.de reſcript. Item ibi op.qz ſtatutum eſt obſcurum.hꝫ no.tenet Inno.in.c.cum inter.de conſue.ꝛſequit̃ Bal. in.d.l.poſtq̃ liti. Item ſi ap.exceptio tua non intereſt ſecundum Bar.in.l. poſthumus.in.ſ. ſi qs ex his.ſ.de inoffi.teſta.ꝛ vide que ibi dixi. Item ſi oppo.exceptio tibi non cõpetit ius agendi ſm Bal.in.l.mater.ſ.de inoffi.teſta. Item ſi ſtatuto actione cumulata fuit iudicatũ.merito nõ cõmittit̃ ſtipulatio. ¶Itẽ op.de.l.ꝛ an eãdẽ.ſ.de exce. rei iu. vbivariatio actiõis nil operat̃.Sodicꝫ qđ hic fuit variata actio ꝛ res. vel fuit variata actio ꝛ cã: ꝛz nõ reſm glo.vel verius ſufficit ſi fuit variata actio tm̃ ſi ſup ea nominatim fuerit interpoſita ſtipulatio: ſecus ſi ſtipulatio fuerit interpoſita ſimpliciter ſuper cã: quia tunc ꝓcederet illud quod dicit glo.

1 ☞Exceptio que competit patri ꝛ patrono ne conueniatur actione famoſa impedit litis ingreſſum.

2 Exceptio que cõpetit cõtra aliquẽ propter rẽ quã habere ſibi nõ licet: impedit litis ingreſſum.

3 Et qualiter.nn.ſ.

4 Exceptio ſolutionis ꝛ acceptilationis quod impediat litis ingreſſũ.

Exceptioni fori qđ nõ videatur renuntiatum per ſatiſdationem iudicatum ſolui preſtitum.

¶Ex duobus. Op.ſ.eo.ex clauſula. Soluteo: ꝙ contra quẽlibet fideiuſſorem ſtipulatio cõmittit̃ in ſolidũ:tm̃ ipſi habent beneficium diuiſionis.

¶Quoties. Bonus.ſ. eſt.et no.ꝙ qñ fideiuſſor repetit a dño id qđ ſoluit dz docere dñm liberatũ/vel cauere de eo defendendo quod not.

☞Qui paratus eſt ſoluere nõ cogitur ſuſcipere iudicium.

¶Ex iudicatum. Mo.ꝙ qui paratus eſt ſoluere non cogit̃ ſuſcipe iudicũ† vt hic ꝛ.l.ſi debitori.ſ.de iudic.ꝛ.l.ſi reus.ſ.de procu. ¶Quero quid eſt hoc dictũ: neqꝫ enim eſt equũ aut iudicio ꝛc.gl. ſe inuoluit. iſta eſtveritas vt dicas non eſt equũ iudicio aſtringi.ſ.iam incepto: aut ad inſtitutionem compelli.ſ. noui iudicij.

¶Ex clauſula. Op.ꝛ videt̃ ꝙ ex cla doli nõ committat̃ inſolidũ.vt ſ.e.l.nouiſſima.Solu.qđ hic dr in ſolidũ declarat̃ in tex. qz ꝑ parte litis poteſt committi ꝙ ꝑ parte nõ. Itẽ dicit̃ inſolidũ reſpectu fideiuſſoris: qz quilibet tenet̃ inſolidũ ꝛz habeat beneficiũ epiſtole:nõ añt intelligas inſolidũ hoc eſt ad totale intereſſe:qz iſtud nõ hz locũ in clauſula de dolo licet habeat locum in aliꝭ clauſulis: vt vidiſtis in. l.cum querebatur.

fit cautũ ꝙnon ſoluens collectas non audiat̃.c.qz fruſtra.de vſur.ꝛ not.Barto.in.d.l.nam ꝛpoſtea. ꝛ Ange.in.l.ſcire.C.de bo.vacan. lib.x. pro hoc tamen videbitis omnino Bart.in.l. ſequitur.ſ.ſi vſam.de vſuca. Item exceptio ſolutionis vt dicit tex.ꝛBartol.in.d.l. ſemel. C. de apoc. pu.lib.x. Item exceptio ceſſionis bo. ita Albe. ꝛ Ang.in d.l.ex contractu.C. de bo.auto.iu.poſ. alleg.iter. ſingu.in.l. itẽ ſi vn̄. de arbi.in prin. Itez exceptio qđ quis alegat contraria. vt dixit not. Ange.i.l. fina.C.de codicil.facit.ꝛc.ſol licitudi/nem. de appel. Itẽ exceptio iurisdictionis. Item exceptio pacti iuramento firmati impedit litis ingreſſum. idem ſi non ſit iuratum ſed factum lite pendente.argu.ſ.de pac.in.l.tale pactum. ſ. qui ꝓuocauit.ꝛ in.l.poſtq̃ liti.C.eo.tit.ꝛ C.de fideiuſ.l.iij.ꝛ qđ no.in.c.ſ.de lit.cõteſt. ĩ nouella.in.vj.item adde ꝙ Jo.and.in.c. fi. de libel. obla.videtur velle poſt Inno.videlz ꝙ licet exceptio perẽptoria nõ ipediat lit.cõte. niſi ſit ō priuilegiatis de quibus in.c.ſ.de lit.cõte.in vj.ꝛ. ſ. dictũ eſt: tamen iſtud fallit qñ eſſet notoria. idem voluit Specu. in titu.ō exce.ver.vt añt.ꝛ ſequit. d.Ant.ĩ.c.fi.de lib.obl.poſſet tamẽ dici ꝛz Jo.de imo.ibi ꝙ hoc ꝓcedat in exceptione excuſſionis. qz iſta concludit ius agendi nõ cõpetere:ideo poteſt opponi ad ꝓceſſum per no.per Bar.in.l.cuz querebat̃.ſ.eo.ſecus qñ nõ concluderet ipſo iure actionẽ nõ cõpetere:ꝛ ꝑ hoc rñdetur ad predictũ dictũ Jo.an.ꝛ etiã dico ꝙ Spec.nõ videt̃ illõ firmare:qz ō dictũ arguit de.d.c.ſ.de lit.cõte. ĩ ver. dictum tm̃ Jmo.in ſe eſt equum.ꝛ vide que dixi ĩ d.l.ꝑſcri.C.ſi contra ius vel vti.pub.ꝛ dixi in.l. arethuſa.in fi.de ſta.ho.ꝙ allegatio iuris cõis vel municipalis impedit cõte.litis.qz nõ indiget ꝓbatione.ſecus vbi eſt qđ facti.c.ſ.de lit.cõte.ꝛ iſte exceptiones impediunt litis ingreſſum ſi opponens

¶Ir bonus. a Iſta eſt notabilis.l.¶Oppo.ſ.eod. l.ſi reꝰ. Duꝰ timore ſunt hic plures opi.ſeu lec.prima quod ibi loquitur qñ qs nõ cogit̃ ſe defendere ꝓilegio perſonali cõpetenti ipſi reo.hic vero qñ qs nõ cogit̃ ſe defendere ꝓpter naturã actiõis intẽtate vt qz ō ꝑem ꝛ ꝑonũ intẽtabat̃ actio famoſa.vel rõne rei petite:vt qz iudeꝰ petebat mancipiũ xp̃ianũ vel petebat liber improbate lectiõis. Iſta ſo.eſt ſatis bõa ſm quã no.ꝙ iſta exceptio q̃ competit ꝑi ꝛ ꝑono ne intentet̃ actio famoſa impedit lit.conte.qz tex.hic dicit ꝓtor iudiciũ accipere nõ cogit̃. Item no.†ꝙ illa exceptio q̃ cõpetit ō hereticũ vel iudeũ vel ō alium petẽtẽ rem quam ſibi hꝫ non licet impedit lit.conte. b ſcõm hanc lec. quã tene mẽti ꝓpter ſtatuta terra/

vim.vt ĩ auc.vt diffe.iudi.ſ.ſi vō.c.quitauallis.de iureiurãd. Itẽ exceptio banni.ita dr Bal.ĩ.l. aditus. C.ne de ſta.defun.ꝛ vide Bal.in.l.fina. C.de edi.diui adri.tollẽ.in.xiiij.col.ꝛ in.l.exceptionẽ ad finẽ. C.de ꝓbatio.ꝛ in.d.l.poſtq̃ liti.ꝛ ibi con numerat ꝛ.de qb⁹ ꝙ Petrum de ancharã.ĩ dicto c.primo.ꝛ no. dictuz archidia.ĩ t.vt circa. de electio. in.vj. vbi dicit quod omnis exceptio per emptoria etiã nõ notoria ipe/dit lit.in/greſſum ſi opponẽs offerat ſe incõtinẽti ꝓbaturũ. vt in.l.iij. ſ.ibidẽ.ſ. ad exhi/bendũ. de quo dicto domi. Abba.in.d.c.ſuper literis. de reſcriptis. facit maximũ feſtũ. vtrũ autẽ preſcriptio impediat litis ingreſſum poſuit Barto.in.l.fina. not. ſ.pro ſuo. Et adde quod in.l.ſ.ſ. fina.ibi longo. ad tertu. Hoſtien.qđ ſic. Joã.and.ō allegat Guil. in ſpecu. dicentẽ curiã ro. ꝛrium ſeruaſſe. Et licet domi. Domini. multa verba effundat põt ſic concludi.qđ aut preſcriptio opponitur ad proceſſuz ꝛ opponens offert ſe probaturũ: ꝛ tunc procedit opi. Hoſtiẽ.ꝛ ita tz Bar.in.l.fi.pro ſuo. Et adde no.tex.ꝛ ibi Barto.in.l.ſ.ſ.fi.ibi longo ꝛc.ſ. ad tertu. alꝫ procedit opi. Jo.an.per.l.emptor. C.de preſcrip.lon.tẽpo. Quid autem in ſentẽtia ꝓcepti reus cõfeſſus eſt debitũ coram iudice ꝛ recepit preceptũ de ſoluẽdo vtrũ poſſit opponere exceptionem lit.ſiue poſt.x.dies infra quos non fuit appellatum.domi.de rota.in.cclxxxij.concluſione concludunt ꝙ nõ:qz ex ſententia ꝓcepti ozit̃ actio. vt no.in.l.fi.ſ.neceſſitatem.C.de bo.q̃ libe. vtruz autem procedat in cauſa matrimoniali.doc.tenẽt ꝙ nõ:qz ſentẽtia in talibus cauſis nõ tranſit in rẽ iudicatã. c.latores.ꝛ.c. cõſanguinei.de re iudi.quod limita quo ad partẽ:qz nedum diffinitiua ſed etiã interlocutoria tranſit in rem iudicatã quo ad partem reſpectu probationis facte ĩ illa cã.do. Ant. in.c.cum dilecti.de elec.dicit eſſe ibi caſum melioreꝫ de iure qđ dictũ limita niſi emanaſſent treſſententie. gl.eſt pregnans ſm Abb.ĩ.c.fraternitatis: in verſi.fornicatio.de frigi.ꝛ malefic.ꝛ qđ dictum glo.ea ſic intellecta non eſt verum ꝛ eum reprehẽdit.d.Anto.ibi ꝛ eſt ratio:quia nullum vinculũ poteſt facere quod illud quod non eſt matrimoniuz ſit matrimoniũ:vñ forte poſſet dari aliꝰ intellectꝰ: qz licz dixerit gl.ꝙ poſt tres ſentẽtias in cã matrimonij non poſſet appellari:nihilominus poterit ꝙ relari maxime ſi ecclesiatis de quibus in.c.ſ.de lit.cõte.in vj.ꝛ. ſ. dictũ eſt: tamen iſtud fallit qñ eſſet notoria. idem voluit Specu. in titu.ō exce.ver.vt añt.ꝛ ſequit. d.Ant.ĩ.c.fi.de lib.obl.poſſet tamẽ dici ꝛz Jo.de imo.ibi ꝙ hoc ꝓcedat in exceptione excuſſionis. qz iſta concludit ius agendi nõ cõpetere:ideo poteſt opponi ad ꝓceſſum per no.per Bar.in.l.cuz querebat̃.ſ.eo.ſecus qñ nõ concluderet ipſo iure actionẽ nõ cõpetere:ꝛ ꝑ hoc rñdetur ad predictũ dictũ Jo.an.ꝛ etiã dico ꝙ Spec.nõ videt̃ illõ firmare:qz ō dictũ arguit de.d.c.ſ.de lit.cõte. ĩ ver. dictum tm̃ Jmo.in ſe eſt equum.ꝛ vide que dixi ĩ d.l.ꝑſcri.C.ſi contra ius vel vti.pub.ꝛ dixi in.l. arethuſa.in fi.de ſta.ho.ꝙ allegatio iuris cõis vel municipalis impedit cõte.litis.qz nõ indiget ꝓbatione.ſecus vbi eſt qđ facti.c.ſ.de lit.cõte.ꝛ iſte exceptiones impediunt litis ingreſſum ſi opponens

effert se incõtinẽti ꝓbaturũ alias nõ ꝑm Guid. de suza. in. l. j. C. de iur. & fac. igno. his etiã adde qõ no. Bar. in. l. si seruus. C. de bis q̃ ad eccle. cõfug. videlz q̃ vbi est permissum homicidiũ a. l. vel statuto vel aliq̃d aliud talis exceptio impedit litis ĩgressum & accusationẽ recipit qõ no. itẽ dt Bald. in. l. ij. C. de fozmu. quod exceptio ineptitudinis & ois exceptio q̃ nõ req̃rit ꝓbationem ĩpedit ꝓcessum qõ no. Bart. in. l. j. ĩ. ij. col. C. de lit. conte. ¶ Itez dicit Bal. ĩ l. peremptorias. in ij. col. C. sniam rescindi non posse q̃ exceptio laudi ĩpedit ꝓcessum. Itẽ in exceptiõe dilatoria in authẽtica presente. C. de fideiuss. ꝑm Bal. ibi eodem tr mõ exceptio. tu frater nõ cõfers bona que habes in cõi ideo agere nõ potest impedir processum p. l. posthumo. et qõ ibi no. Bal. C. de colla. Adde ad id qõ dixi. s. referẽdo opi. Jo. an. & d. Anto. in. c. fin. de libel. obl. qõ idẽ sequitur oñs An. in. c. sup literis. de rescript. & in. c. ex parte. de fo. compe. & in. c. j. de ordi. cog. & in. c. exceptionem. & in. c. pastoralis. de except. & Ludo. Roma. in. l. si vero. §. de viro. in xxxij. fallẽtia. s. soln. matrimo. in ꝓtrariũ facit. q̃ si speciale est in exceptione rei iudi. d. c. j. de lit. contest. in. vj. cui ꝓbatio est promptissima resultans ex sententia q̃ inducit notoriũ. ergo in ꝓtriuz dz esse ius cõe: q̃ tamẽ null tenet ꝓ dictam opinio. ideo illa sequenda est ꝑm Ludo. in. d. §. de viro. itẽ exceptio q̃ ego suz accusat ab alio de hoc crimine vel absolut ipedit litis ingressum, vt ĩ. l. ad contrarium respondetur quod ibi superuenit exceptio in persona principalis: hic in persona defensoris. ¶ Quinto modo legitur in legato q̃ habet ius reuocandi domũ. vt. l. ij. §. legatis. s. de iudic. ¶ Contra istam lectu. posset opponi. q̃ videtur per satisdationem huic beneficio reũtiare: sed non est veruz: vt 5 supra dixi. Reassume ergo † materiam huius. l. fic: aut superuenit exceptio quare quis nõ cogat̃ suscipere iudicium in persona ipsi defensoris. aut superuenit in reo principali: & hoc scõo casu aut superuenit exceptio ex natura actionis intentate vel rei petite. aut superuenit ex priuilegio personali competẽti ipsi reo. et hoc scõo casu aut tale priuilegium cepit competere ex postfacto. aut cõpetebat ab initio vt ex predictis patet.

Quissima. (Hec ditur in tres partes. primo loquitur ad q̃ tempora porrigatur stipulatio doli. secundo ad quas personas. tertio ponitur declaratio primi dicti: secũda ibi itaq;. tertia ibi doli autem. h. d. 1
¶ Clausula doli cõmittitur propter dolum commissuz ab initio stipulationis vsq; ad finẽ iudicij ex dolo principalis & heredis eius & etiam extranei si pena fuit adiecta. hoc dicit tex. ibi factũ demõstrat. quasi diceret continet dolum futuro tem- 3
pore committendum. vel dic secundum Jac. de are. demonstrat cessationem doli perpetuo permanentẽ quasi nec nunc nec in futurũ cõmittatur dolus. Item ibi ad principiũ stipulationis. & nihilominus ad me diũ & ad finẽ vt. s. dictũ est. ¶ Op. & videtur quod si hec stipulatio pro vno dolo fit cõmissa pro alio futuro cõmitti nõ possit. vt. l. cuz quere batur. s. eo. Solu. ibi loquitur ĩ stipulatione ob rem non defensaz que ad interesse totale cõmittitur. hic ĩ stipulatione doli que committitur soluz ad illud q̃ interest in presenti dolũ nõ esse cõmissuz. vnde si propter tuum dolum aliquo tempore res est dilata vel aliquas expẽn. feci. ad illud solum interesse committitur stipulatio doli. ¶ Ultimo vide gloss. que incipit post stipulationem. ibi. l. verbum erit. Sol. hic factuz preteritum erat finitum. ideo sub futuro non comprehenditur: ibi non erat finitum. vt ibi no. per Dy. ¶ Item oppo. quod stipulatio simpliciter interposita nunq̃ cõmittatur ꝓ facto extranei. vt. l. stipulatio ista. in princi. s. de verb. obliga. Solu. vt ibi. & in ea. l. §. si quis. & vt ibi dixi. & ita intelligas hanc. l.

☞ Sententia debet ferri in defensorem quando defensor comparet. 2
Judex appellationis reo absoluto & actoze appellãte qui fouet causaz iniustam debet actorem cõdemnare & non simpliciter dicere bñ iudicatum & male appellatum. 3
¶ Cautio interposita coz̃ iudice prime cause non committitur coz̃ iudice appellationis.

exceptiõe q̃ de euictione tz actio ꝛc. Dicit per Bart. ĩ. l. instrumenta. C. d fi. instru. et iur. hast. fis. libz. x. Quid d exceptiõe ꝙ cõtinentia cause non põt diuidi. dic qd ĩpedit li. ĩgressuz. vide i. l. nulli. in v. audientia ꝓbeatur secundũ ibi. C. de iud. item vbi lex prohibet & annullando ꝓcedit vl a lege aut a statuto fuit tẽpus ꝓfixuz ad agendum ita elapsũ. vel vbi ꝓscribit iudicio semper resultat exceptio impediẽs litis ingressuz ꝑm Bal. in. l. j. in. iij. op. C. de edic. diui adria. tollendo.

¶ Adde an elapso termino assignato ad opponẽdum omnes exceptiões dilatorias possit quis opponere ante lit. conte. exceptiones litis conte. impedientes de quibus ĩ. d. c. j. Spe. in tit. de dila. §. j. ver. item queritur. & ibi Joã. an. & Abb. in. c. pastoralis. extra. de exce. & duz Alex. alle. Pe. de ancha. consil. vj. ego habeo. xvj. inci. viso processu in consi. vj. vide de exceptione inuentarij. & de istis exceptionibus. vide Pau. de ca. consi. clxiij. & exceptio rei finite quomodo differat ab exceptiõe rei iudicate & trãsactiõis. vide Fede. consi. clxv. & clxxxiij. & q̃ exceptio req̃rens altioz̃ indaginẽ debeat admitti cum quis offert se incõtinenti illã ꝓbaturũ voluit Roma, cõsil. ccxliij.

Si in cautione interposita coz̃ iudice prime cau a
se non est expressum nomen iudicis an committatur in causa appellationis: quod non.
Instantia cause appellationis quod dicitur alia instantia a prima.
Actio oritur ex sententia appellationis confirmãte non ex prima confirmata.
5 Stipulatio iudicatum solui interposita coz̃ vno iudice: cuius successor iudicauit quando committatur.
6 Satisdatio prestita coz̃ ordinario ꝓprio noĩe nõ expresso quod durat coram eius delegato.
7 Stipulatio de iudicio sisti mutato iudice ita extinguitur sicut stipulatio iudicatum solui.
8 Stipulatio de rato q̃ mutato iudice extinguat: nec durat in causa appellationis. f
9 Stipulatio interposita secundum consilium ¶ Laudij positum in fine huius. l. quod non cõprehẽdat iudicem appellationis: nec collegam sed successorem sic.
10 Defensor qui promittit iudicatum soluere non cogitur promittere in causa appellationis: sed ꝓ substituto sic. c
n Satisdatio iudiciorũ qua mutatione extinguat vbi quid de mutatione rei si actio mutatur de iudice et de personis litigantium: ac etiam de mutatione instantie.

1 ¶ Cum apud. a Fideiussor accept in prima cã nõ tenet̃ in eo qõ iudicat̃ in cã appel. nisi aliud actũ sit. h. d. ista notabilis. l. & habeo hãc l. ꝓ singulari. l. vide tex. ¶ Mot. sententiam † esse ferendam in defensorem. vt hic & l. liberto. §. fi nali. s. de nego. gest. & l. prima. C. de sent. ¶ Itez
2 no. † ex eodem verbo qõ reo absoluto si actor ap
b pellet b & fouet iustam causam iudex appellatio- d
nis debet reum condẽnare: nec debet simpliciter
c pnuntiare c bene appellatum & male iudicatũ secũdum formaz. l. eos. C. de appel. hoc probatur hic & no. in. l. offidi. s. de le. ij. & l. chirographis. §. j. & ibi no. supra de administra. tuto. facit ad hoc. s. de solutioni. l. creditor. §. primo. quod tene mẽti.
b ¶ Tertio no. † quod cautio interposita coz̃ ꝓ e
3 mo iudice prime cause non committit̃ coram iu-
4 dice appellationis. ¶ Quero † ergo e ꝓ huius
e declaratiõe quid si in stipulatiõe nõ est expressum nomen iudicis an committatur in causa appellationis. Mar. fill. disputauit hanc. q. & determinauit quod committatur: quia quantum ad ista que respiciunt dilatorias exceptiones causa appella e
tionis videtur eadem cum prima vt. l. ita demum. C. de procurato. sed dare istos fideiussores respicit exceptiones dilatorias. vt. l. pomponius. §. rati. supra de procurato. ergo ꝛc. Ista fuit opinio Barti. fil. sed dominus Guilielmus de cug. dicit f
quod ista. l. loquitur quando reus qui satisdedit fuit absolutus: & actor appellauit: secus si ipse fuit condemnatus: quia ipse appellasset quia fideiussor ipse teneretur: ne sit in sua potestate se & suos fideiussores liberare. vt. l. ne in potestate. supra de arbitr. ita notat Guilielmus in. l. iulianus. s. qui satisda. cogan. domini glo. ordi. in. l. ij. C. de

¶ Cum apud. adde ꝙ hec. l. ꝓz Bal. in. l. fi. in. x. q̃ C. de cõtrahen. emp. nõ ꝓcedit in iudice coz̃ quo petita eẽt reductio ad arbitriũ boni viri. & etiã ꝓ intellectu huius legis vide in Spe. de offi. deleg. §. fi. ver. sed q̃rit. & in titu. de accu. §. qñ aũt. et cano. in. c. procurato. tenent indistincte quod in causa appellationis non committitur. et hoc ibi textus videtur probare qui simpliciter loquitur. et hic. videtur textus instituta de satisdationibus. §. si vero aliquis. in fine. §. probatur per rationem per mutationem instantie liberan- b
tur fideiussores. vt. l. ij. §. eodem titu. sed causa appellationis d dicitur alia instantia a prima. qõ ap-
querelam. de elec. et in. c. causam. de testi. ☞ Andreas Pomate. ¶ Actor appellat. vide Feli. in. c. cum causaz. colum. j. in fi. & seq. de re iudi. & Imol. consil. lxxxvj. in fin. & Alex. cxj. col. fina. vo. v. vbi limitat nisi prima sententia foret condemnatoria.

¶ Simpliciter pronuntiare. potest autem iudex appellationis reformare sententiam male latã vt not. Ly. in. l. oẽm. C. qñ. ꝓoc. nõ est necess. & in. l. j. C. ne liceat tertio ꝓuo. & ad materiã adde Bar. in. l. eos. C. de app. & q̃ Bar. alleg. contrarius vide Moder. in. d. l. si expressum. ff. de app. in q. que incipit quero de forma sniez late Jo. an. in Spec. in tit. de sen. §. vt aũt. & no. Lud. in. l. j. ad fi. de re iu. dixi post Bar. in. l. j. in fin. C. qñ. ꝓuo. nõ est necess. & ꝓ hoc. l. emilius. de mino. & c. significauit. de excep. facit. l. fi. qõ cũ eo. & qõ scribitur per Jmo. in. l. in summa. s. re ind. in prin. & ibi gl. & ad de Bar. in. l. eos. C. de app.

¶ Tene mẽti. adde hic tex. quẽ ibi ad hoc no. Abbas in. c. cũ Joã. de fi. instru. & ibi dicit Abb. in vlti. col. ꝙ iudex pt reformare sniaz nõ solũ ad petitionẽ appellãtis: sed etiã ad petitionẽ appellati licet videatur dicendũ ipsum appellatũ ꝓ tacita turnitatem confirmasse sententiam vt. in. l. fi. C. de sen. que sine cer. quanti. qõ no. Adde ꝙ Panor. in. c. cũ causam extra de re iudic. dicit ꝓ Bar. esse glo. in. l. ꝓses. C. de sentẽ. q̃ dicit ꝙ iudex appellationis infirmando sniam a qua reus fuerat absolutus videt tacite illũ condemnare ita ꝙ non est opus alia condemnatione. & illã glo. dicit secutũ Cal. in. c. significauerunt. extra de excep. & in. c. Raynaldus. extra de testi. latius ibi vide.

¶ Quero ergo. et not. gloss. valde not. vj. q. iiij. c. quod bene dixit ꝓ sniam. l. ꝙ etiam si fideiussor iurasset non tenetur in causa appellationis secũdum Baldum. in. l. iulia. s. qui satisdare [illegible]. Andreas Barba.

☞ Andre. Po. ¶ Sed cã appellationis. Bal. aũt distinxit in. d. l. iul. ꝙ aut iudex appellationis simpliciter cõfirmauit sniam primã. & tũc tenet̃. aut addit & tũc nõ tenet̃ & est vtile ꝑm euz in cã criminali in qua dat̃ fideiussor an in cã appellationis fiat executio in fideiussores. vide eũ olno in. d. l. iulianus. s. q̃ satisd. cogan. & vide Bar. qui alle. sibi ꝓrius in hoc an noui testes possint recipi su-

per nouis capitulis in. l. per hãc. hic allegata.

a ¶Ab ipsa satisdatione. in. ij. col. an satisdatio debeat prestari in causa app. adde Bal. in. l. eos. §. cautione qui est. §. fi. in prin. C. de appel. qui idẽ tenet q̃ Bar. hic preterq̃ in satisdatione de causa appellationis p sequenda per illum tex. & Salic. in. l. ij. C. de procur. secutus verba Jaco. bu. qui ibi tenet idẽ qõ Bart. hic Adde Jo. an. in ad di. ad Spec. in titu. de satisdãdo. §. expedito. ver. hoc autẽ.

b ¶Quero posito. Sz hoc consilium clausij ñ facit ad ppositũ. l. etiã sic Sceuola male et ĩepte hoc allegasset quod non est credendum. ideo nõ credo q̃ Bart. hic verum dicat. postea reperi quod ita tenet hic do. Francisc. tig. quẽ omnino vide. Andr. Barba.

c ¶Ultimo Adde bal. qui notãter loquitur in. l. iul. qui satisda. cogã. & glo. or. insti. de satisda. §. f. Andre. Barba.

d ¶Distingue. Et ad intellectũ istorũ hic vide aliqua p Ly. in. l. ij. C. de pcu. & vtrũ extinguat virt? iuramenti calumnie & de materia plene p Bal. et Ang. & ibi de materia, §. qui satisda. cogan.

paret: qz post publicationẽ noui testes recipiuntur: qõ nõ posset fieri si esset eadẽ instantia: vt colligitur ex. l. vlti. C. de testi. & l. per hãc. C. de tẽp. ap. & ibi per doc. Mõ ob. qõ dicit Bar. fil. qz quantum ad exceptiones dilatorias videt eadẽ causa appellationis cũ principali: quia hoc fateor & ideo q̃ hoc non petijt in prima nõ põt hoc petere in scõa: sed non q̃tum ad ipsas satisdationes. separata enim est exceptio seu petitio satisdationis ab ipsa satisdatione[a]. nõ ob. l. ne in potestate. quam Guil. allegat qz imputet sibi actor qui nõ petijt de nouo satisdari in cã appellationis in quam defensor nõ audiret sine noua satisdatione vt. d. l. ij. C. de procura. et in. d. §. si vero aliquis. insti. de satisdatione apparet per rõnem. nam si index appellationis condẽnat: oritur actio ex ista sententia condemnatoria: non ex prima q̃tũcunq̃ confirmata. vt. l. furti. §. de his q̃ no. infra. & no. in. l. eos. C. de appel. sed pro illa snia nõ satisdedit. ergo &c. fateor tñ q̃ sireus vict? appellasset & appellationem non fuisset prosecutus quia fideiussores tenerẽtur: qz tunc ex sentẽtia prima oritur actio nõ ex scõa in qua iudex cõfirmat p̃mã qz appellationem nõ est prosecutus vt. l. fi. C. de tẽp. ap. ¶Quero pone q̃ †corã vno iudice fuit satisdatum. iudicauit successor eius an stipulatio cõmittatur? videt q̃ non. vt. l. iij. in prin. §. eo. & hic. Tu dic breuiter quandoq̃ post interpositam satisdationem est recessum a primo iudice & itur ad alium iudicem alterius tribunalis: & tunc stipulatio nõ cõmittitur. vt in. d. l. iij. in princi. §. eo. Q̃ñq̃ itur ad alium iudicẽ eiusdem tribunalis forte ad collegã vel successorẽ. Tũc est aduertendus an in stipulatione fuerit adiectũ ppriũ nomẽ iudicis: & tunc stipulatio nõ cõmittit: nisi esset ad

a quam Guil. allegat qz imputet sibi actor qui nõ petijt de nouo satisdari in cã appellationis in quam defensor nõ audiret sine noua satisdatione vt. d. l. ij. C. de procura. et in. d. §. si vero aliquis. insti. de satisdatione apparet per rõnem. nam si index appellationis condẽnat: oritur actio ex ista sententia condemnatoria: non ex prima q̃tũcunq̃ confirmata. vt. l. furti. §. de his q̃ no. infra. & no. in. l. eos. C. de appel. sed pro illa snia nõ satisdedit. ergo &c. fateor tñ q̃ sireus vict? appellasset & appellationem non fuisset prosecutus quia fideiussores tenerẽtur: qz tunc ex sentẽtia prima oritur actio nõ ex scõa in qua iudex cõfirmat p̃mã qz appellationem nõ est prosecutus vt. l. fi. C. de tẽp. ap. ¶Quero pone q̃ †corã vno iudice fuit satisdatum. iudicauit successor eius an stipulatio cõmittatur? videt q̃ non. vt. l. iij. in prin. §. eo. & hic. Tu dic breuiter quandoq̃ post interpositam satisdationem est recessum a primo iudice & itur ad alium iudicem alterius tribunalis: & tunc stipulatio nõ cõmittitur. vt in. d. l. iij. in princi. §. eo. Q̃ñq̃ itur ad alium iudicẽ eiusdem tribunalis forte ad collegã vel successorẽ. Tũc est aduertendus an in stipulatione fuerit adiectũ ppriũ nomẽ iudicis: & tunc stipulatio nõ cõmittit: nisi esset ad

b quam Guil. allegat qz imputet sibi actor qui nõ petijt de nouo satisdari in cã appellationis in quam defensor nõ audiret sine noua satisdatione vt. d. l. ij. C. de procura. et in. d. §. si vero aliquis. insti. de satisdatione apparet per rõnem. nam si index appellationis condẽnat: oritur actio ex ista sententia condemnatoria: non ex prima q̃tũcunq̃ confirmata. vt. l. furti. §. de his q̃ no. infra. & no. in. l. eos. C. de appel. sed pro illa snia nõ satisdedit. ergo &c. fateor tñ q̃ sireus vict? appellasset & appellationem non fuisset prosecutus quia fideiussores tenerẽtur: qz tunc ex sentẽtia prima oritur actio nõ ex scõa in qua iudex cõfirmat p̃mã qz appellationem nõ est prosecutus vt. l. fi. C. de tẽp. ap. ¶Quero pone q̃ †corã vno iudice fuit satisdatum. iudicauit successor eius an stipulatio cõmittatur? videt q̃ non. vt. l. iij. in prin. §. eo. & hic. Tu dic breuiter quandoq̃ post interpositam satisdationem est recessum a primo iudice & itur ad alium iudicem alterius tribunalis: & tunc stipulatio nõ cõmittitur. vt in. d. l. iij. in princi. §. eo. Q̃ñq̃ itur ad alium iudicẽ eiusdem tribunalis forte ad collegã vel successorẽ. Tũc est aduertendus an in stipulatione fuerit adiectũ ppriũ nomẽ iudicis: & tunc stipulatio nõ cõmittit: nisi esset ad

c quam Guil. allegat qz imputet sibi actor qui nõ petijt de nouo satisdari in cã appellationis in quam defensor nõ audiret sine noua satisdatione vt. d. l. ij. C. de procura. et in. d. §. si vero aliquis. insti. de satisdatione apparet per rõnem. nam si index appellationis condẽnat: oritur actio ex ista sententia condemnatoria: non ex prima q̃tũcunq̃ confirmata. vt. l. furti. §. de his q̃ no. infra. & no. in. l. eos. C. de appel. sed pro illa snia nõ satisdedit. ergo &c. fateor tñ q̃ sireus vict? appellasset & appellationem non fuisset prosecutus quia fideiussores tenerẽtur: qz tunc ex sentẽtia prima oritur actio nõ ex scõa in qua iudex cõfirmat p̃mã qz appellationem nõ est prosecutus vt. l. fi. C. de tẽp. ap. ¶Quero pone q̃ †corã vno iudice fuit satisdatum. iudicauit successor eius an stipulatio cõmittatur? videt q̃ non. vt. l. iij. in prin. §. eo. & hic. Tu dic breuiter quandoq̃ post interpositam satisdationem est recessum a primo iudice & itur ad alium iudicem alterius tribunalis: & tunc stipulatio nõ cõmittitur. vt in. d. l. iij. in princi. §. eo. Q̃ñq̃ itur ad alium iudicẽ eiusdem tribunalis forte ad collegã vel successorẽ. Tũc est aduertendus an in stipulatione fuerit adiectũ ppriũ nomẽ iudicis: & tunc stipulatio nõ cõmittit: nisi esset ad

d quam Guil. allegat qz imputet sibi actor qui nõ petijt de nouo satisdari in cã appellationis in quam defensor nõ audiret sine noua satisdatione vt. d. l. ij. C. de procura. et in. d. §. si vero aliquis. insti. de satisdatione apparet per rõnem. nam si index appellationis condẽnat: oritur actio ex ista sententia condemnatoria: non ex prima q̃tũcunq̃ confirmata. vt. l. furti. §. de his q̃ no. infra. & no. in. l. eos. C. de appel. sed pro illa snia nõ satisdedit. ergo &c. fateor tñ q̃ sireus vict? appellasset & appellationem non fuisset prosecutus quia fideiussores tenerẽtur: qz tunc ex sentẽtia prima oritur actio nõ ex scõa in qua iudex cõfirmat p̃mã qz appellationem nõ est prosecutus vt. l. fi. C. de tẽp. ap. ¶Quero pone q̃ †corã vno iudice fuit satisdatum. iudicauit successor eius an stipulatio cõmittatur? videt q̃ non. vt. l. iij. in prin. §. eo. & hic. Tu dic breuiter quandoq̃ post interpositam satisdationem est recessum a primo iudice & itur ad alium iudicem alterius tribunalis: & tunc stipulatio nõ cõmittitur. vt in. d. l. iij. in princi. §. eo. Q̃ñq̃ itur ad alium iudicẽ eiusdem tribunalis forte ad collegã vel successorẽ. Tũc est aduertendus an in stipulatione fuerit adiectũ ppriũ nomẽ iudicis: & tunc stipulatio nõ cõmittit: nisi esset ad

iectum qui ve in eius locũ succeſſit vt hic. ſi vero ppriũ nomẽ nõ fuit expreſſum tunc ſtipulatio cõmittetur: qz idem iudex videt & idem iudiciũ. vt. l. pponebat. §. de iudi. & hoc videtur tenere Spec. in ti. de offi. iudi. deleg. §. excipit. ver. quid ſi plures. ¶Quero † ſatiſdedi apud iudicem ordinariũ ppriõ noĩe nõ expreſſo? qui demũ cãm delegauit an fideiuſſores teneant. Rñdeo ſic. qz videtur idem iudiciũ. vt. l. vbi acceptũ. §. de iudi. & qõ ibi no. ¶Quero † hic loquitur de ſtipulatione iudicatum ſolui. quid de ſtipulatione iudicio iſti. an mutato iudice extinguat. Rñd. idem q̃ in iſta vt in aut. de his qui ingre. ad appel. circa prin. colũ. vj. tetigi in. l. grece. §. et poſt litẽ. §. de fideiuſſo.

¶Quero † quid de ſtipulatione de ratovtrũ mutato iudice extinguat. Dy. cõſuluit q̃ extinguit. nec durat in cã appellationis p. l. iſtã. & inſti. de ſatiſda. §. ſi vo aliqs. & pbat p tex. in. d. l. ij. C. de procur. q̃. l. loquit ſimplr de qualibet ſatiſda. ¶Quero † poſito[b] qõ eſſet cõcepta ſtipulatio ſm conſiliũ Claudij poſitũ in fi. huius. l. an cõmitteret ſtipulatio in cã appellationis. Rñdeo iſta verba dicũt q̃ ve in eius locũ ſubſtitutus erit. credo q̃ nõ cõprehendãt iudicẽ appellatiõis q̃ eſt maior: nec collegã: ſed ſolũ ſucceſſorẽ vel delegatũ in ei? locũ poſitũ. arg. l. vbis ciuilib?. §. de vulg. & pupil.

¶Quero † vtrũ defenſor q̃ ſatiſdat cogat adiicere in ſtipulatiõe ppriũ nomẽ iudicatũ p hũc iudicẽ vel p iudicẽ appellationis. videt q̃ ſic. alꝫ eſſet fruſtra cõſiliũ huius. l. Breuiter de ſubſtituto cogit ppriũ nomẽ mittere. vt inſti. de ſatiſd. §. ſi vo aliqs. nec cogit de iudice appellationis ppriũ nomẽ mittere: ſicut nec cogit cãm appellationis p̃ſequi vt. l. inuitus. C. de pcu. ¶Ultimo[c] qz † videtis b q̃ iudicis mutatione q̃ñq̃ extinguit ſtipulatio iudicatũ ſolui. & de multis aliis mutationibus. §. videtis. Pro declaratione huius diſtingue[d] cũ queritur qua mutatione extinguit ſatiſdatio iudicio?. diſtingue: aut cõtingit mutatio rei petite: & extinguit ſatiſdatio. vt. l. cũ q̃rebat. in fi. ſm vnã lect. §. eo. tit. aut p̃tingit mutatio actionis p̃poſite: et tũc aut fuit mutata actio tñ & nõ cã: & tũc aut fideiuſſor fuit datus ſimpliciter aut expreſſe in illa actione. vt dixi in illo fi. §. aut contingit mutatio iudicis: & tũc aut mutatio cõtingit p modũ cuiuſdam receſſus qz recedo ab vno iudice & vado ad aliũ. aut p modũ appellatiõis. aut p modũ cuiuſdam ſurrogationis. Primo caſu ſtipulatio extinguit: vt. l. iij. in prin. §. eo. titu. qõ intelligo ſi vado ad aliũ iudicẽ alterius tribunalis: ſecus ſi irẽ ad collegã primi: quia tunc dic vt dicam in tertio caſu quãdo per modum ſurrogationis. Scõo caſu quãdo p modũ appellationis: idẽ qz extinguit ſatiſdatio: niſi illud ſit expreſſe actũ: vt in aut. de his qui ingre. ad ap. in prin. & ibi no. & C. de procura. l. ij. & inſti. de ſatiſ. §. ſi vo aliquis. reprobata diſtinctione Guil. de cug. & Mar. fil. vt. §. dixi de quo etiã tangit Ly. in. d. l. ij. Tertio caſu. aut fuit expreſſum nomen ppriũ & extinguitur datio fideiuſſoris: aut nõ fuit expreſſum & nõ extinguit: quia idem eſt iudiciũ. vt. d. l. pponebat. §. de iudi. & l. vbi acceptũ. & ibi no. e. ri. & qõ no. in Spec. de iudi.

iudi. dele. §. excipitur. ver. quid ſi plures. Q̃ñq̃ cõtingit mutatio circa perſonas litigantium: & tunc aut contingit mutatio circa ſubſtantiaz perſone. aut circa qualitatẽ. primo caſu aut illa ꝑſona repreſentat eandem q̃ prius litigabat: vt qz eius heres vel eius ꝑcurator & ſtipulatio non extinguit. vt. l. ij. in fi. de pꝛeto. ſtip. & qõ no. in. l. ſi ante acceptum. in glo. ſup verbo ſatiſdederit. §. eo. ti. ſi vero illam perſonã nõ repꝛeſentat tũc ſatiſdatio extinguit. vt. l. iam tñ. §. nunc videamus. & §. ſeq. et §. eo. ti. ſcõo caſu qñ cõtingit mutatio circa qualitatem. dic aut contingit mutatio eius qui recipit ſatiſdationem & non extinguitur ſatiſdatio. vt l. in cauſe. §. ſi ex parte. §. de p cu. & l. iulia. §. q̃ ſatiſda. cog. aut contingit circa perſonã ſatiſdãtis: & tũc aut ex tali mutatione non cõmutatur effect? ſnie & ſatiſdatio nõ extinguit: vt. l. ſi ante acceptũ. primo reſpon. §. eo. ti. aut mutat effectus ſnie: et tunc extinguitur ſatiſdatio. vt. d. l. ſi ante acceptũ. ij. reſpon. & per omnes alios caſus illius. & l. ſ. in fi. §. quib. mo. pig. vel hyp. ſol. quandoq̃ contingit mutatio inſtantie. & tunc datio fideiuſſoris extinguitur vt. l. ij. §. eo. titu.

1 ☞An ſtipulatio iudicatũ ſolui ſemel commiſſa iterum committatur.

a

SJ vnus. Lex noſtra primo ponit duo dicta. ſcõo reſpondet cuidam tacite obiectiõi. ſcõa ibi q̃m in vnius &c. & in fi. huius. l. ſummat ſeipſam hoc modo. Hec ſtipulatio ex duabus clauſulis poteſt committi contra diuerſos: ſed contra eundẽ non: ſed prevalet cauſa iudicati. hoc dicit.

b ¶Opp. de. l. cũ querebat. §. eo. ſol. tex. in fi. vult ſoluere. qz contra eundem non poſſunt committi iſte due clauſule vt ibi: licet contra diuerſos ſic vt hic. Et ideo vt iſta materia tibi liqueat diſtingue:

1 cum queritur vtrũ † ſtipulatio iudicatum ſolui ſemel cõmiſſa iterum committatur: aut queritur de iteratione ex eadem clauſula aut ex diuerſis. Primo caſu non committitur amplius q̃ ſemel. vt. §. eo. l. iam tñ. §. in hac. fallit i hac clauſula de dolo. vt. §. e. l. nouiſſima. & eſt rõ: qz cõmittit ad particulare intereſſe vt ibi vidiſtis. Scõo caſu aut queritur de iteratione commiſſionis quo ad effectum exactionis: aut de iteratione ſm rigiditatẽ iuris. Primo caſu: aut cõtra eundẽ & ſemel cõmiſſa iterum nõ cõmittit vt hic. & l. cũ q̃rebat. §. eod. aut contra diuerſos: & tunc aut eſt cõſecutus totũ intereſſe: & amplius nõ cõmittit & commiſſa nõ exigetur. vt. §. eo. l. ſi ex duob?. §. quoties. aut eſt conſecutus partẽ: & tunc põt pluries cõmitti. vt. d. l. ſi ex duob?. & l. ex iudicatũ. & hac. l. in prin. Scõo caſu q̃ queritur de iteratione ſm rigiditatem iuris & tũc dico quod poteſt ſepius committi vt hic in fi. Sed dubitatur que prevaleat & in hoc eſt aduertendum poſtq̃ clauſula ob rem non defenſam eſt commiſſa: aut res incipit defendi poſtq̃ ſuper iſta clauſula eſt iudicatum vel ſolutum aut ante: primo caſu prevalet clauſula ob rem non defenſam. vt. l. iam tamen. in princi. §. eod. ti. ſi ante. et tunc aut poſt lit. conteſta. aut ante. ſi poſt: aut incipit defẽdi vere & prevalet clauſula iudicati. vt hic

¶Cum quis. Quomodo debeat cauere procurator rem ratam ha. vide bonum text. in. l. non ſolum. §. conuentum de procur. & ad materiam ratihabiti. de Bal. in. l. obſeruare. §. poſt hec. ff. de offi. pcõ.

¶De rato. vide differentiam inter ratum & firmũ per Bar. & Sali. i. l. id qõ pau peribus. ó epiſc. et cle. & vide q̃ dixi in. l. ſi q̃s maior. C. de trãſac. et formã huius cautionis vide p Bar. in. l. procura. cũ petere. j. eo. & Ly. i. l. j. C. ó procura. & alleg. ibi et no. q̃ iſta ſtipula. cõmittitur q̃ñ. pmittit portiõ? facere q̃ cura re qõ dñs habeat ratũ & nõ facit. ita no. Bal. in. c. j. §. ad hec in ti. hic fiñt lex de inde inci. cõſue. re. quod no.

in fi. & l. iij. in fin. §. eod. aut incipit defendi ficte & prevalet clauſula ob rem non defenſam. vt. l. cum quereb atur. ſi vero ante litis conteſt. defenditur ſine dubio prevalet clauſula iudicati. vt. d. l. ij. in fi. §. eodẽ titulo.

¶Rem ratam haberi & de ratihabitione. Rubrica.

¶Duas partes habet hec rubr. ꝓmo rem ratam haberi hoc eſt de illa ſtipulatione rem ratam haberi. et ſecundo dicit de ratihabitione. hoc eſt qualiter poſſit haberi ratum.

a

¶Cum quis. Quando conuenitur ille cui exceptio rei iudicate competeret: ſi verus procurator exegiſſet ſtipulatio de rato committitur. h. d. Textus ibi pꝛe oño. exponit Dy. i. pro eo q̃ ſtipul. fuit de rato[b]. ¶Opp. ad id qõ dicit de confideiuſſore ſtipulatio iſta cõmittitur ad intereſſe. vt. l. ſi commiſſa. j. eo. & & j. l. proxi. ſed cõ fideiuſſoris non intereſt ſi aliter fideiuſſor conuenitur. vt. l. vt fideiuſſor. §. de fideiuſſ. ergo hec ſtipulatio non committitur. Sol. intellige q̃ iſti fideiuſſores erant ſocij: & ſic quod in ſimi. dicitur de duob? reis referat ad vtrumq̃. vel aliter dicas quod tex. & gl. hic habuit reſpectũ qz ſi fideiuſſor conuenitur deberet ſibi cedi actio: ideo moleſtaretur ille qui prius fuit abſolutus ſm Dy. ſed pꝛecedẽs ſol. magis plz. Et ꝓdicta ſunt vera pꝛout nos ponim? hic quod iſte conuentus fuit abſolutus. Jtez poſſemus ponere quod iſte conuentus fuit condemnatus: & ſoluit tunc ſine dubio intereſt eius ne fideiuſſor conueniatur. nam fideiuſſor conuentus haberet regreſſum contra principalem debitorem. ſed iſte fideiuſſor primo conuentus qui ſoluit ad hoc vt poſſit repetere per actionem mandati debet principalem debitorem defendere. vt. §. tu. j. l. ſi ex duobus. §. quoties. & ſic eius intereſt fideiuſſorem non conueniri. non habetis hic alia.

Si stipulati one. Vos habetis vnã magnam gloss. que nõ tẽdit nisi ad positionẽ casus: ⁊ habet hic tex. duas lectu. principales. secũda ibi: circa fi. gl. ibi. fcõ pone casum tamen ꝑm primam expositionẽ litere lec. huius l. variatur quatuor vel quinq; modis: tamen tu tene secundam expositionem litere que est clara ⁊ plana.

a ¶ Falsus. de itellectu huius. ſ. viõ ℑmo. ĩ. d. l. nemo ꝑt. de leg. et Bar. post Bal. ĩ. l. ſ. C. õ arbi. et i. l. post humo. C. de colla. p Barto. et Bal. ⁊ vide Bar. ⁊ doc. i. l. ſi tutor. C. ĩ q͂b⁹ cau. ĩ ireſt. reſti. ⁊ Bar. in l. ij. C. ſi ex fal. inſtru. ⁊ ibi per glo. et Bal. ⁊ an appellando videar fateri iudicẽ a q͂ fuiſſe iudicem meũ. vide Bal. in. l. eos. i pri. in vlt. col. C. de appellat.

1 ☞ Minor qui non habet curatorem potest procuratorem constituere.

2 Procurator minoris siue verus siue falsus ad iudicia satisdans dominũ ratum habiturum non cogitur satisdare: quod si minor peteret restitutionem in integrum dabit quãti ea res erit: secus in procuratore recipiente solutionem.

3 Minor non potest renuntiare beneficio restitutionis in integrum.

Minor compromittens ⁊ promittens penam si non parebit sententie: petendo restitutionem in integrum non incidit in penam.

Promittens sententiam arbitri habere ratam si petit eam reduci ad arbitrium boni viri non incidit in penam.

Iam minor. Ista est nota. l. ⁊ diuidit i partes quatuor. Primo loquitur in procuratore vero minoris. Scõo in ꝓcuratore falso minoris. Tertio dat consiliũ circa verum procuratorem. Quarto dat cõsiliũ circa falsum ꝓcuratorem. Scõa ibi: idẽq; tertia ibi: et ideo. quarta ibi: mandato vero ⁊c. tex. ibi. alioquin si non conueniat. dic. i. si hec clausula de prestando interesse si restitutio petatur non apponeretur. Item ibi consentiat. i. ratum habeat. Itẽ ibi dari oportebit de iure cõi minore non habente ratum nec petente restitutionem. ¶ Opp. † ⁊ videt q; minor non possit cõstituere ꝓcuratorẽ. vt. l. neq;. C. õ ꝓcura. dicit gl. dic q; hic constituit cum autoritate tutoris vel curatoris. vel dic q͂ ibi in iudicio: sed ista extra iudiciũ. dicit glo. hec põt esse vera si ponis minorẽ nõ habere curatorẽ. nam sicut ipse posset solutionẽ recipere. ² vt. l. ſi curatorem. C. de in integ. reſti. eodẽ mõ poterit ad hoc ꝓcurator cõstituere. arg. l. diuus. §. fi. et ⁊ q͂ ibi no. ſ. q͂ petãt tuto. ⁊. l. ẽt. §. absens. ſ. de manu. vind. ⁊ q͂ no. ex de reſti. ſpo. ex parte. ¶ Quero duo. ꝓmo q͂d velit dicere tex. ibi alioqui si nõ ꝓueniat ⁊c. gl. vacillat. tu expone ℈ q͂ dixi circa tex. ¶ Scõo q͂ro † an cogat ꝓcurator falsus ⁊ ẽt ver⁹ cauere cũ hac adiectiõe q; si minor petit restitutionẽ in integrũ dabit quãti ea res erit. q͂dã vt Oldra. dicũt ꝓcuratorẽ falsũ nõ debere cauere nisi ꝓsentiat vt hic. ⁊ ℈ hoc ver⁹ q; curator astringit̃ pl⁹ q; falsus ꝑm cũ. ſ. Roge. dixit min⁹ intelligũt q͂ hoc signãt. q. d. mal⁹ intellectus est q; pl⁹ astringat̃ ver⁹ ꝓcurator q; falsus. Io. vero posuit hic glo. ſuã breuẽ ſic. nõ ꝓ oia recte cũ consiliũ dat. q. d. nõ est rectum ꝓcuratore nolẽte cauere. cũ nõ appellat̃. vñ gl. õt ꝓcuratorẽ vel ꝙ ꝓcuratorẽ falſũ posse cogi ꝑstare istã cautionẽ si minor petat in ĩteg. restitui ⁊c. causatiue vt ei aliter nõ soluat̃ nisi caueat. ꝑdicta vera nisi debitor nõ curet cauere sibi: q; tunc nõ cauet̃ nisi cõueniat̃ ⁊c. ⁊ ita loquit̃ iste tex. alij dicũt q; ista est mala litera ⁊ corrupta. gl. tñ residet in ꝓcedẽti ℈ quam habes notare q; ꝓcurator minoris ver⁹ vel falsus cogit̃ cauere si minor petit resti. in integ. q͂ no. q; be oppositi. faciũt adhuc ad mille ĩstrumẽta. ⁊ hoc ꝓbat ꝑ Dy. ⁊ Spec. de ꝓcu. §. ratiõe quoq; cõstituẽtis. ver. itẽ q͂ constituẽs. Jaco. de are. ℈ ꝑsũ. nã non dz defensor vel ꝓcurator cogi ad illõ ad q͂ nõ cogeret̃ principalis: ꝓterq; quo ad illã cautionẽ de qua loquit̃. l. ℈ he. §. defendere. de procura. ⁊. l. minor. §. q͂ſi. e. ti. ℈ ipse minor nõ cogeret̃ renũtiare bñficio restitutiõis: imo nõ valet si renũtiaret. vt. l. ſi intra. ⁊ ibi no. C. de ĩ integ. reſti. ⁊. l. ſi iudex circũuẽto. ſ. de mino. ⁊. l. doli exceptio. ver. diuerſus. ſ. de noua. ego puto q͂ glo. ista dicat verũ in casu suo. ſ. in solutione. nã nõ cogitur q͂s soluere ꝓcuratori nisi caueat ꝑdicta cautione. ratio q; minori posset taliter soluere q; beneficium restitutionis cessaret. ſ. soluendo iudicis autoritate. vt. l. ait ꝓtor. §. permittitur. ſ. de mino. vnde per aduentum ꝓcuratoris non debet eius conditio fieri deterior vt vidistis in. l. ij. §. defendi. ſ. ex qui. cau. in poſſ. ea. sed in procuratore qui venit ad litigandum: puto quod verum dicat Jac. de are. quod non cogitur ꝑstare istam cautionem. quam non cogeretur ꝑstare principalis. quod dico in procuratore vero: idez intelligo in ꝓcuratore falso. ¶ Vltimo Dy. inducit † hanc. l. in argumen. quod si minor compromittit in arbitrũ ⁊ promittit penam si non parebit sententie quod petendo restitutionem in integrum non incidit in penam. idem dico si aliquis promittit se habiturũ ratam sententiam arbitri ⁊ eaz petit reduci ad arbitrium boni viri non incidit in penam. nam ratam habet qui hoc petit. et ideo debet expresse adijci quod non petet reduci ad arbitrium boni viri que clausula quid operetur. no. per Dy. in. l. quidam cum filium. ſ. de ver. obli. ⁊. c. scienti. de reg. iur. lib. vj.

☞ Appellans habet sententiam ratam ⁊ illaz cõfirmat tanq; ſic latam non tanq; bene latam.

Falsus. ª No. notabilem tex. † q; ille qui appellat habet ratam sententiam: ratio q; alꝫ non competeret sibi ius appellandi nisi sententia

sententia esset aliqua. vt. l. ſi expreſſim. ĩ. de appella. vnde confirmat sententiam tanq; ſic latam non tanq; bene latam. facit. l. pomponius ſcribit. ſ. de nego. gest. an autem appellando videatur quis approbare sententiam nullam. dic vt dicta l. ſi expreſſim. Dicitur hic cum ad auxilium commune. Quero quid vult dicere auxilium cõmune. dicit glo. cõmune omnium condemnatorum vel cõmune rei ⁊ procuratoris. ¶ Quero quid si de- 1
cursum sit ad auxilium speciale restitutionis in integrum. dicit glo. idem. vt. ſ. proxi. quia illud auxilium est contra ius cõmune. secus si esset ꝑm 2
ius commune: quia peteret in iudicio vel extra iudicium. glo. non habuit malum respectum: sed verba sua non sunt generalia: ideo est aduertendum an aliquis venit contra ea ratione qua posset etiam si verus procurator litigasset. ⁊ non videtur improbare vt hic. et in princi. huius. l. se- 3
cus si venit contra ea ratione quasi verus procurator non sit.

1 ☞ Dominus videtur habere ratum quando facit illud q; non potest facere nisi quod factum est a ꝓcuratore ratum fit. 1 b

Procurator. In hac. l. glos. ponit casum duobus modis. ¶ Oppo. q; cautio de rato hodie non possit committi: quia dominus iurat de calumnia. vt in aut. principales. C. de iura. calum. ergo videtur habere ratum factum a ꝓcuratore. glo. respondet certe post iuramentum potest procuratorem reuocare. ⁊ ei cõtradicere. tu dic vt no. ⁊ melius in. l. pompo. §. ⁊ ſi is. ſ. de procura. ⁊ vide glo. que incipit qualiter quis. ibi sed argu. contra. sed in omnibus est reperire fauorẽ
1 vel aliam iustam causam. ¶ Quero † quãdo dor c minus videatur habere ratum. Respon. quando cunq; facit illud quod facere non potest nisi illud sit ratum quod factũ est a procuratore. vt in exẽplo hic posito. facit. l. pro herede. §. papinianus. ſ. de acqui. here.

Actore. In causa suspecti procu- 2
ratoꝛ ex parte rei cogit̃ cauere de rato. h. d. ¶ Opp. ⁊ videtur a quod ex parte actoris prestetur ista cautio: sed ex parte rei sufficiat cautio iudicatũ solui. vt. l. non solum. §. qui alieno. ⁊. §. seq. ſ. de procura. Solu. speciale est in causa suspecti tutoris: ⁊ in quibusdam alijs qui ponuntur in. §. ſi status. ⁊. §. seq. in. d. l. non solum. ratio quando per cautionem indicatum solui est cautum actori nõ debet interponi cautio de rato: quid enim interest sua dominus habeat ratum vel nõ si sibi soluitur certe nihil: sed quando domino nõ est cautum vt in causa status vel suspecti vt hic. tũc etiã ex parte rei debet caueri de rato vt hic.

Si is cui. Heres nõ põt ratũ habere q͂ factuz est noie defuncti in his q͂ ad heredẽ nõ trãseũt. h. d. ¶ Op. de. l. ſi q͂s offerẽti. §. pe. ſ. de sol. Sol. ibi in his q͂ad heredẽ trãseũt hic in alijs. vt no. ꝑ Dy. de reg. iu. c. ratũ. in pe. q. li. vj. ⁊. l. pãtonius. ſ. de acqui. here. dicam plenius. ĩ. eo. l. bo

Procurator. Prio- 1
positio actionis õ quam exceptio rei iudicate nõ obstaret si dñs verus egisset: nõ facit stipulationẽ de rato cõmitti. h. d.

☞ Defensor ex necessitate pt̃ executionẽ ex sua ꝑsona ꝓponere: intellige de necessitate causatiua.

Cõiunctus meus si petijt rẽ ab extraneo cui ego vẽdidi ⁊ teneor de euictiõe. Ego possuz cõparere ⁊ petere cõpromissum vigore statuti q; inter coniunctos fiat compromissum. ⁊ remissiue.

Compẽsatio ex debito naturali q͂ non possit opponi.

Si procurator. Hic ẽ a mul- ¶ Opp. et videt q͂ ꝓcurator rei nõ rẽ ꝓcu. actoris. Adde Bar. in. l. õpupillo. §. memi- nisse. ſ. de oper. no. nuntia.

tũ singularis. §. ⁊. h. d. Defensor † ex necessitate b põt exceptionẽ ex sua ꝑsona oppõere. h. d. aduerte. ¶ Oppo. ⁊ vr q; postq; dñs recepit pecuniã a ꝓcuratore vr habere ratũ factũ ab eo. vt. l. q͂dã. ſ. de euic. ⁊. l. in debitũ. C. de cõdi. inde. ⁊ sic postea nõ põt ꝓbare. Sol. intellige hic post ꝓbationẽ factã sibi solutũ. ¶ Itẽ op. q; ista exceptio doli q͂ cõ petit ꝑncipali cõpetat etiã ipsi ꝓcu- b ratori. vt. l. quo eũ. §. iul. ĩ. e. Solu. dicũt q͂dã vt Ja. de are. ♁ esse verũ q; etiã ꝓcuratori cõpetat: q; mihi nõ placet. nã exceptio doli q͂ cõpetit ex ratihabitiõe facta postea post ꝓbationẽ cõpetit ipsi ꝓcuratori sicut dño. vt. l. ℈ria. ⁊ no. i. l. dispẽsatorẽ. circa fi. ſ. de sol. ℈ exceptio doli nõ causat̃ ex ratihabitione: nõ essẽ pt̃ habere ratũ: q; termini sunt mutati. vt. l. ſi idebitũ. ĩ. e. ⁊. l. bonorũ. ℈ causat̃ ista exceptio ex debito naturali: q͂ ipsi dño nõ ꝓcuratori cõpetit. ¶ Cõtra ♁ op. si cõpetit dño ⁊ nõ procuratori: ergo domin⁹ qui defendit procuratorem nõ poterit vti ista exceptio. cũ non debeat melioꝛ conditio esse procuratoris seu defensoris q; domini. vt. l. minoꝛ. §. quoniam. ſ. de procur. Respon. ibi loquitur in defensoꝛe voluntario: c hic loquitur in defensoꝛe necessario necessitate tamen causatiua: q; si procuratorem non defenderet, procurator haberet regressum contra eum vt hic dicitur. vnde põt exceptionem proponere ex ꝑsona sua. simile in. l. idemq;. §. generaliter. ſ. mã. ⁊ facit. l. sed ⁊ si lege. §. itẽ si rẽ. ij. ſ. de peti. here. q͂ no. ꝑ Dy. in. l.

¶ Opp. et videt q͂ ꝓcurator rei nõ rẽ ꝓcu. actoris. Adde Bar. in. l. õpupillo. §. memi- nisse. ſ. de oper. no. nuntia.

¶ Defensoꝛ ex necessitate.

Et vide q; not. dixit Bal. in. l. quoties. ad fi. C. õ ꝓci. impe. offe. ⁊ i. l. tam mãdatoꝛi. C. de nõ nu. pe. in. v. col. ⁊ q͂s dicat̃ defensoꝛ ex necessitate. vide Bal. in. l. ij. C. de pac.

¶ Cõpetat. adde gl. ⁊ Bar. in. l. cum his. §. fideiussoꝛ. ⁊ in l. interdũ. ⁊ ibi bal. de condi. indebi.

a ¶Determinaui. ad hāc questionē vide Bal.in.l. ſ.C.vbi in rē actio.ꝛ poſt Bal.ibi que dixit Bar. in.d.l.vēditor.per Bal.in.l.emptori.C. de euic. Pet.de anch.in.c.ſignificasti.de fo.cōpe.an autez clericus defendens actorez poſſit declinare forū. gl. ponit.

xſ.q.ſ.c. clericum. 2 Spe.in ti. a de ꝓmo de creto. §. reſtāt.ver: q̄d ſi dñs. ꝛ Guil.de cug.i.d.l. cū cleric⁹. C.de epi. ꝛ cler. Ad de q̄ dicit Bal.in l.ſi qua.ſ. de his qui ſunt ſui vl alie.iu.q̄ b us ex dicto filijpo 3 teſt dānuz pati poterit impune decli/ nare forū licet filiꝰ forte cle/ ricus hoc non poſ/ b ſet de quo p euz in.l. reos. C. de accu.et Bar.in.l. pen. §. ad crimen.de publi.iud. in.vſ. col. ꝛ ad Bar. hic: vide Guil. de cu. in aut. clericus. C.de epi.ꝛ cleri. et glo.x.q.ſ.c.clericū.

marcellus. ꝛ ibi dixi. ſ. de fid eiuſ. ¶Per hoc ꝛego determinaui[a] q̄ ſi coniunctus meus petijt rem ab ex/ traneo cui ego vendidi ꝛ cui de euj/ ctione teneor: q̄ ego comparens poſſum petere q̄ fiat cōpromiſſuz ex vigore ſtatuti loquentis de que/ ſtionibus cōpromittendis inter cō/ iūctos. Jn contrarium fortiter fa/ cit.l.vēditor.ſ. de iudi.quod dic vt c in diſputatione mea que incipit cō filium ciuitatis piſane decreuit. ¶Quero dicitur hic q̄ ſtipulatio committitur.quero ad quid cōmit/ tatur. dicunt quidam ad ſumptus litis tantum.vt.l.ſi ſine.§.cū autez. 1 ꝛ.§.marcellus.glo.dicit q̄ commit/ tat ad totā quātitatē ꝛ ad totū in/ 2 tereſſe:ꝛ hoc videt velle tex. hic.tñ plenius dicam in.d.§. cum autem. ꝛ.§.marcellus. ¶Secundo quero 3 ꝛ certum eſt q̄ ſecuta abſolutoria a 4 vero debito remanet debitū natura le:vtrū ex tali debito poſſit opponi 5 compenſatio: ſm glo. que eſt hic. videtur hic caſus q̄ compenſatio poſſit opponi.in gloſ. ſuper verbo 6 excepti. hoc tenebat Dyn. doc.oēs noſtri tenent contra per.d.l. quo 7 enim.ꝛquod ibi no.ad hāc.l.reſpon/ dēt q̄ hic eſt exceptio doli[b] nō com 8 penſationis. nam cōpenſatio eſt de/ biti ꝛ crediti cōtributio.ꝛ ſic opoꝛ/ tet q̄ actor ꝛ reus inuicē ſint debi/ 9 tores ꝛ creditores. hjc autē eſt vnuz debitū quod petitur ꝛ de quo exce/ ptio opponitur:ita tenēt doc. C.de compenſa.l.ex cauſa.ꝛ ibi plene vi/ 10 de Ly. ¶Quero vtrum dominus iſte poſſit ſuſcipere defenſionē iſti⁹ ꝓcuratoris eo inuito.gl.que eſt hic dicit q̄ non. ¶Sed contra hoc op/ po.de.l.ſolutionē.ſ.de ſolu. Rñd. ibi loquitur quādo ſuſcipiebat ani/ mo nouādi ꝛvolente actore:ſed eo inuito ſecus.vt ibi dixi. Jtē contra hoc oppo.glo. de.l.ſi procu/ rator.ſ.de procu.glo. non ſoluit.dicas q̄ ibi am bo concurrunt in iure iam quesito domino.hic lo quimur in iure querēdo: q̄ ꝓcuratore inuito nō pōt q̄ri dño.ita intelligit dictū Jo. ¶Quero an iſto caſu cū procurator non patitur dñm defende re poſſit agere cōdictione indebiti vel ſine cauſa contra dñm. reſpondeo non q̄ damnū illud ſen/ tit ſua culpa:ꝛ dānum q̄ quis ſua culpa ꝛc.

Si quis a procuratore. Not. text: ibi.ſed labeo ꝛc. ¶Oppo.q̄ procurator ex parte rei nō caueat de rato ſed ex parte actoris.vt.l.nō ſolū.§.qui alieno.ſ.de procu. So.ſpeciale in cau ſa ſtatus.vt dixi.ſ.eo.l.tutore. ¶Opp.q̄[c] in cau tione de rato nō cogatur quis inſerere certā ſum mā.vt.l.ſi.ſ.de pꝛeto.ſtipu. Sol.hic ſpeciale: q̄ interponitur ſup re ineſtimabili. ¶Ultimo no.q̄ iſta ſtipulatio committitur eoipſo q̄ dñs ratū nō habet.de quo dicam.j.eo.l.quo enim.§.j.

☞ Actor vniuerſitatis ſi conſtat de mādato non cauet de rato.ꝛ nu.11.

Actor pupilli poteſt cōſtitui vel q̄ tutor ipſum cō ſtituat ꝛ iudex decretū iterponat:vel q̄ iudex ipz conſtituat ad tutoris petitionem.

Cauſa requiritur in actoris conſtitutione.

Actor pupilli non cauet de rato ſi cōſtat de māda to tutoris decreto iudicis:ꝛ q̄ cauſa ſit legitima.

Actor pupilli quādo eſt cōſtitutus a tutore cauet tutorem ratum habiturum quando a iudice cauet pupillum ratū habiturum.

Pupillus factus adultus poteſt ratum habere fa ctum ab actore.

Bona actoris conſtituti a tutore ſunt tacite obli/ gata ipſi pupillo.

Actor vniuerſitatis quando conſtituitur non re/ quiritur decretum ſuperioris niſi in pertinentib⁹ pariter ad ſuperiorem ꝛ vniuerſitatem.

Actor vniuerſitatis conſtitutus decreto ſuperio/ ris ꝛ procurator conſtitutus a pupillo cum auto/ ritate tutoris reuocatur ſine ſuperioris decreto ꝛ procurator a ſolo tutore.

Decretum ſuperioris in conſtitutione actoris quod pꝛeſumatur interueniſſe quando conſtat vniuerſitatem fuiſſe de mandato ſuperioris con/ gregatam.

Curator datus bonis abſentis debet dari a iudi/ ce a creditoꝛib⁹ dat bonis q̄aliquis ceſſit bonis.

Actor Jn hac.l. iuriſconſult⁹ facit + mentionem de quatuor per/ ſonis quarum prima tenetur cauere de rato:tres nō. ¶Oppo.+de.l. itē eorū. §.actor.ſ.q̄ cuiuſq̄ vniuer.ſol.ſi cōſtat de man/ dato actoris vniuerſitatis nō cauet de ratoyt hic. ſecus ſi nō conſtat.vt in cōtrario. ¶Venio+ad q̄/ ſtiones ꝛ ꝓmo circa actorē tutoris quero. qualꝛ cōſtituat[d]. reſpōdeo debet cōſtitui ſolēniter ꝛ cū decreto.vt inſt.de cura.§.fi.ꝛ ita dicit hic gl.circa ꝓn.ſed.j.in ea.glo.circa mediū dicit: q̄ modus cō ſtituēdi eſt q̄ pꝛedat mādatū tutoris:ꝛ ſequat de cretū[e] iudicis:hoc eſt q̄ tutoris mandatū inter/ ueniat,

ueniat.ꝛ q̄ tutor ipſe cōſtituat actorē cū decreto iudicis videt probari in tex. hic cū dicit actor a tutore datus:quaſi ipſe tutor det:hoc videt ꝓbari in.l.ſolet.ſ.de tute.vbi tutor dat permittere in dice[e]. Jn cōtrariū videt q̄ ipſe iudex dz dare ad petitionē tutoris.vt.l.ſi actor.C.de app. licet gl. ibi aliter ſentiat.ꝛ.d.§.fi.inſti.de cur.ꝛ hoc ſentit hic gl.parua ſup verbo datus.dū dicit.i.dari pe/ tit⁹.quaſi iudex det ad petitionē tutoris. veritas eſt q̄ vtraq̄ practica eſt bona:vel q̄ tutor ipſe cō ſtituat actorē ꝛ iudex interponat decretū. vel q̄ iudex ipſe ꝓſtituat ad petitionē tutoris.vt no.gl. in.l.neq̄.C.de procura.eo autem abſente nō poſ ſet conſtitui.vt.C.qui da.tu.poſ.l.curatorē. Se/ cundo + quero vtrū requiratur cauſa in conſtitu 3 tione actoris: dico q̄ fic[a] vel cauſa neceſſitatis,p 8 pter infirmitatem vel ablentiā neceſſariā:vel cau ſa voluntaria,pbabilis tamenvt propter honeſta tem: vt in muliere vel alia egregia perſona. vt.l. 6 decreto.ſ.de admi.tu.ꝛ.d.§.fi.inſti.de cura. ꝛ q̄ no.in ꝑdicta.l.curatorē.C. q̄ da.tu. poſ. ¶Hoc premiſſo + quero vtrū talis actor debeat cauere 7 4 de rato.gl.dicit hic q̄ q̄ cōſtat de mādato tuto/ c ris tantū ꝛ nō de iudicis decreto:tūc oīno dz ca/ uere.ita loquit hic dū dicit tex.actor a tutore da tus.nec aliquid dicit de decreto.Si vō de vtro q̄ cōſtaret tūc nō caueret.arg.l.j.C.de pcu.ꝛ.l.ne ſatisdatio.j.e.ti.Rof.in libellis ſuis in ti.de ac.ex ſti.rē ra.ba. dicit q̄ actor oīmodo dz cauere etiaz ſi cōſtet de decreto. ꝛ dicit q̄ hoc tenuit q̄dā ſu⁹ doctor q̄ vocat⁹ fuit Carolus.Pro hoc facit iſte tex.qui dicit oīmodo. ꝛ rōnē dicit inter actorē et alios qui hic nominant.q̄ actor cōſtituitur a non dño. alij a dño.do.Oldra.dicit idē q̄ etiā ſi con=ſtat de mandato ꝛ de decreto dz cauere actor:ra/ d tio q̄ in cōſtitutione actoris requirit cauſa:vt di c etū eſt. vnde ſi cā eſſet ſubreptitia decretum eſſet nullū.vt.l.cū vo.§.ſubuētū.ſ. de fideicō. liber.ꝛ l.j.§.hec verba.j.ne vis fiat ei.vñ adhuc eſt dubiū de mādato an ſit validum mandatū actoris: licet conſtet de decreto ꝛ de mādato: innuit ergo q̄ ſi de cā cōſtaret legitime q̄ tunc nō caueret. et iſta 5 ſua opi.placet mihi multū. ¶Quero + de quo[b] b cauet iſte actor tutoris.gl.dicit q̄ dz cauere q̄ mi a nor ratū habeat.ꝛ ſm Rog.debet promittere cer tam ſummā pecunie ſi minor reſtitutionez petat. vt.l.iij.§.j.ſ.eo.ti.de hoc ſcdo dic vt dixi ibi. ta/ b men de primo dubitat ꝛ videt q̄ nō debeat caue/ re q̄ pupillus ratū habeat: ſed q̄ ratuz habebit c tutor qui eū conſtituit.l.ij.§.j. de cura.do. dā. p hoc facit q̄ nō dicitur ipe actor agere:imo tutor agit per actorē,vt.l.j.C. de acto.a tu. dā. videte d dubito in hoc:tamen finaliꝛ,p modo dicerē aduer tendum ad modū conſtituendi.nā ſiquidem tutor ipſe conſtituit cū decreto iudicis.tūc teneat cauere rem ratā tutorē habituruz.vt dicta.l.ij.§.j. de cura.do.dā.niſi forte eſſet dubiū de tutela.nā tūc e ſicut ipſe tutor tenet cauere.vt.l. vulgo.ſ. de ad/ mini.tut.ita actor cōſtitutus ab eo: quia tantum durat officium actoris quantum durat officiuz tu toris:ꝛ eiſdē modis regulatur.vt not. in.d.l.neq̄. ſi vero actor eſſet conſtitutus a iudice petente tu/ ſpectet illū dare adulto ad lites nemine petente: ꝛ quādo tutor habet cū pupillo lites. vid de iſtis per Bal.in.l.mutus.§.is qui.ſ.de procu. ꝛ actor a tutore conſtitutus debet producere actoriam ꝛ tutoriam ſimul ꝛ quando vtrunq̄ ſimul oppo. p parte. vi/ de Bal.j. de nego. geſt. in.l. liberto.§. quamq̄. Jtem an poſſit mi/ nor ad cu ratorē et actorē pe tenduz co gi per de/ bitores vl credito/ res: vide Bal. in.l. ait pretor §.j. ff. de mino. vbi dicit q̄ ſic ꝛ an actor poſſet cō ſtitui adfu tura. vide Bar.in.l. cui eorum §. ſed ſi ita ff. qō cuj/ uſcunq̄ vni. no.et ibi Bart: in.iij. col. intelligit

tore:tunc ipſe gerit negotia pupil/ li: et pro pupillo tutoris periculo: tunc puto q̄ iſta gl. ꝓcederet q̄ ca ueret rem ratā habiturū pupillus: hoc eſt vtile ſcire: q̄ quando tutor vult releuare in inſtrumēto actorie actorem ab onere ſatisdā. tunc ſi p mittit pupillū ratū habiturū q̄ fa/ ciet actor: cum debeat promittere ſe ratū habiturū. tutius tñ eſt q̄ p mittat ſe ꝛ pupillū ratū habituruz vt ſic cōprehēdanē tam tutor q̄ pu/ pillus. ¶Quero + qñ poterit pu/ pillus ratum habere. rñdeo factus adultus.vt.l.ſi pupillus.in prin. de noua. ¶Quero + vtrū bona iſtius actoris ſint obligata[c] pupillo pro adminiſtratione. Rñ.ſiquidē eſt cō ſtitutus a tutore:tunc ipſe gerit cō templatione tutoris nō pupilli. vt d.l.j.C.de acto.a tu.dā.ꝛ ar.l.mā/ daſti.ſ. de neg. geſt. ideo bona tunc eſſent tacite obligata ſicut bona tu toris.C.de admin.tu.l.pro officio. pro hoc facit.ſ. de prini.credi.l.da bimus.§.j.ꝛ quod ibi not.facit.C. de iudi.l.properandum.§.pe.ꝛ hoc ſufficit circa primum. ¶Venio ad actorem[d] ciuitatis. primo quero[e] qualiter conſtituatur.gloſ.dicit q̄ in iſtis non requiritur ſolēnitas.q. d.decretum ſuperioris non exigit: ꝑdicta q̄ aut eſt dat⁹ ab vniuerſitate ꝛ pōt q̄ intel ligitur actor.i.ſyndicus.aut eſt datus a priuato.ꝛ non poterit.ſi autem datur ad cauſas ſimpliciter intelligitur ad pꝛeſentes.

¶Dico q̄ ſic. Contrarium dixit Bar.in.l. neq̄ tutores.C.de procura.ꝛ ibi dicit q̄ cauſa non eſt neceſſaria.

☞ Andre. Pomate. ¶Quero de quo. Et adde q̄ nō. Bar.in.l.ſolet.ff.de tute.

¶Sint obligata.an bōa actoris ſint obligata pu pillo vel adminiſtratori vide Bal.in.l.properandum.§.fi.C.de iudi.

¶Venio ad actorem. Qualiter inſtruatur actor vniuerſitatis.vide domi.Abb.in.c.j.de ſyndi. vbi allegant Bar.hicz in.l.ij.C.de decu.li.x. ꝛ vide Joſ.de imo.in.c.fi.de procura,Bal.in.l.ſ.C. de ſer.rei.Andre.Barba.

¶Primo quero qualiter conſtituatur actor ciui/ tatis.vide Bal.per illum text.in.l. omnes. in fin. princi. C.de epiſco.ꝛ cleri.ꝛ vide Bal.in.l. neq̄. C.de procura. ad fi.ꝛ de hoc an requiratur de/ cretum vide per Bal.in.l.ſ.C. de ſer.reipu. ma. ꝛ dicit Bald.in.l.ſi cautiones, in.iij. colum.C.

qui accu.nō pos.q vbi sit syndicus alicuius collegij personarū non requiritur autoritas iudicis: quia est mandatū priuatū nō publicum. secus in syndico ciuitatis vel castri quia est publicus. Adde Bart. ꝛ Jmol.in.l.j.§. finaūt collegiū ꝓ illum tex.ad trebel. ¶Rei pro prie. Item de rebus que seruādo seruari nō possunt secū duz Bal.i d.l. nulli. ꝛ Jmol.in l.j.i.§.fin. a autē collegium. ad trebel.

b ¶Excōicat⁹. vtrū si superior est excōicatus posfit decretū interponere et vtrū habeat vocē in numero decurionuz. vide Jnn. in.c.nulli.de elec.ꝛin.d.c. consuluisti de procu.ꝛ reassumpsit Bal. in.l.itē.§.fi actor.s. qō cuiusq; vni.ꝛ notat Bar.in.l.oēs populi. circa fi.j. questio.prin.de iusti.ꝛ iur.

c ¶Tutor solus.si pupillus cōstituit procuratorē cū anto.tut.an solus tutor possit procuratorē reuocare.adde qō no. Bar. in.d.l.negq.adde Jnno.in.c.bone in gl.tenere de postu.prela. vbi ponit an pcu.cōstitu.a capl'o posset reuocari per singulos.de quo etiā per Bal. in.l. ij.in.xvij.q.C.de serui.

d ¶Presumit decretū. vtrū decretū presumak interfuisse.adde tn quod Bal. in.d.l.nō aliter. de adop.dicit no. q vbi decretū q est necessariū ad cōfirmationē actus reperitur interpositū semp psumit q cognitio ꝛ ordo iuris pceserit nisi ꝛriū ꝓbet in decreto fori cōtētiosi. vt no. in.l.j. C.de fi.instru.ꝛ iure haste fis.lib.x. Et vide doc.in.d.c. cū dilect⁹.de cōsue.ꝛqō no.Bar.in.l.j. C.de edē. ꝛ ōt Bal. in.l. pses. C.quomō ꝛ qn iud. q decretū p sumit soleniter cū cause cognitione interpositū. alk.b no.ꝛ andecretū psumak in terpositū ex iustis causis: vi deBal.in l.fi. C.de predi.mi nor. ꝛ qō ibi dixi. Et adde Bal.in.l. quecunq;. §.fi.de publi. Adde que posui in.l.scien dum. j. de ꝟbo.obligā.

¶Cōsensu capitu li. Fed.de senis i pfi. ccviij. et Cōpostel. in.c. cū dilectus. de cōsue.tz il lā gl.dicit tn hoc Cōpo. pcede re si partes referāt. q.an consensus interuenerit: alias secus. Jnn.ꝛ Egidius quos videk sequi Jo. an.oñt q aut fit ꝺdictio ante inuestiturā. ꝛ nō psumit cōsensus: aut post ꝛ psumit vt in.l.j.eū ibi no. C.de fid.instru.ꝛ iure haste fis.lib.x. nisi ꝛriuz ꝓbet.idē dicit qñ opponit ꝺ procuratorē cōstitutū ab abbate: q ante sententiam non presumitur cō sensus.secus post domi. Anto.ibi etiā dicit qō si in instrumēto cōtinetur qō interuenit cōsensus.ꝛ tunc presumit.l.j.cum ibi not. C.de fid.instrumē. ꝛ iure haste fis.ꝛ videtur text.in.c.tertio loco.de probat. si vero in instrumento nihil continetur ꝛ nihil opponitur tunc presumitur consensus secundū qō dicit Compo. si vero negatur tunc aut Jnno.

Jnno.ibi.tamen audiui q doc. moderni aliter hodie illud capitulū intelligūt: vt non presumak: qō placet magis.possumus tamen sustinere illā glo. isto modo.vos scitis q vniuersitas nō ꝺz coadunari nisi de mādato superioris.vt.l.ij. C.de decu.libro.x.ꝛ.l.fi.de legationibus.eo.libro. vnde si apparet vniuersitatē esse coadunatā:ꝛ hoc de mādato superioris:posset dici qō presumak decretum: imo ipsum coadunare ad hoc ꝛ hoc pmittere: est c n ipsuz decretū.ar.d.l.solet.s.de tute. ¶Hoc ꝓ pmisso quero an talis actor debeat cauere de rato vel syndicus.respondeo aut constat de mādato ꝛ nō tenek cauere: alꝫ secus.vt.d.l.itē eor.§.actor. an autē in instrumēto syndicatus requirank noīa constituentiū dicā vobis.j.de albo scri.l.j. ¶Ve d nio ad tertiū.s.ad magistratū seu magistrū vniuersitatis.ꝛ breuiter in eo dico idem per oīa quod in actore ꝛ syndico ciuitatis.vt.l.ciuitas.ꝛ quod ibi no.s.fi cer.pe.Qualiter autem possit esse vniuer e fitas vel ciuitas vel collegiū sine actore tangā vobis.j.de col.illi.l.j. ¶Venio ad quartū dicit hic q curator datus bonis consensu creditorū nō ca n uet. ¶Quero ꝓ vtrum in tali curatore requirak decretū superioris.glo.hic in fi.dicit q nō. Jn cōtrariū videt tex.in.l.ij.circa ꝓn.s.de cura.bo.dā: p ista glo.facit.l.vlti.s.de cura.bo.dā.fol.qñ curator datk bonis absentis requiritur qō dek a iudice.vt.l.ij.s.de cura.bo.dā. ꝛ ibi dixi. sed si datur bonis alicuius qui cessit bonis tunc potest dari a creditoribus.vt.d.l.fi.de cura.bo.dan.

Interdum. Dicit hic q extra iudiciū prestatur ex conuentione.q.d.in iudicio ex necessitate: hoc vult dicere q extra iudicium ex parte eius cui cauetur ꝛ cauentis dicitur ex con a uentione: q quantūcunq; caueatur de rato nō tenetur vendere vel contrahere: sed in iudicio est ꝺdam necessitas causatiua ex parte cauentis: q nō auditur nisi caueat. Item ex parte eius cui cauek quia habet necesse se defendere vel pati.

1 ☞Si geritur actus me absente ꝛ ego cognoui ꝛ taceo quando videor approbare.

2 Ratum habere quis pōt absente parte. Adde de hoc ꝛvide Alex.in cōsi.cxxvj.circa fi.in.v.vol.

Do enim. Rem haberi. Quero quomodo fiat ista ap a probatio[a] dicit Roge. non improbare ratihabitioni par est. Contra istam glo.videk tex.in.l.procurator ad exhibendum.in fi.s.eo.ti.vbi non approbare est improbare.ad idem.j. proxi.§. tu dic b sic[b] quandoq; geritur aliquis actus me presente c et in hoc vtrum presens videatur consentire vel dissentire non est nostra materia: sed de ea habes per glosſ.in.l.filius.§. inuitus.s. de procura.ꝛ l. caius.s.de pig.act.ꝛ per Dy.in.c.is qui facet.de regu.iur.lib.vj.ꝛ per Lyn. C.de procura.l. inuitus.ꝛ ego plenius in.l.que dotis.s.fol. matrimo. e 1 Quandoq; ꝓ geritur aliquis actus me absente: tunc si ego cognoui ꝛ taceo an videar approbare vel improbare est nostra materia: in qua dic aut sumus in actibus in quibus sufficit tacitus cōsensus et presumitur. vt in.c.ea noscitur. si vero requiritur expressus consensus: ꝛ dicit tunc q in actibus in quibus est dare quasi possessionem presumitur ꝓ possessore si sit tanq; reus. arg.c. cum venissent. de insti. sed si stat tanq; actor non presumik nisi possessio sit antiqua. facit c.illud.de presump. in alijs autē actibus dicit q nō presumik consensus nisi forte factum sit antiquū.iuxta not. ꝓ Jnno in c.innotuit.de eo qui furti.or.fusce. Contra tamen istam distinctionem multuz facit tex.in.c.j.ꝛ.ij.de his que fi.a prela.vbi expresse subscriptio requiritur. Item tex in.c.j.de re.ecc.non alie.in.vj. vbi tractatus non presumitur secundum quod dicunt doc.antiqui ibi si modo contradicant illi de capitulo debito tempore.vt in.c.ij.eo.titu. Si vero cōtradicatur ab extraneo tunc secus.sed Abb.in.d. c.ea noscitur. aliter dixit.ideo ad hoc vide oīno Abb.ficu.in.d.c. ea noscitur. ꝛ ad materiam vide quod no.Barto.in auten.si quis in eliquo. C.de edē.ꝛ vide Ludo.in.d.l.sciendum. de ver. obli.in tiij.char.

¶Probatio. Quid si litem incepisti absq; mandato. deinde lite pendente dedi tibi mandatuz an videar ratum habere ante gesta.tex.est cum glo.qō fic.in.l.iul.ff.qui satisd.cog.ꝛ ibi vide. adde quid si mandato reuocato patiar procuratorem agere: an videar de nouo ipm constituisse. vide Ro.consilio.lxxvj.

¶Tu dic sic. Qñ cōmittak stipula. rez ratā habe ri. vide gl.fing.ꝛ ibi Bar .in.l. id quod pauperibus. C.de epis.ꝛ cleri.

c ¶Est approbare. istis adde q̄ dixi post Bar.i.l.j. de pcu.fm Jnn.ꝛ no.ēt Bal.i.l.si tutor. C.in q. cau.in integ.restit.non est necef. istis adde.l.ne in arbitris. C.de arbi.et qō ibi no.Bal . post Bar. ista limita nota.per.l.filius.et ibi Bal.in fi. C.de here.et ista sequitur dominus. Abb.in.c.nōne. de presump.ad fi.istis adde no.per Jo.an.i.c.j.ad fi. de despō.impube.lib.vj.

¶Est improbare. Et quid si quis producit scriturā q̄ dicit me obligatum ego nihil ꝺ ipaz oppono an videar approbare. Jaco.de are.dicebat qō fic.vt refert Bal.i.l.fi. C.si cer.pe.ſz Bal . ibi vt tenere ꝛriū.ꝛ vide Bal .in.l.si ex cautione.in. iiij. q.qō no.bene. C.de nō nu.pecu.

Andre. Poma. ¶Et tunc concor leg.titius. s . de pig. et vide Mathe. notabili . xxij.in. iij. char.ꝛ Panor.ꝓſi.vij.i vlti.co.i.j.dubio.volu.ij .ꝛ Feli.in.c.cū. Ab. Ferra.co.xvj.i vſi.fallit.iij.ꝺ cō

sti.ꝛ Alexan.consi.cxlvij.col.pe.volu.ij.ꝛ Cepo. b cau.sua.xxv.char.iij.

a ¶Est approbare. Cautela iñ est i hoc casu Bat the.de mathe.in.xxj.no.q̄ litere presentes coꝝ testibus q̄ sciant tenorē literarū ꝛ testes ibi stent ꝛ donec ille apparue/rit: nihil tamen al/legat.

b ¶Duob⁹ reis. Qua liter in iu/re intelli/gank duo rei. adde glo.et ibi Bar. i.d. l.si duo.in prin.si q̄s cau. ꝛ hic est signan/dus casus et notan/dus scōm Ange. Et adde que no. Ange. in.l. si ex/pressiꝰ.s. de appel.

c ¶Verbū peti. No. ad.q. posi tā p Bal. i.l.j. i pn. C. de lit. cōtesta. et ibi de verbo postulare vide Bar.

non improbare est approbare[a] vt l.si filius.s.ad macedo. facit extra 2
de pcu.c.j.in clemē.ꝛ.j.fur.aduer. nau.cau.sta.l.j.§.fi. predicta fallūt 3
in.l.fi.s.qui ꝛ a quibus.ꝛ.l. in spon salibus.s.de sponsalib⁹. ¶Quero † vtrū quis possit habere ratū ab/ 4
sente parte. Rñ.sic.vt no.in.l.pom/ponius scribit.s.de nego.ge. 5

Julianus. Oppo.de.l.di spensatorē. in fi.s.de sol. Sol.ibi quo ad actionē nō pōt haberi ratū q̄ semel repro bauit hic quo ad exceptionē sic. q̄ 6
plene dic vt ibi dixi.

Si cōmissa. Op. imo videtur q̄ interesse nō ha beat ratio lucri. vt.l. si ste rilis.§. cum per venditorem.s. de act.emp. Sol. ibi petit interesse p/ 7
pter nō factum hic ppter malefa/ctum. male enim fecit agere tanq̄ procurator cuz non esset ita no. fm 8
Guil. de cug. ibi.

Si quis vni. hic 9
ha/bes q̄ equiparat stipula/tio rem ratā haberi ꝛ am/plius nō peti quo ad ea que hic di/cuntur: quo ad alia tamen differūt vt videbitis.j.l.pro. ¶Secūdo ha/bes hic qualiter accipitur quasi p totum corpus iuris: vbi dicitur de duobus reis[b] si sunt socij. nam intelligitur in ho textu quod sufficit si sunt socij eiusdem obligatio nis.ꝛ q̄ omne cōmodum ꝛ incōmodum quod cō/tingit ex obligatione sit commune vt hic.

☞Verbum peti quando verificetur per simpli/cem petitionem:ꝛ quando requirat litis contesta tionem.

An mitius agatur cum.l.q̄ cum homine.

Arbiter de iure.ff.non est minister.l.

Promittens non contrauenire vel controuersiaz non mouere quoquo modo contraueniat vel con trouersia fiat stipulatio committitur.

Promittens non petere vt stipulatio cōmittatur quid queratur.

Qui tenetur questionem non mouere si ex dispositione.l. intelligitur per litis cōtestationē: si ex dispositione hominis etiā ante litis contesta.

Verbum questio quandoq̄ pro ꝓpositione dubitabili: quandoq̄ pro tortura accipitur.

Promittens causam vel litem non mouere qualiter intelligatur: remissiue.

Promittens in ius non vocare per solam citatio/nem contrauenit. Adde Maria. soci. in.c. significā tibus. in prin. de libel. obla.

Promittens habere licere conuenit per solam cō trouersie motionem.

Maritus si legat vxori multa si dotem nō repetie rit si ipsa recepit dotē ab herede sponte soluente et sciente q̄ conditio videatur defecta.

Promittens soluere certam quantitatez ꝛ iurans si compensat totum non incidit in falsum.

Excōicatus non potest cōpensationē opponere:

Oplius non peti. Ista est valde solennis.l.ꝛ est multū sin/gularis.no.tex.ibi hic: effi non petit ꝛc. Et breuiter.h.d. petitio cum contestatione solu/tionis receptio:ꝛ compensatio stipulationem am plius non peti committere faciūt: secus si neutrū eorum interuenit.h.d. ¶Oppo.quod sine contestatione ꝛ solutione hec stipulatio committatur. vt.s.e.l.procurator. in fi.ꝛ.l. quo enim.§.j.ꝛ.§.fi. s.eo.ti. Sol. aliud in stipulatione rem rataz habe. que citius committitur vt in contrarijs. aliud in hac stipulatione que committitur tardius. Nec obst.s.l. proxi. vbi equiparantur iste stipulatio/nes: q̄ quo ad aliud ibi loquit. ¶Oppo.q̄ verbū peti verificet per simplicē petitionē factā extra iudiciū. vt.l.si decē cū petiero.s.d. ff. obli. Sol. di cit glo. aliud ibi: ꝛ aliud hic. Ex hoc † nō haberes intellectū quare dico sic: qñq̄ verbū peti[c] refertur ad eū cui ex petitione debet acquiri: ꝛ tunc verifi cak ex simplici petitiōe extra iudiciū. vt in.l. con/traria. qñq̄ refertur ad eū qui ex petitiōe dz ob/ligari. ꝛ tūc requirit lit. contest. ꝛ aliter nō verifica tur nisi ex lit. cōtesta. vel ex aliquo actu ex his que hic ponūtur. Item opp.s.de in ius vo.l.q̄uis. sol: ibi libertus tenetur i ius nō vocare. vnde ex sim/plici citatione pena cōmittitur. hic autez tenebat nō petere. ꝛ sic illa.l.q̄uis. quā gl. allegat vere nō debet assignari pro ꝓraria. ¶Item oppo. C. de trāsac. l.si quis maior. gl. dicit solu. vt ibi. nam ibi fuit

fuit ꝓmissum non conuenire: quo casu stipulatio a cōmittit quocū q̄ modo veniat contra. hic autem fuit ꝓmissum amplius nō peti. ¶Item opp. cōtra de solu.l.cū mihi decem.§.j.ꝛ.§.fi. glo. nō soluit: dicit Dy. q̄ ibi ignorās factū falsi ꝓcuratoris fue rat lit. cōtest. hic sciens. ita dicit Dy. q̄d no. q̄ fm hoc totū hoc q̄d dicitur in hac.l. intelligit in scie te: q̄d saris placet. vel dic quantū ad cōtrariū q̄d ibi nō agitur de stipulatione cōmittenda: q̄ non 5
fuit ibi ꝓmissum amplius non peti sed agitur ibi e de debitore ne liberando. ¶Item opp. de.l. papi nianus.§. meminisse.s. de inoffi. testa. ꝛ de bo. lib. l. in seruitutē. §. petijsse. ꝛ.l. qui cuz maior.§. accu sasse. ꝛ C. de his qui. vt indig. l. alia. in quib⁹ vide tur q̄ requirat vt quis ꝓsistat vsq̄ ad fīam ad b
2 vt incidat in penā. glo. nō sol. Dy. dicit † ille le/ges habēt locū in pens legalibus. hic autē in pe
a nis conuentionalibus. ꝛ mitius agitur[a] cum. l. q̄ cum homine. vt. l. celsus. s. de arbi. ita etiam dice bat do. Oldra. Quidam doc. reprehendūt hanc: imo dicunt q̄ durius agitur cū. l. q̄ cū hoīe. vt. l. si libertus. s. de iurepa. nec ob. l. celsus. q̄ mitius agitur cū. l. q̄ cū hoīe ministro. l. nā ibi loquit de iudice vel de arbitro qui est minister. l. ꝛ ideo cuz b
eo agitur durius. q̄ qñ ipse offendit: offendit. l. ꝛ homo. secus in hoīe simplici. ita refert Cy. in. l. si quis maior. C. de transact. ꝛ. l. in criminali. C. de iurisdi. om. iudi. Istud dictū nō placet. nā arbiter nō est minister. l. fm tpa digestorū: cū ex eius sen tentia non oriret actio: neq̄ exceptio. nec obst. l. si libertus. quia debes scire q̄d est quedam pena que respicit annullationē[b] ipsius actus: ꝛ in hoc durius agitur cū. l. q̄ cū hoīe. q̄. l. potest facilius annullare q̄ dispositio hoīs. vt. d. l. si libertus. et q̄d no. in. l. ea lege. C. de cōdi. ob cau. quedam est pena extrinseca: in ista durius agitur cū hoīe quā c
cum. l. vt probatur ex hac. l. ꝛ in cōtrarijs. ꝛ sic te/neo solu. Dy. sed contra hoc facit fortiter. C. de plus peti. l. j. vbi est pena legalis: ꝛ tamen petere dicit vsq̄ ad lit. cōtest. solu. specialis casus est ibi ideo quia deliquit in duobus. s. in exigendo cau/tionē dolo ꝛ plus petēdo. ¶Item op. s. de ver. ob. l. stipulatio ista. §. j. ibi: sed quatenus ꝛc. vbi suffi/cit qualis qualis cōtrouersia. Sol. aliud in stipu/latione habere licere vt ibi: aliud in stipulatione d
amplius non peti: vt hic. habes expeditā istā gl.

3 ¶Et ideo vt † tibi liqueat ista materia dic cla/ e
rius. quādoq̄ interponitur stipulatio rem ratam haberi: ꝛ tūc quando cōmittat vidistis. s. eo. l. p/ curator ad exhibendū. §. fin. ꝛ. l. quo enim. §. j. ꝛ. §. iul. qñq̄ quis promittit non cōtrauenire: ꝛ tunc committitur quoquomodo contraueniendo. vt. l. si quis maior. C. de transac. qñq̄ quis promittit
c controuersiam nō mouere[c]: ꝛ tunc quoquo modo fiat cōtrouersia cōmittitur stipulatio ante lit. con testa. siue post. vt. l. diuus. ꝛ. l. sed ꝛ si. §. si ante litē. s. de peti. here. siue agendo siue excipiendo. vt. l. non solum. §. si status. s. de procu. facit. l. contro/
d uersia. C. de euic. [d] quandoq̄ † quis promittit nō
4 petere ꝛ tunc dic. vt hac. l. aut verbum peti refert ad creditorem aut debitorem. aut hoc venit in ob ligatione legal: aut in conuentionali. vt. s. dixi.

¶Mitius agitur. an mitius agatur cū. l. q̄ cū ho mine. Adde q̄ no. Bar. in. l. si in sulam. de ver. obl. in fi. j. partis. ꝛ q̄d opi. Bar. sit vera probat in. l. si quis maior. C. de transac. ibi vel interpellando iudicē iuncta. l. qui q̄d maior. s. de bo. lib. et not. Bart. i. d. l. si q̄s ma ior. cōtra añt Bar. videt tex. in. d. l. si quis, sed Ray. in. d. l. i seruitute. videt dicere q̄d ē speciale odio deie/rantis. vel ibi nō dixit petere ꝛc. hoc placet. licet Bal. ꝛ Sali. in. d. l. si quis maior. tenent aliam so lutionem. s. q̄ lex si q̄s maior. loquit quando pro/misit non contrauenire. Pet. in. d. l. si quis maior. dicit q̄ ibi speciale est ratione periurij. vt ibi di/cit Cy. ꝛ hic adde do. Ant. in. c. si diligēti. de fo. cōpe. vide que in materia no. Barto. in. l. in crimi nali. C. de iur. om. iudi. ꝛ illud q̄d dz ꝓmitti agat ꝛc. limita vt p Sali. in. l. j. in. iij. q. C. de inst.

¶Respicit annullationē. Hoc dictū pōt ꝓcede/re respectu iudicis superioris inhibētis: q̄ duri/ agit alienatiōe rei quo ad nullitatem actus cū. l. q̄ cū homine. iuxta no. in. c. raynaldus. de testa. et in. l. filiusfa. §. diui. de leg. j. sed respectu mādati ꝓncipis: ita annullat illud sicut lex. vt no. Inno. in c. fi. de accu. ꝛ idē no. in. d. c. Raynaldus. ꝛ Jo. an. in. c. cōstitutus. de cōces. ꝓbend. pro quo. c. vt no/strū. de appel. ꝛ. c. si olim. ꝛ. c. si capitulo. de cōces. ꝓbē. lib. vj. ꝛ glo. in. c. si eo tpe. de elec. lib. vj. et ita per predicta tenet Abb. limitando Bart. hic in. c. dilectus. de ꝓben.

¶Non mouere. quando quis promittit cōtrouer siā non mouere. adde. l. lucius. §. tres heredes ad trebel. ꝛ ibi Bart. ꝛ in. l. j. C. si aduer. ven. ꝛ quid importet. vide Bar. in. l. cū postea. C. de pac. ꝛ ad de. l. j. ꝛ ibi Bal. C. de testi. et in. l. j. in pn. C. de p scrip. lō. tēpo. ꝛ. d. Ant. in. c. si diligēti. de fo. cōp. ꝛ p Bal. in. l. cās. de trāsac. ꝛ vide ī se. apostil. vtple ne p Sali. in. l. q̄ fidē. de trāsac. ꝛ Bar. in. d. l. j. ad de ꝛ vide late p Alex. in cōsi. clxxvij. col. j. in. v. vol.

¶C. de euic. ꝛ est glo. in. l. j. §. si vero. per illū tex. s. de libe. exhiben.

¶Questionem nō mouere. adde Bar. in. l. j. C. de p scrip. lon. tēp. ꝛ ibi etiā de querimonia plene vi de p Sali. in. d. l. si quis maior. et ibi de eo qui p/ misit se non moturum questionē vel imbzigaturū vide Bal. in. l. non solum. §. fi status. s. de procu/ra. ꝛ no. q̄ si ꝓmittis questionem vel controuer/siam non mouere semper poterit petere oīa que veniunt ex natura contractus. vt in. l. quero. §. in ter locatorem. s. loca. Adde Bald. in. l. j. in vlti. col. C. de vsufruc. ꝛ quid si promisit non turbare. dic q̄ contrauenit etiam contra resistendo. vt no. in. l. extat. s. q̄d me. cau. ꝛ no. Bal. in. l. j. C. de te/sti. quid autem si promisit firmum vel ratum habe re. vide singu. Bart. in. d. l. id quod pauperibus. C. de episco. et cleri. ꝛ quid si promisit molestiā non inferre. vide Bald. in. l. j. C. de mundi. ꝛ in. l.

ſ.in.vſ.col. C. de his que pe. no. ⁊ in l. ſ. C. de vſu. ⁊ Pau. de ca. in propoſito huius queſtionis in cō/ſi. exc. ⁊ Imo. in l. lucius. §. tres heredes. ff. ad tre bel. ⁊ quid ſi promitto non agere. vide Bal. in l. ſi quis maior. ff. de tranſac. ⁊ do. Anto. in c. ſi diligē ti. de foro cōpe. quē omnino videas. Ly. ⁊ Frā. tiq. ī. d. l. ſi q̄s maior. ⁊ q̄ ibi ſcripſi remiſſiue. a quid autē b ſi promiſi defendere de iure et de facto. vide Bal. in l. ſtipu/latio iſta. 6 in prin. de verbo. ob. Et adde q̄ ſi quis promittit nō cōtra/uenire cō/mittit ſti/pulatio ēt ſi excipiat vt eſt glo. in termi/nis in l. q̄ bona. §. cum inter. ⁊ ibi no. de dam. infec. Bar. in l. ſi vnus. §. pactus in. v. col. S. de pac. in c. conſtitutus. de reſcrip.

a ✠ Andre. Poma. ¶ Si profertur ⁊c. vide Ra/pha. cu. conſi. xvij. col. lſ. ⁊. lx. ⁊ Alexan. conſi. xſ. in iij. dub. col. ij. volu. ſ. ⁊ de iſtis verbis queſtionem ⁊ cōtrouerſiam vide tex. in l. ſi tibi. C. de lib. cau. ⁊ in l. cui neceſſitas. S. eo. de libe. cau. ⁊ ad hoc b etiam vide Barba. conſi. xij. col. vij. volu. ſ. vbi po/nit de verbo moleſtia contradicere conuenire et c defendere. ⁊ Alex. conſi. cxxxviij. col. vſ. volu. ſ. et pulchre Feli. in c. cauſam que. col. xij. ⁊ ſeq. de re/ſcrip. ⁊ Panor. conſi. xliij. colū. ij. volu. ſ. ⁊ in c. in noſtra. in. iiij. no. de reſcrip. ⁊ Alex. ꝑſi. lij. vol. ij. vbi ponit de verbo moleſtia ⁊ controuerſia. ⁊ Pa/nor. in c. ſ. de appel. vbi ponit de verbo querimo/nia. ⁊ in c. ſepe. eo. titu. vbi ponit de verbo lis. et in. ij. col. in vlti. no. ⁊ Feli. in c. in preſentia. col. ij. de proba. vbi ponit de verbo moleſtia. in. ij. colū. in vlti. no. ⁊ Alexā. conſi. clj. col. fi. volu. ij. ⁊ Alex. conſi. clxij. eo. volu. ij. col. fi. ⁊ Panor. ⁊ que ibi ad/dici in c. querelā. col. ij. de iureiurā. ⁊ ibi Feli. in iij. col. vbi ponit de verbo querela. ⁊ Alexan. con/ſi. xxxiij. volu. ſ. vbi ponit an per ſolam ſupplica/tionem vel citationem dicatur quis cōtrauenire: ⁊ Feli. in c. ſ. in fi. de appel. ⁊ Alexan. conſi. ix. col. ij. vol. iij. vbi loquitur q̄ ſtatutum prohibens mo/ueri queſtionē intelligitur tam excipiendo q̄ agē do. ⁊ vide etiam ipſum conſi. lxxxij. volu. iij. colū. iij. vbi ſentit ſecus eſſe ſi ſtatutuz loqueretur per verbum peto. ⁊ Parid. in trac. de ſyndi. char. xij. col. iiij. in ver. in c. q̄ dā. vbi po/nit de ver/bo mole/ſtia. ⁊ Ro. cōſi. cccc/xij. vbi po/nit de ver/bo q̄ſtio.

apponunt in inſtrumentis ⁊ promi/ſit non mouere queſtionē litē ⁊ cō/trouerſiam ⁊c. ¶ Uenio ad verſi. ſi vero ſoluta ⁊c. dicitur hic q̄ per ſo/lutionem factam extra iudicium cō/mittitur hec ſtipulatio. contra per actum factū volenti non incidit q̄s in penā. vt. l. q̄uis. in fi. §. de in ius voc. ⁊ de reg. iur. c. ſcienti. lib. vj. vñ per ſolutionem factam volenti reci/ b pere a volente videtur non cōmitti pena. Preterea tutus exceptione p/emptoria ⁊ fauorabili ſoluēs ſcien/ter videtur donare. vt. l. ſ. §. de con/di. inde. l. qui exceptionem. eo. ti. et l. ſi quis delegauerit. §. de noua. vñ iſte cui erat facta p̄miſſio amplius non peti erat tutus exceptione. me/rito ſoluens ſcienter videtur dona/re: nec ad penā poteſt agere: ſed b dicitur contrariū: ergo male. Sol. ad vtrūq̄ dico q̄ hoc dz intelligi in eo q̄ ſoluebat ignorāter q̄ ap/paret ex ptinuatione precedētis. l. ad cui⁹ declarationē facta eſt hec. l. nā ibi fuit fcm̄ pactū ampli⁹ nō peti c vm̄ ex duob⁹ reis. ⁊ ab alio petit: ita hic intelligo q̄ ab alio ignorāte ſol/uebat: ſec⁹ ſi a ſciente p rōnes p̄di/ctas. ¶ Quero⁰ p ⊢ declarationē⁰ de glo. in l. ſi poſtea ff. de pecu. ⁊ in c. ſi diligenti. de fo. compe. Bal. et Sali. in. d. l. ſi quis maior. C. de tranſac. ⁊ Bar. in l. nā. ⁊ poſtea in p̄n. ff. de iureiu. ⁊ Bar. in l. diſcur/ſu. in l. ſi prius. in. viij. opp. ſ. partis. S. de ope. no. num. vbi videt tenere q̄ idē fit in pacto nudo de nō agendo q̄ eſt in pacto de non petendo.

¶ Quero. Adde Bal. in contrarium in l. ſ. C. de legi. Andre. Barba.

¶ Quero pro declaratione. Bal. hanc. q. mouet in l. ſ. C. de leg. ⁊ in l. ſ. C. de his q̄ pene no. in. x. col. ī. q. incipi. pone teſtatorē. ⁊ in. q. incipiē. quid tamen ſi heres. ⁊ vide q̄ not. Bar. in. l. inuitus. ſ. de reg. iur. Ange. hic dicit q̄ opi. Bar. eſt vera ſi vxor nō predixit ſe paratā accepto ferre heredi. ſed ſi predixit ⁊ nihilominus heres ſoluit vera eſt opi. Bal. ⁊ vide Bar. in aliquib⁹ lec. in repe. auf. hoc locum. C. ſi ſecun. nup. mulier. vbi querit q̄d ſi in terminis huius. q. mulier alteri ceſſit actionē de dote. an dicatur exegiſſe ⁊ incidat in penam. ⁊ concludit q̄ non. vt in l. debitor. ⁊ in l. verbū ex/acte. de verb. ſignī. adde quod Pau. de ca. non pla cet opiñ. Ange. ſed dicit eſſe diſtinguendum. aut preceſſit petitio vxoris etiam extraiudicialis et tunc ſi heredes ſponte ſoluunt vxor perdit lega/tum per iſtum tex. ita intellectuz: aut nō preceſſit maritus legauit vxori multa ſi dotem nō repetie/rit: modo ipſa recepit dotē ab herede ſponte ſol/uente ⁊ ſciente: vtrū iſta vxor videatur dotē rece/piſſe ⁊ repetiſſe. ⁊ ſic ipſa videat defecta cōditio. videtur q̄ ſic per hūc tex. Jn cōtrariū facit quod modo dixi: q̄ ſolutū eſt a ſciente. ſed nō ob. quia q̄ō. §. dixi hz locū in eo cui eſt factū pactū ampli⁹ nō peti ex quo ipſi reo acquirit exceptio: ſed hic nō peti venit in cōditione: ex quo ſoluēti nulla ex/ceptio querebat: ſed adhuc ſoluere tenebat: imo eſt quid imputet mulieri cū debuit denuntiare ſe paratā liberare heredē acceptilatione vel cauere de nō petēdo vt. l. mulieri. in prin. §. de cōdi. inſti. ⁊. l. mutiane. §. de cōdi. ⁊ demon. ¶ Uenio ad ver/nā ⁊ ſi q̄s. hic habes q̄ ille qui cōpenſat videt ſol/uere. Jtē ille q̄ cōpenſat videt petere. ¶ Juxta

8 primū ✠ q̄ro aliquis p̄miſit tibi ſoluere certam
a quātitatē ⁊ hic iurauit a nūc cōpenſat totū: num/
b quid p hoc liberat a periurio b. Brunter videtur dicere q̄ non. extra de iureiur. c. ad noſtram. quia iuramētū debet impleri in forma ſpecifica. Ego puto cōtrariū. nam cōditio debet impleri in for/ma ſpecifica ſicut iuramentum. vt. l. qui heredi. in prin. ⁊. l. meuius. §. de condi. ⁊ demon. ſed ego vi/deo q̄ iuſſus dare ſeu ſoluere implet conditionez b cōpenſando. vt. l. ſi peculiū. §. ſ. §. de ſta. libe. ergo ⁊c. Preterea ſi ego impedior iuſta de cauſa facere quod promiſi nō ſum periurus. vt. l. vlti. §. qui ſa/tiſda. cogā. ſed ſi ego non ſoluo tibi q̄ñ tu debes mihi tantūdem ego impedior a te: q̄ ideo tibi nō ſoluo q̄ tu nō ſoluis mihi. vnde quaſi facto tuo impeditus nō debeo eſſe periurus. hāc rationē fa/cit tex. in. l. iij. circa p̄n. ver. Jnde q̄ritur. §. de ſta. lib. ¶ Circa ſcōm c ✠ q̄ro d excōicatus nō pōt pe/
c tere ſed poteſt excipere: vtrū poſſit cōpenſationē
9 obijcere. hic videt tex. q̄ non: quia q̄ cōpenſat pe/
d tit. pro hoc facit. l. quoniā Alexandrū. C. de adul te. hoc tenet Oldra. ⁊ Jaco. de are. ⁊ Jnn. ⁊ Ber. extra de excep. c. cū inter. poſſumus etiā dicere q̄ hanc. l. q̄ ille qui opponit cōpenſationez debiti ſoluti incidat in penam ſtatuti loquentis de eo q̄ petit debitum ſolutum. vt. hac. l. probatur.

Si indebitum. Quero quan/do promiſit p curatoz rem ratā dominum habiturum ad quid poſſit agi contra eū. Rñ. ſi quis dē tranſiuit tantū tēpus quo dñs potuit habere ratū pōt agi ad intereſſe. vt. l. pcuratoz. in fi. eo. ti. ⁊. l. quo eñ. §. iul. ⁊. l. ſi cōmiſſa. ⁊ b ſi eſt certū. ſi vero eſt dubiū tūc poteſt agi cōtra pcuratorē q̄ dñs ratū habeat. ⁊ tūc lit. cōteſta. ſuper hac ſtipu/latione ad intereſſe: ⁊ poterit agi cōtra ipm̄ pcu/ratorē ad intereſſe: ⁊ hoc modo poteſt intelligi b c vt dignoſcat quid ſit faciendū. nō q̄ hec ſit cclu/ſio libelli ſed venit conſecutiue. nā ſi dñs ante lit. cōteſta. ratum habeat ipſe cōuenitur: alꝫ ſi nō ha/bebit ratū certū eſt cōmiſſam eſſe ſtipulationē cō/tra procuratorē: eodem modo pōt intelligi. §. de act. emp. l. iul. §. ſi quis colludente. vbi tex. videt ponere ſimilem modum petendi. d

1 ☞ Si dñs rē quā pcurator alienauit ipſe igno/rās vēdidit an dñs poſſit venditionē pcuratoris

petitio vxoris ſed oblatio heredum: ⁊ tunc ſecu/re poterit repetere etiā ſi nō fuerit p̄teſtata: ⁊ etiam ſi non obtulit ſe heredes liberaturam non/perdit legatum. ⁊ ita dicit conſuluiſſe Florentie. de quo eius conſi. ccxlviij.

✠ And. Po/mate. a ¶ Uenio ad ver. nā et ſi quis. Et hic iu/rauit. ⁊ ad hoc vide Ro. in. l. cū qui. §. ſ. §. de iureiur. ⁊ domi. Alex. conſi. clvij. incip. viſo themate. in vlti. col. ⁊ vide Matthe. no. ſuo. luij. in char. x. als conſi. do. Alex. eſt. xij. in. ij. volu. ⁊ in. c. veniens. Feli. in. iij. no. de teſti. ⁊ aliquid per Barba. cōſi. iij. col. ix. in fi. in. iij. dub. vol. ij. ⁊ Panor. in. c. ad noſtram. col. iiij. de iureiuran. ⁊ in. c. cū dilectus. col. viij. de ordi. cog. ⁊ are. conſi. c. ⁊ Alex. xcſ. col. ij. volu. ij. vbi repꝛobat Bal. ⁊ Feli. in. d. c. ad noſtrā. col. iiij. et ſeq. et vide Ange. in. l. ſi debitor. ⁊ qō ibi poſui. §. qui pot. in pig. ha. ⁊ multa de exceptiōe cōpenſa/tiōis vide p Feli. in. c. ſuborta. co. ſ. ⁊. ij. de re iud.

b ¶ Liberatur a periurio. Utrum iurans ſoluere ſi cōpenſat liberetur a periurio. Adde qō hic etiam allegatur tex. in. c. ex parte. el. ij. de cleri. non reſi/den. vbi ficte reſidens non dicitur periurus. adde Jmol. poſt Bar. in. l. iul. la. ſ. de condi. ⁊ demon. p hoc facit q̄ virtute iuramēti agitur ⁊ non ob. ex/ceptio dolo facis. c. debitores. ⁊ ibi doc. de iureiu/ran. Bal. in auten. ei qui. in fi. ī pe. colū. C. de bo. auto. iudi. poſ. ſed certe contra Bar. videtur tex. in. c. ad noſtrā. ⁊ ibi doc. el. ij. d iureiurā. p quo fa/cit q̄ dicimus quod ſi aliquid facere tenemur ex iuramēto poſſumus preciſe compelli: nec libera/mur ſoluēdo intereſſe vt ſcripſi poſt Bar. in. l. pe cuniam. §. de cōdi. ob cau. et ad id quod ponit hic Bar. vide moder. in. l. fi. ſ. a qui. ap. nō licet. in. q. an ſtatutū permittit opponi exceptionem ſolutio/nis. an poſſit opponi exceptio acceptilationis. ſz Jo. fa. in. §. in bonefidei. inſti. de accu. videtur te/nere expreſſe opi. Barto. q̄ non incurrat piuriuz nec excommunicationes quo ad penę commiſſio/nem euitandam fit compenſatio ipſo iure abſq̄ eo quod opponatur. vt in. l. ſi ambo. de cōpenſa. ſi cut i debito vſurarū. vt ī. l. cū aūt. §. de cōpenſa. ⁊ noi. l. ſi q̄s. e. ti. q⁹vbi nulla petitio: ibi nulla moza. l. lecta. in fi. ſi certū pe. adde circa b vnū quod ha bes in. l. iiij. §. ſoluiſſe. §. de re iudi. adde an excom municatus poſſit compenſare, Fede. de ſenis con filio. cxiij. ⁊. cxvj.

✠ And. Po. ¶ Circa ſcōm. an excōicat⁹ poſſit ⁊c. vide Alex. ꝑſi. xij. vol. ij. co. pe. ⁊ q̄ cōpēſans di/cat petere vide Alexā. ꝑſi. xxiij. in prin. vol. iiij. vi de tū Bal. ī. d. c. cū iter. vide q̄ poſui in. l. fi. C. de eden. et vide Feli. ī. c. cū inter. R. co. xſ. in fi. ⁊ vide Ro. conſi. lxxvſ. columna. ij. et Capram conſi. xix. colū. finali.

¶ Quero. Adde Bald. in. l. cum papi. C. de ſen. in fi. ſed Bartolus contrarium tenet in. l. ij. de ex/cep. et Bal. in. d. l. quoniam Alexandrum. in pri.

vlti. col. ꝛ vide Pau. de cast. hic. ꝛ in cõsilio. lxiiij. vbi purificat agere ꝛ compensare.

¶ Adde ꝙ cõpensatio nõ sit ꝓprie exceptio. Ro. cõsi. lxxvj. Et ad Bal. hic adde Alex. in consi. xij. col. penul. ver. preterea. in. ij. vol.

And. Pomate.

a ¶ Et hic tenebat. quod pro isto dicto Bart. bene facit qõ no. Ange. et ibi se quunqões i. l. petẽs. ad limitationẽ gl. ibi. C. de pac. in pn. ꝙ ex facto declaratorio ꝛc. vide ibi ꝙ eos que no. et facit qõ no. Paul. de cast. in l. qõ allegatiõib⁹. in versicu. a item. per istũ text. in ij. colũ. s. de testi. ꝛ vide Are. ꝑsi. clxxij. colũ. j. vo lu. ij. vide Alex. etiã in. l. j. col. iij. ad fin. ꝛ seq. C. qui admi.

b ¶ Pro pte. an ꝗs possit pro parte tantum habere ratum vide aliquid per Bar. in. l. b cũ querit. s. de admi. tuto. ꝑ Bar. in. l. obseruare. §. post hoc. de offi. proconsu. ꝛ lege vbi plene habes per Bal. materiã ratihabitionis.

c ¶ Mo. de hoc ꝑ Bar. post gl. in. l. j. s. de alie. iudi. mu. cau. fac. ꝛ vide hic ꝙ Pau. de cast. que no.

a me censetur factũ meũ. h. d. iste. §. ¶ Mo. qõ dixi i summario. ¶ Quero quid † si dñs ignorãs vẽdidit ꝛ post factã alienationẽ hoc a procuratore sciuit ꝛ hz ratũ: an ista ratihabitio sufficiat. gl. dicit videt ꝙ non. nã non dz nocere ei cui prius vendidit. In contrariũ videt ꝙ sic cũ ratihabitio retrotrahat. ꝛ nõ allegat aliquid. no. istã glo. multũ quia ista questio est quotidiana. ꝛ ꝙ ratihabitio retrotrahatur non obstante actu medio. s. vẽditionis. videt ꝑbari in. l. si ꝗs offerenti. §. fi. s. de solu. ꝛ. l. cũ mihi decẽ. §. j. ꝛ. ij. eo. tit. ꝛ ibi per Jac. de are. tangit ista. q. In contrariũ ꝙ retro nõ trahat. facit qõ actus medius interueniens impedit ratihabitionẽ trahi retro. nã tunc dz ratũ haberi cũ ille actus possit celebrari. vt. j. eo. ti. l. bono ꝙ. et de ap. reci. l. j. §. j. sed postq̃ res erat effecta dominij alterius: non posset talis actus geri per dñm in preiudiciũ alterius. ergo ꝛc. ꝛ hoc tenebat⁹. d. Oldra. ꝛ. d. Ray. ꝛ Guil. tangit hãc. q. in simili in. l. aliena. in prin. s. de pig. act. ꝛ determinat idẽ ꝙ ratihabitio non preiudicat ei cui res primo erat vendita vel pignorata. vt. l. si partez. in fi. quẽadmo. ser. amit. ꝛ. l. potior. in fin. s. qui po. in pig. hanc partẽ teneo. Ad. l. si quis offerẽti. ꝛ. l. cũ mihi decẽ. nemo respondit. sed ego respondeo. j. eo. l. bonorũ. dic vt ibi. ¶ Querit gl. ꝗd si dñs vendidisset ante sententiã latam inter procuratorẽ ꝛ eum a quo petebat. dicit glo. idem ꝛ bene. nã idem est dicendum qõ dixi. s. pxi. q.

Cum debitore.

Opp. de. l. in cause. in pn. s. de pcu. vbi nõ põt ꝑ pte haberi ratũ ꝛ ꝑ parte nõ gl. nõ sol. dñt quidã ibi loquit in vero ꝓcuratore hic in falso. vel dic nõ põt pro parte b ratum haberi procuratore inuito. vt. l. contraria. sed eo volente et ad eius commodum sic vt hic.

Stipulatio que ad particulare interesse committitur potest sepius committi.

Expensas quisquis fecit in aduocatis potest repetere

Quis repetit id in quo damnificatur.

Si procurator.

Stipulatio que ad particulare interesse cõmittitur põt sepius cõmitti. h. d. ¶ Oppo. ꝙ ratũ ꝑ parte haberi non possit. vt. l. eadem. §. cato. in fi. s. de verbo. obliga. glos. ponit hic plures solu. dic vt ibi. Item oppo. quod stipulatio semel commissa amplius committi non possit. vt. l. si duo. s. de arbi. ꝛ. l. cum querebatur. s. titu. j. solu. hic committit ad particulare interesse: in contrario secus: quod dic vt dixi in. l. si sic. s. de verbo. obliga. ¶ Ultimo † ex hoc text. not. ꝙ quis repetit expensas quas facit in aduocatis. ꝛ hoc ꝓut exponitur aduocat. i. aduocatis ministrat. Item no. quod quis repetit id in quo damnificatur ex eo quod a suis negotijs aduocatur secundum aliam expositionem eiusdem litere.

Procurator constitutus apud acta nõ debet cauere.

Ne satisdatio.

Cautio de rato non interponitur cum est certum de mandato. secus in cautione iudi. sol. h. d. ratio est in promptu: quia cautio de rato interponitur ex parte agentis. vnde reo est cautum cum est certum de mandato: quoniam si est absolutus possidet et habet exceptionem secus est in procuratore ex parte rei: quia licet actor vincat adhuc tñ actor vadit querendo quod petijt. de hoc per doc. in. l. j. C. de procu. ꝛ vide glos. in. l. non solum. §. qui alieno. s. de procu. ¶ Ultimo no. † ꝙ procurator cõstitutus apud acta nõ debet cauere. de hoc in. l. j. C. de satisdan.

Indebitum solutum per sententiam non potest repeti per condictionem sine causa.

Si sine.

Hec lex vsq; ad. §. si procurator. diuiditur ꝑ r Dyn. in duas partes. prima loquit in ꝓcuratore falso exigente vsq; ad. §. cum autẽ. ibi in ꝓcuratore vero. Itẽ hec prima pars diuidit in quatuor partes. ꝓma loquit ō ꝓcuratore falso exigẽte indebitũ extra iudiciũ. scõa loquit ō falso ꝓcuratore exigente ōbitũ extra iudiciũ. tertio de ꝓcuratore falso exigente indebitũ i iudicio. quarto de ꝓcuratore falso exigẽte debitũ i iudicio. secũda ibi: ꝙ si ꝓcurator. tertia ibi: qõ si ꝓcurator ꝑ iudicẽ. quarta ibi: qõ si debitam. ¶ Op. j. eo. l. cuz añt. solu. qõ hic ōr de ꝓcuratore itelligas scz falso vel ad alia cõstituto ita ꝙ nõ habebat mãdatũ. sed in. §. cum autẽ. loquitur de procuratore vero. Itẽ opp. ꝙ contra procuratorẽ nunq̃ detur cõdictio indebiti ꝛ odictio ob causaz. vt. l. falsus. C. de fur. Solu. intellige hãc. l. ꝑm distinctionem q̃ ponit in. l. falsus. §. j. j. de furtis. ꝛ. l. cũ quis. §. si debitorẽ. s. de solu. ꝛ hec no. in gl. ¶ Item op. ꝙ nouatio nõ fiat nisi hoc exprimat. vt. l. vlti. C. de noua ergo cõdictio indebiti nõ tollit ꝑ istã nouationẽ. quidam

quidam fatentur contra hodie. tu dic ꝙ hec condictio indebiti nouatur. hoc est eius natiuitas impeditur. ita etiam intelligitur. l. j. post prin. s. de pacto. stipu. ꝛ sic de hac. l. nihil hodie corrigit. Item dicitur hic quod agitur ex stipulatu contra: imo certi condictione ex stipulatione. dic vt in glos. ¶ Venio ad ver. quod si procurator per iudicez. Opponi. de tex. ad seipm. nã primo dicit non agi. scõ dicit contra. Solue dicit gl. primo loquit de rigore. scõ dicit de equitate. sed est videndũ vñ descendit iste rigor. vñ ista equitas. gl. dicit rigor apparet ex rationib⁹ positis in tex. qz negotium non pertinet ad dñm: ideo non potest ratũ habere: ꝛ qz nõ itereſt stipulatoris qõ ratũ habeat. nã cũ sit soluta autoritate iudicis ẽt dño ratũ habente nõ posset repetere. vt. l. j. C. de ꝑdi. indebi. Eq̃tas vero insurgit ex hoc: qz licet nõ habeat condictionẽ indebiti ꝏ dñs habentẽ ratũ. tñ haberet cõdictionem sine causa. vt. l. si fideiussor. §. in oĩbus. §. mãda. ita dicit gl. hic: tenet † ergo ista gl. ꝙ indebitũ solutũ per sniam possit repeti ꝑ cõdictionez sine cã. idẽ tenet in. d. §. in oĩbus. ꝛ in. l. j. C. de condi. inde. doc. tenent contra ꝛ bene. qz tunc potest repeti cõdictione sine causa: quando per hoc non infringitur sñia sed eius causa deuenit ad nõ causam. vt. l. si fullo. s. de condi. sine cau. nã si fuit tibi cõdemnat⁹ et solui estimationem quia rẽ nõ restituebam si res postea peruenit ad te: tunc causa deuenit ad non causam: ꝛ agendo non dico sententiam nullam vel male iudicatum: imo dico bñ iudicatum: tamen causa illa deuenit ad non causaz. idem si dolus actoris interuenerit. vt. l. si ꝓtor. §. marcel. s. de iudi. idem si illa exceptio per quam apparet indebitum non potuit examinari in primo iudicio. vt dixi in. l. j. §. j. s. quod vi aut clam. hoc tenent doc. in. l. j. C. de cõdi. inde. hoc esse verum ꝓbo per hunc tex. nam si verum esset qõ dominus ratum habens teneretur condictione si nec causa de rigore committeretur stipulatio quia interest soluentis quod dominus ratum habeat. vnde ista ratio glos. non est vera: que ergo est ratio isti⁹ equitatis? Rñ. quia procurator qui obtinuit non potest allegare illam pecuniam fuisse indebitam: ꝛ sic se obtinuisse per iniuriosam sniam. vt. l. si seruus plurium. §. j. s. de leg. j. ¶ Expediui principium omisso ver. quod si debitam. vnde venio ad ver. quod si debitam. dicitur hic quod fideiussor tenetur in solidum. idem dictum est. s. pxi. ver. quod fideiussor tenetur. Quero ad quãtũ? gl. dicit id quod stipulator actori prestiterit vl circa iudicium expenderit quod quidam exponunt actori. i. procuratori falso ꝑm Jaco. de are. ꝛ Oldra. certe ista expositio vera est in se. tamen huic glo. non congruit. qz. j. dicitur quod hec est opi. Rog. sed exponendo hoc modo esset contra opi. Rog. quam habuistis in. l. procurator ad exhibendum. §. j. s. eo. vbi dicitur quod solum in expensis committitur stipulatio. vnde alij exponunt istam gl. sic. i id qõ stipulator actori prestiterit. i. dño postea agenti ꝑm hoc posset esse opi. Rog. tamẽ tex. congruit magis precedenti opi.

Procurator de cuius mandato dubitat cauet de rato.

Solui põt procuratori de cuius mandato dubitatur. si cauet de rato.

Exactori publico non creditur nisi ostẽdat mandatũ ꝛ literas.

Procurator falsus si egit ꝛ succubuit postea domin⁹ egit ꝛ obtinuit stipulatio cõmittit ad totũ ꝙ dñs exegit. ꝛ nu. 10.

Procurator falsus qñ egit ꝛ succubuit retẽto eodẽ themate stipulatio de rato ꝏ ipsum ꝛ ei⁹ fideiussorẽ ad ꝗd cõmittatur. ꝛ nu. 11.

Stipulatio de rato cõmittit ad sumptus litis tãtũ qñ ver⁹ procurator egit ꝛ succubuit postea domin⁹ egit ꝛ obtinuit.

Procuratore vero agẽte ꝛ ꝗ obtinuit si dñs postea egit ꝛ obtinuit stipulatio non committitur nisi procuratori fuisset solutum.

Procurator ver⁹ ꝗ egit ꝛ obtinuit si postea dñs egit ꝛ succubuit si procuratori fuit solutũ stipulatio committitur ad expensas litis tantum.

Quando procurator egit ꝛ succubuit: sic ꝛ dominus stipulatio cõmittitur ad expensas litis.

Procurator si egit ꝛ obtinuit postea dñs egit ꝛ instantia perempta est stipulatio committitur ad expensas litis.

Procurator falsus qñ egit ꝛ obtinuit ꝛ dominus egit ꝛ succubuit ad quid stipulatio committatur.

Stipulatio ad quod committatur quãdo procurator egit ꝛ obtinuit. Et dñs egit sed litem ad finem nõ perduxit.

Actio descendẽs ex stipulatione rẽ ra. ha. ꝙ sit ciuilis hz per pretorem inducta.

Stipulatio rem ra. habe. si est interposita in iudicio hz executionẽ paratam si extra iudicium est op⁹ nouo iudicio.

Cum autem.

§. iste dixi in duas partes. primo loquit qñ nõ habẽs ratum factuz veri procuratoris obtinuit. scõo qñ succubuit. scõa ibi: marcellus. et quelibet istarũ partiũ hz duas ltc. ꝑmo qñ ꝓcurator ver⁹ egit et obtinuit. scõo qñ ꝓcurator ver⁹ egit ꝛ succubuit dñs vo nõ habẽs ratũ egit ꝛ obtinuit in istis duobus casibus. scõa pars similiter habet duas lec. qñ ꝓcurator ver⁹ egit ꝛ succubuit vel qñ egit et obtinuit: sed dñs postea agens succubuit. ¶ Anteq̃ intrem glo. † op. tu intelligis hunc. §. in vero procuratore. ꝏ

a ¶ Probo ꝑ hũc tex. adde oino q̃ dixi post Bar. in. l. iul. verũ ꝏ bitorẽ. s. de cõdi. indebi. in fi. v. col.

b ¶ Ubi vero nio. ſz an isto casu qz falsus procurator ꝑ sniaz exigit debitũ liberẽ. debitor. vi de Bal. in l. falsus. in xxiiij. col. C. de fur.

a ¶Cũ aũt. nõ põt soluí. vtrum possit soluí ꝓcuratoꝛi cuiꝰ mãdato dubitatur. vide p doc. maxime Moder. in l. j. C. ð ꝓcu. ⁊ ibi Bal. i fi. ðt qð nõ. et ibi plene dixit Bal. i l. nõ solũ. §. q̃ alieno ff. de ꝓcu. aliq̃d per Jmo. in l. apð iul. §. vtꝝ. ff. ad trebel.

b ¶Et ideo credo. barto. hic ꝛʒ cõmunem opi. videlʒ qð posset solui ꝓcuratoꝛi cuiꝰ mãdato dubitatur cũ cautiõe de rato. ⁊ p sua opin. facit quod no. Specu. in tit. de conſicta ꝓsona. ⁊ qð retuli. ff. i. l. ſi vero ꝓcuratoꝛi. de solu.

verus ꝓcuratoꝛ nõ cauet de rato. vt l. ne ſatiſdatio. ff. eo. ti. ſed hic ðr q̃ cauet de rato ergo ꝛc. ſol. ſʒ hic eſſet verus ꝓcuratoꝛ tamẽ dubitabat de mandato. ideo fuit preſtita cautio. ita intelligit glo. hũc. §. ff. e. l. ꝓcuratoꝛ ad exhibendũ. §. j. ⁊ ff. de iureiur. l. alꝫ. ¶Scõo op. † ꝓcuratoꝛi de cuiꝰ mãdato dubitat criã cũ cautiõe ð rato nõ põt soluiª. vt i auꝫ. de col. §. eos. ita tenet glo. in. l. non ſolũ. §. qui alieno. ff. de ꝓcura. ⁊ Ly. C. de ꝓcura. l. j. in. viij. q. ſed hic dicitur q̃ ꝓcuratoꝛi cauenti de rato fiunt ſolutũ. ergo ꝛc. reſpõdeo poſſumus dicere quod non cogitur quis ſoluere ꝓcuratoꝛi de cuius mandato dubitat. vt ibi. ſed ſponte bene poteſt ſoluere. vt hic. ad hoc facit. ff. eo. l. interdũ. breuiter iſtud videtur contra prin. iſtius. l. verſi. qð ſi ꝓcuratoꝛ per iudicẽ. ibi loquit q̃ exegit ab inuito nõ a ſpõte ſoluente. et contra. l. iij. §. j. ff. eo. et cõtra. l. ꝓcuratoꝛ ad exhibendũ. §. j. ⁊ ideo bqð poſſit ſolui ꝓcuratoꝛi de cuius mãdato dubitatur ſi de rato cauet. ¶Mõ obſt. §. eos. qꝛ ibi loquitur in exactoꝛe publico cui nõ debet credi. niſi oſtẽdat mandatum ⁊ literas publicas. vt. l. j. C. de man. prin. ¶Nec obſt. qð ibi ðr in tex. ex priuatis negotijs ꝛc. qꝛ ibi loq̃tur in exactoꝛe publico ad exigendũ id qð pertinet ad publicum vel ad priuatũ. vnde mandatũ publicum ꝓtẽdebat. ⁊ ſic debet intelligi glo. in dicta. l. non ſolũ. §. q̃ alteno. ſecus q̃n pretendit mandatum priuatũ: vt hic cũ ſi. Jtẽ opp. ⁊ tũc intro glo. de. l. ꝓcuratoꝛ ad exhibẽdũ. §. j. ff. e. vbi dicitur q̃ ſtipulatio cõmittitur ad totũ. ſol. ꝑm Roge. illa intelligit ꝑm iſtam: vt ibi no. ſed Joã. dicit aliter ⁊ melius q̃ ibi committit ad totũ. vt ptʒ in tex. l. ðrie. in verſi. ſed cũ debitoꝛ. nec ob. hec l. qꝛ ibi loquit in procuratoꝛe falſo cui põt imputari cur exegit ab inuito. hic loquit in procuratoꝛe vero cui nõ poteſt imputari ſi dñs obtinuit. qꝛ cõtingit vel culpa debitoris vel iudicis iniuria: ſed ſolum litis impẽdia poſſunt ſibi imputari: qꝛ iſta debitoꝛ euitare non potuit.

3 ¶Quero † de duabꝰ queſtionibus q̃ ſunt in gl. ſup ẽbo hoc caſu. ꝓmo q̃n falſus ꝓcuratoꝛ egit ⁊ ſuccubuit. dñs poſtea egit ⁊ obtinuit ad q̃d cõmittit ſtipulatio. ðt glo. ad totũ q̃ dñs exigit ⁊ nihil allegat. pbat. ff. eo. in

4 l. iij. §. ſi. ¶Scõo † q̃ro reſpõdeo eodẽ 6 themate. ꝓcuratoꝛ falſus egit ⁊ ſuccubuit: deinde dñs egit et etiã ſuccubuit. ad q̃d cõmittit ſtipulatio de rato ð falſum ꝓcuratoꝛẽ ⁊ eiꝰ fideiuſſoꝛes. Jo. dicit q̃ ſiliter cõmittit ad totũ intereſſe qð ꝓbat p tres rões hic in gl. primo ſimpliciter q̃n verus ꝓcuratoꝛ egit poſtea dñs nõ habẽs ratũ egit: tũc ſiue obtineat dñs ſiue ſuccumbat ad tantũdez cõmittit ſtipulatio. vt hic in. §. cũ aũt. ⁊ §. marcellus. ergo eodẽ mõ in falſo ꝓcuratoꝛe. ſʒ cõſtat qð ſi dñs obtinuiſſet cõmitteret ſtipulatio in totum vt diri. ff. in ꝓri. q. ergo ꝛc. Preterea ſufficit ab initio intereſſe. vt. l. q̃ aũt. §. j. ff. ſi q̃s cau. Sʒ pone q̃ debitoꝛ q̃ fuerat abſolutꝰ vere erat debitoꝛ in. c. ſtatim dño agẽte incipit intereſſe ſua in. c. ergo licet dñs poſtea ſuccũbat ad tota. c. dʒ agi. ¶Preterea iniuria facta vni. alij nõ dʒ pdeſſe vel obeſſe vt hic. §. cũ aũt. ⁊. l. excep. ff. de fideiuſſoꝛibꝰ. ſʒ hic dñs q̃ poſtea egit ſuccubuit ꝓ iniuriã iudicis. ergo iſta iniuria nõ debet pdeſſe ꝓcuratoꝛi: vt tenetur ad minꝰ. iſte ſunt rões gl. quã gl. vide q̃ incipit. ſ. cũ debitoꝛ. ibi ſicut ergo nõ agit ꝛc. Jſtud ⁊ʒ gl. ff. e. l. ꝓcuratoꝛ ad exhibendũ. §. j. i fi. prime gl. mag. put ibi ðr maxime. hoc ⁊ʒ expreſſe i. l. alias. ff. de iureiur. Doc. cõiter tenẽt ꝓriũ ⁊ bñ. nã ſtipulatio de rato nõ cõmittit niſi ad id qð intereſt. vt. ff. eo. l. ſi cõmiſſa. ⁊ in. l. in ſtipulatione. ſʒ ſi ego ſum abſolutꝰ a dño ⁊ a vero ꝓcuratoꝛe nõ iterest mea niſi in ſumptibus: ergo ſolũ ad ſumptus cõmittetur. ꝓ hoc videt caſus. j. eo. l. fi. i prin. Preterea ſi reus fuit abſolutus a dño nõ põt dicere ſe abſolutum per iniuriã iudicis. vt. l. ſi ſeruꝰ pluriũ. §. j. ff. de lega. j. ⁊ qð no. in. l. ſtipulatio iſta. §. qð ſi forte. ff. de ver. obli. ⁊ ſic nõ poteſt allegari cõtra ꝓcuratoꝛẽ ſua itereſſe in toto debito. ¶Preterea q̃n ex poſtfacto defuit intereſſe ⁊ ceſſat dãnum de preterito nõ ſufficit ab initio intereſſe. vt. l. ſi cũ. §. q̃ in iuriarũ. in fi. §. ff. ſi quis cau. ſed hic ſecuta abſolutoꝛia ceſſat dãnum de ꝑterito. ergo ꝛc. Et p hoc apparet reſpõſum ad oẽs rationes Jo. nõ eſſe ob. prima ratio qꝛ nõ procedit illa ſimilitudo inter ꝓcuratoꝛẽ falſum ⁊ verũ propter diuerſitatẽ rationũ. Mõ ob. ſcõa ratio qꝛ nõ poteſt reus docere ſua intereſſe in toto debito: qꝛ diceret cõtra ſniam p ſe latã. ⁊ qꝛ ceſſat dãnum de preterito vt dixi. Et eodẽ mõ nõ obſt. tertia ratio: qꝛ nõ põt allegare ſniam latã p ſe eſſe iniurioſam. nõ ob. l. procuratoꝛ ad exhibendum. §. j. ff. e. per quã gl. hoc tenet in. l. alias. ff. ð iureiur. qꝛ ibi loquit q̃n falſus ꝓcuratoꝛ obtinuit ⁊ exegit ⁊ dñs ſuccubuit. merito intereſt debitoris in toto eo qð ſoluit ꝓcuratori. q̃ſtio noſtra loquit q̃n falſus ꝓcuratoꝛ ſuccubuit: ⁊ etiã dñs: ſʒ ſi velles intelligere queſtionẽ iſtiꝰ gl. ibi vñ dicit. que eque inſolidum debet cõmitti ẽ vbi ego dñm iniuſte ſuperaui ꝛc. q̃ procuratoꝛ falſus me vicerat. tũc iſta glo. diceret verũ per. d. l. ꝓcuratoꝛ ad exhibendũ. §. j. ¶Et ideo ꝓ declaratiõe huiꝰ materie debes aſſumere quatuoꝛ cõbinationes in ꝓcuratoꝛe vero ⁊ quatuoꝛ in falſo. Jn vero † ꝓcuratoꝛe prima cõbinatio eſt quãdo verus ꝓcuratoꝛ primo egit ⁊ ſuccubuit. dñs poſtea egit ⁊ obtinuit certe cõmittit ſtipulatio ad expẽſas litis tantũ. vt in. §. cũ aũt. ꝑm vnã lec. ¶Scda † cõbinatio eſt

tio eſt q̃n verus ꝓcuratoꝛ egit ⁊ obtinuit. ⁊ dñs poſtea egit ⁊ ſimiliter obtinuit: tũc videt idẽ q̃ ſolũ ad expẽſas litis cõmittat ſtipulatio iſta. vt in iſto. §. cum aũt. ꝑm vnã lec. Doc tñ intelligo q̃n illi ꝓcuratoꝛi fuerat ſolutũ qꝛ habebat mãdatũ ad ſolutionẽ recipiendã. ⁊ ſic ſentit glo. alꝫ in nullo cõmitteret ſtipulatio. nã etiã ſi ipſe dñs egiſſet ⁊ obtinuiſſet: nõ facta ſolutione nõ obſtaret ſibi exceptio rei iudicate. vt. l. euidẽter. ff. de exce. rei iu. ſic nõ debet nocere ſi egit verus ꝓcuratoꝛ ⁊ obtinuit. ⁊ ſic ſtipulatio nõ cõmittitur. vt j. e. l. §. ſi ꝓcuratoꝛ. Idẽ ſi ſoluiſſet illi vero ꝓcuratoꝛi nõ habenti mãdatũ ad recipiendã ſolutionẽ. nam tunc hec ſtipulatio nõ poſſet cõmitti: ideo qꝛ dñs egit ⁊ iudicatũ vel ſententiã ratã nõ habuit per eandẽ rationẽ: ſed bene poteſt cõmitti: qꝛ nõ habet ratã ſolutionẽ ſi ſuper hoc fuit cautũ. 7 ¶Tertia † cõbinatio eſt q̃n ꝓcuratoꝛ verus egit ⁊ obtinuit: ⁊ dñs egit ⁊ ſuccubuit. ⁊ tunc cõmittitur ſtipulatio ad expenſas litis tantũ. vt hic in verſi. marcellus. ꝑm vnã lec. qð intellige ſi ꝓcuratoꝛi fuit ſolutũ et habebat mãdatũ ad hoc alꝫ ſec⁹ vt. ff. dixi. ¶Quarta † cõbinatio eſt q̃n ꝓcuratoꝛ verus egit ⁊ ſuccubuit. ⁊ dñs ſiꝛ egit ⁊ ſuccubuit: tũc nõ põt cõmitti ſtipulatio. niſi ad litis impenſas: vt hic in verſi. 8 a 9 marcellus. ¶Poſſumus † addere quintã cõbinationẽ q̃n ꝓcuratoꝛ verus egit ⁊ obtinuit ſiue ſuccubuit nõ curo. ⁊ dñs poſtea egit ⁊ nec obtinuit nec ſuccubuit: ſed lis pẽdet vel perẽpta eſt inſtantia vel alio modo finita rei interitu: iſto caſu nõ ꝓmittitur ſtipulatio: niſi ad expenſas. ita poteſt intelligi hic. ver. marcellus. ꝑm vnã lec. quã tãgit hic gl. 10 ſup verbo amiſerit. ¶Videam⁹ de falſo † ꝓcuratoꝛe. ⁊ in eo prima cõbinatio eſt: q̃n falſus ꝓcuratoꝛ egit ⁊ ſuccubuit dñs egit ⁊ obtinuit ꝓmittit ſtipl̃o ad intereſſe totale ad id qð dño eſt ſolutũ ⁊ ad expẽſas. vt. l. iij. i fi. ff. e. ti. ⁊ no. hoc in gl. ¶Se 11 cunda † cõbinatio eſt q̃n falſus ꝓcuratoꝛ egit ⁊ obtinuit dñs etiã egit ⁊ obtinuit. ⁊ et idẽ qꝛ ad totũ intereſſe cõmittit. ar. d. l. iij. i fi. ff. e. ti. ¶Tertia cõbinatio eſt quãdo falſus ꝓcuratoꝛ egit ⁊ ſuccubuit dñs egit ⁊ ſiꝛ ſuccubuit ⁊ in hoc ſunt opi. vt vidiſtis ſuper hac glo. Ego tenui q̃ ſolum ad impẽſas committitur. vt in. l. fi. in prin. j. eo. titu. 12 ¶Quarta † cõbinatio eſt q̃n ꝓcuratoꝛ falſus egit et obtinuit: dominus egit ⁊ ſuccubuit. iſta ſubdiſtinguit in duos caſus. aut iſte falſus ꝓcuratoꝛ exigit indebitũ. ⁊ ſtipulatio de equitate cõmittit ad totũ intereſſe. ſʒ de rigore ad nihil vt. ff. hac. l. ver. quod ſi ꝓcuratoꝛ per iudicem. aut iſte ꝓcuratoꝛ exegit debitã. ⁊ tũc ſunt opi. in. l. ꝓcuratoꝛ ad exhibendũ. j. ff. eo. ti. veritas eſt q̃ ad totũ intereſſe cõmittit. ⁊ ad totũ id qð illi falſo ꝓcu. eſt ſolutũ. vt. d. l. ꝓcu. ad exhi. §. j. ⁊. ff. ver. prin. qð ſi debitũ. 13 ¶Quinta † cõbinatio eſt q̃n falſus ꝓcura. egit ⁊ obtinuit ſiue ſuccubuit. dñs poſtea egit. nec ad finẽ litẽ perduxit. iſto caſu ſiquidẽ ꝓcurator egerat ⁊ exegerat ſtatim committit ſtipulatio ad totum. quia in toto intereſt rei ſtatim cum non habeat ratum. vt. l. procuratoꝛ ad exhibendũ. in fin. 14 ⁊. l. quo eſſi. j. ff. iul. ff. eo. ti. In caſu tamẽ non poteſt ex ea ſtipulatione agi niſi poſt ſniam. vt. d. l. ꝓcuratoꝛ ad exhibẽdum. in fin. ff. eo. ti. ſed ſi ꝓcuratoꝛ egit ⁊ nõ exegit. tũc ſtatim cũ dñs agit cõmittit ſtipulatio ad litis impẽſas. ⁊ ſi poſt ea plus impẽdet vel dñs exegerit ad plus ꝓmitteret. vt. l. ſi ꝓcuratoꝛ. ff. eo. ti. qð dixi in dño agẽte idẽ intelligas in eo qui haberet ab eo cauſam. vt. l. ſi indebitũ in fi. ff. eo. ſecus ſi ageret a lius qui ab eo cãm nõ haberet. vt. j. e. l. pri. ¶Reſtat in glo. vna. q. ꝓcuratoꝛ verus egit ⁊ exegit. dñs ſiꝛ egit ⁊ exegit. vtruʒ dñs poſſet repetere a vero ꝓcuratoꝛe illud qð ipſe exegerit. gl. hic ſup verbo iniuria. in fi. tenet q̃ nõ. qꝛ ſi dñs hoc conſequeret a debitoꝛe ⁊ a ꝓcuratoꝛe eſſet iniuria. ⁊ ſic quidã intelligũt iſtum tex. iſta lect. reprehendit per. l. ſi quis negotia. ff. de neg. geſt. ⁊ per. l. qui ꝓpꝛio. §. ꝓcuratoꝛ vt in ceteris. ff. de ꝓcura. ⁊ p l. ex mãdato. in prin. ff. mã. ¶Contra. oĩa predicta opp. venire cõtra de facto nõ facit ſtipulationẽ cõmitti. vt. l. cõtinuus. §. cum quis. ff. de ver. obli. ſʒ ſi verꝰ ꝓcuratoꝛ egit: dñs non põt poſtea agere de iure: ergo egit de facto: vñ nõ debet cõmitti. glo. hec q̃ eſt poſita ſup ẽbo impenſas fatet q̃ hec ſtipulatio eſt huius nature qð cõmittitur etiam ſi aliquis ſolũ de facto agat: mihi videt q̃ hic non agat de facto: imo de iure. qꝛ res iudicata cũ procuratoꝛe non pemit actionẽ dño cõpetẽ ipſo iure ſʒ ope exceptionis. Preterea poſito q̃ eſſet actio peremptа ſolutione: adhuc agit de iure: qꝛ valet et tenet inſtãtia: licet nõ habeat actionẽ. vt. l. cũ putarẽ. ff. fa. her. ⁊. ex de re iu. c. abbate ſane. li. vj. Mõ tñ p hoc impugno q̃n etiã ſi agat de facto tñ: vt cozã iudice in cõpetẽ. vel ex alia cã. quin ꝓmittat ſtipl̃o ſalrẽ ad ſumptꝰ. vt. l. vbi. C. de trãſac. Mõ obſt. l. cõtinuus. §. cũ qs. ff. de ver. ob. vt ibi dixi. ¶Jtem opp. ſniã ð ſniaz eſt ipſo iure nulla. vt. l. j C. q̃n ꝓuo. nõ eſt neceſſ. ſʒ hic ſi ꝓcuratoꝛ ꝓmo obtinuit vel ſuccubuit: nõ ꝑ valere ſniã lata poſtea cũ dño ð ꝓmã: vt ẽt ꝛʒ ꝓmã: ꝛʒ aliquos modernos in. d. l. j. C. q̃n ꝓuo. nõ ẽ neceſſ. Sol. d. l. j. dʒ itelligi q̃n ex eadẽ inſtãtia ferunt due ſniẽ: qꝛ tũc ꝓma tñ vʒ. ſecus ſi ex duabus inſtãtijs: qꝛ tũc põt valere vtraq; vt hic ff. ð excep. rei iu. l. duoboꝰ. ⁊ qð ibi no. in glo. ¶Pro † declaratiõe huius materie q̃ro duo. primo vtrum actio deſcendẽs ex hac ſtipl̃one ſit

a ¶Contra omnia. vide etiam omnino hic que habes p me in. l. j. §. quis maſor. C. de tranſact. vbi no.

pretoria vel ciuilis. Roff. in libel. 1
suis super hoc ti. dicit q̃ est ciuilis
scz certi ꝺdictio ex stipulatiõe vel
actio ex stipulatu. ⁊ ideo ꝺ p̃toria 1
hec stipulatio q̃ p̃ p̃toꝛẽ est iducta:
eoꝛ̃q̃ q̃s cogaꝫ eam prestare: nõ q̃
actio sit p̃toria. p hoc facit. s̃. ꝺ bo.
pos. here. pe. l. j. ⁊ qꝫ ibiõno. ¶ Ulti
mo q̃ro † an stipulatio rẽ ra. ha. ha
beat paratã executionẽ cõtra fide
iussoꝛẽ. videꝫ q̃ sic: sicut in stipula
tione de iudicio sisti. vt dixi. s̃. ti. j. l.
j. ¶ In cõtrariũ videꝫ q̃ debeat no
uo iudicio agi. vt. s̃. eo. l. pcuratoꝛ
ad exhibendũ. §. j. ibi. sed cum debi
toꝛ ex stipulatione agere cepit ꝛc.
⁊. s̃. e. l. circa p̃n. ibi existimo actio a
ne hac cũ eo agendũ. ⁊ sic innuit no
uũ iudiciũ esse inchoãdũ. breuiter
dico aut ista stipulatio interponiꝫ
extra iudiciũ. ⁊ est opus nouo iudi
cio. ita loquiꝫ. s̃. e. l. in p̃n. nec põt
fieri executio. ar. p̃o hoc. s̃. de iu. l.
a diuo pio. §. sed si emptoꝛ. ſz si eẽt
interposita in iudicio: tunc puto q̃
haberet paratã executionẽ p rõnes
quas dixi in stipulatiõe iudi. sol. s̃.
ti. j. l. j. ⁊ p rõnes quas dixi in stipu
l atione de iudicio sisti. ⁊ similibus.
☞ Factũ nomine defuncti põt ra
tum haberi per heredem.

a ¶ Qui patris. com
prehendi. vide glos. Bal. Ang
ge. ⁊ imo. in. l. ij. §. fi
na. ff. sol. matri.

Si procuratoꝛi. Mo. † q̃
factũ nõie defuncti põt haberi ra
tũ p heredẽ. Cõtra. s̃. eo. l. si is cui
so. vt ibi dixi. ⁊ dicã. j. e. l. bonoꝛum.
¶ Op. si iste fuit verus pcuratoꝛ sti
pulatio nõ põt cõmitti niſi ad impẽ
las. vt. s̃. p̃ri. §. sol. intellige q̃ pro
curatoꝛ erat funditus falsus vel si
erat verus: erat reuocatꝰ morte ꝺñi.
⁊ soluẽs sciebat eũ mortuũ als eẽt
liberatus. vt. l. cum quis. §. j. ⁊. l. ꝺi
spensatoꝛem. s̃. de solu.
☞ Stipulatio simpler itelligitur
de heredibus.

Si in stipulatione. Nunc finẽ intelligit glo. q̃ per im
prudentiã stipulatoꝛis committeba
tur promittente cõmittente dolũ. ⁊
intellige q̃ dolus fiat in hoc cõmis
sus q̃ fuit in stipulatiõe adiecta ꝺi
ctio tñi. vt Luciũ titiũ tãtũ ratũ ha
biturũ. nã † si hoc nõ esset dictum: 1
simplex stipulatio ẽt de heredibꝰ in
telligeret: vt vidistis de ſ. ob. l. sti
pulatio ista. in p̃n. vñ. ppter vꝰ clau
ſula doli non posset committi.

Si procuratoꝛ. Mota istam
regulam que ponitur hec ibi ple
runq̃ autem ꝛc.
☞ Mutatione persone extinguitur cautio de
rato.

Qui patris. Mutatione † psone extin
guiť cautio rẽ ra. habe. ⁊
ideo in stipulatione sunt cõprehendẽꝺe persone
ad quas verisimiliter iudiciũ ꝺz tranſire. h. ꝺ. Ad
euidentiã scias q̃ ex iniuria facta filio competi
actio iniuriarũ patri seu auo qui eum hz in pote
state: et ipſi filio: tamẽ pater seu auus hz exerci
tiũ vtriuſq̃ actionis. Sc̃ꝺo scias qꝺ patre moꝛ
tuo seu filio emãcipato iuſtãtia iſtius actionis in
iuriarũ trãſit ad filiũ q̃ꝺ̃q̃ nõ ſit heres. vt. j. ꝺe in
iur. l. sed si vnius. §. filio. Hoc p̃miſſo pone casum
in terminis vt litera iacet. Mot. q̃ in mutatione p
ſone cauentis extinguitur cautio de rato: et ideo
de neceſſitate debet alia persona comprehendi. a
¶ Oppo. ꝺe. l. non solum. §. ſi pater. s̃. de procura
ra. solu. ibi agebat ipſe pater. hic alius procura
toꝛio nomine p̃o patre de cuius mandato ꝺubita
batur. iſta est vera solu. ¶ Quero circa hãc. l. quã
actionem intentabat iſte p̃curatoꝛ. ꝺicunt qui
ꝺam q̃ intentabat actionem iniuriarũ p̃etoꝛiam
competentem patri p̃o iniuria facta filio. ¶ Alij
ꝺicunt q̃ intentabat actionem iniuriarũ ex. l. coꝛ
nelia que competit ipſi filio. primã opi. tenet gl.
j. huius. §. ꝛ glos. mag. ſuper verbo filij. naz cum
hic p̃curatoꝛ ageret nomine patris non poteſt
ꝺici q̃ intentet actionem ex. l. cornelia. que patri
non competebat. Sm iſtam glo. vel verius ꝺico q̃
hic intentabatur actio ex. l. cornelia. cõpetens fi
lio. sed quia pater illius actionis habebat exerci
tium: ideo p̃curatoꝛ patris intẽtabat illã actio
nem sicut poterat ipſe pater. ⁊ iſtã puto verã. nã
ſi iſte p̃curatoꝛ egiſſet actione competenti ipſi
patri illius actionis inſtantia non tranſiret in fi
lium. sed post lit. conteſta. tranſiret in heredẽ. aut
mortuo patre extingueretur. vt. l. iniuriaruz. j. de
iniur. l. ſi eum. §. qui iniuriarum. s̃. ſi quis cau. ⁊ iõ
hoc intelligitur q̃ hic intentabatur actio compe
tens filio. cuius exercitium competit patri. ita in
telligit glo. hic ſuper verbo ad filium. ¶ Queriť
glo. vtrum ſufficeret ſi in stipulatione ꝺiceretur
p̃mitto ratũ habiturum eum ad quem ea res per
tinet. ꝺicit glo. q̃ non: quia illis verbis solum he
redes comprehenꝺuntur. ⁊ bene ꝺicit glo. 1
☞ Forma stipulationis interponende de rato.

Procuratoꝛ. Jsta est no. l. ⁊ cla
ra. breuiter. h. ꝺ.
Factum falſi p̃curatoꝛis non facit cõ
mitti stipulationem de rato ab alio in
terpoſitam. hoc ꝺicit. ¶ Mot. tex. ibi: nam in sti
pulatione cauetur ꝛc. no. quod ꝺixi in ſummario.
¶ Secundo no. † formam stipulationis interpo
nende de rato. licet Ly. ꝺe hoc ꝺisputet in. l. j. C.
de procura. allegat bene hanc. l. ꝺebet tamen
in hac forma stipulationis aꝺꝺi clauſula doli q̃ p
mittat ꝺolum malum abeſſe abſuturumq̃ eſſe. vt
s̃. l. p̃oxi. §. ſi in stipulatione. Item ꝺebet aꝺꝺe
quandoq̃ persona alterius ad quem iuꝺiciũ poſ
teſt veriſimiliter trãſire. vt. s̃. l. p̃oxi. §. fi. ¶ Qu
rit glo. vtrum hoc casu saltem hec stipulatio cõ
mittatur

a ¶ Scribi literis. ⁊ vide qõ p hãc. l. ꝺicit ꝺo. Ant.
in. c. cũ veniſſent. in fi. ꝺe reſti. ſpo. ⁊ limita vt per
Bal. in. l. labeo. ꝺ iureiũ. ⁊ aliter vt p Ang. ⁊ Pau.
ꝺe. ca. hic ⁊ Ja. buꝛ. ⁊ Bar. in. l. ſ. C. q̃ admit. ⁊ ali
ter vt p Ange. in. l. ſi is qui p emptoꝛe. ⁊ ibi Jmo.
in. xvij. co.
ꝺe vſuca.
b ¶ Ratiha
bitionem.
vtrũ rati
habitio re
trotrahať
⁊ mãꝺato
ꝛ
ꝑpareť. vi
ꝺe Bart.
et Bal. in
l. obſerua
re. s̃. ꝺ off.
pcon. ⁊ li
mita vt p
Bar. in. l. 3
ſi vxoꝛ. §. ſi
q̃s vxoꝛẽ. 4
j. ꝺe aꝺul
te. et vide
Ang. in. l. 5
ſi ego. s̃. ꝺ
neg. geſt.
Sed vtrũ
mandatuz 6
ſuperueni
ens poſt

mittatur ad impenſas. glo. ꝺicit q̃
non. ⁊ aliuꝺ est in vero p̃curatoꝛe. vt viꝺistis. s̃. eo. l. ſi fine. §. cum
autem. a
☞ Defectus ſupueniẽs q̃ impe
ꝺiat ratihabitionem.
Ratihabitio nõ impeꝺitur q̃n ꝺefe
ctus impeꝺiẽs ratihabitionem ſu
peruenit et poſtea ceſſauit.
Qui habuit filiũ ex cõcubina ⁊ po
ſtea ꝺuxit vxoꝛ̃ qua moꝛtua vult
ꝺucere cõcubinam: põt. ⁊ matrimo
nium primum nõ impeꝺit legitima
tionem filij nati.
Factũ nõie ꝺefuncti an poſſit habe
ri ratum per heredem.
Abbas põt ratuz habere geſta nõie b
alterius qui poſtea ingreſſus est re
ligionem.
Geſta nõie prelati tanq̃ prelati po
teſt ſucceſſoꝛ in prelatura habere
rata: ſecus ſi nõie prelati tanq̃ pri
uate persone.
Geſta nomine vnius canonici non c
poſſunt haberi rata per ſucceſſoꝛẽ
actum ceptum ⁊ non perfectum retrotrahať ad
geſta. text. est no. quod ſic in. l. iul. vbi no. per glo.
⁊ ꝺoct. s̃. qui ſatiſꝺ. cog. ſecus ſi actus eſſet iam cõ
ſummatus: vt in. l. ſi vero non remunerandi. in. §.
ſi poſt creꝺitã. s̃. imã. ⁊ voluit Bart. in. ꝺ. l. ſi vxoꝛ.
in. §. ſi q̃s vxoꝛem. ꝺe aꝺul. ⁊ voluit Ange. et Bal.
in. ꝺ. l. iulia. q̃ ſignanter mandant notari. item ad
ꝺe q̃ mandatum ſuperueniens ita ꝺemum trahiť
retro vt. s̃. ꝺixi ⁊ ratificatio inꝺuciť q̃n mãꝺans
ſciuit iuꝺicium inchoatum nõie ſuo alꝫ non videť
ratificare ſi ignoraꝛ p. l. ſi quis ita. §. fi. ff. ꝺe teſta.
tu. ſcõm qõ voluit Jn. Jo. An. in aꝺꝺi. Spe. in tit.
ꝺe pcu. §. j. vbi etiã alleg. ꝺ. l. iuli. ⁊ in iuꝺicijs qua
liter ratiꝟ. poſſet operari vide no. per Ang. in. l. ſi
ꝺefunctus. s̃. ꝺe pcon. ⁊ an hec ratihabi. retrotra
hatur etiam in caſibus in quibus requiritur ſpe c
ciale mãꝺatum. Jo. And. ꝺicit q̃ ſic in. c. cupien
tes. ꝺe electione in. vj. probatur per text. in. c. j. ꝺe
homi. eoꝺ. lib. ⁊ not. ꝺocto. in. l. licet. s̃. ꝺe iuꝺ. ⁊ in
l. fi. C. ad mace. ad mãꝺatuz. aꝺꝺe que ꝺixit Ar
chi. in. c. cõſtitutus. ꝺe ſ. fi. li. vj. q̃ ſi auctoritas eẽi
que ꝺz ineſſe ſtatuto per capꝰm facto a princip.
fuerit quod eẽs notificanꝺo ſtatutum capituli il
lud non confirmat: q̃ est ꝺiuiꝺuum omne id qõ re
quiritur ad ſolemnitatem. ita refert Bal. in. c. j. in
p̃inc. ꝺe ali. feu. aꝺ hoc vide melius no. per Bal.
in. l. ſi quis mihi bona. §. iuſſum ꝺe acqui. here. et
in ſupraꝺicta materia vide que ibi ꝺixi aꝺ limita
tionem huius regule. vide Bar. in. l. ſi pecuniam.
ꝺe neg. geſt. C. ſed vtrum reprobatio retrotraha
tur ⁊ reprobationi equipareť vide Bar. in. l. põ
po. la. j. s̃. ꝺe neg. geſt. ⁊ an ratihabitio retrotraha
tur in preiuꝺicium tertij. vide not. per Barto. et
Bal. in. l. oꝛꝺo. in fi. C. ꝺe execu. rei iuꝺi. ⁊ Bart.
hic ⁊ aꝺꝺe q̃ vbi lex requireret mãꝺatum p forma
non equi
parať rati
habitionã
ꝺato secũ
ꝺum Bal.
no. i. l. pe.
in. v. col.
ꝺe execu.
rei iuꝺi. et
no. q̃ rati
habitio ſi
trahiť re
troin pre
iuꝺiciũ iu
ris iam q̃
ſiti ſnia ꝑz
Bal. in au
ten. ei. C.
ꝺe temp.
app. ⁊ vi
ꝺe no. i ma
teria per
glo. Bar.
et que ibi
ꝺixi in. l. ſi
ꝺo. C. in
qui. cau. i

tur ⁊ reprobationi equipareť vide Bar. in. l. põ
po. la. j. s̃. ꝺe neg. geſt. ⁊ an ratihabitio retrotraha
tur in preiuꝺicium tertij. vide not. per Barto. et
Bal. in. l. oꝛꝺo. in fi. C. ꝺe execu. rei iuꝺi. ⁊ Bart.
hic ⁊ aꝺꝺe q̃ vbi lex requireret mãꝺatum p forma
in canonicatu.

Onoꝛũ. Hec lex ꝺ
beret ſcri
bi literis a au reis. Breui
ter hoc intẽꝺit. Si ſuper
uenit ꝺefectus ex parte ratiꝟ habẽ
tis rati habitio impeꝺitur. ſecus ſi
ex parte gerẽtis. h. ꝺ. ¶ Mo. l. ⁊ no.
bene ⁊ menti tenc verſiculũ an aũt
ꝛc. ¶ Oppo. ꝺe. l. cum mihi ꝺecem.
§. j. s̃. ꝺe ſolu. gl. nõ ſoluit. tu ꝺic ibi
tẽpoꝛe quo ratũ habebatur potes
rat geri negotiũ. q̃ poterat ſolui
p reo obligato. licet fideiuſſoꝛ eſſet
liberatus. ¶ Secũꝺo oppo. C. ad
macedo. l. fi. ⁊. l. ſi filius. ⁊ ꝺe alijs
legibus q̃ ꝺicunt ratihabitionem b
retrotrahi ⁊ mãꝺato comparari:
ſol. ꝺicit Dy. hic et in. c. ratihabi
tio. ꝺe regu. iur. lib. vj. ⁊ Ly. in. l. vl
ti. C. ad macedo. qõ iſtuꝺ est ideo:
q̃ poteſt hic ratum habenti impu
tari culpa tacite repuꝺiationis: nã c
tacenꝺo per cẽtum ꝺies viꝺeť repu
ꝺiare. vt. l. j. §. ita autez. s̃. ſi ta. teſt.
integ. reſti. non est neceſ. per Bal. in. l. ſi vxoꝛem.
C. ꝺe condi. inſer. ⁊ vide per iſtã. l. in materia no.
glo. in. c. ratihabitio. s̃. ꝺe iureiu. in vj. vbi bonum
no. ⁊ vide plene Ja. ꝺe bel. in. l. per fundum. s̃. ꝺe
ſerui. ruſti. p̃ꝺi. ⁊ per Jo. And. in regula ratiha
bitio ꝺe reg. iur. Sed quid ꝺe illo brocarꝺo ſcien
tie, an ſint paria a princ. ſcire ⁊ poſt ſcire ⁊ peti. vi
ꝺe Bal. in. l. cum ancillis. in fin. C. ꝺe inceſt. nupt.
⁊ quantum tempus requiratur ad ratificanꝺum.
vide in. l. ratum. s̃. ꝺe ſol. Utrum ratihabitio tra
hatur retro vide Bart. in. l. aliena. in princ. s̃. ꝺe
pig. ac. ⁊ Barto. in. l. ſi funꝺum. s̃. ꝺe pigno. ⁊ i. l.
quiꝺ ergo in princ. ꝺe his qui not. infa. Aꝺꝺe an
ratihabitio retrotraha ⁊ quanꝺo tertio poſſit p
iuꝺicare Bal. conſilio. xc. j. lib.
¶ Nam tacenꝺo. nota quod tacens ⁊ permittens
labi tempus viꝺetur tacite renuntiari iuri ſuo. la.
ij. C. in quibus cau. Quod intellige verum in iu
re querenꝺo, ſed in iure queſito curſus preſcri
ptionis non inꝺucit conſenſum renuntiantis vt
not. in leg. fina. j. eoꝺem. et no. Bald. in. l. j. C. ꝺe
in integ. reſti. et etiam vide que ꝺixi poſt Barto.
in. l. ſi quis arbitratu. ꝺe verbo. obliga. ⁊ est text.
in. l. alienationis verbo. ꝺe verbo. ſig. quo aꝺ pri
mum ꝺictum hic alleg. Bar. l. fi. ff. in quibus cau.
in integ. re. ⁊. l. factam. §. ſi quis bonoꝛum. s̃. aꝺ
tre. quam aꝺ hoc alleg. Bald. in. l. j. in. xvj. colum
na. C. quanꝺo non pe. vbi ꝺicit quoꝺ in iure obti
nendo curſus temporis habet viz efficaciſſime re
puꝺiationis.

a ¶ Dico ꝑ. & adde Bal. qui hanc materiam limitat no. in. l. fi. C. ad mace. & in. l. obseruari. §. fin. ff. de offic. procon. Andre. Barba.

b ¶ Habetur tēpore quo. limita vt per Bar. in. l. j. C. qui admit. in pe. col.

c ¶ Determinare qō nem. vide Bal. i. l. cū ꝗs. C. de natu. li. et Jmol. et Bal. in. l. plane. §. vxor. fol. ma. vide tex. no. in c. tanta. q̄ fi. sint le. & vide Pau. de ca. in. l. pōpo. & in §. q̄stū. §. de acqui. pos. & ibi dixi. post Jmo. facit qō no. a Bar. in. l. b eū q̄. §. de sta. ho. et vult allegare Jo. Andre. in mercu. i regula fine culpa.

d ¶ Nomine ōfūeti. & vtrū he r res posset ratificare ꝓ defūcto et qō poſſer est ter. & ibi Bal. in. l. si ab vno. de negō. gest.

e ¶ Quero vtrū. adde no. in. l. i. tutor. C. i q̄. cau. i mora. rest. nō est necesſ.

f ¶ Querit vltra. vide Bal. in. l. gñaliter. C. ō reno. do. vbi il/

nul. exta. facit qō no. in. l. si ego. §. ō neg. gest. istud nō placet mihi. quid essi si mortu⁹ est iste cui⁹ nomine petita est bonorū possessio. certe nulla culpa pōt sibi imputari. & tñ heres non pōt habere ratum. vt. l. si is cui. §. e. Preterea hic sunt duo. primum est ius petēde bono. possess. et de hoc loq̄t Dy. ꝙ videt tacite repudiare. scōm est agnitio facta per istū gestorē: & ista nunꝙ fuit repudiata: qz de hac nō ōr: ꝓstat essi ꝙ si semel repudiasset nō posset postea ratū habere. vt. l. dispensatorē. i fine. §. de solu. ſz ego videō qñ ꝗs ex presse repudiauit primū ius super quo act⁹ est celebrat⁹ nō impedit ratihabitio. vt. l. cū mihi decē. §. ij. & l. si ꝗs offerēti. §. fi. §. de solu. ergo hic nō impedit ꝓpter tacitā repudiationē. ſo. ergo quātū ad signata ōria: dico ꝙ a ratihabitio retrotrahit q̄n ratū habet tpe quo b negotiū pōt geri: secus si defectus superueniat. ita loq̄tur hic. ¶ Sed ō hoc opp. de dicta. l. cū mihi decem. §. ij. & l. si ꝗs offerenti. §. fi. solu. ſz dubitē hic superuenit defectus ex l. dispositiōe ibi ex dispositione hominis. rō qz in his q̄ respiciūt nulli tatē ipsi⁹ act⁹ iuri⁹ agit cū. l. quaz cū homine. vt. l. si libert⁹. ō iure patrona. & dixi⁹ in. l. amplius. §. eo. tit.

¶ Et ideo ꝓ declaratiōe huiꝰ materie distingue. q̄n ꝙ superuenit defect⁹ ex parte gerentis, q̄n ꝙ ex parte rei. Primo casu ratihabitio nō impedi tur vt hac. l. ij. respon. secūdo casu aut superuenit defectus ex. l. dispo f sitione et tūc ratihabitio impedit. 6 vt hac. l. j. respon. & l. seq. in fi. aut superuenit defect⁹ hominis facto, & tunc aut ꝗs vult ratū habere in p iudiciū ei⁹ q̄ gessit illum actū q̄ ratus habet & tūc non impedit ratihabitio. vt. l. cū mihi decē. §. ij. §. de solu. aut in preiudicium tertij: & tunc aut ille terti⁹ fingit vna persona cū gerente: & idē qz pōt ratū habere. exēplum in duobus reis in. l. si quis offerēti. in fine. §. de sol. aut est persona prorsus extranea. et in ei⁹ preiudiciuz non pōt ratū habere: vt. l. si partē. §. fi. §. quēadmo. ser. amit. & l. potior. in fi. §. q̄ po. in pig. ha.

ita intelligitur quod dixi in. l. si indebitum. §. fina. §. eo. titu. Tertio casu quādo superuenit defect⁹ in re super qua aliquid agitur ratihabitio impeditur. vt. l. necessario. §. quod si pendente. §. de pericu. & commo. rei vendi. & l. eum qui ita. §. fi. §. de verbo. obliga. et. l. quoties. §. de noua. ¶ Sz quero ꝓquid si defectus impediens ratihabitionē superuenit: & postea cessauit, an impeditur ratihabitio. Respondeo non: sufficit enim extrema esse habilia. non curo de medio. vt. l. existimo. §. de verbo. obliga. & l. sed & si in conditione. §. solemus. §. de hered. instit. facit quod dixi in materia fictiōis, translatiue in. l. si is qui pro emptore. §. de vsuca. & per hoc possumus determinare questionē c. Aliquis habuit concubinam et filium ex ea postea accepit vxorem que mortua est: nunc vult accipere concubinam in vxorem: an matrimoniuz impediat legitimationem filij primo nati. & per predicta videtur dicendum quod non: & ita videtur ponere pro constanti in quadam sua disputatione Ricar. malum. quam disputationem ponit Joan. Andr. in mercuria. suis scilicet in. c. fine culpa. de regu. in. lib. vj. ¶ Quero ꝓvtrum factum nomine defuncti⁹ possit haberi ratum per heredem. Dyn. tractat. in. c. ratum. in penultima questione de regulis iuris. lib. vj. & ibi determinat quod aut fuit gestus actus qui non solet transire ad heredem: & nō potest per heredem ratum haberi. l. si is cui. §. eo. & argu. huius. l. in primi. aut est actus transitorius ad heredem & potest per procuratorem ratum haberi vt. l. si is cui. §. eod. et. l. si fine. §. si procuratori. ita dicit ipse & bene. ¶ ꝓQuero vtrum gesta nomine alterius possint haberi rata per Abbatē monasterij quod ingressus est postea. Respondeo sic. sicut dicimus de patre arrogatore. §. de solu. l. si quis offerenti. §. si creditor. ¶ ꝓQuero vtrum ꝑgesta noīe prelati possint rata haberi per successorē in prelatura. Dy. dicit quod sic in. p. c. ratum. in vlti. q. ū fuit gestum noīe prelati tanꝙ prelati: & sic contēplatiōe ecclesie, vel dubitat. arg eorū que supra diximus. de herede q̄ representat defunctum: vt. l. annus. §. vlti. de annu. leg. secus si noīe prelati tanꝙ priuate pſone: qz ratū alius habere nō pōt: quod ei⁹ nomine non est gestū. vt. l. si pupilli. §. fi si ego. §. de nego. gest. quod satis placet. ¶ Querit vltra Dy. vtrū gesta nomine vni⁹ canonici possint ꝓrata haberi p canonicū qui ei postmodū successit. Jmno. dicit ꝙ non. nam in iuribus canonici succedit capitulū ſz ali⁹ succedat ī pbēda. ita not. per Jnno. ex de elec. c. ꝙ ficut. in gl. super ꝟbo ꝓpter bonū. quod est notabile. nō habetis hic alia.

Later ¶ Ista est notabilis lex et breuiter hoc intendit. Qñ quis succedit ei quē promisit ratū habituruz successio ꝓ rati habitione habetur. hoc dicit notabilis lex. & mēti tenēda. Et facit ista lex ad ea que dixi in. l. cum vir. circa fi. §. de vsuca. ¶ An tur⁹ pscrip. xxx. anorū. soluens repetat.

Procurator. Defect⁹ superuenies ex p te ratum habentis ex. l. dispositiōe impedit ratihabitionē. h. d. & est aliquantulum difficilis. ¶ Mo, hic arg. ſm glo. ꝓ ꝙ tutus prescrip.

prescrip. xxx. ann. si soluat repetere pōt. arg. §. de admi. tu. l. si pupill⁹. ī fi. vbi ōr qō pscribēs similis est soluēti. ō liberat⁹ tpe adhuc remanet obligatus a naturaliter. vt. l. obligationū fere. §. placet. de act. & ob. de fideiuss. l. vbicūꝙ. & ibi no. §. de neg. ge. l. at qui natura. in pn. & ibi no. ergo soluēs nō repetit. Sol. ōr Dyn. ꝙ ꝛz tpe nō tollat naturalis: tollitur tñ omnis eius effect⁹ & sic pōt repeti ſolutū vt hic. Idem tz Ey. C. de iu. & fac. igno. l. cū quis. sed Guil. de cu. in. l. j. in fi. §. qō quisq̄ iur. vī dicere simplr qō remanet naturalis cū suis effectibus. Spe. tangit de hoc de pscrip. §. j. versi. j. Mihi videt circa hoc dicendum qñ ꝗs liberat tpe ex cōuentione: qz voluit esse obligatus vſq̄ ad tps tantū: nō vltra. & tūc ista conuētio ꝛz vim pacti: vt. l. eum qui ita. §. qui ita. §. de ver. obli. meri to naturalis obligatio tūc tollitur & ciuilis remanet: sicut per pactū. vt. l. si vnus. §. pactus. §. de pactis. quando q̄ quis liberatur tpe qz tenetur actione tempozali. tunc dico qō tollitur ciuilis tñ: & remanet naturalis. vt. d. l. at qui natura. in pn. & ꝙ ibi no. §. de neg. ge. qñ ꝗs tenet actione ppetua sed liberatur b xxx. vel. xl. anno. prescriptiōe: tūc dico qō liberat a ciuili: naturalis vero remanet: quā ius ciuile tollere nō pōt. vt inst. de iure natu. gē. & ci. §. sed naturalia quidem. tollitur tamē omnis effectus eius obligationis naturalis vt. l. ficut. & l. oēs. C. de prescri. xxx. anno. vbi dicit sit plenissima munitione securus. & sic omnis effect⁹ naturalis obligationis tollit. & hoc vltimum tenent vltramontani vt refert Ey. in. l. vlti. C. ex qui. cau. ma. Nec ob. predictis. l. si quis postquā. §. de fideiuss. quia eā intellige vt ibi dixi. Qualiter ergo hanc. l. intelligemus. dico ꝙ possumus c eā intelligere ſm primū modū qñ liberatus est tē pore ex conuentione: tūc cum tollatur naturalis nō impedit ciuilis: ſz cōpetit repetitio. ¶ Sed cōtra illā lec. op. qz actus medius impediens superueniēs facto hoīs non impedit ratihabitionē vt dixi. §. l. pxi. sol. que ibi dixi habēt locū qñ superuenit actus medius post celebratum actum de quo rato habendo tractat. hic factū hoīs: hoc est cōuētio ipsa precessit illud qō postea secutum est solū ex iuris effectu. Secūdo modo pōt intelligi hoc qñ quis liberatur tempore actione tempozali. Sz tunc ob. qz cū remanet naturalis obligatio. ergo c repetionē impedit indebiti solutio vt. l. erroz. C. ad. l. fal. & l. cū quis. C. de iu. & fa. ign. Rūdeo hic non repetit: qz fuit solutū falso procuratori: cui nullo modo debebat videō cōcedo ꝙ si dīs supueniat d & defensionē istius procuratoris sibi solutis suscideret posset doli exceptionē opponere: vt. l. procuratoz. ad exhi. §. j. §. eo. Tertiomodo d potest intelligi ꝙ est liberatus tpe pscriptiōis xxx. vel. xl. anno. tūc pōt repeti cū oēs effectus naturalis obligationis sint sublati. & hoc put habet respectus ad iura hodierna: tñ illa lectu. nō congruit bene huic. l. qz scōm hec tēpora digestorū prescriptio xxx. anno. erat incognita. vt no. in. l. q̄ occidit. §. j. §. ad. l. aquil. & l. iul. alias incipit nō solum. §. ex qui. cau. ma. in auc. vt eccl. ro. gau. prescrip. c. ai. §. j. facit quod dicam in. l. in oībus. §. de diuer. & lud dictū Jmno. & Bar. hic alleg. vide que dixi in d. c. qō sicut. Andre. Barba.

a ¶ Remanet obligatus. vide late Bal. in. l. cū ꝗs. in. vij. co. C. de iu. & fac. ign. in. q. statuto cauetur. & in. c. si ꝗsq̄ triginta. si de feu. fue, cōtrouer. inter do. & vat.

tēp. prescrip. nō sunt hic alia.

¶ De priuatis delictis. Rubrica:

¶ Glo. cōtinuat. dictū est supra de obligationibus descendentibus ex contractibus. sequitur videre de actionibus descendentibus ex delictis. q: ex delictis quandoq̄ oriūtur actiones et obligationes ad priuatam vtilitatem. Item oriuntur quādoq̄ accusatiōes priuate: qñq̄ oriuntur accusationes publice: premittit hic de priuatis delictis quia maiorē cōformitatē habent cū precedentibus. in sequenti libro dicit de publicis iudicijs.

☞ Actio descendens ex delicto: quando nō detur cōtra heredes ꝛz dolus committatur ex contractu sine delicto.

Jmo. i. d. c. fi. de pscri, tz cōtra dicta per Bar. hic ō quo plene p. d. Anto. et Jmo. in. c. ad aures. de prescr. vide Dostiē. in. c. significauit. de cēsi. vbi dicit ꝙ si contra censuz fuerit pscripti. potest nihilominus de nouo in

duci cēsus quasi nō fuerit in totū sublatus. vide moder. de hoc vt p Jmo. in. c. fi. de pscr. & in. c. ad aures. e. ti. & Bal. in aut. ad hoc. in. v. col. C. dyfu. & limita ſm Bal. & Ang. in. l. bene a zenone. C. de quadri. psc. nisi statutū diceret oīs obl⁹ actio. ad hoc vide Bar. in. l. seqñ. in. §. si mā. de vsu. vbi dixi referendo Bal. in. d. l. si quis. & p Ang. in repeti. l. j. post mediū. C. de iudi. & in statuto inducente prescriptionē an tollat naturalē vide no. Bal. in. c. eccle. san. marie. de constit.

¶ Sz liberat. adde Bal. in. l. si pene. §. de cōdi. inde. qui dicit ꝙ ꝛz in ōrib⁹ pscriptio. t. lapsus pēs ꝛ tpis a iure nō tollat naturalē obligationem vt hic. tñ ōr ipse sec⁹ in delictis in quib⁹ pscriptio ipso iure perimit obligationē: qz lex dicit cām in totū aboleri. d. l. ſz si vnus. §. si ante. de iniur.

¶ Dico qō possumus. nota etiā ꝙ prescriptio nō tollit ius ipso iure ope exceptiōis vt no. Bar. et Ang. in. l. j. C. si aduer. cre. vide que ibi dixi. & per Bal. in. l. fi. in. ij. oppo. C. de edic. di. adri. tol.

¶ Tertio modo. adde Bal. in. l. cū quis. C. de iu. & fac. ign. & in. q. statuto cauetur. & i. c. si quis per triginta. si de feu. fue. cōtro. in vſi. feū. & vide Jo. de Jmo. in. c. fin. de prescri. vbi ꝛz cōtra illā ꝙ hic Barto. dicit plene per Ange. in repeti. l. j. C. de iu. & per domi. Anto. & Jo. de Jmo. in. c. ad aures. de prescrip. Bald. in aut. ad hoc. C. de vsu. vide domi. Abb. in rubri. de prescrip. Et vide Host. in c. significauit. de censi. vbi dicit ꝙ si census fuit impositus: et postea fuit prescriptum: ꝙ poterit de nouo induci quasi non ex toto fuerit extinctus. & vide que ibi dixi. Andreas Barbatia.

2 ¶Condictio furtiua q̄ oriatur ex delicto non ex varijs figuris cauſarū. ¶Cōdictio furtiua datur contra heredem etiam in eo quod ad eū non peruenit ⁊ eſt ſpeciale.

3 Actio penalis quando detur cōtra heredem in actionibus deſcendētibus ex delicto.

a ¶Ciuilis. §. q̄ aūt. adde Bal. in rub. de prīi. do. in pe. col. 5 ad iſtū tex. limitantē iſtā mate/riā in fin. ⁊ ſentit gl. ī fi. ⁊ Ang. ibi p intellectu hui⁹ materie.

4 Actio penalis deſcendens ex quaſi delicto eodē mō datur ꝯ heredem quo datur deſcendens ex delicto.

5 Actio penalis deſcendēs ex delicto ꝯ ſucceſſorem p̄lati ſi prelatus tenebaꝫ noīe dignitatis: ſi vero nomine ꝓprio: nou datur inquantū ad eum peruenit ⁊ p̄latura eſt locupletata.

6 Heredes iure naturali tenentꝫ ſatisfacere de delicto defuncti q̄n actio eſt penalis ex parte rei ⁊ rei p̄ſecutoria ex parte actoris: ⁊ quid q̄n eſt penalis ex vtraq; parte.

b ¶Tunc. ¶Et vide q̄ dixi in .c. fi. ꝯ ſepul. et ibi do. Ab. ⁊ Bal⁹ in.l.j. C. ꝯ dolo ⁊ de furt. Andre. Barb.

7 ¶Confeſſio defuncti vera in crīalib⁹ nocet heredi: ſecꝰ ficta niſi in caſu. b

8 Heredes vſurarij q̄ teneantꝫ etiam de iure ciuili ad reſtitutionem vſurarum.

9 Interpoſitio p̄rimi decreti q̄ hēat vim litis p̄teſtationis ad hoc vt faciat actionē trāſitoriā ꝯ heredes.

10 Actio ad exhibendum an poſſit intentari in q̄dē libello cum rei vendicatione remiſſiue.

c ¶Ad. l. a iul. repe. ¶Item limita niſi pena veniret imponēda per viā exceptionis. tex. eſt p̄m vnū intellectum in l. iij. §. q̄ autem. q̄ quiſq; iu/ris.

a Iulis. hec lex dicit in tres p̄tes p̄ncipales. Primo loquit q̄n accuſationes ex delicto tranſeunt ꝯ heredē. Secōdo q̄n trāſeūt ad heredē. Tertio q̄n trāſeunt ꝯ eundē mutata ꝯditiōe. ſecūda ibi: heredes. tertia ibi: nō tm̄. Dec p̄ma pars ſubdiuidit in duas p̄tes. Prima loquit de actiōe penali. Secūda de p̄ſecutoria. secūda ibi: ſz c q̄uis. ¶Op. ſ. de nauti. fęno. l. fi. ſolu. ibi de actiōibus penalibus q̄ deſcendūt ex ꝯtu. hic ꝺo ex delicto.

¶Secōdo opp. de. l. ex ꝯtibus. ſ. de act. ⁊ ob. fol. dicit gl. ibi loquit q̄n delictū cōmittit circa ꝯtū. hec. l. loquit q̄n delictū ꝓmittit ex ꝯtū.

a ita dicit gl. Aduerte† vidēte gl. C. ex delic. de. l. ſ. q̄ ponit quoſdā caſus ſpeciales: in q̄bus dicit actiōes deſcendentes ex delictis nō dari cōtra heredes: licet dolus committatur ex cōtractu. Idem no. in. l. ſi hominem. §. datur. ſ. depoſi. ¶Veritas eſt iſta. ſi quidē delictum venit purgādū per actionem deſcendentem ex ꝯtu trāſit ꝯ heredem. ita loquitur. l. ex cōtractibus. ⁊. l. ex de poſiti. ſ. de act. ⁊ obli. ⁊. d. l. ſi hominem. §. datur. cum ſimili. ſi vero dolus venit purgādus per aliā actionem q̄ ex cōtractu: tunc ſiue dolus ſit commiſſus in contractu ſiue extra nunq̄ datur cōtra heredem. ita loquitur inſti. de perpe. ⁊ temp. acti. §. aliquando. et omnes caſus enumerati in. d. l. j. C. ex delic. defunc. ⁊ in. d. §. datur. ¶Item opp. ⁊ videtur dictū heredē teneri vt. C. ex delic. de defunc. l. j. ſo. ante lit. conteſt. nō tenet: niſi de eo q̄ ad eū peruenit: ⁊ hoc mō loquitur hic: ⁊ ſic cōcordat cū illa. ¶Sz cōtra hoc oppo. j. ad. l. iul. re. l. ij. ſolu. fallit: ibi ſm̄ diuerſas lect. ¶Item oppo. de† l. ſi p̄o fure. in fi. ſ. de cōdi. fur. vbi cōdictio furtiua datur etiā in eo quod nō peruenit. dicit glo. ſi. ibi q̄ condictio furtiua nō oritur ex delicto: ſed ex varijs figuris cauſarū: q̄ eſt falſum: vt. l. ſi mulier. §. fin. ſ. re. amota. ⁊. l. ſi ambo. §. quoties. ſ. de compen. Dicendū eſt ergo q̄ fallit ibi ꝓpter frequentiā furtoꝝ: vt arguꝫ. j. de penis. l. aut facta. §. fi. ⁊ hoc tz Dyn. Jac. de are. ⁊ oēs. ¶Item extra glo. opp. ſ. ad fillei. caius. ſol. dicūt q̄dā ibi loq̄tur quando delictū cōmittitur in nō faciendo: tunc b pena tranſit ad heredes: hic quando delictum cōmittitur in faciēdo. ego puto q̄ ſit truffa. quia hoc non hz rationē. quare veritas eſt iſta. ibi ꝓpter nō vindicatam mortem defuncti fuit inflicta pena ipſo iure: q̄ apparet: q̄ poſſeſſor cōueniri pōt a fiſco petitione hereditatis. vt. l. j. C. de his qui. vt. indig. ⁊. no. in. l. i cognitione. ſ. ad fil. ⁊ ſic nō agitur ad penā imponēdā: ſed ad penā a iure impoſitā exigendā: merito trāſit cōtra heredē. ſimile habetis in. l. cōmiſſa. ſ. de publi. ⁊. l. iij. §. q̄ autem. ſ. q̄ quiſq; iur. ¶Et ideo† reaſſume breuiter. aut pena interponit ipſo iure a lege⁊ trāſit ꝯ heredē vt dictū eſt. aut imponit ab hoie: ⁊ tūc aut delictū cōmittit circa ꝯtractū aut extra ꝯctū. ſi circa ꝯctū aut purgat per actionē deſcēdētē ex ꝯctu: aut p aliā: vt dictū eſt. ſi extra ꝯctū tūc aut lis erat cōteſt. ⁊ datur cōtra heredes. vt. l. j. in pn. C. ex delic. defunc. Fallit in. l. ij. j. ad. l. iul. repe. ſm̄ vnā lec. aut lis nō erat p̄te. ⁊ tūc datur contra heredē: in id quod ad eū peruenit: ⁊ nō vltra. fallit in cōditione furtiua. itē fallit in. d. l. ij. j. ad. l. iul. repe. ſm̄ aliā lect. tm̄ in hoc eſt differentia q̄n lis nō eſt p̄teſt. ꝯ defunctū: ſi quidem actio que cōpetebat ꝯ defunctū erat ciuilis: illa eadē dabit cōtra heredem. vt. d. l. ſi p fure. in fi. Si vero erat p̄toria: ſiquidem actio denominatur a delicto: vt vnde vi: ⁊ vi bo. rapt. ⁊ ſi. ⁊ non dabuntur contra heredem ille actiones: ſed actio in factū. vt. l. ij. in fin. j. vi bo. rapt. ⁊ de vi ⁊ vt armata. l. j. in fi. ſed ſi non denominantur a delicto. tunc dātur contra heredem in id quod ad eum peruenit: per. d. l. j. C. ex delict. defunc. ¶Circa† hoc habemus aliqua querere: diri q̄ non datur actio penalis contra heredem in actionibus deſcendentibus ex delicto. quid in deſcendentibus ex quaſi delicto. Reſpondeo idem vt ſ. de iudi. l. ſi filius. in fin. cum. l. ſequenti. ¶Quero quid in delictis que purgantꝫ per officium iudicis q̄ deſeruit actioni intentate: dic vt. ſ. de rei vendi. l. ſi in rem actū ſit. ¶Quero† vtrum detur contra ſucceſſorem p̄lati

a p̄lati⁹ iſta actio penalis: videl̄ q̄ nō. nā hic dicit ceteros ſucceſſores quidē ⁊c. veritas eſt iſta. ſi quidē plat⁹ tenebaꝫ ex delicto ſuo noīe nō dignitatis noīe vel p̄lationis puto q̄ in ſequentē non deſ: niſi inquātū ad eū peruenit ⁊ quatenus eſt locupletata p̄latura ſua: ita habes in. l. lz. §. ex furtiua cā. ſ. de pecul. ſz ſi p̄latus tenebaꝫ noīe dignitatis: tūc ſucceſſor tenebit inſolidū: q⁊ eſt eadem dignitas. ita intelligo extra de ordi. cog. c. cū dilectus. ⁊ q̄ ibi no. p Jnn. ¶Itē † hic dicit ciuilis cōſtitutio eſt. Quero quid de iure naturali. dicit glo. idē. ¶Cōtra hoc vī q̄ de iure naturali teneant heredes ſatisfacere de delicto defuncti: vt extra de rap. c. j. ſol. q̄dā ſunt actiōes penales ex vtraq; parte: ⁊ ille nō tranſeunt cōtra heredes aliquo iure. niſi ſcōm diſtinctionē precedentē. q̄dā ſunt actiones penales ex parte rei. ſz p̄ſecutorie ex parte actoris: tūc hoc caſu differt ius ciuile a canoni cō: nā de iure ciuili nō dat niſi quatenus ad heredem peruenit. ſz de iure canonico dat inſolidū: vt

7 d. c. j. de rap. ⁊ q̄ ibi p doc. no. ¶Itē † quero di

b xi niſi ſit lis p̄teſta. cū defuncto. ḡo q̄d ſi fuit b cō

c feſſus c in iudicio. certe vī idē etiā ſi hoc eſſet confeſſus in iudicio criminali. ita tenet Spe. in tit. de accu. §. j. verſi. quid ſi latro. q̄ ſatis puto verū in cōfeſſione vera: nā in cōfeſſione ficta ſecus regulariter. vt. l. ei⁹ q̄ delatorē. j. de iure fiſ. fallit in ca

8 ſu. l. ij. in p̄n. j. de bo. eo. q̄ mor. ſibi p̄ſci. ¶†Alte

d rius quero d vtrum de iure ciuili heredes vſura/

e rij e teneantur ad reſtituēdas vſuras. vī q̄ nō niſi quātū ad eos quenit. q⁊ ex delicto agit. vt hic. cōtrariū eſt verū: nā vſure nō repetūtur p actionem deſcendentē ex delicto: ſz p cōdictionē indebiti: vel ſine cā: vt. l. ſi nō ſortē. in p̄n. ſ. de p̄di. inde. ⁊ no. p Jnno. extra de vſu. c. Michael. ¶Alterius

9 †quero quid ſi non eſt lis conteſt. ſed p̄ceſſum eſt contra contumacem ad primū decretū: an habeat vim conteſtationis vt facit actionē tranſitoriam contra heredes: videtur q̄ non. vt. l. j. in fi. j. de requi. re. ſz ibi loquitur in delictis publicis: in quibus nō ſufficit cōteſtatio ſed requirit ſnia. vt. l. ex iudiciorū. j. de accu. ſed in actionibus ciuilibus puto q̄ ſufficeret ad faciēdū actionē trāſitoriā cōtra heredes per. l. vt p̄fectius. C. de ann. ex

f ceptio. f vel ſaltem g ad faciendū q̄ poſſit petere reſtitutionē in integrū: q⁊ p defunctū ſtetit quo

g minus lis cōteſtaretur: vt. l. j. ſ. ex quib. cau. ma.

10 ¶Ulterius † in ver. ſed quānis. dicitur rei vēdi

h catione tenebitur re exhibita: ⁊ ſic innuit q̄ actio ad exhibendū debet p̄cedere rei vēdi. nec poſſint p̄poni in eodē libello. de quo dic vt. ſ. ad exhi. l. j. ⁊. l. qui de inofficioſo. in fi. magne glo. ſ. de inoffi. teſt. ⁊. l. j. de interro. act. ⁊ per Dyn. C. de rei vendi. l. ordinarij. in p̄ma queſtione.

h ☞Actio iniuriarū nō intelligit eſſe in bonis noſtris ante lit. cōteſt. q⁊ cōpetit ad vindictam.

a Actiones penales cōpetētes defuncto tanq̄ vni de populo nō tranſeūt ad heredes niſi lit. cōteſt.

b Actiones penales ſi competunt ad vindictam nō tranſeunt ad heredes niſi lite conteſtata. ſi vero competunt ad rem familiarem: tunc tranſeunt ad heredes.

a ¶Succeſſorem prelati. vtrū ſucceſſori in prelatura teneatur. Adde q̄ not. in. c. cū dilectus. de ordi. cog. ⁊ Bal. in. l. j. C. ex delic. defunc. per Anto. de but. in. c. j. §. quibus. de p̄uileg. Ey. in. l. j. §. ſi procura. ſi quis ius dicen. nō obrem. per Joā. an. in. c. j. vt lit. non conteſta.

4 Jus accuſandi criminaliter ex delicto priuato an trāſeat ad heredes. remiſſiue. b ¶Quero q̄d ſi fuit. ⁊ vide Bal. in. l. ij. C. qui accuſa. nō poſ. er. l. j. C. ne ex delic. defunc. ⁊. l. ſi is apud quem. C. de edē. Andre. Barba.

c ¶Fuit cōfeſſus. Et ſic not. quod ſi latro cōfitetur ſe mihi ſubtraxiſſe ⁊ ante cōdemnationem mortis tur: talis confeſſio nocet heredi. Adde Bal. in. l. vnica. in. iij. col. C. ex delic. defun. vbi dicit q̄ idē erit ſine cōfeſſione ſi ſit cōcluſum in cauſa. et vide Jmol. in. l. defuncto. de publi. iud. ⁊ que dixi poſt Bar. ī. l. interdū. §. qui furem. j. de fur. item adde quod ſola oblatio libelli abſq; lit. cōteſt. videtur facere penam tranſire ad heredem. glo. eſt ſingu. ſm̄ Ange. in. §. penales. inſtitu. de perpe. et temp. actio. Adde poſt Specu. Joā. and. in addi. in titu. de accu. in quarta parte. §. j. in ver. q̄d ſi latro.

d ¶Ulterius quero. Allegauit iſtud dictū Pau. de caſt. in rubri. ff. de acquiren. heredi. ⁊ vide que ibi dixi. Andre. Barba.

e ¶Heredes vſurarij. vtrum heredes vſurarij teneantur ad reſtituendas vſuras. dic q̄d ſic. ⁊ vide Bal. in. l. j. in. vj. col. C. ex delic. defunc. ⁊ in autē. ti. ad hec. C. de vſuris. in. vij. colū. ver. quid dicetur habere. et quod ſingu. conſuluit Fede. conſi. xj. ⁊ quod dixi in. l. q̄uis. C. ſi penden. appel. poſt Bar. vbi dixit q̄ inquiritur cōtra vſurarium poſt mortem. et adde quod Joan. and. ſingu. in titu. de confeſ. in. §. poſtremo. ver. ſed nūquid confeſſus. dicit q̄ ſi defunctus confeſſus fuit ſe mille habuiſſe per rapinaz ⁊ promittat epiſcopo ſoluere illis quibus apparuerit debere quod abſq; ordine iudiciario poterit epiſcopus declarare creditores ⁊ quantitates a quo non poterit appellari nec de enormitate dici. ⁊ talis declarata confeſſio poterit exequi contra heredem. licet ad eum peruenerit quia non ex delicto agitur ſed ex confeſſione. ⁊ ſic limita. c. finale. de ſepultu. ⁊ hoc ſequitur vomi. Anto. in. c. cum ſpeciali. §. j. de appel. ⁊ quod no. Bal. in. l. furti. C. de fur. dicit tamen q̄ de iure canonico tam iudiciali quam pemitētiali heres defuncti tenetur iuxta vires hereditarias p̄o delicto defuncti licet nihil ad eum peruenerit. Adde an heredes vſurarij teneantur ad reſtituendas vſuras Abb. conſilio. cxiij. ſecundo libro. ⁊ an bona vſurarij ſint obligata illis qui ſoluerunt vſuras vide Federi. conſi. ccxxj.

f ☞Andre. Pomate. ¶De ann. exceptio. Et p̄o hoc facit tex. in. l. conſtitutionibus. ſ. de actio. et obligatio. de quo Joan. fabri. §. penales. inſtitu. de actio.

g ¶Quominus. et ſic nota q̄ ſi quis eſt in mora vel ſubterfugio lit. conteſta. perinde eſt acſi lis eſſet conteſta. adde tex. in. l. ſi cum. §. qui iniuriarum. ſi

Deredem

quis cautio.ff.⁊ quod not.in:c.j.de electio.libro. vj.pro hoc facit quia si per factum et cauillationes aduersarij fit quod tempus labatur nusquam prescriptio currit.l. contra minores.C. de inofficio.testamen.in.l.intravtile.de mino.⁊ in.l.cum ipse instituer.de execu.tut. ⁊ ita not. Guido de suza. in.l. scim⁹. C. in quibus causis i integrū restitu. non est necess. ⁊ in.l. pe/tende. C. de i integ. restit. pe. ⁊ in dicta l. si cuz.§. qui iniuriarum. et Bal.in di cta auten. habita. in vlti. colū. ⁊ etiam cū Bart. hic cōcordat Bal. in.l. j. in versi. vlti.C. ex delicto de func. facit quod not. Barto.in l.j. §. sed aristo. ⁊c. ⁊ vi aut clam. vide que dixi post Pau. de castro. i dicto.§. qui iniuriarū. Ad de an-cum instātia labitur dolo aduersarij dek restitutio Ro.ꝯsi.ccxx.

a ¶Heredem.dicas sic.vtrum actiones ex delicto transmittant ad heredes actiue vide Bal.in.l.j. in fi.viij.col.cum seq.⁊ etiam vlti.col.C.ne ex delic.defunc.⁊ Bar.no.in.l.fi.j.eo.

b ¶Est pluralitas.⁊ si quis fuit cum vna comitatiua quam coadunauit ad occupandum castrum et in pugna interuenit homicidiū an coadunator teneatur duplici pena.s.l.iul.de vi.⁊ de homicidio. vide in.l.quoniam.⁊ ibi Bal.C.ad.l.iul.de vi. vbi omnino vide in.j.q.

☞Quis an debeat puniri pro pluribus delictis quando sunt plura delicta ex parte inferentis et recipientis in personam.⁊ nu.5.

Judex qui facit citari aliquem ad respondendum positionibus sub certa pena: ⁊ si iterum facit citari non potest eum nisi ter punire.

Si sunt plures actiones ex vno tm̄ facto descendentes q̄ ex vna solum agi possit.remissiue.

Delictorū quedā nominata quedā innominata.

Vulnerans pluribus vulneribus ex quibus sequitur homicidium pōt accusari de vulneribus ⁊ iudex hoc pati debet si maior pena imponitur pro vulneribus q̄ pro homicidio.

Quando plura delicta tendunt ad eundez effectū vt in insultu et percussione quis non punitur nisi de insultu.

Percussione secuta statim nata est actio iniuriarum cum insultu qui tamen cōfunditur cum percussione.

Si pro insultu imponit maior pena q̄ p percussione:in eo q̄ plus excedit delinquens punitur: Ratio quare punitus pro vulneribus non potest puniri pro homicidio vel econtra.

L Coadumās gentem si mittit illam ad certuz locuz non punitur nisi pro vno actu.

Percutiens aliquem vno ictu vel simul pluribus alapis vel percussionibus an pro vna an vero pro omnibus debeat puniri.

Heredem autem.

Quero † q̄ sit ratio differentie inter actionē iniuriarū ⁊ alias:⁊ gl. dicit q̄ actio iniuriarū nō intelligit esse in bonis nostris.s.ante lit. ꝓte. vt.l.iniuriarū actio.j.de iniur. Sed quare nō est in bonis nostris sicut alie actiones penales. Respondeo quia cōpetit ad vindictam. sed alie penales ꝓsequunt rem familiarem non vindictam. Quomodo aūt hoc cognoscatur:dicetur.j.vi bo.rap.l. ij.§.j. vbi de hoc p Dy. ¶ †Circa istam regulaz dicas sic⁹ quedā sunt actiones penales que cōpetebant defuncto tanq̄ cuilibet de populo: ⁊ ille nō transeunt ad heredem: nisi lit.contest.vt.l.si cui.j.de ver.signi.

¶Quedam † sunt que cōpetebant sibi tanq̄ ꝓprie.⁊ ille si quidem cōpetunt ad vindictam nō transeunt ad heredes nisi lit.contest. vt hic in fi.⁊.l.iniuriarū.infra de iniur.si vo cōpetunt ad rem familiarē: tunc regula est q̄ transeunt ad heredes vt hic.⁊ insti.de perpe.⁊ temp. acti.§. j.fallit in.l. hec actio.s. de calum.

¶Possumus hic † querere q̄d de iure accusandi criminaliter ex delicto priuato vtrum transeat ad heredē.vidistis in.l.ex iudiciorū.j.de accu.sed an trāseat ad heredem dicam.j.eo.l.fi.

Non tantū.

Quero i quo sequitur noxa caput. Respondeo vt cōtra eum agatur actione illa apud quē seruus est.vel contra ipsum eundem si liber est effectus.vt instit. de noxa. §.omnis.sed in criminalibus quando contingit mutatio personarum de vno statu ad alium dic vt.l.j.j.de penis.

criminibus hic in ordinarijs.hoc non placet.nam a crimen furti de quo loquitur hic punit extra ordinem ⁊ crimen iniuriarum:⁊ quasi omnia priuata delicta.vt.j.l.proxi.⁊.j.ti.j.l.fi.⁊.l.fi.j.de iniu. vnde dicit glo.alibi q̄ ibi loquitur in mulcta.hoc dicit glo.in.l.quicunq̄.C.de ser.fugi.⁊ illam tenet Jaco.de ra.ideo q̄ si iudex haberet in mulcta nimis largas habenas posset partē multū grauare.Dy.vero aliter sol.⁊ dixit ibi loquitur in delicto q̄ non vertitur ad alicuius iniuriam: sed habet tantū coertionē moꝛū. Jaco.de bel. in quadā sua disputatiōe dicit aliter q̄ debet intelligi q̄n cōtumacia continuat circa idem: tunc iudex nō b potest mulctare vltra ter. secus si circa diuersa. arg.huius.l.⁊ ideo † si iudex facit citari aliquem 2 quod cōpareat in iudicio ad respondendum positionibus sub certa pena: ⁊ iterum facit citari non potest imponere penam:nisi ter.sed si ex diuersis causis fuerit citatus:quoties delinqueret posset imponi pena. iste tres solutiones placent mihi si cōiunctim accipiantur. vt dicamus sic. ibi loquit̄ in-mulcta que imponitur ꝓ delicto: q̄ nō vertit̄ in alterius iniuriam principaliter que non potest imponi nisi ter:quando illud delictū cōmittatur circa idē.ita loquitur ibi: alias quoties delinquerit toties puniatur vt hac.l. ¶Secūdo oppo. de l.nemo ex his.§.quoties.s.de reg.iur.⁊.l. qui seruum.⁊.l.plura.s.de act.⁊ obliga.solu.hic plures actiones descendunt ex diuersis factis ibi ex vno facto:ideo vna tm̄ agi pōt. ¶Cōtra hoc op.de.l. cum ex vno.s.de actio.⁊ oblig.⁊.l.j.j. vi bo. rap. fol.† quod dixi ex vna tantū agi intelligi potest 3 nisi quatenus plus sit in vna quam in alia. ita. dicit glo.q̄ an sit verum.dic vt dixi in.l.j.§.dixerit aliquis.s. de publi.⁊ ibi plene per Dy. ¶Itē op. s.loca.l.si vulneraueris.⁊ de actio.⁊ obliga.l.qui seruum.§.si is.ista glo. soluit q̄ ibi est vna ex delicto:alia ex cōtractu: hic ambe ex mero delicto. preterea ibi ambe sunt persecutorie: hic saltē altera est penalis.tu dic verius quod ibi ambe dantur ex eodem facto:hic ex diuersis factis:vt dictū est in solutione precedentis contrarij.sm Dy. et a Oldra. ¶Item oppo.a de.l.inficiando.§.infans. j.ti.j.sol.dicit glo.ista.l.loquitur quando sunt diuerse species delictorum. secus si sunt plura delicta eiusdem speciei: quia non puniuntur nisi pro vno vt in contrario. Istud dictum gl.reprehendit per Dy.per.l.quicunq̄.C.de seruis fugi. et.j.ti. j.inter oēs.§.fi.quare dicit Dy. quando sunt diuerse species delicti punitur toties[b] quoties delinquit:vt hic:sed si sunt eedē species ita demum b agi pōt ꝓ qualibet vice si sepius agentis interest. vt.d.l.q̄cunq̄.⁊.l.inter oēs.in fin. alias generaliter ageret ꝓ vna vice tm̄. vt.d.l. inficiando.§. infans. ¶Dihi videt̄ q̄ Dy.⁊ gl.dicāt cōtra illā.l.inficiando.§.infans.nā ibi est vnū furtū tātū: merito pro o vno agit̄:sed si essent plura furta etiā si essent mil c lep mille ageretur[c]:vt hic.⁊.l.inter oēs.in fi.⁊ in l.q̄cunq̄.sed ꝓ Dy.⁊ glo.q̄ sint plura furta vide 4 tur tex.in.l.q̄uis.j.ti.j.circa princ. ꝓ † quarū.ll. solutione debes aduertere: q̄ sicut in cōtractib⁹ sunt quidā cōtractus nominati; ⁊ quidā innomi/

¶Item oppo.adde Bar.⁊ que ibi no.in.l.vulgaris.j.de fu. vbi omnino vide ⁊ que ibi dixi.

¶Punitur toties.adde q̄ Bal.in.l. si quis non dicam in.iiij.col.C.de epi.⁊ cle.dicit no. q̄ pena cōstitutionis ex multiplicatiōe actus multiplicatio pene non resultat. secus nati:ita in delictis sunt quedam delicta nominata[b]: q̄dam innominata: vt not.j. ad turpi.l. et in priuatis. ī pena ministerio iudicis imponenda. facit quod habetur in.d.l. inficiando. §.infans.

¶Pro mille ageretur.⁊ ad materiam vide Bar. in cōsi.incip. Anto. cōmisit adulterium ⁊c.⁊ post eū Ly.⁊ vide Pe.de anch.in cle.j.§.q̄bus.de pri. late distinguentē post Jac.de are.⁊ Jac.bu.⁊ ponit ꝛba fere oia illi⁹ cōsi.Bar.ꝓ longā ⁊ latā distin.⁊ dicit sic q̄ aut sunt plura facta aut plura delicta respicientia diuersas species delictorum et habet locum. C.de fur.l.aduersus.idē si respiciūt diuersas personas que idem consilium nō participauerunt:idem etiam si respiciant diuersas res vt in.l. agraria. de termino mo.factum autem est vnum et delicta plura ex habet locum. C. de ac.l. que de crimine cuz no.per Dom.ibi.aūt sunt plura facta ⁊ vnum delictum.⁊ hoc contingit quando primo durante: secundum sequitur iterato eadē ⁊ eadez specie criminis. ⁊ tunc vna tantū pena imponitur vt in.l.ei qui.j.de fur.⁊ ita intelligitur gl.i.d.l. vulgaris.eo.ti.istud est verū secundū Bar.⁊ Sali.nisi pena esset soluta ex ꝓmo delicto vel saltem lis esset contest.ante delictum.hoc enim casu iterando nouum adulterium iteratur pena. l.si diuturno.j.de pe.ex quo concludit cum glo.in d.l.vulgaris.⁊ istud est verum etiam si pena pecuniaria interponatur.⁊ de materia etiaz per Bar. ⁊ Do. in.l.quid ergo.§.pena grauior.de in fa. Ad de quod Bal.in.l.si quis non dicaz rapere in. iij. col.C.de epi.⁊ cle. dicit quod in pena cōstōnis ex multiplicatione eiusdem actus nō resultat multiplicatio penarum.secus in pena ministerio iudicis infligenda.facit quod hꝫ in.l.inficiando.§. infans.j.ti.j.et quando ex vno facto resultant plura crīa vel vnus ledit plures quot penis teneatur vide in.q. gñaliter vꝛgeri in regula delictum.de re.in.i.vj.⁊ Pe.de anch.in.d.cle. ſ. et vide Bar. in.d.cons.et si statutuz dicat quod puniat̄ pēa manus an debeat intelligi de ambab⁹.vide Bar. C. de ꝓmi.in.l.preclarum.lib. xij. vbi tenuit q̄ sic p gl.ibi.sz adde q̄ ipe no.in.l.vulgaris.de fur.⁊ ad materiā Bar.hic vide Jo. An.ī spe.ō sen.v.sz pone.⁊ Bar.i.l.senat⁹.⁊ i.l.seq.j.ō ac.adde an ex vno ictu plura ferat vulnera pluries dēat puniri.Bal. ꝓsil.clxvj.v.li.⁊ an prestās auxiliū plurib⁹ teneat vna pena vel plurib⁹.vide Bar.ꝓsi.cxxxiij.

¶Delicta notata.No.q̄ quedā sunt delicta notata ⁊ quedaz innominata sicut in ℞ctibus no.Bar. in.l.senatus.j.de acc.⁊ in.l.j.§.vnde queritur.de pub.⁊ in.l.j.in.xxiij.columna.j.ad iur.p.⁊ Bal. in l.non ideo in fin.v.columne. de accus. C.Bart. in l.si quid id quod.§.j.⁊.l.si familia.ff.de iur.om. iudi.in.iij.col.in ver.per hoc concludo quod si ego

vulneraui te ex proposito quãdo dicatur vnũ delictũ & quãdo plura vide.ſ.pri.col.& q̃ not.Bal. in auc.ſed nouo iure in.ij.&.iij.col.C.de ſer.fu.et Bal.in.l.aduerſus.C.de fur.& vide.ſ.eo.

a ¶Quero circa.bene faciunt no.per Bar.in.l.ſe natus.de accuſ.& in l.ꝓtor edixit.ſ.de iniur.& vide Specu.in ti.de acc. §.ſ.ver.fꝫ ſi vulneratus.cũ ſe.& in terminis tenet Bal.in.l. quicunq;. in.ij.colũ. C.de ſer. fugi.idem ſequitur Bal.in.l. cum ancillis.i fi. colũ.C.de ſer.nup.

b ¶Eundẽ effectum. no.q̃ ſi p duxi teſtes et inſtrumenta falſa in ꝓbatione vnius cauſe nõ dicitur cõmiſſum niſi vnum delictum falſitatis ſm Bal.in.l. quicunq;. in.ij.col.C.de ſer.fugi.& ſi ſtatutũ punit poꝛtantem arma & Titi⁹ percuſſit te cũ armis an puniat de delicto armoꝛũ & de percuſſione.Bal.q̃ non: in.l.aduerſus.C.de fur.vbi vide.

c ¶Quero vtrum.& an quis puniat de inſultu & ꝓcuſſione.adde tñ q̃ ſi inſultus ſequitur poſt percuſſionem punitur ꝓ vtroq;.ſm Bal.in.d.l.aduerſus.C.de fur.& ibi quid ſi in inquiſitione dicitur q̃ quis percuſſit & inſultum fecit.ita etiam teſtes dicũt nec apparet quis prius & poſterius an poterit puniri de vtroq;.& dicit q̃ non Jmoce. etiam ſi eſſent iſta verba poſtea vulneravit nõ ſufficit fꝫ Bal.& Jmo.in.l.quoties.§.ſi quis poſt de here.inſti.quod ſin.no.eſt.

d ¶Actio iniuriarum.adde quod no. Bald.in.l.ij. §.ſimiliter quibus mod.feu.amit.& ꝓ Bar.in.l. reſpiciendum.§.delinquunt.ſ.de pe.

quedam eſſi delicta habẽt noia a iure vt furtum.nam ex animo lucrandi & ex contractione colligitur vnũ quod appellatur furtũ.Jtem homicidium ex percuſſione ſecuta examinatione vocatur homicidiũ.Jtem de adulterio.nam ex illa fornicatione habito reſpectu ad matrimoniũ colligit hoc nomen q̃ appellat ad ulteriũ. Alia ſunt delicta innoiata. vt percutere:verberare:domum introire:& ſiꝫia vt.l. lex cornelia.ſ. de iniur. Jſta enim ſunt noia actus nõ delicti:q̃ poſſum percutere etiã ſine delicto:& ingredi domũ etiã ſine delicto:ſed nõ poſſum committere furtum vel adulteriũ ſine delicto: Hoc ꝑmiſſo lz pluries ego ꝓtractẽ rẽ tuã: accipiẽdo furtum ꝓout eſt nomẽ iuris:vnũ furtũ eſt.ita loquitur.l. inficiando.§.infans. ſed ſi tu acciperes furtũ ꝓ cõtrectatione ſola.fateoꝛ q̃ ſepius contrectatur:et hoc modo dicitur fieri ſepius furtum. hoc eſt ſepius fit ille actus ex quo ſequitur furtum: tamen q̃ animus eſt magis cõtinuatiuus q̃ reiteratiuus ꝓprie debet dici vnũ furtum.ita debet intelligi.l.q̃uis.ſ.ti. ſ.¶Jtẽ op.de.l. ſed ſi furripuerit: ſ.ti.ſ.ſol.vt ibi.¶Jtẽ opp.ſ. ad.l. aquil.Lillud.§.fi.ſol.dicit glo.hic a fuerunt iſta plura delicta commiſſa 6 ex interuallo.ſecus ſi ſimul & ſemel. Vide hanc glo.q̃ eſſet notanda ſi eſſet vera.Jſta gl.ſi eſſet vera deſtrueret totũ mundũ.nã ſi percuterẽ aliquẽ pluribus percuſſionib⁹ ſimul: nõ tenerer niſi de vna. quod eſt cõtra tex. hunc in prin.ibi dũ dicit plura delicta concurrẽtia: ergo fuerunt ſimul plura facta. Ad.l. illud. reſpondet Dy.& bene quod ibi plura delicta tendunt ad vnũ finalẽ effectũ:hoc eſt plura vulnera ad vnũ homicidiũ.ſec⁹ ſi quodlibet delictũ p ſe tẽderet ad ſuũ effectũ . vt pcuſſiſti aliquẽ plib⁹ pcuſſiõib⁹: nã ex plib⁹ pcuſſiõib⁹ teneberis.ita dt Dy.& bñ. ¶Venio ad tertiam partem & oppo.de.l.qui ſeruum.in fi. §.de actio.& obli. ¶Quidã dicunt q̃ hic põt agi actione.l.aquil.in eo q̃ plus eſt in ea q̃ in condictio.furtiua. Alij vt Dug.dicũt q̃ hic agitur inſolidũ ex vtraq; quia ex diuerſis factis deſcendunt. precedens opinio cõmuniter tenetur:vt no. inſti. ſi quadru.pau.fe.dica.& l.ij.§.fi.§.nau.cau.ſtab. ¶Secundo oppo.& videtur q̃ in conditione furtiua inſpiciatur quanti plurimi fuerit a tempoꝛe furti facti:vt.ſ.ti.ſ.l.inficiando.§.infans.dicit in glo.¶Venio ad † aliquas q̃ſtiones: quando plura delicta cõmittuntur ab eodem contra eundem in perſona:dixi q̃ ſi tendũt ad eundẽ effectũ vna pena tantum imponitur : exemplum in pluribus vulneribus ex quibus ſequitur homicidium. hoc dictum gloſſa intelligit ſi fiant eodem tempoꝛe:ſecus ex interuallo:puto quod gloſſ.bene intellexerit: ſed male locuta eſt:imo debemus dicere : aut omnia iſta fiunt eodem impetu aut non.vt.d.l.illud.ad.l.aquiliam.Per hoc concludo quod ſi ego vulneraui te ꝓpoſito nolens plus facere.tamen ꝓpter aliquod dictum vel factum a te ſuperuenit impetus ꝓpter quem te occidi tenebor de vulnerato & de occiſo:quia non eodem impetu licet incontinenti.& econtra ſi te vulneraui & perſecutus ſum te per plures horas & finaliter te occidi teneoꝛ de occiſo tantum: licet ex interuallo :q̃ eodem impetu.vt.l.quod ait.§.fi.ſ.de adulte.& ſic debes intelligere omnia exempla huius.l.¶Queroꝛ circa[a] hoc † q̃d ſi volo te accuſare de vulnerib⁹ non de occiſo.dico quod poſſum facere:vt.l.ꝓtoꝛ edixit.§.ſ.ſ.de iniurijs.tamen iudex nõ debet hoc pati vt ibi dicitur:q̃ ſi eſſet punitus de vulneribusnõ poſſet poſtea puniri de homicidio:& ideo puto quod ſi eſſet maioꝛ pena de vulneribus quaz de homicidio vt pluries contingit in ciuitate iſta: tunc iudex pati debet quod accuſet de vulneribus:non enim vnum delictum ob aliud delictum debet minuere penam: vt hic in prin. ¶Secundo pone † exemplum quando tendunt ad eundem effectum[b] in inſultu & percuſſione . nam nõ punitur niſi de percuſſione tantum: vt no.in.l.qui de crimine.C.de accuſat.argu.d.l.illud.¶Juxta hoc † q̃ roꝛ vtrum[c] ſecuta percuſſione declaretur ex inſultu actionem natam non eſſe : an vero fuerit nata: ſed confundatur percuſſione : videtur quod non fuit nata ex inſultu vt.l.verum.ſ.ti.ſ. ſed certe ibi non fuit nata actio furti:quia ad illam requiritur limitatus animus lucrandi qui ibi non fuit ſed ad accuſationem ſufficit adeſſe ſimpliciter animus iuriandi.& ideo ſtatim facto inſultu nata eſt actio iniuriarum[d] que tamen confunditur ſecuta percuſſione tanquam acceſſoꝛium cum ſuo principali: vt l.generaliter.ſ.de fideiuſſo.Et † ex b dico q̃ ſi de

inſultu eſſet maioꝛ pena q̃ de pcuſſione: q̃ poſſet a puniri de inſultu.nã principale nõ extinguit acceſſoriũ in eo q̃ acceſſoriũ affert plus vtilitatis quã ipſum principale:vt.l.heres a debitoꝛe.§. q̃ ſi b ſeruus.ſ.de fideiuſ.& l.debitoꝛ.ſ.de ſepara. puto q̃ hoc poſſit fieri in eadẽ inſtãtia vel diuerſis: q̃ ſi eſt accuſatus de vulnere põt accuſari de inſultu:in eo quod plus eſt:q̃ in eo nõ eſt facta confuſio. Dices tu hoc eſt contra id quod dixi:quia ſi quis eſt punitus de homicidio nõ põt puniri de vulneribus vel econtra. Rñdeo q̃ ſi punit̃ de homicidio homicidiuz tanq̃ genus cõprehendit oĩa vulnera precedentia:ideo non punietur decetero: & ſi eſt punitus de vulneribus nõ punietur de homicidio quia homicidiũ nõ eſt nomen actus ſimplicis ſeparati a vulneribus:ſed de vulneribus oĩmb⁹ eſt punitus. ergo illa vulnera amplius in iudicio d deduci nõ poſſunt:ſed inſultus eſt ſeparatus a pcuſſione: merito lz pena ſit ſecuta ex vno: poteſt ex alio ſequi:quatenus nõ eſt facta confuſio. Poſſent † dari plura exẽpla: puta ſi q̃s coadunauerit gentẽ & miſerit illã ad aliquẽ locũ: certe cum iſti actus tendant ad eundẽ effectũ nõ punietur niſi ex vno.vt.l.iij.ſ.ad.l.iul.de vi. ¶Sequitur videre † quando ſunt plura delicta tendẽtia ad diuer n a ſos effectus . Circa quod quero[a] quid ſi aliquis percuſſit aliquẽ vno ictu. vel ſimul pluribus alapis.vel pluribus percuſſionibus.an debeat puniri ꝓ omnibus.an ꝓ vna.& ſm gloſſam hic videtur quod ꝓ vna tãtum: quia ſunt plura delicta eiuſdem ſpeciei:vt no.hic in glo. magna circa fi.ſed illaz glo.reprobaui.ideo de ea nõ curo. Preterea q̃ vna pena tantum inferatur videtur velle alia glo.que eſt hic ſup verbo occiderit.q̃ dicit aut fit hoc eodẽ tpe aut ex interuallo:ſed illã glo.reprehendit Dy.vt dixi:& ideo dicit ipſe q̃ cũ ex pluribus iſtis delictis ſequũtur plures effectus:q̃ plures pene veniãt imponẽde.vt.l.iij.ſ.de termi.mo. 2 nec ob.ſ.de iniur.l.ꝓtoꝛ.§. ſi mihi plures. quia 3 recte intelligẽdo facit ꝓ:nã debet illas plures iniurias quis coniungere in eo libello: tamen ex qualibet per ſe pena imponitur. vt.l. non eſt no- 4 um.§.de actio.emp. & dicetur in dicto.§. ſi mihi plures. Pro hoc.l.ſi adulterium cum inceſtu.ſ. de adulte.ſi enim cum ex vno facto ſequuntur plura delicta puniũtur ex quolibet:vt ibi:multo magis ſi ex pluribus factis ſequuntur plura delicta: nec ob.l.illud.§.ad.l. aquiliam. vt.§. reſponſum eſt: quia ibi plura facta tendebant ad eundem effectũ & ita tenebat Dy.Jaco.de are.dicit aliter in.l. itẽ apud labeonem.§.conuitium.ſ.de iniurijs.vbi dicit ipſe aduertenda eſſe verba ſtatuti. nam aut dicunt puniri ꝓ quolibet vulnere: & ꝓ qualibet alapa ſeu ꝓ qualibet percuſſione & tunc fateoꝛ dictum Dy.aut dicunt ſi quis alapauerit vel percuſſerit:& tunc ꝓ omnibus imponitur vna pena.q̃ eſt vnus actus alapandi.ſeu percutiendi:licet ſint plures alape.vt dicta . l.item apud labeonem.§. conuitium.vbi ex pluribus verbis fit vnum conni- b tium[b]: ego teneo opinionem[c] Dyn.per iura allegata per eum.nec obſtat.§.cõnitium.quia queſtio c noſtra loquitur in legibus ſeu ſtatutis que puniunt delictuz ſub nomine alicuius actus : vt ꝓ percuſſione ꝓ vulnere &c. ſeu ſi q̃s percuſſerit &c. nõ curo.ſꝫ §.cõnitiũ. loquit̃ in quodã delicto q̃ꝛ precipit nomẽ a iure:appellat̃ eſſi cõuitium aliqua oratio ſeu vociferatio ſignificatiua iniurie alterius:vt ibi:vnde oĩa verba ibi plata tendũt ad eundẽ effectũ.ſecus ſi tenderent ad diuerſos effectus . vt ibi dicam. nec obſt.ratio[d] que mouit cum q̃ſ ſtatutũ dicit ſi quis alapauerit: vel ſi quis percuſſerit q̃d vna ſit percuſſio:imo inveritate ſunt plures pcuſſiones: licet ſimul facte. vt.l.ter eni xa.ſ.de ver.ſignifi.& l.lex cornelia. §.fi.ſ.de iniurijs.ad q̃d facit.l.ſcire debemus.§.de verb.obligatio.cum ſuis ſimili. & hoc obſeruat cõſuetudo. Predicta vera: niſi per impoſitionem vnius pena conſumeretur: vtputa ſi eſſent duo crimina ſimul cõmiſſa.& ex quolibet illoꝛum debeꝛet imponi pena mortis . non enim d poſſet occidi niſi ſemel:& ideo ſemel tñ punietur : vt.l.vulgaris.in princi. ſ.titu.ſ.& ibi dicam. Et cetera aũt pertinẽtia ad hanc materiam dicam in locis conſuetis.

☞ Nec lex loquitur de priuatis delictis.

Pro furto agi põt criminaliter.

Pena ordinaria pro delictis in quibus pena certa nõ eſt appoſita dicit illa que cõſueta eſt apponi.

Judiciũ criminaliter dicitur quando quis agit ad penam applicãdaz fiſco vel inferendã parti in coꝛpus.

¶Circa quod quero . vide que not . Bal.in.d.l. aduerſus.C.de fur. et.l.quoties. C.vbi ſena.vel clariſ.

¶Unum cõuitium.vide Bar.in.l.item apud.§.fꝫ q̃ adjcitur.

c ¶Ego teneo opinio.Et idẽ voluit idẽ Bar.i.l.fi gemina arboꝛ.ff. arfur.ce.& vide Jo.anin.c. dilecto.lib.vi. in mercu. vbi diſputat & videẽ poſt Spe.in ti. de ſen. ꝓla.§.ij. vidẽ q̃ remiſſa ad Bal. in.l. q̃ciq;. C. de ſer. fugi. Andr. Barba.

¶Nec obſtat.ad materiã adde Bal.i pri. inci.in xp̃i noiecciſq; beate virginis matrie et michaelis archãgeli.ex inſultu et pcuſſione in quo cõſuluit q̃ titius fecit inſultũ cũ baſtono ſ.B.& eũ percuſſit ꝓpter q̃d rumoꝛ factus eſt in ciuitate q̃ punit̃ de vulnere. Jtẽ pimit̃ de cõcitatione rumoris ex forma ſtatuti volentis quẽcunq; concitantẽ homines ad rumoꝛem ſeu clamantẽ ad arma tali pena puniri eo q̃ nõ confumdit̃ vnũ crimen cuz alio ꝓ hanc.l.nũq̃.& C. qui accu.l.qui de crie.& alle.C.deſepul.vio.l. qui ſepulchra ibi geminũ facimus.& que no.Bar.in.l.fenaſtris.de accuſ.& vide que dixi in.l.ſi quis in genuã. ſ.de cap. Item dicit Bal.in.d.l.aduerſus ꝓ illã.l. q̃ ſi ſtatutũ imponit penam de liga & tractatu & plures fecerunt ligam et tractatum poſtea ex interuallo proceſſerunt ad actum ad quem finaliter intendebant q̃ puniuntur de vtroq; ꝓpter interuallum temporis,faciunt no.per Barto.ſ.eo. l.iij.in.v.colum.

a ¶Quero vtrū. vtrum de istis criminibus priua/ tis possit accusare quilibet extrane⁹ late p Bal. in rubrica. C. qui accu. in. iiij. ꝛ. v. col. vbi tenet cō tra Bar. ꝛ Bal. in. Laduersus. C. de fur. ꝛ ibi an accusatio furti. ꝛ vtrū ius accrescendi transeat ad heredem.

vide Bal. in. l. j. in vl ti. colum. 5 C. ex de/ lic. defun. 6 viō in. l. j. §. fi. ſ. eo. et Bald. 7 ad hoc in d. l. j. in vl tima col. 8 ꝛ ibi tenet ꝺ Barto. hic. 9

b ¶Accusa ri crimina 10 liter. an ista accu/ satio sit publica vl̄ priuata et 11 quid si ac/ cusans de crimine p̄ uato non probat de 12 interesse suo. adde Joan. an. in addi. Specu. de accusat. vi de omni/ no Bald. in. c. j. §. in iuria. de pace iura. firman. et Bal. not. in. l. ea q̄. in. iij. col.

Judicium ciuile quando agitur ad penam sibi applicandam. 4
Actio ciuilis an tollitur per crimi/ nalem. remissiue.
Quilibet extraneus quando pote/ rit accusare de istis criminibus pri/ uatis.
Extranei qui dicantur in hac ma/ teria ꝛ qui possunt accusare in his criminibus priuatis. 5
Jus accusandi in priuatis delictis 6 non trāsit ad heredē vt heredē: sed a heres p̄ suo interesse bene poterit.
P̄ro damno dato vbi habet locū. l. aquil. q̄s pōt criminal⁹ accusari.
Accusatio priuata: p̄ro rapina qō habeat locum vno casu.

¶Si quis actio nes. In hac. l. nō sunt con 7 traria. ¶Sed quero † de quibus maleficijs loquatur hic. Re spōdeo de priuatis: de publicis em̄ non est dubiū q̄ quis se subscribit. vt. l. si cui. in princi. ꝛ. l. libello ꝓ. in p̄n. §. j. ſ. de accu. ¶Quero † an p̄ furto possit agi criminaliter. gloss. dicit q̄ non nisi contra furē noctur num. sed contrariū tenet glos. j. de s fur. balne. in. l. ij. ꝛ bene. nā cōtra fu rem nocturnum augetur pena vt. l. aut facta. §. tempus. j. de penis. ta/ men de vtroq; potest accusari vt. j. ti. j. l. fina. ¶Quero hic dicitur ad ius ordinariū remittendus est. Sed quid est istud ius. glo. dicit q̄ id qō 9 olim erat in tit. de formulis. vel dic ad ius ordinarium. i. ad penam ordi b nariam dupli vel quadrupli. tu dic ꝛ verius. i. ad ordinem qui est in pu blicis iudicijs. ¶Quero † quid in crimine iniu/ riarum: et in alijs in quibus nō est certa pena ap/ posita: que sit pena ordinaria? dicit glos. arbitrio iudicis: vt no. in. l. iniuriarū estimatio. j. de iniur. ꝛ puto q̄ sit ordinaria pena illa: que p̄ro illo deli/ cto consuenit apponi. vt. l. quid ergo. §. pena gra/ uior. ſ. de bis qui not. infa. et. l. hodie. j. de penis. ¶Quero † quomodo cognoscam vtrum sit iudi cium ciuile vel criminale. Respondeo aut quis agit ad penam applicandam sibi: et est iudicium ciuile. aut agit ad penam applicandam fisco vel inferendam parti in corpus: et tunc est iudicium criminale: ità nota. hic. et. l. iij. in princip. j. de sc pul. viol. ¶Quero qualiter fiat ista subscriptio: dic vt dixi in. l. si cui. in princip. j. de accu. ¶Que ro † an ciuilis actio tollatur per criminalem: dic vt dicitur in. l. ij. § j. j. vi bon. rapt. ¶Quero † vtrum[a] de istis criminibus priuatis possit accusa re quilibet extraneus. gloss. que est hic videtur di cere q̄ non. Dyn. intellexit hanc glos. quando ex delicto venit pena. imponenda pecuniaria. alias quilibet de populo posset accusare. ita dicit Dy. ita not. gloss. j. de popu. actio. super rubrica. et notatur etiam in. l. fina. C. de litigio. quod quali/ ter intelligatur dicam super rubri. j. de popu. a/ ctio. ¶Quero dicit glos. † ista q̄ extranei nō ad/ mittuntur. quero qui dicantur extranei. Respon/ deo intelligo quantum ad propositum q̄ admit/ tantur omnes illi qui p̄opter illam iniuriam vi/ dentur iniuriam pati: vt consanguinei ꝛ affines q̄ ponuntur in. l. lex cornelia. circa princip. j. de in/ iur. ꝛ quod ibi no. in glos. vel dic aliter omnes illi admittuntur qui in eum inuiti testimonium dice/ re non coguntur: vt. l. ij. ꝛ quod ibi dixi. j. de accu sa. Et per hoc † apparet soluta questio: an ius accusandi de priuato crimine trāseat ad heredē. et dico q̄ non transit ad heredem vt heredem: q̄ non erat in bonis defuncti: vt. l. iniuriarum. j. de iniur. sed bene potest accusare heres tanq̄ perso na cuius interest: et qui prosequitur propriā vin/ dictam. cum prosequitur iniuriam defuncti. vt. l: j. §. ij. j. de iniurijs. ¶Querit glos. † an p̄o dam/ no dato vbi habet locum actio. l. aquil. possit q̄s accusari criminaliter[b]: et constat q̄ si damnum est datum per vim habet locum accusatio. l. iulie. de vi publi. sed questio nostra debet intelligi quan/ do damnum est datum leuissima culpa que venit in. l. aquil. vt. l. in. l. aquil. ſ. ad. l. aquil. vtrum tunc possit accusari criminaliter. Lyn. in. l. si quis non dicam rapere. circa fin. C. de episco. ꝛ cleri. vide/ tur tenere q̄ non: sed habuistis contrarium not. in. l. respiciendum. §. delinquunt. j. de penis. ꝛ ibi dixi vobis. probatur. ſ. de legi. l. j. ibi sponte vel ignorantia ꝛc. et quod ibi not. in glos. ¶Quero an † p̄ro rapina habeat locum accusatio priuata: de publica constat. j. ad. l. iuliam. de vi publi. vel priua. glos. non declarat istud. veritas est ista: q̄ in casu potest esse p̄ro rapina accusatio priuata: vt. l. si quis ex domo. j. ti. j. et not. in. l. infamem. j. de publi. iudic.

¶De furtis[c]. Rubrica.

c ¶Furtis. vtrum furtum etiam capitale dicat̄ pri uatū delictum. dicit glo. quod sic in. l. penul. de cō/ c

¶Dixit supra de priuatis delictis in genere seq̄/ tur videre in specie: sed q̄r delictum furti frequen tius committitur. ideo de furtis premittit.

1 ☞Furtū ex sola cogitatione non committitur.
2 Argumentum ab etymologia vocabuli q̄ nō va/ leat. ꝛ remissiue.
3 Contrectare est rem de loco ad locū remouere. d

¶Furtum. Ponit tres deriuatio nes furti. prima est a tempore. secūda est ab animo. tertia 2 est ab actu corporeo. in versi. fola. co/ gitatio. pone casum. ¶Quero † vtrū 1 ex sola cogitatione quis cōmittat furtum. videtur q̄ sic: quia furtū dicitur a fraude. ꝛ sic ab animo. iurisconsultus determinat contrarium. ¶Mo. er 2 go † q̄ argumen. ab etymologia[a] vocabuli non 3 est validū: ꝛ potest esse ratio: quia huic repugnat diffinitio sequens. simile in. l. j. §. de tutel. ꝛ. l. ij. §. appellata. §. si cer. peta. ꝛ insti. de testa. in prin. dicit in. l. j. §. de testamentis. in principio. Inversicu. 3 b furtum. ponitur diffinitio furti[b] dicitur hic quod e 3 furtum est contrectatio. ¶Quero † quid est con trectare. Respondeo est de loco ad locū admone/ b re: vt. l. iij. §. si rem. §. de acquiren. posses. item di/ citur hic lucri faciendi: quid si nō intendat lucra/ ri sibi sed alteri. respondeo sufficit. vt. l. si quis p̄ ferēdum. in principio. j. eodem. Cetera circa hāc diffinitionem: dic vt in glo.

1 ☞Delictum dicitur manifestū quando quis de/ prehenditur in ipso delicto vel aliquo actu p̄o/ pinquo ad delictum.
Adulterium dicitur manifestum quando quis de/ prehenditur in domo alicuius pulchre mulieris. homicidium dicitur manifestum quādo aliquis c reperitur mortuus: ꝛ quis fuerit visus effugere cum gladio euaginato.
2 Fur vt dicatur manifestus nō requiritur eius ca/ ptura: sed sufficit q̄ fuerit visus cum re ꝛ fuerat acclamatum.
3 Usurarius manifestus qualiter quis dicatur.
4 Famosus fur qualiter intelligatur. remissiue.
5 Initium dicitur illud totale tempus quo ducis ad locum destinatum.
6 Stante statuto q̄ potestas teneatur aliquid face/ d re in principio sui officij: qualiter intelligat̄ prin cipium vbi q̄ prima pars id est primus mensis.
7 Fieri aliquid in principio platee dicitur q̄ sit in prima parte ea diuisa. in. xij. partes.
Communis vsus loquendi attenditur.
8 Principium rei dicitur a pte superiori: pars ad quā descendit cursus aque dicitur finis.

¶Ar est manifestus. Ex hac 1 †. l. no. q̄ delictum dicitur esse manife/ stum quando quis deprehēditur in ipo delicto vel aliquo actu propinquo ad delictum: ita vides hic si deprehenditur quis cum re furti/ ua: licet non fuerit visus furari est manifestus fur. idem dico si aliquis deprehenditur in domo ali/ cuius vbi pulchra mulier est: certe facit hūc adul/ c terium manifestum[c]. ita debet intelligi. l. capite q̄n/ di. ob cau. vide que dixi in. l. ij. j. de bo. dam. in fine apostille magne. ꝛ no. Bal. in. l. j. in penul. col. C. ex delic. defun. que autem dicatur robaria. ꝛ quis sit deprædator: dixi post Bar. in. l. capitalium. §: famosos. de penis: ibi etiam quis sit p̄edo et simi lia.

to. j. ꝺ adul. ¶Jtē si aliquis fuerit a visus effugere cū gladio euaginato ꝺ ꝛ reperit̄ aliqs mortuus: certe ex ꝺ est homicidium manifestum q̄ ta/ lis fecit. ¶Secundo † quero an ad hoc q̄ fur sit manifestus requi/ ratur apprehensio seu captura? q̄/ dam dicunt q̄ sic per hanc. l. sed ꝺ riū est verum. quia sufficit q̄ fuerit visus cū re ꝛ ꝺ eū acclamatū. vt. l. si quis in seruitute. §. j. ſ. eo. ꝛ no. per Lyn. C. de fur. l. falsus. in. ij. oppo. ¶Jsta. l. facit ad questionem. dicit decretalis q̄ non valet testamen/ tum vsurarij manifesti. ¶Quero † quis dicat̄ vsurarius manifestus? ꝛe

¶Ab etymologia. Quando procedat ar. ab etymologia. adde bar. in. l. j. de acquiren. pos. in. d. l. oēs po/ puli. ꝛ in rubri. so/ lu. matri. ꝛ scripsi post bar. in. d. l. j.

¶Diffinitio furti. Et q̄ hic dicitur inuito domi no. limita in casu no. l. si quis seruo. C. eo. item in tellige sane. per not. per Bald. in. l. mala fide. C. de cōdi. ex. l. in Rub. C. de condictio. ob tur. cau. ꝛ in. l. incendium. C. si cer. peta. et que scripsi in. l. ei qui. C. de furt. ꝛ pulchre ꝺclarat Archi. xiij. q. v. penale. vbi omnino vide. ꝛ ibi quid in dubio per Bart. in. l. inter omnes. §. recte. j. eod. et quis sit fur manifestus. vide. j. e. in. l. si quis in seruitute. et per Lyn. ꝛ Bar. in. d. l. falsus. ꝛ quod ibi Bald. in iij. oppo.

¶Adulterium manifestum. per Bart. in. l. ij. in fi. de adulte. vide. j. e. l. si quis in seruitute. per Lyn. in. l. falsus. §. e. et ibi etiam Bart. in princ. ꝛ sequi/ tur etiam Bal. in. d. l. falsus in. iiij. op. vbi idem te net quod Ba[illegible]ñ facit quod habetur in. l. si quis adulterijs. Et Spec. in ti. de presum. §. j. et Bal. in aut. quas actiōes. C. de sacrosan. eccl. in fi. et in terminis Jo. an. in ti. de pba. §. j. versi. xiij. de quo Jmo. in. l. fi. ſ. de here. insti. ꝛ per Bal. in. l. fi. i. iij. col. C. de proba.

¶Gladio euaginato. hoc approbat Bal. in. l. ne/ c natales. in fi. j. colum. de proba. et quod dicit Barto. hic de gladio euaginato reprehendit An/ gel. hic. ꝛ vide Angel. in. l. fina. in principio. quod me. cau. C.

c ¶Usurarius manifestus. quis dicatur vsurarius manifestus. adde pulchrum dictum Bartoli in leg. j. §. adde labeonem. ſ. de edili. edicto. et in materia vide quod not: Barto. post gloss. et que notaui post Bald. in leg. cum allegas. C. de vsur. ꝛ ad hoc vide Baldum in. l. j. C. de testibus. ꝛ in. l. j. C. de fal. causa adiect. lega. et no. Ald/ der. instituta. de acti. §. ex maleficijs. et. §. quadru/ pli. et de multis fraudibus quas excogitant fene/ ratores ad hoc vt sui contractus non dicantur feneratitij. tetigit Joannes Andreas in capitulo ex literis. de iureiurando. et in. c. ad nostram. de emptio. ꝛ vendi. ideo quia infinite sunt constitu/

tiones synodales prouidetur de modo cõuincendi vsurarios.ꝛ adde q consuluit Ang.in consi. qõ incipit in causa predicta est ratio qõ ille etiam dicitur manifestus vsurarius qui per dioc̃esanum pronuntiatus esset publicus vsurarius et potest hoc facere quãdo vsurarius est testib⁹ superatus de tali crimine aut vsurarius confessus est etiam coram epi scopo ipz crimen vel contra ipz laborãt notabilia argumenta fama concurrẽte ex tra de vsuris.i.c. cũ tu. et hoc tz Guil.extra de vsu. c.j.lib.vj.alias si dioc̃esanus istis non cõcurrentibus p̃nũtiaret nõ esset vsurari⁹ manifestus.ꝑz eũ. Itẽ ille est vsurarius manifest⁹ quantũ ad hoc vt testari nõ possit si coꝛã sacerdote ꝛ testib⁹ publicis fatet̃ se vsurariũ ꝛ vsuras mãdat restitui forte libꝛũ rõnũ tradẽs.ꝛ p v̄ facit q dixit Joh. and.in c.q̃p̃.de vsu.in.vj.inver.manifeste.nõ igit̃ sufficit ista extraiudicalis cõfessio coꝛã testibus tm̃ facta vel etiã coꝛã sacerdote nisi mãdatũ intercederet de restituendo vsuras saltẽ per assignationẽ libꝛoꝝ rationũ. sed ista tria requiruntur copulatiue vt appaꝛet ex predicta glo. p̃m Ang. Itẽ õt Ang.in.d.c.p̃sil.q ad hoc vt manifestus vsurarius nõ possit restari requiritur q tpe quo testat̃ fuerit manifestus vsurarius.secus si ante ꝛ post ipsuꝫ penituit.aut aff̃ mortẽ fuerit occultus fenerator ꝛ post mortẽ incepit esse palã: qꝛ testiñ vꝫ ꝛ ꝓbat p tex.in.d.l.q̃p̃.dicentẽ q nullus manifestoꝝ vsurariorũ interfit testis.postea subdit q testamenta vsurariorũ manifestoꝝ facta nõ valent. vnde qualitas mandati iunctoversi.nemo significat p̃m tps verbi.ff.de noxa.l.in deli.§.si extraneus. ꝛ in.l.j. §.qõ ait.s̃.quo.bo.p̃m cum qõ no.in practica.ad de qõ no. Bal.in.d.l.j.in.vj. col.C.de execu.rei iudi.ꝛ in.l.posthumo.in fi.de contrab. ꝛ in. l.j. C.de fal.cau. adie.le. Itẽ an ille qui ꝓbatur per cõiecturas vsurarias dicatur vsurarius manifest⁹ ꝛ sic dicatur satis ꝓbatũ lz nõ per dictas ꝓbationes.Bal. per glo.ibi in.l. cũ ꝓponeret.de leg.ij. tzlp sic.allegat qõ habet̃ in.c.vlti.de succes. ab in testa.tu etiã potes p̃m Jmo.ibi allegare q habet̃ in.c.cum in dioc̃esi.de vsu.lib.vj.ꝛ per glo.in.c.j. ꝛ.ij.eo.ti.quis dicetur vsurari⁹ manifest⁹ p Ang. in.q.astensis.in.j.charta.ꝛ Bal.in.l.j.C.de sacro san.eccl.in lec.ꝛ in repe.ꝛ Ly.dixit in.l.ea quidẽ. C.de accus. qõ vsurarius manifestus dr̃ ille q̃ in presentia decẽ testiũ fenerauit.ꝛ vide no.per Barto.in.l.interpositas.C.de trãsa.ꝛ qualr per famã ꝛ argumẽta ꝓbetur quem esse vsurariuꝫ. vide text. cum glos. in. c.cũ in dioc̃esi.de vsur.ꝛ no. per Fede. ꝓsil.xj.Et no.qõ lz ꝓbetur quẽ esse vsurariũ non tm̃ p hoc posset rescindi contractus facti cum eo ni si probet vsurariuꝫ fuisse i illo ꝛctu secundum Bal.in.l.interpositas.in princip.de transa.ꝛ dicit Bal.ꝛ Ly.in.l.j.C.de proba.q si vnus qui erat consuetus fenerari.xx.pro centenario qõ mutuauit mihi centũ que sibi solui an p̃sumatur vsuras habuisse.et dicunt q non et quomodo probetur quem vsurariuꝫ.adde Bal.in.l. cũ allegas, in vltima colũ.C.de vsur.et in.l.ij.§.similiꝫ modo. C.de lati.libe.tol.ꝛ in.l.scripturas. C.q̃ po. in pig.habe.ꝛ in materia vide Bal.i.l.p̃ma. C.de testamen.vbi no.loq̃tur ꝛ an p̃ solã cõfessionẽ qui iudico q̃s cõfessus est se vsurariũ ꝓbet̃ vsurari⁹ manifestius vide Bald.no.in.l.j.ad finẽ de ꝓbat.ꝛz qõ per coniecturas non ꝓbetur quis esse vsurarius not.in.l.duos.C.de app.ꝛz an in genere si sibi ꝓbanti resultet cõmodum admittetur qui testificatur tale sibi mutuasse sub vsura.vide Bald.in l.dictantibus.C.de testamẽt.ꝛ ille qui mãdat restitui vsuras si reperiatur aliquas habuisse nõ cõuincitur vsurari⁹.allegatur Feder.in consilio.lxij.ad de quod consilium Ang.est.ꝛ.in ordine de quo ẽt per Bal.consil.xvij.tertio libꝛo.ꝛ ibi an possit p nuntiari manifestus a iudice laico.ꝛ.cxxxj.ij.lib.et consilio.xxv.ꝛ.cccl.xxv.primo libꝛo.per Fede. cõsi.viij.ꝛ an per cõfes.de restituendis vsuris. quis ꝓbetur vsurarius.vide per eundem consi.lxiij. per Ab.consil.cxij.Et de eo q tenuit Barto. q modo intelligatur principium. vide Petr.de ancha. in consilio.xcviij. vbi approbat doctrinam Barto.

¶Dicit statutum.vide aliquid per Bar.in.l.iij.i fi.de temp.ap.per Bal.in rubꝛi. ff.de re.diui.in antepe.col.ꝛ Alex.in.l.j.ff.si quis ius dicen. non obtemp.

tex.s̃.de

ter.s̃.de aqua quo.ꝛ esti.l.j.§.estatẽ.ꝛ.§.se. In cõ a trarium vr̃ q p̃incipiũ dicat̃ vsq̃ ad mediũ sui officij.a medio retro dicat̃ finis.vt not.s̃.si quis ius di.nõ obtẽ.l.j.breuiter puto dicendum sic qõ principium dicatur prima pars rei:ꝛ ideo si res de qua agitur habet diuisionem ꝛ distinctionem partiuꝫ. intelligo in principio.i.in prima parte. vt. C.de a iudi.aut̃ ad hec.nã iudiciũ diuiditur i tres partes. principium vsq̃ ad contestationem inclusiue. medium vsq̃ ad conclusionem cause.post conclusionem vsq̃ ad sententiam intelligitur finis. vnde in principio intelligitur.i.in prima parte. facit. l.si quis in principio testamenti.de le.iij.nam ibi intelligitur in principio.i.in primo capitulo.eodẽ modo si quis diceret in principio seculi: intelligit̃ de prima etate q̃ fuit ab Adam vsq̃ ad Noe: quia sic est diuisum seculum per etates:sed quando q̃ res de qua agitur non habet partes vt in casu propositio:vt qꝛ fit furtum.nam quanto tempoꝛe fuit furtum ignoꝛatur.et quanto tempoꝛe duret furtum furto ignoꝛatur: ideo intelligitur de prima die. Ad propositum cum statutũ dicat quod potestas teneatur facere aliquid in principio officij sui: et officium potestatis duret.vj.mensibus:intelligam in primo mense: quia habet sex principales partes. Item si duraret anno: intelligerem in principio.i.i prima parte.l.in primo mense: quia habet partes.xij. ¶Sed quid̃ dices in re coꝛporali:ad quam refertur hec appellatio principij. Respondeo quelibet res coꝛporalis diuiditur diuisiõe legali in partes.xij.vt.l.seruus. §. hereditas. s̃.de here.instit.ideo dicam fieri in principio platee illud quod fit in prima parte ea diuisa in. xij. partes.et in fine dicam fieri id quod fit in vltima parte. Predicta vera nisi cõis vsus loquendi aliter se haberet qõ certã partẽ appellaret principiuꝫ tũc standum est cõmuni vsui: vt.l.j.in prin.s̃.de flumi. ¶Sed quero ꝑ a qua parte faciemus principium. certe a parte superiori.inferioꝛ autẽ pars ad quã descendit cursus aque dicitur finis. Ar.l.j.i fi.s̃. de aqua plu.arcen. ¶Ulterius oppono.j.l.pxi.fol. vt ibi videbimus.

1 ☞Quilibet potest occurrere ad capiẽdum delinquentem.

2 Laicus potest capere clericũ delinquentẽ vt eum ducat ad iudicem:non vt ipsum detineat.

3 Defendere aliquem offensum:ꝛ eum iuuare quilibet potest.

Si quis in seruitute.

Hic ponit̃ nouus casus p̃m gl. ¶Op.ad principiũ.s.l.pxi.vbi vr̃ q sufficiat aliquem capi tota illa die anteq̃ perferat ad locum destinatum.due sunt solutiones. vna q̃ hic loq̃tur qñ q̃s isto medio tpe mutauit statũ.ꝛ hoc tz gl. in l.precedẽti. Alij dicũt q istud principiũ corrigit̃ p v̄.idẽ põpo.ita dicit gl.B ꝛ hãc so.tz Dy. q̃si mutatio ꝑditionis persone nil releuet.vt.l.j.j.de pe. ¶Possum⁹ sustinere gl.vt illud qõ facit mutatio diei faciat mutatio status persone.nõ ob.l. j.j.de penis.qꝛ ibi loquit̃ in pena tã cõmissa:in qua non nocet mutatio status.hic in pena cõmittẽda seu al

¶Ulterius opponi. In omnibus casibus quibus potest capere furem vide Bartol.in.l.j.C. vnde vi.et ad intellectum huius.l.vide.s̃. eodem. l.fur est manifestus.

¶Iuxta hoc quero.vtrũ laicus posset capere clericum delinquentẽ ꝛ ipsuꝫ duceꝛe ad ptãtem. adde Bal.in.l. si quis per calumniã. C.de epi. et cle. et dixi post Bar.i.d. §. si debitoꝛe.ꝛ no. Bar.in.l. si miles. õ exhib. reis.ꝛ per cano.in.c.cũ non ab homine.de iudi. Lapus alleg.cxxvj.alias.cxxij. vide not.per Ange.ꝛ doct.in.l.j.s̃.ne qs eum.ꝛ quod no. Jnno. in. c.si qñ.de offi.dele.adde qõ Bal.in.c.j.§.fi qs.de patur.fir.dicit q capi possint clerici delinquẽtes vt presententur epo ꝛ ibi eũ omnino videas:allegat Jnno.ꝛ Jo.And.i.c.vt fame.de sen.excom. ꝛ hoc in ipso actu delinquendi vel immediate post.ꝛz ex interuallo nemo potest eos capere nisi ex concessione episcopi.vt not.extra de iud.capitu.cum non ab homine.sed domi.Anto.in dicto capi.cum non ab homine in hoc tenet contra Hostien. in dicto capitu.vt fame.sed Jnnocen.tenet õ dominũ Antonius. adde tamen quod clerici vel monachi in sacris constituti non possunt capi etiam per iudicem ecclesiasticum pro debito ex contractu vel quasi.not.Joã.an.in capi.si clericus.de sentẽ.ex communi.in.vj.ad quod allegatur tex.in.c. latoꝛ pignoꝛa.ꝛ in.c.vt fame.de sentẽ.ex communi. secus si sit debitoꝛ ex delicto vel ex contractu ratione doli vt in.c.j.de deposito. et hoc ibi tenet do. Anto.sicut etiam videmus in doctoribus in. l.medicos. C.de profes.ꝛ medi.lib.x.ꝛ eoꝝ filijs ꝛ vxoribus.ꝛ ideo dicit Bal.Ang.ꝛ Jmo.in.l.quid ergo.§.si heres.de leg.j.quod pater inueniens clericum adulterantem cum filia si ipsum occidit nõ incurrit penaꝫ canonis.vide.c.si vero.el.j.ad fi. õ sen.excõ.ꝛ ad no.p Bar.hic vide no.per moder. in.l.de pupillo.§.meminisse.de noui operis nunt̃ia.ꝛ in hac materia ad Bar. hic adde quod pro bono publico quilibet potest capere fugientem. vt est tex.i.l.generalis.de decu.lib.x.ꝛ bene facit tex.in.l.fin.C.de male.ꝛ ma.ꝛ no.per Bart.in.l. neminem. C.de exhi.reis.sed interest reipu.vt delicta non remaneant impunita. ergo quilibet põt capere clericum vt eum pñtet suo iudici.vt i aut̃. de defen.ciui.§.nos igit̃.ꝛ i aut̃.vt iudi.sine quoq̃ suffragio.§.veritatẽ.ꝛz aduerte qꝛ õ doctrinã. d. Abb.in.c.cũ nõ ab homine.facit tex.i.d.c.si vero. in fi. de sen.excõ.vbi expresse dicitur quod nõ li

cet clericum inuentum in adulterio vel stupro capere & ei volentas manus imponere nisi sint persone quedam cõiuncte que ibi notantur. & quis posset ad illũ tex. responderi q procedat qõ clericus non est in fuga vel non est verisimile quod fugiat hoc tamẽ multuz restringit illam rationem cum ī dubio manifestuz est seu verisimile quod deprehensus in maleficio tri- 1 more ne capt9 ponat ad torturam qõ 2 ipse fugiet. vt est casus notabilis in .c. vt fame. s. allegato. & ad hoc facit tex. ī. l. ſ. ff. de bo. eorum qui mortem sibi cõsciuerunt. & ibi per Bar. vbi probatur q accusatio est iustus metus accusato si fugit ppter quez ille qui fugit p̃sumitur fugisse. eadẽ rõne faciet quod verisimile sit accusatũ debere fugere: et si custodiat9 qz iust9 timor p̃sumitur mouere quemlibet ad faciendũ vt euadat a periculo: vt ptz in toto ti. qõ me. cau. vnde qz deprehensus in crimine p̃sumitur fugitiuus & legis dispositio faciẽs regulã dz adaptari ad ea que cõiter contingunt: vt in. l. nã ad ea. ff. de legi. unde si tex. ille in. d. c. si vero. voluisset in illo casu quo clericus nõ posset fugere vel nõ esset verisimile q fugeret nõ liceret eũ capi nõ erat simplr ponenda regula negatiua cum iste casus cõtingat de facto & sic quodãmodo cõtra naturã deprehensionis in delicto personali: sed dz poni regula affirmatiua cũ ista exceptione sic vt fit cõiter in delictis phibitis. vnde non placet intellectus ille ad illã decretalẽ & vr potius distinguẽdum vt distinguit Abbas in. d. c. si vero. vt dicamus aut clericus repertus in delicto continuat delictum siue non desisteret a delicto nisi caperetur per laicuz & tũc liceat vnicuiq; laico capere eum & ligare si alias non posset propulsare iniuriam secundũ Innoc. ibi. pone exemplum quando clericus fugeret cuz re quam furripuit nec ex solo clamore dimitteret rem, tunc enim laico licet capere eum quia continuat delictum. vnde tunc sola captura non est pro maleficio puniendo: sed dicitur fieri pro defensione rei vel persone & hoc semper fieri põt. vt supra dictũ est. & ista rõne põt cõcedi qõd si familia ueniat clericum de nocte possit ipsum capere & p̃sentare eps̃ Abb. in loco prealleg. & in. c. vt fame. eo. ti. põt etiã assignari alia ratio. qz si clericus permittet retur abire noctis tpe maluz remaneret impunitus: quia nõ posset postea cognosci. vt. l. si is qui rem. ī pri. et ibi not. ſ. e. aut clericus deprehensus in delicto debet statim ad eundem & tũc probabiliz videt esse opin. Dostien. q̃uis fuerit vel sit verisimile fuga q nõ possent capi p laicum etsi p laicum puniatur. et illa conclusio probatur fortiratiõe quia tex. in. c. vniuersitatis. de sen. excõ. dicit q prelatus non posset verberare clericum per se quatũcũq; subsit veritas verberandi per aliũ potest: sed non potest executio committi laico p prelatum. si ergo nõ permittitur laico verberare clericũ de mandato prelati etiam q̃n aliter crimen nõ põt puniri. multo forti9 laico non permittitur clericum capere propria autoritate. non est tñ verũ qõd si cleric9 fugiat delictum remaneat impunitum: qz ō ip̃m licet absentem poterit pcedi multipliciter iuxta ea que habentur in. c. veritatis. de dolo & cõtu. itẽ habebit locũ remissio ad petitionem iudicis in cui9 loco deliquit. iuxta no. in cle. pastoralis. de re iudi. vel si clericus alibi cõstituat domiciliũ ibi poterit de hoc delicto accusari. l. ſ. & ibi habetur. C. vbi de crimi. agi opor. & no. in. c. fi. ſ. ti. primo. nõ obstat dictum Inno. in. d. c. si vero. & do. Abb. hic in scõa rõne adducta p̃ eius: qz dico q termini non sunt pares. nam illud argumentum bene vz. s. defendere priuatum multo fortius publicũ vel circa publica. xxiij. q. iij. c. fortuito. & c. non inferenda. sed nõ vz istud arg. lz defendere priuatũ ergo lz ad vtilitatẽ publicaz capere malefactorẽ vt puniat: qz per hoc respublica non defenditur. sed potius p̃curatur vtilitas publica capiendo de censionẽ p̃prie. ſ. prout repellit iniurias que inferri vellet.

cum habeat

Si qui furti.

Hec est multum notabilis lex & diuiditur in tres partes. primo ponit vnum dictũ. secundo ponit aliud. s. quod sit officium iudicis quando primo agitur de furtũ rei ven. Tertio qõd sit officiũ iudicis q̃n p̃i9 fuit actũ cõditione furtiua: & nũc agit rei ven. scõa ibi: ſz si eã. tertia ibi: q̃ si ex conditiõe. textus ibi. decreuisset id est decrescẽdo pueniisset seu permansisset: ſz Ja. de are. de p̃prietate cognoscit. s. in qua lz iudici quod ex arbitrio equum videbitur decernere. vt inst. de act. ſ. preterea qõd si ex cõditione. vbi nullum iudex potuit exercere arbitrium cũ non sit arbitraria: & sic nõ coegit petitorẽ ad remittẽdam rei vendicationem. ibi sustulerit nũc autem cõuenitur rei vendique est arbitraria: in ea erit officiũ iudicis qõ sequit9 vt aut &c. Oppo. ad p̃incipiuz. de. l. inter oẽs. ſ. fi. l. si dñium. ſ. eo. ſo. hec intelligit9 ſz illas. s. nisi res ad dominũ sit reuersa vel dñium mutatũ. Itẽ vr̃ & q restituta extinguit9 cõditio ipo iure: vt. ſ. e. l. si pignore. ſ. cũ furti. ſo-verũ est si cõsecutus fuisset quis rẽ secus si estimationem vt hic. Ulterius oppo. & videtur q̃ ista cautio sit9 superuacua seu ista remissio ipo iure. Tertio qõ sit officiũ iudicis q̃n p̃i9 fuit actũ cõditione furtiua: & nũc agit rei ven. scõa ibi: ſz si eã. tertia ibi: q̃ si ex conditiõe. textus ibi. decreuisset id est decrescẽdo pueniisset seu permansisset: ſz Ja. de are. de p̃prietate cognoscit. s. in qua lz iudici quod ex arbitrio equum videbitur decernere. vt inst. de act. ſ. preterea qõd si ex cõditione. vbi nullum iudex potuit exercere arbitrium cũ non sit arbitraria: & sic nõ coegit petitorẽ ad remittẽdam rei vendicationem. ibi sustulerit nũc autem cõuenitur rei vendique est arbitraria: in ea erit officiũ iudicis qõ sequit9 vt aut &c. Oppo. ad p̃incipiuz. de. l. inter oẽs. ſ. fi. l. si dñium. ſ. eo. ſo. hec intelligit9 ſz illas. s. nisi res ad dominũ sit reuersa vel dñium mutatũ. Itẽ vr̃ & q restituta extinguit9 cõditio ipo iure: vt. ſ. e. l. si pignore. ſ. cũ furti. ſo-verũ est si cõsecutus fuisset quis rẽ secus si estimationem vt hic. Ulterius oppo. & videtur q̃ ista cautio sit9 superuacua seu ista remissio ipo iure. Tertio qõd sit officiũ iudicis q̃n p̃i9 fuit actũ cõditione furtiua: & nũc agit rei ven. scõa ibi: ſz si eã. tertia ibi: q̃ si ex conditiõe. textus ibi. decreuisset id est decrescẽdo pueniisset seu permansisset: ſz Ja. de are. de p̃prietate cognoscit. s. in qua lz iudici quod ex arbitrio equum videbitur decernere. vt inst. de act. ſ. preterea qõd si ex cõditione. vbi nullum iudex potuit exercere arbitrium cũ non sit arbitraria: & sic nõ coegit petitorẽ ad remittẽdam rei vendicationem. ibi sustulerit nũc autem cõuenitur rei vendique est arbitraria: in ea erit officiũ iudicis qõ sequit9 vt aut &c. Oppo. ad p̃incipiuz. de. l. inter oẽs. ſ. fi. l. si dñium. ſ. eo. ſo. hec intelligit9 ſz illas. s. nisi res ad dominũ sit reuersa vel dñium mutatũ. Itẽ vr̃ & q restituta extinguit9 cõditio ipo iure: vt. ſ. e. l. si pignore. ſ. cũ furti. ſo-verũ est si cõsecutus fuisset quis rẽ secus si estimationem vt hic. Ulterius oppo. & videtur q̃ ista cautio sit9 superuacua seu ista remissio

---

est habeat exceptionẽ. ſo. vt in gl. Ultimo opp. a ad fi. de. l. eius rei. s. de rei vẽ. vbi vr̃ q̃ ille q̃ soluit litis estimationẽ efficit9 dñs adeo q̃ nõ possit b cõuenrri rei vẽdi. sol. hoc in fure: & sic in malefidei possessore qui nõ habuit cãm ab actore: ibi secus. Et itelligo hic qõ tpe solute estimatiõis nõ erat possessio penes furem als secus vt no. per Dy. in c. pro possessore. extra de reg. iur. li. vſ. in. v. q. vel si dicit q̃ erat penes furem intelligo actore ignorante. ita dicit Ja. de ra. vt no. per Ly. C. de pdi. fur. l. ſ. in. iiij. q. dixi in. l. litis estimatio. s. p emp.

¶ Ulterius querit glos. † pone q̃ feci tibi pactum de non agendo furti: vtrum ex noua contrectatione oriatur actio furti. videtur q̃ nõ: vt hic. Contrarium determinauit glo. quia non esse natam actionem vel esse natam & sublatam esse paria sunt: vt. l. si dari. s. de verbo. obligatio. sed si non esset nata ab initio nasceretur furti actio ex noua contrectatione. vt. l. ſ. C. de noxa. & l. serui et filij. ſ. eodem titu. & l. iij. s. rer. amota. ergo &c. Preterea pro hoc videtur casus. ſ. eodẽ. l. si quis vroi. ſ. si qs iurauerit. ita dicit glos. Contra istã 3 gl. vr̃ alia gl. in. l. eum qui. ſ. in popularibus. s. de iureiuran. et. l. qui iurasse. ſ. ij. eodem titu. & l. si a te. de except. rei iudic. dicunt quidam hanc glos. dicere veritatem. & alias glos. esse falsas. tu dic illas & istam esse veras. nam hic loquitur quando post factum pactum interuenit nouus actus. scili cet contrectationis & animus lucrandi: merito actio furti nascitur: sed glos. contrarie loquuntur quando nullus actus de nouo superuenit: sed durat quod antiquitus erat. Pro hoc induco. d. ſ. si quis iurauerit. Ultimo hec lex facit † ad questionẽ quod si aliquis fecit furtũ in ciuitate Florentie: & hic deprehendatur cum furto: qõ hic nõ possit puniri: qz assidua contrectatione actio furti non nascitur, postp̃ in principio nata fuit. dicã ſ. eo. l. si dominium.

¶ Scuius. Istam regulam glos. 1 hic iurisconsultus & in ll. sequentibus. sed glo. limitat hanc re- 2 gulam & declarat in. l. manifestissimi. in prima glo. C. eo. dic vt ibi.

1 ☞ Nemo ex iniquitate sua consequitur actionẽ.
2 Rapina vel violentia quod sit delictum quod cõ- 3 mittitur in personam: furtum vero non.
3 Actio triticaria quod competit furi.

¶ Tacz fullo. Mot. † ex iniqui- 1 tate sua nemo cõ sequitur[a] actionem. Oppo. de. l. ſ. ſ. si predo. et. l. bona fides. ſ. ſ. s. depositi. l. ita vt si fur. s. commoda. glos. solu. quod ibi ex contractu suo non ex iniquitate. et sic non est causa proxima actionis: sed remota causa iniquitas.

b Item oppo.[b] l. ſ. ſ. qui vi a me. s. de vi & vi ar- 2
c ma. glos. magna notabiliter soluit. & sic innuit[c]
x † quod rapina vel violentia sit delictum quod committitur in personam: furtum vero non committitur in personam: vt not. de quo plene dicam in. l. licitatio. ſ. quod illicite. supra de publi. d istud dictum licet sit verum in se: tamen solu. contrarij non est vera: qz idem est in violentia quod

¶ Memo consequitur. vide post Ly. Bal. in. d. l. ſ. in. ij. iij. & iiij. colũ. C. eo. in fi. prin.

¶ Itẽ op. vide Bar. in cõſi. ccl. incipiẽ. statu. cas- 3 stri plebis. vbi cõsuluit qõd faciẽs furtum nõ dicit facere delictũ psonale. allegauit istã glo. hic & ibi vide quot modis dr delictũ psonale si statutũ dicit q̃ bãnitus p delicto psonali ponit ipune offendi. Andre. barb

in furto. vt. l. ij. ſ. & generaliter. ſ. vibo. rap. ideo glos. in. d. l. ſ. ſ. si p̃do. dat aliã solutionẽ: que licet habeat apparentiã: tamẽ nõ cõgruit rationi posite hic. scilicet ne ex improbitate sua cõsequeret &c. Et ideo alibi soluit aliter. Et sic quod in. ſ. qui vi a me. agit furti ad possessionẽ que sibi vi arrepta est qõd potest. nec habet actionez ex improbitate sua sed auferentis: sed hic non põt agere fur furti actione ad duplum vel quadruplũ: q̃ actio furti dat9 ad interesse agẽtis: vt. ll. ſ̃ijs: ſz hoc c interesse nõ est sine sua improbitate: ergo &c. Et ideo † si fur vellet possessionẽ repetere actiõe tritica- ria posset: vt. l. ij. s. de triti. & ita intelligũt q̃dã. l. inficiãdo. ſ. infans. ſ. e. & ibi aliq̃d tangã. hãc sol. ponit glo. ſ. de reg. iu. l. cum par. ſ. ſ. Ly. tangit & non ita clare. C. eo. l. fi. in prin.

Si cui ex stipulatu.

Mo. q̃ id qõ dicit s. e. l. is cui9 interest. intelligit9 si interest rõne possessionis vel iuris realis: secus si ratione actionis personalis. ita glo. istã. l. intelligit: vtrũ autẽ hic debitor actionẽ cedendo liberetur. dic vt in glo.

☞ Actio furti q̃ nõ det9 ei cui in- 1 terest ratione actionis p̃sonalis.
Emptor lz nõ possit rẽ accipere p̃ 2 pria autoritate etiã pretio soluto & non dicatur bonefidei possessor: tamen non tenetur actione furti.
Qñ periculũ est vẽditoris an actio 3 furti debet cedi emptori. remissiue.

Eam qui.

Hec est multũ notabilis lex. dr q̃ emptor actionẽ furti nõ hz. Contra. quia sua interest non surripi. ergo &c. vt. l. is cuius interest. s. eod. ſol. † hic interest ratione iuris personalis: non ratione iuris realis vel possessionis: vt dixi. s. l. pri. Se- cundo † oppo. ad fi. l. de. l. si ex stipulatione. s. de acqui. possess. vbi dicitur q̃ nõ lz accipere rẽ ppria autoritate etiam pretio soluto. ſo. cõcedo q̃ nõ lz accipere: & non dicitur bonefidei possessor: imo predo vt ibi. tñ furti actione nõ tenet:

Qõ nõ lz. no. q̃ si subtrahe- rem rem mihi debitam non tantum teneor furti in quadruplum sed p̃do sum. et hoc tenet Bar. in dicta. l. si ex stipulatiõe. ad- de tex. in

c.dudum ecclesia Rhotomagen.de elec.vbi ille q̄ nactus est possessionē beneficij sine auctoritate superioris dicit fur ⁊ latro. ⁊ tene mēti q̄ lz statutū loquat de p̄edone vel fure nō verificabit in istis vt colligitur in.c.dudum.

a ¶Quero quid.vide Bar.in.l. si q̄s vxo/ 3 ri. §. item a apud la/ beones.ff. e. vbi hoc 1 colligit. ⁊ adō q̄ no. in.d.l.si ex 1 stipulatio ne ⁊ q̄s di cat p̄do vt fur.vide q̄ habes p̄ Bar.in.l. capitalium. §. famo/ sos.ff. de 1 penis.

b ¶Actio/ nē pena/ lem. vide Bal.i au/ tē.sed no/ uo iure.in i ij.col.C. de ser. fu. ⁊ vidē bar. i n.l. si fa/ milie.ff. d̄ iurisd. om. in.⁊ Bal. 1 in.l. q̄d §. §. ait p̄e/ tor. d̄ his q̄ no.insa. itē quid si eodē tpe q̄s interfe cit plures boues an 1 debeat pu niri pena statuti pu nientis fa/ cientē plu 1 ra homici dia vide q̄ ibi no. di/ cunt per Bal.

q̄ nō ictereſt vēditoris: vt hic. Itē dicit hic q̄ emptori dz cedi actio: q̄ eius periculū est.quero † quida si est periculū vēditoris.dic vt in.l. vēditor ex hereditate.in fi.ff. de he 1 re.vel acti.ven.

☞Colon⁹ q̄ sit dñs fructuū post/ q̄ sunt p̄cepti ⁊ a terra separati.

Preterea. Opp. q̄ colonus sit dñs † fru/ ctuum: vt.l.si apes.§.fi.ff.l.fullo.§. frugibus.ff.eo.glo. dicit hoc est ve/ rū post q̄ fructus sunt p̄cepti ⁊ se/ parati a terra vt in contrarijs.ante 1 aūt secus vt hic.⁊ hoc dicit glos. in colono partiario ⁊ in colono qui co b lit numis: quod an sit verum: dicā ff.eo.l.si apes.§.fi.

☞Depositarius lz teneat de lata ⁊ latiori culpa dz tamen actionem furti p re deposita sibi furata.

Is apud quem. Ex i p̄o/ bitate ergo sua depositarius actio nē furti nō cōsequitur.ff.eo.l. qui vas.§.si ego.glo.dat duas sol. secū da est vera: q̄ hic depositarius cō/ misit furtū vtēdo re vel interuertē/ do possessionē dñi p vsum eius. in 2rio cōmisit furtū alij p̄cedēdo: ita q̄ dño retinebat possessionem.ista est veritas vt dicā in 2rio. ¶Quero cū † depositarius teneatur de lata culpa ⁊ latiori: vt.l. q̄ nerua.ff.de=1 posi.et.C. depositi.l.j. an illo casu ipse habeat actiones furti videt q̄ 2 non:q̄ dolo cōparat.Cōtrariū est 1 veritas.nā verus dolus furtis p̄/ ponderat culpe depositarij: vt.l.itē si obstetrix.in fi.ff.ad.l.aquil. ita te 2 net Jaco.de are.

☞In odium furis inspicimus q̄d euenire pōt licet verisimiliter res 1 ad hoc non tendat.

Papinianus tra/ 2 ctat. No.q̄ in odiū † furis inspici/ mus illud q̄d euenire pōt lz verisi/ 3 militer res non tendat ad hoc.facit l.diuortio.ff.de neg.gest. b cardū istud bene solui.ff.de ver.obli.l.in ter stipulantē.§.sacram.

Idem scribit. Circa hunc.§. querit glo.dicit hic q̄ creditor.po terit agere actione furti. ¶Quero ad quantū vtrū duplabitur creditū an estimatio rei subtracte.glo.circa hoc distinguit hic plene.⁊ vide eam que incipit in solidū ⁊ no.eā. ¶Scdo q̄/ rit glo.quomodo pōt hic agi actione furti ad de/ cem cū essent.x.debita.videt q̄ debeat agi ad du/ plū.ff.ad.xx.glo.fatet q̄ qui petit viginti petit.x. vel dic q̄ seruus valebat tm quinq; ideo agebat ad.x.actione furti.nā illud q̄d debet duplari debi tum: est verum q̄n res subtracta valet plus quam debitum valeat ⁊ ita videtur hic sentire do. Old. ☞Unum furtum dicitur quantum ad actionem penalē licet plures res simul subtrahantur. Statutū q̄ p̄o primo furto quis fustiget: p̄o se/ cundo auricula amputet: p̄o tertio suspendatur non verificat in subtrahente plures res.

Idem dicit. Oppo.q̄ occasione cuius/ libet in totum agat: vt.ff. ea.l.§.papinianus.Sol.hic simul factū fuit ideo dicitur totum furtū vnū.ita dicit glo. quam no.⁊ mēti tene. ¶Mot.† q̄ si plures res simul subtra/ huntur dicitur vnum furtum quantū ad actiones penales b. Et hoc facit p̄o statuto quo cauetur: vt p̄o primo furto fustigetur.p̄o secundo amputet auricula: p̄o tertio suspendat: q̄d si plures res fu retur quis totum hoc dicatur vnum furtū. Alte/ rius querit glos. quare non tantum operatur ibi in.§.papinianus.alter retentus q̄tum ⁊ hic alter amissus: vt scilicet p̄o parte ibi agat. Rn̄det glo. quia ibi ille qui remansit remanet periculo credi toris.hic vter q̄ transit in periculum furis. ista ra tio non est semper vera quia periculo creditoris perit ita demum si perit sua culpa: vel si hoc esset actum. vnde rationem assigna que ponitur in tex. dicti.§.papi.

Idem pomponius. Quero quid si cōmodata/ rius non fuit in dolo vtrū habeat actionem furti. dic q̄ est electio domini cōtra quem agat. vt.l. fi.§.ff.eo.titu.

☞Actionē furti nō habet ille cui⁹ interest rōnē obligationis personalis.

Pater equiparatur fideiussori.

An pater. No.† vbi interest ratione obli/ gationis personalis quis furti actionem non habet vt hic.⁊.ff.e. l.in princip. ⁊.ff.l.proxi. ¶Secundo no.† p̄o patre qui equi paratur fideiussori vt hic ⁊ habetis in.l. cū filius/ fami.in p̄in.ff.de ver.obli.

☞Pater habet quasi dominium in filiū et ideo ei datur vendicatio.

Filiofami.furto subtracto patri datur actio furti ad estimationē operarum perditarum ⁊ hec du plabitur.

Mater non potest agere actione furti p̄o filio furto subtracto.⁊ ibi rationem.

Si filiusfamilias. Opp. pater nō habet in filiuz dominium nec possessionem: quia liber homo nō possidetur: ergo ⁊c. Respondeo dicit glos. huius timore q̄ habeat actionem furti pater: hoc est ac cusationem criminalem non ciuilem. ita no. insti. de obliga. que ex delic. nascun. §. interdum. Ista sol. est contra tex. qui ex p̄esse dicit de actione fur 1 ti. Ad contrarium respondeo sic. pater † non ha/ bet dñium vel possessionem concedo. sed hz quasi dominium: ideo datur vendicatio patri. vt.l.j.§.p 2 hanc.ff. de rei vendi. ¶†Item oppo. quod nō pos sit agi furti cum liberum corpus non recipiat esti mationem. vt.l.liber homo.ff.ad legem aqui. er/ go non reperitur quid dupletur vel quadruplet. dicunt quidam quod duplabitur illud p̄o quan/ to iurauerit se nolle carere illo filio. ⁊ istam sol. tenet glo.in.l.vt tantum.ff. de ser.corru. tamē hec glo. reprobat eam. ⁊ bene quia in actione furti nō habetur ratio lucri vel affectionis: vt dicit gloss. quare soluit aliter quod duplabit estimatio ope/ rarum perditarum a patre propter furtum. Istaz sol. tenet Dy. istam etiam tenet Ey. C.e.l. si quis 4 seruo. ⁊ istam teneatis. ¶Item oppo.j.eo.l. ma/ 3 ter. Sol. †. non potest agere actione furti: vt ibi. sed pater sic. ⁊ ratio est duplex: q̄ mater nō habet ius potestatis in filio. item matri opere nō deben tur: secus in patre.

1 ☞An vendito equo videatur vendita sella.

Non solum. Querit gloss. vtrum possit per conditiones incerti cō modatarius repetere illam suam detentationem. dicit glo. q̄ sic. hoc quod dicitur de conditione i/ certi reprehenditur per gloss. C.eo.l.fi.§. sz cum in secunda. ⁊ illa verior. dixi in.l.aquilius.ff. de do 1 na. ⁊.l.rem que nobis.ff. de aequi. possess. † iste.§. 2 facit ad.q.si vendo tibi equum. an videor tibi⁹ ven dere frenum: ⁊ sellam: ⁊ similia. hic vī quod sic. dic vt.l.ediles aiūt. in prin.ff. de edili. edi. ⁊ per Guil: de cu. in.l.si vt certo.§. vsq; adeo.ff. cōmo.

1 ☞Muntius q̄ quis possit esse in re sua.

2 Accipiēs rem pferēdā tenet de periculo rei si su/ scipit custodiam ⁊ pretium accepit:

3 Mandatarius q̄n teneatur de leuissima culpa.

4 Fideiussor q̄n est sibi factū mandatū q̄ soluat nō tenet nisi de dolo ⁊ lata culpa.

b **Si epistola.** b No. tex. ibi ⁊ si custodiā. ⁊ in versi. finge ⁊c. ¶No. quod dicitur in prin. de dñio epte ad quem perti/ f neat concor. sunt in gl. ¶Secūdo no. in versi. sed 1 ⁊ si interfuerit † quod quis potest esse nuntius in re propria. nam hic vides quod quis portat lras ad sui vtilitatē: hoc tangitur per Jac. de are. in. l. j.§. nuntiatio.ff. de no. ope. nun. ⁊ ego dixi in .l. in 2 ste.ff. de acqui. pos. ¶Tertio no.† q̄ ille q̄ accipit rem perferendam tenetur de periculo rei in duo bus casibus si suscipit custodiam. ⁊ si accepit pre c tium. ita vides hic. Cōtra q̄ opp. c q̄ mādatarius d teneatur etiā de leuissima culpa d vt .l.a procura/ 3 tore. C. mā. sol. quicquid † dicatur ista est veritas. q̄n q̄ in mandato venit aliq̄d quod requirit exactis simam diligentiam: vt facere procuratorem ad iu/ e dicia tunc procurator tenetur de leuissima culpa e q̄ vī asserere se perituz in illa peritia: que in iudi cio requiritur suscipiendo mandatum. ita loquit l.a procuratore. ⁊ quod no. per Dy. in. c. imputa/ ri. de reg. in. li. vī. Quandoq; mādatur aliquid q̄d requirit diligentiam non tantam ⁊ tunc tenet de lata ⁊ leui: q̄ ita diligēter vī se asserere: put illa

¶An videor tibi. vēdito equo videt vēdita sella: ⁊ adde q̄ nō solū veniet sella. sz ornamēta q̄ erāt i eq̄ tpe vēditiōis et ante q̄ duos dies. d. l. ediles. §. vēdēdi. q̄d bñ no. ⁊ vide q̄ dixi in. d. §. vsq; adeo. ff. cōmo. istis adde q̄d no. Bal. in. l. ij. in fi. ff. colū. de edi. ac.

res cui⁹ mādatū suscipit requirit. b ¶Si epla. vt.l.in re mandata. C. manda. q̄n q̄ mandatur aliq̄d q̄ nulla req̄rit di/ ligentiā. q̄ oēs scirēt facere vt por tare vnam lram seu epl̄am vel aliq̄d aliud de vno ad alium: ⁊ tunc nō te netur nisi de dolo ⁊ lata culpa: nisi pretium susceperit: seu custodiā in se receperit. vt hic. simile in manda to † quod videtur fieri fideiussori quod soluat: nam fideiussor non te netur nisi de dolo ⁊ lata culpa. vt.l. si fideiussor. circa p̄n. ff. māda. facit bene. l. ij. §. de pig. contra istud vlti mum. ita debetis intelligere hanc legem.

Reditoris. **Dominus.** No. q̄ di cit quasi pignoris loco. ¶Quero circa hoc quid si cadat a possessiōe: c vtrum habeat hypothecariā. certe non: q̄ tex. dicit quasi pignoris nō pignus proprie. ad quod facit. ff. de leg. j. l. fi dominus. la picola. cum. l. sequenti.

Ne cum filio. Oppo. quod sit ciuilis cō stitutio. vt in. §. hi qui. insti. eo. Sol. vt in glo. ¶Item op d po. in. l. si quis vxori. §. sed si filius. ff. eo. Sol. ibi de castrensi vel quasi ca strensi.

Serui ⁊ filij. f Vi/ des q̄ non potest agi furti ci/ uiliter: sz an possit agi fur ti criminaliter: dic vt i. l. respiciendū. §. furta domestica. ff. de pe.

Illud quesitum. e Iste. §. legitur duobus modis in gl. p̄mo i bone fidei possessore. ⁊ p̄ ista lec. faciūt multe sol. 2rio. ⁊ p̄ hoc facit ēt tex. q̄dc it de vsucapiōe: q̄ vsucapio in dño vo nō caderet. Se cūdo mō legit hec. l. in vero dñō. p qua facit tex. qui expresse in dño loq tur. ponam⁹ ergo casum vt litera ia cet ⁊ in 2rijs expediem⁹. ¶Opp. f C. eo. l. apud antiquos. §. si aūt desi/ ⁊ seruū nō oritur obligatio. q̄d inter abbatē ⁊ mo nachū. vide Bald. in. l. cum affirmes. C. de li. can.

a ¶In processu declaretis.in processu potest et debet libellus ambiguus declarari.vide Bart.in. l. a inter stipulantem.§.j.de verb.obli.z i.l.nō soluz. §.sed vt pbari.de oper.non.nun.

b ¶Nihil operaf.ista ꝺba plus minus appositā in libello ni/hil operā turvīd omnino tex. z Bal.i.l. publia. §. titius de/positi.et ꝫ libello vi/de in fili ꝺ hac incer/titudine i/no.in.c.ex parte Ab/batisse.de priui.glo. in.c. cū in terduz.de ꝺbo.sig.ꝫ ista autem dictione plus vide Bal.in.l. ab hosti/bus.§.sed quod sim/plr.ex q̄. cau.ma.z ff. si quis cau.i.l.z si post tres. z adde an p cedat libel 3 lus: quod talis surri puit et ce/lauit ani/mo furan/di.et ꝯtā/di res z bo/na q̄ a sce/dūt ad esti/mationem c.saluo er/roze calcu/li Bal. cō/si.cvj.j. li. c ¶Ulga/ris pena i/ponef.ad

nat.Sol.hic loquif i bone fidei pos/sessore: qꝺ apparet ex eo q ꝯt de vsuca.ibi ꝺo loquif in vero dño.et z qꝺ hic ꝺr in tex.plurib⁹ locis dño. expone.i. bone fidei possessore. ita intelligunt quasi oēs glo. hic posi/te. sed prout intelligeres hāc.l.i ve ro dño ad.l.apō antiquos. Rñdeo: prout hic ꝺr in.ij.solu.quia ibi fer/3 uus fuit postea reuersus apud verū dñm:hic nō. ¶Scꝺo opp.§.ad le. aqui.l.si seruꝰ seruū. §. seruꝰ.scꝺo b rñso.Sol.hic glo.vno modo: quod aliud in aq̄lia: aliud in actiōe furti p rationē quam hic assignat.ibi so. aliter z meliꝰ.iō tene illā so. ¶Itē opp.§.ea.l.in prin.vbi ꝺr q̄ dñs nō hz actionē furti p furto serui.Sol. put intelligis hic in bone fidei pos/sessore.nō ob.ꝺriū.put intelligas b in ꝺo dño.tūc gl.Sol.q hic intelli gaf de furto quod cōmisit dū esset apud scōm bone fidei possessorem. tūc esset cū dñs non posset eū seruuz coercere: cessat ratio que ponitur in prin.l.

☞Estimatio rei furate furto pro bato probatur per iuramentum ac/torꝭ.

Vas argenteū q̄n petitur debet po/ni in libello de qua liga.

Libellus procedit quando in eo ali/ quid certū ponitur licet adijciatur clausula z plus.

Clausula et plus.adiecta in libello nihil operaf nisi postea probetur aliquid certum.

In actione.

Mo.modū formādi libel/luz q̄liter res certa ꝺz po/ni in libello. ¶Op.§.depositi. l.j. §.si q̄s argētū. Dicit gl.aliud in de posito vbi deponēs potuit sibi pui dere qꝺ nō est i furto. ¶Sz tūc op 1 po.quō poterit duplari vel quadru plari si nescif pōdus alicui⁹ vasis. 2 Rñdeo q hic ꝺr sufficit q̄tū ad oā 3 de.no.in.l.inficiando.§.infans.j.eo.vide Jo.cal.z Joā.de lig.in cōsilio inci.vnum an multiplicanda penz.et alio incipi.in.q.huius thematis rei ꝛc. et no.Bar.in.l.nunq̄ plura.z ibi Jmo.§. de priua. c delic.vide glo.z ibi Bar.in.l.mariti.§.sex mēsiū. j.de adul.z glosf.z Bar.in.l.ꝺuoꝛtio.de penis.et glo.z B.r.in.l.mariti.videlicet q tot ꝺicunf deli/

dum libellum:nou quantum ad condemnationez ferendaz:nisi postea in processu declaretur de pō dere.vt no.in.ꝺ.§.si quis argentum. vt hic in vlti. glo.in pn.huius.l.super ver.debet.puto quod li/cet in actione depositi procederet qꝺ dictū est. tū † contra furem probato furto de estimatione sta tur iuramento actoris.C vnde vi.l.si quando. di/cam in.l.quidam tabularū.j.eo. ¶Ulterius que ro † cum materia argentea fit ꝺiuersarū specierū: alia ē esti liga Perusina:alia liga Senēsis :z alia ē liga Venetoꝝ:vtrū debeā ponere in libello de q̄ liga sit. Rñdeo sic: hoc esti totū pertinet ad de/claratiōnē materie:z si hoc ignoraf non pōt scire estimatio. vt.l.cum aurum. §.de au.z arg. lega. ¶†Ultimo nota q hic ꝺr in tex.aureos tot plu/re sve q admittaf libellus q̄n pono aliqꝺ certuz: z adjeciā clausulā illā z plus:tū ista clausula plus reve nihil operaf b:nisi postea pbetur aliquid cer tum.vt.l.cum furti.§.de in li.iuran.

Qui rem. Op.ꝺ.l.si rem.§.fi.§.de prescri. ver.z.l.si vēdidero.i fi.j.eodez. Sol.q hic ꝺr nō possidebat. itellige si aliquo tpe creditor ceperit possidere. debitor tū postea re/gauit a creditore p carior:z sic creditor saltem ciui liter possidebat.alij vt Jrne.ꝺicūt etiam si nunq̄ creditor possedit cōmittit furtū debitor q potest procedere q̄n specialiter res erat obligata:vt vi debitis.j.eo.l.si is qui.in prin.

Cames.

Si bona. Mo. casum in quo fit furtuz et competit ac/ tio furti. z nō est res furtiua. ꝺe hoc vide glo.l. sequif.§.si rez.§.de vsuc. ¶Op.de.l.si de eo.§.fi. de acq̄.pos.Sol.alio casu ibi loquif.ita ꝺicit gl.q declara.nā ibi ꝺr q rei ppie q̄s nō est clādestiꝰ possessor.nec ꝺr clādestina possessio. ita hic nō ꝺr furtiua possessio nec res furtiua.z ideo si q̄uenire tur iterdicto vti possidetis vel vtrobi iste dñs nō posset sibi objici q possessio ista fit clādestina: sed bñ teneref furti. ¶Opp.de.l.ij. §.hac actiōe.j. vi bo.rap.Sol.ibi nō fuit in dolo:q putauit sibi li cere. ¶Opp.j.eo.l.q̄ iniurie.§.fi.Rñdeo: ibi ha/beb at ex cā lucratiua ille cui res est subrepta: ita q sua nō iterarat si res est subrepta:sec⁹ si sua iter esset:vt ibi patet. ¶Ulteriꝰ op. q vsucapio b fit interrupta ppter naturalē interruptionē.vt.l. natu ralr.§.de vsuc.Sol.b nō interrūpit vsucapio :q res sit furtiua sz ppter interruptionē possessionis. posset ergo de nouo incipe possidere z vsucapere: ☞Qui pluries ad vroꝛē alicui⁹ accedit vna tm̄ pena tenetur.

2 Actio furti q nascatur ex assidua cōtrectatiōe q̄n res iterum reuertif in potestatē dñi.

3 Statuto stāte q si q̄s pcusserit aliquē cū sangui/ne in platea manus sibi amputef.aliquis percussit Zityum in platea cū sanguine plurib⁹ pcussioni/bus:an sibi debeāt ambe manus amputari.

Algaris. c Dec.l.diuidif i tres partes.p mo ponif qꝺ/ scꝺo rñsio Offilij z ei⁹ rō.tertio ponif rñsio Jurisco sulti autoꝛis huiꝰ.l. z probatio

z pbatio p exēpla.Scꝺa ibi:Offilij⁹.tertia ibi:sed verū. ¶No.tex.ibi:qui auriculā ꝛc.Pro declara tione huius tex.quero qualr iste ꝺsi. nam z si q̄s inducif ad pbationē determinationis Jurisco sul ti.Rñdeo q p̄m q ꝺ sentit glo.z Dy.cū iste tex. di cat eiusdē rei manifestꝰ fur erit z nō manifestꝰ.vī dicere q ꝺe aliis nō est fur.vt.l.cū ꝓtoꝛ.§.de iudi. ¶Oppo.de ꝺicto Offilij ad ꝺictū Ulpiani.Sol. glo.Offilius loquif de rigoꝛe. fz Ulpianꝰ loquif de equitate.puto q Offilius non ꝺixerit verū:nec de rigoꝛe: nec de equitate.nō obstat ratio sua:q qui aurē alicui⁹ tetigit ꝛc. quia illud loquif in to to integrali:quod consistit vno spiritu seu vna ali mētatione nec diuidif. sed questio nra loquif in toto quod cōsistit in partibus separatis:z qꝺ ꝺi uidif.vt aceruus frumenti. ¶Ad idē opp.j.de in cen.rui.nau.l.iij.§.senatꝰ.Sol.ibi est aliꝰ casus.p terea ibi in toto perijt dño:vnde de toto interest. ¶Itē opp.ꝺr hic in fi.q eiusdē rei est fur mani/festus z nec manifestus. ꝺimo ex ꝺma ꝺctatione tm̄ tenef.vt.l.ei q.§.eo.Dicit glo.fateoꝛ q ex pri ma tm̄ ꝺctatione tenef:sz tm̄ plura furta sunt. nā ex q̄libet ꝺctatiōe est vnū furtū: sicut plura sunt adulteria:si pluries accedis ad vroꝛē alteriꝰ.tm̄ vna pena tm̄ imponetur reo.ita ꝺicit glo.que inci.imo videf q tm̄ ex prima ꝺctatione ꝛc. Ista solu.duo c ꝺr.ꝺmo q plura furta sunt.sz illō est ꝺ casum.l.in ficiando.§.infans.j.eod.nec ob.l.q̄is.§.eo. vbi ꝺr q sepe furtū fit:quia intelligo.i.sepe ꝺctat.tm̄ vnū furtū est:vt ꝺixi.§.ti.j.l.nūq̄.ꝺicā i.§.infans.

1 †Scꝺo ꝺicit a gl.q si pluries ad vroꝛē alterius ac
a cedis vna tm̄ pena imponef.cōtra hanc habes gl. in.l.mariti.§.sex mensiū.j.de adul.z.l. si diutino. j.de penis. rñdeo fateoꝛ q ex quolibet coitu na/scitur accusatio.l.iul.de adul. q: nunq̄ plura ꝛc. vt.§.ti.j.l.nunq̄. sed q: pena nō est reiterabilis q̄n pena capitis imponitur pro adulterio:vt.l.q̄/uis.in fi.C.de adul.p tāto ꝺicit glo.q vna tm̄ pe na imponitur.ita ꝺebet intelligi ista glosf.sz ergo glosf. ista in ista ꝛte ꝺicat verū. tamen so.in se ad p̄rium nō est vera vt patet ex predictis. vnde glo.

2 solui † alio modo.l.ei qui. §.eo. ꝺicit q assidua contrectatione non nascitur actio furti. verū est nisi res iterū reuertaf in dñi potestatē. vt.j.eo.l. inter omnes.in fi. sed hic fuit ꝺctatio facta z res b ꝺimissa in dñi ptāte:postea iterū ꝺcta: merito ex qualibet nascitur actio furti.arg.l.sequif.§.idem labeo.§.de vsu.z hoc tenet Dy.z hoc vos tenea/tis. ¶Opp.cū oēs res hic fuerint cōtractate: er/go pro omnibus cōpetit actio furti: cū furtū sit c ꝛc.vt.§.eo.l.j.in fi.rñdeo licet omnes res fuerint cōtractate: nō tm̄ fuit animus lucrādi nisi in vna re tantum. s.in exportatis: vt.j.l.pri. §.j. requi/ritur em animus lucrandi:vt competat actio fur/

3 ti:vt.l.j.in fi.§.eo. ¶Quero statutū † est in hac ci uitate q si quis percusserit aliquem cum sangui/ne in platea amputetur sibi manus.modo quidaz percussit aliquem pluribus percussionibus cum b sanguine. an ꝺebeant amputari b plures manus. Habui hanc questionem de facto.ista glosf.facit q non.sed intellectā:vt ꝺixi vobis q hoc ideo fuit quia pena non recipit reiterationem non faceret; cta quoties luxuriatū est.z sequif Sal.i.l.j.§. qui/bus de priui.quē videas.z vide Bar.in.l.ei qui.§. eo.z que ꝺixi in.ꝺ.l.nunq̄ plura.z vide glos.ij.q. vj.mutāte.z xxix.q.j.c. virginibus. adde vt per Bal.osi.cc.lvj.j.li.z melius cōsi.cccl.xxiij.ij.li.vbi ponit de intelligen tia statuti qꝺ pro tri bus furtis quis dam/netur ad furcas. ¶Secun/do ꝺicit. adde. ꝺ. Bal.in.ꝺ. l. quicū q C. de ser. fu.vbi sin/gulariter loquif.vi/de Bar.t. in.l.j.§.vñ querif de pub. glo. in.l.pe.de act.et ob/li. sup gl. in.c.inuita re. vj.qō. j.tex.in.c. sicut de te sti.z ibi.ꝺ. Abb.z ibi ꝺixit ex.in c.ad apo/stolicā.de reg.in.li. vj.z ibi Archi.Bar.in cōsi.incip.Antonius cōmit/sit.ꝺ.Pe.de anch.in cōsi.iiij.vbi singulr sequif. ꝺ. Abba.in.c.sicut ꝺignū.de ho.Dy.in.l. nunq̄ plu/ra ꝺelicta.de priua.ꝺeli.Joan.de Imo. in.ꝺ.§.vn de queritur.And.Barb.

¶Ꝺebeāt amputari.vide que no.Bar.i.l.si gemi na.j.arbo.fur.cesa.z p ꝺoc.in.l.si fugitiui.z se.C. de ser.fug.z vide qō no.Bar.in.l. sanctio.in fi.j. de penis.z qō no.Bal.in.l.j.invlt.col.in fi.ver.sz nūquid.C.de senten.que pro eo q interest.

¶Una ꝺatione.vide que ꝺixi post Bar.in.l. nūq̄ plura in pn.iiij.col.§.ti. j.sed q̄ ꝺ si statutū ꝺicat q amputās manū ꝺexteraz puniaf in manu ꝺexte ra que in ꝺelinquēte postea nō reperif an poterit iudex mutare penā.Bal.ꝺicit ꝺicere q sic in.c.j. §.iniuria.ver.seu furtum. de pa.iur.fir.in.q.in/cip. quero qualiter ꝺebeat puniri ille qui absci/ꝺit alicui manum.z vide Bart.z que ibi ꝺixi in.l. hos accusare.§. omnibus. §.de accu. sed quid si statutum punit eruentem oculum nō videntē:ꝺic q non includitur in statuto f̄m Bal. in.l.cōuenti culam.in. iij.col.de epis.z cleri.cum Bartol. hic transit Jmo.z Auge.

Si is qui. Differt iste. §. precedenti: qz §. fuit exportatio tantũ in parte fuit exportatio in toto: tamẽ animꝰ furandi fuit in parte. ¶ Op. §. pxi. §. fo. vt statim videbitis.

1 ☞ Veritas circa eandem rem magis inspicitur quam opinio: secus si circa diuersas res.

2 Ex contrectatione rei quando fiat furtum totius vel partis.

Si quis es. Dicitur in §. si quis es.

† qõ inspicit potius veritas quam opinio: sed in §. precedenti ꝛ seq. dicitur cõtra. qꝫ inspicit potiꝰ opinio quam veritas. sol. dicunt doct. hic in §. si quis es: inspicit potius veritas qz est circa eandẽ rem. In §. prece. ꝛ sequenti. inspicitur potiꝰ opinio qz est circa diuersas res. ita dicunt doct. C. ad. l. iul. de vi. l. qñ multa. dixi in. l. diuus. ſ. de fica. vel ꝑm glo. magis rationabiliter in. §. si quis es. fuit error circa qualitatẽ qui error non facit cessare animum furandi: sed in. §. precedenti. ꝛ seq. fuit error circa dñium ꝛ facit cessare animũ furandi. ¶ Contra b op. de. l. in actione. in fi. ſ. e. fol. ibi sciebat ius alienũ esse licet suam crederet. Et eodẽ modo rñde. ſ. l. pxi. in fi. itẽ opp. in versi. sed si ansam. vbi error in dñio nõ impedit furtũ. fol. ibi loquit in toto integrali nõ diuiso de se nec per furẽ: ideo pars accedit ꝛ error in dñio nõ excusat ab illa parte. ꝛ ideo est aduertẽdũ † ꝑ declaratione materie qñ qz totũ cõtractaꝝ: sed pars exportaꝝ. tũc illiꝰ partis tm̃ fit furtũ siue fit totũ. qõ cõsistit ex partibꝰ separatis. vt hac l. in prin. ꝛ hic in versi. sed ꝛ si de naui ꝛc. siue fit totũ integrale cõsistẽs ex partibus coherẽtibus: vt. ſ. l. ꝑxi. in fi. qñ qz totũ exportaꝝ. sed animus nõ est in toto. tunc aut animus errat in qualitate rei. ꝛ totiꝰ fit furtũ: vt in. §. si quis es: aut errat in dominio. ꝛ tũc aut erat totũ integrale ꝛ totius fit furtum. vt in versi. sed si ansam. aut illud totũ consistebat ex partibꝰ separatis ꝛ illiꝰ partis tm̃ in qua animꝰ fuit: fit furtũ vt in istis §. dicitur.

a ¶ Quam opi. an in delictis inspiciat potiꝰ veritas quã opi. ꝛ ecõtra ad de pul. chrã distĩ. Bal. in. l. si quis fer no. C. de fur.

b ¶ Qui furti. allegat istum tex. Bal. in. l. si quis ad se. in. ſ. colũ. seq. ſ. no. ꝛ in vltĩ. col. C. ad. l. iul. de vi. ꝛ ad de gl. no. ĩ materia ꝛ Bal. in l. si consti. C. fi. regũ do.

c ¶ Extra ordinẽ. vide que dixi in. l. pe. ſ. de extraordi. cri.

1 Regula ꝙ affectus puniat etiã si non sequat effectus hz locum ad actionẽ criminalem non ciuilem.

2 In casu huiꝰ. l. qs nõ põt puniri criminaliꝰ ꝑ furto sz extraordinarie. Intrans domũ alicuius animo furãdi simpliciter ꝛ ꝙ non cũ effectu furandi aliquã rem precise punit extraordinarie.

Qui furti. Op. ꝙ delictũ habeat ꝑ facto: vt. l. si quis nõ dicam rapere. C. de epis. ꝛ cle. fol. illa materia † scilicet punitur affectus etiã ꝛ si non sequat effectus habet locum quantũ ad accusationem criminalem vt in contrario. non quantum ad ciuilem actionem. vt hic. ita no. ꝑm Ja. de ra. ꝛ Pe. vt refert Ly. in. d. l. si quis non dicam rapere. in. iij. opp. ꝛ in. l. si quis ad se fundum in. iiij. q. C. ad. l. iul. de vi. † tamen in casu huius. l. non crederem quod posset puniri criminaliter de furto. quia non habuit affectũ furandi aliquã rem precise. sed intrauit animo furãdi simpliciter. ideo punit extra ordinemꝯ tanꝯ de extraordinario crimine: vt. l. penul. in princi. ſ. de extraordi. cri.

Item si quis. Glo. intelligit quod tõtius est fur quando contrectauit vt omnes tolleret. ista expositio videtur contra tex. ibi licet soluerit vt singulas ꝛc. puto glo. dicere verum. ꝛ ꝙ dicit licet soluerit intelligo vt tolleret singulas hoc est singulariter quãlibet rẽ non omnes simul: forte quia si omnes simul portaret viderentur ꝛc.

Si duo. Simile habetis in. l. ita vulneratus. in fi. ſ. ad. l. aquil.

☞ Qui coloni habeant conditionem furtiuam.

Sapes.

Item constat. Opp. de. l. cũ in plures. §. messem. ſ. loca. huius timore glo. sdistinguit inter colonum qui colit numis ꝛ colonum partiariũ vide glo. que incipit hoc est. ꝛ ibi dum dicit ipse solus. dic vt. ſ. diximus. in eo ꝙ glo. dicit ꝙ fructus percepti a fure sunt coloni qui numis colit: dicit male. nam tales fructus ita demum efficiuntur coloni si sunt percepti ab eo vel ab alio eius nomine: vt. ſ. eod. l. si seruus cõmunis. §. locaui. sed fur non percipit iure coloni. ergo ꝛc. Preterea fructuarius habet plus iuris quam colonus. ꝛ tamẽ fructus non efficiuntur sui pcepti a fure ergo nec coloni: vt. l. si fur. ſ. de vsufruct. Ex hoc sequitur ꝙ colonus talis conditionem furtiuam nõ habet. et sic male dicit glo. non ob. iste text. hic quia hic non dicitur ꝙ fructus percepti a fure sunt coloni. sed dicit ꝙ colonus habet actionem furti quia sua interest. Interest autem coloni in hoc quia si fur non accepisset quam primum fructus fuissent percepti a colono vel ab alio suo nomine fuissent sui: vnde est impeditus colonus per furem: ꝛ istud est suum interesse. ꝛ ista est vera ratio text. quam tenet Jaco. de are. In eo vero ꝙ intelligit glo. de eo qui conduxit ad non modicum tempus dicit verum: quia ille habet vtile dominium. Item in eo ꝙ glo. intelligit. §. messem. in colono partiario. hic et ibi non dicit verum: quia ibi dicitur ꝙ agitur ex locato. ergo loquit in eo qui colit numis. nam partiarius ageret actiõe pro socio: vt. l. si merces. §. vis maior. ſ. loca. ꝛ. l. cũ duobus. §. si in coemenda. ſ. pro so. Preterea glo. alibi nõ facit differentiã inter colonũ partiariũ ꝛ eum qui colit numis:

numis: vt. l. eum qui. §. preterea. ſ. eo. ti. Sed illa glo. non dicit verum in eo qõ dicit fructus qui ꝑcipiuntur per furem effici coloni. ¶ Pro huius † igitur declaratione debes scire quod reperiũtur coloni quadruplicis temporis. quidã conducunt ad nõ modicũ tẽpus. ꝛ isti sine dubio habent actionẽ furti ꝛ cõdictionẽ furtiuã: qz habẽt vtile dñium. quidã cõducũt ad tẽs modicũ: ꝛ isti qñ numis colũt. qñ dant pensionẽ in alia materia. vt tantũ de frumento: vino: ꝛ oleo: non inspecto eo ꝙ percipit ex fundo. qñ est colonus partiarius: ꝛ inter istos est differentia qz primus agit locati. scõs ꝑscriptis verbis agit: quasi ex ptractu innoiato: lz qñ appellet locatio: vt. l. si olei. C. loca. tertius agit actione pro socio. vt. d. §. vis maior. item duo primi nullo modo faciunt fructus suos: nisi ab eis vel eorũ nomine sint percepti: vt l. si seruus. §. locaui. ſ. eo. ꝛ ideo si furripiãtur nõ habent conditionem furtiuam. quia non efficiuntur domini. sed habent actionem furti: qz sua interest: vt hic. tertius eodem modo haberet actionem furti non conditionem furtiuã: tamẽ differt a precedentibus: qz nõ habet actionẽ furti: nisi ꝑ parte sua qz pro illa dimidia sua interest: alij habent actionem furti insolidum.

1 ☞ Notarius põt scribere instrumentũ in tabulis de cera vel de ligno ꝛ facit fidem.

2 Statutũ ꝙ habẽs instrumẽtũ a. x. libris. ſ. tenetur illud insinuare cõprehendit instrumentum de x. libris: licet non sit exigibile.

3 Debitor põt petere a creditore vt sibi reddat instrumentum debiti soluti.

4 Actor quod teneatur edere reo ad exceptionem fundandam.

5 Instrumentum cancellatum ꝛ inane quod probet debitum precessisse.

6 Creditor tenet liberare debitorẽ ꝑ acceptilationẽ si debitor petit sibi reddi instrumentũ debiti. soluti ꝛ creditor non haberet ipsum.

7 Creditor qui reddidit instrumentum debiti soluti debitori potest cogere debitorem facere instrumentum per quod apparet debitum precessisse ꝛ debitum soluisse.

a **Si tabulas.** a Glo. text. ibi qõ si iam erãt ianes. quia soluitum ꝛc. Pro declaratione. l. et glo. quero primo quid vult dicere text. circa principium dum dicit. ꝛ si tanti interfuerit. Respondeo dicunt quidam forte quia pars debiti erat soluta: ꝛ sic pro illa parte interest: hoc est falsum: quia etiam toto debito soluto dr interest: vt in versi. qõ si tã. dicẽdũ est ergo ꝙ hoc ideo dicit: qz si forte alie ꝓbationes essent de parte vel de toto non interest in tantũ. ita intelligit glo. ꝙ an sit verũ dicã incõtinenti in seq. §. ¶ Quero qñ debitũ est solutũ qd duplaꝝ. glo. rñdet ꝛ bene qõ totũ: qz possibile est sua interesse in totũ qõ ibi cõ timetur: vt. ſ. eo. l. fullo vel sarcinator. in fi. ¶ Hoc premisso † habes notare ꝓmo ꝙ si notarius scriberet instrumentum in tabulis de ligno vel de cera ꝙ faceret fidẽ: vt hic in prin. ꝛ. l. ſ. in prin. ſ. de bo. pos. ꝑm tab. ꝛ. l. in cõmodato. §. sicut. ſ. cõmo.

¶ Qui tabulas. adde tex. in. c. cum dilecto. de confir. vtili vel inutili. vbi fuit scriptum priuilegium in papyro: vide ibi domi. Abb. post alios. Andre. Barba.

¶ Ultimo habetis. adde do. Pe. de ancha. in. c. cũ pridez. de pact. vbi dicit tex. op. quem allegauit Bart. hic ꝛ adõ bal. in. l. pecunie. C. de fol. ꝛ que ibi remissi. Andreas Barba.

¶ Per instrumẽtũ. not. ꝙ instrumentũ cãcellatuz ꝓbat oliz debitum fuisse ꝛ ꝑ fumiẽ satisfactuz. Addebar. in. l. in offerẽdis. C. de app. et etiam no. Bald. in rub. C. de fide instr. i. xiiij. col. ver. iuxta hoc quero not. Bar. in. l. pluribus. §. de his que interst. delẽ per Bartol. latius i. l. qui fullo. §. quitabulas. ſ. e. ꝛ facit qõ no. Bar. de sen. cancellata in l. acta. de re iudi. ꝛ Bald. in. l. emancipatione. C. de fide instru. tu vide omnino Bar. in. l. ſ. §. siki. de lati. li. tol. adde qõ voluit Bal. consil. ccxx. qõ liber rationum mercatorum cancellatus dicatur communis inter ipsum ꝛ creditores et debitores: quia licet sit cancellatus tamen ꝓbat debitum precessisse.

¶ Alterius quero. an debitor possit cogi instrumẽtum facere. vide Bart. in. l. si finita. §. elegãter. de dã. infec. ꝛ in. l. ij. §. fo. ma. ꝛ in. l. dedi. in princi. de condi. ob cãm. et qõ no. do. Jo. in. d. l. huiusmodi. §. si ita de leg. ſ. vide Bar. ꝛ Bal. in. l. nostraz. in. iiij. col. de testa. C. ꝛ no. extra de testi. in. c. fi.

gnificaut ꝛ ꝛ.in.c.Al/bericus. ꝛ l.sicut da/taz.C. de libe.cā. et dicit bal. ꝛ p illū tex. in.l.fi.C. de pac. cō uen. q̄ q̄ pcurator edidit in/strumenta dño cogit dñs ipse facere in/strumētū de susce/pto. ꝛ hic adō quod dicit bar. in.l. plu/res apo/chis. ꝛ se/quitur ibi Bal.C.ō fi.instru.ꝛ vide Bar: ꝛ Bal. in d.l. nam. C. de te/sta. adde qō etiā de bito: pōt cogere he redes cre ditoris: vt faciāt sibi instrm q̄/tatiōis de solutis de functo vel qō reddāt instra can cellata: vi ꝛ de Bald. cōsi. cxlix. ꝛ an credi tor teneaꝯ facere ge/neralē li/berationē debitori: vide p eū/dem con/ ꝛ si. cccxlix. co. volu.

redditit ꝛ instrm debiti: vtrū possit cogi debitorē facere instrm per qō apparet debitū precessisse: ꝛ debitū soluisse. certe sic: alias esset captio creditoris vt hic videtis. pbaꝯ. C. de fide instru. l. plures apochis. ꝛ

☞ An debeat estimari quanto minus creditor venderet nomen debitoris ꝓpter instrm subtractū quod habebat executionem paratā. ꝛ tunc nō pōt nisi per testes probari.

Inde pōt queri. In hoc ver. forma casum. dictum est. s. pxi. ꝛ qō duplaꝯ illud qō cōtinet in istrumēto si mō tm interfit inde q̄o ꝛc.

¶ Mot. ergo q̄ si sunt alie pbationes de debito nō videꝯ interesse. ꝛ hoc opp. q: alie pbationes pñt de perire ergo videꝯ in totū interesse. vt. s. eod. l. eū. §. papinianus. Dicit Hug. ista verba iurisco sulti: que dicunt sed mihi videꝯ ꝛc. et male sibi videꝯ: ita dicit hic Hugo. rōnes ergo precedētes sunt meliores. aliꝯ vt Pla. dicūt q̄ bñ vī iurisco sultus locutus. ꝛ quicquid est dictū. s. est dictū philosophice ꝛ disputādo. bñ o loquiꝯ determinādo: sed mihi videtur ꝛc. Dy. ꝛ do. Old. videnꝯ tenere opi. Hug. glo. tenet opi. Pla. hic ꝛ s. in. iij. glo. l. Ego credo glo. dicere veritatē. primo p tex. huius. l. seq. cū do per casum in. l. quidā tabularum. ff. eo. vbi est expressum q̄ si tpe furti essent alie pbationes nō videtur interesse. nō ob. §. paꝑ. l. eū. s. e. q: ibi agiꝯ de estimando iure qō hz in re hic de iure estimādo qō hz extra rē. Preterea ibi inspiciꝯ qō euenire pōt: scz mors serui q̄ pōt cōtingere sine culpa creditoris. sz q̄ alie probationes pereant nō pōt cōtingere sine culpa creditoris q̄ habet in sua potestate agere ꝛ suū debitorē. Quero ✝ quid si habebat instrm ꝛ testes: subtractum est instrumētū qō habebat paratā executionē ꝛm formā statutorū: vel saltez habebat pbationē paratā de iure cōi. nōne creditoris interest. certe puto q̄ sic q̄ debeat estimari sua interesse quā tominus venderet illud nomē ꝓpter illas probationes subtractas. arg. l. si. §. si heres. ad trebel. ꝛ

☞ Delēs instrumētum animo lucrandi sibi vel alteri tenetur furti si animo iniuriandi ꝛ nocendi creditori tenetur damni iniurie.

2 Proꝛiciens aquā vel oleum in locum vbi est instrumentū teneꝯ. l. aquil. 3

3 Interdictum de tabulis exhibēdis est preparatoriū interdicti quorum bonorum.

Sed si quis. Dicitur hic q̄ qui corrū/pit tabulas teneꝯ actione furti. contra. §. ad. l. aquil. l si quis testamentū. §. fi. fol. dicit Rug. hic subaudiꝯ q̄ nō amouit. scz tantum. ꝛ hanc tenet Dyn. alij dicūt ✝ q̄ quando quis delet instrumentū animo lucrandi sibi: quia erat obligat⁹ in illo instrumēto: vel animo lucrādi al. j quem diligebat. ar. l. si quis perferendum. j. eo. titu. tunc teneꝯ furti. q: deletio illa non pōt fieri sine ꝛtrectatione. sed si nō fecit animo lucrādi sed animo iniuriādi: ꝛ nocēdi creditori: tūc nō teneꝯ furti: sed dāni iniurie. ita debetis intelligere. ista enim est vera. puto etiā ✝ q̄ si quis sine cō trectatione deleret vt quia deiecerat oleū vel aquam in loco vbi instrumentū iacet: q̄ tunc nō tenetur furti: sed. l. aquil. §m precedentē solutionē. Secundo dicīt hic delendo nihil ad penā adijcit. cōtra. §. ti. j. l. nunq̄. fol. glo. duobus modis. ꝛ bene. primo: hic duo facta fuerūt eodē mōmēto: ibi separatim. qō satis placet. q: illa duo tendunt ad vnū et eundē effectum. vel dic q̄ nihil adijcit. scz ad penam: bene tamen teneꝯ noua actione. s. ex. l. aquil. ꝛ est etiā bona so. ¶ Item habetis hic ✝ q̄ potest agi interdicto quorū bonorū. cōtra interdictū quorū bo. nō cōpetit ↄ debitorem: vt. l. vlti. §. quorū bo. fo. expone qō dicit quo. bo. i. interdicto: de tab. exhi. qō est ꝓparatoriū illi⁹ interdicti.

☞ Instrumento deleto in quo erat debitum cōditionale an agetur ad totum an fiet executio statim. remissiue.

Nō dānū daꝯ culpa: modus pbādi interesse hz in hac. l. ꝛ in. l. argētarius. §. cū aūt. s. de eden.

Interesse probaꝯ per iuramētū quando dānū est datum dolo: vel furtum factum.

Caidam tabularum. Ista est notanda lex ꝛ pulcherrima. in hac. l. habes casum expressum q̄ si tpe furti facti sunt alie pbationes non dicitur interesse.

¶ Quero ✝ qñ deletū est instrm in quo erat debitū cōditionale: vtrū ageꝯ ad totū: ꝛ an fiet executio statim. dic: vt. l. in. l. aq̄l. si deletū. s. ad. l. aquil. ꝛ dixi in. l. locū. §. condemnatio. de tabu. exhiben.

¶ Quero ✝ vtrum sint alij modi probandi interesse quam illi qui ponuntur hic: ꝛ in. l. argētarius. §. cū autem. s. de eden. respondeo in. l. aquil. si ponimus dānū esse datum culpa nō puto q̄ sit alius modus pbandi nisi illi qui ponūtur his. ll. sed qñ furtū est factum vel damnū esset datum dolo: tūc crederem q̄ probato furto pbareꝯ interesse per iuramētū. vt no. in. l. j. §. b interdictū. s. de vi ꝛ vi arma. ꝛ. C. vnde vi. l. si quando: q̄ probatio aduersus principalem debitorem non sufficeret.

☞ Actio furti manifesti est pretoria et non datur cōtra opem prestantem furti: nec talis est fur manifestus.

Homicida quod non dicaꝯ qui prestat opē homicidio licet puniatur de homicidio. licet dicaꝯ homicida de iure cano. nu. 4.

Percussor non dicīt qui prestat opem percussori licet teneatur de percusso.

Prestans

a ¶ Homicidio. tene menti ꝓ statuto. an prestans opem homicidio dicatur homicida. Adde q̄ not. dixit Bar. in. l. nihil. C. de sica.

b ¶ Qualiter puniaꝯ. quero qualiter puniatur prestans opem: vide Bar. in. l. in furti. §. ope. j. eo. et quod no.

Bar. in. l. nō solum. §. si māda to. maxi/me ad fin. j. de iniu/rijs. ꝛ bal. ꝛ in. l. non ideo min/in. vj. col. C. de acc. sed q̄r dz in accusa. dici. vide oino bar. in. l. oēs. ō agri. ꝛ cē/si. libr. xj. vbi dicit q̄ dz dici q̄ sciēs fe cit. itē no. qō Inno. in. c. conti

¶ Prestans opem ad maleficiū qualiter puniatur.

Si qui opem. Ista est notanda lex: ꝛ adꝛuertas vt tu intelligas: argu. ✝ qō hic facit iurisco sultus debes sic intelligere: actio furti manifesti est ꝓtoria: vt insti. de ppe. ꝛ tē/po. ac. §. j. ꝛ edictū requirit vt quis teneaꝯ illa actione q̄ sit fur manifestus: sed ille q̄ pstat opem: nunq̄ est manifestus. imo q̄ plus nūq̄ est fur: q: nō ↄtat. vt hic dicit glo. ꝛ pbaꝯ insti. eo. §. interdū. merito nunq̄ pt teneri furti manifesti. dico etiam q̄ si cōprehendaꝯ in illo actu prestandi opem quod nō est fur manifestus imo nec fur: vt dixi: merito illa actio non competit contraicū. ¶ Ad hoc opp. de. l. hec verba. j. de adul: respondeo vt dixi. verba edicti sunt concepta in personam. vt fur manifestus teneatur illa actiōe furti manifesti. nō autē dicebant illa verba pro furto manifesto: sed dicebant fur manifestus: sed prestās opē non est fur. ergo ꝛc. facit. l. aut q̄ aliter. in fi. §. quod vi aut clā. l. si seruū. §. amouisse. s. de acqui. heredi. meri/to ille qui pstat opē non puniꝯ illa actione: sed alia. Et ✝ ex hoc sequitur q̄ ille qui prestat opem homicidio[a] non est homicida lz teneaꝯ de homicidio. Itē ✝ qui pstat opē p/cussori nō est percussor: lz puniatur de percussione. vt manifeste pbaꝯ in gl. huius. l. Canonistę ✝ tm quā/tum ad repellendū aliquē a ministerio altaris appellant homicidā illum qui prestat opē homicidio. qō exploretis ab eis. ¶ Quero ✝ circa hāc. l. in casib⁹ in qb⁹ prestans opē cōprehenditur: vel q: verba essent prescripta in rem: vel hoc esset. leg. expressum qualiter puniatur[b]

ciunt no. ꝓ Bar. hic in fi. ꝛ an qs associādo simpliciter dicaꝯ pstare auxiliū: vltra pdicta vide. l. j. C. de his qui latro. ꝛ tex. in. d. l. j. de rap. vir. ꝛ Bal. in. d. l. raptores. ad fi. ꝛ qō habeꝯ i cle. j. de penis. ꝛ qualiter puniꝯ q̄ prebet auxiliū ꝓsiliū ꝛ fauorē. ꝛ vide bo/nū tex. xx/iij. q. v. cū homo. et in. c. si qs. cū seq. et xxiij. q. vl/ti. q̄ alio/ruz. ꝛ tex. de pe. di. j. in. c. pe/riculose. ꝛ si occidi aliquē: an socij pu/niantꝯ qui mecū erāt vide Inn. de homi. i c. sicut dignum. et Host. e. ti. c. q: pena. ibi: agiꝯ. ꝛ ibi: q̄d er/go. per Jo. An. de elect. in. c. cupientes. als ceterū. in. vj. adde qō no. Bar. in. l. si vēdidero. §. raptor. j. eo. ꝛ. l. fi. j. de fica. ꝛ in. l. fullo. la. ij. j. eo. ꝛ an prestās testimoniū pro aliquo dicaꝯ pstare auxilium: vide Bart. in. l. post legatū. in. §. his vo. in fi. de bis q̄. vt idi. ꝛ. s. dictis. adde q̄ lz aliqs sit pñs ꝛ assistat alicui simplr nō dz opē pstare: vt in. l. j. §. si in eo. ꝛ ibi Bar. s. ad filicia. ꝛ si statutum punit certa pena cō mittētē maleficiū: an verificeꝯ in pstante consiliū ꝛ auxiliū: dic vt per Guid. de suza. in sua. q. inci. pone qui. sunt de facto. statutum dicat q̄ qui facit. ꝛ addē quod etiam ille qui mecum stat a remotis armat⁹ si per eum efficiar audacior ꝛ offensus timidior: dicitur prestare opem mihi. Bald. in. l. non ideo minus. in. iij. col. C. de accusan prestās opem teneatur pena pacis rupte sicut ꝓncipalis: vide Jo. And. in addi. Specu. in titu. de treu. ꝛ pa. §. j. in vlti. addi. ꝛ Jmo. in. l. si stipulat⁹ fuero. de ver. obliga. et ad materiaz vide omnino Ange. hic: que limitat in hoc materiam. ꝛ Bal. in. l. j. C. de nili agge. non rumpen. ꝛ Ange. ꝛ Salice. in. l. j. C. de rap. virgi. ꝛ requiritur vt opem prestans sit in dolo. Bartolus in. l. sepe. in fin. de verbo. signi. ꝛ dat Ange. practicam in auten. de teste. in. §. si vero absint ad probandum me non prestitisse opem: quia debeo producere testes qui deponant se fuisse presentes in homicidio ꝛ nō potuisse me prestare opem quin ipsi vidissent. facit quod no. per cano. in. c. ex tenore. de testi. adde quomodo quis dicaꝯ opē prestare Bal. cōsi. cccxxxiij. lib. ꝛ qualiter tenearis si aliquis venit ad te dicēs volo Titiū interficere et tu rīdeas facias cito aliter

res tibi non bene succedet. vide Ange. cōsil.cxij. et an assistēs cū armis dicaī opē ferre. vide Ro. consil.cxvij.ꝛ qualiter quis dicaī dare auxiliū bā nito. vide Pau. de cast.cōsil.ccxcvj. Et qualiter puniatur parans venenum causa occidendi. vide Bal. ꝓsil. cxxj.v.lib. Et qualiter puniaī associans a ad delictū.ls ipse nihil commiserit pecūde cōsil.ccccxxxvj.j.lib.

a ¶Opem prestans. an prestās opē teneatur de dāno dato ab alijs.vide Bart. post glos. in.l.j.§.fi is qui nō hoies.ff.vibo.rapto. b ꝛ de materia huiꝰ.l. viō ꝑ Jm. c Jmo. in.c. sicut dignum. d. hoſt. ꝛ gl. in cle.j.de penis in ho defensant. ꝛ vide ossino Bal. in.l. ob hec verba. de infa.item an procedaī vt cōtra prestantē opē si quis cōsentiat maleficio. tractat Bar.in.l.si is qui in fi.j.eo.

b ✠Andre.Poma. ¶Jtē fallit.Jtē limita nisi sequereī strages multoꝝ.ita Ange. hic ꝛ Barb.in c.j.de offi.dele.col.xj. Jtē limita qñ ꝓstitissez simplicē opē vtputa qꝛ oīno illi sine me fuissent sufficientes ad faciendū delictū ꝛ sic per me nō est auctum delictum.ita Ang.hic,ꝛ in.l.in furti.§. opē. j.eo.ꝛ Barb.ibi.s̄.col.xij.ꝛ.d. Ang.de aret.in addi.ad Ang.in tracta.malefi.in gl.inverbo semper assistit dicto maleficio.ꝛ Lepo.cōsi.xxvij.limita ꝛ alio mō.vt per.d. Ang.ibi.s̄.post Bald.in.l.j.C. de cas.pecu.ꝛ opi.Bar.hic tenent cōmuniter Lano.in.c.j.de offi.deleg.in.iij.mēbro.gl.ibi.scz do. Anto.de but.Cardi.Jmo.ꝛ Lapi.ꝛ Pau. Feli.ꝛ moderni.Pap.ibi ꝛ Feli.in.c.sicut dignum.colū. iij.de homici.

c ¶Reperiuntur diuerse.an qualitas que est in faciente dicatur etiam esse in ꝓstante opem.quid in mādāte.vide Bar. in.l.nō solū.§. si mādato.ver. quero vnde oriī.j.de iniur.ꝛ oīno Bar. in.l.verū. j.de pari.ꝛ Bal.in.l.nō eo minus.de accu. C.in vj.col.ꝛ qñ pena talis minoratur ꝓpter talem qualitatez an videaī inesse in ꝓstāte opē: vide Bar. i.l.qui seruo.§. idez placuit.j. eodem. et istis adde Bal. in.l. j. in. iiij. cōtrario. C. de rapto. virg. ꝛ viō Bar to.i.l. ob hec ꝛba. s̄. de infa. ꝛ in.l.cum mulier. in iij. colū. solu. matri. vide moder. in c.j.in. xx. co.de offi. iud. ōleg. adō an mādās ita puniaī sicut executor: stāte statuto qō nullus corporaliter puniaī nisi.l. municipali caueaī:ꝛ alio statuto caueaī ꝙ occidēs occidat ita qō statim moriatur Bal.consi.lij.iiij.lib.

d ✠And.Poma. ¶Opem prestans.vide Paul. et doc.in.c.j.de offi.delega.in tertio mēbro.gl.ibi: et ibi Barba.et Feli.in.c. sicut dignū.col. iij.de homicid.et vide qō ꝓ istam decisio.decidit Joan. fab.in.§.alie.institu.de publi.iudi.tz ꝑ.tñ aduerte Areti.in.§.ope.instī.de obliga.ā ex deli.ꝛ in tracta.maleficiorū.in gl.in ver.sempronij mādato rem.an aūt ꝑ administrationē attēdaī qualitas q̄ est i delinquēte:dic ꝙ nō:vt ꝓ Barto.in.l.qui seruo.§.j.j.eodē.ꝛ Areti. vbi.s̄.ꝛ Feli.in.l.j. C.de rapto.virgi.q̄ aūt sit rō diuersitatis: cogita.mihi videtur ꝙ neutro casu:id est qō neqꝫ ad augendū: neqꝫ ad minuendum debeat attendi qualitas que insit persone delinquentis.nec obst.l.vtrum. quia qualitas ibi non inerat persone:sz inerat delicto. ꝛ ita sentit Bald.in.d.l.j.in.iiij.notabili.C.de rato.virgi.

qualitates

qualitates inherentes ipsi delicto. Jsta questio iacet in hoc an ꝓstās opē obligeī ex delicto tunc cū opē ꝓstat:an tunc cū delictū ꝓficiī:certe tunc cū delictū perficitur:vt.j.e.l.qui seruo. ver.plus pompo.ꝛ.l.si ꝗs vxori.§.neqꝫ verbo.j.e.ꝛ videt gl. velle alibi ꝙ obligeī ex delicto ꝓpter mādatum: seu ꝓpter ꝓcedentē opē.ita sentit gl.in.l.j.§.persuadere.s̄.de ser.coz.ꝛ instī.eo.§.opē. si ergo tūc obligeī:ergo in prestante opē insunt ille qualitates:quia de nocte incepit obligari ex delicto.ꝛ in plate a.ꝛ in boie ꝛ in dignitate vī deliquisse:sicut ꝓncipalis ꝛ iō equali pena puniēī.de hac ope dicam aliqua.j.e.l.furti.§.ope.ꝛ.l.qui seruo.§.fin.

Si quis perferendū.

Vides hic ꝙ si duo delinquūt circa idē ꝛ in vno subest qualitas augmētādi peā in alio cessat.in vno augmētaī qualitas in alio nō. ¶Opp.ꝛ vī ꝙ ille qui accepit rē ꝓferēdā nō teneaī furti:qz nō facit aīo lucrandi:ergo ꝛc.vt.l. j.§.fi.s̄.e.so.nō facit aīo lucrādi sibi:sed alijvnde 1 sufficit ꝙ faciat animo lucrandi alteri.

Qui seruo.

Qui ꝓstat opē furto ir 2 regulari nō, tenet furti:nisi furtū regulare sequaī. ¶Mo.tex. ibi tunc tñ incipere teneri. ¶Ad primū dictū op.de.l.neratius.§.quis.s̄.de ser.coz.dicit glo.ꝙ ibi secuta fuit fuga:hic nō:hoc nō est verū vt ptz ver.plus pōpo. veritas est ꝙ ibi fuit secuta fuga.ꝛ ille qui persuaserat recepit seruum fugiētem vñ furtū regulare cōmisit retinendo eū mereto furti tenetur.arg.l.eos.C.eo. ¶Jtē op.de.l. cōsilij.j.de reg.iur.sol.gl.tūc de malo consilio ꝗs obligaī de dolo:qñ nō cadit in speciale nomē maleficij:ꝛ interest eius cui consiliū est datū: sed hic nō interest eius:qz fuga nō est secuta:si esset secuta daret alia actio specialis scz serui corrupti:merito nō competit de dolo.in eo ꝙ glo.dicit hic ꝙ fuga nō est secuta:dicit male:vt patet in ver.plus pompo.sol.ergo sic.ibi loquitur quando ipse cui datū est consilium malum vult agere contra dantem: hic vero quando vult agere alius in cuius perniciem est datū cōsilium. facit ad hoc.l.quod si cum scires.s̄.de dolo. ¶Item op.seruus fugi- 1 tiuus facit furtū fuiꝑsius. ergo ille qui persuasit a videt prestare opem furto: ꝛ sic obligatur.l.j.C. de seruis fugi.gl. soluit tribus modis. primo verum est ꝙ seruus fugiendo facit furtū sui:si alius eum apprehendat:alias secus.cū cessi nō sit qui ꝑncipaliter teneatur nō ꝓtest ꝗs teneri accessorie tanꝙ ꝓstans opem.ista sol. non est vera in se per §.item placuit.j.proxi.illud tamen quod dicit gl. ꝙ prestans opem tenetur accessorie:qualiter procedit:dicam in seq. §.secundo modo soluit quod fit furtū ad impediendam vsucapionem:non quo alia. Tertia so.est ꝙ ideo hic non fit furtum:quia seruus hic non aufugit.ꝛ sic contractatio non est secuta:hāc reprobaui:quia fuga fuit secuta. vt in versicu.plus pompo. quare sol. secundum Jaco. de are.ꝙ seruus fugiendo facit furtum sui.tamen hoc vocatur furtum irregulare: quia inter furem ꝛ rem subtractam debet esse diuersitas.sed in seruo fugitiuo est vnū ꝛ idē furt ꝛ res furata:ideo furtū irregulare est:ꝛ iō qui ei prestat opē nō teneī furti:secus si esset furtū regulare: vt inver. sed si aliꝗ.ꝛ inver.plus pōpo.vbi dr ꝙ ille ꝗ ꝑsuadet vel mādat maleficiū cōmitti nō obligatur nisi tūc cū maleficiū cōmittit.facit.l.si ꝗs vxori.§.neqꝫ verbo.j.eo. qō tene mēti. Quero qñ ꝗs ꝑsuadet alicui ꝙ fugiat vtrū est necesse ꝙ habeat animū ꝙ capiaī ab alio.glo. hic videī dicere ꝙ non sufficit ꝙ sit secuta rapina vel furtū ab alio.ista opinio vꝑbari in.l.verū.j.eo.ri.ꝛ ideo glo. videī velle ꝙ quis habeat animū ꝙ rapiaī ab alio:nō dico ab alio certo. sed ab alio in genere. ita intelligitur glo.j.l.ꝓxi.ꝛ.l.in furti.§. ope.j.eo.titu.

a ¶Prestans opem dicitur teneri accessorie:quia factū accedit facto. Qualitas prestātis opem maleficio cuius vigore augetur pena:nō ꝑncipalis minuentis attenditur.

Jtē placuit.

Habes ꝙ lz principalis nō teneatur puniī tñ prestans opē. Cōtra prestans opem accessorie tenet vt habes.s̄. in ꝓn.l.ꝛ probaī in l.nō ideo minus. C.de accu.si sic.ergo nō potest teneri: nisi teneaī ꝓncipalis:vt.l.grece.§.illud.s̄.de fide inst.sol.q̄rum ad istū.§.dico ꝙ principalis tenet naturali obligatione: vt.l.sed si dr num. alias est in.l.peculiū.§.sue autem.ꝛ.§.sequen.s̄.de pec.ergo ei potest accedere obligatio:vt teneaī ꝗs accessorie efficaci: vt.l.si pupillus.s̄.de ver.ob.ꝛ hoc vidēt innuere tex.in.l.si quis id qō.§. fi.de iurisdi.om.iud. vbi nullo modo tenet ꝓncipalis:ꝛ tñ prestās opē tenet. Pro cui declaratione debetis scire ꝙ prestans opem dicit teneri accessorie: non qō obligatio accedat obligationi:qz quelibet obligatio est ꝑ se principalis:ꝙ apparet:qz vno solutō alter nō liberat: vt.d.l.si quis id qō. §.fin.ꝛ.l.seq.ꝛ pōt in plus teneri vnus ꝙ alius:vt l.is ꝙ opē.s̄.e.sz dr teneri accessorie:qz factū accedit facto:nō ergo pōt ꝓstare opē alteri facto:nisi illō factū fiat:vt.l.si is qui.§.si tu titiū. j.eo.ꝛ ideo merito sufficit ꝓncipalem feciſſe illud factū ad hoc vt prestans opem teneaī: nec requiritur principalem esse obligatū: non ergo obligatio accedit obligationi: sed factum facto. ¶Juxta hoc poneī ꝙ in cōmittente maleficiū est ques

a ¶Pro cuius declaratiōe Angel.in.l.j. C.de mili agge.non rūp. dicit dictū bar. verū i fe: sed ē qualitas maleficij. facit qō ipemet Bar. no. in.l.j.ff.de in lit. iur. vbi dicit cautelā vt fideiussor ītercedat ī oē. id qō venit ex ꝓcessu. ꝛ vide qō idē Bar. no.in.l.libertus.§. posthum ff. de ali. leg. And. Barb.

¶ Tenebit ne. de ꝓstante opē an teneat vt principalis vel accessorie. dic vt per Bar. in l. ſz ſi vni⁹. in vlt. q. ſ. de iniur. ⁊ ibi q̄d in mandante. et idē tz Sal. in. d.. ſ. de rap. virgi.

b ¶ L. generaliter. an dānatus p furtū ſeu per fraſ cturam o/ſtij videat ꝓdēnatus p violētia cōpulſiua Pau. ō ca. ioſi. xxxiij. ⁊ ici. In xpi noie viſa ſſtione ⁊c. Adde q̄ plures cō mittūt ma leficiū qua liter teneā tur Bal. ꝓſil. xxix. iiij. li. ⁊ cō ſi. cccx. iiij. li. p Alex. cōſi. xv. ſ. lib.

c ¶ Tunc ꝓt tene/ri. ⁊ adde q̄ no. bar to. in. l. ſi i rixa. in pe. col. verſi. datur his reg. ſ. de ſi ca. ⁊ vide i q̄ōno. bal. in. l. nō iō 2 min⁹. C. de accu. i xiiij. co. in ver. ſed iu xta hoc ve 1 nit. q. cum ſe. ⁊ limita no. vt dixi not. poſt Bar. i. d. l. ſi in rixa p Ang. in l. ſi reos. i princi. de duo. reis.

d ¶ Verum eſt. ⁊ q̄uo ꝓbat anim⁹ vide gl. in. l. apud celſum. in ꝑn. ſ. de 6 do. ex. ⁊. l. fulcin⁹. ſ. ꝓtor. ex q̄. cau. in poſ. ea. ⁊ vide ibi Bart. vbi dedit remiſſiones Bal. Ang. ibi ⁊ vide Joan. an. in. c. fruſtra. de reg. iu. li. vſ. in mercu. And. Barba. d

e ¶ Inſpici dz animus. vide Bald. in. l. ſi quis non e

dam qualitas ꝓpter quā pena eſt minor: in preſtante opē vero quedā c eſt qualitas ꝓpter quā pena eſt maior. exemplū: nobilis ꝑſtitit opē popular delinquenti: vel forēſis ꝑſti/ 2 tit ciui opē. tenebit ne⁹ in minus ꝑſtans opem: certe nō: imo qualitas q̄ eſt in ꝓſona eius ſemp inſpicitur: nec minorabit ꝓpter perſonā prīcipalis delinquentis: vt hic. ⁊. d. l. ſi quis id q̄ō in fi. ⁊ probatur. ſ. ad. l. pompe. de parri. l. ſ. vbi ſi aliqua de cōiunctis perſonis mandaret extraneo vt interficeret cōiunctā ꝓſonā ſimiliter tenet de paricidio. vt ibi ptz dñ dicit. cuiusve dolo malo ⁊c. ⁊ differt hec. q. ab eo q̄ dixi heri in l. is qui opem. ſ. e. q: ibi dixi q̄ in prīcipali delinquente erat qualitas que augebat: hic quando in ꝑn/cipali eſt qualitas que minuit. iſta tene menti.

Idē pomponius.

Op. de prin. huius. l. reſpondeo hic aufu git cum rebus ⁊ ſic eſt ſecutū furtum regulare: q: alius eſt contractās ⁊ aliud res ꝯcta. ⁊ hoc eſt q̄ dicit tex. q: opem ⁊ conſilium cō tractatoꝝ tulerit ⁊c.

☞ Si duo interfecerunt vnum an quilibet teneatur de homicidio.

Practica formandi accuſationē vel inquiſitionē ⁊ vt aliquis teneat de auxilio ⁊ de vulnere.

Si duo.

Mo. ſ. q: quis tenet +de ope ⁊ auxilio in uicē preſtito. Facit ad queſtionē + duo interfecerūt vnū. queritur vtrū quilibet teneat de homicidio: ⁊ auxilio inuicē preſtito⁊ hic videt eſſe 1 tex. q: ſic. breuiter ego determinaui 2 per hunc modū: q̄ñq; plures cōmit 3 tunt vnum maleficiū vt vnū homicidiū vel furtū vnū ⁊ oēs ſimul vt 4 ſubtrahēdo trabem: tūc quilibet tenet vt principalis: vt. ſ. eo. l. vulgaris. ſ. pe. ⁊. l. ita vulneratus. circa fi. 5 ſ. ad. l. aquiliam. ⁊ ideo non poteſt

teneri acceſſorie vt. l. generaliter b. ſ. de fideiuſſoribus. ⁊ licet poſſes dicere duo facta fuerunt ⁊ homicidium ⁊ auxilium. dico q: omnia iſta tendunt ad vnum effectum. ⁊ ideo vna pena imponit: vt. l. illud. in fi. ſ. ad. l. aquil. quandoq; plures cōmittunt maleficia diuerſa: vtputa furari diuerſas res: vel vnus faciat vnum vulnus in capite ⁊ alī⁹ in brachio: tunc pōt teneri⁊ vt principalis de vulnere vel de furto ſuo: et vt opem preſtans vulneri vel furto alterius. ⁊ hic eſt caſus in noſtro ſ. Aduerte + tū hoc ſecundo caſu qualiter formet accuſatio vel inquiſitio: nam ſi ego dicerē Titius percuſſit Caiuz in capite ⁊ Martinus in brachio. ⁊ ad predicta cōmittenda preſtiterunt adinuicem auxilium ⁊ fauorem: ex hac accuſatione non pōt ſequi cōdēnatio de auxilio: q: non exprimit qualiter preſtiterūt auxiliū vel fauorē: ideo cumverba debeant intelligi in benigniorē partē: vt. l. ſi preſes. de pen. intelligetur q: percutiēdo preſtitiſti mihi opem ſeu auxiliū: ⁊ ego tibi preſtiti ſimiliter auxiliū p cutiēdo: ⁊ ſic actus meus fuit auxiliū tibi ⁊ tuus mihi. ſed cum de iſto actu ego puniar: vt principalis non puniar tanꝑ preſtans opē. ſed debet dicere accuſatio vel inquiſitio q: vnus preſtitit opē alteri aſſiſtendo vnus alteri: vt habilius committeret: ⁊ ſic preſtitit opem per alium actū quam per illum de quo principalis accuſat: ergo ⁊c. vt hic. ſed ſi in accuſatione vel inquiſitione diceretur auxiliū preſtitit ⁊ conſilium ⁊ fauorem. ex eo quod dicit conſilium poſſet puniri tanꝑ preſtans opē: q: perſuadens videtur preſtare cōſiliū: quod eſt preſtare opem: vt probatur per totam hanc. l. licet tex. videatur inter opem et conſilium facere differentiam. vt. ſ. eo. l. in furti. ſ. ope. ⁊. ſ. conſilium. ⁊ ibi dicam: ⁊ iſtud conſiliū de neceſſitate preſupponit alium actum quam illum de quo accuſatur merito poteſt puniri: ita debetis intelligere. tene menti.

Si pauonem.

An autem re/ +quiratur quod ille qui perſecutus eſt ſuppoſuerit eum qui cepit. dic vt in glo. ⁊ ibi dixi. ſ. pri. ſ. item placuit.

Mater

De materia huius. l. mater ſi: +l. ſi filius. dic vt dixi. ſ. e. l. eū qui. ſ. ſi filius.

☞ Animus ⁊ non factum quando inſpiciatur.

Coitus cum meretrice de iure eſt impunitus.

Rapiens per vim meretricē non tenetur titulo de raptoribus.

Faciens pacem cū aliquo ⁊ promittens eum non offendere ſub pena: ſi cōmittit adulteriū cū eius vxore non incidit in penam.

Qui fecit furtū ei cū quo pacē fecerat non dicit pacem rumpere.

Furtum non eſt iniuria in perſonam.

Retinens mulierem cauſa libidinis circa q̄ uin decim horas non tenetur de plagiario nec de priuato carcere: ſecus ſi vltra viginti horas.

Verum eſt

+Dicitur hic quod +inſpici debet an im⁹ non

non factum. Cōtra. ſ. eo. l. vulgaris. ſ. ſi quis es. + Sol. ibi preter animū ſuū incidit in eādem ſpe a eiem delicti grauiorem quā cogitaret. ideo inſpicitur euentus. hic vero incidit in aliam ſpeciē delicti quā cogitaret: ideo nō inſpicit euentus. vt dixi in. l. diuus. ſ. de fica. ¶ Secūdo opp. glo. ſ. eo. l. fullo. ſ. qui ancillā. plures ſolu. dantur. illa eſt vera. hic erat meretrix. ibi non. ideo hec cauſa quare iſtud faciebat: ſz eſſet mala: tamē erat a iure impunita: q: coitus + cum meretrice a iure ē impuni 2 a tus: a vt. l. ſ. de concubi. ideo ſi facit vltra cum ab initio daret operam rei illicite tenebit. ¶ Quero b pro rebus ſubtractis: nō tenet furti. q̄ro an actione. l. aquil. teneat. Rñdeo q: ſic quaſi videat dediſſe occaſionē dāni: vt. l. qui occidit. ſ. in hac. ſ. 3 ad. l. aquiliā. hec lex facit ad tria. + Primo q: ille qui rapuit per vim meretricē nō teneat pena illi⁹ titu. de rap. virgi. ⁊ no. in. l. ſ. in ꝑn. C. de rap. virgi. b ¶ Scōo facit b quod ſi + tu feciſti pacē cum ali 4 quo ⁊ promiſiſti eū nō offendere: ⁊ poſtea cōmiſiſti adulterium cum vxore eius. an incidas in penam c. Buiō. de ſuza. determinauit q: non p hanc l. quia non facit animo iniuriādi: ſed cauſa libidinis. ⁊ ſic nō facit cauſa vindicandi ſeu retractādi inimicitiā iam ſopitam: ſed ſi faceret cauſa vindicandi. quia forte ipſe paſſus eſt ſimilē iniuriaz. de qua facta eſt pax. tunc ſine dubio incideret in penam. Cōtra iſtā determinationē facit. x. coll'. que fuit prima cauſa bene. amit. §. preterea. et. §. ſeq. vbi vaſallus perdit feudū ꝓpter adulteriū cū vxore vel cum filia dñi. ſed ibi in vaſallo qui ꝓmittit dño fidelitatē. Iſti vero faciētes pacē nō promittunt niſi ſolūmodo nō offendere occaſione precedentis bruge. facit quod dixi in. l. aut facta. ſ. cau 5 ſa. ſ. de pe. Et eodē + modo facit ſi aliquis facit furtū ei cū quo fecerat pacē q̄ nō incidat in penam q: non facit animo vindicandi: ſed animo lucrandi. pro hoc facit q: ſz furtū ſit iniuria ſeu offenſa: nō eſt offenſa i perſonā: vt no. in. l. ita q; fullo. ſ. eod. ⁊. dixi plene. ſ. de publi. in. l. licitatio. §. 6 q̄ illicite. ¶ Item facit hec. l. + q̄ ſi aliquis libe/ram mulierē tenuerit cauſa libidinis nō poſſit accuſari de plagio ſeu de priuato carcere: ſed hic loquitur de meretrice: ſed in alia muliere libera per vim detenta putarem aduertendum vtrū de/ c tinuerit eam per. xx. horas vel non: vt. l. capite quinto. ſ. de adul.

Vi iumenta.

Glo. querit ſi fic +facit furtum q̄d duplabitur vel quadruplabitur vtrū pretium rei vel pretium vſus. hic ſunt opiquidam dicunt pretium rei: quidam pretium vſus ⁊ iſta ſecunda opi. eſt vera. ⁊ glo. ſ. tenet eam hic. ⁊ inſti. eo. in prin. pro hoc facit quod no. ſ. de condi/tio. fur. l. qui furtum circa fi. glo. ⁊ hoc tenet Ly. C. de ſer. fugi. l. ſ. in. ſ. q. ¶ Quero vtrum res efficiatur furtiua. videtur q: non. quia non fit furtus rei ſed vſus ipſius. preterea res non deſijt eſſe in poteſtate domini: ergo non incipit eſſe furtiua: vt l. ſequitur. ſ. labeo. ſ. de vſucap. quia per iſtum cō d modatariū dominus poſſidet. ſed ſi poſtea interueret tertius poſſeſſio tunc inciperet res furtiua. eē

dicam rapere. in. vſ. col. de epiſco. ⁊ clc.

¶ Eſt impunitus. et an ⁊ quando coitus cum cōcubina ſit licitus. vide tex. nota. in. l. ſi vxor. in prīci. de adulte. ſ. et quid ſi erat nupta. ⁊ hic adde gl. ⁊ Bar. in. l. i. C. de rap. virgi. vide no. glo. ⁊ Bar. i. l. q̄ adulteriū. C. ō adult. vbi ponit de meretrice nupta.

¶ Secundo facit. adde do. Pet. in. c. peritio. de iureiurā. Bal. in. c. ſ. in prīnc. de pa. tenē. ibi allegauit dictum hoſti. in. c. fi. de immuneccle. vide Ang. in. l. ſi cum exceptiōe. §. ſatis cleměter q̄ me. cauſa. Ang. hic. tenet contra Bar. Jo. And. in regula. frūſta. li. vſ. tenet idez q̄ō hic dicit Bar. ſz Bart. non faciat de eo mentionem. Bald. in. c. ſ. §. fin. de pa. tenē. Lud. Ro. in. l. licitatio. §. quod illicite. ff. de publi. vbi tenet contra Bar. ⁊ idez ſequitur. d. Jo. et Ange. in rub. ff. de adul. ⁊ vide eundem i. c. ſ. de fur. alleg. in rub. vide Lud. ro. in pſi. cclv. vbi alle. Bar. hic. And. Barba.

¶ An incidas in penam. an adulterare in vxorē alicuius ſit offenſa. ⁊ hoc intelligit hic Ang. quando conſtat quod ſolum ad finez libidinis: alias ſecus q: preſumptio degenerat cōtra libidinem faciēt. ar. l. ſ. C. ō ſica. vbi eſſi actus ad plura delicta pōt ſe. hſe odio delinquentis fit interpretatio cōtra eum in partē duriorē. allegat no. p Dy. in regu. in obſcuris. de regu. iur. i. vſ. et hic addo bonū arg. in. c. cum voluntate. de ſen. excō. et Bal. in. c. ſ. in prīn. in pe. col. qui. mo. feu. amit. ⁊ de iſta. q. vide p Jo. And. in regula fruſtra in mercu. p Paul. de ca. i. l. q̄ ſeruū. de ꝺ. obli. ff. ōt b Ang. q̄ō credit Bar. intelligere q̄ñ detinet cā libidinis ⁊ q̄ō ni hi/lomin⁹ dicto Bar. vſ. ſz tari. l. penult. iuxta fi. ſ. ō plagiar. Adde q: dicta Bar. ſeq̄t Ro. pſi. clxxxiij.

¶ Contra inſtit. ad intellectū titu. de formulis. vide Bal. in. l. edita. i prīn. C. de eden. et no. Bal. in. l. ſi predium. in pe. co. C. de edi. ac.

a ¶Dicendum ſic.idē dicit Bar.in.l.qñ.ſ.de ꝓdi. fur.⁊ facit ad materiā.l.falſus.C.de furtis.⁊.l.ꝓ cura.falſo de condic.ob cauſam.

b ✠Andr.Poma. ¶De cōdi.inde.Mot.ad declarationē totius tituli de condi.indebi.

✠And.Pomate.

c ¶Iſta dictio no. ad intelligentiā.l.ſi ꝓcurator falſ.ſ. de ꝓdi.inde.

✠Andreas Pomate.

d ¶Vel q̄ dñs hēat. Sz ſiqs retinuit ſcripturas debitoꝝ vel poſtea ēt ab illis expedit an commit⁄tat furtuz vīō Rap. cu.ꝓſi.xlj.

e ¶Sz ſi is ꝓiſtū tex. Bar.in cō ſi.inci. in⁄ a quiſitione propoſita ſolū⁊c.q̄d ſi vnus teſtis depo⁄nat Titiū centū mutuaſſe Sē ꝓonio. a⁄lius depo⁄nat q̄ Titi⁊ de mā⁄dato Sē⁄ꝓonij nu⁄meraui⁊al⁄teri qō iſti teſtes ſunt ꝓteſtes ad ꝓbandum eſſe nume⁄ratum Sē ꝓonio.

caput ſerui.ita loquit hic.ꝓbant ꝓdicta.ſ.nau.cau.ſtab.l.licet.ſ.poſ⁄ſumus.

☞Solutio facta falſo ꝓcuratori qñ liberet debitorē: ⁊ ipſe ſolutio⁄c nē recip ens teneatr furti.

Alſus. Lex iſta ī ſui⁄ꝓn.eſt ſubti⁄lis.Op.de toto ti.de ꝓdi. inde.vbi ſoluēs ꝑ errorē hz cōdictionē indebiti.⁊ſic trāſferr dñiū q; nemo rē ſuā cōdicit. Dicit glo. hoc dz intelligi qñ quis labit in perſonā.aſſerebat eſſ ſe eſſe Ti⁄ d tiū cū nō eſſet:vt.ſ.eo.l.ſi quis vꝓ⁄ri.ſ.cū Titio.dicit Dyn. iſta ſol.nō eſt neceſſaria:imo ſiue labit in ꝑſo⁄nā ſiue nō: nūq̄ transferr dñium in falſum creditorē ſcientē:vt hic:⁊.l. qñ.in ꝓn.ſ.de cōdi.fur.Mō ob. ti. de cōdi.inde. nā nemo cōdicit rem ſuam ꝓteręō a fure: vt.l.fi.ſ.quē⁄ad.vſufru. ca. ſz ō furē degenerat oīs actio.⁊ ſic ō eū poterit dari cō⁄dictio indebiti:ſz glo. cōiter tenet quod ꝓius dixi: vt hic nota.⁊.d.l. qñ:imbividetur dicendū ſic[a]. q̄ falſus creditor ſimulat ſe creditorē. e ⁊ ſic ſuo facto inducit debitorez ad ſoluendū indebitum. iſto caſu facit furtum pecunie: vt hic dicit text.⁊ d.l.quoniā.in ꝓin. de condi. furti. videtur enim debitor ſoluere ſub conditione ſi eſt creditor. Quādoq̄ ipſe nō ſimulat ſe: ſz debitor abſq̄ facto creditoris ſoluit ei indebitū ſua ſponte nō creditoris ſuggeſtio⁄ne.iſto caſu videtur ſoluere pure et ſimpliciter et ⁊ranſfertur dñium: ⁊ hoc modo pōt loqui alia opi.⁊ſic intelligit totus titu.de condi.inde⁄bi.[b] ¶Ultimo vide gl. que incipit b videtur enim ſub quadam ⁊c. ibi.l. quod meo.ſ.ſ.ſol.vt ibi:⁊.d.l.ſi me in vacuam.

Falſus. Hic eſt no.ſ. ¶Op⁄ꝓpo.de.l.qui mihi do⁄ 1 natū.ſ.de donat. Solu . vt ibi pa⁄tet. ¶Quero quando fiant numi 2 procuratoris.[a] glo.[c] que eſt hic di⁄ 3 cit in duobus caſibus.primo quan⁄do credo eum procuratorem in rez 4 ſuam. Secundo quando hoc agit: vt ſui fiant et ipſe faciat me libera⁄re.⁊ ex iſtis✝ glo.in. l.ſi procurato⁄ 5 ri falſo. ſ.de condi.ob cauſam.⁊.l. 6 falſus.C.eo.⁊ in.d.l.ſi ꝓcu.falſo.

Sed ⁊ ſi is. [e] Quero que eſt rō huī? .l. dicit glo.q; breui manu ⁊c. videtur enim ſolutum ipſi creditori quando ſolui tur alteri eo mandāte.⁊ ſic videtur ipſi ꝓtrectare. q̄ tene menti. Iſta aūt fictio nō pōt habere locū cōtra abſentē.vt.l.qui decem.ſ.idem rñſum.ſ.de ſolu.facit qō no.in.l.ſingularis.ſ.ſi cer.peta.

Si quis. Oppo.de.l.ſi quis vꝓori.ſ.cum⁄tityo.ſ.eo. Sol.ibi mentitus eſt circa ſubſtantiam perſone. hic circa qualitatez. Itez dicitur hic in fine ſi alia actio non ſit ō ſemp eſt alia actio generalis vt certi cōdictio vt.l.certi cō dictio in ꝓin.ſ.ſi cer.peta.Sol.nō intelligitur de alia actiōe generali: ſz de alia ſpeciali. ¶Item opp.qz cōpetit alia actio: ſcz certi ꝓdictio ſpecia⁄lis ex mutuo. Dicit gl. q̄ pōt eſſe q̄ nō cōpetit: vt in ſeruo ⁊ filio. Alij dicūt q̄ nō reperit certi ꝓdi⁄ctio ſpecialis ex mutuo .qō dic vt ſolet dici ī rubri⁄ca.ſ.ſi cer.peta.

☞Statutū puniēs intrantē rem alienā punit il⁄lum qui ſciuit rem alteri? licet ignorauerit dñm.

Furtum non fit in re que non habet dominum.

Ad hoc vt quis non teneatur furti ſufficit qō pu⁄tet non ſubeſſe dñm.

Recipiēs redditurus ſi neſcit cui reddat licite ret⁄net ſi ꝓ derelictis haberi putauit: ſi aūt nō puta⁄uit tunc tenetur dare ꝓ anima.

Animus manifeſtatur per ꝓteſtationem.

Pretium inuentionis rei quando q̄s petere poſſit.

Qui alienum. Qñq̄ res aliena iacet ī a ✠publico abſq̄ cuſtodia b perdita caſu vt hoc.ſ.qñq̄ iacet in publico ꝓ⁄iecta ſponte.vt in.ſ.ſi quis ſpōte.qñq̄ iacet pie⁄ta voluntate coacta.vt.ſ.ſi iactū. ¶Mo.tex .ibi: 1 neq̄ eſſi furtum fit ⁊c. ¶Itē✝no.tex.ibi: nec hic videt. Nota.in pn.ſ .ꝓ ſtatutis diuerſis q̄ dicūt 1 ſi quis intrauerit vel occupauerit rem alterius qō non eſt neceſſe q̄ q̄s ſciat dñm.ſufficit eſſi rē ſcire 1 alterius eſſe.facit ad hoc.l.aut qui aliter.ſ.ſi quis 2 dum putat.ſ.qō vi aut clam. ¶✝Scō no.qō rei que non habet dñm non fit furtū: quia repugnat diffinitio:cū nō poſſet fieri inuito dño. ¶Tertio 3 no.✝q̄ ſufficit q̄ q̄s putet non ſubeſſe dñm.ratio eſt tunc quia contrectatio non eſt fraudulo⁄ſa. ſed iſtum tex.intelligo quod quis dicat ſe putare mo⁄tus aliqua ratione:alias ei non crederetur cū in⁄ris preſumptio ſit contra eum.vt. C.vnde vi.l. cū querebatur.dicaz.ſ.eo.l.inter oēs.ſ.recte.⁊.ſ.ea. 4 l.ſ.ſi iactum. ¶Alterius no.✝q̄ ille q̄ accipit red diturus nō tenet furti.ſed circa hoc quero quid ſi c non reperit cui reddat : an pōt ſibi licite retinere eam:⁊ Rndeo:ſi quidē putabat eā habitā ꝓ dere licta poteſt licite retinere ⁊ vſucapere eam tit. ꝓ derelicto.vt.ſ.ꝓ dereli.per totū.ſed ſi nō puta uit hoc dz eā dare pauperib⁹ ꝓ aīa[a] eius cuius 8 fuit arg.in auc.omnes peregrini . C. cōia de ſuc. 5 ¶Alterius ✝ habetis hic de libello qui ponit qō per ꝓteſtationē manifeſtatur animus . ¶Altimo 6 ✝ habes hic q̄ quis nō pōt petere pretiū inuētio⁄nis qō no.ꝓtra hoc vī tex.in.l.idē et ſi.ſ .ſi tibi in diciū.ſ.de ꝓdi.ob tur.cau.Solu.qñq̄ res perdita eſt iam inuēta: ⁊ tūc nō poſſum petere ꝑ tiū inuē⁄tionis vt hic:cū eſſi debeo facere gratis accipien⁄do pecuniā turpiter facio:vt.l.vlti.ſ.de condi.ob tur.cau.Si vero nō eſt inuēta ſed inuenīēda tunc poſſum petere pretium inuentionis:vt.l.ij.ſ.ad.l. rho.de iact.⁊.d.ſ.ſi tibi iudiciū.puto etiam q̄ ſi ꝓ re tua inuenienda aliquid expendi tenearis mihi ad illud reddendū actione neg.geſt.

☞Quādo per iactū preſumat̄ q̄ quis rē habeat ꝓ derelicto.

Si iactum. Notabiliseſt iſte.ſ.Nota. ex 1 ſ.iſto q̄ qñ q̄s ſcit rez quam ꝓiecit perituram habere ꝓ derelicto videtur. ¶Op.ad hoc.ſ. de acqui.re.do.l.qua rōne .ſ.fi. et.l.q̄ leuāde.⁊.l .ij.ſ.fi.ſ.ad.l.rhod.de iac.Sol. glo.no.✝ hic ex q̄litate p̄ſciēdi apparet anim⁹: vt puta qz ꝓiecit libū apertū.ſed ſi piciſſet ſuo 1 lutū in pannis cereis nō preſumere habuiſſe illū animū qō tene mēti:qz eſt multū notabile. ¶Itē b op.rei q̄ nō poſſidet non fit furtū[b]:vt.l.hereditā⁄ 2 rie.ī.e.ſed res iſta iactata nō poſſidet:vt.l. rē que nobis de acqui.poſ.ergo ⁊c.ſo.rei que nō poſſide tur nec vnq̄ fuit a dño poſſeſſa non fit furtum vt rei hereditarie vt ibi.ſed hic dñs habuit iam poſ⁄ſeſſionē:licet nūc nō habeat.ad hoc facit qō no.ꝓ 3 doc.in.l.ſi abducta. C.e. ¶Altimo no.ſi.ſ .ibi q̄ ſi putās ⁊c.ex quo no.q̄ ſi aliquis ītꝛrogatur q̄d 4 cogitaſti.putaſti ne rem habitā ꝓ derelicto :po⁄teſt reſpondere circa hoc nihil tunc cogitaui. qō eſt notandum ad multa.

¶Pro anima. Adde qō voluit Fede.conſi.cvij.

¶Mō fit furtū. Qualiter rei nō poſſeſſe fiat furtū. no.plene ꝓ Bar.in.l.nec legatario.de ꝓdi.fur. ⁊ in.l.ſi abducta.⁊ ibi Bal. C.eo.de fur.⁊ quid in ſuſcipiēte rem que mihi cecidit:an faciat mihi furtum . vide Jmo.in.l. iterdū .ſ. ſ . de acq. poſ.ff. ⁊ vt de qō no. Bal.in.d. l.ſi. C.vn⁄de vi.

¶Judex. Mo .iſtam q.ſ .adde Bar. in.l. trāſigere. C.de trāſ act.in.iiij. co. bñ fa⁄cit qō no. Bar.i.l.ſ. ſ .et poſt operis.de ope .nov. nū .et q̄ in ſimili no. Bar.in.l. ſ . ſ . vſq̄ adeo .ī pri⁄ci.ſ.de in⁄iu.⁊ quod ibi.dixi et cuz dictis Bar.vide⁄tur ſatis cōcordare Bal. in.l. falſus . in ij . colū. C.eo.

✠Soci? vtēs re cōi aliter quam ad vſū deſtinatū dicit furtū facere.

Si ſoci? ✠Oppo.de leg . meri⁄to.ſ.ꝓ ſoci.Solu.dic q̄ in dubio nō preſumit furtū facere rei cōis:ſz hoc poſſet fa⁄cere.hoc qō dixi qō nō preſumit eſt veruz qñ vtitur re ad eum vſum ad c quem eſt deſtinata.ſecus ſi vteretur aliter:ita q̄ ſocio auferetur cōmo⁄ditas partis ſue:vt.d.l.merito.⁊.l. ſabinus.⁊.l.ſi edes.⁊ qō ibi no.ſ.cō⁄muni di.

Alter oēs. [c] Actio noxa⁄lis nō extinguit:ſz ex poſt facto deſinat intereſſe . h⁄ d. ¶Aduertatis op.⁊ videt q̄ ſi de finit intereſſe extinguat actio.vt.l. vbi.ſ.de eden.⁊.l.qui aūt.in prin.⁊ qō ibi no.ſi quis cau . Solu .hic in actiōibus mere penalib⁹ ibi ī actio nib⁹ q̄ dant ad intereſſe. ¶Oppo. ⁊ videtur q̄ non ſit ſimilis manumiſ⁄ſio et mors:vt.l.ſi homines.de edil. edi.ſolu.quo ad q̄daz ſunt ſimilia: quo ad quedam diſſimilia. ¶Item op.⁊ videt q̄ nō ſit idē in cōditiōe furtiua:vt.l.ſiue.ſ.fi.⁊.l.⁊ ideo . ſ. de condi.furti . Sol. q̄ hic dicit in tex.re extincta durare cōditionem furtiuam intellige ſine facto domi⁄ni furtū paſſi.alſ ſecus vt in contra⁄riis. ¶Opp.vltimo de. l.fullo ſi a⁄ctione.ī.e.ſo.vt in glo.

Si ſeruus. Iſte . ſ . vſq̄ ad.ſ.recte.h. d .plurib⁹ cōpetit actio furti ſi plu⁄riū intereſt.h.d. ¶Glo.op. vide eā q̄ incipit.⁊ ita pluribus.in.l . ſi plu⁄res.expone vt ibi.

☞Ignorantia in delictis ad com modū ignorātis allegari pōt nō ad incommodum.⁊ nu.4.

Judex ſi inquiſiuit cōtra aliquē de furto ⁊ dñs rei ſubtracte comparet coram iudice et dicit furtum fuiſſe factum eo volente:an inquiſitus li beretur ab actione furti.

Fur inquiſitus ſi dicit qō putabat dñm permiſſurum qñ liberet.

Occidēs bānitu⁊ non habet neceſſe docere ſe ſciuiſſe ipſum bānitum.

Poſitionib⁹ in maleficijs nō eſt rñ⁄dēdū ꝙ verbū credit ſz de veritate.

a ¶ Mō preiudicat.adde quod no.Bal.in.l.falsus. in.iij.opp.C.eo.⁊ q̄ no.Bal.⁊ Ange.in.l.qui iure familiaritatis.ſ.de a cq̄.poſ.⁊ Bald.in.l. ſi ſine. in.iij. q. C.ad velle.⁊ omnino Baldū. in.l.j.in vlti.colū.C.cōia de leg.ver.item ſi teſtator. et in l. tranſigere. C. de tranſac.et vide oīno ı Sali.in.d. l.ſi non cō uitij. C.cō iniu.

b ¶ Tamen breuius. Vide Jn no.in.c.ij. de cōſti.vi de Bald. i.d.l. falſus.et no. q̄ licet iuſtam entuz ſufficiat ad pbandum ignorātiā vel ea que pendēt ex animo noſtro.adde 2 tamē poſt cl Bart. hic q̄ iſtud fallit niſi aliqua p̄ſumptio iuris eſſet cōtra iurantem: vt no.Jo. And. poſt Jnno.i.d. c.ij. de cō ſti.⁊faciūt no.in reg. p̄ſumitur. in .vſ.⁊ p Pau.de leaza.in cle.cōſtitutus.de elect.⁊ vide gl. in cle.j.ad fi.in ver.commode.de pe.et vide Joā. And.i.d.c.ij.⁊ Bar.in.l.ij.§.ſi de pupillo q̄ emp. ⁊ plene no.in. c.ſignificaſti.el. j. de homi.et dicit Bal.i.l.ij.§.penul.in fi.ſ.ſi quis cau.q̄ ſi notificatio dilationis fuit facta ad domum ſtatur iuramēto tuo q̄ ad tui notitiam non puenit.adde gl.in 3 c.dudum.extra de elec.in ver.furtum.

c ¶ Utrum habeas.Utrū occidēs exbānitū debeat d habere p̄emium ſtatuti:ſz neſciret occiſum bānitum eſſe:vide Bar.in.l.oēs populi.de iuſti.et iu. in.v.q.prin.vide q̄ no.Bar.in. l.genero. de his qui no.infa.ff.

d ¶ De veritate.Jn maleficijs debeo rñdere de veritate:ſic eſt vel nō eſt:facit q̄ no.Bar.i.l.de etate.§.nihil.in vlti.dicto.ff.de interro.act.

Recte. ¶ hic eſt notandus.§.⁊ breuiter.h.d.Jn delictis ꝯ allegare ignorātiā ad p̄modum ignorātis nō ad incōmodū.h. d.tene mēti. ¶ Op.de.l.ſi q̄s ſeruo alieno p̄ſuaſerit. C.eo.ſol.ſpeciale eſt in caſu illo. ¶ Jtē op. de iſto tex.ad ſeipſuz.dicūt i q̄dā q̄ Pōponius correxit p fine noſtri.§.⁊ hoc placet. Alij dicūt q̄ Pōponi' loquitur i caſu.d.l.ſi q̄s ſeruo.q̄ nō placet:q̄ illa ē p̄ſtitutio noua quā Pōponi' ignorauit.vt pbat inſti.eo.§. placuit. Alij dicūt q̄ furtū fit.ſz nō hz locū actio furti:nec hoc placet: q̄ repugnat diffinitio nō eſſ fit inuito dño.ergo nō eſt furtū: ſz hec gl.teneat iſtā opi.⁊ male.ſz melius dicit iſti.eo.§.placuit. ¶ Quero circa hāc.l.primo de volūtate domini vtrū i dubio p̄ſumat volēs vel ꝺdicens: dicit gl.⁊ bñ q̄ in dubio p̄ſumitur ꝺdicere.vt.j.e.l.q̄ vas.§. vetare. ¶ Juxta hoc ꝯ q̄ro iudex ᶜ inq̄ſiunt ꝺ aliquē de furto:cōparet dñs rei ſubtracte coram iudice: ⁊ dicit illud factū fuiſſe eo volēte: vtrū pro b pter hoc ille libereť ab actiōe furti videť q̄ ſic p hūc tex.⁊ hoc diſputando tenuit Jaco.bu.⁊ dicebat ſic: officiū iudicis inq̄rentis ſuccedit i locū partis.vt.l.pperandū.§.⁊ ſi q̄ dem. C.de iudi.⁊.l.ſi ob cau. C.de cuic.ſz furtū eſt delictū p̄riuatū.vñ nō poſſet accuſare ali' inuito dño: eadē rōne iudex q̄ repſentat p̄ſonā dñi nō poterit inq̄rere dño inuito 4 ⁊ ꝺdicēte. breuiter q̄cq̄d ipſe dicat vos debetis ſcire q̄ ex eo q̄ fit p̄i c

a ¶ Sz ꝯ tibi dico. Adde q̄d ꝺriū cōſulit Joā. de lig.Bar.de ſali.Bal.Aſp.cal.d. Adde Bal. in l.j.de ꝓteſ.in.xij.col.q̄tenuit cum Bar.ſi res non eſt vendita:⁊ eam ſecū hz:q̄d no.Bald. in.l.cunctos populos.in.xviij.col.verſi. iuxta hoc tertio quero dicit ſtatuz. C.de ſum. tri.⁊ fi.catho:⁊ ōt Ang. ı q̄ vidit diſputari opi. Bar. 2 hic p plures aſſeſſores ⁊ ē vtilis reipu. tñ dicit q̄ 3 hmōi opi. de rigore iuris cōſiter repro bat:nam ſi p mutatiōnē territorij in contrectatiōe continua cōmittere reť nouū furtuz variari poſſet ex mutatione loꝯ etiam furti qualitas: ⁊ ſic reſpectu vnius loci eſſet fur manifeſt? ſi ibi deph̄ēſus eēt reſpectu alteri? nō ſ.l.iij.§.fi. cum tribus ſeq. ſ.eod. niſi ſuſtinēdo Barto. dicas ſm eum q̄ iterū ꝺditio furis fuerit mutata: vt ꝺ ſeruo liberfact? ſit in itinere.vel niſi dicas q̄ō fmo furti actio non ſit nata: vt in dictis iuribus: vel quia in ipſo initio fur fuerit eo animo vt ſe in alio territorio trāſferret ſue ſecuritatis cauſa in his tribus caſibus tenet opi. ſuam An. ſed opin. Barto. tenet Bald. in.l.ſi abducta. C.eodem.⁊ Spec.de compe. iudi. additione.§.ſ. in vltima et pe.col.in verſi.ſed pone quidam lucanus.ibi:preſertim ſi ſpolia.⁊ Guil.⁊ Bald.in.d.l.ſi furem.ff. de ſtatu homi.contrarium conſuluit Oldra.⁊col legium Bononienſe:pro quibus vide tex. in.c.ſ. derap.⁊.l.inficiando.§.infans.ſ.eo.⁊ no. Bar.in l.mnq̄ plura.in.iij.⁊.iiij.col.in ver.itē op. de.l. inficiando.§.titu.ſ.⁊ quod dixit glo. no.in.l.ſ.§. nemo. C.de anna.excep.⁊ verior videtur hec opinio niſi in vagabundis.l.iiij.§. ait prętor. ⁊ quod ibi Bart.de dam.infec.⁊ quod no.in.d.l.ſi abdu

Si furtiua. ¶ Op.ſ.eo.l.qui ſolu. ibi fuit aſſidua contrectatio non interrupta. hic ꝺo fuit interrupta. ☞ Actio furti q̄d naſcatur ex aſſidua cōtrectatione ſi contingat mutatio dominij. 1

Faciens furtum Florētie ſi reperiť hic Mediolani cum furto q̄ poteſt hic puniri. 2

Arbitratores ſi ceperunt cognoſcere tanq̄ arbitri:⁊ poſtea aſſumpſerūt tertiū cuius interuētu videť nouum cōpromiſſum q̄ poterunt redire ad viā arbitratoris. 3

Tertius ſi eligitur ab arbitris non dicitur nouum compromiſſum: nec dicitur arbiter: ſecus ſi eligitur a partibus. q̄ dicit arbiter:⁊ eſt nouum compromiſſum. 4

Si dominium rei. Jnteruentu noui domini aſſidua cōtrectatiō naſcitur actio furti.h.d.in ſumma. a

¶ Oppo.⁊ videtur q̄ aſſidua cōtrectatione nō naſcať actio furti.vt.l. ei qui.ſ.eo.Sol.dicūt quidam hoc ideo:quia ex prima contrectatione nō habebat actionē.⁊ ſic hec.l.pcedit clare in legatarijs proutvere loquiť:ſed in heredibus⁊ bonoꝝ poſſeſſoribus:⁊ patre adoptiuo nō habet actionē ex noua contrectatione ſed ex veteri.ita intelligit Rogeri? hic. cuius opi.tenet glo.in.l. ſi abducta. C.eo.ſed iſta opi. Roge. eſt contra mentem huius. l. ⁊ glo. re 3

cta.vel niſi prorogauerit iuriſdictionem. Jtem niſi per cōtrectationē primo loco factā non eſſet nata actio furti priuato.exemplū in.l.falſus.§.qui alienā.in.l.inter omnes.§.recte.j.eo. Jtem niſi eodem die furti in aliud territoriū contrectaſſet per l.quid enī ſ.eod. q̄ no. Ly.in l. vulgaris. ſ. eo. ⁊ in.l.j.de crimi. fal. tamen poteſt puniri de contrectatione: quia cela re res alienas eſt delictum: in l.iij.§.qui merces. j. de crimi. ſtellio. et hoc caſu eſt delictū immo ꝺminatum: ſm Bar. in.l.nunq̄ plura. ſ. de priua. deli.idēte net Bar. in.l.ſz nec legatari?. de condi: fur. licet Bal.⁊ Sali.teneant ꝺriū in.d. l. ſi abducta. C.de fur.⁊ oīno adde Bald.in.c.j.§. iniuria. ⁊ in.§. fiue furtum de pace iura.firman. queſuit aliquis cum armis fecit rapinam Peruſij poſtea cum re rapta captus eſt Mediolani: vtrum debeat puniri tanq̄ latro:an tanq̄ ſimplex fur: cum ibi non fecerit rapinam:an nullo modo. vide ibi omnino Bald. vbi etiam querit:an iudex qui habet ius commune ⁊ ſtatuta poſſit ſeruare ius cōmune tantum. Et adde q̄ opi.Bar. hic ſequiť.d. Ant.in.c.j.de rap.⁊ hic tenebat Frā. de albe. de are.per.l.inficiādo.§.infans.j.eo.⁊ idem.d.Saluſtius de peru.all.l.verū in prin.de mino. ⁊ in.l.j. C.de noxa.⁊.l.iij.in prin.ſ.rerū amo. ⁊ glo.in.l. de his. C.de fur.⁊ q̄d no.Bar.in.l.ſi. C.eo.⁊ per Ange.de are.in trac.maleficiorū.in ver. ⁊ veſtem celeſtem.q̄d eſt verū ſi contrectat rem non pretiū ex ea.l.qui vas.§.fi.j.eo.per Cano.in.c.j.de rap. c.ſi.de fur.vide omnino Ange. hic. Adde quod opi.Barto.dicit Bal. de iure verā licet de facto non ſeruetur eius conſil.cl.v.lib.

a ¶Nō interuētu. Sed q̄ in assumpto tertio possint arbitratores redire ad viā arbitramēti: videtur velle Barto. in.d.l.neq̄ natales.in fin. C.de probatio.

b ¶Videatur nouum. Vide que dixi.in.l.si vnus.§. principaliter.ſ.de arbit. Adde qō bal. a in.l.fin. in x.q. C.de cōtrahen. empt. dicit ꝛ tertius assumak tamē pena com promissi b coꝛā eo loco hꝫ: ꝛ an ille tertius dicak arbiter. not.p Bal.in.l. j.in.ij.oppos. C.de his que pe ne no. Et ad Bald. hic. adde Bar.in.l. d si societa te ſ.§.arbitroꝛuz. ff. p socio.in

si arbitratores inceperūt cognoscere tanq̄ arbitri de iure: ꝛ postea assumpserūt tertiū: q̄ interuētu[a] nouę psone videak nouū cōpromissuz. ꝛ ideo possunt redire ad vias arbitri vel arbitratoꝛis: ꝛ eligere aliam viam pcedendi.sed.l.ista facit multū a longe.de hoc ponit Dyn.ꝛ ibi dixi in.l.iij.ſ.de test. mili.ꝛ in Specu.titu.de arbi.§.sequit.ver.quid si cōpromissum.†Utrum aūt assumēdo tertium videatur nouum[b] compromissum esse.vos debetis scire q̄ quando tertius assumitur ab ipsis arbitris vel a iudice q̄ non est nouum compromissum: certe nec ille tertius est arbiter: sed est quidā tertius assumptus ad concordandum eos: adeo q̄ ipse non debet sententiare: sed arbitri[c] cogentur sententiare secundum consilium suum. vt l.nō distinguemus. §.pe.ſ.de arbi. ꝛ qō no.in gl. ꝛ clarius in Spec.ti. de arbi.§.fi.ver.sed nūquid iste tertius. Si vero ille[d] tertius assumeretur a partibus.tunc satis puto q̄ ille tertius fit arbiter: ꝛ nouum compromissum videatur.arg.l.pedius.

in.ff.ſ.de arb.facit ad hoc.ſ.de iusti.ciu.l.ius ciuile.hoc autem est verum de iure cōmuni.iura tamen municipalia in quibusdā locis dicūt assumēdum tertium arbitrum: tunc quia ius municipale appellat eum arbitrum: dicendum est q̄ est arbiter ꝛ cogetur sententiare.

☞Dominus auferendo rem suam a fure non amittit actionem furti.

Licet quis dicat rem maioris ponderis et repetiatur minoris q̄ nihilominus sequitur condemnatio in minoꝛi.

Vas de quo est contentio debet exhiberi testibus vt illud recognoscant.

Qui vas. Opp.ꝛ videk q̄ dōs ausferēdo rem perdiderit ius suū. vt.l.extat.ſ.qō met.cau.ꝛ.l.si qs in tantā. C.vnde vi.Gl.dat multas sol.sed vltima sol.est vera.nā hic ōz q̄ non obstāte violētia: furti ōz p̄dēnari ad penā: circa quā nullū delictū cōmissum est auferēdo rem: sz sec⁹ esset in cōditione furtiua circa quā delictū fuit cōmissum auferēdo rē: qꝛ cōditio furtiua est ex re.† ꝛ iō ausferendo rem amisit ius suū: sed actio furti est extra rem.ꝛ hāc opi.tenet Ly.C.vnde vi.in.d.l.si quis in tantā. ¶Item oppo.†q̄ quis non teneak dicere pondus. vt.ſ.eo.l.in actione. Sol.hic sponte dixi. ¶Ex hac.l.no.duo.primū est q̄.si quis dicat rem maioris pōderis: et reperiat minoris: qō nihilominus debeat sequi cōdemnatio prout reperitur: sicut cum peteret decem ꝛ nō probat nisi in quinq̄: debeat in parte condēnari: ꝛ in parte absolui.vt.C.si aduer.rem iu.l.ſ.ꝛ qō ibi no. ¶Quero†qn̄ est ptentio de aliquo vase: vtrū actor possit petere: vt illud vas exhibeat: vt testes illud recognoscant: ꝛ videak de ponderevasis ꝛ qualitate materie? Ex.iste facit q̄ sic.tu dic vt dixi in .l.si cum exhibuissent.ſ.de publi.

☞Qualiter teneatur celans furem: ꝛ an illum indicare teneatur.

Qui furem. Quero qualiter teneak celās furē aduerte qn̄ q̄ quis celat furem: hoc est seruū fugitiū: ꝛ tūc nō est dubium: quin teneatur furti distinctione[e]: tamē que ſ.proxi.§.facit.l.ſ.in princi.ſ.de ser.fugi.† qn̄ q̄ quis celat alium furem: tunc aut celat eum cū re furtiua: ꝛ tunc tenetur furti tanq̄ prestans opem furto.C.e.l.eos.sed si celat furem simpliciter nō tenetur furti: sed tenetur pena illius titu.ſ.de receptа. ¶Ultimo videtis[f] hic: q̄ quis nō cogitur indicare furem. hoc est verū q̄ non cogik a parte vel a lege: vt hic.sed a iudice potest cogi.vt no.in l.ciuile.C.e.l.idem q̄.§.si tibi iudicium.ſ.de cōdi.ob tur.cau.

Vetare. ſ Nō cōsentire est vetare. ista materia tāgitur hic per glo.ꝛ pleni? in.l.filiusfamilias.§.inuit?.ſ.de pcu.plenius per Dy.in.c.qui tacet. de reg.iur.lib.vj.ꝛ per Ly.in l.inuitus.C.de procu. dixi plenissime in repeti.l. que dotis.ſ.sol.matrimo.

Si ego. Opp.de.l.eum.§.is apud quē.ſ. eodē titu.ꝛ.§. idem pomponius. Glo.nititur soluere.tu dic vt statim dicam. ¶Itē oppo.

oppo.ſ.nau.caupo.stabu.l.sed ꝛ ipsi. Gl.sol. vno modo.tu dic ꝛ aduerte q̄ qn̄q̄ res puenit ad furē ab initio ꝛtra dn̄i voluntatē: ꝛ tunc nunq̄ habet actionē furti occasiōe illius rei.vt.l.ita q̄ fullo.ſ. eo.qn̄q̄ res puenit ad furem ab initio dn̄i voluntate: vt quia est sibi cōmodata locata vel simili modo cōcessa: ꝛ tunc aut ipse est fur eiusdē rei respectu proprietatis eiusdē: quia dn̄m priuare voluit proprietate: ꝛ tunc actionē furti nō habet. ꝛ ita loquitur.l.eum.§.is apud quem.ꝛ.§.idem pomponius.ſ.eo.sed si est fur respectu vsus: vt qꝛ alij cōmodauit: ꝛ tunc poterit agere furti. casus est hic: ratio quia hoc secūdo casu commodatarius non priuat dominū possessione.vt.l.qui vniuersas. §. fina.ſ.de acq̄.posse.ꝛ ita tenent doc. C. eo.l.fi. circa prin.facit qō no.insti.eo.§.furti. ¶Opp.dicitur hic idem in pecudibus.contra imo fetus pecoꝛum statim efficiunt[a] bonefidei emptoꝛis[a]. vt.ſ. proxi.§.ver.ex furtiuis. Respō.illum ver. idem in pecudibus.referas ad prin.§. non ad proximum precedentē casum. ¶Itez opp.de.l.si aliena.§.fi. ſ.de vsuca.Sol.quidā dicūt q̄ illa corrigitur per istam.tu dic q̄ ibi fuit conceptū apud furis heredem qui erat bonefidei: hic fuit conceptum apud ipsum furem. ¶Quero que est ratio quando partus est natus apud bonefidei possessoꝛē[a] cōceptus apud furem est furtiuus: sed non nascit[a] actio furti? Rādeo qui est in vtero q̄tum ad sui cōmodum habetur pro nato.vt.l.qui est in vtero.ſ. de statu hominū.sed de cōmodo partus est q̄ non possit vsucapi: ꝛ sic dn̄ium non immutat. vt.l.generaliter.§.fi.de fideic.lib.ideo est furtiu?: ꝛ a fure erit contractus: sed qō actio furti cōpetat: hoc non est ad cōmodum partus: ideo q̄tum ad actionē furti non videtur ꝛctus.circa pertinētia ad hāc materiam dic plene vt per glo.ꝛ doc.ī.l.si ego.§.partus.ſ.de publi.ꝛ.C.eo.l.ancille.

☞Pretium in vniuersalibus quod succedit loco rei.

Cum fur. Oppo. de.l.res que ex dotali. ſ.de iu.do.Glo.non sol.dicunt quidā: ibi speciale vel ibi ponitur casus cōtra.[b] dicitu[b] q̄ in vniuersalibus† iudicijs pretiū succedit loco rei sicut in petitione hereditatis ꝛ in fideicommissis vniuersalibus. vt.l.si ꝛ rem ꝛ pretium. ꝛ qō ibi no.de peti.here.ſ.ꝛ.l.imperato. §.fi. cum. l. seq.ſ.de leg.ij.sed dos est quoddā vniuersale sicut hereditas peculiū: ꝛ si.vt.l.qō dicit.ſ. de impen.ꝛ ibi no.dixi pleni?.ſ.solu.matrimo. sup rub.ī q.illa quā fit dos.

Ad furti. Oppo.de.l.si qs fur. §. qui lancē. ꝛ.l. qui tabulas.ſ.eo.Glo.dicit subaudi hic tm̄.q.d. fit in electiōe actoris: q̄d duplek ꝛ dic tu q̄ duplak interesse[c] verū ꝛ cōmune nō singulare: hoc est affectiōis. Pro cui? rei gratia debetis scire qn̄q̄ qs vult agere furti ratiōe dn̄ij rei subtracte: ꝛ tūc fit duplatio vel quadruplatio respectu veri dn̄ij: vt hic.itez respectu interesse.vt.l.qui tabulas.ꝛ.l.si quis vxori.§. penul.ꝛ.l.si vēdidero.in prin.Qn̄q̄ quis vult agere furti respectu alteri? d interesse: ꝛ tunc semper duplak vel quadruplatur

¶Stati efficiūtur. Adde Bar.ꝛ qō no.dixit Bal. dus.in.l.ancille.C.de fur.in.v.col.

¶Dic tu. Hic est arg.q̄ dicto Bar.in.l.ſ.in.viij. colū.C.de confes.vbi vide.

¶Duplatur interesse. An in maleficijs interesse possit excedere damplum.vide Bar.in.l. ſ.in.x.col. de senten. que p eo. in.§.ope.i ſ. colū. in versi.qn̄q̄ punik auxilium respectu certi act? ibi in.l.iij. post prin. ad le. iul. maiest.ꝛ. ꝛ ī.l.si scie te. et ibi Barto. ſ. ad.l. Pō pe. de pari.per illū tex. et ibi dō qō etiā mutuaspecuniā non dō pstare opem seu fauoꝛē. idē dō Bar. ī d.l.iij.

illud interesse.vt.d.l. si vēdidero.§. ſ. ¶Sed si querak quod est illud interesse qō duplak? Rādeo: non loquimur de interesse singulari affectionis: vt hic.sed de alio interesse et extra rem: ꝛ etiam consistēte in lucro siue alterius iniuria: quia bene venit duplādū. vt.d.l.si quis vxori. §. penul. licet quedam opi. sit hic in glo. que innuit cōtrarium et male.

☞Auxiliū maleficio qualiter qs dicatur prestare.

Opem prestare maleficio dicitur q̄ prestat auxilium ante maleficium ꝛ tenetur eadē pena qua delinquēs. Prestans auxiliuz in ipso actu quo maleficium committitur dicitur opem prestare ꝛ eadem pena punitur.

Prestans auxilium post maleficium non tenetur tanq̄ opē prestās: sed tenetur ex illo titu. C. de his qui latro. nisi prius prestiterit consiliū. nu.6.

Impediens familiam capere malefactoꝛem tenetur lege iulia de vi.

Consilium prestans dicit[e] opē pstare large non stricte.

* **Ope.** Ad id q̄ hic dicitur inimicitiarū tm̄ causa. Op. de.l.qui iniurie.ī.eod. Sol.hic sciebat alios facturos furtū certos vel incertos non curo.ibi secus. simile habuistis.ſ.eo.l.qui seruo.§. plus Pompo.ꝛ.l.si pauonem. Circa legem istam essent querenda duo.primo de consilio.secundo de opere.materiam de consilio ponit Dy. in.c. nullus ex consilio.extra de reg.iur. lib.vj.ꝛ gl.in.l.cōsilij. ī.de reg.iur. dicam plene in.l.non solum.§.si mādato.ī.de iniu.ꝛ de auxilio ꝛ opere dicam hic aliqua. ¶Aduerte[d] debetis scire† quod lex punit quandoq̄ opem ꝛ consilium simpliciter datum alicui non contemplatione certi a

* ¶Pro cōcordia. aduerte a bāno vt extrahak bānitus quādo aliqs instat: an dicak prestare opē: ꝛ sic puniatur pena q̄ imponit p̄ statutō? fauoꝛē. vigore statuti? Bar.q̄ sic in.l.q̄ squis. C.ad le.iul.maie. Cōtra allegak sentire in hoc.§. ope.tu dic regulariter q̄ solum supplicat principi vt extrahak a bāno nō delinq̄t: fallit ī crimine lese maiestatis. ꝛ ita illam specialitatē allt. Bar.ī hoc.§.ope.propter enormitatē criminis. Adde ad Bar. ī.l.post legatā.§.sunt q̄.ff.de his qui.vt indig.

¶Aduerte. Adde Ange.in.l.ſ. C. de milit ag .non rump .vbi reprehendit istam distinctionem Bar.

vide Sali.i.l.j.C.de rap.virgi.vide q̄ dixi in.c.fi
cut dignū.de homi.Andre.Barba.

a ¶Videor pstare.Et aduerte:qz Bar.in.l.post le
gatū.§.sunt q̄.de his q̄.vt indi.tz q̄ aduocat⁷ vel
fideiussor bannīti ōr pstare auxilium vel opem.

b ¶Prestat ferramenta.adō tñ qō si cōcedo armaꝝ famulatuz tibi dicenti te ire in villā.z inistiad occidedū hominem nō teneor vt pstās opē ideo opz cōstare de scientia.l. q̄cūq; z ibi Bal.i pe.col.C.de ser.fugi.z vide Bar.to.in.l.omnes.C.de agri.z cen.li.xj.et ō materia prestantis auxiliū vide Sali.in.l.a j.C.de rapt.vir.

c ¶Post maleficium.Adde bar.to.per illam.l.in.l. iij.§.si q̄s q̄ ad filz adō baldum in.l. nō ideo minus.in pe.col.de accu.

d ¶Impediret familiā.vide Bar.in.l.furti.j.cod. Bal.z Ange.in.l.ij.C.de his q̄ latro.z in.l.non ideo minus.C.de accu.in pe.col.z quid de recep
tante rem furatam vel ipm furez vide Bar.in.l. furtum.j.eo.

e ¶Quero vtrum.An prestans consilium videatur prestare opem.Sali.in.l.j.i.j.co.C.de ser.fugi.et habes ibi quō z qñ q̄s teneaꝫ ō psilio.adde Bar. in.l.nō solū.§.mādato.de iure ētur.ī v̄ q̄ro vtrum in psuadēte.z in fi.illi⁷.§.Adde an prestans consilium dicaꝫ prestare opez Bal.consi.ccxx.iij.li.et Bar.to.cōsi.clxv.

f ¶Si q̄s vxori.§.apud labeonē sine culpa.Adde Bal.in.l.falsus.in fi.iz.colū.C.eo.

b prestat ferramentaᵇ vel scalaz causa faciēdi furtū vel pecuniā causa inuenīēdi assassinum: vel domuz vbi ster ad tali a faciendum:z similia.z tūc videtur prestare opem maleficio:vt.j.eo.l.si pignore.§.q̄ ferramēta.z.l.vtrū.j.ad.l.Pompe.de parici.z.j. de adul.l.qui domum.z iste punietur eadem pena qua principalis delinquens:habita tamen distinctione qualitatis scōm quod dixi in.l.is qui opez. s̄.eo.In accusatione tamen que fieret de tali auxiliante non est necesse quod ponatur tempus illius auxilij antea prestiti:sed sufficit tempus delicti:z locus delicti:qz illo tunc obligatur:vt.s̄.e.l.q̄ seruo.z ibi dixi.z.j.e.l.si q̄s vxori.§.nec vbo. ¶Quādoq; †quis prestat auxilium in ipso actu quo maleficium cōmittitur assistendo malefactori vt habilius cōmittatur:z tunc idem punitur tanq̄ prestans opem.z eadem pena semper cum distinctione quam dixi in.l. is qui opem.s̄.eo.probatur in l.j.C.de rap.virgi.q̄ est notabilis.l.ad ista. Ñq; †prestatur auxiliū post. maleficium.c vtputa quidam prestitit auxilium homicide ad euadendum: vidi iam aliquos assessores illos punire tanq̄ prestantes opez homicidio.ar.d.l.raptores:sed mihi non placet.nam si bene respicis hanc.l.requiritur qō prestet auxiliū ad ipsum homicidiū seu maleficium cōmittendū.sed in.q.nostra non fuit prestitū auxilium ad cōmittendū:sed ad euadendū:z ideo puto q̄ teneaꝫ ex illo ti.C.de bis q̄ latro.z.l.j.z vlti.vt si impediret † familiā⁹ capere teneret.l.iul. de vi:vt in.l.lege iulia.j.ad.l.iul.de vi pub.z i auc. vt omnes obe.in.§.pe.dixi in.l.iij.i fin.j.ad.l.cor. de fica.ꝫ pbat.d.l. raptores. punitq; aliter istos qui prestant auxilium ad euadendum quam eos qui prestant auxilium ad maleficium cōmittendū predicta † vera nisi precessisset cōsilium ante putafacias qz ego adiuuabo te ad euādēdum:qz tunc illa spes data est auxilium ad maleficiū cōmittendum vt hic dr. Quero vtrūc ille † qui dat consiliū videtur prestare opez.respon..tex. in. l.q̄ seruo. ver.idem Pompo.s̄.eo.videtur dicere q̄ ficꝫ hic videtur dicere cōtra.Breuiter large sumēdo oēs qui dant consilium dāt opem est em quoddam adiutorium.z quedam confortatio ista talis impulsio.z consilium:sed stricto modo loquendo differt consilium ab ope vt hic:z.l.sepe.j.de ver.sig.Alia plura circa opem dic vt dixi in.l.is qui opem.s̄.eo. z.l.qui seruo.per to.legem.

☞Actio in factum pro furto facto per patrem filio datur in patrem non actio famosa.

Filius substrahens patri:an puniaꝫ pena corporalis.

f ¶Opponitur. dicitur hic q̄ vxor tenetur rerum amotarum. ¶Contra.C.eodem.l.finali.§.finali.Solu.intelligere rerum amotarū.hoc est in factum propter res amotas secundum Ja.de are.et no.in leg.contraria. ¶Item opponi.de.l.et ideo.ij.respon..s̄. re.amota.glos.fol.quod seruus ibi non commisit furtum:quia erat bonefidei.ideo tanquaz prestās opem mulier non potest teneri:hic vero fecit furtum. ¶Item oppo.ad id quod dicit de cōsilio. et videtur

videtur q̄ ter.sibīpsi contradicat.solu.dicūt quidam q̄ sequens responsum corrigit precedēs vel verius primum:loquitur quando filius castrense peculium non habebat.secundū quādo habebat.

a ¶Oppo.† q̄ in patrem actio famosa non detur. solu.fateor q̄ nō datur actio furti nec alia actio famosa:sed datur actio in factum. ¶Ultimo tene menti distinctionem positam in glo.z in.l.sequitur.§.si rē.s̄.de vsuca.circa quod vide q̄ no.Ly. in.l.j.in.viij.op.C.de ser.fugi.z qō dixi in.d.§.si rē.Principiū huius †.l. inducebāt quidam ad.q. q̄ quando pro furto imponitur pena corporalis puniatur filius subtrahens patri:qm̄ habet vnde soluat:scilicet corpus suum sicut cū habet castrē se peculium: sed de hoc habuistis ter. in.l. respiciendum.§.furta.j.de penis.

Si sulphurarie. Circa materiā huius.§.dic vt habuistis.s̄.eo.l.fi apes.§.j.

☞An teneatur bidellus si alius quam famulus scholaris capiat librum dimissum.

Apud labeonem. Dic.§. est singularis nec reperitur alibi.circa.§.nostrum.querit vtrum iste venditor filiginis liberetur cedendo actionem:quidam dicūt q̄ sic:vt Rog.nec aliquid allegat.iz pro eo allegat Dy.s̄.eo.l.eū qui.in prin.z.l. cuz quis.§. si debitorem.s̄. de solu.z.l. si quis seruo. Alij dicunt contra.nā iste filiginarius erat debitor in genere:ergo non liberatur interitu.ita dicit gl. Ad ll.contra:i is respondet Dy.quia in.l.eū qui.erat debitor speciei merito interitu liberat si fine culpa definit possidere.ad.§.si debitorē.z ad.l. si qs seruo. respondet quod ibi fuit speciale mandatū de soluendo certe persone:hic autem fuit mādatum generale:vt quia non designata certa persona cui solueretur.ista opi.est glo.z Ly.z ista satis placet.argu.pro hoc.s̄.de solu.l.qui hominē.§.si nullo. ¶Alterius† ista[a].l.inducitur in argu.pro scholari:vt.l.si alius quaz famulus suus vadat ad bidellum pro librō:z ipse sibi tradidit non liberetur bidellus.ita dicit Dy.z non puls dicit: sed certe hic.§.loquitur in eo qui est debitor generis: sed bidellus est debitor speciei certe:z ideo est aduertendum:quando q̄ scholaris recedit z assignat librum bidello specialiter. z tunc videndū est cui bidellus reddit:aut enim reddidit famulo cōsueto aut socio consueto:ita quod sibi culpa nō pōt imputari:z non tenetur vt.l. eum qui.§.fi.z.l. argentum.s̄.commo.z idem puto eadem ratione si reddidit alteri apportāti aliquod signum cui deberet bidellus verisimiliter credere. sed si librum non assignauit bidello: sed simpliciter posuit in scholis[b].an tenetur bidellus.l. text.videtur quod sic.in.l.j.in fine.s̄.nau.cau.sta.sed certe ille ti.loquitur contra nautas cau.z stabularios specialiter contra ius commune vt.l.iij.in fi.eo.titu.z ibi no.z babuistis.s̄.eo.l.qui vas.§.si ego: vnde cum bidellus non sit de illis de iure cōmuni nō teneē: sed magis dicerem in eum debere dari actionem secundum distinctionem.l. dominus horreorum. in prin.s̄.loca.z.l.ex diui.C.loca.

¶Ulterius ista.Et vide glos.singu. fm Moder. in.c.significauit.de appel.vbi iudex citat per priuatū nuntium si idem dat sigillum.z ibi.d.Ant.dicit non q̄ is qui mittunt annulū quod limitat nisi ille qui portat potuisset sibi subtrahere.l.j.C.de la.liber.

☞Custos carceris qui dimittit aliquē de mandato rectoris non tenetur:sed ipse rector.

Promittens vel dans aliquid iudici vt pro se ferat sniam tenetur pena falsi.secus si promittit de cōseruando eum indemnem.

Rector potest licite relaxare carceratum quē facto bannimento nō reperit ad cuius instātiam z pro qua causa esset carceratus.

Si fugitiuum. Dic est etiā bonus et singularis casus.aduerte circa †.l.istam primo nota quod custodes carcerum qui aliquos dimittunt de mandato rectoris non tenētur:sed tenetur rector cuius mādato dimittitur:sed si qua actio deberet dabitur contra ipsum qui facit dimitti: vt.l.ne quis.j. de custo. reo. ¶Ulterius dicitur hic q̄ datur actio in duumuiros vt ipsi cedant actionem. Contra imo actio competit ipso iure ex stipulatione istorum officialium fine cessione:vt.l.j.§.exigere.supra de ma

b ¶Ponit in scholis. sed quid si scholaris ad domum propriam doctoris sui legētis librum portauit z ibi relaxauerit nec aliter custodiri mandauit z sit perditus an doctor teneaꝫ. dic q̄ non.ita tenet Bal.in auc.habita ad fi.C.ne filius pro pa.z est tex. per argu. a speciali. in.l.j. §.parui.s̄.nau.cau.sta.quia doctor tenetur ad legendum non ad custodiendū librum. Et adj istas q.bene facit glos.not.in.l.rogasti.in prin.in versi. alij.s̄. si cert.ꝑeta.ſq̄d autē si in domo amici mei reposui rem meā vel aliter eam custodiri mandaui si sit perdita an teneatur.dic quod non fm Ly. z Bal.in.l.inuitus.C.de.pecu.z est tex.iii.l.si ego. in fi.ibi si custodit ꝛc.de iure do.z Jo.an.in rubr. depos.in addi.Spe.qui alleg.tex. insti.quib.modo contrahi.obli.§.preterea.z hic in.l.j. in princi. ff.depo.Bal.etiam ponit in.d.auc. habita in fi. z no.Bal.in.l.certi.C.loca.z ibi Ly.z Bal.in.l. filius.§.inuitus.de procu. nisi ratio cōiunctiōis sanguinis inducat tacitum consensum vt.d.l. seruus cōmunis.de dona.inter vir.z vxo. z ita reperio q̄ transit Ro.in.l.que dotis solu.matr.in fi. sed ego considero q̄ in dicta.l.si ego:erat ratio cōiunctionis quia maritus et vxor sunt coniuncti.l.manifestissimi.§.fina.C.de furt.z tamen ibi nō presumitur consensisse.pro opi.cōmuni facit quia est speciale in nauta z caupone.l.ij.§.recipit.s̄.nau.cau. sta.in contrarium videtur esse ius cōmune q̄d no

gi. conueni. Solu. dicit glossa. concedo de vtili: sed hic loquitur de directa. doc. dicunt & bene qō. l. cōtraria loquitur quando officialis stipulatur nōie alterius ad vtilitatē alterius: secus si stipulet ad cautelā & defensionē sui: tunc nulla actio cōpetit nisi cedat. ita loquitur hic.

¶ Sed quero que cautio fuit ista quā duūuiri receperūt: gl. dicit qō ista fuit cautio de rato. potius puto qō ista fuit cautio de conseruando duumuiros indēnes. vel de defendēdo eos: vt. l. cum idē. s. de petitio: heredi. quā glo. allegat. & l. is a quo supra de rei vendicatio. & secundum hoc habes hic casus satispulchrū. tu habes † quod qui iudici dederit aliquid vel promiserit fibi ad hoc vt habeat sententiam incidit b in penam falsi: vt. j. ad. l. corneliam de fal. l. j. §. ij. sed illud dz intelligi qñ pmittit aliquid p qō sibi acquirat. ita loquitur. l. j. & ij. s. de calū. sed si promittit tm defensio de cōseruando a eū indēnē: tunc nō incidit in crimen falsi: vt in hac. l. Tertio vos habetis hic in fi. qō si duūuiri nō receperūt fideiussores quod ipsi duūuiri nullo modo teneant.

¶ Cōtra qui incaute dimittit seruum alienū ōtētū i carcere tenet ei cui interest. arg. in. l. mācipia circa fi. C. de ser. fu. & l. fi. in fi. j. de cust. reo.

Sol. debes hanc. l. intelligere qñ iste seruus vt fugitiu? detinebat in carcere: & ignorabat cuius esset. vt. l. li minarche. s. de ser. fugi. & sic cuidā reposcēti fuit reddit? tā q̄ ppri? cū alius ꝺdicto: vt dñs nō appareret: qō no. p rectore qui qñ aliquem reperit in carceribus: nec reperit cā quare sit ibi: si factis bānimētis nō reperit aliquis qui faciat eū detineri poterit eū licite relaxare: vt hic: & ibi ego pluries fieri feci.

Si quis de manu.

Nō hic ꝺt ali? intelligas: siue alius sit ab eo suppositus: siue nō. vt. l. in furti. §. opem. s. eo. & ibi dixi.

Si quis massam.

Que erat ratio dubitandi. dicit gl. ratio est: qz videbat q̄ desijsset esse dñs per specificationē. sed hoc nō est verum qz nonsi specificant bona fide: et ista ratio est generalis ad to tū. §. preterea in massa. & in poculo est alia ratio: quia potest reduci est aliam rudem materiam. vt. l. adeo. §. cū quis. s. de acq. re. domi.

Hoc verbo.

Dy. ponit casum per. l. fis qui simulabat. j. eod. de hac. l. vidisti. s. eo. l. qui seruo. in prin. & in. §. plus pomponius. tene menti.

Si quis asinum.

Ibi: furādi aio. i. nō soluēdi. q̄ pro tali vsu consueuerat dare.

Cum Titio.

Hoc est verū si errat in persona: secus in qualitate. vt. l. falsus. §. si quis mihi. s. eo.

Si maiora.

Vanc materiam habes. s. de dolo. in. l. arbitrio. §. dolo. cuius. s. de dolo.

Si linea.

In hoc q̄ dicit hic de margaritis qō debet dici numerus debes intelligere de margaritis grossis que vēdunt ad numerū: sed de margaritis minutis debet dici pondus. vel mensura: sicut in vino: frumento: & similibus: quia est eadem ratio.

Si quis iurauerit.

b Intelligebūc §. fin ea que dixi. s. eo. l. ei qui.

☞ In actione furti nō habetur ratio lucri percipiendi cum alterius iniuria.

Si seruus.

Dic est bonus. §. ¶ Oppo. q̄ in actiōe furti nō habeat ratio lucri. vt. l. si is cui. §. fi. j. eo. Glo. fol. hic multum no. † non habeatur ratio lucri percipiēdi cū alterius iniuria: vt in ꝺrio. sed hic percipitur fine iniuria alterius. hoc tenet Dy. s. de dam. infec. l. proculus. & omnes. & sic gl. que est in. l. j. C. de sent. ten. que pro eo qō interest. que dicit q̄ hodie indistincte habetur ratio lucri: non dicit verum: imo hodie distinguitur sicut & olim.

☞ Conditio existens non trahitur retro in legatis.

Verum pretium rei dicitur quanti vendi potest: scienti conditionem & qualitatem eius.

Si statuliber.

Oppo. de. l. inter omnes. in princ. s. e. Sol. hic extitit conditio ante aditam hereditatem: et sic non potuit committi furtum. & hec est vna lec. et fm hanc lectu. hec. l. non haberet dubium. ideo dicūt alij q̄ hic fuit res subrepta post aditam hereditatem: ante tamen quam adiretur iudex conditio extitit vel res periit. & sic obst. contrarium. sed glos. respondet q̄ hic extinguitur actio furti id est conditio furtiua: sed. l. contraria loquitur in actione penali. Alij vt Dy. sequēdo Ultramō. q̄ hic loquitur quando desijt interesse ex causa q̄ retrotrahitur: ibi vero secus: vt arg. pro hac solu. j. l. si vendidero. §. si titius. versi. quod si pecunia. ita no. per Dy. C. de fur. l. fi. circa princi. hoc non placet † q̄ in legatis conditio existens trahatur retro: vt. l. si mater. §. eandem. s. de except. rei iudi. & l. j. §. j. s. ad sylleia. ideo tene solu. glos.

¶ Item oppo. de. l. si vendidero. §. cum autem. j. eo. Solu. fateor † q̄ consideratur verum pretium rei: sed verum pretium est quanti res vendi potest homini qui sciat conditionem et qualitatē eius: vt hic. et. l. mortis causa capio. §. fina. s. de dona. cau. mor.

Si quis

Si quis ex domo.

a Hec est sing. l. a nec habet concordiā. ¶ Opp. j. vi bonō. rapto. l. j. & insti. vi bono. rapto. in prin. vbi qui rapit vi tenetur furti. Dicit Placen. solu: speciale in ista rapina que cōmittitur sine violentia persone cum persona non inuenitur. hoc non placet glo. & ideo dicit q̄ hic dicitur actionē furti tolli. intellige per exactionem que est facta per actionem vi bonorum raptorum: alis secus. Item scias q̄ Placen. per hanc legem fundabat vnam suam opi. q̄ raptor non tenet furti manifesti etiā si ipse deprehendatur. sed ipse dicit contra casum l. si vendidero. §. cum raptor. j. eo. ¶ Ultimo scias

b quod glo. dicit: q̄ hic est casus specialis b in quo rapina est priuatum crimen. ista habuistis no. j. de publicis iudi. l. infamem.

Qui iniurie causa.

¶ Opp. de. l. furti. §. ope. s. eo. Solu. ibi habuit animum vt furaretur res ab alio certo vel incerto: vt ibi dixi. alis secus.

Si seruus.

Dic. §. est aliquantulū difficilis. Dicit hic q̄ actio furti euanescit si desinat actoris interesse. contra de l. inter omnes. in prin. s. eo. dicit glo. expone furti c actione. i. conditione furtiua. Ista expositio non potest sustineri: nam conditio furtiua datur solum domino non commodatario. vt. l. j. s. de cōdi. fur. & l. fina. §. sed cum in secundā. C. eo. dicendum est ergo prout not. in. l. contraria: quia ibi loquitur quando agitur actione furti ratione dominij: secus si ratione alterius interesse. vt. l. fullo si actione. j. eo. Rationem autem diuersitatis cogitetis p vos. hodie autem istud procederet sine scrupulo cum commodatario non detur actio furti nisi cōuenatur commodati. vt. d. l. fi. C. eodem. vnde si dominus est paratus actionem remittere nunq̄ videtur nata actio furti commodatario.

¶ Item d oppo. q̄ iste actiones inuicem tolli debeant compensatione quatenus concurrunt. vt. l. j. & ij. s. de e compensa. Solu. hic licet ex vtraq; parte debeatur quantitas: tamē ex vna parte est datio pro non ta in solutum. & ideo quodammodo species videf tur deberi cum sit in electione debitoris: merito compensatio non potest obijci. vide glo. que inci. 4 id est conditio. ibi: sed quare &c. contra hoc videf ter. in. l. si seruus communis. §. j. j. eodem. ideo intellige hanc glos. vt ibi dicam. ¶ Circa secundū responsum querit glo. que est ratio q̄ ex contre/ 5 ctatione serui commodatarij non nascatur actio furti: sed ex contrectatione ipsius commodatarij oriretur. & Glos. non respondet. sed dic q̄ potest esse ratio fm docto. quia quando cōmodatarius contrectat est persona que potest obligari com/ d modanti cui danda est actio: sed quando seruus e contrectat nō est persona que potest obligari cōmodatario domino suo: cui tunc daretur actio. certe ista ratio procedit fm hec iura: sed secundū hodierna cū non debeat dari actio cōmodatario: sed ipsi commodanti si vult. vt. d. l. fi. C. e. dicēdū esset hodie obligari cōmodatariū ex persona sui.

¶ Hec est sing. l. habes hic an robaria posset fieri absenti. ad quam. l. se ita remittit Bal. in. c. j. §. si duo. de pace tenen. & vide Bal. in. l. si quis in tā tam. in. viij. colū. C. vnde vi. & Bal. in dicta. l. j. vi bono. rapto. et hanc. l. alleg. glo. & Bar. in. l. infamem. i fin. de public. iudi. vtrū raptor teneatur furti manifesti maxie si deprēdatur: vide glos. in. l. marcellus de verb. signi. q̄ ōt: q̄ rapina reḡrit raptorez: rapinam: et rē raptā.

¶ Casus specialis. Vide casus specialem i quo rapina est crimē priuatoꝛ & vide de Bart. no. in. l. fi. in fi. §. tiqui. j.

¶ Si quis in tantam. Vide ibi gl. & Bar. & doc. qui hoc tenēt. & vide oīno Bart. i. d. l. iij. in fin. C. de pigno. in fua. lectu.

¶ Habes hic. Vide que p istū tex. dicunt Barto. & Bal. in. l. si ab hostibus. solu. mat. §. j. & scripsi isti. dact. §. fiet. in. iiij. charta. vtrum iudex inquirens posset damnare inquisitum ad restituendum damnum passo. vide Ange. in. l. si vacantia. in vlti. q̄. C. de bo. vacan. libro. x. & vide Bart. in. l. si defuncto. in

ff.ſ.de publ.iudi.ꝛ.l.penul.ſ.de calū. ꝛ Bal.in.l. ij.ad ff.C.de eden.adde quod no.Bal.in.l.quod euitandi.de condi.ob tur. cau. ꝛ in.l.ſi quis ad ſe fundum.in vlti.colū.C. ad legem iuliam de vi. ꝛ que ibi dicit.

¶An qui libet poſſit capere malefa ctorē dic ꝙ ſic ſi commiſit crimen publicum pro quo quilibet poſſet accuſare.vt.l.generaliter. ꝛ ibi Bar. C.de decu.lib.x.ſed pone:latro accuſatus confeſſus eſt ſe palam furtum ꝛ plura delicta feciſſe deinde ſuſpenditur:an iſta cōfeſſio profit alijs ꝙ accuſatori quo ad bona furto ſubtracta.Jo.and. in addi.Specu.in titu.de accu.in.iij.parte.ſ.ſ.verſi. quid ſi latro.videtur dicere ꝙ ſolum accuſatori:ſi per viam inquiſitionis: de quo dic vt per Bal.in l.ij.ad ff.C.de eden.ꝛ Ange.in.l.j.ſ.tit.j.ꝛ Bal. in.l.ſ.in.iiij.colū.C.de iudi.in.l.penul.ꝛ in.l. mercalem.C.de condi.ob tur.cau. per Barto.in.l.ſ. in.iij.colum.ſ.de priua.deli.

a ¶Alij dicunt.adde do.Pe.de anch.in.c.ſ.de raptꝰ vbi mulier exponit raptui.alleg.not.hic.ꝛ Ly. in l.neminem.C.de exhib.re.Lyn.ibi remittit ſe ad Dy.inſti.de actio.in prin.tu ſalua iſtam glo.vt intelligatur ꝙ iudex torqueat ꝛ non priuatus. Andreas Barbatia.

b ¶Poteſtas torquēdi.Bene facit quod no. Bar. in.l.alia.ſ.ſ.ſ.ſolu.matri.vbi Bal.ꝛ Ange.reprehendunt iſtam glo.quod no.

c ¶Ut.l.iij.ſ.ſ.Et per Sali.in.l.ſi quis ſe ad fundum.C.ad legē iuliā de vi.ꝛ ibi no.p Ly.ꝛ Bal.

d ¶Ut incidēter faciat. Judex maleficiorū poteſt incidenter cognoſcere de cauſa ciuili.facit.l.quoties.C.de iudi. facit ꝙ de conuerſo no. in.l. nullum.C.de teſti.ꝛ ibi Barto.ꝛ no.Inno.in.c.cum oporteat.de accuſa.ꝛ dicit hic Bartol.in eodem libello.adde eundem in.l.ſ.C. quando actio ciui. ꝛ adde quia Bal. in.l. de poſſeſſione.C. vnde vi. tenet contra Bar. dicens ꝙ in criminali non venit incidenter intereſſe niſi in caſu huius.ſ. ꝛ adde ad materiam Bal.in.d.l.ſi quis ad ſe fundum. ꝛ in.l.cunctos populos.ver.incidenter iuxta hoc quero an ex vi ſtatuti ꝛc.vltra medietatem repetatur.C.de ſum.trini.ꝛ fidē cātho.ꝛ per eundem in l.ſ.in vl.colꝰ.C.ſi a nō cōpe.iudi.in.l.ij.ſ.hoc edicto.j.vbo.rap.pBar.ꝛ Bal.in.l.qui de crimine. in vlti.colū.C.qui accu. qui dicūt ꝙ in criminali non poteſt venire condemnatio ad reſtituendum rem ablatā niſi quando de maleficio conſtat per confeſſionem:ꝛ nō alſ: ꝛ quia iudex inquiſitionis poteſt incidenter condemnare ad reſtitutionem: ſm Bal.in.l.ea quidem.in.xvj.col.C.qui accuſa. ꝛ de materia adde tex.in.l.penulti.ſi aduer.lib.et ibi not.Barto.in.l.ſi liberti.C.de adminiſtra.tuto.ꝛ adde ad materiam in.l.j.ſ.fini. regūdo. ꝛ an econtra iudex in cauſa ciuili poſſit cognoſcere incidenter de cauſa criminali: dicit Bartolus quod ſic: in.l.hoc iure.ſ.finali. de aqua quoti. et eſtiua.

exhiben.reis.Sol.ſpeciale eſt hic:quia ſi non liceret capere ipſe aufugeret.ꝛ pro hoc facit.ſ.eo.l. ſi quis in ſeruitute.ſ.fi.ꝛ.l.capite.quinto.j.de adul. ꝛ.l.ait prętor.ſ.ſi debitorem.ſ.de his que in fraudem.ꝛ.C.de iude.l.nullus.iſta eſt vna ſolu. ꝛ vera. Alij dicunt[a] ꝙ hic fuit datus dominus vel ipſemet ſe dedit ſi erat liber vt eum torquerem et crimen inquirerem:non ꝙ darem iudici:ſed ego dedi.vt.l.cum ſeruus.ſ.de condi.ob cau. inquantus glo.dicit de ſeruo.verum dicit per.d.l.cū ſeruus. ſed inꝑtum dicit † de libero homine videtur mirabile.quod iſta gloſ. tenet ꝙ liber homo poteſt ſe dare alteri vt eum torqueat ad crimen inuenīdum.nam videtur contra:quia nemo eſt dominus membrorum ſuorum.vt.l.liber homo.ſ.ad legem aquil.Preterea poteſtas torquendi[b] eſt meri imperij.vt.l. defenſores.C. de defen. ciui. ꝛ in auc. de teſti.ſ.ſi vero ignoti.quod tenet Guil. de cug. in.l.imperium.ſ. de iuriſdi. omniū iudi. ſed ea q̄ ſunt meri imperij non poſſunt pactis priuatorum concedi. vt.l. priuatorum.C.de iuriſdi. omnium iudi.ergo male dicit glo. preterea quis nō poteſt ſe commitere priuato vt ſibi faciat iniuriam. vt.l. j.ſ.vſq;adeo.j.de iniur. ꝛ ibi dicaz:vnde in libero homine puto ꝙ iſta glo.non dicat veritatē. ¶Secundo habetis notare † ꝙ per criminalem accuſationem tollitur ciuilis.contra.C. quando ciui. acti.cri.prę.l.j.glo.dicunt ſpeciale in caſu huius ſ.quando ſic ciuiliter et extraordinario modo duxit ad iudicem.ita tenet glo.hic ꝛ vbiq;. dicam in l.ij.ſ.j.ſ.vi bono.rapt. ¶Tertio habetis dicitur hic ꝙ pecunia ſubrepta[a] fuit reſtituta de mandato iudicis:hoc eſt preſidis:vel prefectivigilum: inquantum loquitur de preſide eſt planus: ſed inquantum dicit de prefecto vigilum videtur contra:quia de re ciuili cognoſcere non poteſt. vt.l. iij.ſ.j.[c] ſ.de offi. prefec.vigi. Reſpondeo in hoc eſt mirabilis.ſ.iſte † ꝙ iudex maleficiorū cognoſcat de re ciuili qui de re ciuili cognoſcere nō poteſt.vt.l.ſolemus.ſ.latrūculatores.ſ.de iudi.tamen incidenter poterit cognoſcere de queſtione ciuili deſcēdēte ex eodem facto de quo criminaliter cognoſcit iubēdo rem reſtitui.hic eſt tex. ꝛ in.l.iij. ſ.ſi dicaꝫ.ſ.finium regūdo.Et per hoc dico † ꝙ quādo formatur libellus ſeu accuſatio de damno dato vel de robaria facta dicēdo: peto eū puniri ꝛ condemnari:ꝛ rem mihi reſtitui ſeu damnū emēdari quod talis libellus procedit:nec videtur intentari ciuilis et criminalis in eodem libello contra.l.interdū.j.de publi.iudi.ſed video: intētare criminalem tm̄ ꝛ incidēter implorare officium iudicis vt incidēter faciat[b] rem mihi reſtitui ſeu dānum emendari : ſm formam huius.ſ.ꝛ.d.ſ. ſi dicatur.ſic intelligo.l.medicus.j.deva.ꝛ extraordi. cogui.ꝛ.l.penul.ſ.de calum.ꝛ.l.quod euitādi.C. de condi.ob tur.cau.cū multis ſimili.facit ad hoc quod no.per Ly.C.ad legem iuliam de vi.l.ſi q̄s ad ſe fundum.¶Sed contra hoc opp.de.l. defuncto.ſ.j.ſ.de publi.iudi. Rūdeo cōtra ipſum delinquentem contra quem iudex maleficiorum poteſt criminaliter cognoſcere : contra eundem poteſt cognoſcere in ciuili incidenter; vt hic,ſed contra tertiam

tertiam perſona in non:vt.l. contraria . quod tene mente.

Is qui rem. ¶Oppo.de.l. in actione.ſ. ſi rē.ſ.eo.Sl.nō ſol.ſol.ibi:habebat retētionē occaſione debiti. idē ꝛ hic qñ habet retentionē ob aliquam cauſam occaſione debiti. ¶Item oppo.ſ.eo.l.cū es.ſ.j.ſed ibi habebat cauſam ab alio ꝙ a fure.ſm Dy . puta ibi interat ſua retinere propter actionē de euictiōe. facit quod no.ſ.eo.l.qui iniurie.ſ.fi.

Is ſeruus cōmunis. Hec lex diuidit in ſex partes. Prima loquit in ſeruo cōi furripiente . Secunda de ſeruo pignorato . Tertia de ſeruo redhibito. Quarta de ſeruo certo empto mādato alicuius. Quinta de ſeruo depoſito. Sexta de ſeruo cōmodato. Secunda ibi:is etiam ꝛc.tertia ibi:idem dicendum.quarta ibi : quod vero ad mādati actionē. quinta ibi:idq; euidentius. ſexta ibi: circa cōmodatum vſq; ad.ſ.locaui.no.tex.ibi : communi diuidundo contineri ꝛc.quia no.eſt tex . ¶Opp. de.l.falſus.ſ.fi.ſ.e.So.actio furti nō naſcit:imo nata extinguitur ſi aliquis dominus efficeretur partis:vt.l.contraria . ſed naſcit actio communi diuidundo:vt hic.contra hoc videtur iſte tex.ij.reſponſo.vbi dicit ꝙ ſi partem ſuam alienauit remanet actio.Sol.intellige ꝙ partem ſuam alienauit ſocius nō ille cui erat furtum factum.. nam ſi ille alienaret non haberet communi diuidundo: quia alienauit:nec haberet actionem furti:quia fuit domini partis:vt.d.l.falſus.

Is etiam illud. Hoc eſt verum niſi ſciens dederit: vt.j. in verſi.quod ſi ſciens.

Idem dicendum. No.tex.ꝙ in his qō amplius ſit aduerte. ¶Oppo.de.l.ſi heres generaliter.ſ.de lega.j.Sol.glo.dicit aliud hic;qz hic ſua ſponte heres ſe obligauit . aliud in ẽptio: quia obligauit ſe de neceſſitate vt heres:ſed certe idez eſt ibi quod hic vt ibi no. ¶Quero quid vult[a] dicere iſta litera dum dicit:niſi quid in his ꝛc. Pro cuius declaratione debetis ſcire : ꝙ quandoq; in eſtimatione damni vel datione pro noxa eſt plus q̄ ſint fructus quia ſeruus valet plus quā ſint fructus: tunc non cogitur reſtituere fructus oppoſita compenſatione:idem eſt ſi tantum ſit in ſola noxe deditione quantum ſint fructus et plus eſt in eſtimatione dāni: ſi vero ſit tantum in eſtimatione damni quantum eſt in fructibus:minus autē eſt in noxe deditione:tūc nō poteſt obijcere cōpenſationē propter facultatem quam habet dñs dandi pro noxa . ita dicit glo.hic. ¶Contra iſtā gl.ꝛ tex. videtur alia glo.in.l.qui iniurie.ſ.ſ.ſ.e.Poſſumus dicere ꝙ illa intelligitur ſm iſtam: videlicet ꝙ noxe deditio tunc impediat compenſationē quando in eſtimatione ſerui eſt minus q̄ ſit debitum. certe iſtud nō videtur verum : quia ſpeciei ad quantitatem non admittitur compenſatio.vt.l.ſi cōuenerit. de pig. act.ꝛ ideo non eſt curandum q̄tum ſit in eſtimatione ſerui:ſiue modicum:ſiue multum.Quare Ja. de are. dicit ꝙ iſta glo. non dicit verum ſimpliciter. ꝛ quod hic dicitur in text. niſi quid in his amplius.exponit in his: ſcilicet negotijs quia ſciēs furem dedit vel furem non eſſe promiſit : vt j.ſequitur. ita intelligit Ja.de are. Videre credo ꝙ iſta gloſſa . poſſet ſuſtineri quando ex vna parte eſt debitum quantitatis ſimpliciter : ex alia parte eſt debitum quantitatis ꝛ ſpeciei alternatiue:vel eſt debitū quātitatis : ẽ eſt ſpecies in ſolutione : vt in cauſa noxali. ſi quidem quis vult obijcere compenſationem ſimpliciter ꝛ vult compenſare inuito tali debitore non poteſt.ita loquitur gloſ.in.l.qui iniurie.ſ.j.ſed ſi vult obijcere compenſationē conditionaliter hoc modo ſi eligeres mihi ſoluere quātitatez oppono tibi compenſationē: tunc poteſt oppo . ꝛ ita loquitur iſta gl. hoc ꝓbatur ꝙ duas.ll. not . ad hoc prima eſt in.l.ſi debeas.ſ . de cōpē. vbi loquit in debito alternatiuo. ꝛ.C.ſi ma.fac. alie. fac. ra . hab .l. prima.vbi loquitur in debito quantitatis quando ſpecies eſt in ſolutione.

☞Officium ſuū nemini debet eſſe damoſum.

Leuiſſima culpa ꝙ veniat in actiōe mandati contraria.

In actione depoſiti ẽptia que dat depoſitario contra dñm venit leuiſſima culpa.

In actione cōmodati ẽptia nō venit niſi dolus ſolum.

Ambaſiatorib⁹ cōmunitatis captis vel mortuis cōmunitas tenetur ad emendā:ſi ambaſaria non fuit procurata : ꝛ portauerit res neceſſarias ad ambaſariam:ꝛ alias peritura nō fuiſſet.

Quod vero ad mā dati. ¶† No.tex.ibi: iuſtiſſime eſt: ꝛc.ꝓmo no.ꝙ officiū ſuū nemini dz eſſe dānoſuz. ¶Ad ꝫ op.glo.C.de dolo.l.ſ.So:vt ī gl. ¶Scdo no.† ꝛ tene mēti: qz alibi nō reperies ꝙ i actiōe mandati[b] ẽptia venit leuiſſima culpa . ¶† Tertio habes hic ꝙ in actiōe depoſiti ẽptia q̄ dat depoſitario ẽ dñm venit leuiſſima culpa: qō alibi nō reperies.ꝛ qō veniat leuiſſima culpa ꝓbat:qz dñs ad id tenet ad qō tenet hoies diligētio:es:iſtō aūt vt ſcitis ẽ leuiſſima culpa.ꝛ plene dicā i.l.qō nerua.ſ.depoſi.ꝛ dz

a ¶Quero quid vult. Adde qō no. voluit Bar.i. d. l.ſi.in fin. ſ. de odi. inde.

b ¶Actiōe mandati . Idē videt ꝓbari i actiōe mandati ẽptia vt notat Bar.in.l. qō nerua. ſ. depoſi. ẽ ff. viij.ꝛ ẽ. ſz qro. ꝛ in ẽ . ix. princi . ẽ ro. vide in l.iiij.ſ.mutat.ſ.nauicau.ſtabu.

a ¶Ultimo. Adde Angel.in.q. exorta guerra. vide docto.in.c.cum pro causa de procura. vide que allegaui in facto Judei sancti Joan. vbi fuit passus furtum in pignoribus ꝙ licet capiant vsuras ex mutuo tamen non tenentur de periculo casus fortuiti. Andre. Barba. 4

b ¶De ambasiatoribus. anam ambasiatorib⁹ captis vel derobatis debeat emẽdari dam̃num. adde ꝙdixi post Bar. in.l. legatus.ſ. de adi. le. adõ quod Bal. in.c. ſ. an agnatus vel filius in fi. quesiuit si dum vasallus vadit ad seruitia domini deprobatur i itinere an dominꝰ teneatur sibi de emẽdando. dicit ꝙ non qz in hoc contractu nõ conuenit casus fortuitus: sed discretus dominus bene faceret cõpatiendo

a ambasiatorib⁹ 5

b ¶Ulti.a hec.l.inducit in argu. ad q.† de ambasiatoribus[b] qui fuerũt capti vel in itinere mortui: an commune teneatur ad emendã. hec questio fuit Bononie de facto in pso na Joã. an. tpe legati qui missus ad curiã in reditu fuit captus ꝛ derobatus: tũc legatus voluit scire vtrũ de iure teneatur emẽdare dampnũ. ꝛ omnes doc. dixerũt ꝙ sic curiali ter nõ de iuris rigore. vt.l. iter causas. ſ. nõ omnia. ſ. manda. ꝛ ibi no. sed alius antiquus doc. reperit qui tetigit istam. q. multũ soleniter: vt Jo. fasioli de pisis: cuius additionẽ habui de libro dñi Ly. ꝛ dicit primo videt ꝙ non debeat fieri emẽda de iure. vt.l. inter causas. ſ. nõ oia. ſ. mãda. Preterea ambasiatores habent certum salariũ: ergo ꝛc. vt.l. idẽ ꝙ. ver. sed ꝛ si advecturas. ſ. mãda. Preterea cũ debeat facere istas operas suo sumptu ꝛ suo periculo. vt.l. suo victu. de ope. lib: Preterea debuit cogitare hoc posse euenire: vt.l. si quis domũ. ſ. primo. ſ. locati. Jn contrarium quia officiũ suum non debet esse sibi dampnosum. vt. hic. ꝛ. ſ. quẽdmo. testa. ape. l. ſz si quis ex signatoribus. Preterea officium legationis est munus necessariũ. vt.l. ſ. ſ. ſ. de mune. de hono. ꝛ. l. munerum. ſ. legati. ergo non debet ei esse nociuum in aliquo. vt.l. post legatum. ſ. aduocatum. ſ. de bis q̃. vt indi. ꝛ. l. cum postulassem. in fi. ſ. de dam. infe. ꝛ per hoc videt esse responsum ad omnia iura contraria que loquunt de procuratoribus cuius officiuz est voluntariũ. Finaliter distinguit fic. d. Jo. aut illa ambasiata fuit procurata: tunc nõ debet sibi emendari sicut nec procuratori. vt. d. l. inter causas. ſ. non omnia. pro hoc induco. ſ. de excu. tuto: l. tria onera[c]. ibi: non affectata. ꝛ qõ ibi no. si vero non fuit procurata ista ambasiata: ꝛ tunc aut portabat res non necessarias ad ambasiatam: vputa ppter pompam sui duxit plures equos quam deberet vel alias res: tunc nõ debet sibi emendari: vt hic. quia est quid sibi imputet: vt hic in versi. hec ita puto vera. si vo portauerit res necessarias ad ambasiatã: tunc ista debent sibi emendari. vt.l. cum duobus. ſ. damna. ꝛ. ſ. quidam sagariã. ſ. pro socio. qui tex. probant istam distinctionem. ita determinat ille solẽnis doctor. sed hoc est verum si dicte res perierunt non alias periture: secus si alias periture fuissent naturaliter: vt in. d. ll. probatur ſm eundem do. Jo. fasioli de pisis.

1 ☞Dominium ex contractu emptionis ꝛ venditionis ꝙ non transferatur nisi pretium sit solutũ vel habita fides de pretio.

Jdem an sit in cõtractib⁹ innominatis: ꝛ in eis habetur fides de pretio.

2 ſ. ¶Vendite. insti. de rerum diui. quod habeat locũ in omni contractu.

3 Dominus permittendo colonum fructus percipere ante solutam pensionẽ videtur fidem habere de pretio seu de mercede.

Locaui. Solennis. ſ. est iste. ¶Op. ꝺ hic ꝙ cõuenit ꝙ fructꝰ essent pignoris imo ẽt sine cõuẽtiõe sunt pignori. vt.l. in pdijs. ſ. in q̃ cau. pig. tacit. hꝫ. Sꝺ. dicũt q̃dã ꝙ verũ est ꝙ fructꝰ sunt tacite obligati p mercede. ſz tñ ista tacita obligatio nõ sufficeret vt eiꝰ cã dñs haberet furti actionẽ: reqrit essꝫ ꝙ res fuerit expresse obligata. vt.l. si is q̃. ſ. e. ꝛ ideo hic ponit ꝙ fuit expresse conuentum. glo. hoc reprobat ꝛ dicit ꝙ tacita obligatio sufficit ad hoc vt cõpetat actio furti. l. qui seruum. ſ. si is cui. ſ. de act. ꝛ obli. ꝛ quod hic dicit conueniat scz causa dubitationis tollende. idem tenet in. d. l. si is qui. Contra videtur tenere. ſ. eo. l. in actione. ſ. fi. scilꝫ ꝙ requirat expressa obligatio. ꝛ istam opi. verã puto per. d. l. si is qui in prin. ꝛ qõ tacita obligatio nõ sufficiat. est tex. in l. iterũ accidit. ſ. eo. vbi apparet ꝙ vxor non habet actionẽ furti ꝙ re dotali: ꝛz sit sibi tacite obligata. nõ obst. l. q̃ seruum. ſ. si is. ſ. de actio. ꝛ obli. vbi dicit ꝙ colonus surripuit aliquid ex fundo et tenetur furti. nam ibi intelligo ꝙ surripuit aliqd ex fructibus pertinentibus ad dñm: qõ apparet: quia ibi subiecit de act. l. aquilie. que domino non daretur pro fructib⁹ qui essent effecti coloni. ita intelligo. l. illam ſm istam glo. que dicit tacitam sufficere ad actionẽ furti. ꝛ glo. que est. ſ. eo. l. si is qui. in prin. non dicit verum. ¶Item oppo. dicitur hic in ver. sed ꝛ si tu. ꝙ si emptor fructus percipit incidit in causam furtinam. contra emptor percipit bona fide ꝛ iusto titulo: ergo nõ facit furtum: quia non cõtrectat animo furandi. ꝛ sic fructus non sunt furtiui. huius timore dicit quedam gl. hic dic vt. ſ. eo. l. falsus. ſ. sed ſſis. ꝛ vult dicere ꝙ hic

ꝙ hic emptor percepit presente colono: ꝛ sic colonus ipse videtur percipere. vt. d. ſ. sed si is. hoc nõ placet: quia ſm hoc tam in primo casu ꝙ secundo fieret furtum ab ipso colono respectu pignoris. sed tex. ꝛ glo. hoc hic nõ vult: quia primo casu fit furtum respectu pignoris. in secũdo respectu dominij. Dicendum est ergo ꝙ ipse emptor sciebat fundum locatum ꝛ fructus percepit obligatos. ꝛ ita intelligit Jac. de are. ¶Tertio opp.[a] dicitur hic ꝙ colonus percipiẽdo fructus facit eos suos. Contra non soluto pretio vel mercede nõ transfertur dominium. vt instituta de rerum diuisione. ſ. vendite. Sol. intellige quod hic erat pretiuz solutum vel fides habita de pretio. ita dicit glossa quam vide: ꝛ nota bene. ¶Ideamus an ista glo.

a 1

b dicat verũ in se. scõ an dicat[b] verum quo ad istũ ſ. Jn se innuit ꝙ non solum quo ad contractũ emptionis ꝛ vẽditionis: sed etiã in alijs cõtractibus debeat pretiũ esse solutũ vel fides de eo habita: vt hic vides in cõtractu locationis: idem in pactibus innominatis[c] tenet glo. in. l. cũ proponas. C. de dolo. in glo. sup ver. remansit. contra tenet glo. C. de pac. l. traditionibus. in. ſ. gl. ꝛ. C. de re. pmu. l. ſ. ꝙ solum in cõtractu emptionis ꝛ venditionis habeat locũ. ſ. vendite. sed in alijs transfertur dominiũ pretio etiã non soluto vel fide de pretio non habita. puto istã glo. dicere veritatem reprobatis alijs per rex. in. l. iij. ſ. de pigno. acti. vbi si redditꝰ res pignorata nõ recepta solutione vel habita fide de ea non remittitur pignus: et sic non transfertur ius qõ erat apud dantẽ. non ob.

2 ſ. vẽdite. † qz intelligo ibi vẽditionẽ large ꝓ quolibet cõtractu ex quo debet transferri dominiũ: ꝛ sic large: vt. l. statuliberi a ceteris. ſ. fi. ſ. de statu lib. Ad predicta facit. l. procuratoris. ſ. plane. ſ. de tribu. ꝛ qõ no. per doc. in. l. inciule. C. de rei vendi. ¶Secundo videamus an ista glo. dicat verum quo ad. ſ. ꝛ inquantũ[d] glos. dicit ꝙ merces sit soluta. non dicit verũ: quia illo casu iam domini non interest: ꝛ sic nõ haberet actionẽ furti: sed in eo ꝙ dicit vel de pretio fides habita dicit bene † quia dominus pmittebat colono fructus percipere anteꝙ sibi pensionem solueret: ꝛ istud permittere est habere fidẽ de pretio seu de mercede. vt no. in. d. ſ. vẽdite. ꝛ in. d. ſ. plane. ¶Quarto oppo. dicitur hic ꝙ quando fructus percipiũtur ab alio ꝙ a colono non efficiuntur coloni. Contra ſ. eo. l. si apes. ſ. ſ. vbi fructus percipiunt a fure ꝛ efficiunt coloni. Sol. glo. dicit alius hic pcepit ex volũtate coloni. ibi cõtra volũtatẽ. videte ſm hoc colonus efficeret citius dñs quãdo fructus percipiuntur contra eius voluntatẽ: ꝙ qñ fructus percipiuntur eius voluntate: qõ est absurdũ. ꝛ ideo dico ꝙ in. l. si apes. fructꝰ nõ efficiunt coloni. vt ibi dixi. ¶Quinto opp. ꝙ fructus efficiantur emptoris: nam cum colonus haberet ius percipiendi: ꝛ faciendi suos põt hoc ius in alium trãsferre. vt. l. in edibus. ſ. ſ. ſ. de dona. ꝛ. l. in vẽditione. in prin. ꝛ. ſ. ſ. ſ. de bo. auto. iudi. possi. Rñdeo: illud est verum qñ colonus haberet ius percipiendi fructus simpliciter: ꝛ esset merces soluta: sed mercede nõ soluta nõ videt ꝙ habeat potestatẽ vendendi fructus alteri cum debeant remanere in fundo obligati domino pro mercede: ita debetis intelligere legem istam.

c 1

¶Tertio oppo. Adde singu. glo. de qua Sali. facit festũ in. l. traditionibus. C. de pac. ex qua no. ꝙ colonus qui numis colit nõ facit fructus suos nisi soluat vel habeat fidẽ de pretio. And. barba.

b ¶An dicatur. Mota ad illud quod hic dicitur an in contractu innominato habeat fides de pretio vt in venditione qõ si tenemꝰ ꝙ in vẽditione i dubio transferatur dñiuz inter contractꝰ nominatos ꝛ innominatos nulla est dñia si tenemꝰ ꝙ in dubio non videt velle trãsferre dominiũ: vt in ſ. vſ pbari: tũc pcedit differentia. And. barba.

¶Jnnominatis. Fallit in contractibus innominatis secundum Bal. in. l. traditionibus. in. ſ. colum. C. ꝺ pac. Et adde glo. ꝛ Bar. in. l. ſ. ſ. de re. permu. ꝛ Bal. in. d. l. ſ. C. de re. permu. ſz Bal. teneat cõtra Bart. ibi et Sali. in. d. l. traditionibus. ꝛ hic ꝙ text. in. d. l. sabinus. de contrahen. emptio.

c 1

d ¶Et inquantũ. esset videndum qõ not. in. l. idem. C. locati. per illum text. in. d. l. si seruus meus. ſ. fi. de stip. ser. ꝛ Bald. in. l. traditionibus in. ſ. col. C. de pact. ꝛ Bal. in. l. ij. C. de re. permu. tenet cõtra istam glo. etiã quo ad casuz huius. ſ. sed Bal. in. l. licet. in. iij. oppo. C. loca. tenet istam glo. f. videlicet qõ fructus efficientur coloni nisi merces soluta vel habita fide de ea.

e ¶Sol. illud. Mota. ad intellectum. l. eos. C. eo. ꝛ ideo punitur recipiẽs rem furatã sicut ipse fur. l. crimen. ꝛ ibi Bal. C. ad. l. iuliam de vi.

a ¶Nisi causa. vide Bar.in.l. certi cõdictio in pn. si cer.pe.vbi ponit remediuz quomodo posset fur euitare infamiam.

b ¶Consueuit queri. An condemnatus ex.l.municipali vel inquisitione sit infamis dic vt dixi in.l. infamem. j.de publ. iudi.

c ¶Directa via.z licet dominiuz trãseat nõ tamen trã sit possessio.glo.est a z ibi bar. in.l.j.§.veteres.s. õ acquiren. pos.in donationecã b mortis in qua trãsit a die mortis õnium ipso iure tex.est ibi vide not. per Bar.j.eo.

d ✠Andre.Poma. ¶Tẽpore mortis ꝛc. volens probare ꝙ per aliud tempus possedit aliquam rẽ titu.legati debet probare quanto tempore mortuus sit ille qui sibi legauit vt per do. Alex.consilio.xlvj.ad fi.volu.iij.

e ¶Item oppo. Adde in materia ꝙ si statutuz permittit facientẽ actum cum exercitio non comprehẽdit facientem actum z illum non exequentem. vt est glo.in.c.auaritie.de elec.in. vj. quã ibi ita declarat.d.Do.sz in materia pone:qõ.l.punit conatum:an puniatur sicut et factum principale: vide per Specu.in titu.de accusa.§.j.verficu.quid si:z in materia est tex.in.l.j.§.fina.et ibi per Ange.s. quod quisqz iuris.et in.l.j.de extraor.dina.crimi. et quod habetur in.l.aut facta.§.euentus.j.de penis.cui adde ꝙ in crimine lese maiestatis: et patriam impugnare volẽtis punitur solus conatus: scõm Ange.in dicta.l.j. in fine. quod quisqz iur. quod reassumit Archi.xvij.questio.j.si ergo.z no. in.l.si quis non dicam rapere. de episco. et cleri. ibi late per Bal.et in materia vide Cyn.in.l. is q̃ cum telo.de sicarijs. Adde quod Specula.in locis preallega.videtur singu.dicere:ꝙ omnia iura et leges punientes conatum tanꝙ factum principale sunt hodie correcta per generalem constitutionem : de quo per Barto.in.l.j.§.diuus. de sicarijs.et per Innocẽ.in materia in.c.perpetuo. de electio.libro.vj.et tene menti multum glo.no. et ibi Barto. in.l.fina.s. de rerum diuisio. Adde an stante statuto quod qui adulterium nixus fuerit capite puniatur et aliquis sentiens rumorem sufugiat : debeat capite puniri. Bald. consilio cccvj.iij.lib.

dõiũ nõ trãseat in legatariũ nisi traditione facta.

Titio. ✠Mo.ꝙ dõium rei legate directa via[c] transit in legatarium. ¶Contra hoc oppo.de.l. cũ vero.§.fi.s.de fideicõ.li.Sol.vt ibi. ¶Itẽ oppo.de seruitu.l.papinianus.✠Dicit glo.solue vt ibi:qz ibi testator legauit rem heredis nõ ipsi testatoris:tunc enim non transit dominiũ in legatarium nisi traditione facta:vt ibi.z in.l.si quis in quilinos.§.cum seruum.s.de leg.j.z no.in.l. si heredis seruus.eo.titu.z ibi plene dixi.licet gl. aliter dicat in.l.ij.C.cõmunia de leg. tamẽ reprehẽditur per doct. ¶Quero dicitur hic ✠ ꝙ dõium recta via transit in legatariũ.quero a quo tempore trãsit.Rñdeo:ficte a tempore mortis[b]. vt.l.j.z ij.C.cõmunia de leg. vel a die adite hereditatis, vt.l.si tibi homo.§.cum seruus.s.de lega.j.

Scholaris qui retinuit pullos alienos animo comedendi: si penitentia ductus reddidit nõ tenetur.

Penitentia in foro conscientie accipitur pro sola animi contritione: sed in foro nostro quando res potest reponi in pristinum statum.

Delicto consummato an sit locus penitentie plena distinctio.

Peccatum in spiritumsanctum nunqꝫ remittitur: quia est nunqꝫ penitere.

Penitentia an habeat locum in delictis non consummatis in contractibus in vltimis voluntatibus.remissiue.

Qui ea mente. Breuiter hoc intendit.qui tenetur ex delicto actione penali originaliter nõ liberat penitẽtia. h.d.in.l. si qs nõ dicã rapere.C.õ epi.z cle.doc. solebãt tractare de hac materia: ego ꝺ tractabo an sit locꝰ penitẽtie. ¶Op.de.l.sequit.§.itẽ labeo.z.s.de vsucapio.dicit gl.ibi vẽdidit z nõ tradidit:z sic nõ contrectauit.vnde delictũ nõ fuit ibi pfectũ.hic sic.ꝺ est falsum ꝙtũ ad.l.illã.dic ergo vt ibi no.quia ibi ex penitentia purgat vitium rei:quia desinit esse furtiua si redijt in domini potestatem non autem liberatur fur ab actione penali furti. ¶Secũdo oppo.s.de ser.fugi.l.j.§.j.Solu.glo. ibi ignorauit ipsum esse fugitiuũ qui receptauit.z sic fuit in culpa.hic in dolo.hoc est contra casum illius.l.in princi.vbi dicit ꝙ est fur.Alij dicunt ꝙ ibi loquit in mulcta.hic in pena.quod non placet.quia cum ibi sit certa quantitas statuta non potest propie dici mulcta: vt.l.aliud.j. de verbo.signi.quare dic ꝙ ibi delinquit quis incitatus a re super qua delinquitur:quia seruus fugitiuus iuit ad eumpt eũ retineret.z ideo dicerem ✠ ꝙ si in domo tui scholaris veniunt pulli alieni: et tu retinens eos mala fide animo comedendi:postea penitentia ductus reddis quod admittitur penitentia. ¶Item oppo.s.de in ius vocan.l.quãuis.Sol.ibi specialis.ratio specialitatis est vt quidã dicunt: quia ibi pater vel patronus non leditur.vel melior est ratio ista ꝙ cũ statuatur ibi aliquod speciale cõtra filiũ vel libertum: facilius admittitur penitentia. ista potest esse ratio. ¶Item opponitur[e] de.l.si cõuenerit.

a ¶Qui cogitauit. Quando in delictis habeat locum penitentia:de qua in hac.l.ad qõ vide Bal. in.l.j.C.de plus peti.et in.l. si quis in suo. de in offi.testa.z Joã.and.de iure patrona.c.cum laici. super prima glos.in qua ponitur casus in quibus nõ cõsummato delicto penitẽdo ꝙs euadit penaz. Et sunt q̃daz casus in quibus penitẽtia non prodest vt in heretico. de hereticis.i sexto.cadabolẽdam. et in c. excõmunicatus.§. credentes in crimine lese maiestatis.l.q̃s ꝙs.C. ad legem iuliam maiesta.in conscientẽ si bi mortẽ. ff.de bon. eorũ.l.iij. primo responso. in extraben te fugientem in ecclesiaz.C. de his qui ad eccle. cõuenerit.s.de iurisdictio. omniuz iudi.Solu.illa.l.nihil ad ppositum. nam ibi loquitur in facto inualido in quo locus est penitentie. hic vero loquitur in delictis pfectis z cõsummatis. ¶Ulterius opp. de.l.j. C.de crimi.stellio.Glo. q̃ est hic dicit:fallit ibi.tu dic melius ꝙ ibi nõ fallit.sed sequẽs penitẽtia facit cessare presumptionẽ precedẽtis dolí.nã primo.videbat decipere nunc cuz omnibus fatisfaciat apparet ꝙ nõ habuit animũ decipiẽdi. ¶Itẽ opp.de.l. si adulteriũ cum incestu. §.j.j. de adul.Solu.eodẽ modo: qz ibi penitentia sequens declarat ab initio delictũ non fuisse: vt ibi dixi. ¶Itẽ op.C.ne tuto.vel cura.receptiga.condu.l.j.Solu.eodẽ modo:ibi penitentia sequens facit cessare p̃sumptionem doli in preterito. vel aliter:ibi statutum est specialiter õ tutorem aliquid: ideo facilius admittitur penitentia:vt.s.dixi de filio z liberto. prima tamen placet. ¶Opp.de.l.j.§.quod si fecerit. de publica.Dicit glos.fallit ibi. z hoc satis placet.ratio fallendi est:quia ibi remanent alie actiones p quas actori est consultum:vel actio ex illo edicto de publicanis non est ab origine penalis:vt ibi patet. ¶Itẽ oppo.s.quod metus causa.l. si cuz exceptione.§. satis enim clemẽter. Dicit glo.fallit ibi,tu dic ꝙ ibi loquitur in actione q̃ ab origine non est penalis: z ideo satisfaciendo et penitendo potest quis facere ne in penam incidat.hic vero actio ab initio est penalis: et est cõmissa commisso furto. ¶Item oppo.de.l.cogitationis pena.j. de penis. Solu. hic loquitur in delicto perfecto et consummato. ibi in eo qui cogitauit[a] tantum z non perfecit.z sic nõ est nostra materia. ¶Item oppo. C.de summa trinita. epistola inter claras. vbi dicit ꝙ ecclesia nunqꝫ claudit gremiũ redeunti.Sol.Dy. in.c.peccatum.extra de regu.iur.li. vj. dicit ꝙ aliud est de iure diuino in foro cõscientie.aliud de iure nostro i foro cõscientie.securari.rõ tt Dy. qz de iure diuino facilꝫ delinqꝫ:sez sola cogitatiõe z deliberatiõe z ideo qz facilꝫ delinquit facilius ei remittitur:sz de iure nostro ꝙs non delinquit cogitãdo. ¶Itẽ op.C. õ apostata. l. hi qui sanctam. Sol.licet ibi loquatur in delicto ecclesiastico. tamen ibi loquitur in delicto puniendo in foro ciuili. non in foro conscientie. merito non admittitur ibi penitentia. Preterea debes scire ✠ quod aliter accipitur penitentia hic. aliter in foro conscientie. nam hic accipitur penitentia quando res potest reponi in pristinum statum. sed in foro cõsciencie accipitur pro sola animi contritione. Et no. ꝙ si statutum puniat volentem violare:intelligitur id est voluntarie violantem:scõm glos. in.l. fina. et ibi Barto. C.de rerum diuisio.quod no. et ibi dixi.et dixit Bal.in.l.data opera.in.xxiij.columna. C.qui accusa. non pos.ꝙ vbi imponitur persona lis pena requirit actus consummatꝰ: secus i minori pena quia tunc sufficit actum inchoatum esse. z vide quando dicat actꝰ inchoatus z qñ cõsummatꝰ:nam mãdãs teneatur de attentatis mandatarij :ꝙ Bal dum in .l. non ideo minus .in penul. cõlumna de accusa. et adde tex. z ibi Barto. in leg. qui seruo. s. eodem. confu. in leg. finali. §. similiter. Item in casu huius.l.qui est nouus casus: adde ꝙ pena que imponitur ipso facto vel ipso iure nunqꝫ imponitur pro actu imperfecto : sed pro consummato : nec sufficit imperfectus actus in atrocioribus: scõm Pau.de leaza.in clemen.j.de statu mona. in glos. z similiter not.in.c.perpetua. de electione. libro vj.et est argumen.contra in.l.ij.§.remouet.de postulan.et not.in.l.sed et partus. quod metus cau. vide Bal.in.l.j. C.de condi.indebi. ponit Bald. in.l.si quis non dicam rapere. C.de episco.et cleri. quando autem dicatur imponi pena ipso iure vel ipso facto.vide in.l.j.s. de infamt. Et adde ꝙ l.si is qui cum telo.cum simi. non habet locum in penis statutorum: scõm Bal.in.l.j.§. diuus.ff. de sicarijs.et Bal.in.l.si fugitiui. C.de ser.fugiti. et in dicta.l. si quis non dicam rapere. z in materia vide glos.z ibi Bald.in.l.si constiterit. C. finium regundorum,vbi dicitur ꝙ quando agitur ciuili ter requiritur factum consummatum. Et no. ꝙ si statutum puniat volentem violare:intelligitur id est voluntarie violantem:scõm glos. in.l. fina. et ibi Barto. C.de rerum diuisio.quod no. et ibi dixi.et dixit Bal.in.l.data opera.in.xxiij.columna.

[a] Cuius [b] Cuius [c] Cuius [d] Cuius [e] Cuius

fugitiui. in ver. deprehendãtur. C. de ser. fug. Adde quod voluit Joã. and. in additionib? ad Spec. in rubr. de cõstitu. q̃ stante statuto q̃ si quis fuerit inuentus portare bladum extra dist̃rictum illud amittat: ? animalia: q̃ si quis inuẽtus fuerit reuertendo qz pe nituit qõ debet minus puniri.

mi cõtritione: sed penitẽtia de qua hic loquitur non habet locũ in. l. hi qui sanctam. vbi res ad pristinum statum reduci non potest. ¶ Item opponi. de. l. ex hoc edicto. §. pe. ff. de aliena. iudi. mutan. cau. fa. Sol. dicit glo. ibi loquitur in extraordinarijs criminibus. hic vero in ordinarijs. hoc est contra. l. j. ff. de extra ordi. crimi. Dicit glo. q̃ ibi actio q̃ oritur ex delicto: oritur ad interesse: sed quia ex penitentia definit interesse merito penitentia admittit. hic vero loquitur in delicto in quibus oritur actio ad penã. ¶ Item opp. in auc. vt iudi. fine quoquo sufra. §. sciat enim. colla. ij. Gl. dicit q̃ ibi fallit. mihi videtur q̃ ibi nihil sit speciale. nam ibi dicitur: q̃ nisi admoniti se emendent puniuntur: vñ ibi delictum nõ est perfectũ nisi cũ admoniti non emendauerint. meri to est locus penitentie. ¶ Itẽ opp. C. de nõ nume. pecu. auc. contra q̃ propriam. ? in corpo. vnde sumitur de trien. ? semis. So. dico eo modo q̃ delictum ibi non fuit consummatum: nec in penã inciderat: quia penituit anteq̃ partem aggrauaret. p 4
batione. ¶ Item op. ff. de inoffi. testa. l. papinianus. §. meminisse. ?. C. de his qui. vt indig. l. alia. Respondeo: ibi delictũ omnino nõ est perfectum anteq̃ fit deuentum ad sententiam merito est locus penitẽtie. hoc probatur in. l. qui cuz maior. §. accusasse. ff. de bo. libe. ?. l. in seruitute. §. petijsse. eo. ti. ? sic debet intelligi. C. loca. l. conductores. et. l. non ab re. C. vnde vi. ¶ Ultimo oppo. in auc. nouo iure. C. de pena iudi. qui male iudi. Sol. est ibi specialle. ratio: quia illa delicta corrũpendo iudicem cõmittuntur ita occulte quod expedit reipublice concedere veniam alicui vt producat ea in lucem. ? eodẽ modo respondeo ad l. edicto. j. de iure fisci. ?. C. de his 1
qui se defe. per totum titulũ. lib. x.
3 ¶ Reassume ergo breuiter † quantum pertinet ad materiam nostraz an in delicto perfecto ? cõsummato sit locus penitentie. Distingue: 2
aut loquimur de iure diuino ? conscientie: aut humano. Primo casu est locus penitentie: vt in epistola inter claras. ? per Dyn. in. c. peccatum. ? hoc indistincte. sed ꝓtra nõ
ne dicit apostolus. qui peccauerit in spiritũ sanctum nunq̃ ei remittetur. ergo ? in foro cõscientie est aliquod delictum qõ ex penitentia nõ 1

remittitur. Respõdeo: dicunt Theologi ? etiã magister sententiarũ: q̃ peccare in spiritum sanctum est nũq̃ velle penitere: ? sic est vltima desperatio: merito non remittitur cum nunq̃ penitear. Secundo casu aut ex penitẽtia declaratur in preteritum non fuisse delictum: ? admittitur penitentia. vt. l. j. C. de crimine stellio. ?. l. j. C. ne tut. vel cura. vectiga. condu. ?. l. si adulterium cũ incestu. §. j. j. de adulte. si vero non declaratur: ? tunc aut est tale delictum qõ per penitentiã nõ potest reduci in pristinum statum: vt homicidium: ? similia. ? in dubio penitentia nõ admittitur. vt. d. l. hi qui sanctam. C. de aposta. si vero potest reduci in pristinum statum: ? tunc aut quis deliquit incitatus a re super qua delinquit ? admittitur penitẽtia. l. j. §. j. §. de ser. fugi. Aut delinquit alias: ? tũc aut ex tali delicto oriebatur actio ad interesse aut ad penam. primo casu locus est penitentie si per eã definit interesse. vt. l. ex hoc edicto. §. penul. §. de aliena. iudi. mutan. cau. facta. aut oriebatur ad penam: ? tunc aut illa actio erat penalis ab origine ? non admittitur penitẽtia: vt hic cum simi. falliti l. quanuis. §. de in ius vocan. ?. in auc. nouo iure. C. de pena iudi. qui male iudi. ratiões dixi. §. aut actio non erat penalis ab origine: ? tunc locus est penitentie. vt. l. j. §. quod si fecerit. §. de publi. ?. l. si cum exceptione. §. satis enim clementer. §. quod metus cau. Et predicta in delictis iam ꝯsummatis. ¶ † In delictis ꝯ non cõsummatis: dic vt dicitur p Ly. C. de episco. ? cleri. l. si quis nõ dicas rapere. sed an in contractibus sit locus penitẽtie: dic vt per Ly. ? glo. in. l. ficut. C. de actioni. ? obli. in vltimis volũtatibus: dic vt plene dixi in. l. si quis in principio testamenti. ff. de lega. iij. et per Dy. in. c. quod semel placuit. extra de regu. iur. lib. vj.

Si is qui rem. Dicit hic specialiter. Quero vtrum de actione furti requirat̃ specialis obligatio: videtur q̃ sic vt hic. ?. l. si ab eo. C. de ser. pig. da. ma. Alij dicunt qõ sufficit generalis obligatio. ? hoc tz hic gl. ? q̃ hic dicit̃ speciali pactione: id est expressa. ? hoc placet tacita autem non sufficeret vt dixi in. l. seruus cõmunis. ff. eod. §. locaui.

Si is cui. Dic plene in. l. si dominium. ff. eo. titu.

☞ Furtum est nomen iuris: ? non est furtum nisi sit animus furandi in faciẽte. ? ideo fieri faciẽs nõ tenetur furti.

Faciens corrumpi album pretoris licet principalis non sit in dolo tenetur. ? ibi ponit rationem.

Quando proceditur cõtra aliquem de auxilio vel ope ad maleficium oportet q̃ prius constet de maleficio.

Contumacia principalis delinquentis q̃ non nocet auxilianti.

Si tu titium. Videtis hic q̃ si ille qui accipit non est in dolo: ille qui facit accipi non tenetur furti. ¶ Contra hoc opponi. ff. de iur. om. iudi. l. si quis id quod. §. fina. fol. est † ista vt alias dixi furtum est nomen iuris: quia

furtis a: quia est contrectatio rei aliene ?c. ? ideo ni a
si sit animus furandi in faciente non est furtum. si furtum non est factum: non potest dici opem pre b
stitam esse furto. sed in contrario est nomen actꝰ:
vtputa si qs corrũpit albũ ꝓtoris ?c. nã siue dolo b
siue sine dolo albũ corruptũ sit vere corruptũ est. ? ideo põt qs teneri faciẽs corrũpi nãq̃ ꝓtꝰ do 6
lũ ad corrũpendũ albũ vel tanquã faciens corrũpi licet principalis faciens non sit in dolo. ¶ Cõtra hoc oppo. j. ad. l. cornel. de sica. l. nihil. cuz sua glos. nam ibi homicidium est nomen iuris. et prin 7
cipalis faciens ibi non fuit in dolo. ? tamen tenetur tanq̃ prestans opem. Respon. licet ibi faciẽs non sit in dolo: tamen non impeditur quin sit homicidium. sed hic propter defectũ doli impeditur 8
qõ non est furtum: vnde non potest quis teneri tãquam prestans opem. naz vt dixi vobis ille qui ꝓ
stat opem tenetur necessario: quia est necesse q̃ factum accedat facto: licet obligatio obligatiõi nõ accedat. dixi. §. eod. l. qui seruo. ¶ Item oppo. de dicta. l. q̃ seruo. §. itẽ placuit. ff. eo. ?. l. si quis vxori. in princip. ff. eod. fol. ibi cõmittit furtũ lz nõ na d
scatur actio vel obligatio furti: vnde potest teneri tanq̃ prestans opem. hic vero furtum non cõmittitur. ¶ Ultimo ex isto. §. no. † practicã maleficio 8
rum quando proceditur contra aliquem quod ipse prestitit opẽ vel auxiliũ ad aliquod maleficiũ:
oportet qõ prius cõstet de maleficio principali: e
? oportet quod constet in processu qui fit contra auxiliantẽ: lz eũ principalis sit cõtumax: vel alio mõ contra ipsum de maleficio constet: tñ hoc non nocet auxilianti. vt. l. denunciasse. §. fi. j. de adulte. ? ibi dixi tene menti.

Si stipulatus. Vidistis. ff. eo. l. cuius itereſt. ?. l. itaq̃ fullo. ?. l. seq.

¶ Malificiando. Oppo. ad fi. ? videtur q̃ requiratur cõtrectatio omni modo. vt. l. iij. §. si rez. ff. de acqui. pos. fol. fateor ꝓtiũ. ? qõ hic dr in fi. pro suo habere destinauit intelligo et cõtractauit. hec est vera solu. alie, solu. dantur in gl. que veritatem non cõtinent ? contra. d. §. si rẽ.

Si tibi. In actione furti habeꝫ ratio inter d
esse qõ est extra rem. ff. d. de hoc dixi in. l. in furti. in prin. ff. eo.

1 ☞ Fur q̃ possit recuperare possessionẽ ab alio fure de iure. remissiue.

2 In delictis que cõmittuntur negligẽdo extra personam circa rem qualiter cognoscatur an sint plura vel vnum.

3 Plura delicta si cõmittuntur circa rem extra pso nam in faciẽdo: an puniat̃ pro vno delicto vel pluribus.

4 Uendens vinũ vltra prohibitionẽ vna die pluribꝰ personis: pro pluribus delictis punitur.

5 Stante statuto quod ludens ad azardum puniatur si vnus vna die lusit cum pluribus personis: ? pluries vicit et pluries perdit: punitur pro vno delicto.

Ludus dicitur perfectus ? habeꝫ p absoluto qñ lusores recedunt.

¶ Nomẽ iuris. Adde quod legitur ? no. ? ibi per doc. in. d. l. j. §. feciſſe. ff. de eo ꝑ quẽ factum est.

¶ Ilam siue dolo. Adde qõ in simili no. Bar. in. l. si qs obtexerit. ff. j. q. j. de fal. ? ad ista vide Bal. ? Imol. in. l. cum mulier in. iij. col. soluto matrimonio.

Stante statuto quod quis non possit ducere vltra tres famulos quod si ducit. xx. punitur pro vno delicto. 6

Statutum disponens q̃ nemo possit ducere ad conuiuium vltra. x. personas sub pena: si habuit. xxx. vnum est delictum.

Statuto stante quod ad nuptias nõ possint inuitari nisi. xij. domine: si pater et filius ducunt vxorem simul non poterunt inuitari. xxtiij.

Infans. Dic est bonus. §. ? breuiter hoc intendit. pro toto tempore furtum vnum est nisi fuerit possessio interrupta.

Item in actione furti inspicit quan
tum ad omnes sequuntur. et ita tenet et practicatur maxime id quod dicit̃ in fi. ? concordat. l. j. §. itẽ sciendum ad fille. item adde quod tũc non sufficeret cõfessio principalis. secundum Bal. in suo consilio qõ incipit: i Christi nomine de accẽso delicto. ? hic repetit. Ang. ? docto. ante. Sali. in. l. j. C. de rap. vir. quamuis enim esset facta probatio cõtra principalem non habet obesse opem prestanti nec sententia lata contra eum. l. si veteris. de fide instru. est ergo necesse contra ipsum probare furtũ principale ? opem. ? hoc vltimum tenet Bald. in. l. iuris. in fi. C. quibus res iudi. non nocet. vide Pet. de anc. in consi. ccvj. in fine. ? Salic. in. d. l. j. C. de rapt. virgi. in penulti. col. ? vide Barto. in consi. ccxlv. in versi. absoluto principali possit quis cõdemnari de auxilio in fauorem. vide Barto. in. l. adulte. §. si eo corpore. de adul.

¶ Adde an confessio principalis delinquentis noceat accessorie delinquenti. Bald. consi. xxxv. li. v.

¶ Unum furtum est. Et ista faciunt ad questionez quod si quis sit damnatus ad standum in carceribus etiam vltra decem dies possit appellare: quia grauamẽ est continuum. ita dixit Bald. in. l. ij. de epis. audien. alleg. Specu. in ti. de appella. §. restat. ver. sed quid tu dices. cum ver. seq. bene facit l. ij. ff. qui. ex cau. maiores. Ita no. Bal. per illam gloss. mag. ibi. in. l. ij. C. de ser. ? aqua. idem not. Bal. per illam gl. mag. ibi in dicta. l. ij. C. de epis. audien. bene facit quod no. Barto. in. l. pretor. §. fin. de ope. nuncia. idem tenet Joan. And. in c. dilectus. el. ij. de rap. ?c. vbi dicit quod quoties interlocutoria habet actum executiuum. vt in casu illius. c. quia tunc semper grauatus appellare potest: sed illud dicit esse verum domi. Pe. de ancha. quando quis grauaretur pluries super eodẽ per diuersas seu plures interlocutorias. quia tũc a quolibet semper poterit appellare: alias secundum eum sequeretur absurdum: quia si quis est dã

natus in perpetuum vel ad tempus ad standum in carceribus quod semper posset appellare. quod non est dicendum. sed aduerte quia Bal. post Specula. expresse tenet contra. vt. §. dixi. sed post cogitaui quod illud dictum Bald. non videtur omnino verum.

Illam videmus quod si quis est damnatus vltimo supplicio statim efficitur ferus: et sic semper grauatur. vt in l. qui vlti. de penis. et tamen solum infra decem dies potest appellare: vt patet ex ibi nota. per Bar. et similiter est in damnato de furto qui efficitur infamis. l. non potest. §. eodem. et in. l. furti. in princi. §. de infa. potest tamen solum appellare intra decem dies. vt not. docto. in dicta. l. furti. facit quod no. in. l. fi. §. a non compe. iudi. C. et ca. pastoralis. §. j. de appellationi. ideo dicemus quod neq; a sententia lata expresse quod aliquis sit infamis possit semper appellare. et ideo videtur opi. domi. Pet. mihi verior. cum opi. Baldi. cum Specula. transit Angelus in auten. hodie. de appella. et Mar. syl. in suo tractatu concor. et Matthes. in suo tracta. de carcere. Bald. etiam in. l. j. ad fi. C. sententiam rescin. non pos. et pro sententia Bald. bene facit quod idem no. in. l. ius. C. de probatio. tu intellige vt per Bal. in. d. l. j. C. senten. rescin. non pos. adde quod not. Anto. de but. in. c. fi. in. iij. columna de fur. Adde quod a Ang. consilio. cclvj. dicit quod sententia perpetui carceris est nulla et a iure ciuili reprobata. et quod taliter damnatus potest agere iniuriarum contra magistratum. etiam si habeat arbitrium plenum.

a ¶ Exemplum in auc. ista faciunt ad nota. in dicta l. si quis id quod. cum simi. in. l. si familie. de furtis. di. omnium iudi. et quod no. Bart. j. de sepul. viola. in. l. iij. §. si plures.

b ¶ Exemplum aliquis. quid in accedente pluries ad vxorem alterius. vt in. l. vulgaris. §. eodem. dic quod punitur vna pena tantum. et si statutum dicit quod retinens vxorem alicuius puniatur in centum. vnus retinuit per duos menses continue. multiplicabatur vna pena. secundum Bald.

tres plurimi fuerit a principio a tempore furti facti. hoc. d. ¶ Opponi. ad hanc. l. et. vj. quod plura furta sunt. vt. l. quamuis. §. eod. circa princi. et gloss. in. l. vulgaris. in prin. §. eo. Respondeo plura furta sunt hoc est plures contrectationes. tamen in veritate vnum furtum est continuatus per plura tempora. sic expresse patet in hoc. §. in princ. et in fin. ideo semel potest agi furti. 2 Item dicitur hic quod duo furta vel plura sunt quādo possessio fuit interrupta ab alio fure. et tamen semel tantum potest agi furti. contra. §. titulo primo. l. nunquam plura. Respondeo secundum veritatem sunt plura furta: qz vere fuit possessio interrupta sed secūdū fictionez possessionem nunquam videtur perdidisse: quia eam poterat recuperare. vt. l. si quis vi. in principio. et. l. non videtur. §. de acqu. pos. et ideo videtur vnum furtum. merito semel tantum potest agi. sed in contrario sunt plura delicta vere et ficte. ¶ Juxta hoc quero † dixi quod fur potest recuperare possessionem ab alio fure. quero quo iure. tex. hic dicit quod eam recuperat ab altero fure. nec dicit quo iure. gloss. j. eodem. l. qui rez. §. j. dicit quod recuperabit de facto. Ego dico quod etiam de iure potest recuperare vt ibi dicam. Modo circa istum. §. quia vos videtis hic quod continuatio temporis non sequitur pluralitatem delictorum. ideo quero circa hanc legem quando fiunt delicta circa rem extra personam quomodo possum cognoscere: an sint plura delicta vel vnum. et sic an veniant imponende plures pene vel vna. ¶ Circa quod debes aduertere: quia quedam delicta committuntur negligendo quedam faciendo. ¶ Circa † primum scias quod in delictis que negligendo committuntur siquidē precessit dispositio seu preceptum de faciendo: et si non fiat imponatur pena tunc dicitur esse commissa negligentia quando est elapsum tempus statutum in dispositione. vel si non est appositus: quādo est elapsum tempus tantum quod commode potuit explicari. sed si inciperet a conditione: tūc diceretur esse commissa negligentia quando desijt posse dari vel fieri. vt. l. ita stipulatus. supra de verbo. obliga. et. l. si ita stipulatus essem abs te. l. insulam. et. l. continuus. §. item qui insulam. cum si. eod. titu. hoc tenet Inno. extra de preben. c. extirpande. hoc etiam probatur per iura supra scripta. Hoc premisso dico quod si aliquis fuerit negligens per longissimum tempus totum hoc est vna negligentia et meretur vnam penam: nisi ex pluralitate terminorum statutorum inducerentur plures negligentie: probo primum aliquis negligit vendicare mortem defuncti. vel negligit petere curatorē patri furiosi. vel negligit redimere patrem captum ab hostibus. totum hoc est vna negligentia. vt. l. j. C. de his quib. vt indig. et. C. de episco. et cleri. auten. si captiui. et. C. de episco. audien. auten. liberi furiosi. et ideo si syndicus comitatus qui maleficia tenetur denuntiare. staret per plures menses non dicerentur tot negligentie commisse quot menses fuerunt. sed vna tantus negligentia. dixi predicta vera nisi pluralitas terminorum statutorum aliud induceret. exemplum in auten. a credentes. C. de hereti. vbi per primam contumaciam excommunicatur. postea si fuerit contumax per annum plus punitur: simile in missione in possessionem que fit in actione reali. nam pro prima contumacia fit missio si est postea contumax infra annum non auditur postea: nisi de proprietate. vt. l. si quis. §. sed et si quis. C. de prescript. xxx. an. et ideo si per iudicem vel per legem essent statuti certi termini ad aliquid faciendum: pro quolibet termino posset dici vna negligentia et vna contumacia: et pro qualibet imponitur noua pena. ¶ Quandoq; † committuntur plura delicta faciendo. hic est aduertendum: quia quedam sunt delicta momentanea quedam sunt delicta successiua: Momentanea: exē plum; aliquis b produxit plures testes falsos vel

6 emulsit plures terminos a punietur nec p quolibet: Dy. tāgit hoc in. l. numq̄ plura. §. tit. j. et ibi dicit sic. siquidem plures testes producantur ad vnum effectum: vna est productio: et pyno tm̄ delicto punietur. argu. l. illud. §. ad. l. aquil. et qō dixi in dicta. l. numq̄ plura. §. ti. j. sed si producantur ad diuersos effectus: tunc p quolibet punientur. arg. l. agraria. j. de termi. mo. et in. d. l. numq̄ plura. §. ti. §. Idē dico si testis dixerit falsuz sup diuersis articulis. si illi articuli tendunt ad vnam cōclusionē et vnā victoriam vnum delictum est si tenderent ad diuersos effectus essent plura. Idē dico de euellēte terminos: siquidem essent plures lapides in vno loco: vnus terminus diceretur eulsus: tunc pro vno termino tm̄ puniret qz tendunt ad eundē effectū. sz si illi lapides essent in diuersis locis: tunc p quolibet puniretur qz tenderent ad diuersos effectus. vt. d. l. agraria. Quedā sunt delicta que

b habent cām successiuam b. et hic aduerte qz istoruz delictorum quedam sunt in quibus animus plurimū operatur. exemplū vt in heretico. vt in. d. auc. credentes. Item exemplū in furto vbi requiritur animus lucrandi. Itē exemplū in retentione possessionis vbi requiritur animus. vt. l. iij. in pn. §. de 6 acquiren. pos. in istis pro toto tempore vnum maleficium est: casus est hic. nisi possessio interrūpat. Ad idem facit. §. de vsuca. l. si is qui p emptore. C. de. et. l. qui bona fide. §. fi. eo. ti. zideo si ego accusarem te qō tu occupasti vel tenuisti per vim aliquam meā possessionē: vel tenuisti per vim aliquā ciuitatem vel castrum cōtra dām: vel retinuisti seruum meū: si per plures annos eum tenueris: vnum delictum est: nisi ista retētio esset interrupta. vt hoc. §. et. l. quicūq;. C. de ser. fugi. Quedam sunt in quibus animus non tm̄ operat. sed magis actus corporeus. vt portare arma. vel portare vestes seca ricas et similia que actū persone mere concernunt: tunc puto quod ista naturaliter interrumpantur: et tunc debeamus dicere quod pro quolibet die fit vnuz delictum. vt. l. foramen. §. de ser. vrba. predi. facit. §. eo. ti. l. quo destinauerat. et de ope. libe. 7 l. j. Quidam sunt actus † qui habent quandam successionem ex reiteratione. verbi gratia. prohibitū b est ne vinū vendatur vltra. viij. denarios pro qualibet foglieta: seu mensura: tota vna die vendidisti: certe puto quot psonis vendidisti: et quot mensuras singulariter vendidisti: tot sint delicta. vt. l. cum mancipiū. §. de edil. edic. et. l. scire debemus. 5 §. de verb. obli. ¶ Sed pro † huiusmodi declaratione quero dicit statutum si quis luserit ad azar- c dum puniatur ad tantum. modo lusi vno sero cuz pluribus: et pluries vici et perdidi. an videantur plures ludi et plura delicta. Respondeo ex pluralitate vincendi et perdendi non sunt plura delicta: sed puto quod totus iste dicatur vnus lu- c dus donec sit habitus pro completo et absoluto recedentibus lusoribus. vt. l. contractus. C. de fi. instru. nec enim possum dicere perfecte vicisse donec ludus non sit perfecte completus. quia adhuc superest spes perditionis: multa enim possunt accidere per que pecuniam quam vici perdam: et recedat a me. vt. l. naturalem. §. j. et. l. in in. l. si duo. ad fin. §. j. §. de arbitris. Item ad materiā vide Bar. in. l. libellorū. de accu. et Bart. in. l. pomponius de neg. gest. et qō dixi post Bar. in. l. numq̄ plura. in. iij. col. §. de prima. delict. vide que dixi post Bartol. in dicta. l. vulgaris. adde quod oia cōmissa in vna rixa punīt̄ p vno maleficio etiam quo ad omnes vt notat Barto. in l. homini accusare. §. j. de accusa. et bartol. in. l. j. in fi. C. vnde vi. et Bal. in. l. cum ratio nibus. in iij. et. iiij. q. C. qui accu. non pos. et vt nota. hic Ang. et supra retuli ad id quod dicit hic Bar. de producente plures testes falsos.

laqueum. §. de acquiren. rerum dom. facit. l. qui cum maior. §. accusasse. §. de bonis liberto. et. l. in seruitutem. §. petisse. eodem titu. et ideo aliud est hic quam dixerim. §. in venditione vini: quia ibi in persona cuiuslibet et in qualibet mensura est perfecta venditio. nec superest spes rescindende illius venditionis. Item circa ludum dico quod ex pluralitate personarum cum quibus vna simul ego ludo non dicantur plura delicta. nā ille persone cum quibus ego ludo non dicuntur offense a me. sed magis offenditur respublica ideo vnum est delictum. vt. l. si plures. j. ar. fur. ce. ¶ Eadem ratione † dico dicit statutū quod nullus possit ducere vltra tres famulos: et aliquis duxit. xx. certe vnum delictum est:

¶ Adde Bald. in. l. quicunq;. in. ij. colum. C. de seruis fugi. et ibi quid si cum testibus produxit instrumenta falsa et ibi etiam quid in muliere reperta cum vestibus prohibitis.

¶ Plures terminos. Hoc intelligit verū hic Ang. si eodē tpe terminos eulsit. seu testes produxit. qz idētitas temporis facit idem esse delictum. vt no. glos. in. l. j. C. vnde vi. secus si diuersis temporibus: qz diuerse erunt pene: et plures. l. vulgaris. in princip. §. eod. optime ad legem aquil. l. illud. §. fina.

¶ Causam successiuam. dicit hic Ang. quod dicit vnum delictum quo ad penam sed sunt plura respectu tēporis procedendi et aliorum vt no. Bar: reprobando glo. in. l. eum qui in popularibus. de iureiurand.

¶ Adde ibi animus plurimum operatur. Pe. de ancha. consi. v.

¶ Dicatur vnus ludus. Fallit nisi vnus a bancho ludi recesserit qui mutato proposito redeat is in continenti dicitur bis delinquere. vt. l. j. §. si rem. §. pepositi secundum Angel. hic. idem in deponente arma mutato proposito et ea reassumente. secundum eum idem dicit si statutum non punit ludentem vel arma ferentem: sed inuentum cum armis vel ad ludum: quia tunc si quis pluries inuenitur pluries punitur licet fit continuatus ludus: quia ad inuentum fit relatio. vt. l. quid ergo. in prin. de insa. §. facit. C. de seruis fugiti. l. si fugitiui serui. adde hic Bald. in. l. quicunq;. in ij. colum. eo. tit.

a ¶Respondeo licet. Adde quod Ange. hic cõtrarium tenet: quem videas.

b ¶Quero. vide no. per glo. Ange. & Bar. in. l. fin. C. vnde vi. & quod no. Bar. post glo. in. l. sed nec legatarius. de condi. fur. vbi omnino videas.

c ¶Alteri? iniuria. Mo. quod nõ dicitur interesse meũ si ego lucrũ qõ capiebam 7 cum alterius iniuria omitto. adde glo. in. l. si quis pro rem. §. pe. s. eo. quã ad ῦ not. alle. Bar. in. l. parentes. in pin. C. õ testi. a vbi dicit q̃ quis nõ dicit nocere fisco licet quærat ipsum priuare lucro sibi aduenienti cũ damno vl̃ iniuria alterius. & ad hoc ad de no. per Bar. in. l. j. in. x. colum. ver. venio ad vltimã partem. de sen. que pro eo quod interest. adde tamen q̃ quando lucrum est radicatum priuatio lucri dicitur damnum scõm Bald. et Ly. in. l. cum te. in. j. colum. e C. de donatio. ante nupt. et ad no. hic adde Bal. in. l. fin. in princip. in. iij. oppo. C. eodem. & prius fiscum pena sibi debita non dicitur lesio. sed sola duritia dicitur scõm Bald. in. l. milites. in fin. C. de testamen. mili. adde glo. Barto. et docto. in. l. iij. §. labeo. de acquiren. posses. et quod dicitur hic de lucro radicato. adde quia verius not. in. l. j. §. si quis. ff. de itine. actuq; priua.

d ¶Due sunt glo. Vide Bal. in. l. j. si ea. C. qui accusa. non possunt.

e ¶Si quis alteri. Bald. not. in. l. ab anastasio. in ver. extra queritur. C. manda. alleg. hunc text. secundum eum valde not. quod fur habet remedium ad recuperandum possessionem contra furem. Adde etiam Bal. in dicta. l. fi. in. j. colum. C. eo. & est tex. in. c. in literis. de resti. spoli. adde Sali. & Ly. in. l. j. C. de condi. furti.

non autem est vnũ delictũ pro quolibet famulo vltra numerũ debituducto: sed pro omnibus est vnus: cũ ipsi non offendantur ex tali ductione. sed magis respublica que est vna offendit̃ ab vno ducẽre vltra numerũ. Eadem † ratione si statutũ dicit qõ nemo possit habere ad conuiuium vltra decẽ personas sub certa pena. certe si habuit. xxx. vel. xl. vnũ delictum est pro omnibus qui excedunt numerum: vt dictũ est. ¶Juxta hoc † quero de questione quã vidi de facto Pisis. Dicebat statuto quod ad nuptias non possunt cõuitari seu inuitari nisi. xij. domine. modo quidam ducebat vxorem: ipse & filius suus. vtrum possint inuitari xxiiij. domine. tanq̃ sint due nuptie an. xij. tantũ. Respondeo licet[a] duo sint matrimonia. & isto respectu possunt dici due nuptie: tamen quia fit vno tempore simul quo ad solẽnitatem: vnice nuptie dicuntur. vt. l. patris & filij. §. de vulg. pupil. & quod ibi not. & hec sufficiant.

Ereditarie.

d Non habet quis p̃ alium quod per se habere non põt. h. o. cũ duabus. ll. seq. ¶Opp. de. l. eos. in fi. C. de vsur. gl. hic dat duas solu. vt in ea habes. aliam solutionem dat gl. in. l. labeo. in fine. ff. de condi. furti. ¶Sed quero vnde nascatur actio ista furti. glo. dicit. ex eo quod legit istum libellum: hoc non est verum. vt. l. si quis vxoris. §. nec̃ verbo. s. eod. dicendum est ergo quod ista actio furti nascatur ex furto. et ex contrectatione ipsorum libellorum.

Ui re sibi.

Si quis alteri.

e Dicitur q̃ fur non potest agere. Contra. s. eodem. l. inficiando. §. infans. dicit glo. quod ibi recuperauit de facto. Videte domini imo potest fur possessionem recuperare de iure vel condictione certi vel triticaria. s. de condi. tritica. l. ij. Circa hoc vide quod not. per Ly. C. eod. l. fi. circa princip. Sequitur ibi si ex honesta &c. ¶Ulterius dicitur hic in fin. quod potest agere contra vtrunq; condictione furti. cõtra. C. de cõdi. furti. l. j. Solu. glo. dicit quod hic debet distingui aut prius fuit consecutus rẽ a primo. & non tollitur condictio furtiua contra aliũ: aut prius fuit consecutus estimationem: et tunc condictio tollitur. vide hanc glo. que incipit alterius iniuria. ista glo. est corrupta scriptoris vitio. & vult dicere totum contrarium & debet dicere sic: aut prius fuit consecutus estimationem: et non tollitur

s. deofucapio. de hoc per Dy. in. c. quod alicui nõ licet. de regu. iur. lib. vj. Quero[b] que est ratio qõ rei hereditarie non fit furtum nisi in istis casibus. Respondeo furtum est contrectatio rei aliene inuito domino &c. sed res hereditaria non habet dominum ergo &c. sed in istis casibus est persona cõmodatarij creditoris & vsufructuarij qui representat personam domini: et ideo fit furtum in his casibus rei hereditarie.

Jis cui.

Oppo. de. l. rei commu nis. s. pro soc. et. l. qui seruum. §. si is. s. de actio. & obliga. solu. quod hic dicit furti. dic. i. ꝑdictione furtiua. nam actio furti penalis nõ tollitur per persecutoziam licet hodie forte secus vt glos. dicit. ¶Quero que sit ratio quod actio cõmodati tollatur per condictionem furtiuaz ipso iure. sed cõdictio furtiua per actionem commodati ope exceptionis. Respondeo quia condictio furtiua est plenior vt glo. dicit.

Eius rei.

Dic est. §. notandus & est gloss. multarum legum. ¶Oppo. de l. cũ es. §. j. s. e. sol. bene potest agere actione furti bonefidei possessor: sed non quod estimetur dominium acti res esset sua. ¶Item oppo. & videtur quod etiam habeatur lucri ratio. vt. l. si quis vxori. §. penulti. s. eodem. Solu. ibi loquitur in lucro quod percipitur sine alterius iniuria: secus in lucro qõ ꝑcipitur cũ alteri? iniuria[c] vt vsucapiẽdo vt hic. quod est notabile multum.

Empronia.

Quero quid continebant isti libelli. due sunt[d] glo. j. dicit quod erat libellus repudij. alij dicunt q̃ erat libellus quo continebatur quidam debitor Sẽpronie qui postea aufugit propter hãc appositionem. ista secunda placet. ¶Secundo quero vnde nascatur actio ista furti. glo. dicit. ex eo quod legit istum libellum: hoc non est verum. vt. l. si quis vxoris. §. nec̃ verbo. s. eod. dicendum est ergo quod ista actio furti nascatur ex furto. et ex contrectatione ipsorum libellorum.

non tollitur condictio furtiua: aut prius consecutus a eius fuit rem. & tũc tollitur.

Qui saccum.

Opponi. furtũ non b committitur sine animo. vt. l. j. §. j. s. eo. hic dicitur contrarium. ergo male. Rñ. licet hic non fit animus principaliter furandi saccum accessorie est tamen talis animus: simile habetis. s. eo. l. eum ọ. §. non solum. Item istam. l. habetis canonizatam in decretis. l. dist. c. qui saccum. ¶Ultimo nota casus in quibus sine affectu committitur furtum. vi de glossam.

Si debitor.

Puto tamen circa + hanc. l. quod si debitor antequam condemnetur parat̃ sit soluere debituz quod liberetur ab actione furti. vt. l. fullo. §. qui ancillã. j. eo. l. qui iniurie. §. j. s. eo.

1 ☞Quando agitur furti ratione dominij estimatur dominium & quando ratione interesse estimatur interesse.

Si vendidero.

Ibi cuz autẽ. + Not. q̃ quando agitur actione furti † ratione dominij estimatur dominium: quando agitur ratione interesse ipsum interesse estimatur. tenementi. de hoc plene dixi. s. eo. l. in furti.

1 ☞Raptor dicitur fur manifestus si contra eum clametur seu occurratur.

2 Opem prestans raptori nõ dicitur fur manifestus nisi deprehendatur.

Cum raptor.

a Dic est bonus et singularis tex. ibi furti scz manifesti. ¶Quero † vtrum omnis raptor sit fur manifestus. quidam dicunt q̃ sic. qz publice & manifeste rapit. veritas est in cõtrariũ quia ad hoc vt ꝙs sit fur manifestus requiritur quod reprehendatur vel post eum clametur: nec sufficit sola visio. vt. s. eo. l. ij. & l. si ꝙs in seruitute. vnde raptor ita demũ erit fur manifestus si cõtra eũ clametur seu occurratur. ¶Ulterius † hic dicitur quod ille q̃ prestat opem raptori nõ tenetur furti manifesti. cõtra. j. vi bono. rap. l. j. glo. dicit fateor quod teneẽ furti nec manifesti: licet Placẽ. dixerit ꝓtra: sz furti manifesti nõ teneẽ nisi deprehendatur. Istud vltimuz qõ glo. dicit nõ est verum. nam etiam si deprehendatur opem prestare non est manifestus fur vt dixi. s. eo. l. is qui opem. non habetis hic alia.

Si titius.

Iste. §. est notandus. primo loquitur quando falsus procurator indebitum recipit. scdo quãdo recipit debitum: tertio ponit quasdam questiones circa predicta. secunda ibi: quod si pecunia. tertia ibi: falsus autẽ. vide literam. Dic dicitur q̃ nomine eiusdem quantitatis. habet locũ condictio indebiti: et condictio furtiua. ¶Contra condictio indebiti prẽ 1 supponit dominium esse translatũ. vt. l. fi. s. vsufruc. quẽadmo. cane. vbi nemo cõdicit rem suam b &c. sed condictio furtiua prẽsupponit dominium non esse translatum. vt. l. j. s. de condi. fur. Sol. cõdictio furtiua fuit nata tempore solutionis: quo tẽpore solues erat dñs. sz ꝑdictio indebiti nascit

¶Cum raptor. quero vtrum raptor sit fur manifestus. vide. s. eo. l. si ꝙs ex domo.

¶Respondeo si quidẽ. Quomodo probet instrumentum cancellatum vide in. l. labeo. s. de pactis. & ibi dixi & quod ibi no. Bart. in. l. tabulas. s. e. et qõ ibidixi Bart. hic sentit qõ illa sit plena probatio videlz si istrumẽtum cãcellatum reperiat penes ꝺbitorem q̃ nõ sit domestica persona probetur debituz esse solutum. idem sentit Bart. et expressius fulgin dicta. l. labeo. et domi. Anto. in. c. clerici. el. ij. vt lite pendẽte. et Ly. in dicta. l. si de possessione. contrariũ sẽtit glo. in l. postq̃. in. fi. glo. mag. de pac. quaz ibi sequit Guil. de cug. Bal. Jaco. bu. et tenent q̃ si debitor erit p̃sona suspecta porterit ꝺferri sacramẽtum in supplemẽtũ ꝓbationis. vt no. gl. & Bal. i dicto. §. ille. Pau. de cas. i. l. labeo. aliter puto opi. Bar. esse veriorem p istũ tex. & de. l. chirographũ. i v. libert?. vbi p̃supponit q̃ ista p̃

Allo qui ancillam.

De hoc dicit in. l. verum. s. eo.

☞Instrumentum debiti si reperitur cancellatum. quando probet debitum precessisse: & solutum. Cõdẽnatio licet reperiatur cancellata et pecunia soluta tñ presumit qõ condẽnatio processerit.

Qui tabulas.

Dic ẽ bonũ. §. & nota. tex. ibi qz ex his debitũ &c. Ex q̃ habes † qõ p istrumẽtũ cãcellatũ ꝓbat debitũ solutũ. ¶Quero an ῦ sit verũ. Rñdeo si q̃dẽ[b] tabule

sumptio sit tãta vt inducat liberationẽ i effectu. ⁊ ad p̃dicta adde q̃ notari⁹ nõ tenẽ reddere istrumẽtũ debiti debitori: sz creditori p gl. ⁊ docto. in.l.p̃tor.circa prin.i vs.meũ.ff.de edẽ. et debito soluto creditor tenẽ dare instrumẽtũ debiti debitori. l. dissolute. C.de p̃di. fine cau. ⁊ hic adde Ang. in.l. si vn⁹.post Ey.C. de test. et dicrepat ange. ibi ab bisq̃ dicit Bar. vide Jo. And. ⁊ do. Ant. i.c. accepimus. de fi. instru. Ad de qõ bar. leq̃ Bal. p. cclxxxj. lib. j. de quo vide p eundem ꝯsili. cciij. lib. iiij.

¶Memo. not. quod intelligit de fur. consilij. vide Bal. in.l. j. C. õ fer. fugi. Andre. Bar.

¶Demisse. no. Bqõ p. furto põt q̃s extraordinarie puniri criminaliter. Bal. ff.l. si post. in glos. s. rit. j. Addõ Pe. de ancha. cõsil. cix. in vlti. verbis.

¶Rubrica. practicam huius tit. vide in spec. in ti. de consue. eccles. vel

a cãcellate reperiũtur penes creditorem: ille tabule probant debitũ precessisse ⁊ solutum esse. hoc modo potest intelligi hic. sed si reperiuntur penes debitorẽ tunc si debitor esset persona domestica creditoris nõ p baret debitum solutum: nisi probaret illud sibi redditum. vt. l. j. §. ille autem. C. de lati. liber. tol. sed si nõ esset domestica persona: probatur b debitũ solutũ. vt. l. si chirographũ. i s. de proba. ⁊ no. per Jac. de are. ⁊ Ey. in. l. si de possessione. C. de p̃ba. eadẽ ratione si instrumentum cãcellatũ reperitur penes tertiã personam p̃sumitur debitum p̃cessisse ⁊ solutionem esse factaz. s. eo. l. qui tabulas. Et per hoc iam dixi c duo verba. primo ego solui pro Titio condemnationem: et reperitur condemnatio cancellata et pecunia soluta in camera ꝯmunis. certe licet fit cancellata condemnatio tamen p̃sumitur condemnatio p̃cessisse. Preterea tota die in curia ep̃i p instrumentũ cancellatum redr ditum debitori probatur debitum esse solutum.

Si quis ex bo

nis: In fine ibi vna facti idest iudicij facti sup furto simul commisso.

Si cui⁹ interest.

Item is cui. i

Oppo. dicitur hic q̃ is qui habet ex testamento actionẽ: nõ hz actionem furti. ¶Contra. s. eo. l. si dñus. ⁊. l. si is q̃. §. j. fol. itellige hic q̃ res erat sibi legata sub cõditiõe, vel nõ erat res hereditaria. vt no. in. l. si is i qui. §. j. s. e.

☞Actio furti non oritur contra 2 domesticos furantes si res est modica que subtrahitur. 3

Si libertus.

Mo. istã. l. gõ q̃n isti domestici furant non oritr actio furti† qõ est verũ si res modica subtrahit: vt. l. respiciẽdũ. §. furta domestica. j. õ pen.

¶Reditori. De hoc

dic vt plene habuistis no. in. l. eum qui. §. idem scribit. z. eodem.

¶Dllo. De hoc dic vt. l. inter omnes.

§. j. s. eo. titu.

Nemo. a Exemplum ponit glo. per. l. impu

berem. §. j. s. eod. ¶Oppo. j. de parici. l. vtrũ. Respõdeo hic debes intelligere in eo qui non potest facere furtum propter defectũ cõsilij ⁊ intellectus: ⁊ ideo non potest teneri tanquã p̃stans opem furto: q̃ non est talis persona que posset fingi quod faciat furtum: sed in. l. cõtraria alia ratione non poterat committere paricidium. ☞Pro furto agitur criminaliter: ⁊ que pena imponatur: remissiue.

¶Eminisse. b Hec lex est bona ex

quã habes q̃ † p furto agitur criminaliter. ⁊ qualiter imponatur ista pena criminaliter. vidistis. j. de penis. l. capitalium. §. famosos.

¶De tigno iniuncto. Rubrica.

¶Gloss. continuat rubricam c dic vt habetis i ea. Supra dictuz est de furtis in genere. sed quia quedam sunt in specie ideo ponit titu. de tigno iniuncto. Item dicit glo. quod Rubrica ponit familiariter: vel potest dicere et addere de furto p tigno iniuncto. et hec est verio: ⁊ patet ex princ. l. j. j. e. qõ est vtile propter ea que. j. dicam.

☞Quot actiones dentur contra eũ qui dolo malo iniunxit tignum alienum in muris suis.

Ex. xij. tabula. Oppo-

ni: de princ. huius. l. ad fi. Respondeo non potest vendicare res tanq̃ a possidente: vt in principi. sed tanq̃ ab eo qui dolo desiit possidere sic vt in fine. Item non possum te cõuenire vt omnino restituas: vt in princip. sed vt cõtra te iuretur in litem fic. vt. l. qui res. i fine. supra de solutio. ¶†Quero quot actiones dãtur cõtra istum qui dolo malo iniunxit tignum alienum in edibus vel vineis suis. glossa dicit quinq̃. scilicet actio furti: condictio furtiua: actio de tigno iniuncto: ⁊ actio ad exhibendum ⁊ rei vendicatio. Sed quero an vna istarum per aliam tollatur dicã. j. l. proxima.

☞Una ex quinq̃ actionibus cõpetẽtibus p tigno alieno iniuncto qualiter per aliam tollatur. Actiones plures qñ se habẽt tanq̃ excedẽtia ⁊ excessa vna p aliã non tollitur.

¶Tignum alienũ iniunctũ edib⁹: hz ab edibus separari possit sine difformitate vel damno tñ agi non potest vt separetur:

Sed si proponas. Op. s. l.

proxi. in prin. Solu. nõ põt vẽdicari vt eximat vt ibi. sz vt iuret in litẽ fic: vt hic. ⁊. l. q̃ res. in fin. s. de solu. ¶Scõo op. extra glos. quod per actionem tigni iniuncti: tollatur rei vendicatio. vt institu. de re. diui. §. appellatione. glos. ibi solu. quod hic

quod hic fuit actum non tamen exactum. ⁊ sic non b tollitur electione vna istarum actionũ per aliam sed perceptione. ¶Quero cum † quinq̃ actiões competant contra istum vt vidistis. s. eo. l. proxi. quomodo tollatur vna per aliam. glo. in. l. in rem. §. tignum. s. de rei vendi. tractat plenius istã materiã quam alibi. ⁊ etiã in. d. §. appellatione: dicit q̃ rei vendicatio ⁊ actio ad exhibendum ⁊ condictio furtiua tolluntur adinuicem quia sunt rei p̃secutorie. Item tollitur actio tigni iniuncti in eo quod in isto duplo continet ipsam rem non in pena. actio vero tigni iniuncti tollit persecutorias perceptione: cum in illo duplo insit res. vt dictuz est. actionem vero furti non tollunt actiones dicte rei p̃secutorie: nec actio de tigno iniuncto tollit actionẽ furti: nisi in eo simplo qõ est pena: eodem modo actio furti cũ sit mere penalis non tollit persecutorias: sed tollit actionẽ tigni iniuncti in eo quod est penalis. Pet. de bel. perti. in eo qõ dicitur de istis actionibus penalibus dicit contra glo. nam quando sunt due actiones penales que habent se vt genus ⁊ species tunc verum diceret glo. q̃ vna tolleretur per aliam quatenus concurrunt. vt. l. prima. j. vi bo. rap. ¶†Sz quãdo se habent vt excedentia ⁊ excessa: tunc vna per aliã nõ tollitur in aliquo. vt. l. j. §. in tutela. s. de tute. et ra. distra. ⁊. l. si adulteriũ cum incestu. j. de adulte. ⁊ dixi in. l. j. §. dixerit aliquis. s. de publi. sz actio de tigno iniuncto ad actionem furti habet se tanq̃ excedentia ⁊ excessa. nam potest esse tignũ iniunctum ⁊ furtum non esse commissum: ⁊ potest esse furtum cõmissam ⁊ tignum non esse iniunctuz. ita dicit ipse. Tu tene glos. nam ista actio non est posita nisi pro tigno iniuncto furtiuo seu pro furto de tigno iniuncto: vt patet in prin. huius. l. cuz glo. super rubrica. ⁊ sic habent se vt genus et species. nam furtum est genus: furtum tigni iniuncti est species. Sed contra hoc oppo. nam ego video quod ille qui iniunxit bona fide: ⁊ sic non cõmisit furtum: ⁊ ille qui habet iniunctum tenetur: vt no. hic in gl. ⁊. d. §. tignum. ergo non est verum quod semper requiratur furtum factum. ⁊ respõdeo de c natura actionis tigni iniuncti: ſm verba. l. xij. tabularũ. requiritur furtum factum vt hic patet. ⁊ illud quod glos. notat est extentione ⁊ interpretatione propter alias leges non ex verbis. l. xij. tabu. Cetera circa istam materiam dic vt no. in dicto. §. tignum. ¶Quero † quid⁹ si tignum poterit 3 a domibus vel a muris separari sine difformitate vel sine damno: an posset agi vt separetur. Pet. dicit q̃ sic: quia cessat ratio huius. l. ergo ꝛc. argu. l. adigere. §. q̃uis. s. de iure patrona. mihi videtur d contra. vt. s. eodem. l. proxi. §. tigni. vbi dicitur q̃ tigni appellatione continentur tegule ꝛc. ⁊ quis dubitat q̃ tegula posset accipi sine difformitate et alia poni: certe nemo. Ad suaz rationem cum dicit cessat ratio. dico quod non cessat ratio. est eẽ i alia ratio. quia tegule per se non censentur. vt. l. rerum mixtura. supra de vsucapio. et. l. eum qui edes. eodem titu.

¶Si quis testa. liber esse iussus fuerit. Rubrica. 2

¶Glo. continuat b vt in ea habes. Item dicit gl. quod hec rubrica nõ ponitur materialiter sed significative: vel ponit verba edicti. hoc non a placet. vt. j. eodem. l. j. §. non autẽ. vel ponit summarium tituli de istis duabus tene quam vis. vt dicam in dicto. §. non autem.

☞Prefectus romanus non liberatur a debitis dolo contractis per incoronationem breui fiendã de imperatore: nec illi qui festinãt ad delinquendum propter pacem fiendã de proximo debent gaudere beneficio pacis.

Si dolo ma

lo. Hec autem actio. q̃ro que est ista actio. dicunt quidam actio in factum que descendit ex quolibet edicto. vt. l. iiij. §. an tamẽ. supra de damno infecto. et. l. fina. s. de eo p quem fac. erit. Alij dicunt quod est condictio ex. l. vt. s. de condit. ex lege. l. j. quod non placet quia illa l. intelligitur quãdo actio introducitur noua lege. scilicet ciuili. secus si pretoria: quia tũc semper competit actio in factũ in dubio: vt dictũ est. ¶Quero vbi est pretoris edictum in hac materia. dicunt quidã quod est in rubrica: quod non placet: vt dixi super ea. Alij dicunt qõ non habemus verba edicti sed eius mentem vt hic in principio. quod satis placet. ¶Quero dicunt hic qõ pro tali furto cessat actio furti ciuilis. quid in actione furti manifesti que est in pretoria. glo. dicit idẽ licet Marti. dixerit contrariũ. ¶Ultimo c not. † istum tex. contra dñm prefectũ devbe Romana. qui coronat imperatorẽ. nã de cõsuetudine imperator tunc satisfacit omnibus creditoribus suis. ⁊ eum a debitis d liberat. ⁊ ipse prefectus quãdo sentit aduentum principis audaciorz factus contrahit multa debita ꝓpter spem liberationis fiẽde a principe. vt ab istis debitis non debeat liberari. Item facit⁹ iste tex. cõtra eos qui sentiunt pacem promulgandaz de proximo ⁊ propter hoc festinãt ad delinquẽdum propter spem immunitatis.

☞Lata culpa dolo non equiparatur in maleficijs vbi tractat de pena corporali ⁊ etiã vbi tractatur de pecunia. ⁊ lex expresse dolũ requirit: secus si non requirit dolum.

Statutũ imponẽs penã p̃o aliquo

alta. versi. ⁊ qõ ꝛc. et ibi videas.

¶Quero quid. Aiõ in. l. ij. C. de rei vẽ.

b ¶Glo. cõtinuat. formã autẽ libelli vide in Specu. de furtis. §. j. versic. pone plerunq̃.

¶Ultimo no. contra prefectũ. Adde qõ no. p bar. post Bui. in. l. cõtra s. de leg. cõtra eos qui sciunt edictũ fuisse ⁊ in continẽti vẽdũt frumẽtum vt teneantur vide vt ibi cũ no. viõ tex. et ibi dixi in. c. pe. de excep. prela. tex. in. l. q̃ data. C. ex q̃. cau. ma. ⁊ remissi in text. And. barba.

¶Itẽ facit. Adde Lud. in. l. si vero. §. de viro. in xxij. fallẽ. solu. ma.

a Lata culpa non equiparatur dolo. Adde Bar. in.d.l. quod nerua. ⁊ quod ibi dixi ⁊ que habētur in.l. respiciendū. §. delinquunt. ff. de penis. est etiā alius casus no. in.l.ij. cum ibi no. §. qō quisq; iur.

b Aut. l. expresse. Ita etiam tenet Ang. in.l. si mora. soluto matrimo. ⁊ ibi etiaz. vide per Bal. 3 facto quādo requirat dolum vel lata culpam. Vocabula que habent in se dolū. Accusatus de turbata possessione accusatione inducta ex forma statutorū an absoluatur: si doceat se ingressum aliqua ratione: ita qō dolus malus abfit. Culpa autem. Nota tex. ibi: sed culpa dolo ⁊c. Ex quo not. quod lata culpa equiparatur dolo in maleficijs. Sed contra. j. ad. l. cornelia. de fica. l. in lege cornelia. pro huius + declaratione sunt glos. varie. vna est in. l. in actionibus. §. de in litem iuran. que dicit quod vbi tractatur de pena corporali lata culpa[a] non equiparatur dolo. vt. l. contraria. alias secus: vt hic. Ista non est perfecta solutio. nā etiā vbi tractatur de pena pecuniaria lata culpa non equiparatur dolo. vt. §. ne vis fiat ei. l. j. §. si quis ideo. ⁊ quod ibi no. ⁊. j. vi bo. rap. l. ij. §. hac actione. vnde glo. in. d. l. in lege cornelia. dicit quod in criminalibus lata culpa nō equiparatur dolo vt ibi: in alijs secus: vt hic cum simi. hoc nō placet. quia etiā hic in criminalibus loquitur licet agatur ciuiliter. ad idem. l. j. §. j. §. si men. fal. mo. dixe. et. l. vbi. §. de eden. vnde glo. alibi dicit veritatem in. l. magna negligentia. j. de verbo. signifi. quam glo. coniungas cum glo. d. l. in actionibus. ⁊ dicas sic. vbi tractatur de pena corporali lata culpa nō equiparatur dolo. vt. l. in lege cornelia. j. ad. l. cornel. de fica. ⁊ no. in. l. in actionibus. §. de in lit. iuran. vbi vero tractatur de pena pecuniaria. siue sit criminalis accusatio: siue ciuilis actio. dic aut. l. expresse[b] requirit dolum: et lata culpa non equiparat dolo. vt. j. vi bono. rap. l. ij. §. hac actione. ⁊. l. j. §. si quis ideo. §. ne vis fiat ei. ⁊ no. in. d. l. magna negligentia. aut. l. expresse dolum non requirit. et tunc lata culpa equiparatur dolo. vt. l. j. §. j. §. si men. fal. mo. dixe. Sed hec solutio videtur contra istum tex. nam expresse hec lex requirit dolum. vt patet in rubrica ⁊ in principio huius legis ⁊ in principio huius. §. tamen lata culpa equiparatur dolo. Solu. dico quod non habemus verba edicti in hoc titulo: et quod in verbis edicti non fiebat mētio doli: licet iurisconsul. referendo mētem edicti dixerit hoc: alias oporteret te dicere quod hoc procedit ex extentione iurisconsulti magis quam ex natura verborum edicti. Iuxta + hoc quero quid si pro aliquo facto per statutum imponitur pena.[c] vtrum pro illo facto requiratur dolus[b]: vel sufficiat lata culpa. Respondeo si statutum facit expressam mentionem de dolo non sufficeret lata culpa. idem. si tractaretur de pena corporali vt dictum est. Sed. si loquitur simpliciter hic est aduertendum. nam quedam sunt vocabula que important dolum: vtputa dicitur si quis fecerit furtum vel falcitatem vel similia que habent in se dolum. vt. l. j. §. de furtis. et. l. nec exemplum. C. de fal. tunc lata culpa non sufficeret. Quedam sunt vocabula que non important dolum in se. et hic aduerte. aut statutum punit actum qui infertur principaliter[c] in personam. vt si quis percusserit aliquez: tunc requiritur dolus: quia talis iniuria nō potest inferri in personam sine affectu facientis. vt. l. iij. j. de iniur. Si vero punit actus qui infertur in re tūc puto quod lata culpa equiparatur dolo vt hic. l. j. §. j. §. si mens. fal. mo. dixe. cū similibus. Et p hoc + dico[f] in accusatione de turbata possessiōe inducta ex forma statutorū: ⁊ an debeat

c Per statutum imponitur. Nō statutū imponit pēnā pro aliquo facto an sufficiat lata culpa. vide Bald. in. l. j. §. de legi. vide Ang. in. l. si accusationibus. §. de in litem iurā. vbi respondit Bar. quia si statutum non fecit mentionem de dolo dicit Bar. quod subauditur contrarium. ibi tenet ipe per tex. in. l. si quis in aliquo. §. aboriuus. §. de penis. ⁊ ita secutum fuit collegiū Paduanum.

d An requirat dolus. vide remissiue que dixi in. l. iij. §. fi. §. ne quis eum qui in ius voca. ⁊ dicta hic per Bar. sequitur precise Bal. in. l. j. C. de noxalibus. adde Bald. in. l. data opera. C. qui accusare non possunt. ver. item statutū precise punit homicidiū. ⁊ que dixi post Barto. in. l. quod nerua b depositi.

e Infertur principaliter. Ad hoc bene faciūt no. per glos. ⁊ docto. in. l. iij. §. fina. in verbo cesset. §. ne quis eum qui in ius voc. licet Bal. in. l. in actionibus. de in lit. iuran. et in repeti. c. ij. de constitu. lib. vj. teneat contrarium scilicet quod tam lata culpa q̄ dolus debet puniri cogita. ⁊ Bald. videtur sequi Roma. in dicta. l. in actionibus. vide docto. in dicto. c. ij. de constitu.

f Et per hoc dico. hāc questionem format Bar to. in. l. iuste. in fin. de acquiren. possess. ⁊ ideo dixit Ange. ibi quod requiritur dolus ⁊ ignorantia iuris que est iniusta. vt. l. in libellorum. §. notanter. cum ibi no. de infami. non facit eum puniri. ita dicit ibi nota. Ange. in. l. si quis id per illum text. in §. doli. de iurisdi. omniū iudi. ⁊ Bal. ⁊ Ange. in. l. c sicut. in fin. de prescrip. xxx. annorum. vide glo. in d. l. plagij. la. ij. C. de plagi. que vult quod quelibet causa etiam iniusta excusat a dolo presumpto. et ibi Bal. ⁊ Barto. in. l. penulti. j. de adulte. si autē l. non requirit dolum. vide que notan. insti. de ac. §. penales. ⁊ id quod tenet Barto. in dicta. l. iuste. in fi. de missio in possessionem. ⁊ cōsilio incipiēte in questione vertente in curia. ⁊ Pet. de ancha. in consilio. cxvij. Et quod no. Barto. in. l. in actionibus. de in litem iuran. ⁊ adde bonum text. in. l. quis aliquid. §. qui abortionis. j. de penis. ⁊ dicto §. limita. per. l. iij. §. si senatus. de fica. Istis adde e que dixi post Barto. in. l. respiciendum. §. j. ff. de penis. adde alios casus similes in. l. qui multa. ad. l. iul. de vi. in princip. collige rationem ex nota. in. l. omne delictum. de re mili. §. explozatores. ⁊ in §. qui in acie. ⁊ in §. si caligati. ⁊ in. l. penul. de incen. rui. nau. et quando lex requirit dolum non tamen excusabitur quis a culpa: quia ex ea pu- 3 f

nietur criminaliter. casus est in. l. ij. §. hec actio. j. vi bono. rap. hoc dictū fuit Bart. in. l. penul. j. ad l. iul. de adult. vbi etiam allegat cōcor. adde Bar to. in. l. si mulier. §. j. ff. rerū amotarū. vbi dicit q̄ si statutum punit amouentē rē intelligitur etiam si fine dolo. secus si furtū. istis adde no. p Bar. in. l. fi. j. de adulte. ⁊ ōt Ang. in. l. si vacātia. C. de bonis vacā. li. x. quod semper in facto illicito presumitur dolus. vt in. l. j. C. de fica. iō dicit q̄ non est necesse q̄ in inquisitione dicatur dolo- se cōmisit ⁊c. facit quod no. p Bar. in. l. nec exemplum. C. de fal. ⁊ quod no. in. l. dolum. C. de dolo. facit qō dicit in. l. iniuriarum. j. de iniur. ⁊ Bal. in aut. habita. in. vj. col. C. ne filius pro patre. in. vj. col. dicit quod vbi qualitas exprimenda in libello tacite inest ex natura facti pcedit libell⁹ absq; expressione illi⁹ qualitatis. vide ibi. ⁊ dicit Bal. in. l. j. de cōfes. qō in furto ⁊ homicidio semp ineſt dolus. ⁊ decisionem. Bar. hic limita notabiliter vt colligit ex not. per Guil. de cug. in. l. extat. quod metus causa. Et ad questionem tactam in princi. huius ver. Adde quod vbi sumus in materia act⁹ qui indifferenter potest esse factus cum dolo et sine dolo qō tunc quelibet causa iniusta excusat a dolo. vnde titu. q. Barto. hic est. an accusatus de turbata possessione inducta a statuto debeat absolui si dicat se ingressum aliqua ratione: ita quod dolus abfit. ⁊ dicit quod sic. si statutum loquatur in personam. vt qz dicat si quis turbauit aliquem in possessione ⁊c. ⁊ ad no. per Bart. hic vide glo. in. l. j. ff. de itine. actuq; prīua. super verbo vsus sit. que videtur velle quod ad hoc vt quis excusetur a vi sufficit probare se aliqua causa motum esse: que si vera foret ipsum releuaret a lata culpa. et per cōsequens a dolo ⁊ per consequens a pena. Sed dic quod ad illam glossam posset responderi qō in penis pecuniarijs tantum procedit arguendo de lata culpa ad dolum. l. in lege. ⁊ ibi Bar. ff. ad l. cornelia. de fica. sed vbicunq; imponitur pena pecuniaria. sufficit nedum lata culpa: sed etiam levis ad hoc vt cadat in penam. vt visum fuit in precedenti apostilla. ergo illa glos. non facit aliquid ad propositum. Barto. dicit quod stante statuto quod homicidia occidatur intelligatur de dolosō ⁊ culpabili non casuali: qz statutū debet glossari fm ius cōe ⁊ remittit ad nota. per se in. l. ij. C. de noxa. ad idem quod no. domi. Flo. in. c. latoz. de homici. vbi refert accidisse de facto quod duo in vna naui erāt ⁊ alter cuz ligno i quo erat ferrum ad trahendū ramos arborū. casu peussit sociū ⁊ mortuus est. dicebat stare tutum qō de homicidio puniatur: ōt fuisse consultuz ⁊ bene qō nō teneat de homicidio si alias sibi adhibuit diligētiā: qz statutum debet intelligi de homicidio dolosō ⁊ culpabili. allegat nota. in dicta. l. ij. de noxalibus. ⁊ in. c. in nostra. de iniurijs. addendo quod dixi in. l. respiciendum. §. delinquunt. ff. de penis. ⁊ not. hoc expresse Ey. ⁊ Bald. in dicta. l. ij. C. de noxa. ⁊ Bald. in. l. data opera. in. v. colum. C. qui accu. nō pos. in. vj. colum. Ange. in malefi. in ver. quas si non soluit infra decem dies amputentur sibi manus. sed vtrum procedat libellus accuso te eo quod culpa occidisti talem. Bald. in. l. que fortuitis. in. v. colū. C. de pigno. actio. tenet quod sic: qz intelligitur de latissima hoc est dolo. ⁊ dicit Bald. ibidem in vlti. colum. quod si statutum punit delictum nec doli facit mentionem qō nec nos facere debemus: vt in. l. prosperit. qui et aliqui. nisi per statutum atrox pena imponeretur. quo casu saltem lata culpa requiritur. vide tamen not. per Barto. in. l. j. C. de stra. lib. xij. ⁊ Bald. in l. quicunq;. C. de ser. fugi. qui videntur concordare huic dicto: vt apparet. j. eo. l. labeo. in apostilla magna circa princip. Et ad materiam adde Barto. hic in fin. qō nedum lata culpa: sed levis sufficiet et vbi esset pena pecuniaria fin Bald. in dicta. l. data opera. in fi. in. v. colum. vide Bald. ⁊ Paul. de cast. in. l. j. de litig. ⁊ Bal. in. l. ij. §. quod pretoz. ne quis eum qui. ⁊ do. Anto. in. c. ij. de constitu. per Bal. in. l. j. ⁊ in. l. si seuerior. in. iij. col. C. de infa. ⁊ limita per Salic. in. l. ij. C. de noxa. Adde an iusta causa excuset a pena turbationis possessionis. Per. de anch. cōsil. cxxvj. Bald. cōsi. cclxxxj. lib. o. j. Et an homicidium requirat dolū si statutū dicat qō occidēs occidatur. vide que posui in. l. j. C. de seruis fugi.

a ¶Quãdoq; vna. Adde quod not. in l. certi cõdictio. si cer. pet. p Bar. ⁊ Ang. Ly. in l. j. C. de rei vxo. act. Andre. Barba.

a ¶Quãdoq; vna actio. Et hãc materiã sequit Ly. in l. si creditori. post glos. de leg. j. ⁊ p Dy. in d. l. quod debitori. ff. de dona. cau. mor. et ẽt ponit ista pe. in d. l. si creditori. ⁊ Ang. ⁊ Bart. ⁊ Bal. in l. si eus. §. qui iniuriarum. si quis cau. Et ad materiam qõ subrogatũ debet esse eiusdẽ nature ⁊c. vt de no. per Bal. in l. parabolani. C. de epis. ⁊ cle. vbi dicit q; nõ põt in locum iudicis subrogari iudex qui eligi nõ põt ad illud. vtrum autem inhabilis posset constitui ad substituendum. vide in cle. religiosus. de procura. ⁊ ibi per doct. ⁊ facit ad questionem passagiũ debetur ponti qui postea fuit destructus ⁊ remittitur an nouo ponti debetur. de quo per Bal. in l. ij. C. de primi. fis. Item facit ad questionem an episcopus succedens in executione in locum executoris negligentis debet seruare formam impositam per executorem primi executoris. de quo vide Bald. quod sic in l. fin. C. si manci. ita fue. alie. ⁊ no. Bal dus in l. fin. in. vij. colum. C. vnde legi. quod si potestas est aliquo casu substitutus capitanei quod tamen debebit seruare tempora assignata potestati per statutum: et nõ tempora signata capitaneo. qõ not. bene.

Habet itaq;.

Iste est pulcher tex. Mot. hic inver. quid tamẽ ↄ qõ actio introducta in subsidium non habet locum contra eum qui iure ordinario potest coerceri. ⁊ ideo puto quod de iure communi dominus nõ posset cõcedere represalias contra vniuersitatem sibi subditam: quam potest iure ordinario coercere: eadem ratione non potest ciuitas seu commune concedere represalias propter factuz sui subditi: quem potest iure ordinario coercere. in ar. hoc induco non determino. Ad hanc l. oppo. j. eo. l. fi. fol. vt ibi.

Si seruus pure.

Opp. insti. de noxa. §. si seruus. fol. contra dñm non potest agi actione ordinaria. sed hac actione sic. Itẽ cõtra. ista actio non est introducta: nisi ↄ eũ qui liber esse iussus est: vt hac. l. in prin. solu. etiam contra eũ qui est legatus inducitur per extentionem in risconsul. vt hic.

b ¶Secundo casu. Et vide vnum singulare dictum quod dicit gl. in ista materia in l. certi condictio. si cer. peta. Bald. in l. j. §. j. C. de rei vxo. act. Andre. Barba.

b ¶Secundo casu. dicas ↄ quando succedit per locum a remotis nõ potest assimilare naturã iam extincte actionis: quia quemadmodum illa est extincta. ita ista dicit Bald. in l. pactum qõ dotali. in. xviij. q. C. de colla.

c ✠ And. Pom. ¶Ut. l. cũ in fundo. no. ↄ subrogatũ nunq; sapit naturam eius in cuius locũ subrogatur quãdo in eo est diuersa qualitas. ⁊ vide Alexan. cõsil. clx. col. ij. vol. iij.

Ante aditam.

Supra exposita sunt ba si quis testamẽto liber esse iussus fuerit. tunc exponuntur verba ante aditam hereditatem

An actio subrogata sapiat naturã ei? in cuius locum subrogatur.

Hec actio.

Not. hunc text. ibi. nam si in locum ⁊c. ¶Quero vtrũ hoc sit verum indistincte ↄ quod actio subrogata in locũ alterius sapiat eius naturã. Istam materiã tetigit Jac. de are. in l. qui id quod. in prin. ff. de dona. ⁊ modicum dixit. do. Ly. tetigit eam. C. de rei vxo. actio. l. vnica. §. iij. gl. aliquantulũ dicit. in l. certi cõdictio. ff. si cer. peta. in iij. gl. mag. circa fin. quidã alij extraordinarij doctores etiã distinxerunt. mihi videt lati? ⁊ clari? dicendũ sic. Qñq; vna actio subrogat in locũ alterius p modũ suppletionis: q; actio ꝓducta certis casibus nõ cõpetebat. vñ supplet alia in illis casibus in loco deficientis actionis. Qñq; hoc fit per modũ substitutionis: quia in locũ alteri? actionis extincte alia introducit. qñq; fit p modũ cumulationis: quia actioni iam inuẽte ⁊ nate alia actio cumulat in eo dẽ casu: ⁊ ad idẽ. Primo casu aut queris vtrũ sapiat eandẽ naturã circa id qõ actio trahit ex natura efficientis seu introducentis eam. ⁊ tunc ita de mũ sapit eandẽ naturã si sunt idem efficientes: secus si diuersi. exẽplũ in hac. l. ista actio est introducta ad supplẽdã actionẽ furti ciuilẽ. vt. §. e. l. j. §. j. cum ista est pretoria: vt hic. illa est ciuilis: ⁊ hec pariunt diuersos effectus propter inuentores varios. nãvna est perpetua: alia est temporalis. idez in similibus legibus allegandis infra. Aut queris an sapiat eandem naturã quo ad alia. ⁊ dico quod sic regulariter: vt hic. ⁊ l. penul. §. si quadru. pau pe. fecisse dica. ff. l. quemadmodũ. §. magistratus. §. ad. l. aquil. C. ad. l. aquil. l. de pecoribus. ¶Fallit ꝓmo in his propter que prima actio non competebat: vt apparet in hac. l. cũ si. nam hec lex habet locum in casu in quo non habebat locũ actio furti. Item fallit in his que in actione subrogata specialiter sunt expressa. vt probatur in hoc. §. ⁊ §. ea. l. §. j. cũ sua glo. nam hic specialiter est statuta pena dupli. ideo non habet eandẽ naturam quam habet actio furti. vt si deprehendatur fit pena quadrupli. quia hic pena specialiter est expressa. vt not. §. §. j. in glo. super verbo ciuilis. quod not. propter multa statuta. ¶Secundo casu ꝑpetuali quando actio subrogat per modũ substitutionis in locũ actionis extincte hic aduerte. aut ista substitutio fit a lege: aut ab homine. Primo casu aut fit contra ius cõmune: ⁊ non habet eandem naturam specialem quo ad vitam: vt apparet in actione vtili rescissoria restituta. vt in. l. in honorarijs. versi. sz cum rescissa. §. de act. ⁊ obli. ⁊ l. fi. C. ex qui. cau. ma. sic intelligo. l. j. ⁊ ij. C. si aduersus tã sac. Aut substituit ex ꝑmissione: ⁊ tũc aut ad idẽ. ⁊ sapit eandẽ naturã. vt. C. de rei vxo. act. l. vnica. §. j. ij. ⁊ iij. ⁊ insti. de actio. §. fuerat. aut circa diuersaz rẽ: ⁊ tũc nõ sapit eãdẽ naturã si rei diuersitas diuersitatẽ rationũ inducat. vt. l. cũ in fundo. §. si fundus. §. de iure dot. Aut substituitur ꝑ homine: ⁊ tunc aut queris an sapiat eandem naturaz quo ad executionem: ⁊ dico quod nõ sapit eandẽ naturã si prima habebat executionẽ paratam. vt C. de execu. rei iudi. l. si causam. ⁊ l. iiij. §. si ex conuentione. §. de re iudi. si vero queris quo ad alia. dic vt in. l. aliam. §. de noua. Tertio casu principali quãdo subrogatur p modũ cumulationis: tunc aut accumulat accessorie. aut principaliter. ꝓmo casu sapit eius naturã. vt. l. si cũ. §. qui iniuriarũ. si quis cau. ⁊ l. j. §. si ꝙs sub cõditione. vt leg. no. ca. Aut accumulat principaliter. ⁊ tũc aut ex diuersis principijs aut ex vno. Si ex diuersis principijs: tunc nõ sapit eandẽ naturã regulariter. ⁊ diuersa ꝓncipia intelligo siue oriãtur ex diuersis factis. vt. l. iij. §. idem scribit. §. de pecu. ⁊ l. tutor. §. de fideiussor. siue ex eodẽ facto diuersis tamẽ obligationibus. vt. l. rei cõmunis. §. pro so. ⁊ l. duoh?. §. colonus. §. de iureiur. cũ si. predicta vera quando cumulatio ista fit p. l. idẽ si fiat ab homine. vt l. itẽ illa. §. qõ adijcitur. §. de cõsti. pecu. ⁊ d. l. iij. §. si ex cõuentione. §. de re iudi. ⁊ l. si creditori. de leg. j. ⁊ l. fideicõmissa. §. plerũq; §. de leg. iij. fallit in. l. qui id quod. §. de dona. Ratio est ne ex liberalitate sua ⁊c. vt. l. ne ex liberalitate. de re iudi. Si vero descendit seu accumulatur ex eisdez principijs: tunc aut vna accumulatur ꝓpter aliã: aut quelibet per se principaliter. primo casu illa que propter aliã accumulatur sapit eius naturaz. vt. l. vt tantũ. §. j. in prin. §. de ser. corru. quod intelligo de natura quam ipsa actio primo dialiter habebat non de ea que supuenit ex accidenti. vt. l. item veniunt. §. sed cum prediximus. §. de peti. hereditatis. Item preterq; quo ad infamiam. vt not. in. l. certi condictio. in prin. in fi. mag. glo. secũde. §. si cer. peta. Si vero quelibet propter se principaliter cumulatur tunc nulla sapit naturam alterius. vt. l. cum filius. §. varijs. de leg. j. ⁊ l. j. ⁊ ij. C. cõmunia de lega. ⁊ insti. de leg. §. nostra aũt. vbi tres actiones accumulantur propter legata principaliter. ⁊ quelibet habet propriam naturam.

Scevola ait.

[b] Dictum est. §. proxi. §. Bart. in l. labeo. §. de iureiur. ⁊ facit tex. i. l. de pupillo. §. meminisse. et ibi ꝑ Lud. de ope. no. mun. et ad. q. Bar. hic vide Bar. i. l. j. C. de strato. li. xij. ⁊ facit quod dixit Bal. in l. quicunq; C. de ser. fugi. vbi dicit quod statutum puniens aliquez de delicto debet intelligi si sciẽter delinquit nõ si ignoranter. vide ad ista Bal. in l. fi. C. de dolo. ⁊ facit tex. in l. j. quod vi aut clam. et habetur in l. si quis in graui. ad filleia. ⁊ vide in l. si procurator. qui mili. non pos. lib. xij. ⁊ in l. j. C. de effra. eodem lib. ⁊ Ange. hic tex. l. dist. c. nulla. et Bald. in consilio clij. qui alleg. glo. xj. dist. c. quicunq; ⁊ vide Bal. in l. id quod pauperibus. de epis. ⁊ cleri. in. iiij. columna. vbi dicit quod tempus statutum executori non currit ignoranti. in quo etiam tenuit Bart. quod non in. l. quinquaginta. C. de excu. tuto. In termino vero prefixo a statuto hoc modo videlicet quod de delicto non possit cognosci post sex menses: intellige siue delictum fuerit occultum siue manifestum: quia a die delicti connumeratur

¶Si vero. Etiam pro hoc est glo. in. l. certi condictio. in. j. glo. ff. si cer. peta. quam Bar. dicit ibi nota. ⁊ non reperiri alibi ita expresse.

¶Scevola ait. vide Bal. in. l. iij. C. fami. her. nã hereditas bene continet in se iura ⁊ dominia. l. j. §. j. §. eo. ⁊ not. Bal. in rub. C. fami. herci.

¶Labeo. Si statuitur terminus accusatori. et post termi nũ tanꝫ tum venit in notitiã eius an ad huc accusare possit vide Alexand. post Bald. in. l. fin. C. de dolo. ⁊ vide quod not. Bald. l. genero. ff. de ꝓhis qui no. infa. vbi tenet quod non: quia si paria sunt ꝓscripsisse et absolutum esse. vt probatur in. l. sed si vnus. §. sed si ante. de iniur. pro qua facit ista. l. quod not. in. d. l. genero. nec ob. quod delictum remanet impunitum. quia omne illicitũ non punitur per. l. j. de infa. nec ob. §. hoc interdictum. hic alle. quia ibi nõ agebatur ad vindictam. sed de infamia. actiones autem ad vindictam sunt magis odiose. ideo restringende. vt in. l. auxilium. ff. de mino. Item quia actiones ad vindictam non sunt in bonis nisi a princi. ideo non est aliquod incommodum: vt in. l. si emancipati. §. emancipati. de colla. ⁊ vide quod not. Bar. in. l. cũ qui in popularibus. in vl. q. de iureiur. ⁊ faciũt ista ad not. ꝑ Bal. i. l. j. si ꝙs cau. vbi querit q̃d si a iudice dat? est termin? parti an curat a tempore dati termini. an vero a die notificationis et sciẽtie. ⁊ dicit q; a die sciẽtie. facit qõ no. Bart. in. l. labeo. §. de iureiur. ⁊ facit tex. i. l. de pupillo. §. meminisse. et ibi ꝑ Lud. de ope. no. mun. et ad. q. Bar. hic vide Bar. i. l. j. C. de strato. li. xij. ⁊ facit quod dixit Bal. in. l. quicunq; C. de ser. fugi. vbi dicit quod statutum puniens aliquez de delicto debet intelligi si sciẽter delinquit nõ si ignoranter. vide ad ista Bal. in. l. fi. C. de dolo. ⁊ facit tex. in. l. j. quod vi aut clam. et habetur in. l. si quis in graui. ad filleia. ⁊ vide in. l. si procurator. qui mili. non pos. lib. xij. ⁊ in. l. j. C. de effra. eodem lib. ⁊ Ange. hic tex. l. dist. c. nulla. et Bald. in consilio clij. qui alleg. glo. xj. dist. c. quicunq; ⁊ vide Bal. in. l. id quod pauperibus. de epis. ⁊ cleri. in. iiij. columna. vbi dicit quod tempus statutum executori non currit ignoranti. in quo etiam tenuit Bart. quod non in. l. quinquaginta. C. de excu. tuto. In termino vero prefixo a statuto hoc modo videlicet quod de delicto non possit cognosci post sex menses: intellige siue delictum fuerit occultum siue manifestum: quia a die delicti connumeratur

tempus.nō a die scientie.tex.est in.l.fi.ꝛ ibi Bal. C.de dolo.istis adde Bal.in.l. si quis non dicam rapere. C.de episco.ꝛ cleri.que dixi in.l.iij.de calū.ꝛ quod dixi post Bar.in.l.fi.de prescrip.lōg.temp.adde Pau.de ca.ꝛ quo sdaz alios doc.quos ipse alle.

in consi.incipi.potestas nō habet i syndicatu suo.ꝛ dicūt q̄ ādaz sunt crimina q̄ per diligētem inuestigari potuissēt seu per inuestigationē generalez potuissent in notitiā potestatis deuenire: quia non fuerūt occulta facta: tūc si iudex in b nō fuerit diligens: ignorantia nō ipedit tēpus statuti curre re:q̄ cum potuit scire ꝛc.ipu/tatur sibi. l. qui potuit.ſ. de regu. iur. c.fi. ō ele. sdaz sunt crimia occulte commissa. vt est crimen falsi que non potuissent per generalē inquisitionē reperiri.ꝛ tunc talis ignorantia conseruat ius inquirendi.l. semper.§.ſi eius.hic alleg.ꝛ est bonus tex.in.c.fi.qui maio. accu. pos. sed per do. Fran. de albergo.de aretio in consilio suo q̄ incipit super infrascriptis dubijs consultus distinguit: aut delictū erat respectu persone delinquentis ꝛ delicti incognitum:vt in crimine falsi:tunc non currit terminus. aut delictum erat notum sed persona ignorabatur delinquentis:ꝛ tūc currit terminus. ꝛ hanc distinctionem dicit probari in hac.l. cum hic no.per Bar.ꝛ Ludo. de vi.in.l.ſ.§. occisorū. ad silleianū dicit q̄ ly Bar.hic nō decidat q̄ ipe

rauerit.hic autē statim furto facto quenit ad libertatē. ¶Quero † dicit statutū q̄ potestas possit ꝓcedere de maleficijs cōmissis retro per annū: cōtingit quod fuit cōmissum quoddā maleficiū occultū: vtputa fuit factū vnū instrumētū falsum secrete q̄ in notitiā quenit post annū:an de hoc possit ꝓcedi:videt de hoc tex.q̄ sic.in.l.annus.§. de calū.§.q̄ vi aut clā.l.semp.§. hoc interdictū. ¶In ꝺcīū videt hec.l. p/xi.ꝓcedēs q̄ incipit si paulo ante. ꝓ quo facit.§. de diuer.ꝛ tēp. prescrip.l.fi.in fi.vbi ignorātia nō impedit currere prescriptionē.in hac q.dubito ꝛ est de facto modo in his terminis dimitto nūc q̄ volo melius cogitare. Ad vnum tñ aduerte † q: an ignorantia excuset aliquez a pena.de hoc nō est dubiū q̄ sic vt dixi in syndico in simili in.d.§. hoc interdictū.sed an ignorantia cōferuet ius alicui. de hoc loquitur.q. nostra.ꝛ de hoc est dubium:

¶Furti aduer.nau.caupo.stabu. Rubrica.

☞Tres differentie inter hunc ti. ꝛ ti.nau. caupo.stabu.

Actio in factū oritur ex hoc edicto:

¶Glo.querit q̄ est differētia inter hūc ti.ꝛ ti.ſ.nau.cau.sta.q̄dam ponūt hic vnā differētiā quā differentiā glo.reprehēdit: vt habes in gl. sed in rub.illius ti.glo. ponit alias tres differētias. Prima † est q: ibi tractat de actione in factū: q̄ est ex ꝺcto.ſ.ex recepto ꝛ de ea que est ex quasi maleficio.ō de ea q̄ est ex maleficio tantū. hec est bona differentia.preterea ibi loquit q̄n arguitur factū certe psone.vt.l.pe.§.ſ.eo.ti. hic q̄n factū certe psone nō arguitur. ¶Itē ibi totū duplus est pena hic in isto duplo simplū est rei pscutio.ita dicit ibi glo.Sed certe puto q̄ glo.potius voluit dicere contrarium: quod hic totū sit pena ad instar actionis furti. ibi in vno duplo cōtinet simplū. Roffr. in libellis suis super hoc ti.dicit q̄ inter ti tulū istū ꝛ illū nulla est differentia. et si dicas quare fecit duos ti. Rū. q: hic tractabat de quibusdā furtis specialiter: ꝛ ideo voluit facere titulum specialem:que in alio tit. ponuntur incidēter.hec opi. mihi multum placet: sed opi.glo. cōmuniter tenetur. ¶Quero que actio† oriat ex hoc edicto.quidam dicunt actio furti manifesti vel non manifesti aduersus nautas caupones stabula. Dy.ꝛ Rof. intelligunt hic q̄ agat actione in factum aduersus nautas caupones ꝛc.

☞Actio ciuilis furti q̄ potest cā petere aduersus nautam vel eum q̄ conuenitur ex suo furto:sed agens ex hoc edicto semper est pretoria.

Primo ponit mētem edicti vsq; ibi ad ſ. nauigādi. ¶Quero q̄ est illa actio.dicit glo.primo casu quando ipsi faciunt furtum est actio ciuilis:quia ex eorum facto conueniuntur. ¶Secundo casu quando conueniunt ex facto alieno:est pretoria actio ex qua si delicto.vt institu.de obligationi. que ex quasi delicto.§.fi.glo. † dicit verum in se q̄ actio furti ciuilis

Bar.tenet quod ista tpa currāt a tpe scientie. vide Bald.in.l.q̄diu. C.q̄ admit.ꝛ no.per eū i.l.iure. in fi.eo.ti.ꝛ sic̄r in statuto dicēte q̄ instrumēta debeant infra certū tempus insinuari itelligit a tpe scientie ꝛ ignorātia presumit. vt declarat Bal.in l.pe.de peri.tuto.ꝛ vide q̄ dixi post Bal.in.l. quādiu. C.qui admit.ꝛ i.d.l.fi.C.de dolo.ꝛ Moder: in.c.tua nos.§.ſ.de homicij. adde q̄ licēt dicat in fi.huius.l.dubium esse tamen in.l.quinquaginta. de excu.tuto.tempus preseruatur ignoranti.ꝛ ius quod etiam ibi tenet glo. Addean terminus curat officiali ignoranti crimen commissum. Pe.de Ancha.consi.v.

potest

p̄ potest cōpetere aduersus nautā:vel eum qui conuenit ex suo furto: sed si quis ex hoc edicto vult agere semp erit pretoria.arg.p hoc.l.ſ.in p̄n.ꝛ.§. dixerit aliquis.ſ. de publ.ꝛ.ſ.nau.cau.stabu.l.idē ait.als incipit. ꝛ ita.§.ex hoc edicto.

☞Caupo q̄ non teneatur de facto viatorum.

Non improbare est approbare.

Quis tenetur hospitare nisi in casu aduenientis multe militie.

Hospes postq̄ po fuit signa hospitij tenetur hospites recipere nisi ex causa multitudinis vl' alia.

Notarius excusatur a confectione instrumento ꝓpter multitudinem contractuum.

Hospes qui intrauit hospitiū si in mane dicit sibi pecuniam subtractam in hospitio q̄n credat sibi ꝛ q̄ contra hospitem nō iuratur.

Hospitatus qui dedit valisiaz hospiti.ꝛ dicit sibi subtractū de valisia:an ei credatur:ꝛ de remedio.

Serui. Gl.signat vnū contrariū: dic vt in gl. ¶Not. † q̄ de facto viatoꝝ caupo non tenetur.ꝺ in.l.ſ.§.fi.ꝛ.l.sicut. ſ.nau. cau. stab.sol. ibi recepit saluū fore hoc est fuerūt sibi assignate ꝛ ipse recepit.hic nō. ¶Scōo not. hic† q̄ qui nō improbat approbat. q̄ dic: vt dixi in.l. quo essi.§.ſ. ſ.rē ra.ba. Itē ꝺz hic q̄ quis nō pōt repellere iter agentes. cōtra.l.ſ.in prin. ſ.nau. cau.sta.vbi ꝺz q̄ est in eoꝝ arbitrio nō recipere. Sol. dicit Guil.de cug. q̄ ab initio est in eoꝝ arbitrio nō retinere hospitium:vel stabulū: vel similia.vt.l.cōtraria.non essi † quis cogitur recipere hospites regulariter: nisi in casu aduenientis multe militie.vt.l.ſ. C.de meta.libr.xij. ꝛ.l.ij.ꝛ facit C.de epis.ꝛ cleri.l.ſ.sed postq̄ quis cepit tenere hospitiū:ꝛ quis posuit signa hospitij. tūc hospites cogit recipere: vt hic.ꝛ facit. l.in commodato.§.sicut.ſ.ꝓmo.nisi ex causa recusaret:vt ꝓpter multitudinē hospitātiū:sicut dicim̄ de notario q̄ licet cogat facere instrumēta.vt. C.de colla.fundo.pa.l.placuit.lib.xj.tñ excusatur ꝓpter multitudinem cōtractuū:vt in aut. de tabel.circa meō. co.iij. ¶Quero quid si hospes † intrauit hospitiū ꝛ in mane dicit subtractā sibi esse pecuniā vel alias res:sed ꝓbationē nō habet. Dāc.q.ꝛ seq.ponit Rof.in ti.nau.cau.sta.ꝛ Guil. in.l.ſ.ſ.nau.cau. sta.ly non alleget Rof.sed Jac.de ra.ꝛ dicunt ipsi q̄ in quibusdā partibus est cōsuetudo q̄ credat hospiti:ꝛ tūc illud est seruandū.Sed q̄n cōsuetudo non apparet est videndū de cōditione hospitātis.si est hō male:conditionis vel nō:ꝛ de cōditione hospitati: vt si est quidā peregrinus qui vadit Romā vel ad sedē sancti Jacobi:ꝛ de quātitate pecunie quam dicit se amisisse:ꝛ de modica quātitate;credet suo iuramento ꝓpter p̄dictas p̄sumptiones. est essi verisimile q̄ tantā pecuniā posuerat q̄ sibi sufficiat ꝓ eundo ꝛ redeundo.ar. Ladmonendi.ſ. de iureiur.ꝛ in.l.in bonefidei. C. de iureiur.mihi videt q̄ hoc nō sit verū. nā caupo vel stabulari? nō tenet nisi de facto suo ꝛ eorum quos in naui vel caupona sua habet q̄n non recepit saluū fore:vt hic:vñ posito quod sint oēs ille p̄sumptiones tamen nulla p̄sumptio est quod magis fecerit hoc caupo vel alij familiares sui q̄

¶In eos.§.serui.non potest repellere.Caupo tenetur recipere hospites nisi ex causa.vide que dixit Bart.in.l.mariti.§.ſ. de adul.ꝛ multas fallētias vide in.l.ſ.vel ij. in apostilla magna.C.eod.

¶Cogatur facere.adde Bar.i.l.munerū. §.iudicādi. ſ. de mu.ꝛ ho. Itē limita vt ōt Bartol. in.l.ſ. de tabel. li.xſ.ꝛ ipse not. post glo.l.fi.§. fi. de eo q̄ quem fac. est.ꝛ Bar. in.l.semp. §. si in sepulchro. ſ.quod vi aut clā. p Lyn.in.l. fi.ſ.ne ꝺs cū qui in ius vo.p Ang. bal. ꝛ Pau. de cast.in.l.ſi duo.§. fi. ſ. si quis cau.ꝛ an notari? nolēs facere instrumentū.vide Bal. in rub.C.de fide instru.in.ij.col.adde glo. in.l.argentarius.in p̄n. ſ.de eden.

¶Tñ excusat. limita nisi notarius esset adeptus dignitatē ꝺm Bal.in.l.neq;.C.de ope.lib.ꝛ vide Jo.an.in addi.Spe.in rub.de instru.edi.in.v.col.

¶Quidam peregrin?.vide Bart.in.l.ſ.§.ſi cista. ſ.depositi.ꝛ q̄ ibi dixi.ꝛ q̄ no.doc.cano. in.c.ſ. de cōmoda.ꝛ Bal.in rubr.C. depositi.ꝛ q̄ no. Bar.in.l.in actionibus.ad fi.ſ.de in lit.iuran.ad/de q̄ hospes nō tenetur nisi ꝓbetur q̄ eo sciente impositā est hospitio.vt est gl.l.ſ.in versi.in nauc.ſ.nau.caupo.sta.ꝛ Bal.in.l.certi. C.loca.

¶Scōo ꝙro.Et q̄n hospitatoꝛ vel nauta teneat ad res perditas.ꝛ an ꝺ eū presumat. vide Bal.in l.ſ. C.loca.ꝛ vide de oībus in Spe. in ti.de fur.§. ſ.versi.pono.ꝛ ibi videas.

¶Eius iuro.vide Bal.in ru. C.depositi.ꝛ in.l.ſ. C.loca.ꝛ no.in.d.l.ſ.§.ſi cista. ff.de posi.ꝛ posuit Ludo. in.l. in actionibus. C. de in litem iuran. et Bal.in.l.certi. C.loca.

a ¶De facto ob seruasti.no.q; quotidie seruat̃ tor/mentat̃ familiares cauponũ.adde Bar.in.l.j.in prin.de offi.presfe.vigil.facit q̃ no.Bar.in.l.oñi hor:reorũ. s. loc. sed Spe. videtur tenere ꝓtrariũ in titulo de fur.§.j. ꝟ. pone. ¶Addevidẽdũ Pe. de ancha. a consil. cclxxxix:

✱ Adnerte q̃ Bart. allegat̃ ꝓrius.i hac l.j.Sed in quo videatur cõtrarius.q:pro eius salutione videcõcor.po/sitã ad .§. oibus antem .in.l. hos accusare.j. de accusa.

b ¶Non cadit in seruum. vide Bar.in.l. hos accusare.§.omnib⁹.j. de accusa. cõtra. videt ipse tenere q; pena pecuniaria cadit i seruum:lz ipse ꝓtrariũ hic teneat.

c ¶Omnibus qualitatib⁹.addeq̃ no. in.l.j. i ꝑncipi.j.de receptato.

recte q̃d sit in valisia. vt.l.j.§.si cista.s.depositi.q; ibi not. sed qualiter poterit fieri ista pbatio. in hoc dico q̃ dat cõsiliũ a.l.q; iudex hz super hoc potestatẽ tor:mẽtandi familiares domus q; alios qui erãt in domo q; pcedẽdi sup hoc summatim. vt.C. de naufra.l. quoties.et.l. de submersis.eo.ti.q; ita de facto obser

3 nauiꝰ cuꝰ Pisis mihi occurrisset de facto.

¶Si familia furtum fecisse dicatur. Rubrica.

b ¶Ad euidentiã debes scire q; iste titulus nõ inducit nouã actionẽ: sz est quedã additio ꝑ quam pena minuitur:vt.j.videbitis.

4 ☞Dominus qui sciuit delictum fuisse cõmissum ꝑ familiam quãdo teneatur suo nomine.

Ratio huius edicti q; nõ habeat locum in liberis hominibus non habentibus dominum.

5 Hec lex non habet locum quando plures serui de vna familia accusantur criminaliter.

Si plures homines liberi accusantur criminaliter non habet locum hoc edictum.

Plures dñi si iusserunt vni vt faceret aliq̃d maleficiũ vna pena an prestari debeat ab omnibus.

1 Tilissimus. Oppo.de.l.si familia. q; l.quoties. in fi.j.eo. vbi dominus delinq̃t: q; tamẽ hz bñficiũ huius edicti.glo. nõ soluit.sol.hic loquit q̃ dñs delinquit circa ipsum maleficiũ commissum:ibi q̃ ex postfacto delinq̃t desinẽdo dolo possidere. ¶Itẽ oppo.de.l.ij.§.j.q; l. si ex duob⁹.s. de noxa.q; l.iij.§.cũ dñs.eo.ti. sol. vt ibi. ¶Circa hãc.l. q̃ro ✝ primo q̃ dñs sciuit vtrũ ipse teneat suo noie gl.rñdit aut dñs iussit:q; tũc ẽt ipse tenet suo noie q; ẽt noie seruorũ. vt l.ij.§.j.q; l.si ex duobus.s. de noxa. aut sciuit tm̃:q; tũc suo noie non tenet: sed tenet noie seruorũ: nec hz bñficiũ huius edicti.q; ita loquit b. Intellige hoc nisi in illis casibus in q̃bus ex sola sciẽtia q̃s punit:de q̃bus vidistis.j.ad.l. põpe. de pari.l. vtrũ.in fin. ¶Quero hic loquit de furto q; dãno:quero quid de iniuria illatã in ꝑsonam:certe videt secus:vt.l.si familia.in fi.§.de iurisdi.om.iudi.vel verius idem in iniuria:vt ibi patet:q; tex.expone:vt ibi.q̃ hic tenet Dy. ¶Quero extra glo.quid si vna familia hominũ liberorũ delinquisset an sufficeret tm̃ prestari quantum si liber fecisset.Dy.q; sic:vt ipse no. in.l. semper.§. j.§.q̃ vi aut clã. ¶Cõtra dico²✝q̃ istud edictũ est statutũ in fauorẽ dñorũ.vnde in liberis hominibus qui nõ habẽt dñm cessat rõ huius edicti: ꝟ etiã apparet: q; si essent plures serui diuersorum dñorũ ꝑ quolibet deberet ꝑstari solida pena: vt j. de iniur.l.si plures.q; no.in.d.l. si familia.i fi.gl. mag.§.de iurisdi.om.iudi. ¶✝Quero vtrũ ista.l: habeat locũ q̃n plures serui de vna familia accusant criminaliter:rñdeo q; nõ. Primo ꝑ tex.d.l.si familia.nã q̃n agit̃ ad vindictã publicã nõ hz locum edictũ istud:vt ibi dicit. ¶Scõo probo per rationẽ: accusatio ex qua imponeret pena pecuniaria nõ cadit in seruũ⁵,vt.l.hos accusare.§.oibus.j.de accusa.sed deberet illa pena alterari in corporalẽ q̃ caderet in seruũ.vt.d.§.oib⁹. in fi. sz q̃n tractatur de pena corpali nõ hz locũ istud edictũ q̃ est itroductũ in fauorẽ dñi ne cogat̃ nimis soluere:q; sic vbi de solutione nõ tractat̃ nõ hz locũ.Ex ꝓdictis etiã ✝ apparet q; q̃n plures hoies liberi accusant̃ criminalr nõ hz locũ istud edictũ: q; agit̃ de vindicta publica.vt.d.l. si familia. Tu habes hic q; q̃n dñs sciuit q; iussit teneat insolidũ suo noie ꝑ vno iussu. ¶Quero ✝ q̃d ecõtra si plures iusserũt vni:vt faceret aliq̃d maleficiũ an debeat vna ꝑstari pena ab oibus q̃ videt ꝑ text. in d.l.si familia.sed certe ibi loquit tantũ in familia seruorũ. sed si plures liberi iusserũt vni quilibet tenet insolidum:nec vnius solutio aliũ liberaret. vt.l.si plurium seruus.q; ibi no.s. de noxa.

2 ☞Si pena imponitur respectiue ad aliam intelligitur cum omnibus qualitatibus illius pene ad quam fit relatio.

Cum plures. Si ꝑ iudiciũ ita se habet ad primũ quod condẽnatoria lata in primo q; exactione secuta tollat ꝑm interim differtur et cumulatio impedit.h.d. Mota nouã regulã impediẽde cumulationis quã dixi in summario quã Dy.non ponit in.c. nullus pluribus.de reg.iur.li.vj.nec pe.in.l.edita. actio. C.de eden.de hac regula feci mentionẽ in.l.naturaliter.§.nihil cõmune.s. de acq. pos.in repetitione quã feci de illo.§. ¶Quero dicit hic pene nomine duplũ q; cõditione simplũ. q̃ro q̃d si familia fecit furtũ manifestum.dicit glo.dz prestare quadruplũ sicut si liber bõ fecisset. ¶Ex hoc ✝ tex. cum glo.no.q; q̃n vna pena imponitur respectiue ad aliã intelligit̃ cũ oib⁹ qualitatib⁹ illi⁹ pene ad quã fit relatio.q; ꝑ hoc erat ꝟ anno q̃stio. Dicit ista tutũ q; nobilis puniat̃ pena quadrupli ei⁹ in quo puniret popularis. contingit q; nobilis deliquit de nocte vel i platea.q̃rit vtrũ debeat quadrupla ri pena simplicis maleficij: an ꝟo pena maleficij sic q̃lificati.q; ꝟ est casus q̃ pena maleficij sic q̃lificati quadruplicet.qr ad illã refert cũ oibus suis q̃litatibus. ¶In ꝓmiũ facit.l.in furti.in ꝑn.s. de fur.de hoc plene scripsi in.l.sanctio legũ.j. de pe.

1 ☞Quando vnus ex pluribus debet penã alius rem alius estimationem ex dispositione.l.an solutione vnius alij liberentur.

Quoties. Dec lex est difficilis.q; diuiditur in duas partes. Primo an solutio domini prosit habentibus causam a domino. secundo an solutio habentium causam a domino prosit domino. secunda ibi: quod si prius. nunq̃ legi istam.l. quod non daret mihi laborem. ¶Opp. q; videtur q; solutio domini non prosit manumisso qr habet titulum lucratiuũ.vt.j. sequitur in eadem.l. soluendum quidam q; hic fuit manumissus data pecunia.certe non placet: quia seruus cum ex suo facto q; ex suo delicto cõueniatur: non potest habere regressum contra dominum: q; ideo non video quid operetur datio pecunie vel nõ. ¶Alij dicũt q; iste versi.idemq; refertur ad casum subauditũ: quasi diceret solutio domini prosit emptori dũtaxat:subaudi non donatario.q; quod sequitur idem erit in manumisso subaudi q; in donatario.q; in ꝟ glo.residet. Tu potes dicere q; in prin.l.loquitur quãdo dñs soluit cuius solutio prodest manumisso.scda pars.l. loq̃tur quãdo manumissus soluit cuius solutio non prodest dño. Sed contra hoc facit q; dicit̃ in hoc prin. qd̃ ꝑdest emptori dũtaxat.quasi diceret non habenti cãm lucratiuã: sed manumissus hz cãm lucratiuã:ergo ꝛc.vnde sic dicẽt:aut dñs soluit anteq; alienaret: q; tũc cũ illa solutione oẽs serui sunt liberati prodesit postea manumisso vel alienato quocũq; tit. Si vero dñs soluit post alienationẽ:tũc nõ prodest:nisi emptori dũtaxat. ita intelligo hanc.l. non enim factum domini prodest ei qui hz cãm ab eo si ipsius dñi non interest.vt no.in.l.rem alienã.s. de pig.actio. ¶Venio ad scdam partem. Op.q; solutio manumissi ꝑsit dño:vt.s. de noxa.l.de illo.in fi.q; l.seq. sol.ibi cum vnus seruus delinquit: hic quãdo delinquit tota familia. ratio q̃ vnus delinq̃t a quocunq; soluat illius delicti q; persone noie seu contemplatione soluit̃.secus quãdo delinquit a familia ita loquit̃ hic:q; eodẽ modo rñde ad.l. si seru⁹ nauẽ.§.fi.s. de fur.ad q̃ facit.l.qui seruum.s. de interro.ac. ¶Op.de.l. etiã.§.pe.s. de peti.here. vna glo.dicit hic sol.vt ibi.alia glos.ma.intrat in vnã distinctionem satis longã. Timore huius cõtrarij q̃ nec clare nec bene expedit:ideo tu dicas Quãdoq; quis tenet ad rẽ q; ad penã ꝓmissam ex cõuentione:tũc an solutio vnius tollat obligationẽ alterius non est nostra materia hic:lz glo.tangat:sed plene examinaui in.l.ita stipulatus in con

r trarijs vltime partis.s. de ver.oblig.quandoq; ✝

s vnus[a] dz rẽ q; alius penã. vel alius estimationem ex dispositione legis. q; ista est materia nostra in qua dic:aut actio est realis vel mixta illa q̃ vterq; tenetur:q; tunc aut primo cõsequor rem: q; postea nõ possum agere ad estimationez:vt.l.stichum.§. dolo.s. de sol.q; l. nec vllã.§.pe. alias est sub.d.l. etiam.s. de peti.here. Aut primo consequor estimationẽ abyno:q; tũc aut ille a quo exactũ est fuit cõuẽtus q; exactus ratione doli:aut fuit exactus ratione doli: sed non cõuentus: aut fuit cõuentus rõne doli:sed nõ exactus.aut neq; cõuentus neq; exact⁹ a ratione doli. Primo casu q̃n fuit cõuentus q; exactus rõne doli:puta qr dolo desijt possidere.fuit cõuentus q; exactus. q; tunc aut possessor qui postea ꝓueniret esset habiturus regressum cõtra ipsum soluẽtẽ:q; iterum ad rem non poterit agi. argu. huius.l.q; no.in.d.l.nec vllã.§.pe̅n. alias est sub.d.l.etiã.s. de peti. here. Aut non esset habiturus regressum q; poterit agi ad rẽ cõtra possessorẽ.vt.d.l. nec vllã.§. pe. alias est sub d.l.etiam.q; l.stichum.§. dolo.s. de sol. Scõo casu quando fuit exact⁹ ratione doli:sed non cõuentus exẽplum egi cõtra possessorẽ: q; sic fuit cõuentus rõne possessionis: sed qr nõ restituebat fuit,facta exactio estimatiõis:q; sic fuit exact⁹ ꝓpter dolũ q; tũc ad rẽ nõ poterit agi.vt.d.l. stichum.§. dolo. Tertio casu q̃n fuit conuẽtus rõne doli: sed nõ exact⁹. exẽplũ egi ctra eum q̃ dolo desijt possidere,non fuit exactus ꝑ suiam sed ꝓueniẽm⁹ ad trãsactionem vel pactum. q; tunc ꝑderit possessori. vt nõ possit cõueniri si haberet cãs a me sine esset habiturus regressuz b ꝑ me:qr emptor:siue nõ qr donatarius.vt.l.si tibi.§.pactũ cõuentũ.s. de pac.Si vero non haberet cãm a me tũc secus:vt.l.si vn⁹.§.ante oia. s. de pac.q; l.nã postea.§.fi.q; l.seq. s. de iureiur.Quarto casu b q̃n nec cõuentus nec exactus rõne doli: sz forte soluit rõne culpe:vel alias. et ꝓderit possessori ũ hz cãm ab eo alis secus ꝑ iura prealle.Q̃nq; contingit q; actio quaterq; cõuenitur est actio ꝑsonalis:q; tũc aut cõpetit ad speciem:q; eadẽ est adhibẽda distinctio:vt not. C.de cõdi.fur.l.j.q; gl.lz Ey.aliter ibi dixit. Aut cõpetit ad quãtitatẽ,q; tũc aut quãtitas ꝺbet simplr:aut respectu certe speciei. Primo casu a quocũq; soluat nõ pot ab eo vel ab alio peti. vt.s. de re iudi.l.si qs dolo.§.j.Scõo casu. aut quãtitas debet respectu vnius speciei determinate.q; solutio facta ab vno liberat oẽs.vt.l. de illo i fi. s. de noxa.q; l.si seru⁹ nauẽ. in fi.s. de fur.aut debet respectu pluriũ specierũ.vt vni⁹ familie.q; tunc aut q̃ris an vni⁹ solutio facta abyno ꝑfit alijs:q; hz locũ materia.l. nostre in qua dic aut ille ali⁹ ꝑ quẽvis agere est eiusdẽ ꝓditiõis cuius erat primus soluẽs. vtputa qr est ali⁹ q̃s

¶Quoties. quando q; vn⁹. quãdoq; dominꝰ debet rem q; alius penã an per executionẽ factam cõtra vnũ alius fit liberat⁹: sz q̃d si vnus tenebatur ad interesse alij⁹ ad penã. vide Bar.not. post glos. in.l.fi.§.fina.s. ꝺ eo per quem fact. est.et vide Bar. in.l.semp. §.in sepulchro.ff.q̃d vi aut clã. ¶Quarto casu.q; facit̃ ista an iudex facit endo litez fuã si solvit liberet ꝑncipalẽ: vide q̃ dixi post Angel.iin. l. pe.§.fi.ne q̃s eũ q̃ ius vo.q; ꝛc. et i.l.si q̃s dolo.§.j. s. de re iudica.

a ¶Si familia. gl. hic. ⁊ p istā glo. vī limitāda glo. in. l. liber homo. ad. l. aquil. vbi in atrocioribus filius vel seruus nō tenenť parere dñovel patri. alīs ſ pareant tenenť. hoc est vex niſi alīs essent peritu ri ſi nō fecissent. ita vī glo. multū no. hic adde qō not. Bar. in. l. ſ ser/ uus. §. de noxalib⁹.

b ¶Arbox furtim ce/ saz. Rub. practicam huius tit. vide per Spec. de iniur. §. ij. verſi. item qui icidit vel decidit arbo/ resplures

c ¶Si fur/ tim. ⁊ qñ est sylua ī cisa⁊ ligna exporta/ ta: an com petat re/ medīū hu ius tī. vel l. aquil. vi/ de Bal. in l. j. C. ad l. aquil.

d ¶Cede/ re. §. is cu/ ius cōpe/ tit emphy teote. ad/ de text. in l. ſz ⁊ pro/ prietas. ad l. aquil.

socius ignorans sicut primus: ⁊ illi pderit. vt. l. ſi familia. j. e. ⁊ ibi vide bitis. Aut nō est eiusdē cōditionis. vt quest alius dñs soci⁹ q̄ fuit sciēs. Iz primus eiusdē cōditionis fuerit ignoraſs ⁊ dicyt. d. l. ſi familia. aut ē alius habēs cām a dño: ⁊ tūc distingue. aut primo soluit anteq̄ eū alienaret vel manumitteret: ⁊ pdest oībus habentib⁹ cām ab eo etiā ſi haberēt titulū lucratiuum vt hac. l. in pn. ver. idēq̄. aut soluit postq̄ eum alienauerat vel manumiſerat: ⁊ tūc nō pdest niſi ei q̄ haberet titulū nō lucratiuū. vt hac. l. in pn. Si vero ille primo soluit qui hz cām a dño quā ipse dñs. tunc aut soluens erat talis qui habebat regressum ꝛ dñz: ⁊ eius solutio pdest dño: aut nō: et tūc secus vt hac. l. verſi. q̄ ſi prius. ¶Qñq̄ cōtingit q̄ vnus ad estimationē conuentus est actione personali: ⁊ exactus: ⁊ contra aliū agitur ad rem actione psonali: ⁊ tūc aut ille qui cōuenit ad rē hz cām a primo quēto⁊ nō pōt peniri. vt. l. illicite. §. de re. e. aut nō hz cāz ab eo. ⁊ tūc secus. exēplū ſi ego egi cōtra cōmodatariū ⁊ habui estimationē potero agere contra possessorē rei. licet postea habita re tenear illi reddere estimationem. vt. l. ſi fullo. §. de con di. ſine causa. ⁊. l. in cōmodato. in fi. §. cōmo. ⁊ per Dy. in. c. pro possessore. de reg. iur. lib. vj. ¶Altimo in glo. magna est quedam glo. corrupta vitio scriptoris. vide eā ⁊ corrige eā ibi: in nō socijs. ſi ab vno rem peto. dz dicere ſi ab vno penam peto: ⁊ ab alio rem nihilominus peto. non habetis hic alia.

e ¶Si familia cō/ munis. a Ista lex diuidit in tres ptes. primo loquit qñ familia pluriū delinquit vno sciēte: nō tamen iubente. Scdo qñ delinquit vno iubente. Tertio repetit qd̄ dixerat in princip. ⁊ circa illud determinat vnā questionē. scda ibi: ⁊ ſi seruus. tertia ibi: ſi ergo. verſi. quod ſi ille. legitur in glo. duobus modis tene quam vis: qz vtraq̄ est bona. ¶Opp. ⁊ ad prin. ⁊ vī q̄ ille qui sciuit nil repetat a socio: vt. l. ſi ex duobus. §. de noxa. solu. ibi lo/ quitur in i ubente hic in sciēte ſimpliciter. ¶Ad ultimo ad scdam partem. dicitur hic ſi modo cū eo ex l. aquil. vel ex. l. xij. tabu. agi potest. ¶Queritur vtrū aliquo casu possit seruus delinquere quo nō agat in dām socium ignorantem. glo. ſ. hic se inuoluit circa hoc. ⁊ ponit multos casus ⁊ notabiliter loquitur sic. Aut ille qui est ignorans non possidet: nec dolo desijt possidere: ⁊ non tenetur. vt. l. quoties. §. ptor. §. de noxali. ⁊ istoc casu ſi soluisset nō repeteret: qz sponte soluit non ex necessitate: aut possidebat eum: ⁊ tunc aut seruus delinquit coactus ab altero domino inuitus: ita q̄ aliter facere non poterat ⁊ tunc dominus ignorans nō tenetur: qz nullū est delictum serui: aut potuit aliter euadere: ⁊ tunc aut delinquit delicto ſeui ⁊ idem: quia alter socius non tenetur: cū seruus in hoc deberet domino parere. ſi vero cōmīt delictum atrox tunc⁹ tenetur seruus: quia deliquit ſ seruus quoniam parere non debuit seruus in hoc. vt. l. ij. §. his qui. §. de noxali. ita colligitur hic ex glo. nostra.

¶Arborum furtim cesarum. Rubrica.b

Furtim. c Hanc legem declara per ea que dicta sunt in. l. prima. §. dixerit aliquis. §. de publica. tangam in. l. j. j. titul. j. Bartolus.

Cedere. d Vide glo. que incipit ſz qualis. ibi: ſic enim pretor dic imo fuit lex. xij. tab. vt §. re. l. j. ⁊. j. e. l. furtim. §. ſi qs radicitus. Itez vide gl. ibi ſed certe pretor intelligebat. not. istam gloſſ. quod licet lex vtatur verbo presentis temporis i puniendo actum intelligitur de tpe preterito et pluſq̄ perfecto.

☞Emphyteote et feudatario competit hec actio.

Is cuius. Oppo. de. l. itē mela. §. fin. §. ad. l. aq̄l. Solu. ibi habet vtilem: ita hic vſufruc. haberet istā actionē vtilem. Sz op. de eo qō hic dz de emphyteota. † Rñ. emphyteota q̄ hz dominiū vtile habet istā actionem directam. quod tene mēti: quia actio. l. aquilie directa: ⁊ ista actio directa competit emphyteote: ⁊ feudatario ⁊ similibus qō not. Barto.

Si plures. Not. ſm Dy. † q̄ ex pluralitate deliquētium pena delicti multiplicatur: qd̄ dic: vt plene dixi in. l. ſi in rixa. j. ad. l. corne. de ſica. ⁊ dixi. §. ti. j. l. j. Secundo no. quod ex pluralitate eorum in quos delinquitur pena non multiplicabitur: quod non dico hic: quia hoza nō patitur: dicam in. l. iij. §. ſi ad plures. j. de sepul. vio.

Si radicibus. Circa hoc de istis radicibus dic: vt in. l. j. C. de interdic. facit quod dixi in. l. de pupillo. §. meminiſſe. de no. ope. nun. ad fin. huius. l. opponi. inſti. de re. diui. §. ſi titius. ⁊. l. ad eo. §. fi. §. de acq̄. re. do. gl. ponit multas ſol. tene p̄ prima vel secūda. ☞Statuto stāte qd̄ ſi alicui est dom⁹ diruta ſibi damnum

damnum emendetur: damnum non dicitur proba a tum licet probetur domus diruta ⁊ quod tantum valebat.

b Damnū domus dicit qd̄ supereſt: deducto valore ſoli ⁊ deductis cementis.

c ¶Facienda. cū pretor. §. fi. idē dicit Bar. i. d. l. cū pretor. §. fin. §. de dam. infec.

¶Si gemina. ad hūc tex. vide qd̄ no. ſcribit Bar. in. l. vulgari. i. in. fi. de fur.

¶Utrum veniat. de hac. q. p Jo. An. in addi spe. in ti. d ſen tē. §. ſpēs. verſi. ſed pone. Ly. ⁊ Bald. in l. quicūq̄. in. iij. col. C. de ſer. fu. ⁊ Bal. in. l. ſi familie. de iuriſ. omiudi. ⁊ ſpe. de cōtu. §. nūc dicemus. verſ. ſed pone iudex. et Jo. And. in regula delictū in mercuria. ſed quid ſi aliqs pijcit aquam putridā et in facie et in gula. an puniat de facie et gula. Bal. in. d. l. qui cunq̄. in iij. colum. q̄ ſic. ⁊ p Dy. in. l. qd̄ dicitur la. j. de v. ob. ⁊ in ſimili p pau luz de lea za. j. q. inci. eps monuit.

Facienda. Mo. hunc tex. in prima quadam qōne: dicit statutū castri pebis q̄ ſi alicui est diruta domus q̄ ſibi damnum emendetur. modo quidam cui erat domus diruta † probauit domum esse dirutam. Item probauit q̄ domus tantum valebat: ego dixi q̄ iste non pbabat quantū erat damnum: quia nō est damnū totus valor domus ſed illud qō supereſt deducto valore ſoli ⁊ deductis cemētis dicitur damnū. vt

a hic ⁊ habes ſimilē tex. in. l. cū emptor a. §. fi. §. de dam. infe. qō no. ad formationem articulorū.

e ☞Si delictum ex parte inferentis est vnus act⁹ ⁊ ex parte recipientis resultant plures: an vna pena vel pluribus puniatur.

Percutiēs cum bidente vel forpice an vna vel pluribus penis puniatur.

2 Percutiēs vno ictu aliquē ī capite ſi postea descidit in brachio postea in crus p pluribus punitur. Percutiens aliquē vno ictu in pluribus digitis p pluribus percussionibus punitur.

3 Osse fracto: ſi exinde sequat vulnus in alia pte corporis pro duobus vulneribus punitur delinquēs ſi agitur de vulnere: secus ſi de osse fracto.

4 Insequēs fugitē ſi fugiēs cecidit ⁊ in cadēdo se vulnerauit tenet quaſi ſi fecerit vulnerari.

5 Percutiēs aliquē in cerueleria ſi repercuſſio cerueleric fecit vulnus in fronte vel in capite videtur ⁊ vulneraſſe.

6 Percutiens aliquē cū cultello bis in eodē loco: ſi ſtatutū cōſiderat percuſſiones punitur pro duabus: ſi vulnus pro vno vulnere.

7 Accuſatus pro pluribus percuſſionibus condemnatur pro duabus: ſi pro pluribus ⁊ plurib⁹ pro quatuor.

Cautela q̄ in accuſatione ponatur pluries.

b **Si gemina.** b Querit gloſſ. quare fuit facta iſta. l. dicit glo. hoc est vtile scire ppter. l. ſaltui datā. vt p arboze succiſa certa pena pteť. ¶Quid vult dicere ppter. l. ſaltui datā. dic 3 hoc est ppter ſtatutū factum ſuper ſaltibus seu p dijs. ⁊ iſto vocabulo vtiť. l. ij. C. de noxa. ¶Ad/ mio ad tractādū materiā nostrā qñ ex parte inferētis est vn⁹ act⁹: ex parte recipiētis resultāt plures: vtrū veniat⁹ ciponēda vna pena vel plures. exē plum. aliquis percuſſit te cum bidente vel forpice an puniat vna pena vel pluribus: ⁊ vī q̄ vna per hāc. l. In ꝛriū vī q̄ plurib⁹: qz act⁹ dz cōſiderari respectu recipientis. vt. l. prima in fi. §. de iniu: ⁊. l. ſi adulteriū cū inceſtu. j. de adul. ⁊. l. qñ multa facinora. C. ad. l. iul. de vi. preterea resultāt plures effect⁹: ergo p plurib⁹ puniť. vt. l. nunq̄ plura. §. e de prima. delic. Sol. lz dubitem: tamē est aduertendum qñq̄ lex vel ſtatutū punit actum non illatus in alterum: ſed prout fit ſeu agitur ab agente: vbi gratia. Statutū dicit ſi qs ſagittauerit in rure puniatur in. x. ⁊ ſi qs admenauerit alicui puniatur in. xv. tūc ſi vno iactu ſemel aliqs ſagittauerit plures ſagittas. ſi vno ictu admenaret cū bidente vnus esſet actus ⁊ pro vnico actu puniretur: qz ſolū actū agentis. l. respicit. arg. p hoc. l. tria onera. §. de excu. tu. qñq̄ punit actus a lege: prout ī aliū inferť: vt dicit ſtatutū ſi qs percuſſerit aliquē in hoc est dubium ppter opi. Jaco. ve are. de qua feci mentionem in. l. nunq̄ plura delicta. §. de priua. delic. qui diſtinguit aut ſtatutum dicit q̄ pro percuſſione seu p vulnere: ⁊ tunc quot sunt vulnera pro tot puniet. Aut dicit⁹ ſi quis percuſſerit et puniet⁹ pro vno tantum: qz vnus est actus percutiendi. Sed ego puto c qō puniatur pro pluribus. qz cum l. puniat actū qui infertur in alterū. non potest conſiderari ex parte agētis quin etiam conſideretur ex parte patiētis. ⁊ ideo pro pluribus punietur p iura. §. alleg. facit ad hoc l. titia. §. fi. §. de ver. obli. ⁊. l. pluribus. ī prin. Et predicta vera † ſi iſta fiant vnico ictu. ſed ſi fierēt ſucceſſiue: vt percuſſi aliquē in capite et deſcendit in brachium: et postea in crus: plura sunt facta ſucceſſiue: lz non vno momento. ar. l. ter enixa. j. de ver. ſig. ⁊. ſl. aretbuſa. §. ō ſta. ho. in fi. Idez dico q̄ ſi vno ictu percuſſit in pluribus digitis. naz ex diuerſitate locoꝝ dicuntur pcuſſiones diuerſe. vt. l. de pupillo. §. qui nūtiat. §. de oper. noui nun. ⁊ facit. l. ſi ſeruus ſeruum. §. rupiſſe. §. ad. l. aquil. Sed ſi percuſſi † aliquē in vno loco ⁊ fregi os. ⁊ os fractuz fecit vulnus in alia parte corporis an puniatur pro vno vulnere an pro duob⁹. Rñ. duo vulnera sunt: vnum primo d aliud ſubsequenter. vt. l. ſi ſeru⁹ ſeruuz. §. ſi mulier. §. ad. l. aq̄l. b ſi agať

¶Cum dicit. not. cōtra Jac. ō are. vide Bart. ⁊ que ibi remiſi in. l. nunquam de priua. delic. vide ibi Ange. vbi tenet opi. Joann. Andre. in capitulo delictum. de reg. iur. libro. vj. in mer. Andre. Barba.

¶Ego puto. Sz Flo. in. l. tiij. §. ad. l. aq̄l. dicit q̄ cōiter tenet opi. Ja. de are. ⁊ mod. vide Ja. ō bel. C. vt itra cer. tps in. iij. q. pn. in. q. q̄ inci. qō diſputata est. l. municipali cauetur ꝛc. Adde videndum Ang. conſi. cxc.

a ¶Quero q̄d. si te fugaui ⁊ dum fugeres cecidisti et cadēdo te vulnerasti.an tenear; ⁊ quomodo.et idem dicit Bal.in.l.de pretoribus. C.ad.l.aqui. dicit quod si de percussione facta cum sanguinis effusione non potest fieri cōcordia. ⁊ ego te pieci in terram ex quo super lapidem capite lesofrigisticaput cū sanguinis effusione. ⁊ de hoc poterit fieri concordia.⁊ de hoc not. per Bar.in.l. sed sivnus in.iij. col. j. de iniu. Adde q̄d si cū equo quē calcaribus premebam te fugientez cadendo pessundauī exiuit sanguis eo qz pedeferrato eo qui facta sunt duo vulnera. an b erit vnū maleficium vel plura. vīd b Bal. cōsi. cir. ij. vol: ¶Quid si accusator. fi dico percussisti me plurib⁹ percussionib⁹ de quot intelligitur quid si dicatur multis percussionibus. vide Bart. in.l.j. §. hoc rescriptum ad fil. qui dicit quod verificatur in duabus vel tribus, de quo gl. in.c.ad nostram. de re. eccle. non alie. vide tex. i.c. xpiano. xxxiij. dist. vbi no. quod licet duo dicant plures non tamen plurimi sunt. ita no. ab. in.d.c. ad nostram. ⁊ quod libell⁹ in quo fit mētio q̄ me pluries percussisti intelligat de duob⁹ vulnerib⁹. tz Bal. p illū tex. in.l. de fideiuss. §. si q̄s. x. de leg. iij. ⁊ in.l. ⁊ si post tres in. x. co. §. si q̄s cau. ⁊ ōt Ang. p illū tex. in aut. de trien. ⁊ semis. in. §. ⁊ q̄ sepe. cū gl. in. filioq̄ si testis dicat q̄ plurimis vicib⁹ p de vulnerato: secus si de osse fracto ageretur: qz tunc non posset puniri de vulneribus: qz vulnera precedentia tendunt ad illum effectum. s. ad frangendū os ⁊ ideo de solo illo puniretur. vt. l. illud. §. fi. s. ad. l. aql. ¶Quero † q̄d a si te fugaui ⁊ cū fugeres cecidisti: ⁊ cadēdo vulnerasti te in aliqua parte corporis: an teneat quasi vulnerauerim. Respondeo nō: iz quasi vulnerari fecerim: vt. l. qua actione. §. proinde. ⁊. l. itez si obstetrix. §. si feruum. ⁊. l. si ex plagijs. §. fina. supra ad le. aquil. q̄ no. ¶Quero † quid si ego percussi aliquē in cerueleria ⁊ percussio cerueleric fecit vulnus in fronte vel in capite an videar vulnerasse. puto q̄ sic. vt. l. item mela. in princi. s. ad. l. aqui. q̄ apparet: qz teneor directa aquilia. ¶Sz quero † quid econuerso percussi aliquem bis in eodez loco cum cultello vno impetu an puniar pro duobus vulneribus vel p vno respondeo considerāda sunt verba statuti. aut statutum imponit penam pro vulnere. ⁊ tunc veritas est q̄ vnum vulnus est. ⁊ vna scissura licet ampliata per secundam percussionem: aut imponit penam pro percussione. ⁊ tūc quia plures sunt percussiones ⁊ plures ictus. p pluribus punietur. vt. l. nunq̄ plura. s. de priua. delic. ¶Quero † quid si accusator[b] dicat q̄ percussit aliquem c pluribus percussionibus de quot ītelligatur: certe de duab⁹ ad min⁹: vt. l. vbi numer⁹. s. de testi. nec possumus intelligere de plurib⁹. vt. l. si presces. ⁊. l. iterpretatione. j. de penis. sed si diceret plurib⁹: et pluribus percussionibus puniretur pro quatuor ar. d. l. ⁊ hoc cōmuniter ob d cussit intelligit de tribus: si vero dicat de plurib⁹ intelligitur de duobus. et vide que scripsi in. l. iij. §. ex plurimis. s. de acquir. pos. ¶L. si q̄s ex domo. ⁊ quō fit rapina. vide tex. i. d. l. si quis ex domo que est singu.

seruaī. veruntamē magis proprius modus loquēdi esset vt diceremus i percussit pluries. qz cū dico pluribus intelligitur vno impetu ⁊ vno ictu: sed cū dico pluries intelligit de diuersis ictibus.

¶Vi agrum. Vide gl. q̄ incipit de arboribus in fi. imo dicas q̄ ibi competebat actio de dāno futuro. ideo transfit ad emptorē hic pro dāno preterito ante venditionem. ⁊ ideo remanet penes venditorem.

¶Vi bonorū raptorū. Rubri.

Stante statuto q̄ p homicidio imponaī pena cētū si aliquis fit punitus p statutū: an possit p. l. cornelia accusari. Et an p statutū sit sublata pena iuris cōis. quod non.

¶Vi rem. Quando duo delicta ex eodem facto descendentia se habēt vt genus. ⁊ species bñ tollunt inuicē q̄ten⁹ pcurrūt. b ōt. ¶Opp. q̄ p rapina agaī furti manifesti: vt supra de fur. l. sivēdidero. §. cū raptor. iz b ōz priū. q̄re male. Sol. itellige q̄ hic i rapina nō fuit depēdēsus vt qz fuit coadunatis gētib⁹ ad domū alteri⁹ ⁊ neminē iuenit. vt. l. si q̄s ex domo[c]. supra ō fur. p quā. l. oz ponit casū. b. Itē op. ō. l. ptor. §. j. j. de iniur. fol. ibi q̄libet actio ꝓpetebat ad vindictā vñ vna p aliā tollit simpliciter. hic ō vtraq̄ persequebatur rez familiarē. quod plene dic per Dyn. ī. l. ōma. §. dixerit aliquis. s. de publica. et plenius ibi dixi. ¶Quero statuto e na grauior. s. de insa. ⁊ in. l. non est nouum. s. de legi. quod indistincte pena statuti est sequenda et non pena iuris cōmunis. ⁊ est ratio quia ptās iurat seruare statuta ⁊ iuramentum obligat in forma specifica vt in. c. ad nostram. et. j. de iureiu. et vide Spe. et Joan. Andr. in addi. spe. in ti. de pa te. liti. §. fi. ⁊ de hoc vide per Sali. in. l. qui de crie. C. de accu. no. per Bar. in. l. sanctio legum. in prin. de penis. ⁊ Bal. in. d. §. pena grauior. vnū verbum per Jmo. in. l. ij. in. ij. charta. de publi. iu. ⁊ quod pena statuti faciat cessare penam legis cōmunis tenet Bal. in. d. l. data opera. cui⁹ opi. seq̄ cauetur

a cauetur q̄ ꝓ homicidio sit pena centum: modo aliquis est punitus pena statuti: vtrum poterit accusari. l. cor. de sica. vt puniatur in eo q̄ pl⁹ est. Dy. ponit istam questionem hic. ⁊ Lyn. ponit eā in. l. qui sepulchra. C. de sepul. viola. breuiter

b ista q̄ habet duo dubia. Primo an per. l. nouā[b]. s. an p statutū sit sublata pena iuris cōis: q̄ d̄ā dicūt. ar. l. q̄ cū vno. §. qui post de sertionē. in fi. j. de re mili. ⁊ ar. s. ad. l. aquil. l. j. vbi per. l. aquiliā fuit oīb⁹ legibus anteriorib⁹ derogatū. ita hic fiet per statutū: sed cōtrariū est veritas: vt. l. quoties. s. de act. ⁊ ob. nō effīvī a lege veteri recessum nisi noīatim sit dictū. facit. C. de noua. l. fi. Idē si apparet aliquibus p̄sumptionibus tacite voluisse a lege antiqua recedi: qz tūc accusatio ex. l. antiqua tollere tur saltē ope exceptionis. vt habuistis notatum. s. de noua. l. ij. facit. s. de adi. leg. l. iiij. Et ideo cū in multis ciuitatib⁹ Jtalie sint statuta que dicūt q̄ vbi pena nō est determinata in statuto ꝓcedaī de similibus ad similia: ⁊ vbi nō reperitur simile recurratur ad ius cōe. ex hoc apparet q̄ volunt pe nā iuris cōis in subsidium imponi. vnde putarem tunc penā iuris cōis esse sublatam per. l. nouam in qua penam expresse imponit. sed dubiū est vtrū

c post⁊ impositā est pena[c] per statutū possit impo ni pena iuris cōis ⁊ in hoc oēs cōcordant q̄ nō. nam vtraq̄ actio tendit ad vindictam: ⁊ ideo indistincte vna tollitur per aliā: vt. l. pretor edixit. §. j. j. de iniurijs. nec obstat hec. l. cum simili. quia iste actiones persequuntur rem familiarem vt dixi.

¶Retor. Quero quot capita habet istud edictū. respōdeo tria. duo ponuntur hic. tertiū in. l. pretor. §. j. j. eo. ¶Quero que est differentia inter ista capita: respondeo differentiam inter primum caput ⁊ scōm. dic vt hic in gl. tertiū differt ab istis manifeste. ¶Quero vtrū in quadruplo insit simplū: rñdeo sic indistincte. iz quidā aliter dixerunt.

1 Actio ciuilis ⁊ criminalis quando procedunt ex eodem fonte non possunt simul concurrere nec b etiam si competunt ex diuersis factis ratiōe maioritatis.

2 Accusatio criminalis principaliter ⁊ restitutio rei ablate ciuiliter: vel expensaruz per officiū iudicis potest simul intentari.
Actio ciuilis principaliter ⁊ accusatio criminalis incidenter non potest simul intentari.

3 Sententia lata in causa ciuili quādo faciat preiudicium in criminali vel econtra.

4 Sententia absolutoria lata in causa criminali super uno facto non phibet accusationē superieodē fiēdam a tertio.

5 Probationes facte in instantia cause ciuilis an p̄sint in causa criminali vel econtra.

6 Testes producti in causa ciuili an possint produci c in causa criminali super eisdem articulis vel econtra: et an alij.

¶Hoc edicto. In hoc. §. iacet tota lectio nostra. ꝓmo ponit vnū dictum. Scōo ponit opinionem quorūdam circa vnū dubiū descendēs ex edicto. Tertio ponit determinationē illius dubij. secūda ibi: nec debere. etiam Pe. de anch. in. c. canonū statuta. x. q̄ vtrū ficut statutū scōm. ⁊ vide Jmo. in. l. cum mulier. s. fol. ma. in. ix. col. ver. itē nō obstat. ⁊ Jo. an. in addi. Spe. in ti. de fur. ⁊ vide no. ꝓ Bar. ⁊ doc. ī. l. j. in iij. col. de ope. no. nun. Adde q̄ iudex q̄ iurauit seruare statuta poterit moderare penā in minorē quaz sit imposita a statuto ꝓut cōsuluit Ro. cōsi. cccexxix. ⁊ an per penaz statutariā sit sublata pena iuris cōis. vide Bal. cōsi. ccxx. ī pe. co. iij. vol.
Andreas Pomate.
¶Lauēī q̄ ꝓ. sentit g̃ Bar. q̄ tale statutum valeat. vide ꝙ sentit Panormi. in. c. de causis. col. fi. de offi. del. eg. sed cōtra sentit idē in. c. licet. col. ij. de pe. ⁊ in. c. fi. colū. iiij. de consti. ⁊ ibi vide addita. ⁊ vide et Fel. in rubrica extra de homi. ⁊ Seueri. ī. l. oēs populi. col: iv. ff. de iusti. ⁊ iur. ⁊ Are. consilio. lviij. colū. v. in fi. ⁊ sequen.
And. Poma. ¶An per. l. nouam. vide ad hec Panormita. ꝓfi. xcj. colum. iij. ⁊ seq. vol. j. ⁊ ¶Epo. xiiij. colū. ij. ⁊ sequenti. ⁊ Barb. xxv. col. xv. volu. primo. ⁊ Roma. cxvij. Ancha. in. c. canonum statuta. col. lxij. de constitu. ⁊ Panormi. in capi. de causis. colum. penul. ⁊ seq. de offici. delega. vbi sequitur Bart. ⁊ ibi vide alios. et vide Alberic. de ros. in prima parte statutorum questione. viij. vbi dicit quod tota mundi obseruantia est quod per. l. nouam sit sublata antiqua. ⁊ tenet etiam hoc Angel. in are. in tracta. in glos. ⁊ caput eius a spatulis amputetur: ⁊ ibi domi. Angel. de arimino. ⁊ Angel. are. in. §. quadrupli. institu. de actio. col. v. in versicu. an autem pena. ⁊ Modernī. Papiēn. in. d. c. de causis.
Andreas Pomate. ¶Postq̄ impositā est pena. ibi tenet in omnibus Panormita. in ca. de causis. colum. fina. de offic. delega. limita tamen istud quod dicitur quando imponitur ad vindictam ꝛc. ⁊ non seruatur quorum vna pena maior propter impotentiam iudicis qui non poterat imponere maiorem, ita Aret. in. c. ex his. columna iij. de accusa.

a ¶Oppo-eligendo. Si pro crimine agitur ciuiliter an posset pro eodē agi criminaliter.adde Jmol. in.l.interdum.infra de publi.iudicijs ⁊ not. Bar. in.l.pretor.§.fina.C.de iniur.⁊ quod no. glossa.⁊ Barto.in.l.ex morte.C.ad legem aquiliam. ⁊ vide Bart.

in .l. si ab eod .ff. de calumnia. et in.l.qui euitandi. C. de condictio. ob turpē causam. adde tamen qđ ffagak ciuiliter nō ꝓ delicto sed pro debito potera rit pro eo quod acciderit in dieta causa ciuili agi criminaliter.⁊ interim superfedetur in ciuili. puta si ad ꝓbandum produxi testes quos tu accusas de falso: ita dicit Bal.in.l.si quis testibus. C. de test. in pe. colum.⁊ not.in.l.satis aperte.per Cyn. C.de fal. vt in.l.ſ. C.qui accu.⁊ de hac materia quando ciuilis actio possit accumulari cum criminali.Vide Bal.in.l.ſ.in.ij.colum.verſi. sed cōtra hoc. C. de app.⁊ ibi ponit nouam conclusionem videlicet qđ vbi quis venit damnandus ad mortē procedit ciuilis ⁊ criminalis accumulata. ⁊ ibi etiam in.iiij. colum.dicit quod illa regula quando ciuilis accusatio ⁊c. non habet locum in iudice inquirente.⁊ vide Bal.in.l.editam.in repe.perusina.in. xxxiij. colum.ibi quid si vult primo libello renūtiare. C. de eden.vide Bar.⁊ ibi dixi post eum in dicto.§. qui furem.

consuluit pretor: dic actionem ciuilem inducēdo:lz accusatio criminalis antea cōpeteret vt statim sequitur. Item ibi experiri: dic.ſ. criminaliter. Itē ibi nec debere:dic criminaliter. Itē ibi publico iudicio. dic qđ est casus datiui. vide tex. ibi preiudicari. dic etiam interim. Ibi priuata fiat dic scilicet interim pendente actiōe vi bo.rap.ꝓposita. ibi denegandā actionē.dic id est accusationē.ibi priuatā persecutionem. dic id est actionem vi bo.rap. ciuilē ⁊ hoc ea finita ꝑm Jo. ¶Oppo.eligendo a ciuilem interim nō preiudicatur in criminali:vt.l.rerum amotarū actio.ſ.re. amo. ſo. ꝑm Dyn. † hic loquit qđ ciuilis ⁊ criminalis actio descendunt ex eodē facto. ibi qđ ex diuersis.hec non vident vera per.l.ſ.C.qđ act.ciui.prein.cri. put ibi loquitur de liberto qui conuenitur ciuiliter de operis ⁊ accusatur ex.l.viscellia: que iudicia oriuntur ex diuersis factis:et etiam contra.l. preſes.C.de plagia .possumus dicere sustinendo Dy.qđ ille.ll.loquuntur quando sunt duo facta se inuicem contingentia. ita qđ sententia lata in vno pareret exceptionem rei iudicate in alio. sed ſol. Dy.loquitur quando sunt duo facta penitus seꝑata. Videte domini ciuilis ⁊ criminalis prohibentur proponi eodem tempore ratione preiudicij: quia absolutoria lata in vno potest parere exceptionē rei iudicate in alio.ita intelligit do.Dy. in.c.nullus pluribus.de reg.iur.lib.vj.⁊.ſ.dicam. ⁊ isto respectu verum dicit Dy.quia quādo oriūtur ex diuersis factis separatis ista regula nō est impedimento. prohibetur etiā concursus ciuilis ⁊criminalis ratione maioritatis:vt.l.per minorē: ſ.de iudi.⁊.l.ſi. C.de or.iu.⁊ isto respectu non dicit verū Dy.quia ciuilis ⁊ criminalis non possunt concurrere vt dictis legibus. Non ob.l.rerū amotarum: quia intelligo eam ꝑm aliam lect. ibi positam. ¶Secundo oppo.qđ possunt simul intētari. vt. C. qui accusa.non pos.l. qui crimen. vbi simul ⁊ semel petro quem puniri ⁊ condemnari mihi in expensis.⁊ sic proponitur criminalis in eo qđ venit pena applicanda fisco.⁊ ciuilis in eo quod pene veniunt applicande parti:vt no.in.l.iij.ſ. de sepul.viol.ſol.dicunt quidā qđ ibi loquitur quando ciuilis ⁊ criminalis oriuntur ex eadem.l. tunc possunt simul intentari. alias secus.⁊ ita dicebat do. Jaco.bu.hec ſol.non placet.nā cū regula sit qđ ex quocunq; maleficio potest quis accusari criminaliter ex eodem potest agi in factum ciuiliter:vt.l. qui nomine.ſ.de fal.⁊.ſ.ꝓ socio.l.nec quicq;.ergo semper posset proponi ciuilis ⁊ criminalis: qz ex eadem.l.preterea predicte rationes quia absolutoria lata in vna potest parere preiudicium in alia:⁊ etiā ratione maioritatis habent locū siue ex eadem.l.siue ex diuersis.vnde dico † sicut alias dixi.si aliquis vellet intentare ciuilem actionē ⁊ criminalem accusationem:non potest vt hic.⁊.l. interdum.ſ. de publi. iudi. Sed si velit intentare accusationē criminalē principaliter.⁊ petere restitutionē rei ablate incidēter ꝓ officium iudicis.vel restitutionem expensarum bene posset.ita loquit C.qui accu.non pos.l. qui crimen.⁊.l. interdum. ſ.qui furem. ⁊ ibi dixi.ſ. de fur.⁊.l. qđ euitandi. C.de condi.ob turpem cām.⁊.l.iiij.§.ſi dicantur. ſ.fi.regū.⁊.l.pe.ſ.de calum.⁊.l.medicus.ſ.de va. ⁊ extraord.cogni.sed si quis vellet principaliter intentare ⁊ ciuilem ⁊ criminalē accessorie:nō posset:cum in ea requirātur probationes lucidiores. vt.l.sciant. C. de ꝓba. ¶Alterius oppo.dicitur hic qđ peracta vna pōt ad aliā redire.ꝓtra in.l.ꝓtor edixit.§.ſ.ſ.de iniur.sol.ibi vtraq; cōpetit ad vindictā.ſ.ciuilis ⁊ criminalis. hic ꝺo ciuilis pse quit tm rē familiarē.qđ qualr intelligat dicā ibi. ¶Sumus expediti de lectura Jo. venio ad lecturā Pla.ꝑm quā b breuiter dicit. Absolutoria lata b ī ciuili parit exceptionē rei iudicate in criali cā:fec? ecōtra.h.d.In ꝑma pte nō mutat casus:sz in scōa ⁊ tertia est variatio.videte. Est ne va lec. Pla.certe nō nec reperio aliqđ q̄ teneat eam: qz est ꝺ oēm rōnē:nā si absolutoria lata in ciuili parit exceptionē rei iudicate in criminali ꝑm eā:multomagis

b ¶Absolutoria lata. An absolutoria lata in ciuili pariat exceptionē in criminali. ⁊ cum Bart. hic ⁊ Cy.concordat Bal.in.l. ex morte.C.ad.l. aql. gl.⁊ Bal.in.d.l.ſ. C.ad.l.fauiā de pla. dicit qđ absolutoria in ciuili non preiudicat in criminali.nisi in ciuili incidenter fuisset deductum crimē ⁊ fuerit lata absolutoria exclusiua criminis.de quo per Jmol.⁊ Joā.and.in.c.de his. de accu.⁊ per alios in.c.dilectus.de pur.ca.alias de iure patro.alias de iur.ca.ꝓ Jmo.in.d.l.interdum.de publi. iudic. b vide aliquid per Bar.in.l.ſi duo.§.ita iul.ſ.de in rem.adde an absolutoria lata.quia non probatum pariat exceptionē rei iudicate si de eodē crimine accusek Ro. consi.cxxiij. vbi dicit qđ iura q̄ alleg.Bar.nō probant intentionē suam.

tomagis absolutoria lata in criali in qua fit examinatio plenior pariet exceptionē in ciuili.⁊ ſic magis deberet econtra. tene ergo lecturam Jo.

¶Tñ pro declaratiōe lec. Pla.ꝓro vtrū ſnia lata in vna pariat p̄iudiciū i alia. Rñdeo aut vtraq; tam ciuilis q̄ criminalis tendit ad vindictā ⁊ ſnia lata in vna parit preiudiciū in alia:siue fuerit condemnatoria siue absolutoria.vt.l.pretor edixit.§. ſ.ſ.de iniur. ſi vo ciuilis actio ꝓsequit rem familiarē.⁊ tūc aut sup vna fert absolutoria super facto quasi crimē nō fit cōmissum:aut super iure q̄si non sit ꝓbatū:aut est lata absolutoria simplr. Primo casu obstat exceptio rei iudicate:prīo ꝑ tex.in l.preſes.C.de pla.ſcōo ꝑ rōnē:qz qñcūq; illud qđ est examinatū ⁊ decisum in vno iudicio veniet examinandū in scōo obstat exceptio rei iudicate:vt.l. ſi q̄s cū totū.§.plane.⁊.§.ſi ancillā.ſ.de exce. rei iudi.⁊ hoc tz Dy.in.c.nullus pluribus.de re. iur. li.vj.⁊ ēt alij doc. ſi vo absolutoria fert sup iure quasi nō ꝓbato:nō obstat exceptio rei iudi. ar.ſ. de iureiu.l.duobus.§.a fideiussore.⁊.§.ſi q̄s iurauerit.⁊.l.fi.eo.tit.⁊ hoc etiā tenēt dicti doc.in dictis locis.Dy.i.d.c.null? plurib?.⁊ Cy.i.l.ſ. C.qñ ciui:ac.cri.pre.aut dubitatur:⁊ tūc vī prima facie iudicatū esse sup facto.vt no.in.l.fi.ſ. de iureiur. ⁊.l.ſ.§.ſi fideiussor.ſ.quarū re.act.nō dak.sed certe iste.ll.loquūtur in iuramento.tm in ſnia mihi ꝺrium visus est qđ in dubio q̄s videat absolutus qz nō ꝓbatū ꝑ.l.iul.in ꝑn.⁊ qđ ibi no.ſ.de cōdi.ide. vbi vī casus:et in.l.procurator ad exhibendū.§.ſ.ſ. rē ra.ha.⁊.l.ſi inter me ⁊ te.in fi.ſ. de exce.rei iudi.rō drie inter iusurandū ⁊ ſniam est.prīo qz iusiurādū hz vim solonis qđ nō est in ſnia.ſcōo qz ille q̄ iurat:iurat de eo qđ scit ⁊ de facto suo. Vnde potest recte scire ⁊ iurare esse factū vel non esse factū vel esse ꝺctū vel nō ꝺctū .iudex vo iudicat de fctō alieno.et iō nō pure pōt dicere factū esse vel nō esse factū vel esse ꝺctū vel nō esse ꝺctū.ar. l.cū falsum.ſ.de acq̄.here.ſi vo seqret ſnia condēnatoria sup vna:tūc nullo mō ꝓhibet ad aliā redire.causus est hic ꝑm lec. Jo.⁊ verā.vt. C.qñ ciui.ac.pre. cri.l.ſ. Predicta vā qñ iudiciū est finitū ſnia diffinitiua: sed si esset finitū abolitione tunc nullo mō impediret intētare aliā actionem vt.l.ſ. C.de gene.abo.facit. C.de fi.instr.l.ij.⁊.l.ſi docueris. C. de fal. ¶Quero absolutoria lata super facto parit exceptionem rei iudi.in alia accusatione. vt.ſ. dixi. Quero † an hoc sit verum etiā alio agēte seu accusāte:videt qđ sic.vt.l.denūtiasse.§.fi.ſ. ꝺ adul. sed ibi spālis est casus ī iniuriere.vnde ꝺ puto alio accusante vt hic.⁊ est casus. C.de accu.l.q̄ de crimine.cū glo. sua in eo qđ permittit qđ accusatiōe intentata ab vno sup vno crīe pōt intētari accusatio ab alio sup alio crīe ex eodē facto :nō ab eodē:rō qz qñ ab eodē absolutoria lata in prima pōt parere exceptionē rei iudicate in scōa qđ non hz locū qđ ab alio.⁊ illa est ratio illius.l. ¶Quero † vtrū a ꝓbationes facte in vna istaꝝ causarum a ꝓsint in alia.breuiter aut ꝓbationes sunt facte ad absolutionem: ⁊ prosunt in alia: vt.l. preſes.et.l. ſ.C.de plagi.aut facte sunt ad cōdēnationē.⁊ tūc aut probatiōes sunt facte in cā ciuili ꝑncipaliter

¶Quero ytrum. confessio de ciuili preiudicet in criminali.vide in spe.de confes.§. nunc videndum ad fi.vbi etiam dicit idē qđ Bar.hic per.d.Ant.in c.cām q̄.de test.⁊ vide Bald.in auten.sed nouo iure in fi.de pe.in.q̄ male iu.⁊ qđ acta facta i ciuili cā faciāt fidē in cā criali.vide bal dū in.l.qđ euitādi. C de ꝓdi. obtur.cau. ꝑ Bal.in.l. ſ.C.dedē. ꝑ Jmo.in l.iterduz: de pu.iu.ꝑ Cy.in.l.ſ. ad fin. qñ ciuilis a ctio ꝺu. cri. Bal. in.l. negāda.i.ſ.co. C.q̄ accu. nō pos. et vide ab.in t.at si clerici. in ꝑn. de iud.⁊ limita per Bar. ⁊ di xi ibi post eum in .l. pe. C. de calum . et ab.in.d.c. at si clerici.de iudi. dicitquod cōfessio facta in iudicio ciuili preiudicat in criminali.alle. Jnn.in.ca. inquisitioni.de elec.confirmatur ex his que tradunt Jnno. ⁊ doc.in.c.cum dilectus.de or.cog. vbi dicit Jnn. quod confessio facta in iudicio summario facit fidem in plenario.facit optime glos.⁊ quod ibi ponunt docto.mod.in.c.veniēs.el.ij.de testi. hoc est verum si confessio fiat principaliter in iudicio ciuili. sed quid econtra si fiat incidenter declarat Bal.sing.in.l.mercalem.in fi. C.de condi.ob turpe cau.vide ad materiam quod ipse scribit in.d.l.ſ.in fi. C.de re iu.⁊ vide Abb.in.c.causam que.el.ij.de testi.⁊ vide Bal.in.d.l.ſi quis ad se fundum. C.ad l.iul.de vi.⁊ facit tex.⁊ibi Ja.bu.in.l.ij. C.de edē. ⁊ quod no.Bart.in.l.locum.§. ſi quis duo.de ta. ex hi.⁊ an acta facta in vno iudicio faciant fidem ī alio in criminali.adde quod not.Bald.in.l.nam ⁊ postea.in.§.ſi minor.ff.de iureiu.⁊ Bar. in extraag.ad repri.in ver.summarie.ad fi. de his latius dixi in.d.l.ij. C.de eden.

a ¶Contraria loquuntur.adde Ja.bu.in.l.si ex falsis.C.de trāsa.& in.l.fi.C.si ex falsis instrumētis. & seq̄tur Jmol.in.d.l.diuus:in.xvj.col.de re iud.ī q.an viuente illo qui principaliter falsum commisit possit primo & p̄cipaliter agi p̄ illū qui vsus est falso in 6 stro quod tenuit bal dus ī.d.l. fi.C.de fi. instr.ad fi. tio nō seruato iuris ordine.vt ante litē p̄testatā sup aliqua dilatoria:& tūc nō faciūt fidē ī alia cā ēt inter easdē psonas.hic est casus.ī.d.c.venies.& ita pōt intelligi qđ not.in.d. c.cū dilect⁹.qz ille exceptiōes fue/ runt dilatorie.secus puto in probatione facta su/ per exceptione peremptoria:pro hoc:qz etiaz v/ ctoria super exceptione qñq; facit fidē in actione vt dixi in.l.q̄ rome.§.duo fratres.s̄.de ✠.ob.& ita vī intelligere Jnno.extra de or.cog.c.sup spolia tione.circa finē gl.mag. ¶Quero†qd si ille q̄ p/ duxit testes in vna cā:velit eosdē vel alios p̄duce re in alia cā sup eisdē articulis:an debeat audiri vī q̄ non inuito eo contra quē p̄ducunt: vt.l. fin. C.de testib⁹.& qđ no.in.l.properandum.circa fi nē.C.de iudi.Aduerte in vna & eadē instātia post didicita testificata nō possunt testes produci sup eisdē articulis:vt in aut.at q̄ semel.C.de pba.& ī aut.de testi.§.qñ vero.si vero est alia instantia:si q̄/ dez est sup eodē & ad eūdē finē.tūc aut testes fue/ rūt p̄mo recepti coz̄ arbitris & est loc⁹ distinctio ni.l.fi.C.de testi:si vero fuerūt recepti coz̄ iudi/ ce ordinario:tunc indistincte primis attestationi/ bus esset stādū dimissa distinctiōe.l.fi.C. de testi: qz dicta taliū testiū semper faciūt fidē:vt.l.gesta: C.de re iudi:& ita tenebat Ja.bu.& Inn. tz extra de testi.c.cum in tua.tz gl.aliter sentiat in.d.l.pro perandū.in fi.C.de iudi.si vero alia instātia tēdat ad aliū finez:vt in casu.l.nostre.tūc īdistincte pōt/ ūs p̄ducere nouos testes:& etiam testes antiquos sup eisdē articulis:vt ex̄de te.c.veniens.& in.d.c. cū in tua.& ibi no.p gl.& p Inn. ¶Venio ad ter/ tiā lec.antiquoz̄ ſm quā breuiter.h.d. Donec po test agi criminal⁹ non pōt agi ciuiliter.h.d. Ista lec.ponit in gl.sup ✠.putāt.& hec lec. nō applau/ det lre:pter ea.l.vī velle indistincte q̄ q̄ possit eli/ gere quā vult.si vel p̄us ciuilē: vel p̄us criminalē: vt.l.j.qñ ciui.ac.cri.p̄iud.& l.interdū.j.ō pub.iud. vbi p̄us ciuilis pōt intētari.& sic ista lectu.nō vī ve/ ra.Sed ō:qz p ista lect.vī casus in.l. p̄tor edixit. §.j.j.de iniur.Rñ. ſm q̄ gl.ibi exponit text.nihil facit:vel dic.q̄ spāle est i.l.cozne.de fica.vt nō pos/ sit fieri p̄iudiciū p̄ actionē ciuilē iuriarū: vt ibi di cā.Itē p ista lec.vī casus in.l.j.§. fin.& l.ij.§. ad carbo.C.vbi cau.fis.l.j.Rñ.hic loquit qñ ciuilis & criminalis cōpetunt ō eūdē delinquentē quo ca su possuz eligere quā volo:sz ꝺria loquunt⁹ qñ vo lo intentare ciuilem contra aliū q̄ cōtra delinquē tem:quo casu non possum viuo delinquēte fz Ja. de are.& no.Ly.C.de fide instru.l.fi.

☞An testes p̄sumant rogati si dicīt vocatis & ro gatis:tz non dicat ad hoc:& cū dicīt inspectis & cognitis verbis testamenti debet intelligi ad hoc.

* **Homines.** Notabilis est. §. iste. Et facit: q̄ qñ in instō dr testib⁹ † vo catis & rogatis:& nō dr ad hoc nō valet: qz debet esse rogati ad hoc.sz dic q̄ p̄sumit̄ esse rogati ad hoc vt scripsi in.l.sciēdum.s̄. de verbo.obli. Item facit ad hoc.l.de his.s̄.de trāsa.que dicit q̄ nō potest trans̄gi nisi inspectis & cognitis verbis testamēti.dz intelligi ad hoc.& hoc examinani i. l. qui rome.§.duo fratres.s̄.de verb.obliga.qđ est notandum ad multa.

☞Stāte statuto q̄ si q̄s p̄duxerit falsos testes puniatur hz locum in producente vnum.

Sed si vnus. Not. argu. ſm Dy. q̄ si statuto † cauetur q̄ si q̄s produxerit

produxerit falsos testes &c.habeat locum etiam si vnum falsum tantum testem produxerit vt hic.& j. ea.l.§.q̄ ait p̄etor.& s̄.de neg.gest.l.ūj. in eo qđ dicit negotia.id est negotiū.facit.s̄.de libe.ho.ex hi.l.iij.§.quid ergo.& de lega.iij.l.qui concubinā. §.fi stichus.ſm Dy.

t ☞Ad positionem generis non sequitur positio & speciei sed contra sic.

Doli mali. Not.hic q̄ genus continet in se suam speciem. nam dol⁹ est genus: & continet in se dolum qui fit vi et qui fit 1 fine vi. ¶Secundo not. † q̄ ad positionem gene/ ris non sequitur positio speciei: sed ad positionē 2 speciei sequitur positio generis.vt.l.si quid.§.in/ ter emptum.s̄.de lega.iij.& l.inter agnatos.supra vnde legiti. 3

i ☞Principalis qui coadunauit homines tene/ tur de damno quod ipse dedit:& de eo quod de/ derunt alij.

2 Qui est inter coadunatos nō tenetur etiam in fo/ ro cōscientie nisi de dāno dato per ipsum.

Si quis non homines. Not. † q̄

a ille qui est principalis & homines coadunauit⁸ te netur de dāno qđ dedit ipse & de damno qđ dedit 2 alius. Irez nota † ᵇq̄ ille qui est inter coadunatos b non tenetur de dāno.nisi qđ dedit ipse non de eo qđ dederunt alij.quod tene menti in foro cōscien tie.& sic dicit glo. hic est ar gu.q̄ comes Albertus nō teneat de dāno dato a bānitis si ipse nō dedit dānum: ratio qz ipse nō coadunauit sed dedit eis 3 opem[c]. Ultimo opponit glos. de leg. iij.§.sed et qui.j.ad.l.iuli.de vi publi.dic q̄ ibi est factum tā/ b tum q̄ sufficit ad naturaz accusationis.sed hic nō est factum tantum q̄ sufficiat ad naturam istius edicti.secundum Dy. c

In hac actione. Istud quod dicit q̄ interesse nō qua druplatur intelligas de interesse affectionis. vt.l. in furti actione.s̄.de fur.coniuncto.§.& generali/ d ter.j.ead.l.

Hec actio. Istum.§.& sequentem exami/ na vt in glo.Bar.

1 ☞Occidens bānitum cuius bānum nō tenebat excusat a pena homicidij:sed aliter mulctabitur.

Hec actio. Mo.tex.ibi sed aliter mulcta/ bit &c.facit ad id qđ dixi.s̄.si 1 quis te.lib.esse iuſ.fue.l.j.§.ij. Itē facit ad † q.de exbānito cuius bānum nō tenebat:vt sz quis excu setur a pena homicidij:sz tamen aliter mulctabit: vt dixi in.l.pe.j.de adul.

1 ☞Hemtiuus de necessitate nō importat dñiū.

2 Aliud est dicere in bonis:& aliud ex bonis.remis/ siue.

In hac actione. Dictū est in edicto siue cuius bona ra/ pta &c.modo queritur vtrum genitiuus cuius de/ notet dñium.& hoc intendit hic iurisconsultus.ex 1 quo no. † q̄ genitiuus de necessitate nō significat dñium.habes de hoc in.l.ij.s̄. de religio.& sump. fu.& s̄.nam cau.sta.l.ij.in princ.& §. quod autem. dixi de hoc.s̄.de ope.no.nun.super rubric.Scōo suo corpore fa.a.& b. sorores suas eisdem post/ humis substituo equis portionibus: & contingat quod vnus solus nascatur & moriatur q̄ substi/ tutio euanescit nec resoluit pluralitas in singula/ ritatem.

a ¶Si quis non homines .ille q̄ coaduna/ uit hoies et dederit damnū te netur de damno suo & coaduna/ torū quos adunauit: si vero co/ adunatus det dam/ num tenet de damno

† nota differentiam inter in bonis: & ex bonis.de quo habes in.l.remin bonis.s̄.de acqui.re. domi.& insti. eo.titu.§.sane in hac actione.

☞Quando plus punitur clam fa ciens q̄ palam.

Familiaris pro modico furto non pōt cōuenīri actione furti sed actio nevi bonorum raptorum.

¶Conuentus hac actione non potest referre actori questionem dominij.

Et generaliter.

Gl.signatvnum argumen.in contra b rium.dicitur hic q̄ plus delinquit b

tūs suo.& vide per Jnno.in.c.fi.qō met.causa.& in c.in nostra.de iniur.& de damno dato.& vide Bal. in.l.non ideo minus.in.x.q.C.de accus.& ad Bar. hic adde Bar.gl.text.& doct.in.l.quoniam.C.ad l.iul.de vi.& Bal.in.l.j.in.vj.col.C.de ser.fu.& ibi quis dicat capozalis & p̄ncipalis.& adde.l.j.in hoc. & ibi not.de ser.corrup. An autem si aliquod dānū passus est coadunatus possit ipse illud repetere a capozali.vide in dicta.l.quoniā. Adde quomodo teneatur coadunator. Bald.cōsi.xxix.iiij.lib.

☞Andr.Poma. ¶Itē no.vide Alex.cōsi.ciij.col. ij.volu.j.vbi pulchre loquitur declarans materiā huius titu.& per totum.

☞Andr.Poma. ¶Dedit eis opē.vide Bal.cōsi. cxxxviij.in.iiij.parte.& pulchrū cōsiliū Pe.de anc. clviij.inci.ex narratis.vbi pulchre ponit qua pena teneātur tales raptores maxime rerum ecclesie.

¶Plus delinquit. An puniatur q̄s delinquēs pa/ lam plus quam clam:& quod dicat crimen occul/ tum.Vide textū hic & Arch.in titulo de hereticis. c.in fide.in lib.vj.& doctores in.l. nemo clericus. ¶.de episcopis & clericis.& Archid.in. c. perpe/ tua.de electio. libro sexto.& quod ibi habes quid de maleficio commisso de nocte &c. & facit ad de/ clarationem eius quod dicit Bartol. in.l.final.si quis testamē.lib. esse iuſ.fue.istis adde Jacob.de bel.in.l.finali.de ritu nup. & vide que nota.Bar/ to.in.l.non intelligitur.§.tacita.j.de iure fisci. Ad de quod ibi iudicis vel superioris autoritas re/ quiritur semper: et tali autoritate non interue/ niente dicitur fieri clā:& casus est secundum Bar tolum in lege secunda.C. de his qui ex pu. ratio. & ibi vide. & de dictione clam. & de palam vide in lege si adulterium cū ineest.infra de adulteriis. et ad eandem materiam vide Baldum in lege eā qui dem.in.viij.columna.C.de accusatio. & quod ibi dixi per Moder. in rubrica extra de eo qui fur. ord.fuscep.& not.in.l.j.ad.l. iuliam de ambitu. & quod not. Bald.in.l.cum fratrem. C. de his qui.vt indig.

a Utrū negligentia. vtrū negligētia quo ad vnuz pñdicet quo ad aliū. vide i. l. heres. ꝛ qō ibi Bar. ſ. de pdi. ꝛ demon. ꝛ Bal. in. l. cōtra maioz. C. de inof. teſt. ꝛ qō no. Bart. in. l. ſi prius. in. ix. col. ſ. de ope. no. nunc. ſimiliter ꝛ diligens in vno pre/ſumitur di/ligens in alio vt no. Bar. in. l. ſi. C. ōbis qui a non dño ma. 1

b Faciūt turbam. quot ho/mines fa/ciāt turbā vel colle/giū ō quo in rub. j. ō colle. illic. adde i no. in. c. j. de ele. q̄ tz q̄ duo ꝯgregationem. tres colle/giuz. r. po/puluz. rr. turbā. qua/tuoz. vel q̄nq̄ po/ſci gregē. r. ones gre/gem. ꝛ ibi vide quot faciū tvnio/nē ꝛ eſt gl. 2 i. d. c. j. q̄d eſt ppls. vi/de Bal. in. l. etiam in iij. col. C. de execu. rei iudi. et quot fa/ciant cetū vide Ly. ꝛ Bal. in. l. j. ꝛ qō ibi Bald. de tu. ꝛ cu. il/3 luſtriū p/ſonarū. et r. faciunt parrochiā. xiij. q. ſ. vnio. vide Barto. in l. ſicut. ſ. q̄ cuiuſq; vni. no. ꝛ quid in familia vide Bal. in. l. iubem? §. 1

qui facit palam q̄. qui facit clam. 1
contra in. l. fina. ſ. de ritu nup. ꝛ l. pupillus. §. ſane. ſ. de auto. tuto. ꝛ l. nō intelligitur. j. de iure fiſ. ꝛ l. nō exiſtimo. ſ. de admi. tut. glo. non ſoluit. Dyn. dicit † aut id quod fit eſt omnino prohibitum: per. l. vt furtum et ſimilia. ꝛ tunc magis pu/nitur palam faciens q̄ clam: vt hic. aut non eſt omnino prohibitum: vt matrimonium ꝛ venditio. ꝛ tunc magis punitur clam faciens vt inſcō/trarijs ſm Dyn. tu dic latius vt no. Ly. C. de ſumma trini. l. nemo cle/ricus. in fi. Opponitur hic innuit q̄ prō re depoſita etiam ſi non in/terſit habet locum actio vi bono/rum raptoꝝ. ſed. j. ſtatim in ver. ſi quis igitur. innuit q̄ ad hanc actionem requiritur q̄ interſit agentis ſaltem modice. Huius timore iſte 1 §. ibi vtilius dicendum eſt ꝛc. legi/tur duobus modis. primo q̄ hic lo/quatur quando actio furti ceſſat prō re depoſita: quia non intereſt. tunc ad verſicu. ſi quis igitur. Re/ a ſpond. dum dicit intereſt ſua vel mo. dice: ſubaudi maxime iſta eſt vna lec/tu. gloſſ. Secundo modo legitur quod dicitur in iſto verſicu. vtilius dicendum eſt. et ſi ceſſet actio furti. ob rem depoſitā. intelligas † ratio/ne perſone. vt quia libertus vel fa/miliaris. qui prō modico furto nō poteſt cōueniri furti ſed actione vi bo. rap. poteſt conueniri prō modi/co intereſſe. Iſta ſcōa eſt vera. ſim/pliciter. ſed poſſet ne prima ſuſti/neri: videtur q̄ non: quia ſi non in/tereſſet ſua non eſſet quid quadru/pletur: ꝛ iſta actio datur ad qua/druplum. vt. ſ. eo. l. j. in prin. ergo 1 non competit ſi ſimplum non repe/titur. ſed poſſumus dicere q̄ ſim/ 2 plum eſt eſtimatio rei. vt. ſ. ead. l. §. in hac actiōe. nec † poteſt conuent? 3 referre actori queſtionem dominij. 4 vt. l. ſi quis emptionis. §. ſed hec ō 5 ſuper illis. C. de preſcrip. xxx. an. ꝛ hoc modo proce/dit iſta lec. Iz ſi po/neres q̄ actor cōfiteretur rem ſibi de/poſitam: ꝛ non intereſſet ſua. nō vi/deo qualiter iſta actio poſſet com/petere ſibi.

b

Actio ex delicto que denominatur ab eo nō datur contra heredes.

Hec actio. † Mot. q̄ actio ex delicto que denominatur ab ipſo delicto nō datur contra heredes etiam in eo qō ad eos pe/uenit: qō dixi in. l. j. ſ. de priua. delic.

Quando vna actio datur contra plures negli/gentia adhibita contra vnum quando pꝛeiudicat contra alios.

Si ſeruus. Qñ vna actio datur cōtra diuerſos: negli/gētia adhibita ō vnū: pꝛeiudicat ō aliū. b. d. Mot. tex. ibi qz cū quocūq; ꝛc. Iz dicitur hic ſi actum eſt cū dño nō pōt agi cū manu miſſo. an hoc eſt verū ſiue dñs fuerit condemnat? ſiue abſolut? dicit gloſ. q̄ ſi dñs fuit cōdēnatus ꝛ ſoluit ſiue dubio hoc eſt verū qō dic vt dixi in. l. quoties. ſ. ſi fa. fur. fe. di. Idē ſi fuit abſolutus. vt l. Iz. §. fin. ſ. nau. cau. ſta. Opp. C. de inoff. teſta. l. ō maiores. gloſſ. non ſoluit. tu dic ibi non erat negligens. ſed proſequebatur illud ius qō crede/bat ſibi competere. preterea ibi erāt plura reme/dia. hic vnum tm̄. licet contra diuerſos. Scdo oppo. de. l. item. in prin. ſ. de alie. iu. mu. ca. fa. vbi negligentia contra vnum non pꝛeiudicat contra alium. Huius timore dic tria verba. quandoq; eſt † vna. ꝛ eadē actio numero que competit contra diuerſos. tunc negligentia adhibita ō vnū pꝛiudi/cat contra aliū vt hic. quandoq; ſunt actiones di/uerſe: ꝛ tunc aut competunt contra diuerſos ex diſpoſitione cōtrahentium: aut ex diſpoſitione le/gis. Primo caſu vtrum negligentia adhibita con/ a tra vnum pꝛeiudicet contra alium. dic vt dixi in. l. cum quis. §. ſi quis prō reo. ſ. de ſoluti. Secundo caſu aut negligētia adhibita contra vnum tollit illud qō erat cauſa dande actionis contra alium. ꝛ tunc contra alium pꝛeiudicat. vt. l. ſi. C. de his qui a nō do. ma. aut non tollit illud qō eſt cauſa dande actionis contra aliū. ꝛ non pꝛeiudicat. vt. l. itē in prin. ſ. de alie. iud. mu. ca. fa. ꝛ ibi de hoc per gl. ex hoc patet q̄ falſa eſt glo. C. q̄ met. cā. l. ter/tia q̄ dicit q̄ ſi eſt emptor liberatus pꝛeſcriptione non pōt agi cōtra metum inferentem. nam cum do/minium nō ſit cauſa actionis qō met. cā: ſed me/tus non debet tolli actio quod metus cauſa pꝛe/ſcriptione dominij. vt. d. l. item. ꝛ ita tenent doc. in. d. l. iij. ꝛ bene.

Tres homines faciunt collegium ꝛ etiā vni/uerſitatem.

Turba fit ex cētum hoibus: multitudo poteſt eſſe maioꝛis vel minoꝛis numeri.

Duo homines faciunt congregationem.

Decem hōmines faciunt populum.

Gens dicitur ex minoꝛi numero decem ꝛ verificat in quatuoꝛ vel quinq;.

Gens ꝛ populus eſt idem.

Statutū puniens coadunantem gentem habet lo/cū in coadunante quatuoꝛ vel quinq;.

Retoꝛ. Hic ponitur tertiū caput edicti pꝛetoꝛis. Mot. quot homines faciunt turbam b. Op. de. l. neratius. j. de verbo. ſigni. Sol. † ibi lo/quitur

quitur de collegio qō fit ex tribus: et idē dicit gl. in vniuerſitate per illam. l. in. l. ſicut. §. penul. ſ. q̄ cuiuſq; vniuer. no. ꝛ in familia. ita no. in. l. deteſta/tio. §. fina. j. de verbo. ſignifi. hic loquit de turba. Secundo oppo. inſtitu. de iu. perſo. in fi. gloſ: 2 non ſoluit. Tu dic † q̄ hic exponitur quid ſit tur/ba. ibi vero exponitur quid ſit multitudo q̄ poteſt eſſe maioꝛis ꝛ minoꝛis numeri: vt ibi not. Quero 2 quot homines faciunt cetum: certe hic habes in tex. q̄ idem eſt dicere cetum hominū ꝛ turbā ho/ 3 minum. Quero quot † homines faciunt cōgre/gationem. gl. qne eſt extra de elec. c. j. dicit q̄ duo 4 homines faciunt congregationem. Quero † quot homines a faciūt populum. credo q̄ ad minus re/ a quirantur decem. ita no. gloſ. extra de electio. c. j. prō hoc iſta. l. ꝛ. l. oues. j. de abige. coniuncta. l. re/ 5 rum mixtura. ſ. de vſucapio. Quero † quid de gē/te quot homines faciunt gentem. iam vidi q̄ſtionē de facto in ciuitate iſta. Dicebat ſtatutum ſi quis coadunauerit gentem. Reſpondeo eſt idem q̄ po/pulus. quod probatur. ſ. de iuſti. ꝛ in. l. omnes po/puli. coniuncto. §. omnes populi. inſti. de iure na/ 1 tu. gen. ꝛ ciui. nam in vno loco dicit gens: ꝛ in alio dicitur populus: ꝛ ponuntur prō eodem. ergo ꝛc. 2 puto tamen. q̄ ſi quis coadunauerit hoies equi/tes minoꝛi numero diceretur gens forte quatuoꝛ vel quinq; armati. d. l. oues. j. de abigeis.

Locus vbi maleficium eſt commiſſum inſpici/tur non mandari delicti.

Hoc autē edicto. Mot. ad iſtud qō dixi tibi q̄ debet inſpici locus vbi eſt maleficium cōmiſſum non lo/cus vbi quis mandauit cōmitti maleficiuz. vt hic. facit. l. ſi vt proponitur. ſ. de fide. ꝛ ibi dixi. dicam. c in. l. non ſolum. §. ſi mandato. j. de iniur.

Stante ſtatuto q̄ ſi quis coadunauerit gentē: b puniatur habet locum etiam ſi per ſpacium diſtēt vnus ab altero.

Hoc edicto. Dicitur hic ſi intra turbā. ſit ꝛc. cōtra. ſ. §. pꝛoxi. vbi ſufficit etiā ſi eſt abſens. glo. dicit q̄ turba pōt cō/tinere magnū ſpaciū. vnde requiritur q̄ quis ſit in turba: Iz non ſit in eode loco vbi damnū datur: aduerte ꝛ tene menti. Dicit ſtatutum ſi quis † co/ b adunauerit gentē. requiritur. ne q̄ omnes ſint co/ d adunati in vno loco. vel in vna domo vel in vna ec/cleſia. rñ. nō: ſufficit enim ſi ſint coaduuati: licet di/ſtent per magnū ſpaciū. ita videbis hic in hac gl. ꝛ ideo ſi vnus famulus ſtaret in vna domo ꝛ alius in alia: ꝛ ſic de ſingulis eſſet coadunatio. Iz ſint in/diuerſis locis. ſed Iz gl. ſoluat iſtud cōtrariū mul/tum notabiliter. tamen Jacob. de are. ſoluit iſtud contrarium aliter. ꝛ ſic. ſ. §. pꝛoxi. loquitur de eo/ qui commiſit doluz in coadunatione turbe. hic cū eſſet in turba. dolo fecit vt damnum daret. fateoz tamē q̄ idē locus nō debet ſic ſtricte accipi. p co/pūcto: vt lati? examiabo in. l. j. §. ex incēdio. j. ti. j.

Offenſo licet clamare ſuccurrite ſuccurrite. d

Quādo plures determinationes reſpiciūt. verbū quelibet per ſe determinat verbum.

Si quis aduentu. Mo. † q̄ licet b miſericordiaz finauit. C. ad treb. ꝛ gl. no. x. q. j. c. j. ponit de his q̄ hic dñr. ꝛ vide Bart. in. l. j. ſ. de proba. quot fa/ciant gentem ꝛ quot faciāt exercitū vel legionem vide glo. ꝛ doc. in. l. ij. C. de inſa. ꝛ quot faciāt gē/tem. vide Bal. in. l. j. in fi. ff. de iuſti. ꝛ iur.

Andre. Pomate.

dare offenſo dicēdo ꝛ clamādo ſuc/currite ſuccurite. † Item no. q̄ qñ a 2 plures determinationes reſpiciūt vnū verbum: quelibet per ſe deter/minat verbū: nec determinant inui/cem iſte determinationes: declaro dz in edicto pꝛetoꝛis. proꝛait cuius dolo malo in turba damnum qō da/tum vel factū eſſe dicetur. iſtud par/ticipium datum vel factum eſſe ha/bet: iſtas duas determinationes q̄ fit datum in turba: q̄ fit datum do/lo malo. tamen nō requiritur q̄ tur/ba ſit coadunata dolo malo vt hic quod tenementi ad multa. b

Dicta in vno capitulo quando intelligant repetita in ſequētibus. Statuto ſtante q̄ iudex teneat da/re quamlibet ſententiam cum conſi/lio ſapientis: licet per aliud ſtatutū dicatur q̄ in certis cauſis pꝛocedat ſummarie: in illis etiam tenetur da/re conſilium.

Eritq; hec differen/tia. Mota hic q̄ dicta in pꝛecedenti capite in ſubſequēti nō intelliguntᵉ repetitaᵉ. nam verbū coactis hom/nibus non intelligitur repetitum vt hic. vel raptū etiam non coactis ꝛc. Cōtra. ſupꝛa ad legem aquil. l. quē admodū. in fine ꝛ inſtit. de. l. aquil. §. ex hoc tamē capite reſpon. dicta in pꝛecedendi capite que pertinēt ad diſpoſitionez in ſequenti intelli/guntur repetita: vt in contrarijs. ſe/cus in his q̄ pertinent ad facti nar/rationem vt hic. Contra hoc op/ c ponitur d quod etiam ea que perti/nent ad facti narrationē intelligū/ Repe/tita. an dicta in pꝛe/cedenti ca/pite intelligātur repetita in ſequenti facit. l. ſi qs filiuz. §. fi. de inoffi. teſt. ꝛ ibi per doc. ꝛ vide Bar. not. in. l. fi. de re. du. per do. Anto. in cle. j. de ſup. negl. pꝛela. ꝛ omnino Bar. in. l. doli. in pꝛincip. de ſer. coꝛu. vbi qualitas ſequēs refertur ad omnia pꝛecedentia. do. Ant. ꝛ Jmo. in. d. cle. ſ. appꝛobāt omnia dicta per Bar. hic. ꝛ adde que not. gloſ. in c. cum ſingula in ver. pꝛiozatibus. de pꝛeb. lib. vj. ꝛ quando dictum in vno intelligatur repetitum in alio vide aliquid per Bal. in. l. j. de le. here.

Cōtra hoc oppo. pōdera quia. d. Bul. de peru ſi. reſpondet ad par. in quo dā conſi. inci. duo ſunt principaliter inquirenda qō dictuz Bar. pcedit in dictionibus ſeu capitibus ſtatutis ſeparatis nō connexis nec ſe contingentibus. And. Barba.

a ☞ Andre. Pom. ¶ Aut inferunt. vide Alexan. consi. suo. Ey. in prin. vol. ij. ⁊ Imo. cxlv. ⁊ Alexā. lvj. col. j. volu. ij. vide etiam Are. cōsi. lxxvij. ⁊. cxliij. ⁊ seq. ⁊ vlti. ad fi. vbi limitat quādo nō esset eadem ratio. versi. Ja. de bel. ad hec vide Are. in. d. l. talis scriptura. Alexan. consi. xlij. in. ij. vol. ij. volu. . Paul. de ca. cōsi. cccxciij. in ci. no. prīmo ad euidentiaz in pe. colū. ⁊ Paul. de ca. consi. j. colū . j. in fi. vol. ij. ⁊ Feli. vol. vj. in prin. de cōsti. et Alex. cōsi. xlviij. col. ⁊ j. vol. j. et colū iij.

b ¶ Et per hoc pos set . Adde bo. glo. in cle. j. in v. cura. de sup. neg. p̄la. ⁊ ibi vide. d. Jo. ⁊ quando sntia dz ferri cum cōsilio sapiētis vide q̄ plene no. remitten do tamen

a tur repetita in sequenti: vt. j. tit. j. l. b j. in prin. coniuncta. l. iij. §. quod ait prētor. eo. ti. ¶ Breuiter dic quando q̄z lex disponit circa plura in diuersis orationibus. ⁊ tunc dictuz in vna oratione non intelligitur repetitū in alia oratione circa facti narrationem: vt hic. Quandoq̄z lex disponit circa plura in eadē oratiōe: ita q̄ omnia illa reguntur ab eodē verbo. tunc dictum in vno intelligitur repetitū in alio. ita loquit. l. j. §. c j. coniuncta. l. iij. j. ti. j. §. q̄ ait prētor. nam cū omnia ab eodem verbo reguntur. qualitas que respicit illud verbum respicit ipsum vniformiter quo ad omnia. ita debetis intelligere hunc articulum. Pro hac solutione facit. s̄. de fund. instru. l. scie. §. caio. ¶ Latius ✝ ergo in ista materia distingue sic: vtruz dicta in vno capite intelligant repetita in sequentibus. dic: aut est vna. l. habens plura capitula: aut sunt plures leges separate ⁊ distincte: primo casu: aut queris de bis que pertinent ad facti narrationē. aut de bis que pertinent ad iuris dispositionē. primo casu: aut illa plura capitula inferunt sub diuersis orationibus: et non intelliguntur repetita in sequē tibus: vt. l. ij. in prin. s̄. eo. ⁊ hoc. §. Aut inferuntur sub eadem oratione: ⁊ intelliguntur repetita. vt. l. j. in prin. coniuncta. l. iij. §. ait prētor. j. titu. j. argu. l. scie. §. caio. §. de fundo instru. secundo casu quādo queris de bis que pertinēt ad iuris di

a b c d

spositionem. ⁊ tunc aut dicta in precedētibus sunt contra ius commune ⁊ exorbitant a iure cōmuni: ⁊ nō intelliguntur repetita in sequentib⁹. arg. ad hoc. l. vroz. §. vroz. de leg. iij. quod no. per glos. in. l. talis scriptura. in fi. de leg. j. facit extra de regu. iur. c. ea que a iure cōi. lib. vj. ⁊. l. quod vero. ⁊ l. in his. s̄. de leg. ⁊ per hoc posset determinari q̄stio quā disputauit Ja. de bel. in vno capitulo statutoꝝ cauetur q̄ habeat locum in preteritis ⁊ futuris. certe hoc exorbitat a iure cōmuni cū natura legis sit dare formam futuris negotijs. vt. l. leges. C. de legi. ⁊ ideo in sequentibus non intelligeretur repetita. ⁊ ita determinat Jac. de bel. licz per alias rationes ⁊ eius disputationem habetis in aut. vt cum. de ap. cog. circa prin. Si vero non exorbitant a iure cōmuni. tunc aut queris vtrum intelligantur repetita in sequentibus capitulis proximis. ⁊ intelligūtur repetita vt. l. quēadmodū. in fi. s̄. ad. l. aquil. ⁊ insti. ad. l. aquil. §. sane hoc tamen capite. ⁊. j. de adulte. l. mariti. §. hoc quinquēnium. aut queris vtrū intelligant repetita in aliis capitulis distātibus mediatis a pluribus aliis capitulis: ⁊ nō intelliguntur repetita: vt insti. de rediui. §. itē lapilli. ⁊ ibi ita no. p glo. quā not. bene. ⁊ hoc est verū nisi prout statim dicam in diuersis legibus separatis. Scōo casu principali q̄ sunt diuerse leges seu diuersa statuta: aut vna lex precedit per modū regule: ⁊ in oībus aliis intelligitur repetita. argu. l. regula. circa fi. de iur. ⁊ facit. ignoz: exemplū in. l. de vnoquoq̄z. s̄. de reiudi. vbi ponitur regula q̄ in vnoquoq̄z negotio dz pars citari: supuenit postea. l. ij. C. de seu. ex peri. reci. q̄ tradidit formā qualiter ferat suia ⁊ non repetit de citatione partis. ⁊ certe illud intelligitur repetitū: quia in alia. l. per modū regule est traditus. Et q̄ hoc Oldra. ✝ disputauit vnā questionē. dicebat primū statutum q̄ iudex teneatur dare quālibet sententiā cū consilio sapientum. demum aliud statutū dicebat q̄ in quibusdā casibus iudex debeat procedere summarie: certe intelligit repetitū q̄ iudex det sniam cū cōsilio sapientū: q̄ illud primū statutū procedit per modū regule. si vero non procedit per modum regule: ⁊ tunc aut vna lex venit ad interpretationem alterius: ⁊ tūc oīa q̄ dicunt in. l. interpretata intelliguntur repetita in. l. interpretante. vt. l. nihil. s̄. de piung. cū eman. lib. ⁊ in aut. de filijs ante instru. do. na. §. j. si vero vna lex non procedit ad interpretationē prime: tūc dicta in vna non intelliguntur repetita in alia. vt. l. j. §. memisse. ⁊. §. quid igitur. s̄. de vent. inspi.

Hec autem actio. Aduerte glo. in hac. l. signat ō. ⁊ nō soluit. vide gl. q̄ incipit sic. j. ibi: sed arg. cōtra ⁊c. sol. hic agitur ratione dominij: ibi ratione alterius iuris q̄ quisq̄ hz in re vel ex re. arg. l. si vē didero. §. j. s̄. de fur. non habetis hic alia.

Docere que. Facit ad ea que dixi in. l. denuntiasse. §. quid tamē. j. de adulte. ⁊ dic vt ibi.

On prodest. De hoc dic. vt. l. qui ea mente. supra de furtis.

Quod vi.

Quod vi. Oppo. ⁊ videtur q̄ sufficiat reuerti in potestatez violentiam passi. vt. l. certe. §. Julianus. s̄. de preca. ⁊ ibi not. so. intellige q̄ hic fuit vi possessum aliquid mobile: ita quod cadit in vitium furti. alias secus vt in contrarijs.

¶ De incendio ruina naufragio. Rubrica.

Pretor. Dicitur hic q̄ damnum dedisse dicetur. Quero vtrū sufficiat dicere tantū: vel requiratur. p̄batio. rñdeo q̄ dicit: dicetur subaudi. ⁊ probat vt not. in. l. prētor. in prin. s̄. ti. j. ⁊. l. j. in prin. s̄. si quadru. pau. feciss di. quod est verum. ⁊ tene mēt ad multa.

1 ☞ Dictio ex: denotat causam remotam licet regulariter denotet causam proximam.

Idem in dictione de:

2 Equo vulnerato in bello. lz postea moriatur in ciuitate: oz emendari acsi mortuus esset in bello.

3 **Ex incendio.** Mo. ✝ q̄ dictio ex: hic significat causaz remotā: ponitur enim ex incendio id est propter incēdiū: regulariter est contra: quia denotat causam proximam. vt. l. non dubium. C. de legi. ⁊. l. j. C. si seruus exte. ⁊. l. eo tēpore. in fi. s̄. de pecu. Idē de dictione de: vt. l. j. §. nunc videamus. s̄. de coniun. cū emanci. lib. eius. simile in dictione de: q̄ denotet causam remotam. vt. l. si finita. §. j. s̄. de dam. infe. ibi de eo opere ⁊c. cum glos. sua licet regulariter

a denotet causam proximam: vt. s̄. dixi. ¶ Ultimo

z iste ver. ✝ quēadmodum consueuit induci ad que

b stionē de equo vulnerato in bello qui postea moritur in ciuitate an debeat emendari sicut si fuisset mortuus in bello scōm pactū factū cum stipendiarijs: ⁊ hic est arg: q̄ sic. facit. l. ait lex. ⁊. l. huic scripture. s̄. ad. l. aquil. ⁊. l. damni infecti. §. sabini. s̄. de dam. infec. ita dicit Dy. ¶ Ultimo vide glo. super isto versi. si suspicio. que incipit non ergo ⁊c. ibi. §. is quoq̄z. fol. dic vt ibi: quia ibi in odium denuntiatoris superuenientis. Item ibi. §. quod dicitur. solu. dic vt ibi. Item ibi. l. si qui. ⁊. l. q̄uis. lz ibi est legis suspicio. hic hominis. nō habens adminiculum iuris. vt. j. de pe. l. absentem. Dy. Itez ibi: sed ibi solues. dic q̄ ibi loquitur in accusatione criminali hic in actione ciuili.

1 ☞ Quando ad actum requiritur certus locus: ⁊ certum tempus illud debet probari.

Item ait pretor. Mo. q̄ ✝ quādo ad aliquē actū requiritur certus locus ⁊ certū tem

c pus debet istud probari vt hic. qō tene menti.

1 ☞ Ablatiui absoluti verificantur in presenti.

Quonaufragium.

d **Deinde.** Not. q̄ ablatiui absoluti

d tō lz sint preteriti tēpo e ris verificātur in p̄senti: nā dicit B rate naue expugnata. ⁊ tñ sufficit si fiat dū expugnatur. quod tene menti.

1 ☞ Receptans bannitum ignoranter nō tenetur

¶ Causam proximam. idem dicit Bar. de dictione fi: que denotat causam proximam: dictio vo denotat remotam. ita dicit Bar. in. l. nō solū. C. de legi. vbi videas. ⁊ Bal. in. l. ex hoc iure. s̄. de iusti. ⁊ iur. ⁊ Anc. in. c. fi propter tua. de rescrip. li. vj. ⁊ glos. in. c. pe. §. fi. de offi. delega. in vj. ⁊ no. in l. q̄ actione. §. celsus . s̄. ad l. aquilā. Adde de istis dictionib⁹ Old. cōsi. xlviij. plene.

¶ Ad q̄ō. no. q̄ō. de equo vulnerato in stipendio. qui postea moritur i ciuitate an debeat emendari sicut si mortuus esset in bello. facit q̄ no. Bart. in. l. q̄ ait lex. de adul. q̄ not. bene. ⁊ ad hanc q. vide in l. in bello amisit. s̄. de excu. tu. in lec. anti qua. et ibi Bald. no. loquentē.

pena statuti.

Non solum. Mo. q̄ iste q̄ recipit exbānitū ignoranter ✝ nō tenet pena statuti. vt hic. p hoc. j. de recep. l. ij. ⁊. j. de penis. l. metrodoz. ⁊ q̄ ibi dixi.

Quod autē ait pre tor. Istum. §. intelligatis fin q̄ habitis in. l. si alius. §. est ⁊ alia. s̄. q̄ vi aut clam.

Senatus. Vide glos. que incipit ⁊ merito.

☞ Maleficium estimatur leuius ⁊ b seuius respectu rei ⁊ persone.

Mobilis qualiter puniatur plus q̄ ignobilis.

Processus quando fit contra rapientem ex naufragio debet apponi de valore rei: vt possit certificari de pena.

Edius.

Diuus pius.

Not. tex. ibi ✝ ne quid aut durius. not. ex hoc. §. q̄ maleficiū estimat grauit⁹ ⁊ leuius respectu rei rapte. Item respectu persone rapientis.

¶ Op. circa primū ✝ videt q̄ pl⁹ puniatur nobilis c q̄ ignobilis: vt. C. de episc. ⁊ cle. ⁊ presbyteri. glos. nō soluit. tu dic vt per Ey . de summatri. l. fi. ⁊ dixi. j. de pen. l. quedā delicta.

¶ Quero factus ✝ est processus contra istū recipientem ex naufragio quod abstulit rem: ramen de rei valore non apparet que pena erit imponenda? certe consilium est idem in ca. j. quibus mod. feu. amit. ⁊ quod notat Bald. in. l. j. C. de nundi. ⁊ in. l. transigere . C . de transa. ⁊ in . l. damni . §. sabini . s̄ . de dam. infe. et Barto. in. l. item mella. §. si plures. s̄. de excu. tu. ⁊ in. l. non solum. §. sed vt probari. s̄. de operis no. nuntiatio.

¶ Iō ait p̄tor. istud p̄bari. adde Bar. in. l. nō solū. §. lz vt p̄bari. de ope. no. nun. ⁊ ibi alle. istū tex. ⁊ no. Bar. in. l. j. in p̄n. de aleato.

d ¶ Ablatiui absoluti. vide. l. si quis id qō . §. qō si dū. ⁊ ibi doc. de iuri. om. iudi.

¶ Puniat nobilis. an puniatur magis nobilis per Bal. in. d. l. fi. post Ey. et plene. in. c. cum quidaz. de iurein. ⁊ per Jac. de bel. in. d. l. presbyteri . per glo. xlviij. dist. nō cogunt. ⁊ vide Bar. ⁊ gl. in. l. ff. s. de re. diui.

a ¶Rei valor ponatur. no. q in inquisitione debet apponi estimatio rei furate. Adde Ro. in.l.si quis id quod.s. de iurisd.om.iu. & in.l.magistratibus.e. ti. Adde Bal.ꝑsi.cvj.lib.j. vbi ponit an ꝓdat li bellus in quo narratur q talis animo furandi sub traxit tot res et bo/ na q̄ ascendunt adva lorem centum saluo errore calculi. & concludit q non proce dat.

a q rei valor ponatur in ꝓcessu. vt si mus certi vtrū pena maior vel mi/ nor debeat imponi. nam si valor rei non apponitur tunc assumimus spe/ nam que est minor: vt.j. de penis. l. si ꝓses. & l. interpretatione. & l. he em.s. de suspec. tu. quod tene men/ ti propter statuta huius ciuitatis que limitant penam actionis furti 1

b ¶S. de eo quoq;. Facit iste tex. ad. q. de qua dixi in.l.iij.§.armis deletū. s. de vi & vi ar. 2

c ¶Quero quid. no. qualiter teneatur dominus de delicto familie sue vel colon i: sed nunquid quis tenet de facto sui domestici. dic q nō vt extra de restitu. spolia. in.c. cum ad sedem. & quod no. Bar/ to. in.l.j. C. de epis. & cleri. doc. in.l. ad inuidiam. C. qō met. cau. Istis adde Bar. in.l. si seruꝰ seruū. §. procul⁷. per illum tex. & ibi Flo. s. ad. l. aquil: nam per istum tex. & per.l. videamus. s. loca. limi/ tantur hec dicta. nisi famulus deliquisset in re cu/ ius custodia spectabat ad dominum. & de omnibus vide do. Anto. in.d.c. cum ad sedē. de resti. spol. 3 4 5 6 7

✳ Pro concordia. ¶Aduerte nunquid iudex huius territorij possit punire testem alterius territo/ rij, & Barto. in.l. nullum. C. de test. videtur q sic ibi summata forū prescriptione. & in hac.l. ne quid in fin. Contra videtur determinare in. l. cunctos populos. in. viij. questio. C. de summa trini. et fi/ de catho. Sol. dat Barto. in ferendo etiam ad sta tuta in.d.l. cunctos populos vt regula sit in con/ trarium: fallit autem in pluribus casibus speciali/ bus. dic vt per eum. ✳ c

d ¶Secundo quero. adde q notat Bald. in.c.j. in §. conuenticulam. de pa. iur. firma. vbi dixit quod exigentes pedagia debent retinere itinera tuta. & vnde secundum eum si fiant alique robarie in eo/ rum curia territorio seu districtu ab eis possesso. vbi exigunt pedagia a transeuntibus tenentur re/ stituere et malefactorem exhibere. allegat gloss. cum tex. & Archidia. ita not. xxxiij. q. v. si quis peregrinos quod est not. secundum eum. Adde quod not. scribit Innoc. & docto. in.c. fina. quod met. cau. quod dictum allegat Bald. in.l. accu/ sare. C. de eden. & retuli secundum Barto. in.l. iniuriarum. de iniur. & istud dictum Innoc. not. Bald. in.l. fin. C. de pena iudi. qui male iudi. & di/ cit Bald. in.l. fin. de cap. q si fiat robaria prope castrum obtinens: castrum tenetur succurere et prohibere ne fiat. adde Ludoui. roma. in.l.j. §.j. s. de pub. d

e ¶Glos. dicit. adde Joan. an in regula non debet in mercuria. e

f ¶Quero & reuoco. An villa & castrū teneantur de dam. dato. & dicit Bald. q sic in.l. si quis non di/ cam rapere. in. iiij. col. C. de epis. & cle. nisi quādo 1 2 f

secundum valorem rei subtracte.

Si quis.

De eo quoq;.

b Mo. hunc. §. tu habes q ex naufragio dicitur fieri quod fit trepidatione naufragij: & sic parum ante naufragium. vt supra proxi. l. in princip. Item quod fit in ipso naufragio vel statim post. vt hic. & eūdem intellectum habent ista verba rate naue expugnata: hoc est participiū pre teriti tpis. & tñ requirit q fiat in ipso actu instan tis expugnationis vel modicū ante vel modicum post vt hic: qō est mirabile. non dico nūc plus. ista sufficiant ad presens. b

☞ Dominus ex delicto famulorum nō tenet nisi qñ delinquūt i ministerio in quo eorū opabant. 1

Dominus quando teneat de robaria facta in suo territorio: & quid de villa vel castro.

Quando agitur contra villam vel contra dominū pro robaria commissa in territorio: qualiter ꝓbabitur damnum contra eum.

Quilibet de villa an insolidū teneatur quando vilա tenetur de robaria commissa in territorio.

Collecta si debet imponi vniuersitati pro robaria commissa i ipsius territorio imponitur pro viribꝰ patrimonij.

Rapiens sepius ex incendio ruina vel naufragio punitur tanq̄ latro.

Testes in casu huius tituli examinā an lite pnd: 2

✳ Equid. In prima parte huius re scripti dicitur quod pos sessores locorum vbi fit naufragium nō debent aliquid recipere: & ab eis potest repeti. ¶Quero inquantum contra eos detur iu dicium istud. glos dicit quod in quadruplus si ibi rapuerint: vt. s. eod. l.j. in princi. ¶Quero quid c si illi quorum opera vtitur vt coloni & alij positi ad custodiā illius agri vel ville recipiunt qualiter domini locorum tenebuntur. Glos. dixit quod forte eodem modo argumen. institu. de obliga. que ex quasi delic. nas. §. fi. Istud non placet mihi † nam domini non tenentur ex delicto suorum fa/ mulorum nisi quando ipsi delinquunt in minister/ rio in quo eorum opera vtebatur dominus: vt si publicanus proposuit familiam ad exigendum ve ctigal: de delicto commisso circa exactionem ve/ ctigalis tenetur nō de alio. vt. s. de publi. l.j. §. fa millie. Item ille qui preposuit aliquez caupone te netur de delicto facto in caupona: si circa illud de linquit per titulum furti aduersus nautas caupo. vnde puto quod de facto colonorum non teneā/ tur dominus: sed si poneres aliquem esse prepoſi/ tum ad custodiam totius territorij ne furta & ro/ barie committantur. et tunc tenetur de facto isti/ rapientis. quia delinquit circa id ad quod prepo/ situs est. ¶Secundo quero d an dominus loci te/ neatur de robaria facta ibi per extraneum. gloss. dicit e q sic si fuit sciens tenetur in simplum: quia dominus tenebat ad custodiaz sui loci. vt. l.j. §. fi. C. de fal. mo. & de his qui latro. occul. l.j. §. dñi et predictorū. vide istā. l. q̄ est multū notabilis q̄inci/ pit rapiētib⁹. ¶Quero † & reuoco f in dubiū vtrū dominus

dominus teneatur de robaria facta in territorio suo. Item quero de villa vel castro & comitatu an teneatur. tex. & glo. in auc. vt nulli iudi. §. qm̄ vo. colla. ix. dicit q non tenent. & ibi etiā hoc videtur tenere do. Ja. de bel. In cōtrariū facit iste tex. gl. hic videt distinguere mirabiliter q sciens teneat in simplū: ignorās nō: quasi teneatur ad custodiā vt dictū est. quod examinemus. Primo in eo quod dicit dñm teneri: de quo dño loquatur hic: an de dño possessionis vnius forte de quodā rustico an de dño vniuersali: vt de dño castri vel ville vel de ipsa vniuersitate. tex. hic videt dicere de dño agri. dum dicit inter fines agri. & j. sequitur a domino quoq; possessionis &c. credo q de vtroq; posset in telligi. De dño agri si ipse est sciens: intellige & ꝓ/ hibere valens. vt. s. si fa. fur. fe. di. l.j. in fi. Et ideo si ipse erat homo ita modice potētie q hec ꝓhibe re nō poterat nō tenebitur: & eodē modo dico de dño vniuersali castri vel ville vel de ipsa vniuersi tate si factū esset ipsis scientibus & ꝓhibere valē tibus q teneat in simplū: vt hic no. qō est mirabi/ le: quia alias sola scientia nō facit quē teneri de maleficio nisi interueniat iussus. vt. l.j. s. si fa. fur. fe. di. et ibi dixi. & l. si sciente. de parici. & qñ delin quitur sua sola scientia faciet ipsum teneri ciuili/ ter. criminaliter vero nō tenet nisi in casib⁹ quos dixi in.l. sciendū. j. de prenari. facit ad hoc. C. de hereticis. auc. si vero dñs tpalis. & itelligo vniuer sitatē hoc scire qñ maleficiū factū est ita palaz q sciuit maior pars vniuersitatis. vt. l. qō maior. j. ad muni. & l. aliud. j. de reg. iur. §. refert. Sed tu di/ ces qualiter rñdebis ad tex. qui dicit intra fines agri. Rñdeo agri. i. ville. simile in. l. sciendū. ij. rñ. qui satisfa. cogā. vel accipias ꝓprie. & sic cōgruit vtriq; dicto. Vides ergo qualiter tenetur de iure cōi. ſz in multis partibus Italie sunt statuta de b qō cōia comitatuū teneant emendare dānū in ter ritorijs eorū. ¶Quero tūc † qñ agit cōtra villā vel cōtra dñm qualiter ꝓbabit dānum contra eū. dicunt quidā q per iuramētum. vt. l. si quādo. C. vnde vi. Doc. determinant cōtra. qz illa loquit qñ agitur ptra ipsum delinquentē. secus qñ alius cō uenit ex quasi maleficio propter alterius delictū. vt. l.j. s. qñ ex facto tuto. & ibi per Dy. & per Ey. in. d. l. si qñ. C. vnde vi. dixi vobis in. l.j. s. fur. ad uer. nau. cau. stabu. ꝓbabit ergo eodē modo quo ibi dixi. ¶Quero † qñ teneat villa, vtrum teneat quilibet de villa insolidum. & videt q sic: qz in de/ lictis quilibet de villa insolidū tenet. vt. d. l. si qs id qō. §. fi. & l. seq. s. de iurisd. om. iu. cū si. Dy. de/ terminauit cōtrariū qz vno soluēte oēs liberant: qñ ex delicto alterius tenent. vt. l. ex maleficijs. 2 3 4 5

a §. is quoq;. s. de actio. & oblig. ¶Sed quero a in vniuersitate † dz imponi collecta, p soluenda ista condēnatione. qualiter imponet: an imponet per solidus & libras an p capita: & videt q p capita: qz vniuscuiusq; par delictū est. ergo &c. vt. l. si quē. C. de epis. & cle. In ꝓiū q imponat p q̄titate pa trimonij. facit. l.j. C. de mune. pa. lib. x. & l. fin. de naufra. C. lib. xj. & h. d. Dy. esse verius. idē videt tenere Spec. in ti. de rap. §.j. ver. sed pone vniuer sitas. tetigi in. l. aut facta. in fi. j. de penis. plenius 1 2

villa non posset custodire: vt quia de nocte dānus fieret per vnum hostium quod no.

¶Sed quero. vide Inno. in. c. grauē. de sen. excō.

¶Leuato velo. & de istis causis que debent exami/ nari leuato velo. vide Bal. in. l. ij. de spoz. c

¶Ad que stionē. ad de. d. Ant: et Abod. in. c. postu lasti. de fo ro cōpet. Bal. in. l. cunctos populos. prealleg. & i. l. fi. ff. deiur. om. iud. & vide aliam fal lentiam in l. non du/ bito. j. de capt. que est sing. se cundū do mi. Joan. in. c. postu lasti. idem in defectū denegate iustitie. vi/ de Bart: in. l. cun/ ctos popu los. And. Barba.

¶ Offen/ derit pe/ rusinū. an valeat sta tutum q occidens puniat in qualibet parte mū/ di. adde glos. not. c. j. de p:s priui. i. vj. versicu. ex empro. et Bal. in. l. fina. s. de iurisd. om. iudi. & no. Barto. in l. fi. C. de iude. & vi/ de Bar. in. l. cum vnus. §. pen. s. de bon. aut. iud. pos. & per. d. Anto. in. c. postulasti. de fo. compe. & Bal. in. l. cunctos populos.

Quero de quo presidē hic lo/ quat. dicit gl. de presidē cui subest actor. vide gl. & sic est casus specia/ lis in quo reus sequit forū actoris. doct. dicūt Ja istā gl. q imo mittunt ad presidē eius ꝓuincie in qua deli quit ꝑm Ja. de ra. & Pet. & Ey. & re/ fert. C. vbi de cri. agi opoz. auc. qua in ꝓuincia in. iij. q. qō magis plz. tamen tenendo lec. glo. allegabam istū tex. ad. q. ciuitas ista facit sta/ tutū q quicunq; offenderit Perusi num in quacunq; parte mundi pos sit puniri hic. an valeat tale statu/ tum. determinaui q non: qz facit sta tutū de eo quod ad suā iurisdictio/ nē nō ptinet. Fallit in casibus⁹. l. fz lec. gl. facit qō no. per Inno. extra de fo. cōp. i. c. significasti. tu die ꝓut dixi plene in repetitione mea. l. cun ctos populos. C. ō sum. tri. & fi. cat.

☞ Quis consequit iure retentiōis qō iure actionis cōsequi non pōt. Dñs agri non pōt retinere animal inuentum dare damnum in agro.

¶Ratis. Alle. istam. l. glo. in. c. excõmunicationi. de rap. sed eam alleg. in. C. qui titu. non reperit in. C. vide ibi docto. Andre. Barba.

b ¶Dic vt ibi. Latius per Bar. in. l. hoc amplius. §. de his. de dam. infec. vbi videas Bal. in. l. ij. C. de ser. fugiti.

a

c ¶Qui edes. Et ca. l. istam vide do. Ant. in. c. vij. de con sti. vbi alleg. istum tex. et ibi do. Abb. & p Bar. i. l. apud. de offi. p:efe. vigilum. 2

d ¶Iniuriã Formaz libelli vide in Spec. de iniu. §. iniuria. et not. instit. de acti. in pn. & Bal. in. l. iniuriarum. §. eo. de pena leuis iniurie: vide Bald. in. l. athletas. §. item si quis. de infa. s̃.

e ¶Accusari criminaliter. in quo est veritas p istũ tex. si remissa est iniuria: an posset iniurians criminaliter accusari. facit ad no. §. de fur. in. l. iter omnes. §. recte. & ibi Barto. & vide Barto. in. l. §. §. ea. de ven. in pos. mit. & quod no. Bal. post Bar. in. l. transigere. C. de transact. in. l. §. C. de abolitio. & quod ibi Bar. & faciunt no. in. l. non solum. §. §. eo. titu. & an per reconciliationem: & pactum fa tum inter dominum & fideles ciuitates intelligantur cassata damna & cõdẽnationes: vide Bal. in. l. filius a patre. C. de liber. & posthu. in. §. fin. & quod ibi dixi. & in. l. §. de iur. fisci. vbi videas. §. no. per Bal. in. l. si quis in hoc genus. C. de episco. & cleri. Adde in materia huius apostil. Ange. consilio. cclvj. 2

f ¶Quero. Et faciunt in simili no. in. d. l. oẽs. §. recte. de fur. & vide Ly. de episco. & cleri. in. l. raptores. et vide in. l. interdum. §. §. de furtis. & an fiat iniuria in volentẽ: adde quod dixit Bal. in. l. oẽs populi. in. vij. colum. in questione de barbitonsore. et adde. l. lege cozne. §. plane. §. de fica. et quid si aliquid deficit vel aliquis fecit se toxicari: vide Bal. in. l. ij. C. qui testa. face. pos. vide ad materiã Bar. in. d. l. interdum. §. §. & qõ no. Ang. in. l. quãuis. s̃. de in-ius vocan. & do. in. c. veniens. de iureiuran. Bal. in. c. §. §. inter pares. de lege conradi.

Ratis. [a]Oppo. & vide tur q de dãno ꝓterito teneri non debeat cũ non fuerit in culpa: sed hic fuit casus cui nõ põt puideri: vt l. cõtractus. §. de regu. iur. ergo &c. Sol. † hic cõsequit retinendo iure retentionis qõ iure actionis consequi nõ posset ꝑm Dy. facit qõ not. in. l. celsus. §. fed & si ratis. s̃. ad ex hi. & ratio est: q; cũ q̃libet sit in pari causa potio: est cõditio retinẽtis &c. vt. l. si seruũ. §. sequit. s̃. de verobli. ¶Ultimo † est in argu. ista. l. q si inuenio pecus tuum dans mihi damnũ in meo q ipsum possum retinere. sed de hoc habes casus q nõ potest retineri in. l. quãuis. s̃. ad. l. aquil. & est ratio quia domino p:ebij est consultum alia actione q̃ per retentionem: dic vt ibi. [b]

a

Iuria. **Iniuriam.** [c]Oppo: & vide tur q actiones ex delicto semper oriantur ex re ex verbis vt insti. de obliga. q̃ ex delic. na. in pri. solu. qõ ibi dicit ex re dic. i. ex ipso maleficio.
☞Infamare defunctũ est iniuria heredis.

Et si forte. Not. q † quando aliquis infamat defunctum est iniuria heredis.
☞Iniuria lz sit per partem remissa tñ iniurians põt accusari & cõdemnari criminaliter ad penam imponendam fisco applicandam.
Iniuria quando possit fieri in volentem: ad hoc vt iniurias non puniatur.
Pactum factum per rusticũ q si inueniatur in vinea q possit percuti non valet.
Consuetudo que est Pisis q offendens debeat se ponere in manu inimici est contra ius.

Usq; adeo. Notabilis est. §. ¶Opp. qõ iniuria fiat in volentẽ vt. C. de rap. vir. l. §. ibi siue volentibus &c. solu. ibi ideo quia ꝑsumit subducta & decepta: vt no. p Dyn. in c. sciẽti. de reg. iur. li. vj. ¶Quero pone † qõ iniuria est remissa p partẽ: vtrũ poterit accusari criminaliter. [e] vel iudex inquirere vt ponat penã applicandã fisco: & videt qõ nõ: vt. l. nõ solũ. §. §. & & insti. de iniur. §. fi. & s̃. ad sil. l. ij. ¶In cõtrariũ est veritas per istũ tex. q; ista remissio ꝑdest tantũ quo ad actionẽ cõpetentẽ ipsi remittẽti. sec9 quo ad vindictã publicã. facit. §. ad. l. iul. de vi publi. l. qui cetu. §. qui vacantẽ. & de pac. l. iurisgentiũ. §. si paciscar: & ita tenet Dy. ¶Sed q̃ro. s̃. † proximo dixi qñ iniuria est remissa: q̃ro [f] qd si ab initio quis recepit alapã vel aliã percussionẽ voluntarie: an poterit ex hoc accusari ad penã applicãdã fisco: Et videtur q nõ: q; in volẽtem nõ fit iniuria: vt hic. & l. iij. §. eo. In cõtrariũ facit iste tex. in pin. videte dñi: ista est veritas: q̃ñq; quis patitur inferri in corpus suũ id qõ de iure pati nõ potest: vt aliquid per quod corpus suũ scindatur vel os frangatur vel similia. hoc enim si ipse sibimet faceret puniretur. vt. §. de bo. eorũ qui mortẽ sibi consci. l. fi. §. si quis autem. Eodem modo non potest alij permittere hoc: quia nemo est dominus membrorũ suorũ. vt. s̃. ad le. aquil. liber homo. isto casu poterit criminaliter accusari: vt hic. arg. dictarum legũ. Qñq; quis ꝑmittit id qõ sibi lz permittere: sez vt sibi detur alapa: vel aliqd per qõ corpus nõ frãgatur neq; destruatur: et tunc nullum eẽt maleficiũ: ideo nõ posset accusari ad vindictã publicã: vt. l. fi. §. eo. sed cõsensus eius sibi preiudicat quo ad ciuilem actionem iniuriarũ: ita loq̃tur hic. permisit enim filius se hic vẽdi: qõ nõ poterat:

erat. facit qõ no. per Guil. de cu. s̃. de pac. in. l. si a vnus. §. pacta que turpẽ. predicta vera si volũtas
1 adest tẽpore quo ꝓcutitur. ¶†Sed quid si in initio adest voluntas: sed tunc cum ꝓcutitur abest vo
2 luntas. verbi gratia. permittit tibi rusticus[a] qõ si cum inuenies in vinea tua qõ posses eum verbera re: certe tẽpore verberatiõis non adest voluntas: ideo tale pactum non valet: vt. l. non est singulis. §. de regu. iur. & l. generaliter. s̃. de verbo. obliga. quoniam cõtinet turpe: scilicet qõ maleficiũ posset cõmitti. Et per hoc apparet qõ quedã cõsuetudo que est Pisis est contra ius: videlicet † quod
3 offendens debeat se ponere in manibus inimici: & q̃ inimicus possit ei facere signum in manu vel in vultu: nã non põt se de iure cõmittere in manib9 inimici: & pati hoc in corpus suũ. de quo est expũsum extra de senten. excõ. c. contingit. el. §.

Quoties. Oppo. insti. de perpe. & temp. acti. §. non autem omnes. Sol. vt in glo.
1 ☞Si fiat iniuria clerico famulo vasallo ciui: an competat actio episcopo domino vel ciuitati.

Idem ait. Not. quod hic licet filiafami. sit nupta adhuc remanet in potestate patris: vt hic. & l. si vxor. C. de cõdi. inser. transit enim in potestatem mariti quo ad opera & b seruitia maritalia: vt not. institu. ad tertul. §. §.
1 ¶Quero † quid si fiat iniuria famulo an competat actio domino. vel si fiat iniuria clerico[b]: an cõ
b petat actio episcopo. vel si fiat iniuria ciui: an cõpetat actio ciuitati: Et videtur quod sic: quia domini iniuriam patiuntur per tales: vt extra de rei udi. c. ad apostolice. lib. vj. & ibi glo. sup ver. offendere. Jn cõtrarium videtur determinandũ quod aut fit iniuria famulo in contumeliaz domini: vel clerico in contumeliam episcopi: vel ciui in contumeliam ciuitatis: & tunc domino competit actio iniuriarum ciuilis quasi pro iniuria illata sibi: vt §. eodem. l. item apud labeonem. §. penul. & fina. sz si non fit in contumeliam domini: tũc secus: vt ibi. criminaliter autem dominus bene posset accusare: quia sua interest: idem si fiat iniuria colono. de hoc per Jnno. extra de appel. c. dilecti. & extra de senten. excõ. c. contingit.

c **Lud.** ¶Mo. tex. ibi: cum enim &c. ¶Item no. tex. ibi: aut dum certat &c. Jstam. l. habes canonizatam. xv. q. §. c. illud. ¶Mot. hic licere hominibus inuicem certare. & habes. s̃. ad. l. aquil. l. qua actione. §. si quis in colluctatione. ¶Querit glo. vtrũ in dubio ꝑsumat fieri p iocũ. glo. dicit q nõ nisi ꝓbet. habes in. l. si non conuitij. C. eo.

Si cum seruo. Mota istũ casum qui quotidie euenit pre manibus: & est ratio quia non habui animũ percutiendi te. Jtẽ q; dabã operã rei li: ite q; pcutere volebam seruum meũ. ¶Sz qd si volẽs pcutere illũ quẽ nõ licebat mihi pcutere: & pcussi te cogitabis super hoc. c
1 ¶Consanguineus an possit esse testis de iniuria facta consanguineis.
Et an potestas possit esse iudex de iniuria facta fa

¶Permittit tibi rusticus. Anualeat pactum qõfacit rusticus quod si inuenio eum in vinea mea possim eum verberare. adde quod dicit Bal. in aur. sacramenta. C. si aduer. vendi. dicens: quod non valet pactum q liceat vindictam facere vel rumpere pacẽ quod not. & vide qõ no. in. l. cũ donatiõis de trãsac. & ibi Bal. in. l. an valeat consuetudo qõ offendens debeat se ponere in manibus inimici. vide Bar. in. l. §z fi vnius. §. preterea. §. eodem. & glo. & ibi Bar. in. l. penul. vbi dixi. s̃. de arbi. valet tamen statutum permittens competentem vindictam: secundum Bal. in. l. is penes. C. depo.
¶Adde an valeat statutum permittens vindictã. Ange. consi. cclv.
¶Jniuria clerico. Si fiat iniuria clerico an cõpetat actio episcopo: et si de famulo. sed quid si fiat iniuria colono vel vasallo: an competat domino. dico quod duplex iniuriarum actio oritur scilicet q̃ fit vasallo ad bursale commodum eius: et ista nõ competit domino sine mãdato. alia est iniuria que concernit dominium de interesse applicando sibi domino: et istam sibi potest intentare. ita tenet Jnno. in. c. dilectus. de appel. Bald. in. c. §. §. iniuria. de pa. iura. firman. & vide omnino glo. de priui. in. c. accedentibus. an autem prelatus possit remittere iniuriam illatam sue ecclesie vide Bal. in. l. qui accusare. C. de edendo. glo. in. d. c. acceden tibus. Canonistas & ibi maxime Abba. in. c. parochiano. et in. c. contingit. de senten. excom. & dum traditur hic quod de iniuria viri non datur accusatio vxori &c. dic quod fallit in vxore accusante de morte mariti: vt not. Bald. in. l. ij. in. xxiij. colũna. versicu. super tertio. C. qui accu. non poss. et si fiat iniuria vni consorti: videtur toti consortarie facta: vt no. Barto. C. de agri. et censi. in. l. cũ scimus. et no. in. l. lex cornelia. in princi. et quod ibi dixi. §. eod. et. l. seq. §. si quis. §. eod. et vide in. l. aut facta. §. de pe. & ad materiam Jnnoc. in ca. licet. §. de proba.
¶Adde ad quem pertineat actio iniuriarum facta monacho: an ad abbatẽ monasterij: an ad superiorẽ. Federi. i. pf. ccxiij. & ecix. an iniuria facta fratri dicatur facta sorori: et econtra: vide Alexand. consilio. lxxxix. ij. volumine. et consilio. xxiij. ibi: an iniuria facta vni de agnatione censeatur facta omnibus. & consilio etiaz. cxij. secũdo volumine.
¶Cum enim. Vide in. l. aut facta. de penis. & Jnno in. l. respiciendum. eo. titu. an autem prelat9 possit remittere iniuriã sine capitulo: vide Bal. in. d. l. q̃ accusare.

¶Tali delicto.Cū fit iniuria vni de cognatis.ad quō dixit Bal.in.l.j.in.ij.col.C.de rap.virgi.q si fiat iniuria vni de domo intelligitur facta iniuria toti casate.r ideo nullus de casata poterit testificari.vide Bal.per illum tex.in.l.j.C.si quacūq predi.pote.in duobus locis. Bar.in.l.cū scim?. C.de agri.r censi.lib.xj.Et vide Bar.in.l.si ita stipulatus.§:chrysogonus.de v.obli.r quō no.Bart.in.l.iij.§.si tutor.s.de suspec.tut.r dixi in.l.de pupillo.i.§.si quis ipsi pretori.ff.de ope.noui nun.let quō de iniuria facta vni ex trāsuersalib?. vide Bal.in.c.j.§.fi militer.quib. mo.feu.amit.r quō dixi in.d.l.tutor.§.si tutor inimicus.s.de excu.tuto.

b ✠Andr.Poma. ¶Facta iniuria. vide Alex.cōs.cxv.col.j.vol.iiij.r Feli.in.c.literas.col.iij.de presumpt.r aliquid per Barb.cōs.ij.co.xiiij.vol.ij.r Alex.lxx.col.iij.in fi.vol.j.r consilio.xcix.col.ij.e.vol.j.r Bal.in.c.nonnulli. col.iij.de rescrip.r cōsil.xlj.in.v.parte.r Ana.in.c.petens. colum.j.de homici.r Alexan.xxiij. col.v. vbi idē dicit in cognatis. volu.ij.r.xiij.col.j.volu.iij. vbi ponit de eo quī est offensus in propria persona r vult deponere q sit etiam i articulo mortis cōstitutus. r vide Alexand.consilio.xcviij. colum. ij.volumi. iij.vbi dicit quod si quis stuprat aliquam q facit iniuriam familie eius.

c ¶Ultimo facit.adde Cy.latius in.l.j.C. ne quis in sua ca. r traditī in.l.qui iurisdictiōi. s.de iurisdi. omni.iudi.

d ¶Domus. an appellatione domus habitationis veniat campana.vide que dixi in.l. plericq.ff.de in ius vocand.

e ¶De familia: quilibet de familia potest ꝓhibere ne quis ingrediat domū r si interim ingrediat: pōt agi actione iniuriarum.tex.j.eo.l.in ver.attamen dicendum.r j.eo.in.l.si iniuria.r.s.de fur. in l.vulgaris.§.qui furti.

q; oībus videt esse facta iniuria[b] per hunc tex.nō tñ ō: fieri iniuria toti cognationi vt p hoc cuilibet cōpetat actio iniuriarum ciuilis:q; nō cōpetit nisi ei qui hz ipsum in ptāte. vt.l.j. in fi.s.eodē.sed q ꝓpter hoc admitteret ad criminaliter accusandū: licet sit priuatū crimē .tetigi in.l.fi.s.de priua.de li. ¶Opp.de. l.senatus.s. de offi.presi.Sol.ibi in subsidiū vsq; ad li. cōte.potest esse iudex ne actio pereat. ¶Alti. facit[c] hec.l.q ptās nō pōt esse iudex de iniuria facta familie:qō dic vt dixi.j.de pe. in.l.si quis forte.§.j.qualiter aūt formetur libellus in actione iniuriarū ex.l.cornc. dicemus in.l. iniuriarum estimatio.j.eo.

☞Quilibet de familia potest prohibere aliquez ne domum ingrediatur:r si ingredit habet actionem ex.l.cornelia.

Lex itaq; Oppo.dicitur hic hospitio.cō tra.j.proxi.§.in fin.Sol.intelligas hic receptus non tamen ad momentū:sed vt ibi habitaret per tempus. ¶Ex quo no.† q non solum dominus domus[d]: hoc est principalis habitator domus r caput familie:sed quilibet de familia[e] potest prohibere aliquem ne domum ingrediatur:r contra ingredientem ēo inuito habet actionem ex.l.cornc. ¶Opponi .ad id quod dicit de colono.j.proxi.Solu.hic loquitur quādo colonus habitabat in fundo conducto:secus si nō habitaret.vt.j.proxi.§.

☞Scholaris qñ cōstituat domiciliū i studio vbi q qñ hz animū reuertendi nunq cōtrahit in dubio per decēnium.

Habitatio perpetua q dicatur etiam quādo est ad non modicum tempus.

Actio.l.cornc.de qua hic quādo detur habitāti p tim in vna domo partim in alia.

Statutū puniens facientem insultum ad domum alterius:domus intelligitur vt hic.

Citatio si debet fieri ad domum:facta ad apothecam non tenet.

Si tamen in fundum. Jste.§.diuidit. Primo ponit dictum Labeonis.Secundo responsionem dicti.Tertio ponit vnam determinationē generalem circa premissa.Secunda ibi:ego puto: Tertia ibi:tantum igitur. ¶Primo oppon.ad rationem Labeonis videtur quod quis possit habere domicilium in pluribus locis .vt.l.assumptio: §.iuris prudentibus.j.ad muni.r.l.si quis a pluribus.Sol. dico quod Labeo qui dicit:quez nō posse habere domicilium per omnes villas suas intelligit de habitatione:quia quis non potest habitare in pluribus villis : non intellexit de domicilio: prout accipitur in ti.ad muni.vel si de illo intellexisset male dixisset:r de hoc fuit reprehensus Alpianus : vt patet in exemplo de eo qui est Rome causa studiorum. Item si intellexisset de habitatione similiter reprehenditur de hoc : vt patet in fi.§. ¶Ad secundum dictum oppo.r videtur qō male reprehendatur Labeo: quia dominus fundi locati non habeat actionem ex.l.cornc.vt.s.proxi.§. Sol.dicunt quidam hic fundus colebatur p operarios suos quos mittebat in fundum dietim.s.colebatur

§.colebatur per colonum perpetuum. vel ibi loquitur de colono partiario. hic de eo qui numis colit.Et iste,sol.ponuntur in gloss.super ver.colebatur.que solutiones non habent in se rationem. Alij dicunt quod Labeo reprehenditur in rōne sua:non in dicto. Alij dicunt : quod hic dominus colebat per se.s.proxi. per alios. r iste alie solu. ponuntur in glo.super ver.non possit. Tu dic secundum Ja.de are. nō refert per quem colebat: sed.s.proxi.loquitur quando colonus habitabat in fundo:merito sibi competit ista actio.sed hic loquitur qñ colonus non habitabat in fundo .sz ibi dominus qñ q habitabat. ¶Venio ad versū pona mus.† r opp.qō scholaris habeat[a] domicilium. vt.l.ñ.C.de inco.Sol.dicit gl.contrarium loquitur qñ scholaris stetit per decēniū. Dy. dicit qō hoc non est verū:q etiā si per mille annos staret semper habet animū reuertēdi ad domum : et sic nunq ad locū studij videt cōstituere domicilium. arg.s.de leg.iij.l.quesitum.r.l.nihil.j.de cap.Videte do.Spe.videtur tenere gloss.nostrā in ti.de reo.§.j.versū.porro scholaris. Tu dic qō qñ q est certum quod scholaris figit sedes suas:nec habet animum recedendi:tūc sine dubio cōstituit ibi domicilium.vt.l.domicilia.j.ad muni.qñ q est certum q habeat animum redeūdi:r tūc si p mille annos staret non contraheret domicilium: sin Dy.r bñ. qñ q est dubiū:r tunc ex cursu decē annorū presumit q inde noluerit recedere:r q ibi domicilium contrahat.r hoc teneatis. ¶Alterius venio ad vltimū dictū:r videt q in vltimo dicto Labeo bene dixerit:nā habitatio perpetua non pōt esse in pluribus locis : sed hic requirit habitatio perpetua. ergo &c. Sol.† intellige habitatio ꝓpetua hoc est non ad modicū tps.ita exponit.s.fur.aduer. nau. cau.Rab.l.j.§.pe.Ex hoc ꝓcludo:q si quis in quibusdā locis habitat in estate.i quibusdā in hieme. in quibusdā in vno anno.r in quibusdam in alio.et sic p introitū in illā habitationē habet actionem ex.l.cornc. ¶Oppo.qz istud videt cōtra id qō hic dicit q ad meritoria vel stabula nō pertinet:qz in his qs habitat ad tps. Rñdeo:in meritoriis r stabulis non videt qs stare causa habitādi r quiescēdi ibi:sed magis causa lucrādi r laborandi.† ideo reassume fic.quedam est dom? in qua qs perpetuo habitat:r p ista fine dubio habet locū.l.cornc. vt in.§.domū.ver.et si oñs.cōpeteret tñ ista actio alteri inhabitāti colono:vel simili:vt ibi.qdā est domus in qua qs habitat ad tps:r ad tps non habitat.r dic aut habitat ibi causa laborādi r querendi:r non tamen ibi quiescit cum familia:r tūc non hz locum ista actio:aut ibi cum familia sua q̄escit aliqñ.hz non tunc quiesceret cum ibi est introitū: r habet locum ista actio:vt.§.isto.r ¶Alti.† ista materia inducit in arg.ad duas questiones.[b] Prima dicit statutū si quis fecerit insultū ad domum alterius puniat certa pena certe dom? intelligit vt hic ō: facit.j.de adul.l.q domū.r.s.de alea.l.j. §.domū. ¶Secūda questio est† permittit in quibusdā casib? a iure r etiā a statutis qō citatio fiat ad domū modo queritur vtrū citatio facta ad stationem vel ad apothecā valeat:hic videt esse tex.

¶Scholaris habeat.adde Bal.in.l.quesitum.de lega.iij.et quod no.Ange. in consi. quidam victor de castro.vbi dicit quod sola habitatio non facit quem de foro:nisi appareat quod ibi habitās vero animo vel presumpto incolatum contrahat. et quod non in versi.tantum igit ad meritoria.r est tex.expressus in.l.j. §.j.s.de lib. agno. Jn contrarium facit.j.eo. l. item apud labeonem. §.conuitium autem non tantus.sed ibi solu.

☞Juramētū qñ possit referri in criminalibus.

Positionibus in criminalibus quod quis teneatur respondere: et remittiue.

Hac lege. [c]¶Quero vtrū reus possit hoc iusiurandum sibi delatum referre[c]. r vt.quod non in.l.marcellus. §.fi. s.re.amo.so.† quedaz sunt delicta de quibus pōt esse certus reus r nō actor:vt de furto.r isto casu reus nō potest referre actori:vt.o.l.marcellus .quedam sunt delicta in quibus vterq potest esse equaliter certus: vt in iniuria facta de die in facie.et de homicidio cōstare vbi stetit p decēnium. vt no.glo. in.l. est verū.C. de inco. lib.x. Jtē presumit q si ibi habitaret cū maiori parte suarum fortunarū.vt in l. absentē. r ibi glos. mag.de iudi. r in.l. ciues.C.de inco. r videt hic vo luisse. no. Cy. in. l. ij. vbi sena.vel cla.qō no.Jnn.de fo.cōpe.c.ex parte.de hoc aliqd.s.Jo.An.i pri.decreta.r latiꝰ habetur i.c.si qs ꝛ.de foro cōpe.vide Bar.i.l.ij. vbi de cri.agi op.r do.Ant.i.c.qō clerici.de fo.cōp .r vide Cano.r maxime Ab.i.c.fi.de paroch. r vide Bar.i.l.pdia. de fun.instru.r vide Jmo.in.d.l.ex facto.la grāde.de heredi.insti.do.Anto.in.c.quod clerici.de foro compe.

¶Adde an quis dicat fortiri forū ratiōe incolatus.Bal.cōs.ccxij.iiij.libro.

¶Ad duas qōnes.Munqd habebit locū in domo cōi:vide Bal.in duab? primis.q. r ibi dixi in.l.j: C.q test.face.pos.vbi etiā vide:qd si est offēsus filius vel vxor:de quo p Bal.r Ang.i.l.j.§. dom?. ff.ad fill. Adde Bar.i.d.l.domū.r qō dixi in.l.j.s. de cloacis . et an verificet i domo ꝺducta .tex.est in.d.§.domū.r qd si statutū dicit : q nō possit capi i domo :an possit capi in apotheca:vide Pa.de cast.in cōsi.inci.in Christi noie amē.viso pūcto ꝓdicto &c.r qō est.xlj.

¶Ad domū.vtrū citatio facta ad stationē valeat vide Bart.in. l.iiij.§.toties.de dā.infec.r qō no. Bar.in.l.plericq.s.de in ius vocā.r in.l.j.de libe. ag.r Bar.in.l.meminisse.de offi.pcō.in princ.et Bar.in.l.cū quidā.de fun.instru.r Bal.in.l.iusiurandū.r ad pecunias.s.de iureiur.

¶Hac.l.aliqui allegāt istū tex.ꝛ glo.in.c.tā lītis de testi. q voluit q in cā criminali ciuiliter mota nō deferet iuramētū. sed hic dicit ꝛ respōde p solutiōe. Andre. Barba.

¶Delatū referre. Qñ hoc iuramentū possit referri &c.vide Bar.in.d.l.iusurādū r ad pecunias.in §.ptor.post prin.s.de iureiur.

a ¶Si ꝗs libellū.ad intellectū huius.§.r ei⁹ materie vide q̄ dixi in.l.diu⁹.in.iij.col.j.de cust.reo.et allegaſ iſte tex.cū gl.in.c.tū ex literis. de ī integ. resti.per aliquos ꝙ in cā criminali ciuiliter mota nō defertur iuramentum.

b ¶Nam indicare.no. ꝙ ꝺ⁹ indicare q̄ accusat ꝙ facit ꝓ statuto,adde qđ no.s.ꝺ condi. obtur.cau.in l.iij.§.fin. r fac.l. si barsator.ē. C. de fide inſ.r.l.sipgnore.s.ꝺ furt.in.§.q̄ furem. et de cuius substantia debēt sol a ui ista præmia an malefactoris an rei. cōmunis.dic vt per Ange. hic inreporta.r Bar.in.l.cornel.in fi.per illum tex. s. ad fi.dixi in.l.diuus.ī.ij.colum.j.de custo.reo.

c ¶Ad vindictā.qñ actio ciuilis r criminalis tenꝺunt ad vindictā vna tollit aliā:qꝺ itellige si integra pena fuit imposita alias secus ſm Bald.in.l. nullum. C.de testi.

ꝺ ¶Cōpetit cuilibet.adde text.in.l.manicheos. C. de here.r vide in.l.itē apud.§.cui.r ibi Bar.j.eo. et ibi videas.

e ¶Prætor edixit.facit ad quæstio.de qua per Ang. in.l.j.de libe.r posthu.

f ¶Siue infamat.adde Bar.r doc.in.l.edita. C.de edendo.in.ij.col.r Bar.in.l.an eandem. §.actiones.ff.de excep.rei iudi.r qꝺ no.Bar.in.l. procurator.em.ff.de obseq.r in.l.viro.solu.mat.r in.l.j. §.hoc interdictum in.iij.colum.s.vti possi.r adde Bal.in.d.l.edita.in.vj.col.in.iiij. oppo. r etiam ī xxviij.q.r oīno in.c.j.in princi.in.vj.columna.quimo.feu.amit.r Bart.in.l.neratius.ad.l. aquil.et per do.de ro.deci.xxvj. r adde quod aliqui dicebant quod iura per que se fundat Bar.hoc nō ꝓbant sed porti⁹ possent retorqueri contra eū. r ad c.tue.de.pcu. rñde qꝺ ibi cōstabat delictum esse mere criminale.vez in crimine adulterij ex q̄ perueniebat ad separationē toti.in ꝓtium etiam vide aliquid ꝙ Fulgo.in.l.j.in pn.in antepenul.col.de edē.p Bal.in.l.ij.ff.nau.cau.stab. Adde an ī libello in quo intētat actio famosa debeat apponi tps. Bal.cōsi.cccxvij.lib.j.

quod de ea re agere liceret: r sic innuit quod est actio ciuilis.ſz i.l.quod senatus. dicitur quod est accusatio criminalis.Sol.expone agere hic.i.accusare secunduz Ja.de are. ¶Quero circa istū §.si quis libellum. dicitur hic ei qui indicasset. datur præmium qualiter quis debet indicare:sufficit ne ire ad iudicem vel ad notarium: r dicere sibi certe non.nam indicare b dicitur quis accusando. vt.l.indicasse.j.de verborum signi.quod tene menti propter multa statuta. ¶Ad.l. quod senatus opponi.dicitur hic quod est publica accusatio ex hoc senatusconsul.contra quia non numeratur.j. de pub.iud.l.j.fol.vt ibi dixi. Item opponi.quod actio ciuilis per criminalem non tollitur.vt.l. fi na. C.de or.iu.solu. ibi intentabatur vicissim hoc est vna ab vno alia ab alio. sed hic vtraq; ab vno r eodem. ¶Item oppo. C.quando ciui.ac.cri.præiu.l.j.r.l.ij.§.j. s.vi bonor.rapto. secundum lec. Joā.Sol.hic loquitur quando ciuilis et criminalis pertinent ad vindictam.c.ibi quando ciuilis pſequitur rem familiarem.hoc probatur.j.l.proxi. §.j.et ibi statim dicam. ¶Ultimo no. †ex hac.l. quod quandocunq; est crimen quod non committitur in certam personam:tunc accusatio competit cuilibet d de populo vt si dicat statutum quicūq; maledixerit deo vel portauerit cultellus vel de nocte inuerit vel si.que non cōmittuntur in certam personam.dixi in.l.j.j.de publi.iud.

c ¶Quando de delicto agitur ciuiliter an debeat inseri locus et tempus secundum formam.l.libellorum.

Si quis libellum.

a Hic incipit tractare de secūda parte rub.s.de famo.libel.r primo ponit verba senatusconsulti. secundo exponit aliqualr illa verba in.l.qō senatus. ¶Oppo.in isto .§.dicitur

Preter edixit.

b Opponi.quod procedat libellus incertus.vt.s.l.proxi. fol. fallit ibi. vbi non cogitur dicere personaz passi iniuriam: sed persona inferentis iniuriā semp ꝺz dici vt hic.ista est vera. Alij dicunt ibi in accusatione criminali:hic in actione ciuili: truffa est. nam multomagis in accusatione criminali debet quis ponere certum: vt.l.libellorum.j.de accu. Alij dicunt quod debet dicere certum scilicet genus iniurie quod in idem recidit cum prima. ¶Quero⁊ vtrum quando de delicto agitur ciuiliter debeat inseri locus r tempus secundum formam. l.libellorum.j. de accus. Roffr.quando format libellum super actione iniuriarum non ponit locum vel tempus.Specula.in titulo de iniur. r damno da. cum format libellum in actione iniuriarum ponit locum et tempus: sed cum formabit libellus in actione.l.aquil.de damno dato non ponit.do.Ly.in.l. si non conuitij.C.eod.nihil retigit vbi ponit materiam de iniur.tu dic quod quandocunq; agitur ciuiliter aliqua actione que infamat tunc debeo ponere certum ponendo tempus r locum vt hic.et.l. idem exigit.s.de dolo.r in.c.tue.extra de procur. et intelligo siue infamat de iure siue de facto.hoc dico per iura que volunt quod etiam in exceptionibus continentibus delictum inseratur locus et tempus:vt.c.presentium.extra de testi.lib.vj.dixi in.l.j.s.de excep.sed si est actio ciuilis que nō infamat:tūc nō cogitur quis dicere locum r temp⁹: quia tunc cessat ratio huius.l.et.l. idem exigit.

s.de dolo.

s.de dolo. nā tex.dixit qui famosam accusationē a r.c. r sic eadem ratio est qñ nō est famosa q̄ in alijs ciuilibus descendentibus ex contractibus in qb⁹ nō inserit locus r tps.vt.s.de eden.l.j.in princi. r b ibi not.in gl.mag. r ex hoc sequitur ꝙ cū actiones descendentes ex quasi maleficio nō infamēt non est necesse ꝙ inseraſ locus r tps. probo fortius. certū est ꝙ persona delinquentis ꝺz exprimi in libello vt hic:quasi agaſ ex delicto qꝺ infamat:ſz si agit ex quasi delicto nō cogo: certā psonā delinquētis exprimere.vt.l.licet.§.pe.s.nau.cau.sta.r quod ibi no.facit ad hoc.l.si cum exceptione.§.in hac actione.s. qꝺ me.cau.

¶Actio advindictā quando dicatur competere r quando ad rem familiarem.

1 Titulus. C.qñ actio ciui.preiudicat criminali an habeat locum in priuatis criminibus.

2 Differentia inter actionem.l.aquil.r actionem iniuriarum.

3 Agens ad interesse nō tenetur exprimere in libello certam quantitatem.

4 Iudex potest libellum non continentem certam quantitatem reiscere.
Contra agentem actione iniuriarū potest opponi ꝙ iniuria non est atrox.

5 Pater qui fecit atrocem iniuriā filio potest accusari criminaliter.

Si dicatur

a Iste.§. bonus est r solennis.r diuidit in partes quatuor. ꝑmo ponit duas qōnes r rñsiones.scꝺo ponit r solnit.tertio ponit aliā.q.r rñsionē. quarto sil⁹ ponit aliā.q.r rñsionē.scꝺa ibi:at quin. tertia ibi: quid ergo de lege.quarta ibi: quid ergo si quis. ꝑma ps legit vno mō �fz gl.alio mō ſm Jac. de are.in scꝺa r tertia parte legit vniformiter ſm oēs.in ōrta pte legit duob⁹ modis ſm gl. tertio modo ſm Ja.de are.r fz gl.iste.§.h.ꝺ.Si actū est actione ciuili que cōpetit ad vindictā tollit accusatio criminalis:sec⁹ si ad rē familiarē ciuiliter fit actū. h.ꝺ. ¶Opp.s.vi bo.rap.l. ij.§.j.r.C. qñ acti.ci. c cri.ꝑiudi.l.j.fol.habetis ī tex.hic loquit qñ vtraq; cōpetit ad vindictā.ibi qñ altera pſequit rē familiarē. Pro hac† sol.est vidēdū qñ actio dicaſ cōpetere ad vindictā r qñ ad rē familiarē. Dy.s.l.proxi.dicit sic.nō est dubiū ꝙ acusationes criminales sunt pdite ad vindictā:vt.l.licitatio.§. ꝙ illicite. s.de publ.r l.fi.s.de priua.delic.r.l.fin.s.de fur. r.j.eo.l.vlti.sed de actionibus ciuilibus dubitaſ.

b sed dic⁹ aut agit pro delicto circa rem estimabilē cōmisso:r non dicitur prodita ad vindictā. sed ad persecutionē rei vel damni rei familiaris:licet ratione delicti detur: vt in actione vi bono. rapt. r l.aquil.r furti.aut agit pro delicto circa rē inestimabilem cōmisso:r tunc dicitur ad vindictā ꝑdita. vt in actione iniuriarū: vt hoc. §.r.s.l.proxi.r l.penales.ad.l.falci.ita dicit Dy.hoc displicet in primo membro: qz videt cōtra casum huius.§.nā hic agitur de delicto circa seruum cōmisso: r tñ si agitur iniuriarū dicit cōpetere advindictā. ¶Item displicet in secundo mēbro:qz pro furto filij pōt agi actione furti:vt.l.eū qui.§.si filius.s.de fur.r tamen cōstat ꝙ actio furti pſequit rem familiarē:

¶Si dicatur.istum tex.limita vt per Bar.in.l.nō impossibile.s.de pact.r limita omnino vt p Ald⁹ order.in.c.de his.de accu.

¶Sed dic. Quādo actio dicaſ prodi ad vindictā r quando ad persecutionē rei vel damni per Jmo. in.l.interdū.de publi.iudi. p Bar.in.l.i.l.j.C.qñ ciuilis actio ꝓiud. cri. Jmol. r ibi gl. in l.pro here de.§.fi. in glo.fin.de acqui. he.

¶Jac.de are. no.q̄ iudex non pōt ꝑmittere aliquez agere iniuriarū ciuiliter ne tollatur accusatio.l.cor ne. de fic. r adō bar. in.l. qđ ergo. §. pena grauior. ad fin. s. de insa. in. l.j. C. qñ ci. act. cri. ꝓiud. per Jmo. in.l.interdum.ff.de pub.iu.vbi Jmo.r gl. hunc text. volunt intelligi qñ finito iudicio primo intentato ad vindictā nunq̄ in perpetuū posset agi criāl⁹. qō no.r ad de Jmol. i.d.l. p here de. §.fi. vbi est alia gl.in fi. de acq̄. hereditā.

a ¶Quero que addc Bal. in c. j. §. iniuria. de pa. iu
tir. qui dicit q iniuria que nō cadit in speciale no
men delicti tñ cadit in atrocitatē facti poterit du
pliciter puniri. ⁊ ibi tu omnino videas. ⁊ vide Dy. 1
in l. dñm. C. eo. ⁊ an possit cedi actio iniuriarū. vi
de in l. fi. 2
C. de he
re. vel act.
vē. ⁊ an di
cak in bo
nis. nfis.
dic vt i. l.
emancipa
tus. de col
la. bo.
b ¶Atrocē iniuriam. 2
que aūt di
cak atrox
iniuria. vi
de not. in
c. solet. ⁊ a
ibip Jmo. 3
de sen. ex
com. ⁊ qō
no. in. c. p
literas. de
rest. spo. ⁊
le. ⁊ not. p
Guil. in. l.
sed si hac.
§. pretor
ait. de in
ius voc. ⁊
vide. j. l. p
xi. insti. e. 4
§. atrox.
¶adde qō
no. Bar.
in. l. nō so
lū. §. imā.
j. eod'. an
aūt percus
sio manu 5
vacua sit
atrox iniu
ria. vide in
sti. de act.
§. pena. fz
quid si ali
quis occi 6
dit aliquē
manu va b
cua an te
neatur si
cut de gladio. dic q sic. dū tñ cū dolo. l. q ac. §. j. 1
ad l. aqui. fz Jac. ⁊ Bal. in c. j. de iniu. ppe fin. de
pa. iur. fir. ⁊ Bal. in l. si neg. C. q accu. nō pos. vbi 2
tñ dicit q vulnus est grauior offensa.
c ¶Vulnus. qō dicak vulnus mortale vide Bal. in 1
c. j. quib. mod. feu. in fine. ⁊ vtrū app. vulneris ve
niat vulnusculum. vel fractura dixi post Bartol. c.

inimicē. ¶Cōtra hoc opp. §. l. pri. Sol. dico q spāle est in. l. cor. de si 1
ca. ⁊ veneficis. vt pretor nō debeat
pmittere intentare actionē ciuilē p
quā ei pīudicetur. secus si esset alia
accusatio criminalis. ⁊ hoc pbak ex
presse hic in fi. huius. §. vbi. immit
q alij accusationi possit pīudicari
preterq accusationi. l. cor. de fica. ⁊
hāc lect. puto veram ⁊ verissimam. 2
¶Pro declaratione pmo āro † an
ille titu. C. qñ. ciuis act. cri. pīu. ha
beat locū in priuatis criminib⁹. hic
tex. facit q nō. sed tu dic vt not. in
d. l. j. C. qñ. ciuis act. cri. pīu. ¶Quero
que differentia † est inter actionē 3
l. aquil. ⁊ actionē iniuriarū. glo. dī 1
cit differētia est in formatiōe libel
li: qz qñ ago actiōe. l. aq̄l. debeo ex 2
primere certā quantitatē dāni: sed
qñ ago actione iniuriarū nō debeo
certā quātitatē exprimere. vide glo. 3
q incipit ⁊ ideo cessat. quā no. si ista
gl. esset vera destruerent multi li
belli cū in eis dicak peto mihi dānū
emendari cū dampnū estimek in libel
lo. videte id qō gl. dicit de actiōe. l.
aquil. nō puto esse verū de necessi
tate. nā actio. l. aq̄l. cōpetit ad inter
esse † qui agit ad interesse. nō cogīk 1
certā quātitatē exprimere in libel
lo vt. l. certi condictio. ⁊ ibi no. §. fi
cer. pet. ⁊ ego tenui in. l. quidā. ⁊ in
l. stipulationes nō diuiduntur. §. de
ver. obli. sed qō dz de actione iniu 2
riarū an debeat exprimi certa quāti
tas: dicā. j. eo. l. iniuriarū estimatio.
¶Preterea † no. hic in versi. nec essi
ptor ferre dz q iudex pōt istū libel
lū sua autoritate reijcere. facit. §. de
iure do. l. si extraneus. ⁊. l. si. fernus.
C. de his qui ad eccl. pfu. Jtē no. q 3
ista exceptio q iniuria nō est atrox
potest opponi ante lit. contest. ¶Cir
ca fi. huius. §. quero † quid si pater
filio in potestate constituto fecit
atrocem iniuriam b certum est q
potest agi ciuiliter vt hic: an crimi
naliter poterit accusari. ⁊ puto q sic. argu. j. de pe
nis. l. respiciendū. §. furta domestica. ⁊. j. ad. l. pom
pe. de paricid. per totum.
☞Alternatio q inducat incertitudinē ⁊ incerti
tudo vitiat libellum.
Libellus ⁊ sententia alternatiua admittuntur qñ
actor non potest certum exprimere.

Quod autem. ¶Nota † q alternatio
inducit incertitudinez.
scdo no. q incertitudo vitiat libellum. ¶Opp. q
valeat stipulatio alternatiua vt. l. vbi aūt. §. qui
illud. s̄. de verb. oblig. ⁊. l. inter stipulantē. §. si sti
pulanti. eo. tit. so. istud verū in his que procedūt
ex voluntate contrahentium. idem in legato qō
consistit ex mera voluntate legantis: hic in libello
qui datur inuito. ¶Item cōtra q † libellus ⁊ sen
tentia alternatiua admittūtur vt. l. eum qui certa
rū. in fi. §. de verb. oblig. ⁊ institu. de acti. §. cura
re. sol. illud est verum quando actor non potest ex
primere certum: qz nō est eius electio: sed hic pōt
exprimere certum: vt. l. vbi autem. §. qui illud. s̄.
de verbo. oblig.
☞Si ex pluribus actibus vnus effectus sequik
ille solus punitur. si plures ex quolibet punitur.
Accusatus in vno libello de pluribus delictis pōt
pro omnibus vna summa condemnari ⁊ etiam dis
tincte pro quolibet.
Si ex pluribus iniurijs factis vna tantū psequik
potest. aliā pro sequi si reus nō opponit ⁊ cogitur
actor omnes ponere in vno libello.

Si mihi. Op. de. l. nō est nouū. s̄. de act.
emp. gl. nō sol. tu dic q cogitur
oēs pponere in vno libello tñ ex qualibet sequik
condēnatio. acsi pponerent in diuersis libellis vt
in. d. l. nō est nouū. ⁊ qō ibi no. ¶Oppo. de. l. illud.
s̄. ad. l. aquil. sol. aut † ex pluribus actibus sequik
vnus effectus. ⁊ solus ille punik vt ibi: aut sequun
tur plures effectus: ⁊ tunc ex quolibet punitur.
ita loquitur hic. ⁊ per hoc. §. iste inducitur ad illā
q. de eo qui dedit alicui plures alapas simul: de
qua dixi in. l. nunq̄ plura. s̄. de pri. deli. ¶Quero
† aliquis est accusatus in vno libello de pluribus
delictis: an cuilibet delicto sit attribuēda distin
cta summa in cōdemnatione an pro omnibus vna
summa. Dy. ponit hanc. q. C. eo. l. si non cōuitij. in
xij. q. b. iuriter quicquid ipse dicat puto esse verissi
mū q vtrunq; potest facere. hoc pbak ex presse in
l. §. j. j. que sent. sine ap. re. ¶Scdo † quero cum
plures iniurie essent simul facte: tñ vna quis est
prosecutus: postea vult prosequi aliam: an possit.
Rñ. q oēs iniurias ponere cogitur in vno libel
lo: hoc est faciendū reo postulante: sed si reus nil
diceret tunc iudicium procederet: ⁊ in diuersis li
bellis hoc posset petere. arg. pro hoc. s̄. iudi. fol
ui. l. ita tamen. §. penul.
☞Vulnus dicitur quādo scissura seu separatio
fit in corpore.
Tumefactio dicitur vulnus quando eius causa est
facta scissura.

Rem atrocem. Dicitur hic in fin. † si
vulnus illatum sit: quid
dicatur vulnus. Respondeo vulnus dicitur qñ fit
scissura

scissura seu separatio in corpore hic est tex. ad lite
ram in. l. si seruus seruum. §. rupisse. s̄. ad. l. aq̄l. fz
2 quero † q̄d si factus est tumor seu tumefactio vtrū
dicak vulnus. respō. si quidē si tumor cuius causa
sit facta scissura seu separatio intrinsecus licet nō
appareat vel opz q rumpatur qz facit saniem tūc
etiam dicitur vulnus. vt. d. §. rupisse.
1 ☞An scindere vestes sit iniuria in corpus.

Sed et est questionis. ¶Solo. hunc tex. quod quando scinditur ve
stimentum dicitur iniuria fieri in corp⁹. 2
1 † contra. s̄. de his qui dele. vel effu. l. j. §. hec au
tem verba. sol. in illo edicto requiritur quod sit
nocitum corpori. quod non fit scissis vestimentis:
hic autē sufficit iniuriam fieri corpori qō fit scis
sis vestimētis. de hoc plene dixi i. l. licitatio. §. qō
illicite. s̄. de publi.
1 ☞Qui mandauit aliquē percuti q teneak. l. cor
nelia de iniurijs. directa.
Statutum loquēs de faciente an loquatur in fieri
ciente.

Non solum. ¶Oppo. quod ille c
qui fecit mandato d
alterius non teneak: vt. l. liber homo. s̄.
ad. l. aquil. solu. ibi in persona que habe
bat necesse parere: et delictum erat leue. statim di
cā. j. in. §. si mādato. ¶Quero † vtrū iste q̄ manda
uit pcuti aliquē teneak iniuriarū. l. corne. vel tenea
1 tur iniuriarū pretoria ⁊ Gl. dicit q teneak ptoria:
quia non facit directe: sed per cōsequētiam. vt. l.
lex corne. §. illud. s̄. eo. ¶Solo. gl. q si statutū loqt b
de faciēte nō potrigik ad fieri facientē. Quidā tñ
rephendūt istā gl. p. l. sed si vnius. §. seruus me⁹.
j. e. breuiter. Dy. tractat hoc in. l. nō ideo mūn⁹. in
v. q. C. de accu. qtū ad. q. dico q ista glo. nō dicit
verū: quia imo tenek. l. corne. directa: nam si verba
l. corne. respicis sunt scripta in rē ex parte offendē
tis in personā ex parte offensi. fz in eo quod dicit
pulsatū impsonaliter. apparet q est in rem ex par
te offendētis. vt. l. aut qui aliter. §. penul. ⁊ fi. s̄. qō
vi aut clā. ⁊. l. hec verba. j. de adul. sed ex parte iu
riam passi non cōtinetur q̄ patik iniuriā per cōse
quētiā. vt. l. lex corne. §. illud. s̄. eo. dicā tū de hoc
plenius. j. ea. l. §. si mādato meo.
1 ☞Obligatio ex delicto est de iure gentium et in
ea est obligatio naturalis.
2 Remissio iniurie q non requirat partis presentiā:
qz ex bono vel equo introducta est actio ita eadē
equitate remittitur.
3 Iniuria nō videtur remissa ex solo q quis tāq bo
nus christianus fuit confessus peccata sua.
4 Absolutio ab excōicatiōe si est facta cum pacto qō
si decetero fuerit inobediēs reincidat in excōica
tionem qō illud pactum non teneat.

Iniuriarum actio. Oppon. quod
actio iniuriaz c
fit ex delicto: nō ex bono ⁊ equo. insti. de obli. q ex
deli. nascū. in prin. Sol. ibi loquitur ex parte rei:
nā causatur ex delicto: sed ex parte actoris ex bo
no ⁊ equo. vel dicas q ex parte rei est eq̄tas q ipe d
1 puniak. ⁊ p hoc dico † q i obligatiōe ex delicto, i

in. l. denūtiasse. §. q̄d tñ. de adul. s̄. ⁊ de scindente
vestē alicui vide Bar. in. l. gallus. §. ille casus. de
lib. ⁊ posthu. ⁊ qō habeā p Jnn. in. c. nup. de sent.
excō. vbi ponit de capiēte frenū eq clerici seu de
scindente vestē an sit excōicatus.
a ¶Non so
lum. §. in
iuri. ac.
inest obli
ga. na. vō
Bar. in. l.
j. de cōdi.
indebi. in
ij. colum.
⁊ in. l. cum
q̄s. C. de
iur. et fac.
ign. fz qua
liter co
gno. an q̄s
reuo. ad a
nimum in
iuriam fi
bi factam
dicit bal.
in. l. quo
niam. C. de test. quod ex verbis ⁊ signis iuxta glo.
in. l. apud. in prin. s̄. de doli excep. nec est necesse
quod tunc dicat ad animum meum reuoco iniuriā
secundum Gof. ⁊ Dost. ⁊ do. Anto. in. d. c. cum te.
de re iudic.
¶Non sufficiat. Vide circa hoc Bal. in. c. j. §. in
iu. in. ij. col. de pa. iura. fir. ⁊ in. l. ij. ad silleia. et in
l. in ipsius. C. fami. herciscē. ⁊ an remissa iniuria vi
deank etiā remissa dāna: vide Dy. in. l. si vn⁹. §. si
añ. j. eo. ⁊ Bal. in. l. si tibi. §. q̄dā. de pac. et vtrū re
missio possit fieri ab senti: vide Bal. i. l. ij. i penul.
col. C. de libe. ⁊ eo. libe. ⁊ ibi q̄d in parte: ⁊ quali
ter remittak iniuria: vide Bal. i. c. j. s̄. alk. et plus
dicit Bal. no. in. d. l. filio quez pater. de lib. ⁊ post
hu. videlz q si aliqs salutauit inimicū suum quod
videk facta recōciliatio. alk. c. cū oēs. xxij. q. j. ⁊ vi
de Bal. in. l. in ipsi⁹. C. fami. her. itez p tactū pal
marū: vt est glo. quā ibi bñ pōderat Bald. ad hoc
in. l. j. in pn. s̄. de pac. ⁊ ibi Ang. idē dicit si fuerit
pbatū q biberūt simul: itē per cfessionē factā sa
cerdoti: ⁊ remissio facta etiam in foro penitentie
videtur remitti actio iniuriosa: de quo vide Joā.
And. in tit. de instru. edi. §. nunc vero aliqua. ⁊ An.
de but. et Jmo. in. c. de his. de accu. et Bald. in. l.
ij. ad fil. ⁊ in. l. ij. C. de lib. et eo. lib. vide remissiue
de aliis modis remittendi iniuriam. que dixi in. l.
j. circa prin. s̄. de pac. ⁊ ad primū adde Bar. in. l. ſ
tibi. §. quedam. de pac. ⁊ glo. insti. eo. §. fi. quā alk.
in aut. si dicatur. C. de test. in. v. col. ⁊ in. l. j. ad fi
nem. C. cōia de lega.
¶Dic tex. Et facit ad no. i. l. j. s̄. e. ⁊ p quos act⁹
pbek pax: vide in. l. athlete. s̄. de exc. tuto. in prin.
⁊ gl. alk. p Bar. sequit Bal. i. l. id qō pauperibus.
in. xj. col. de episco. ⁊ cle.
¶Insti. eo. Istū tex. all. Bal. i aut. si dicak. i. ij. co
C. de test. ⁊ in. l. j. ad fi. C. cōia de leg.

a ¶Remittere rāco:ē. ⁊ ad Bart. hic adde Bal. hoc no. distinguentē. aut est facta plena remis. in fo. pe. et cum iuramento ⁊ prodest in fo. iudi. quia potuit presbyter pro alio acquirere: vt in. l. j. §. q̄ ius publicum. ⁊ quod ibi Bar. de iust. ⁊ iur. ⁊ maxime in li. iuxta no. in glo. .i. l. nō solum. §. libera. ō libe. leg. aut tātum ranco: est remissus: ⁊ tūc actio iniuriaruz q̄ dat ad penā interesse nō dicit remissa aut dubitamus: et tunc dicit q̄ i dubio sufficit qō alterū remittat. alias ō ser. vb. predi. et ibi Bart. in. l. si mihi. ⁊ in. l. si domus et ad. q. bar. b ¶Vide Jo. And. in addi. specu. de instru. edi. §. nūc aliqua. et de lo. in. l. ij. ad fil. et ōt Bald. in. l. in ipsius. C. fami. her. q̄ per grata seruitia dicitur iniuria remissa. ⁊ ibi vi de vtrum sufficiat remissio facta verbis generalibus.

b ¶Isti officiales. vide Ange. i sua. q. que incipit exorta guerra. ⁊ Bar. in cōsil. ici. videtur manso:. frater minor:.

riam ⁊ postea qualuerit nō potest agere actione iniuriarū. ¶Quero † iuxta hoc ego conuētus actione iniuriarū facio ad mei defensionem talē positionem: quod tu post illam iniuriā receptā fuisti pfessus tanq̄ fidelis x̄pianus peccata tua: tu confiteris hoc. an ex hoc sit pbata iniurie remissio. Guil. de cu. tangit in. l. si tibi. §. q̄dā. ō. de pac. veritas est q̄ nō videt remissa actio iniuriarū. q⁊ de necessitate ad salutem anime sue nō tenet remittere actionē iniuriarū: ⁊ bene tenetur remittere rāco/ rem^a quē hz in animo ad offendendum, ita dicit Guil. ego reperi in libro sniarū: dicit in oratione dn̄ica. dimitte nobis debita nostra sicut et nos dimittim⁹ debitoribus nostris ⁊c. ex hoc colligitur quod sicut mihi nō dimittit nisi petā: ita non teneo: dimittere inimico meo nisi petat: tn̄ vtrū hoc sit verū vel nō: non affirmo: tn̄ si esset verū esset determinatio pdicte. q. q⁊ nō teneo: tibi remittere si a me nō petis. ¶Ulti/mo iste. §. facit † ad. q. isti officiales[b] ecclesie cōsueuerūt facere pacta et cōuētiones cū rebellibus ⁊ redeuntibus ad obedientiā hoc modo: liberamus et remittimus vobis oīa delicta: ⁊ oes sentētias: oēs penas spirituales ⁊ tēporales quas incurristis vsq̄ i p̄sentem diē hoc pacto q⁊ si decetero similia attentabitis re incidetis in oēs istas sententias. ¶Quero an valeat ista adiectio vt possint in dictas sententias reincidere: ⁊ videtur q⁊ nō: nā iste obligationes ex delicto bene p̄nt tolli pacto: sed nō possunt reuiuisci pacto: vt hic. ⁊ l. si vnus. §. pactus ne peteret. ō. de pac, vidi magnā. q. de hoc nō examino modo.

a ☞Mandatum rei turpis non producit actionem inter mandatarium ⁊ mandantem conducentem ⁊ conductum.

2 Mandator dicitur qui mandat delictum committi propter seipsuz mādantem ad satiffacti onē. volūtatis sue nulla data pecunia.

¶Conductor q̄ facit p data pecunia. Persuasor qui persuadet alicui propter seipsum cui fit persuasio.

Ex mādato in atrocib⁹ etiā delicto nō secuto qs extraordinarie tenet nō si delictum est leue.

Mandans mandato secuto tenetur.

Mandatarius an excusetur ratione ignorantie.

Mandatarius q̄n excusat ratione mādantis cui tenebatur obedire: q⁊ accusatur in leuibus.

Delictorum quedam leuia: quedā grauia quedam grauiora quedam grauissima.

Mandans ⁊ mādatarius an teneatur eadem lege: ⁊ sit idem delictum, remissiue.

Obligatio qua tenetur mandans an teneat ex mādato an ex delicto postea subsecuto: q⁊ ex delicto.

Locus ⁊ tēp⁹ delicti cōmissi inspicit quo ad augēdam vel minuendam penam.

Si mādaui tibi vt mādares an tenearis: remissiue.

Mādatari⁹ si diu steterit post mādatū sibi factū ad cōmittēdū delictū: an mādās teneat. qō sic nisi tacite vel exp̄sse mādatū sit reuocatū.

Que differētia inter mādantē ⁊ conducentem.

Delictum dicitur magis atrox q̄n fit mediāte pecunia ⁊ pena augetur vt in assassinis.

Persuasor a mandatore in quo differat.

Persuadēs vt teneat p delicto facto a psuaso an ōbeat distingui an deliquēs eēt alit factur⁹ vel ne.

Persuadere ⁊ dare consiliū. est opem prebere.

Persuasio seu cōsiliū q̄n fit circa id qō non caditi delictum adhibetur distinctio an dolo fecit an nō ⁊ an erat aliter facturus vel non.

Distinctio an erat facturus an non habet locum i mandatore.

Persuadens seu dans consilium an puniat eadem l. qua faciens. remissiue.

Persuasio ⁊ cōsiliū quare nō possit reuocari sicut mādatū ⁊ cōsiliū qō persuadens non teneatur.

Inter persuasionem: consilium: instigationem: ⁊ instructionem non est differentia.

Omnis actus qui fit verbis gratia tantum facientis potest dici consilium.

Si mandato meo. + Iste. §. est notabilis ⁊ diuiditur in partes quatuor. Primo loquitur in eo qui mandauit extraneo quod delictum committeret. Secundo loquitur in conducente. Tertio in mandante subditis sibi personis. Quarto loquitur in persuadente: secunda ibi: proculus. tertia ibi: idēq̄ quarta ibi: attilicinus. ¶Opponi. ⁊ videtur † quod mādans nec conducens teneatur: quia rei turpis nullum est mandatum ⁊ nullus est contractus: vt. l. si remunerandi. §. rei turpis. ō. man. et. l. si a reo. §. fin. ō. de fideius. Solut. nullum est mandatum vel contractus est nullus quantum ad actionem pariendam inter mandantem ⁊ mandatariuz] cōductē tem ⁊ conductū. sed quantum ad actionē pariēdā ei in cuius pernicie mādatur vel aliquis conducitur: vt hic. ¶Op. in eo qō dicit de filio. de. l. liber homo. ō. ad. l. aquil. fol. ibi in leuibus hic in grauibus. dicā. j. ¶Op. dicitur hic in fine. alias nolenti. Contra

§ ¶Que sit dīa. ⁊ vide Bart. j. e. §. fi. in fin. qui aūt dicant cōsiliarij socij vel aliter participes in delicto vide in cle. j. de pe. in glo. mag. ⁊ qō hī in. l. j. C. si rector puin. ⁊ plus delinquit mandans q̄ cōsulens. vt dixit Bar. in. l. j. in col. vj. C. de ser. fugi. ⁊ vide ad p̄dicta bal dum in. l. ob hec verba. §. de infa.

b ¶Quid si aliquis. si aliqs mādat nec secutum est maleficiuz an teneat: quid autē si mandatarius sollus attēta uit an mādās teneatur. vide Bald. in l. non ideo minus. in vlti. colū. C. de act. ⁊quid si ex cessit forma mām. ⁊ ad Bar. hic adde Bal. in. l. si quis id qō. §. fi. ⁊ ibi glo. ⁊ Barto. et docto. de iur. om. iu. ⁊ hic adde Bal. in. l. j. in. iij. col. de ser. fugi. et q̄d in persuadente vide Bar. j. eo. §. fi. Adde an tenetur mandans de maleficio quod nōn est secutum Bal. consi. cccxxiij. lib. iiij.

c ¶Sed quero. q̄n excusatur ratione cause si est talis, ī que a iure sortiat effectum: licet puniat vt est tex. ⁊ Barto. ibi ⁊ oēs docto. in. l. iij. §. j. qō quisq̄ iur. ⁊ facit ad questio. de qua ibi Angel. et faciunt hec ad. q. an procura. teneat tāq̄ principalis adversus rest. vide de hoc Alexan. in. d. l. iij. §. j. qō quisq̄ iuris. vbi plene de omnibus alijs. et faciunt hec ad. q. si statu. permittit alicui se vindicare: an possit alij mandare. ⁊ videtur q̄nō per ea que habes hic quod videt tenere Bal. in. l. accu. C. qō me. cau. ⁊ in. ca. j. §. si vero. de pa. iura. fir. ⁊ in. d. l. ad officium. in fin. C. commu. diuidi. ⁊ in. l. vtpvim. de iu. ⁊ iure. ⁊ in repe. l. j. C. vnde vi. licet Bal. contrarium dixerit in. l. gracchus. per illum tex. C. de adul. per Pe. de anch. in repeti. c. canonum statuta. de constit. ad fi. versi. ⁊ hic subiungi.

per Paul. de cast. in. l. si cum dotem. §. transgrediamur. sol. ma. per Ludo. in. l. iij. §. si mari. ff. ad file. in. l. j. §. fi. in additio. de ope. nom nuntia. ō. adde ⁊ in p̄mis qō punitis occisoribus tenetur mandans secundum Bal. in. l. vj. ad finem. C. quorum appella. ⁊ not. quod Bal. in. l. j. in. iij. colūmna. C. de ser. fugiti. dicit q⁊ in quadam inquisitione in qua conti nebat q⁊ famul⁹ mādauerat dominō ⁊c. fuit manifesta falsitas deprehensa. et idem dicit in simi libus: vt quod filius patri ⁊c. ⁊an mādatari⁹ cui fuit mādatū vt iret i fundo mādātis qui erat tunc alicui⁹ alterius ex cusetur. vide Bald. in. l. non ideomin⁹.

ti. Contra in. l. j. §. persuadere. ō. de ser. cor. sol. dicūt quidā subaudi hic maxime. alij oñt ibi loquit⁹ in delicto qō sola corruptione animi cō mittitur. hic in his in quib⁹ requirit factū: qō satis plz quātū ad. l. ōziā. c j. tn̄ plenius dicam. ¶Ideo † ad materiā. §. et p̄o eius declaratione quero que sit differentia[a] inter mandantē ⁊ conducentē ⁊ psuadentem de quibus loquitur iste. §. respon. mādator ōr ille qui mandat delictū cōmitti ꝓpter seipsum mādantem: ⁊ ad satiffactionē volūtatis sue nulla data pecunia. cōductor dicit ille qui hoc facit data pecunia: psuasor ōr ille qui persuadet alicui ꝓpter ipsum cui fit persuasio. ⁊ ideo nō curo quibus verbis vtat: siue mando: siue rogo: siue quibuscūq̄ verbis: si hoc fit gratia eius cui fit mandatuz seu persuasio: istud nō ōr mādatū: sed ōr persuasio seu cōsiliuz. ar. g. p hoc in. l. ij. ō. manda. ¶Doc p̄missio quero † circa mādatū seu circa persona mādatoris. quid si aliquis[b] mādat: nec secutum est maleficium: an teneat: ⁊ videtur qō nō: vt. j. eo. l. itē[d] apud labeonem. §. si curauerit. ⁊. j. de verborum signi. l. sepe. in fi. ⁊ qō hic no. ⁊. §. ope. instit. de ob. q̄ ex delic. nas. in ōziū videt q⁊ sic in l. j. in princip. j. de extraor. cri. breuiter aut est delictum atrox. ⁊ tūc ex solo mandato quis teneturvt extraor[e] dinarie puniat: vt. j. de extraor. cri. l. j. nō vt puniat ex ipso delicto qō mādat fieri. aut est delictum leue: ⁊ tunc non tenet: vt dicta. l. item apud labeonē. §. si curauerit. ⁊ ibi p Dy. ¶Sed quero[c] q̄n † est secutū delictum an teneat mandans. respō. certūm est q⁊ teneat tā ipse qui mādat q̄m ille qui mādatum suscipit: vt hic: nisi ille qui mandatuz suscipit excuset. ista aūt excusatio ꝓtingit q̄nq̄ ratione p̄sone eius cui mādatur: q⁊ mādatari⁹ nō putabat delictū: q̄nq̄ ratione mādantis cui debebat obedire. ¶Circa primū † dic aut illud qō mandat poterat esse simpliciter licitū: ⁊ mādatarius excusat. verbi gratia: mandaui tibi vt labores in tali fundo vel in tali domo seu vinea quā tu putabas esse meā. certe excusaris vt no. in. l. in rē. §. tignū. ō. de rei vē. q̄nq̄ illud qō mandat nō est licitū nisi certe p̄sone eius p̄uilegio: vt puta maritus potest occidere adulterū iniuctū cū vxore. certe cum hoc sit ex p̄uilegio concesso persone non potest hoc mādare alteri:[d] nisi forte filijs suis: vt. l. gracchus. C. de adul. ¶Circa secūdū † q̄n mādatarius ꝓtendit excusationem q⁊ habebat necesse parere. hoc est verū in leuibus secus in grauibus: vt. l. liber homo. ō. ad. l. aquilā. ⁊ qō ibi no. ⁊. l. seruus. ō. de act. ⁊ obliga. ¶Sed, gratia huius † [e] in p̄rin. C. de accu. et vide eum in. q. sua accusatus de vxturbatiua. ⁊ adde quod dicit Ange. in. l. liber tozum. §. excusantur. ō. de infa. q⁊ si potestas mandat alicui de fami. quod torqueat aliquem in casu illicito: qō licet teneatur mandans non tamen teneatur mandatarius: q⁊ facit vt executor. facit qō no. Dy. in reg. si quis manda. in. vj. in contrariū facit quod no. Inno. in. c. pasto. in verbo iustam. de offi. deleg. ⁊ qō no. in. c. cū in iure. eod. tit. ⁊ in. l. si quis vxo. §. si fug. ō. de fur. ⁊ istis adde que dixi in l. si sciente. ō. de paricid.

✠ Andre. Poma. ¶Mādari alteri. vide Feli. in. c. que in ecclesiarū. co. iiij. de cōstitu. ⁊ in. c. ad nostram. col. ij. de pba. ⁊ Roma. p̄sil. ccccl xxxiij. vbi ponit alia multa similia.

✠ Andre. Poma. ¶Sed gratia huius. que dicāntur crimina leuia ⁊ que grauia vide Lepo. consi. xj. col. v. q. vj. ⁊ Alex. cclj. vol. ij. vbi ponit aliquid circa que dicatur grauis iniuria. de quo. j. p Bar. ⁊ qō dicatur leue crimen.

a ¶Quero que dicuntur.que dicantur delicta leuia ⁊ que grauia. Adde que dixi.ſ.eo.l. pretor.ſ. preterea.poſt Bar.⁊ q̄ no.Bar.in.d.l.leuia.⁊ de grauibus: vide.in.l.iij.C.de epiſ.audi.⁊ ſm Joā. an.in.c.ſedes de reſcrip.⁊ in.c. at ſi clerici. de iu. ⁊ in gl. in l.ab ea.de reg.iur.et adde q̄ lz quis non teneat̄ parere ī grauibus. tamen ſi paret;mitius punit̄. ita dicit Bal. no.⁊ Sali.in.l.ſeruos.p illū tex.C.ad l.iul.devi.⁊ vide ſin. Ang.in.l. iij. ſ.j.;q̄ quiſq̄ iur.⁊ ad materiam vide Bal.in.l. ſ.C. qui accuſ.non poſſunt. ī viij. colū. cum ſeq.⁊ dicit Bal dus in .ll. ſi magnū. C.qui accuſa.non poſſunt.quod vulnus eſt grauis offenſa.

b ¶Quero an.vide Bal.in.l.omnes populi.de iuſti.et iure.

c ¶Debes ſcire.⁊ no.q̄ ſemper oportet;pbare mādatum vel conſilium preceſſiſſe delictum in tēpore: vt no.Bal.in.l.ſ. C.de ſer.fugi.

d ¶Et ex manda.⁊ ſic qualitas que eſt in mādante non eſt in mandatario: per Bal.in.l.non ideo minus.C.de accu.⁊ ibi quid in preſtante opem.⁊ vide in.l.ſi is qui opem.ſ.de furt.quod no.Bar. in l.verum.de paricid.

e ¶Cōmiſſi.adō q̄ dixi.ī.l.ſiv pponit̄.ſ.de fideiu. ⁊ Pe.de anch.in repe.c.poſtu.de fo.cōpe.⁊ in materia vide no.p Bal.in.l.metū.ī fi.C.q̄ me. cau.

f ¶Semp teneat̄.Sed Pau. de ca.in.l. ſancimus. C.de teſt.dicit ꝺ̄ciū eſſe benigni⁹.⁊ equius per.l. in vtilitatibus.de confir.tut.vide.l. ſi mandaſſem. ſ.manda.⁊ ad hoc facit q̄ in ſimili no. Bar.in.l. iij.ſ.vnde queritur.ſ. de manu.in cōtrariū videt̄ gloſ.ſ.ſ.ope.inſti. de obli . que ex maleſi. naſc.et in.l.ſ.perſuadere.de ſer.corru.⁊ limita dictum Bar.vbi mandatum non fuiſſet acceptatum : ſm Bal.in.l.ſi literas.in fi.C.māda.vbi vide.⁊ Bal. in.l.non ideo minus.in fi.C.de accu.

ficiū graue.p quo facit:q; q̄libet iniuria perſonalis eſt grauior.quauis reali: vt.l.in ſeruo:ū in fi.ſ. de pe.quedā ſunt delicta grauiora: vt delicta publica ꝓ quibus nō impōitur pena mortis.quedā ſunt delicta grauiſſima:vt delicta publica: ꝓ quibus impōit pena mortis.⁊in iſtis duobus loquit̄ gl.in.d.l.auxiliū.ſ.in delictis.ſ. de mino. ¶Quero†dixi q̄ teneat̄ mādās ⁊ mādatarius. quero an teneant̄ eadē.l.⁊ an ſit idē delictū vtriuſq̄.de hoc tetigi. ſ.e.l.in p̄n. dicam in.l.ſz ſi vnius.ſ. ſeruus meus.ſ.eo. ¶Quero† vnde oriť obligatio qua teneat̄ mādās:an ex mādato an ex delicto poſtea ſubſecuto.⁊ videt̄ q̄ ex mādato ad ſimilitudinē cōtractuū:vt in toto ti.ſ.mā.ad idē in.l.ſ.ſ.pſuadere. ſ.de ſer.corrup.in ꝺ̄ciū eſt veritas.ꝓ cuius declaratione debes ſcire q̄ nos nō loquimur hic de obligatione que oritur inter mandantē⁊ mandatarium:q̄ nulla eſt:vt dixi.ſ.in ꝺ̄ciis.⁊ ita titulus mādati nihil ad ꝓpoſitū.ſed hic loquit̄ de obligatione qua quis tenetur ei in cuius pernicie mādat̄:vt ſicuti cū mādo cū aliquo contrahi celebrato ꝺ̄ctu illi obligor;ꝓpter mādatū: nō ex mādato⁰.ita hic obligor ex delicto ꝓpter mādatū nō ex mādato. hoc tz gl.in.d.l.ſ.ſ.pſuadere.ſ.de ſer.cor.ꝓ quā apparet reſponſio ad illū.ſ.idē tenet inſti.de obque ex deli.naſ.ſ.ope.hoc ꝑbat̄ in.l.ſi quis vxori. ſ.neq; verbo.ſ.de fur.et.l.qui ſeruo.ſ.j.illo.e.ti. vbi apparet q̄ tūc teneť cum maleficium eſt cōmiſſum. ¶Et ex† hoc ſequitur q̄ in accuſatione dz poni locus ⁊ tps cōmiſſi maleficij:nō aūt locus et tps mādati. Probatur.ſ.vi bon.rap.l.pretor ait, ſ.hoc aūt edicto.ſic etiā inſpicit̄ locus ⁊ tps commiſſi⁰ delicti quo ad penā delicti augendam vel minuendā: vt.d.ſ.⁊ apparet q̄ ibi debet. puniri vbi delictum eſt cōmiſſum: vt dixi in.l.ſi vt proponit̄. ſ.de fideiuſ. ¶Quero†quid ſi tibi mādaui vt alij mandares:an tu tenearis.dixi in.d.l.ſ.ſ.incidit.ſ. ad turpil.⁊.l. aut qui aliter.ſ.pe.ſ. q̄ vi aut clā. ¶Quero mandaui,† tibi vt tu delinqueres: ⁊ diu poſtea tu commiſiſti delictum:an ego tenear. Innoc.ponit iſtam. q. extra de ho.c.ad audientiam. ⁊ dicit q̄ ſemper teneatur mandans niſi mandatū ſit revocatum tacite vel expreſſe: vt quia fecit pacem cum inimico ſuo vel;parentela arguit.l.iij.ſ. de adimen. leg.⁊ hec ſufficiant circa mandatum. ¶Venio†ad conductorē quero vtrū incer;ſcondu. centem⁊ mandantem ſit aliqua differentia. Rūd. prima differentia eſt q; in cōductione datur;pecunia.in mandato nō: tm̄ quantū ad eius perſōā in quā delinquit̄ nulla eſt differentia . ſicut⁹ dicimus in mandato licito . ſi ego mando tibi aliquid non interueniente mercede eſt mandatū ⁊ oritur actio mandati inter te⁊ me . ſi interuenerit pretium eſt locatio ⁊ conductio .⁊ actio locati ⁊ cōducti inter te⁊ me:vt.ſ.man.l.ſ.ſed q̄tum ad eū cū quo ꝺ̄ct vel cū quo agit̄ nihil ad propoſitū.eodem modo obligat̄ pervnum ſicut per alium:⁊ eodem modo acquirit̄ nobis pervnū ſicut per aliū.ſ.de pſcrip. verb.l.naturalis.ſ.pen.vel antepe. in hoc tamen eſt plus†q; quādo aliquis facit vel fieri facit mediāte pecunia ꝺ̄ delictū magis atrox .⁊ propter hoc pena poſſet augeri.⁊ de facto videm⁹ augeri in iſtos

a ¶Dicuntur aſſaſini. Illo.contra aſſaſinos an autē contra eos poſſet agi ad pecuniam quam acceperunt:vide Bal.in lec.⁊ Pau.de caſt.in.l.ſ.ſi. ff. de eo per quem fac.erit.⁊ ibi Alexan. ⁊ vide in.l. cicero.ī.de pe.⁊ qui dicantur aſſaſini. vltra Bar. hic vide Archi. et Pet.de anch.⁊ Domini. in.c. de ho. in vj.⁊ Alb. in ſuo dictio. in v. aſſaſi. ⁊ vi de Ange. in.l.qui ſepul.C. de ſepul.vio. et aliquid de aſſaſi. vide per Bal.i.l.ſ. ſ.hec vba q̄ quiſq̄ iur. Adde aſſaſin⁹ q̄s dicať bal. conſi.lxxx iij.vol.iij.

b ¶Quero ꝺ vtrū.⁊ dicit Bald. in.l.ſ.ī. ij. col.C. de ſeruitu.q̄ magis deliquit māḋās q̄ cōſulens: et de perſua ſore inſti;tore ;hor;tatore autore⁊ fautore. Vide pulchre Bal.in.l. ob hec verba.de infa.⁊ in.l.cum quis de dolo.⁊ de ſuggerēte.vide tex.in.l.ſ.ſ.ſi curatorē.⁊ ibi Bal. in ſummario.ſ.de magi.conue.

c ¶Debeamus diſtinguere.vide Bal.in.l.data opera.in.xxij.colū.C.de ac.⁊ ibi quid in dubio preſumatur.⁊ in.l.ſ. C.de ſer.fugi.⁊ vide Bart.in.l. ſi.eiuſdem titu.vbi limitat.

d ¶Als facturus.⁊ qualiter cogno.poſ.an mandat. eſſet als facturus ſeu nō.vide.ī. in vlti.apoſtil. in i ſt.huius.q.ſup ver.non erat facturus.⁊ vide Bal. in.l.metum. C.quod me.cau. vbi dicit q̄ ſi mandatarius fuiſſet als facturus: ſi tamen mandatarius fecit nomine mādantis mādans tenet̄ alleg.c. cuz quis.de ſen.excō.lib.vj.⁊ vide Bal.in.d.l. ob hec verba. C.de infa.⁊ vide Sali.in.l.ſ. C.de rap.vir. in ver.q̄ro an pſuadēs.vide q̄ dixi in.l. is q̄ opē. in fi.mag.apoſt.ſ.de fur.⁊ vide Inn.in.c.q̄rela.de ele.in gl.ſubtractus. Adde q̄ſ quis aliter erat facturus que poſui in.l.ſ. C.de ſer.fugi.

¶Ego teneri.ſed aduertendū eſt q; ꝺ̄ opi. Dy.⁊ Bar.videť multū obſtare ille ſing. tex.in.ſ. ope. ⁊ ibi glo.tenet cōtra Bar.inſti. de obli. q̄ ex deli. naſ.ſed opi.Bar.videť ſequi Jo.de lig.in.c. mulieres. extra de ſenten. excōi. quā ēt retulit Mathefilan⁹ ī ſuis nota. dictis.no. lxxvj.ple ne etiā in d.l.ſ.de rapt virgi. num.

¶Perſuadeť illud. Qō ſi dixi famulo meo q̄ talis fuit mihi iniuria tus nunq̄ redeas domū niſi aliquid ſentiā.iſte famulus interfecit inuriantez: an p hoc videat̄ mādaſſe.vide Bar.in.l. ſi q̄s mihi bona.ſ.ſz q̄d ſi mādauit.ō acq̄. beredi.

g ¶Si tibi. vide tex.Bal.in.l.ſ.de eo per quē fac. erit.

¶Niſi gratia mādātis.vñ ſi fuiſſet als facturus videret⁊ diceret pſuadere⁊ ꝑbat ipſuz als facturuz ſi minatus fuerit ſe tale q̄d facturū ante mandatū.vide q̄ dixi in.l.metū. C.q̄ me.cau.⁊ quō cognoſcat an eſſet als facturus vel nō.vide Ang. in l.ſ.ſ.de eo p quē fac. erit. Bal.in.l. data opa. in xxiij.col. C.qui accu.nō poſ.⁊ in.d.l.metū.⁊ vide ſ.in apoſtil.in prece.col.

¶Poſſint revocari.qualiter pſuaſio pfiliū⁊ mandatū poſſint revocari.⁊ adde glo.in.c.cū quis. de ſen.excō.li.vj.⁊ no.p Pe.de ancha.in cle.ſ. de rejnun.⁊ q̄ no.in.l.ſ.in fi.de ꝺ̄cen.emp.⁊ Pe. de ancha.in.d.cle.ſ.ſequit̄ opi. Bar. hic.⁊ Inn.in.d.c. ad audientiā.⁊ vide in.c.mulieres.de ſen.excōi.et Bal.in.l.nō ideo minus. C.de accu.q̄ not. etiā an ſi mandatarius executus eſt mandatū poſt multū tps intelligat̄ deliquiſſe vigore mādati⁊ an tale mandatū poſſit revocari.⁊ ſe remittit ad Innoc.

M.d.c.ad audiētiā.ꝛ ad Bal.hic ꝛ in.l. mandatū. C.mā.ad fi.ꝛ in.l.ob hec verba.C. de infa.ꝛ vide Bal.in auc.ſed nouo iure.C.de ſer.fugi.ꝛ quid ſi aliquis inſtigat vt p̄cutiat clericus: an p̄cuſſione ſecuta teneat ex canone ſi q̄s ſuadente. xvij.q.iiij. Bal. An

ge.ꝛ Ly.ꝛ Imo.in.l. q̄d ergo ō lega.j. te net q̄ ſic. adde q̄no. Bar. ſ.e. l.ver. q̄ro a vnde oꝛi tur ꝛc.

a ¶Perſuadeā ꝯtrū. Aduerte ēm ſm bal. in.l. nō iō minus. C. ō accu. q̄ō nō debeo ſibi denun tiare pſo nā que oꝛ ipm offen dere rōne

videte mādatū ſola volūtate ꝛ phi bitione reuocatur: q̄ eſt veriſimile cū gratia mei facias q̄ ſtatim ceſſa bis cū phibeo: ſed perſuaſio ꝛ cōſi lium fit gratia tui: ꝛ ideo ſi ex meo cōſilio ꝛ ex mea perſuaſione ſolū cō cepiſti hoc facere: oportet quod ti bi perſuadeam cōtrariumᵃ: ꝛ q̄ ſim certus te mutaſſe p̄poſitum. alias debeo denūtiare ei in cuius perſo nam debet maleficium cōmitti q̄ ſe cuſtodiat ne offendat. ita tenet Jn no. in ca. ad audientiā. extra de ho mi. ¶Quero vtrum † aliqua diffe rentia ſit inter perſuaſionē conſiliū inſtigationem ꝛ inſtructionem: ꝛ ſi. certe nō: oīs enim actus qui fit ver bis tantū gratia faciētis: nō gratia cōſulentis ſeu inſtruētis poteſt di ci conſiliū: vt probatur. ſ. de fur. l. in furti. §. cōſilium. ſed quando per uenit ad actū tunc dicitur quis p̄e

r

22

b

c

ſcādali.ꝛ Bal.idē dicit in.l.mādatū.ad fi. C.mā. ꝛ adō Bar.i.l.ſi pecuniā. §.ſi ſeruꝰ. de p̄di.ob cāz.

b ¶Quero ſtatuto. Si ſtatuto caueat q̄ q̄ nō ſoluit collectas nō audiatur ſi alicui denegat audientia in ciuilibus ꝛ in criminalibus videt denegata inq ſitio iudici. q̄ō eſt ꝓpetuo no.ꝛ adde q̄ō not. in.l.j. in p̄in. ſ. ad trebel. idē q̄ō Bar. hic tenēt doc. in l.j. ſ. de his qui ſunt ſui vel alie. iur. per glo. ibi in ver. requirit ꝛ ibi quo ad cōmodū ꝛc.ꝛ pbat in.l. dñm. C. de iniur. non ob. q̄ q̄ſq̄ permittit iudici inquiſitio in caſibus in q̄bus non cōpetit actio: vt patet ex rōne. l. querelā. C. de falſis. q̄ poteſt dici quod illud ex poſtfacto nō euenit. ſed ab origine. ꝛ ita tranſeunt doc. in.d.l.j.ꝛ ita ponunt docto. in d.l. queſitū. de in ius vocan. ꝛ Bar. poſt glo. ſ. in.l. ſ. C. ſi tutoꝛ nō geſſerit. ſed cōtra hanc doctrinaz videtur facere tex. in. c. ad noſtram. el. ij. de iure fur. quē in p̄poſito allegat doct. in.d.l. de pupil lo. §. fi. ꝛ ibi dixi poſt Bar. ſ. de ope. no. num. Jtē limita hoc dictum vt per Ang. in.l. iuriſgentium. §. ſi paciſcar. de pac. Jtem contra Bar. videt te nere Ja. but. in.l. qui adulteriū. C. de adul. ꝛ An ge. in.l. ſi vacantia. C. de bo. vacā. lib. x. Sali. in.l. ea quidē. C. de accu. vbi diſtinguit per Bar. facit q̄ō ipſe no. in.d.l. querelā. C. de falſis. ꝛ ꝯ Bart. videtur gl. expreſſa in.l. falſi. ꝛ ibi Bal. C. de fal. ꝛ in.l.j. C. de calū. ꝛ in.l.j. C. qui accu. non poſ. p Bal. in.l.j. in.iij. colū. C. ſi a non cōpe. iudi. plene per Ang. in.d.l. ſi vacantia. in vlti. q. ꝛ dixit Bal. in.c.j. in p̄n. in ti. hic incipiūt cōſtitu. reg. q̄ō licet bānitus nō poſſet audiri tñ cōtra eū poſſet inquiri de delicto p eū cōmiſſo. vt no. in.l.j. C. ſi tutoꝛ nō geſſe. ꝛ facit q̄ō no. Bal. in.l. nō dubiū. ij. de le

c

gi. ſm Ja. de bel. in. q. incipi. ſtatuto caueat. qui dō cit q̄ ſi adulteriū cōmittat in vxoꝛē illius talis nō ſoluentis collectas hoc nō obſtāte poterit inquiri: ꝛ talis remiſſio pene in caſu iſto nō p̄t fieri p pactū: vt in.l. trāſigere. C. de trāſac. ergo nec per ſtare opē ꝛ auxiliū. vt dicta.l. in fur ti. §. ope. et ibi plene dixi de ope et de auxilio: p̄dicta vera quādo tra ctat de aliquo puniēdo de malefi cio commiſſo mandato vel perſua ſione p̄cedente: ſed ſi tractaretur de puniēda ipſa perſuaſione: tūc di ſtinctiones ꝛ opi. p̄dicte nō habent locū: ſed ſimpliꝛ puniretur: vt. ſ. de ſeruo coꝛrupto. l.j. §. perſuadere.

☞Stante ſtatuto q̄ bānitus non auditur ciuiliter nec criminaliꝛ: an ſi ſit pcuſſus iudex poſſit inq̄rere.

Quāq̄ ¶Quero ſtatutoᵇ ca ueat q̄ō q̄ nō ſoluerit collectā nō audiatur neq̄ in ciuili: neq̄ in criminali: mō cōtingit q̄ nō ſoluēs collectā fuit pcuſſus: de q̄ p cuſſione iudex inquirit. q̄riť vtrum poſſit: q̄ō videtur: q̄ ſtatutū deneg at ſibi audientiāᶜ nō autem deneg at iudici quin inquirat. argu. p̄o

ibi no. ſ. eo. vnde cum inquiſitio fiat ob vindictaz publicā. §. ſi delinquentes. in auc. de man. prin. et p̄opter iniuriā factā reipubli. vt. l. licitatio. in. §. q̄ō illicite. ſ. de publi. poterit inquiri ꝛ puniri. et ſi diceret. ergo idē eſſet in quolibet maleficio q̄ eſt abſurdū ꝛ contra mentē ſtatuti. reſpon. quod ſpeciale eſt in adulterio. d. auc. de leno. §. ſ. ꝛ vide Bar. in conſi. incipiē. a dño Ly. de ca. ſancti Pe. ꝛ cū Bar. hic tranſit Ange. quando ſtatutum face ret delictum impunibile: ſecus ſi ſolum remoue ret bannitum querelando per glo. in.l. querelam. in glo. mag. C. de fal. ꝛ vide Bal. in.l. cuz mulier. in vlti. char. ſolu. matri. per Pet. de ancha. in ca. nulli. de accuſa. vbi tranſit cum Bar. hic. Adde q̄ opi. Bar. ſecutus eſt Roma. conſi. ccxiiij. incipiē te. Venerabilis. limitās niſi talis fuerit percuſſus ante tēpus ſol. fiende de collectis ꝛ effectus fue rit malpagus tempoꝛe quo iudex debebat inquiꝛere. quia iam ius erat acquiſitum fiſco q̄ malpa gi negligentia tolli non poteſt. alleg. Bal. in. d.l. cum mulier. ꝛ ibiᵈ vide aliquas remiſſiones vltra hic poſitas. ꝛ contra Bar. eſt glo. quam ſequitur Panoꝛmi. de eius dicto faciens mentionem in ca. nulli epiſcopoꝛū. extra de accuſa. quia ex delicto acquiritur ius p̄iuato ꝛ reipublice licet p̄iuatus non poſſit agere. p̄o hoc alleg. quod idem Bar. no. in.l. inter omnes. §. recte. ſ. de fur. alleg. etiaz quod voluit glo. in ca. j. de iudi. lib. vj. q̄ iudex ex officio ſuo debeat repellere pcuratoꝛē in crimi nali. ꝛ alias parte nō opponēte valeat iudicium.

c ¶Audientiam. Facit quod no. Bar. in.l. tranſige re. C. de tranſac. ꝛ in.l. inter omnes. §. recte. ſ. de fur. et Bald. in.l. ſi quis in hoc genus. C. de epiſ.

hoc.l.

hoc.l.j. §. vſq̄ adeo. ſ. eo. Jn contrarium videtur caſus hic: nam ſi non poteſt ipſe conqueri: nec reſ publica conqueri poteſt. ꝛ ita diſputando deter minauit Jaco. butri.

Iniuriarum actio.

Js qui iure. Mo. quod id q̄ō ſ fit ex p̄cepto iudicis non cadit in actionem iniuriarum. 1

Idem labeo. Mota bunc tex. ꝛc. Op po. ſ. eadem. l. §. ſi quis per iniuriā. Solu. ibi loquitur de parte q̄ pcurat animo iniuriādi: vt aliquis vocetur ad tribunal iu dicis. vel aliter. ibi conſtabat quod iudex ſibi fa ciebat animo iniuriādi: q̄ō in dubio non p̄ſumi tur. vnde debet cōueniri actione in factū ex quaſi maleficio non actione iniuriarum.

1 ☞Pro violentia turbatiua non eſt p̄odita accuſatio criminalis publica. a

2 Veneti ex longa conſuetudine dicūtur habere iu riſdictionem in mari eoꝛum.

3 Interdictum vti poſſidetis cōpetit illi qui turba tur in iuribus ꝛ iuriſdictionibus ſuis.

Si quis. ª Doc. dicunt † q̄ō p̄o violen tia turbatiua non eſt ꝑdita ali qua accuſatio publica. ita dicit Ja. de are. ſ. de re. iur. l. hoc iure. ſed actio iniuriarum ciuilis ꝛ etiā criminalis. vt hic. ¶Ultimo in.l. ſane ſi maris. Mo

2 ta † p̄o Venetis qui dicunt ex lōga cōſuetudine

b ſe habere iuriſdictionē in mari eoꝛūᵇ. Mota etiā

3 † quod quādo aliquis turbatur i iuribus ꝛ iuriſ dictionibus ſuis. cōpetit ſibi interdictū vti poſſi detis: vt hic expreſſe dicitur in textu.

1 ☞Admenatio punitur ex vtili. l. cornelia. q̄ per tinet ad omnem iniuriam manu factam.

Item apud. Si quis pulſatus.

e ¶Mo: hic

2 † de admenationeᵈ: quod tene menti: quia neſci

b rem forte tibi dare concordantiā: dicitur hic vtili iniuriarum. Quero qua actione p̄etoꝛia vel ciuili: Glo. que eſt hic dicit p̄etoꝛia: certe p̄toꝛia te net directa: vñ deberet exponi vtili: id eſt efficact. vel dic p̄opꝛie q̄ō tenetur vtili ex. l. cornelia. que pertinet ad omnem iniuriam manu factā. vt. l. lex cornelia. §. apparet. ſecundum Ja. de are. b

1 ☞Multa verba iniurioſa faciunt vnum conui tiū ꝛ vnam vociferationem.

2 Statutum quod p̄o quolibet verbo iniurioſo q̄s puniatur qualiter intelligatur verbuz: ꝛ qualiter c iniurioſum.

Verbum intelligitur vna oratio ſignificatiua.

Oratio idē ſignificans: ſi pluries repetat vnuz eſt verbum: ſecus ſi orationes ſunt diuerſe. d

Una oratio continens plura tendentia ad diuer ſos effectus dicuntur plura verba.

Unum nomen continens tantum vnā ſignificatio nem dicitur vnum verbum.

3 Verbum iniurioſum quod dicatur:

Verbū iniurioſum dicitur q̄ñ dicit tu mentiris: Blaſphemare. ꝛ maledicere qualiter differant. ꝛ cleri. ꝛ latius per Bal. in.l. non dubiū. in vlti. q: C. de legi. ꝛ Bal. in.l.j. §: offilius. ſ. ne quis eum qui in ius voca. ꝛ Bar. in.l. queſtum. de in ius. et in.l.j. §. quod autem. de aleato. tenet idem q̄ō hic. vide Alex. in.d.l. queſitum. ſ. de in ius vocā. vbi vi deas oīno. ꝛ ad b an ſtatutū de negās au dientiā in ciuilib⁹ vi deat dene gare inq̄ſi tionē iudi ci. adde q̄ not. in.l.j. in p̄nci. ſ. ad trebel.

Blaſphemia q̄ ſit verbum iniurioſum.

Ait p̄etor. Mo. hic † q̄ li cet ſit verbo rum pluralitas tamen vnam vocife rationem et vnum conuitium facit. ſicut multa verba faciunt vnam ſti pulationem: vt. l. titia. in fine. ſ. de verbo: obligatio. ita dicit Jaco. de are. ꝛ per hoc dicit: ipſe quando ali quis dat plures alapas ſimul debe

¶Si quis. P̄o intellectu iſtius. §. eſt no. q̄ p violentia turbatiua: nō eſt ꝑdita actio publica. ꝛ vide in.l. itē apud. in. §. ſi q̄s bona. j. eo. ſed q̄ turbans ōr maleficiū cōmittere q̄ñ dolo vel lata culpa: fa cit q̄ō no. Bal. i.l. fi. C. fini. regū. ꝛ q̄ ciuiliter pu niat: alleg. l. ſeruꝰ nō in omnibꝰ. ff. de accuſa. et q̄ iniuriā faciēs dicat cōmittere maleficiū habes in l. ſz ſi vniꝰ. §. q̄dā. j. eo. ꝛ Bal. in auc. ſacramēta pu berū. in vlti. colū. C. ſi aduer. vēdi. tractat multuz notab. Bal. l. ſi q̄s in tātam. C. vñ vi. q̄ dicit q̄ ſta tutum volēs q̄ō de maleficijs nō cognoſcat inter cōiunctas perſonas debet intelligi de maleficijs cōmiſſis circa p̄ſonas: nō circa res: vt in violētia poſſeſſionis ꝛ in furto. q̄ō no. et quod p̄o vi turbatiua ſit p̄odita actio publica. tenet Bald. in.l. momentanee. C. vnde vi. et ſic contra Barto. hic Barto. in.l. extat. ſ. quod metus cauſa. in penulti. colum. tenet idem q̄ hic. ꝛ idez Ange. ꝛ Jmo. in.l. cum filius. §.j. in p̄inc. de verbo. obligationi. ꝛ ſic remanet magis communis opinio: quod p̄o vi turbatiua non eſt p̄odita accuſatio. de vi publi ca: cuius eſt alia pena quam in actione iniuriarū: vt in.l. qui dolo. in fine. cum ibi not. j. ad legem iu liam de vi. iuncta. l. fina. j. eo. ſi quis autem veller tenere opi. Bald. in.d.l. momentanee. poſſet alle gare tex. in.l. hoc iure. in principio. j. de regulis iu riſ. vbi vide Bar. plene. ꝛ q̄ Bal. in q̄ſtione inci piente: accuſatus de vi turbatiua.

¶Jn mari eoꝛū. Sz an in mari poſſint imponi paſ ſagia. vide Bal. in.l. penul. ī penul. col. C. de nau fe. ꝛ Ang. in.l. fi. ſ. de vſur. ꝛ Jo. de platea in.l. di ligenter. C. de aqueductu. lib. x.

☞Andreas Pom. ¶Si q̄s pulſat⁹. P̄o declara tiōe huiꝰ ad hec vide aliq̄d p Epo. cōſi. lxxvij. et pulchre Bartol. conſi. cvj. et Feli. in.c. cum te col. ix. de re iudica.

¶Nota hic de admenatione. Vide Angelū hic. et Angelum de are. in tractatu maleficiorum. in verſi culo. admenauit. dicit Jmola in. l. his verbis. §. illa. inſtituta de heredibꝰ inſtituē dis. q̄ō per ſtatu tum puniens maledicentem deum: et ſi quis ex cō muni vſu loquendi proferat verba in deſpectū dei oīpotentis; tamen punitur: quia talis vſus dicitur abuſus.

a ¶Dicit statutum. Nota de statutis punientibus verba iniuriosa. ⁊ per Bartoluz in. l. nunq̄ plura. in penultima colum. s̄. de priua. delictis. ⁊ Bartolum in. l. si quando. C. de bo. vacan. lib. x. ⁊ Angel. in. l. si non conuitij. C. de iniur.

b ¶Verbuz iniuriosuz. vide Barto. in consilio incipiēti in cā vertēte inter domiū Micolaū ⁊ Sarram eius filiaz. ⁊ ad hoc p bartol. dicta adde Alberi. in simili. in. ij. p te statutorum. x. q. et que habes in. l. si familia. s̄. de iurisdi. om. iudi.

c ¶Verbū iniuriosuz. ⁊ vide alia verba iniuriosa p textum. et ibi Bar. in. l. iij. s̄. de libe. ⁊ posthu. ⁊ in l. turpia. in prin. de leg. j. ⁊ vide oīno Azo. in summa. C. de infa. in. j. col. vbi dicit q̄ si dixi te nō esse de legitimo matrimonio natum vel calumniatorē q̄ dicor te infamare infamia facti. l. obligatione. C. de infa. ⁊ vide quid sit diffamare in. d. l. turp. de lega. j. in principio. Adde an iniuria que fit p scripturam dicatur verbalis. Ro. consil. cccl. xxviij. et an inculpans aliquem de eo quod non est verum scz q̄ portauerit aliquas merces nō bonas teneatur actio. iniuriarum per eundem consilio. ccvij. et an si quis aliquem citari fecerit tanq̄ cessantem ⁊ fugitiuum cum non sit teneatur acti. iniuriarum: per eundem consilio. ccviij. ⁊ vitans aliquem tanq̄ excommunicatum qui de pluribus fuerat ligatus doceat vnam sententiam absoluto. non potest ab ipso reputato excommunicato conuenīri act. iniuriarum vt per eundem consil. cccl. xxxvij.

d ✠ Andreas Pomate. ¶In genere dicam. dicit domi. Aret. in. d. l. iij. q̄ licet hoc sit verum q̄ tamen grauior est iniuria quando deueniunt ad speciem q̄ qui est in genere. dicit per text. ⁊ ibi Bartol. in. l. non debet. s̄. de dolo. sed certe hoc mihi non placet: quia quando in genere dicitur tu es fur: obijcitur quedam qualitas que videtur inesse persone ⁊ consuetudine et habitu quod non sequitur si dicatur in specie tu subtraxisti furto vestem Sempronio: pro Aret. tamen facit q̄ plus creditribus testibus in specie deponentibus q̄ pluribus in genere. ita Mico. de neapoli in. l. turpia. in princip. s̄. de leg. j. ⁊ sequit Alex. consi. suo. clviij. col. j. vol. ij.

e ¶Tu mentiris. ⁊ si sit dictuz saluo honore tuo vt dixit Bartol. in. l. si quis extraneus. in principio. s̄. acquirēda hereditas. sed quid si dicatur tu dicis falsum: an sit verbū iniuriosum. Sal. q̄ nō in. l. de tutela. de integrum restitu. mi. ⁊ ibi limitant hoc si dixerim tu mentiris. quia prius mihi dixisti quod eram homicida. vt no. Barto. in. l. que omnia. verficu. sed si aduersarius. de procura. s̄. Adde q̄ dicere tu mentiris non est iniuria quando ille qui dicit facit ad defensionem sue innocentie. ita dicit Bald. consi. xlv. iij. lib.

f ✠ Andre. Pomate. ¶Est verbum iniuriosum. Imo hoc est verum etiam si diceret: tu mentiris saluo honore tuo. ita dicit Barto. in. l. si quis extraneus. in prin. s̄. de acqui. here. de quo Alex. in d. l. iij. j. col. ⁊ hic in apost. in. l. turpia. colum. ij. s̄. de leg. j. ⁊ Alberi. in. ij. parte statutorum. q. xliij. et Alberi. in ca. cum te de re iud. ⁊ in. c. eam te. extra de iureiuran. Idem tenet licet consentiāt Specu. in titu. de aduocat. §. ea nunc. in versi. sed hic tamen caue. et dominus Prepositus. in. c. negz. distin. ix. et vide etiā Feli. in. c. que in ecclesiarum. col. xxx. in fi. de consti. ⁊ aliqua etiam in ca. dilecti filij. co. vj. in fi. ⁊ tribus seq. de except. ⁊ Bald. consi. xlv. in. j. parte. vbi ponit an hoc sit verum: si dico tu mentiris: tamen ad meam defensionem cum tu impropheras mihi aliquod delictum.

g ¶Aliqua differentia. Quid sit blasphemare: vide post Bart. in. l. turpia. de leg. j. Angeluz in. l. his verbis de here. instit. et vide. xxiiij. q. v. ca. qui capit. et de cleric. male. capi. j. et. ij. et. d. Bald. in lege. ea. C. de re. credi. qui dicit: quod faciens instramenta scelerata dicitur blasphemare: et vide eundem in. l. ignorantia. ad finem. C. de crimi.

Respondeo

Rñdeo: put ista verba referunt̄ ad deū vel ad sanctos dei: omne maledictū de his est blasphemia: vt pbat extra de male. c. ij. ⁊ in euangelio: qñ ꝓpceps sacerdotū scidit vestimenta sua. ⁊ dixit audistis blasphemiā: q̄ filiū dei se fecit. sed put ista verba referuntur ad hoīes in vsu cōi. maledicere est dicere aliquid mali de preterito vel pñti. blasphemare est optare aliquid malū in futuro. ⁊ iste est vsus cōmunis loquendi. ¶Sed quero † vtrū blasphemia sit verbū iniuriosum. Et puto q̄ sic. primo: q̄ dicit contra bonos mores ciuitatis: vt hic. Itē ꝓpter hunc tex. qui dicit ad infamiā: vel ad inuidiā alicuius spectaret. in eo q̄ dicit ad infamiam loquitur de eo qui dicit malum de presenti vel de preterito. sed in eo quod dicit ad inuidiā loquitur de eo qui optat malū in futuro propter inuidiam quam ei habet.

1 ☞ Ad domum dicitur venire qui iuxta domum venit. 1

2 Statutum punies facientem insultum ad domū qualiter intelligatur. c

Pertinentie domus que sint.

Ad domū dicit fieri q̄ fit per quinq̄ pedes.

Circūstantie ecclesie sunt. xxx. pedes circūcirca. 1

3 Citatio facta ad apothecā seu ad stationem non valet: q̄ facienda est ad domum. ⁊ ibi rationem. d

Conuitium.

1 Dicitur hic ad domum.

¶Quero † qualiter intelligat ad domū: Certe non debes intelligere q̄ domū intrauerit: quia tunc tenetur. l. cornel. non actiōe pretoria. vt. l. lex cornelio. s̄. eo. sed sufficit q̄ venerit iuxta domū. Et per hoc dicit Jac. de are. † q̄ statuta que dicunt de faciente insultū a

2 ad domū verificantur in eo qui venerit in pertinētijs domus. vt. s̄. q̄ vi aut clam. l. si vitem. §. si ad ianuam. ⁊ facit. l. qui filium. §. j. s̄. ad trebel. Glo. tamen alibi videtur dicere: q̄ illud fit ad domuz q̄ fit prope per quinq̄ pedes. vt nota. in. l. quidā iberus. de ser. vrba. prędi. facit ad hoc scilicet q̄ sint pertinentie domus. l. vlti. s̄. finiū regund. Decretiste tamen habent vnū decretum quo cōtinet a

3 q̄ de circūstantijs ecclesie sunt. xxx. pedes circūcirca ecclesiam. ¶Venio ad ff. §. in eo quod dicit: de statione: facit q̄ valeat citatio ad stationē: cuius cōtrariū tibi dixi in. l. lex cornelia. §. si tamen. b

3 s̄. eo. ratio quare † citatio est facienda ad domū in qua habitat: q̄ est verisimile q̄ ibi sit familia q̄ c

ei referat: que ratio cessat in statione: sed hic siue conuitium fiat ei in domo: siue ad stationem: eadē ratio est: quia non debet ei denuntiari.

4 ☞ Conuitium etiam quando non fit certe persone q̄ punitur si apparet q̄ sit dictum de aliquo licet non exprimeret. d

Cui non sine.

4 Mot. q̄ † si cōuitium nō fit certe p sone non punitur. Cōtra: in. l. lex cornelia. §. fi. s̄. eo. Solu. ibi in famoso libello: hic in conuitio. puto tñ q̄ si appareret q̄ diceret de aliquo lz nō exprimeret: vel diceret de aliquo: ⁊ intelligeret de alio ⁊ hoc appareret: puniret. vt. d. l. lex cornelia. §. fi. s̄. eo.

5 ☞ Ex solo mādato effectu non secuto in leuioribus quia non tenetur, secus in grauioribus.

Si curauerit qs.

b Mo. q̄ ex † solo mādato nō secuto effectu quis nō tenet: q̄ est verum in leuioribus: secus in grauioribus. vt. l. j. j. de extraor. crim. dixi in. l. si nō solū. §. si mādato meo. s̄. e. ¶Ultimo vide gl. q̄ incipit. nō sufficit. ibi l. iij. §. sufficit. sed ibi in quasi ꝓtractu. hic in delicto. itē ibi. j. titu. j. l. j. sed hic in delicto leui. ibi in atroci. vt. s̄. dixi.

☞ An verberans clericum in habitu laicali sit excōicatus. q̄ non.

Si quis virgies.

c Talis qs esse p̄sumit̄ in quali habitu reperit̄. b. d. Facit ista lex † q̄ ille qui verberat clericū q̄ cre intellectum Ange. non ergo omnis cōtumelia est blasphemia vel maledictio: maxime scōm cōmunem vsum loquendi istius patrie Bononiensis in istis sermonibus sceleratis. ⁊ vide Jmo. in. d. l. his verbis. §. j. que autem sit pena percutientis imaginem dei: aut sanctorū: aut scindentis imaginē lignī: vide tex. in. c. ij. §. ceterum. de offi. ordi. lib. vj. ⁊ Ly. etiam in. l. quisquis. C. ad legem iuliam maiesta. plenius in. l. senatusconsulto. j. de ficarijs. et etiam puniri possit pena mortis. Que autē sit pena blasphemantis deum: vide de clerico percussore. in. c. statuimus. ⁊ xxij. q. j. si quis per capillum. vide que dixi in. l. dāni infecti. vbi vide. s̄. de dam. infect.

¶Faciente insultum. Quis dicatur facere insultum ad domum: vide Jaco. de are. Bar. ⁊ Bal. in. l. cetera. §. hoc senatus. de lega. j. ⁊ ibi post Bartolum dixi.

✠ Andre. Poma. ¶Si curauerit quis. Facit. l. si quis non dicam rapere. de episco. ⁊ cleri.

✠ Andre. Poma. ¶Si quis virgines. Adde plene Bal. in. l. si qua per calumniam. C. de episcopis ⁊ clericis. ⁊ Sali. in. l. quoniam multa facinora. C. de vi publi.

¶Qui verberat clericum. Qui percutit clericuz non incedentem in habitu nō tenetur: idem tenet Dy. in. l. gerit. de acquiren. heredi. Et predicta vera: nisi percutiens sciuisset eum fuisse clericum: q̄ in penis preponderat culpaz: vt in lege si fructus. ⁊ in lege qui victum. §. finali. ff. ad legem aquiliā. Sed quid si verberauit portantem habitum ⁊ tonsuram: tamen non erat clericus: vtrum teneatur? Dy. vbi s̄. tenet q̄ non: argu. l. fina. de crimi. expila. hereditatis. ⁊ l. eū qui. §. si iniuria. j. eo. ⁊ ideo dicitur in ca. j. quibus modis feu. amittatur. ⁊ ibi Bal. post glo. quod si quis insultat dominū: quē

nescit esse dominum suum: nō perdit feudum suū: nisi esset ignorantia crassa & supina: q3 paria sunt scire: vel scire debere. l. quod te. si certus petatur. idem dicit ibi glossa: quod si concubuit cum vxore domini sui nesciens eam vxorem quod non perdit feudū.

Itē quod cōscens monialez: nescieſ eā monialez: non punitur tanq̄ de stupro monialis. quam gl. tenet mentis secūduz Bal. & facit. l. si q̄s ignorans. s. loca. et j. de adulteriȝs. l. penulti. & qđ dixi ibi. et quod dixi de seruis fugituis. in. l. quicunq̄z. & adde not. in lege. j. s. de legibus. & quod notat Bal. in lege nemo. s. de in ius vocand. & per Bald. in lege si quis non dicam. in fine quinte columne. C. de episcopis & clericis. & cum Barto. concordat etiā Baldus in lege si qua per calumniaz. in principio. vbi omnino vide. C. de episcopis & clericis. et quod habitus faciat presumptionem: tenet etiam Bal. in lege directis. C. de manumiſ. testamento. et ad istam materiam vide Joannem andre. in regula: cum quis. in mercurialibus. Et qualiter probetur virginitas vel non virginitas: vide Abbatem in capitulo: proposuisti. de probationibus. & vide bonam glo. trigesimatertia questione. v. q̄ instruit patrem puelle ad probandum virginitatem: vt in c. hec imago. que dicit: quod si prima nocte reperta sint lintheamina sanguinolenta: probatur virgo. & ibi est alia ratio in versi. sequenti: que dicit: q̄si non fuerint reperta sanguinolenta: nō presumitur virgo: dic vt ibi &c.

dit laicum: q3 vadit in habitu laicali: qđ nō teneāt. & no. in. l. si ignorās. s. loca. & est tex. qui alleg. hāc. l. extra de sen. excō. c. in audientia.

Aliud est. Mo. tex. ibi: assidua enim frequētia &c.

Hoc edictum. Mot. tex. ibi: ea essi que notabiliter &c.

☞ Propositio libelli in quo continetur delictū alicuius est infamare.

Si quis libello. Mo. qđ q̄n̄ tu pponis libellū cōtra aliquē

a Mota quod pro violentia. An autem pro violēta turbatiua & ablatiua agi possit iniuriarum: vide in lege qui pendentem. s. de actione empti. et nota quod ex vi expulsiua potest agi iniuriarū. vt in legevulgaris. i. §. qui furtis. s. de furtis. & notat Bal. in lege si quis a se. in secundo notabili. C. ad legem iuliam de vi. vbi videas ea que dicta sunt.

b Verbum video. Facit ad no. per Bar. in simili de teste. in. l. prima. in principio. de noui operis nuntiatione.

c Vlti. glo. oppo. Adde quod no. Bald. in. l. j. in fi. s. eodem. in. §. idem si liberum. & q̄ iniuria facta famulo vel pastori intelligatur facta domino. tenet glo. & Bal. in. l. si quis homicidij. C. de accus. quid autem de iniuria facta socio itineris. Bald. in. l. quoniam. C. de test. videtur velle quod socius posset agere si iniuriam reuocauit ad alium. alleg. hanc. l. et not. per Barto. in. l. iij. §. si tutor. de suspec. tuto. s.

in quo cōtinetur delictum alicuius: propositio libelli est infamare eum. tene mentē.

Idem ait. Mo. qđ iniuria que fit officiali vt officiali: pōt vendicari p seipsum. tetigi in. l. lex cornelia. in pn. s. eo. vide ibi.

☞ Pro violentia ablatiua vel turbatiua competit actio iniuriarū: & in ea venit restitutio.

Si quis bona. Mo. qđ p violētia ablatiua vel turbatiua pōt agi actione iniuriarū. ita etiā videtis in. l. iniuriarum. §. si quis. s. eod. Itē aduerte cum ista iniuria: de qua loquitur hic: habeat causam manētem: cum semper detinens rem meā mihi facit iniuriam: venit in actione iniuriarum restitutio rei per quandam consequentiam: quia debet ab iniuria desistere: sicut in interdicto retinēde possessionis per quandam consequentiam venit restitutio. vt not. in. l. clam possidere. §. qui ad nundinas. & l. naturaliter. §. nihil. s. de acqui. pos. & no. p Inno. extra de senten. excō. c. contingit.

☞ Verbū video pōt referri ad oculū itellectus: Et an iudex de omni iniuria inḡere possit. q̄ sic.

Si quis sic fecit. Mota verbū videor teferri ad oculum intellectus: sic. l. si mihi & titio. de leg. ij. & l. videamus. in prin. s. devsur. & l. videamus. s. de in lit. iuran. cum simi. & s. de acqui. pos. l. antepe. circa fi. Itē no. distinctionē huius. §. aut q̄s verberatur in iniuriam dñi: aut in iniuriā propriā. Itē allegant quidā hunc. §. quod iudex potest de omni iniuria inquirere & per officium suū: vt hic. ibi Inulta a pretore relinqui &c. & j. §. proxi. & dicit ibi iudicem debere inquirere: tu dic circa hoc vt dixi in. l. ij. §. si publico. j. de adulte.

☞ An in actione iniuriarū habeat ratio damni.

Si quis seruo. Oppo. & videt qđ in actione iniuriarū habeatur ratio dāni. vt. l. qui seruum. s. de act. & obl. Sol. ista intelligitur sm illam. Itē oppo. de. l. si colonus. s. arbo. fur. ce. Sol. vt ibi. Itē opp. de. l. dominū. C. eo. Sol. dicunt quidā qđ ibi loquitur in actiōe. l. aqui. hic iniuriarū. & sic est simpler relatio. Alij dicunt qđ loquit ibi in actione iniuriarū in qua damnū venit secundario. qđ gl. reprehendit: q3 tunc agēdo vna repelleret alia. mihi videt & qđ in actione iniuriarū habeat ratio dāni: tñ diuersimode q̄ in actione. l. aquilie. nam si iniuria hz actuz manentē habetur ratio dāni: q3 alias nō pōt desisti ab iniuria: vt dixi. s. ea. l. versi. si q̄s bona. Itē si nō habet causam manentē potest haberi ratio dāni per quandā consequentiam: cum hec actio det ad estimationē iniurie: hoc est ad id pro quāto quis nollet esse passus talē iniuriā. Et in hoc pōt cōsiderari dānū: vcz intrinsecū: vt debilitatio serui & expēse facte in curādo seruū: sed in actione. l. aquil. venit etiā plus: q3 veniūt dāna extrinseca. vt si hereditatē amisi. vt. l. inde neratius. §. idē iul. s. ad. l. aq̄l. & s. de cōdi. furti. l. si odicāt. iō hz sit actū actione iniuriarū pōt agi. l. aq̄l. in eo qđ plus est. & si est actū. l. aq̄l. pōt agi iniuriarū in qđplus est. vt. l. qui seruū. s. de ac. & obli. vbi est casus. Vltimo glo. oppo. & de. l. illud. de acquirē. heredi.

heredi. vbi eligendo vnū ius videt alij renūtiare. a Solu. ibi sunt iura prorsus cōtraria hic diuersa.

Item si liberum. Quero quid si fuit facta iniuria procuratori vel gestori negotiorū meorū vel familiari meo liberorum an cōpetat actio iniuriarū? Roffre. tangit hoc in libellis suis. Ly. tangit in. l. si nō cōuitij. in. iij. q. C. eo. & Innoc. in. c. dilecti. extra de app. & in. c. contingit. extra de sen. excō.

Si seruum. Oppo. insti. eo. §. si cōmunem. Glo. ponit plures sol. Sol. vera est. aut fit ad fugillationē dñorū. & loquit. l. contraria. aut nō fit ad fugillationē dominorum: & loquitur hic. facit ad id qđ dicam in. l. j. §. si plures. j. de sepul. viola.

1 ☞ Ille qui fieri facit an teneatur. l. cornelia vel pretoria.

2 Mandans delictum facto secuto an dicatur ipse vere facere vel interpretatiue.

3 Statutū qđ producēs actionē cōtra instrumentū & nō probās puniat cōprehēdit dñm producentē per procuratorem: & non probantem.

4 Canoniste cōsiderāt magis animū q̄ effectū.

5 Delictum mādantis & faciētis an sit idē numero.

6 Mandans fieri delictum an teneatur vt principalis vel vt prestans opem.

Sed si vnus.

Seruus meus. Oppo. dicitur hic in fi. quod agitur de damno dato. Contra: in actione iniuriarum non venit damni estimatio. vt. l. item si apud labeonem. §. si quis seruo. s. eodē. Solu. intellige hic in fin. quod agitur. l. aquil. Ultimo scias quod quidam dicūt † quod hic est casus cōtra glos. quam habuistis in. l. non solum. in princ. s. eo. vbi dicit quod ille qui fieri facit nō tenetur cornelia: sed tenetur pretoria: qđ videt cōtra hāc l. in eo qđ dicit qđ agit inquantū iudici videbit: & sic ex. l. cornelie. vt. l. constitutio in fi. j. eo. si enim ageret pretoria ageretur inq̄tum pars estimaret. vt no. in. l. iniuriarū. j. eo. veritas est quod hic agitur p pretoria: quod apparet. quia hic agit dominus nō iniuriam passus in se. vt. l. lex cornelia. §. illud. s. eo. ad id quod dicitur quod tunc deberet agi inquantū pars estimaret: dicam. j. eo. l. iniuriarū. Quero

x circa hanc. l. vtrū † ille qui mandat aliquid fieri: secuto facto dicat ipse vere facere: vel dicat facere interpretatiue. videtur quod vere faciat: sicut ille qui aliquē percutit cum pila vel sagitta vere percutit. vt. l. item mela. in princip. s. ad. l. aquiliā. quod apparet: quia tenetur directa. l. aqui. vt ibi. ita eadem ratione ille qui te per alium percutit b vere percutit. pro hoc videtur tex. s. de vi & vi arma. l. j. §. quod ergo adijcit ibi: ceterū si iussit ipse vi deiecit &c. hz gl. videat illū tex. destruere. p hoc s. de ma. vindi. l. pater. in fi. ibi: ceterū ipse mandauit. p hoc in. l. si quis id qđ. circa fi. s. de iurisdictione. iudi. esse extra de sen. excō. c. mulieres. In contrariū facit. s. de vi & vi ar. l. j. §. deiecisse. ibi: fa- c cere videt. & l. si pī. s. de his q̄ i frau. cre. & ibi no. expressum. s. ad. l. aq̄l. l. itē si obstetrix. in prin. et

Agit in virtute. Vide qđ nota. Bar. in. l. si gemina. s. arbo. fur. cesa. ibi: quero quid.

Necessitate ciuili. Mo. ad rū. s. ad. l. aq̄. & viō hic q̄ no. p Ang. & qđ no. Bart. in. l. j. §. diuus. de fica.

De necessitate. Adde no. p Bar. in. l. iij. §. si p- §. j. vbi ille qui per aliū facit nō dz facere: sed dz cām prebere. Quid dicem? & Istā materiā alias tetigi in repe. l. si is qui p emptore. s. de vsucap. in qōne illa de fictione trāslatiua de persona ad personā. Nunc tñ latius & intelligibilibus dico. q̄dā sunt act? qui nō possunt expediri p instrumētū separatū ab ipso corpore. vt adulterū: tūc qui p aliū facit ipse vere nō facit. & hoc voluit dicere gl. in. d. l. j. §. quotics. s. de vi & vi ar. C. de cad: tol. l. j. §. ne autē. Interpretatiue tñ bñ pōt cōmitti per aliū: vt ibi dixi. idē dico in falso testimonio. cū essi requirat actū pso- ne testificāris nō pōt ppie cōmitti p aliū eadē rōne. Quedā sunt facta q̄ possunt explicari p instrumētū separatū a corpore vt percussio: homicidiū: & simi. q̄ nō ppetrari sagitta vel lapide emisso. & hic aduerte: qñ q̄ illud instrumētū quo mediāte talis act? ppetrat agit de necessitate nec pōt nō agere: & tūc q̄ facit mediante tali instrumēto vere facit. ita loq̄t. l. itē mela. in princ. s. ad. l. aq̄l. qñq̄ illud instrumētū quo mediāte ppetrat act? agit in virtute a liberatis sue: vt si mādo homini habēti intellectū pcutias vel occidas talē: tūc ille liber occidit merito ipse vere facit: hz ego q̄ mādo dico pbere causaz: q3 mādatū meū nō est cā necessaria illi? act?. ita loquit. d. l. itez si obstetrix. & multe alie. ll. s. ad le- gē aq̄. mō ad ppositū qñ ego mando tibi aliq̄d qđ post susceptū mandatū tu habes necesse facere necessitate ciuili: q3 es obligatus ad hoc: vtputa si mādat tibi aliquid q̄ est honestū: vel si dñs mādat seruo aliquid qđ nō cadet in graue delictū. & tūc ille vere facit cui? mādato fit q̄n̄ instrumentū quo mediāte agit de necessitate agit. dico necessitate ciuili b. hic est casus in. l. pater. in fi. s. de ma. vindi. & s. qđ quisq̄ iur. l. iij. §. si p curator. hz essi verba illius edicti loquant in psonā qđ q̄sq̄ iuris statuerit &c. tñ hz locū i eo q̄ impetrauit p procuratorē. cū essi mandatū de impetrādo sit licitū: ille p- curator de necessitate impetrauit: et sic dominus vere impetrauit. et est casus. §. de admini. tuto. l. ita.

cu. qđ q̄sq̄ iur. & in. l. si is qui p emptore. in. xxiij. colū. s. de vsuca. et Bal. i. l. j. invlti. col. C. de sen. & Bald. in d. l. iij. §. si pcura. qđ quisq̄ iur. & Bald. in l. nō ideo minus. C. de act. in vij. q. vide omnino Bar. i. l. diu?. §. scribere. ō fal. & vide Bal. in. l. si famlia. i. aliquib? lec. s. de iurisd. oīm iudi. Ang. b & Bald. fi. d. l. iij. § si pcu. et ibi Ang. & Pau. d ca. & ōt Bal. p illū tex. i aur. eo ō cursuz. C. de do. añ nupt. qđ illud ōz fieri i pſona mea quod fit meo nomine.

a ¶Dominus punitur. Limita tamen hoc esse verū nisi lex vel statutū diceret quicūq; p se seu per sonaliter opposuerit ⁊c. quia tunc non cōprehendit faciens per alium. glo. est no. in cle. j. in ver. publice. de vi. ⁊ ho. cle. ⁊ no. Bal. in. c. si quis dixerit. in ti. si cō feu.

fue. ꝓtro. inter do. ⁊ agna. et Bal. in. c. j. in fi. pn. in tit. qui. mod. feu. ami. et in c. j. §. iniu

3 autem. §. gessisse. per hoc dicebā † in questione de facto Assisij statutū dicebat si quis produxit exceptionem aliquā contra instrumentū cōfessionatum: nec probauerit punitur in tantū. modo quidam produxit exceptionē cōtra instrumentū per procuratorem habentem mandatū

4 ria de pa. iur. firmā. ⁊ per Barto. in. l. per hanc. C. de ero. mili. an. li. xij. bene facit tex. in. l. j. §. ne autē. inver. suis manib⁹. C. de cad. tol. p hoc facit qō not. Jo. and. in. c. sicut dignū. de homici. vbi dicit qō si statutū punit homicidiū factuz manibus suis nō punitur mādans. bene facit tex. de pe. dis. j. c. in periculose. ⁊ dicit Bar. in. l. quēadmodum. C. de agri. ⁊ censi. li. xj. q statuta punientia facien

5 tem delictū habēt locū in mandante vigore exten b siōis ne delictū remaneat impunitū. Adde q state statuto qō homicida decapiteť ita qō statim moriať q mādans nō decapitabiť. ita cōsuluit Bal. cōsi. lij. iij. li. Mediolani vbi est tale statutum.

b ¶Quero vtrum. Vide tex. in. d. l. certe. §. j. de prec. per Ang. clare in trac. maleficiorū. in gl. in v. sempronium mandatorem. ⁊ vide. j. de adulte. in l. hec verba. ⁊ adde que dixi in. l. non solū. in. §. si mandato. quia hic debebam ponere. s. eo. sed quero pone accuso te quod me a possessione deiecisti: ⁊ in veritate eiici feci sti: an sufficiat? Dicit Jno. q nō. qō estrerū: si dico q p te fecisti: sec⁹ si simpliciter: sm Jo. mo. qui ita no. in. c. qui per aliū. de reg. iur. lib. vj. vbi oīno videas. ⁊ vide omnino Bal. in. c. j. §. iniuria. in fi. de pa. iu. fir. ⁊ vide Bal. de pa. cōstan. in ver. opizoni. ⁊ adde no. p Bal. in l. j. C. de ser. fugi. ⁊ in aut. sed nouo iure. eo. tit. et in. l. quicūq; eo. ti. ⁊ vide Bal. in. l. j. §. ne autē. C. de cad. tol. ⁊ Bal. in. l. si familia. s. de iurisdi. omiudi. ⁊ no. in. l. nō eo min⁹. C. de procu. An autem statutum concedens pacem fieri pcussori verificatur in mandante: vide no. per Bal. in. l. trāsigere. in fi. C. de trāsac. istis etiā adde qō no. Bal. in. l.

6 accusationes. qō me. cau. pro cuius intellectu vide etiam Bal. in. c. j. in. §. si vero de pa. iu. firmā. ⁊ Ludo. in. l. si qs in graui. §. si maritus. s. ad filleia. ⁊ Lyn. in. l. ij. circa vlti. q. C. vnde vi. ⁊ dixi post Bar. in. l. cum fundus. de vi ⁊ vi arma. ⁊ Bart. in l. vt vim. de iustit. et iur. vide Bald. in autenti. ad officium. in fin. C. communi diui. et vide Bald. in autenti. habita. in. vij. colum. C. ne fi. propatre. per text. in. l. quod sepe. §. si quis animo. de contrahend. emptio. ⁊ vide in. l. gracchus. C. de adulte. et ibi Bald. ad materiam vide Barto. in. l. verum. supra de parici. et Bald. in. l. fin. in princip. C. si a non compe. iu. et Bald. in. l. peremptorias. in quinta columna. C. sententiam rescindi non pos.

ad hoc nec probauit. dico qō ex verbis statuti. dominus punit⁹: quia vere dominus produxit: quia procurator tanq; instrumentū hoc fecit. de necessitate. s. ciuili: nec tunc debet inspici: vtrum verba statuti loquantur in personam vel in rem. Sed si mandatum non esset licitum: ⁊ ideo ille per quem quis fecit nō fecit hoc de necessitate nature: quia liberum habet arbitriū: nec ex necessitate legali: quia rei turpis nullū est mandatum: tunc ille qui mandat non facit vere: sed interpretatiue. ita loq̄tur. l. j. §. deiecisse. de vi ⁊ vi arma. ⁊ s. de his q̄ in frau. credi. l. si pr̄. ⁊ d. l. itē si obsterit. s. ad. l. aql: ⁊ omnes leges q̄ hoc dicunt debent intelligi secūdum modum predictum. Mō obst. c. mulieres. extra de senten. excōmu. vbi dicit † qō vere facit. dicunt quidam Canoniste vere facit: scilicet q̄tū ad peccatum vult dicere: quia Canoniste magis cōsiderant animum q̄ actum: sed nos magis actum q̄ animū. vt no. per Dy. in. c. peccatū. extra de reg. iur. lib. vj. ⁊ ideo q̄tum ad peccatū mortale in foro cōscientie ille vere facit: qz constitit in aīo: sed respectu actus: quem nos inspicimus: vere nō facit. ¶Quero † vtruz b mādantis ⁊ facientis sit idē delictum numero? Istā questionē consuluit Dy. ⁊ determinat qō sic. Ly. refert in. l. nō ideo min⁹. C. de accu. ⁊ p. l. j. C. si re. vel accu. mor. fue. mihi videť dicendū qō ista qō pōt cōsiderari. primo sic: vtrum sit idem delictum: hoc est vtrū ex eodē delicto teneatur mandans ⁊ faciens? ⁊ dico faciens immediate: fieri faciens propter mandatum vt dixi. s. eo. l. nō solum. §. si mandato. Secūdo mō potest intelligi vtrum sit idem delictum numero: hoc est vtrum sit eadem obligatio? et ad hoc respondeo qō nō: nam tot sunt obligationes quot sunt persone deliquētiū: vt. l. si plures. j. eo. ⁊. l. si quis id quod. §. fi. cum. l. seq. s. de iurisdi. oīm iud. cum simili. Tertio potest intelligi vtrum sit idem delictum: hoc est vtrum eadem accusatione vel actiōe puniatur. ⁊ hic est aduertendum. aut loquimur in casibus in quibus ille qui mandat fieri vere facit. et tūc sine dubio eades. l. punitur non attēto vtrū verba sint scripta in rem vel in personam: aut loq̄mur in casib⁹ in q̄b⁹ ille q̄ mandat fieri non facit vere. et tunc distingue: aut verba sunt scripta in rē aut in personam. vt. l. hec verba. de adul. et. l. aut q̄ aliter i fine. s. quod vi aut clā. ⁊. s. de acq̄rē. hereditate. l. si seruū. §. ꝓtor ait. ¶† Quero vtruz ille q̄ mādat fieri teneatur vt principalis vel vt p stans opem? Hanc. q. tangit Ly. in. l. non ideo minus. C. de accu. finaliter nil est dictum: nam faciēs est principalis: mandans tenetur vt mandans: p̄stans opem tenetur vt prestans opem: ⁊ omnia ista sunt distincta ⁊ separata: vt dixi tibi in. l. nō solus. §. si mandato. s. eo. Et aduerte: quia obligationes quibus ifti tenenť quelibet per se est principalis: nec obligatio accedit obligationi: licet factūm accedat facto. qō dic vt. l. qui seruo. §. j. s. de fur. Sed quid de eo qui prestat opez: an videatur vere facere? Dic vt dixi in. l. is qui opem. s. de fur.

Quedam iniurie. Mo. qō inspicim⁹ personam faciens iniuriam.

¶Cum seruus

Cum seruus. Oppo. quod quantitas a sola sit in obligatiōe: no re dedito sit in solutione. vt. s. de re iudic. l. miles. §. decem. ergo non est in potestate domini euz tradere verberandum. Solu. dicit glosſ. hoc est verū actore postulante. alibi habes glosſ. que indistincte tenet quod in qualibet actione noxali sit ī potestate domini tradere seruum verberandum vt liberetur a noxe deditione. ita nota. s. de mino. l. qō si minor. §. si seruus. Sed Azo in sum. C. eo. ti. dicit ⁊ melius quod in qualibet actione noxali que prosequitur vindictam dominus habet eam potestatem: de qua hic dicitur: scz tradere eum verberandum vel dare euz pro noxa. ⁊ hoc vult iste tex.

1 dum dicit: sed in arbitrio domini ⁊c. si enim requireretur quod actor hoc peteret non esset in domini arbitrio. in alijs vero noxalibus actionibus q̄ non prosequuntur vindictam: sed rem familiarez: non habet dominus illam potestatem: sed debet soluere vel dare pro noxa. vt. d. l. miles. §. decem. s. de re iud. ⁊ sic gl. que est in. d. l. quod si minor. §. si seruus. non bene dicit. habes ergo notare inter actionez que datur ex facto serui noxaliter ad vindictam ⁊ aliam noxalem duas differentias. prima est illa de qua modo dixi. secunda differentia est: quia in alijs noxalibus absente domino peruenitur ad primum et secundum decretum. vt. d. l. ij. §. si ex noxa. cau. aga. Jn ea vero que prosequitť vindictam absente domino peruenitur ad diffinitiuā sniam. vt. l. sed est qōnis. §. si atrocem. s. eo.

1 ☞Judex vir bonus dicitur. ⁊ an valeat consuetudo Pisana quod offendens ponat se in manibus offensi. ⁊ an si offensus excedat modum in vindicā do possit puniri.

2 **Pretor ait.** a Mo. quod iudex dicitur bonus vir: vt hic. ⁊. l. continuus. §. cum ita. s. de verbo. obli. ⁊ not. in. l. si societatē. §. arbitrorum. s. pro socio. et est iste. §. in argumē.

1 † consuetudo est Pisis quod ille qui facit alicui iniuriam ponat se in manibus iniuriati vt de eo sumat vindictā etiā in personā. q̄ cōsuetudo lz non valeat de iure. vt. l. j. §. vsq; adeo. s. eodem. tamen posito qō valeat si ille excedit modū in vindicādo

4 pōt puniri: qz arbitrio boni viri debet hoc facere arg. huius tex.

b **Si ante iudicem.** b Format Dyn. talem questionez hic feciſti mihi furtum demum posuisti te in manibus meis et mihi rem restituisti: an per hoc tollať actio furti in duplum vel quadruplum ⁊ certe nō: vt. l. qui ea mēte. s. de furtis. Nec obstat. Lista: qz hec actio prosequitur vindictam: illa prosequitur rem familiarem.

1 ☞Furiosus loco absentis habetur. et remissiue.

2 Pater potest remittere iniuriam factam filio.

3 Pater vilis non potest iniuriam factaz filio remittere.

Pater vilis non potest filio substituere pupillariter.

4 Quando iudicium trāsfertur de persona patris in filium super eadem instantia proceditur.

5 Actio quod competat patri pro iniuria facta filio

✠Andre. Pomate. ¶Pretor ait. Barto. in ver. si. sinautem. dicit nō alibi vť ꝓbari qō q̄ nō pōt soluere luat ī corpⁿ? si postea veniat ad pinguiorē fortunā nō teneť soluere: facit gl. no. i. c. sicut dignū. de homi. ⁊ vide gl. not. i. l. fi. de arbi.

b ¶Si ante iudicem. Mo. mirabilem tex. quod insti gās indicem vt iniuriantem sibi torq̄at ex hoc videtur remisisse iniuriam: facit. l. interdum. §. q̄ furē. s. de furtis. et vide Bal. & doct. i. l. ab hostibus. §. j. s. solu. ma trimo.

emancipato.

Filio familias. †Jn p̄mo dicto habes quod furiosus habetur loco absentis: contra. s. de procu. l. ij. §. j. Sol. vt ibi. ⁊. l. ij. §. voluntate. s. sol. matri. ¶Venio ad ver. plane. Not. ex isto versi. † quod pater potest remittere c iniuriam factam filio: quod not. propter statuta hius ciuitatis que minuunt penā propter pacem seu concordiaz. ¶Oppo. quod pater non possit remittere in preiudicium filij. vt. l. j. C. de bo. mater. Sol. hic fallit ideo quia magis videtur iniuriā pati pater q̄ filius. vt. l. isti quidam. s. quod metus causa. ¶Jtē opp. s. de inoffi. testamen. l. papinianus. in principio. Solu. ibi erat iniuria soli filio que non transibat ad patrem: ideo per patrem non potest remitti. ⁊ vide circa hunc. §. quod no. per gl. s. de c pact. l. in personam. ⁊ per Jnnoc. extra de sententia excom. c. nō dubiū. ¶Venio ad ver. d interdū. † Not. q̄ quādo pater est vilis persona nō pmittitur ei quod remittat iniuriam filij. per hoc ego dicebam in. l. ij. §. de vulga. et pupil. in materia substitutionis pupillaris. quando pater est vilis nō potest filio pupillariter substituere: sicut essi ei auferť administratio bonorū filij in vita: ita in morte: vt hic. ⁊. l. fi. §. quib⁹. C. de senten. passis. ¶Venio ad versicu. sed si pater. dicitur hic † quod trāsfertur iudicium de persona patris in filiū. Quero an sup eadē instātia debeat procedi? Gl. determinat q̄ sic. vt. l. tā ex scribꝰ. s. de iudi. ⁊ . l. j. §. videamus. de rei vxo. ac. ⁊ bene dicit per hunc tex. et. l. sciendum. s. de act. ⁊ obli. ¶Venio ad fi. gl. itel

mittere in p̄iudiciū: adde gl. ⁊ Bar. p illū tex. in. l. psonā. s. de pactis. ⁊ notā. Jnn. in. c. nō dubiū. de sen. excōi. vbi q̄d ī tutore ⁊ curatore: an possint remittere iniuriā factā pupillo: vide Bal. i. l. pactū curatoris. C. ō pac. ⁊ i. l. pses. C. de trāsac. vbi ēt ponit an abbas cū capit̄ possit remittere iniuriaz. ☞Andre. Pomate. ¶Venio ad vers. Pater pōt remittere iniuriā illatā filio nisi esset vilis psona. Jdē tenet ibi Ange. quē vide oīno: nā si nō interdicit testari sibi: ergo nec ⁊ interdicere testari ꝓ filio: qō tene menti.

potest remittere iniuriam factam filio. Hoc verū nisi iuria fuisset facta a pso na cōiuncta. vt not. in. l. lucij. solu. mat. facit qō legi. et not. in. l. papiniamus. ō inof. te. et Jmo. in. d. l. lucius. in fi. et ibi illud in vers. opponitur qō non possit

a ¶Quero quid. Adde Bal. in l. ex facto. §. si quis rogatus. ſ. ad trebel.

b ¶Procuratore. Ad iſtum tex. vide Bal. in l. eos. C. de accu. in. xij. colum. in. q. an requiratur ſpeciale mandatum in criminalibus. vt in. l. ſeruus. §. publice. ff. de procura.

c ¶Poteſt agere. l. in a prouincia. li. §. ſi ego. ff. de ope. no. nũ. & imo. in. ca. fi. extra de proba. & facit tex. in. l. cũ clericis. circa mediũ. C. de epiſco. & cleri. c

¶Andr. Pomate.

d ¶Cum q̃ nocentes. Ad hoc vide domi. Alex. in. l. iij. in. ij. co. ſ. de lib. & poſth. qui dicit opi. Bart. hic eſſe communem. et vide Rap. cum. cõſi. lxxiij. co. ligit hũc tex. qñ filiꝰ fuit emãcipatus poſt iniuriã ſibi factã. Quero † quidª ſi iniuria erat facta a tempore quo erat emãcipatus: vtrũ ex tali iniuria competat actio iniuriarũ patri? Glo. videt q̃ ſic. inſti. eodẽ. §. patimur. Ly. hoc tractat i. l. ſi nõ conuitij. C. eo. in. iiij. q.

☞ Procurator omnium bonorum poteſt agere licet in mandato non ſit dictum.

Procuratorem.

b Mo. tex. p curatore aũt &c. Mo. † q̃ procurator omniũ bonorũ põt agere: c licet in d mãdato nõ ſit dictũ ad agendũ & defendendũ &c. vt hic. & l. iij. §. ſ. ſ. in di. ſolu. & de hoc eſt caſus extra de pcura. c. qui generaliter. li. vi. facit ſ. de pcur. l. q̃. pprio. §. fi. & l. nã et nocere. ſ. de pac. & p Inn. extra de fideiuſſo. c. fi. circa prin. magne gl. de hoc in Spe. in titu. de procura. e §. ſ. verſi. generaliter.

☞ Cum aduocatus eſt diu abfuturus: alius eſt querendus non danda dilatio.

Quod autem.

Tene mẽti: vos ſciatis q̃d ꝓpter abſentiã aduocati dari dilatio parti. vt. l. ait ꝓtor. §. fi. ex q̃ ff. de iuſt. & iur. & Bald. in repeti. l. ſ. C. vnde vi. et vide plura in materia in. l. turpia. ff. de leg. ſ. in. ſ. dicto. Abb. in. d. c. olim. ſ. de reſtitu. ſpol. quod ille qui occidit aggreſſorem prouocantem: etiam ſi fugere poterit: nõ debet puniri vt doloſus pena homicidij: ſz mitius vt culpabilis & vide bal. i. d. l. ſi nõ conſtitut? & Ancha. conſ. ccccxxv. & vide etiã Roma. in l. cum mulier. ff. ſolu. mat. et vide etiã Ang. in. l. item apud labeonez. §. q̃d ait: ſ. eod. et in. l. iniuriarũ. §. ſi quis. ſ. e. et Fel. in d. c. cuz te. ad fi. & nota vide ad hec Sozi. conſili. cxviij. col. iij. et ſequẽ.

¶Eum q̃ nocentes. Vide de ꝑ per Ly. in l. iij. de liber. & poſthu. & Poſt. in ſum. de iniur. §. contra nos. & per Canoñ. in. c. accedẽs. de pur. cano. per Oldr. plene cõſil. liij. incip. conſueuit dubitari. per Azo. in ſum. C. de inſa. & vide Bal. in ſ. conſtitu. C. in prin. in. iij. oppo. & quando poſſit impune iniuria dici: vide remiſſiue per Alexã. in. l. fi. q̃ quiſq; in. & quid ſi dico: tu es periurus: per Ange. in. l. iij. de liber. et poſthu. & queno. Bar. & Ang. in. l. que omnia. de procu. ſ. & no. Guil. de cu. & Paul. de caſ. & Bal. & Ang. in. l. fi. q̃ quiſq; in. & Old. in. d. conſi. And. de iſer. in. c. ſ. §. preterea. q̃ fue. pri. cau. benefi. ami. p Ly. & Pe. et alios in. l. ſi non conuitij. C. e. glaj. q. ſ. in primis. per Abba. & alios in. c. cum te. de re. iu. adde poſt poſi. Old. Pe. de anch. poſi. ccxxvj. & Roma. poſi. xcvj.

☞ Andre. Pomate. ¶Si dixit. Adde Ly. Pe. et Sal. et alios in. l. ſi non conuitij. C. de iniu. gloſſ. i. c. ij. q. ſ. Jo. An. in Spe. de iiu. poſt prin. Sali. in. d. l. ſi non conuitij. d. Ab. & ibi dixi in. c. cum te. de re iu. Ludo. Ro. in conſ. xciij. do. Pe. in. c. ij. de ord. cog. vbi all. Old. i poſi. Poſt. i. c. ẽt aualiis: de iure iu. Oldra. in cõſi. liij. Poſt. in. c. ij. de renun. Guil. Bal. & Ang. in. l. fi. ff. q̃ q̃ſq; iu. Jo. An. in addi. Spe. in tit. de iniur.

Si iniuria.

¶Si iniuria. Vide no. ꝑ Bal. i. d. l. ſi quis nõ dicã rape. in. ſ. col. C. de epiſ. & cle. & in. l. diu. ſ. de fica.

¶Secundo quero. Mo. formã libellãdi in actione iniuriarum: vide Sali. in. l. ſi nõ cõuitij. C. eo. et quid ſi in partialibus iniuſte ſe iniuriãtibus: num q̃d teneantur ad reſtitutionẽ damnorũ et eſtimationis iniurie & dic q̃ ſic: vt extra de iniur. in. c. vlti. per Jmol. et Bal. in. c. ſ. §. iniuria. de pa. iu. firman. & de libello vid̃ ſpe. in ti. de iniu. in. §. iniuria. no. in iſti. de iniu. in prin. et ad dictum Bal. vide q̃ ſcripſi poſt bar. in. l. ſ. & ij. de incen. rui. nau. & do. Ly. in l. ſi nõ conuitij. C. eo. q̃ dicit q̃d dz dici in libello q̃d verba plata fuerũt aũ iniuriã di. Ang. dicit q̃d etiã fine illo valet ſi non opponat. l. fi. C. de ann. exce. ꝓ quo facit q̃d no. Bar. in. l. nec exemplũ. C. de fal. & dixi in. l. ſ. ſi quis teſt. li. eſſe iuſ. fue. & ad formam huius libelli adde Bal. l. ij. in fi. de ſen. que ſi. cer. quã. & ibi Sal. & per Sali. in. l. actiõe. C. eo. per Spe. in ti. de iniu. circa ꝓn. adde an in libello iniuriarũ requirat locus & tẽs. Alex. cõſi. ccx.

¶Si ſtatua. Adde Bar. in. d. §. ille caſus.

1 **Si iniuria.** a Quando iniuria cõfertur a in aliquem principaliter inſpicitur potius veritas q̃ opinio: at cum infertur b in aliquẽ per conſequentiã inſpicitur potius opinio q̃ veritas. h. d. ¶Oppo. ſ. proxi. §. Solu. habetis in ſummario. ¶Item oppo. de. l. illud. §. fina. ſ. eodem. Solu. ibi non habebat animum infe rendi iniuriam alicui. hic ſic. ¶Item oppo. ſ. ex qui. cau. in poſſeatur. l. fulcini?. §. q̃ ſi aduerſus. Glo. non ſol. ſol. ibi latitatio nõ erat fraudulo ſa contra illas perſonas quas fraudare nolebat. ſed hic erat animus iniuriandi cõtra eũ cui fecit iniuriã. ¶Itẽ oppo. C. de hered. inſti. l. ſi pr̃. Glo. nõ ſol. tu dic: licet ibi teſtator errauerit: heres inſtitutus nullum paſſus eſt dãnum: vnde ꝑ teſtatoris propoſitum agere non poteſt. hic vero ly inferẽs iniuriam errauerit tamen iniuriatus paſſus eſt dãnum & iniuriam: & ideo agit ne alterius error ſit ſibi damnoſus. ¶Item oppo. de. l. ſi per errorẽ. ſ. de iuriſdi. om. iudi. Solu. glo. ibi loquitur in actu in quo requiritur conſenſus duorũ. hic nõ. ¶Ve 4 nio ad. §. cũ aliquis. Et oppo. de. l. itẽ apud labeonem. §. interdum. ſ. eo. Dicit glo. aliud in ſeruo: vt ibi. aliud in filio vt hic. nam in ſeruo requirit q̃ quis ſciat cuius ſeruus ſit: quod eſt verum: ſi dominus vult agere tanq̃ ſibi ſit facta iniuria. et eſt ratio. quia ad hoc vt competat domino actio ſuo nomine: oportet q̃d iniuriam domini ſeruus ſit pulſatus. vt. ſ. eod. l. item apud labeonem. §. ſi q̃s fic fecerit. ſed filiiuria fiat filio vel vxori: etiã ſi nõ fiat ad iniuriam patris vel viri: patri & viro cõpetit actio ſuo nomine.

1 ☞ Tẽpus illate iniurie debet in libello inſeri.

2 Eſtimatio iniurie qualiter fiat vbi q̃ per iuramẽtum actoris.

3 Actor qui agit iniuriarũ an debeat ſe referre ad damnum: an ad lucrum.

4 Certa quantitas an debeat exprimi in libello iniuriarum.

Iniuriarum.

1 Facit hec lex ad ea que dixi in. l. ſ. ſ. de penis. Item facit † q̃d in libello debeat inſeri tempus facte iniurie. dixi de hoc in. l. prętor edixit. in prin. ſ. eod. ¶Quero 2 † qualiter fiet iſta eſtimatio iniurie? Glo. dicit q̃d aut agitur prętoria. & fit eſtimatio per iuramentũ actoris. aut agitur. l. cornelia. & fit eſtimatio officio iudicis: vt. l. conſtitutionibus. §. fi. ſ. eodem. Item opi. tenet glo. in. l. lex cornelia. in prin. ſ. eo. & in 2 fi. eo. § pena. idem tenet Roffre. & Ly. in. l. ſi non conuitij. C. eo. in. x. q. ¶Contra hoc videtur expreſſe. ſ. eo. l. ſed ſi vnus. §. ſeruus meus. vbi agitur p̃ toria: & tamen eſtimatur iudicis officio. ſolu. illi q̃ volunt ſuſtinere hanc opi. dicunt q̃d in prętoriis eſtimatur iniuria per iuramentum actoris taxatũ tamen per iudicem. ſicut dicimus in iuramento in litem: vt. l. videamus. circa finem. ſ. de in lit. iurã. Azo in ſumma tamẽ huius titu. videtur dicere q̃d idem ſit in prętoria q̃d in ciuili: & iſtã opi. putarẽ veriorem de iure per. d. l. ſed ſi vnius. §. ſeruus b meus. & per. l. itẽ apud labeonẽ. §. q̃d ait prętor. 3 ¶Secundo quero b retenta illa opi. † q̃d eſtime c tur iniuria per iuramentũ actoris: vtrũ actor debeat ſe referre ad dãnum: hoc eſt q̃d dicat potius voluiſſem eſſe paſſus tantum dampnum q̃m pati tantam iniuriam: vel debet ſe referre ad lucrũ: vt dicat noluiſſem eſſe lucratus tantum: et pati tantas iniurias? Quidam dicunt quod nõ debet referre ad lucrum: per. l. ſi ſterilis. §. cum pervenditorẽ. de actio. emp. ſed non ob. cum enim hic agatur propter maleficium habetur ratio cuiuſcunq; intereſſe etiã extrinſeci. vnde teneas glo. ¶Tertio q̃ro † vtrum certa quantitas debeat exprimi in libello cum agatur iniuriarum? Quidam dicunt quod ſic: ꝓ iſtum tex. cum glo. ſed gl. habuiſtis contrariam. ſ. eo. l. prętor edixit. §. ſ. in gloſſ. ſuper ver. ſartiatur. breuiter puto ſic dicendum. eo caſu quo debet fieri eſtimatio per iudicem: non debet poni certa quantitas in libello: quia pars non debet ponere pro certo illud quod nõ eſt in ea: ſed ſi eſtimatio debet fieri ab ipſa parte: tũc in libello debet poni certa quantitas. vt lege vbi autem nõ apparet. §. qui illud aut illud. ſ. de verbo. obliga. & l. ſ. §. quia autẽ. ſ. quorum lega. ¶Ultimo vide gloſ. que inci. alias actio. ibi ſi mandati. ſed ibi actio datur ad intereſſe: quo variato variatur & actio. hic vero agitur ad vindictam que non variatur ex varietate perſone. Item ibi §. diui fratres. ſed ibi ex augmentatione rei creſcit eſtimatio futura. ſz hic ex augmẽtatione dignitatis nõ creſcit eſtimatio iniurie tam facte.

☞ Jmponitur pro iuſta cauſa cui tande contrarietatis.

Teſtes quorum vnus dicit factum in hoſtio alius iuxta hoſtium, vbãt.

Si ſtatua.

c Op. ſ. d ſepulvio. l. ij. Sol. ibi. erat i mo numẽto. hic iuxta monumentum. & ſic ponitur in: pro iuxta.

¶Si ſtatua. Adde Bar. in. d. §. ille caſus.

a ¶Et not.in.l.Mot.per Ly.in.l.fi.C. de here.vel actio.vendi.sed an prosinturia illata abbati agat successor: vide Bal.in.l. fi.§.j.C.de bo. que libe. c vbi omnino videbis.vide glo.insti.de act. in prin. 1 in ver.debet in ver.itē opp.de.l. iniuriarū. Adde Joā.an.in. ti.de ac.et 1 peti. in.§. iuxta.ver. vtrū agēs 2 vbi ponit an actio iniuriarum possit cedi. 1 2

b ¶Nec magistrat b? hāc.l.limita vt dixi in.l. pars litera.v.§. de iudi. 1

✠Andre. Poma.

c ¶Quidaz a sunt. Addō doct.in.c. legabat.ō 2 maiori.et obe.

✠Andre. Pomate.

d ¶Ulti. Qd bene no.ppter seruādos testes vīō 1 glos.in.l.i. operis.§. loca. vide ibi Bart. b vide glos. in.cle.j.de app.& ibi. do. Anto. & Joā.de Imo.& do. Ant.illā alleg: in facto testis cuiusdā qui tamen fuit minatus Florētie: vide gl. in.c.bone.in glos.fi.de ele.vide que dixi in.c. cum tu.de testi.& in.d.c.bone.vide Bal. in.l.pact?. C. de pac.in pe.folio.ver.nunc venio ad glo. vide ad 1 saluandū testes q̄ dixit do. Ant.in.c. transiato.de cōsti.vide.c.j.de mu.peti.& ibi.d. Abb.qui ad hoc e alle.illū tex.cū gl.vide.c.cū dilectus.de cau.pos. & Bal.& alios ibi.vide.d. Abb.in.c.preterea.de testi.vbi alleg.glo.in.c.nihilominus.iij.q.ix.

e ¶Dinus.Et hic habes q̄ damnatus actione in 1 iuriarum est infamis vt in.l.decuriones.C.de infam.qō est verum si fuit atrox: als non.capi. cuz te.de re iudica.et not. Bald.in dicta.l.decurio nes.adde Bartol.in.l. si quis in principio testamenti.§. primo.de lega.iij.et in dicta.l.ex militari, vbi vide.

tur Comites Archiones:& simi.& isti sine dubio possunt pueniri.vt.l.ij.C.vbi sena.vel cla. quidaz sunt? habētes dignitatē cū administratione: isti si q̄dē delinquūt † in officio possunt conueniri.vt l.iubem? C.ad.l.iul.repe.& in auc.vt diffe. iudi.§. si tamē.& in auc.vt iudi.sine quoquo suffra.§. nec cessiratē.aut nō delinquūt in officio & tunc distinguе vt hic.& de hoc p docto.in.l.si presens.C. de epi.audien.& plenius in.l.senatus.§.de offi. presi.

Quod reipublice. Pone exemplum in ciuitate in mitratis ob falsitatem.

☞Simul fieri dicitur qō fit successiue.

Si plures. Mo.tex.ibi: imo etiā. ¶Opp.de.l.si familia.§.de iurisdi.om.iudi.Sol.intellige hic qñ erāt serui pluriū domino: ū: si essent vnius dñi: tūc haberēt beneficiū.§.ti. si fami. fur.fecis.dicaē.qō dicvt no.in.d.l.si familia. ¶Alti.° no.tex.ibi: dū dicit occiderunt simul † q̄ dicitur fieri simul qō fit successiue vnū post aliud. qō facit ad dicta testiū: & intelligitur actu successiuo cōtinuato tamē: vt.l.antiqui.§. si pars here.peta. & C.de testi.l.testiū.& ibi per Ly.de hoc in.v.q.

Si quis iniuriam. Quero vtrum debeat ad hoc fieri vnus processus tantum vel duo vt sic ferantur due sentētie? Respondeo: videtur q̄ due sentētie, prima in qua fiat condemnatio pecuniaria. secunda in qua conuertatur pecuniaria in corporalem: ideo quia soluere non potest: vel hoc fiat vno processū vt condemnetur in pecunia quam si soluere non potest fustigetur.pro hoc.C.vnde vi.l.non ab re.& l.conductores.C.loc.de hoc per Ly.C.eodem.l.si nō conuitij.in.xv.& xvj.q.

☞In casibus in quibus patri nō competit vsusfructus nō est legitimus autor minor: filio.

Si filij nomine. Quero que est ratio huius.l.q̄ pater & eius filius cogitur satisdare? Dicit glo. q: pater nullā vsumfructū habet: † & p hoc dico q̄ in casibus in q̄bus patri nō cōpetit vsusfructus nō est legitimus autor filio minori.dixi in.l.fi.§.j.§.de verb.obli.

Constitutionibus.

Etiam. De hoc verbo: dicit dixi in.l.iniuriarum.§.eo.

☞An valeat reseruatio quā fecit iudex q̄ notarius possit cōficere instrumēta cū eū damnat.

Dinus. c ¶Oppo.de.l.& si seuerior.& l.si possidonium.C.de his qui no.infa.Sol.ibi fuit pena minuta cā. cognita: hic sine cause cognitione. Et p hoc dicimus: † q̄ si iudex reseruauit notario instaciendi instrumēta: si quidem fecit causa cognita valet: alias si sine cause cognitione: tunc nō valet: pro hoc in.l.si quis in principio testamenti.§. miles.§.de lega.iij.& l.ex militari.de milita. testamen.§.& ibi per Ly.

☞Quādo agitur criminaliter actione iniuriarū pena

pena imponitur alternatiue.

2 Procurator non admittitur vbicunq̄ pōt imponi pena corporalis.

3 Quis non dicitur obligatus quando ei inferr̄ pena ad vindictam publicam: large tamen dicitur obligatus.

1 **De iniuria.** † Mot.quando agit̄ criminaliter actione iniuriarū q̄ est pena.& videtis q̄ hec pena ponit̄ alternatiue p̄z q̄litatē psonarū. 1

2 ¶Ex qua.l.cōiuncta.l.fi.C.e.nota † q̄ vbicūq̄ est possibile penam corporalem imponi non admitti 3 tur procurator. ¶† Quero vtrum[a] ad penā que i 4 fertur alicui ad vindictam publicam quis dicatur obligatus.dicam in seq.lectu. Ad hāc questionem respondeo q̄ nō: q: illa pena infertur officio iudi f cis.vt insti.eod.§.in summa.& sic non presupponit obligationē vt.l.cum postulassem.in princi. ff. de dāno infect.& l.q̄ per collusionem.§.j.ff. de actio. emp.veruntamen largo modo sumendo obligationem potest dici obligatus.& ita not.gl.l. referi ptum.in principio.ff.de pactis.in glo.super ver. hypothecas.

¶De extraordinarijs criminibus. Rubrica.

¶Gl.otinuat rubricā duob? modis vt habes ī ea. c

b **Solicitatores.** b

¶Opp.imo debent puniri quatenus si perfecissent. vt.l. si quis non dicam rapere. C. de epis.& cle.licet gloss. alleg. eam pro concordan. Solu.secundum Pe. ibi peruenit ad actū facti. hic peruenit solum ad actū verbi.& sm hoc gl. que est hic que dicit quod c peruenit ad colloquia[c] vel ad basia: male dicit ī eo q̄ dicit basia: q: tunc puniretur acsi esset perfectū delictū: per.d.l.si quis non dicam rapere. q: per d uenit ad actum facti. ¶Item op.de.l. qui autem. in prin.de his qui notan.infa. Solu.vt ibi. ¶Itē oppo.de.l.j.in fine.§.quod quisq̄ iuris. Dicit gl. e hic in atrocioribus.ibi ī leuioribus. vel aliter ibi loquitur in eo q̄ delictum non continet.circa hoc vide Ly.in.d.l.si quis non dicam rapere.in.ij.op. ¶Item oppo.de.l.cogitationis.j.de penis. Sol. ibi non peruenit ad aliquem actum.sed hic peruenit ad actum verbi. ¶Ultimo distingue vt doct. distinguūt in.d.l.si quis nō dicā rapere, C.de epi. et cleri.

d **Qui puero.** d Oppo.& videtur qō pro e na capitis.vt insti.e.§.item lex iulia. Sol.intellige q̄ hic interuenit aliqua violentia interpellādo vel conducendo eā: vel committendo: als secus vt ibi sm Jac.de are. f

1 ☞Capitanei terrarū possunt videre statuta disciplinatorū:& si viderit aliq̄d qō nō spectat ad religionem dissoluere collegium.

Ab pretextu. Per hanc legē puto quod potestates & capitanei terrarū possunt videre statuta:& ordinamēta isto? disciplina

¶Quero vtrū. Adō Bar.ī extraugā. q̄ sint rebelles.& vide q̄ dixi post Bal.ī.l.reos. in.ix. colum.

¶Solicitatores. Aide in hac materia que dixi in l.j.in fi.quod quisq̄ iu. et etiam materiam hui?.l. hoc est de effectu siue conatu. Bal.in.l.si fugitiui. C. de ser. fug.& in.l. arbitrio? torum:& † si repererint ibi aliquid qō nō spectat, ad religionē: possunt illud collegium dissoluere.[c] .§. de vsufr.in.l.data opera. C.qui accu.nō pos. in. xviij. colum.vel circa.& in l. qui autē operas. ō insta.et vide.d. Anto.in.c.j.ī vlt.char.de eo qui mit.in pos.cau.rei ser. Spe.in ti.de accus.§.j.ver.quid si post.& Ang.in.l.j.in fi. quod quisq̄ iu.& vide Bar.in.l.j.§.diuus.& in .l. fi.ff.de sica.& Bald. in.c.j.§.iniuria.in vl.col. de pac.iura.firm.

¶Partus qñ dicatur animatus.

Dius. Oppo.et videtur quod teneatur.l.pompe. de patrici.quasi suum filium interfecerit.vt.l.j.§.ad legē pōpe. de parici.Sol.dicit glo. f hoc fuit factum antequam partus esset animatus.& procedit hec.l.& §.ad le. corne.de sica.l.si mulierem.quod intelige nisi hoc fecisset per pecuniam:

¶Colloquia. Mota etiam de alloquijs & basijs: clericus tamen amplectens mulierem censetur facere causa benedicendi.xij.q.iij.c. absit .et ad hoc vide not.per Bal. in.l.si quis non dicam rapere. C.de epi.& cle.in.iij.col.et glo.in.c.perpetuo. de ele.li.vj.& Bal.in.d.l.si quis non dicam rapere.tenet istam glo.quam reprehendit Bar. hic potest dici quod si solum osculum interuenit.procedit illa glo.& Bal.secus autem si interuenit amplex?. & ita loquitur Bart.& vide Bal.in.d.c.j.qui.mo. feu.amit.

¶Qui puero.alleg.iste.§.per Bal.in.l.si fugitiui. C.de ser.fug.in.ij.co.quod delictum non consummatum non punitur.

¶Collegium dissoluere. Mot.quod propter mala statuta licitum collegium potest cassari.& hoc dictum sequitur Bal.in.c.j.§.conuenticulā. de pa. iura.firman. vbi etiam dicit quod cogentur etiaz isti edere sua statuta episcopo et episcopi contra malas conuentiones habent iurisdictionem a iure.vt.d.§.conuenticulam.quod no.sm Bal.ibi.et cum Bar.hic transit Bald.in.l.j.C.de monopo. & i.l.collegium. C.de heredi.instit.

✠And.Po. ¶Collegiū dissoluere. adde Bal. in.c.ij.de pb.vbi dicit: q̄ pōt iudex reuocare statuta dolosa sine superiore.alle.l.j.ff.de do.exce.& l.ambitiosa.de decre.ab ordi.fa. sed non alle. istum tex.

¶Solu.dicit gl.Mo. de pena faciētis abortiuū.& est gl.ij.q.v.cōsului.& gl.ij.q.j.missas.xj.q.j.ca. si qs nō naturalis.& i.l.cicero.j.de pen.& p Bal.i.l. qō dicit.§.de libe.& postbu.& adde qō ēt tenet.l. aq.vt i.l.si seru?. §.fi mulier.§.ad legē aq̄l. vide plene in.l.pe.vbi late.C.de fica. Adde qual? puniatur p̄bens & recipiēs poculū licet nō sequatur abort? Barba.consil.xxiij.li.ij.

a ¶Annonam. Mo quando quis cogatur vendere: ⁊ vide in.l.nec emere. C.de iu.delibe. ⁊ quod dixi plene in.c.j.de emptio.⁊ vend.⁊ per doc.maxime Bal.in.l.j. C.de epa.au.⁊ tex.cum glo. no.in ca. sicut.xvij.di.⁊ no.Bar.in.l.j.§.cura carnis.de off. pref.vrb.

⁊ vide gl. Barto. et doct.in.l. quia tunc puniretur capite.vt.l.ci/cero.j.de pen. si vero post partum animatus tunc teneretur.l. pompe. ij.§.ō his qui sunt sui vel alie.iur.

b ¶Ex prin.ᵇno.q̄ qui ingreditur domū animo furandi ⁊ non furatur: punitur extra ordinem :nec alibi est melius q̄ hic: secundum Bal.in.l.si quis nō dicā rapere.in.j.col.C.de epis.⁊ cleri.⁊ Bar. in.d.l.qui furti.

c ☞Andr.Poma. ¶Ex scōa. Adde Bal.in.l.si q̄s nō dicam rapere. C.de episco.⁊ cleri.

d ¶More prouinciarum. Mo.tex.in eo.tc. q̄ delicta puniant̄ ſm cōsuetudinē:adde Bal.in .l.si q̄s nō dicam rapere.in.iij.col. C.de epis.⁊ cleri. ⁊ in l.si seuerior.in.iij.col. C.de infa.⁊ in.l.quid ergo. ⁊ in.§.pena grauior.ff.de his qui no.infa.⁊ in.l.ij.in fi.de noxa.

e ¶Scōm morē. Vide Bar.in.l.j. C.de fum. trini. ⁊ fide catholi.⁊ Bar.in aut.qua in prouincia. C. vbi de crimi. agi opor.⁊ Bak.in.l.j. C.de aduoc. diuer. iudi.in.l.quicunq;. C.de ser. fugi.

f ☞And.Poma. ¶Pretor ait. Pro hoc vide clare Joā.de Imo.in rub.de publi.iudi.⁊ do.Abbat.in rub.de iudi.⁊ ibi dixi.⁊ vide tex.in.c.per tuas.de fimo.⁊ in.l.caius.§.ad filleia.

g ¶Pena criminalis. Adde q̄ñ do.Abb.sicu.in rub. de iudi.credit contrariū videlz quod etiā quando pena applicat̄ parti iudiciū dicat̄ criminale sem/per:p.c.p tuas.extra de simo.⁊ in.c.super his. de acc.vnde ipse aliter dicit:vez q̄ aut agit̄ pena ordinaria delicti.ita q̄ p illā puniat̄ delictū maiori pena q̄ sit pena statuti. ⁊ tunc semper dicitur agi criminal'r: siue pena applicetur fisco : siue parti.si vo agat ad penā delicti nō ordinariā: ſz accidēta lem⁊ tūc semper iudiciū sit ciuile etiam si pena applicet fisco.⁊ inducit alia de quib⁷ ibi.sed ista sua doctrina aliquo modo nō procedit.eo q̄ q̄ñ pena applicat̄ parti agitur de commodo puato. ex hoc patet q̄ iudiciū est ciuile.ita videt dicere tex.in.l. infamē.in vlt. rñ so. de publ.iud. ⁊ bene facit tex. in.l. quod senatus.ff.de iniur. vnde contra naturā attributam legibus est: quod vbi pena applicatur parti.⁊ ꝑncipal' agit ipm iudicium sit criale. vnde r. puto dictū Ab. nō esse verū. nec est verū ſz eū: dū dicit quod si pena venit applicanda fisco dummo do nō sit ordinaria pena delicti dicit agi ciuil' q̄: hoc est contra.l.si quis falsas.in pri.ff.ad legē cor/ne. de fal. vbi ꝓz quod si quis committit contra iu/dicez q̄ hz ptātē ciuilē ⁊ non crialem q̄ lz remitti ad iudicē crialiū. ergo ꝓz q̄ vbi punit̄ pena extra ordinaria: vt est in casu huius.l. nō agit̄ ciuiliter. nō ob.d.l.p tuas. q̄ possum⁊ rñdere dupliciter vi delz q̄ ibi verbum dupliciter :stat impropꝛie. vel q noluit sentire q̄ illa pena nō applicatur fisco :ne/q̄ parti ī remoto ab offerenda illa q̄ ibi est pene

de parici. vt.j.ad le. pōpe. de parici. l.j. Istā distinctionem de partu animato habes extra de homi/ci.c. sicut el.ij. ¶Quero in quāto tempore dicat̄ partus animatus? Et hic videt dicere q̄ post qua draginta dies. q̄ est verū in masculo partu .alias audio q̄ animatus partus dicit̄ post. lx. dies. hoc relinquo naturalibus.

☞Homines locupletes an cogātur vēdere frumentum.

Annonam. [a] Quero† que est penna hominum locupletum qui frumentum nolunt vendere ⁊ Glo. dicit nulla. nec enim vendere cogūtur: nec puniuntur si nō vendunt. Alij dicūt q̄ homines locupletes non puniuntur si non vendunt pretio iniusto. vt.l.annonam.j.ad le.iuli. de an. ſz iusto pretio coguntur vendere: vt hic ⁊.l.j.§.cura carnis.§. de offi.prefec. vrb. ⁊ si precepto nō parerent possent puniri. ⁊ hoc puto verum de vltimis ſcz de adulteriis stateris. dic vt not.i.l. arbitrio. §. de eo.§. de dolo.

☞Qualiter puniat̄ expendens monetaz falsam. Et qui animo furandi init: ⁊ non furatus est.

Acculatij. [a] Ex prin. ᵇhuj⁹.l.no/ta† q̄ ille qui expendit monetam falsam nō punit̄. l. cornelia de fal. ſz punit̄ pena extraordinaria. cas⁹ est hic ſm vnaz lectu. q̄ est verum : nisi in casibus enumeratis i.l. lex corne. j.ō fal. ⁊ ibi dixi. ¶Ex scōa parte. l. nota q̄ ille qui vadit animo furandi ⁊ nō furatur: lz ciuiliter nō teneat. vt.l. vulgaris. §. q̄ furti. §. de fur. tamē extraordinarie punitur. casus est hic.

☞Delicta debent puniri ſm morem prouinciarum vbi fiunt.

Sunt quedaz. Mot. tex. ī eo quod dicit: more prouinciaꝝ ꝛc. Mo. in hoc. §. † q̄ delicta debēt puniri ſz morem prouinciarum vbi delicta committuntur. nō ſm morē loci vbi de delicto cognoscit: vt hic habuisti p Dy. i.l. si cui. in fi. j. de accu. ⁊ per Ey. in. h. cīctos populos. C. de sum. trī. in. j. q. ⁊ ego plenius in repe. illius. l.

¶De sepulchro violato. Rubrica.

Si sepulchra. Opp. de. l. si statuta. §. de iniur. Solu. vt ibi.

☞Quādo dicatur ciuiliter vel criminaliter agi.

Retor ait. [f] Opp. q̄ dicta pena sit. x. pōdo auri. vt. C. eo. q̄ sepulchra. Sol. dicit gl. ibi quādo agitur criminaliter ad penā inferendaz fisco. hic quando ciuiliter ad penam infrendam parti. ¶† Mo. ex hac glo. q̄ tunc dicitur ciuiliter agi quādo parti debet applicari id q̄ petitur: ſz quando debet applicari fisco ⁊ tunc dicitur pena criminalis. ſ aliter videtur dicere glo. q̄ ciuiliter dicitur agi quādo imponitur pena pecuniaria: criminaliter quando imponitur pena corporalis. ita no.

a ita no. [a] in.l.ſi quā per calūniā. C.de epis.⁊cle.⁊.l. qui sepulchra. C.e.⁊.l.j. C.q̄ñ ciui.act.cri. p̄in. in gl.super ver.ciuiliter.⁊. C.de his qui ex publi.ra. l.fi.li.x.⁊in.l.obseruare.§.pficisci.in fi.magne gl.

b §.de offi. pcon.⁊ leg.alibi videt velle gl.ᵇ q̄ō q̄ñ/cūq; agit̄ de crimine: siue ad penam applicā dam parti: siue ad penā applicandā fisco : dicatur agi criminaliter: qz de crimine agitur. ita not.in.l.lex corne. circa prin.§. de iniur. licet ibi reprobaue/

c rim. Sed veritas est q̄ in hac glos.ᶜ dicit ⁊ oēs tenent hic.⁊ pro hoc. c. tue. extra de procura. Item aduerte qz hoc est verum quando pena infertur

d alicui ex accusatione:⁊ sic applicatur fisco:ᵈ secus si fisci nomine aliqua actio moueret̄ vt petitio hereditatis: ⁊ similia: quia tunc diceretur ciuilis. vt l.j. C.de his quib. vt indi.l.j.⁊.l.deferre.⁊ quasi per totum ti.j.de iure fisci.

Si quis in hereditarium.

Mo. q̄ testator potest iura sepulchrorum vni heredum applicare. facit. C.de leg.l.monumenta.

t ☞Lex generalis quod tollat preceptum speciale precedens.

Diuus adrianus. Mota tamen. Mota † q̄ lex generalis corrigit statutum speciale pre/cedens. facit ad idem. C.de testa.l.fi. licet illa cū violentia ad hoc inducatur. ibi enim dicitur q̄ rustici obseruent. consuetudinē eorum in testamentis suis ordinandis. quasi innuat q̄ per.l.hac consultissima. esset ei consuetudini derogatum : nisi specialiter esset pro ea statutum. contra hoc tamen videtur casus extra de consti. c.j. lib.vj. solu. istam. q. examinat Ey. in. l. fi. circa finem. C. de testa. ⁊. l. ij. C. que sit lon. consuetu. in. vltima. q. principali. circa prin. communiter tenemus quod debemus intelligere quod hic imperator specialem mentionem fecit de illis statutis: vt no. in. d. c. j. de consti. lib. vj.

Qui de sepulchri. Oppo. ⁊ videtur quod ista actio nō detur ad interesse sed ad vindictam: vt.l. sepulchri. ⁊. l. quesitum. j. eo. solu. nō datur ad interesse sed datur ad vindictam propter id quod interest.

1 ☞Plures possunt accusare ī publicis accusationibus si eorum interest: vel si nō fuerit appositum.

2 Delictuz si cōmittitur in plures an quilibet possit accusare vt pena inferatur insolidum ex persona vniuscuiusq;.

3 Plures si inferunt iniuriam vni omnes tenentur. b

4 Si decem homines contra decem homines faciūt insultum an dicantur plures insultus quod sic. c

Si ad plures. ¶Glo. hic formatvnā questionē quā solue: d

1 vt in gloss. per istā. ¶† ego dico [f] quod licet in ac/

f cusationibus publicis non admittantur plures: vt.l.si plures. j. de accu. hoc est verum nisi pluriū e interest equaliter per hunc tex. Item dico quod si plures accusauerunt : ⁊ non fuit opposita exceptio: quod accusatio procedit : vt. l. si accusatori/

2 bus. C. de accu. ⁊ ibi no. ¶Iuxta hanc. l. quero † q̄ñ delictum committitur in plures: vtrum quili/ species. ita dicit text. formaliter in. c. qualiter et quando. in prin. de accu. ⁊ in euangelio ibi allegat: ad quam penā agitur ciuiliter vt ibi dicitur etiaz probat tex. in. l. iij. §. tutor qui ad alimenta. ff. de suspe. tuto. ⁊ no. Bar. in. l. j. C. vbi cau. fis. ⁊ adde Bal. in. l. j. C. de legi. per gl. ibi dicit q̄ istud q̄ hic dixerū est quando pe/ nauerit applicāda fisco ex delicto. sec⁹ si veniret applicanda ex illicito contractu. quia tunc nō dicitur accusatio. dic vt ibi.

bet posset agere vel accusare vt pena inferatur insolidum ex persona vniuscuiusq;. hic videtur text. et gl. quod non: sed inter omnes vna pena. Pro hoc facit. l. si plures. in prin ci. §. arb. fur. ce. mihi videtur sic dicendum. quando q̄ delictum cōmittitur principaliter in iniuriam eorum in quos committitur : ⁊ tunc quilibet habet actionem per se insolidū: vt. l. j. in fi. §. de iniur. ⁊. l. eū qui nocētem. §. si nupta. eo. ti. q̄ñ q̄ delictū committit principaliter circa res : ⁊ tunc oēs quorum interest habentur loco vnius vt hic. et. d. l. si plures. §. ar. fur. ce. ⁊. l. item apud labeonem. §. fi. cū. l. seq. §. de iniur. per hoc reducamus in practica ad statutū imponens penā ingredienti ⁊ turbanti possessionē alterius: mō a pone quod plures sunt̄ possessores vnius fundi: aliquis ingredit̄ possessionē illā ⁊ turbat illā possessionē: vtrū quilibet ex oñis possessoribus possit agere per sent imponat̄ pena insolidū ex persona vniuscuiusq;: puto aduertenda verba statuti: aut denotāt actum prout infertur persone seu in personam: quia dicit statutum si quis aliquem turbauerit in possessione sua: vel si quis turbauerit alicui possessionem ꝛc. ⁊ tunc ℞. ⁊ bal. ī. d. l. si quā p calūniā. in pn. hic alle. ⁊ si imponat̄ pena pecuniaria applicanda fisco ⁊ alia applicāda parti: dic p parte que applicat̄ parti dicet causa ciuilis: vt colligit ſm Bal. in. l. j. in. iiij. col. C. de iud. ⁊ ſm do. Ant. in dicta rub. de iudi. appellat̄ cā mixta: vt est tex. ⁊ ibi no. in. c. tue de pcu. ⁊ ibi scripsi post Imo. ⁊ vide. §. in apostil. posita. §. istā ⁊ cognosce re: an q̄s ciuiliter agat vel criminaliter ex forma pclusiōis libelli: vt si dico accuso te. Ab. ī. c. series. de testi. ⁊ ad ꝺ no. vide. d. gl. ī. l. fi. C. de pua. delī. ¶Velle glo. Et pro gl. est tex. quem ponderat ibi Bar. in. d. l. licitatio. in. §. quod illicite. de publi. ¶Hac gl. Et est similis glo. in. l. j. de sepul. vio. ⁊ laut damma. in pri. de pe.

¶Fisco. Adde q̄ō no. in. l. si mihi ⁊ tibi . §. fi. ff. de lega. j. ⁊ Bart. latius in extrauag. ad reprimē. in ver. non obstantibus. ad fi. vbi omnino vide.

¶Statutū. An lex generalis tollat statutū speciale p̄cedēs: adde Bar. in. l. si quis id q̄ō. §. de iu. om. iu. ⁊ q̄ō no. Bar. ī. l. inficiādo. §. infans. de fur.

¶Ego dico. Et ista faciūt ad no. in. l. si quis. in §. fi. cū. l. seq. §. de iurisdi. om. iu. ⁊ q̄ō not. Bar. in l. inficiando. §. infans. de fur.

✠ Andreas Pomate.

a ¶Utimur. vide do.ꝓpo.in.c.di sciplina. dist.xlv.in pn.& Pan. in. c. ego. M.col. iij. & ibi addi de iure iur.&alex. cõsil. xlvj. col.j. vol. ij.vbi quer it an inus nitas data. cõducẽdi res ad talem intel ligat data & reconducẽdi.& col. fi. vide Feli. in. d.c. ego. M.colũ. pe.i ff.

b ¶Securitas veniendi. Ad materiã saluiconduct?. vide in.l.fi lege ad.l. iul.de adulter. Adde qõ not. Bar. in.l. j.ff.ad.l.iuliã maiest. & no. Bar. in.l.j. C.ẽ naufr. lib. xj.& p illũ text. & qõ not.j.c.fi. de treu.et pace.in.c. statutũ. §. j.de resr.

1 cum verum sit quẽlibet esse turbatũ quilibet poterit accusare insoliduꝫ sicut cum vnus ferunꝰ verberatur in iniuriã pluriũ ꝺ̃ñorum quilibet actiõe iniuriarũagit suo noĩe:vt.d.l. itẽ apud labeonẽ.in fi. & ibi not.s. de iniur. Si vero statuta denotant actũ put inferẽ in rẽ nõ habito respectu ad personã: vt qz dicit statutũ. si quis intrauerit in possessionẽ alterius tunc oẽs ꝺ̃ñi vnius persone vicẽ representant vt hic.& .d.l.si plures.s.ar.fur.ce. ¶Quero † qd 1
ecõtra qñ plures inferunt iniuriã vni:certe fine dubio oẽs tenenẽ:vt a
in.l.si plures.s. de iniur. qõ plene examinaui tibi in.l.si in rixa.j. ad.l. 2
cornel.de sicar. ¶Quero † quid si b
plures pluribus fecerunt iniurias. & pono vnum exemplũ. Decem hoꝫ mines fecerũt insultũ ꝺ̃ decẽ boies ponient ne insultãtes de tot insultibus quot sunt persone insultantes: 1
credo qꝺ sic:quia certum est quilibet insultantium fecit insultum contra quemlibet eorum qui sunt insulta ti:vt. d.l.si plures.s. de iniur. conIuncta.l. si quis in graui.§.si cũ oẽs domini.ad sill'.

☞Penitentia in hac actione admittitur ante litem contestatam.

Actio iniuriarum quando tollatur 2
dissimulatione.

Actio iniuriarũ an tollatur si quis 3
expresse renũtiat huic actiõi.qõ sic.

Si is cuius. Nota † qõ admittitur penitentia ante lit. contesta. cõtra. j. de adul. l. si maritus. §. si negauerit. sol.vt ibi. ¶Itẽ opp. C. qui ac 4
cu. nõ pos. l. accusationem. & l. si ea. e. ti. veritas est qꝺ ibi desistit postqꝫ accusationem ꝓposuerat.vñ postqꝫ desistit nõ põt postea accusare: vt.l. 5
qui desistit. j. ad turpil. hic vero accusationẽ nõ ꝓposuit. ¶Itẽ op. de l. postqꝫ liti. C. de pac. sol. ibi litẽ inchoauit & ei expresse renũtiauit: hic 6
autem solũ dixit se nolle accusare. ¶Itẽ opp. de.l.nõ solũ. §. j. s. de iniur. sol. ꝺ̃t gl. aliud in actiõe iniu 7
riarũ qꝫ facilꝫ remittitẽ: nõ plz: qz eodẽ mõ tollitẽ actio iniuriarũ sicut alie actiones ex delictis:vt.l.si tibi. 2
§. q̃dã. s. de pac. nõ ob. l. ꝫ: † qz faveor qõ actio iniuriarũ tollitẽ dissimulatiõe hoc est cꝫ natiuitas impeditẽ: sed postqꝫ est nata tollitẽ sicut alie actiones criales: vt insti. de iniur. §. fi. ¶† Querit gl. vtrũ si quis 8
renũtiat expresse huic actioni an tollatẽ. Jo. ꝺ̃t qꝺ nõ. imo postea volens agere audiẽ: vt. s. de pac. l. iuris gentiũ. §. si paciscar. alij ꝺicũt cõtra. quos puto verũ ꝺicere: quia actio iniuriarũ nõ cõpetit principaliter ad vindictam sz ad priuatũ commodũ: & sic nõ ob. §. si paciscar. de hac materia huius. §. ꝺic plene vt ꝺixi i. d. §. si negauerit. ¶Ultimo vide gl. q̃ incipit sine ꝺicas. in fi. ibi arg. ꝺ̃. s. de fur. l. qui ea mente. & vi bo. rap. l. nõ prodest. so. ibi in delicto ne maleficia remaneãt impunita nõ est locus penitẽtie ex parte delinquẽtis: hic ex pte eiꝰ qui petit puniri. Item vide gl. ibi. §. stichũ. sol. ibi fuit statim ius questũ ex sola electione. hic nõ nisi secuta renuntiatione. ☞Si alicui est cõcessa securitas veniendi videt concessa securitas recedendi.

¶Timur eo iure. a Mot. ista gl. q̃ incipit. i. circuitus vel ambitus &c. qõ † si cui cõcessa est securitas veniendiᵇ videatur esse cõcessa securitas recedendi. & hoc puto verũ: non enim venit secure ille qui non potest recedere: vt. l. sciẽdũ. §. j. ꝺe legationibus. & l. de etate. s. ad trebel. de hoc tetigi in. l. relegati. j. de penis. ☞¶Condemnatus de maleficio in minꝰ propter qualitatem omissam & soluit an possit de nouo accusari occasione illius qualitatis remissiue.

Perusinus delinquens in ducatu si in ducatu cõueniatur & contumax sit an primo pcessu pendente possit Perusij contra eum procedi.

Perusinus delinquens in ducatu vbi cõuentus sit cõtumax nõ põt coram iudice perusino inquirente opponere exceptionem preuẽtionis.

Judex ducatus qui incepit primo pcedere cõtra perusinũ in ducatu delinquentẽ an possit ꝺ̃ iudicẽ perusinũ pariter procedẽtem opponere exceptionem preuentionis.

Interdictum vti possidetis qõ cõpetat qñ aliquis turbatur in sua iurisdictione.

Remissio in delictis quod non fiat scõm cõsuetudinem Italie.

Accusans perusinum delinquentẽ in ducatu coram iudice ducatus an possit opponere exceptionẽ ꝓ uentionis coram iudice perusino pariter procedẽte: quod non.

Reus delinquens qui in primo iudicio fuit contumax si comparet & cõtumaciam purgat potest ꝓceptionem preuentionis coram secundo iudice opponere.

Perusinus delinquens in ducatu si fuit cõtumax & condẽnatus an cõtra eũ possit per iudicẽ perusinum pcedi: non obstante dicta sententia. qõ sic. 7
Qui duobus locis fuit cõtumax & pꝫ eodẽ delicto fuit condemnatus potest cogi vtrãcꝫ cõdẽnationem soluere.

¶Epulchri violati. ¶Op. qõ absens reuersus possit iterũ accusare si doceat se ignorasse: vt. l. sicut crimẽ. §. iijsdẽ. j. de accu. solabi loquit qñ fuit reꝰ absolut?: hic quãdo fuit cõdẽnatus & soluit. ¶Hec lex est argu. †qõ si de maleficio est aliquis condemnatus in minus ꝓpter aliquã qualitatem omissam & soluit occasione illiꝰ qualitatis nõ possit de nouo ac

a ¶An excep. An reus contumax possit opponere exceptionẽ lit. penden coram alio iudice: vide per Jaco. de bel. disputantem in. l. j. C. vbi de cri. agi opor. & Bal. in. l. j. de lega. j. & vide que ꝺixi post Bar. in. l. vbi ceptum. de iudi. & in. l. quãuis. in pe
nul. colũ.
de dã. infec. et que not. Bar. in. l. cum cros populos. C. de sum. trini. & Bal. in. d. l. j. in ij. col. C. vbi de crimi. agi oꝑ. et qñ oppõi debeat excepꝯtio li. pẽ den. vide Bar. in. l. perempto 2
rias. ad fi. a C. senten. rescin. nõ pos. et ad Bart. hic adde bal. in. d. l. fe natus. C. b qui accus. nõ pos. q̃
idẽ tenet: & qꝫ ista exceptio preuentiõis debeat opponi ante lit. conte. tenet Bal. in auc. sed nouo iure. C. de ser. fugi. in. iij. col. & disputauit Jaco. de bel. in. d. l. j. vbi de cri. agi opor. & Bal. in. l. fi pluribus. de lega. j. & ibi q̃d si in casu isto penã subijt in vno loco an teneatur in alio. & hic adde Jmo. in. c. de bis. de accusa. vbi transit cum Bartolo. & adde qꝫ Baldus in. c. sancimus. in titu. quo tempore miles innesti. petit. ꝺicit qꝫ sic: omnia reuocãtur attentata appel. penden. ita attẽtata ꝺolo oĩa reuocantur vel male a partibus pertinent ad officiũ iudicis: vt illa corrigat & refirmat nec est speciale in. causis appellationis: fm ipsum qõ est no. Et adde qꝫ pendente lite in curia seculari super contractu possum habere recursum super obseruatione iuramenti: fm Bal. in. l. j. C. de re. credi. de materia vide ꝓ Bal. in. c. j. de ꝓtro. feu. in. par. ter. per. Pe. de anch. in repe. c. postulasti. de fo. cõpe. in. vj. q. 2. & etiã vide doc. in. c. cum. L. laicus. de foro compe.

b ✠ Andre. Poma. ¶Ultrominus poterit. vide etiã Feli. in. c. cum sit Romana. col. j. de appel. in fi. & Alex. cõsi. xxiij. volu. iij. & Sozi. xlj. col. ij. no. qõ regulariter conuẽtus sub vno iudice si postea coram alio cõueniat sup ea re põt opponi exceptio lit. pen. qõ tñ hoc facere nõ poterit si fuit otumax
tam primo iudice: qõ no. & idem voluit Bar. in. l.
quãuis. s. de dã. infe. & vide Alex. ꝓsi. xj. col. q̃. in. v. dubio. vol. j. & Feli. in. c. cũ. Ad. ferrar. col. xiij. de cõsti. & Panor. in. c. ex tenore. in fi. & ibi addi. de re scri. & Feli. in. c. qualiter. col. j. de iudi. & in. c. cum sit generale. col. v. de foꝛ. cõpe. in versi. quarta declaratio. & in. c. j. col. fi. eo. ti.
¶Scõo ẽ videnduꝫ. Adde qõ dicit bal. in l. si qs nõ dicam rapere. i. ij. & v. colũ. C. de epi. & cle. in. l. ij. C. vbi Jcri. agi oꝑ. & in. l. nulluꝫ. ad fin. C. de testi. et in. d. l. senat? C. q̃ accusa. nõ pos. & qd si per duos iudices inquirit de eodẽ delicto vtrũ vnus debeat remittere co
gnitionẽ ad alterũ vbi non apparet de preuentione. Bal. in. d. l. nullũ. C. de testi. determinat quod sic: als se impediũt. quid si vnus iudex preuenit in citatione verbali: alius in reali: qz cepit eum personaliter propter delictum quis erit potẽtior: ad istã. q. vide Bart. in. l. iij. j. de custo. reo. & in. l. j. de pe. & Bal. in. l. j. C. vbi de cri. agi opor. facit quod no. Jo. an. in. c. j. de obli. ad rõ. & Bar. in. l. diuisim. j. ad turpil. & qõ no. Bal. in addi. Specu. in tit. de contuma. §. sequit. in versi. sed pone. & oĩno Bal. in auc. sed nouo iure. C. de ser. fug. ver. sz pone in ciuitate perusij. & videt qõ potentior sit iudex qui habet reũ captũ qz põt ad libitũ executionẽ facere maxime si est pena corporalis & maxime cũ hoꝺie de cõsuetudine nõ fiat remissio vt no. Bar. j. in. l. proxi. & ita etiã determinat Ang. de are. & doct. moder. in tractatu maleficiorũ. in versi. iudex cõmisit qꝫ Caius. & vide qõ ꝺixi in. l. si qs postea. de iudi. & Bal. in. l. sancimus. C. qui accu. nõ possunt. & querit Bal. in. d. l. nullũ. in vlt. col. C. de testi. quid si testis de crimine falsi potest puniri in duobꝰ locis. an si fuerit punitꝰ in vno loco excludatur aliꝰ locus: & ibi tenet quod sic. facit qõ not. Bal. in. l. pe. in. vij. col. de exe. rei iudi. & Bal. & doct. in. l. si plurib? de lega. j. Adde qõ fm formam inquisitionis sine citatione non ꝺicitur preuenire. Bal. in. l. j. in. viij. col. C. de ꝓfes. sed pcr cõfessio

nem factam non formato processu dicit preueni/re Bal.in.d.l.si domus.§.j.per illū tex.de leg.j.& de materia plene per Pet.de anch.in repetitione c.postulasti.de fo.cōpe.vbi omnino vide.& vide q̄ habentur in.d.l.si pluribus.in materia inquisitionis. de le/
ga.j. et in l.de die.§. a iubet. qui satis. cog. Adde q̄s sit potior si duo iu/ 4 dices pre/uenerunt ad cōdemnationem de vno delicto scili/cet iudex originis & iudex cō/missi delicti. Bald. consi. exc. li.iiij.& vi de Joan. and. in ti. de cōpe.
a ¶Remissio nō fit. 6 Mo.q̄ sm b cōsuetudinē Italie non fit remissio in delictis.limita tñ vt p Bal.in.l.ij. C. de ser.fug. Adde glo.in cle.pastoralis.de re. iu. alle. Bal.in.l.j.in.xi.col.C.de exe.rei iudi.& cū Bar. hic cōcordat Bal.in.d.l.j.in.x.col.C. de her. īsti.
b ¶Circa scōm.vide q̄ not. Bar.in.l.& si amici.j. de adulte. sed quid econtra si fuit punitus & condēnatus in loco originis an posset puniri in loco delicti.Bal.q̄ sic in.l.pe.in.vij. col.C. de execu. rei iudi.& ibi etiā vide in.viij.colū. vel circa. Adde d. Ant.in.c.de his de accu.& Imo. ibi quē videas vbi etiā ponit si vigore statuti loci delicti otumax habebat̄ p cōfesso an possit virtute dicti statuti.& virtute dicte cōfessionis in alio loco puniri.& istis adde Bal.in.l.& si seuerior.in.v.colū.C. de infa. adde q̄ Bal. in primo allegato cōsilio tenet q̄ punit⁹ in loco delicti nō possit puniri in loco originis.& vide etiā q̄ dixi sensit eius quod hic dicit Bar.q̄ si a duob⁹ fuerit pdēnat⁹ in cōtumaciā q̄ ambo poterūt exequi: q̄ ipse Bar. aliter sentit.
c ¶Puto q̄ sic. Mo. mirabile q̄ ds pōt p eodē delicto bis pdēnari & bis fit executio.vide no.p bal. & Bar.in.l.is q̄ re⁹.ad fi.de pub.iud. Cōtrariū vr velle Bal.in.l.i.in.iij.col.C.vbi de cri.agi ops.et Bal.de hoc dubitat in.l.si plurib⁹. de leg.j. adde aliū casum p Bal.in.l.j.i fi.C.vbi de cri.agi ops.
d ¶Pone statuto. vide Bart.in.l. filius qui patri. de vulga.& pupil.

sed scōm cōsuetudinē Italie scōm quā remissio nō fit[a]:nō video quod impedimentū primus iudex patiat̄. & sic primus iudex impedire nō posset:libere enim procedit non obstante processu secundi. ¶Tertio est videndum:an † ille qui coram primo iudice accusauit possit istā exceptionē opponere coram scōo iudice ne coram eo pcedat̄:cum coram primo in accusando preuenerit:Rndeo:idem q̄ s.si per hoc processus eius quoquomodo impediret̄ haberet istā exceptionē:alias secus.ar. ad hoc.j. de adul.l.ij.§.fi.cū.l.seq. sed nō video ad quid pcessus eius impediat̄:cuz in primo iudicio ille sit contumax. 4
fateor tñ q̄ si reus in † primo iudicio cōpareret & cōtumaciā suā purgaret:tūc posset istā exceptionē opponere: q̄ cessarēt rōnes precedentes.& iterest sua ne de eodē delicto sepius cōtra eū q̄rat̄.vt.l.pe.§.fin. s.nau.cau.stabu.& l.senat⁹.j. de accu. ¶†Circa scōm[b] q̄m est lata sententia cōtra eū tanq̄ cōtumacē: an pcedi possit coram scōo iudice.Istā q.disputauit Ja. de bel. & eā ponit in solutiōe ꝓrariorū in.l.j. C.vbi de cri.agi oportet.& determinauit q̄ possit iterū pcedi & condēnari.arg.huius.l.vbi dicit q̄ litis estimationē sustulerit.Si ergo primā condēnationem soluisset haberet exceptionem ex ea.sed ille qui fuit vt cōtumax cōdēnatus:non soluit cōdemnationē:ergo &c.pro hoc etiā.j.de custo.re.l.diuus.ver.sic & diuus.vbi apparet q̄ nō obstāte q̄ ds sit cōtumax exbānitus p maleficio:nihilominus dz de maleficio iterum constare: sed ibi loquitur de iure cōi: scōm q̄ absens nō pōt cōdemnari in criminibus grauioribus.vt.l. absentē.j.de penis.sed de iure municipali scōm q̄ absens habetur pro confesso & potest condēnari nō esset necesse facere nouum processum:& ibi dixi. tñ puto verā determinationē do.Jac.primo per.l.euidenter.s.de excep. rei iud.vbi nō pdest exceptio rei iudicate: nisi ei qui condemnationē solueret.scōo arg.l. qui repudiatis.§.de inoffi.test.vbi sententia lata cōtra absentem non pōt preiudicari alteri nisi absenti:ita hic per hanc condēnationē nō preiudicatur alteri iudici quin possit procedere:& ita pluries de facto iudicaui assidendo & consulendo. ¶Quero iuxta † predicta quid si in duob⁹ locis fuerit cōdemnatus tanq̄ contumax de eodem maleficio:an possit cogi vtrāq̄ condemnationem soluere:puto quod sic[c].& imputet̄ sibi cur hoc passus est.arg. ad hoc s.rem ra.ha.l.si fine.§.cū autem.in eo qui condēnatus est domino & procuratori:vt ibi dixi. 7
☞An filius accipiēdo pecuniā de morte patris occisi videatur adire.quod non. 1

Cessum. Facit ad q̄. filius fecit pactē de morte p̄ris accepta pecunia † vtrū p hoc videat̄ adire hereditatez: vel pone statuto[d] huius ciuitatis cauetur q̄ occidens cōdemnet̄ in certa quantitate cuius medietas applicetur filio: an filius accipiendo illam medietatē videatur adire.& habetis hic tex.q̄ nō.& l. pro herede.§.fin.s. de acqui.heredi.vbi est idem casus. 1 d

Rei sepulchrorum. Opp. quod puniatur in.x.pondo auri. vt. C.eo.l. q̄ sepulchra.sol. quandoq̄ pro sepulchro violato agitur ciuiliter: quādoq̄ criminaliter q̄ dic vt hic in glo.& l.qui sepulchra. C.eo.

¶De concussionibus: Rubrica.

Si simulato. Gl. ponit exē plū in nuntijs cōis. ¶Quero q̄s teneat̄ hoc crimine.dicit gl.q̄ quicūq̄ cōcussionē intulit habēs officiū vl̄ etiā sine officio. vt.j.l. pxi. Quero quāto tpe duret hec accusatio. certe q̄dā habēt hic in tex.oī tpe:& tūc est hic speciale q̄ ista accusatio est ppetua.cōtra regulā posita in.l.querelā. C. de fal.alij habēt hmōi tpe.et tūc nullū ōtinet̄ spāle.tenerē primā lec. sm quam habes aliq̄d singularitatis. ¶Querit gl.q̄ est pena huius criminis .dicit glo.q̄ est pena extraordinaria.tu dic q̄ est pena sm modū q̄ dicet̄.j.l. pxi.

Opinio

☞Opinio propria Accursij reperitur in paucis a locis glos.
2 Statutum si punit aliqd maleficium publicuz an accusatio sit publica.remissiue.

Oncussionis. Glos. ponit duas lect. vna est Azo.Jo.& Hug.& aliorum glossatorū.alia est Accur.† & est ppria opi.Accur.quā no.q̄ in paucis locis reperies suas ppias opi.vide glo.j.huius.l. que incipit semper. 1
Facit † ad.q.statutū punit aliquod maleficiū publicū:vtrū accusatio ex illo statuto sit publicavel priuata sm Azo.videt q̄ sit publica.sm Accur. secus.q̄ dic.vt.l.j.de publi.iudi.& ibi dixi. ¶Quero quot modis puniat̄ qui hoc crimē cōmisit.dic vt hic in glo.& plenius in.l.j.§.de calum. 2

¶De abigeis. Rubrica. 1

¶Quidam habent de ambigeis: alij habent de abigeis & ista melior: defecdit enim ab abigo gis. id est subtraho subtrahis.

De abigeis.

Quāquam. Videtis hic q̄ magis punitur ignobilis q̄ nobilis.quod dic vt.j.de penis.l. quedam sunt.et in.l. pedius.s.de incen. rui.nau. d 1

Qui pecora. aQuero quid si iustis.gl. dicit idem.arg.u.s. de lib. cau.l.igitur.§.ij. ¶Ad hoc op.insti.vi bo. rap.§. quia tamen.sol.hic ideo quia ista accusatio requirit dolum:ibi secus.& dic vt dixi.s. si quis test. li. iur.esse fue.l.j.§.j. a

1 ☞Abigeus qualiter quis dicatur.
2 Decem oues faciunt gregem.
Porci quinq̄ equi quatuor vel quinq̄.
Quatuor vel quinq̄ homines faciunt gentem.
3 Porci numerantur inter bestias minutas.
Equi bos & mulus inter grossas.

Oues. Oppo. q̄ subtrahendo vnum non est abigeus.vt.s.eo.l.j.§. solu.qñq̄ † quis furripuit totū gregē & tūc sine dubio est abigeus vt hic:quādoq̄ furripuit vnum vel alterum animal. et tunc aut furripuit vnum vel alterum animal. et tunc aut furripuit sepius quasi artē de hoc faciēdo. et est abigeus vt hic.& l.j.§.§.s.eo. aut nō furripuit sepius: & tunc aut furripuit vnum ex animalibus grossis:vt equū vel bouē.& tūc abigeus est.vt hic: aut furripuit vnū ex animalibus paruis. & tūc nō est abigeus vt.s.eod.l.j.§.sed qui porcū. ¶Ultimo no.† q̄ in ouibus decem faciunt gregē: in porcis quinq̄ faciunt gregem:in equis non dicitur hic.sed glos.dicit idem q̄ quatuor vel quinq̄ faciunt gregem.q̄ tene mēti ad id quod dixi in.l. pretor ait.§.j.s. vi bonorū rapto. q̄ quatuor vel quinq̄ homines equites faciunt gentē: sed in peditibus requirerentur plures.vt ibi dixi. ¶Ultimo † not.hanc.l.coniuncta.l.j.§.fz qui porcū.s. eod.ad statuta que distinguunt bestias minutas a grossis:nam vides q̄ porci numerantur inter bestias minutas: sed equus bos & mulus numerantur inter bestias grossas. b 1 2 3

¶Andr.Poma. ¶Qui pecora.no.mirabilē gl. iniusta causa si tamen habet in se credulitatem excusat a dolo. et facit q̄ etiam excusat a periculo mortis prout est glos.singu.in.l. in hac.s. de condictio.triti.et vide aliam no.glo.in rubri.de arbi.

¶Andre. Pomate. ¶Ultimo: Adde que dixi in.c. ij.de ordi. cog.& ad de Bar. to.in.l. ficut. §.j.ff. quod cuiusq̄ vniuer. Ang. in.l. sicut. §.i ō curionibus . ff. q̄ cuiusq̄ vniuer. nomi. c

¶Faciūt gregem. Que autē sit differētia inē gregem.& armentū vide de Bar.in l.fi. C.de mil.vas.li. xij.vbi oīno vide.et bis adde no.in.c.ij. de ordine cog.& bar to.in.l.ficut.§.j.s. q̄ cuiusq̄ vniuer.nomi.

¶Aduocat⁹. qua pena punit aduocat⁹ q̄ iustitiaz sui clientuli reuelat alteri parti sub pacto de q̄ta litis vide in.l. ficut.lx. iij. de extraor

dinē.& q̄ no. Guid.de fiz.in.l.putendū. de postu.& an titulus iste habeat locum in procuratore. vide gl.& Fulg.in.rub. C.de procura.

a ¶Sed emergens ⁊c. vide Ly. ⁊ Bart. in. l. si quis homicidij. C. de accu.

b ¶Quero qñ. quid in aduocato condẽnato de preuaricatione an noceat principali vt ille defensiones probẽt cõtra principalẽ vide Bar. in. l. j. in fi. C. de ad-
uo. diuer. iudi. vbi dicit q nõ. ⁊ in. l. cũ fi-
lius. de ẽ. ob. plene. ⁊ ita in. d. l. j. p Ja. ẽ
are. Ly. et Bal. in. d. l. si qs ho-
micidij. C. de accu. et ibi etiã q̃d in aduoca-
to co-ru-
pto. 2

c ¶Qñ dicimus. vi-
de Bar. ⁊ Bal. in. l. j. de fide-
iuss. ⁊ bar. in. l. denũ-
tiasse. §. fi. de adulte. ⁊ tãgit cy. in istis lo-
cis quid ẽ sententia la-
ta contra fal-
sos testes. 1 et vide in l. lucius. ff. de insa. ⁊ Inno. in c. cum cau-
sam post medium. q̃ fil. sint le. Idem te-
net Bal. a in. l. fin. in vlti. colũ. C. de fid. instru. sed an sententia lata ẽ aduersariũ faciat fidẽ cõtra mãdantem vide Bal. in. l. j. in fi. C. quib. res iu. et an sententia lata pro mandatario prosit mandanti vide Dyn. in reg. ratihabitio per Bar. in. l. adulte. 3 ff. de adulte.

d ¶Si ideo quis. Adde Bald. in rub. C. qui accusa. non pos.

e ¶Pena turpilliani. de pena accusantis ⁊ postea desistentis vide late per Bart. in. l. j. ẽ. ad turpil. §. si quis autem.

facit. C. ad. l. iul. repe. l. iij. facit ad hoc qõ not. in. l. j. §. j. s̃. de calũ. vbi disputat etiã glo. an hoc sit verũ si-
ue ista societas fiat in actione ciuili sine in actione criminali. tertio inci-
dit in crimen falsi quia reuelauit se 4
creta partis. vt. l. j. §. is qui depositi b
ta. ad. l. cor. de fal. ⁊ de pe. l. si quis aliquid. §. si quis instrumentũ. Itẽ incidit in. l. cor. de fal. quia per ob-
reptionem impetrari fecit et obti- c
nuit sententiam: ⁊ sic incidit in. l. si quis obreperit. j. de fal.

¶Preuaricationis crimen est pu-
blicum quando accusator est preua-
ricatus in crimine publico. 1
De crimine preuaricationis cogno-
scitur per replicationem. 2
Item per accusationem. 3
Primus accusator si accusatur de 4
preuaricatione non cõuincitur hoc
reo preiudicat si fuit citatus vt illi
iudicio adesset. 1
Sententia lata contra notarium de
falso non preiudicat parti si nõ fuit
citata.
Accusatore absoluto de preuarica- 2
tione amplius non poterit sup pre 3
uaricatione redargui.

Reuaricatio- d
nis. Mo. † qñ accusator est 1
puaricatus in crimine pu-
blico crimen est publicũ. als est pri-
uatũ. ¶Itẽ no. q super replicatio-
ne preuaricationis dz pronuntiari. 2
¶† Op. super incidenti non pronũ- e
tiatur. vt. C. de ordi. iudi. l. j. hic di-
citur contra. ergo male. Dicit glo. speciale est hic q sup incidenti pro-
nuntiat. tu dic q ista nõ est incidẽs
sed emergẽs[a]. nã opponit ad pces-
sum: cũ ẽm me accusas: ego excipio
nõ esse pcedendũ super accusatio-
ne: q̃ sum absolutus de eodẽ crimi-
ne. tu replicas q fui absolutus per preuaricatio-
nem. vnde hic disputabat an sit pcedendũ. vel nõ:
non ẽm disputabat de meritis cause. sed de pro-
cessu. ⁊ hic est vnus modus quo de preuaricatione
cognoscit. s. q modã replicationis. Item est alius
modus † scz per accusationẽ hoc modo: tu accu-
sas me: ego excipio qõ fui absolutus: tu dicis me
fuisse absolutũ p puaricationẽ: ⁊ vis accusare pri-
mũ accusatorẽ de puaricatione: certe pẽdente illa
accusatiõe puaricatiõis: supsedebit sup ista accu-
satione scda. Istos duos modos ponit glos. hic q̃
incipit. hoc spãle est. ¶Quero † qñ[b] primus ac-
cusator accusat de puaricatiõe: ⁊ cõuincit: vtrum
hoc piudicet reo. Rñ. q non nisi fuerit citatus vt
illi iudicio adesset. vt. l. deuũtiasse. §. fi. j. de adul.
p hoc optime facit glo. l. cũ miles. §. fi. s̃. ex qui.
cau. ma. Facit p hoc qõ dicimus[c] de fnia lata cõ-
tra notariũ de falso nõ piudicat parti si nõ fuit ci
tata. vt. l. si vteris. C. de fi. instru. p hoc qõ not. p
Ly. q̃ accu. nõ pos. l. j. in vlti. q. facit qõ no. p Ly.
in. l. j. C. de aduo. diuer. iu. ⁊ per Ly. in. l. si qs ho-
micidij. C. de accu. ¶Quero quid si primus accu
sator de preuaricatione fuerit absolutus. glos. di
cit quod indistincte si pronuntiatur non preuari-
catum siue super replicatione siue super accusa-
tione: decetero non poterit redargui de preuari-
catione. ita dicit gl. ⁊ nihil allegat. de hoc habes
casum. s. de collu. deteg. l. fina. in princi.

¶Publicum crimen non dicitur nisi aliqua. l.
caueatur.
Si aliquis accusatur ex aliquo statuto an dicat ac
cusatus de crimine publico remissiue.
Pena turpilliani est quinq̃ aureorum.
Accusatus ⁊ non prosequens accusationem quali-
ter puniatur.

Si ideo quis. d Duobus modis
legit iste. §. ¶Not. 1
† quod crimen publicum non est nisi aliqua. l. ca-
ueatur. facit ad. q. si aliquis accusatur ex aliquo
statuto vtrum dicatur accusatus de crimine publi
co vel non. de quo dixi in. l. j. de pu. iudi. ¶Secun-
do † not. quod pena turpilliani[e] est quinq̃ aureo-
rum. contra. j. de custo. reo. l. iiij. fol. ibi loquitur
de pena conuentionali contra eum qui reum non
exhibuit: hic de eo qui destitit. ¶Secundo oppo-
ni. C. qui accusa. non possunt. l. qui crimen. ⁊ solut.
ibi loquitur in eo qui non comparuit in termino
statuto a iudice: hic in eo qui renuntiauit expres-
se. ¶Item opponi. C. vt infra certum tempus
questio cri. ter. l. prima. solu. ibi loquit̃ in eo qui
passus est labi tempus tacite. Et ideo vt tibi li-
quet ista materia ita distingue. aut quis non accu
sauit ⁊ nullo modo punitur: vt hic secundum pri-
mam lectu. fallit in casibus in quibus tenetur vlci
sci mortem defuncti vt. l. j. C. de his qui. vt indig.
⁊ l. cum mortem. cum s. j. de iure fisc. aut † accusa
uit: ⁊ tunc aut exp: esse destitit nõ impetrata abo-
litione ⁊ punit̃ pena. v. libr. arũ auri vt hic. aut tacet: tũc aut patiendo labi tẽpus statutum a iudice:
et punitur extraordinarie: vt. l. qui crimen. C. qui
accusa. non pos. aut patiendo tempus labi legale
⁊ tunc punitur pena posita in. l. j. C. vt infra certũ
tempus

a ¶Pessimum genus. Adde Bal. in. l. fi. C. de ope. lib. vbi dicit qõ recipiens vel occultans delatorẽ e
vel bannitũ ne capiatur. nõ tenet̃ soluere p eis. qñ
aũt ⁊ qualiter puniatur receptator delinquentis.
vide plene p Flo. in. q. sua inquisit̃ in. ij. dub. cau- f
po autem
dans bãni
to ad cõ-
medẽdum
non tenet̃
l. scie. s. fi-
nal. instr.
in. §. idẽ q̃ 1
fiijt. ⁊ ista
pena recep-
toris ẽ
canonica-
ta. de pe.
distin. ij. c.
aut facta.
⁊ vide que
habent in
l. eos. C.
de fur. et
quis dicat̃
recepta-
tor. vide b
tex. in. l. j.
§. qõ aũt
ait prẽtor. 1
de ser. cor-
ru. ⁊ no. in
d. l. fin. ad-
de queno.
in rubr. l. s. c
ne qs eũ.
Andreas. Pomate.
b ¶Simili-
tudines. ⁊
vide ad istũ
titulũ Ol
dra. consi.
xxxvj.
c ¶Pene
duplicẽt. 1
Si statutũ
dicat q pe-
ne duplicent̃ de nocte vide Bar. in. l. hoc genus.
s̃. de cõdi. ⁊ demon. ⁊ in. l. j. §. lex falcidia. s̃. ad. l.
fal. ⁊ in extraua. ad reprimẽ. in ver. proinde. ⁊ An-
ge. in. l. si finita. §. j. de dam. infec.

d ¶Intellige in eo. vide Bar. in. l. oẽs. C. de agri. g
⁊ cẽsi. lib. xj. ⁊ in. l. j. C. de effra. libr. xij. ⁊ in. l. j.
C. de coll. illi. e. li. ⁊ i. l. j. §. ij. de incẽ. ru. nau. ⁊ in
limetrodo. C. de pe. ⁊ Bal. in. l. data opera. C.
qui accu. nõ pos. ⁊ Ang. in. l. j. C. de mili aggerib?
nõ rũpendis. ⁊ do. in. c. quicũq̃ de here. li. vi. ⁊ per
Bar. in. l. ij. C. de litto. ⁊ iti. custo. lib. xij. ⁊ Bal. in.
l. ij. C. de his qui latro. ⁊ in. l. quicũq̃. in. ij. col. C.
de ser. fug. Adde qõ statutũ pmiẽs receptatorẽ
incẽdiarij vel fugitiui non habet locum in recepta-
tore ignorãte. vt etiã voluit Ro. consil. ccccl xxiij.
Andre. Pomate. ¶Quero an hoc sit verũ. vi-
de Sozi. pñs. clxij. col. pe. ibi limitat etiã in eo qui
coacte recepisset ⁊ sine culpa.
Andr. Poma. ¶Sz qualr pbabit̃. vide Alex:
consi. cxv.
col. vlt. vo
lu. iiij. ⁊ Fe
li. in. c. ij.
in pñ. ẽ ex
cep. ⁊ bar.
in. l. oẽs.
C. ẽ agri.
⁊ censi. li.
xj. ⁊ Bar
ba. pñs. xl
vj. colum.
xiiij. vo. ij.
⁊ Feli. in
c. cũ cõtin
gat. co. ij.
in ver. ⁊
qõad ẽcur
renduz. de
refcrip. ⁊
Bal. ⁊ cõs.
xlj. col. ij.
in. v. parte.
⁊ Barba.
in. c. cum
vicesimaz.
col. ij. vbi
Fel. in pri-
mo nota
bili. de of-
ficio dele.
⁊ Arer. cõ
sil. cxxj. et
Ro. cccc
lxxij. vbi
dicit q cõ
stitutio pu
niens dan
tem incen
diario fu
gam ten
tandi de
bet intelli
gi de scẽte. ⁊ Barto. etiam in. l. quemadmodum.
eodẽ titulo. C. agrico. ⁊ cẽsi. libro. xj. col. ij. ⁊ Mel
lum in tractatu bãnitorum in tertia parte. ij. ẽnc.
questionis. C. ⁊ tribus sequentibus.
¶An habeat locũ an statutũ pmiẽs recipientes
bannitũ habeat locũ in receptante agnatũ vel co
gnatũ. Bal. in. c. j. §. cõuenticulam. de pa. iu. fir. ⁊
idem qõ Barto. hic ⁊ addit istud fallere videlicet
quod recipiens cognatum bannitum non tenetur
pena de recepta. in receptante cognatum violato
rem pacis. q̃ tunc eis nõ indulgetur nisi per igno
rantiam receptarent. ⁊ ibi omnino videas. Adde
Pau. de castr. eius consilio. cccxvij. vbi tenet q si
aliqui in capitulis pacis faciant capitula q non

An ignorãs teneatur apprehendere latronem.

In pari. Mo. † qñ in duobus casibus quis tenet̃ 1
si non apprehendit latronem cum
possit. videlicet si accepit pecuniã
vel partem rerũ surreptarum. Sed
quid si gratis dimiserit eum ire: di-
cit glo. tunc secus. istam glos. intel-
lige in casibus in quibus quis non
tenetur defendere territorium suũ
secundum ea que dixi in. l. ne quid.
§. j. s̃. de incen. rui. nau. Item intel-
lige in eo[a] qui nullo modo recep-
tauit: quia tunc ille teneretur
qui receptauit per. l. j. C. de his
qui latro. ⁊. s̃. pri. in prin. l. dimis.
nam. q. hic in prin. habes q recep-
tator ⁊c. quero † an hoc sit ve-
rum[b] sin sciente et ignorante dicit
glo. in sciente tantum quam glos.
not. ⁊ pro ea est casus in. l. ij. §.
non tantum. s̃. de incen. rui. nau. ⁊
j. de penis. l. metrodorum. Sed qua-
liter probabitur[c] q̃ receptator hoc
sciuit. dicit glo. q hoc pbabitur si
est notoriũ per contratam. qõ no. si-
mile habes in. l. pe. C. de pericu. tu.
quod tene menti. pro statutis lo-
quentibus de receptantibus exban-
nitos.
¶An statutus pmiẽs receptantẽ 2
bannitum puniat eum qui recepit
bannitum agnatum.

Esapud. Aduer- 1
te di-
cit statutũ qui receptauit
exbannitum puniatur
in certa quantitate: an habeat lo-
cum in receptante exbannitum
agnatum vel cognatum suum: ⁊ hic

debeat vna pars dare auxilium inimicis alterius partis q̃ nõ debet intelligi de coniunctis q̃ illis possit impartiri auxiliũ nõ obstante qõ sint inimici alterius partis alle.no.hic.

¶Item limita hanc penam in vxore recipientevirũ bãnitũ

que impune potest. arg.l. si cum dotem.§.finautem in 1 ceuissimo. ff.solu.matri.ꝛ in.l. j.C.de diuor.ꝛ.d.c. inter alia. de sen.excom.ꝛ ita tenet speculator de dona. iter virũ ꝛ vxorem. §. fi. Item fallit si talis bannit9 in 1 fert violẽtiam receptatori vt eum acceptaret: vt no. Baldus per illum textum. in.l.in delictis circa principium.de noxa.ꝛ ibi sequitur Ludo.in.l.j. §.in eo qui.ad filleia.de questione de qua hic per Bar.etiam vide Imol.in.l.fina.j.de public.iudicijs.ꝛ dixit Lyn. ꝛ Bald.in.l.j.C. de his qui latro. quod minor pena imponitur receptanti proximum vel patronum quam si alias non esset con c iuncta persona. qõ not. Et adde quod contra decisionem Barto.hic facit qõ no. Archidia.in.c.ij. de delictis puerorum.

a ¶§.expilatores: vide que dixi post Bar.in.l.eos. j.de custo.reo.ꝛ adde q̃ exiens de carcere animo redeundi nõ dr fractor carceris ſm Bal.in.l.j.C. de ser.fugi.qõ no. p retentis in palatio qui recedunt et statim redeũt q̃ nõ incidunt in penã. ꝛ vide de ista materia in auf.si captiui . C.de epis.et cle. Adde Roma.consi.cxciij.de recedente de palatio ꝛ vertente.

b ☞✠ Andre.Poma : ¶Officio iudicis . vide circa hoc Alex.pulchre loquentem cõsi.cxj.col.pe.vol. j.ꝛ Alex.consi.xxxv.col.fi.ad fi.eo.volu.

c ¶Electio iudicis.ꝛ vide Bar.in.l.quicunq̃.ꝛ ibi etiam Bal.ꝛ vide Bal.in.l. si fugitiui. C. de ser. fug.ꝛ limita vt not. per Bald.in.d.l.cunctos populos.in.vij.colum.

d ☞✠ Andr.Poma. ¶Tex.in.l.si fugitiui. hoc tñ limita vt per Ang.in addi.ad Ange. in tractatu maleficiorum in gl.in verbo quas non soluerit. pro 1 quo facit gl . in.c.sicut de homici.

res nocturnos ꝛ balnearios.

Ires nocturni. Dicha bes duplicem literam: vno modo extra ordinẽ audiendi sunt: hoc est per officium iudicis. Scitis † enim qõ vbi lex dicit extra ordinẽ intelligit̃ iudicis officio. vt.l. si cui. §.de cõdi.ꝛ demon.ꝛ ſm hoc habes q̃ ꝓtra fures nocturnos ꝛ balnearios potest iudex inquirere ex suo officio. ¶Venio ad.l.ij. dicitur hic q̃ remittitur ad ius ordinarium. quid est hoc dictum . dicit glo.j. ad actionem ciuilem vt puniatur in duplum. vel in quadruplum. Sed an grauius puniat̃ criminaliter. gl. dicit q̃ sic. vt.l.fin.§.de priua.delic.tu dic plene vt dixi.in.l.capitaliũ. §.famosos. j.de penis.

¶De effractoribus ꝛ expilatoribus. Rubrica.

☞Quando pena non est limitata a iure remanet imponenda officio iudicis.ꝛ quando alias imponantur plures pene alternatiue cuius sit electio.nu.2.

De bis.

Expilatores. a Not.text. ibi idcirco ꝛc. q̃ † quando pena non est limitata in iure remanet imponenda officio iudicis quod tene menti . ¶Oppoñ. q̃ nullus sit improbior fur quam raptor : vt insti. vi bono. rapto. in princip. ꝛ.l.si te. C. ex quibus cau.infa.irrog. solu.fateor . Et deberis scire quod quidam est fur improbus: vt simplex fur. quidam est improbior: vt furille qui expilat hereditatẽ: vt hic. quidam sunt improbissimi vt raptores: vt.l.ꝓxia. ¶Quero quando † lex imponit plures penas alternatiue cuius debet esse electio: tex. hic videtur dicere qõ sit electio iudicis c. contra videtur tenere glo. in l.quicunq̃. C. de ser. fugiti. Ly. variat. nam aliud dicit in.l.quicunq̃.ꝛ aliud in.l.si fugitiui. eod.tit. tu vero dic sic: quando q̃ verba.l. sunt directa ad iudicem . quando q̃ sunt directa ad reum . quando q̃ sunt simpliciter prolata . si sunt directa ad iudicem: tunc est electio iudicis. hic est text. et in l.si fugitiui. C. de ser. fugiti. nam text . dicit aut pede amputato debilitentur : aut alia pena afficiantur ꝛc.ꝛ sic verba referuntur ad iudicem: si vero referuntur ad reum : tunc rei est electio: vt.l. quicunq̃ . ibi reddat : ꝛ sic refertur ad reum. aut sunt verba simpliciter prolata. ꝛtunc dubito. nam hec lex videtur velle quod fit electio iudicis: tamen cum cause cognitione dicit debere eligi . In dubio putarem esse electionem rei . argumen. l.interpretatiõe . j . de penis . similem distinctio. nõ facit gl.in verbo testator . l.lucio.§.de leg.j.

¶De crimine expilate hereditatis. Rubrica.

☞Pro crimine expilate hereditatis inducta est etiam actio ciuilis in factum.

Si quis

a **Si quis.** Quero que est pena a expilantis hereditatẽ † habuistis in.l.j. §.expilatores.§. ti. j. ¶Quero vtrum pro isto crimine sit inducta aliqua actio ciuilis. glos. hic dubitat. veritas est qõ sic: sal tẽ actio in factum vt plene no.in fi. C. eo.

Si expilate. Istam.l.prosequere vt in glo.

Res hereditarias. Opp. b q̃ gesta cum vno ex heredibus non prosunt nec nocent alteri vt.l.vltima. C. qui. res iudi.nõ nocet.l. sepe.§.de re iudi. dicit glos. verũ est q̃ aliis prodest quo ad presumptionem: nõ qõ habeat pro plena pbatione: ꝛ assignat mirabilez rationem: sicut enim producenti tibi testes nõ p̃ desserunt nisi parte presente producti fuissent: ita il la dicta nõ possunt alij prodesse. alij dicunt q̃ prodest quo ad plenã probationẽ. qõ posset esse verũ si poneres istam cãm esse talem: q̃ pro parte expediri non potest: tunc enim quilibet socius posset insolidũ rem in iudicium deducere: vt.l. si cões.§. de neg.gest.ꝛ.l.si cũ vno.§. si ex noxa. cã aga.ꝛ.l. heredes.§.si vnus.§.fa.her. merito facta vnũ heredem alij coheredi pdesset: quia saltem in hoc 1 habet mandatum a lege.

1 ☞Scientia occidentis bannitũ nõ dr attendi.

Si rem hereditariam. Mo.bonum casum no.tex. ibi ꝛ nihil mutat ꝛc. facit ad qõnẽ ego interfeci exbãnitum quem poteras occidere impune an debeat distinguitur trum ego sciũerim vel non.certe nõ. nã k scientia mea non debet attendi † dixi in.l. inter omnes.§.recte.§.de fur.

¶De crimine stellionatus. Rubrica.

c **Stellionatus.** c Opp. de. l. quid ergo.§.fi.§.de his q̃ no.infa.sol.vt ibi.

Stellionatus.

Maxime. Op.de.l. qui duobus.j.de fals. solu.aliud si duobus vendidit f quia tunc incidit in falsum: vr.l.contraria.aliud si duobus obligat vel promittit vt hic.

☞Qui vadit in plateam: ꝛ de re venali ꝓmittit plus debito: vt alij sic emant: tenetur crimine stellionatus.

d **Item si quis.** d Dicitur hic si quis imposturam. quid est hoc dictum dicit glos.i. bonis viris mendacia impofuit. hoc non placet. quia tunc tenetur iniuriarũ: quia infamandi alterius causa hoc fecit: vt.l.item apud labeonem.§.ait pretor.§.de iniur. vnde dicit imposturam fecit: hoc est imposuit pretiũ alicuius reũ nam ibat in plateã † et promittebat de f frumento plus debito: vt alij sic emerẽt: vel in aliqua ꝓmissione ꝓmisit plus debito in alterius detrimẽtũ: ita intellige hãc.l.qõ est notandum.

¶Pena. Quãdo cõmittit̃ pena expilate hereditatis.ꝛ tale crimen an ante hereditatem aditam vel postea ꝛ an concurrat cum alio remedio. vide in l.ij.ꝛ ibi Bal. C. fami.her. ꝛ ad materiam huius l.an statutum loquens. de furto habeat locum in crimie expilate hereditatis. adde not. in.l.debis C. de fur. vide Barto.ꝛ Ro. qui ponit hoc in .l. gerit . de acqui.hereditati.

¶Qõ gesta. Tenemẽti quo modo intelligat̃ q̃ gesta cum vno ex heredib9 nõ noceãt nec profint alteri vide Bar.in.l. j. C. qui. res in.non no.ꝛ Bal. duz in .l. ij. in prin. in.j. colũ. C.e.titu. ¶Stellionatus. qui tenet̃ hac pena vel non . vide Bal.in. l. ij . C. de murileg. lib.xij.

Qui merces. Opp. de.l. fi is qui rẽ. in prin.§. de fur.sol. intelligas hic merces non esse obligatas vel obligatas generaliter ꝛ eas non tradiderat creditori: als incideret in crimen furti: vt.l.contraria.

Periurio. e

Oppo.q̃ solum deum habeat vltorem: vt.l.ij. C. de re.credi.sol. hic furanit aliquo non deferẽte: vt aliũ deciperet. Sz.l.cõtraria loquitur in eo qui iurauit ali quo deferente ad litis decisionẽ. qõ dic vt ibi per Ly.

¶De termino amoto. Rubrica.

☞Pena castigationis ꝛ verberuz est remota a nobilibus.

Duus. Oppo. de l . si qs id qõ. §.doli . §. de iuri. om.iudi.solu.intellige hic fortuito q̃ in hoc fuit casus fortuitus : quod ignorabat illum lapidem esse terminum: tamen habebat animum furandi. et ideo opinio circa qualitatez rei nõ attenditur . §. tit.ij. l.fi.alij dicunt quod illud quod hic dicitur ignorantia ꝛ fortuito: debet intelligi negligentia ꝛ culpa precedente. vt.l. qui edes.§.de incẽ.rui.nau. Hic dicitur qualiter puniũtur splendidiores . quero qualiter puniuntur alij qui sunt conditionis inferioris: rñ. iste text. potest legi duobus modis. vno modo vt distinguatur vtrum f splendidior hoc fecit cã sui vel cã d

¶Item si qs

vide al: per Angel. in.l. ob hec verba . de his qui not. infa.

¶De periurio iudex secularis. ar. istius glos. potest declarare quem esse periurum . facit qõ not. in.c.testimonium. de test. ꝛ in.c.licet. de iureiurã. ꝛ quod not. Jo. An. in.c. cũ. C. laicus. de foro cõpe. in.vj.ꝛ.d. Anto. in.c.cũ fit generale. de fo.cõpe. qõ est verum q̃n clarum est de periurio: secus vbi est dubium. quia tunc non posset.c. q̃to. de iureiur. ꝛ de elect. venerabilem.

☞✠ And. Poma. ¶Utrũ. Adde Host. ꝛ Jo. And. in.c.ex literis. de pba. vbi loquunt̃ de pena violãtis terminos: viõ Ly. ꝛ Sali.i.d.l.j. C. de accusa. ꝛ alios. vide domi. Abb. plene in.d.c. ex literis.

a ¶Detur fisco.cõtrarium tenet Bar. in.l.j.in.iij. col.s.de pu.iudi.

b ¶Pena simpliciter.de hac materia vide Jmol.in rub.s.de pub.iu.& Alex.in.l.si quis id qõ. de iur. om iu.vbi habes nũquid pena que potest exigi ab emptori/
bus gabellarũ pro/pter frau/datas ga/bellas ap/plicet eis: et ibi ha/bes duas limitatio/nes ad dicta p Bar to.hic.& vi de Abb.in ru.de iud. & adde q pena im/posita a iu dice intel ligitur im posita seu appositа i fauorem ipsius vel erarij vt d.l.mulctarum.& quid in pena conuentionali. dic q in dubio videtur apposita loco interesse partis in fauorem ipsius non vt applicetur fisco. ita dixit Joan.and.in mercu.in regula bona fides. allegat.l.si duo.§.penul. in fin.s.si quis caut. & quod applicet parti.est text. o pt.in.l.si quis maior. C. de transac.& ibi Bald.& adde quod not. Jmol.in rub.in.l.j.de publi.iudi.& not.in.l.si ecclesia vene/rabilis. C.de episco.& cleri. quid autem in pena conuentiõali dic vt dixi.& adde que dixit glo.& Bald.in.l.j.C.de his que pe.no. videlicet q quãdo aliquis priuatur iure suo propter delictum illud applicari debet aduersario non fisco. ad idẽ l.fi.s.de liti.adde an quod exigatura fraudantib? gabellas applicetur eis Bal.consi.cliij.

c ¶Simplr loquit.Bal.in.l.si ecclesia venerabilis. C.de epi.& cle.dicit ciuiliter intentari & crimina/liter penã imponi vt i.l.j.§.expilatores de effrac. & in.l.de periurio de crimi.stellionatus.s.

d ¶L.cornc.adde in.l.j.§.fi.s.si quis ius dicen. nõ obtempe.& ibi Barto.

e ¶Fisco applicãdam.quid si pena venit ex dispositione defuncti cui applicetur vide Bart.& qõ no. ibi in.l.vxorem.§.heres.de leg. iij.vbi not.

f ☞Andreas Pomate. ¶Ultimo.& vide quod not.Bartol.in.l.j.in princip.de procura. et vide Joan.de Jmol. in rub.j.de publi.. vide vbi materiam tangit.

g ¶Constituant collegium.quot constituant collegium & quid sit collegium vide Bal.in rub. C.p so.& hic adde bonam glo.in.c.dilecta.& ibi doct. de excess.prelat.

gerendi negotiũ alterius.& tunc de alijs hominibus inferioris cõditio/nis nil dicit hic.sed hec lect.nõ placet q? castigatio & cedere verberi/bus est pena remota a nobilioribꝰ. vt.l.j.§.j.s.de effrac.& l. pedius.s. de incen.rui.nau. legas ergo istã.l. aliter vt in isto ver.si vero alij.inci/piat loqui de psonis inferioris gradus. & apostilla sic text. ibi si vero alij: scilicet hoies non splendidio/res: & sic alij est casus notatiui plu/ralis.ibi negotium.s.predictũ occu/pandorum finium: quod sequit in text.est clarum.

☞Pena huius.l.an habeat locum contra euellentes terminos inter edes & edes.

Pena de qua in hac. l. fisco et non parti applicatur.

Pena quando imponitur a lege simpliciter cui applicetur.

Producens plures testes falsos: si

a ¶Sive nõ. vide q dixi in.l.j.§. inauctẽ. in prin.s. ad trebel.

est q̃si simul colligunt. corp? dr ppie siue simul habitãt siue nõ[a].habẽt etiã ex ꝓsuetudine alia nomina.nã quedã collegia appellant societates. vt s.qõ cuiusq; vni.no.in.l.j.circa prin.quedã appellant fraternitates.vñ illi de illo collegio dicũtur confratres.vt videbitis in.l.fi.j.eo.quedã appellantur sodalitia vt in.l.j.in prin.j.e.vñ illi de collegio dicunt sodales:habent etiam alia noia que cõsuetudo eis attribuit secundũ diuersitatẽ regionum.non sunt alia.

☞¶Collegia sunt sub iudicibus secularib?:& milites collegia facere non possunt.

Mandatis. Mo.q ad officiũ p fidis spectat ne fiant ista col.phabita:& ex hoc apparet qõ collegia sunt sub istis iudicibus secularibus.† & hoc tz Jn.extra de excess. prela.c.dilecta.in fi.mag.glo. ¶Secundo not.qõ milites nõ possunt facere istas colligationes & societates inſimul. ¶Cõtra hoc op.q? imo sunt legiones & ale militũ: vt habes plene i.l.ij.s. de his q no.infa.so.nõ põt fieri sine mandato ducis bellicũ eius mandato sic: vt in ꝓio.

Sed permittitur. Mo.q pauperibus militib? cõceditur facere collegiũ causa procurandi ea vnde debent viuere: ad alia effectus hui? col.extendi nõ potest.dicam.j.eo.l.fi.

☞¶Collegia q̃ pietatẽ respiciũt sũt approbata.

Sed religionis. Not.q cã religionis collegia sunt permissa de iure cõi vt hic.& l.j.circa princip. s. qõ cuiusq; vni.no.& ibi no.vñ collegia disciplinatorũ & ista collegia misericordie & si q̃ pietatẽ respiciũt sunt approbata† de iure cõi. Scõo not.prc textu huius nõ debẽt tractari alia q̃ respiciant ad regimẽ ciuitatis & similia.& si hec fierẽt punirent vt.l.ij.de extraor.cri.s.& dicam.j.eo.l.fi.

☞An illud qõ est vniuersitatis sit singulorum.

Non liceat. Mo.q q̃s nõ põt esse in plurib? collegijs. qõ qualiter intelligit dicã.j.e.l.fi. ¶Scõo no. q illud qõ est vniuersitatis est singulo† qõ apparet q: q̃libet recipit partẽ suã. Ad hoc op.s.de re.diui.l.i tſſi. §. vniuersitatis.& l.fz & si hac.§.q̃ manumittit. s. de fi ius vo.quidã dicũt ꝓcedo q que sunt vniuersitatis sint singulorũ.nec ob. ꝓria: q: in qualibet illarũ statutũ est ppter magnũ ipedimentũ qõ als esset:ita dicũt quidã: vt gl.refert:sed ista opi.non est vera.nã qõ est vniuersitatis nõ est singulorũ: q̃si vniuersitas est persona representata p se: vt.l. mortuo.s.de fideiuss. Nec obst.iste text. q: fateor qõ q̃si dissolutẽ vniuersitas quo ad oẽs vel quo ad vnum tantũ res q̃ erant vniuersitatis efficiunt singulorũ.vt hic. ¶Quero & reuoco in dubiũ q̃si q̃s recedit de vniuersitate:de quibus rebus dz habere partẽ.glo.tangit hic.dicam de hoc.j.e.l.fi.

☞Qualiter teneant facientes collegia illicita.

Ei illicitum Not.q illi q̃ faciunt collegia illicita.† & sunt autores huius:tenẽtur. l. iuli.maiestatis vt hic in tex.& glo. Itẽ tenentur.l.iuli.de vi public. quasi hominibus armatis & coadunatis hoc fecissent:vt hic dicitur in text. Itẽ hec est pena actoris. que aũt sit pena aliorum de colleg.videbitis.j.p xima lege.

Collegia. Not.qõ lz autores collegij puniãtur: tñ homines de collegio non puniunt aliter nisi q: collegium dissoluit.vt hic. ¶Scõo not.q̃si dissoluit collegiũ & res que sunt i collegio diuidunt ur inter eos. dicam j.l.fi.

In summa. Mo.regulaꝛ qõ omnia collegia sunt illicita nisi reperiantur permissa.

Seruos. Mo.q serui possunt esse in collegio volẽte domino non aliter et intellige q sit tale collegiũ cui status seruilis non repugnet:vt hic vides.

☞Sodales vocant etiam q̃ sunt de eodem collegio.

¶Collegia possunt facere statuta et leges inuicem.

Simul habitãtes possunt facere collegium licitum & sic poterunt facere syndicum.

Tres vel quatuor scholares simul habitãtes possunt facere collegiũ.

Omnes qui habent multa facere et tractare simul possunt facere collegium approbatum.

¶Collegiũ quot persone constituãt. remissiue.

¶Collegia ex quibus causis cõstitui possunt.

Popul? vni? ciuitatis castri rel ville appellatur collegiũ de iuregentium:nec requiritur approbatio superioris contra Jnno.

¶Collectio edificiorũ tẽdẽs ad emulationem alicuius ciuitatis dicitur reprobata.

¶Collectio edificiorũ ad hoc vt dicatur ciuitas castrũ vel villa requirit superioris autoritas.

¶Ciuitas non appellatur nisi habeat epatum.

Priceps rescribẽdo ciuitati castro vel ville videt eam approbare.

¶Collegia q̃ fiũt cã religiõis vel misericordie dicũt licita & iure ciuili.

¶Collegium cã religionis si institutur ita vt psone dicantur ecclesiastice non potest institui sine autoritate summi pontificis.

¶Collegium doctorũ vel scholariũ qõ sit approbatum de iure ciuili.

a ¶Venio ad materiam. Et an populus possit facere ciuitatem sine consensu superioris Bar. dicit hic quod sic. idem voluit in l. ij. de ver. signi. et vide qđ ipse voluit in extrauag. qui sunt rebelles. in ver. lõbardiam. vide do. Ant. et Jo. de imo. in. d. c. cuz ab ecclesia

rum de of fi. ord. do.

Pe. in. c. dilecta. de excess. prę lis. allegaķ Bart. sibi contrarij põdera si dici possit quod aut loquimur quo ad p̄ uilegia indulta a p̄ncipe ciuitatibus tñ non gaudeat tali p̄uilegio aut q̄ ad illa q̄ cõpetũt ciuitati de iure communi.

vide Pau. de ca. in repetitione. l. ex hoc iure. de iusti. et iure. do. Abb. in. c. j. de p̄uil. Jo. de Imo in. c. cum ab eccle siarum. de offi. or. Barto. in. l. j. C. de metropol. berito. lib. xj. qr eget enucleatiõe ponderand. c. dilecta. Imo. dixit aut loquimur vtrum ciuitas possit edificari simplr. et põt sine autoritate superioris: vt. d. l. hoc iure. aut qualificata vtputa vt habeat p̄uilegiũ indultũ ciuitatis a p̄ncipe. et tũc secus nisi p̄uilegium peniret a iure gentiũ. aut loquimur de p̄uilegio ecclesiastico vtrũ requiraķ superioris autoritas vide. c. suprascriptionem de collu. vbi dixi vniuersis eñis. And. Barba.

b ¶Scdo qro ex quib⁹ causis possint constitui collegia. adđ qđ no. Bar. et qđ ibi dixi in. l. cũ senat⁹. de rebus dubijs. vbi vide.

c ¶Sit p̄missum. collegia p̄missa de iuregẽtiũ habeas hic. et adde qđ no. Bar. in. l. si q̄s a filio in fi. de le. j. et nõ Bar. in. d. l. senat⁹. de reb. du. et adde quod burg⁹ dr vniuersitas approbata fz Bar. i. l. si he

1 Collegia qualiter dissoluantur.
2 Collegio dissoluto qđ fiet de rebus ipsi⁹ collegij.
3 Bona collegij quando dissoluto collegio debent diuidi iter illos de vniuersitate qualiter diuidũt.
4 Primilegia collegij an peant destructo collegio.

Sodales. Quidã nõ habẽt in tex. nisi vsq; ibi. si aũt plebs qr abinde infra est interp̃tatio greci: et diuidit: quia primo ponit qualiter vocẽ tur qui sunt de vno collegio. sc̃o dicit qđ possũt facere inuicẽ collegiati. tertio dicit vnde p̄dicta habuerunt originẽ. s. a lege Solonis greca. quarto ponitur interp̃tatio illius. l. grece. sc̃a ibi. bis aũt. tertia ibi: sed hec lex. quarta ibi: finaũt plebs:

¶Not. † qđ illi qui sunt de eodem collegio vocã tur sodales: vt hic. in p̄n. vocantur etiam confratres: vt hic in vltima parte. dixi. s. eo. super rub.

1 ¶Item no. † ex sc̃da parte qđ collegia possunt facere statuta et leges inuicẽ inter eos vt. j. dicam.

¶Tertio ex particula tertia q̄ predicta sumpserunt originez ex lege greca: ¶Sed quero qđ est hoc quod dicitur in tex. ibi nam illicita est eadem &c. glo. dat plures expositiones. quidam dicunt illicita est eadem. scz talis lex: vel talis societas. vel si habes in accusatiuo casu: scz illicitã esse eandem. intellige. s. legem vel societatem. vel qđ dicit illicita. dic. i. valde licita vt. l. gallus. §. ille casus. s. de liber. et posthu. vel dic illicita. i. non licita: quantum esset cõtra publicas leges. ¶Ex vltima parte not. † qđ simul habitãtes possunt facere collegiũ licitũ. et sic possent facere syndicum. et fm hoc habes casum illius. q. quam formal glosã in. l. j. §. j. s. qđ cuiusq; vniuer. no. vtrũ tres vel q̄tuor scolares simul habitãtes faciãt collegiũ: certe sic: hic dum dicit simul habitãtes. Jtẽ qr p̄mittitur tenuioribꝫ pro eorũ victu habẽdo: vt. s. e. l. j. ij. rñso. et hoc put habes hic in lra simul habitantes. alij habẽt qđ multi simul habituri sunt exponenda. q̄ oẽs q̄ multa hñt facere et tractare simul possunt facere collegiũ approbatũ de iure cõi: vt hic: vista Jnn. allegat extra de excess. pla. c. dilecta.

a ¶Venio ad materiã a et primo † qro quot psone ꝑstituãt collegiũ. dic vt dixi. s. e. sup rub. ¶Scdo † qro b ex q̄bus causis possunt ꝑstitui collegia: regula est qđ oĩa collegia sunt improbata nisi approbãt permissa: vt. s. e. l. p̄ri. §. in summa. ¶Videamus ergo ex q̄bus causis collegia de iure cõi sunt permissa. Pro cuius euidẽtia debes scire qđ q̄dam collegia sunt p̄missa de iure gentium q̄dã de iure ciuili. De iure gen. collegiũ: qđ appellaķ populus vnius ciuitatis castri vel ville: vt. l. ex hoc iure. s. de iusti. et iur. ibi edificia agris terminis positis &c. et hoc tenet glo. in. l. j. §. j. s. qđ cuiusq; vni. no. Jnno. tñ in. c. cũ ab ecclesiarũ. extra de off. or. vt tenere q̄ nõ gaudeat p̄uilegio ciuitatis castri vel ville nisi approbeķ a superiore. sed nõ puto quod ista approbatio sit necessaria cum a iure gen. sit p̄missum. c Item a iure ciuili non est reprobatũ: nisi quãdo illa edificiorum collectio tenderet ad emulationem alicuius ciuitatis: vt. l. opus. j. de oper. publi. et. l. per puincies. C. de edi. p̄ria. et ista vera q̄tum ad hoc vt dicatur populꝰ. q̄tũ vero ad hoc vt illa

a vt illa edificiorum collectio sit ciuitas. vel castrũ: seu villa: requireret autoritas superiorũ. nam in vsu nostro non appellatur ciuitas nisi episcopatũ habens: sz episcopatũ habere nõ posset sine superioris autoritate. diceret tñ castrũ terra seu cõmunantia: fm modum diuersum loquẽdi. et populꝰ b esset seu collegiũ licitũ. fateť tñ Jnn. qđ tale collegium ciuitatis castri vel ville esset approbatũ: eo ipso qđ supior sibi rescriberet tã q̄ ciuitati castro vel ville: ita dicit ipse. tñ vt puto nulla confirmatio requiritur. Quedam † collegia approbantur c de iure ciuili: vt collegia que fiunt causa religionis: vt. s. eo. l. j. §. sed religionis: vnde collegia disciplinatorũ et collegia misericordie et collegia iuuantium oppressos: et similia: sunt approbata de iure communi. ¶Sed contra hoc opp. extra de reli. do. c. religionum diuersitas. lib. vj. vbi nullũ c collegium religionis potest institui siue autoritate summi ponti. Sol. aut quis vult instituere collegium causa religionis: ita q̄ remaneant persone seculares: vt sunt collegia disciplinatorum: et alia de quibus supra fecimus mentionẽ: et sunt permissa de iure communi vt hic. aut vult quis instituere collegium causa religionis: ita qđ ecclesiastice persone efficiantur: et istud non põt fieri sine autoritate d summi ponti. vt in cõtrario. Jtẽ est † approbatũ b de iure ciuili collegiũ doctorũ et scholariũ: vt C. ne fi. pro pa. auf. habita. et. c. quia in causis. de procurato. et. c. fi. de magistris. Jtẽ approbata † sunt e de iure cõi collegia plurium facientiũ vnam artẽ in vna ciuitate vel loco: vt hac. l. fi. adeo qđ õt gl. in. l. j. §. qđ cuiusq; vni. no. qđ oẽs iste artes q̄ enumerant. j. de iure immu. l. fi. habent collegium approbatũ. Permittit etiã † de iure cõi pauperibus 9 e personis e facere collegiũ simul ad sustẽtationem eorũ vite: dum tñ non conueniãt plus quã semel 10 in mẽse: vt. s. eo. l. j. §. j. oĩa alia † collegia et oẽs f alie secte et colligationes sunt prohibite. Et ideo iste secte que fiunt in ciuitatibus que nõ fiunt sup his que habẽt simul tractare: itez iste lige que fiũt inter ciuitates et inter principes et barones nõ valent f ita tenet Innoc. in. d. ca. dilecta. extra de excess. prelato. nec ob. l. non dubito. j. de cap. vbi dicitur quod ciuitates inuicẽ federant et colligant: quia istud est verũ quando ciuitates alie nõ amice vel liberẽ federant populo romano habenti imperiũ: sed plures ciuitates vel plures barones qui essent sub vno rege domino vel principe non possunt inuicẽ facere illã federationẽ. Jsta enim sunt sodalitia et collegia ꝓhibita: vt. s. e. l. j. Et ex istis n † colligitur qđ ciuitates tuscie que non recogno g scunt de facto in temporalibus superiorem: possunt inuicem simul federari tanq̄ libere. ¶Sed plura castra vel ville que essent sub vna ciuitate vel vno domino hoc nõ possent: vt dictum est. ¶Que h 12 ro † per quas personas regẽtur ista collegia permissa. pro cuius declaratiõe debes scire quod de p esse collegij p non est quod habeat rectorẽ. potest enim esse sine rectore seu priore. ita no. Jnnocen. in. c. cum non: extra de prebendis. tamen si volunt possunt sibi inuicem rectorem facere. vt. l. fina li. C. de iurisdictione omnium iudicum. et supra

res. §. vicis. de lega. j. idẽ Bar. in. l. ij. de v. sig. et qđ ipse tradit in extrauag. qui sint rebelles in verbo lombardie. vide p̄ do. Ant. et alios in. c. cũ ab ecclesiarũ. de offi. ord. et Ancha. in. c. dilecta. de excess. prelato. et Pau. de ca. in repe. l. ex hoc iure. de iusti. et iure.

¶Sit ciuitas. qđ fit de esse ciuitatis vel castri et ville vide in. d. l. ij. j. de verborum signifi.

¶Populus esset. in contrarium est textus in clementina sit summus. de sententia. ex communica. fm Ludouicuz in. d. l. j. §. hoc autem. el. ij. de ope. no. nun.

¶Approbãtur de iure. collegia approbata de iure ciuili in materia collegiorũ vltra infrascripta. vide no. in. c. fi. de reli. do. et Jnn. de do. in. c. inter dilectos. et que sunt collegia approbata. vide vltra hic scripta p̄ Bal. in auf. habita. C. ne fi. pro pa. in. xviij. col. in ver. ij. querit quare vniuersitas scholariũ. Adde que dicunt collegia approbata Abb. consil. ly. lib. j.

¶Collegium doctorũ. collegiũ doctorũ et scholariũ est approbatũ de iure ciuili. adde que not. in l. fi. C. de iur. om. iud. p̄ Bal. in. d. auf. habita. et gl. in. d. l. fi. de iurisd. om. iudi.

¶Pauperibus personis. p̄mittit de iure pauperibus facere collegiũ illoꝝ q̄ deseruiunt hospitali ad curã pauperũ. de quo vide Jnno. in. c. inter dilectos. de do. et quid in fraternitatibus. vide. xlij. dist. c. si quis. et in. c. dilecto. hic allt. et. q. v. si clericorum. refert Bal. in auf. hoc ius porrectũ in. ij. col. C. de sac. san. eccle. et in. l. si quis ad declinandã. in xvij. col. C. de epis. et cle.

¶Non valet. Jtẽ secte in ciuitate vt p̄ Bart. vbi vide in tractatu qui sint rebelles. in ver. occulte. et no. Bal. de pac. iura. firmã. in. c. j. in. §. ad hec. ibi quero vtrũ apud fiscũ. et Bar. in extrauagã. in v. rebellando. et de istis sectis et cõgregationibꝫ phibitis. vide tex. et qđ ibi Bar. in. l. nullꝰ. C. de summ. tri. et adde Bal. in rubri. p̄ socio. in. ij. col. et de pacẽstan. inver. itẽ societatẽ. Jtẽ semper p̄sumit facta mala cã nisi aliud p̄beť. ita dicit Ab. all. Ant. in c. fi. de test. cog. et qualiter puniant clerici facientes coniurationes cõtra epm. vide ad hoc ibi glo. vide Bal. in. l. collegiũ. C. de here. instituen. et ibi etiã Pau. de castro qui ponunt de istis fraternitatibus. Et ibi pulchram. q. vide per eum.

¶Ciuitates tuscie. ciuitates tuscie q̄ nõ recognoscũt superiorem p̄t federari. adde qđ dixi per illũ tex. de pac. constan. in ver. damna. quod lige et confederationes faciunt vniuersitatem.

¶De esse collegij. De esse collegij non est qđ habeat rectorem vide Bald. qui hoc limitat in auf. habita. imo videť tenere cõtra Bartolũ. ibi in. vij. col. ver. ij. querit. C. ne fi. p̄ pa. adde Bal. in rub. C. p̄ so. qui tz idem qđ Bar. hic et si maior decessisset. et subdit qđ magis dignus habeť loco p̄positi. et hic adde glo. et Bart. in. l. nulli. C. qđ cuiu scq; vni. nomi. et Bald. in. l. j. §. j. eo. ti.

1 ☞ Andre. Poma. ¶Sed circa hoc. vide ad istā questionem ⁊ seq. aliquid per Feli. in. c. ex literis in. j. nota. de cōsti. ⁊ Panor. in. c. j. col. ij. de loca. ⁊ Barba. in. d. c. ex lr̄is. col. xxix. ⁊ seq. ⁊ col. xxxiij.

b ¶Fieri rector laicus. si in vniuersitate scholariū sunt clerici an possit eligi rector scholaris seu laic⁹. per Bal. in. d. auc. habita. in. viij. colū. ⁊ ibi etiā cuius etatis debeat esse rector vniuersitatis ⁊ dicit q̄d c pr. an. Et d ad primū dictū. vide Bald. in proe. ff. ¶ Baūt tria vide vnuz verbū per Abb. in. c. ceterū. de iudi.

☞ Andre. Poma.

c ¶C. de iurisdi. iudi. vide Feli. in. c. cū ordinem. col. v. de rescrip. an autē collegiū vel vniuersitas possit puniri ⁊ accusari ⁊ an teneat ex delicto ad ministrantiū ⁊ an possit agere q̄ iniuria illata vni ex collegio vel vniuersitate vide Oldr. cōsi. lxv. in vlti. q. ⁊ seq. lxvj. ⁊ Ancha. clviij. col. iij. ⁊ seq.

d ¶Nō potest clerici nō iurant in manibus rectoris laici lz̄ sint scholares: sed quid si scholaris est propter inobedientiam priuatus de matricula an possit aliquo modo amplius rematriculari. vide Bal. in. l. acceptam. in. xviij. q. de vsu.

e ¶Collegiū clericorū. ⁊ hic etiā sequit Abb. sicut lus in. c. j. de loca. per glo. c. j. de loca. per glo. ibi in ver. excōicatus. ⁊ vide ad materiam Bal. in. d. auc. habita. in. xviij. col. sed quid si sunt matriculati in diuersis actibus coram quo conuenient. vide Bal. in. l. pe. in vlti. col. C. de consti. pecu.

f ¶Essent equales. vide ad hoc q̄d not. Bar. in. l. precipimus. §. eo. de ap. ⁊ no. Bal. in. d. auc. habita. C. ne fi. p pa. vbi alleg. Spe. in ti. de reo. versi. sed quid si scholaris clericus. ⁊ vide Jo. de ligna. in. c. ex literis. de consti.

g ¶Quero an. et ista faciunt ad ea q̄ not. dixi post Barto. in. l. si consul. de adoptio. et tunc coram quo possit conueniri vide simpliciter Barto. in. l. vltima. C. de constitu. pecu. sed cui collegio debeat quis magis obedire. vide Barto. in. l. queritur. ff. de statu homi.

mittit inuicem facere leges. ¶Sed circa † hoc[a] dubitatur si est collegium clericorum vel laicorum simul vt est vniuersitas scholarium: ⁊ iste vniuersitates disciplinatorū: an possit fieri rector laicus. [b] videtur q̄ non. q⁹ nullam potest habere iurisdictionem in clericos: vt in auc. statuimus. C. de epis. ⁊ cler. ⁊ extra de fō. cōpe. c. si diligēti. Solu. debetis scire q̄d quedam sunt collegia quorū rectores habent iurisdictionem: vt rector scholariū ⁊ rectores artificum: vt. d. auc. habita. ⁊ l. fi. C. de c iurisdi. om. iudi. [c] in istis non pōt. [d] effici rector laicus: ita q̄ habeat iurisdictionē in clericos qui sunt de collegio: vt dictis iuribus fateor tamen q̄ si aliquis laicus eligeretur: rector esset: tñ illi clerici essent ab eius iurisdictione exēpti: ⁊ ideo nō cogūtur iurare mādata eius: q⁹ nō possunt se subijcere ei⁹ iurisdictioni: nec est nouum q̄ aliqui de collegio sint exempti ⁊ priuilegiati: vt. l. j. j. ad munici. ⁊ ibi tangit in gl. quedam sunt collegia quorum rectores.

☞ Andre. Poma.

nullā habēt iurisdictionē: lz̄ magis habent quādā preeminētiā fraternalem: vt in istis collegijs que cā religionis celebrant: nam priores eorū nō possunt ad ius aliquē eorū trahere inuitū: sed corripiunt ipsum volentē: et si nō vult obedire non pōt grauari vltra nisi expellat de collegio. Ista potestas est similis illi potestati quā habet frater maior qui dr̄ dñs domus: vt. l. pnūtiatio. §. familie. j. de ver. sig. Jtē exēplū in collegio tenuiorum qui ad sustentandū eorū vitam faciunt collegium: nā rector illius collegij hz̄ illam curā: vt congreget ⁊ vt inueniat p alijs. in istis dico q̄ etiā laic⁹ potuerit esse rector ⁊ punire clericū delinquentē. non enim punit eū vigore iurisdictionis lz̄ magis amore frater no vt dictum est. ¶Quero cōtra † quibus conuenientur. ista collegia ⁊ corpora. Rñdeo. coram superioribus iudicibus secularibus. si sunt collegia secularia. vt. §. eodem. l. j. in principio. vel. coram iudice ecclesiastico si est collegium clericorū: vt dicta auc. statuimus. ⁊ auc. clericus quoq̄ in lite pulsatus. c. tit. Sed † si collegia sunt clericorum ⁊ laicorū simul: hic aduertendū est: siquidem maior pars est laicorū: dicet collegii laicorū. q̄m maior pars trahit ad se totus: vt. l. q̄ maior. j. ad muni. ⁊ ideo posset conueniri coram iudice laico. hoc dico si pro rebus tpalibus conueniat: nā de rebus spiritualibus iudex laicus non se intromittit sin iura cañ. si vero maior pars esset clericorū conueniret coram iudice ecclesiastico eadē ratiōe. Sivero essent equales[e] vel equalis eorū potestas. vt est in ciuitate ista collegiū misericordie: quo regitur hospitale vbi tantam potestatē habent clerici q̄tam laici: tunc puto q̄d debent conueniri coram iudice ecclesiastico: quasi pars clericorū dignior trahit ad se partem laicorum arg. l. q̄d. §. cum partes. ſ. de acqui. re. do. ⁊ l. cum in diuersis. ſ. de reli. ¶Quero † que persone possunt esse in collegio. Rñ. omnes masculi ⁊ etiā femine: si tñ illud[f] cuius causa collegiū celebratur. non repugnet statui mulierum. nam in collegio decurionū non posset esse mulier. vel in collegio doctorum: vt. l. femine. j. de reg. iur. est enim eis docēdi ⁊ iudicandi officium interdictū Fin apostolū: sed in collegijs que celebrātur vt dentur eleemosyne: optime possunt esse: sicut etiā vt videmus. q̄d sunt collegia mulierū religiosarū. ¶Quero † vtrum monachus vel clericus possit ingredi aliquod collegium sine licentia superioris. respon. q̄d non. sicut nec seru⁹ sine licētia dñi: vt. ſ. l. proxi. in fi. ⁊ q̄d habuistis notatum. j. de reg. iur. l. ex penalibus: ⁊ dixi in. l. j. ſ. de stipu. ser. ¶Quero an saliquis † possit esse in duobus collegijs. tex. ſ. e. l. j. §. nō licet. videtur dicere q̄ non. tu die quod quedam sunt collegia que subalternant adinuicem ⁊ habēt fere totum ⁊ pars seu vt corpus ⁊ membra. exemplum in vniuersitate nostra est tota vniuersitas que diuidit in membra vcz vniuersitas vltramontanoꝝ et citramontanoꝝ: ⁊ diuidit etiam per nationes. Isto casu potest esse quis in toto: ⁊ in vno membro illius totius: sicut pōt esse quis de vno populo ⁊ de vna prouincia. vel de vno burgo sub vna ciuitate ⁊ si. Quedam sunt collegia que habent se vt species separate.

separate. in istis est aduertendum. aut queris vtrū a quis possit esse in vno collegio necessario: ⁊ in alio voluntario: ⁊ pōt poni exēplū. tu es ciuis isti⁹ ciuitatis origine: ⁊ fic es de collegio isti⁹ ciuitatis necessario: certe poteris effici alterius ciuitatis vel collegij voluntarie: vt. j. ad muni. l. domicilium. et l. assumptio. ⁊ l. nihil. Sivero queris an possit inesse pluribus collegijs voluntarijs. dico siquidem exercitium eius ad quod vnuz collegiuz fit est impedimēto ad exercitium alterius ad quod aliud collegium celebratur: ⁊ tunc non potest esse in pluribus collegijs: vt. d. l. j. §. non licet. ſ. e. Si vero exercitium vnius non est impedimento exercitio alterius. verbi gr̄a. tu es de collegio vnius artis: quid prohibet q̄d sis de collegio disciplinatorū: certe non video. arg. j. ad muni. l. assumptio. §. inris prudentibus: ⁊. l. libertus. §. prescriptio. eo. ti. facit. C. de postu. l. q̄ squis. ⁊ de assef. l. vlt. ¶Quero vtrum [a] q̄s possit † exire de collegio quod introuit: ⁊ intrare sine ōdictione cuiusq̄. Rñdeo in collegijs istis volūtarijs pōt q̄s libere ingredi: et pacta seu leges collegij q̄ essent de admittēdis tñ certis personis ⁊ nō vltra essent. ll. improbate vt l. j. C. de monopo. nisi hoc fieret ex cā legitima: vt q⁹ vellet ingredi aliqs rixosus vel turbulētus hō vt. l. fi. ſ. de of. pcu. cesa. Jtē exire pōt q̄s libere: vt. ſ. e. l. j. in fi. ¶Quero † sup q̄b⁹ [b] possint facere statuta seu leges talia collegia. Respōdeo sup his que pertinent ad artem suam. nō sup alijs. vt. l. fi. C. de iur. om. iud. ⁊ ibi no. ⁊ hac. l. ita tñ q⁹ nō faciant inuicē legē per quā alij p̄iudicet. vtputa si faciunt legem vt certe persone possint tantū illā artem exercere ⁊ nō alij: et q̄d quibusdam doceatur et q̄busdā non. Jtem si faciunt pactum vt post ce[c]ptum ab vno alius nō pficiat. [c] iste eoꝝ leges sunt reprobate: vt. d. l. j. C. de monop. Jtem possunt facere syndicū ⁊ eaꝝ coadunatiōes pro eorū iustitia pseruāda de his q̄ simul habēt facere vt no. in. l. j. ſ. q̄d cuiusq̄ vni. cir. p̄n. de alijs ꝺo nō: vt dictum est. ¶Quero † q̄r⁹ [d] collegia dissoluant. Rñ. q̄dā est dissolutio q̄ fit oīb⁹ de collegio volētib⁹: vt. ſ. e. l. j. in fi. vel oīb⁹ mortuis nullo remanēte: vt. l. fi cut municipiū. ſ. q̄d cuiusq̄ vni. ⁊ q̄d no. in. l. eius [e] in fi. j. ad municip. quedā est dissolutio inuita q̄ fit mandato superioris ppter aliq̄d delictū collegia [d] totꝝ vtputa si ptextu collegij liciti ꝓmittant illicita: vt. l. pri. i pri. ⁊. l. pma. ij. rñ. ſ. e. ⁊. ſ. ꝺ extraord. crimi. l. secūda. ¶Quero † q̄d fiet[e] de rebus collegij dissoluto collegio. Respon. quedam sunt collegia que pñt habere in cōi et nihil in particulari vt collegia religiosorum: ⁊ in istis dissoluto collegio remanet apud superiorem: vel cui ipse cōcesserit: ⁊ ita fuit obseruatum quando fuit destructum collegium templariorum per summum pontificē. sunt enim bona vacantia: ⁊ sic debentur fisco: vt. l. ſ. C. debo. vacan. ⁊. l. j. ſ. de iu. fis. quedam sunt collegia que possunt habere aliquid in particulari ⁊ in cōi. Et hic est aduertendum: quia quedam sunt [f] collegia que hñt aliquid in remuneratione laborum: vt collegiū vnius ecclesie. habent ex bona [f] propter officium et ppter laborē quē sustinēt p ciuibus ⁊ parochianis: ⁊ tūc dissoluto collegio si

¶Quero vtrum. ⁊ ista possunt te dubitantē redde re q̄d si aliquis huius collegij volens ad aliud collegium trāsire facit se cā cellari a matricula illius primi collegij an gaudeat priuilegio illius collegij vsq̄ quo ad matriculam alterius collegij positus fuerit et dic q̄d sic. casus est no. in. l. §. fina. de bono. pos. q̄ ex test. mil. quod est no. ⁊ ibi lum tex. alle. Ro. fingu. vſ. ⁊. ix.

b ¶Quero super quibus. quis autez possit videre statuta eorum et ea annullare et si inīqua sunt collegia dissoluere vide Barto. i. l. sub pretextu. ſ. de extraord. crimi. ⁊ adō bal. in. l. j. C. de monopo: ⁊ Inno. in. c. cū accessissent. ⁊ in. c. si oēs. de cōsti. ⁊ dixi post Bar. i. l. fi. de iurisdi. om. iudi. ⁊ requirūt talia statuta cōfirma. superioris ꝺz Bal. in. d. l. fin. ⁊ istis adde Bar. in. l. ocōspuli. in. j. q. prin. ff. de iusti. ⁊ iure. ⁊ Bal. no. i auc. habita. C. ne fi. p pa. in. iij. col. lz̄ q̄d nō req̄rūt cōfir. tenet Bal. in. l. repetita. in. ij. col.

¶Alij⁹ nō pficiat. adde q̄d no. Bar. in. l. si ꝺs a filio. §. fi. de le. j. ⁊ Bal. ⁊ Ly. in. l. nec. C. de pcur.

¶Quero qualiter. Adde Bar. i. d. l. sicut. §. fin. q̄ cuiusq̄ vni. noīe. Bal. plene i. d. l. imperialis. de pa. cōstan. in vſi. feu. And. Barba.

¶Quero q̄d fiet. Adde Bar. i. l. j. §. fi. ſ. de acqui. pos. ⁊ ibi Ange. ⁊ d. Joan. in. d. l. sicut. §. fin. And. Barba.

¶Quero q̄d fiet. vide Bar. in. l. sicut. i fi. q̄ cuiusq̄ vni. noīe. adde de excef. prelat. in. c. dilecti. ⁊ doc. in. l. j. §. fi. ff. de acqui. pos. quid aūt si maior pars renuntiat collegio siue societati. an minor pars cōuenīri possit q̄ remanet ⁊ possit vti suo signo cōsueto vniuersitatis seu societatis vide Bal. in. l. fi. C. pro soc.

¶Debent diuidi. an bona diuidantur per solidum ⁊ libram. vide in. l. iiij. §. si actor. de re iudi. ⁊ in. l. ij. C. de anno. ⁊ tri. lib. x. et in Specu. de censi. quem sequitur Bald. in. l. omnibus. C. de vectig. et commis.

a ¶Quero destructo.bene facit quod no.Bart.i.l.j.§.fi.de acq̄.poſſ.adde quod no.Bar.ꝛ doc.in l.inter ſtī.§.ſacram. de ver.obl.ꝛ Jo.an.i.c.priui per Alex.de reg.iur.in vj.per Dyn.in.l.pr̄ filiuꝫ. §.tuſculanus,de le.iij.per Bal.in.l. ſi grege.ꝛ ibi dixi poſt Jmol. de leg.j. per Ang.in.l. ꝓponeba/ tur. ō iud. per glo.in d.c. priui/ legium.de reg.iur.in vj. Bald. de pace cō ſtan.in ver bo nos .et i n auī.ha/ bita. C.ne filius pro pa.ꝛ i.l.j. §.fi. qō cu iuſcq̄ vni. uo. . et in l. . ſeruitu/ tes .§. ſo/ lutū .ꝛ ibi. Ange. s. de ſeruī. verba. pre/ di. ꝛ Bal. in. l. vſuſ/ fructus ci. tanti. qui. mo. . vſuſ/ fru. amit. ꝛ Ange. in d. §. ſa/ cram. ꝛ in l. qui res. §. aream: de ſolu.ad 23 que de qꝫ di/ xi poſt Bar.in.l.ſi q̄s filio i.§.fi.ꝛ quod ibi Bal. ꝛ Jmol.in fin.verbis.de iniuſt.teſt.ꝛ.s.de extraor di.cog.in.l.ſtellionatus. 4

b ¶Sl.q̄rit.vide qō no.Bal.in.l.pe.in.viij.q.C.de exec.rei iud. Qui aūt dicāt de populo. vide q̄ ſcri pſi poſt Bar.i.l.in puincipali.§.fi.de ope.no.nun. b

c ¶Tertio.Vide Bar.i.l.fi.de deli.priua.tī Bal. 2 ꝓtradicit in.l.aduerſus.C.de furt.ꝛ do. Jo.j.de publi.iudi.vbi oīno vide Andr.Barba. 3

c ¶Tertio quero.vtrū ꝑ crimine priuato admitta c tur q̄libet de populo ad accuſandū.vide Jmol.in l.j.j.titu.j.ꝛ an q̄ pena veniat applicāda fiſco q̄/ libet admittat.vide in rub.C.q̄ accuſ.in.iiij.col.ꝛ d gl.ꝛ Bal.in.l.fi.C.de litigio.

d ¶Nō admittit.adō Bal.ꝛ Pe.i.l.ſi q̄s id qō.s.de iuriſ.om.iudi.qō ꝓp offenſaꝫ factā iuriſd.iudicis vbicūq̄ a. l.ꝓpoſita ē pēa qō.dēt eē mēti tenēdū. modo bona debent diuidi inter eos:vtrum diui/ dantur per capita: an per ſolidum ꝛ libram. Rn̄. quedam ſunt bona que habet vniuerſitas ex colla tione eorū ꝓpria:ꝛ tūc debent diuidi habito reſ pectu ad modū ſm quem contulerunt:vt.d.l.j.in fi.s.eod.ꝛ quod ibi not.in glo.fa.inſti. ꝓo ſo.§. illud.quedam ſunt bona habita ex largitiōe alio/ rum qui legauerunt vel donauerūt:ꝛ iſto caſu de bet fieri diuiſio ſm eum modū ſm quaꝫ deſerui/ bant onerivniuerſitatis:vt no.in.l.incola.j.ad mu ni.ar.ad hoc.s.ad treb.l.quoties ꝛ.l.nōnūq̄.ꝛ.d. §.illud.inſti.ꝓ ſo.fꝫ oneri vniuerſitatis deſerui/ bāt illa ꝑ ſolidū ꝛ libram: qꝛ cū collecte imponan tur ꝑ librā:vt.l.oēs. C.de ope.pub. ¶iſta bona mi nuebāt onera collectaꝝ.ergo apparet q̄ ꝑ ſolidū ꝛ libram deſeruiebant vniuerſitati.igit eodē mō fiet diuiſio.ſi vero nō appareat qualiter vniuerſi/ tas habuerit dicta bona ꝑſumendū eſt qō fuerunt habita ex aliorū largitione.ita tꝫ Jnnoc.extra de teſta.c.relatum. ¶Quero deſtructo collegio anꝫ 24 peant priuilegia ipſius collegij. Rñd.q̄ collegiū deſtruit̄ per ſuperioꝛeꝫ ꝓpter illius collegij defe ctum:tūc pereunt oia ipſius priuilegia:vt.l.ſi vſuſ fru.s.qui.mo.vſuſſru.amit.vī enim pati maximaꝫ capitis diminutionē:ꝛ ſic eius iura in totū conſu mētur:vt.l.cognitionū.i fi.j.de var.ꝛ extraor.cri. q̄ꝫ collegiū nō deſtruit̄ ſed diſperdit̄.verbi gra tia vniuerſitas huius ſtudij tēpore mortalitatis re ceſſit totaliter:ita quod nulla erat vniuerſitas ſtu dij Peruſij.vel pone ꝓpter aliū caſum vniuerſi tatem vel collegium recedere:iſto caſu priuilegia ꝛ iura nō pereūt. imo ipſa iura dicūt̄ retineri ꝑ il lū locū a quo denoīabat̄ vniuerſitas fꝫ opi. Adoy ſi.no.ꝑ gl.in.l.ſicut municipū: qō cuiuſcq̄ vni.fa/ cit ad predicta quod not. per Jnn.extra de ope. no.nun.c.ij.de verb.ſig.c.abbate.in vlti.glo.

¶De popularibus actionibus. Rubrica.

ℭ Actiones populares tendunt ad vindictam. 1
Populares dicunt̄ quia cuilibet de populo com/ petunt. 2
Pro pena imponenda ex crimine priuato ſi pena eſt pecuniaria quilibet de populo admittit̄ ſi cor/ poralis ille tantum cuius intereſt. 3
Accuſatio que oritur ex ſtatuto imponēte penam quod dicitur priuata. 4
Pena cui applicetur quando agitur actione po/ pulari.remiſſiue. 5

¶Glo.†querit[b] vtrū actiones populares ſint ret perſecutorie.vel tendāt ad vindictā. dicit glo. qō tendunt ad vindictam ꝛ bene. ¶Secundo † que/ rit glo.quare dicuntur populares.dicit glo.quia competūt cuilibet de populo. ¶Tertio†quero c vtrum ꝓ pena imponenda ex crimine priuato: admittatur quilibet accuſator.glo.dicit:aut agit ad imponendam penaꝫ corꝑalem.ꝛ tunc nō ad/ mittitur d quilibet: ſed ille tantum admittitur cuius intereſt:aut agitur ad penam pecuniariam: ꝛ tūc quilibet de populo admitteretur.ſed ſi plures veniunt:admittitur idoneior. quot not. multum ꝓ ſtatutis que imponūt ꝓ delictis penā pecu/ niariam:

e niariam:vt admittatur ad accuſandum [a] quilibet a de populo.quod tene mēti.ar.ad hoc.l. qui ſepul chra.C.de ſepul.vio. fa.j.de iure fiſ.l.j.ibi ab ac/ cuſatione receſſuꝫ ꝛc.cōiuncta.l.iij.§.fi.s.de ꝑua: facit etiā.d.l.j.j.de iure fiſ.ibi vel aduerſus leges 3 ꝛc.ꝛ ibi vel rē litigioſam ꝛc.iuncta.l. fi. C.de liti/ gio.ꝛ ibi per gl.que idem dicit quod iſta.l.ꝛc.nec obſt.quod no.s.de priua. delic.l.fi.quia illam gl. intellige ſm iſtā vt ibi dixi.nec obſt.ſi dicis.ergo c eſt accuſatio publica que competit cuilibet de po 1 pulo.quia non eſt verum vt dixi.j.ti.j.l.j. ¶Que e ro † cui applicetur pena quando agitur actione 2 populari.dic vt dixi.s.ti.ij.l.agraria.Cetera que ſunt in hoc titu.ꝓ ſequere per teipſum. 3

¶De publicis iudicijs. Rubrica. 4

t ☞Publica iudicia ideo dicuntur quia cuilibet 5 de populo competunt.
s Judicia publica. i.accuſationes. 6
s Dic liber dicitur terribilis quia terret homines. 7
¶Glo.continuat rubricā ad precedentia. Dictū est.s.de accuſationibus que pecuniariter mouen tur. Nunc ꝓſequitur de accuſationibus que mo/ uentur in corꝑus.ꝛ quidam habent hic de actioni bus.alij habēt de accuſationibus:ſi habes de accu ſationibus dic tūc:vt.s.dixi. quia dictū eſt.s.de accuſa.pecuniarijs:nūc ꝓſequit̄ de accuſationib⁹ 9 corꝑoralibus. ſed iſta continuatio nō eſt bona qꝛ etiā in precedentibus dictum eſt de accuſationi/ 10 bus qui mouentur in corꝑus: vt.l.diuus.ꝛ vlti.s. de iniur.ꝛ.l.vlti.de fur.ꝛ.l.vlti.de priua.deli.ꝛ de 11 extraor.cri.per multas. ll.item ꝛ.j.ea.l.ij.tractat̄ de accuſ.pecuniarijs.ꝛ etiam.j.ad.l.iul.de anno.l. ij.vnde.s.ꝛ.j.tractatur de accuſationibus pecu/ niarijs ꝛ corꝑoralibus. vnde hec continuatio non 12 eſt bona.quare alij habent in glo. de actionibus: ꝛ iſta eſt melior:quia dictum eſt. s. de actionibus ciuilibus que intentant̄ ad partis profectū: nunc 13 ſequitur videre de accuſationibus criminalibus que mouentur ad vindictam:ꝛ ſi dicis.s. dictum 14 eſt etiam de accuſationibus criminalibus. Rn̄. nō 16 dicitur.s.de accuſa.principaliter: ſed acceſſorie. ſed hic ꝛ in toto iſto libro dicitur de accuſationi/ bus principaliter. Jtē dat gl.aliā cōtinuationē.di 17 ctum eſt.s.de priua.deli. ſequitur de delictis ſeu de iudicijs publicis.vt in toto hoc libro. ¶Que/ 1 rit glo.†quare iſta iudicia dicantur publica. Re/ 18 ſpon.glo.dicuntur publica.quia cuilibet de popu lo cōpetunt:vt inſti.eodem in principio.ꝛ.l.j.§.cō ſequēs.s.de ſuſpec.tut. hoc declarabo.j. eod.l.j.
2 ¶Quero†quare dicunt̄ iudicia:cū in hoc titu.nō tractet̄ de iudicijs:hoc eſt de inſtantia. ſed de.ll. quib⁹ iudicia intentant̄. dicit gl. expone de iudi/ cijs hoc eſt de.ll.publicoꝝ iudicioꝝ.vel aliter hoc eſt de accuſationibus publicoꝝ iudicioꝝ:¶iſta eſt bona expoſitio.ſicut ēt in iudicijs ciuilib⁹ ſunt ꝓ/ dite actiones que ſunt ins ꝓſequēdi ꝛc.vt inſti.de act.in ꝑn.ita in criminalibus ꝓdite ſunt accuſatio nes.h.d.ter.inſtit.eo.in ꝑn. tractat ergo tot⁹ iſte liber de accuſatiōib⁹ que oriunt̄ ex delictis publi tis.ſeu de.ll.q̄bus delicta publica puniunt̄. ¶Ul timo ſcias † qō alibi dicit imꝑa tor qō iſte liber eſt terribilis.terret eſſ̄ hoies ne delicta cōmittāt:vt.l. ij.§.ſeptima. C.de ve. iure enu.non habetis alia circa rubricam.

☞Judicia publica quot modis di cantur. 1
Accuſatio de falſo inſtrumento di/ citur publica. 2
Accuſatio ex.l.fauia de plagiarijs quod ſit publica. 3
Lex viſcellia qō inducat publicam accuſationem. 4
Accuſatio ex ſenatuſcōſulto turpil/ liano eſt priuata. 5
Accuſatio de ſuſpecto tutore quod non ſit publica ſed priuata. 6
Judicium dicitur publicum tribus modis. 7
Statutum puniens iurantē per cor/ pus Chriſti dicit inducere publicā accuſationem: qꝛ quilibet poteſt ac cuſare ꝛ infamat. 8
Lex agraria non dicitur publicum ſed priuatum iudicium. 9
Crimē de quo in.l.ſi quis in hoc ge nus.C.de epiſ.ꝛ cle.qō ſit publicū. 10
Si ſtatutum alterat penam homici dij falſitatis ꝛ ſimilium:an ex hoc ta le crimen definat eſſe publicum. ꝛ nume.15. 11
Ex iuramento formiter preſtito nō 12
oritur actio:ſed ex contractu ſuper quo preſtatur.
Actio ex conſuetudine formiter in/ ducta non oritur. 13
Crimen raptꝰ dr publicū iudiciū. 14
Judicium non dicitur publicum li/ cet ſtatutum reſtringat accuſationē ex aliqua.l.publici iudicij. 16
Iſta non eſt bona conſequentia:qui libet poteſt accuſare ergo eſt publi cum iudicium. 17
Statutum licet inducat quod de cri mine quilibet poſſit accuſare non tñ dicitur crimen publicum:ad effe/ ctum publici iudicij. 18

✱ On omnia.

Nec.l. diuidit̄ in duas partes. primo ponit re gulā ſeu quedā verba ex qb⁹ colligit̄ regula: ſcdo ponit exceptionē a regula:ptes per ſe pa tēt.ꝛ breuiter.h.d. Oia delicta ſunt priuata:exceptis quibuſdā hic enu meratis.tex. ibi veniūt. perinde eſt acſi diceret oia delicta ſunt priua/

admitti qñ ꝓ delicto imponitur pena pecuniaria. vide Bal. in.l.aduerſus. C.de fru.ꝛ lit.expē.ꝛ in.l.j. C.qui accuſa. et Jmo. in.l. ſ.j.tit.j.an forē fis ad/ mittāt. vi/ de Bal. ꝛ Jmo. in.l. ſi quis re? j.tit.j. ſed vtrū accu/ ſatio iniu/ riarum ſit publicaqū iniuria nō hz ſpecia/ lem ti.cri. vide Bal. in.c.j.§.in iuria. de pa.iur.fir. ꝛ Bart.in l.j.in ti.j.ꝛ i.l.lex co/ ne. in fi.§. de iniur.ꝛ in.l.j.§. ſi q̄s.eo.tit. ✱ Pro con/ cordia.

¶Aduer/ te q̄ con/ tract? em/ phyteoti/ carius pa/ ritactionē ꝓditiōe ex l.j.C.de iu re emphy. ita Bar. i hac.l.j.co. fi.¶Contra tenere vī i.l.j.i.iij. q.pn.ff.de cōdi. ex.l. Tu dic nō eſt ſibi cō/ trariuseo quia i hac l.j. loqui/ tur ſecun/ dum com/ munē opi nio.quam etiam re/ fert ipe in d.l.j. pre/ allega. Iz ipſe poſt

ea sentiat contra cõmunẽ opi. per veras ratiões de quibus p eum.

ta nisi ea que ex legibus ꝛc. Dy. Mota qđ dixi in summario. ꝛ ꝓbat hec regula ꝛ exceptio hic. §. ꝛ de ꝑua. l. prenaricationis. in fi. ꝛ instit. eo. p totũ. ¶ Opp. ꝛ vꝫ qđ sint alia publica iudicia quã ea q̃ numerant hic. vt. l. iul. de sacrilegijs: ꝛ residuis. Rñ. gl. fin Pla. q̃ cũ ỏt de. l. iul. maiestatis. cõprehẽdit ẽt de residuis. qđ satis plz. posses ẽt dicere qđ oĩa publica iudicia nõ sunt ꝫ numerata. ¶ Itẽ opp. qđ. l. iul. repetũ darũ. ꝛ. l. iul. de annona: nõ sint iudicia publica. sed sint iudicia extraordinaria. vt. ĵ. ad l. iul. repe. l. lex iul. §. hodie. ꝛ. §. de extraor. cri. l. annonã. Rñ. nõ repugnat quin sint publica: vt hic. ꝛ qđ extraordinaria pena imponat vt ibi: hoc vult dicere glo. sup ver. repetũ darũ. lz nõ alle. l. ¶ Extra gl. † op. ꝛ vꝫ qđ sint alia iudicia publica: vt l. qđ senat⁹. §. de iurijs. Jac. de are. vꝫ tenere qđ iudiciũ illud de famoso libello sit publicũ. ꝛ hec. l. sup plet ꝑ illã: ꝛ ita sentit gl. ĵ. ad turpi. l. ab accusatiõe. §. fi. fz. d. Azo intelligit melius: ꝛ ỏt sic. qđ iudicia dicũt publica qũq̃ que ex. l. publico⁹ iudicio⁹ descẽdũt. ꝛ hoc mõ sumit hic. Alio mõ dicunt iudicia publica oĩa que advindictã publicã ꝓponũtur. ꝛ hoc mõ oĩs criminalis accusatio põt dici publicũ iudiciũ: ꝛ hoc mõ sumit in. l. qđ senat⁹. ita tz Azo in summa instit. de pub. iudi. in ꝓn. ¶ Dis expeditis venio ad qõnes. hic ỏ: qđ. l. cornelia. de test. ỏ: publicũ iudiciũ[a]. ¶ Quero † quid de alio 5
a instꝛo fabricato falso. ỏt Pla. q̃ tũc 2. nõ est publicũ iudiciũ: hoc ꝓbat ꝓhãc. l. que restrigit se ad. l. corneliã de testa. itẽ ꝓbat per. l. Paul⁹. ĵ. rñ. §. de fal. ꝛ. ĵ. ti. ĵ. l. ij. §. ĵ. Azo fuit cõtraria opi. ꝛ ỏt qđ ꝑ quolibet instꝛo falso cõpetit. l. cor. de fal. ꝛ est publica accusatio. vt instit. eo. §. itẽ. l. cornelia. de fal. ꝛ. §. de cõcus. l. ij. ĵ. rñ. ꝛ ꝓbat. C. qui accu. nõ po. l. senatus. ꝛ. l. § vt ꝓponis. C. si reus vel accusa. mor. fue. ꝛ. l. ꝛ si ad te. C. de fal. 6
ꝛ plene no. C. de fal. l. eũ qui. ꝛ ibi gl. ꝛ doc. tenent istã opi. ꝛ bene. nõ ob. hec. l. qz supple: ꝛ de alijs instrumẽtis. vt ỏt Azo. Itẽ nõ ob. l. Paulus. vt glo. dicit. ¶ Itẽ querit glo. quid de. l. fauia de plagiarijs. quid
9) ¶ Publicum iudicium. que sint publica iudicia ꝛ adde. qđi 3
de viscellia. ꝛ de turpil. ꝛ de crimine suspecti tutoris. vtrum sint publica vel priuata. examinemus de quolibet ꝑ se. ꝛ videamus † primo vtrũ. l. fauia sit publica vel priua. Pla. dicit qđ sit priuata accusatio: qz hic non numerat. Azo cõtra per. l. plag. C. ad. l. falci. de plag. sed Pla. rñdet. qđ ibi loquit tantũ qñ liber hõ plagio adducit: secus in alijs. sed Azo dicit melius. ꝛ ꝓbatur instit. e. §. pe. ꝛ etiã apparet: qz illa. l. fauia. ponit ꝛ enumerat in hoc lib. ⁊ ꝓ patet. ĵ. ad. l. fauiã. de pla. qui liber appellat publicoꝝ iudicioꝝ: vt. l. ij. §. post originẽ. C. de ve. iu. enu. nõ obst. qđ dicit Pla. qđ hic nõ enumerat: quia fateor qđ hic non enumerantur oĩa publica iudicia qz alia sunt. ¶ Quero de. l. viscellia. † quidaz dicunt qđ est publica accusatio: qz in. C. ponit inter publica iudicia. C. ad. l. viscel. Alij dicunt qđ nõ est publica accusatio. qz nõ ponit hic. hanc secundã partẽ videt tenere Dy. sed Jac. de are. videt tenere q̃ sit publica accusatio: nam reipublice interest ne dignitatũ ordo turbet. qđ respicit. l. iuli. viscelliam: vt. l. ĵ. §. pe. §. de vẽ. inspi. ꝛ. l. super statu. C. de questio. videre ꝛ aduertatis. ego puto qđ sit publicũ iudiciũ. nam. l. viscellia punit libertũ: qui tanq̃ ingenuus dignitatẽ assumit: vt. l. ĵ. C. ad. l. iul. viscel. sed assumere dignitatem quã quis habere nõ põt est crimen falsi. vt. l. eos. §. fi. ĵ. ad. l. cor. de fal. ergo ꝛc. ꝛ sic apparet q̃ illa. l. punit crimẽ publicũ. ꝛ lz illa. l. sit noua vel sepulta a. l. cornelia. de fal. tñ nõ desinit esse publica accusatio ꝛ crimẽ publicũ: vt. ĵ. latius dicã. ꝛ hoc vꝫ sentire gl. C. qñ ciui. ac. cri. ꝓ ciu. l. ĵ. vbi solũ furtũ dicit ibi ponit ꝓ matũ crimen. ¶ Quero †, vtrũ accusatio ex senatusconsulto turpilliano sit publica: quidã dicunt qđ est publica. ꝛ est truffa. ter. est qđ est priuata vt. l. iij. in fi. §. de ꝑua. ¶ Sz op. nonne quilibet põt accusare de suspecto tutore qui incidit in turpil. vt. l. ĵ. §. de iure fisci. ergo est publica accusatio: vt. d. l. ĵ. §. cõsequẽs. de suspe. tut. ꝛ dixi. §. in rubri. Rñd. hoc non est verũ vt dicã. ĵ. in seq. q. ¶ Quero † vtrũ accusatio suspecti tutoris 4
sit accusatio publica vel priuata. dicit glo. qđ est publica. vt instit. de suspe. tu. §. ꝓsequẽs. l. ĵ. §. cõsequens. §. de suspe. tu. ꝛ in hoc resident glo. In ꝓriũ facit qz põt in illo crimine interuenire ꝓcurator: vt. l. nõ solũ. in fi. §. de ꝓcur. ergo non est publicũ crimen: vt. ĵ. eo. l. penul. §. ad crimen. Breuiter q̃tũ ad hoc vtrũ possit interuenire ꝓcurator ꝛ qualiter: dicam. in. §. ad crimen. sed q̃tum ad propositum: dico q̃ accusatio suspecti

offenditur ecclesia vt cleric⁹ est publicum crimen: vt l. ſi in hoc; C. de epi. ꝛ cle. ꝛ ibi per Bar. ꝛ ideo crimen simonie est crimẽ publicũ ꝛ. l. ſi anti. eo. titu. et ibi vide Bartol. ꝛ Bal. in rubri. C. qui accuſ. non possunt in iij. ꝛ penũ col. ꝛ Baldum in. l. reos. ĩ. vj. col. C. de accu. adde gl. ꝛ Bar. to. i. l. j. §. huius studij. de iusti. ꝛ iur.

specti tutoris nõ est publica accusatio: quia nulla a
l. reperit qđ sit publica. ergo ꝛc. vt. l. iij. in fi. §. de pena. ꝛ qz nõ enumerat hic. ꝛ est expressum. ĵ. ad tur. l. j. §. suspecti. non ob. §. consequẽs. qz ibi loquit de accusatione suspecti tutoris ciuili quãdo agit ad remouendũ: nõ de criminali qñ agitur ad puniẽdũ: vt dicã in. §. ad crimẽ. Preterea nõ sequitur q̃libet põt accusare ergo est iudiciũ publicũ.
7 ¶ Pro cui⁹ † declaratione debes scire qđ iudiciũ ỏ: publicũ tribus modis. vno mõ largissime: vt oẽ iudiciũ qđ fit ad vindictã: seu ad vtilitatẽ publicã: dicat publicũ. ꝛ isto mõ accipit ĵ. eo. l. interdũ. ꝛ. l. qđ senatus. §. de iniur. ꝛ. l. licitatio. §. qđ illici
8 te. §. de publ. Alio mõ ỏ: largeª qñ q̃libet de pplo potest accusare. hoc modo accipit in. §. ꝓsequens instit. de suspe. tu. ꝛ. l. qđ senatus. §. de iniu. ¶ Circa qđ do tibi regulam vnã quam no: Omne iudiciũ quod non respicit offensam certe persone priuatim: de illo põt accusare quilibet de populo.
8 Exemplum † dicit statutum si quis iurauerit per corpus Christi puniat in. c. ista nõ respiciũt offensam certe persone principaliter: fz malos mores: ꝛ quilibet potest accusare. ꝛ ita loquitur. l. qđ senatus. §. de iniur. non autem iste talis punitur pena infamie ficut condemnatus de publico iudicio stricte sumpto. ¶ Tertio modo accipitur publicum iudiciũ stricte. ꝛ hoc modo accipit in hoc libro. ꝛ hac. l. ꝛ ista sunt iudicia de quibus damnatus statim efficitur infamis. vt. l. j. §. de his qui no. infa. vnde non sequitur quilibet potest accusare: ergo est publicũ iudiciũ: ꝓout accipitur hic vt fiat infamis: ꝛ fit strictum publicum iudiciũ: ꝛ ita sentit Azo in summa instit. eo. titu. Et si dicas ego reperio qđ dãnatus crimine suspecti tutoris est infamis. vt. l. iij. in fin. et. l. de enim. §. de suspe. tu. Respon. nõ est infamis ex edicto prętoris posito in. l. j. §. de his qui notan. infa. qđ patet: quia in multis casibus dãnatus de crimine suspecti tutoris non efficitur infamis: vt ibi dicitur. ¶ Quero
b quidᵇ de. l. agraria. † an est publicum iudicium.
9 Pla. in summa de pub. iud. dicit forte q̃ sic. quia d
hec accusatio cõpetit cuilibet de pplo vt. l. agra e
ria. §. de ter. mo. Sed veritas est in cõtrarium: qz ex. l. agraria non est introducta accusatio: fz actio ad partis profectum. vt ibi videbitis. Sed nos loquitur de publicis iudicijs que intentantur ad publicã vindictã. ꝛ ideo non est ponenda in hoc tit. sed in ti. de popu. ac. differt enim popularis actio a publicis iudicijs. ¶ Quero quid de. l. rhemia. dic vt. ĵ. ad tur. l. j. §. j. ¶ Quero quid de crimine prevaricationis: dic vt. l. iij. in princi. §. de ꝓdua.
10 ¶ Quero † quid de crimine quod punitur per. l. si quis in hoc genus. C. de epi. ꝛ cleri. dicunt quidam quod illud est crimen publicum. ꝛ per illã. l. illud adijcitur huic. l. ꝛ ita dicit Jaco. de are. breuiter. ego dico quod hoc non est verum: quod per illã. l. aliquid addatur huic. l. quia per illã. l. punitur quoddã crimen sacrilegij: sed crimen sacrilegij est numeratum hic sub. l. iul. maie. vt hic dicit glo. ꝛ apparet. ĵ. in processu libri. ergo ptz qđ nul e
lum nouum publicum iudicium addit huic. l. per c
legem illam. ¶ Ulterius quero⁶ statuto alicuius

¶ Dicitur large. vide in rub. §. tit. ĵ. ꝛ Bart. in. l. lex cornelia. in fi. §. de iniurijs.
¶ Quero quid. an accusatio de. l. agraria sit publica. vide hic Jmol. qui contrarium tenet. ꝛ Bar. in. d. l. agraria. quid autem in verberante aliquem an sit crimen publicum vide Bar. in. l. iul. ad legem iul. de vi publi.
† ciuitatis est alterata pena homicidij ꝛ falsitatis ꝛ similiũ delictoruz: an desinat esse crimen publicũ: ꝛ iudiciũ publicum: ꝛ huius qõnis effectus est magnus ꝓpter. l. pe. §. ad crimen. ĵ. eo. titu. Item ꝓpter infamiam quam incurrit dãnatus de c
publico iudicio. Jac. bu. disputando vnaz questionẽ determinauit qđ non desinat esse crimen publicũ: lz per statutũ publicũ sit alterata pena: ꝛ hoc ꝓbat hic. alterata est pena. l. iul. de adulte. per. l. q̃uis. ꝛ in authentica sed hodie. C. de adulte. ꝛ tamen nemo dicit qđ desinat esse crimen publicum crimen adulterij: lz pena sit alterata per. ll. illas. Preterea alterata est pena. l. iulie peculatus: ꝛ tamẽ nemo dicit qđ desinat esse crimen publicum. Item altera ta est pena. l. iul. repetũdarum vt. ĵ. ad. l. iuliã repe. l. lex iuli. §. hodie. et tamẽ nemo dicet qđ desinat esse crimen publicũ. Itẽ ꝓbatur per. l. si quis in hoc genus. ꝛ aut. ibi posita C. de epi. ꝛ cleri. ¶ Sed ꝓtra hoc videtur casus in. l. nostra. quia illa dicũtur publica iudicia que ex. l. iudiciorum publicorum descendunt: sed nũc videtur q̃ nõ accuset ꝑ homicidio ex. l. cor. de sica. sed ex illo statuto. Preterea ꝓtra Ja. bu. videt casus in. l. ĵ. §. de ꝓcu. sm opi. gl. fz fz opi. Azo. est casus ꝑ eo. ¶ Quid
d dicemus aduerte quandoq̃ per
statutum seu per aliam. l. nouã effi
citur aliquid delictum quod prius non erat delictum: exemplum. dicit de Suza. in. l. transigere. C. de trãsac. ꝛ adde qđ no. Bar. in. l. infamẽ. ĵ. e. ꝛ ad Bar. ᵇ adde Bal. in. l. reos. in. viij. col. C. de acc. ꝛ in. c. si ꝗs filiũ. de pac. te. ꝛ ex his q̃ Bar. hic voluit vꝫ qđ statutũ possit ꝓmutare penã homicidij non penã pecuniariã. sed cõtrariũ voluit Dostien. in. c. fi. de accu. ꝛ Lancre. in sua cõpẽdiosa. ꝛ Jmol. hic. ꝛ vide que not. Bal. in. c. ĵ. §. iniuria. de pa. iur. fir. ꝛ vide Bar. qui idem velle vꝫ in. l. ĵ. §. vi bono. rap. ꝛ in. l. nunq̃ plura. de prima. de li. ꝛ no. per Bal. in. d. l. transigere in. vj. col. ver. iuxta istam primam. C. de transactionibus.
¶ Quid dicemus. no. sing. ter. in. d. l. ij. fin. d. Jo. q̃ si statutum ponit nomẽ delicti nouum nõ est publicum delictum. Andre. Barba.
¶ Aduerte quandoq̃. vide Bal. in rub. C. qui accusa. in ver. sed quero an forensis. ꝛ in ver. sed q̃d si statutum.

a ¶ Jurat formiter. Adde Bar. in l. omnes populi. in. vij. q. princip. ff. de iusti. & iure. et in l. j. de cõdictio. ex lege.

Andre. Poma.

b ¶ Illuc ad ppositus. adde Jo. and. & cañ. in c. fi. de consue. di xi in rubr. de homi. Pisului pridie Peruſij vbi viget tale ſtatutũ. vide Ange. in l. is qui cum telo. C. de ſica. vbi tz valere. Bal. in l. grachus. C. õ adul. & in c. j. §. vel furtum. de pace iura. fir. vidẽ scribẽ. in c. fi. de pbẽs. in. c. ij. de deli. pue. Alber. de roſ. q. exẽ ij. in ſecunda parte. vbi tz qõ teneꝛ Ange. in l. ij. §. quid cũ tutela. C. de fica. vide Bar. i pſi. exciij. incipi. quidã de curnania fuit occiſus.

ſtatutũ ſi quis iuerit de nocte: in tantum puniaꝛ iſto caſu ille qui accuſatur: accuſatur accuſatione deſcẽdẽte ex. l. municipali. qñq; p ſtatutum ſeu per aliã. l. nouam inducitur noua ſpecies delicti & nouũ nomẽ delicti. & tunc ex illa. l. noua punietur. hic eſt caſus in. l. j. §. de concuſ. Sm lec. glo. ibi enim dicit quod quidaz falſitati nomen impoſuit nouũ. ſ. cõcuſſio: & ideo nõ eſt publicum iudiciũ: vt ibi no. quãdoq; ſtatutum nõ imponit nouũ nomen delicti. ſed ſolum penã alterat. & tunc nõ accuſatur ex ſtatuto ſeu ex. l. illa noua. ſed ex. l. antiqua publicoꝝ iudicioꝝ: cuius pena p ſtatutum eſt alterata.

12 Probatur. nam hoc † videmus in iuramento: ſi aliquis iurat formiter
a ſe emiſſe vel locaſſe: datur actio ex illo contractu nõ ex illo iuramẽto: vt. §. de iureiuran. l. ſi duo patroni. §. idẽ iuli. & §. ſequen. ſed ſi iurat informiter: tunc datur actio ex iureiurando. ita eſt in ppoſito ſi ſtatutum
1 diſpoſuit ſup certo delicto nomina to: agetur ex illa. l. antiqua nõ ex ſtatuto: alias ageretur ex illo ſtatuto. Pterea ſi lex diſponit ſup certo cõ
2 tractu: vt circa emptionẽ locationẽ
3 & ſimiles Ictus: tunc ex illis cõtractibus agit: vt in ti. de Ibẽ. empt. & in ti. loca. & fi. ſed ſi. l. nouũ Ictũ in
4 ducit: agit ex nouo Ictu condictiõe
5 ex. l. exemplum in cõtractu emphyteotico: vt. C. de iure emphy. l. j. et
13 inſti. loca. §. adeo. Similiter † docent in. l. ij. C. que ſit lon. conſuetu. in conſuetudine. nam dicunt aut
6 conſuetudo diſponit formiter aut informiter. ſicut in iuramento. pro
14 hoc habes † exemplũ. inſti. eo. tit.
7 §. item. l. iulia. de vi. & §. ſeq. vbi apparet qõ licet raptus virginis puniatur per. l. raptores. C. de rapto. virgi. tamen dicitur publicum iudicium. l. iuli. de vi. cuius pena alteratur per. l. raptores. ratio quia non
8 inducit nouum delictum nec nouuz nomen delicti: ſed pena tantum alteratur ſuper eodem delicto. Nunc
10 15 ad † propoſitum b ſi per ſtatutum
b alteratur pena ſup homicidio: non
11 accuſatur accuſatione deſcendente ex ſtatuto: ſed accuſatur ex. l. publicorum iudiciorum. ſ. ex. l. coꝝ. de
12 fica. cuius pena eſt alterata per ſtatutum. ſed ſi ſtatutũ inducit nomẽ nouum delicti: & nouam ſpeciem: vtputa quia impoſuit falſitati nomen barattariam ſeu mogobellum: tunc accuſatur accuſatione deſcendente ex ſtatuto: & damnatus non efficietur infamis: quia nõ eſt damnatus publico iudicio. ¶ Quero † quid ſi per ſtatutum ſeu aliam. l. reſtringatur accuſatio ex alia qua. l. publici iudicij: vt non omnes ſed certi poſſint accuſare: deſinit ne eſſe publicum iudicium: breuiter dico q nõ. caſus eſt. j. de falſis. l. lege cornelia. ij. §. de partu. & l. quãuis. C. de adulte. Ex
17 hoc † apparet verificatum id quod. §. dixi: q nõ eſt bona conſequentia. quilibet poteſt accuſare: ergo eſt crimen publicum: quia non eſt verum: vt
18 §. dixi accipiendo publicum ſtricte prout accipitur in hac. l. & in toto iſto libro. nam multi nõ poſſunt accuſare & tamen eſt crimen publicum. Quero in ſtatuto † dicitur q quilibet poſſit accuſare: vtrum ex hoc quod dicit quod quilibet poſſit accuſare: ſequatur quod crimen ſit publicum: accipiendo publicum prout hic dicit tex. videtur qõ ſic: vt. l. iij. in fi. §. de pœna. contra puto. quod ex hoc non ſit publicum iudicium q̃tum ad effectum publici iudicij: de quibus videbitis in proceſſu. ratio quia hoc non dicitur hic nec in toto iſto libro terribili. ſed eſt crimen publicum q̃tum ad alios effectus aſſumẽdo publicum alio modo: prout. §. dixi. Item quod dixi de infamia dicam latius in. l. infamem. alias incipit non ex omni. j. eo.

☞ Crimen dicitur capitale cuius pena eſt mors ciuilis ſeu naturalis.

Crimen etiam dicitur capitale licet due pene alternatiue imponãtur: videlicet vna capitalis alia non.

Pena capitalis impoſita conditionaliter facit iudicium capitale.

Augmentatio pene ſi fiat qualiter cognoſcatur quod fiat vigore eiuſdem. l. vel officio iudicis.

Condemnatus pro falſitate & in quãto pluri ſi nõ ſoluerit infra. x. dies. an ſi peruenit in fortiam cõmunis & velit ſoluere condemnationem ſine quanto pluri vigore ſtatuti vt euitet amputationẽ lingue admittatur.

Statutum per quod diſponitur quod declinans iuriſdictionẽ poteſtatis poſſit impune offendi inducit penam capitalem.

Excommunicatio non dicitur pena capitalis ſed medicinalis.

Statutum quod bannitus a centum libris ſupra poſſit impune offendi non inducit penam capitalem.

Damnatio ad perpetuos carceres dicetur pena capitalis.

Pena perpetui carceris de iure ciuili non imponitur.

Damnatus perpetuo ad opus publicum quando dicatur damnatus pena capitali.

Publica iudicia ex quibus pena pecuniaria infertur que ſint.

Pena abſciſſionis membri eſt pena capitalis impropꝛie.

Tanta autoꝛitas requiꝛitur in imponenda pena abſciſſionis membꝛi quanta in iudicante ſuper toto coꝛpoꝛe.

to coꝛpoꝛe.

13 Digitus nõ dicitur membꝛũ ſed officium membꝛi: large tamen dicitur etiam membꝛum.

Membꝛũ dicitur a metioꝛ metiris & dicitur quaſi coꝛporis pars. & dicitur qõ habet propꝛie officium. b

Illa dicitur pars rei que diſtinguitur per partes officioꝝ ſeu miniſterioꝝ.

14 Statutum dicens quod qui abſciderit membꝛum alicui ſimile ſibi abſcindatur: ſi digitus eſt abſciſſus digitus debet abſcindi.

15 Debilitatio membꝛi non eſt pena capitalis.

16 Membꝛum dicitur debilitari quando officiũ mẽbꝛi aliqualiter impeditur.

a ¶ Publicoꝝ. nota que ſit pena capitalis. & ideo querit hic Jmol. an ſi ſtatutum imponit penam capitis verificetur in exilio.

¶ Quero quid. ſi alternatiua imponitur capitalis & non capitalis: an dicatur pena capitalis. adde Bal in l. reos. in ij. col. de accuſa. et Bal. in. l. fi. de iniu. ¶ Sed cõditionaliter. Si pena capitis ponit cõditionaliter. an crimen dicat capitale. Bar. videtur velle contrariũ in. l. duobus. §. idẽ rñdit. ſ. p ſoc. et ad hoc vide q̃ dixi in. l. vbi fideiuſſoꝝ. de ſol. ſm Bald. poſt Bar. ibi p imoꝝ. i. l. ſita ſup. i. v. char. õ ver. ob. et Bal. in. l. trãſigere. in. v. col. in duabus q. C. de trãſac. vnum tene mẽti quod eo caſu quo poſt lapſum tpis reſpublica acceptaſſet penã pecuniariã vꝫ renuntiaſſe pene capitali. l. q̃uis. la. ij. & ibi Bal. C. de vſu. & Bal. ĩ. l. data opera. i. v. co. C. q̃ accu. ĩ. l. reos in. v. col. C. de accu. & Bald. in. l. j. in pe. colũ. vbi q̃rit ſi ſtatutum dicit quod bannitus in perſona non poſſit ſuccedere & aliquis fuit bannitus & in centum ſub condit. ſi venit in fortiã cõis & nõ ſoluerit. j. x. dies furcis tradatur: an poſſit ſuccedere.

¶ Sed augetur. ſi pena augmẽtatur ppter contumaciã an dicatur pena propter delictum. adde qõ ſi etiam illa non ſoluat venit puniẽdus capitaliter. vide oĩno Bar. in. l. j. §. fi. ſi quis ius di. per Ly. ĩ. l. j. C. de cri. ſtel. & Bart. in. l. & ideo. de compen. et Bal. in. l. ij. C. de requi. reis. & in. l. an imitilis. §. de except. ſz pone qõ in. l. vel ſtatuto nihil diſponit. ſz iudex ĩ ſniã mãdat ſolui ſub pena quãti pluris an illud quãtuz erit pena delicti vel contumacie. & vide hic Ang. & Bal. in. l. quicunq;. C. de req; reis. & an valeat talis ſniã vi. Ang. & Jmoꝝ.

hic.ꝛ Bal.in.l.cum iudex.C.de iud.ꝛ adi predicta vi de Bal.in.l.ij.C.de requi.re.ꝛ Ang.in.l. nemo carcerē.de exac.trib.in prin.ꝛ Bal.in.l. data opera.in.iij.col.ꝛ in.l.cum ſi.C.de ſepul.vio.ꝛ Bal. in addi.Spec.in ti.de ſen.in.xiij.col.ꝛ de hoc vide p Bal.

in.l. et in mitis. C. de appel. per Bal. aliquid in l.iij.§.fin. qui ſatis. cog. p'gl. in.l.iij.eo. tit. ad ſuꝑdicta vide Ang. ō are.i tracta. ſuo maleficiorū inverſi. ſi non ſolueris itra x.dies.

a ¶Alteri? quero. ſi ex forma ſtatuti aliquis īpune poteſt offendi pena eſt capitalis. idez ſi apponit pena qō nō audiaſ. Jaco. buderit qō ſi interuenit ꝓcuratoꝛ non eſt capitalis. ꝛ vide Ange. in.l.ij.

§.q̄ hoc.ſ.de adul.ꝛ Bar.in.l.data opa.in. xxvij. col.C.q̄ accu.ꝛ in.l.reos.in pe.q.de accuſa.

b ¶Perpetuū carcerē.de dānato ad ꝑpetuū carcerē.adde q̄ ꝑpetuꝰ carcer eſt ꝑpetua ſeruitꝰ vt in l.ij.de lib.ho.exhi.facit.l.titio.§.j.de odi.ꝛ demō. ꝛ vide qō no Bar.in.l.i periū.ꝛ ibi Bal.ff.de iur. om.iu.ꝛ p Bal.in.l.j.C.q̄ acc.nō poſ.ſz nū q̄d iudex ſecularis poſſet dānare ad ꝑpetuos carceres. dic qō nōvt in.l.ſeruo.C.de pe.ꝛ i.l.icredibile.et.ꝛ iō ſi ibi morieꝰ nō efficerēt inteſtabilis: ita dixit Ang.ꝛ Jmo.i.l.ſi qs mihi bona.§.j.ō acq̄. he.ꝛ ad oīa iſta vide de his q̄ ad li.que. nō poſ.in.l.j. ꝛ Bal.in.l.reos.i.ij.col.C.de acc.vī tñ qō valeat ſnia ꝑpetui carceris. lz poſſet reuocari ꝛz gl.i.d. l.icredibile.ꝛ ibi bal. Adde qō bal.conſi.cccl.xxx.añ. li.ōt qō ſuia iudicis ſeclaris ad ꝑpetuos carceres eſt ipſo iure nulla i reliqs trāſit cū Bar.ꝛ Jnno. uenerit in fortiā cōis: amputetur ſibi lingua: modo ille venit in fortiā cōis: ꝛ volebat ſoluere ſine quāto:ꝛ euadere linguā ꝛ remanere in carcere ꝓ quāto. Querebaꝰ vtrū poſſit.ꝛ ſic querebatur an illud quantū eſſet pena maleficij vel contumacie. Jtem dicit ſtatutum hic qō ꝓ falſitate non poſſet fieri excōputatio in apodiſſis: modo queritur an poſſit fieri in illo quanto pluri ꝛ doctrinā habes ex predictis. ¶Alterius quero a aliquis exigore ſtatuti ꝓpter † aliqō delictum poteſt impune offendi: exēplum. dicit ſtatutum ſi q̄s decliauerit iuriſdictionē poteſtatis vel capitanei poſſit impune offendi. an ſit pena capitalis ex eo qō poteſt impune offendi. videtur quod non: quia donec viuit caput non eximitur de ciuitate: quia poteſt ire per ciuitatē ſi aliquis eum non offendit. ergo ꝛc. vt hic dicit: contra. puto qō ſit pena capitalis. nam illud qō hic dicitur ꝓpter qō caput eximitur de ciuitate: hoc eſt ab his que ſunt iuris ciuilis. ſed per iſtam penam qō poſſit impune offendi: perdit ea que ſunt illius ciuitatis: q̄ non obediuit ciuitati vt.l.amiſſione.§. qui deficiunt. de capi.dimi. ergo erit pena capitalis.ꝛ hoc intelligas vt.j.dicam. ¶Quero † vtrum excōicatio ſit pena capitalis. gl. videtur dicere q̄ ſic in.§.media. inſtitu. de capi.dimi. vbi dicitur quod excommunicatus equiparaꝰ deportato. Cōtra. dico p tex. extra de ſenten. excom. c. cum medicinalis. lib.vj. vbi illa pena excōmunicationis dicit medicinalis, non mortalis.ꝛ ideo dicitur medicinalis. quia illa pena nō imponitur perpetuo: ſz vt a delicto deſiſtet ꝛ emendet quod facit: ſimile dicerem † ſi per ſtatutum ciuitatis vt ſolet fieri exbannitus a centuz libris ſupra poteſt offendi impune: erit ne pena capitalis. certe non: quia imponitur vt delictū purget ꝛ emendet ſoluendo penam ꝛ ſic eſt pena medicinalis non mortalis: ſed quando pena imponitur declinanti iuriſdictionez: pena eſt perpetua et non poteſt purgari. ideo eſt pena capitalis.

¶Quero aliquis † eſt damnatus ad perpetuum carcerēb: an ſit pena capitalis: certe lz de iure noſtro quis non debeat damnari ad perpetuuz carcerem: vt.l.aut damnum. §. ſolent. j. de penis. tamen ſi damnatur ad perpetuum cacerem: vel in perpetuis vinculis: erit pena capitalis: q̄ equiparatur damnato in metallum. ita tenet Jnnoc. in.c. qualiter ꝛ quando. extra de accuſa. ¶Quero qui dam † erat damnatus perpetuo ad opus publicū: vt erat quidā Bononie qui erat damnatus vt dānatos ad mortem ipſe cruciaret: an ſit pena capitalis. reſpondeo aut hoc fuit impoſitum in penaz in perpetuum: aut ad tempus. primo caſu equiparatur damnato in metallum: quia perpetuo debet deſeruire huic negotio: ꝛ ſic eſt ſeruus pene: ꝛ eſt pena capitalis. ſecundo non. vt.l. capitalium. circa princ. ꝛ.l. quidam ſunt. j. de pe. ꝛ hec ſufficiunt circa iſtam primam particulam. ¶Venio ad ſecūdam partem. hic dicitur quod non capitalia ſunt ex quibus pena pecuniaria aut coertio in corpus infertur. ¶Quero † exemplum que ſint publica iudicia: in quibus eſt pena pecuniaria: reſpondeo habes exemplum in leg. ij. j. ad. l. iul. de anno.

¶Secundo

12 ¶†Sēdo quero a vtrū mēbri abſciſſio ſit pena ca a pitalis. vel nō. videt q̄ nō: q̄ illa tantū dicuntur capitalia ex quibus mors naturalis inferꝛ: vel ciuilis. vt hic dicit. ſed per membri abſciſſionem infertur coertio in corpus. ꝛ ſic non eſt crimen capitale. Jn contrarium determinat Dyn. quia membri abſciſſio equiparatur morti. alle. §. ad hoc. in auſ. de colla. ꝛ no. in.l.ij.C. de offi. eius q̄ vi. alte. obri. alij dicūt contra per hanc.l. nō obſtant iura preallegata. per Dy. quia loquuntur quo ad iudicis competentiam. ille enim poteſt membrum abſcindere: qui pōt auferre vitā: videlicet qui hz merum imperium: nō tamen eſt capitalis pena. ꝛ ita pertranſeunt. mihi videt qō mēbri abſciſſio non ſit pena capitalis ꝓprie loquēdo. quia per hoc caput de ciuitate nō eximit ciuiꝛ: vt dixi. §. qō patet: quia ille cui amputatur manus vel pes pōt facere teſtamentū: vt.l.qui manus. §. de teſta. cū ergo nō perdat ea que iuris ciuilis ſunt: ergo pena capitalis nō eſt. ſed largo modo loquēdo pōt dici qō ſit pena capitalis: quia licet nō inferaꝛ mors tori corpori. tamē moritur membrū quod abſcinditur. ꝛ hoc reſpectu pōt dici pena capitalis im c ꝓprie. ꝛ ideo tāta poteſtas ꝛ auctoritas requiritur in iudicāte ſup mēbri abſciſſione quāta reqrit 15 tur in iudicāte ſuper toto corpore: q̄ requiritur 13 merum imperiū: vt.l.alle. per Dy. ¶Sed † quero quid appelletur membrum. vtrum digitus b ſit membrum. videtur q̄ non. tex. enim cum glo. in.l. non ſunt liberi. de ſtatu homi. probat quod digitus eſt officium membri non membrum. ad idem lidem offilius. §. de edil. edi. vbi ponit alternatiua inter digitū ꝛ membrum: ergo ſunt diuerſa. natura eſt: cōiunctionis eſt: vt cadat inter diuerſa. vt b no. in rub. de iur. ꝛ fac. igno. ꝛ.l. ſi is qui ducenta. in prin. §. de reb. du. ad idem facit. l. queritur. §. ſi quis digitis. §. de edil. edic. Jn cōtrariū facit: q̄ eadē ratione diceremus qō neq̄ lingua neq̄ oculi ſint membra. quia ſunt partes capitis. ꝛ officiuz ipſius capitis preſtant. quod tamen videtur contra. l. ſi cui lingua. de edi. edic. q̄d dicemus? Ad b facit extra de corꝛvitia. c. j. aduerte dico ſic. membrū dicit a metior: metiris. qō eſt partiri ꝛ diuidere. vnde membrū dicitur quaſi corporis pars. ita dicit Hug. ſuper verbo metior. modo ſi largo modo aſſumimus membrum pro. qualibet particula corporis: quelibet particula corporis dicetur mēbrum. nā ſicut dicitur domus. ꝛ quilibet lapis eſt pars domus: vt not. in.l. eū qui edes. de vſuca. ita in ꝓpoſito quelibet pars corporis pōt dici membrum: largo modo ſumendo. ſed ꝓprie loquendo illas appellamus partes ret que diſtinguūtur per partes officiorū. ſeu miniſteriorū: verbi gra c tia. domus habet plures partes: cameram: coquinam: aulam: in vna manducatur: in alia coquitur: in alia dormitur. ꝛ iſte ꝓprie dicuntur domus d partes: vt.l. ſi finita. §. ex hoc edicto. §. de damno infec. verſi. ſed ſi in plures. ad idem facit. l. j. C. de edifi. priua. ibi ꝛ ipſum concameres. modo in ꝓpoſito illa dicuntur ꝓprie membra que habent diuerſa officia: vt pedes ad ambulandum: aures ad audiendum: oculi ad videndū: ꝛ manus ad pal

¶Secundo quero. vide Ly. in.l. reos. C. de cuſt. reo. ꝛ in.l.j. C. de dilationi. ꝛ in.l. ſi quis non dicā rapere. in.ix.op. C. de epiſco. ꝛ cleri. ꝛ in.l. trāſigere. in.iiij.q. C. de tranſacti. adde Bal. in rubr. C. de iur. fiſ. lib.x. ꝛ de pa. te. §. ſi quis alium. ꝛ in.d. l. reos in iij. colū. et Salice. in d.l. tranſigere. in ꝓn ci. ꝛ an pena fuſtigationis ſit pena capitalis vide Bal. ꝛ Salic. in.d.l. trāſigere. q̄d de pena tertie partis bonorum vide glo. ſ. quod me. cauſ. in.l. iſti quidē. §. fi. que dicit quod nō dicitur capitalis. qō Bar. reperit. §. de excu. tuto. l. athlete. §. dat remiſſionem per tex. in.l.j. C. de reis poſtu. lib.x. ſed forte bene dicit glo. per tex. iſtum qui dicit q̄ relegatio non eſt capitalis. ꝛ tamen poteſt continere dānatus partes bonorum. j. de interdi. et relega. l. iij. in fi.

¶Utrum digitus. vtrum digitus ſit membrum vide Barto. Bal. Barti. fil. Sali. ꝛ Odof. in.l. non ſunt liberi. de ſtatu ho. vide Bal. in.c.j. in princi. de no. foꝛ. fideli. ꝛ Bald. in auſ. ſed nouo iure. C. de ſer. fugi. Joan. de ana. in.c. cum ex iniuncto. de here. ꝛ Bal. in.l. reos. C. de accuſa. ꝛ an mamilla hominis vel mulieris ꝛ an barba vel labia ꝛ an digitus ſit membrum. adde Bal. in.l. data opera. in xxij. colū. qui accu. ꝛ an ſtatutum puniens debilitantem membrū 14 tantem membrum puniat debilitantem membrū inutile. vide Barto. in.l.j. ad ſi. de edil. ac. vbi autem et quomodo comꝓhendatur debilitatiū mēbrum vide Bald. in.l. ſi fu. C. de ſer. fugiti. et vide moder. in.c. in quibuſdam. de pe. vbi referunt. qō ſi quis eſt damnatus ad mutilationem membri. intelligitur de manu. allega. text. in auſ. de manda. prin. §. coges. iuncta glo. ꝛ facit tex. in auſ. vt nulli iudi. §. j. Adde quod digitus ſit membrum Barto. conſi. ccj. incipien. queritur an digitus.

¶Andre. Poma. ¶Circa hoc. adde. c. accuſaſti. de accuſa. domi. Abb. ibi. ꝛ ibi dixi iſtud non obſt. vide ibi.

¶Utrum debilitatio. vtrū ꝓ debilitatione mēbri imponatur pena capitalis dic q̄ non: et bene: quia non equipollet morti. fallit tamē quo ad penam irregularitatis. c. fina. de homi. in. vj. et hic: adde. c. cum accuſaſti. cum gloſſ. fi. et ibi mod. de accu. et vide Bal. in.l. ſi fugitiui. in fin. C. de ſer. fugi. vbi habes poſt eum.

a ¶Publica.in primo.adde Bald. qui notabiliter loquitur in.l.j. C.ne ex delic.defunc. And. Barb.

b ¶Interdum. secus eo finito. finito iudicio ciuili potest intentari criminale: de quo tamen hic vide Imolam.

c ¶Respō deo ibi lo quitur. et not. ꝙ hic dom. Jo. retulit qđ actio ad vindictam dicitur il la ex qua nil adest actio de re familiari quādo ali quid ad est dicit esse glo. for te singul. in.l.ij. §. emancipa tus. ō col. do. et tuvi de Ange. ⁊ eundem in.l. ab ho stibus. §. si vir vxo rem. s̄. solu. matri mo. And. Barba.

d ¶Sed po tes dice re. ⁊ not. quod ista l. procedit quando vi tracta actio principa liter tenea tur sed si criminali ter inten tatur prin cipaliter ⁊ ciuiliter vt puta pro restitutio ne reinci denter ad mittitur. casus est singularis ſm dom.

Joā. in.l. interdum. §. qui furem. j. de fur. licet satis concordat. l. iiij. §. si dicatur. j. finium regund. Fu. eum. Andre. Barba.

cui debilitatur non mortī: vt.l. qui actione. §. sed si q̄s seruū. ad.l. aq̄l. ⁊.l. ita vulneratus. eo. ti. ¶Sed quero † quid est debilitare de quo loquuntur quotidie statuta. Rñdeo membrū dicī tūc debilitari qñ officiū mēbri aliqualiter impedīt: vt l. item offilius. s̄. de edil. edic.

a Publica. a Quidam habent in litera perimitur. alij habent permittitur. secundū b primā lect. habes quod mortuo accusato vel accusata accusatio extinguitur. scōm aliam lec. dicī qđ reo seu accusato: vel rea defūctis: actio permittī. ⁊ sic durat. ⁊ sic iste litere ⁊ sunt contrarie. scōm primā literam examinabo materiā. j. e. l. defuncto. ⁊ secundū secūdam literam examinabo. j. eo. l. accusatore.

3 Interdum. Pendente iudicio super actione ciuili non pōt proponi accusatio criminalis sup eodē crimine. 4 h. d. ista. l. ¶Op. de. l. ij. §. hoc edicto. s̄. vi bono. rapto. ⁊ C. quando act. ciui. preiudi. cri. l. j. vbi p actionem ciuilē non preiudicatur crimi 5 nali. Solutio. in tantum preiudicat quia pendente vno iudicio non pōt 6 aliud intentari vt hic. secus eo finito b vt ibi. plene dicam in. l. ij. §. hoc 7 edicto. s̄. vi bono. rap. ⁊ per glos. et doctō. C. quādo ci. ac. cri. preiu. l. j. ¶Item opponitur ⁊ videtur qđ p 8 actionem ciuilem non preiudicetur 9 criminali. sed econtra: vt. l. fina. C. de ordi. iudi. Respondeo. ibi loquitur c quando a diuersis partibus proponuntur: vtputa ab vno ciuilis: ab 10 altero criminalis. hic vero quando ab eodem proponitur ciuilis et criminalis. ¶Item opponitur extra glōſſ. de. l. rerum amotarum actio ob adulterium. s̄. rer. amota. 11 vbi illa que est ciuilis nō differtur per aliam que est criminalis. Dicit Dy. quod hic loquitur quando iste actiones ciuiles et criminales descendunt ex eodē crimine: vt hic. 13

14 Detentus in carceribus si citatur potest comparere per procuratorem: et si non comparet est cōtumax.

secus si a diuersis criminibus ita dicit Dy. hic et ibi. Ego consuevi per illam. l. respondere aliter: vt plene dicam in. l. ij. §. hoc edicto. supra vi bono. rap. ¶Item opponi. extra glo. s̄. de iniur. l. prior. edixit. §. j. vbi dicitur qđ iudex nō debet pmittere qđ per ciuilē preiudicetur criminali. Respondeo ſm vnā expositionē quam ibi ponit glos. illa l. non est cōtra. sed cōcordat. sed ſm lec. quam ibi ponit Ja. de are. est spāle in. l. cor. de fica. vt ibi vidētis. ¶Venio ad aliam glos. ⁊ op. dicitur hic furti ⁊c. ¶Contra ex furto non descendit publicum iudicium vt. l. vlti. s̄. de fur. ergo per actionē furti ciuilem non pōt fieri preiudiciū iudicio publico quia ex ea non descendit publicū iudicium: sed hic dicitur contra. quare glo. dicit hic intelligas de tali furto ex quo erit crimen publicum: vt in plagio alicuius serui: ⁊ bene dicit. sed potes d dicere quod hic publicum iudicium accipitur largius: scilicet pro quolibet iudicio criminali: quod ad vindictam publicam proponitur: vt dixi. s̄. eo. l. j. materiam autem huius. l. diximus. s̄. vi bono. rap. l. ij. §. ex hoc edicto.

☞ Accusatus quando possit suum accusatorem reaccusare vel alium.

Accusatus prosequens suam iniuriā quando possit reaccusare suum accusatorem qui etiam prosequitur suam iniuriam.

Nomen rei inter reos ō: receptum qđ propositis exceptionibus dilatorijs: iudex pronuntiat esse sup accusatione procedendū: vel per litis contestationem si dicta pronuntiatio non precessit.

Litis ꝓtestatio in criminalib? fit parte absente: quia iudex interrogat ⁊ supplet vices partis.

Practica quod iudex facit sibi dari licentiā actori ⁊ reo expediendi processum.

Accusatus potest suum accusatorem reaccusare si non opponitur ⁊ valet processus.

Infamis accusat suum accusatorem: vel etiam extraneum qñ suam iniuriam prosequitur.

Accusatus ⁊ ꝺdemnatus qñ possit post sententiā suum accusatorem reaccusare ⁊ pena differat vel accusationem inchoatam prosequi.

Mors ex causa potest differri.

Dies cōmissi criminis si apponitur in accusatione ⁊ non probatur reus absoluitur.

Diei variatio facit videri diuersam rem esse propter temporum varietatem.

Reus qualiter probabit innocentiam si dies commissi criminis non ponitur in accusatione.

Judex potest ad instantiā rei interrogare accusatorem vt ponat diem commissi criminis in accusatione: vt reus certificetur ⁊ est satis equum.

Accusatio dicitur inchoata per solam inscriptionem.

Bannito a ciuitate si denouo accusatur: quando possit sibi dari fidantia a iudice vt compareat ad se defendendum.

Seruus potest procuratorem constituere in illis casibus in quibus potest esse in iudicio.

Accusans

15 Accusans aliquē lz pendēte accusatione puniat: potest tamen super accusatione procedi.

16 Accusatus pōt inscribere accusationē ꝓtra aliuz ante dānationē ⁊ ante cōclusionē in causa:

✱ Si qui reus. Ista lex est ita difficilis sicut aliqua que sit in hoc libro. ⁊ nunq̄ vidi eaz quod non mihi difficilis videretur. Et a diuidit principaliter in duas partes. prima loq̄tur vtrum accusatus possit accusare suū accusatorē pendente iudicio. scōa vtrū possit reaccusare post sententiam. secunda ibi. illud. Jtē secunda subdiuiditur in alias duas partes: quia prima loquitur vtrum post condēnationem posset de nouo reaccusari. secunda an posset prosequi accusationes iā inchoatas. secūda ibi inchoatas plane.

¶Et breuiter hoc intēdit. Receptus inter reos b non potest suum accusatorē reaccusare. nisi fuerit absolutus. secus si fuerit cōdemnatus pena q̄ auferat cuitatem vel libertatem. poterit. tamē accusationez inchoatā perficere. hoc dicit. Mo. tex. ibi constitutionibus esſi ⁊c. notabilia sunt clara.

¶Oppo. ad primam partem ⁊ videtur quod q̄s possit reaccusare suū accusatorē vt. l. j. C. q̄ accusationes possunt. Sol. dicit glo. quod non potest eum reaccusare de pari vel minori crimine. sed de maiori crimine posset: vt. l. cōtra. vide glos. q̄ incipit scilicet accusatorem suū. ¶Ad illud oppo. lenocinium est maius adulterio vt. l. athletas. §. ait prētor. s̄. de his qui notā. infa. sed accusatus de adulterio nō tamen reaccusat de lenocinio: vt. l. ij. §. extraneus. j. de adul. ergo sol. precedens est falsa. respondet glos. quod solu. precedens debet intelligiante nomen rei receptum inter reos. postea enim nō potest reaccusare etiā de maiori: vt. d. §. extraneus ⁊ hic. Intelligit ergo glo. nostra quod nullo modo quis reaccusat suum accusatorē post nomen rei receptū inter reos. ita etiam sentit gl. magna in distinctione Roge. ibi posita. breuiter c domini non est dubium quod. l. nostra loquitur post nomen rei receptū inter reos: quia tex. dicit hic. is qui reus ⁊c. Sed tamen. l. j. C. qui accu. nō possunt nō debet sic distingui: sed debemus sic dicere. ibi loquitur quando accusatus reaccusat accusatorem suum de crimine preiudiciali ad primum: quod potest indistincte. hic vero loquitur quādo reaccusat de crimine nō preiudiciali: ideo quando crimen preiudiciale proponitur. ex eo resultat quedam exceptio peremptoria: vt in isto exemplo glo. posito in dicta. l. prima. C. qui accusa. non possunt. ⁊ posito hic in glo. vltima. Sed exceptiones peremptorie possunt opponi quādocūq̄ ante sentētiam: vt. l. si maritus. §. prescriptiones. infra de adulte. ergo ⁊c. ⁊ illud teneas quicquid b dicat Petrus ⁊ Cyn. et etiam Roge. hic. ¶Tertio opponitur de. l. neganda. in fine. C. qui accusa. non possunt. vbi indistincte permittitur reac c cusatio. Solu. si quidem accusatus vult reaccusare suum accusatorem: vt procedatur super accusatione: non potest: vt hic. Si vero vult accusare: d vt differatur effectus illius accusationis: hoc potest: vt. l. cōtraria: effectus illius accusationis est:

✱ Pro concordia. Aduerte occasiōe citatiōis qñ iudex scit impedimētū rei citati tñ citat? rei? tuet citat? ipso iure. Si aūt ignorat iudex tūc poterit peti restitutio in integrū aduersus actū gestū ꝺ eum. ita Bar. in. l. ij. ff. de i. ius voc. in fi. prin. ¶Cōtrari? tamen innuitur in hac l. is q̄ rei?. Tu dic debet intelligi in hac l. is quicūq̄ fuit incarcerat? fuit clpa ⁊ erat cā paruaꝛ causa impedimēti erat lōgo tēpore duratura et ita pcedat scōa opinio. secus si impedimentū non erat sui culpa ⁊ in cā arta dua ⁊ parua tempore duratura ita solui? p dom. Ale. in. l. ij. iunctis his q̄ habēt in. l. ij. §. si q̄s in iudicio. ff. si quis cau. Posset etiā excogitari alia solutio q̄ Bar. in hac. l. is q̄. quia post condemnationem poterit eam prosequi. vt est casus hic in fine. hoc dicit glos. secunda in fine.

¶Venio ad alias glos. que tangūt primam partem: ⁊ videtur indistincte quod accusatus possit reaccusare suum accusatorem: vt. l. prima. C. de calumnia. Respondeo. ibi nō accusat sed officium iudicis implorat: vt puniatur ille qui calumniose accusauit. ita dicit glossa. ⁊ optime hic: ⁊. l. j. C. qui accusa. nō possunt. Vel dic quod ibi accusando de calūnia prosequitur suam iniuriam sibi factam in accusando calumnioſe: qđ pōt: vt. l. negādā. vel dic qđ ibi loquit qñ vnū crimē qđ refert est connexuz crimini ꝓposito: qđ pōt fieri: vt statim dicā. ḡhbet istarū solutionū est vera. ¶Quinto op. d vide l. ij. §. si publico. j. de adulte. vbi refertur crimen etiam post nomen receptum inter reos. gl. magna dicit ibi nō accusat: sed excipit. ⁊ ita not. etiā in lege negāda. Ista sol. nō est bona. nā exceptio est proprie actionis exclusio: vt. l. ij. s̄. de exceptio. sed in. §. si publico. illa exceptio pposita nō repellit accusantē: lz facit eū puniri. ergo hz magis vtz accusationis quam exceptionis. dicit Pe. ⁊ bene quod ibi loquitur quando crimen quod refertur est connexum crimini primo loco ꝓposito. sicut est adulteriū ⁊ lenocinium eiusdē adulterij. ⁊ b videt etiā sentire glo. in dicta. l. secunda. §. extraneus. quod placet. ¶Sexto opponi. e loquit qñ citatur ex causa criminali propter publicā vtilitatē ar. l. ita vulneratus. ff. ad le. aquil. Prima autem opīo loquat in ciuilibus.

✣ And. Po. ¶Js q̄ re?. ibi pma loq̄t. ⁊ sic no. ꝺ assessorē fz Ang. q̄ facit mortuū suspēdi: vt poterit puniri de iniuria licet contradicat Jo. de imo. seruari de facto. vide quod not. in. l. ij. C. q̄ testa. fa. pos. Joā. de imo. in. l. defuncto. j. co.

¶Js q̄ re?. reaccusare. an hec. l. hēat locū si accusator reconueniat ciuiliter vide Bar. in auc. ⁊ cōsequenter. in ver. quero. ij. vtrū actor. C. de sentē. ¶L. nostra loq̄tur. fz Bal. in. l. j. C. qui accu. tz cōtrarium: vt ibi p eum in. ij. col.

¶Quinto op. vide Bal. in. l. negāda. C. q̄ accusa. non possi. in quibusdam lec.

¶Sexto op. lz an in casu. d. l. iudex poterit inqre. vide not. per Bar. in. l. ij. §. si pub. de adul.

de.l.neganda. C.qui accusa.nō pos sunt. vbi indistincte accusare per mittitur accusatorē suū de maiori crimine. Aduerte qm̄ intellectus illius legis in nulla parte. C. declaratur. sz iste glosse declarant eā. l. illa neganda. pōt intelligi duobus modis. Primo qm̄ accusatus vult reaccusare suum accusatorē: tunc solu. cōtrarij est: quod hic loquitur post nomen rei receptus inter reos: quo casu nō potest reaccusare etiam de maiori. ibi vero loquitur ante nomē rei receptū inter reos: ⁊ ita intelligit secunda gl. huius legis hic in fine. secundo modo legitur. l. illa: quod ibi loquitur quando accusatus vult reaccusare extraneum: quo casu distinguitur de minori vel maiori: vt ibi. hic loquitur quādo vult reaccusare accusatorem suū. ista lectura ponit in gl. superver. inchoatas. ibi. porro. ⁊ potest esse vera. et secundū hanc lecturaz habes quod accusatus potest reaccusare extraneū de crimine maiori: nō distincto vtrū nomen receptum fit inter reos vel nō. Contra hoc videtur text. in l. reum. C. de pcu. ppter quā. l. quidam damnant hanc opi. sed in veritate ista opi. est vera. nam suo nomine etiam accusatus receptus inter reos potest accusare: secus si alium vellet defendere vel alio nomine accusare. pbatur in. l. pe. ſ. tit. ſ. Proclaratione istar ū glo. quia doct. hāc materiam nō bene summarunt: vt hec materia tibi liqueat distinguas: aut accusatus vult aliū accusare ante nomen receptū inter reos. aut post nomen receptū inter reos ante sententiam: aut post sententiā: primo casu aut accusando ꝓsequit suā vel suorū iniuriā. ⁊ pōt indistincte: vt. l. neganda. aut nō: ⁊ tunc aut accusat de maiori crimine. aut de minori. vel pari. primo casu pōt. secundo casu non pōt accusare vt ꝓcedatur: sed potest accusationem proponere vt differatur: vt. d. l. negandaſ. in omnibus tamen casibus in quibus dicam ꝙ post nomen rei receptum inter reos potest reaccusare: in illis potest reaccusare ante per iura que. ſ. proxime dicam. secundo casu[b] aut vult reaccusare suū accusatorem: aut extraneū: primo casu aut reaccusat implorando officium iudicis aut excipiendo: aut reaccusando principaliter. primo casu potest. C. de calum. l. ſ. secundo casu: aut est exceptio peremptoria: ⁊ pōt ꝓponi: aut est dilatoria. ⁊ tūc secus: vt. l. ſi maritus. §. prescriptiones. ſ. de adulte. tertio casu dicunt quidā ꝙ indistincte nō potest reaccusare. ita sentit glos. hic. ⁊ Pet. ⁊ Ly. C. qui accusa. non pos. l. ſ. ⁊ ibi not. Tu vero distingue. aut crimen qō secundo refertur est preiudiciale ad primum. ⁊ potest. vt. l. ſ. C. qui accusa. nō pos. ratio: qz ex hoc resultat quedam exceptio peremptoria: vt. §. dixi. aut nō est preiudiciale: ⁊ tunc aut crimen qō secundo ꝓponitur est primo crimini connexum: ⁊ potest accusare: vt. l. ij. §. ſi publico. ſ. de adulte. ⁊ not. in. §. extraneus. ea. l. aut non est connexum primo: ⁊ tunc aut vult reaccusare vt ꝓcedatur indistincte: et nō pōt vt hic: nisi suam vel suorum iniuriā ꝓsequaſ. vt. l. neganda. C. qui accu. non pos. aut vult solum se inscribere vt differatur post sententiā: ⁊ potest: vt. d. l. neganda. in fi. ſi vero vult reaccusare extraneū tūc stamus distinctioni. l. neganda. aut vult reaccusare de maiori: ⁊ pōt indistincte. aut vult reaccusare de pari vel de minori: ⁊ non potest nisi suam vel suorum iniuriā prosequaſ. pōt tñ accusationē ꝓponere vt differat: vt d. l. negāda. Expedit? de cōtrarijs venio ad. q. dixi qō pōt reaccusare suū accusatorē si suam vel suorū iniuriā prosequatur. Quero† quid si primus accusator suam prosequatur iniuriam: an secundus poterit reaccusare suam iniuriaz ꝓsequēdo. gl. hic dicit ꝙ nō. idez tenet gl. C. eo. l. negāda. Ddof. et Jacobus de bel. tenent contrariū qō indistincte accusatus pōt reaccusare suuz accusatorem ꝓsequendo iniuriā suā: etiā si accusator primus ꝓsequaſ suā iniuriā allegāt. l. qui cū mator. §. ſi libertus. ſ. de bo. liber. et. l. ſi quis in grauj. §. vtrū. ad filleia. hoc etiā tenuit Guido de suza. dicens ꝙ nō est cōgruū qō p. l. assiduis. C. ꝙ potio. in pig. que. l. loquitur in cōtractibus. ⁊ sic in ciuilibus determinent iura que loquunt in criminalibus. Dy. reperitur in quibusdā additionib? qō tenuit gl. in quibusdā qō tenuit contra Jac. de ra. ⁊ Pe. tenent glo. vt refert Ly. in. l. negāda. qō sicut quādo neuter ꝓsequitur suam iniuriam. ⁊ sic sunt in pari causa nō permittitur reaccusatio: ita eadē ratione quando vter ꝙ ꝓsequit suam iniuriam: quia in pari causa remanēt. Cōmuniter seruatur ꝓtrariū per oēs partes Italie ⁊ maxime Bononie. ideo aduerte. quandoqz crimen quod secūdo objicit est connexū primo: qz tu accusas me ⁊ ego te de criminibus factis in eadē rixa: ⁊ tunc nō est dubiū ꝙ reaccusatio admittaſ: qz ꝓpter vnitatez tēporis videt vnū factū ⁊ vnū delictū: vt not. glo. C. vñ vi. l. ſ. in fi. mag. glos. ⁊ §. dixi ꝙ qñ crimina sunt connexa indistincte permittit reaccusatio: sz si crimina essent separata: vt qz accuso te de crimine cōmisso hodie. ⁊ tu accusas me de crimine commisso ante. ⁊ tūc habēt locū predicte opi. finaliter tñ ego credo ꝙ illud quod consuetudo obseruat fit verius. ꝙ opi. glo. ⁊ Jaco. de bel. ⁊ Ddoffr. dicunt verum per leges per eos allegatas. Ad contrarium rñ deo: et primo ad. l. assiduis. qz ibi quod secūdo daretur: denegareť primo. ideo primo nō aufertur: sed in questione proposita vtriqz conceditur qō possit accusare. ⁊ nemini aliquid auferť: sed ibi alteri auferť: si secūdo cōcederetur: cuz nō a possit vtriqz concedi. Ad id qō dicitur ꝙ remanet in pari causa: vt dicit Jac. Lyn. ⁊ Pet. respondeo ꝙ paritas cause quando vterqz prosequitur suam iniuriam non habet eandem rationem que est quando neuter prosequitur. qō patet: quia qui libet prosequitur vindictā proprie iniurie: ⁊ ideo prosequitur quodāmodo ꝓprium interesse. ⁊ ideo admittitur reconuentio sicut in ciuilibus. vt. l. cuz Papinianus. auť. ⁊ consequenter. C. de sen. ⁊ inter loc. oiz iudicū. nec obstat si dicať qui prior appellat prior agat: qz credo ꝙ prius terminabitur prima ꝙ secūda: sed super vtraqz simul procedetur: ⁊ c poterit vtraqz accusatio eadē die determinari ꝑz materiam conuentionis ⁊ reconuētionis: vt. l. cū papi. ⁊ auť. ⁊ cōsequēter. ⁊ no. in. l. qui prior. de iudi. Dicit hic post nomen rei receptū inter reos.

3 Quero† quando nomen rei dicatur receptum
a inter reos[a]. gl. videtur dicere ꝙ recipitur post lit. cōtest. ita no. ſ. de adul. l. ſi maritus. §. prescriptione. ⁊ C. de adul. l. adulterā. idez no. ſ. titu. ſ. l. hos accusare. §. ſ. ⁊. l. absentē. ſ. de penis. Pe. vero videtur dicere ꝙ hoc fit per lit. contest. sicut enim in ciuilibus facta lit. cōtest. nō possunt proponi dilatorie exceptiones: ita in criminalibus: vt. l. per emptorias. C. sent. rescin. non pos. sed hoc nō videť verum: quia reo absente nomen eius recipiť inter reos vt. l. miles. §. ij. ſ. de adul. ⁊. l. adulteraz. C. de adul. ergo nō fit per lit. cōtest. que requirit partis presentiam. Alij vt Ja. de are. dicunt ꝙ tunc dicitur recipi inter reos: quando contra reum incipit esse aliqua presumptio: ita ꝙ habet necesse purgare: sed certe potest esse ꝙ etiam est contra eum aliqua presumptio ante contestationem. ⁊ potest esse ꝙ non erit presumptio contra eum vsqz ad sententiam. Dy. vero dicit qō tria sunt tēpora. vnū ante lit. cōtest. aliud post lit. cōte. quo ad recipiť inter reos. ⁊ est tertiuz tēpus quo recipitur inter reos: c qō potest fieri absente parte: qualiter aūt ⁊ quando hoc fiat nō dicit. Pet. dicit ꝙ post litis cōtest. fiebat quoddā preceptū seu preconium. exemplū pateat oīb? qō talis accusať cōparuit ⁊ litē contest. est. ⁊ dicit ꝙ hoc preconiū est recipi iter reos: ⁊ dicit ꝙ si nō fieret: per lit. contest. diceretť recipi inter reos: sed diuinare est. Ja. but. dicit ꝙ porrigitur accusatio. ⁊ notarius ponit in filiza: ⁊ oēs citationes: quo ad reus cōpareat: reo comparente ponit eum in libro reorum: ⁊ omnes citationes scribit in libro accusationum: ⁊ omnia acta ⁊ tunc dicitur recipi inter reos: sed nihil est: qz multi no d tarij statim scribunt in libro reoruz ⁊ omnia acta. Quare dico ꝙ ꝓposita accusatione: ꝓponūtur exceptiones dilatorie: videlz ꝙ accusatio non procedat. vos non estis iudex ⁊ similia. ⁊ tūc discutitur an super accusatiōe fit procedendū. ⁊ tunc non dicitur recipi inter reos. sed si pronuntiat iudex esse procedendum: tunc dicitur recipi inter reos. ⁊ potest recipi absente reo. ⁊ ita loquitur hic. ⁊ in. §. ꝑscriptiones. ⁊ de hoc est tex. in accusatiōeť. l. adul
b terij. C. de adulte. non ob. l. adulteraz[b]. C. de adul. quia intelligo aliter ꝙ glo. videlicet quod ibi erat accusatio inchoata per accusationis proposi

Dicitur receptum inter reos. qñ nomē ꝺ receptū inter reos vide Bald. in. l. ſ. in. xvij. col. ⁊ in. l. neganda. C. qui acc. in pe. colū. ⁊ in. l. quāuis. C. si pē. ap. et Barto. in. l. ij. C. vt nemo prima. et ibi Fulg. ⁊ Bald. in. l. cum mulier. ſo. ma. in. xj. oppo. et ibi per Jmol. in iij. colū. et ꝙ Bar. in l. adulterij accusatus. per illū ter. C. de adulte. ⁊ vide per Bal. in. d. l. quis. vbi dicit melioreꝫ esse tex. ꝑz Oldra. et robi. Adde Jo. And. plene in spec. i tit. de accu. §. ſ. versi. itē cōtra agētem. in addi. inci. recedtum.

Nō obl. adulterā. facit quod not. Barto. in proxi. ver. et Bald. in. l. ſ. in xvij. ⁊. xviij. columna. ver. iij. quero. cum sequē. C. qui accu.

Sed quero quomodo. ⁊ an si reus accusatus cō paret accusatore absente inducatur lit. contesta. Bar. hic quod sic. quez sequitur Bal. in. l. ſ. i. xvj. colum. C. qui accu. facit quod no. Bar. §. §. proxi. ⁊ Bald. in. l. ſ. C. de lit. contest. ⁊ in. l. perempto rias. in. v. col. C. sent. rescin. nō pos. in ver. qñ ergo querit vtrū pac. vtrū accusatus de furto possit accusare de homicidio. Bal. in. l. ſ. in. vj. opp. q accuſ. Adde an si accusatus de plurib? delictis eo dem libello cōfiteatur vnum de alijs dicat se non culpabilē p hoc fit lis cōtest. Bar. cōsi. cxv. inci. su per quo queritur.

Faciunt iurare. no. quod facias in principio iurare accusatorem quod non actusat aio calumniā di. adde Bal. in. l. ſ. C. de iura. cal. vbi idem tenet in reo. ⁊ not. practicam hodiernam quod iud. faciunt sibi dari licentiam tam ab accusatore quam reo expediēdi processum eis absentibus. et facit quod no. Bal. in. l. vt perfectius. C. de ama. excep. in. viij. co. ⁊ in. l. iiij. C. de accu. vbi hoc exꝑsse dicit. quid autē si iudex moneret ipsuz vt singulis diebus ⁊ horis non data iudici tali licentia. dic qō reus posset de tali monitiōe appellare. quod not. per Jmol. in. l. qui ante calendas. de ver. oblig. et Bar. in extrauag. ad repri. in versi. per edicta. Po

5 Distingue, vtrū accusatus possit accusare accusatorē suū vide que diri post Bar. in. l. ij. §. ſ. ſ. de adul. not. tamen ꝙ si accusatus vellet reaccusare

accusatorez suū coram iudice incompetēti quo ad reaccusatum qō tunc hoc non poterit fieri. nec tūc ꝑz locuz auť. ⁊ cōsequē ter. C. de sentē. ita no. voluit Bart. ibi a in. iij. col. Sz an reaccusās teneatur se inscribere eo casu q̄ prima accusatio nō tenebat: vide Bald. in. d. auť. ad finem. alias in. l. fi. ad fi. e. titu.

Andreas Pomate. b

b Scdo casu. adde do. Anto. ⁊ alios in c. ſ. de mu. peri.

de ancha.in cle.j.de fo.compet.ad que vide no. p Bar.in.l.inter accusatorem.in fi.j.eo. talis pra/ctica non est bona:vt per Bal.in.l.si quando.i.iij. col.C.de testi.et ibi dicit Bald.quod potest dari licentia iudici etiam absente parte quod recipiat iuramenta testium:et ita ōt pra/cticari in causis cri/minalib⁹. ⁊ adō Pe. de bella pert.in. l. statuli. ff. de statu li beris.

☞ And. Pomate.

a ¶Uenio ad questio nem.vide feli.i.c. ij. colū.xiiij. in ver. re/stringo.ō rescript.⁊ in.c. licet. col.xxiij. ver.v.limi ta.de pro/ba.⁊ in ca. cum o:di/nem.colū. iij. de re= script. et Alexā. cō filio. xxij. volu.ij.

☞ Andr. Pomate.

b ¶Ut.l. li/ bellorum. et istud tz Floria.in.l.si insulā.ff.de p:escri.ver.⁊ vide Feli.i c.examinata.de iudi.

c ¶Contrarium determinauit. hic idem tz Bart. in.l.pantonius.de acquiren.be red.⁊ glo.in.q. ix. neganda. Bal.in.l.j.qui accu.in.xxviij.col. Bart. in.d.l.denuntiasse.§.quid tamen.⁊ in.d.l.liberoꝝ. ver.unum tempus.⁊ Bal.in.l.j. C.qui acc. adde tamen quod si in libello accusationis non fit ap/posita dies. sed in capitulis sic.licet non probetur sequitur condemnatio secundum Bald.in. l. pe. C.de accu.tz si ponitur vna dies ⁊ pbatur de alia non sequitur condemnatio, Bal.in.l.ij.in.iij.col. C.de proba.

d ¶Imputet enim sibi.contra istam determinatio/nem videtur tex.⁊ Bar.ibi in fi.in.l.cum te.C.de pba.in ver.si astringo me ad probandum id quod de necessitate ego nō debebam probare ⁊ nō pro bo mihi non nocet.

accu.non possunt.hic ⁊ ibi sunt multe opi. illa est vera quod ibi crimen scōo loco propositum erat ad aliud p:eiudiciale:exemplū ponit glo.⁊ ista est vera solutio et omnes sequunt eam. ¶Item op. quō poterit p:osequi accusationē inchoatā si per/diderit vitā vel libertatē vel ciuitatē.glo.dicit est videndū an pena sit differenda vel non:vt p:sequa/tur accusationem inchoatam.gl.arguit pro et cō/tra.finaliter gl.dicit aut imponit per sniam pena mortis ⁊ nō differt pena vt.l.cū reis.C.de penis. ⁊ ideo accusat⁹ nō p:osequitur. ⁊ de hac snia hec l.nō loquitur. Aut nō imponitur pena mortis: et tunc aut est crimē quod potest p:osequi per p:o/curatorem.et non differtur pena. aut est tale cri/men qō nō pōt p:osequi per p:curatorem ⁊ differ/tur.⁊ ipse stabit ad p:sequendū.qñ ergo queritur vtrum post sniam accusatus possit reaccusare suū accusatorē.sic distingue. aut fuit absolutus ⁊ sine dubio potest reaccusare nisi p:opter aliud impe/diatur.vt hic in p:in.⁊.l.q accusare.j.ti.j.aut fuit condēnatus. ⁊ aut illa cōdēnatio infamiā nō irro/gat.⁊ idē vt.l.q accusare.aut irrogat infamiam et tunc aut vult accusare extraneū ⁊ nō pōt nisi suaz vel suoꝝ iniuriā p:sequat:vt.l.q accusare.j. tit.j. sed inchoatas pōt p:osequi vt hic. ⁊.l.neganda. C.qui accu.non pos.aut vult accusare suū accusa/torē et pōt:vt hac.l.nō obstante q sit infamis.aut pena ademit ei vitā ciuitatem vel libertatē:⁊ tunc de nouo nō pōt accusare. Jn accusationibus vero ante ichoatis.distingue.aut accusatio ex quā fuit cōdēnatus erat p̄iudicialis ad altā:⁊ non poterit p:sequi illā:vt.l.j.C.q accu.non pos.aut non erat p̄iudicialis:⁊ tunc si est pena per quā pdit ciuita/tem vel libertat ex poterit p:sequi per se vel p:o/curatorē:vt hac gloss. ꝺz. aut imponit pena mo/tis et nō poterit p:sequi:vt.l.cum reis. ⁊.l.si vin/dicari.C.de penis.ꝼz gl.sed doc.in hoc passu oēs cōcordant cōiter in p̄rio.ratio qz eadē ratiōe per quā differt deportatio que est mors ciuilis: p eam dem ꝺz differri mors naturalis.non obst.l. cum reis.⁊.l.si vindicari. qō enim ibi dicit q mors nō ꝺz differri:fateor nisi ex causa:vt probatur in.l.j. C.de bo.dā.⁊ s.de publi.l.fi.in prin.et.l.p:egnā/tis.j.de penis.⁊ ita tenet Jaco. de ra. Pe. Ly. et Ray.⁊ omnes.⁊ hoc puto verum. ¶Uenio ad ōs/tiones circa glo.hic in vltima glos.ponit exem/plum qō accusabam p:o delicto cōmisso tali die: quero cū in accusatione de necessitate nō debeat poni dies omissi criminis:vt.l.libellorum. §.j.j. ritu. p:t aliquis posuit diem ⁊ non pbauit diem: an debeat succūbere.⁊ videtur q nō:qz dies de ne cessitate nō debeat appon:vt.l.libellorum.cōtra/rium determinauit. Ri. malum. imputet enim sibi qz se ad diem astrinxit: vt.l. habebat.in princ. de instit. p:o hoc qr variatio diei facit videri di/uersam rem esse p̄pter temporū varietatem: vt in c.abbate sane.ante finē.extra de re iud.li.vj.facit in arg.l.si nō sortē.§.liber tus.de condi.inde. si fa/cit videri aliud maleficiū:ergo ⁊c.vt.l. denuntias/se.§.quid tamē.de adml.⁊.l.p:etor.§.docere.s. vi bo.rap.⁊ hoc puto verū. ¶Sed quero cū in ac/cusatione nō debeat poni dies criminis de necessi/tate:

a state: quomodo reus poterit pbare defensionē a suā vt recte concludatur. exēplum.tu accusas me q ego vulnerauī te tali mēse. Ego volo me defen/dere ⁊ pbare q feci sti insultum tu:⁊ sic:volo pba/re per meos testes q feci ad mei defensionem: vel dico q feci ad vindictā incontinenti: cū statutum hoc permittat.⁊ pduco testes ad pbandum meaz defensionem:quomodo testes mei poterunt pba/re defensionē:cū testes tui accusatoris probent q/ ego te vulnerau:⁊ testes mei dicunt q ego feci ad meā defensionē. pōt essi esse q in vno mēse fuerūt plures rixe:⁊ vulnerauī te insultatus a te:⁊ aliaui ce feci nō insultat⁹ a te.vidi quosdā aduocatos q/ petunt q vulneratus debeat exprimere diē ⁊ ho/ram cōmissi criminis seu maleficij: vt reus possit se defendere.p:o hoc:qz libellus ꝺz esse ita cert⁹ q reus sit instructus an velit cedere vel contende re:vt.l.j.in prin.s.de eden.⁊ ar.eius quod no. ea. l.§.editiones.s.q ꝺz edi dies ⁊ cōsul qñ quis vult b redarguere de falso circa diē ⁊ cōsulem.⁊ ar. etiā s.qōvi aut clam.l.aut qui aliter.§.j.⁊ hoc puto sa tis equum q vbi equitas monerit iudicem q ipse b faciat talē interrogationē arg.l.penul.s. de in/terrog.acti.⁊ arg.l.certum.s.de cōfessis.⁊.l.p̄tor edixit.in princ.de iniurijs.⁊ ꝺz iudex hoc facere: qz in libello debent exprimi ea p que defensio nō auferatur reo. vt.l.iij.§.j.s. de eo qō certo loco. b finaūt:iudex accusatorē nollet cogere ad hoc:tūc liquidem delictū pbatur per meam confessionem tantum: tunc intētio rei cōfitentis est optime fun data:quia eius cōfessio ꝺz intelligi sm suā inten/tionem:vt.l.si quis intentione.s.de iudi.⁊ ideo ꝺz intelligi ipsum esse confessum de illo vulnere: qō probauit|postea ad sui defensionē se fecisse. Si ve ro crimen pbatur cōtra reū per testes:tūc si reus vult qō eius exceptio concludat: debet esse caut⁹ in formando articulos;vt cōcludat sic dicendo: qō vna tantū rixa interuenit inter me ⁊ te.in qua fue/runt p:esentes testes tales in accusatiōe ascripti. Item q in illa rixa ego fui p:ius insultatus a te. testes ergo p:imi ex parte accusatoris hoc de faci c li pbabunt.s.vulnus esse factum:si verus est.⁊ alij testes poterunt p:obare defensionem.vt.d.c.cum Joannes.de fide instrumen.in dubio autez si non apparet de p:ioritate ⁊ posteriozitate.quid iuris sit.dixi in.l.non solum.§.sed vt probari.s. de no/ a1 ui oper.nuntia. ¶Item dicitur † hic inchoatas: quero qualiter dicitur hic p̄ma accusatio inchoa ta.dicit Jaco.de are.hic per lit.contest.ego puto satis esse inchoatā per solam inscriptionem:vt.l. neganda.in fi.C.qui accusa.non pos.alias inscri/ptio quam permittit illa.l.nihil operaret. ¶Alte a2 rius † quidam determinant per hanc glo.scilicet vltimā huius.l.vnam notandā questionē. quidam exbannitus est de ciuitate ista in persona.accusat de aliquo crimine de nouo hic. vtrū iudex possit c sibi dare licentiā veniendi quidam dicunt de hoc esse casum in aut.de man.p:in.§. nec autē homi/cidis.col.iij. Sed illa.l.nihil facit.qz loquit de fi/dantia que datur a parte. sed ōstio nostra loquit de ea q datur a iudice. Preterea ibi loquit qñ da/ d tur fidantia vt effugiat cognitionē delicti qō non

¶Reus poterit p:obare.no. qualiter reus debet suam p:obare defensionem:si in casu nō debet po ni dies cōmissi criminis.vide qō no.in.l.libello⁹. p Bar.⁊ doc.j.de accu.⁊ in.l. pantonius. de acq̄. heredi.⁊ ad dictā defensionē rei bene facit qō rei/ teratio de licto:ū vel plur alitas nō p:esumit. ita di cit Bald. in.l.si duo §.j. de ar/bi. per gl. in.l.vulga ris.de fur. ⁊ qō not. Bar.in.l. inficiādo. §. infans. eo.ti.⁊ gl. in.d.l. eu/ qui.§.in popularibus.de iureiurā.⁊ Bal. in.l.iij. de p:oba.et in.l.in testamento.C. de testa.⁊ vide quod dixi in.l.diuus.de custo.reo.⁊ Bal.in.l.j. in xv.colum.C.de confes.

¶Faciat talem interrogationem. adde qō Sali. per.d.l.pe.que nititur equitati:dixit q non putat bene iudicem facere si p:ius accusatorē ad certio randum reum cōpellet q reus iudicem certio:as/set de die ⁊ tempore sue absentie vel de alio simi/li p:opter quod intentionē accusatoris vellet ex cludere:⁊ hoc ideo ne quid malign uretur circa te stes quod voluit equitare.d.l.libellorum. q accu/satorem noluit arctari ad ponendum diem vel ho ram.arg.d.l.j.§.editione.⁊ p:o hoc facit quia pe/tens sibi aliquid impleri debet p:ius impleuisse p parte sua vt.in.l.iulia.§.offerri.de act.emp.⁊ con tra Bar.hic tenet Jmo.⁊ forte melius vide Bal. in.l.j.in fi.C.de re iudica.

¶Licentiam veniendi.vtrum iudex possit dare li/ centiā bannito vt veniat.adde tex.in.l.relegati.in fi.de penis.⁊ ibi vide Joā.and.in titu.de accu. in tertia parte.in ver.sequitur.et ver.si bannitus. et Guil.⁊ Lyn.in.l.ij.§. non fuit.de dolo.⁊ ibi dixi post Barto.vide omnino Bal.de pace constan.in ver.sed dispensari ⁊c. Item adde quod text. in.c. ex transmissa.de restitu.spoliato. dicit q quis nō tenetur credere saluo conductui vt se committat capitali inimico.Et habetur in.c.accedens.vt lit. non contesta.vide Ludo.in.l.iij.§.si ferni. de acq̄/rend.possessio. et in.l. accusare.§. si quis alio. ad trebel.et vide gloss.iij.qō.j. hortamur. Barto.et Ange.in.l.j.j.ad legem iuli.maiesta. Barto.in.l. sed si filius.§.si penam.de in ius vocan.dicit q nō potest dari securitas bannito veniendi ad agen/dum.et vide glossam.xxiij.questio.ij.c.fiue.als.si/cut.et in.c. ex parte.el.j. de appellationi. et in.c. ad apostolice.de re iudica. in.vj.in gloss. in versi/cu.tutam.

¶Item probatur. Adde Sali. in.l.indulgentia. C.de sen.pas.And.Barba.

a ¶Quod iudex potest.adde quod Ang.in.q. bannitti.in.v.q. dicere videtur contrarium:maxime in iudice qui superiorē habet.ꝛ vide Bar.in.l. reos in.xij.col.in ver.item quero an procura. C.de accusationi. adde ꝙ bannitus habens securitatem ad tēpus semper tamen dicitur durare,banni/tus:vt no. Bal. in.l. penul. C. de cura. fur. itez p hanc glo. habes ꝙ ille qui de a tinetur in carcere nō potest ci/tari ꝛc.vi/de Alexā. in.l. cum quis.de in ius vocā. ꝛ facit ista gloss.an si aliquis bā nitus est ppter cō/tumaciam in vno lo/co ibi pos/sit citari. Joan. an. tenet qō non in Specu.de accusa.§.tractandum.ver.quid si bannitus.et vide in Specu.ad fin.de sepul.vio/la.et latius per Ange.in.q. bonoñ. in tertia que/stione not.domi. Anto.in capi.de his. de accusa. 2 Adde quod Angel. consuluit de vno qui erat in stantijs Florentie qui fuit citatus ad sententiam vt deberet mittere procuratorem si commode po/terat alias esset contumax.vide eius cōsiliū sexa/gesimūquintū.

b ¶Defuncto.not.banc.l.quia facit contra illos q̄ faciunt suspendi mortuos. de quo per Jmol. hic et Alexan.in.l.ij. C.qui testa.facere pos.
¶Adde quando heredes tenentur ex delictis de/functorum. Joan.and.in addi.ad Specu.§.j. ver/sicu.quid si latro.

c ¶Non obstant.ll. ibi simile habetis in.l. tertia. §.idem scribit. not.qō ratione quasi contractus qui dicitur celebratus inter defunctum et fiscum pena in criminali transit in heredum secundum Bald.in.l.j. C.ex delicto defun.in quinta colum/na.ꝛ Bar.in extrauagan.qui sint rebelles.in ver/sicu.rebellando. et facit contra assessores qui fa/ciunt.mortuos suspendi vt debeant punire de in/iuria.vide quod no.in dicta.l.ij. C.qui testa.face. ꝛ ibi dixi.ꝛ per Jmol.hic.

test dari fidantia p hanc glos. pbat per.l. papinianus exuli.§. de mi. si enim ibi esset certus casus de fidan 15
tia:tunc ille iurisco/sul. qui reprehē/dit alterū de insufficientia deberet reprehendi etiā ipse de insufficien/tia:cū tantū posuerit duos casus q̄/bus aliū iurisconsul. reprehēdit de insufficientia: dico tamen q̄ fidātia si detur est seruanda: ita dicit ipse: 16
is dari non debeat. ego aūt dico q̄ iudex pōt dare indistincte fidātiā si velit.ar gu.huius.l.cū sua glo. nā inuestigādo crimē presentia pſone multū facit: qua trepidatione quo vultu loquat:vt.l.de minore.§.to/menta.j.de questionibus.ꝛ ideo cū 1
fint quedā que p procuratorē nō pñt 2
expediri:iudex si vult pōt dare fidā b
tiam per hanc.l.cū sua glo. ¶Alte/ 1
rius habes † ex hac glos.q̄ in casi/bus in quibus seruus potest esse in iudicio:illis casibus pōt dare pro/curatorem.nā vides q̄ ille qui amisit libertatem potest dare procura/torem ad accusandū:per hanc gene/ralitatem:q̄ quicunq; habet actio/nem:in ea potest constituere procu/ratorem siue sit seruus siue liber.fa/cit.l.si domus.§.penulti.ff.de iniur.

a ¶Quod iudex potest.adde quod Ang.in.q. bannitti.in.v.q. dicere videtur contrarium:maxime in iudice qui superiorē habet.ꝛ vide Bar.in.l. reos in.xij.col.in ver.item quero an procura. C.de accusationi. adde ꝙ bannitus habens securitatem ad tēpus semper tamen dicitur durare,bannitus:vt no. Bal. in.l. penul. C. de cura. fur. itez p hanc glo. habes ꝙ ille qui detinet in carcere nō potest citari ꝛc.vide Alexā. in.l. cum quis.de ius vocā. ꝛ facit ista gloss.an si aliquis bānitus est ppter cōtumaciam in vno loco ibi possit citari. Joan. an. tenet qō non in Specu.de accusa.§.tractandum.ver.quid si bannitus.et vide in Specu.ad fin.de sepul.viola.et latius per Ange.in.q. bonoñ. in tertia questione not.domi. Anto.in capi.de his. de accusa. 2 Adde quod Angel. consuluit de vno qui erat in stantijs Florentie qui fuit citatus ad sententiam vt deberet mittere procuratorem si commode poterat alias esset contumax.vide eius cōsiliū sexagesimūquintū.

b ¶Defuncto.not.banc.l.quia facit contra illos q̄ faciunt suspendi mortuos. de quo per Jmol. hic et Alexan.in.l.ij. C.qui testa.facere pos.
¶Adde quando heredes tenentur ex delictis defunctorum. Joan.and.in addi.ad Specu.§.j. versicu.quid si latro.

c ¶Non obstant.ll. ibi simile habetis in.l. tertia. §.idem scribit. not.qō ratione quasi contractus qui dicitur celebratus inter defunctum et fiscum pena in criminali transit in heredum secundum Bald.in.l.j. C.ex delicto defun.in quinta columna.ꝛ Bar.in extrauagan.qui sint rebelles. in versicu.rebellando. et facit contra assessores qui faciunt.mortuos suspendi vt debeant punire de iniuria.vide quod no.in dicta.l.ij. C.qui testa.face. ꝛ ibi dixi.ꝛ per Jmol.hic.

pro hoc etiā.ff.rem ra.habe.l.iij.circa princip.ad idem facit de ma.vindi.l.etiam.§.absens. et quod no.in.l.dimus.§.fi.ff.qui pe.tuto. ꝛ extra de restispo.c.ex parte. ¶Item per hanc † glo. habes ꝙ ille qui detinet in carceribus cōmunis ppter aliq̄ quā condēnationē:si citatur ibi ꝛ nō cōparet: imputet sibi:cum possit procuratorē mittere. hoc tangam in.l.ij.circa fin.de custo.reo. ¶Ultimo facit † l.nostra in argu.ad.q.aliquis accusauit aliquē pendēte accusatione:accusator est exbānit?:an debeat sup accusatiōe pcedi.hic tex. facit ꝙ sic. ibi: inchoatis ꝛc.dicā in.l.vānius.de fideiusso. Ultimo vide glo.sup ver.inchoatis.ꝛ dic ibi ſz nō infamatus:imo ꝛ si fuerit infamatus. cū accusatio fuerit inchoata ante dānationē:vt dictū est.ff.e.glo. qñ accusabat accusatorē suū. Jtē istud † qō dicit ꝙ pōt ptra aliū inscribere accusatus ante damnationē dicit Pe.est verū ante dānationem ꝛ anteq̄ fit in causa cōclusum:qō satis placet.p hoc indu/co.c.pastoralis.extra de cau.possess.ꝛ ppriet.ꝛ dixi circa hoc in.l.naturaliter.§.nihil commune. de acqui.pos.non habetis hic alia.
☞Pena ꝙ sit extincta reo defuncto.
Pena pecuniaria an duret reo defuncto.

¶Defuncto. b Nota † ꝙ defuncto reo est extincta pena: simile habuistis.ff.eo.l.iij. put est in litera perimit. ¶Op.de.l.ex iudiciorum. in prin.j.ti.j.Solu.glo.hic loquitur in reo defuncto ante sententiā. sed cōtraria loquuntur in reo defuncto post sententiā. tunc etiā remanet pena pecuniaria. In quibusdā etiā casibus etiā mortuo reo ante sententiā durat pena: qui casus in illa.l. enumerantur. ¶Item opp.ꝛ videtur ꝙ pena duret indistincte:vt.l.defunctis.C.si re? vel ac.mor. fue.ꝛ.l.fi.j.de bo.eorum.Solu. hic loquitur in eo qui mortē casu,cōtraria loquūtur in his qui se occiderunt vel mortē sibi pscisserunt. ¶Op.ꝛ istud contra est in seq.§. et videtur ꝙ pena pecuniaria indistincte duret vt.l.fi.C.si reus vel ac.mor. fue. ꝛ.l.ij.si pen.appel.mors.interue. Aduerte † circa hoc sunt opi.quidā vt Hug.fatentur cōtra.ꝙ hic debet itelligi in pena corporali ibi in pecuniaria. alij vt Cyprianus antiquus glossator dicit ꝙ hoc debet intelligi in pena corporali ꝛ in pecuniaria. glo.hic nō bene se firmat:sed.j.titu. proxi. l. ex iudiciorum.in fi. tenet expresse opi. Cypriani.Cy. tangit hanc questionem. C.ex delic.defunc.l.j. et ibi dicit multa verba. ꝛ finaliter nihil concludit. ego teneo opi.Cypriani:quā tenet glo.j.ti.pri. in.l.ex iudiciorum.in fi.ꝙ hic intelligatur de pena corporali ꝛ pecuniaria. hoc pbo per.l. ex iudiciorum.j.ti.pri. in prin. que dicit ꝙ ex publico iudicio pena nō trāsit ptra heredes:nisi facta cōdēnatiōe:sed in publicis iudicijs etiā est qñq; pena pecuniaria:vt.ff.eo.l.ij.ꝛ.l.ij.j.ad.l. iul. de ano. ergo ptz ꝙ ptra heredes pena pecuniaria nō transit.preterea est casus recte intelligēdo.l. eius qui delatorē.j.de iure fisci.nō obstant. ll. ptrarie videlicet.l.vltima. C.si reus vel accus.mor. fue.et l.iij. C.si pen.appel. qz ille.ll. intelliguntur qñ iā lata est ſnia a qua est appellatū. simile habetis in l.iij.

l.iij.§.idem scribit.ff.de pecu.vbi ex delicto nō datur actio de peculio nisi condēnatione secuta.rō: qz secuta condēnatione iam incipit teneri ex qua si contractu.ideo transit contra heredem.

1 ☞Judex maleficiorum potest contra principalē delinquentem de delicto principaliter cognoscere:ꝛ de restitutione rei secūdario ꝛ incidenter.

In quacunq; reus principalis mortuus est.volo agere contra heredem ex hoc edicto.an debeo agere coram iudice causarum ciuilium:Respon.iurisconsultus quod debeo agere coram iudice causarum ciuilium. ¶Opp.si crimen est extinctum:ergo de eo nō debet cognosci.vt.ff. proxi.Solu.non debet cognosci criminaliter:sed potest cognosci agendo ciuiliter contra heredem in casibus in quibus potest agi cōtra heredem vtiliter vt contra defunctum.vel si ad heredē aliq̄d peruenit:vt.l.j. C.ex delic.defunc.Secūdo extra glo.oppo.ꝙ iudex maleficiorum debeat cognoscere de re restituēda:vt.l.interdum.§.qui furem.ff. de furtis.Solu.† quando principalis delinquēs viuit:tunc iudex maleficiorum cognoscit principaliter de delicto:ꝛ secūdario seu incidenter de re restituenda vt ibi.sed principaliter nō potest cognoscere de pecunia vel re restituenda.vt hic.ꝛ.l.solemus.§.latrunculatores.ff.de iudi.tene bene menti.

1 ☞Condemnatus de maleficio publico est infamis non tamen quo ad matrimonium.
2 Jctus fustium nō infamat nisi precedat causa habilis ad infamandum.
3 Actio vi bonorum raptorum quando descendat ex crimine priuato.
4 Damnatus de crimine publico siue criminaliter siue ciuiliter an sit infamis.
5 Crimina ex quibus actio ciuilis infamat que sint remissiue.
6 Lex iulia de vi priuata quod infamet.
7 Damnatus ex inquisitione an sit infamis.
Condemnati ꝛ mitriati quod sint infames.
8 Testis qui dixit falsum testimonium damnat officio iudicis ꝛ non infamatur.
9 Damnatus pena alicuius statuti est infamis si vigore illius statuti reperitur damnatus de publico iudicio.
10 Confessus de crimine in iudicio etiam sententia non secuta est infamis.
Confessus de crimine extra iudicium in duob? casibus est infamis.
11 Cautela vt inquisitus de crimine ante condemnationem soluat ad hoc vt euitet infamiam.
12 Damnatus pro iniuria etiam leui est infamis.
Cautela vt talis ante condemnationem soluat:qz postea absoluitur.
13 Imperator senatus papa ac collegium cardinalium vacante pastore dispensat super infamia.
Reges ꝛ principes inferiores ab imperatore non possunt dispensare super infamia.
14 Ciuitas que non recognoscit superiorem pōt infamiam irrogare accum ea dispensare. a
Ciuitas nō recognoscēs superiorem tantū potest 4
in suo populo q̄tum imperator in toto imperio.

¶Jfamem. Dānatus publico iudicio est infamis: secus si priuato:nisi sit talē crimē cuius ciuilis actio infamaret.h.d. Et diuidit in duas partes. primo ponit vnū dictū in publicis iudicijs.scdo aliud in iudicijs priuatis.scda ibi:ita q̄.ꝛ est ista.l.multū notāda. ¶Illo.† ꝙ condemnat? de maleficio est infamis.dicitur hic ꝙ damnatus publico iudicio est infamis. contra.ff.de ritu nup.l.palam. §.si qua calūnie.dicit glo.ibi est infamis in veritate sed non habet tā quā infamis quo ad matrimonium. ꝛ bene dicit. ¶Jtē op.j.eo.l.fi.vbi damnatus ex publico iudicio nō est infamis. Solu.ibi specialis casus est in patre. ¶Jtē oppo.dicit hic ꝙ damnatus de priuato crimine nō est infamis.cōtra damnatus de crimine priuato communiter coercet in corpus:vt.l.vlti.ff.de iniu.ꝛ.l.vlti.ff.de fur.ergo videt infamis:vt.l. ictus.ff.de his qui no.infa.dicit gl. ꝙ hic dicit damnatū:intellige non punitū tūc enim esset infamis ex genere pene. ¶Aduerte † videre licet quis sit punitus:ꝛ ex punitione sequatur ictus fustium:vel alia coertio in corpus:nō tamē est infamis: nisi causa precedens sit talis ex qua infamaretur si ordinarie dānaret: vt.l.ictus.in tertia glo.vnde hic nō curo sit punitus vel non qz ictus fustium nō infamat:nisi precedat causa habilis ad infamiā inducendam. ¶Jtem dicitur hic nisi id crimē ex ea accusatione descendat ꝛc.ꝛ sic innuit ꝙ crimen ex accusatione descē dat.contra:imo accusatio descēdit ex crimine:vt insti.de oblig.que ex deli.nascun.in rubro ꝛ nigro.ꝛ.l. ex maleficijs.de act.ꝛ oblig.huius timore glo.exponit hoc duobus modis vt in ea habetis. ¶Item opp: dicitur hic veluti furti.vi bonorum rapto.iniuriarū:innuit † ꝙ actio vi bonorum raptorū descendat ex crimine priuato.cōtra imo descendit ex crimine publico:cum raptus fit crimem. l.iulie.de vi pub.vel vi priua.vt.j.ad.l.iuli.de vi publi.ꝛ vi priua.dicit glo.intellige de tali rapina que non cadat in crimen publicum:vt.l.si q̄s ex domo. ff.de furt. vt si aliq̄s iuit ad domū cā rapiēdi ꝛ neminē inuenit. ¶His expeditis venio ad q̄stiones gl. ¶Quero a dicitur hic dānat? † de crimine publico est infamis,q̄ro an fit verū siue ci/

a Pro salutiōe bar. in.l.hac.l. infamē. ꝛ in quo arguatur de ꝺdictione vide pcoꝛdiā quam posui ad.l. fina. C.ō sentē.pas/sis.

¶Quero ꝺ. Adde do.anto.ꝛ do.Abb.i c.at fi cle/rici.ō iud. Andreas. Barba.

a ¶Bene dicit. dicit Ly. ⁊ Bar. in. l. sed tutor. C. de inter. matri. in fine. quod confessus in actione ciuili famosa est infamis.

b ¶Item quero. de hac. q. ⁊ so. vide in. l. etiam. C. de furt. ⁊ Ange. in. l. si vacantia. in fi. C. de bo. vac. lib. x. et Bal. in. l. ictus. de ifa. ⁊ ibi ēt Bar. in fi. ⁊ adō bal. in. l. edita. C. ō edēd. in. vij. col. ⁊ spe. in ti. de sen. §. j. ver. quid de istis. p Bali. in. l. ea quidez. versic. que ppter. et ver. vlti. q̄ro: de accu. ⁊ Bal. in. l. certa. C. quādo puo. nō est necesse. ⁊ in l. j. C. de calum. ⁊ in l. fi. C. de a suspe. tu. 5 gl. ⁊ Bar. in. l. j. C. si tutor non gesserit. et vide Bald. 6 et Ang. in l. ij. de ifa. et glos. 7 in hac ma b teria in. l. ij. C. de requirendis reis. ⁊ gl. in. capi. super his. de accu.

uiliter sine criminaliter agat. cū in crimine possit agi ciuiliter: vt i. l. q̄ nomine. j. de fal. dicit gl. siue ciuiliter siue criminaliter condēnet. semper est infamis. ita dicit glo. quidā repehendūt hanc glo. nā cū in iudicijs publicis agatur actione ī factum ciuiliter. vt. l. q̄ noie. j. de fal. actio in factū nō infamat. ideo dat cōtra patrē vel patronū quem non īfamat: vt. l. nō dz. §. de dolo. ⁊ ideo si ciuiliter pdemnet nō est infamis. ita dicit Jac. de ra. videte: actio in factū q̄ datur ō patrē vel patronuz temperat verbis vt bonefidei mentio fiat: vt. l. non dz. in fi. §. de dolo. quasi dicat cōtra patrē concludit p s mediū bonefidei: q: bonefidei non cōgruit vt ipse cū aliena iactura locupletet ideo non infamat. ſz actiones in factū q̄ nō temperātur verbis: sed directo oriuntur ex delicto alterius: infamant. q: sufficit q̄ habeant causam publici iudicij. vt hic c dicit: ſz nō sit publicū iudiciū: ideo gl. bene dicit[a]. ¶Item dicit ✝ hic nisi fit crimē ex quo actio ciuilis infamat. quero q̄ sint crimina ex quibus actio ciuilis infamat ⁊ que nō. tu habes hic glo. que ponit exempla clarissime. Extra glo. procedo: 6 ⁊ quero ✝ vtrū sit aliquod crimē publicū. qd nō infamet. gl. vacillat de l. iulia. de vi priua. finaliter determinat q̄ infamat. ita no. in. l. si pses. j. de penis. ¶Itē ✝ q̄ro[b] vtrū dāna7 tus ex inq̄sitione sit infamis. glo. §. de suspec. tu. l. iij. §. preterea. videt tenere q̄ nō. ⁊ Dy. ibi dicit q̄ illa gl. nō est alibi. Sz idētz in. l. vlti. C. de suspec. tut. ⁊ l. ij. C. de mō mulc. Ly. tz opi. Dy. in. d. l. fi. C. de suspe. tut. tali rōne. qm̄ iudex grauat reum plus debito videt super infamia dispensare: vt. l. quid ergo. §. pena grauior. §. de his q̄ no. infa. sed inquirendo iudex grauat reum: quoniā de maleficijs nō dz sine accusatore cognosci. vt. l. rescripto. §. si q̄s accusatorē. j. de mu. ⁊ hono. Ex hoc cōcluditur q̄ nō sit infamis. Contrariū videtur tenere Oldr. ⁊ Andre. de pisis. ratio: quia nō debet inspici ordo procedendi: quia si hoc esset verū: nullus hodie condēnatus etiā per accusationē esset infamis: quia cessat ordo antiquus vt. j. l. pri. ego aliter dico: ⁊ sic. Quādoq̄ quis est dānatus ex inquisitione ⁊ punitur aliqua coertione que cum infamat: ⁊ tunc est infamis: vt. l. ictus fustium. vnde illi qui hodie mitriantur puto quod sint infames: licet mitrientur ex inquisitione. si aūt non est punitus sed solum condemnatus: aduerte: quandoq̄ inquisitio permittitur tanq̄ iudiciū per se separatum a iudicio publico. exemplum ✝ in. l. nulluz. C. de testi. ⁊ quod ibi no. in vltima glo. vbi dicitur q̄ ille qui tulit falsum testimoniū damnatur officio iudicis: q: aures iudicis offendit: non aūt. l. cōmi. de fal. sed solum quia aures iudicis offendit officio iudicis punitur tunc non infamatur: ratio: q: non est dānatus publico iudicio: ergo non est infamis vt hic. Si vero inquisitio succedit c directo in locū actionis publici iudicij: tūc damnatus est infamis. ⁊ probo per tex. cum gloss. in. l. athletas. §. calumniator. §. de his qui not. infa. videbitis. j. eo. l. vlti. per locum a speciali. nā ibi est speciale in patre q̄ non efficitur infamis: ergo in contrariuz est ius cōmune: preterea licet varietur modus procedendi non variatur pena: vt expressium est in. l. ordo. j. eo. Item penā ipsam. l. imponit q̄ ex potestate iudicis non dependēt: quia questio facti in arbitrio iudicis est: nō aūt iuris autoritas: vt. l. j. §. j. ad turpil. preterea nō dispensatur super infamia ex modo procedendi: ſz aliter causa cognita: vt. l. ād ergo. §. pena grauior. §. de his qui notan. infa. preterea verba edicti pretoris dicunt damnatus publico iudicio est infamis: vt. l. j. §. de his qui no. infa. sed dānatus ex inquisitione est damnatus de publico iudicio: ergo ⁊c. succedit enim inquisitio in locum accusationis: vt. l. ij. §. si publico. j. de adulte. ergo eius naturam ⁊ officium assumit: vt §. si quis cautio. l. si eum. §. qui iniuriarum. nō obstant contraria in. l. j. C. si tu. non gesserit. q: ibi nō dicitur q̄ non sit infamis. non obstat glo. in contra alleg. quia debet intelligi ſm hanc distinctionem. non obstat q̄ō dicitur q̄ propter grauamen iudex videtur dispensare cū infamia: quia grauamen cōsistens in ordine procedendi nō dispensat cum infamia: vt. j. eo. l. ordo. ¶Alterius ✝ quero vtrū damnatus pena alicuius statuti sit infamis. cōiter advocati dicunt q̄ non: q: cōdictio nō infamat: vt. l. cessat. de act. ⁊ obli. sed in casu pposito damnatus est cōdictione ex. l. ergo ⁊c. istud dicunt quidam Dyn. sic tenuisse[c]. Aduerte vt alias dixi regula est quod

c ¶Inquisitio succedit. adde quod voluit Bald: in aut. ei qui. alias quicunq̄ in fi. de epi. ⁊ cle. dum dicit quod banniti q̄q̄ perdant ea que sunt iuris tamen non sunt infames nisi de facto. facit q̄ō no: in. l. j. C. de modo mulc. ⁊ in. l. iureiur. in pe. collū. C. de testi. dicit tamen quod tales damnati secundum veram opi. non sunt vere infames infamia iuris quia bannū nō est pena sed mulcta propter cōtumaciam. ⁊ vide Ange. ⁊ Jmo. hic ad fi. ⁊ Bald: in. l. ictus fustium. de infa. Bal. per illum tex. ⁊ gl. in. l. fi. de requi. reis. Bal. in. l. j. C. de calū.

d ¶Dy. sic tenuisse. Adde Bar. vbi scripsit in. l. j. §. 9 eo. ⁊ quod non sit infamis reperitur Dy: consuluisse vt refert Barto. in suo consi. incip. ser Jos. vbi dicit hanc esse cōez opi. ⁊ ibi ponit an dānat' absens efficiatur infamis. de quo per Spe. i ti. de sen. §. j. in ver. quid de istis. et quod habet in. l. fi. d

qō dānat' publico iudicio est infamis: vt. l. j. §. de his qui no. infa. ⁊ pbatur hac. l. si ergo aliquis dānatur ex forma statuti: videndum est an sit damnatus publico iudicio: de hoc dixi. §. eod. l. j. ⁊ si reperitur dānatus publico iudicio est infamis: alias non. ¶Quero vtrum ✝ confessus de crimine fit infamis. si nō est secuta sniā. glo. in. l. ictus fustiū. videtur tenere q̄ sic. Idem Azo in summa. ⁊ idem videtur tenere Jnno. extra de spe. c. super his. qō videtur probari per. l. quoniā. §. de his qui notā: infa. In contrarium videtur tex. in. l. si reus. §. de d protu. vbi dici videtur in textu. q̄ confessus de crimine non fit infamis. Aduerte cōfessus de crimine extra iudicium in duobus tantum casibus est infamis. primus si post confessionem secuta est castigatio. vt. l. ictus fustium. cum sua glo. Secūdus si hoc confitetur paciscendo de crimine. vt. l. quoniam. et videtur colligi ex verbis ptoris in. l. j. §. de his qui notan. infa. que dicunt damnatus publice: alias secus. Si vero confitet in iudicio nō est infamis. nam edictuz pretoris requirit ad hoc vt quis sit infamis quod fit de crimine dānatus. vt. l. j. de his qui no. infa. modo in accusatione criminali confessus de crimine nō est damnatus nec habetur pro damnato. vt. l. si cōfessus. j. ti. ij. ergo non est infamis. sed in ciuilibus cum confessus habeatur pro connicto ⁊ cōdemnato. vt. l. j. C. de cō fes. dicerem eum infamem. ⁊ sic intelligo glo. pdic c tas: si possent ad hoc adaptari: alias male diceret. nō obst. l. si reus. §. de procu. quia aliud est cōfiteri: aliud soluere. ille enim qui confitet: vel cōfitetur vt damnet: vel vt habeatur pro damnato. merito cum sit damnatus efficitur infamis ex edicto pretoris. sed si vult soluere tunc non confitet vt cōdemnetur: vel pro cōdemnato habeatur: sed vt propter solutionem iudicium euadat: ⁊ iste nō est infamis ex edicto pretoris: quia nō est damnatus: sed videtur magis absolutus: absoluet enim ab instantia iudicij: vt insti. de perpe. ⁊ tempo. ac. n §. fi. ⁊ ideo remediū est ✝ si aliquis debet damnari a vt soluat[a] ante condēnationem: vt iudicium euadat: ⁊ sic absoluetur: quia soluit ⁊ nō erit infamis vt dicta. l. si reus. §. de procurato. ⁊ tene mēti hāc practicam. ¶Item dicitur hic damnatus de crib mine iniuriarum est infamis[b]. ¶Quero vtrum dāu natus ✝ de crimine iniuriarum pro modicis verbis iniuriosis fiat infamis. Respondeo text. videtur quod sic. in. c. cum te. extra de re iudic. et ideo tunc ne aliquis sit infamis erit remedium q̄ō soluat anteq̄ condēnetur. ⁊ tunc absoluetur quia solu vit. vt. l. si reus. ¶Quero ✝ quis possit super infamia dispensare. Respondeo tex. dicit q̄ō solus pn c ceps[c] vel senatus. vt. l. j. §. pen. §. de postu. Idem dicemus de papa in terris ecclesie: quia potest cū infamibus dispensare. idem in collegio cardinalium vacante pastore: secus in regibus et principibus. ita tenet Jnno. in. d. c. cum te. de re iudicata. 14 ¶Quero ✝ vtrū ciuitas vna possit infamiā irrogare vel super infamia dispensare. videtur q̄ nō: quia ciuitas vna non potest facere statutuz super his que nō sunt sue iurisdictionis. vt. l. fi. ⁊ ibi no. §. de iurisdi. om. iudi. ⁊ l. cum vnus. §. penul. §. de de requi. reis. et vide Bal. in. l. j. C. de ser. reipub. manu. ⁊ quod no. Bal. in. l. etiam. C. de fur. et in. l. act. C. quando pcuo. vbi etiā cōdemnato extra ordinē ex forma statuti. ⁊ Bal. in. l. j. C. de cal. ⁊ in. d. l. etiam. C. de furtis. ⁊ plene per Baldum in. l. cum mulier. in antepe. et vlti. col. §. solu. mat. ⁊ vide bal. in additi. Specu. in ti. de sen. pro la. in. viij. col. cū sequē.

bo. auto. iudi. pos. sed causa infamie nō est de iurisdictione ciuitatis: cū sit reseruata principi. vt. l. j. §. penulti. de postulan. ergo ⁊c. solu. dicerem[b] cum quelibet ciuitas Italie hodie et precipue in Tuscia domiu nū nō recognoscat: in seipsa habet liberū populum: ⁊ habet merū imperiū in seipsa: ⁊ tantam potestatē habet in populo quantam impera

a ¶Ut soluat. quando quis inquiritur de delicto ne efficiatur infamis debet primo soluere. ⁊ sic vide. l. si reparatus. de procura. Adde Bal. in. l. j. C. de dolo: et Barto. in. l. ea que. C. de conditio. indebi. in fi. et in dicta. l. si reus per Bal. in. l. vtiq̄. de rei vē dica. vide aliam cautelam pro euitando infamiam in dicta. l. fur. §. de inja. in. §. alieno. ī fi. vbi Bar. ¶Est infamis. vide in. l. decuriones ex q̄bus causa. infa. irro.

¶Solus princeps. vtrum princeps possit restituere infamem. adde quod Francis. de pisis disputando dixit quod sic nisi illa infamia sit contracta certo loco quia de ea non videntur legum latores considerasse. argu. l. cum aquil. de transact. ⁊ alle. tex. optimum in. c. domino guerram. in titu. hic fi. lex cōradi. ibi vel a rege. ⁊ fuit consultum Ueronē per singulares viros. et vide per Archidia. ij. q. iij. c. nondum. per Pau. de liaza. ⁊ p Jmol. in. c. veniens. de fil. presbyte. et aliquid in ca. diuersis fallacijs. de cleri. coniuga. et in. c. summus pontifex. de senten. excommunicatio. Archidia. xj. qō. j. c. si quis. et. xij. q. j. c. eos. sed an possit peti per procurato. vide p Spec. in titu. de restitu. in integrū. §. si quis autē. ver. quid de eo. Alexand. de Jmol. Adde quod Bald. consuluit q̄ episcopus clericum damnatum de crimine falsi non potest restituere fame: quia restituere fame est de reserua. principi. adde eius consilio. ccc. iij. lib.

d ¶Sol. dicerem. Quod an sit verum et an possit super infamia dispesare. Adde quod idem voluit Barto. in. l. tertia. in fine. de testibus. sed contrarium voluit in. l. j. §. de qua. §. de postulan. et in. l. acta. §. de amplianda. §. de re iudica. ⁊ adde quod ex ver. Bald. in. l. generaliter. C. de sen. pas. dicte contrarietates possent reduci ad concordiaz videlicet q̄ ciuitas potest restituere honorem illius loci: non autem famam simpliciter. et ita etiā in hoc vltimo intelligitur quod voluit in dicta. l. acta. et vide Bald. in capitu. iniuria. de pa. iura. firmā. et Bald. in. l. secunda in vltima columna. C. de pen. iudi. et Bald. in vltima et antepenulti. char. in. l. cum mulier. solu. matrimonio. ⁊ Barto. in. l. fi. C. de senten. pas. ⁊ de hac. q. vide Jnno. in. c. cum ea. per sus fi. de re iudica.

a ¶Quero qualiter. nota de modo citandi.et vide Imol.in.l.j ante calēdas. de ver.oblig.ꝛ qđ not. Bar.in extrauagā.ad reprimē.in ver.ꝛ p edicta. Itē no.qđ statutū pōt dare certum modū citandi f̄m Bal.in.l.j.in.ij.colū. C.quō ꝛ quādo iudex.p Bal. post glo.in.l. si accusatoribus . in ij. colum. et ibi Ly. C.de ac.

b ¶Placet mihi. absentem potest citare iudex in criminalibus vna vice pro omnibus. qđ tenuit bal. in.l.ij. in vj.colum. ad fin.C. quomō et quādo. vbi sequitur Arch.

✱ Pro saluādo bar. in hac.l. inter accusatorem.ꝛ in quo videatur cōtrariari vide concordiam quā posui ad §. hoc autem. in.l. tiij.ff. de dā.infec.

c ¶In aut. Vide not. Barto.in dicta aut. qui semel. in.f. colū.

1 Ordo. Mo.q licet vadrietur ordo ,p cedendi non tamen variatur potestas.l.tene mēti.

☞ Pro absente ad allegandas causas absentie quilibet admittitur.

2 Prima citatio nō sufficit. ad aliquē condemnandum.

3 Lex ista qualiter intelligatur.

4 Trina citatio de qua in.l. qualiter fiat.

5 Dilatio de qua hic q hodie fit ampliata in criminalibus sicut in ciuilibus.

4 Correctio legis q non inducat ex idemtitate rationis.

6 Reus quando citatur in criminalibus satis est si citatur ad respondē dū accusationi vel inquisitioni: nec requiritur q in citatione inseratur tenor accusationis vel inq̄sitionis.

Cōsuetudo perusina seruat qđ in citatiōe īserat accusationi vel inq̄sitio.

7 Reus si citatur ad domum satis est in criminalibus.

8 Accusator in criminalib⁹ necesse h3 in quolibet termino quo reus citat cōparere ꝛ accusare rei cōtumaciā sicut in ciuilibus nisi ex ꝓsuetudine iudex haberet licentiā procedendi. b

9 Accusato nō cōparente quid faciet iudex.

10 Iudex quid sit facturus accusatore absente.

✱ Iter accusatorē. Difficilis lex est. et habet duas lect.in gl. f̄m primā lecturā.l.ista diuidit in duas partes principales. primo vnum dictū ponit. secō ponit aliud dictum distinctū ꝛ separatū a primo dicto. ꝛ f̄m istā pone casum. Et f̄m hanc lecturā primo no.† q quilibet admittit p absente ad allegādas causas absentie. de hoc tamē dicā.f.e.l.pe.§. ad crimen.ideo hic omitto. c

2 ¶Secūdo no.† q trina citatio nō sufficit ad faciēdū aliquē ꝺēnari. ꝛ f̄m hāc lecturā habetis in lra nec. Secōm aliā lecturā hec lex diuidit in duas partes. primo ponit vnū dictū. secō ponit effectū illius dicti.ꝛ secōm hoc debetis habere in lra: ne p triduum ꝛc.ꝛ ibi est secūda pars secōm hāc lecturam. ¶Nota qđ absens post trinā citationē nō cōdēnatur: si aliqs alleget causas absentie: sec⁹ si nō allegaret causas absentie.

¶†Vides ergo qđ hec secūda lectura contradicit prime. quare p declaratione quero q̄ istarū sit verior. quidā tenent vnā: ꝛ quidā tenēt aliā: ꝛ glo. se non firmat. tu vero dicas sic. siquidē intelligis nostram. l. qđ accusatio esset ꝓposita de crimine cuius pena esset a relegatione supra: in qua absens non pōt dānari: tunc prima lectura procedit sine scrupulo: q̄ post trinā citationē nō dānabit reus vel accusator. Si vero intelligas in crimine: cuius pena est relegatione infra: in qua absens pōt dānari. Dic aduerte. aut tu vis eū absentē cōdēnare solū ex illa causa: q̄ ter citatus nō cōparet: ꝛ tūc nō potest fieri. ꝛ hoc modo procedit prima lectura. Si vero velles eū dānare quia citatus nō comparet: iudex contra eum absentem de maleficio plenas probationes inuenerit: tunc absens potest cōdemnari. vt.l.absentem.f. de penis. nisi aliquis accusator iustas causas absentie allegaret: quia tūc expectaret: vt hac.l.ꝛ hoc modo secunda lectura procedit. ¶Procedo vlterius †dicit hic nec post triduū per singulos dies ꝛc. quero qualiter fiat a ista citatio. tres opiniones sunt. quidam dixerūt quod citatur tribus diebus: nouem vicibus. scilz per singulos dies ter. alij intelligunt quod intelligatur de nouem diebus ꝛ per singulos dies citetur semel.ꝛ ita videtur sentire glo. vide gl. que incipit: alias nec. Tertia opinio est Jacob. de are. qui intellexit hāc legem aliter: scilicet quod p nouem dies citetur tribus vicibus. ꝛ sic tribus citationibus. ꝛ post singulas citationes expectetur p tres dies: ꝛ sic erūt nouem dies ꝛ tres citationes. ꝛ expone tex. sic. ne post triduum: scilicet expectatus per singulos dies ꝛc. ꝛ hanc opinionem videtur etiam tenere Specu. in titu. de actio. §. f. versi. 3z qualiter citatio. ꝛ hoc placet mihi b: quia. l. absentē. f. de penis. dicit qđ ad instar priuatorum iudiciorum fit citatio in criminalibus: sed in priuatis fit citatio illo modo scilicet per tres denūtiationes vel p omnibus vna: vt.l.ad peremptorium. cum.l.sequē. §. de iudiciis. ꝛ.l. tres denūtiatiōes. C. quomodo ꝛ quando iudex. ergo ꝛc. hoc seruat consuetudo. ad predicta facit qđ no. C. de accusationibus. l. si accusatoribus. ¶Quero † vtrū ista dilatio trium dierum hodie fit ampliata vt debeat esse decem dierum vel. xxx. sicut in ciuili. vt.l. ppe randum. §. f. C. de iudi. ꝛ in aut. qui semel. C. quomodo ꝛ quando iudex. glo. que est hic videt tenere quod sic. Aduerte istud nō videtur esse verum. nam ex idētitate rationis non inducitur legis correctio: vt probatur. C. de appellationi. l. precipimus. ꝛ. l. si vero. §. de viro. solu. matri. ꝛ no. in aut. c quas actiones. C. de sacrosan. eccl. cū ergo dilatio sit mutata in ciuilibus: nō debet intelligi mutata in criminalibus: licet sit eadem ratio. Respondeo dico hāc glo. dicere veritatē: nec fit mutatio per hominem sed per. l. antiquam: que dicit quod eodē modo debet pari dilatio in. criminalibus sicut

bus sicut in ciuilibus. vt. l. absentez. f. de penis. sed a in ciuilibus dantur triginta dies: ergo ꝛ in criminalibus. ad hoc facit quod no. in. l. qō vero. §. de legi. que dicit qđ. l. si quis seruo. C. de furtis. q̄ est l. noua trahitur ad filium per. l. antiquā. ¶Pro

6 declaratione †quero quando citatur reus ad q̄d

a debet citari: ꝛ vtrum debeat a sibi mitti tenor accusationis vel inq̄sitionis. videte in ciuilibus vtrū libellus debeat mitti cum citatorio: est questio satis prolixa quam Ly. refert in aut. offerat. de lit. contest. ꝛ cōmuniter tenemus quod nō. ꝛ idem dico in criminalibus. nā dico quod debet quis citari vt veniat responsurus accusationi. nec est necesse quod mittatur copia seu tenor accusationis. p bat extra de accusationibus. c. licet in beato Pe. Cōtra tamen seruatur in curia Perusina. Pro cu 1 ius obseruatione est glos. ordina. in. c. ij. extra de

7 dilatio. ¶Secundo † quero vbi debet citari iste reus. dicunt quidam quod debet citari personali 2 ter. ita quod ad eius notitiā perueniat. ꝛ hoc refert Specula. tenuisse Odoffre. vt refert in titulo. de accusatio. §. f. versi. sed nūquid sufficit. veritas est quod sufficit quod citetur ad domum: vel 3 alibi: ita quod verisimile sit quod ad eius notitiā peruenerit. hoc probatur. f. de requiren. reis. l. f. 4

8 ¶Item† quero vtrū sicut in ciuilibus requirit quod in quolibet termino actor representet se et rei cōtumaciam incuset: vt reus sit contimax: ita 5

b eodem modo fit necesse b in criminalibus. Respō deo quod f̄m consuetudinem Italie vbi iudex recepit licentiā ab accusante ꝛ ab accusato perficiē e di processum: ꝛ sic iudex sumit locus accusatoris: vt dixi in. l. iis qui reus. non est necesse quod accusator se representet: cum ibi sit iudex qui eius p sonā representat: sed alias est necesse quod se presentet: cum in istis procedatur ad instar iudicio

9 ciuilium: vt. d. l. absentem. ¶Ulterius † quero c

c accusato nō cōparente quid faciet iudex. Respō deo siquidē est crimen in quo imponitur pena a relegatione supra: tunc iudex non procedit ad con b demnationem: sed procedit ad annotationē bonorum. vt. l. f. f. de requiren. reis. in criminibus vero quorum pena est a relegatiōe infra. iudex exami c nabit testes: ꝛ procedet ad condemnationē habita fide de maleficio. vt dicta. l. absentem. f. de penis. sed secundū statuta Italie etiam elapso termino banni indistincte habetur pro confesso: et tanq̄ confessus condemnabitur: predicta in accu

10 sato absente. Sed † quid fiet d accusatore absen d te. Breuiter dico quod possunt duo queri. primo quid fiet absente accusatore contra ipsum accusa d torē. secundo quid fiet absente accusatore de ipo processu. Ad primum dico quod si accusator absens est legitime citatus: poterit procedi cōtra eū ad penam. de qua dicit tex. in. l. qui crimē. C. qui accusare non possunt. poterit etiā cognoscere de eius calumnia et de calumnia eum condemnare: si e est pena a relegatione infra: nec allegatio pro eo iusta allegatur: quia tunc expectaretur: vt hac lege. Sed si est pena a relegatione supra: tunc fiet annotatio bonorum sicut dictum est in reo supra. Si vero queris quid fiet de processu. aduerte. de. ¶Utrum debeat. vtrum in citatione debeat mitti copia inquisitionis. vide per Bar. in extrauag. ad reprimen. in ver. super dicto crimine. Petr. de anch. in cle. f. de fo. competen. Imo. hic ꝛ Salice. in. l. absentem. C. de accusa. Bal. in. l. ij. C. de exhi. re. aliquid per Imo. in. l. si finita. §. si plures. i vj. colū. de dā. infe. 3z glos. in. c. preterea. de dila. et v. q. ij. c. si primates. tenet qđ debet mitti de quo habes plures remiss. in rub. C. de eden. ꝛ vide Barto. in extrauagan. ad reprimen. inversicu. super dicto crimine. Add de qō Pano. in. d. c. licet. dicit dictum Bar. posse procedere quando quis citatur de propinquo: alias sec⁹ per. c. si primates. v. q. ij. non ob. d. c. licet. quia dicit q ibi. crimina fuerunt expressa in citatione.

¶Sit necesse. adde Bal. in. l. si tutor. C. de interdi. ma. vide Imo. hic ꝛ Bar. in extrauagan. ad repri. in ver. neglexerit.

¶Ulterius quero. vtrum reus debeat personaliter citari vel non. Barto. in extrauagan. ad reprimen. in verficu. ꝛ per edicta. Bald. in. l. et post. in princip. de iudic. ꝛ ibi Bartol. ꝛ que dixi post eum in. l. f. in princip. §. si quis ius dicen. ꝛ Ly. alias Sali. in. l. absentem. C. de accusa. ꝛ que dixi post Bar. in. l. f. C. de requi. reis. Bal. in. l. si accusatoribus. C. de accu.

¶Sed quid fiet. Quid fiet per iudicem absente accusatore. Adde Bart. post glos. in. l. papi. §. f. de inofficio. testamen. ꝛ Imol. in. c. licet. de loca. ꝛ adde meliorem text. in. l. quis indubitati. C. de adul. ꝛ Bar. in extraua. ad reprimen. in versi. neglexerit. ꝛ Imol. hic.

¶Custodias. hāc. l. limita quantum vult q ad uocati debent citari ad videndum iudicia non habere locum in testibus torquendis secundū Bar. in. l. diuus. §. iudex. f. de questio. et ad hanc. l. vide Barto. in. §. reus. in ea. liet in. l. fin. eodem titu. de questio. Adde quod Baldi. consilio. cclxxv. lib. iij.

Custodias. c Dicit hec lex in duas partes. primo loquitur qui debent

dicit ꝙ cum aliquis grauissime torqueꝛ bene esset adhibere medicos qz alij molles carne: alij duri.
a ¶Obseruat communis consuetudo. idem tenet Barto. in. d. l. si postulauerit. §. quesitum. hic al's in ver. quero que est ratio huius diuersitatis. dicas quod istud est diuinare: ſz est no. fa/none absolutiõis. vt in simili in l. fina. C. vbi sena. vel cla.
b ¶Potest renuntiare. adõ qõ Bal. in. l. si accu. C. de accus. videꝛ velle quod 1 possit renuntiari. ⁊ a ꝙ repert? in flagranti crimine potest renũtiare dilationibus suis: quia nulla debet sibi dari dilatio ſm Bal. i. l. vt vim. de iusti. et iure. vide gloſſ. in. l. ictus fu/ stium. in prin. ff. de insa. iuxta singu. in vlti. ℣. vtrũ reus possit renuntiare dilationibus sibi datis vt citius condemnetur. ⁊ in eo quod tenet Barto. quod not. adde Bald. in. l. ſ. C. de confeſ. in. xſ. columna. ⁊ Bald. in. l. pactum inter her. ſ. de pactis. vbi dicit quod nõ potest renuntiari defensionibus. ⁊ idem Bal. in. d. l. ſ. plus dicit videlicet ꝙ ſi sit renuntiatio iurata nõ valet. et in proposito vide quod no. Bal. in. l. raptores. de epiſ. ⁊ cleri. ⁊ in auten. habita. C. ne filius pro pa. ſed contra Bart. hic tenet Bald. in. l. fina. ff. de ferijs. in quo vide Ro. in rubri. de arbit. in. vſ. char. potest tamen reus in criminalibus renuntiare exceptionibus declinatorijs: fort ſm Bald. in dicta. l. ſ. C. de pac. et Bald. in auteñti. iubemus. C. de iudi. et vide glo. et Ange. in. l. ſ. de fur. balne. et in. l. ſ. C. qui accuſa. in ver. et premitto. et Imol. hic et Bald. in. l. cum reis. C. de penis. et in. l. ſ. in. xx. columna: C. qui accuſa. non possunt. ⁊ dicit Angel. in dicta. l. pactum inter heredem. ff. de pac. ꝙ quãdo certũ est reũ nullam habere defensionem quod valet renuntiatio. vnde infert ibi quod quando iudex maleficiorũ fucit renuntiare termino ⁊ defensionib? debet facere reum cõfiteri se nullã aliã habere defensionem quare renũtiat: qz defensiones nõ habet. vnde sentit ipse quod ista renuntiatio saltem sit vtilis quantũ ad terminus, quantũ vero ad defensiones certum est eam esse inutilez cũ nullas defensiones habeat vt ipse ꝓsupponit: ⁊ sic videꝛ dicere idẽ qõ Bar. hic. ꝙ certo ille tex. non ꝓbat opi. Bar. qz hic non differtur probatio sententie cõdemnatorie. patet quia reus nõ posset renũtiare nisi quia sic statutum est in casu isto. vnde tex. iste per Bar. allegatus nõ probat opi. eius nisi intelligatur cõiuncta glo. in ver. volente. quam Bart. examinat hic in verſi. fi. cuius quidem declaratio magis est violare istũ tex. ꝙ declarare. ⁊ in proposito inquit Bald. in. l. ſ. C. qui accuſa. ꝙ reus non potest in criminibus renuntiare defensioni que resultat ⁊ fundatur super iuregentium sed executionibus que inducũtur a iure positiuo cõmuni vel statucit ꝙ

adesse examinationi reorũ. secundo loquitur quo ꝛpe dz fieri examinatio reorũ. sed ibi: ⁊ feriatis. ¶Primo opponit ad principiũ. et videt quod consuetudo hoc nõ obseruet quod conuocent aduocati quando examinãtur rei. dicit glo. intellige quod conuocent patroni causarũ: non aduocati ipsius rei. ⁊ ita obseruatur Bononie. ita dicit gl. ⁊ dicit verum etiam quod olim obseruabatur. Istud dictum glo. videtur contra. l. si postulauerit. §. questioni. ſ. de adulterijs. vbi dicit qõ aduoca- 4
tus ipsius rei debet adesse questioni: hoc etiã glo. tenet in. l. legis virtus. ſ. de legi. Breuiter † veritas est ista: ⁊ ita obseruat cõmunis consuetudo. qõ examinationi reorum hoc est disputationi an sint examinãdi ⁊ torquendi bene interſunt aduocati: ita intelligitur lex ſi postulauerit. §. questioni. sed ipſi questioni ⁊ examinationi nõ debent interesse: ita tenet glo. ſ. in auſ. de testibus. §. quia vero. in glo. super verbo aduocatorũ. ſ. ⁊ hoc videtur velle glo. C. de iura. calum. l. ſ. circa prin. in glo. b
ſuper verbo vtriuſq. dũ dicit aduocatũ nõ debere partẽ instruere. hoc etiã probatur ad similitudinẽ testiũ 5
qz partes adsunt iuramento testiũ: nõ examinationi que fit in secreto. ⁊ hoc puto verũ: ⁊ consuetudo obseruat. ¶Quero † qd ſi isti aduocati ad hoc nõ fuerunt adhibiti: an ꝓpter hoc vitiabit processus vel ſententia: puto qõ nõ argu. eius quod no. in. l. cum ſentẽtiam. C. de ſentẽ. facit qõ no. in. l. ſ. C. de senten. adꝛuer. fiſ. la. ¶Venio ad secundã partẽ op. qõ diebus feriatis nemo traꝛbitur inuit?. vt. l. ſ. ⁊. ij. §. de ferijs. Sol. † gl. intelligit hoc volẽte reo. vel aliter illud qõ ibi dicit loquit in personis nõ detentis in carcere: que ꝓsone possunt occupari circa messes vel vindemias. in istis autem detentis in carcere iste ferie non obseruantur ꝓpter ſe: niſi forte dicere mus obseruari ꝓpter aduocatos ⁊ alias ꝓsonas que debent adesse: tñ istud erit speciale hic qõ volẽte reo etiã accuſatore inuito ꝓcedet istis diebus feriatis. ¶Item oppo. §. de ferijs. l. si feriatis. Solu. † hoc intelligo de ferijs inductis ob neceſ 3
sitatẽ hoim: nõ in honorem dei: niſi in casu speciali. in. l. puinciaruz. C. de ferijs. sed hodie ſm statuta Italie cõiter ferie messium vel vindemiarũ ad casus criminales nõ porrigũtur. ¶Ulterius dicitur qõ istis diebus feriatis innocentes dimittat nocẽtes differat. Quero que sit ratio huius diuersitatis. Rñdeo ratio fortan est: qz cũ ista examinatio fiat volente reo ⁊ aliter nõ. vt. §. dixi: istis ferijs ⁊ dilationibus potest renuntiare[b] ad sui commodum vt absoluatur: sed ad sui dampnũ vt citius condemnetur nõ potest renũtiare. Isti ergo † qui damnantur ad mortẽ non videtur ꝙ possint istis dilationib? introductis a lege seu a statuto renuntiare: vt hic. pro hoc. l. nõ tantum. ſ. de appel. non tamen hoc pro certo dico.

Accusatore. hic habetis tres literas ⁊ ſz. vnã habetis iudicante. alij habẽt inchoata: alij iudicata. Secundum primas duas literas hec. l. dicit ꝙ accuſatore defuncto iudex potest[a] ꝓcessum ꝓsequi ⁊ ipsum finire ⁊ terminare. Contra hoc videtur expresse in. l. libellorum. in fi. ſ. titu. ſ. ⁊ ibi dicam. Secundum tertiam literam habes ꝙ res iudicata ab alio potest executioni mãdari per ꝓ fidem etiam accuſatore defuncto ⁊ non petente. hoc enim facit ex suo officio. vide gl. que incipit: alias iudicante.

1 ☞Procurator quare non admittitur ad crimen publici iudicij tam ex parte rei ꝙ actoris.
Procurator damnatur vel absoluitur quando in eum potest cadere sententia.

2 Accuſator hodie ex forma statutorum nõ punitur pena tallionis: nec ponitur in carcerem.

3 Accuſatio suspecti tutoris facta vt remoueatur est ciuilis ⁊ in ea potest procurator interuenire: secus si vt puniatur.

4 Procurator ꝙ interuenire possit in causa publici iudicij quando penavenit imponenda a relegatione infra: ⁊ ꝙ ita seruat consuetudo.

5 Procurator quod non possit interuenire in illis tribus casibus in quibus absens ad penam mortis damnari potest.

6 Judex põt de facto supplere ⁊ querere ei? defensionẽ vbicunq; sententia potest in absentem ferri. Pro absente etiã vbi ingeritur pena mortis quilibet potest causas innocentie allegare.

7 Opi. vltramontanorum disputatiue teneri põt ꝙ procurator in criminalibus vbi imponitur pena pecuniaria.

8 Pater dominus et Abbas pro filio seruo ⁊ monacho potest pro suo interesse in causa criminali cõparere.

9 Statutum quod si accuſatus declinauerit iurisdictionem potestatis possit impune offendi non cõprehendit superiorez pro clerico accuſato nec patrem pro filio.

10 Procurator in crimine capitali pro accuſato deteto interuenire põt ad allegandũ causas cause: ⁊ sic seruat consuetudo.

11 Procurator in causa priuati delicti si pena imponitur a relegatione supra ꝙ non possit interuenire ꝙ ita consuleret ⁊ quod ita seruat consuetudo.

12 Pena quando imponitur pro delicto arbitrio iudicis illa pena videtur determinata que ꝓ tali delicto consueuit imponi.

13 Procurator etiam ad vnum articulum in accuſatione capitali interuenire non potest si accuſatus non est carceratus.
Et si est detentus ad omnẽ articulum preterꝙ ad sententiam.

14 Procurator ex parte rei ꝙ possit interuenire si per statutum imponitur ꝓ homicidio imponitur pena pecuniaria.
In causa publici criminis procurator ex parte accuſatoris interuenire non potest.

15 Procurator an admittatur quando in defectũ pecuniarie imponitur pena capitalis: remiſſiue. a

16 Excuſator comparens pro accuſato quas excuſationes proponere possit. ⁊ nu. 18.
Proponens exceptionem excõmunicationis debet habere mandatum.

tario bene potest renuntiari. alleg. glo. in. l. si accuſatoribus. ſ. alleg. C. de accuſa. Aduerte tamen ꝙ licet ipse Bald. dicat ibi qõ illa executio tolli non potest que funditus tollit crimen: tamen ideꝛ videtur dicendũ si modificaret penam dummodo sit fundata in iure. ex quo videt quod conclusio Bart. hic falsa sit. ⁊ vide que habes in materia in auſ. iubemus. C. de iudi. in casu predicto Ange. qñ certus sit nullas reum defensiones habere: et sic ꝓ renuntiatione termini non auferet defensio. pro quo optime facit quod dicit Bal. in. l. ſ. §. offilius. ff. de requi. re. qui ibi cõcludit qõ statutũ in cã criminali potest auferre reo defensiones ⁊ exceptiones que respiciunt apices iuris ⁊ nõ negotiũ principale. ⁊ forte idẽ posset dici in renũtia. videlicet qõ ꝙis defensio cõpetẽs sit introducta de iure ciuili si tñ respiciat renuntia. criminis in totuz non possit ei renũtiari hoc ꝓbatur qz appellatio formalis est introducta de iure ciuili. l. ſ. ff. ō appella. ⁊ tñ illa renũtiatio tolli non potest. l. non tantum. ff. de appel. Itẽ ꝓ hoc facit regula vulgaris. l. liber hõ. ff. ad legẽ aquil. que habet ꝙ nemo est dominꝰ membrorũ suorum sed quando certũ est reũ habere defensio. tũc stat Ang. cũ Bar. ꝓ. d. l. pacti inter heredẽ. ſz si est dubiũ dicit ꝙ valet si reꝛfateretur se nõ habere defensiones per. d. l. ſ. ff. de furi. balnea. ꝓ quolibet intellectu vide in. d. auſ. iubemus. C. de iudi.

17 ¶Mulier vel minor potest cõparere excuſatorio nomine accuſati dũmodo opponat excuſationẽ circa factum ⁊ sine mandato.

18 Procurator in crimine publici iudicij constitutus quas exceptiones ꝓponere potest vbi ꝙ dilatorias que crimen non tangunt.

19 Procurator in crimine publici iudicij ꝙ possit opponere exceptionem tangentem delictum si constat notorie eam esse veram.

20 Procurator in criminalibus ꝙ non possit opponere exceptionem peremptoriam.

21 Procurator in criminalibus nõ admittitur ad opponendum exceptionem dubiam de iure licet non sit dubia de facto.

22 Exceptio dubia in iure licet si vera in facto et seorsum a crimine publico examinetur: tamen non põt ꝓ curatorem opponi.

23 Procurator i criminalib? fit fuit admissus q̃ nõ debuit admitti an valeat processus.

Ad crimen. hic. §. diuidi tur in duas partes. ꝓma loqꝫ de eo q̃ venit ad ꝓsequẽdũ crimẽ publicũ. ſcda ō eo q̃ venit ad allegãdas causas absentie. secunda ibi: sed excuſationes. Itẽ prima subdiuiditur in duas partes. in prima loquitur de proꝛnali potest auferre reo defensiones ⁊ exceptiones que respiciunt apices iuris ⁊ nõ negotiũ principale. ⁊ forte idẽ posset dici in renũtia. videlicet qõ ꝙis defensio cõpetẽs sit introducta de iure ciuili si tñ respiciat renuntia. criminis in totuz non possit ei renũtiari hoc ꝓbatur qz appellatio formalis est introducta de iure ciuili. l. ſ. ff. ō appella. ⁊ tñ illa renũtiatio tolli non potest. l. non tantum. ff. de appel. Itẽ ꝓ hoc facit regula vulgaris. l. liber hõ. ff. ad legẽ aquil. que habet ꝙ nemo est dominꝰ membrorũ suorum sed quando certũ est reũ habere defensio. tũc stat Ang. cũ Bar. ꝓ. d. l. pacti inter heredẽ. ſz si est dubiũ dicit ꝙ valet si reꝛfateretur se nõ habere defensiones per. d. l. ſ. ff. de furi. balnea. ꝓ quolibet intellectu vide in. d. auſ. iubemus. C. de iudi.

¶Judex põt. no. accuſatore defuncto que lit. ꝓsecutio fiat. facit quod not. Bart. in. l. inter accuſatorem. in fi. ſ. eodẽ. an omnia acta facta cũ ipso accuſatore ipso mortuo pereant. vide gl. vbi Bald. in. l. ſ. C. si reus vel accu. mor. fue.

a ¶Detineri in carceribus: Adde q̄ de potestate ordinaria papa vel imperator non potest procurator admitti ex pare rei.tex.est in.c. veniens.extra de accusa. ideo nec delegatus potest. c.j.de offi.iudi.lib.vj.iuncta glo.in ver.criminali.& ideo non tenet

rescrip. q̄ procurator admittat̄. vt in.l.fin. §. de iniu. et Imola hic.in causa tamē capitali admittit̄ procurator ad probationem notorij.vt not. Bar.in.l. ij.C.vt ne.priua. Itē adde no.per Bald.in.l.j.in prin.de dam.infec.& Bald.in.l.eleganter.§.si dolo ff.de dolo.qui dicunt q̄ si dubitat̄ an vulnus sit letale poterit interuenire procurator sub cōditione si apparuerit vulnus non esse letale.qō no.itē vbi agitur de crimine post mortem vt damnetur memoria hominis admittitur procurator secundū glo.xxxiij.q.v.c.sane.pro hoc quia talis est sentētia declaratoria cum pena in talibus criminibus: vt in.l.iul.maie.& similibus sit imposita ipso iure nimirum si admittatur procurator. vt in simili no. Bal.in.l.reos.de accusa.& in terminis Pe.de ancha.in.d.l.seruus.§.publice.item adde q̄ vbi admittit̄ procurator condemnatur dominus non procurator: glo.& docto. in.l.nihil. C.de procura.& in.l.ij.C.de accu.& in.l.seruum.§.publice.ad fi.ff. de procura. Item adde & tene menti perpetuo. quidam dicunt q̄ ad hoc vt admittatur defensor in causa criminali requirit̄ q̄ non tantum pena sit pecuniaria. sed q̄ defensor confiteatur contenta in inquisitione.alleg.text.et ibi not. in.l. qui seruum.de interrog. act. Item quid si de iure communi pena sit corporalis vt pro homicidio sed p statutum facta est pecuniaria vtrum poterit interuenire procurator. vide Gui.de suza.in sua.q. incip.q.talis est continetur in statuto ciuitatis. & Barto.in.l.j.in.j.col.s.eod. Item vtrum in actione pupillari ciuili admittatur procurator. vide Bald.in.l.aduersus.& quod ibi post eum dixi. C. de furtis.et quid in tutore.vide Bald. in.l.reos. C.de accusa.in.ij.col.in.l.pe. C.de auto.prestā.& vtrobiq̄ dixi post eum.& an ius accusandi ex priuato delicto possit in aliū cedi.vide p Bald.in.l. per diuersas.in.xvj.q. C.man. & que ibi post eum dixi. Adde quid si pena erat arbitraria & effecta est pecuniaria ponēdo in bamno: q̄ si non cōparet an procurator poterit interuenire.vide Pe. de ancha.consi.cclxxiij.

b ¶Puto q̄ hec solu. idem in priuato crimine qñ ex genere pene.ratio eadē est.vt est tex.in.l.fin.in prin.& ibi Bal.C.vbi senā.vel clari.

curatore ex parte actoris. secunda in procuratore ex parte rei. secunda ibi.multoq̄ magis. Itē secunda subdiuiditur in duas partes.prima ponit dictū. secunda effectum illi⁹ dicti. secunda ibi: & si iustam.& breuiter hoc dicit. In crimine publici iudicij nō pōt interuenire procurator ad allegandas causas causę sed ad allegandas causas absentię admittet̄.h.d.Notabilia habetis ex his q̄ dixi in summario. Venio ad declarationē materie que est multū profunda & habet multas opiniones & habet modicas. ll. ¶Quero primo † anteq̄ oppo: quare procurator nō admittitur ad crimen publici iudicij.dicit glo.in reo potissime est ratio:quia procurator debet damnari.vt.l.j.C.de sen.ideo non esset congruum quod procurator damnaretur ad mortem vel ad aliam penam.ista ratio non est bona. nam quod dicit q̄ procurator damnatur: vel absoluitur: est verum quando in procuratorem potest cadere sententia: alias non. vt.l. vlti.C.de iniur.& plene not.in.l.nihil. C.de procura.pro hoc quod not.in.l.seruum quoq̄.§. publice.ff.de procura.& facit.l.ij.C. de accusa. que est ergo ratio. videte ex parte rei assignātur iste rationes per docto.iudicia non debent esse delusoria.vt.l.si pretor. in prin.§.de iudi.Sed si procurator interuenerit ex parte rei:iam sequeretur iudicium esse elusorium:quia reus si videret se dānari:nunq̄ compareret:& absens non potest damnari.vt.l.absentem.j.de penis. ¶Item alia ratio est ne maleficia remaneāt impunita.vt. l.ita vulneratus.ad legem aquil. Adde alias rationē: ideo non admittitur procurator etiam ex parte rei: q̄ ipse diligentius defendet causam suam q̄ procurator.vt.l.j.in fi.§.ad carbo. ¶Videamus rationem ex parte accusatoris.dicebat Jaco.but.ratio est:quia quando crimen est publicum:& sic accusatio competit cuilibet de populo: non potest cōstitui procurator:quia hec causa ita pertinet ad procuratorem sicut ad constituentem.l.licet.& ibi no. §.de procurato. hec ratio est bona non tamen est generalis:quia concludit quando accusaret tanq̄ quilibet de populo. sed pone quod accusator accusaret prosequēdo suam iniuriam: ista ratio cessat.vt dicta.l.licet.quid ergo dicunt alij ratio est: quoniam si accusator reperiretur in calumnia cōdemnaretur in similitudinem supplicij. Itē accusator debet detineri in carceribus a sicut accusat⁹. vt.j.ad turpil.l.j.§.j.& C. de accusa.l.fina. vnde sunt eedem ratiōes in accusatore que in accusato dicte sunt.satis hoc placet de iure cōmuni.sed cū hodie de iure statutorum non puniatur accusator in pena talionis:nec ponitur in carcerem accusator sicut accusat⁹. iste ratiōes cessant.Sed alia ratio est quia verisimiliter diligentius aget causam suam per se q̄ per procuratorem:quia quis ppio dolore mouetur ad agendum diligentius causam suam quā alienā.vt.l.ij.§.fi.j.de adulte.& sic eedē rationes habēt locum ex parte accusatoris & accusati. ¶Opp.in crimine suspecti tutoris potest interuenire procurator.vt.l.non solū.§.fi.s.de procurato.sed crimen suspecti tutoris est publicū.vt no.s.eo.l.j.& probatur in.l.j.§.consequens.s.de suspec.tuto.ergo male dicit iste.§.huj⁹ timore dicit glo.hic debet intelligi de tali crimine publico cuius pena sit a relegatione supra.quātū † ad propositum:puto q̄ hec solu. b non sit bona.nā quandoq̄ acusat̄ aliquis de suspecto solū vt removeatur:tunc ista causa dicitur ciuilis non criminalis: quoniam per eam nihil applicatur reipublice.vt l.ij.s.de sepul.viola. Itē agitur ad vtilitatē priuatā.s.pupilli:ergo est ciuilis.sed.§.noster loquitur quādo criminaliter accusatur quis:et q̄ hoc sit verum

fitverū qō illa causa dicat̄ ciuilis:canoniste habēt a expressius q̄ nos.casus est in.c.tue.de pcura.& de testi.c.ex parte.& ibi gl.sed si poneremus q̄ tutor accusaret̄ suspectus vt puniret̄: tūc esset cā criminalis:qz agit̄ ad vindictā: vt.l.j.§.fi.s. de suspec. tut.cū.l.seq.& l.j.§.itē solēt.de offi.pfec. vr.& C. de admi.tut.l.nisi.& l.si liberti.tūc isto casu nō admitteret̄ pcurator sicut in accusatione iniuriarū: sed sicut nec in alijs accusationibus priuatoq̄ criminū.vt.j.videbitis. ¶Scdo op.de.l. sed & hc.§. j.s.de pcura.vbi libertus accusat̄ vt ingratus vt reuocet̄ in seruitutē:& admittit̄ pcurator.& dicit glo.eodē modo a: q̄ ibi pena imponit̄ infra relegationē.hic supra.hoc non placet ad.l.illā: qz ibi imponit̄ pena supra relegationem. qz seruitus est mors.vt.l.ij.s.eo.& l.capitaliū.j.de penis.& l.seruitutē.& l.qō attinet.de regu.iur.quare dic q̄ ibi qñ actio est ciuilis: qz ad partis cōmodū redigit̄ in seruitutē.hic loquit̄ in criminalibus. ¶Tertio opp.† de.l.seruū quoq̄.§.publice.s.de pcu. vbi dicit q̄ vbicūq̄ absens pōt cōdēnari admittit̄ procurator: sed in quibusdam criminibus pōt dānari quis absens.vt.l.absentē.j.de penis.ergo &c. huius timore glo.stat in fol.prima q̄ hic.§.restringatur.qñ in criminalibus b venit imponenda pena supra relegationē:secus si infra relegationē.ar.l.j. j.an per aliū causa appellationis.vide illā legez. c Jstā opi.tenet glo.c in hoc.§.ad crimen.& latius in.§.publice.& latius in.l.j.j. an p aliū cā appellationis.& hanc opi.tenet Ja.de are.Odoff. Ja.but. & Buil.de cug.do. Ray.& oēs quasi. Ja.de ra.videtur tenere cōtrariū.& eum sequit̄ Pet.& Albar.fil. quia Ja.dicit q̄ in crimine publici iudicij vel non publici non curo:nō pōt interuenire pcurator nisi qñ causa est pecuniaria: vnde si pena imponeretur relegationis nō poterit interuenire procurator.& illud:vsq̄:gō ponit̄ in.l.j.j. an p aliū cā appellationis ponit̄ inclusiue p̄m eos. & p illum text. hanc opi.probāt.& q̄ ponat̄ inclusiue: probat̄ ibi duz dicit capitalis.nā capitalis cā est que adimit vitam libertatē vel ciuitatē. vt.s.eo.l.ij. & dicunt ipsi si exponeretur exclusiue:ille versi.sed si ea.nihil iportaret:qñ cū dicit capitalis causa: oia ista cōprehendit:ita dicūt ipsi. preterea pbat̄ p hunc text.qui generaliter loquit̄ de crimine publici iudicij psequēdo:nec dicit de qua pena. Itē pbat̄ per.l.ij.C.de pcura.oū dicit rē pecuniariā &c.ergo si nō est pecuniaria nō pōt interuenire procurator. preterea dicūt casus est in.l. vlti.C.de iniur. vbi est spāle in personis illustribus qō admittit̄ procurator in crimine iniuriarū:ergo in cōtrariū b est ius cōe:sed in crimine iniuriarū pōt iponi pena relegationis. vel alia infra relegationem:ergo &c. vt.l.vlti.s.de iniur.ita dicūt ipsi. ¶Ly.in.l.reos. C.de accu.nō dicit plus nisi qō opi.glos.seruat̄ p consuetudinē Jtalie. Ad.§.publice. respondet q̄ ille.§.non diuidit̄ in tres partes.prout glo.legit: sed totus ille.§.loquitur in eo qui venit ad allegādum causas absentie. Jsta eoq̄ opi.reprobat̄ a nostris modernioribus.nā in.§.publice. dicit̄ immocentiā excusantē.& sic loquit̄ de eo qui venit ad excusandum innocentiam:nō ad excusandas causas d

✠ Andre.Poma. ¶Eodē mō. Et quando committitur pena criminalis in pecuniariā.vide Bal. in.l.cum in fundo.§.si fundus.ff.de fun. do.vbi tenet quod potest interuenire per illum text. quia non consideratur origo.

b ¶Quādo in criminalibus.hoc tenet glo. i.c.veniēs. de accu.ij. q. vj. c. si quando.& oēs doctoris canonici. Andre. Bar. ¶Tenet gl. et hāc communē opi. sequi videtur ēt Bar.in.l. fi.C.de iniur. et de materia vi de Ey.referētē plures opiniones in l.ij. C. de procura. ¶Poterit ne tūc. qñ potest ferri sententia in absentem: an tunc admittat̄ procurator et concludit q̄ nō.vide Barto.in extraua ℔gā. ad rem primen.in ver. intelligitur. et vide quod no.Bart. in.l.is qui reus.in vlti.colū.s. eod. & idē consuluit Dy.vt refert Joā. and.in addi. Spec. in titu. de procura.&

c Et omnes illi qui tenent opin. glosſ. Non obst.§.ad crimen. qui loquitur generaliter quia distinguitur per alias.ll.eodē modo respondeo ad.l.ij. C.de procura.non obst.l.vlti. C.de iniur.coniuncta.l.vlti.s.de iniur.quia ad illam respōdet Buil. de cug.sic.Id quod dicitur in glo. nostra:quod quando pena imponit̄ a relegatione infra potest interuenire procurator: intelligo in pena priuatiua:vt relegationis vel remotionis ab ordine & interdictionis et simi.sed quādo imponitur pena afflictiua in corpus: vt ictus fustium et d simi.tunc nunq̄ potest interuenire procurator. ita loquuntur contraria.& si dicis quomodo.in.l.contraria.s. vlti.s.de iniur.quando imponitur pena exilij vel alterius interdictionis. Respon.sufficit q̄ posset imponi pena afflictiua et q̄ fit dubium:& ideo cum in crimine iniuriarum possit imponi pena afflictiua arbitrio iudicis: in dubio non poterit interuenire procurator. quid dicemus? communiter tenem⁹ opi. glos.nostrorum:& minime immutanda sunt que interpretationem certam semper habuerunt: & sic iudicarem. tamen quid esset tenendum gratia disputationis & forte de iure.j.dicam. ¶Sed primo quero † pone q̄ in causa vbi infertur pena mortis potest absens dannari: fiat est in tribus casibus: vnus est.j. ad.l.cornel.de sica.l.lege corne.versi.et qui hoc crimine.alius est.C.de pe.l.nec diu.tertius in quadam constitutione Henrici imperatoris quā ipse fecit in ciuitate Pisarū.in qua statuit q̄ in crimine lese maiestatis absens potest dannari: poterit ne tunc c interuenire procurator. di/

do. Anto. in. c. veniens. de accusa. Item adde qō regula huius. §. fallit quando vniuersitas accusat vel accusatur. secundum Bar. in. l. ij. in vlti. rñ. als. q. j. ti. j. & glos. in. l. sed si bac. in gl. fi. de in ius voc. & in materia huius. §. vide Imol. in. c. licet in beato Petro. de accu. & Bar. in. l. si quis apud. §. si plures. ff. iudicatum solui.

✠ Andreas Pomate. 6

a ¶ Sz posset venire. Idem tenet Bart. in dicto. §. publice. & in extraug. in ver. legitima. & Archi. in c. qui generaliter. de ꝓcur. in. vj. lz Sali. in. l. reos C. de accusa. dixit fore suā nouā opi. & hoc refert Imol. & tenet do. Anto. in. c. veniens. de accusa.

b ¶ Videre fateor. adde Bal. idē tenētē in. l. filius. de his qui sunt sui vel alie. iur. & in. l. reos. in. viij. col. C. de accusa. adde Bar. in. l. ꝓcurator. §. ꝓcurator. s. rem ra. habe. & idē Salic. in. l. ij. C. de accu. vel in. l. reos. etiam ¶ Moder. in. l. cum iniuria. §. tutor. j. de appel. & Bart. in. d. l. ij. & qō not. Ang. in. l. ab administratore. C. de leg. & vide no. Bart. in. l. si quis sub conditione. s. de cōditio. insti. & vide Ange. in cōsi. xxxviij. incip. rufi.

c ✠ Andre. Poma. ¶ Quid ergo faciet. vide Feli. in. c. ecclesia sancte Marie. col. xiij. in ver. ij. cautela est. de constitu. & Panor. in. c. si diligenti. col. fi. de fo. compe.

d ¶ Ergo in crimine. & inquantum. l. seruti. s. eod. & l. lucius. j. de app. allegatur in glos. ꝙ dominus potest interuenire ad defensionē serui. ita pater ꝓ filio iuxta notata in. l. cum filius. de verbo. obliga. Abbas ꝓ monacho. ciuitas ꝓ suo ciue. argu. l. de iure. j. ad munici. vxor ꝓ marito. c. non est nobis. de spe. l. j. §. per hanc. de rei ven. di. tenent domini de Rota. cclxxiij. domi. Anto. in. d. c. veniens. & est vtile ad statutum si quis declinat iurisdictionem potestatis bannientis est cautela vt pater compareat ꝓ filio. & vide quod volunt Bald. in. l. eos. §. super his. C. de appel. & vtrum in causa perpetui carceris possit interuenire procurator. Bal. in. l. seruum. §. publice. de procura. Et vtrum quando quis venit bannitus cum confiscatione bonorum possit comparere per procuratorem consului quod non. per glo. in. §. relegati. instit. quib. mod. ius pa. po. solui. et vtrum poterit interuenire procurator ꝓ carcerato. Odoffr. tenet ꝙ nō. Richard. de Sali. in. d. §. publice. Et Salice. in. d. l. reos. do. Anto. in. d. c. veniens. sed communis opin. quam seruat consuetudo est in contrarium quam hic sequitur Bartol. & domini de Rota. in decis. ccj. Andre. Barba.

rere eius defensionem: vt in auten. qui semel. C. quomodo & quando iudex. & l. ampliorem. de appel. licet glos. dicat ibi quod est speciale in causa appellationis. & male dicit: quia hoc est ius commune. hoc etiam sentit Innocen. in. c. veniens. extra. de accusa. & ego dixi plene hoc in. l. iij. §. hoc autem iudicium. s. de dam. infect. in repetitione mea: tamen licet quilibet admittatur ad allegandum ꝓ eo causas innocentie: iste non est procurator qui hoc facit. sicut dicitur in. l. non tantus. j. de appella. si enim vellet facere aliquem actum per quem fieret ꝓiudicium reo absenti non posset. ratio: quia ad crimen publici iudicij frustra procurator interueniret. vt hic. & in. §. publice. nō loquit de ꝓcuratore: sed generaliter de quolibet: nā si ꝓcurator esset: ꝓiudicare posset dño: qō tñ nulla. l. reperitur. Et hoc ꝙ sit verū probatur in l. j. j. an per aliū cau. appel. nā in cā appellationis ſnia potest ferri absente ꝑte. vt. l. fi. §. illud. C. de tēp. appel. tñ in cā appellationis in crimine capitali ꝓcurator nō admittit. dico ergo ꝙ in. q. ꝓposita nō admittitur ꝓcurator qui posset dño obesse & ꝓdesse. casus est hic: & j. an p alium cā appellationis. l. j. sed posset venire a tanꝙ quilibet ad allegandū ꝓ absente causas innocētie criminis: vt in §. publice. Hoc ꝓmisso in. q. † que est inter vltramontanos & glo. dico ꝙ videtur ꝙ vltramon. dicant melius q̄ glo. ꝙ in criminibus nō posset interuenire ꝓcurator: nisi vbi imponitur pena pecuniaria: & illud vsqꝫ: ponit inclusiue. casus est ibi: & qz generaliter loquitur hec. l. Ad. §. publice. respon. quilibet pōt interuenire: cōcedo ꝙ potest interuenire ad excusandū eum: nō tamen tanꝙ ꝓcurator: vt posset dño obesse & ꝓdesse: & hoc gratia disputatiōis fit dictū. preterea casus est. s. de iniur. l. vlti. coniuncta. l. fi. C. de iniur. non obst. rationes Bui. & dicā. j. de seq. q. ¶ Opp. de. l. reos. C. de accu. respon. ibi loquitur de eo qui venit ad allegandū causas absentie. fm glo. ¶ Itē oppo. de. l. inter accusatorē. s. eod. solu. eodē modo. qz ibi venit ad allegādum causas absentie. ¶ Item opp. de. l. lucius. j. de appel. & l. si cuiusdam. C. de accusa. & in. l. seruus. s. eo. & l. sciendū. fol. dicunt † quidam ꝙ in illis. ll. admittitur dñs ad defendē dū seruū ꝓ suo interesse. videte fateor b hāc sol. ꝙ dñs admittat̄ ꝓ suo interesse: eadē ratione pt ꝓ filio. Abbas ꝓ monacho. arg. ad hoc. s. de libe. ho. exhi. l. j. qō est notā dū: † ꝑpter statuta quarundā ciuitatuz que dicūt ꝙ si quis accusatus vel inquisitus de crimine declinauerit iurisdictionem potestatis vel capitanei posset impune offendi. quid ergo faciet c clericus inquisitus: non declinabit ipse sed Abbas vel superior. & eodem modo pater declinabit ꝓ filio ꝓ suo interesse: & sic pe nam euitabunt. possumus † etiam dicere alio mō & est verum & consuetudo approbat: accusati ponuntur in vinculis & in vinculis agunt causam: vt j. ti. ij. l. ij. modo quādo quis est in vinculis admittitur ꝓcurator ꝓ eo ad allegandum causas cause. ergo in crimine d capitali. per. l. s. allega. Item probatur ratione qz omnes rationes ſuprad dicte cessant: qz iudicium nō erit eluforiū. Item per alios

per alios & per se maturius defendet causam suā a quam per se tantū: qz alij magis poterunt adesse. & ideo poterit interuenire ꝓcurator etiā in crimine capitali. & hoc est verū & cōsuetudo approbat.

11 licet Odof. dixerit ꝓtra. ¶ Quero dicit hic, † publici iudicij: quero quid in accusatione priuati iudicij. glo. arguit ꝓ & cōtra. finaliter dicit idē. et sic tenet glo. idē in priuatis dūmodo imponat̄ pena supra relegationem. & ita tenet̄ consulēdo: qz hoc seruat cōsuetudo. sed gratia dispurationis dico. & hoc omisi. s. quod si imponit̄ pena relegationis ꝓcurator nō potest interuenire. casus est in l. vlti. C. de iniur. coniuncta. l. vlti. s. de iniur. non ob. ratio Guil. de cu. que dicit ꝙ sufficit ꝙ sit possibile quod imponatur pena afflictiua. nam quando † imponitur pena ꝑ delicto arbitrio iudicis: illa pena videtur determinata que ꝓ tali delicto consuevit imponi: vt no. in. §. pena grauior. l. quid ergo. s. de his qui no. infa. vnde potest esse 17 talis persona que debet relegari. & tamen non potest interuenire ꝓcurator. preterea pena relegationis est quādoqꝫ vt quis debeat certo loco morari. vt. l. relegatorum. circa princip. j. de interdi. & relega. ergo eadem ratio est in relegato que est d set in deportato. quia nunqꝫ veniret: vt poneretur

18 in certo loco. ¶ Secundo quero † vtrum ad vnū tantum articulum possit constitui ꝓcurator in causa capitali. & ista questio est in glo. hic. Dy. videtur tenere ꝙ procurator posset cōstitui ad omnem articulum preterq̄ quo ad sententiā. Specu. tangit in ti. de procura. §. j. ver. sed nunquid. & est glo. ordina. extra de accu. c. licet. & Inno. hoc ponit in. c. veniens. eo. ti. Breuiter puto si ille est in a carceribus e potest constituere ꝓcuratorem ad omnē articulum preterq̄ ad sententiam: vt dixi. s. sed si non est in carceribus: nō posset cōstituere ꝑ curatorē etiā ad vnum articulum: per regulam: qz a quo remouetur genus & quelibet eius species: vt. l. j. in fi. de suis & legiti. nam hic indistincte dicitur ꝙ ad crimen publici iudicij ꝓsequendum non potest interuenire procurator. sed examinatio vnius articuli est examinatio criminis: ergo etiā ad vnum articulum tantum non potest consti-

14 tui procurator. ¶ Quero extra † glo. quid si ꝓ homicidio imponitur pena pecuniaria per statutum: an poterit procurator interuenire. Breuiter ex genere pene iudicatur crimen capitale vel nō: plene dixi. s. eo. l. ij. cum ergo pena sit pecuniaria poterit interuenire procurator. ita tenet Dy. hoc verū ex parte rei: sed an ex parte accusatoris possit interuenire procurator: est videndum an sit crimen publicum vel non: vt plene dixi. s. eo. l. j. et si est publicum non potest interuenire procurator b simpliciter nisi fm distinctionem. l. licet. s. de ꝓcurato. ¶ Quero † quid si in defectum pene pecuniarie imponitur pena corporalis. Respondeo vt dixi. s. eo. l. ij. ¶ Quero & intro materiam. l. nostre. & tango secundam partem. Dicitur hic quod c

b excusationes absentie &c. ¶ Quero b quid † est of

16 ficiū istius excusatoris quas excusationes ꝓponer. Inno. in. c. veniens. extra de accu. dicit sic. ꝙdā est simplex excusator sine mādato: & iste nō pōt

¶ Est in carceribus. reus incarceratus potest se per ꝓcuratorem defendere. adde Bart. in. l. non tantū. s. de appel. & ibidem vtrū reus carceratus possit per procuratorem comparere. Odo. & Bui. de suza. tenent ꝙ sic. vt refert Gandi. in trac. maleficio: suz in. l. fi cuidā. C. eo. & Bald. in l. seruum quoqꝫ. §. publice. ō procurat. dicit ꝙ ad quosdam actus potest interuenire ad quosdam non vt in actibus personalib. vt tortura sentētia. & li. cōte. vide eū. in. l. eos. §. q̄d super his. C. de appel. & in. l. reos. C. ō accus. & ad merita cause puta ponere ex ceptionem peremptoriam producere testes instrumenta & similia. dicit etiam Bald. in. d. §. publice. quod forte peremptoriam non poterit opponere ſz dilatoriam sic. Spec. in ti. de procura. tenet qō ad merita cause admittatur quod intellige quando reus est in carcere. secus si alius ꝓ eo. vt no. Ly. in. l. reos. et ibi Bal. C. de accu. et hanc opi. quod ad merita cause indistincte possit admitti. tenet Joā. An. in ti. de procur. §. j. & inquit ꝙ non solum ꝓcurator sed quilibet extraneus & fortius coniuncta persona debet admitti etiam ad plenam rei capitalis detenti in carceribus excusationem vt in conclusi. cxcix. als. ccj. Pet. de ancha. in. d. §. publice. do. Flo. & Abba. in. d. c. veniens. tenet ō Bar. & vide qō no. Inno. in. d. c. cū dilecto filio. de testi. co. et Bal. in. d. l. reos. i. xiij. co. & Bal. i. l. iij. C. ad. l. fal. de plagi.

¶ Quero. et vide quid debeat facere talis excusator ꝑ Bar. in. l. quesitū. ff. de re iudi. & Barto. hic adde Ang. in dispu. sua bonoñ. quidā. & Bal. in. l. reos. in pen̄. colū. C. de accusa. Pau. de liaza. in. c. raynu. de testa.

¶ Sit mulier. in vij. co. et Inn. in. c. veniēs. de acc. & Ang. in. l. exigendi. in prin. C. de procura.

¶ De rato. Bald. in. l. exigere. C. de procura. in ver. iij. quero hic &c. et in. xxiij. col. Bal. in. l. reos in penul. col. de accusa.

a ¶Excusationes ꝓbabiles. not.ꝙ qñ reus est in vinculis pōt in qualibet cā criminali interuenire procurator.idē voluit Bar.in.l.nō tm̄. de appel. ⁊ vide apost.seq.⁊ Imol.⁊ mo.in.l.cū iniuria. de appel.⁊ Bart.in.l.reos.in.vij.colū.C. de accu.⁊ Bar.j.ea.

l.in.ij.col. a inver. quero.

nes probabiles[a] que cū excusant a veniendo probabiliter.posset tamē venire si vult:vtputa quia in illo loco habet inimicitias.⁊fic excusatur a veniendo.vt.l.de etate. ad trebel. ⁊ de legationibus. l. sciendū.§.j.tm̄

b ¶Aduerte quedaꝫ. vide Bal. in.l.j. in.j. colū.quomō ⁊ quādo iudex. ⁊ Bald.in l.reos. in xij. colū.⁊ seq.de accusa.

fi vult venire pōt:tūc talis excusator simplex nō admittit sine mādato ad allegādū talē excusationē:qz nescit quid ille absens velit.Quedam sunt excusationes mere volūtarie:vtputa:tu nō es meus iudex. hoc casu si vult reus potest prorogare iurisdictionē.ideo excusator non potest ꝓponere sine mandato:cum hoc cōstat in volūtate absentis.ita debent intelligi predicta.c.⁊ dictum Innocentij. Vidi quod predictarum excusationū:quedam possunt proponi sine mandato:quedam non. Quero † ꝓcurator habens mandatum: quas exceptiones poterit proponere in crimine publici iudicij. Aduerte quedāb est exceptio dilatoria ex quo nullo modo crimen tangit: vtputa dico ꝙ libellus nō procedit: tu non es meus iudex. Item accusator non potest accusare:⁊ simi.vt ꝙ totum titulum qui accusare nō possunt.ista possunt proponi per procuratorem.per regulam.l.j.§.vsus. §. de procurato. nec obstat iste. §. quia loquitur tantum in istis exceptionibus per quas crimen examinatur. ¶Quedam † sunt exceptiones que licet opponantur ad processum.tamen tangunt crimen.vere gratia:opponitur exceptio rei iudicate:nō potest procedi:qz de crimine iam est condemnatus vel absolutus: vel non potest accusari: qz interfectus poterat impune occidi ex forma statuti: tunc quid iuris sit:aduerte. Istam questionez disputauit Jaco.de are. ⁊ finaliter sic determinauit. Aut est notorium illam exceptionem esse veram: ⁊ admittit procurator.alias secus.arg.ad hoc in.l.fulcinius.§.si quis actione.quibus ex cau.in posses.eatur.coniuncta.l.eo tempore.§.de pecu.⁊ quod dicitur in solutio.contrariarum.ll. argu.pro hoc.l.qui cum maior. §.si libertus. de bon.liber.hoc etiam tenet Lyn.in.l. reos.C. de accusa.⁊ hoc tenet Jac.de bel.in quadam questione quam disputauit.⁊ ita cōsuluimus Pisis domi.Fran.tig.⁊ ego.⁊ etiam consului in citatis ista.⁊ addidi talem rationem. ratio huius est. quando est notorium qđ nō debet procedi: iudex ex se nemine petēte debet absoluere reum.d. l.qui cum maior.§.fi libertus. ⁊ quod ibi nota.§. de bo.liber.⁊ quod no.in.l.vbi pactus.C.de trās ac.sed quando esset dubium: tunc non admittitur procurator:ne factum procuratoris possit reo nocere:vt.§.vidistis.Si vero † esset exceptio peremptoria:tunc procurator sine dubio non posset interuenire:quia discutitur crimen:quia pronuntiatur super crimine non super ea.vt.l.j.C.de ordi. iudi. ¶Quero † quid si est dubium de illa exceptione propter ius non propter factum: vt quia non est dubium an quis sit exbānitus: sed est dubium an sit exbānitus de iure:an possit interuenire procurator ad examinationem illius exceptionis ⁊ ad examinādum illud dubiū. Respōdeo nō. sicut enim cum est dubium super facto non potest interuenire procurator:vt.§.dixi. ita non poterit interuenire si est dubiū super iure. quod probo ꝙ l.cum ꝓtis.§.de re iudi.⁊ quod no.§. de legi.l. non possunt.⁊.C.de legi.l.cum de nouo.⁊ in prima constitu.C.§.quibus.vbi expresse dr dubietas super iure equiparatur dubietati super facto. et ibi no.in glo. ¶Quero qđ † si ista exceptio dubia quam dixi non posse examinari per procuratorez veniat examinanda separatim a crimine. Ista est questio de Ranagese que fuit iter do.Jab.but.ex vna parte:⁊ Jac.de bel.ex parte alia que talis est, quidā Ranagese nomine fuit iterfectus.filius eī accusauit occisores.illi excipiebāt ꝙ poterat occidi:quia erat exbānitus.reperiebatur cancellat de bāno:sed erat dubium an cācellatio valeret:qz iudex maleficiorum modicum sciebat. Cōsiliuz ciuitatis cōmisit examinationem illius exceptionis tantū collaterali:queritur an possit interuenire procurator coram collaterali. Jaco. but. disputauit hanc. q.⁊ determinauit quod sic. et ratio finalis quam ipse fecit est talis. Exceptio que tangit crimen quandocūq; venit examinanda separatim a crimine in ea potest interuenire procurator. vt.l. j.⁊.l.preses.C.ad.l.fauiaz de plagia. sed ista exceptio venit examinānda separatim a crimine:qz tanꝫ de ea cognoscit collateralis.ergo ꝛc.Jaco.de bel.disputauit contrarium.⁊ ratio potissima fuit ista.illud qđ dicitur quod quādo exceptio que tāgit crimen venit examinanda separatim a crimine potest interuenire procurator.est verū quādo examinatur ad aliū finem quam ad examinationem ⁊ decisionē criminis:ita loquitur.l.j.⁊.l.preses.C. ad.l.fauiam de plagia.sz qñ ālia examinatur separatim a crimine tñ tendit ad excludēdū crimē: seu tēdit ad decisionē criminis:videtur vna causa ⁊ vnū iudicium cū crimine et cozaz eodē iudice oz examinari.vt.l.arbitro.⁊.l.si ab arbitro.§.q̄ satisda.cog.⁊.j.a qui.appel.nō lz.l.fi.ꝓ hoc.C.de iudi.in aut.ad hec.⁊ ita fuit obtentum ⁊ determinatū.qđ satis mihi placet.⁊ ꝓ ista parte multa con-

filia

filia venerūt. ¶Quero qđa si ꝓcurator nō debuit admitti:⁊ fuit admissus. Rñ. hāc.q.formatgl.in.l. q̄uis.C.de adul.⁊ in hac.q.dubito.ego consueui dicere alīs aut ꝓcurator fuit admissus ex parte accusatoris:aut ex parte rei.si ex parte accusatoris valet ꝓcessus.rō qz pars ⁊ iudex pōt remittere accusatori penam calūnie:⁊ solum propter penā calūnie erat ꝙ deberet admitti principalis. si vero ex parte rei:tūc nō pōt interuenire:nisi post cause conclusionē:vt.l.q̄uis.nūc dubito ⁊ forte esset melius dictū ꝙ processus nō valeret:qz vna de rationibus quare procurator accusatoris nō potest interuenire est:qz diligētius agit quis suam causam per se quam per alium.esset enim in detrimentum reipubli.qđ propter ꝓcuratoris factū reī absolueretur. Preterea pro hoc facit iste.§.qui dicit ad crimen publici iudicij frustra ꝛc. et sic nullo mō potest interuenire.secus si posset interuenire si nō repelleretur exceptione:quia tūc nō esset frustra: et hoc nisi post cause conclusionē.vt.d.l.q̄uis.nō habetis alia circa hunc.§.qui fuit repetitus ꝑ do. Barto.die.xxij.mensis Octobris.

1 ¶Pater accusat de morte filij sine metu calumnie nisi calumnia sit euidens.

2 Accusatus de furto quod non commisit non infamatur.

3 Calumnia euidens que dicatur.

b ¶Generi.[b]Snia iniusta patrē prosequentem necem filij non infamat.b.d. ¶Mot.ꝙ pater accusat de morte filij sine metu calumnie. ¶Secundo no.ꝙ iniusta sentētia ꝓfidis patrē nō infamat. ¶Ad primū no.op.de.l.fi pater.j.de adulte.solu. de euidenti calūnia tenetur:vt ibi:alīs non.vt hic.

2 ¶Ultimo no.† ꝙ accusatus de furto qđ nō commisit nō infamat.glo.nostra tenet contrarium. et dic plene vt in ea notatū habes.⁊ vide dictaz glo.

3 ¶Quero dicis † ꝙ pater tenet de euidēti calumnia.q̄ro q̄ dicat euidēs calūnia.rñ.illa que apparet ex actis vel legitimis ꝓsumptionib⁹.probat in.l.licet.de leg.j.vbi dr euidens qđ ex ꝓsumptionib⁹ ⁊ cōiecturis patet.facit.l.si quis locuples.de manu.testa.ergo iniuria fuit nulla. itē induco i arg. ad.q.scitis quod seruus nō infamatur.qz famā nō habet.vt.l.pe.§.fi.j.deva.⁊ extraordi.cog.mō dic si quis accusat seruuz ⁊ calumniose de publico crimine infamatur:vt habes:quia hic est speciale in patre ergo in contrarium est ius commune.

¶De accusa.⁊ inscriptio. Rubrica.

¶Continua rubricam sic. Dictum est.§.de publi. iudi.verum quia publica iudicia exercētur per accusationes.ideo ponitur rubri.de accusationib⁹. Item quia in accusationibus ponitur inscriptio. ideo sequitur de inscriptionibus.de quibus habetis.j.eo.l.libellorum.⁊.l.si cui.in prin.

Non est permissum.

Quia lex ista glossatur per sequentem.ideo hic nihil dico.sed dicam in l.sequen.

¶Quero quid.Ly.in.d.l.quamuis.post Fran.accur.tenet istam opi. et cano.no.in. c. j.de iudi. in vj. ⁊ tenent quod processus valeat.et idem do.de rota conclu.sua.clj.Bal.in.l.seruum quoq;.§.publice.de procura.qui dicit quod processus factus antequam

¶Mulier de quibus criminibus potest accusare.

1 Uxor potest accusare de morte mariti.

2 Filij naturales spurij et nepharij admittuntur ad accusandum necem defuncti patris.

3 Ni filij quo ad matrimoniū dicunt cōsanguinei.⁊ affines.

4 Filij naturales ⁊ spurij qđ possunt etiā accusare de crimine publico in patrem commisso.

5 Coniuncta persona:vt possit agere pro coniuncta sine mādato vsq; ad quem gradum intelligatur.qđ vsq;

6 Coniuncta persona:vt possit agere pro coniuncta sine mādato vsq; ad quem gradum intelligatur.qđ vsq;

exceptio opposita per fiscum validus.sed in quacunq; parte iudicij repellit procurator ꝓsecutionem cause sicut i exceptione excōicatus semper in quacūq; ꝓte iudicij repellit agentem:sed iudicium prius habitū ratum manet.ca.pia.de excep.in vj. ⁊ vide qđ no. per Bart.in.l.absentis.§.si quis post de condi.in debi.et dictam opi.Bald.tenet Joā.An.in.d.c.j. post Innocen. adde quod no. Bald.in.l.ita demum.C.de procura.vbi tenet idez videlicet quod processus valeat quāuis ipse aliter loquatur in.l. licet.in.iij.colū.C.de procura.vbi no. etiam dicit quod post nega.et lit.contesta.potest reus opponere ipsi iudici inquirenti quod non potest inquirere.et sic de nullitate inquisitionis opponere.ad de Bal.in.l.reos.in.viij.colum.de accusatio. Ange.vero in dicta.l.tenet quod ista exceptio potest opponi post lit.contest.nisi crimen esset liquidatū de quo eum ibi vide.

¶Generi.secūdo no.inquantum allegauit glos.l. si femina.C.ad turpil.que ponit qui veniunt appellatione suozum extra materiam suitatis. ideo dic aut nos loquimur quo ad mandatum. ⁊ dic vt in glo.secundum not.per Bar. §.l.proxi.aut nos loquimur quando quis venit ad defendendum. et dic vt in.l.j.⁊.ij.de libe.cau.et in.l.j.in fi. cuz seq. de iniur.aut principaliter venit quis agendo ⁊ appellatione suozum venient omnes emancipati.l.j. in fi.cum.l.seq.de iniur.⁊ ibi no.Ang.extra autem has personas ibi enumeratas venient omnes vsq; ad quartum gradum per.l.peti.circa medium. C. de aduo.diuer.iudi.⁊ ibi Bal.ad dicta omnino vide.iiij.q.fina.c.j. et bellissime in proposito inquit Spe.in titu.de aduo.§.obijcitur.⁊.§.j.de accu.§. iij.versi.j.⁊.ij.et de rescrip.c.presentata.in.§.no mine quolibet impetrantis. ⁊ ibi etiam ponit qui admittantur ad impetrandum rescriptum absq; speciali mandato quos enumerat etiam Ange. in d.l.j.in fine.de iniur.item vide que habentur in.l. ij.in fi.de accu.et in.l.j.C.si rector prouin. et do. Antoni.in ca.de cetero.de test.et ad gloss.in.d.l. si ficta.vide Bui.post gloss.§.de in ius voc.l.iij.§. parentes.vide etiam late Bald.in.l.j.in.xxj.col. C.qui accu.

a ¶Accusare. Et ad materiā q̄s possit accusare an adulatores ⁊ facilis litigator possint accusare. et videtur casus quod sic in.c.similiter.in ver. litigabunt.iiij.q.v.c.quid de inimico.vide Ang.⁊ Jmo. d in.l.is qui reus.ſ.ti.ſ.in penul.char.⁊ glo.⁊ Bal. in rub. C. de accusa. ad idē vide Ro. in sing. xxxvij.⁊ accusatio dicitur illaudabilis.ij. a q. vij. c.si q̄s.de quo vide not. in.c.ſ.i gl. ſ. ij.q. vi. vbi accusatores appellantur emuli.⁊.d. ca.si quis. allegᵗ. Abbmoder. in ca. ex parte.in fi. extra eodē. ¶Quero vtrum per Bal.in rubri.C.qui accu.⁊ ibi dixi.⁊ ¶ v. ⁊ Bal. in l. de crimine.eodem ⁊ ti.⁊ quādo b q̄s admittat ad vindicandam iniurias addeglo.in.c.ſ. §. hoc autez. q̄ feu. dare pos. c ¶Quero d quid. ad ad illum gradum quo potest succedere.

Certis. Mo. hāc notabilem. l. Mo. bene tex. ibi: veluti si mortem ⁊c. ¶Oppo. dicitur † q̄ hec mulier non potest accusare[a] nisi in istis criminibus. Econtra in.l.in questionibus.ſ. ad.l.iul. maie. Sol. qō hic dō q̄ mulier non potest accusare. falkit in casibus hic positis. Itē fallit in alijs casibus p pter immanitatē criminis q̄ casus ponūtur in gl. p ordinē quam vide. ¶Itē dō hic de testamento paterni liberti: sed q̄d ad propositū: non ne de quolibet testamento pōt mulier accusare. vt.ſ. pri. ergo ad q̄d fuit positus iste ver. solu. hic alia rō videbatur impedire mulierē. q: cōtra eū cogi inuita non poterat dicere testimoniū. ergo eo modo videbatur quod nō posset accusare: qō hic remouet. Hec rō nō est bona. si eſſi non potest dicere testimonium. ergo magis videt admitti ad accusandum. vt in prin. huius.l. Quare dic ſm Jaco. de are. q̄ hoc senatus cō. non fuit necessarium: q: nō solum pōt accusare ex hoc senatuscō. ſz etiā ex prin.l. de iure cōmuni ex precedēti regula. ¶Quero † vtrū b mulier possit accusare de morte mariti. rñ. q̄ sic. nā ō morte soceri pōt: vt in princ. hui⁹. l. coniuncta. l. lege iul. ſ. de testi. ergo multomagis de morte viri: q: est ꝓpinquior. vt. d. l. lege iul. Itē vos videris hic. ⁊. ſ. l. proxi. qō si q̄s pſeqret suā vel suoruz iniuriā pōt accusare. ⁊ tex. dicit de liberis ⁊ parentib⁹. ¶Quero † quidᶜ de filia ᵈ naturali vel spuria: vtrū admittat advindicādū necē pa e de Bar. in l. cum scimus. de agri. ⁊ censi. lib. xj. et Bar. per illum tex. in. l. hos accusare. §. oibus. in vlti. colum. ſ. co. ⁊ Jmol. in. l. ex postfacto. §. si q̄s rogatus. ad treb. ⁊ facit si statutum dicit quod pena remittitur si offensus habuit pacem a filijs offensi: trum filius spurius possit facere pacem. concluditur quod naturalis potest spurius non. et q: ius vindicandi mortem defuncti spectat ad heredes. l. j. ⁊. ij. C. de his qui. vt indig. ſz tales nō possunt esse heredes. ergo ⁊c. ⁊ vide Ly. et Bal. in. l. qui squis. C. ad. l. iul. maie. et ad Barto. hic adde: Bald. in. l. j. in. xxij colum. C. qui accusa. in ver. 1 2 3 4 5 6

1 Pupillus maior infante accusat de morte patris cum autoritate tutoris.
2 Adultus annorum.xx. potest sine curatore accusare de morte patris.
Minor.xx. annis non potest testificari in crimine publici iudicij.
3 Nepos potest accusare de morte patris ⁊ testamē to aui.
4 Tutor q̄n accusat de morte patris pupilli debet dicere tutorio nomine pupilli.
5 Laurus aduocatus quando accusat tutor dicit talis tutor accusat.
6 Tutor potest accusare tutorio nomine pupillorū ⁊ etiam tanq̄ consanguineus defuncti licet tenea tur eligere ad petitionem conuenti.
7 Syndicus vniuersitatis q̄ possit accusare syndicario nomine vniuersitatis.

Pupillis. Vides q̄ pupilli possunt accusare de morte patris cū consilio tutorū: vt hic videtis. ¶Opp. q̄ nō pupillus accuset sed tutor: vt. l. ij. C. qui accu. nō pos. glos. a dat plures sol. † sed illa est vera. aut pupillus est maior infante: ⁊ potest accusare cū autoritate tu 1 toris: als tutor accusat. ¶Querit † glo. quid de 2 adultoᵇ. certe dicunt quidā q̄ adultus poterit ac b cusare cū non prohibetur nisi pupillus. Sed contra hoc facit. l. in testimoniū. ſ. de testi. vbi minor xx. annis ad testimonium nō admittit in crimine publici iudicij. Hug. hic fatetur q̄ non admittat nisi sit. xx. annoꝝ. hoc tenet Jaco. de ra. ⁊ Pe. vt refert Ly. in. l. ij. C. qui accusa. non pos. ⁊ Jac. but. ⁊ omnes ⁊ Spec. in ti. de accusa. ver. quid de accusa. 3 ¶Quero hic † permittit exequi de morte aui ⁊ de testamento patris. quid ergo de testamento aui ⁊ de morte patris. dicit glos. idem ⁊ multomagis. 4 ¶Extra gl. † quero dicit hic q̄ tutor accusat. quero q̄n tutor accusat cuiꝰ noīe accusat. Tex. in. l. ij. C. qui accusa. nō pos. videt dicere q̄ accusat suo noīe non noīe pupilli. cōtrariū videtur in. l. polla. C. de his qui. vt indig. vbi videt dicere q̄ accusat nomine pupilli. sed glo. in. d. ll. exponit quod accuset nomine pupilli. i. nomine suo: ad vtilitatem pupilli. Ego dico quod tutor potest accusare nomine pupilli. casus est in. l. polla. ⁊. l. tutorem. ſ. b de his quib. vt indig. Non obst. d. l. ij. quia fatetur quod inscribit se nomine suo. tamen nomine pupilli accusat. simile q̄ vnus accusat alter se inscri c bit. vt. l. vlti. C. de iniu. ⁊ istam opi. ᶜtenet Richar. 5 malum. quod puto verum de iure. Quid † ergo faciet aduocatus cautus quando tutor accusat. respon. dicet talis tutor accusat: non dicet tutorio nomine. ⁊ ex hoc seruabitur vtraq̄ opi. Si enim debet accusare tutorio noīe ex hoc q̄ dicit tutor: intelligitur tutorio nomine vt. l. cū post. §. ſ. ſ. de admi. tuto. ⁊. l. post mortē. §. ſ. ſ. quando ex fac. tu. c Sed si non posset accusare tutorio nomine: intelligeretur proprio nomine prout potest. ¶Que

quo ad secundum. vide Bal. in. l. id quod pauperibus. in. x. col. de epi. ⁊ cleri. ⁊ in. l. neganda. ad fi. C. qui accusa.

✠ Andre. Pomate. ¶Quid de filia. vide Feli. in ca. in presentia. colum. x. de proba. et do. Alex. in l. ex facto. §. si q̄s rogatus. co. xiij. ſ. ad trebel. et colū. seq. ad fi. ⁊ Archi. in ca. canonum. statuta. colum. lxxxj. de cōſti. et aliq̄d. lxx iiij. et vide Bal. in. d. c. nōnulli. col. ij. vol. ij. ⁊. iij. i fi. ⁊ seq. vbi pulchre ō clarat dicta Bart. hic.

¶Omissa persona. que dicatur coniuncta pso na. Jmol. in. c. Michael. de fi. pſbyte. i. c. nōnulli. ō rescriptis. q̄ filij spurij nō pōt fi ne mādato experiri q: nō ōpiuncta p sona. ⁊ ad ea que no. Bar. ō vide oīno in no. i. d. c. nōnulli. ⁊ Ang. in. l. ſ. ⁊. ij. C. ō libe. cau. ⁊ qō no. spe. ī ti. ō aduo. §. obijcit. ⁊. §. ſ. ⁊ ī ti. de accu §. ſ. ⁊ ī ti. de accusa. §. iij. ō. ſ. ⁊. ij. vide. l. cui eoꝝ. §. affinita. ō postu. ⁊ ibi Bar. ⁊ Jmo. ī. l. ex facto. §. si q̄s rogatᵘ. ad trebel. Bar. ⁊ Bar. i. l. cū aliena. C. de leg. Bal. i. l. penul. §. egredientes. de aduo. diuer. iudi. ī. l. ſ. i fi. ff. ō postu. ⁊ i. l. ſ. ⁊. iij. de iudi. Jmo. ⁊ Bal. i. l. ſ. C. q̄ accu. ⁊ aduerte q: pūcta p sona ī linea trāsuersali nō dō vltra quartum gradum. tex. est in. l. penulti. §. quartū gradū. de aduo. diuer. iudi. qui autem. dicantur proximiores consanguinei. recurre ad Bartol. in. l. si tertius. de ligeruꝫ

ligeret ne ſm istā. l. certe satis videt facere ad hoc q̄ dō no. in. l. ſi femina[a]. C. ad turpil. tū Jmo. vī dicere q̄ coniuncta persona intelligat vsq̄ ad illum gradū quo potest succedere. ita no. ipse in. d. c. nō nulli. de rescrip. ⁊ forte tenetur.

a ¶Accusare. Et ad materiā q̄s possit accusare an adulatores ⁊ facilis litigator possint accusare. et videtur casus quod sic in. c. similiter. in ver. litigabunt. iiij. q. v. c. quid de inimico. vide Ang. ⁊ Jmo. d in. l. is qui reus. ſ. ti. ſ. in penul. char. ⁊ glo. ⁊ Bal. in rub. C. de accusa. ad idē vide Ro. in sing. xxxvij. ⁊ accusatio dicitur illaudabilis. ij. a q. vij. c. si q̄s. de quo vide not. in. c. ſ. i gl. ſ. ij. q. vi. vbi accusatores appellantur emuli. ⁊. d. ca. si quis. allegᵗ. Abbmoder. in ca. ex parte. in fi. extra eodē. ¶Quero vtrum per Bal. in rubri. C. qui accu. ⁊ ibi dixi. ⁊ ¶ v. ⁊ Bal. in l. de crimine. eodem ⁊ ti. ⁊ quādo b q̄s admittat ad vindicandam iniurias addeglo. in. c. ſ. §. hoc autez. q̄ feu. dare pos. c ¶Quero d quid. ad ad illum gradum quo potest succedere.

Certis. Mo. hāc notabilem. l. Mo. bene tex. ibi: veluti si mortem ⁊c. ¶Oppo. dicitur † q̄ hec mulier non potest accusare[a] nisi in istis criminibus. Econtra in. l. in questionibus. ſ. ad. l. iul. maie. Sol. qō hic dō q̄ mulier non potest accusare. falkit in casibus hic positis. Itē fallit in alijs casibus p pter immanitatē criminis q̄ casus ponūtur in gl. p ordinē quam vide. ¶Itē dō hic de testamento paterni liberti: sed q̄d ad propositū: non ne de quolibet testamento pōt mulier accusare. vt. ſ. pri. ergo ad q̄d fuit positus iste ver. solu. hic alia rō videbatur impedire mulierē. q: cōtra eū cogi inuita non poterat dicere testimoniū. ergo eo modo videbatur quod nō posset accusare: qō hic remouet. Hec rō nō est bona. si eſſi non potest dicere testimonium. ergo magis videt admitti ad accusandum. vt in prin. huius. l. Quare dic ſm Jaco. de are. q̄ hoc senatus cō. non fuit necessarium: q: nō solum pōt accusare ex hoc senatuscō. ſz etiā ex prin. l. de iure cōmuni ex precedēti regula. ¶Quero † vtrū b mulier possit accusare de morte mariti. rñ. q̄ sic. nā ō morte soceri pōt: vt in princ. huiꝰ. l. coniuncta. l. lege iul. ſ. de testi. ergo multomagis de morte viri: q: est ꝓpinquior. vt. d. l. lege iul. Itē vos videris hic. ⁊. ſ. l. proxi. qō si q̄s pſeqret suā vel suoruz iniuriā pōt accusare. ⁊ tex. dicit de liberis ⁊ parentib⁹. ¶Quero † quidᶜ de filia ᵈ naturali vel spuria: vtrū admittat advindicādū necē pa e de Bar. in l. cum scimus. de agri. ⁊ censi. lib. xj. et Bar. per illum tex. in. l. hos accusare. §. oibus. in vlti. colum. ſ. co. ⁊ Jmol. in. l. ex postfacto. §. si q̄s rogatus. ad treb. ⁊ facit si statutum dicit quod pena remittitur si offensus habuit pacem a filijs offensi: trum filius spurius possit facere pacem. concluditur quod naturalis potest spurius non. et q: ius vindicandi mortem defuncti spectat ad heredes. l. j. ⁊. ij. C. de his qui. vt indig. ſz tales nō possunt esse heredes. ergo ⁊c. ⁊ vide Ly. et Bal. in. l. qui squis. C. ad. l. iul. maie. et ad Barto. hic adde: Bald. in. l. j. in. xxij colum. C. qui accusa. in ver. 1 2 3 4 5 6

1 Pupillus maior infante accusat de morte patris cum autoritate tutoris.
2 Adultus annorum.xx. potest sine curatore accusare de morte patris.
Minor.xx. annis non potest testificari in crimine publici iudicij.
3 Nepos potest accusare de morte patris ⁊ testamē to aui.
4 Tutor q̄n accusat de morte patris pupilli debet dicere tutorio nomine pupilli.
5 Laurus aduocatus quando accusat tutor dicit talis tutor accusat.
6 Tutor potest accusare tutorio nomine pupillorū ⁊ etiam tanq̄ consanguineus defuncti licet tenea tur eligere ad petitionem conuenti.
7 Syndicus vniuersitatis q̄ possit accusare syndicario nomine vniuersitatis.

Pupillis. Vides q̄ pupilli possunt accusare de morte patris cū consilio tutorū: vt hic videtis. ¶Opp. q̄ nō pupillus accuset sed tutor: vt. l. ij. C. qui accu. nō pos. glos. a dat plures sol. † sed illa est vera. aut pupillus est maior infante: ⁊ potest accusare cū autoritate tu 1 toris: als tutor accusat. ¶Querit † glo. quid de 2 adultoᵇ. certe dicunt quidā q̄ adultus poterit ac b cusare cū non prohibetur nisi pupillus. Sed contra hoc facit. l. in testimoniū. ſ. de testi. vbi minor xx. annis ad testimonium nō admittit in crimine publici iudicij. Hug. hic fatetur q̄ non admittat nisi sit. xx. annoꝝ. hoc tenet Jaco. de ra. ⁊ Pe. vt refert Ly. in. l. ij. C. qui accusa. non pos. ⁊ Jac. but. ⁊ omnes ⁊ Spec. in ti. de accusa. ver. quid de accusa. 3 ¶Quero hic † permittit exequi de morte aui ⁊ de testamento patris. quid ergo de testamento aui ⁊ de morte patris. dicit glos. idem ⁊ multomagis. 4 ¶Extra gl. † quero dicit hic q̄ tutor accusat. quero q̄n tutor accusat cuiꝰ noīe accusat. Tex. in. l. ij. C. qui accusa. nō pos. videt dicere q̄ accusat suo noīe non noīe pupilli. cōtrariū videtur in. l. polla. C. de his qui. vt indig. vbi videt dicere q̄ accusat nomine pupilli. sed glo. in. d. ll. exponit quod accusat nomine pupilli. i. nomine suo: ad vtilitatem pupilli. Ego dico quod tutor potest accusare nomine pupilli. casus est in. l. polla. ⁊. l. tutorem. ſ. b de his quib. vt indig. Non obst. d. l. ij. quia fatetur quod inscribit se nomine suo. tamen nomine pupilli accusat. simile q̄ vnus accusat alter se inscri c bit. vt. l. vlti. C. de iniu. ⁊ istam opi. ᶜtenet Richar. 5 malum. quod puto verum de iure. Quid † ergo faciet aduocatus cautus quando tutor accusat. respon. dicet talis tutor accusat: non dicet tutorio nomine. ⁊ ex hoc seruabitur vtraq̄ opi. Si enim debet accusare tutorio noīe ex hoc q̄ dicit tutor: intelligitur tutorio nomine vt. l. cū post. §. ſ. ſ. de admi. tuto. ⁊. l. post mortē. §. ſ. ſ. quando ex fac. tu. c Sed si non posset accusare tutorio nomine: intelligeretur proprio nomine prout potest. ¶Que

aqua pluuia. ⁊ Bal. in. l. exigendi. ad fi. C. de procura. Bal. in. l. fi. §. fina. C. de fur. ⁊ q̄ spurius nō admittatur sine mandato voluit Bal. in. l. id quod pauperibus. in. x. col. C. de epi. ⁊ cle. ⁊ Bal. in. l. cum acutissimi. C. de fideicōmiſ. Jmo. in. d. l. ex facto. §. si quis rogatus. ⁊ que dicāturne cessarie pſone habetur in. l. ſ. et. ij. §. in ius voc. vt eant. ⁊ i. l. benigne. de lib. cā. vide Barto. in. l. lex cornel. in prin. ff. de iniur. ⁊ in. l. cum scimus. de agrico. et censi. lib. xj. Adde quod stante statuto quod coniunctis vsq̄ ad quartum gradum ⁊ illis de domo permittatur vindicta q̄ spurius poterit vindictā sumere. vt voluit Bald. consi. crix. lib. v.

6 ro † quid si tutor accusat tanq̄ tutor pupillorum: ⁊ tanq̄ consanguineus talis defuncti. an admittetur talis accusatio. Certe sic. quia ex vtraq̄ parte potest accusare. sed ad petitionem conuenti tenetur eligere quo iure accusat: quia interest conuenti: q: si tanq̄ tutor accusat nō tenetur nisi de euidenti calūnia. vt. l. tutorem. ⁊. l. polla. prealleg ta. sed si accusat tāq̄ consanguineᵘ tenet de calūnia sicut quilibet ex

¶ℓ. si femina. que ponit qui veniant appellatione suorum extra materiam fuitatis. ideo aut nos loquimur quo ad accusandum ⁊ dic vt in. d. glo. ſm not. per Bart. hic. ſ. proxi. aut nos loquimur quando quis venit ad defendendū. ⁊ dic vt in. l. ſ. ⁊. ij. de li. cau. ⁊ in. l. j. in fi. cū seq. §. de iniur. aut principaliter venit quis agendo ⁊ appellatione suorum veniunt omnes enumerati in. l. ſ. in fi. cum seq. ff. de postu. ⁊ ibi Ang. not. et extra illas personas ibi enumeratas veniunt omnes vsq̄ ad quartum gradum. per. l. petit. circa mediū. C. de aduo. diuer. iudi. ⁊ ibi Bald. ad predicta vide omnino. c. in. iiij. questio. fi. ⁊ no. Specu. de aduo. §. obijcitur. ⁊. §. j. de accu. §. iij. versi. ſ. ⁊. ij. de rescrip. presen. §. ratione qualibet impetrantis. vbi etiam admittantur ad impetrandum rescriptum pro alio sine speciali mandato quos enumerauit etiam Ange. in. d. l. ſ. in fin. item vide quod habetur in. l. ij. in fine. de accusa. ⁊ in. l. ſ. C. si rector p uin. ⁊ domi. Anto. in. c. de cetero. de testi. ⁊ ad glo. in dicta. l. si femina. vide Guil. ⁊ Bart. in. l. ſ. post glo. ſ. in ius vo. vt eant. late per Bal. in. l. ſ. C. qui accusa. in. xxj. col.

¶Quid de adulto. vtrum adultus possit accusare. adde not. per Barto. in. l. de pupil. in prin. de ope. noui nuntia. Bui. de suza. in. l. ſ. C. de preci. impe. offe. Bald. in rub. C. qui accu. in. iij. col. ⁊ in l. ij. eod. titu. Bart. in l. qui accu. j. eod. an autem accusatio facta ab istis personis inhabilibus sit ipso iure nulla. vide Bar. in. l. ſ. §. accu. j. ad turp. adde Jo. an. in ti. de accusatore. §. ſ. ver. ſz quid de pubere. ⁊ ibi vide rationē diuersitatis quare minoꝝ etas sufficit in accusando quam in testimonium perhibendo.

¶Et istam opi. sed forte hoc non puto verū quia interpretatio semper fit contra libellantem. glo. est singu. in. c. presentia. extra de pba. And. barb.

a ¶Utrum syndicus. Adde Bar. in extrauagā. ad reprimen. in ver. vel legitime. ꝛ vide glo. in. l. sed ꝛ si hac. de i ius vocā. ꝛ Bal. in. l. polla. de his qui. vt indig. ꝛ in. l. ij. C. qui accus. ꝛ in. l. seruū quoq;. §. publice. de procura. ꝛ in. l. reos. C. de accusa. ꝛ qualr respōdebit interrogatorijs necessarijs. nota. in. c. a presentiū. 7 de testi. in vj. ꝛ Ang. ꝛ Jmol. in l. penulti. §. crimen. de public. iud. in. xj. char. adō quomodo conueniēda sit vniuersitas si delinquit Ange. consilio. clxv. Josā. and. in addi. ad Specu. in ti. de accusa. §. j. ver. itez duos. 1 vbi tenet ꝛ ita dicit per quās plēs fuisse consultum q̄ syndicus non pōt noīe vniuersitatis accusare sz noīe suo ad vniuersitatis cōmodū. 4 ☞ Andre. Pomate. b ¶Libellorū. an autem ista. l. habeat locum vbi summarie proceditur. vide Ro. consi. cxcj. ad fi. ꝛ aliquid per do. Alexand. consi. lxxij. colū. iiij. ad fi. ꝛ seq. vol. j. ꝛ. clxxiij. colū. iij. vol. ij. ꝛ. lxxj. colū. j. volu. iij. vbi generaliter dicit ponendo exempla vt ibi agi ex delicto debet specificare circa quid est commissum.

✱ Aduerte qō Bar. inuoluit vitio cōtradictiōis ſm quosdā in hac. l. libellorum. Sed in quo videat cōtrariari ꝛ pro eius saluatione vide pcor. positā ad §. fi. in. l. que conditio. ff. de condi. ꝛ demon.

tur de castro sue iurisdictionis.

Locus commissi delicti appositus in accusatione debet saltē per duo confinia demonstrari: nisi eēt ita certus q̄ alia demonstratione non indiget. 6

Locus vbi quis pcutitur inspicitur non locus vbi quis moritur.

Si existens in platea: cum ballista sagittaureit et percusserit existentem extra plateam. quis locus inferatur: ꝛ dat cautelam q̄ vterq; locus. 7

Si statutum punit mittentem gentem contra alia quam terram vicinam: locus ad quem mittit gens confinabitur. 8

Accusare volens aliquem qui occupauit aliquam ciuitatē ex quo delictum respicit vniformiter tota tam ciuitatem necessario non requiritur demonstratio particularis loci ciuitatis. 9

Locus delicti quando requiritur q̄ apponatur in accusatione delicti qui committitur negligendo vel omittendo. 10

Quod dz in hac. l. de loco ꝛ tpe hz locū in adulterio ꝛ in maleficio sīli positiuo: secus in dissimili. 11

Dies cōmissi delicti q̄ inseri debeat in accusatione quando in illo die delictum est punibile. 12

Idem in hora.

Accusans licet regulariter non teneat apponere diem ꝛ horam cōmissi delicti in accusatione. tamē ad partis petitionem iudex potest cogere declarare diem et horam vt reo fit defensio. non tamen cogitur probare. 13

Tempus percussionis ꝛ non mortis inseri debet in accusatione.

Tempus insultus: quando sit apponendum in accusatione ꝛ quando tempus percussionis.

Si vulnus est factum ante natiuitatē ꝛ accusatio post natiuitatē ꝛ dz hoc anno: q̄ hec accusatio nō cōprehēdit delictū factum ante natiuitatem. 15

Annus potest duobus modis intelligi.

Libellus quod intelligatur ſm intentionem libellantis.

In delictis que habent causam continuā seu successiuam sufficit exprimere annum vel mensem ſm. quod delictum fit. 16

Quando agitur cōtra aliquē qui per vnū annum tenuit aliquam terrā occupatam: sufficit apponere annum vel mensem ſm quod ipse tenuit.

Persona accusati debet saltem exprimi per duas demonstrationes: nisi esset singulare nomen quod per se demonstraretur. 17

Non curatur accusatio formetur in prima vel in tertia persona. 18

Conclusio in libello criminali quod regulariter non requiratur. 19

Inquisitio an debeat cōtinere annū: diem: locum: ꝛ tempus cōmissi delicti: remissiue. 20

b ✱ ¶Libellorum. b Vidistis de materia qui accusare nō possunt. hic incipit de materia accusationis. ¶Oppo. duobus modis. et videtur q̄ debeāt inseri dies ꝛ hora. vt. l. aut qui aliter. §. j. §. qō vi aut clā. glo. nō soluit. Solue vt ibi. ¶Scōo op. q̄ persona nō sit inserēda. vt. l. iij. in prin. §. de appel. gl. nō sol. tu dic q̄ ideo nō debet inseri

bet iseri persona: qz ex actis prime cause apparet a persona cum qua lis est mota. hic vero non apparet persona que accusatur nisi in libello apponatur. 1

¶Quero vtrum debeant † scribi anni domini et nomen imperatoris. glo. videtur velle quod sic. vt hic. ꝛ no. in. l. in causis. C. eo. arg. in auc. vt prepo. no. impera. in princi. Veritas est quod tex. hic nec non decidit: nec vtimur ista solennitate: sed si anni domini ꝛ nomen imperatoris scripta sunt in principio quaterni notarij. videntur hic repetita: non tamen vtimur illa solēnitate. ¶Dicitur hic consul. quero de quo consule hic loquatur. Rñ. dicunt quidaz de consule apud quez accusatio producitur. hoc est falsum: vt apparet ex tex. vbi accusatio producitur coram pretore: vel prefide et tamen nomen consulis apponebatur: quare dic qō hic loquitur de consulibus populi romani qui hodie non sunt in vsu: et ita dicit gloss. ¶Quero de qua † die hic loquatur. Respondeo de die dati libelli: non de die commissi criminis. nam ille nō debet inseri a. vt hac. l. sed dies dati libelli in criminalibus debet inseri ab accusatore in ciuili a reo: vt in auc. de exhi. reis. §. suscepto. tamen ista solēnitate non vtimur. sed notarius ipse scribit diem in qua accusatio porrigit. et istud sufficit. ¶Quero † extra gloss. hic dicitur quod ponitur locus tēpus et persona. primo ergo quero vtrum in accusatione debeat apponi locus b loci. vt in tali domo. et in tali camera. an sufficeret solum dicere in tali loco. videtur quod sufficiat dicere in tali domo: quia aliud est domus: et aliud est camera. vt. l. j. §. eodem autem tecto. §. ad filleia. et tamen hic non dicitur nisi de domo. Breuiter dico si quando q̄ factum de quo quis accusatur est vniformiter punibile in quacunq; parte loci crimen fiat: tunc sufficit ponere domum: nec habemus ponere locum loci: vt hic. sed si non esset punibile vniformiter. verbi gratia potest homo ingredi palatium ciuitatis in aula inferiori: sed in superiori non sine pena: tunc si quis vellet accusare me de introitu palatij: debet dicere quod intraui in superiorem aulam. ꝛ sic debet ponere locum loci: vt concludat. arg. l. de pupillo. §. qui nuntiat. §. de ope. no. nun.

4 ¶Secundo † quero hic dicitur ciuitas. quid si sunt c duo castra: vel due ciuitates eiusdem nominis c vtrum debeat expresso nomine demonstrari. Breuiter dico sic. siquidem vna tantum ciuitas pertinet ad iurisdictionem iudicis coram quo fit accusatio: intelligetur de illa ciuitate castro vel villa que ad eius iurisdictionem pertinet: hoc probat c in. l. que conditio. §. fi. §. de condi. ꝛ demon. Sed si ambo castra vel ciuitates equaliter spectant ad iurisdictionem illius iudicis. verbi gratia in ducatu sunt duo castra: et quodlibet vocatur gualdum. et in ista ciuitate sunt plures ville eiusdem nominis. sed diuersificant per agnomen: tunc debet declarari et certificari ita quod certus sit libell? de qua villa vel ciuitate sentiat. alias libellus nō valet tanquam incertus ꝛ obscurus: vt. l. ita fidei. circa fin. j. de iure fisci. ¶Quero dixi † quod debet d inseri locus. quero qualiter d debeat certificari. cōmuniter aduocati dicunt quod debet poni locus

¶Debet inseri. si tamen fuerit insertus debet probari. vt no. maxime Bald. in. l. j. C. qui acc. cum tēpus appositum sit de substantia probationis. l. ob carmen. §. de testi. quod intellige verum nisi dixerit in fi. accusationis quod non intendit se astringere nisi ad ea que sufficiunt ad victoriam causē. vt not. Ange. in. l. in causis. C. de accusa. per. l. diuus. de re iudi. ꝛ. l. pretor. §. doctum. vi bono. rap.

¶Apponi locus. vtrum locus debeat poni. adde Bart. in. l. de pupillo. §. qui opus. de ope. no. nun. quid autem si quis commiserit maleficium in mari quis locus confinabitur. vide Bal. in. l. si testamentum. C. de his qui. vt indig. ꝛ quid si quis prestitit opem vel auxilium quis locus confinabitur. vide Bart. in. l. in furti. §. de fur. ꝛ vide ad hic dicta que habes post Bar. in. l. quod ait lex. §. j. §. de adul. quid in mandante quis locus ꝛ dies. vide in l. non solum. §. emancipato. de iniur. adde quod si accusatur testis de falso debet poni locus iuramēti non depositionis. secundum Bal. in. l. j. ad fi. C. de sacrosan. eccle. item in crimine falsi procedit licet locus non ponatur clā destinc committitur. vt not. insti. de publi. iudi. in prin. ꝛ alibi non reperitur secundum Bald. in. c. j. circa fi. qui. mo. feu. amit. ꝛ quando testis committit falsum tacendo veritatem quis locus debet poni in libello. vide Bal. in. l. presbyteri. C. de epis. ꝛ cle. ꝛ Bald. in. l. illa institutio. de here. insti. ꝛ in. l. ij. de epis. et cle. et quid si maleficium est commissuz in confinibus duaruz ciuitatū. vide Dy. et Bal. in. l. fine. §. j. de li. agno. ꝛ per Bal. in. l. ij. C. vbi de cri. agi opor. per do. Ant. in. c. fi. in ꝑn. de foro compe. et Bar. in. l. iurisperitos. §. cum ostendimus. de excu. tu. et ad materiam vide Bal. per istum text. in glo. in. l. j. C. vbi de cri. agi opor. et in consi. incip. in puncto proponitur qō Titius accusauit Seium ꝛc. Bald. in. l. actor. in vlti. colum. C. de proba. Bal. in. l. nullum. C. de testi. an in inquisitione requiratur locus ꝛ tempus. vide Bal. in. l. iubemus. in. ij. col. C. de proba. adde Alexā. consili. clj. ꝛ. clxxij. vo. ij. vbi que sint ponenda in libello in criminali per Ro. con. lx. vbi dicit quod in mandato dato ad accusandū necesse est ponere diem et locum commissi delicti.

¶Eiusdem nominis. quid si sint duo loca eiusdez nominis an vitiet. Adde Bar. in. l. quoties. j. de vbo. oblig. ꝛ ista faciunt ad. q. de citatione facta de vno cū duo sint eiusdē nominis. de quo per Bal. in. l. eū quē temere. §. de iudi. ꝛ cū Bar. hic transit Ang. in. l. si in rem. §. de rei vend. vide Bart. in. l. ita fidei. de iure fisci. ꝛ in. d. l. que cōditio. §. fi. vbi aliter videtur loqui.

¶Quero qualiter. adde Bar. in. l. demonstratio. et ibi de cōdi. ꝛ dem. adde. l. cū pater. §. fi. de leg. ij. ꝛ ibi p Jmo. ꝛ vidē in. l. j. §. ō lib. ꝛ posthu. Aretin? refert in suo tracta. maleficiorū cōtrariū fuisse in facto terminatum hic Bononie dū ibi esset.

a ✠ Andre.Poma. ¶Alia demonstratione.ad hec vide Bal.ꝛ moder.in.l.si quis in fundi vocabulo. §.de leg.j.quibus adde Inn.in ca.cum ad sedem. 7 de resti.spol.et ex hoc infert Ange.aret. in trac. c maleficiorum in gloss. in verbo platea .quod isto casu si apponeret ꝙ a finis et erraret ꝙ talis error non vitiaret libellū et hoc est 6 etiā de mē te gloss.in d.l.forma b hāc tñ cōclusionē videt limitare Roma. in.l.certū §.si cer.pe ta.vt non habeat locum quorum tale hoc pro forma requireretur ꝙ an sit verū deponen.de illo articul.an in his que pro forma requiruntur sufficiat adimplere per equipollēs de quo per doc.in.l.j. §.de libe.ꝛ posthu.ꝛ Fcli.i.c.cū dilecta.de reseri. 8 ꝛ vide additi.ad anna.pfi.xvij.ꝛ vide Alexan. in.l. hac cōsultissima.colū.j.et.ij.et ibi Jas.in penulti. et vlt.col.C.de test.

demonstratione[a] non indiget.si dico in palatio potestatis vel capitanei: vel in ecclesia. nam tūc nō eget alia demonstratione:vt.l.j.circa fin. §. de do.preleg.ad idem.l. hec vendi/tio.§.huiusmodi.de contra. empt. ¶Sz q̄ro+aliqs percussit titiū i platea.q̄ postea mortꝫ in alio loco:accusaꝫ de homicidio.quero q̄s loc⁹ debeat inferi.rñ.locus [b] percussionis nō locus vbi moritur .qz ibi videtur interfectus vbi est percussus: vt.l.ait lex.§.ad.l.aq̄l.ꝛ.l.j.§. ex in cēdio.ff.de incen.rui.nau.ꝛ ex hoc statim seqꝫ ad multa.nā si maior pena imponitur in platea quam alibi. certe loc⁹ vbi quis percutitur inspicitur nō locus vbi moritur.

b ¶Quis locus.vide Ly.in.l.q̄d de crimine. C.de accusatio.

c ¶Ulterius quero.quando quis sagittauit aliquē cuz balista quis locus inspiciatur per Ly.ꝛ Bal. in.l.j. C.vbi de crimi.agi opor.per.d.Anto. in.c. fi.de foro compe. Adde que dixi in.l.ait lex.j. de adulte.Baldum in.l.si quis non dicam rapere.de epis.ꝛ cler.in.vj.col.vide Joan.And.in spe.de inquisitio.§.nunc tractemus.in prin.quid si aliquis d rapuit puellam in vno territorio et eam cognouit 9 in alio Bald. in.d. l.si quis non dicam rapere.in prin.C.de episc.ꝛ cleri.ꝛ quid sit in congregante gentes in vno territorio et in alio destruit ecclesiam.vide Bal.in.l.ij.C.de eunuchis.adde an maleficium inceptum in vno loco: et finitum in alio possit in vtro q̄s loco puniri. Bald.consilio.ccxj. iiij.lib: 10

d ¶Quero volo.vtrum in delictis negatiuis requiratur locus. quod sic.vide glos.in.l.si mora.ī verne facta.solu.matrimo. quam Imol. dicit ad hec nota.vide Joan.Andre.in Specu.de accus.in.iiij. e parte.Bal.in.l.j.ad fi.de his qui.vt indig.et in.l. actor.in.vj.colum.C.de proba.et in.l.presbyteri. C.de episco.et cleri.

e ¶Sic dicendum.Si autem non apparet dies accusationis portꝫte.vel inquisitionis formate .an vitietur processus.vide no.Bartol.in extraua.ad reprī.in verficu.inquisitionis. et an dies omissus in accusati. possit suppleri in probationibus vide que dixi post Bartol. in. Lj. §. idem scribit: §.depos. .vide Bartol. in leg.si preses. supra de penis.

bebat locum determinatum: tūc non debet inferi a locus quia non est. Nec obstat lex ista.+ quia vt vi debitis statim.j.e.l.versi. sed si aliud. Istud quod dicitur de loco ꝛ mense ꝛ similibus intelligitur in adulterio ꝛ maleficio simili siue positiuo.secus in dissimili:vt ibi videbitis. Et hec sufficiant circa locum. ¶Circa tempus[a]+quero. [b] hic dicit quod mensis non dies debet inferi. quero an sit verum simpliciter. Respondeo aut factum de quo quis accusatur est vniformiter punibile in quacūq̄ parte mensis:tunc non debet inferi dies. sed si in alio quo die illius mensis illud factum non est punibile:tunc inferi debet dies vel qualificatio iuris:ita vt cōcludat illud esse delictum. verbi gratia. nam quedam sunt delicta in festo sancti Verculani q̄ in alio tempore non sunt delicta:tunc debet inferi dies. Idem dico de hora:quia per statuta terraz quedaz sunt delicta aliqua hora: que alia hora nō sunt delicta:ideo hora debet inferi.alias non cōcluderet ꝙ sit delictum.argumen. pro hoc.l. eum actum.ꝛ quod no.§.de nego.gest.ꝛ.l.actor.C. de proba.ꝛ quod no.in.l.non solum.§. sed vt pbari. c §.de ope.noui nuntia.[c] ꝛ extra de rescrip.c. fi. in cle.ad idem facit.§.de incen. rui.nau.l.j.§.fi. Eo tamen casu quo dixi quod quis non cogitur diem neq̄ locum inferere in accusatione: cōcedo quod ad petitionem partis iudex possit cogere declarare de qua die intellexit: vt reo fit defensio. vt dixi in.l.is qui reus.§.ti.j.non tamen per hoc accusator cogitur ad probandū diem: sed cogitur declarare.vt reus possit se defendere.ꝛ hoc est quod dicit ter.neq̄ autem diem:neq̄ horam inuitus comd prehendet ꝛc. ¶Quero aliquis[d] percussit aliquē 13 +vno tempore:ex[3] quibus percussionibus est mortuus alio tempore.certe debet inferi tempus percussionis nō mortis.vt.l.damni.§.fabini.de damno infec.ꝛ.l.huic scripture.§.j.§.ad.l.aquil. cum 14 simili. ¶Sed quero +aliquis insultauit aliquem de die:ꝛ fugauit illum per magnum spatium: ita quod eum percussit de nocte post pulsationē campane:quod tempus ponatur in accusatione:glos. in.l.qui de crimine.C.e. videtur velle ꝙ insultus confundatur cum percussione.ꝛ idem ibi Ly. qui ponit hanc questionem:vt inspiciatur tempus percussionis.Ego dico quod debemus inspicere verba statuti qualiter dicant:si quidem dicūt si quis percussit:tūc inspicitur tēpus percussionis. Sed pone ꝙ dicat si quis fecerit insultum cōtra aliquē ꝛ secuta est percussio puniatur in tantū: tunc isto e casu insultus punitur principaliter.sed aggrauatur propter percussionem: tunc debet poni locus insultus ꝛ tempus insultus non locus et tempus percussionis.argu. eorum que.§.dixi. debet enim 15 inspici quid punit lex vel statutū. ¶Quero + aliquis percussit aliquez per aliquot dies ante festū natiuitatis:demum porexit accusationem ꝑ aliquot dies post festum natiuitatis: ꝛ dixit sic. talis accusat talē de eo quod hoc anno:ꝛ quod de presenti mense decēbris eum percussit ꝛc. Quero cuz e annus mutetur a die natiuitatis: an libellus iste procedat ita quod comprehendat maleficium cōmissum ante natiuitatem: videtur quod non: quia

✠ Andre.Pomate. ¶Circa tempus. vide Anto.de prato.in consilijs Barba.ad fi.col.xiij. vol. j.et Alexan.pulchre.lxxij.col.iij.volu.j.ꝛ.clxxiij. col.iij.volu.j.vbi dicit ꝙ in accusatione debet poni tempus certum ꝛ limitatum nec sufficeret dicere ꝛ prout de veriori tēpore cōstabit.ꝛ vide Bald. in.c.ij. de cōfes. vbi ponit pulchra de tēpore et loco.ꝛ Ange. consil. clxxvij. vbi ponit quid in inquisitiōe.

non fuit hoc anno. Jaco. butr. posuit hanc questionem insti. de act. in princi.ꝛ ibi dicit ipse.debetis scire ꝙ duplex est annus:vnus legalis qui est.cccl̄xv.dierū.vt.l. cū heres. §.stichus.de statu libe.ꝛ.l.ita vulneratus.§.estimatio.§.ad.l.aq̄l.ꝛ isto modo loquēdo quicquid est factum inter istos.cccl̄xv.dies potest dici factum hoc anno. Quidā est annus cōmunis ꝛ vulgaris qui denominaꝫ a natiuitate dñi:ꝛ isto respectu nōpotest dici maleficiū cōmissum hoc anno.¶Cum ergo verba libelli debeāt intelligi[f] scōm intentionē proferentis.vt.l.si quis intētione.§.de iudi. b intelligimus de anno legali:vt comprehendat maleficium. Istud tamē non videtur verum esse.nam cum in accusatione debeant inseri anni domini ꝑm opi.glo.ꝛ nos dicamus qō anni domini qui ponuntur in principio quaterni ponāt in loco annorum qui debent inseri in accusatione de necessitate sequitur quod si dicatur hoc anno:debet intelligi hoc millesimo:qui millesimus debet iseri in principio accusationis:ꝛ est in c sertus in principio quaterni.ideo putarē qō libellus istud maleficiū nō comprehendat. Sed pone +quod 16 tenuit occupatam aliquam terram

¶Quero aliqs.quero si accusatur aliquis quod occidit hominem ꝛ nō dicitur quē:an sequetur cōdemnatio si accusatus confiteatur.vide in.l.prima §.item illud ad fil.Ly.in.l.ea que.C.de condi.indebi.Bal.in.l.si cum excep.§.in hac.qō me.caus. ꝛ in.l.data opera.in.xx.col.C.qui accu.sed quid si non apparet ꝙ persona produxerit accusationez an possit sequi condemnatio. Bal.qō nō in.l.penulti.C.eo.

¶An libellus iste.adde Bal.ꝛ Imo.i.l.diuortio. in princi.in ver.item si messes.per glo.ibi.§.solumat.ꝛ Imo.ꝛ Lud.in.l.de diuisione.eo.ti.in versi. ex opposito de ista.q.ꝛ quod sustentetur talis libellus vide Bal.in.d.§.item si messes in.l.diuortio.so.ma.per glo.j.ꝛ ibi.ꝛ idem dicit voluisse Jaco.bu.insti.de ac.in prin.

¶Debeant intelligi.ꝛ sic not.quod Bartol. hic vult quod etiam in criminali verba libelli intelligantur secundum libitum libellantis per.d.l.siqs intentio.cuius contrarium voluit Ro.in.l.diuortio.in princip.solu.matrimo.licet de Barto.mentionem non faciat vide Alexan.in.d.l.diuortio.reprehendentem Ro.

a ¶Concludat aliquid. in criminalibus non requiritur conclusio libelli. adde Bart. in. l. quid ergo. §. pena. ſ. de iuſta. vide Bar. in. l. hos accuſare. §. omnibus. ſ. eod. ⁊ Bald. in. l. ij. C. de proba. facit ad hoc quod licet cauſe criminales expediantur per accuſationē dicuntur tamen expediri officio iudicis. ſcōm Bar. in. l. imperiuz. de iuriſd. om. iudic. in ver. videam⁹ ergo primo in quo nō requirit q̄ concludatur parti p̄m bar. i n. l. ſ. ī. ij. colum. C. de iuriſd. om. iudi.

¶Neceſſe q̄ pars. adde bar. in. l. edita. in. ij. colū. C. de edē. ſed cōtrarium vide tur per. l. fi. ibi reo a poſtulāte.

per vnum annum. ⁊ ego volo accuſare eum. l. iul. maie. quia tenuit cōtra principem: ſufficit ne dicere q̄ō tenuit per annum: an debeo dicere etiam menſem: videtur q̄ debeam dicere menſem vt hic. Sed credo q̄ hoc quod dicitur de anno et menſe intelligi debeat de maleficijs momentaneis. ſed in maleficijs que habent cauſam continuam vel ſucceſſiuam credo quod ſufficit annum exprimere vel menſem. ſcōm q̄ō ipſe tenuit. arg. C. de hereti. auf. credē. tes. ⁊ auten. ſi vero dominus tempo. c ralis. ¶†Sum⁹ expediti de tempore. Circa perſonam quero qualiter debeat exprimi. Reſpon. debet perſona ita exprimi q̄ reddatur certa per duas demonſtrationes. vt Petrus talis de tali loco. vel ſi eſſet ita ſingulare nomen quod redderetur certum ſufficit. vt. l. hac conſultiſſima. ⁊ ibi nota. C. qui teſta. fac. poſ.

¶Quero † vtrū ſit neceſſe q̄ accuſator formet libellū in perſona prima ſeu tertia perſona. vt ego talis accuſo vel talis accuſat ⁊c. hic eſt tex. cū glo. quod nō eſt curandum: ita dicit glo. §. verſi. lucius. ⁊ etiam in. l. pe. C. eo. ¶Ultimo no. † ex. l. iſta q̄ non videt q̄ ſit neceſſe q̄ō in libello criminali pars cōcludat aliquid⁸ iudici q̄ dicat quare puto talem puniri ⁊c. ſufficit enim quod dicat talem commiſiſſe maleficium. p̄o hoc facit. ſ. ad turpillia. l. ſ. §. ſ. ¶Ulterius † eſſet videndum quid de inquiſitione an debeat cōtinere iſta. de hoc dicam. ſ. de adulte. l. ij. §. ſi publico. vbi de inquiſitione tractabimus.

☞Libello male concepto reus abſoluitur ab inſtantia iudicij etiam ſi pars non opponat.

Abolitio idem eſt q̄ cancellatio vel eſt pronuntiatio iudicis qua pronuntiatur non eſſe procedendum ſuper libello.

Abſolutio ab obſeruatione iudicij an ſit interlocutoria vel diffinitiua. remiſſiue.

Quod ſi libelli. Not. † ex hoc. §. quod quando libellus non eſt bene conceptus abſolutur accuſatus ab inſtantia iudicij. et ſecundum q̄ vos videtis videtur probari hac. l. q̄ non ſit neceſſe quod pars[b] hoc opponat: ſufficit enim quod libellus ſit male formatus: et ita obſeruatur[c]. ¶Quero † quid eſt dicere aboletur. dicit glo. ſi. cancellatur: et iſta cancellatio fit a notario diuerſimode. Vel dic quod aboleri eſt illa pronuntiatio qua iudex pronuntiat non eſſe procēdendum propter ineptitudinem libelli. an autem † iſta abſolutio ab obſeruatione iudicij ſit interlocutoria vel diffinitiua videbitis. ſ. eodem. l. cum titia. Barto.

Item ſubſcribere. Aduerte iſta ſubſcriptione non vtimur ſed notarius pro quolibet accuſante ſubſcribit. Qualiter autem debeat fieri hec ſubſcriptio. glo. hoc dicit. dicam. ſ. eod. l. ſi cui.

☞Accuſare aliquem de pluribus delictis ſimul quando quis poſſit.

Statuto ſtante quod volens deſiſtere ab accuſatione ſoluat tantum communi: ſi ille qui accuſauit aliquem de pluribus criminibus in vno libello: quod debet ſoluere pro vna accuſatione probato communi vſu loquendi libellus in quo delicta narrātur accipiatur pro vna accuſatione alia pro pluribus.

Accuſatio duobus modis accipi poteſt.

Sed et ſi aliud. Iſte. §. duobus modis legitur. primo quod formetur ſic queſtio. ¶Quero numquid q̄ō dixiſtis in accuſatione adulterij quod debet formari cum illis ſolennitatibus: an habeat locum talis ſolennitas in alijs criminibus. dicit iuriſconſultus quod ſic. et ſecundum hanc lecturam breuiter hoc dicit. Eodem modo debet formari libellus in alijs criminib⁹ ſimilibus: ſicut ⁊ in adulterio. Secundo modo legitur aliter. ⁊ hoc dicit. Non ſolū de crimine adulterij: ſed etiam de pluribus alijs ſimul quis poterit accuſari. h. d. Circa hanc ſecundā lecturā quero † vtrum quis poſſit accuſare ſimul ⁊ ſemel[b] quē de pluribus delictis. Glo. que eſt hic vacillat. et dicit q̄ Azo dicit q̄ de diuerſis delictis poteſt: de vno nō: vt. l. q̄ de crimine. vult dicere q̄ō de diuerſis delictis deſcendentibus ex diuerſis factis poteſt quis accuſare vnū ſimul: ſed de diuerſis delictis ex eodē facto deſcendentibus: tunc quis non poteſt vnum ſimul accuſare:

ſare: vt. l. qui de crimine. Doctores tangunt⁊ glo. a in. l. qui de crimine ⁊ non bene declarant. Quid dicemus. Aduerte quando q̄ alicui obijciuntur plura delicta que puniuntur eadem. l. tunc de omnibus poteſt accuſari ſimul. argu. l. non eſt nouum. b §. de actio. emp. ⁊. l. cum duobus. §. ſi plures. als eſt ſub. l. ſi fratres. §. p̄ ſoc. ⁊ fami. herc. l. heredes. §. de pluribus. ad idē. §. de iniuri. l. p̄tor. §. ſi mihi plures. ſi vero iſta delicta puniunt diuerſis. ll. tūc bene fateor q̄ō p̄t de oib⁹ accuſari ſimul: hoc eſt eodē tp̄e: ſed nō eodē libello. arg. ad hoc. l. nō eſt 1 nouū ⁊ q̄ō ibi no. §. de act. emp. Et predicta vera q̄n ex diuerſis factis ozim. secus ſi ex vno: vt. d. l. a qui de crimine. ⁊ ibi not. ¶Iuxta † hoc quero a dicit ſtatutum[b] quod quicunq̄ vult deſiſtere ab aliqua accuſatione ſoluat tantum communi⁊ poſſit deſiſtere. modo quero accuſauit aliquem de pluribus criminibus vno libello: ⁊ volo deſiſtere: an ſoluam pro vna accuſatione quia vnus libellus: an ſoluam pro pluribus accuſatiōibus: quaſi tot ſint accuſationes quot ſunt crimina. Breuiter Jacobus. conſuluit hanc queſtionem ⁊ dixit ſic ⁊ multū 2 bene. hoc vocabulum accuſatio poteſt ſumi duobus modis. primo ſecūdū q̄ō accipitur in iure: et tunc accuſatio eſt idem quod ius accuſandi: ſicut actio eſt idem quod ius agendi ⁊ proſequendi in c ciuilibus. vt inſti. de actionibus. in p̄n. ⁊ hoc modo quot ſunt delicta tot ſunt accuſationes: ſicut quot ſunt res in ciuilibus tot dicunt actiones ⁊ obligationes: vt. l. ſcire debemus. §. pen. §. de ver. ob. ⁊. l. pluribus. eo. tit. Alio modo accipitur accuſatio p̄ libello ſeu charta in qua accuſatio deſcribitur. et tūc debet accipi pro vna accuſatione. ⁊ ſic dicit ipſe q̄ pars deſiſtens debet p̄bare q̄ cōis vſus loquēdi ſit q̄ ipſa char. in qua ponit dicat accuſatio: licet ſint plures accuſationes: tñ appellat vna: et hoc vſu loquendi probato ſoluat pro vna accuſatione. alias tot dicerent accuſationes quot ſunt crimina.

1 ☞Repetitio accuſationis. ſ. xxx. dies permittit abolitione generali facta a principe vel a. l. ſecus ſi ſit poſtulata a parte.

2 Accuſatio quando eſt nulla: repeti poteſt ex integro infra tantum tempus infra quod durat ius accuſandi.

3 Accuſatio ſi fuit p̄rrecta per eum qui non poterat accuſare ⁊ ob hoc facta. fuit abolitio. poterit iterato repeti etiam poſt. xxx. dies.

4 Judex etiam reo non poſtulante poteſt abolere nomen rei ſi ei conſtat ipſum abolendum.

Judex in criminalibus poteſt aſſumere partes rei: d ⁊ eius defenſionem.

5 Judex in caſu huius. l. p̄t accuſationem p̄ſequi.

6 Qualiter intelligatur quod reus infra. xxx. dies poſſit repeti.

7 Judex poteſt ex officio per inquiſitionem p̄cedere vbicunq̄ maleficium ei innoteſcit.

8 Abolitio rei quādo p̄mittatur accuſare impedito.

9 Inſtantia appellationis in cauſa criminali quādo perimat accuſatore mortuo appellatione pēdere.

Si accuſator. Accuſatore defuncto vel aliter impedito rei

☞Andre. Pomate. ¶Quero circa. faciat q̄ voluit Bal. in. l. cū rationibus. C. qui accu. nō poſ. et quod voluit Ang. in. l. ediles. §. item ſciendum. §. de edil. edic. cū glo. ſua ⁊. l. etiā. §. fi. ff. de mino. ¶Dicit ſtatutum. vide Bal. in. l. ordinarij. in fin. C. de rei vēdi. ⁊ q̄ō not. Bar. in. l. ſi cum exhibuiſſent. in fi. de publi. Bar. in. l. ſ. i fi. mag. glo. C. vn de vi. bal. in. l. edita. in. xxx. colū. ⁊ i. xiij. q̄ō. C. de edē. Bar. in. l. ſ. in fi. ff. de teſt. hoc plene Sal. in l. ſi quis homicidij. C. eod. et Bal. in. l. ſ. i penul. col. C. de fideiuſ.

nomē aboletur. ⁊ infra. xxx. dies repetitio cōceditur. tex. ibi accuſare. id eſt p̄ſequi accuſationem. Iſte eſt difficilis. §. ⁊ glo. ipſius nō declarat. ¶Opp. † C. de aboli. l. ſ. vbi poſt factam abolitionē non conceditur repetitio. Solu. glo. opti. quedam eſt abolitio p̄uata que poſtulatur ab accuſatore. ⁊ in illa non permittitur repetitio rei aliquo tēpore. vt. l. cōtraria. Quedā eſt abolitio generalis que fit a principe: vel legalis que fit a lege: vt in caſu noſtri. §. ⁊ in. l. abolitio. cum. l. ſequenti. ſ. ad turpi. tūc permittitur repetitio infra. xxx. dies. ¶Venio † ad alias glo. quero pone quod nomē rei eſt abolitum: q⁊ libellus non erat bene conceptus. infra quantū tēpus p̄t repeti[c]. quidam dicunt infra. xxx. dies: vt hic. ⁊ hoc vult dicere text. ibi aliave cauſa ſcilicet libelli male concepti: ⁊ ſic referatur ad omnia. Glo. tenet contrariū ⁊ bene. Aduerte. l. iſta que limitat terminum. xxx. dierum ad repetendum. loquit quā do tenuit prima accuſatio: vt. l. aut c p̄uatim. §. ſ. ⁊ ibi nota. ſ. ad turpil. Sed quando accuſatio fuit nulla: tunc poteſt repeti ex integro: hoc eſt infra tantum tempus infra quantum duret ius accuſandi: vt. l. querela. C. de fal. ⁊ probatur per tex. in. l. accuſaturus. ſ. de adul. quod videtur ſentire gl. §. ea. l. verſi. quod ſi libelli. et etiam hic. ¶Ulterius † quero[b] quid ſi nomen rei abolet⁊ tur: id eſt p̄nuntiatur nō eſſe procedendū: ideo quia accuſator accuſare non p̄t. quid iuris poterit repeti reus tantum infra. xxx. dies.

¶Poteſt repeti. q̄ nomen rei eſt abolitū an poſſit repeti accuſatio. ⁊ an in ea requirat nouus libellus. gl. videtur q̄ non. in. l. aut p̄uatim. et ibi Bar. ſ. ad turpil. ⁊ que exceptiones poſſint in hac repe. opponi vide in. l. hos accuſare. §. ſ. ſ. eo.

¶Ulterius quero. vide quod notatur in. l. vbi pactum. C. de tranſac. l. ſ. §. ſi menſor falſum mo. dixe. l. iudices. C. de iudi. ego in. c. crimina. de col. dete. tenui contra Bar. pulchris rationibus. vide ibi et allegauit textum huic ſimilem per quem datur principium et lumen ad iſtum tex. in. c. fin. de col. in ver. ex integre ſuper premiſſis. vbi probatur q̄ illa verba non inducunt contumaciam inquiſitionis: ſed aliam. vide ibi que dicit in profundum Barto. et Joan. de ana. hic ſequuntur Jaco. de are. ſed illum tex. non vidit. et vide que dixi in dicto. c. fi. Andre. Barba.

a ¶Ad finē ꝓducere. vtrum iudex posset ex officio accusationem abolitam ꝓsequi. quid autem si nō esset abolita. sed accusator differt prosequi an iudex ex officio possit prosequi. dic quod sic. l. si accusatoribus. C. eo. l. ꝙuis indubitati. C. de adul. et est tex.

in auc. de san. §. si ꝙs adordinē. vel dic ꝙ est verū in casibus in quibus iudex per inquisitionē procedere possit alias nō. ita intelligat. ſ. de mune. et hon. in. l. ex rescrip. §. si quis accusatus. itē si reus est in carcere. nā vt ꝓtinus absoluat vel condemnet iudex ex officio a potest prosequi. l. ſ. ſ. de custo. reo. et etiā cogere ꝓtes vt ꝓsequant. l. ſ. C. de abo. et vide no. per Bar. in. l. si maritus. la. ſ. §. ſ. de adul. et vtrus accusatore renuntiante iudex possit prosequi. adde ꝙ iudex alteri mandare potest vt accu. prosequatur citra penam talionis text. secundum Barto. in. l. ij. C. de dilatio. libr. x. vbi dicit sic dicendum esse in omni casu vbi publica vtilitas procuratur. facit qō no. Barto. in. l. eum. ſ. eod. et istis adde no. per Bald. in. l. ſ. C. qui accu. et que no. Barto. in. l. vitia ad fin. §. titu. ſ. adde post apostillam Alexand. consi. lxiij. ſ. lib.

b ¶Quero de quo. allegatur Bart. sibi cōtrarius in. l. is qui reus. et in. l. inter accusatorem. §. titu. ſ. et in. l. iiij. §. hoc aut iudicium. de damn. infect. c Andre. Barb.

c ¶Dicit glo. adde qō no. glo. et Bald. in. l. fi. C. si reus vel accu. mor. fue.

vel semper. videtur ꝙtū infra. xxx. dies. vt hic. ibi quominus accusare possit. ¶Cōtrariū est veritas. nā vt dixi ista materia de repetēdo reo infra. xxx. dies habet locū qñ accusatio tenuit: sz qñ quis nō potuit accusare accusatio non tenuit. ideo ꝛc. Et ideo debes exponere qō hic dicitur quominus accusare possit id est accusationem prosequi: vt dixi super tex. ¶Dicitur hic + ꝙ ꝓnuntiatur nō esse procedendum postulāte reo. quero quid si reus hoc nō petit: que erunt partes iudicis. Dicunt quidam ꝙ iudex tūc nō potest abolere eius nomen. arg. huius. l. a contrario sensu. veritas est in cōtrarium. nam vt dixi in criminalibus etiā reo nō postulante iudex potest sumere partes rei: et eius defensionē: vt. l. ſi nō defendatur. ſ. de penis. et. l. ſ. in fin. ſ. de questi. ideo poterit iudex si velit ꝓnuntiare non esse procedendū. ¶Item + quero an iudex sivult possit causam istius accusationis prosequi: et ad fin. producere[a]. videt ꝙ sic. vt. l. ij. C. ō aboli. In cōtrarium facit hec. l. et ita tenēt quidam. Alij dicunt vt Jaco. de are. ꝙ hoc non est verum: quia abolitio de qua loquitur hic est abolitio legalis. vt. l. aut priuatim. §. ſ. ſ. ad turpil. In hac ergo abolitione solū declarat iudex abolitum: non autem abolitionem facit: cū. l. ipsa abolitionem faciat. merito si iudex vult procedere non potest. cum. l. faciat abolitionē de reo: vt. l. aut ꝓuatim. §. ſ. Nō obstat. o. l. ij. C. de aboli. ibi enim loquitur in actore desistente b

4 5 a 6 7 8 b

abscz iusta cā: merito lex abolitionem nō facit. ita dicit ipse. Puto ꝓtiū qō iudex possit ꝓsequi hāc cām: ꝙ hoc habuistis tex. scō vnā lec. in. l. pe. in ꝓnci. §. titu. ſ. Nec obst. hec. l. et simles vt. ſ. dicā. ¶Sed quero + quid est hoc dictum quod infra xxx. dies tūi iste reus potest repeti. nōne accusatio durat regulariter. xx. annis vt. l. querela. C. de fal fis. quō ergo finitur. xxx. diebus. gl. non declarat. Pet. vt refert Ly. C. eo. l. qui de crimine. in. ij. questione dicit sic. quod id quod hic ꝺr de. xxx. dieb?: loquitur de abolitione impetrata a ꝓncipe: et ab eo concessa. secus si ꝓnceps nō ꝓcesserit. tunc pōt accusare infra tempus infra qō durat accusatio: vt. l. querela. §z certe non loquit hic de abolitione cōcessa a principe: nec hoc ꝺr in. l. aut priuatim. §. ſ. ad turpillia. quare Jac. de aret. dicit sic. Repetere ꝓprie est ad pristinam accusationem redire. ita intelligit glo. ſ. ad turpillia. l. aut priuatim. §. xxx. dies. Aut ergo quis vult repetere reum hoc est primā accusationē ꝓsequi: et hoc potest facere tūi infra. xxx. dies. ita loquit hic. et. l. si qs repetere. ſ. ad turpil. et dicta. l. aut ꝓuatim. §. xxx. dies. Sivo vellet de nouo accusare principaliter et per se. et tūc pōt infra tps infra qō durat accusatio: vt. l. ac cusaturus. ſ. de adulte. ita dicit et bñ. nec mireris quō fiat translatio instantie inchoate per vnum in aliū. quia simile videtis. §. de iniur. l. sed si vni?. §. interdum. et in. §. fina. Sed contra videtur fortiter id quod habetis. §. titu. primo. l. publica. ꝙ est ibi in litera perimitur. vbi dicitur qō perimit instantia. Respond. ibi loquitur in reo defuncto. hic in accusatore. accusatore ergo defuncto non perimitur instantia si aliquis reum infra. xxx. dies repetere velit. ¶Contra hoc videtur tex. et glo. in l. fi. §. ſ. C. si reus vel accusa. mor. fue. vbi dicitur ꝙ sicut perit instantia mortuo reo: ita perit mortuo accusatore. Et per hoc apparet esse verus qō supra dixi in iudice. ꝙ iudex potest hāc accusationem perficere si vult: vt. l. accusatore. §. tit. ſ. Qō + dixi de iudice puto esse verum: maxime ꝑm canonistas per. c. ſ. et. ij. extra de collusio. et etiā ꝑz optquā teneo qō vbicūcz maleficium innotescit iudici: pōt iudex postea ex suo officio per inquisitionē procedere: vt videbitis in. l. ij. §. fi publico. ſ. de adul. Procedo + vlterius. dicitur hic accusatore defuncto: vel alia causa impedito. Quero de quo[b] impedimento debeat hoc intelligi. Glo. in. l. aut priuatim. §. ſ. intelligit de tali impedimento per quod duo anni labantur. ita intelligit in. l. aut priuatim. §. ſ. credo sic esse dicendum: aut est impedimentum verisimiliter recessurum de proximo: et talis abolitio rei nō permittitur. Aut est impedimentū duraturum verisimiliter longo tempore: et permittitur abolitio de qua hic dicitur: ꝓbatur ſ. de legationibus. l. penul. §. fina. alias. l. in senatus. §. penulti. ſ. ad turpillia. ¶Quero hic loquitur + accusatore mortuo durante prima instantia. queritur quid si accusator moritur pendente appellatione post latam sententiam. Dicit gl.[c] ꝙ idem quod instantia appellationis perimitur. ita no. §. titu. ſ. l. publica. veritas est. Aut pēdebat appellatio qz reus erat cōdēnatus et appellauerat. et

rat. et verum dicit glos. Aut pendebat appellatio a qz reus erat absolutus et accusator erat condemnatus ad penā tallionis: ꝛeadem distinctio obseruat in accusatore que in accusato. an sententia ademerit bona exprēsse vel non: vt habuistis. §. titu. ſ. l. defuncto. et de. l. publica.

1 ☞Damnatus de publico iudicio et sic infamis potest accusationes inchoatas perficere: suum accusatorem accusare: et etiam extraneum si suā vel suorum iniuriam prosequatur.

2 Infamis quod dicatur nedum iudicatus sed conuictus.

Quicunqz repellitur a testificādo repellitur ab accusando. 1

1 ¶Si qui iudicio. Clara lex ē. ¶Opp. + et videtur dānatus de publico iudicio posfit accusare: vt. §. ti. primo. l. is qui reus. 2 Sol. vt ibi dixi. et etiam hic dico ꝙ accusationes inchoatas possit perficere. Item suū accusatorez 3 potest accusare: vt ibi: extraneū non: nisi suam vel suorum iniuriam prosequat. ita dicit gl. hic et ibi. 4 ¶Item oppo. ꝙ infames possint accusare. vt. ſ. ti. ij. l. famosi. ¶Sol. infames possunt accusare in 5 quibusdam casibus exceptuatis de quibus videbitis. ſ. eo. l. qui accusare. Fallit si est infamis ideo 6 quia dānatus publico iudicio: tunc non potest accusare nisi mortem suorum exequatur: ita dixit gl. quam tene mēti: an verum dicat non dico modo. 7 non habetis hic alia. Item dicitur hic iudicatus 2 fuerit. ¶Oppo. + ꝙ non est necesse quod sit iudi 8 catus: sed sufficit[a] ꝙ sit conuictus: vt. l. testiū. §. penul. §. de testi. Sol. illud est verum si tractetur de 9 repellēdo aliquem a testimonio. hic tractamus de repellendo aliquem ab accusando. Vel dicit glos. eadem est equitas vt quicunqz repellitur a testificando repellatur ab accusando. ita dicit gl. et opti me. et quod dicitur iudicatus. subaudi vel cōuict?. ad idem facit quod habuistis. §. eo. l. ij. §. ſ. videbitis. ſ. eo. l. qui accusare. 10

3 ☞Prohibitus accusare seruum prohibetur accusare liberum. 11

2 Exbānitus non potest accusare exbannitum. 12

3 Excommunicatus opponit contra accusantē qō 13 est excommunicatus. et contra eum non potest de excommunicatione replicari.

¶Seruos. Quia lex ista ponit ꝙncz casus. ideo non summo et habet bonuz notabile inver. sed qui prohibetur. ¶Not. + mirabilē casum quod 1 ille qui prohibetur accusare liberum prohibetur accusare seruum. Seruus ergo licet sit infamis: 1 b hoc est sine fama: tamen potest alteri obijcere[b] nō 2 potes me accusare quia tu es seruus: tu es infamis: tu es mulier. Et + ex hoc sequitur si exbānit? accusaretur ab alio exbānito: potest dicere nō potes me accusare quia es exbannitus: nec ille pōt 3 replicare contra accusatum: et tu es exbannitus. text. est hic. et idem + in excommunicato. nā excommunicatus defendere potest se a me si accuso eum: et poterit dicere. nō potes accusare quia es excommunicatus: nec ego potero replicare contra eum

¶Sed sufficit. et ꝓpter hoc cū reuerentia non videtur ꝙ glo. in. c. ſ. de excess. et in. c. sup eo. el. ſ. de testi. bene dixerunt vbi requirunt ꝙ sit conuictus et condemnatus de iure ciuili per. §. calumniator in l. athletas. ff. de his qui no. infa. secus autem de iure cano. quia sufficit ꝙ solū sit conuictus. facit l. accusator. ff. de preua. nec ob. §. calūniator. qz loquitur qō ad irrogādum infamiam iuris quo casu non sufficit sola ꝓbatio. facit glossa fing. in. l. sed si posfessori. §. pe. ff. de iureiuran. et debet poni quod quis esset inimic? an sufficeret ad accusādum. dic ꝙ non. text. est singu. ij. q. ſ. ca. episcopi. versiculo. nulli. Andre. Bar. ¶Sz sufficit. vtrū requirat quod crimin? sit dānatus vt reuocetur ab accusando vel etiā. in c. sup eo. el. ſ. de test. et in. c. ſ. de accuſ. per moder. in. c. extraneo.

dicens. tu non potes excipere: quia es excommunicatus: vt hic. et est casus in. c. dilecti extra de exception. licet faciat contrarium glo. in. l. ij. §. lege iulia. §. de testi. quod examinau plene in. l. cum mulier. §. solu. matri.

¶Leuia delicta vel atrocia dicunt respectu pene.

Lex iulia de annona dicitur leue et etiam graue delictum.

Priuata delicta in quibus leuior pena imponit dicuntur leuia delicta.

Crimen de submersis nauibus qñ quis abstulit modicā rem est leue.

Crimen abigeatus assumendo generaliter non dicitur leue.

Cognitio custodum quando dicat leue crimen.

Lenocinii viliū personarū: vel quādo adulterium nō est perfectum dicitur crimen leue.

Quando filius vel seruus nō est obediens patri vel domino dicitur leue crimen.

Iniuria leuis dicitur leue delictuz.

Leue delictū dicit etiā in reperto cū cultello in reperto ludere: et in repto ire de nocte.

Ictus fustium quando imponitur in defectum pene pecuniarie: vel qz persona est vilis dicitur leuis pena. et consequenter leue delictum.

Verbum de plano qualiter intelligatur. remissiue.

Practicam huiꝰ. l. ponit. et qō ī istis leuib? nō debet fieri processus.

Statutum qō potestas nō possit facere condēnationem nisi fiat? depositum a reo: sub pena librarum. xx. non habet locum quando potestas condemnauit in solidis. xx.

¶Leuia. Nec est aliquantulū difficilis. Pro declaranda hac + l. primo quero que 1 d sint leuia crimina. gl. q̄ est hic ōt.

teria inquisitionis. C.de bo.vac.li.x.z dicit glo.in l.iij.§.de vi z vi arma.q omnis violentia commissa cum armis appellat immane crimen: z dicit Jaco.bu.in.l.j.C.de his qui fi.ascrib.qđ nullum delictum quod punit absq dolo enumeratur in atrocioribꝫ ſz iter leuia: ꝛidem Angel. hic z dicit Angge. q si cõmunis est opinio in religione aliqđ crimen esse leue vt florẽtie percutere cũ pugno semp dicitur leue nihil al legat. licet Bart. fm eum in. d. l. nõ solũ. §. si mandato. dixerit q delictum in persona sit graue et no. bene vt dicit se ibi dixisse. sed ibi non reperio q Ang. aliquid dixerit. z dicit Bart. in.l.solo. C.de lib.cã. quando omnis offensa per quam filius posset exheredari dicitur grauis. z exemplum de pugno vide in.l.quicunq.in.iij.colum.de ser.fugi. 7

a ¶Quero quomodo.adde Jo.in.l.j.§.de arbi. Andre. Barba.

b ¶Ego sic practicabã. z de istis leuibus vide que plene in tex.in.l.ij.§.si mater.ff.ad tertul.et vide Barto.in.l. non solum. §. si mandato. z pondera quia glo.in.c. veniens. de ac.allegauit istam.l. q in criminalibus potest interuenire procurator et clarũ est q hic imponit pena corporis afflictiua: sed dic vt dicit Bar.qz ponitur in subsidium. vide que ibi dixi. Andre. Barba.

b ¶Practicabam.no.practicam procedendij in criminalibus z licet glos.hic sentiat q vbicunq potest procedi de plano nõ sit necessaria inscriptio. Joan. andr. dicit q de consuetudine iste inscrip. non seruantur et sentit q hodie nec expresse nec tacite habeat locum inscriptio vt ipse not. in Specu. in rubr. qui accu. q improbat Bald. in.l. qui crimen. C. qui accu. z not. in criminibus leuibus non requiritur libellus nec processus: sed in ordinarijs bene requiritur libellus z inscriptio etiam in modo inquirendi vt not. Angel. in.l.si vacantia. C.de bon. vacan.lib.x.z dicit Barto.in l.ij. C.de spon. quod si nuntius delinquit in officio potest absq processu priuari: quia in istis cõmissis coram officio iudicis proceditur leuato velo et quod in istis solẽnibus credatur officiali tenet Bal.in rub. C.de fide instru in.x.col. in versi. sed adhuc dubitatur.

Leuia crimina sunt vt puto. l.iulia. de annona. est ne verum z videte crimina dicunt leuia vel atrocia scõm qualitatẽ pene: vt.l.ij.§.tit.j. Sed qñq in accusatione. l.iulie. de annona. imponitur pena grauior: vt in.l. annonã. §. de extraordina. cri. ergo 4
nõ est crimẽ leue. sed dic quod in.l. iulia de annona imponitur in quibusdam pena leuis: z in quibusdam 5
pena grauior: vt.d.l.annonã. §. de extraordina. crimi. z.l.ij.j.ad.l.iuliam de annona. et secundum hoc saluabitur glo. q: in casibus intelligitur vbi imponitur pena leuis. Item po
nit †exemplum glo. in priuatis crimi 2
nibus. quod sunt leuia: hoc exemplum non est verum simpliciter. nã
quandoq in priuatis delictis ho 6
mo suspenditur. vt pro furto vt.l. capitalium. §. famosos. j. de penis.

quandoq amputatur manus: vt auten. sed nouo iure. C. de seruis fugi. quandoq grauius punitur. vt.x.col. de pa. iur. fir. §. si quis furtum. tamen sustinendo glo. intellige in priuatis criminibus: vbi leuior pena imponitur. ¶Item dat gl. †Exemplum in crimine de submersis nauibus: vt.l. de submersis. C. de naufra. Hoc non videtur bonum exemplum. nam pro tali delicto imponitur pena grauis: vt.l.pedius. §. j. §. de incend. rui. naufra. ergo ꝛc. Sed potes intelligere hoc quando quis abstulit modicam rem: z sic erit crimen leue secundum distinctionem. l. pedius. ¶Item ponit glos. †exemplum in crimine abigeatus: vt. l. prima. C. de abigeis. hoc exemplum nõ videtur bonum generaliter loquendo. vt.l.ij. §. de abigeis. vbi imponitur pena grauis. ¶Item †dat exemplum qđ sit crimen leue scilicet cognitio custodum: vt.l. vnius. §. finali. j. de questio. hoc non videtur bonũ exemplum. vt videbitis. j. titu. proxi. l. non est facile. sed intelligamus de custodibus: hoc est de custodientibus. nisi ponamus quod aliquid facile fecerit circa personas custoditas: vt.l.j. C. de custo. reo. Item si diceremus de personis custoditis si committant aliquid leue: quia erit crimen leue. ¶Item ponit glos. †exemplum in crimine lenocinij. hoc exemplum non videtur verum. nam lenocinium grauius est adulterio: vt.l.athletas. §. ait prętor. ff. de his qui not. infa. sed adulterium est graue crimen: vt.l.auxilium. §. de minor. ergo ꝛc. Sed sustinendo glos. potes dicere quod intelligatur de lenocinio cuius adulterium non est perfectum. vel de lenocinio vilis persone. et sic est crimen extraordinarium. vt.l.j. §. de extraordina. crimi. Item dat †glos. exemplum in.l. nec quicquaz. §. de plano. §. de offi. proc. et lega. vt si filij patris libertus patrono non est obediens istud est crimẽ leue et de plano cognoscitur: z est bonum exemplum. Potes †etiam ponere exemplum de iniurijs leuibus: vt.l. non solum. §. quanquam. §. de iniur. ¶†Vel ponas exemplia quotidiana que sunt in ciuitate: aliquis est cum cultello repertus: vel repertus ire de nocte: vel repertus ludere: z sic ista talia sunt leuia crimina. de quibus ista. l. loquitur. tene menti. ¶Sed † contra hoc facit quomodo appello crimina leuia ex leuitate pene: nonne ictus fustium est grauior pena quaz queuis pecuniaria: vt.l. in seruorum. j. de penis. non ergo ex leuitate pene debent intelligi leuia: sed aliunde. So. intelligẽ. l. nostram quando fustigatio fit in locum pene pecuniare: quia ille non potest soluere. vt.l. qui edes. §. de incendio rui. nau. z. §. de iniurijs. l. si qs iniuriam. vel erat talis persona cui illa fustigatio pena modica erat. ¶Quero a quomodo debeat intelligi de plano † Gloss. que est hic dicit de plano. i. sine libello. Vel secundũ alios sine inscriptione: interueniente tamen libello. sed gl. dicit quod in omnibus est necessaria inscriptio. Aduerte tex. facit expositionem huius verbi de plano. i.c. sepe contingit. de verbo. sig. in cle. z doc. in. l. nec qcq. §. de plano. §. de offi. procon. z le. z bona est expositio glo. Ego †sic practicabam b hanc. l. in istis leuibus criminibus: qz faciebam soluz scribi qđ talis erat repertus ad ludendũ: z statim postq hoc fuerat confessus: precipiebam q solueret tm: z si non pot soluere quod fustigetur. non eim debet fieri processus in istis causis breuioribus vt in auten. nisi breuiores. C. de sent. ex peri. reci. z per hoc fe
ci †absolui hic quendã capitaneum. dicit statutũ 1
qđ nulla cõdẽnatio fiat a capitaneo: nisi prius fiat a reo de positũ sub pena quinquaginta librarum. modo capitaneus condemnauit quendam invigiti solidis nõ facto prius deposito a reo: postea in syndicatu agebatur contra capitaneum ad penam quinquaginta librarũ: ex eo q non fuit depositum fieri a reo anteq reum condemnaret. ego a
dixi q non poterat agi contra capitaneũ: quia in istis criminibus leuibus nõ debet fieri processus. nec requiruntur iste tales solennitates que requiruntur in grauibus z fuit absolutus per hanc. l.

1 ☞Inter inscriptionem z subscriptionem que differentia sit.

2 Forma subscribendi accusationem. z ponuntur quatuor forme.

3 Subscriptio in accusatione de consuetudine nõ apponitur.
Opponens crimen per modum exceptionis qñ teneatur se subscribere.

4 Procurator qñ possit interuenire si crimen opponitur per modum exceptionis.

1 b ¶Sed cui. †Quero vtrũ sit differẽtia b inter inscriptionẽ z subscriptionẽ. Glos. dicit q sic. Gui. de suza. reprehendit gl. banc. dicens qđ nõ est differentia inter inscriptionẽ z subscriptionem. Breuiter glo. dicit veritatez. qz inscriptio est ipse libellus accusatoris continens crimina. vt.l. libellorũ. Sz subscriptio est que fit in fine in qua se subscribit ꝛc. vt hic. z.l. libellorum. versi. item subscribere. tamen qñq vnũ ponitur pro alio. vt.l.j. C. qui
2 accusa. non pos. ¶Secũdo † quero que debet esse forma istius subscriptionis. glo. tractauit in.l. libellor. versi. item subscribere. Item tractatur in
c hac glo. z quatuor forme c ponunt de subscriptione. prima quod quis subscribat se perseueraturũ in crimine vsq ad fi. vt in hac. l. Alia forma est qđ quis subscribat se ita professum esse sicut scriptũ est: vt.l. libellorum. versi. item subscribere. Tertia forma quod quis profiteatur se velle sustinere similem penam si in probatione defecerit: vt.l.ij. C. 11
de fide instru. z.l. vlti. C. eo. Glo. nõ firmat se hic. sed in.l.ij. C. de fide instr. firmat quod debet scribere prout hic dicitur: neq debet subscribere se profiteri quod sustinebit penam tallionis: qz hoc intelligitur etiam si non fit dictum. Idem not. C. qui accus. non pos. l.iij. tex. extra de procura. cattue. duas formas ponit. vt quis profiteatur se perseueraturum vsq ad sententiam. z se velle pati similem penam. facit. c. super his. extra de accusa. et hanc formam sequitur Specu. in titu. de accu
sa. tamen secundum consuetudinem non vtimur d
ista subscriptione. sed in curia romana forte est in
3 vsu. ¶†Querit Dynus d vtrum ille qui opponit d
crimen per modũ exceptionis. debeat se ad penam tallionis subscribere: videtur q sic: quia ille

¶Ego dixi. hoc etiam tenet Ang. hic.
¶Differentia. que differentia sit inter inscriptionem z subscriptionem adde q hec inscriptio locum habet etiã si vilissima persona vt seruus accusatur. sed an tunc inscribens puniatur minori pena. Vide Bal. in.l. ij. C. de fi de instru. et Bal. in l. qui crimen. in. ij. q. C. qui accu.

contra quem excipit punitur: vt.l. ij. §. extraneus. j. de adulte. Preterea qui excipit agit: vt.l. j. §. de exceptio. Preterea p hoc videtur text. in.l. vlti. C. de fide instru. ¶In contrarium videtur q actionis verbo non continetur exceptio: vt.l. verbum oportebit. §. actionis. j. de ver. signi. Preterea quando crimen op c
ponitur per modum exceptionis qs non punitur: vt.l. lucius. §. de his q notan. infa. z.l. ij. §. si publico. j. de adulte. Et hanc partem Dy. tenet z Ey. C. qui accusa. non pos. l. iij. in j. z. ij. questione. Non obstat. l. fi. C. de fide instru. quia ibi proponebat falsum per modum accusationis. ita dicit ipse. Mihi autem videtur sic dicendũ. quandoq exceptio criminis opponitur soluz ad repellendũ aliquem: tunc non debet quis subscribere se: sed quando opponitur nõ solum ad repellendũ aliquẽ sed etiam ad eum puniendum vt in casu. l. ij. §. extraneus. tũc debet se qs subscribere sicut in accusatione qz est eadem ratio. probatur in.c. sup his. de accusa. Et eodẽ modo si queritur quando crimen † opponitur 4
in modũ exceptionis. vtrum possit interuenire procurator: quia debet distingui. aut crimen opponitur ad aliquẽ repellendum: z pot interuenire. vt videmus in crimine suspecti tutoris. aut opponit ad aliquez pudum: et non potest interuenire procurator. vt extra de accusa. c. super his. in fi. hoc tetigi in.l. penul. §. ad crimen. in. j. z. ij. contrario. §. titu. proxi.

☞Absolutus a crimine potest ab

¶Et quatuor forme. Adde Lyn. Angel. z Sali. in. l. iij. C. qui ac. adde q in hac pena talionis habetur consideratio priuilegij. text. est et ibi Bald. in. l. fi. C. vbi senatores vel clarissi. adde q vbi de crimine agitur ciuiliter nõ habet locum inscriptio: vt no. Bald. in .l.ij. C. de fide instru. z est tex. et ibi doct. in. l. momentanee. C. vñ vi. vide Specu. de act. §. qualiter. ver. porro. et de acti. in. iiij. parte. in prin. Item no. q vbi procedit q materia inquisitionis vel denuntiationis nõ requiritur inscriptio fm Bal. in. l. qui crimen. in. j. colũ. C. qui accu. et ibi in. ij. colũ. dicit omissio inscriptionis non vitiat processum: vide ibi gl. et an in priuatis delictis requiratur inscriptio. Ey. q fic in dicta. l. iij, als. l. ij.

¶Querit Dy. adde Bar. in. l. pe. §. crimen. in pn. ij. colum. §. titu. j. z Specu. in titu. de act. §. j. ver. Item q non recte. et dixi in. l. leuia. §. eo. z vtrum opponens crimen per modũ execu. debeat se subscribere. z quod non: tenet Bal. in. l. fi. in princi. C. de fi. instr. q glo. z doc. in. l. q crimẽ. C. q acc.

a ¶Iisdem. ad intellectum huius. §. in. ij. parte in eo q̄ dixit qui per calūniam semel me devno accusauit non potest me amplius de alio accusare. vi/ de Ange. & Imol. in. l. fi is qui reus. in versi. in ea. glo. ibi in versi. aliud est. s. ti. j. adde Ro. p̄si. ccxiij. & ccxvij.

b ¶Quero que fit. p gl. hic po/ 2 sita. vide Aud. Ro. in cōsi. cc/ lxix. an p/ bet̄ igno/ rantia per 4 iuramētū. Andreas Barba.

c ¶Vel do/ ceat. vide 6 aliā glos. instit. d̄ ac. 7 §. eq̄. al's alie. And. 8 Barba.

d ¶Quero 9 dicit ipse. & adde gl. 10 not. in. l. j. §. de rece. a q̄d limita nisi essent absentes: quia tunc excusatur ab eo q̄d scit̄ publi/ ce. casus est i. l. pla/ ne. §. de ex/ 1 cu. tut. idē b fi est infir/ mus Bar/ to. in. l. is potest. §. de acquir. here. vide Aud. Ro. in consi. ccxxxiij. vbi disputat de absoluta prescri/ ptione aut sententia si possit accusari & si illud de/ lictum a ggrauatur. Andr. Barba.

e ☞ Andre. Poma. ¶Quero dicit ipse. nota iura/ mento ignorantiam probari & eum qui se ignora/ re iurauerit exvicinitate & publica fama redargui posse & de hoc an ignorantia possit iuramento p/ bari & dehinc per argumenta & coniecturas pro/ babiles redargui est bona glo. in. c. ij. in verb. affe/ ctata. de tempo. ordi. in. vj. & vide in. c. ij. de consti. colū. viij. & sequen. Feli. etiam in. c. quosdam. col. ij. & seq. de presum. & in. c. ij. col. j. de excep. & in. c. pastoralis. col. ij. versi. nec obst. eo. ti. & Alex. cōsi. lxxj. col. iij. vol. j. & xcij. col. fi. eo. volu. et. cv. colū. iij. volu. j. & Jas. in. l. admonendi. col. cxxij. ad fi. et seq. ff. de ureiuran.

¶Volo probare. & sic not. q̄ si lex dicit posse ignorantiam per iuramētum tamen post iu/ ramentum pōt aduersarius probare cōtrarium & ibi glos. in c. ij. inver. equipol. s̄ temp. ord. di. lib. vj. & ad hoc ip/ sam alle/ ga. Imol. i. l. qui bo/ na. §. qui/ dam. s. de dam. infe. vbi eum vi/ deas. & vi/ de quod habes in l. j. al's ij. §. si ex no/ xa. cau. a/ gatur. & facit q̄d habet̄ in l. fi quan/ do. C. vn/ de vi. & q̄d ibi dixi. ad de quod no. glo. in in. c. signi/ ficasti. el j. de bon. & quod di xi in. l. fi. §. de rece. & adde q̄ ignoran/ tia proba/ tur per cō iecturas & sufficit. j. q. j. si q̄s quia. & c. j. et. c. vt circa. de elec. in. vj. & quod no. in. c. presumitur. de re. iur. in. vj. & vide q̄. no. Bal. in. l. j. de legi. & Bal. in. l. ij. §. de iurisdi. om. iudi. & glo. in. c. ad audien/ tiā. el. ij. de rescrip. in gl. mag. & Boff. in summa de excep. §. sed sciendū per. c. pastoralis. ibi alleg. p eum. adde tamen fm Bal. in. l. j. C. ad mace. q̄ ig ignorantia probetur per sacramentū. tamē secus vbi tractatur de iustitia ignorantie vt ibi habetur et an positio ignorantie sit affirmatiua vel negati ua vide no. Bar. in. l. ab eo. in vlti. col. C. quomo/ do & quādo iudex. qui tenet q̄ est negatiua.

g ☞ Andre. Poma. ¶Et dicā. vide ad hec Alex. cōsi. xj. col. ij. in. v. dubio. vol. j. & Anna. xvij. colū. iij. & ad hec pulchre Are. p̄si. lvij. col. vij. & seq.

extra

1 extra de elec. ¶Quero † quid de absoluto super a exceptione. Respondeo aut exceptio fuit propo/ sita ad eundem finem ad quem proponitur accu/ satio. scilicet ad puniendum: & tunc proceditur si/ cut hic & l. quod in diem. §. si rationem. s̄. de com/ pensa. si vero ad alium finem proponitur. tunc se/ cus. argu. l. vendicantem. cum. l. sequen. s̄. de euic.

6 ¶Quero † quid si aliqs est absolutus transactio 6/ ne glo. remittit ad no. in. l. transigere. C. de trāsa. dicam in. l. si maritus. §. si negauerit. j. de adulte.

7 ¶Quero † quid de absoluto per iuramentū. glo. remittit ad not. in. l. eum qui. §. in popularibus. s̄. de iniur. dicam in. l. si maritus. j. de questio. ¶De/

8 nio † ad secundam partem dicitur hic. qui semel

a est malus a semper presumitur esse malus & econ/ uerso. Sed contra de. l. cum te. C. de probati. Re/ spondeo ibi loquitur in his que cursu solo tempo/ poris mutantur: vt in etate argu. ad hoc in. l. spa/ donem. §. qui absolutus. & quod ibi dici cōsueuit.

9 de excus. tuto. Jn al's † vero que solo cursu tem/ poris non mutantur debes dicere sic. vtrū de pre/ terito presumamus in presens tēpus: quedā sunt que de facili perduntur & nuda voluntate: vt pos/ sessio. de hoc dic vt in. l. siue possidetis. C. de pro/ ba. quedam sunt que non perduntur ita de facili: & tunc si quidem presens quasi possessio rei habet se contra illud q̄ res fuit in preteritum: tunc dic vt plene dixi in repe. l. si prius. s̄. de noui ope. nū/ tia. Si vero presens quasi possessio rei non habet se in contrarium ad id quod fuit in preteritū tūc loquitur. l. nostra. & quod no. per Dy. in. c. qui se/ mel malus. extra de regu. iur. lib. vj. ¶Item opp. dicitur hic q̄ delictum patris filio non nocet. con tra in. l. q̄squis. C. ad. l. iul. maiest. glo. nō solu. dic q̄ ibi est casus specialis. Dicitur hic non facile.

10 ¶Quero † quare dicit hic non facile. Respōdeo quia si prosequitur suam vel suorum iniuriam ad/ mittetur. vt. l. hi tamen in princi. j. eo. Item vidi q̄ de preterito presumitur in presens. quero an ecō/ uerso de presenti presumatur in preterito fuisse qualis est nunc. dic plene in. l. j. §. magistratus. s̄. de mag. conue.

Idem imperator. Ibi debet quis puniri vbi quis deliquit. ¶Querit Dyn. fm quas. ll. punitur an scōm. l. loci vbi delinquit. an scōm. l. loci vnde est. Dy. determinat quod debet puniri scōz. l. loci vbi 2 delinquit. ita determinat hic. & de hoc per Ly. in l. j. C. de summa trini. & fide catho. & ibi hoc dixi in repetitione mea.

1 ☞ Judex q̄ cogatur, remittere reū ad petitionē alterius iudicis & quibus casibus.

2 Unus iudex cogitur ad remittendū reū delinquē tem alteri iudici per imperatorem.

3 Laicus delinquens in ecclesia punitur per iudicē laicum nec ad ecclesiasticum fit remissio.

4 Forensis captus per potestatem laude in territo/ rio ciuitatis Mediolani. potest per potestatem ci/ uitatis Mediolani repeti tanq̄ indebite captus.

5 Detentus in carcerem per potestatez pro aliquo delicto q̄ potest ibi recōmendari per capitaneuz pro alio delicto, debet tamen prius processus po/ c

¶Semel est malus. qui semel est malus semper presumitur malus: intellige in eodem genere ma/ li fm Bar. in. l. cassius. de sena. & vide Bar. in. l. fi prius. in. ix. op. iij. partis. de ope. no. nun. per Bal. i. l. fi. ff. de here. isti. q̄ no. doc. i. c. insinuatū. de fi/ mo. bene faciūt no. per Bal. in. l. ex p/ sona. C. de proba. late p Jas. co. de bel. in. l. oēs. alias eius. C. de inof. fi. testa. et limita vt per Sali. in. l. fi mi/ norem. C. de in integ. re. sc. et Bal. in. l. non igitur dabit. C. ad exhibe. Bar. in. l. ij. de bo. pos. ifans. vel fu. ōla.

¶Cū sa/ crilegius. adde bal. ī. l. ij. C. d̄ ser. fugi. q̄ dicit q̄ si q̄s est ide bite capt? in alieno territorio & ō cū fuit: sniatū vel facta exe/ cutio q̄d oīa tenēt: nisi fuerit: appellatū.

¶Remis/ sio. vtr ī d̄ lictis ha/ beat locū remissio q̄ ad reco/ gnitionez & q̄ ad exe/ cutionē vi/ de Bal. ī. l. ij. C. de ser. fug. et in. l. ij. C. de man. et in

testatis primo inchoatus expediri. ¶Committens delictum in ista ciui/ tate Mediolani: non potest pro de/ lictis alibi commissis hic puniri li/ cet aggrauent delictum hic com/ missum.

Fur qui hic Mediolani commisit vnum furtum & alibi commisit plu/ ra furta: quia furta alibi commi/ sa qualificant furtum hic factum ideo acrius punitur et suspendi potest.

Cum sacrilegium. b Quis debz p̄us suū p̄cessus expedi re quā reū etiā pro maiori crimine ad iudicem alterū remittere. hoc di cit. ¶Opp. † q̄d iudex nō cogat̄ re mittere reū ad petitionē alteri? iu dicis: quoniam par in parem nō hz imperiū: vt. l. nā magistrat?. s̄. de ar bit. et. l. ille a quo. §. tempestiuū. ad trebellia. dicit gl. speciale in duob? casib?. prim? in naufragio: vt. l. ne quid. de incendi. rui. naufrag. alius casus est hic: sed certe qualiter in/ b telligat̄ lex ne q̄d ibi dicā: sz q̄rum ad legem nostrā. dico q̄d hic nō est speciale. vel dicit glo. q̄d iudex hoc facit exurbanitate nō ex necessitate. Lyn. sequēdo Petrum in autenti. qua in prouincia. C. vbi de crimine agi oportet. in. iiij. q̄stione. dicit q̄d hec est truffa: sz q̄d iudex hoc faciat ex necessitate. quia textus in. §. si vero quis cōprehensor in autenti. vt nulli iudicū. et ponitur in autēti. si vero criminis. C. de adulteriis. quā allegat glo. ponit verbum iu/ bem? q̄d est verbum necessitatis. et hoc puto verum. ¶Sed quero † p quem poterit cogi vnus iudex ad remittendum alteri: videtur q̄ non c per alium iudicē: quia par in parē. &c. et ita sentit glo. sed Lyn. sequē/ do Pet. dicit quod par cogat eum quia in hoc est maior: sed hoc non placet quia text. in. cor. dicit q̄ de/ bet adiri imperator cuius autorita/ te hoc fiat. et punitur iudex si non remisit malefactorem & sic cogetur per imperatorem. ¶Quero † de/ 3 lictum aliquod est factum in eccle/ sia: an debeat punire iudex laicus. vel ecclesiasticus: certe iudex laic?. nec debet fieri remissio ad iudicem

l.fi.in prin.C.si a non compe.iu.vbi ponit ad quē c iudicē fiat remissio.Adde Ang.in.l.heres absens. ¶ que ibi dixi.ff.de iudi. ¶ de materia vide gl.¶ doc to.in.c.j.de rap.¶ glo.in cle. pastoralis. in glos. ꝙ si publice.¶ in glo.de more de re iudi. ¶ Bald. in . c.j. de cōtrouer. feu . apud pares ter/a minan . et 4 an iudex remittens possit co/gnoscere de causa quare re/mittat. vi b de Bart. in.l. fin.§. 5 fin.de pu/bli.¶ Bar to.in.l. nō dubito.de ca.¶ post/li. reuer.¶ in. l . cun/ctos po/pulos. C. de sum.tri ni.¶ Jmo. in.l.pe. in prin.j. tit. j . plene ꝙ Jo. cal.in repe. ca. de illis. de rap.in.s. q.¶ ibi per moder. Pet.de anch.in repe.c.postulasti.de fo.comp.¶ vi de qō habes in.l.a diuo pio.§. sententiam.s̄.de re iu.¶ no.ꝙ de ꝓsuetudine non fit remis. in delic.vt dicit Bar.in.l.sepulchri. C.de sepul. vio.¶ glos. in.d.cle.pastoralis.¶ Jmol.in.l.intra accusa.s̄.de publi.iudic.¶ Sali.in auc.si non.de adul. glos.¶ Bar.in.l.j. C.vbi de crimine . ¶ hoc signanter li/mitatur per Bal.in.l.penul.in.vij.col. C.de exe/cu . rei iudi.nisi esset condemnatus. et per quem possit peti remissio . vide ibi eum in . viij.colum. ¶ que fuerit ratio quare in delictis fiat remissio. vide Bald.in.c.cum archimedo.in.ij. colum . C. vt in pos.le.

a ¶.c.immunitatem . Adde ꝙ si delictum est com/missum in ecclesia iudex laicus non potest ibi ca/pere.sed eps ¶ debet eū tradere curie seculari . in auc.si quis ei.de adul.¶ ibi vide Ly. de hoc dicto Bar.vide Lyn.in.l.si fine. C.de his qui ad eccle. confu.¶ Abb.in.c.cū sit generale . in antepenulti. d col.de foro compe. Adde qō Roma . sentit ꝙ nec episcopus potest facere capere in ecclesia clericū ꝓpter delictum . de quo eius consilio . ccxxvij.¶ ccxxxiij.

b ¶ Potest repeti. Adde oīno Bal.in.l.j. C.de fer. e fugi.¶ dixi post glo.in.d.§.idē celius.¶ Bald . in l.ficuti.§.aristo.per illum tex.ff.si fer.ven.¶ qō dixi post Bar.in.l.quod ait.j.de adul.

¶ Intelligo esse . Delictū alibi cōmissum aggra/uat penam delicti.¶ vide qō not.multū singu. Sa/li.in.l.seruos. C.ad.l.iul.de vi. aliquid in.l.ij.C. de epis.aud.vide Jo.and.in addi.specu. in tit. de fur.in rub.¶ hoc est verum etiam si dicta furta fue/runt etiaz alibi punita ¶ qz per seuerauit in delin/quēdo. d. l . seruos. ¶ ibi Sali. in. d.l. ij. de epis.au dien. et in l . capita/lium.§. so lent.j. de penis. et hoc tene/bat Aber tus de bo bio.¶ cum Bart. hic trāsit Pe. de ancha. in cle.j.de pen. adde quod not. Bald . in auc.qui se mel in . v. col.in ver. in glo.paucis quero. C. quomodo ¶ quando iud, ſz aliter loquitur in.l.j.in.ij.col. C.de edil.actio, ¶ adde Bal.in.l.certū. ff.si cer.pet.¶ vide Bal.in auc.ſz nouo iure. C.de ser. fug.¶ vide ad hoc tex. in.c.j.de cle.ꝓcusso.¶ qō ibi docto.et vide Pet.de anch.in regul.semel malus i.vj. vide Ange. in tra/cta. maleficiorum in ver.existēs florentie in princ. ¶ ad Bar. hic et ad predicta vide omnino Ludo. in cōsi.cxl.incipien.vt premissa consultatio claraz decisionē accipiat ꝛc.¶ vide vnum verbum per Ar chi.in.c.cum non ab homine.de iudi.in prin.Pet. de anch.in.c.canonum statuta.in tertia charta.in versi.querit alibi idem Bal.ꝛc.extra de cōsti. vbi refert Bal.in.d.auc.qui semel. Jtez ibi ponit quī dam occidit bānitum postea nō bānitū.vide Bal. in.l.gracchus. C.de adul.vide eum ibi. Adde quō intelligatur quod furta etiā punita aggrauent de lictum : quoddam consilium inter illa Bald.cccl/xxxiij.iiij.lib.

✠ Andre. Pomate. ¶ Item dictum Dy. vide ad hec aliquid per Feli.in.ca.ficut.col.ij.in glos.su/per verbo adulterio.de testi.¶ Epol.cōsi.lxxviij. col.ij.¶ in auc.sed nouo iure.colum.xxj . in fin.et seq.¶ Barba.consi.xlvij. col.xix.vol.j.¶.xj. colū. xij.¶.xxiij. vol.ij.¶ aliquid per Ro.pli. ccxxxvj.et Aret.lxiij.col.j.vbi dicit ꝙ primū delictū potest allegari ad aggrauandum ¶ qualifican.ꝑm oia de processu facta remissio vel soluta.

rum iniuriam accusare potest.¶ in casibus hic no a tatis.

4 Pupillus accusat cū autoritate tutoris:¶ qñ suam vel suorum iniuriā prosequitur.

5 Adultus maior annoꝝ.xx.accusare potest alʒ non nisi ¶ sicut pupillus.

6 Infamis et sic damnatus de pupillo iudicio admit 10 titur ad accusandum:si suam vel suorum iniuriam ꝓsequitur ¶ suū accusatorem.¶ in casibus hic ex/ceptuatis alias non.

7 Infamis de facto ꝙ nō repellatur ab accusando.

8 Socius eiusdem criminis repellit ab accusando.

9 Exceptio quod sit socij eiusdez criminis qualiter e opponatur.

11 Accusatio si est facta a ꝓhibito accusare: an pro/cessus valeat si non opponatur.

1 **Vi accusare.** Cognito ✝ vno de ꝓfijs cogno/scitur aliud:et cōtrarioꝝ eadem est doisci plina.vel aliter.Omnes regulariter pos/ sunt accusare nisi ꝑsone hic prohibite.h.o. ¶ Mo. 2 tex.✝ vt sunt qui minus ꝛc.ex quo habes ꝙ pau/a peraꝺicitur qui non hz.l.aureos in bonis. ¶ Que 3 ro hic aliqua dubia.dicitur hic✝ ꝙ mulier ab ac/cusando repellitur an sit verū ,simpliciter. solu .si suam vel suoꝝ iniuriam prosequatur potest accu/sare:vt.l.j.¶.ij.§.eo.tit.alias non.vt hic. nisi in ca/sibus notatis hic in glo.¶ no.etiam.s̄.eo.l.ij.item 4 quero✝de pupillo an sit verus indistincte. Respō. aliquando admittitur ad accusandū cū tutoris au/toritate:vt.s̄.eo.l.ij.in fi.¶ ibi no.etiā generaliter f si suam vel suorū iniuriā ꝓsequatur.vt.j.eo . l .hi 11 5 tamē.¶.s̄.ti.ij.l.mulieri.alʒ nō vt hic. ¶ Sed q̄d✝ de adul.Rñ.pōt si est maior.xx.an.vt no.s̄.eo.l. ij. §.fi.etiā no.hic alʒ nō admittitur:vt hic. Non ob. l.q̄ cū maior.§.sed si mi.s̄.de bo.lib.et. l . post le/gatū.§.etati.de his qui. vt indig . qz intelligo de minore.xxv.an.maiore tamen.xx.hec sol . ad illas ll.nō est bona:qz loquūtur etiam de pupillo . vn/de.ll.ille debent intelligi in casu in quo etiam pu 6 pillus admittit ad accusandum. ¶ Jtē✝ dicit hic b de infamibus.an sit verū indistincte ꝙ repellātur b ab accusando.Rñdeo q̄dam sunt infames de iure: b qz condēnati publico iudicio : ¶ isti nō admittun/tur nisi suā vel suorū iniuriaz ꝓsequanť vt hic.vel nisi in casib⁹ exceptuatis vt.l.mulierē. j.e.¶.l.famo si.j.ti.ij.¶ nisi contra suū accusatorem.qz tūc dam nat⁹ de publico iudicio admittit ad accusandum c suū accusatorem:vt.l.is qui reus.s̄.ti.j. Jnfames 7 ✝vero de facto non reperitur ꝙ repellanť ab ac c cusando.¶ de istis infamib⁹ de facto tāgit Spec.i d ti.de accu.§.j.vsic.sed q̄d de his. Jtē hic dicit de eo q̄ habet plures accusatores . hoc examinabo i d l.hos accusare.§.lege.j.eo. ¶ Quero ᵉ vtrum sint 3 alij q̄ repellantur✝ab accusando q̄ numerati hic. d glo.ponit plures.inter quos numerat socios eius dem criminis vt.l.si filiuz. C.de lib.cā.¶ bñ dicit. 9 ¶ Sz qualiter✝poterit opponi exceptio tu es so cius criminis:nonne scōz hoc videt excipiēs cōfi e teri crimē.de hoc habes glo.q̄ hoc declarat.in.d. l.si filium.¶ extra de testi.c.j.lib.vj.circa fi.ꝑ Jo. f And.¶ plures alios qui repellūtur ab accusādo.vi

¶ Pauper.adde Bar.in.l.si cōstāte.fol.mat.al ibi dī diues vel pauper ꝑm qō iudex estimabit.aut.ꝑ terea. C.vnde vir ¶ uxoz.lz aliter loquať gl . i coz poze vnde sumitur.in eximia vero paupertate dici tur ille q̄ stat in hospitali.l. si quis ad declinādā. de epis.et cle.¶ vide qō not.in auc. de fi. instru.§. fin. Jtem quantitas dī magna ¶ parua iu dicātis ar bitrio vri auc.de iu/di.§.ne au tem.et vi/de q̄ not. Archi. in c.fi.ō test. ī.vj. Ang. hic.¶ bar. ī.l.societa tem.§. ar/bitrioīī.in v. alʒ.vj. co.ff.ꝓ so cio.¶ ho/sti.in.c.qō sup his.ō voto ꝛc.et Bal.in.d.l.si q̄s ad declinādam in.iij.col.¶ gl.et Bar.in auc.minoris debitor. C.qui da.tut.pos.¶ in.d . l.admonendi.et q̄s dicať testis pauper vide glo.no.in auc.de her.¶ falc.§.sivero absint.¶ ibi ꝓ Ange.¶ differētia est inter pauperē ¶ inopē quia pauper est qui parū hz: inops q̄ nihil ꝑm Dyn.et Paul.de ca.in.d.l.id qō pauperib⁹.¶ differētiā in ter pauperē ¶ in penuria ꝓstitutū vide Archi.i.c. periculoso.de sta.reg.in.vj.

¶ Quod repellantur . vtrum infames admittanť ad accusandum.vide Ly.¶ Sali.in.l.si magnū. C. qui ac.¶ Bar.in.l.ij.§.si publica.in ver. vlteri⁹ q̄ ro de adul. Lano.i.c.j.eť.eo.¶ vide.s̄.no.in.l.qui iudicio.

¶ Jnfames ꝺo.adde Bal.¶ Jmo.i.l.is q̄ re⁹.s̄.ti. j.in.ij. char.ꝓ spe.ī ti. de accu.§.j.ver. sed quid de bis q̄.¶ Juno.in.c.j.¶ in.c. oīpotens.extra eodem.

¶ Quero vtrū.facit si statuto cauetur ꝙ denūtiās malefactorē habeat premiū ꝙ nō cōprehendať so cius criminis.vide Bar.in.l.idē est.§.si tibi.s̄.de cōdi.ob tur.cau.Andre.Barba.

¶ Quero vtrum.adde Bal.in rub. C.qui accu.et ibi glo.Bart.in.l.j.§.si seruus.de questio.et vide Bald.in.l.si magnum. C.qui accu.¶ in.l.si filium. de lib.cau.

¶ Venio ad.l.an pater possit accusare filiuz.vide Bart.in.l.inauditū.in prin.j.de fica.

¶ Quero vos.Adde.l.prector.§.fi.s̄.de iniur.An/dre.Barba.

sando repellũtur. q̃d si non fuit, eis oppositum: an valeat processus. Breuiter de hoc dicã. ĵ. ad tur. l. ĵ. §. accusationem. ꝛ ibi videbitis tex.

Ĵtamen. Ab alio. De hoc q̃ 1 latus possit ab alio accusari videbitis. ĵ. eo. l. senatus. de eo cuius nomen est abolitum qualiter possit accusari: vidistis. s̃. e. l. libellorũ. §. fi.

2 ☞ Officialis officio durante potest accusari nõ vt procedatur ꝫ vt processus differatur donec desinat esse officialis.

2 Exceptio quod quis non possit accusari est dilatoria et non opponit 2 nisi vsq; ad litem contestatam.

a **Os accusare.** a Vidistis qualr accusatio debet formari. Ĵtez que persone possunt accusare et q̃ non. hic aũt incipit dicere q̃ psone possunt accusari et que nõ. ¶ Notter. ibi legatum prouinciale. id est de prouincia missus ad ciuitatẽ Romanam. seu ad principem. ¶ Opp. b + quod ille qui est in officio possit accusari. vt. l. ĵ. si adulterium cum incestu. §. fina. ĵ. de adulte. Solu. põt accusari non vt procedatur: sed vt differatur donec desinet esse offi- 3 cialis: et ideo in ciuitate ista prio- res possunt accusari nõ vt ꝓcedat sed vt differatur quousq; desinant esse priores. ¶ Quero q̃d si ista exceptio: nõ possus accusari + sit omissa: vtrũ processus remaneat valid⁹. Respõdeo. ista est exceptio dilatoria. et ideo non põt obĵci nisi vsq; ad lit. cõtesta. seu quousq; nomẽ est receptũ inter reos: vt. l. si maritus. §. prescriptione. ĵ. de adulte. et probatur. ĵ. proxi. 4

☞ Exceptio q̃ quis non possit accusari licet sit dilatoria tñ si accusatio repetat iuxta. l. libellorũ in fi. s̃. eo. poterit opponi. 1

2 Exceptio declinatoria vel dilatoria 2 q̃n possit opponi post nomẽ receptum inter reos.

3 Accusatus si post lit. contest. efficia- 3 tur clericus an possit opponere exceptionez declinatoriam iudicij. re missiue. 4

4 Receptio inter reos qualiter fiat. re- 5 missiue.

Hoc beneficio. Iste est valde 6 nota. §. ego dixi. s̃. q̃ iste exceptio-

nes ego nõ possuz accusari: debẽt opponi ante nomen rei receptũ inter reos: nõ post. ¶ Quero ergo q̃d si istas exceptiões ego nõ opposui ante nomen receptũ inter reos demũ facta nominis receptiõe nomẽ fuit abolitũ: ꝛ ali⁹ vult me repetere secundũ. l. libellor. in fin. et supra ꝓri. ĵ fin. an ꝺ repetentẽ potero istas exceptiones obĵcere. respõdet iurisco̅sult⁹ q̃. sic. hoc dicit. ¶ Nota + q̃d post nomẽ rei receptũ iter reos: iste exceptiões q̃ q̃s nõ possit accusari: nõ possũt opponi: niſi abolitio fit facta: et de nouo repetat. ¶ Opp. de. l. si q̃s repetere. ĵ. ad turpillia. dicũt quidã hic loq̃t extraneo repetẽte. ibi repetẽte ꝓmo accusatore. Alĵ dicunt q̃ hic loq̃tur i dignitate supueniẽte post nomen receptum inter reos. ibi vero in dignitate q̃ competebat ante nomẽ rei receptum inter reos. vnde imputet sibi si nõ excepit ante. quelibet ista- 1 ruz solutionũ est vera. + et ideo cõiũge eas simul et habebis hanc doctrinam satis bonam: aut dignitas ex qua oriẽ ista exceptio dilatoria seu declinatoria cõmuniter superuenit post litem cõtesta. seu post nomen rei receptum inter reos. ꝛ tunc indistincte potest opponi ista exceptio. vt hic secundum vnam lecturam. et argumẽ. C. de confes. eiusdem litis. l. secunda. Si vero ante nomen rei receptum inter reos erat illa dignitas: et nõ fuerit opposita exceptio: tũc aut vult eam opponere in eadem iudicio: et non potest: vt. l. si maritus. §. prescriptiões. ĵ. de adulteriis. aut vult eã b opponere cum repetitur post abolitionem concessam: ꝛ tũc aut prim⁹ accusator repetit et non potest opponere. vt. l. si quis repetere. ad turpil. aut est extraneꝰ repetens: et potest opponi vt hic. secundum vnaz lecturam. et secundum + predicta videtur hic casus quod si post lit. contesta. quis est effectus clericus vel presbyter: quod potest⁹ opponere exceptionem dilatoriam iudicij. casus est hic secũdus illam lecturam. quod dignitas superuenit post litem contesta. et hoc non examinabo hic⁹. sed examinabo in. l. prima. in fine. ĵ. de penis. ¶ Quero + qualiter fiat receptio inter reos. dicit glos. post lit. contesta. dixi plene in. l. is qui reus. s̃. tit. ĵ. itez hic loquitur de repetito: an loquatur de repetito ante triginta dies vel post: quidam de repetito post triginta dies. sz tũc nullũ esset dubiũ: quia tũc nõ posset repeti niſi sup nouo ꝓcessu. vt diximus in. l. libellorũ. in fine. s̃. eo. intellige gl. de repetito infra triginta dies.

☞ Si duo ab eodem accusentur licet nõ possint accusari: si non opponatur valet processus. 1

Plures quando possint ab vno accusari.

Unum delictum etiaz dicitur quando plura facta simul fiunt.

Factum mandantis ꝛ facientis quod intelligatur vnum delictum.

Masculus ꝛ femina in crimine adulterij non possunt simul accusari.

Duo possunt ab vno de diuersis criminibus factis diuersis temporibus duobus libellis accusari.

Plures si accusantur ab vno in eodẽ libello et nõ possint: si non opponatur iudicium procedit.

Lege iulia;

a ¶ Tres sunt fol. vide que dixi in. l. libellorum. §. pe. s̃. de adulte.

b ¶ Oppo. q̃ vno. vide doc. in. c. ĵ. de accus. quid si quis produxit cõtra me quatuor testes falsos volo accusare eũ ꝛ testes. dic q̃ possum. vide Joan. an. in tex. de accus. §. ĵ. versi. itẽ q̃ non põt. ꝛ Ange. qui dicit q̃ de facto pa- a due fuit producta cõsilia p ꝛ cõtra. dubium stat in hoc an 1 censeãtur plura delicta an vnũ And. barba.

c ¶ Veritas est. procedit cumulatio si nõ opponat. adde bal. in. l. cũ rationibus. 2 C. qui accu. Bart. in. l. pe. ĵ. ad turpil.

d ¶ Unum delictum. Quomodo cognoscatur an sit vnũ delictum vel plura. adde Bal. in. l. cũ rationibus. C. qui acc. ꝛ an mãdans ꝛ faciẽs possint vno libello accusari tanq̃ sit vnũ factũ. vide Bal. in. d. l. cũ rationibus. in. ĵ. ꝛ. iiij. q̃. ꝛ in. l. ĵ. C. si reus vel accusa. mor. fue.

e ¶ Accusare diuersos. Salic. in. d. l. homicidij. C. eo. colligit ibi ex glo. q̃ quis eodẽ libello põt accusare plures de diuersis criminib⁹ simul. l. ad iuicẽ sociatim cõmissis. sed intellige simul vt. s̃. hoc §. per Bar. ꝛ dicit hic Ange. q̃ quando accusantur plures ad prosecutionem sue vel suorum iniuriẽ si delicta sint diuersa ex diuersis factis reꝛrun tur diuersi libelli sicut dicimus in ciuilibus ꝓ no. per eum in. l. supra iter. §. cassius. de aqua plu. arc. adde not. per Barto. in. l. edita. in. q. an requirantur diuersi libelli. C. de eden. ꝛ hoc dictum ab alio expressius non legi. quod not. pro intellectu huius text. in fin. ꝛ vide Alexan. in. l. si idem cum eodem de iurisdi. omni. iudic. Adde quod iste qui fecit hanc apostillam non vidit Alex. in. l. edi. q̃ dñ Bart. ibi dicit de cumulatione quando actiones sunt diuerse numero ꝛ specie debere ꝓponi diuersis libellis. Pau. de cast. ibi dicit imo eodem libello per. c. querelam. de elect. ꝛ tot dicentur libelli quot cause. ꝛ quod in eadem libello possunt cumulari plures actiones. exdiuersis causis ad diuersa eriã si non sint vniformes ꝛ eiusdem generis dicit ipe esse text. in. l. fi idem cum eodẽ. s̃. de iurisd. omiud. q̃ illa l. nõ habet dubiũ si loquerentur diuersis libellis. Itẽ dicit hoc eẽ manifestũ per iura q̃ volũt petitorium et possessoꝛium recuperãdevel adipiscẽde posse simul eodẽ libello cumulari vt c. cum ecclesi. et. c. pastoralis de causa pos. ꝛ proprie. vnde propter hoc in. d. l. dicta do. Alexan. dicit quod opi. Pau. de castr. est multum substantialis ꝛ quod suam opi. tenet glo. in cle. dispendiosam in verbo personalibus. de rescrip. ꝛ Saly. in. l. si quis homicidij. C. e. tit. vbi dicit quod opi. Bar. iure non probatur ꝛ esse text. contra ipsum in. d. l. si quis homicidij. iuncta glo. in ver. putauerit. in fi. cum hac etiam opi. dicit cõcordare Bal. ibi in repe. paduana in. xviij. q. cum quibus omnibus ipse etiam trãsire videtur. quod vero quis possit vno libello diuersos ex diuersis causis conuenire tenuit Lyn. in. l. eo quod a multis. C. si certum petatur. quem Lynum refert et sequitur Roma. consilio. ccxl. licet de predictis prefati doctor. mentionem non faciant. que autem sit ratio quod seruus sit in criminalibus. vt in dicta. l. cum rationibus. collige ex dictis in dicto consilio.

¶ Quid si plures. adde Bar. in. l. edita. ꝛ ibi Alex. in antepe. col. de eden.

* Pro concor. Aduerte quando pena pecuniaria venit applicanda fisco puta centum librarum p alio quo delicto an cadat in seruo delinquente. Bart. q non.in.l.j.§.si famil.furt.fec.dica.q debet dici ipse illa pena alterari in corpozalem. Cõtra videtur expresse i hoc.§. omnib⁹ autem.versi. quero vtr pena pecuniaria. tu dic ipe bar to. concor darsi bene videtur: qz in hoc §.omnib⁹. dicit qõ aut libell⁹ criminalis concludit q condemnetur i tertia vel alia qua parte bonorum. quasi istud fit impossibile vt alia qua bona habeat p pria de peculio non est op⁹ loqui qz domino auferri non potest.l.j. z.l.si filius. C.õ boñ. proscript. glo.in.l.j. eo.ti.z ita loquatur in dict.l.j.. Aut vero generali ter loquitur quod soluat tantum.&c. et tunc procedat qõ dixit i hoc §. omnib⁹ autez quia aliter solue re potest si habeat:vt probatur in.l.iij. in princi.z §.j.z.ij.ff.de manumis.

1 ꝙ sic.ad idē facit.l.si accusatoribus C.eo.z qõ ibi no. Jn contrarium facit.l.si maritus.§.fi.j.de adulte.vbi videtur q nullũ sit omnino iudiciũ. Sol.potes dicere q in illo crimine est speciale. non habetis hic alia dicenda.

☞Exceptio lenocinij si opponitur ad defensionem potest opponi per seruum.

Si seruus. Opp.de.l. domitianus.j.ad turp.z.l.ij.j.ti.j. So.in custodia carcerali fallit. ¶Itẽ opp.C.de adul. l.quoniam. Sol.glo.fallit in illa exceptione lenocinij:quã liber potest
2 opponere z non seruus. Breuiter† exceptio lenocinij si opponatur ad aggrauandum accusatorem non potest opponi per seruum vt ibi.sed si opponitur ad defensionẽ tũc potest opponi per seruũ vt hic.z.l. seruos. §.eodem titu.

☞Seruus non põt accusari.l. iulia de vi.vt puniatur in bonis.in corpus sic.

2 Pena capitalis vel mẽbri abscissio quod cadat in seruum.

3 Seruus põt damnari in metallum.

4 Pena deportationis z relegationis qõ cadat in seruum vt amittat spẽ habende ciuitatis z libertatis.

5 Seruus potest damnari pena pecuniaria non tamen in amissiõe tertie partis bonorum.

6 Pena pecuniaria in genere cadit in monachum non respectu omniũ bonorum vel quote.

3 Jura loquentia in seruo qõ habeãt locum in monacho.

7 Pena.l.pompeie de paricidijs quãdo possit habere locum in seruum.

Pater z mater possunt accipi duobus modis.

8 Spurius vel spuria q admittat ad accusandum de morte patris.

9 Pena que imponitur a lege quãdo non cadit in seruum officio iudicis alteratur.

4 Statuto stante qõ faciẽti sanguinẽ in platea amputetur manus dextra: si deliquẽs nõ hz manũ dexterã: puniet extra ordinẽ arbitrio iudicis.

Pena a lege inducta pro delicto licet iudice eius arbitrio ex causa imponat tñ accusatio erit ex.l. illa z non extraordinaria.

* **Omnibus autẽ.** Jste.§.scholaribus videtur difficilis sz mihi videtur vtilis z clarus.z diuiditur i tres partes.primo quando pena non cadit in seruum ideo quia non potest priuari bonis que non habet.quãdoq; pena non cadit in seruum quia nõ potest priuari statu quem non habet.quandoq; pena non cadit in seruum quia in eum verba.l.nõ cadunt. istis tribus casibus loquitur hec.l.secũda ibi.idemq; dicendum.tertia ibi item nec.l.pomp. quarto redit ad primum.ibi.item cornel.quinto consuluit in oĩbus predictis ibi.sed durior.z sic quinq; particulas habet.Aduerte videtur quod iste pene cadant in seruum quando habet aliquid scilicet peculiũ. vt.§.de peculio.per to.Sol.peculium non auferetur domino.vt.l.j.z.l.si filius. C.de bonis pscrip. ¶Secundo oppo.dicitur hic quod seruꝰ.iul.de vi priua.accusf.non pos.contra. C.ad.l. iuliam de vi.l. seruos.z.l.si criminis.Respondeo† nõ potest
1 accusari seruus vt puniatur in bonis.sed vt puniatur corporaliter sic.z ideo est inspicienda conclusio.quia si dicis quare peto puniri in tertia parte bonorum:nõ concluderes.Si vero simpliciter peteres eum puniri:intelligeretur de pena corporali prout dicunt prece.ll.s.alleg. Jtem dicitur hic quod pena capitis non cadit in seruum vt hic in fine.Sed contra quia in principio dicitur contra. Sol.quidam habent in litera conuenit.quidã habent in litera non conuenit.glo.dicit sic pena capitis quantum ad penam corporalem cadit in seruum:sed quantum ad ademptionem bonorum:nõ cadit in seruum. ¶Item oppo.qõ pena relegationis cadat in seruum.vt.l.ij.§.qui.z a quibus.z.l.ij. C.de sepul.vi.so.quantum ad penam corporalem cadit in seruum:sed non quantum ad ademptionẽ bonorum. Pro declaratione.† quero primo vtrũ pena capitalis ad delictum loquẽdo:vel membri abscissionis cadat in seruum. Respõdeo sicut hic. z.l.si fugitiui. C.de ser.fugi.z in auc.sed nouo iure.z.l.si criminis.ad legem iul.de vi.z.l.seruos.et insti.de public.iudi.§.item.l.cor.de fal. ¶Quero † vtrum pena damnationis in metallum cadat in
3 seruum.videtur q nõ.quia per penam damnationis in metallum perdit quis ciuitatem.z libertatem:sed seruus non potest perdere ciuitatem. vel libertatem:ergo &c. ¶Jn contrarium est veritas: vt.l.si fugitiui. C.de ser.fugi.z.l.aut dam.§. fin.j. de pe.z si dicis quid faciat damnatio in metallum seruo. Respondeo quia est magis astrictus z affligitur in corpus propter onus metalli. ¶Itẽ perdit spem libertatis consequende a domino:quoniam est seruus pene. Jtem† quero vtrũ pena deportationis z relegationis cadat in seruum. Respondeo quantum ad hoc vt perdat ciuitatem vel libertatem non cadit in eum: quia non habet. et hoc vult dicere iste tex.sed q̃tum ad hoc vt perdat spem habende ciuitatis z libertatis cadit in eum:vt in.l.ij.§.qui.z a quibus.z.l.ij. C.de sepulchro violato. ¶Quero † vtrum pena pecuniaria cadat

3 cadat⁹ in seruum. Respon. quedam est pena pecuniaria p respectuz ad bona serui. vt tertia pars bonorum publicetur vel omnia:z ista non cadit i seruo:vt hic in princi. quedã est pena pecuniaria i genere vt puniatur in centũ libris vel mille.z ista pena non video quare non cadat in seruum:quia seruus potest habere pecuniam quam dabit cõuentibus oculis domini:vel alius dabit pro seruo:vt
6 l.iij.i prin.et.§.j.z.ij.§. de manumis.et idē† dico in monacho:quia lz pena pecuniaria respectu bonorum omnium vel quote partis bonorum non cadit in eum: quia bona non habet: tamen pena
2 pecuniaria in genere bene cadit in eum : quia alius potest soluere pro eo . hoc tangitur in Specu. dereo.§.j. verficu. sed an monachus . et Jnnocen.alibi videtur velle q omnia iura que loquũ
3 tur de seruis possunt trahi ad monachum . vt extra de priuileg.c.cũ olim.sed cõtra predicta multum facit iste textus qui dicit. Jdem est dicendum
4 in ceteris legibus quibus pena pecuniaria irrogatur.Sed ego intelligo pecuniaria:scilicet publicationis bonorum omnium vel certe partis:secus
5 si imponitur certa pecuniaria pena simpliciter.nõ per respectum ad certa bona . si enim seruus potest se redimere:quare non potest redimere penã:
7 non video. ¶Item dicitur† hic nec pompeia . de paricī. ¶Opp.quod cadat in seruum . nam seruꝰ potest habere patrem et matrẽ:vt.l.ij.§ . de libe. cau.et de in ius voc.l.parentes.sol.debes scire q ista nomina pater et mater possunt accipi duplici
7 ter.primo q sint significatiua cognationis que est de iure gentium:et isto modo non cadit in seruum: quia non habet cognationem:vt institu.de seruili cog.in prin.Secundo possunt accipi vt sint significatiua nature: vt pater dicatur generator filiꝰ generatus:et isto modo cadit in seruum .et ita loquitur iste textus nota.quod autem ista verba pa
8 ter z mater sint significatiua nature z naturaliter personas assignent.probatur in.l.tutelas.§.de capitis diminutione.z ꝑm hoc† facit optime . §. iste ad id quod dixi.§.eodem.l.ij . scilicet quod filius
b spurius z filia spuria admittantur ad accusandũ. et hanc legem ibi adiunge. ¶Ultimo ibiᵇ sed durior. Nota mirabilem casum† quod quando pena
9 que imponitur a lege non cadit in seruum tũc of
c ficio iudicis alterabitur penaᶜ.quod perpetuo te
10 nementi† ad questionem.statutum dicit quod qui fecerit sanguinem in platea amputabitur sibi manus dextra : quod si non habet manum dextram certe non cadit in eum ista pena. et ideo punietur extra ordinem arbitrio iudicis.casus est hic .doctores tangunt in autentic . sed nouo iure. C.de
11 seruis fugitiuis.Sed licet† alia pena arbitrio iudicis imponatur : quero vtrum erit accusatio ex
d illa lege antiqua vel erit noua accusatio extraordinaria . Respondeo erit accusatio ex illa lege. casus est in.l.si criminis. C.ad legem iuliam de vi. coniuncto hoc.§.z.l.seruos.§. eodẽ.facit qõ dixi §.titu.j.l.j.

12 ☞Si ex vno facto resultãt duo crimina : que se
e habent:vt genus z species delinquens non potest puniri nisi ex vna lege tm̃:si ꝙ vt species separa

a ¶Cadat.Sed quod nullo casu cadit in seruum tenet Ang.hic.Sali.in.l.ij. C .de accus.de quo late per Jmo.in.l.serui.§.de ap.et vide oino Bar. in.l.j.§.si fa.fur.fe.di.vbi dicitur tenere cõtrariũ. pro quo in.l.j.de bo . lib.in princi . potest enim si vult ad eum tandũ penaz corporalẽ serui soluere p eo penam pecuniariam per l.agraria. de termi. mo.iuncta l. item venit.§.recte.de peri.here.

¶Ultimo ibi : et sic facit ad.q. quod maiusincidatur q si nõ hz . And . Barba.

¶Altera bis pena : not.de alteratione pene ipposita a.l.vel a statuto . z vide bal. in. c. j. de phibi.feu. ali.per lotha . et qõ not.in. d. auc.sz nouo iure.et in.l.si fugitiui.C. de ser.fugi.z in.l.ij . C. vt infra cer.temp.z Jmo.in.l.ij.§.de pu.iudi.z q̃ dixi in.l.vulgaris.§.de fur.z quod no.Bal.in.l.j. in vl.co.ver.sed nunquid pena.de sen. que pro eo qõ iterest.z quid si manus est arida vide Bald.in d.l.ij.vt infra cer.temp.et adde Jo. An. in regula in penis.la.j.in mercu.

¶Quero exempla.Vide que dixi.§.eo.in.l .libellorum.§.sed si aliud.in princ.z id quod dicitur de facto suo non esset sepius in mediũ est vez postq̃ est condemnatus ante sic:sz glo.de here.p hoc in vj.z vide ad Bar.hic plene p gl.Bar .z doc.in.l. qui de crimine.C.eo.

¶Dicit.Et quid si per leges sequentes imponatur maior pena quam per precedentes? dic quod vtraq; tenebit;vt notabi.decidit Bar.i.l.fi.C.de

Senatus. Hec est vna sola nis lex. pro declaratione ẽro exẽplaᵇ.l.glo. ponit exemplum in eo q̃ occidit filiũ: tenetur em̃.l.cornc.de sica.et.l.pompe. de partici. sed lz vtraq;.l.teneat. tamen nõ põt vtraq;.l.puniri.z qõ dicit gl.nõ tollit vet⁹ p nouũ.verũ est quo ad originẽ.quoniã vtraq; lege tenet.sz q̃tũ ad executionẽ tollit: vt dz in tex. ¶Ad hãc casus positionem opp.tex.dicitᵉ ob id crimẽ .sed

aq̃du.li.x.alias.xj.vide in.l.sanctio.j.de pe.ꝛ quõ cognoscatur an maleficiũ eadem lege vel alia puniatur: vide Bald.in. l.si quis non dicam rapere. in fin.de epis.et cle.et Bald.in.l.ij.in vlti.col. de proba. Et circa hanc materiam vide An.in.l.si vacãtia.post mediũ.de bo. vacan. lib.x.dum tractat de l. nullum. C.de test. et qõ no. Bar.in.l. pri. ad fi. ꝛ vide bal. in.l. cum/ctos popu los. in vij. col. C.de a fum.trini. ꝛ in.l.pla/cet. C. de sacrosan. ecc.ꝛ in. l. si sepulchri.de sepul.vio.ꝛ quod no.Bal.i.l.si q̃s non dicam rapere.in.iiij.ꝛ.v.colum. C.de episco. ꝛ cleri.ꝛ no.Bald.in.l.et si seuerior.in.vj.colum. C.de infa.adde etiam quod si nõ est adhuc imposita pena extraordinaria poterit imponi ordinaria:ꝛ vbi est imposita integra pena potest iterato puniri: vt concludit Bald.post gloss.in.l. nullus: C.de testi.Ly.ibi:ꝛ Bart.videntur velle contrarium. item adde casum in quo quis duplici pena punitur pro eodem vt si fuit condemnatus in centum: postea ex forma statuti debeam relegari: fui relegatus: vtrum repetam centum: Bald.in.l.fi. C.de fideicõ.lib.per illam gloss.tenet quod non: ratione contumacie. Item an in duobus locis possit quis puniri: vide Bal.in.l.pe.C.de exec.rei iu: in.viij.col.ꝛ in.l.data opera.in.ij.col. C. qui acc. ꝛ in.l.ancille.C.de fur.in vlti.et penul.col.

a ¶Homicidij. Adde Bar.in.l.j.§.j.in.iij. colũ.§. de ope.no.nũ.et Barto.in.l.doli.§.de ver. ob.et Bar.in.l.sanctio.j.de pe.ꝛ quando possit quis duplici pena puniri vide Barto.ꝛ doc.in.l.j.§. qui aduer.et ibi est tex.in materia. §.de postu.in criminalibus. vide Bar.in.l.j.§. dixerit aliquis.§.de pu.ꝛ istis adde glo.xxvij.q.j.c.virginibus.ꝛ Bal. in.l.placet. C.de sa.san.eccle.ꝛ in.l. cunctos populos.in.vj.colũ.de sum. tri.ꝛ fi. cat.ꝛ istis adde Sali.in.l.de crimine. C.de ac.ꝛ ibi per Bar.et p Bal.in.l.qui sepulchri. C.de sepul.vi.et an si i fo ro ecclesiastico quis fuerit punit? puniatur in foro seculari.vide per.d.Ant.in.c.tue.de pcu. et in c.de his ex co.ꝛ vide Bar.i.l.q̃d ergo.§.pena grauior.de infa.et in.l.data. C.q̃ accu.circa mel.ꝛ in l.data. C.de dona.an paricidium veniat appel.homicidij ꝛ sibi ctrarius est in dictis iuribus.

b ¶Delictis non nominatis. ꝛ de istis delictis innominatis vide Bar.in.l.nunquam plura de priuatis delic.

a quod est species homicidij. isto casu non potest puniri nisi vna lege tm̃.hic est casus.hic no.secundum hanc lectu.ꝛ ad idem.l.prętor edixit. §.j.de iniur. Si vero resultãt duo crimina que se habent vt species separate ꝛ distincte: tunc ex vtraq; parte punitur. casus est in.l. si adulterium cum incestu.j.de adul. Exempla de hoc possunt esse plura. pone exemplum in delictis nominatis. aliquis interficit vnum hominem in ecclesia. ꝛ sic vno actu homicidium committitur: quia occidit hominẽ: ꝛ sacrilegium: quia turbat diuina officia. vt.l.si quis in hoc. C.de episco.et cle. tunc resultant duo crimina distincta ꝛ separata: ꝛ ex vtroq; punietur.

b Item pone exemplum in delictis non nominatis quia extrahendo tibi cultellum de manu: vulnera ui te:ꝛ derobaui te. tunc ex vno actu resultãt duo crimina distincta ꝛ separata:ꝛ ex vtroq; venio puniendus: nec habet locum hec lex: secus si illa duo crimina se habent vt genus et species: vt hic. alij ponunt exemplum in eo qui fecit societatem contra innocentem qui tenetur.l.iul.de vi priuata. et l.cornelia.de falsis.secundum quosdam. quod exẽplum gloss.reprobat vt in eadem habetis. Tertio potest poni exemplum in eo qui accepit pecunias ob negotium faciendum: vel non faciendum qui tenetur.l.iulia repetundaruꝫ ꝛ.l.cor.ne.de fal. hoc exemplum est optimum: quia ex eodem facto non resultant plures tituli criminis. sed vnum crimen pluribus.ll. potest puniri. vnde vna lege tantũ potest puniri ꝛ accusari. vt hic dicitur. ¶His sic premissis antequam veniam ad alias questiones opponi. dc.l.cum ex vno.§.de actionibus et obligationibus. Respondeo ibi loquitur quando agitur ciuiliter: hic quãdo criminaliter ad vindictã. Illo casu cum ciuiliter agitur. ponit Dy. distinctionem plenam in.l.j.§. dixerit aliquis de publi.

¶Item opponi. C.eodem.l. qui de crimine secundo respon. Solu. dicunt quidam a diuersis personis potest quis accusari diuersis. ll. vt.l.qui de crimine a contrario sensu: non ab vno et eodem. tu dic.l. qui de crimine loquitur quando ex eodem facto plura crimina oriuntur: seu tituli criminis: que se habent vt species separate hic. quãdo ex eodem facto plura crimina non oriuntur: vel si plura crimina oriuntur habent se vt genus et species vt dixi. ¶Item opponi. C. quando cui. actio crimina. prciudi.l.j. Solut. ibi vna actio erat ciuilis alia criminalis hic vtraq; erat criminalis. ¶Item opponi. C.ad.l.fauiam.de plagia. l.j. Respondeo et ibi oriuntur diuersa crimina. scilicet plagium et rapina. ¶Circa hanc legem quero. vtrum ista exceptio ego sum de crimine accusatus: impediat processum accusationis secundo loco proposite: et sic est dilatoria. Jan vero est exceptio peremptoria et veniat examinanda et determinanda per diffinitiuam sententiam. In gloss. sunt tres opiniones. vna quod talis exceptio processum impediat. et ista est vera per tex. qui hic dicit. ne quis ob id crimen pluribus legibus reus fieret. non dicit ne puniatur pluribus legibus qꝫ tunc respiceret condemnationem. sed hic dicit reus fieret. et sic non potest accusari: et processus impeditur.

impeditur. ad idem.l.penulti. in fine.§. nau.cau. a stabularij. vbi dicit: quod non debet de delicto eiusdem hominis sepius queri. ꝛ sic impedit processum ꝛ sic modus proponendi talem exceptionem ad processum est talis. dico quod hec accusatio nõ est admittenda nec est procedendum. quia ab alio fuit accusatus. alij dicunt quod ista exceptio processum non impedit. sed procedetur super vtraq; accusatione: sed facta condemnatione super vna tolletur accusatio super alia: hoc non est verum. quia contra tex. huius.l. vbi impedit processum. Tertij dicunt qõ ista exceptio impedit processum quatenus pene concurrunt. sed nõ quatenus pena vnius.l. aliam excedit. vt.l.penul.§. de actionibus ꝛ obligationibus. ꝛ.l.idem.§.pen. al's §.fi.sub.l.ij.§.nau.cau.stabu. Istorum opinio est falsa. quia in accusationibus que dantur ad vindictam non inspicitur vtrũ sit plus in vna quam in alia. sed sumpta vindicta ex vna lege. alia lege nõ potest puniri vt.l.prętor edixit. §.j.de iniur. vnde prima opi. est vera quod processus impedit vt hic. si quis tamen esset ita stultus qꝫ non opponeret eam ad processum: sed ad condemnationẽ: dicens se non esse cõdemnandum de hoc crimine: quia est ab alio accusatus: tunc procederet secunda opi. ꝛ iudex procederet super quacunq; vellet. sed facta c condemnatione super vna non posset super alia condemnari. expediui omnes glo. ¶Extra glo.

4 quero si vno[a] iudicio est omissa vna qualitas an

5 possit propter illam qualitatem inchoari nouum iudicium. exemplum. tu es accusatus quod vulnerasti Titium. sed ibi non est dictum qõ vulnus est tale quod remaneat cicatrix. an propter cicatricẽ posset nouum iudicium inchoari: vel non fuit dictum in prima accusatione quod maleficium fuit commissum de nocte: vel non fuit dictum quod ex illo vulnere ille moriebatur. Rogo quod aduertatis quia iste passus est mihi difficilis: nam quandoq; secunda accusatio cum illa qualitate producitur post primam ante nomẽ receptum inter reos: tunc iudex debet audire secundum accusantem omissa prima accusatione. Justa enim causa est admittendi secundum potius quam primum: quoniam magis ponit veritatem vt videbitis infra eodem. lege. si plures. ꝛ.j. de adulteriis. l. secunda. §. finali. cum.l. sequenti. quandoq; illa secunda accusatio superuenit post nomen receptus b inter reos super prima accusatione tunc idem: qz super sedebitur super prima: ꝛ procedetur super secunda: qz grauior est ꝛ preiudicialis. non enim debet fieri preiudiciũ per minorẽ maiori: vt lege per minorem. §. de iudi. ꝛ.l.j. C. qui accusare non possunt. quandoq; superuenit ista noua accusatio post sententiam latam super prima. Hic est aduertendum: quandoq; prima sententia fuit absolutoria. ꝛ in isto casu loquitur.l. in delictis. §. si de tracta. supra de noxalibus. ꝛ quid iuris sit tunc: dicam in.l. denũtiasse. §. quid tamen. infra de adulteri. quãdoq; prima sententia fuit condemnatoria. ꝛ videtur dicere Specu. quod non debeat admitti accusatio secunda: licet adjiciatur illa qualitas c vltra: ita tenet in titu. de accusati. §. primo. circa principium: per vnam colum/nã. allegat. l. prętor edixit. §.j. §. de iniur. vbi si actũ est iniuriarum non potest agi de occiso. videte pro ista sua opi. videtur casus in.l. qui seruum. in fi. §. de actioni. ꝛ obligationi. In contrarium videtur b casus ex presius in.l. vnde queritur: in fi. §. commo. scõm communem lectu/raz. quid dicemus: crederem quod possit accusare de nouo propter illam qualitatem omissam in primo iudicio: ꝛ accusabitur de toto crimine cũ adiectiõe illius qualitatis. arguendo.l. vnde queritur in fine. ꝛ arg. in.l. iulianus. §.j. supra de verborũ obligationi. ꝛ de solu. l. etiam. ꝛ de legatis primo. lege huiusmodi. §. edesi. et quod not. in.l. eleganter. §. non solum[c]. §. de dolo. Preterea emergentibus dependentibus et extraneis posse semper qualificari pcessus. de quo per Ang. in.l. si vacantia. C. de bo. va. li. x. ꝛ vide per Bart. in.l. preses. in fi. j. de pe. ꝛ vide Bald. in.l. in ciuile. ad fin. de fur. ꝛ in.l.ij. C. quib. res iu. non nocet in fi. ꝛ adde scõm Juno. in.c. cũ dilect? de pur. ca. in gl. ma. in ver. ꝛ dicunt quidã qꝫ absolutus ab inquisitione potest accusari qz ad diuersa tendũt per Bald. in addi. Specu. in titu. de senten. in. xxij. colum. facit qõ no. Bar. in.l. si maritus. §. finaut̃ extraneus. j. de adul. qõ no. Bartol. in.l. si quis in hoc. de episco. ꝛ cleri. ꝛ ideo remediũ est quod dixi in.l.ij. §. si publico. in. vj. colum. j. de adul. ꝛ vide Bal. in terminis. in.l. ea quidem. in pe. ꝛ vlti. col. in ver. quero an si iudex. ꝛ in.l. si quis homicidij. ꝛ ibi per Ly. ꝛ glo. C. eo. ꝛ vide doct. maxime Jmo. in.c. de his. de acc. Adde huic apostille Alexan. consi. lxxiij. ꝛ cxxj. Pau. de ca. consi. cxix.

¶In cõtrarium videt. sed Flo. in.l. ita vulnerat?. §. ad.l. aqui. tenet opi. Spe. cõtra Bart. per.l. prętor edixit. hic alle. per Bar. in. §.j. ꝛ quod de dicta qualitate nõ possit amplius inquiri. dicit ipse qꝫ est casus in.l. sepulchri violati actio. ff. de sepul. viol. ꝛ etiam allegat hãc.l. fm primũ exemplũ gl. hic ꝛ probat. pone pro simplici vulnere est pena irretractabilis apposita: puta amputatio auricule. certe est inconueniens quod iterum possit inquiri ꝛ puniri. ad hoc etiã facit qõ not. Barto. in l. nunq? plura de priua. deli. in ver. ad hoc quero nec iura. But. obstant quia agit̃ ad psecu. rei familiaris. ꝛ istis adde Sali. in.l. qui de crimine. C. eo. inversi. item iuxta predicta quero.

¶Non solũ. ad.q. Bar. vide Bal. in.l.j. §. in tutela. in finali. verbis. C. de tu. ꝛ ra. distra.

a ¶Prosequit̃ suã. ⁊ hic vide an ex inquisitione de vulnere possit sequi condemnatio de morte. adde no. Bar. in. l. nunq̃ plura. de prina. deli. in versic. quero circa hoc quid sit ⁊c. ⁊ Bar. in. l. dam. §. sabini. de dam. infec. ⁊ in proxi. col.

b ¶Quero quando. ⁊ hñ faciũt que voluit Barto. in l. dã. §. sabini. de dã no infect. hic adde no. Bald. in. l. ij. ĩ. ſ. col. verſi. or modo. C. q̃. res iudi. non noc. vt in aliquo nõ tenet bar. hic.

c ¶Quid ecõtra. cogita ſ3 no. qõ potest iterum iudex punire sed leuius arbitrio suo. ar. l. bos. accusare. §. omnib? ſ. eo. adde ver. sequẽ tẽ Ang. cõ ſi. exc.

d ¶Accuſet. iudex põt cogere iniuriatum accusare. adde qõ Odo. ĩ pſil. incip. Titius aliquẽ interfecit ⁊ filius interfecti timet accusare ĩ b terfectorẽ ppter suã potentiam. dixi ꝙ potestas qui non poterat procedere ex officio nisi per accu. bene facit ſi conpulerit istũ ad accusandũ q̃uis. l. nõ caueat. quia expedit reipu. ne male ⁊c. l. ita vulneratus. cũ ſi. ſ. ad. l. aquil. ⁊ ppter scandalum multa cõcedunt. l. pen. ff. de ſic. ⁊ qr ſi maleficiũ non puniretur res publica. ⁊ ibi videtur dicere ꝙ nõ põt cogere de iure per. l. ſ. C. vt nemo inui. ⁊c. Sed dicit ꝙ bene facit iudex ſi coget. Breuiter dico ꝙ iudex nõ põt cogere. casus est hic. fallit vt puto in crimine homicidij in quo iudex põt cogere accusare vt. l. prec. §. ſ. ſ. de iniur. ſm lec. Jac. de are. ⁊ tex. est expressus ſi gl. nõ destrueret ipsum in. l. ſi quis homicidij. C. eo. tit. Item probo per rationem. ego vi deo ꝙ lex punit heredem ſi non accusat: qr perdit hereditatem defuncti ſi eius mortem non vlciſcit. vt. l. ſ. de bis qui. vt indi. C. ⁊ per plures leges illius tit. ergo iudex potest ipsum cogere accusare ne delinquat. hinc est ꝙ ſi iudex videt ꝙ tu vis delinquere potest te cogere ne delinquas. vt. l. ſ. in fine. ſ. de offi. prefe. vrb. ⁊. l. congruit. de offi. prefi. sed in alijs criminibus non puto ꝙ quis posset cogi accusare. ¶Item pone † ꝙ ego accusaui te qõ mihi dediſti damnum hominibus coadunatis. Jſtud qõ dixi hominib? coadunatis venit vt qualitas ad qualificandum istud delictum: quia dediſti damnum: an potero te accusare de coadunatione tantum: quod est crimen legis iulie de vi publica. ⁊. l. vlti. C. ad legem iuliam de vi. ⁊ videbitis. ſ. ad legem iuliam de vi. l. ſ. ⁊ ſic an potero te accusare de hoc qõ est deductũ in primo iudicio per modum cuiusdã qualitatis. Breuiter puto ꝙ non. qui enim egit de toto quod fecit damnum hominibus coadunatis: nõ potest postea agere de parte: scilicet de coadunatione. vt. l. ſi quis cum totum. de exceptio. rei iudic. pro hoc. ſ. l. proxima. ne de eodem delicto quis bis puniatur. non habetis hic alia.

1 ☞Plures quorum omnium interest possunt vnũ simul accusare: alias non: ⁊ iudex eligit vnum.

2 Plures accusatores quorum interest possunt oẽs vnum procuratorem dare: alter non.

3 Plures ſi accusarent vnũ in casu quo nõ possunt: ſi non opponatur iudicium procedit.

4 Justa causa magis admittendi vnum ad accusandum ꝙ alium est quãdo ponit magis omnes circũstantias maleficij.

a ¶Si plures. Mot. tex. ibi: vel alia iuſta causa. ¶Opp. de. l. ſ. §. ſi plures. a. ſ. de sepul. viola. vbi plures admittuntur. Solu. ibi. † plurium interesset principaliter: ideo plures admittuntur: ideo ſi essent plures filij vnius patris occiſi: omnes simul ad accusandum admitterentur: qr cuiuslibet interest principaliter. sed quando duo veniũt. ⁊ nullius principaliter interest: tunc iudex eligit vnum. qr tantum interest. eius q̃tum alteri. ⁊ ita loquitur hic. ¶Quero quomodo intelligatur hoc ſi plures exiſtant: an est necesse ꝙ veniant plures simul: vel est necesse ꝙ vnus veniat: Respondeo: hoc debet intelligi ſi plures veniant ante nomẽ rei receptum inter reos. ita no. in. l. qui de crimine. C. eo. ⁊. l. reos. ¶Quero † quid ſi plures accusatores vellent dare vnum procuratorẽ: an posſent: Innocentius ꝙ ſic. in. c. ſicut olim. extra de accusationibus. sed non placet: quia aut omnium interest: ⁊ tũc quilibet potest accusare. ſi vero nullius interest: tunc nullus potest dare procuratorem. ſi nullus.

esset mali exempli. l. obseruandum. ff. de off. prest. l. diuus. ff. de re iud. ⁊ ſi timet potentiam aduersarij faciat dari sibi securitatem. l. presenti. circa fi. ⁊. l. fi. C. de his qui ad eccle. confug. ⁊ vide que dixi in. l. libellorum. §. fina. ſ. eod. ad Bar. hic adde spec. in ti. de accuſa. §. ſ. in princi. in verſi. quid ſi nullus. sed cõtra Bart. hic tenet Ang. ⁊ Rapha. et docto. in. l. ſi quis homicidij per tex. in. d. l. diuus. ſ. e. ⁊ qõ not. gl. expreſſe. xxij. q. j. ſi quis p calumniã. ⁊. ij. q. vij. quapro pter. ⁊. iiij. q. v. Jmo. ¶Si plures. Et vide Bart. ibi in materia. ¶Pluribus intererat. Vide Bal. in. l. ſ. in. xxiij. colum. C. qui accuſ. ⁊ que dixi ſ. in. l. libellorum. §. sed et ſi aliud. et Bal. in. l. senat?. C. qui accu.

c ¶Quero quomodo. Vide Ly. in. l. senatus. C. qui accuſa. et ad hoc no. ta. vide Bal. in. l. ij. §. fina. ĩ. de adulte. ¶Quero quid. Vide Ly. in. l. senatus. C. qui acc. nõ poſ. vtrum vnus poterit accusare plures: vide. l. hos accusare. §. lege iul. ſ. eo. And. Barba. ¶Titya. Materiã hui?. l. examinat Bart. in. l. ſi. C. qui accu.

1 Ad eum. Non cogit quis omittere actionẽ ciuilẽ et proponere criminalẽ descendentẽ ex eodẽ facto. ¶Oppo. ſ. de iniur. l. pretor edixit. §. ſ. Breuiter secundum opinio. glo. ibi posita non contradicit. sed ſm lec. Jaco. de are. contradicit. Respondeo quod est speciale in. l. cornel. de fica. non enim debet permittere iudex ꝙ per actionem ciuilem preiudicetur accusationi. l. cornel. de fica. que punit de occiſo: est enim mali exempli. ¶Quero † commiſſum est maleficium: iniuriat? non vult accusare an iudex possit eum cogere qõ accuſet. Spe. ponit in titu. de accu. §. ſ. ver. quid

a ¶Iudex statuit. Utrum autem ista assignatio termini debet fieri cum cause cognitione. Dyn. in. c. indultum quod valet. glo. in. l. j. C. vt ne. tenet q̄ non. Bart. hic dicit q̄ potest appellari. dic q̄ vbi assignatio termini non est contra ius: tunc non requirit̄ cause cognitio. sed vbi est contra ius bene requiritur cause cognitio. c. fi. de clā. despon. et c. fi. q̄ ma. accu. ꝛ ibi Alb oder. vbi eos vide. Andre. Barba.

b ¶Quero an sententia. Adde quod glo. in clemē. fi. de appella. tenet q̄ sententia lata super instantia cause per iudi. appel. in interlocutoria: q̄ non diffinit eam: pro quo est glo. in cle. j. de sequestr. possess. ꝛ fruc. Lapus dicit hoc verum quo ad principale negotium secus quo ad instantiam: nam cū ipe diffiniat poterit illo respectu esse diffinitiua: ꝛ sic refert sibi ascripsisse Joan. and. alle. no. Spec. de offi. in. §. deseruit. versicu. quid si opponēs. vbi si reus absoluitur ab obseruatione iudicij propter ineptam actionem quod dicitur interlocutoria. et hoc vltimum tenet Joan. mona. post alios in. c. examinata. de iudi. per Archi. in. xx. distin. §. j. in ver. in absolu. Pet. de ancha. in. d. clemen. si decidit. p̄m not. per Bar. hic. ꝛ ideo dicit q̄ si iudex appellationis pronuntiat super instantia. scilicet q̄ appellans appellare non poterit quia absorbet non solum instantiam. sed etiā causam p̄ncipalem cum accedat ad naturam diffinitiue non interlocutorie. vide Roma. ꝛ que ibi dixi in rub. de re iudi. ꝛ Bal. in. l. ij. C. si aduersus rem iu. et in auc. hoc sacramentum. de iura. calum. Item adde quod Jac. bu. ꝛ Bal. in. l. properandum. §. et si quidem. de iudi. ꝛ Bal. in auc. qui semel. quomodo ꝛ q̄ñ iud. semp fine distinctio. sequunt̄ gl. in. d. l. harū. sed Bar. hic male loquit̄. ꝛ vide cle. fi. de ap. ꝛ no. in. c. auditis. de resti. in integ. ꝛ q̄ fit interlocutoria tenet Bal. in. l. fi. C. si tutor vel cura. et Bal. in auc. q̄ semel. in. iij. colū. quō ꝛ q̄ñ iud. vbi dicit q̄ hz vim diffinitiue quando p eam imponit̄ perpetuū silentiū: vt in casu illius auc. alis autē est c interlocutoriū vt vult ipse in ea. auc. in vlti. colū. versi. ibi ab obseruatione iudicij. ꝛ vide in fi. huius col. adde an sententia absolutoria ab obseruatione iudicij propter libellum male conceptū vel eo quia non probatum sit interlocutoria vel diffinitiua vide Pau. de ca. consi. xcvj. ꝛ. cccxcij. ꝛ Ange. cōsi. xcv. ꝛ. cxc. ꝛ Pau. de ca. consi. cxix.

c ¶Solēnitates. Bar. hic nō bene loquit̄. ꝛ eum reprehendit Alexā. in. l. iuste. de acqui. pos. in. iij. colū. ꝛ adde q̄ quelibet interlocutoria respectu illius actus pōt dici diffinitiua gl. repu. singu. in. l. generaliter. C. de reb. cre. adde glo. in auc. de litigio. §. ad excludēdas. ꝛ Bal. in. l. itra vtile de minon esse audiendam, queritur cum Titia non appellauerit a iudicis pronuntiatione an iterū possit accusare. ꝛ hic dicitur quod non. Ex hac. l. no. † quod iudex potest statuere tempus accusatori infra q̄ possit accusare. ¶Secundo nota quod iudex elapso termino potest pronuntiare eum nō esse audiendū. ¶Tertio nota. † quod ab hac sententia potest appellari. ¶Quarto nota quod si non appellatur. talis sententia transit in autoritatem rei iudicate. His visis venio ad examinationem gl. ꝛ p̄m istam lecturam fuerunt date due sententie. ¶Oppo. a sententia interlocutoria nō appellatur. vt. l. penulti. C. quo. appel. non re. ꝛ. l. ij. j. de appella. recipiē. hic dicitur cōtrarium: quare male. in glos. sunt tres opiniones. prima quod hic fuerunt due sententie et quelibet diffinitiua. ¶Contra hoc op. quod due sententie diffinitiue non possunt ferri circa idem. Solue. verum est q̄ due sententie cōtrarie nō possunt ferri circa idē: sed consonantes sic. certe istam opinionē non tenent ibi doctores. vel aliter. due sententie nō possunt ferri circa idē. verū est ex eadē instantia: sed ex diuersis sic: vt lege duobus. s̄. de exceptio. rei iudicate. sed an sint diffinitiue vel nō. j. dicam. alij dicunt quod iste fuerunt due sententie et quelibet interlocutoria. ¶Ad † contrarium respōdeo ab interlocutoria nō potest appellari. verum est nisi habeat vim diffinitiue. sed hic habet vim diffinitiue. ergo ꝛc. ꝛ ista est opi. Albe. ꝛ est satis bona: sed an sint interlocutorie. j. dicam. ¶Tertia est opi. glo. q̄ hic fuerunt due sententie: quarum prima fuit interlocutoria ab obseruatione iudicij propter libellum male conceptum: et ab illa non potest appellari. ita dicit glos. nostra. ¶Pro examinandis istis opinio. habemus examinare duo: primum cum hic due sententie sint ambe absolutorie ab obseruatione iudicij. prima absoluo te ab obseruatione iudicij propter libellum male cōceptum. secunda absoluo te: quia accusator non potest accusare: quia infra terminum te non accusauit. quare nō est vna diffinitiua sicut alia. ¶Unde † pro declaratione quero an sententia[b] absolutoria ab obseruatione iudicij sit diffinitiua vel interlocutoria. Respondeo sententiam esse diffinitiuam potest assumi duobus modis. vno modo quo ab solennitatem ti. C. de senten. ex pericu. recitandis. ꝛ isto respectu sententia absolutoria ab obseruatione iudicij non est diffinitiua. quia non requiruntur ille solennitates[c]. nec est necesse q̄ferat̄ in scriptis. et isto respectu est interlocutoria. vt dicitur in hac glos. et. l. harum. s̄. si ser. vendic. et. l. iulia. in princip. magne glos. supra de cōdictio. indebi. et ad idem. l. properandum. §. et si quidem. C. de iudic. vbi dicitur quod si liquet ex actis: absolutur diffinitiue: alias ab obseruatione iudicij. facit. l. diui. supra de libera. causa. Secundo modo potest videri an sit diffinitiua: hoc est que diffiniat causam imponendo finem: ita quod de cetero non agatur: et isto respectu est quedam diffinitiua. quedam interlocutoria. Interlocutoria est qua lata potest iterum accusare, vt absoluo te propter libellu⁊ male cōceptū.

le conceptum: vel propter absentiam accusantis. nam potest iterum accusari. ita loquitur hec glossa ꝛ lex properandum. C. de iudi. §. et si quidem. quedam est absolutoria ab obseruatione iudicij que imponit finem cōtrouersie. sic vt de cetero agi nō possit. vt absoluo te quia alias soluisti: vel q̄ occisus poterat impune offendi. ꝛ isto modo potest dici diffinitiua. quia finem controuersie imponit: ita loquitur secunda glo. facit institu. de perpe. ꝛ tempo. ac. in fi. ¶Quero † vtrū a sententia absolutoria ab obseruatione iudicij possit appellari. glo. videtur hic velle dicere quod nō. nisi quando est talis interlocutoria que causam diffiniat quod de cetero nō possit agi. ita dicit glossa. Breuiter inquātū glo. dicit posse appellari: dicit verum: vt hic. sed inquantum negat ab interlocutoria que non diffinit causam totaliter: non posse appellari: mihi displicet: quia regula est quod ab interlocutoria postq̄ non speratur diffinitiua possit appellari. ita est tex. hic p̄out habes in litera quas. ita tenet glo. in auc. habita. C. ne filius p patre. p̄o hoc. l. ait prętor. §. pmittitur. s̄. de minor. ꝛ. l. intra vtile. eodem titulo. Preterea ab interlocutoria illa potest appellari quando grauamen illatum per eam non potest reparari per appellationem a diffinitiua vt. l. arbitro. ꝛ. l. si ab arbitro. s̄. qui satisdare cogant̄. ꝛ. l. ij. j. de appellatio. re. vbi plene dicam. et dicta. l. intra vtile. sed quando alia diffinitiua non fertur: tunc non potest reparari per appellationez a diffinitiua illud grauamen illatum per interlocutoriam: ergo ab
6 ista interlocutoria poterit appellari. ¶Quero † de duabus questionibus. primo dixi q̄ absolutoria ab obseruatione iudicij non est diffinitiua respectu solennitatis. quid si iudex vult solenniter procedere et sententiam in scriptis proferre. Respondeo potest. et erit interlocutoria diffinitiue
7 modo prolata. ¶Quero vtrum † quando fertur sententia absolutoria ab obseruatione iudicij:
a debeat iterum citari[a] pars. aduerte quando absoluitur reus ab illo termino: hoc potest fieri nō citato actore vt. l. ꝛ post. §. circunducto. s̄. de iudicijs. sed quando absoluitur a toto iudicio: tunc est necesse quod pars citetur. vt no. Innocentius in. c. consuluit. extra de officio delegati. dic vt ibi.
c ¶Secundo modo legitur hec lex. quod hic fuerunt due sententie tales. Prima quia iudex statuit terminum ad probandum crimen. et ista fuit prima sententia interlocutoria. Secunda sententia interlocutoria fuit qua iudex pronuntiauit post terminum non esse procedendum: hec lectura colligitur ex quibusdam glo. paruis. vide glo. super verbo minaretur. et alia est super verbo impleuerit. et potest esse bona. ¶Quero † vtrum[b] iudex
8 b possit statuere accusatori terminum ad probandum seu accusandum: ita quod de cetero non audiatur. glo. hic quod sic ꝛ. l. si ea. C. qui accusare non possunt. Dy. hic. et in. c. indultum. de regulis iur. lib. vj. videtur dicere q̄ accusatori potest statui terminus sine cause cognitio. reo vero non potest statui terminus ad suas defensiones: nisi causa cognita vt. l. ij. s̄. de re iudica. Ricar. malum. vt

a ¶Iterum citari. Qñ fertur absolutoria ab obseruatione iudicij. vtrum quis debebat citari: vide quod not. Barto. in. l. nec quicq̄. §. vbi decretum. de offi. proconsu. ꝛ in. l. si opus nouum. ff. de operano. nuntia. ꝛ vtrobiq̄ dixi.

b ¶Quero vtruz. Adde in primis omnino Bald. in. l. diffamari. C. de ing. manu. ꝛ Jmo. in. c. fin. eo. de appel. an iudex possit dare terminū ad ꝓsequendum appellationem sicut ad accusandum: vide Bald. in. l. j. C. vt infra certum tempus. ꝛ text. in. l. si ea. C. qui accusa. ꝛ ad Barto. hic adde gloss. not. et ibi Bart. in. l. papinianus. §. j. s̄. de inoffi. testa. et quod no. in. c. cum in tua. qui ma. accu. pos. et vi de Bald. in. l. qui licitum. C. vt lite pendē. ꝛ Bal. in auc. ad hec. in penul. col. de vsur. versi. quero. et no. quod nunq̄ iudex per suam interlocutoriam potest silentium imponere si facta sit prius per iudicem ipsi cui silentiū imponitur bina momitio de qua in actione appareat: secundum gloss. fing. et ibi Ang. in auc. de here. ꝛ fal. §. j. ꝛ vide Bald. in. l. j. vt nemo inui. ꝛ vtrum a tali sententia in qua imponitur silentium possit appellari: ꝛ an sit interlocutoria: vide Bal. in. d. l. diffamari. et Ange. in. l. j. C. vt ne. inui. ꝛ in. l. ꝛ si post tres. in antepenul. colum. s̄. si quis cau. ꝛ Jmo. in. l. si insulam. in. v. col. prime regule. in verb. obli. de verbo. obli. Ange. autem in. d. l. j. dixit: quod iudex non potest non agenti alteram penam imponere quam silentium nisi tutori: p. l. tutor qui reperto. §. si deponi. de administra. tuto. ꝛ vide gloss. ꝛ docto. in. l. diffamari. ꝛ Bart. in. d. l. mancipiorum Ludo. in. l. ij. de re iudicata.

c ¶Limitari tempus. Adde Bal. in. l. si ea. in princi. ꝛ in fi. ij. colum. C. qui accusa. ꝛ Bal. in. l. minoribus. C. de his qui. vt indi. ꝛ vide Jmo. in. l. stipula. alie. de verbo. obligatio. in princ. ꝛ vide domi. Anto. in. c. tue nobis. de appella. ꝛ Joan. And. in c. peruenit. el. ij. de appella. qui contrarium tenet. et ad hoc etiam Barto. in. l. nec quicquam. §. vbi decretum de offi. proconsul. et vtrum sententia lata ab obseruatione iudicij sit interlocutoria. ad de no. in capi. examinata. de iudi. vbi dicunt quod debet in ea exprimi causa. et secundum do. Anto. ibi aliter non valet allegata. §. oportet in auten. ti. de iudi. et quod not. Joannes Andreas in capi. finem litibus. de do. et contuma. quod an indistincte procedat ponet ibi Jmol. et vide Bald uz in. d. l. si eadem in princi. in fin. ij. columne. C. qui accu.

a ¶Diui fratres.vide in.l.j.in fi.C.ex delic.defun.
b ¶Ex iudiciorum.no.ad materiam huius.l.quod licet reus accusatus per mortem liberetur quo ad personam vt. C.si reus vel accusa.mor.fu. tamen si heres voluerit ad purgationem defuncti quod declarek defunctū nō commisisse delictū pōt hoc petere per tex:singu. in.l. filio. §. seia testamento. 9 de adimē. leg. secundum Baldum in.l.j.ex delic. defun.7 ad materiam huius.l.vi de Bald. in.l.j.C. ex delict. 2 defunc. in ij.iij.7 iiij colū. vbi no.gl. hic 1 quid si reꝰ decedat infra tēpus appellandi. vide Bal.in di 2 cta .l.j. in vj.colū.7 Bar.in.d.l. si qua pena de verbo. figu. 7 Bar.7 Bal.in.l.iij.C.si penden.appel. quomodo autem formetur sententia mortuo reo seu quomodo aut quibus verbis vtetur heres pro defensione vide Bal.in.d.l.j.in.vij.col.7 quod habetur per doc.in.l.nulli de procura.

manu.7 hic dum dicit arguere minaretur 7c.7 p hoc tex.C.de adulterijs.l.ob cōmissa.in fi.7 hoc tenet 2 Inno.in.c.cōquerente in glo.ij. extra de offi.ordina. Itē sunt alie cause vt no.gl.in.l.j.C. vt ne.inui. sed si iudex statueret istum terminum sine cause cognitione tunc posset appellari 7 per appellationē rescinderetur. 3 b ¶Ultimo †nota.ex.l.ista qō interlocutoria postq̄ nō sperak diffinitiua tranfit in autoritate rei iudicate. secus in alia interlocutoria vt not.in.l.qō iussit.§.de re iudicata.et in.c.cū cessante.extra de app.

☞Instantia cause criminalis qō non transeat ad heredes accusatoris.

Heres accusatoris an admittatur ad accusandū vt quilibet extraneꝰ. Quis nō cōpellitur accusare plures nisi in crimine homicidij.

c ¶Secundo †quero c quid si reus decessit post latam sententiam infra decem dies qui dantur ad appellandum . non tamen est interposita appellatio . dicit glo.idem. et forte ista questio non reperitur alibi. et ipsam simpliciter Dyn . tenet: vide gloss. que incip. qua secuta.ibi : si appellatum non est.est tamen infra tempus appellandi. quod not. quia sic alibi non inuenies.ita dicit Dyn.Ja. de rauē.est in contraria opi . dicit ipse si reus decedat interim infra tempus quod datur ad appellandum:et ipse non appellat:verificatur prin ci.l.nostre: quia decedit lit. contesta . et condemnatione secuta.ad hoc igitur vt heres hoc beneficium habeat debet appellare et appellationem prosequi.vt.d.l.iij.C.si penden.appel.7 Ey. hoc refert in.l.fi.i.ij.q.C.si reus vel accusa . mor.fue: quod satis placet. ¶Quero pone quod secundus statuta Italie profertur in absentem exbannitum sententia diffinitiua lit.non contest.ex solo bāno: vtrum mortuo reo ad heredem pena transeat b 7 Breuiter videtur quod nō:quia tex.requirit duo copulatiue.scilicet quod lis sit contestata: et secuta sententia.sed in'questiōe proposita non fuit lis contesta.ergo 7c. Dy.non dicit plus. Brenter in contrarium est veritas:quia sufficit condemnationem esse secutam.ideo enim hic ponitur de lit .cōtesta.quia secundū hec iura aliter non potest fieri condemnatio.probo hoc. ego video in casibus in quibus infertur pena a.l.ipso iure sine condēnatione quod pena transit in heredem.vt.l.commissa.§.de publica.vñ hec.l.respicit 7 requirit q̄ pena cū defuncto inceperit:qō fit regulariter li .cōtesta.7 secuta sentencia. Sed si poneremus casum in quo non requireretur contestatio;sufficit sententia.

Exiudiciorum.

b Bona est l. et diuidit. Primo ponit vnam regulam in accusationibus criminalibus. Secundo ponit exceptionem. Tertio ponit vnam determinationem dubij dependentem ex predictis. Quarto et vltimo ponit vnam regulam in ciuilibus. secunda ibi excepto.tertia ibi:adeo . quarta ibi:ex ceteris vero.sicut sunt iste quatuor partes : ita et quamlibet partem per se examinemus. ¶Circa primam partem quero quid si lata sententia est appellatum :et pendente appellatione decedit reꝰ. certe de hoc tex.est qui distinquit in.l.iij.C. si pēdente appella.7.l.fi.C.si reus vel accusa.mor.fue.

Iui fratres.

a In prima parte not.†qō instantia accusationis criminalis nō transit ad heredem accusatoris.an possit heres tanq̄ quilibet extraneus admitti: dic vt vidistis.§.eo.l.libellorum.in fin. Item dicitur †in secūda parte quod nō

Eres accusatoris an admittatur ad accusandū vt quilibet extraneꝰ. Quis nō cōpellitur accusare plures nisi in crimine homicidij.

¶Secundo †quero c quid si reus decessit post latam sententiam infra decem dies qui dantur ad appellandum . non tamen est interposita appellatio . dicit glo.idem. et forte ista questio non reperitur alibi. et ipsam simpliciter Dyn . tenet: vide gloss. que incip. qua secuta.ibi : si appellatum non est.est tamen infra tempus appellandi. quod not. quia sic alibi non inuenies.ita dicit Dyn.Ja. de rauē.est in contraria opi . dicit ipse si reus decedat interim infra tempus quod datur ad appellandum:et ipse non appellat:verificatur prin ci.l.nostre: quia decedit lit. contesta . et condemnatione secuta.ad hoc igitur vt heres hoc beneficium habeat debet appellare et appellationem prosequi.vt.d.l.iij.C.si penden.appel.7 Ey. hoc refert in.l.fi.i.ij.q.C.si reus vel accusa . mor.fue: quod satis placet. ¶Quero pone quod secundus statuta Italie profertur in absentem exbannitum sententia diffinitiua lit.non contest.ex solo bāno: vtrum mortuo reo ad heredem pena transeat b 7 Breuiter videtur quod nō:quia tex.requirit duo copulatiue.scilicet quod lis sit contestata: et secuta sententia.sed in'questiōe proposita non fuit lis contesta.ergo 7c. Dy.non dicit plus. Brenter in contrarium est veritas:quia sufficit condemnationem esse secutam.ideo enim hic ponitur de lit .cōtesta.quia secundū hec iura aliter non potest fieri condemnatio.probo hoc. ego video in casibus in quibus infertur pena a.l.ipso iure sine condēnatione quod pena transit in heredem.vt.l.commissa.§.de publica.vñ hec.l.respicit 7 requirit q̄ pena cū defuncto inceperit:qō fit regulariter li .cōtesta.7 secuta sentencia. Sed si poneremus casum in quo non requireretur contestatio;sufficit sententia. Idē si reperiremus casum vbi non requiretur lit. contesta. nec sententia. vt in casibus in quibus pena ipso iure infertur:vt dixi . ¶Venio ad secundam partez.videtur q̄ in crimine lese maiestatis non transeat pena ad heredem:vt institu:de publi.iudi.§.ij.Sol.hec debet intelligi fm illam:scilicet in duobus casibus:scilicet si contra principem vel rempublicā. ¶Quero† vtrum sint alij casus in quibus pena transeat ad heredē mor 1 tuo accusato7 Respondeo sic:7 glo.enumerat.sed quod gl.dicit de septimo casu:scilicet de. l.luci⁹. dic vt ibi not. Item quod dicit glo.de.§. cum absente.q̄ alio casu loquitur dicit verum. Itē adde ad gl.ibi: item alius.vt.j.de bo.eo.l.fin. Item est alius casus.§.de adimen . legat.l. penulti.§.seia. ¶Venio ad tertiam partem.7 oppo. §.de solu.l. reo.Sol.gl.ibi loquitur in crimine non exceptua 2 to.vel aliter extra glo . ibi loquitur in alienatiōe necessaria.hic in alienationevolūtaria.vt no.in.l. qui pene de manumis. ¶Item opp.de.l.qui pene. 3 de manu. Breuiter hanc materiā qualiter possit fieri alienatio ab accusatio.dic plene in.l. post cō tractum.§.de dona.7 ibi dixi. ¶Venio ad quartā partem dicitur hic q̄ in alijs pena incipit ab heredeli.contesta.Quero vtrum sit verum siue ciuili 4 ter:siue criminaliter agatur.oppo.sunt in glo. ſz veritas est:q̄ iste verſi.vlti.debet intelligi qñ ciuiliter agitur.ita intelligit glo.§.ti.j.in.l.defuncto. 7 ibi plene examinaui.

1 ☞Causa criminalis propter ciuilem fisci fauore suspenditur. 5

2 Iudex non admittit exceptionem proposita causa differendi iudicium.

Capitis.

Oppo. de.l.reum . C.de procu. Sol. fallit hic fauore fisci : ad alterius enim vtilitatem causam agere non posset. ¶Quero†qd est dictum suspenso crimine:Respondeo:q̄ crimi 1 nalis causa propter istam dilationem differatur: licet causa alias criminalis facit differri ciuilem. vt.l.fi.C.de ordi. iudi.tamen hic econtra ciuilis facit differri criminalem fauore fisci: quod probo: quia quando q̄ facit differri penam 7 executionem pene:vt in dilationibus iam inchoatis sicut in accusatione.vt.l.differre.circa prin.j.de iu. fisci.coniuncta. l.is qui reus. §.titu.j. 7 quod ibi 2 no.in vlti.glo.7 hic tamen ego putō verum † nisi iudex videret q̄ causa differendi proponeretur ista dilatio tunc iudex non deberet admittere.vt l.cum reis. C.de pe.7.l.ij. C.de fal. extra de in integ.resti.c.suscita.

Arterius.

Opponi . imo videtur quod miles debeat remitti ad eum sub quo militat.vt.l.j.j.de re mili.sol.dicit glos. intellige in milite qui commisit crimen commune 7 graue:secus si cōmisit delictum militare quia tunc remittitur ad eū sub quo militat vt ibi.

¶De custodia 7 exhibitione reorum. Rubrica.

¶Dictum est.§.de accusationi. verum quia accusatus custodit ar 1 bitrio iudicis causis inspectis que hac.l. ponunt.h.d. ¶Opp.7 videk q̄ debeat

Custodia.

a

Accusatus custodit arbitrio iudicis causis inspectis que hac.l. ponunt.h.d. ¶Opp.7 videk q̄ debeat

¶De custodia.pro quo crimine quis sit carcerandus et per quos debeat detineri vide Bal.in.l.ij. C.de episc.au.7 vide Bald. in auf.si quis. C.de adul.vbi dixit qō iudex siue potestas potest committere qō in quocunq̄ loco subdito ciuitati detineat donec mittet p ipso familiā: et si appellauerit reus cōdemnatus in quibus carceribus debet mitti Bald⁹ late in.l.furti.in prin. de insa. et nō soluit. sed Petr. de ancha. ibi tenet qō debet stare ī carceribus iudicis a q̄. c. cum teneamur.ō appella.vi vide tamē Barto.in l.eos . §.si super his. C. de appel.7 qō no.ipse in l.ab executore.C.quorum appel.7 Bal.in auf.si quis.C.de episco.audi.7 adde quod Pet.de anch.in clemen. frequēs de appel.alias de excessi.pla.c.frequēs. postea dixit qō si appellak ab interlocutoria sup captura.nec appellak a diffinitiua debet carcerat⁹ detineri per iudicem ad quem.quia tota iurisdictio est translata ad iudicē appellationis ergo ad ipsum est devoluta custodia . quia carceratio est de processu facit.l.fi is ad quem. C.de edendo. vbi processus traditur ipsi maxime cum ad ipsum spectet executio si contingat per ipsum sententiā iudicis a quo confirmari.7 hoc not.in.c.romana. de appellatio.in.vj.7 tenet Bart . in.d.§.si superhis.tu caue q̄ penden.appella. nihil debet innouari sed omnia debent reduci in modum. quo erāt tempore late sententie.7 tunc si quis prosequitur ius quod tunc erat non debet innouari secundum glo.no.in.c.non solum.de appellatio.in.vj.7dico videtur quod iudex possit 7 debeat remittere ei. hoc videtur velle Bal.in.d.auf.si quis.7 ita seruatur. facit quod no. Innoc.in ca.vt fame . de sent. excom.7 per Moder.in.l.si expressim.de appella. in.vj. charta.7 p Bal.in.l.minime. C. de appel.

la.ꝛ vide Bal. in.l.si quis post de test.ꝛ Ange.in d.l.more.ff.de feriis.quem omnino videas. item adde qꝫ si quis semel exiuit de carcere perdit beneficiuꝫ pro crimine quod datis fideiussoribus relaxetur.glo.est sing.ꝛ ibi Ro.sing.l.lege cornelia. ff.ad fille.

ꝛ Bal. in l.iij. ad fi. ꝛ de epi. audi.ꝛ ad p̄dicta vide oino Bal. in. l. j. C. de exhib. re. Itē ad dcp Bal. in aut.generaliter.in vltī.colum.C.de episc.ꝛ cleri.dixit quod nullo modo potest excusari iudex q̄ ab accusato vel inquisito nō accepit fideiussores. qꝛ forma est tradita a lege per illuꝫ tex.bene facit l.j.de magi.conue.

statim mitti in vinculis vt.l.iij.j.eo: dicit glo.† aut accusatus cōfitet de crimine.ꝛ statim ponēdus est in vinculis.aut non cōfitet de crimine.et tunc aut est valde graue scelus qꝫ obij cit.ꝛ ponetur in carcere custodiēdus vt.j.e.l.diuus.aut nō est valde graue scelus.ꝛ tūc adhibetur distinctio que ponit hac.l.Aduerte

a ¶Debeat solui. Adde Bar.in.l.nemo dubitat.de re iudi.ꝛ pro hac decisi.facit text.in.l.iiij.§.ait de re iudica.ꝛ ibi omnino vide Ange.adde quod si̅ plex tenuta vel captura persone eo qꝛ non soluit non reuocatur quod tene menti etiam si p̄stat satisda.ſm Barto.in.l.eum qui.de priui.credi.ꝛ in l.si pecunie.vt in pos.leg.ꝛ predictis adde quod not.voluit Bal.ꝛ ibi Ange.iu.l.qui satisd.ꝛ quod not.Barto.in.l.solutionis.s̄.de solu.ꝛ vide plenius Barto.in.l.item.§.j.ff.qui. mo.pign. vel hypo.so.ꝛ adde ad predicta.l.ꝛ si forte.vt leg.no.ca. vbi habetur quod quis non auditur volēs sibi soli pecuniam alteri debitam ꝛ conseruari indemnem soluentem.ꝛ ad hanc.q.vide quod not.in.l. si quis ab alio.in princi.s̄.de re iudi.ꝛ vide Barto. omnino per illum text.in.l.ſtatuliberos.s̄.de ſtatulibe.ꝛ de hac materia vide Bald.in.l.data opera. C.qui accusa.ꝛ si statutum dicit quod nolens soluere pecuniam perdat priuilegium. vide no.Bal. in.l.si pendente. C.de edi.act.in.iij.col.item adde quod si quis est accusatus de crimine capitali et positus in vinculis debet pristine libertati restituti.si constet eum non deliquisse non expectata sententia idem in carcerato ob debitum quem cōstat non debere. tex.est no.in.l.nullus. ibi dum dicit interim detineri.de exhibē.ꝛ no.Jaco.bu.in.l. si is.alias sed si hi.ff. de in ius voc.ꝛ adde qꝫ not. Bar.in.l.si quis vi.j.de questio.

b ¶Iterum confiteatur.vtrum confessus semel de maleficio sit necesse qꝫ iterum cōfiteatur.vide qꝫ no.Bal.in.l.si quis in hoc de epi.ꝛ cle.ꝛ dicit In no.in.c.conquerente.de offi.deleg.per hanc.l.qꝫ confessus de crimine non potest puniri nisi sequatur sententia limitata vt per Baldum in.l.j.in tij.column.C. ex delictis defunc.ꝛ adde Bartol. in.l.pen.j.de questio.ꝛ talis confessio debet esse specificata ſm Bald.in aut.sed nouo iure. C.de ser.fugiti.ꝛ cum Bar.transit Spec.in ti. de confes.§.effectus ad fin.vt refert Ang. in.l.j.de confes.licet glo.contra in.l.j.C.de confes. secundum eum.ꝛ ibi vide Bart.in.j.col.

quomodo est istud:cum nos videmus tota die qꝫ pro quolibet crimine ex quo venit inferenda pena in corpus quis carceratur.Jac. de are. intelligit hāc. l.aliter.ꝛ intellectui suo applaudet consuetudo etiam forte.l.vt dicamus sic.quandocūq; venit aliqua pena inferenda corporalis quis debet personaliter detineri: ne alias penam eluderet.sed in hoc est differentia quia si ipse cōfitetur crimen non solum ponitur in carcere sed etiam ponitur in vinculis aut catenis vel cippis vt.j.eo: l. si confessus. idem si non confitetur ꝛ est graue scelus.ita loquit.l.diuus.j.e.si vō crimen non cōfitetur nec est scelus ita graue: tunc potest poni in carcere non qꝫ vinculetur: sed committetur custodiendus militibus: vel committetur fideiussoribus qui erunt fideiussores de stando in certo loco: quod accusatus stabit ꝛ inde non recedet:non autem erunt fideiussores de representando. istam differentiam carceris ꝛ vinculorum facit tex. in.l. verum est.j.de verb.sign.pro qualibet ergo causa ex quauenit imponenda pena corporalis detineri debet sed in modo detinendi est differentia vt.s̄. dixi. ¶Quero † quid si venit imponenda pena pecuniaria:ꝛ in defectum venit pena corporalis imponenda:vtrū tunc debeat personaliter detineri; puto q̄ sic:quia possibile erit penam illam imponi ex hoc delicto:vt dixi.s̄. titu.ij.l.ij. ꝛ ideo tenēdus est eodem modo quo. s̄.dixi. † Sed quid si vult dare fideiussores idoneos:vel vult facere depositum de illa pecunia in qua venit condemnandus: an tunc est relaxandus fideiussoribus. Respondeo non est relaxandus fideiussoribus. cum enim pena corporalis debeat solui a in defectum si soluere non poterit pecuniariam penam: possibile est quod fideiussores efficiantur interim non soluendo:vel pecunia depositata forte periret.et sic si ille reus non esset presens pena deluderetur: et per hoc apparet responsum ad.l. nemo dubitat. infra de regulis iuris. quia fateor quod ille qui facit depositumvel dat fideiussores est soluendo tunc cum dat eos:sed non est certum quod erit soluendo tempore facte condemnationis. quis † ergo erit modus si vult non detineri illo casu. Respondeo quod soluat pecuniam fisco transferendo dominium in eum sub hac conditione. si condemnabitur.vt.l.si sub conditione.supra de solu.tunc enim non potest accidere quod pena non sit soluta.quia non est depositata in specie sed iam soluta in quantitate: ꝛ sic perire non potest. ¶Alterius pro examinatione glos. quero vtrum confessus de maleficio semel sit necesse qꝫ iterum confiteatur b. dicit glos. quod sic vt hic:ꝛ l.si quis in ea. C.eodem.breuiter Francis. accurs: etiam hoc tenebat.sed Azo.in summa. C.de confes. dicit aut quis confitetur crimen sponte: et sufficit vna confessio: aut confitetur metu tormētoꝝ ꝛ requirit quod perseueret in confessione. hoc probatur.j. eodem.l. si confessus. probatur etiam.j.de questio.l.j.§.questio.ꝛ.§. si quis vltro. ita etiam sentit Lyn.in.l.si quis in ea. C.eodem. ꝛ ita tenet Bul.de suza.ꝛ Odof.ꝛ ita seruat consuetudo.

1 ☞Abolitio generalis non refertur ad carceratos.

2 Statutum quod banniti possint rebannire soluta b certa pecunia quod non trahitur ad bannitos qui sunt carcerati.

Si qui seruus. In causis capitalibus seruus exvinculis causam dicit:nisi p eo dominus vel extraneus satisfecerit:ad qꝫ admittentur etiam post q̄ seruus fuerit vinculat⁹. hoc dicit in.§.solet ponitur bonus casus. ¶Ista ergo ex.l.nostra illud quod dixi in summario.

1 ¶Secundo nota.† ver. illum dubitationem auget.quod abolitio generalis non refertur ad eos qui sunt in carceribus.quod p̄stat argumentuꝫ:

2 ad.q.†.quod quando fit statutum quod exbanniti possint extrahi de banno soluta certa quantitate non porrigatur ad exbānitos qui sunt capti ꝛ carcerati. dicam de hoc.j. ad turpil.l. domicianus.

¶Item oppo.j.eodem.l.proxi. Respondeo quod istud quod hic dicitur de fideiussoribus non ha- 2 bet locum vbi est graue scelus. ¶Item oppo. ꝛ b videtur quod serui non possent accusare de crimine capitali vt.l. hos accusare.§.omnibus.s̄.titu. c j. Solu. vt ibi dixi. item videtur quod in crimine capitali non admittatur alius vt.l. penulti.§. ad crimen.s̄.titulo.ij.Solu.vt ibi dixi.item quod hic dicitur de satisdatione intellige de satisdatione de stando in certo loco vt dixi.supra. l.proxima.

1 ☞Vocatus ad iudicium ob vnam causam non potest propter aliam vocari.

2 Citatus pro duabus causis quando provtraq; debeat comparere.

3 Si iudex citat aliquem qui propter iustam causaz nen tenebatur comparere: ꝛ tanq̄ contumacem procedit processus est ipso iure nullus si iudex hoc sciebat: alias per appellationem irritatur.

4 Carceratus ex vna causa quando possit ob aliam ibi recommendari.

5 Si vna recōmendatio carcerati fit pro executione: ꝛ scōa est facta per processum qñ secunda impediat executionem prime.

6 Carceratus iniuste quando possit pro causa iusta ibi recōmendari.

Qui exhibendi. ¶hic est valde not.

1 §.Qui ꝓpter† vnuꝫ
2 crimen detinetur a vel ad iudicium euocatur:propter aliam causam euocari non debet.hoc dicit. ¶Oppo. de.l.sed ꝛ si quis.§.illud.s̄. si quis cau. solu.pro crimine ante admisso non potest citari. vt hic.secus in crimine commisso post: vt.l. con- d tra.cum enim ex suo delicto ꝛ sua culpa accidit quod de nouo trahatur ad iudicium:est quid sibi imputetur. ¶Secundo oppo. de.l.qui de crimine.C. de accusatio. due possent esse solutiones. vtraq; est verissima. prima citatus ob vnam causam non potest citari ob aliam pro illo eodem termino, vt hic,ꝛ.l. quicunq; , in princip,s̄,de in ius

¶Detinetur.ponit hic Ang.q. vnam de qua per Ro.in.l.stipu.§.inter certam.in prin. de verb.ob. ¶Pro huius declaratione no.p.§. qui ad maius tribunal vide glo.ꝛ doc.ꝛ ibi Bal. vbi plene dixi in.c.cum parati de appel.vide Dominicum in.c.si episcop⁹. xvj.dist.vide Bart. in.l.ij.§.j. ff. si quis cau.vbi pl̄ che loquitur. And. Barba.

¶Quando quis citat. Quero si citatus est aliquis pro duab⁹ cau sit vtrū ad ambas teneat rūdere ꝛ si pcedat an p̄cessus sit null⁹. sed q̄d si accusat coradi uersis iudicib⁹ de eodē crimine coā q̄ cōparere teneat vō Bal.in.l. senat⁹. C. q̄ accu.ꝛ ō hac materia p Bul: de cug. et Bal.in.l. ij.alias.iij. §.j.s̄.si qs cau.

¶Locus gratificatiōi. adde Ang.i. d. l.p̄.§.j. de re iudi. et Ange.i.l. senat⁹. C. qui accu.

voc.sed pro alio sic.vnde vna die respondebit alteri cause:quod potest fieri vt.d.l.qui de crimine.ꝛ ita intelligit glo.ꝛ bene.vel aliter ibi loquitur quando citatur coram eodem iudice.hic vero quādo citatur coram diuersis iudicibus.ꝛ etiam est vera solu. ¶Item oppo. de.l.contra pupillum.§.is qui ad maius. s̄. de re iudica. Respondeo ibi loquitur quando vnum tribunal est maius altero: tunc ad illud debet accedere. hic vero loquitur quando ista tribunalia sunt equalia.vide gl. que incipit scilicet cū in prima cā. ¶Pro huius † declaratione b licet alias dixerim in.l.cōtra pupillum.§.isq; ad maius.rū ex hoc distinguitur quando quis citatur c pro duabus causis vtrum pro vtraq; debeat respondere. dic sic.aut causa aliqua propter quaz citatur emergit suo facto post primam citationē ꝛ tunc imputet sibi quia in vtraq; respondere tenetur vt.l.sed et si quis. §.illud. s̄.si quis cau.aut vtraq; causa emergit ante ꝛ tunc aut citatur coram eodē iudice: aut coram diuersis. Primo casu in vtraq; respondere tenetur. vt.l.qui de crimine. C. de accusa. Secundo casu aut vnum auditoriū est maius altero:tunc debet accedere ad maius auditorium. vt.l.contra pupillum.§.is qui ad maius. s̄. de re iud.aut auditoria sunt equalia.et tūc aut vna causa est tempore peritura:alia nō:et ad illam debet comparere: vt hic. aut nulla causa est peritura tempore: et tunc aut vna causa est maior et grauior altera.et ad illam tenetur respondere. d l.contumacia.§.j.s̄.de re iudi. si vero cause sunt equales tunc si quidē citationes processerunt successi ue vna post aliam debet comparere coram primo vt hic.et.l.quicunq;. s̄. de in ius vocan. si vero processerunt simul citationes: tunc est locus gratificationi b: quia debet ad vnam prius accedere quam vult. argumentum leg. si quis in graui. §. si cum oēs.s̄. ad filleianum.vbi cunq; autem dixi vnam causam preferendam : intelligas: non vt alia causa simpliciter relinquatur: sed pendente necessitate prime cita

a ¶Et ibi tetigi. Adde Barto. in.l.ij. in fi.ff.de in ius vocan.

b ¶Ulterius quero. vtrum quis possit recommendari in carceribus. vide in.l.fi cui.§.sacrilegij.ff. de accu. et Bar. et docto. in.d.l.j.j. nil nopen. app. Bal. in.l. sed si hac. de ius vocā. vide rapha. in. d. l.j. nil noua. et vide ange. in.l. nemo carcerem ifi. de exa. tribu. Adde an qs possit recōmēdari in carceribus et cautelā ne recommēdetur per Baldum. consil. ccclxxxiij. libro.ij.

c ¶Sed pone. Adde Bar. in.l. sed eximēdi. §. item si quis. ff. ne quis eū et Bal. in auf. ei qui. in.iij. col. C. de bo. auto. iudi. possidē. et Bal. in.l. legata inutiliter. de legat.j. et Bal. in.l. fi.§.penulti. et finali post Barto. ff. quod me. cau. tionis non respondeat alteri cause. postea ad aliam causam respōdeat. ita dicit glo. hic. et in.l. qui de crimine. C. de accu. ¶Circa boc quero: quid † si iudex cōtra talem qui propter iustam causam non tenebat ire processit tanq̄ contra contumacez: an valeat processus vel sit ipso iure nullus: ¶Respondeo: si quidem iudex causam istam sciebat: tūc processus est nullus ipso iure: alias deberet irritari per appellationem. ita nota. per glossam in.l. quesitum. ff. de re iudicata. et ibi tetigi[a]: facit quod dixi in.l. contra pupillum. §. is qui ad maius. de re iudi. ¶Ulterius quero † vtrum[b] positus in carceribꝰ ex vna causa: posset ex alia causa ibi recōmendari? Pro qua questione examinanda sciendum est: q̄ quādoq̄ quis ponitur in carceribus ad executionem criminum faciendā: quandoq̄ quis ponitur in carceribus ad processum donec processus expediatur. ¶Circa primum est aduertendū. quādoq̄ vtraq̄ executio debet esse corporalis. et hic aduerte. qñq̄ causa propter quam. primo incarcerat habet extingere executionem secūde cause. verbi gratia primo est carceratus propter vnam condemnationem capitis: secundo carceratur propter vnam condemnationē furcarū. et isto casu debet aduerti vtrū executio fiat propter illud crimen quod erat grauius: et ideo illa recōmendatio prevalebit que fit ꝓpter grauius crimen. Probatur in.l.j.§. fi.j. nil noua. appel. pen. si vero executio facta ex prima causa non absoluebet executionem que debet fieri ex secunda: q̄ primo est recommendatus propter vnam condemnationem que reperitur in amputatione manus. Secūdo recommendat propter condemnationem que reperitur in amputatione pedis: tunc etiā prima recommēdatio prevalebit vt prius executio illius condemnationis fiat. Item secunda valebit vt facta executione condemnationis prime fiat executio condemnationis secūde. etiam si fiat a diuersis iudicibus vt.l.si cui. in fine. ff. titu.j. quandoq̄ vtraq̄ cā est pecuniaria tunc dicas idem quod supra dixi in citatione verbali. qñq̄ vna causa est pecuniaria: alia corporalis et criminalis. tūc ꝓfert criminalis ciuili. vt.l. per minorem. ff. de iudi. et.l.fi. C. de ordi. iud. qō itellige nisi causa pecuniaria esset tēpore peritura vt hic in fi. ¶Tertio est † videndū qd si vna recōmendatio est facta pro executione: alia est facta pro processu. vtrū secūda recommēdatio impediat primam executionē. breuiter absq̄ dubio vt dixi vtraq̄ recōmēdatio valet quatenus in nullo se non impedirēt. sed si inuicez se impedirēt. exēplū pro pena capitis est recōmendatus[1] quis et accusat de alio crimine: ex quo imponit pena capitis: certe executio prima differtur si causa super qua debet secundo cognosci erat delictū grauius quā esset primū delictū: vt.l.j. in fi.j. nil no. app. pen. quod tene menti quia poterit vobis esse vtile quādo velletis facere differri primā executionē. Modo habes qñ quis pōt in carcere recōmendari et ex qua causa et ea q̄ dixi per alios non dicuntur. predicta vera quādo vna incarceratio fuit facta iuste † sz pone[c] primo fuit incarceratus iniuste an potest propter aliam iustam causam recommēdari ibi videatis in disputatione mea que incipit Zapus.

Duus pius. Istam.l. itelligas de fideiussoribus de non separando se de loco vt dixi. ff. l.j. plene.

Qua pena veniat puniēdus ille qui nō exhibuit reum quem promisit exhibere.

Fideiussor qui ꝓmisit de iudicio sisti tenet sistere vsq̄ ad sniam si simplr ꝓmisit sistere: si vero quandocūq̄ curie placuerit tunc etiā post sententiam. Promissor qui ꝓmittit presentare aliquē reū de pena capitali oz ꝓmittere certā penā que nō excedit modū taxatū in.l. eos. C. de modo mulctaruꝫ. Pena

4 Pena promissa: per eū qui promisit sistere reū cadit a se capitalis de cōsuetudine applicatur fisco.

5 Fideiussor qui promisit reū sistere cogitur exhibere post sex menses.
Consilium qō fideiussor promittat representare reum statim: et quod renuntiet beneficio de fideiussoribus.

6 Pena promissa per fideiussorem de exhibēdo reū: si nō exhibet exigitur a fideiussore officio iudicis. f

1 **Siquis.** Hec est bona. l. text. ibi pena pecuniaria † plectitur. dic que erit quāta fuit promissa: vel quantum est consuetudo: vel quantū iudex decreuit ab initio: vel arbitrio iudicis. vt.j. in ver. sed si neq̄. quem hic iunge. Text. ibi statuet. et hoc quando sine dolo. Si vero cum dolo tunc habet locum ver. puto tamen etc. quem hic in fi.l. habes. vides ergo[a] l. istam que ponit distinctionem suam perfecte qualiter veniat puniendus ille qui b non exhibet reum quem promisit. ¶Contra hoc opp. quod quis veniat puniendus in similitudine supplicij qua pena debebat puniri ille qui debebat exhiberi vt.l. ad commentariensem. C. eo. et.j. e.l. milites. so. hic loquit in fideiussore qui se obligauit qui ex suo ꝓtractu nō pōt se ꝓobligare ad pe- b c nam mortis vt.l. liber homo[c]. ff. ad.l. aquil. sed cōtraria loquuntur in officiali quem. l. ad hanc penam obligat. ¶Item op. de.l.ij. C. ad turpil. respon. illa debet intelligi ſm istas. ¶Circa hanc.l. c formantur alique † q. primo vsq̄ ad qō temp? fideiussor tenet representare istū. glo. dicit vsq̄ ad sniam nō post vt.l. grece. §. an ergo. ff. de fideiuss. et ita dicit glo. videte ego puto q̄ glo. dicat veritatem qñ fideiussor est simpliciter recept? de iudicio sisti. lata enim snia nō est necesse q̄ amplius sistat sed reqrit q̄ talis fideiussor sit in mora ante snias vt.ll. contra. sed qñ fideiussor accipitur de presen- d tando[d] eū quādocūq̄ curie placuerit. tūc isto casu nō est simpliciter fideiussor de iudicio sisti. cū ergo persona rei etiā post snīam requirat vt in eus possit fieri executio: credo qō teneat sistere. alias tenetur pena q̄ hic ponitur: sicut dicim? i eo apud quē res deponit in sequestrū: qz tenet sequester ad illā reddendam ei cui iudex iudicauerit vt. l. fi oleum. ff. de dolo. et.l. ꝓpie. ff. depo. et.l. seq. et.l. ei e apud. §. in sequestrum. eo. titu. ¶Quero vtrum e 3 fideiussor † iste cogat promittere certam pecuniē quātitatē. Dy. videt dicere qō nō. vt.l.j. ff. de ꝓto. stipu. breuiter in istis casus vbi pena corporalis vertit cū ibi nō cadat estimatio itereſſe debet qs ꝓmittere certā penam: vt ꝓbatur per text. ff. rem ra. habe. l. ꝓcurator ad exhibē. §. fi. ¶Sed quero quāta erit ista quātitas? Glo. hic dicit q̄ illa quātitas nō potest excedere modū positum in. l. eos: 4 C. de mō mul. ¶Item cōtra † cui applicabit ista pena pecuniaria? hic reperit qdā additio Dy. q̄ videt dicere q̄ applicet actori si fuit presens: et fuit stipulat?: vt.l. si ꝓcurator. ff. si qs cau. sz ꝓsuetudo obseruat q̄ iste pene applicētur fisco: sicut quando ꝓcurator stipulatur applicatur domino: et sem per habetur respectus ad personā domini. vt.l. si 5 procurator. ff. si quis cau. ¶† Quero infra quātuz f

¶Uides ergo. Uide Bar. in.l.j. ff. eo. et Bald. in l.j. C. de exhi. re. et quod no. Roma. in.l.j. ff. si certa. et quod dixi secundum Ang. in.l. more rom? no. ff. de ferijs. et vide Ange. in.l. si quis post. ff. de testi. et text. in ca. clericus. de senten. excō. in vj. et per Abb. in rub. de fideiuss. et ibi quid si tempus iste fideiussor cogatur hūc exhibere et Dynus dicit quod post sex menses. vt.l. sancimus[f]. C. de fideiuss. videte. l. illa loquitur in fideiussore de iudicio sisti. sed hodie ista fideiussio fit alio modo: quia ꝓmittitur representare partem stadeiussor. Adde quod cōsuluit Bal. de eo qui fideiussit ꝓ famulo qui aliū vulnerauerat et famulus aufugit et vulneratus mortuus est: qual? fideiussor teneat: vide eius ꝓsi. ccciij. j. libro.

¶Non potest se. Mo. quod fideiussor non potest se obligare ad penam mortis: vide Pe. de ancha. in rub. de fideiuss. et ibi Imo. et legitur et no. in ca. cum homo. xxiij. q. v. et per doc. in.l. sciendum. §. penul. qui satisd. co. vide Bal. qui allt. illum text. in d. c. homo. in.l.j. C. ne fideiuss. do. den. in.l. pe. C. de pac. in. iij. col. et Bal. in.l. quoti. in princi. ff. de noxa. et oīno Bald. de pa. constā. in ver. ab vniuersitate. et ad materiam vide quod no. in.l. sepe. de re iudi. et Bar. in.l. quoti. ff. de noxali.

Andre. Pomate. ¶Liber homo. et ad hoc dene facit glo. iuncto text. in. c. cum homo. xxiij. q. vj. de quo Bal. in.l.j. C. ne fi. pro pa. et.i.l. quoruz. ff. de noxali. et in.l. qui crimē. C. qui accu. non posdixit tamen Bald. in ti. de pa. constā. in ver. abvniuersitate. quod licet de iure sit verum quod in criminalibus vbi ingeritur pena sanguinis non admittitur fideiussor: quod tamen in multis locis de consuetudine contrarium seruatur. et vide Raph. cuma. consi. xxxij. et Lepo. xxv.

d ¶Presentando. Si quis promisit presentare qñcunq̄ placuerit: vide que not. dixi in.l. grece. §. si post litem. ff. de fideiuss. et Bar. j. ea. l. et ad hoc qō no. Dy. in.l. continuus. §. cum quis sub hac. de v. obli. vbi tenet contra Bar. ibi: vt refert Bal. in.l. qui de crimine. C. qui accu. et vide aliquid per Roma. in. d.l. grece. et in.l. fi finita. in prin. et ibi ꝓ Ale. in prin. de dam. infe. Adde si quis promisit presentare curie quādocūq̄ voluerit. Ro. consi. cxxxvij.

e ¶Quero vtrū. Sz qd si fideiussor ꝓmisit q̄ staret vel pareret mādatis iudicis: dic q̄ et expirat lata snia: fz Bal. i addi. Spe. i tit. de reo. i ꝓn. i v. sz qd si qs. facit qō no. Dy. i. d. §. cū qs. et ad ꝓdicta vide oīno Ly. hic. et qō ibi pulcre ꝓ Bar. i dist. sua i. l. pe. C. de fideiuss. et si fideiussor ꝓsentauerit ꝓncipale: et postea aufugerit de carcere: an sit liberatus? Bal. q̄ sic: i.l. q̄ crimē. i. x. co. C. q̄ accu. et d eo q̄ ꝓmisit ꝓsētare an liberet vnica ꝓsentatiōe: vid oīno Pau. de ca. i.l. ij. §. fi. ff. q̄ satisda. cog. vbi oīno videas. sz an si i casu hui?. l. ꝓmittat certa pena i magna quātitate: an valeat si excedat modū. d.l. eos. C. de mo. mul. Bal. q̄ sic: i.l. qui crimē. in. viij. q. C. qui accu. et etiam videtur tex. hic.

¶Ut.l. sancim?. Et intellige ſm.l. penul. eo. titu.

ꝛ ibi vide Bar.

a ¶Sancimus. Vide Bal.in.l.ſi pacto quo penam. in fine. C. de pactis. ꝛ Bal. ꝛ Alexan. in.l.ij. §.ſ. ff. qui ſatisda. cogan.

b ¶Si confeſſus. Et ad iſta vide que dixi in . l.ſ . in prin.ij.co.

C. de confeſ. ēt pul a chre Specu. in tit. ō 6 accuſa . §. ſ . verſicul. quid ſi latro , et ibi per Joā . Andre. et ibi: an index poſſit condemnare confeſſum lz de illo crimine nō agere ſ : vide Bal. in. l. ictus fu / 2 ſtius. ff. de infami. C. eod. tit. in 3 l.ſ . §. et ſi ſeuerior. ꝛ

tim: ꝛ renuntiat expreſſe beneficio. b l. ſancimus a. et aliis beneficijs que fideiuſſoribus competunt. ꝛ ita con 1 fulo quod faciatis. ¶Quero † vtrū pena iſta debeat exigi ab iſto fideiuſſore: dato ſibi libello per ſyndicum communis ꝛ ſecuta ſententia: vel ſi index hoc faciat ex ſuo officio: Hic videtur in fine quod index faciat ex ſuo officio: quod ſatis puto eſſe verum. facit argu. quod not. ca. ad noſtram . extra de iureiuran. vbi dicitur qō in querendis bonis fiſcalibus: index poteſt ex ſuo officio procedere. argumen. ad hoc. C. de bo. vacan. l.ſ . lib. x.

☞ Confeſſus de crimine non ha / 2 betur pro condemnato ſecus in ciuilibus.

Confeſſio facta ſuper proceſſu inualido an ſit ſufficiens ad condem / c nandum.

Confeſſio extra iudicium non eſt potens ad condemnandum.

ſi vero. §. de viro . ſoluto matrimo . et hec facimus contra ea que voluit do. Anton. in. d. c . examinata. de iudi. qui ibi etiam reprobat Imol . per ea que voluit Innocen. in. d. c. qualiter. Barto. hic. et vide que dixi in. l. publia. §. ſ . de poſtu. ꝛ p opi. Bart . eſt tex. in ca. piſonis. ō reſtit. ſpolia . quam no. alb. baldus in au ten. offerat tur . in fine. C. de li. cōfeſta. ꝛ vide que i ſimili no: Bal. in. l. fina. in principio. §. ō edēdo. alias in . l. ſ . i fine pri. eo. titu. et predicta i tellige ſe cūdū glo: notabi. et ibi ſ. de q ſtionibus,

¶Si confeſſus.[b]

Videtis hic q † cōfeſſus de crimine non habetur p condemnato. contra. C. de con . l. ſ . reſpondeo ibi in ciuilibus: hic i criminalib⁹. ¶Item opp. d. l. proinde. §. fi. §. ad legē aq̄. Sol. vt ibi: dicit gloſſ. ſed eſt veritas q̄ tum ad onus faciende pbationis ab aduerſario habetur p conuicto: vt in ſ rio. ſed non quo ad condēnationē. debet enim cōdēnatio ſequi: vt hic. ¶Item opponi. §. de confeſ. l. iulia. Sol. ibi extra iudicium. ¶Circa hanc legem ſcimo vbi vnam. q. notabilem. † ponamus q̄ proceſſus eſt inualidus ratiōe accuſatoris vel alia ratione: reus eſt confeſſus crimen: vtrum ex ſola confeſſione: poſito quod proceſſus ſit inualidus ꝛ poſſit condemnari ꝛ Gloſſ. noſtra iuris ciuilis videtur dicere quod nō in. l. ſi filium. C. de libe. cau. Innō in. l. penultima. ꝛ ad predictā vide omnino Flori. in queſtione ſua incipiente: inquiſitus de deciſione primi dubij. ꝛ vide que dixi in. l. libellorum. in queſtione: qualiter debet exprimi perſona. §. titulo. ſ . et Bald. in. l. in. l. item exigit. de dolo. et clemen. conſti. de electione. et Bal. in. l. ſ . ſi men . fal. modo dixe. et quid ſi emanat ficta confeſſio ſuper inepto proceſſu: vt quia vigore ſtatuti contumax habetur pro confeſſo: vide Baldum in leg. ij . §. ſi actor. de iuramento calumnie. et dixi in leg. abſentem. ſ . de penis. ꝛ vide Bald. in. l. ictus fuſtium. de inſa . et adde quod Bald . in . l. ſ . C. de iudicijs. dicit quod vbi proceditur contra confeſſum non requiritur ordo iuris tanquam ſuper notorio . allega. Bald. in dicto capitu. ſuper inquiſitio . et predicta etiam ſunt vera vbi quis confiteretur in caſu in quo inquiri non poſſet. capi . euidentia de accuſationibus . et vide Angelum in leg . ſ . ff. de confeſ . et limita predicta niſi confeſſio emanaret poſt actum factum: puta poſt ſententiam: vt notat Bald: in leg. debitor. in fine. C. de hēre. actio . et quod dixi in leg . non tantum. de appella. contra hoc facit quod vult Bald. et Angelus in leg. ſecunda de liber. et poſthumis. et ibi refert Alexander. item adde quod Angelus in diſputatio . Aſtenſis miles . dicit quod confeſſio generalis inducit notorium: vt voluit Specula . in titulo . de not . crimine . §. iam . verſiculo notorium. et Baldus in leg . properandum . in fin. princip . C. de iudicijs. et quid ſi inſtantia eſt finita poſtea: eſt confeſſus ſ: vide Baldum in. l. nocen.

nocen. tenet expreſſe contra. extra de accuſ. c. qualiter ꝛ quando . Breuiter veritas eſt : quando q̄ quis confitetur extra iudicium. ꝛ tunc ex illa confeſſione: non precedente proceſſu: non poteſt con / a demnari. vt videbitis in. l. capite quinto. ſ . de adulte. facit quod no. a in. l. ictus fuſtium. §. de his qui notan. infa. ad idem. ſ . l. proxi. in prin. ſed ſi cōfitetur in iudicio. tunc aduerte aut confitetur delictum principaliter ꝛ per ſe: aut confitetur delictumper quandam conſequentiam incidenter. pri 13 mo caſu poteſt condemnari. caſus eſt hic. ꝛ quod no. Innō. in. d. c. qualiter ꝛ quando . extra de accu. facit extra de accu. c. ſ. lib. vj. Secundo caſu nō 14 b pōt condemnari b niſi precederet proceſſus. ita loquitur glo. in. l. ſi filium. C. de libe. cau. ad hoc facit quod dicam in. l. ij . §. ſi ex publico. ſ . de adulte. videlicet quando aliquis confeſſus eſt crimen ſuper exceptione: vel aliter conuictus: an debeat 15 condemnari.

1 ☞ Ex confeſſione facta coram iudice remittēte quis non poteſt condēnari ab eo cui remittitur.

2 Confeſſio de crimine facta per monachum coram abbate quod non probet coram legato ad quem fit remiſſio.

Confeſſio facta coram incompetenti qō non profit ad condemnandum coram competenti.

3 Confeſſio facta coram inquiſitore per hereticum: eum remittente ad iudices ſeculares pro exequēdo: quod non probat.

Judex exequens q̄ non tenetur ſtare proceſſui in dicis remittentis executionē: ſed poteſt de nouo cognoſcere ꝛ crimen examinare.

4 Bannitus captus ſtatim de iure communi nō debet puniri: ſed debet ex integro de crimine cognoſci: quia non habentur pro confeſſis: ſecus de iure municipali.

Fuga quid operetur. remiſſiue. 1

5 Conſilium q̄ bannito capto producatur bannū: ꝛ q̄ bānitus confiteatur qō eſt ille talis qui reperit bannitus ꝛ cōdemnatus pro tali crimine ꝛ tali tempore: quia poſtea poteſt executio fieri.

6 Denuntiator poteſt conſtitui a iudice vel ab vniuerſitate habente merum imperiū non mixtum. 2

7 Denuntiare non poteſt qui non poteſt accuſare.

8 Denuntianti delicta grauia non creditur.

Denuntiator ſi ponitur ad denuntiandū illud qō re ipſa. ꝛ vere inuenit in delictis non grauibus creditur eius denuntiationi.

Denuntiatori miſſo ad referendum illud qō repe rit ex auditu ꝛ fama aliorum non creditur niſi ad inquirendum.

9 Denuntiator non tenetur ſe ſubſcribere ſicut accuſator: ꝛ ſi non probat denuntiatū non punit pena talionis: ſed extra ordinem.

10 Judex ſuper denūtiatione duobus modis procedere poteſt.

Contra denūtiantē poſſunt opponi exceptiones que opponunt contra accuſantem: ꝛ quando.

11 Abſolutoria lata ſuper denuntiatione vel inquiſitione prodeſt reo ſicut lata ſuper accuſatione.

12 Denuntiator ſi maleficium quod ignorauit non denuntiauit non punitur.

proper andum. in fine. iij. columne. C. de iudicijs. ad hoc adde gloſ. in. c. ex penitētibus. l. diſtinctione. ꝛ eſt addi.

¶Facit quod no. Adde q̄ confeſſus non pōt opponere de ineptitudine libelli: ꝛm Bal. in. l. ij. C. de re iud. per. c. piſanis. de reſti. ſpol. ꝛ idē Bal. in . l. cum mulier. ff. ſolu. mat. ꝛ i. d. l. mercalē. C. de condi . obtur. cau. ꝛ vide Bar. et ad hoc no. vō docto. in . c. at ſi clerici. in ꝓnci. de iudi. ad de vt per Bal. con. cxlix . iiij. lib.

¶Nō pōt condemnari. An ex inordinato proceſſu poſſit quis condemnari: cum Bar. hic tenet Bal. in. l. ſ . ff. de iuriſdi . omnī. ꝛ in. l. qui iuraſſe. de iureiuran. allegat no. in. l. ait pretor. §. permittitur. de mino. contrarium videtur velle idem Barto. in. l. ij . §. quod obſeruari. de iura. calum. ꝛ in. l. vnica. C. de confeſ. vbi alleg. Innoc . dicere contrarium eius ad quod allegatur p Bal. in. c. ſ . per inquiſitionem . de electio . ſed contra iſtam doctrinam videtur facere communis doctrina docto. in. c. ſ . de accuſa. in. vſ . vbi dicunt non valere confeſſionem: vide bonum dictum Bald. in. l. ſ . in fin. princip. et in. l. properandum. C. de iudi. vbi vult q̄ perempta inſtantia ratione confeſſionis iudex poſſit cōdemnare. ꝛ eſt additio. adde quod Ange. conſilio. clxxvj. tenet gloſ. in. d. l. filium. et ita dicit ſe alias etiam obtinuiſſe in ſyndicatu cuiuſdam domi. Rayne . Lanfranchi de piſis poteſtatis Peruſij: qui quendam abſoluerat a confeſſione facta ſuper ineptitudine libelli. demuo inquiſitio , forma uerat et in ſyndicatu moleſtabatur.

¶ Competenti. Sed adde ꝙ ista talis confessio facta coꝝ incompetẽti iudice operatur quod cogat̃ existere reos: nisi diceret se aliter intellexisse ſm Innocen. in.c.per inquisitionẽ.de elect. facit quod ipse not.in.c.cum dilecti de succes.ab intest.ꝛ per omnes in c.at si clerici. de iudicijs. et Angel. in l.magistratibus. de iurisd.oiz iudi. ꝛ Angel. in.l.j. C.de confessis.ꝛ ibi a Bal.in pe nul. colũ. ꝛ adde qõ 3 licet delictũ sit notoriũ: etiã per cõfessionẽ nũqͣ tamen potest exequi a iudice in competenti: ꝓz Baldum in.l. magistratibus. C. de iurisd.oiz iudi. finaliter veritas est ista: quia casus est ꝙ iudex non habet necesse illi processui consentire: sed potest de nouo facere b pro cessum: ꝛ de nouo crimen examinare in tali confessione: vide Bal. in.l. in bonefidei. C. de rebus credi. in versiculo: item quero. ꝛ in.l. clarum. de auto. prestan. ꝛ Bal. in.l.j. in penultima colum. de confes. vbi dicit quid facit iudicium. ꝛ vide de his latius per Alexandrum in dicta.l.magistratibus. post doctores ibi.

Abbas sancti Petri cepit monachos suos: qui confessi sunt crimen coram eo. demum eos remisit ad legatum cum eorum confessionibus. querebatur an ex illa confessione 4 essent condẽnandi a legato: dictum fuit ꝙ non. casus est hic. sed dicetis vos non esse dubium: ꝙ iste confessiones non prosunt ad aliquem con c demnandum taqͣ facte coram iudice non competenti[a]. vt.l.ij. C. ſi a non compe. iudi. per totum. ꝛ extra de iudi. c.at si clerici. ¶ Sed posset dubitari. quid † de confessione facta coram iudice competenti. exemplum: inquisitor heretice prauitatis processit contra quendam: et eum condemnauit de hereſi: et eum tradidit iudici seculari: an iudex secularis debeat cedere illi sententie: ꝛ illi processui: ꝛ sic executionem facere: anvero debeat de nouo formare processum: ꝛ tex. videtur ꝙ debeat executionem facere. j. eo. l. non est dubium. Guil. de cu. tangit hãc. q. in.l. magistratibus. ſ. de iurisd. oiz iudi. finaliter veritas est ista: quia casus est ꝙ iudex non habet necesse illi processui consentire: sed potest de nouo facere[b] processum: ꝛ de nouo crimen examinare in tali confessione: vide Bal. in.l. in bonefidei. C. de rebus credi. in versiculo: item quero. ꝛ in.l. clarum. de auto. prestan. ꝛ Bal. in.l.j. in penultima colum. de confes. vbi dicit quid facit iudicium. ꝛ vide de his latius per Alexandrum in dicta.l.magistratibus. post doctores ibi.

b ¶ Nouo facere. Contrarium tenet Ange. in.l.j. d C. de exhibendis reis: per.c. presidẽtem. extra de hereticis. ꝛ in.c. inquisitionis. ſ. nunqͣ. eo. titu. in sexto. vt no. Inno. in.c. pastoralis. de offi. delega. ꝛ in.c. cum in iure peritus. eo. ritulo. ꝛ sic cum ibi legi tenui opi. cõtra Bar. ꝛ etiã cõtra Bar. tenet Ange. in. d. c. inquisitionis. ꝛ Ant. ꝛ Imo. in.c.j. de offi. ordina. ꝛ est etiam addi.

c ¶ Exbanniti. Mo. ꝙ alibi non reperies ꝙ banniti non sunt statim puniendi: nec statim habentur pro confessis. vide Bal. in.l. errorẽ. ad finem. C. de iuris ꝛ facti ignorantia. ꝛ in.l. ita demum. C. de procurato. ꝛ in.l. ij. ſ. finali. ſ. de iuramen. calumnie. ꝛ Barto. in.l. quicunqͣ. C. eodem. ꝛ vide glo. in.l.j. ꝛ ibi Bal. post Ly. C. de requiren. reis. ꝛ Bal. in l. neganda. in penul. colum. C. qui accusare. ꝛ adde ad hanc materiam Barto. in.l. illicitas. ſ. finali. de offi. presidis. ꝛ que contumacia requiratur. vt quis bannitri possit: vide Barto. in.l.j. ſ. finali. ff. ſi quis ius dicen. non obtemperaue. ꝛ qualiter renocetur: videque dixi in.l. relegati. j. de penis. Itẽ istis adde que no. in.l.j. j. de requiren. reis. in gl. magna. in prin. ꝛ adde glo. in.l.j. ſ. finali. in gl. magna. i ꝑn. fi qslius dicen. nõ obtempera ue. vbi dicit ꝙ multa non potest peti ut re actionis in factũ. ꝛ adde oino ibi Bald. ꝛ vide practicam bãni per Lanoni. in.c. ij. de constitu. ꝛ qõ no. Pau. de leaza. in pemio clemen. ꝛ vide j. de requiren. reis. in.l.j. ꝛ late Ang. in disputatione incipiẽte: duo adinuicem litigantes. Adde qõ Jo. andr. in addi. Specula. loco alle. per Bar. formatquestionẽ de eo qui fuerat per iudicem condemnatus ad truncacapitis ob contumaciam qõ nihilominus si reperiatur potest de sua innocentia docere: ſm Guidonem de suza. in.l. seruum. ſ. si publice non habentur.

re: ꝛ ſm ꝙ sibi vibebitur poterit eũ punire: vt in auten. de sanctissi. episco. ſ. si vero crimen. collatio. iij. ¶ Ulterius vos videtis hic in versi. ꝛ sic diuus plus. † ꝙ annotati non debent haberi pro condẽnatis: sed debet ex intẽgro queri. pro hoc dicit Dy. ꝙ nunqͣ alibi inuenies ꝙ exbanniti[c] non debeant statim puniri cum capiuntur ꝛ non habentur pro confessis nisi contineatur in.l. municipali. sed debet queri de crimine quasi de re integra: licet multum faciat contra eos fuga. vide te domini quid operetur fuga. nõ dico hic: sed dixi in.l. lege cornelia. ſ. ad fil leia. ꝛ si ibi non dixi alibi repetam. Specu. tangit hoc dubium in titu. de accusa. ſ. sequitur. versi. sed pone. a. ꝛ ibi videtur dicere idem: que verba sine dubio vera sunt ſm iura communia: sed ſm statuta ciuitatũ Italie secundum que exbanniti habentur pro confessis ꝛ sententia fertur in eos taqͣ in confessos: tunc cum sint capti post condemnationem non est opus nouo processu: ꝓz sola executio. ꝛ hoc pluries practicaui † ꝙ exbannito producto coram te facias reperiri bannum: ꝛ facias confiteri qͦ[d] est ille talis qui repe

statamen. l. qui habebat. ad idem quod no. in.l. qui furasse. ſ. qui parti. de iureiuran. et eodem titu. l. eum qui. ſ. in pluribus. vbi non presumitur plu a ralitas. et ad hoc facit quod no. ¶ Cynus et Bald. in.l. ſi qua per calumniam. de episco. ꝛ cleri. et dicit qõ bar to. hic loq̃ tur de cautela. ꝛ si aliter intel lexisset nõ 6 plene consideraſſet hunc punctum sicut Specula toꝛ acci dit in fine lecture. et vide Bar a tol. in.l.j. C. ſi vnus 7 ex pluri b[a] appel. et ita etiã quod i no mine non presumãt pluralitas reperitur a consuluiſſe Ange. ꝛ s vidẽ ad materiã q̃ dixi in.l. ſi is qui reus. ſ. de publi. iudi. i. ix. col. ꝛ de hac pluralitate nõ presumẽda no. pulcre per Jaco. butri. in.l. ij. de erro. aduo. ꝛ ibi Bal. de b quo vide Bal. in.l. edita. in penul. col. C. de edendo. ꝛ dicit Bal. in.l. fina. C. de reb[9] credi. qõ non presumitur quem testamentus fecisse nisi semel tãtum. tm̃ in hoc vide quod no. Bar. ꝛ Bald. in.l. ij. C. de testa. et de hac pluralitate vide qõ no. Bal. in.l. neqͣ natales. in princi. iij. colum. C. de proba. facit quod simpliciter no. Bar. in.l. ij. in fi. quẽad. testa. ape. ꝛ Bal. in.l. in exercendis. in. iiij. colũ. C. de fide instr. ꝛ vide qõ no. Imo. post Bar. in.l. scire debemus. in fi. prin. de ver. obli. ꝛ non presumitur nisi vnicum dominiũ ꝛ vnicus contractus: als vnitas. c. cum Joannes. de fide instru. ſm Bal. in l.j. in ij. col. C. quando prouo. ꝛ in nomine nomis non presumit̃ pluralitas nisi ostendatur: ꝛ ita sufficit allegare nomen sine cognomine. l. si rem. i ver. licet. ꝛ ibi no. Bar. ff. de rei vẽdi. itẽ nõ presumitur pluralitas nisi ex propositionibus partium contrariuz appareat. puta qͣ vna loq̃tur de ꝑcto solẽniter facto: alia pars dicit solenniter non facto: ꝛ sic de alijs actib[9] cõtrarijs: vel si yn[9] de facto vno dicit: alius de alio. ita intelligit̃ ꝑ Ja. butri. et Bal. in.l. ij. C. de bono. posſeſ. ꝓz tabu. ꝛ ibi et Bar. dicit do. Ant. in.c. i presentia. esse ibi tex. in ꝟsi. neroni. ꝙ actuũ multiplicatio nõ ꝑsumitur. idẽ Butri. in.l. optimã. de ꝛhen. ꝛ omit. stit. ꝛ no. Bal. in.l. cõuenticulã. in. v. col. cũ seq. de episco. ꝛ

cle. Adde an pluralitas ꝑsumat̃. Bal. ꝟsi. lxxiij. v. lib. vbi reprehendit Bar. hic.

¶ Doc ponit tex. Adde qõ denũtiatores debent in principio eorũ officij iurare: ſm Ang. in.l. si vacantia. in prin. de bo. vacan. lib. x. Itẽ adde ꝙ qui nõ põt accusare potest tã de nũtiare. l. j. et ibi Bal. C. ſi tutor non gessit. ꝛ an denuntiator puniri possit. Add de qõ nõ: punit̃ etiã in casu: de quo per Bal. in. l. ij. C. de error. aduo. ꝛ vide Sali. in. l. ea quidẽ. C. de accu. Item puniturpena falſi. l. lege cornelia. ꝛ ibi Bart. j. de fal. et punitur in expensis: ſm Bald. in.l. sancim[9]. in. xij. questione. C. de iudicijs.

¶ Inuenisse. Quero statutum dat premium accusatori: vtrum id habeat denuntiator. Gui. de suza. in. q. statutorum in. q. que inci. sed pone statutum est Regij quod accusans ludẽtes ad taxillos ꝛc. dicit ꝙ sic: arguendo ad vtrãqͣ partem. all. de iu. patro. l. eum qui. ſ. non tãtum. l.j. ſ. incidit. ad turpillia. ꝛ quod dicit Spec. in titu. de inquiſi. ſ. nũc tractemus qualiter. ver. ex quo de vi. cum seq. ꝛ facit. C. de accu. l. ſi q̃s. ꝛ tex. bonus in. d. l. eum qui. ff. de iu. patrona. nõ ob. de bo. lib. l. qui cũ maior. ſ. accusasse. ꝛ l. in seruitute. ſ. ſi pacifici. et qõ habetur in.l.j. C. ſi tu. non ge. quia illud est verũ inspectis verbis edicti que hic non sunt limitanda: quia statuta recipiunt distinctionem ꝛ determinationem legis. l. creditor. j. rñſo. qui po. in pigno. habe. l. sed ſi lege. ſ. vt gradatim. de mune. ꝛ honore. ꝛ vide Sali. in. d. l. ea quidẽ. C. de accu. et Angel. hic. ꝛ Bal. in.l.j. C. de op. lib. et Spec. ꝛ Jo. An. in tit. de renũ. ſ.j. sed an isti denũtiatores possint corrigere errorẽ suũ: vide tex. ꝙ ſic. i. c. petera de testi. cogen. itez no. ꝙ isti denũtiatores denũtiare beneficia nõ debẽt q̃ nõ sunt cõmissa eorũ tẽpore. arg. c. episcop[9]. xxxv. q. vj. ꝛ an possint esse testes sup eo ꝙ denũtiãt: vide tex. in. c. in omni. de testi. ꝛ no. Bar. j. ea. l. in fi. Adde an si statutum det premium denũtianti maleficium illud habere debeat syndicus denũtians. Bal. consi. cij. v. lib.

a ¶Quero vtrum. Vide Bar. in l. ab executione. §. nuntiatores. ff. ad turpillianum.

b ¶Denuntiatores. Als ad turpil. ꝛ ibi vide Bar.

c ¶Quero quid. Adde tex. ꝛ ibi Bal. in l. f. C. de p̃ua. carce. adde tamen ꝙ etiam postea quando scit tenetur de

nuntiare. l. f. cuz ibi no. p̃ bal. C. de fal. mone. et Bal. in l. f. de his qui latro. occulk. et ibi quãdo p̃sumatur scire. ꝛ qõ no. Bald. a in l. f. §. oc cisorum. s̃. ad silleia.

de offi. p̃fe. vbis. facit. s̃. titu. f. l. leuia. si vero officialis non mittitur ad referendum illud quod videt: ſz illud quod reperit ex auditu et fama aliorum: tunc istis officialibus non creditur: sed sufficit ad inquirendum non ad puniendum. ita potest intelligi. l. ista: et simi. s̃. all. quãtum vero ad inquisitionem faciendam super ista denuntiatione: tunc talis denuntiatio prodest: vt hic.

d ¶Puniendus. Adde quod contrarium vult Bal. in l. duobus. §. fi. de iureiu. ꝛ Sali. in l. ea quidez. C. de accu. et dicit Bald. no. in l. f. C. ad macedonia. quia requiritur quod constet de diligenti inquisitione syndici denuntiantis. Sed quid si statutũ dicit quod teneatur infra tres dies denuntiare maleficia protestata. dic quod incipit dies currere a die protestata nõ a die p̃missi maleficij. l. fi. ꝛ ibi Bal. C. de nego. gestis.

e ¶Quero. Quid si denuntiator preuentus est ab aliquo ꝛc. adde Bal. in l. sororem. C. de his quibus vt indignis. et ibi etiam Bart. ꝛ adde ad materiam quod pulcre no. Bar. in l. §. accusatorẽ. ad turpil. ꝛ vide quod ipse no. in l. cum quidam. §. quod dicitur. ff. de acquiren. heredi. et quod not. Bal. in l. si quis non dicam rapere. in. vij. colum. C. de episco. et cleri. vbi etiam dicit: ꝙ tales denuntiatores tenẽtur de exactissima diligentia. et ad Bar. hic adde Salice. hoc idem tenentem in l. ea quidem. C. de accusationib⁹. sed Rom. in l. penultima. ff. ad silleia. dicit ꝙ si aliquis minus bene denũtiauerit: licet preuenerit denuntiatorem ipse denuntiator tenetur ad interesse reipublice. ita tenet Albericus de rosate in questionibus suis: vt ipse refert. sed quid si aliquis vt quilibet de populo denuntiauit postea creatus est syndicus: ꝛ iterum non denũtiauit: an incurrat penam statuti? dic qõ non: p̃m Bal. et Imolam per illum textum in l. si quis heres. ff. de iniusto et irrito testamento: ꝛ coram quo iudice teneantur denuntiare. vide Bal. in l. f. C. de priua. carce.

ff ☞ Andre. Pomate. ¶Non punitur. Vide Alex. consil. lxiiij. columna. ij. in fine. volu. iij. vbi infert ad pulcrum casum. verſiculo: ex hoc quod vult. vi de aliqua ad hec per Feli. in capitu. in nomine. de testibus. et in capitu. veniens. in princi. eodem titulo.

g ¶Teneãtur denũtiare. Sed vtrũ teneantur seipsos denũtiare: dic ꝙ non: ſz Bal. in l. f. in fi. C. in qui. cau. in integ. resti. nõ est necessa. ꝛ hic adde: gl. ꝛ Sali. in l. ea quidem. C. de accusa.

accusat ꝛ Breuiter tex. habetis quod non: vt. l. ea quidem. C. de accu. ꝛ extra de accu. c. super his. ſz dicetis vos: hoc est contra hanc. l. in fi. vbi si non probat punitur. ꝛ idem dicitur in. l. ab accusatiõe. §. nuntiatores b. f. ad turpil. Sol. fateor quod denuntiator qui non probat punitur. quia debet ad probandum assistere denuntiationi. vt hic. ꝛ. l. ab accusatione. §. nuntiatores. sed non punitur ad penam talionis: sed punitur extra ordinem: vt hic dicitur. hoc probatur extra de calumnia. capi. fi. et quod ibi not. ¶Ulterius quero† quid sit officium iudicis super denuntiatione. ego dico quod iudex super denuntiatione potest procedere duobus modis. vno modo super denuntiatione simpliciter procedendo: et isto casu possent opponi omnes exceptiones que contra accusatorem possent opponi: dicendo: talis non est legitimus denuntiator: et sic vt supra dixi: potest etiam iudex procedere per inquisitionem quam facit propter illam denuntiationez: tunc ille exceptiones contra personam denuntiatoris cessarent. hoc probatur per tex. extra de simo. ca. licet heli. ¶Ulterius quero †vtrum absolutoria lata super denuntiatione possit reo sicut absolutoria lata super accusatione: vt dixi in. l. si cui. §. ijsdem. s̃. titu. f. tex. videtur hic velle quod non: nam si bene respicias tex. si iudex non reperit veritatem maleficij sic denuntiati: debet pronuntiare illum denuntiatorẽ non bene denuntiasse. non dicit quod debeat reuz absoluere: vt dicitur hic irenarchã minus retulisse ꝛc. finaliter credo idem iuris esse siue quis absoluatur super denuntiatione: siue super accusatione: siue super inquisitione: vt dixi in. d. §. ijsdẽ. propter identitatem rationis. Non obst. tex. iste quia tex. iste tãtum loquitur de pronuntiatione que fit respectu ipsius denuntiatoris vt sic ipse veniat puniendus vel non. sed respectu rei renuntiati. tex. iste non dicit. ¶Ulterius circa lram nostram quero† q̃d c si talis denuntiator non denuntiauit: quia malefactores ignorauit: breuiter excusat? est: vt. l. si ideo: C. de his quibus vt indi. sed quid si non denuntiauit infra tempus sibi statutum quia maleficiũ fuit commissum occulte et clam? Respondeo: non venit puniendus d: vt. l. annus. s̃. de calum. ꝛ. l. f. §. ocisorum. s̃. ad silleia. et. l. semper. §. hoc interdictum. s̃. quod vi aut clam. ¶Quero e quid si talis denuntiator non denũtiauit preuentus ab aliquo forte ab iniuriato accusante: certe si non fuerit negligens non punitur f. vt. l. edicto. §. cum ante. f. de iure fisci. et. l. f. §. eleganter. de libe. agno. ¶Ulterius quero † an denuntiatores isti teneantur denuntiare delictum illud de quo non venit imponenda pena. de hoc dic vt dixi supra de publi. l. f. §. diui fratres. dixi in. l. si quis i graui. s̃. ad silleia.

h ¶Item quero † vtrum isti denuntiatores teneãtur denuntiare omnem personam delinquentem? Respondeo: puto quod non: quia illam personam quam denuntiator non potest accusare non tenetur denuntiare. vt. l. penul. et vlti. C. qui accusare non possunt. et per multas leges illi? titu. et etiã illas personas in quas inuiti testimonium non dicunt non possunt denuntiare: quoniam de denuntiatio

i ¶In testem admittere. Utrum iudex posset admittere denuntiantem in testem. adde quod Sali. in l. ea quidem. C. de accusa. dicit ea q̃ dicit Bar. hic esse vera: si iudex non procedit super denuntiatione: sed inquirit propter denuntiationem et famam ad

ei⁹ aures reuerberãtem: ita ꝙ quodam⁹ modo subdissimulatione trã- a firi nõ potest. ꝛ ita loquitur text. in. d. c. ſz olim: alleg. per Bart. hic sed vbi supra denũtiatione. p cedit: tũc denuntiator debet probare p testes idoneos: ꝛ nõ per se. qõ patet. qz si denuntiator nõ b probat incidit in penã: vt no. Barto. s̃. ea. l. ꝛ per

nuntiatio habet vim accusationis ꝛ attestationis: vt. d. c. in omni. extra de testi. Et ex hoc qõ dicit denũtiationem habere vim testis: si iudex ꝙ cedit super crimine denuntiato ꝙ inquisitionem potest dictum denuntiantez in testem admittere a: quod non est in accusatore: vt in. c. licet heli. extra de simo. ¶Ultimo nota † ex hac. l. in prin. p̃m Ja. de are. ꝙ delictum non potest probari per instrumentum: de quo dicam plene in l. in senatus. circa prin. f. ad turpil.

Olent. De hac remissione dic vt dixi. s̃. titu. f. l. si cui. in fine.

De militibus.

Uidistis de hoc. s̃. titu. f. l. finali. in fine. ꝛ videbitis in. l. f. ff. de re militari.

☞ Judex secularis cui tradit dãnatus ab inquisitore: nõ tenetur stare processui inquisitoris: sed potest ex integro processum facere.

Non dubium. b c Vide glo. q̃ incipit alias cõstituit. ibi: id est ꝓnuntiatũ est. vult dicere ꝓbatũ: vel vult consequens non est legitimus testis.

b ¶Non dubium. Quid si tempus non est appositum infra quod debeat denuntiari: quod debeat hoc fieri. et quid si ad eius notitiam finito officio vel ante peruenerit: an possit purgare moram: vide Bal. in l. cum ancillis. in. iij. colũ. C. de incest. nup. et ad materiam in simili dic vt habes in. l. fina. s̃. de iurisdi. omnium iudi.

c ¶In eos. Mo. ex. l. in eos. que est penul. cõtra frãgentes carcerem. ꝛ iste text. videtur destruere id quod no. voluit Bar. in. l. f. ff. de bo. eorum q̃ mor. sibi consciue. tex. in. l. milites agrum. §. penult. ad fi. de re mili. ꝛ de pena effractoris carcerum: vide Ange. in. l. f. de effracto. ꝛ Specu. ꝛ Joan. and. in titu. de p̃sump. §. ij. versi. violentia. ꝛ versi. quid de frangentibus. et adde ꝙ exiens carcerem inueniens aperta ostia non tenetur pena carceris effracti: p̃m Ange. per illum tex. in. l. verum. la. ij. s̃. de furtis. ꝛ in. d. l. f. de effracto. ꝛ quod nota. in. l. si quis. s̃. eodem. per Bar. sed Bal. in consil. quod incipit in christi nomine punitus. ꝛ articulus questionalis est an fugiens ꝛc. dicit ꝙ dum hic dicitur ꝙ aufugiens de carcere habetur pro confesso. est verum si pro speciali inquisitione erat in carcere: secus si pro generalissimo si pro speciali est: requiritur q̃ ad hoc vt habeatur pro confesso ꝙ aufugerit cum conspiratione: vt hic. si vero sine: tunc nõ habetur pro confesso: sed punitur pro motu iudicis: vt not. Bul. de cug. in. l. succurritur. ff. ex quicau. ma. et ibi Bald. ꝛ in. l. ad monendi. in. ix. col. s̃. de iurisdi. ꝛ an qui latitat ne carceretur dicatur aufugere ꝛ dic ꝙ non: p̃m Bar. in. l. f. in. iij. colũ. de edicto. vbi dixit: q̃d si aufugies ꝺ vna clausura remanet in alia an dicatur aufugisse: ꝛ quid de muliere q̃ aufugit cã euitãde libidinis: vt si mulier exiuit cuz licẽtia custodis causa explicandi rem. ꝛ an custos possit ei dare licentiam. Item quid si exiens carcerem cito reuertatur. an dicatur aufugere: dic ꝙ non. Bal. in. l. f. in vj. colũ. C. de fer. fugi. de materia vide Canoñ. in c. a nobis. de aposta. Adde quod consi. Bald. est ccxxx. f. lib. ꝛ incip. primus questionis articulus. ꝛ adde Joan. and. in addi. ad Specu. in titu. de p̃sump. in. f. addi. magna. vbi etiam ponit: quid si cõtra instrumentum productum ab actore opponitur falsitas: et accusatur notarius q̃ aufugit eius fuga an noceat actori: ꝛ an fuga faciat quem haberi pro confesso: vide Oldra. consi. lxv. incipien. hic agitur.

Milites. Mo. casum in quo ex delicto commisso fine dolo quis punit ad mortẽ.

☞ Qui eruptis carceribus fugiũt puniuntur de effractione carceris illa pena quasi maleficium vere cõmisissent propter quod in carcerez sunt missi.

Eos. c Vos habuistis. s̃. q̃liter puniantur persone q̃ nõ custodierit bñ. nũc se quit videre de p̃sonis custoditis d.

¶Personis custoditis. Adde ꝙ si reperitur aliquis mortuus in carcere tenetur iudex: p̃m glo. in l. cum ita. §. species. s̃. de lega. ij. ꝛ l. quẽadmodũ. §. iuratus. ꝛ ibi Floria. s̃. ad legẽ aquil. vtrũ autẽ ciuiliter teneantur tales custodes ad debitum fugietis. Mathesilla. dicit referẽs ita tenuisse Bul. de cu. in. l. quoties. C. de exac. tribu. ꝙ sic. ꝛ quidem ex illa. l. ꝛ vide. C. eo. l. ad cõmentarienses. ꝛ quod ibi Bal. vbi dicit ꝙ hec. l. habet locũ in custode castri. ꝛ vide que dicam. s̃. eod. l. si is cui. et Oldra. in consi. lxxxij. incipien. quidam ꝛc.

a ¶Non est facile. Vide hunc tex. allegari pro singu. per Roma. in nota. sus. xxxj. & vide. j. no. quod hanc. l. non est facile. que in. l. fi. summe not. Bal. in. l. si quis filio exheredato. §. eius. s. de iniu. testamen. & adde q hic est casus singularissimus: q custos carceris non tenetur de facto socij et ꝺ ideo: quia iuste cõfisus erat de socio. quod no. pro castellanis q̃ sepe sunt proditi a socijs: vt non teneãtur de facto sociorum. qõ tenemenți. an autem fugavnius fugientis sola sit sufficiens probatio contra cõmentariensem. Bal. in consi. inci. in christi noie: punctus & articulus qõnis &c. dicit q non: quia fuga vnius & cõtumacia nõ nocet alteri: nisi cõmentariensis esset in dolo & lata culpa. liquoties. C. de exacto. tribu. lib. x. quod no. Dy. in. l. j. C. quando ex fa. tutoris. & predicta probatio non extenditur ad aliũ in quo par culpa nõ requiritur. ad quod. l. j. §. de iureiuran. & l. eius qui. j. de iure fisci. et. l. qui repudiãtis. in fine. §. de inoffi. testa. & vide glos. no. in. l. cũ ita. §. species. de lega. ij. & adde Bal. in. l. ad cõmentariensem. C. e. & gl. in. d. §. species. alleg. Ang. are. in suo tracta. maleficiorũ. in ver. qui iudex dictũ Titium detineri fecit &c. in. ij. colum. Adde quando custos carceris teneatur de facto socij. Bal. pfi. ccxxxvj. iij. li.

b ¶Proximũ. Et de eo qui facit contra securitatẽ datam: vide Bar. in. l. iij. §. fi. j. de sica.

c ¶Securitatẽ. Nota q statutũ cõcedẽs generaliter absolutionẽ bis q̃ delinquũt nõ extẽdit ad delinquẽtes in crimine lese maiestatis: vt voluit Ange. in disputa. inci. exorta guerra. de quo p Alex. in. l. de pupillo. §. si pluribus. de ope. no. nũtia.

d ¶Securitas. Et de saluo conductu vide Bar. in. l. is q̃ reus. s. de publi. iudi. & vide Bal. in hac materia in. l. psentes. C. de his qui ad eccle. confu.

e ¶Intelligatur. Qualiter intelligat & socijs suis: & sic q cõcedit alicui securitas cũ socijs q̃ cõprehẽdant: vide qõ no. Bal. in. l. spadonẽ. §. idem autem. s. de excu. tu. p Ang. in. d. l. vtimur. de sepul. vio. vbi bellissime loquitur in materia.

f ¶Una vice tantũ. Vide do. Abba. ficu. plene distinguẽtem in. c. innouamus. quod est: c. ylti. extra de treuga & pace.

1 ¶Et no. hãc. l. † q illi qui eruptis carceribus effugiunt. puniuntur de effractiõe carceris: illa pena in qua punirentur si vere illud maleficiũ commisissent propter qõ in carcere sunt missi. videbitis. j. de effra. l. j.

2 ¶On est facile. No. hanc. l. & tene menti.

3 ¶Et no. versi. interdum. q si vnus de custodibus fugit cum persona custodita: quod parcitur alteri custodi remanenti.

4

5

6

7

8

a ¶Ad legem iuliã maiestatis. Rub.

b ¶Dixi. s. in genere: scilicet de publi. iudi. nunc sequitur in specie. et primo incipit dicere de grauioribꝫ criminibus.

c ☞Fides data hosti & inimico ciuitatis priuato non est seruanda: sed data a ciuitate sic.

1 Securitas q alia sit de iure gentium que cõcedatur legatis & ambasiatoribus: alia que datur per iura ciuilia vt euntibus ad nundinas.

2 Offendens ambasiatores & legatos punitur.

3 Statutũ q dat securitatẽ venẽtibus ad nũdinas q nõ cõprehendat bannitos nisi expresse dicatur.

4 Securitate data alicui & socijs secũ venientibus: an iudeus excludatur: & qui intelligantur socij. remissiue: & tamen nihil ibi dicit.

5 Securitate data alicui veniendi: an veniatur data securitas recedendi. remissiue.

6 Securitas si est data eundi & redeundi: an videtur datur pro vna vice tm̃: vel pro pluribus.

7 Pace facta inter duas ciuitates si aliquis de vna ciuitate alium offendit: videtur q incidat in crimen lese maiestatis.

8 Congregãs gentem in alia ciuitate q̃ in ciuitate Romana: non tenet. l. iuli. maie. sed. l. iuli. de vi.

9 Mittens nuntium vel literas hostibus: qõ incidit in legem iuliam maiestatis.

10 Proximum. b No. glos. que in cip. id est eos qui acceperunt &c. & ponit hic duas lectu. & vtraq est notanda: vt. j. dicã. Tu habes hic: q crimen lese maiestatis est illud q fit aduersus securitatem c populi Romani. ¶Contra hoc oppo. † q impune hostis populi Romani possit offendi. et fides data hosti non est seruanda. vt. l. j. §. non fuit. s. de dolo. Respondeo: fides data a priuato hosti et inimico ciuitatis: non est seruanda: vt ibi. sed fides data a ciuitate vel a magistro exercitus: est seruãda: vt hic. et. l. conuentionum. in princi. s. de pac.

11 ¶Circa hanc. l. quero † de qua securitate loquatur hic: Respondeo: debes scire q quedã est securitas que datur de iuregentium: vt legatis & amb̃siatoribus. & isti de iuregentium habent securitatem: & nemo impune potest eos offendere. vt. l. fi. j. de legatio. & l. sanctum. s. de re. diui. quedam est securitas que datur per iura ciuilia. exemplum: vt. quicunq vadit ad nundinas non debet. inquietari. vt. l. j. C. de nundi. tũc ista securitas que datur per iura ciuilia non porrigit ad hostes. vt. l. mercatores. C. de cõmer. & merca. & ideo licet statuto huius ciuitatis detur securitas venientibus ad nũdinas: non tamen poterũt venire exbãniti huius ciuitatis ex vigore illius securitatis: nisi expresse fit actum q exbãniti possent venire. & ita põt intelligi hic: q si a populo Romano detur expresse securitas hostibus: est seruanda fides. ¶Quero † fuit data securitas d per hanc ciuitatem cuidã et socijs suis secũ venientibus. modo cum illo veniebat quidam iudeus & fuit captus & derobatus: an illa securitas porrigatur ad istũ: & qualiter intelligatur e & socijs suis: nõ dico nunc: qr pendet de facto: sed tangã in. l. itẽ apud labeonẽ. §. tenetur. s. de iniur. ¶Tertio q̃ro † si est data securitas alicui veniendi: an videatur data securitas recedẽdi: istã. q. retigi vobis. s. õ sep. vio. l. vtimur. dic vt ibi. ¶Quarto q̃ro † data ẽ alicui securitas eũdi & redeũdi: an itelligat istã securitas q vna vice tm̃ f an pro

an pro pluribus: & do. Oldr. disputauit quandã. q. a in simili. & ex illius sol. possumus soluere hanc. fic. Quandoq securitas fuit determinate petita: & determinate data: tunc questio non habet dubium: b quia stamus certo: vt. l. continuus. §. cum ita. s. de ver. obli. Quandoq illa securitas fuit determinate petita: & indeterminate data: tunc intelligitur illa indeterminata cõcessio sm determinatam petitionẽ: vt inst. de inuti. stipu. §. preterea. & l. si fine. §. q̃ interrogatus. alis est sub. l. si defensor. s. de interrog. actio. Quandoq fuit indeterminate petita: sed fuit determinata concessio: & tunc stamus cõcessioni determinate. vt. l. j. §. de sol. sicut iudex qui indeterminatum iuramentũ taxat & limitatur vt. l. iij. §. penul. s. de in litem iurã. est enim in potestate iudicis limitare indeterminatã petitionẽ. Itẽ ẽ in ptate ei7 procedere: vel nõ. sic do fuit indeterminata petitio vel indeterminata pcessio: tũc intel 3 ligit p pma vice tm̃ a. vt. l. boue. §. hoc sermone. j. de verb. signi. cum simi. ita dicit Oldra. Predicta intelligo vera: nisi cõcessio sit facta pro certa causa: vtputa concessa est securitas veniendi & redeũ di pro pace fienda: tunc debet intelligi q posset b ire & redire b donec pendet iste tractatus pacis. argu. l. continuus. §. item qui insulam. s. de verb. obliga. facit. l. veteres. cum. l. seq. s. de iti. actuq priua. & hec sufficiant circa primam securitatem. 4 ¶Item potest intelligi hec. l. in securitate: hoc est quando † due ciuitates faciunt pacem insimul 1 & concordiã. hec est longa materia: quãdo aliquis offendit aliquem de ciuitate cũ qua est facta pax: videtur quod incidat in. l. iul. maiest. vt hic dicit. sed quia longa est materia non dico hic. ¶Item 7 dicitur7 hic † q armãtur homines. quero aliquis congregat gentẽ in alia ciuitate q̃ in ciuitate Romana: an incidat. in. l. iul. maiest. Dicit gl. q non c habet locũ in alia ciuitate c: quia cum hic dicat de vbe intelligitur de ciuitate Romana non autem intelligitur de alia: & allegat suas leges. Sed adc nerte q qui facit congregationẽ gentis in alia ciuitate tenetur. l. iul. de vi. vt. l. j. cũ seq. j. ad legem iuliam devi. & l. vlti. C. ad legem iul. de vi. ¶Alti. 8 no. † q illi qui mittunt nuntium d vel literas hod stibus incidunt in hanc. l.

1 ☞Ecclesia Romana quod damnet omnes qui dicunt se reges Sicilie.

2 Preparãs exercitium fine iussu superioris quod incidat in. l. iul. maiesta. d

Ciuitates Italie quod possunt preparere exercitum contra suos subditos.

3 Hac. l. tenetur non solum qui fecit sed etiam facere curauit.

1 ¶Ex. xij. tabu. Mo. istos casus: quia sunt multũ communes. & ex hoc qõ habes hic dic † q ecclesia Romana condemnat omnes istos qui dicunt se reges Sicilie cum non habeant regnum licite incidunt in. l. iul. maiesta. ¶Secun2 do not. † q ille qui preparat exercitum fine iussu superioris incidit in. l. iul. maiesta. sed hodie ciuitates Italie possunt licite preparare exercitum contra subditos & inimicos suos cum dominum

¶Prima vice tantum. Idem Bart. in. l. dotis. s. de iure do. & Ange. in. l. vtimur. de sepul. viola. et in. l. grece. §. post litem. s. de fideiusso.

¶Ire & redire. Adde q saluus conductus datus vsq ad tẽpus non intelligitur pro vna vice tantũ. sed q quoties voluit accedere propter tẽporis ad iectionez. quod ita debet limitari Bar. hic per. l. si cum in annos. C. quib. mo. vsufruct. amit. sm Rapha. in. l. si mihi & Titio. de ver. obli. p ibi not. per Bar. & per Ange. in. l. vtimur. s. de sepul. vio. per Joan. cal. in disputa. sua inci. ex octo studentibus. vbi facit mentionẽ de dispu. Oldra. & pro hoc. l. preced. §. et post litem. s. de fideiuss. & vide pro intellectu. d. l. boue. in proposito nostro omnino Bal. in. l. inuitus. C. de procura.

¶Alia ciuitate. Sed quando ciuitas non recognoscit superiorem esset idem q in ciuitate Romana. per no. per Bart. in. l. proxi. & vide que dixi in. l. fi quis pro eo. & adde quod habes per do. Mellum. de sancto Gemi. in suo tracta. bannitorum. in. j. parte secundi temporis. q. xv. qui refert not. consi. Bal. & vide per Moder. in. l. si familia. s. de inrisdi. omnium iudi. Adde qñ cõmittat crimen lese maiestatis. Oldra. consi. xliij.

¶Mittunt nuntium. Quid de his qui portant literas: vide Bar. in. l. j. §. incidit. ad turpil. & no. q in hoc crimẽ incidit qui facit papa viuente de papatu cõueticulã: sm Jo. an. in. c. vt mens. de elti. Item no. q non subditus nõ incidit in crimen. vt no. Bal. in. l. ij. C. de fal. mone. & tenens castrum rebellatum vel cõcitãs ppl'm õ rempublicã nõ incidit in hãc penã: vide in. l. j. & ij. & ibi Bal. C. de sedi. Adde quid de his qui spoliãt nũtios apostolicos: an incidant in hoc crimen. Ro. pfi. cccl xv. et q non subditus non committat crimen lese maiestatis: vide que in facto consuluit Oldra. consilio. xliij. & an positus ad confinia qui fuit inobediens dicatur incidisse in hoc crimen: vide Bald. consi. cxxxix. j. lib.

a ¶Mutuat. Mutuans pecuniā dicitur p̄stare auxilium.⁊ ad hoc vide que dixi in.l.fina. ſ.de publi.iudi.

b ¶Familia. Qualiter punitur qui abſtulit a familia aliquē condēnandum: vide Bal.in.l.addictos C.de epiſco. aud.⁊ ibi Lyn.⁊ a vide que ſcripſi in l.iij.ſ.trāſfugas. ſ. de fica. et qō no. Areti. inſti.de actio.ſ.penales.⁊ ad de qō not. Inn. in.c. ſane. de offi. dele. ⁊ doc.in.l. addictos. de appel. ⁊ vide bar to.in extrauagan. ad repri. in verſi. tangit. quid autē de eo qui receptat: vel occultat bannitū: vel debitorem ne capiatur. Bal.in.l.fi.de optio.lega. C.de ope.liber. dicit q̄ non tenetur ad delictum. ⁊ vide que habes in rub.ſ.ne quis eum qui in ius voca. eſt vi exi. an teneātur ad debitū cuſtodes carcerum creditoribus: vide que ſcripſi in.l.fi.ſ.ti.ſ.

c ¶Qualiter puniatur eripiens. Vide Bar. in.l.ſ. ſ.is videtur.in fi.ſ.ſi quis ius dicen'. ⁊ vide Bal. in.l. ſed eximendi. ſ.item ſi quis. ſ. ne quis eum qui in ius voca.

d ¶In queſtionibus. Aduertatis quiavbicunq; admittuntur iſti tales admittuntur ſine tormentis. hec ad accuſandum: ſecus quādo admittuntur ad teſtificandū: quia non admittuntur ſine tormētis. ita ſingu. voluit Jmno.in.c.cum. P. manconella. extra de accu.in glo.ſ.⁊ vide Bar.et ibi dixi in.l.ex libero.de queſtio.

e ¶Quero. Et propter hoc ſing. dixit Bal. in auſ. ſi dicat.in vlti.colū. C.de teſti. q̄ ſi ſtatuto caueat q̄ infamis poſſit pbare adulterium: qō licet adulteriū nō poſſit eſſe ſine mātimonio: q̄ nō potuerūt tales infames pbare matrimoniū: ⁊ hec facit: an diſponēte ſtatuto qō ſteat iuſo dānum paſſi q̄ nō ſtetur iuſo ſuo.⁊ vide in hac qōne: ⁊ in multis ſimilibus Bal.in.d.auſ. ſi dicatur. C.de teſt.

f ¶Per tuas. aduertatis ſm Ang. hic: q̄ illud ibi nō dicitur nec hic ibi placet: qz ſi admitterentur ad factū: ideſt ad accuſandū: ergo admittūtur etiā ad probandum omnia adminicula: ſine quibus accuſatio ſua nō ſortiretur effectū, vt. l. ad rem. ⁊ l. ad legatum. ſ. de procu. c. veniens. de accu. credit tamen Barto. dicere verum in his adminiculis que non ſunt de ſubſtantia ad fundamenta accuſationis. et ad Bartolum hic adde Benedic. de plumbi. in. l. etiam. §. abſens. in fine. ſ. de manu. vin. f

a ¶† Item no. q̄ quicunq; mutuat pecuniam dicitur auxilium preſtare ⁊ fauorem. ex quo habes q̄ ſi ſtatutū dicit q̄ quicunq; dederit auxilium ⁊ fauorē tali puniatur in tm̄. ſi quis mutuat pecuniam: ille dicitur preſtare auxilium ⁊ fauorem. de hoc auxilio ⁊ fauore qualiter intelligat requirit maguam indaginem: dicaz in.l.in furti. §. ope. ſ. de fur. ¶Item no.tex. ibi: item qui confeſſum. † ex quo habes qualiter debet puniri

b ille qui abſtulit a familia aliquem condemnatum vel cōdemnandū cū eſſet cōfeſſus de crimine. incidit eñ in.l.iul.maieſta. vt hic. qō tene menti. ſi vero aliquis eripit aliquem nō cōdemnatū vel confeſſum: habetis ⁊ vide Bar. in extrauagan. ad repri. in verſi. tangit. quid autē de eo qui receptat: vel occultat bannitū: vel debitorem ne capiatur. Bal.in.l.fi.de optio.lega. C.de ope.liber. dicit q̄ non tenetur ad delictum. ⁊ vide que habes in rub.ſ.ne quis eum qui in ius voca. eſt vi exi. an teneātur ad debitū cuſtodes carcerum creditoribus: vide que ſcripſi in.l.fi.ſ.ti.ſ.

c ¶Qualiter puniatur eripiens. Vide Bar. in.l.ſ. ſ.is videtur.in fi.ſ.ſi quis ius dicen'. ⁊ vide Bal. in.l. ſed eximendi. ſ.item ſi quis. ſ. ne quis eum qui in ius voca.

d ¶In queſtionibus. Aduertatis quiavbicunq; admittuntur iſti tales admittuntur ſine tormentis. hec ad accuſandum: ſecus quādo admittuntur ad teſtificandū: quia non admittuntur ſine tormētis. ita ſingu. voluit Jmno.in.c.cum. P. manconella. extra de accu.in glo.ſ.⁊ vide Bar.et ibi dixi in.l.ex libero.de queſtio.

e ¶Quero. Et propter hoc ſing. dixit Bal. in auſ. ſi dicat.in vlti.colū. C.de teſti. q̄ ſi ſtatuto caueat q̄ infamis poſſit pbare adulterium: qō licet adulteriū nō poſſit eſſe ſine mātimonio: q̄ nō potuerūt tales infames pbare matrimoniū: ⁊ hec facit: an diſponēte ſtatuto qō ſteat iuſo dānum paſſi q̄ nō ſtetur iuſo ſuo.⁊ vide in hac qōne: ⁊ in multis ſimilibus Bal.in.d.auſ. ſi dicatur. C.de teſt.

f ¶Per tuas. aduertatis ſm Ang. hic: q̄ illud ibi nō dicitur nec hic ibi placet: qz ſi admitterentur ad factū: ideſt ad accuſandū: ergo admittūtur etiā ad probandum omnia adminicula: ſine quibus accuſatio ſua nō ſortiretur effectū, vt. l. ad rem. ⁊ l. ad legatum. ſ. de procu. c. veniens. de accu. credit tamen Barto. dicere verum in his adminiculis que non ſunt de ſubſtantia ad fundamenta accuſationis. et ad Bartolum hic adde Benedic. de plumbi. in. l. etiam. §. abſens. in fine. ſ. de manu. vin.

caſum ſpecialem q̄ debet puniri ad mortē: vt in.l.fi. C. de malefi. ⁊ mate. In alijs autez caſibus qualiter puniatur eripiens: habes in corpo. aut. vt omnes obe. iudi. p̄oem. §. arripiat. ſed † ſi quis interfecerit captum a familiaribus reum: qualiter puniatur. Dyn. tangit in.l.in laqueum: ſ. de acqui. re. do. Jaco. de are. hoc diſputauit tangam in.l.in laqueum. ⁊ l. eiuſdem. §. fi. ſ. ad le. corne. de ſica.

☞ Aurifex reficiens calicem iam conſecratū nō incidit in.l.iul.maieſta.

Vendens calicem non conſecratum non incidit in l.iul.maieſta.

On contrabit. Mo. † q̄ aurifex qui reficit calicem iam conſecratū vel eccleſiā iam conſecratam nō incidit in.l.iul.maieſta. † Item ille qui vendit calicem non conſecratum non incidit in.l.iu.maieſt. alias ſi eſt conſecratus vendere non poteſt: vt.l. ſancimus. C. de ſacroſan. eccle.

☞ Infamis in crimine leſe maieſtatis accuſat et teſtificatur.

Amoſi. Vides q̄ † infames admittuntur ad accuſandum in hoc crimine: ſed an admittantur ad teſtificandum. Reſpondeo ſic vt. ſ. eo. l. p̄oxi. et ibi ſtatim dicam.

☞ Delinquens contra principem verbo vel facto: qualiter puniatur.

Mine alicuius ex qualitate perſone quod inducant iuſtum metum.

Hoc tamen crimen. Mo. tex. ibi: nec lubricum ꝛc. † no. aut quis deliquit contra principem verbo. ⁊ habet locū. l. ſ. C. ſi quis impe. male. aut quis delinquit aliquo facto vel tractatu: et tunc ſi eſt de capitibus expreſſis. ſ. l. ſ. ij. iij. ⁊. iiij. tunc debet puniri: vt ibi. ſi vero eſt de alijs capitibus: tūc dz puniri inſpectis qualitatibus que hic ponuntur. ¶Alterius no. arg. vtrum † mine alicuius inducāt iuſtū metū: certe ex qualitate pſone minantis inducitur iuſtus metus: alias non. vt hic. ⁊. l. ſ. C. ſi quis impera. male. ⁊ gloſ. not. in.l. metum. C. qō me. cau.

☞ Qualiter intelligatur q̄ in hoc crimine q̄ famoſi ⁊ alij qui non habent ius teſtificandi nec accuſandi admittantur.

In queſtionibus. Vides ergo q̄ illi qui alias ad accuſandū vel ad teſtificādū non admittuntur: tm̄ admittunt in hoc crimine. ¶Quero qualiter † debet intelligi q̄ famoſi ⁊ alij qui nō habent accuſandi ius nec teſtificandi admittuntur in hac cauſa: Rñdeo: de teſtimonio loquor quedaz eſt cā que repellit aliquē a teſtificādo: qz lex timet ne dicat mēdaciū p̄ reū: forte qz eſt ſuus inimicus. ⁊ in iſto caſu nō admittet etiā in iſtis criminib⁹ exceptuatis. quidā ſunt qui repellūt a teſtimonio ꝓpter aliquā cām q̄ nō reſpicit ſingulariter inimicitiā ⁊ odiū accuſati: ⁊ iſti admitterent. hāc diſtinctionē facit. c. p tuas. extra

a extra de ſimo. ¶Item dicitur q̄ in queſtionibus a leſe maieſta. admittuntur iſte perſone. quero vtrū admittantur ad probandum quedam alia adminicula. exemplum in crimine leſe maie. volo probare q̄ rector p̄uincie non admiſit ſucceſſorem venientem: bene certe admittentur iſti teſtes q̄ ille noluit admittere: ſed an admittunt iſti ad probandum adminicula: ſcilicet q̄ ille qui venit erat legitimus ſucceſſor: certe non admittuntur: quia admittuntur ad probandum ea que reſpiciūt tantū delictum: non autem ad probandum adminicula. ita dicit. c. per tuas. extra de ſimo. quod perpetuo tene menti.

Ozum. Oppo. C. de bo. lib. l. ſ. et l. iij. ſ. de interdi. ⁊ re. Solu. vt hic in glo. ⁊ dicemus in.l.iij. de inter. et rele.

b **S qui in reatu.** ᵇ Qualiter autem feratur ſententia contra mortuum in crimine leſe maieſtatis: ⁊ fimi. plene habes

c inſti. de ſucceſ. ᶜ ab inteſt. §. per contrarium.

¶Ad legē iuliā de adulterijs ⁊ ſtupro. Rubrica.

¶Continua rubricam: quia crimen adulterij eſt grauius crimen: quia omne crimen committitur extra corpus: fornicatio vero cōmittit in corpus: vt prima ad Corinthios. vj. c. circa fi. ideo ponit hic rub. ad legē. iul. de adul. ¶Quero quid continebat. l. iul. de adul. Reſpondeo: eius p̄cepta et capitula habes. ſ. de mino. l. auxilium.

Ec lex. ¶Oppo. ⁊ videtur q̄ ſi hoc eſt verum ergo ab autore debet denominari. l. auguſta: non. l. iul. cum autem autor ſuus vocetur diuus Auguſtus. ergo ꝛc. vt inſti. de dona. §. alie. Sol. vt in glo. duob⁹ modis. vel dic. ⁊ iſta eſt vera q̄ ille q̄ hanc legem inuenit vocabatur Julius. Nec obſt. quod hic dicitur: qz quilibet imperator vocatur diuus Auguſtus. de hoc per Ly. C. eo. titu. ſuper rubri.

d **X lege iulia.** ᵈ Iſta lex tractat quaſdam exceptiones que ponuntur contra crimen adulterij. ⁊ primo ponit de quadam exceptione: de qua videbitis. ſ. eo. l. denuntiaſſe. et no. tex. ibi: peregiſſet autem ꝛc.

Marito. De hac exceptione videbitis. ſ. c ad turpil. l. qui. deſiſtit. ⁊. l. abolitionibus. C. ad turpil.

d ☞ Lenocinium eſt duplex.

Lenocinij. ᵈ Hic loquitur de tertia exceptione: ſcilicet lenocinij. et in

e hac. l. ponuntur † due ſpecies lenocinij: vnum manifeſtum. quando dat operam vt vxor ſua adulteretur: vt inde aliquid lucraretur. ſecunda ſpecies lenocinij quando vxorem adulteram retinet. ⁊ de his duabus ſpeciebus loquitur hic. §. ⁊ hic quidā habent: non confligitur. alij habent: confligit.

¶Oppo. de vna litera ad aliam. Solu. vt in glo.

e ☞ Exceptio lenocinij quod ſit dilatoria: ⁊ debet

☞ Andre. pomate. ¶Item dz. Pro limitatione tex. huius vide Feli. in. c. ad noſtrā. colum. iij. de pba. ⁊ vide Areti. cō ſi. xxix. col. vij. ⁊. ix. in. vj. dubio. vbi ſequit: lz poſtea contrarium pungat. in l. ſi ſeruum. in prin. ſ. de ver. obl. ⁊ in. c. at ſi clerici. §. de adulterijs. col. iij. in fin. de iudi. ⁊ vide Feli. i. c. p tuas. colū. ij. et Bal. ⁊ Feli. in auſ. ſi dicat. col. pe. C. de teſti.

opponi ante nomen rei receptum inter reos.

Qui hoc crimen. Oppo. de. l. ſi vxor. §. iudex. et. §. fi. ſ. eo. Sol. ille. §. intelligitur ꝓz iſtū §. quia poſt nomen rei receptum inter reos non poteſt obijci hec exceptio. ¶Item oppoñ. ſ. ſolu. matrimonio. l. cum mulier. ⁊. l. ſi maritus. §. preſcriptiones. ſ. eo. ⁊. C. eo. l. ita nobis cordi pudor. Breuiter † b ¶Is qui iſta exceptio lenocinij eſt dilatoria: nō peremptoria. ideo oportet opponi ante nomen rei receptum inter reos. vt in. d. §. preſcriptione. cetera circa hanc exceptionem. di

reatu. no. quādo poſſit damnari memoria alicuius defuncti vt bona publicentur. ⁊ vide que dixi in. l. qui crimē. qui accu. non poſ. ſed quanto tempore duret facultas accuſandi poſt mortem delinquentis: vide tex. in. l. ū. de apoſta. et ibi Barto. dicit quod facultas puniendi et accuſandi hereticum mortuum finitur quinquennio. ſed idem dicas in delinquentem in principis maieſtate: ſecundum gloſſ. mentis tenendam in. l. manicheos. C. de heret. ſed an debeat mitti cadauer ad iuſtitiam: quando vnus ſemetipſum interfecit: vide Ly. ⁊ Butri. in. l. ij. C. qui teſta. face. poſ. licet Bald. ibi dicat quod hoc poſſint facere iudices ſi volunt. de hoc late p Ange. ⁊ Jmo. in. l. defuncto. ſ. de publi. iudi. ⁊ Bald. in. l. j. C. ne ex deli. defuncto. in. ij. col. et Ange. in l. fi. C. ſi reus vel accu. mor. fue. facit. l. j. ⁊. ij. et qō ibi Bar. de cad. puni. modus autem ſententie eſt vt pronuntietur quem eſſe hereticum: ⁊ quod per conſequens eius memoria damnetur: ⁊ multos caſus in quibus damnatur memoria: vide enumeratos per gloſſ. in. l. ex teſtamēto. C. de teſta. manu. ⁊ excommunicatus et vſurarius pronuntiatus: an poſſit queri poſt mortem. la. j. C. de libe. cau. ⁊ caſus in qb⁹ damnetur memoria. enumerat etiā gl. in. l. j. in verſi. extinctū. C. ſi reus vel accuſa.

¶De ſucceſ. dicta⁹ de hered. q̄ ab inteſt. vbi gl. ponit: quando quis poſſit poſt mortē accuſari.

¶Ex lege iulia. Mo. contra accuſatorem criminaliter obijcitur exceptio lenocinij: de quo per Dy. in. l. viro. ſol. matri. ⁊ in regu. in pari. de regu. iur. in. vj. Item dico quod poteſt opponi exceptio criminoſa de inhabilitate perſone: puta quod eſt excommunicatus vel infamis. facit. l. quos prohibet. ſ. de poſtu. ita tenet Jmo. in. d. l. viro. vbi ipſe ſubdit quod iſta ſunt vera de iure ciuili. ſed de iure canonico dicit quod contra accuſatorem ad ipſum repellendum poteſt obijci de quolibet crimine: vt in. c. j. extra de acc. plene in. l. is qui. ſ. de publi. iudi.

a ☞ Andre.Poma. ¶Si publico. Pro declaratione huius.§.vide Feli.in.c.dilecti filij.col.vj.inver fi.ad illud.de excep.

a ¶Si publico.In materia inquisitionis vide Ang. in repeti.l.fi vacãtia.C.de bo.vacã.libro.x.& adde qđ Bald.

i.l.j.§.magistratib⁹ de magistra.con ue.dicit q licet potestas teneatur inquirere tñ ex cusatur si non fuerit denuntiatum:als si non sit notoriũ.& tenet Bald. in.l.data opera.C. qui accu. q pro leui culpa non imputat. & ibi vide eum in materia incẽdij.itẽ ad de q con tra producentes falsum testes vel instrumentũ:iudex põt inquirere:secũdũ Ly. i.l.vbi.C. de fal.& est tex.in.l.iubemus.C. de proba. Item no.q ludẽtes & blasphemantes licet presidi & episcopo inquirere de iure.l.alearũ vsus.C.de aleato.item contra iniurias factas scholaribus: vt in auten.habita.& vide Bald.in.viij.colum.C.ne fi. pro patre.quando sit licitũ inquirere: et vtrum episcopus possit inquirere de adulterio quo ad penam imponendam: vide quod dixi post Barto. in rubri.C.eo.

1 cam.j.ea.l.§.si publico.

2 ☞ Ratio differentie quo ad opponendã exceptionem lenocinij post nomen rei receptum inter reos inter vxorem & extraneum.

3 Exceptio lenocinij qualiter & quãdo possit opponi.

4 Crimen quando possit puniri per viam inquisitionis.

5 Inquisitio que fit ad priuatã vtilitatem ad crimen inueniẽdum fit tripliciter.

6 Inquisitio generalis ad crimen inueniendum fit tripliciter.

7 Iudex potest inquirere propter denuntiationem officialis:& excusatur a calumnia.

8 Iudex qui incidenter cognouit de crimine:potest de illo per inquisitionem cognoscere.

9 Vbicunq; iudex ex inquisitione generali comperit aliquem deliquisse potest super eo crimine inquirere.

10 Iudex inqrit de crie coram eo facto.

11 Iudex qđ possit inquirere in criminibus in quibus quis potest accusare sine metu calumnie.

12 Annus:mensis:& locus: quod requiruntur in inquisitione & alie solennitates sicut in accusatiõe preterq̃ inscriptio.

13 Conclusio qđ non requirat in inquisitione clausule supquibus omnib⁹ dedit: & de consuetudine quod ponatur in inquisitione.

14 Contra iudicẽ inquirentẽ quod possunt opponi omnes exceptiones que possunt opponi cõtra accusatorem preter exceptionẽ: quia habet magistratũ:& quod habeat plures reos delatos.

15 Iudex inquirens post didicita testificata qđ possit testes de nouo producere.

16 Iudex inquirens qđ non possit assumere partes accusatoris prosequentis suam vel suorum iniuriã:nisi qñ suum officiũ est principaliter offensus.

17 Iudex super notorio crimine quod procedat per inquisitionem.

18 Crimen excipiendo deductum quãdo possit puniri.& nume.20.

19 Exceptio falsi opposita: an tollat accusationem falsi.& numero.21.

Crimen quod obijcitur per viam exceptionis qñ dicatur causam contingere.

21 Exceptio proposita super crimine qñ tollat accusationem super eodem facto.

22 Excipiens de crimine an ponat locum & tempus. remittitur.& item an teneatur se inscribere.

Si publico. [a]Exceptio lenocinij opposita a muliere inter reos recepta maritum non repellit: sed eum puniri facit: sed si obijcitur ab extraneo nihil importat. h.dicta.l.& habeo hunc.§.& eius materiam multũ pro subtili.& diuiditur iste.§.in quatuor partes.primo ponit vnum dictum.secundo illationem ex dicto. tertio determinat vnam questionem ex predictis dependentẽ.quarto ponit aliud dictum. secunda ibi: lenocinij igitur.tertia ibi: vnde queri potest. quarta ibi:extraneus autẽ. ¶Opp.& videtur [b]qđ exceptio lenocinij maritũ accusantẽ repellat.vt.l. ita nobis cordi pudor.C.e.& l.cũ mulier.§.solu. mat.Sol.illud verũ qñ ista exceptio obijcit ante nomẽ rei receptũ inter reos:sec⁹ si postea. ¶Itẽ ad idem opp.de.l.viro[c] atq; vxore.§.solu. matr. Rñdeo:ibi loquitur quando agitur ciuiliter:tunc enim illa exceptio vel replicatio lenocinij est peremptoria.merito post lit.contesta.venit examinãda:vt ibi.sed qñ accusat criminaliter:tunc illa exceptio lenocinij est dilatoria.ideo debet proponi ante nomen receptum inter reos.quomodo autẽ hec exceptio hic sit dilatoria:& ibi sit perẽptoria: ex teipso perpendas:quoniã ibi perimit causam. hic differt. ¶Venio ad.§.extraneus.Et opponi. et videtur q̃ quilibet extraneus possit opponere exceptionẽ lenocinij.vt.C.e.l.quoniã Alexãdrũ. Glo.sol.duobus modis.primo hic opponebatur hec exceptio post nomẽ rei receptũ iter reos: ibi ante.& ista est vera.rationẽ dixi.ẽ.dat gl.aliã sol. q̃ lenocinium potest opponi tripliciter.vel q̃ maritus consensit vxori adulterate: vel post adulterium ipsam retinuit & ipsius vitium approbauit: et hec exceptio semper potest opponi:vt in ꝓxio. Tertio modo oppo.quod duxit vxorem condemnatam de adulterio: tunc potest opponi tñ ante rei nomen receptum inter reos.ego miror multũ de hac secunda sol.quia est contra hunc tex. scilz §.qui hoc dicit,nam precedens.§.loquitur de crimine

b ¶Oppo.& videtur. Circa materiã inquisitionis: vide Tancre.in. q.rub.in.ij.parte. vbi tractat de inquisitione: & in primo ponit tredecim casus in quibus est permissa de iure ciuili. deinde arguit pro & contra: vtrum de iure canonico sit inquisitio de iure permissa:& que tunc requiratur: quis sit eius effectus:vide Bal.in.c.j.§.iniuria.de pa. iura.fir.& vide quod no.in.c.j.vt ecclesiasti.benefi. Andre.Barba.

c ¶Opp.de.l.viro.Videper Bar.in.l.si marit⁹.§. prescriptio.j.eodem.vbi glo.

mine lenocinij quãdo vir cõsensit vxori adultere: & re:& tñ extraneus nõ potest hãc exceptionẽ oppo nere post nomẽ rei receptũ inter reos. Item est ꝺ hunc.§.qui loquit qñ vir retinuit deprehensam & dãnatã in adulterio:& tñ hec exceptio nõ põt opponi ab extraneo: quare tene p̃cedẽtẽ solutionẽ. ¶Item oppo.ẽ.de.§.si publico.ad.§.extraneus. Sol.aliud in muliere obijciente marito. aliud in extraneo.† rõ differentie est ista: si mulier obijcit marito lenocinium q̃ eius voluntate fecit: presumitur mulier seducta a marito.vt.l.raptores.C. de rapto.virgi.ideo tanq̃ prosequens suam iniuriam admittitur ad hanc exceptionem que habet vim accusationis:quoniaz ex ea maritus punitur. et hoc etiam post nomen rei receptuz inter reos: vt plene dixi in.l.is qui reus.ẽ.de publi.iudi. & in l.neganda.C.qui accu.non pos. hoc autem in extraneo non potest dici: quia ex hoc extraneo non est illata iniuria si maritus fuit leno vxoris sue. Preterea si nos diceremus de alia exceptione lenocinij q̃ vxorem adulteram retinuit: adhuc põt obijci a muliere ad maritum puniẽdum: quoniam hec duo crimina se contingunt adinuicem: quia vnum ab altero descẽdit: ideo admittitur mulier ad hoc proponẽdũ:vt dixi in dicta.l. is qui reus. et est istud crimen commissum inter easdem personas:quoniam illa mulier que accusat:est illa que ab accusatore retenta est. sed in extraneo nõ possumus hoc dicere:quia licet illa crimina se inuicẽ contingant:tamen inter diuersas personas committuntur. quoniam lenocinium respicit vxorem et eius iniuriam. & ideo potest opponi a muliere: sed non ab extraneo accusato cum eius personaz non respiciat. ¶Pro declaratione huius: distingue.† aut exceptio lenocinij obijcit marito agenti ciuiliter:aut obijcitur ei accusanti criminaliter. Primo casu potest semper opponi.vt.l. viro atq; vxore.ẽ.solu.matri.Secundo casu: aut obijcitur ante nomen rei receptum inter reos:aut post. primo potest obijci a quolibet extraneo nisi sit seruus accusatoris.vt.l.quoniam Alexandrum.C.e. aut obijcitur post nomen rei receptuz inter reos: & tunc aut obijcitur ad repellendum maritum accusatorem:et tunc non potest fieri:vt hoc.§.et.ẽ. proxi.aut ad ipsum maritum puniendum: et tunc aut a muliere et potest:aut ab extraneo & opponi non potest. ¶Opp. dicitur hic q̃ sine accusatore fuit punitus.contra sine accusatore nemo damnatur.vt.l.rescripto.§.si quis accusatorem.j. de mune.et hono. Dicit glo.q̃ regula est q̃ sine accusatore nemo punitur.fallit hic & in alijs casibus no. in glo.quam vide. ¶Pro declaranda glos. habemus videre duo. Primo qualiter crimẽ possit puniri per modum inquisitionis. [a]Secundo qualiter possit puniri per modum exceptionis. ¶Circa primum communis doctrina glos.est† q̃ regulariter de crimine non potest inquiri. fallit in casibus no.hic.idem not.in.l.iij.§.preterea.ẽ.de suspec.tutori.idem sentit Specu.in titu.de inquisi. §.ij.idem sentit Dyn. hic. et communiter omnes docto.ego tamen in hac materia vidi vnum dictũ domi.Mico.de.mat.in quadam sua disputa. qui vi-

1 ¶Per modum inquisitionis.Mo.materiam inquisitionis.& adde Bal.in.l.j.C. qui admit.& Bart. in.l. congruit.de offi. presi.quid autem sit inquisitio:vide Bar.in.l. transigere. in.iij.colũ. C. de transac.& Bal.in.l.ea quidem.in.xij.colum.C.de accusa. et adde q̃ eo tempore quo finire tur accusatio:est impedita inquisitio. vt not.Bar. in.l.quere lam.C.de fal.& tenementi qõ glo.ij.qõ. v. als. vj. c. presbyter si a plebe.in glo. que incip. hic colligitur. q̃ nunq̃ iudex per viam inquisitionis procedit nisi prius citato offenso: an velit accusare qui maius et potentius ius habet:ideo preferendus iure cõmuni.l.quamuis indubitati.C.eod.l.j.§.denũtiare.de vent inspi.facit.l.fenatus.& ibi hoc no.dixit Bald.C.qui accu. quod satis videtur hoc dicere Bar.& maxime in ver.vlterius cum inquisitus assumit partes accusatoris.& ita puto debere intelligi hoc quando inquireretur ad vtilitatẽ priuatam.als dic vt hic per Bar.et adde ad materiam no.j.eod.in.l.iij.et vide quod legitur & notatur in.c.j.vt eccle.benefi.vbi glos.mag.als magistra.& vide Barto.in extranagan. ad reprimen. in versi. per inquisitionem. & Ange. in repeti.l. fi vacante.C.de bo.vacan.lib.x.& Bart.in.l.fi.j. de questioni.et aduertaris:quia iudex ante q̃ inquiratur debet assignare terminum volentibus accusare.dicto.c. presbyter si a plebe.ij.q.v.& vide g l. ij.q.vj.c.si quis de pluribus.Item adde q̃ in causis ciuilibus non habet locuz inquisitio nisi in causa vsurarum:vt not.Innocen.in.c.ad nostram. de iureiuran.& nisi in causa suspecti: vt.C.de procura.l.eum.& ẽ.de suspec.tut.l.iij.§.preterea.et.l.j. eod.titu.vbi dicit q̃ in inquisitione videtur esse necessarius libellus: nisi vbi persona vnius fauorabilis vel ipsa pietas iudicem ad collationem inquisitam inducat.vt not.in.l.miles.per Lyn.C.si mancip.ita fue. aliena. quod dictum non est alibi in iure. Bald. in.c.j.§. tres vel plures. de pa.rem. Item nisi fauore fisci:sm Bald. in.l. fina.C. de bo.vacan.lib.x. Item fauore miserabiliũ personarum:sm Lyn.in.l.miles. si mancipi. ita fue. alie. Item Bal.in.l. sancimus. la.ij.C. de sacrosanc.eccles.dixit q̃ in ciuilibus fauore ecclesie admittitur inquisitio: et est speciale ibi: in alijs secus.alleg.Innocen.in.c.ad nostram. de iureiurã.

el.ij.ꝛ in criminalibus ꝛ in eccleſiaſticis.idem per illum tex.in.l.ſi quis in hoc. de epiſcopis ꝛ cleri. poſt Barto.in materia per Joã.and.in.c. felicis. de penis.et Bal.in.l.iubemus.C.de proba. ꝛ qõ dixi poſt Bar.in.l.aut facta. §.fi.ĩ.de penis. Adde ꝙ in vſu raruꝫ cauſa poſſit ꝓcedi ꝑ inquiſitionẽ voluit bal. cõſilio.lxvj.tertio libro.

Tertio modo[a] fit per inquiſitionẽ generalem in qua inquiruntur latrones: et alij male conditionis et fame.vt.l.ꝓgruit.s̃.de offi. ꝓeſi.† Iſta tamen inquiſitio generalis poteſt fieri tribus modis generaliter. primo modo generalis quo ad perſonas et quo ad delicta: vꝫputa iudex inquirit a teſtibus ſi eſt in ciuitate iſta aliquis homo male conditionis:vt fur:latro: homicida ꝛc.quandoq; eſt generalis de perſonis:de delictis vero eſt ſpecialis:vtputa ſi eſt in ciuitate iſta aliquis qui fecerit tale crimen.et de iſta inquiſitione ſecunda poteſt intelligi.l.ĩ.C. de priuat. carce.et.l. fina.C. ad legem iuliam de vi. et.ĩ. ad legem iuliam pecula.l.quarta.§.ĩ.poteſt etiam eſſe generalis quo ad delicta: ſpecialis quo ad perſonas.exemplum: inquiro contra tutorem de ſuſpecto:tunc interrogabo an commiſerit in adminiſtratione dolum vel culpam: vel negligentiam: et ſic crimine non expreſſo.ita poteſt intelligi hec l.enim.in princip.et quod ibi not.in gloſ.s̃. de ſuſpect.tuto. et.c.fi.extra de purga.cano. Iſti ſunt tres modi ad inueniendа maleficia non ad puniẽda:quia ex neutro iſtorum ſequitur cõdemnatio: ſed ſolum crimen inuenitur:quandoq; † fit inquiſitio ad maleficium puniendum. et hic aduertendum eſt:licet gloſ.et Dyn.hic teneant ꝙ regulariter inquiſitio iſta non poteſt fieri: tamen veritas aliter ſe habet: quia leges que hic ponuntur vt caſus ſpeciales faciunt regulam. vt.ĩ. dicam. nam ſcitis ꝙ non permittitur alicui de facili accuſare.vt.l.ſi cui.in princip.s̃.de accuſa.ita nõ permittitur[b] de facili iudici inquirere:ſed in quibuſdam caſibus in quibus de facili permittitur accuſatio ſine metu calumnie:ex eiſdem rationibus inquiſitio de facili permittitur. do ergo regulas.

Prima eſt † ꝙ iudex poteſt inquirere propter officialis denuntiationem[c]: vt.l. diuus.s̃. titu.ĩj. et.l.ea quidem. C.de accuſa. et de curioſis.l.ſi. cũ ſimilibus.et.l.ĩ. C.de cuſtodi.reoꝝ. huius rõ eſt: quia ſicut tutor excuſatur a calumnia ratione officij ſi eſt inſtigatus a matre et ab alijs conſanguineis[d] et alijs affinibus. vt.l. tutorem. ſupra de his quibus vt indig. ita eadem ratione iudex excuſatur a preſumpta calumnia propter officialis denuntiationem. Secunda regula eſt † iudex poteſt inquirere propter incidentem cognitionem. regula enim eſt ꝙ vbicunq; iudex incidenter cognouit de crimine: de illo crimine ipſe poteſt per inquiſitionem cognoſcere.tex.eſt hic.probatur optime in.l.penulti. C.ſi aduer.lib.ſimile vides ꝙ propter incidentem relationem criminis quis excuſatur a metu calumnie. vt.l. qui cum maior.§.ſi libertus.s̃.de bon̄.liber. Tertia regula[e] eſt † ꝙ iudex poteſt procedere per inquiſitionem propter precedentem generalem inquiſitionem. vbicunq; enim iudex in generali inquiſitione comperijt aliquem deliquiſſe:in eodem caſu poteſt ad inquiſitionem ſpecialem deſcendere: et illum reum cõdemnare. et ita debet intelligi.l. congruit.tex.probat expreſſe in.l.iiij.§.ĩ. ad legẽ iuliam pecula.ita poteſt intelligi in aut. de collationibus.§. iubemus. vide ſimile in accuſatore. ſi accuſator reperijt in teſtamento eius cuius heres eſt:ꝙ talis fecit tale delictuꝫ.excuſatur a preſumpta calumnia: ſi accuſat illum de quo teſtator diſſit.ꝛ hoc propter notificationem teſtatoris: vt.l. quĩ cum maior.§.fi.s̃.de bo.libe.ꝛ.l.mater. C. de calũ.ita hic.ꝛ in ꝓcedenti. Ideo regula eſt ꝓpter notificationẽ factã iudici:ꝓpter incidẽtem cognitionẽ:vel ꝓpter generalẽ inquiſitionẽ põt inquirere ꝛ deſcendere ad ſpãlẽ inquiſitionẽ. Quarta regula[a] eſt † ꝓpter magnũ dolorẽ: ſeu magnã offenſam.vbicunq; eſſe crimẽ cõmittit coram iudice:de illo põt iudex p ſpecialẽ inquiſitionẽ ꝓcedere.hoc ꝓbat in calũniatore. C.de calũ.l.ĩ.ꝛ in falſo teſte.ꝛ.l.nullũ. C.de teſti. ꝛ in falſa charta: vt l.pe. C.de ꝓba.ꝛ idem in alijs delictis: ſi qua delicta coram iudice cõmittunt: de quib⁷ tangã in.l. eos.ĩ.de fal.vides ſimile in accuſatore.maritus de adulterio vxoris:ꝛ mater de morte filij: ꝛ ſimiles ꝑſone cõiuncte ſine metu calũnie accuſant ꝓpter nimiũ dolorẽ.vt.l.fi.s̃.de publ.iud.ꝛ.l. mater. C. de calũ. cũ ſimi. Quinta regula[b] eſt † propter immenſum crimen.ſunt enim quedam crimina ita enormia in quibus poteſt quis accuſare ſine metu calũnie:vt in falſa monera.vt.l.ĩ. C.de fal.mone.ꝛ no.in.l.athletas.§. calũniatores.s̃. de infa. ita in omnibus criminibus in quibus ſine metu calũnie admittitur accuſator: in illis poteſt iudex inquirere.ꝛ facit.l.ſi quis in hoc. C.de epiſcopis ꝛ cle. ita debetis intelligere.ꝛ ſic iudex inquirendo habet magis largas habenas quã credatis.ꝛ hoc de iure cõmuni:ſed de iure municipali.in quibuſdaꝫ terris ſunt ſtatuta ꝙ indiſtincte iudex poſſit ꝓinquiſitionẽ ꝓcedere. Quero† vtruꝫ in inquiſitione debeant poni annus:menſis:locus:ꝛ alie ſolẽnitates que ponuntur in.l.libelloꝝ.s̃.ritu.ij.glo. inſti.de publi.iudi.circa ꝓin.videt dicere ꝙ non. Inno.expreſſiſſime dicit:ꝙ delicta particulariter non ſunt exprimenda[c] in inquiſitione nec locus. ita dicit in.c.fi.extra de purga.cano.ꝛ dicit aliud in inquiſitione:aliud in accuſatione.do. Jac. but. inſti.de actio.circa ꝓin.dicit ꝙ eadẽ ſolẽnitas requiritur in inquiſitione:que requiritur in accuſatione:preterq; in ſolẽnitate inſcriptionis ad penã talionis:quia illa ceſſat ibi.ꝛ ita loquitur inſti.de publi.iudi.in ꝓin.ita dicit ipſe:nã cum iſta inquiſitio ſuccedat in locũ accuſationis: ꝛ iudex vices accuſatoris ſuſtineat: merito erit eiuſdem nature cuius eſt accuſatio.vt.l.ſ.§.hec actio.s̃.ſi quis teſta.lib.iuſ.eſſe fue.ad dictũ Jnno.non reſpondet: quia de eo non facit mẽtionẽ:ego hoc dictũ Jac. bu.puto verũ.nõ ob.dictũ Jnno.in.c.fin.quia ibi loquitur quãdo inquiſitio fit ſpãlis quo ad ꝓſonas:generalis quo ad delicta:ꝛ fit ad aliquem removendũ:non ad puniendũ criminaliter.ꝛ hoc idẽ eſt de iure noſtro.vt.d.l.he enim. cum ſua glo.s̃. de ſuſpect.tut.nam eadem ratio eſt:ne quis in tanto crimine vageꝫ cum alieno diſpẽdio.vt.l.pretor edixit.in ꝓin.s̃.de iniu. Tertio quero[a] vtrum † inquiſitio debeat habere cõcluſionẽ: Rñdeo: nõ eſt neceſſariũ ꝙ in inquiſitione ponaꝫ concluſio: ſicut nec in accuſatione. vt.l.libelloꝝ. s̃.de accuſ. conſuetudo tñ obſeruat qõ ponunt ꝛ ꝓcludũt ſic: ſuper quibus omnibus intendit ꝓcedere ꝛ punire repertum culpabilem ꝑm formam iuris ſeu ſtatutoꝝ[e]:qõ no.quia ſicut in accuſatione poteſt intẽtari noua.l.ita in inquiſitione poteſt dicere intendit punire culpabilem repertũ ꝑm formam iuris ciuilis vel ſtatuti.

Queritur vtrũ[f] contra † iudicẽ inquirentẽ poſſint opponi ille exceptiones que poſſunt opponi contra accuſatorẽ? Puto ꝙ ſic:excepta exceptione illa ꝙ magiſtratum habet:cum eñ ideo permittaꝫ inquiri ſup publica fama:ita dicit Jmol. in.l. quorum.§.ſi quis nomen.s̃.de heredi.inſti. et vide ad hec Ange.de are.in trac.maleficiorum.in glo.hec eſt quedam inquiſitio ꝛc.in.iij.colum.et ſequen.ꝛ ibi addi.

Exprimenda. Adde Bart.in extraua.ad reprimendum. per iquiſitionẽ.ꝛ Bal.in.l.edita. C.de edẽ. in repeti. Paduana videt tenere cõtra Bar.hic. ꝛ Bal.ĩ.l.illã inſtitutio.de here.inſtituẽ.dicit:ꝙ ĩ inquiſitione de falſo dz poni locus ꝛ dies.et vide in l.ij.in ꝓin. C.de eden.et in.l.edita.in.vſ.co.e.tit. ꝛ Sali.in.l.ea q̃dẽ.C.de accuſa.vbi tenet ꝙ requiratur in inq̃ſitiõe ſpecialiter generaliter:adde Lyn. in.l.ĩ.C.vbi cõue.qui cer.loco.ꝛ Bal.in.l.ĩ.ĩiij. col.C.qui accu.ꝛ in.d.l.ea quidem.in.xvj.col. ſed vtrũ in inquiſitione requiraꝫ lit.conte. Jnno. qõ non:in.c.cum olim.de teſti.ſecus videtur quando quis executo:rẽ admittit ad inquiſitionẽ proſequẽdam:ꝑm eum quod no.ꝛ vide oĩno Bal. in.c.ĩ. §. iniuriã.in verſi.ſeu fures.de pa.iura.firmã.vbi voluit ꝙ debet lis conteſta.ſi habet promotorem: et vide Jo. And.in.c.vlti.de fo.cõpe.in nouel. ꝛ Jnno.ꝛ do. Ant.in.c.quoniã.§. ſunt ꝛ alij.vt li.nõ cõte.ꝛ Bal.in.l.ĩ.in fi.C.vbi de cri.agi opor.ꝛ in.l. ueganda.in.ĩ.col.C.qui accu.ꝛ an vbicũq; iudex procedit ex officio:requiratur li.conte. vide per Jnno.ꝛ Anto.de bu.in.d.c.quoniam.§. ſunt ꝛ alij. ꝛ vide Ange.in.l.ſi vacantia. C.de bo. vacã.lib.x. ꝛ Jnno.in.c.ij.de reſti.in inte.

Tertio quero. Vide Bar.in.l.reruꝫ.ff.re.amo. et Bald.in.l.edita.in.iij.col.de eden.ꝛ Bar.in.l. libelloꝝ.s̃.de accu. Bal.in.l.ſi quis ſe. C.de accuſa.ꝛ de hac clauſula ſuper quibus omnibus ꝛc. vide Bal.in.l.ĩ. C.qui accu.in vlti.charta. ꝛ in.l. et ſi ſeuerior.de inſa.ꝛ in.l.etiã.de ꝓba.ꝛ Bar. in.l.cunctos populos. de ſumma trini. in penul. columna.

Seu ſtatutorum. Vide Bal.in.l.ĩ.de confeſ. et an teneat libellus tanq̃ dubius ꝓpter dictionẽ vel:dic ꝙ forte ſic:quia poteſt impropriari pro ꝛ: et vel pro ideſt.l.ij. C.de adul.facit.l.ſi olei. C.locа.ꝛ aliquando illa copula et reſoluit in diſiunctiuam pro vel:vel pro ideſt.l.ĩ.ff.de pac.ꝛ ibi gloſſ. in ver.placitus ꝛ conſenſus.

Querit vtrũ. Adde Sali.in.l.ea quidẽ.C.de accu.vide Bal.in.l.licet. C.de procu.in.iiij.col.ĩ fi. an poſt litem conteſta.

a ¶Jmo.tenet ꝙ sic.Qð in inquisitione testes posſint produci poſt didicita testificata. idē tenet do. Anto.ꝛ Jo.and.in.c.qualiter ꝛ quando.de accuſ. secus ſm eos si iudex procederet ad instantiā accuſatoris:secus in parte.vt not.dicit Bal.in aut. qui semel.

circa fin. C.de pro ba.et vide ibi Bald. in.j. colū. ꝛ Bal. in l. ea qui dez.in.xv. col.C. de accu.ꝛ vi de Ange. in.l. si va cātia.poſt mediū.C. de bo.va can. lib.x. ꝛ Specu. in titu. de inquiſi. §. nūc tracte mus.vers. a ſed nūqd publicat. ꝛ Bar. in l. iij. §. ſ autem iu dicium.de dam. infe. ꝛ vide om nino Jmo.poſt Bar.in.l.inter accuſ.de publi.iu di.et Bar.in extrauag.ad reprimen.in ver. negle xerit.ꝛ in aut.qui ſemel.C.de proba.dicit ꝙ licet agens criminaliter renuntiauerit probationibus: vel licet concluſum ſit in cauſa:tamē poſſunt ſem per examinari teſtes.ita dicit ibi in.iij.col.ꝛ vide que dixi poſt Bar.in aut.qui ſemel.C.de.pba.

b ¶Aſſumere partes. An iudex poſſit inquirere in locum accuſantis ꝓſequētis ſuā vel ſuorū iniuriā vide quod no.in.l.neganda.C. qui accu.ꝛ not.in l. is qui reus.§.de publi.iudi.ꝛ vide Ange. in.l. ſi vacantia. poſt medium. de bo.vacā.lib.x. vbi etiā circa primum dicit:ꝙ ſi iudex vult aliquem abſol uere debet citare offenſum ad contradicendū:alis talis abſolutio non preiudicat offenſo quin accuſare poſſit.ꝛ forte etiā ſm eum iudex in ſyndicatu tenetur.tu etiam in abſolutione facias citari ſyn dicum de cuius preiudicio agitur. vide etiam que ſcripſi in.l.ſenatus.circa principi.de accuſa.ꝛ ad de Bar.hic.Bal.in.l.ea quidem.in.xv.col. de ac cuſa.et adde quod not. Bar.in.l. inter omnes.§. recte.ſ.de fur.

c ¶Alterius quero.Vide domi.Franciſ.de are.in c.ij.extra de teſt.circa.iij.col.ꝛ vide.ſ. immediate poſt titu.de regu.iur.

d ¶Quero vtrum.An crimen poſſit puniri per viā exceptionis.vide Lyn.in.l.ſi magnam.ꝛ ibi Sali. C.qui accuſa.ꝛ Barto.in.l.qui accuſare.ſ.de accuſa.et ad glo.hic que reputatur ſingu. vide glo. et Bal.in.l.falſum. in fin.C.ſi ex fal.inſtru. in.l. fi.in penulti.colum.eodem titu.in.l.fi.in princip. de fide inſtrumen.ꝛ quid ſi contra accuſatum vel

rere:qz hȝ magiſtratū:nō dȝ eſſe ea dē cauſa admiſſionis ꝛ repulſionis. vt.l.cū is.§.j.ſ.de cōdi. inde.et.l.q hominē.§.fi.ſ.de ſolu. Idem puto ꝙ illa exceptio ꝙ habeat plures reos delatos: de qua loquitur.l. q accuſare.ſ.de accu.non habeat lo cum in iudice inquirente: nā ꝓpter officiuz in eo ceſſat turpis ſuſpicio. b vt.l.j.ſ.de offi.ꝓſi.ꝛ.l. fi.C. ad leg. iul. repetū. alias autē exceptiones puto inquirēti poſſe obijci.ꝓo hoc optime facit extra de cle.ꝑiu.c. di uerſis.ꝛ qð ibi no.als in.c.cū opoꝛ teat.de accu. vbi dicit ꝙ inquirenti pōt opponi qð eſt inimicus ſicut pt oppoꝛ accuſatoꝛi vel teſti. ¶Alte 15 rius querovtrū † in inquiſitione te 17 ſtes poſſint examinari poſt didici ta teſtificata: vel de nouo produciꝛ Jmo.tenet ꝙ ſic:a in.c. cū clamoꝛ. extra de teſti.qz ceſſat metus ſuboꝛ nationis cū ſemp iudici teſtes fuiſ ſent aperti. ego plus dico ꝙ in qua libet cā criminali iudex ex officio c ſuo etiā poſt aptura teſtiū pt teſtes de nouo recipere:tā ad offenſam ꝙ 18 ad defenſam.vt.l.j.in fi.ſ.de qōni.ꝛ d

tangā ibi. ¶Alteriꝰ qro † cū in in quiſitione iudex aſſumat partes ac cuſatoris: vtrū poſſit aſſumere par tes accuſatoris ꝓſequentis ſuā vel ſuoꝝ iniuriā: vel ſimplr partes ac cuſatoris cuiuſlibet? Rūdeo: cū in quiſitio nō ꝓmittat ad ꝓriuatā par tis vtilitatē: vt.ſ.dictū eſt. non pōt aſſumere partes b accuſatoꝛis ꝓſe quentis ſuā vel ſuoꝝ iniuriam: niſi qñ ſuū officiū eſt principalr offen ſum:vt in falſo teſte: ꝛ calūniatoꝛi bus:ꝛ ſimi.hoc autē ſcire eſt magni effectus ꝓpter multa ad q̄ admittū tur illi q̄ ꝓſequunt ſuā vel ſuoꝝ iniuriā:ꝛ alij nō.ꝛ hec ſufficiāt de i q̄ſitiōe:nā ſpe.ð ȝ modicū tractat. ¶Altio ſcias † ꝙ qñ crimē eſſet no toꝝ iudex pōt indiſticte ꝓcedere ꝓ inq̄ſitionē:vt.l.ea q̄dē.C.de acc. ꝛ gl.hic dicit.ꝛ materiā de notoꝛio crimine:dic de ȝ ꝓ Spe.i tit.de no to.cri.tāgā aliq̄d in.l.ab accuſatio ne.§.nūtiatoꝛes.j.ad turpil. ¶Alteri? qroc vtrū ſupueniēte accuſa toꝛe ceſſet inq̄ſitio.dicā i.l.iij.i fi.ſ. e.¶Aenio ad ſcȝz materiā de ex ceptiōe criminis. † qro vtrūᵈ qð ȝ

de cohabit.cleri.ꝛ mulie.ꝛ vtrum inquiſitum ſuſ ficiat citari ad domum.dic quod perſonaliter de bet citari aut per edicta publica.vt ſingu. voluit Jnnocen.in.c.ſi aduerſari? de eo qui mit. in poſ. cā rei ſeruā.ꝛ vide doc.ī.l.j.de req.re.ꝛ an in inq ſi. requira

tur citatio Bald. qð ſic ī.l. iij. §.j.de cō di.ob tur. cauſam.vi de q̄ dixi ī l. de vno ꝙ ꝙ.de re iudi.po ne qð iu dex ꝺ inq̄ ſi.tulit ſen tētiā po ſtea petiꝭ reuocatio tētie an iudex ſit citād?.Jn no.in.c.in noſtra.de ꝓcura.tȝ qð ſic ī gl. ſi.circa fi. alleg.c.cū ſpeciali. circa fi.de appel.re curre ad Alexā. in d.l.ō vno ꝙ ꝙ.de re iudi.ꝛ eſt addi.

ȝ: de exceptiōe lenocinij:qð iſta ex ceptiōe ꝓbata puniꝭ marit?:ſit ve rū in alijs exceptionib? criminis: vt falſa charta ꝛ ſimilib?.dicit glo. qð non:qz exceptio lenocinij tollit accuſationem lenocinij:ſz exceptio falſi nō tollit accuſationē falſi.Exa minem? bāc gl.Dyn.†dicit hic fi naliter ꝙ ꝓ exceptionē falſi nō tol a litur accuſatio falſi. videꝭ ꝓbari ꝓ l.ſz ꝛ ſi exceptiꝰ.ſ.de euic. Itē fa cit ꝓ gl.qz hic tantuz de lenocinio ȝ.ergo ꝛc.vt.l.ſi vero.§.de viro.ſ. ſolu.matri.ſz ō gl.facit.C.de ꝓba. l.iubem?.ꝛ de fal.l.vbi.ꝛ.j.de fal.l. diu? pi?.ſz pōt dici ſm Jo.ꝙ ibi in modū ordinarie accuſatiōis ꝓpo nebat exceptio falſi.qð videt bñ di ctum.Ad.l.vbi pōt rñderi ꝓ literā q̄ ibi dicit.nec accuſatoꝛi tantū ꝛc. ad.l.diu? pi?. alꝭ.iubemus.pōt rñ deri ꝙ loquat in eo falſo qð ſine ac cuſatoꝛe puniꝭ.vt ī falſa charta: vt dictum eſt.ſi enim nemine opponē te poſſet punire: multomagis ali quo opponente in modū exceptio nis. concludo ergo ſic. aut crimen in modum exceptionis obiectum ꝛ ꝓbatum poterit puniri ſine accu ſatoꝛe aut non: vt ex predictis pa

ſ. de exceptiōe lenocinij:qð iſta ex ceptiōe ꝓbata puniꝭ marit?:ſit ve rū in alijs exceptionib? criminis: vt falſa charta ꝛ ſimilib?.dicit glo. qð non:qz exceptio lenocinij tollit accuſationem lenocinij:ſz exceptio falſi nō tollit accuſationē falſi.Exa minem? bāc gl.Dyn.†dicit hic fi naliter ꝙ ꝓ exceptionē falſi nō tol a litur accuſatio falſi. videꝭ ꝓbari ꝓ l.ſz ꝛ ſi exceptiꝰ.ſ.de euic. Itē fa cit ꝓ gl.qz hic tantuz de lenocinio ȝ.ergo ꝛc.vt.l.ſi vero.§.de viro.ſ. ſolu.matri.ſz ō gl.facit.C.de ꝓba. l.iubem?.ꝛ de fal.l.vbi.ꝛ.j.de fal.l. diu? pi?.ſz pōt dici ſm Jo.ꝙ ibi in modū ordinarie accuſatiōis ꝓpo nebat exceptio falſi.qð videt bñ di ctum.Ad.l.vbi pōt rñderi ꝓ literā q̄ ibi dicit.nec accuſatoꝛi tantū ꝛc. ad.l.diu? pi?. alꝭ.iubemus.pōt rñ deri ꝙ loquat in eo falſo qð ſine ac cuſatoꝛe puniꝭ.vt ī falſa charta: vt dictum eſt.ſi enim nemine opponē te poſſet punire: multomagis ali quo opponente in modū exceptio nis. concludo ergo ſic. aut crimen in modum exceptionis obiectum ꝛ ꝓbatum poterit puniri ſine accu ſatoꝛe aut non: vt ex predictis pa

ſ. de exceptiōe lenocinij:qð iſta ex ceptiōe ꝓbata puniꝭ marit?:ſit ve rū in alijs exceptionib? criminis: vt falſa charta ꝛ ſimilib?.dicit glo. qð non:qz exceptio lenocinij tollit accuſationem lenocinij:ſz exceptio falſi nō tollit accuſationē falſi.Exa minem? bāc gl.Dyn.†dicit hic fi naliter ꝙ ꝓ exceptionē falſi nō tol a litur accuſatio falſi. videꝭ ꝓbari ꝓ l.ſz ꝛ ſi exceptiꝰ.ſ.de euic. Itē fa cit ꝓ gl.qz hic tantuz de lenocinio ȝ.ergo ꝛc.vt.l.ſi vero.§.de viro.ſ. ſolu.matri.ſz ō gl.facit.C.de ꝓba. l.iubem?.ꝛ de fal.l.vbi.ꝛ.j.de fal.l. diu? pi?.ſz pōt dici ſm Jo.ꝙ ibi in modū ordinarie accuſatiōis ꝓpo nebat exceptio falſi.qð videt bñ di ctum.Ad.l.vbi pōt rñderi ꝓ literā q̄ ibi dicit.nec accuſatoꝛi tantū ꝛc. ad.l.diu? pi?. alꝭ.iubemus.pōt rñ deri ꝙ loquat in eo falſo qð ſine ac cuſatoꝛe puniꝭ.vt ī falſa charta: vt dictum eſt.ſi enim nemine opponē te poſſet punire: multomagis ali quo opponente in modū exceptio nis. concludo ergo ſic. aut crimen in modum exceptionis obiectum ꝛ ꝓbatum poterit puniri ſine accu ſatoꝛe aut non: vt ex predictis pa

tet.ita dicit Dy.Pe.aliter dicit vt refert Lyn.in.l.vbi.C.de fal.vbi re citat iſtam opi. dicit eſſ ibi ipe qð exceptio pōt opponi quandoq; ad repellendum accuſatoꝛez.quando ꝙ poteſt opponi ad euz puniendū. primo caſu numq̄ puniet ur ille con tra quem exceptum eſt.arg.ad hoc in.l.lucius a.ſ.de his qui no.infa.ꝛ quod not.hac gl.ſi vero opponitur ad eum condēnandum tunc poteſ rit eū ꝏdēnare.ita loquiꝭ hic.vñ di cit ipſe ꝙ iſta exceptio q̄ opponiꝭ hic opponebatur ad hūc finem: vt condēnaretur: ꝛ ita intelligit hunc tex.C.e.in.l.ij.dictum Pe.nō eſtve rum per.l.qñ Alexandrū. C.e.vbi dr ꝙ ſeruꝰ nō pōt exceptionē leno cinij opponere.rō eſt: qz ſeruꝰ non pōt dñz accuſare.eadē rōne.nec ex ceptionē opponere ex qua dñs ve niret puniēdus.ſed ſi hec exceptio ſimplr apposita nō faceret dñm pu niri: opponi poſſet a ſeruo ſicut a libero:vt.l.ſeruos.ſ.de accu.quod tamen illa.l.oīno prohibet.Cōclu 20 do ergo † quod quocunq; modo ſit oppoſita iſta exceptio lenocinij fa ciet accuſatoꝛem puniri. quid dice mus:breuiter nos habemus de hoc

dubij.ꝛ vi de etiam Barto.in l.ſi confeſ ſus.ſ.de cuſto.reo. adō id qð no.Bald. in auten. ſtatuimus vbi ðr qð non refert an quis de crimīe cō demnetur an per ex ceptionez conuincaꝛ tur.alle.c. ſuper eo: de teſt.et de ap.l.ſi cum.et ita dicit con ſuluiſſe fe de.adde p dictis gl. no. in ca. cuz ſuper. in ver.nō extitit de conſeſ.p

ben.ex qua colligitur mirabile dictum vcz quod crimen cōfeſſatum per viam exceptionis etiam in ciuili iudicio poteſt puniri.ſed Jo.An. ibi contra quia exceptionem obijciens non fatetur.c.cum ve nerabilis. de except. item quia crimen exceptum non debet puniri cum ad hoc non agatur ꝛ mod? agendi inſpiciendus ſit.c.ij.de ordi.cog.ꝛ optime iu.c.ſuper his.de acc.ō.Ant.dicit ibi in gl.ſaluari poſſe quādo crimen eſt cōnexum ei de quo agitur iuxta not.in ca.j.de excep. c.ij. de confeſ.nec ob. primū ar.Jo.An.qz id qð eſt in ipſa exceptiōe ex cipiens bene fatetur licet non fateatur tacite in cluſum vt no.doct.in.d.ca.cuz venerabilis.domi. Abb.dicit quod ſibi placet dictum domi.Anton. quando actum fuiſſet in principali iudicio crimi naliter.ſed quia gloſſ.ibi loquitur quando actum erat ciuiliter. ideo dicit durum eſſe tenere gloſſ. maxime per id quod habetur in.d.cap.ſuper his. et remittit ſimiliter ſe ad no.in.c.ij.de confeſ. ma xime per eum.addo quod not.Bartolus in.d. leg.ſi confeſſus. de cuſto.reo.et de hac materia vide etiam aliquid per Balduz in dicta legᵗ. pre ſbyteri. C.de epiſco. et cleri.et in autenti.nouo iure.C.de iudi.ꝛ per Roma.in leg.mulier.ſ. ſol. matri.

a ¶Jn.l.lucius. vide omnino que late ſcripſi poſt titu.j.de regu.iur.ꝛ adde bonum tex.in.c.ij.circa fi.extra de ordi.cogni. ad id quod deducitur per modum excep.not.Bart.in.l.j.§.ſed ſi is.de ope. no.nuntia.ꝓ quo optima gl.iuncto tex.in.l. cir ca.de ꝓbatio.ꝛ ideo ſequeretur quod iudex ꝓ nuntiare poſſit ſuper nō excepti. qñ reus ꝓbauit contra libellum actoris vtputa cōtra agētem rei vendi.re? nō ꝓbauit ſe dñm eſſe an iudex debeat pronuntiare quod dñium debeat ad eū ſpectare. ad hoc facit no.per glo.in.d.Lauia.ꝛ ibi tex.ꝛ no. Jnnocen.in.c.ex conqueſtione.de reſtitu. ſpolia. adde etiam Bald.in.l.hereditas mea.C.de peti: heredi.fa.l.ſi inter me ꝛ te.ſ.de excep.rei iudi.et iſta diſputatio non habet locum in duplicibus iu dicijs.l.ſi defun.§.fi.de procura.ꝛ in vti poſ. glo. eſt multum no.in.l.j.in verſi.precario.ꝛ ibi Bar. C.vti poſſi.gloſſ.in.l.pompo.§.etiā ſi is. de pcu. de quibus latius vide Bal.in.l.cum papi.de ſen ten. et interlo.om.iudi.et quod legitur ꝛ no.in.l. ſi poſſeſſori in princi.ſ.de in rem.ur.dixi etiam poſt Bar.in.l.ſicut.§.j.de exceptio.rei iud.ꝛ ad Bar tol.hic vide no.in.l.lucius.ſ.de inſa.et vide cano. ꝛ Jnno.in capitu.j.de exceptio. et plene per Pe.

a ¶ C. j. Cōtrarium videt tenuisse Bart. in l. j. §. fi. si is. ff. de ope. no. nū. & ibi vide q̄ dixi in §. ne in operis.

b ¶ Duo iudicia. vide Bar. & Bal. in dicta l. nullū. & Bal. in l. vbi in fi. C. de fal.

c ¶ Si simul. pbabitur adulteriū. a qualr̄ probabit adulteriū. adō Bar. in. l. ij. §. j. ō aq̄ plu. arcē. in vsi. qō sit lex. in prī. & i. l. j. ō extraordi. cogni. & Bar. i. l. j. in prī. de fur. bñ facit qō no. Bal. in. l. necq̄ natales. de proba. in vsi. alij. & quomodo probet aliquā esse meretricē. vide Bal. in. l. ij. de collu. ōtegē. & adde qō testes deponentes de adulterio tenēt redderer. rationē nō interrogati. de quo vi. de Bart. in l. capite quinto. j. eod. Quaeriter pbet aliquā mihi esse vxorē. viō qō scripsi. j. eodez. l. si vxor. §. fz si ea. adqō recurre & ibi no. bartol.

tex. i iure canonico. extra de excep. c. j. [a] vbi dicit q̄ si crimen qō obiicitur causaz contingit de qua agitur q̄ tunc pōt iudex ex eo punire. alś secus. itelligo aūt istud crimē cōtigere cām si respicit illud idē factū de quo principalr̄ agit & easdē personas: vtputa testis dicit falsum in hac cā contra me: excipio qō est falsus testis. itē produxisti falsum instrumentū cōtra me excipio qō instrumentū est falsum: vel dico q̄ feci adulteriū te volēte: cū ergo exceptio cōtingat id de quo agit & easdem personas iudex pōt punire vt hic: secus si diuersas personas contingeret: vt hic in ver. extraneū. tūc enim iudex ex vigore eiusdem exceptionis nō posset punire. fz fateor quod ex hoc & cognitiōe habita posset inquirere iterum & super inquisitione punire ex nouo processu: et ita obseruatur. ¶ Ulterius quero

21 † pro declaratione gl. vtrum exceptione propositā super eodē facto tollat accusatio sup eodē facto. breuiter ista. q. pōt itelligi tripliciter. vno modo vtrū exceptio tollat accusationem pēdēte iudicio. & hic puto qō non. sicut inquisitio nō tollit accusationē vt dicam in. l. si maritus. in fin. ita nec exceptio. vt ibi dicā. fa. l. sed si ante. ff. de excep. & qō ibi dicā. Scōo pōt intelligi vtrū exceptio tollat accusationē postq̄ absolutio secuta est sup exceptiōe. ad qō respon. vt dicā in. l. duob⁹. ff. de excep. rei iudi. & aliquātulū tāgā in l. qui Rome. §. duo fratres. ff. ō ōb. oblig. Tertio mō pōt intelligi vtrū exceptio tollat accusationē postq̄ obtentū est super exceptione. et hic dico q̄ super exceptiōe pōt obtineri duob⁹ modis. vno mō qō accusator simpliciter repellatur. & isto casu nō preiudicat in accusatione qm̄ ad alium finem tendit. sicut ciuilis & criminalis non tollūtur exceptione. nam vna aliam non impedit: vt l. j. C. quando ci. ac. cri. preiu. qm̄q̄ est secuta victoria super exceptiōe: quia accusator punitus est. tunc gl. videtur dicere quod exceptio non tollat accusationem vt hic. et. l. nullum. circa fi. C. de testi. sed glossa ibi reprehenditur a docto. et bene.

cum enim ista sint duo indicia [b] ad vindictam tendentia vnuz indistincte tollitur propter aliud: nō attento vtrum sit plus in vno quam in alio. vt. l. pretor. §. j. ff. de iniur. Circa predicta tanguntur multa que faciunt ad hec extra de pur. cano. capi.

22 pe. ¶ † Quero vtrum quādo opponitur crimen per modum exceptionis debeat poni locus et ti. dic vt in. l. j. ff. de excep. Item an exceptione criminis debeat se quis inscribere. dixi in. l. si cui. in prin. ff. de accusa.

☞ Plures accusatores si concurrūt ante nomen rei receptū inter reos idoneiorem eligit iudex. Causa preferēdi idoneiorem in accusatiōe est qm̄ alter colluderet vel esset infamis.

Ulteriꝰ prefertur ꝑpinquiorꝰ in accusando quā do adiecit aliquā qualitatem qua mediante accusatus acrius punitur.

Accusatus a pluribus q̄ opponere possit vt non possit pluries de eodem crimine accusari.

Primus accusator pōt dicere q̄ secūd⁹ accusator non dz admitti.

Adulterium qō ꝑbatur ex presumptionibus vt si videres duos in camera vel in lecto.

Si simul. Mor. hic † q̄ id qō dr. ff. de accusat. l. si plures. qō simul pluribꝰ ꝯcurrētibꝰ pretor idoniorē eligit. debet itelligi pluribus venientibus ante nomē rei receptū inter reos: vt hic in ver. intantum. & versic. sed quoties. hoc etiam not. C. de accu. l. qui de crimine. Itē in. l. si plures. dicit q̄ iudex ex cā prefert vnū alteri: certe cā ponit hic. qz si reperijt vnū colludere vel esse infamē prefert aliuz. & ex hoc dico qō si propinquior accusat occisores simpliciter: alij⁹ accusat illos adiecta aliqua qualitate ꝑ quā puniuntur acrius: tūc iudex pōt vlteriorē preferre ꝑpinquiori. si apparet iudici illā qualitatē esseverā: arg. huius. l. Itē no. † q̄ si ego accusor a pluribus habeo exceptionē sine dubio: vt non possiz accusari pluries de eodē crimine. vt. l. si cui. §. ijsdē. ff. de accu. & l. qui de crimine. C. de accu. sed nunquid primus accusator potest dicere scōs accusator nō debet admitti. sed certe hic videtur tex. q̄ sic: vt hic. nisi ergo pater &c. dicā latius. j. l. prī. ¶ Itē † dr hic ꝑbationibus insistente: quero qualiter ꝑbabitur adulteriū [c]. Rñ. non potest ꝑbari directo alia ratione: qz si videres in camera duos vel in lecto nescires tamen quid facerēt. sed dico q̄ ꝑbatur ex presumptione: vt in. c. preterea. extra de testi. & de presumptio. c. literis. & c. tertio loco. tenementi predicta.

☞ Duo qm̄ admittūtur ad aliq̄d: donec vn⁹ ꝓcupet tempora vtriq̄ cedunt.

Si duobus sunt cōcesse litere super prebenda quā infra mensem duxerit acceptandā: mensis quādo incipiat currere.

Si maritus. Ad euidentiaz huius. l. debetis scire quod glos. dicit hac eadem. l. §. j. ff. q̄ sint tempora accusationis adulterij. et not. † principiū huius. l. ad multa qō quando duo possunt admitti ad aliquid donec vnus ꝓcoccupet vtriq̄ cedant tēpora. et sic facit ad materiā. l. eum qui.

eum qui. & l. cōtra maiores. C. de inof. testa. q̄ ante q̄ vnā accusationē intētare incipiat in vtraq̄ tē

2 pora currūt. ¶ Facit etiā † ad. q. duobus sunt cōcesse litere de prebēda vacatura quā infra mensez duxerit acceptādā: a quo tpe incipiat currere mēsis. facit ad hoc. C. qui admit. ad bo. pos. l. fi. nā de bemus sic distinguere. aut admittuntur ordine successiuo: & loquitur illa. l. fin. aut admittuntur pariter licet locus sit preoccupationi. & habet locum l. ista. non habetis alia.

1 ☞ Maritus superueniens processu pēdente sup accusatione inchoata ab extraneo: illi prefertur. & etiam admittitur absolutione secuta.

2 Inquisitione inchoata: si accusator supuenit ante latā sententiam an cesset inquisitio.

3 Accusatore supueniente q̄ nō tollat inquisitio qm̄ iudex ex forma statutoꝝ indistincte pōt inq̄rere.

4 Accusator q̄ possit opponere cōtra iudicē inquirentem: vt procedat sup inquisitione. & idē in iudice cora quo porrecta est accusatio.

Si ante extraneus. [c] dns text. ad

1 uerte in isto. §. no. duo. Primo † q̄ maritus superueniens pendente processu super accusatione inchoata ab extraneo prefertur extraneo. Scōo no. qō etiā marito superueniēte post absolutionē secutā admittitur: ratio qz suā iniuriā psequitur. & ideo sufficit si doceat se ignorasse de primo processu licet de preuaricatione nō doceat: vt ꝑbat hoc text. & dixi in. l. si cui. §. ijsdē. ff. de accu. ¶ Oppo. de sepul. vio. l. sepulchri violati. Rñ. ibi reus accusatus condemnat⁹ fuit in primo iudicio & condemnatus soluit. ideo alius superueniēs qui prosequit suā iniuriā repellit. ne quis de eodē delicto bis puniat. hic vero in primo iudicio fuit ab

2 solutus. ¶ Ultimo † ista. l. inducitur per Dy. ad. q. q̄ inchoata inquisitione superueniente accusato-

a re ante latā sententiā cesset inquisitio [a] istud tenet Dy. in. c. actus legitimi. extra de reg. iu. li. vj. & ita habent etiā quidā hic per eū. alij habēt ꝑ Dy. in l. in prouinciali. ff. de no. ope. nun. & quidā habent per eum in. l. pen. ff. de suspec. tu. Dy. C. de accu. in. l. ea quidem in fi. videtur tenere cōtrariū. prima ratio est ista: qm̄ auxiliuz extraordinariū est introductū cā adiuuādi ordinariū: vnū ꝑ aliud non tollit. vt. l. j. §. per hāc. & ibi not. ff. de reiuendi. sed istud est huiusmodi ergo &c. respondeo & dico q̄ illo casu ordinariū nō tollit extraordinarium. f. q̄tum ad originē: sed q̄tum ad executionē secus. prefertur eīm auxilium ordinariū. hoc apparet ex notatis in. l. cum in secundo. ff. de iniu. rup. secunda ratio quā ponit Dy. ē talis. qm̄ sunt duo auxilia que tendunt ad eūdem effectū nō refert qualiter fiat: vt. l. gallus. §. fi eius. ff. de libe. & posthu. & l. cum seruus. de ver. ob. rñdeo dico qō accusatio &

b inquisitio non tendunt [b] ad eundem effectum ſm opi. multoꝝ. qui dicūt qō per inquisitionē nō infamat cōdemnatus. ſm vero aliā opi. illoꝝ qui dicūt qō dānatus per inquisitionē infamat sicut dānatus ꝑ accusationē. rñ. vt statim ꝓxime dicā. Tertia ratio est: qz l. magis cōfidit de iudice quā

c de parte: ergo &c. sed ad istā rationē rñdeo, qō ꝑbi

a ¶ Si marit⁹. §. si ante extraneū. cesset inquisitio. vtrum superueniente accusa. ante sententiā cesset inquisitio. adde Inno. in. c. super literis. de rescrip. qui dicit q̄ tanq̄ extraordinarium cessat. & plene Ange. in. l. si vacantia. post medium. C. de bo. vacan. lib. x. vide Specu. in titu. de inquisi. i. iij. parte. §. nunc dicamus. & sicu. si heres. & Jo. andr. ibi sciatis qō si inquisitio est magis preiudicialis respectu debite qualitatis quā sit accusatio ꝑferat accusationi. ij. q. vj. c. si quis de pluribus. & vide Guid. de suza. in. l. si qs in hoc. de epis & cleri. & Sali. in. l. ea quidē. versi. sed qz propter denūtiat. de accusatio. & Bal. Ange. & Raph. in. l. si seruus plurium. de lega. primo. et au forma ta inquisitio. offensus possit insistere & cōparere & illā infirmare. Bal. qō sic in auten. nūc si heres de litigi. sed quid si offensus dicit iudici nolo accusare. sed demū inquisitione formata vult an audiatur? Bal. qō nō in. l. accusatorem. in. ij. colum. C. qui accu. & in. l. ea quidē in pen. col. de accusatio. de quo vltimo vide q̄ dixi in. l. senatus. post Bart. in prima col. de accusatio. & vide Bal. in dicta. l. ea quidē. in. xvj. col. & in vlti. & vide gl. & Bal. in. l. j. de lib. & eoꝝ libe. & Bald. in addi. Spec. in titulo de accusa. in. xxj. col. in auf. absente accusatore contra habitur. heremodiciū. vide Inno. in. c. licet in beato Petro. de accusa. & que habentur in l. libelloꝝ. de accu. in. l. intra. de publi. iudi. & text. in. §. prohibemus. in auf. de colla. & dicit Bald. in d. l. si quis in hoc qō dz differri inquisitio non qō veniat vel venire possit accusatori. vide Bal. in. d. edita. in. xxvij. colum. in versi. quero. de eden. vbi querit an possit cumulari. Et vltimo sciasan accusator superueniens possit cora alio iudice accusare quam cora illo qui iam instituerat inquisi. vide Baldum in lege ea quidem. ad finem de accusatio. & vide Bart. in. l. ea lege ad fi. & ibi scripsi. & vide Bar. hic versus fi. & an inquisitio dicatur remedium iudiciarium vel extraiudiciarium. vide Bald. in. l. nullum. C. de testi. & in. l. vbi. C. de fal.

¶ Non tendunt. Adde qō idē voluit Innoc. in. c. cū dilecto. extra de purgat. canō. in glo. sua magna. in versi. & dicunt quidam. vide. ff. l. proxima. §. si publico. versi. vtrum inquisi.

¶ Retardante. vide que dixi post Bar. in. l. libellorum. §. fi. ff. de accu.

a ☞ And. Pomate. ¶ Auxilium ordinarium. Vult Bar. q̄ inquisitio de iure cōi sit remediū extraordinarium de quo doc. in rub. extra de iudi. ad hec etiam vide August. de ari. in addi. ad Ange. in tractatu maleficiorum in. vj. colum. et Cardi. Alex. in. c. cum speciali. ō appellatio. ⁊ Barba. in. c. j. colū. viij. de offi. ordi.

not. in Spe. de inquisi. §. penul. ver. pen. in fi. si vero ista non possent opponi accusatori superuenienti. siquidem accusator superueniens prosequatur suā iniuriā pfertur: vt hoc §. ⁊. l. si cui. §. ijsdem. s̄. de accu. nisi iudex videat q̄ accusator superueniat causa transigendi aut colludendi super crimine: vt. s̄. eo. l. proxi. si vero suam iniuriam non prosequit

b ¶ Cōtrariū puto. sic not. qō accusator superueniens pendente inquisitione potest accusare coram alio iudice. ⁊ idem tenet Bald. in. l. ea quidem in fi. C. de accu. ⁊ ibi etiam an accusator vel inquisitor repellatur ope exceptionis vel ipso iure.

3 † de iure communi. sed cum per formam statutorum quorundam terrarum inquisitio sit auxilium ordinarium[a]. quia indistincte permittitur iudici inquirere etiam non existentibus illis causis quas dixi. in. l. ĥ. §. si publico. s̄. eod. tunc dicerem accusatorem superuenientem non tollere inquisitionē precedentem sicut nec aliam accusationem legitime institutam. ¶ Quero reus † potest obijcere istam exceptionez ne procedatur super inquisitione quia superuenit accusator: vt hac. l. ⁊. l. si cui. §. ijsdem. s̄. de accusa. sed an poterit eam opponere accusatori: casus videtur q̄ sic. s̄. l. proxi. certe nō videtur dubium quādo iudex vellet admittere super accusationem. sed vt nostra questio sit dubia: pone inquisitionē fieri a capitaneo: accusationem porrigi coram potestate. vnde potestas. admittit accusatorem: vtrum ille accusator possit opponere coram capitaneo ne procedatur super inquisitione: videtur q̄ non. quasi sua non interfit. cum super accusatione admittatur. contrarium puto[b]. nam si capitaneus prius illum reum puniret: tunc obstaret illi accusatori exceptio rei iudicate. vt. l. sepulchri violati. accusatio. supra de sepulchr. viola. et accusator ex sua accusatione non posset reportare sententiam: ideo sua interest. Idem puto in iudice q̄ iudex ipse coram quo proposita est accusatio potest opponere alteri iudici. inquirenti ne procedatur super inquisitione quando illa causa pendet coram eo. interest enim sua vt defendat suam iurisdictionem: vt. l. j. s̄. si quis ius di. nō obtemp. facit ca. duo. extra de offi. ordi.

a ¶ Quero reus † potest obijcere istam exceptionez ne procedatur super inquisitione quia superuenit accusator: vt hac. l. ⁊. l. si cui. §. ijsdem. s̄. de accusa. sed an poterit eam opponere accusatori: casus videtur q̄ sic. s̄. l. proxi. certe nō videtur dubium quādo iudex vellet admittere super accusationem. sed vt nostra questio sit dubia: pone inquisitionē fieri a capitaneo: accusationem porrigi coram potestate. vnde potestas. admittit accusatorem: vtrum ille accusator possit opponere coram capitaneo ne procedatur super inquisitione: videtur q̄ non. quasi sua non interfit. cum super accusatione admittatur. contrarium puto[b]. nam si capitaneus prius illum reum puniret: tunc obstaret illi accusatori exceptio rei iudicate. vt. l. sepulchri violati. accusatio. supra de sepulchr. viola. et accusator ex sua accusatione non posset reportare sententiam: ideo sua interest. Idem puto in iudice q̄ iudex ipse coram quo proposita est accusatio potest opponere alteri iudici. inquirenti ne procedatur super inquisitione quando illa causa pendet coram eo. interest enim sua vt defendat suam iurisdictionem: vt. l. j. s̄. si quis ius di. nō obtemp. facit ca. duo. extra de offi. ordi.

c ¶ Inter liberas. adde fm Ang. q̄ de iure poli serui contrahunt matrimoniū: vt in. l. cum ancillis. C. de incest. nup. ⁊ in. l. serui. C. eod. ⁊ ideo propo. si poterit accusatio adulterij secundū eum in tex. ibi procedit. Adde secundū Ang. quod stuprātes ancillas als sclauas quibus in domib⁹ vtimur nō imponuntur pene ordinarie stupri commissi. in libera. l. fina. de offic. presi. et etiam secundum eum dicit Jaco. de are. quod etiam puniri poterūt vtili accusatione. l. iulia. de adulte. sed non erit illa accusatio publica sed priuata scilicet domi. ⁊ secundum eum tene menti quod etiam erit alia pena stuprantis sclauam de qua ibi per eum: sed ius accusandi non competit cuilibet de populo.

d ¶ Filiusfamilias. filiusfamilias in publicis iudicijs admittitur sine consensu patris. veruntamen aduerte quia si esset verum sequeretur quod de omni crimine priuato de quo agitur criminaliter filius posset accusare sine cōsensu patris cum patri tunc nihil queratur sed fisco applicetur. l. agraria. de termi. amo. quod est falsum nisi ab sente patre accusaret vt not. in. l. lege cornel. §. lex cor c ne. supra de iniurijs. et nisi pater sit vilis persona. l. sed si vnius. §. filio. eodem titu. vnde dic idez in crimine publico quod in priuato quia etiam p crimine publico potest agi ciuiliter ad interesse. l. qui crimen. j. de falsis. vnde in publicis criminibus sicut in priuatis queri potest ⁊ queritur vsusfructus patri fm Ange. hic qui dicit se de facto ita obtinuisse. sed Bald. post Barto. in. l. filij. de

1 his qui sunt sui vel alie iuris. dicit quod non requiritur consensus patris nisi ex forma statuti. d als requireretur aliter obligaretur pater ex delicto filij. et vide Bald. in. l. penulti. C. de noxa. ⁊ Bald. in. l. cum oportet. §. fina. ad finem. C. de bonis que libe. ⁊ vide Dy. Bal. Ang. ⁊ Jmo. in. l. fi. §. fina. de verbo. obligatio. in. l. quoties. la. ij. de noxa. Adde an valeat accusatio filijfami. cum consensu patris Bal. consil. lxix. v. lib.

[c] Querit glo. que est pena adulterij. certe pena adulterij est. C. eodem. l. quis. ⁊ in auc. ibi posita. quod est verum scōm iura noua. sed scōm iura antiqua est alia pena: vt. l. si quis viduā. j. de questio. ¶ Item quero que est pena stupri ⁊ que incestus ⁊ que nocinij. dic vt in glo.

☞ Consensus patris non requiritur in his in q̄bus patri non acquiritur vsusfructus.

[d] Not. ergo ex hac. l. casum contra glo. que est in. l. fina. §. necessitatem. C. de bo. que lib. quod in publicis accusationibus filius admittitur sine consensu patris: vt hic. ⁊. l. post legatum. §. si filius. s̄. de his qui. vt indi. et hoc tenet Dyn. quia in his que publici iuris sunt non curatur patria potestas: vt. l. nam quod. s̄. ad trebel. Speculator. nam in tit. de accu. videtur tenere istud idem in tit. de actore videtur tenere contrarium. a ⁊ illi q̄ dicunt contrariū dicunt quod hec. l. corrigitur: vt hic tangitur per glo. secundum vnā opi. b veritas est quod iste. §. non corrigitur. nam tunc est verum quod patris consensus requiritur cum c agitur de rebus in quibus patri queritur vsusfructus. alias secus: vt no. in. d. §. necessitatem. se cundum vnam lec. ⁊ vera est glos. opi. pro qua est hodie casus in ca. fin. extra de iudi. lib. vj.

1 ☞ An ex eadem causa plures vno libello accusari possint. quod sic.

[a] Quero quid est dictum quoniam ea causa non cedit in numerum ⁊c. respondeo quia suam iniuriam prosequitur. ergo ⁊c. vt. l. hos accusare. §. lege. s̄. de accus. ¶ Quero vtrum ex eadem causa eodem libello possent accusari plures: † glos. hic videtur tenere quod non: sed dicit quod requiruntur plures libelli. hoc etiam tenet. j. l. proxi. in fi. ⁊. l. vim passam. §. fi. contrarium est verum vt no. glo. C. si re. vel accu. mor. fue. l. j. ⁊ probatur. j. l. proxi. i fi. ⁊ l. vim passam. §. fin. j. eo. ⁊ hoc tenet Dy. per rationem arguendo de contractibus ad delicta: vt. l. oēm. s̄. de iudi. ⁊ in auc. vt omnes obe. iud. prouī. §. hec cōsiderantes. ⁊. l. ij. §. fi. s̄. de custo. reo. ĥ in contractibus videmus quod plures obligati eadem obligatione possunt conuenīri eodem libello: vt in auc. de duo. re. §. finautez. ⁊. C. de duo. re. auc. ibi posita. ergo idem in delictis. de hoc dixī e l. hos accusare. §. j. s̄. de accusa.

1 ☞ Dotata qualiter intelligatur.

[a] Qui pupillam. Mota. text. ibi desponsatam vel destinatam vel testamēto ⁊c. arg. ad statutuz quod dicit qō mulier dotata nō succedat: quod intelligatur de dotata † a pre vel si est tradita nuptui: vel desponsata seu destinata sub certa dote[a] vel si dos est constituta in testamē to. vt hic. pro hoc facit. l. cum plures. §. fin. [b] s̄. de admi. tuto.

f [Inces]ti. Quod dicit simul intellige eodem libello: vt dixi supra eod. l. proxi. in fin.

1 ☞ Insultus ad domum videtur fieri etiā ad domum conductam.

[a] Qui domum. Mo. quod dicitur in fine quod appellatione domus comprehenditur habitatio. quod facit ad statuta que dicunt si quis facit insultum ad domum vt intelligatur 1 domus siue sit propria siue sit conducta † vt hic. et l. lege corne. §. domum. s̄. de iureiur. ⁊ insti. de iniur. §. domum.

1 ☞ Ubi debet puniri q̄ ordinauit venetijs aliquē occidēdū Padue ⁊ qui prestat domū ad colloquēdum de maleficio tenetur. ⁊ nu. 2. e

[e] Et si amicis. Sed ⁊ si Mot. casum istum et f cit arg. ad. q. quod si aliquis tractauit ⁊ ordinauit hic quod aliquis interficeretur. qui fuit postea interfectus c Flo. ētie.

¶ Qui pupillā. certa dote. Adde Bar. in. l. titio centū. §. genero. de condi. ⁊ demon.

¶ Cū plures. §. primo. idē ibi Bar. ⁊ And. de physis. in. c. primo. de. phi. feu. alie.

¶ Et si amicis. postea interfectus. nota contra faciētes tractatum vt quis occidatur. vidē capitulum primus de homici. li. vj. ⁊ punitur mandato. li cet homicidium nō sequatur. vide q̄ dixi in. l. sed sciendū. d paricidijs. vide Are tinū i tractatu suo maleficiorum inverficul. existens Florentie i vltima questione.

¶ Dicimus de insultu[a]. nota limitationem ad legem qui de crimine. C. de accusatio. et ad legē illud. fu

† quod de isto tractatu ⁊ ordinatione potest puniri hic. et intellige qō puniatur de ordinatione ⁊ tractatu facto aliter quam in mente sua: q̄ sola cogitatio non punitur. hic aūt specialiter. in mandatore vtrum puniatur in loco mandati vel in loco delicti. dicam in. l. non solum. §. si mandato. s̄. de iniur. Item predicta vera in eo qui ordinauit cum alio: vt ab alio q̄s occideretur: sed si ipse ordinauit hic qō occideret aliuz ipsemet: ⁊ alibi occiditur. videt qō pena tractatus propter sequēs homicidium fit extincta: vt. l. illud. in fi. s̄. ad. l. aq̄l. ⁊ arguas eius qō dicimus de insultu[b] percussione secuta not. in. l. qui de crimine. C. de accu. sed pōt respōderi ⁊ nō male qō istud est verus si de homicidio esset punitus ⁊ condemnatus: vel posset puniri ⁊ condemnari: sed si est cōtumax[c] in loco homicidij perpetrati. ita q̄ ex homicidio pena nō potest habere effectum: tunc satis probabiliter potest dici quod ex tractatu veniret puniendus. tunc essi princi d pale extinguit accessorium quando principale habet accusationis vim alias secus: vt. l. heres a debitore. §. quod si hic seruus. s̄. de fideius.

¶ Ultimo not. † q̄ ille qui prestat domum aliquibus vt commode possint loqui de maleficio committendo videtur dare auxilium [f] ⁊ favorem: vt hic quod tene menti.

pra ad. l. aquiliam. ⁊ vide etiam bonam gloss. et Bar. ad limitationem. d. l. illud. in dicta. l. qui de crimine. ⁊ vide Bal. in capitulo primo. §. iniuria. de pa. iur. fir. qui dicit quod si quis vulnerauerit aliquem in vno territorio et in alio occiditur qō vbiq̄ potest puniri. Lyn. et Raynu. quod in loco vulneris in. l. prima. C. vbi de cri. ⁊ vide omnino Bal. in dicto. §. iniuria. ad limitationem notatorum in. d. l. qui de crimine. ⁊ quod consuluit dominus Franciscus de aretio apud Ferrariam vt habes recitatum per Moder. in lege si familia. de iurisdictio. om. iudicum.

¶ Contumax. si aliquis est contumax in loco homicidij pōt puniri in loco tractatus. ⁊ vide Barto. in. l. sepulchri. de sepulchro vio.

¶ Dare auxilium. de prestante auxilium ⁊ favorem. vide Barto. in. l. furti. §. opem. s̄. de furtis. et in leg. quicunq̄. supra ad legem iuliam maiestatis.

a ¶Miles.§.socer. iste.§.habet tres not. intellectus.ꝛ de eius itellectu vide late per Bal.ꝛ Abo der.in.l.lucius.solu.matri.ꝛ ibi Rom. ꝛ p Bald. ꝛ Jmol.in.l.cum mulier.eo.titu.ꝛ ibi dixi.

b ¶Se accusaturū.adde.c.lꝫ.ꝑm Abo der.de accu.

c ¶Non lu crat.not. quod maritus non accusans nec se inscribēs ac cusationi de adulterio sed simpliciter accipiens de adulterio non debet lucrari dotem.Bald.contra ꝛ ibi p Jmo.in.l.cum mulier.ff.solu.mat.ꝛ vide Ro.in.l. lucius.eo.titu.ꝛ sic contra Barto. est communis opi.dic vt per Alex.in.l.cum mulier.solu. matri.

d ¶Quidam.non computantur. vide Bal.ꝛ Jmo. in.l.penultima.§.ad crimen.in.x.charta.in.vij.limi.ſ.de publi.iud.vbi vide Barto.

e ¶Sexaginta.dari die feriato. vide qne dixi post Barto.in.l.j.§.nuntiatio.de ope.no.nūtiatio. et in.l.nec quicq̄.§.de plano.de offi.procōſul.ꝛ no. Barto.in.l.diuus.ſ.de ferijs.et vide gloſſ. in.l. ij.ſ.ſi quis in ius voca.non ie.ꝛ Bartol.ꝛ Bald. in rubr.de in ius voc.et Bald.in.l.j.v.q. qui admit.cum his que habes in dictis locis. et gloſ.et Bald.in.l.iur. C.e.j.de adulte.als de in ius voc. per Barto.ꝛ glo.in.l.j.in verſi.compellendi.ſ.de ferijs.ꝛ Bald.in.l.fi. C.de ferijs.et.eſt tex. in.c. placita.ſecularia.xvj.q.iiij.ꝛ dicit not.Bald.in dicta.l.j.in.v.oppo.C.qui admit.quod ſola oblatio libelli poſſit fieri:ſed ſi vltra oblationem requiretur vel fieret aliqua petitio per quam petatur aliquid dari non poteſt illud fieri.ꝛ intellige qō libellus poteſt dari die feriato ipſi iudici non autem parti vt tenuit Poſtiē.quam refert dominus Ant.poſt Jnnocenti.in.ca.ij.extra de vila.ꝛ vide Bal.in.l.ij.C.de ſacroſanctis eccleſijs.ꝛ in dicta l.j.C.qui admit.ꝛ huius ratio forte eſt quia datio libelli non habet vim litis conteſt.ꝛ ſic alicuius principij.l.libertus aduerſus cuꝫ ibi not.C.de in ius vocand.et not.gloſſ.ꝛ Jmo. in capitulo fina. extra de iudi.ꝛ faciunt ea que habentur in.c.j.de lit.conteſta.adde gloſſ.in.l. prima in verſicu: appellandi.ſ. de ferijs.quam ad hoc alleg. Specu. in titulo de libe.conce.§.videamus. circa principium. Adde quod executio ſententie bene poteſt fieri die feriata ob hominum reuerentiam: vt in dicto capi.fina.de iudi. Quid autem tempore feriarum repentinarum.Joan§. Andre.in dicto capi. fina.tenet quod ſic.in contrarium videtur glo. in clemen.ſepe.de verbo.ſignifica. quam ad hoc alleg.dominus An.in dicto capi.quam ibidem videtur ſequi Jmol. in ferijs vero in honorem dei tenet idem Federi.de ſenis ſuo conſilio.cxxxix. ſed circa hoc vide bo. diſtin. Joannis Andree in addi.Specul.in titul.de lib.concepti.§.nunc reſtat. als nunc dicendum.verſicul. xxv. Adde Joann. Andre. in additioni ad Specul.in titu. de libelli concept.§.nunc videamus.in verbo ſexaginta.vbi pta.dicit quod non ſed euitatur pena ſtupri.dicaꝫ infra eo.l.ſi vxor.

Miles. Eaꝫ. Per iſtū.§.dicunt quidā qō receptio inter reos fiat aliter quam per lit.conte.qñ abſens inter reos poteſt recipi:vt hic.de hoc dic vt dixi in.l.is qui re?. ſ.de publi.iudi.

☞Non ſolum ab accuſando repellitur qui deſtitit ab accuſando ſed qui deſtitit a profeſſiōe qua profeſſus eſt ſe.accuſaturum.ꝛ vir nō lucretur dotem niſi ſe ſubſcribat.nu.ꝛ.

Mater. Mulier. Querit glo.vtrū de hoc euitet pena adulterij ſi eſt publica meretrix vel lena ꝛ eſt nu

a **Socer.** Oppo.ꝛ videtur qō iſta.l.nullam recipiat dubitationem.nam qui ſemel deſtitit accuſare iterum nō poteſt:vt.ſ.e.l.ij: §.j.Solu.fateor contrarium:ſed hic non dedit libellum.ſed loquitur quando dedit libellū in quo dicebat ſe velle accuſare in futurum nō quod accuſaret modo. ita dicit Dyn. ¶Ulterius dicitur hic quod maritus non inique repellitur: quero a quo repellitur. dicit glo. qō repellitur ab accuſando ꝑm hāc lec. ¶Mo.† q ab accuſando repellitur non ſolū ille qui deſtitit ab accuſatione: ſed etiam ille qui deſtitit ab illa pfeſſione qua eſt profeſſus ſe accuſaturumbqō eſt notandū. an aūt qui deſtitit ante lit.conteſt.incidat in turpitū.gl. tāgit hic ꝛ Dy.dicā in.l.in ſenatus.§.qui poſt.j.ad turpil. Item poteſt intelligi quod hic dicit non inique repellat ſcilicet a petitione dotis ꝛ hoc videtur q̄ri in tex.ꝛ hoc eſt verū quoniā niſi vir accuſet ꝛ ſe inſcribat dotē nō lucrat vt in auc.vt lice. ma.ꝛ anie.§.qz vero plurimas.col.viij.ꝛ no.i.l.cō ſenſu.C.de repu.

Quidam. Mo.quod dies quibus quis eſt in cuſtodia non computantur ꝛ hoc ideo eſt verum:quia iſta cauſa per procuratorem non poterat agitari.alias ſecus:vt.l.papi. exul.ſ.de mino.ꝛ habuiſtis no.in.l.ſi is qui re?.ſ. de pu.iu.

☞Libellus q poſſit dari die feriata.

Reus q poſſit dare exceptiones die feriata nō ſñ terminum ad eas proponendas.

Maritus qui dedit vxorē in tutricē filijs in teſtō quam dationem poſtea caſſauit: an vxor poſſit admitti vt legitima.

Sexaginta dies. Mot.text. ibi qñ de plano quoq; ꝛc. ¶Oppo.glo.ſ.ſi quis in ius voca.non ie.l.ij. §.fina.dicit glo.ſpeciale eſt hic. Et ſic not.ſcaſus mirabilem quod libellus poteſt dari die feriato.ꝛ intelligunt docto. eſſe verum in qualibet cauſa etiam in ciuili:vt not.in Specu.de ferijs.§.ſequitur.verſicu.ij.ibi item libellus ꝛc.ad hoc facit.C. de ferijs.l.j. Et per hoc ego ſemel habui de facto cum cauſa erat agitata diebus feriatis:pronunciatum fuit proceſſum eſſe nullum vſq; ad dationem libelli excluſiue:quaſi datio libelli tenuerit. Item plus dico† q̄ ſicut libell? poteſt dari die feriato per actorem:eadem ratione exceptio poſſit dari p reum die feriata:vt.l.non debet.de regu.iuris.terminus tamen ad proponendas exceptiones non poteſt

poteſt dari feriata die. nam cum terminus debet dari ꝛ limitari cauſa cognita:vt.l.ij.ſ. de re iudi. nō poteſt dari die feriata. ¶Ultimo finem huius §.alle.Dy.† ad.q.maritus dedit vxorem in teſtamento tutricem filijs ſuis:poſtea caſſauit illā particulam:vtrum vxor poſſit admitti ad tutelam tāq̄ legitima: hic videtur q̄ ſic. nam licet excludatur a teſtamentaria tutela: tamen remanet aliud ius commune ſcilicet q̄ ſit legitima. argu. huius tex.ꝛ alleg.etiam.l.j.§.quibus.ſ.de ſuc.edic. contra.determinauit per.l.ſcire.§.j.de tut.ꝛ cura.da. ab his.ꝛ.l.cum hi.§.ſi cū lis.de tranſac.et.ſ.quarum re.ac.non da.l.j.§.exceptiones. ſed ego puto Dy.dicere verum.ſi ideo illam particulam caſſauit:quaſi eam indignaz reputauit:ſed ſi illā particulam caſſauit volens inteſtatus decedere quā cum ad illam tutelam:tunc ſecus. argu.l. cancellauerat.ſ.de his que in teſta. delen.ꝛ quid in dubio collige ex ibi no.

☞Si aliquis contrahat matrimonium cum minore.xij.annis:ꝛ deinde aliam maiorem ducat: et illa moriatur pubeſcente minore: matrimonium non confirmatur.

Queritur. Jſtam.l.inducit Dy.in argu. ad.q. vos ſcitis q̄ ſi aliquis contrahit ſponſalia vel matrimonium cum minore.xij.annis † ea pubeſcente tacite matrimoniuz confirmatur:vt.l.ſi vxor.§.ſi minor.j.eo.ſed pone quod ſponſus anteq̄ puella perficeret.xij.an. duxit aliam vxorem que eſt mortua: queritur an illa puella pubeſcente matrimoniū recōualeſcat.Dy. qō non. quia illud eſt verum ſi ſpes primi matrimonij non fuit finita.pro quo facit.ſ. de cōdi. ob cau.l.quod ſeruius.ꝛ qō ibi no.ſed per ſecundum matrimonium fuit ſpes matrimonij finita. hic ergo nunq̄ reconualeſcit.vt.l.qui res.§.aream.ſ.de ſolu.ita determinat Dy.

Defuncto. Oppo.ſ.ª de ven.in poſ.mit. l.antepe. Reſpondeo vt plene no.C.de fal.l.j.ꝛ.ſ.de car.edic.l.j.§.penul.

Volenti. Uxor non repudiata non poteſt de adulterio accuſari.hoc dicit.

¶Oppo.j.eo.l.vim paſſam.§.nupta.Solu. vt ibi Secundo oppo.C.eodem.l.q̄uis.Solu. quidam dicūt quod ibi loquitur in certis perſonis: alij dicunt quod iſta per illaz corrigitur.quidam alij dicunt quod illa ſecūdum iſtam debet intelligi hoc eſt poſt matrimonium ſolutum. et quod ibi dicit connubia. debet intelligi ſecunda contracta. tene quā vis. ¶Item oppo.in auc.vt lic.ma.ꝛ anie. §.quia vero plurimas.poſita.C. eodem.auc. nouo iure.dicit glo. per illam auc. corrigitur iſta.l. quia etiam conſtante matrimonio de adulterio poteſt accuſari.vt ibi dicitur.

Licet ei. Adultera ſecundo nubens nō poteſt accuſari niſi prius conuicto adultero.hoc dicit.

☞Fama publica excuſat a dolo.

Mulier Dic.§.eſt notandus.Fama excuſat ab dolo.† niſi habuerit originem ab eo qui propter famam ſe vult excuſare. hoc dicit iſte not.§. ¶Mot, ex iſto.§. quod fama ponit an in quo eſt locus preuentioni ſufficiat ſi offertur libellus die fieriata:et an citatio que non tenet perpetuet iuriſdictionem.ꝛ in quantum allegat Federi. adde quod eſt.cxliij. Quo vero ad queſtionem Barto. vltimo formatam vide quod

publica excuſat quem a dolo. pro hoc facit.l.j.in fine.ſ. de abigeis.ꝛ quod ibi nota. ꝛ ad.l.fauī. de plagia.l.plagij.tamen ad hoc: vt fama hic quem excuſet videtur require re hec.l.duo.primo quod fama iſta longo tempore fuerit:vt hic.ibi lōgo tempore ꝛc. gloſſa dicit id eſt vel.xx.annis.hoc autem quanto tē a pore debeat durare fama: dicam.j. de queſtio.l. de minore.§. tormenta. tetigi vobis hoc anno. in.l. habeo.de ſupel.lega.tamen quantum ad propoſitum ſpectat quanto tempore mulier debeat expectare virum dic plene. C.de repudi.auten. ſed hodie. ſecundo videtur requiri ad famam quod non ſit fama procurata ſeu immiſſa ab eo qui procurat eam: ſed debet eſſe immiſſa ab alijs perſonis fidedignis:vt hic dicit.dicam in dicto.§.tormenta.

☞Si teſtator legat fratribus centum ſi eum in tali loco ſepelierint: ꝛ facto defuncti ibi non poteſt ſepeliri: fratres debent habere legatū.

Ream. Non videtur in culpa qui dimittit eam quam retinere non poteſt.Dy.Dic inducit hunc.§.ad queſtionem. qui dam reliquit fratribusᵇ predicatoribus.c. ſi eū ſepelierint in tali lo

publica excuſat a dolo. facit tex. nota.in.l.illud.de libera. cauſa. et notat Bart.in.l.cum quidam.§. quod dicitur. de acquirenda hereditate.

¶Ream.quidam reliquit fratribus. quod relinquens fratribus ſi eum ſepelierint ſi ſe occidit ita quod non poteſt ſepeliri in eccleſia debent fratres nihilominus habere relictum. Contra hanc concluſionem Bartoli determinat Cumanus per text.illum in.l.cū tale.§. falſaz. de cōditio. et demonſtratio.in ſecundo reſponſo. Adde quod notat Barto.in.l.apud iulia.§.fina.de leg.ſ. de hac queſtio.per Bald.in.l.ſ.de inſtitu.et ſubſtitu.ſub conditio.fact.in.xſ.queſtio.et Jmol.in.l. in teſtamento.la.ij. de conditio. et demonſtratio. et ibi Barto.facit.l.que ſub conditio.§.quot.de condi. inſti.que videtur contra Rapha.et vide Bal.in.l. ſi qs ad declinādā invlti.col.de epiſcopis et cleri cis,in ſimili,q.ꝛ in.l.j.de his q̄ no.infa.als de his

que pe.no.in vltima col.no.per Inn.als per Imo. in.c.filius.de test.

a ¶Contra hoc.vide Bart.in.l.non solum. §.si ma rito.ff.de iniur.& in.l. sed si vnius. §.j.eod. titu.& Barto. in sua questione que incipit Bernardus de tuder/ to in prio. dubio. et Barto.in l.transige/ re. in fin. de transi/ actio. et Bar.in.l. j.de ser.fu gitiu.& in.l. j.de sent̃. & Bald.in l. nõ ideo minus de accusa. & ẽ.si quis decessit si de feudo fue. con/ tro. inter dominum & agna.et Bal.in titu. de pace constan. in versiculo opizoni,& ibi Bal.in.l.qui sepulchra. C. de sepul. viola. et vide Bald. in dicta.l.sed si vnius.et Ang.in.l.iij.§.si procurator.quod quis/ q̃s iuris.

1 a

1

2

3

4

b ¶Accessus ad concubinam.no. quod licet habẽs coitum cum concubina soluti non possit accusari ab eo qui eam tenet: hoc tamen fallit nisi esset concubina patroni per istum tex.not.adde tamen q̃. iusta causa exheredationis est si filius concubuit cum concubina patris vel econtra.§.aliud quoq;. in autenti,vt cum de appellatio.cogno.et no.plene in.l.quintauallis.de iureiurã. & que pena fit repeti per vim meretricem vt eam per vim cognoscere vel ea potiri possit.vide tex. in.c. verum. el. ij.de fur.et not.Math.in suis no. dictis. no. Ly. Quid autem de eo qui cognoscit seruam. vide in l.penulti.j.eodem.et.l. miles.§.penultimo. eodez titulo.et vide que dixi in.l.inter liberas.supra eodem.Quid in habente rem cum famula libertina/ ria.vide in.l.que adulterium.et ibi glos.et Bartolus.C.eodem.et quid in muliere que meretricis more viuit.et vide ibidẽ quid si patronus coeat cum ancilla seu sclaua. vtrum ex hoc fit consecuta libertatem.vide que babes in.l.sed si hac.§. si liberta.supra de in ius vocan.

1

2

b

c ¶Glo.dat tres.vide glos.& Barto.in.l.si ea.& l. que adulterium.& vtroq; glos.no.in.l.si nullũ.C. eod.et ibi Bal.et vide Joan.and.in rub.de iniur. et dam.dato.in addi.Specu.

c

d ¶Venio ad tertium. An puniatur adulterium commissum cum nupta meretrice. vide Angel.in l.si ea.et in.l.que adulterium.C.eodem.Cyn.in.l. j.de rapt.et ibi Ang.Salice.in dicta.l.si ea. Bal. in.l. penulti.C. de in.c.j.de adulte. et ibi moder. Andre. Barba.

d

4

tinent ad eum qui suasit.& sic innuit quod ille qui suasit vel mãdauit & fieri fecit tenetur ex propria verbo; significatione.† non ex interpretatione.

¶Cõtra hoc[a] ergo opp.de.l.j.§.deiecisse.supra devi & vi armata:vbi dicitur q̃ ex interpretatione tenetur ille qui fieri facit. Solutio est ista. quandoq; verba legis sunt scripta in rem. tunc per propriam significationem comprehendunt etiam eũ qui fecit fieri:vt hic.dicit enim adulterium stupruũ ve factum iudex non impunitum relinquit. et sic l.respexit factum & factum. punit. quandoq; verba.l. sunt scripta in personam:verbi gratia. si q̃s vim fecerit:tunc ille qui vim fieri fecit non ꝓprie facit:sed ex interpretatione:vt.l.j.§. deiecisse.ff. de vi et vi armata.hanc distinctionem facit tex.in l.aut qui.§.fina.supra quod vi.aut clam. Jacobus de arena tetigit hoc in.l.si seruum.§.amouisse. supra de acquirenda hereditate. ¶Item nota hũc textum. in eo quod dicit suasit. et sic innuit quod suasio facta etiaz ei qui alias erat facturus veniat punienda.quod dicam in.l.non solum.§. si mandato.ff.de iniur.

a

☞Accessus ad concubinam alterius est punibilis si concubina est talis que retinet nomen honeste mulieris:alias secus.

1

Patronus retinens concubinam accusat. acceden tes ad eam de stupro.

2

Mulier iniusta qualiter dicatur.ad glo.remittit.

Accessus ad mulierem que fuit vulgaris si postea stat innupta sine viro est impunibilis.

Jvror. Circa primum respon/ sum not.quod † accessus ad. concubinam[b] alterius est punibilis: quando illa concubina est talis que nomen matrone hoc est honeste mulieris non perdebat. vt quia erat concubina patroni sui. alias est coitus ĩpunitus sicut in alia meretrice:nisi ponas quod violenter fuerit factus coitus. ¶Querit gl. vtrũ † isto casu patronus possit accusare de adulterio:an de stupro? quidam de adulterio: alij de stupro. & hoc puto verum : quia adulterium ꝓprie committitur in nuptam.vt lege inter liberas. §.primo.supra eodem. ¶Venio † ad secundum. responsum : dicitur hic mulier siue iusta siue iniusta. Quero qualiter intelligatur de muliere iniusta.glossa dat tres[c] expositiones & quelibet est bona.tamen aduerte:quia secundum tertiam expositionem secundum quam exponitur. iniusta id est. non legitima.dic q̃ non posset accusare iure mariti.sed iure extranei.vt.j.pri.§. ¶Venio ad tertium[d] responsum, dicitur hic quod vir qui habet vxorem que fuit vulgaris potest accusare de adulterio.contra.C. de adulteriis.l.qui adulterium.& l.si ea.glos. dat hic tres solutiones. vna quod ibi nõ erat vxor.& ista cõmuniter tenetur.ibi. aliã solutionem ponit hic.& hoc plus placet.& multi doctores tenent ipsam. quod ibi loquitur in ea que licet esset vxor:: tamẽ constante matrimonio erat meretrix.hic loquitur in ea que iaz fuit meretrix tamen facto matrimonio incepit esse honesta mulier. ¶Ultimo nota.† ex hoc tex.in fine.quod ea que semel fuit vulgaris si postea stat. innupta. sine viro:

viro:accessus ad eã est impunitus: et secundũ hoc a delictum remanet impunitum. ¶Ad quod opponit glo.de.l.ita vulneratus.ff.ad.l.aquil. Respondeo propter vilitatem vite delictum hoc habetur pro non delicto.

b

1 ☞Quid est dicere remittit omne ius q̃ habet vel habere sperat.& intellige.f.de presenti.

Diuus. Nota q̃ dicit neq; spem ad id q̃ pluries dixi[a]. nam pluries in in/ strumento dicitur remisit omne ius quod habebat & habere sperat.quid est dictum sperat. certe spes proprie dicitur ex aliqua causa de presenti.

a

5

1 † vel que habebat dependentiam de presenti. sic hic spes matrimonij dicit quando sponsalia sunt contracta de presenti.secus si non essent contracta sponsalia.nam tunc non diceretur spes matrimonij:vt.j.eadem lege.§.si quis vxorem. pro hoc lex quod seruius.ff.de conditione ob causam.pro hoc optime in lege prima.ff.de statu libe.vnde il/ la verba[b] remittit omne ius quod habet vel habere sperat debẽt intelligi habere sperat scilicet ex causa de presenti:quod tene menti.et hoc pluries consului.

b

1

1 ☞Quid debeat probari ad hoc vt aliquis puniatur ad adulterio.

2

Sed si ea. Nota quando accusas aliquẽ de adulterio: ad hoc vt ille puniatur de adulterio † sufficit te probare[c] quod illa mulier habebatur & tractabatur vt vxor. non enim requiritur quod sit vxor vere:et hoc quando accusas iure extranei. sed si vis accusare iure mariti:oportet te ꝓbare quod vere sit vxor. alias non potes accusare iure mariti.ita dicit iste text? quem tene menti. tamen aduerte eo ipso quod probas quod ipsa habebatur et tractabatur vt vxor presumitur vxor:vt.l. in libere.ff. de ritu nuptiarum.et.l.in concubinatu.de concubinis.si ergo ex alia parte scilicet ex parte accusati rei: fieret probatio ad probandum q̃ illa non poterat eẽ vxor:: non releuat quin condemnetur de adulterio. sed debet probare quod non tractabatur nec habebatur vt vxor::& hoc probato reus absoluetur: vnde scias facere articulos tam ad probandum adulterium quam ad defensionem quod tene menti.

a

1

c

Judex. Vides ergo q̃ exceptio lenocinij aggrauat maritum non mulieres releuat:quod est verum post nomen rei receptus inter reos vt vidistis.ff. eodem.l.ij.§. si publico. ante nomen vero receptum inter reos dico quod exceptio lenocinij repellit maritum ab accusando:non tamen mulierem liberat:vt videbitis infra.l.proxima.§.j. et.l. si maritus.§. prescriptiones.j.eo.titu.& ibi dicam.

1

2 ☞Accusans iure mariti debet probare q̃ tempore adulterij commissi esset maritus.

2 Confirmatio sequens q̃ non operatur vt de tpe antecedenti maritus possit accusare iure mariti.

3 Ratihabitio vt retrotrahatur:intelligitur in his que nomine nostro gesta sunt sub rebus integris existentibus.

4 Pace facta cum aliquo pro se & suis complicibus & sequacibus si vnus ex cõplicibus offendat ante

¶Pluries dixi. vide Bar. in.l.qui rome.§. duo fratres.in.vij.col.ff.de verb.oblig.& Bal.in.l.pactum in.iiij.col.de colla.& Bar. in.l. post emancipa.§.j.de libe.lega.

¶Unde illa verba.Adde q̃ no. in.l.j.C.de pac. l.si ita. ff. de auro & arg. lega. And. bar.

¶Sufficit probare. no. q̃ ad probãdum q̃ aliqua fuit vxor sufficit ꝓbari q̃ habebat & tractabat vt vxor. & vide Ang.in l.j. de questio.& not. in.c.illud. de ꝓsum. & Bal. in l.nõ ignoret.in. iiij. columna. qui accu. & in .l. si eius . C. eodem. et Barto. in l.in concubinatu.in prin.et ibi glo.de concubi. an autem per instrumentum dotis probet̃ matrimonium.vide Bal. in auf.si quis in aliquo in.ij. col. C.de eden.& Pe.de ancha.qui sequitur Bald. in cle.j.de ꝓbatio.& vide Jo.an. in.c.ex tenore . qui filij sint legi.& quod no.Bal.in.l. filiũ.de his qui sunt sui.& vide in.c.veniens de verbo.signi.& vide Ro.in no.suo.liiij.& Bald.in.l.neq; filie. C.de nuptijs.& Bar.in disputatione sua incipiẽ.quidã habens filium naturalem &c. nã instrumentum non fit principaliter sup matrimonio.& licet vir & vxor inuicem se appellent non probatur plene matrimonium.licet presumatur.c.illud de presumptionibus .& ibi hoc idem tenet Bernar. Hostien. & Joan.and.Sed q̃ non probetur per verba enunciatiua matrimonium nec per aliquam possessionem matrimonij tenet Inno.in.c.ex parte.de restitu. spolia.& Bald.in.l.non epistolis. in vltima col.de probatio.& Bal. in.l.ij.de fur. alias de seruitu.in.xix. col. in ver.nunc de quinto puncto. & in.l.iij.ad fi.de execu.rei iudi.& in.l.j.in vltima colum.de priui. do.& ad probandum matrimonium an stetur iuri ciuili vel canonico.vide Bal.in.l.et si contra.C. de nup.vide Bar.in.l.filium. de his qui sunt sui vel ali.iuris. qualiter autem probetur concubinatus.vide in auten.de triente & semisse. §.consideremus.et Bal.in.l.iij.de libe.& posthu. in prin.

a ¶Rebus integris.limitatio ad iura dicentia rati habitionē retrotrahi.quia talis ratihabitio impe ditur propter medium inhabile interueniens: vt d.l.bonorum.rem ra.habe.ꝛ no. Bart.ꝛ Bal.in l.j.C.qui admit.ꝛ Bart.in.l.si is qui pro empto re.s. de vsucap. et Bal. in.l. obserua re.§. pro ficisci. de offic.pro con.ꝛ in.l. fin. C. ad macedo nianū.ꝛ vi de not. in Leū actū. s.de neg. gest.ꝛ in.l.matrem.C.de proba.ꝛ per Bart.Ra pha.ꝛ Imo.in.l. non solum.§.sed vt probari. de operis no.nun.ꝛ cañ.in.c.mādatū.de rescrip.ꝛ in c.si eo tempore.de elec.in.vj.ꝛin cle.j.de rescrip. vbi per scripta Joan.ꝛ adde qō si quis apponat custodes ꝙ per custodiā longi tpis intelligetur mandatū custodiendi interuenisse.l.si filius.C.de peti.here.ꝛ ibi Bar.ꝛ.l.qui in aliena.§.sed si non adduxerit.de acqui. heredi.ꝛ ad Barto. hic vide Ey.ꝛ Bal.ꝛ in.l.j.C.per quas personas. Ang.in l.j.C.de acqui.poss.ꝛ vide ad predicta Angel.l.si ego.de negotijs gestis. post Jacob. de are. ibi in addi.

b ¶Et hoc inducit Dy. tene mēti vide Bal.in.l. fi.C.ad mace.ꝛ vide qōino.Ang.in.l.que religio sis.s.de rei vendi.videlicet an pax facta cum prin cipalibus videatur facta cum adherentibus. et in aut.de here.ꝛ falci.in princi.ꝛin. l.j. C.si rector prouincie.ꝛ.l.is qui opē.s.de furtis.ꝛ vide tex.in c.cum apostolice.de re iudi.in.vj.ꝛ no.dictum Jn no.qui laudat fidelitatem ecclesie que in pace fiē da semper preponit adherentes.ꝛ vide text.sing. ꝑm Moder.in.c.j.de postula. prelatorum. vbi in larga interpretatione veniunt adherentes sicut in stricta.And.barba.

c ¶Ad.q.facit glo.in.l.prima.§.deiecisse.de vi ꝛ vi arma.adde Bald.in.l.fin.ad mace.ꝛ qui dicantur sequaces ꝛ complices.vide text.ꝑm Bal.singu.in l.vnica. C. si rec. prouin.ꝛ ibi Bar.ad.q.de qua per Bart.hic vide Pau. de cast.in.l.bonorum. s. rem ratā haberi.ꝛ qui dicantur complices.ꝛ qui sequaces.vide que scripsi in.d.l.vnica. Adde qui dicantur complices adherentes ꝛ sequaces Ang. in consil.cclv.

d ¶Ultimo volo. Adde Bart.in.l.ij.in fi.s.de duo bus reis.ꝛ in. l.scio quosdam. s. de manu. testa men.ꝛ pro hoc facit glos.in.l.j. in princip. glos.j. C.de procura.

e ¶Si minor. quomodo aūt puniatur qui puellam minorem. xij.annis defloruit. vide Bald. in.l.si quis non dicam rapere in vltima col.de episco.et cleri.ꝛ Joan.and.in.c.j.de desponsa. impube, in vj.in nouella.

¶Contra hoc oppo.ꝛ non videtur bene dictum.nam quando concubi a na nupsit amasio retrofingitur fuis se vxor ꝛ filij legitimantur: vt insti 4 tu.de nupt.§.fina.ꝛ.l. penultima ꝛ b antepenultima.C. de natura. libe. c Solutio.ibi trahitur retro quo ad legitimationem liberorum nō quo ad alia. ¶Item oppon.ad verficu lum vel in filia. ratihabitio sequēs d retrotrahitur: vt.C. ad macedo 5 nia.l.fina.ergo consensus patris debet retrotra hi. Respondet illa † regula ꝙ ratihabitio retro trahatur: loquitur in his que nomine nostro ge sta sunt: sed hic matrimonij contractum per fi liam: nomine patris non fuit contractum: vnde il la regula quod ratihabitio retrotrahatur ad hūc casum non porrigit. vel aliter ratihabitio retro trahitur verum est existentibus rebus integris a. secus si alia mutatio su peruenit arg.u.l.bonorum; supra rem ratam haberi. Et † hoc inducit Dy. b in argumen.ad questio. c si quis fecit pacem pro se ꝛ suis complicibus ꝛ sequacibus: demum vnus ex complicibus fuit offensus anteq̄ ratum habe ret: ꝙ ratihabitio sequens non porrigatur ad de lictum commissum ante ratihabitionem. hoc non examino modo. ¶Ultimo volo d vos scire vnum. aliquis accusauit aliquem ꝙ per vim cognouit quandam mulierem: qualiter debet verba conci pere. vidi quosdam qui sic dixerunt † ꝙ cognouit talem violenter: certe non bene dicit: quia ver bum violenteri potest intelligi actiue et passiue: nam potest intelligi ꝙ fecit violenter. vel quia fe cit vim mulieri. vel quia passus fuit vim ab ea. nā ista nomina verbalia possunt intelligi actiue ꝛ pas siue: vt.l.filius. supra de testamen.ꝛ.l.ij.ꝛ ibi nota. supra de duobus reis. Idem si diceret cognouit talem per violentiam: ideo debet dicere in libello expresse qō talis cognouit talē passam ab eo vim committendo adulterium vt dicitur hic: ꝛ.l.vim passam.j.eo.

☞Minor. xij.an. excrescendo penes maritū in etate legitima incipit esse vxor.

Si minor. e Not. ꝙ illa que est minor. xij. annis excrescendo penes ma ritum in etate legitima † incipit esse vxor: quod intellige nisi spes sponsaliorum esse soluta vt.s. eo.l.miles.§.querebatur. not. tex. in fi. ibi abole uit enim ꝛc.

Idem dicendum. Nota text. ibi secundo enim ac cusat.

☞Mandatores pactionum illicitarum eadem pena tenentur qua ipsi facientes.

Scuiuslope. Nota ergo ꝙ isti mandato res istarum pactionum illicitarum tenen tur eadem pena qua tenentur ipsi facien tes † quod tene menti.

☞Exceptio lenocinij ꝙ sit dilatoria non per emptoria.

Si vi. Vides ergo ꝙ lenocinium mariti nō excusat mulierem licet ista exceptio †repellat maritū ab accusando si opponatur an te nomen rei receptum inter reos. et ex hoc patet ꝙ ista exceptio est dilatoria non peremptoria li cet gl. dicat contrarium. j.l.pxi.§.prescriptiones. ꝛ ibi dicam.

Jure mariti. Opponi.ꝛ videtur ꝙ ille qui accusat iure mariti te neatur de calumnia: vt.C. eodem.l.quamuis. et.l. iure mariti.ꝛ.l.auxilium. s. de mino. glos. dat plu res solutio. breuiter iunge primam cum vltima ꝛ

erit vera. aut accusat post. lx. dies. et tunc tenetur a de calumnia maritus: quia non accusat iure mari ti sed iure extranei. vt.l.miles.§. sexaginta. s. eo. titu. aut accusat infra. lx. dies. ꝛ tunc non tenetur de calumnia presumpta: vt in contrarijs. sed de euidenti calumnia bene tenetur vt hic. ¶Quero quod priuilegium habet pater ꝛ maritus: dic vt in glo.ꝛ bene.

1 ☞Quando duo habent equale ius an sit locus preoccupationi.

a **Si maritus.** a Tene mēti istō princip. quando duo habent equale ius et est locus pre occupationi si vnus impeditus est: im peditur socius. ita vides hic. quod est notandum. quid ergo dices in ciuitate ista: potestas et capi taneus quilibet habet equalem iurisdictionem in 1 maleficijs: est ne locus preoccupationi. † Item in quibusdam terris vidi: vt Pisis: ꝙ duo domini ha bent iurisdictionem: videlicet vt ille qui preoccu pauerit ille sibi habeat cognitionē de maleficijs. vacante ergo officio potestatis hic: poterit ne p occupare capitaneus: hic videtur textus eē ꝙ nō. cogitabitis tamen.

1 ☞An aliud sit quem esse ciuem vel haberi pro d ciue.

Legis iulie. Aut est absens causa rei publice et in alia prouin cia: aut in eadem. primo casu aut fuit absentia p curata: ꝛ sibi non prodest: alias prodesset vt con tra eum non procedatur: secundo casu potest con c tra eum procedi. vt hic dicitur. ꝛ hic est vna de al leg. que possunt fieri per accusatorem: vt dixi in l.penulti.§.ad crimen.s. de publicis iudicijs. Item not. b in hac.l.aliud † est quem esse absentē: aliud b 1 est vice absentis haberi: vt ꝛ aliud est merx: ꝛ aliō est haberi loco mercis: vt.l. mercis. infra de ver bozum significatio. ꝛ aliud est remissio: aliud est vice remissionis haberi: vt.l.pretor.§.primo. su pra de operis noui nuntia. pro hoc supra de suis ꝛ legi.l.j. in principio. ꝛ sic facit ad questionem. quod aliud est quem esse ciuem: aliud loco ciuis haberi. Aduerte in his que sunt facti vere. aliud est tale esse aliud est haberi pro tali: vt hic: aliud est esse absentē: ꝛ aliud haberi pro absente: vt hic dicitur. non enim posset facere lex quod ille qui est presens esset vere absens. sed potest facere qō habeatur pro absente: vt.l.in bello.§. facte. infra de ca.ꝛ postli.reuer. sed in his que sunt iuris: idē est esse tale vel haberi pro tali: nisi ratione cōtra rietatis aliud dicatur. exemplum. dicit statutum ꝙ filia nupta in omnibus habeatur vt sui iuris. Ego dico ꝙ ista est vere sui iuris: quia statutum potest hoc facere: vt in aut. consti. que de dig. per totam consti. et in autentica. sed episcopalis di gnitas. C. de episcopis ꝛ clericis. et idem dico in omnibus que sunt iuris: vbi lex dicit ꝙ factuz ha beatur pro non facto: quia vere non est factū quo ad id quod iuris est: quia obligatio non nascitur: vt.l.non dubium. C. de leg. sed si ex eo resultaret contrarietas: tunc est aliud esse tale ꝛ aliud habe c ri pro tali, exemplu c. filius fami. in castrensi pecu

¶Si maritus. Adde. c. si duo. de procura. in. vj. ꝛ quod habes. in. l. ij. de verbo. obligatio. adde Bar to. in. l. studentibus. per illum tex. de offic. prefec. vig. et Ange. in. l. si vacātia. de bo. vacan. lib. x. et quod no. Barto. in. l. ij. §. equidē ad tertulia. ꝛ vi de Bart. in. l. j. de offic. pro con. et ad de ꝙ Ange. hic cō trariū te nuit per. l. j. de offic. procō. qō est verum nisi prio ris iudi cis aliqd interesset vt quia de bet habe re sportu las.

¶Item no. facit text. in. l. rei iudi. fol. matri. cuz si. vbi aliud est quē esse patrē ꝛ aliud haberi ꝙ patre vel loco patris esse vt. l. interdum. §. q̄ tutelaz. ff. de fur. ꝛ in. l. j. C. de his que sub modo.

¶Exemplum. ꝛ no. qz videtur sentire hic Bart. ꝙ filij nō poterit emācipari ad vnū actū. vide q plene addidi ad Bal. in. l. seniū. C. de testa. ꝛ vide Bar. in. l. ij. §. si emancipatus. s. de ōtab. vbi po nit de scholari. vide Bal. in. l. ij. C. de iure anu. au reo. And. Barba.

¶Respondeo. vide Bar. in. l. si is qui pro empto re. de vsuc. ꝛ Bal. i. l. si nō spāli. C. de test. ꝛ Bar. in. l. deo nobis. de episco. et cle. per Ja. de bel. in auten. qui. mo. na. effi. sui. in sua dispu. et quod no tat Barto. in. l. ij. §. si emancipatus. ff. de contra tab. ꝛ Bald. in. l. si rufinus. de testa. mili. nam tale statutum non facit quem haberi pro ciue quo ad originalia de quo vide Bald. in auten. et oīno. C. ne vxor pro marito. ꝛ vide Bal. in. l. sine possidē tis. de proba. Bal. in. l. pignus. in. vij. col. de pig. dicit etiam Bald. in auten. ad hec. de vsur. quod statutum dicens talem haberi pro ciue originario denotat fictionem non autem veritatem. et dixit Bal. in. l. ciues. de ap. quod appellatione ciuium non veniunt nisi ciues originarij non ciues de pri uilegijs vbi agitur de odio: secus de fauore. Bal. in. l. qui in adoptiuis. §. in filio. in prin. dixit ꝙ il le ordo qui seruat in officijs i ciuitate originis ser uat etiā ciuib⁹ ex priuilegio. Adde tex. ꝛ ibi Bal. in. l. j. C. ad. l. iul. maie. et Bal. in. l. oēs populi. in pe. col. ff. de iusti. ꝛ iure. et q̄s dicatur ꝓprie ciuis vel de patria vide Bal. i. l. si nō speciali. i. ij. co. de testib. ꝛ Bart. in. l. ij. §. hec verba de nego. ge. et do. Ant. in. c. ex parte in pri. de spon. Adde q pul chre cōsuluit Bal. cōsi. cclxix. icipi. visa petitiōe. lib. iiij. ꝛ Ro. consi. lxij.

* Pro concordia. ¶Aduerte q faciens pactū post delictū cōmissum ante accusationē ppositā de nō accusando repellitur ille paciscens ab accusando.ita Barto.in.l.transigere.C.de transac. Et on traviderē in hoc.§.si negauerit. Tu dic prima opi. intelligiē in casibus vbi potest trāsigi vel paciscī. secundaopi. intelligiē in casu qñ fuit facta transactio vel pactū in casibus a iure prohibitis et non preuenitur ab alio: ita ipse Bar. se concordat in hoc §. si negauerit.quasi si in ti.

a ¶Oppo. de.l.iij.ad hoc vide gl.q quod no.ibiū.l. iurisgē.§. si paciscar ff.de pac.

b ¶Dicunt spāle. adde qō no. Bal. in.l. trāsigere. in.v.colū. C.de trāsac.vbi dicit q licet accusator non possit renūtiare accusationem trī ex renuntiatiōe dicit cōfiteri se ius non habere.q sic confitendo reum innocentem et istud preiudicat sibi soli.q ibivide p eū post Bar.

c ¶Impediat iudicem.vtrum accusatione renūtiata per accusatorē possit iudex psequi. adde que dixi post Bar.in.l.libelloruz.§.fi.de accu.aliquid per Mod̄er.in.c.licet.de accu.

d ¶Pro cōfesso.adde quid si accusat⁹ de adulterio cōponit se pro pecunia cū iudice an per hoc videatur cōfessus crimen. Pau.de ca.consi.exix.

posset concedere ciuibus: habere/tur p ciue:q vt ciuis tractabitur: sz in his que habent ciues istius ciuitatis aliunde q̄ ex concessione ciuitatis: vtputa rescripto principis vel pape: tunc nō haberet nec tractare tur p ciue.hoc probo per.l. codicillis.§.fina.ff.de lega. ij.vbi dixit testator q volebat voluntatem suam haberi p legitime facta: illa verba important in his que pōt testator. s. vt valeat iure codicillorum: non autem important qō solennitas testamenti videatur diminuta que veniebat autoritate.l.vt.l. nemo pōt. a ff.de leg.j.Idco cū ciuitas ista habeat priuilegium a summo pontifice: vt ciues huⁱ⁹ ciuitatis nō possent trahi ad iudicium extra ciuitatem. istud priuilegiū nō trahiē ad terras subditas: quarū ciues habenē p ciuibus huⁱ⁹ ciuitatis: sz habet locum tm̄ in veris ciuibus huius ciuitatis. b

☞ An desistere seu renūtiare pces sui iam inchoato impediat iudicem prosequi super eodem processu.

Desistere seu renuntiare q paciscī seu transigere super processu qñ faciat reum haberi pro confesso. 2

Renuntiare processui seu ab eo desistere an faciat desistentez incidere in turpillianum. 3

Ille qui desistit ab accusatione vel processui renuntiauit an admittat ad iterum accusandum. 4

* **Si negauerint.** Iste. §. hz duas lect. principales.prima in eo qui renuntiauit ante accusationem propositam. scda in eo qui renuntiauit post accusationē propositaz. c

¶Oppo. dicitur hic q ille qui negauerit non auditur postea.q sic innuit q pactio de non accusando de adulterio valeat.cōtra in.l.transige re. C.de transactio.dicit gl. hic nō

fuit;trāsactio nec pactum: sed fuit quedam illicita repudiatio:q est ratio: qz repudiando accusator videtur dicere se non habere ius: vt.l.si aduersarius. C.de fide instrumen. quod non fit per trāsactionem. videte oñi ista solu.non placet mihi:nā ista ratio bene concluderet inter renūtiationem q transactionem.sed in pacto simplici est eadem ratio que in renuntiatione.nam paciscendo sine pecunia reus non dicitur crimen cōfiteri. vt.l.furti. §.pactus.ff.de his qui no.infa.sed.l.transigere.dicit transigere vel paciscī: q sic loquitur de pacto simplici q de transactione.quid ergo dicemus:dic co prout.l.ista intelligitur in eo qui negauit post accusationē propositā. Respon.quod hic non auditur:ideo qz desistendo est infamis.vt.l. qui desistit.j.ad turpil. q.l.ij.§.j.ff.eo.q. C.qui accu. non pos.l.accusationem. transactio tamen nūq̄ valuit,vt.l.transigere. vnde nō obstat illa.l.sed put hec.l.intelligitur in eo qui desistit ante accusationem propositam.Sol.vt dicā.j. proxi. contrario.

¶Oppo.de.l.iij.a.§.fi is.ff.de sepul.vio.Sol.plures dantur.vna est q ibi distulit hic omnino desistit.ista bona est in se.vel aliter hec intelligitur fz illam q non auditur.s. si est ab alio preuentus. et hoc intelligendo q dixit se nolle agere ante accusationem propositā.q fm hoc nō ob.l.transigere, alij vt Joan.dicunt speciale⁹ in crimine adulterij: vt qui dixit se nolle agere de cetero non auditur. hanc opi.puto veram: probatur per casuz.ff.e.l. miles.§.socer. Item probatur per rationem. ille enim qui negligit vindictam domus sue quodammodo in crimen lenocinij incidit. vt habuistis in l.ij.§.ij.ff.eo.et fz hoc respōdetur ad.l.trāsigere: q non valet trāsactio:cum ille qui transigit repelleretur non exvigore trāsactionis:sed quia suspectus est in accusatione. ¶Alterius oppo.de.l.q desistit.j.ad turpil.Solilla.l.facit pro. ¶Itē op. de.l.si qs libellos.C.de appel. Respōdeo ibi fuit iusta penitentia:hic iniusta.eodem modo respondetur ad.l.nomunq̄.ff.de colla.bono. ¶His visis ✝quero de tribus.q.primo quero vtrum istud desistere seu renuntiare processui iaz inchoato impediat iudicē prosequi crimen super eodem processu. Respon.aut est crimen super quo sz trāsigere:q tunc impediet iudicem prosequi crimen sup eodem processu:q hic est casus in.l.trāsigere.q.l. ff.ff.de puarica.si vero non licet transigere: q tūc iudex sup eodem processu poterit crimen proseq vt.l.ij.C.de abo. ¶Secundo ✝quero vtrum istud desistere seu renūtiare q paciscī seu trāsigere facia reū haberi p confesso d. Respon.aut sunt casus in quibus sz transigere q non habetur pro cōfesso reus: vt.l.fi.ff.de prevaric.q.d .l.transigere. aut sunt alij casus.q tūc aut desistit accusator recepta pecunia a reo q habeē re⁹ pro confesso.alias secus:vt.l.athletas.§.fi.q.l.seq.ff.de bis q̄ no.infa. ¶Tertio esset videndum ✝ an istud desistere seu renuntiare faciat incidere in turpil.desistentez.et hic esset videndum aut renūtiauit ante accusationem propositam.aut post accusationem ante lit. contest.aut post lit.cōtest.desistat.primo casu non incidit in turpil.vt.l.miles.§.socer,ff.eo. secūdo casu et

casu q tertio dic:vt in.l.in senatus.§.qui post.j.ad turpil. ¶Quarto ✝est videndumvtrum ille qui desistit siue renuntiauit admittatur iterum ad accusandum.q hec est nostra materia:in qua distingue: aut loquimur in casibus in quibus sz transigere:q de cetero non admittē.vt.l. transigere.aut in casibus in quibus non licet transigere. q tunc aut renūtiauit anteq̄ accusatio proponeretur:aut post. primo casu:si quidē est ab alio preuentus:non admittit ad accusandū iterū. vt.l.iij.§.is. ff.de sepul. vio.si non est preuentus[a] admittetur ad accusandū: vt ibi.fallit in crimine adulterij: vt hic q pbat in.l.miles.§. socer.ff.eodē. secundo casu qñ desistit post accusationem ppositam: tunc de cetero nō poterit accusare nec auditur.nō q pactio illa defistēdo valuerit:sed repellitur propter suspicionem q ppter infamiam: vt.l. qui desistit.j.ad turp. q.l.accusationē. C.qui accu.nō.pos. ¶Ultimo q̄ro vtrū hoc sit verū de iure canonico. dic de hoc vt no.per Inno.extra de collu.c.ij.dic vt ibi.

1 ☞ Minor. xxv. annis non accusat de adulterio alias sic si est maior.xx.anno.

2 Nulla exceptio potest obijci prosequenti suamvel suorum iniuriam.

3 Exceptio lenocinij q possit opponi minori ante nomen receptum inter reos sed post non.

4 Accusatori que exceptiones opponi possunt.

5 Minor.xx.annis in quibus casibus tāq̄ maior admittatur in iudicio.

Lex iulia.

Minor non potest accusare de adulterio nisi de commisso cuz uxore sua:q in eo de facili calūnia nō presumitur.

1 h.o. ¶Mot.in prima ✝ parte q minor. xxv.annis non potest accusare de adulterio:q est speciale in hoc crimine. alias de publico crimine potest accusare si est maior.xx.[b] an.vt.l.ij.q.l. qui accusare.q

b

2 ibi no.ff.de accu. ¶Scdo ✝ habetis q suam iniuriam prosequenti nulla exceptio obijcit. Contra ff.e.l.in pn.vbi obijcit ei q est magistratus. huⁱ⁹ timore dicit gl.q due exceptiones.s.etatis q lenocinij non obijciuntur minori: sed cetere exceptiones fic.aduerte istud ✝qō glo.dicit q exceptio lenocinij non obijcit minori:est verū sicut non obijcitur maiori.s.post nomē rei receptuz inter reos: sed eo casu quo potest obijci maiori pōt obijci minori:qest doli capax:q in eo cadit delictum.ergo in hoc delicto punitur vt maior.q.l.impuberem.j. de fal.q.l.auxiliū.§.in delictis.ff.de mino. ¶Pro

3

4 declaranda hac ✝ glo.aduerte. quedā sunt exceptiones que mere respiciūt personā accusatoris: q iste non opponunt suam iniuriā prosequenti. casus est hic. fallit in illa exceptione q sit magistratus:vt hac.l.in prin. ratioqz magistratus pōt esse reo terribilis: q etiam quia hoc reipublice preiudicaret:vt.l.qui accusare. ff.de acc.quedam sunt exceptiones que respiciunt ipsum delictum. d tantum.vt exceptio prescriptionis vel alia que respicit delictum: q ista potest opponi cuilibet accusatori:vt dicit glo.q bene.quedam est exceptio. que respicit personam accusatoris q accusati.mi⁹ stim: vt quando filius vel libertus accusat patrē vel patronum:vel seruus dominū.q iste exceptio/

¶Preuentus.sed aduerte.qz videtur quod omnino repellat ab accusando secundum Bar. in.d.l. transigere etiam si dicis qō transactio facta ante accusationē de crimine de quo non potest transigi repellit trāsigentem ab accusando:q vide no.in l.libellor. §.fin.ff.de accu.q gl. q Bald.in l.accu. C. de accu. q Barto. in d.l.miles. §.socer.ff. e.q moderniores in c.fi.de accu. q gl.in l.iurisgentiū.§.si paciscar. ff. de pac.vbi per Bar.

¶Adaior xx. Adde Joā.an.in addi. ad Spe.in ti. de ac.ver. sz quid de pubere.et ibi que est q minor etas suffi/cit in testificando ✝ in accusando.

¶Preseriptiōes. adde qō no. Bal. in.l. absentem. ad fin. de pe. q bal. in.l.nō dubiū. in vl/ti.q.dele. q Bal. in l. peremptorias. C. sen.resc.nō pos. in. v. co.in.l.j. in.xv. co. Cl.qui accu.q glos.

nes possunt obijci fm quod vidistis in.l. hi trī. §.j.ff.de accusa.si aūt ✝ vultis scire in quibus casibus minor.xxv.annis tanq̄ maior admittat in iudicio.vide Inno.extra de resti. spo.c.ex parte.in glo.sup verbo minor. ¶Ultimo in.§.minorē:videgl. que inci. fic.ff. de mino.l.iij.q.c: ibi ar.contra q.so.vt not.in.l.iij.§.minorem.ff.de mino.

☞ Exceptiones peremptorie in criminalib⁹ q possint opponi vsq̄ ad sententiam.

Exceptio lenocinij q fit dilatoria q non possit opponi post nomen receptum inter reos.

Prescriptiones.

c b

Hic est bonus. §. multū. ¶Oppo. C. sen.rescin.non pos.l.peremptorias.gl.dicit fateor hoc esse verū in exceptionibus dilatorijs. peremptorie ✝ vero possunt opponi vsq̄ ad finaz sicut in ciuilib⁹.hec est vera opi.alij oñt q in crialib⁹ peremptorie debent opponi sp antenomē rei receptū inter reos. hoc non plz qz idem modus procedendi in criminali est sicut in ciuili.vt.l.absentem. j. de penis. preterea defensiones reorū perquirunt qñq̄ post sententiā: vt.l.j.in fi.j.de questi. multomagis ante finaz.qō etiā apparet qz in criminali dant plures dilationes quā in ciuilibus.vt. l.in pecuniarijs.ff. de ferijs.ideo tenet primā sol. ¶Sz contra hoc oppo.de.l. secunda.§.fi publico.ff.eodē.Solutio.dicit glo. speciale est in. lenocinio. que exceptio sz sit peremptoria tamen post receptum nomen rei inter reos nō potest opponi. hoc nō est bene dictum ✝ quia exceptio lenocinij non est peremptoria. qz p eā delictū nō pimit: sz accusator ab accusando repellit.q sic tm̄ psona reijcit. vt.ff.l. pri.§.j.q.l.fi vxor.§. iudex.q sic nō est pemptoria sz dilatoria.ideo debet opponi ante nomen receptum inter reos. ¶Item op⁹.dixi eodem q Bal. in.l.adulterij.C.e.q Bal.q Ang.in.l.j.C. fi aduer. cre.

¶Itē op.vide Bal.ff.l.j.§.acc.circa pn.j.ad turp. q bal.i rub.q acc.in.iij.col.q.d.aūt i declinatoriis. vide Bal.in.l.j.q accu.in.xxv.als.xxij.q.xiiij.col.

a ¶Si quis adulterum.no.ineptum libellum nihil operari.adde ꝙ etiam non interrumpit prescriptionem vt eleganter colligitur in.l.accusaturus.j.eodem.adde qđ no.in.l.j.§.j.ſ. ſi mens. tal. modix.Andre.Barba.

a ¶Si quis adulterū. vide q̄ dixi in.l.absentem.in fi.j.de pe. adde tamē ad hūc tex. ꝙ adtori separa.bñ potest fieri accusatio eodē libello.ij.q. v. c. statuit. quem tex. alleg.lud. in no. cclxxvj. als cclxx.

b ¶Qui vxori.adde ꝙ hic fallit ī casu elegāti.in.l.cuz postulasset.ſ. de dā. infect. And.barba.

c ¶Quid ergo. adde casum no. pro isto dicto in.l. libertus.§. j.de in ius vocā.ꝛ facit qz potest die feriata produci vt not. dicitur in.§.sexaginta.in.l.ſi miles.ſ.eo. qua die potest contestari. sed fallit in casu.l.j.C. ſi libellus princi. offe. Andre.Barba.

c ¶Quid ergo.adde Bald.et Ange.in rubri.ſ. de in ius vocan.

d ¶Necessaria.vide Bar.in.l.ij.§.voluntatē.in vltimis verbis solu.ma.ꝛ ibi oīno Bal.ꝛ Bar.in.l. nō solū.§.fi.de ope.no.nū.ꝛ vide que ibi dixi.

e ¶Vt quis sciat.nota quia facit ad materiam denuntia.fiendevenditori in causa euictionis in quo vide Ange.ꝛ Jmo.in.l.cum ex ea. de verbo. obli. ꝛ in.q.hic posita p Bar.vide eum in.l.emptor.C. de euic.ꝛ in.l.j. C.de peri.ꝛ commo.rei vendi.

1 modo proponitur exceptio in criminalibus ſicut in ciuilibus.contra in ciuilibus exceptiones dilatorie proponuntur tantū ante lit. conte. vt.l.exceptionem.C.de probatio.ꝛ l.fi.C.de excepti. ꝛ.l.pomponius. §.rati.ſ.de procura. ſed in crimina libus proponuntur poſt litis contestatio.quo ad nomen recipiat inter reos: quod fit poſt lit. conteſta. vt no.hic.ꝛ.ſ. ea.l.§.j.ꝛ.l. absentē. j.de penis.l.adulteram.C.eod.ꝛ.l. hos accuſare.§.j.ſ.de accuſa. ergo apparet ꝙ dilatorie opponunt poſt lit.conteſt.Dy.fatet ꝙ hoc eſt plus in criminalibus ꝙ vsq; quo recipitur nomen inter reos poſſunt dilatorie exceptiones opponi: videte iſta queſtio pendet ex illa quādo dicatur nomē rei recipi inter reos de quo dixi in.l.is qui reus. de publi. iudi.nam tenendo opi.Dy. ipſe dicit veritatem: ſed tenendo aliā opi. quam ibi tenui dico idem eſſe in criminalibus qđ in ciuilib⁹.de hoc dixi ibi.ideo hic non inſiſto.

1 ☞Libellus ꝙ non habeat vim denuntiationis.

Mora niſi precedat quis non tenetur de interitu rei niſi a die litis conteſtationis. non autem a die libelli.

Libellus datur vt quis deliberet an velit cedere vel contendere.

Venditori ſcienti litem motam an ſit denuntiandum: ꝙ ſic.

Regula eum qui certus q̄ñ habeat locum.

Si ꝙs adulterū.

¶Dic eſt bonus caſus ꝛ pluries fecit me dubitare. ¶Opp.j. ad turp. l.j.§. accuſationē.dicit glo. verum ꝛ eſt ꝙ nihil agit ſed neceſſe hz petere abolitionē.de hoc dicā in.l.contraria. ſed q̄tum ad ꝓpoſitum hoc ſpeciale puto in adulterio ꝙ iſte libellus nō procedit etiāſi non oppo natur.ſed in alijs puto ꝙ ſi non oponatur iudiciū ꝓcederet.vt.l. ſi accuſatorib⁹.ꝛ ibi no. C.ō acc.ꝛ Dy. ſ. de accu.l.hos accuſare.§.lege.

Si vxori.

Diuiditur cum.l. ſequenti. primo ponit vnum dictum. ſecūdo circa illud formatv.q. per ordinem vſq; ad.§. queritur.in l.denuntiaſſe.ꝛ iſta eſt ſolēnis materia.ꝛ.l.denuntiaſſe eſt glo.l.qui vxori. ¶Not. † ꝙ ſufficit denuntiationem ſeu proteſtationem fieri extra iudicium.quod tene menti. Idem nota per glo. ſupra de verbo. obligatio.l. qui rome.§. coheredes. in glo.ſ.parua ſuper verbo teſtato.idem not. in.l. fideiuſſor.§.fina.ſ. de fideiuſſo. in glo. ſuper verbo reus.facit.ſupra de libe.agno.l.j.circa princip.

Denuntiaſſe.

☞Libellus ꝙ non habeat vim denuntiationis.

Mora niſi precedat quis non tenetur de interitu rei niſi a die litis conteſtationis. non autem a die libelli.

Libellus datur vt quis deliberet an velit cedere vel contendere.

Venditori ſcienti litem motam an ſit denuntiandum: ꝙ ſic.

Regula eum qui certus q̄ñ habeat locum.

Quid ergo.

c ¶No.† ꝙ libellus non habet vim denuntiationis.ſed ideo ſi aduertatis bene omnes.ll. que tractant materiam more dicunt quod niſi precedat mora: incipit teneri de interitu a die lit. conteſta. non dicit a die libelli dati.vt not.in.l.mora.ſ.de vſuris.ꝛ.l. quod te.ſ.ſi certū peta.et.l.vinum.eo. titu.ꝛ.l.in hac.ſ.de tritica. ꝛ poteſt eſſe ratio: quia ante lit. conteſta.non dicitur quis petere ſed velle petere vt.l.amplius.ſ.rem ra.habe.libellus enim tibi offertur vt deliberes vtrum velis cedere vel contendere vt in autenti. offeratur. C. de litis conteſta. ꝛ.l.j.in prin.ſ. de eden. ¶Secundo habes † hic alia nota.ꝙ licet q̄s ſit certus tū debet ei denūtiari.quod facit ad.q.quā ponit glo.in.l.emptor.C. de euic. vtrū venditori ſcienti litigium debeat denuntiari:quam.q. tractat ibi Cy. multum leuiter. ꝛ Dy.in.c.eum qui certus.extra de regu.iur.li.vj. ꝛ ibi Dy.poſt multa dicit ſic.q̄ñ ꝙ denuntiatio eſt de ſubſtantia: ꝛ tunc ſimplex ſcientia non ſufficit. ita loquitur hic.l.q̄ñ ꝙ ſola ſcientia eſt de ſubſtātia non denuntiatio:ꝛ tunc in iſtis caſibus denuntiatio nō eſt neceſſaria⁹:vt.l.j.in fi.ſ. de act.emp. ꝛ.l.j.§.ſi intelligatur.ſ. de edil. edic. in dubio dicit Dy.preſumendū videt ſcientiā potius eſſe de ſubſtantia q̄ denuntiationē:cum denuntiatio fiat vt quis certificetur:ꝛ in iſto caſu dubij loquit illa regula eū qui certus eſt amplius certiorari nō oportet ꝛc. iſta verba licet videantur multū pulchra habent tamen modicum ſaporis. Jn iſto caſu dubij domini dico inſpiciēda eſſe verba legis. quando q̄ denuntiatio fit ſolum ad hoc:vt quis ſciat[c] aliquid quod eſt de preſenti:ne fiat aliquid de nouo:iſto caſu requiritur denūtiatio:caſus eſt hic. nam maritus debet denuntiare vxori ne nubat ꝛ quod abſtineat a nubendo: quia intendit eā accuſare.vt hic dicitur.nam ex ſola ſcientia quod vir vult accuſare vxorem non inducitur illa denū tiatio

ſtatio ne nubat. modo ad propoſitum in materia emptio.ꝛ vendi.l.j. C.de peri.ꝛ commo. rei vēdi. dicit ꝙ emptor debet denuntiare venditori quod venditor veniat ad ſuſcipiendum iudiciū:ꝛ ad euz defendendū: ergo fit ei denuntiatio ſolū vt ſciat: ſed vt aliquid fiat propter illud quod ſcitur:ideo denuntiatio requiritur.caſus eſt hic: quia ex ſola ſcientia venditoris qđ mouetur litigium nō inducitur denuntiatio quod venditor veniat ad defendendum:prout dicit.l.j.de peri. ꝛ commo. rei vē. ideo denuntiatio requiritur.

1 ☞In denuntiatione requiritur cauſa.

Quid ergo.

Nota ꝙ in denuntiatione ſeu proteſtatione requiritur cauſa:nec videtur quod ſit neceſſe ꝙ ſpecificetur cauſa † ſed generaliter ponatur. fallit in nuntiatione noui operis. vbi non debet inferi cauſa niſi petatur:vt.l.j.in princi.ꝛ ibi no.ſ.de no. operis nuntia. hunc paſſum de inſertione cauſe tractabo cum tractabo materiam proteſtationis. ¶Ultimo,in hoc.§.dicit. Dy.ꝙ habemus glo. corruptā que incipit quare.quia nō dixit. ibi nota. admitti denuntiationem ꝛc.dicit ꝙ eſt corrupta vitio ſcriptoris:quia debet dicere no.non admitti.ſed non poſſumus dicere glo.dicere veritatem non admitti denuntiationem ſine cauſa.ſ. expreſſa ꝛ ſpecificata:quia ſufficit ꝙ in genere fiat mentio de adulterio ſed ſi omnino omitteret:tunc nō valet:vt dicit tex.[a] Jtem vide glo.ibi ſed argu. cōtra ſupra de actio.empt.l.j. in fi. ſed hic denuntiatio eſt de ſubſtantia:dixi in preceden.ver.

1 ☞Dies ꝙ non debeat inſeri in accuſatione: ꝛ ſi inſeratur an debeat probari. remiſſiue.

2 Accuſatus de delicto cum aliqua qualitate ſi qualitas non probatur. ſed delictum an ſequi debeat condemnatio.

3 Variatio temporis vel loci an faciat videri aliud delictum.

4 Menſis quando tantūmodo eſt appoſitus in accuſatione poteſt tamē declarari dies cōmiſſi criminis nec id eſt mutare tempus.

5 Adiectio vel detractio qualitatis in delicto quando mutat actionem.

6 Abſolutoria ſi eſt ſecuta propter qualitatem adiectam ꝛ non probatam an delinquens poſſit iterum accuſari illa qualitate detracta.

7 Qualitate non adiecta in prima accuſatione an delinquens poſſit de nouo cum illa qualitate accuſari.

Quid tamen.

b Pone caſum ego vidi ꝙ ſufficit ꝙ cauſa inferatur in genere,ſed quid ſi in denuntiatione inſeruit cauſam limitate. dixit enim ꝙ accuſat talem de adulterio[c] cōmiſſo cum tali:dicit iuriſconſultus ꝙ tunc habet illā neceſſe proſequi: nec poteſt proſequi aliaz ex vigore illius denūtiationis. hoc dicit.iſte.§.facit † ꝙ non debeat inſeri dies in accuſatione:vt.l.libellorum.ſ. de accu. tamen ſi accuſator inſerit diem debet illum probare vt hic dixi in.l.is qui reus.ſupra de publi.iudi. ¶Jtē iſte §.inducitur † in argu.[d] ad queſtionem quotidiana aliquis accuſauit aliquem de percuſſione cū

¶Dicit tex.Jtem vide glo.ibi fm Angel. contra de actio.emp.ſ.in fi. ſed an hec denuntiatio ſit de ſubſtantia dixi in precedenti verſi.

¶Quid tamen.adde Bar.in conſi.cclxxvij.incip. viſo proceſſu accuſatur quis quod cognouit virginem cōfitet ꝙ tē tauit vtrū poſſit condēnari ex proceſſu,propter confeſſionem decidit ꝙ nō nec cogitur accuſator interim accuſare. vide ibi. Andre.Barba.

¶Quid tamen.de adulterio.quid de qualitate ſuperueniente perſone vt ſi canonicus ſit effectus epiſcopus an cognoſcetur de his que fecit canonicus.vide Bald.in.l.j.§.ſolent.j.quādo appel.ſit.

¶Inducitur in arg.vide Alexan.late in.l.diuus. in.ij.columna de re iud.et ibi vide Bar.qui in iſta probatione qualitatis non aliter loquitur quam hic.de quo per Alexan.ibi in.vij.colum.vide plene de hac qō.cum ſua materia per Bart.in diſputa. ſua incip.iure municipali cauetur quod ſi aliquis percuſſor ꝛc.et nota Bald.in fi.iij.colum.in l.ſi quis non dicam rapere. C.de epiſ. et cleri. et per Barto.et Jmol.in.l.diuus.ſ.de re iudi. per Bal.in.l.j. C.ſi ex fal.inſtru. et Salic.in.l.ij.C. ad.l.iul.de vi.Flo.in.d.§.ſi detracta.Bal.in.d.l. ij. C.de probatio.et in.l.edita.in verſi.item principaliter queritur in perufina repe. C. de eden.et vide Barto.in.l.eum qui.et quod ibi dixi de iure iu.Bald.in.l.contra negantem. C.ad.l.aquiliam. quid autem ſit qualitas et in quibus conſiſtat in materia iſta vide plene Bald. in.l.ea que. C.de condi.inde.et Bald.in.l. ij.in.ij.colum. C.de repu.ꝛ in.l.j.in.x.columna. C. de confeſſ. et predictis adde Bald.in.l.j.in.xxiij.columna. in verſiculo ſed cum queritur. C. qui accuſa. et Baldus et Jmol.in.l.titia.ſoluto matrimonio. et Joannē Andream in additio.ſpecu.in rubri.de accuſationibus in vltima parte. et Bartolus in leg. is qui reus.in verſiculo venio ad queſtionem. ſupra de publicis iudicijs.et Bal.in.l.et ſi feuerior. C. de inſa. in penultima columna.et que dixi poſt Bartol.in.l. iij.§.hoc autem. ſupra de iti.actuq; priua.ſed vtrum qualitas omiſſa in libello poſſit ſuppleri in probatione.vide que dixi in.l.libellorum ſupra de accuſatio.et latius in.l.j.§.idez ſcribit.ſ.depoſi.et Bald.in.l.iij.in penultima columna. C.de inſa.et vide ad predicta que not. Barto.in.l.edita.in.ij.ꝛ.iij.colum. C.de eden.Sed pone ſtatutum requirit probari vulnus et probatur quod quis alium percuſſit cum enſe et cum ſanguinis effuſione. tamen continetur in ſcriptu

ra quod fecerit vulnus.an sufficiat.vide Bald. in l.edita.xxj.columna.item adde aliquis accusat aliquem de pluribus crimnibus ꝙ an facere possit. vide in lege libellorum.§.sed si aliud.supra de accusationibus.an si vnum ex his non probet sustineat penā

accusatoris nō probantis.vide Immocen. in capitulo penul. de electio.et vide Bald. in.l. ij.C. de probatio.sed pone aliquis accusatur de iniuria simplici-

Guil.de cug.ponit eā in.l.quid ergo.§. pena grauior. supra de his q̄ no.infa.& ibi videtur dicere qō possit sequi condēnatio. argu.l. bouē. §.aliquando.supra de edi.edic. alij consueuerunt dicere qō illa qualitas debet detrahi pendēte iudicio: & hoc modo sequatur cōdemnatio de delicto vt.l.in delictis.§.si detracta.supra de noxa.mihi autem videtur dicendum. quandoq̄ illa qualitas que non probatur facit cessare propositam actionem seu accusationem:& tūc debet sequi absolutio.ita loquitur.l. pretor. verficu. docere. 3

ter & probatur iniuria non tamen probantur circunstantie aggrauantes iniuriam: an sequi possit cōdemnatio in simplici iniuria? Ey.quod sic in.l. si non conuicij. C.de iniur. et sequitur Barto. in l.senatus. supra de accusa. et vide Baldum plene in.l.ij. C.qui.res iudi.non no.et Bald.in.l. ex hoc.§.fina.nau.cau.sta.et Barto.in.l.quid ergo. §.pena grauior.de infa. et hic et quid si statutum punit vulnus cum cicatrice deformi. et probatur de simplici cicatrice an sufficit. dic quod nō quia duplex est cicatrix.deformis et non: vt no. in.l.fi. et ibi Flo. C.de his qui dele. vel effud. & facit de fideiusso.l.locum.§.j.& no. quod cicatrix proprie est que post sanatum vulnus remanet & deturpat. j.questio.j.accusatus.de quo vide Baldum in.l.fi quis metallū. C.de penis. Et quid si accuso plures de vno delicto vel pluribus et probo contra vnum. vide Bald.in.l.edita.in fi.C. de eden. Et quid si accusatur aliquis de sanguinis effusione postea probatur qō vna tm̄ gutta sanguinis exiuit. dic ꝙ non sufficit ꝑm glos.in.c. cum illorū. de senten.excommu. cum sanguinis effusio nō intelligatur in gutta. vnde dicit Bal.in.l. pe. C. de edi. actio. ꝙ statutum puniens vulnus intelligitur de magno vulnere et non vulnusculo aut grafinatura vel scissura.et not. Angel.in.l.si pignore.§.si furem.ff.de fur.et in.l.prima ad fin.supra ad silleia. et in.l.prima.§.sed sciendum. supra de edil. edic. qui dicit ꝙ tunc punitur quis extra ordinem arbitrio iudicis.facit quod not.Bald.in.l.ij. alias. b iij.C.quo.appel.de leui tortura. et Bald. in dicta.l.prima.§.sciendum.de edil.edic. Adde dictis huius apostille que non est Alexan. Bart. consi. cix.& cxvij.& cxxiij.

a ¶Utrum variatio. vide Baldum in.l.secunda.de probationi.& in.l.j.in. xxviij. columna. C.qui accusa.& Barto.in.l. si is qui reus. in verficu. venio ad.q.ff.de publi.iudi.

b ¶Utrum adiectio. Adde Baldum.in.l.j. C.qui accusa.

nā nisi homines sint coacti vel sit factum in turba nō habet locum illa accusatio. quādoq̄ illa qualitas non facit cessare accusationem propositam: & tunc quandoq̄ alterat factum seu crimen quia facit illud esse aliud factum: tunc nisi qualitas ꝓbetur non potest sequi cōdemnatio: casus est hic. quandoq̄ non alterat factum: tunc ex eodem processu potest sequi condemnatio. casus est hic. tamen hic est aduertendum. quia si effectus condemnationis est diuersus propter illam qualitatem: debet detractio illius qualitatis fieri pēdente iudicio. alias non potest sequi condemnatio: vt.l.in delictis.§.si detracta.supra de noxali.nec ob.l.bouem.§.aliquando.quam alleg. Guil. de cug. quia vbi verba petitionis possunt adaptari ad redhibitoriam sicut ad actionem q̄to minoris. nam qō nihil est minus est: vt ibi patet: ita debetis intelligere hanc materiam. Tamen pro declaratione oportet nos videre que sunt illa que mutant delictum et alterant accusationem aduerte bene. Primo ergo † quero vtrum variatio[a] temporis vel loci faciat videri aliud delictum? videtur quod sic: C.de testib.l.testium: & quod ibi no.in gl.facit ad hoc.ff.de incen.rui.nau.l.prima.§.fin. In contrarium probatur sic.duo rei non possunt constitui si teneantur ad diuersa: vt.l.si id quod.supra de duo. reis. sed diuersitas temporis vel loci non impedit constitutionem duorum reorum: vt .l. ex duobus. el.j.& l.eandem.in fi.ff.de duo.reis'. ergo &c. Respondeo quoddaz est tempus in quo aliquid fit & istud facit videri diuersam rem esse & diuersum factum. vt.d.l.testium.& l.j .in fi.ff.de incen.rui.nau. quoddam est tempus in quod confertur effectus alicuius rei vtputa solutionis effectus: & istud nō facit videri rem diuersam. Idem dico de loco per eadem iura. Nunc ad propositum. si ego dicerem quod Titius interfecit Seiuz tali die: et probaretur de alio non posset sequi condemnatio: quia alia res est: nec posset fieri detractio: quia esset noua rem in iudicium deducere & non esset adijcere vel detrahere qualitatem primā: sed si ego posuissem in libello accusatorio diem effectus. qō ex tali vulnere est mortuus tali die post vulnus illatum: tunc istum possum mutare quia non facit videri nouum delictum: neq̄ alterat ipsum per iura ꝓallegata. & idem dico in loco. per † ea tamen q̄ dixi non denego quin quando mensis est tantum prepositus non possit declarari dies illius mēsis: quia illud non est mutare tempus: sed magis declarare & limitare. hoc autem posse fieri dixi i.l. is qui reus. ff.de pub.iu. ¶Ideam? vltra vtrum adiectio[b] vel detractio qualitatis immutet actionē: nam † qualitas nō immutat subiectū: sed an actionem immutet vt faciat videri nouam actionem dubito: sed tamen aduerte quandoq̄.l.disponēs super certa qualitate delicti imponit penaz per se & nō respectiue ad penā que imponit ꝓ delicto simplici: tūc iducit noua actio & noua accusatio. Exemplum pro percussione facta hominibus coadunatis est actio.l.iulie.de vi. que est alia pena: vt.l.iij. C. ad l.iul.de vi. illa ergo qualitas coadunatis hominibus inducat

bus inducit actionē nouā. Idem in paricidio quia a punit homicidium sub illa qualitate. q̄ filium occidit: & est noua accusatio. vt habuistis in.l.senat?. b ff.de accu. Sed si pena propter illam qualitatem augeretur vel minueretur respectiue ad penam q̄ c imponitur pro delicto simplici: tunc non esset noua actio vel accusatio. sed esset adijcere qualitatē veteri actioni. exemplum .actio . L.aquil. datur in simplum et contra negantem in duplum propter negationem . ergo augetur pena ad duplum eius quod erat primo. q̄m pena imponitur respectu ad primam non per se simpliciter. Idem aliud exemplum. pro delicto serui tenetur dominus: tamen si fuit sciens exigetur insolidum: si fuit ignorans potest liberari de pena dando seruuz pro noxa . Iste qualitates non disponunt per se sed respiciūt primam penam. ideo dicuntur adiectiones: vt.l.in delictis.§.si detracta.ff.de noxa. Idem in contractu e pro contractu serui dominus tenetur actione ex contractu: & si iussit tenetur insolidū prima actione: quia iussit si non iussit de peculio tenetur: si nō est peculium tenetur quatenus est in rem versum. & sic iste qualitates disponunt circa primam actionem & circa exactionem eius quod veniebat in prima actione. & ideo non dicuntur noue actiones ꝛ c adiectiones primarum actionum: vt.l.filius.in fi. d ff.de in rem verso. & in.l.iij.§.cui congruit.ff.de pecu.no.in.l.iij.in fin.ff.de exer. Modo ex predictis habes perpendere statim vtrum statuta[a] propter aliquam qualitatem imponunt penam vt si nobilis interficeret popularem puniatur in tm̄: tunc esset noua accusatio. si vero dicerent statuta pena quadruplicetur: tunc esset adiectio noue accusa- f tionis: & ista qualitate probata vel non scies q̄d 6 habes facere detrahere vel nō. ¶Quero † si absolutoria est secuta ꝓpter qualitatem adiectam non ꝓbat ā: an potest de nouo iterū accusari detracta illa q̄litate: & vī q̄ non: vt.l.in delictis.§. si detracta.ff.de noxa.in ꝓrium q̄ sic in.l.habebat. in prin. ff.de instit. & breuiter dico sic. si quidē absolutio esset secuta super facto q̄ factū non erat probatū. tūc concedo q̄ de nouo nō pōt accusari propter q̄litatem vt.l.si quis cū totum.§.si ancillā.ff.de exce. rei iudi.& l.legi.eo.tit. ꝛ si ꝓpter illā q̄litatem tm̄ fuisset secuta absolutio cū factum esset de se vez: tunc si quidem aliquis conuenitur ex delicto alterius. concedo q̄ iterum non pōt accusari: vt.d.§.si d detracta. Sed si conueniretur ex ꝓprio delicto: tūc valde bene posset accusari de illo facto: ar.d.l. habebat.in prin.& ff.si fa.fur.fe.di.l.j.§.j. & facit ad hoc ar.quod nota.in.d.§.si detracta. ¶Alterius 1 b quero[b] pone † q̄ qualitas in primo iudicio nō fuit e 7 proposita: vtrum propter illam qualitatem possit de nouo accusatio intētari. certe si ex primo iudicio super facto simplici esset secuta condemnatio. dixi in.l.senatus.ff.de accu. sed si ex primo esset secuta absolutio. hic est aduertendum si quidem ista talis adiectio que de nouo fit alterat delictuz: qō quando fit patet ex his que supra vidistis: tunc sine dubio potest accusatio de nouo proponi: quia alia res est: vt.l.cum querit.ff.de excepti.rei iudi. sed si non alterat delictuz sed alterat accusationē

¶Utrum statuta. vide Bar.in.l.sanctio leguz.ff. de penis.

¶Alterius q̄to. vide Sali.i. l.q̄ de crie.C. de accu. Adde Pau. de ca. consi. cxix.

¶Sz & si p̄ procuratorē. protestatio. vtrū protestatio fieri possit per ꝓcuratorē. & an requratur spāle mandatū. vide in . l. de pupillo.§.nūtiatio.ff.de ope. no.nun.

seu condemnationem. tunc aduerte vt dixi.ff.aut fuit secuta absolutio: q̄ non factum: & non pōt de nouo accusari. aut ideo fuit secuta absolutio: quia illa qualitas que fuit, necessaria non fuit ꝓposita tūc potest de nouo accusari. vt .l. habebat.in prin.ff.de instit. & in.l.j.ff.si fa.fur.fe. di. fallit si ex delicto alterius conueniatur quis. vt.l.in delictis . §. si d detracta.ff.de noxa.

☞Denuntiatio & protestatio an possit fieri per procuratorem & an requiratur speciale mandatum remissiue.

Sed & si p̄ procurator

rem. ¶Utrum denūtiatio seu protestatio[c] posset fieri per procuratorem † & nūq̄d requiratur per spāle mandatum Dy. tractat in.l. de pupillo.§.nuntiatio.ff.de no.ope.nū. & e.l.§.qui procuratorio. & ibi hoc tetigit. facit.l.aut qui aliter.§.j .ff. quod vi aut clā: & l.j.§.j.ff .de libe. agno.

☞Damnato adultero non est dānata adultera: nec condemnato qui produxit falsos testes de necessitate non sequitur ꝙ sunt falsi. & iz nō notarius sit condemnatus de falso non preiudicat dño ad quē ptinet instrumentum.

Sentētia lata pro vno socio crimnis regulariter prodest alteri.

Queritur.

Op. q̄ mulier non sit absoluta de adulterio. vt.j.l.pri.in fi.so- e lu.absoluta est donec durat nupta. vt ibidicetur. ¶Ultimo tene mēti.l.nostraz. primo ꝙ in maleficijs[d] ita cōnexis & ita cōiunctis sicut est adulteriū inter adulterū & adulteram: tm̄ condēnato vno nō est cōdēnat? alī? † . ex quo habes. ꝙ iz ꝓ ducens falsos testes [e] sit cōdēnat? nō seq̄t̄ de necessitate ꝺ testes ꝙ ipsi sint falsi. Et eodē mō iz notari? cōdēnat? sit de falso instro nō ꝓiudicat dño ad quē spectat instm̄: vel si est cōdemnat? de falso vn? ex coreis stipulādi nō ꝓiudicat alteri. vt l.si vteris. C.de fi.istru. ¶Ultimo

ꝓ pa.& Bar.in.l.cū filī? de verb.ob. & vide Bar. in.l.duobus in.xiij.col.de duobus reis.

a ¶Quod relegatus.vtrum bānitus possit conue/
niri in loco vbi fuit bannitus.vide Lud.in.l.recu
sare.§.si quis.ad trebel.ꝛ adde Ang.in sua.q. in/
ci.bononiensis quidam est bānitus.

a ✠And.Poma.¶Qđ relegatus.vide aliqđ per
Alex.in.l.
recusare.
§.si quis
alio.col.
iiij.§.ad
treb.et a/
lexan.cōs.
lxxij.vol.
ij.vbi di/
cit ꝙ ppa
rere tenē/
tur per p
curatorē.

habes hic casum specialē de sentē/ d
tia absolatoria†q̄ lata p vno socio
nō pdest alteri socio eiusdē crimi
nis regularit̄.fallit i muliere vt b.
qđ facit ad.q.quā dicā in.l.pxi.§.
si eo tempore.
✍An bannitus possit conuenirti
loco a quo est bannitus.ꝙ fic.

b ¶Causa a
priuilegij.
cā priuile
gij super/
uenies li/ 1
te pēden/
te non ex/
cusat.vi 1
in.c.fi.ex/
tra vt lite
pendente.

¶Dulter.ide glo.
super ver/
bo pena alia.dicit glo.vt
relegatiōis vel simílis in/
uit ergo ista glo.ꝙ relegatus a nō e
potest cōueniri in eo loco vbi est re/
legatus.quod facit pro bannito ꝙ 1
non possit conueniri ibi vnde exbā
nitus est† sed contrarium est veri/
tas:quare dic vt not.in.l.ei in fi.ſ. 2
ad muni.
✍Causa priuilegij superueniēs
lite pendēte non prodest.
¶Clericus superueniens accusatio/ 1
ne pedēte an excuset reū.remissiue.

c ¶Utrum 2
absoluto.
vide Bal.
in.l.iuris.
ad fin.C. 1
q̄.res iu/
di.nō noc.
et Bar.in
l.j.§.si q̄s
vltro.j.de
questio.

¶Malefactore absoluto an videatur
absolutus mādato:.

¶Si eo tēpore.iste.§.
facit in
arg.ꝙ† causa priuilegij b superue/
niens lite pendente nō prosit:lz pro
desset subsistens ab initio.ꝛ fic fa/ 2
cit ꝙ clericꝰ superueniēs nō ex/
cusetreū.cuiꝰ ꝛriū videt sētire gl.
§.de accu.l.hos accusare.§.hoc bñ
ficio.de quo dicā robis.j.de pe.l.
j.Scīo facit† ad.q.quādā quā Dy.
ponit in.c.ratihabitio.extra de re/
gu.iur.lib.vj.vtrū absoluto c male
factore videat absolutꝰ mādator.ꝛ
ibi distinguit Dy.aut absolutꝰ ideo r
qz pnūtiat delictū nō fuisse omis/
sum.aut absolutꝰ:qz pnūtiat ipsum

d ¶Nihilo 2
minus.ad
de qō ides c
tenuit bar
tol.in.l.a
furioso.et
in.l.fin.de
iureiuran.

nō fuisse in culpa.primo casu pdest mādatori:se/
cundo nō.alle.Dy.de iureiurādo.l.duob⁹.§.a fi/
deiussore.ꝛ.§.si ei.istud est dictū Dy.in eo qō ōt
si absolutꝰ:qz nō erat in culpa:et sic pnuntiat su/
per iure nō sup facto:dicit bñ pbat.j.ad.l.cor.de
sic.l.nihil interest.ꝛ qō ibi no.in gl.nā lz furiosus
absoluat:nihilomin⁹ mādator tenet.lz i alio mē
bro quo dicit pronuntiatione absolutoriā latā su
per facto pdesse mādatori:male dicit lz Richar.
malū.qz hoc determinauit ipse in publica disputa
tione p hāc.l.nā hic vides delictū ita coniunctū
sicut est adulteriū inter adulterū et adulterā.ꝛ tñ
absolutoria lata p vno nō prodest alteri nisi in ca
su speciali mulieris nupte tempore quo commit/
titur adulteriū:vt hic dicitur.non ob.l. duobus.
§.a fideiussore.quia ibi loquitur in iuramento qō
habet vim solutionis vt ibi dicitur.aliud in sentē
tia:quia sententia lata pro fideiussore non pro/
dest principali vt.l.aduer.§.de arb.ita dicit Ric.
ma.ꝛ bene.
✍Scholaris qui iurauit non exire ciuitatem si
ne licentia creditoris:si cum licētia exeat an possit
vltra exire.
Et an factꝰ monachꝰ ꝛ liberatꝰ a debitis.si exeat
reincidat in illam.

¶Hupta.illo.cessante causa cessat effectus.
istum text.inducit Dy.in arg.lad
q.† quidam scholaris iurauerat creditori suo nō
recedere sine eius licentia de studio.qui scholaris
habuit licentiam a creditore eundi Mutinam: et
fuit et reuersus est:vtrum posset de nouo recede/
re.ꝛ Dy.dicit ꝙ non.ar.huius litere:qz illa licen/
tia videtur esse cōcessa q̄diu illud ire ꝛ redire fiat
nō vltra.ad hoc facit.l.plane.§.de ope.liber.tu ve
ro distingue in hac.q.vt dixi in.q.securitatis.i.l.
j.§.titu.j.Secundo† inducitur per Dy.in arg.ad
aliam.q.aliquis factus est monachus propter qō
liberatus est ab omnibus debitis ꝛ monasterium
tenetur p auten.ingressi.C.de sacrosanctis eccle.
quaritur si monasterium exeat an reincidat in ob/
ligationē:videtur ꝙ sic:qz illa liberatio sibi pro/
dest q̄diu manet monachus:et hec questio deter/
minatur per Dy.per.l.seruus effectus.ꝛ quod ibi
no.§.de act.ꝛ oblig.
✍Appellatione patris an veniat auus.ꝙ nō.ꝛ
an si pater ingrediatur monasterium an filii effi/
ciantur sui iuris.ꝙ sic.

¶Atri.Quero quid est dictum simul
cum filia.Respondet glo.duo
bus modis et vtraq; expositio est bona.
Item in.l.sic euenit.nota text.ibi enim
in sua potestate ꝛc.¶Nota † quod appellatione
patris non continetur auus.hoc tamen videtur
verum in ista materia sic odiosa:alias sic:quando
eximitur ex potestate:vt.l.iusta.de verbo.signifi.ꝛ
sic facit ista.l.quod.l.quisquis.C.ad.l.iuli.maie.
q̄ loq̄tur in patre nō habeat locum in auo.¶Ve/
nio ad.l.sic euenit.¶Oppo.ꝙ filiusfa.possit ha/
bere aliquez in potestate quia potest esse tutor:vt
institu.de leg.tute.§.j.ſ.tutor habet in potestate
pupilli:vt.l.j.supra de tute.ergo ꝛc.Solutio.ille
qui est in potestate alterius nō potest habere alii

in sua potestate:verum est in potestate eiusdē spe a
ciei: sed in potestate separata ab illa in qua ipse
est bene potest habere:vt.l.contraria.¶Ultimo b
hec.l.facit ad questio.si pater ingrediatur mona/
sterium: an filij efficiantur sui iuris:puto ꝙ sic.
quia ipse efficit potestatis alterius totaliter.ergo
alii in potestate habere non potest.efficitur enim
potestatis alterius eiusdē speciei imo maioris.qz
quicquid querit monasterio querit:ꝛ velle suum
posuit in velle monasterij.

1 ✍Domus qualiter intelligatur vbi ꝙ pro ha/
bitatione:ꝛ qui potest occidere potest contume/ b
lijs afficere.nu.2.

b ¶Nec in ea lege.b Mot.tex.ibi
sed domus.1
¶Item no.versi.sed qui occidere.Item
not.text.ibi quod plerunq; ꝛc.¶Not.i
1 †qualiter intelligitur domus scilicet pro habita/ 2
tione:vt hic.ꝛ.l.ꝛ si amicis.§.primo.supra eodem.
ꝛ ideo sufficit quod in domo habitet licet non sit
sua sed conducta vel gratis accepta:vt.l.lege co/
nel.§.domum.supra de iniurijs.Item non suffice
ret domum esse propriam nisi habitaret ibi:vt.l.
2 proxi.§.primo.¶Secundo † notac ꝙ ille qui c
c potest occidere multomagis potest contumelijs
afficere.hoc est notandum ad statuta que per/
mittunt aliquos occidi impune:nam si possunt
d occidi impune:multomagis d poterunt impu/
ne verberari ꝛ contumelijs affici:vt hic.quod te/ d
ne menti.

1 ✍Statutum ꝙ liceat viro occidere vxorem de/
prehensam in adulterio:ꝙ habet locum si depre/
henderit eam in camera in actibus venereis.
2 Adulterium ꝙ probatur probando preparatoria
veneris.

e ¶Quod ait lex.e Tex.ibi occisus
idest sine causa vl
sine ministerio.secundum Jac.de are.et
sic habes hic quid sit verbum occisum.
1 ¶Querit† gloſſ.que dicuntur res veneris.glos. e
f respondet multum bene.In ciuitate ista est statu f
tum ꝙ liceat viro occidere adulterum deprehen/
sum cum vxore sua:certe intelligitur deprehensus
si reperiretur cum vxore in camera in istis rebus
2 veneris.¶Item nota.ista† talia preparatoria ve f
neris quia per ista verisimilia probatur adulte/
g rium:sic vt dixi supra eodem.l.ij.in fi.ꝛ dicam.j.l.ca
pite quinto.
1 ✍Incontinenti fieri in maleficijs dicitur qō fit
vno impetu licet duret per horam rixa.
2 Initium quo ad locum ꝛ tempus inspicitur in de/
lictis.
3 Locus homicidij ꝛ non locus incepte rixe ꝙ inspi
ciatur quando initium ꝛ finis delicti est illicitum:
secus si initium fuit licitum.
4 Accipiens aliquem in personam ꝛ portans eum
extra plateam:et ibi eum percussit punitur tanq; h
percutiens extra plateam.
Insultans aliquem in platea:ꝛ insequens extra
plateam:ꝛ ibi eum percutiens punitur de percus/
sione extra plateam.
5 Stante statuto ꝙ quis possit ingredientem suam i

possessionem in ipsa possessione of/
fendere:si aggredior ingredientem
ꝛ ipsum fugientem prosequor extra
possessionē meam ꝛ ibi percutio nō
punior.

¶Quod ait lex.b Mo.hūc
textum in
fine quia est notabilis valde.¶Item
nota † ꝙ in maleficijs dicitur in/
continenti fieri quod fit vno impe/
tu licet duret per horam rixa.
¶Secundo nota † quod inspi/
cias quid si fi/
lia est ignominiosa ꝛ pater vilis persona.vide Bar.
in.l.proxi.§.illud.ꝛ an possit occidere socium crimi
nis.vide Bal.in.l.j.C.vndevi.in ver.vj.quero ꝛc.
Et vtrum patri liceat occidere agnatum in mentum
cum filia.vide no.in.c.si vero.el.j.de sent.excom.
✠Andreas Pomate.¶Secundo no.vide do.
Anto.in.c.fi.de consue.ꝛ in.c.j.de tem.ord.in.vj.
Bal.in.l.ex hoc iure.de iust.ꝛ iur.vide tex.in.c.si/
cut dignum.§.j.de homici.Et ibi dixi.
¶Multomagis.vide Ange.ꝛ Alexā.in prin.in.l.
in suis de lib.ꝛ posthu.ꝛ an statuta que permittūt
aliquos occidi impune dicantur permittere ver/
berari ꝛ cōtumelijs affici.vide Ly.in.l.j.ad fi.C.
que sit lon.consue.ꝛ Bal.in.l.si quis non dicam
rapere.C.de epis.ꝛ cle.ꝛ not.per Bal.in.l.j.ad
fi.C.de exhi.ꝛ introdu.reis.ꝛ in.l.pe.ad fi.C.de
priua.car.adde Bal.in.l.iij.in fi.§.de adi.le.ꝛ bal.
in repe.l.in suis.ꝛ ibi Ang.ꝛ Imo.§.de lib.ꝛ posthu.ꝛ do.Ant.in.c.fi.extra de cōsue.in.j.fal.ꝛ Jo.
an.in addi.Spe.in titu.de consue.§.j.in fi.ꝛ Imo.
ꝛ in.l.si vero.§.de viro.so.ma.Alex.
¶Quod ait.l.fallit si reperiatur cum clerico eam
osculante.qz presumitur facere causa charitatis.
glo.xj.q.iij.c.abſit.vide Bal.in.l.quid ergo.§.si
res.de lega.j.
¶In ciuitate ista.adde gl.in.l.j.C.de col.deteg.
ꝛ vide Bal.in.c.j.qui.mod.feu.amit.vbi si dicit
libellus talis iacuit cum vxore talis:cōcludit adul
terium qō est not.allegauit glo.notabilē in.l.cas/
sius caius.de fideicom.lib.ꝛ cum dicto Bar.trāsit
hic Ange.tu vide text.in.c.olim.in ver.iacuit cum
vxore.xxxv.dist.And.Barb.
✠And.Pomate.¶Adulteriū.vide Ro:consi.
clxvij.col.ij.ꝛ ad hec Alex.consi.xxiij.col.vj.vol.
ij.ꝛ Feli.in.c.fi.col.x.de fo.cōpe.ꝛ pulchre Ale/
xan.consi.lxxv.vol.iij.vbi pulchre hoc extēdit et
declarat.
¶Quod ait lex.iste.§.no.limitat ꝛ declaratur per
Alex.in.l.plerique.in.iiij.col.de in ius voc.vbi re/
prehendit Bal.in.l.cunctos populos.in.viij.col/
lum.de sum.trini.ꝛ fi.cath.qui inducit istum text.
ad.q.no.
¶Per horas.adde Bal.l.j.C.vnde vi.in lecc.

a ¶Inspicitur initium.ad materiam quando initiū tempoꝛis: vide.q.notabiles quas ponit Bal.in.l. si tutoꝛ.ff.de tut.ꝛ ra.distra.

b ¶Percutiens in platea. Adde quod Joan. and. in addi.Specu.in titu.de accu.§.fi.in.iij.parte.in addi. que incipit Old a dra. que/rit. tenet contrariū alleg. pro casu. quid sit fugiti/uus.§.idē cel sus. de edil. edic. 3 ꝛ idem te/net Ang. hic vide Bald. in auē. item nulla ad fin. C. de epi. ꝛ cle. ꝛ in.l.si q̄s non dicaz rapere eo dem titu/lo.

c ¶Extra plateam. hec faciūt ad.q.statu to caueꝰ 4 quod in/dex inquirat in lo/ b co malefi/cij. ꝛ vnus in vno ter/ritoꝛio est captus in alio territoꝛio est spoliatus quis dicaꝰ locus maleficij. vide Bal.in.c.j.§.inuna. de pac.iur.firm.in versi. seu furtim. ꝛ vide Bar. in.l.j.de incē.rui.nau.ꝛ in.l.libelloꝝ.§. de accus. adde etiā q̄ dicta p Bar. hic faciūt ad.q.quā po/ fuit Bal.i.l. cūctos populos circa mediū de fium d matrū vcz q̄ lz q̄s p delicto ciuili nō possit in do mo capi: rū si fuerit captus extra domū ꝛ aufuge/rit in domū q̄ poterit licite extrahi rōne initij. et vide Ly. in auē. si quis. C. eo. ꝛ no. p Bar. hic ad de Bal. in.l.j. C. vbi de crimi. agi. opoꝛ. ꝛ faciunt no. per Bar. in.d.l. libelloꝝ. ꝛ ibi dixi. §. de accu. e ꝛ q̄d si in cōfinibus ciuitatis est factū maleficium quis cognoscet ꝛ puniet: Bal. in.l.j. C. vbi decri. agi opoꝛ. dicit q̄ iudex vtriusq; loci. ꝛ voluit Dy. ꝛ Bar. in.l. iurisperitos. §. oꝛtiūdus. de excu. tu. et vide Jo. an. in regula in obscuris in mer cu. in. vj. ꝛ quid si testis ad inquisi. fuit iudicis falsum depo/suit coꝛā iudice nō suo coꝛā quo dz accusari vide Jo. an. in Spec. de cri. fal. in prin. ꝛ an q̄s cū sequi/tur fugiētē ꝛ eū in alio territoꝛio cepit possit pu/niri. vide Bal. ꝛ Flo. in.l. sicuti. §. arist. ff. si ser. vē. ꝛ Bar. in.l. si cui. §. fi. ver. ij. quero. ff. de accusa. ꝛ Ang. in.l. nemo carcerē de exac. tri. lib. x. Itē ad/de q̄ iste tex. facit ad.q. disputatā p Richar. ma/lum. vcz q̄ criminales cause debēt tractari alias terminari infra. lx. dies. ꝛ si nō fuerint terminate: potestas i/cidat i pe/naz. modo pendente. q. crimina li incidit. q. falsi q̄ testes re/darguunt ō falso ita q̄ qō p/cipalis nō habet suū fineꝫ an po/testas ve/niet pumē/dus. certe iste tex. fa/cit. q̄ non ar guendo de tēpoꝛe ad locum: vt in.l. vi/nū. ff. cert. peta. bene facit. l. inu/tile. ff. de mino. ꝛ. l. petēde. de in iteg. res/titu. ꝛ ibi not. ꝛ qō habeꝫ i.l. pperādū in prin. de iud. ꝛ pro hoc qō no. Bal. in.l.j. C. de iur. calū. in fi. colū. ꝛ expresse Ly. Ray. ꝛ Bal. in.l.ſi C. qui ac/cu. ꝛ no. in simili per Bal. in.l. contra maiores. C. de inoffi. test. ꝛ in terminis refert Bal. dictam dif/spu. in.l.fi. C. de fi. instru.

¶Sed pone. not. q̄ Bar. innuit q̄ si lz offendere impune lz occidere vide tex. in.c. fi. de homi. li. vj. Bar. in pōsi. statuto castri plebis facit gl. insti. de in/iur. §. i summa. vide plene. d. Bā. de plū. in. l. testō cēturio. §. j. ff. de ma. te. ꝛ illud confiliū est in ordi/ne. ccl. And. barb.

¶Licite pcutio. adde q̄ Jo. and. in addi. Spe. in/ti. de accu. §. sui iur. iij. parte in addi. mag. que in/cipit Old. queritꝛ cōtrariū in addi. hoc dꝛ hic dꝛ videamus ver. illius allega. p ca su. l. quid sit fugi/tiuus. §. itez. ꝛ §. idem cel sus. ff. de edil. edic. ꝛ idē renet Ang. hic. ꝛ vide Bal. in auē. si quis nulla. in/fi. de epis. ꝛ cle. ꝛ in.l. si quis nō dicā rapere eo. tit. ꝛ. ff. est in alia col. hoc idem repetitum. Ex oppos/to no. ꝛ facit ad.q. capti in domo. sed cepit fugā extra domum cōtrariū renet Bal. in.l. plerīq;. de in ius voc.

a ¶Dico ꝓriū. vtrū pater possit occidere magistra tū inuentū cum filia. adde no. in.c. fi vero. el. j. de sen. ex. de marito ꝓcludit Bart. ibi q̄ non.

b ¶Capite quinto. hāc.l. alle. Bar. i.l. admonēdi. in. viij. col. de iureiur. q̄ cōfessio facta absente par te inducit semiplenā a probatio/nem.

c ¶Testes dicēt. adō Bal. in.l. in bonefi/dei. §. de re. cre. et adde q̄ cō/fessio fa/cta extra iudiciū est sufficiens ad penā ex traoꝛdina riaz impo nendaz. l. ꝛ icetus fu/stium. de i fa. Itē ad de quod i criminali/bus cōfes/sio facta i 3 actis in a/lio iudi/cio est suf ficiens ad/ formandū inquisitio 1 nem scōm Bal. in.l. 2 mercalem de condi. ob tur. cau sam. facit. l. nullum. de test.

d ¶In adulterio. ꝛ adde qō ad hoc vt dicatur ꝓ/batū adulteriū dz ꝓbari matrimoniuz fuisse alias succūberē ꝑz Bal. in.l. ita demū. de pcu. ad fi. fa cit qō not. Bar. in.l. si cui. §. j. de le. j. ꝛ vide Bar. in.l. ij. i pn. de fur. ꝛ in.l. ij. §. fi. s. e. et Ange. in.l. j. j. de extraoꝛ. crimi. vide Bar. in.l. ij. §. item labeo. de aqua plu. ar.

e ✠ An. Pom. ¶Oō ꝓfessio facta. vide Panoꝛ. cō si. xxv. in fi. vol. j. ꝛ Ro. in ca. oliz ex lris. co. penul. de rescrip. ꝛ ibi Feli. i. ij. co. i ō. j. ꝛ Jas. in.l. magi stratib⁹. co. j. ꝛ. §. de iurisd. om. iudi. ꝛ Aret. i. c. at si clerici col. iiij. et seq. de iu. ꝛ Alex. cōsil. xxiiij. col. viij. volu. ij. ꝛ ibi ōt q̄ tale officiū dz ꝓbari p duos testes. vide ēt Bal. i.l. qm̄. co. fi. §. de his q̄ no. ifa.

f ¶Oō plz. vtrū ꝓfessio extra iudiciū sit sufficiens iudiciū ad torturā. adde qō idē voluit Inn. in. c. si cut. de testi. ꝛ Bal. in.l. ictus fustiū. de insa. ꝛ Flo. in. c. at si clerici. de iudi. ꝛ do. de Ro. decī. ccxxij. ꝛ vide Bar. in.l. admonēdi. de iureiu. ꝛ ad materiā vide gl. in. c. q̄ sit graue. de excef. pla. vbi ēt Jn/no. ꝛ Jmo. in. c. p inq̄si. de ele. ꝛ in. c. q̄liter ꝛ q̄n. de accu. ꝛ in. c. dilecti. de oꝛ. cog. ꝛ in. c. ij. de cōfes. et d. Ant. in. c. at si clerici. Oriū voluit dicēs talē ꝓfes/sionē idē operari in criminali qō in ciuili q̄ ꝓfes/sio ex iudi ciuz facta ꝑm termi/nos. l. si cautio. de fi. instru. facit ple/nam fidē. qō tñ ibi reꝓbat Jmo. Itē ista faciūt an ꝓfessio facta in cu ria iudicis ꝓbet deli/ctuz. de q̄ Bal. in.l. fi. j. de pro ba. ꝛ faci/unt q̄ scri pta sunt in l. senat⁹ i princi. ad turpil. ꝛ i simili di/xit Ang. i repe. l. si vacantia. C. de bo. vacā. li. x. vcz caut⁹ iudex nōac cipiat diffamationē rei culpa/bilis i ca/mera ſz in tribunali. Jn. tñ in. c. cū illa tua q̄ mīi. accu. pos. dicit q̄ iudex ex offō recipit ifoꝛmatiōes infamie ꝛ de notoꝛio nulla partis cita. facta in ca mera. facit qō no. Bal. i.l. si itra de cōsue. rec. feu. als est de. l. ꝓadi. ꝛ ō ꝓfessiōe i camera vide aliq̄d p Bal. ī.l. ict⁹ fustiū. de insa. et q̄ cōfessio extraiu dicialis facit plenū ꝓiudiciū. tz Bal. i.l. j. in. v. co. de cōfes. fallit in delictis q̄ ptinēt ad iudiciū eccle sie i fauoꝛē animaꝝ ꝑz Bal. in.l. j. in. iiij. co. de fal. cau. adie. Itē adde q̄ gl. hic fing. dixit q̄ lz als cō fessioni facte in foꝛmētis nō dz stari. l. j. §. diu⁹. j. de qō. fallit nisi de eodē pcesserit bina confessio extraiudicialis. Itē ꝓbat ō gl. q̄ lz als non ꝓbet vna cōfessio extiudicialis tñ si est geminata ꝓbat. ꝛ facit dictū Bar. i.l. cū scim⁹. de agri. ꝛ cēsi. li. xj. Sz an ꝓfessio facta a subdito ex territoriū coram suo iudice ꝓbet. vide qō habes in.l. fi. §. de iurisd. om. iudi. Itē adde qō hāc gl. alleganit Bart. in.l. fina. circa iuditia specialia. j. de qōnb⁹. Adde q̄n cōfessio extraiudicialis iuncta cum alijs argumen

tis sit sufficiens ad co ndemnandū. Bald. consilio cxxij. lib. j.

a ¶ Detineant. adde quod not: per gl. in. c. cū nō ab homine de iudi. & qñ aliqs aliū capere possit. vide plene Bar. in. l. cū eo. j. ad. l. iul. pecu. & an qs possit tenere e bānitus q̄ pōt impune offendi in priuato carcere. Bal. q̄ sic in. l. j. de priua. carceri b. & ad id qđ dicit Bart. hic de capiente debitorē fugitiū. Ad de Bald. in auten. Imol. de actio. & obli. et scias q̄ si aliqs posuerit i carcere p̄uato ali- a quē q̄ potest carcerat⁹ aufugere si vult nec tenet de fracto carcere dictum fuit Ro. i. l. ad mōnēdi. ō iureiurā. ¶ In prima glo. vi de Ro. in l. licitatio. §. q̄ illicite, de public.

ta ergo † qđ si testis dicit qđ eu⁊ inuenit in reb⁹ venereis. vt q̄ inuenit b eū in camera solum vel osculantez 1 vel tangentē: q̄ ista sufficiūt ad p̄bationē adulterij vt hac gl. canoni 2 ste habent expressius extra de testi. c. preterea. et de presumpt. ca. literis. & ca. tertio loco. ¶ Alterius no. † hanc. l. ad aliud quādo aliqs 3 dicatur aliquem detinere in priuato carcere. de quo habemus ti. de priua. car: C. Breuiter circa hoc aduerte ad tria verba. quidā priuati sunt qui habēt ius capiendi & detinendi. vt dominus seruu⁊: & pater filium: vt. l. j. & ij. C. de pa. po. & §. de li. ho. exhi. l. iij. §. j. & ij. et isti sine dubio priuatum carcerem nō cōmittūt. tangitur in. l. j. C. de priua. car. quidā sunt qui habent ius capiendi non detinendi. & isti ita demum videtur committere carcerez priuatum si vltra. xx. horas detineant⁹. hic est casus in. l. ista. vnde si aliquis capit falsificatorem monete ex forma. l. j. C. de fal. mone. vel si caperet furez ex forma. l. itaq̄ ad l. aquil. & l. si quis in seruitute. circa finem. supra de fur. & similibus casibus nō pōt retinere vltra. xx. horas alias diceretur cōmittere p̄natum carcerē. Idē dico de eo qui capit debitorē fugitē: vt. l. ait p̄tor. §. si debitorē. §. de his q̄ in frau. creditō. ad qō facit qō nota isti. de ac. in prin. quidā sunt qui non habent ius capiēdi nec detinēdi: in istis est aduertendus ob quam causam aliquē capiāt. si enim capiūt vt vulnerent & occidant incontinenti: inspicimus solum si lud delictuz propter quod capiebāt: vt. l. illud. §. ad. l. aquil. sed si ex interuallo occiderint tunc de vtroq̄ tenētur. s. de p̄uato carcere. & de occiso vt l. nunq̄. §. de priua. delic. ¶ Quero † vtrum tenere aliquem in priuato carcere sit offensa in personā. dic de hoc per Innocen. extra de sen. excom. c. nuper. in prima glo. b

☞ Victus victori q̄ condemnetur in expensis ēt in criminibus.

Causa cum committitur consulenda cuius expensis committatur.

Si postulauerit. Opponi. hic innuit quod seruus est accusatus de adulterio dō dicit seruo adulterij accusato: & infra innuit alium esse accusatum cum dicit. tantā pecuniam adulterū &c. sed duo accusari simul de adulterio non possunt: vt. l. reos. C. eo. & l. si maritus. in fi. §. eo. ergo male. huius timore legitur hec. l: duobus modis. Uno modo. et hec lect. ponitur in fi. glo. quod accusatur mulier de adulterio: & seruus accusatur de auxilio seu de consilio quod potest. vt. j. e. l. nihil. in fine. Alia lec. est quod hic solum extraneus accusabatur & non seruus: & quod hic in litera dicitur in seruo adulterij accusato. leguntur sic vt punctetur post dictionem seruo. et qō dicitur adulterij accusato. dic. sez aliquo alio. alij habent literam vt hic fit adulteram que lra nullo modo cōgruit ideo gl. non prosequit eā. retēta ergo hac qō seruus non fuit accusatus tunc opp. q̄ ille qui in testem eū produxit solū debeat soluere condēnationem: vt. l. qñ. C. de test. Quidam fatētur cōtra. s. q̄ tantum debeat soluere accusator si succubuit quātū accusatus. s. qñ ipse succubuit. & ille q̄ succubuit debet soluere. pro hoc facit. j. ea. l. §. penulti. Ista lectu. est vera † habito respectu ad finē. s. tpe diffinitiue sentētie: in qua victus victori in expensis condēnatur: etiam in causa criminali secunduz opin. verā p̄out est casus in. l. fi. C. de fruc. & lit. expen. & facit. l. q̄ crimē. C. q̄ accu. nō pos. de qua op. dicā in materia infra ad turpil. ¶ Principiū. l. nostre loquitur qñ qs debeat soluere illo tunc cū petit torqueri. quare alij dicūt q̄ qlibet soluit totā condemnationē. s. accusatori totuz p̄tiū serui & accusatus totū p̄tiū serui qō est ō casum. j. ea. l. i fi. l. alij dicūt q̄ vterq̄ soluit dimidiā: & hāc lec. tz gl. j. e. l. §. pe. i fi. & C. e. l. verba. Ad. l. qñ. nō respōdēt. tu vero respondeas sic. aliud est in p̄ductione testis. aliud cū seruus petit torqri. ratio qz in p̄ductione testis ille solū p̄bet causaz q̄ producit. sed quādo quis petit aliquē torqueri prebet causam vterq̄ tam producens quā etiam accusatus: cōtra quem oportet q̄ appareant alique indicia anteq̄ perueniatur ad torturam. vt. l. j. in prin. & per multas leges. j. de questio. pro hoc facit optime. l. iiij. §. j. & fi. regum. vbi expresse mē suratori debet solui de communi. ¶ Et ideo quādo † committitur questio consulenda sapiēti. cui⁊ expensis debet committi: tunc distingue c. aut iudex sentiēbat pro vna parte: & alia pars petit cōsilium sapientis. tunc debet committi expensis illius

lius qui petit consilium: quoniam ille solus prebet causam huic commissioni. sivero iudex visis allegationibus vtriusq̄ partis super questione dubitat: tunc si questionem cōmittit consulendā sapienti debet fieri expensis communibus: quoniaz b vtraq̄ pars prebet causam commissioni. & idē dicas in similibus actibus que fiunt in iudicio: p ea que dixi. §. & facit. l. generaliter. §. his de presentibus. C. de rebus credi. & iureiur. tene menti.

Sed despiciamus. ¶ Dicitur b q̄ bonefidei possessori & creditori datur. cōtra de. l. j. §. j. §. ad fil. & de edil. edic. l. sciendum. §. deinde. glo. nō solu⁊it. sed dic ibi lex loquitur de domino: hic de eo c ad quem ea res pertinet: que verba sunt latiora. ¶ Item oppo. de. l. non solum. §. queritur. supra de procura. Respon. ibi actio queritur per hominem hic vero datur per. l. ¶ Item oppo. & videt a q̄ ista pena debeat diuidi inter dominum & bonefidei possessorem: vt. l. furtiuam. §. de furtis. glos. que hic est concedit contra. sed istud est p̄tra istū tex. in quo totum tribuitur bonefidei emptori. dicendum est ergo q̄ ibi loquitur in eo quod est mera pena. vnde vnicuiq̄ duplicat prout sua interest. hic vero loquitur in pretio vero rei. qō totum bonefidei emptori datur vt hic. qō intelligo quādo non apparet dominus: quia tunc ipse preferretur: vt. l. bona⁹ fides. §. depo. istud autem quod hic dicitur q̄ soluitur creditori: intelligas creditori vt. l. inter omnes in fi. §. de fur.

1 ☞ An ex sententia interlocutoria oriatur actio & in factum. q̄ sic.

Si liber homo. ¶ Quero ad quid detur ista actio vtilis. Respondeo ad estimationem operarum amissarum & amittendarū: qñ liberum corpus nō recib pit estimationē: vt. l. ex hac. §. si qua⁹. pau. fe. di. & l. qua actione. §. ad. l. aquil. ¶ Item hic dicic tur datur actio vtilis. quero que sit ista actio vtilis. quidam dicunt q̄ condictio ex. l. vt. j. l. proxi. sed condictio ex. l. habet locum qñ in. l. nō est expressum de alia: vt. l. j. de cōdi. ex. l. sed in. l. est expressum q̄ ex sententia iudicis datur actio in factum seu iudicati: vt. l. iiij. p totam. l. §. de re iudi. quidā dicūt q̄ hec concurrit cum illa. Alij dicunt qō sunt casus diuersi: & hec placet: si ei⁊ iudex precepisset pecuniā dari: haberet locum actio in factum: sed hic loquitur qñ iudex nō precepit: vel si estimabit istum liberum tanq̄ seruum & sic sententia iudicis non precessit. Et hoc no. † q̄ ex sentē- 1 tia interlocutoria iudicis oritur actio. in factū vt plene dixi in. l. a diuo pio. §. j. §. de re iudi.

Haberi questionem. Ducuscq̄ habui⁹ qñ petitur torqueri seruus extranei: hic quando petitur torqueri seruus proprius accusati: & etiam quando petitur torqueri seruus extranei. ¶ Oppo. §. qui a qui. l. prospexit. dicunt quidam q̄ hic dicit de seruis extraneorum haberi questionem: est verum si & ipsi sunt traditi ad vsum mulierum. Alij dicunt & melius q̄ illud quod in. l. prospexit. deficit de seruis extraneorum: suppletur hic. vel

¶ Questioni aduocatus. An & quādo examinationi testiū debet aduocatus esse presens vide Bar. in. l. ij. de sacrosanc. eccle. & scripsi in. l. custodes. de publi. iudi.

¶ Item allegat. Adde Host. & alios in. c. pastoralis. de iudi. Andr: Barba.

¶ Aduocatus presens. An aduocat⁹ debet esse presens q̄stioni quādo par⁹ respōdet positionibus adō quod aduocat⁹ non debet partē instruere. vt no. glo. et Bar. in. l. ij. de iuracalū. & ad de no. Fm Hostiē. in c. dilecti. de iudi. q̄ iudex posterit interdum permittet aduocatū respondere positionibus si videt reum nimis simplicez qui posset decipi in respōsione. facit. c. pastoralis. e. titu. quod sequitur Imol. et doc. in. d. c. dilecti. & videtur velle Inno. & docto. in dicto. c. pastoralis. & refert etiā Bal. in. l. ij. C. de iura. calum. in princi. & vide Abb. in. c. pastoralis. in fi. Et oppo. vide doc. in. c. ij. de cōfes. in. vj. & vide Bal. tenentem q̄ non debeat esse presens in. l. proxi. de his que in testa. d elen. & in. l. non solum. §. de procur. quod limita nisi pars sit persona rustica siue idiota. ita dicit Hostiē. in. c. dilecti. de iudi. ita tenent communiter cano. in capi. pastoralis. eo. tit. de iudi. & vide Bar. in. l. custodias. §. de accusa. et Bar. in. l. proxi. & in. l. solum. §. alleg.

a ¶.§.si de vectigalibus. sed ibi non ponit hanc vti.q.z istud vltimū limita nisi pater patiatur capi. diminu. per quam vsufructus amittatur. itavult Bald. limitando predicta in.l. corruptionem. de vsufru. in vna additio. in vlti. colum. et vide Bar. in.l. iij.§. sed vtrum. §. de minori. ꝙ de portatis vel publicatis alicui? ego nō priuer vsufruc. vide tex. in.l. ſz si minor. §. de pigno. l. si superatus. eo. titu. p Bal. in capitu. primo. de contro. inuesti. non obst. l. lex a vectigalis de pigneri. vide tamen ibi Alexan. in z. z. xj. columna. vbi late ponit.

da seruo. z iō significatio dñi restrīgit. bō loquit de vtilitate iudicāda. z ideo significatio dñi extendit.

☞ Filiofamil. delinquente ꝙ publicat proprietas quam habet.

Bona patris si publicantur ꝙ publicetur perceptio vsufructus quā habet in bonis filij.

Jubet. ¶ Quero dicit hic ꝙ publicabitur. ¶ Querit glo. an fiscus debit pretiū serui publicati. z dic ꝙ sic. vt in gl. ¶ Vteri? † iste. §. facit ad. q. de filiofa. delinquēte vtrū publicet pprietas eius quā hz. facit ꝙ sic. Idē † si publicantur bona patris: vt publicet vsufructus pceptio quā hz pr̄ in bonis filij. ego hāc. q. latius examinaui in. l. si finita. §. si de vectigalibus. §. de dam. infecto.

☞ Dicto testis cum tortura creditur nō eius qō dixit sine tortura.

Testis ꝙ possit corrigere dictū suū incontinenti z anteq̄ cuz partibus loquatur.

Boni assessores quando testis in dictis variatifaciunt ꝙ vnum tantum dictum reperiatur.

Sed et si negauerit.

b ¶ Sed et si negauerit. corrigere dictum suū. Et quādo z quomodo testis possit corrigere dictum suū. vide Bar. to. z quod ibi habes in. l. eos. §. de fal. et no. ꝙ si testis vnum dixit sine tormentis z aliud in tormentis statur vltimo dicto vt hic vult Bar. qui sequitur Bal. in. l. iij. in prima colum. C. eo. titu. z Bart. in dicta. l. eos. z quid si in tormentis non perseuerauerit vide Bal. in. l. fina. de questio.

c ¶ Bartti. §. quinquennium. propositionem libelli per solam dilationem libelli interrūpitur prescriptio in criminalibus. Bal. contra distinguendo in. l. prima. C. quando lib. princi. da. rc. de hoc per Roma. in. l. §. in prin. de arbi. per Bar. in. l. naturaliter. ad fi. de vsuca.

da seruo. z iō significatio dñi restrīgit. bō loquit de vtilitate iudicāda. z ideo significatio dñi extendit.

☞ Filiofamil. delinquente ꝙ publicat proprietas quam habet.

Bona patris si publicantur ꝙ publicetur perceptio vsufructus quā habet in bonis filij.

Jubet. ¶ Quero dicit hic ꝙ publicabitur. ¶ Querit glo. an fiscus debit pretiū serui publicati. z dic ꝙ sic. vt in gl. ¶ Vteri? † iste. §. facit ad. q. de filiofa. delinquēte vtrū publicet pprietas eius quā hz. facit ꝙ sic. Idē † si publicantur bona patris: vt publicet vsufructus pceptio quā hz pr̄ in bonis filij. ego hāc. q. latius examinaui in. l. si finita. §. si de vectigalibus. §. de dam. infecto.

☞ Dicto testis cum tortura creditur nō eius qō dixit sine tortura.

Testis ꝙ possit corrigere dictū suū incontinenti z anteq̄ cuz partibus loquatur.

Boni assessores quando testis in dictis variatifaciunt ꝙ vnum tantum dictum reperiatur.

Sed et si negauerit.

b ¶ Sed et si negauerit. corrigere dictum suū. Et quādo z quomodo testis possit corrigere dictum suū. vide Bar. to. z quod ibi habes in. l. eos. §. de fal. et no. ꝙ si testis vnum dixit sine tormentis z aliud in tormentis statur vltimo dicto vt hic vult Bar. qui sequitur Bal. in. l. iij. in prima colum. C. eo. titu. z Bart. in dicta. l. eos. z quid si in tormentis non perseuerauerit vide Bal. in. l. fina. de questio.

c ¶ Bartti. §. quinquennium. propositionem libelli per solam dilationem libelli interrūpitur prescriptio in criminalibus. Bal. contra distinguendo in. l. prima. C. quando lib. princi. da. rc. de hoc per Roma. in. l. §. in prin. de arbi. per Bar. in. l. naturaliter. ad fi. de vsuca.

sponte. sed si metu tormētorū vellet corrigere dictū suū: puto ei standū semp ante publicationē p hūc tex. tñ boni assessores faciūt ꝙ nō repetit nisi vnū dictū: scz illud qō dicunt post tormenta.

☞ An victus victori debeat condēnari in expensis in criminalibus.

Si reus. Opp. ꝙ fiscus soluat pretium z sic estimari nō dz vt no. in. §. iubet. Rñ. fisc? soluit ptiū serui qō est post torturā z ideo fit estimatio vt sciat q̄tū valebat plus ante torturā. ¶ Vltimo † no. hic quasi casum ꝙ in criminalibus victus victori debeat condēnari ad expensas z ad alia damna sicut in ciuilibus vt. l. non ignorat. C. de fruc. z lit. expē. z facit qō dixi. §. e. l. in prin. z vī tex. fm vnā lec. in. l. fi. C. de fru. z li. expen. facit. l. qui crimen. C. qui accu. nō pos.

☞ Conditio ex. l. ꝙ habeat locum in istis legibus antiquis.

Quod ex his. No. ꝙ ti. de condition ex. l. hac habet locum † in. ll. istis antiquis: z tamen l. j. C. de condi. ex. l. dicit ꝙ si ex noua lege causatur obligatio habet locum conditio ex. l. z sic iste. ll. ffoz dicunt noue. ll. dic vt ibi.

Mariti. c ¶ Dec. l. corrigit hodie p. cauten. vt lice. ma. z auie. §. fi adulterā. posita. C. e. ti. aut. ſz nouo iur.

☞ Receptās aliquē semel si ille aliqd pdidit ꝙ talis receptans nō tenetur titulo naut. caupo. stabu.

Noīa ꝟbalia significātia alicuius officij ꝙ qs sua autoritate assumitur non verificātur in vno actu. Nomina verbalia significantia delictum verificātur in vno actu.

Qui questū. ¶ Iste. §. facit. ad. q. aliqs est hospitatus aliquem semel: tunc ille talis semel receptus aliquid perdidit: † queritur an ille talis hospitator teneatur ex illo ti. nau. caupo. sta. Guid. de suza. tenet qō sic p hunc tex. Ego cōsueui dicere ꝓiū. qz ista noīa verbalia q̄ sunt significatiua alicui? officiū qō qs assumit sua autoritate: vt mercator z hospitator z similia nō verificātur ex actu vno: sed req̄runt assiduitatē. vt. l. f. §. j. de tributoria. z ideo non tenet illa actione directa. ſz vtili sic vt ibi dz. dixi plene in. l. legatis seruis. in pn. de leg. iij. z ibi videatis. sed in istis noīb? q̄ sunt significatiua delicti vt effractor: raptor: expilator z fl. vno actu verificant vt hic plene dixi in palle. l. legatis seruis in prin.

☞ Si aliquis steterit in adulterio per triennium a quo tempore incipiatur tempus.

Sex mensium. ¶. §. iste legitur duobus modis in glo. pone casum aliqua commisit adulterium propter qō fuit dimissa a viro suo. queritur sex menses a quo tempore incipiunt currere. Respond. si quidē ista repudiata durauerit vidua: incipiūt currere a die commissi criminis. si vero nupsit secundo: a die mortij. hec lec. ponitur circa prin. glos. vdie glos. que incipit de adultero. z ibi sed in aduteram hic incipit ponere casum. z ibi dum dicit infra proti. §. dic hec eadem lect. ponitur infra eadem glo. ver. vel verius.

¶ Secundo modo legitur ista. l. vt possit casum sic. quero a quo tempore incipit currere tempus sex mensium. Respondet iurisconsul. ꝙ si quidem fuit vidua illa que commisit crimen: a tempore criminis commissi: si fuerit nupta: a tempore diuortij. hec lectu. ponitur in glo. ibi vel forte loquitur de stupro quod in vidua rc. hec lectu. non placet glo. z bene. z ratio est quia in accusatione filie vidue non sunt statuta tempora sex mēsium in quibus vir accuset infra. lx. dies iure mariti z infra alios quatuor menses iure extranei. vt. l. nec in ea. §. j. §. eodem. ¶ Querit † glos. a quid si aliquis steterit in adulterio continuo per triennū a quo tempore incipiemus tempus. dicunt quidam a principio. vt. l. ei qui. §. de fur. alij dicunt ꝙ ab vltimo. z sic videt dicere glo. ꝙ de quolibet adulterio possit accusari. not. bene hanc glo. que glo. videtur cōtra id quod no. in. l. vulgaris. §. de fur.

Hoc quinquennium. ¶ Nota quod tēpus statutum in fi. l. videtur ꝙ prorogatur ad oīa capita. l. de hoc tangam. §. vi bono. rapto. l. ptoz ij. §. si quis aduentu.

☞ Prescriptio statuta accusationi criminalis ꝙ interrumpatur per solam libelli oblationem: sec? in ciuili.

Interruptio que fit per oblationem libelli nō prodest nisi interrumpenti.

Quinquennium. b ¶ Nota. ex. l. ista ꝙ prescriptio † statuta accusationi criminali interrumpitur per solam propositionem libelli: et sic perpetuatur. ad quod facit. §. proxi. versi. ibi postulationis dies prima. et. §. eo. l. miles. §. sexaginta. qō secus est in ciuilibus vbi requiritur citatio vel litis contesta.

a quod est notandum. Item ex ver. seq. no. † ꝙ ciuilis interruptio que fit per oblationem libelli non prodest nisi interrumpenti: plene not. in. l. sicut. §. illo. C. de prescrip. xxx. anno. Contra hunc. §. opo. quod tempus accusationis alterius prosit alteri accusanti. vt. j. eadem. l. quinquennium. solu. vt ibi dicam rc.

☞ De dictione autem: quod aduersetur his que sunt eiusdem generis.

Eum autem. Quero an post quinquēnium debet accusari. l. iulia. de adul. vel debet accusari. l. iulia. de vi publica vel prima. Rñ. quidam dicunt. l. iul. de vi. sed gl. dicit. l. iul. de adul. z hoc innuit ista aduersatiua aūt. dicit essi: eum autem rc. qō not. Ex hac glo. not. † ꝙ significatio huius coniunctionis aūt est aduersari: vt. l. hoc amplius. §. de his autem. §. de dā. infec. z eius natura est aduersari his que sunt eiusdem generis vt hac gl. z ideo si dicerē sic scholares legunt. Petrus autem currit. intelligetur Petrus scilicet scholaris vt aduersetur his que sunt eiusdem generis.

Pater. Oppo. de. l. fin. §. de publ. iu. e sol. intellige hic de euidēti calumnia vt plene dixi in. l. is cuius ope. §. fina. §. eo.

☞ Idē est dicere a die mortij qō ex die.

¶ Querit glos. vide que remisi ad. l. quicunq;. C. de ser. fugi. ad Bal. Andre. Barba.

Andre. Pomate. ¶ Quinquennium. quod est speciale vt delicta non remaneant impunita. l. ita vulneratus. ad. l. aquil. vide Barto. in. l. naturaliter. §. de vsuca. z ibi do. meū. vide Bald. i. l. j. alias ij. C. quādo libel. princi. of. glos. fina. in. l. ij. §. si quis alias fina. §. si quis i ius voca. non ie. z aliam glo. xv. q. iij. c. secularia.

¶ Ad mentū. vide moder. in. d. §. bis duū. iunct eo qō dicit. in. §. dies. ſz qñ dz ex die ꝙ non cōprehendat de momento ad momentum ſz Bal. in. l. fi. de iure do. impe. vide Barto. in. l. ex hoc iure. in prin. de iusti. z iure.

¶ Nihil. z vide Bartol. in. l. hos accusare. §. lege. §. de accusa. z per istum text. dixit Bald. in. l. iuris. ad fi. qui. res iudi. nō no. ꝙ sua lata ꝛ occisores nō preiudicat mandatarijs. Et not. ex hoc ter. ꝙ plures possunt accusari eodem libello. z vide Bar. in. d. l. hos accusare. §. j. §. de accusa.

¶ Si quis adulterium. z facit qō no. Bar. in. l. fi. j. de questio. an quis possit torqueri ante publicatas attestationes vide Bald. in. l. milites. de questio. Ex op. hanc. l. allegat Barto. in. l. maritus. in p. r. vlterius. j. de questio.

Sexaginta. Dic hic. lx. dies a diuortio. ſz. §. l. pri. §. sex mēsiū. dz a die diuortij. † z sic est idē dicere ex die diuortij z a diuortio. z sic videt ꝙ in vtroq; cōtinet tps de momento ad momentū c vt. l. j. §. biduū. z. §. sequēti. j. quando appel. fit qō tene menti pro statutis.

Quinquennium. Nota qō istud quinquēnium est ptinuū quo ad pcessum sed est vtile quo ad initium. ¶ Opp. §. l. pri. ver. hoc amplius. vbi tempus accusationis alterius non connumeratur. Breuiter ibi lō quitur qñ secundus accusator non detulit c accusationi primi: imo ab accusando eum remoueri fecit. hic vero loquitur qñ accusationi primi detulit ipse tñ postea nō est psecutus vel est preuaricatus.

☞ An producens testes falsos: testes cum ipsis possint eodez libello accusari. ꝙ sic.

Ibi. d Ibi non tamen rc. Dy. cō fuluit vnam questionē an producēs falsos testes z ēt ipsi testes possint eodem libello accusari † z determinauit ꝙ sic: per l. j. C. si reus vel accu. mor. fue. z ibi per Ey. de qua questione videt hic casus. facit infra de fal. l. athlet? ad hoc facit gl. l. si postulauerit. in pn. §. eo. in fi. magne glo.

☞ Sicut ante litem contestatā nō debent recipi testes ita nec debet aliquis torqueri.

Si quis adulterium. d ¶ Nihil. z vide Bartol. in. l. hos accusare. §. lege. §. de accusa. z per istum text. dixit Bald. in. l. iuris. ad fi. qui. res iudi. nō no. ꝙ sua lata ꝛ occisores nō preiudicat mandatarijs. Et not. ex hoc ter. ꝙ plures possunt accusari eodem libello. z vide Bar. in. d. l. hos accusare. §. j. §. de accusa.

¶ Si quis adulterium. z facit qō no. Bar. in. l. fi. j. de questio. an quis possit torqueri ante publicatas attestationes vide Bald. in. l. milites. de questio. Ex op. hanc. l. allegat Barto. in. l. maritus. in p. r. vlterius. j. de questio.

a ¶Si quis adulterum.facit ad questio. Si ciuitas fuit damnata ad destructionem muroꝝ an postea c poterit reficere.facit qđ no.in.l.in opus de operibus publi.et Barto. ⁊ Alexan.in.l. permiseri. j.de acquiren.possessio. et vide Bar. ⁊ Bal. in.l. seruus.C. ō penis. ⁊ ꝛ vid̄ de ista q.per Ange.in.l. in numerationibus. j. de sol.p Jmo.in.l. ꝛ fideiussor. in.§. meminisse. de leg. j.⁊ tangit Pe.de anchar.in.c. j. de usur. in.vj.facit ꝛ text. ⁊ ibi a Bar.in.l. sicut.§.sup perusacuũ qui. mod. pign⁹ vel hypo.fol. ⁊ adde ꝙ per.c.ex literis.qđ̄ b alle.Bartol. dicebat Bal. in.l. ij. C. de postu. ꝙ bannus ꝛ quod fertur ex ꝓtumacia bannito comparente in legitimo nec debet aliquis torqueri † ante lit.cōtest.in preiudiciũ alicuius accusandi. ¶Quero quid vult dicere text.in preiudicium eius.gloss. dicit vno modo ⁊ bene. Item exponit secundo modo ⁊ male in.l. seruos.§. fi.ſ̄.de accusa. ☞Si ciuitas fuit damnata ad destructionem muri: an perpetuo murus debeat esse destructus.

Si quis adulterũ.

Oppo.hic dicitur diuortium factũ dz durare perpetuo. ℨ.j. de penis. l.fine prefinito.Sol.ibi tempus ꝓpter imperitiã fuit omissum. vt ibi dicam.Facit † ad questionem[a]. Ciuitas vel castrum fuit condẽnatum ꝙ destruerentur muri: ⁊ fuerũt destructi an possint reponi.Dy. dicit ꝙ fuit determinatũ ꝙ non qꝛ quod hic dicitur debet intelligi ꝙ sint destructi perpetuo. facit.l.seruus.C. de penis.vbi dãnatus seruus in vinculis stare intelligitur perpetuo. ⁊ ibi Ly. hoc ponit. contra hoc videt in.c.ex lris.extra de ꝓsti.Solu. si pena ĩponit ob ꝓtumaciã: tũc cessante cõtumacia cessat ⁊ pena[b]. vt d.c.ex lris.⁊ ibi Jnn.hoc tenet. sed si ob aliã causam pena ĩponit: tunc loquitur precedens determinatio. ☞An per restitutionẽ libelli male concepti interrupat ꝓscriptio.

Accusaturus. ¶Hec est bona.l. ⁊ hoc dicit. Per restitutionẽ libelli male concepti nõ interrumpitur prescriptio adulterij. hoc dicit ista l. ¶Opp.ſ̄.de arbi.l.quia arbiter. ⁊.l.ſi is cui.ſ̄.de leg.ij. glo.non solvit. sed respondeo ibi totum ius suum consumpserat ille qui volebat mutare ⁊ variare. hic vero secus. ¶Alterius quero dicitur hic si tpa largiantur.quero[c] de quibus temporibus loquitur hic.glos. dat tres responsiones. primo ꝙ loquit̄ de tempore statuto a iudice.vt.l.titia.ſ̄. de accu. ⁊ hec est satis bona: alia ꝙ loquat̄ de tpe.xxx.dieruꝫ. de quo loquit̄.l.libellorũ.in fi.[d] sed ista est falsa.reprobatur in.l.libellorꝫ.in fi.tertia so.est ꝙ hic loquitur de tẽpore quinquẽnij de quo loquit̄. l. quinquennium. ſ̄.e. ⁊ ista est bona. Sed cõtra hoc opp.per restitutionẽ libelli fuit ista accusatio ꝓpetuata. vt.l.mariti.§. quinquẽniũ.ſ̄.eo. Solu. ibi libellus erat bene conceptus hic male. ¶Sed cõtra hoc † oppo. ego video ꝙ prescripto interrumpitur per solam citationem vt.l. cum notissimi. C. de prescript. xxx. anno. [b] ergo multomagis per dationem libelli licet male[e] concepti. Circa hunc passum habetis gl. in aut̄.offeratur. C. de litis contesta. ⁊ ibi se nõ bene firmat ⁊ ponit variã opi. ideo dico sic.quedam est ꝓscriptio que ꝓ dationem libelli interrumpit̄. ⁊ in illa inspicit̄ vtrũ libell⁹ sits bene cõceptus vel nõ.casus est hic cõiuncta.l.mariti.§. quinquẽniũ.ſ̄.e. qđ̄ est ꝓscriptio que ꝓ cui⁹ intellectum nõ bal.i.l.acceptã.i.ix.q. C. dysu ¶Quero de quibus. ⁊ vide qđ̄ no.Bar.in.l. edita.in.ij.col.C. de edẽ. ⁊ Bal.in.l.qui accusare.C. q̃ accus.nõ pos. Adde ꝙ Alex. in.l.q̃cq̃d astringẽ de.de ver. obli. alle.hunc tex. ꝙ appellans recte appellat si dicit: habeas pro expressis causis grauaminis vsq; cras. qꝛ dabo tibi in scriptis si tñ illa dies sequens sit intra tempora appellandi. et ita est. dicit hoc vltimus tenere Bal. in. l.j. C. de epi.audi. ⁊ Ang. ⁊ Jmo. in d. l. quicquidastris gendeidẽ velle. ¶.xxx.an. adde Bal. in.l.mater ne. de sta. defunc. ⁊ i l.cũ notissimi.de prescrip.xxx. anno. ¶Male concepti. vtrũ p libellũ male cõceptũ interrũpat̄ ꝓscriptio. adde Alex.l.iuste.ff. de acq. pos. ad fi. ⁊ qđ in minus solẽni citatiõe ad de Bal.i.l. ⁊ post edictũ. de iud. ⁊no. q̃ dixi.in.l.cũ notissimi. C. de ꝓscrip.xxx.an. ⁊ dicit Bal. ꝙ non requirit̄ emptoriũ edictũ ad interrũpẽdũ sz sufficit vnica citatio. ⁊ cũ Bar. hic trãsit Bal.i.l.edita. C. de edẽ.in.xij.col.adde an p citati. mĩ⁹ solẽ nẽ interrũpat̄ ꝓscript. Bal.cõsi.clxvij.j.li. ¶Aut̄ offeratur. ⁊ ibi Bal. q̃ al⁹ loquit̄ in. vij.col. ⁊ vide Bal.in.l.j.in.j.col.ne ex delic.defun.

a ☞And. Poma. ¶Facit ad.q. vide aliqua in simili adducta p Alex. ⁊ doc.in.l.ſi fideiussor.§.j.de leg.j. ⁊ vide Feli.in.d.c.ex literis.col.vij. ⁊ seq. in ver.secunda declaratio. ⁊ ibi Barba. colũ.xvij. et Alexan.consi.cviij.col.penul.volu.

b ¶Cessat ⁊ pena. Cessante cõtumacia debet cessare pena.l.j.§.ſi sup.ſ̄.de col.bono. ⁊ no. Bald. et doc.in.l.puto.§.j.depo.c.ex literis.de cõsti. ⁊ qñ pena ĩponit an presumat̄ ĩposita ob crimen an ꝓpter ꝓtumaciã do.Anto. ⁊ Jo.de lig.in.c. ex lris. dicit ꝙ ob crimẽ ꝓsumit̄ imposita.alle. Jnn.in.c. cũ bone.de eta. ⁊ quali.sed Jmo. dicit ꝙ Jnn. hoc nõ dicit ⁊ qđ̄ ꝺ dictũ nõ est verũ p.l. si pses. ⁊.l. si de interꝓtatiõe.in rõne sui.j.de penis. ⁊ hoc dicit satisvoluisse Bof. ⁊ Jo.an.post eũ ĩ.d.c.ex literis.

c ¶Quero de quibus. ⁊ vide qđ̄ no.Bar.in.l. edita.in.ij.col.C. de edẽ. ⁊ Bal.in.l.qui accusare.C. q̃ accus.nõ pos. Adde ꝙ Alex. in.l.q̃cq̃d astringẽ de.de ver. obli. alle.hunc tex. ꝙ appellans recte

d ¶.xxx.an. adde Bal. in.l.mater ne. de sta. defunc. ⁊ i l.cũ notissimi.de prescrip.xxx. anno.

e ¶Male concepti. vtrũ p libellũ male

f ☞An per restitutionẽ libelli male concepti interrupat̄ ꝓscriptio.

g ☞Hec est bona.l. ⁊ hoc dicit. Per restitutionẽ libelli male concepti nõ interrumpitur prescriptio adulterij. hoc dicit ista l. ¶Opp.ſ̄.de arbi.l.quia arbiter. ⁊.l.ſi is cui.ſ̄.de leg.ij. glo.non solvit. sed respondeo ibi totum ius suum consumpserat ille qui volebat mutare ⁊ variare. hic vero secus. ¶Alterius quero dicitur hic si tpa largiantur.quero[c] de quibus temporibus loquitur hic.glos. dat tres responsiones. primo ꝙ loquit̄ de tempore statuto a iudice.vt.l.titia.ſ̄. de accu. ⁊ hec est satis bona: alia ꝙ loquat̄ de tpe.xxx.dieruꝫ. de quo loquit̄.l.libellorũ.in fi.[d] sed ista est falsa.reprobatur in.l.libellorꝫ.in fi.tertia so.est ꝙ hic loquitur de tẽpore quinquẽnij de quo loquit̄. l. quinquennium. ſ̄.e. ⁊ ista est bona. Sed cõtra hoc opp.per restitutionẽ libelli fuit ista accusatio ꝓpetuata. vt.l.mariti.§. quinquẽniũ.ſ̄.eo. Solu. ibi libellus erat bene conceptus hic male. ¶Sed cõtra hoc † oppo. ego video ꝙ prescripto interrumpitur per solam citationem vt.l. cum notissimi. C. de prescript. xxx. anno. [b] ergo multomagis per dationem libelli licet male[e] concepti. Circa hunc passum habetis gl. in aut̄.offeratur. C. de litis contesta. ⁊ ibi se nõ bene firmat ⁊ ponit variã opi. ideo dico sic.quedam est ꝓscriptio que ꝓ dationem libelli interrumpit̄. ⁊ in illa inspicit̄ vtrũ libell⁹ sits bene cõceptus vel nõ.casus est hic cõiuncta.l.mariti.§. quinquẽniũ.ſ̄.e. qđ̄ est ꝓscriptio que ꝓ cõceptũ interrũpat̄ ꝓscriptio. adde Alex.l.iuste.ff. de acq. pos. ad fi. ⁊ qđ in minus solẽni citatiõe ad de Bal.i.l. ⁊ post edictũ. de iud. ⁊no. q̃ dixi.in.l.cũ notissimi. C. de ꝓscrip.xxx.an. ⁊ dicit Bal. ꝙ non requirit̄ emptoriũ edictũ ad interrũpẽdũ sz sufficit vnica citatio. ⁊ cũ Bar. hic trãsit Bal.i.l.edita. C. de edẽ.in.xij.col.adde an p citati. mĩ⁹ solẽ nẽ interrũpat̄ ꝓscript. Bal.cõsi.clxvij.j.li. ¶Aut̄ offeratur. ⁊ ibi Bal. q̃ al⁹ loquit̄ in. vij.col. ⁊ vide Bal.in.l.j.in.j.col.ne ex delic.defun.

f ☞And. Poma. ¶Libell⁹ fit. vide Feli.i.c. cãm q̃.col.j. de testi. iver.fallit ꝑmo. ⁊ in.d.c.illud.col. iiij.inver.ij.declaratio. de prescri. ⁊ Are.ꝓsil.xxx. col.fi. ⁊ vide Alex.ꝓsi.v.col.ij.vol.v. ⁊ ꝺt ꝙ ēt in casib⁹ in q̃b⁹ sola citatio interrũpit ꝓscriptionẽ intelligi debet dummodo citari faciẽs ipse cõparuerit in termino citationis ⁊ debitum suum fecerit. solam

a solã citationem[a] interrũpit̄ vt ꝓscriptio.xxx.an. ⁊ a
b in illa inspicit̄ an citatio[b] sit bñ facta: non curo vtrũ libellus sit bñ ꝺceptus vel nõ. vt.l.cũ notissimi. C. de prescriptio.xxx.anno. ⁊ ita loquit̄ opi. illorum in aut̄. offeratur. quedam est prescriptio b que per solam lit.cõtesta. interrumpitur vt.l.ij. in fi. supra ꝓ emp. ⁊ ista inspicimus an lis sit bene contestata. vt in aut̄. offerat̄ ꝑm aliã opi. ⁊.l.ſi pater. C. ne de sta. defun.

¶Solã citationẽ. vide Bal.i.l.j.in .iij. col. C. de fru. ⁊ li.ex. vbi dicit ꝙ ẽt in ꝓscri. que interrũpit̄ p lit. ꝺte. ſi libell⁹ fuit ineptus cuius vigore secuta fuit absolutoria oĩa perimunt̄ ⁊ etiã interruptio. ¶An citatio.no.ꝙ citatio nulla nõ interrũpit ꝓscri. ⁊ an cõparitio sequẽs citationẽ nulla validet eã adeo ꝙ iterrũpat ꝓscri. vide Bal. in.l. j.§.j. ibi. ⁊ no. de feriis. adde Bal. iaut̄. oẽs. C. si vt se abher. abst. ⁊ ĩ aut̄. offerat̄. in. vj. col. C. de li. ꝺte. vbi ad ꝟ all'. istã gl. sed certe glo. ibi expsse tz ꝓtiũ. arbitror bal. ibi eẽ cor. ⁊ vid̄ alex. ĩ.d.l.j. de fe. in ꝓn. et tenẽdo qđ̄ spõtanea cõparitio validet citationem tũc ꝛro an sola cõparitio sequẽs iterrũpat an solũ cũ deuctũ ẽ ad lit. ꝺte. põt ẽm eẽ iterum allũ magnũ inr̃ ꝓparitio. ⁊ lit. ꝺte. ⁊ obiectionẽ dilatoriã q̃ obiectus ꝓscriptionẽ nõ iterrũpit. c. cũ dilectis. ꝺ or. cog. ⁊ ibi Pe. ꝺ anch. ĩ.l.j. ꝺ ferijs. tz ꝙ ꝓ sola spõtaneã ꝓparitionẽ iterrũpat̄ qꝛ bz viz citatiõis ⁊ maiorẽ. vt pz ex his q̃ habẽt ⁊ no. ĩ. d. §.j. ⁊ ĩ. c. fi. ꝺ elec. ĩ. vj. qđ̄ est no. adđ Bal. ĩ addi. spe. ĩ ti. ꝺ cita. vbi no. dixit ꝙ memimit se legisse ꝙ citatio realis iterrũpat ꝓscri. Et ad ꝓdicta ꝺt Bal.i.l. pperãdũ. §. ſi q̃dc. ꝺ iud. ꝙ ſi citatio nõ sit legitime facta ſmĩa lata ℨ actore sit ipso iure nulla ⁊ an libelli oblatio cũ executoris missiõe coꝛã arbitro interrũpat ꝓscri. ſi ꝓmissũ nõ tz. vid̄ Gui. ꝺ suza. i.l. cũ antea. C. de arbi. ⁊ tz ibi ꝙ nõ p.l. ſi pſ. ne ꝺ sta. defũc. ⁊ ad Bar. hic vide Alex. ĩ rub. ff. de in ius voc. cũ ꝛcor. Adde ꝙ citatio gñalis ⁊ indiscreta iterrũpit ꝓscri. ⁊ fcã ẽt ĩ alio loco q̃ domicilij ꝓscribẽtis vt voluit Bal. ꝑ. cl. xvij. ſ. li. et an ꝓ obligationẽ inepti libelli ꝙ eũdẽ ĩ additiõib⁹ ad Spe. ĩ tit. de citatiõe.

Jliumfa. ¶Not. ꝙ in publicis iudicijs põt esse filij⁹ si ne patris volũtate vt hic ⁊ habuistis in l. inter liberas. §. ſi filius. ſ̄. eo. ⁊ ibi dixi.

1 ☞Hec lex in adulterio simplici est correcta nõ in adulterio cum incestu.
2 Pena incestus est pena adulterij.
3 Quis põt puniri de adulterio ⁊ incestu vel de stupro ⁊ incestu.
4 Stuprum est species separata ab adulterio ⁊ incestu. ⁊ committitur in viduam vel in virginem.
5 Quid operet̄ ꝙ ꝺs teneatur de adulterio ⁊ stupro vel stupro ⁊ incestu cum equalis sit pena.
6 De quo errore intelligatur in hac.l.
7 Adulter contrahens matrimoniũ contra ius gentium non excusatur: contra ius ciuile sic.
8 Coitus qui fit sine colore matrimonij qđ̄ sit punibilis ⁊ qualiter.
9 Coitus prohibitus de iure gentiũ vel naturali sub colore matrimonij qñ sit punibilis ⁊ quando nõ.
10 Jgnorantia ꝙ maxime presumatur in muliere ⁊ minore in matrimonio.
11 Qua pena puniant̄ cõtrahẽtes incestas nuptias.
12 Qñ vnus ex contrahentibus matrimoniũ in casu phibito scinit alter ignorauit: sciens punit̄ ignorans non.
13 Error iuris in ꝓhente mr̃imoniũ qualr̃ ꝓbetur.
14 Error iuris ꝙ debeat allegari ⁊ non sufficit ꝙ appareant presumptiones sufficientes.
Consilium qđ̄ fiant positiones de errore.
15 Excipiens de presumptionib⁹ erroris videtur errorẽ allegare.
16 Delinquens ignoranter ꝙ excusatur qñ delictum non cõmittitur principaliter ĩfinitiariã alicuius: secus si committeretur.

Jadulterium. ¶Hec est bona. l. et subtilis ⁊ difficilis. Si cõmittit̄ adulteriũ cũ incestu mulier punit̄ vt vir. idẽ si cõmittitur stuprum ⁊ incestus. sed ab incestu excusatur propter ignorantiam. que presumitur in muliere minore ⁊ statim penitente. h.d. vsq; ad §. imperatores. ⁊ diuiditur principaliter in tres partes vel quatuor. Primo loquitur qñ committitur adulteriũ cũ incestu. ſcõo quando committitur stuprum ⁊ incestus a masculo. tertio qñ cõmittit̄ stuprum ⁊ incestus a muliere sub colore matrimonij. quarto qñ masculus aliqualiter excusat̄. quinto quãdo in totũ liberat̄. ſcõa ibi stupratũ. tertia ibi quare mulier. quarta ibi nonnunq;. quinta ibi fratres deniq;. ¶Opp. † ad primã partẽ imo aliter punitur mulier q̃ vir vt in aut̄. sed hodie. coniuncta in.l. q̃uis. C. e. ſo. in adulterio simplici

a ¶Contra hoc.vide plene gl.in aut.de incest.nup. vbi ponit quid sit incestus ⁊ quid nefarius coitus. ⁊ vide gl.insti.de nup.§.si aduersus.

b ¶Huius declaratione. ex his dictis habes quis coitus sit prohibitus ⁊ quis sit permissus. ⁊ quid in nouerca. ⁊ vide glos.insti.de nup.§.si aduersus. Quid a in alio simplici fornicatore. vt solutus cū soluta. quidā dicebant ꝙ ista simplex fornicatio non erat prohibita de iure ciuili sz 4 de iure canonico.tñ.nō erat crimē ecclesiastici.allegāt Fede. in cōsi.sz pōt saluari dictū Federici i fornicatione pbyteri vt not.in.c.eos.xxxij.distin. Item potest saluari in puro concubinatu qui nō est prohibitus a iure ciuili vt.ff.de concubinis per totum sed regulariter omnis alia fornicatio punitur not.Bart.in.l.j.de concubinis quid in iudeo habente coitum cū christiana an puniatur a iudice seculari vel ecclesiastico.vide glos.in.c.sepe.xxviij.q.j.⁊ qō habeā in.c. archiepiscopi.de rapto.⁊ consuluit Jo.cal.in suo consi.quod ponit in tit.de foro compe. in cōsi.xij. ⁊ repetijt in cōsil.sub tit.de iudi.⁊ Pet.de ancha. in consi.xiij.⁊ Joā.and.in.c. gaudemus.de diuor. que nota.⁊ qua pena puniatur iudeus habēs rem cum christiana ⁊ qua pena babens rem cum bestijs.⁊ qua pena puniatur mulier faciens officiū homini vide que dixi in.l.cum vir.de adul. ⁊ glo.in c.inter opera charitatis. de sponsa.dicit ꝙ crimē s meretricij sub dissimulatione pertransit et meretricari est peccatū mortale.xxxij.q.iij.in.c. meretrices.quid in habente rem cum bestijs. vide tex. in.c.si mulier.alias cum mulier. xvj.distin. quem pro singu. alleg.Roma. in.l.si vero.§.de viro.in b xxxvj.alias.xlvj.fal.ff.solu.ma.adde ꝙ Oldra.cōsil.cccxxxiij. dicit ꝙ iudeus cognoscens christiā nam debet puniri extraordinarie. et dicit ꝙ illi iudeo pro quo ipse consuluit fuerunt incisa virilia.

facit.l.qui de crimine. C. de accu. ¶Ad hoc opp. de.l. senatus.§.de accu.Sol.ibi dicit ob id crimē: hic vero sunt diuersa delicta sz ex eodē facto descendant. ¶Contra hoc a op.de.d.l.senatus. prout loquitur in paricidio ⁊ homicidio que sunt delicta diuersa:⁊ tamen non potest quis puniri de vtroq;.Respon.illa delicta habent se vt gen⁹ ⁊ species: sz delicta de quibus hic loquitur habent se vt excedētia ⁊ excessa seu species separate. Sed contra hoc oppo.de.d.l.senatus.prout hic loquitur de stupro ⁊ incest.nā stupꝝ videtur genus ad omnem coitum illicitum. Rñ. non est verum: imo stup:um† est species separata:quia non committitur nisi in viduam vel in virginem vt habuistis.§. eo.l.stupꝝ.§.j.⁊.l.inter liberas.§.j. ¶Dixi ꝙ tenet de vtroq;.s.de adulterio ⁊ incestu seu stupro ⁊ incestu. Quero† quid releuat de vtroq; teneri: si enim est equalis pena qz est pena capitis: nil releuat teneri de vtroq: cū semel tantum possit decapitari: vt.l.vulgaris.in prin.⁊ibi dixi.§.de furtis.rñ.istud est vtile primo: quia si sequatur absolutoria superuno poterit ab alio super alio crimine accusari: vt.l.qui de crimine. C. de accu.itez si sequatur condemnatoria prodest in hoc: quia fm tempora hec nō erat pena capitis sz minor vt no.in.l.fili⁹.§.miles.alias est sub.l.ij.§.de his⁹ qui not.infa.⁊.l.si quis viduam.j.de questionibus.⁊.j. de re mili.l.qui cum vno.§.adulterij.⁊ ideo ꝓdest etiam scire ꝓpter statuta ciuitatis que hodie minorem penam imponunt pro adulterio. Item qñ ista delicta sunt simul coniuncta vnius pena auget ꝓpter aliud.vt.j.e.l.pri. ¶Itē dz hic† an errore ⁊c.qro de quo errore loquit hic.dt gl. de errore facti iustissimi.alijdicunt de errore iuris.⁊ tūc dic ꝙ loquit de errore qui declarabit inferi⁹. ¶Quero quidvult dicere contumacia iuris ⁊ cōtumacia sanguinis. Respon.vult dicere quod sciebat ius ⁊ sciebat parētelam:⁊ vtrūq; contemnit.nō habetis alia hic circa hanc partem. ¶Sequit tertia pars que incipit quare mulier. Ex hoc.§.no.† ꝙ si mulier contrahit matrimonium contra iusgentium punitur:sed contra ius ciuile excusatur. ¶Opp. ⁊ videtur quod etiam quando contrahit contra iusgentium excusetur mulier.j.ea.l. ver. fratres. So.hic hoc fecit scienter volens contrahere matrimonium sed in versi.fratres.fecit ignoratēr cōtrahendo matrimoninm quod credebat se contrahere licite.⁊ hoc eodem modo de ea que ignoranter fecit debet intelligi ver.nam si sola.qui ponitur hic.vt.j.dicetur. ¶Expeditus videz de tertia parte venio ad quartam que incipit nonnūq;. hic non habetis alia.nam eius materiā.j.proxi.§. dicam. ¶Sequit quinta pars que incipit fratres. ⁊ diuiditur in partes quatuor.primo ponit reseruptuz qñ ꝺs excusat ꝓpter etatē.scōo ponit aliud rescriptum qñ ꝺs excusatur ꝓpter penitētiā ostēsam per diuortiū.tertio ponit aliud rescriptū qñ ꝺs excusatur ꝓpter penitētiā ostēsam ꝓ supplicationē. quarto inrisco.reassumit oīa ꝓcedētia. Secūda ibi.idē impatores.tertia ibi idē polliōi.qrta ibi.icestū aūt. ¶Op.de.l.qui cōtra.C. de incest. nup.huius timore glo.distinguit hic dicens ꝙ ibi errauit in facto:hic in iure.⁊ annectit gl.vnū verbū ꝙ in incestu si ꝺs errauerit in iure naturali vel gētiū nullo modo excusatur sz aliqualiter releuetur.hoc dictū nō placet mihi per tex.i ver.idē imperatores. nā matrimoniū ꝺctum cuz nouerca est illicitum de iure gētium: quia illa matrimonia dicunt de iure gentiū illicita que sunt prohibita rōne consanguinitatis vel affinitatis: ita intelligit Azo in summa de incest.nup.⁊ in summa de iterdicto matri.in princi. ¶Et ideo pro†declarāda ista materia volo vos scire qō habetis tres gl. in hac materia. vna est hic.alia est in.l.qui contra.C. de incest.nup.alia est que est perfectior ⁊ melior i aut. de incest.nup.§. primo.collatiōe scōa. sed tamen non bene declarat.ideo pro huius declaratione volo te scire quod quādoq; coitus fit sine colore matrimonij. tūc isto casu punitur indistincte iste talis coitus. ⁊ puto ꝙ punitur fm illud qō est in veritate:non fm illud qō putabat.si erat consanguinea punietur de incestu. si nupta punietur de adulterio

adulterio:quoniā dabat ab initio operā rei illicite:⁊ erat in dolo.arg.ff.de fur.l. vulgaris. §.si ꝺs es.⁊.ff. de iniur. l. cū qui.§. si iniuria. qñq; † iste talis coitus fit sub colore matrimonij.⁊ b est aduer tendū.aut tu queris vtrū ipse puniatur.l. iul. de adulte.⁊ de stupro ⁊ de incestu. aut tu queris an puniat ex constitutionibus que puniunt cōtrahentes nuptias incestas. primo casu aut ipsi sciue d runt ius ⁊ factum.⁊ puniuntur vt hic in.§.stupꝝ. ibi cōtumacia iuris ⁊ sanguinis.quia punit de stupro ⁊ incestu.vt hic dicitur.aut ignorauit vtrūq;. ⁊ sunt excusati.vt.l.qui cōtra.C.de incest. nup.⁊ hic prout dicit erroꝛ matrimoniū illicite cōtra c batur.aut ignorabat factum ⁊ sciebat ius. ⁊ tunc idem qō excusetur vt hic prout dicitur erroꝛe. et d.l.qui ꝓ.C.de ince.nup. aut ecōtra sciebāt factū ⁊ ignorabāt ius.in isto casu siquidē mulier est excusatur.vt hic in ver.fratres.⁊ in ver. quare mulier.ibi nam si sola ⁊c.si erat masculus tūc aut minor:⁊ excusatur.vt.d.ver.fratres.aut maior ⁊ tūc si statim cum cognouerit eū penituerit:que penitentia ostenditur per diuortium vel per supplicationē:ei parcit.filr vt hic in ver. ijdē pollioni. et in ver.ijdē imperatores. aut statim nō penituit et tunc punit.sed mitius.vt in ver.nōnunq;.aut dubitatur vtrū sciuerit vel ignorauerit.⁊ tunc aut matrimoniū est cōtractū clam.⁊ presumitur scientia. l.vlt.§.de ritu nup.⁊.l.j.C.de interdic.matri.fm intellectum glos.ꝙ ꝓnit hic ⁊ ibi. Aut fe10 cit palā.†⁊ tunc presumit ignorātia.vt.d.l. vltꝛ. de ritu nup.que maxime presumit in muliere. et minore in eo quē statim penitet facto diuortio vel 11 supplicatione postrecta:vt vidistis hac.l. si vero † 12 queris[a] qualiter quis puniatur illis constitutio d nibus que puniunt incestas nuptias:est aduertendū.qz in hoc est triplex pena: vna est ꝙ matrimoniū nōvaleat:⁊ista indistincte ꝺz locū. nec excusat ignorātia vel etate.vt.l.j. C. de interdic.matri.et hac.l.ver.fratres. vbi omnino precipiūt ꝓiunctione distrahi.alia est per quā amittit lucrum seu a lucro repellitur.⁊ in hac distinguit aut fuit scies ⁊ habet locum illa pena:aut ignorans:⁊ tunc aut fuit ignorātia iusta ⁊.⁊ tunc a pena excusatur: aut iniusta ignorātia:et tūc nō excusat:vt.l. qui cōtra. C.de ince.nup. Et ex hoc sequit qñ errēt in iure cū esset ignorātia iniusta nihilominus tenerentur pena illius.l.qui contra.C.de incest.nup. Tertia est pena per quā punit⁊ in ꝑsona.⁊ in bonis:⁊ illa pena non habet locū nisi tales nuptias ꝺxerit dolose.⁊ sciēter:⁊ideo quecūq; ignorātia ab illa pena excusaret.ita loquit auc.incestas. C. de incest. nup.⁊ aut.de incest.nup.§.j.⁊ qō ibi no. ¶Que13 rit† glo.[b] quid si vnus sciuit alter ignorauit. dic b vt no.hic et in.l.qui contra.C. de incep.nup.que in sciente habet locū:[b]vt.§.dixi.ignorās excusat: 14 vt ibi.vt.§.dixi. ¶Ultimo † ex hac.l.no. duo pri mo qualiter iuris erroꝛ ꝓbatur:⁊ habes qō ꝓbatur ex istis qualitatibus. quia fecit palā: ⁊ statim cum fuit sibi dictū dimisit:vel erat minor. ex istis presumitur erroꝛ iuris:vt hic.⁊ in versi. fratres.⁊ c §.incestum.plene dixi in.l.ij.supra. de cōfes. ¶Se 15 cundo no.[c] ꝙ † non sufficit ꝙ appareant presum

¶Si vero queris. Adde glos.⁊ Bal.in.l. si iusta. als in.l.fi.de condi.sine cau.⁊ Jo.an. in.c.ex tenore.qui fi.sint legiti.⁊ que no.in.l.fi.j.eo. ⁊ an filij ex legitimo mātimonio nati als illicito inter ignorantes sint legitimi.vide sing.Bal. post glo.in.l. qui cōtra. C. de incest.nup. ptiones sufficientes ad probationē erroꝛis nisi etiam erroꝛ allegetur[d]. hoc dicit.hic in fine.tex.notabiliter b ibi vtiq; si erroꝛ allegatur ⁊c. vnde d.l.qui contra. Andre.Barb. ¶Querit gl.Et adde Bal.in

¶Secundo no. Juris ignorantia vel erroꝛ nō sufficit nisi allegetur idem.glo.sing.in cle. appellanti.de appella. in notorio vide que dixit Alex.in.l. j.post Bal.C.vt que desunt aduo. vbi oīno vide. adde Bal.in.l.super longi.in.iij.col.de prescrip. long.temp.⁊ an sufficiat allegare postq̄ est cōclusum in causa.vide doc.in.c.peruenit.de emp.⁊ vē. ⁊ ibi an iudex possit supplere. ⁊ an cōsuetudo debeat allegari.vide Bal.in.l.venia.de in ius vocā. ⁊ no.in.l.si quis nō dicā.in.iij.col.de epis.⁊ cleri. ⁊ in.l.quicūq;.de ser.fugi.⁊ dū hic tangit de iure presump.vide Bar.⁊ ibi scripsi in.l.j.de excep.et quoruplex est presumptio.vide glo.mag.in.l. fin. quod me.cau.⁊ gl.in.c.is qui.de spon.⁊ facit hic §.idem pollioni.ad ea que not.refert Alexā. in.l. a diuo.§.fi super rebus.in.iiij.col.de re iudi.⁊ bonum dictum de consuetudine.vide per Bar.in repe.l.de quibus.⁊.q.prin.ff.de legi.vbi dicit ꝙ credidit excellentissimo doctori. vtq;quo probet in cōtrariū. Adde Bar.in hoc versi.scōo quero. Roma.cōsi.lxxvij.vbi pulchram limitationem ponit. ☞ Andre.Pomate. ¶Erroꝛ allegetur. bene facit dictum Jo.an.⁊ Cōpost.in.c.cum dilectus.de cōsue.per tex.in.c.ea nō scit. fm vnum intellectū magis cōmuniter approbatur. de his que fi. a prela. sine consen.capi.⁊ qō no.glo.in cle. appellāti. de appell.⁊ Jo.an.in.c.ij.vt lit.non contest.⁊ p horū declaratione vide do.Alexā.in.l. qui in aliena. in iij.col.in fi.in ver.extra glo.no.ff.de acqui. here. ⁊ vide etiam Alexan.in consi.cxxxvj.col.iiij. in fi. vol.ij.⁊ seq.⁊.xxxvij.in.ij.col.⁊ Raphā.cuma.consi.vij.in.vj.col. in prin.⁊ xlij.⁊ Alexā. consi.cxij. col.iij.in prin.vol.iiij.⁊ Ro.consi.lj.in prin.⁊ lxxvij. et Alexan.consi.j.colum.ij.vol.v.⁊ vnum verbum Feli.in.c.que in ecclesiarum.colum.xxj.versi.limita. iiij.de constitu.⁊ in.c.intimauit.colum.v.de testi.et in.c.afferte.colum.ij.in.iij.notabili. de presumptio.et in seq.colum.in fi. et in.c. quia verisimile.colum.ij.eo.titu.⁊ in.c. de quarta.colū.v. de prescrip.⁊ Cepo.consi.vj.colum.fi.⁊ consi.xxxix. colum.ij.⁊ in.c.fina.colum.v.de prescrip.⁊ Barba.consi.l.colum.xiij.volumi.j.et consi.lxij.colū. iij.eod.volumi.⁊ Anto.de prato in consilijs Barba.ad fi.colum.viij.volumi.j.⁊ Feli.in.c.j.colū. iij.de re iudica.⁊ in.c. inter ceteras.colum.v.eod. titu.⁊ colum.viij.ad fi.⁊ Barba.consi.viij.colum. iiij.⁊ seq.volumi.ij.⁊ consi.xvj.colum.xxvij.volu. ij.⁊ consi.xxxv.colum.iiij.eod.volumi.ij.et consi. xlv.col.vj.eo.vol.ij.et consi.lxx.col.viij.eo.vol. ⁊ Roma.cōsi.lxxvij.⁊.clxij.colum.j.⁊ seq.in.c.cū

ordinem.colū.viij.de prescrip.⁊ Are.in.c.inquisitionum.§.iij.de accu.⁊ cōsti.cxij.in fi. et Feli.in.c. ad hec.colum.ij.de appella.

a ¶Ultimo possemus. qui facit excep. de presumptionibus erroris videtur errorem allegare. pro hoc facit quod not. Bar.in.l. j.in.iij. colum.§. de exceptionibus.

b ¶Liberto.putoveruz. Salicetā tenet ꝙ sic. in.l. C. de his qui parē. vel liber. occi.vt ibi plene per eum.Et ad istaz questionē alleg.Imo.⁊ Ang. de aret. in.l. tritticū.ad fi. de verbo.obliga.vbi concludunt filium posse interficere patrē hostem ciuitatis.⁊ dicit ipse fuisse in facto in baldazo.⁊ facit ad hanc questionem Bart. hic in tex.l.minime.ff.de religio.⁊ qui cecidit pro patria in eternum creditur viuere.insti. de execu. §.in bello.⁊ no.Bart.in dicta.l.minime. adde qō propter hoc. scilicet ꝙ filio liceat occidere patrem hostem ciuitatis. Abbas consuluit ꝙ filius talis possit testari et sit liber a patre.⁊ eius consi. apparet.ciij.lib.j.

c ¶In crimine.Bald.dixit per hunc tex. in.l.j. in xvij. col. C.qui accusa.ꝙ in criminali non dantur dilationes ad probandum.

d ¶Ergo apparet. valet probatio nulla data dilatione.vide do.Abba.in.c. licet causam. de proba. in prima glo.⁊ vide do.Lardi.in.c.in causis.de testi.Bar.in.l.sed si vnus.§.cogniturum.ff. de questio. Andre.Barba.

e ¶Sine dilatione. Probationes facte non data dilatione ad probandum non valent: et adde domi.Anto.in.c.licet causam. in.xj. colum. extra de probatio. et ibi tenet ꝙ possunt iste probationes fieri vsq; ad cōclusionem in causa per ea que habentur in.c. militis. de procurato. et in.c. cum dilec.de fide instrumento. Bald.in.l. si quando. et in.l. cum a nobis.de dilatio. et Bartolum in extrauagan.ad reprimen.inverſi.sine figura.Bal. d in.l.fina.supra de feriis. tenet indistincte per hāc e l.valere probationē sine termino dato:imo⁊ post terminum sm cū nisi opponatur.de quo in.l. mutꝰ nicipium de postu.

f ¶.§.cogniturum.⁊ ibi vide Bar.

memento ꝙ facias positionē erroris qō perpetuo tene mēti. ¶Ultimo possemus a etiam dicere qō ille qui faceret exceptionem de presumptionibus erroris:tunc hoc faciendo videretur allegare errorem. sicut dicimus in libello.vt.i.omnes. §.lucius.§.de his que in frau.credi to. ¶Oppo.hic videtur ꝙ ex penitentia quis consequatur impunitatem delicti.cōtra.§.de fur.l. qui ea mente.Sol. hic penitentia ostendit ⁊ declarat in preterito nō fuisse dolū:ibi vero secus. ¶Ultimo† quero ego video ꝙ propter ignorātiā b quis excusatur. sed an puniat alia pena extraordinaria.videt ꝙ sic. vt l. respiciendum.§. delinquunt.j.de penis.⁊.l.ij.§.hac actione.§.vi bono.rapt. Jn contrariū est ista.l. nisi in casu.vt.§.dixi. sed respondeo qñ delictum non cōmittitur in iniuriā alicuius principaliter tunc si cessat dolus nulla pena venit imponenda:vt hic.secus si in alicuius iniuriam respiceret principaliter. vt j.eo.l.penul. videbitis ⁊ ibi tangam.

Imperatores. Tene menti hunc casum quia bonus casus est.

☞Filius potest patrem bannitum occidere sīāte statuto ꝙ bannitus possit impune offendi.

Liberto. ¶Nota tex.ibi. nam cuius fame tc. Dyn. dicit ꝙ argumen. huius.§.dici potest.ꝙ si contineatur in statuto ꝙ exbannitum quis possit occidere:ꝙ non ideo eius vigore filius poterit occidere patrem exbannitū † sicut nec libertus patronum nec vasallus dominum.pro hoc facit in autenti. de incest. nupt.§.j. de obse.pa.prest.l.penulti.facit.l.mutus.§. manete.§.de iure dotium.sed aduertatis ista q̄stio fuit semel facta Tuderti: et cum esset commissa cuidam collegio:fuit consultum ꝙ filius potuit patrem impune occidere.nescio per que iura.⁊ hoc puto verum[b]:ꝙ filius tunc posset patrem occidere impune.nam licet hic libertus reperiat patronum in adulterio:remanet patronus:et habet iura patronatus.sed non sic in exbannito qui efficitur hostis et transfuga ciuitatis.vt.l.amissione.§. qui deficiunt.§.de capti. diminu.⁊ sicut ius perdit ciuitatis:ita perdit filiationis.vt.l.postliminium. §.filius.§.de capti.⁊ postlimi.reuer.ad quod facit quod notatur in.l.diuus.§.ad leg.pompo.de par. ⁊ est casus expressus.§.de reli.l.minime.

☞An habens potestatem dispensandi cum spuriis item incestuosis:an possit spurium ⁊ incestuosum simul legitimare.

Jm passam. **Prescriptione.** Hic est nota.§. facit ad questionem que fuit disputata Bononie. legatus habebat potestatem dispensandi cum spuriis ⁊ incestuosis.† Modo quidam erat spurius⁊ incestuosis simul et semel: natus ex consanguinea vxorata:an possit dispensari.hic videtur quod nō: quia ea que dicuntur in separatis non habent locum in simul iunctis.⁊ hoc dixi in.l.ij.in princi.§. deverb.oblig.⁊.l.si ita.§.de libe.⁊ posthu.

☞Probationes facte nulla dilatione data valent.

In crimine. c ¶Oppo.ꝙ in criminalibus dentur plures dilationes.vt.l.fin.§. de fer. dicit glos.speciale est in adulterio vbi nulla datur. vel saltē dat vna tantū.sm istā lec.gl.habes ex hac.l.casum ꝙ probationes facte nō data dilatione ad probandū valeant.nā hic vides ꝙ in crimine adulterij nulle dantur dilationes ad probandum.⁊ tamen in eo fiunt ꝓbationes.vt.l.ij.in fi.§.e.⁊.l.capite q̄nto.§.e.ergo apparet[d] ꝙ ꝓbationes facte sine dilatione[e] data valent † p hac allegat Ja.de are.j.de questio.l.vnius.§. cogniturum[f].ad quod facit quod no.Specu.in titu.de dilatio.§.videndum.verſi. vtrum. ¶Sed sm istam lecturam quero vsq; ad quantum tempus poterit probare

probare accusator. videtur dicendum quod possit probationes inducere quoad durat instantia cause criminalis:hoc est infra totum biennium.vt a l.j.C.vt infra certum tempus.nisi ex causa vellet iudex dilationem statuere vt hac.l.dicitur. et hic posset esse vnus modus legendi. alꝰ si aliter diceret ista.l.contineret absurdum.alij vero timentes absurditatem huius.l.que absurditas in hoc consisteret.si enim per totum biennium posset probationes inducere ergo causa adulterij esset longior. sed leges faciunt causam adulterij breuiorem.vt.l.quinquennium.§.eo.coniuncta.l.querela.C.de fal. huius timore leguntꝫ banc legem aliter ꝙ hic non loquatur de his dilationibus que dantur ad probandum.sed de ea que datur ad accusandum ſm.l. Titia.§.de accus.⁊.l.si ea.C. qui accusa.non pos.et ponunt casum sic: ad accusandum seu ad proponendam accusationem nulla datur dilatio:cum sufficiat dilatio legalis. hoc verū nisi iudex statuerit ex causa aliud.hanc lectu. ponit Pet.quam Ly.refert.C.de dilatio.l.j. ibi modo accedamus tc.et vtraq; lectu.est bona.Jtē dicitur hic nisi dilatio detur ad exhibendas personas. que est ista dilatio. Respondeo quod est ista dilatio que datur per.l.ij.C.de exhiben.reis. hic non habetis alia.

Si is qui ius. ¶Nota ꝙ illi qui impetrant ius annulorum aureorum habentur vt liberi cōtra hoc tamen facit.§. de excu. tuto.l.cum ex oratione.glo.non soluit sed ibi apparet solu.si bene inspiciatis.

1 ☞An interficiens non legitime exbannitum puniatur.

Si ex lege. a ¶Hec.l. quotidie allegatur hic in fi.et est duplex litera.vna est ne is. alia est si ne ne.ideo reuoco in dubiū hanc literā. aliquis sciens aliquam repudiatam non iuste duxit eam in vxorem:vtrum committat adulterium. ſm vnam literam committit adulterium: secundū aliam literam non.sed glos. concordat istas literas vt si habetis non committit. dic verum est vt puniatur ea pena qua puniuntur alij adulteri:sed mitigat quia sub colore qualis qualis matrimonij fuit factum: si habetis hic affirmatiuam: tunc idem:sed non punitur tanta pena quanta punitur si sub colore matrimonij non esset factus. Dec lex allegatur † ad questionem[b] de eo qui interfecit non legitime exbannitum:et dicunt si interficiens hoc sciebat:tunc punitur. secus si hoc ignorabat:per hanc legem.ita dicit Dyn. pro hoc qō sciens puniatur facit.l.iiij.§.condemnatum.§. de reiudi.⁊ ibi voluit hoc Dy.pro alia parte ꝙ ignorans non puniatur. quia deceptus est autoritate publice scripture.facit optime.§.de ventre inspi. l.j.§. ceterum. ⁊ ibi hoc etiam ponit Dyn.in.l. de etate. §.ex causa.§.de inter.acti. ⁊.l.quis sit fugitiuus.§.apud labeonem.§. de edil. edic. mihi tamen videtur vt alias dixi vobis ꝙ in casu in quo scimit dicit verum Dynus.sed in casu in quo ignorauit dico ꝙ non punitur tanꝙ de homicidio fa- b

¶Si ex lege.Ad banc.l. vide quod no. Bal.in.c. j.in prin. quibus mod. feu.amit.

¶Allegatur ad.q.adde Bal.in.l.nostram. in.iij. columna. C. de testi.⁊ in.l.j.ff.de testi.⁊ quod no. doct.in.l.huiusmodi.§.si ita cui. de lega.j.per Ange. in.l. ex cto dolose. sed quia fuit i culpa qō non vidit bannum adhibendo consilium vtrum bannum fuit recte latum: tunc ex ista culpa punietur: iudicati. C.fier fal. instru.⁊ p Ro. post Ang. in.l. duo.ff.de acquirend. hereditate. et Joan. and. in titu.de accusationibus.§.nunc sequitur.ver.quartum autem membrum.et Bal.in.l.vir. C.qui admitti.adde ꝙ notat Barto.in.l.non solum.in tertia columna.de operis noui nuntiatio.et ibi tangit Alexand.et quod dixit Barto.in.l.j.§.⁊ parui. quod vi aut clam. et vide Bald.in.c. domino guerram in titu.hic fi.lex contra. vnum tene menti perpetuo quod singula. volut Salicetus in.l. nullum.C.de iudicis. ꝙ si aliquis est bannitus et stat in ciuitate⁊ toleratur.quod si aliquis occidit ipsum punitur non obstante statuto.⁊ vide Ange. in.d.l.si duo.et do.Anton. in capi.quia circa. de consan.⁊ affi.facit quod no.glos.de tabelliōe cōdēnato postea tolerato.in auten.de tabellio. §.fi. ver.non potest.Et ad.q.Bart.hic facit quod no. Bart.in.l.libertas.de sta.homi.⁊ retuli in.l.j. §. transfugas. de fica. Et quid si occiditur descriptus in banno qui erat cancellatus:sed ignorabatur. Ange.in.l.filio de libe.et posthu. dicit quod impune potuit offendi.faciunt not.per Bartol. in.l.non solum.§.morte.in.xiij.columna de oper. noui nuntiatio.et Bald.in.l.nostram.de test.et vi de Alexand.in.l.j.§.si seruus. de acqui. posſ. qui examinat.quod si occiditur bannitus qui appellauit appellatione pendente.adde Bald.in.l.j.C. si a non competen. iudi.vbi vide plura nota.et facit quod voluit Angel.in leg.j. ad fin. de his que in testamento delen.et eum Bartol. hic transit Bald.in.l.ex morte.ad.l.aquil.et But.de fuza.in q. incip. Jn ciuitate statutum est quod si aliquis offendit. tenet quod non punitur. et vide Bald. in.l.cum qui.de adulte.et in.d.l.j.in.iij. columna. C.si a non competen.iudi.et in.l.j. C.de penis. per Barto.in.l.ij.ff.si quis in ius voc. per Salic. in.l.senatus.de his que sibi ascrib.per Bald.in.l. q̄d si fugitiuus.§.apud labeonem.de edil. edic. p Joan.And.in regula quod quis in mercu. et Salli.in.l.cū qui duas.de adulteriis.adde an occidēs bānitum qui habebat saluū conductuz puniatur Pau.de castro consilio.xxiij.de quo etiā per Ange.consi.clxxxvij.

¶Dec lex.an occidens bannitum si bannum non tenuit veniat puniendus.vide Bal.in.l.ij.supra si quis in ius voc.non ie.Bartol.in.l.iiij.§.condēnatum.de re iudica.et.l.iij.§.seruus.de acquiren. posſ.Bald.in.l.qui a latronibus.§.de testamen.⁊ ibi moder.Bald.in auten.que supplicatio.C.de preci.imper.of.Bald.in.l.j.§.de leg.Angel.in.l. cū non.ff.de fideicō.liber.⁊.d.§.ferū.vide Bal.in l.ex morte.C.ad.l.aq̄.vbi allegant Bar.B.Ang.

in.l.quid si fugitiuus.§. apud labeonem de edil. edic.⁊.l.genero.⁊ ibi Ja.bu.Bal.in.l.huiusmodi. §.si ita.ff.de leg.j. Andr.Barb.

a ¶Lege iulia. No. bene q̄ etiam prouī turbatiua precedit accusatio ex hac.l.ſm Bal.no.in.l. mo metanee.

C.vī vi.vi de qō ibi dixi ⁊ bar to.in.l.in iuriarum: §. si quis de iniur.⁊ quādo habeat locū vide Bar. in.l. si crimen.C.e.

b ¶Secundo quero. vtrum liceat portare arma. Iuxta hoc dubitatur quid si statutum punit violentiam cum armis vel sine an cō prehēdat mulieres: Bal. per illum tex. iuncta gl. in.l. si constante. §. fi. sol.ma.dicit q̄ sic.quod no.

c ¶Non licet.no.q̄ ille qui portat arma vetita debet illa perdere. Itē portans arma presumitur habere malum animū.nisi portet ligata⁊ licitū est portare arma vt quis se defendat a latronibus. ⁊ ad placitum cōis vel comitis est licitum portare arma. vt est glo.in.c.j.§. si quis rustic⁹.⁊ ibi Bal. de pa.tenen.⁊ no.Ludo.in no.cclxvj. sed vtrum sit licitum portare arma pro occidēdo bannitos. dic q̄ sic: vt terminat Mellus de sancto Gemi. in suo tractatu bānitorum, hic Bono. dispu.⁊ sequit̄ Ro. in.l.iij.§. sed vtrum. ad fille.⁊ no.q̄ quis punitur si ducat secum seruos armatos. l.fi.⁊ ibi Bal. C.e. ⁊ an sit licitū facere vel vendere arma ponit hic.j. Bar. in hac ea. col. in ver. iij. videndum.

d ¶Aduertendum est.no.q̄ prohibitus portare arma nō videtur phibit⁹ portare gladiū ad incidēdū panē. gl. fing. in aut. de armis.⁊ vide Bart. in cōsi. incip. factum sic pponitur. vbi consuluit de gladio acuto quis percussit cū gladio acuto.⁊ exiit sanguis.⁊ loquit̄ ibi de cultello magnanimi petri apli percutientis ⁊ amputantis auriculam serui.⁊ loquitur ibi de sanguine qui potest exire sine percussione. Andr. Barb.

1 Arma portare q̄ nō licet etiam defendibilia hodie licet de iure pmittebatur aliquibus casibus.

2 Vendere arma q̄ non liceat nisi illis quibus est permissum: sed cōsuetudo hoc non obseruat.

3 Qui habet homines in armis nō tenetur de publico delicto.

4 Stante statuto q̄ condemnatus de violentia non a pellat an condemnatus q⁊ habuit hoies in armis dicatur de violentia condemnatus.

a ¶Tractatur hic de istis armis, tō quorum tres questiones. primo† vtrum liceat habere arma. tex. est hic q̄ non liceat habere arma: nisi ratione itineris vel venationis: hodie vero indistincte nō licet habere arma vt in auc. de armis. ⁊ per totam illā cōstitutionem. sed illam cōstitutionem vsus cōis non approbat. ¶Secundo quero[b] vtrum liceat portare arma. Respon. hic est triplex ius. nā de iure digestorū siquidē aliquis vult portare arma extra ciuitatē eūdo p itineratūc pōt. vt hic: ibi itineris. aut vult portare per ciuitatē vel in aliquo loco in quo fit adunatio gētium. aut in aliquo loco vbi fit forum iudicij ⁊ hoc non licet[c]. vt hic in.l. iij. §.j.j.c.l.qui dolo malo. §.j.ſz ad hoc est aduertendum quod istud est verum de armis offendibilibus. Illam iste leges prohibentes nō loquuntur nisi de telo quod est ad nocendum vt in eis apparet. sed arma defendibilia nō reperitur quod sint prohibita portari per hec iura. imo etiam offendibilia potest portare ille cui expedit. vt.j.eod.l. pe. §.fi.⁊ hoc de iure digestorum: sed de iure. C. indistincte nō licet arma portare nisi de principis licentia. C. vt armorum vsus. l.j.lib.xj. de iure vo aut. exprimit pl⁹ q⁊ exprimūtur etiā arma defendibilia vt scuta ⁊ silia. vt in aut. de armis. §. penul. fallit in gladijs parunlis qui nō sunt in vsu nocendi ⁊ quib⁹ quis in prelio non vtitur sed sunt ad incidendū panez vel ad temperandū calamū ⁊ silia. vt in aut. de armis. §. penul. Aduertendum est[d] in hoc ne fiat fraus ne qs dicat se portare cultellum aptum ad incidendū panez cū sit ad offendendum: q⁊ tunc talis cultellus armorū appellatione cōtinetur cū sit talis qui nocere potest. vt.j.eo.l.arma tos.⁊.l.penul. §. telorū. sed per statuta ciuitatū nō punitur ille qui portat nisi cum eis fit inuētus. de qua inuētione dixi. §. de acqui. pos. l.j. in prin.⁊ tā gūt doc. i.l. licet. C. de acq. pos. ¶Tertio† est videndū. vtrū liceat vendere arma. tex. hic videtur q̄ sic. i.l.excipiūtur. ſz hodie est cōrectū q⁊ nemini licet facere arma vel vēdere nisi personis deputatis. ad hoc vt.d. aut. de armis, ⁊ no. C. de fabri. sup rubri. tamē cōsuetudo ꝑm q̄ vos videtis hoc non approbat. ¶Quero† vos videtis hic q̄ q̄ homines habuit in armis hac.l. tenetur. quero vtrum possit puniri iste de publico⁹ delicto q⁊ hoies habuit in armis ⁊ q⁊ habuit arma. puto q̄ non quia ista duo tendūt ad eundem finem. nā arma non habent nisi vt habeātur homines in armis. ergo ⁊c. vt.l.illud. in fi. §. ad.l.aquil.⁊ q̄ no. i.l.mun q̄ plura. §. de priua. deli. ¶Alterius quero† dicit statum cōmunis Tuderti quod dānat⁹ pro violētia nō potest appellare: aliquis fuit condēnatus quia habuit homines congregatos in armis. vtrum dicatur condēnatus pro violentia. tex. videtur q̄ sic hic.⁊ in.l.fi. C.eo. nā vt videtis tenetur. l.iul. de ri. sed puto

sed puto ꝑtra: quia ad hoc vt violētia sit facta. im a petus requiritur cui resisti nō potest. vt.l.ij.§. qō met. cau. sed hic nullus impetus factus fuit i aliū: b ergo nō potest dici violentia. est tamen quid ꝑparatorium ad violentiam. ideo punitur hac.l.

1 ☞Tribus modis fit iniuria alicui existenti in domo vel castro.

Eadem.

Eadem lege.

1 Tribus modis fit iniuria mihi existenti in domo vel in castro† meo. primo mō expellēdo me q̄ vim. ⁊ hoc vult dicere cū dicit decerit. alio mō dādo mihi plitū ꝙ me nō possit vincere, ⁊ hoc vult dicere expugnauerit: tertio mō faciendo aliquē redimi dicēdo. dēpdabor te nisi de deris mihi tātā pecuniā. ⁊ b vult dicere ꝓcusserit. hoc est q̄ vim pecuniā extorserit. vt.l.j.§. de ꝓcus. nam oēs isti talia facientes ⁊ q̄ adhibēt homines vt hec fiāt hac.l. tenent̄. ⁊ hec.l. facit ꝯ Perusinos qui mittūt gentem ad talia faciendū extra ciuitatem q⁊ tenent̄ hac.l. vt hic. ibi homines accommodauerit.

Si de vi.

Si cetu.

¶Op. q̄ hoc fit superfluū q⁊ idē ꝺr in princi 1
pio ⁊ in fi. gl. solu. q̄ in principio respicit ad alterius postulationē: postea decernit proprio motu. 2
¶Op. q̄ fit in arbitrio actoris eligere prius ciuilem vel criminalē accusationem. vt.l.j.C. quando 3
ci. ac. cri. preiu. quidā fatentur ꝯ. sed hic ideo sic dicitur q⁊ accusatio de vi prius erat instituta. vel dic ſz Dy. q̄ hic ꝓponebat criminalis accusatio ab vno et iudiciū ciuile ab alio. ¶Itē opp. C. de appella. l.j. vbi dicitur q̄ cā proprietatis ⁊ possessionis simul agitari nō possit: hic videt̄ ꝯ. Sol. q̄ dam dicūt q̄ ista duo videlz possessione vel domi b nio ꝓ vno ponūtur. vel exponam⁹. vt gl. dicit. do 1
minio. i. ꝓprietate. ⁊ q̄ dicit ꝓ possessione. i. ꝓ iure possessionis vt vsusfruct⁹ vel emphyteosis ⁊ similia. ¶Itē op. de.l. ordinarij. C. de rei vendi. et 2
de interdic. l. incerti. Solu. eodē mō. vel possum⁹ intelligere ⁊ erit alia lectura. ⁊ concordat cū illa. vt dicamus q̄ hic dicitur si de vi ⁊ possessiōe hoc est de violēta possessiōe seu violēter turbata. ⁊ q̄ seq̄tur vel dominio. i. ꝓprietate ⁊. ſz hoc ponit hic 3
ordinē petitorij ⁊ possessorij: et loq̄t̄ gl. §. de indi. l.si de vi. ¶Tertio mō pōt legi q̄ cū aliq̄s conueniret̄ interdicto recuperāde possessionis vel interdicto retinēde: vt interdicto vti pos. ⁊ opponebat̄ exceptio dominij. ꝺr certe hic q̄ prī⁹ cognosci debet de vi seu de violēta possessione q̄ de exceptione. hoc aūt qualiter debeat intelligi q̄ exceptio dominij repellat agentem possessorio. dixi i.l. naturaliter. §. nihil cōmune. §. de acq. pos.

1 ☞An valeat transactio facta de raptu.

Et si pater.

¶Quero vtrum remissio facta per patrē valeat. dicit c
gl. dic vt in.l.si maritus. §. si negauerit. §. ri.j. cer 2
te ibi ꝺr de adulterio nō de raptu. ¶Quero† vtrū valeat transactio facta de raptu. gl. mouet hāc. q.

¶Qui cetu. Quero vtrū remissio facta ꝓ patrem valeat. et vide no. in.l.j. circa princi. §. de iniurijs.

¶Lege iulia de vi. officiales nō admittētes appellātes tenent̄ hac.l.⁊ sunt infames. Itē adde q̄ puniunt̄ pena capitis ſz Bal. in.l. si qs offitio. §. is in.l. transigere. ⁊ ibi ponit opi. C. de transac. q̄dam q̄ sic. alij q̄ nō. allegāt. l.j. C. qui pro premio liber. ac. sed doc. ibi tenēt quod non potest trāsigi de raptu. quia pater trā figens punitur. vt.l.j.§. pen. C. de rap. vir gi. ergo non licet transigere. ego puto cōtrariū per.l. transigere. vbi non excipitur nisi adultetium: ergo licet trāsigere. Itē pro bo per.l.j. C. qui pro pmio liber. acci. inducendo eam prout inducit Joan. preterea ratio quare non potest transigi de adulterio est ꝓpter frequētiam, que ratio in rapina cessat. non obst.l.j.§. penul. C. de rap. vir g. quia fateor q̄ transigens punitur ex parte accusatoris: quia nūq̄ sibi permittitur: sed ex parte accusati bene licet transigere.

☞Officialis nō admittēs appel 1
lantem tenetur. l.iul. de vi.

Admittēs aliquē mitriatū ad aliquez 2
iudicem tenetur hac.l.

Verberās aliquē in trib⁹ casib⁹ in 3
cidit in crimen publicum.

Primo si verberat ambasiatorem.

Scō si hominibus coadunatis.

Tertio si verberat animo occidēdi.

Si dolo.

¶Legē iulia de vi.[b] Tene menti† istud pri 1
cipium: quia isti tales officiales qui nō admittūt appellātes c
tenent̄ hac.l.⁊ cōdēnati erunt infames. ¶Scō† not. tex. ibi aut q̄d i collum iniecerit. q̄ qñ aliq̄s mittit aliquez ad aliquē iudicē seu ad episcopū cum mitra in capite q̄ tenet̄ hac.l. ¶Tertio ad versi. itē q̄ ad legatos† no. q̄ si aliq̄s verberat aliquem nō est crimen publicum nisi i tribus casibus. primo quādo aliq̄s esset ambasiator: vt hic. secūdo quādo appellasset vt hac.l. Itē quando hoc factum esset hominibus comadunatis. vt.j.eo.l. qui dolo. §. pe. ⁊.j.titu.j.l.ij.et.C.eo.l.iij. Itē quādo aliquis hoc fecerit animo occidendi licet non occiderit. vt.j.ti. ij. l.j.§.j.

¶Lege iulia de vi. officiales nō admittētes appellātes tenent̄ hac.l.⁊ cōdēnati erunt infames. Itē adde q̄ puniunt̄ pena capitis ſz Bal. in.l. si qs offitio. §. is q̄. §. de iu sto testa. Pet. ō ancha. i cle. j. de excessi. prela. ōt q̄ i crimi nalib⁹ ſcz vbi agit̄ ō pena capitali tenet̄ pena hui⁹ l. et pena de q̄ no. in c. cū dilect⁹. e ꝺe ordi. ꝯcog. i gl. j. i cā ciuili puniē. xxx. pōderib⁹ auri. l. qui iudices. C. de appel. clericus aūt de ponit. ij. q. vj. c. de creto. ita ōt. ꝺ. Pe, post Bar. in. l. iudices. C. de appella.

¶Qui dolo. vī bar to. in. l. j. i prin. j. de fica.

a ☞ Andre.Poma. ¶L.iul.cum.l.vide Bar.in cō si.suo.ccxl.statuto cauetur ꝙ percutiens aliquem cū armis puniatur certa pena. quidā percussit cū dētibus.decidit qō non incidit in penaz statuti.al legauit istam.l.pe.§.j.vide ibi. 1

b ¶Per hāc l.et C.eo. l. armatos.ꝛ in.l. j.§.j.ꝛ qō ibi dixi.s. de vi et vi arma.adō qō licet ve nūt lapides et fustes et alia ad nocendū .tū ille lud est im ꝓpe ſm Aug.in.l. ſi pigno re.§.furē. s. de fur. vbi vide tex.ꝛ seq̄t Bud. in.l. j.§.occisorum.ī pri. s.ad ille. et ideo nō comprehēderēt in statuto vt est glossa sing.i cle. j.versi.arma.de sta. mona.ꝛ vi. de tex.in.§.occisorum. et si mittitur officialis ad inquirendum arma portantes nō venit scholaris habēs pēniferum cum temperatorio. nec rustic⁹ habens cultellum ad incidendum panem secundū glo.fi.in auten.de armis.§.fina.et not.Bartol.in l.j.s. eo. item nota quod appellatione armorum ꝓprie non continentur arma ad defendendum sed ad offendendum et que sunt apta ad nocendum quod no.ꝓo statuto quia non venit lorica et scutum vt fuit de mente Bar.in.l.j.s.eo.ꝛ Ro. in d.ver.occisorum.Quid autem si sint arma ꝛ ad offendendum et ad defendendum vide Bar.in.l.pediculis.§.argento.s.de aur.ꝛ arg.lega.pe. de ancha.in.d.cle.j.

c ¶De vi. An ista accusatio de qua ī hoc ti. ꝓcedat etiā ꝓo vi turbatiua.Bald.no.ꝙ sic.in.d.l.momē tanee. C.vnde vi.Bar.contra.in.l.iniuriarum. §. si quis.de iniur.

d ¶Sz puto.vide qō not.ī.l.inbem⁹.ꝛ ibi Bal. C. de sac.san.eccl.Andre.Barba.

e ¶Creditores.debeat intelligi.adde Bart.in.l.j. s.si qs testa.liber esse iuſſ.fue.

Ege iulia cū l.armatos[a]. De hoc dicam.j.eo.l.pe.§.furē.s.

☞ Appellatione telorum et armorum quid contineatur. 2

Ji qui. Telorum. Dicūt quidam ꝙ† appellatione armorum continentur tantum arma offendibilia per hanc.l.[b]sed nō est verum: quia hic dicit telorum:et fateor qō appellatione telorum non continētur nisi arma offendibilia:sed appellatione armorum cōtinentur etiam defendibilia.vt.l.armorum.j.de v. signi.ꝛ dicitur in auten.de armis ex ꝓsse.

¶Ad.l.iul.de vi priuata. Rubrica.

☞ Publicatio bonorum in hoc crimine ꝙ non fiat ipso iure sed ꝓ sententiam.

Damnatus ex hac.l.non potest esse iudex et quando opponatur hec exceptio quod iudex sit infamis : remissiue.

Processus factus per iudicem infamē an teneat si non fuit oppositus: remissiue.

Devi.[c] ¶Opp.quod ille qui aufert aliquid ex naufragio teneatur.l.iuli.de vi publica.vt.§.ti. j.l.iij.in fi.Solu.ibi cum armis hic sine armis. ¶Item†quero vtrum ista publicatio bonorum fiat ipso iure vel per sententiam.hic sunt opi. sed puto ᵇ veram illam opi.qō per sententiam:non enim dicit tex.publicata sint: sed dicit publicantur:quod denotat quod ꝓ sententiam.vt.l.in criminali.C.de iurisdi. om. iudi. ¶Quero dicitur hic in eum ordinem sedeat ꝛc. dicitur hic † quod damnatus hac. l.nō potest esse iudex.quero quid de hac exceptione que opponitur iudici : quod non potest esse iudex quia infamis:respondeo vt dixi in.l. quidam consulebant. de re iudica. ¶Quero si hoc†nō opp.an ꝓcedat iudiciū.dic vt no.in Specu.de iudi.dele.§. excipitur.versi.sed nunquid infamis.

☞ Conuocati tenentur hac.l.et sicut ille qui conuocauit.

Vis ablatiua vt cōmittatur non requiritur quod homines sint vocati: secus in vi expulsiua.

Ecinterest. ¶Nota†tex. ibi: nec minus ꝛc. ex quo habes quod conuocati tenentur hac.l.et eodem modo tenentur sicut ille qui conuocauit. ¶Secundo no.†ꝙ quando committitur vis ablatiua non requiritur ꝙ homines sint coadunati.secus videtur in vi expulsiua. vt.j. eo.l.si quis aliquem.

☞ Coadunans gentem ne aliquis ducatur ad iudicium committit vim priuatam.

Accipiens cōdemnatum de manu familie tenetur l.iul.maiesta.

Occidere bannitum qui producitur in ius anleceat.

Egis iulie de vi. ¶Nota bene hanc.l.nam tota die de facto occurrit.†nam ille dicitur committere vim priuatam qui facit coadunari gentem ne aliquis producatur ad iudiciuz.sile in aur.vt oēs obe.iudi.prouin.§.arripiat.sed quando † qs arripit aliquem condemnatum ad mortem tenetur.l. iul.maiesta.vt.l.cuiusq;.s.ad.l.iul.maie.facit.l.ad dictos.C.de appel.ꝛ.l.addictos.C.de epiſcaudi. an autem liceat†occidere exbānitum qui producitur in ius.Dy.ponit in.l.in laqueum.s. de acquire.do.dicam.j.titu.j.l.iij.in fi.

☞ Accipiens rem sibi non debitam qualiter teneatur.remissiue.

Decretus de quo hic vt habeat locum requirit ꝙ probet quod intrauerit possessionem ꝛ animo possidendi.

Dolus non requiritur vt habeat locum decretus de quo hic.

Differentia est inter temeritatem et dolum.

Scientia an requiratur vt ius crediti perdatur.

Kreditores.[e] Hec.l.habet eundem text.quem baber.l.extra.s.qō met.cau.ꝛ ibi hoc decretū plene declaratur. ¶Op.s.de fur. l.qui

l.qui vas.circa ꝑin.solu.vt ibi. ¶Item oppo.s. de his que in frau.cre.l.ait prętor.§.si debitorem. ꝛ.l.nullus.C.de indeis.Respondeo ibi non poterat haberi copia iudicis:erat enim periculū si expectaretur ꝙ iret ad iudicem.ideo permittitur ꝙ sua autoritate faciat. ¶Ulterius oppo. de.l.j.§. rediguntur.s.quozū lega.solu.vt ibi vidistis quia ibi loq̄tur in re vacante a nemine possessa. ¶Itē oppo.de.l.si quis in tantā.C.vnde vi. dicit glos. illa est magis generalis quā ista. Item oppo.C. vi bo.rap.l.iij.dic de hoc vt dicam in.l.creditoris alis in.l.cum creditor.s. de fur. Item oppo. de.l. generaliter.C.de decu.sol. speciale est ibi quādo non potest haberi copia iudicis. ¶Querit glo.† quid si aliquis accepit aliquā rē nō sibi debitā.gl. de hoc disputat in.l.extat.s.qō me.cau.dic vt ibi.

2 Extra gl.quero † de duab⁹.q.primo ad hoc vt habeat locū istud decretū vtrū sufficit ꝑbare ꝙ intrauerit possessionē tantū:an habeat necesse ꝙ ꝑbet quod intrauerit ꝛ quod animo possidendi intrauerit.ꝓo primo tex.in ꝑin.videt esse ꝙ sufficiat ꝙ ꝑbet solū introitū: sed puto ꝙ debeat intelligi etiā de possessione vt possideat.vt apparet ex verbis decreti.ibi tenere ꝛ possidere. ¶Secun

3 do † quero vtrū requiratᵉ dolus vt habeat locus istud decretū.certe videt ꝙ non:qz tex. dicit teme re.ꝛ differentia est inter temeritatē ꝛ dolū seu ca lumniā.vt.l.j.§.queri potest.j.ad turpil. ¶Ulti

4 mo † quero dicit hic ius crediti nō habeat. quero vtrū ad hoc requirat sentētia vt quis perdat ius crediti. Respōdeo puto ꝙ ex hoc decreto qs habeat exceptionem ipso iure.Item habeat actionem vt iure crediti ꝑinet.ꝓo hoc induco.l. metum.§.sed quod prętor.s.quod me.cau.

Screditor. Differt hec.l.a precedenti: quia ibi loquitur de pena que imponitur ciuiliter ex decreto:hic loquitur de pena que imponitur criminaliter.

¶Ad.l.corne.de sica.ꝛ veneficis. Rubrica.

1 ☞ Si potestas procurat cuz suo iudice: vt ferat sententiam iniustā tenetur.l.corne.de fica. Et idē b si priores facerent vt potestas ferret.

Ege corne. ¶Circa hanc l. quero . quid est hoc dictū ꝙ quis falsum iudiciuz confiteatur.dicit glo.id est vt proferret falsam sniam: ſm hoc † habes si

1 vnus magistratus vtputa potestas facit cū iudice

2 suo vt ferat malā sententiā tenetur.l. cornel.[a] de fica.idē si priores hoc facerent cū potestate vt falsam sententiā ferret: qz tenet hac.l. Itē tenetur l.iul.de vi publi.vt.s.ti.ij.l.qui dolo malo. alij exponunt ꝙ quis falsum iudiciuz profiteretur.i. falsum testimonium proferret.ꝛ secūdum hoc habes casum contra potestates ꝛ rectores terrarum qui cogunt testes per tormenta vt dicant falsum quia tenentur hac.l.corne.de fica.

1 ☞ Statuta non puniunt animum nisi sequatur effectus.

¶L.corne.Mo.ꝙ potestas non potest cogere iudicem vt ferat malā sententiā.imo si facit tenetur. bene facit qō no.Inno.in.c.pastoralis.in versi.in iustam.extra de offi.delega.facit.C.de decurio.l. omnes.vide Barto.in.l.qui dolo.ꝛ in.l.j.s.ad.l. iuli. de vi pub.ꝛ ad de quod Bal.in.c. j.de pa.te nen.in ꝑn. dixit ꝙ falsus testis debet puni ea pena quā subiret reꝰ de crimine in tētato pena capitis vel furcarum quod not. Item istum tex. alleg. etiā Bal. ꝓ sing. in.c. j.§.iniuria. in fin. de pa. in ra.fir. ꝙ falsus testis in causa criminali puta homicidij punietur tanq̄ homicida si deposuit contra innocentem de dolo malo per text.hic fingu.ibi ne quis falsum dicat.ꝛ de pena testis. vide etiam Bald.in.l. presbyteri. in secūda colum.C. de episcopis et clericis.ꝛ Bal. in.l.secunda.C.de re.credi.ꝛ in.l. data opera. in xij.columna.in ver.bis interpositis.C. qui accusa.et oppo. ad not. per Barto. hic. adde Angel. de are.in tracta.malefi. in versi. de consensu. ꝛ de liberatione omnium iudicum.

¶Diuus. veritas est ista. vide Barto.in.l.j.j.de va.et extraordi.crimi.vide Bald.in.l. si quis non dicam rapere.de episco.et cleri. Hostien.in summa.de penis.§.in quibus.per Joan.and. in regula. in penis in mercu. per eundem in.c.perpetue. de elec.in.vj.in nouella.per Bald.in.l.si fugitiui. C.de ser.fugi.ꝛ in.l.arboribus.§.ius.s. de vsufr. et in.l.data.in.xxiij.colum.C.qui accu.ꝛ in.l. qui autem operis. C. de insa. per do mi. An.in.c.j. in vlti.char.extra de eo qui mit. in pos. causa rei seruande.Specul.in titul. de accusa.§.j. in versi. quid si primo.et per Barto.et Bald.in.l. is qui cum telo.C.eodem. et per Bal. in.c.j.§. iniuria. vltima columna.de pa.iura.fir. Lud.in.l. damni. §.sabini.in secunda columna.de dam.infec. ex posito not. qualiter sit derogatum.l. cornel. per statuta. et dum hic dicitur ꝙ statutum hoc non verificatur nisi morte secuta.adde Bar.in.l.senatus.in vlti.colum.s.de accu.

a ¶An cum gladio. Sed q̄d si occidi aliquem manu vacua an debeā puniri ac si cū gladio cū occidissem dixi in.l. prętor. §. prętereа. ſ. de iniur. ⁊ de ista materia vide in dicto.c. significasti. el. ij. inver. no. q̄ moderamē. ⁊ etiā in glo. fi. ⁊ istis adde tex. ⁊ ibi Bald. in.l.j. C. de emen. ser. vbi q̄d si calce p̄cussit. ⁊ vide ad prędicta bal. in.c.j.§. vl̄ furtū. de pa. iura. fir. 2. ¶Secundo quero † qualiter animus occidendi probabitur dicit text. hic ex qualitate percutiendi. ita probatur etiam. C. e. l.j. ⁊ ij. debemus enim inspicere prius ꝓpositum. vtrū hoc 1 faciat ex proposito an fiat ex rixa vel ex quodam impetu: vt hic apparet. Item si in rixa fiat: debemus inspicere cuz quo percussit: an cū gladio[a]: an cum baculo vel lancea: ⁊ si cū lācea: aut cū ferro aut cū hasta: vbi dicit si quis occiderit. vt. l. ij. §. 1 ad. l. aquil. si aliqs non occiderit: sz alias mortis causam prębuit nō tenetur directe. l. aquil. qz verba hoc non sonant. vt. l. item si obstetrix. in prin. ſ. ad. l. aquil. ⁊ videbitis no. j. eo. l. nihil. sed in. l. coz. de sica. erat expressum de eo qui habuit animuz occidendi. merito ista. l. tenetur. ita debetis intelligere istā. l. ¶Secundo quero † qualiter animus occidendi probabitur dicit text. hic ex qualitate percutiendi. ita probatur etiam. C. e. l.j. ⁊ ij. debemus enim inspicere prius ꝓpositum. vtrū hoc 1 faciat ex proposito an fiat ex rixa vel ex quodam impetu: vt hic apparet. Item si in rixa fiat: debemus inspicere cuz quo percussit: an cū gladio[a]: an cum baculo vel lancea: ⁊ si cū lācea: aut cū ferro aut cū hasta: pro multum nota.

b ¶Adiecto. et ita limitaſ dicto. §. qui aboꝛtiōis. ⁊ ita sequitur Flo. al legando istum tex. a pro multum nota.

in sua questione inquisitus quidam in vltimo dubio. et vide q̄ talis dicitur proditoꝛ ſm Bald. in. l. fi. C. de summa trini.

c ¶Transfugas. licite occidere. et adde q̄ per istū tex. dicit Ange. in cōſi. nos carolus q̄ assasini possunt a priuato occidi si constat de eoꝛū crimine. et vide Bal. in. l. si quis non dicam rapere. in. iij. co- b lum. C. de episco. ⁊ cle.

d ¶Statutum est. ⁊ an poterit occidi a priuato in manibus familie. vide do. Pe. de ancha. in. c. cum iuramento. de homi. vbi tenet quod non. ⁊ ibi voluit Bal. in. l. iiij. ff. de sta. homi. vide doct. in. c. cum iuramentū. et in. c. fi. de iude. ⁊ manicheis. Andre. Barba.

e ¶Adambus familie. si bānitus interficitur dum est captus a familia an occidens teneatur. Ange. q̄ 1 illum tex. in. l. publius. §. j. de condi. ⁊ demon. tenuit opi. Dy. quod possit offendi. ⁊ Imo. ibi tenet contrarium sequendo Bar. hic. quid autem si non interficiatur sed eripiaſ. vide no. tex. ⁊ ibi p Bar. c in. l. cuiusq; in fi. ſ. ad. l. iul. maiest. ⁊ de questione d Bar. hic vide Bal. in. l. libertus. de sta. homi. per 1 illum tex. ibi seruare non occidere qui tenet idem e. qđ Bar. hic. secus dicit ipse si eēt captus a priuato. ⁊ ita intelligit. d. l. in laqueū. ⁊ ibi quid iuris si occidaſ bānitus citat⁹ oū cōparet. ⁊ tenet q̄ possit ipune offendi nisi sibi sit data securitas. ⁊ de ea cōstet occidēti. Sed q̄d si ducētes cū timoꝛe ne arripiaſ eis ipsuz occidāt an ipune faciāt vide Bal. in. l. addictos. C. de epi. au. p Flo. in. l. quēadmodū. §. magistrat⁹. ⁊ in. l. seru⁹. ſ. ad. l. aq̄l. p. Bald. in. l. fi. C. de malefi. q̄d autē si q̄s occidat vnū qui ducebaſ ad furcas vtrū teneatur de homicidio. vide Bal. in. l. fideicōmissa. §. si quis. de leg. ij.

vt gl. dicit. ⁊ si cum bastone aut percussit in capite aut in alia parte coꝛporis. ita no. gl. in. c. significasti. in fi. extra de homici.

Item diuus. De materia huius. §. vi- dictis in. l. si marito. ſ. de adul. ⁊. l. si adulterium. §. si imperatoꝛes.

☞Pater accusare potest filium pro graui delicto in ipsum commisso. pro leui non.

Inauditum. Quero quid vult dicere tex. inauditum filium. i. tum filium. dicit gl. inauditum filium. i. suppositum filium: ita quod non est filius: ⁊ sic potest eum accusare ⁊ dicere q̄ non erat filius. Intellige si erat doli capax quādo fuit suppositus vt filius: quia forte pater erat absens: hoc est vna expositio glo. Alio modo exponit glo. inauditum. i. non accusatum vel inauditum. i. cōmittentem aliquid inauditū. i. graue scelus cōtra patrem. ¶Sed cōtra hoc oppo. q̄ quis nō possit accusare personam ita coniunctā. vt. l. hi tamen. §. j. ſ. de accusa. si queris † an filius possit accusare patrē. dic vt. d. l. hi tamen. sed si queris an pater possit accusare filiū tunc fiquidem delictum esset graue ⁊ cōmissum contra ipsum patrē: potest ipm accusare. vt hic: sed si delictum esset leue: vel commissum contra alios: pater accusare nō posset. vt l. propter. ⁊. l. si magnum. C. qui accusa. non pos. ¶Item opp. q̄ patri liceat occidere filium. vt. l. nec in ea. in fi. ſ. de adul. Solu. in casu illo licet occidere: in alijs secus: ſm hec tempoꝛa: licet olim in distincte licebat occidere. vt. l. in suis. de liber. et postbu. non habetis alia.

Iusdem. Adiectio. b Vides q̄ triplex est 1 species veneni. vt intex. apparet per totā. l. que tractat de medicamētis ⁊ venenis. ¶Op. de. l. si quis aliquid. §. q̄. abortionis. ſ. de pe. vbi ille qui dedit tenetur ⁊ punitur vltimo supplicio. Solu. hic a prin. dedit medicamentum causa conceptionis. ⁊ sic causa rei licite. sed ibi causa aboꝛtionis. ⁊ sic causa rei illicite ⁊. hanc. l. de qua oppo. alleg. glo. pro concoꝛ.

☞An qui occidit bannitum in manibus familie teneatur.

Transfugas. Vides ergo q̄ transfugas ⁊ hostes. quis possit licite occidere[c]. Statutum est[b] q̄ possit exbānitus impune occidi: ⁊ fuit captus a familia: quero vtrū in manibus † familie[e] possit impune occidi. Dy. ponit banc. q. in. l. in laqueum. ſ. de acquir. re. do. ⁊ ibi se non bene firmat. Finaliter videtur dicere q̄ melius est q̄ ipse puniatur: quia hominē de familie manibus arripuit. vt in aut. vt omnes obe. iudi. prouin. §. arripiāt. ⁊. l. legis iul. ſ. titu. j. quā q̄ puniatur de occiso quomā bannitus erat. Ja. de are. disputauit hāc. q. ⁊ determinauit sic. q̄ nō possit occidi. ⁊ hoc pbat sic. p casum huius. l. hostes. lz occidere: vt hic. sed postq̄ hostis est captus nō pōt occidi: sed oꝛ seruari. ⁊. l. i. ⁊ seruoꝛū. ſ. de sta. ho. ergo exbānitus postq̄ est captus non pōt occidi: ita dicit ipse: cuius determinatio mihi placet.

placet. primo qz hoies positos ī carcerib⁹ nō licet a occidere. vt. l. fi. ſ. de custo. reo. sed iste qui est a familia detentus vel ducit potest dici incarceratⁿ. vt. l. qui neq;. j. de verb. signi. ergo ꝛc. preterea illi qui veniunt ad ciuitatē de necessitate. dicunt habere securitatē interim a lege. vt dicim⁹ in legatis. vt. l. fi. j. de leg. ſ. de iudi. l. ij. §. legatis. vt etiā dicimus in testibus q̄ testimonij causa in iudicio vocant. vt. d. l. ij. §. legatis. ſ. de iudi. sed iste q̄ ducitur a familia venit de necessitate. ergo dz habere securitatē: ille ergo qui occidit ipm facit cōtra securitatem datam a. l. ⁊ sic incidit in. l. iul. maie. 1 vt. l. j. ſ. ad. l. iul. maie. facit ad hoc. l. vlti. C. de malefi. ⁊ mathe.

1 ☞Rectoꝛes torquentes reum vel testes cōtra iustitiam si aliquis moꝛiatur: tenentur hac. l.

Lege cornelia. Vides ibi qđ 2 legibus ꝓmissum non sit qđ rectoꝛes[a] qui torquent 3 testes † vel reum contra iustitiam vt ex a hoc aliquis moꝛiatur tenentur hac. l. vt hic. ⁊ etiā 1 vidistis. ſ. eo. l. j. in prin. ⁊. §. j.

Cum quidam. De hoc videbitis. j. e. 4 l. in lege.

1 ☞Tres casus in quibus absens damnari potest vltra relegationem.

Et qui hoc crimine. Nota hunc c ver. vide gl. q̄ incipit. qz nō venīt ꝛc. gl. nō dicit verū imo punitur. l. cozne. de sica. et hic est casus specialis ī quo absens dānatur in pena q̄ est vltra relegatio- 1 nem † et q̄ pena sit vltra relegationē apparet ex precedētibus ⁊ etiā. j. ea. l. in fi. aliū casum habetis. C. de penis. l. ne diu. habemus hodie tertium casum in quadā cōstitutiōe Henrici imperatoris quā promulgauit Pisis. in qua cōtineſ q̄ in crimi- 1 ne lese maiestatis absens potest damnari.

1 ☞Lata culpa in penis coꝛporalibus non equiparatur dolo.

Male. In penis coꝛporalib⁹ lata culpa nō equiparatur dolo sed mitius punit. h. o. ¶Op. ſ. l. lege cozne. ſ. j. Rn̄. qđ hac. l. non punit. vt hic: sed punitur extra ordinē iudicis officio minori pena vt ibi. ⁊. l. respiciēdum. §. l. delinquūt. j. de penis. ¶Alterius oppo. et videt q̄ nullo modo puniātur propter latam culpā. vt. l. si adulterium b cū incestu. §. nōnunq̄[b]. ⁊. §. ydem imperatoꝛes. ſ. de adulte. Rn̄. hic loquit de delictis q̄ principaliter in alterum cōmittuntur. in. l. vero. cōtraria loquitur de delictis que personā alicuius principa- c liter non respiciunt. nā propter stupꝛū vel incestū non dicitur aliquis principaliter offendi vt. l. nec in ea. §. j. de adulte. ¶Item oppo. de. l. j. §. j. ſ. si mensoꝛ fal. mo. di. vbi lata culpa equiparatur do- 1 lo. † Respon. vt glo. dicunt hic. ⁊ in. l. in actionibus. circa princi. ſ. de in lit. iurā. ⁊ ponit etiam in l. si moza. ſ. sol. matri. tamen veritas est prout dixi in summario quod in penis coꝛporalibus lata culpa nō equiparatur dolo. in alijs autem quid in ris sit. dicam in. l. j. §. j. ſ. si quis testa. liber esse iussus fue. dic vt ibi dicā. hic non habes alia.

¶L. cozne. quod rectoꝛes. rectoꝛes tormenta inferentes contra iustitiam puniuntur. vide Bald. in l. qōnis. j. de q̄sti. idē si exequuntur sniam criminalem pendēte appellatiōe qz decapitantur secūdū Bal. in. l. si q̄s filio. §. hi q̄. ſ. de iniust. test. ⁊ Bal. in. l. addictos. C. ō epiſ. au. ad de Bald. not. in. l. j. in. xj. col. C. ne ex ō li. defun. ⁊ tex. no. in l. lege iul. §. hodie. j. ad. l. iul. repe. et dixit Bal. ī rub. ō pe. iudi. ⁊ in l. j. ī. ij. co. q̄ si iudex de fctō aliquem suſpendit punitur sili supplicio. si aūt ō facto toꝛqt teneſ iniuriaz punendus pro motu iudicantis qō no. et vide ēt qđ no. ibi Bal. ī ver. quero vtrūiudex q̄ non admittit defensionem ō facto toquens quomodo puniatur. vide etiam Bald. in. l. decuriones. C. de qō. et vide Sali. in. l. fin. C. de pe. iudi. qui ma. iudi. Adde qualiter teneatur iudex de eo qui moꝛitur in tortura Bald. consi. cccxxxvj. lib. iiij.

¶. §. nōnunq̄. vide etiam ibi Bar.

¶Furem. banc. l. ⁊ sikes volentes occidi posse furem nocturnum pro vitando periculo rerum. limitaſ si ītimeret periculum perditionis rei vilis. qz tunc non est licitum occidere nec vulnerare. l. si ex plagijs. §. tabernarius. ad. l. aquil. et dici pōt res vilis a duobus aureis. j. si enim parcitur fame hominis pro re vili. l. si oleum. §. fi. ⁊. l. se. ſ. de dolo. ml̄tomagis vite parcēdū est. ad qō optime facit. l. si adulteriū. §. liberto. ſ. de adulte. ſm Mathe. in suis no. no. cxlij. ⁊ vide extra de homi. c. ij. ⁊ ca. suscepim⁹. et istud est etiā dictū Bal. ī. l. j. C. loc. ⁊ Are. insti. de ac. in. §. j. alias. ij.

a ¶L.si vt allegas.et ibi etiam dicit Bal.ꝛ doc.qđ etiã si cognoscam furez diurnũ sed nõ possum aliter res furatas habere qz est discessur? quod possum occidere eum ꝛ ideo dicit qđ debitor fugitiꝰ mus si telo se defendat potest occidi.

b ¶Qđ qs. et contra istam decisionem est casus singu. scõm do. Abb. in.c.ij. de hom. ꝛ vi a de que ibi 2 dixi. Andre. Bar.

c ¶Diuus. 3 no. hic qñ b aliquis de liquit plꝰ vel minus qꝫ cogitauerit. de quo vide per Bal. i.l. si quis non dicaz rapere. in vj. colũ. õ epis. ꝛ cle ri. ¶Et circ 4 ea istã materiã generaliter vez an in delictis in spiciatur opinio vel ꝟitas vel econtra. vide pul/ 1 chram diſtinctionẽ 2 Bal. in .l. si quis ser 3 uo. C. de fur. ꝛ no. per Bar/ 4 to. per totam hanc l.ꝛ Joã. An. in regula cũ qs in ius in mercu.ꝛ q̃ dixi post Bar. i.l. itẽ apud. §. si qs virgines. s̃. de iniur. et aliquid etiam per Joã. An. in regula quod quis. in fi. in mercu.

d ☞ Andre. Poma. ¶Primo quero. vide alleg. ꝑ Lepo. cõsi. cccij. col. xxij. ꝛ seq. ꝛ cõsil. xxxvj. col. 2 j. ꝛ Alexan. Are. xxxiij. col. fi. et Are. in. l. si qs mihi bona. §. si cozam. col. ij. de acqui. heredi. ꝛ consi. lxxx. col. iij.

e ☞ Andre. Poma. ¶Unde si aliqs. adde late Sali. in. l. quoniam. C. ad. l. iul. de vi publi.

5 Offendens alium per quãdam consequentiam an puniatur si non habebat animũ offendendi ꝛ eum non tangat.

Ex percussione facta alicui per quã quis offendi tur in consequentiam si non apparet de quo cogitauit quid in dubio.

6 Delinquens in plus si incidit in aliam speciẽ delicti quam non cogitauit qualiter puniatur.

7 Duus. c Pro declaranda hac. l. q̃ro exemplum: et tria exempla possunt poni. primum quando aliquis non habuit animum delinquendi: tamen delinquit. certe iste nõ tenetur: vt hic. ꝛ. l. §. diuus. s̃. eo. hic tamen an puniatur mitius propter culpã ꝛ qualiter dixi vobis. s̃. eo. l. in lege. et videbitis. ĩ. de penis. l. respiciendus. §. delinquũt. secũdo modo potest poni exemplum in eo qui habuit animum delinquendi tamen non perfecit delictum. nam punitur ſm animum non ſm effectũ. vt. s̃. eo. l. ĩ. §. diuus. ¶Sed contra hoc opponit gl. ĩ. de penis. l. cogitationis. Respõdet gl. ibi stetit in finibus cogitationis. hic peruenit ad actus: ¶Item opp. de. l. ĩ. in fi. s̃. quod quiſq; iuris. Solu. ibi loquitur in leuioribus. hic in grauioribus. vel aliter impetrare rescriptum non est delictum. ideo non facit ad propositum. ¶Item opp. de. l. q̃ falsam. ĩ. de fal. Sol. ibi potuit delictum perficere ꝛ noluit: hic nõ potuit. hec ꝓtraria tangunt in gl. et materia ista expedit per multos in. l. si quis nõ dicam rapere. C. de epis. ꝛ cleri. et tangitur. s̃. de extraordi. crimi. l. ĩ. ꝛ ibi dicã. tertio põt poni exẽplũ de eo qui voluit delinquere: ꝛ tamen delinq̃t plus q̃ vellet. vt cum vellet tãtũ percutere: iterfecit: vel aliquid aliud: quid iuris fit. tunc gl. hic nec alibi tangit. doc. tangunt in. l. quoniam multa facinora. C. ad. l. iul. de vi. quam materiã volo expedire per plures questiones. ¶Primo † quero quid si aliquis deliquit plus q̃ cogitaret circa res. distingue tres casus: quia aut delictum quod facere propoſuerat ad hoc tendit: et tunc inſpicitur delictum seu euentus ꝛ non animus. vt. l. quoniaz. C. ad. l. iul. de vi. ꝛ ideo ibi violentia punitur ſm euẽtum. quia verisimiliter illud delictum tẽdit adverbera ꝛ homicidia ꝛsimi. vnde si aliquis ꝓposuisset mittere incendium in domo vna: et propter hoc essent combuste plures alie: tenetur de omnibus: quia omne incendium ad hoc tendit verisimiliter quod domus contigue comburantur similiter. vt l. ĩ. §. ex incendio. s̃. de incen. rui. nau. Si vero delictũ non tendit ad hoc et tũc aut delinquit in plus circa eandem rem: ꝛ inſpicitur euẽtus. vt. l. vulgaris. §. si quis es. s̃. de fur. ꝛ ideo si qs furar eꝫ vas consecratum cum putaret non consecratum: tunc inſpicitur quod est secutũ: non quod putabat. sive ro delinquit in plus circa diuersas res: tũc inſpicitur animus non euentus. vt. l. vulgaris. §. sed ꝛ si quis. ¶Secũdo quero † quid si aliquis delinquit in plus circa personam offensam. hic est aduertẽdum. nam quedam. ll. videntur velle q̃ inſpiciatur animus. vt. l. item apud labeonem. §. si quis virgines. s̃. de iniur. ꝛ qđ no. in. l. si ignoras. s̃. loca. In contrarium videtur. l. eum qui nocetez. §. pe. s̃. de iniur. ꝛ

iniur. ꝛ istam vltimã partem veram puto qđ inſpiciatur euentus. non obst. §. si quis virgines. qz ibi in nullo habuit animum cõmittendi aliquod punibile. credebat eñ illas virgines esse meretrices: quas appellare nõ est punibile. sed nostra questio loquitur in eo qui ab initio proposuit deliquere. nõ obst. † gl. l. si quis ignoras. s̃. loca. qz illud intelligo esse verũ in pena excõmunicationis: seu in quauis alia pena. ſ. ſpirituali: vbi animus ꝛ cogitatio magis inſpicitur. sed in pena tẽporali euẽtus inſpicitur. predicta vera quando delinquit qs in plus circa personã ipsam que principaliter offendebat: ſz si delinquit † in plus circa ꝑsonas alias istud potest esse dupliciter. vno modo qđ vtranq; personam offendit: vt cum vellet percutere vnum percussit duos: tũc de vtroq; tenetur. vt. l. sciẽtiã. §. qui cum aliter. s̃. ad. l. aquil. facit. d. l. eũ qui nocentẽ. §. penul. ꝛ fi. s̃. de iniur. Si vero † nõ offendit alium tangendo eum: sed per quandam consequentiam: vtputa faciendo iniuriam filio vel vxori: per consequentiam facit iniuriam patri vel marito: ꝛ tunc videtur animus inſpici debere potius quam euentus. ſm quod dicitur in. l. eum qui nocentẽ. §. penul. ꝛ fi. s̃. de iniur. sed † de vno posset dubitari. quid si non apparet de quo cogitauerit: quia percussit quendã. nec aliquid apparet: vtruz cogitauerit de patre vel de viro: vel vtrũ sciuerit hoc: scilicet habere percussuz patrem vel maritũ: quid in dubio. Respõ: sufficit de hoc nõ cogitasse vel nesciuisse hoc. vt. l. eum qui nocentem. in fi. s̃. de iniur. ꝛ facit optime in. l. falsus. §. si actũ. in fi. s̃. de furtis. ¶Quero † qđ si delinquit in plus incidendo in aliã speciẽ delicti. hic aduerte: siquidẽ delictũ qđ principaliter facere ꝓposuit tẽdit ad illũ finẽ qui secutus est. ꝛ tunc inſpicimus euentũ. casus est no. in. l. fi. s̃. de crimi. expi. hered. ꝛ extra de homici. c. fi. li. vj. facit. l. qñ multa facinora. C. ad. l. iul. de vi. si vero ad hoc nõ tendebat delictuz quod principaliter facere propoſuerat: tunc non tenetur. vt. l. verum. de fur. ꝛ. l. qui iniurie. in prin. eo. titu. tene predicta menti.

8 Ubil interest. a ¶Opp. de l. item si obſtetrix. in prin. s̃. ad. l. aquil. Solu. aliud in. l. aquil. ꝛ aliud in. l. cozne. ratio est qz hec. l. punit expresse eũ qui habuit animũ occidẽdi licet nõ occiderit: sed in. l. aquil. dicit expresse si quis occiderit. que verba non verificãtur in dãte opem qđ tene menti. ¶Scõo quero exemplũ eius qui mortis causam prebuit. dicit gl. pone exẽplum in illo qui posuit gladiũ in manu furiosi vt se vel alium occideret. ita dicit glo. Sed oppo. cũ enim furiosus non teneatur. vt. l. infans. s̃. eo. ꝛ. ĩ. ti. ĩ. l. fi. ꝛ. l. diuus. s̃. de offi. preſi. ergo videtur qđ prestans opẽ nõ possit teneri. vt. l. si is qui. §. si tu Titium. s̃. de fur. dic vt ibi dixi. ꝛ. l. is qui opẽ. eo. ti. ꝛ. l. si quis vxori. §. nec. de fur. ꝛ no. per glo. in l. si quis id quod. §. penul. s̃. de iurisdi. om. iudi.

Ui cedem. ¶Oppo. de. l. decurionum. C. de penis. vbi vane voces populi non sunt exaudiẽ 1 de. Respondet Dyn. propter tumultum b populi non occiditur ille qui nõ est culpabilis. vt. l. contra. sed pena potest bene accelerari. casus est hic. ☞ Qñ plures ex ꝓposito occidẽdi aliquẽ iuissent: licet tantũ vnus perciſit omnes tamen puniuntur. Jctus in. l. cornelia. inſpicit ad hoc vt videamus quem animum habuit occidendi vel non: sed in. l. aquilia inſpicitur vt videamus ex quo ictu mors sit secuta. Si plures delinquunt ꝛ tractaꝫ de puniendo alios delinquẽtes ꝓpter illos delinquentes oẽs tenentur de vno ꝛ pro vno reputantur. Villa que tenetur sub pena capere malefactores si plures fecerunt in villa maleficiũ ꝛ villa non capit eos tenetur tantum vna pena. Prestans auxiliũ duob? cõmittẽtib? homicidiũ vna tñ pena tenetur. Si quis mãdat pluribus vt faciant vnum homicidium dicitur vnum delictum ꝛ non plura. Plures delinquẽtes si habebant officiũ publicum ꝛ tractaꝫ de ipsis puniendis omnes tenent pro vno delicto ꝛ vna pena tenentur. Si quatuor cõmentariẽses qui prẽerant carceribus extorserunt pecuniam omnes tenentur pro vno quadruplo. Quando plures non officiales deliquũt si equaliter omnes tenent: si inequaliter quilibet punitur ſm qualitatem facti sui. Quando plures delinquunt nec apparere potest: cuius ictu percussus sit mortuꝰ: an oẽs punãtur ꝛqualr. Vulnera illata vulnerato post primũ vulnus mortale dicuntur mortalia licet ex se non sint. Cautela in formando inquisitionez contra plures delinquentes. Quando percussus superuixit ꝛ per interuallum temporis postea decesſit: an presumatur mortuus ex vulneribus. Ad iudicium medicorũ recurritur in contemplatione percussionum. Statur dicto vnius periti qñ plures haberi non possunt.

Jn rixa. Uidetis q̃ oportet cõtemplari ictus vniuscuiuſq; vt ille qui occidit teneaꝫ alij nõ. ¶Opp. qđ ict? nõ fit cõtẽplandus sed animus. vt s̃. eo. l. ĩ. §. diuus. ꝛ. s̃. eo. l. diuus. gl. dicit q̃ ideo iurisconsultus dicit hic caute in rixa † qz si iuissent ex ꝓposito occidendi oẽs tenerentur b

a ¶Nihil interest. vide in .l.ĩ. §. diuus. s̃. eodẽ. et Bar. in. l. is q̃ opẽ. in prin. de fur.

b ¶Omnes tenerent. adde Bartol. in. l. ĩ. §. diuus. s. e. ꝛ Ly. in. l. is qui cum telo. C. eodẽ. adõ Bal. cõsi. lxxxj. lib. v.

a ¶Jura municipalia.adde Barto.in.l.ſ.§. diuus. ſ.eod.Barto.⁊ Bald.⁊ que ibi dixi in.l.is qui.cū telo.C.eo.⁊ an habeat locum in eo qui emit venenum.vide Bar.in.l.j.ſ.ti.ſ.adde Alex. conſi.xiij. volu.iij.⁊ Bal.conſi.cxxj.lib.v.

b ¶Dy.determinauit. Adde Barto. in l. cum ſe exhibuiſſet. in fin. ⁊ quod ibi dixi. ſ. de publi.

c ¶Committentibus homicidiū. an tot penis affligatur quot fuerunt malefactores. adde bal. in .l. cum rationib⁹. C.qui accuſa.

d ¶Tenetur. vide Barto. in l. qui ſeruo.§.fina. ſ. de furt. et facit ea que habētur in his qui opem. eodem titul. et de hac materia vide q̄ not.Barto.in.l.nū q̄ plura. ſ. de pri⁹na. delic.

licet vnus tantū p̄cuſſerit. ita dicit glo.tua in fi.intelligit ergo vt vides a
q̄ hic nō fuit ex ꝓpoſito. ¶Sz cōtra hoc facit q⁊ dicit in hoc collectoꝝ: ergo videt q̄ ad hoc fuerūt coadunati ⁊ ex ꝓpoſito fuerit factum. Rñ. intelligo collectorum in hoc ex quodam accidenti nō ex ꝓpoſito vt euenit in rixa. ita debet intelligi hic. ¶Sed adhuc obſt. contra. licet non p̄eceſſerit ꝓpoſitū per tēpus: poteſt eſſe quod illo tē- 4
pore tunc quilibet habuit animum occidendi: ⁊ ideo non debet inſpici ictus ſed animus. vt in p̄allega.l. Rñ. dico † q̄ ictus inſpicitur ad b
vt videamus quem animum habuit quis occidendi vel non. vt dicta.l. j.§.diuus.ſ.e. Aduerte iſtud dictū glo.videtur verū de iure cōmuni in l.cornelia. in qua habetur plus reſpectus ad animū quam ad actum: ſed in.l.aquilia que magis reſpicit actum quam animū: inſpicitur vt vi 5
deam⁹ ex quo ictu ſecuta eſt mors: c
non vt videamus animum principaliter. vt.l.item mella.§.⁹ſed ſi ſeruū plures.ſ.ad.l.aquil. ¶Querit gl. quid ſi non poteſt apparere cuius d
ictus: et dicit glo. omnes tenent. vt in.l.itē mella.§.ſed ſi ſeruū plures. ita dicit glo.contra iſtā gloſ. videt glo.in.l.item mella.§.ſed ſi ſeruum plures.ſcz quod in dubio debēt abſolui per.l.ab ſcentē.ſ.de penis.Dy. in.c.in obſcuris. circa finem regule.lib.vj.tenet iſtā glo. Alij docto. moderni dicunt quod ſiquidem maleficiū fuit factū ex ꝓpoſito. loquit glo.iſta: alias ſi nō ex ꝓpoſito: loq⁊ tur gl.cōtraria. vt ſi nō apparet cuius ictu perijt oēs debēt abſolui. ⁊ hoc verū in.l. corne.que requirit dolum. ſed in.l.aquil.in qua venit leuiſſima culpa. tunc oēs tenent. vt.d.l. item mella.§.ſed ſi ſeruū plures.⁊ hoc tenet Ly.C.ad l.iuli.de vi.l.quoniam multa.in vlti. q̄ſtione. Iſtud dictum ſatis p̄cederet de iure communi ſcōm quod ponitur animus: licet homicidium non ſequatur. ſed ſm iura municipalia[a] que puniunt homicidium tantum ſecutum iſta verba ſunt valde dubia. Ideo p̄o declaratione huius materie de pluribus delinquentibus ad euidentiam debetis ſcire. quando † plures delinquunt: quandoq⁹ tractatur de puniendo alios ꝓpter illos delinquētes: tunc omnes illi cōmittentes vnū delictum reputātur ꝓ vno. vt.l.cū ſi exhibuiſſent. §.fi.ſ. de publi.⁊.l.j.⁊ p̄ totū.ſ.ſi fami.fur.fe.di.fallit in caſu.l.ſi familia.ſ.de iuriſd.om.iudi. ¶Et per hoc † poſſumus determinare.q.villa tenet capere malefactores: tenētur etiā denunciare: ⁊ ſi nō fecerit certam penā ſoluat: contingit quod plures fecerunt vnum homicidium: villa non capit eos: tenebitur ne pluribus penis ꝓ quolibet homicidio: vel vna tantum. Dy. determinauit[b] quod vna tantum teneatur pena. non tamē per rationem predictam. ſed per illā: quia ſtatutū quod loquitur indefinite equipolleteruniuerſali: ⁊ ideo cū dicit ſi nō ceperit malefactores reſoluit. i. ſi omnes malefactores non ceperit ergo ⁊c. vt.l.ſi plures.ſ. de le. iij.⁊.l.ſi plurib⁹.ſ. de leg. ij. Ita determinauit Dy. ¶Secūdo facit † ad illud. vnus p̄eſtitit auxiliū duobus committentibus homicidiū[c]: punietur ne ꝓ quolibet homicidio pena ſua: quaſi quilibet ꝑ ſe p̄eſtiterit auxiliū: et ſic p̄eſtiterit duo auxilia. ⁊ conſuluit Dynus quod tantum vna pena teneatur[d]: per eandem rationē: quia ſtatutum quod dicit ſi quis dederit auxiliū malefactori: reſoluit in vniuerſalē hoc eſt malefactoribus oībus. ꝓ hoc etiam facit regula quam ſupra tradidi: q⁊ cuz tractatur de puniendo alio ꝓpter maleficium commiſſum a pluribus illi plures habentur ꝓ vno. vt ſupra dixi. ¶Sed contra hoc facit ſupra ſi fur.fe.di.l.j.§.ſ. vbi ſi dominus fuit ſciens tenet ꝓ quolibet ſeruo: nō tanq̄ ꝓ vno. ſed iſte p̄eſtans auxilium fuit in dolo ergo ⁊c. Reſpō. illa.l. facit ꝓ. ſi enim dominus cōuenitur ſuo nomine ꝓ ſuo iuſſu: vnus eſt iuſſus: ⁊ vnum maleficium reputat: ſed ſi cōueniret nomine ſerui: tunc teneretur ꝓ quolibet ſeruo. ꝓ hoc facit q̄ habuiſtis. ſ. titu. j.l.iij. vbi coadunatus tenetur: ⁊ tamē dicit coadunans non tenet niſi vna lege. id eſt ꝓ vno delicto. nō autē tenet ꝑ quolibet coadunato. ¶Et per hoc † poteſt ſolui queſtio q̄ ſi quis mādauerit pluribus vt faciāt homicidium vel aliud delictum: vt ſit ſemper vnum delictum: per ea que ſupra dixi. ſecus ſi mādaret vt facerēt diuerſa delicta. tunc ꝓ quolibet delicto tenetur. nec eſt noſtra materia. ¶Quandoq⁹ † tractat[e] de puniendis ipſis pluribus delinquentibus: ⁊ tunc quandoq⁹ iſti plures delinquentes habebant officium publicum: tunc omnes habentur[f] ꝓ vno ⁊ vna pena puniūtur. vt.l.ſi multi. ſ. de publica.⁊.l. tres tutores. de admini. tuto. ⁊ ibi no. tangam vobis in l. ſacrilegij

e ¶Quandoq⁹ tractatur.⁊ adde q̄ concitatoꝝ ſociatis tenetur de homicidijs in pugna cōmiſſis ⁊ etiam homicida de eodem tenetur. vt no.glo. et doc.in.l.quoniam. C.ad.l.iul.de vi.

f ¶Habentur ꝓ vno. Bar.in.l.aufertur.§.ſi. de iure fiſ.⁊ in.l.magiſtratus.ad muni.

a ¶† Et ex hijs vidi ſemel in ciuitate iſta quatuoꝝ commentarienſes qui p̄eerant carceribus: qui extoꝛſerunt aliquam pecuniam indebite: ſm formam ſtatuti debebant condēnari in quadruplo: certe omnes debebant condemnari in vno quadruplo: non quilibet per ſe. vt.§. vidiſtis. Quādoq⁹ plures † delinquentes ⁊ committentes vnum delictuz non ſunt officiales: ⁊ hic aduerte. ſiquidem omnes equaliter delinquunt: omnes equaliter puniuntur. vt.l. ita vulneratus. in fin.ſ.ad.l.aquil.⁊.l. ſi plures.ſ. de iniurijs.⁊.l.ſi plures.ſ.arbo. furtim ceſarum. f
⁊.l.iij.ſ.ti.j.⁊.l.vulgaris.§.ſi duo.ſ.de fur. Si vero delinquunt inequaliter. ⁊ tunc quilibet punit ſm qualitatem delicti ſui. ⁊ ad hoc factū vniuſcuiuſq⁹ debet contemplari: vt hic.⁊.l. item mella.§.
9 ſed ⁊ ſi plures[a].ſ.ad.l.aquil. datis his regulis ad
10 † propoſitum accedamus. plures p̄cuſſerunt vnum: ⁊ ille mortuus eſt: dicunt docto. aut ex ꝓpoſito: ⁊ omnes tenētur. alij ſecus. dic vt dixi vobis ꝓpoſitum ſm ſtatuta Italie non ita attēdit ſicut factū: ideo debemus dicere ſic. quandoq⁹ apparet cuius ictu deceſſerit: iſto caſu ſiquidem inferens vulnus mortale p̄cuſſit primo: alij inferentes alia vulnera p̄cuſſerunt ſecundo: tunc quilibet tenetur de occiſo. nā iſta vulnera ſecundo illata licet in homine ſano non eſſent mortalia: tamē in homine iam debilitato per primū vulnus mortale: mortalia ſunt. vt.l.qua actione.§.ſi quis ſeruum egrotum.ſ.ad.l.aquil. ad idem facit. l. ita vulneratus. in p̄in. co.ti. Si vero p̄cuſſerunt primi illi qui intulerunt vulnera non mortalia: tūc tenet de occiſo tantū ille qui intulit vulnus mortale: nā ex illius ictu perijt. vt hic.⁊.d.l. itē mella.§. ſed ſi
b ſeruū plures.tū aduerte[b] q⁊ ille q̄ primo p̄cuſſerit poterit puniri tanq̄ ꝑſtans auxiliū[c] homicide
c aſſiſtendo ſibi ad maleficium committēdum. vt.l. in actiōe.§.ope.ſ.de fur. poteſt puniri etiā quaſi coadunatus ad hoc.ſ. ad homicidium committendum. vt.ſ.ti.ſ.l.iij. ⁊ ſufficit etiā ſi ſolus vn⁹ eſſet ad hoc coadunatus. vt.l.ij.§.ſed ⁊ ſiynus.ſ.vi bo. rap.⁊ per hoc ſcies qualiter debes formare inquiſitionem[d] ⁊ accuſationem. Si vero nō p̄t apparere quis primo ⁊ quis poſt p̄cuſſerit dic vt.ſ. dicā. quādoq⁹ non poteſt apparere cuius ictu q⁊ deceſſerit. ⁊ hoc poteſt cōtingere duobus modis. primo quia nullum vulnus per ſe erat mortale: ſz vulnera vtriuſq⁹ ſimul iuncta erant mortalia: iſto caſu omnes puniunt de homicidio: quia oēs occi e
t derunt. vt.l.item mella.§.ſi plures[e] trahem.ſ. ad l.aquil.⁊.l.ita vulneratus. in fi. eo. ti. ar.ſ. arboriſ. fur. ce. l. ſi plures. hoc tenet Jnn. in. c. ſignificaſti. extra de homici. quādoq⁹ nō p̄t apparere cuius ictu perierit: quia ignoratur quis eoꝝ illam p̄cuſſionem fecerit: conſtat enim quod oēs p̄cuſſerunt: ſed non conſtat quis eoꝝ illā p̄cuſſionem fecerit que eſt mortalis: nec conſtat de prioritate vel poſteriotate: ⁊ iſto caſu dico q̄ oēs puniēt. nam omnes p̄ſumunt ſimul vulneraſſe. ſicut alibi vbi de ordine nō apparet p̄ſumūtur ſimul deceſſiſſe. vt.l.ſi inter virum. ⁊.l.ſz ⁊ in illo.ſ. de reb⁹ dub. js. ⁊ ideo omnes tenentur. vt.l.itē mella.§. ſi

~✠ Andr. Poma. ¶§. ſed ⁊ ſi plures. ꝓ intellectu. d.l. item mella.§. ſi plures. ſ. ad.l.aquil. vide Roma. conſi. cccc.j. vbi dicit q̄ p̄cedit vbi conſtat de initio delicti.

b ¶Tamen aduerte. vide que dixi in.c. preſbyterum. debomi. Andr. Barba.

c ¶Preſtās auxilium. not. de eo qui punit tanq̄ preſtans auxilium. ⁊ adde Barto. in.l.qui ſeruo.§. ſi. ſ. de furtis. ⁊ Salice. in .l.j. C. de rap. virgi. in verſi. vſ. quero.

d ¶Formare inquiſitionem. ⁊ adō q̄ hec verba affiſtenda ⁊c. debent apponi in inquiſitione alias emiz ſi diceret q̄ vulnerauit ⁊ auxilium homicidio p̄eſtitit nec diceret aſſiſtendo homicidio non puniret tanq̄ p̄eſtans auxilium homicidio niſi per actum vulneris. ⁊ ita intelligitur per no. per Bart. hic. niſi diceretur q̄ p̄eſtitit conſilium. ita dicit ſin. Bar. in.l.qui ſeruo.§. fi. ſ. de furtis. limita tamen iſta per no. pulchre per Bald. in.l.data opera. in. xxviij. colum. C. qui accu. vbi dicit quod ſi Titius rixabatur cuz Seio cognato ⁊ frater Seij ſuperueniret ⁊ occidit Titiū affate ⁊ preſente Seio non puniretur Seius etiam de auxilio: quia Seius p̄i⁹ moverat nec frater eius de voluntate ſua ſuperuenit q̄ bene nota.

¶§. ſi plures. et vide in.c. ſtatutū. extra de ſepult. ⁊ extra de elec. c. cupiētes. §. ceterū. gloſ. ſup verbo inculpabilis. lib. vj. xvj. diſtin. c. quieſcamus. in gl. fin. Raynal. in ſumma de homicidio. §. quid ſi plures. Specu. in titu. de lega. §. iuxta. verſicu. quid ſi quis.

~✠ Andr. Poma. ¶Sed hinc inſurgit dubium. ad hoc vide Alex. cōſi. xv. in. j. vol. xiiij. colū. iij. ⁊ xlvj. volu. iiij. ⁊ Ancha. cc xvj. incipien. in Chriſti nomine nos. Barth. olomeus de Salicecto. ⁊ do. Prepo. in. c quieſcamus. colum. ij. in fin. xlij. diſt. ⁊ Cepo. xlj. colum. vij. ⁊ addidi ad anna. lix. colū. iij. ⁊ Alex. etiam. l. colum. ij. volum. j. ⁊ Cepo. cau. ſua. ij. quer. ij.

a ¶ Per interuallum. vide Bald. in proemio ff. circa princi. iij. colum. ⁊ vide omnino Bald. in. l. si ab hostibus. §. j. ff. solu. matri. ⁊ ibi Jmol. ⁊ Bal. in. c. j. quib. mod. feu. amit. ⁊ quod no. cano. in. c. significasti. el. ij. de homi. Quid aũt si bos vel equꝰ venditus moritur infra triduũ a dictis potest perpẽdi. ¶ Possemus post triduũ a ditionem quid iuris vide Joã. and. in addi. Spec. in titu. de emp. ⁊ vẽdi. §. sciendum. ver. ⁊ no. q in vendi. Ange. ⁊ Jmo. in. l. si qs cuꝫ aliter. de verbo. obliga. et Bal. in. l. ij. in. iij. q. C. de rescin. vendi. ⁊ opi. Joã. an. sequitur Flo. in. l. pacisci. ff. de pac. idem Abb. in. c. iustum. de re. permu.

b ¶ Z. cõparationes. vide quod habeo in. l. duos. de re iudic. ⁊ Rapha. in. l. imperatores. eo. ti. ⁊ ad predicta vnum singu. tene menti q sententia lata ſm dictum periti in arte nunq̃ transit in rẽ iudicatam ſm domi. Anto. in. c. proposuisti. j. de proba. qui refert Joã. and. ita tenentem in addi. Specu. in titu. de homi. §. j. verſicu. sed pone q vulneravit ꝛc. imo talis sententia alio melius dicente posset retractari ex quo posset inferri, quod sentẽtia lata de alio consi. sapientis nunq̃ transit in rẽ iudicatam sed semper alio melius consulente posset retractari. et vide Bald. in. l. si ab hostibus. ff. c sol. matri ⁊ domi. Anto. in. c. quod cõsultationẽ. de offic. odeleg. ⁊ quando plures sunt periti an sit standum dicto peritioris. vide Bart. in rubri. de controuer. inuesti. vbi dicit quod sic. ⁊ vide Bart. in. j. constituti. ff. ov. in fi. prin. ⁊ in. l. j. in prin. ff. de ven. inspi. ⁊ in. l. theopompus. de dote prelega. et ꝛ in fin. ff. de pacto. stipu. ⁊ Bal. ⁊ alij in. l. hac edictali. §. his illud. C. de secun. nupt. ⁊ vide plene p moder. in. c. significasti. el. ij. de homi. quantuꝫ ad primum dictum. vide Roma. in consilio. ccxxxij. incipien. pro prima discussione vide Ludo. in. l. cum quidam. §. quod dicitur. de acquiren. heredi. ⁊ ad de quod sententia etiam lata ex presumptionibꝰ nunq̃ transit in rem iudicatam. de quo habes post rex. in. l. si quis adulterij. C. de adult. ⁊ post Bar. in. l. j. C. sen. rescin. nõ pos. ⁊ que sñia p pena corporali transeat in rem iudicatam. vide que habes post Bar. in. l. non tantum. j. de appel.

c ¶ Acsi dedisset. sed contra Barto. tenet Sali. in l. j. C. de fica. ⁊ moder. in rub. et etiam in. d. l. fi. de pa. qui fili. distra.

mici. c. significasti. et si plures medici non reperirentur stamus dicto vnius. vt in auꝰ. de non alie. §. quod autem. col. ij. Habetis ergo ex predictis expeditam materiam de pluribus delinquentibꝰ: materiam vero de pluribus contra quos delictũ committiturꝫ: dicam in. l. si plures. §. arbo. furcesa. materiam vero de pluribus delictis ab vno commissis vnico actu habuistis tractatam in. l. senatus. §. de accusa. ⁊ l. si adulterium cum incestu. §. de adulte. sed materiam de pluribus delictis cõmissis ab vno pluribus actibus dixi in. l. nunq̃ plura. §. de priua. deli. predicta que dixi de pluribus delinquentibus in hac. l. intelligas quo ad criminalem accusationem: sed quo ad actionem ciuilẽ. dicam supra quod vi aut clam. l. semper. §. ij. non habetis hic alia.

¶ Ad. l. pompeiam. de parricidijs. Rubrica.

☞ Qui emit venenum causa vandi: licet nõ dederit punitur.

Lege pompeia. Dec. l. ditiuiditur in quinq̃ partes. vt glo. dicit. Primo dicit de eo qui occidit ascendẽtes. secũdo de eo q̃ occidit collaterales. tertio de eo q̃ occidit affines. quarto de qui occidit illũ cui debeꝫ reuerẽtia patronalis. quinto de eo q̃ occidit descẽdẽtes: scda ibi: fratrem. tertia ibi: vxorẽ. quarta ibi: patronũ. quinta ibi: sed ⁊ fi mater. ¶ Oppo. dicitur hic quod tenetur pena que est. l. corne. de fica. cõtra. j. e. l. pe. ⁊ C. e. l. j. ⁊ insti. de publi. iudi. §. alia. glo. q̃ est hic dat multas sol. sed ista sol. mihi placet de iure antiquo q̃ occidebat ascẽdẽtes puniebaꝫ pena speciali. alij puniebanꝫ. l. corne. de fica. vt. j. eo. l. pe. q̃. l. distinguit ⁊ declarat istã. hodie vero indistincte omnibꝰ ipponitur vna pena que ponitur in. d. l. j. C. eo. ⁊ l. pe. j. e. ⁊ insti. de publ. iud. §. alia. ¶ Ultimo no. † rex. huius. l. in fi. qõ ille qui emit venenũ vt daret alicui: lz nõ dederit; punietur perinde acsi dedisset: quod no. cõtra illos monachos qui dicunt voluisse venenare abbatem sancti Petri.

Rater. Mota casum in quo ex scia punitur. hoc declarabo. j. eo. l. vtrum.

☞ Illud dicitur esse ex lege quod est ex sententia legis.

In statuto quod non veniant ea que comprehenduntur ex sententia ⁊ mente.

Sed sciendum. Mota bene hunc tex. q licet faciat mentionem de his qui sunt in gradu vlteriori nõ refert se ad eos q̃ sunt in gradu propinquiori secũdũ verba: nec ſm mentem seu sententiã nisi extendaꝫ per iurisconsultos habentes autoritatem extendẽdi. ita dicit gl. quã no. Jstud dictũ gl. que dicit q ante Adrianũ nõ cõtinebãtur illi qui sunt in pari vel propinquiori gradu. hec sentẽtia non placet mihi. nã nõ posset facere iurisconsultus nec ĩperator qõ illud qõ primo non cõtinebatur in sentẽtia nunc cõtineatur sed

a tur: sed bene potest extendere a si vult: non quod in a sententia illa contineatur. vt. l. iij. in fi. cũ. l. sequẽ. §. de legi. tuto. facit ad hoc. §. de vsufruc. ea. re. que vsu consu. l. ij. dico ergo q ante continebatur ex sententia que sententia per Adrianum est declarata. ¶ Quero ergo b nunquid illi qui occidunt eas personas que cõprehenduntur ex sententia nõ ex verbis accusentur. l. Pompeia. de parrici. an accusabũtur ex. l. ista. Adr. Respon. ex illa Pom b peia. qꝛ † illud quod est ex sentẽtia legis: est ex. l. vt. l. nominis ⁊ rei. §. verbũ. ex lege. j. de verb. sign. ꝛ aliud ergo est esse ex. l. ⁊ aliud ex verbis. l. ꝛ in statutis in quibus scõm quosdã non recedimus aver ꝛ bis iste persone que cõprehenduntur ex sententia non continentur: qꝛ non continentur verbis sed sententia ⁊ mẽte.

ꝛ ☞ An pater ⁊ mater sponsi contineantur appel 3 latione socerũ ⁊ appellatione vxoris continetur spõsa: q fic ex interpretatione. e

Cum pater. Dec. l. continuatur cum precedenti: et ponit vnam rationẽ dicti in precedẽti. l. ꝛ ⁊ pone casum sic. queritur quare spõsa continetur ex sententia. l. Respon. cum hoc sit: qõ pater ⁊ mater sponsi † cõtinetꝫ appellatione soceri: sicut sponsi vel sponse filiorũ continẽtur appellatione generis: eadem ergo appellatione vxoris cõtinetꝫ spõsa. ¶ Quero vtrũ hoc sit ex ꝓpria significatione verbi vel ex interpretatione. Resp. ex interpretatione. vt. l. nõ sine. C. de bo. que lib. ⁊ l. lege iulia. §. de fun. dota.

ꝛ ☞ Filius qui adulterat vxorẽ patris sui perdit priuilegiũ paternum: idẽ si cõmittat alias causas ingratitudinis: id eo pater illũ occidens non tenetꝫ de parricidio sic ⁊ econtra.

c **Jus.** c Mot. tex. in fi. ibi nã patria potestas. ¶ Opp. qõ pater debeat totaliter excusari. vt. l. marito. §. de adulte. fol. ibi loquitur qñ eũ inuenit in rebus venereis. ¶ Item oppo. quod debeat excusari indistincte. vt. l. in suis. §. de libe. ⁊ posthu. Sol. hic interfecit vt latro non vt pater. ita dicit glo. vel verius. illud verũ de iure antiquissimo qõ ius est hodie sublatũ. vt. l. ij. §. de his qui sunt sui vel alie. iur. Item videtur q debeat puniri pena l. Pompeie. que est maior deportatione. vt. j. eo. l. ꝛ fi. als pennl. ⁊ vidistis. §. eo. l. j. Dic q ab illa pena pater excusaꝫ ꝓpter filij adulterium: filius ergo qui adulterat vxorem † patris sui perdit priuilegium filij. idem habes in auten. vt cum de appel d la. cog. §. causas d. ⁊ quod hic dicitur de adulterio nouerce. idem de illo filio qui commisit aliquas c causas ingratitudinis ꝓpter quas potest exheredari: vt perdat priuilegiuꝫ filij: nec ꝓpter ei? mortem habet locum. l. Pompeia. Item probaꝫ alia ratione: quia ꝓpter illas causas perdit ius d alimenta petendi. vt. l. si quis a liberis. §. si quis ex his. §. de liber. agno. ⁊ denegare alimenta est necare. vt. l. necare. eodẽ tit. ergo patet quod pro ꝓpter omnes illas causas pater excusatur a pena e parricidij. Idem puto si pater committeret aliquam causam ꝓpter quã potest a filio exhereditur: sed bene potest extendere. vide glo. in. §. alia. insti. de publi. iudi. ⁊ in. l. j. C. de his qui pa. vel lib. ⁊ an iste ti. habeat locum in agna. ⁊ cogna. ꝛc. vide Salice. in. d. l. j. cum gl. qui tenet q non. ⁊ dicit ipse quod pena parricidij de qua in. d. §. alia. non est in vsu hodie sed decapitantur.

¶ Quero ergo. sed nũquid dicatur parricida ille q̃ ꝓcurat malam captionẽ puta carcerẽ fratri suo ita qõ veniat saltez ꝑuãd? feudo. vide Bal. in. c. j. §. õniq̃. q̃ fuit prima cã bñ. amit. ⁊ ibi oĩno vide. ⁊ adde no. in. l. ⁊ si amici. de adul. item no. q aliõ est esse aliquid ex lege ⁊ aliud ex verbis legis. qõ no. ꝓ statutis qꝛ non cõprehendunt mentem. l. ⁊ vide Bald. ĩ. l. si quis nõ dicã rapere. in fi. C. õ epis. ⁊ cle. ⁊ qõ no. Bart. in. l. contra. ff. de legi.

¶ Diu?. ⁊ adõ q ita punit occidẽs patrẽ spiritualẽ sicut occidẽs patrẽ naturalẽ. de pe. dist. j. c. aut facta ĩ gl. Paulo infra ibi qõ ius hodie sublatum est ꝛc. vide Bar. in. l. mãdatũ. in princi. ff. ti. j.

¶ §. cãs. q̃ adulterat vxorẽ pris sui pdit priuilegia filij. ⁊ occidẽs filiũ talẽ nõ punit pena paricidij. fz q̃d si esset bãnit? vide Bar. in. l. si adulteriũ cum incestu. in fi. §. de adulte.

✠ And. Po. ¶ Utrũ. vide Ang. in. l. j. C. de nili ag. nõ rũpen. vbi nõ allegauit istã. l. cõtra Bar. di xi. in. c, sicut dignum. §. ij. de homi.

a ¶Qua pena nobilis.cõtrariũ tenet Bal.in.l.nõ ideo in.vj.col.cum seq.de accusa.

b ¶Conscius tenetur. an conscij puniantur. adde Bar.in.l.j.§.in eo.s̃.ad filleia.

c ¶Dicamus sic.vide quod not.Bart.in.l.oẽs.C. de agri.et censi.libr. xj.& quod no. Bart. & qõ ibi dixi in.l. metũ.§.sed licet.s̃.qõ met.cau.

d ¶Ciuitatis sue.no. qõ sciens ꝓditiones cõcitãtes & nõ reuelans tenet pẽa &c. ff bal. apud florentiã de do. Donato de barbadoris consuluit ꝓriũ.& ideo dicit ꝙ anima Bar.& oĩs qui eũ sequũtur cruciat in inferno.& no.cano.in.c.fi.de his q̃ fi. occi.& de hac reuelatione vide ẽt qõ no. Jo.an.in c.Petr⁹.de homi.& Spe.in ti.de le.§.iurta.in.iiij. col.in ver.quid si amici.& qõ dixi post Bart.in.l. ciuile.C.de fur.videt tamen ꝙ pater nõ tenet reuelare filiũ per tex.in.l.milites agrũ.§.desertoẽ. de re iudi.& an ex simplici cognitione siue ordinatione de faciendo tractatum quis debeat puniri. vide in.l.& sic amici.s̃.de adul.& his adde Bar. in l.j.§.occisorum.s̃.ad fil.& no. ꝙ si statutum punit tractatũ facientẽ non requirit consummatio delicti.ita dicit Ab. ficu. in.c.tua nuper.extra de his que fi.a prela.per tex.& glo.ibi & quod no.Bald. in.l.aduersus.C.de furt.

e ¶Sed possumus.adde Bal.in.c.j.de offi.dele.ꝑ isto vltimo dicto Bar.Andr.Barb.

f ¶Buil.de cu.vide Bar.in.l.vt vim. s̃.de iusti.et iur.& eundẽ in repe.l.j. C.vnde vi.in vlti.char.& vide Pe.de anc.in cle.j.extra de homi⁹.& vide Flo. in.d.§.fi fornicarius.& Buil.de cu.in.l.diuus.s̃.de offi.ꝓfi.& vide gl.xv.q.j.c.sane.& c.merito.et vide Ro.in.l.j.§.adipiscimur.de acqui.pos.

g ¶Si sciente.adde tñ ꝙ gl.in.c.sicut nec sua.& ibi Archi.xiiij.dis.dixit ꝙ si quis haberet ꝓcuratorẽ vel factorẽ ad banchũ ꝑ mutuãdis pecunijs sub vsuris ꝙ tales ꝓcuratores vel factores nõ tenent ad restitutionẽ dictarum vsurarũ.ad hoc facit qõ no.Bar.in.l.nõ solũ.s̃.de fica.

h ¶Not.glos.& ad glos.hic adde Jnno.& Joan.an. in.c.Michael.de vsu.vide Lapum alle.xiiij.& Roma.no.cclxxv.

i ¶Utrum testis accipiens pecuniam vt verum testimonium dicat punitur.& adde quod est verum etiam si pars sponte offerret ꝑm Jaco. de bel. in auten.vt iudi.fine quoquo suffra.§.j.& tex.in.l.de notum.de re mili.lib.xij.& adde Bartol.in.l. diuus.s̃.de re iud.qui tenet idem qõ hic.licet Jmo. detur casus in.l.ij.s̃.eodem.Solu. dominꝰ si volumus sustinere glo.dicamus sic: quod ex sola scientia quis non debet puniri: nisi quando maleficium debet committi in ꝑsonam cuius potestati est subiectus .vt si seruus est sciens de morte domini.vt.l.j.§.si seruus. s̃.ad filleia . vel in filio si fuit sciens de morte patris.vt.s̃.eod. l.ij. Jtem de vasallo si fuit sciens de morte domini eadem ratione. Idem de eo qui fuit sciens de turbatione ciuitatis sue. vel de alio commisso in ciuitatem suam vel in principem.vt.l. quisquis in fi. C.ad.l.iul. maie. Jn alijs autem videtur ꝙ non sufficit sola scientia nisi sit particeps delicti. vt not.hic. & dicta.l.culpa caret.& in.d.c.nõ est fine culpa, sed cõtra hanc glo.videtur tex.fortiter instit. de publi. iudi.§.alia.vbi ponit de cõscijs per sex de participibus per se.sed possumus eam intelligere scõm distinctionem precedentem: licet videatur fieri violentia illi litere.

☞Dormiens delinquens an puniatur.

Quena paricidij. Hic possum formare questionem de dormiente † qui dormiendo alium percussit.dicam alibi et videtur ꝙ teneatur.vt.l.si seruus seruum.§.si fornicarius.s̃. ad.l.aquil. Jn contrarium videtur ꝙ nõ: quia parcendum est vitio naturali: vt.l.fluminum.§. vitiũ. s̃.de damno infecto. Solu. secũdum Guilielmum de cugno, nam aut iste talis sciebat hoc euenire sibi.et tunc sibi debet prouidere vt iaceat sol⁹: vel nemo sit in camera sua.et si non fecit est in culpa. & propter culpã tenet.sicut putator arboris q̃ nõ admonuit transeuntes.vt.l.in lege cornel.supra ti tu.primo.& l.si putator.ad.l.aquili . Si vero hoc non sciebat sibi euenire: tunc ei parcitur. nam dormiens equiparatur furioso.vt.l.j.§.j.s̃.de acq̃rẽ. pos.& ibi not.sed furiosus non tenetur.vt.l.ifans. s̃.titu.j.ergo &c.

☞Auxilium dare dicitur qui mutuat pecuniam.

Si sciente. Nota banc.l.qõ q̃ mutuat pecuniã ad ista talia videtur dare † auxilium et fauorem. simile habuistis in.l.iiij. supra.ad.l. iul.maie. ¶Ultimo not.glo. que dicit nota.arg. contra proxenetas.

¶Ad legem corneliam de falsis. Rubrica.

☞Testis accipiendo pecuniaꝫ vt verꝫ dicat cõmittit falsum.

Pena legis. Diuiditur in tres ptes. Primo loquitur de eo qui vere falsum cõmisit.et in hoc ponuntur septem vel octo casus. Secundo loq̃tur de eo q̃ commisit quasi falsum. Tertio ponitur pena falsi & q̃si falsi. secunda ibi: ad testamenta. tertia ibi: pena. Et dic prima para loquitur in scribente falsum: vel in eo qui tradidit dicta testium falsa iudici. de falso teste dicam infra. ¶Quero † quid si ꝺs accipit pecuniam vt dicat testimonium verꝫ. dic tenetur pena falsi. sicut dicimus in iudice qui accepit pecuniam

contra vt ibi per eum. & hic vide an testis qui non venit citatus ad testificandum possit puniri de fal so. et etiam per Jnnocen.in.c.j. de crimi.fal. faciunt not.in.l. prescript. in fi. C. si contra ius vel vti.publi. & de pena testis dicentis falsuꝫ vide Angel. in.l.j. s̃. de fica. & vide bal. in .l. data opera . in xij.col.C. qui accus. & ad bar. hic adde ꝙ in teste qui nõ accepit pecuniam sed promisit certum testificari secũdum Bal. in.l. data opera . in xxj. colũ. C. qui accusa. & ad glo.& bar. hic adde a Ly.in.l. si quis in.xj. questi. C. de testi. & Specu. et Joan. an. in titu. de teste. eod. b §.j. versi. sed quid si testis . et Jmol. in dicta.l. diuus.vin. v. col. Jtem his que dicit b bar. de iudice. adde Bal.in.l.j. C. de condi. ob turp. causam.et Bar.in.l.si vnus.§.si fugitiui. C. de furtis. quod tamen limitat esse verum de iure ciuili.secus de iure canonico ꝑm glo.xj.q.iij.c. qui herede. et vide Bal.omnino in.c.j.si de inue.inter do.& vasal. lis. ori.& adde ꝙ ille qui celeriter anteq̃ articulus legatur respondit presumitur falsum dicere: casus est fingu. v.q.v.c. illi qui.quem alleg. Roma. in suo.consi.ccccxxxix.alias.cccccxxij.

a ¶Sed & si quis.& ideo.vide Bal.in.l.presbyteri. C.de epi.& cle.in.l.data opera. C.de accu.

b ¶Qui in rationibus. Jstum tex. not. alleg. Bal. in.l.Titia.j.ad municipa.de abrogadente nomen alterius et ponente nomen suum.et quod inscribẽs falsum. in libro rationum puniatur. vide. Bald. in rubri. C de fide instrumen. in.xviij. columna. in verficu. sed queritur si subscribit falsum et similiter producens scripturam priuatam potest puniri de falso.l. finali. et ibi Bald. C. de fide instrumen. et in.l. si quis. C. eod. et vide primum consilium Pauli. de cass. circa hãc materiam qõ scripsi in.j. pagina huius voluminis et incipit in contrarium videtur dicendum ꝙ dictus presbyter venit punitus &c.

ADDE ꝙ Bal.cõsi.cxcvij.j. lib.consuluit per hunc. §. quendam q̃ cãcellauerat quẽdam condemna. de libris tribus in libro publico esset de falso puniendum.

¶Contra notarium vide tex. & Bart. ibi dixi post eum in.l. si quis aliquid.§.pe

Qui deposita. Nota bonũ casum contra notariũ aduocatũ † vel procuratorẽ qui instrumenta vnius partis ostẽdit alteri vt teneatur crimine falsi.

☞Priuilegiũ militis quod se nõ extendit ad ea que per alium expediuntur.

Ad testamenta. Hic incipit secunda pars in qua incipit tractare de crimine quasi falsi. Aduerte oppo. ꝙ milites possint testari quomodo velint: & quomodo possint. vt.l.j.s̃.de testam. militũ. ergo ibi põt alius sibi ascribere. Respõ. † priuilegium datũ militi habet locũ in his que ꝑ ipsum militẽ sunt, expedienda. ad ea vero que expediũt per alium: priuilegiũ militis se non extendit vt hic & in.l.in fraudem.§. si quis se.de testa. mili.

☞Que dicat subscriptio spãlis. Et qualiter debet intelligi speciale mandatum.nu.2.

Inter filium. Opp. de l.filius.j. eodem.& l.diuus.§.j.huius timore gloss. distinguit plene vt in ea habetis. ¶Itez oppo. qõ filio parcatur indistincte.vt. C.eo.l.ij . dicit glo. Sol.vt ibi . veritas est ibi loquit in hereditate que erat filio delata ẽt nullo condito testamento. hic vero loquitur de legato . vnde si filius de hereditate plus sibi ascriberet quã ei ab intestato deberetur esset nul.infra. de penis.

¶Inter filium. hic videtur tex.ꝑm Angel. quod tabellio põt scribere instrumentum in fauorẽ sui patre volente & specialiter per subscri.instrumẽtum cõfirmante . & ꝙ filius tabellio põt scribere volente patre instrm contra patrẽ in fauorẽ filij dũ tamen pater subscribendo saltem generaliter instrm confirmet.nã nõ sufficit voluntatem exp̃essam ꝑbare per testes.j.eo.l.filius ꝑm Ang.hic.& ad hoc vide.l.si pater.cũ ibi not.j.eo.& quod dixi. Utrum autẽ notarius possit scribere ꝑprium instrumentũ: vide Bal.qõ sic in.l.si cõsul.s̃.de iudi. optio.per.l.nõ putauit.§.si quis sua manu.s̃.de cõ tra tabu. vide Bal.in.l.si consul.prealleg.& in.l.si seruus.de testamen.

a ¶Quero que dicaꝫ. ꝛ vide que dixi per hoc in.l. pretor.§.de oper.no.nun.post Barto. 1

b ¶Testamento nuncupatiuo. vtrum possit quis sibi scribere in testō nūcupatiuo. vide Bal.in.o.l. decretalibus. ꝛ Joā.and.in spe.de instr.edi.§.in/strumētū. b

ff.quid ergo.ꝛ Bal. in.l.si testator. C.de his qui sibi ascri. et hac pena non punīt sibi ascribens sub duabus cōditionib⁹. tex.est singu. ꝑm intellectum Barto.in l.ouus.§. fi.ff.eo.Ad de Bal.cō si.cccl.xxx vj.ij.volu. de eo qui legatū patri ascri/bit. 2

c ¶Modꝰ notarius. ꝛ quid fiēdū de in/strumētis completis mortuo notario. vide Spe.in ti. de instruedi.§.ostē o. versic. quid si ta/bellio.cuz sequen.

1 ☞Pena sibi ascribentiū in testamento ꝙ habeat locū etiam in testamento nuncupatiuo.

2 Heres qui scripsit testamētū ꝛ post ea dedit notario vt cōficeret instr̄z qui de eo fuerat rogatus.

Pena falsi habet locū in scriptura ꝓpria qñ sit sic scripta qō ꝓbet.

3 Si heres scripsit testīm manu ꝓpria ꝛ dedit notario qui in eadē schedula dixit actū ꝛc.ꝛ mortuus est:ꝛ fiat statutū isto tēpore mortalitatis qō schedule facte manu alteri⁹ ꝛ subscripte a notario publicentur qō poterit petere vigore illius statuti quod publicetur. 1

Et illa quoꝫ. Legitur duobus modis.vno modo qō sit. §. ꝛ alio modo ꝙ non sit. §.ꝛ gl.legit hunc tex.duobus modis. ¶Queritꝛ gl. vtrū pena scribentis se in testō habeat locū in testamento nuncupatiuo[b]. querit gl.ꝛ non soluit. Aduerte Odof.tenebat ꝙ non.nam testīm nuncupatiū cora testibus promulgaꝫ: ꝛ omnes testes sciunt quid in eo cōtinetur.vnde ita de facili falsitas in eo cōmitti non potest.hoc tāgit Spe. in ti. de instru.edi.§.instrumētū. versi.quid ergo. Dy. determinauit Ō.arg.ff.eo.l.diuus.ꝛ.l.impuberē.§. qui codicillos. vbi apparet qō teneaꝫ ille qui sibi ascribit in codicillis:nec ibi dicit qō sint celebrati in scriptis.pro hoc facit. C.de testa.l.dictantibus.vbi videꝫ permissum dictare:sed scribere nullo modo est permissum. Preterea etiā in testō nūcupatiuo videtur qō subsit ratio falsitatis:sicut in testamento in scriptis: ꝑm opiō. de consuetudine approbatā: que dicit ꝙ testīm probaꝫ per instrumentū vt no. C.de fideicō.l.vlti.ꝛ.l.ij. C.de testa. Ly.in:l.ff.C. de his qui se ascribunt in testamento.videtur tenere idem dicendo sic.fiquidem est testamentū nuncupatiuum qō ꝓbatur per instrm: tūc est eadem ratio que in testamento in scriptis: secus si esset testamentū nuncupatiuum quod probaretur per testes: quia tunc cessat ratio que est in testamento in scriptis.ita dicit Lynus. qō placet.ꝛ ita vult dicere Dy. ꝛ ideo concludo quod si heres ꝙ scripsit totum testamentum manu sua:et ipsum tradidit notario:qui de hoc fuerat rogatꝰ: tunc heres in penaꝫ falsi nō incidit: qz testamentū non probatur per suam scripturam. sed per scripturam notarij.et pena falsi haberet locum quando quis scripsit sic qō illa scriptura ꝓbet.ꝛ fidem faciat vt ei stetur. Quero heres ꝙ scripsit testīm de functi:ꝛ tradidit notario:ꝛ notarius in eadē schedula scripsit se:dicēs actū sic.ꝛc.demūmoritur notarius[c]: ꝛ factum est statutum isto tpe mortalitatis:qō ille schedule aliorū manu scripte ꝛ subscripte a notario publicentur.vtrū heres poterit petere istā schedulā publicari. vī ꝙ nō nisi sit filius. qz subscriptio generalis nō valet vt.ff.eo.§.interfiliū. vnde ipse videꝫ incidisse in penā falsi: qz ex illa scriptura hodie vigore illius statuti ꝓbatur testīm. contrarium credo. nam illa scripta ab initio nō fuit facta vt ex ea probaretur testamentum: nec vt ex ea ageretur.lex ergo superueniens quē illā scripturā validat nō debet scribēti nocere.ar. pro hoc optimū.ff.e.l.de eo.§.fi.facit.l.iubemus. in fi.C.de testamen. 2

Tutores. Hic ponit de alio quasi falso. ille ergo qui est obligatus pupillo si rationem non reddit punitur perinde acsi falsum commisisset.

☞An qui contrahit cum fisco sit excusatus actu/tela ꝙ non.

Fiscus est magis priuilegiatus ꝙ pupillus.

Sed ad illos. Quero quid vult dicere tex.excusationem admisisse:sed fraudē excluisse gl. in ꝑn. ponit duas expositiones:aliā ponit in fi.ꝛ illā tertiā teneatis. vt dicas sic ꝓceps nō admittit:excusationē a tutela qz ꝗs obligat⁹ fisco:ſz excludit fraudē ꝙ esset si esset

si esset obligatus pupillo ꝛ contraheret cum fisco. a

1 ¶Quero † an ille qui contrahit, cū fisco habeat ꝓpter hoc excusationē a tutela.glo.arguit ꝓ ꝛ cōtra.ꝛ finaliter tz qnō.ꝛ hic est casus hic.ad idē.l. coloni.C.de excu.tu.nec ob.l.j.C.ne tur.vel cur. vectig.pdu.qz sol.vt ibi. ¶Ultimo no.ꝙ est magis priuilegiatus fiscus ꝙ pupillus vt in glo. 1

☞Nobilis succedēs in aliqua actione alicui popular nō prohibetur illaꝫ per statutū qō dispo/nit ꝙ nullus nobilis possit recipere cessionem cōtra popularem. 2

Sed si iure. Tene menti hūc casum:dicit hic statutū. ꝙ †nobilis nō possit recipere cessionē cōtra popularem.ꝛ habes titu.ne liceat po.C. sed quid si succedit nobilis in aliqua actione iure hereditario contra popularē:certe nō incidit in statutū.casus est hic. 3 4 5

Pena falsi. Dic pontur tertia pars de pena falsi ꝛ quasi falsi. Opp. ꝙ sit pena dānationis in metallū. vr.ff. de penis.l. si qs aliqd.§.qui viui.Sol.qō hic dicit de depo/tatione hz locū in homine nobili in dignitate posito:in quo est pena deportationis: sed in alio plebeio est pena dānationis in metallū.in seruo estrel timum inppliciū vt hic.Dicitur hic falsi vel quasi falsi.quero quid est[a] istud quasi falsum.dicūt quidā qō quasi falsum est quando quis non facit falsum instrumentū:sed vtitur eo.ista expositio quātum ad hanc.l.non est bona vt.ff.e.l.falsi.§.ordine quia pro illo minor pena imponitur.sed in se vera est expositio. quare exemplus poteſt esse de eo qui se ascribit in testamento. vt vidistis.ff.e.§. ad testamenta.ꝛ.ff.e.l.diuus.vel est exemplum de tutore vel curatore.vt dixi.ff. 2

1 ☞Quādo aperiens literas teneaꝫ pena falsi.

Qui testamentum. Dicit hic qui recitauerit teneaꝫ pena falsi. cōtra.ff.e.l.falsi.§.ff. Solu. intellige istam ꝑm illam qd minus puniatur. ¶Item oppo.ff.de pe.l. si quis alqd.§.testamentū. Sol. ibi testamētū qō fuit subtractū erat nullū ipso iure. Itē dicit hic qō ille qui resignauit testīm.i.figilla aperuit hac.l. tenetur. ¶Quero † quid[b] de eo qui aperuit aliquas literas. Rñ.si quidā illas literas aperiret et aduersario mittentis ostenderet:tūc incidit in penam falsi.vt.ff.l.pri.§.is q̄ deposita. Si vero aperit ipsemet ꝛ vidit nō alij ostendit tūc nō puto ꝙ incidat in penā falsi:qō apparet:qz est spāle in eo qui aperuit testamentū: sed puneturaliter extra ordinem crimine stellionatus. pro hoc facit optime extra de offi.deleg.c.cum olim magister. 1

Qui ignorans. De hoc vtrū ille qui ꝓdu/xit instrumentū posset postea dicere nullū vel falsum.dixi plenissime in.l. post legatū. in prin.ꝛ.ff.ff.de his q̄bus vt indig. nā hic vides ꝙ si ignorās ꝓduxit possit postea dicere falsum vel nullū.dic plene vt ibi dixi.

c ¶Si quis cum falso. Illota hic turpia lucra extorquenda esse ab here/

¶Quero quid est.vtrum is qui vtitur instrumento falso incidat in causam falsi.vide Jaco. de bu. ꝛ Bald.in.l.iubemus.§.sane.de sacrosan.ꝛ glos. in aur. de dibus.concor.sunt in glo. de nō alie. §. quia ve roversus. ij.col.

☞Interdictum de tabu. exhi. vel hec lex in quo testamento imperfecto habet locum.

Notarius qui confecit instrumētuz falsum:qō ꝓpter aliud vitium erat nullū:an ꝓssit de falso puniri. b

Testis cuius dictum nonvaleat:si ponit falsum an puniatur.

Testis non iuratus si deponit falsum qō puniatur.

Testis deponens extra articulū nō dicit peccare in forma:ꝛ deponens falsum punitur.

Si quis legatum. Dic est bona.l.ff. legatum est inualidū ratione rei legate vel alterius vitij inuisibilis ascribēs pena falsi tenetur.secus si vitiū eēt visibile.h.d.no. ff. not.tex.ibi nā id testamētū esse falsum dicit. ¶Opp.ad prin.qō si dilictū nō habeat effectū nō seqt̄ pena vt.l.j.§. fin.ff.§. qō quisqz iuris. Sol.ibi in leuioribꝫ:ſz hic in atrocioribus. Itē videꝫ ꝙ interdictū de tabulis exhibendis habeat locū ꝙ quolibet testamēto quātūcūqz nullo:vel non iure facto vel imperfecto.vt.l.j.§.ff.§. de tabulis exhibendis.ꝛ.l.ij.§.ff.§. quemadmodū testamēta aperiātur.dicit gl.illa lex dz intelligi scdz istā: qz ibi loq̄tur de testamēto nō iure facto vel imperfecto quantū ad preteritionē vel exheredationē tm testamentuz habet debitam formā testamenti.scilz solēnem numerū testiū ꝛ similia:alias interdictum de tabulis exhibēdis nō hz locum. Alij vero aliter dicūt qō pro testamento falso ꝛ imperfecto si vtrūqz concurrit nō haberet locum nec ista.l.nec interdictum de tab.exhi. vt hic. sed quando testamentū esset falsum ꝛ perfectū: vel verū et imperfectū:haberet locum vtrūqz.ita dicunt ć dam. † mihi videtur qō debeam⁹ dicere sic. qñqz testamentū est imperfectū imperfectione volūtatis:qz testator incipit facere testamentuz et non perfecit morte preuentus vel alia causa.tūc nō habet locum nec ista.l. nec etiaz interdictum de tab. exhi.ita loquitur hic tex.facit.l.si is qui.ꝛ qō ibi no.ff.de test.qñqz testīm est imperfectum ꝓpter defectū solennitatis

a ¶Locum interdictum.adde Bar.in.l.quid ergo. §.cum actum.s.de insa.

b ☞Andr. Poma. ¶Hoc premisso. adde.l.dom⁹. C.eo. que facit cōtra ea que hic dicunt qz qñ instrumentum est nullū nemini nocet.z vide Zācre. i rub. viij. in.x.q.z vide qō no. in. c. cum cā.de test.

☞Andreas Pomate.

b ¶Hoc p̄misso.vide Soci. p̄si. lxij.z.ciiij. z precedē. vbi loquit a in teste. z vide Feli. in.c.ex tenore.colū. vj.inversi. ceterum.z colū. seq. vbi refert Bart. hic extra ō rescrip.z vide etiam omninoad hec Bal.in l.ij.co.pe. C. de bo. possess. p̄m tab. in pe. col.vbi loquit in teste depo b nente ali c quid falsi extra negotiū p̄ncipale sup quo fuerat productus.

tñ volūtas pfecta fuit: z isto casu si quidē ibi ascribit aliquid ad qō sufficit testīm imperfectū vtputa inter liberos.vt.l.hac consultissima.§.ex imperfecto. C. de testa. vel ēt als. vt.d.l.hac cōsultissima. §.si qs aūt. z in casu.l.vltime. s. de reb. eo. z in casu.l.j. C. de fideicommissis.z in.l. in testō. s. de fideicō. libe. z in relictis ad pias causas p̄z cano. vt in.c. relatū.extra de test. tūc in casu isto puto qō habeat locū interdictum a de tab.exhib.z etiā hec.l.qz quo ad hoc habeat p testō. vt in dictis.ll.et hoc casu pōt loqui.l.j.§.hoc interdictū.de tab.exhi.z.l.ij.§.j.s. quēadmodum testa. aperian. qz cū ille actus continet interesse oportet q illud qō peritur mea interfit exhiberi. Si vero illa volūtas imperfecta nihil cōtineat validū ad aliqd: tunc nō hz locū hec.l.nec interdictū de tab.exhib.z hoc modo pōt intelligi hic.si vero fuit voluntas pfecta: sz est testīm invalidū nō ex defectu solēnitatis sed ex alio defectu intrinseco: vt ex causa exheredationis vel preteritionis vel alterius testamēti: vel,ppter capitis diminutionē testatoris,: tūc habet locū interdictū de tab.exhi.z etiā hec.l.vt patet hic in p̄m.z.l.p̄cipis. ¶Hoc premisso, b hec.l. inducit per Dyn. ad qōnē. ☞ c Notarius fecit instrumētū falsum: qō instrumentum propter aliud vitiū erat nullū: querit vtrū notarius possit de falso puniri: z hic in verceterum.est argu. q non.et.j. de pe

c ¶Notarius fecit.si notari⁹ fecit instm falsum qō als erat nullū an puniat de falso.vide Bal. in.l.j. C. de sepul.vio.z que no. Jo.an.in reg. nō est sine culpa ad fi.in.ij.col.in ver.vos debetis scire q z c. adde Bal.in.l.si post. C. de iur.z fact. igno.z dicit Bal.in.l.si quis testib⁹.in.iiij.col.C. de testi.qō lz als qñ illud qō est falsum dicat nullū,l.Paul⁹. de verbo.sign. tamen proprie illud dicit nullū qō nō valet: sz sit verū.illud autem dicat falsum qō nō est: sed si esset aliquid esset vt est hic tex.

d ¶Debitā formā.adde q̄ dixi i.l.in fraudē. §. neq instrumenta.j. de iure fisci.

e ¶Quid in teste. de teste deponēte falsum nulliter. z vide Bar. in.l. domus. C. eo. adde Bal. in.l.fi. in fi.C.si ex falso instru.z Jo.an.in reg.non est.in fi.in mer.

nis.l.si quis aliquid. §. testamentum. ad idem. j. eodem.l.impuberem. §.j.et. §.si exfilio. contra qō sic s. de extraor.cri.l.j.cum si.z hac.l.in p̄n. nam tabellio peruenit ad aliquē actū: z ad perfectionē instrumēti q̄uis sit inutile: nec ex eo posset aliqd peti. z sic debet puniri ex quo scienter fabricauerit: z hec est ipsa veritas. dicit Dy. Ault ergo dicere ipse q licet delictū nō sit perfectū: tñ sufficit q inchoauerit: cū hoc sit de delictis atrocioribus? solet dici in.l.si quis nō dicā rapere. C. epi. z cle. Ly. fōmāt hanc questionem. C. de sepul.vio.l.j. z non stat in determinatione Dy. sz dicit sic. p̄m vltramontanos.aut vitiū est visibile: z notarius nō punitur de falso: aut vitiū est inuisibile: z tunc punitur de falso per hāc. l. sz hoc non videtur bene dictū p principiū huius.l. vbi ponit de vitio visibili: qz legauit rē sacrā vel fundum albanū. nam satis ex ipso legato hoc visibile est. z tñ punietur. quid dicemus. Ricar. mal. disputauit hanc questionem z dicit sic. qñq est peccatū in materia. z nō in forma: z substātia: z ppter hoc instm reddit nullum: z tūc fabricās falsum instm tenet: vt hac.l.in p̄n. z facit.l.j. C. de sepul.vio. qñq est pctīm, i solēnitate instrumēti. z tūc quedā est solēnitas instrumenti qua cessante instm nō hz formā suā: exēplū si ibi nō est dies z cōsul. z isto casu nō punit tanq̄ de falso: z hic est casus hic put loq̄tur de testamēto impfecto nō signato. ¶Si vero est ibi aliud vitium extrinsecū. pone nō interuenit tutoris auctoritas z si. tūc notarius punie de falso: per hāc.l. put loq̄tur de testamēto defectiuo ex cā p̄teritionis. ista verba sunt satis bona. sed p hoc nō apparet rīsum ad rōnē Dy. qui dicit ex eo qō incepit licet nō perfecerit oz puniri eū sit de delictis atrocibus: ideo ego vtor alijs verbis nō recedēdo multum a p̄dictis. Vos debetis scire qō instm continet q̄dam q̄ ptinēt ad notariū. z ista est solēnitas instri. q̄daz sunt que pertinēt ad partes: z ista est solēnitas cōtract⁹. Aduerte appello instm ipsaz chartam continentem id quod partes faciunt: cōtractum vero appello id quod partes faciunt: vt emptionem venditionem z locationem z simi. non autem appello contractum ipm instz seu chartā: aut ergo instm est invalidū hoc est p̄ctus qui continetur in instro est invalidus: sed instm in se hz debitam formam d z suas solēnitates. z tūc indistincte notarius committit falsum: siue defectus iste sit visibilis siue inuisibilis. casus est hic in p̄n. perfecit em ipse notari⁹ in eo qō est in se. qñq instz est nullū, ppter defectū ipsius instri: tūc si q̄dē est nullū oīno: ita q ex eo nullū p̄iudiciū possit alteri parari: tūc non punitur de falso. casus est hic put dicit de testō nō signato: rō qz notari⁹ nō p̄fecit qz noluit cū posset perficere: ergo nō punit. vt l. q falsum. j. eo. sz si ex hoc posset aliquod p̄iudicium parari: vt qz lz nō esset publicus esset tale qō posset peti q publicet. vel si procederet ad cō parationē vel ad aliqō aliud. tūc notarius punitur. hic est tex. cum glo. C. eo. l. domus. ¶Iuxta hoc ☞ quero q̄d in teste e q̄ deponit falsum testimonium cum eius dictum non valeat vtruz puniatur. dñs Ric. mal. in dicta disputatiōe sua dixit idē de

teste

teste quod in instro. aut enim dictum suum est nullum ex defectu forme. verbi gratia. testis non deposuit in iudicio: sed coram quodam notario dixit scribe quod ego testificor: sic: tunc in casu isto non punitur. ar. huius. l. qz testimonium istud nō est testimonium. z ad quod facit quod no. in. l. hac cō sultissima. §. pe. C. de testa. Sed si dictū testis haberet debitā formā. sz als esset invalidū. tūc puni

a retur vt hic. ¶Quero a † p huius b declaratiōe te

4 stis deposuit nō iuratus. dicetur ne habere formā

b debitam. videtur quod non. vt. l. iurisiurandi: C. de testi. contra dicit idem Ric. mal. nam iuramentum potest remitti a partibus. vt not. in. l. j. s. de ferijs. ergo apparet quod iuramentum non est de forma vel de substantia testimonij. Preterea dicit ipse. iuramentum non est introductum in fauorem 3 iudicis: sed partium quod apparet: qz si in fauorez h iudicis esset introductū partes non possent remittere. ergo testes dicēdo falsum testimonium licet nō iurati etiā aures iudicis offendūt vt. l. nullum.

5 C. de testi. ergo merito punietur. ¶Quero † q̄d c si testis deposuerit aliqd extra articulū: z propter hoc nō valet vtrū istud testimoniū dicat peccare i forma. Ly. tāgit in. l. j. C. de sepul. vio. sz nō exa

d minat. puto q nō peccet in forma: quia dictum d testis extra articulum ideo nō vz qz in eo deponere vt nō iuratus ideo est eadē rō que est in questione precedenti.

1 ☞Fili⁹ qō eq̄pare vero creditori z nō p̄onus. 4

Si patronus ✣Oppon. de. l. j. C. eod. ✣Sol. ibi in filio hic in patrono. hereditas em̄ patris est magis debita fi

3 lio quā hereditas liberti patrono. ex hoc † habes qō fili⁹ equiparatur vero creditori: z non patro

e nus. vide glo. e que incipit. secus in filio. in fi. gl. de hac glo. dixi vobis in. l. si patronus. s. de don. tñ c quedam glo. est in. l. iij. C. de iur. z facti igno. q̄ dicit q id quod dicit q hereditas patris filio debita est: debet exponi. i. quasi debita. per tex. in. l. fi. §. j. C. de cura. furi. z ibi no. z est etiam tex. in. l. p̄ d ma. C. de impo. lucra. descrip.

f ¶Quicunq f Opp. C. de fal. mone. e ✣l. j. z. ij. glo. q̄ est hic nō sol. breuiter si aliquis falsat monetam ciuitatis punitur vt ibi. si falsat monetam f principis aliter punitur vt in eo. ti. l. ij. illi em̄ qui aliter radunt vel tingunt puniunt vt hic dicit, et extra de iureiur. c. quanto.

1 ☞Aurifex faciens aurū z argentū de minori li

g ga quam ciuitas requirat punitur de falso.

2 Qui potuit prohibere aliquem facientem falsam h monetam z non fecit tenetur pena falsi.

3 Expendens falsam monetam an teneatur hac. l.

4 Emēs bona fide nūmos falsos tenet pena falsi.

1 ¶Lege cor ✣Mo. † otra aurifices q̄ ✣faciūt aurū z argētum

g de minori ligas q̄ ciuitas req̄rat vt puniantur de falso. et id qō hic dr cōflauerit. i. de nouo fecerit. alio mō cōflauerit. i. factos z bonos destruxerit: hoc mō pōt puniri de falso si facit dolose vt illos nūmos occultet. Tertio habes † q q̄ pōt p̄hibere z nō p̄hibuit tenet hac pe

¶Quero. vide p Jo. An. in regula nō est fine culpa. in mer. z Bal. in. l. iurisiurādi. C. de testi. ad fi. z Lyn. z Bal. i. l. j. C. de sepul. vio. Jo. An. i. c. cuz cām. de testi. tz q testis nō iuratus falsum deponens puniatur de falso. per Bal. in. d. l. j. C. de sepul. vio. sz q̄d si iurauit non tñ corporaliter. vide Bal. in. l. fi. in fi. C. si ex fal. instru. z hic adq̄ quod no. Bald. i. l. ex his. in .ij. col. C. de testi. mil. z Bul. de suz. in c. testimoniuz. i pe. col. de testib.

¶Quero p huius. adde bal. in. l. iureiur. C. de test. ad fi. z in rub. ff d iue. feu. ptro. fue. z in. l. j. C. de sepul. vio. vbi plene examinat. z ibi per Ly.

c ¶Quero q̄d. q̄d si testis deponit extra articulū an peccet in forma. vide qō dixi post Bar. i. l. lucij. s. de infa. z not. q gl. z Bar. i. l. si duo p̄oni. §. idē iul. s. de iureiur.

☞And. Poma. ¶Quia dictū testis. adde Bar. i rub. ff de iure. cōtro. feu. in vij. feu.

d ¶Vide glo. adde glo. in. l. iij. in p̄nc. s. de bo. lib. z tex. in. l. fi. ver. nō enim p̄onus. z ibi glo. z Bal. C. de inoffi. testa.

☞Andre. Poma. ¶Quicūq. tu pōdera. qz tex. i l. ad falsariozuz. ff. de fal. acrius punit falsificātes literas quā vtētes falsis lris. ergo iste tex. exorbitans quo ad expēdētem. ergo nō dz extendi extra casum expressum. ergo nō bn̄ dixit Sali. in. d. l. ij.

e ¶Minori liga. Et adde Bart. in. l. cornē. C. eo.

¶Quero vtrum. vide do. Abb. in. c. v. de iureiur. vbi sequitur hoc dictum: sed pondera quia videtur quod hic ponatur gratia exempli quo casu non restringitur regula Sali. in. l. ij. C. de fal. mone. z vide dominum Abb. in. l. ad falsariorum. Andre. Barba.

h ¶Quero vtrū. qua pena puniat ille q expēdit monetā falsaz. z. c. q̄ sit falsa moneta. vide Bar. in. l. q falsaz. j. eo. adde q nō punit expēdēs falsaz monetā quā accepit ab alio dz Ly. C. de fal. l. minor. et vide Ly. C. de fal. mo. in. l. j. et adde do. Abb. i. c. quanto de iureiur.

a ¶Qui delatorem.no. contra denuntiatores non denuntiantes delicta prout in veritate commissa sunt quia incurrunt penam falsi.de quo per Bal. in.l.duobus.§.fi.ff.de iureiur.& facit ad nota.in.l. diuus.ff.de custo.reo.& Bart.in.l.ab accusatore.

§.nūtiato/ res ad tur pil. 1

ma publica percussi.

☞Syndici qui accipiūt pecunias & vt aliquē falso denuntient tenētur b pena falsi.eodē mō ciues qui pcurant vt aliquis falso denuntietur.

ADDE plene per Alexā.cō/ si.ciij.li.j. a

Qui delatorem. a Mo. hūc §.ptra syndicos comitat? qui acce/pta pecunia aliquē ꝓdenūtiāt falso.

b ¶Determinat doc. Si nota/rius roga/ tus succes/ sit rogāti an possit illud ist̄z conficere. certe sicp no.Joan. An.in reg. cum quid in mercu. i.vj. dicit quidā no/ tari? pcu/ rator me? ad probā/ dum de iu/ re meo p/ duxit in iu/ dicio in/ strumētuz sua manu 1

¶Qui notarius rogauit instrumentū pro eo cui ipse postea successit illo potest vti et illud con/ficere.

Illud constat. Dic est notabilis ca/sus & menti perpetuo tenendus. ¶Opponi.infra de decurio.l.ij.§.in fi lijs.glo.non respondet. breuiter hic tractatur de odio ibi de fauore. ¶Per istam ꝓ.l.determinant docto. b vnam notabilem.q.quidam notarius fuit rogatus de quodam instrumento cuiusdaz Sempronij.demum notarius qui est rogatus successit illi Sempronio: an notarius ille qui est modo habe res possit illud instrumentum conficere.Dy.dicit quod sic.& illo instrumento vti pōt.ita dicit Dy. per hanc.l.sufficit enim quod ab initio fuit rogatus pro alio vt hic quod tene mēti.

☞An pater possit cōficere instrm de contractu filij:& quid econtra.q non si est in potestate.

Si pater. Per hanc.l.dicunt doc. quod si pater est tabellio potest facere instrm pro filio emancipato.sed an possit conficere instrm pro filio in ptāte existente in aduencitijs. vī quod sic. sicut potest in castrensibus vt hac.l.circa hoc tamē dic vt.j.eo.l.impuberem.§.j. ¶Sed contra opp. de.l.parētes. C.de testi. Rñ.& dico quod licet pater non possit pro filio testificari: potest tamen tā quam notarius instrm filij scribere: ratio qz hoc instrm scribitur de mandato partium & sicut partes consentiendo possunt patrem in iudicem et in arbitrum eligere .vt.l.quinetiam. ff. de arbi.ita possunt partes eligere patrem in notarium: que ratio cessat in teste. ¶Quero an econuerso filius possit esse notarius & instrz scribere de contractu patris.tex.vī quod nō.ff.l.proxi.in prin.quod est verum in filio in potestate: vt ibi vidistis. de quo per Dy.in.l.quod dicimus.§.fi.ff.de auto.tu.& in spe.de instru.edi.§. postremo. ver. item quōd est domesticum.

Et cum matri. Mo.casuz q filius pōt/ficere instrumētuz ꝺ p mrē.rō qz nō est in potestate matris.sicut.ff.p/xi.dixi de filio emancipato.

☞Mutatio nominis an fieri possit:

Alsi nominis. c Opp.C.de mu.nois.l.j. Rñdeo debetis scire q nomia imponūt ad hoīes recognoscendos. C. de inge. ma.l. ad recognoscendos.aut ergo ꝟ ista mutatio nois fit fraudulose & ad aliū decipiēdū.& tūc mu/tans nomen punitur.l.cor. de fal.aut fit ob aliam causam non fraudulose:& tūc fieri pōt vt ibi:nam quando quis mutat statum semper mutatio nomi/nis fit:puta qñ efficitur miles vel doctor.

Ordine. Opp. quod tanto tpe debeat va/care q̄to tpe pena durauit vt.j.ad munī.l.ordine in prin.Sol.dicunt qui dam hec in/telligitur secundum illam. Alij dicunt quod aut fuit condēnatus de crimine quod infamat. aut de alio.glo.istam repzehēdit:qñ.l.cornelia.cū sit pu blicū iudicium infamat. ¶Ultimo glo. soluit & di/cit sic.ad nouū honorē nō pōt qs aspirare nisi tēpore

a ¶Pena grauior.et glo.in.l.ij.in princi.ff. de decu/rio.licet glos.contrarium senserit in.l.ij.in versi. certis rationibus. C.de infami. & Lyn.in.l.ij. in princi. C. de infami.

b ¶Questio num nota/rius scri/pſit.quan/do nota/rius pos/sit esse ro/gatus de eo quod fi/di commit/titur vide a Bal. in.l. ex senten/tia. de te/sta.tu.& in l. seruus cōmunis. el.ff. supra de stipul. 1 ser.

tempore vacaret q̄to tēpore dura/uit pena sed veterē vacantē incōti/nenti recuperat cū pena cessauerit. ¶Cōtra hanc sol.videt tex. in fin. 1 vbi loquit de honore creādo de no/uo. Rñd.q̄ ly possit creari decurio intelligo tñ q̄ debet vacare tanto tēpore q̄to tpe pena durauit:ita in c telligo.l.istā. ¶Sed opp. si iste est infamis: ergo nullo modo pōt eligi ad dignitates.vt.l.ij. C. ō digni. glos.que est in.l.quid ergo.ff. pena grauioz a intelligit q̄ pena fuit au/cta vel minuta.ita qō videt cū infa/mia dispensatum. ita intelligit hūc tex.glo.ibi.

☞Filius emancipatus non excu/sat ꝓpter iussuz prīs:si sit i ptāte sic.

Filius. Mo.q filius emācipatus nō excusat ꝓpter iussuz patris sed filius in pote/state existens excusaret.& etiam ser uus.dicam.j.ea.l.§.fi.vidistis.ff.eo. l.j.§.inter filium.

1 ☞Si notarius scribat instrm qō pertinet ad eū & ad aliū.i. ad cōmo dum suum & alterius an fit illi stan/dum. Et quid si notarius scribat se & alium obligatos insolidū an huic instrumento credatur.nu.x.

Sequens questio.

Dic est no.§. aduerte pro declara/tione tex.quero quādo aliqs ascri/bit sibi & Titio legatum:vtr ūaliqd acquirat Titio.iurisco.hic nō di/cit glo.determinat q̄ acquirat sibi & Titio portio sua & portio alteri? per ius accrescēdi. & istud est verū. nam tex. videt loqui q̄ legatū non valeat quādo psona illa in qua p̄n/cipaliter cōsistit legatum subduci/tur tanq̄ falso ascripta. sed quādo aliquis ascribit sibi & Titio psona Titij nō subducit tanq̄ falso scri/pta.& ex hoc habes sol. multarū.q. b notarius scripsit instrm qō b ptinet ad eū & ad aliū.i.ad cōmodū suū et ad cōmodū alterius stabit ne illi in strumēto. Rñ.aut illud instrm respi cit directo psonā notarij & per ꝓse/quētiā ad aliū porrigit. & tunc in parte illa valet:vt puta si stipularet seruitutē fundo cōi vel aliqd aliud faceret ex quo cōmodū deberet ha bere socius ly nō esset notatus. sz si notarius ascriberet notatim sibi et alteri:ita q̄ instrz subsātiaz in se et in alio principaliter: tūc quātū ad se nō valet:sz quātū ad aliū sic: ca/sus est hic no. ¶Scdo facit †ad.q. quā vidi de facto ḋdā notari? scri/psit se & aliū eē obligatos insolidū: q̄rit an huic instro credat:certe cō/tra se credit c vt.l. non putauit.§. si ꝙs sua manu.ff.de ꝓbatab.Sed in/quātū istud instrm faceret pro ipso notario vt ipse notarius ex eo pos/sit cozreū cōuenire istud instrumen tū nullū effectū haberet vt hic. & vi debitis.ff.proxi.§.

Maritus. Dic est difficilis.§.in tex. et diuiditur in quinq̄ partes. primo ponit thema & questionē. Scdo po nit duo euidentialia ad solutiones. Tertio ponit solu.questionis.quar to ponit vnum dictum contra solu tionem et illud soluit. Quinto po/nit aliud dictuz & illud determinat. secunda ibi:respondi.tertia ibi: er/go. quarta ibi: an ideo. quinta ibi: an ideo. ¶Ad euidentiam premitte quod si maritus manumittat seruū dotalem valet manumissio.tamē so/lu. matri. tenetur mulieri reddere quicquid eius occasiōe ad eū puene rit:vel dolo malo fecit quomin? p/ueniret.vt.l.dotalē.ff.fol.ma. & l.si vero.§.j.& §.dabit.eo.ti.ita ōt Dy. ¶Op.ad ꝓmū & vī q̄ filius emācipat? se ascribēs teneat.vt.ff.e.l.i ꝓn. hui? timore ff. & filiū emācipatū.le git duob? modis.vno mō q̄ filius emā cipat? ascribēs se heredē pōt pete/re bo.pos.sz tab.& in b differt a pa/tronoꝝ b & c.de his. q̄ sibi ascri.l. j.lz quidā habeat eā ꝓ scōa: tūc ad ꝓn.hui?.l.rñdeo q̄ ibi loquit in le/gato: hic i hereditate: q̄ erat sibi de bita si ali? nō instituat.vñ sec? puto si hereditas sibi debita nō esset. nec obst.qō ōr q̄ fili? pōt ꝓteriri: qz lz possit ꝓteriri:tñ ab intestato succede ret pri. Ité intelligo q̄ sibi ascribat illā partē tñ quā ab intestato habe ret:als incideret in.l.sicut qñ sibi le gatū ascriberet eadē rōne. ¶Ité le git scdo mōver.& filiū.vt loquat de bo.pos.q̄ dat filio patroni in bonis liberti. de hac lec.nō curo.teneatis primā. ¶Ité ōr hic in fi. q̄ ille qui ascribit sibi cum onere fideicōmissi non potest petere legatum. contra ff.de inof.testa.l.papinianus.§.me/

a ¶ Diuus. vide ad hanc. l. Dy. in regula ignorantia. de regu. iur. in. vj. in fi. princi. ibi ex hoc habes q̄ valet statutum quo cauetur quod quis non possit allegare ignorantiam illius. ꝛc. Adde q̄ plus videtur diuisse Bal. in. l. j. s. de legi. vide licet q̄ valet statutum dicēs q̄ q̄s non possit allegare ignorātiā de quo late per Roma. in. l. ō pupillo. §. nūtiat. de oper. no. nūtia. ꝛ an dictū Bart. hic vltra istuz tex. procedat. adde tex. quem. omnino vide in auc. vt in. me. dio. litis. §. pe. col. viij. alls. ix ꝛ tex. in fi. C. de prescrip. xxx. ann. et tamen vide Bal. in. l. j. in princ. in iij. col. C. de cad. tol. ꝛ tex. in auc. vt fa. no. con. sti.

1 miniſſe. ꝛ. l. legatarius. s. de execu. tut. l. j. §. ſed ꝛ ſi legatum. s. ſi quis ali. teſt. phi. vbi legatario datur petitio vt aliꝫ reſtituat. Solu. ibi delictum legatarij non faciebat legatū pro non ſcriptū: ſed faciebat ipſuz legatarium indignum: que indignitas non attenditur cum aliꝫ debeat reſtituere: ſed hic legatum efficitur pro non ſcriptum. ¶ Sed tūc opp. quomodo pro non ſcriptum remanet cum onere apud heredem. contra. l. j. §. in primo. C. decad. tol. Reſpon. veritas eſt: hic legatuz primū eſt pro nō ſcriptū: quia preſumit teſtatoꝛē hoc non diuiſſe: deducitur enim legatum tanq̄ falſum. vt. s. p̄ xi. §. merito remanet fideicōmiſſum q̄ ab herede debetur. ſed in. l. contraria: legatū erat pro nō ſcriptum ex defectu perſone legatarij non ex defectu voluntatis defuncti.

1 ☞ Ignoranti non parcitur in hoc delicto.

2 Falſum vere requirit dolum: non quaſi falſum.

3 Ignorantia q̄ excuſat a delictis in quibus verus dolus requiritur.

4 Valet ſtatutū quo cauet̄ q̄s non poſſit allegare illius ignorantiam.

a ¶ Iuus. Iſta. l. tota tractat de iſto quaſi falſo. not. † ex iſto prin. qō ignoranti nō parcitur in hoc delicto. ¶ Cōtra hoc opp. C. de his qui aſcrib. ſe in teſt. l. pe. Reſpon. ibi fuit ignorātia: ꝛ priuilegiū militie. ¶ Itē oppo. de. l. j. C. de his qui ſe aſcri. in te. ſolu. ibi in filio emācipato in quo eſt ſpāle: vt vidiſtis. s. l. pri. in fin. ¶ Tertio oppo. ſic: falſum requirit dolū. vt. l. nec exēplū. C. eo. ergo ppter ignorantiā debet excuſari ab iſto dolo. vt. l. ſi q̄s in graui. §. ſi quis ignorās. s. ad ille. ꝛ. l. ſi q̄s id qō. §. dolo. s. de iuriſdi. om. iudi. dicit glo. fol. dicit enim q̄ non licet ignorare iſtud edictū. ſed iſtas. ll. ſic. hoc nihil eſt dicere quare dic: † vt in. l. nec exēplū. C. eod. vbi dicitur quod falſuz requirit dolū: quia verum eſt in eo qō eſt quaſi falſum. vt hic ꝛ in. l. j. in fin. s. eod. ꝛ ſic apparet reſponſio ad alia cōtraria. † nā ignorantia excuſat a delictis in quibus verus dolus requiritur: ſed in iſto delicto nō requiritur verus dolus: ergo ꝛc. dic de hoc p Dy. in. c. ignorantia. extra de regu. iur. lib. vj. Ex hoc † habes q̄ valet ſtatutū quo cauetur q̄ quis nō poſſit allegare ignorantiam illius ſtatuti ſicut hic fit.

2 2 3 3 4

¶ Supra in princi. Et ad idem poſſet argui de text. in. l. ſi per alium. in prin. s. ne quis eum qui in ius voca. eſt vi exi. ſed poteſt reſponderi vt per Bar. in. l. j. ī pn. s. de eo p quē facit. videlicet q̄ non cōprehendatur facies per alium niſi hoc ſit expreſſe. in. l. cautum. ꝛ vide qō. Bald. in. l. nihil. in princi. s. de fica.

Scribere. Vides ergo q̄ qui ſibi aſcribit per filium vel per ſeruum tenetur hac. l. hoc eſt verum. quando filius vel ſeruus aſcribit eo mandante. vt habuiſtis no. s. eod. l. de eo. in princip. ¶ Sed oppo. verba edicti ſunt ſcripta in perſonam. dicūt eſſi quis ſua manu aſcripſerit vt. s. in princi. b ergo eum qui facit p alium. non comprehendit. vt. l. aut qui alter. in fin. s. quod vi aut clam. ꝛ dixt in. l. hec verba. s. de adulte. Reſpō deo poſſumus dicere q̄ iſta verba huius. §. ſcribere. ſunt verba edicti diui claudij. et hoc videtur ſentire glo. ſ. que eſt. j. ſuper verbo dari. in ver. nec generalem. que dicit q̄ vſq; illuc durant verba edicti. ſecundum hoc iſta non eſt interpretatio iuriſconſulti: ſed conſtitutio principis. vel aliter puto q̄ interpretatio iuriſconſulti incipit hic: ſcribere autem ꝛc. Ad contrarium reſpondeo quod videtur facere per ſe qui facit per alium. ſcilicet per fictionez: et ita dicit hic. dicit enim videri. et ſic per fictionem: non autem quod verbis comprehendatur vt in. contrarijs.

a b

Plane. Vides q̄ ſpecialis ſubſcriptio prodeſt ad euitandam penam et ad capiendum relictuz: ſed generalis ſubſcriptio prodeſt tantum ad penam euitandam.

☞ Subſcriptio generalis facta a patre vel domino q̄ quo ad omnia profit filio vel ſeruo: ſecus in extraneo ſcribente niſi quo ad euitandā penam.

1 Subſcriptio ſchedule fienda a partibus qualiter fieri debeat vt teneāt.

2 Notarius qui occupatus commiſit alij ad ſcribēdū inſtrumētū in. ſubſcriptione dicit q̄ ſupra ſcripta ſunt inter talem ꝛ talem ꝛc.

3 Notarius quādo in fine inſtrumenti facit vnā ſubſcriptionez dicendo qō ſupra raſum vel cācellatū eſt ꝛc. dz facere ſubſcriptionē ſpecialem.

Item

a ¶ Rādeo non. Bal. cōtrarium tenuit in auc. ſi q̄s i aliquo. C. de edē. ꝛ vide Ang. ꝛ que ibi dixi poſt Bar. in. l. iſta ſtipul. §. chryſogonus. de verbo. obli. vide Barto. in. d. auten. ſi quis in aliquo. in ver. certe. ſi ille notarius poſtea in fi. ſe ſubſcribit dicendo ꝛc. vide Bartol. i. l. qui dam. §. nihil. s. de edend. et Innoc. in c. quoniaz contra. de proba. et Jo. An. in 2. tit. de inſtru. edi. §. inſtrumentum i addi. que incipit in glo. ꝛ ad a. de Bal. i auc. ſz nouo iur. C. ſi cer. peta. ꝛ vide Bal. in. l. 3. teſtamen. C. de teſti. et qō not. Bar. in. l. cum ſniam. C. de ſent. et qō ibi dixi in cle. j. de of. de. le. et opp. tenet bal. contrarium in auten. ſi quis. C. de eden. ꝛ Ange. in. l. iſta ſtip. §. chryſogonus. de verb. obl. vbi per ipſum vide de ſubſcribente an ſit idem acſi totam ſcripturam feciſſet. idem ponit in. l. cuz antiq̄tas. C. de teſta. Item vide Do. de ſancto Hemi. i ca. ſi proparte. de reſcrip. in. vj. vbi vult fore ſatisfactū ſtatuto requirenti proprium ſcripturam ſi facta d est per tertiam perſonam de voluntate. tamen obligari. Adde de ſubſcribente ſe ſchedule Pau. de caſtr. cōſi. cccxxx. ꝛ. cccl. Roma. cōſi. cccliij. ꝛ de notario qui commiſit alteri inſtrumentum ſcribendum. vide Pau. de caſt. cōſi. ccxx. et Bal. cōſi. lxxxv. ij. libz. et. ccccxlij. aij. volu.

1 2 3 4

b ¶ Quādo notarius. Et iſta intelligas vt per Bartol. in. l. ij. §. ideo. s. de his que in teſta. delen. et Bartol. in. l. ſi vnus. C. de teſta. et in. l. fin. in. j. vel. ij. colum. C. de edi. diui. Adde quod not. Bartol. in. l. tabularum. §. j. quibus mo. teſta. ape. ꝛ vide tex. cum gloſſ. no. in. capi. cum venerabilis. extra de relt. domi. qui etiam voluit quod vbi in aliquo inſtrumento eſt aliquid ſuſpectum nulla fides adhibeatur. ꝛ contra Bartol. hic tenet Bal. in auten. ſi quis in aliquo. in. iij. colū. C. de eden. Bald. in auten. contra qui propriam. in. ij. colum. C. de non nume. pec. dicit quod qui ſe ſubſcribit videtur totam ſcripturam ſcripſiſſe. text. eſt in. l. cum antiquitas. C. de teſta.

ADDE quod non ſtatur verbis notarij de cancella. vel raſura vt voluit paulus de caſtr. conſil. xxxviij.

Andreas Pomare.

c ¶ Subſcriptio generalis. de b an ſufficiat generalis ſubſcriptio vel requiratur ſpecialis vide que ponit do. Alex. in. l. quedotis. colum. penul. in verſic. ſed ſubdit ibi Bal. §. ſolu. ma. et vide eundem conſil. cxlviij. col. ij. in princip. vol. ij. ꝛ Feli. in. c. quoniam contra. colum. xxvj. verſicu. limita. vj. de proba. ꝛ Barba. in. c. ſi quis preſbyterozuz. in. v. notabili. de reb. eccleſt. non alie. et Jaſ. in. l. cum antiquitas. colū. ſ. ad fi. C. de teſtamentis. et Pau. de caſt. conſi. cccl.

Item ſenatus. Mot. † qō generalis ſubſcriptio prodeſt quo ad omnia filio vel ſeruo ſcribente: 4 ſecus in extraneo ſcribente q̄ non b prodeſt vt hic. in ver. qō tamen. et s. ea. l. §. inter filium. niſi ad euitandam penam vt. s. eo. ver. nec generalem. ꝛ C. eo. l. ſi teſtator. ¶ Iſtud prodeſt † ad infinita. Aliquis ſcripſit vnam ſchedulā in qua continentur quedam facta in fauorem ſui ꝛ in fa c uorem mei: ego ſcripſi me dicens d omnia dicta approbo ꝛ mea volūtate eſſe ſcripta dico ꝛ cōfirmo: valet ne iſta ſchedula ꝓtra me? Reſpondeo non a: ſed debet ſequi ſubſcriptio ſpecialis hoc modo dicendo: quod factum eſt de tali contractu ī ter me et talem approbo. iſta enim dicitur ſpecialis ſubſcriptio. vt dixi. s. eo. l. j. §. inter filium. ¶ Item quando † notarius eſt multū impedirus ꝛ ipſe non poteſt ſcribere poteſt aliꝫ ſcribendum committere. arg. l. j. §. de offi. eius cui man. eſt iuriſ. ꝛ C. de iure delibe. l. fi. §. finaz tem dubiꝫ. ibi. vel ſubſcribere ꝑpeditus ꝛc. certe ille notarius poſtea in fine ſe ſubſcribit: dicēdo q̄ omnibus q̄ ſupra ſcripta ſunt: ipſe interfuit: ꝛ de eis fuit rogatꝰ. ꝛ dz facere ſubſcriptionē ſpecialē dicēdo omnibus q̄ ſupra ſcripta ſunt inter talem et talem: non autem debet facere generalem: per hanc. l. niſi cōmitteret filio ſuo vt p hāc. l. ¶ Itē facit ad aliud q̄ † quando notariꝰ b in fine inſtrumenti facit vnam ſubſcriptionem dicēdo. quod ſupra raſum vel cancellatuz eſt ꝛc. ſecundū formam. l. j. s. de his que in teſtamen. delen. certe eſt vtile et forſan neceſſarium quod faceret ſubſcriptionem ſpecialem: alias ſubſcriptio generalis c non prorigereť d ad ea de quibꝰ eſſet dubiū an eſſent manu ſua facta per hanc. l.

Queri tamen dz. c ¶ Subſcriptio generalis. de b an ſufficiat generalis ſubſcriptio vel requiratur ſpecialis vide que ponit do. Alex. in. l. quedotis. colum. penul. in verſic. ſed ſubdit ibi Bal. §. ſolu. ma. et vide eundem conſil. cxlviij. col. ij. in princip. vol. ij. ꝛ Feli. in. c. quoniam contra. colum. xxvj. verſicu. limita. vj. de proba. ꝛ Barba. in. c. ſi quis preſbyterozuz. in. v. notabili. de reb. eccleſt. non alie. et Jaſ. in. l. cum antiquitas. colū. ſ. ad fi. C. de teſtamentis. et Pau. de caſt. conſi. cccl.

Pone caſuz. quid ſi aliquis aſcripſit ſibi de mandato teſtatoris: puta filius vel ſeruus. qui neceſſe habebāt ei parere: an iſta neceſſitas obedientie eum excuſet. reſpondetur. iuſta excuſatio ꝛ honeſta eſt vt excuſetur a pena non tamen habebit legatuz. Text. ibi ſubſequendi id eſt obiendi neceſſitas ſubaudi excuſet. ꝛ ſic apparet q̄ loquitur in filio vel in ſeruo qui habet obedire neceſſe: et in aliis que infra dicētur. et honeſta. nunc reſpondet. Item ibi q̄ non fit conceſſum. q. d. ſatis eſt q̄ excuſentur quo ad penā: licet nō capiat legatum vt probatur. C. eo. l. vlti. ꝛ. s. §. proxi. ꝛ. s. eo. l. proxi. in prin. ꝛ not. s. eo. l. j. §. iter filiū. cū ſequē.

☞ Mō porrigeretur. Circa hoc vide que dixi poſt Jmo. in. l. qui dotis in fi. fol. ma. in fin. §. ꝛ circa p̄dicta ſcias quod ſubſcriptio debebat eſſe vltimꝰ actus. et per illum ſcriptura accipit perfectionez: ꝛ ideo. ſi volo agere ex aliqua ſcriptura ꝛc. p aliū ſcripta vno tempore et ſubſcripta parte alio tempore. debeo facere mentionem de tempore ſubſcriptionis: quia extunc recipit vigorem contra te non a tempore quo fuit ſcripta. et ita inducebat Florentie ſemel do. Mellus. l. hac conſultiſſima. in princip. in ver. ſiue autem ꝛc. C. qui teſt. fa. poſ. ita refert ibi do. Pau. de ca. addē quod in ſimili no. Barto. in. l. repetita. s. de fide inſtr. et adde quod no. dixit Bald. in. l. ſi quis cum. §. ſed ſi ſuo teſtō. s. de vulg. et pupi. vbi dixit quod ſi actus du.

rauit per plures horas notarius in instrumento debet apponere horam in qua contractus fuit habitus pro perfecto non horam in qua contractus habuit initium quod nota.et de eo qui pluries se subscripsit.vide tex.et gloss.in. l.lucius .supra de libe.cau.ꝛ

spe.in ti/ a tu. de con fes.§.j. versiculo. quid si primo ꝛc. dixi contrarium eius quod primo dixi.et adō quod dixit Bartol.in. l.si testamentum.C.de testa.

a ¶Matri quoqꝫ. habes in textu. quod b mulier potest scribere testamētum licet in eo non possit esse testis.ꝛ notat Bartol.j.eo.l. ipuberes. c in princi. et text. et ibi hoc ſz nō.Ange. in.l.si quis legatum. §.si patronus.s. eo. Item pōtest scribi per seruū ꝛ filium et omnem in famem. vt s.ea.l.§.i d rer filiuꝫ. Item potest q̄s sum testamētū scribere manu sua.l.ij.C.de his que sibi ascri.per Bar.in.l. seruus.s.testa.

Matri quoqꝫ. [a]Ex hac ergo. l. 2 vos habetis quod excusatur a pena falsi qui sibi ascribit ꝓpter generalem subscriptionem: specialis tamen sufficeret etiam quo ad capiendum.vt.s.§.plane. Item propter necessitatez obediendi. Item propter iuris errorem vt in muliere vt hic.i masculo secus vt vidistis.s .ea.l.in princip.

Si quis duobus. 1 Op.s.e.l.j.§.ad testamenta.ꝛ.s. e. l.j.in prin. Respon. hic loquitur in eo q̄ sibi ascripsit sub cōditione.[e]in cōtrario sibi ascripsit pure. ¶Sed contra hoc oppo.j.e.l. impuberē. §.j. Respō. hic in eo q̄ sibi ascribit 1 sub duabus conditionibus [b]: ideo parcitur sibi quo ad penam et quo ad capiendū.ibi vero ascripsit sub vna cōditione tantum.ꝛ hec vera. oēs alie solu. q̄ ponuntur in gl. diuinationem continent. 1

☞Qui celat aliq̄d simpliciter vt nemini appareat incidit in penam 2 falsi. Item qui extruncat bullas ex literis papalibus nu.2.

Paulus. [c]Vides hic in pn. quod q̄ subtrahit instrumentuz 3 testamenti non incidit in penam falsi nisi in testamēto :secus in alio instrumento.contra.j. ea.l. in fi.ibi surripuerunt.glo.soluit et bene.ex furto solo non incidit quis in penam falsi. sed si q̄s furatur et 1 corrumpet instrumentū ponēdo il/ f lud in ignez vel alio modo destruit: tūc ꝓ quolibet instrumēto subtracto:ꝛ ita destructo q̄s incidit in falsum.ita loquit finis. Item vides † in hoc.§.q̄ q̄ celat aliquid vt veruz nō appareat incidit in crimē falsi[d]. hoc debes intelligere in eo q̄ celat aliquid simpliciter vt nemini appa/ 2 reat. secus si celaret contra vnam personam tantum.vt.l.iij.§ .si quis fallē.ꝛ in.l.j.in prin.s.de verb.obli.

¶Paulus.vide que notantur ꝛ que ibi dixi in.l.in fraudē.§.quoties.j.de iure fis.ꝛ quod no.in glos. in.l.si quis affirmauerit.s.de dolo.ꝛ ibi Bart. et quomodo possit criminaliter ꝓtra surripientē instrumēta. vide glos. quaz ibi se quit Bal. in.l. instrumenta. s. ad exhiben. et ad intellectū istorum vt de Ange. ꝛ Imo. in l.j. in.j. char.s.de publi.iudi: et quando celans instrumētuz puniat de falso.vide plene bal. in.l. eū q̄ C.eo.ꝛ in l.fi.in pe. col.C. de eden.

¶In crimine falsi. Qui celat aliquid vt veruz non appareat incidit in falsum.ad de bonum tex.in ca. olim.de re scrip.late in.c.licet. extra eo.ꝛ quod ibi no.in glos sa.j. magna.

¶Uxor. marit⁹ tabellio potest cōficere instrumentum ꝓ vxore.

Mater tabellio. Dyn. [e]ex isto princi.q̄ vir tabellio potest † cōficere instrumentuz ꝓ vxore sua sed nō posset esse testis tanq̄ domestica persona. rationem differentie inter testez ꝛ notarium dixi.s.e.l.fi pater.

☞Testis qui vltro se offert est suspectus ꝛ eius dictum non valet. d Ascribens se† fideicōmissarium vel executorem in testamento non potest postea recusare.

Talis sic se ascribens dicitur executor datiuus.

Qui se ingerit ſz ꝓsumatur suspectus: tamen probatio in ꝓtrariū admittitur cum non sit ꝓsumptio iuris ꝛ de iure.

Qui se filio. [f]hic est not. casus. [f]Mot. text. ibi consensisse ꝛc. Mot. † ex.l. nostra arg: opti. quod testis qui vltro se offert sit suspectus:et eius dictum non valet: vt hic .ibi quod vltro tutelaz ꝛc.facit.l.que omnia. s.de procur.dixi in.l.post legatuz. §.is vero .s. de his quib.vt indi. e ¶Secundo no.arg .quod dicit gl. quod si aliquis ascribat se fideicōmissarium† et executorem in testamento non potest postea illam fideicōmissariā recusare. scōm ꝛ ille sequitur Angelus in leg.si pater.in fine.supra eodem.

☞Andre.Pomat. ¶Qui se.ibi not.ex.l.vide q̄ plene no.ad Bar.in dicto.§.his non.ꝛ ibi alleguī do.de rota.

qui se

qui se ascribit fideicōmissarium erit executor datiuus[a] nō executor testamentarius. de quo executore datiuo loquit.l.iij.s.de ali.ꝛ ciba.leg. ¶Ali/ a
timo no. quod ille qui sponte se ingerit † presumitur suspectus: tamen non est presumptio iuris ꝛ de iure:q̄ admittitur probatio in contrarium. casus est hic. ibi si idoneus esse approbetur. tenementi. b

1 ☞Qui inchoauit delinquere ꝛ nō perfecit:quia noluit excusatur. 1

2 ¶Moneta falsa dicitur illa que fabricatur a nō habente potestatem fabricandi a principe.

3 ¶Moneta facta ab habente autoritatem vt non dicatur falsa ꝺz esse talis in forma qualis est in materia deductis expensis cudendi. 2 3

4 Quis tenetur recipere monetā ꝓ estimatione tacata a publico alias punitur.

Si falsam. [b]Mo. ꝙ ille q̄ inchoauit † delinquere:[b]et non perfecit quia noluit: excusatur:sec⁹ si non perfecit quia non potuit.de hoc ꝙ doc.in.l.si quis non dicam rapere. C.de episco.ꝛ 1 b
cleri.dixi in.l.qui ea mēte.s.de fur. ¶Quero † q̄ 2
dicatur moneta falsa. Rñ. que nō fit ab eo qui ꝺz autoritatē faciendi a principe.vt.l.ij. ꝛ vlti. C. de 1
3 fal.mone. ¶Scōd † q̄ro qualiter debeat fieri moneta ab eo qui habet autoritatem faciendi ne alis dicatur moneta falsa ꝛ adulterina. Imo.in.c.quāto. extra de iureiuran. dicit quod moneta debet
b eē talis in forma[b] qualis est in materia:deductis expen.cudendi.et hoc obseruat consuetudo.Sed tex.legis videtur dicere contra. quia moneta debet esse talis in forma qualis est in materia nō deductis expen.cudendi.ꝛ sic videtur ꝙ expense cu/
c dendi debeant fieri de publico[c].vt.l.j. circa prin/ cip.ꝛ ibi glo.s.de contrahen.emp. ¶Quero vtrū
4 † aliquis cogatur recipere monetam ꝓ ea estimatione que taxata est a publico. casus est hic ꝙ 2
fic.ꝛ si non recipit punitur vt est casus. C. de vete.
d numis.poesta.l.vlti.[d]lib.xj.

1 ☞Donans vel obligans rem duobus tenet[e] pena falsi si est adiecta clausula q̄ de dicta re nemini ius dedit ꝛc. vel dixit se alteri non donasse ꝛc. alis tenetur pena stellionatus.

Qui duobus. [c]Oppo.s. de crimine stellio.l.iij. Breuiter ibi vendidit rem alteri obligatam:hic vero vendidit rem alteri vendi/
tam. Et aduertatis. istam.l. ego intelligo stricte
f ꝓut facet quod quis vēdidit[f] rem duobus in diuersis contractibus :secus putarem si duobus in diuersis contractibus rem donaret vel alios contractus faceret.nam licet incidat in crimen stellionatus.vt.l.iij.s.de cri.stellio.non incidit in crimē
g falsi. ꝛ quod dicos de alijs contractibus ꝙ nō in f cidit in crimen falsi:est verum si non dixit aliquid de donatione prima vel de obligatiōe.secus si interrogatus dixit se non donasse vel non obligas/ g se alteri prius: ꝛ mentitus est quia incidit in crimen falsi vt.j.eodem.l.si a debitore. ꝛ ideo aduerte si in instrumēto est posita illa clausula quod de h dicta re nemini ius dedit:ꝙ preiudicium fieri pos/

¶Qui se filio.executor datiuus. adde Barto. in ex sententia.s. de testa.ꝛ quod no. Jo.and. de instrumen.edi.§.instrumentum.ver.quid ergo.

¶Talis in forma. que dicat falsa moneta ꝛ qua pena puniatur eam expendens.Vide Bar.et que ibi dixi in l. lege cornelia.s.eodem.adde plene ipm Alexā.cōsil.ciij.j. volu.

set ꝛc.tunc si alteri donauerit prius vel obligauerit punitur pena falsi vt.j.eo.l.si a debitore.

☞Pupillus ꝙ non possit esse notarius licet possit ad scribendū adhiberi.

¶Mulier ꝙ possit adhiberi ad scribendum. c

Pupillus nō potest eligi notarius vt post libertatem vel factus maior officium tabellionatus possit exercere.

Ipuberem. [b] Oppo.de.l. pupillū.j. de d reg.iur. Sol.hic in eo pupillo qui nō est doli capax nec proximus pubertati. ¶Quero an pupillus † possit esse notarius. et dicunt quidam ꝙ sic per hanc.l. Dy. ꝛ alij doc.dicūt cōtra. nā officiū notariat⁹ est publicum officiū vt.l. generaliter. C. de tabula. Sed impuberes ad talia officia admitti non possunt.vt.l.ij.§.imperes. de iur.i munitatis.ꝛ.l.ij.in fi.de reg.iur.ergo ꝛc.non ob.hec.l.q̄ hic loquitur de eo qui adhibebatur ad scribendum:nō ad publicandum: ad quod potest adhiberi seruus.vt.s. de resti.l. seruus.et.j.ea.l.ver. item non cōtinetur. ¶Item potest † mulier adhiberi ad scribēdum vt no.s.eodē.l.diuus.ver.idē in filia. ¶Que/

¶De publico. ista faciunt ad nota. per Barto.in l. paulus. de solu.

¶.l. vltima. adde oīno Barto.in.l. fina. hic alega.

¶Qui duobus. Adde q̄ hec l.non veni/ dicat sibi locum in infeudante rē duobus scōm Bal. per illum tex. in.c. si q̄s fecerit. q̄ tempore miles.ꝛ vi

de ad materiam huius.l.Bal.omnino in.c. si forte. si de feu. fue. controuersi. et intellige hanc.l. quando primus emptor non cessabat in solutione pretij.alias secus scōm Odo. qui ita not. in.l. venditor hereditatis.de here.vel acti.vend.et refert Bald.in.l. quotics. C. de rei vendi. ꝓ hoc facit.l.q̄diu.de distra.pigno. Item non habet locum in pignorante rem duobus ꝑm Barto.in.l.si quis.s.de pigno.actio.ꝛ vtrum petens iterum debitum solutum puniatur pena falsi. vide Bald.in l.j. C.de condi.inde. Item limita vt ꝙ Ang.ꝛ Imo. in.l.a diuo.§.si post.s.de re iudi.ꝛ in.§. sed si emptor.

☞Andre.Pomat. ¶Quod q̄s vendidit.ad limitationem huius.l.vide omnino Alexan.in.l.a diuo pio.§.sed si emptor.col.ij.s.de re iudi.

¶Et quod dico.adde Bal.in.l.cū Joānes.de fide instru.vbi limitat nisi releuaret illā obligationem.vide ibi And.Barba.

¶Impuberem.vide Dy.ꝛ Bar.in.l.j.§. si impuberes.s.ad fille.

a ☞ Andre. Pomate. ¶ Quero vtrum. ⁊ facit in simili.l.si filius.de lega.iij.et facit quod dicit dominus Pe.in.c. si eo tempore hic alleg. si quis facit testamentum si postea cantat an recõualescit.

b ¶ Si ei filio.per hunc tex.dicit Dy.quod si quis credẽs occidere hominem occidit absq; pena non punitur ⁊ fuit de facto scõm Ang. hic.

c ¶ Quero vtrũ. Pater nõ potest ascribere b filio in potestate in aduentitijs.

Si ei filio. b Oppo. q̃ nõ inspiciat̃ euentus: sed sufficiat ascriptio vt.l. si q̃s legatum.s̃.eodem.in princip. dicũt quidam hic illud legatũ erat quasi conditionale: ibi purum: nihil est: quare dic ibi ascribebat directo sibi hic per obliquum.ratio quia quando ascribit directo solum inspicit q̃ sibi ascribat: ⁊ non curatur vtrũ ei queratur vel non: sed quando sibi ascribit per obliquum: senatus non inspicit ascriptionem: quoniaz sibi non ascribit: sed inspicitur euẽtus an ei queratur vel nõ. ¶ Venio ad secundũ: hic dicitur q̃ filio emãcipato põt pater ascribere. ¶ Quero † vtrum[c] hodie possit ascribere filio in potestate constituto in aduentitijs: cum patri non queratur

1 proprietas: quidam q̃ sic: glo. q̃ non quia saltem patri queritur vsusfructus. quam glo. signa. Contra hanc glo. videtur quod not. s̃. de auto. tu. l. j. vbi videtur dici q̃ valeat quo ad proprietatem nõ quo ad vsumfructum: quod quidaz dicunt: sed nõ puto hoc verum. cum enim nomen filij quasi falsum subducatur. vt. l. filius. §. sequens. s̃. eo. nihil ex illo legato potest deberi alicui vt ibi. pro hoc facit tex. j. ea. l. §. si dominus. vbi ille qui ascribit nullo modo debet suum commodum aspicere. facit tamen q̃ si pater ascribendo filio dixisset: ita q̃ ipsi patri non queratur vsusfructus: tunc excusatur pater: quia esset eadem ratio que in emancipato. ¶ Venio ad ver. ⁊ si ei. ¶ Opponi. q̃ inspiciatur animus non effectus. vt. l. diuus. s̃. ad. l. cor neli. de fica. glo. f. non solu. Respondeo hic loquitur de quasi falso quod nõ potest committi ascribendo alij nisi ascribenti queratur. et ideo cum ad perfectionem delicti requiratur euentus acquisitionis. ideo inspicitur euentus non animus. sed in. l. contraria ad perfectionem illius delicti sufficit animus cum aliquo actu. vt colligitur ex verbis. l. cornelie.

☞ Quod fit consilium vt pater possit euitare penam cum scripsit testamentum in quo filius est heres institutus.

Eadem ⁊ de filio. Dy. dicit hic q̃ quedam mulier habens generum ex filia premortua: instituit nepotem heredem: isto genero patre istius nepotis scribẽte testamentum. ⁊ addidit in fine quod testamentum scriberet ad sensum cuiuslibet sapientis: et in eodem testamento illum nepotem heredem instituit. iste gener accusabatur de falso: quia ascripsit hereditatem filio suo. dicit Dy. dedisse consilium q̃ propter illa verba posita in fine testamenti: q̃ † pater qui scripserat testamẽtum adijceret illa verba q̃ filium ⁊ nepotem quo ad testatricem instituebat sub conditione si emancipare[t] ab eo patre: ⁊ sic euasit penaz pater ascribens. ita dr Dy. Aduerte mihi videt̃ q̃ cũ ipse pater prius incideret in quasi falsum. Dy. dedit sibi consilium quod incideret in verum falsum. nam per illa verba q̃ testamentum scriberetur ad sensum sapientis: ista extrinseca non possunt addi. vt dixi plene in. l. illa institutio. s̃. de heredi. instit. ⁊. l. ex ea parte. in prin. s̃. de verbo. obliga. ⁊ not. in. l. si mandato Titij. s̃. manda. in fi. ⁊ ideo apponẽdo illa verba incideret in verum falsum. sed rectius consilij̃ esset quod ipse emanciparet filium suũ ante aditem hereditatem. ⁊ sic cum sibi patri nihil queretur non puniretur. ⁊ hoc vult dicere tex. hic. eadem ⁊ de filio postea emancipato ⁊c.

Qui codicillos. Oppo. per confirmationem codicilloz mihi nihil acquiritur: ⁊cũ codicilli remaneãt firmi. vt inst. de codicil. §. sed cũ ante. sol. hic loq̃tur scõm iura antiqua scõm q̃ codicilli antea facti erãt nulli nisi expresse cõfirmarent̃. hodie vo cum p cõfirmationẽ ascribenti nil quereretur nõ incideret in crimẽ falsi. venio ad versi. hoc ita. Quero q̃d vult hoc dicere. ⁊ opp. q̃ siue volẽte siue nolẽte testatore

te testatore illa ascriptio nihil valeat. vt. l. diuus. a s̃. eo. quidã dicũt q̃ iste ver. hoc ita. nõ debet esse hic. alij dicũt q̃ debet esse: nec dz vacare. ⁊ respondent ad contra. q̃ ista talis ademptio libertatis si est facta sine testatoris voluntate seruo nõ nocet. ⁊ incidit in penam ascribens. sed si est facta cũ domini voluntate valet quo ad preiudiciũ serui non c quo ad cõmodũ ascribẽtis. hoc tamẽ placet si de volunttate domini probaretur aliter q̃ per illam ascriptionem: nam cum illa ascriptio subducatur vt falsa: non põt prodesse ascribenti nec alteri. vt l. filius. §. sequens. s̃. eo.

a ☞ Ascribens in testõ cõtractũ p se q̃ incidat in penam falsi. ex sententia senatusconsul. t

Qui liberti. Quid vult dicere q̃ non tenetur verbis sed sententia senatusconsulti. glo. dicit q̃ verbis tenentur illi q̃ d ascribunt res estimabiles: sed libertas non est res estimabilis ergo ⁊c. Contra hoc facit. j. proxi. vbi ille qui ascribit libertatem tenetur: licet libertas sit res inestimabilis. vt. l. libertas. j. de regu. iur. Respondeo ergo aliter. in senatusco. incidit ille

1 qui ascribit in testamento † legatum vel fideicõmissum vel aliquid pertinens ad vltimam voluntatem: sed assignatio liberti non proprie pertinet ad vltimam voluntatem. vt. l. assignare. s̃. de assignatio. lib. ergo ⁊c. ⁊ ideo dicerẽ q̃ si aliqs ascriberet in testamento contractum pro se quod ipse incideret in penam falsi ex sententia senatusconsul. non ex verbis vt hic. facit quod no. in. l. heredes palam. in fi. s̃. de testa.

Si testamentarius.

1 ☞ Natura casus datur est quod sibi ascribit.

2 Notarius potest conficere instrumentum in quo ipse alteri obligetur.

3 Pater an possit scribere instrumentum pro filio. remissiue.

Qui autem. Quero quomodo non tenetur verbis nonne sibi aliq̃d 2 ascribit. Responde tex. in. l. j. §. ad testamenta. s̃. eod. et. l. diuus. in princi. s̃. eod. loquitur de eo q̃ sibi ascribit legatum vel fideicommissum: sed exheredatio non est legatum vel fideicõmissum ergo ⁊c. preterea † natura casus datur ascribit sibi

1 ⁊c. est vt significet per modum acquisitionis: sed ille qui ascribit exheredationem non ascribit aliquid positiuum quod acquiratur merito non continetur verbis nec sententia. ¶ Ultimo not. a † ex

2 hoc tex. Dyn. dicit q̃ notarius b possit instrumen- b tum scribere quo ipse obligetur alteri non quo alter obligetur sibi. facit. l. vxori. §. j. s̃. eodem. et l. non putauit. §. fi quis sua manu. de cõ. ta. ⁊ quia ei contra se est adhibenda fides. vt. l. publia. §. fi.

3 s̃. depos. ¶ An † autẽ pater notarius possit scribere instrumentum pro filio. dixi supra eodem. l. si pater. et tangitur per Dy. in. l. q̃ dicimus. in fi. s̃. de auto. tuto.

1 ☞ Falsum quot modis dicatur. vbi quod tribus modis.

2 Statutũ quod dãnatus de falsitate non admittat ad officia intelligitur de falsitate facte.

☞ Andre. Poma. ¶ Ultimo no. et pro hoc facit l. sciendũ in ver. si quis scripserit se. s̃. de ver. ob. ⁊ ibi not. Ange. in repe. in pn̄. ⁊ ceteri moderni sequuntur ⁊ maxime domi. Alexan. quem omnin o videas.

Quid sit falsus.

c

Alis est immutet. ⁊ tunc est plana. alias est immutet. ⁊ tunc expone quia conatur literas facere eadem forma qua facit alius: ⁊ subscribere nomen suum secundũ Jaco. de are. ¶ Oppo. † omnis mutatio veritatis est falsum: vt in auc. de instru. cau. ⁊ fide. circa prin. Respondeo falsum[d] vno modo dicitur largissime: ⁊ istud est omne quod nõ est verum: siue dolose dicatur siue sine dolo: ⁊ hoc modo sumunt dialectici. ⁊ probatur in. l. si is qui decenta. §. vtrum. s̃. de rebus dub. secundo modo dicitur falsum large omnis mutatio veritatis que in se habet dolum: vt in dicta auc. de instru. cau. ⁊ fide. circa princi. facit. l. nec exemplum. C. eodem. ⁊ hoc modo loquẽdo omnis ille qui committit dolum posset dici quod committeret falsum: sed hoc non est verum quantum ad accusationem de falso. Tertio modo dicitur falsum stricte: ⁊ tunc illud dicitur tantum falsum quod incidit in aliquod caput. l. cornel. de fal. casus est hic. vnde non puto quod pro quolibet dolo ⁊ qualibet deceptione quis incidat in falsum vt puniatur. l. cornel. de fal. vt in capitulis expressis in hoc tit. ⁊ puto † quod statuta que dicunt quod condemnatus p falsitate non admittatur ad officia ⁊ similia: intelligo de cõdemnato pro falsitate ex aliquo capitulo quod numeratur in hoc titu.

b ¶ Quinotari[f] Mo- tarius potest scribere instrumentũ contra se. ⁊ vide qõ not. Bar. in. l. filius. §. sequẽs. s̃. eo. ⁊ q̃d si in testõ. vide Bar. in. l. seru[f]. s̃. de test. ⁊ adde que no. voluit Bar. in. l. ex sñia. de testa. tu. et in. l. seru[f] cõmunis. s̃. de stipser.

☞ Andreas Pomate.

c ¶ Quid fit. adde Sali. in. l. nec exemplũ. C. e. ⁊ vide Jo. de Imol. in consilio ciuij. ad q̃d allegauit istũ tex. cũ dicto Bar to. ⁊ vide gl. in. c. ne quis arbitretur. xxij. q. ij. que melius loquitur. et vide gl. in. c. in memoriam. xix. dist. ⁊ in. l. nec exemplum. C. de fal.

¶ Rñdeo falsum. quid sit falsum adde Bar. in. d. l. nec exemplus. ⁊ Bal. in. §. vtrũ per illũ tex. dicit qõ large instrm simulatũ. dr falsus qõ ẽt intelligit pcedere in statutis. cui cõtrariũ sentit hic Bar. ⁊ an nõ solẽne ⁊ falsum equiparent̃. vide qõ not. Bal. in. l. nõ dubiũ. in. vij. opp. C. de test. ⁊ ille qui ẽt tibi falsum dicis. nõ dicit tibi inferre iniuriã: q̃ non intelligitur q̃ dicis ex pposito falsum ẽm Sali. in. l. de tutela. C. de in integ. rest. min. ⁊ adde qõ quis potest etiã mẽtiri sine dolo. ita dicunt moder. in. l. quid si fugitiuus. §. idem celsus. s̃. de edic. edic. vbi vide An.

ADDE Alex. consi. lxxiij. j. lib.

a ¶Secundo no.vtrū instigationes releuēt accusatoꝛē a pena qō no. p syndicis communitatis qui instigati denūtiāt. ⁊ no.glo.in.l.polla. de his qui. vt indig. ⁊istis oībus adde Bar.post gl.in.l.athletas. §.calumniatoꝛ.s.de in fami. vtrum autem si index inquirat ad denūtia. syndici faciat litē suam sicut si motu ꝓprio inquireret Bal. videtur velleq sic in.l.ij. §.si p̄ses s. de magi. comu. qō not. Iz contrariū videat expressein.l. ij.§.ifi publico.s.ō adulte. et dicit Cynus ibi q fama seu indicia releuēt iudicē q̄tumcunq; inducebit ꝓcedentem ⁊inquirentē vt ibi per eos in.xij.q. ⁊ dicit Bald. in.l.fi.in.ij.col.C.de ꝓba. q semiplena ꝓbatio releuat accusatoꝛē a calū. nisi reus contrariū plene ꝓbet. ⁊ dicit Bal.in.l.fi.in.ij.col.C.de testibus. q testes examinati extra iudiciū per syndicū super inquisitione sua ipsum excusat. allegat glo. quā reputat multū no.in.l.si ea. q.C. de his quibus vt indig. ibi in domo nō in iudicio. ⁊ de iudice p calūniā inquirente vide Bal.in.l.j.C. de re iu.

b ¶Eredi. Et no.bar. ī.l.j.ī ꝑn. ī fi.ij.co.j. ad turp.

c ¶Qui noīe. allegat ista.l.p Hui. de suz. q si aliqs fecerit notariū q̄ nō erat tenet oībus rogantibus eū de instrumētis ad interesse. facit. j. eo.l.eos. §. fi.C. de tab.l.gñali. ⁊.l.fi.C. de mag. que. Itē no. q nūti? curie citans aliquē falso sine mandato in dicis similiter ꝓnūt pena falsi criminaliꝛ ⁊ ciuliter ad interesse partis tenetur. vide Ly. Bal. ⁊ Sali. in.l.fin. C. de requi. reis. ⁊ qō nota. per moder. insti. de actioni. §. quadru. ⁊ adde qō in citatione debet apponere de cōmissione iudicis ⁊ sufficeret eius sigillum secundum Inno. in.c. q̄ñ. de p ba. vide Bar. ⁊ que ibi dixi. i.l.j. §. circa. s. de off. ꝑfec. vbis. dicit tñ Inn. in.d.c. quoniam contra. in ver. citat. q si de relatione nuntij publice appareat sufficit. Iz non appareat de cōmissione. ⁊ qō requirat commissio iudicis tenere videtur Bar. ⁊ Jac. de are. in.l.cū clericus. C. de episco. ⁊ cleri.

☞In crimine falsi licet desistere ante sententiam. 2

Mandans ⁊ faciens quod possint in eodem libello accusari. 3

Instigatio nō releuat accusatoꝛem a pena nisi accusaret ex necessitate officij vel fuisse facta a personis quibus verisimiliter deberet credi. 3

Syndici cōmunitatis denuntiantes maleficia ad alterius instigationem quando excusantur. 4

Judex in sententia qua reū absoluit potest accusatoꝛem condemnare stante stanto q non probans accusationem condemnetur. 4

Thaletus. In crimine falsi pōt quis libere desistere ante sniaz. ꝑm gl. Et in hac.l. ponit Dynus casum. quidā instituit duos in vndecim vncijs: filiā in vna: Athaleto reliquit libertatē. Itē duas vncias: dandas ab illis heredibus: cetera sunt clara. ¶Opp.de.l.post legatū. §. an libertas. s.de his qui. vt indig. Sol. ibi tulit testimonium: hic vero dixit quedā verba scilicet se ꝓbaturū: qō 1

☞Nuntij facientes falsas relationes hac.l. puniuntur.

Actio in factum oritur ex publicis iudicijs.

Qui nomine. Mo. ⁊ cōtra nuntios faciētes falsas relationes ⁊ citationes falsas: puniū tur enim hac.l. ¶Scdo no. q ex iudicijs publicis oritur actio in factum ciuiliter vt hic. et l. nec quicq̄. §. ꝓ so.

Si quis patris. Mo. dō gl. q ꝓpter delictū patris auferē hereditas nepotiar. cōtra dicit. glo. s.de senato. l. emancipatū. in fi. ⁊ s.de in ius voc. l. adoptiuū. in fi. gl. non sol. Sol. vt no. s. de iure patro. l. diui. ⁊ per Dy. in c. non debet aliquis. de reg. iur. lib. vj.

☞Dicta vnius testis in vna causa q faciūt fidē contra eundē testem testificantem in alia causa.

Ultimo dicto testis facto cum tormentis statur. et numero. 4.

Testis pōt se inēotinenti corrigere si iustā causaz correctionis alleget ⁊ hoc iudici videatur.

Qñ testis variat in dictis an stet primo vel scdo.

Testimonia falsa que dicantur. que varia ⁊ que diuersa.

Testis nō dicit varius qñ variat circa aliquas demonstrationes vt circa ꝓnomē vel agnomē: secus si variat circa locū vel tps contractus vel delicti.

Testis productus ⁊ examinat? in vna cā si in alia cā super eodē articulo examinat: ⁊ dicat; dico put dixi in alia cā an valeat. q sit arbitrariū iudici.

Cōsilium ꝓ teste qui primo examinatus iterum examinat. vt ꝓbat sibi prius testificata exhiberi.

Primum

1 ¶Eos qui. Habes argu. ex hoc tex. q tabellio faciens diuersa signa in diuersis instrumentis Iz dicat se ignoꝛanter fecisse punitur pena falsi: quod no. ⁊ ita Bal.in.l.comparari. in pe.col.C. de fid. instru. an autem signū sit de solēnitate. vide Bar. to. ī ꝓoe.

ffoꝛ. ⁊ ad 7 ꝓdicta vi? de Bart. in.l.ad testium. §. si quis testibus. s. de testi. ⁊ qō 8 s. no. ō no tario mutante ⁊ vtē te diuersis signis. tenuit Bal. a post Jac. bu. in pe. C. in. iij. co. ⁊ Guil. de cug. in d.l. cōparatio. ⁊ adde que not. Inno. in.l. si ita stipulatus. §. chrysogonus. de v. obli. q licet notario mutare signum alteri? notarij dummodo nō fiat ī fraudez tenuit Bal. in.l. j. C. q̄ res vendi non pot. Item adde q si inter duos mercatoꝛes est cō a tentio de signo q qui agit lite pendente non potest vti tali signo. Bal.in.l.j.C.ne lice.po.

¶Ex oppositio. ⁊ ad materiaz huius.l. adde oīno b Ange. in consi. cclxxij. quod incipit quedā domina Margarita. ⁊ in cōsi. clxxxix. ⁊ adde abb. in.c. literis. per illū tex. de ꝓba. ⁊ ibi gl. ⁊ vide Bar. in.l. qui p salutē. in fi. de iureiuran. ⁊ in auc. at qui semel. de ꝓba. ⁊ adde q Bal. per istam.l. in.c.j. §. si enim domino. quid sit inuesti. dicit q Iz testis c extra iudicium vel coram iudice dicat se nō interfuisse tamen in iudicio debeat cogi ad respondendum veritatem ⁊ statur illi responsioni: licz Bar. notet ꝓtrariū in hac.l. eos. ⁊ male ꝑm eū. ⁊ Bar. cōsuluit. Bal. in quodam suo ꝓsilio paruo allegādo glo. in.d.c. causam q. ⁊ tex. in.d.c.j. quid sit inuest, ⁊ incipit eū in xpi noīe amē; Iz assessoꝛes post d

Primum dictum testis etiam non publicatum oz testi qui secūdo examinatur eo requirente exhiberi. 1

Cōsiliū ꝓ teste q in scdo testimonio dicat ꝓut sibi videtur modo. ⁊ si apparuerit aliter dixisse in alia causa ex nunc corrigit ⁊c. b

Consilium quādo testis dicit extra iudicium scio hoc tantuz ⁊ nō plus quod scribaē ei? dictū coꝛā testib?.

Diuersitas inter vnum testem ⁊ alīū reducitur ad concordiā: secus vni? et eiusdem.

Dos qui. a Hec lex ꝓ diuiditur in tres partes. prima loq̄tur de eo qui dixit varia ⁊ c diuersa testimonia eodē tpe ⁊ coꝛā eodē iudice ⁊ in eadē causa: scda loquit de eo cuius testimoniū variat ab eo qd̄ alīs dixit extra iudiciū. ter 3 tia de eo cuius testimoniū suum variat ab alio eius testimonio qd̄ alīs dixit in alio iudicio. secūda ibi ⁊ eū qui contra signum. tertia ibi de imprudentia eius. ¶Opp. q tertiū responsum sit superfluum cum dicat idē qō in primo. glo. vult dicere q in primo rūdeo dixit testimonia varia ⁊ diuersa ꝑ eadē parte super diuersis articulis: sed in tertio respōdeo dixit varia ⁊ diuersa testimonia ꝑ diuersis partibus: scilicet ꝑ actore ⁊ reo: in eadē tamē instantia. vel dic vt dixi diuidēdo. scz q prin. l. loquit qñ qñ dixit varia testimonia ⁊ diuersa in eadē cā inter easdē personas; sed tertiū rūsum loquitur qñ d

Bar. sicut ceci credāt plus sibi q̄ glo. ⁊ veritati. ⁊ adde Pe. de ancha. in cle. testibus. de testi. ⁊ Ant. de bu. in.c. cum in tua. eo. tit. ⁊ an examinationes facte in vno iudicio faciāt fidē in alio: vide Bar. hic. ⁊ glo. ordi. in.c. causam q̄. de testi. firmat do. Ant. in.c. veniēs. eti. in glo. Pe. ⁊ Dos. ⁊ Alodoer. in.d.c. causam que. ⁊ possit bal. in.l.j. in prin. ff. si mens. fal. mo. dixe. ⁊ in.l. certi conditio. in prin. ff. si cer. pet. et in.l.ij. C. de fru. ⁊ li. expē. facit quod idez Bal. no. i.l. iij. C. de sen tē. que si ne cer. quāti. ⁊ qō no. ī.l. de quare. §. si. et ibi per gl. ff. de iudi.

¶Addo q cōsi. Bal. est mihi. cccclxv. ij. lib; incipunctus. ⁊ Ange. posi. cccvij.

Andreas Pomate.

¶Eos qui. Jsta.l. que loquit in testib? Iz locum in notario variāte notā instrumēti. ita Alex. cōsi. lxxxix. vol. iij. col. ij.

¶Faciūt fidē. Singularis limitatio ad id q̄ oꝛ q̄ acta facta in vna cā nō faciūt fidem in alia. ⁊ vide tex. in.c. ꝓ inquisitionē. ex de elec. ⁊ facit ad hoc.l. si per lusoꝛio. §. j. de appel. adde Ant. de but. in.c. cū in tua. de testi. ⁊ in simili Fede. in ꝓclu. cclviij. inci. iure. Alex.

¶Item opp. Vide Inno. in.c. ꝓterea. de testi. cogen. ⁊ Bal. i.l. edita. i. xxxij. co. C. de eden. ōt q testis ⁊ ēt pars pōt erroꝛē suū icōtinēti revocare ēt circa ꝓbationē erroꝛis. ⁊ istis adō no. Bal. ī auq̄ semel. ī iij. co. C. de ꝓba. ī ꝑ. seq̄t mō. vi. ⁊ qñ testis locut? est cū aliq̄ partiū nō oꝛ icōtinēti corrigere Iz gl. b alleg. ī. §. illō. de testi. ⁊ i.d.c. ꝓterea:

¶Ꝓ declaratione. ⁊ intellige quando variat in

negotio principali: secus si in quibusdam circumstantijs. ita dicit Spec. in tit. de teste. §. j. ¶ Bal. in l. his verbis. de here. instī. Idem cū primo deponit de credulitate. secundo de veritate statur sequenti. ita Bar. in. l. quidā. §. si quis. de dā. infec. ¶ Bald. in l. de tutela. de in in test. re. A: ¶ Ex opposito qñ testis variat. cui dicto stand fit: ¶ an possit variare. vide quod no. Bar. in. l. quicquid. a. astringende. in fi. de verb. obli. ¶ Bald. in l. si postulauerit. §. j. pen. §. de adul. ¶ vīo. aīno q̄ no. dixit Bar. to. in. l. q̄dam. §. si quis stipulatus. ¶ qō ibi dixi de dā. infec.

sic: qñcq̄ testis variat in eadē causa ¶ inter easdem personas: ¶ tūc aut b secundum dictum est cum tormentis: ¶ statur scō: aut sine tormētis: ¶ statur scō: aut sine tormētis: ¶ tunc aut dicit hoc animo se corrigendi: aut nō vt patet ex predictis. qñcq̄ testis variat in iudicio ab eo quod dixit extra iudiciū: ¶ tūc aut c primo testificatus est in iudicio: secundo dicit cōtrariū extra iudiciū: ¶ tūc stat primo dicto: vt. l. generaliter. C. de non nu. pecu. ¶ . c. sicut. extra de testi. aut primo dixit extra iudiciū: postea p̄ñ dixit in iudicio: ¶ tūc punit vt falsarius vt. hic in secundo responso: aut profert varia testimonia ¶ diuersa ¶ inter diuersos: ¶ tunc punit vt falsarius vt hac. l. in. iij. respon. ¶ ita intelligatis. ¶ Quero † que dicant testimonia diuersa. quidā dicūt. i. falsa. vel dic. i. varia: vel id est aduersa. ita dicit glo. Pro huiusmodi declaratiōe debes scire q̄ falsa testimonia 6 dicunt qñ contra veritatē quis dicit falsum dolose. Varia testimonia sunt qñ vnū dicit in vno articulo: in alio articulo aliud dicit. De his duobus ponit in. d. l. qui falso. ¶ in d.

Et dic q̄ testis vacillās punitur de falso: vt est gl. iij. q. iij. c. qui falsas. facit. l. qui falsa. §. de testi. ¶ qō ibi dixit gl. ¶ vide Bar. hic qñ in diuersis causis. vide Bal. in. l. gesta. C. de re iud. Et adde qō dicit Bal. in. l. iij. C. de adul. q̄si testis dicit vnum p̄mo aliud scō: stat dicto p̄mo. Sed in. l. gesta. de re iud. dicit q̄ si testis deponit sine iuramēto postea cum iuramento stat dicto iurato. ¶ adde quod not. Bar. in. l. qui per salutē. §. de iuiur. ¶ adde qō dicit Bal. not. in. l. presbyteri. in p̄in. C. de epis. ¶ cleri. q̄ testis nō potest corrigere dictum suum nisi corrigat. anteq̄ alloquat partī vel ante aperturā pcessus p̄m Inno. de accu. c. cū dilecti. ¶ vide qō. no. Bart. in. l. imperator. §. de statu ho.

¶ Adde de teste q̄ primo dicit credere. scō affirmat Ange. consi. cclxxiij. ¶ qñ testes dicant vacillātes in substātia per Bal. consi. ccccxxj. iij. li. ¶ eo. li. qñ dicant varij p̄ij. p̄si. lxxxv. ¶ qō stet dicto testis scō iurato nō p̄mo tenuit cōsilio alleg. in alia apostil. ccccl xv. ¶ vide de p̄dictis. Ro. p̄si. ccccccv.

a ¶ Postea contrariū. de hoc mēbro vide Bal. in. l. nullū pemi?. C. de test. ¶ in. c. quid sit inuesti. vbi dicit de hoc esse casus singularē. sed etiā est casus in ti. de notis feu. c. j. §. notādo. ¶ cū opi. Bal. hic etiā tenet ipsemet Bart. in. l. si quis in graui. §. si quis moriens. ad fille. contrarium tenuit Bal. in. l. gesta. de re iudi. ¶ in. l. nullū. C. de testi. vide Sali. in. l. si qs decurio. C. de fal. nisi dicas saluando Bar. q̄ ista cōfessio extra iudicialis fuit legitime recepta. Alex. Adde q̄ vbi vnū deposuisset in iudicio inualido: aliud in valido: valet qō dixit inualido: vt est glos. in. c. c. cū causam inter archiepīz. de test. et Spe. in ti. de teste. §. j. ver. quid si ptrari?. ☞ Andreas Pomate.

tellige q̄ fit ista varietas circa īpm negotiū[b] principale vel circa circūstantias ipsi? negotij principalis. nā si ista varietas esset circa aliquas demonstrationes: vt circa pronomen vel agnomen vnius ex partibus: vel circa locum originis vni? ex partibus: non diceturc propter hoc variare testis. ar. l. his verbis. in fi. §. de here. isti. ¶ . l. pe. de reb. du. Sed tūc diceretur varius qñ variaret circa locū cōtractus: vel etiā circa tēpus b ¶ Ipsum negotiuz. vide etiaz Barb. cō si. lxx. col. xj. ad fi. et se. vol. ij. ¶ Alex. liij. col. fi. vol. j. ¶ in fiñ. lxx. co. iij. eo. vol. j. ¶ lxxviij. co. ij. ad finē. volu. j. et xciij. colū. fi. eo vol. j. ¶. lxxviij. col. ij. et

d̄ct?. vel delicti. ad qō facit qō no. C. de testi. l. testiū. ¶ . l. ob carmen. in fi. §. de testi. Aduersa ¶ contraria dicuntur dicere illi qui dicunt incompassibilia: vt puta in vno articulo dixit vnum in alio articulo dixit aliud qō est impossibile cōcurrere cum primo. facit ad hoc quod no. p Inno. extra de testi. cog. c. preterea. in fi. et in spec. de testi. §. j. ver. item quod est varius. ¶ ver. itez qō aliquid. ¶ Quero † pro declaratione testis deposuit semel super vno articulo: producit iterū in alia causa super eodem articulo: vtrū sibi sufficiat dicere: dico me tñ scire q̄ 7 tum dixi in alia causa: an valeat d

Anch. lxv. i. ij. col. ¶ Jaſ. in. l. ij. col. pe. de bo. pos. p̄m tab. ¶ in. l. neq̄ natales. col. vj. in ver. iiij. limita. C. vñ legit. ¶ Bal. in. l. q̄ testiū. de testi. ¶ vide Alex. cōsi. clxxiij. col. ij. vbi dicit q̄ testes dicunt contestes qñ concordāt in eundem finem rei.

¶ Non dicet. Mo. adde glo. in. c. dudū. ver. substātia. de conuer. coniug. ¶ in. c. cū ecclesia. in ver. vacillasse. ¶ ibi limitat do. Anto. de cau. pos. ¶ plene in. c. nihil. de ver. sig. no. Bald. in. l. j. in pe. col. C. de testa. ¶ in. l. q̄ sniaz. C. de penis. cū pcor. ibi assignatis. ¶ scripsi. als post Bar. ī. l. ob cāz. §. fi. §. de testi. ¶ ōt no. d. Ant. i. c. ij. ī fi. ō regula. q̄ iz testes ī aliq̄ modico p̄dicāt nō p̄ p̄ dicūt varij p id quod ibi no. gl. ij. ¶ vide ex plū ¶ tene mēti. ¶ p̄dictis ad de Bal. in. c. j. §. si aūt dño sup. i. ij. reminisci in ti. q̄d fit inesti. q̄ dixit no. q̄ q̄ nō reminiscit. mō pōt reminisci cras. ¶ hoc verbū est multum no. in depositionib? testiū qui in vna cā dixerūt se non recordari. in alia deposuerūt super facto. qō no. ad de que dixi secundum Bal. in. l. quid tamen. §. si debitor. §. de arbi. et Bar. ¶ doc. in. l. qui bona. §. si quis. de dā. infec.

¶ An valeat. vide Bal. i. l. fi. C. ō test. facit qō no. Bar. i. l. j. §. si ceci. pet. ij. idē dico si esset autoritas ¶ iz q̄d si p̄ma examina: fuit nulla aliq̄ ō fectu postea testis iterū examiat? ōt: dico p̄ oīa vt dixi. §. i. j.

tale testimoniū. vel dixit dico qō dixi ī tali alia cā. Breuiter hūc punctū nō reperio tactū: iz puto q̄ sit in arbitrio iudicis admittere istā testificationē si vult: sicut alias si testator testm̄ qō ante fecerat invalidū pōt cōfirmare sine aliqua expressione verborum contentorum in primo testō vt. l. j. §. sed si filiusfa. §. de lega. iij. ¶ . l. q̄dā ex liberis. §. testō. §. de bonō. posses. p̄m tab. ¶ . l. querebat. de testa. mil. 3 iz si iudex nollet tale testimoniū admittere: quod potest si vult: vt videat ipse qua trepidatione et qua constantia loquat: vt. l. de minore. §. tormenta. j. de questioni. tūc do istud cōsilium testi. q̄ ipse petat illas testificationes sibi prius exhiberi vt deducenda veritate possit informari. arg. l. cū si exhibuisset. §. de publi. ¶ quod ibi dixi. Sed quid † si 4 testimoniū qō primo dixerat nō erat adhuc publicatū. Respon. hoc nō obstāte potest ipsi testi ostēdiq̄ quātū ad ipsum testē eius testimonium non est secretū sed semper fuit publicū: sicut dicimus de iudice requirente: vt in. c. cū clamor. extra de testi. ¶ dixi in. l. ij. §. si publico. §. de adul. consulo tñ semper testi q̄ in secūdo testimonio verba ista apponat: qō ipse dicit. put sibi videt modo: ¶ si apparuerit aliter dixisse in alia causa ex nunc corrigit hoc dictum secundum: ¶ reducit ad dictum primū cū illo tempore melius recordaretur. ¶ Ultimo 5 † no. a bonum consilium ex hac. l. ij. responso. qñ a habes testem qui dicit extra iudicū ego scio hoc tñ: ¶ nō plus: facias scribi dictū eius. vel facias dici coram testibus: quia si aliud diceret in iudicio puniretur de falso: tamen hoies cauti qui dubitāt 2 ne producantur in testes: si interrogātur respondent. quando ero in iudicio dicam id quod mihi videbitur. ¶ bene dicunt ne postea incidant in falsum. ¶ Item scias † quod illud quod dicit text. 9 qui diuersa inter se testimonia ¶c. nō intelligatis de diuersitate testimonij inter vnum testem ¶ alīū: quia diuersitas reducitur ad concordantiam vel stabitur dignioribus. vt. l. ob carmē. §. de testi. in fi. sed intellige q̄ testimonia vnius ¶ eiusdem testis erant inter se diuersa ¶ varia. tunc enim habet locum hec. l.

b **Qui se pro milite.** [b] Mo. contra leū b qui se appellat doctorem cum non sit doctor.

a ☞ Si debitor dicat fundū nemini obligatum ¶ b si appareret cōtrarium q̄ liberaret an incidat in falsum. si apparet obligatum.

Sja debitore. Glo. ponit exemplū plurib? modis: ¶ vltimum magis placet: sed pōt esse vtrūq̄ bonū. ¶ Quero † quid si dixit fundum nemini obligatum esse: et si apparet cōtrariū. p̄misit eum liberare. modo apparet cō- 1 trarium. tenetur ne de crimine falsi? certe non puto si luat ante sententiā. alias secus. arg. C. de crimi. sitel. l. j. ¶ . C. rem alie. ge. l. j.

b ☞ Producens falsaz accusationem cōtra Titiuz quando possit ¶ Titio accusari de falso vel de calumnia.

2 Qui dedit schedulā falsam notario vt poneret in actis. stante ista consuetudine: ¶ eius vigore ſniam c

examinatione vtrum hec. ij. exami. laboret eodem morbo quo prima. Bar. nō. determinat in. l. legata mutiliter. de le. j. ¶ ad Bar. hic adde Bal. in. l. iusiu. C. de test. in. j. col. ¶ cū Bar. hic simplr trāsit Pe. de anch. in cle. testibus. ad fi. de testi. ¶ Bal. in. l. gesta. in j. als. iiij. col. de re iudi. opi. Bar. videtur vera p l. theopōpus. et qō ibi Barr. de do. ple. vide Flo. in. l. j. §. de test. ¶ adde Bal. in. l. nullū. C. de testi. ¶ in. c. j. §. no. de no. feu. ¶ ad Bar. hic adde Paul. de cāst. in consi. ccvj. incip. in christi noie amen. super primo dubio. Dicendum est q̄ cū diuersitas. in ij. dubio. ¶ Ex opposito adde q̄ contrarietas testis extra iudicium ¶ in iudicio detrahit fidei. c. per tuas. de proba. ¶ eo. ti. c. sicut. ¶ de presumpc. literas. ¶ de testi. c. cū cām. vbi gl. ¶ in. c. veniēs. ¶ vide do. Anto. in. c. cum in tua. de testi. ¶ ō Bar. est glo. in. l. ij. §. fabino. de testi. ¶ glo. in. d. c. pertuas. inver. adulteri. ¶ Spe. ¶ Jo. an. in ti. de teste. §. ij. quid si idem testis. ¶ in. §. opp. ver. quid si prima depositio. ¶ Ange. hic. ¶ Jo. an. in mer. in. c. nō est in. vj. ¶ Flo. in. l. qui falsa. de testi.

¶ Ultimo nō adde q̄ hoc etiā sequit Pe. de anch. in cle. testibus. ad fi. pro quo facit glo. in. l. fulcimus. §. quid fit latitare. ¶ ex qui. cau. in pos. ea. q̄ vult cōtrariū pbari extra iudiciū. sed cōtrariū voluit sub dubio forte glo. in. c. cū cām. de test. Itez scias q̄ dictum vnius testis varij nunq̄ reducitur ad concordiam sed semper punitur qō singu. no. Jn contrarium tamen no. Bar. in. l. j. in p̄ncip. §. de ope. no. nuntia. ¶ vide Jmol. in. l. inter stichum. in p̄in. de verbo. obli. ¶ Ex opposito q̄ mirabile dictum est. oppositum tenuit Bal. in. l. nullum. C. de testi. ¶ cano. in. c. cum causam. de testi. A. ☞ Andre. Poma. ¶ Qui se pro. vide Feli. in. c. iij. loco. col. j. de proba. ¶ Alexan. pulchre. vbi declarat consi. suo. v. volu. iij. col. ij.

¶ Qui se pro milite. Mot. ex hoc. §. q̄ appellans se doctorem cum non sit punitur pena falsi. quod intellige esse verum si doctorem se appellat ¶ aliquem actum facit doctori congruentem: secus si simpliciter se doctorem appellat. l. si quis. als q̄ si quis. C. de aquedu. lib. xj. ¶ ita limita hunc. §. ¶ l. qui sub pretextu. C. de sacrosanc. eccle. quia non punietur pena falsi sed extraordi. adde Bar. in. l. reddatur. de profes. ¶ medi. li. x. ¶ quod no. Bar. als Bal. in. d. l. q̄ sub p̄textu. ¶ l. data opa. i. xxij. col. ¶ ibi oīno vide. C. q̄ acc. Sz q̄d de eo q̄ abbreuiat nomē alterius ¶ ponit suū. vide Bar. j. ad muni. li. Titio. ¶ no. vide tex. ¶ ibi gl. ¶ Bar. in. l. vj. §. ad. l. iul. maie. ¶ adde q̄ q̄s non est habēdus p doctore iz recepit insignia si alia nō interuenerūt. ita vide in. l. sed si hac. §. patronū. §. de inius vocando.

¶ Certe non puto. Adde q̄ habentur in. l. si credi-

tor.ſ.eo.

a ¶Si quis obrepſerit. De intellectu huius.l.vide no.in.l.preſcriptione.C.ſi cõtra ius vel vtil. pub. ⁊ extra de reſcrip. ſuper literis. ⁊ limita hanc.l. ꝓcedere circa deciſiua. ſecus circa narratiua ⁊ accidentalia

ſm Bal. ſ not.in.l. ſi vt propo/nis. la.ſ. C.quomodo ⁊ quando iudex. ⁊ vide omnino in.l. ſi legib⁹ C.ſi contra ius vel vtil. publi bcam.

✠Andre. Pomate:

a ¶Si quis obrepſerit.ad iſtã l. pro declaratiõ vide Fel. in.c.nulli. §.ſ. colũ: iij. in vſi. poſſet ẽr. de reſcri. ⁊ ibi apoſtil.ad Pa nor. colũ. iij. incip.l. ſi quis obrepſerit.⁊ in.c.ſi.eo. ⁊ ti.incipiẽ. abutẽtes.

Judex cauſarum ciuilium an poſſit de delictis cõram ſe commiſſis inquerere.remiſſiue. c

SI quis obrepſerit.[a] Dicit hic ſi quis obrepſerit preſidi nihil agit. Contra imo ſmia valet ſed ope reſtitutionis reſcindit: vt.l. diuus. ſ. de re iudi. Solu. vt ibi dixi ⁊ not. in.l.ſi pretor. §.marcellus.ſ. de iudi. ¶Quero † aliquis[b] produxit falſam accuſationem. vtrum ex hoc poſſit accuſari.l.cor. de fal. quidam doc. dicũt ꝙ nõ: ſed debet accuſari tanq̃ calũniator: vt.ſ.ad turpil.l.ſ. §.ſ.glo. videt dicere cõtrariũ.ſ. de calũ.l.ſ. circa principium. ⁊.ſ. de cõcuſſi.l.ij. ⁊ pro gloſſa videtur caſus hic in fi. Breuiter puto qõ diuerſus eſt modus accuſandi. nam in accuſatione tua tu potes concludere ꝙ accuſaui te calũnioſe de falſo crimine: ⁊ nõ ỽo: qõ nõ ꝓbaui: ⁊ tunc eſt pena calũnie: que eſt ex.l.remia. vt.l.ſ. §.ſ.ſ. ad turpil. nõ eſt proprie l.cor. de fal. ita loquuntur p̃dicti doc. ſz ſi vellẽ accuſare te ꝙ tu porexiſti falſam accuſationem contra me: ꝓpter quã obtinuiſti a pretore me citari: ⁊ cõtra me ꝓcedi feciſti: ⁊ ſic ꝙ obrepſi ẽ a pretore impetraſti: tunc eſt pena falſi. caſus eſt hic.

¶Scõo † quero de.q. quã habui de facto. pone ꝙ conſuetudo eſt in partibus quibuſdã ꝙ partes dant

b ¶Quero aliqs. Et ad hanc.l. adde que habes in.l. diuus. in prin. ſ. de re iudi. ¶Ex oppoſito ſi q̃s ꝓduxit falſam accuſationẽ an poſſit accuſari ex.l. corne. de falſis. adde Bal. no. in.l.ſ. ad ſi. in ver. vlti. querit. C. qui accuſ. quid ſi accuſatio nõ eſt falſa ſed illicita dic ꝙ non punitur de falſo ſm Bal. in.l.ij. in pe. col. C. qui accu. ⁊ adde ꝙ ſi quis ſolitus eſt facere falſas accuſatiões punitur etiã in lingua ſm Bal. in.l. qui data opera. xxij. colũ. C. qui accuſa. Sed contra Bar. hic tenet Bal. no. in.l. quicũq̃. in vlti. colũ. C. de ſer. fugi. ſed quid in obrepiente pretori in ciuilibus ⁊ ꝓducente petitionem per calumniã an poſſit criminaliter puniri. vide Bal. in.l. ſi tibi. C. de liber. cauſa. ⁊ quod ibi dixi. quid autem ſi quis iniuſte accuſauit. ⁊ ſup accuſatione lata eſt ſententia iniuſta ⁊ condemnatus eſt occiſus. an accuſatus puniatur vide Pe. de anch. in.c. accuſati. de accu. ⁊ q̃d in teſte. vide.c. ſi cut. de te-

c ¶Quedã pars. Si pars dat ſchedulã falſam notario ſchedulã: qualiter ipſe debeat mittere in actis: vt eſt Florentie ⁊ Tuderti. quedam pars dedit notario quãdã ſchedulã cõtinentẽ falſum: ⁊ notarius credẽs bona fide fic fuiſſe: in actis publicis illam ſchedulã ſcripſit: ex hoc pars obtinuit ſmiam pro ſe: an ex hoc poſſit puniri de falſo. Aduerte aut accuſatur iſte talis de falſo: hoc eſt qõ fieri fecit falſum inſtrm: ⁊ hoc non eſt verũ. nã cũ notarius qui ſcripſit nõ fuiſſet in dolo: nõ fecit falſuz inſtrumentũ: ergo nec ego feci fieri. vt.l. ſi is q̃. §. ſi tu Titiũ. ſ. de fur. aut tu vis eũ accuſare eo qõ obrepſerit p̃tori: ⁊ per obreptionẽ habuit ſmiaz ꝓ ſe. ⁊ tunc de falſo punietur. caſus eſt hic. ⁊ eſt falſuz: tũ qz obrepſerit p̃tori: tũ etiam ex eo qõ falſam ſcripturã porexerit notario vt eã regiſtraret ⁊ ſcriberet inter veras: vt extra eo. ti. c. lz ad regimen. ver. illos quoq̃. Sed ꝓtra hoc videt tex. C. plus va. qõ agi. l. ſi. Sol. ego fateor ꝙ illa ſchedula quã quis dedit notario eſt falſa: ſed ꝙ inſtrumẽtũ qõ ſcripſit notari⁹ bona fide fit falſuz: hoc nõ eſt verũ: ⁊ de hoc q̃rimus: ⁊ ideo iſtud qõ in.d.l.ſi. ponit falſum alibi dicitur qõ eſt q̃dam deceptio: vt.l.ij. C. de re. alie. nõ alie. Iſta fũt vtilia ſcire: quia in ſtatuto ciuitatis Tuderti in qua ciuitate fuit iſta contentio continetur: ꝙ ſi quis fecerit fieri falſum inſtrumentũ punia-

tur magna quãtitate: pro alijs falſitatibus puniaꝫ a quantitate minori. aliud ergo eſt ſi accuſaretur de obreptione falſi. aliud ſi accuſareꝫ ꝙ fecit fieri falſum inſtrumentũ vt dixi. ¶Quero † cum[a] pars dic- 3
taret quedã acta notario: ſcienter ⁊ doloſe omiſit facere ſcribi quedã neceſſaria: ⁊ notari⁹ bona fide ſcripſit inſtrm: quero vtrũ iſte teneaꝫ qui fecerit fieri falſum inſtrm. hãc. q. ⁊ ſuperio. ẽ habui de facto: videtur ꝙ nõ: qz notarius nõ eſt in dolo: vt.ſ. dixi. Prium eſt veritas. nam ea que.ſ. dixi habent locũ in faciẽte plus vel aliter ſcribi q̃ fit. vnde ſcriptura principalis fit a notario: meritõ ſi ipſe nõ facit falſum: ille qui facit fieri ſcripturam non facit fieri falſum: vt. d. §. ſi tu titiũ. ſed queſtio noſtra loquitur in omittẽte qui actus omittendi principaliter radicaꝫ in ipſo dictante. ⁊ ideo ipſe dicit facere omitti: propter qõ inſtrm eſt falſum: hoc eſt non cõtinet totum verum: ⁊ ideo cũ eſt in eius perſona hoc radicatum principaliter: eius tantum perſona inſpicit: ⁊ ipſe punietur non notarius. ar. g. ad hoc. l. preſbyteri. C. de epi. ⁊ cleri. facit. l. ea que cõmendandi. ſ. de cõtrahẽ. emptio.

b ¶Quero vtrũ[b] iudex† ex officio ſuo poterit pu- 4
nire iſtũ qui per obreptionẽ aliquid impetrauit. hic videt tex. ꝙ non: hic in fi. ibi ſi accuſat⁹ fuerit ꝛc. et etiã in prin. ibi ſi accuſatus. ⁊ ſic ita demum poterit puniri ſi fuerit accuſatus. In contrarium facit. l. ij. §. ſi publico. ſ. de adul. ⁊ regula quã dedi ibi: qz de delictis factis cozã iudice ipſe põt inquirere: ⁊ hoc puto verũ. Circa quod debes ſcire ꝙ quandoq̃ delictũ fit cozã iudice in offenſam iudicis: nõ in actu iudiciario: vt puta ſi dicit ſibi vere cũ dia: ſi pcutit ipſe: vel eius familia iſte nõ eſt actus iudiciarius: tunc an poſſit ipſe iudex ꝓcedere ex ſuo officio. vidiſtis in.l. lex cozne. circa prin. ſ. de iniur. q̃q; in actu iudiciario fit aliqua iniuria ſeu aliquod delictum cozam iudice vel a parte vel a notario vel a teſte vel ab aduocato: ⁊ tunc iudex

c ex ſuo officio poterit punire: vt.l.ſ. C. de calũ. ⁊ l. athaletus. ſ. eo. ⁊. l. falſi. §. ſ. ſ. eo. ad qõ bene facit qõ no. per Inno. extra de pen. c. vlti. ⁊ antepe.

5 ¶Sed † quero quid ſi tale delictũ fit cozam iudice cauſarum ciuilium: vtrum ipſe poterit de hoc punire. vel debet ad iudicem maleficiozum remit- b
tere: videbitis ſtatim. ſ. eo. l. diuus.

d- ¶Lege cornelia.[d] Intelligatis in eo qui fecit ſigillũ adulterinũ dolo malo: vt.l. nec exemplũ. C. eo. tit. ⁊ ideo aurifices qui faciunt ſigillum in quo imprimunt ſignum publicum: vel quod eſt autoritatis magne: tunc ſtatim illud ſignum exprimunt in cera ⁊ ponunt in charc
ta: ⁊ ommbus oſtendunt vt appareat ꝙ bona fide fecerunt. d

e ✠Producens falſa inſtrumenta ꝙ poſſit vſq; ad ſententiam de errore ſuo docere. e
Cautela vt producens inſtrumentum falſum interrogetur an velit vti dicto inſtrumento.

2 Interrogato an velit vti inſtro vel atteſtationibus iudex dat terminum ad reſpondendũ an velit vti.

3 Qui ꝓduxit falſum inſtrm vel falſas atteſtatiões ſi abſtinet ab vſu excuſat niſi ꝓcurauerit fieri fal-

¶Quero cum. Cum pars dictat notario acta et ſcienter omittat neceſſaria ⁊ notarius bona fide ſcripſit an puniatur de falſo. ⁊ qõ nõ puniaꝫ tex⁹ eſt notabilis ⁊ quod ibi dixi in.l. in fraudem. §. quoties. ff. de iure fiſci. ⁊ adde quod dixi poſt Batolum ſecundum Baldum in.l. ſi ex cauti. C. de non nume. pecu. et pro notario etiã facit: quia ſi non fuit in dolo nõ punit: vt ſ. eodem. l. diuus. et excuſatus eſt: qz credidit ſchedule. ar. g. l. ſi. ſ. eod. et vide qõ not. glo. in.l. nihil. ſ. de fica. et Bart. in.l. ſi is qui rem. §. ſi tu titium. de fur. et vide Angelum hic et dicit ſe tenere contra Bartolum: tamen in effectu videtur idem concludere quod Bartolus: et cum Bartolo hic tranſit Abbas ſicu. in. c. quozũdam. de his que fiunt a prela. ſine cõſenſu capi. ⁊ Bal. in. l. iubemus. ad ſi. C. de ſac. ſan. eccle.

¶Adde quod in notario requiritur dolus et potius preſumitur erroz quam dolus. vnde cõſuluit Baldus cum quidam notarius ſcripſiſſet actum in parlatorio monialium cum re vera illud non eſſet ſed tantum moniales ibi conuenerant quod non commiſit falſum. Item cum ſcripſiſſet preſentibus ſeptem monialibus cum re vera non eſſent niſi quatuoz. quod nec per hoc erat falſarius: quia antequam diſcederent tres monsiales poſt tractatum dixerunt notario ſcribatis nos ſumus contente de eo quod facier Abbatiſſa. vnde dicit Baldus quod per illa verba ficta in perſonam abbatiſſe dicuntur eſſe preſentes. vide eius conſilium extiij. iij. libro.

¶Quero vtrum. Utrum iudex ex officio ſuo poſſit cum qui obrepſerit punire ⁊ que ſint pene obrepientis iudicis: et an ſit pena falſi. vide in.l. ſi quis. ſ. de re. eorum. in.l. quicũq̃. ad ſi. C. de ſer. fugi. per Bald. et quis dicatur obripere vel ſurripere ꝛc. vide Bal. in.l. vnica. C. de nup. ex re. ꝛc. et ſ. l. ⁊ ſi legibus. C. ſi contra ius vel vti. publi. vbi omnino vide ad materiam obripientium ꝛc.

¶. C. de calũ. adde Bar. in.l. ij. §. ſi publico. ſ. ij. col. ſ. de adul. et vide in.l. prox. in fi. et Ange. hic.

¶Lege cornelia. adõ qõ no. Bar. ſ. e. ſ. l. lege cornelia.

¶Quero infra quãtũ tẽpus. põt vtẽs falſis inſtrumẽtis docere ſe erraſſe. vide in Spe. ſ. ti. de inſtru. edi. §. dicẽdũ reſtat. vſi. q̃d ſi actor. ⁊ an ꝓducens ſcripturã ꝓbatã poſſit de falſo de facto puniri ſicut ꝓducẽs publicã ꝛz Bal. ꝙ ſic ſ. l. ſi. in. ſ. eo. C. de fid. inſtru. facit qõ nota. Bar. ſ. l. ſ. ſ. pri. C. de iura. calũ. ⁊ an ꝓducẽs falſuz inſtrumẽtũ poſſit offi-

elo iudicis puniri.ꝛ quid de falso teste.vide Lyn. qõ sic in.l.vbi. C.eo.tit.ꝛ quot modis dicent acta falsa.vide glo.in.c.in memoriã.xxix.distin.ꝛ adde qõ fabricans falsum instrumentũ tenet pena falsi etiã si nõ vtatur eo:sed ille qui vtitur non nisi pertinaciter

vtatur ſm Lynũ vbi clarius in l. si falsos. C.de fal. vbi ẽt ꝓducẽs plures testes pecunia corruptos punit.ꝛ quando presumat ꝓducere falsos testes bona vel mala fide.vide Bald.in. l.fin. C.si minor si maiorem.ꝛ in.l.fin. C.si ex falsis instrumẽ.ꝛ multis modis cognoscitur de crimine falsi.iuxta no.in.l.si ex falsis. C.de fal.

ADDE de falsificante priuatam scripturã.Bal. cõsi.ccxxxj.ſ.lib.Paul.de cast.consi.clj.

a ☞Rñ.iudex.Cum Bar.idem tenet Lap.alle.sua. cxvij.alias.cxviij. q̃uis cõtrarũ teneat Spe.ꝛ male in fin.de instru.esti.§.nũc aliter.ver. sed pone.ꝛ vide Bar.in.l.ij.ſ.de eden.ꝛ vide Bal. in.l.j.ꝛ in l.si ex falsis. C.e.ꝛ in. l.si aduersarius. C.de fi.instru.ꝛ glo.ꝛ Bal.in.l.fi. C.de eden.

b ☞Andr. Poma. ☞Ultimo quero.vide Jas.in.l. ij.§.j.colũ.antepe.in fi.ꝛ duab? seq. ſ.de offi.ei? ꝛ Bal.in.l.fi. C.si ex fal.instru.vbi dicit. q̃ qui ꝓponit capitulum falsum ꝛ super eo inducit testes falsos potest de falso puniri absq; alia interrogatione.

c ☞And. Pom. ☞De testi.Vide ad hec late ꝛ pulchre Feli.in.c.preterea.col.j.de offi.dele.ꝛ Anch. consil.clxxij.in vlti.dubio.

d ☞Puto verũ. Adde qõ no.Bar.in.l.si quis obtulerit.circa fi.ſ.eo.et ibi de hoc per Ange.ꝛ vide per Jmo.in.c.dilect? filius.de iniur.ꝛ dã.da.ꝛ in c.ij.de fal.ꝛ qõ habet in.l.ij. C. eo.ꝛ videt dicere Bal.in.l.ij. C.vt lit.pẽ. q̃ vbi corã iudice ꝓducit quis instrumentũ penale absq; processu poterit puniri.ꝛ hic adde Ang.in.l.iij.C. de iudi. ☞Ex opp.ad materiã.l.nullã. C.de testa.intellige verũ in delegato ab inferiore a principe per glo.in cle. j.de offi.deleg.ꝛ ibi per moder. adde q̃ Abbas siculus in.c.j.extra de cri. fal.tenet contrariũ eius qõ hic tenet Bar. ꝛ quid si testis dixit falsum corã iudice corã quo partes litigabant per errorẽ vide an debeat puniri.vide Jo.an.in addi. Spec. in tit.de teste.§.j.ver. sed quid de delegato.

e ☞Jtẽ oppo.adde Bar. in.l.omnes ppli.in fin.ſ. de iust.ꝛ iu.ꝛ per do.Auto.ꝛ Jmo.in.c.j.de consti. do.Ant.q̃ ad decisionẽ causarũ futurarum potest allegari lex correcta si trãsiuerat in contractum nõ subiecti per not. per Jmo.de iudi.in.c.nouit. Jtem in argumẽtũ põt allegari etiã si nõ sit talis ius correctũ clausum in corpore iuris q̃ allegatur per habentem potestatem legis condende.xj. q.j.c.volumus.et.c.quicunq;.ꝛ per glo. in.c.fuerunt.vij.vi.ꝛ not.in.d.c.nouit.de iudi.in ver.quicunq;.adde Bal.in.ij.consti. C.in ver. cũcti.ꝛ ibi etiã quid de statuto correcto.ꝛ vide Bar.in.l.fi.

strumentum producitur protesteris ei: q̃ si ieptus tali instro: q̃ eũ accusabis de falso: tunc aut ipse desistet ab vsu:ꝛ illi instro nunq̃ adhibebitur fides:vt.l.si aduersarius. C.de fide instr. aut ipse nõ desistet:ꝛ tũc ipse punietur: vt.l.si falsos. C.e.ti.

☞Sed quero † quid si ille cui fit talis ꝓtestatio dicat:ego vtor isto instrumento quatenus apparet verũ:ꝛ si non apparet verũ ꝓfiteor me nõ vsurum. Rñdet iudex[a] debet statuere terminum ad deliberandũ an velit vti isto instrumento vel non: vt.l. Titia.ſ.de accu.ꝛ l.mãcipiorũ.de opt.leg.qõ dixi de instrumento idem dico de attestationibus: vt si post publicationẽ attestationum apparet q̃ testes falsa dixissent. tunc producens dicat se nolle vti illis attestationibus.ꝛ penam falsi euitabit. cum pro solo vsu tenebitur pena falsi: vt hic.ꝛ l.si falsos. C.eodem. Jstud† qõ dixi qõ si abstinet ab vsu excusat a pena:est verum:nisi procurauerit vt dicerent falsum.vt.l.si falsos. C.e. ☞Ultimo quero[b] vtrũ† quilibet iudex corã quo fit talis falsitas possit punire.tex.in.l.nullum. C.de testi.[c] videtur dicere q̃ sic.ibi:data cũctis iudicib? ꝛc. Jn õnib? videt tex.hic q̃ ille demũ possit de tali falsitate punire q̃ alias hz autoritatẽ puniendi:als debet remittere ad maiorẽ iudicem:vt hic.ꝛ hoc puto verum[d]:vt in auc.de testi.§.si vero ignoti.ibi et iudices si quidẽ ꝛc.facit quod no.per Jnno.ex de penis.c.penul.ꝛ antepenul.ꝛ melius in. c. dilectus. eo.titu.per eundem.

☞Allegans falsas leges punitur pena falsi.

Allegans apostillas alicuius doctoris q̃ nõ erant punitur pena falsi nisi publice in scholis diceret q̃ erant talis.

Allegare leges correctas quando quis possit.

Si quis. Mo.ex hac.l.† quod qui allegat falsas leges punitur pena falsi.facit. C.de iusti.codi. cõfir.§.falsi. ☞Quero quid est dictum nullo autore:Dicit glo.quoniam ista constitutio nũquaz fuit facta:vel est facta sed est correcta: ita dicit glo. ☞Mota hanc† .l.contra eos qui allegant apostillas et dicta tanq̃ aliquorum doctorũ q̃ nõ non sunt:et hoc q̃n nunq̃ habuerint ab aliquo.ſz si publice dicebatur in scholis q̃ erãt dicta talis docto.tunc talis allegans excusaretur. ☞Jtez oppo.[e] quod.ll.abrogatas† et correctas quis possit allegare ꝛ producere.vt in auc.vt cũ de app.cog. circa princi.Sol.aut quis vult allegare.ll. correctas ad decisiones causarum que habuerũt causaz de preterito scz tpe quo leges correcte vigebãt: ꝛ potest allegare vt ibi:aut ad decisionẽ causarũ futurarũ:ꝛ tunc aut vult eas in argumẽtũ inducere:tũc si quidẽ inserte sunt in corpore iuris potest fieri hoc:vt i.c.autoritate.extra de concessio. preben.li.vj. vbi papa allegat.ll. correctas in arg.aut nõ sunt in corpore iuris inserte:ꝛ tunc nõ lz assumere argumen.ex eis:vt.C.de lati.libe.tol.l.j.circa prin.ꝛ allegans tenet pena falsi:vt.d.§.falsi.C. de iustini.co.cõfir. Si ẽo quis vult allegare leges correctas ad decisionẽ causarũ:tũc tenet pena falsi vt hic.ꝛ hoc nota ẽ eos qui allegãt ꝛ ostẽdũt iudici statuta ꝛ reformationes correctas.

☞Ad legem

☞Ad legem iul.repetundarum. Rubrica.

1 ☞Actio ciuilis in factũ quod detur ex oĩbus publicis iudicijs.

2 Actio in factũ ex hoc titulo infra annum datur ad quadruplũ.post annũ in simplum.

3 Annus qui datur ad intentandam hanc actionem in factum contra officialem incipit a die finiti officij:et contra eius heredem a die quo incipit esse heres.

4 Actio ista quod detur in officialem nedum pro delicto commisso per ipsum:sed etiam pro acceptis per eius comites et socios quos exhibendo liberatur.

5 Actio ista qualiter detur contra heredem.

6 Officialis qui non potest conueniri nisi tempore syndicatus tamen ad domũ suã poterit perpetuo conueniri.

Datur Oppo.et vr q̃ ex publicis iudicijs nõ teneant heredes:vt.l.ex iudicio.ſ.de accusa. solu.fallit in ista.l.vt ibi not. ☞Jtẽ op.[b] ſ.eo.l.lex iul.§.hodie.Sol.ibi loquitur de pena quando agitur criminaliter.hic quãdo agitur ciuiliter.he due op.sunt i fi.gl. ☞Que
1 rit † glo.que est ista actio que dat in heredẽ.glo. dicit q̃ est actio in factũ.vel cõditio ex hac.l. Prima magis placet:quia ex oĩbus publicis iudicijs 6 actiones ciuiles in factum dantur: vt.l.qui noie.
2 ſ.ti.j.et.l.ne quicq̃.ſ.pro soc. ☞Sed q̃ro † ad q̃d datur ista actio.respon.infra annũ ad quadruplũ: post annum in simplum:vt.ſ.de calũ.l.j.et. C.eo. l.j. ☞Sed q̃ro cui applicatur.dic vt in glo. ☞Se
3 cundo† quero quando incipit currere iste annus. Rñdeo a tpe depositi officij:vt.l.pe.ſ. e. licet quidam aliter dicãt. Jn herede vero incipit currere tẽpus a die quo heres esse ẽpit.vt hac.l. ☞Que
a ro[a] pro quibus† delictis detur ista actio. Respõ-
4 deo pro delicto cõmisso per ipsum officialẽ principalẽ.ꝛ pro delicto commisso per eius comites ꝛ socios:vt.ſ.l.proxi.ꝛ j.eo.l.in comites.ꝛ aduer b te q: pro eo quod acceperunt comites socij et familiares:non solum ipsi accipientes possunt cõueniri.vt.l.in comites.j.eo.sed etiam ipse officialis c principalis:vt.C.eo.l.j.tamen exhibendo illuz accipientem ipse debet liberari vt.l.cum si exhibuissent. ſ.de publica.et ibi dixi. ☞Ulterius quero
5 qualiter ista actio detur contra heredes.† Respõdeo triplex est opi.dicit gloss. nam quidam dicũt dari infra annum contra heredem si fuerit lit.contest.cum defuncto.ꝛ sic est speciale hic cum regulariter debet dari perpetuo:vt.l.j. C.ex delic.defun.ꝛ l.ex iudiciorum.in fi. ſ. de accu. Secunda opi.est quod heres tenetur insolidum infra annũ: si ad eum nihil peruenit:ꝛ secundum hoc erit hic speciale.quia regulariter in aliquo teneri non debet:vt.l.j. C.ne ex delic.defunc.ꝛ l.j.ſ. de priuadeli.vides ergo quod ist e due opinio.quasi sibi cõtradicunt adinuicez.quia in prima est speciale:vt mitius teneatur heres q̃ alias cõsueuerit ex alijs delictis: ſm aliam heres tenetur in plus q̃ alias cõsueuerit.Tertia est opi.Azo.qui dicit quod te

C.de fideicõ.li.al's i.l.j. C.de lati.li.tol.ꝛ dicebat Paul.de ca.i.d.ver.cũcti.post Bal.se ꝓfuisse.secus p illũ tex.per nouas statuta sublata nõ sint vetera exꝑsse ꝛ vnũ sit decisum in veteribus statutis q̃ nõ in nouis aliquo modo exꝑssum sit q̃ tũc prouisum ꝑvetera nõ intelligitur esse sublatum.ꝛ decidi põt secundũ vetera statuta.ꝛ ibi vide Bald. de iusti. cod. confir. in §. hic ergo i eternuz ꝛc.qõ no. et an possit allegari ad casus preteritos vel pendẽtes esset videndũ qõ no. Bar.in.l. oẽs populi.in. v.q. principali. ꝛ.l.leges et constitu. C.õ legi. vbi doc.

netur heres infra annũ et de eo q̃d peruenit ad eum: et sic erit speciale cũ deberet teneri perpetuo.ꝛ istud est tolerabili?. ẽt gl.ista opi. Azo. vt puto dz generaliter intelligi vt teneat infra annũ de eo q̃d puenit ꝛ de eo q̃d nõ puenit:ꝛ sicut est speciale ꝺ eũ vt teneat de eo q̃d nõ peruenit.ita est speciale ꝑ eo vt de eo q̃d puenit teneat tm infra annũ:nõ post. hoc satis mihi placet. ☞Ad istã ergo lectu. Azo.ꝛ ad opi. Bug. op.ꝺz hoc seq̃rent ista incouenientia q̃ tenet in longius tps heres q̃ defunct?.vt in gl.solu.gl.ꝛ cõcedit oppo. ☞Ulteri? opp.[b] C. vt oẽs iudic.tam ciui. q̃ mili.l.j. vbi ẽt q̃d lis dz terminari infra.xx.dies.solut. et est notabilis solu.illa.l.loq̃t q̃n cõuenit in patria i qua officiũ exercuit.sec? si in,domo ꝓpria pueniat: hec est vna solu.†ꝛ bona: ſm quam habes q̃d officialis forensis in ciuitate ista lz nõ possit cõueniri nisi tẽpore syndicat?;tamẽ ad domũ suã poterit conueniri perpetuo:et q̃n cũq̃ pro delictis ꝛ excessibus ꝑz naturam actionis.vt hic. Alij dicunt[c] ibi de his qui administrauerunt in prouincia aliena. hic de eo qui ad

☞Quero qualiter teneatur rector pro delicto officialis.adde Barto.in.l.j.§.familie. ſ. de pub.l. interdum.§.fi.

☞Andr. Poma. ☞Ulterius op.vide oĩno Bal. in trac.de syndi.in.iij.q.vbi tenet omnino contrariũ.ꝛ quod no.c.aduersus oẽs.de immu.ec.

☞Alij dicunt.q̃n officiales nõ ꝑñt cueniri ꝛ q̃o ꝛ vtrũ possint cõueniri in patria vltra hic dicta ꝑ Bart.adde q̃ Bal.tz õ istã gl.in.l.obseruare.§. p ficisci.ſ. de of.procõ.per suas rõnes.ꝛ itellige dictum Bar.hic secundum Frãci.de galla.in cape.de iudi.extra.nisi in loco officij facta fuissent proclamata vt omnes qui vellent petere ꝛc. comparerent.ꝛ post terminum per iudicem syndicantem sit pronuntiatum in contumaciam non comparentium et absolutus sit officialis.argu. l.si eo tempore. C.de remis.pig.ꝛ.c.fi.qui ma.accu.pos. nec obst.auten.qui semel. C.quomodo et quando iudex.quia illa loquitur aute litez contest.ꝛ i alio casu.ꝛ ita ẽt se obtinuisse de facto.ꝑ quo facit. l. fenat?.ſ.de accusa.ꝛ l.lz.ſ.nau.cau.stabu. l.si q̃s cũ totũ.§.si ancillã.ſ. de execu.rei iudi.cũ simi.et vide Bal.i.l.iij. C.quo.appel.ꝛ in.l. iij.§.eo mõ. ſ.nau.caupo.stabul.ꝛ q̃ notat gl.in auc. vt iudi. sine quo.suffragi.§.necessitatẽ adde q̃ ſtãte statu

to ꝯ officialis teneat ꝓ familia recipit interpꝛe tationē a iure cōi ſcz niſi familiā exhibeat.ita Ro ma.cōſil.xſ.ꝛ vide ad materiā per eūdem.ꝑſi.xv.

a ¶Utrū notari⁹ dānat⁹.vide i.l.militib⁹.C.de te ſta.mili.et in.l.ij.§.milites.ſ̄.de infami.ꝛ texꝫ in.l. ſi q̄d.C.ō

ſuſcep.et arca.lib.x. ꝛ adde qō idē ēt oſu luit Bar. ꝛ facit qō no.in.c.ſci ſcitat⁹.de reſcrip.vi bi infamis nō retinet officiū.ꝛ i d.l. ſi q̄d. C.de ſu/ 1 ſcep.ꝛ ar/ ca.ꝑ Ang. ꝛ an poſſit eſſe pcu. 2 vide Bal. in.l. eū q̄. C.de pꝛo cu.ꝛ pdi/ 3 ctis adde Bal.in.l.i exercēdis. 4 i.ij.co.C. de fi.iſtr. 5 ꝛ in.l.ſ.C. de teſta.in l.militib⁹. C.de teſt. mili.ꝛ i.l. ſi q̄s ex ar gē.§.ſ. de edē.ꝛ i.l. x caſſi⁹.ō ſe

miniſtrauit ī ꝓuincia ſua .ꝛ eſt etiā bona ſolu.

M comites. Glo.intelligit hāc.l.duo/ bus modis.primo in comi tes.i.conſocios et ſocios hui⁹ cri/ minis.bñ dicit conſocios ꝛ ſocios: qꝛ ſi eſſet cōſciuſtīm regulariter nō tenetur vt.l.vtrum.§.ad.l.pompe. de pari.et ibi vidiſtis.ꝛ.l.lege coꝛ. §.tit.j.alij dicunt comites ideſt ſo/ cios in officio.

☞Notari⁹ ſi delinquit in officio notariat⁹ faciendo inſtrumentū fal ſum vel aliter eius inſtrumentis nō creditur.

2 Notarius damnatus ex aliqua lege ex qua efficit infamis ſi cōficit in/ 2 ſtrumenta:an valeant.ꝛ nu.4. ponit a deciſionem.

3 Infamis nō pōt teſtificari ꝛ repel/ lit ab omni officio. tñ pōt eſſe tu/ toꝛ ꝛ curatoꝛ ꝛ etiā arbiter.

4 Tabellionatus non eſt dignitas ſed munus.

5 Excōmunicatus an poſſit inſtrumē ta cōficere.remiſſiue ad canoniſtas.

Adem. Hac.l. Quero vtruꝝ dānat⁹ hac.l. vel ſimili poſſet eſſe notari⁹ ꝛ publi ca inſtrumēta cōficere. Aduertatis ✝ſi q̄dē notari⁹ delinq̄t ī officio no

§.ſi tabellio.ꝛ hec dicta habēt locū niſi in officio poſt cōdemnationē fuerit tolerat⁹:qꝛ tūc nō viti/ antur inſtrumenta poſt condēnationē confecram: vt no.gl.in.d.§.ſi vo.vel niſi priuatus fuerit poſt ſniam a confectione certoꝝ inſtꝛoꝝ: qꝛ alia

tariatus:faciendo falſum inſtrumē tum:vel aliā falſitatē circa officiuꝫ notariat⁹:tūc ei⁹ iſtrumētis nō cre ditur:vt.l.ſi aliq̄d. C.de ſuſcep.et arca.libro.x.et nota.in.l.ſi q̄s ex ar gen.§.ſ.ſ̄.de eden.nec curo vtrum eſſet infamis notari⁹ vel nō: vtpu/ ta dānatus ex inq̄ſitiōe ꝑz opi. quo rūdaz:vel ex forma ſtatuti: de qua opi.dixi in.l.infamē.ſ̄.de pu. iudi. nam ſatis eſt q̄ ſciēter ꝛ doloſe in officio falſuz cōmiſerit.Si vo nota rius fecit falſitatē nō in officio no/ tariatus:tūc Inno.videt dicere qō inſtrumētā facta per eū nō valeāt: vt ipſe no.in.c.fraternitatis. extra de here.tñ ego tūc idē puto qō di/ cā ſtati de alijs infamibus. ¶Que/ ro ✝ ergo ſimpliciter vtrū notari⁹ dānat⁹ a ex aliq̄ cā q̄ eū facit infamē poſſit cōficere inſtrumēta publica. videt q nō.nā notari⁹ videt quodā modo teſtis:vt.l.domici⁹.ſ̄. de te/ ſta.ſz infamis nō poteſt teſtificari: vt hic.ꝛ i.l.iij.§.lege.ſ̄.de teſti.et/ goꝛc.ꝑ hac.l.ij.§.miles.ſ̄.de his q̄ not.infa.et ibi gl.que dicit ibi q in famis repellitur ab omni dignitate ꝛ ab omni officio publico:ſz notaꝛiat⁹ eſt officiū publicū:vt.l. gene/ rali.C.de tabu.lib.x.et no.i.l. ſi q̄s ex argen.§.ſ.ſ̄.de eden.ergo ꝛc. ꝑ/ terea dicitur in.leg.ſ. C.de mand. pri.quod tabellionatus eſt digni/ tas.ſed infamis repellitur ab omni

bene poteꝛit ꝛficere ſm Ja. de bel.ibi idē ad hoc bñ facit qō di xi i.l.ſi. ſ̄. de adul.et Bart. hic ad fi.ꝛ fa/ cit.l.ij.C. de actu.et nume.lib. xij. Item fallit ſi ex cā fuiſſet ſibi reſer/ uata iſtꝛo rum cōfe/ ctio:vt no. in.d.l.ꝛ ni hil. de teſ ta.mili.et b vide An ge.ꝛ in ma teria vide Bal.in.d. l.in exer/ cendis.et in.l.ſi veri tatis. C. de fi.iſtr. ꝛ Jo.An. in regula ſemel ma/ lus.i mer/ cu.ꝛ Bal.

in.l.qui depoſiti.ad fi.ꝛ gloſſ.in.d.§.ſi vero.in auten.de tabel.alleg.ꝓ ſing.Bal.in.d.l. iubemus. §.ſane.et in.l.ſ. C.de iuris et facti ignoran. et in auten.habita.in.x.columna. C.ne filius ꝓ pa/ tre.vbi dixit quod talis erroꝛ preſumitur anteq̄ per ſniam ter minetur.ꝛ ad intellectum glo.in.d. auten.de tabel.§.pe.vide Bal.in.l.nihil.C.de in/ dicta lib.ꝛ idem ponit in.l.ij.in vlti.colū. de ſen. quando notarius de facto de falſo damnatus re/ putabatur cōmuni opinione habilis per Bartol. hic.vide Paul.de caſtro in conſil. ccxxij.incip.in xp̄i noie amen.ꝓponit quod q̄ in facto in cauſa producitur.in primo dubio.ꝛ eundem Pau.in cō/ ſil.ccxvj.incip.in chriſti nomine amen./ſup primo dubio dicendum eſt ꝛc.in tertio dubio.

Adde an damnatus poſſit inſtrumenta conficere. Bald.conſilio.ccclxxxviij.iij.libro.et conſilio.lx. tiij.libro.vbi expreſſe concludit quod nullus infe/ rior a principe poſſit talem damnatum reſtituere. et idem tenet conſilio.ccc.eodem.iij.vol.

dignitate:

dignitate:vt.l.ij.C.de dig.lib.xij.er go ꝛc. In cō/ a trarium facit quod alibi dicitur q officium tabel

p lionatus non eſt dignitas[a] ſed eſt munus: vt.l.fi. in prin.C.qui mili.non poſ.lib.xij.ꝛ ibi glo.ſ.ſed infamis non repellitur a muneribus:vt.l. neq̄ in/ fames.C. de decurio.lib.x.ꝛ. C.de his qui non imple.ſti.l.j.ꝛ de infami.lib.x. Preterea video q d infamis poteſt eſſe procuratoꝛ ꝛ arbiter : vt inſti. de exce.§.fi.ꝛ.l.pedius.ſ̄.de arbi. Jtē poteſt eſſe tutoꝛ vel curatoꝛ ſm Azo. in ſumma trū liboꝝ ſuper dicto titu.de infa.ꝛ ſentit hoc glo.in.l.athe/ lere.ſ̄.de excu.tu.in princi.ꝛ eſt caſus in.l.j.§. ſed eſt equiſſimū.ſ̄.de poſtu.ꝛ.§.fi.vbi infamis admit titꝝ ꝓ ſuo pupillo ꝛ adulto ad poſtulāduz: ergo eadem ratione poterit eſſe tabellio. Preterea in/ famis poteſt eſſe curialis.i. nuntius curie: vt.d.l. 1 neq̄ infames.ꝛ.l.j.de infa.ergo ꝛc.quid dicemus. ꝓ hoc etiam habemus quandam glo.et texꝫ.in.l. iij.§.queri poteſt.ſ̄.de ſuſpec.tut.vbi videtur di/ cere.q qui eſt ſuſpectus propter delictum cōmiſ/ ſum alibi q̄ in tutela: non debet propter hoc re/ e mouerī a tutela:eadem ratione hic infamis ppter delictum cōmiſſum alibi quā in officio notariat⁹ non debet ab iſto officio ſeu munere remouerī. p

4 prie loquendo ✝ dubito in hac.q. tñ finaliter di/ co ſic.ante omnia ſcias q tabellionatus officium non eſt dignitas:ſed munus:vt.l.fi.in prin. cū ſua glo.C.qui mili.non poſſunt.ꝛ.l.j.C.de mād. p̄n. loquit de notario principis aſſumpto ad ſcriben dum negotia principis.tunc ille notarius qui eli/ gitur per principem eſt in dignitate. nō tamē offi cium notariat⁹ in ſe eſt dignitas ſimpliciter ſumē do notariatū.dico ergo q infamis nō pōt exerce/ re officium tabellionatus qō habeat in ſe dignita tem.vt.l.ij. C.de digni.vel qō haberet officiū ali/ quod iniunctū ex publico:vt qō eſſet notarius ad banchum vel ſimilia vt no. in.d.l.ij. §. miles.ſ̄. de bis qui notan.infa. ſed ſi ipſe a partib⁹ volētibus aſſimatur vt faciat publicum inſtrumentum: non video quid repugnet quin dicatur publicum mu/ nus.ꝛ eſt ſeruus publicus.quod infamibus nō re/ b mittitur ſed eis magis[b] cōpetit.ꝛ ſicut pōt aſſu/ mi arbiter a partibus volētibus.ita pōt aſſumi no b tarius a partibus volentibus. Jtem ſicut infamis ſi fuerit aſſumptus iudex a partibus volentibus ꝛ non opponētibus:valet eius iudiciū: vt dixi in.l. quidā conſulebat.ſ̄.de re iud.ꝛ no.in Spe. de iu/ di.deie.§.excipit.ver.item nunquid periurus ꝛ in c famis.ꝛ ver.ſeq. hoc autem maxime puto eſſe ve/ rum quādo non obſtante infamia ipſe eſt in poſ/ ſeſſione notariatus ꝛ bone fame:tunc ꝓpter mul/ titudinē geſtoꝝ per eum debet valere:vt.l.barba rius.ſ̄.de offi.pꝛeto.ꝛ.C.de ſen.l.ij.nec ob. q in/ famis nō pōt eſſe teſtis: quia in teſtimonium quis vocatur ab vna parte alia inuita.ſed nos loq̄mur in cōtractu q̄ celebꝛatur vtraq; parte mandante. d

5 ¶Ultimo ✝ eſſet videndū an excōicatus[c] poſſit c inſtra cōficere.de hoc interrogabis canoniſtas. e

Lege iulia. Jn fi.vtrum poſſit accipere munus.dicam.j.l.proxi.

1 ☞Eſculenta ꝛ poculenta q̄ licite a iudice acci/ pi poſſunt.

¶Non eſt dignitas.vtrum notariatus officiuꝫ ſit dignitas.adde q eſt ars.l.medicos.C. de profeſ. ꝛ medi.lib.x.vbi etiam ſcientia legalis eſt magiſte rium.l.ſ. ſ̄.de iuſti.ꝛ iur.ꝛ conſuluit Ang.in con/ cluſione ſupradicta.ꝛ ad Bar. hic vide not. in.l. cui eoꝝm in prin.ſ̄. de poſtu. ꝛ vtruꝫ tu dex poſſit prohibere notarione cōficiat in ſtrumētū. Et quid ſi nō obſtan te prohi/ bitione cō ficit.ꝛ q̄s poſſit tol/ lere hanc ꝓhibitio/ nem.adde

Exiulia. Apparet. Opp.ꝛ videt q nullo modo liceat accipere vt in au ten.ſcriptū in ti.vt iud.ſi.quo. exem plar ꝑ totā cōſtitutionē eſt. Sō.gl. q̄ eſt in.l.plebiſcito.ſ̄.de offi.p̄ſi. di cit q iſte.ll.q̄ aliq̄d pcipe pmittunt hodie cozrigūt.✝ Guil.videt velle q cozigant ꝓterq̄ quo ad eſculēta ꝛ poculēta. nā illa lz accipe.ꝛ hoc videt determinatū hodie in.c. ſtatu tum.§.in ſup.extra de reſcrip.li.vj.

Hodie. Mota textū[c] ibi: qō enim ꝛc.

no.per Pau.de leaza.ꝛ Pe.de ancha.in clemen. fi na.de excel.prela.ꝛ alibi melius nō legi. ꝛ de hoc vltimo quando quis eſt remotus ab officio tabel/ lionatus quando poſſit reſtitui et per quem.vide Bal.in.l.nihil.C.de indic.li.ſed qua pena puniꝛ tur ille qui eſt priuatus ꝛ adhuc vtitur officio ta/ bellionatus. vide Bald. in.l.data opera.in.xvij. col.C.qui ac.ꝛan poſſit notario damnata reſerua ri factio inſtrumen.vide Ly.Barto.ꝛ doct.in.l. militibus.C.de teſta.mili.Adde q notariat⁹ nō ſit dignitas. tenuit Ang. cōſi.cclxxxiij.ꝛ ideo ſpuri⁹ pōt eſſe notarius:ſi tamen in aliquo eius fama va/ cillaret non haberet tantam fidem p̄tam alia in ſtrumenta confecta a nō ſpurijs: vt per Angelum in.d.conſi.ꝛ q̄ non ſit dignitas tenuit Oldra.cōſi. lxxv.vbi dicit q quilibet epiſcopus vel oꝛdinari⁹ poteſt creare tabellionē ī ſuo territoꝛio:quia vile officium: ꝛ an veniant appellatione artificum.vi/ de Ange. conſi.xxxiij.

✝ Andre.Poma. ¶Sed eis magis.vide Bal in l.ij.§. miles.ſ̄. de inſa.ꝛ ibi Ang.ꝛ Bal.in.l.ſi ex argentarijs.§.j.de edē.ꝛ ibi Ange.Inno.in.c.ſci/ ſcitatis.de reſcri.ꝛ ibi do.Poſt.d.Abb.ꝛ alios in c.cum dilectus. de fi.inſtru.

¶An excōicatus.vtrū aūt excōicatus poſſit inſtra conficere.vide q glo.ꝛ docto.in.c.decernimus.de ſen.excom.Inno. in.c.pia.de excep. Fede. de ſe. conſi.lxxj.no.Bar.in auſ.credentes. C.de hereti. per Joan.and.in nouella. in.c.pia.per Barto.in conſil.incip. exiſtens publice excommunicatus.ꝛ Bal.in rubꝛi.C.qui accu.ꝛ per Bal. in.l.in exer/ cendis in.v.col.C.de fide inſtru.

¶Lex iul.ꝛ poculēta.no.q iudex pōt accipe eſcu lēta ꝛ poculēta.ꝛ vide qō no.Ang.in.l.datis.ſ̄.eo.

¶Hodie.no.texꝫ.ꝛ adde qō no.Bar.in.l.queſtio/ nis.j.de queſtio.ꝛ alle.Bald.in.l.addictos. C.de epiſ.audi.ꝛ vide Bar.ꝛ que ibi dixi in.l.cornel.ſ̄. de ſic.ꝛ iſtū texꝫ.declara ꝛ apoſtilla vt per Bal.in rubꝛi.de in.ver.ꝗro nūquid iudex qui nō admittit.

ꝛ ſm Ro. in. l. cum mulier. §. ſolu. matri. tex. iſte in fui dicto eſt ſingu. ſed delictū cōmiſſuz caloze ira/cundie que habuit etiā ortum aliūde q̄ ab eo quē offendi eſt iuſta cauſa q̄ ego mitius puniar. patet hoc quia pro tali homicidio debet de iure cōmuni imponi pena mortis naturalis. l. iij. C. de epi. audiē. ibi homicida quod faʒcit ſemp expectet ꝛc. tamen hic impoſnitur pro tali homicidio pena deportationis. adde q̄ cōmittens maleficiū nō animo deliberato ſit mitius puniendus. Bal. con. ſi. cccl.xxvij. iij. lib.

1 ¶ Quod cōtra legem. Mot. iſtud eſt vitium quaſi reale quod impedit vſucap. vt no. in. l. vitia. C. de acq̄r. poſ. ꝛ. l. pōpo. §. cum quis. §. de acquiren. poſ. 1

¶ Ad legem iul. de annona. Rubri.

¶ Onſtitit. Hic eſt caſus ſpecialis in quo ſeruʒ pocidio pena deportationis. adde q̄ cōmittens maleficiū nō animo deliberato ſit mitius puniendus. Bal. con. ſi. cccl.xxvij. iij. lib.

1 ¶ Peculatus. Hic habes tex. q̄ pena interdictionis aque ꝛ ignis eſt hodie tranſlata in penam deportationis. ꝛ no. glo. in. l. gallus. §. ꝛ quid ſi tan/ a
t um. de libe. ꝛ poſthu. fallit in caſu vt ibi per Ange. ꝛ Jmol. 1

¶ Lege iul. §. mandatis. allegatur iſta lex in prin. iuncta glo. q̄ donatū maieſtati exiſtenti in aliquo loco ſicut fit maieſtatibus faciētibus miracula intelligiē donatū deo immortali: ideo nō acquiriē illi in cuius loco eſt illa maieſtas depicta. fuit iſta q̄ſtio de facto ꝛ eā diſputauit Abb. faxiū de fulcito qui dictus eſt dominus Fran. de aſſiſio qui ita determinauit: ꝛ eam diſputauit etiā Padue Ang. ꝛ incipit illa diſputatio in refulgenti palatio. fa/ b
cit. l. ſtatue. de vſufru. ꝛ videtur velle Bal. in aur. hoc ius potrectum. in. ij. colum. de ſacroſan. eccl. 1
quem ſequitur P. de ancha. in cle. ij. de reli. domi. ꝛ idē Bal. in. l. deberi. C. de fideicō. lib.

c ¶ Etiam ſacrilegium. ſacrilegium eſt quando ſacrum aufertur de ſacro. ꝛ qñ dicaē ſacrilegium: ꝛ quando furtum. adde glo. Bar. ꝛ doct. in. l. iij. C. de fur. ꝛ ibi Bal. an ſtatutuz loquens de furto habeat locum in ſacrilegio. et determinat q̄ ſic: et 1
quotuplex ſit ſacrilegium. vide in ca. l. ſacrilegij. la. ij. de iure vero canonico auferens ſacrum de ſa 1
cro incidit in furtum ꝛ ſacrilegiū ꝛ poteſt iſta pena vel alia puniri ſm Archid. de cōſe. diſt. j. c. cozc
poza. qui alleg. text. optimū. xxiij. q. iiij. q̄d ergo. ponit Lud. in notabilibus ſuis notabili. cccxxj.

d ¶ Secus eſt. vtrū autem familia ſacrilegij repelſlatur ab actibus legitimis. Jnnocē. determinat q̄ ſic in. c. venerabilem. de elec.

e ✠ Andre. Pomate. ¶ Unum tantum. vide Jnn. in. c. preterea. de ſenten. excommu. Bal. in. l. ſi mū d
dū. C. de fur. ꝛ Panoz. in. c. cū ſit gñale. col. iij. de e
fo. cōpe. Lar. Flo. in cle. j. in pn. in. ſ. q. de pen. ap. lxvj. inci. pponiē cleri?. ꝛ dicit Bal. q̄ ſi reponaē hoc verbū ſacrilegiū in aliqua diſpōne q̄ dz iterpꝛtari vt ibi p euz, p cuius dicto bñ facit qō ponit teſt accuſare dominum.

¶ Ege iulia. Jn fi. alia eſt pena. l. iulie de annona: quā vidiſtis in. l. annonam. §. de extraoꝛdina. crimi.

☞ Ciuitas poteſt pretium iuſtum ſtatuere frumento.

¶ Operatozes. Aduerte vides hic q̄ ✠ ciuitas nō poteſt ſtatuere ptiū frumento. cōtra. §. de offi. pfi. l. j. §. cura carms. ꝛ. l. j. C. de epiſco. audi. Reſpon. q̄ nō pōt ſtatuere pretium nō iuſtum: vt hic. pretium autē iuſtum poteſt ſtatuere: vt in contrarijs.

¶ Ad legem iuliam peculatus. Rubꝛica.

¶ Ege iulia. Ne quis. Jſta. l. eſt in argu. cōtra illos officiales qui habēt florenos in ſigillo et in illo ſigillo aliquos florenos nō bonos immittūt.

☞ Exbannitus ex eo maleficio ex quo ꝺz ſequi deportatio non poteſt eſſe arbiter.

¶ Eculatus. a Dicit Dyn. q̄ iſta l. eſt arguꝛ. ✠ q̄ bānitus ex eo maleficio ex quo deberet ſeq̄ deportatio nō poſſit eſſe arbiter. nā illa verba arbitratu ꝛc. ius ſignificant: vt. l. illa verba. j. de verbo. ſignifica. ſed deportatus amittit priſtina iuraꝫ vt: ergo ꝛc. dicā in. l. illa vba. j. de v. ſig.

☞ Jnquiſitio primo poteſt fieri generalis: ſecūdo ſpecialis.

¶ Ege iulia. Mandatis. b Hic eſt notabilis tex. ex quo habes ✠ q̄ primo pōt fieri inquiſitio generalis tam de delictis q̄ de delinquentibus. poſtea peruenitur ad inquiſitionē ſpecialē de eo qui inuētus eſt culpabilis in inquiſitione generali: vt hic. dixi in. l. ij. §. ſi publico. §. de adulte. tene menti.

Non ſit locus. Mota tex. ibi: qō eſt ſepelire ꝛc.

☞ Que faciant cōmitti ſacrilegium.

¶ Jui. Contra imo ſacrilegium fit. nā locus facit ſacrilegium: ✠ vt. l. aut facta. §. locus. j. de pe. dicit gl. ſub audi hic tantum. q. d. etiā ſacrilegium c eſt. et ad hanc expoſitionem dat glo. multas concoꝛdantias. alij dicunt aliter. ꝛ doct. communiter tenent. q̄ locus facit ſacrilegium: verum eſt ſi ſacrū inde auferatur vt hic. et. l. contraria. ergo duo oportet concurrere vt ſit ſacrilegium: videlicet q̄ ſacrum auferatur et de ſacro loco: ſed ſecundum canones ſecus eſtd: quia ſufficit vnum tantume. allegat gloſſ. xvij. q. iiij. in. c. quiſquis. ſed iura noſtra ſunt in contrariū vt videtis. Jtem quod glo. dicit argumen. contra. C. de epiſco. ꝛ clericis. dic argumē. contra. ſcz contra canones: ſed cum iuribus noſtris concoꝛdat.

Sacrilegij.

¶ Acrilegij.

Jſ autem. Mota hunc tex. dici a tur hic tenetur perinde ac ſi eſſet condemnatus furti manifeſti. Contra: ille qui preſtat opem furto non tenetur condi tione furtiua: vt. l. proinde. §. de cōdi. furti. ſz fur 1
manifeſtus tenetur condi. furti. ergo nō eſt perin
de condemnatus. dicit glo. perinde a condēnatus ſcilicet criminaliter non ciuiliter. ꝛ iſta eſt bona. vel dic perind ecōdēnatur non tamen per omnia. et ad iſtam expoſitionem dat gloſſ. multas concoꝛ dan. quam glo. no. pro ſtatutis ꝛ etiam pro legibz 2
vbi dicitur q̄ perinde habetur. quod intellige b
non tamen per omnia. vcz ſi eſſet aliud ſtatutum in eodem volumine quod illi contradiceret. nam tunc debet per illud reſtringi vt hic. et in omnibz concoꝛdan. alleg. hic in gloſſ. quas tene menti. hic dicitur quod teneretur in quadruplum non diſtincto clam vel palam. contra. j. de iure fiſ. l. auferē. §. qui aliquid. Reſpondeo ille qui accepit pecuniā iam incoꝛporatā in fiſcū tenetur indiſtincte in quadruplū non diſtincto clam vel palā acceperit: vt hic. ꝛ. l. auferē in fi. de iure fiſc. et. C. de his qui ex pub. ra. l. j. et. l. qui i contractibus. ꝛ. l. defenſionis facultas: de iure fiſ. li. x. ſz qñ accepit pecuniā non incoꝛporatā i fiſcū: vtputa a debitoꝛe fiſcali 1
in fraudē fiſci: tūc teneē in duplū: vt. l. cōtraria.

¶ Ui tabulam. Mot. contra eos qui ſcripturas 2
factas in muro aliquid continentes deſtruiunt.

1 ☞ Sacrilegium q̄ ſit triplex. 3
2 Eccleſia dicitur res conſecrata publice: cōſecrata priuatim dicuntur oratoria priuata.

¶ Acrilegi. Oppo. dicit hic q̄ ſacrilegi capite puniūſtur. Cōtra. §. e. l. lege iulia. §. mandatis. 4
Solu. ois pena q̄ ibi imponiē eſt capitalis. Quero✠ quotuplex c ſit ſacrilegiū. gloſ. dicit 1
c q̄ eſt triplex. primū eſt qñ accipiē ſacrū de ſacro conſecrato publice. vt hic dicitur. Secundum eſt quod appellatur quaſi ſacrilegium. quod eſt quā/do accipitur de aliquo conſecrato priuatim. vt hac. l. ij. rñſo. tertiū genus ſacrilegij ponitur in fine glo. de quo dicitur in. l. j. et. ij. ꝛ iij. C. e. ¶ Eir 1
ca iſtam. l. quero✠ que ſint res conſecrate publice vel priuatim. glo. dicit multa verba. Tu dic quod res conſecrata publice dicitur eccleſia que eſt conſecrata ad publicum vſum omnium. ſunt etiam q̄dam eccleſie priuate: vt oratoria que nobiles habent in domibus eoꝝ et fraternitates. et tunc iſta dicuntur conſecrata priuatiz: pro ſe tm̄ nō ad vſum aliorum.

1 ☞ Qualiter teneat maſſarius cōmunis de pecunia quam habet apud eum.
2 Et qualiter teneantur plures qui peculatum commiſerunt.

¶ Eculatum. Vidiſtis. §. pri. de terminatum q̄d ſit ſacrilegium: hic iurtſcon. querit quid ſit peculatus. ꝛ adducit diffinitionē Labeo Panoz. in. c. ex lr̄is. col. ij. in penul. notabili. de cōſti. ꝛ ibi Feli. in. ij. col. ad fi. ꝛ ibi etiā addidi.

¶ Sacrilegij. dicit glo. pinde. De dictione pinde vide Bar. in. l. j. §. de recep. ꝛ in. l. hoc genz. §. de condi. ꝛ demō. ꝛ in. l. j. §. lex falcidia. §. ad. l. fal. ꝛ i extrauag. ad repri. ver. pide. vide Ange. i. l. ſi finita. §. fi. ꝺ dā. ifec. et Jmol. in. d. l. hoc genus. et Roma. in l. ſi q̄s vl. in prin. de acq̄r. poſ.

¶ Ꝺ intelligeidē Bar. in. l. j. ꝺ recep. ꝛ. l. i quartam. circa med. §. ad legem falꝺ quod habes i. l. non tm̄. §. de re iudicata.

¶ Quero q̄ tuplex c. Dixi. §. e. in. l. diu?. quot autē modis fiat ipſius ſacrilegiuz. vide not. per Bal. in. l. iij. C. de fur. et ibi etiam q̄liter ſacrilegium ſumatur i ſtatutis an ſm ius ciuile an ſz iuſ canoni cū vbi ēt dicit q̄ familia ſacrilegi repellit de legitimis actib?. p quos dicta Jnno. i. ca. venerabilē. de elec. Et q̄d de illo qui peccauit imaginem dei quod ꝺebeat mori. text. eſt ſing. in ca. ſi canonici. de here. in vſ. Adde an ſacrilegi poſſint vbiq̄ et a quocūq̄ capi ꝛ an ſint remittendi ad loca delicti Bal. conſilio. cxxxiij. ij. lib.

a ¶Quero vtrū possit ꝗs capi ꝓ debito. vide p mo-
der. ffti. de act. §. fi. p Jmn. post d. An. i. c. ij. de pig.
b ☞ An. Po. ¶Possit capi. Vide ad ꝟ aliqđ ꝓ Ro-
cōsi. ccxxiij. et ibi poni tan statutū permittens ca-
pi debitorem vel debitores debitoruz sit ꝓtra ius
cōmune ꝛ
an cōpre-
hendat de a
bitorē ex
legali cau
sa. ꝛ an ta
li statuto
gaudeat
forensis. ꝛ c
viō Sozi.
cōsi. ccxxj.
col. vj. et
sec.
c ¶Ipo ac-
tu. vide
Bal. in. l.
gñali. C.
de decurī.
lib. x. d
d ¶Capi a
iudice. viō
Bal. in. l.
ꝓsentaneū
C. qūo et
qñ iudex.
e vbi ỏt. ꝙ i
criminali
semp inci-
pi pōt a ca
ptura. idē
pōt dici in
ciuili rōne suspicionis. ꝛ ibi ēt dixi post Bar. ꝛ ꝙ
i criminali possit incipi a captura tz Bal. in. l. ij.
C. de his ꝙ latro. ꝛ ibi etiā ponit de pena indebi-
te capiētis. Adde ꝙ sint necessaria ad ỏ vt ꝗs pos-
sit quē facere psonaliter detineri ꝓ debito. Ro. cō
si. ccxlj. ꝛ. cccxx. Bal. consilio. xl. cū seq. xlix. ſ. lib.
e ☞ And. Po. ¶Fallit i mulere. ꝛ sic sentit Bar.
ꝙ nō pōt capi ꝓ crimine a iudice mulier. ꝛ seq̄tur
do. Pe. in. c. ij. de pig. ſz Jo. de imola ibi dicit ꝙ il
la. l. ſ. nō loq̄t in crimie ſz in debito. ī dicit tunc
eē recurrēdū ad autēticā melior iure. C. ỏ cu. reo.
ego late dixi ī. d. c. ij. ꝛ ibi saluaui bar. a mor. su isto.
f ¶Et ideo est ad hoc Jo. de Jmo. post d. o. Pe. in
c. ij. de pig. et que ibi dixi. Andr. Barba.
g ¶Fisco tenetur. Cautela ad hoc vt quis possit
facere capi debitorē suū q̄ nunq̄ exiuit de domo
quod sing. not. et vide plene insti. de act. §. fi. et se-
quitur Ang. in. l. pleriq̄. de in ius voc. ꝛ no. Rom.
in. l. iiij. §. pretor. ff. de dā. infec. ꝛ Paul. de cast. in
l. contumacia. ff. de re iu. ꝛ ibi habes.
h ¶Cessio admittatur. an in causis fiscalib⁹ admit-
tatur cessio bonorum. vide Bar. i. l. ſ. ff. de ces. bo.
ꝛ Bal. in. d. l. ſ. in. iij. col. C. ꝙ bo. ce. pos.
i ¶Sine administratione. an liceat aliquid dare ꝓ
consequendo honore. vide no. in. l. Barbarius. ff.
de offi. pret.

rem. C. de exac. tribu. lib. x. nisi ꝓstitat ī ꝓtumacia:
vt ibi ỏr. Si vo ꝓ debito ꝑuato: ꝛ tūc si aliq̄ tēpo
re fuerat in iudicio ꝛ de sistēdo ꝓmisit: ꝛ nō steti:
oz capi: vt in auc. de exhibē. reis. §. si vo ēt q̄dā. et
C. quomō ꝛ qñ iudex. l. cōsentaneū. ꝛ ibi no. ſz si i
iudicio nūq̄ fuit ꝛ cautionē nō dedit: tūc iudex nō
cogit eū facere capi nisi pri⁹ eū citet: vt. d. l. cōsen
taneū. ꝛ ibi no. pōt tm̄ si vult eū facere capi vt ve-
niat. nō vt in carcerē ponat: vt no. in. d. l. pleriq̄.
§. de in ius voc. tm̄ de domo uō extrahat: vt ibi dī-
cit. ponere vo in carcerib⁹ nō pōt ꝓ debito iudex
nisi eū q̄ ꝺdēnat⁹ est: vt. l. j. C. q̄ bo. ce. pos. a q̄bus
carcerib⁹ liberat cedēdo bonis: vt ibi ỏr: ꝛ ideo †
est f cōsiliū qñ debitorē tuū nō potes facere capi:
q̄ nunq̄ exit de domo: ꝙ tu facias eū cōdēnari de
contēptu mādati: ꝛ sic criminaliter fisco teneturs
poterit ēt capi in domo: q̄ ꝓ criminali capit⁹ vt di
ctum est. et. d. l. pleriq̄. de in ius voc. et no. in. d. l.
nemo de domo. ſ. de regu. iur. ꝛ sic poterit i domo
capi. et cū erit in carcerib⁹ posit⁹: poterit ibi ꝓ
debito pecuniario ī carcerib⁹ recōmēdari: ſz mas
teriā quā dixiuobis. §. i. l. ij. ī fi. ỏ custo. re. ¶Que
ro iuxta † ꝓdicta an in causis fiscalib⁹ bonoꝝ cess
sio admittat b. Jstā qōnē tāgit Ly. C. quibo. ce.
pos. l. j. i. j. q. et ibi ỏr si q̄dē fuit ꝓtumax ī soluēdo
tūc nō admittit cessio bon. als sic: vt. d. l. nemo car
cerē. C. de exac. tribu. lib. x

¶Ad legem iuliam de ambitu. Rubrica.

☞ L. iulia de ambitu cessat in curia Romana.
Simonia non punitur vt debet.
Non licet dare pecuniā ēt palā ꝓ habēdo honorē
cū administratiōe: ſz sine administratione sic.
Preter honorē precibus q̄s liceat. remissime.
Mitritati cōuincendo alios releuant ab infamia ꝛ
admittuntur ad honores.

Hec lex. Nota † ex hac. l. q̄ i cu-
ria romana cessat. l. in-
ambit⁹. q̄ hec oīa ptinēt ad papā: et
hoc quo ad ipſuz papā. Sz vtinā hoc
obseruarē quo ad ipsos q̄ sunt adhe
rētes pape. Et ideo sciatis ꝙ decretiste fecerunt
multas ꝓstitutiones: tm̄ i cōcilio de simo. q̄ est idē q̄
ambit⁹: nullā nouā ꝓstōnes fecerūt. rō: q̄ simonia
nō punit⁹ vt oz. ¶Op. ꝙ liceat dare pecuniā ꝓ ha
bēdo honorē: vt. l. hoc iure. ff. de dona. ꝛ. l. j. §. j. ff.
de pollic. Gl. † ỏt dare palā ſz: ſz clā ꝛ ī secreto nō
ſz: vt ff. istud tene mēti. Jstō verū est ꝙ honore si
ne administratiōe: q̄ tūc ſz dare pecuniā palā. ſz
ꝓ honore cū administratiōe nullo mō ſz dare: ita
loquit⁹ titu. vt iudi. fine quoquo suffra. per totuz.
¶Querit † gl. vtrū liceat ꝑcib⁹ petere honorem:
vel q̄d si ali⁹ dedit ꝙ me ignoratē pecuniā. dic vt ī
gl. ¶Ultimo † tene mēti q̄ ỏr hic ꝙ q̄ committit
aliū restituit ī integrū: q̄ ỏ est vtile scire ad multa
ꝓ multis mitriatis: q̄ sunt in terra ista: vt cōueniē
do alios releuent et admittāt ad honores si ex ilꝛ
la causa fuerint mitriati.

Item is qui. Oppone. ff. ad. l. iu. de vt
publi. l. fin. Sol. ille qui
instituit nouum vectigal etiā si non exigit tenetur
hac. l. ꝛ

hac. l. ꝛ cōstitutionibus principum positis. C. no.
vectigal. l. fina. sed si instituit ꝛ exercuit tunc etiaz
tenetur. l. iul. vt. l. contraria.
f ☞ Pena. l. iul. de ambitu est duplex ꝛ vna exacta
alia tollitur.
g Ingrediens domum iudicis studiose vt captet be
nevolentiam tenetur. l. iul. de ambitu.

Et si quis. Habes hic tres casus in qui-
bus. l. iul. ambitus habet lo-
cum. ¶Quero vtrum sit alius casus. Glos. addit
quartū casum: vt. C. eo. l. j. dic vt ibi. ¶Quero q̄
fuit ista. l. iudiciaria. dicit glo. quedam. l. que fuit
facta ad interpretationem. l. iul. ambitus. ¶Que-
t ro † que sit pena huius. l. Respon. due sunt pene.
vna est cētum aureorum: de qua loquitur hic. alia
est pena quadrupli: vt. l. fi. C. ad. l. iul. repe. tamen
vna exacta tollitur alia: cum vtraq̄ competat ad
vindictam. l. pretor. §. j. ff. de iniur. ¶Quero vtrū
a † hoc sit verum indistincte ꝙ ingrediens domum r
iudicis hac. l. teneatur. Respon. non nisi quis stu-
diose intrauerit vt captet cum eo familiaritatem 2
vt ei faueat: quod tene menti.

¶Ad legem fauiam de plagiarijs. Rubrica.

1 ☞ An valeat statutum quod capiens hominē et 4
ducens in fortiam cōmunis habeat tantum.

* a **Si liberum.** Vides hic ꝙ 3
a emptor ꝛ vendi-
tor hominis liberi teneantur hac. l.
b ¶Quero ciuitas b facit statutū: quic
cunq̄ duxerit talem hominem captū
in fortiam cōmunis habeat tantum a cōmuni: an
2 valeat statutum. videtur ꝙ non: † quia est contra
bonos mores. ꝛ est delictum emere vel vendere li-
berum hominem vt hic. et hoc est verum nisi ille sit
hostis ciuitatis: quia tunc potest statui pretium ca
pienti: vt. l. non omnes. in fi. ff. de re mili.
1 ☞ An incidant in. l. fauiam qui nanos ꝛ canto- 7
res donant. ꝙ non.

c **Lege fauia.** c Quero quomodo 8
faciant isti cardina-
les seu magni domini qui vnum nanum 9
vel vnum cantorem vel vnum aptum ser
uitorem sibi inuicem donant: † an incidant in hāc
1 l. Respon. non: quia non dant eos vt eos sua liber
tate priuent: sed donant vt ita sint liberi ꝛ stent li
bere apud alium sicut libere stant apud donantem
ꝛ sic illo volente: ꝛ sic cum non faciant dolo malo a
non tenentur hac. l. vt. ff. de libe. homi. exhib. l. iij.
§. j. ꝛ. §. sequenti. b

Non statim. Quero ī hac. l. quo
modo cognoscat d
plagiarius a fure. Circa hoc sunt due
opinio. vna est glo. in. l. fi abducta. C. de
fur. que dicit ꝙ ille est plagiarius qui habet in cō-
suetudine faciēdi hoc scilicet seruos alienos sub-
trahere ꝛ sibi habere. Alia est opinio. ff. eodem. l. c
j. et Azo in summa huius titu. dicit: aut habet ani
mum celandi domino et tunc dicitur plagiarius:
aut non habet animum celandi domino sed tantū d
sibi vult habere: et tunc nō dicitur plagiarius sed

* Pro concordia. Aduerte ꝑconium q̄ quicunq̄
ceperit malefactorē ꝛ presentauerit habeat pun
centū valet. ita Bart. in. l. cū nauicularij. C. de na
uicul. li. xj. Contrarius tm̄ allegatur ſm do. Alex.
in addi. ibidē in hac. l. j. a d legem fal. de plag. vo-
lens ꝙ nō
fur: vt hac. l. ꝛ hec opinio communi
ter tenetur.

Lege fauia. Qui ergo ho-
minē liberum
subtrahit ꝛ celat dicitur plagiari⁹:
ꝛ tempore quo eram hic in studio
quidā erant condemnati. l. fauia de
plagiarijs. ex eo quod vnum inuenē
subtraxerunt.

¶Ad senatusconsultū turpil. Rub.

☞ Calumnia aliud est ꝛ aliud te-
meritas.
Accusatio ex. l. remia an sit publici
iudicij.
3 Pena calūnie in habētibus penam
ordinariaz. est similitudo supplicij:
in alijs arbitrio iudicis imponit.
Tres modi procedendi super ca-
lumnia.
Judex infra quantū tempus pote-
rit super calūnia procedere.
Calūnia qualiter probet: ꝛ an pre-
sumat contra non probantem: ꝛ nō
est presumptio iuris ꝛ de iure.
Fama publica inducit iustū errorē
vt quis excusetur a calumnia. Vel si
est dictum a personis fide dignis.
Judex anteqū condēnat de calūnia
debet dare terminum ad faciendam
suam defensionem.
Judex quando pronuntiat super de
licto an lex pronuntiat de pena.
Judex ante sententiam potest age-
re vel minuere penam post non.
Judex si statuat pro delicto minorē
ponit bar.
iurisdictio-
nem in sta
tuēte dū statuēt sup captura: q̄ rīdet ꝙ etiā ppli
ꝛ villaten. qui nō hnt iurisdictionē: imo etiā priua
ti possunt caperet ducant ad superiorem. de quo
per Bald. ꝛ alios in. l. fi. C. de exhi. reis.
☞ Andre. Pomate. ¶Si liberū. adde do. Abb.
in. c. j. de fur.
¶Quero ciuitas. an valeat statutū ꝙ q̄cunq̄ dure-
rit hoīem in fortiā cōis habeat pmiū a cōi. ꝛ adde
qualet statutū ꝙ quicunq̄ ceperit bānitū si est bāni
tus efficiat ciuis vt no. Bal. in. l. j. C. qui. ad lib. ꝓ
cla. nō licet. quē vide. facit optime qđ no. Bar. in
l. j. in fi. pn. ff. de iu. ꝛ iur. ꝛ vide Bar. in. l. cū naui
cularij. in fi. C. de nauic. li. xj.
¶Lege fauia. no. ꝙ dominis dantibus seruitutem
vni alteri. vide do. Abb. in. c. j. de fur. Andreas
Barba.
¶Quomodo cognoscat. differētia est inter furē
ꝛ plagiariū vide ꝙ Bar. in. l. si abducta. de fur.

a ¶Quid sit modus. ¶Modus procedendi in crimine calūnie qualis sit vide no. per Bar. in l. athletas. §. calumniatoꝛ. s. de infa. sed an si me falso accusasti possim ne vti remedio de quo in hac lege sed etiam l. cotne. de fal. accusa. vide Bart. in l. si quis obtulerit. in fine. C. de fal. Quero an reo cōdēnato possit de accusatoris calumnia inquiri. istā. q. dicit. d. 12. meus non repiri tacitam in iure tñ dicit q̄ non ex potestate huius. l. senatusco. sulti. quia hic loquit absoluto reo. vñ dicebat q̄ bene potest inquiri contra accusatoꝛes eo qō obrepserit. vti dicit. de fal. iuxta d. l. si quis. et obrepserit. de fal. 2. rit. de fal. 2. rogat' rādi. et tūc dicebat se aliud īterminis nō repire. in ꝓiū tñ facit gl. i. l. athletas. §. fi. de infa.

b ¶Per rationem. Vide ad ista Bal. in l. neganda. in vlti. col. C. qui accu.

c ¶Probabit calūnia. Adde singu. q̄ p̄sumit calūniatoꝛ si accusatoꝛ cōuersat cū reo: sm Bar. ī. ea. l. §. p̄uaricatoꝛē. qō no. et an ꝛ nō pbante p̄sumat calūnia: vide Bar. hic. et adde in ppoſito gl. et bal. in l. ſ. C. de plus peti. et Bal. in. d. l. qui nō pbasse. C. de calū. et ibi etiā ponit no. qō. an ita puniatur quis ratione calumnie que cōsistit in iure sicut ratione calūnie que consistit in facto. et vide tex. et ibi gl. et Barto. in auc. nouo iure. C. de pe. iudi. qui c male iudi. et in. l. non ignorat. C. de fru. et li. expen.

a ¶Publica fama. Fama excusat a calumnia. idem dicas q̄n quis instigaret: vt no. Bal. i. l. athalet?. s. de fal. et Bal. in. l. fi. s. de here. ista. et de s lati?. et melius p. Bal. in. d. l. qui nō probasse. C. de calū.

penam q̄ deberet. an lex suppleat maiorem.

Clausula saluo et reseruato &c. adiecta in condemnatione an operet remissiue.

Juramentum calumnie licet excuset a calumnia p̄sumpta non tñ excusat a cōdēnatione expensarū propter temeritatem vel propter contumaciam.

Quando apparet euidens calūnia in parte: in parte nō qualiter quis condemnatur in expensis.

Condemnatio expensarū an debeat fieri i crialibus. q̄ sic officio iudicis.

¶Accusatoꝛū.

Primo dicit accusatores tripliciter delinquere. scō illa tria delicta enumerat. tertio p̄sequit illa tria delicta per ordinem. Scōa ibi calūniari. tertia ibi: calumniatoꝛibus: et ibi vsq; ad. §. p̄uaricatoꝛē. ponit de calūniatoꝛe. abinde vsq; ad. §. si qs aūt. ponit de p̄uaricatoꝛe. tertio in. §. si quis autē ab accusatione. ponit determinatiue p̄sentiu. et condemnari. et. l. cor. de fal. iuxta d. l. si quis. et obrepserit. de fal. 2. rit. de fal. 2. meritas. ¶Circa. l. istam † quero. et ita interrogat' rādi. et tūc dicebat se aliud īterminis nō repire. in ꝓiū tñ facit gl. i. l. athletas. §. fi. de infa.

Per rationem. Vide ad ista Bal. in l. neganda. in vlti. col. C. qui accu.

Probabit calūnia. Adde singu. q̄ p̄sumit calūniatoꝛ si accusatoꝛ cōuersat cū reo: sm Bar. ī. ea. l. §. p̄uaricatoꝛē. qō no. et an ꝛ nō pbante p̄sumat calūnia: vide Bar. hic. et adde in ppoſito gl. et bal. in l. ſ. C. de plus peti. et Bal. in. d. l. qui nō pbasse. C. de calū. et ibi etiā ponit no. qō. an ita puniatur quis ratione calumnie que cōsistit in facto. et vide tex. et ibi gl. et Barto. in auc. nouo iure. C. de pe. iudi. qui c male iudi. et in. l. non ignorat. C. de fru. et li. expen.

Publica fama. Fama excusat a calumnia. idem dicas q̄n quis instigaret: vt no. Bal. i. l. athalet?. s. de fal. et Bal. in. l. fi. s. de here. ista. et de s lati?. et melius p. Bal. in. d. l. qui nō probasse. C. de calū.

vtrum accusatio ex. l. remia sit publici iudicij vel priuati. gl. que est hic videt dicere q̄ publici iudicij. Dy. vī repzehēdere istā gl. dicēs qō ꝛ ex publico crimine descēdat tñ est priuata: vt. l. iij. §. fi. s. de puarica. sed certe illa. l. nō loquit de calumniatoꝛe: sed loquit in desistente. Sed pro Dyn. contra gl. vī casus expressus in. l. palā. §. si qua calūnie. s. de ritu nup. sed glos. ibi respondet q̄ nō vī damnari publico iudicio quantū ad impediendas nuptias: sed quantū ad alia fic. ita ibi dicit gl. quā glos. puto esse veram cum pena calūnie sit similitudo supplicij: et similitudo pene. Sed si nō esset publicū iudiciū sicuti primū. : nō esset equalitas pene. ¶Scōo † quero que sit pena calumnie. gl. dicit et bene similitudo supplicij in his que habent penam ordinariam. In his vero que habēt penam extraordinariā: tunc est pro iudicis motu: vt. l. fi. C. de accusa. cum simili. ¶Venio † ad secundam partē. Circa quam quero quis sit modus a proceꝺendi in crimine calumnie. Et hic aduertatis circa hoc: hic sunt multe glosselle. sed veritas est q̄ vnus est modus procedendi: proposita accusatione ordinaria. et iste modus ponit in. ij. glos. huius §. que incipit: est ergo publica. in fine. et nota. in. l. athletas. §. calumniatoꝛ. s. de his qui no. infa. et hoc non est dubium. Alius est modus procedēdi: q̄ iudex ex suo officio mercenario ante sententiā latā super crimine proposito cognoscat de calūnia: et de ipsa pronuntiet in ipsa sententia: cū pronuntiat in principali. Iste modus ponitur. in. l. ſ. C. de calumnia. et iste modus tangitur hic in glo. huius. §. superverbo incipit. ibi vel absoluto reo. scilicet destinatione. Tertius modus procedendi est q̄ post reum absolutum. iudex inquirat de calumnia ex suo officio nobili: et de calūnia cognoscat q̄ hoc sit verum: pbat per hunc text. hic qui hoc dicit clare et rotunde. non calumniando text. probatur per rationem b: qz cū istud delictū committatur coram iudice: merito de hoc ipse potest inquirere sm regulas quas dedi in. l. ij. §. si publico. C. de adul. ¶Sed circa hoc quero † infra q̄tum tempus poterit hoc facere iudex. Glo. videtur velle dicere incontinenti: non ex interuallo. ita dicit glo. que inci. incontinenti. mihi autem videtur q̄ debeamus sic dicere: siquidē quēris de modo p̄cedendi: et pronuntiandi ex officio iudicis mercenario. tunc fateoꝛ quod dicit glo. q̄ incontinenti iudex debet hoc facere: scilicet cōdemnare eadē die. vt. l. Paulus. s. de re iudi. Si queris de aliis modis procedēdi. scilicet per accusationē ordinariā vel per inquisitionē: et tūc ego puto q̄ ista accusatio duret tanto tēpoꝛe quanto tpe durabit delictū principale seu accusatio principalis super qua calūnia est cōmissa: cum ista ad eius similitudinē descendat: vt dictū est. s. ¶Alterius procedo † qualiter pbabit calūnia. Jn hoc sunt opi. nam quidā dicūt q̄ eoipso q̄ non probat: est pbata calūnia. et hoc videt pbari in tex. C. de calūni. l. qui nō pbasse. imo illa. l. probat ꝓium. sed probat in. l. ſ. C. de aduo. diuer. iudi. nec obst. ista. l. que dicit q̄ ile qui non pbat non p̄sumitur calumniari: quia hic loquit in casibus et p̄sonis exceptuatis.

ptuatis. ita tenet Jo. cuius opi. glo. sequitur hic. et in. d. l. qui nō probasse. alibi glo. dicit melius in l. athletas. §. calumniatoꝛ. s. de his qui notan. infa. vt dicamus sic. in casibus exceptuatis quibic in glo. ponuntur: non p̄sumitur calumnia cōtra nō probantem: als regulariter contra non probantē est p̄sumptio calumnie: sed non est p̄sumptio iuris et de iure: quia admittitur probatio in contrarium: et hoc est qō dicit hic tex. potest enim esse q̄ ostendet errorem iustum. puto autē q̄ sit error iustus publica fama a: vt. l. miles. §. mīer. s. de adulte. vel si ei esset dictū a personis fide dignis. vt dixi in. l. athaletus. s. de fal. et hoc puto verū. nō ob. quod Ly. no. s. de aduo. diuer. iudi. l. ſ. in. iij. q. vbi de hoc tangit. et ideo iudex anteq̄ condemnet de calumnia deberet dare parti terminum ad faciēdum super hoc suā defensionem. ¶Venio ad tertiam partem † dicitur hic q̄ si iudex pronuntiat super delicto q̄ lex pronuntiat de pena: q̄ vtrū b hoc sit verum simpliciter? Respondeo: et aduerte bene: quedam sunt delicta que habent nomen a re et ex vi nominis cōprehenditur delictum. vt furtum: falsum: calumnia: plagium: et similia. et in istis siquidem est a iure imposita pena certa: tunc sufficit iudicem pronuntiare delictum esse commissum et ita loquitur hic. nam tunc succedit. l. que pronūtiat super pena: sed si pena ordinaria a lege non esset imposita: tunc idem et succederet pronuntiatio. l. super ea pena que communiter cōsueuit imponi p̄o illo delicto: vt no. in simili ī. l. quid ergo. §. pena grauioꝛ. s. de his qui notan. infa. et in. l. hodie. ſ. de penis. Quedam vero sunt delicta innominata c: vt si iudex pronuntiet te percussisse Titiū: vel te incidisse arboꝛes Titij. vel te combussisse domum. ista talia sunt magis nomina facti q̄ delicti. quoniā potest esse q̄ tu vulnerasti sine delicto: incidisti sine delicto: cōbussisti domum sine delicto: vnde sunt magis nomina facti q̄ delicti. et in istis si iudex pronuntiat te percussisse et simi. non videtur pronuntiatum super delicto: quia hoc de necessitate delictum non includit: et ideo magis esset absolutus q̄ cōdemnatus: nisi iudex adiiceret penā: d et dolose vel culpabiliter te percussisse. et hoc probat iste tex. ibi dum dicit pronuntiauit non probasti pepercit ei. nam non probare potest esse cū dolo et sine dolo. et ideo videtur absoluere eo in dubio. Sed si dicit calumniatus es: tunc cuꝰ calumnia de necessitate concludat dolum: tunc in dubio videtur condemnare. ita probat iste nota. tex. quē tex. multum no. iam enim vidi hoc deduci in practica propter ignorantiam assessoꝛum cum esset dubius de delicto que pena esset imponenda. pronuntiauit aliquem deliquisse non tamen penā imposuit: et sic succedit. l. in pena. qualiter autem debeat illa pronuntiatio fieri. s. vidistis. ¶Sed contra predicta videtur quia non est in potestate iudicis iudicare: imo de necessitate. vt. l. munerū. §. iudicandi. ſ. de mune. et hono. Glo. sol. q̄ in potestate iudicis f est: donec cogat. vel aliter: et melius. iudex habet in potestate sua absoluere vel condemnare. nō autem habet in potestate sua penā statuere: quia illa statuit a lege. ¶Sed contra hoc op. † q̄ in pote-

a ¶Andre. Pomate. ¶Publica fama. Ad hec vide que ponit do. Alexan. in. l. cū quidam. §. qō dicitur. versi. et sic facit iste tex. sm Barto. s. de acqui. heredi. et in consi. ccxv. in vlti. colum. volumi. iiij. et Panormi. consi. lxxviij. colum. vlti. volu. iiij. et ſ et li. consi. cxviij. colū. iij. et. iij. sequen.

Quero vtrum. Vide Bart. in l. eius q̄ delatoꝛes. in fin. ſ. de iur. fisci. et Bar. in. l. ſ. in fi. C. de pe. iudi. qui &c.

¶Ex opposi. et sic no. q̄ sufficit iudicē pronuntiare in criminalibus super facto: vt hic. idē dicas si agatur de crimine ciuiliter. l. viro atq; vxore. s. sol. matri. et. l. decuriones. et ibi Bald. C. de in fa. Idem in auc. de ascendente ex contractu. l. emptoꝛ. in princi. s. de iudi. et. l. qui tamen. §. ſ. s. de arbi. cū simi. et ad istum tex. vide et adde. l. fi te. Et ibi Bar. et doct. C. de infa. et Bar. in. l. iij. C. de sen. et dominum Gozadinū in rubri. ff. de iudi.

¶Delicta innominata. et de istis delictis nominatis et innominatis: vide Bart. in. l. nunq̄ plura. de priui. deli.

¶Videt absoluere. Quando videatur iudex absoluens accusatum absoluere etiam accusatoꝛem: vide no. per Bal. in. l. ſ. in prin. C. de calum.

¶Quero. Quid de clausula dicimus et pronuntiamus sm formam iuris et statuti: vide Bar. in. l. iudex post q̄. de re iudi.

¶An sacramentū calumnie. vtrū sacramentū calumnie excuset ab expensis: adde Bar. in. l. qui solidū. §. etiā. de leg. ij. adde q̄ quotiescūq; expense sunt in stipulatione deducte nec iuramentum: nec alia iusta causa excusat. glos. est reputata fingu. in

l. iij. §. si rem. de leg. iij. sed aliam alle. Bal. in auc. sed hodie nulla. C. de epis. & cleri. quã nõ reperio in auc. de exhiben. reis. §. quoniam. in ver. causam tol. vtrum autem istud iuramentum calumnie ita excuset a calumnia quin possit de calumnia agi criminaliter:

vide omni a no Bald. in. l. si tibi. de libera: cau. & hic adde bal. in. l. non ignorat. C. de fru. & lit. expẽ. & his que dixi. s. ad Bar. hic. adde no. p Bal. in auten. generaliter. de epis. & cle. et Joã. de bel. i auc. sed nouo iure de iudi. scripsi post Jmo. in. d. l. qui solidum.

pensis: Et glo. ſ. videtur[a] dicere q̃ sic: in auc. de iudi. §. oportet. facit qõ no. C. de iudi. l. properãdum. §. finautem reus. & ibi p doc. & in auc. generaliter. C. de episco. & cleri. et tangit p Guil. de cu. in. l. iij. §. ij. s̃. de iureiur. & breuiter veritas est ista iuramentũ calũnie excusat a p̃sumpta calumnia. vt. d. l. iij. §. ij. de iure iur. & s̃. si mu. vẽ. no. calum. cau. esse dica. l. ſ. §. ſ. Aut ergo quis vult condẽnare aliquẽ in expẽsis ꝓpter cõtumaciã fm formã. l. sanci mus. C. de iudi. & d. l. ꝓperandũ. §. finautẽ reus. & põt q̃ iuramentũ nõ excusat a cõtumacia: sed solũ a calũnia. Aut q̃s vult cõdẽnare aliquẽ in expensis ꝓpter temeritatẽ: qõ videtur posse fieri. vt. l. eum quẽ temere s̃. de iudi. & insti. de pe. teme. liti. §. ſ. & tũc videt q̃ fieri possit: q̃ iuramentũ lz excuset a calũnia nõ tamẽ

a ¶ Videt. Vide que habes post glos. & Bar. in. l. eum quem temere. s̃. de iudi cijs.

b ¶ Quero vtrum. vtrum in criminalibus fiat condẽnatio expensarum: adde Bal. in. l. obseruare. §. proficiſci. de offi. procon. per Sali. post Lyn. in. l. iiij. C. qui accu. per Bal. in. l. fi. C. de fru. & lit. expen. Lano. in. c. calũniam. de pe. Et quid in causa inquisitionis an possit & quomodo vbi proceditur ex officio: vide per do. Anto. in. c. dilecti. ad fi. de do. & contu. & Lyn. in. l. sancimus. C. de iudi. adde Bal. in. l. si postulauerit. in prin. de adulte. & adde ad Bar. hic. quod tangit Bal. in auc. generaliter C. de epis. & cleri. & quid in iudice calũnioſe inquirente per Bal. in. d. auc. generaliter. in. v. colum. & adde istis etiã Bal. in auc. sed hodie. C. de epi. & cleri. & quid quando ꝓceditur ad denũtiationẽ: vide Bal. i. l. sancim⁹. in. xij. q. C. de iudi. & in. xiij. vbi de iudice inquirente q̃ teneat ad interesse partis: vide Bal. in rub. C. de pe. iud. in prin. & que dixi post Bar. in. l. athaletus. s̃. de fal. & Bald. in. l. non ignorat. C. de fru. & lit. expen. & ibi etiam de q. Bar. de qua hic Ange. etiam in. l. si vacantia. in vlti. q. C. de bo. vacan. lib. x. fama tamen vel indicium excusat iudicem: fm Bal. in. l. ſ. in. iiij. colũ. C. qui accu. & hic adde Bal. in. l. qui crimen. C. q̃ acc. & q̃ iudex male inquirẽs teneat parti ad interesse seu ad expensas: & etiã puniatur criminaliter: tenet Ly. & Bal. p illũ tex. in. l. seueriter. C. de ex cu. tut. & q̃d de instigãte. vide. ſ. ea. l. §. incidit.

excusat a temeritate q̃ est sepata a calũnia. casus est hic. ¶ Juxta hoc q̃ro † q̃d si apparet euidens calũnia in parte iudicij: & in parte nõ: vtputa post ꝓductos testes vel instrumẽta a reo: actor reperit manifeste se nõ habere ius: q̃d fiet. Rñdeo: qui dã sunt casus in q̃bus q̃s põt desistere: & renũtiare qñ vult iuri suo: vt in ciuilib⁹ & criminalibus q̃ busdã: vt habuistis. s̃. de fal. l. athalet⁹. & in istis casibus p̃o eo tẽpore quo fuit in euidenti calumnia condẽnabitur in expensis: p̃o anteriori non. vt. l. si quis inficiatus. s̃. depoſit. debuit enim incontinẽti desistere. vt. l. si adulterium cum incestu. §. ſ. ver. idem pollioni. s̃. de adulte. In casibus ꝺo in quibus desistere non licet: vt sunt fere omnes accusationes criminales: vt videbitis statim in. §. accusationem. & per totũ istum titu. tunc non imputatur sibi quare nõ desistit: qñ nõ licet desistere: sed debet impetrare abolitionez: & siue concederet sibi: siue non: ab expẽsis excusaretur. sed si abolitionẽ non impetraret: tunc esset p̃sumptio calumnie. vt. d. l. si adulterium cum incestu. §. ſ. de adulte. fm ista ergo concluditur q̃ in criminalibus fiet condemnatio expensarũ. ¶ Quero † vtrum[b] hoc sit veruz communiter: Dicitur q̃ sic: vt. l. qui crimẽ. C. qui accuſa. non poſ. Jac. butri. diſputauit hãc questionem: & determinauit q̃ expense nõ veniũt reficiende iudicis officio mercenario in criminalibus: licet possint via ordinaria peti p actionem in factum. Et mouebatur istis rationibus. non est dubium q̃ refectio expensarum succedat in locuz decime partis litis que olim p̃stabatur: vt insti. de pena teme. liti. §. ſ. sed p̃statio decime partis non habebat locum in criminalibus: ergo nec p̃statio expẽsarum que eius loco succedit. Preterea dicit ipse casus videtur in. l. non ignorat. C. de fru. & li. expen. Et glo. videtur tenere in ꝓemio instit. ibi per legitimos tramites calumniantium iniquitatem expellat. glo. super verbo: tramites. in fi. Quod etiam persuadebat tali ratione ciuilis et criminalis non possunt simul agitari. vt. l. interdum. s̃. de publi. iudi. sed si de calumnia condemnaretur criminaliter: & condemnaretur in expensis ciuiliter simul & semel: ergo simul et semel p̃cederet iudiciũ ciuile et criminale. non obst. l. qui crimen. C. qui accuſa. non poſ. quia ibi fit condẽnatio in expensis ratione contumacie: non ratione calumnie. & ita intelligit glo. in. l. fi. C. de accuſa. ita dicebat ipse. aduertatis. communiter tenetur contrarium: q̃ expense veniant officio iudicis. & de hoc videtur casus scõm secũdam lect. in l. fi. C. de fru. & li. expen. & de hoc per Lano. extra de penis. c. calũnia. quod videtur tenere Jnno. in c. cum oporteat. in fi. mag. gl. extra de accu. q̃ hoc sit verũ probo: q̃ iudex qui de crimine cognoscit: poterit ex suo officio condemnare criminoſuz ad restituendam rem: seu dãna que alias venirent in actione ciuili. vt. s̃. de furtis. l. interdum. §. qui furem. & s̃. finiũ regun. l. iij. §. fi dicatur. de variis et extraordi. cogni. l. medicus. & C. de cõdi. ob turcau. l. qõ euitãdi. cũ simi. dicã in. d. l. interdũ. §. qui furẽ. s̃. de furtis. & de predicta questione est casus in. l. si postulauerit. §. fi. s̃. de adul. et ibi tetigi.

Crimen

1 ☞ Crimen preuaricationis an sit publicum. remissiue.
2 Preuaricator punitur extra ordinem.
3 Tribus modis proceditur super preuaricatione.
4 Preuaricatio qualiter probetur: & presumitur qñ accusator cum accusato conuersatur.

Preuaricatorem. Vidimus de primo: scilicet de calumniatore. videamus de secundo: scilicet de preuaricatore. ¶ Quero † vtrum crimẽ preuaricationis sit crimen publicum: Dic vt in. l. iij. in prin. s̃. de preuarica. ¶ Secundo quero † qualiter punitur preuaricator: & Respondeo extra ordinem: vt l. ij. s̃. de preuarica. ¶ Tertio quero † qualiter ꝓcedatur super preuaricatione: & Respondeo tribus modis. Primo incidẽt per modum replicationis: vtputa si ego accuſo tẽ de crimine de quo es absolutus: & tu excipis de sententia absoluto/ria: ego replicabo de preuaricatione. vt. d. l. iij. s̃. de preuarica. Secundo potest etiam de hoc cognosci principaliter accusando. vt. d. l. iij. & hic. Tertio potest etiam cognosci inquirendo: quod apparet: quia hoc delictum committitur coram iudice: ergo &c. fm regulas datas in. l. ij. §. fi publico. s̃. de adul. ¶ Quero † qualiter ꝓbetur preuaricatio: Respondeo: modus clarus esset: ꝓbare per testes: qui dicant accusatorẽ colludere cum reo. veruntamen puto q̃ si iudex videat accusatorem cum eo vti & inuicẽ conuersari: istud sit sufficiens indicium q̃ iste sit preuaricator. probo: quia ex accusatione consueuerunt oriri inter accusatorem & accusatum inimicitie capitales. vt. l. si inimicitie. s̃. de bis quibus vt indi. & l. iij. §. fi. s̃. de admen. leg. Si ergo reus ex hac accusatione non indignatur: presumitur colluſio: sicut vir presumit leno qui ex adulterio sue vxoris non indignatur. vt. l. marito lenocinium. cũ simi. in prin. s̃. de adulteriis.

1 ☞ Desistens ab accusatione qualiter puniatur:

Si quis autem.[a] Dic incipit tractare de tergiuersatore. ¶ Quero vtrum accusatio turpilliana sit publica vel priuata: dixi in. l. ſ. s̃. de publi. iudi. & que sit pena turpilliana: & est quinq; librarum auri. vt. l. iij. in fi. s̃. de preuarica. ¶ Sed ad hoc opp. q̃ desistenti pena imponatur extraordinaria. vt. l. qui crimen. C. qui accuſa. non poſ.
1 Sol. † quandoq; aliquis desistit expresse & manifeste: & tunc punitur pena turpilliani: vt hic. & hoc est quod dicit tex. in. l. ſ. in prin. s̃. eo vbi inuiuersum destitit &c. id est in totum. Quandoq; quis non expresse destitit sed tacite. & hoc tribus modis contingit. nam quandoq; terminus statuit ab b
senti & ipse nõ venit: & tunc punitur propter contumaciam pena extraordinaria: non pena turpilliana. vt. l. qui crimen. C. qui accusare non poſ. Quandoq; statuitur terminus presenti ad prosequendum & non prosequitur: & tunc videt desistere & punitur pena turpilliana. vt. l. si ea. C. qui accu. non poſ. Quandoq; nullus terminus statuitur a iudice: sed ipse accusator infra tempus statutũ a. l. non ꝓsequitur infra biennium: tũc punitur pena illius titu. C. vt intra cer. tempus que. crimi. termi.

Abolitio. De hoc videbis in. l. abolitio. & l. seq. ſ. eo. titu.

Si plura. Jste. §. facit ad plures questiones. vna est talis: vtrum de pluribꝰ criminibus quis possit accusari vno & eodem libello. Jtẽ facit ad aliud. si statutum dicit q̃ volens desistere soluat tantum p̃o qualibet accusatione: vtrũ intelligatur quelibet accusatio per se p̃o quolibet delicto. vel vna accusatio intelligatur: id est vnus libellus. licet in eo plura contineantur delicta: de bis duabus dixi in. l. libellozum. §. penul. s̃. de accuſa. Jtem facit vtrum exbãnitus pluribus exbannimentis debeat pluries exbãniri: vel sufficiat vna exbãnitio p̃o omnibus bannimentis: Dy. formar hanc qõnẽ hic. dixi de hoc in. l. de pupillo. §. si in pluribꝰ. s̃. de operis noui nuntia.
☞ Desistens ab accusatione inualida fine abolitiõe incidit in turpillianum excepta muliere & minore.
2 Accusatio proposita ab eo qui accusare non potest valet si non opponatur.
Accusatus de crimine de quo accusare non poterat accusatio proce/b
dit si non opponitur.
3 Plures si accusantur eodem libello quod iudicium procedit si non opponatur.
4 Syndicus q̃ non teneatur denuntiare maleficiũ etiam si nulla pena imponatur.
5 Accusatus si respondendo accusationi negat se esse culpabilez: iudex nõ debet admittere istã respõsionẽ.
6

Accusationem. Primo ponit vnũ dictũ. secõdo ponit dictũ Papi. qõ videtur sibi aduersari. tertio ponit aliud dictum Papi. quod videt sibi cõsonare. q̃rto ponit determinationẽ & p̃elusionẽ oim p̃cedentium. Sed a ibi: at quin. tertia ibi: at quin idẽ. q̃rta ibi: merito. ¶ † Mo. q̃ b q̃ desistit ab accusatiõe inualida sine abolitiõe incidit in turpillianũ: excepta muliere & minore. ¶ Op. de l. si femina. C. eo. Sol. vt dicã. ſ. e. l. mulier. ¶ Jtẽ op. de l. q̃rebat. ſ. eo. Sol. vt ibi. ¶ Jtẽ op. de l. auxiliũ. s̃. de minor. Bl. fol. hic & dñ. ibi: volebat restitui: vt posset accusare sine metu calumnie: quod non licet: quia restituer etur aduersus dolum

¶ Si quis autẽ. Mo. de pena accusatoris desistẽtis: & vide per Barto. in l. iij. s̃. de ꝑuari. & ſ. e. l. §. super. et Barto. in. l. iij. de ꝑuari. & ſ. e. l. §. hec verba. s̃. qõ quisq; in tris.

¶ Si quis autẽ. Mo. de pena accusatoris desistẽtis: & vide per Barto. in l. iij. s̃. de ꝑuari. & ſ. e. l. §. super. et qõ ibi dixi. et. ſ. eo. l. q̃situ: et d. l. q̃ crimen.
¶ Mo. qõ. Nota q̃ q̃ desistit ab accusatione inualida: an incidat in turpillianuz. Et q̃d si aliqs desistit ab accusatione ineptaꝫ. tz Ang. & qõ nõ incidat in turpil. in quo dt ita iudicatuz fuisse Perusij: vide Bal. i. l. ſ. §. hec verba. s̃. qõ quisq; in tris.

a ¶Si persone. Quero si persone prohibite accusare accusant. an accusatio sit ipso iure nulla sine alia oppositione: et dicitur quod non. Ange. tamē hic vī dicere q quoties accusatio esset inepta: tūc talis ineptitudo reddat iudicium retro nullum. l. si patron⁹ libertū. ō iureiu. et dixi ī. l. eleganter. §. si q̄s post. de condi. ide. quod accusatio ab initio absq; exceptiōis obiectiōe sit ipso iure nulla. ⁊ de hoc no. p gl. ⁊ doct. in. l. libellorū. §. q̄ō si libelli. s. de accu.

b ¶Iste enim sunt. Vide Bald. aliter loquentem in rub. C. qui accu. in iij. col. eo. tit. et Bar. in. d. §. prescriptiones. et in. l. absentem. de penis. et Roma. in. l. j. §. occisorum. s. ad fill. ⁊ Bal. in. l. si eū. ī pri. s. si quis cau.

c ¶An syndicus An syndic⁹ teneatur denuntiare maleficium ex quo etiam nulla pena imponitur? ⁊ dic q sic. dicit tñ Bal. in. l. ij. C. vt ne. priua. quod syndicus non tenetur denūtiare vbi non est maleficium: quia frustra denuntiaret quando iudex p cedere non pōt: per illū tex. ⁊ hic adde Bart. in. l. si quis in graui. §. maritus. s. ad sil. ⁊ ibi late per Roma. ⁊ cum Bar. concordat Salice. in. l. ea quidem. C. de accu. ⁊ Bar. in. l. diuus. ad fi. s. de custo. re. In contrarium facit quod no. Bal. post gl. in. l. decuriones. C. de infa. ⁊ addet. l. si seruus. ⁊ ibi Barto. C. de his qui ad ecc. confu. ⁊ ideo facit an syndicus teneatur denuntiare maleficium casu cō missum? in quo Bald. in. l. data opera. C. qui accu. in ver. quero vtrum. dicit quod sic: quia illud est maleficium preter legem: secus dicit in maleficio commisso ad sui defensionem: q̄ id fit lege p mittēte. ⁊ limita vt per Ang. ī. d. l. ij. C. vt ne. pua.

d ¶Item facit. Reus nō pōt rūdere: dico nec nō esse culpabilē. ⁊ idē consuluit Bar. ⁊ Fran. tigri. in cō si quod incip. super eo q̄ queritur vtrū potestas ⁊c. nec allegauit ipse istam. l. ⁊ vide Bal. in. l. j. C. de li. contest. vbi idem: secus in iudice: nam iudex sufficit q̄ p. onūtiet quē esse culpabilē lz non cōdēnet: vt dicit Bal. in. l. si q̄s nō dicā rapere. ī. iij. col. C. de episco. et cle. ⁊ cum Bartō. transit in auten. contra qui propriam. in vlti. col. C. de nō nume. pec. vbi oīno vide. ⁊ cum Bar. trāsit simpliciter Roff. in. l. j. §. si q̄s simpliciter. de ver. ob.

e ¶Suspecti. Adde q̄ō not. Bal. in. l. ij. s. de pena iudi. qui male iudi.

ceptiones que debent proponi ante litis contestatio. de quibus loquit. l. si maritus. §. prescriptiones. j. de adulte. eodem modo dico † quando quis accusatur de crimine de quo non potest accusari propter tempor⁹ cursum: nam debet proponi exceptio: vt hoc. §. in prin. ibi qui prescriptione poterat submoueri. ⁊ probat in. d. l. si maritus. § . prescriptiones. idem dixi tibi † quando plures accusantur eodē libello procedit iudicium si nō opponatur. vt. l. si accusatoribus. C. de accu. ⁊ ibi no. ☞ certe ibi loquitur quando plures accusant vnum: cum non possunt: quia tunc procedit iudicium si non opponuntur. tetigi in. l. hos accusare. §. lege. s. de accusa. ⁊ no. etiam fm vnam opi. que est tertia opi. glo. in. l. j. C. si reus vel accu. mor. fue. Fal lit in crimine adulterij. vt. l. si maritus sit in ma. §. fina. s. de adulte. ¶Iste. §. facit ad questionem de qua vobis pluries dixi † committitur in comitatu maleficium: ex quo nulla pena debet imponi: an syndicus debeat denuntiare. et iste tex. in princi. ibi: et contra mouet ⁊c. facit q̄ sic: quia qualecūq; sit maleficium in cognitione iudicis est an mereatur penam: vel non: et non in cognitione syndici: vt hoc. §. in prin. quod tene menti. de hac questione dixi ⁊ dicā in. l. fina. §. diuus. s. de publi. ¶Item facit ad aliam questionē: † aliquis reus compareat in iudicio respōsurus accusationi: ⁊ audita accusatione: ipse respondet ⁊ negat se esse culpabilem: debet ne iudex admittere istam responsionē. Respondeo non: quia reus debet respondere super facto: vtrum fecerit vel non fecerit super quo accusatur. nam illud vtrum sit culpabilis vel non spectat ad iudicem: vt hic. ⁊. s. eadem. l. in principio. pro hoc facit optime extra de purga. canoni. c. finali.

¶Accusatio suspecti tutoris quando possit demandari.

Accusatio suspecti tutoris non est publici iudicij.

Desistens ab accusatione turpilliani non incidet in turpillianum.

Qui accusat hoc senatusconsulto non est accusator sed delator.

Suspecti. e Suspecti accusatio tantum debet a presidē examinari: desistens ab ea vel ab accusatione turpilliana in hoc senatusconsultum non incidit. hoc dicit. Adiuerta tis contra hanc. l. opp. q̄ de suspecto tutore possit cognosci a quolibet delegato. vt. l. cognitio. in prin. s. de offi. eius cui manda. est iurisdictio. l. j. §. an autem. s. de suspe. tuto. Glo. dicunt post multa verba in. ll. contrarijs: scilicet q̄ preses solus pronuntiat: ⁊ nullus alius: excepto legato a proconsule ⁊ pretore. ⁊ sic illud quod hic dicitur: preses prouincie: ponatur large vt comprehendat etiam istos legatos proconsulis ⁊ pretoris. Jacob. baldui. dicebat aliter. quedam est remotio que fit a iure eoipso quod quis postulatur suspectus. ⁊ de hoc potest cognoscere quilibet delegatus. vt. l. cognitio. in prin. s. de offi. eius cui manda. est iurisdi. Quedam est remotio que fit per diffinitiuā sententiam: ⁊ illam potest facere solus preses: vt hic.

hic. Istam opi. Ja. baldui. Dyn. tenuit semel cum legeret pro Fran. accur. d. l. cognitio. do. Fran. in sequenti die legit de iurisdi. omnium iudicum. vbi reuoluit eandem materiam meri ⁊ mixti imperij. ⁊ tenuit glo. sui patris: tunc quidam scholaris recessit de scholis ⁊ iuit ad dominum Dy. ⁊ dominus Dynus incontinenti misit per scholas q̄ volebat disputare illam questionem: ⁊ tenere opi. Jaco. baldui. ⁊ reprobare opi. glo. ⁊ istam dissentionem audiui oretenus a domino Lyn. ⁊ refert ipse in. l. fin. C. de suspe. tuto. in lectu. superuenit postea Marti. filli. qui tetigit veritatē huius questionis non tamen perfecit vsq; quaq;. veritas est. Vos debetis scire † q accusatio suspecti fit ad duplicem finē: quandoq; ad remouendum tutorem: quandoq; fit ad puniendum. accusatio⁹que fit ad remouendum bene potest demandari quo ad cognitionem. ita loquitur. l. cognitio. in prin. s. de offi. eius cui manda. est iurisdi. Remotio autē est duplex: vt dicebat Ja. baldui. vna que fit a. l. eo ipso quod postulatur suspectus: vt. l. quod si forte. §. j. s. de solu. ⁊. C. de suspe. tuto. l. cum quem. ⁊ istam remotionem posset bene iudex delegatus declarare: quia. l. ipsa facit. Alia est remotio que fit per sententiam: ⁊ illa non potest fieri a delegato nisi fit delegatus procōsulis vel pretoris. vt. d. l. j. an autem. s. de suspe. tuto. Quandoq; fit accusatio suspecti tutoris ad puniendum: ⁊ de ista accusatione solus preses prouincie cognoscit. casus est hic: nec de hac potest cognoscere legatus pretoris vel proconsulis. Quandoq; etiam ipse pretor de hac nō cognoscit: sed ad prefectum vel presidem: emittit. vt. l. j. in fine. cum. l. sequenti. s. de suspe. tut. ⁊. l. j. §. solent. s. de offi. prefe. vbi s. Et quod iste. §. debeat sic intelligi apparet ex materia in qua ille. §. est situatus: scilicet in accusationibus criminalibus ad vindictam publicam: ⁊ ista est veritas. ¶Ulterius procedo † dicitur hic qui desistit a crimine suspecti non incidit in turpillianum. Contra crimen suspecti est publicum iudicium. vt. l. j. §. consequens. s. de suspectis tutoribus. ergo desistens incidit in turpillianum. Solu. nego primam: quia non est publicum iudicium: ⁊ ideo non punitur p senatusconsultum turpillianum. sed alias extra ordinem: vt. l. ⁊ in priuatis. ⁊. l. si quis repetere. §. j. j. eodem titu. Et q̄nō sit publicum iudiciū: dic vt dixi in. l. j. s. de publi. iudicijs. ⁊ in. l. damni. s. de dāno infecto. ¶Dicit hic † qui desistit ab accusatione turpilliani non incidit in turpillianum. Contra. s. ea. l. §. j. vbi desistens ab accusatione simpliciter incidit in turpillianum. Huius timore quidam variant lectu. huius. l. ⁊ fatentur contrarium. scilicet q̄ incidūt in turpillia. ⁊ q̄ō hic dicitur contra desertorem ⁊c. intelligunt desertorem militie. hec opi. est falsa: quia turpillianum est crimen priuatum. vt. l. iij. in fine. s. de preuarica. ideo desistens a turpilliano in turpillianum non incidit. vt hic. et. j. eodem. l. ⁊ in priuatis. ¶Quero † hic dicitur qui accusat hoc senatusconsulto non est accusator: quid est hoc dictum? Glo. dicit non est accusator: vt desistens incidat in turpillianum: sed bene est accusator alias. Sed possemus forte dicere aliter. qui accusat hoc senatusconsulto nō est accusator sed magis delator deferens in fiscum causam ciuilem ⁊ pecuniariam. hoc videtur probari in. l. j. j. de iure fisci.

☞Instigantes ad accusandum q̄ teneantur de crimine calumnie et turpilliani.

Instigator q̄ō possit accusationem prosequi etiā accusatore desistēte.

Multij quorum medio fiunt tractatus maleficij puniuntur.

Incidit. Dic est notabilis tex. vides ergo q̄ tres puniunt̄: scilicet mandans: ⁊ ille per quē factū est mandatū ⁊ mādatarius: ⁊ etiam punātur isti instigatores ⁊ submittētes. ¶Opp. gl. de. l. athaletus seruus. s. de fal. Solu. vt ibi. ¶Item opp. de. l. ob hec. s. de his qui notan. infa. Sol. vt ibi. ¶Item oppo. extra glo. de. l. aut qui aliter. §. penul. s. q̄ō i aut clam. vbi iste per quē quis mādauit non tenetur. Sol. hic loquit̄ in delictis grauibus. ibi in leuibus. ⁊ dicā plenius in. l. non solū. §. si mandato. s. de iniurijs. ¶Istis contrarijs expeditis ex hac lege † nota ⁊ tene menti: q̄ō de crimine turpilliano et calumnie tenetur nō solum falsus accusator: sed omnes istis submittētes ⁊ instigantes[b]. ¶Secundo no. † q̄ instigantes ⁊ mādantes possunt prosequi accusationem etiā principali accusatore desistente: q̄ō est notādū. q̄ō apparet ex eo q̄ instigator vel mādans incidit in turpillianū si nō probat ⁊ nō prosequit vt hic. Dices iste tex. hoc nō dicit: imo incidit in crimen calumnie vel turpillianū p pter calumniā vel desistentiā ipsius veri accusatoris: vt dicit hic tex. ibi nisi suborn atus accusator probauerit. Sed certe hoc nō obstante dico abolitio. et adde no. per Bar. in. l. quesitum. j. eo. et vide in materia not. per Bart. in. l. transigere. in. ij. colum. C. de transac.

¶Et instigantes. Non solum falsus accusator: sed etiam omnes submittentes ⁊ instigantes tenē tur hac pena: et ipsi etiam mandantes questionez prosequi accusatore non prosequēte: ⁊ vide Bal. per illum tex. in. l. in senatus. §. an ad eos. j. eo. et glos. in. l. ob hec verba. s. de infamibus.

a ¶In turpillianuz. ⁊ de ista pena senatusconsulti turpil. vide omnino Joā. and. in addi. Spec. in ti. de accu. §. v. limitandū est. vbi multorū opi. refert ⁊ aliqui sunt casus ⁊ persone que non incidunt. vt in. l. mulier. j. eodem. ⁊ in. l. in senatus. §. eos. et in. l. eos. §. diuus. ⁊ in. l. quereba⁹ tur. ⁊ in. l. ⁊ in priuatis. j. eod. et dicitur in. l. j. de collu. detteg. q̄ quā do causa est allegata ante li. contest. ni si actio sit famosa autoritate reo quod licituz est desistere. Item in causa criminali licet desistere p gratiam utrel ligas. vel sic intelligitur. j. eodem. in. l. mulier. licte vero nō contesta. non licet desistere nisi autoritate iudicis et consensu rei. nisi per talem accusatorē re fit infamatus ⁊ possit ad torumenta. sic intelligit l. ij. C. de

1 2 3 4 b

a ✠ Andre. Pomate. ¶ Ultimo no. Tex. contra proxenetas Bal. in. c. j. §. iimul. si cõtrouer. fue. de feu. tenet contra illã glo. vide que ibi no.

a ¶ Ultimo no. Portatores literarum continentiũ prodimẽta ⁊ traditiones ⁊c. ⁊ quid de illis qui cõmittũt eis literas et eos nubũt vide in. l. 3 §. ad le. a iuli. maie. idem dicit Bal. i portante literas scienter ꝑm eũ b in. l. j. §. ne autem. C. de cadu. a tollen.

b ¶ De paricidijs. Vide bal. 3 ⁊ Ange. in d. l. scienter. ⁊ bal. in. l. iij. §. si procurator. §. qõ r quisq; iu. in reportaris antiquis: licet Bal. contrariu te c neat in. c. j. §. simili ter. de cõtrouer. in uesti.

c ¶ Sed suspẽdatur. An ꝑ appellatiõnem extinguatur ꝑ nuntiatum: dic vt per Bald. in repe. l. tale pactũ. §. qui prouocauit. de pact. et per alios in. l. qui a latronibus. supra de testi. et q̃ non extinguatur: e sed suspendat. probatur de iureiurand. c. venientes. ⁊ de re iudica. c. cum inter. de appellat. c. sepe. §. quod si. ij. questio. v. §. illud. versicu. orientalis. ⁊. c. si a iudice. de appellatio. in. vj. ⁊ vide in Specu. in titu. de appella. §. nunc breuiter. in princip. sicut literarum: et per Canon. in. c. pastoralis. de offic. delega. fallit autem communis conclusio in sententia excõmunicationis que trahit secum executio: nec appellatio extinguit: nec suspendit ꝑ nuntiatum. c. pastoralis. de appellatio. ⁊ no. Bar. in. l. si de proprietate. ⁊ ibi glo. C. si a non compe. iudi. item alio modo videtur limitare Joan. and. in. c. is cui. de senten. excommunicatio. in. vj. et vide plene Baldum et alios in. l. si causa cognita. C. de transactio. ⁊ vide Bald. in. l. j. in. iij. colum. C. ex delic. defunc. et facit not. questio quam posuit Bald. in. l. j. als. ij. de execu. rei iudi. et vide Bal. in rubr. C. de appella. et Jmol. ⁊ sequaces hic in. d. l. furti. ⁊. l. j. §. de re iudica.

¶ Ultimo vides hic casum † q̃ accusator debet ꝓsequi appellationẽ. ꝓ hoc consului semel in curia ducatus. aliquis condẽnatus appellauit: vtrum ad ꝓsequẽdã appellationis causam debeat citari procurator fisci ⁊ videk q̃ sic: quia fisco est condẽnatus. Cõtrariũ determinauit ꝑ hanc legẽ: quia accusator ipse debet ꝓsequi causam appellationis: vt hic. ⁊. l. iij. C. si reus vel accu. mor. fue. als. si pen. app. mors interue. videtur enim sensisse. l. talẽ accusatorẽ syndicũ ⁊ procuratorẽ fisci ad istã causam. Preterea ꝓbatur per rationẽ: nã inter fiscũ ⁊ priuatum est iudex ꝓcurator Cesaris: sed iter priuatũ ⁊ priuatũ est iudex preses. vt. C. vbi cau. fisc. ꝑ totũ. ſ causse criminũ licet tractẽtur de pecunia applicanda fisco debẽt coram preside tractari: vt. l. j. C. vbi cau. fisca. ⁊ sic patet q̃ tractatur inter priuatos. ⁊ hoc est verum. ¶ Quero † vtrũ c iudex a cuius sentẽtia appellatur debeat citari quãdo appellatur a causa criminali: vt iudex veniat ad defendẽdũ sniam suã. Jnno. ꝓnit in. c. cũ spãli. extra de appell. dicã in materia de appellationibus.

☞ Qui desistit ab accusatione ciuili non admittitur ad accusandum criminaliter. d

¶ Cõtrariũ determinauit. Si accusatus ⁊ condemnatus ad penam fisco applicandã appellat: ⁊ sniã ferak absolutoria non citato procuratore fisci valet: qõ tene menti.

¶ Quero vtrum. Utrum iudex a cuius sententia appellatur debeat citari: et quomodo: vide quod dixi in. l. de vnoquoq;. supra de re iudica. et adde Bald. in. l. edita. in. xv. colum. de eden. ⁊ in. l. sancimus. in. xij. colum. als. xiij. qõ. C. de iudi. ⁊ adde qõ Sali. in. l. si quis infa. C. si reus vel accu. mor. dixit: q̃ si iudex per modum inquisitionis procedit in causa appellationis non est citandus. l. ea. §. super his. C. de appel. ⁊ per alias rationes quas ibi vide per eum ⁊ in materia vide omnino Bal. in rubr. C. de iudi. ad fi. ⁊ in. l. per hanc. in. vj. colum. C. de tempo. appel. ⁊ Jnno. in. c. olim. in fin. de accu. Adde an iudex citandus sit a cuius sentẽtia appellatur. Roma. consi. cccxliij.

a ciuili: nõ admittitk a ad accusandum criminaliter a super eodem facto: quod tene perpetuo menti.

b ¶ In priuatis. b Quero q̃d vult dicere ⁊ in priuatis ⁊ extraordinarijs criminib?⁊ Glossa ponit plures expositiones. tene primam vt priuata dicantur nominata. extraordinaria dicantur innominata. b

¶ Mulier. Oppo. de. l. si femine. C. eo. in gl. tu potes tenere de duabus vnam: vel q̃mulier hic destitit pacto: in contrario destitit penitentia. vel aliter. hic loquit̃ in crimine falsi in quo licet desistere. vt. l. athaletus seruus. §. de fal. ⁊ ibi no. ⁊ vtrac̃ solu. est bona.

¶ Post abolitionem. Oppo. j. eo. l. si quis repetere. Sol. hic loquitur in abolitione priuata: secus in publica.

1 ☞ Quando desistens ab accusatione incidat in turpillianum.

¶ Desitum. Oppo. ⁊ videk q̃ desistens añ litẽ cõtestatã teneat crimine turpilliano: vt. j. e. l. in fe-
c nar?. §. qui post. Huius contrarij timore fuerunt opi. c inter Jo. ⁊ Azo. ex vna parte. ⁊ Hugo. ex alia parte. dicit Jo. q̃ † desistẽs ante litis cõ-
1 testationẽ incidit in turpillianum: id est sententiã turpillianam: vt. d. l. in senatus. §. qui post. Hugo dicit contra. pro hoc all. l. istam. Sed Jo. ad istam l. respondet q̃ non tenetur verbis: sed sententia. Item facit pro Hug. quia ante litis cõtestatio. non dicitur quis agere: sed agere velle. vt. l. amplius nõ peti. §. rem rataz habe. Ad hoc potest responderi q̃ hoc verum est in ciuili: secus in criminali. Item pro Hugo. facit. l. miles. §. socer. §. de adulte. sed ibi libellũ non dedit. Item facit pro Hug. §. de in ius vocã. l. libertus. ⁊. l. quamuis. ſ ibi tex. loquitur in casibus in quibus licet desiste-
1 re. Item facit pro Hugo. l. fine metu. C. de adulte. sed ibi loquitur in personis que possunt desistere. vt. l. in senatus. §. eos. j. eo. Quid dicemus? Gl. ⁊ communiter tenent opi. Jo. per. d. l. miles. §. socer. §. de adulte. et. l. j. C. ad turpillia. ⁊ Dy. etiã. sed Ly. in. d. l. j. C. eo. dicit q̃ post datum libellũ: ⁊ post datum fideiussorem de prosequẽda lite incidit in turpillianum: vt ibi: secus ante litem contesta. quam opi. refert gloss. in. l. j. C. vt intra cer. tempus que. cri. termi. Mihi autem videtur sic di-
d cendum?. quidam sunt casus in quibus licet desistere ex qualitate persone accusatoris: vt. §. eod. l. j. §. accusationem. in fin. ⁊. j. eod. l. in senatus. §. eos. Quidam etiam sunt casus in quibus licet desistere ex qualitate delicti. vt. l. athaletus seruus. §. de fal. ⁊ de istis non est querendum an incidant in turpillianum: ⁊ hoc modo potest intelligi hic. Quidam sunt casus in quibus non licet desistere. d ⁊ tunc est aduertendum de tempore. quoddam est tempus post litem contestatam: ⁊ tunc nullo modo licet desistere: vt. j. eod. l. in senatus. §. qui post. ⁊ hoc ꝑm omnes. Quoddam est tempus ante litis contest. post datum libellum; ⁊ post datum fideiussorem. ante citationẽ vero rei licet desistere ꝑm qõ in ciuilibus licet: quoddã est tempus ante accusationẽ ꝓpositam: tamẽ post q̃ quis minatus c est se accusaturũ: licet de hoc dederit libellum presidi vel principi: scilicet q̃ volebat accusare: non q̃ accusabat: ⁊ tunc indistincte licet desistere. vt. §. de adulte. l. miles. §. socer. ⁊ hic.

¶ Accusatiõe. Destitit: id est exposse depositum per actus accusationi contrarium. vt. l. quesitũ. §. de adul. ⁊. j. proxi. §. potes etiã ponere exemplum Bar.

¶ Desitisse videtur. Scilicet tacite: circa hunc. §. dic vt dixi. §. eo. l. j. §. si quis autem.

☞ Syndici ⁊ alij officiales qui necessitant denuntiare non tenenk nisi de euidenti calumnia. Syndicus denũtians si nõ probat ⁊ q̃ sit in euidenti calumnia punitur extra ordinem.

¶ Non admittit. An autẽ si quis protestak se accusaturũ postea desistit a tali protestatione: an amplius audiak. tex. est no. q̃ nõ: in. l. miles. §. si socer. ⁊ ibi Bar. §. de adul.

¶ Et in priuatis. Circa hoc q̃ hic dixit glo. q̃ in causa ciuili tractus in iudicio per calumniam põt puniri criminaliter: vide Bal. in. l. si tibi. C. de libe. cau. ⁊ vide quod habetur in. l. stelliona. tus. §. eo.

¶ Fuerũt opi. Desistens ante lit. conte. nõ incidit in turpilia. ⁊ vide in materia qu: dixi i l. j. §. fu. spectu. ad fi. §. eodẽ post Bar. ⁊ late Ly. ⁊ doc. in. l. j. C. eo. ꝑ Joã. and. in addit. Specu. in titu. de accu. in. iij. parte. §. quinto tractãdum. in versi. j. ⁊ vide que notat Bar. in. l. si maritus. §. si negauerit. §. de adul. in versi. iij. ⁊ Bald. in. l. j. C. vt intra cer. tempus. ⁊ doc. in. c. licet. de accusa. plene per Bald. in. l. accusationibus. in. vlti. col. C. qui accu. ⁊ Ange. in rubr. C. de in ius vocã. per Bal. in. l. j. in. xvij. col. C. qui accu. qui dicit q̃ accusator post li. otes. põt cogi per iudicem persistere in accusatione: nec aliquo modo potest desistere nisi obtenta absolutione: sed anteq̃ reus respondeat bene potest desistere.

¶ Sic dicendum. Mo. q̃ differentia est inter desistentem penitus ab accusatione ⁊ differentem ꝓcessum: ita q̃ labatur instantia: ⁊ eũ qui est contumax infra tempus instantie differendo processus: vt no. declarat Bal. in. l. qui crimen. in. ij. col. C. qui accu.

a ¶Calũnia. Mo. de pena denũtiatoris desistẽtis: ⁊ vide Bar. in. l. diuus. la. ij. de custo. reo. s̃. ⁊ quid de syndico: vide. j. ⁊ facit qđ not. Bar. in. l. in sena tus. §. an ad eos. j. eo.

b ¶Sed canoniste habent. Que dicant crimina no toria: ⁊ an super istis criminib⁹ valeant p̃ bationes fa cte ordina rio tramite omisso: dixit in. l. j. §. si publico. s̃. de adulte. ⁊ ad Bart. hic vide omnino Inno. 1 in. c. statuimus. de offi. deleg. ⁊ pleneth. c. a fi. de cohabi. cleri. ⁊ mu. ⁊ dicit Jo. and. ⁊ ibi. d. Anto. in. c. cũ speciali. §. j. de app. qđ delictũ 2 dicitur notorium si quis de delicto con victus est per testes ꝓtra quos nihil op posuit vel per ſniam a qua non appellauit vel si fuit confessus ⁊ confessionẽ nõ im pugnat.

3 Notorium dicitur quod habet causam permanentem.

Manifestus causam momentaneã.

Nuntiatores. Mo. §. est pro. syndicis cõitatis. ¶Quero exemplum huius. l. Glos. ponit in curiosis ⁊ in alijs officialib⁹ qui sine inscriptiõe habent denũtiare. vt. l. ea quidẽ. C. de accu. ⁊ C. de curio. l. j. ¶Scõo circa. l. nostram quero: quia hic est duplex litera. quidã habẽt assistere: quidã habẽt abstinere: que litera sit verior. Rñdeo † ⁊ p hmõi declaratione premitto vobis qđ isti syndici ⁊ ceteri officiales qui denũtiant ex necessitate officij: non tenenť nisi de euidẽti calũnia[a]. vt. l. tutorem. s̃. de his qui. vt indi. ⁊ l. post legatũ. §. ad uocatum. eo. ti. Hoc premisso siquidẽ habes assistere. tex. stat proprie: quia debẽt ꝓbare crimina que intẽdunt alias punienť de euidẽti calũnia. Si habetis abstinere similiter pcedit: qz potest abstinere nec punietur de presumpta calũnia: ſz punietur de euidenti calũnia. ¶Quero † qualiter punienť isti syndici: punienť de crimine turpillia. Glo. videtur velle qđ sic: sed veritas est qđ non puniuntur turpil. sed puniunť 1 extra ordinẽ. vt. l. diuus. §. fin. s̃. de custodi. reo. ¶Dicit hic: notorij. quero † que dicantur notoria crimina. Tractatũ de notorijs criminib⁹ nõ habemus in iure nostro: sed Canoniste habent[b] tractatũ longũ: ⁊ Specu. ponit in tit. de noto. crimi. 4 ⁊ est modus procedendi per se de notorio crimine: quod dic vt in dicto titu. de noto. crimi. ⁊ Ly. C. de accu. l. ea quidẽ. tangit aliqualiter. tñ ꝓtũ ad ꝓpositũ nostrũ ſm doct. nostros notoriũ dicit proprie illud qđ habet causam permanentẽ. illud vero qđ habet causam momẽtaneã dicitur magis manifestũ qđ notoriũ: vt. l. ciues. ⁊ ibi not. C. de app. hoc ꝓbat tex. in auť. qui semel. C. qño ⁊ quando iud. vbi proponere edicta potest facere aliquid transire in notoriũ: quia habet causam permanẽtẽ. sed vox preconia paucis innotescit: quia habet causam momentaneã. ⁊ pro hoc facit qđ no. s̃. qui satis. cog. l. fi vero. §. qui pro rei. Sed Canoniste dicunt aliter. ¶Sed circa hoc instat si crimina notoria sunt denuntiata ad quid debet assistere nuntiator? Rñdeo potest intelligere notoriũ proprie: idest valde manifestũ: ⁊ tũc habet necesse assistere vt probet esse notoriũ. Item põt intelligi notoriũ vt dicatur notorium ipsa denuntiatio: que inducit crimen in notorium: ⁊ tunc debet assistere vt probet crimen. ⁊ iste due expositiones tanguntur hic in gloss. j. ⁊ in gloss. super ver. assistere.

Calumnie. Oppo. qđ teneať crimine iniuriarũ non de calumnia. vt l. lex cornelia. §. si quis lib. s̃. de iniur. ⁊ l. qđ senatus. eo. titu. Glo. fatetur qđ puniturcrimine iniuriarum: non crimine calumnie: sed ſm hoc non faceret ad hunc titu. ideo glo. dicit: intantum facit ad hunc titu. q. d. ille qui in illa accusatione calũniatur crimine calũnie punitť. ⁊ sic apparet qđ illud est crimen publicum. Sed certe ego dixi in. l. j. s̃. de publi. iud. qđ crimen de quo loquitť. l. quod senatus. non est publicũ iudicium eo modo quo appellantur publica iudicia. in. l. j. s̃. de publi. iudi. sed tamen hec lex non probat qđ in. l. quod senatť, illud crimen sit publicum: quia etiam qui calumniatur in priuato crimine punitur de calũnia: vt no. in. l. j. §. j. s̃. eo. titu.

Si quis repetere. Vos habuistis in. l. libellorum. §. fi. s̃. de accusa. et videbitis statim. j. eo. in. l. aut priuatim. §. fi. qđ post abolitionẽ impetratã ſz repetere reũ infra xxx. dies. modo queritur vtrum tempore quo reus reperitur possint obijci exceptiões que ante obijci non poterant. Rñdetur hic in tex. contra hunc tex. habuistis casum. s̃. de accu. l. hos accusare. §. hoc beneficio. Sol. vt dixi. hic nõ repeto.

☞ An possit conueniri iniuriarus qui contra me egit ciuiliter calumnioſe. qđ sic.

Si stellionatus. Vides quod in ꝓuatis criminibus non habet locum senatusconsul. turpil. sed punitur officio iudicis extra ordinem: vt hic. et in. l. et in priuatis. s̃. eo. ⁊. l. j. §. suspec. s̃. eodem. ¶Querit glo. † aliquis egit contra me ciuili actione calumnioſe. an possit conueniri actione iniuriarum: videtur quod non: in ciuili iuratur de calumnia: qđ hoc tollitur actio iniuriarum que competit pro calumnia: vt insti. de pena teme. litigan. §. j. ¶In contrarium videtur: quia etiam in criminali iuratur de calumnia: vt. C. de iura. calum. l. j. sed in criminali quispotest de calumnia accusari: ergo etiã in ciuili. Respondeo: quod actione iniuriarum potest conueniri. casus est in. l. apud labeonem. §. si quis non debitorem. s̃. de iniu. ⁊. l. si creditor. ⁊. l. si iniurie. s̃. de iniur. non obst. quod dicitur de iuramẽto calumnie: quia fateor quod excusat a calumnia presumpta non ab euidenti: vt dixi. s̃. eo. l. j. §. queri potest.

Abolitio. Hic iurisconsultus incipit tractare secundã partem rubri. ff. de abolitionib⁹. ¶Glo. id qđ dicit tex. quod est not. qđ triplex est abolitio: fez publica legalis ⁊ priuata.

☞ Abolitio quid sit.

a ¶Querebatur. Qui desistit eo quia iudex pronunciauit non esse procedendum non incidit in turpillia. et quando quis dicatur desistere: vide glo. no. et ibi Bart. in. l. papinianus. §. j. s̃. de inoffi. testa.

¶Per instrumentum. Utrum delictum possit probari per ĩstrumẽtũ: adde not. per Inno. in. c. statuimus. de offi. dele. et Bal. in. l. contra negantẽ. C. ad le. aql. ⁊ in. l. ij. s̃. de ferijs. ⁊ vtrum per priuatam scripturã probetur delictum: vide bar. in. l. non ĩtelligitur. §. tacita. j. de iu. fisci. et dicit Jo. And. post Jo. ſtien. in. c. cum ad sedem. de resti. spo. qđ violentia potest p̃bari per ĩstrumentum. sed Jo. And. in mercu. in. c. quod directo. disputando tenet: quod non potest probari nisi instrumentum confectum fuerit de voluntate partium: adde gloss. in capi. cum in ecclesijs. de maiori. et obedien. et de hoc per Jo. And. in reg. semel malus. de regu. iu. in mercuria. et Bald. post Ly. in. l. fi. C. de ꝓba. et hoc durum. adde. et vide. c. bis qui. de maiorita. ⁊ obediẽ. ⁊ capitu. constitutionem. de verbo. significa. in. vj. per Sali. in. l. singu. C. de accu. dicit tamen Bal. quod istud fallit nisi esset notorius officialis: quo casu crederetur sibi de delicto. secundum eum in rub. C. de fide instru. in ver. sed adhuc dubitatur. sed contumacia bene probatur per instrumentum: secundum Bald. in. l. j. C. quorum appel. de quo vide per Joan. Andr. in rub. de instru. edi. in. iij. columna.

Querebatur. Quando quis accusationem non p̃sequitur: quia iudex exceptionem temporis obstare pronuntiat: in turpillianũ non incidit. hoc dicit ſm veram lecturam. ¶Op. de. l. j. §. accusationem. s̃. eo. Glo. dat plures sol. breuiter teneatis istam: quod hic omisit prosequi causam: quia iudex pronuntiauit illam exceptionem obstare. ⁊ ista exceptio habet vim abolitiõis: merito in turpillianum non incidit.

Si interueniẽte. Qui reum non repetit publica abolitione interueniente in senatusconsultum non incidit. h. d. Dic videtur text. quod per abolitionem instantia extinguatur: et quod reus a iudicio eximatur. sed vt dixi vobis in. l. aut priuatim. in fi. s̃. eo d. ista exemptio fit sub conditione nisi infra triginta dies repetatur.

☞ Tutor accusare potest nomine pupilli: et debet dicere quod accusat causa pupilli et pro pupillo.

Duus. Vide glo. que inci. non nomine ⁊c. videtis hic gl. que dicit: tutorem non posse accusare nomine pupilli. † sed ego tenui vobis contrarium in. l. ij. s̃. de accu. tamen ex hac. l. habetis practicam. vt tutor dicat se accusare causa pupilli et pro pupillo: licet non dicat nomine pupilli.

☞ Instigator dicitur qui probationes accusatori parat.

Delictum quod ⁊ quãdo probari possit per instrumentum.

Si senatus. Mo. tex. qui dicit: hoc autem verbum peregisset. debet ergo accusationem peragere: non solum qui accusat: sed etiam instigator: vt hic. ⁊ dixi. s̃. eo. l. j. §. incidit. ¶Quero quid vult dicere tex. ibi: quicq chirographum. Glo. exponit duobus modis. vno modo quod loquatur in chirographo in quo continetur se daturum pecuniam si accusaret: et iste dicitur instigator: et punitur: vt. s̃. eod. l. j. §. incidit. Et alio modo dicit gloss. chirographum quo continebantur probationes per quas delictum poterat probari. ita not. hic in. j. glos. in fin. Ex hac gloss. no. † quod instigator dicitur qui parat accusatori probationes: vidiſtis. s̃. eo. l. j. §. incidit. ¶Secundo no. secundum hanc lectu. ex ista gloss. quod delictum potest probari per instrumentum [b]. hanc questionem disputauit Ja. de are. quam refert Ly. in. l. penul. C. de proba. quod per instrumẽtum possit probari delictum. videtur casus no. hic. et no. in. l. contra negantem. C. ad legem aqui. et. C. quo. appel. non reci. l. ij. In contrarium videtur text. in. l. diuus. s̃. de custodi. reo. et. s̃. de testi. l. iij. §. idẽ diuus. et ibi testibus non testimonijs esse credendum. Dic breuiter: † quoddam est maleficium quod committitur contrahendo: et illud potest probari per instrumentum: vt hic. facit. s̃. de his qui notan. infa. l. quoniam. et. C. de sepul. vio. l. j. ũ enim facimus societatem ob aliquem accusandum vel non accusandum. certe poterit probari ista societas per instrumentum. Quedam sunt delicta que aliter commit

a Quando quis accusationem non p̃sequitur: quia iudex exceptionem temporis obstare pronuntiat: in turpillianũ non incidit. hoc dicit ſm veram lecturam. ¶Op. de. l. j. §. accusationem. s̃. eo. Glo. dat plures sol. breuiter teneatis istam: quod hic omisit prosequi causam: quia iudex pronuntiauit illam exceptionem obstare. ⁊ ista exceptio habet vim abolitiõis: merito in turpillianum non incidit.

b Delictum quod ⁊ quãdo probari possit per instrumentum.

a ¶Secundo quero. An ille ad cuius instigationez iudex inquirit teneatur pena turpil. et vide glos. 3
in. l. ob hec verba. ff. de infamibus.

b ¶Et tunc incidunt. Hec solu. non sapit cum dicta distinctio loquatur in obligatione. sed imo vi/ 1
detur po/
tius dicendū p hunc §. quod q̄ nō potest accusare ō sistēdo nō incidat in turpilli. fateor hoc: sed inquātum dicit quod. maritus non potest accusare: id verum puto si consideraturvt marit⁹. alias nō. arg. l. adigere. §. quānis. ff. de iure/pat. vnde ad propositum: quādo marit⁹ 2
accusat vxorem de
adulterio aut accusat iure mariti. et tunc quia cōsideratur vt maritus: puto verum quod sicut non potest accusare sic desistendo non incidit in turpilia. et sic loquitur. l. is cuius. §. fin. ff. eod. et probatur hoc: quia si diceremus quod non teneatur de 1
calumnia: vt dicit glos. mag. in prin. l. iure mariti. ff. eod. cum priuilegium dicatur cōtra ius commune. l. j. ad munici. item hoc videtur probari in. d. l. iure mariti. C. eod. ibi duz dicit: si non elapsi sunt 1
sexaginta dies. gg. vbi includit clare. solum: quod quando infra sexaginta dies accusat: releuatur a calumnia: secus si post: aut accusat iure extranei post. lx. dies: et tenetur de calumnia cuz extraneꝰ teneatur. nec obst. iste. §. quia cum accusat iure extranei non consideratur vt maritus: sed vt extraneus agitur ꝛc. argumen. supra de adop. l. quidam.

c ¶Qui post. Adde vt per Specu. in titu. de accusa. in. iij. parte. §. quinto loco. ver. sed contra. ꝛ ibi Joan. Andre. c

d ¶Statutum hic est. Questio pulcherrima est ista: et vide quod not. Innoc. de elec. capitu. cum in cunctis. et text. not. in leg. aut damna. §. si quis. ff. de penis. et institu. de iniurijs. §. sed hodie. et vide in simili questione not. per glos. in cle. j. de magi. et etiam vide Joannem Andream in prez d
allegat. capitu. cum in cunctis. versiculo triennio.

rit tenetur pena turpilliani.

Qui hodie ex forma statutorū accusant: incidunt in turpillianum.

An ad eos. Circa istam. l. quero de duabus questionibꝰ: prima † an contra iudicem inquirentem de maleficio habeat locum senatusconsultum turpillianum. et text. hic videtur quod sic. ibi: extra ordinem cognoscunt. sed glo. volens hoc euadere exponit cognoscunt: id est cognosci postulant. ꝛ sic non loquitur de iudice. quid dicemus? breuiter iudex inquirens ex necessitate officij a calumnia presumpta excusatur. vt patet ex omnibus regulis quas dedi in. l. ij. §. si publico. ff. de adulte. ergo excusatur a pena turpilliana nisi sit in euidenti calumnia: vt. j. proxime. ¶Secundo quero[a] an † ille cuius instigatione iudex inquirit teneatur pena turpilliana? Et hic est text. quod sic. ibi: extra ordinem cognoscūt: id est cognosci postulant. et sic isti tales condēnabantur in expensis sicut principales accusatores. arg. ad hoc. ff. proxi. et. ff. eo. l. j. §. incidit. ¶Item nota † ex hac. l. argu. contra illos qui hodie ex forma statutorum accusant incidere in crimen turpillianum. a 2

Eos. Oppo. C. de adulte. l. abolitionem. et de. l. qui cuz maior. §. sed si minor. ff. de bo. lib. Sol. speciale est vt predixi: scilicet marit⁹ ꝛ patronus excusantur a calumnia: nisi sint in euidenti calumnia: vt vidistis. ff. de adulte. l. si vxor. §. fi. ita hi si sunt in euidenti calumnia quando desistunt: vt quia euidenter constat quod possunt probare maleficium ꝛ desistunt: vel desistunt per pecuniam: ꝛ sic per calumniam: et tunc incidunt[b] in turpillianum: vt. ll. contrarijs: alias secus: vt hic. verumtamen alij: vt Azo: legunt hanc. l. alio modo: vt ponitur in fi. glo. que lectu. est vera in se: tamen non congruit litere: quia text. non querit vtrū possit accusare vel non: sed vtrum incidat in turpillianum vel non.

☞Accusator post mortem rei q̄ debeat prosequi crimen propter bona.

Si propter mortem. Mo. ex hoc text. † q̄ accusator etiam post mortem rei debet prosequi crimen propter bona. quod est in casu in quo non tollitur crimen morte: quos casus habuistis. ff. de accusatio. l. ex iudicio. ¶Ultimo: vide glo. super ver. non ideo. ibi. ff argu. cōtra in. §. si homo. Sol. dic vt ibi. ¶Item ibi in. l. fi. §. j. Sol. vt no. per Dy. in. l. et in totum. ff. de impen. in reb⁹ dota. fa. ꝛ p Dy. in. l. ad cōparandas. C. manda. c

Qui post. Hic videtur text. quod ante litem contesta. quis non possit desistere nisi sit impeditus. sed Dugu. subaudit maxime. alij non subaudiunt. dic vt dixi. ff. eodem. l. questum. c

Quamq̄ hic est bonus: et nota. casus hic. §. consueuit communiter allegari pro casu in ḡstione pulcherrima. ¶Statutum hic est[b] quod committens homicidium cōdemnetur in mille: et stet ad confinia per decem annos

annos a die facte condemnationis. contingit q̄ vnus fecit homicidium: ꝛ pendente primo decennio: iterum aliud homicidium commisit. ¶Queritur vtrum decennium secundum incipiat a die finiti decennij primi: an a die condemnationis super secundo late? Et dicunt quidam hic esse text. q̄ a die condemnationis late super secundo, non inspecto decēnio primo. ita dicunt quidam. hanc questionem vidi ter disputatam. primo quidam antiqui disputauerunt: ꝛ postea disputauit eam Jaco. but. ꝛ Rayne. de forli. in diuersis terminis: sed punctus erat idem. vos debetis scire q̄ species non recipiunt duplicationem. vt. l. lucius. vi/ ti. §. impuberem. ff. de lega. ij. ꝛ. l. plane. §. j. ff. de 2
lega. j. Modo ad propositum[a] istud decennium quo quis debet stare ad cōfinia: potest poni q̄nq̄ vt species. verbi gratia: stet ad confinia per decez annos a die condemnationis facte: ꝛ tunc ponit tempus vt species. loquitur enim ita de illo decennio quod non de alio. ita procedit dicta determinatio: q̄ a die condemnationis secundo facte currat decēniū secundum. non obst. q̄ decennium primum 3
non fit finitum. esset enim aliud decenniū: vt. l. si
b vsusfructus[b] mihi in biennium. ff. de vsufru. lega. Sed si tempus apponitur simpliciter ꝛ indeterminate: vt puta stet ad confinia per decennium: nec dicitur de quo decennio: tūc videtur q̄ debeat incipere nouum decēnium a die finiti decennij primi: ꝛ tempus quo fuit ad confinia propter aliud non imputetur illi tempori. arg. pro hoc. l. seruus qui in testamento. §. j. ff. de statulibe. ista videtur 1
mihi veritas.

1 ☞Statutum q̄ banniti pro maleficijs soluta certa quantitate rebanniantur habet locum in carceratis.

2 Statutum q̄ banniti habeant securitatē durante guerra: non extenditur ad carceratos.

3 Statutum q̄ soluenti condemnationem infra decem dies relaxetur: quarta pars extenditur ad carceratos.

c **Domicianus.** c Habui semel de facto hanc que/
1 stionem. † factum fuit statutum[b] in ciuitate Pisana: q̄ exbanniti liberentur a bāno
b soluendo certam quantitatē: taxatam ꝑm qualitatem maleficij pro quo erant exbāniti. modo quidā exbānitus erat positus in carceribus: quero vtrū ex vigore illius statuti debeat relaxari? Ego dicebam: videtur q̄ nō: per casum huius. l. ad idem videtur text. in. l. ij. ff. de custo. reo. puto q̄ veritas sit in contrarium. Pro cuius euidentia debetis scire[c] q̄ ista generalis abolitio nō dimittit crimen:
c quia ex eo crimine potest repeti ab eodem. vt. l. si quis repetere. ꝛ. l. aut priuatim. §. fina. ff. eo. ꝛ iō carcerati non relaxantur ne iudicium finiatur: q̄ si relaxarentur forte fugerent: ꝛ sic iudicium esset frustratorium: quia postea non posset repeti. hec est ratio hic. sed pone in speciali abolitione post quā repeti nō pōt quis: verū est q̄ nō pōt repeti ab eodē. vt ibi. sed ab alio sic: vt. l. hi tamen. §. fi. ff. c
de accu. ꝛ. l. mulier. in fin. ff. eo. ꝛ. l. j. C. de aboli. ꝛ certe illa abolitio specialis posrigeret ad carce/
ratos. vt. l. fi. circa prin. C. de abol. ita dico in proposito cum per tale statutū: exbannitus soluendo certā quantitatē dimittat de bāno: rei dimittit crimē: ita q̄ ammodo ipse repeti nō pōt: merito talis reformatio posrigit ad talē exbānitū carcera/
a tū. † sed si esset facta reformatio p quā quis totaliter de banno nō exi/
mit: ita q̄ delictum nō remittitur: sed differat. vbi gratia: tpe guerre est factum statutū q̄ exbanniti habeant securitatem durante guerra: tunc talis reformatio non extendit ad carceratoas: per hanc legē. ¶Ultimo: dicit Dy. q. l. ista est in arg. † q̄ si cauetur statuto q̄ soluens infra decem dies habeat beneficiū quarte partis: q̄ istud ad carceratos nō
b posrigitur. sed veritas est in contrarium: vt dixi. ff. q. beneficia per que pena tollitur ad carceratos: pertinent: secus in beneficijs per que c
pena differtur: vt. ff. dixi.

☞Statutum de carceratis relaxandis vel rebanniendis non cōprehendit carceratos vel bannitos de crimine falsi.

Actus. Ad crimina in quib⁹ ex vtraq; parte incūbit onus probandi abolitio non posrigitur. hoc dicit. ¶Oppo. de. l. si interueniente. ff. eo. vbi quis non cogitur repetere accusationem post abolitionem. Solu. ibi loquitur in crimini bus ad que abolitio se extendit: hic secus. Sed contra hoc vi
d detur: quia in crimine falsi licet desistere etiam fine abolitione. vt. l. athaletus. ff. de falsis. Respondeo: duas sol. possumus dare: q̄ ibi est speciale: scilicet quando loquit⁹ de crimine falsi: scz testimonij: vt ibi: vel aliter: ibi loquit⁹ in eo qui nō ac/

Bartol. in. l. lucius. j. eod. ꝛ hac eadem. q. de qua hic per Bar. vide per eum in repet. l. si is qui pro empto. ff. de iusti. ꝛ iu. ꝛ in. l. cū lex. ff. de legi. ꝛ in. l. ij. ff. de custo. re. ꝛ vide per Jo. and. in Spe. de obli. ꝛ so. §. j. versi. disputauit Franciscus ꝛc. ꝛ hic ad/ de Ang. in. l. libellorum. §. fin. ff. de accu.

¶Debetis scire. An iudex inquirens ꝛ desistens incidat in turpillia. ꝛ idem in iudice falso inquirente: adde Bar. in. d. §. si publico.

a ¶Sine abolitione. An in crimine falsi ꝓcedi possit abolitio: adde Bal.in.l.fi.in fi.C.de aboli.

b ¶Non porrigitur. Statutum ꝙ carcerati relaxentur non includit carceratos de crimine falsi: adde quod no. dixit Guil.de cug.in.l.sed si ex parte.§. quã/ ꝙ. s. qõ cum eo. ꝓ illum rex. not. ꝙ si alicui est concessum priuilegiũ ꝙ non teneatur respondere creditoribus suis vsq; ad.x. annos ꝙ non extenditur ad debitores ex causa delicti. & ꝓ hoc.s.de re iudi. si reum. & quod no. glo. in aur. de manda. princi. §. quod delinquens. in ver. vt nocẽtis. ꝓ illum rex. et adde quod videtur trahi ad carceratos quoscũq; etiã ob enorme scelus: fm Bal.in.l.iij.C.de epis. audiẽ. vbi vide Bar. & ad Bar. hic adde Ange. in l.libellorum. §.fi.s. de accu. vbi eriã quod nõ porrigitur ad delicta liquida: per.l.fi.C.de abolitio. & ibi Bal. & doc. & ad Bar. hic loquit̃ Pe. de anc. in.c.canonum statuta. in ver. sed aliter q̃rit Bar. de constit. et adde quod dixi in.l. de pupillo. §. si pluribus. s. de oper. no. num. adde an indulgentia facta bannitis trahatur ad carceratos: quod consuluit Bal. in ciuitate Bixie. consi. cclv. iij. lib.

c ¶De questionibus. Bal.in.l.pe.in.x.q.de execu. rei iudi. videtur tenere opi. Ey. & Bal.in.l.fin. de iurisdi.om.iudi.in.v.q. & Jo.cal.in repe.c.illud.in viij.q.de rap. &c.

d ¶Quero quis. et facit ad intellectum auc. bona dãnatorũ. C.de bo.dã. vnum no. quod bona mobilia censentur esse eiusdẽ territorij vbi reperiuntur quia populo seu fisco illius loci cõfiscantur. tex. fm Bal. singu. in.c.j.§.si vero. de pa. renen. et de ista forma annotationis bonorũ: vide Spec. in titu. de accu. §. qualiter. & glo. in.l.ij.C. si pendente ap. mors. interuene. & an hodie ista annotatio valeat: vide Bal.in.d.c.j.§.si quis. de pace tenen. in glo. adde quod in bonis banniti licitũ est cuiq; dãnum dare vt est glo. no. in vsi. feu. in.c.j. in titu. hic finitur lex. in ver. soln. circa mediũ. & not. Bar. in l.vtrum. s. de iusti. & iure. sed Bald. dicit in.d.c.j. quod illa glo. non est vera in banno imperiali qõ est diffidatio quedam: vt in auc. cassa. C. de sacrosan. eccle. & dicit: ꝙ nec lege: nec equitate hoc caueretur. imo si iudex hoc vellet in sententia diceret non posset. hoc no. quia vt dicit alibi tex. bona nõ delinquunt: vt in auc. vt nul. iudi. §. j. & quia etiam bannito ius redditur de bonis suis: vt in.l. papinianus exuli. de minori. Sed fallit in feudo: vt in dicto.c.j. et ibi subdit: an valeat statutum ꝙ bona sam. vt.l.athaletus. s. de falsis. & l. papinianus. §. meminisse. s. de inoffi. testa. & l. alia. C. de his qui. vt indig. sed ꝓtum ad turpillianum non licet desistere sine abolitione[a] concessa ex certa scientia: vt j. dicam. ¶Item oppo. C. de fal. l. fi docueris. Dicit glo. ibi ex certa scientia fuit concessa generalis abolitio vel specialis: vt porrigat̃ ad crimẽ falsi: alias secus. ¶Quero quid de abolitione specialis? Respondeo idem: quia non potest in istis criminibus concedi. vt. l. fallaciter. §. fina. C. de aboli. secundum hoc habes argu. imo est casus quasi ꝙ† statutum qõ fit de carceratis relaxandis: non porrigitur[b] ad carceratos ob crimẽ falsi: nisi hoc specialiter fit dictum: vel senserint de hoc statuentes: vt. s. dixi. idem si fit statutum de aliquibus rebanniendis: vt non porrigatur ad exbannitos de crimine falsi.

Operatores &c.

Vides hic in principio. ꝙ abolitio specialis non potest peti nisi causa cognita: & aduersario consentiente. qõ dic vt. l. fallaciter. C. de abolitioni. ¶In vltimo versu habes: ꝙ impetrata speciali abolitione: tũc cõcedit̃ repetitio. contra. s. eo. l. mulier. in fine. & l. j. C. de abolitionibus. Rñdeo: hic loquitur quando abolitio specialis fuit concessa absq; cause cognitione. & ita intelligit hec glo. ibi vero fuit concessa abolitio specialis causa cognita.

¶De requirendis reis. Rubrica.

¶Continua rubricam sic. Dictus est. s. de variis & diuersis delictis. Item dictum est. s. qualiter procedatur contra accusatorẽ non prosequentem: vel prosequentem sed calumniose. Sequitur videre qualiter procedatur contra reum: sed quia reus quandoq; est contumax ideo premittit qualiter procedatur contra reum contumacem: vt in hoc titu. quandoq; vero quia reus est presens. ponit qualiter procedatur contra reum ad criminis examinationem: vt. j. titu. de questioni. [c] post maleficium vero inuentum ponit qualiter procedatur contra rerum ad pene impositionem: vt. j. titu. de penis.

☞Dictio finautem ꝓ certe.

Tres casus in quibus absens crimine capitali dãnatur.

Practica procedendi ad annotationem bonorum.

Qui seuerus.

†Sinautez: ponitur ꝓ certe: non autem aduersatiue. Dicit hic: ꝙ absens nõ damnat̃. cõtra. j. de penis. l. absentem. Sol. ibi in penis a relegatione infra. hic in alijs penis a relegatione supra. vt dixi in. §. ad crimẽ. ¶Sz opp. C. de penis. l. ne diu. Sol. regulariter †absens crimine capitali non damnatur. fallit vt ibi. Item est alius casus in. l. lege. §. et qui hoc. s. deficarijs. Tertius casus est in crie lese maiestatis: vt in cõstitutiõe extrauagãtis imperatoris Hẽrici. ¶Quero †quis erit

niti possent diffinitiue dãnari: de quo dicendum est vt per Joan. Andre. in.c. veritatis. in fi. de do. & contu. in nouel. & etiam querit glo. in.d.c.j. vtrũ potestates terrarum possint aliquem bannire: & dicit quod sic: et quod operatur idem quod bãnum regis: licet rex fit maior qͥ libet potestate: licet glos. insti. qui. mod. ius pa. pote. fol. §. legati. dicit qõ bãnum operat̃ qͥtatem delicti: que glo. debet intelligi: qñ per statutum vel consuetudinem loci damnus succedit loco diffinitiue. per interlocutoriam in sua natura stãtem nũq; iducit̃ maxima capitis diminutio. l. quid ergo. §. qd tamen. de ifa. Bal. in.d.c.j. & ibi vide ꝓ eus quod bannũ nõ afficit res positas ex c tra territorium. & ad id quod dixi. s. an potestas possit bãnire: adde que dixi post Barto. in.l. imperium. de iurisdi. omnium iudi. & ad predicta vide omnino Bal.in.l.j.C. de heredi. instituen.

1 erit modus procedendi ad annotationem bonorum? Respondeo principaliter secundum formam. l. iter. supra de publicis iudicijs. et ipso existente in contumacia: tunc enim bona distribuuntur et annotantur in fiscum: vt hic. sed post annotationem fibi hoc notificabitur: vt. j. ꝓ 2
xi. §. et si veniat infra annum bona recuperat. post annum vero perdit bona: non tamen ꝓ confesso habetur de delicto: sed ipso veniẽte sem per debebit delictum examinari: vt 3
l. diuus. versi. fic et diuus. s. de custo. reo. Dec sunt vera de iure communi: sed ex forma statutorum[a] ciuitatum Italie: contumax et exbannitus habetur ꝓ cõfesso: & postea de crimine non auditur: vt. s. dixi. dicta. l. diuus. versiculo. fic et diu?[1]

1 ☞Facta annotatione bonorũ debet reo notificari.

¶Terminus banni ꝙ currat a die notificationis non dati banni.

2 Modus citandi existentem extra territorium est quod scribantur littere iudici in cuius territorio est citandus.

3 Judex an possit citare aliquem sibi subditũ existentez extra territoriũ per nuntium vel per literas.

Imperium ꝙ depẽdeat ab ecclesia.

Presides.

hic vers. ponit ✣quod postquam facta est annotatio debeat absenti notificari. Text. ibi: annotatus. loquitur de notificatione que fit post annotationem iam factam. Et not. quod dicit: sed & literas &c. quia est pulcherrimus modus. ¶† Not. hic [b]quod post [c] annotationem debet annotatio reo notificari. et fic est argumen. ꝙ terminus banni currat a die notificationis nõ a die bãni dati: sicut hic annus currit a die notificationis: non a die annotationis. in hoc tamen conseruo consuetudines & statuta ciuitatum. ¶Secundo nota modum citandi eum †q̃ est in alieno territorio: quod scribatur litere illi iudici in cuius territorio est reus: vt ipse iudex illi reo notificet. hic est tex. notab. hic. ibi: sed & literas &c. Facit ad questionẽ illam †vtrum iudex istius ciuitatis possit citare aliquem extra territorium suum existentem per suum nũtium vel per literas. Decretalis dicit quod non: extra de senten. et re iudi. c. pastoralis. in clemen. vbi papa reprobat sententiam imperatoris latam Pisis vbi per edicta citauerat regem Robertum existentem in terris ecclesie & sic in alieno territorio. dicit enim papa ꝙ ipse papa debebat requiri ab imperatore: vt citaret regẽ in suo territorio. nõ autem potuit ipse imperator citare. Ey. disputauit istam questionem Senis: & dicit ꝙ ista citatio que fit verbo vel per edicta potest fieri de eo qui est i alieno territorio. vt. C. de episco. et cleri. l. omnes. §. verum si apparitor. vbi videtur casus. & C. de offi. prefe. vrb. l. ij. Citatio vero realis capiendo personam non posset fieri: vt in auten. vt nulli iudi. §. si vero quis comprehensorum. posita. C. de adul. auc. .si vo criminis. sed ad illam Decretalem dicit ipse non potest dari responsum in pace: sed pertranseat. cum alijs erroribus nec de facto incorporantur ante sententiam: vt in clemen. j. de hereti. vbi per Pau. de leaza. in glos. alias facit quod no. Angel. in.l. si vacantia. in. iiij. charta. C. de bo. vacã. lib. x. ad. q. Ange. supradictam: an bannitus possit cogi ad satisfaciendum i pecunia si vult esse in banno: vide Bald. latius in auc. bona damnatorum. C. de bonis damna.

✣ Andre. Poma. ¶Nlo. hic. Adde Bal. in auc. si omnes. C. si vt se ab heredi. absti.

✣ And. Po. ¶Qõ post. Vide Alex. i.l. de pupillo. §. nũtiationẽ. col. vlti. s. de ope. no. nun. & Bal. & Ludo. in.l.j. ff. si quis cau. & Bald. in rubr. ff. de excu. tuto. & in.l.ij. circa. j. col. C. vbi in rem actio. & in. l. eos. §. apostolos. col. ij. C. de appel. & Bar.

in.l.labeo.§.de iureiuran. ꝛ Bal.ꝛ Abb oder. in.l. quamdiu. C. qui admit.

a ¶Canonistarum. Bald.in.l.penul.in.ix.col.C. de execu.rei iudi.vbi videt tenere opi.Ly.ꝛ Bal. in.l.fi.C.de iurisdi.oim iudi.in.v.q.Jo.cald.in repeti.c.j.in ix.q.de ra a ribus Canonistarum. ita dicit ipse. Ego consueui tenere illam Decretalem tanq̃ existens in terris ecclesie dicens eam esse veram de iure. Nam debetis scire ꝙ quando q̃ sunt plures iudices habentes iurisdictiones separatas: tamen ille iurisdictiones habent dependentiam ab vno principe: vt diuersi presides diuersarum prouinciarum constituti a principe vel ab vno rege: tunc vnus potest citari in territorio al/ b

pto. ꝛ dic vt per do. Lardi. in cle. pastoralis. i v. nec illud: de re iudi. Secundo no. modū citandi: ad de Bal. in l. consentaneum. C. quō ꝛ q̃n iud. vbi dicit ꝙ modus citandi absentes est per literas: alias vox nuntij sine literis cito euanescit: ꝛ non est bene tuta citatio: ſm Hosti. ꝛ iste litere debent mitti ad domum citati. argu. ff. de exerci. l. pupil. §. proscribere. ꝛ vide ibi. potest etiā citari per edicta que schedula affigat in pretorio vel in foribus communitatis illius territorij terre vel loci: ꝛ si est iudex ecclesiastic⁹ ad fores ecclesie cathedralis: vt i. c. causaꝫ. de elec. in cle. nam talis citatio inducit quodāmodo notorium: ideo lex reputat eā solēnem. Et hoc est qđ dicit Paulus in.l.ij.§.ij. de ori. iu. in v. ꝙ rostris. ſm Bal. in. d. l. cōsentaneū. Adde qđ legit et not. per Bal. in. l. cūctos populos. i vlti. col. C. de sum. trini. et Jnno. i. c. ex literis. de excess. pla. ꝛ qđ no. et legitur in gl. iiij. §. pretor. de dā. infe. facit qđ no. Arch. de elect. in. c. j. ꝛ qđ no. de postu. pla. i ca. j. Et addo ꝙ absens si citat ꝛ non reperiat defendēs debet tūc fieri citatio vicinorū amicorū ꝛ affinū. l. fi. de pub. iudi. ꝛ no. Jnno. in. c. si aduersarij. de eo q̃ mit. i pos. cau. rei ser. ꝛ Bald. in. l. vt perfectius. in. iij. col. C. de anna. excep. Pau. de ca. in d. l. pupil. §. proscribere. ꝛ Jmo. in. c. ex parte decani. in. xj. col. de rescrip. facit qđ dixi de vagabundo: in. l. j. in fi. C. vbi de crimi. agi opor. ꝛ de edicto citatorio quod ponitur ad fores palatij: vide in clemen. j. de iudi. ꝛ que solennitas seruetur i citatione habentis: vide Jnno. de electio. in. c. cum nobis olim. in glo. sed nunquid. in. c. j. in glo. vt li. non contest. ꝛ qualiter ciuitates sint citāde: vide de cōcess. hb̄ē. c. si a capitulo. lib. vj. ꝛ ibi p Jo. And. et no. in. l. nō possint. j. de regu. iu. Et an in crimine sufficiat citatio ad domū: vide in Specu. de accu. §. qualiter. in versi. sed nūquid sufficit. facit: c. veritatis. de do. ꝛ contu. ꝛ argu. l. absentē. j. de penis. p Jo. And. in regu. presumitur. in mercu. Et dicit Bal. in. d. l. cunctos populos. in vlti. colū. et all. Jnno. in. d. c. ex literis. de excess. prela. ꝙ suspectus de fuga et de recessu pōt citari p schedulam affixam columne: lz ad eā notitiā nō perueniat: qđ no. ꝛ in criminalibus etiā vide p Bal. in. l. ij. in fi. ij. col. de anna. excep. ꝛ per Bal. in. l. in accusatione. de publi. iudi. ꝛ de ista citatiōe p edicta q̃n fie/

ri possit: dic vt p Bar. in. d. l. j. vbi dixi i. ij. q. j. de appel. reci. ꝛ p Bar. ꝛ Jmo. in. l. iiij. §. ptor. ſ. de dam. infe. ꝛ an in delictis iudex possit citare delinquētē extra territoriū existentē: vide no. per do. Anto. ꝛ Jmo. in. c. fi. de fo. cōpe. ibi dicit Jmo. ꝙ iudex delicti vel contract⁹ nullo mō pōt existētē extra territorium citare q̃n nō fuit prenētus: facit quod ipse Jnno. no. in. c. ij. de dila. Jtez

teriusverbo. ita loquitur. l. omnes. §. verum si apparitor. cum simi. quasi hoc videatur permissum ab illo principe qui eos cōstituit. facit ad hoc in argumen. l. quero. ſ. de solutio. et. ſ. de administra. tuto. leg. tityum. §. tutores. Quidam sunt habentes iurisdictiones separatas et distinctas: ita quod vna ab alia non dependet: nec sunt sub eodem domino: vt papa et imperator: tunc vnus non pōt citare b in territorio

adde quod no. docto. in. c. fina. de fo. cōpeten. adde plene Bar. in extrauagan. ad reprimen. in ver. per edictum. vbi plene de materia: ꝛ vide aliquid per do. Ange. in. l. si vacantia. post medium. C. de bonis vacan. lib. x. ꝛ adde quod Ang. in sua disputa. incipien. bono. sue ciuitatis. in. ij. q. determinat nullam citationem tenere extra territorium. Fallit in quinq̃ casibus. primo si citatur quis per edicta. clemen. pastoralis. de re iudi. secundo si fiat citatio non vt aliquid faciat sed pro simplici intimatione. tertio quādo iurisdictio citātis nō est coartata. quarto vbi iurisdictio citantis non coheret territorio: vt in iudice delegato qui poterit citare in omni loco vbi delegans. quinto in iudice habente notionem vt arbiter. vt in. l. sed et interpellatur. ſ. de arbi. adde Specu. in tit. de accu. §. qualiter. versi. sed nunquid sufficit. Item poterit citare generaliter si quis velit aliq̃d opponere: puta in insinuationibus: vel similibus: secundum Bal. singu. in. l. testamenta. C. de testa. et de materia p Ange. ꝛ Sali. ꝛ Pau. de ca. in. l. fi. ff. de iurisdi. oiz iudi. et per do. Anto. in. d. ca. fi. maxime circa. iij. col. de fo. compe. ꝛ per Jo. An. in. c. romane. §. cā trahentes. de fo. compe. lib. vj.

b ¶Non potest citare. An imperius dependeat ab ecclesia ꝛ papa maior fit imperatore quo moriente succedit papa imperio. ita est text. no. in cle. pastoralis. de re iudi. adde quod Bal. de pa. constan. in ver. concessimus. querit vtruz imperiū successione vel electione conferatur. finaliter concludit quod electiōe. c. venera. §. insuper. de electio. ꝛ de pact. in. c. accepimus. ꝛ dicit quod ex cā papa potest principem deponere. iij. q. v. ca. illud. et in. §. item Ro. pon. in auten. de defensoribus ci. in §. interim. ibi non habente &c. et in auten. de colla. §. ꝛ hoc custodiri. ꝛ ibi vide late per eum quis eligat principem et vtrum quilibet possit eligi in principem: quod no. sed vtrum papa possit prius re principes seculares habentes potestatem eligē di imperator: eum ipsa potestate ꝛ an propter eorū negligentiam papa possit eligere sibi imperatorem. vide not. per doc. in capitu. ad apostolicam. de re iudic. in. vj. et quod not. ff. de leg. in leg. alterius

alterius. ita loquitur. c. pastoralis. sed debet requirere illum iudicem in cuius territorio est vt illum citet: vt hic dicitur. ꝛ hoc prout tenemus illā opinio. quā tenuit Dātes prout illam comperi in vno libro quē fecit qui vocat⁹ monarchia: in quo libro disputant tres questiones: quarū vna fuit an imperium dependeat ab ecclesia: ꝛ tenuit ꝙ nō: sed post mortē suā quasi propter hoc fuit dānatus de hereſi. nam ecclesia tenet ꝙ imperiū dependeat ab ecclesia pulcherrimis rationibus: quas omitto: reſiendo istud quod imperiū dependeat ad ecclesia. Respondeo alio modo ꝛ dico ꝙ vnus iudex potest citare in territorio alterius iudicis cui nō subest. vt in. §. verum si apparitor cum simi. sed in territorio iudicis maioris a quo habet iurisdictionē: ꝙ/pter eius reuerentiam non potest citare arg. ſ. de dam. infec. l. iiij. §. si tam vicinum: ꝛ quod ibi dixi. e non habetis hic alia.

1 ☞Bannito mortuo infra terminū banni bannū totaliter extinguitur.

Sed hoc papinia. Mot. ꝙ si exbanmitus cōparet in 1
fra terminū banni bannum extingnitur: Secūdo 2
no. ꝙ exbānito mortuo infra terminū banni bannum totaliter extinguitur. casus est hic notabilis.

Anni spatium. Hāc materiā de prescriptio 3
ne. x. annorū contra fiscū dic plene in. l. in oībus. ſ. de diuer. ꝛ temp. prescrip.

In summa. Hoc est verū de iure cōi. ſz alr obseruatur per statuta ciuitatū Jtalie. dixi. ſ. e. l. j. in prin. ꝛ l. diuus. ſ. de custo. reo.

1 ☞Descriptio bonorū: ne bona pereant potest fieri in casibus in q̃b⁹ sequestratio est prohibita.

Mandatis. Dicitur hic bona obsignari. Quero hicquid 1
est hoc dictum. quidā dicūt. id est obsignari in publico. Alij dicunt. id est sub sigillo poni vt nō diminuantur. Per hanc †. l. posa
a sumus dicere vnū. scitis ꝙ a regulariter sequestratio est prohibita: an ergo interim poterit fieri de
b scriptio ne bona pereāt: certe casus est hic b ꝙ sic: b
ꝛ in. l. j. §. pen. ſ. de ven. in po. mit. Nec obstat. l. de fensionis facultas alias incipit facultas. C. de iure fis. lib. x. vbi innuit cōtra qđ nō sit facienda descriptio: qr ibi loquit⁹ in descriptione que est idē
c quod publicatio: vt describere c extra vel ponere arma cōmunis extra: alia est descriptio seu nūtiatio que fit a notario per modum cuiusdam inuencarij. ꝛ ista potest fieri: vt hic ꝛ. l. j. §. pen. ſ. de vē. in poss. mit. c
1 ☞Sequestratio vel tenuta si fit de re que seruando seruari non potest sine magno incommodo illa debet vendi ꝛ pretium seruari. d

b **Et intra annum.** b ¶Mo. casum q̃n 1
c †fit ‖ sequestratio vel capitur tenuta ex primo decreto eius rei que fine periculo seruari nō potest: ꝛ sine magno incōmodo: quod res debet vendi ꝛ pretium seruari: vt e
bic. ꝛ. l. is cui. §. queri potest. vt in posses. lega. ꝛ. l. litibus. C. de agri. ꝛ censi. lib. xj.

non ambigitur. vbi per glo. Ly. Bar. ꝛ Bald. et omnino vide Bal. in ti. de pac. cōstan. in. d. verbo concessimus. ꝛ in versi. in noīe xp̄i. ꝛ ver. inuestituram recipiēte. vbi dicit ꝙ regnū Sicilie est ecclesie roma. pone ergo ꝙ rege vacāte papa contulit plures comitatus regni pluribus comitib⁹ in feudū: deinde creauit ibi reges. querit nunqd illi comites teneantur facere fidelitatē ipsi regi tanq̃ eius vasalli. et ibi determinat i. d. versi. concessimus. ꝛ in versi. inuestituram recipiente qđ sic: ſz Odof. maxime ꝙ tex. ibi. ꝛ ad p̄dicta vide de pa. cōstā. in v̄si. in christi noīe in fi. illi⁹ti. in vlti. q. ꝛ qđ no. Bar. in. l. naturaliter. de vsuc. ꝛ istam. q. an imperium dependeat ab ecclesia disputauit Ja. de belui. in auten. de fide instru. §. j. ꝛ vide in. c. nouit. de iudi. ꝛ quod not. Bar. in extrauag. ad reprimendū. inversi. totius. ꝛ quod no. Jnno. in. c. licet. de foro compe. Bal. in. l. j. in. ij. col. de sum. trini. ꝛ an papa sit maior impera. vide per Bald. in proe. ff. in vj. colum. ꝛ quod not. in. c. nouit. de iudi. per Jnno.

¶Scitis ꝙ. Quia in ista materia vide plene que addidi ad Bal. in. l. ab executione. C. quorum appel. non reci. And. Barba.

¶Mādatis. Casus est hic. vide qđ dixi in. d. l. §. penul. ſ. de ven. inspi. ꝛ vide Bal. in. l. ab executore. C. quorum appella. non recipi. ꝛ qđ no. Bar. in. l. si magistratū. §. fina. de appel. Et de ista descriptione vide. l. oñi horreorū. ſ. loca. Et pōt ista descriptio infringi vno casu. s. nō seruata forma de qua p Bar. C. qñ ꝛ qui. quar. pars debe. l. j. lib. x.

¶At describere. an isto casu possit fieri sequestratio. vide quod no. per Bar. in. l. post contractum. in fi. de dona.

¶Et intra annū. adde no. p doc. plene in. l. si quis cōdictionis. C. loca. Bal. in. l. si oleum. de dolo. ꝛ Bar. in. l. interesse de acqui. pos. ꝛ adde duos casus no. quos vide. prim⁹ est in. l. Aristo. §. fi. ſ. de iure delibe. vbi pōt res tpe peritura alienari. non ob. seque. scōm habes in. l. p herede. §. si q̃d. in versi. peritura. ſ. de acqui. here.

¶De questionibus. Quid cōtineatur appel. que/stio. dic vt in. l. ītē apud labeo. §. questionē. in versi. qu estiones. de iniur.

a ¶Secundo. Et posset dubitari si est plene probatum de crimine an liceat iudici reum ponere ad torturas. vide Tancr. qui concludit q̄ non. in.vj. rubri. questio. xxiij. ⁊ si delinquens confiteatur an possit poni ad torturas. Andre. Bar.

b ¶A tortura. ad q̄ vide not. glo. xv.q. v.in.c. presbyter. §. fina. ⁊ in.§. q̄ñ. ⁊ quod a tormentis non sit incipiēdū. a adde bal. post glo.in.l.nulluꝫ. C. de infami. quod no.

turam nisi indicia precedant cōtra reum: ⁊ an contra testes debeāt esse indicia. remissiue.

1 b

A crimini-

bus. Hec lex diuiditur principaliꝫ in tres partes. primo loquit̄ qualiter perueniatur ad questiones seu torturā: secundo[a] loquitur que p-

c ✠ Andre. Pomate. ¶Incipiendum a tormētis. precedentibus ergo indicijs quem nō debere torqueri. ⁊ vide Alexan. consi. lij. volu. iij. ⁊ ibi dicit q̄ si precedunt indicia super aliquibus criminibus q̄ tamen quis non poterit torqueri super alijs super quibus indicia non precedunt. ⁊ Are. omnino ⁊ ibi addidi in tracta. maleficiorū in glo. in verbo publica fama precedente ⁊c. col. iij.

d ¶Ad primū opp. ⁊ vtrū quis possit torqueri añ lit. otest. vide Bar. in. l. si q̄s adulterij. §. de adul. versi. post eum. ⁊ dicit nota. Bal. per illum tex. in l.j. C. de iuramen. calum. q̄ si quis petit aliquem torqueri debet iurare se alias probationes nō habere. ad hoc allegat. l. edictum. j. eo. vbi vide.

e ¶Debemus incipere. hoc quando plures sunt torquendi a quo debemus inchoare. ⁊ vide Ange. in tractatu maleficiorum in versi. nunc videamus de tortura. adde Dy. in tractatu suo de questio. ⁊ Angel. et Paul. de leaza. in commento. c. grauis. de depo.

f ✠ Andre. Pomat. ¶Quod preponderent. vide Feli. in.c. per tuas. el. iij. ⁊ iij. seq. colū. j. volu. iij. ⁊ xv. ⁊ seq. non ab re q̄ testi in criminalibus nō creditur nisi etiam interrogatus reddat bonā rationem dicti sui. ita Alexā. consil. xv. colū. iiij. volu. j. ⁊ vide Anna. xvij. col. iij. ⁊ Alex. consi. lxv. col. fi. vol. j. et. xj. col. j. eo. volu. ⁊ Panor. in. c. j. in. j. no. de confes. ⁊ Bal. consi. xlj. in. v. parte. ⁊ Alexā. cō fi. xlj. col. fi. vol. ij. vbi dicit q̄ etiam testis non idoneus facit etiam quando iudex haberet liberum arbitrium. ⁊ vide etiam hoc vltimum no. que potui ad Barto. in. l. certi conditio. §. si numos. s. si certum petatur. et q̄ vnus testis ⁊c. vide Alexan. consi. clxxix. colum. j. volu. ij. vbi loquitur in teste saltem infame infamia facti ⁊ vili ⁊ male opinionis ⁊ fame. ⁊ Alexan. consil. j. colum. ij. volu. iij. et lxxxix. vol. iij. et colū. ij. vbi loquitur in socio criminis presertim ⁊c.

g ¶Mo. practicam. Que fit in filiatione probanda. an autem si fit probatum q̄ quis tenebat seu trahebat vnam vt vxorem an sit probatum matrimonium. vide late ⁊ pulchre per Ang. in. l. si vxor. §. fi si ea. ⁊ vbi dixi post eum. s. de adul. ⁊ no. ibi Bar. ⁊ de p̄batiōe spurietatis vide Bal. in. l. vulgo. de

sone debeant torqueri et que non. tertio de effectu questionis seu confessionis habite per tormēta. Secunda ibi. diuus Anto. ⁊ Adrianus. Tertia ibi. Antoninus seuerus. Itē quelibet pars in plures partes diuiditur. ideo prosequar per particulas. ⁊ in ista prima parte primo iurisconsultus dicit quedā generalia. postea descendit ad speciem.

¶Mo. duo. ⁊ primo q̄ ✝ nō est inchoandum a tortura[b]. ¶Scdo no. q̄ tormentis nō est vsq̄quaq̄ credendum. In tex. ibi[a] adhibendam. subaudi vt ei credatur. et no. q̄ hic dicit in specie. quod est incipiendum a tormentis[c] quādo precedunt indicia. Item dicitur qualiter scilicet quod debemus incipere a suspectissimo. ¶Ad primū opp.[d] q̄ debemus incipere a tormentis. vt. l. prius. s. ad fille. Solu. intellige ibi prius scilicet quā alij: nō prius q̄ habeant indicia. alij dicunt q̄ in. d. l. prius erit speciale. ⁊ illam tenet Dy. ¶Alterius dicitur hic ✝ quod debemus incipere[e] a suspectissimo. contra. imo videt̄ quod incipiamus ab eo qui est magis debilis: vt. l. vnius. in prin. j. eod. Respondeo. prius debemus incipere a suspectissimo: vt hic. Si vero oēs sunt equaliter suspecti: tunc debem incipere a debiliori: vt. l. contraria. vel aliter debemus incipere ab eo qui verisimiliter melius dicit veritatē. Sed quando non est magis verisimile de vno quam de alio: tunc incipiemus a magis suspecto: vt hic: sed precedens solutio magis placet. ¶Quero quare isti serui torq̄bantur hic. Respondeo duobus modis pōt intelligi. vno modo q̄ torquebant̄ vt testes contra alīū: alio modo q̄ torquebantur tanq̄ rei principaliter accusati. sed prima opinio videtur verior: per textum qui dicit quod ad tormenta seruorum ita demū peruenitur cuꝫ suspectus est reus. ⁊ sic innuit quod alius est reus quā serui. scōꝫ hoc ✝ habes q̄ ad tormēta testium non peruenitur nisi precedant indicia cōtra reū. hoc p̄bat iste tex. quē tene mēti. ¶Utrū autē cōtra ipsum testē debeant esse aliqua indicia anteq̄ torqueat̄ vt testis. dicā. j. eo. l. ex libero in prin. de indicijs ꝺo q̄ haberi debēt cōtra reū prin cipalē: dicā in. l. vlti. j. dicā in psecutione tituli.

☞Domesticus p domestico non torquetur.

Reus q̄n̄ habet aliqua indicia pro se contra eum debent esse grauiora vt possit torqueri.

Practica probandi filiationem.

Ad questionem. Mo. tex. ibi nec facile ⁊c. no. ✝ q̄ nō debet torqueri domesticus pro domestico. habetis. C. de testi. l. etiam. ¶Scdo no. ✝ in versi. nec facile ⁊c. quando reus habet aliqua indicia pro se debent esse indicia magis grauia contra se: ita q̄ preponderent: f vt possit peruenire ad tormenta: qō tene mēti. ¶Alterius ✝ nota practicam q̄ faciunt aduocati tota die. faciūt enim primū articulum de filiatione qō talis fuit filius talis. aliuꝫ articulum de quasi possessione filiationis qō pater habuit ⁊ tractauit eum vt filium. certe ex hoc scdo. s. ex p̄batione quasi possessionis presumitur quod sit filius nisi probetur contrariū: vt hic. ⁊. l. non nudis. ⁊. l. non epistolis. C. de proba.

☞Dictum vnius testis integri est sufficiens indicium

dictum ad torturam.

2 Testes viles quibus sine tortura nō credit̄ torqueri non possunt nisi indicia precedant.

3 Dictum vnius testis integri cum alijs indicijs an faciat plenam probationem. quod sic.

a Quando singula nō prosunt: an multa iuuant.

4 Dictum vnius testis cum fama quod faciat plenā probationem.

Fama an faciat semiplenā p̄bationē. remissiue.

Idem cornelio. Uides hic q̄ dicto vnius serui nō creditur. ⁊ sic innuit quod dicto pluriuꝫ crederetur. Sed cōtra. s. e. l. in princ. vbi pluribus seruis non credit̄ sine alijs indicijs. glo. fatetur contrarium. Sed quomodo hoc procedit: nōne dicūt glos. q̄ō vnus testis facit sufficiens indicium ad torturam: vt no. in. l. si quis. C. ad. l. iul. maie. ⁊. j. eo. l. marius ⁊ hic dicit̄ contra. Rūdeo ✝ dictum vnius testis integri[a] facit sufficiens indicium ad torturā: vt in cōtrarijs: sed iste erat seruus vel infamis vel vilis. nā vt dixi totū istud principium loquitur in his indicijs que debēt precedere anteq̄ fiat tortura. Item oppo. nōne duo testes sufficiūt vbicunq̄ vt. l. vbi numerus supra de test. Rūdeo eodem modo: duo testes integri fraciunt fidem sine alijs argumentis. ✝ sed testes isti viles quibus sine tortura non creditur nō debent torqueri. nisi precedāt indicia. ⁊ ideo si essent torti sine indicijs eis nō crederetur. vt dicit glo. ad q̄ facit. j. proximo. §. ⁊. l. maritus. ⁊. l. penul. j. eo. quod ibi dicaꝫ. ¶Ultimo ✝ rides hic casum[b] an dictuꝫ vnius testis cū alijs indicijs faciat plenā probationē. hic videt̄ casus q̄ō sic. glo. habet̄ in. l. ij. §. j. s. de execu. tu. pro hoc optime extra de testi. c. de testibus. ⁊. l. instrumenta. C. de probationi. ¶Sed cōtra predicta facit quod dicimus que non prosunt singula nec multa iuuant. vt. C. qui numero tu. l. j. ⁊ quod ibi no. Respondeo breuiter quando plura tendunt ad perficiendum vnum totum: tunc que nō prosunt singula multa iuuāt: exemplū paries per se vel tectum p se non facerent domum vnā: sed simul iuncta sic. Item institutio sine testibus ⁊ econtra nō faceret testamentū: sed simul iuncta faciunt testamentū: ita hic cum omnia ista tendant ad faciēdū vnū totū: scilicet ad faciendā fidē indici: tunc que non prosunt singula multa iuuāt. sed quando tendunt plura ad perficienda diuersa tota: tunc que non prosunt singula nec multa iuuant. exemplum materiale vnus paries vel domus iuncta cū testibus vnius testamenti nihil ad propositum: ita loquitur. l. j. C. qui nu. tu. nam vna tutela ⁊ duo liberi non faciunt vnam excusationem: q̄ ad diuersas excusationes faciendas tendunt. per hoc ✝ dicen-
4 duꝫ esset quod dicto vnius testis cū publica fama
c deberet credi. c tenēdo opi. quā glo. renet in. l. iij. §. ideoq̄ diuus. s. de testi. f. qō fama faciat semiplenā p̄bationē. ⁊ qō not. in. l. in bonefidei. C. de iureiur. ⁊. l. admonēdi. s. de iureiur. ⁊ qō no. p gl. extra de app. c. j. tamē an hoc sit verū qō fama faciat semiplenam probationē tangā. j. eo. l. de minoze. §. tormenta.

1 ☞Testis qui non debuit examinari examinatus

sta. ho. ⁊ de filiatione. adde Barto. in. l. j. C. quo. bono. ⁊ vide Bart. in. l. quidam cum filium. in. tijcolum. s. de verbo. obligatio. in. l. lucius. s. de condi. ⁊ demon.

¶Idem cornelio testis integri. adde gl. ⁊ ibi dixi in. l. fi. C. fami. herci. ⁊ qō hī j. eo. l. maꝛit⁹. ⁊ ibi no. Bar. in. d. l. admonendi qui dicit q̄ est verū si est integre fame. p ca no. in. c. veniens. extra de testi. ⁊ vide glo. in. l. quisquis. C. ad. l. iuli. maie. quā alleg. Bar. in. d. l. marit⁹. in prin. j. eo. ſ an faciat semiplenā p̄bationē. vide Dy. ⁊ Bar in. d. l. q̄sq̄s. ⁊ hic adde Bart. in tracta. de qōni. ⁊ Bal. in. l. milites. C. de questio. ⁊ Paul. de leaz. in commento capi. grauis. de deposito. ⁊ vide qualiter probant̄ indicia Bar. in. l. fi. j. eo.

¶Uides hic casum. vide Bar. in. l. admonendi. de iureiu. ⁊ qō dixi in. d. l. ij. in ꝑn. de execu. tu. s. ⁊ Spe. in ti. de noto. cri. §. fama. ver. infamia. ⁊ in tit. de teste. §. restat. ver. xxv. incip. vni testi. cū fama publica creditur in criminalibus. vide tñ gl. in. c. veniēs: de testi. el. j. in ver. cū illoꝝ. que cōtrariū tz in criminalibus. ⁊ illā reputat singu. Jo. de imol. in. l. interesse. de acq. pos. ⁊ Cy. in. l. fi. de questionibus. tenet etiam idem Bal. in. l. ij. §. j. in prin. de execu. tuto. per Jmo. in. l. fi. de here. insti. ⁊ nota. bene.

¶Deberet credi. An fama cum dicto vnius testis sufficiat. gl. est q̄ nō in crīalib⁹. illa est glo. in. c. veniens. de testi. quā ibi ōt Jmo. sing. ⁊ ibi tz eā Albas vbi vide. ⁊ dicit etiā Jmo. illam glo. esse sing. in. l. interesse. §. idē in vno. de acquir. pos.

✳ Pro concordia. Aduerte examinatus qui non debuit examinari non probat nec facit indicium. ita Bar. hic in. §. diuus. ⁊ in. l. diuus. §. j. j. eod. ¶Contrariū tenere allegat̄ in. l. maritus. j. eo. ⁊ in. q. sua dispu. incip. iudex maleficiorum. Tu dic Bart. in d. l. diuus non firmat pedē: sed se remittit ad dicta p eū in. d. l. maritus ⁊ ibi distinguit ꝫm quā distinctionē pōt colligi scōa solut. q: aut impedimē tū testis erat ꝓpter reuerentiam personarū: ⁊ tūc examinat⁹ non facit indiciū. vt in. d. l. maritus. idē si examinaret̄ ratione ordinis q: añ lit. cōtest. nō citat. l. si q̄ñ. C. de testibus. ⁊ ita procedat prima opini. de qua in. d. l. diuus. aut impedimentum testis erat propter etatem et tunc faciat aliquale indicium. idem si propter inimicitias leues vel propter famam malam impediretur vt per Bartol. in. d. l. maritus. ⁊ ita procedat secunda opinio. de qua in. d. l. maritus. vide domi. Alexan. in consil. xxiiij. colum. ix. in fin. Panormita. in. c. de confes. colum. fina.

a ¶Nos scitis. In proposito vide Spec. & Joā. an. in ti. de teste. §. j. ver. quid si qua. & quod no. Bar. & Bal. in. l. quo. li. C. de test. & ibi de omnino so/cio. Et quod no. moder. in. c. significasti. in. q. xv. de homi. & adde Bar. & Ang. in tracta. de questio/ni. vide in c. veniens. 1 de testib?. Dy. vero in suo tra/ctatu de q̄/stioni. di/cit q̄ icul/patio quā facit soci? criminis ō aliquo in 1 casibus in quib? po/test de so/cijs inter/rogari de quibus not. in. l. fi. C. de accusa. facit indicium ad torturam vt. j. eo. l. cum quis latrones. & in. l. edi/ctum. j. eo. & j. eadem. l. §. diuus. in fine. de accusa/tio. & vide. j. §. cum quis.

☞Anus de vniuersitate qō possit ferre testimonium in causa vniuersi/tatis. & remissiue.

Seruum. Mo. arg. q̄ vnus 1 de vniuersitate potest ferre testimonium in cā vni/uersitatis † quod dic vt. l. in tantū §. vniuersitatis. s̄. de re. di. & ibi per doc. Ly. tangit in. l. parētes. C. de testi.

☞Qui nō pōt inuitus contra ali/quem testificari non pōt in eum tor/queri: et tortus non facit iudicium.

Si seruus. Not. bonum 1 tex. ibi addi/ta ratione &c. ex quo habes q̄ in eum in quē quis non cogitur testimonium dicere inuitus: in eum non potest torqueri. & sic tortus forte non faceret indicium.

b ✠Andre. Pomate. ¶Item possem. tangitur p̄ do. Pe. in. c. ex literis. de test. & ibi allegauit Spe. tangitur in. l. fi. ff. de proba. vide Bald. in. l. etiaz. 1 C. de test. & Spe. in titu. de test. §. j. ver. quid si tē/pore. & ver. seq. & de famulo recedente vide Bar. 2 in. l. fi. ff. de dona. inter virum & vxo. & Oldr. in cō/si. cj. vide Bal. in. l. etiam. C. de test. & in. l. seruos. e. ti. & dixi in. c. literis. de test. Bal. in. c. ij. de test. 3 pondera quia remanent reliquie famulatus: ideo non dicitur integer remanet affectio. vide Sali/ce. in. l. testis. ff. de testi. consului quod non est in/teger testis. vide. c. cū. j. de re iudi. ad finem. 4

c ¶Ponere exempla. Quale tempus consideretur in notario an tempus quo fuit publicatus cōtra/ctus an ante. vide in. l. j. C. de te. gl. no. in. c. vt of/ficium. de here. in. vj. & no. Barto. s̄. de decu. l. vni/uer. & no. s̄. de testa. in. l. seruus. in fi. Quid si statu/tum dicat q̄ instrumēta notariorum qui sunt ma/triculati habeant executionem et tempore rogi/tus erit notarius et matriculatus: tempore vero iudicij non. vide Bal. in. l. ij. in. ij. colum. de excu. rei iudi. a

d ¶Quandoq̄ testis. Quando aliquis immutat cō/ditionē vtrū admittat in testē vel nō. adde qō no. Bar. p illū tex. in. l. vir mulieri. s̄. de dona. intervi/rū & vxorē. & dicit Bal. in. l. ij. §. sed si agā. per illū tex. s̄. de iudi. q̄ si vbero aliquē data opa vt tanq̄ inimicus nō possit in testē cōtra me produci non prodest mihi. adde qō in simili dixi post Bar. in. l. b null?. s̄. de testi. adde Bar. in. l. iij. §. due cause. de c carbo. edicto. et Barto. j. eadem. l. §. cum quis. et 3 adde qō si testis tēpore depositionis erit integre fame post vero factus est infamis. vel econtrario qō tēpus attendat. dic q̄ inspicitur tempus quo tulit testimoniū vt in. d. l. iij. §. due cause. de carbo. edi. facit qō no. glo. in. l. pe. C. de testi. & in. l. fur/ d

ti. §. j. s̄. de infa. Et intellige non solum tempore iuramenti sed depositionis. vide Paul. de leaza. in. c. testimonium. in. iij. col. de test. nec tempus de b positionis seu iuramenti quia ex vtraq̄ simul non ex quolibet per se fundatur fides testimonij. Et licet dica/tur q̄ tra/hatur de/positio ad tempus iu/ramentivt no. in cle. de offi. de/lega. tamē a est verum quo ad ve/ram & im/plicitā p/bationem vt in. l. he/redes pa/lam. §. sed si notam. de test. vel 4 illud est ve/rum respe/ctu solēni/tatis non respectu veritatis. b de qua si/ 1 ne dispos/tione ma/nifeste li/ 2 quere non potest qō /tellige vt c per Bal. i. c. j. quot 1 testes sint necessarij ad proba/duz feudi ingrati. et vide quod no. Bald. in. l. legis virtus. in. ij. col. de legi. & in. l. seruos. in fi. C. de testi. vbi quid si testis non idoneus tempo d re depositionis post efficitur idoneus: & oīno vide Bar. j. eo. l. j. §. cū quis. & quid si testis post iura/mentū fuit excōicatus & anteq̄ deponeret fuit ab solutus ab excōicatione. vide Jo. an. in regula fa/ctū legitime. de reg. iur. in mercu. & Pau. de clea/za. in. c. testimo. in. xiij. col. de testi. vide remissiue in. d. l. ad testium. §. conditionem. in fi. de testa. qō no. adde quo tempore inspiciatur conditio testis. Ange. consi. cccviij.

a ¶Non pōt prodesse. De famulo licentiato: vide Bal. in. l. j. C. de epis. & cle. & qō ipse no. in. l. ij. de test. & ibi etiā Bar. & vtrum beruarij in syndicatu e possint esse testes p potestate vel econtrario. & ad/de Pe. de anc. in. c. dilecto. de testi. & in. c. accedēs. el. ij. vt lit. non cōtesta. & vide Bal. in auc. si dicat. circa fi. C. de test.

¶In ca. dilecto. Hoc limitat Inn. in. d. c. dilecto. nisi iudex suo iuramento declaret se nihil scire in illa causa qō nota perpetuo. vide qō in simili dixit gl. in. l. fi. s̄. de test. in. c. dile/cto Bal. i. l. ne i arbi/tris. C. de arbi. vbi allegat di/ctam. l. fi. de testi. s̄. in. d. c. di/lecto.

¶Si quis dicat. Mo. qō inimi/cus dz re/pelli a te/stimonio. fallit scōz Dyn. in di/cta. l. filie. fol. mat. et not. p bal. i auc. si di/cat. i pen. col. C. de test. & in. l. ij. §. sed si agant. ff. ō iudi. & qō not. Joā. And. in. c. fi. de testi. & do. me? i. l. iiij. §. il lud. ff. si quis cau. et no. limi/tat p istuz tex. ad. l. si quis. j. eo.

☞Solu. in teste † qui debet examinari sine tormentis procedunt illa iura: sed in teste qui examinatur cum tor/mentis ante oia sunt examinande omnes exceptiones: ne testis tor/queatur sine causa. casus est hic.

☞Testis examinatus qui non de/buit examinari nō facit indicium.

Antonius. Hic ponitur 1 tertia pars in qua dt de effectu qōnis seu cōfessio/nis habite per tormēta. ¶Mo. q̄ te c stis qui nō dz examinari examinat? non facit indicium † vt. s̄. ea. l. §. di/uus. videbitis. j. eo. l. maritus.

☞Confessioni facte in tormentis q̄ statur si in ea reus perseueret.

Confessio qñ videat facta formidi/ne tormentorum.

Perseuerare in confessione dicitur qñ facta cōfessione reducit in loco publico iudicij & ibi coram notario & testibus confitetur.

Tortus nō dz statim reduci in locū iudicij vt ratificet cōfessionem: & in fra quātū tēpus est arbitrarium.

Diuus seuerus. Non 1 tur ergo cōfessioni facte in tormen/tis. cōtra. s̄. de custo. reo. l. fi cōfes/sus. & l. q̄ sentētiā. C. de penis. dt gl. valet si pseuerat alias nō: vt b. & j. ea. d. l. §. si qs vltro: vel aliter d. ibi loq̄t de pfessiōe facta spōte & sine tormētis. b vo de cōfessiōe facta cū tormētis. hec placet iūcta cū ꝓma.

¶Itē op. C. d pfes. l. j. Sol. eo. mō ibi spōte. b formidie tormētorū. iō nō stat nisi pseueret. Quero † que e & ad. l. vnius. §. seruus. j. eo.

¶Vel aliter. De quo per Bar. ibi & in. l. j. in fi. s̄. de custo. reo. & Bal. in. l. vnica. in. ij. charta. C. de cōfes. Et ad materiā huius. l. vide Ang. de are. in trac. maleficiorum. in versi. confes. in tormentis. idem in/telligas in confessione causa pietatis q̄ illi nō sta/tur nisi perseueret. ita dicit Vincē. & ibi refert Ab/bas in. c. afferte. de presump. & de confessis in tor/mentis. vide oīno Barto. & ibi dixi in. l. ij. C. qō metus causa. Et no. q̄ nō prodest confitenti i tor/mentis revocare suā confessionē qñ apparēt alia/ indicia manifesta. ita dicit Bal. vbi vide in. l. sciāt. C. de proba.

¶Quero que. Adde & vide que no. Bar. & doct. & ibi dedi multas concor. in. l. ij. C. quod me. causa. & etiā dixi post Bar. j. eo. in. §. si qs vltro. ad fi. et

vide qꝫ di cit Bal. in.l.si quis in hoc genus. C.de epi.ꝛ cle.ꝛ vide Bal.no.de effectu torture ꝛ qualiter ꝓbetur in.l.si ꝗs nō dicā rapere.de epi.ꝛ cle. vide Imo.in.c.relatuz.extra qꝫ met.cā.ꝛ in.c.causam matrimonij.de offi. deleg. ꝛ ille dī in confessione ꝓsequare q̄ diuersis tēporib⁹ cōfitetur.qđ ē no.l.iiij. ff. de pig. ac. in vlti. glo.quam refert bal dus.i rub. C. de no. C.cōpo.ꝛ in.l.ij. C. quod me. cā.ꝛ Bar. in trac.de questio. ꝛ adde ꝑan quis cōfessus fuerit metu tormentorum relinquitur arbitrio iudicis: qz sufficit ꝓbare ꝑ cōiecturas.vt no.Bar.in.l.interpositas. C.de transac. ꝛ ideo ad cognoscendū quid sit tormentū ꝛ cū confessio fit facta in tortura.vide Paulum.de leaza. Pe.de anch.in cle.j.de hereti.in gl. et per Pau.in.c.grauis.de deposito . ꝛ que ꝓprie dicuntur tormenta Bal.in.l.j. de custo.reo.C.et Bal.in.l.j.C.de his qui ad liberta.perue.nō pos. ꝛque dicantur temperata tormenta Bal.in.l.vna. in.v.colū. C.de confess. ꝛ ibi dixit qđ in dubio videt facta confessio metu tormentorū. Item carcer est tormentum vt no. Bal.in.l.j.C.de his qui ad lib.perue.non pos. Item compedes fortes. l.j.ꝛ ibi Bar.de custo.reo.

¶ Adde an in dubio confessio videatur facta metu tormentorū Pet.de anch. consilio.xxiij.

a ¶ Istud postea. Et de dictione postea quantum interuallum importat ꝛ quia dicitur qđ stat in arbitrio iudicis. idē not. Imol.in.l. qui alienam. §. fin. de acquiren.heredi.vbivide.ꝛ per doc.in. c.cū Ad. ferrariensis.de constitu.ꝛ Bal.in.l.interpositas. C.de transac.dicit quod stat in arbitrio iudicis quando confessio dicatur facta metu tormentorum:ꝛ que dicantur temperata tormenta est in arbitrio iudicis ſm Bald.in.l.j.in.v.col.de cōfes. vbi etiā ponit an in dubio cōfessio ꝓsumatur facta metu tormētorum vel non. ꝛ ibi etiam quid de confessione facta in carcere.quid si quis fuit tort? vide Bal. in.l.ij. C.quo.appellatio. Item an terror vultus iudicis sit tortura per Barto . in tracta.de questioni . ꝛ ad probandum torturam non metu illatā dicit Bal.in.l.legis virtus. ff.de legi. qđ tortura debet adhiberi coram honestis personis ꝛ non in secreto auditis primo rationibus vtriusqꝫ partis. Et de materia tormentorum: vide plene per Jo.and.in rubric.de regu.iur. c.cum in contemplatione.in antiquis.ꝛ quod habeꝫ.xvj.q. j.in summa.ꝛ quod not.in.c.j.in glo.penul.de depósito.ꝛ que impropríe sunt tormenta . vide in. l. apud.§.questionis.de iure fisci.ꝛ in.l.j.§.questionem.ad fille.vide Bal.in.l.ij. C.quo. appellati.ꝛ adde quod etiam dixit Bald. in.d.l.interpositas. qđ ita probatur probabilis suspicio tormentoruꝫ sicut ipsorum illatio.ꝛ adde ad probationem illorum tormentorum quod dixit Bald. in.l. nouis sime.§. qđ fal.tut. auto . quod semper ꝓsumit terror inferri ab officiali quod no. Lyn. in l.ij. C. qđ metꝰ cau. ¶quid si le

quis dicatur perseuerare.vide Ange.in tracta tu de questioni.ꝛ Bal.in.l.ij. C.quorum appel. et per Ange. ꝛ Imol.in.l. qui in aliena.§. fina.ff. de acquiren.heredi.ꝛ Bal.in.l.j.in.v.colū.in.viij.colum. de confes. ꝛ in.c.j.§.iniuria. de pace iur. fir. per domi. Ant. in.c. cum in cōtemplatione.de reg. iur. ꝛ bal. in rubri. C.eod. in fi.ꝛ de cōfes. in.l.j. vbi not. et adde qđ ē opꝰ quod diuersis tēporib⁹ cōfiteaꝫ. gl. est not.i.l. iij.§.de pigno. acti. vt refert Bal.in rubri. C. de no . codi. compo.et in.l.ij. C. quod me. cā. ꝛ bar. in tractatu de questionibus.

¶ Videtur dictū. Idem tenet Bald. ꝛ Ange.in l.ij. quod me.causa. Ly. i.l.ij. C. de questionibus.

b ¶ Veritas est ista. An testis de alia re probet. vide in.l. si qs. in fi.prin.de fal. vide late per Bar.in.d.l.si duo.§. idem in.l.de iuretur.ꝛ ibi post Bar.ꝛ quod habetur in.l.reperi.j.eo.

¶ Questioni. confessio in tormentis per se non est valida ꝛc.limita tamen fingu. vt dixi post Bar.in l.capite quinto.§.de adulte.ꝛ vide aliqua notabilia per Bal.in.l.si quis in hoc genus. C. de epis. ꝛ cleri.ꝛ ibi ponit qꝫ si non obstante tali confessione sponte facta index absolvat de facto confitentem:an talis confessio aliquid operetur.ꝛ ꝙ Paul. de leaza.in commento.c.grauis. de depósito.ꝛ ꝙ istum.§. Dy.in tracta.de questi.monet iudices ne faciant confiteri reum per subtractionem ipsum specifice de crimine certificando seu interrogando:qz debet in genere interrogare.facit.l. primus.

tibus his doloribus totum hoc videtur dictū a formidine tormentorū. eadem enim formidine dicere videtur.ar.l.quod ait.§.fi.ff.de adulte. ¶ Quero quid si ista confessio fuerit facta non precedentibus indicijs dicam.j. eo.l.pe. contra hoc opponi posset quod dic vt dicam.j.§. questioni.

In causa tributorum. Iste.§. potest legi tribus modis.vno modo dic sic.seruus cuius est omissa professio potest torqueri contra omittentem etiam si sit seruus reipublice. ¶ Secundo sic.seruus reipublice potest torqueri contra omittentem professionē alicuius alterius rei. ¶ Tertio sic.seruꝰ pōt torqueri si ipse dicaꝫ omisisse ꝓfessionē alicuius rei.ꝛ per oēs istos casus intelligē esse omissam istā ꝓfessionē in cā tributorum.ꝛ sic seruus est capitaliter puniēdus. ¶ Op.de.l.licitatio.§.si seruus.ff.de publ. Sol.itellige hic de alio seruo alterꝰ reipublice q̄ ciuitatis Romane.

1 ☞ Quādo tortura dz fieri super inquisitione generali vel speciali qualiter fiet interrogatio.

2 Testis quando torquetur contra certā personā non debet de circunstantijs interrogari.

3 Testes qui examinantur sine tortura examinanꝫ limitate super articulis.

Qui questionem. Uides hic quod seruus tortus nō debet de aliquo interrogari. sed.j.pri.§. dicit contrarium. vbi seruus tortus potest interrogari de se. Aduerte ✝ quandoqꝫ fit inquisitio generalis: quia constat homicidiū esse commissum sed ignoratur a quo: ꝛ tunc debet fieri tortura vt dicitur hic in.§. qui questionem. sed quando fit inquisitio sine accusatio specialis cōtra aliquē et torquetur in illum:ꝛ tunc ille debet interrogari vtrū sit ipse vel alius.vt dicto.§. diuus. ¶ Sed oppo. quando fit inquisitio generalis quomodo potest fieri tortura:cum contra eum non appareant indicia. ꝛ.l. vult neminem torqueri nisi appareant indicia cōtra eum.vt.l.j.§.j.§. eodem. Respondeo in hac inquisitione generali debet prius cōstare maleficiū esse commissum:vt hic.ꝛ.l.si is qui.§. si tu Titium. §. de fur.ꝛ est casus.§. ad fille.l.j.§. item illud. Item debent esse aliqua indicia contra testes quod debeant hoc scire: vel quia ipsi vacillant: vel qz aliꝫ dicunt ipsos interfuisse:vt.l.ex libero.in prin.ꝛ.l. vnius.§. testes.j.eo. Nec obst.l.j.§.j.§. eo.quia ibi loquiꝫ in inquisitione speciali vel accusatione speciali. ¶ Circa secundum ✝ quando torqueꝫ testis cōtra certam personā. licet de illo interrogetur: de alijs circunstantijs nō debet interrogari:vtputa interrogabo eū si Titius interfecit Seium: nō tamen interrogabo eum nominatim de modo: sed dicam qualiter fecit istud:ꝛ quando:in qua parte corporis percussit:non autem interrogabo eum limitate:vt percussit sic:vel sic:quia istud esset suggestio:vt hic in rex.ꝛ hoc ē ✝ verū in illis q̄ examinantur ꝙ tortura. alij vero testes qui sine tortura examinanꝫ.examinantꝫ limitate sup articulis productis:vt in.c.presentiū.extra de testi.in.vj.

1 ☞ Testi alicui dicenti extra articulum quando credatur.

a ¶ Confessio cum tormentis facta quādo fit validior q̄ facta sine.

Questioni. c Mo.q fragilis est cōfessio facta ✝ per tormēta cōtra:imo con-

ꝛ quod ibi no.ad filleia.ꝛ vide in.l. ſi poſtulauerit §.ſi negauerit.ſ.de adul. vbi plene iſta notantur.

a ¶Iudici cōmittitur.idem Bal.in auc. ſi dicatur. in pe.col.C. de teſti. Quid ſi ante iudicium incęptum inter me ꝛ te vado ꝛ accuſo teſtem tuum de crimīe: vt ſic nō poſſit admitti contra me tanq̄ inimicus. vide ibi p eū qui allęg. Bar. hic.ꝛ eum ſequitur. ꝛ adō etiā Joā. and. in.c. fi. de teſti. ꝛ hic adde bal. 1 in.l.ſed et ſi q̄s cauſtio. et qō dixi poſt Barto.ſ. ead.l.§. ſi ſeruus.

☞Andre. 1 Pomate.

a ¶Sz hoc iudici cōmittit.be 1 ne facitqō ſimul diſcit Joan.and.in.c.fi.de teſt.ꝛ Bal.in auc. ſi dicatur.ſ. de teſti.de eo qui accuſauit aliquem vt eum poſtea repelleret a teſtimonio ꝛ ſibi non profit.et ſic not.ꝙ factum a procuratore ſibi non prodeſt. facit tex.in.l.iij.§.ſubijcit.ſ. ad ſillā. ꝛ quod not. Bar.de quodam doctore in.l. ſi vero in princi.ſ. qui ſatisda.cog. Item adde ꝙ ignorantia procuꝛata non prodeſt.quia eſt pac.ſicut glo.in cle.prima.de conſangui.ꝛ affini.ꝛ glo.in.c.eos. in verbo affectata.de tempo.ordi.in cle.et glo.in.c.fi.in.§. vt autē.de offi.deleg.in.vj.quā no. Bemi.ꝙ ignorantia procurata punitur ſicut ꝛc.quod no. Item 1 o. ꝙ qui procurat adeo vt citatio ad annullandā ſententiam diffinitiuam ad eum non veniat ꝛc. ita Jmo.in.c.ad petitionem.ad fi.de accu.per tex.in c.quoniam frequenter.§.pozro.vt lit.non contęſta. Item adde tex.in.l.cum delegationis.§. ſabinus.de fi.inſtru.ꝛ in.l.cum ita legatur.ꝛ ibi Bar. ff.de leg.ij.ꝛ quod no.Jmo. in.c. irrefragabili.§. exceſſus.de offi.ordi.ꝛ ꝙ licet alias propter negligentiā capituli actio deuoluat ad epm.d.§. exceſſus.hoc tamen non habet locum quādo epūs.d.§. exceſſus.probaſſet.ꝛ pro iſtis adde text.ꝛ que ibi ponit Alexā.in.l.ſi ſeruus plurium. §.ij. ff. de legā.ſ. Et hec autem omnia intellige vera quando quis ex malitia ꝛ ſic dolose procuraſſet: ſecus ſi ex a iqua iuſta cauſa.tex.no.in.l. at qui natura.§.cū me abſente.ſ.de nego. geſt. et ita intel. Alber. et Rapha.cu.in.d.§.ij. quando autem quis dicatur affectaſſe vel procuraſſe.vide tex.in.l. ſpadonem. §.fina.ſ.de excuſa.tuto.de quo Ro. in ſingularibus ſuis.et vide etiam ad hec que ponit Alex. in l.nemopoteſt. colū. vltima.ſ. de lega.ſ. poſt bar. ibi vide Alex. conſil. cxxvij. ad fi. volūiij.ꝛ glo. in verbo facta in.l. athlete.§. dat remiſſionem.et ibi Bald. ſ.de excuſa.tuto.et vide Feli. in.c. cum dd.ferracolū. xiij. de conſti.ꝛ in.c.ſ. in prin.de teſti.ꝛ in.c. inſup. colum.vſ. in verſi.quarto queritur.de teſti.ꝛ aliquid in.c.intimauit.col.iiij.in verſi.modo queritur. de teſti. ꝛ plene in.c.fi.colū.ij. verſi.ex quibus.vſq̄ ad fi.de teſti. Feli.in.c.ij.colū.n.ſ.de excep.ꝛ in.c.cum inter. R.col.x.in fi.eoti.in.c.exceptionem.col.xiij.inver.ꝛ iſta exceptio. eo.titu.ꝛ vide tex.in.l.ſ.§.excuſatus.ꝛ.§.fin.ſ. ad ſille.ꝛ Bar.conſi.clxxv.ꝛ Feli.in.c.ſi diligēti.col. iij.de reſcrip.ꝛ vide tex.in.l.thais.§.ſ.ſ. de fideicō.lib.ꝛ Barba.cōſi.lvj.col.ſ.ꝛ ſeq.vol.ſ. ꝛ Bal. in.c.paſtoralis.col.j.de reſcri.etiā tex.in.§.itaq̄ iuncta glo.in verſi.culpa.inſti.ad.l.aquil.ꝛ in.c. ſedes.in fi.ꝛ ibi Bal.in.ij.col.de reſcri.ꝛ Bal. etiā in.c.cū adeo.eo.ti.i pn.ꝛ Bemi.in.c.fi.co.ſ.de reſcrip.in.vj.verſi.q̄ro.an iſte tex.ꝛ Feli.in.c. cū cōtingat.col.ij.de reſcri.in ver.itē dūmodo nō fuerit. Are.conſi.luij.col.iij.ꝛ vide Anto.in.c.fi. de reſcrip.in.v.col. Jaſ.in.l.ſi vo.col.ij.ſ.q̄ ſatiſ. cog. Panor.in.c.cū dilectus.co.iij.ad fi.de arbi. Abb. in.c.preſentia.col.xiij. de pba. Et vide Barb.in d.cōſi.lvj.vol.ſ.co.iiij.ꝛ ſeq.ꝛ Alex.in.c. excellentiſſimus.xj.q.iij.ꝛ gl.in.l.fi.de teſti.ꝛ vide tex.in l.qui cōtra legitima.ſ.de inceſt.nup.ꝛ Alex. cōſi. xcix.col.ſ.ad fi.vo.ſ. Nico.de neapo.in.l.athlete. §.amplius.ſ.de excuſ.ꝛ Abb.in.c.repelluntur.de accu.ꝛ tex.in.l.ſtatuliberos.§.ſi q̄s here. verſi. ſz q̄d.ff.de ſtatulibe.ſ.in.l.ſpadonē. §.fi.ſ. de excuſtu.ꝛ Alex.conſi.cxxix.col.fi.vol.ſ.ꝛ Panor.in.c.di

Statutum

Cum quis. Not.qō ſi ſocius criminis ducit aliū ſociū ad iudiciū ſibi propter hoc nō parcit.caſus eſt b. In cōtra.facit.l.nō oēs.§.fi.ſ.de re mili.ſol. ibi plura interuenerūt. nam ibi ſponte cōfitebat ſe reū:ꝛ quere bat venīā:q; alios pducebat.hic vero nō dicebat nec allegabat ſe reū: imo mentiebat.preterea ibi demonſtrauit plures et cepit plures: hic vnū tantū.preterea ibi cepit tranſfugas ꝛ hoſtes ciuitatis: hic alium malefactorē qui adhuc hoſtis ciuitis nō erat. Ego † vidi in ciuitate iſta cum quidam nō haberet contra eum niſi vnum teſtem vidi fieri hāc malitiam: quia dedit reus illi teſti vnam alapam: poſtea cuz ille teſtis contra eum produceretur cōtra eū oppoſuit quod erat ſuus inimicus. contra iſtā malitiam habetis remedium hic. nam inimicitia ſuperueniens facto eius contra quem producit teſtis non repellit teſtē omnino ſed hoc iudici cōmittit: ita vides tex.hic in fi.facit quod dixi vobis.ſ.ea.l.§.ſi ſeruus.

☞Inimicitia ſuperueniens facto ei? ꝑ quē ꝓducit nō repellit teſtē.

Preterea. Quero quid vertitur in cauſe cognitione: dicit glo.debemus aduertere an ſint inimicitie magne vl' parue.de q̄bus inimicitijs dz intelligere.vide ꝙ Jnn.extra de accu.c. cum oportet.nā in bello † licitū eſt etiā mentiēdo decipere hoſtes. xxiij.q. ij.c.dominus noſter.ꝛ not.xxij.q.ij. c.vtilem.vt habetis in glo.

a

☞Et Pomate.

Si quis vltro. a hic eſt.§. 2 multū no.ſi poſt ſniam ex prima cō c

☞Statutum ꝙ banniti rebānian? tur:an videatur indulgere ꝛ reſtituere.

Preſes quā reſtōnē facere poſſit.

Judex maleficiorū ex officio etiam vbi querit de innocētia rei pōt examinare teſtes a parte nō ꝓductos.

Teſtes in maleficijs poſſunt recipi poſt publicationē teſtium. et etiam poſt concluſionem cauſe.

Defenſiones facte pro reo quando proſunt mandatori.

Poteſtas ꝙ nō poſſit abſoluere carceratū quē condēnauit etiam cōfeſſo de eius innocentia ſed debet dare petitionem cōmuni vt eum abſoluat.

Notarius qui in actis dixit talis cō feſſus eſt ſponte licet ſit cōfeſſus in tortura non eſt falſarius.

Cōfeſſio facta in tormentis ſi eſt p ſeuerata dicitur ſponte facta.

1 2 3 4 5 6 7 b

De queſtionibus. 352

lecto.colū.ij.ꝛ ſeq.de teſti.ꝛ ad hec etiā vide glo. in verbo ſcienter.in.c.fi.de offi.dele. lib.vj. Pan. in.c.nouit.col.xvij.de iudic.glo. in cle.j. in verbo ſcienter de conſangui.ꝛ affini. Feli.in.c.intellexi? mus.ad fi.in verſic. quinta declaratio. de iude. et Bar. in.l. querit.§. naturali? ter.ſ. de adulte. et Alex.in.l. ſ.col.ij. ſ. qui amit. Anna.i.c. iij. de ac? cu. Bald. in.c.ſi te? ſtiū de te? ſti.ꝛ Ee? pol. cau? tel.xvj. et iij. ſequē. char.ij. et caute.xxx. et. xxxj. char.iij. ꝛ Bal. in.l. iperator. ſ.de ſtatu a homi. et Bar. in.l. quidā er? go.§.pena grauior.col.pe.ſ.de his qui not. infa. ꝛ Feli.in.c.ſi duobus.col.fi.de appel. ꝛ Bar.in.l. ſi ſeru?.§.ꝙ vero. C.de fur.ꝛ Seueri.in tracta.de debit.ſuſpec.ꝛ fugit.in.v.col. partis principalis. Bal.in.c.ſi quis teſtiū col.ij. de teſti. et que ponit Alex.in apoſt.ad Bar.in.l.ſ.ſ.de penis.in ver.q̄d ſi eſſet lata.Bal.in auc.ſi dicaꝛ.col.ij.de teſti.

a ☞Andre.Poma. ¶Si quis vltro.Adde Ludo. Roma.in conſi.cclxxiij.pro iſto.

a ¶Si quis vltro.ad materiam huius.§.vide.l.relegari.ꝛ quod ibi no.ſ.de pe.ꝛ per illum tex.dixit Bar.in.l.ij. C.de ſen.ex peri.recitan.quod princeps poteſt ſuam ſententiam corrigere.ꝛ ibi vide Bal.vtrum Papa poſſit ſuā ſententiā reuocare.

b ¶Dicit ſtatutum. Statutum dicit quod banniti rebanniantur an videanꝛ reſtituti vel habere ſimplicem indulgentiā.vide in.l.fi. C. de ſen. paſ. et q̄ dixi ibi.ꝛ adde ꝙ Ja.de bel.in.c.domino guerram.in prin.poſt no.ibi in ti. hic finitur lex cōza. diſputaunt.q.de reſtituto per principem vtrū reciperet bona alienata per fiſcum que fuerūt confiſcata.ꝛ ibi refert Bal.vbi finaliter dicit ꝙ non: quia quedam ſunt que deueniunt in alium immediate per ipſam confiſcationem vt eſt tex.ꝛ exemplum in aut. bona damnatorū. ꝛ ad illa intelligiꝛ facta reſtitutio. Quedam ſunt que veniunt media te per aliū cōtractū ꝛ in illis ſecus eſt argu.l.ſ. C. c ne fi.rem quā.vend. hb.x.ꝛ in.c.quāuis.de reſcri. in.vj. Sicut etiā dicimus in legitimato poſt mortem patris quod aut legitimatur poſt aditam he reditatem per legitimos ꝛ nō aufert eis bona: aut ante:ꝛ tunc ſic vt no. Modo.de lib.ꝛ poſthu.in.l. gallus.§.ꝛ quid ſi tantum.quod videtur cōtra predicta.tamen ſi hereditas eſt adita ab agnatis ꝛ tūc iſta acquiſitio ꝓcedit per immediatā cauſaz deficientis linee legitimationis ꝛ officio ſui heredis q̄ ad ſuitatē reſciditur acquiſitio quaſi natiuitate poſt humi qō pōt eſſe verum quando prin? ceps reſtitueret nata libus: ſz ſecus i reſtitutione quā faciūt iſti comites: qz nō videꝛ conſenſiſſe princeps ꝙ auferatur eo rū priuile? gio ius queſitū alteri.l.quoties. C.de p̄ci.ipe.offe.ꝛ.l.nec auus. C.de emāci.lib.qz ſic ſciperet heri edictū iniquū p principis priuilegiū. arg.ff.de vulg.ꝛ pup.l.ex facto.ꝛ ꝙ legitimatio operēꝛ potētius q̄ ius cōmune patet. C.de natura.lib.in auten.itē ſine legitimis.ibi principis ꝛ legis deuo.ꝛ facit extra de auto.ꝛ vſu pallij.c.ex tua.ꝛ. C.de bonis vacā.in.l.ſi qñ.ꝛ in.l.princeps bona.ſ. de vbo. ſigni.ſz poſito qō legitimat? reſtituatur ad bona? vtrū agnati q̄ medio tēpore poſſederunt teneanꝛ ad reſtitutionē fructuū perceptorū vel in reb? he reditarijs. Rñde nō.ꝙ hoc eſt tex.not. in aut. de neſtorianis. C.de here. Bal.in.c.dñō guerrā. pal legat.ꝛ eundem Bald.in.l.ſ. C.de here.inſtitu. et in.l.fi.ix.col. C.de ſenten.paſ.ꝛ ad hoc notab. vide q̄ dixi in.l.fina.ſ.de penis.ꝛ Ang.in dicta.l.gallus.§.q̄d ſi tātū.vbi ponit de q̄ſtione. Bal. in dicto.c.dñō guerrā.an reſtitut? a rege impetret feudum quod habuit a rege vel ab alio. vide in dicto c.domino guerram.et ad hoc nota.ꝛ in.l. fratres. infra de penis.vide dominū Abbatē in.c. inter q̄tuor.de maioritate ꝛ obedientia.ꝛ Ant.de but. i.c. quāuis.de reſcript.in ſexto.ꝛ vltra hic not. vide Barto.in.l.ebſentem.ſ.ti.ſ.ꝛ dixit Bart. in.l.q̄d ergo.§.pena grauior.ſ.de his qui not.infa. i vſi. quero vtrum.

¶Ideo dic.vide Bald.in dicto ca.domino guerram.in principio. in tit.hic finitur lex.contra.vbi queſiuit. Rex Francie condemnauit aliquem ad mortem.et dum duceretur ad patibulum quoꝛun?

dam rogationibus eidem percipit ipsum restituē
do. querit an restituendum sit ei feudum. dic vt
ibi per eum.

a ¶Post cōclusionem. Et potest esse ratio quia cō/
clusio in causa renūtiatio probationum idē sunt.
vt no. per Bal. ibi dixi i aut. iubemus. C. de iud. & glo. in. c. cum dilectus. de fi de instru/men. sed certe sicut nō potest in crimina libus ex/presse re/nūtiari p̄ bationib⁹ & defensio nibus. vt est glo. in l. pactū in a ter here/dem. ff. de pa. ita nec per cōclu sionem in causa. vn/ de intelli/gerem di/ b ctū Bart. habere lo cum ꝓz ea que scripsi post Bal. in. d. aut. iubemus. licet Ange. in. d. aut. videatur sentire cōtra Bar. hic. sentit tamen Angel. ibi in vno cum Bar. hic. scz quod possit concludi in causis criminalibus ꝑ quibus videtur text. ꝑm vnum intellectū in. l. quāuis indubitati. C. de adulte. ſz in cōtrariū facit ratio supradicta. Et tenet Bal. in. l. ſ. in versi. quero quarto. de condi. indebi. C. sed pōt dici q̄ tacite potest cōcludi in causa crimi nali puta ſi reus passus est labi omnes dilationes sibi datas ad probandū quo casu non debet ad/mitti amplius. vt in. l. fi. ff. de fer. & no. Bal. in. l. ſ. C. qui accu. & quod dicit hic Bar. intellige quod admittat officiō iudicis. & ad Bar. hic adde Bal. in. d. l. duo fratres. ſ. de pac. sed quod concludat e in criminali causa. Bal. in. d. l. ſ. ver. sed hic dubi/tatur. hic adde Barto. ſ. eo. l. ſi minus. imo dixit Bart. per istum text. in. l. fi. ſ. de ferijs. in. ij. colū. quod iudex debet perquirere etiam reo non petē te defensionē etiam post sententiam. adde omni/no Bar. in. l. duo fratres. de pact. & Specu. de in/quſi. §. vtrum. versi. sed nunquid publicus. & in. l. ij. §. ſi publico. de adul. per Barto. & Bald. in. d. l. presbyteri. C. de epiſ. & cleri. per Bart. in. l. pen. §. ad crimen. in. v. col. ſ. de publi. iudi. & quid de in/strumentis. vide in. d. l. duo fratres. & vide Barto. no. de condi. indebi. in. ij. col. & Bal. in aut. qui se/mel. C. de proba. Inno. in. c. cū clamor. de testi. & Bal. in. l. edita. in. ix. col. C. de eden. vbi not. vide Bal. in. l. fi. ſ. ō fer. & que ibi dixi.

¶Post cōclusionem. Et potest esse ratio quia cō/
clusio in causa renūtiatio probationum idē sunt.
vt no. per Bal. ibi dixi i aut. iubemus. C. de iud. & glo. in. c. cum dilectus. de fi de instru/men. sed certe sicut nō potest in crimina libus ex/presse re/nūtiari p̄ bationib⁹ & defensio nibus. vt est glo. in l. pactū in a ter here/dem. ff. de pa. ita nec per cōclu sionem in causa. vn/ de intelli/gerem di/ b ctū Bart. habere lo cum ꝓz ea que scripsi post Bal.

que conceditur per officiū iudicis: & ex edicto prętoris mortui: vt ex causa etatis: vel absentię: et similiū. & illam potest concedere prędes: vt in contrario. quedam est que fit ex c sola misericordia. & istam solus prin ceps concedit vt hic in hoc. §.
3 ¶Mot. tria mirabilia ꝓmo que/ro in questione quam disputaui: an iudex maleficiorum possit ex offi/cio suo examinare testes a parte nō productos. & dixi quod sic per. l. ij. C. de aboli. & hic. vbi iudex querit de partis innocētia parte non po/stulante. pro hoc. l. ſi non defenda/tur. ij. titu. j. de qua feci mentionem in. l. tiij. §. hoc autem iudicium. ſ. de damno infec. ¶Secundo not. ꝓ nō
4 in causis maleficiorū possunt recipi d tęstes etiam post conclusionem a cau e sę et etiam post publicationem. vt hic. & est casus. j. eo. l. vnius. §. reus. ſm vnam lecturam. & ibi no. & audio quod Joan. and. tenet hoc in. c. fra/ternitatis. extra de testi. ¶Tertio not. ꝓ ad questionem disputatam per Richardum vtrum defensiones
5 facte pro reo prosint mandatorib b vel contra. & dic aut reus recipie/bat testes pro vtroq; . & tunc vtriq; prodest vt hic: ibi: vt ad certiorem de se confessionem peruenires. &c. ſi autem examinaret pro vno tm̄: et tunc non prodesset alteri: vt. l. de/nuntiasse. §. fi. & quod ibi dixi. ſ. de b adulte. ¶Item no. ad aliud quod tota die occurrit: ſi aliqs est in car/cerib⁹ condemnatus: & ante execu/tionem sententie constat de innocē/tia: certe potestas qui eum condem nauit non potest eum absoluere: vt hic in fi. principi tamen tenetur da/re petitionem vel communi: vt ab/soluat. vt hic in fin. ibi principi &c. nam cum sit condemnatus in pecu/nia que debet puenire ad cōe meri/to cōe pōt & debsoluere. idem dico ſi esset in persona condemnatus: q̄ hoc potest fieri. & loquor de ciuita/tibus que non recognoscunt d prin cipem. ¶Mot. etiam e hoc ad aliud cōtinetur in actis quod talis spōte confessus est: & tamen verum est q̄ confessus est per tormenta: erit ne notarius falsus. & hic videtur quod non in principio ibi, ſi quis vltro &c. & ſ. sequitur ibi cuz in tormentis cō stiterit &c. & sic dicitur sponte con/fessus ille qui in tormentis est con/fessus: & secundum hoc debemus ex ponere constiterit. scilicet de cōfes/sione illius serui. & ſi dicis quomo/
c ¶Item no: vide no. i l. ſi quis post. de testa. vbi per Jmol. & q̄ no. Bal. in. l. addictos. C. de epi. audi. & in. l. j. in vlt. col. C. de confeſ. & Jmol. in. l. is qui reus. in glo. ſ. de pu/bli. iudi. & Sali. in. l. j. C. q̄ accu. & Jmol. & ibi no. in ca. ij. de purg. vul. & Jnn. in. c. ſi quando. de offi. deleg. & melius in. c. pastoralis. e. ti. quē no. alleg. Bal. in. d. l. addictos. q̄ ſi iudex videt sentētiā in/iustam debet supsedere in executiōe. & vide Jmo. in. l. a diuo pio. in prin. ſ. de re iudi. & in. c. ij. in. d. ti. de purg. vul. ibi no.

¶Non recognoscunt. vide ad hoc. ſ. de publi. iu/di. Barto. in. l. infamē. et in repeti. l. oēs populi. ſ. de iustitia & iure.

↬ And. Po. ¶Mo. ęt. hic vide Alexan. in. l. qui aliena. §. fi. i vlti. col. ſ. de acq̄. heredi. & in cōſ. j. col. iij. volu. iij. Barba. consi. vj. columna. x. vol. j. Alexan. in dicto. §. fina. in apostil. Anna. cōsil. xvij. Barb. in. c. cum. M. col. xxxvij. i fi. & sequen. de cō stitu. Aret. consi. xiij. co. x. & adde q̄ ſi potestas di cit aliquem sponte confessum postea vero dicit se tortum: quod incumbit onus probandi post spon/taneam voluntatem confessionem. ita Ancha. in consi. xxiiij.

do dicitur

do dicitur sponte confessus cum dicit per tormē/ta. dic quod ipse perseuerauit in confessiōe: vt. ſ. eadem. l. §. diuus seuerus. et. l. ij. C. de custo. reo. vel aliter ſi confessus est in actu torture: hoc non potest dicere notarius: nec obst. ibi constiterit &c. quia expone constiterit scilicet de innocentia: et sic non refert se ad confessionem: sed ad serui in/
a nocentiam: vt hic patet: et nota bene* omnia prę/dicta.

¶Et nota bene. Et idem tenet Ange. in. l. qui in aliena. §. celsus. de acquiren. heredi. licet hic de Barto. non faciat mentionem. et tandem conclu/dit quod aut erat confessus in actu torture: tunc punitur de falso aut non: et non punitur. et ꝑ hac distinctio/ne no. tex. in aut. sa/cramēta. C. ſi ad/uer. vēdi. in. l. ſi q̄s maior. C. de transa/ctio. vbi text. ape/rit q̄ nō dicitur fie/ri sponte q̄ fit me/tu seu im/perio co/gente. sed quid ſi no/tarius in confessiōe illius tor/menta exi/stentis in tormentis nō scribit sponte fa/ctam con/fessionem sed volun/tarię factą

Hereditarij.

Oppo. de. l. ſ. §. p
ximo. §. ſi quis di/ a
catur. vbi debet prius examinari ad quē pertineat antęq̄ torqueatur. hic dicitur econuerso. Solutio. ibi erat in possessione serui il le contra quem petebatur torqueri: ideo possessio faciebat contra eum presumptionem: alias secus: hodie etiam ſi constaret cuius esset seruus posset seruus torqueri in caput domini. vt. l. fi. C. eo. ti. ista dicit glo.

Eincestu.

De hoc videbitis. ſ. l. a
proxima in. l. sequē. &
et vidistis in. l. ſi postulauerit. supra de adulte.

a ☞Pena in adulterio variatur ſm conditionem persone.

Jquis viduam.

Oppo. de
l. quis. an
ſi. C. de adul. et auten. ibi posita. vbi non deportantur propter adulteriuz. quedā glo. dicunt quod alia pena erat olim. alia hodie. ita no. in. l. ij. §. miles. ſ. de his qui notan. infa. & l. qui cum vno. §. adulter. ij. j. de re milita. & l. clau/dius. de his quibus vt indig. alia gloſſ. dicit hic quod in crimine adulterij fit variatio pene ſm cō/ditionem persone: quia aliter punitur nobilis: ali ter ignobilis: et hāc opinionem videt tenere Ly. in. l. contraria.

Patre.

Cum de falso.

De hoc vidi/stis. ſ. e. l. hę/reditarij.

a ☞An iudex teneatur de eo qui mortuus est i tor/mentis.

Questionis.

b Dicitur hic que/
stionis modum &c. b
simile. j. eod. l. de minore. §. tormenta.
c Sed quid ſi iudex torsit aliquem tantuz c quod mortuus est. vt. l. aut damnuz. §. j. j. titu. j. vi derur dicendum iudicem teneri. breuiter dico sic. ſi iudex excessit modum consuetum & moduz qui debebatur adhiberi secundum qualitatem perſo/ne torte: tenetur. alias secus. Do accidit mihi: q̄ dum viderem iuuenem robustum torſi illum et sta d
b tim fere mortuus est: & ideo inspiciendum est b an

Dictum.

Mot. non
semp quē
libet debere poni ad tor/turam: sed aliter fieri: et cum non sufficit ad tormentum per uenire. ¶Mo. ꝓ quod ad tormenta peruenitur in subsidium cum aliter veritas explorari nō potest. ¶Itē ꝓ no. tormēta requiri in causis gra uibus. qualiter autez in causa pecu niaria peruenietur ad tormenta vi debitis. j. proxi.

☞Que sit differentia quantū ad tormenta inter causas pecuniarias & capitales.

Juus pius.

Mo. quod in subsidium in causa pecuniaria deuenitur ad tor/
possit ꝓ iudici iputari culpa & simi/lia vt dicto contrario. & per Ly. in l. gracchus. C. de adulte.
☞Ad torturam peruenit in subsidium.
Tortura adhibetur in causis graui bus: & qualiter in pecuniarijs. re/missiue.

foze. dic quod non punitur de falso. vt dicit Bal. maxime in notabilibus istud esse suum dictum in capi. j. §. iiuria. de pace iura. fir. & huius est ratio: quia licet voluntas sit coacta: voluntas tamen est. vt. j. de regu. iur. l. velle nō creditur. ſ. quod met. cau. l. ſi mulier. §. penulti. l. patre cogente. ſ. de ri tu nup. et vide ad predicta nota. per Bald. in. l. ſi quis non dicam rapere. C. de episco. & cleri. cum ibi no. & ad Barto. hic. vide Ang. ſ. ead. l. §. diu⁹. et quod no. Bald. et Angel. in. l. iiij. C. quod me/tus cau. sed Bal. in. l. ſ. in. ij. columna. C. ex delic. defuncto. dicit quod alio modo saluari non pote rit. videlicet quod non fuerit tortus vt sic respon deret de aliqua veritate super alia re. sed postea ipse hoc confessus est. q̄ not. et per eundē Bal. in. l. ſ. in. vij. col. C. de confeſ.
¶Questionis. vide que diri in. l. vbicunq; . de in/terro. act.
¶Sed quid. vide per Bart. & Angel. in tracta. de questio. & Bar. in. l. lex cozne. in princi. ſ. de fica. & Ange. in. l. iij. ſ. de adul. per Barto. in. l. iij. C. de adul. per Pau. de leaza. in commēto. c. grauis. de depo. facit. l. lege iulia. §. fi. ad. l. iul. repetū. Bar. in. l. ſ. de fica.
¶Jnspiciendum est. adde Bal. in. l. gracchus. C. de adulte. et in. l. ſ. C. de emen. seruo.

a ¶Deuenitur ad tormenta. limita nisi causa pecuniaria & ciuilis habeat annexum crimen: quia tūc deuenitur ad torturā. text. est & ibi doc. in capitu. j. de depos. et vide no. j. e. i. l. ex libero. an in causis pecuniarijs quis possit poni ad torturā. & quādo dz poni. vō bar. to. in. d. l. i si q̄s adulterium. ff. de adulter. adō tamē c q̄ si agat̄ de falso ciuiliter si p̄cedunt indicia loc⁹ est tormē tis. l. sicut falsi. et ibi Bal. C. d̄ fal. nō ista materia vide omino doct. i ca. grauis i de depos. per Inno. maxime i notabilibus. et ibi not. ēt Pau. de leaza. et ad materiam ad de gloss. xv. q. iij. i c. presbyter. & vide Ly. in. l. fina. C. de fal.

✠ Andreas Pomate.

b ¶Quero q̄ sit. Ita singulariter Lyn. in capit. i j. de dō. vbi vidē p omnes | et que no. in text. istius legis.

✠ Andre. Poma. ¶Nō liberi. hoc limita vt per Alex. cōsi. lxxvij. col. ij. vol. j. & vide Abb. in. c. j. co. j. in vlti. no. de depo. & Alex. cōsi. lxij. vo. iij. & Soci. cōsil. cccix. vbi loquit̄ in causa vsuraria.

c ¶Sed quero. q̄ro ad q̄d torquet̄. vide Bui. de iuza. in. l. j. C. de pei. impe. offe. adde Bald. i l. eos. C. de testi. q̄ no. & Bal. in. d. l. talis. hic alleg.

menta a seruorum. ¶Quero † que sit b differentia quantum ad tormēta inter causas pecuniarias & capitales & graues: dico quod in causa pecuniaria torquēt tātū serui nō liberi: nec q̄ statuliberi: vt i hac. l. i fi. sed in criminalibus & grauibus etiā liberi torquētur vt. ō. e. l. proxima. Item non ita de facili peruenit ad tormenta in causa pecuniaria sicut in causa capitali & grani vt hic.

☞ Testis examinatus qui non debuit examinari non probat nec facit indicium.

Ex quibus. Text. ibi indicia sine tormētis vel aliter. ō. dixi q̄n depositi seruus cōtra dn̄z super ipso facto. hic quando super aliquo indicio.

¶Not. † q testis qui nō debet examinari: examinatus non probat nec facit indicium vt. l. j. §. diuus. et. §. idem seuerus. ō. eo. & dicam. j. eo. l. maritus.

De eo. Duobus modis legitur. primo quando q̄s est deportatus an seruus qui ante eius erat possit contra eum torqueri & dicit quod non. & isto modo ponendo casum esset contra. l. j. § idē numio. ō. eod. vbi seruus dānati torquetur contra eum: ideo non procederet. Secundo modo potest poni casus quod seruus non dominī fuit damnatus. et tunc non potest haberi questio in dominum hic et est bona ista lect. per. l. extraneo. §. fi. j. e.

Tertio modo potest poni an deportatus in insulam possit vt seruꝰ torqueri: et dic quod non: quia remanet liber homo. et hanc tz Dy. & tangit glo. in fi. ibi vel dic de libero. & potest esse satis bona.

☞ Minor licet non admittat̄ i testem in criminalibus tamen tortus facit indicium.

De minore. Opp. q̄ minor torqueatur. vt. l. j. §. impuberi. ō. ad fil. Solu. non potest torqueri ea tortura qua torquent maiores: lz debēt ferula vel habena cedi vt in contrario. & no. C. de bis quib. vt indig. & ad fille. &c. l. talis. in prima gl. Sed quero d ad quid torquetur minor in cā criminali. cum nō possit esse testis vt. l. in testimonii. ō. de test. respondeo & dico q̄ torquetur vt faciat indiciū: & sic erit casus vbi ille qui non debet torqri tortus tamen faciat indicium † de quo dicam. j. eo. l. maritus.

Tormenta. No. de modo tormentorū & de eorū moderamine vt dixi. ō. e. l. qōnis. ¶Itē no. q̄ de domo rei nō dz inferri tiū pbatiōis assumi: vt. l. nimis graue. C. de testi.

☞ Pars non potest mittere procuratorez instructum si iudex vult quod personaliter compareat. Iudex pro habēda veritate potest interrogare de circunstantijs etiā remotis: & se fingere velle facere quod non vult.

Qui examinat testes dz in actis scribere q̄s aliquid dicunt trepidando vel balbutiēdo vel aliter: q̄ pstātia & trepidatio indicāt aliquid iudici.

Quando contra imputatum non sunt alia indicia trepidatio: pauor: & variatio dant indicia ad torturam.

Caut⁹ iudex facit scribere in actis variationem & trepidationem examinati.

Fama q̄ sit duplex vna hominis: alia inter homines.

Fama inter homines est dupler.

Fama est cōis opinio voce manifesta ex suspicione prouenies.

Cōis opinio & cōis estimatio quod sint idez q̄n voce manifestatur.

Manifestum vel notorium dicitur: id q̄d communiter dicitur q̄ sit certum & visum a populo.

Fama in quo loco dz esse. vbi q̄d de aliquo hominē in genere: in loco originis vel vbi comersat.

Fama non requirit de necessitate locum. sed sufficit quod sit cōmunis opinio eorum ad quos spectat. & ponit multa exempla.

Fama totius ciuitatis quod requiratur in negotijs magnis: in paruis vero sufficit fama vicinie.

Fama vt pbetur requiritur q̄ sit cōis opinio eorū vel maioris partis illius vniuersitatis ad quos spectat: & sic quot hoies faciant famam.

Decem vel. xx. homines quando faciant famam.

Famavt sit probata debet esse opinio maioris partis hoim ciuitatis vel vicinie: vel etiam mulierum secundum quod spectat principaliter ad quemlibet.

Fama debet habere ortum a personis honestis et fidedignis non maliuolis neq̄ suspectis.

Fama potest habere ortum etiam a vilibus quando habet originem ab alio actu quaz a dicto personarum.

Fama ex quo tempore debet oriri vbi q̄d tēpore commissi delicti: & postea ante accusationē & post accusationem.

Fama qualiter possit oriri tēpore contracti maleficij. & ponit exempla.

a Fama tunc dicitur vana vox populi quando suspicio non precessit.

b Fama qualiter probetur: vbi quod per duos testes dicentes maiorem partem populi vel vicinie hoc sentire quia audiuerunt maiorem partem populi sic dicere.

c Fama dicitur probata quādo testes dicunt quod audiuerunt a maiori parte hominum seu gentium istius ciuitatis ville vel castri.

d Testis qui dicit quod est publica vox & fama nō probat si non reddit aliam rationem.

e Testis qui dicit quod est publica vox: quia audiuit publice dici non probat: quia debet dicere a maiori parte hominum ciuitatis.

f Testis deponens super fama debet noiare a quibus audiuit: nec requiritur quod nominet omnes sed satis est quod nominet aliquos & ab alijs de quibus non recordatur.

g Fame probatio non vitiatur licet testes deponentes dicant se a diuersis hoc sciuisse diuersis temporibus & diuersis locis.

h Fama quod potest probari negatiue.

i Fama si pbatur ab vna parte affirmatiue ab alia negatiue statur testibus dignioribus. & si sunt testes equales statur illi fame que processit ex verisimilioribus presumptionibus.

k Fama si probatur diuerso tempore puta maleficium factum vno tempore & fama innocentie alio tempore statur vltime fame.

l Quando fama cōtraria pbatur respectu diuersorum locorum si probationes sunt equales neutri creditur alias inspicitur qualitas testium.

m Testis examinatus super articulis super quibusdam dixit se scire & super quibusdam non: & super articulo de fama dixit quod erat publica vox & fama ad que referatur. remissiue.

n Fame effectus quis sit.

o Statutum quod in certis casibus sufficiat proba 5
re maleficium per publicam vocem & famam. Intelligitur de fama que habet originem ex pbabilibus causis.

p Fama non diuiditur inter simplicem & publicam.

Plurimum. No. ex hoc solēni. §. primo id quod dicit vox ipsa. ex

1 † quo colligeª quod si iudex vult quod veniat per
a sonaliter ad respondendū q̄d non sufficit mittere procuratorem quantumcunq̄ instructum: q̄ presentia persone & cognitio vocis requiritur. dixi in §. ad crimen. ¶Secundo † nota quod infra dicit cognitionis subtilis diligentia. ex quo collige q̄d iudex potest interrogare p̄ inuestiganda veritate de circunstantijs quibuscunq̄ etiam remotis: ad quod facit quod not. C. de testi. l. testium. Potest etiam se fingere velle facere q̄d nō vult vt videat quem actum facit reus vel testis qui examinat: et qualiter se gerit. hoc etiā probat extra de p̄sumptio. c. afferre. vista est cognitionis subtilis diligē
b tia. ¶Item sequitur qua quis cōstantiaᵇ & trepi
1 datione loquitur. & sic vides quod cōstantia & trepidatio indicāt aliquid iudici. Et ex hoc † dicit 7
Inno. extra de pbatio. c. quoniā cōtra. q̄d ille qui d
examinat testes: hoc debet facere scribi in actis: boc dicebat trepidando & balbutiē a
do & similia. Idem tenet Specula. in titu. de teste. nō recordor in quo. §. & ex hoc † etiam habes quod etiā vbi alia indicia extrinseca non precedunt: ex eo quod reus facit coraz se: loquendo trepide pauendo & variando potest iudex habere indicia sufficientia ad torturam: ita vides hic. & ideo dz iudex examinator esse cautus: vt faciat dicta eius sic varia & diuersa scribi in actis: & faciat scribere trepidationem & similia: ne ei possit dici quod fecit poni ad torturam b
nō precedentibus indicijs. de hoc dicam latius infra. e. l. fin. Itez dicit hic huius estimationis &c. ex ponit glo. i. fame c. Ex hoc habes duo. Primo q̄ fama alicuius est indiciū ad torturā: vt hic. ¶Secōo no. q̄d dicit in ciuitate sua. ex quo no. q̄d vī q̄d debeat esse fama in ea ciuitate de q̄ipe est. de qua fama dicā in hoc. §. & de alijs indicijs dicā. j. eo. l. fi. quia oia ista indicia faciunt ad iluminandā veritatem vt hic dicit. Veniamus ergo ad videndū de fama: & de hac fama modicū tractat per gl. nisi quantuz ponitur in. l. iij. §. eiusdem quoq̄. ō. de testi De hoc c
etiam fecit vnum tractatum in quo dixit modicum & bonum: quidam qui est vocatus dominus Thomas de piperata. de Bononia. & vbicūq̄ ipse aliquid dicit ego dicā vobis. Specu. etiā in tit. de noto. crimine etiā ponit de fama & modicum & nō clare. ¶Pro declaratione † ergo debetis scire quod duplex est fama: vna est fama hominis: alia est fama inter hoies: fama hominis dz in bona parte. in mala pte dz infamia: de qua fama & infamia habetis. j. de va. & extraor. cog. l. cognitio. §. i. & in titu. de bis qui no. infa. C. & ff. et de illa mihil ad presens: quedam † d
est fama inter homines. & ista est duplex. nam quedam est fama de vno homine in genere bonitatis vel malitie. nā fama est q̄d est bonus vel malus: quod est fur vel latro. & de ista fama loquitur iste text. & l. capitalium. § . famosos. j. de pen. & l. non omnes. §. a barbaris. j. de re milita. cum simi. quedam est fama de aliquo facto particulari: & quod tale quid sit vel non. de qua loquitur. l. iij. §. eiusdem quoq̄. ō. de test. & alia iura multa que. j. alleg. de istis duabus videamus hic. ¶Et primo † quero quid est fama. Respon. fama est communis opin. voce mani

¶Ex quo collige. vi de q̄ nor. Spe. in ti. de pla. sen tē. §. j. & de Bal. in l. qui bona. §. fi alie no. in. iij. q. §. de dā. infec. & ibi dixi.

¶Quis cō stantia. vel de Ang. in trac. male fi. in vers. nūc videmus. ō tortura. quē sequit̄ bal. in. d. l. pref byteri. C. de epis. & cle. vbino. & Bal. in l. iij. C. de testi.

¶Gl. i. fame. an fama faciat indiciū ad torturam. vide. j. eo. circa fi. & idez tenet Bal. in. d. c. j. §. iniuria. in. v. col. de p̄s. fur. fir. vbi dicit q̄ fici q̄n est euidens fama quod bene no. q̄ vtile erit tibi.

¶Primo quero. De hoc vide p Barto. in l. j. C. de testi. & ibi dixi. & per glo. in. d. l. testium. §. j. de testi. ō.

a ¶Ex suspicione. Que autem sit differentia inter famam ⁊ rumorem: vide glos. in.c. super eo. de eo qui cognouit consang. vxo. sue. ⁊ in.d.c.ſi duo. xxxv. q.vj. quas alleg. Lar. in.d.c. qualiter ⁊ quādo: de accu. ⁊ ibi Hostien. ⁊ ad Bar. hic. adde Bal. post Barto. in d.l.j. C. ō a infa. et facit ad statutum qō habet q̄ requirat̄ p̄sona bone opi. et fame, de q̄ opi. et fama intelligit̄ ⁊ quomodo ⁊ de quo p̄ Bal. ⁊ Bal. in.d.l. improbū. C. de infa. et b de diffinitione fame p bal. in rub. C. de proba. in.ij. colū. ⁊ ibi etiaz de differē c tia inter famam et rumorem. et per Bald. in.l. ea quidem'. in.j. colum. C. de accusa. et quid differat fama a communi opi. per Specu. in titu. de noto. crimine. §. sequitur. versi. ſ. ⁊. ij. ⁊ quod ipse not. in titu. de do. §. j. versi. illud autem sciendum consequenter. et d ibi de effectu communis opi. Quid autem differat notorium a fama. vide Bald. in auten. qui semel. in. iij. colum. C. quomodo et quādo inder. ⁊ Specu. in dicto. §. sequitur. ⁊ dum. s̄. dixi de differentia inter communem opi. ⁊ famam. vide Bald. in dicta. l. ea quidem. in penul. colum. ⁊ adde etiam quod clamor populi est minor quā fama ⁊ in. l. de curionibus. ⁊ ibi Bal. C. de pe. ⁊ de cōmuni opi. vide Bal. in dicta. l. labeo. de supel. le. quod not. hic. et differentiam inter notorium ⁊ famam vide hic per Bar. sed quod vulgi opi. sit idem q̄ fama e videtur tenere Barto. in. l. ſi constante. in. ſ. q. ꝓn. solu. matrimo. et Bal. in. l. vbi adhuc. C. de iure do. in. ꝛ. colum. in versi. querit glo. quomodo probetur quod vir vergat ad inopiam quid sit fama notoriū: rumor ⁊ similia: plene per Jo. cal. in reperi. c. in nostra. de coha. cle. ⁊ mulie.

b ¶Ad differentiam. Et pro hoc est tex. cum glo. in l. apud iulianum. §. feio. s̄. de leg. ſ. ⁊ vide tex. in. l. ſi. C. fine cen. vel. reli.

c ¶Illius vicinie. adde Bartol. in. l. prima. C. de 13 testa. et in. l. ſi quidem, in fin. soluto matrimonio. et in glo. ibi.

eēt manifestū vel notoriū nō fama vt. l. ciues. C. de appella. ⁊. l. ſi vero. §. qui pro rei. s̄. qui satisda. cogan. ⁊ quod dixi in. l. ab accusatione. §. nuntiatores. s̄. titu. ij. ⁊ hec sufficiant circa diffinitionem.

¶Quero† secundo in quo loco debet esse fama, respōdeo fama de aliquo homine in genere debet esse in loco sue originis. vt hic. prout dicit in ciuitate sua. vel in loco illo in quo conuersatur vt. l. ij. ⁊ quod ibi not. C. vbi de cri. agi oportet. ⁊. l. nō omnis. §. a barbaris. j. de re mili. ⁊ expressius. extra de elec. c. iij. Sed fama alicuius rei vel facti: et ponamus exemplum in delictis: quia in istis plurimum queritur de fama: videtur quod debeat esse in loco delicti vt. l. ſ. C. vbi de cri. agi oportet: et in auc. qua in puincia. ⁊. l. ſi cui. §. pe. s̄. de ac. bre- 11 uiter † mihi videtur quod fama non requirat locum de necessitate. nam illud quod dixi. s̄. de fama quod fama est communis opi. debet intelligi communis opinio. f. eorum qui hoc scire debent: ⁊ ad quos spectat de hoc scire. vt no. per glo. in. l. cum quidam. §. quod dicitur. s̄. de acquire. here. ⁊ pbabo statim. nonne possemus dicere famam alicuius rei in ista vniuersitate vtrū aliquis scholaris studeat bene vel male: vel verum fecerit furtum alicuius libri vel non: ⁊ tamen ista vniuersitas non habet certum locum. hoc probatur in. l. in ratione. §. quod vulgo. s̄. ad. l. fal. ⁊. l. filius. §. fecidum vulgarem. s̄. de lega. ſ. ⁊. l. vulgaris. in prin. s̄. de furt. vbi dicitur quod vulgo dicitur. ⁊ in quo vulgo dicitur illud ⁊ Respondeo quod inter sapientes ⁊ studentes qui hoc debent scire. Item est questio vulgaris. i. vulgi hoc est inter studentes: de necessitate ergo non requirit locū: ⁊ vbicunq; reperies locum: ibi non ponitur locus vt significet locum: sed vt significet vniuersitatem que moratur in loco. vnde cum dico: fama est in ciuitate ista. hoc est inter homines huius ciuitatis. vel fama est in vicinia. hoc est inter homines illius vicinie c. ad quod facit. l. inter omnes. in princip. cum sua glo. s̄. qui satisda. cogan. Item ex eo quod dixi quod debet esse communis opinio inter eos inter quos spectat hoc scire: non attento loco: apparet quod si aliquis ciuis huius ciuitatis mortuus est vltra mare: dum esset in exercitu contra sarracenos: vel in aliqua militia in parte longinqua: sufficit quod sit fama in terra sua in qua sunt homines ad quos spectat scire de morte ipsius vt in auten. hodie. C. de repu. ⁊. s̄. de adulte. l. miles. §. penulti. ⁊. l. vlti. s̄. de heredi. instituen. Item† ex eodem verbo quod dixi communis opinio eorū ad quos spectat hoc scire: habes quando requiratur fama totius ciuitatis: et quādo requiritur fama vicinie. nam in negotijs magnis requiritur fama totius ciuitatis. vt puta si esset vnus magnus homo mortuus. vel quando fit aliquid valde magnum: sed in negotijs paruis sufficit fama vicinie seu contrate. vt. d. l. cum quidā. §. quod dicitur in glo. ⁊ extra de presum. c. illud. ⁊ hoc dixit Thomas de piperata: licet. l. nō alleget.

¶Item in eo † quod dixit communis opinio eorum ad quos spectat: habes aliud scilicet quot homines faciant famam. nam debetis scire quod illud

illud quod dicitur communis opinio debet intelligi omnium: vel maioris partis illius vniuersitatis ad quam spectat: vt. ſ. ad municip. l. quod maior. ⁊. l. aliud. §. refertur. j. de regu. iur. ⁊ ideo considerato numero personarum illius vniuersitatis tot homines requiruntur quot homines faciunt maiorem partem illius vniuersitatis: non est ergo verum quod dicitur quod ꝛ. homines vel. xx. faciunt famam non consyderato numero personarum que sunt in ciuitate castro villa vel vicinia in 14 qua dicitur esse fama. ¶Item ex eodem † verbo habes quod non requiritur quod dicat hoc maior pars omnium qui sunt in ciuitate mulierum: vel puerorum ⁊ similium. sed sufficit quod dicat hoc maior pars hominum scilicet decurionum et consiliariorum ad quos spectat regimen ciuitatis vt. l. municipes. j. ad munici. et. l. municipibus. s̄. de cond. et demonst. Et istud videtur mihi qō ponat Inno. extra de verb. signi. c. veniens. in gl. ministerium. puto tamen quod in his que non spectant principaliter ad istos qui regunt ciuitatem: ſ magis ad alios particulares homines quod sufficiat esse famam in vicinia seu inter mulieres vel ad maiorem partem mulierū que conuersantur. ad quas spectat scire hoc vt dicto. §. quod dicit.

15 ¶Tertio† quero[a] a quibus personis debet oriri fama ⁊ dicit decretalis quod debet oriri a psonis nō maliuolis neq; maleficis: sed a fidedignis vt in. c. qualiter ⁊ quando. extra de accusa. el. q̄. istud ego puto verum. hoc videtur probari per text. in l. miles. §. penul. s̄. de adulte. ⁊ ibi dixi vobis. hoc tamen intelligo quando fama habet originem solum ex dicto personarum: quia populus ideo credit ⁊ ideo dicit quia tales dixerunt oportet enim illos autores esse tales quibus debeat fides adhiberi vt non reprobentur eorum persone. vt. l. ſi qs 18 decurio. C. de fal. ⁊. C. de repu. auten. bodie. vbi debet explorari a magistro militum: sed quando fama haberet originem ab aliquo alio actu quam a dicto personarum: tunc potest habere originem etiam a vilibus personis. vt dicam. j. proxima. q.

16 ¶Quarto† quero[b] ex quo tempore debet oriri fa- b
ma. quidam dicunt quod fama debet oriri ex tempore commissi maleficij: alias fama est suspecta: sicut est suspectus testis qui ex interuallo reuertit ad corrigendum dictum suum: vt not. in auten. de testi. §. quia vero. et dicam. j. eo. l. repeti. ⁊ dixi in 19 l. eos. i prin. s̄. de fal. et istud posuit Dubertus de c gan. hoc est truffa. Ego dico quod fama potest habere originem tempore commissi maleficij: et postea ante accusationem et post accusationem secundum quod manifestatur causa ex qua populꝰ vel vicinia in suspicionem ⁊ credulitatem deducitur ex qua postea credulitate dicunt quod dictus c
17 vocatur fama† dixi quod potest habere originem tempore contracti maleficij. quid enim si cōtra furem inuentum in domo exiuit dominus vel famulus per plateam cridando obuictis furi. et ex isto actu. s. fuge illius ⁊ insecutionis alterius oritur fama in ciuitate q̄ talis fecit furtū: ⁊ in isto casu videtis qō fama potest habere originem etiam a vili persona. Sed vt verius loquar non a vili perso-

¶Tertio quero. a quibus personis debet oriri fama. ⁊ adde quod Bald. in. c. veniēs. de testi. dicit quod fama que nescit a quo habuit originem idē operat̄ quod dictus vnius testis. alleg. l. miles. §. ſi mulier. ff. de adulte. bene facit. l. pātonius. de acquir. heredi. adde ad Bart. hic Bald. i. l. testiū. C. de testi. adde q̄ dixi in. l. ij. C. de ser. vbi dicitur qō illud quod dicit̄ a psonis fidedignis ex iusta causa credulitatis qō refert Bar. in. l. de pupillo. §. ſi quis ipſi p̄ toti. i. viij. q. s̄. de opeꝛ. noui nun. et cōis opinio vilissimorus est nulli⁹ effectus ſm Pet. in ti. de reo. §. sequitur. in fin. quod omnino vide.

na habuit illo originem: sed magis ab illo actu ex quo populus in suspicionem deducitur. hoc probatur s̄. ad. l. aquil. l. itaq;. sic potest intelligi. l. capite quinto. s̄. de adult. vbi quia aliquis visus est ⁊ deprehēsus: et dicebatur qō erat deprehensus in adulterio: ex illo actu insurgit fama in ciuitate qō talis iuit ad adulterandum. pōt etiam oriri fama tēpore contracti maleficij ex cā antecedenti. exempluz. aliquis erat primo homo male conditionis ⁊ male fame ⁊ cōsueuit furari ⁊ similia facere. ⁊ quia habebat notam domum vbi est factum furtum statim facto furto incipit rumor cōtra eū. Potest etiam ex post facto insurgere fama ex aliquo actu manifestato ex q̄ incipit quis credere qō fecit furtū: quia repertus cum rebus alicuius defuncti ⁊ derobati: tūc ex illo actu cepit rumor ⁊ fama quod talis occidit illū ⁊ eū derobauit. Et hoc pbatur in simili in. l. ſi adulterū. ⁊ similibus nota. in gl. s̄. de adulte. ⁊ ista est propie fama ex suspicione proueniens. qñ iusta causa suspicionis precessit istam famam et istuz rumorem: alꝰs † si ista suspicio non precessisset modicū operaret̄ ista fama: vt d. l. miles. §. pe. s̄. de adulte. ⁊. j. dicam. ista enim fama est illa que dicitur vana vox populi qñ nō precedit iusta cā huius credulitatis: vt. C. de peñ. l. decurionum. ⁊ qō ex istis actibus pbantur indicia ⁊ fama. p b ¶Quarto
batur in. l. iij. s̄. ad mace. ibi sic agebat: sic contrahebat: sic muneribus fungebatur ꝛc. nam ex istis ibi presumitur quod sit homo sui iuris. quero.
¶Quero † qualiter probat̄ fama[c] C. de accu. i materia de fama. in versi. quero an fama. in pe. col. vbi tenet q̄ sufficit q̄ superueniat accusatione pendēte. de quo etiam vide Imol. Bal. no. in. l. bis pōt. de acquir. heredi. ibi vide.

¶Quero qualiter probatur fama'. Vide omnino iij. qō. iij. itaq; vide Spec. de noto. cri. §. famā. et ibi vide clarius. ⁊ adde quod quis potest certificari de fama sine testibus minus solenniter receptis et sine ordine iudiciario. et duo de fama deponentes an sufficiant. et quid si vnus testis probat de veritate ex vna parte et vnus de fama ex altera. Item per literas honorum virorum probatur fama secundum Innoc. in. c. cum in tua. de despon

fa.ꝛ ita refert Bal.in.c.j.§.fi duo fratres.depa.tenē.ꝛ ibi no.glo.ꝛ gl.iij.q.iij.sciant.ꝛ.xxxv.q.ij .c. fi duo.ꝛ ibi per Archi.ꝛ adde qđ Jmo.in.c.licet. de accu.dicit quod fama bona vel mala ꝓbatur per communem auditum.et ꝓo hoc facit qđ not. dicit glo. iij.distic. sane.ꝛ vide Bal.in l.conuenticulam. C. de epis. et cleri.Qualiter autē ꝓbabeť in famia vīđ per Spe. in tit.de iquisit. §. nunc tractemus.ỹ sic.quid si ille.ꝛ Jno. de accu.c. cum oporteat. et quid si testis dicat aliquē eē male fame.ꝛ ꝑmunis opi.eē in contrarium vide per Jmol.in ca.per inquisitionē.circa fi. de elec. ꝛ in.c.qualiter ꝛ qñ.de accu.vbi late.ꝛ Bald.in.l. cassius.§.fi.s.de fenia.Et q̄d si vnus testis ꝓbat a de veritate quę dicatur validior ꝓbatio ēt si duo per famā ꝓbarent vide Bal.in.l.ij.in prin.s.de excusa.tuto.ꝛ quod not.Bar.in.l.j.§.item cornelio.s.e.ꝛ quomodo ꝓbatur cōmunis opi. Bal. in.l.j.C.de testa.in.iij.col.ꝛ no.quod facto ꝓbato fama adđicit quandā qualitatem ꝓbationi veritatis.i.notorietatis ꝑm Bal.in aut. quod locum. C.de collu.in fi.quod no.ꝛ adde qđ fama cū antiquissima possessione de qua in contrarium memoria non existat habetur ꝓ plena ꝓbatiōe vel cōmuni possessione.xxx.annoꝝ ita dicit Bal. in l.ar qui natura.§.cū me absente.de neg.gest.ꝛ in.l.bonefidei.in vlti.co. C.de rebus cre.adde quod si ꝓbatur fama.ꝛ ex diuerso ꝓbatur fama contraria non dicitur fama ꝓbata.Bal.in.l.sacrosan. C. de epis.ꝛ cleri.ꝛ in.l.qui accusare.C.de eden. per Bart.ꝛ Bal.in.l.is potest,C.de acqui.here.ꝛ bñ facit quod dixit in.l.de quibus.de leg.adde etiam quod Bald.in.l.cunctos populos.in.v. colū.de sum.trī.secutus Jnno.in.c.sicut.de simo.dicit qđ ꝓbatio fāme est minus quam ꝓbatio indiciorum:adde quod testis etiam non interrogatus super fama vel infamia debet reddere rationem dicti sui ꝛ sufficienter.alias nō valet.ita Bal.ī.l.q̄d ergo.§.quęritum.s.de infa.ꝛ Bald.in rub.C.de

ꝓba.ꝛ etiā Bar.hic ꝛ Bal.ꝛ in.l.iij.C.de test.ad de quod ad ꝓbandum infamiam debet dilucide ꝓbari factū ex quo infamia orta est. vt dicit Bal. no.in.l.cassius.s.de senato.ad quod vide Bald. in.l.j.ad fi.C.de test.ꝛ ad Bar.hic adde Bal. in l.heredes palam.s. de testi.et ad purgationem in famie.vīđ not. per Spec.i.ti. de inquisi. §.j. versi. hoc autez scias.et in ver. quid si reus, et ad Bart. hic adde quod Jno.in.c.licet.de accu.dōt qđ fama bona vel mala ꝓbaťr per audit̄m ꝛ rationes, in quo autē differatur fama ab oī

a qz audiui maiorē patrē populi sic dicere.ita intelligo dictā.l. si arbiter.ꝛ qđ no.Jnn.in.d.c.veniēs.alis nō esset ꝓbata fama.nā maiorē partem populi hoc sentire posset comphēdi ex alio quā ex voce:ꝛ sic non esset fama vt dictū est.s.ꝛ ꝓbaťr in l.labeo.s.de supel.leg. ¶Quero† q̄dª si ōt testis qđ audiuit hoc dici a maiori parte hominū seu gentium istiꝰ ciuitatis:certe est ꝓbata fama: qz ex ꝟ colligiť q̄ maior pars ꝑplī hoc sentit.nemo esti ꝓsumiť dicere nisi qđ agitauit in mēte: vt.l.labeo.s.de supel.lega.sed si nō adijceret illa verba.ciuitatis istius:sed diceret audiui a maiori parte ꝑpuli.an sufficiat:videtur quod sic:qz debet intelligi in dubio de populo illius ciuitatis in qua fert testimonium:vt.l.q̄ conditio.§.fi.s. de condi.ꝛ de.ꝛ.l.si cum dies.§.si arbiter. s. de arbi. ¶Contrarium puto verum:quia dictus testis debet de necessitate concludere:vt.l. non hoc. C.vnde legi.et extra de ꝓba.c.in ꝓsentia.sed istud dictū non conpi.habetur per Jo.An.i addi.Specu.in ti.de notorio.cri.§.fama.versi.ij.s.co.in.j.q.

¶Quero qđ.Si testis dicat qđ audiuit illud ifelligere a maiori parte eorū qui potuerūt intelligere ꝛ cognoscere:vt dicit dominꝰ Ant.de But.i.c.qđ p nouale.de verborū significa.i.v.co.refert tñ Bal. in.l.j.C.de test.ī pe.col.q̄ si vnꝰ testis deponit famā esse in vna ꝑte ciuitatis ali ī alia.qđ nō est ꝓbata fama.ꝛ dicit Abb.in.c.Iz ex quadā.de testi. q̄ testes debēt dicere se illud credere:ita ōt p illum tex.vbi dicit qđ etiaz debet dicere q̄ non audiuit ab vno:sz a pluribꝰ.ꝛ quidē nō suspectis nec male fame.vbi oīno vide hic q̄d audiuit dici a maiori ꝑte populi nec dixit illiꝰ ciuitatis.Idē no. tenet Bart.in.l.iij.§.eiusdem.de testi.sed cōtrariuz tz Bal.in.c.ꝑterea.de test. quia dicit quod dictū testis debet intelligi sz subiectaz materiā qđ videtur contra.c.in presentia.de probatio.

¶Adde fama qualiter ꝓbabeť et qđ oriri debeat Alex.cōsi.lxx.iij.lib.

↬Andre.Pomat. ¶Parte populi. vide de hoc etiam Alexā.consilio.vij.colum.ij.vol.iij.in fi.ponit quid si esset dictum quod fama vigebat inter claros ꝛc.et quid si testis nesciens dicere quid sit fama.

↬And.Poma. ¶C.in presentia.vbi vide Fell. col.vij.ꝛ vide etiam Alex.in.l.j.col.j.C.de testa. ꝛ ibi Ja.i.ij.ꝛ.iiij.no.ꝛ Alex.cōsi.lxx.col.ij.vo.iij. cludit

vbi ponit quid si testis dixisset q̄ audiuit a multis vel publice dicit.

a ¶Sed quid. adde Bar.in.l.iij.§.eiusdem.de testi.ꝛ in.l.labeo.de sup.leg.sed contra tenuit Bal. in.d.c.ꝑterea.de testi.ꝛ in.l.testiū.in fi.C. de testi. et in.l. hīdes palam.in ꝑn. de testa.et vide etiaz Sali. in.l. ea quidē. in repeti. C. de accusa. et ibi a Ange.ꝛ vi de Ange. in.l. ij.C. ad mace.li cet Bald. in.l. de q̄ b bus.dele gi.in.xxv. col. videatur sequi c Barto.et a Cardi. in d.c. cauſa quę.el q̄.de testi. Jmo.ꝛ An to.de but.in.d.c.cum oporteat.de accusa.ꝛ dispu tat plene ꝓ ꝛ contra Lancr.in sua compendiosa.in.xxv.char.q.x.ꝛ finaliter concludit idē quod Dy.ꝛ vide Bal.in addi.Spec.in ti.de sen. ꝓcula. in.xxiij.col. vbi videtur tenere cum Bar. cū quo simpliciter transit Flo.in.l.si arbiter.s.de proba. ꝛ cum Bar.in.d.l.labeo.ꝛ in.l.iij.in fi.s. de testi. ꝛ Jmo.in.c.cum oporteat.de accusa. Jn cōtrariū consuluit do.Guil.de cremo.in suo quodam consilio incipien.in dei nomine in.q.predicta.ꝛ illud cō si.subscripserunt Salice.ꝛ domi.Flozia,et multi alij.ꝛ dicit qđ Bal.dicebat et nō refert vbi quod si adducantur.x.testes vel plures super fama seu etiam infamia quod fiet ꝓbatio sufficiens etiaz si nō sufficiens causa reddatur. licet alias si essent numero pauciores exigerentur rationes et cause sufficientes.ꝛ ꝓ hoc ꝑm eum facit quia tot faciunt populum.iuxta no.in.c.j.de elec.ꝛ Bart.in l.prętor.in prin.vi bon.rap.ꝛ sic ex tanto numero sermo publicus ꝛ popularis habetur.ꝓ hoc dicto alleg.no.in.l.j.§.eiusdem.s.de testi. cum glo. j. vbi vide quod numerus supplet fidē. ꝛ ad istud adde no.Bal.in aut.qđ locum. C.de col.in fi.

b ¶Anus homo. Pro ista oppositione adducitur tex.in.l.j.C. de his qui per metum iudi.non app. iuncto.c.fina.de app.vbi accipitur ibi publice coram bonis viris et honestis non autem publice.i. coram populo.tamen Sali.reprehendit Bart. in l.ea quidem,C.de accu.vide Ro.in.l. de pupillo. §.si quis rīuos.de oper.nouiunt.

c ¶Quero si testis. quando testis interrogatur a quibus audiuisti ꝛc.adde Salice. ad idem in.l.iij. §.eiusdē.s.de testi.ꝛ Bar.in.l.diffamari.circa ꝑn. C.de inge.manu.ꝛhic dñ dicit testez debere deponere a quibus audiuit ꝛc.Sali.in.l.ea quidē.C.de accusa.dicit q̄ si testis non est interrogatus a quibus audiuit sufficit qđ dicat audiui a maiori parte populi.ꝛ ille contra quēdz ꝓbare ꝓterq̄ hec fama ꝓbatur inter nobiles ꝑsonas ꝓ quo vide quod dixi i.d.§. eiusdem.

¶Dicit q̄ sic. videť inferri.qđ testis debeat interrogari a q̄bus audiuit. aduerte quia Jnnoc.in ca. cum oporteat.de accu. dicit qđ nō interrogat? dz respondere alias non ꝓbat q̄ non stat in arbitrio testis iudicare an ille persone sint graues et bone vel fide digne.ꝛ istud tz ibi Jo.An.idē sequiť do. An.ibi dicēs ita seruari.ita etiā sequiť Abb.in.c. cum causam.de testi.ꝛ An.i.l.ea quidem. C. de accu. ꝛ potest ratio assignari q̄ testis debet deponere ea que sunt perceptibilia intellectu etiam nō interrogatus vt in c.cām.de testi.vbi per Jmo.ꝛ per Bart.in.l.solā. C.de testi.ꝛ ibi latius no. Bal.sed q̄ aliqs sit vir grauis ꝛ fide dignus percipiť intellectu ergo ꝛc. et istam partem dicit An.i.d.l.ea quidem.tenere ꝛ sentire Bart.ꝛ idē dicit Jmol.in.d. c.cū oporteat.ꝛ ad idem alleg.Jnno.in.c.qualiter.el.ij. de accu.vbi dicit q̄ aliquis dz interrogari. Idem tenet Spec.in ti.de inquisi.§.nūc tractemus.vbi alle.Jnn.in.d.c.qualiter.idem Salic.in.d.l.ea quidem.in vij.seu.viij.q.et Jmo.in.d.c.cū oporteat. vbi sequitur Jnno.adde ꝓ hac parte Barto.in tractatu de teste.q̄ sing.dicit q̄ in modico discursu itellectus percipitur an aliquis sit bonus ideo non intellectu percipiuntur.ita debet ergo testis de bis deponere etiā nō interrogatus que sunt intellectu ꝓceptibilia ꝛ in modico intellectus discursu comprehenduntur.cōtra Jnno.etiā ꝓsuluit Jo.cald.in suis consiliis.in consi.quodam sub tit. de testi. Aliqui Modern.sequuntur Jnnoc.in.d.c. cum oporteat.ꝛ in.l.j.in prin.de ope.no.nū. allegāt Bal.in.l.q̄d ergo.§.q̄situ.de insa. quia re vera hoc ibi non dicit si bene consyderetur.

a ¶Quero vtrum. Vide Bal.in.l.j.C.de testa.⁊ vide Bar.in.l.in summa.§.labeo.in fi.verbis.de aq̃ plu.ar.Bar.tamen in.l.si cõstãte.in.j.q.j. partis. s.solu.matri.dicit q notoriũ nõ põt esse super facto negatiuo.vide Bal.in.l.ea quidẽ.in.xvij.col. C.de accusa. Quid a si probat̃ in specie mala fama i spẽ adulterio. In contrarium pbatur bona b fama in genere. vide Bal.in dicta.l. ea q̃ dẽ.in.xvij. col.inver. tertio q̃rit̃ur. et an aliquis. ⁊ inver.seq. ⁊ ibi etiã querit an rigore statuti fama in maleficijs habea c tur p plena probatione:et si probatur maleficiũ per famã reus probat cõtrarium per famam que probatio prefertur ⁊ an fama probetur per contrariam famam vide Bald. plene per illum tex.in.l.j.C.ex delic.defunc.⁊ ad materiam Bal.in.l.qui accusare.C.de eden.⁊ Bald. in.l. fi tutor.C.de peri.tut.

b ☞ Andre. Pomate. ¶Negatiue.vide aliquid p Roma.consi.ccxlj.colum.j.⁊ vide Alexan. consil. lxij.colum.ij.vbi loquitur quando in genere posit esse probatum quod quis erat bone fame sed quando in specie contrarium.⁊ vide ad hec Feli. in.c.cum contingat.col.ij.de rescrip.⁊ que ibi notãt.⁊ Roma.consi.clxvij.in fi.vbi ponit an pauciores testes deponentes de infamia preferantur deponentibus de bona fama.

c ¶Ex opinione.Vide Bald.per illum tex.in.l. fi mater.C.ne de sta.defun.⁊ quid si concurrunt in eodem tempore due fame contrarie adde Bal. in l.j.C.de testi.in.vſ.q.⁊ quod no.Bal. in.l.j.in.vſ. q.C.de epi.sco.⁊ cle.

d ¶Quero.vide aliquid per Abb.d.in.c.cũ in omni.in.ij. col.de testi.

e ¶Sit effectus fame.dixi in.l.celsus ad fi.de vsu ca.et quod not. Jmo.in.c.fraternitatis. de test. in penul.colum.⁊ vide omnino. Joan.and.in Spec. de testi.§.nunc videdum.ver.illud autem.per do. Anto.in.c.cum causam.de testi.in.ij.colum. et q̃ not.Bald.in.l.si defensor.§.que interrogatus.de

¶Quero vtrum[a] possit † fama p/ 25 bari negatiue vtputa Titium nõ fecisse. Respondeo sic nec dico[2] probare negatiuã:sed affirmatiuam q̃ publica vox ⁊ fama est Titiũ nõ fecisse. vt.d.l. si arbiter.s. de probatio. 26 ¶Quid ergo † si est probata fama ab vna parte affirmatiue et ab alia parte negatiue[b]. Respon.statur testibus dignioribus. Vel si testes essent equales statur illi pbationi seu illi fame que processit ex verisimilioribus presumptionibus ar.s. de 29 testi.l.ob carmen.in fi.cũ sua glo.⁊ q̃ no.per Spe.et Jnno.in prealle. locis.⁊ in ti.de no.cri.§.fama.et q̃ not. extra de sponsa.c. cum in tua. 27 ¶Sed quero † predicta ꝓcedunt quãdo probata est fama eiusdem loci ⁊ tẽporis. Quid si probata est fa/ 30 ma ab vna parte commissi maleficij e vno tempore:ab alia parte est probata fama innocẽtie alio tempore: q̃ prevalebit. Respondeo. fama est ex opinione[c] vt.s.dictũ est: ſz opinio potest mutari ⁊ prevalet vltima: vt s.de dam.infec.l. qui bona.§. si q̃s stipulaturus. ita hic prevalebit fama vltima:⁊ est casus.s̃. quis ordo in bo.pos. serue.l.ij. circa princip. 28 ¶Quero † quid si pbata est fama cõtraria diuersorũ locorum: vtputa in castro comitatus vbi cõmisit est

maleficiũ est fama q̃ sic. in ciuitate ista est fama q̃ nõ:cui stabitur magis. Rñ.idẽ.debemus eñ inspicere qualitatẽ testiũ:⁊ debem[y] inspicere causas ex quib[y] fama ꝓcedit: vt sciamus q̃bus sit magis credendũ. alias si oia essent equalia putarẽ q̃ iste pbationes sibi inuicem derogarẽt:⁊ neutri adhiberẽt fides.vt.d.l. f ob carmen.in fi.⁊.C. de fi. instru.l. scripture.facit extra de proba.c.lz. ¶Quero[o] q̃d si testis † interroga tus est sup articulis:⁊ sup q̃busdã est testificatus: sup quibusdã dixit se nihil scire. sup vltimo articulo de fama dixit q̃ erat publica vox ⁊ fama. vtrũ referat̃ ad ea de quibus dixit se nihil scire:dic vt nota.in.d. ti.de noto.cri.§.fama.ver.fi. ¶Ultimo † principal[r] q̃ro q̃s sit effect[y] fame[c] de hoc habemus glo. varias. q̃dam vident dicere q̃ fama faciat plenã fidẽ:vt no.s. de neg. gest. l.at q̃ natura.§. cũ me absente.⁊.C. de pba.l.iiij.⁊ de iure do.l.vbi adhuc. ⁊ alibi gl.vſ velle q̃ faciat semiplenam pbationẽ:vt.d.l.iij.§.eiusdem quoq; prin.s.de testi.⁊.l.admonendi.s de iureiur.⁊.l.in bonefidei.C. de iureiur.⁊ extra de ap.c.ſ.⁊ facit quod not.in.l.ij.§.ſ.s.de excu. tut. et quod ibi not. per Dy.[s] Alij videntur dicere q̃ fama nullo modo

etiam quid in causa criminali.⁊.lxvj.vol.iij.vbi loquit̃ in ciuilibus ⁊ difficilibus in pbatione.⁊.lxx. col.ij.eo.vol.vbi dicit de hoc q̃ requiritur q̃ habeat originem ꝛc.⁊ vide Matth.no.suo.j. g ¶Jmo.per Dy.⁊ dicit Bal.⁊ Jmo.in.l.in is põt. de acqui. here. q̃ mala fama est sufficiens ad inquirendũ.⁊ si superuenit fama cõtraria non tollit inquisitionẽ si ꝓpter istã famã contrariã nõ poterat torqueri.de qua Bal.in.l.ea quidẽ.in pe.col. C.de accu.⁊ vide Spe.de noto.cri.§.fama.ver.fama.⁊ de testi.in.§. restat.in ver.xxv. creditur vni testi.⁊ dixi.s.⁊ p Bar.in.l.admonẽdi.⁊ vide Bal. de cõtro.inuesti.§.cũ autẽ.vbi videt velle q̃ vnus testis ⁊ fama nõ faciat pbationẽ.sed p̃sumptionẽ. ⁊ vide Bal.C.de test.in.l.j.⁊ in.l.in bonefidei.C. de re.cre.⁊ iureiur.⁊ in.l.cunctos pplos.⁊ in.l.ij. in pn.s.de execu.tu.⁊ ibi ẽt Dy.⁊ vide in.c. ex literis.de iureiu.⁊ adde q̃ in factis antiq̃s sufficit pbatio p famã fm Bal.in auc.q̃s actiones.C.de sa.san.ec.⁊ in.l.quenticulã.C. de epi.⁊ cle.⁊ in.d. l.cũ sup.C. de rei ven.⁊ dixi in.§.ꝓterea.ubi mod. insti. de act.⁊ Bal.in.l.iij.C. de pb.⁊ l.in bone probet:

probet: sed probationes iam factas confirmat: vnde si ex vtraq; parte essent pbationes equales: ⁊ altera pars haberet plus famã: illa vinceret: vt d.l.iij.§.eiusdem quoq; principis.⁊ ibi cõsentiẽs fama cõfirmat.⁊ ideo dicunt isti quod vnus testis ⁊ fama nõ faciunt plenã probationem:q̃ fama habet confirmare probationẽ iam factam: sed dictũ vnius testis non est probatio.ideo non potest a fama confirmari.hoc tenebat Jaco. de are.⁊ And. de pisis.⁊ Jac.bu.idem:preterq̃ in causis breuioribus.⁊ arg.C.de sen.ex peri.reci.aur.nisi breuiores.sed Dy.in.d.l.excusant.§.ſ.s.de excu.tu.videtur dicere q̃ fama cum vno teste facit plenã pbationẽ in ciuilibus[f]:nõ in criminalibus. in quibus requiruntur probationes luce clariores.hoc idez tenet Ly.in.l.fi.C.eodẽ.⁊ idem videtur tenere in l.iiij.C.de proba.mihi autem videtur sic dicendũ. quedã sunt in quibus sufficit sic esse famã ſz in veritate sic nõ sit:tunc sufficit pbatio fame vt.l.barbarius.s.de offi.pro.⁊.l.ſ.C.de testa.⁊.l.arbiter. C.de sen. nam in d.l.nõ requirit̃ veritas: ſz sufficit famaq; sic reputabatur.ad idẽ.s.ad mac.l.iij. quandoq; requiritur probatio veritatis:quod ita sit:⁊ tũc quedam sunt in quibus ipsa fama seu cõ/ a munis opinio veritatẽ facit ⁊ inducit:⁊ tunc sufficit pbatio fame:vt.l.ſ. §.ſ.s.de flu.⁊ facit.l.labeo.s.de suppel.leg.⁊.l.cum de lanionis.§.asinã. s.de fun.instru.cum simi.quedã sunt in quib[y] ipsa fama seu communis opinio non inducit veritatẽ. ex hoc dico quod siquidem est fama pbata solum ex voce populi non probata aliqua presumptione:ex qua dicta opi.⁊ fama originem traxerit. dico quod ista non probat: sed dicitur magis vana b vox[a] populi que non est exaudienda:vt.l.decurionum.C.de pe.sed licet non probet tamen coadiuuaret probationẽ iã factã:vt.l.iij.§.eiusdẽ.quoq; in prin.s.de testi. Si vero ista fama esset probata que traxit originẽ ex aliquibus presumptionibus legitimis precedentibus : tunc dico quod in quibusdam cãsibus facit plenam probationem vtputa in causis breuioribus[b]:vel modici preiudicij.ita intelligo gl.in.l.vbi adhuc.C.de iure dot.vbi sufficit probatio fame:q̃ est causa modici preiudicij vt plene dico in.l.si constante.in prin.s.solu.mat. in.j.ij.⁊.iij. questionibus. ¶Idẽ dico q̃ quãdoq; habet effectũ q̃ transfert onus probandi in aliaz partem:vt in casibus in quibus communis opinio seu fama cõstituit aliquem in possessionẽ alicuius qualitatis vt libertatis: vel seruitutis ⁊ similium: vt.l.si mater.C. ne de sta.defun.⁊.l.ij.C.ſi seruus aut liber ad decu.perue.lib.x. vel aliter: ista fama nõ facit plenam probationem:sed an faciat semiplenam ita quod probet cum vno teste dico quod debemus considerare illa indicia ⁊ illas presumptiones ex quibus fama traxit originem qualiter vrgeant:⁊ secundum qualitatem illarum dicam istam famam facere semiplenam probationem vel non facere.ita debet intelligi glo.in.l.excusantur. c §.ſ.de excu.tuto.⁊.d.l.iij. §.eiusdem quoq;.s. de testi.⁊ ex hoc etiam habes perpendere vtrum fa/ ma sit sufficiens indicium ad torturam vel non. c ¶Quero † statutum[c] huius ciuitatis in quibusdã

fidei.in vlti.co.C.de re.cre.⁊ in.l.exẽplo.C.de pba.⁊ do.An.clarius in.c.veniẽs.de testi.⁊ do.Jo. in.c.cũ cãm.de pba.post Arch.xvj.q.iij.inter memoratos.⁊ expresse Ly.⁊ Bar.in.l.liquet.C.sol. matri.vbi etiã tenet q̃ in sacris de longinquo loco ⁊ in antiquis sufficit pba re p famã. vt est glo. singu.in.l. ar qui nastura.§.cum me absente.s. de nego.gest.quam ita ponderat Ang.s. qui. mo.pig.vel hip.fol.in.l.titius.⁊ dicit quod ita de facto obtinuit.⁊ sic intelligitur glos. secundum eum in.l.siue possidetis.C. de proba.⁊ ita dixi. Et de effectu fame.⁊ de probatiõe fame in criminalib[y].vide Bar.in.l.j.§.idẽ cornelio.in fi.s.eo.⁊ vide no.dicta p Bal.de effectu fame.in.d.l.ꝓprietatis. qui dicit q̃ si vnus plene pbauit per testes ⁊ alter pbauit per testes ⁊ famam iste obtinebit. ⁊ de effectu fame vide p Bal. in addi.Spe.in tit.de sen.pro.in.xxiij.col.

¶Vana vox.dicit tñ Bal.in.l.prouidendũ.C.de postu.q̃ qualitas hois pbatur per famam vtputa virtus in homine ⁊ nobilitas ⁊ alia similia. Jtẽ sufficit fama ad impediendũ matrimonium.c. super eo.de consang.⁊ affi.q̃ bene no. Jtẽ ad suscipiendum infamatum de vno nisi de vno se purgauerit. ij.q.v.p̃sbyter.⁊ sola fama ꝓbat iudicẽ esse cõsuetum torqueri hoies coram se cõquerentes ſz Bar. in.l.de pupil.§.si quis ipsi.de ope.no.nũ.i. viij.q. ¶Causis breuioribus. fama in causis breuioribus habetur̃ plene pbationis. Ex hoc dicto infertur recte intelligenti q̃ in ciuilibus pbatio p vnũ testẽ idoneũ intelligit̃ de plena pbatione ita vt nõ sit necessario deueniendũ ad alias pbationes nec iuramenti delationez.⁊ idem sentit do. Anto.in.c. veniens.de testi.⁊ in.c.ſ.de appel.⁊ vide Bart.in l.j.C.quo.bon.⁊ an dicatur fama ista facere probationem.⁊ quomodo.vide Bal.⁊ Jmo. in.l.fi.s. de here.insti.⁊ Bal.in.l.iubemus.C.eo.⁊ ibi etiã quid de notorio vide in.l.cum quidam.§. quod dicitur.de acquiren.heredi.vbi latius dixi.⁊ vtrum fama sit sufficiens indicium ad torturã.⁊ cũ Bar. trãfit Abb.siculus in.c.ſ.de depositio.⁊ dicit Bal. in.l.iij.per glo.ibi.C.de adulte. q̃ vbi testes ꝓsumuntur scire veritatem.⁊ eam non dicunt possunt torqueri.vt ibi per eum.quod est not. et dicit Ly.in.l.fina.C.eo. titu. de questi.q̃ fama non est sufficiens indicium nisi coadiuuetur cum alia coniectura vel indicio.⁊ vide Bar. in tractatu de q̃stioni.et.ſ. eod.l. fina.⁊ quod ibi dixi in apostilla magna.⁊ Barto.in.l.ſ.§. idem cornelio.s.eo. vbi vide.et Jmol.ponit in.l.fina.s. de here. institu.et Bal.in.l.milites.C.de questio. et ibi etiam quid de notorio.

¶Quero statutum. Adde Bald.in.l.proprietatis.C.de proba.et Anto. de butri. in dicto.c. veniens.de testi.el.ſ. et ex his dictis nota quod non sufficit probare famam simpliciter. ad quod vide no.per docto.in.l.fina.C.eodem.⁊ in.l. cum qui

dam.§.quod dicitur.de acquirenda hereditate.et Salice.in dicta.l.ea quidem.C.de accu.Bal.Ange.& Sali.in dicta.l.ea quidem in.x.questio.tenẽt qõ si testis interrogetur super fama quare sic opinatur de eo quod sic opinatur non tenetur respõdere p ea

que habẽtur in.l.solam.C.de testibus. Adde que not.Bal. in.l.diffamari. circa princi. & de igenu. & manu.& ad de Bar. & Salice. in l. decurionuz.C. de pẽnis. et ibi Bal. & cum Bar. trãsit bal. in dicta lege pprietatis. C.õ probationibus. sed Bal. in.l. vbi adhuc C.de iure dot. in.x. col. & seq. in versi.q̃ritur.glo. simplr vi-

detur dicere quod non sit necesse interrogari vnde vel ex qua causa habuit ortum.ad quod videtur concordare Salice.in dicta.l.ea quidem.in.x. q.quem retuli: & vide Salice.in dicta.l. proprietatis. in fi. Adde quod fama non probat aliquem criminosum esse: quia maior est probatio indiciorum quam fame iuxta not.per Jmo.de simo.in.c. ficut.et Bal.in.l.cunctos populos in.v.col. & ibi aliqua vide in materia.

a ¶Ultimo quero.appellatione fame intelligitur de vltima et publica que trahit originem ex probabilibus causis ſm Bal.in dicta.l.proprietatis. & dominus Anto. in dicto.c. veniens.el.j.de testi.

b ¶Ex libero.quero an liber. que persone & quando possint torqueri si sint inducte in testes. adde glo.& ibi no.in.l.nullam.C.de infami. et adde intellectum q̃ in subsidium questionis quando haberi non possunt testes integri seu habiles admittuntur testes non idonei ne veritas occultetur ſiue causa est criminalis siue ciuilis ex crimine vel ex contractu:aut quasi vt probatur in.l.diuus.ſ. eod.iuncta auc.ſi dicatur.C.de testi.& in.c. fouis. de verbo.ſignifica.Idem probatur in.l.ex consensu.§.super plagijs.C.de repu. & in dicto.c. veniens.el.j.& in.c.cum.J.& A.de re iudi.& in.c.fi. & ibi not.C. de test. hoc tamen debet intelligi nisi testes idonei nõ essent ex defectu fame vel status: vt quia sunt criminosi vel infames de iure vel de facto vel serui:quia non debent tunc admitti sine

c **Certo.** Dic de hoc plene in.l. si postulauerit.ſ. de adulte.

Statuliber. Opp. de.l. statuliber a ceteris in prin.ſ.de sta.libe.Sol.vt plene dicam de intellectu huius.l. j.titu.j.l.j.

☞An liber homo productus in testamento possit torqueri.

Ex libero. Dic est bona.l. no. q̃ quando nõ vacillat non potest torqueri liber homo alias secus. ¶Quero vtrũ ſ habeat locũ in causa ciuili.gl. dicit q̃ sic.vt.l.diuus.j.responso.ſ.eod. ¶Pro huius † declaratione quero an liber homo productus testis potest torqueri.Circa hoc debetis scire quidam sunt liberi homines positi in dignitate clericali: et isti non possunt torqueri sed alias de falso puniuntur.vt.l.presbyteri.C. de episcop.& clericis. quidam sunt alij positi in alia dignitate vel nobilitate vel officio seculari. et isti possunt torqueri pro testimonio in vno casu tãtũ.scilicet si vacillant.et sic aures iudicis offendũt vt.l.vul-

vel infames. Secus autem quãdo non sunt idonei alio respectu q̃ rõne infamie vel criminis vel status: q̃ licet admittãtur in subsidiũ admittunt tamen sine tortura.vt no.in.d.l.ex consensu.§.super plagis.vt dicto.c.veniẽs.pro hoc etiã facit ratio. c.cũ dilecti.de electio.& capitulo cuidens.qui matri.accu.pos.& hoc videtur de mente domini Anto.in.c.super. & in capitulo a nobis. de testi. licet Jnno. senserit contrarium in.c.ex literis.de trãsactio.vbi sensit qõ aduocatus admittitur in subsidium in testem pro cliẽtulo: sed debet torqueri: & adde quod no.Bar. in.l.j.§.item cornelio.ſ.eodem. vide que no.Jmo.in.d.l.ſi quis post. de test. & quod dixi in.l.in questionibus.ad.l.iul.maiestã. De forma autem torquendi testes.vide.j. eodem. l.vnus.§.iudex.per Barto.& per Bald.in.l. data opera.in.xiiij.col.C.qui accu. vbi dicit quod sufficit torquere duos vel tres testes factũ scientes: quia tortura est referenda.de materia plene per Pau.de leaza.in commento.c.grauius.de depositis.vbi late per eum quis possit torqueri & quid in clericis.adde quod dicit no.Bar.hic & vide eundem in.l.j.in prin.ſ.eo.& glo.not.xv.q.v.presbyter.& c.fina.Bal.C.eo.l.iudices.

Jum.in

i ¶Repeti.põt iudex. An test is qui vult reperi sit audiendus.vide Bar.in.l.iij.§.hoc aũt.de dã.infec.in.iij.q. ¶Jnquãtum hec lex inducit q̃ testis cogit declarare dicta sua.adde fortius q̃ etiã cogit declarare declarationẽ dicti sui ſz gl.no.xxvj. q.vij.gra-

ue.& not. Bar.in.l. ſi quis intentione. ff.de iudi. et in.l.in ter stipulationem. in pn.dever. ob.Et dũ Bart. hic dicit de teste qui p̃ pio motu reuertit. vide glo. que nõ est est alibi in aut.de teste.§.q̃ vero. quod apertis p bationib? nõ possunt testes re-

péti & ipm allegat hic Bar.vide de hoc in c.cũ ioannes. in gl. no.de fide instru. Et vide quod dicit Bar to.in.l.veluti.ff.eo. Jtẽ q̃n testes repe-

tuntur de

lũ.in pn. C.de testi. quidã sunt alij testes in dignitate nõ positi,& tũc si quidẽ sunt diuites & bone opinionis nõ possunt torqueri nisi in duobus casibus. primus est si vacillat.vt hic scõs si cõuincit de mẽdacio eo ipso & q̃ asserat se nõ interfuisse negotio. & ab alijs cõuincit qõ interfuit vt.l. vnius.§.testes.j.eo. quidã sunt liberi homes viles artifices facientes viles artes obscuri & ignoti forsan: & isti scõz quosdã numq̃ admittunt nisi cum tormentis: vt in aut.de testi. §.ſi vero ignoti.& §.ſi vero nõ huius modi &c.et ibi gl.qõ videtur tenere Azo in ſumma.C.de testib.in summa aut.Alij hi videt quod hoc nõ sit bene dictũ. per.l.diuus. §.fi.ſ. eo. vbi deportatus in insulã: & etiam statuliber nõ torquent sicut alij liberi homines: & constat illos esse viles & obscuros.preterea tex.in.d. §.ſi vero ignoti.ad hoc vt torquean

tur requirit duo qõ sint viles & ignoti. Jtẽ qõ teneãt cõrumpere veritatem:tunc pñt torqueri. & ideo dico q̃ isti viles homes admittuntur ad testimonium sine tortura:nõ tamen adhibetur eis tãta fides sicut alijs: vt.l.ij.& iij.ſ.de testi.possunt tñ torqueri in casib?.primo ſi vacillãt:vt hic & d.§. ſi vero ignoti. secundo ſi cõuincãtur de mẽdacio.vt.l.vnius. §.testes.j.eo.tertio quando sponte vadunt ad dicendum testimonium. vt.d.§.ſi vero ignoti.in verbo festinantes.& probatur. v.q.v.§. hi qui. aks est.c.illi qui.

☞Minor nõ torquet ad aliquem

beãt iterum iurare. Bal.q̃ nõ.in.d.l.heredes palam.§.ſi quis.in fi.de resta.ff.in contrariũ videt casus in.l.qui bona in.§. ſi quis stipulatus.ff.de dã. infe.ad hoc vltimũ vide quod dixi in. l. per hanc. C.de tempo.appel.vide in Spe.de inquiſi.§.nũc vero.ver.ſz nũquid publicat.& ita publicationẽ an possint testes induci,dicit Spe.qõ nõ nisi ex causa vt si nõ fuit primo examinatus vel si nõ fuerit de oibus recordat?.alias tanq̃ suspectus repellit. in ti.de testi.§.satis substãtialis.ver.sed nũquid.& vide q̃ dixi in aut.q̃ semel.C.de pba.his adde etiã Spec.in titu.de inquiſi.§.nunc vero.ver.sed numquid publicatus &c. Jtem repetuntur de nouo testes ſi acta & attestationes sint perempte.vt in.d. c.fin.de proba.cum materia.et Bald. in.l.veluti. ff.de edend.et per Barto.et Salice.in.d.aut. at

qui semel.et de materia repetitiõis istius vide que no. Jnnoc.in.c.tuas.de testi.et an testis possit repeti.vt reddat rationem dicti sui.vide Bal.in.d. aut.qui semel.in.iij.col.C.de proba.et ibi plene p eũ de hac repe.repetunt & et testes ſi redarguant

cõdẽnandũ sed vt ex ei? dicto sumatur indiciũ & veritas inquiratur sic.

De minore. Opp.ſ.ad fil le.l.j.§.ipube ri.Solut.minor non põt torqri vt ex † ei? dicto aliqs cõdẽnet vt hic: ſz vt ex ei? dicto sumat indiciũ ppter q̃ veritas inquirat bñ põt torqri. hoc ẽ ferula vel habena cedi.vt no.i l.talis.in pria gl.C.de his quib.vt indig.et ad senat.silleia.

☞Testis reuersi dictũ qñ valeat.

Repeti. Oppo. de.l. vnius. §.j.ſ. eod.Sol.vt ibi dicam.et ibi apparebit intellectus hui?.l. ¶Ultimo inducit † glo.hãc l.in ar.ad reuersionem testium:vide glo.que incipit.not.ar.ad reuersionem.de reuersione testiũ debes scire breuiter.qñq̃ testis a iudice repetitur:vtputa vt dictũ suum declaret.vel rõnez sui dicti,reddat.& hoc põt iudex a vt extra de testi.c.cum b clamor.& not.in aut.de testi.§.quia vero.in glo.mag.& ar.huius.l.quãdoq̃ testis reuertitur suo motu.et tunc ſi reuertitur incontinenti auditur.secus ſi ex† interuallo.vt not.in d.§.q̃ vero.& extra de testi.cogẽd. c.preterea.& dixi vobis.ſ.õ fal.l.eos.

☞Quando reus de socijs possit interrogari.

Js qui. Opp.de.l. prius.ſ. ad fille.gl.dicit † q̃ hec est regula quod non debet de alijs interrogari b q̃ de se confiteat. vt hic & l.finali.C.de accu.fallit in casibus q̃ ponunt in.d.l.vlti.C.de

tex.& que ibi habent in cã de confeſ.vide.ſ.eo.l.j. §.qui questionẽ.& §.questionem.& facit annus ex delinquentibus possit cõtra aliũ testificari de quo in Spe.de teste.§.j.ver.q̃d ſi quatuor.& q̃d no.C. de accu.l.j.& per do.Jo.de Jmo.in. c.significasti. de homici.adde q̃d dixit Bar.in.l.ij.§.pe. de iure fiſ. i. q̃ quis põt retineri vt manifestet socios vel mãdatores vel aliud q̃d faciat q̃ esset iusta causa carcerandi. & Angel. no.in.l.ſi certus.C.ad fille. vide quod dixit Specul. in titul. de inquiſitione.§.ij.& dicit Salice.in.l.ea quidem.in.viij.char. C.de accusatio.versicu. sed quia propter denunciantes.q̃ licet dicto socij non credatur.l.fin. C. de accuſa. tamen eius dictum est solum sufficiens adj inquirendum.l.j.§.ſi quis vltro.ſ. eod. & vide glo.no.in fi.C.de accuſa. & an faciat iudicium vt

possint testificari socij criminis. no. glo. in. l. filiū. C. de liberali cau. ⁊ Bart. in. l. j. §. fi seruus. s. eo. ⁊ glo. in. d. l. fi filium. dicit ꝙ nō facit indicium: ⁊ Sali. in. d. l. fi. C. de accu. aliter distinguit ⁊ in alia materia quia aut torquendus est seruus ⁊ potest interrogari ꝺ̄ socijs l. quicūq; de ser. fugi. l. j. s. e. aut ē sum mus in criminalibus que fine socijs regulariter nō committū tur vt in falsificatione monete a ⁊ in crimine lese maiestatis et interrogari potest. l. prouinciaruz. C. b de ferijs. Itē quando tendit ad salutez cōmunem oiz. l. fi. C. de malef. et mathe. quōd not. ſm eum et ideo dicit ipse qꝺ̄ in 1 casibus in quib⁹ pōt interrogari ꝺ̄ socijs tūc bñ loquit Bar c to. hic. vndevr qꝺ̄ so 1 cius pōdicet socijs ⁊ pbet ⁊ indicium faciat. ad hoc facit nō. in. l. maritus. s. e. in. q. illa an testis qui nō potest examinari examinatus faciat indiciū. de quo vide not. per Specu. in tit. de accusatio. §. primo. ⁊ versi. itē repellit. qui fuit de socijs. ⁊ de materia p canoni. no. in capi. primo. de cōfes. ⁊ omnino vide que dixi in l. ꝓma. §. si seruus. s. in apostilla. vbi alleg. Dy. in tractatu de questionibus.

a ¶ De male. ⁊ mathe. Ad hoc facit gl. qꝺ̄ ibi Bal. in. l. nō ideo min⁹. C. de accusatio. ꝙ in assassinatu pōt socius interrogari de socio. Pro cuius doctrina Barto. doctrina hic nō posset esse melior.

b ☞ Andr. Pom. ¶ Ex predictis dico. vide Alex. accu. ⁊ fallit in. d. l. prius. s. ad fille. ſz istud dicere fallit: est leue. sed mihi vr qꝺ̄ debeam⁹ dicere sic. quedā sunt delicta que nō cōmittunt̄ principaliter in offensam alicuius seu odiū: ſz ꝓpter cōmodū cōmittētiū: vt falsare monetā seu fabricare falsam monetā. Item latrocinia facere: nā latrones nō odiunt aliquē: ſz diligunt eos alterius: ⁊ isto casu potest interrogari de socijs. ⁊ pbatur in. l. diuus. s. de custo. reo. ⁊ l. pro 1 uinciarum. C. de fe. ⁊ l. finali. C: de male. ⁊ math. a ita intelligo. l. qui vltimo. j. ti. j. ⁊ ita intelligo. l. fi. s. ad exhi. quedā sunt delicta que cōmittunt̄ principaliter in alteri⁹ iniuriā ⁊ odiū: ⁊ in istis cōfessus de se 2 nō debet interrogari de alijs: vt hic ⁊ l. fi. C. de acc. fallit ī casu. d. l. pri⁹. s. ad fille. Ex ꝑdictis dico b ꝙ fures possunt interrogari de socijs ⁊ de receptatoribus ⁊ similibus ar. d. l. diuus. s. de cu. reo. Ratio predictorū est qꝺ̄ cōmittit delictū in alicui⁹ iniuriā: est qui alios delinquentes pōt accusare: sed nō est ita in delictis que nō committunt̄ principali 1 ter in alterius iniuriā: ideo magis

Extraneo.

pmittit iudici inquirere.

☞ Cōiuncta persona ꝙ possit esse testis pro coniuncta contra aliam coniunctam. d

De questione.

Mo. ꝙ ser uus cōis torqueꝺ̄ pro vno dño ꝑ aliū dñm: facit ad. q. c vtrū aliqua ꝺicta ꝑsona possit esse testis p̄ persona sibi cōiuncta † cōtra aliā ꝑsonā eque sibi cōiunctā vt hic. vr ꝙ sic. ⁊ l. hoc quod placet. C. eo. tit. ⁊ videt tex. in. l. nō solum. §. j. s. de ritu nup. ⁊ in Spec. de testi. §. j.

De seruo.

Opp. de. l. j. §. itē numio. s. eo. sol. ibi. desijt esse domini delicto ipsi⁹ domini: hic delicto serui: non sunt o alia.

Rius.

De hoc dic: vt. l. j. §. j. s. eodem titu.

☞ Testes post publicatas attestationes in causa criminali ꝙ possint examinari ad offensam qꝺ̄ consuetudo non seruat.

Tortura: ꝙ possit repeti qñ̄ indici videtur ⁊ qñ̄.

Animus ⁊ corp⁹ in tormētis ꝺ̄ durare qñ̄ ꝓpter tormenta nō confitetur nec ꝳ animum confitendi.

Reus.

Hic est bon⁹. §. ¶ Op. s. e. l. repeti. in pri. So. illa intelligit ſm istā vt ita demum possint repeti tormenta si de nouo supueniūt indicia euidētiora ꝑmis. ita intelligit hāc. l. Jac. de are. ⁊ Ly. C. e. l. fi. i fi. ⁊ ita tenebat do. Ray. ſz hāc lect. † habeo casuz hic ꝙ ēt post publicationē testiū in cā criminali pñt recipi testes ad offēſaz: qꝺ̄ appet. nā ꝑmo ꝑcedebāt indicia propter q̄ fuit tort⁹. illa indicia nō poterūt apparere nisi publicatis testib⁹ cū sup illis indicijs debuit disputari: vt vidistis ī. l. custodias. s. de public. iu. cū ō nouo supueneruñt indicia ꝙ ō nouo fuerūt testes examinati ad ꝺeffēſā: nō ē dubiū ꝙ post publicationē testiū testes pñt ō nouo recipi. vt vidistis. s. eo. l. j. ⁊ videbitis statiz in. §. cognituri. j. e. l. licet ista lect. sit no. tamē consuetudo nō obra. calū. ⁊ ita ꝺ̄ de facto nūc iudices seruare. Et sic innuit isto casu reū ī tormētis repeti posse. ꝳ rū videt tenere Ang. ī. l. ⁊ si cert⁹. C. ad filleia. et Ang. i suo tractatu. de q̄stionib⁹. ⁊ vide Bal. in. l. milites. C. eo. plene p Jo. And. in regula cū ī ꝓplatiõe. ī antiqs. de regu. iur. p Dy. ī tractatu de qō. adde ꝙ si re⁹ est ꝓfessus ī tormētis pōt postea semp repeti in tormētis sine indicijs nouis. qꝺ̄ illa ꝓfessio facit semiplenā ꝓbationē ⁊ in ea cogit̄ pstare ꝳz ꝙ no. Bal. i. d. l. bonefidei. vbi ista qro. C. de iureiurādo. ⁊ de ista materia ēt vide Barto in tractatu. de q̄stio. et p Pau. de leaza. in prealleg. cōmēto. c. grauis. de depōsito.

seruat. imo questio a repetitur indistincte cū iudi a ci videatur. ⁊ ideo intelligo. l. nostrā alio modo et ita practicatur. † quandoq; apparent contra reū b indicia leuia non multū manifesta ⁊ multū vgentia: tunc questio de eo nō ꝺ̄ repeti. Quādoq; contra reū apparent indicia manifesta ⁊ euidentiora ⁊ multum vgentia. tunc si in prima tortura reus 1 nil dicit: ⁊ stat durus poterit iterū torqueri et repeti: vt hic. ⁊ l. repeti. s. e. ſz hoc qꝺ̄ ꝺ̄ euidētio 2 ribus argumentis: expono euidentioribus argumentis quā sint alia argumenta leuia que consueuerunt apparere contra reos. sed scōm primam lec. expone euidentioribus argumentis. scilicet ꝙ fuerunt prima argumenta contra reum habita. c

3 ¶ † Quero dicit hic maxime si in tormentis animus corpusq; durauerit. q̄ro qñ̄ durat in tormentis animus ⁊ corpus. Respondeo quādo ꝓpter tormenta nō habet animum confitendi nec confi 1 b tetur b. sed quādo cōfitet̄ ⁊ nō perseuerat. tūc nō e durat animus ⁊c. ⁊ tūc pōt repeti in questione qꝺ̄ apparet ex eo ꝙ ter. dicit maxime.

In ea causa.

Dicitur hic non facile. et 2 sic innuit qꝺ̄ qñ̄ ꝙ ad torquenda testē debeat adhiberi illa disputatio circa indicia que requirunt ad torquendum reum.

Testes.

Dicit hic nisi in facto interuenisse dicuntur. quero a quo istos testes debet dici interuenisse facto. vt sit locus torture. Rñdeo. debet dici ab alijs testibus vt. j. l. prima. ¶ Sed quero vtrum sufficiat dici ab vno tantum ex testibus: puto ꝙ sic si ille vnus sit dignior isto qui se interfuisse negabat: quoniam vnus testis facit sufficiens indicium ad torturā: dic vt di 1 cā. j. eodē. l. maritus. ¶ Secundo † quero vtrū in his indicijs que requiruntur ad torquendus testē debeat adhiberi illa disputatio que circa indicia c que requiruntur ad torquendum reum. vt dixi in l. custodias. s. de publi. iudi. Respondeo quedam veniunt examinanda pro tortura testis. que causam principalem de qua agitur nō tangunt: vtputa an sit seruus vel liber. item an sit vnus de litigatoribus an non. ⁊ ista indicia prius examinantur ⁊ e excutiuntur vt. l. si quis ne. s. eodē titu. ⁊. l. j. §. si quis dicatur. s. eodem. titu. quedam sunt indicia que comprehenduntur ex dictis que causam principalem tangunt. tunc circa illa non debet adhiberi disputatio cum aduocatis. sed committūtur iudici. ita debet intelligi hic. et. j. l. proxi. et in aut. de testi. §. si vero ignoti. ⁊. C. de testi. l. nullū. non habetis hic alia.

f ☞ Qui fuit domesticus alicuius licet desierit eē an possit pro eo testificari.

Seruus in caput eius.

Facit argū. 1 qꝺ̄ille qui fuit domesticus † alicuius non possit in causa eius esse testis et examinari: licet desierit esse domesticus. de hoc dic vt dixi. s. eodem. l. j. §. si seruus.

¶ Imo questio. vide Ange. in. l. fi. C. eod. Sali. in l. ij. C. de custo. reo. Andre. Barba.

¶ Nec confitetur. Sed quid si quis nunq; confitetur propter tormenta. et tamen iudex habet vehementia indicia contra eum quid debet facere iudex talis: debebit ne eum absoluere. vide Salice. in repet. l. ea quidē. C. de accusa. ⁊ l. l. si q̄s adulterij. C. ō adulte. ⁊ in. l. quisquis. C. ad. l. iulimaie. q̄ dicit ꝙ debet dari absolutio: ſ est circumduci processus vel etiam absolui in ꝑma instantia qōtenus pro notabili dicto. Vnum tamen no. ꝙ si testibus et probationibus conuinceretur debet damnari licet per tormenta non confiteretur. casus est singul. in. l. qui scientiam. C. de penis. et ibi dixi post Baldum.

¶ Judex non debet adhiberi. Nota bene ꝙ quādo torquentur testes non seruatur forma. l. custodias. s. de publi. iudi.

☞ Andre. Pomate. ¶ Cognituri. vide Bal. in. l. in crimine. ff. de adulte. ⁊ do. Lar. in. c. de causis. de testi.

¶ Dare terminum. adde. l. j. §. fina. ad fi. ff. de remili. vide etiam Bar. ⁊ Jmo. in dicta. l. custodias. §. j. s. de publi. iud. ⁊ Sali. in. l. ij. C. de custo. reo. et not. glo. in. l. j. j. de fur. balne. ⁊ Sali. in dicta l. ij. C. de custo. reo. et ibi Bald. potest tamen iudex in causa tollere ſm Bal. in. l. a procedēte. C. de dila. quod omino not. et vide Barto. in. l. meminerint. s. de adulte.

¶ Post publicationem. Et idem videtur sentire glo. in. l. secunda. C. de eden. ⁊ istum text. allegat Barto. in. l. fina. in penultima questio. j. eod. intelligē ſi petatur. ⁊ vide Bal. in. l. nouerint. C. vt infra certum tempus. Item potest ex causa index tollere ſm Bald. in dicta. l. cum reis. C. de pe. et quid si est confessus an audiat reuocās. vide Bal. ⁊ Sali. in. d. l. fi. C. de proba. in fi. §. vide Bald. in limilites. C. eo. ⁊. s. ea. l. in prin.

a ¶Nec̄ p̄obat. Et sic nota q̄ p̄t appellari a tortura & illicite torture & etiam eius confessioni non statur vt hic. & no. Bar. & Bal. in. d. l. milites. in fine. C. eo. plene p̄ Pau. de leaza. in cōmento p̄cal e legati. c. grauis. de deposito. vbi omnino vide.

b ¶In teste idoneo & Et sic si torquetur & ille q̄ non debet torqueri dictum eius admittit. de quo vide per Bal. in. l. fi. de acc. & Bart. in l. j. §. item cornel. ff. eod. et ibi dixi.

Andre. Domate.

c ¶Indicia sequētia. vide Feli. in. c. ad nostram. col. j. de p̄ba. & ad b etiam vide Ro. cons. clxvij. Feli. in. c. clerici. colū. iiij. de iudi. versicu. idez puto ibi ꝓpter imbecillitatē. q...d autē sit in illo qui examinari nō dz ꝓpter domesticitatē. vide Feli. in. c. in literis. col. v. ad fi. de testi. & Anch. cōsi. ccxlvj. Alex. cōsi. xxiiij. col. viij. in. ij. vol. vbi ponit q̄d in famulo & domestico. cogita an loquatur ibi q̄n esset infamis & domestic⁹ simul. vide Jas. in l. admonēdi. in col. lxxviij. in p̄nci. de iureiur. vide Raph. cu. in p̄si. lxviij. Alex. in p̄si. cxxvij. ad fi. vol. iiij. Feli. in. c. ij. col. iij. in. ij. no. de testi. & col. viij. in p̄n. & in. c. ex parte. col. v. ad fi. de testi. in. c. ficut. col. ij. in vlti. no. & in. c. decetero. col. iij. in p̄nci. de testi. & vide Barb. p̄si. xlvij. col. x. & seq. vol. j. & cons. xxij. & Abb. in. c. j. col. pe. de p̄ses. & Alex. p̄si. clxxviij. col. fi. vo. ij. & Feli. i. c. j. & ij. col. iiij. ad fi. de reiud. & Alex. cōsi. xiij. vbi ponit q̄d in teste inimico cōstituto in ar. mortis. & Bal. ij. in. v. parte. & Feli. in. c. in literis. col. fi. ad fi. de testi.

b ¶Indicia sequētia. Indicia secuta post torturaz cā nō validāt. & vide Ang. in suo tracta. maleficio.

☞Dictum vnius testis idonei ꝓ faciat indicium ad torturam.

Indicia sequentia non confirmant torturam.

Testis examinatus qui non debuit examinari quādo faciat indicium.

Juramentū in supplementū probationis an habeat locū in causis criminalibus & quādo aliud iuramētū quod deferatur a parte parti.

MAritus. Testis qui non debet examinari propter partis reuerentiam: examinatus non facit indicium nec̄ probat[a]. h. d. Mo. tex. ibi: & testimonium vnius hominis &c. ¶Oppo. & videtur q̄ debuit huic actori deferri iuramentum qui habebat per sevnum testē: vt. l. in bonefid. C. de iureiurā. et. l. admonendi. §. de iureiur. Solu. hic maritus non poterat scire veritatē de negotio: quia agebat ex persona alterius: ex eo q̄ erat factū eo absente: vt dicit glos. quod in se satis placet. alia est quod hic loquitur in criminibus. sed. ll. contrarie in ciuilibus. hec non placet quo ad legem istam: quia etiā hic loquitur in ciuilibus. sed an in criminalibus sit locus delationi iuramenti vel non dicam statim. Tertia solutio. est: & ista est vera q̄ ex dicto vnius testis defertur iuramentum quādo testis est idoneus: sed filij liberti nō est idoneus testis: q̄ p̄t reuocari in seruitutem vt. l. fina. C. de libe. & eo. lib. & ideo ex eius dicto non potest deferri iuramentū. ¶Secundo † oppo. & videt q̄ dicto vnius testis sit[e]tur: vt. l. non omnes. §. a barbaris. j. de re mili. Sol. statur vt faciat indicium. nō vt nō faciat probationē. ad idem. l. theopompus. §. de do. p̄ leg. Sed ad hoc oppo. ergo debuit hic peruenire ad questionez ancille quia p̄o se habuit vnum testē. glo. dat plures solutiones. s. veritas colligitur ex duabus. scilicet ex prima & vltima: nam hic fuit reprobata q̄stio propter duo: primo quia tortafuit ancilla p̄o domino: secundo q̄ nō p̄cedebat indicium: et illud q̄ dicitur quod vnus testis facit indicū: est verū in teste idoneo[b]. sed hic nō erat idone⁹ testis: q̄ erat filius liberti. & q̄ vnus testis faciat indicū ad torturā habes in gl. in. l. fi quis. C. ad legē iuliā maie. facit q̄ not. in. l. in bonefidei. C. de iureiur. & l. admonēdi. supra de iureiurā. & hec est vera solu. ¶Item soluit † glosa alio modo. quia hic fuit p̄ius habita questio: postea fuit examinatus testis. & sic indicium sequitur et non p̄cedit: quod nota. nam indicia sequentia[c] nō confirmāt questionē seu torturā p̄cedētē. ¶Ulterius opponitur extra glo. q̄ testis qui non debet examinari examinatus faciat indicium[d] vt. l. j. §. im puberi. supra ad filleia. & dixi supra eodem. l. ex libero. §. j. Pro cuius † declaratione debes scire quod testis quandoq̄ nō debuit examinari ꝓpter reuerentiā personarū: & tunc examinatus nō facit indiciū vt hic. & l. diuus. §. eo. & l. j. §. diuus. & §. diuus feuerus: quandoq̄ testis non debet examinari propter etatem: & tunc examinatus non facit indicium plenū: sed qualequale: vt. d. l. j. §. impuberi. §. ad fille. no. in. l. fi. in glo. j. C. de his quib. vt indig. & ad fille. Idem puto de teste qui non debet examinari propter sexum vt in muliere: eadem ratione. quandoq̄ testis non debet examinari propter infamiā & tunc examinatus facit indicium qualequale: vt l. qui vltimo. j. ti. j. quandoq̄ non debet examinari propter inimicitiā: tunc examinatus facit indicium vel nō facit ꝫm qualitatē inimicitie: vt. §. eo. l. j. §. penul. quandoq̄ testis non debet examinari ratione ordinis. q̄ ante lit. contest. vel parte non citata: & tunc puto q̄ nō facit indicium: vt. l. fi q̄s adulteriū. §. de adulte. & C. de testi. l. si quando. in fi. facit quod dicam. j. eod. l. fi. ¶Ultimo † quero an in criminalibus sit locus delationi iurisiurandi[a]. glo. hic dicit q̄ nō. contra tenet glos. in. l. iij. circa p̄in. §. de iureiurā. & C. de iureiurā. l. in bonefidei. breuiter quicquid dicant doc. ego dicam illud quod puto verū. Aduertatis quandoq̄ agitur de crimine ciuiliter: tunc siquidē est actio p̄iuata est locus delationi iuramenti. vt. l. iij. in p̄in. ibi penali &c. & in. l. fi duo patroni. §. idē iulianus. §. de iureiur. sed si ageretur actione populari: dic vt. l. eum qui. §. in popularibus. §. de iureiur. si vero agitur criminaliter: tunc aut loquimur de iuramento deferendo a parte: aut de iuramento deferēdo a iudice. primo casu si quidē accusabatur de aliquo iudicio publico non est locus delationi iurisiurandi ante lit. contesta. quia negotium nō est adhuc ꝓpriū accusantis. vt. l. si cui. j. de verb. signi. sed post lit. contest. idem. quia non est locus delationi iurisiuran. ratio est. nā siquidem reus in lit. contest. fuerat confessus: non potest sibi deferri ad absolutionē quia actor esset in manifesta calumnia: ergo &c. vt. l. euz qui. §. in popularibus. §. de iureiuran. Item si negauerit est verisimile q̄ iterum neget. vt. l. si cui. §. iisdem. §. de accu. & ideo deferendo sibi iuramentū videtur calumniari: preterea in iudicio publico quis videtur nomine[] publico accusare: & causam publicam agere. sed ille qui agit causam alienam non potest deferre iuramentum nisi ei specialiter fit mandatum: vt. l. iusiurandum quod ex conuentione. §. fi. & l. tutor. §. de iureiur. preterea si quis posset deferre iusiurādū reo iam tota materia turpil. esset destructa. quia daretur licentia accusatori deferendi iuramentū reo: & de fistendi impune: quod tamen non p̄t fine abolitione: & hoc est verum q̄ non potest deferri reo absolutionem vt dixi. sed an reus possit deferre accusatori ad condemnationē: vt quia dicit volo esse cōdemnatus si accusator iurauerit. In hoc sunt opi. inter Guil. de cug. ex vna parte: qui dicit quod non potest fieri: quia de domo accusatoris non debet probatio recipi. vt. l. de minore. §. tormenta. §. eodem. ergo non debet stari eius iuramento. preterea in criminalibus debent esse probationes luce clariores: vt. l. sciant. C. de pbatio. ergo &c. sed iste rationes concludunt in iuramento q̄ defertur parte inuita. ideo. d. Jacob. de butr. dicit quod potest deferri iuramentum actori ad condemnationem rei etiam in criminalibus: quia talis examinatio non caret qualiquali boni viri suspicione cum iudex non iurauerit ad veritatem inquirendam, vnde. not. quod modicus defectus impedit semiplenam probationem vnius testis. vt patet manifeste per multa que superius dicta sunt que nota. reliqua autem vide post Barto. in dicta. l. admonendi. ff. de iureiurando. & dixit not. Bal. in. d. casacramentum. quod testis inualidus sicut non facit semiplenam probationem. nec etiam faciet indicium. et intelligo hoc maxime scilicet quod adminiculetur probationi. nam quedaz sunt motiua indicia non adminiculatiua que minus sunt quaz semiplena probatio. vt nota. per Bald. in lege cū probatio. et in. l. etiam marīs. adde Bald. in. l. ij. de episco. audi. vide omnino Bald. in. l. seruos p̄ domino. C. de testi. in. l. si quis ex argentarijs. §. finali. supra de eden. et an quando sequitur tortura de aliquo qui non debuit torqueri dictum eius faciat p̄sumptionem. vide Bald. in. l. fina. C. de accusatio. & not. quod ad probandum innocentiam admittuntur testes domestici vel minis idonei secundū Specu. in titulo de inquisi. §. j. ver. iz nunquid.

¶Et dum dicit hic Bartol. quod testis infamis facit indicium intellige ad inquirendum vt notat Barto. in lege cunctos populos. et ibi Bald. C. de sum. trinita. & fide catho. in ver. sed & alia infamia. & vide Bald. in. l. fina. C. de accusa. & glo. C. de his qui. vt indig. in. l. fi. c. veniens. & in. c. presentium. de testi. et quid importet istud qualequale. de quo hic per Bartol. vide text. in dicta lege ītē apud labeo. §. pretor ait. la vltima. de iniur. lege secunda. §. merito. ne quid in loco publico. et istis adde Barto. in. l. ij. in fine questio. de appella. recip. j. et ad quid operatur istud qualequale. vide Bald. in lege si duo patroni. in principio. de iureiurando. & de isto vide Barto. in. l. prima. §. item cornelia. supra eod. & Bald. C. eo. l. in milites. et in lege secunda. C. quorum appella. non recipi. & docto. & gloss. in. l. quisquis. C. ad. l. iuliaz maiest. et nota quod quando requiritur certus numerus testium minor numerus facit indicium.

a ¶Delationi iurisiurandi. an in criminalibus in defectum probationis possit deferri iuramentum. vide per Bartolum in lege eum qui. §. in popularibus. supra de iureiurando. et in lege admonendi, eodem titulo, quod autem in criminalibus

deferatur iuramentum in supplementum probationis quando est vnus testis cum alijs indicijs. vide in. c. fusa. de iureiuran. vide Bar. in. l. lege cor. §. illud. s̄. de iniurijs. ⁊ Jac. but. ⁊ Barto. in. l. ait prætor. ⁊ in. l. admonendi. de iureiurando. Bal. in lege iudices. C. de iudi. ⁊ bal. in. l. in bonefidei. C. de rebus creditis. ⁊ quod non deferatur aliquo modo facit qđ nota. dicit Bald⁹ in lege fina. in pn. C. si minor se maio. di re. qz vbi requirunt pbatiões luce meridiana clariores nō defertur sacramentū in defectū pbatiōis. ⁊ vide bartolum in lege eum qui. §. in popularibus. de iureiurando. ⁊ Barto. in lege finali. ff. de in lit. iurando. dicit tamen Baldus qđ non iuratur in supplementum probationis. verum est super facto sed super facientibus ad causam bene iuratur. plus dicit ibi Roma. quod etiam in criminalibus iuratur in supplementum probationis quando est vnus testis cum alijs indicijs. ⁊ vide omnino do. Abb. in. c. fina. de iureiuran. ⁊ Pau. de cast. in consil. ccxxiij. ⁊ Bald. qui hoc sentit in dicta. l. in bonefidei. in versi. iij. inspicitur. ad finem. l. per Bart. post Ricard. malumb. in. l. iij. s̄. de iureiurā. ⁊ adde tex. in. l. nā ⁊ postea. §. si damnetur. de iureiuran. ⁊c. ⁊ vide omnino Abba. in capitulo. literis. de testi.

a ¶ Questionis. Jsta est not. l. secundum vnam lectu. secundum quam probat quod quoties iudex aliquem illicite ponit ad torturam. nō precedentibus indicijs est presumptio violentie ⁊ etiam qđ omnis confessio facta post tormenta sit illicite extorta. ⁊ ideo res non preiudicat⁹. quam etiam lecturā sentit Barto. hic.

b ¶ Secundo modo exponitur. quam lecturā multi libri non habent qđ tamen intellige quādo fuit confessus antep̄ fuit appositus in pristinam libertatē: quia est presumptio quod: sicut iudex eū illicite extorsit. ita etiā quod eum fecerit illicite ratificare ⁊ metu futurorum tormentorum vel pretoritorū. arg. l. si cui. §. ijsdem. s̄. de accu. vbi vero reus esset repostus in pristinaz libertatem ⁊ postrediret ad iudicem ⁊ coram eo delictum fateretur esset puniendus sine dubio. vt in. l. prima. C. de confes. no. Bar. in. l. si pfessus. de custo. reo. quod no. ⁊ istud qđ. s̄. nota ui ⁊ quod hic habetur reputat multi not. Jmo. in. l. qui in aliena. §. celsus. de acquir. here. ⁊ dicit quod istud etiam sectur Bandin⁹ i tractatu suo maleficio. ⁊ poteris ō hoc multum lucrū facere vt not. Bal. in. l. milites. C. eo. ⁊ adō bar: ⁊ doct. per illum text. in. l. maritus. s̄. eod. in princi. secus tamen esset si aliter quam in tormētis cōfiteretur quia tunc etiam non precedentibus indicijs habetur pro confesso. c. j. ⁊ ibi nota. de accus. in. vj. ⁊ ista etiam sequitur Pe. de anch. in cle. j. de homic. sed Bald. in. l. j. in. v. col. C. de confes. simpliciter tenet contrarium dicens quod confessio extorta non precedentibus indicijs si in ea perseuerat reus confessus valet. et allegat glo. illius. l. ⁊ glo. in. l. j. §. illius. de questio. s̄. cum quo Bal. videt concordare Pau. de leaza. in. d. c. grauis. ad fi. ⁊ ad predicta vide Dartheti. i suis notabi. clx. vel. clxj. adde Bar. in tractatu de quest. vbi tenet id quod hic ipse tenet ⁊ glos. adde quod tortura debite facta a principio non vitiat reliquum processum valide postea factū. gl. est not. et ibi Bal. in. l. j. in fine. C. eodem titu.

¶ Adde plenius per eundem Alex. consi. v. j. lib. ⁊ consi. j. lib. iij. ⁊ an cōfessio facta in tormētis si aliter non constet de crimine sit sufficiens ad condēnationem. vide omnino Pet. de ancha. consi. xxiij. incip. videretur prima facie.

c ¶ Quero aliquis citatus. Not. quod si quis citatur ⁊ dat fideiussorem superuenientibus indicijs debēt capi pignora. scilicet si non comparet personaliter. plus fingu. dicit Bald. in. l. fi. C. de cu ⁊ negat

ra. fur. qđ debet capi filius eius qui verisimile nūc est qđ comparebit ⁊ confitebitur. ca. afferte mihi gladium. de presumptio. ⁊ faciunt que habentur per Bart. ⁊ ibi etiam dixi in. l. fi. §. j. de his qui fibi moz. consci. ⁊ vide per doct. in. l. qui aliena. §. fi. de acq̄. here. adueruerte quia posset esse alius in rem mediū qñ crimē cēt intentatus ciuiliter qz procedet ad missionem i possessionē si cut in ciuli lib⁹. argu. l. absentē. de penis: ⁊ do. Anto. in. c. tuc. vt lit. non contest. ⁊ gl. fi. Jo. An. ibi ⁊ vide Bal. in. l. absentem. prealleg. ij. col.

¶ Qui fine. Adde Ludo. Roma. consi. viij. incipiē. viso facto proposite. Andre. Barba.

¶ Qui fine. Et no. qđ in ciuili non potest deueniri ad tormenta nisi veritas aliter haberi non posset. nec in crimina. vbi nulla precedit presumptio. iij. q. vj. non solet. s̄. eod. l. diuus. ⁊ in. d. l. ex libero. et ad primum dictum vide. s̄. eo. l. diuus. ⁊ no. in. d. l. ex libero.

¶ Eruendam veritatem. de his indicijs vide aliqua in. c. iij. loco. de pba. ⁊ vide Bar. ⁊ Ang. i tracta. de. q. ⁊ qđ no. do. Jo. de Jmo. i. l. si quis post. s̄. de test. ⁊ s̄. e. in. l. de minore. §. tormēta. ⁊ qđ dicit Bar. in. l. ex hoc ad fi. s̄. furti aduer. nau. cau. sta. nisi sint indicia dubitabilia vt p Bart. in. l. scientia. C. de proba.

¶ §. si tu titium. Adde qđ dixit Barto. in fi. in. l. fina. de in lit. iur. quod si aliquis modus esset probandi per iuramentum quod faceret semiplenam probationem in ciuilibus. illud enim faceret indicium an torturam. quid si aliquis confessus est se promisisse Titio cērum vt euz de morte patris sui non accusaret vtruz existente tali confessione posfit poni ad torturam. Bar. in tracta. de. q. Bal. in c. j. §. iniuria. in ver. seu furtum. de pa. tur. fir. dicit se putare quod si talis laborat infamia possit poni ad torturam. nam vehemens infamia etiam sine aliquo indicio sufficit ad torturam vt habetur extra de pur. capo. in. c. si quis. per Jnnoc. ad hoc. s̄. de proba. cum probatio. et de edi. edic. l. quero. §. final. ⁊ dicit Jnno. in. c. cum. J. ⁊. A. de re iudi. qđ etiam admittuntur testes viles contra valde diffamatum. ⁊ ad intellectum huius. q. vide que dixi in l. eius qui delatorem de iure fis. in princi. secundum Barto. vbi etiam subdit Bald. quod si quis mādauit Seio vt interficeret Caium. ⁊ interficit: sed tamē Seius dicit quod hoc non fecit exequendo mandatum: sed fecit motu proprio qui erat ei⁹

e negat maleficium: apparent contra eum postea sufficientia indicia ad torturam iudex non potest eum habere: quid faciet iudex. glo. dat hic remedium. s. quod cogat eum pignoribus captis ⁊ multa indicta. ita dicit glos. hic. domini istud est verum de iure communi secundum quod absens nō potest damnari etiam vbi est pena pecuniaria nisi de maleficio constet: vt. l. absentem. j. de pe. ſz secundum statuta terrarum secundum quod absens contumax habetur pro confesso: dico quod sicut ante comparitionem si fuisset contumax ⁊ paretur se poni in bāno haberetur pro cōfesso. ita quando citatus est quod veniat ad subeunda tormenta: ⁊ est contumax: ⁊ patitur se poni in banno: debet haberi pro confes. hoc probatur in. l. cōsentaneum. C. quomodo et quando iudex. ⁊ l. properandum. §. finautem reus. C. de iudi. in quibus dicitur q̄ sicut contra contumacem ante lit. contesta. procedit ad missionez in possessionem ex primo ⁊ secūdo decreto: ita potest procedi post lit. contesta. ⁊ ita iam pluries practicaui: quod tenenti: quia est multum no. alie lec. sunt clare que c ponuntur in glo.

1 ☞ Ex suspicionibus quis non damnatur: ſz torquetur ad veritatem eruendam: ⁊ si tortus nō confitetur: absoluitur.
Cautela qñ tortus absoluit qz nō ꝓfitet nec ꝓstat a delicto q̄ iudex faciat scribere in actis q̄ tortura fuit habita cum moderamine.

2 Inquisitio generalis de maleficio ōr fieri qñ miles vel alius officialis mittitur ad videndū homicidium: vel vulnera: ⁊ scribi facit.
Vel quando fama procedit de aliquo magno delicto ⁊ mittitur pro vicinis.

3 Presumptio maxima est ō repertū in mendacio.

4 Testes ita possunt torqueri in inquisitione generali sicut in speciali.

5 Indicia sufficientia ad torturam que sint.

6 Plura indicia ad torturā an requirāt vel sufficiat vnum quod stat in iudicis arbitrio. c

7 Indicium debet probari per duos testes.
Unus testis iteger qui deponit de maleficio ipso facit indicium: alias secus.

8 Parti debet dari copia indiciorum.

9 Indicia habita super inquisitione generali nō p̄iudicant reo contra quem fit inquisitio specialis si repetantur.

a Vi fine. a Pone casum. otra aliquē procedit p̄ inquisitionem. vtrum possit torqueri: respondet qđ nō nisi precedētib⁹ legitimis indicijs. h. d. ⁊ sic hic loquit qñ proceditur per inquisitionē. dicitur hic nisi aliquibus suspicionibus ⁊c. ⁊ sic innuit quod ex suspicionibus quis dānetur. contra. j. ti. j. l. absentem. dicit glo. † quod ex suspicionib⁹ q̄s
1 b torquet ad eruendā veritatē non tñ ex suspicionēs dānat. ideo dico hic q̄ sunt q̄dā iudices stulti q̄ statim cū hñt indicia ō reū: cogunt eū ad cōfitendū: certe hoc nō ꝺz fieri: qz cōdēnarēt eū ex indicijs ⁊ suspicionib⁹: sed ꝺz adhibere tormēta cū moderamine: ⁊ ex istis veritatē inuestigare: ⁊ ita

non autem tanꝙm mandatarius eius. an ei credatur et dicit quod multi doct. mouent hanc questionē. extra de homi. in. c. ad audientiam. ꝛ non aliter clare respondent. sed in dicto. §. iniuria. dicit qđ presumendum erit contra mandatarios ꝛ recurrendū erit ad cō

mittunt militē vel aliū officialē ad videndū hominē mortuū ꝛ videndū vulnera: ꝛ hoc faciunt scribi: vt sup hoc possit postea inquiri. puto tñ qđ sicut fama est sufficiēs ad vt possit specialiter inquiri contra aliquem vt dixi i. l. ij. §. si publico. s. ō adul. ita fama de maleficio est sufficiens vt possit de maleficio fieri inquisitio generalis. quid enim si fama est qđ fuit factū magnū furtū: ꝛ nō pōt cō stare iudici directo de maleficio be ne sufficit fama habita certitudine de maleficio: vel fama: iudex pōt mittere ꝙ vicinis. nā vicini debēt scire potius quaꝫ alij vt. l. si ita. in fi. s. de fun. instru. not. in. l. ij. circa pri. §. de testi. ꝛ extra de presumptio. c. quo sdam. ꝛ c. quanto. ꝛ si qđdem a vicinis reperierit aliquez de quo sit suspicio: eum ad se adducet et diligenter eum interroget de circunstantijs multis vbi stetit illa nocte: cum quo comedit vel cenauit. ista est eñ subtilis cognitio de qua dicit. l. de minore. §. plurimum. s. e. qđ est minus ꝙ semiplena pbatio: tūc est verū qđ potest deuenire ad torturam ꝛ ita demum deuenitur si talis est vilis persona. ꝛ ita intelligit glo. in d. l. cum probatio. secus si esset vir grauis ꝛ bone fame quia qualitas precedentis vite elidit huiusmodi indicium. l. non omnes. §. a barbaris. de re milita. c. cum in iuuentute. de presumpt. qđ no. et an iudex ex vera ꝛ infallibili conscientia deficientibus aliis probationibus torqre possit. vide Bal. in. d. l. ampliorem. C. de appel. ꝛ dicit Bald. in. l. ij. in. j. col. C. quo. appel. post Jo. And. quem ipse refert ꝙ est in arbitrio iudicis an indicia sint sufficientia. de quo vide Bar. in trac. de quest. i fi. qui sibi est contrarius his dictis. vide plene circa hoc Pau. de leaza. in. d. commento. c. grauis. de depos to. ꝛ adde qđ in occultis iudex dz esse facilior ad tormenta fm Bal. in. l. iij. C. de epi. audien. ad qđ facit quod not. in. l. fi. C. de proba. ꝛ in. l. si q̄ adulterium. C. de adult. ꝙ in his que cōmuniter secrete fieri cōsueuerunt pcedit ex cōiecturis ꝛ psumptionib⁹ vt traditur in. l. fin. C. de pericu. tut. vbi glo. no. ꝛ per Bal. in rub. C. de pba. ꝛ de mate. q̄ indicia requirant no. Pau. de leaza. in cōmento. c. grauis. de depositō. ¶ Et not. q̄liter dari dz tortura ad purgationē indiciorū. ōt etiā Ang. in. l. mili. C. de. q. ꝙ pbatio bone fame purgat indiciū. et vide Bar. in. l. iij. §. sed ex improuiso. ſ. de re mili. ꝛ dicit Bala. in. c. j. §. iudices. vo. de pa. iur. fir. qđ iudices nō tenēt aliquē ponere ad torturā nisi pe-

tāt per eum cuius interesset. alle. glo. in. l. cum seruum. C. de ser. fugi. retuli post Bart. in. l. iij. §. in eum. s. de dam. infec.

¶ Adde qualia debēt esse indicia ad torturā eundem consi. v. j. lib.

a ¶ Est sufficiens. et vide not. i l. lege cor ne. ad sillegia.

ꝛ tūc ex sermonibus ꝛ ex voce ꝛ ex trepidatione seu cōstantia poterit cō eū aliquā psumptionē habere vel nō habere. nā si repertus ꝛ erit i mē dacio erit maxima psumptio[c] contra eū vt. l. vnius. §. testes. s. e. ꝛ ex b tra de psum. c. fras. ꝛ in ꝛ hac inquisitione gñali poterūt testes torqueri sicut in spāli vt vidistis in. l. j. §. q̄ questionē. s. e. ꝛ iste est mod⁹ inueſtigādi maleficia. ¶ ꝛ Veniam⁹ ad indicia specialia[d] ꝓtra aliquē: pone cōtra aliquem pcedit de aliquo crimine q̄ sunt idicia q̄ possunt esse sufficiētia[e] ad torturā. doc. cōiter dicunt. ꝛ bñ ꝙ de hoc nō pōt dari certa doctrina: sed relinquit arbitrio c iudicis: vt. l. iij. §. eiusdem quoq̄. s. de testi. ita not. per doc. i. l. vlti. C. eo. ti. sed ego dabo doctrinā quam potero: ꝛ pone in terminis: aliquis est accusatus de furto. cōtra eū possunt esse indicia qđ est homo male conditiōis ꝛ fame: ꝛ consuetus facere similia. vt. l. de minore. §. plurimū. s. e. ꝛ. l. nō oēs. §. a barbaris. ſ.

a ¶ Est sufficiens. et vide not. i l. lege cornelia. ☞ Andr. Pomate. ¶ Erit maxima presumptio de Ro. cōsi. viij. col. ſ. ꝛ Feli. in. c. literas. co. ij. de psum. ꝛ barba. cōsi. xliij. col. v. volu. ſ. ꝛ lxij. col. ſ. volu. iij. ꝛ co. ij. vbi dicit ꝙ in causa accusationis pōt iudex ex officio suo tales interrogationes facere etiā accusatore non pereñ.

¶ Veniamus ad indicia specialia. ꝛ scias in materia quod nulla alia indicia sunt sufficientia ad ponendum clericum ad torturam nisi fit infamatus de crimine. ita dicit. d. Ant. ꝛ cōiter omnes in. c. ſ. de postu. et qui sunt qui non possunt torqueri precedentibus indicijs vide post Bar. in. l. ſ. C. eod. Et de ista materia vide aliquid per Sali. i. l. sciāt. C. de probatio. ꝛ vide multum no. Bar. in. l. ij. s. de fur. ꝛ per Bal. i. l. metum. ff. quod met. cau. post Bar. ꝛ que ibi dixi. ꝛ glo. in. l. fi. C. fami. hercis. in. l. fi. s. de hered. instī. et in. l. fi. C. de probat. et qđ no. Bal. i. l. excusatiōi. in pri. de ex cu. tu. Ly. in. l. de tormētis. C. ō. q. Bal. i. l. nec natales. C. ō pbati. ꝛ i. l. ſ. C. de collu. detegē. ꝛ i. l. ij. C. de sent. q̄ fine cer. quā. ꝛ i. l. data opera. C. q̄ acc. ꝛ i. l. ij. C. quoꝛ appe. i. l. seruos. C. de testi. ꝛ q̄ ibi dixi post Bar. ꝛ i trac. de q̄stio. Bal. i. l. excipiunt. ad fil. qđ not. ꝛ adde qđ stat i arbitrio iudicis q̄ idicia dicāt sufficientia fm Bar. in. l. ij. C. quo. app.

¶ Esse sufficiētia. Et vide Bal. i. l. nō hoc. C. vñ legi. vbi ōt qđ vbi aliqđ frequēter ꝛ facile ab alio ptigit abesse tūc est leue indiciū: secus si frequēter ꝛ facile ptigit abesse: q: tūc est graue idiciū. ꝛ idicia spālia que sunt ō aliquē vt possit poni ad torturam vide in. l. fi. C. fami. hercisc. un.

vere

1 ¶ Possunt eligi. Et qualiter purgantur indicia ꝛ ad se. q. vide Ange. in. vij. charta. ꝛ faciunt not. s. eo. in. l. maritus. ꝛ vide post Bart. in. l. ij. §. si publico. de adul. ꝛ ad. q. de q̄ hic adde Bal. in. l. ij. C. de decu. ꝛ in. l. ij. vt lit. penden. ꝛ vide per Inn. in c. ꝓtuas. de testi.

b ¶ L. capite quinto: quid si reperit homo mortuū ꝛ nescitur a quo sed ꝓbatur qđ suus inimicus dixit se suam iniuriā vindicaturū: an ista verba sint sufficientia ad probandū homicidiū factū ab isto. Salice. tenet ꝙ non in. l. ſ. C. de bis qui. vt indi. vide Bar. ſ. pri. col. Ly. ꝛ Bal. in. l. metuz. C. quod me. cau. ꝛ Bal. ꝛ Jmo. in. l. fi. s. de here. instī. Jtē quid si aliquis fuit minatus ꝛ postea reperitur occisus: de quo dic vt per Bal. in. d. l. metum. C. quod me. cau. ꝛ ibi Alex. ꝛ Jo. an. ꝛ Spe. in ti. de presump. §. ſ. ver. ſz pone. p Ant. de bu. in. c. iij. loco. de. pba. ꝛ in. l. fi. dicit Bal. ꝛ Jmo. an si quis visus est exire cum gladio sangui

c ¶ Ponere casum. vide etiā ꝙ do. meū in. l. metum. C. qđ me. cau. ꝛ vide Bar. circa hoc in. l. ij. in pn. de fur. ꝛ vide Bar. in. l. ediles. de via publi. ꝛ quid si reperit homo mortu⁹. ꝛ nescitur a quo sed ꝓbatur qđ suus inimicus dixit se suam iniuriā vindicaturū: an ista verba sint sufficientia ad probandū homicidiū factū ab isto. Salice. tenet ꝙ non in. l. ſ. C. de bis qui. vt indi. vide Bar. ſ. pri. col. Ly. ꝛ Bal. in. l. metuz. C. quod me. cau. ꝛ Bal. ꝛ Jmo. in. l. fi. s. de here. instī. Jtē quid si aliquis fuit minatus ꝛ postea reperitur occisus: de quo dic vt per Bal. in. d. l. metum. C. quod me. cau. ꝛ ibi Alex. ꝛ Jo. an. ꝛ Spe. in ti. de presump. §. ſ. ver. ſz pone. p Ant. de bu. in. c. iij. loco. de. pba. ꝛ in. l. fi. dicit Bal. ꝛ Jmo. an si quis visus est exire cum gladio sangui

d ✠ Andr. Poma. ¶ Jtē q̄ fuit visus. vide Alex. consi. xvij. in. iij. vo. ꝛ Feli. in. c. afferte. col. v. ad fi. de psum. ꝛ Alex. cō si. v. col. ij. vo. ſ. ꝛ paulum de ca. ꝓsi. exc vij. vbi ponit an quis ex presumptione. ꝛ indicijs vrgentib⁹ absq̄ alia ꝓbatione possit coꝛ poraliter puniri.

e ¶ Sz quero. ꝛ dicit glo. in. l. ij. §. fi absēs. in ver. cā. s. fi ex noꝛtali cau: aga. qđ in dicīū faciēs semiplenā probationem ē sufficiēs ad tortuꝛā. ad qđ facit qđ dz de confessis extra in diciumvel coꝛā incō petēti in

nes. Jtē qđ fuit visus[b] facere ꝓparamenta ad hoc. ꝛ vt emere gladiū ꝛ simila. fuit visus illo sero per aliqua loca ibi vicina: cū nō cōsueuerit ire. ꝛ sic de silib⁹ que iudex arbitrio suo sciet inquirere vt. d. l. ij. §. eiusdem quoq̄. nō insisto. ¶ Sz qro[c] vtrū requirant plura ꝓ indicia: an sufficiat vnū indiciū ad torturā. ll. oēs videt loqui in plurali vt. l. ſ. circa pn. s. e. ibi alijs argumētis ꝛc. ꝛ. l. vnius. §. ſ. s. e. ꝛ hic. ꝛ. l. milites. C. e. gl. videt loqui in singulari dū dicit: ſz ꝓcedē te suspiciōe: ꝛ etiā in. l. si quis. C. ad l. iul. maie. vbi glo. dicit indiciū domini. Licet. ll. loquantur in plurali: e tamen hoc non cogit vt debeamus intelligere de pluribus indicijs: vt l. ij. §. homines. s. vi bono. rapt. tamen vtrū sufficiat vnum indicium vel plura vt dixi hoc stat in arbitrio iudicis[f]. vt. d. l. ij. §. eiusdem quoq̄ principis. s. de testi. naz possunt esse quedam indicia generalia ꝛ remota: ꝛ ista non sufficerent sine alijs: vꝓputa est homo male conditionis: est indiciū qualequale vt. l. de minore. §. pen. s. e. Jstud puto nō sufficere ad torturā sine alijs indicijs. ſz si esset vnitum istud indicium cū alio: vt quia est homo male cōditionis: ꝛ conuersabat in domo illa. certe ista duo generant suspicionē: vt. d. l. vo minus horreorum. s. loca. sed si esset vnum indicium non remotum: sed

dice vt no. glo. in. l. capite quinto. ꝛ ibi dixi. s. de adul. an sufficiat vnum indicium vel plura Jo. an. in spec. de presump. c. species. ver. violenta. ꝛ iudices maleficiorū practicant ꝙ sufficit vnū ad torturā ꝛ confitentiū. ꝛ Jo. an. de proba. §. fi. ver. xij. ꝙ Jac. de bel. in. d. aut. de exhib. reis. in. §. fi vero. in fin. Bal. ꝛ Jmo. in. l. fi. de here. instī. ꝛ no. ꝙ quedā sunt indicia leuia quedā que qño cognoscant ꝛ qđ operent. ꝛ vide Bal. in. l. nō ob hoc. C. vnde legi. ☞ Andreas Pomate. ¶ In arbitrio iudicis. vide Alexan. consi. lxv. col. fi. vol. ſ. ꝛ. lxxvij. col. ij. volu. ſ. ꝛ ad fin. ꝛ. xxiij. col. in fi. ꝛ se. in princi. vol. iij. vbi ponit quid in leui ꝓsumptione. ꝛ. lxij. co. iij. volu. iij. ꝛ ibidē dicit ꝙ in delictis q̄ occulte committunt vt in crimine falsi furti ꝛ adulterij iudex dz esse facilior ad torturā q̄ in alijs: ꝛ co. fi. vbi ponit qđ indicia sufficiūt ꝛ ꝓsumptiones. ꝛ. lxxix. col. ij. vol. iij. vbi pulchre loquit que indicia requirant in criminalibus. ꝛ Are. in tracta. maleficiorum. in glo. fama publica precedeñ.

a ¶ Confessio extra iudiciū. ⁊ no. glo. ⁊ Bar. in. d. l. capite quinto. ⁊ no. qō cōfessio extra iudiciū vel coram incōpetenti iudice est sufficiens indiciuz ad torturā. vide Bar. ⁊ notaui ibi post eum in. l. capite quinto. de adul. Item si reperiretur res furata penes aliq̄ quē an sit sufficiens indiciū. vide Bal. i. l. a ciuile. C. de fur. et do. Jo. de Imol. et Bal. in. l. fi. §. de here. instit.

b ¶ Debeat ⁊ probari. b Qualiter pbat indi c ciū. vide p Bart. i. d. l. fi. C. fami. herci. q̄liter testes debent deponere vide in. l. nō ob hoc. C. vnde legi. Itē adde fm do. Jo. de Imo. in. d. l. cū ppone retur. j. de leg. ij. qō quādo ex cōiectura vel indiciis surgit plena pbatio. tunc tot requirunt ad pbandum quot testes requirunt ad probādū principale negotiū factū: sed vbi per indiciū nō insurgeret plena pbatio: tūc dicas qō si testis deponēs deponat sup facto directo sufficit vnus testis ideneus hoc est qō facit indiciū ad torturam dictum vnius deponentis directo sup maleficio. l. iij. cum ibi no. C. ad. l. iul. maie. ⁊ Bar. hic. si autē non deponat sup maleficio: tunc requirunt ad probādū indiciū duo vt in. d. l. fi. fami. her. ⁊ Bar. hic. ita dicit ibi Jmo. lz Bal. ibi fm eum eū simpliciter direxit ⁊ male tot testes requiri ad pbandū cōiecturā vel indiciū quot requirunt ad pbandum ipsum factū principale ⁊ ipsaz principalē dispositionē per glo. ibi: ⁊ adde Bal. post glo. in. l. excusationē. in prin. §. de excu. tu. ⁊ ibi habes differētiā inter indiciū ⁊ p̄sumptionē. ⁊ p eū in. rub. C. de pba. in. ij. col. q̄bus adde Bal. in. l. nō ob hoc. C. vñ le. ⁊ qō cōferat pbatio suspicionis. vide Ly. in. l. fi q̄s de curio. C. de fal. ⁊ ponit Jo. an. in addi. Spec. in ti. tu. de teste. §. restat. ver. sed pone certe iudex.

¶ Adde qualiter indicia ad torturam debeant pbari eundem consi. j. iij. lib.

c ✠ Andre. Pomate. ¶ Illud enim. vide Alexan. ꝑsi. cl. xiij. col. j. vol. ij. ⁊ col. ij. vbi ponit an tales qui nō deponunt de ipso facto iungant vt pbant. ⁊ vide Bald. in. c. veniens. j. ad fi. de testi. ⁊ consi. ccc. xxvij. in. v. parte.

d ✠ Andre. Pomate. ¶ Quero vtrū. vide Alex. in. l. ij. col. j. in fi. C. de edē. hoc tñ nō haberet locum in delictis receptis sup generali inquisitione. nisi illa postea reiteraret in spāli inq̄sitione. ita dicit Ang. in. l. qōnis. §. eo. ⁊ vide Cepol. cōsi. lxvj. ꝑ totū ⁊ seq. ⁊ Barb. xlvij. col. xij. vol. j. ⁊ col. xxij. ⁊ colū. xxiij. ⁊ vide Panor. in. c. j. col. j. de depo. ⁊ in. c. cū cōdēnatione. de reg. in. ⁊ q̄ testes debeant examinari ꝑte citata. vide Alex. cōsi. clxxix. col. ij. ad fi. vol. ij. ⁊ Bal. in. l. j. invlt. col. cōia de lega. ⁊ Ange. in. l. milites. C. e. ⁊ vide que ponit bar. de vilib⁹. ⁊ in. l. j. in iij. col. C. de summa trini.

fuit tali nocte repertus in loco ibi vicino quando fuit factum furtum: istud indicium debet pbari per duos testes: nec sufficit pbare per vnū: vt no. in. l. fin. C. fa. herci. facit ad hoc. §. de testi. l. vbi numerus.

¶ Quero ✝ vtrū de indiciis debeat fieri copia parti. Rñ. q̄ sic. nā cuz super his debeat disputari: merito debet fieri copia parti. vt. l. vnius. §. cogniturū. eo. §. ⁊ quod dixi in. l. custodias. §. de publi. iudi. ¶ Queroz an indicia ✝ habita super generali inquisitione ꝓiudicent reo: vt possit torqueri quando fit inquisitio vel accusatio specialis: puto q̄ nō qz illi testes non fuerunt examinati ipso citato: ⁊ ipso existēte cōtradictore: ergo nō ꝓiudicat sibi.

¶ Quero an. Et an indicia habita super generali inquisitione ꝓiudicēt reo. adde Ang. in. d. l. si vacātia. in. vij. char. ⁊ faciunt no. in. l. maritus. §. eo. ⁊ qō dixi post Bar. in. l. ij. §. si publico. §. de adul. et istis adde Bar. in. l. j. §. qui questionē. §. e. Bal. in. l. iubem⁹. in. iij. col. C. de pba. ⁊ Jnn. in. c. ꝑ inquisitionē. de elec. Bal. tñ in. l. ob seruare. §. ꝓficisci. in vs. q. §. de offi. ꝓconsul. videt dicere cōtra Bar. hic. sed mihi plus placet opi. Bar. adde etiā bar. hic. ⁊ Sali. in. l. fin. ad fi. C. de questio. ⁊ an testes recepti super fama ad inquisitionem formandam ꝓsint ad cōdemnationē. vide Bal. in addi. Spec. in titu. de sen. in fi. ⁊ vide an testis faciat indicium. §. in. l. maritus. in apostil. ⁊ an ad examinationem testium debet pars adesse. vide Bar. in. l. j. §. qui questioni. §. eod. et Bal. in. d. l. iubemus. in. iij. col. C. de proba. ⁊ per Jmo. in. c. per inquisitionem. de elec. ꝓalle.

vt. C.

vt. C. de testi. l. fi qñ. nñ debebunt iterū examinari post lit. cōtest. ⁊ facit ad hoc qō dixi vobis in. l. si q̄s adulterium. in pri. §. de adulte. ⁊ hec sufficiāt.

a ¶ De penis[a]. Rubrica. b ¶ Quoties. secundo opponi. vide in. l. si quis in seruitute. §. de furtis. ⁊ vide de hoc cōtrario no. per Barto. in. l. omnes populi in. v. q. ꝑn. §. de iusti. et iure. in vers. iuxta p̄dicta q̄ro ⁊c. et istō quod dz q̄ i delictis ispicit tēpus delicti. vide not. in. l. j. §. an bona. j. de iure fis. ⁊ ponit bal. in. l. j. C. an seruus ex suo facto. et bar. i. d. l. oēs populi. vbi iuxta p̄dicta q̄ro q̄d in delictis. ⁊ i. l. si quis in seruitute. in princip. ff. de fur. ⁊ do. Benedi. de plumbino. in. l. statuliber a ceteris. in principio. et ibi dixi. §. de statuli. Barto. in. l. propter. C. de adul.

¶ Tempus delicti vel tempus sentētie quando inspiciatur i imponenda pena. ⁊ nu. 3.

2 Electus ꝓior licet adhuc non intrauerit si delinquit habetur vt ꝓior ad penam minuendam.

3 Qñ quis est effectus cleric⁹ post delictū ꝯmissum a q̄ iudice puniat an a seculari an ab ecclesiastico.

4 Becheti ⁊ fratres gaudētes qui mutāt habituz si delinquunt possunt puniri per secularē. debēt tñ exautorari ⁊ priuari insignijs illius ordinis.

b Quoties.[b] Hec est no. i. i impo 3 nēdis pnis tēp⁹ delicti nō tēpus sñe inspicit. h. d. pinde supra dixit in gñe: hic in specie.

1 ¶ Op. ✝ de. l. statuliber. §. ti. j. glo. dicit falsū in statuliber. o. tu dic qñ q̄ mutat condicio ⁊ tpe delicti nulla fuerat spes mutationis. tūc loq̄t hec. l. qñ q̄ tpe delicti fuerat spes mutatiōis stat⁹: ⁊ tūc debem⁹ inspicere statū mutatū sibi hoc ꝑdest reo. vt. d. l. statuliber. ⁊. j. eo. l. moris. §. fi. sec⁹ si reo obesset: vt arg. l. interpretatiōe.

2 j. eo. Et ideo ✝ puto qō si aliqs esset elect⁹ ꝓior: is nō intraret adhuc officiū nec intrasset adhuc ⁊ delinqueret: ⁊ sibi ꝑdesset officiū priuat⁹ ad minuendā penā haberet vt ꝓior: alis secus per. d. ll. facit ad hoc. l. statuliberi a ceteris. i principio. ⁊ qō ibi no. §. de statulibe. ¶ Sco oppo. ⁊ istud cōtrariū est multū difficile. ⁊ oppo. de. l. pe. §. si ex nox. cau. aga. dicit glo. hec. l. corrigit illā. qō nō placet: qz euitāda est legū correctio. vel aliter dicit gl. in. l. cōtraria. ibi loquit in publicis iudicijs: hic vero loquit in priuatis. ista sol. videt ꝫ text. l. cōtrarie. ibi dū dicit iniuriā. qō cōstat esse priuatū iudiciū. sed glo. intelligit crimē iniuriarū eo casu quo est crimen publicū. vt. l. quod senatus. §. de iniur. vt dixi vobis in casu. d. l. qō senatus. non est crimen publicum eo respectu quo dz publicuz iudicium. ⁊ vt. l. j. §. de publi. iudi. vt ibi dixi. Preterea ista sol. est falsa. nā ibi loquit de actiōe noxali: is ꝑ publico iudicio nō dat actio noxalis. vt. l. q̄s sit furgitiu⁹. §. noxas. §. de edil. edic. ⁊ l. hec stipulatio. §. de verb. signifi. preterea nō est verisimile qō in riscōsultus hic loquat i priuatis delictis: cū sim⁹ in materia publicoꝝ iudicioꝝ. quare Dy. soluit alio modo: ⁊ dixit qō ibi inspicitur mutatio persone quantū ad custodiam: vt in eadē causa fisti nō videat quantū ad custodiā: qz aliter custodit seruus: aliter liber. vt. l. ij. §. ō custo. reo. ista sol. Dy. est cōtra tex. l. cōtrarie. ibi esset dz de vindicta: non dicit de custodia. Guil. de cug. dat aliā solu. ⁊ dicit totū cōtrariū. ad glo. videlicet quod ibi loquitur de priuatis delictis: hic loquitur de publicis. ratio est qz delicta priuata non habent penam limitatā. sed imponitur extra ordinez. vt. l. fi. §. de priua. delic. ⁊. l. ij. de fur. ⁊. l. fi. de iniur. sed delicta publica habent penas limitatas: iō in eis ispicitur tps delicti. ita dicit Guil. Duic solu. videbat applaudere Jaco. but. ⁊ etiā do. Ray. ista solu. videt cōtra. l. iniuriaꝝ estimatio. §. de iniur. ⁊ cōtra tex. in aut. vt indi. fine quoquo suffra. §. pe. preter ea illud qō ipe dicit q̄ in criminib⁹ publicis est pena ordinata nō est verū semp. vt. l. lege. §. hodie. §. ad. l. iul. repe. l. in annonā. §. de extraordi. crimi. ideo ✝ ego putarē sic dicēdū. qō non distinguam⁹ crimē publicū a priuato: sed in oñi crimine dicamus aut imponit pena ordinaria ⁊ limitata a lege: ⁊ loquit hec. l. aut imponit pena arbitrio iudicis: ⁊ tūc iudex in arbitrando imponit penā fm tēpus sentētie. hic est casus i. l. penul. §. si ex noxa. cau. aga. ratio est in p̄optu. nam cū pena est certa. statim cū deliquit fuit astrictus ad illā penā: sed quādo imponitur pena arbitrio iudicis[c] nō p⁹ test dici astrictus ad illā penaz nisi cū iudex fnerit arbitratus. vt. C. de contrahen. empt. l. fin. ⁊ istam puto veram. Juxta ✝ predictaᵈ quero de illa. q.[e] cum aliquis post delictum est effectus cleric⁹ a quo debet puniri: vel a iudice seculari vel a iudi

c ¶ De penis. quādo ex vno delicto imponatur pena duplex. vide Bar. in. l. quid ergo. §. penaz uioz. de his qui no. infa. ⁊ vide post Barto. in. l. senatus. §. de accusa.

¶ Arbitrio iudicis. sed istud videtur contra. d. l. iniuriarum. iuncto eo quod no. Bart. in. l. fi. §. de iniur.

¶ Juxta p̄dicta. vide Jo. de Imol. in consi. cxxvij. de effecto domino post delictū. ⁊ in consil. cxliij. Andre. Barba.

¶ De illa. q. quādo post delictum q̄s est effectus cleric⁹ a q̄ dz puniri. vide Bar. i. l. adulter. §. j. §. de adul. ⁊ vide Bar. ⁊ doct. in. l. cū quedā puella. de iurisdi. om. iudi. ⁊ faciunt hic dicta an si aliqs est effectus furiosus post delictum cōmissum quō debeat puniri. vide Bal. in. l. furiosum. C. q̄ testa. face. pos. ⁊ de hac. q. etiā quid si nō efficitur clericus: sed alia pson̄a ecclesiastica. vide Fede. de senis. in cōsi. ciij. ⁊ qō legitur ⁊ not. in. c. perpendimus. de sen. excō. maxime ꝑ do. Lardi. ⁊ qd si intrauit religionem non tamen fuerat religiosus. vt quia erat infra annum professionis. dic quod incontinenti est exemptus a curia seculari nec etiā

punitur vt clericus. ⁊ status eius est in ambiguo an sit futurus clericus: vnde id quod sibi securum est inspicere debemus quo ad penaz. l. statuliber. §. de statulib. Fin Ange. hic. ⁊ quid de laico debito re quā per statutum ciuitatis quinquēnio prescri/ pserit nū/ quid con/ tra credi/ torē si post istud fact⁹ esset cleri/ cus conue

ce ecclesiastico. Istā. q. ponit Dyn. in. l. idem vlpianus. §. de excusat. tu to. Hui. de suza ponit i. l. prealleg. si ex noxa. cau. aga. Spe. ponit eam in titu. de reo. do. Jo. and. ponit cā

niatur in ecclesiastico foro ita quod non possit se tueri isto statuto. vide Joan. Andre. in. d. c. j. de exceptioni. libz. vj. in nouel. et ad predicta adde Bal. i. l. crimē. C. de ordi. cog. dicit tñ Bal. fin. in l. j. an ⁊u⁹ ex suo facto. ⁊ si qs voluerit igredi re a ligionē: postea cōmisit maleficiū: deide igressus ē religionē ⁊ certe idistincte tūc poterit puniri a iudice laico ꝑm opi. Dy. ⁊ ꝙ non possit assumere cle ricatū post delictū. est tex. ⁊ ibi Bal. ff. l. si quis de curio. C. de dec. ⁊ ibi no. Bal. quid si cleric⁹ post illud delictū amisit priuilegiū clericatus quis cō gnoscet. vide Bal. in. l. affinitatis. in fi. C. comm ma de succes. quid si iudex excōmunicauit Titium sub conditione: deinde pendente eā conditione Titi⁹ efficitur de foro alterius denum venit cōditio an b sit excommunicatus. vide Jo. an. in regula cuz sint ptiū. i mercu. Adde an delinquēs fact⁹ cleric⁹ de beat ꝑ laicū cōdēnari. Oldr. ꝑsi. iiij. inci. ꝙ laicus.

a ¶ Cōcludit Dy. vide bonū tex. i. arg. ff. l. auia. §. fi. ff. cō mune. ⁊ hono. ⁊ i. d. l. fp. §. diu⁹. j. cō iur imuni.

b ¶ Quod non possit. ⁊ ista faciunt in priuilegium superueniens trahatur ad litem pendētez. dic aut est ꝑcuratū ⁊ nō extēdit. vt i. l. cū quā puella. hic allega. in. c. dilectus. vt lit. pendē. secus si non fuisset procuratū. vt est tex. bonus in. l. j. §. ꝙaūt. in prin. et ibi no. §. si quis cautio. ⁊ facit. d. l. tutor. in prin cipio. et. l. idem vlpianus. in fine. de excu. tuto. hic allegat. et ibi not. bar. et per hoc patet ꝙ si dicat statutuz quod potestas sit iudex hoc idem videtur quod procedat summarie et de plano. pone quod est inchoata causa contra mulierem. ⁊ causa pen/ dente maritus est mortuus certe quia superuenit priuilegium et non fuit procuratum tunc extendi tur ad ipsam causa pendente. non obstante. d. l. cū quedam: quia ibi fuit procuratum recipiendo vi rum alterius domicilij. ⁊ vide extra vt lite pendēte. c. fin. dic vt ibi dixi post Petruz ⁊ Lx. ⁊ Imol. in. l. si rem meam. de verbo. obligatio. et per Bal/ dum in lege secunda. C. vt lite pendente. et lege adulter. §. si eo tempore. ſ. de adult. et in lege deo nobis. C. de epi. ⁊ cleric. not. quod dicitur hic de degradatione de qua in proposito nostro. vi/ de nota. in lege presbyteri. li. ij. et ibi Barto. C. c de epi. ⁊ cleric. in auc. causa que fit cum mo. per gloss. et Barto. in lege quod ait. §. ignominio se. ff. de infa. vide ibi.

c ¶ Milites gaudentes. Adde quod not. Bald. in capitulo primo de eo qui ar. belli. ꝺ depositū. in vsi bus feud. vbi dicit quod non mutauit statutum: ſz vere loquit ibi de militib⁹ gaudētib⁹ q̄busdā im/

multum late extra de obli. ad ratio. c. j. ⁊ quia ista questio est multum vulgata non insisto in allega. sed venio ad decisionem. Dy. videtur distinguere ⁊ predicti doc. videntur concordare: aut fecit se cle ricum in fraudem: et tunc ista allegatio quod est clericus sibi non prodest. vt. l. si maritus. §. legis. ſ. de adult. ibi sine detractiōe ꝛc. et. l. hos accusa re. circa prin. ibi si non retractandi ꝛc. ſ. de accu sa. aut est certum quod fecit hoc sine fraude ⁊ pro dest sibi ista exceptio. vt. l. hos accusare. §. hoc be neficio. ſ. de accusa. aut est dubium. et tunc siquis dem erat accusatus vel diffamatus de crimine: presumitur hoc facere in fraudem. vt. l. fin. in prin cip. j. de bonis eo. qui mor. sibi conscī. ꝓ hoc vi/ de. l. adulter. §. si eo tempore. ſ. de adulte. ⁊ quod ibi dixi. alias secus. vt ibi patet. Ista est determi/ natio Dy. ¶ Concludit Dyn. a ꝙ si in fraudem hoc a fecit non prodest sibi hec allegatio. sed qualiter poterit iudex secularis punire clericū. dicit Guil: et Jaco. but. quod degradari debet ab episcopo suo: vt. l. qui cum vno. §. reus. j. de re mili. et auc. clericus. C. de epis. ⁊ cle. ⁊ ista determinatio Dy. tota loquitur anteq̄ processus sit inchoatus con/ tra eū. sed si processus est ꝺ eū ichoat⁹ quid iuris: vel quid si esset lata sententia et post sententiaz efficitur clericus. videtur text. cum glo. ꝙ non pro/ fit⁹ ista allegatio. vt. l. si quis postea. ſ. de iudi. vbi glo. exponit de clerico. et. l. cum quedam puella. ſ. de iurisdi. om. iudi. quod est verum nisi ad illum clericatum peruenerit non suo motu: sed forte tra etus a superiore. vt. l. qui autem. in prin. ſ. si quis cau. ⁊ l. iurisperitos. ſ. de excu. tuto. ⁊ l. tutor pe titus. eod. titu. et. j. de excusa. mu. l. pretor. in prin cipio. et. d. l. idem vlpianus. de excusa. tuto. domi. Joan. Andr. in. d. c. j. extra de obli. ad ratio. dicit quod istud est verum quantum ad executionem fa ciendam in rebus: sed quod persona possit capi et detineri in carceribus vel decapitari hoc fieri nō potest: cum persona clerici omnino est exempta a manu iudicis secularis. Et que de clerico dicta sunt ipse idem dicit de monacho seu alio qui re gularem professionem fecerit: qui quantum ad mundum est mortuus. vt. l. deo nobis. C. de epi. et cle. sed vt ego dixi vobis. concedo quod iudex nō potest facere nisi prius degradetur. vt dictum est. et quia episcopi ipsam degradationem non face rent: ex isto inconuenienti sequitur aliud inconue niens: quod iudices seculares licet contra ius fa cient iustitiam de eis: et eos puniunt. Predicta ve ra nisi faceret professionem existens in carcerib⁹. d ita dicit ibi glo. Joan. And. ¶ Item † predicta pu to vera in illis qui efficiuntur clerici vel faciunt professionem ita quod efficiuntur religiosi: sed in illis qui mutant habitum ⁊ efficiuntur hechetis seu milites gaudentes e posito quod habeant priuile e gium quod sint exempti a curia secularis talis ha/ bit⁹ mutatio nō prodesset sibi: q̄ illa regula nō fe cit eum clericū: nec facit eum religiosum: ſz dat sibi quēdam modū viuēdi. nam retinēt proprium ⁊ retinent vxorē ⁊ filios. ⁊ in illis ꝑprie habent lo cum. Illque dicūt quod ꝓpter permutationē fori seu ꝓpter priuilegiū superueniens ad sui ꝑcura/

tionem

nem quis nō excusatur. vt. d. l. si quis postea. de iud. ⁊ ita fuit obseruatū de facto: tamē debet exau a torari. i. priuari illis insignijs a illius ordinis. vt. d. l. qui cum vno. §. reus. j. de re milita. ⁊ ista sufficiāt a salua semper sententia canonistarum.

1 ☞ Pena corporalis in vilibus ꝙ non sit maior quauis pecuniaria.

Generaliter. Aides hic qui nō potest soluere in pecunia pu nitur in corpus. Sed contra hoc oppo. Fin hoc pu nietur maiori pena: quia quelibet pena corporalis b est maior quauis b pena pecuniaria. vt. l. in seruo/ rum. in fi. j. eo. Huius timore dicebat Mar. fil. ꝙ hec. l. ⁊ similes que dicūt ꝙ pena pecuniaria cōuer titur in corporalem: sunt vere quando iste qui cō misit delictum scienter commisit: sciens se nō pos se soluere pecuniam: vt hic dicit tex. ibi egētes de 2 ludum: hec sua opi. est contra casum in. l. q̄ edes. §. de incen. rui. naufra. vbi cōtra eum qui nō deli quit dolo pena pecuniaria cōuertitur in corpora lem: ⁊ quod hic dicitur penā deludunt. dicit glos. deludere dicuntur eo ipso quod nō possunt solue re. Ad hoc † quod dicit qō quelibet corporalis a est grauior quauis pecuniaria: dico ꝙ in psonis vi libus hoc nō cōtingit. vt. l. be ope. in fi. ſ. de ope. liber. ¶ Item oppo. de. l. illicitas. §. fi. ſ. de offic. pfi. Sol. ibi loquit⁹ in multa: ꝺ in pena.

Regi capitalis. Habuisti in. l. ij. ſ. de publi/ cis iudi.

Constat. Quomodo procedat hoc ꝙ pre c ses potest damnare ad mortem ⁊ damnare in metallum qō plus est: ⁊ non potest deportare in insulam: quod est minus: tāgit glo. d in. l. illicitas. §. q̄ vniuersas. ſ. de offi. pref. Dy. po nit in. c. cui licz qō plus est. extra de reg. iur. in. vj. dicam in. l. relegatorum. j. de interdic. ⁊ relega.

1 ☞ Damnatus ad mortem ab eo qui dānare non poterat non efficitur seruus pene.

e **Eum.** e Mo. hunc tex. † ꝙ iste qui est damna f tus ad mortem ab eo qui dānare non potuit non efficitur seruus pene: et sic testamen/ tum eius valeret ⁊ quelibet eius vltima voluntas. habetis in. l. si quis filio exheredato. §. irritum. et §. seq. ſ. de iniusto rup. testa.

2 ☞ Mulier pregnans non torquetur: nec decapi tatur.

a Tortura: et executio sententie corporalis late in mulierē que peperit differtur infra illos. xl. dies purgationis.

3 Executio mulieris q̄ peperit differtur quousq̄ reperiatur nutrix q̄ nutriat ketū: que ꝺz solui de publico: si aliunde pecunia non potest haberi.

Pregnantis. d Mo. † quod non d debet fieri execu/ tio ad mortem de muliere pregnāte: nec debet torqueri: ⁊ sic partus prodest mu/ lieri. Contra. de. l. qui in vtero. ſ. de sta. ho. Solu. prodest alij per quandam consequentiam nō prin 2 cipaliter. ¶ Quero † vtrum debeat differri pena infra illos. xl. dies in quibus mulier iacet recens de partu. videtur quod sic. vt. l. ij. §. si nō propter. munitatibus. et vide in. l. semper. §. j. de iure im/ muni. idem Bal. in dicta. l. officiales. C. de epis. et cleri.

a ¶ Illis insignijs. Adde Salice. in. l. iij. in. iij. col. C. de infami. vbi no. loquitur.

b ¶ Est maior quis. Sed quid si partem pene pecu niarie fol/ uere pōt an ⁊ quan do luat pe nā in cor/ pus. vide Bal. in. l. cuz sit. C. de sepulchro vio. ⁊ de hac materia vide Bal. in. l. si. ſ. de in ius vocan. ⁊ in. l. quicunq̄. C. de ser. fug. in. ij. col. in versi. et propterea scias ꝛc. ⁊ in. vij. co. in versi. sed dubitatur. cum seq. et an sit opus po nere in libello: ꝙ si non potest soluere luat in cor/ pus. tenet Ly. ꝙ non in. l. j. in. xvij. q. C. de iniu/ riis. quem sequitur do. Fede. in. l. si. ſ. de in ius vo can. ⁊ istis adde Sali. in. l. iij. in. iij. col. C. de infa. ibi quelibet corporalis est grauior. idē tenet Sa/ li. in. l. et si seuerior. C. de infa. ⁊ Ange. in. l. si quis id quod. de iurisdic. omniū iudic. et facit oprime tex. in dicta. l. decuriones. de infa. quod no. bene.

¶ Eum. vide Bar. in. l. iudex. in princi. de re iudi ca. et vide in. l. si quis filio exheredato. in. §. irri/ tum. ſ. de iniusto rupto ⁊ irrito testa.

¶ Pregnantis. Et ratio huius. l. est quia magis nascitur reipublice quam pene. vt in. l. j. §. si ea. ff. de ven. in posses. mit. et ibi vide omnino Barto. limita tamen vt per Bal. in. l. excusatur. que est. l. ij. §. munerum. per illum tex. no. de excu. tuto. nō habere locum vbi esset effecta pregnans post ca/ pturam quod non puto verum: quia pur habet locum huius tex. ratio scilicet propter partum: ⁊ per no. per Barto. in dicta. l. ij. ⁊ ibi dixi in dicta l. ij. §. munerum. tertio quia si post partum differ/ tur executio dum stat in cōcubitu. ergo tanto ma gis ante. et ratio huius. l. est quia magis nascitur reipublice. quam pene. l. j. §. si ea. de ven. in posses. mit. vbi vide oīno Bart. vtrum mulier iacens in partu debeat puniri. idem tenet domi. Alexan. in dicta. l. ij. §. si non propter. et facit in materia. l. in ter stipulantem. §. fina. de verbo. obligatio. quan/ do tamen differtur pena vide per Ludo. Roma. in rubri. in fi. ff. de re iudica. et vide vnum no. in. l. j. ⁊ ibi no. Bar. de bonis dam. et ibi vide glo. ozdi. in. l. is qui reus. in glo. magna. de accusa. ⁊ ibi Barto. ⁊ domi. Abbas in. c. nisi specialis. de offi. delega. in penulti. ⁊ vlti. colum. ⁊ no. qō vbi equū videtur iudici propter veritatem alterius crimi/ nis inuagandam poterit semper differri pena fin Barto. in dicta. l. is qui reus. Item hoc intellige verum nisi iudici videretur quod effet calumnio/ sa illa dilatio: q̄ tunc non debet supersedere. ita no. voluit Barto. in. d. l. penul. ſ. de accusa.

a ¶Uelit nutrire. An differatur executio pene. vi/de in.l.imperator.ff.de sta.homi. vide de materia que dixi post Barto.j.eod.l.si quis forte. in prin/cip.ꝛ.j.per Bar.ꝛ de dilatione executionis sentē/tie criminalis posuit Bar.in.l.ij.§.fi.ff. de custo. reo.

b ¶Ad con/finia. De a pena non seruantis cōfinia. vi/de Bal.in.l.si possidentium.C.de infa.ꝛ.j. eodē.l.ꝛ sut dāna.per Bar.Et hic plene de pena relega/ti vel confinati quod de pena banniti quando re/peritur in locis vbi bannum habet.dic quod ho/die punitur pena deportationis. tex. est multum notabi.in.l.mathematicos.in fi.de episco.ꝛ cleri. an duplicet tempus vide in.l.ita stipulatus. in an. tepe.col.j.de verbo.obliga.

c ☞Andre.Pomate. ¶Mo.hunc tex.intellige au/tem ꝙ voluntas principis est iusta causa in his q̄ sunt iuris positiui.ꝛ in quibus ipse contrariū scri/bere potest ex sola voluntate. secus in his q̄bus ex/sola volūtate derogare nō p̄ōt vt in his que sunt iuris gentiū.in illis requirit vera cā. nō p̄sumpta. Ita declarat Abbas in.c.q̄ in ecclesiarū.de cōsti. ꝛ Ro.consi.cccl.incipiē.queritur primo an domi/ni Auinionen.ad fi.ꝛ facit tex.in.l.si testamentū. C.de test.vbi ad tollendum testamētum q̄ō est de iure gentiū nō sufficit p̄sumpta causa q̄ presumit in principis rescripto.ꝛ q̄ō in rescripto principis presumat causa.vide aliqua per Jaso.in reperi.l. quominus.de flumi.in.ij. char. et de plenitudine potestatis pape.vide aliqua per Feli.in rubr. de constitu.colum.j.ꝛ.ij.ꝛ in.c.j.col.vij.in.iiij.fallen. eo.ti.ꝛ in.c.que in ecclesiarū.col.v.in fi.versi. lumi/na.iij.ꝛ in.vij.col.in.xx.in ver.quinta conclusio.ꝛ aliqua etiā per eū in.c.cuz inter.R. priorem. col. iiij.ꝛ seq.de excep.ꝛ Roma.xxxviij.ꝛ Anna.lxxx. ꝛ ibi addidi.ꝛ Alexā.cōsi.ij.colū.x.volu.ij.ꝛ Bar/ba.in.c.fi.colū.xiij.de constitu. et ad hec omnino an si p̄sumatur causa in principe. Are.consi.clx/iij.col.iiij.ꝛ seq.ꝛ Jaf.in.l.si testamentū. C.de re/sta.ꝛ Alexā.consi.j.col.iij.in prin.volu.ij.vbi di/it ꝙ in principe p̄sumitur causa ꝛ quando dispen/sat contra ius diuinum.ꝛ consi.vj.col.iiij.vbi dicit ꝙ in principe legitimante p̄sumitur causa licet secus sit in alio inferiore. volumi.ij.ꝛ ibidem di/cit in consi.lxxxvij.colum.fi.eo.vol.vbi etiam po/nit quando princeps rescribit contra ius diuinū. ꝛ consi.lxxxiiij.colum.ij.volu.iij. vbi querit an si princeps fecerit aliquem incarcerari p̄sumitur quod iuste fecerit.

d ¶Andre.Pomate. ¶Idem puto de omnibus. vi/de Alexan.consi.ij.in.iiij.colum.in prin.volumi.j. ꝛ Roma.in simili.lix.in.iij.colū.v.dubio.ꝛ Alexā. c. xv.colū.iij.in ver.ꝛ satis est. vol.v. ꝛ ad hec etiam vide vnum verbum Feli.in.c.quoniam contra.co/lum.xiij.in ver.quartus casus.de proba.ꝛ Bar/ba.consi.xxiij.colū.vj.vol.ij.ꝛ.xxvj.col.vj. vol.ij. ꝛ.d. Prepo.in.c.ius ciuile.col.ij.ad fi.j.dist.ꝛ do. Alex.consi.cxxxvj.col.ij.in fi. vo.j.ꝛ.xxxvij.ad fi.vo. d

ci.ꝛ nutrix non reperit gratis: tūc debet solui nu/trici de publico.ne executio differatur. ar.l.j.C. qui pro premio lib.acci.ꝛ.l.lege.§. ad fille. sed si non reperitur nutrix aliqua propter defectum p/sone: tunc debet seruari mater ad nutriendum do nec nutrix reperiatur: quia est ratio eadem in cō/seruando eo iam nato que erat in conseruādo eo dum erat inventre.argu.l.sed si is.§.an autē.ff. de car.edicto.et ita tenet Oldra.ꝛ ita dicit fuisse ser uarum Padue.

☞Damnatus ad mortem si aufugit peccat.

Equalis est pena non accedenti ad cōfinia que est ei qui postq̄ non iuit non obediuit.

Cui incumbit onus probandi quando aliquis cō/tra aliquem dicit ipsum non seruasse confinia ꝛ il/le dicit ꝙ sic.

Licētia reuertendi exuli vel bānito cōcedit solus princeps vel ciuitas non recognoscens superiorē vel ciuitas que habet licentiā condendi statuta.

Item quilibet iudex ex causa iusta.

Quid sit dicere commeatum remeatumq̄.scilicet eundi ꝛ redeundi.

Licentia est data alicui eundi: an videatur data et reuertendi: remissiue.

¶Elegati. ¶Mo.tex.ibi.ꝛ ꝺ ita ꝛc.et ibi ꝛ nemo p̄t ꝛc. ¶Op/po.ꝛ videtur quod debeat duplicari tē/pus non in perpetuum damnari.vt.j.eo. l.aut damnum.§.quisquis.Sol. hec intelligit ꝑm illam.quia hoc est verum quādo duplicatio exce/deret decennū. ¶Ultimo no.hāc.l. ad q̄stionem: ꝓmo dicūt theologi †ꝙ si aliquis est dānatus ad mortē ꝛ ipse aufugit q̄ō peccat.hic videt rex.nam ille qui aufugit penā sibi impositam punit acrius. ergo apparet q̄ō peccat. ¶Alteri? no.†q̄ō equa/lis est pena non accedētis ad cōfinia: que est ei? q̄ postq̄ iuit non obediuit. ¶Circa hoc †q̄ro ego dico cōtra aliquē quod ipse nō stetit ad cōfinia: ipse dicit quod nunq̄ rupit cōfinia: sed obediuit: cui incūbit onus probādi.videtur ꝙ illi relegato. nam cū ab initio esset in ciuitate: p̄sumit ibi sem/per fuisse nisi probet se exiuisse. vt.l. siue possidē/tis.C.de proba. ¶In cōtrariū probat.qui dicit eū nō seruasse confinia seu rupisse cōfinia arguit cōtrā eū delictū: ut hic patet.ergo ei incūbit pba/tio.vt.l.ei qui.§. de proba. ꝛ.l.quoties.§.qui dō/lo.et.i.breuiter dico hic sicut dicim? de minori eta/te.aut eū quis dicit se obseruasse vel non rupisse confinia: ad fundandā suam intentionē.ꝛ ipse de/bet pbare. aut aliquis dicit ipsum rupisse seu nō obseruasse confinia ad fundandā suam intentionē vel exceptionē.alle debet probare.vt.l.si minorē. C.de in integ.resti.mi.q̄ō no.in.l.si vero.§. q̄ pro rei qualitate.ff.qui satisda.cog.ꝛ.d.l.ei q̄.ff.de p̄/ba. ¶Itē dicitur hic in fi.†ꝙ nemo p̄ōt ꝛc. Mot. hunc tex.ff.q̄ō relegato seu misso in exiliū nō p̄ōt dare iudex licentiā veniendi vel q̄ō reuertat: sed solus princeps p̄ōt: et non alius.ꝛ quod hic dicit ex aliqua cā: intelligatis q̄ causa iusta est volūtas principis. Et idē intelligo in istis ciuitatibus Ita/lie. q̄ ipse sunt principes sibiipsis q̄ possunt exuli dare licētiā reuertēdi. Idē puto de omnibus ciuitatibus

g uitatibus que habēt licentiam condendi statuta in istis negotijs magnis.nā ipse possunt facere le/ges vt exules reuertātur.tūc habebūt licentiā re/uertenti autoritate legis ꝛ autoritate principis q̄ sibi concessit quod possint facere.l.ꝛ statuta.arg. ff.q̄ō vi aut clā.l. p̄hibere.§. plane. ¶Item dico quod quilibet iudex potest dare licentiā reuerten/di exuli ex causa iusta.vtputa si est accusat? de ma/leficio.ꝑpter quod p̄sentia accusati requirit.vt plene habuistis in.l.is qui reus.ff. de pubti. iudi.

5 ¶Ultimo not.† ex hac.l. quod hic d̄icit nemo p̄ōt cōmeatum remeatumve.quero quid est hoc dicitū. glo.exponit commeatum scilicet eundi spatiatuz b per mundum: remeatum scilicet redeundi ad do/mū.vel possumus exponere aliter vt dicamus cō/meatum remeatumve dare. hoc est habere licētiā eundi.ꝛ redeūdi.ꝛ ꝑm hoc faceret ad questionem. an ille cui est concessa licentia eundi: videat habe/re licentiam redeundi: quod tetigi vobis in.l.j. in princi.ff.ad.l.iul.maie.dicam.ff. de sepul. viola.l. ytimur.ꝛ ita te remisi: ibi dicam.

a

1 ☞Absens siue sit absens ante litem contestataz siue post quando damnari possit in criminibus ca/pitalibus.

2 Absens ante litem contestatam: siue post quando damnari possit ꝑm in criminibus in quibus est pena a relegatione infra.

3 Contumacia sola: q̄ñ sit plena probatio delicti.

4 Stantibus duobus statutis quorum vno cauea/tur quod contumax habeatur pro confesso alio quod testis examinatus contra magnatem nō pos/sit redargui de falso: et testis examinatus contra magnatem fuerit contumax an possit de falso cō/demnari.

5 Judex absentem etiam qui habetur pro confesso condemnare non potest quando ipsi liquet id de quo imputatur non esse maleficium.

¶Absentem. ¶Dec est bona lex.pri/mo ponit vnum dic/tum. secundo ponit aliud dictum quod videtur primo dicto contrarium. tertio contrarietatem soluit.secunda ibi: sed nec de su/spicionibus. tertia ibi: potest quis. ¶Nota text. sanctius enim est ꝛc. nota absentem in criminibus non damnandum.contra.C. de iudi.l. properan/dum.§.j. solu.ibi in ciuilibus in quibus absens dā/natur post lit.contesta. hic in criminibus grauio/ribus in quibus etiam absens post lit.contest. nō damnatur ꝑm veram opinio.quod tamen infra re/citabo per questiones. ¶Secundo opp.de.l.ser/uum quoq̄.§.publice.ff. de procura. solu. illa in/telligitur ꝑm istam. Item contra.C. eo.l. ne diu. b solu.ibi speciale.alia specialia dixi in.l.j. in prin. ff. de requiren.re. ¶Item opponitur.C.de adul. l.quamuis indubitati ꝑm veraz opinio.Solue fic. ibi accusatus erat presens. ꝛ contra eum crimen erat probatū: sed accusator erat absens. vnde ibi non profertur sententia in absentem. sed pro ab/sente: iam liquidato negotio. ¶Item opponitur ff. titu.j.l.fina. solue vt ibi. ¶Alterius opponitur C.de requiren.re.l.j. respondeo libellus bene po/test dari contra absentem; non quod procedat cō/

iij. vbi dicit ꝙ in principe non seruante cōtractum suū presumit causa.vide etiā Alex.consi.j.col.vij. in fi.ꝛ seq.volu. v. vbi dicit ꝙ in imperatore ꝛ te/nentibus locum eius presumitur causa. ꝛ con/filio.xvj. colū.viij.in fi. volu. v.ꝛ Roma.consil. cccxxxvj. col.penul. vbi dicit ꝙ in prin/cipe statuē te aliquid generali/ter vel ipe cialiter ex motu pro prio p̄su/mitur causa adeo ꝙ nō potest pbari cōtrariū: sec? vero si statuerit ad postulationē pris.ꝛ vide Barb. in.c.ꝙ trāslationē.col.xxv.ꝛ seq.de offi.dele.ꝛ So/ci.omino.cclxvj.colū.pe.vbi declarat.

a ¶Omnibus ciuitatibus. Ciuitates nō recogno/scentes superiores sunt loco principis.ꝛ pñs dare licentiā bānito redeūdi in patriā.idē Bar.in.l.is q̄re?.§.de pub.iud.ꝛ istud singlr limita nisi bānu?/ alios bānitos multos in forma ciuitatis de.q̄ bāni/tus ē poneret: q̄ tūc ēt ali? iudex p̄ōt dare licētiā. tex.est no.in.l.nō oēs.§. fin.j.de re mili.vbi Bar. ꝛ no.Bar.in.l.ambitiosa.in.iij.col.j. de decre.ab/oꝛd.fa.idē no.Bar.in.l.j.§.de qua re.ff. de postu/lā.ꝛ facit ad no.per Bar.in.l.v.vel.iiij.in fi. cū fi. de ver.ob.ꝙ hoc q̄ō no.Bal.in.l.ij.C.de cōsti.pe/cu.ꝛ.l.pe.C.de.dona.inter vi.ꝛ vxo. Bar.in.l.j.§. pen.de postu.ꝛ in.l.continuus.§.cū quis.de verb. obli.ꝛ adde ꝙ si aliquis est bannitus ob contuma/ciam ipso purgante cōtumaciam debet rebanniri. tex.est no.in.c.ex literis.de consti.cum fi.ꝛ in fini/li illum tex.alleg.no.Bar.in.l.si quis adulterij.§. j.ff.de adulte.per Archi.vj.dist.lapsis.no. Bal.ꝛ Ro.in.l.puto.§. si quis.ff.de postulā.ꝛ facit tex.in l.j.§.si frater.de col.bono.vide p̄o huius declara/tione quod no.Bar.in.l.cētesimis.in vltimis.ver/bis.ff.de ver.obli. que autem cōtumacia requirat ad quem banniendum: vide Bar.in.l.j.§.fin. ff. si quis ius dicen.non obtem.. vide glo.valde not.in cle.pastoralis.de re iudi.de eo qui relaxatus iura/uit redire.ꝙ nō est periurus si non redit.d. Petr. de flozē.ponit in sua disputa.incip.inquisitus ꝛc.ꝛ no.quod per hanc.l.dixit Bal.in.l.j.C.de mundi. ꝙ banniti non dicuntur affidari in mundinis etiam si iniuste sunt banniti.adde predictis quod dixi in d.l.j.§.fi.ff. si quis ius dicen.non obtempe.

¶Dic habetis. Nunc tex.in.l.absentem: in prin. alleg.Bal.in.l.si tutoz.C.de peric.tuto. quod di/citur liquidissima probatio presumptio.l.vt est glo.etiam in.d.l.si tutoz.de quo ibi vide Bald.et que ibi scripsi.nā ꝓbatur hoc q̄ in criminalibus sola suspicio non sufficit vt hic dicitur.ꝛ.l.fin.C. de probat.ꝛ tamen sufficit presumptio iuris: l.ifi/quis adulterij.C.de adulte.ꝛ eodem modo dicit esse de probatione apparente ex conjecturis per l.imperator.ff.de leg.j.ꝛ.l.si quis locuples.de ma/nu.testa.ad secundum hic habetis not.quod quis

non debet damnari ex presumptionibus vel indi-
ciis.vt habetur per Barto.in.l. admonendi.in.ij.
colum.de iureiuran. Sed videtur contra tex. in.l.
lege aquil. si deletum ibi ad suspicionem. ad leg.
aquil. sed ibi non damnatur sed solum fit quo ad examina-
tionem ad a perpetuã rei memo-
riam. ⁊ de materia in c. afferte. de p̃sum. ⁊ in.c. cuz contingat de here.vi de Bart. in.l. quod nerua. in vj.q.ṡ.de posi.

a ¶Et pre-
sumptio-
nibus. vi-
de in.c.ex-
communi-
camus. cũ
glo.inver.
condemne
tur. ō ser.
ideo dicit b
Mico. de
mata. bal.
⁊ Salice.
in.l. fin.in
princi. C.
de proba. c
qō ex in-
diciis indubitatis damnari quis potest. ad qō fa-
cit quod not. Bal. ⁊ Imol. in.d.l.ij. de here. insti.
⁊ Bar.in.l.j.ṡ. de fur.in princi.per Inno.in.c.qz
verisimile.de presump.⁊ adde quod no.Bal.in.l.
fine possidetis.maxime in fi.de proba. ⁊ vide om-
nino Bar.in.d.l.intra accusatorẽ.ṡ.de publi. iu-
di.alleg.in.l.fi.per Bal.in.l.fi. C.de pba. in vlti.
col. vbi ſm eum quando iudex condemnat ex non
plena probatione sed nõ põt cõdemnare punitur
corporaliter ſm eum qui alle. Inno.in.c.quia ve-
risimile de presump.⁊ quod no.Bar.in.d.l. quod
nerua.depo.in.vj.col.⁊ etiã Bal.in.l. nõ ob.hoc
ad fi. C.vnde legi.⁊ Bal.in.l.fine possidetis. ma-
xime ad fi.l. C.de proba.⁊ in.l.fi.eo.ti.in vlti.col.

b ¶Est differentia. Item adde aliã differentiã in-
ter iudicia ciuilia ⁊ criminalia positam per Bar.
multum singu.in.l.quid ergo.ṡ. sed si seuerior.ṡ.
de infa.vbi in criminalibus non requiritur lit.con
testa.conclusio libelli ⁊ similia.⁊ Bal.in.l. cũ mu-
lier.in.iiij.et in.x.col.in repe.ṡ.solu.ma.aliam po
nit Bald. in.l.j.in.j.colum.C.de lit. contest. vi-
delicet ꝙ in ciuilibus absente parte lis non con-
testatur. secus in criminalibus: ⁊ quod redigatur
ad similitudinem ciuilium. vide Bald.in.l.j.in.v.
colum. C.ex deli. defun. ad materiam vide dmnõ
Barto. in.d.l. inter accusatorem.ṡ. de publi.
iudi. ⁊ in quibus conueniunt processus ciuiles et
criminales.glo.no.iusti.de publi.iudi.in prin.

¶Hoc fit verum. An absens possit damnari.⁊ vi-
de vnũ ca
sum quan-
do absens
possit dã-
nari in.l.
iij. et ibi
Bar.ṡ.de
fica. idem
tenet Bal
dus in.l.
absentem.
ff.de pe.in
verſi. viij.
quero di-
citur hic
ꝙ in crim
nalibus in
quibus est
pena ab
sens pos
fit dãnari
ante lit.cõ
testa, vel
post. vide
do. Anto.
de but.ma
gistraliter
loquentes
l.c.tue fra
ternitatis;
vt lit. non
cõtest. vbi
idez tenet,
⁊ vide Bar.in extraua.ad repri.in ver.cõtestatur.
Utrum autẽ contra absentem contumacẽ possit in
quiri. vide Ang.in.l.si vacantia. C.de bo.va.⁊ vi
de in.l.si is qui reus.de publi.iudi.⁊ adde Jo. an.
in spe.de accu.in.ij.pte.in.ṡ.sequit.in ver.ſz pone
fuit accusatus ⁊ condẽnatus capitaliter ⁊ fuit pro
cõfesso habit⁹ p cõtumaciã ſm formã statuti: si ca
pit põt innocẽtiã suã purgare. qz nõ potuit vltra
relegationẽ dãnari.⁊ accusatus ꝓbare põt oppo
sitũ. nec ō instãtia perempta per lapsum longi tẽ
poris.facit qō dixi in.l.ij.ṡ. qō obseruari. C.de iu
ra.calũ.⁊ qualr ɔ absentẽ in criminali debet pba
ri est bona gl. de dolo ⁊ cõtu.in.c.veritatis.in gl.
et hũc casum in quo quis absens dãnatur. vide in
ea.l.eo.tit.⁊ ibi vide Bar. ⁊ in ꝓposito vide dino
Bal.in.l.pen.ṡ.de questio.⁊ Sali.in.l.si absentes.
C.de accuſ.hic alleg.⁊ vide Bar. in.l.intra.ṡ.de
publi.iudi.⁊ in.l.ij.in fi.de requiren.reis.⁊ in cri
minalibus an ꝓcedi possit ad diffinitiuam. lit.nõ
cõtest. vide glo.in.c.j.vt lit.nõ contest.in.vj.ad dif
finitiuã sententiã vide que habenẽ in.l.questionis
⁊ que ibi dixi.ṡ.ti.j. Et ad hoc no. quod absens ꝙ
solam contumaciam damnari posset vt per.d.Jo
an.an.l.inter absentem.de publi.iudi.

a ¶Habeatur pro confesso. Adde que no. Bart.in
l.sepul.ad fi.de sepulchro vio.in.q. verũ cõtumax
habeatur pro confesso. adde tamen ꝙ in casu ha-
betur pro confesso. vt in.l.ij. ⁊ ibi gloſſ.j. de iure
fis.imo dicit Bar.⁊ Dy.in.l.dnus.de custo. reo.
quod imo
nec bãnit⁹
habetur p
confesso.⁊
no.Bald.
in.iiij.col.
in.l.j. C.
quõ ⁊ qñ
iudex.⁊ vi
de Imol.
in.d.l. in-
ter accusa
torẽ.ṡ. de
publi. iu-
di.⁊ ad sta
tutum qō
contumax
habeatur
pro cõfes-
so. adde
quod va-
let statu-
tum licet
rigorosuz
ꝙ contu-
max puni-
ri possit ad mortẽ. est gl.in auc. de leno.ṡ.si autez.
ſm Spe.de fideiuſ.ṡ.j.ver.sed pone.⁊ ibi Jo.an.
⁊ per Inno. de dolo ⁊ cõtu.in.c. veritatis.⁊ vide
Bal.in.x.col.qui succeſ.tene in.c.ſ.ad fi. ⁊ dixi in
l.ij. C.quo.appel.⁊ vide de ista ficta cõfessiõe que
no.Bal.in.l.erro. C.de iur. ⁊ fac.igno. ad fi.⁊ in
l.ita demũ. C.de procu.⁊ in.l.ij. ṡ.fi.de iura.calũ.
⁊ que no.Bar.in.l.eius qui.ṡ. de iure fis.⁊ Bal.in
l.j.C.vbi de cri.agi opoz.tan stante dicto statuto
fit opus ꝙ pars accuſet contumaciam absentis.
Bal.qō non in.l.si tutor. C.de interdi.ma. Bart.
in.l.inter.de publi.iudi.⁊ dicit Bal.in.l.ij.ṡ. pen.
de iura.calũ. qō qñ iudici apparet maleficium nõ
fuisse cõmissum non potest cõtra absentem qui ha
beꝫ p confesso procedere. idẽ si libellus nõ cõclu
deret vel esset ineptus.in hoc idẽ etiã tenet Bal.
in.l.certi ꝑdictio.in prin.ff.si cer.pet.⁊ expressius
Bal.in addi.Specu.in ti.de accuſa.ṡ.j.in ver.no.
ꝙ accusatio. et in ver. nor.ꝙ vbi libellus.⁊ Bald.
in.l.erro. C.de iur.⁊ fac. igno. ⁊ ibi etiã tenet ꝙ
non valet sentẽtia contra istã fictam cõfessionẽ ex
qua tamen resultat notorium: ⁊ sic inducit in que
stio. an valeat sentẽtia cõtra notoriũ iuris ⁊ facti.
de quo per Jo.an.in.c.romana. de sen.excom. in
vj. ac etiã ibi per Inno.⁊ Bal. tenet qō sic in.l.j.
in.iij.col. C.ne fi.ꝓ pa.⁊ quedam de ista q. ficta
vide per doc. ⁊ maxime Pe.de anch.in.c.ij.de cõ
fes.⁊ no.in.c.fi. eo.ti.in nouella post Inn.ibi. vbi
querit numquid si ante sententiam super ficta cõ
fessione ferenda expiret instantia iudicij an possit
ɔncipaliter agi vt feratur super dicta cõtestatio-
ne sententie.quod isto casu valeat sententia super
materia confessionis.tenet Bal.in.l. properandũ
in ꝑn. C.de iudi. cõtrarũ videtur tenere Bal. in
l.generaliter.ṡ.de infami.⁊ Bar.ibi.⁊ de ista ficta
confessione.vide gl. in.c.nullus.de presump. Itẽ
no.ꝙ istud
statutũ in-
telligitur
ꝙ habeaꝫ
pro confes
so, quo ad
aliquã ql-
tatem gra
uantem ra
tione per-
sone. vel
aliter ſm
Pe.de an-
cha.in cõ-
si. cccxcij.
inci.i.chri
sti noĩe ꝓ
bata certi
iuris sciẽ-
tia in fine.
Bal.con
tra in.l.ij.
ṡ. pen. C.
de iura.ca
lũ. vers. an
principali
ter potest agi vt feratur dicta sententia. de hac fi
cta confessione vide glo.in.c.nullus.de presump.
et an ista confessio ficta infamet. vide Bal.not.in
l.si tutor. C.de interdi.ma. per illum text. et istis
adde quod no. Bal.in.l.si quis non dicaz rapere.
C.de epiſ.⁊ cleri.⁊ in.l.transigere.in.iiij. col. C.
de transac.⁊ not.in.l.ſ. C.de postulã.⁊ vide Bar.
in.l.non videtur.de iudi.istis adde Barto.no.in
l.ij.de requiren.reis.vbi dicit ꝙ bannito compa-
rente infra terminum banni bannum extinguitur.
⁊ istis adde Barto.in.l.fi ideo.ṡ.de euic.et adde
quod gl.iij.distin.que dicit neminem ex contuma
cia damnari debere.⁊ adde quod alleg.Bal.in.l.
data opera.⁊ in dicta.l.qui crimen. in.v.colum.
C.qui accuſa.et dum supra dixi quod talis con-
fessio super libello ineptο non prꝛeudicat tenet
Bald.in.l.certi condictio.in princip. ff.cer.pet.
et expresse Bald.in additio. Specu.in titu.de ac-
cusatio.ṡ.j.verſicu.not.quod accusator.⁊ in ver-
ſicu.not.quod vbi libellus dicit quod talis cõfes-
ſio ficta per contumaciam procedens non ꝑdest.
idem Bald.in.l.erro.ad fi. C.de iur.⁊ fac.igno.
et de hac confessione vide quod singulariter not.
Bar.in.l.eius qui delatorem.in fi.prin.de iure fis.
⁊ no.ꝙ statutũ quo cauetur qō cõtumax habeaꝫ p
cõfesso intelligitꝫ si ter fuit citat⁹ nec sufficit vna
p oib⁹ ſm Bal.in.l.pe.ad fi.de cõsti.pecu. vbi etiã
dicit ꝙ requiritꝫ ꝙ fiat mẽtio i sẽtẽtia de cõtuma
cia.⁊ sic ꝺm Bal.in auc. ɔ negantẽ.in vlt.col. C.de
nõ nu.pecu. postq̃ qs habeꝫ p cõfesso nõ audit vo
lens aliter rndere vel se emẽdare.vel corrigere.

a ¶Quãdoq̃ cõstat.adde Bal.in.l.non dubium. C. de legibus.⁊ istud etiã sequit Ang.in.l.i.de excep. in ilio articulo an exceptio notoria debeat ꝓponi. ad hoc alleg.l.si plures.de accusa.qõ tñ intellige ſm eũ ibi.vt masculus ⁊ femina simul ab eodẽ de adulterio accusant. quo casu si lapsum est temp⁹ accusandi ꝛ non ꝓcedit iudicium allegat ꝓcatu.l.si maritus.la.ij.§.fina. de adul. vide tex.not.in l. si vnius. §. si ante. de iureiu. quẽ in ꝓpositio nostro Bal. allegat in l. genero. de bis qui no.infa. videlicet qñ constat iudici de maleficio. ad de eundez Bar.in.l. erroꝛ. de iur.⁊ fac. igno. C.⁊ Bar. in.l. j.§.accusationem.ad turpil.§.⁊ vide qõ no.Bal.in.l.querelã. ad fi. C. de fal.⁊ cum Bar.hic transit Pe.de ancb.in.c.canonum statuta.de consti.in ver.circa ista cõtraria. ⁊ cõsulit Bar.in cõsi.incip.dominus Ly. de castro sancti Petri. vbi etiam tenet ꝙ valet statutũ quod testis nõ redarguatur conuictus de falso.⁊ sequit Ancha.in.d.c.canonum statuta. versi. vltꝛius quero vtrum valeat statutum.⁊ vide do.Ant. to.in.c.veritatis.de dolo⁊ contu.⁊ ad Barto.hic adde Bal. in.l.ij.col.v. ff.si quis in ius vo.⁊ in.l.si eum.in princi.maxime in lectu. antiqua.§. si quis cautio. vbi limitat nisi ex forma libelli appareat de impossibilitate accusandi.l.ij. C. vt nemo priua.⁊ eius quod nota.in.l.j.de offi.assef.⁊ sequitur Petr.de ancha.in dicta.l.si eum.in versi. preterea ꝓesumptio iuris ⁊ de iure.⁊ cum decisione Bar. hic transit Pet.de ancha.in dicto.c. canonum statuta.in fi.

b ¶Si quis.§. si quos.circa dilationes executionis sententie criminalis. vide quod not. Bartol. ad verbũ.§. de offi.presidis.l. senatus. vbi dicit gl. quod si officialis committit delictũ preses nõ potest cognoscere.† so. quãdoq̃ officialis delinquit in officio.⁊ tunc rector põt eũ punire. casus est b. ⁊ in.l.ij. C. de spon. facit in auc. de mãda. princi. §. festinabis.⁊ de questore.§. maxime. Si vero delinqueret extra officium in alium: tunc nõ posset iudex de eo cognoscere: vt not.in.d.l.senatus. quia esset suspectus iudex. sed si crimẽ esset notoriũ ita quod rector non haberet nisi punire: tunc posset. ⁊ ita põt intelligi hec lex. que nõ loquitur nisi de puniendo. non enim dicit de procedendo aliquid. facit ad hoc quod no. Specu. in titu. de compe. iudi. adi. §. sequitur. versi. item nota. ¶Quero quid c si aliquis delinqueret cõtra officialem:⁊ etiam, famulum: vtrũ potestas[a] possit procedere. hãc questionem disputauit Jac. de are. quã ponit Ly. de verbo ad verbũ. C. ne quis in sua causa. ius si. di. l.j.⁊ ponit determinationem suam in his verbis. Breuiter si quidem crimen est notorium ipse potest punire: quia cessat tũc ratio suspicionis. sicut enim ab executore non appellatur: eadem ratione executor nõ postulatur vt suspectus. vt.l.fina. C. de sen. ita hic cũ solam executionez habeat facere de notorio crimine. argu. ad hoc.l. ea quidẽ. C. de accusa.⁊ canonistę habẽt plene materiã de notorio crimine. quod dic vt in Specu. de noto. crimi. si vero crimen nõ est notorium: tunc siquidẽ delictum committitur circa officium principaliter. nõ a circa personam suam: tunc põt procedere ⁊ punire. vt hic.⁊ alijs. §. alleg. ll. si vero delinquitur circa personam. tunc non põt procedere. vt.l. senatus. §. de offic. presi.⁊ l. lex corne. §. de iniur. Jsta fuit determinatio Jnn. extra de penis. c. fi. de sen. excõmu. c. ex parte.⁊ ibi plenius.

[a] ¶Ardamnum. ¶Hostes. Ibi q̃uis plerisq̃: quando aliquis mozitur i tozmentis: an iudex puniatur. dic vt dixi in.l. questionis. §. ti. j.⁊ l. gracchus. C. de adul. per Ly.

1 ☞Rumpens confinia debet stare duplicato tẽpore.⁊ duplicatur illud quod superest. b

2 Tempus quo quis stetit in carcere non computatur in tempore exilij.

[a] ¶Quisquis. ¶Mo. tex. ibi sed duplicare. ⁊ ibi scz ne illud ꝛc. Mo. † q ille qui rũpit cõfinia debet stare duplicato tẽpore⁊ duplicat illud qõ superest. qõ facit ad id qõ dicitur insti. de excep. §. temporales. vbi dicit qõ ille qui petitante tempus duplicantur inducie: et intellige ꝙ duplicantur inducie que supererãt p hunc tex. ¶Secundo no. † ꝙ tẽpus quo quis stetit in carcere non duplicatur: ex quo potes nota re ꝙ tẽpus quo quis stat in carcere nõ cõputatur in tempore exilij. sed illud tempus cõputatur a tẽpore quo accessit. vt. l. relegati. §. eo.

Solent. ¶Mot. tex. ibi carcere enim ꝛc. scz. c cano. seruant contrarium.

1 ☞Seruus potest effici plus seruus: ⁊ excommunicatus plus excommunicatus: ⁊ infamis plus infamatus.

fesso: an possit condẽnari: videt ꝙ sic. primo quia valet processus. nam licet agens careat accusatione. tamen processus de se valet. quod ptz qz ex eo põt sequi ꝓdẽnatio lz ideli te. vt. C. de ꝓdi. indeb. l. j. §. man. l. si fideiusso. §. in omnibus. ⁊ est tex. §. fami. her. l. cũ putarẽ. ⁊ extra de re iudi. c. abbate sane. versi. quoniã ⁊ si petitum ꝛc. libr. vj. Preterea lz sit presumptio iuris ⁊ de iure ꝙ talis testis nõ dixerit falsum: contra dictum magnatẽ ex forma dicti statuti: tñ cõtra hanc presumptionem haberi põt probatio in cõtrarium per confessionem: vt in auc. de equali. do. §. aliud. ⁊ ibi no.⁊ per Azo. in sum. C. de dona. ante nup. ⁊ per Ly. in auc. sed iam. eo. titu. quia iste patiẽdo se poni in banno videt cõfiteri. ergo ꝛc. Preterea quando accusatio est extincta potest pati quis se cõueniri ⁊ se condẽnari de facto. vt §. ad exhi. l. si quis. alias incipit iulianus. §. quantũ aũt. de rei ven. l. si post acceptum. ⁊ qõ dixi vobis in l. si titius. §. de verb. obli. ergo hic patiendo se poni in banno poterit condemnari. ¶In contrarium facit. nam iudex debet querere defenfiones rei vt. l. j. §. ti. j. in fi. ⁊ l. si nõ defendatur. j. eo. ergo ⁊ hic debuit querere defenfiones isti. ¶Preterea videt tex. in dicta auc. qui semel ibi perquisita veritate ꝛc. vbi vi detur ꝙ semper quando proceditur ad diffinitiuam sentẽtiam contra absentem iudex debet querere defensionẽ absentis. facit ad hoc qõ no. Jnn. in. c. veniẽs. extra de accusa. Quid dicemus? aduerte quia ista questio est multũ notabilis. ⁊ dic sic. quandoq̃ liquet iudici quem non commisisse delictũ vel eum non esse culpabilem: ⁊ tunc iudex absentem non poterit condemnare. quid enim si viderit viuũ hominem quem absens occidisse dicitur. certe nõ condẽnabit eum etiam ex vera confessione: nõ solũ ex ficta. vt. l. inde neratius. in fi. ⁊ l. seq. §. ad l. aquil. ⁊ hoc est quod dicitur iudicem debere querere defensionẽ rei. vt. §. ti. j. l. j. in fi. Q̃ñ cõstat[a] iudici de maleficio per hanc fictam confessionem: sed cõstat iudici ꝓ reo ꝙ poterat se tueri propter presumptionẽ iuris ⁊ de iure vt in questione ꝓposita: tunc puto ꝙ iudex possit eũ condẽnare propter fictam confessionẽ: qz ista ficta confessio tollit presumptionem iuris ⁊ de iure que induceb atur per statutũ: vt. ll. §. allega. debet ergo reus cõparere ⁊ maleficium negare. ⁊ tũc contra ipsum nõ admittetur probatio. quandoq̃ constat iudici maleficiũ esse cõmissum. sed cõstat ꝙ reus poterat se tueri aliq̃ exceptione: vtputa exceptione tẽporis seu prescriptionis. isto casu dico idem scz ꝙ iudex poterit contra eũ procedere ad condẽnationem ex hac ficta confessione. nã exceptio prescriptionis nõ facit maleficium non esse commissum: ⁊ nõ esse punibile: qõ apparet: quia punitur ista exceptione omissa. vt. l. si maritus. §. prescriptiones. §. de adulte. Jtem põt pati se conueniri de facto: vt dictum est: scz patiendo se poni in banno hoc patitur. ergo ꝛc. ¶Concludo ergo † ex omnibus istis quod contra absentem qui habetur pro confesso non potest procedi ad condemnationem quando iudici liqueret aliquid per quod apparet illud nõ esse maleficium. secus si ei appareat aliquid per quod poterat ille se tueri: maleficium tamen remanet commissum: vt ex predictis apparet.

In accusatorem. Dic de hoc vt dixi. §. ad turpil. l. j. §. si quis autem.

Refert. De hoc. §. dic vt dicam in. l. respiciendum. §. delinquunt. j. eo.

Si quis. Mot. hoc principium. Cõtra hoc oppo. ꝙ pena debeat differri: vt. l. is qui reus. in fi. §. de publi. iudi. cum sua glo. solu. ibi differt ꝓpter accusatorẽ aũ sententiã inchoatã: nõ autẽ differt ꝓpter id qõ allegabat post sniam. ¶Item oppo. C. de bo. dã. l. j. solu. pena differt ad postulationẽ alteri?: scz dñi: vt sibi reddat rationẽ: non ad postulationẽ dãnati. ¶Item ad idẽ oppo. §. ti. l. l. j. in fi. Rñ. pena differt motu iudicis vt ibi: non ad postulationẽ ipsi? dãnati: vel aliter. ibi allegabat aliquid ꝓpter qõ ostẽdebat delictum nõ esse cõmissum: hic allegabat quedam extrinseca.

☞An potestas possit cognoscere de delicto cõmisso in eius famulum vel officialem.

Si quos. [b] Nota bonuz casum. cõtra istũ textum habetis gloss. de verbo ad verbũ

in. l. ij. §. fi. §. de custo. reo.⁊ glo. magistra in. c. cuz apud thessalonicã. xj. q. iij.⁊ omnino Sali.⁊ Pau. de cast. in. l. propter insidias. C. qui accu.⁊ omnino Bal.⁊ Pau. de ca. in. l. addictos. C. de appellatio.⁊ Ro. singula.⁊ Ange. in. l. j. C. de bon. ꝓscript. et Are. in. §. penales. j. isti. d. actio.⁊ Ange. in. l. si vendicari. ꝓ illustex. C. de penis.⁊ in auc. vt determinatus sit numerus cleri.⁊ Floria. in. l. iiij. §. sed si quis. ff. si. r egun.⁊ Bal. in. c. j. in fi. an qui interfecit fratrem domini sui. vide que dixi in. l. preguantis. §. eod. ti.⁊ Ro. in rubrica. de re iudica. in fi. super glos. ordinariam in. l. is qui reus. de pub. iudi. An potestas possit cognoscere de officialib? suis delinquentibus. Barto. etiam tangit in. l. lex cornelia. ff. de iniur.⁊ vide in. l. magistratus. de iniur.⁊ vide Bar.⁊ Bal. in. l. j. §. familie. ff. de publi.⁊ ibi nota quod quando rector cognoscit in cã sui officialis. ab illa sententia non potest appellari. hic est tex. ſm vnam lecturam et docto. omnes in. d. l. ij. C. quo. appella.

¶Potestas. adde quod no. Bart. in. l. si quis obreperit. circa finem. supra de falsis. bene facit qõ habetur in capitulo primo. in tex.⁊ glo. de penis. in. vj. et per canoni. in capitulo cum venisset. de iudi. et ibi quid in prelato. an possit esse iudex et testis in causa ecclesie.⁊ Jmol. in capitulo super. de testi. et in capitulo venerabilis. de censi. et vide glos. nota. xviij. questione prima. in capitulo sicut alterius. quam no. allegat Jmol. in capitulo cum contingat. de foro competenti. et Specu. in titu. de competenti iudi. adi. §. sequitur. versicu. item nota.⁊ in titu. de iudi. delega. §. primo. versiculo. sed nunqd̃ possit legatus. vide in capitulo ex parte. el. j. de verbo. signi.

¶Aut damnum. §. quisq̃. duplicato tẽpore. Rũpens confinia debet stare duplicato tempore.⁊ facit ille tex. ad questionem Barto. in. l. senatus. §. fina. ad turpillia. vide quod dixi post Bart. in repeti. l. si pecuniam. §. si certũ petat. et adde Jmo. de rumpente confinia in. l. ita stipulatus. in. ante penul. col. de verbo. obliga. §. et Jmo. in dicta. l. si pecuniam.⁊ l. ita sunt ꝛc.⁊ istis adde Barto. §. eodem. l. relegati. et Bal. in. l. possidonium. C. de insa. et adde quod rumpens confinia debet capi et carcerari quouscq̃ finitum est tempus quo confinatus fuit. l. omnes. et ibi Bal. C. eo. titu. de penis. et tempus quo quis stetit carceratus non duplicatur. et vide que dixi post Barto. in dicta. l. si pecuniam. ff. si certum petatur.

¶Potest iterum bannire. an aũt iudex secularis possit hodie ad perpetuum carcerem damnare. vide post Barto. in. l. ij. §. de publi. iudi.⁊ quando quis possit in carcere detineri. vide Bal. in. l. nemo. C. de episco. audi.

a ¶Nam clausulam. vide Bald. in. l. non dubium. in. vij. colum. C. de legi. ꝛ in. viij. colum. de intellectu huius tex.

b ¶Precesserit verbum. vide tamen quod no. in. l. quid tamen. §. si arbiter. ſ. de arbi.

c ¶In seruorū. Mo. ꝙ qui debet ire in exilium si anteꝙ vadat delinquat puni ı turvtexul. et videtur Ange. hic intellige re hanc. l. si postquā debuit ire delinquat alias sua contumacia esset si bi profi cua. quod est absurdum. vt. ſ. l. proxi. §. si quis. ſ. eod. ꝛ in. l. relegati. idem si in locum nō dum po ı tuit pueni re ad quē a ire teneba tur. casus est hic no. ꝛ §. hodie. insti. de exceptio. adde Jmo. qui hoc prosequitur in. l. ita stipulatus. in antepenul. col. de verbo. obliga. ı

d ¶In personis. vide Bar. in. l. j. in fi. ſ. eodem. et ibi omnino vide. ꝛ vide Barto. in. l. iij. in princip. de testamen. ꝛ no. ꝙ omnis pena corporalis quam ꝛ uis modica est attendenda. quod limita singula. g vt per Bald. in. l. j. ſ. eod. titu. ꝛ vide Jaco. butri. in. l. magistratibus. ff. de iurisdi. omniū iudi. ꝛ no. in. l. presbyteri. C. de episco. ꝛ cleri.. ꝛ vide Bart. 3 in. l. leuia. ff. de accusa.

e ☞ Andre. Pomate. ¶Respiciendum. ad principium huius. l. vide Barba. in. c. ex literis. colum. xiiij. ad fi. de constitu. vbi allegat plures concordan. et in. c. sane. de offi. delega. col. ij.

f ¶ſ. furta. ꝛ vide qō no. Bar. in. l. si quis vxori. ſ. de fur. ꝛ in. l. pretor. §. quedā. de iniurijs. ı

g Furtū leue. q̄ dicātur furta leuia vide in. l. leuia de accu. ꝛ adde. l. si libertus de fur. ꝛ Bal. in. l. pe. in fi. C. de fur. adde bonā glos. in. c. j. qualiter vasallus iura. de. ꝛ Bal. in. l. ij. C. de testi. ꝛ in. c. j. §. iniuria. in ti. de pa. iur. fir. ꝛ ad istū tex. vide no. qō ꝛ nē quā posui post bar. i. l. iuriarū. §. j. ſ. de iurijs.

§. sequitur. ver. quod si aliqs. ¶Ultimo vide glo. que incipit vt et. C. de sen. pas. ibi. §. si seruus sciente. ſz ibi fauore religiōis: hic ex delicto: vnde sic statuitur in odiū domini patientis vel tenentis talem seruum.

☞ Clausulas has condemnationes proferimus ſm formam statu ı torum et eatenus quatenus esset vltra formam cassamus ꝛ annullamus c et ad formam reducimus nihil operatur.

Mortis. ı

Iste fere. dicitur ꝙ sententia tenuit nec iudex potest liberare sed remittit ad principē: cō ı tra. ſ. de iniusto rup. testa. l. si quis filio exhere. §. sed ꝛ si qs fuerit. sol. d vt ibi. ¶Ulterius opp. de. l. ij. in fi. ı ſ. eo. ti. Solu. ibi loquitur in eo qui nullam habebat iurisdictionem cognoscēdi de causa illa: hic vo in eo qui habebat potestatē cognoscēdi: sed in impositiōe pene excessit: quā ı ipse postea mutare nō poterit. vt b vides tex. sed non hoc potest efficere ꝛc. ex hoc no. † hic casum ꝙ in 2 dices in fine sententiarum apponūt 3 cōmuniter vnam clausulam[a] huius e tenoris. has condemnationes proferim? ſm formā statutorum: ꝛ eatenus quatenus essent vltra vel preter formam statutorū: cassamus et annullamus: et ad formam statutorum reducimus: certe non possunt hoc facere post tam latam sententiam. vt hic vides. cum ergo preceſſerit verbum[b] condemnamus eum in tantum: illa clausula nil operatur. Preterea illa clausula est incerta. et incertitudinē cōtinet. ergo non valet: vt. l. j. C. de sentē. que sine cer. quanti. ꝛ ita disputauit Jac. de bel. de hac clausula dixi plene i. l. iudex. ſ. de re iudicata. ¶Ultimo vide gl. que incipit vsq; ibi. l. liberorum. Sol. hic agitur de priuilegio ibi agitur de iure communi.

☞ Damnatus ire in exilium si anteꝙ vadat delinquat vt exul punitur.

Mi seruorum. [c]Mo. ꝙ statim lata sententia: quis mutat statum. contra. ſ. de iniusto rup. testa. l. si quis filio exhereda. §. et glo. fol. ꝛ bene. ¶Ulterius no. † ex hac. l. pro his qui condemnantur in hac ciuitate vt debeant stare in exilio tāto tēpore: ꝙ si anteꝙ vadāt deliquerint puniuntur vt exules. casus est hic.

☞ Pena corporalis ꝙ sit grauior quauis pecuniaria.

In personis. [d]Mo. tex. ibi: quis et sotius. et sic not. † ꝙ pena corporalis ē grauior quauis pecuniaria. materiā huiꝰ. §. habetis plene in. l. quid ergo. §. pena grauior. ſ. de his qui no. infa. ꝛ per doc. i. l. si posidonium. ꝛ. l. et si seuerior. C. de his qui no. infa.

☞ Uxor subtrahens viro non accusatur criminaliter si furtum est leue.

Furtum dicitur magnum vel leue ſm qualitatem rei subtracte.

Persona domestica dicitur que in domo morat.

Respiciendum. [e]Vide est bon? casus. Mo. hic quod licet fiat furtum ab istis personis tamen criminaliter non veniunt puniende. Idem dico † in vxore subtrahente viro licet enim possit agi ciuiliter. vt. l. j. ꝛ. l. seq. ſ. rerā amo. tamē criminaliter nō possunt accusari si furtum est leue. Dicitur † autem furtus leues vel magnum ſm qualitatem et quātitatem rei subtracte vt no. j. de reg. iur. l. ad ea. ¶Ultimo no. hunc tex. que dicantur persone domestice que repellūtur a testimonio. s. que in domo morantur. † isto modo quo dicitur hic. de hoc concordantie sunt in gl. q̄ incipit no. ꝛc. ꝛ baberis a liam gl. insti. de testa. §. in testibus. ꝛ C. de testi. l. etiā. et in Spe. de teste. §. j. ver. itē excipitur ꝙ domesticus. ꝛ versi. seq. et versi. quid si testis domesticus. et per. Innocen. ꝛ tra de testi. c. in literis.

☞ Delictum qualiter dicatur fieri proditorie et ex proposito.

Insultus ideſt in alium saltus.

Prodere est vnum actu ostendere: et aliud in mente gerere.

Maleficiū qualiter dicatur ꝓmitti impetu. quod quando inter duos subito oritur rixa.

Maleficium

i ¶Delinquūt insultus. De hac materia de insultu. vide post glo. in. l. qui de crimine. C. de accus. per Bart. in. l. ij. in versicu. iuxta hoc quero. ſ. de priua. delic. ꝛ per dom. Ange. in tractatu maleficiorum. in versi. fecit insultum. in. j. colum. et quid si quis simplicit mi ı natus fuit sed nō vulnerauit. vide tex. sin. gu. in. l. ītē apud. §. j. C. de iniurijs. ꝛ vi ı de Bald. in. c. j. §. fi 7 militer. q. mod. feu. amit. ꝛ Angel. in. l. si vacātis. in ı ix. chart. C. de bo. vacan. lib. x. ꝛ Bar. a in. l. j. i ꝓncip. supra si quadruplum. feci ſe dicat.

b ¶Fecisse proditorie, quis dicatur proditor. vide Bal. in. c. Maleficium factū in ebrietate quā do veniat puniendum. 4

Quando aliquis ꝓpter culpā latam leuem vel leuissimam veniat criminaliter puniendus: vbi ꝙ sic etiā ꝓpter leuem vel leuissimam sed mitius: ꝛ qualiter hoc intelligatur. ꝛ nu. 6. vbi etiam remis. 5

Delinquens per iuris ignorantiam quando excusetur.

Volens percutere Titiuꝫ si percussit Seium quod puniatur.

Delinquūt. ¶Aduertatis ō hic: aut ꝓposito † delictum fit quandoq; ex ꝓposito antecedenti. et istud delictum committitur duobus modis. vno modo insultando. est autē insultus[a] in alium saltus: vt probatur in. l. j. §. cum arietes. ſ. si quadru. pau. fe. dicatur. ꝛ. l. is qui aggressorem. C. ad le. corne. de sica. alio modo committitur ex ꝓposito proditorie. est autem prodere vnū actibus ostendere aliud in mente gerere. vt no. ſ. de priua. l. j. ꝛ. ſ. ad. l. iu c li. maiesta. l. iiij. in ꝓn. ꝛ ideo si veniens recum tanq̄ socius itineris: 4 nulla interueniēte rixa te percutio: d

¶Sed quero † an maleficiū factuꝫ in ebrietate[c] veniat puniendum. hic habes tex. quod sic. ꝓ hoc. j. de remili. l. omne delictum. §. qui se. ¶Uenio † ad tertium,[d] dicitur in eo. titu. ꝛ ad Bar. hic adde qō no. Bal. in. l. j. i repeti. vñ vi. i vl. co. seu char. ꝛ q̄d ō dormiēte. vide in. l. penul. de pari. ꝛ vide gl. j. q. j. c. sane. ꝛ in. c. obuiauerūt. ꝛ in. c. merito. q̄ dr qō miti? punit̄. ꝓ Jaco. de bel. ꝛ Bald. in. l. si qs nō dicā rapere. C. de epis. ꝛ cleri. Bal. in. d. l. data opera. in. v. col. adde gl. xiij. q. iiij. ꝛ gl. singu. Bal. ꝛ Sali. vbi dicit ibi in d. l. dolū. Ro. in. l. j. in ꝓn. in. iiij. col. de verb. obll. ꝛ tex. in. d. c. sane. xv. q. j. c. vnusquisq; . dicit qō nō tz missio facta ab ebrio. vide gl. j. q. j. c. diuidit. an aūt valeat ictus ab initio fact? dic ꝙ nō. ij. q. iij. c. si qs nut?. et q̄ dicit se caloze fecisse dz ꝓbare. vt ibi de diuortijs. in. c. significauit. ꝛ de ebrio. vide Ro. in. d. l. j. in ꝓnc. de verbo. obli. de ebrio. vide reliqua in. l. dolum. C. de dolo. ꝛ ibi dicā latius. ꝛ hic per do. Barto.

d ¶Uenio ad tertium. Jo. An. de hoc nota. in. c. accepimus. de fide instrumen. nota hic de maleficio commisso casu . quia in materia differt casus fortuitus a casu improuiso. vt sing. per Bald. C. de fica. facit. c. latoꝛ. de homici. de quo casu an de improuiso an ō fortuito. vide. l. j. ſ. de leg. ꝛ Bal. in dicta. l. si quis non dicam rapere. C. de episco. ꝛ cleri. in. iiij. col. in ver. quero. cum. in fi. ꝛ vide in. l. absentem. ſ. eo. ti.

de quo ēt aliquid vide ꝓ Flo. in. l. et si quemcūq; §. iniuriā. circa prin. ad. l. aquil. et ꝓ Bal. in. l. data. in. v. colū. C. qui accu. ꝛ quid de eo qui ꝓpter superbiā et indignationem delinquit seu instrumentū lacerauit. ōr qō punitur extraoꝛdinarie vt singu. no. baldus in. l. j. C. de fide instrumē. post Joā. An. in. c. accepim?.

a ¶Culpa lata. An delictum pro culpa commissuz puniatur criminaliter. vide. l. cum autem. §. capitalem fraudē. s̄. de edili. edict. vide ēt tex. in. l. j. §. de legi. ⁊ ibi Dy. alias dic vt ibi per Bar. adde qō no. Dy. ⁊ ibi vide p Bar. in. l. ij. §. de offi. pfec. vigil. ⁊ bonū textū in. l. capitaliū. §. qui ini/micitias. ibi vel modice. infra eodem. et Angel. de are. in tractatu suo maleficio. in verſi. incendiario in. ij. col. Adde qō inquantuz glo. hic dicit ō leuiſsima culpa puniri: in/ b tellige q̄ ad dānum ex. l. aqui. vt. l. in lege aquil. la. ij. ad legē aqui. s: ⁊ adde casum fingularem in quo lata culpa do/ 7 lo equipara seu cō para in criminali/bus quo ad penam corporalē in. l. mili/tes. supra de cust. reo. ⁊ no. i. l. pe. C. e. ti. ⁊ no. And. de pisis in accusationibus. in titu. de in lit. iuran. ⁊ ibi per alios. ⁊ vide Ange. in. l. is qui cum telo. C. de sica. ⁊ quod legitur ⁊ notatur per Pe. de ancha. in clemen. j. de homici. ⁊ Dy. ⁊ Bal. in. d. l. data opera: in quarta col. C. qui accusare non possunt.

b ¶Bl. distinguit. vide Sali. in. l. senatus. de his q̄ in testa. se asseri. p Bart. in. l. vlti. de priua. delic. p Bal. in. l. ex morte. ad. l. aquil. p Bal. in. l. pignus. invlti. colū. de pigno. actio. per Jaco. de bel. in. l. si quis non dicā rapere. de episco. ⁊ cler. ⁊ do. An. ⁊ Jmol. in. c. ij. de consti.

c ¶Utrū puniar. Et Barto. dubitauit in. l. qui seruo. s̄. de iniurijs. Ang. hic dicit qō iura hic allegata per Bar. nō ꝓbant. vnde dicit qō non tenetur tex. aut casu. istud quod hic dicitur casu intelligit glo. dumtamen ibi fit aliqua culpa scilicet lata leuis vel leuissima. alias si nulla eēt culpa nō puniret. vt. l. absentē. in fi. s̄. e. tenet ergo glos. quod propter culpā leuem ⁊ leuissimam veniat puniendus criminaliter. de lata non est dubiū. vt. l. in lege. s̄. ad legem corneliam. de sica. sed dominus Cynus videt tenere contrarium in. l. si quis non dicam rapere. in fin. C. de episcopis ⁊ cleri. vbi dicit q̄ pro leui ⁊ leuissima culpa non agitur criminaliter: sed male dicit: ⁊ contra hūc tex. pro hoc. l. qui edes. s̄. de incen. ruina naufra. tamen mitius punietur.

¶Querit glos. † quid si aliquis delinquit per ignorantiam iuris. glo. distinguit b: aut errauit in iure ciuili: aut naturali: vel gentium: quod prosequere: vt per Dyn. in. c. iuris ignorantia. de regu. iur. libz. vj. Et † que dixi q̄ pro culpa leui vel leuissima quis punitur. intellige ſm ea que dixi in. l. si adulterium cum incestu. s̄. de adulte. in princi. et. l. in lege. s̄. ad legem corne. de sica. qz est verum in maleficijs que in certam personam inferuntur: vt hic: alias secus vt dicta. l. si adulterium cum incestu. ¶Ultimo † pone quod volebam percutere Titiuz: percussi Seium: vtrū puniar c. hic videtur text. q̄ non: quia si volebam percutere feram: et percussi hominem: e non teneoz: certe veritas est in Jriū. vt. l. eū qui. §. pen. ⁊ fi. s̄. de iniu. ⁊ l. sciētiam. §. fi. s̄. ad. l. aquil. nec ob. iniuriarū. quia cessat affectio iniuriandi. sed tenet aquilia ꝓpter culpam. d. l. scientiam. punietur ergo arbitrio iudicis. vt de delicto casu commisso. vt hic. ⁊ s̄. e. l. absentem. §. fi. ſm eū. vide quod no. Barto. in. l. diuus. s̄. de fica.

d ¶Hodie. vide quod not. glo. ⁊ Bal. in. l. nemo clericus. C. de summa trinitate. dicit tamē Barto. in. l. j. in. vſ. columna. C. de crim. defun. quod vbi a lege vel statuto est statuta certa pena pecuniaria iudex nō habet arbitrium. per legem ff. q̄ pena. j. de verborum significationē. in fine. et in. l. fina. in vltima colūna. C. de probationibus. ⁊ l. quid ergo per Barto. i. §. pena grauioz. et ibi nota. ff. ō infami. et qñ q̄s nō delinq̄t sz simpliciter facit ō preceptū legis pumit arbitrio iudicis. gl. est in. l. nemo martyres. C. de sacrosanctis eccleſijs. ⁊ ibi Bar. ⁊ Bal. in. l. legis virt⁹. de legi. ff. ad id qō dixi an iudex habeat arbitrium in penis statuti. vide Bald. in. l. prima. C. si aduersus delic. in quo etiam vide fingu. glo. in. l. ſi qua pena. j. de verborum significatione. ⁊ ibi illum tex. no. Bart. ⁊ vide ibi quando iudex excedit modus an possit appellari. ⁊ dicta. l. nemo clericus. ⁊ p Bal. dicitur quod punitur magis nobilis quaz ignobilis.

e ☞Andre. Poma. ¶Causa cognita. vide Rom. cōsilio. ccccxxix. vbi dicit hoc q̄ iudex causa cognita ꝛc. procederet etiam si ipse iudex iurasset sz cōstitutiones seruantur que imponunt pro delictis

nam suo arbitrio a: vt videbitis. j. eod. l. sanctio legum. ⁊. s̄. de crimi. stellio. l. ij. ⁊. l. lex. §. hodie. s̄. ad legem iul. repetū. ¶Querit glo. † quādo pena est extraordidaria quomodo dicatur pena augeri vl minui. dicit glo. respectu eius quod fieri cōsueuit. ita dicit glo. hic. ⁊. d. l. quid ergo. §. pena grauioz. s̄. de his qui notan. infa.

f ☞An plus vilis quam positus in dignitate puniri d eb eat.

b ¶Uedam. ¶Not. q̄ plus punitur b positus in dignitate quā vilis. ¶Oppo. glo. de. l. pedius. s̄. de in/cē. rui. naufra. §. j. ⁊. l. ij. §. penul. s̄. de fica. cum simili. Sol. dic † aut delictum cedit in derogationem officij vel dignitatis: ⁊ tunc plus punitur existēs in dignitate q̄ alius vt hic. Si vero nō cedit in derogationem officij vel dignitatis: tunc aut tractatur de imponenda pena corporali: ⁊ magis punitur minoz quam maioz. vt. l. pedius. cum suis concordan. Si vero pecunialiter: tunc magis punitur maioz quam minoz. vt. l. properandum. §. c finautem vtra q̄. C. de iudi. ⁊ probatur. C. de conduc. ⁊ pcura. do. Augu. l. j. lib. xj. ita dicebat Dy. ⁊ domi. Oldra. alias autem generaliter loquendo d quando paupertas vel diuitie nocēt vel profint. dic per Ly. C. de episco. ⁊ cleri. l. ſi quis ad declinandum.

¶Jus. ¶Iste leges que dicunt q̄ e decurionibus iste pene non imponantur non seruantur per statuta terrarum que generaliter loquuntur.

a ☞Maleficium quot modis sumatur.

g ¶Et an ſtāte statuto q̄ pro maleficijs commissis de nocte pene duplicentur non habebit locum i verbis iniuriosis nec qui dedit malum consilium.

c ¶Ista lex ponit vnā materiā pulchrā. ¶Ex f

¶Ar facta. isto principio no. q̄ quedam sunt male facta: quedam male dicta: quedā male scripta: quedam male consulta. contra. quia omnia crimina dicuntur maleficia. vt. l. ex maleficijs. in principi. s̄. de actio. ⁊ oblig. ⁊ insti. de oblig. que ex delinascun. in prin. Pro huiusmodi declaratione debes scire quid importat. delictum d. quid crimen. h quod dic vt not. C. si aduer. delic. l. j. ¶Circa † maleficium e dico q̄ quandoq̄ sumitur large. ⁊ tunc omne maleficiū comprehēdit: siue fiat re siue verbis vt in contrario. Quandoq̄ sumitur f stricte. ⁊ tunc accipitur pro eo quod committitur facto: qz maleficium dicitur quasi male factum. ⁊ ideo non comprehendit male dictum vel male scriptum: vt 2 hic. ¶Et p hoc dico † q̄ si statuto cauetur quod in maleficijs commissis de nocte pene duplicētur g quod hoc non habebit locum i verbis iniuriosis et simi. quia in tali statuto odioso debemus accipere verba stricte: vt sit benignioz interpretatio. vt. l. interpretatione. ⁊. l. si preses. j. eodem. Simile in macedoniano cum sit odiosum: verbum pecunie stricte accipit: vt plene dixi. s̄. de lega. j. l. talis scriptura. Quid de illo qui consilium malū dedit de nocte. Respondeo non duplicatur pena ideo quia de nocte principaliter: sz ideo quia debet punire certas penas ⁊ lz regulariter nō debeāt eē iniuriose.

¶Suo arbitrio. An si iudex habet arbitrium imponendi penam an possit appellari. vide Bartol. post gloſſ. in. l. ſi qua pena. de verborum signifi. adde quod dixit Jmol. in capitulo. j. de constit. ꝓpter teribiles casus licituz est leges transgredi. Bald. in. c. j. q̄b. mod. feu. amit.

¶Causa. ꝛc. de hac correctiōe quis habeat potestatem corrigen/ b ¶Quedā. plus punitur. An plus puniatur nobilis quā ignobilis per Baldum in. l. fi. C. de summa trinitate. ⁊ Ly. supra de vſz vi arma. l. pedius. cum concordā. si vero pecunialiter tunc magis maioz quam minoz punitur.

¶Aut facta. vide Bal. in. l. data opera. C. qui accusa. non pos. quod dicatur maleficium. ⁊ i. l. j. C. si aduer. delī.

¶Importat delictum. Excessus autem comprehendit omne maleficium. vt dicit Bald. in. l. ſi q̄s in hoc genus. C. de episco. ⁊ cleri. facit extra de excessi. prelato. per totum.

¶Circa maleficium. adde quod etiā delictum cōmissum in non faciendo fit delictum vt. in. l. mora. et ibi glo. ⁊ ibi dixi. solu. matri. et ibi vide domi. meum. ⁊ glo. in regula delictū. in glo. mag. de reg. iur. in. vj. que declarat quid sit delictum commissum faciendo ⁊ omittendo. ⁊ vide que dixi in. l. licitatio. §. quod illicite. de pub. et dicit Bal. in aur. sacramenta. in. j. col. si aduer. ven. quod vis et metus est maleficium. dixi in. l. iniuriarum. §. j. s̄. de iniur.

✠ Andre. Poma. ¶Quandoq̄ sumitur. Ut/de Alex. consi. lxxvij. ad fin. volu. j. ⁊ addit ad Paul. in. c. ij. de maledi. in addi. que incipit dum statutum. ⁊ Alex. consi. lxij. ad fi. volu. iij. vbi loquēs in statuto declarat Barto. hic.

¶Verbis iniuriosis. vide do. Ange. in tracta. maleficiorū. in verbo iniurioſe. ⁊ sic non cōprehendit blaſphemiam verbum iniuriosum. sed in contrarium glo. est instit. de obliga. que ex delic. nasc. in prin. que incipit. sed nonne. in fine. ⁊ gl. in. l. ex maleficijs. in prin. de actio. ⁊ oblig. ⁊ ita communiter practicatur. et communis opi. tenet contra Bar. quod blaſphemia sit delictum. habes tex. in corpore aur. vt non luxu. contra natu. post princi. in tribus partibus illius text. et si duplicatur pena in maleficijs an duplicetur vbi vbo delinquitur. colligitur ⁊ nota. p Pau. de leaza. de penitē. ⁊ remiſ. in glo. ordina. vide que no. Bald. in. l. ignorantia. in fin. C. de crimi. stellio. libz. ⁊. in. l. ij. C. de reb. credi. ⁊ an maleficium comprehendat delictum in committendo. Bar. in. l. omne. §. ex contumacia. j. de re milita. ⁊ Bal. in. l. ignorantia. C. de crimi. stellio. ⁊ adde tex. no. in materia. in. l. sed si vni⁹. §. quedā. de iniur. vbi iniuria q̄ cōmittit vbo dr maleficiū. ⁊ vide ad hoc Areti. ī malef. ī. d. v. ſiurioſe.

a ¶ Causa. non rumpo pacem. Si duo fecerunt pacem simul postea se offenderunt ex noua causa nō dicitur pax rupta. quod tene mentilquia hoc sequitur Bald. in. c. j. de pace tenenda. ⁊ Anto. de but. Imol. in. c. ij. de renuntia. Adde Imol. ⁊ Anto. de butrio. in c. cum. P. Sanfredi. vbi tex. melior de corpore iuris pro ista parte ⁊ qstione. de renuntia. et idez Pau. de cast. i. l. qui seruū. ad fi. per illum tex. ff. de verb. oblig. Et quando psumaf ex antiq causa. vide singu. Bal. i l. prediuz. in pennlt. colum. C. ō edi. act. dicebat ēt signanter Bar. in. l. qui seruū. de verbo. oblig. qō si facta pace inter te ⁊ me: mihi superueniret iusta causa te offendendi. vt quia me offe: ...ti. non dico: frangere pacem. ⁊ ibi vide plures remissiones in materia per domi num meum. ⁊ Barto. idem tenet in. l. quero. §. inter locatorem. ff. locati. ⁊ vide in. c. cum in iure. de renuntia. ⁊ in. c. cum. P. Sanfredi. eo. titu. ⁊ quod no. Bal. i. l. pactū. in. ij. ⁊ iij. q. C. de colla. ⁊ Barto. in. l. qui rome. §. duo fratres. in. vj. questio. S. de verbo. obli. et in terminis Bal. in. c. j. in princi. de pace tenenda. Jo. an. in. c. fin. de immuni. eccle. in nouella. ⁊ do. Anto. ⁊ Imol. in. c. ij. de renuntia. et Roma. i. l. semel mora. in. iiij. colum. sol. matri. Dicit etiam Bald. in dicta. l. predium. in penultimo lum. de edi. act. quod si promitto pro artinentibus quod non offendent non intelligo promisisse pro inimicitijs que essent inter eos. ⁊ ad Bar. hic addē dominum Anto. et Imol. in. d. c. cum P. Sanfredi. versicu. item queritur. vide Bald. singu. et Joan. an. in regula frustra. in mercuriali. pro hoc bene facit quod no. domi. Cardi. in clemen. j. §. verum. in. iij. q. de here. ⁊ Pau. de cast. in dicta. l. qui seruum. de verbo. obliga. in fi. ibi. sed de nouo facio. et in. l. verum. ⁊ ibi in proposito. not. Bart. de fur. per Roma. late in. l. licitatio. §. quod illicite. de publi. Adde an ex causa noua dicatur pax rupta. vltra Alexan. consi. cxv. iiij. lib. Roma. consi. clxxxij. ⁊ cclviij.

di. dic vt. C. de emenda. seruo. ⁊ de emenda. propin. ¶ Quero cum tu ⁊ ego essemus inimici fecimus pacē: r demuz ego percussi te. queritur an pax videatur rupta. Breuiter dico q̄ consideranda est causa. nam sicut dicimus in transactione per quā re 2 ceditur a lite. vt. l. si fratris. C. de transactio. ⁊ iureiurando. quod est finis litium. vt. l. j. §. de iureiuran. videtur quis contra sententiam venire ⁊ transactionem quando agit 3 ex causa ante decisa ⁊ terminata. vt l. cum querebatur. §. de re iudi. ⁊ l. si de certa. C. de transactio. Sed si ageret ex noua causa non diceretur venire contra transactionē vel sententiam: vt in. d. l. ita in proposito si ego percussi te ex causa antecedenti propter quam fueram tibi inimicus: de qua fuerat facta pax: tunc rumpo pacem. sed si ego te percutere ex causa superuenienti de nouo. quia de nouo superuenit iter te et me rixa ex ioco vel ex ebrietate: tunc non rumpo † pacem[a]: sed de r nouo facio: ⁊ ex noua causa: nō aūt r

retracto veterem causam rumpendo pacem. pro hoc facit quod hic dicitur in maleficijs esse considerandam causam.

Persona. ¶ Circa personam inferentis + habuistis plene tractatuz. §. eo. l. j. in prin. circa personam eius cui infertur puto idem vt debeamus inspicere tempus cōmissi delicti: vt. l. iniuriarum. §. de iniur.

☞ Stante statuto q̄ pro delictis commissis in ecclesia pena duplicetur: ⁊ alio quod pro sacrilegio certa pena duplicatur: hec pena sacrilegij contra cōmittentem non duplicatur.

Statutum q̄ pro maleficio cōmisso in palatio pena duplicatur quod contra producentem falsam accusationem non duplicatur ne pena stante alio statuto imponente penam certam pro falsa accusatione.

Idem erit stantibus predictis statutis in proferēte falsum testimonium.

Locus. ¶ Dicit statutum q̄ si maleficium + fiat in ecclesia vel in domibus ecclesie pene duplicentur. Alio statuto cauetur q̄ si q̄s commiserit sacrilegium puniatur in mille. aliquis commisit sacrilegium aliquod sacrum de ecclesia subtrahēdo: duplicabitur ne pena: certe dico q̄ non. nam cum sacrilegium nō possit alibi committi quam in ecclesia: vt hic. ⁊. §. ad. l. iul. pecu. l. diui. ideo non potest fieri duplicatio: quia illud dicitur duplicari quod alias erat simplandum. vt. l. si cum exceptione. §. quadruplaf. §. quod metus cau. ⁊ l. hoc edicto. in fin. §. de publi. sed simplum nō reperitur alias: quia alibi non potest committi quam in ecclesia: ergo non potest duplicari. † Preterea cōsideratio isti⁹ loci est habita in eo statuto q̄ punit sacrilegium: quia alibi quam in loco sacro non potest committi: si ex vigore alterius statuti duplicares penam. ergo bis haberetur consideratio isti⁹ loci: et sic bis puniretur de eodem delicto. cōtra. l. senatus. §. de accusa. ⁊. l. penulti. §. fin. §. nau, cau. sta. ¶ Et idem † dico dicit statutum hic q̄ in maleficijs in palatio commissis pene duplicentur. Alio statuto imponitur pena certa pro falsa accusatione duplicabitur ne pena. puto q̄ nō: q: falsa accusatio non producitur alibi quam in palatio. ergo ⁊c. per rationes predictas. nā illa verba que dicūt quod in maleficijs duplicentur pene: debet intelligi de penis maleficiorum que indifferēter cōmittuntur in quolibet loco: non de illis maleficijs que committuntur in palatio: ita quod non alibi. ¶ Sed quid de † eo qui fert falsum testimoniū in palatio: an pena duplicabitur: videtur q̄ sic: q: falsum testimonium potest fieri etiam extra palatium coram arbitris. contra puto. nam lex debet referri ad ea que frequenter accidūt. vt. l. nam ad ea. §. de leg. cuz ergo frequenter accidit quod istud fiat in palatio: lex que imponit certam penam contra ferentes falsa testimonia habuit considerationez loci in quo frequenter fit. et ideo lex generaliter loquens de duplicandis penis in palatio non potest referri ad illas penas in quibus illius loci consideratio non est habita.

☞ Stante statuto quod scholaris debeat tractari vt

it vt ciuis si scholaris diu abfuerit an debeat vt a ciuis tractari.

a Et an sero vel mane dicatur dies vel nox. nu. 2.

Tempus. ¶ In hoc. §. p̄sideratur tempus + duob⁹ modis. vno modo quātitate. alio modo qualitate. quātitate in p̄mo exēplo in quo discernit emāsorē a fugitivo: nā emansor est q̄ vagat modico tpe: fugitivus est q̄ plixo tēpore. vt. l. ij. §. emāsor. j. de re mili. In scdo exē plo cōsideraf tempus qualitate videlz an sit dies vel nox. ¶ Circa † primū formo tibi. q. [a] Schola r res debēt tractari hic vt ciues. mō q̄dā fuit scholaris qui stetit certo tpe quo non est reuersus ad studiū. querit an desinat esse scholaris. ita q̄ possit vt forēsis offendi. videf q̄ sic. nā eo ipso q̄ perdit cōsuetudinē reuertēdi videf perdere benefi b cium scholaris. vt. l. naturalē. §. pauonū. ⁊. §. seq. §. de acq. re. do. ⁊ insti. de re. diui. §. pauonū. ⁊. §. se. Breuiter quādo scholaris recedit ⁊ aliud exercitiū assumit. q: incipit ire vt assessor: ⁊ incipit esse aduocatus: ⁊ tūc definit eē scholaris. vt. l. legatis seruis. §. si ex officio. §. de leg. iij. Sed qñ istud nō apparet. dico q̄ ex quātitate tpis apparebit vtrū defierit esse scholaris vel nō. quantitas autē tpis videtur q̄ relinquat arbitrio iudicis: vt. d. l. iij. §. emāsor. j. de re mili. Tamē dico vobis q̄ habem⁹ hoc limitatū q̄ per quinquēnium nō reuertendo quis definit eē in matricula. vt. C. de primicerio. l. ij. circa medium. ⁊ de domesti. ⁊ ptec. l. iij. li. xij.

2 ¶ Demio † ad scōm[b] scilicet qualitatem tēporis.

b quero vtrum sero. vel mane dicātur dies vel nox: ista questio est multū antiqua. ⁊ dicūt isti antiqui q̄ in dubio assumatur mitior via vt intelligatur in dubio q̄ sit dies: vnde. l. dicit qñ sol est sup terrā dies est: ⁊ quādo nō tūc nox est: vt. l. hec verba. j. de ver. sig. modo sero potest esse quādo sol adhuc est super terram. sed est in actu recedendi de p̄ximo: ⁊ tunc est dies: q: sol est super terrā: quādo q̄ sol recessit ⁊ non est super terram: tamen quia de propinquo recessit adhuc remanet aliquod lumē propter claritatem celi: tunc nox est: q: nō est sol super terram. ⁊ eodem modo dico de mane. mane potest intelligi qñ nō est sol super terrā sed de p̄ximo venit: q: celū iā albescit: tūc nox est: vt. l. Titius. §. j. §. de liber. ⁊ posthu. sed sol cū de p̄ximo incipit esse super terrā: tūc dies est: ideo p̄sulo q̄ tu qui eris assessor facias q̄ declaret in accusatione: vel q̄ testes declarēt cū dicūt de sero post occasum vel ante occasum. ⁊ idē de mane ante solis ortū vel post solis ortū. facit ad hoc. l. j. C. de custod. reo. sed si nihil esset declaratū tunc in dubio intelligeremus in benigniorē partem: vt. l. si p̄ses. et. l. interpretatione. j. eo. ti.

c **Qualitate.** + Illo. q̄ punit̄ graui⁹ quod fit manifeste q̄ illud qō fit secrete. Cōtra. C. de sum. tri. l. nemo clericus: dic vt ibi p̄ Ey. ¶ Item dicitur hic in tex. a crassaturis. quid est hoc dictum. glos. exponit vno modo. sed fateor q̄ potest accipi illo modo vt dicit glo. sed hic accipitur aliter a crassaturis. i. aggressuris. nam aliter fit rixa sine aggressura aliter cum aggressura. vt dixi supra eodē. l. respiciendum. §. c

¶ Tempus. formo tibi. q. An scholaris qui habet priuilegia si recedit et demū reuertatur gaudeat priuilegijs. vide in. l. filio. per Bal. de lib. ⁊ posthu. et ibi domi. meum. adde quod dixi post Bart. in dicta. l. naturalem. §. pauonum. ⁊ vide tex. in. l. de constit. C. de aduoca. diuer. iudi. et Roma. in consil. cccxliij. ⁊ in. l. si vero. §. de vi

delinquunt. de istis qualitatibus an fit iniuria atrox vel non. dicam. supra de iniur. l. item apud labeonem §. atrocem.

☞ Judex debet exprimere quantitatem furti in processu.

ro. in. xxxiij. fallen. solu. ma. adde Bar. ꝑsi. cxxxv.

¶ Demio ad secundum. Adde tex. ⁊ ibi Barto. in l. qui duos. §. hec conditio. de ma. test. vide Joan. and. in nouel. de homici. in. c. ficut. faciunt ea que no. Bald. in capi. j. §. porro. que fuit prima causa beneficij amit. ⁊ ibi refert. q. quod Oldra. euasit quendā accusatū qui dicebatur commisisse malefi cium de nocte. ⁊ testes deposuerunt vidisse per splē dorem lune quia illa nocte non fuerat lumen lune ⁊ sic fuerunt reprobati naturali ratione. ea autem que fiunt de nocte probabiliter ignorantur. scōm glos. §. quod metus causa. in. l. sed cum exceptione. §. hec autem actio. ⁊ in. l. more Romano. de feriis. ⁊ not. per moder. in. §. quadrupli. institu. de actio. in princip. ad hoc facit quod not. Bal. in. l. solam. C. de testi. ⁊ dicit Bal. in aut. hodie. C. de appell. q̄ appellatione diei venit etiam nox. vide do. Jo. in. l. Titius testamento. §. j. de libe. ⁊ posthu. ⁊ Bal. ibi. ⁊ vide Archidi. xiij. distin. ca. j. in fi. ⁊ Jo. and. ⁊ docto. in. c. consuluit. de offi. delega. ⁊ in. c. si perfodiens. de homi. ⁊ quod no. Bar. in. l. j. §. hec autem. §. ad fille. ⁊ Federi. in consi. xliij. ⁊ quod leg. ⁊ no. in. l. more. §. de feriis. Ange. in. l. j. C. de custo. reo. vbi dicit quod mane intelligitur post galli cantum ⁊ sero intelligitur nox quando sunt tenebre. alleg. extra de homici. c. si quis perfodiens quando autem dicatur inter diem et noctem. vide Bal. in. l. ij. ad fi. qui. res iudi. non no. An in sero mane dicatur. vide in dicta. l. j. §. hoc autem senatus. ad fille. ⁊ vide per Barto. in. l. qui duos. de testa. manu. ⁊ quādo dicatur dies ⁊ quādo nox. adde not. in titu. C. de emen. iusti. codi. et dicit Bal. in. l. filio. ff. de liber. et posthu. q̄ si statutum dicit q̄ scholaris nouitius soluat. xx. p matricula si semel ea soluit deinde vadit per officia et post reuertatur q̄ non tenetur iterum soluere. de quo dic vt melius per Barto. in suo consi. incipiē. vniuersitatis nostre statuto. ⁊ illud refert ⁊ sequitur Pau. de cast. in. d. l. filio. ⁊ vide no. p Bar. in. l. ex eo. in fi. §. de testa. militū. ⁊ in. l. per hāc. C. de aduoca. diuer. iudi. et per Bald. in auten. habita in. viij. colum. C. ne filius pro patre. et in. l. acceptam. in. xix. questio. C. de vsur. et Pe. de anch. in capitulo cum aliquibus. de rescrip. in. vj. ⁊ per Ange. in lege scriniarios. C. de testamen. militis. adde de teste qui dicit de nocte quod vidit Ange. consi. cxciij.

¶ Qualitate. q̄d autē sit qualitas. vide per Bal.

in.l.j.in.x. colū. ꝛ ibi Jo.cal.de confes. et in.l. ea q̄. 1 C.de condi. ꝛ demō stra. ꝛ qñ puniatur magis factum pa laz q̄ clā. viō p bal. in.l.j.C.ō sum.trini.

Quātitas. Mo. q̄ quātitas 11 discernit abigeū a fure. ꝛ sic in multis locis statutū imponit penā furti ſm quantitatē furti. ideo † tunc iudex debet 13 exprimere quātitatē furti in processu. alias non posset punire niſi pena mitiori. vt.l.ſi preſes. ꝛ.l. interpretatione. j. eodem.

Euētus. Tex. ibi facta. ſub audi puniatur vt a ſapienti. ſecūdū gloſ. habes q̄ punitur factū a dementiſſimo. contra. s̄. ad.l.pompe. de pari. l.pe. in fi. et l. infans. s̄. de fica. Solu. intellige b demētē: id eſt temerariū ꝛ ſubitum hominē: nō tñ habentē alienationē mētis. ¶ Secūdo opp. de eo q̄ dicit ipſe tex. q̄ euentus non dz cōſiderari. vt.l.j. §.j. s̄. de fica. Sol. ſecūdū verba. l. nō cōſiderat euētus: vt.l. cozne. de fica. qz ſufficit animus deductus ad actum. tamē iudex de equitate ſua p. §. pena grauior. poterit penā augere vel munere conſiderato euentu. ꝛ ita intelligit Jac. de are. hūc tex. ¶ Itē opp. dicitur hic q̄ caſus fortuitus punitur. contra fortuitus caſus eſt cui reſiſti nō 2 pōt. vt.l. cōtractus. j. de reg. iur. ergo videt q̄ q̄s ex eo nō debeat puniri. qz ſi hoc eſſet puniret ſine culpa. cōtra. l. aliud eſt fraus. j. de reg. iur. ſol. intellige hic caſuz: precedēte aliqua culpa. vt.l. reſpiciēdum. §. delinquunt. ꝛ ibi dixi vobis. s̄. eo.

1 ☞ Pena quando augeatur ꝛ quando minuatur ꝓpter multitudinem.
2 Uniuerſitas an poſſit delīq̄re. nu. 4.
3 Uniuerſitas an aliud ſit q̄ homines vniuerſitatis. q̄ nō ſecūdū philoſophos et cano. ſed ſcōm iuris fictionem ſic.
5 Uniuerſitas qualiter puniri poſſit.
6 Henricus imperator dānauit ciuitatē Brixie ſubiiciendam aratro ſz penā miſericordia relaxauit.
7 Bonifacius ꝓpter delictū quorundam templariorum totum collegiū ipſorum deſtruxit.
8 Uniuerſitate damnata in pena pecuniaria tamē illi qui non deliquerunt non debent contribuere in ſolutione collecte.
9 Si oēs homines vniuerſitatis iuerunt ad occidēdum hominē campana pulſata ꝛ vexillo leuato vniuerſitatis non dicitur feciſſe: niſi deliberato ꝓpoſito ꝛ ꝓpoſito hoc fecit.
10 Uniuerſitas pōt puniri ex delicto facto per hoēs de vniuerſitate ex ratihabitione ſecutā.

Uniuerſitas ex facto officialis nō tenetur niſi mādato precedente vel ratihabitione ſecuta.
Uniuerſitate punita qō poſſint puniri aliqui homines ſingulares.
¶ Collecta imponatur ꝓ ſolidum ꝛ libra vel per capita vniuerſitate damnata. remiſſiue.

Nonnunquā. De hoc habetis in. §. pena grauior. ¶ Not. † ꝙ ꝓpter multitudinem delinquentium pena exacerbatur: quando ꝙ totum econtra: quod ꝓpter multitudinem delinquentiuz pena minuitur. quid enim ſi omnes huius ciuitatis vel ſaltem maior pars hominum delinquunt minuetur ne penarū cir gloſ. detrahendum eſt ſeueritati vbi ſtrages multorum hominum iacet. vt.l. qui cedem. s̄. de fica. Iſta gloſſ. videtur cōtradicere textui. quia in text. multitudo eſt cauſa augendi penam. ſed in glo. eſt cauſa minuendi. Reſpondeo quando ꝙ delictum eſt commiſſum a multis ꝛ hoc conſtat: et tunc ꝓpter multitudinem pena minuetur: vt in gloſſ. quando ꝙ delicta non ſunt commiſſa a multis. ſed eſt dubiū ne committatur ꝓpter multas perſonas aptas ad hoc: tunc exacerbatur pena. ita loquitur tex. ¶ Iſta glo. inducitur per docto. ad. q. de vniuerſitate delinquente. vt mitius puniatur. iſta queſtio eſt multum ſubtilis ſubaudi iudicio meo. nam primo eſt videndum an vniuerſitas poſſit delinquere. Secundo eſt videndum an poſſit puniri. Et q̄ poſſit † delinquere videtur text. in l. metū. §. animaduertendum. cum ſua glo. s̄. quod met. cau. ꝛ no. in. l. ſicut. §. j. s̄. quod cuiuſq̄ vniuer. nomine. ꝛ j. de reg. iur. l. aliud. §. refertur. ꝛ ibi glo. In cōtrariū videtur tex. in. l. ſed ſi ex dolo. §. j. s̄. de dolo. Preterea vniuerſitas eſt nomen iuris: ꝛ nō habet animum: nec habet intellectum ergo non poteſt delinquere. vt. l. j. §. j. s̄. ſi qua pau. fecerit. ꝛ in. l. infans. s̄. de fica. ꝛ hoc videtur tenere Innoc. extra de ſen. excom. c. grauem. Alij dicunt q̄ vniuerſitas pōt delinquere omittendo. vt. l. iubemus nullā nauē. C. de ſac. ſan. ecc. nō aūt cōmittendo: per rationes predictas. Horū opin. refert Ly. C. vnde vi. l. ſi quis in tantā. in vlti. q. circa ꝓſonas. hoc nō placet: quia video vniuerſitatē delinquere cōmittendo: vt in aut. itē nulla cōitas. C. de epiſ. ꝛ cle. ꝛ. x. col. de pace tenēda. c. j. de ſta. cōtra liber. ec. §. item nulla cōitas. ¶ Quid dicem⁹. breuiter ad intellectum hui⁹. q. debemus videre: primo an vniuerſitas ſit aliud q̄ homines vniuerſitatis. quidam dicunt q̄ nō. vt no. in. d. l. ſicut. §. j. s̄. q̄ cuiuſq̄ vniuerſi. no. ꝛ. l. j. in fi. s̄. de colle. illi. ꝛ hoc tenēt oēs philoſophi ꝛ canoniſte: qui tenēt q̄ totū nō differt realiter a ſuis partib⁹. veritas eſt q̄ ſi quidē loquamur realiter vere ꝛ ꝓprie ipſi dicūt verū. nā nil aliud eſt vniuerſitas ſcholarium q̄ ſcholares. ſed ſecūdū fictionē iuris ipſi non dicūt verum: nam vniuerſitas repreſentat vnam perſonam: que eſt aliud a ſcholaribus ſeu ab hominib⁹ vniuerſitatis: vt. l. mortuo. s̄. de fideiuſſ. quod apparet quia recedentibus omnibus iſtis ſcholaribus ꝛ aliis redeuntibus eadem tamen vniuerſitas eſt. Itē mortuis omnibus de populo ꝛ aliis ſubrogatis idem eſt populus: vt. l. proponebatur. s̄. de iu

di. ꝛ ſic aliud ē vniuerſitas quā perſone que faciunt vniuerſitatem ſecūdum iuris fictionem: quia eſt q̄dam perſona repſentata: vt. d. l. mortuo. hoc etiā premiſſo. † ſi queris an vniuerſitas poſſit delinquere. Reſpondeo ꝓprie nō poteſt delinquere: 5 quia ꝓprie non eſt perſona: vt dixi. a cruinſeſt. Tamen hoc eſt ficto poſito pro vero: ſicut ponimus nos iuriſte. Si queratur an vniuerſitas deliquat. dico q̄ ſic. peccatum omiſſionis poteſt committere vniuerſitas. nam ipſa vniuerſitas tenetur aliq̄d facere: quod ſi omittitur vniuerſitas omittit. licet hoc cōtingeret ne gligentia regentium ciuitatem. tamen ipſa dicitur negligere vt. l. iubemus nullā nauez. C. de ſacroſan. eccle. conūcta. l. ſi procuratoz. §. ſi tutores. s̄. man. i fi. §. In delicto vero commiſſo ſeu quod cōmittit faciendo debes aduertere. naz quedā ſunt que tantum fieri poſſunt ꝓ ipſam vniuerſitatez. vt facere ſtatuta. dare iuriſdictionē. imponere collectas. ꝛ ſimi. iſto caſu pōt vniuerſitas delinquere vt. d. aut. item nulla cōmunitas. de ſacroſan. eccle. aut. caſa. ꝛ de ſta. cōtra lib. eccle. in prin. ꝛ §. item nulla cōmunitas. nec em̄ poteſt dici q̄ aliēs priuat⁹ hoc faciat: ſed hoc facit ipſa vniuerſitas: i qua eſt illud ius vt. l. oēs populi. s̄. de iuſti. ꝛ iur. ꝛ. l. ſi. C. de iuriſd. om. iud. Quedam ſunt que non reſpiciunt iſta iura reſidētia apud vniuerſitatem: vt cōmittere homicidiū: vel facere violentiam: ꝛ ſimilia: ꝛ tūc vniuerſitas nō pōt hoc facere ꝓprie q̄ñ iſta requirunt perſonā veraz vt d. l. ſed et ſi ex dolo. §. j. s̄. de dolo. Sed dicitur cōmitti impropꝛie per alios regentes ciuitatem ſeu alios

fictio cōtra vniuerſitatē quā cōtra ſingulares perſonas: qz delictū magne vniuerſitatis nō pōt eē niſi notoriū ꝛ famoſum vt. C. de offi. rec. punn. l. iuſtiſſimos. ꝛ argu. extra de iudi. i. c. exhibita. ſaluo eo gō not. inſtitu. de publi. iudi. in ꝓncipio. ꝛ in. c. fin. de dolo ꝛ contuma. Innoc. in aūt. iudex vult inquirere cōtra ſingulares perſonas. opz q̄ fama ſit ſpecialiter cōtra eos et nō per ꝓcuratorem ſi cā exigat retentionē pſone. c. eos qui. de ſentē excom. li. vj. ꝛ aliq̄n iſta detentio eſt arbitraria aliq̄n neceſſaria. adde q̄ Bald. de pa. conſtan. in ꝺſ. ſi qui ex pte. dixit non tanti⁹ q̄ ciuitas poteſt obligari per iuſiurandū et ſub iuriſdictiōe paciſci licet nō habeat animuz. vn de dicit q̄ hoc iuramentuz eſt referendū ad animuz

quibus ciuitas cōmiſit vigore ſtatuti. vt. l. j. in fi. cū. l. ſe. s̄. de acq̄. poſſ. ꝛ de libe. vniuer. l. j. ꝛ ita itelligo. l. metū. §. animaduertendum. cū ſua glo. s̄. quod me. cau. ꝛ. l. aliud. §. refertur. cum ſua gloſ. j. de regu. iur.

¶ Hoc premiſſo † quero an vniuerſitas poſſit puniri. docto. dicūt q̄ ſic: ſed alterabitur pena per hanc gloſ. ita Ly. dicit in prealleg. l. ſi q̄s in tantam. ſed domi. Inno. tenet q̄ vniuerſitas non poteſt puniri criminaliter: ſed poteſt conueniri ciuiliter. ita dicit i. c. dilectus. el. ij. extra de ſimo. ꝛ. d. c. grauem. de ſenten. excom. Mihi videtur q̄ dicat contra caſum. x. col. de pace tenenda ꝛ iura. fir. §. j. vbi dicit q̄ ſi ciuitas vel caſtrum deliquerit rūpendo pacem punitur. quid ergo dicemus. aduerte rationes que mouebant Innocē. erant iſte. ſi vniuerſitas puniretur criminaliter: ergo punirēt⁹ pupilli ꝛ infantes qui non conſenſerunt: quod eſſet iniquum. Preterea cum mortuis omnibus hominib⁹ ꝛ aliis ſubrogatis eadem ſit vniuerſitas: ergo illi qui poſtea naſcerentur punirentur: quod eſſet abſurdum. Mihi videtur ſic dicendum quod ꝓ delicto non eſt dubiū quod poteſt vniuerſitas conueniri ciuiliter in eo q̄d ad eam peruenit. vt. d. l. metum. §. animaduertenduz. s̄. quod me. cau. ꝛ. l. ſz ꝛ ſi dolo. §. j. s̄. de dolo. de eo vero q̄d non peruenit an poſſit ciuiliter vel criminaliter cōueniri puto idem iuris eſſe: in quo dico ſic. Quedam ſunt delicta ꝓpter que filius punitur ꝓpter patrem: vt in crimine. l. iul. ma. ꝛ i crimie hereſis vt. C. ad. l. iuliā maie. l. q̄ſq̄s. ꝛ extra de hereticis. c. ſtatutum. li. vj. ꝛ de pe. c. fe licis. libro. vj. tunc iſto caſu poteſt

8 ¶ Nonnunq̄. quero an vniuerſitas. Adde Inno. in. c. cum ex iniuncto. de ope. no. nun. ꝛ doc. omnes in. c. dilectus. de ſimo. el. ij. et adde q̄ vniuerſitas nō dicitur cōtumax. anteq̄ congregari potuerit. vt i. l. j. C. de li. vniuerſi. ꝛ an appellatiōe hominuz veniat vniuerſitas di xi poſt bar to. in. l. ij. de ver. ſi gm. j. quō 4 aūt vniuerſitas poſſit citari. vide i l. nō pōt. de regu. iur. et in. l. metū. §. ſed am maduertē dū eſt. s̄. q̄ me. cau. et quō debet citari dixi i. l. ſicut. d. §. j. s̄. qd cuiuſq̄ vniuer. nomi. ꝛ an p contumaciam vniuerſi tas depoſiti poſſit ꝛ priuari p̄ ulegijs. not. de ſententia ex cō. c. qō fit rt. c. gra ue. ꝛ refert Bal. in. c. j. de mi. va. qui contumax ē. ad de qō bar. de pa. conſtā. in ver. vniuerſitas te. dicit q̄ ibi eſt tex. q̄ vniuerſitas dānum dare dicitur: ꝛ qō maior pars facit tota vniuerſitas feciſſe videtur. l. qō maior. j. ad muni. Item ſi aliquid cōſiliarij ꝛ anciani faciant videtur id facere ipſa vniuerſitas. alleg. de vi ꝛ vi arma. l. ſine me. ꝛ ideo videmus q̄ vniuerſitas accuſata reſpōdet per ſyndicum ſuū habentem ſpeciale mandatum a ciuibus. C. de re mili. l. tam collatoris. li. xij. nec requiritē q̄ ille ſingulares pſone q̄ delinquūt nominent i ſyndicatu: qz nō cōſtituitur ſyndic⁹ noie ipſorū ſz vniuerſitatis: de re. dinifio. l. intantū. §. vniuerſitatis. ꝛ nota q̄ facili⁹ fit inqui

Bald.in.l.polla.C.de his q. vt indi.ꝛ in. l. data. C.q acc.Bal.in.l.ēt.in.v.ꝛ vj.co.C.de execu.rei iudic.in xīi.ꝛ ego Bal.in.l.ficut.§.si qd.qō cuiusꝯ vniuer.no.ꝛ qō no.Bal.ī aut.hec.invlti.co.C. de vsuca.ibi nō ꝓsentiētib⁹ esset difficile.vide no. per Inno.

et Joan. And.in. c. j. de his q fiūt a ma. parte ca. 6 Bald. in a aut.omni

vniuersitas criminaliter puniri: vt 7
fuit factum de Carthagine q passa est aratrum: vt.ff.quib. mo.vsufruc.amit.l. si vsufructus. Et ego † vidi sentētiam[a] diffinitiuā imperatoris Henrici quam dedit cōtra

no. in. iij. colum. ne vxor pro marito. ibi crimina liter. ergo punirentur pupilli. ſz qualiter fiet executio contra pupillum vel vniuersitatē. vide Bal. sing. in. l. etiam. iij. colum. C. de execu. rei iudi. qō not. Adde an vniuersitas possit puniri ꝛ conueniri. Ang. cōsi. clxv. ꝛ cxcvj. vide etiam Oldr. in consi. clxvj. ꝛ. cccxv.

8 ¶ Vidi sententiā. adde qō no. bar. et que ibi dixi in. l. hereditatē ad. l. fal. vide quod no. Bal. ī aut. habita. in. iij. col. C. ne filius ꝓ patre. ꝛ ꝙ ciuitas interdicta ꝛ condemnata non redimet priuilegia ciuitatis ꝛ ꝙ ciuitas possit damnari de crimine lese maiestatis ꝛ bona dari in predium tenet Bald. in. l. ex testamento. C. de testa. milit. ibi vt si ꝺz publicari. adde quod in causa capitali vniuersitatis potest interuenire ꝓcurator. ita fuit decisum per glo. in. l. sed si hac. §. fi. de in ius vocan. per Bald. in. l. ij. §. de accu. ꝛ vide in materia do. Abba. in. c. j. de postu. prela.

b ☞ Andre. Poma. ¶ In solutione collecte. hanc aūt doctrinā Bar. hic tenet et sequit̄ do. Abb. in c. dilectus. ſcdo. circa fin. de simo. ꝛ in. c. in genesi. col. iiij. de elec. ꝛ tenuit Jo. and. ī. c. felicis. §. fi. de pe. i. vj. noue. l. ꝛ ibi Semi. multum nota. ꝛ Cardi. flo. in clc. j. super verbo ciuitas. ꝛ xxiij. de penis. ꝛ Ange. in cōsi. clxiij. incip. cū multitudo. ꝛ per istā doctrinam Bar. inuenio cōsuluisse Pau. de castr. consi. lxxxvj. incip. in causa fortij. ꝙ cum homines eiusdem ville posuissent ignem ad fenum certi nobilis qō nō sufficiebat ad hoc vt procederet libellus probare homines ville ignez posuisse nisi etiā probaretur quod hoc facerent animo deliberato 8 prius proposito ꝛ consilio. ꝛ Jo. de lignano in clc. j. de pe. referēdo Imo. in. ij. colum. ꝛ do. Cardi. in ij. q. vbi per eum alias se coram papa defendisse ci b uitatem Boñ. diceñ. quod proximis annis ꝓ ciuitate Florentie domi. Francis. de are. cōsi. clxiij. 9 incip. sicut Joan. dixit in apocaly. in. xj. colum. et sequen. ꝛ per hanc doctrinam debes limitare glo. in. l. sed si ex dolo. in princ. §. de dolo. que. vult qō si per ciuitatem concurrunt homines ciuitatis et cōmittatur aliquod delictum quod teneatur ciuitas. quod debet intelligi si prius conuocato consilio vt hic per Bar. ꝛ vide Feli. i. c. cum omnes. colum. xv. de constit. ꝛ colum. xvij. ꝛ plene Anna. ad hoc in. c. dilectus. colum. iij. ꝛ seq. vsq ad finē appo. sui. ꝛ Anch. vbi declarat. clviij. colum. iiij. vide etiam Lepol. consi. xix. colū. penul. ꝛ Ancha. clxv. et Oldra. lxv.

ciuitatem Brixie que fuit sibi rebellis: in qua dicebar illam ciuitatem esse subijciendam aratro: quā penam ex misericordia relaxauit. que sentētia diffinitiua est lex: vt. l. ij. §. de legi. ꝛ in istis cessant rationes Inno. vbi possunt puniri paruuli propter maiores ꝛ descendentes propter ciuitates suas. ꝛ ita fecit † papa Bonifa. quia ꝓpter delicta quorundam templariorum totum collegium templariorum fuit destructum: quia erant heretici. quedam sunt delicta in quibus filius non punitur propter patrem: et tunc in casib⁹ in quibus dixi vniuersitatem delinquere vniuersitas ipsa punietur. tamen in modo puniendi est differentia. quia si quidem pena cadit in vniuersitatem ita ꝙ non in singulos de vniuersitate: vt si debet publicari alia quaꝛres vniuersitatis: ipsa vniuersitas punietur: vt. d. l. iubemus nullam nauem. C. de sacrosan. eccle. sed si esset talis pena que eque caderet in vniuersitatem ꝛ in singulos: vt est pena pecuniaria: et tunc si quidem est collegium vt collegium priorū qui sunt numero. x. vel similium non punietur omnes de collegio: sed tantū illi q̄ consenserūt. casus est in. l. j. circa prin. §. de ma. conue. in eo quod dicit qui presentes fuerunt ꝛc. Sed si esset collegium magnum ꝛ diffusum vt est populus: seu aliqua cōmunitas: tunc quia discernere consentientes a nō consentientibus esset difficile: tota ciuitas et tota vniuersitas punietur. vt dicta aut. item nulla communitas. et de pa. iura fir. §. j. Si vero esset delictum quod non cadit in vniuersitatem proprie: vt homicidia ꝛ rapina ꝛ similia. tunc dico vniuersitatem puniri more priuatorum: si pena potest in vniuersitatem cadere: vt. d. l. metum. §. animaduertendum. Sed si non posset cadere talis pena: vt est pena decapitationis: nam vniuersitas non potest decapitari quia non habet caput verum sed fictum: tunc illa pena alterabitur in aliam. arg. huius gl. ꝛ. l. quid ergo. §. pena grauior. ꝛ. l. hos accusare. §. omnibus. in fi. §. de accu. dices tu quare nō amputatur illud caput fictū. hoc ē dissoluatur collegiū seu vniuersitas illa. Rā. q. sequeret̄ illō inconueniēs qō dicebat Jun. q. puniret̄ nō culpabiles. dices tu certe ꝛ in pena pecuniaria illud cōtingit inconueniēs q. collecta imponetur illis qui nō deliquerūt: certe ꝛ in veritate ego † cōcederē illō ꝙ lz superior totā vniuersitatē condēnet vt dixi. tamē illi qui nō deliquerūt nō debēt contribuere in solutione collecte[b] de iure. ar. d. l. j. circa prin. §. de ma. cōue. ꝛ hoc vidi in quadā snia diffinitiua imperatoris Henrici. ¶ Alterius quero † omnes homines de ista vniuersitate iuerūt ad occidendū quēdā vtrū dicat̄ vniuersitas occidisse. gl. i. l. ficut §. j. §. qō cuiusꝯ vniuer. no. mouet hāc. q. ꝛ nō determinat. ſz veritas ē ista: ꝙ tūc vī facere vniuersitas qū deliberato ꝓposito ꝛ ꝓsilio hoc facit: alis nō dicit̄ facere vniuersitas: sed dicūtur facere singuli. casus est iudicio meo in. l. semper. §. ij. §. ꝙ vt aut clā. ꝛ hoc vī tenere gl. in. l. aliud. §. refertur. j. de reg. iur. isto ergo casu nō posset fieri inquisitio cōtra vniuersitatē: ſz cōtra illos hoies singulares q̄ hoc fecerūt. plus dico qō si lenato vexillo ꝛ pulsata cāpana iuerūt ad hoc faciēdū: ꝙ nō dicat̄ delinquere

linquere vniuersitas si deliberatio nō precesserit: a vt. d. ll. ꝛ isto casu illi q̄ eleuauerūt vexillū ꝛ campanam pulsauerunt magis dicūtur incitatores ꝓsonarum q̄ vniuersitas dicatur hoc facere. de hoc loquitur. C. de sedi. per totum ti. ꝛ isto modo qō precedat deliberatio: intellige glo. in. l. metum. §. animaduertendum. §. quod me. cau. † puto tamē ꝙ posset sequi ratihabitio ꝙ sufficeret ad puniendum vniuersitatem: vt si per vim expulerint me de castro ꝛ vniuersitas illud sibi retinet: vt. d. l. sed si ex dolo. §. j. §. de dolo. ꝛ. l. j. §. deieciſſe. §. de vi et 2 vi arma. qō etiā tenet Inno. in. d. c. grauē. ¶ Quero † an ex delicto officialis teneatur vniuersitas: videtur ꝙ nō: qz vniuersitas nō videt̄ mandasse officiali quod delinquat. vt. l. si ꝓcurator. §. de cō c di. inde: nō ob. l. iubemus nullā nauem. qz ibi officialis negligit nō faciendo aliquid. ꝛ ideo videtur ꝙ ex facto officialis nō teneatur nisi secuta ratihabitione vel mandato precedēte. de hoc tamē Ly. distinguit latius in prealleg. l. iubemus nullā na 12 uem. Quero si est punita † vniuersitas: an possint a puniri aliqui homines singulares[a]. videtur ꝙ nō. r quia scōm hoc de delicto eiusdem hoīs bis quereretur. dico sic quedā sunt delicta que dicūtur fieri per vniuersitatē vt dixi. ꝛ in illis sola vniuersitas pōt puniri tanꝙ faciens: alij singulares poterunt d puniri tanꝙ instigatores: ꝛ fieri facientes: vt. l. j. r §. incidit. §. ad turpil. ꝛ. l. hec verba. §. de adul. cū ſi. sed in delictis que non fiunt ꝓprie ꝓ vniuersitatem: erit totū econtra: qz faciētes punient̄ de delicto, vniuersitas vero punietur tanꝙ fieri faciēs: vel tanꝙ ratum habens suo nomine: vt ex ꝓdictis 13 apparet. ꝛ ex hoc habes practicam. ¶ Ultimo † quero condēnata vniuersitate vtrum imponetur r collecta per solidum ꝛ libram vel per capita. dixi in. l. iiij. §. actor. §. de re iudi. e

2 ☞ Fratres minores ſz nō possint habere ꝓpriū: an possint petere ex causa alimentorū remissiue.

a Bannīti an equiparentur deportatis vel dānatis in metallum. remissiue. t

Quidam sunt serui. Op. ꝛ vide

b tur ꝙ dānatis in metallum possit relinquiⁿ: vt. l. si in metallum. §. de his que ꝓ non scrip. ha. ꝛ. l. legatum. §. de capi. dimi. Solu. qō hic dicitur fallit in causa alimentorū: vt ibi. et

c hoc † facit ad. q. an fratres minores vel alij q̄ nō pñt ꝓpriū habere saltem possint petere ex causa alimentorū: qō dixi plene in. l. seruos. §. de ali. et ci. lega. ¶ Scdo oppo. dicitur hic deportati retinent ea q̄ sunt iuris gentiū: sed nō ea q̄ sunt iuris ciuilis. ſm B. qz ex cōtractu iuris gētiū oritur actio que est iuris ciuilis: ꝛ obligatio ciuilis: que est de iure ciuili: vt inſti. de obli. in pn. ergo isti nūq̄ po c terūt petere aliqd. Rādeo in istis in q̄bus obligatio reservatur de iure gentiū concedit eis habere d actionē: vt. l. si mādauero. §. is cuius. §. mā. ꝛ de re iudi. l. si victū. cū sua glo. ideo illud qō gl. dicit ꝙ possunt vēdere ꝛ emere nō est sine effectu qz habent actionē: lz sint iuris ciuilis. ¶ Itē opp. ꝙ nemo fiat seruꝰ ex supplicio. vt in aut. sed hodie. C. de do. inter vi. ꝛ vxo. dixi plene i. l. si victū. Rādeo e

¶ Quero si est. Si est punita vniuersitas an possint puniri homines singulares. Vide per Jo. an. in. c. fin. de pe. in. vj. vbi dicit ꝙ sic. quia quod debet vniuersitas nō debent singuli et econtrario. l. sicut. §. j. quod cuiusꝯ vniuersi. Item potest vniuersitas teneri. et nō singuli. ita dicit fuisse factum in ciuitate Viterbij. ar. l. semp §. in sepulchro qō vi aut clam. quia alia pena est ī pctis vniuersitatis alia in peccatis singulorū. vt de. l. ne q̄d §. de incē. rui. nau fra.

¶ Possit relinqui. dānato in metallū et deportato ad ꝓpias causas an possit relinqui. vi de Bald. in. l. j. C. de sacrosan. eccle. in. xj. col. et seq. ibi quid hodie differat damnatus in metallū a deportato. ꝛ vide Bal. in. l. cunctos populos. in pe. col. de sum. trini. de damnato ad mortē qui fuit acceptus de manibus familie ꝙ tamen remanet seruꝰ et qualiter debet intelligi ista. l. vide in Spec. de accus. in proemio. vide omnino in regula peccati venia de regu. iur. lib. vj. ibi. ij. opp. dicitur hic deportati quid si fiscus non vult bona deportati. an poterit agere deportatus ꝓ bonis illis. vide bal. in. l. fic ideo. in princi. §. qui satisda. cog. adde que posui in. l. j. C. de sacrosan. eccle.

¶ Cogitationis. ad istā. l. Adde no. in. c. felicis. de penis in vlti. ꝛ q̄. dixi i. l. j. in fi. ꝙ quiscꝫ iur.

¶ Si nō defendātur. De materia huiꝰ. l. no. bar. in. l. j. §. si qs vltimo. §. de qōni. ꝛ idem Bart. in. l. iij. §. hoc aūt iudiciū. §. de dā. infec. ꝛ ibi vult ꝙ quis pōt innocētiā suā purgare iuramento a delicto de quo fuit inquisitus. vide q̄ dixi post Bal. in l. data opera. xix. col. ꝛ in fi. C. qui accu.

¶ In metallū. vide Bar. in. l. in furti. §. j. §. ō fur.

a ¶Sine prefinito.ista est.l.sing. nam habemus alibi q̄ vbi lex dicit in diebus illis itelligitur in duobus vt in.l.inter illam.§.j.de verbo.obliga.ꝛ not. glo.in.l.eum qui calendis.e.ti. vide Barto.in.l. si quis adulterium.§.j.ſ. de adulte. Item dum lex dicit ō tribus termi nis intelligit̄ de tribus annis tantum vt est casus no.ꝛ bar. ibi in.l.iij. §.ſi ita. de annu. leg. a Item vbi lex dicit p tēpora intelligitur de duob⁹ annis: vt no.glo.iuncto tex.ꝛ ibi Bal.in.l.vſure per tempora.C.de vſu.quod non puto verū per istum tex.ꝛ glo.hic in ſcda ſol.hoc ſentit ſed contra istū tex. in.l.q̄ ſi nolit.§.ſi quis ita.ff.de edi.edic. vbi in dubio intelligitur de duobus.vt ibi dixi. item istum tex. limita non habere locum in interlocutoria p l.fi.in princi.j.eo.ꝛ habetur in.l.j.C.de poſtu.q̄d ſi lex dicat non multum tempus certe intelligitur per ſex menſes ſecundum vnum intellectū in.l. excipiuntur.ff.ad ille.ꝛ vide Barto.omnino in.l. ſi adulteriū.§.j.ſ.de adulte.et Bal. dicit q̄ non est alibi in.l.j.C.de poſtu.ꝛ vide ibi ad beneplacituz iudicis an intelligatur perpetuum. vt in.l.ſufficit C.de cōdi.indebi.vide Domi.in.c.fi. de reſcrip. in.vj.ꝛ in.c.ſi gratioſe.eo.titu.

b ¶Diui fratres.istum tex.alleg.not. Barto.in.l. furti.§.j.ſ. de conditio.fur. vide Abb. in.c.ij. de pur. vulg.et istum text.alleg.Bald.in.l. error.ad fi.C.de iur.et fac. ignoran. de reuocatione erroris iudicij de quo per eundem in.l. diem profere.§.nunc dicendum.de arbi. per Bar.ꝛ Bal. in l.ij.de ſen.ex peri.reci.C.

c ¶Mo.caſum. an in cauſis criminalibus poſtq̄ est concluſum in cauſa admittatur proba.habetur p doc.ꝛ ibi dixi in.l.admonendi.de iureiur.

d ¶Admittatur probatio. Adde Bal.in.l.ſ.in.iij. colum.C.de conditio.indebi.in ver.iiij.quero. et habes in.l. imperatores.ff. de re iudica.in cauſa autē ciuili inſtrumenta non poſſunt produci poſtq̄ est cōcluſum in cauſa niſi eſſent de nouo reperta ſm Bar.in.d.l.admonendi.

e ¶Monnunq̄. adde quod no.Barto.in.l. conſtitutionum.de appellat. not. de illo qui clamauit ad arma ad arma.et quid de eo qui clamat ſuccurrite.vide Barto.in.l.ij.j.§.adiectum.vi bono. rapto.ꝛ ad iſta vide Bald.in.l.ij.C.de eden.et in.l. ſ.eo.titu.et in.l.fallaciter de abolitio. et ibi de rumore in populo ꝛ tumultu clamante vide glo. ſe. que incipit hoc ne facit.ꝛ vide ad materiam in.l.obſcu.rei.i fi.C.de offi.procon.

exprimitur:ꝛ tūc intelligit̄ de decennio. † caſus est hic not. q̄ñq̄ dānatur ad beneplacitū iudicis: tunc dic vt dixi in.l.centeſimis.§.de verbo. obli.ꝛ per doc.in.l.fi.C.de contraben.emptio.

☞Arma expulſi de ciuitate ob rebellionem vbi cunq̄ ſint picta in ſui honorem deſtruuntur.

Dum. Mo.q̄ qñ aliq̄s est expulſus de ciuitate † propter proditionē vbicūq̄ arma eius ſunt depicta in ſui honorē debēt deſtrui.

☞An propter diuturnitatē temporis pena aggrauetur vel ſubleuetur.

Si diutino. Oppo.ꝛ videt̄ q̄ p tps pena aggranet̄ † vt.l. aut facta.§. tps.ſ.eo.ti.vꝛa ſol. est iſta q̄ tāgit̄ in ṗn. gl.quedā ſunt delicta momētanea q̄ reiteratione nō recipiūt:ꝛ tūc ſi q̄s tale delictū cōmiſit ātiquo tpe:ꝛ nūc de eo punit̄: pena dz aliqualr ſubleuari.ꝛ ita loquit̄ hic:qō intellige ſi tpe recēti malefici cij cōmiſſi de hoc nō fuit cognitū:ſecus ſi in recēti tpe fuit cognitū:ſed ꝓpter eius abſentiā ꝛ contumaciā pena fuerit dilata:vt.l.ij. C.de req.reis. Quedā ſunt maleficia q̄ lz ſint momentanea: ſunt tñ reiterabilia:vt in adulterio. ſi aliquis tenuiſſet aliquam vxorem ſuam in adulterio longo tempore: deberet ꝓpter hoc acrius puniri vt.l. maritꝰ. §.ſex menſium.ꝛ quod ibi not.ſ.de adulte.facit.j. eo.l.capitaliū.§.ſolent.ꝛ.§.famoſos. Quedā ſunt delicta q̄ non ſunt momētanea: ſed habēt actum ſucceſſiuum: vt quando aliquis est fugitiuus: vel emenſor:tunc pena debet augeri nō diminui vt.l. aut facta.§.tempus.ſ.eo.titu.

☞Si poſt ſniam diffinitiuam apparet de innocētia rei poteſt abſolui de gratia ſpeciali.

Et poſt concluſionē in cauſa admittitur in criminalibus ꝓbatio per inſtrumenta.nu.2.

Diui fratres. b Teneſmēti hāc l.ꝛ nunq̄ obliui ſcaris. Mot.† q̄ poſt ſniam diffinitiuam ſi apparet de innocētia rei poteſt abſolui ex gratia ſpeciali: vt hic.ꝛ dixi in.l.j.§.fi.ſ. de queſtio.quod tene menti. Secundo no. caſum c in quo ſententia reſcinditur pretextu inſtrumētorū de nouo repertorum. Contra hoc oppo.de.l. imperatores.ſ.de re iudi. Sol.nō reſcinditur de iure cōi: ſed ex principis beneficio ſic. ¶Ex hac.† l. credo q̄ poſt concluſionem cauſe ꝛ poſt teſtium publicationē admittatur ꝓbatio d per inſtrumenta in cauſis criminalibus.ſicut dixi de teſtibus recipiēdis in cauſa criminali. q̄ poſſunt recipi poſt cauſe cōcluſionē ꝛ teſtiū publicationē in cauſis criminalibus vt dixi in.l.j.in fi.ſ. de queſtio.

Capitalium. Solent. Textus ibi accōmodare.i.acclamare vt turbent ꝓplares dū falſo clamāt foras vel ad arma.

Nonnunq̄. c Oppo. C. de ſeditio. intelligi ſm iſtā.tu dic q̄ñq̄ iſti faciunt tumultus per laſciuiā. ꝛ tūc debet ꝓcedi eo ordine q̄ ponit hic.q̄ñq̄

hic.quandoq̄ faciunt rumorem ex propoſito acclamando fortiter quod moriantur illi qui regūt: ꝛ tunc habet locum ritulus de ſeditioſis.

a Serui ceſi. a Mot. q̄ ſicut homines nobiles ex cōſuetudine nō ſuſpendunt̄ nec patiūtur iſtas viles penas. Idez de alijs popularibus ꝛ diuitibus ꝛ honeſtioribus.

☞Lex prebet ſecuritatem omnibus.

Ad ſtatuas. Mota tex.ibi. cum enim leges oībus hominibus ꝛc.

¶Mota q̄ leges omnibus prebent ſecuritatem † vnde ſecuritas non poteſt poſtulari niſi appareat cauſa. non enim preſumitur quis velle offendere aliquem niſi cauſa appareat.

Craſſatores. b Oppo.ſ.ead.l.§.famoſos. reſpondeo hic loquit̄ de b aggreſſoribus tantum: qui maleficium non perfecerunt.ſed in contrario loquitur de his qui maleficium perfecerunt. c

Qui ob inimicitias. Materiam huius.§.habes plene.C.de accu.l.qui data opera. per Cyn. dicam in.l.qui edes.ſ.de incen.rui.nau.

In exulibus. De hoc vidiſtis.ſ. eod. ti.l.relegati.

☞Quis dicatur famoſus latro vel fur. d

Famoſos. c §.noſter intelligitur duob⁹ modis.vno modo intelligitur vt latro dicatur fur qui clam furatur: alio modo intelligitur de latronibus:hoc eſt de robatoribus ſtratarum qui hoc faciunt publice. Secundū primam lecturam oppo.de.l.fina.ſ. de fur. ꝛ in auf. vt nulli iudi.§.penul.vbi ꝓ furto quis non moritur. Solu. aut eſt fur famoſus ꝛ ſuſpenditur vt hic:aut non eſt famoſus et nō ſuſpēditur:ſed aliter punitur.vt in contrario.ita dicit glo. hic et in auf.ſed nouo iure. C.de ſeruis fugi.ꝛ in cor.vnde ſumitur. ¶Itē opponitur q̄ ꝓ vno furto q̄ñq̄ ſolidorum quis indūcitur ſuſpenditur.vt in auf. de pace tenenda.§.ſi quis quinq̄ ſolidos.x. collatione.Solu.concedo q̄ per illam conſtitutionem ſic punitur: et per hoc eſt receſſum a.ll.antiquis. dicunt tamen quidam q̄ per illam conſtitutionez que eſt in.x.colla.de pace iur.fir.§.iniuria.vbi dicitur iniuria ꝛ furtum legitime punitur videt̄ redire ad iſtas.ll.antiquas.licet glo.ibi finaliter cōtrarium teneat: tamen quicquid hodie ſit in qualibet ciuitate Italie ſunt ſtatuta de hoc. ſed de iure cōi tenerem illā gl. ¶Scdo opp. aut ſcdo modo legitur ꝛ videtur q̄ debeat puniri.l.iul.devi pub. ꝛ.l.ij.in princ.ſ.ad.l.iul.de vi pub.Sol.ibi quādo ſemel tantū fecit:ſecus ſi eſſet famoſus latro: tūc pena augmentaretur ꝓpter illā qualitatē vt hic.

¶Quero † quis d dicat famoſus latro vel fur.di cunt q̄dā illi q̄ hoc ſepius fecerūt.ita dicit glo.in auf.ſed nouo iure.C.de ſer.fugi. q̄ puto verū ſi cōtra eos de hoc fama publica laborabat:vt colligitur ex hac litera dum dicit famoſos.ꝛ intellige hoc de his qui perfecerūt delictū als ſecus vt.ſ. ea.l.§.craſſatores. ¶Ultimo glo.dicit q̄ p lōbardiam aliter punit̄ furtū.q̄ dic vt in glo.ꝛ pleni⁹ in glo.de pa.iur.fir.§.iniuria.

a ¶Serui ceſi. bene facit glo.xlj.diſtin. non cogunt in gloſ.que incipit argu.ꝛ quod nota. Bald.in.l. nobiliores.C.de cōmer.ꝛ mer.libro.xj.ꝛ iſtud dictum melius cadit ſuper hac lege ſuper.§.nō ois. ad iſtum.§.adde que nota.Bartol.in.l.ij.in fin.ſ. eod.ꝛ do. Abb. in.c. paſtoralis in fi. prin. in vltimo not. extra de offic.de lega.ꝛ quando nobilis puniatur tanq̄ vilis.vide Bald. in.l. nemo. C.de ſumma trinitate.ꝛ fide catholi.

Maiores. Opp.contra.§. noſtrū.de.l.preſbyteri.C.de epi.ꝛ cle.dic vt dixi.ſ. eo.l.quedam delicta.

¶Craſſatores.vide glo.in.§.nouiſſime. inſti. de ſuſpe.tuto.

¶Famoſos.ꝛ dicit iſte tex. q̄ ibi ſuſpendunt̄ vbi furtum fecerunt.adde Sali.in auf. ſi vero.de adul. Bal.per illum tex.in.l.j.C.de nili agge. non rum pen.ꝛ qualiter intelligatur ille text. in fi.dū dicit ad beſtias damnari. vide gloſ.not.in.l.ij.ſ.arbo. fur. ceſa. in verſicu.item oppo.ꝛc. an ꝓ furto quis poſſit ſuſpendi. vide Bar. in.l.leuia.in prin. de accu.

¶Quero quis. Quis dicatur famoſus latro vel fur.vide aliquid de materia per Bar. in.l.ij.ſ. de furt. Eſt ꝛ alia ſpecies furandi de qua in.l.fi.ſ.de extraordi.crimi. Ang. hic dicit q̄ nō intelligit famoſos latrones qui aſſidue furant̄ ſed vbi aggrediuntur cum armis autvi auferunt.de ſepul.vio.l. pretor.§.aduerſus eos qui cadauer.vide glo.in.l. reſpiciēs.§.delinquunt.ſ.eo.ꝛ ibi qui ſit latro ꝛ p quos actus inducatur:ꝛ vide glo.no.in.c.cū inter alia.ſuper ver.latro.de immu.eccle.in fi.ꝛ facit q̄s dicatur cōſuetus latro ꝛ per quos actus inducatur.ꝛ dicit Cyn. in.l.ij. C.de re. cred.q̄ qui blaſphemault bis vel ter non dicitur conſuetus blaſphemare:quid de verbo ſolitus.vide Barto.in.l. j.C. quomod o.ꝛ quando iudex. adde.l.iij.C. de epi.audi. vbi dicit q̄ conſuetus ꝛ famoſus fur dicitur per vnum furtum.vide Bal.in.d.auf.ſed nouo iure. C.de ſer.fugitiuis.verſi.iij.no.per Dod. in.c.fina.de fur.ꝛ per Bart.in.l.ij.ſ.de fur.ꝛ num quid ꝓ multis parnis furtis quis tanquam famoſus poſſet ſuſpendi vide Baldum in.c.primo. §.iniuria.de pace iura.fir.ꝛ differentiam inter latrones ꝛ fures vide in autentica ſed nouo iure.C. de fur.ꝛ inſtitu.vi bonorum rapto.in principio. et notāt canoniſte in ca.ex parte. ex̄ de teſtiō.ꝛ q̄d ſi ſtatutum facit mentionem de robaria. vide per Bald.in auten.ſed nouo iure. in tertia colum. C. de ſeruis fugitiuis.ꝛ.l.ſi te. C.de infam. quis dicatur predo qui accipit rem abſq̄ voluntate domini.ꝛ etiam ſi ſit debita text.eſt in.l.ſed ſi ex ſtipulatione que eſt lex.ꝛ.§.de acqui.poſſeſ.ꝛ eſt gloſſ.in l.eum qui.in verbo non omne. de fur.ꝛ not. gloſſ. in.l. non eſt vera. C.eo.quis autem ſit depredator ꝛ deportator.textus in.l. qui aduocatorum. C. de poſtulan.dicit ibi Bal. q̄ illud vocabulum eſt paruz in vſu.ꝛ in paucis locis reperit̄: adde textū in.l.prima.§. primo.ff.de abigeis.nota etiā Bal.

in.l.frumentum.per illum textum. C. que res vendi possunt. ꝛ dicitur furtum esse genus quod continet sub se rapinam. ita dicit Bartolus in.l.duobus. §. si ꝙs inuēta. de iiur. ꝛ de differētia iter furē ꝛ latronē vide i.c.ex parte. ꝛ qō ibi doc. de resti. p Angelum in. §. pen.

1 ☞ Dānatus ad mortem statim efficitur seruus pene ꝛ testamentū factum ab eo nonvaler.

in autenti. vt nulli iudic. ꝛ per Bartolu in dicta autenti., sed nouo iure. ꝛ Bald. in autenti. nauigia. C. de fur.

2 Damnatus ad mortem quod possit examinari contra alios ad aliquale indicium.

3 Ista lex per auc. sed hodie. C. de dona. inter virū ꝛ vxo. nō corrigitur in damnato ad mortem.

4 Sententia excommunicationis qō trahat secum executionem.

5 Sententia corporalis ꝙ nō possit mandari executioni de ea que fit ab homine infra. x. dies qui dantur ad appellandum.

a ¶ Qui vltimo. ᵃ Ibi statiz

Qui vltimo. ꝛc. not. † qō ad mortem dānati statim efficiuntur seruipene vt hic: ꝛ vidistis. s̄. eodem titu. l. quod ad statū. sic ista tria hit secū executionem vt not. in.l.si quis filio exheredato. §. irritū. de iniusto rup. testamen. ꝛ hac gl. ꝛ iō istorū dānatorū ad mortem nō valet testiū: qō intelligeᵇ in dānatis ab eo qui habuit iurisdictionē vt. l. ij. §. fi. s̄. eo. ꝛ puto hoc idē esse etiā si euaserit: vt si essent abrepti de manib⁹ familie post sniaz latā in presentes: nō dico ita de bannitis vt diri in. q: quā disputaui de exbānitis. ¶ Alterius not. † qlz isti sint serui pene tm possunt examinari ad aliquale indiciū cōtra alios vt hic in fi. dixi in.l. maritus. s̄. titu. j. ¶ Oppo. in auc. de nup. §. qō aūt. posita. C. de don. inter virū ꝛ vxo. auc. sed hodie. Respondeo illud † quod hac. l. dicitur hodieᶜ corrigit in ingenuo: secus in liberto: sz illud quod hic dicitur ꝙ corrigitur: est verum in damnato in metallum: sed in damnato ad mortē non corrigitur ista. l. sed remanet firma vt no. in. d. auc. sed hodie. fa cit ad idqō no. Bal. in. l. ex ea causa. s̄. de postu. ꝛ vide Bart. in. l. si is qui. §. j. de testa. Bart. ꝛ Bal. in. l. j. C. de sacrosan. eccles. ꝛ qō no. Jmo. in. c. querenti. de offi. deleg. ꝛ no. Bar. in. l. cunctos populos. in pe. co. de sum. trini. ꝛ Jmo. in. d. l. si quid filio. §. irritum. de iniusto testa. glo. ꝛ doct. C. de dona. inter virum ꝛ vxorez. in auc. sed hodie. ꝛ Bal. ꝛ Jmo. in l. seruo legato. §. fi. de leg. j. ꝛ Bal. in. l. fi. C. si a nō compe. iudi. ꝛ ad hoc vide Barto. pulchre. in. l. si eius. s̄. de testa. ꝛ per Roma. in. l. j. de re iud. adde Barto. in. l. nonnunq̄. de app.

¶ Quod intellige. an dānati ad mortem possint facere testamentum vide pulchre Bart. in. l. si eius. ff. de testa. ꝛ Bartol. in. l. cunctos populos. C. de summa trinitate.

c ¶ Hodie corrigit. an hodie dānati ad mortē efficiant⁹ seruipene vide in. l. si quis in bona. ff. de acqui. here.

¶ Ultimo quero. an sīa corporalis possit mandari executioni infra. x. dies. Ad de Bart. per illum tex. not. in l. non tantum. de appella. vbi vide. adde quod notat Baldus post Barto. in l. si quis. §. bis ac. de iniusto testa. per Barto. in l. si qua pena. ff. de verborū significatione. ꝛ Bal. in. l. fina. in vlti. col. si a nō compe. iudi. per ro. in. l. j. de re iud. ibi bene

cit. l. eius qui. ꝛ quod ibi no. per gl. ꝛ Dyn. s̄. de testa. ¶ Ulterius. l. ista † inducitur per glo. nostram cōtra canonistas qui dicunt ꝙ sententia excōmunicationis secum trahit executionem: ꝛ ideo ab ea non potest appellari. vt extra de appel. c. pastoralis. ꝛ quod videtur contra hanc. l. coniuncta. l. si quis filio exheredato. §. hi autem. s̄. de iniusto rup. test. et quod no. per glo. C. si a non compe. iudi. l. fin. sed quicquid gl. dicat dico ego ꝙ sententia excōicationis est alterius nature ꝙ ista: quia illa est medicinalis non mortalis vt in c. j. extra de sen. excō. libz. vj. ꝛ ideo circa illam tene opi. cano. vt not. in d. c. pastoralis. ꝛ in spec. de appel. §. in quibus. versi. xvij. ꝛ verficulo sequenti. ¶ Ultimo † quero ᵈ circa hanc. l. vtrum sententia corporalis possit mandari executioni infra. x. dies qui dantur ad appellandum: videtur ꝙ non. j. nil no. app. pen. l. j. circa prin. ꝛ ibi no. in glo. ¶ In contrarium videtur hic tex. qui dicit statim. ꝛ glos. dicit hoc. super verbo perdunt. ꝛ pro hoc videtur expressum in. l. addictos. C. de episcopa. audien. per quas. ll. hoc tenet Guil. de cug. non ob. l. j. j. nil no. ap. pen. quia ibi loquitur in ciuilibus. Ratio diuersitatis est secundum eum: quia in criminalibus potest quilibet appellare pro eo. vt. l. nō tantū. j. de appel. quod in ciuilibus non est: in quibus non potest appellare nisi tantum ille cuius interest vt. l. a sententia. j. de appella. Spec. videtur tenere cōtrarium in titu. de sen. §. videndum. versi. pozro. Breuiter debetis scire quod quedam est executio que fit a iure: vt quod efficiatur seruus vel infamis et similia. ꝛ tunc talis exeeutio fit statim lata

uiter debetis scire ꝙ quedā executio. vide qō no. in. l. fina. C. si a non compe. iudi. adde Bart. post Guil. in. l. fur. §. j. ff. de insti. Bal. Ang. ꝛ do. Joā. in. l. a latronibus. §. j. ff. de testa. Bald. in. l. obseruare. §. proficisci. ff. de offic. proconſ. ꝛ in. l. addictos. C. de episcopali audientia. ꝛ not. in. c. si qñ. de offic. delega. Bal. in. l. j. C. ex delict. defunc. in vij. col. ꝛ quod nor. Bar. in. l. non tantum. j. de appel. Jmo. in. c. querenti. de offic. deleg. Barto. in rub. de re iudi. iuxta fin.

sententia:

sententia: vt hic. ꝛ l. quod ad statum. s̄. eodem. ꝛ l. furti. in principio. s̄. de his qui not. infa. Quedam est executio que debet fieri ab homine: ꝛ ista vt puto debet differri post decem dies: vt. d. l. j. ꝛ qō ibi no. j. nil no. ap. pen. Non obst. l. addictos. quia ibi fiebat executio ante: ꝛ male faciebat iudex q̄ hoc fiebat: vel forte renūtiauerat appellationiª. ideo permittitur alijs appellare. ꝛ hoc videtur sentire glo. qō solū executio iuris fiat infra. x. dies: ꝛ hoc putarē verius de iure: sed de cōsuetudine seruat contrariū: quia illi decem dies nō expectantur.

a

1 ☞ Sententia refertur ad libellum.

Lex mitior in dubio videtur intentata.

2 Libellus incertus ex circunstantijs non declaratis ꝙ procedat in criminalibus quia poterit in processu declarari.

Libellus accuso te ꝙ percussisti me cum ense ꝙ procedit licet non dicatur in qua parte corporis vel cum sanguine.

1 Damnatus. l. iul. de vi priuata infamatur.

f

b

1

Si preses. ᵇ Mo. † ꝙ sīa referē ad libellum. ¶ Secundo no. ꝙ in dubio videtur intentata. l. mitior. vt hic. ¶ Opp. dicitur hic si preses ita interlocutus ꝛc. contra ex interlocutoria quis non infamatur: vt. l. verbum. ꝛ l. interlocutio. de his qui no. infa. Sol. quod hic dicitur interlocutio est. intellige. scilicet diffinitiue. ad hoc facit. C. de sen. l. post sententiā. ¶ Ōtra hoc extra glo. op. primo pur loquitur i interdicto. ista sententia nō pōt dici diffinitiua: quia ptinet incertū. nō enim dicit circa quam rem vis fit cōmissa. ꝛ ideo nō declaraē quid veniat in restitutione. ergo sententia nulla vt C. de sen. que fine cer. quan. per totū. Sol. debes intelligere quod hic dicitur vim fecisti. s. tibi obiectam in libello. ꝛ sic per relationez ad libellū vt. l. ait pretor. §. j. s̄. de re iudica. ꝛ qō ibi plene dixi.

1 ¶ Item oppo. ad idem prout hec sententia refertur ad accusationem criminalem. namvis quedam est licita quedam illicita vt probatur in. l. creditor C. de pign. ergo si iudex pnuntiat vim fecisti. nō sequitur ergo es puniēdus. vt. l. j. §. j. s̄. ad tur. ꝛ ibi dixi. Respondeo eodem modo ꝙ hic dicitur vim fecisti. s. obiectam in libello. ita ꝙ ad illā se retulit vel expresse vel ex p̄sumptione istius. l. ¶ Ultimo op. ꝛ videtur ꝙ ista. l. in fi. sit male dicat. vbi dicit vtriusq;. l. crimina obiecta sunt. cōtra in. l. senatus. s̄. de accu. vbi dicitur ꝙ quis non pōt accusari diuersis legibus. Sol. qō hic dicitur vtriusq;. l. crimina sunt obiecta. i. crimen qō potest vtraq; l. puniri secundū diuersas circunstantias. vt si fuisti accusatus ꝙ aliquem deiecisti inferēdo sibi violentiam: nec dixisti cum armis vel sine armis. ꝛ sic potest vtraq;. l. comprehendi secundum diuersas qualitates: tunc intelligetur mitior ᶜ. ita loquitur hic. Ex quo not. † ꝙ in criminalibus procedit libellus per circunstantias nō declaratas ᵈ. et potest postea in processu declarari: sed si nō declaretur mitior intelligeē vt hic. Sed si omitteretur aliquid de substantialibus que requiruntur in libello: vt. l. libellorum. s̄. de accu. tunc libellus nō procederet. vt vidistis in. l. libellorum. §. ꝙ si libel

c

2

3

¶ Renuntiauerat appellationi. Istud dictum reputatur multum no. ad limitationem glo. no. in. l. pactum. s̄. de pac. ꝛ dic vt dixi in. l. non tantum. de appel. per Bar. in. l. custodias. s̄. de publi. iudi.

¶ Si preses. no. tamen ad hanc. l. ꝙ in enormibus iudex debet vti seueritate. non grauitate. l. diuus. ibi sequere iudicam. s̄. de re iudi. ita dicit bal. in. l. ea q̄. in fi. C. de condi. inde. tex. in l. respiciēdum. §. j. s̄. eo. bar. in. l. pedi s̄. de incē. rui. naufra.

c ¶ Intelligitur mitior. adde Innocen. in. c. cum dilectus. in verbo iustitia. de ordi. cog. vbi vide.

¶ Non declaratas. adde quod in ciuilibus procedit vt in. l. j. §. si quis argentum depositi. ꝛ quod ibi no.

¶ Procedit talis libellus. Et quod postea possit declarari in processu. adde in simili Bar. in. l. j. in iij. col. j. de appel. adde Bal. in. l. edita. in xx. col. C. de edendo. ꝛ allegat Bar. hic ꝛ in. j. consi. ꝛ ad de qō habetur in. l. in delictis. §. si detracta. de noxa. vide tex. in. l. iij. §. cognoscit. de officio p̄fec. vigil. de interlocutoria.

¶ Fratres. Iste text. allegatur ꝙ decisione cuiusdam no. q. per Bald. in rubri. de cōdi. ob tur. cau. in fin. vez quod si quis est bannitus tempore quo imburſabatur ad aliquod officium et tēpore quo extrahitur est bannitus quod tamen repellatur. vide in simili Paul. de leaza. in. q. incipien. in scrutinio. Item allega. Bald. in auc. ꝛ omnino. ꝛ ibi no. C. ne vxor pro mari. quid si tempore quo fuerant concesse repzesalie ciubus huius loci erat bannitus licet rebanniatur non vtitur priuilegio repzesaliarum. quod not. facit etiam quod si statutum dicit quod instrumenta notariorum matriculatorum habeāt executionem tempore rogationis quis erat matriculatus tempore iudicij non. de quo per Bal. in. l. secunda. in. colum. ij. de ex ceptio. rei iudi. predictis maxime prime questio. ¶ Ad de Barto. in. l. vsufructus. in fine. de stipula. seruo. vbi nota. quando sit inseruiendum legis verbis. de quo late. in. l. non dubium. C. de legi. et Barrol. in. l. omnes populi. in iij. questio. principali. de institutio. ꝛ in lege si constante. in. ix. questio. principa. solu. matrimo. per Bart. in. l. ꝛ si cōtra. de legi.

a ¶Autores. Adde qđ notat Bartolus ad istum.§. in.l.consti.infra de appellatio.

b ¶Testiñ.no. contra notarios ſm Bal. in.l.fi. in viij.col.C.de eden.ꝛ in.l.fi.de pe.iudi. in.j.col.ad de text.ꝛ ibi Bart.in.l.j.§.hi qui.s̃.de fal.ꝛ hunc tex. alleg. glo. in.l.ſi qs testiñ. §. sed ꝛ ſi quis.s̃.ad l.aquil.

c ¶Miles. ꝛde hoc dixi in.l.j.de bo. eoꝝ.ꝛ in. l.ij. C. de his qui sibi mor. conſ.ꝛhoc est verum etiã in hãmito q̃ põt ab alijs offendi ſm Bal. in.l. j.in pe.colũ. de ser. fugi.

d ¶Cõtra assassinos. no.deassaſſinus.ꝛalijs a qui faciũt aliquid p pecuniam vide q̃ dixi in.l. iij. §.transfugas. de fi- b ca.ꝛ Bar. in.d.l.non solum.§.q̃ mãda. s̃.cõ iiu.ꝛ Bal. in.l.nõ i cõ. in prin. de accu. ꝛ vi- c de q̃ habẽ tur in.l.ij. §.fin. s̃.de eo p quez x factũ erit.

e ¶Metrodorũ. hũc tex. alleg. x Roma. in no.suo. d

f ¶Sãctio legum.no. paria esse aliqđ esse certũ ꝛ certificandũ.idem habẽ in.l.certi condictio.ff. si certum peta.vbi certi cõdictio dat ad certum vel certificandum.

iuris ꝛ ratio constitutionis.ex quo not. quod debemus stare ꝛ seruire verbis legis ꝛ verbis edicti.vt hic 1 l.j.§.si is qui nauem.de exer.ꝛ.l.pſperit. qui ꝛ a qui.s̃.ꝛ.l.quod constitutum.s̃.de mili.testa.ꝛ.l. constiſ 2 tutionibus.j.ad munici. quod facit ad statuta. 3

Seruus.

Eos. Ad euidentiam scias q̃ delator qui nõ perficit delationẽ punit̃ vt.l. 4 deferre.j.de iure fis.

Metallum. 5

Vidistis.s̃.e.ti.l. qui vlti.

Mardana ſ 6

rios. Vidistis.s̃.in.l.anno 7 nã.s̃.de extraor. crimi.

Si quis aliqđ. 8

Opponi.ꝛ solu.vt in glosa.

Autores. a De hoc vidistis s̃.e.l.capitalium. 7 §.solent.

Qui aboꝛtionis. De f hoc dic. vt.s̃.de sicar.l.iij. §. alio senatusconsul.

Testamentum. b Dic de hoc vt.l.ſi quis legatũ.s̃.de falsis.

Instrumenta. Mo.con tra ad ſ uocatos ꝛ notarios qui instrumenta eis producta et exhibita dant alijs.

Miles. c Mo.q̃ ille qui percutit seipsum venit puniendus.ſic.j.de re mil.l.omne delictum.§.qui se.

☞ Grauius punitur qõ fit per pecuniam q̃ qõ fit sine pecunia.

Cicero. Mota q̃ gra uius punit̃ qõ fit per pecuniã ✝ q̃ qõ fit sine pecunia: qõ facit j assassinos qui occidũt aliquẽ per pecuniam: de quo dicam in.l.non solum.§.si mandato.ꝛ.§.proculus.s̃.de iniur. de materia huius legis qualiter puniatur ille qui facit aliquem aboꝛtiri vidistis in.l.diuus.s̃.de extraoꝛdinar.

Metrodorum. c Mo.hãc.l.contra eos qui recepiant exbannitos de quo vidistis in.l.ij: de recepta.

☞ Pena specialis si reperitur apposita sup crimine ꝛ etiam pena generalis:quando illa generalis trahatur ad specificata.

Ratio diuersitatis an pena specialis ꝛ generalis imponitur eadem.l.aut diuersis.

Stantibus duobus statutis quoꝝ vno dicitur q̃ testis possit de falso accusari infra mensẽ:alio q̃ de falsitate possit infra decem annos accusari.testis non potest post mensem accusari:licet videda sint verba statuti.

Stante statuto q̃ pro delicto facto de nocte pena duplicatur. Item in platea. Item in festo. si delictum committitur de nocte. in platea et in festo qualiter duplicabitur pena.ꝛ nn.ꝛ.

Predicto statuto ꝛ facto stante simplum duplicabitur.

In duplo adest simplum nisi aliter appareat.

Stante statuto q̃ si nobilis offendat popularẽ puniatur pena quadrupli et̃ qõ puniret popularis ꝛ nobilis offendat populares de nocte in platea ꝛ in festo qualiter punietur.

Statutum de publicatione penarũ an habeat locum in penis non limitatis sed que imponunt̃ arbitrio iudicis.

Statutũ predictũ q̃ habeat solum locũ in penis existentibus in quãtitate non in specie.

Sanctio legum. f Dec ẽ lex multum notabilis. glo. intelligit hãc.l.si multe sunt pene limitate a iure in delictis. est etiaz in iure quedam clausula generalis que dicit q̃ vbi pena non reperitur limitata imponitur arbitrio iudicis. vt.l.ij.s̃.de crimine stelli. certe ista clausula non poꝛrigitur ad specificata. ¶Ad istam lect. op. quia ſm hunc casum glo. illa clausula generalis non imponit certam penam sed arbitrio iudicis. sed tex. hic dicit certam penam irrogat: ergo mala est positio casus. glo. respondet imo est certa quia illa videtur expꝛessa quam iudex declarabit.ar.ad hoc.l.vnum ex familia.circa princi.s̃.de leg.ij.ꝛ.l.asse toto.s̃.de here.instit.ꝛ.l.institutio talis.s̃.de condi.institu.quod not. ¶Secundo ad hãc.l.opp.quia in fi.hic dicitur.e.l.sed ſz hãc positionem casus diuerse sunt.ll.que loquuntur generaliter vel specialiter. huius cõtrarij timore dicit glo.eadem.l.ſez in genere nõ in eadem specie. Ista lec. lz possit satis sustineri tñ facit magnam violentiam litere.et ideo Dyn. intelligit hanc.l. alio modo ponendo casum sic.pone q̃ aliqua lex vel statutum plura capitula habet: in quibus est imposita certa pena: postea in fine est apposita clausula generalis:certe illa non poꝛrigitur ad specificata.ita intelligit Dyn. hanc.l.quod mihi plus placet. ¶Tamen ad hanc lect.opp. de.l.j. §.primo.

g §.j.a s̃.de oper.no.nun.ꝛ.l.j.§. dixerit aliquis.s̃. a de publi.Sol.quãdoq̃ pena specialis ꝛ pena generalis imponuntur eadem lege seu eadem constitutione habẽte plura capitula:tũc clausula generalis non refertur ad specificata: casus est hic. Quandoq̃ iponitur in diuersis legibus ꝛ cõstitutionibus pena generalis ꝛ specialis:tunc vtraq̃.l. locum habet.ita loquuntur cõtraria. plus quidã dicunt. ſ. quod vtraq̃ pena habet locum quo ad oꝛiginem ꝛ quo ad executionẽ.hoc ipſi ꝓbant per l.iubemus.de sacrosan.eccle. C.cõiuncta.l.nõ oui biñ.C.de legi.nã in.l.nõ dubiũ. pena imponit generalis annullationis cõtractus facti cõtra legẽ. in.l.iubemus.imponitur specialis pena alienationis contra.l. ꝛ tamen vtraq̃ pena habet locũ etiã quo ad executionem.horum opi.refert Ly. C.de sepul.vio.l.qui sepulchra. Ista opi. videtur ꝓtra casum.l.senatus.s̃.de accu.ſm vnã lec. put ibi loquitur de homicidio ꝛ paricidio: ꝛ tamen ex vna tantũ lege debet fieri executio:vt ibi dicit: ꝛ ideo do.Ray. de foꝛli. in quadã sua disputatione dixit vnum bonũ verbũ:q̃ ſi quidẽ pena generalis imponitur per legem: ꝛ specialis per hominẽ: tunc ambe concurrunt etiã quo ad executionem. vt.d. l.nõ dubium coniuncta.l.iubemus. sed qñ vtraq̃ pena venit imponenda per homines: tunc quo ad oꝛiginem habent locum non quo ad executiones. vt.l.pꝛetoꝛ edixit.§.j.s̃.de iniur.ꝛ.l.senatus.s̃.de

1 accu.cum ſi. ¶Et ideo ✝ex predictis habes recol ligere quatuoꝛ verba.quando super eodem repe-

b rit̃:pena specialis ꝛ pena generalis.tũc ſi qđẽ pena generalis est incerta ꝛ arbitraria non refertur ad specificata: siue in eadem lege siue in diuersis: vt hic ſz lectu.glo.Si vero vtraq̃ pena est certa: tunc aut vtraq̃ pena est in eadem constitutione.ꝛ generalis non refertur ad specificata: vt hic scõm b lect.Dy.aut imponitur diuersis legib̃: ꝛ tũc aut vna pena infertur a lege ꝛ alia ab homĩe: ꝛ vtraq̃ habet locum etiam quo ad executionẽ.aut vtraq̃ ab homine:ꝛ tũc nõ habet locum quo ad executio c nem:sed quo ad oꝛiginem sic: vt ex predictis patet. ¶✝Quero que sit ratio diuersitatis vtrũ iste

2 pene imponãtur in eadem.l. aut in diuersis legibus vel constitutionibus. Respondeo.ratio ponitur hic in fine ibi:nec sane est verisimile delictum vnuz ꝛc.qõ declara quia licet vna lex habeat plura capitula.tamen vnum ius est accusandi ex omnibus capitulis.nec enim quot capitula habet: tot accusationes seu tot iura accusandi nascũtur.vna essẽ accusatio.l.coꝝ.õ fal.vel de sicarijs.lz habeat plura capitula.ꝛ sic de singulis: vt patet supra de publi.iudi.l.j.ꝛ institu.de publi.iudi.per totum.ꝛ ideo eadem accusatio seu idem ius accusandi non debet habere ita varias ꝛ ita contrarias naturas circa idem delictum:ꝛ ita loquitur hic.Sed quando ex diuersis legibus imponũtur tunc sunt diuerse accusatiões ꝛ diuersa iura accusandi:ideo possunt se in plus ꝛ minus habere. ¶Circa hoc quero duo sunt hic statuta. vnuz q̃ testis possit de falso testimonio accusari infra mẽsẽ tñ. aliud est sta-

3 tutum q̃ quis possit accusari de falsitate infra de-

c cem annos. ¶Quero ✝ vtrũ c ex vigoꝛe illius statuti generalis vltimi quis possit de falso testimonio accusari post mensem.ꝛ videtur q̃ sic:qz cũ iste sint diuerse leges iudex põt eligere quaz ꝛ vide per Bart. in dicta.l.j.s̃ sepul.vio. ꝛ per Ly. et Bal. Ange.ꝛ Salice.in.l. qui sepulchra. de sepul.viol.facit tex.in.l.eum.s̃.de fur. et per Bal. in.l.quid ergo.§.pena granioꝛ.de insa. per Specu.titu.de accu.circa princi.ꝛ vide dominum meũ videlicet Ange.de aret.in tractatu suo malefi. in verbo caput a spatulis amputetur. vide Bart. in l.senatus.de accusa.ꝛ in.l.j.§.j.in iij.colum.C.de oper.noui nuntia.et in.l. doli clausula. de verbo. obligatio.et in.l.j.s̃.vi bonoꝝ raptoꝝ.ꝛ ad de Bald.in.l.ecclesie venerabilis.de episcopis et clericis. sed quid ſi per legem imposita est certa pena specialis:et per statutum imponitur alia pena specialis. dic quod statur pene statuti. quid ſi statutum imponeret penam perpetuam bãm pro vulnere:aliud statutum dicit quod pro vulnere facto in palatio puniatur pena centum:quis vulnerauit aliquem in platea an debeat vtraq̃ pena puniri.habeo disputationem domini Guiõ. de suza. in questio.incipien.'pena de facto quidam facit insultum:ꝛ quãdo per diuersas leges imponitur diuersa.vide per domi.Joan.in.l.ij. in prima char. de publi.iudic.ꝛ omnino Bal.in.l. data opera.in iij.colum.C.qui accusa. et in.l. qui sepulchra. de sepul.viola.

¶Reperitur pena. quando vna prouisio specialis deroget alteri minus speciali et quomodo cognoscatur vide Bart.in.l. hac consultissima.in.j. colum.C.qui testamen.face.pos.in prin.

¶Quero vtrum.adde que dixi in.l.ij. in princip. s̃.de verbo.obligatio.post Barto.in.l.quesitum. §.penul.de fundo instructo.ꝛ quod ibi dixi sequitur Pet.de ancha.in.c.canonum sta.verſicu. circa hanc contrarietatem statuti. in verſicu.quoq̃.q̃d ſi aliquem percussi in platea de nocte. not. quia ſi statutum dicit quod pena falsi duplicetur ſi commissum fuerit in palatio et aliquis obꝛepserit falsum iudici in palatio an puniatur pena falsi. dic quod non:quia debet intelligi de tali falso quod posset ꝓmitti in palatio et extra:ſz hoc poterit cõmitti extra ergo ꝛc.ita consuluit not. Bar. in cõſili. Tudertinus quidam. et ibi vide ad not. per Barto.hic an statutum de publicatione pene inducat necessariam accusationem. adde Barto. in l.aut facta.§.locus.supra eodem.et de duplicatione penarum vide Baldum in.l. contra negantem ad legem aquili.et ibi quod duplum non simpliz esset duplicandum. et istis adde Barto.in.l. prima.circa finem.supra ſi famili.fur.fecit.dica. et in l.meuius.§.duobus.de lega.scõo. et Ange. hic et Barto.in.l.aut facta.§.j.supra eodem.et in.l.vulgaris.de fur.ꝛ Barto.in.l.fideicommiſ.§. inter-

dum.ff.de lega.iij.ꝛ Bald. in .l.prima. C.de sen. que pro eo quod interest in vltima colum. in verſicu.restat querere super.l.interpretatio. in princi.non obstat si dicatur quod instituit. de actio.§. omnis.loquitur quando pena per nomina multiplicatiua ponitur ciuiliter que stio nostra quādo criminaliter. nam nō recordo: per aliquam.l. istam penam terminatiue imponi vnde illius.l.argu.hoc dico propter idemtitatem rationis:vt.l.etiam.ꝛ in.l. tam ex cōtractibus de iudi. preterea cum statutum sit quedam ciuium conuentio vt in.l.j.§.de lega.ꝛ pena conuentionalis non potest excedere quadruplum.ergo ꝛc.vnde statutum simpliciter loquens trahitur ad ius commune vt quadruplum non excedat: argu.l.j.§.j. de mune.ꝛ bono.ꝛ in.l.ij. C. de nora. ſz quero iuxta predicta quid duplicatur.respondeo illud quod erat simplandum. vt supra quod metus causa.l. si cum exceptione.§.j.ꝛ.§.quadrupli.et.§.illud. Sz quero an in duplo insit simplum.respond.ꝙ sic in dubio nisi aliud appareat vt i.l.hoc edicto.§.fi.de publica.vnde in inquisitiōe predicta aliquis de nocte in platea commisit delictum erunt triginta:et si in die festo erunt quadraginta.ꝛ si esset alia qualitas posset ascendere vsq; ad quadruplum.ꝛ ibi Bartol. dicit quod debet quadruplari simplum cum omni sua causa.sic ergo sicut videtur vt simplum quando propter noctem vel quia in platea duplicetur.ita de aliȝs qualitatibus. quia omnes iste qualitates insunt eodem iustanti tēporis.nā illa qualitas loci non incipit repetere maleficium commissum cum illa qualitate noctis vel alia si reperit eum in actu committendi. nam eo tempore quo iste qualitates accedunt vt dictum est.

2 ¶Sed quero.adde que diri post Barto.in.l. hec actio.s̄.de calum.et adde Barto.in.l.interpretatione.j.eodem.et adde docto. in hac materia ſm Bal.in capitu.primo.§.si duo.de pa. tenen.quando ex legis dispositione petitur principaleyna cū pena et ex eadem lege ꝛ ex eadem actione tunc in pena continetur sors. secus si ex diuersis causis. Primum probatur in.l. hoc edicto. hic allegata. Secundum probatur in.l.si pro fure.de conditio. furti.que doctrina est quando sors consistit in specie ꝛ pena in quantitate quia nō grauatur obligatio quantitatis per obligationem speciei. supra quod metus causa.l.si cum exceptione.§.si homo. licet ille text.posset induci in contrarium.sed dic vt per Bald.in dicto capitulo primo.et adde gl. not.quam ibi ipse allegat.et predicta not. in penis que imponuntur per nomina multiplicatiua. 5 sed quando imponuntur a lege per nomina simplicia nunq̄ inest simplum. C.de senten. que pro eo.l.j.in fine.et ibi nota.q̄ facit institu.de actio.§. 6 tripli.ꝛ argu.ff.de verborum obligationibus.l.sti a pulatio ista.§.alteri.ꝛ quod no. C.de seruis fugi sed circa vnum ꝛ idem ius accusandi disponunt: tunc clausula generalis non refertur ad specificata. q̄ esset iniquum vt vna ꝛ eadem accusatio seu ius accusandi esset annale ꝛ perpetuū: ꝛ hoc vult tex.hic.vnde ad hoc debes respicere vtrum ille leges diuerse inducant diuersum ius accusandi:an circa idem disponant hec est veritas. ¶Ultimo† quero.per ciuitates Italie sunt plura statuta que inducūt duplicationē penarū.vtputa si quis percusserit in platea vel de nocte pene duplicentur. Item si in festo vel in die fori pene duplicentur. Quero quid si aliquem percussi in platea de nocte die festo.an ex qualibet qualitate fiat duplicatio.hic videtur casus q̄ non.nā vt dixi vobis. in.l. denuntiasse.§.quid tamen.s̄.de adulte.ista statuta que inducūt duplicationem non inducūt nouam accusationē.sed qualificāt primam. modo eadem accusatio nō debet quem punire diuersis estimationibus ꝛ diuersis respectibus: casus est hic ibi. nec sane ꝛc. In contrarium videtur casus.s̄.eo.l. aut facta.vbi dicit in quolibet delicto veniunt cōsideranda septem. ergo omnes iste qualitates considerabuntur:quid dicemus ꝛ dicunt quidam qui disputauerunt hanc questionem non debet duplicari pluries:quia senatus censuit ne quis ad idem crimen pluribus legibus fiat reus vt. l. senatus. sed certe ista.l.senatus.nihil facit ad propositum: quia hic non punitur diuersis legibus. sed vna in qua habetur respectus ad diuersas qualitates. Dicamus ergo sic quandoq̄ per istas qualitates pene augentur non tamen per nomina multiplicatiua:vt dupli.tripli.quadrupli.tūc omnes iste qualitates considerantur vt.o.l. aut facta. Quādoq̄ pene multiplicātur per ista nomina multiplicatiua. ꝛ tunc licet de iure debeat haberi respectus oīm.vt.o.l.aut facta. tamen nulla pōt fieri duplicatio que excedat quadruplū:vt insti. de act.§.oēs. vnde vsq̄ ad quadruplū poterit multiplicari non vltra. Nec ob.hec.l. que ōt ꝙ eadē. l.nō dz ꝙs puniri variis estimationibus:q̄ cōcedo variis estimationibus.s.eodem respectu: ſz diuersis respectib⁹ ꝛ diuersis qualitatibus concurrentibus bene pōt varie puniri:nihil ē q̄d repugnet vt.o.l.aut facta. ꝛ de hoc dixi in.l.fideicōmissa.§.si quis decem.s̄. de leg.iij. Item non ob.si dicas ꝙ tex.insti.de act. §.omnes.loquitur q̄n pena per ista nomina multiplicatiua imponitur:q̄ ibi loquit̄ ciuiliter. q.nostra q̄n criminaliter.nā non recordor aliqua.l.istā penā criminal⁹ imponi. vnde illarū legū.arg.hoc dico ratione identitas rōnis: vt.l.oēm.ꝛ.l.tam ex contractibus.s̄.de iudi. Preterea cum statutū sit quedam ciuium conuentio:vt.l.j.s̄.de legi.ꝛ pena conuentionalis non possit excedere quadruplū ergo ꝛc.vnde statutum simplr loquens trahitur ad ius cōmune:vt quadruplum non excedat.ar.j.de mune.ꝛ bono.l.j.§.j.ꝛ. C.de nora.l.ij. ¶Sz ꝛo †iuxta predicta quid duplicabitur. Rñdeo illud q̄d erat simplandū: vt. s̄.quod met. causa.l.si cum exceptiōe.§.j.ꝛ.§.quadruplicabitur.et.§.iulian⁹. ¶Sed quero† a an in duplo insit simplum. Respondeo in dubio sic:nisi aliud appareat vt.l. hoc edicto.§.j.s̄.de public. vnde in questiōe predicta aliquis

aliquis deliquit de nocte in platea in die festo ꝛc. si ponis ꝙ simplum sit centum:quia de nocte erunt ducenta:quia in platea erunt trecenta. quia in die festo erunt.cccc.ꝛ si esset alia qualitas posset ascēdere ad quingenta.q̄d enim dixi ꝙ posset ascende 7 re ad quadruplū ad plus: intellige illud quadruplum vltrā simplum:vt patet in actione furti manifesti.Sz contra p̄dictavī.d.l.si cū exceptione.§. quadruplat.vbi dicit ꝙ dz quadruplari simplū cū omni sua causa.sic ergo hic ineunda ratio videt vt fit simplū centum:ppter noctem.cc. ppter locum q̄ in platea.cccc.hoc est vt duplet illud simplū cū illa sua causa. s.noctis ꝛ sic de aliȝs qualitatibus. Respondeo oēs iste qualitates insunt eodē instanti tpis ipsi maleficio: ꝛ si bene respicis illa qualitas loci cum incipit inesse non reperit maleficium commissum cū illa qualitate noctis vel alia: ſz reperit eū in actu committendi.nā eodē tpe iste qualitates accidunt vt dictū est. Hoc premisso debes scire q̄lle qualitates que habent duplare:nō possunt operari suum effectū:nisi in eo quod reperit duplandum.arg.s̄.de cōdi.ꝛ demon.l. in testamento ita quidam.ꝛ de leg.j.l. quidam testō.§.si tibi. sed iste qualitates non reperiunt nisi maleficium simplex vt est ostensum: ergo illius penam simplicē duplicāt:ꝛ nō vltra:nec sufficit si illas qualitates reperit in fieri: imo oportet q̄ eas reperiat in facto esse ſm propriam significationem.vt.s̄.de iurisdi.om.iudi.l.si quis id quod. §.q̄ si dum proponitur. Preterea. aut dices ꝙ qualitas loci duplicat delicti penā cū qualitate tpis: ꝛ tunc eadē ratiōe tempus duplicabit propter locū cūvtraq̄ eodem tempore concurrat: ꝛ sic esset repugnātia ꝛ perplexitas vt.l.si titius.s̄.de condit.insti. Preterea nō est dubium ꝙ prima qualitas solū induceat duplicationē simpli: ſz hic quelibet istarū qualitatū est prima cū eodem tempore concurrant: vt dictū est.ergo quodlibet simplū duplicat:vt.l.qui duos.in princi.s̄.de reb. du. Preterea hic constat saltē ꝙ nulla istarū qualitatū est posterior altera: ergo nulla inducit duplicationez respectu alteri⁹ vt.l.eū qui nouissimus.s̄.ad trebel.facit quod no. in.l.eum actum. s̄.de nego.gest.in fi.per glos.ſz si poneremus q̄d esset quedā qualitas q̄ inesset ipsi maleficio post eū perfectū cū oībus qualitatibus suis: tūc duplicaret cū oī sua cā etiā si excederet quadruplū.vt.j.tangā.exemplū dicit statutum q̄d contra negantē pena duplicet vel augeat in quadruplo: certe istud negare venit post maleficiū p̄fectum cum omni sua causa: ideo duplicatur illud totū tanq̄ illud sit simplū. vt.d. §. quadruplatur. Sz poteris dicere ergo nec ipsa pēa maleficij simplicis duplicatur: quia ipsum maleficium cū ipsa qualitate in esse producitur. Sed respondeo sicut ignis precedit calorem quodam ordine nature. ſz non ordine temporis. ꝛ sicut obligatio precedit actionem vt.l.licet.§.ea obligatio.s̄.de pcura.q̄d est quodam ordine nature seu intellectus: ita maleficiū precedit in natura ꝛ intellectu omnes suas qualitates.vnde puto quod si exverbis apparet ꝙ aliquo ordine intellectus vna qualitas precederet aliam;licet in instanti temporis producerentur in esse: tamen tunc vltima qualitas duplicaret penā maleficij cum omnibus illis qualitatibus que in intellectu precedūt.vt ostendā inferius. ¶Quero ergo† pone dicit statutū bui⁹ ciuitatis quod si nobilis offenderet populare punitur quadruplici pena eius qua puniret populares offendens popularem: contigit ꝙ nobilis offendit popularem de nocte in platea ꝛ die festo. quero que sit pena eius:posito quod illius offense simplicis esset pena cē tū. Respondeo tota pena que imponeretur populari habita ratione omnium illarum qualitatum est simplum: ꝛ illud totum quadruplicabitur: ꝛ sic multum poterit ascendere.hoc probo.primo ex significatione verborum que habent respectū ad penam que imponeretur popularis:quod debet intelligi cū omnibus suis qualitatibus :casus videtur.s̄. si fa.fur.fe. di.l.j.et.l.ij. cum sua glo.nam illo edicto sufficit prestare quātum prestaret liber homo si hoc fecisset vt.l.j.illius tit.ꝛ hoc intelligitur cum omnibus qualitatibus suis:hoc est pro furto manifesto quadruplum:pro alio duplum; pro hoc.s̄.de parici.l.vtruȝ.vbi prestans opem tenetur pena qua tenetur principalis cū omnib⁹ suis qualitatibus. Preterea regula est quādo vna relatio fit ad aliquid:refert ad illud cum omnibus suis qualitatibus vt.s̄.de ali.ꝛcib.le.l.a filio.§.testator.ꝛ intelligo de qualitate circa tempus circa locum ꝛ circa modū ꝛ alia similia vt ibi pȝ. Preterea hoc esse verum apparebit respōdendo multis q̄ possent dici in contrarium:in quibus determinabo multas questiones ad hoc pertinentes. Non ob.quod dictum est.s̄.videlicet quod pena simplicis maleficij duplicat:q̄ illud est verū q̄n statutū simpliciter loquit per hec verba pene maleficiorū duplicent:vel pene duplicent:ꝛ similia:secus si dicit puniat pena quadrupli eius q̄d alius puniret:ꝛ similia ꝛba:per rationes s̄.dictas.ꝛ hoc pbo esse verū.si fideiussor intercedit simpliciter non tenet̄ i augmēto optingēte obligationi ex aliq̄ qlitate.vt.l.j.cū si.s̄.d i lite iur.Sed si fideiussor interc̄essisset ꝓmittēdo iudicatū soluere:teneret i oī eo ꝙ veniret i smīa.vt.s̄.iudi.sol. l.iudicatū solui.ita in ꝓposito isti⁹ statuti:ꝛba referūt̄ ad smīaz:hoc est ad illudi q̄ puniret:ergo ill⁹ totū

tiuis. in.l. pen.p Bal dum.ꝛ vide Bald. in. l. contra negantem. ad legem aquiliam.ꝛ in l.heredes. §. sed in spē.de calumniatori. ꝛ in.l.si cum exceptione. §. si non restituat.quod metus causa.Et adde q̄d si est icertū. simplū est incertus q̄ multiplicatur a simplo.ita Bald⁹ in l. arbitrio supra qui satisdare cogant. et vide Baldū in lege si cum exceptioe.§. primo. q̄ metus causa. Bart. j.eo.in pe nul. q̄stio. ꝛ adde tertium et ibi Bal. post Barto. in.l.j.in.j. colū.de spō.

ADDE que consuluit Bal. ꝓsi. cclxix. ij.lib.

a ¶ Imperator. Mot. glo. in. l. fi. ſ. de iniur. ⁊ adde do. Anto. ⁊ car. Flo. in. c. ex literis. de conſti.

b ¶ Sententia diffinitiua. Dic ergo qđ ſententia diffinitiua eſt que perpetuo durat vt condemnatoria. l. prima. ⁊ ibi not. C. de poſtu. aut eſt interlocutoria.

⁊ tunc aut fertur ratione contumacie ⁊ non delicti. ⁊ tunc eaten⁹ durat quatenus contumacia purgatur. ca. ex literis. de conſtitutionib⁹. l. j. §. ſi frater. ſ. de colla. bonoz. no. archi. in c. lapſis. lx. diſtin. ⁊ Barto. in l. ſi qui ad alterij. C. de adulte. in alia interlocutoria. dicit Baldus in. l. puto. §. primo. ſupra de poſtulan. quod non durat in tempus ſucceſſoris. qđ intelligit⁹ gloſſ. ibi quando lata eſt ſine cauſe cognitione ſecus ſi cauſa cognita ⁊ via ordinaria: vide qđ habetur in. c. cum bone. de etate ⁊ qualitate. ⁊ ibi Innocen. dicit qđ ſuſpenſio facta ad tempus finitur ipſo iure poſt tempus ſed ſi eſt facta vſq; quo ſatiſfeceris tũc non finitur ipſo iure poſt ſatiſfactionem. ſed finietur lata ſententia ſuper ea ⁊ ratio eſt: quia multa contingere poſſunt propter que negaretur ſatiſfactio. ⁊ allegat. d. l. puto. §. ſ. de quo per Innocen. in capi. ſicut alias. ad fi⁹ nem. de cohabitatione clerico. ⁊ mulierum. qui ⁊ allegat iſta iura. vide Innocen. in dicto. c. cuz bone. Sz an legatus de latere poſſit legitimare qđ inhabilẽ perpetuo ad obtinendum beneficium ecclesiaſticum. Guili. tenet in titulo de legato. §. ſuper eſt videre. verſi. ſed nunquid quod not. per iſta iura adde Barto. in. l. v. in princip. de verborum ⁊ obligationi. ⁊ in. l. j. in princi. ſ. de bonoz̃ poſſeſſione. titu. generali. ⁊ quod not. canoniſte in. c. quoniam. in princip. vt lit. non conteſta. ⁊ adde quod ſtatuta ⁊ omnes leges condite a magiſtratu dicuntur ius pretorium. ⁊ etiam conſtitutio epiſcopi dicitur ius pretorium ⁊ propterea ſi eſt penalis nõ ⁊ poteſt exigi poſt annum vtilem. inſti. de perpe. et a tempozali. actio. in princip. quod tene mentẽ. hoc dicit Baldus in aliquibus lecturis. ⁊ in. l. ſecunda. §. nouiſſime. ſ. de origine iuris. ſe audiuiſſe a b pet. l. certi condictio. in prin. circa fi. ij. glo. vbi videtur qđ iſte qualitates non conſiderentur. Reſpõdeo quedam ſunt qualitates que inſunt ab ipſo initio. ⁊ in illis procedit quod. ſ. dixi. Quedã ſunt qualitates que ex poſtfacto ſupueniunt: ⁊ ille nõ attenduntur: vt in contrarijs. ⁊ ideo ſi ſtatutum diceret qđ propter negationem vel propter contumaciam pena duplicaretur: vel alias augeretur: dico qđ dictio pene que fieret propter illas qualitates ſuperuenientes ex poſtfacto non veniret in illa duplicatione vel augmentatione: per dictas leges: ſed qualitates que inſunt ab initio bene poſſunt augeri per eas que ſuperueniunt ex poſtfacto. vt. ſ. dixi. Item predictis videtur obſtare. l. in furti. in princi. ſ. de fur. vbi verum pretium duplicatur non autem intereſſe ſingulare. Solut. ideo ibi id nõ duplicatur qz non venit in petitione ſed in alio intereſſe quod in petitione venit regulariter. Et ideo dico cum ſtatutum dicit qđ nobilis puniatur pena quadrupli eius quod puniretur popularis: intellige regulariter ſecus ſi in pſona alicuius quorum tale maleficium haberet ſingularem penam. Item cõtra predicta facit quia ſecundũ hoc talis pena excedit quadruplum. contra. §. omnes. inſti. de actio. Solu. non eſt verum. quia totum illud primum accipitur pro ſimplo. ſimile vſura nõ parit vſuram verum eſt niſi vſura redigat⁹ ad ſortem vt. ſ. mãda. l. idem cẽz. §. denicz. ¶ Quero† an penis que non ſunt limitate ſed imponunt⁹ arbitrio iudicis habeat locum ſtatutum quod loquitur de duplicatione penarũ: videt qđ nõ: vt. l. ſelo: §. medico. ſ. de annu. lega. contrariũ dico. ⁊ duplicabitur id quod pro tali maleficio conſuetum eſt imponi. argu. eius quod not. in. l. quid ergo. §. pena. ſ. de his qui not. infa. ⁊ ſ. eo. l. hodie. ¶ Ultimo ſcias† qđ ſtatuta que loquuntur de duplicatione penarum non habent locũ in ſpeciebus: ſed ſolum in quãtitatibus vt. l. lucius. §. impuberum. ſ. de lega. ij. ⁊ ideo ſi pro maleficio deberet amputari manus: certe ſi fieret de nocte non duplicaret: ⁊ vide circa hoc qõ dixi in. d. §. impuberem. ⁊ in. l. meuius. §. duobus. ſ. de lega. ij. ⁊ in vltima. ⁊ penq. Quid in tempore relegationis an duplicetur: dic vt dixi in. l. in ſenatus. §. fi. ſ. ad turpil.

☞ Stante ſtatuto qđ pene duplicentur in duplo id eſt ſimplum.

Interpretatione. In hac. l. potes ponere caſum per. l. ſi preſes. ſ. eo. ⁊ j. ſi tu. ij. l. iij. §. ſi quis. ⁊ per. l. be enim. ſ. de ſuſpec. tut. ¶ Quero † dicit ſtatutum qđ ex aliqua cauſa pena duplicetur vtrum in duplo inſit ſimplus. Reſpondeo qđ ſic: qz interpretatione legum ꝛc. ⁊ videtur tex. in. l. hoc edicto in fi. ſ. de publi. ⁊ quod me. cau. l. ſi cum exceptione. §. ſed et ſi quis. in fi. ⁊ §. quatenus. in prin.

☞ An ſtatuta ciuitatis ſint annalia vel ꝑpetua.

Operator. a Opp. C. de poſt. l. j. ſolu. ibi interdicit artem ſuam ſolenniter lit. conteſt. ⁊ cauſa cognita ⁊ data ſua diffinitiua b hic vero

* hic vero ſimpliciter interloquẽdo interdicit alicui artem ſuam. hec opi. tenetur cõiter per doct. hic ⁊ in. l. contraria. ⁊ Inno. tenet eam in. c. qđ ad tranſlationem. extra de offic. deleg. Iſta. l. inducitur † ad. q. per quoſdã vtrum ſtatuta ciuitatis ſint annalia vel perpetua: ⁊ videt qđ ſint annalia: nam ſtatuta firmantur iuramento poteſtatis: cuius officium durat anno tantum. contrarium eſt dicẽdũ nam ſtatutum non dicitur ius pretorium nec pendet ex poteſtate pretoris: ſed dicit⁹ ius ciuile: vt. l. omnes populi. ſ. de iuſti. ⁊ iur. ergo eſt perpetuũ vt inſti. de perpe. ⁊ temp. act. circa princi. ⁊. §. j. ita dicit Dyn. Mihi videtur qđ debeamus aduerte re ad duo. primo an ſtatutum ſit perpetuum. et di co quod fic: ſiue ſit factum a populo: quia eſt ius ciuile: ſiue ſit factum ab aliquo habente poteſtates: vt ab epiſcopo: legato: ⁊ prefecto: duce: marchiõe et ſimi. caſus eſt extra de officio lega. c. fin. ⁊ in. ⁊. a col. de ſta. ꝯ li. eccle. fac. §. caſſa. qui ibi dicit de poteſtatib⁹ ⁊ rectoribꝫ ⁊ ſimilib⁹. facit. l. falſo. C. de diuer. reſcrip. ¶ Secundo poteſt queri de actiõe deſcendente ex ſtatuto. et tunc aduerte ſi quidem fit a populo. et tunc eſt ius ciuile et actio erit perpetua: vt inſti. de perpe. et temp. actio. Sed ſi ſtatutum fit ab aliquo preſide vt quotidie fieri videmus a duce. marchione ab epiſcopis: tunc actiones deſcendentes ex eis ſi quidez ſunt penales durant anno. videtur enim ius pretorium quod eſt factum a magiſtratibus. ergo ꝛc. vt in. d. ti. inſti. de perpe. ⁊ tem. actio.

¶ De bonis damnatorum. Rubrica.

a ☞ Circa publicationem bonoz̃ quid hodie ſit innouatũ per auc. bona dãnatorum: qñ fiebat cõtra contumaces annotatos.
Damnati dicuntur ad mortem.
Preſcripti dicuntur quibus vita reſeruatur tñ ciuitas vel libertas auferrur.

2 Titulus de requirendis reis inquantum loquitur de publicatione bonorum non eſt correctus niſi in violatore pacis.

3 Si publicatio bonoz̃ fit per ſniam condemnatoriam latam ſuper delicto: quid hodie ſit innouatũ per auc. bona damnatorum.

4 Filiofami. vel ſeruo damnato an publicabitur peculium.

5 Curiali damnato que bona publicen⁹: et quid de a matre damnata. remiſſiue.

6 Liberto vel vaſallo dãnato que bona publicẽtur remiſſiue.

7 Uroze dãnata an publicetur dos. remiſſiue.

8 Bona vilia nõ publican⁹ bonis publicatis.

9 Bona queſita poſt ſniam quando et que veniunt in publicatione.

10 Parte bonorum publicata quod iſta iura ſint correcta.

Applicij. Opp. ĩ auc. vt nulli iudic. §. fin. poſita. C. eod. auc. bona dãnatoruz. dicit gl. quod iſta iura in hoc hodie corrigun tur per illam auc. Pro huius decla Barto. viua voce. ⁊ adde quod Ly. in dicta. l. j. §. quod quiſq; iuris in. iiij. queſtione. dicit qđ ſi magiſtratus aliquid ſtatuerit ſtatuendo nõ dico per modum interlocutorie quod dictus ſtatutum erit perpetuum ſicut ⁊ ſententia diffinitiua lata cũ cauſe cogni⁹ tione quero aliquas queſtiões que in glo. formantur. Primo quero qđ iuris de iure antiquo quando cõdẽnabatur aliquis liber homo. gl. dicit ſi per dãnationem nõ perdebat ciuitatem neq; libertatem neq; vitam: quia forte erat relegatus: vel aliter damnatus: tunc nõ perdebantur bona ſine dubio vt. j. titu. ij. l. relegati. ſed ſi perdebat vitam liber⁹ tatem vel ciuitatem: erat diſtinguẽdum[a] an habebat liberos an non. ⁊ ſi habebat liberos an publicabãtur omnia bona an pars bonorum: ⁊ an habebat paucos liberos an m⁹tos. iſta tanguntur hic in prima gloſ. et in glo. mag. quas vide. iſtud quod erat de iure antiquo eſt indubitatum. de ſenis õ ſtatuto capituli facto ſede vacante. nam licet iuriſdictio eius ſit tempozalis ⁊ breuis: ſtatutum tamen facere poteſt ⁊ durabit perpetuo. ad hoc vide Petrum de ancha. in capitu. primo. ne ſede vacante. in ſexto. ⁊ dum Bar. hic dicit. hoc not. ſimpliciter interdixit vti arte ſua. vide late domi. Anto. ⁊ domi. Floria. in capitulo ex literis. de conſtitutio. bene facit quod nota. per Bartolum in. l. fundi. de acquirenda poſſeſſio. ⁊ iſtis adde qđ habetur in capitulo ſi autem de cohabita. clerico. et mulie. ⁊. l. diſtinct. capitulo primo. prima queſtione prima. reperiuntur.

✳ Pro concordia. ¶ Aduerte nunquid actiones penales deſcendentes ex ſtatutis ſint penales an perpetue. Bartol. in. l. ſtipulationum. in princip. ff. de verborum obligatio. dicit quod ſunt annales licet ſtatuta ſint perpetua. Cõtrarius allegatur in hac l. fin. Tu dic prima opin. procedit quando agitur ciuiliter ſecus ſi criminaliter. ita docto. in. d. l. ſtipulationum. Poſſet etiam dari alia ſol. ſm nouam conſiderationem domi. Jaſ. in. §. ſed iſte. inſtitu. de actio.

¶ Diſtinguendũ. Primo quero dicit tamen Bal. in. l. iij. circa medium. C. ſi pen. appel. mors intercedat. quod quando aliquis eſt damnatus ex crimine quod non numeratur inter publica iudicia de quibus per Barto. in. l. ſ. ſ. de publi. iudi. qđ tunc non publicantur bona. allegat ipſe gloſ. ſm eum ſingularem ad hoc in. l. ſenium. C. qui teſta. facere poſ. ⁊ ideo infert qđ ſi quis eſt condẽnatus ad mortem ex forma ſtatuti ⁊ non de iure communi non publican⁹ bona. qz ſtatuta fũt priuatoruz iudicioꝝ ex quo ꝓz qđ iura noua nõ babẽt locũ in iſtis de cuius veritate vide per Paulum de caſt. et ibi doxi. in. l. ij. C. qui teſtamẽ. face. poſ. vbi vide an bona eorum qui banniuntur ex forma ſtatuti publicentur.

a ¶Sciendum est: Adde quod Jac. de bel. in auĕ. de incest. nupt. et in auĕ. vt nulli iudi. dicit q̄ vbi cunq; vita adimitur dãnato ibi iura antiqua sunt correcta quia tunc ipsa ademptio bonoꝝ esset pena veniens ab intestato non defuncti: secus vbi amittit̃ ciuitas vel libertas q̄ hanc ptez ꝺt Ang. ℔ a sp tenuisse lẽdo vo Iumẽ. vide Bar. in. d. l. j. ad finẽ C. de req. reis.

b ¶Preterea qui autem possint impedire publicatiõez bonorum dic q̄ illi qui habẽt b dñium vel possessionem. l. fina. et ibi no. C. de bo. va. li. x. q facit qđ habeť l. l. ob marito rũ. ī p̄in. C. ne vxor p̄o marito. q facit quod no. Bald. et Imo. in. l. si marito. S. sol. ma. et qđ Ly. et Bal. in l. pignus. C. de pig. act. q Bar. q doc. in. l. j. §. seruus. s. ad fill. q an ti. de req. re. hodie sit correct?. vide Bal. in auĕ. bona dãnatoꝝ. C. de bo. dã. q an publicata domo intelligantur publicata suppellectilia. vide Bart. q qđ ibi dixi post eum in. l. si qñ. C. de bo. va. li. x. q q̃ dixi post Barto. in. l. ij. C. de verbo. sig. q no. q auĕ. bona dãnatoꝝ. nõ ꝺz locuz nisi in penis capitalib?: sec? in penis pecuniarijs ꝺz Bal. i. l. data opera. i. xxvj. col. C. qui accu. q vide Bal. in. d. auĕ. bona damnatoꝝ. q vtrum dãnati ad mortẽ possint intuitu eleemosyne aliq̃d largiri. vide Jo. An. in. c. ad hoc. de testa. q ī. ca. ij. de vsu. in. vj. in. ij. co. circa medium.

c ¶Ita loqť. adde no. per Bar. post glo. in. l. eius qui. §. j. de testi. q quod not. glo. in. l. fi. C. de iure fisi. lib. x. et vide Bar. no. i. l. ij. C. q̃ testa. fa. pos. publicatione bonorum non est correctus nisi i violatore pacis. ¶Quandoq; † fit publicatio bonoꝝ per sniam condemnatoriam latam super delicto: q in hoc qualiter fit innouatum sunt opi. nam quidam dicunt quod circa hoc sunt cõsiderãda quatuor iura. primo ius antiquũ in quo habet locum quod. §. dixi. secundo ius auĕ. sm q̄ etiam est locus publicationi bonoꝝ: vt in auĕ. de incest. nup. §. j. col. ij. tertio ius autẽ. in ti. de man. pri. §. oportet. col. iij. sm q̄ bona non publicanť. quarto ius auĕ. nouissimũ: vt in auĕ. vt nulli iudi. §. fina. vnde sumitur auĕ. bona damnatorum. per quam legem corrigitur lex illa de incest. nup. ita videť tenere Azo in sum. q glo. de iure fis. l. j. in glo. que est super ꝺ. aduersus leges. Alij vt Ale. dicũt sic: aut per damnationem quis amittit ciuitatẽ vel libertatem vel vitam: q tũc iura antiqua sunt correcta: aut ista non perdit vt relegatus: q isto casu iura antiqua nõ corriguntur: ita loq̃tur titu. de incest. nup. §. j. et q̄ ibi infra in rex. ꝺ. de exilio: expone. i. relegatione. ratio huius est: q in primis casibus ipse non potest retinere bona. vnde si applicarent̃ fisco esset pena succedentiũ ab intestato magis q̄ ipsius: sed eo casu quãdo relegatur potest retinere bona q retinet testamenti factionem: vt. l. relegati. j. ti. ij. Ideo si auferuntur bona est pena sibi non vemẽtibus ab intestato. Tertij vt Pe. dicũt: aut per. l. auferunť expresse bona q iura antiqua non corriguntur. ita loquitur ī auĕ. de incest. nup. aut auferuntur tacite q tunc iura antiqua corrigũtur: ita loquitur c auĕ. bona damnatoꝝ. ista opi. recidit in idem cũ opi. precedenti. nam relegato nõ auferuntur bona nisi expresse dicatur: vt. j. ti. ij. l. relegati. vnde ista opi. que in idem sonat cum precedenti communiter tenetur. in illis igitur casibus in quibus imponitur pena ademptionis bonoꝝ expresse: non in consequentiam alterius pene: sed expresse q per se: iura antiqua non corriguntur. q p̄o hoc facit quod non fit correctus tit. de req. re. vt. §. dixi. Hodie autem circa publicationẽ bonorum sunt statuta per se: q illa sunt seruãda. quãdoq; fit publicatio bonorum. quia aliquis interfecit seipsum: vt. j. tit. j. l. iij. in p̄in. et. §. j. an illud ius per auĕ. sit correctum. dicemus ibi. ¶Tertio † quero quid si dãnatur aliquis qui est filiusfamilias vel seruus: an publicabitur peculium eius: de seruo non est dubiũ per. l. j. C. eo. ti. de filiofami: dicit glo. hic q̄ non publicabitur peculium etiam castrense: ita dicit glo. no. q̄ dicit etiam castrense: q sic innuit q̄ nec aduentitiũ nec pfectitium. et eodem modo loq̃tur Azo in sum. huius titu. qđ an sit verum plenissime examinaui in. l. si finita. §. fi. de vecti. s. de dam. infec. ¶Quero † quid si dãnať aliquis curialis astrictus curie nexib?: dic vt not. in gl. super ver. portionẽ. ¶Quero quid si dãnať mater aliquoꝝ filiorum. dic vt. C. eo. l. de matris. ¶Quid † si dãnať libert? vel vasallus alicui?. dicit glo. dic vt in. l. fi. §. si libertinum. j. eo. titu. tu dic de hoc vt plene dixi in. d. l. si finita. §. si de vectigalibus. Sed † quid si vxor alicuius damnatur: an dos veniat publicanda. videbimus statim. j. eod. l. quinq; legibus. ¶Quero. dicitur hic † qđ publicantur:

a centur bona vtrum publicentur omnia bona. dicit glo. q̄ non publicantur vilia: vt. j. eo. l. diuus.

a ¶Quero quid[a] de bonis † quesitis post sententiã.

9 Glo. non declarat hic. Respondeo: q̄ illa retinet damnatus qui non erat effectus seruus: vt. l. si mãdauero. §. is cuius. s. mandati. tamen in illis non habebit heredem post mortem suam: vt. l. deportati. C. eodem. facit quod not. in. l. si deportati. in princip. s. de legat. iij. damnatus vero in metallum nihil potest acquirere nisi ex causa alimentorum: vt. l. iij. s. de his qui pro non scrip. q hoc modo debet intelligi. q. glos. quam vide et incipit aut erat. in fi. ibi: sed quid de quesitis. Item posset intelligi hec glos. alio modo vt intelligamus sic. quero quid de filijs quesitis post publicationem. videtur si quidem sunt concepti q nati post damnationem nihil habere debeant per hunc text. a contrario sensu. ad hoc facit. l. j. §. si quis proximo. s. vnde cog. q. l. ex facto. s. ad tre bel. Sed certe istud procederet secundum iura antiqua secundum que per deportationem matrimonium soluebatur. sed cum hodie matrimonium nõ soluatur: q sic filij nascuntur legitimi: vt in auten. de nuptijs. §. quod autem. videtur quod filij superueniẽtes debeant habere partem de bonis patris damnati: vt. l. si vnq̃. C. de reuo. do. q hoc inducat fauo: liberorum: vt. l. fina. §. penulti. j. eod.

10 ¶Quero † quando publicatur pars bonorum an ista iura sint correcta per autenticam. Petr. tenet quod non in dicta autenti. bona damnatorum. sed glos. tenet contrarium. j. de iure fisci. in fine. in. l. j. in glo. superverbo aduersus legem. q illam teneatis.

Non vt quis. Mo. dicit gl. contra nuntios Bononiẽses qui statim cum aliquem capiũt spoliant eum.

1 Vxor damnata ad mortem quando publicetur dos.

2 P̄o debito vxoris missio non potest fieri in rebus dotis nisi in quinq; casibus.

3 Dote vxoris publicata: si maritus ex pacto aliq̃d lucrari debet qualiter agat contra fiscum.

4 Actio de dote an nascatur constante vel soluto matrimonio. remissiue.

5 Actio de dote est de iure ciuili licet contractus sit de iure gentium.

b **Quinq; legibus.** [b]Oppo. in auĕ. de nuptijs. §. quod autem p̄ius. Solu. † qñq; mulier damnatur[c] ad mortem: tunc ꝺm iura antiqua dos debet publicari in quinq; casib? tantum qui ponuntur hic: q maritus contra fiscũ actiones suas habet: q etiam retentionem: multomagis si pactus erat de lucrando dotem: extra vero casus qui ponuntur hic maritus lucratur dotem: ita quasi culpa mulieris soluatur matrimonium. Si vero mulier non damnatur ad mortem sed damnatur in metallum tunc de iure antiquo erat idem. sed hodie hoc est correctum per dictã auĕ. de nuptijs. §. quod autem. quia non efficitur seruа: et sic matrimonium non soluitur q dos non

¶Quero quid. vide Jac. bu. in. d. §. is cui?. q Ly. q Bal. in. l. ij. C. eo. et quod dixi post Barto. in. l. si vinctũ aut stratũ. de re iu. q in. l. nam ad ea. in fine. post Barto. s. de condi. q demon. q Bal. in. l. fi. in fi. C. que res pig. q Barto. in. l. certa forma. C. de iur. fisc. li. x. et Bal. in. l. j. ī pe nul. colũ. C. de heredi. insti. circa fi. cõtrariuꝫ dicit glos. in l. eius qui §. j. ff. de testi.

b ¶Quinq; legibus. s. al legať iste tex. p moder. in. l. de die. in §. qui mulierem. s. qui satis. cog. q̄ licet sententia contra maritum p̄iudicet vxori: vt i l. si p̄o se. §. j. s. de euict. et. l. meuia. §. si fundus. s. solu. mat. q singu. dixit Bart. in. d. §. q̄ mulierez. quod hic limita nisi esset lata sententia contra maritum super re nõ dotali: quo casu non p̄eiudicat etiã scienteꝫ vxoꝛe. q ita intelligit Bar. hãc doctrinã in. d. §. qui mulierẽ. q huic tex. adde aliũ in. l. si marito publico iudicio. §. j. sol. matri. Scõo limitať dicta cõclusio nisi esset lata sentẽtia culpa mariti quo casu mulieri p̄iudicať si marit? soluẽdo fit q nõ aliter. l. Titio cẽtũ. §. fi. de ꝺdi. q demon. q ex his inuenta fuit alienatio rei dotalis vt marito moueatur lis sciente vxore.

¶Mulier dãnať. an p delicto vxoris p̄ dãs dotẽ filie p̄dat dotẽ. vide Bal. in. l. si dotẽ. C. de iur. do. q tz q̄ nõ. q vide etiã gl. mag. in fi. C. de repu. in. l. nõ dubiũ. q qđ no. Bar. in. l. ij. §. qđ si in p̄is. so. ma. s. q an q qñ bona vxoris occupari p̃t p debito mariti. viđ bal. C. de p̄ui. fis. i. l. bona mariti. q ī. l. i mar itoꝝ. in fi. C. ne vxor p marito. qđ no.

a ¶Debito vxoris. Istud facit ad id qđ habetur in casu.l.q̄uis. cū seq.ff.sol.matri.nam ibi intelligēdum est q̄ soluit sponte nō necessitate: vide Bal. in dicta.l.ob maritozum.C.ne vxor pro marito.ꝛ ad hāc materiam vide omnino Bal.Ang.ꝛ Imo. in dicta.l.

si marito. a. vxoris[a] non pōt fieri missio in reb? 5
in princi. dotis nisi in istis quinq̄ casibus. ita
ff.sol.ma dicit glossa quam nota. ¶Ulteri?
tri. et qđ 3. †quero quando dos publicatur et c
no.Ly. et maritus debeat aliquid lucrari ex
Bal. in.l. pacto:vtrum debeat contra fiscum
pig.C.de agere via ordinaria libello dato: te
pign. act. xtus videtur quod sic hic:ibi saluas
ꝛ que not. actiones ꝛc. Dico sic aut possidet
Roma. in maritus:tunc sufficit sibi exceptio:
l.j. §. ser quia cui damus actionē multo ma
uus .ff. ad gis exceptionem:ꝛ hoc tenet glos.
fil.ꝛ no.in hic. Aut possidet fiscus: ꝛ tunc non 1
c. ex lite debet hoc agitari via ordinaria:sed 2
ris de pig. summatim:et cognito quod sit cre
et an dam ditor debet soluere fiscus viro: vt
nato viro l.res.§.res.j.de iure fis. cognoscen 3
fine ali do summarie ꝛ de plano vt ibi dici 5
quo pro tur. ¶Ultimo hec †.l. facit quod
cessu fiat actio de dote nascat constante ma
execu. in trimonio:ibi dum dicit humanitatis intuitu.ꝛ sic
dote. vide si hic nascatur humanitatis intuitu soluto matri
Bald.in.l.j.in.v.colum.C.ne fil. pro 1 monio: ergo alias nascitur[b] constante matrimo
patre. nio.quod plene examinaui in.l.si constante.ff. so
b. ¶Alias nascitur. An actio de dote sit nata cōstā luto matrimonio.in prin.ꝛ.l.ij.de do. ple. ¶Que
te matrimonio: vide tex.in.l.cū notissimi.§. illud. 2 ro in quo est ista humanitas.quicquid dicat glos.
de prescrip.xxx.anno. †dic quod ista humanitas est hic in hoc quod nu
c. ¶Iuregen.quod dic vt in.l.j.ff.solu.ma.lꝫ in cō lieri damnate queritur actio de dote: que est de
trarium faciat tex.in.l.ex diuerso.eo.titu. 3 iure ciuili: ipse tamen contractus dotis est de iu
d. ¶Diuus.ꝛ istud no.ad intellectum.§.fina.in fin. re gentium[c] vt.l.eas.ff. de capitis diminutio. fa
instit.de actio.ibi vlti.nota.quando es iudex. vide cit quod dixi.ff.titulo.j.l.quidam sunt. Secundo
que dixi in.l.j.ff.de iusti.et iure. est humanitas:quia cū ista actio nascatur hodie:
e. ¶Alis soluere. Adde Barto. per illum text.in.l. videbatur debere trahi retro.l.j.ff. qui potio. in
multarum. C.de modo mul.ꝛ dicit Bald. in.l.ij. pigno.habean.ꝛ ideo sicut bona ante damnatio
C.de communi.re.alie.q̄ hic est text. quod iudex nem.questa publicata sunt ita dos: sed ex huma
potest dōnare modice de fiscalibus. ad hoc adde 4 nitate statuitur contrariumvt retro non trahatur
Bart.in.l.illud. C.de canone largi.libro.x.sed in istis damnatis.ad idem facit.l.quoties. in fine.
vtrum ea que questiuit officialis extra salarium p̄ ff.de noua.
sumantur questa ex bonis fis. vide glos. l. defen ☞Ledens bonis nō debet spoliari vestibus.
sionis. C.de iure fisc.lib.x. que idem dicit in pre Pannozum appellatione venit zona qua quis pre
lato:tamen videtur reprehendi per. l. si defunct? cingitur et est largior quam vestis appellatio.nu
in fin. C.arbitri. tute.ꝛ in auc.licentia. per Lyn. mero.4.
C.de episcopis ꝛ clericis.ꝛ vide latius Baldum Leue dicitur fm qualitatem personarum.
de controuer.feu.inter domi. ꝛ agnatos.c. finali. Iudex potest leues multas extraordinarias exige
ꝛ Bald.in.c.finali.de cleri.qui inuestitu.fecit. qui re pro aptando cameram vel pro soluendo aliqui
dicit quod glossa in dicta.l. defensionis per mul bus nuntijs.
tos damnatur.ꝛ quod illa glossa.de consuetudine
non seruatur ita indistincte vt loquitur:ꝛ vide.d. [D]Iuus.[d] Per †istam.l. dicūt doc. quod illi qui cedunt bonis
auten. licentia.et.l. quisquis. C. si certum peta non debent spoliari vestibus.ita no. per
tur. vbi tenet secutus Buillel. quod presumatur doc.in.l.j. C.qui bon.cede. pos. ¶Se
alibi licite quesiuisse. Item nota hic text.in.§. pā cundo no.†hāc.l.quod appellatione pannozum cō
nicularia. quod dato quod bona damnatozum tinetur zona qua quis precingitur.simile haberis
veniant publicanda vt supra.l.j.ꝛ in auten.ti.bo in.l.vestis circa prin.ff.de auro ꝛ argē. ¶Ter
na damnatozum.C.eod. an veniant indumenta.et 5 tio nota†qđ leue quid dicitur quod est valoris.v.
hic est text.quod sunt officialis iudicantis qui pe aureozū. alibi dicitur vsq; ad duos aureos vt.l.si
cuniam redactam in ipsis conuertere debet in ne oleum.cum.l.sequenti.ff.de dolo.hic autem dicit
cessarijs officij sui. graue vel leue secundum qualitatem personarum
vt.l.sed ꝛ si susceperit.in principio.ꝛ qđ ibi no.ff.
de iudicijs.quod facit ad auc.nisi breuiozes.C.de
sent. ex peri.reci. que dicantur cause viles ꝛ bre
uiozes. ¶Ultimo†videtis hic quod appellatione
pannozum continentur ea quibus quis induitur.
ꝛ sic videtur quod appellatio vestis sit largior q̄
appellatio pannozum.vt dicta.l.vestis.ff.de auro
ꝛ argen.lega.ꝛ.j.de verbo.significatio.l.verbozū
ctus. cum duabus. ll. sequen. tamen communis
vsus loquendi aliter se habet:quia appellatio pā
nozum est largior q̄ appellatio vestis:ꝛ ideo cum
hoc anno quidam legasset alicui omnes pannos
suos lini ꝛ lane:ꝛ ille haberet aliquas petias pan
ni lini non aptas ad vsum hominis:adhuc ego di
xi q̄ si quidem ille habebat illas petias panni cau
sa faciendi pannos lineos ad vsum: quod cede
bant legato:secus si habebat venales: vt lege pe
diculis.§.item cum quereretur.ff. de auro ꝛ argē
to.legato.in dubio debet videri quantum sibi ex
pediebat pro vsu ullius anni:ꝛ illud cedit legato:
aliud videtur esse venale:vt.l. cum quereretur.§.
lana.ff.de lega.iij. ¶Ulterius nota. † quando tu
es iudex maleficiozum:ꝛ vis aptare cameram tuam:
nec potes habere pecuniam a communi:velvis sol
uere aliquibus nuntijs pro inuestigando aliquo
maleficio.

maleficio.dico q̄ hoc potes licite facere ex pecu a
nijs que rediguntur ex quibusdam mulctis extra
ordinarijs et paruulis.ar.huius.l.in fi. sufficit esse
q̄ ista vilia quis non conuertat in sui vtilitatē:sed
in vtilitatem officij.

[C]Am ratio. Iste est pulcherri mus tex.hec.l. facit ad questionem vtrum per statuta possit minui portio filiozum.de qua per Dyn. in.c.indultum.de regu.iur.lib.vj.ꝛ p Ly.in.l.san cimus.C.de nup.

1 ☞Feudum an publicetur vasallo delinquente. remissiue.

Si in libertinum. Dy.inducit hūc §.in argu.ad q̄ stionem de vasallo delinquente vtrum publicetur
1 feudum†de qua per Dyn.in.l.statius.§.cornelio. j.de iure fis.Ego plene dixi in.l.si finita.§.si de ve ctiga.ff.de dam.infec.

Ex bonis. Mot.p̄sumptionez fraudis qđ facit ad qōnē de delinquēte q̄ alienauit bona sua.de quo plene dixi in.l.post con tractum.ff.de dona.

1 ☞Rectozes p ampliāda ciuitate numero homi num possunt expendere de bonis communis. 1
2 Familie q̄ tot dicantur quot filij remanserunt ex d aliquo.

Si plures. Mot.† quod rectozes debēt ampliare ciuitatem numero hominum: et quod ista est iusta causa expendendi de bonis communis. ¶Itez nota hic ar.pro prio ribus istius ciuitatis qui habent arbitrium super bono statu huius ciuitatis ꝛ augmento ꝛ vigore il lius arbitrij faciunt multas reformationes. ¶Ul b
2 timo†nota hic quod dicitur tot possessozes ꝛc.qz est argu.vt quod filij remanserūt ex aliquo tot di cantur familie.argu.contra.ff.de excusatio. tuto rum.l.tria onera. quod dic plene vt dixi in.l. qui fundum.§.coheres in fi.§.ff.ad.l.fal.

1 ☞Quis nō potest succedere ei quē ipse interfe cit:ꝛ bona vadunt ad fiscum si non supereſt alius qui sit in eodem gradu.

a Preterea.[a] Mo.† quod quis nō pōt succedere ei quem ipse interfecit:
1 sed talia bona veniūt ad fiscū.intellige nisi sit ali nō interficiēs qui in eodē gradu sit cū interfecto re vt.l.ij.§.fratris.ff.si qs ali.te.phi. ¶Itē op.q̄ ad fiscū nō veniāt:vt.l.si ab hosti.ff.sol.mat.Sol. vt ibi dixi:et.l.etiā.ff.de his qui.vt indig.

b ¶De bonis eozum[b] qui ante sentētiam mortē si bi consciuerunt. Rubrica. c

¶De prima parte rubrice tractatur in.l.fi.De se cunda parte rubrice tractatur in.l.j.ꝛ.ij. d

1 ☞An ex fuga presumatur delictum.
c [I]n capitalibus.[c] Opp. ꝛ videt qō q̄ dat pecuniā habeatur p confesso vt.l.ei q̄ delatorē.j.de iure fisci.ꝛ.l. qui.ff.de his q̄ no.ira.Rūdeo specia

¶Preterea.adde.l.lucius de iure fisci.ꝛ ibi Bar to.et Bald in.l.j.C.vnde vir et vxor.in.l.heredi tatem.in fi.C.de bis qui.vt indig.et in.l.fi. supra de his qui.vt indig.et dum Barto.hic dicit quod bona seu hereditas non deferuntur ad interficiē

le est in crimine capitali:vt hic.ꝛ.l. tem ꝛc. ad
trā figere.C.de transac.Fallit i cri de quod si
mine adulterij:vt ibi dicitur. ¶Ul statuto cau
terius ō hoc oppon.in causis crimi sa nec quod
nalibus iuratur pro calumnia:vt.l. si filij oc
j.C.de iur.calum.ergo non licet ad cidat pa
uersarium corrumpere. quia esset trem non
contra iuramentum suum. Preterea succedat:
in iuramento calumnie iuratur qđ quod tūc
pecunia non dabitur: vt in auten. nihilomi
principalis.eodex titu. Respondeo nus succe
hoc facit.l.permittente.ideo non vi dit nepos
detur facere per calumniam nec da ex filio ni
re pecuniam illicite: sicuti quando si etiam ne
datur pecunia consultozi: vel dan pos culpa
tur sportule iudici: vel nuntio lege bilis pura
precipiente:non incidit in illud ca p̄sentiēs:
pitulum iuramenti quod nihil dabi vt notat
tur ꝛc. ¶Quero†vtrum[b] ille q̄ au Bal. per
fugit presumatur ex hoc deliquisse. illum tex.
Breuiter si quidem aufugit anteq̄ in.l.fi qs
accusetur ex hoc est suspicio cōtra in cesti. in
eum:vt.l.cornel.et ibi plene dixi.ff. fine.C.de
ad fille.Sed si postq̄ ipse est accusa iceſt. nup.
ꝛ vide bar
to.in.l. ex
parte. de
adimen.leg.

¶De bonis eozum.Circa hanc rubri. vide omni no text.nota.xxj.q.v.in cap.placuit. et ibi habes quod non sunt sepeliendi. vide tex.lvj.dist.in cap. si quis abscide.et.c.seq.et.xv.q.j.sane.ꝛ quid si ex statuto punitur vulnerans aliquez certa pena: q̄d de vulnerante se an puniatur.vide bonum text. et glo.in.d.l.sed si damnū.§.si seruus.ff. de pecu.et in.l.omne delictum.§.qui se vulnerauit.de re mi li.ꝛ.ī.l.j.§.excusant.ff.ad fille.et.l.cū aūt.§.ex cā. de edil.edic.ꝛ ī.l.j.de corpore vitia.ꝛ.l.si quis ali quid.§.fi.et qō not.Barto.ff.de penis.ꝛ etiam vi de Ly.et Bal.in.l.ij.C.qui test.fa.pos.vbi querit Ly. quid si preuentus non potuit se occidere an tunc puniatur.vide ibi.ꝛ de eo q̄ percutit seipsum. vide Bartol.in.l.si quis miles.ff. de penis.et per Bald.in.l.j.in penul.col.C.de ser.fug.de bānito qui potest impune offendi an possit seipsum offen dere.

¶In capitalibus. quid de eo qui promisit p me centum vt corrumperet.Bar.dubitat in.l.qui ex plicādi.C.de accusa.

¶Quero vtrū. an ille q̄ aufugit p̄sumaꝫ deliq̄sse ꝛc.et istō dictū seq̄t Bar.ꝛ Ang.i.l.fi.de q̄sti. sed illud limita duplr:vt p Ro.i.d.l.lex cornelia. fz ꝫ scōaz partē hui? distinctiōis vide tex.in.l.pe.ff.de cu.reo.cogita tñ p hec dicta pōt dici q̄ rñdēs inq̄ sitioni cū iuramēto ꝺ veritatē nō punit de periurio. ita fuit consultū per quosdā peritos doc.ꝺ Bar. facit qō not.Bald.in.l.j.i.x.col.C.de here. insti.

a ¶Si is. Item querit Bald. in. l. quemadmodum. ff. mancipia. ff. ad. l. aql. ⁊ in. l. fi. ff. fi. de pig. actio. quid de posito in carcere qui seipm̃ vulnerat vel suspē dit an teneatur magistratus. ⁊ dicit q̄ nō. ⁊ vide p doct. in. d. l. ij. ⁊ in. d. l. j. C. de bo. eo. per Ly. in. l. ij. q̄ testa. fa. pos. ⁊ q̄ sit differē tia an bo na sint publicanda ipo facto vel p sñiaz i mō Bald. post Ly. i d. auf. ice stas. C. de iceſt. nup. a

b ¶Contra ctus facti. an ꝯctus i facti post accusatiō nē sint fa cti in frau dem vide tex. in. l. ex iudicio. ff. de accu sa.

c ¶Si quis aūt. Mot. qō pater psumi ⁊ tur se occi i dere pos? propter fi lium q̄ ob aliā ratio nem. facit l. isti qui dem. ff. fi. qō met . i cau. ff. et. l. b fina. C. de. cur. fu. et ibi multū solenniter c. dicit bal. q̄ si pater non vellet pfiteri cri mē ppter tormenta mod? ē q̄ capiaf fi lius ⁊ po nat ad torturā coz̄ patre: q: pater tūc confitebit crimē. facit qō no. in. c. afferte. de psumptio.

dd ¶Requiraf sñia. vide Sali. in. l. j. C. eo. per Ly. i d. l. ij. C. q̄ testi. face. pos. Bal. post Ly. in. d. aut. ii cessus. C. de ince. nup.

tus aufugit: vel stat cautus nō eum do per terram: in crimine capitali 3 loquor: non est psumptio contra eum: quia iuste facit si timet. argu. 4 huius. l. que permittit corumpere aduersarium.

☞ In crimine lese maiestatis ⁊ cri mine latronum et heresis facta con i fessio transit ad heredes.

Operatores. **Si is.** a ¶Oppo. q̄ ficta cōfessio non faciat transire penam ad here des: † vt. l. manicheos. C. de hereti. et de iure fisci. l. eius qui delatorē. et dicit glo. speciale in latronibus ⁊ in crimine lese maiestatis: vt. l. q̄s quis. C. ad. l. iul. maie. certe idez est hodie in crimine heresis vt in. c. cū ꝑz leges. extra de here. li. vj. ¶Itē oppo. latrones suspēdunf: vt. l. ca pitaliū. ff. famosos. ff. de pe. ergo lz eius aduersariū corrūpere: vt. ff. l. proxi. Sol. intellige latrones id est 2 fures vel alios latrōes nō famosos. ¶Itē op. j. l. proxi. Sol. vt ibi vide bitis.

☞ Cōtract? facti post accusatio nem ꝑsumuntur facti in fraudem.

Si rei. Nota q̄ post q̄ quis accu satus est vel deprehensus psumitur in dubio face re ob conscientiā criminis: vt hic. ⁊ 3 facit. l. cum ratio. ff. ex bonis. ff. ti. j. Item † facit q̄ ꝯctus facti b post ac d cusationem psumātur facti i frau dem. de quo in. l. post octum. ff. de dona. alia circa materiam videbi tis. j. eo. l. ff. fi.

Si quis autem. c Mo. text. ibi q̄ essi sibi nō pepercit ⁊c. Ex isto ff. no. duo. ꝓmo istā ꝑsumptionez q̄ est ꝓ patre cū magis doloze filij q̄ ob sciētiā criminis videaf fecisse qō multū est vtile: in hac materiā: vt dicā infra eadē. l. ff. finali. Scōo nota q̄ percutiens seipm̃ punif:

vt hic. et. ff. titu. ij. l. fi q̄s aliq̄d. ff. finali. et. l. omne delictum. ff. fi. j. de re mili.

☞ Percutiēs seipm̃ punitur.

Occidens seipm̃ q̄ñ habeatur pro cōfesso: ⁊ bona in fiscum deferantur.

2 Heres q̄ñ ei incumbit onus ꝓbandi innocentiā qualr̄ poterit ipsam probare.

Bona seipm̃ occidentis an et q̄ñ sunt publica ta ipso iure: vel sñia requiratur.

Hic titulus an hodie sit correctus ꝓ auc. bona dā natorum. q̄ sic.

De illo. Innuit q̄ debeat ꝓbari de crim ne post q̄ qs se occidit. Cōtra. C. qui testa. face. pos. l. ij. Solu. gl. † qō ibi ꝓbaf inocentia eoipso qō nō ꝓbaf ꝓtrariū ꝓ hāc. l. Itud videf ꝯ hāc. l. in prin. vbi dr qō ille q̄ se occidit habef ꝓ cōfesso. ergo est fundata intētio fisci qō ille cōmisit crimē: ex hac ficta ꝓfessione. vñ gl. i. l. ꝯia dat aliā solu. ⁊ hāc puto esse verā. quādoq̄ qs de prehensus est in crimine vel accusaf? ex eo: ⁊ tūc ppter mortē quā sibi cōsciuit habeb ꝓ cōfesso: vt hac. l. in principio. tñ heredes possent probare de inocētia si vellēt vt. d. l. ij. C. q̄ testa. face. pos. qñq̄ nō erat deprehēsus vel accusat?: sz ꝯ eū erat aliq̄ suspicio leuis: tūc bona ei? nō possunt auferri he redib? nisi fuerit ꝓbatū de crimie. et hoc vult dicere text? ibi: nulla iusta cā ꝓcedēte i reatu decesserit. intelligo q̄ nō precedebant psumptiones vrgentes vel vrgentissime: nec erat accusatus sed erat sola suspicio leuis. ita intelligit glos. que est super ver. in reatu. ¶Quero † quando heredi incumbit onus probandi innocētiam qualiter poterit eam probare. respondeo innocentia quandoq̄ potest probari directo: vt no. in. l. pantonius. ff. rei perduellionis. ff. de acquiren. here. quando q̄ potest probari per psumptionem: vt si here des ostenderent illum qui interfecit seipm̃ ha bere aliquam causam vehementissimam doloris animi vel corporis: tunc in dubio psumetur ma gis se interfeciſſe ob illam aliam causam q̄ ꝓ pter delictum: vt. ff. e. l. ff. videri. ¶Quero † vtrū bona sint publicata ipso iure: an vero requiratur sententia? quidam text. videntur requirere quod feratur sententia: vt hac. l. circa prin. ibi ergo po stulati esse debent ⁊c. dum dicit cōfiscentur ⁊ etiā in hoc. ff. In contrarium facit. hec. l. in eo quod dicit heredem non habent. ⁊ ibi in ver. vt autem. ibi dum dicit fisco vendicanda sunt ergo ipso iu re confiscata. Respond. si quidem erat deprehen sus vel postulatus de crimine. se interficiendo ha betur pro confesso et condemnato: nisi heres pro baret cōtra: quod apparet. quia testamentum ei? est nullum. vt. l. ij. C. qui testa. fa. pos. ita loquitur hec lex in prin. Nec ob. quod ibi dicit confiscent. quia ibi loquitur de confiscatione que est facti: hoc est incorporatione que fit in patrimonium fisci: ⁊ in hac opinio. videntur docto. vltramonta ni. in. l. ij. C. qui testa. facere pos. in vltima questio ne. Si vero non erat accusatus id est postulatus: tunc debet prius de crimine cognosci et pronun tiari q̄ publicentur bona: ⁊ fiet istud eo modo q̄ no. insti. de here. que ab intesta. de. ff. per contra rium. et

ſium. ⁊ quod dixi in. l. qui a latronibus. ff. j. ff. de a testa. ¶† Ultimo quero a an hodie iste ti. sit corre * ctus per auc. bona damnatorum. quidam dicunt quod non: quia iste qui se occidit non fuit damna b tus. preterea plus delinquit. commisit enim prius delictum et postea occidit seipm̃. docto. tenent contrarium. nam per istum tex. bona publicantur eo casu solo quo si sententiā pateretur esſent pu blicanda: vt. ff. ea. l. ff. j. ergo in casibus istis in q̄ bus non publicarentur si sentētiam fuiſſet passus per auc. bona damnatorum. in illis non publica buntur si seipm̃ occidit. idem dicit glos. C. de iure fis. l. fina. in fi.

¶De interdictis ⁊ relegatis. Rubrica.

* ☞ Vasallo delinquente an ⁊ quando filius amit tat feudum.

a Proximior si cōmittit delictum propter quod au fertur sibi hereditas vt indigno nocet ꝭsequenti bus in gradu.

Recipiens emphyteosim pro se ⁊ suis filijs et ne potibus si primus delinquit non soluendo cano nem vel alienando sine consensu domini nocet se quentibus.

Bona alicui publicata nō venit emphyteosis ac cepta pro se filijs suis ⁊ nepotibus.

4 Delictum patris vbicūq̄ nō nocet filio intellige dum tamen patri nihil acquiratur.

b **Iam qui.** b Ista. l. est no. Opo. ff. de iure patro. l. iiij. vbi dicitur q̄ filius non perdit libertos. glos. que est hic dat plures solutiones. Ista est vera in libertis. sunt quedam iura que transeūt ad quemlibet ex traneum heredem: ⁊ ista transeunt in fiscum. ita lo quitur hic. quedam sunt que ad heredem transire non possunt: vt ius successionis: opere in faciēdo ⁊ similia. ⁊ ista remanēt apud filium: vt. l. contra ria. Ista opi. tenet Dy. et oēs. Sodē modo debet responderi ad. l. eorum. ff. ad. l. iul. maiesta. cum si milibus. ¶Ultimo hec † . l. inducit hic per Dyn. in argu. ad. q. de vasallo delinquente: an propter hoc filius eius perdat feudum. de hoc vos habui stis glo. ff. ad. l. cornel. de fal. l. fi quis patris. et. l. c emancipatum. in fin. ff. de sena. Dy. determinat c aut feudum fuit paternum et filius perdit illud p banc. l. aut feudum fuit auitum: ⁊ illud nō perdit. argu. dicte. l. emancipatum. et arg. huius. l. habet enim ab auo non a patre. ita dicit Dy. in. c. nō de bet aliquis. circa fi. extra de reg. iur. li. vj. do. Ly. ponit hanc. q. C. de libe. ⁊ eorum lib. l. ij. in fi. q. ⁊ ibi dicit sic. aut quis debet habere feudum ex suo iure: vt quia pater est stipulatus sibi ⁊ suis filijs. vnde iam filio est quesitum ius. tunc delictum pa d tris non nocet filio. argu. huius. l. Aut habet ex successione paterna: ⁊ tūc perderet ex delicto pa tris. arg. huius. l. Iste determinationes videntur contra casum. x. colū. vi vasal. feu. priue. cui de. c. j. vbi loquitur de feudo auito. et no. per glos. si de feu. defunc. fue. contro. c. si vasallus. per quas vi detur q̄ indistincte filius perdit propter delictū

¶Ultimo quero. Adde Bal. in. l. ij. C. qui test. fa ce. pos. ⁊ que dixi post Bar. in. l. ij. ff. ti. j. per Sal. in. l. j. C. eo. ⁊ per Ang. in. d. l. ij.

¶Eum qui. Adde glo. Bar. ⁊ docto. in. l. j. C. de bon. liber.

c ¶Dy. de terminat. an ꝓpter delictū pa tris vasal li filius. p dat feudū per Jaco bu. Bald. ⁊ Ange. in l. adopti uū. ff. fi. de in ius voc. ⁊ Barto. no. in sua disputa. in. l. emācipatum. ff. fina. de senato. ⁊ quid econtra vide que dixi post Bar. in. l. cum filius. de ver. obli. Ange. hic dicit q̄ qualitercūq̄ ex qua cūq̄ causa feudum perdat illud nocet filio suo si ue sit feudum paternū sine auitū: per glos. fi. in. c. j. ff. preterea. si de feu. fue. cōtro. hic alleg. in alijs autem est vera opin. Dyn. ⁊ Lyn. reprobata opi. Bart. qui etiam tenet q̄ vbi delinquitur ita quod res directo perdatur delictum patris non nocet filijs. vt. l. diui. ff. de iure patro. ⁊ de in ius vocan. l. adoptiuus. in fi. secundum Ange. ⁊ nota. Bal. C. de episco. ⁊ cleri. ⁊ in. l. si quis presbyter. facit qō not. glo. ⁊ Bar. in. l. fraudati. ff. de publi. ⁊ qō no. Barto. in. l. si finita. ff. si de vectigalibus. de dam. infe. ⁊ de materia plene per Bal. in. l. fi. C. de li ber. cau. ⁊ Bald. in. l. j. C. de bo. lib. ⁊ in. l. ij. C. de libe. ⁊ eo. libe. ⁊ in. l. qui se patris. in. viij. colū. C. vnde lib. ⁊ ibi etiam quid si vasallus renuntiat feudo vel aliquam obligationem fecit an preiudi cet filijs ⁊ descendentibus. ⁊ de hac materia vide aliquid per Pe. in. l. stipulatio ista. ff. si quis ita. in fi. et ibi refert Imol. de verbo. obliga. plene per doct. in. c. ij. de feu. aliquid per Bal. in. l. lege. C. de legi. here. et dicit Bal. in. l. fi quis in cesti. C. de inceſt. nup. q̄ si statuto cauetur q̄ interfiens pa trem non succedat q̄ non preiudicat nepoti nisi fuerit culpabilis. ¶Retuli an vasallo delinquen te filius amittat feudum. vide de hoc per Bal. in l. j. in princi. C. de cad. tollen. ⁊ istud reassumit do mi. Alex. in. l. si mihi ⁊ Titio. de verbo. obli. et de materia vide per glo. ⁊ doc. in. c. j. ff. hoc quoq̄. de fuc. feu. ⁊ in. d. c. ex parte. extra de feu. ⁊ ibi plene vide. adde an filius priuetur feudo propter felo niam patris Bal. consi. cclix. j. lib.

¶Auferf sibi hereditas. ꝓpter hoc dicit Bal. in l. iij. in fi. C. cōia de lega. q̄ als oibus deficiētib? potius dzyn? de agnatione bñe q̄ extrane?: vt no. Bar. in. l. j. ff. permittit. ff. de iti. actu q̄ pri. qō est verum nisi amittat feudū ꝓpter delictum. qō no. Et pro clariori intelligentia vide Bal. in. c. j. ff. si vasallus feu. ꝓuef. ⁊ in. l. j. C. de bo. liber. ⁊ in. l. emā cipatū. ff. de sena. ⁊ qō dixi in. l. diui. de iure patro

ꝛ glo.in.c.ſ.§.hoc quoq;.ver.partē.ꝛ ibi Bal. et alij.ꝛ ibi ſcripſi poſt Bal.de ſuc.feu.

a ¶ Per hoc dico. In contractu emphy.nunquid in publicatione bonorum veniant bona emphyteotica.vide Bal.in.l.antiquitas.in fi.C. de vſufru. ꝛ quod dixi poſt bar. in.l. ſtatius flo. ꝛ hoc intelligo in feudo iam patrus.§. cor. nelio.ſ.de iure fiſ.ꝛ Bal.in.l.ij.in.ſ.q.C. de libe. et eorum.lib.ꝛ Ro.latius in.l.ſi finita.§.ſi de vecti ga.vbi dixi de dā.infec.ꝛ Sali.in.l.ij.in.xxij.q.C. de iur.emphy.circa fi.

b ☞ Andre. Pomate. ¶ Sed ſi alias.ſ. de bo. que lib.ſi enim aliquid patri quereretur tunc noceret vt per Alexan.conſi.lxxxviij.col.ſ.in fi.volu.iij. et Alexan.conſi.ix.in.ij.volu.col.pe.ꝛ in.l. apud iul. a §.ſi quis alicui.col.ij.ſ. de leg.ſ. ꝛ Jaco. in.l.ij. in vlti.q.C. de iure emphyteo.ꝛ Alexan.in.l.diui. in apoſtil.ſ. de iure patro.ꝛ in conſi. viij.in.iij. colū. volu.iij.in.ij.dubio.ꝛ conſi.lxxxiij.col.ij. volu.iij. ꝛ ciij.in.viij.col.in prin.volu.iij.ꝛ.cvj.in vlti.col. ad fi.volu.iij.ꝛ ſeq.cvij.ꝛ.cxxiij.in.ij.colū. in fi. b eo.volu.iij.ꝛ.ſ.col.xj.volu.v.Panor.ij.colū. vij. in.vij.dubio.volu.ij.ꝛ Bar.lvj.als.clvj.et aliquid c per Barba.conſi.x.colū.v.volu.ij.ꝛ.xviij. col.ix. ꝛ ſeq.vol.ij. Roma.xx.col.xix.volu.ij.ꝛ Alex.in.l. ſi procu.col.iij.ad fi.ſ. ad treb.ꝛ Anna.cōſi.xxxij. 4 in.ij.dub.ꝛ Alexan.lxxx. col.v. volu.j.ꝛ.xcj. colū. viij.eo.volu.j.ꝛ.xix. Are.remiſſiue conſi.xiij. col. iij.ꝛ.liij.col.ij.ꝛ Capra.xlij.ꝛ.lxxxij.ꝛ Bal.in.c.j. §. aut ſi libellario.quib.mod.feu.amit.col.ij. et in c.i.§.denicq; que fuit prima cau.benefi.amit.et ibi Aluaro.in.c.j.de vſufruc.prima ꝛ Alex.ix.colum. iij.volu.iij.ꝛ.xj.col.ix.eo.vol.ꝛ.lx.col.ij.eo. volu. vbi ponit quid ſi poſtea dominus recepiſſet affectum vel tenuiſſet per multum tempus.ꝛ.j.colum. pe.ver.nec expediat. volu.v.ꝛ.ij.colum.j.eo. vol. v.ꝛ col.iiij.vbi ponit an delictū vnius agnati alte- 1 ra noceat.ꝛ.xiij.col.pe.eo.volu.ꝛ.xviij. in.j.dubio eo.vol.vbi ponit an vaſallus poſſit in preiudiciū 2 filiorū cōmoditates feudi alienare.ꝛc.ꝛ.xxviij. col. v.eo.vol.vbi ſequit Bar.hic ꝛ ibi ponit an feudū 3 poſſit alienari in piudiciū filioꝝ vel in dotē dari.ꝛ Pan.ꝛ alios in.c.ex pte de feu.ꝛ Pan.de ca.in pſi. lxxiij.col.iij.in fi.vbi ꝓpter hoc infert q; rex alienās ēt.cū cōſenſu ꝓpꝛorū nō piudicat ſucceſſoribꝫ in regno quia ipſi nō habeāt.habeo.ꝛc.ꝛ Soz.cxxv. 1 col.iij.ꝛ ſe.vbi ponit an fructꝰ vel res emphyteotice poſſint in dotē dari vel vni tantū ex filijs aſſignari in preiudicium aliorum filiorum.

c ¶ Nō trāſeūt. Et ſi pater nō ſoluit canonē.p emphyteo.an piudicet filio facit.l.vectigal.ſ.de pig. ꝛ certe ſi filius veniret vt heres patris credo qō preiudicaret. ar.l.cū a matre.C. de rei vendi.ſecꝰ dicerem ſi veniret vt filius non vt heres.qō vltimū quidā volunt verū.ſi veniat filius mortuo patre non eo viuente.nec obſtat tex.in.l.adoptiuū.§. ff.de in ius voc.q; ibi eſt ſpeciale in illis reuerentialibus tm̄ ſed certe in hoc paſſu videt dubitandū cū ancō riuenti non ſoluto cano. ſit aperta via tri acquiſito: ſed ſi non eſſet queſitum ſed erat querendum: quia erat apud patrem ſuum auum quo ad nepotem: tunc hoc non noceret nepoti: imo nepos incipit tenere locum primi ex perſona ſua: vt l.gallus.§.ꝛ quid ſi tantum.ſ. de libe.ꝛ poſthu. et facit.l.non tantum.§. ſi emancipatus.ſ. de bono. poſ.contra tabu. Si vero propter delictum aliud non debeat quis principaliter feudum amittere: ſed conſequenter cadit ab illo: vt quia non delinquit contra dominum vel contra promiſſiones factas in feudo. iſto caſu recurro ad diſtinctionem quam ponit Ly.in.d.l.ij.in fi.C. de libe.ꝛ eorum libe. que probatur per hanc.l.Aut tale feudū debet tranſire ad filium ex perſona patris tanq; ad patris ſucceſſionem:ꝛ hoc perdit. Aut tranſit ad eum ſuo iure: vt quia filius: non quia heres: ꝛ tūc ſibi illud retinet: probatur in iure libertorum. et dicitur euidenter hac.l. Per hoc dico a in contractu emphyteotico quādo quis recipit emphyteoſim pro ſe ꝛ ſuis filijs ꝛ nepotibus: ſi primus vel ſecundus delinquit circa ipſum contractum emphyteoſis non ſoluendo canonem vel alienando ſine licentia domini: hic nocet ſequentibus per preal/ leg.iura. Sed ſi alias b delinqueret propter quod bona publicarentur: iſta bona debent remanere apud filios ꝛ nepotes: quia non tranſeunt ad eos vt ad heredes: ſed habent ſuo iure: vt.l.vt iuriſui randi.§.ſi liberi.ꝛ ibi dixi.ſ. de ope.libe.vbicunq; †autem dixi filio non nocere delictum patris: intellige ita tamen quod patri nihil queratur. vt.l. diui fratres.ꝛ ibi no.ſ. de iure patro.ꝛ.l.Paulus. ſ. de bo.liber.

Liter penas. ✦ Opp.qō preſes poſſit deportare in inſulam vt.ſ.l.proxi.in pn.Sol.verum eſt ſi habet ſub ſe inſulam vt ibi. alias ſecus vt hic.vel dic quod hic loquitur in deportatione: ibi in relegatione. que iſtarum ſit verior vi/ cam ſtatim.ſ.l.proxi.

☞ Preſes prouincie quod nō poſſit deportare in inſulam quando eam non habet.

Ratio quare preſes non poteſt deportare ꝛ damnare ad mortem vel in metallum.

Judex quod nō poſſit mittere aliquē in poſſeſſionem bonorum exiſtentium extra ſuū territorium.

Relegatorum. ✦ Opp. qō preſes nō poſſit facere: vt.ſ.l.proxi.in pn.ꝛ.l.ij.§.ſ.ſ.de pen. dicunt † quidā aliud in deportatione vt ibi: aliud in relegatione vt hic. hoc non videt bene dictū: qꝛ cū preſes puincie poſſit dānare ad mortē ꝛ in metallum: quod plus eſt: vt.l.illicitas. §. qui vniuerſas.ſ. de offi. preſi. ergo debet poſſe qō eſt minus: vt in.cl. cui quod plus eſt licet. extra de reg.iu.li.vſ.ꝛ ideo dicūt ipſi q; lex p̄cedens intelligitur ſm iſtā. vt tunc non poſſit deportare in inſulā: qñ non habet inſulam: ꝛ ſic hoc eſt magis propter defectum inſule q; propter defectu iuriſdictionis. quod tenet glo.in.d.§. qui vniuerſas.ꝛ Dy.in.d.c.cui quod plus eſt licet. Jaco. de are.tenet contrariū: quia leges indiſtincte dicunt preſidē nō poſſe deportare.in.d.l.ij.§.ſ.ſ. de pe.ꝛ ſ.l.proxi.

ſ.l.proxi. Et ideo dicit ipſe aliud in relegatione vt hic: aliud in deportatione vt in contrarijs. Ad id qō dicit preſidi licet quod eſt plus. ergo debet licere qō eſt minus. Rū.q; deportare eſt plus. naz deportare idē eſt dicere qō extra portare: hoc eſt ponere extra ea q̄ ſunt iuris ciuilis: vt.l.q̄dā ſunt. ſ. de pe. ſed cū ea q̄ ſunt iuris ciuilis q̄s habeat a principe: merito preſes non pōt ei auferre: vt.l.ſi arrogator.ſ. de adop. Et ſi dicis quomodo p̄ cuz 1 damnat ad mortē vel in metallū ꝓpter quod iſta talia perduntur. dicit ipſe iſtud eſt per quādā cō/ ſequentiā a lege: nō q; hoc fiat a preſide directe: ita dicunt. hoc etiā tenebat Mar.fil. hoc mihi nō placet: qꝛ eadem ratione nō poſſet deportare preſectus. quod eſt cōtra.l.ij.§.ſ.ſ. de pe. preterea qñ aliquis deportatur in inſulā: nō auferunt expreſſe ea que ſunt iuris ciuilis: ſed in conſequentiam illius pene vt ptz ex.l.quedā ſunt.ſ. de pe. Alij di 2 cunt † ꝛ hoc dicebat Old.q; ratio differentie inter deportationē ꝛ damnationē ad mortem vel in metallū eſt: quia damnatio ad mortē fit pro crimi 1 nibus grauioribus: ideo non debet differri pena: vt.l.cuz reis. C. de pe.ꝛ.l.ſi quis filio exheredato. §. irritū.ꝛ.§. ei qui.ſ. de iniuſt.rup.teſta. Sed de/ 2 portatio in inſulā fit pro leuioribus criminib⁹ merito dz differri vt reſcribatur principi.ꝛ iſta eſt ratio quare permittitur illud qō eſt plus non illud qō eſt minus. certe nec iſta ratio placet: quia qñq; 3 pro criminibus grauioribus fit deportatio in inſulam ex qualitate perſone: vt.ſ.l.proxi.in fin. teneo ergo opi.glo.ꝛ Dy.q; preſes non pōt deportare quādo nō habet inſulam. ſecus ſi haberet: vt 4 hic. Ex quo no. † q; iudex non poteſt quem mittere in poſſeſſionem rerum nō exiſtentiū in territorio ſuo. ita dicit glo.ꝛ habetis in.l.cum vnus.§. is qui.ſ. de bo.auto.iudi.poſ.

Hec eſt differentia. ✦ Iſte.§. innuit quod nō 6 poſſit ad tempus deportari qō videt contra.l. ſi c ne prefinitione.ſ.ti.ſ.Sol.vt in glo.

a **Ad tempus.** ✦ Opp. quod fit contra.l. nullum eſt.vt.C. de legi. l.nō dubium. ſed iſtud eſt huiuſmodi. ergo ꝛc. Solu. ſententie late ante hanc.l. non infirmantur. ſed que fuerunt poſt hanc.l. late bene infirmant. hec eſt vna ſo.glo. Alij vt Pe. dicunt ſic q; iſta ſententia non infirmatur a iudice ſed infirmatur a lege: quia ipſo iure eſt nulla: vt.l.contra. ita refert Ly. b in.vſ. opp. Dy.in.c. que ꝛ ius fiunt. de reg.iur.lib. vſ. dicit q; ſententia valet ideo quia.l. non ꝓcedit vltra infirmando. Mihi videtur q; debemus dicere ſic: qō ideo hec ſententia nō eſt nulla: quia in ea non eſt expreſſus iuris error: licet enim nō debeāt bona auferri relegato. tamen ex cauſa iudex poteſt auferre ꝛ augere penam: ꝛ ideo in maleficijs non apparet quod ſit error expreſſus. ita no.ſ. de pe.l.q; ad ſtatum.

c ☞ Ad confinia non poſſunt mitti delinquentes in ciuitatibus non ſubditis mittenti.

b **Eſt quoddam genus.** ✦ b Per hunc.§. c- vidi caſſari quedam confinia data in marchia ꝛ in- eccleſie.d.l.lex vectigalis.ſ. de pign. cum ſimi. et Specu.in titu.de loca.§.nunc aliqua.verſi.cxliij. de quo dubito per Jaco.but. ꝛ Bald. in dicta.l. adoptiuum.§.fina.ſ. de in ius vocan. et in.l.liberti liberteq;.C. de oper.liber. et quod no. Bar. in ſua diſputatione in d.l. emancipatum. §.fina. de ſena.ꝛ cuz Bart. hic concordat Sali. in.l. ij.in. xxij. queſtione. ꝛ.C. de iure emphyteo. et per doct. in.c. ij. de feu. Bal.in di cta.l.adoptiuum. in lectura antiqua remittit ſe ad ſpecu. vbi.ſ. vbi vide.

ducatu. ſi ciuitas precipit ſuo ciui quod debeat morari in aliqua ciuitate ſibi non ſubdita † non valent iſta confinia. caſus eſt hic. ideo preſides qui cognoſcunt de appellatio ne caſſant iſta confinia. in ciuitatibus vero que principem non recognoſcunt non ſunt qui talia cōfinia caſſent. ideo Piſani relegāt in Sardiniam. quādoq; in inſulam Rhodi. vel in aliam prouinciam non ſubditam: ſed non poteſt fieri de iure. nā tantum poſſunt relegare in terras ſibi ſubditas: vt hac.l.

☞ Diſpoſitio facta per aliquem quando poſſit egredi locum iuriſdictionis diſponentis.

Interdictio bonorum facta alicui in ſui cōmodū quod porrigatur ad omnem locum: ſecus ſi fit propter delictum.

Imperator reſcribens vni preſidi videtur omnibus reſcriptum.

Judex loci vnde quis eſt incola poteſt quē punire de delicto alibi cō- a miſſo.

Interdicto eo quod eſt minus videtur interdictum quod eſt maius non econtra.

Locus originis alicuius qō ſit nobilior ꝛ delectabilior.

Italia appellatur prouincia.

Interdicere. c ¶ Not. bic q; de iure primeno quis nō poterat interdicere niſi ei prouincie cui preeſt.

¶ Sed ad hoc op. interdicere pōt in criminalibus in qua eſt error: valet ad tim.l.cū pretor.§. marcellus.ſ. de iudi. dixi in.c. cum pro latis. de re iudi.

¶ Eſt quoddam genus. an relegatio poſſit fieri extra prouinciam quam quis regit: ꝛ no. quod nō poſſunt dari confinia niſi in terris ſubditis. idem etiam tenet Baldus in dicta.l.illicitas. §. qui vniuerſas. de offi. preſi. idem in.l.fina. C. ſi ſeruus extero ſe emi. reſoluitur tamen talis relegatio in interlocutoriam et valet: eo q; videantur ſibi interdicta loca ſubdita ſcōm Baldum in.l.penulti. in.ix.columna. C. de execu. rei. iudi. item dicit ibi Bald.q; hodie ex conſuetudine poteſt quis relegari extra loca ſubdita. quod nota. de quo vide dominum Abba. in capitulo poſtulaſti. in.ij. col. de foro compe.

¶ Interdicere. de iſto tex. ꝛ ſequen. vide Bal. in l.executores. C. de execu. rei iudi. in.viij. co.

a ¶Omnem locū. an si ex statuto vel sententia sint interdicta bona alicuius habeat effectum extra territorium. vide Barto. in dicta.l.j.in.vj.questi. C. de summa trini. 5

b ¶Alibi commisso. nota ꝙ quis potest puniri de delicto alibi cōmisso quod videplene in.l.j.C. vbi ō crimi. agi oportet. ꝛ in.l. si is cui.§. fin. de accusa. per Bar. ꝛ per eundem in.l.j.in. xv.q. C. de summa trini. ꝛ aliquid di r xi in.l.fin. in fi.ff. de iurisd. omn. iudi. ꝛ de hac materia per d. Angel. in tract. maleficiorū. in ver. an existens Florētie. An Italia a fit prouncia. vide 3 quod scripsi. et no. insti. de excu. tut. in §.j.ꝛquod no. glo. et ibi dixi in l.fin. C. sine censu vel reliqui. qui interdicit loca domicilij videtur interdicere locum originis. adde ꝙ Bal. c in.l.pe.in.viij.colum. C. de execu. rei iudi. 1

c ¶Due negationes. an due negationes faciāt vnā affirmationem. ad intellectum huius tex. vide que scripsi post Barto. in.l.fina.ff. ad leg.iul.maiesta. 1 et an cadauer et ossa idem sint. dic ꝙ non. ita dicit Barto. per illum tex. in.l.ossa.ff. de regu.iur.

d ¶Si quis in insulam. ad hunc tex. vide no. in.l.j. d in.ij.colum. C. ex delicto defunc. et que dixi post Bal. in.l.fi. supra ad leg.iul.maiesta. et si quis vulnerat vel spoliat mortuum an dicatur eum offendere. vide Bal. in.l. sororem. C. de his qui. vt indi. in fi. ꝛ sequit. Pe. de ancha. in cle.j. de peni. et remiss. ꝛ quid si aliquis sepelit mortuum excōicatum. an dicatur cum eo cōicare ita qō cadat in excōmu. vide glo. ꝙ sic in.c. ad hoc. de priuile. prin. ¶Tertio no. † ꝙ iudex loci vnde ḡs est incola pōt quē punire de delicto alibi cōmisso qō est nota. facit ad ff.l.j.ꝛ.ij. C. vbi de cri. agi oport. ꝛ.l.iij.§. de offi.pfi. ¶Alterius no. † in ver. dubitatū ꝙ interdicto minori videt interdictū maius: sed non ecōtra. ꝛ ideo q̄ interdicit locū incolarus videt interdicere locū originis nō ecōtra quasi locus originis sit nobilior ꝛ delectabilior: p̄sumptione hui⁹. l. ¶Ultimo not. † ꝙ hic Italia appellat puincia in ver. si ḡs eā finiaz. sike habetis in.l.superiacuā. C. de tēp. in integ. rest. petē. tamē puincie hodie aliter appellant scz q̄ sunt sub vno preside: vt no. in.l.fi. C. de p̄scri. lō. tēp. nō habetis b alia.

Solet. ¶No. ꝙ cui interdicit minus officium non potest accedere ad maius: sed istud nō hz locū ecōtra: vt cui interdicit maius officiū nō possit accedere ad minus. tene mēti

Sed muneribus. Vide glo. que incipit nota ex eodem. ibi: sed argu. contra. sed ibi ex eodem facto consequitur quis penam ꝛ premiū diuersis respectibus. eodem respectu secus. vt hic. facit qō not. ꝙ Dy. in.c. quod ob gratiam. de reg. iu. lib. vj.

¶De senten. passis ꝛ restitu. Rubrica.

Ad successionem. Nota pro bannitis quibus bona restituuntur vt reneantur creditoribus: alis non.

In insulam. ¶Nota differentiam inter restitutum ꝛ eum cui pena per indulgentiā est remissa. Sz quid si verba sunt dubia: dicit statutū ꝙ aliquis rebanniatur vtrum videtur restitutus in integrum vel videatur indulgentia concessa. tetigi in.l.j.§.fi.ff. de questio.

¶De cadaueribus punitorum. Rubrica.

☞Due negationes faciunt vnā affirmationem: tres magis negant.

Expona. ¶Nota tres negationes faciunt vnam affirmationem: sed remanet negatio: sed due negationes c faciūt vnā affirmationem. † de quo per Lyn. in.l.j. in.vij.q. C. de ser. fugi. ꝛ videbitis in.l. duobus. j. de verbo. signi. ꝛ.l.j.ff. de here. insti.

☞Qui in vita non poterat in ciuitate mori nō potest post mortem ad ciuitatem reduci ad sepulturam.

Si quis in insulam. d ¶Nota hanc legem: quia forte non reperies alibi. ꝛ habes hic ꝙ ille qui in vita † non pōt mori in ciuitate post mortē nō pōt reduci ad ciuitatem ad sepulturam.

Expona. ¶Dicitur hic ꝙ quilibet potentibus potest dari ad sepulturam: sed an pōt dari medicis

a medicis ad anotomiam a faciendam cogitabitis.

¶De appellationibus ꝛ relationibus. Rubri

¶Continuatio per se patet: ideo veniamus ad materiam.

1 ☞Appellatio quid sit. ꝛ relatis opi. dicit quod appellatio est ius qō interim prima sententia extinguitur ꝛ interim cause cognitio ad iudicem superiorem differtur. nu. 3.

2 Appellatio quod statim ea interposita extinguit primam sententiam: ꝛ est vera opinio.

3 Appellatio qō nō sit actio nec officium iudicis nec exceptio: sed quoddam ius per se diffinitiuū quod vocatur appellatio.

4 Appellatio est triplex. videlicet vna a diffinitiua alia ab interlocutoria ꝛ alia ab alijs actibus extra iudicialibus.

5 Appellatio introducta est vt detegatur iniquitas vel imperitia iudicis.

6 Pars que appellat a sententia potest etiam habere regressum contra iudicem male iudicantem.

Appellandi vsus. ¶Primo iurisconsultus in hoc principio commendat tractatū de appellationibus ſm Dyn. Alij dicūt qō in hoc principio ponit causa quare introducta est appellatio. Et diuiditur istud principium in duas partes. nam primo ponit causam inducēde appellationis. Secundo respondet cuidam tacite obiectioni. fecūda ibi licet nonnunq̄. Et forma casus: queritur quare introducta est appellatio. respondetur qz vsus eius est frequēs ꝛ necessarius. ꝛ causa necessitatis apparet ex eo qō per appellationē corrigit imperitia vel iniquitas iudicantis. ꝛ hoc primo. Sed instatur sepe vidi iudicem appellationis peius iudicare q̄ primus iudicauerit. Respondetur regulariter per iudicē appellationis sentētia reformat. in melius licet nonnunq̄ id est aliqñ contrariū contingat: non est enim⁹ semper. melius est pronuntiatum ꝛc. ¶Circa † istud principium primo quero quid sit appellatio b. Ad quod respondeo quod Pla. in summa sua dicit. Appellare est iudicis sententiā aduersus se latam iniquā dicere ꝛ de ea querimoniam ꝓponere: vt. ff. de minor. l. prefecti. Sed certe non ponit diffinitionem appellationis: sed describit actū appellādi: ideo Azo in summa huius tituli dixit sic. appellatio est sentētia a minori iudice lata per innocationē maioris iudicis p̄textu iniquitatis prime sue rescissio vt dicta. l. prefecti. ff. ad turpil. l.j. §. fi. Sz hec diffinitio est contra casum. d. §. fina. nam ibi dicit ꝙ effectus appellationis est rescissio seu extinctio sententie prime. ꝛ sic aliud est appellatio. quia est causa: aliud est rescissio: quia est effectus eius. Differt enim causa a suo causato sicut mater a filio vt l. licet. §. ea obligatio. ff. de procura. ꝛ.l. ꝛ an eadē. §. actiones. de exceptio. rei iudi. Male igitur dicit Azo cū dicit ꝙ appellatio est rescissio: imo ex appellatione rescissio sequitur: ꝛ ideo Goffr. doctor iuris canonici in summa de appel. dixit ꝙ legalis diffinitio appellationis est. quod appellatio est per inuocationem maioris iudicis p̄textu iniquitatis prime sententie rescissionē implorans: vt dicta. l. prefecti. Sed hoc non videt verum. nā ipso iure sine aliquo alio iudice ad quem appellat: per interpositionē † appellationis prima sententia extinguitur ſm veram opinionem: vt d. l.j. in fi. ad turpil. ꝛ ibi dixi. Preterea dicta diffinitio describit ipm actū appellandi: nō substātiā ipsius appellationis per ipsaz appellatio nē: vnde eodem morbo laborat quo diffinitio Azo. Preterea per nouationē pōt tolli ꝛ suspendi effectus prime sententie: vt. l. iij. §. si ex cōuentione. ff. de re iudi. igitur nouatio est appellatio. qō est absurdum. Gof. ēt dt ꝙ ḥz canones appellatio aliter diffinitur ꝛ sic appellatio est de minori ad maiorē iudicē ꝓuocatio: vt. ij. q. vj. c. ois opīō ꝛ.c. seq. ꝛ maxime i. c. placuit. q̄ diffinitio eēt vera largissime assumēdo nomē appellatiōis. nā qñcūq; te ad iudiciū ꝓuoco appellatio pōt dici: vt. l. ītē apud labeonē. §. appellare. ff. de iur. et eodē mō si te vocarē ad cenam. nā pōt dici appellatio vt ibi patet. Sz assumēdo appellationem stricte ꝓut hoc tit. accipit: alio mō diffinīēda est. dic ergo † Appellatio est ius quo interiz ꝑma sentētia extinguit. ꝛ interiz cause cognitio ad iudicē superiorē devoluit. ꝛ b ꝓut loq̄mur de appellatiōe a diffinitiua. De alijs ꝛo generib⁹ appellatio num. j. in suis locis dicem⁹. Dixi appellatio est ius ꝛc. ne videar diffinire ipsū actū appellādi: ꝓut fecerūt alij quos supra reꝓhēdi. Itē dixi ꝙ interiz sentētia extinguit. hoc dixi vt ostēderē appellatiōis effectum. no. in dicta. l.j. i fi. ff. ad turpil. Itē vt ꝑ hoc notet differētia a iure dicēdi nullū quo prim⁹ iudex supior qñcq; adit vt. l. ab sentē. C. de accu. tū ꝑ illud ius sentētia nō extinguit qz antea nulla erat. Sz hic erat aliq̄ vt dicet in. l. si exp̄ssim. j. e. Itē ideo dixi interim: vt per hoc differat a sentētia lata in causa appellatiōis vel in integrū restitutionis ꝑ quam sententia reꝓ inditur vel confirmatur totaliter: sed per ipsam appellationē extinguitur interim ꝛ expectat pronuntiatiōis eucntus: vt. d. l.j. in fi. ad turpil. et. l. furti in prin. ff. de his qui not. infa. et de pact.

a ¶Ad anotomiā. an quis possit se dare medicis ad anotomiā nec potest exhumari a sepultura preter tu alicui⁹ dbiti. tex. est i.l.fi. ff. de sepul. vio. ꝛ vide Jnno. in ca. certificari de sep.

b ¶Quid sit appella tio. qd est appella tio ꝑ bal. i rub. C. ij. colū. C. e. vide eum.

a ¶ Deuoluitur. idem dicas in causa nullitatis. vt dixit singu. Bart. etiã se alibi non dixisse in l. si vt pponis. C. quomodo ꝛ quando iudex. ꝛ Bart. in l. si expressim. circa fi. ff. eo.

b ¶ Utrũ sit. an appellatio sit actio vel officium iudicis an autem sit actus iudiciarius. a vide in. d. l. si expres/ sim.

c ¶ Habet regressuz. 4 Ang. in. l. fi. ff. devar. ꝛ extraor/ di. cogni. tenet quod possit iu/ dex cõue/ niri etiam si semel vel bis fuerat appellatũ vel renun/ tiatum. al/ legat Jn/ nocen. in. c. pastoralis de officio delegati. ꝛ in clemen/ tina sepe. in gl. per/ emptorie. de app. qñ añtz pars potest ap/ pellare an habeat re/ gressuz cõ tra iudicem litem suam facientẽ vide omnino Bar tolum in. l. si nummos. ff. de admini. tut. vbi de hoc et per Barto. in. l. si reo. supra de alie. iud. mu. cau. fa. ꝛ ff. eod. titulo. in. l. iij. ff. ex quibus. sed quid si pars appellauit ꝛ postea est deserta appellatio. vide Jnnocen. in. c. sepe. eodem titu. sed vtrum ap pellatione pendente possit agi contra iudicem: vi/ de Bal. in. l. obseruare. ff. proficisci. ff. de offi. pro con. ꝛ ad id quod not. Bartol. adde eundem in. l. iiij. ff. si tam vicinũ. de dãno infec. ꝛ adde quod te/ net Ange. in. d. l. iiij. ff. eo. ti. de dam. infec. vbi te net quod posset conueniri iudex tempore syndi/ catus ratione inique sententie per eum late si ab ea non fuit appellatum ꝛ appellatio est deserta. vel etiã si sententia fuit confirmata et hoc ipse re nuit per no. per Jnn. in. c. pastoralis. ad fi. de offi. dele. ꝛ in. c. sepe. de appel. ita singu. transit Joan. de Jmol. in. d. ff. fina. ꝛ ibi etiam Ange. tenet ꝙ li cet ille contra quem late sunt tres sententie non audiatur per viã iniquitatis vel nullitatis cle. ff. de re iudicata. tamen contra ipsum iudicem po/ test conqueri secundum ipsum quod no. adde Bal dum in. l. fi. C. de pena iudi. ꝛ dixi post Barto. in l. iiij. ff. condemnatum. de re iudica. ꝛ ibi formali/ ter scripsi verba Ang. ꝛ idem videtur voluisse Bal dus ꝛ Ey. in. l. ff. qõ quisqz iu/ ris. idem sequit bal dus in. c. ff. iudices: de pa. iu. fir. idẽ di/ cit Jnn. in c. sacro/ sancte ec/ clesie. de sen. excõ. vcz ꝙ quã do a sentẽ tia nõ fuit appellatũ quod iu/ dex nihi/ lomin9 po test conue niri. adde tamen qõ quãdo ap pellans in appella/ tione obti nuit quod tunc vide/ tur ꝙ iu/ dex solum posset cõ/ uenirí quo ad expen/ sas lit. ar/ gu. l. si vẽ/ didero. ff. si titius. de fur. quod hic late prosequit do. Joã. de Jmol. idem no. Bar. in. l. iij. ff. ex quibus. de alie. iud. mu. cau. fa. adde ad p̃dicta Bald. in. c. fancim9. in ti. quo tempore miles. adde quod Bal. in. c. ff. iudices. de pa. iur. fir. quesiuit quid si sententia sit ipso iure nulla vtrum iudex faciet li tem suam: ꝛ dicit quod sic in eo in quo partẽ dam/ nificauit quia grauat partem prætextu officij. ꝛ sic respondit iuxta estimationem interesse de quo ibi latius per eum. et ibi etiam dicit Baldus quod vbi habet arbitrium facit litem suam si non serua uerit consuetudinem: vt nota. in. l. quid ergo. ff. pe na grauio. ff. de insa. quod dictum corroborat p ea que ibi dixi. ꝛ ibi dixit Bald. in questio. Bar tol. hic. quod si pars non appellauit tamen iudex potest conueniri de quo etiam ibi latius per eum. vbi et i m dicit quod si appellatum esset ꝛ senten/ tia esset confirmata contra ipsum non potest agi. Sed dubium est pone secundum eũ iudex primus tulit sententiam a qua fuit appellatum ꝛ sententia

ff. de var. ꝛ extraor. cog. l. fi.

1 ☞ Appellatio quod sit ius.
2 A grauamine quod infertur ante sententiã quod potest per appellationẽ a diffinitiua reparari nõ appellatur.
3 Consultor assumptus vt consulat de iure nõ põt nouas probationes seu instrumenta recipere.
4 A sententia lata ſm rescriptum principis potest appellari.
5 A pronuntiatione de principe consulendo nõ ap pellatur.
A relatione seu literis que mittuntur principi ꝑ consilio appellatur cum insertione cause grauaminis.
6 A sententia ꝺiffinitiua lata ſm rescriptum ꝛ con/ silium principis potest appellari.
7 A sententia lata secundum consilium datum ꝑ consulentem de partium consensu. electum appel lari potest.

Quesitum est. A sententia lata scõm rescriptũ principis pt appellari nõ ab ipso rescripto vel pronuntiatio/ ne facta de principe cõsulendo. hoc dicit. Primo ponit questionem. Secundo ponit rescriptum ex quo colligitur decisio questionis. Tertio ponit decisionem cuiusdam questionis que tacite colli/ gitur ex rescripto. secũda ibi de qua re. tertia ibi

1 huic consequenter. ¶ Jllo. † ex prima parte ter. ibi dũ dicit ius appellandi ꝛc. ꝛ sic appellatio est

2 ius vt dixi. ff. pxi. ¶ Secũdo no. † ex fi. ter. ibi dũ dicit post rescriptũ ꝓuocare: ex quo apparet qõ qñ grauamẽ est tale quod infertur ante sententiã quod per appellationem a diffinitiua potest repa rari: tunc ab illo grauamine non potest appella/ ri. ¶ Oppo. quod princeps non sit consulendus vt. l. eum quem. ff. de iudi. solu. glo. quod hic princeps consulitur de iure non de facto. et sub/ dit glo. qõ isto casu princeps nõ dat dilationẽ. vt

3 C. de dila. l. cũ a nobis. qõ no. † ad hoc vt consul

a tor assumptus vt consulat de iure nõ põt nouas ꝓbationes seu noua instrumenta recipere: sed de/ bet consulere super his que a iudice trãsmittunt

b vt. l. cum nobis. C. de dila. ¶ Oppo. ꝙ nõ possit appellari: aut esto dicis appellari ab ipsa relatio/ ne: ꝛ hoc videt falsum: qz relatio non fit nisi cum iam litere sunt a partib9 approbate: quo casu nõ appellatur: vt infra qñ appel. fit. l. fi. aut dicis ap/ pellari ab ipso rescripto principis ꝛ tunc videtur

4 contra. l. j. in ꝓin. j. a quibus appella. nõ licet. So lu. † dicit glo. intelligas hic appellari a sententia lata ſm rescriptũ ꝓncipis: ꝛ secundum hoc ter. qui infra dicit ab enuntiatione debet exponi. i. a sententia lata secundum fõrmam rescripti. tamen glo. posita super illo verbo enuntiatione aliter in a telligit: vt dicam infra: tñ predicta solu. est vera in se vt statim dicã. ¶ Oppo. in aut. in medio li. ff. j. glo. ponit tres solu. rene primam quam sequitur Dyn. Jaco. de are. ꝛ Oldra. ¶ Oppo. dicitur hic in fine: ꝙ ab interlocutoria qua pronuntiatur ꝓn/ cipem consulendũ non appellatur. contra. j. quan b do appella. fit. l. j. in princip. C. de relatio. l. j. in fine. Solu. Jo. ꝛ Azo. dicunt ꝙ hic dicitur nõ esse

fuit confirmata ab ista secunda non fuit appella/ tum. quis faciet litem suam an primus an secun/ dus. ꝛ tenet ꝙ secundus et ibi etiam querit ad qd poterit conuenirí iudex appellatione pendente. ꝛ dic quod disputauit hoc Bal. ibi. dic quod vide/ tur ꝙ hoc appellandum: scilicet de necessita/ pẽdeat ex te: bene autem potest appellari vt futuro cuẽ in contrarijs. sed hoc non placet: tu. et sub/ dit Bald. quod per desertionem appellatiõis purgatur in/ iustitia pronuntiationis facte inter partes: sed nõ future inter partem et iudicẽ. et nihil allegat. ad/ de quod idem Bal. de pa. constan. inver. idonei di cit ꝙ iudex non facit litem suam si eligit arbitros qui male iudicauerunt arg. illius litere est. arg. l. idemqz. ff. si turores. ff. mandati. sed ibi mandatori imminebat explicatio negotij. hec sola electio ꝓ sonarum. quia nihil faciebant nomine eligentis. Jtem quia quod bona fiunt bene fieri censetur. ar gu. l. quis de condi. ꝛ demonstra. ꝛ quod no. de iu/ ramen. in. l. eum qui. ff. in popularibus predictis: etiam adde quod vbi a sententia non poterit ap/ pellari: tamen iudex facit litem suam: vt. ff. dixi in l. penulti. et ibi no. C. de pactis. etiam si est nulla: vt etiam dixi. ff. ꝛ no. Bal. in dicta. l. si vt propo/ nis. in. iij. colum. C. quomodo et quando iudex. ꝓ Ange. hic. et Jmol. ꝛ Ange. in dicta. l. j. ff. hec ver ba. quod quisqz iuris. ff. ꝛ ad limitationem clemẽ. j. de re iudica. vide que dixi in. l. a diuo pio. in. ff. si super rebus. circa fi. de re iudi. ꝛ ad eius materiã vide que dixi in. l. de pupillo. in. ff. qui opus. ff. de oper. no. nuntia. et. l. iij. ff. condemnatum. vbi per moder. ff. de re iudicata. sed an iudex qui condem natur in syndicatu et soluit expensas litis in qui/ bus negligenter omisit cõdemnare partem victã calumnioſe litigantem possit eas repetere ab eo quem debuisset condemnare dictũ fuit sing. Spe/ cu. ꝙ sic in titu. de impen. ff. postremo. ver. illud. p l. missi opinatores. C. de exact. tribu. lib. x. quod est no. quod tamen Jmo. impugnat et bene in. l. si tertius. ff. celsus. de aqua plu. arcen. tenens ꝛtrarium. et fuit originalis sententia Bal. in. l. sancimus. ad finem. C. de iudi. posset tamen opi. Spe/ cu. saluari in vno casu secundum Roma. in dicta l. celsus. quando expense lit. essent promisse in cõ tractu: quia tunc etiam post iudicium finitum iu/ re actionis peti possent scõm glos. in. l. non solũ. ff. de rei vendica. et. l. iij. ff. si rem. ff. de lega. iij. me/ rito iudex illas repetere posset. quod est nota: qz latius super hoc locutus sum. vide que dixi in dic ta. l. missi opinatores. quod no. per Bal. in. l. mã/ cipia. C. de ser. fugi.

¶ Illon potest. Adde Bartol. in. l. j. C. de relatio. per Moder. in. l. fina. ff. de ser. et in. l. ex illo. ff. eo dem. et in. l. prima nil noua. appellatio. pendẽ. et habes ter. in. c. licet. de offic. delega. in. vj. ꝛ Bal. in dicta. l. fina. in fi. de ferijs. et ad materiam adde Bar. ꝛ alios in. l. ad principem. j. eo.

¶ Oppo. Adde Bald. in. l. fina. C. de relatio. vbi tractat quando habet fieri relatio: an ab eo pos/ sit appellari. ꝛ de pluribus alijs questionibus iu/

xta finem.

a ¶Appellationem. Idem tenet Bald. in.l.ij.ſ.de appel.reci.

b ¶Ultimo no. Et ad iſta adde tex.ij.q.vj. ante. cū ſeq.et.c.cauſam que.de re iudica. ⁊ ibi docto. vi/de.ſ.quan/do appel. fit. in.l.fi. glo.no.de appella.c. intimaſti. et ibi do. Anto. et Bal. in.l. nouum. et in.l. ex il/lo. C. de rela.et di/cit do. An/to.in.c. in/timaſti. q̄ licet ſit cā 5 p̄miſſa cō/ſulēda de conſenſu partiū po/terit nihi/lomin⁹ ap/pellari. et ad Bart. hic. vide not.q̄ bal. in.l. tale. §. qui pro/uocauit. i ix. colum. ſ. de pac. ⁊ omnino Bar. in.l. ſi conuene/rit. de re iudica. et quod ibi dixi alleg. 6 text. p̄cū in.l.gene/raliter. §. ſiquidem. C.de reb. credi.⁊ de iureiurā. ⁊ quod ibi dixi: ſz cō/cor. quod i dicto. §. quidā fuit ſpecialis conſenſus hic. ſim/plex: et ad hoc tibi allego diſtinctionem Jo.and. in.c.penulti.⁊ ibi in glo. in ſimili de offi. deleg. et 15 in ſimili adde Bal.in.l.ij. C.eodem.

quia cōtra hunc tex.vnde alij dicūt q̄ in illa.l.j.ſ. quando appel.fit. p̄m/ceps conſulebatur poſt ſententiaz: bic/ante.⁊ in illa.l.j. C. de rela. non dicit q̄ appelletur: ſed dicit refuta/tiationem que fit contra conſulta/tionem.⁊ hanc ſequitur Pe.⁊ qui/dam alij Moder. quod non placet: quia in dicta.l.j.ſ. quando ap. fit. nō dicitur q̄ eſſet lata ſententia diffini/tiua: ſed etiam intelligi poteſt q̄ nō erat lata: vt ibi no. vnde gloſ. ponit b tertiam ſol. que cōtinet ipſam veri/7 tatē. ¶Pro cuius declaratiōe ſciē/dum eſt † q̄ tria ſunt conſiderāda. Primo pronuntiatio de principe cō/ſulēda de conſenſu/ partiū. Secūdo eſt ipſa relatio ſeu litere que mittuntur principi pro conſilio: et 2 ab iſtis poteſt appellari ſi quis ſen/ſerit ſe grauatū: ſi iudex in eis mē/3 dacia inſeruerit: vel veritatē tacue/rit. ⁊ ita loquitur hic. ⁊ ſm hoc pro/4 cedit illa glo. poſita ſup ver. ab enū/tiatione. que exponit: id eſt a mēda/5 cij relatione principi facta. ſic lo/q̄/tur lex prima. ſ. quando app. fit. Et 6 eſt aduertendum q̄ cum ab iſta rela/tione appellatur debet rationē gra/uaminis exprimere: ſcilicz q̄ falſuz ſit inſertum ⁊ verum ſit omiſſum: vt 7 ibi. ſi enim docuerit vel falſa ⁊c. vt dicta.l.j.ſ. quando appellā. fit. ſicut in qualibet appellatione ab inter/8 locutoria: vt plene dicam. ſ. de ap/pel. reci. l.ij. Tertio eſt † appella/tio a diffinitiua ſentētia lata ſm re/9 ſcriptum ⁊ cōſilium principis: ⁊ ab iſta etiā poteſt appellari: vt hic ſm 10 alium intellectum quem. ſ. poſui in ſecundo contrario. ⁊ in.l.j. in prin. ſ. quando appel. fit. ⁊. C. eod. ti. l.ij. 11 Sed contra hoc inſtatur ſi a reſcri/pto principis non poteſt appella/ri: ergo nec a ſentētia ſm reſcriptū 12 principis lata: nō enim poteſt pars conqueri de facto. quia conſultatio/nem approbauit. vt. l.j.ſ. quādo ap/13 pellatum ſit. nec de iure quod p̄cip/ceps ſic conſuluit: quod eſt ius. Re/14

ſpondeo: ſi dicis partem non conſenſiſſe relatio/ni: planum eſt. idem ſi dicerem partem cōſenſiſſe: tamen fuit decepta in tenore ipſius relationis. ar/gu. C. plus vale. quod agitur. l. fina. ſed ſi conſen/ſerit non decepta: tunc etiam poteſt appellare vt cauſa reparetur ex nouis probationibus. vt alle. vt. l. eos. C. eodem. ¶Item contra predicta inſta/tur ſi grauamen quod infertur per mendacem re/lationem poteſt reparari per appellationē a diſ/finitiua vt dictum eſt: ergo ab ipſa relatione non poteſt appellari: vt hoc. §. in fine. cuius cōtrariū ſupra dixi. Solu. per appellationem[a] a diffiniti/ua iſtud grauamen nō poteſt reparari, ſine magno p̄iudicio partis: nam poſt cōſilium principis da tum durior eſt cauſa noſtra: quia iudices fauent conſilio principis: vt argumento. l. iij. §. ſ. ſ. de ali. iudi. mu. cau. fa. propter quod p̄iudicium debet admitti appellatio argu. ſ. eodem. l.a ſententia. et dicam in dicta. l. ij. ſ. de appel. re. ¶Ultimo no.[b] quod licet † cauſa conſulenda de conſenſu par/tium ſit commiſſa: tamen a ſentētia lata ſm dictū conſilium poteſt appellari: vt hic cum ſi. facit. ſ. e. l. ex conſenſu. in prin.

☞Error in appellando iudicem appellationis minorem vitiat appellationem.

Error iuris quando inducitur ad conſeruationē rigoris vitiat.

Conſul eſt maior prefecto quo ad dignitatem nō quo ad adminiſtrationem.

Cardinales non habent maiorē dignitatez quam habeant epiſcopi: ſed maius officium.

Ratio quare in appellando minorem vitiat appel lationem: ſecus ſi appelletur ad maiorem.

Appellatio ad principem omiſſis medijs de iure ciuili quando valeat.

De iure canonico appellatur ad papam omiſſis medijs.

Error in appellando ad maiorem quod vitiat in hoc quia virtute talis appellationis non proce/ditur.

Appellatio quod valeat licet quis dicat ſimplici/ter appello: vel appello ad iudicem competentez vel ad ſuperiorem.

Quando appellatur ad ſuperiorē quis ordo ſer/uetur ⁊ vbi ponatur.

Ciuitas que ſuperiorem non recognoſcit quod erit ſuperior in cauſa appellationis interpoſite a ſententia lata per eius rectorem.

A ſententia lata per rectorez alicuius collegij ap pellatur ad iſtū qui eſt iudex ipſius collegij vt eſt rector ciuitatis.

Quando ſuperior proximus eſt ad quem debet appellari haberi non poteſt quando ad alium ſu/periorem appellari poſſit.

§Si iudex eccleſiaſticus ⁊ ſecularis ex cauſa iudica uerunt ſimul appellatur ad eccleſiaſticum.

Epiſcopus vel clericus: ſi non vt epiſcopus: ſed vt comes alicuius comitatus iudicat ad quem ap pellabitur.

Rex ſi iudicat in aliquo comitatu quem ab alio re gnoſcit ad ſuperiorem appellatur.

Si quis

Si quis in appellatione.[a]

1 Seipſum ſummat in fine. Error † in appellādo in/dicem maiorē vel parem: appellatione non vitiat: ſecus ſi minorē appellauerit. hoc dicit. ¶Primo ponit queſtionem. Scōo ſolutionem. Tertio eam approbat per reſcriptum. ſecūda ibi⁊ ſi quidē. ter/tia ibi deniq̄. ¶Opp. quia error iuris non nocet
2 in damnis: vt. l. error. ſ. de iur. ⁊ fac. igno. Solu. † dicit glo. hic ſpeciale quia ad iuris rigorem con/ſeruandum hoc inducitur. ad quod facit tex. in. l. qui exceptionem. ſ. de condi. inde. ⁊. l. iulia. eo. ti. in prin. ¶Op. hic dicitur q̄ ſi minor iudex appel/lat nō valet appellatio: ſz p̄fect⁹ minor eſt cōſule:
b q̄ cōſul[b] eſt ſuperillustris: ⁊ prefectus illustris vt in auc. vt ab illuſt. ⁊qui ſu. eos ſunt. §. ſ. ⁊ in auc. cō/ſtitu. que de digni. §. ſ. So. dicunt quidā maior eſt quo ad dignitatē: nō quo ad adminiſtrationem: q̄ non habet niſi voluntariam: vt. l. ſ. ſ. de officio cō/ſu. qō gl. reprobat: quia habet etiā contentioſam. vt. ſ. de arbi. l. iij. in fi. ⁊. l. ſeq. Alij dicunt q̄ hic lo/quit de illis qui habent dignitatē nō adminiſtra/tionē: quam dicunt quidam Dyn. tenuiſſe. ſed non placet: q̄ ſi non haberent cōſules adminiſtratio/nē non poſſent delegare. vt. C. qui pro ſua iuriſdi/5 ctione. l. j. vnde quidam ſoluunt tertio mō qō hic loquat de iudice minore eo qui iudicauit: ſed p̄re/fectus eſt minor eo qui iudicatur⁹ eſt: ſcilicet cōſu/le: non minor eo qui iudicauit. Sed hec nō eſt ve/raz: q̄ cū hic fuerit iudicatum per iudicem delega/tum a conſulibus: ſi conſules dicerentur maiores prefecto ⁊ eius delegatus diceret maior: q̄ eius iuriſdictione vtitur. vt. ſ. de offi. eius cuj manda. 6
d eſt iuriſ. l. j. §. qui mandatā. ⁊ ideo dicēdum q̄ hic tex. debet intelligi de maiore vel minore eo qui iu/dicaturus eſt in cauſa appellationis. qō tenet gl.
3 in principio noſtri. §. ¶† Ad contrariū reſponde/tur ſecundum primam ſolutionem. ſ. poſitam vi/delicet q̄ conſul eſt maior quo ad dignitatem: mi/e nor vero quo ad adminiſtrationem: nam prefectus habet cognitionem omniuz que in vrbe occurrūt. vt. l. j. §. cum vrbem. ſ. de officio prefecti vrbis. ⁊ C. de officio prefecti vrbis. l. j. ⁊ eſt illuſtris: con/7 ſul autem ſuperillustris: ⁊ ſic habet maiorem di/gnitatem: non autem maiorem adminiſtrationem.
4 Simile † videmus[c] in cardinalibus qui non habēt
c maiorem dignitatem quam habeant epiſcopi: ſed maius officiuz: quod autem dicebatur in prima ſo/lutione: quod conſul habebat ſolam voluntariaz: non eſt verum: quia imo habet etiam merum im/perium: vt. l. ij. in prin. ſ. de in ius vocā. ¶Oppo. e q̄ error vitiet iudicium. l. ſi per errorem. ſ. de iu/riſdi. omnium iudi. Glo. non ſol. Dyn. dicit q̄ ibi loquitur de erroze qui habuit oziginem ex actu precedente iudicium. iſtud non placet: quia nō vi/detur habere rationem. Dic ergo q̄ ibi loquitur de actu qui debet habere robur ab ipſo iudice co/ram quo fit: in quo ſi eſt erratum vitiatur actus propter defectum iudicis. vnde etiam dicerez hic q̄ ſi quis proſequeretur appellationem coram iu/dice incompetenti: proſecutio eſſet nulla. ſed hic loquitur de ipſa appellatione que robur aſſumit

a ☞Andreas Pomate. ¶Si quis in ap. vide pro ampliatione huius text. Roma. conſi. ij.

b ¶Si quis in appellatione. quia conſul. ⁊ an con/ſul habeat iuriſdictionem contentioſam dixi in. l. j. ſ. de offi. conſu.

ex legis poteſtate: nō autem ex ali/quo facto iudicis ad quē appellat: cum nō appellet coram eo. ideo ſi in eius p̄ſona erratur: ⁊ ad maiorē appellatur dictus error: per. l. co/rigit. ¶Opp. ſ. de aqua plu. arcē. l. ſed hoc ita. Sol. dicit Dy. ibi lo/quit de erroze extra iudiciū. hic in iudicio. tu dic ibi error impedit vo/luntatem et cōſenſum. hic vero fuit talis error qui non impedit voluntā d tē appellantis: imo oſtenditur eius voluntas q̄ a iudice a quo appellat vult recedere. in eovero in quo er/rat: ſcz in iudice ad quē: nulluz eſt impedimētū: nō eſſi ad ipſuz p ap/pellationē cā devoluit: ſz ad eū ad/quem in veritate debuit appellari. ¶Quero † q̄ eſt rō q̄ error i appel/lando minorē vitiat appellationē: ſec⁹ ſi appellat ad maiorē. rīdet gl. q̄ pluris eſt vtiq̄ tātū eſt. vt. l. cum furti. de i li. iur. vt. ſ. quēadmo. ſer/amit. l. ſi is cui. in prin. vñ appellā/do ad maiorē dignitatē videt ap/pellari ēt ad mediā: ſec⁹ ſi ad mino/rē appellat. ¶† Quero q̄d ſi fuit ap/pellatū ad p̄cipē omiſſis medijs. d Rīdeo idē vt ad p̄imū ſuperiorē cauſa devoluatur. vt. j. eo. l. impe/ratores. in prin. ſed ſummus pontif/fex q̄tum ad ſe p̄rium ſtatuit: vt ad eum ſolum appellari poſſit[e] omiſſis medijs. vt ex eod. c. ſi duobus. quod forte factum eſt vt maiorem curam habeat de quo non curauit impera/tor. ¶Quero dicitur, hic † quod ſi appellauit ad minorem error et/

c ¶Simile videmus. Adde glo. in. l. epiſcopale. C. ō epiſcopa. audien. ⁊ i. l. j. C. de offi. p̄refe. p̄reto. vbi dixi.

¶Omiſſis medijs. De iure ciuili nō poteſt appel/lari omiſſo medio. ſecus ō in re canoni/co. adde. c. dilecti fi/lij. ex eo. ⁊ c. referen/te. de p̄ce/ben. adde q̄ idem eſt i legato ſe/dis apo/ſtolice. qō ibi no. p̄re/dicta ta/men limi/ta in ſcho/laribus q̄ i quolibet grauami/ne omiſſo medio poſ/ſūt appel/lare etiaz de iure ciuili. auc. habita. C. ne fi. p pa. et ibi Bal. in. vj. col. et an omiſſo medio poſſit ap/pellari ad p̄cipē coz̄ quo nullus ordo ſeruat. tractat Jmn. i. c. in cauſis de re iudi. no. Bal. i. l. fi. C. de leg. ⁊ in. l. reſcripta. C. de p̄ci. impe. offe. et/ vide per Barto. ſ. ea. l. §. quid ſi poſt.

¶Appellari poſſit. Intellige ad papaz poteſt ap/pellari omiſſo medio quando appellatur a iudice eccleſiaſtico vel appellatur a iudice laico qui ta/men erat ſubditus in temporalibus pape: ita lo/quitur. d. cap. duobus. vel ſi non erat ſubditus ap/pellabatur a tali qui non recognoſcebat ſuperio/rem: quo caſu in ſubſidium poteſt appellari ad pa/pam: ita refert ibi Abb. poſt Doſt. in. c. cū Jo. de fide inſtru. adde an appellari poſſit ad ſuperiorē omiſſo medio vel ad iudicem competentem. Bal. conſi. cclxxxvij. j. li.

a ¶ Et nocet. Et que sit ratio quare si appellat ad minorem talis error nocet: ⁊ an ipso iure fiat remissio ad competentem. ⁊ an gesta coram superiore incompetente teneant. vide Moder. hic. ⁊ in. l. imperatores. ſ. eo. ⁊ an interim possit appellari ad cõpetentẽ in fra tẽpus: a tradũt hic.

b ¶ Quero quid. Nñ appellatio ẽ facta sim pliciter an valeat: vi de per gl. de offi. de le. c. is cui. b i. vſ. an ſufficiat dicere appello: si non dicatur ad quem: vel si dicat ad quemlibet c iudicem cõpetentem: vide Bal. l. apertiſſimi. C. de iudi. ⁊ gloſ. ⁊ Bal. in. l. cum ꝓponas. in fi. C. de bo. auctori. iudi. poſſ. ⁊ idem quod vult hic Bar. tenet Specu. in titu. de appel. §. nunc tractemus. verſi. ſed ſi quis. ⁊ hoc est verũ de iure ciuili: ſm doc. quo caſu appellatio qualitercũq; facta reuertitur ad iudicem debitum. ſ. eo. in. l. imperatores. ſecus de iure canonico. c. is cui. de offi. deleg. in. vj. quid ſi dicatur appello ad iudicem competẽtem: an valeat. vide gloſ. in. d. l. cũ ꝓponas. C. de bo. auto. iudi. poſſi. ⁊ ibi Bal. ⁊ in. d. l. apertiſſimi. licet Pau. de caſt. in. l. qui rome. §. penulti. ſ. de verbo. obli. hoc verum dicat de iure ciuili: quo iure iudex competens est ſemper certus: quia ſemper debet appellari ad ꝓximum immediatum. l. imperatores. ſ. eo. ⁊ hic ꝓ hoc facit: quia in generali ſermone videtur incluſus ordo iuris. l. gallus. §. ſ. cum ibi no. de lib. ⁊ poſth. l. talem. in prin. de heredi. inſti. dixi in. d. §. penul. de iure autẽ canonico ſecus: quia debet appellari ad mediatum ſuperiorem. ij. q. vj. §. ad romanam. ⁊ d. c. dilecti. lultimo. de app. ⁊ est verum ꝙ ſi infra decem dies datos ad appellãdum iſte appellans declaret ad quem iudicem vellet appellare: valet appellatio. etiam de iure canonico per id qõ voluit elegans gloſſ. in. c. is cui. de offi. delega. in. vj. domi. Joan. and. in. c. in alternatiuis. de regu. iuris. in mercu. ⁊ ꝙ imo indiſtincte valeat appellatio iſta appello d ad competentem iudicẽ: tenet Jmol. hic: quia de iure canoni. gradatim debet appellari ꝓterquã in duobus: quorum vnus est ſedes apoſtolica: ⁊ alter legatus ſedis apoſtolice: vt in. c. ſ. de offi. dele. verum in dubio videtur in aliꝭ: ſcilicet in iure communi ⁊ non ſpeciali. l. quanq; ⁊ l. teſtamento. de teſta. mili. ⁊c. ⁊ circa hanc materiam vide Specu. ⁊ Joan. and. in tit. de appel. in. §. nunc tractemus. verſicu. ſed ſi quis. cum ſequen. ⁊ per Bald. in. l. iiij. C. eod. ⁊ in. d. l. cum ꝓponas. et ad hec dicta adde omnino Paul. de caſtr. in. d. l. qui rome. §. penulti. §. de verbo. obligatio. et quod ibi ſcripſi. Ad de an valeat appellatio ad ſacrum conſilium vel ad ſummum pontificẽ. Roma. conſil. cccxj.

c ¶ Quero dr. Et no. ꝙ ad hoc vt ad iudicẽ qs poſſit appellare; opus est ꝙ ille iudex habeat mixtum imperium: alꝭ nõ potest ad eum appellari. ita dicit Bart. in. d. l. ſ. §. ſolent. ſ. quando appel. fit. ⁊ not. ꝙ nõ potest appellari ab eodem iudice ad eundem: vt in. c. cum ſit romana. extra eo. lib. vj. tamen valeret conſuetudo ad hoc inducta in appellando. c. ij. de conſuetu. eo. lib. et ad materiam vide Bar. in. l. ab executore. in prin. in. ij. col. ſ. eo. ⁊ aliqua multũ no. per eundẽ in hac materia. in. l. ſ. §. ſolent. ſ. qñ appel. non est neceſ. ꝙ iudex ad quem habeat merum vel mixtum imperium: vt dixi. §. ⁊ adde ꝙ nunq; potest esse iudex appellationis ille qui ſemel fuit in cauſa recuſatus: ſm Bald. in auth. habita. in. vj. colum. C. ne fi. pro pa. in verſi. ſed dubitatur. ⁊ an ſi ille qui iudicauit ſucceſſit iudici appellationis poſſit ad eum appellari ⁊c. vide glo. ⁊ Barto. in. l. filius. in fin. §. de inoffi. teſta. et dum dixi. §. de conſuetudine: adde ſecundum domi. Anto. in. c. dilecti. de appella. quod valet conſuetudo quod poſſit appellari omiſſo medio: ſm eundẽ in. d. c. dilecti. licet aperius Poſtien. tenuerit contrarium in. c. quocunq; in. §. intentionis. de offi. delega. ſed an poſſit appellari ad duos alternatiue vel copulatiue: vide hic per Anto. ⁊ Moder. ⁊ Bal. in. l. appel. in vlti. columna. C. eodem. ſed quid ſi vult penitere: vide in. l. ſi quis libellos. eo. titu. maxime per Bald.

d ¶ Quero in aliqua. A quo appellandũ ſit quando ſententia est lata a rectore alicuius collegij: vide per Bartolum in. d. l. ſ. §. ſolent. ſed quid ſi ille actor interuenit in collegio tanq; de collegio poterit ad eum appellari? text. est quod ſic. d. §. ſolent. et in capitulo a collatione. de appella. in. vj.

a gium quod facit ſibi aliquem rectorem: cui dat iuriſdictionem: quod poteſt. vt. l. finali. C. de iuriſdictione omnium iudicum. quis erit ꝓximus ſuperior ad quem appellabit? Reſpondeo: ille qui est iudex ipſius vniuerſitatis: vt rector ciuitatis. argumentum huius. §. et extra eodem. c. dilecti ſi lij. predicta vera quando ciuitas propriam legem 3 habeat: ſecundum quam aliud iudicatur. ¶ Quero †quid a ſi ꝓximus ſuperior non poſſit habe- 4
a ri? Rñdeo: ſiquidem impedimentum est diutius duraturum ad alium ſuperiorem appellabit. argu. l. ſi longius. in prin. §. de iudi. ⁊. ſ. de va. mu. l. penul. in fi. ⁊ hoc cum ſit impedimentum iuris ſiue facti. vt extra de offi. dele. in. c. ſi is cui. lib. vj. ⁊ ideo ſi poneremus ex caſu de eadem queſtione cognouiſſe iudicem inferiorem ⁊ ſuperiorem: ⁊ ſimul pronũtiaſſe: appellaret ad ſuperiorẽ omiſſo medio: quo ad alium primum iudicantes minorẽ: quia ꝓximus eum precedens impeditur eo quod ſecum 6
12 iudicauit. vt. l. eos. C. de appel. ¶ Quero † ponebꝫ
b ex cauſa iudicauerunt ſimul iudex ſecularis et ecclesiaſticus: ad quem appellabitur? Rñdeo: ad ſu- 7
periorem iudicem eccleſiaſticum. non enim poteſt appellari ad ſuperiorem iudicem laicum: quia et 8
non poteſt ſubijcere ſe etiam ſi vellet clericus. vt in. c. ſi diligenti. eꝫ de foro compe. nec eſſet equus ꝙ vtriuſq; ſuperior appellaretur: quia forte in locis diſtantib? ⁊ ſeparatis ſunt: nec poſſunt ſimul 9
conuenire. appellabitur ergo ad ſuperiorem iudicem eccleſiaſticum: cui põt ſe ſubijcere iudex laic?: vt per ipſum tota cauſa decidatur: ne cauſe conti- 10
nentia diuidatur. vt. l. ij. §. de qui. re. ad eum. iudi. ea. ⁊ l. nulli. C. de iudi. ⁊ arg. l. ſi cõmunem. §. quẽ-
14 admo. ſerui. amit. ¶ Quero † pone ꝙ aliquis c epi
c ſcopus vel alius clericus: non cognoſcit vt epiſcopus: ſed vt comes alicuius comitatus: quis erit ſu- 11
perior: an inſpiciemus ſuperiorem reſpectu clericatus vel epiſcopatus. Canoniſte tangunt hoc eꝫ eo. c. romana. §. debet autẽ. lib. vj. vbi videtur text. ꝙ ad ſuperiorem iudicem eccleſiaſticũ. Jnno. tangit extra de maio. ⁊ obe. c. ſolite. Specu. in. d. §. 12
nũc tractem?. ver. penul. veritas est iſta: ꝙ ſi q̃dez illa dignitas comitatus est incorporata in patri- 13
monium eccleſie libere: nec ꝓ illa dignitate recognoſcit dominum temporalem qõ appellatur ad 14
forum eccleſiaſticum. vt. d. c. romana. Si vo recognoſcit dominum temporalem vt quia haberet in feudum: tunc ad alium appellaretur ſm decre. in
b §. alſ. c. ſi ponerem? ꝙ cleric? fact? eſſet rector alicuius ciuitatis: tunc appellaret ad ſuperiorem illius ciuitatis. non enim iudicat vt epiſcopus ſeu vt clericus: ſed vt rector talis ciuitatis. ⁊ idem di
15 cerem ſi vnus rex haberet comitatũ: ⁊ in illo iudicaret vt comes: appellaretur ad ſuperiorẽ ipſius
d inquantũ comesᵈ non ad ſuperiorẽ inquantũ rex e vt est caſus. C. eo. l. ſi qñ duciano. ⁊ hoc qñ appellaꝫ ab ordinario: qñ vo appellaꝫ a delegato. dicet in. l. ſ. §. ſ. quis ⁊ a quo app.

f ☞ Duplex ꝙ ſit libellus appellationis: vnus est ipſa appellatio: alius qui datur iudici ad quem.

g Appellatio que fit viua voce ſufficit ꝙ dicat ap- d
pello a te: vel a ſententia.

¶ Quero quid. Quid ſi ꝓximus ſuperior nõ poteſt haberi. vide in. l. vbi abſunt. §. de tuto. ⁊ cura. da. ab his. ⁊ Bal. i. l. ij. de offi. ꝓcõ. ⁊ in. l. ij. quãdo fiſcus vel priua. cum quo Bal. tranſit Roma. in. l. ſi vero. §. de viro. in. iiij. fallentia. §. ſolu. matrimo.

b Appellatio q̃ fit viua voce põt fieri iudice ſedente.

Si non appellatur viua voce de neceſſitate appellatur in ſcriptis ⁊ talis libellus dicit appellatorius et debet continere perſonã appellantis iudicis a quo ⁊ ſententiam ⁊ cõtra quem.

Procurator contra quẽ lata est ſententia ipſe debet appellare procuratorio nomine et in dubio dicitur appellare procuratorio nomine.

In appellatione ſufficit exprimere nomẽ officij: licet nomen proprium iudicis non opponatur.

Sentẽtia a qua appellaꝫ dz certa in appellatione demonſtrari.

Apoſtoli neceſſario non petunt in ipſo libello appellatorio: licet conſuetudo cõmuniter obſeruat ꝙ inſtanter petantur.

In libello appellatorio põt dicere quis dico ſniam nullam: ⁊ ſi qua eſt appello.

De iniquitate ſententie neceſſario non requiritur quod dicatur in libello appellatorio: licet cõſuetudo contrarium obſeruet.

Libelli appellatorij debẽt dari iudici a quo ſi haberi poteſt: alias iudici ad quem.

Quando appellans timet de iudice a quo ſufficit appellare coram honeſtis perſonis.

Libellus appellationis ſufficit qõ offeratur iudici abſq; eo qõ legaꝫ.

Forma libelli appellatorij qui daꝫ iudici ad quem.

Sentẽtia p appellationẽ extinguiꝫ non tamen irrenocabiliter.

ma. conſi. cclxv.

☞ Andre. Pomate. ¶ Quero pone. Vide Alex. conſi. clxxxiij. in. ij. vol. et ꝑſi. clxvij. in eo. vol. vbi cõprobat bene iſtud dictus Bar. et Feli. late in. c. ſ. col. iij. ⁊ ſeq. de preſcrip. ⁊ in. c. cũ ex officij. col. x. ad fi. eo. tit. ⁊ tenet et non ab re. in rubri. de appel. col. v. et ſequen.

¶ Aliquis. Quid ſi eps non cognoſcit vt eps: ſed vt canonic?: ad quez appellabiꝫ: vide Bart. in. d. l. ſi qñ. C. eo. dicũt tamen doc. in. c. inter dilectos. de fi. inſtru. ꝙ ſi aliqs est eps et comes facit aliqd vt comes dz ſigillare vt eps: vide Roma. in. l. idẽ ꝙ. in. ij. charta. de verbo. obli.

☞ Andre. Pomate. ¶ Jnquantum comes. Vide Roſſi. cõſi. ccccxxij. vbi ſequiꝫ i pulchro caſu ⁊ cõ-

firmat aliquibus similibus.

a ¶Opp. Et sic nō sufficit producere appellatiōnem loco libelli: idem dixit per illum text. Bald. in l. fi ḡs filio. §. hi autem. de iniu. testa. ⁊ Bal. in l. si quis libellos. C. de appel. dixit autem Jmo. in d. l. hi autem. q tutius est libellū formare: q per appellationē nihil videt petitur a superiore ad quē appellatur vt ex serie verborum appellatiōnis appareat: ⁊ iudex debet impartiri officiū suū ad petitū: ⁊ nō ad nō petitū: sed in summa

Libelli. Libellus appellatorius debet cōtinere per sonā appellantis: iudicis a quo appellat: sniam a qua appellatur: per sonam vo eius contra quā appellatur de necessitate nō debet cōtinere: sed tempore sentētie, potest vno verbo appellari dicēdo: appello. hoc dicit cum. l. sequen. ⁊ in prin. sequen. ¶Opp. a de prin. l. scio. Glo. fol. duobus modis. tene primam. ¶Quero de quibus libellis hic loquatur. pro cuius euidentia sciendum est: † q vnus est libellus appellationis: hoc est ipsa appellatio: alius est libellus qui dat iudici ad quem est appellatum vt sup appellatione pcedatur. ⁊ istos duos modos prosequtur Spec. in titu. de appel. in quarta parte. §. nunc dicēdum restat. ⁊ in. §. precedēti. si licet sic de consuetudine admittat tamē

b iudice sedēte. An q̄ iudex legit sniam possit appellare: vide in. l. actori. C. de re iudi. et q̄ ibi habes. adde Bal. in. d. l. eos. §. finautem. ⁊ in. d. l. litigatoribus.

c ¶Intelligeret. De hoc vide Barto. vtrobiq;. et Bar. in. l. j. §. nūtiatio. de ope. no. nun. et que dixi post Bar. in. l. iij. §. iudi. fol.

d ¶Satis est. Et adde i cā appellatiōis valere libellū peto pnūtiari me recte appellasse: si Bal. i. l. edita. i. xv. co: C. ō edēdo. ⁊ ibi ōt q oēs leges loquētes ō snia trahūt ad libellū: q idē ius est. et adde q̄ mittēs se ptectioni superioris ōt appellare: sm Ly. ⁊ Bal. in. l. j. C. si quacūq; pred. po.

e ¶Peti apostoli. Sed an in libello appellationis debeat appellans dicere: ⁊ appello: ⁊ petat in e

non est necesse. sufficit enim q̄ coram iudice appellationis producatur appellatio facta coram iudice a quo appellatur. et petatur super ea procedi abs q̄ nouo libello. hoc videtur velle text. in auc. de his qui ingre. ad appel. §. volumus. et Innocē: videtur tenere de offi. delega. c. cum cōtingat. circa finem magne glosse: tamē circa formas predictas aliquid videamus. ¶Et primo † circa appellationem que fit viua voce apparet formā esse vulgarem. sufficit enim dicere appello: vt hic. ⁊ subintelligas appello a tua sentētia quam statim protulisti inter me ⁊ aduersarium meum in tali causa. hoc probatur hic: ⁊ in. l. litigatoribus. C. eodem. ¶Sed quero † quanto tēpore duret ista facultas appellandi viua voce. dicūt quidam tota illa die. arg. huius tex. dum dicit ipso die. ⁊. j. eo. l. a snia. in fi. nā cum ipsa die liceat. ergo in qualibet parte diei debet licere. Jn ꝓrium videtur: q̄ hoc possit facere statim anteq̄ iudex ad alia facienda diuertat. vt. l. litigatoribꝫ. C. eo. Alij dicunt q̄ hoc potest facere iudice sedēte pro tribunali. ar. l. diuꝫ. §. de in integ. resti. ⁊ illud cōmuniter obseruatur. ¶Secūdo quero † q̄n appellatio non fuit interposita viua voce q̄n possit appellari. Respondeo: tūc de necessitate est appellādū in scriptis: vt hic et. j. eo. l. a sententia. in fi. ⁊. l. litigatoribus. C. eo. ⁊ isti dicūtur libelli appellatorij: ⁊ debet iste libellus appellatorij cōtinere ea que hic dicūtur. s. psonaꝫ appellātis: iudicis a quo ⁊ sentētiā contra quem. ¶Sed dubitat circa ꝑmum † quid si procurator est condēnatus ⁊ appellat: an debeat appellare proprio noīe: an procuratorio nomine dūmō cum ipse procurator sit dominus litis effectus et in eum ferat snia. vt. l. j. C. de senten. ⁊ interlo. oiꝫ iudi. videt q̄ ipse debeat appellare. veritas est q̄ debet pcuratorio nomine appellare. vt. j. q̄n appellat. l. j. §. j. puto etiam q̄ possit proprio nomine appellare. vt. j. e. l. ab executore. §. j. ⁊ ibi no. q̄ si simpliciter diceret appello: nec adjiceret cuius noīe: intelligeretur pcuratorio nomine dñi. vt. l. fi. §. de instit. ⁊. l. penul. §. si quis cau. ¶Quero quid de his qui dēt pro alijs cum nullū habeāt mandatum. dicam. j. eo. l. non tantum. ¶Super secūdo † scilicet de persona iudicis a quo: puto q̄ sufficiat si ponatur nomen iurisdictionis vel tribunalis: iꝫ nomen proprium non exprimat. nam non debet appellare aduersus eum vt aduersus priuatā personam: sed tanq̄ a tali dignitate. igitur sufficit si nomen dignitatis exprimatur: vt. l. si communis seruus ita. §. de stipu. seruo. ¶Super tertio: scilicet super sententia a qua appellatur. dicit glo. q̄ † debet inseri res super qua est lata sentētia. puto tamen q̄ sufficiat si exprimatur tm̄ q̄ sententia certa demonstratur. vnde cum dico: appello a sententia lata tali die per vos. non est necesse q̄ inseratur res sup qua est lata. ⁊ si dico rez: non est necesse q̄ dicam diem: q̄ enim vna demonstratione demonstratur amplius demonstrari non est necesse. vt. l. j. in fi. §. de dote prele. vnde quocūq; modo appareat q̄ certa snia est. satis est. ¶Queritur glo. † vtrum in ipso libello appellatorio debeant peti apostoli? Quidam dicūt q̄ sic, veritas est q̄ non est

nō est necesse: sm Dy. ⁊ alios: quod apparet. quia tempora sunt distincta: nam aliud est tps appellationis: ⁊ aliud est tps petendorum apostolorum: q̄ est triginta dierum. vt. C. eo. l. iudicibus. ⁊. j. de lib. dimis. l. j. cōiter tm̄ obseruatur q̄ in ipsa appellatione apostoli instanter petunt: vt extra de appel. c. ij. in cle. in ꝑn. tm̄ si separatim fieret valeret:

f per ea que dicta sunt. ¶Queritur † vtrū in ipso libello appellatorio possit quis dicere: dico snia nullam: ⁊ si qua est appellor. Glo. q̄fic. in. l. j. C. q̄n puo. nō est necē. dicā in. l. si expressim. j. e. ¶Quero † vtrū in libello appellatorio debeat fieri mentio de iniquitate snie: Videt q̄ sic: vt hac. l. in ꝑn. ⁊. l. ꝑfecti. §. de mino. ⁊ ita cōiter obseruat. puto tm̄ q̄ etiā si hoc nō exprimat procederet appellatio: vt hic. cū non dicat q̄ debeat hoc exprimi. preterea dicēdo appello: video: dicere iniquā. ¶† Quero cui debeant dari isti libelli appellatorij: Glo. dicit ⁊ bene: q̄ debēt dari iudici a quo appellat: si haberi pōt: alis iudici ad quem. vt. j. q̄n appel. sit l. j. §. dies. ⁊. §. si quis. Jtem si aliquis timeret iudicem a quo appellatur: sufficeret si interponeretur appellatio cora personis honestis. vt. l. j. C. de his qui per metū iudi. non appel. Jste autem metus qualiter probetur: dixi in. l. de pupillo. §. sed si ipse pretori. §. de no. ope. nū. ¶Quero † vtrū sufficiat iudici offerre libellū appellatorium: an debeat coram ipso legi: Tex. est: q̄ non requiritur legi. extra eo. c. appellatio. libro. vj. predicta vera in appellatione a diffinitiua. Appellatio vero ab interlocutoria: an debeat in scriptis fieri: gl. tāgit hic. dicā in. l. ij. j. de appel. reci. ¶Tertio est videndum de † libellis qui dantur iudici ad quem est appellatum. Et si quidem teneremus id q̄d. §. dixi: q̄ hoc casu libellus non sit necessarius. tūc hic non esset videndum vlterius. sed quia communis practica se habet in contrarium: ideo istorum libellorū videamus formas. ⁊ in istis libellis debent inseri oīa que dicta sunt in libello appellatorio. debet etiam inseri tenor appellationis iam interposite. ⁊ in eo debet esse cōclusio talis: quare peto per vos pronuntiari: per me bene ⁊ iuste appellatum esse: ⁊ male ⁊ iniuste iudicatum esse. vt prealle. l. eos. in prin. C. eo. Alij vero addunt dicentes: peto dictā sententiam tanq̄ iniquaz: remedio appellationis cassari ⁊ irritari. ⁊ istam formam videtur ponere Specu. ⁊ consuetudo obseruat. ¶Sed huic † oppo.

g sententia per solam appellationē est cassata ⁊ irrita. vt. §. ad turpillia. l. j. in fine. ⁊ dixi. §. eo. l. j. in prin. quomodo ergo petitur a iudice cassari irrum: cōtra. l. que sub cōditione. in fine. §. de condicio. institu. Rideo: per appellationē snia extinguit: nō tm̄ irreuocabiliter. quod aūt in libello petitur cassari ⁊ irritari intelligit irreuocabiliter. posset etiam dicta conclusio aliter formari: sm diuersitatē casuū super quibus formāt appellatio. Quid enim si reus absolutus est: ⁊ actor appellet? certe recte poterit actor cōcludere sic: peto pronuntiari bene ⁊ iuste appellatū: ⁊ inique iudicatū: ⁊ reum peto mihi condemnari in quantitate petita. hoc enim casu: iudex appellationis etiā condēnare debet. vt. l. cum apud. §. iudicatum solui. ⁊ ibi ista scriptura cōtinetur. vide ad hoc not. glo. in. c. vlti. de re iudicata. in. vj.

¶Fieri mentio. Utrū debeat fieri mentio iniquitatis sententie: ⁊ an debeat exprimi a qua parte sententie appellat. tex. est no. in. l. a appellandi. in ꝑn. j. eod. q̄ no.

h dixi. ⁊ no. in. l. offidius. §. de legatis. iij. Jtē si snia nō diceretur in totum iniqua seu iniusta: sz si esset alio mō reformanda posset in conclusione adjici. peto per vos dictam sententiam in melius reformari: ⁊ ad debitum statum reduci. vt. §. eodem. l. j. in principio. puta si aliquis est iuste condemnatus: quia condemnari debebat: sed iniuste: quia iudex nimis excessit. vt. l. si qua pena. j. de verbo. signifi. ⁊ ibi no. in glo. magna. facit ad predicta. l. creditor. §. j. §. de solutionibus. vbi iudex sententiam reformauit. vt. §. fami. herciscunde. l. quedam mulier. ⁊ de iure patronatus. l. carmelia. sed si poneremus appellationem esse factam per illam verba dico sententiam nullam ⁊ si qua est appellor: tunc debet in libello cōcludi peto per vos dictam sententiam pronuntiari nullam: et si qua esset ⁊c. vt. §. dictum est.

Sed illud. Breuiter hoc intendit. Si quorundam ex his aduersus quos appellatur in appellatione nomina inserantur aduersus omnes appellari videtur. sed si quorūdam ex his qui appellant nomina inserantur eis solis proderit appellatio. hoc dicit. habet duas partes. Secunda ibi: ceterum si plures. ¶Ratio primi dicti est: quia nomen aduersarij nō debet inseri de necessitate in appellatione: vt. §. proxime. ergo si quorundam nomina non exprimit non nocet: quia idem si nullius nomen exprimisset. ⁊ satis est q̄ de dicta sententia fiat mentio: vt. §. ⁊ hoc verum: si vna erat causa: ⁊ vna sententia: secus si diuersa. vt dicit glosa. ¶Ratio secundi dicti est: quia persona appellantium debet inseri in appellatione. ergo si aliquorum nomina dimittantur non possunt videri appellasse. ¶Sed contra secūdum dictum oppo. C. si vnus ex pluribus apella. l. j. ⁊. ij. Sol. illi soli quorum nomina sunt expressa vidētur appellasse: vt hic. victoria tamē eorum proderit alijs etiam: sm distinctionē. l. cōtra. vt no. j. eodem. l. si qui separatim. ⁊ ibi dicemus. ⁊ hec est vera solutio. alie solutiones ponuntur hic in glossa que possunt

a ¶Quid ergo. Singu. est tex. ꝺm Bal. in l. ꝓscriptione. in. x. colum. C. si contra ius vel vti. publi. ⁊ est not. vide eum in ver. si. ibi. nec obst. j. eod. appellanti. in fi. causa est inferenda in appellatione ab interlocutoria: vt est casus in cle. appellanti. de appella. ⁊ specifice ⁊ expſſe debet exprimi. dixit tamē An ge. in. l. ibi autem. §. illud. de ver. obli. per illum tex. q̄ sufficit si se referat ad illud ī specie. quod no. vidē qō ibi dixi.

Itē si appellat ab executione debet inseri causa: vt dicit ſte. j. l. pxi. Item quādo qs ꝓpter ſuū iudiciū appellat debet inseri cā: vt dixit. bar. in. l. a ſententia. j. e. ⁊ quemad modum causa non debet exprimi: ita nō debet exprimere a quo capitulo ſententie appellatur. tex. est in. l. appellante. in princi. j. eodem. Item quid si apponatur causa: scilicet frīuola ⁊ falsa: an appellatio est nulla. dictum est ſingul. Joan. and. in. c. cordi. de appella. lib. vj. in vlti. colum. in nouel. q̄ fit. ⁊ mouetur quia in contractu nō requiritur inſertio cauſe: tamen si apponatur vitiat cōtractū. si est falsa: vt in. c. j. de condi. appoſi. vbi est casus. ſed tu cogita per iſtum tex. et clemen. sepe. in fi. de verbo. ſignifica. ⁊ vide quod no. domi. Abb. in. c. fin. in. iiij. colum. de ꝓcura. ⁊ not. in. l. j. in princip. C. de rei vxo. acti. vnde cogita ꝓpter id qō. dixit Barto. in. l. eius qui. in ver. ſicu. ſecundo no. j. de appella. recī. ⁊ iſtam partem videtur ſequi domi. Joan. de Imola. in. d. clemen. appellanti. ⁊ videtur velle Bar. in. l. j. in fi. prin. de eden. fallit in b confeſſo appellante: ſm Bal. ⁊ quoſdam: de quo per doc. in. l. fi. §. iuſſus. j. eo. ⁊ Bal. in. l. minoribꝰ. C. de bis qui. vt indi. ⁊ etiam Abbē. j. eo. in. l. cōſtitutiones. Item fallit vbi reus appellat ne intereſſe ſui. l. a ſententia. j. eod. in princ. et dic vt ibi per Barto. in fi. princip. ⁊ est tex. in. c. cum ſuper. ⁊ ibi Inno. de re iudi. ⁊ Jo. and. ibidē inver. rationabiliter. ⁊ adde Abat. in no. cxxij. ſed an iudex poſſit cogere partē cauſam exprimere in appellatione cauſa: vt hic. ad quid enim neceſſe ē causa inſerat cū ad illā non aſtringitur. Nec obſt. dicta. l. appellanti. in fi. quia expone vt ibi per gloſſ. ſi vero appelletur ab interlocutoria: tunc dicit glo. de iure canonico: cauſa est inſerenda: vt extra. de appel. c. vt debitus. ⁊ expreſſius hodie extra eo. c. j. lib. vj. ego puto idem de iure ciuili: vt dicam in. d. l. ij. j. de appel. recī. ¶Quero † quid ſi appellatur ab vno capitulo ſententie: vtrū videatur ab alijs appellatum ⁊ Dicam in. l. appellanti. in princi. j. eo.

¶Ultimo ſcias b q̄ Pet. per hunc. §. dicit † q̄ in actione reali in qua de neceſſitate nō dꝫ inſeri cā: tñ ſi inſerat: p illā non aſtringitur: imo totum ius ſuum in iudiciū deducere videtur: ſicut hic. cum in appellatione non debeat inſeri cauſa. ſi tamen vnam inſerit non aſtringitur ad illam. cuius opinio. refert Lyn. in. l. edita actio. C. de edendo. ſed eius opi. falſa. est: vt. l. ſi mater. §. j. ſ. de excep. rei iud. ⁊ l. ⁊ an eadē. §. actiones. in princi. eod. titu. ⁊ in eis dixi. aliud est in. cauſa appellationis. in qua ſi perdat in totum perdit: ideo in fauorem appellantis est inductū vt omnem cauſam proſequi poſſit. aliud. est in cauſa principali vbi ſi perderet ex vna cauſa poterit. ite, ⁊ Bar. in. l. ij. j. de appel. recī. vide que dixi. C. eo. in. l. ij. in appellatione ab interlocutoria an ſit inſerenda cauſa: ⁊ que: ꝑide Bal. in. l. ij. C. de epiſc. audiē. ⁊ Ang. ⁊ Imo. in. l. q̄ q̄d aſtringende. de v. ob. ⁊ q̄ ſit inſerenda cā expreſſe ⁊ ſpecifice. habes in cle. appellāti. de appel. ⁊ de cā inſerenda in appellatiōe a diffinitiua ſnīa. dic vt p Canoñ. c. vt debit?. de appel. ⁊ p Imo. in. c. ij. de ope. no. nū. ⁊ an in appellatione ab extraiudicialib? dꝫ inſeri cā: vt de Bar. vbi habes in. l. fi. j. de app. recī. adde q̄ in appellatione a relatione de cōſuletdo dꝫ inſeri cā: ſm Bar. in. l. j. §. queſitū. ē. eo. Adde q̄ qñ in appellatione nō. fuit inſerta. rōnabilis cauſa: q̄ iudex nō debeat differre appel. Ro. cōſi. cccxxiij. ⁊ que cauſe ſint inſerende in appellatione ab interlocutoria. Ro. plene conſi. ccccj.

¶Ultimo ſcias. Si expreſſi vnam cauſam poſſum aliam proſequi: ⁊ ſi ſuccubui ꝓſecuta vna non poſſum: poſtea aliam proſequi in cauſa appellatiōis: ſecus in cauſa nullitatis. iſta est doctrina notabilis Bar. in. d. l. ſi expreſſim. in vlt. colū. eo.

rum agere ex alia: ⁊ ſic est in eius fauorem inductū a vt alie cauſe deducte in iudicium non videantur: an autem cauſa in actione principali talis ꝓſonali: debeat inſeri. dic plene vt in. d. l. et an eadem. §. actiones. ē. de except. rei iudicate.

1 ☞Ab executore facti non poteſt appellari: ſed a pronuntiatione de exequendo vel non exequendo: ſic.

2 Ab executore facti quando excedit modum in exequendo poteſt appellari: et etiam a pronuntia de exequendo cum inſertione cauſe.
Cauſe inſertio quod neceſſario nō requiratur in appellatione a diffinitiua.
Executor qualiter videatur excedere modum in exequendo.
Executor ſi non citat partē videtur excedere modum in exequendo. 2

3 Si iudex mittit nuntium ad exequendum: et excedat modum in exequendo ad quem appellabitur.

4 Officium iudicis quādoq̄ poteſt imploꝛari cōtra b iniquitatem executoris exequentis.

5 Judex poteſt ſuam ſententiam interpretari ſi est ordinarius ⁊ habeat merum imperium.

6 Judex ordinarius quod poſſit interpretari ſententiam ſui delegati.
Delegatus non poteſt interpretari ſuam ſententiam.

7 Judex q̄nam interpretationez facere poſſit de ſua ſententia.

8 Judex quando interpretatur eius ſentētiaz debet pars citari.

9 Judex quod poſſit interpretari ſententiaz ſui p̄deceſſoꝛis.

10 Si iudex reſeruauit ſibi taxationem expēſarum: licet non dixerit et ſucceſſoꝛibus ſuis: tamen ſucceſſoꝛ poterit taxare.

11 Delegatus qui ſibi reſeruauit taxationem expenſarum: non poteſt illas ſibi reſeruare: niſi eſſet talis delegatus cuius iuriſdictio adhuc remaneret ad exequendum.

12 Taxationem expenſarum ſi iudex delegatus ſibi reſeruauit quod valeāt talis reſeruatio ⁊ videtur c reſeruata deleganti. 3

13 Reſeruatio taxationis expenſarum vt valeat: conſilium est q̄ ordinarius ſibi ⁊ ſucceſſoꝛibus reſeruet: delegatus vero ſibi ⁊ deleganti.

14 Appellari q̄ poſſit ab iniqua interpretatione: ſeu immoderata expenſarum taxatione.

15 Iniquitas interpretationis qualiter detegatur.

a ¶Ab executore, nō appellatur: ſed ab iniqua ſentētie interpretatiōe. ſic: ⁊ tunc ſolum de iniuſtitia interpretationis queritur. b. d. tres partes habet vt ex ſumma rio comprehenditur. ſecunda ibi: ſed ab eo. tertia ibi: ita tamen. ¶Ex primo nota † q̄ ab executore c nō poteſt appellari. Contra. C. e. l. ⁊ in maioꝛib?. Sol. glo. hic. ⁊ in. l. ab executiōe. C. quo. appella. non reci. dicit q̄ ab executiōe facti non poteſt appellari: ſꝫ a pnuntiatione de exequendo vel non exequendo bene appellat. arg. in. d. l. et in maioꝛi

¶Ab executore. De hac materia qñ appellet ab executione: vide extra eo. ī. c. nouit. ſed Bal. in. d. l. ab executione. dixit qō gloſ. vtrobiq̄. tz idē qō Bar. hic p Bald. in addi. Spe. in tit. de ſentē. in xviij. co. ⁊ an a ſnīa lata de exequēdo poſſit appellari. bart. in. l. ſi cum exceptio ne. ī. §. tertio autez. quod me. cau. tenuit q̄ ſic: q̄d ſi iudex ad literas alterius exequitur: et excedit modū ad quē appellabitur: vide Bar. ī. l. a diuo pio. §. j. in pe nul. q. ē. de re iudi. ſꝫ vtruz ſnīa de mandādo primæ executiōi ſit interlocutoria: vide Ja. et Bar. in. l. ab executione. C. eo. Rom. in rub. de re iudi. ē.

b ¶Modū excedat. ſi excedit modum poſſum appellari est verum in executiōe ordinaria: ſecus in delegata: quia tūc ſnīa ſeu executio est nulla nec pōt appellari. ita vidē velle Bal. in. l. ſi vt proponis. p illū tex. cum glo. C. de ſenten. vide Bal. ī. d. l. ab executiōe. in tiij. col. p Roma. in. l. v. in princ. de v. obli. ⁊ an reqrāt q̄ declarēt ꝓceſſus: vide p Bal. ī addi. Spe. in tit. de exe. ſentē. in. j. col. ⁊ qñ dicāt iudex excedere modū: addē qō no. Bar. poſt gl. in. d. l. a diuo. i. §. in vēditiōe. ver. q̄ro an iter mobilia. de re iudica. adde an ſi modus excedit q̄ ab executione poſſit appellari. Roma. cōſilio. xlj.

¶Quero. Qñ iudex miſit nūtium ad executionem vltra modū exequit ad quē appellatur. ad qō adde no. per Spe. in tī. de app. §. nunc tractemus. ver. quid ſi lata ſententia. adde etiam quod not. Bar. in. l. a diuo pio. §. ſententia. in penul. q. de re iudi. ⁊ do. Abb. in. c. quod ad conſultationē. in vl

ti.charta.de re iudi.vbi vide.

a ¶Sententiam interpretari. An iudex possit interpretari suam sniam.& dicit Bar.i.l.ij.de sentẽ. experi.reci.per istum text.quod habens merum imperium potest suam sniam interpretari: alias nõ. Et qspof

fit suam sniam interpretari: vide qõ scribũt doct.

tium ad exequendum qui excedit modum in exequẽdo ad quẽ appellabitur.docto.in dicta.l. ab executiõe.dicũt q appellabit ad superiorem iudicis: non ad ipsum iudicem: quia exequi ipse videtur cum per alium exequatur. tu dic aut iudex dedit nuntio mandatum limitatum qualiter exequeretur. & tunc sit vera predictorum opinio: quia ipse iudex hoc mandando granat partem:& ipsi⁹ iudicis factũ tãgit.& ideo ad eũ appellandum nõ est.extra de offi.delega.c.fi a subdelegato.libro.vj.Si vo in mãdato nõ est defect⁹:sed in nũtio exequẽte:tũc appellet ad ipsum iudicẽ. argumẽ.s.q.satisfda.cogan.arbitro.& j. a q̃bus appella.nõ lz.l.vltima.† licet aũt per modũ appellationis posset qs cõqueri de iniqtate executoris: tñ põt etiã absq; appella:tõe quãdoq; iudicis exequentis implorare officium: ẽm formam.l. a diuo pio.§.si super rebus.s.de re iudica. ¶Venimus ad secundam partem:ex qua nota † quod potest iudex suam sententiam interpretari[a]:et quia istud est singulare hic melius q̃ alibi. et ideo circa hoc aliqua videamus. ¶Primo quero quis potest suam sniam interp̃tari. Rñdeo: quidam dicũt q iudex ordinarius potest interpretari sniam sui delegati.vt.l.a diuo.s.de re iudi.& ita intelligunt hic.sniam aũt propriã nullus:quia per hoc posset deuenire ad retractationem sentẽtie quod iudex facere non potest.vt.l.j.C.senten. rescin. nõ post.& s.de re iudi.l.iudex. Alij dicũt q põt interpretari sentẽtiam suam.& hoc probat hic glo. primo a simili.sicut princeps potest.sed illud argu. non procedit:maior potest:ergo minor.p̃terea est contra tex.in.l.j.in fi.s.de qõni.scõo probat per simile de testatore:qõ procedit:quia testator potest testamẽtũ in totũ tollere & mutare:ex sua enim libera voluntate depẽdet.tertio probat per simile de p̃tore.vt.l.j.in fi.s.de pacto.stipu.& istud aliqualiter facit.quarto probat per simile de tabellioe. et istud etiam aliqualiter facit: quia tabellio nihil immutare potest de volũtate sua:ẽm Dy.pro hoc etiam.s.de re iudi.l.actorum.sz tex. iste melius p̃bat q̃ aliquis alius.glo.f. etiam hoc determinat p alias.ll.s.de testa.l.heredes palam.§. sed si notã. et hoc est verum in iudicibus ordinarijs habentibus merum imperium: vt hic patet. secus in minoribus:colligetur igitur ex hac glo. ¶Aut quer⁹tur † de interpretatione sentẽtie delegati a quo libet potest hoc facere:aut de interp̃tatione sententie proprie:& tũc aut est delegatus:& nullo modo potest:aut est ordinarius:& tunc aut est de maioribus aut de minoribꝰ:vt ex p̃dictis patet. ¶Quero secundo † quam interpretationẽ potest facere iudex de sententia sua cum interp̃tatio assumat multis modis.vt.l.j.§. qui operas.s. ad tertu. et no.in.l.ij.s.de origi.iur. Rñdeo: quandoq; interpretatio assumitur pro correctione totali.& istud non potest facere nisi solus princeps.vt.d.l.j.ff.s.de questioni.& l.iudex.s.de re iudi.eadẽ ratiõe non potest etiam ei sententie abrogare in parte:sz quandoq; contra generalitatem sententie replicationis remedio succurratur.vt.l.licet.C. de iudi. quandoq; interpretatio ponitur pro extensione: et illud etiam non potest facere iudex nisi circa accessoria ipso die.vt.l.paul⁹.s.de re iud. quãdoq; interpretatio ponitur pro congrua verbi vel orationis

4

5

a

6

b

7

b

b Interpretatio assumatur. Et qualiter et quot modis sumatur interpretatio: et seu iudex possit facere interpretationem de sua sententia:& vide Bal.in.l.iij.C.de lib.prete.& debet eius interpretatio esse talis quod non perimat: sed exponat.et vide aliquid per Bald.in.l.si quis intentione ambigua.de iudi. Item debet esse verisimilis: vt no.Dy.in regu.sint iura.& habetur hic: et vide quod not.Bald.in.l.si vt proponis.C.de execu. rei iudi.& de materia vide in.l.ea que.C.commi. vel epi.et dicit Bal.in.l.quicunq;.in.vj col.ver. secundo casu.C.de ser.fug.quod a mala interpretatione potest appellari:nisi appellatio sit specialiter interdicta vt est text.hic in fi.et adde in proposita questione:vtrum pars debet citari quando iudex declarat suam intentionem.facit quod not. Bald.in auten.sed hodie.de in.cal.vbi dicit qõ quando repetatur testis:vt declaret dictum suum: pars non debet citari:licet debeat citari quando examinatur principaliter.l.si quando.C. de testi. vt apparet ex verbis Bald.ibi: quia alia est ratio a citatione a principio: q̃ fit in citatione ad declarandum:vt patet.& vide ad Bart.hic.extra de v. sign.olim. idem tenet Bal.in.l.ea que.C.commi. vel epi.in.l.quale.de arbi. Adde qõvoluit Jo. Ant. in addi.ad Spec.in t.de teste.§.nũc videndũ. v. hoc quoq;.s.q̃ lz post terminũ datũ ad producendum articulos q̃s nõ possit vlterius pcedere: poterit in̄ productos declarare:et sic erat intelligẽdum de posito.

tionis expositione.& istam interpretationem põt a facere iudex:vt hic.nihil enim de nouo facit sed factum declarat.vt.d.l.heredes. §. sed si notã. s.de testa.exemplum:iudex pronuntiauit aliquem violentiam commisisse: poterit postea declarare vtrũ intellexit de violentia publicavel priuata.lz si hoc non interpretaret intelligeret de vi priuata. vt.l. si preses.s.de penis. Item si iudex condẽnauit ad centũ:nec dixit de qua pecunia:lz in dubio intelligat de minori.vt.l.numis.s.de lega.iij.tñ poterit interpretari iudex de qua senserit. Itẽ si condemnauit[a] Titium filium Sempronij:& reperiant duo Titij poterit declarare de quo senserit.sed si velet facere interpretationẽ vnã penit⁹ extraneam: vt in exemplo posito hic in glo.scilicet si condẽnauit in nouem boues & ipse interpretari vult: idest in nouũ bouẽ:nõ põt hoc facere. Itẽ si verba eẽnt oino clara:& ipse vellet aliter interpretari nõ admitteret[b].vt.l.ille aut ille.§.cum in verbis.s.de lega.iij.& s.de verb.obli.l.q̃dq̃ astrigẽde.ver.nec rursum.sz lec.Dy. ¶Quero † qualr fiet ista interpretatio:vtrũ debeat pars citari:puto q̃ sic.vt.l. devnoquoq;.s.vere iu.& l.nã ita diu⁹.s.de adop. & arg.ei⁹ qõ dicim⁹ de arbitris q̃ debẽt arbitrari presentib⁹ partib⁹.vt.l.si quis arbitratu.s.dever. obli.alie tñ solẽnitates nõ requirunt que requirunt in snia.arg.d.l.heredes.§.sz si notã.de testa. ¶Quero † vtrum[c] vnus iudex possit interpretari sniam põdecessoris sui:Videt q̃ nõ: sicut heres nõ potest interpretari libellũ defuncti.vt no.in.l.idẽ Pomponius scribit si frumentũ.§. fi.in glo.s.de rei vẽdi.& l.inter stipulantẽ.§.j.s.de verbo. obli. In ꝓmiũ vt qõ.s.dictũ est: scilicet q̃ delegãs interpretat sniam delegati sui.& istud puto verũ:qz accipiendo iudicẽ pro iurisdictione seu p ipso tribunali vere idẽ est iudiciũ:& idẽ iudex.vt.l.propone batur.s.de iudi.nec eẽm ius interpretandi sibi cõpetit vt priuato:sed vt iudici:beres vero & defunctus non est eadẽ personavere sed ficte. ¶Et per hoc apparet sol.ad qõnẽ:† iudex cõdẽnauit reũ in expẽsis reseruata sibi taxatione:nec dixit & successoribus suis. Queritꝰ vtrũ successor possit taxare[d]: Ex p̃dictis patet q̃ sic:reseruauit eẽm sibi vt iudici;nõ sibi vt priuato.nec enim hoc vt priuatus possit facere.arg.pro hoc.i.l.post mortẽ.§.j.& qõ ibi no.s.qñ ex fa.tuto. ¶Item p̃dicta faciunt ad alias qõnes.† pone q̃ delegat⁹ condẽnauit in expensis reseruata sibi taxatiõe: an talis reseruatio valeat:Videt q̃ nõ: qz taxare expẽsas est declarare & interpretari sententiã suã:sz delegat⁹ nõ põt sententiã suã interp̃tari:vt dictũ est. ergo nec hoc poterit sibi reseruare.quod puto verũ:nisi esset talis delegat⁹ cuius iurisdictio adhuc remaneret ad exequendã sniam:qõ qñ fit dixi.s.de re iudi.l.a diuo pio.in prin.vbi glo.tãgit. ¶Sed tũc quero qñ delegatus cõdẽnauit in expensis reseruata sibi taxatione cũ reseruare non poterit:an cõdẽnatio expensarũ valeat:Videtur q̃ non: qz remanet snia incerta:ergo &c.vt in.l.vlti.C.de sen.que sine cer. quãti.In cõtrariũ videt q̃ valeat[e] et taxatio videt reseruata delegãti:& illa adiectio sibi:nihil relevet,arg.s.de bono,pos.ẽm tab.l.si ita,§.qui filio,

8

9

c

10

d

11

e

f

12

f

Andre.Pomate. ¶Itẽ si condemnauit. Mo. iudicem non posse interpretari sententiam suã qñ vellet vti interpretatione extranea:vel quãdo velet aperire id qõ ponitur esse clarum.pro cuius cõdimento vide Bald.in.l.ea que.C.cõmi.vel epi.& ad hec vide Alexã. consil.iij. colũ.vlti. volum.j.& Aret.lxv. ad fi.

que optime facit:& hoc videtur verum:qõ videt tenere do.Ja.butri. in quadam disputa.assignabat rationẽ:quia delegat⁹ reseruauit sibi nõ respectu persone:sed respectu iurisdictionis:sz iurisdictio delegati:& iurisdictio ordinaria est eadẽ. vt.l. a j.§.qui mãda.s.de offi.eius cui mã. est iurisd.ergo ipse delegatus quasi idẽ poterit facere dictã taxationẽ. tñ vt p̃dicte ambiguitates cessent cõsulendum est in iudice ordinario q̃ reseruet sibi & successoribus suis.in delegato vero quod reseruet sibi delegãti. ¶Sed iuxta p̃dicta q̃ro† an ab interpretatione seu expẽsarũ taxatione possit appellari[f]: Videt

¶Item si condemnauit. Mor. hic colligitur notabilis limitatio & intellectus ad dictaBar. to.in.l.de monstra & falsa. fin.viij.colum.de conditi.& demonstra.fin.l.diuus. s.de custo.reo.& in.l.j.C.si plu.vna sentẽ.& in.l.inter stipulantem.§.j.in fi.de ver.obli.& ibi.d.Albe. dicit: q̃ nihilominus assessor potest interpretari quod est idẽ exbãnitus.& vide p Ange.in.l.hisverbis.§.fi.de ver.obli.& tenet Bal.in.l.non ignorat. in fi.de fru.& li.expen.& ad hoc vide in.l.ij.s.de libe.& posthu.& qõ no.Bal.in.l.penul. de lega.j.et in.d.l.in his.de condi.& demon.& contrariam tñ opi.contra Bar. hic videtur sequi Ange.in.l.eũs quem temere.s.de iudi.& male:& cautelã de qua hic reprehendit Ange.in.d.l.ij.s.de lib.& posthu. & Jmo.ibi dubitat per.l.Pomponius scribit si frumentũ.s. de rei ven.qz incertitudo vitiat iudiciũ. ¶Non admitteretur.Vide Bal.in.l. voluntatis. in penul.col.in fine de fideicomis.

¶Quero vtrum. Adde Bar.in.l.naturaliter.§. nihil commune.circa.v.lectu.ff.de acqui. possess. ¶Possit taxare.Qñ iudex seruauit sibi taxationẽ expẽsarũ:an successor possit taxare:vide Bart.in l.terminato.C.de fru.& lit.expen.& Ang. & Jmo. in.l.inter stipulãtem.§.j.de ver.ob. sed taxatio fit ẽm Bar.in.l.Paul⁹.de re iu.& Ly.& Bal.in. d.l. terminato.C.de fru.& li.expẽ.& ibi Bal.in.vj.col. & adde q̃ cõdẽnatio expẽsarũ nõ põt reseruari: sz executio fit:ẽm Bar.in.l.Paulus.de re iud.& Ly. in.d.l.terminato.& Bal.in auc. generaliter. in.vj. col.C.de episc.& cle.in ver.idẽ tenet Bar.in.l.terminato.C.de fru.& lit.expen.& Bal.in.l.fi. C.de legi.& Ang.in.d.§.j.& Bal.in.d.l.ij.et Ange.in.l. ex facto.s.devul.& pupil.& Jmo.pcor.opi. Raph. & Jmo.in.d.§.j.quosvide qz fuit concordia Bar. in.d.§.j.ad fi.adde an iudex possit reseruare taxationem expensarum.Bar.consi.mihi.xcvj.

¶Qõ valeat. Et qualiter taxent expẽse: vide in Spe.de excu.§.viso.ver.quid si reus ꝓbaret.in ti. de expen.§.postremo.in prin.

¶Possit appellari.an ab aliqua taxatiõe expẽsa

rum possit appellari: vide Bal. in l. ij. C. de epis. audien. ℣ vide glo. in l. si cum exceptione. §. in hac. ℣ ibi per Bald. §. quod met. cau. ℣ vide in l. in bona fidei. §. de vsu. ℣ Bal. in l. sancimus. ad fin. C. de iudi. et quod not. Moder. in rubr. ℣ in l. j. ad fi. C. de iudi. ℣ ab oi taxatione appellat: vt no. Jnnoc. in. c. fi. ad fi. qō me. cau. et refert bal. in l. propere. ad fi. C. de iudi. ℣ vide Joan. an. in. c. sepe. extra eo. ℣ quod no. Bart. in l. in actionibus in fi. de in lit. iurā. ℣ Jmo. in. c. auditis. de procu. ℣ quod a taxatione appelletur si excedat modum: vide Bal. in l. iij. in. ij. col. C. de fru. ℣ li. expen. et ibi dixit ꝙ non est taxatio sententia interlocutoria. ℣ ibi an in ea requirat citatio. ℣ hic adde Paul. de leaza. in commento. c. fi. de do. ℣ contu. circa penul. col. vbi querit an possit appellari a condēnatione ℣ taxatione expensarū. ℣ adde ꝙ si in interlocutoria iudex non condemnauit in expensis: tamē potest postea quando cunq; ante diffinitiuam sententiam condemnare: sm Jnnocē. in. c. sepe. extra eo. quod no. et not. Bart. in. d. l. terminato. Adde an ab excessu taxationis expensarum possit appellari. Roma. consi. cclvij.

a ¶ Quero quando. Vide quod not. Bart. in. d. l. si superatus. de pig. quod no.

b ¶ Jnfra quantum. Et an venditor posset esse testis in causa euictionis: ℣ quid in fideiussore: vide Bar. in l. si cuz legetur. §. fi. ff. de leg. j. ℣ ad Bar. hic. vide do. Anto. in. c. insuper.

c ¶ Si procurator qui in iudicio. Dunc tex. alleg. p singu. Roma. nota. incipiē. quero an procurator. ibi: quero quid in causis. not. ꝙ cum tractatur de meritis cause non dicitur quasi lis contestari: ℣ vide per do. Bal. in l. si insulam. circa prin. q. Bart. in versi. questum. de verbo. obliga. idē Bar. in. d. l. nulla. ℣ vide etiam in l. post litem. §. de pcur. et quis dicatur dominus litis in causis in quibus lis non contestatur. adde Bar. in l. postulāre. de pcu. adde tamē qō dixit no. Bar. in l. iij. §. idē scribit. de pecu. adde etiā qō Jo. an. ℣ do. Anto. in. c. cū Mo. ferrariēsis. de cōsti. dixerūt ꝙ primus actor qui agit cū parte post litē pstatā idē operat ꝙ litis ptestatio in supuenientibus. qō dictū fuit opi. vt refert ibi Jmola vltramō. quē sequit Ly. in l. c

15 tex. dum dicit: hoc solū queratur an in iudicis interpretatione sit iniquitas. quasi dicat iniquitas prime sententie nihil attenditur. ad idem. §. de iure. l. si duo patroni. §. iulianus. in fin. iniquitas autem interpretationis poterit apparere ex multis. primo ex his que gesta ℣ pbata sunt: vt dicit glo. Jtem ex qualitate rei. exemplum. iudex condemnauit me in decem libris ꝑ pretio talis libri: postea interpretatur ꝙ intellexerit de decē libris Bonoñ. grossorū: certe ex libri qualitate poterit interptari equitas vel iniquitas interptantis. vt. l. semper in stipulationibus. ℣ quod ibi no. §. de reg. iur. Jtem si iudex me condēnauit in decem libris ꝑ salario aduocati: et postea interptatur de decē libris grossorum ex qualitate cause ℣ facūdia aduocati ℣ cōsuetudine fori vel loci: apparebit iniquitas vel equitas interptantis. vt. j. de va. ℣ extraor di. cogni. l. j. §. in honorarijs. ℣ eodem modo si taxauit expensas ex qualitate cause et actorū multitudine et fori consuetudine perpēdi poterit equitas vel iniquitas interptantis. vt. l. nō ignoret. in fi. C. de fru. ℣ lit. expen. ℣ ibi no. in glo.

☞ Procurator quando est condemnatus potest ꝑpio nomine appellare. remissiue.

Venditor non pōt appellare quando emptor est condemnatus vt contumax.

Venditor infra biduum emptore victo appellat. Emptor ꝑ venditore vel econtra testimoniū ferre non potest.

Sententia lata contra debitorem ꝙ non ꝑiudicat creditori.

Alio condemnato.

Breuiter hoc iterēdit. ¶ Alio condemnato non appellante vel appellationē nō ꝑsequente alius cuius interest poterit appellare et a ppellationem interositam ab alio ꝓsequi. h. d. ¶ Nota. glos. positam super ver. suo. que dicit: id est domini: vel suo ꝑpio ꝓcuratoris. ℣ sic facit † ꝙ ꝓcurator cōdemnatus possit ꝑpio nomine appellare. de quo dixi in. l. j. §. fina. §. eo. ¶ Secundo no. aliam glos. que tenet † ꝙ quando emptor est condemnatus vt contumax non potest vendito appellare. ¶ Quero † quando[a] emptore victo appellat venditor: vel econtra: infra quantū[b] tempus possit appellare ſm ista iura: Respōdeo: infra biduum vt in propria causa. vt. l. ij. §. j. j. quādo appel. fit. ℣ ex hoc apparet ꝙ vnus ab alio in tali causa testimonium ferre non potest. facit qō no. in l. nullus. §. de testi. ℣ per doc. C. de testi. l. omnibus. ¶ Ultimo ꝙ hic dicitur † ꝙ sententia lata cōtra debitorem non ꝑiudicat creditori. intellige: si est lata post rem obligatam. vt. l. si mater. §. fin. in fi. §. de excep. rei iudi. ℣ l. si superatus. §. de pigno. alia circa hunc. §. dicent. j. l. proxi. in prin.

☞ Procurator per litis contestationem ꝙ efficiatur dominus litis: id est instantie.

Procurator etiā vbi lis non cōtestatur vel post litem contestatā interueniens statim cū incipit tractare de meritis cause efficitur dominus litis.

Si procurator qui in iudicio.[c]

¶ Procurator qui litem contestatus est si

* vincatur per procuratorem appellare potest. hoc dicit. ¶ Nota † ꝙ per litis cōtestationem procurator efficitur dominus litis. Contra dominus litis dicitur ille ad quem commodum ℣ incommodum victorie pertinet. vt. C. eo. l. dominus litis. et de senten. l. j. Solu. hec appellatio dominus litis potest duobus modis intelligi. Primo dominus litis: ideſt instantie. ℣ ita loquitur hic. Secūdo dominus litis: ideſt cause ℣ eorum super quibus litigatur. ℣ hoc modo sumitur in cōtrarijs. ¶ Quero † quid in causis vbi nō fit litis contestatio: an procurator efficiatur dominus litis. et idem potest queri de procuratore qui interuenit post litis cōtestationem. Pe. in l. nihil. C. de procura. videtur dicere ꝙ statim ꝙ procurator incipit de meritis cause tractare efficitur dominus lutis. arg. l. ij. C. de cōsor. eiuſ. litis. ℣ hoc indubitāter est verū. casus est in. l. nulla. C. de pcur. vbi tex. dicit post causam in iudicio agitatā: nō dicit post litis contesta. quocūq; ergo modo causam incipit agitare legitime dominus litis efficitur: qō ergo hic dicitur: ℣ similibus hic alle. in glo. li. conte. ℣c. supple vel alio modo causa agitata: per. d. nulla. sic etiā debet intelligi. l. si procurator. §. j. §. māda. vbi dicitur ante litis contestationem non potest facere procuratorē: subaudi vel ante litē alio modo agitatam. cum igitur ꝓparatoria tractātur: scilicet an sit ꝓcurator: an sit iudex: an libellus procedat: ℣ similia: per hoc non efficitur dominus litis: sed tum incipit tractare de meritis cause: tunc efficit dominus litis. vt. d. l. nulla.

1 ☞ A sentētia inter alios lata ratione qualisqualis preiudicij quis appellat.
Testes examinati contra vnum: contra alium faciunt indicium.

2 Fideiussor quod possit appellare a sententia lata contra principalem.

3 Sententia lata contra principalem: an possit contra fideiussorem exequi. remissiue.

4 Fideiussor venditoris emptore victo quod possit appellare.

5 Practica appellandi quando quis appellat ratione qualisqualis preiudicij. ℣ nu. 6.

6 Sententia lata pro tertio appellāte ratione qualisqualis preiudicij quando prosit victo.

7 Tertius ratione sui interesse quod etiam poterit appellare a secunda sententia lata contra victū.

8 Si victus nedum in prima: sed in secunda et tertia sententia succubuit quādo tertius poterit appellare.

9 Tertius appellans a sententia lata contra alium debet in appellatione causam inserere: ℣ hoc casu videtur appellari ab interlocutoria: alias appellari dicit a diffinitiua: et eodem modo procedit.

Sententia.

A sententia inter alios dicta appellare pōt is cuius interest ratione pleni vel qualisqualis ꝑiudicij[a]. ℣ causam appellationis a victo interpositam potest prosequi. hoc dicit cum duobus. §. sequē. ¶ Nota ex principio ꝙ † ꝓpter qualequale preiudicium quis pōt appellare a sententia inter alios dicta. ℣ hoc facit: nulla. ℣ in l. procurator. C. de procu. ℣ idē videtur voluisse Bar. in l. Pomponius. §. rati. §. de pcu. quicquid dixerit Jmo. in. d. c. cum. Mo. ferrariensis. quē vide: ℣ ad predicta adde qō idē Jmo. in. d. c. cū. Mo. ferrariensis. refert Bar. tenere cōtrariū in. d. l. nulla. ℣ in l. nihil. C. de procura. ℣ ibi dixi ex eo quia nō reperitur hoc bene cautum: ℣ qz ex quo semel est facta contestatio nō dz simpliciter multiplicari in eadē lite. facit. l. ꝓpias. C. de leg. ℣ subdit ibidē Jmo. ꝙ hec secūda opi. Bar. forte est verior: licet Lano. cōtrariū teneat cū opi. Jo. an. adde ꝙ hoc idē Jo. an. vivo luisse Bar. in. d. l. Pomponius. in §. rati. in pn. ℣ si bene inspicit in locis allegatis ꝑ Jmo. Bar., hoc nō dixit ideo cogita. ℣ ad pdicta adde Bar. in extrauagan. ad repmē. in versi. figura. ℣ qō no. Bal. in l. quod quis. C. de pcur. ℣ Bar. post gl. in. d. l. nihil. ℣ Bal. in auc. qui semel. C. quō ℣ qn iudex. ℣ quid qn ꝓcedo cōtra absentem vbi lis nō contestat. vide no. ꝙ Bar. in l. j. §. de priua. delī. ℣ Pe. tenet in. l. si pluribus. de leg. j. ꝙ actus qui inducunt lit. contest. inducū etiā eundem effectum in causis in quibus lis non contestatur: qō est no. ſm Lyn.

* ¶ Pro concordia. Aduerte procuratorē cōstituere ad aliquos particulares actus iudiciarios non potest procurator constitutus post litem contestatam ℣ effectus dominus litis: ſm Bar. in. l. nihil. ℣ in l. nulla. C. de pcu. Contrarius tñ allegat per aliquos hic in. §. fi. in l. ab executore. Sol. dat Bart. ipse in. d. l. nihil. in distinctione quam facit vbiq; qz autem effectus dominus instantie aut cause ℣c. dic vt per eum maxime in. d. l. nihil. adde Angel. areti. in. §. preterea. institu. de exceptio. charta. xij.

¶ Qualisqualis preiudicij. Et ad istud qualequale preiudicium: vide do. Ant. ℣ Abb. in. c. penul. in iiij. col. de re iud. ℣ que scripsit in. l. sepe. de re iudi. ℣ limita vt per Bal. in. l. j. C. de fal. vide Ange. post glo. in. l. j. de re iudi. ℣ sic sentētia inter alios lata facit qualequale preiudicium. ℣ ita not. glos. in. l. quia. ℣ in. l. si duo patroni. de iureiur. adde eūdem Alex. consi. lxxxiij.

¶ Non mandatur. An sententia lata contra ꝑsonā ꝑpalē ꝑiudicet fideiussori. vel econtra sententia lata in fauorem fideiussoris: an prosit principali suo. declarat Bartol. in. l. duobus. §. a fideiussore. de iureiurā. ℣ vide plene in. l. j. ℣ ibi dixi in solu. nā speciale est in fideiussore de iudica. fol. per. l. fi. ℣ ibi Bar. C. de usu. rei iudi. ℣ habē in. d. l. duob⁹.

ergo secus in alijs. Item secundo fallit in patre q̄ tenetur pro filio: & est tanq̄ fideiussor in.l.cum filius.de verbo. obliga. et ideo dicas q̄ in casu huius legis eēt ciuatus sibi etiam fieret preiudicium: vt ibi etiam dixi.

a ¶Videas tur acquiescere. Qualiter videtur quis acquiescere sententie. vide in l.si quis separatim. ff.eo.

b ¶Eū qui nocentez. Adde q̄ i materia dixi post Bar. in.l. a diuo pio §. si super rebus. ff. de re iudi. no. tamen q̄ etiā is cuius non īterest pro test appellare si contra eū fuit pcessuz ꝫ iuris p̄cepta. Bal. in.l. fi. C. ō fidei.li.

c ¶Quero si primo. Sed quid si principalis appellans pſequebatur inepte vel vult desistere: an illi quorum interest possint cōtradicere. Pau. de leaza. & post eum Pet. de ancha. in cle. constitutionē tenet q̄ sic. argu. l. post mortē. §. fi. de contrata. cū filii. & no. p Jnno. in.c. ex cōquestione. de resti. spolia. in contrariū facit q̄ no. Bal. in.l. antepenul. C. si vnus ex plu. adde Bar. in.l. si per iusorio. §. ff. eo. an quādo tertius appellat p suo interesse requīt explīo: adde in.c. cū sup. de re iudi. & ibi 5 7 voluerūt Jnno. & Jo. an. in versi. rationabil'r. vide c Mathesil. notabi. cxxij. q̄ dixi in.l. ff. §. fi. ff. eo.

tra fideiussorē. q̄ dic vt plene dixi in.l. ff. §. iudi. sol. ¶Tertio no. † fideiussorē venditoris appellare emptore victo. & vide q̄ sq̄ ad. §. si heres. ¶Oppo. de.l. lucius. §. de bis qui notā. infa. Sol. vt ibi. ¶Quero dicitur hic: vel similē causam q̄ est fimilis: Dic vt in glo. ¶Quero vtrū sententia lata p̄ isto tertio appellāte: profit ei qui victus fuerat: Lex. videt q̄ nō: extra de re iudi. c. cū super cōtrouersia. & ideo † in forma libelli porrigendi coram iudice ad quē: & in forma sententiādi in causa appellationis est diuersitas. nā Jnno. in eo.c. in. ff. glo. videtur tenere: q̄ si quidē quis appellat rōne qualisqualis p̄iudicij: tunc appellās debet petere ꝑnuntiari ſniam latā fibi nō p̄iudicare: & ita iudex debet ꝑnuntiare. & ita intelligit hāc. l. Si vo appellat ratione plen̄ p̄iudicij: tunc petit sententiā cassari & irritari. postea in eo.c. in glo. magna. sup ver. cōstiterit. aliquātulū ante finez glo. ponit opinionē quoz̄dā q̄ dicunt vtrāq̄ petitionē p̄cedere: nec aliud firmat. mihi videt q̄ iudex appellationis si quidē ꝑnuntiaret appellanti nullū facere p̄iudicium: hoc non posset facere nisi quia sententia est iniqua: ideo sup iniquitate ꝑnūtiare videtur. vt. l. ff. C. de oz di. iud. semp ergo de iniquitate vel equitate sententie pronuntiat tacite. † An autē victoria istius appellantis profit victo. sic dico: aut victus appellauit & etiā ille tertius. & vterq̄ pſecutus est suā appellationem: tamē ille victus in causa appellationis de iure suo nō docuit: ille tertius docuit de iure suo. tunc fateor q̄ talis sentētia ferenda a iudice appellationis ꝑderit solū illi tertio: & q̄tū ad eū sentētia infirmabitur. hic est casus in.d.c. cum super qō ꝑbatur p rationē: q: cūvterq̄ suam appellationē interposuit. & sic vterq̄ sibi ꝑuiderit: renuntiare videt ꝑuisioni que est vt sententia lata pro vno profit alteri: que ꝑuisio legis est contra cōmunē regulā res inter alios acta. & ideo tūc libellus appellatorius deberet sic formari: peto talē sententiā q̄tū ad mei p̄iudiciū infirmari. Si vo victus nō appellauit: sed solū ille tertius cui? interest: & tūc aut ille victus acquieuit sententie et eā ratā habuit: & tunc idē q: sententia infirmabit solū quo ad p̄iudicium appellātis: non quo ad p̄iudicium victi. quod probatur. ff. eo. l. ꝑi. vbi ponitur speciale in causa capitali: q̄ victo apparente sententiam tertius auditur appellans. & sic in cōtrariū est ius cōmune: & etiam illo casu iurisconsultus dubitauit: vt patet. ff. ꝑi. Si vo victus non acquieuit dicte sententie: sed non appellauit contentus appellatione interposita per tertium: tunc debebit sententia irritari in totum: & prodest appellanti etiam victo. ita debet intelligi hec lex. quod probatur per. l. si qui separatim. in fine. ff. eo. & C. si vnus ex pluri. l. ff. vbi si vnus appellauit pro parte sua: licet non appellet pro parte alterius prodest alteri habenti eandem causam defensionis: multomagis hic vbi a sententia appellat lata contra alterum. & isto casu puto q̄ etiam si expresse in appellatione & etiā in eius prosecutione appellans diceret se appellare respectu sui p̄iudicij trīi: q̄ nihilominus effectus victorie porrigeretur ad victum. vt. l. si post mortem. in fin. de bono. posses. contratab. licet in contrarium faciat quod not. in. l. & per iusiurandum. §. si legatorum. ff. de accepti. & ff. quod me. cau. l. si cū exceptio. §. labeo. in glo. super ver. dederit. in quibus dicitur q̄ licet effectus acceptilationis porrigatur ad fideiussorem: tamen hoc est nisi contrarium agatur: sed acceptilatio depēdet ex consensu partium: iste cus in sententia & eius effectu. vt. l. nō potest. ff. de fur. ad quod facit quod no. C. de transact. l. si diuersa. ¹qualiter autē videatur acquiescere sentē tie vel nō. dicā in. l. si qui separatim. ff. eo. Sed contra predicta oppo. tertius veniens ratione alicuius p̄iudicij in nullo est grauatus. si ergo vult petere q̄ sententia nullum faciat sibi p̄iudicium: non debet adire superiorem iudicem appellationis. Rñdeo: dicit Jnno. q̄ hoc ideo est: quia sentiando contra vnum facit iniuriam sibi: quod non videtur verum. non enim potest quis inferre iniuriam in eum quem nō cognoscit. vt. l. eum qui nocentem[b]. ff. ff. ff. de iniu. dic ergo q̄ ideo permittitur appellare: quia ad hoc vt huic tertio non fiat p̄iudicium non potest peruenire nisi ratione iniquitatis: nec debet ipsemet de ratiōe iniquitatis sue cognoscere. vt. l. eos. in prin. C. e. preterea ex hoc sentit iste tertius appellans commodum: q̄ causa ad superiorem deuoluitur. si enim cōa primo iudice principaliter ageretur sententie sue faueret. ¶Quero † si primo[c] victus est in prima et in secunda causa appellationis: vtrum ab hac sententia secunda poterit tertius appellare? Dicit

Jnnoc̄.

Jnno. q̄ sic. satis est enim q̄ sententia non transiit in rem iudicatam. preterea eadez est ratio que in sententia prima. ¶Quero † quid si primus est victus in causa principali: et in prima et secunda causa appellationis: vtrum ab ista tertia sentētia poterit tertius[a] appellare? Dicit Jnno. aut scit causam agi per victum ante latam tertiā sententiam: & non potest appellare: imputet enim sibi: q: sciebat suam causam agi: & non ꝑuidit. arg. C. de enictio. l. si parentes. & l. sepe. ff. de re iud. q̄ si ignorauit potest appellare: quia sine culpa sua non debet dampnificari: tamen huius appellatio primum victum non releuabit: ꝑm eum: cui in hoc assentio. ¶Quero † vtrum in ista appellatione ꝑcedat vt in appellatione a diffinitiua: an vt in appellatione ab interlocutoria vel tanq̄ omissa extraiudicij? Videtur q̄ sit quedam appellatio extraiudicialis: nam iste tertius appellans causam non fuit prosecutus. Jnno. dicit istam esse appellationem factam a diffinitiua sententia: perinde enim procedet ac si victus ipse fuisset propter p̄iudicium quod sibi paratur: vt hic. Ego autē puto q̄ hec appellatio quo ad quid habet vim appellationis ab interlocutoria: nā a diffinitiua potest victus appellare simpliciter absq̄ expressione alicuius cause. vt. ff. eod. l. iij. in fi. & ibi no. sed iste tertius appellans nō audit simpliciter appellās: nisi in applone aliquā cām exprimeret ꝓpter quā sua diceret interesse: vt hac. l. in ꝑn. expresse ꝑbat.

1 ☞Legatarij an possint appellare a sententia lata contra heredem.

2 **Si heres** ta † q̄ legatarij possint appellare a sententia lata contra heredem. contra tex. hic videtur requirere q̄ tunc possint legatarij appellare cum dicitur per collusionem esse sententiatum. sed ff. l. proxi. in prin. ꝑmittit appellare ei cuius interest: ergo &c. Solu. non intelligas q̄ de collusione habeat necesse ꝑbare: ſz si legatarij de hoc dubitant possunt appellare. & ideo glo. super hoc ver. ḡratur exponit. i. si dicatur. hoc probatur in. l. si plusorio. in ꝑn. ff. eo. & ibi dicā.

1 ☞Tertius pro suo interesse potest appellationem interpositam a tertio prosequi.

2 Victus qui appellauit licet transigat vel confirmet ſniam in tertio cuius interest non preiudicat.

b **Itemq̄ rescripsit.** [b]Summauti cum precedēti. ¶† Not. q̄ ille cuius interest potest prosequi appellationem interpositam a victo: idem de causa principali. vt. ff. eod. l. si per lusorio. §. ff. & ibi hoc examinabo. ¶† Secundo not. q̄ licet victus qui appellauit transigat de lite vel confirmet sententiam: nihilominus is cuius interest potest appellationem ab illo interpositam prosequi: non enim potest per suam approbationem sententie vel renuntiando appellationi preiudicare iuri quesito tertio per appellationem. ideo tex. ibi dum dixit: idem dicendum est. debet suppleri: scilicet vt appellationem prosequatur: alis maneret rata sententia. vt. ff. de pactis. l. tale pactum. §. qui pronocauit. ſm Jaco. de are. & Oldra. & gl. que est signata

☞Andre. Poma. ¶Poterit tertius. Vide Feli. in.c. cum sup. in prin. de re iud. in fi. d. l. vide Raphae. cu. consi. vj. & tribus seq. vsq̄ ad fi. vbi pſequitur istam materiam.

¶Idem rescripsit. Sed non credo istā glo. veram quia cum iam ꝑ sententiam fit rescissum testm illa ſnia iaz facit ius quo ad oēs. l. Pompo nius. §. fi. ff. de inof. test. & sic p pactū heredis non est confirmata. vt ī l. tale pactum. §. q̄ ꝓuocauit. de pac. q̄d ergo critnos dici m? q̄ idez rescriptū est. ff. q̄ isti legatarij possūt appellatione prosēq: q: ibi antēq̄ ferret ſnia fuit facta trāsactio: & sic testm̄tuz nō erat rescissuz: hic vero fuit lata ſnia vt faceret ad titulum.

c ¶Non tantum. Jmo plus dixit Joan. And. in. c. cum. C. laicus: de fo. competen. quod etiam si aliquis esset condēnatus ad mortem nisi solueret cētum. quod etiam eo inuito alius potest soluere: etiam si ille miles contradiceret. et est ratio: quia nemo est dominus membrorum suorum: vt hic. et in. l. liber homo. ad legem aqui. facit. l. qui soluendo. de nego. gest. quod no. p limitatione. l. fi. C. de nego. gest. & videtur text. de supradicta. q. cum gloss. et ibi ponderat Barto. in. l. stichus. de penu leg. & per Bal. in. d. l. fi. & per Jnno. in. c. latores. de pig. per Pau. de ca. in. l. quāuis. sol. mat. facit quod habetur in. c. ipsa pietas. xxiij. q. iiij. et q̄ō not. bi per gloss. fi. quod etiam iste non possit renuntiare isti bñficio & auxilio. glo. est in. l. pactum inter heredem. ff. de pac. & per Barto. in. l. custodias. in fi. ff. de publi. iud. p Bal. in. c. f. in fōdo cōmēto. cē de in. di. p Bal. in. l. ab accusatorib? C. ō accu. ponit multū no. Bartol. in. l. q̄ vltimo. in fi.

ſ.de penis.vbi videtur limitare dictum gl. qđ no. dixit hic etiā Pau.de ca.referēdo cōſiliū Ang. in quo dicebaſ q in caſu poſito ſibi qđ quis debebat condēnari in amputatione manꝰ ſi nō ſolueret centum:ꝛ ille vellet potius qđ ſibi amputareſ manus q ſoluere qđ iudex dz eo inuito inquirere an habeat bona: ꝛ ſi habeat accipere ei centum:deinde illuz abſoluere a manu.dixit tñ Ang.de are.in voce per tex.in.l.ſi ita relictū.de leg.ij.q ſi ſtatutū diceret q ſi quis ſoluere debeat cētū infra decē dies: alſ amputabiſ ei manꝰ:qđ ſi ille deponeret vl diceret depono vel trado ſimplr: qđ poſſet ſibi amputari manus:quod tamen falſum videtur per predicta. Itē dicunt etiam docto.in. d.l.ſi quis id quod. q ſi quis debet ſoluere centum alias fuſtigabitur:q etiam ſi deficeret vnus denarius poſſet fuſtigari. quod ſatis durum videtur de iure:per tex. in.l.v. ſ.fina.de verbo.obli.ꝛ vltra predicta facit.l. ſi ita relictum.de lega.ij. hanc.l.videtur limitare Bal. in.l.raptores. C.de epiſco.ꝛ cleri.quoties crimen non eſſet notorium:ſecus ſi eſſet notoriū : per tex. ad hoc in.l.iij.ꝛ in.l.addictos.ꝛ que ibi Bald.C. de epiſcopa. audien.ꝛ.l. ſi quis filio.ſ. hi autem: de iniu.reſta.ꝛ in.c.romana.extra eo.lib.vj.ꝛin materia huius.l.vide Bal.in rub. C.de iure fiſci. libro.ꝛ.ꝛ an ſicut in caſu iſto quilibet poteſt appellare:ita poteſt proſequi appellationez. Huil.in.l. eos.C.de appel.videturvelle q ſic.facit.l.fi cuiuſ dā.C.de accuſa.ſed Bar.tenet contrarium in. d. l.addictos.C.de epiſcopa.audien.ꝛ Bart.hic an a quilibet poſſet impedire executionem banni. no. Bal.in rub.C.de iure fiſci.lib.x.ꝛ an ſententia lata pro pena corporali tranſeat in rem iudicatam: vide Abb.ꝛ Modern.in.c.de his.de accuſa.in fi.et an iſta lex habeat locum quando abſens damnatur : ꝛ ſic per conſequens non tractatur de impe- b dienda executione. Ange. hic videtur velle ſentire q ſic:propter identitatem rationis:ꝛ eſt verum:

a ¶Oppo.q confeſſus.Et Bal.in.l.ſ.in.ix.col.C. 4 ex deli.defun.tenet: q ſolus cōfeſſus nō appellat: per glo.in.c.romana.ꝛ glo.hic p multum not.al/leg.Bal.in.l.ſi quis in hoc genus.C.de epiſ.ꝛ cleri.q cōfeſſio facta poſt ſententiam extra iudiciū: non eſt ſufficiens ad penam capitalem.ꝛidem in.l. c addictos.C.de epiſco.aud.ꝛ fortius in.l. vt delictum.in fin.C.de heredi. actio.ꝛ not.Bartol.in l.ij.C.quo.appella.ꝛ ibi Bal.in.ſ.col.ꝛ adde bal. in.d.l.addictos.C.de epiſc.aud.ꝛ gl.ꝛ Bar. in.l. conſtitutiones.ſ.eodem.

b ¶Infra decem dies. An autem bānitus poſſit impune offendi infra tempus datum ad appellandū: vide Bald.in.l.addictos.C.de epiſco.audien.ꝛin l.addictos.C.de appellatio. qui tenet idem Bartol.ꝛ melius in.l. qui vltimo. de penis. quam ſequitur Roma.in.l.iij.ſ.ſi ſeruus.ſ.acquiren. poſſeſſione.

c ¶Cum quidam. Adde Bar.in.l.ſ.ſ.fi.in ver.quero an debent.ſ.eodem titulo. 1

ne alius perimaſ propter quod intereſſe admittiſ ad appellandum. ¶Opp. q hic tertius nō admittiſ:qz ſua non intereſt.vt.ſ.l.proxima. in princip. Sol.hic non intereſt eius pecuniariter:ſed intereſt eius ratione dicti officij vel humanitatis:quod ſufficit:vt hic. ſed contra hoc facit : quia qui pro ſuo intereſſe admittitur proprio nomine appellat vt.l.ſi procuratorio.ſ.quando appel. ſit. ſed dicit q appellat nomine eius qui damnatus eſt:ergoꝛc. Sol.potes dicere q hoc caſu appellauit nomine alieno:qđ ſatis placet.vel dic q appellauit nomine proprio:ꝛ qđ hoc dicit nomine eius: dicit ideſt ad eius vtilitatem.ſimile. C. de his quibus vt indig.l.polla.ꝛ.ſ.de his quibus vt indig.l.tutorem. vel dic nomine eius.ſcilicet appellantis. † ſed ſi diceret appello ſimpliciter:nec exprimeret nomine ſuo vel nomine victi procederet appellatio et prudenter faciet iudex ſi eum non coget exprimere:vt dicit Jmo.in ſimili extra de teſti.c.cū olim. ¶Opp.cauſe capitales non poſſunt agi per aliū. vt.l.penul.ſ.ad crimen.ſ.de publi.iudi.ꝛ.ſ.an per alie.cau.appel.l.ſ.Sol. dicit glo.ſ.hic venit p ſuo facto et ſuo intereſſe non vt procurator: quod repuguat aliquantulum huic litere que dicit nomine eius:niſi exponas:vt dixi.Ad.ſ.ad crimen. dic quod aliud in cauſa principali:aliud in cauſa appellationis.ita ſentit gloſſ. † puto quod quando reus eſt in carceribus vel in fortia alterius : ſicut erat hic : quia ducebatur ad ſupplicium etiam in cauſa capitali poteſt interuenire procurator. vt dixi in.d.ſ.ad crimen.ꝛ ſi reus nō defenderet:nec procuratorem daret:quilibet poſſet eum defendere.vt.l.ſi non defendatur.ſ.de penis.l.ſ.in fine.de queſtioni. ¶Oppont.quod confeſſus[a] non appellat.vt.C.quo.app.non recī.l.ij.Sol. gloſſ. tu dic quod ibi erat confeſſus et conuictus . hic ſolum confeſſus.ſecundum Dy.et no.in.l.contraria.alia contraria dic vt in gloſſ. Nec lex videtur probare † quod in cauſis capitalibus poſſit fieri executio infra decem dies [b] qui dantur ad appellandum: quod apparet.quia infra terminuz appellandi ducebatur ad ſupplicium : quod dic vt dixi in.l. qui vltimo.de penis. ¶Not.remedium† pro illis qui ducuntur ad ſupplicium quod iudex facit eos abnagliare ita quod loqui non poſſunt vt quilibet pro eis poſſit appellare:ſimile. C.eodem.l.addictos.ꝛ.C.de epiſcopa.audien.l.addictos.

[c]Cum quidam.[c] Propter metum iudicis ſufficit appellationem proponi coꝛā vicinis ꝛ honeſtis perſonis . de hoc habes rubꝛi. C.de his qui per metum iudi.non appella. dixi in.l.de pupillo.ſ.ſi quis ipſi .ſ.de noui operis nuntiatione.

[Illud ſciendum.] Appellans nō debet iniuriari ei a quo appellauit. alias punitur.h.d.ꝛ punietur pena extraordinaria officio iudicis cum non ſit pena determinata.vt.l.ſ.ſ.expilatores.ſ.de effracto.ſecunduz docto.

☞Appellatio quod extinguat pronuntiatum.

Illud

[Illud ſciendum.] A ſententia lata p libertate poteſt appellari nō in integrū reſtitutio peti.h.d.ſed quero que eſt ratio[a]:ꝛ Reſpondeo:† quia appellatio extinguit pronuntiatum:acſi nunq eſſet pronuntiatū. vt.l.furti.in.princi.ꝛ quod ibi not.ſ.de his qui notan.infa.quod non facit reſtitutio:ideo libertas que ſemel competit reſtitutionem tollere nō pōt. ¶Oppo.de.l.ſ.C.ſi aduer.lib.Dic vt ibi.

☞Quando plures tenentur ex vno contractu vel quaſi poſſunt omnes vno libello conueniri et etiam ſeparatim.

[Si qui ſeparatim.] [b] Si plures ſunt diuerſis ſententijs condemnati pluribus appellationib⁹opus eſt:niſi vna probatio eſſet:qua omnes conuincerentur. hoc dicit. iſtud principium cum verſi.ſed cum aduerſus. qui debet iungi cum iſto principio.ꝛ iſſud principiuz eſt planum.ꝛ facit ad ea que dixi.ſ. de no. operis nun.l.de pupillo.ſ.ſi in pluribus.ſcilicet vbi ſunt plures condemnationes vel plura bannimenta: plures abſolutiones ſunt neceſſarie. ¶Ocnio ad verſi.ſed cum aduerſus. et quero in quo differt a prin.huius legis.dicit gloſ.q hic omnes fuerunt cōdemnati:ſimul.ideo vna appellatio ſufficit. hoc dicit gloſ.ſuper verbo: nocerent.Sed tex.hoc nō dicit.ſed dicit q vno titulo comprobatarum rationum omnes conueniebantur. ideo aduertendū eſt:quia poteſt eſſe quod plures tutores in diuerſis iudicijs : et diuerſis ſententijs condemnantur ex diuerſis probationibus licet ex eadem cauſa: puta contra vnum ſunt examinati teſtes in vno iudicio:ꝛ illi idem ſunt examinati cōtra aliū in alio iudicio: ita loquitur principium. ſed pone q ſint condemnati diuerſis ſentēcijs ꝛ diuerſis iudicijs: vnica aūt erat probatio que producebatur cōtra vnumquēq:tūc vna ſufficit appellatio: qz vno titulo cōprobatarū rōnū: ꝛ ſin hūc intellectū dedi ſummariū:ideo multomagis ſi poneres vnum eſſe iudiciū ꝛ oēs:tñ ſnias eſſe diuerſas:qđ pōt eſſevt d.l.nō idcirco.ſ.de iudi.ꝛ.l.de vnoquoq.in prin. ſ.de re iudi. ¶Ultimo no.† ex hoc pn.cū.ſ. ſeq. q qñ plures tenentur ex vno contractu vel quaſi poſſunt oēs conueniri in vno libello ꝛ etiam ſeparatim.quod plene dixi in.l.iij.ſ.de duo.reis.

[Si quis cū vna.] Plures ſumme ex diuerſis ſpeciebus que eadē ratione cōprehēdunt debent inſpici cumulate non ſeparate.h.d. ¶Oppo.ſ. de iuriſdi. em.iudi.l.ſi idem cū eodem. glo. dat plures ſolu. prima eſt vera.ſ.q hic oēs iſte ſumme vna actione comprehēdebantur:ibi diuerſis actionibus:et facit ad ea que dixi in.l.vbi videiuſſor.ſ.de ſol.

[Quoties.] Si plures vna ſnia condemnantur quilibet in virilem tenetur. h.d:Materiam huius.ſ.examina.vt.C. ſi plures vna ſen.fuer.cōdēn.l.ſ.ꝛ.ſ.de re iudi.l. paulus reſpondit eos. ¶Querit glo.vtrum iſto caſu ſint neceſſarie plures appellationes. glo. dicit q ſic. qđ ſi falſum fīn omnes.vt.ſ.proxi.ſ.

a ¶Que eſt ratio. vide Bal. in rubꝛi. C. de manu. vindi.ꝛ in auſ.que ſupplicatio. C.de preci. impera. offeren.et vide Bal.in.l.ſi cauſa cognita. C.de tranſactio.ꝛ in.l.ſi prętor.ſ.fina. C.de iudi. et vide Barto.in.l.ſ.ſi aduer.libe.ꝛ Bald.in.l.ſ. C.de in integr. reſtit. poſtu. ꝛ in.l. fina. in.ij. colum. C. ſi ex fal.inſtrumē. et Bal. in.l. fina. C.de ordi. cog. ꝛ vide que dixi in.l. iij.ſ. ſi ſeruus.ſ.de acquiren. poſſeſ.

☞An in cauſa communi victoria vnius proſit alijs.

Qđ eſt reſcriptuz.

In cōi cauſa vnius appellatio alteri prodeſt ſi vtriuſq eſt eadē cauſa appellationis.ſecus ſi diuerſa. hoc dicit. ¶Op.C.ſi in cōmuni eadēq cauſa in integ.reſti.po.l.ſ.fol.aliud in reſti.in integ.que eſt de iure ſpeciali. aliud in appellatione q eſt de iure cōmuni.quod dic:vt.C.ſi vnus ex pluribus appel.l.ij. ¶Secundo opp.q victoria vnius non proſit alteri:niſi quādo res eſt indiuidua.vt ſ.ſi ſer.vendi.l.loci corpus.ſ. ſi fun b dus.Sol. dicit Azo iſtud eſt verum quādo eſt condēnatio de re incorporali:ſecus ſi de re corpali. vt hec glo.videtur hic in fi.glo.hoc reprobat:quia in iuribus incorporalibus diuiduis:vt ē in vſufructu magis deberet ꝓdeſſe ſententia lata pro vno alteri q̄ in rebus corporalibus : qz in vſufructu eſt ius accreſcendi : in alijs rebus ſecus:vt in.l.ſ.in fin. de c vſufru.accre.ꝛ ideo dicit glo.quod illa diſtinctio vtrum res ſit diuidua vel indiuidua habet locū in cā principali nō in cauſa appellationis: in qua etiā ſi res eſt diuidua vnius victoria ꝓdeſt alteri:ſi eſt eadē cauſa defenſionis vt hic:in cauſa principali ſecus vt.l.ſi cum vno.ſ. de excep. rei.iudi.licet glo.ibi aliter dicat et male ſecundum omnes. poteſt eſſe ratio q in cā appellationis agitur de ipſa ſententia que eſt indiuidua: vt.l.in hoc iudicio.ſ. famil. herciſ. Hoc † premiſſo:qz gl. hic ſummat iſtam materiā:ideo dic aut in cauſa cōmuni fertur ſententia in cauſa principali.aut in cā reſti.in inte.aut in cauſa appellatiōis. ſi in cauſa pn cipali.dic aut eſt de re diuidua:aut

[Si qui ſeparatiz].ſ.quod eſt reſcriptū. Secundo oppo. Ad de Bald. in.l.ſ. C.ſi vnꝰ ex pluri.appel. ¶Ideo dic. quando ſententia lata ꝓ vno vbi appellatio ſ interpoſita fit ab vno ꝓfit alteri adde q nunq appellatio ſ interpoſita ꝓ vno ꝓdeſt alteri ſi ille etiā appella/ init.quiavi detur renuntiare appellationi prime fīn Jmo.in.c.cum ſuper. de re iudi.ꝛ ibi de hoc do. Anto.ꝛ habeſ in.l. ab executore.ſ. ſ.ſ.eo.ꝛ no.Bar.in.l.a ſententia.ſ.eo.ꝛ Ange. et Jmo.plene hoc in.ſ.fi.ꝛ de materia vide ꝓ Bal. in.l.ſ.C.ſi vnus ex pluribus.ꝛ ibi in rubrica. ponit quid in criminalibus ꝛ in dicta.l.ſ. ad fīnē. dicit quod nunq appellatio vnius prodeſt alteri licet obtineat ſi appellatio fuit nulla.quia obtinuit per errorē.cōtra hoc facit qđ dixi fīn Pe. de ancha. qđ no. Bar. in.l.a ſententia.ſupra eodem.

¶ Approbare autem. Quando dicatur quis approbare seu acquiescere sententie. adde que not. in. c. si a iudice. de appella. in. vj. ⁊ in. c. grauem. de offi. delega. vbi dicitur ꝙ si appellans ab interlocutoria post appellationē reuertit ad iudicē a quo appellauit et coram eo facit aliquē actum vidētur approbare appellationi: nisi ille actus illius ad cuius iurisdic. reuertitur appellans impugnetur vel reprobetur a parte aduersa vel a iudice de quo est appellatum: quia per talem actum impugnatum appellans non videtur renuntiare appellationi. capitu. accusatus. de eo qui mit. in posses. et vide Barto. in. l. a sententia. supra eodem. Item videtur tacite renuntiare et acquiescere sententie qui permittit labi tēpora secundum Bald. in autenti. item in fin. C. de tempo. ap. Item videtur quis acquiescere sententie ⁊ appellationi renuntiare si lata sententia interlocutoria vel diffinitiua in causa possessorij et in fauorem rei appellans appellatione pendente spoliat reum possessione vel eum turbat iniuste. capi. cum sit. ⁊ capi. cum causam secundum vnam lectu. de ap. licet Innocen. videatur aliter sentire in. c. ex parte. el. ij. de rescriptis. et sequitur Bal. in. l. prescrip. in. x. colum. C. si contra ius vel vti. publ. sed quando possit renūtiari appellationi vide. C. eodem. l. si quis libellos. et quando videatur acquiescere sententie interlocutorie. vide Barto. in. l. j. C. de relatio. et adde rex. in capitulo cum venisset. de testi. item limita dictum. c. gratum. cum simili. esse verum si talis actus sonat in agendo: secus si in patiendo quia tunc non videtur appellationi renuntiari. dictum fuit Innocen. in. c. cum olim. el ij. de restitutio. spolia. Item limita vt per glos. in dicto. d. c. a iudice. Item not. aliud casum in quo quis videtur renuntiare appellationi ⁊ acquiescere sententie de quo per glos. et Barto. in. l. tale pactum. §. qui prouocauit. supra de pact. ⁊ per. d. Bal. in. l. absolutionem. C. de re iudic. sed quid si quis appellauit infra decem dies. et renuntiauit deinde vult appellare infra eosdem decem dies nondum elapsos an possit. dic quod non ſm Innocen. in. c. solicitudinem. de appel. adde quando ꝙs dicatur acquiescere sententie eundem Alexan. cōsilio. cxxxvj. ij. libro.

b ¶ Quero q̄d. ⁊ adde Bal. i. l. j. C. si vn⁹ ex plib⁹. tio sufficit et victoria vnius alteri prodest. vt supra eadem. l. versicu. sed cum aduersus. intellige cum illa distinctione vt statim dicam scilicet cum omnes eadem sententia condemnati fuerunt: quo casu dic aut vterq; appellauit: et victoria vnius alteri non prodest: per ea que dixi in. l. a sententia: in princip. supra eodem aut appellauit vnus tantum: et tunc aut alius approbauit sententiam: et tunc victoria alterius sibi non proderit: vt. l. non tantum. supra eodem. per locum a speciali. aut alter non approbauit. et tunc alterius victoria sibi proderit: vt hic et. l. j. C. si plures vna sententia. Approbare autem[a] sententiam dicitur si eam approbat expresse: idem si tacite per decem dies: cuz ignoret consocium suum appellasse. nam si sciret tacendo non videretur approbare sentētiam: sed videtur esse contentus prouisione. l. que facit vt appellatio socij sibi profit: que ratio cessat cum hoc ignorat. ⁊ ista probantur in duabus solu. supra eodem. l. iij. §. primo. super verbo hi soli. quas solu. non examinaui ibi sed dixi me examinaturuz hic. Prima solu. est quando vnus appellat absentibus alijs: tunc alijs absentibus non prodest. intelligo absentibus et ignorantibus per rationem quam dixi. Alia sol. est quod appellatio vnius nō prodest alijs qui acquiescunt sententie. que solu: licet per glo. ibi non teneantur: quia diuinare est respectu illius legis tamen in se vere sunt vt supra probatum est. et facit ad ea que dixi supra eodem. l. a sententia in princi. ¶ Quero quid[b] si plures vicerunt et contra vnum appellatur an preiudicet quo ad alios: glo. dicit ꝙ sic in. l. iij. §. j. §. eodem. quod intellige quando appellat contrauenit: non tñ approbatur sententia pro alio. Item intellige quando plures vicerunt vna sententia per ea que dicta sunt.

Cum ex causa. ¶ Executio facta appellatione pendente officio iudicis appellationis in statum pristinum reducitur. facit §. de admini. tuto. l. chirographis. §. j. ⁊ quod ibi no. ⁊. j. de ap. rec. l. el cuius.

☞ Vox populi ꝙ fit inualida nec sufficit ad electionem inualidam nisi seruetur debita solemnitas.

Confirmatio superioris quando confirmet electionem inualidam.

Si constat. ¶ Si electio et cōfirmatio sit inualida: appellatio non est necessaria. hoc dicit. ¶ Opponi. supra de re iudica. l. ij. ses. solu. ibi tenuit sententia. ¶ Opponitur supra rem ratam habe. l. cum minor. §. j. dicit glos. certe nec ibi fuit necesse appellare. tu dic vt dicemus in l. si expressim. j. eodem. ¶ Ultimo nota † ex hac. l. quod vox populi est inualida nec sufficit ad electionem inualidam nisi debita solēnitas seruetur. facit extra de electi. c. secūdo. quod facit vt populus non possit alicui auferre ius. ad idem. §. qui a qui. l. filius. ⁊ de pollicitat. l. toties. in fi. & dicit qō dixi in. l. antiochēsiū. §. de primi. cre. ¶ Secundo

cundo † nota. a quod ex confirmatione superioris a nō confirmatur electio inualida. vt. C. de nuptiis. ⁊ actu. l. numerarios. als in. l. actuarios. quod intellige nisi ille qui confirmat cōfirmaret ex certa scientia[b]. ⁊ est talis qui sua sponte posset dare hoc secundum Inno. extra de electio. c. dilectus. ⁊ hec vera quādo electio peccat in forma. quādoq; vero est peccatum ex parte persone eligentis[c] et confirmantis: ⁊ tunc idem quod non validat. l. ex consensu. §. primo. j. eo. quandoq; est defectus ex parte persone electe ⁊ tunc habet locum materia l. barbarius. §. de offi. presi. dic vt ibi.

☞ An appellans in vno articulo possit appellationem exercere in alio.

Appellanti. Seipsum summat. ¶ Querit glo. vtrū ⁊ appellans in vno articulo possit appellationem exercere in alio: dicit glo. † ꝙ sic: vt. §. l. scio. §. fina. quod est falsum secundum omnes: vt. l. cum in vna. in prin. §. eodem. Nec ob. l. scio. §. fina. quia ibi non dicitur ꝙ fuit appellatum ab vno articulo: sed fuit vna causa appellationis expressa. fuit tamen vel a tota sentētia vel simpliciter appellatum. ideo Dy. distinguit hic tres casus quando sententia continet plura capitula: aut appellauit determinate ab vno capitulo: ⁊ tūc appellatio nō porrigitur ad alia capitula: nisi sint connexa. ar gu. l. etiā. §. j. §. de mino. sed si appellauit simpliciter tunc in dubio refertur ad omnes partes sententie: vt hac. l. facit. §. de tutelis. l. qui habet. §. fi. ⁊. l. qō dicit. ⁊. l. fi. C. de an. exceptio.

Non solent. Plana est. ⁊ pōt intelligi de eo qui in libello appellationis solum vnam causam expressit. Item in eo qui expressit plures: tñ vnā probabilem: qō sufficit licet alie non sint legitime[b]. potest etiam intelligi in eo qui plures legitimas proposuit: vnam tamen probauit: ⁊ quelibet est vera: nō tamen necesse habet in appellatione a diffinitiua proponere aliquam causam[c] vt. l. j. §. fi. §. eo.

Si per lusorio iudicio. ¶ Aduersus sententiam latam contra tenentem statūtū permittit legatarijs appellare. h. d. ¶ Op. sentētia lata per collusionem alijs nō preiudicat vt. l. preses. C. de pig. ⁊ sic nō est opus appellatione. hic autem innuitur quod preiudicet si per collusionem sit lata: quod apparet ex dicit si per lusorio iudicio ⁊c. quasi dicat in iudicio in quo per luditur: ⁊. j. cuz dicit: per collusionem ⁊c. Solu. de collusione non constabat: ⁊ ideo licet in principio cum formatur questio dicatur ⁊ pro cōstantiponatur quod actum sit per lusorio iudicio: tamen in responsione cum verba rescripti ponunt diceretur per collusionem ⁊c. q. d. ex hoc solo qō dicitur ⁊ si est timor collusionis permittitur appellare: licet de collusione non sit necesse probare. si enim hoc probaret: tunc legatarijs hoc non preiudicaret etiam sine appellatione: vt dicta. l. preses. ⁊ postea iurisconsultus hic in fine dicit hoc iure vtimur vt possit appellare: nec repetit si per collusionem dicatur iudicatum: quasi dicat etiam

¶ Secundo not. Ex confirmatione superioris nō cōfirmatur electio inualida. adde no. in. l. j. de his qui sunt sui. adde tex. in. c. examinata. de cōfir. vti: vel inuti. ⁊ quod ibi habetur. ⁊ qō not. Bald. de pace constan. in. xj. charta. ⁊ per Bal. in. l. nominati. C. eodem. ⁊ dicit Bald. in. l. j. C. de his qui per me. iudic. quod electio et act⁹ metu factus nō potest per superiorē confirmari. quid si in electione pape fuit peccatum in forma. an possit tacito ꝓcesu ꝓfirmari. bal. ꝙ non in. l. fina. in prin. C. de leg.

✠ Andreas Pomate.

¶ Ex certa scientia. vide Alexan. consi. xvj. colū. viij. ad fi. vol. iiij. vbi idē dicit: et si si in nullo fuit suspicio collusionis appellaret: pōt enim esse quod heres: negligenter ⁊ imperite causam ꝓsecutus est absq; collusione: ⁊ sic appellare potest quia eorū interest: vt. l. a sententia. supra eodem.

☞ Tertius veniens ad impediēdū ne causa cepta per alium agatur qñ audiri debeat.

Tertius veniens vt cause assistat ⁊ alium adiuuet ad victoriā talis pōt testes producere quos principalis non produxit.

Tertius veniens et assistens cause post publicationem testium factam an poterit de nouo testes ꝓducere. Si primus qui causam cepit aliqd confitetur quod tertio assistēti displiceret illi tertio talis cōfessio nō preiudicat.

Testium dicta facta pro isto tertio assistenti an fidem faciant cōtra eū in alia causa. qō fic.

Sed et agere cām. ¶ Si legatarij de fide heredis dubitāt possunt in prima cā in qua de testamento querit assistere ⁊ testa[b] mētuz defendere. hoc ōt. facit. §. de inofficioso testamēto. lege si suspecta. in pncipio. ¶ Pro declaratiōe huj⁹ verficuli videam⁹ qd possit facere tertius qui venit ad causā per adjiciatur etiam dictio conditionalis.

¶ Persone eligētis. Adde Inno. in. c. reniēs. ⁊ in. c. j. de transac.

✠ And. Pomate. ¶ Sint legitime. vide aliter ꝓ Roma. cōsili. ccv. in principio.

¶ Pro declaratione. Quid possit facere tertius qui venit ad causam iam ceptam. vide plenissime per Ang. in. l. si suspecta. de inoffi. test. et Joan. And. extra de re iudi. c. cum super. in fi. adde que dixit post Barto. in. l. a diuo. §. si super rebus. §. de re iudi. ⁊ istis adde not. per Bald. in. l. j. in vlti. q. C. si vnus ex pluribus. ⁊ Bal. in auten. nunc si heres. C. de litigi. per Bar. als Bal. in. d. l. a diuo pio. ☞ addi. per Ang. ⁊ Jmol. in. l. ab executore. §. e. per Ang. ⁊ Jmo. in. l. a fnia. in. viij. colum. §. eo. vnū adde in materia qō est no. ꝙ quotiescunq; reipublice interest semp admittitur tertius: ⁊ non pretēdat interesse. ita no. dixit Bald. in. l. vbi pactum. circa pe. colum. C. de transac. fallit etiam fauore pupilli. l. ij. in fi. C. de nego. gest. qō est etiam not. et no. etiā Ang. hic vide q̄ no. Bar. in. l. ij. iudi. sol. ⁊

istud dictum de fauore pupilli refert Alex.in.d.§. si super rebus.in fi.vbi vide.z vide per eum in.d.l. ij.in fin.C.de nego.gest.

a ☞ Andre.Poma. ¶Non potest eũ impedire.vide Alex.sequen.cõsil.lx.col.fi.vol.j.

¶Contesta. sciuisset.Nota.regulam q̃ cui preiudicat sententia preiudicant z alia acta. idem dicit Barto.in l.si superatus.in fin. §. de pig. vbi habes post eum: z vide Barto.j.in.§. seq. a

c ¶Testes producere.Quãdo tertius venit vt cause assistat an possit testes producere. adde Bald. per illum tex.in.l.principaliter.de lib.cau.z in auc.nũc ꝙ heres.la.ij. C.de litigi.z ibi alleg.gl.in. d.l.si suspecta.§.de inof.test.ponit ẽt ibi Bal.quid in crialibus.vide Ang.z Jmo.in.l.ab executore.§.fi.§.eo. z adde q̃ Pe.de anch.in cle.consti. de ele.per illũ tex.tz q̃ huic tertio obstet inepta propositio z deductio principalis z quantum ad prosecutionem iudicij ius tertij regulatur secundum ius principalis: z ideo si principali est precluſa via probandi. ita z tertio.alleg. Jnn.in.d.c.cum super. z Lom/ pos.tel.in.c.j.z que no.in.c.ij.insti.de procur.in.vj. ficut dicimus de contumace postea comparente vt admitti debeat in eo statu in quo causam inuenit: z non ad preterita iterare vt not.ibi Jnno.in.c.ij. de dila.Adde Bal.in auc.hodie.in fin.C.eo.z no. q̃ vt quis possit adherere appellationi alterius p̃ suo interesse requiritur q̃ infra.x. dies datos ad appellandum ratificet appellationem ꝑm Bal.in auc.hodie.ad fi.C.e. z inquantũ dz q̃ appellans 4 non põt renuntiare in preiudicium eorum qui adherere possunt. adde quod idem sequitur Bald. in.l.j.C.si vnus ex pluribus app.z dixi post Barto.in.d.l.si a sententia.

d ¶Elapsas dilationes.vide Jmo.in.l.quidam. in antepe.colũ.§.de re iudi. 5

e ¶Tertio preiudicet.z vide do.Anto.in.c. penul. de re iudica.z dixi post Bart.in.l.ij.in penul. colum.§.iu.so.z post Bartol.in.l. a sententia. circa fin.princi.§.eodem.

f ¶Tertio est videndum.adde Bar.in.l.pe.de peti.heredi.z idem in.l.si aliena,in fi.solu.matri. ditore qui ageret causam super dominio rei venditore:naz hec causa principaliter pertinet ad ipsum emptorem:licet per quandam cõsequentiam per culum emptionis reuertatur ad venditorem. idẽ in alijs similibus.tunc si quidem iste tertius venit ante litis contestationem. poterit impedire eum agere vel defendere:z super hoc adhibetur cause cognitio vt in dicta lege sepe.de re iu.z soluto matrimonio.l.titia.que est notabilis ad hoc.Si vero iste tertius veniret post litis contestationem. Si quidem veniret ad impediendum illum agere:tũc si ignorauit ea que ante facta sunt adhuc veniens impediret eum prosequi causam predictam: cum ea que facta sunt sibi ignoranti nõ preiudicent.vt dicta.l.sepe. Unde illa contesta. litis non est sibi impedimentum.Si vero litis contestationem scisset[b]:tunc posset ei assistere: non autem eum agendo repellere: quia sicut sententia sibi scienti preiudicat:eadem ratione litis contest.z alia acta vt dixi in dicta lege sepe. Si vero venit ad impediendum illum defendere: tunc potest impedire ne ille defendat in preiudiciũ ipsi⁹ tertij. Eodem mõ quo dixi supra proximo. §. Jz ne ille defendat in preiudicium suum proprium hoc nõ põt prohibere:qz inuitum potes quis defendere:vt lege solutionem. cum similibus. supra de solutionibus.

c ¶Sc̃o est videndum qñ tertius venit vt cause assistat:z alium adiuuet ad victoriam:vt hic:est q̃ renduz an ille tertius possit testes ꝓducere[c] quos principalis non produxit.glo.q̃ sic: et bene in le gesi suspecta.in principio.supra de inofficio.testamento. ¶Sed hic dubitatur. quid si iste tertius venit post elapsas dilatiões[d] datas ad probandũ: vel post publicationem testium factã:an tunc potest de nouo testes producere. Jnnoc. in.c.cum sup.de re iudi.videtur dicere q̃ non:qz q̃ primum ꝓcessum ꝓsequitur non inchoat nouũ.mihi videtur dicendum q̃ acta gesta p̃ illum primum ita de mum huic tertio preiudicãt si sciuerit:sec⁹ si ignorauerit sicut sententia.vt dixi plene i.d.l.sepe. Aut ergo iste tertius veniens sciuit istas dilationes dari z testes examinari z publicari:z tunc ista acta sibi preiudicarẽt:nec audiẽ vol̃s de nouo producere:sicut nec audiret ille prim⁹. Si vo ignorauerit tunc auditur:quod probo fortius.nam si principalis de causa trãsegisset vel ipsi instãtie expresse renuntiasset iste tertius admitteretur ad ꝓsequendam dictam cãm:vt.§.eo.l.a snia.§.fz et si in fraudẽ.multomagis hic vbi tacite est exclus⁹. ¶Quero q̃ quid si ille primus aliquid cõfiteretur quod displiceret huic veniẽti.an huic tertio ꝓiudicet:e Rñ.non per ea que.§.proxime dixi in trãsactione. Et predicta sunt vera siue quis veniat ad assistendum reo siue ad assistendum actori:vt. C. de litigio.auc.nunc si heres. ¶Quero vtrum dictatestium facta cum isto tertio in isto iudicio faciãt fidem cõtra eum in alia causa. Respondeo q̃ sic p̃ ea q̃ dicta sunt.pro hoc optime extra de rescript. c.cõstitutus in presentia.z qõ ibi p doct. ¶Tertio est videndum[f] quando tertij venit post sententiam ad impediendum executionẽ.z hic dicas aut venit infra tempora appellandi z potest appellare:vt.§.

re:vt.§.proxi.z plene examinaui in.l.a sententia. a
§.e.Si vero venit post tempora appellationis ela
pso tẽpore quo fit executio:dic vt.l.a diuo.§.si su b
per rebus.§.de re iudi.z ibi plene dixi. c

1 ☞ An acta contra presentem heredem preiudicent illis quibus preiudicaret sententia lata contra presentem.

Quoties. ¶Sẽtẽtia lata contra testamẽtum in contumaciam heredis: non facit ius nisi contra ipsum heredẽ,hoc dicit.

¶Opponitur supra de inofficioso testamento. l. papinianus.§. finali.Solutio. hic heres fuit absens. a ibi vero sententia fuit data causa cognita a
1 contra presentem. † et concordat huic supra de b
inficioso testa.l.q̃ repudiantis.facit etiã.l.papin. §.meminisse.eodẽ titulo.et.l.preses.in fine.C.de pignori.cum multis similibus.z hoc facit ad mul/
b ta. ¶Quero[b] licet sententia lata contra absentez non preiudicet alijs:an alia acta contra presentes heredes preiudicent illis quibus preiudicaret sententia si inter presentes fuisset lata. Respõdeo sic. dixi in.l.sepe.§.de re iud.facit quod dixi in.l.prima.supra iudicatum solui. Dicitur hic quod potest agi aduersus eum qui vicit. hoc examinaui in l.ij.in principio.z.l.controuersia.§.de transac.

Serui. ¶Dominus et alius potest appellare a condemnatione facta de seruo et etiam ipse seruus in subsidium.hoc dicit.facit.j. eodem.l.lucius.

1 ☞ Insignes latrones et concitatores seditionuz qui dicantur.

2 Caporales factionum ideſt proditionum dicũtur duces factionum.

3 Confessus et conuictus in criminalibus non appellat.

Conuictus tantum vel confessus quod appellare possit.

4 Quid si insignis latro vel concitator seditionum vel dux factionum dum appellat negat se esse huiusmodi conditionis: iudex non cogitur appellationi deferre.

Constitutiones. In tribus casib⁹ hic expressis non audit appellans. alij pronuntur. C. eodem per totum:z plenius i Speculo de appella. §. in quibus.vbi isti casus melius examinantur q̃ alibi. ¶Quero † qui sint isti c
1 insignes latrones z dic q̃ illi d de quibus dicitur d
§.de peti. l.capitalium. §. famosos.scõm Oldra.

¶Quero qui sunt seditionum cõcitatores .dic q̃ illi de quibus fit mentio.§.de penis.l.capitalium.

e §.solent.e z.l.si quis aliq̃d.§.autores. et.C.de se d
2 di.l.j. ¶Quero † q̃ sunt duces factionum. Rñdeo hic factio sumitur i mala parte: z accipitur hic p e
proditione:vnde illi qui sunt caporales alicui⁹ p f
ditionis illi dicuntur duces factionum. hoc pbat
f C.ad.l.iul.maiesta.l.quisquis.in princi.z intelli g
go hoc de qualibet proditione.cuz generaliter loquitur. ¶Quero † vtrum sin istis casibus requira
5 tur quod sint confessi z conuicti vt priuentur ap- b
pellationis remedio;videtur quod sic. C.quo.ap.

¶Fuit absens.z.c.vide Bar.in.l.q̃ repudiãtis.§. de inoffic.testa.z.l.si seruus pluriam de leg.j.

¶Quero.vide Bartolum supra.e.l.§.j.

¶Melius examinantur.z vide Ang.in.l.furti. C. de.infa. z adde q̃ non licet appellare officiali seu curie siue tabellioni seu executori cõdenato.ij.q. vj.sunt q̃druz: vbi late de hac materia. Item non licet appellare in casu l.prime.§. si quis tutor.j.quãdo ap. fit. Itez in casu.l.j.et quod ibi nota. per glos.part uam de offi.pref. p̃to. Itẽ in casu.l.j.cũ ibi no.z.l.arbitrio.§.q̃ satisda.cogantur. Item in casu.l.j.de rapto.virgi.C. et ibi Salice. Et quid si iudex inquirit i casu quo non debet vtrum poterit a tali inquisitione appellari maxime de iure ciuili.vide Bald.in.l.ij. C.de epis.audien. Quid autem in crimine lese maiestatis scripsi post Bartol.in.l.si quis. §. hoc autem. supra de iniusto test. et ibi per moder. Item non appellatur vbi delictum est manifestuz z notoriũ. capitu.cum speciali.§.porro.de app.z Bald.in.l. additos. C.de episco.audiẽ.c.romana. extra eo. in.vj.et quod habetur in.l.ij. C.quo.appel. vel si reperitur in flagranti crimine secundum Bald. in.l.j.in.vij.colũ. C.ex delic.defun. Itẽ in casu.l. cum reis. C.de penis.adde que habentur in.l. p̃uinciarum. C.de ferijs.et licet executio fit facta i persona licet appellare ad impediendas confiscationem.vide Bald.in dicta.l.prima.in.vij.columna. C.ex deli.defunc.z ad materiam adde per totum titulum.§.quo.ap.per totum.infra a qui.ap. non licet.z hic glos.z vide no.in.l.fi.j. de ap.reci. Item adde quod a sententia regis non appellat ꝑm Bar.in prin.ffozum.in prima charta.z in.l.j. §. de offi.prefec.preto.

¶Insignes latrões.vide q̃ dicta sunt post Bart. in dicto.§.famosos.

¶Solent.z vide q̃ ibi habes post Bar.

¶L.quisquis.et ibi vide que habes post Barto. z Bal.in.l.quoniam.C.ad.l.iul.de vi pu.

¶Quero vtrũ.vtrum confessus tantum vel conuictus posset appellare.vide Ang.i.l.fina.§.iussus. fleo.in repor.

¶Ante sententiam.hoc tz glo.in.l.non tantuz.§. eodem.

a ¶.§.tutor. vide Guil.⁊ Bar.i.l.si nemo.§.de test. tutel.⁊ qō not.Bar.i.l.potuit.C .de iure delibe.

b ¶Quero qñ.vide Bar . in.l.si hereditas .de test. tut.⁊ Bal.in.l.certarum.eodē titu.

c ¶Si expſſim.qñq; defect⁹.si pma ſnia fuit nulla. an secundus iudex dz cognoscere eam ex eisdem actis. ⁊ vide tex.no. in.c.cū ad sedē.ō resti.spo.ibi ponis acta iudicij recēſentes.⁊ vide Bar to.Ang .⁊ Jo.q.in. l. cū grebat. §.de re iudica . vbi omnino vide. ⁊ vide omnino B mod.in.x. ⁊.xj.charta.

d ¶Qñq; ō fect⁹. vide Bar.in .l. cū grebat. §.de re iudi.l.fivt ponis. C. quomō et qñ iud . et spec.⁊ Joan.And . in tit.de sen. §.iusta.ō. ꝛz si cā.⁊ vide do. Anto.⁊Jmo. in.c.i litteris .ō offi. deleg . q̄s oino videad limitationē eoꝝ q̄ hic dixit Barto.

num quod sufficit vt iudex nō cogatur appellationi deferre† nec executio impediat nisi iudex velit propriō motu: an tamen iudex debuerit deferre vel nō deferre veniet postea examinandum corā superiore: vt.l. de pupillo. §. si quis riuos . §. de no.oper.nūtia.in vniculo toties.

Cum in vna. Ubi duplex fertur sententia ibi duplex appellatio est necessaria.hoc dicit .quod dic vt dixi §.eo.l.si quis separatim.§ . primo. ⁊.§.fina.

Tutor. a ¶Pendente executione tutoris seu appellatiōe interī pupillo dabitur curator:⁊ curatoris pupilli autoritas ad adeūdā hereditatē nō sufficit.ideo ad id ex.cā tutor specialiter dabit hoc dicit. ¶Op.C.de administra.tuto.l.cū q̄dā . Sol.ibi loq̄t in curatore adulti:hic in curatore pupilli.Que est rō inter tutorē ⁊ curatorē pupilli.dic vt in gl . ¶Quero qñ b dabit talis tutor vtrū dabitur specialiter ad adeūdā hereditatē. quidā dicūt q̄ nō nesit datio ō legem certarum.§.de testa.tutel.⁊ sic videt tenere gl.in.l.si hereditas .in prin.§.de testa.tutel . Alij vt Jaco. de are.dicūt qō hoc casu dabit specialiter tutor ad hanc actionem : vt l.impuberi .§.de tutori.et curatoribus da.ab his.⁊ hoc placet.

Vacius. ¶Domin⁹ appellationem quam interposuit per seruo potest prosequi per procuratorem.h.d . Hoc examinaui in.l.pe.§.ad crimen.§. de publi. iudi.

¶Qñ cognoscit de virib⁹ sententie an debeant ex eisdē actis iudicare. Si fuit appellatum ⁊ sententia que erat nulla fuit p iudicem appellationis confirmata quando poterit iterum dici nulla.

Sententia in casibus in quibus expresse cōfirmari nō pōt an tacite videatur confirmari ita q̄ appellans non possit de nullitate dici.

Appellatio dico sententiā nullā ⁊ si qua est appello an valeat : vbi q̄ cō. stetudo admittit talē appellationē.

Appellatio est actus extraiudicialis.

Libellus appellationis qui pducitur coram iudice ad quem procedit licet dicatur dico sententiam nullam ⁊ si qua est appello.

Nullitas ⁊ iniustitia in appellatione quādo simul prosequi possint.

Practica sentētiandi in causa appellationis quando dictum fit dico sententiam nullam ⁊ si qua est appello.

Libellus in causa restitutionis in integrum an procedat dico sniam nullā ⁊ si qua est peto restituq̄ fic:⁊ consuetudo approbat.

Causa appellationis ⁊ nullitatis si simul proponūtur an deserta appellatione ex aliqua causa videatur deserta nullitas.q̄ non.

Causa nullitatis deserta qñ officiuz primi iudicis non impeditur in executione prime sententie.

De nullitate cognoscitur duobus modis.

Officio iudicis agitur quando principaliter agit de nullitate.

Coram quo iudice agatur quādo principaliter de nullitate agitur.

Causa appellationis sicut deuoluit totam causam ad superiorem vt possit sententiam reformare ita ⁊ causa nullitatis.

Causa nullitatis si est psequuta ab eo qui causam nullitatis ⁊ appellationis simul proposuit ⁊ in ea succubuit an possit appellatione prosequi.

Actor qui pro se obtinuit sententiā an poterit principaliter petere eam confirmari sicut condemnatus potest agendo principaliter dicere nullam: quod sic.

Judex qui aditur vt sniam confirmet qñ poterit dicere sententiam nullam.

Si expressim. ¶Tertia q̄ptinet expressum iuris errorē est nulla:⁊ appella.ab ea nō est necessaria . ⁊ si appellaret ⁊ deferat. snia nō confirmat.h.d.Primo ponit dictū. Scōo illud declarat. Tertio infert ad declarationē noue q̄stionis. Scōa ibi:nō iure. Tertia ibi; vñ si q̄s.Et in hac tertia parte sic infert iuriscōsult⁹ ex eo qō dictū est appellationē nō esse necessariā.sic si nullo mō appellet nō nocet.multo min⁹ nocebit sententia si appellet ⁊ deferat. ¶Op.ad primū de.l.p ses.⁊.l.cū platis.de re iudic.Solu. vt in qualibet earū nota. ¶Op.ad scōm qō p appellationē sententia cōfirmet:vt.l.cū minor.§.j.§.rem ratā habe.Solu.dicit gl.ibi valuit iudiciū inter litigātes licet nō in preiudiciū domini:hic nullo modo . ita dic q̄ ibi erat sententia nulla solum ratione defectus cōsensus domini:sed appellando cōsentit:ergo ⁊c.hic snia erat nulla ex alia causa.simile dicimus.C.de testa.l.non dubiuz. ¶Quero † dicitur hic q̄ cā de nouo iduci potest:quero an ex eiusdē actis glo.hic disputat ⁊ finaliter determinat q̄ ex eisdem actis.idem in.l.si vt proponis.C.quomodo ⁊ quando iudex.contrarium videtur not . in.l. eum querebatur.§.de re iudi.dic quod quandoq; defect⁹ ex quo snia est nulla respicit vniformiter acta fient sententiam.vt si litigatum esset cum minore indefenso:tūc omnia de nouo debēt fieri.ita potest

a potest intelligi a.l.cōtraria. quādoq; defectus inspicit sententiam b solā:vt quia fuit lata die feria vel parte nō citata ⁊ similia: ⁊ tūc ex istis actis dz iterū iudicare vt hic:⁊ ita intelligit hec glo. et ll.allegate in ea: quādoq; defectus respicit sentētiam ⁊ partem actorum:vt q̄ decessit reus ⁊ processum est contra eū mortuuz vsq; ad sniam: certe acta postea facta ⁊ snia sunt ipso iure nulla:sed ea q̄ precesserūt valēt:vt.l.pe.j.que sen. fine appel.rescin.⁊ ita potest intelligi glo.d.l.cum querebatur ⁊ ibi de hoc dixi. ¶Scōo † q̄roc q̄d si fuit appellatum ⁊ per iudicem appellationis snia que erat nulla confirmata:an poterit adhuc nulla dici. gl. dicit hoc indistincte non confirmari.allegat.l.eū. C.de inoffi.testa.Dy. allegat.§. de test. tu.l.iure nostro.⁊.§.e.l.si cōstat.⁊ qō ibi no.C. de iure fisc. l.instar.glo.huic ꝛiā habemus.C.qñ prouo.non est necess.aut.l.j.vbi distinguit aut iudex pnuntiauit appellationem iniustam inserta causa: q̄ sententia est nulla⁹ ⁊ nō confirmat eā:vt hac.l. si expressim:nisi in casu.l.iij.§.falsus.§. rem ratam habe.vbi ex sola appellatione snia confirmaretur: sed si causam non adjciat iudex.sed simpliciter pnūciet male appellatum.vel appellationem nō tenere:confirmare videtur sententiā:maxime si appellator dicat in appellatione dico sententiā ipso iure nullā:⁊ si qua est appello. causa enim appellationis est questio principalis ⁊ in ea incidēter ārgitur de nullitate.ita dicit glo.in. d.l.j.Dy: volens reducere ista ad cōcordiā:qñq; dixit sic.aut ille q̄ appellauit sciebat snīam nullā: ⁊ tūc cōfirmabat: vt in glo.cōtraria.secus si ignorabat vt hic. ⁊ istā opinionē tangit Spec.in ti.de sen.§.iuxta. versi. si ergo appellator.⁊ ver.se.sed hec opi. nō est vera:nā partis cōsensus nō pōt validare snīam vt valeat vt snia.sed bene posset facere qō valeat vt pactum: vt.l.ij. C.cōmu.vtriusq; iudi.facit quod dicimus in testamēto.C.de test.l. nō dubiū. et qō no.p glo.in.l.j.C.qui p sua iurisdictione. sed male:vt ibi p doc.vel alr dt Dy. aut sup appellatiōe fuit disputatū de nullitate:⁊ tunc videtur confirmari.ita vident loqui glo.l.ꝛiē:als secus.⁊ ita loquit glo.ista.ar.l.si ex testamēto.⁊.l. si cū testamēto ar gentū.in prin.⁊.l.si mater.§.eandem.§.de excep.rei iudi.sed istud videt contra glo.l.cōtrarie. que dicit maxime. ⁊ dicit nullā ⁊ si qua est appello.vnde Frā.accur.qui tenuit istā opi.quā vltimo posuit Dy.dicebat qō illud maxime positū abundat.sed hoc videt cōtra mentē illius glo. q̄ videt velle qō siue expresse dicatur siue non in causa appellationis incidēter querit de nullitate. probat §.fami.hercis.l.quedā.et de iure patro.l. carmelia. vnde alij se referunt ad processum dicētes:aut quis est prosecutus causam nullitatis aut non: vt si non est prosecutus: iudex de hoc nō videt pronūtiare.C. de iudi.l.ij. Mihi videt sic dicendū quandoq; snia prima est ipso iure nulla expresso errore in snia:⁊ tunc iudex appellationis non potest illam confirmare: q̄ idem error esset in secūda qui in prima.casus est in.l.j.que sentē.sine ap. rescin.⁊ ita loquitur hic glo.referēdo eā ad.l. si vero erat nulla alias:tunc si quidem iudex dicat snia

¶Potest intelligi. vide in.l.j.§.libellis.§. eodez. aliquid de materia huius.§.

¶Respicit sententiam.et de hoc melius quā alibi in.l.si vt proponis.C.quomo.⁊ quando iudex.

¶Secundo quero.si de facto fuit appellatum a sententia nulla iudex appellationis p̄mam sententiā nullam cōfirmaran am plius dici poterit de nullitate. vide que no.Bald. in.l.j. C. de senten. ex peri. rei. et per Paul. de leaza.in.c.finem litibus.in.v.colum.de do.et consuma. Adde quod Specul.in titu.de senten. prola.§.iusta.versicu.sed quid si a sententia.tenet non confirmari.

¶Est nulla.an appellans a sententia nulla eā cōfirmet.vide glo.Bar.⁊ do.in.l.j.C. quādo puo.

¶Non est vera.adde Bar.in.l.j.in fi.§.de fer. et consensus partiū non potest validare sententiam nisi ⁊c.vide glo.no.in.c. significasti. de foro compe.que bene no.⁊ vide tex.no.in.c.cum dilecta.de confir.vti.vel inuti.

¶Sic dicendum.⁊ vide Bal.⁊ Jmol.in.l. legata inutiliter.de lega.j.⁊ Bart.in dicta.l.j. in prin.q̄ sentē.sine appel.rescin.hic allega.

¶Eius verba.no.hic quod verba snie debent stricte intelligi.⁊ adde quod dixit Bar.in ea.l. versi. iiij.⁊ in.l.fin. vel improprientur tamen secundum glo.in.l.ij.§.puto.fami.hercis.⁊ quod no. Bart. in.l.j.C.de negō.gest. et ibi dicit Bal. quod illa glo.non est alibi.vide ibi que dixi.vide Barto.in l.j.hic alleg.C.si plures. ⁊ ibi addē q̄ habes post eum per Barto.in.l.j.quando prouo.

✠ Andre.Pomate. ¶Stricte intelligi.facit gl. in.l.penul.§.qui sunt suivel alie.iur.⁊no.Jmo.in l.qui ante calendas.§.de verbo.obliga. ⁊ Panor. consilio.iij.columna.xiij.questio.xij. volumi.ij.et lxij.volumi.v.eodem volumi.et Cardi.lxxj.colū. ij.in scōo dubio in versi.iiij. et. lxij.columna.vij. in.ix.dub.et Alexan.cxxij.colum.fina.volumi.iij. vbi late ponit de hoc an iudex appellationis possit sententiam refrenare.

✳ Dia que sequunt a versicu.⁊ isto casu.vsq; ad versi.Sed si adjceret, vident superfluere: sunt enim repetita.j.versi. Videndum est in casibus ⁊c. ⁊ ibi melius cadunt q̄ hic:nam ⁊ in exēplaribus Bar. manu scriptis non reperiuntur.et bene.legas ergo continuatiue verba que precedunt versicu.et isto casu.iungendo cum versic.Sed si adjceretur, et habebis claram doctrinam Bar.

a ¶Videndum. Adde Jo. de Imo. in consi. cxxviij. pro illo quod hic dicit Bar. & vide Bar. in consi. xxxj. incipi. clericus non subest tali nomine. vbi allegauit dicta hic, dicit etiam quod valet appellatio si dicatur dico sententiam nullam. & si qua est appello.

Andreas, Barba.

b. ¶In casibus. casus in quibus videat iudex appellationis p̄ma. sententiā nullam tacite confirmare. vide in dicta. l. j. C. quando prouo. ibi dixi pxx. lineas.

c. ¶Tertio q̄ro. vtrū a valeat tacite appellatio dico sententiaz nullam et si qua est appello vltra hec dicta no. vide Bald. in. c. sanctimus. quo tēpore miles. & vide Ly. in dicta. l. j. C. quando prouo. in. vj. q. & Bal. in. l. absentem. C. de accu. Spec. in titu. de sen. §. iuxta. versi. sed nunquid Dy. in. l. cum filius. §. varijs. de leg. ij. & Bal. in. l. j. C. de fur. in. iiij. & v. col. per Bal. in. l. edita in. xxvj. col. C. de eden. & vide Pet. de ancha. in cle. j. de re iudi. & an pcedat talis libellus quare peto talem sniaz in melius reformari. Bal. in. d. c. sanctimus. dicit q̄ sic. alleg. no. in. l. illa verba. j. de ver. signi. & Bar. in. l. j. §. libelli. ff. eo. quid autem si dico sententiā iniustam & posito quod sit iusta ex causa dico cām ipso iure nullam ex ordine non seruato, Bal. q̄ sic in. l. si quid testamento. ff. de execu. tu. adde etiā q̄ dō. Bal. post Bar. in. l scire oportet. §. fi. eo. ti. de execu. tu. dicit q̄ quidicit sniam iniustā vī agere de nullitate generaliter. idē in. l. j. in. iiij. col. C. de fur. adde de hoc vt plenissime p ep̄m Alexā. in. c. dilecto. extra de app.

vel ad quē sit facta mentio de nullitate: per supradicta. q̄ vis gl. dicat maxime in. l. j. Ct. qñ prouoca. non est necesse. an vero sit prosecutus causam nullitatis licet nō dixit in libello dico nullā: qz vtroq; casu confirmatur. alias si fuit dictum in libello 4
c dico nullā: nec fuit prosecutus cām. nullitatis: tūc nō puto q̄ sniam pferiudicet de nullitate: vt. l. eū qui. C. de inoffi. testa. & in cle. j. extra de re iudi. ¶Et ratio qz presumitur q̄ iudex pronuntiauit bene iudicatū respectu iniquitatis nō nullitatis quā ignorabat esse. Sed si adjiceret in sniam pnuntio bene iudicatum & male appellatū: tūc bene videt sniam cōfirmare vt. l. eos. C. de appel. et sic debet intelligi glo. d. l. j. C. qñ p uo. non est necesse. ¶Videndum[a] est 3
† in casibus[b] in quibus snia non videtur cōfirmari expresse: videatur b
confirmari tacite: ita q̄ appellans non possit dicere de nullitate. Respondeo aut appellans dixit: dico sniaz nullā: & si qua est appello: put dicitur in glossa in dicta. l. pma. vel causam nullitatis expresse est prosecutus: & tūc de nullitate iterum queri non poterit: cuz semel fit de hoc iudicatum & quesitum: vt. l. j. C. si ex fal. instru. & in. l. fi. de fide instrumē. to. nam etiam cum pronuntio. male appellatum: videor pronuntiare dictam sententiā nullam quando appellando dixit sententiā nullam & si qua est appello: vel causam nullitatis p̄secutus sum: vt. j. dicā. sed si de nullitate nō fuisset dictum

nec̄ quesitum poterit de nullitate postea dicere arguī. C. de inoffi. test. l. eū qui. & §. de peti. here. l. legitimā. & est hodie expressum extra de re iudica. c. j. in cle. nec obstat. si dicit in appellatione venit nullitas etiam si non exprimatur: quia dico quod venit incidenter: & ea que incidenter veniunt in vno iudicio si in eo plene non examinantur veniūt in alio: vt. l. sed si ante. §. de exceptio. & l. penul. §. de his qui sunt sui vel alie. iuris. & quod ibi not. & predicta vera quando pronuntiatur male appellatum propter defectum iustitie. secus si propter cursum fataliū quia tunc dic vt infra dicā. ¶Tertio † quero[c] ad declarationem predictorum vtrū valeat talis appellatio: dico sententiam nullā & si qua est appello. glo. simpliciter trāseundo videt dicere quod sic in dicta. l. j. C. quando prouoca. nō est necesse. Alij dicunt contra: qz appellatio & nullitas sunt cōtraria. si enim est nulla non potest per appellationē rescindi: vt. l. nam & si. verficulo. post defectum. §. de iniusto rupto & irri. testamēto. Dy. distinguit. aut appellat reus: & pcedit talis appellatio qz licet reo pponere plures exceptiones cōtrarias: vt. l. nemo. §. de exceptio. aut appellat actor & tunc secus: qz actor nō pōt duas actiones cōtrarias proponere. C. de furtis. l. j. cū simi. Inno. in. c. constitutus. de in integr. resti. hoc asserit pro cōstanti q̄ iste libellus & ista appellatio pcedit & super vtroq; tam super iniquitate quā super nullitate admittantur probationes simul. Nec ob. si dicis imo debet eligere vt. l. quod in heredem. §. eligere. §. ad trebel. quia hic reus nō est certus qualiter probabit in causa appellationis. ergo ze. vt. l. j. §. quod autem. §. quo. leg. sed certe ista incertitudo probationis fiende non videtur sufficere ad probationem duarum actionum contrariarum: vt. l. eum qui. & l. contra maiores. C. de inofficio. testamento. vnde Innocen. extra de appellationibus in. c. dilecto, videtur dicere quod causa nullitatis & iniquitatis non sunt contrarie: imo bene possunt in eodem libello cumulari: quod patet: quia per vtrunq; causa ad superiorem deuoluitur: vt infra dicam. Hoc etiam tenent quidam nostri doctores: vt Jaco. de are. & sui sequaces: cum in causa appellationis queratur de nullitate etiam si non exprimatur: vt dicta. l. quedaz mulier. §. fami. herc. & de iure patronatus. l. carmelia. & C. de libe. cau. l. fi is. ista non videntur vera. nam appellatio habet duplicem effectum. Primo quia extinguit pronuntiatum: vt. l. j. in fine. supra ad turpil. & dixi supra eodem. l. j. in principio. & in hoc effectu appellatio & nullitas contradicunt. Secundus effectus est: quia per eam causa ad superiorem devoluitur: & in hoc non contradicunt sed saltem remanet secundus effectus. In primo ergo istarum causarum concurrus et cumulatio non admitteretur. Hec ob. quod dicitur q̄ in appellatione queritur de nullitate: quia non queritur de nullitate: vt de causa ad appellationem: imo queritur de ea vt de causa exclusiua appellationis: quia si est nulla nō tenuit appellatio. questio autem nostra loquitur quando nullitatem & iniquitatem pono in libello vt causam appellationis. quid ergo dicemus. dicendum

cendum est breuiter: consuetudo talem appellationem admittit. facit textus in. c. constitutus. extra de in integrum restitutione. & minime mutanda sunt que interpretationem certam semper habuerunt: tamen pro clariori intellectu predictorum et ad probandum quod opinio predicta etiā de iure procedit hoc examinare habemus circa tria. Primo circa ipsam appellationem que interponitur coram iudice a quo. Secundo circa libellum qui datur iudici ad quem. Tertio circa prosecutionem ipsius libelli et appellationis. ¶Circa b
primum dico quod de iure possuz dicere dico sententiam nullam. et si qua est appello. quod probo.
5 Appellatio † si recte inspicitur nū est proprie act⁹
a iudiciarius[a]: quia in ea causa nullus iudicis act⁹ requiritur: & potest fieri die feriato: vt. l. pma. C. de ferijs. solum enim ex libera potestate dependet. sed in his q̄ ex libera potestate dependēt non p̄hibemus duas causas contrarias conditionaliter seu alternatiue proponere: etiam ad vnuz effectū: vt promitto tibi decez si nauis ex Asia venerit vel non venerit: vt lege iul. de condictio. indebiti. & l. huiusmodi. quando dies lega. ced. & eodem modo dicte cause contrarie possunt proponi ad diuersos effectus: vt promitto tibi centum si nauis ex Asia venerit: si non venerit pmitto tibi equuz: ita hic q̄tum ad effectum deuoluendi causam ad superiorem possum istas duas causas cumulare: quasi dicant: superiorem prouoco siue sententia sit nulla siue aliqua sit: quantum autem ad effectum rescindendi non propono nisi vnam causam sub conditione de presenti que non habet suspendere: dico enim si aliqua est appello hoc est beneficiuz appellandi quo rescinditur snia propono. facit. l. cū ad presens. supra si certum petatur. et. §. conditiones de verb. oblig. insti. sed posito quod appellatio esset actus iudiciarius adhuc idem est. nam licet appellatio non sit exceptio nec actio: vt dixi in l. j. in principio. §. eodem. tamen est quoddam ius defensionis. per illud enim defendimur a sententia c
que ius nostrum impugnat: siue ergo appellatio proponatur ex parte rei licet ei proponere duas conditiones contrarias conditionaliter: vt. l. si q̄ s
dem. C. de exceptio. & dictum est. §. per Dynum. si ue appelletur ex parte actoris et idem: nam actor prohibetur plures actiones contrarias proponere. non autem plures replicationes contrarias: d
imo actor licet. nam dicit. l. quod replicationes exceptiones sunt: vt. l. ij. §. de exceptio. & alia lex dicit quod nemo prohibetur pluribus exceptionibus vti. nota q̄ dicit nemo. quasi dicat nec actor nec reus. vnde quando actor appellat est quoddā replicare contra sententiam: que sibi obiecta est. potest ergo dicere nullam: & si qua est: appellare.
6 ¶Secundo † est videndum circa libellum appel
latorium qui datur iudici ad quem: & est hic aduertendum quia cum appellatio sit iam interposita et sic pronuntiatum sit extinctum: videtur quod causa nullitatis & appellationis non sint contrarie: imo quelibet tendit ad ostendendum sententiā nullaz: & ideo talis libellus procedit et possunt dicte cause accumulari & si qua contrarietas reperiet:

a ¶Actus iudiciarius. appellatio non est actus iudiciarius. vide. j. e. l. fi. in pnci. In cōtrariū est text. in. c. qñ contra. de proba. & cum Bar. hic concordat Pet. de ancha. i cle. j. de app. qz pōt interponi in absentia aduersarij: vt ibi licet contra Bartol. hoc teneat Bal. i ru
7 sionis: vt. §. prime dixi. ¶Circa † tertiū scilicet: an quo ad cause pro bri. C. q. cessum p̄dicta duo remedia simul p appel. & vi
b sequi[b] possint videndū est. nā qñq; iste due cause habēt originē ex di de Bart. uersis fontib⁹: vt puta dico sententiaz nullā qz lata ꝯ minozē in defen in. l. j. §. fi. de es. j. qñ ap
b sum. itē dico eā iniustā respectu te pel. sit.
nozis ipsi⁹ certe potero facere articulos & probationes simul sup vna ¶Simul
quaq; cū in hoc nulla resultet con proseq. an
trarietas. qñq; iste due cause habēt causa nul
originē ex eodē fōte: & hoc pōt esse litatis et
dupliciter. nā qñq; eadē cā pōt esse appellatio
nullitatis & iniquitatis diuersis nis possit
pectibus. exemplū dico sententiam simul et se
nullam qz lata cōtra minozē indefensum. Itē dico iniquā quia pro c
missio ex qua sum condemnat⁹ fuit ¶Nō cur
facta a me minore sine curatoris au runt tem
toritate: certe admittentur hic pro pora. do
bationes simul sup vnaquaq; . pōt nec prose
etiam esse qd̄ habēt originē ex eo quor cām
dem fonte tñ modis cōtrarijs. exē nullitatis
plum dico sententiā nullā: qz ille cu nō currūt
ius autoritate fui in iudico nō erat tēpora ap
me⁹ curator: & sic dico eā iniquā: p pellatiōis
ea que facta sunt ab illo eodē meo adde bar.
curatore: hic sum mihi cōtrarius: in. l. j. C.
ideo in prosecutiōe nō audior: vt. l. qñ ꝓ
ij. §. fi. & si alius. j. qñ appel. fit. & ideo que. j. pro
donec ꝓsequor causaz nullitatis nō ri. col. no.
d currunt tempora[c] in causa appella ¶Debet
tionis: vt. l. eum qui. & l. contra ma pnūtia
iozes. C. de inofficioso testamento. re. de for
¶Quarto † videndū est de mō sen ma sniandi de qua
tentiandi qñ ista duo iudicia sic cō hic vtō qō
muniter proponuntur: & si quidē iu no. Bal. i
dex reperiret sententiaz esse nullā: l. j. in prin
debet pronuntiare[d] eam esse nullaz: ci. C. de
de appellatione autem si vult po fen. ex pe
test nihil dicere. nam fuit appella ri. reci. ad
tum sub conditione de presenti sci de latius
licet si aliqua est: sed nunc apparet Bal. in. l.
quod nulla est: ergo nunquā fuit ap eos. in pri
pellatum. Sed si aliquid vult adde cip. i vlti.
col. C. e.
si autē qs
simpliciter appellauit a snia nulla. iudex debet dicere pronuntio appellationem iniustam: quia appellatio non tenuit secundum glo. & ibi Bal. in. l. j. C. quando pro. per Imol. in. l. conquerebatur. de re iudica. Adde qualiter debeat iudex pronuntiare super appellatione inter posita a snia nulla Ange. consi. cxxix.

a ¶ Aduertendum. vide Bart. in l. j. C. qñ ꝓuoca. in ver. circa tertium.

b ¶ Quero quid. an procedat libellus dico sententiam nullam et si qua est peto restitui. et si mulier quid in contractu. vide Bald. in l. si curatores. C. de resti. in integr. et ad Bart. ℞ vide Jo. And. Andr. in c. cum olim. el. ij. de prini. et Bal. in l. edita. in xxv. colũ. C. ō edẽ.

c ¶ Quero qñ. Si ꝓponit̃ causa appellationis et nullitatis virum de ferta appellatiõe videat̃ de ferta nullitas. vide Bald. in a l. qui teſtõ. de excuſa. tuto. et in l. tale pactus. §. qui' pro uocauit. ff. de pactis. et Jnno. in ca. ſepe. extra. eo. et dum concludit hic Bar. qõ nõ: limita eſſe verũ niſi nullitas nõ eſſet exꝑſſa in libello ſz veniret tacite arg. C. ſi pen. appel. mors iterue. et qõ not. extra de app. bone. per Jnn. et i nouella. vñ nõ omitto qõ q̃q̃d fit elapſo termino perẽpta eſt inſtãtia nullitatis quanꝙ principaliter intẽtet̃. et poſt illã inſtãtiã durat. ita no. dicit Bal. i. c. ſancim'. quo tpe miles. et adde q̃ no. Bal. i. l. vna. C. de ſen. ex peri. reci. et mod. hic i. ix. col. et cũ Bar. hic träſit Anch. i cle. j. de dolo et cõtu. q̃d aũt ſi renũtiatũ eſt exꝑſſe appellatiõi dicit Bal. in. l. j. in pri. de ſen. ex peri. reci. et videt̃ renũtiatũ nullitati ꝓ Sali. in. l. fi. §. fi. C. de tẽp. appel: et hic adde Bal. i. l. j. C. qñ ꝓuo. et q̃d ſi deſeratꝝ cã nullitatis: an ꝓ hoc remaneat ſnia. Bal. qõ nõ. i. l. furtu. §. j. ff. de iſami. ¶ Adde an deſerta appellatiõe dicat̃ deſerta nullitas iſtãtie. Ang. ꝑ. cclxvj. d ☞ And. Pom. ¶ Quero qñ iſta duo. vide Alex. cõſi. lix. col. iij. vol. iij. et Feli. i. c. j. col. vij. de re iu-

e ¶ Aduertendum. vide Bart. in l. j. C. qñ ꝓuoca. in ver. circa tertium. et Lar. cõſi. lxxj. col. ij. in. ij. dub. et Ale. cxcix. col. ij. in fi. vol. ij. et Pau. de caſt. cccxxix. in. ij. dub. vbi limitat niſi ꝓ ſtatutũ eſſet prefixum tps ad dicendũ de nullitate etc.

¶ Judicis officiũ q̃eſcit. Jdẽ i Spe. ti. de ſen. §. iuſta. ver. q̃d ſi appellans. in xj. col.

f ¶ Quero † q̃d[b] in cã reſtitutionis: an ꝓcedat talis libellus dico ſentẽ re ſuper hoc in ſententia dicat ſuꝑuacue appellatum vel fruſtratorie appellatum: quare ſententia erat nulla. Et hanc practicã ponit text. in l. ex conſenſu. circa prin. et. §. j. j. eodez. Si vero reperitur ſententiã eſſe aliquã: debet pronũtiare ſecundum ea que dicimus pronuntiando in cauſa appellatiõis: vt. l. j. §. fi. ſ. eo. nec neceſſe eſt dicere aliquid de cauſa nullitatis: nã ex eo quod dicit: ſi qua eſt appello: videtur dicere vt in dicto caſu etiaz dico nullã. b ſub contrarijs enim conditionibus videntur iſte cauſe propoſite: ſicut dicimus in nouatione: et ademptiõe legati facta ſub conditione poteſt etiam de nullitate facere mentionẽ ſi vult. ſcilicet pronũtiare aliquã et ipſam eſſe iuſtam vel iniuſtam: et ſi non faceret tacite videtur eam pronuntiare aliquaz arg. l. j. C. de ord. iudi. ¶ Et in predictis eſt multũ a aduertendum[a]. nam ſi iudex pronũtiaret male appellatum nec pl' diceret: puto quod hoc caſu ſcilicet quando libellus preceſſit dico nullam et ſi qua eſt appello: videt̃ pronuntiare tam ſuper nullitate quam ſuper iniquitate. ad vtrãq; eſſi poſ f ſunt dicta verba referri. nam quando eſt ſententia nulla ſi iudex dicit male appellatũ põt intelligi ideſt male ad ſuperiorẽ ꝓ cã nullitatis pnocatũ. vt patet ex his que. §. dixi. ¶ Quero † q̃d[b] in cã reſtitutionis: g an ꝓcedat talis libellus dico ſentẽ tiam nullam et ſi qua eſt peto reſtituí. et idem in aliꝭ actibus quibuſcũq; textus videt̃ quod ſic. extra de in integrum reſtitu. c. cõſtitutus. qõ f conſuetudo approbat et de iure videtur verũ: qz in integrũ reſtitutio cõtinet quandã ſpeciẽ defenſionis: hoc eſt exceptionẽ vel replicationẽ aduerſus illũ actũ qui ledit minorem: ſicut ſupra dictũ eſt de appellatione. ¶ Quero † quando c iſta duo[c] iudicia ſimul ſunt ꝓpoſita ſcilicet nullitas et appellatio ſi quidez appareat quod appellatio ſit deſerta ex aliqua cauſa: an deſerta videatur cauſa nullitatis. tex. in hac. l. in fi. videtur quod non: qõ eſt notabile. Sz iſtud videt̃ verũ q̃n ſimpliciter appellauit. idem tamẽ puto quãdo expreſſit dico nullam et ſi qua eſt appello: non eñ propter hoc cauſa nullitatis perdit naturam ſuã. Sed aduertendum † qz pendẽte appellatione primi iudicis officium quieſcit: vt. j. nil no. penden. appella. l. j. ſed appellatione deſerta ſz cauſa nullitatis remanet iudicis primi officiũ nõ impeditur in executiõe prime ſententie. niſi cum diſtinctione quam dixi in. l. ſi cum nulla. f, §. de re iudica. et predicta quando cauſa appellationis et nullitatis iunguntur ſimul. ¶ Nunc aliqua † videamus q̃n ꝓ ſe de nullitate agitur. Et primo videamus qualiter de nullitate cognoſcetur g. Reſpondeo duobus modis. Uno modo incidenter.

d ☞ And. Pom. ¶ Quero qñ iſta duo. vide Alex. cõſi. lix. col. iij. vol. iij. et Feli. i. c. j. col. vij. de re iu-

h ¶ Quero quid. an procedat libellus dico ſententiam nullam et ſi qua eſt peto reſtituí. et ſi mulier quid in contractu. vide Bald. in l. ſi curatores. C. de reſti. in integr. et ad Bart. ℞ vide Jo. And. Andr. in c. cum olim. el. ij. de prini. et Bal. in l. edita. in xxv. colũ. C. ō edẽ.

i ¶ Quero qñ. Si ꝓponit̃ cauſa appellationis et nullitatis virum de ferta appellatiõe videat̃ de ferta nullitas. vide Bald. in a l. qui teſtõ. de excuſa. tuto. et in l. tale pactus. §. qui' pro uocauit. ff. de pactis. et Jnno. in ca. ſepe. extra. eo. et dum concludit hic Bar. qõ nõ: limita eſſe verũ niſi nullitas nõ eſſet exꝑſſa in libello ſz veniret tacite arg. C. ſi pen. appel. mors iterue. et qõ not. extra de app. bone. per Jnn. et i nouella. vñ nõ omitto qõ q̃q̃d fit elapſo termino perẽpta eſt inſtãtia nullitatis quanꝙ principaliter intẽtet̃. et poſt illã inſtãtiã durat. ita no. dicit Bal. i. c. ſancim'. quo tpe miles. et adde q̃ no. Bal. i. l. vna. C. de ſen. ex peri. reci. et mod. hic i. ix. col. et cũ Bar. hic träſit Anch. i cle. j. de dolo et cõtu. q̃d aũt ſi renũtiatũ eſt exꝑſſe appellatiõi dicit Bal. in. l. j. in pri. de ſen. ex peri. reci. et videt̃ renũtiatũ nullitati ꝓ Sali. in. l. fi. §. fi. C. de tẽp. appel: et hic adde Bal. i. l. j. C. qñ ꝓuo. et q̃d ſi deſeratꝝ cã nullitatis: an ꝓ hoc remaneat ſnia. Bal. qõ nõ. i. l. furtu. §. j. ff. de iſami. ¶ Adde an deſerta appellatiõe dicat̃ deſerta nullitas iſtãtie. Ang. ꝑ. cclxvj. d ☞ And. Pom. ¶ Quero qñ iſta duo. vide Alex. cõſi. lix. col. iij. vol. iij. et Feli. i. c. j. col. vij. de re iu-

k ¶ Judicis officiũ q̃eſcit. Jdẽ i Spe. ti. de ſen. §. iuſta. ver. q̃d ſi appellans. in xj. col.

l ¶ Quero † q̃d[b] in cã reſtitutionis: an ꝓcedat talis libellus dico ſentẽtiam nullam et ſi qua eſt peto reſtituí. et idem in aliꝭ actibus quibuſcũq; textus videt̃ quod ſic. extra de in integrum reſtitu. c. cõſtitutus. qõ f conſuetudo approbat et de iure videtur verũ: qz in integrũ reſtitutio cõtinet quandã ſpeciẽ defenſionis: hoc eſt exceptionẽ vel replicationẽ aduerſus illũ actũ qui ledit minorem: ſicut ſupra dictũ eſt de appellatione. ¶ Quero † quando c iſta duo[c] iudicia ſimul ſunt ꝓpoſita ſcilicet nullitas et appellatio ſi quidez appareat quod appellatio ſit deſerta ex aliqua cauſa: an deſerta videatur cauſa nullitatis. tex. in hac. l. in fi. videtur quod non: qõ eſt notabile. Sz iſtud videt̃ verũ q̃n ſimpliciter appellauit. idem tamẽ puto quãdo expreſſit dico nullam et ſi qua eſt appello: non eñ propter hoc cauſa nullitatis perdit naturam ſuã. Sed aduertendum † qz pendẽte appellatione primi iudicis officium quieſcit: vt. j. nil no. penden. appella. l. j. ſed appellatione deſerta ſz cauſa nullitatis remanet iudicis primi officiũ nõ impeditur in executiõe prime ſententie. niſi cum diſtinctione quam dixi in. l. ſi cum nulla. f, §. de re iudica. et predicta quando cauſa appellationis et nullitatis iunguntur ſimul. ¶ Nunc aliqua † videamus q̃n ꝓ ſe de nullitate agitur. Et primo videamus qualiter de nullitate cognoſcetur g. Reſpondeo duobus modis. Uno modo incidenter.

m ¶ De nullitate cognoſcet̃. qualr et quomõ poſſit de nullitate cognoſci et ꝓ ſe. et vbi omnino Bar. in l. cũ q̃rebat. de re iudi. et quot modis poſſit dici de nullitate ſnie. vide i Specu. de tẽt. §. iudex i prici pio cũ multis vſi. ſequen. Et adde qõ poſt terminũ ſtatutũ põt opponi de nullitate ꝓceſſus et bãni q̃n eſt nullũ ex defectu iuriſdictiõis ſm Bal. in. l. ſcire. §. fi. de excuſa. tuto. facit qõ no. Bar. in. l. ij. §. ꝓtor. ff. q̃ ſatiſda. cogã. et q̃ dt Bal. i. l. j. C. ō iur. et fac. igno. qõ q̃n act' eſt null' aſſignatio termini ſtatuti a lege ipſo iure ẽ nulle: et iõ nõ excludit venitẽ poſt terminũ. et dt Bal. i. l. j. C. q̃ ꝓ ſua iuriſ.

Alio

ꝙtya fatalia appellationũ nõ hñt locũ in nullita a te. qz ꝓcedit ex defectu iuriſdictiõis. ꝑdictis ad de Bal. in. l. edita. in antepenultima columna. de eden. vbi dicit quod ſi libellus eſt ineptus terminus datur reo ad excipiendum non currit quo ad

exceptiõnẽ ineptitudinis autem iuri dicendi nullũ preſcribatur: vide Bal. in. l. ſicut. C. de preſcrip. xxx. anno. et in l. data opera. i. xxvj. colũ. C. q̃ accu. et ad de quod multũ no. dicit bal. 13 quod ſi la/ a ta ſententia intento iudiciũ nullitatis curritur ibi tẽpus appellandi imo b ſi ſuccumbãt in nullitate poſſum poſt modũ appellaꝛ. ita Bal. in. l. contra maiores. C. de inoffic. teſta. qõ not. adde ꝙ Bal. in l. qui teſtamẽto. de excu. tut. dicit quod ſi dico ſententiam nullam et ſi qua eſt appello et dũ diſceptatur cauſa nullitatis: currunt tempora fatalia proſequende appellationis: an eadem ſunt tempora fatalia proſequende cauſe appellationis et nullitatis ſimul intentate cũ appellatione: et quid ſi ſecus ſum deducaꝛ nullitas ab appellatione. Vide ibi c omnino Baldum. et nota quod Baldus in. l. ſi ſuſpecta. ſupra de inofficioſo teſtamẽto. dicit quod licet cauſa nullitatis pertineat ad iudicem inſtantie ex ſtatuto hoc nõ obſtante poterit opponi coram iudice qui pronuntiat: facit ad nota. ꝑ Bartolum infra proximo. et ad id quod dixi ſupra ſecundum Baldum in lege contra maiores. tu vide Bartolum ſupra eadem lege. verſicu. circa tertium. in fine. et Bal. in. l. in dicta. l. qui teſtamento. de excu. tut.

¶ Quero quo. Vide Bartolum in. l. prima. in fine. C. qñ prouocare. in lege que ſub condi. in fine. ſupra de conditione inſtitu. et per Specu. in titulo de officio iudicis. §. j. verſiculo. item cum nullitas petitur declarari.

b ¶ Quero cozaz. Loraz quo iure dice debeat agi cauſa nullitatis. Et vide qõ not Bald' in lege prima. §. ad hec. de pace iuramen. firmãda. et que dixi in lege iudicium ſoluitur. in. ij. apoſtilla ſupra de iudicijs. adde Bar. in. l. ſi vt proponis. C. quomodo et quando iudex.

c ☞ Andre. Poma. ¶ Sed ſimpliciter. vide Pan. in. c. in literis. col. fin. de offi. deleg. hoc tñ intelligo verum in ſententia diffinitiua: ſecus in interlocutoria qz in illa ſemper debet adiri primus iudex. ita do. Alex. in. l. iudex poſteaq̃. col. ij. ad fi. de re iudicata.

d ¶ Ex quibus. ll. adde Bar. in. d. l. ſi vt proponis. et in. l. j. qñ ꝓuo. et Jnno. in. c. bone. extra eo. et Bar. to. in. l. iudex poſteaq̃. de re iu. et not. per moder. hic. et vide Petr. de anch. in cle. j. de re iudica. qui ſequitur Bar. hic ad literam.

a ¶Deuoluit totam causam.not.qō ficut causa appellationis deuoluit totam causaz ita causa nullitatis:z hoc habet locum coram ordinario.in delegato secus nisi sibi expresse permissum esset:vt no. Sali.in.l.si preses.C. quomodo z quando iudex.

✠ Andre. Pomate.

a ¶Deuoluit totam causam.vi de Panor. consi.lv.in ij. dubio. col.ij.vol. ij.z in.c.in literis. colum.fi. de offi. dele. ad fi.z Alexan.consi. b lxxix. i. ij. volumi. et liij. volu. v. et in.l. iudex post c ea q̄. col. pe.ad p̄n ci pium et que ibi po fui.ff. ō re iudi.vbi li d mitat se cundo.vi de Anna. consi.xxvj.vbi etiam ipse declarat z q̄ ego scripsi.

causa nullitatis deuoluit totā causam[a] ad superiorem vt possit causam primam reformare:qō est multum notandum. hoc etiā videt sentire Jnno.ll.non alleg.in.c. cum cō tingat.extra de offi.deleg. ¶Quero † si prosecutus est vnam causam nullitatis z succumbit: vtrū postea poterit aliā prosequi: quidā qō fic. z ad qō facit extra de p̄cu.c. ex inf sinuatione. Abi videtur dicendū q̄ causa nullitatis est similis cause mote super actione reali. nam sicut dominiū[b] alicuius rei non pōt esse meū ex causis pluribus diuersis tēporibus concurrentibus: vt.l.iij.ff. ex pluribus.ff.de acqui.pos. ita sententia non potest esse nulla ex pluribus causis[c] concurrentibus diuersis temporibus: sed ex vna tantum: qz qō est nullum semel nō potest iterum annullari: vt.l.nā z fi.ver. post defectum.ff. de iniu. testa. z ideo si quidem sentētia fuit dicta nulla simpliciter non expressa[d] aliqua causa:licet tantum in vna causa fuerit prosecutus:p̄iudicaret sibi in omnibus . secus si vnam causam tantum expressit in libello:vt dicimus in reali:vt.l.si mater.ff.j.z.l.z an eandem.ff.actiones.ff.de excep.rei iud. ¶Quero † vtrum sicut condemnatus potest dicere sententiam nullā principaliter agendo : ita actor possit petere principaliter agendo sententiam confirmari:decretiste dicunt quod sic.z habent de hoc rubricā de cōfir.[e]vti.vel inuti.que statim sequit post ti.de appel.vt innuat qō ficut victus appellat: ita actor possit petere sententiam confirmari. hoc puto verum de iure nostro: aut enim victus appellauit z non fuit prosecutus.z tunc victor pōt ingredi iudiciū sup appellatione illa ꝓpōita z petere sniaz cōfirmari.vt.l.fi. C.qn̄ p̄ouo.non est necef. z in aut.de his qui ingre. ad appel.ff.volum⁹.aut victus nō appellauit:tunc videt idē qō possit adiri superior z petere sniam cōfirmari:z illi victo cōtra sniam perpetuū silētiū imponi vt. C.vt li.pēden.l.fin.qō probat p rationem necessariaz.pone q victus in execution opposuit de nullitate snie: z habita summaria cognitione fuit contra eū victorē pnūtiatū.certe qn̄ ipsi victori remanet ius integrum z ordinario iudicio vt.l. a diuo pio.ff. si super reb⁹.ff.de re iudi.certe nisi p̄ncipaliter posset petere sniam confirmari non reperiretur iudicium ordinarium quo huic victori succurretur.

¶Quero † an iudex[f] qui aditur vt sniam confirmet posset sniare sniam nullā. Respondeo vt dixi ff.in iudice appellationis:qz eadē est ratio.Et p̄dicta vera quando dicitur sententia nulla.sinautē diceret nullam venditionem vel alium contractuz vel testamentum.dicvt dixi in.l.que sub conditione.ff.fi.j.de condi.insti.

Dai suspectum. ¶Hanc totā legem prosequere:vt in glos.

Operatores. ꝰPrīo loquit qn̄ fuit appellatum a magistratu municipij ad p̄cipē omisso p̄fide medio. Secundo qn̄ fuit appellatum a delegato p̄fidis ad p̄cipem:primum examinaui vt.ff.eo.l.j.ff. si quis in appellando. ¶Ad scōm oppo.j. quis z a quo.l.j.ff. glo. soluit hic.dicemus plenius in contrario. ¶Opp. gl.extra eod.c.nos in eminenti.Sed illa decre.hodie non reperitur sed est de offi.dele.c.super questionum.ff.pozo.Sol.vt in gl.z dicemus plenius. j. quis z a quo ap.l.j.ff.fi.

Si magistratus. ¶Quero circa finem dicit q̄ iudex app.debet exprimere cui hoc damnum sit ascribendum.quero cui scribetur.Respondeo nominatori vel ei cuius dolo⁹ malo facta est nominatio : vt.l. quoties.z.l.fi.C.quo quis.ordi.conue.li.xj.z no. j.si tu.vel cura.appel.l.j.

☞ Appellatione pendente fructus sequestrant quando timetur de dilapidatione.

Judex etiam in casibus quibus sequestratio est p̄hibita potest tēpore recollectionis fructum eos facere sequestrari.

Sequestratio fructuum que appellatione pendente fit per iudicem appellationis.

Idem

Idem rescripserūt q̄uis.

a Si timet de dilapidatione fructuū pendēte ap.
b sequestrabuntur[b].h.d. ¶Op.C.quo.app.nō reci.l.ab executione.vbi indistincte dicitur pendēte appellatione sequestrationem fieri.Sol. qn̄ q̄ ab executione appellatur:z tunc indistincte fit sequestratio fructuū: vt.l.p̄ia. qn̄ q̄ † ab ipsa sentētia
1 appellatur. z tunc non sequestrantur fructus nisi cum timetur de dilapidatione:vt hic. z est hic casus specialis in quo p̄missa est sequestratio: l3 regula sit in p̄iū:vt.C.de p̄obi. seque.l.j. Aduer-
2 te † tamē:qz in oībus casibus in quib⁹ sequestratio est p̄hibita puto q̄ iudex possit facere tēpore quo fructus recolligunt eos sequestrari: vt sciat quot fruct⁹ recipiant:vt.ff.de ven.in pos. mit.l.j.
c §.pe.[c] ¶Ultimo[d] q̄ro † cuius iudicis autoritate
d fiat ista sequestratio fructuū. Rn̄.iudicis appella-
3 tionis:vt.j.de ap.reci.l.ei cuius.ff.sed z si quid.
e ☞ Si iudex cām cōmisit p̄sulēdā z deinde reuocauit z pnuntiauit sniam non est nulla. An aūt in reuocatione partiū cōsensus requirat vide in fi.

A p̄cipem remissa.

Dec.l. legitur duobus modis vno modo secundū glo. secūdū quā breuiter.b.
b d.Qui reperit se iudicē incōpetentē pōt causam ad iudicē cōpetentē remittere:z acta apud se habita circūducere.h.d. ¶Op.ff.[e] de re iu.l.acta. in
e prin.Sol.ibi tenuit cognitio:z ideo iudex nō potuit circūducere acta nisi cōsentientibus partib⁹: hic non tenuit cognitio: ideo potest facere iudex ex suo officio.Scōo modo legitur ꝑm Bui. de iusa.iudex qui questionem consulendam remisit ad
d p̄incipem pōt remissionē circunducere z ipse de
1 cā cognoscere.h.d.ꝑm hanc no.† q̄ si iudex causam consulendam cōmisit:potest cōmissionem revocare:z ipse pronuntiare. et sic facta cōmissione
f pendente non sunt nulla. ¶Sed quero[f] vtrum in reuocatione huius commissionis requiratur consensus partium. tex.in.l.ad imperatorem.j.eo.se
e cundum vnam lectu. vult q̄ sic.contrarium puto: quia hec est quedam interlocutoria:vt.l.quod iussit.ff.de re iudicata.
f ☞ A iudice cuius iurisdictio est prozogata consensu partium appellari potest.
2 Pactum qō a sententia arbitri compromissi possit appellari an valeat.remissiue.
3 A sententia lata secundum consilium sapiētis assumpti de consensu partium potest appellari.

Ex consensu. A iudice delegato ex cōsensu par
g tium pōt appellaris.h.d.facit † q̄ a iu-
1 dice cuius iurisdictio de cōsensu partiū est prozogata possit appellari. fallit in episcopo vt.C.de epis.audi.l.episcopale.ꝑm Dy. ¶Que-
2 rit Dyn.† vtrū valeat pactū quod a snia arbitri
h cōpromissi possit appellari.de hoc p Ey.C.de arbi.l.j.z plene dixi in.l.nemo pōt.ff.de lega. primo.
3 Item facit † q̄ a sententia lata scōm cōsilium sapientis assumpti ex consensu partium pōt appel-
h lari.dixi in.l.j.ff.quesitum.ff.eo.titu.

a ¶Appellatione.adde q̄ secus vbi penderet questio nullitatis quia tunc indistincte fit sequestratio scōm formam dicte.l.ab executore.z ibi Bal. in vlti.colum.C.quo.appel.z vbi est prohibita sequestratio: iudex tamen potest facere fructus sequestrari vt hic qō no.z adde Bar.in.l. j. de p̄hi. sequestra.z in.l.fi.ff.de requiren.reis.z qō scripsi.in.l.j.C.de liti.z Bal.in.l.facultas.C. de iure fisc. quod tamen limitat Bal. in.l.j.ad fi.C. de p̄hibi.sequestra.pecu. sed cuius iudicis autoritate fiet ista sequestratio.do.Anto.in.c.fi.de sequestra.pos.z fru.dicit q̄ ante appellationē inceptā fiet per iudicem a quo post vero per iudi. ad quē per.c.non solum.z.c.Romana.extra eodem in.vi. facit.c.cum teneamur. de appella.z ita intelligas Bar.hic cum.l.sua.Et nota q̄ vbicūq̄ de fructibus debet caueri regulariter z generaliter debet caueri de duobus scilicet fructibus restituēdis in casu restitutionis z etiam interim de fructibus nō baratandis vel non minuendis scōm Bal.z Jmo. in.l.diuortio.ff.interdum.in fi. per glo. ibi.ff. solu.matrimo.

¶Sequestrabuntur.ad materiam sequestra. fructuum.adde qō si fieret executio instrumenti gua rentigie.et ab executione fuerit appellatū.an tūc indistincte fiat sequestratio. Bal. quod sic in.d.l. ab executore.in vltima colum.hic alleg.

¶.ff.penul.Et de ista descriptione habetur in.l. facultas.de iure fisci.lib.x.

✠ Andre. Poma. ¶Ultimo.adde Hostien.in.c. fin.de sequestra. vbi dicit q̄ si adhuc appellatio non est iudici p̄sentata ad quem potest fieri sequestrum per iudicem a quo alias per iudicem ad quem vide ibi scribentes z pondera.l.si Titius.ff. z si quid. vbi loquitur de attenta illicite post appellationem.vide ibi omnino.

¶Oppo.ff.vide Bal.in.l.si preses.in princip.C. quomodo z quando iudex.

¶Sed quero.vide omnino. Jmol. per illum tex. in.c.licet.de offi.deleg.z vide que no.in.l.quia poterat.ad trebel.z Bar.in dicta.l.j.in princ.C. de rela.z Bar.z Bal.in.l.ex illo.C.eo. z Bal. in.l. fina.C.de rela.et vide quod in simili voluit Bar to.in.l.j.ad fi.ff.de p̄eto.stipu.z vide ad materiā no.in.l.j.ff.quesitum.in princip.ff.eodem.adde an iudex teneatur causam committere consulendam Bald.consilio.cccl.xx.j.libro.et an teneatur sequi consilium.

✠ Andre. Pomate. ¶Potest appellari.z hoc procedit etiam si vltra tex.diceret q̄ sententiam talis iudicis omnibus modis exequetur.ita p̄bat tex. in.c.fi quis clericum iunctis dictis doctorum ibi z ista lex extra de foro compe.z p̄o ista opinione etiam nihil facit.l.iubemus.in ver.omnia rata.C. eodem.dum postea tollit appellationem non fuisse necesse q̄ imperator ipse amouisset.

¶Sententia arbitri.vtrum a sententia lata ab arbitro possit appellari. vide per glossam et alios

in.l.alio.§.qui satisda.cogan.per glo. ꝛ Barto.ꝛ c alios in.l.j.C.de arbi.hic alle.ꝛ vtrum valeat pactum quod a sententia arbitri appelletur. vide p moder.hic:ꝛ Barto. ꝛ que ibi habes post eum in d dicta.l.j.C.de arbi.

a ¶Cum p curator. debet pro nuntiare. de forma a pronũtia. quãdo appellatur a sententia ipso iure nulla.vide ꝛ Bar.in.l. expressum b in.vj. col. §.eo.

b ¶Eũ q̃. Ad istum §. vide limita. per ꝛ Bal. in.l. obseruare C.quo.appel. et q̃d sit verus aut fictus contumax vltra not. hic p Barto. in ver. quero q̃s est verus. ꝛ quis est fictus contumax.vide Bart. in.l.diuus §.de rest.in integr. et Bal. in.l. ea que.C. quomodo ꝛ quando iud.ꝛ glo.in.l.tres denuntia: eo.titu.ꝛ vide Bar.in.l.fi.§. de in integr. resti.et que sit vera contumacia ꝛ ficta.vide glo.fing.in.l. si accu.ꝛ ibi Bald.in.ij.colũ.C. de accusa.ꝛ vide glo.ꝛ Barto.in.l.ij.C.quomodo ꝛ quãdo iudex. nunquid autem citatus per edicta iuxta clemen.j. de iudi.dicatur verus contumax.text.cum glo. in dicta clemen.j.videtur probare quod sic. contrarium tenent domini de Ro.conclu.lxvj. vbi volũt quod taliter citatus dicatur fictus contumax et per consequens quod admittatur ad appellandũ et per eosdem in conclusio.xlj. ꝛ vtrum contumax verus possit appellare a sententia condemnatoria expensarum.vide Bal.in.l.sancimus.ad fi.C. de iudi.et ad propositum vide Alexand.in.l. properandum.§.finautem reus.C. de iudicijs. Adde vt per Oldra.consi.vj.

tenti frustra appellatur. Mot. formam pronuntiationis quando appellatur a sententia nulla q̃ debet pronuntiare[a] frustratorie appellatum:quia sententia non tenebat.

Filiusfamili. Jn proceritijs filiꝰ potest nomine patris tantum appellare.hoc dicit.

☞Quis sit verus ꝛ quis fictus cõtumax.

Eum qui. [b] Verus contumax non appellat.h.d. ¶Oppo.§.de iudi.l.ꝛ post edictum.§.fi.Solu. hic loquitur in vero:ibi in ficto cõtumace. ¶Quero quis est verus et quis est fictus cõtumax.†gl. disputat hic ꝛ in.l.fi. §.de in integ.resti. Ly.ponit in.l.perandum.§.finaũt reus.C.de iud. c Jo.an.extra de dolo ꝛ ptu.c.j.i cle. que plene omnia examinaui in.d.l. fi.§.de in integ.resti. ideo hic nõ recito nisi quatenus est necessariũ ad declarationẽ tex.ꝛ glo. Et est sciẽdum quod ad hoc quod quis sit verus contumax duo requirunt.s. qõ cognouerit se citatũ legitime. Jtẽ qõ potuit venire:vt hic expresse pꝫbatur in tex. quocunq; ergo modo cognouerit satis est:vt.l.itẽ veniũt d §.a quo.§.de peti.here.ꝛ ideo citatus ad domum si ad eius notitiam congruo tempore peruenitur dicetur verus contumax.ꝛ licet iudex a quo eius appellationem receperit: quia eum habuisse notitiam citationis ignorabat: tamen si de scientia

¶Extra iudicium.contrarium not.Bart.in.l.diuus.in princi.§.de in integ.resti.de quo habes ib post eum. remissiue.

¶Verus contumax.adde glos.no.in.l.j.§.fina. si quis ius di.non obtem.in glo.mag.in fin. que vult

probatur coram iudice ad quem super eius appellatione non procedetur.ꝛ eodem modo si fuit citatus pꝫsonaliter ꝛ cum vellet venire fuit impeditus aliqua iusta causa: lz iudex a quo eius non receperit appellationẽ quia eum verum contumacez reputabat: tamen hoc probato coram iudice appellationis procedeꝫ in sua causa:vt hic dicitur in glo.et colligitur ex tex. ¶Mota ergo bene istum text. quia melius declarat quis sit verus contumax quã aliqs alius tex. Jtem aduerte quod glos. hic in prin. dicit verũ contumacem eum qui inuentus dicit se nolle venire. Jdem no.in multis locis. quã glo. Jo.an. intelligit quãdo hoc in iudicio dicit secus si dixisset nuntio extra iudicium[c]:vt extra de sen. ex com.c.venerabilibus.§.secus.in gl. super ver.in iudicio. lib.vj. qõ forte posset procedere q̃tum ad hoc quod si citatus esset non peremptorie iterum esset citandus. nec habet locum glo.l.fi.§.de in integ. restitu.que dicit eum non esse citandum vlterius. Sed si poneremus eum peremptorie citatum:siue in iudicio siue extra dicit nolo venire:satis est vt sit verus contumax[d]:quia sufficit qõ sciat se citatum. non obstat quod glos. hic dicit quod iusta causa non veniendi est si dicit se non venisse propter obliuionem: vel quia non credebat iudicem festinare.nam illud quod de obliuione dicitur non est verum:nõ enim presumitur obliuio nisi ex longo tempore: vt lege si id quod.[a] in pn.ꝛ ibi no.§.de acquirẽ.pos.ꝛ.l.furtũ. §.fundi.§.de vsuca. Jtẽ id quod dicitur quod nõ credebat iudicem festinare non est iusta causa: nõ enim debemus inspicere id quod dicit se credidisse:sed id quod credere debebat:vt.l. quod te.§.fi cert.pera.ꝛ.l.qui fundum.§.seruus.§.pro empto. 4 ꝛ ibi glo.que contradicit huic in eo quod dicitur de obliuione.

Negotiorum gestoꝛus. Danc.l.declara:vt.l.fi.§.de re iudi.

Curatoꝛ iuuenis. Adolescens factus maior debet prosequi appellationẽ interpositã a suo curatore. h.d. Contra.j.e.l.tutor.solu.hic reddiderat rationes ꝛ instrumenta ad causam facientia: ibi secus.

1 ☞Jmpedimentum itineris qualiter sit probandum.

Operator. Alias.§.quidam libri nõ habent hãc l.vt dicit gl.est enim greca.l.translata in latinũ.ꝛ ideo est obscura ꝛ ex ea quasi nõ c babetur intellectus: ꝛ videtur velle dicere primo q̃d quidã appellantes dicebant se non posse venire ad principem propter quosdam milites principis qui stabant in certo loco: quos imperator redarguit dicendo:quod aliavia erat veniendi ad eũ quã illa vbi stabant milites:ꝛ citius veniebãt:ꝛ hoc 1 no.†vt qui probat impedimentum[b] itineris non b sufficit probare impedimentum per vnum iter tãtum:debent enim homines ire per itinera magis secura:licet sint aliquantulum magis longa: vt.§. c de fal.l.eos.§.fi.secundo imperator pꝫhibet ne ponantur custodes in itineribus ad impediendum ambulantes venire ad eum:ꝛ ostendit de hoc multum sibi esse cure.

Adimperatoꝛem. Clara est ꝛ vide q̃d dixi.§.eo.l.ad principem.

Utoꝛ. Dic vt.l. negotiorum gestorum.§.j.§.eo.

1 ☞Appellatio q̃d non sit propꝛie actꝰ iudiciarius.

Creditoꝛ. Seruus pro dño nõ põt appellare.h.d. ¶Opp. dr hic q̃ creditor nõ affuit: ergo sua nõ valet:vt.l.de vnoquoq;.§.de re iudi.Solu.dicit glo.intellige quod fuit legitime citatus.sz cõtra q̃ pm hec tpa ex parte actoris non cõtrabebatur bermodiciũ:vt.l.ꝛ post edictũ.§.j.§.de iud. ideo dic q̃ hic non affuit ipse creditor. sed procurator suus. ¶Ultimo bec†.l. facit q̃ appellatio sit actus iudiciarus:q̃d apparet:q̃ non potest interponi a seruo:q̃d est verum. non tamen est propꝛie iudiciarius:vt dixi.§.eo.l.si expressim.

1 ☞Mollens iurare de calumnia potest tamen appellare.

2 Confessus ꝛ condẽnatus appellat licet confessus ꝛ conuictus non.

3 Judex appellationis quod nõ faciat reum iurare de calumnia in causa huius.§.

liber.qui illam non sequitur. ꝛ bene.ꝛ dicit Bald. in.l.ea que.in princi.C. quomodo ꝛ quando iud. q̃d excusatio contumacie probatur per coniecturas.ꝛ ibi etiã alle.glo.in.d.l.j.vbi vide.ꝛ finaliter dic etiam committi arbitrio iudicis.ꝛ ibi etiam in ij.col. ponit de veritate glo.ꝛ no.p Barto.hic.

Appellatio lz nõ admittaꝫ in causa mobilitance possessionis tñ q̃ quis condemnatur ad interesse ratione possessionis non restitute potest tũc appellari.

a ¶Z. si id q̃d. p hoc q̃ no.glo. fi.j.l.fi fundũ. §. seruus p emptore. ꝛ.l. fi.ꝛ ibi bar to.in prin. de adi.le. ꝛ viꝺ bal. in.l.q̃ non probasse. C. de cal.

¶Probat impedimẽtum. not. ad probandum impedimentum.vide Bar.in.l.cõtinuus.§.cum ita.de verbo.obli.ꝛ Barto.in fini li.in.l.veteres.§.de iti.actuq; prima.ꝛ ad materiã vide Bart.in.l.cum proponas.C.de nau.fe.ꝛ ibi habes post eum.

¶Querit glo.vtrum confessus ꝛ condemnatꝰ possit appellare.dicitur hic quod sic.et sequitur Ange.in.l.si debitor.de iudi.licet ibi referat Oldra. contrarium tenuisse per legem secundam. C. quorum appella.et vide omnino Bald.in.l.prima. C. de lit.contesta. et not. quod in casibus in quibus confessus non appellat est verum in confessiõe domini.secus in confessione procuratoris secundum dominum Anto.ꝛ Jmo.in capitulo primo. vt lit. non contesta.faciunt que habentur in.l.certum.§. sed an ipos.supra de cõfess.et adde quod licet reꝰ fit plene conuictus:tamen potest torqueri vt confiteatur: et sic non appellat: et nunquid in causa momentanee possessionis appelletur not. Bald. in.l.eum qui.in principio.de iureiurando.adde an in causa momentanee possessionis appelleꝫ. Ang. consi.xlvj.

¶Et reuocet. nota quod error in causa princi. potest reuocari in causa appellationis.quod videtur verum in diffinitiua.secus in interlocutoria: vt videtur velle Bald.in.l.prima.C.de lit.contesta.et habetur in capitulo romana. §. si autem.de appellationibus.in.vj.super glo.in ver. notorio. per dominium.et vide quod not.Bald.in repetitione Jnno.in versicu.appello.in versicu.appellatur.et vide Balduz in.l.error.in.v.columna. C. de iuris et facti ignorantia.et melius per eum in l.edita.in xxxiij.columna. C.de edendo.quod est verum in tacita confessione erronea: vt not. Baldus in leg. ita demum. de procuratoribus.

ꝛ quod dixi in.l.ij.de iuramen.calum.ꝛno.Bal.in dicta.l.erroꝛ.in vltima col.ꝛ adde hic Bal.ꝛ Bar. in.l.ij. C.quo.appella.

a ¶Substituti.determinat questionem.Uide quod not.Barto.in.l.ita autem.§.fin. de administratione tutoꝛũ.

ꝛ istud seq̃ Bal. in.l.dominus.C.de appellatio. b ¶Non appellatur. sed an adelegato ꝑncipis appelletur:ꝛ q̃n non.vide no.bal. in.l.ij. C. de appel. ꝛin.l.etiã. C. eo.tit. c ¶Cum stipulatiõis. addeq̃dẽ tenet Barto. in.l.cũ quis decedẽs.in ꝑn. de leg. iij. ꝛ Bart. ꝛ Pet.de ancha.in.l.j. in ꝑnci.de ver.oblig. licet Bar. quem doc. cõiter seq̃untur in l.cum ostẽdimus. in fi.de fideius. tu dicas hoc eẽ verum interueniẽte fauoꝛe pupilli aut reipu.ꝛ circa hoc vide Bal. in l.ij.§.voluntate.sol.ma.ꝛ in.l.fiue apud acta.in.j. col.de transac.ꝛ in.l.statutis.ad finẽ. C.de sentẽ. ex peri.reci.alias in.l.j.C.de sentẽ.ꝛ Bal.in.l.fi liuffa.§.innuit⁷.de ꝓcu.ꝛ in.l.si fideiussoꝛ.in ꝑn.§. qui satisd. cog.ꝛ Bal.in.d.l. cum ostẽdimus.§.fi. ꝛ Imol.in dicta.l.j.in ꝓn. §.de verbo.ob.ꝛ vide Bar.in.l.si filiꝰ.§.de tute.ꝛ ra.di.in.d.l.j.deverb. ob.vide Bald.in.l.tale pactum.§.qui ꝓnouo.§.de pe.ꝛ Bal.in.c.j.ꝛ in.c.sepe.de re iudi.

in causa appellationis: qõ est nota. est casus. C.de erro.aduo.l.fi. secꝰ si esset cõuictus ꝛ confessus. l.ij. C. quo.ap.nõ reci. ¶Querit† glo.an hoc casu iudex appellationis faciat reũ iurare:dicit gl.qõ nõ:ꝫ põt taxare si viderit minus iuratum: tenementi istã glo. ¶Itẽ aduerte q̃ gl. §.qõ met.cau.l.si cum exceptione. §.hec autem actio.intelligit.l.istam quando secunda sententia qua quis condemnatur ad interesse estimationis ꝓpter iuramentum in lit. fuit lata .j.x.dies a die prime sententie. de exhibendo.qõ puto falsum quia potuit prima sniа esse iusta ꝛ secunda iniusta:q; forte ex casu fuit impeditus exhibere:vt.l. si cũ ex.§. qõ si homo.§.q̃ me.cau.ꝛ qõ ibi dixi.faceoꝛ tñ q̃ in hac appellatione nõ admitterentᵉ ꝓbationes per quas detegaᵗ iniquitas ꝑme sniẽ:vt.l.ab executoꝛe.in ꝑn.ver.ita tñ.§.eod.ꝛ qõ ibi dixi. ¶Ultimo not. ꝓ hunc†.§. q̃ licet in causa mõẽtanee possessionis non sit appellandũ. tñ hoc est verũ qñ iudicatur de ipsa possessione:secus si aliquis condemnaretᵉ ad interesse ratione possessionis nõ restitute:seu turbate.per istuz tex. nã constat quod in actione ad exhibendum non appellatur qõ minus est exhibere quã restituere possessionem: ꝛ tamen a sniа:qua condẽnaᵗ ad interesse appellatur:vt hic.ꝛ hoc sentit Spe.de appel.in.§.ꝛ i quibꝰ. ver.sed quid in appellatione ad exhibendum.

☞Syndicus constitutus abvniuersitate ad litigãdũ vsq̃ ad annũ si pẽdente causa annus labaᵗ ꝛ alius cõstituaᵗ an aduersarius possit petere vt primus confirmetur.

Subſtituti. Finito officio tutoꝛis ad petitionem eoꝛum contra quos litigabat ex causa litem exercere cogetur: hoc dicit tex.ibi si vellent causam exequi:intellige si vellent illi contra quos appellatum est: vt.§.querendo posui.nam dicebant adultos non ita esse legales vel non ita scire veritatem. Dy. per hunc.§. determinat questionemᵃ ꝛ est quasi casus ꝑm Dy. ciuitas vel aliqua vniuersitas constituit syndicum ad litigandũ vsq̃ ad annũ† iste syndicus litigat ꝛ pendente causa finitur officium ꝛ cõstituiᵗ alius. aduersariꝰ dicunt se potius velle litigare cũ antiquo q; est legalioꝛ ꝛ scit melius veritatẽ:an audiatur:ꝛ hic dicit q̃ sic per hũc.§.secus si nouus esset eque legalis:ꝛ equaliter sciret veritatẽ:vt.§.eo.l. negotiorũ.§.curatoꝛ.ad hoc.ꝛ C. de procu.l.fi.ꝛ §.de procu.l.si actoꝛ.ꝛ.§. ex qui.cau. in poss. ea.l. ij.§.defendi.cũ fi.ꝑm Dy.Et predicta vera si queratur an possit cogi ad petitionẽ eius cum quo litigabat talis syndicus vel officialis. sed si queraᵗ an possit cogi ad petitionẽ eius cuius litem agebat videtur quod non:vt.j.de excu.mu.l.legato.ꝛ j.de leg.l.Paulus.alias incipit eum qui. quod intellige si rationes reddidit ꝛ instrumẽta restituit. alias secus:vt.§.l.tutoꝛ.ꝛ de admi.tuto.l.ita aũt. §.fin.ꝛ C.vt cause post pub.assit tut.l.j.

¶A quibus appellare non licet. Rubrica.

Ractandum. A principe vel a senatu non appellatur[b].h.o.

☞Renũtiare appellationi ante sententiam q̃ quis possit ꝛ quando.

Simplex assertio apud acta qõ tantum valeat q̃tum pactum.

Taciturnitas apud acta hꝫ vim stipulationis.

Renũtiare iuri petendi reductionem ad arbitriuꝫ boni viri quis non possit.

Si quis ante ſententiam.

Seipsum summat. ¶Nota† q̃ quis ante sententiã potest appellationi renũtiare. Cõtra de iur.ꝛ facigno.l.cũ falsa.sol.ibi fuit facta ꝓfessio extra iudicium: hic in iudicio. ¶Cõtra hoc op. C.de tẽp.ap. l.fi.in fi.Sol.hic loquitur qñ pars simpliciter est ꝓfessa se non appellaturã vel appellationi renuntiauit:ibi quando adinuicem partes fecerunt pactum:ꝛ sic ibi renũtiatio nititur consensu duorum hic vnius:ꝛ ideo distingue:aut in iudicio: aut extra:vt.§.dixi.ad qõ facit.l.j.C.de pac.ꝛ quod ibi not.in glo.ꝛ sic not.ꝑm Dy.† q̃ tantum valet simplex assertio apud acta q̃tum pactum:vt hic not. ꝛ.§.de acqui.here.l.is qui.ꝛ de cura.bo.dan.l.j.ꝛ taciturnitas apud acta habet vim stipulationis vt.§.de fideius.tu.l.cum ostendimus.§.fi.† Sed posset opponi de eo quod dicimus quod iuri petendi reduci ad arbitrium boni viri non possit renuntiari:vt dixi in.l.quidaz cũ filium.§.de ver.ob. et per Dy.de regu.iur.lib.vj.c.scienti.Sui.de cu. solu.in.l.si vnus.§.illud.§.de pac.ꝛ dicit quod ratio est:quia iudices eliguntur cũ maiori industria: vt.l.j.§.de offi.ꝓfec.ꝓe.ꝛ iurant.vt in auten.ius iuran.,quod ꝓef.ab his.quod non est in arbitro.

¶Opponi.

a ¶Opp.glo.§.quo.leg.l.j.§.qõ ait. Sol. ibi ideo quia id quod sequitur non est legitimum.s. possessionis apprehensio.hic sic.scilicet sentẽtia.ꝑm gl. ꝓterea dicit Dyn. consensus qui interuenit ibi magis accedit repudiationi q̃ pacto. ꝛ ideo non valet extra iudicium. ¶Item oppo.glo. de.l. qui superstitis.de acqui.here.ꝛ de suc.edi.l.j.§.decretalis.ꝛ non soluit Dy. sol.eodem modo quod ibi loquitur in repudiatione extra iudicium.hic in iudicio.ad quod facit qõ no. in dicta.l.j. C. de pac. ꝛ de cura.bo.dan.l.j.

1 ☞Causa si cõmittaᵗ simpliciter appellatione remota non valet cõmissio tam de iure ciuili quam canonico:secus si remoueretur a diffinitiua.

2 Judex q̃ non possit cõmittere cãm appellatione remota ab interlocutoria q; intelligit de friuola.

3 Rex vel dñs qui nõ recognoscit superiorẽ q̃n cõmittat causam appellatione remota.

4 Tertius non impeditur appellare pro suo interesse licet imperatoꝛ in rescripto remoueat appellationem.

5 Clausula apposita in rescripto nulla exceptione obstante intelligitur de friuola.

6 Delegatus cui est cõmissa causa appellatione remota:põt ante litem contestatam recusari.

7 Casus in quibus a iudicibus nõ põt appellari.

8 Quod ab arbitris electis ex precepto statuti põt appellari.

* Interdum imperatoꝛ. Imperatoꝛ

potest delegare causam appellatione remota non
a alius[a].h.o. ¶Oppo.ꝑm glo.[b] † quia talis remo
b tio appellationis nõ impedit niſi appellationem
1 friuolam:vt extra de ap.c.pastoralis. in prin.ꝛ.c.
c vt debitus.ꝛ ibi pleneno.[c]ꝓ glo.so.dicit gl.aliud ꝑm leges:vt hic.aliud ꝑm cañ.vt ibi:ꝛ assignat gl. rationem ꝛ rõnem rationis:que rões non cõcludunt:q; etiã ꝑm leges põt appellari ante sniam in multis casibꝰ:vt dicemus.j.de ap.re.l.ij. dico ergo q̃ idem est de iure ciuili ꝛ de iure cano. nã lex prohibet ne appellatio indistincte remoueatur a delegato:vt.l.fi. C.de sen. ergo si simplr remouetur nihil valet:vt.l.non dubium. C.de leg.ꝛ ita tenuerunt quidã antiqui gl.in.l.fi. C.de sen. hꝫ Jo. cõtradixerit:ꝛ hꝫ.d.l.vlti.loquaᵗ in alijs iudicibꝰ: tñ idem credendũ est principẽ seruare in se: vt.l. digna vox.C.de legi.si igiᵗ cõmittaᵗ cã appellatiõe remota simplr: nõ vz nec ꝑm leges nec ꝑm cano.hꝫ si expresse remoueretᵉ appellatio a diffinitiua tũc valeret ꝛ ꝑm leges ꝛ ꝑm cañ. vt hic. ¶Op.
d de.l.fi. C.de sen. vbi innuit: qõ alius iudex possit etiã delegare appellatione remota. Sol.gl.ibi dicit † q̃ aliꝰ iudex põt remouere appellationẽ ab
2 interlocutoria nõ a diffinitiua[d] vt hic. qõ ita elligo de appellatione friuola.nã si legitime appellareᵗ ab interlocutoria:tũc nõ posset ꝓ iudicẽ inferiorẽ remoueri:q; per hoc ꝓeiudicaret iurisdictiõi maioris ad quẽ deueniretᵉ saltẽ in scõa appellatiõe: ergo nõ hꝫ.ar.l.pe.de aqua plu.arcẽ. ꝓ hoc extra
3 de iurein.c.veniẽtes.† sed si eẽt aliqs rex vel dñs q̃ in tẽporalibus superiorẽ nõ recognosceret:tũc putarez in eo idẽ qõ in principe q; est eadẽ ratio.

* Pro concordia. ¶Aduerte scõm Bar.in.l.fi. C. de senten.ꝛ interlocu.om.iudi. q̃ appellatio nõ potest tolli per inferiorem a principe. ¶Contra tamen allegatur tenere hic in.l.j.§.interdum. verſi. opp.de.l.fi. ¶Tu dic opi. affirmatiua ꝛ sic vltima ꝓ cedit ĩ appellatiõe ab interlocutoria fi iuola a qua etiã ꝑbetur regulariter a lege vt ĩ l.ij.j. õ appel.recip. secus ĩ appellatiõe a diffinitiua et non friuola.ita seruit bar. to. Et si bene videatur non meretur dici contrarius.

a ¶Non alius.ad limita. huius.§. vide glos. quam ibi no.Barto.in.l.fi. C.eo.

b ☞Andre. Pomate. ¶Oppo.ꝑm glos. Remotio appellationis intelligitur de friuola nõ autem de iusta.ꝛ vide Puteum in tractatu de syndica. char. xv.in ver.an si statuto.ꝛ Alexan.consi.cxiij.colum. ij.ꝛ sequen.volu.v.

¶Plene no. De hac clausula appellatione remota quid importet.vide in.c. licet in corrigẽdis. de offi.ordi.ꝛ in.c.pastoralis.ꝛ in.c.vt debitus.de appel.ꝛ per Bal.in.l.ij. C.de appellatio.ꝛ in.l. fin. C.de sentẽ.et plene per Joan.an.in.c.fina.de appella.in.vj.ꝛ quod no. domi. Anto.ꝛ docto.in.c. veniens.de iniur.ad quod vide que scripta sunt in in.l.fina.§.de aqua plu.arcen.ꝛ in.l.j.§. de offic. prefecti pretoris.et plura vide per Pau.de leaza. in dicto.c.vt debitus.in.iiij.colum.per domi.Anto.ibidem in.iiij.colum.cum seq.post glos.ꝛ alios ibi.ꝛ adde quod clausula appellatiõe remota tollit appel.friuolas tantum fallit si committaᵗ cardinali a cuius sententia non appellatur siue iusta siue iniusta.verbum fuit not.Bal.in.l.j.§. de offi. prefec.pretorio.pro quo hic videtur glo. in simili.ꝛ adde Bart.in.l. omnes populi.in vlti.q.vj.q. princi.§. de iusti.ꝛ iur.

c ¶Non a diffinitiua.fallit niſi appella.contineret expresse iniustitiam ꝑm Bal.in dicta.l.vlt. in ver. quid ergo appel.

d ☞Andre. Pomate. ¶Non prorigit effectum. vide Alexan.consilio.lxxxiij.colum.ij.volumi.iij. vbi dicit etiam hoc procedere si princeps esset vsus plenitudine potestatis.et vide que posui ad glo.in cle.j.in verſi.contra se.de re iudica.ꝛ vide scribentes late in.c.super eo.

¶Exceptione friuola. vide Bar.in.l.j.§.ꝛ paru.§.q̃ vi aut clã.Et vide Ly.in.l.ita nobis.C.de adulte.ꝛ vide oino Bal.in.l.iij.§. si is pro quo.§. qõ q̃liscq̃ iuris,ꝛ vide Imo.hic.ꝛ in.l.seq.

quid quando causa cõmittitur appellatione remota iudex poterit recusari ante lit.conteſt.glo.hic dicit quod poterit recuſari.cõtra not.in l.fi. C.de ſenten. ſed hec vera. nam ad remotionẽ vnius iuris nõ ſequitur remotio alterius.vt.ſ.de ſeruitu.vb.ꝑdi.l.ſi domus.nec ob.extra eo.c.ſuper eo.quod glo.allegat:qꝛ ibi intelligitꝝ remota recuſatio friuola. ¶Vltimo gloſ. † dicit q̃ hic ponuntur caſus quatuor in quibus non poteſt a iudicibus appellari ratione iuriſdictionis.addit gl.in prefecto pretorio ⁊ in arbitro: ſꝛ de arbitro. dic vt dixi in.l. nemo poteſt. ſ.de lega.j. Et eſt † aduertendum: qꝛ ab arbitris qui eliguntur ex precepto legis põt appellariª. C. de iudi.l.fi.in fi. quod nota pro ſtatutis terrarũ Italie: que compellunt partes ad electionem arbitrorum.

a

b ¶Quõ dicitur. Ita tenet glo. vide per doct. in.c. ad hec ſumus.extra de reſcri.

c ¶Item opponitꝫ.Ade ad hoc notata ꝑ Bart. ⁊ q̃ ibi dixi in l.j.ſ.ſ.ꝑ.infecto.

Queſitum. A delegato ad reprobãdum arbitros poteſt appellari: poteſt etiã ex officio delegationis qõ factũ eſt per eos corrigi.h.d.tex. q̃rit ⁊ non ſoluit.ſed rñdetur per.l. arbitros. ſ.qui ſatisda.cogan. ¶Op. de.l.j. C.de ar.fol.hic loquitur in delegato. ¶Quero dicitur hic q̃uis quidã putant: an illi bene putauerint. glo.tenet q; non:quia poſtq̃ eſt lata ſnia nõ põt mutari niſi appellationis remedio:vt.l.j.C.ſen. reſci. non poſ.ſed puto q̃ bñ putauerint. nã iſta eſt ſnia interlocutoria: ergo põt reuocari vt.l. qõ iuſſit.ſ. de re. iudi.⁊ ſic poterit delegãs reuocare ſniam delegati ſui:ſicut poſſet totã iuriſdictionẽ reuocare.vt.ſ.de iud. l.iudicium ſoluitur.⁊ hoc modo intellexit Bul.l.arbitro.ſ. qui ſatiſ. cog.qõ ibi ſuccurrit per officiũ iudicis non per modũ appellationis: ſed vt dixi vtrãq; via locũ hꝫ:⁊ ſi dicis quõ appellatur ab interlocutoria. Rñ.vt dixi.j.de appel.re.l.ij.

c

d ¶Moderni dicunt. adde ad hoc.ꝑ Bar. i.l.j.ſ. vbi qui. ſ. de lega.iij.et Bal. in.l. b aliquãdo. ſ.de offi cio ꝑcon ſul.

¶Quis ⁊ a quo appellet. Rubri.

Quod dicit. b A iudice appellat ad eum qui eum dedit vel ſucceſſorem ſuum. h.d. Illud principiũ intelligitur ſiue loquamur in eo qui dedit iudicẽ delegatum ſiue in eo qui dedit iudices ordinarium. ¶Oppo.j.pxi.ſ. fol. vt ibi dicam.

d

A ſubdelegato cuꝫ appellatur an appellet ad ſubdelegantem vel ordinarium.⁊ qualiter intelligatur quis ſit vicarius ⁊ quis delegatus.

Abeo. A ſubdelegato nõ appellatur ad ꝓmũ delegantẽ ſed ordinariũ. h.d. ſm lec.glo.vel aliter. A vicario non appellatur ad illũ qui dedit eum vicariũ ſed ad ſuperiorẽ ipſius dãtis.h.d. ¶Op.ſ.proxi. ſ.fol. ſm Jo . ſ.delegauit ordinarius . vnde ab eius delegato ad ipſum appellatur. hic delegauit delegat⁹. ¶Sed ꝓtra hoc op.qꝛ delegatus non poteſt ſubdelegare:vt.C.de iudi.l.a iudice. Sol.ibi loquit in delegato ad vnã cãm qui eam ſubdelegare non poteſt : hic vero in delegato ad vniuerſitatem cauſarũ: ita tenet glo. hic.⁊.ſ.de offi.procon.in.l.legatus.⁊. C. de iudi. l.a iudice.qõ etiam tenent canoniſte.alij dicunt qõ etiã hic poteſt loqui de delegato ad vnam cauſaꝫ ad inſtar procuratoris:vt.C.de procur.l.neq; qõ ſtare poteſt ſm glo.ſed doc.mod. in.d.l.a iudice. dicunt cõtra.qõ nec etiam poſt lit.cõteſt. põt ſubdelegare.nõ eñ efficitur dominus litis per lit.cõte.qõ apparet qꝛ põt remoueri ab adminiſtratione:vt.l.iudicium ſoluitur.ſ.de iud.hoc tenet glo. Ber.extra de re iudi.c.cũ Bertholdus . de ap.c. cũ cauſam. Jo.an.de procur.c.j.lib.vj.qõ forte eſt verius. ¶Item op.ᶜq̃ debeat appellari ad ipſuꝫ delegatũ ſubdelegantem vt.C.qui pro ſua iuriſ.l. j.pront eſt ibi in litera ad eos: que litera eſt cõis. Sol.ibi in delegato a principe. hic ab alio ordinario.decretiſte tamen circa hoc extra de offi.deleg. c.ſuper queſtionum.ver.porro diſtinguunt aut delegatus cõmiſit in totum vices ſuas: aut ſibi reſeruauit aliquid:vt in primo caſu non poſſit appellari ad eum.ſecundo ſic.ſed illa loquitur in foro eorum:hic in foro noſtro.hoc vult ſentire gloſſ.ſ.titu.ij.l.imperator.ij.reſponſo.alij vt Alde. videñ dicere q̃ hec ſit quedaꝫ diuinatio:cũ hic nulla fiat mentio de delegato ſubdelegante:⁊ ideo dicit ipſe aut iudex mandat alicui cauſam cognoſcendam:⁊ tunc ipſe delegans appellatur : aut mandat iuriſdictionem . ⁊ tunc ille appellatur a delegato qui appellaretur ab ipſo delegante:vt hic. dicit enim tex.mandauit iuriſdictionem ⁊c. ⁊ ibi mandata eſt iuriſdictio.⁊etiam aſſignat glo.rationem.quia qñ mandat iuriſdictionẽ nõ videtur ſibi iuriſdictionẽ reſeruare:nec ob.ſ.de offi.pre.l.legatus:quia ibi volebat definere habere iuriſdictionez per modũ illicitũ hic per modum licitũ:qõ non plꝫ glo.⁊ bene qꝛ ſm hoc committendo cauſam quãlibet que poſſet cõtingere in curia ſua abdicaret a ſe omnẽ iuriſdictionẽ:qõ fieri non põt vt. d.l.legatus.alij vt Pla.dicunt qõ põt appellari ad delegantẽ pri mum ⁊ etiam ad ſuperiorem:vt hic.quod non plꝫ vt.l.imperator.ſ.titu.ij.⁊.l.ij.§.ſi quis in appellatione. alij moderni dicũtᵇ qõ hic nõ loquit in delegato: ſed in vicario ſeu vicem gerente alicuius iudicis ordinarij:⁊ hoc probatur per.c. romana. extra de appel.lib.vj.⁊ de conſti.c.ij.eo. lib. ⁊ ita refert Ep.in.l.a iudice. C.de iud.que opi. placet quia pro hoc eſt caſus. C.de appella.l.precipim⁹. in prin.ibi:vel vicarijs ⁊c. qõ patet quia iſti vicarij ſunt ordinarij ⁊ eandem iuriſdictionem ⁊ idem auditorium

e

a auditoriumª tenent quod tenent hi quorum vicarij ſunt:vt.C.de his qui vi.al.ge.l.j.⁊.ij. ¶Opp. quod quando appellatur a delegato non appellatur ad ipſum delegantem ſed ad alium: vt. C. de appella.l.precipimus. §.huic.Solu. dicit glo. fallit ibi: tu dic quod ibi non fallit . nam appellatur ad principem delegantem: ſed cognoſcit alius iudex qui eſt in curia principis : ſecundum diſtinctionem.l.contra.nec enim ibi dicitur ad quem appellatur:ſed quis cognoſcat de appellatione que fit ad principem.erant enim in curia principis diuerſa auditoria deputata ſuper appellationibus.

¶Item opponi.ad idem. C.de appella.l.eo caſu.

s Solu.† dicit glo.fallit ibi:quod verum puto . ad quem ergo debeat appellari. dic plenius quam gloſſ.hic.aut appellatur ab ordinario.⁊ dic vt dixi in.l.ij.⁊.l.prima.§.ſi quis in appellatione. ſ.de appellatio.aut appellatur a delegato : ⁊ tunc appellatur ad ipſum delegantẽ:vt hac.l. in princip. fallit. C.de appel.l.eo caſu.aut appellatur a ſubdelegato:⁊ tũc aut a ſubdelegato principis aut a ſubdelegato ordinarij. primo caſu appellatur ad ſubdelegantem:vt.C.qui pro ſua iuriſdi.l.prima. ſecundum canoniſtas. diſtinguitur . aut ſibi reſeruauit aliquid de iuriſdictione: aut non.aut ſubdelegato ordinarij.⁊ tunc appellatur ad ipſum ordinarium omiſſo ſubdelegante medio : vt hoc.§. ſecundum lecturam glo. aut appellatur a vicario:⁊ tunc non appellatur ad illum qui eum fecit vica-

b rium: ſed ad ſuperiorem:ᵇ vt hic ſecundum alias lectu.vt.l.precipimus.C.de appella. ¶Sed que-

c roᶜ quomodo cognoſcam . vtrum ſit vicarius vel delegatus. Reſpondeo vicarium intelligo eum qui

d gerit vices ordinarij[d] in eodem loco ⁊ eodem tribunali quo conſueuit ipſe ordinarius : ⁊ tũc vere b dicitur idem auditorium . ratio quia de vno non appellatur ad alium.ſed quando committeret alicui vniuerſitatem cauſarum exercendarum in alio

e loco:vt puta in aliquo caſtroᵉ ſui territorij:licet diceret.facimus vos noſtrum vicarium:non diceret vicarius:ſed delegatus:nec appellaretur ad ſuperiorem:ſed ad ipſum qui eum vicarium fecit.quod apparet quia non eſt idem auditorium vtriuſq; ſta colligitur ex dictis Innocen.extra de offi.ord. c.romana.

¶Quando appellandum ſit. Rubrica.

Si quidem. ¶Poteſt appellari cum pmũ ipſi reſcribitur ⁊ ſm eius reſcriptum ſententiatur.h.d. ¶Oppo.ſ.de appel. l.j.Sol.vt ibi plene dixi.

Si quis tutor. ¶Si onus eſt munus publicuꝫ autoritate ſꝫ vtilitate priuatũ debet excuſari:nõ aũt appellari: ſi vero publicũ vtroq; modo debet appellari.hoc d dicit.⁊ poteſt eſſe ratio: quia qñ eſt munus publicum autoritate vtilitate vertitur maius periculũ: ⁊ ideo vt citius finiatur ſtatim voluit lex quod appellaretur:vt.C.vt infra cer.temp. queſtio crimi- e nalis.termine.l.prima.⁊.ij. ¶Opponitur de.l, cum in

c ¶Et idem auditoriũ. Nec .q; idem eſt tribunal vicarij ⁊ eius cuius eſt vicarius:ꝫ in contrarium facere videatur qõ no. Bar.in.l.a conſulib⁹ per illũ tex. C.de app.⁊ iſta faciunt ad no.q. nã hic habeꝫ qõ appellatur a delegato ad delegantẽ. pone qõ eps delegauit cãm vni canonico qui tulit ſententiam a qua eſt appellatũ ad vicarium an valeat appellatio.ponit Archi.in.c.ij.de conſue.in.vj.⁊ dicit q; ſic quia epiſcopi ⁊ vicarij eſt idem tribunal.⁊ ibi ⁊ in.c.romani.hic allega.facit dubium ⁊ qꝛ iſta duo equiparantᵉ appellatio a iudice.⁊ iudicis recuſatio vt ſuſpecti.de app.c.ſuper eo. ſed ſi delegatus epiſcopi recuſatur vt ſuſpectus dꝫ cauſa coram eꝑo agitari ⁊ non coram vicario:vt in . c. ſi contra vnum.de offi.deleg.in . vj.ſi hoc eſt in vno ergo idem in alio.nec ob.ratio Archi.qꝛ ꝫ ſit idẽ tribunal nõ tñ eſt in cauſa delegata qꝛ in ea maior eſt vicario delegatus.vnde ad vicarium vt ad maiorem non poteſt appellari.qõ no.perpetuo ⁊ cogita. Item facit ad queſtionem notarius deputat⁹ eſt ad ſcribendꝫ omnes ſniας epi.eps committit vnam cãm vicario ſuo:vtrum notarius ille teneatur ſcribere ſententiam iſtam ſine ſalario. Bald. in.l.ſi.C.vbi et apud quem tenet quod non. Item ad hoc vide glo.nota.et ibi Domi.in capi.j.de capel.mo.in.vj.

¶Ad ſuperiorẽ.⁊ hoc eſt verũ etiã ſi eſſet contraria cõſuetudo vt in.c.non putamus.de cõſue .i vj. ⁊ alleg.ad Bar.in.d.l.precipim⁹ ,niſi ipſe vicari⁹ eſſet alicui⁹ officialis vicari⁹ vel niſi eſſet delegat⁹ ad ſpecialẽ cauſam ſm Jo. And.in.d. c. non putamus.qꝛ hoc caſu ad eũ cui⁹ eſſet vicarius eſſet appellandum.c.cuꝫ dilecti filij.de ap.vbi de hac materia.⁊ ibi vide ad intellectum huius.l. Sed pone q̃ quis eſt vicarius ordinarius et delegat⁹ eiuſdẽ quomodo ab eius ſnia appellabitur : ⁊ ad quem. vide Jo.An.in addi.ſpe.in ti.de offi.vica.in addi. que incipit vidi dubitari.cũ quo trãſeũt Abode⁹. in.l.ij.in prin.de verbo.obliga.

c ⁂ And.Pomate. ¶Sed quero.vide gloſ. in cle. et ſi principalis. de reſcrip.⁊ ibi ꝑ oẽs. vide gl.in ꝓm in.c.ſtatutũ. §.inſuper.de reſcri.lib.vj. vbi dicit q̃ delegatus ad vniuerſitatem cauſarum dꝫ ordinari⁹.vide ibi conſului Raũcne ꝓximis diebus.vide.c.qñ in pleriſq;.de offi. ordi. vbi videñ caſus contra iſtos ibi non erat vicarius generalis et tamen habet ordinariam poteſtatem vt ibi alleganꝫ glo.ergo.

⁂ And.Pomate. ¶Vices ordinarij. Vide Are. conſil.cxxxj.col.j.⁊ Aler.clxxxij.col.ij.vol . ij.vbi ſequit hoc quod dicit Bar.hic quando conſtituebatur in caſtro.

¶Aliquo caſtro. Adde que notat Bal.in.l.pe.ſ. de appel.

a ¶Quero an. An a decreto prioꝝ possit appellari ad rectorē ciuitatis. adde que no. Bar. in. l. vbi absunt. s̄. de tuto. ⁊ curato. da. ab his. ⁊ hic late p moder. ⁊ an appellatio sit meri vel mixti imperij. vide p moder. hic ⁊ gl. not. in. l. j. C. de pe. iudi. et adde Bal. in. l. eos. C. de ap. ōt tñ Bal. in. l. si vt p ponis. la j. in fin. C. qūo ⁊ quā do iud. in pen. q. qō cassatio sē ten. nō est mixti imperij qñ cassat p viam nullitatis ⁊ sic a quocunq; pōt ōlegari ꝛz eum. ⁊ dicit ibi bal. in. l. cum post. C. de appellationibus. qō qz appellatio ē mixti imperij ideo non potest delegari nisi ī casu huī legis. adō que habes in. l. imperiū. i. xxij. q. s̄. de iurisdi. om. iudi.

b ¶Jus presidis. Et sic vult hic Barto. q ille qui est vicarius ecclesie inalia qua terra habet ius superioꝝ p hoc qō notat Barto. in. l. hostes. in. iij. col. s̄. de ca.

c ☞And. Poma. ¶Biduum. de tempore dato ad appellandum qñ currat ⁊c. vide plene Feli. in ca. quod ad consultationem. co. xiij. in fine. ⁊ seq. vsq; ad finem. de re iudicata.

let: vt. d. l. si constat. ⁊. l. si ad scribatum. C. de appella. ¶Quero infra quantū tps debet appellari: ⁊ dicūt quidā q infra duos menses: non est verū imo infra biduum vel triduū: vt statim videbitis. j. eadem. l. §. qō in sententijs. ¶Quero quid si aliquis vocetur ad aliquod officium ab aliquo collegio. Respondeo aut ille vocatus non erat de collegio: ⁊ a 2 non habet necesse appellare nec se excusare: qz ei imperari non potest. C. qui pro sua iurisdictione. l. prima. aut erat de collegio: ⁊ tunc aut erat collegium ecclesiasticum: ⁊ tūc illud videt officium publicum auctoritate ⁊ utilitate: vt. l. j. §. publicū. s̄. de iustitia ⁊ iure. ideo debet appellari: vt hic. ⁊ extra de his que fiunt a maio. parte capi. c. j. ⁊ ibi per Innocentium. aut erat collegium seculare. ⁊ tunc idem quod in tutoribus. argumen. s̄. de pactis. l. tutores. ⁊. l. item magistri. ⁊. s̄. quod cuiuscūq; vniuer. l. j. in fine. vbi habeť loco priuatorum.

☞Ab actibus extraiudicialib? qō appelletur. ⁊ remissiue.

A nominatione qua mediante quis vocatur ad aliquod munus quando b possit appellari.

3 A decreto ordinis puta prioꝝ qñ quis possit appellare.

4 Canonicus factus episcopus quod possit iudicare de his que fecit cuz alijs quando erat in capitulo: ⁊ remissiue.

Solent. ¶A decreto electionis non a noiatione appellať: ⁊ ab ordine appellať ad presidē licet ipe eū noīauerit vel de collegio fuerit. h. d. ¶Mota † qō ab actib? extraiudicialib? appellať. de quo dicā. j. tit. j. l. fi. hic solū exa 1 minabo materiā ptentis. §. ¶Opponiť qō appellatur a noiatione: vt C. de appellationibus. l. si ad scribatum. ⁊. C. de decurionibus. l. nominationū. ōt gl. ibi ponitur noīatio p electione. tu dic † quedā est 2 nominatio que nullum ius tribuit nominato: nec contra eum: sicut si quilibet extraneus diceret in consilio talis esset bon? rector: vel per literas scriberet: tunc a tali nominatione non appellatur: vt hic: quedam est nominatio que tribuit ius licet nō perfectum: quia forte debet confirmari a superiore: ⁊ tunc debet ab ista appellari. vt dicta. l. si ad scribatum. ⁊. l. nominationum. coniuncta. l. ū quos. C. de decurioni. facit extra de electione. ca. cum dilectus. ⁊ quod ibi nota. per Innocen. quedam est nominatio que tribuit perfectum ius sine superioris decreto. vt decretum decurionum. super eligendo syndico vel actore: ⁊ tunc ab illo debet appellari: vt hic. an autem sufficiat decretum decurionum. dixi in. l. actor. supra rem ratam ha. ¶Quero an a decreto † ordinis puta prioꝝ possit appellari ad rectorem ciuitatis. Respondeo de iure communi non: ratio est quia defensor ciuitatis non habet merum vel mixtum imperium per ea que notan. in. l. ea que. §. magistratibus. j. ad municipa. ⁊ in autentica. de defenso. ciuita. §. iusiurandum. sed causa appellationis est mixti imperij: vt. C. de iudi. auten. ad hec. quod etiam apparet: quia expeditur officio iudicis nobili: vt dixi. s̄. de appellationibus. l. j. in principio. et qz nō transit in delegatum: vt. s̄. titulo primo. l. j. et ideo appellatur ad presidem pronuncie: vt hic sed in ciuitatibus que habent merum et mixtum imperiuz est aduertendum: aut eorum rectores eliguntur ab ipso ordine. ⁊ tunc cum ordo sit superior nō potest appellari ad rectorem cum sit inferior. vt. s̄. de appel. l. j. §. si quis in appellatione. ⁊ ibi dixi. ſz si ordo non eligeret rectorem: sed forte poneret in ciuitate ab aliquo rege principe vel maiore ciuitatis: tunc ad ipsum rectorem appellaretur. habet enim ius presidis b. argu. huius. §. ⁊ quod not. C. de senten. ex peri. reci. l. ij. ⁊ eodem modo dico de his qui eliguntur ab aliquo collegio: quia non appellatur ad superiorem collegij. si vero habet merum ⁊ mixtum imperium tunc posset iudicare, tutius tamen fieret si delegauerit: vt. l. pretor. s̄. de iurisdictione omnium iudicum: sed cum causa appellationis delegari non possit: vt dixi cognoscet ipse vt hic. ⁊ melius faciet si iudicabit de consilio alterius argu. d. l. pretor. ¶Item facit † qō canonicus factus episcop? possit iudicare de his que fecit cum alijs quando erat in capitulo. de quo per Innocen. de offic. ordi. c. irrefragabili. et Ber. de concef. preben. c. postulastis.

☞Id quod fieri non debet si fiat factum tenet.

2 Sententia potest ferri sub cōditione que coheret negotio.

3 Sententia quando est lata sub conditione an tempus currat a die existentis conditionis: an a die late sententie.

4 Tempus petende restitutionis quando aliquis contraxit sub conditione et sententia lata est sub conditione: an currat a die late sententie vel existētis conditionis.

Biduum. c Tempus appellationis interponende currit a tpe sñie late etiā si sententia fuerit ꝓditionalis. hoc dicit. ¶Mota

a ¶Tamen tenet. Que fieri non debent: facta tamē valent. verum est si lex vltra confirmet: alias sec?. l. non dubium. ⁊ ibi Bar. ⁊ etiam Bal. in. vij. colūna. C. de legi. idem Innocen. in. c. quo ad consultationem. de re iudi. limita vt per Bald. in. l. prediuz. in. ij. colum. in verſic. sed 1 pone celebratur. C. ō edi. acti.

b ¶Sub cōditione. an sentētia lata sub conditione teneat. vide de hoc in dicta. l. cū iudex. ⁊ in l. cum eoꝝ. C. de senten. et in. l. condi 2 tionalis. s̄. ō administ. tuto. ⁊ in l. a diuo. §. sub conditione. s̄. de re iudi ca. an autē b valeat sen 3 tentia lata si actor probaue rit est dubium. Ali de Bart. in. l. admonendi. s̄. de iureiu ran. et per eum in. d. l. cum iudex. ⁊ in. l. prolatam.

¶Mota quod dixi in summario. ¶†Illo. q illud quod fieri non debet factum tñ tz? qō apparet qz dz appellari. ¶Oppo. de. l. relegatorum. §. ad tēpus. s̄. de interdi. et releg. Solutio illa cōcordat. ¶Oppo: de. l. q̄ testamēto. s̄. de excu. tu: in prin. ⁊. l. j. in princi. s̄. de feri. gl. nō soluit sed dic vt soluam. j. prox. cōtra. ¶Opponi. d. l. non dubiuz. C. de legi. quidam soluunt qō hoc de consuetudine tz. Pe. soluit aliter. te neatis sol. Dy. q̄ ponit in. c. q̄ a iure cōmuni. extra de regu. iur. libro. vj. qō q̄ nō debēt fieri: facta tñ tenent: qñ lex vltra ꝓcedet. ¶Opponi. de l. cū iudex. C. de senten. ⁊. s̄. dere iudi. l. a diuo pio. §. j. Sol. † quedam est cōditio penit? remota: vt si nauis ex Asia venerit. et sic est extrinseca: ⁊ sub illa sentētia ferri nō dz: ſz si est cōditio cohērēs negotio: vt si est. pbatū: vel qō capiātur immobilia si nō reperiātur mobilia: et sic intrinseca ⁊ tūc pōt ferri sub cōditione b. ¶Venio † ad princ. magne 4 gl. dicit hic q currit tēpus a die late sñie: ꝛ id qō nō est nō pōt tolli vt l. nā ⁊ si sub conditiōe. s̄. de iniusto rup. testa. ⁊. l. decē. s̄. de ō. obli. gl. soluit duob? modis. ⁊ vna videť ꝓriari alteri: ⁊ vna est q valet sñia vt pura ſz cōditio vitiať: ſz nescio q̄d 1 istud fit dicere: cū act? legitimi qui ꝓditionē nō recipiūt si apponiť cōditio in eis vitiať act? nō ꝓditio vt l. act?. j. ō re. iu. ⁊. c. act?. eť de reg. iur. lib. vj. nō obst. §. impossibilis: qz ibi ipossibilitas vitiať. solu. aliter Dy. q̄ b nō pēdet sñia ſz ei? effect? 1 vt i acceptilatiōe. vt. s̄. de dona. inter. ⁊ vxo. l. cū hic stat?. §. fine aūt: ſz ista nō vī vera: qz ibi scōz ꝟba nō est ꝓditionalis ſz scōm effectū. ſz b ſm ꝟba ⁊ scōz effectū est cōditionalis. Solu. gl. aliť qō tz ꝓditio q nō potest agi actiōe iudicati pōt tñ ⁊ dz ante appellari. dic tu q q̄dā sunt q̄ nō sunt re nec spe: ⁊ ista nō possunt tolli ſz illud qō est spe lz nō re bñ pōt tolli: vt. l. sēproni? attal?. s̄. de vsu fruc. le. vñ ista sñia q̄ est in spe bene pōt tolli. modo si debes mihi aliq̄d sub ꝓditiōe obligat? es spe nō re: nūq̄d tollere possiz spē: certe fic: qz ⁊ donari pōt: vt. l. spē. C. de dona. ſz ꝓdictis multū ob. l. penul. §. j. s̄. de excu. tuto. vbi dat? est tutor sub ꝓditiōe: a q̄ tpe icipit currere tēp? excusatiōis. ⁊ ōt qō a tpe ꝓditionis existētis nō creatiōis: vt. l. nō tñ. §. si sub ꝓditiōe. s̄. de bono. pos. ō tabu. nō video q aliter posset dici nisi q̄ hic fit spāle pp auctoritatē rei iudicate. ⁊ hoc videť velle hic iurisco sul. ¶Quero † q̄d c ī restitutiōe ī integrū. pone ōrī sub ꝓditiōe: sñia est lata sub ꝓditiōe: an currat tēp? ad petēdū bñficiū restitutiōis ī integ. a tpe existētis ꝓditiōis vel a tpe late sñie vel celebrati contractus: cogitabitis.

☞De dictione altera.

Quod in sentētijs.

Tempus appellationis interponē de est vnifor̄e a quocunq; actu interponatur. h. d. ¶Mota quod dictio altera d † est distributiua duorum tantum. contra. C. de fur. l. 1 interlocutoria lata sub conditiōe tz: vt notat glo. ⁊ Barto. in dicta. l. a diuo pio. §. in vēdi. vbi etiā dicūt q valet lata sub condiōtie de ꝓterito vel de futuro. ⁊ vide docto. ⁊ ibi Alexan. circa medium in dicto. §. vend.

ADDE an valeat sñia lata sub cōditiōe. Pau. de castro consi. xv. ⁊ Bald. cons. ccclxxv. tertio libro.

c ¶Quero q̄d. vide ad hoc qō not. Bar. i. l. fi cui ī fin. princip. de lega. primo. ⁊ Bar. in. l. ab hostibus. §. ſz qō simpliciter. supra ex q̄bus causis maiores. et vide qō notat Bal. in lege si prediuz: in scōa colū. in princi. in verſicu. ſz pone. de edi. actio. vide qō notat Bald. in. l. caius. supra. de excusatione tutorum per illum textum.

☞Andreas Pomate. ¶Mota q dictio altera.

de hoc quod dictio altera proprie tñ in duobus verificetur.vide Panor.concord.per Alexand.in l.cum ex filio.§.fina.s̄.de vulga.ꝛ pupil.quod infert ad questionem de qua do.Alexan.in loco supra allegato.

a ¶Die feriato.pro hoc q̄ est actus extraiudicialis.vt not. Bar.in.l. si expressa.s̄.de appel.

b ¶Ultimo no.quod non tenetur quere reum in domo.vide do.pet. in.c.pastoralis.§.p̄terea.de offi.ordi. Bal.in.c. suggesse rit.de appel.Imo. in.c.calūniam.de pet.et in c.plerumq̄.de rescrip.ꝛ ibi dixi.And. Barba.

c ¶Tamen cōsulo.ad de Bart. in.l.j.§.fi. in ver.quero cui delegatur.s̄. de ap.adō Barto.in l.de pupillo.§.si q̄s ipsi pretori.maxime i.xvj.q.s̄. de ope.no.nuntia.ꝛ isto casu potest offerri tabellioni supplicatio secundum Bald.in auten.que supplicatio.de preci.impe.of.ꝛ vide Bart.ꝛ glo. in auf.item.de temp.appel.

d ¶Requirere iudicem.de modo formandi appellationem quando iudex non reperitur.vide que dixi in.d.l.de pupillo.§.si quis ipsi.in.xvj.q.ꝛ cōtra quo possit appellari si iudex a quo est absens. ꝛ vide Bal.in.l.apertissimi.in.j.col.C.de iudi. et quod ibi dixi.

ancille.Solu.dicit glos.ibi quod illud est notandū.q.d. improprie ibi ponitur.cum regula sit contra.tu dic quod ibi dicitur de duobus tñ: b
scilicet cum altera sit penalis ꝛ altera persecutoria.nam licz persecutorie sint due: tamen ambe ab vna parte et pro vna ponuntur. ¶Oppo.C.de tempo.appella.l.j. glos. 5
nō soluit.dic quod ibi loquitur de tempore appellationis exercende. d
¶Quero vtrum uniformiter interponatur appellatio hoc est semper i scriptis:vel semper sine scriptis. glo.dicit et bene quod non: dicam j.titu.j.l.ij. 1
☞Tempus appellandi quod currat licēt ex defectu contingente in personaz litigatoris iudex adiri nō possit:sed restituitur.
Appellari q̄ possit die feriato:
Tempus appellandi q̄ currat de momento ad momentum.
Tempus appellationis q̄ non currat quando p iudicem stat.
Consilium quod quando stat per iudicem quod appellans protestetur et appellet coram honestis personis.
Iudex est requirendus in loco publico et in eo loco vbi cōsueuit ius reddere.

Dies. Tempus appellationis interponende est vtile quo ad initium: continuū quo ad processum.hoc dicit.vel aliter. Tēpus appellationis interponēde curit a die sentētie:si est facultas audiendi iudicem a quo vel ad quem:et tunc videtur esse facultas cum iudex in publico se ostendit. ¶Querit†glos.quid si propter defectum superuenientem in persona litigatoris iudex non potest adiri dicit glos.quod currit tempus:sed restituitur:quod probatur.s̄.de in integ.re.l.fin.ꝛ qz hic loquitur solum de impedimento ex parte iudicis. ¶Item†querit an possit appellari die feriato a.ꝛ dic quod sic.per.l.j. C. de dilatio.ꝛ.l.miles.§.seraginta.s̄.de adul. sed illa.l. C.de dila. nil facit.voluit allegare.l.j. C.de feri. vbi est causus. ¶Item†querit quomodo computetur istud tempus.dicit glos. de momento ad momentum. ad quod vide quod dixi.s̄.de adulte.l.pater.§.j. ¶Ultimo b no.quod licet † quando per iudicem stat tempus appellationis ipso iure nō currat:vt hic:tamen consulo c quod hic protestetur ꝛ appellationem publice coram honestis personis interponat:vt.s̄.de appel.l.cum quidam.ꝛ.C.de his q̄ per me.iudi.non appel.l.prima. ¶Nota † etiam diligenter quod quis non tenetur requirere iudicez d nisi in publico:hoc est in eo loco vbi ius reddere consueuit.vnde etiam si in domo propria cōsueuit reddere ius.tūc requirēdus est ibi:de aliis temporibus appellationum dicaz in.l.prima.j.de li.dimis.
☞Procurator in rem suam an teneatur iurare de calumnia.

In propria. Propria cā dicit in qua cō modum ꝛ incommodus ad aliquem spectat in totum:sed si in partem p parte dicitur propria.h.d. ¶Ibi suo nomine.idest adeo quod si patitur damnum: ab alio non est repetiturus.vel si lucrum alteri non est restituturꝰ. et hoc innuunt sequentia. ¶Oppon.s̄.si ex noxa. causa aga.l.si cum vno.glos.non soluit.dic quod ibi ex necessitate litigat:ꝛ ideo tota causa dicitur sua illo respectu:sed quo ad hunc.§.forte.habet tertiam diem pro parte socij.nam esse in iudicio alieno nomine dicitur multis modis: vt.s̄.de his qui not.infa.l.furti.§.qui alieno. ¶Opponitur. C.de appellatiōib⁹.auf.hodie.solu.vt in gl. ¶Ultimo facit† ad questionem an procurator in rem suam debeat iurare de calumnia. de quo dic vt.l. non solum.in princi.s̄.de procur.ꝛ.C.de iuramē. calumnie.l.ij.

☞Quando biduum detur ad appellandum:ꝛ q̄n triduum.

Tutores. Tutores ꝛ defensores videntur esse in iudicio alieno nomine: ideo habent triduum ad appellandum. ¶Opp. q̄ in defensorem fit executio.ꝛ.s̄.de procurato. l. plautius.ꝛ sic videtur propria causa.Solu. glos. tu dic q̄ hic quando vt defensor intercedit si succūbit habetur perinde acsi recuperaturus esset a domino:q̄ non potest dicere victor se iniuste vicisse.argumen.s̄.de lega.j.l.si seruus plurium.§.j. ¶Oppo. q̄ defensor interuenit nomine proprio quando venit animo nouandi.vt.l.solutionem.s̄. de solu.Sol.glos.quod hic non interuenit animo nouandi:ꝛ ideo† in ista materia distingue: aut ds est in iudicio suo nomine ꝛ ad suam vtilitatem:et habet biduum.aut alieno nomine ꝛ ad alienaz vtilitatem: ꝛ habet triduum. aut alieno nomine sed ad suam vtilitatem.et tunc aut constat hoc in iudicio vt quia agit tanq̄ procurator in rez suā.idez si defendit

defendit animo nouandi vel vt procurator in rem a
suam:ꝛ tunc habet biduū vt.s̄.proxi.§.ꝛ modo dixi.aut hoc nō apparet in iudicio q̄ est vt simplex defensor:q̄ possibile est q̄ habebit regressum et q̄ non:tunc habet triduū vt hic. aut est in iudicio suo nomine sed ad cōmodum alienū ꝛ tunc dicerē eodem modo:aut constat in iudicio aut non: vt.l. qui ex parte.et.l.qui seruum.s̄.de interro. actio. ꝛ sic super hoc standum est actis primi iudicij:nec super hoc attendentur noue probationes.

2 ☞Heres emphyteote si non soluit debitum canonē:an cadat a iure suo remissiue.

3 Procurator si est vere contumax an impediatur dominus appellare.
Non posse appellare ob contumaciā est pena mere contumacie.
Vera contumacia est delictum.

Si aduersus. Iste est notabilis.§. Mo.q̄ a tempore contumacie currit prescriptio. Mo. quod cōtumacia procuratoris in non appellando nocet domino. ¶Oppo.q̄ non procedat in absentem ante litem contesta.quia non potest ferri diffinitiua:vt.l.fin. §.illud.C.de tempo.appel.nec post lit.cōtestatā: quia tunc aut citatio peruenit ad notitiam:ꝛ non potest appellari:aut nō peruenit ad eius notitiā: ꝛ tunc est sentētia nulla ipso iure:nec est opus appellare. glossa respōdet quod fuit citatus ad do-
8 mum:nec citatio ad eum peruenit a. sed si peruenisset tunc esset vere contumax et non esset opus appellare:ergo citatus ad domum fuit hic ꝛ non peruenit ad eius notitiam:vt.l.ab eo.C. quomodo ꝛ quando iudex.ꝛ.l.iij.§.totiens.s̄. de damno infec.dixi in.l.ex cōsensu.§.fina.s̄. de appellatio. dico q̄ non auditur nisi ex iusta causa. que est iu-
8 sta causa dic vt in glo. ¶Quero heres † emphyteote non soluit debitum canonem:an cadat a iure suo.de hac.q.dixi in.l.cuz filius.§.in hac.s̄. de verborum obliga.ꝛ tetigi in.l.ad diem.eodem titulo.ꝛ docto.in.l.ij.C.de iure emphy.vbi glo.dicit ꝛ ibi p Dy.in.xij.q.ꝛ per Dy.extra de regu. iuris.ca.si quis in ius. ¶Quero circa secundā partem procurator † est citatus: ꝛ est vere contumax: an impediaē dominus appellare ppter cōtumaciam veram procuratoris.dic q̄ quando q̄ᵇ ex cō
b tumacia procuratoris vis procedere cōtra dominum:secundum solitum ordinem iudiciorum: et tunc bene potest facere:vt.l.eum qui res.C. de procur.ꝛ.C.de digni.l.quoties.lib.xij.quando q̄ vis extra ordinem dominum punire propter contumaciam procuratoris: et tunc non nocet domino si illud nō respicit ordinem iudicij:vt.l.j.§.si procurator.s̄.si quis ius dicen. non obtem. modo ad propositum propter contumaciam procuratoris potest procedi ad diffinitiuam sententiam. Item tacendo per triduum olim. hodie per.x.dies perditur ius appellādi. ꝛ hoc est ex ordine iudiciorum: ideo taciturnitas preiudicat domino:vt hic. ſz ē vere contumax est delictum: ꝛ non posse appellare propter contumaciam:istud est mera pena contumacie:ideo domino non nocet. q̄ sit pena mera contumacie est tex.in.l. contumacia.s̄. de re iudi.

¶Eū peruenit.no.an sufficiat q̄ citatio ꝛ notificatio sententie fiat ad domū vt currat tempus appellāti.no.etiā Bal.in.l.j.C.ex quibus cau.ma. ꝛ in.d.l.ab eo.in.iij.colū. quomodo ꝛ qñ iud. ꝛ qō sbi Bar.ꝛ qō not.Bal.in.l.si is apud quem.C.de libe.cau.ꝛ q̄ moder. i.l.expensu.§.eū q̄. s̄.de ap.in iij. char.ꝛ Bald. in auf.hodie in.j. colū. C. de ap. ꝛ in.l.j.C. de tempo. app.
ꝛ hoc determinat Innocen.in capi. primo.extra vt lit.non contesta.preterea vt dictum est vera contumacia est delictum: sed hoc q̄ delinquat nunq̄ videtur mandatum nisi specialiter iniungatur: vt. l.j. §.si procurator. s̄.si quis ius dic. non obtemp.ꝛ.l.si procurator. s̄.de condi.indebi.ꝛ de his que in fraud.creditō.l.si pater.ideo talis contumacia non preiudicat domino: sed nō appellare potest non esse delictuz: quia forte expedit domino non ap- b
pellare:ꝛ ideo forte non appellādo facit secundum mandatum:ꝛ sic domino preiudicat. sed si constaret q̄ fraudulenter colludendo omiserit appellationem dominus potest appellare.argu.s̄.de dolo.l.cum arte. ꝛ.l.ꝛeleganter.§.pen.idem forte si euidenter appareat ex eisdez actis: q̄ procurator debuit appellare et non appellauit.ꝛ sic euidenter deliquit:ꝛ tunc audietur dominus appellās:ꝛ hoc est quod hic dicit tex. difficile est quod hic audiatur.q.d. quando q̄ auditur si collusiovel gratia interuenerit euidēs.facit. C.de pena iudi.qui male iudicauit.l.fina. qō dixi in dicta.l.j. §.si ꝓcurator. s̄. si quis ius dicenti non obtemp. idem si procurator non est soluendo: vel ex legitima cā fuit absens: vt hic dicit glo.ꝛ. C. de appellationibus.auf.hodie.
☞An procurator ad agēdum possit appellare ꝛ prosequi.

a ¶ Ad questionem. vide Bar. in l. acta. de re iu. & l. sciendū de ver. ob. & in auk. si quis aliquo. & in. l. f. C. de rela. & Bal. in. l. emācipati. C. de fide instrumē. & Inno. in. c. innotuit. de eo qui fur. ordi. susce. in. c. bone. de elec. in gl. in verſi. p̄sumit. per Sali. in. l. f. C. cō vſu. in. l. f. C. de cōtrahen. & p̄mit. ſtip. & vide oīno Inn. in l. ex hac ſcriptura. in prin. ſ. de dona. Jo. and. in c. qſi contra. de pro ba. p Jo. cald. in ad di. ſuis ibi. & vide Ro. in. d. l. ſciēdum & oīo p Pet. de anc. in cle. f. de pba. & vide que dixi poſt Bar. i. d. l. ex hac ſcriptura. i. iij. col. vtrū aūt lītis iudicis in q̄b⁹ narrat aliquid de facto credat. dixi poſtmoder. in. c. ſignificaſti. de homi. & dt Bal. i. l. fi. C. de ordi. iudi. q̄ qui petit exec. ſentētie debet producere acta cauſe vltra ſententiam niſi eſſet lecta partibus preſentibus & non contradicentibus vel niſi poſt biennium ſm Bal. in. l. f. in ver. extra quero. ne lic. ter. prouo. quia tunc pro ſententia transacta in rem iudicatam p̄ſumitur etiam pro rectitudine proceſſus. probat ipſe per tex. opti. in c. cum inter vos. ad fin. de re iudi. & ad Barto. hic adde Barto. in. l. prolatam. C. de ſenten. & Bald. in. d. l. f. C. ne lic. ter. prouo. & Bald. in. l. quoniā contra. de proba. & Jmol. in. l. tiij. ſ. condemnatū. de re iudi.

b ¶ Dicit glo. ſ. ad hāc glo. adde Sali. in. l. ſi conue nerit. ſ. de iuriſdi. om. iu.

c ¶ Mō ſolent. De ratione huius. l. vide Bal. in. l. 3 alienam. C. de procurato. & circa gloſſam Bart. hic vide Bald. in rub. C. de appella. & quod hic 4 dicitur per Bartol. tenet idem Archidia. ij. q. ſ. b non ſolent. ſuper gloſſ. in verbo poſſunt. vbi alle. iſtum textum. & d. l. bonorum. & Compoſtel. in c. ſtatuimus. de ſelectioni. in gloſſ. finali. in verſicu. ſunt & alij. vbi dicit Archi. q̄ amicus poteſt appellare. ſed Barto. in. d. l. alienam. C. de procura. tenet q̄ iuuetur velleiano. & ſic eſt contrarius. & qō ſolet dici q̄ non audiuntur appellantes niſi quorum intereſt. fallit niſi contra aliquos eſſet proceſſum cōtra iuris diſpoſitionem. ita dicit Bal. in c l. fina. C. de fideicommiſ. libe. & regulariter an ille cuius non intereſt poſſit appellare, vide moder. in

Si procuratorio nomine. Videtur velle iſta lex quod p̄curator datus ad agēdū poſſit appellare & p̄ſequi. † Contra. l. inuitus. C. de p̄curatoribus. cū ſua gloſ. ſolu. dicūt quidam q̄ p̄curator nō tenetur proſequi: pōt tñ ſi vult: vt hic. glo. melius dicit. C. de ap. l. ſi actor. & dicit q̄ p̄curator poteſt p̄roſequi non vt procurator ſed vt quilibet. Ad hāc l. reſpondet, intelligendo hic q̄ nō 1 fuit proſecutus vt procurator ſed vt coniuncta perſona. vel aliter & melius ibi loquitur de p̄curatore ſpeciali cuius mandatum per ſententiā 4 finitur. ideo non poteſt proſequi. hic in generali p̄curatore cuius mādatum durat. de hoc videbitis. j. an per alium cauſa appellationis. l. ſi. ☞ Qualiter fideiuſſor debeat appellare et ſibi cōtrarius non audiē.

Sed ſi alius. Nota practicam. ſi fideiuſſor vult appellare † dicit q̄ ſuo nomine & p̄o ſuo intereſſe non nomine alterius. ¶ Item nor. q̄ tota die allegatur hic q̄ quis ſibi cōtrarius repellitur. ratio quia hic eſt contrarietas circa idem. facit quod dixi. ſ. de excep. l. nemo. & modum pronuntiandi circa hoc dixi. ſ. de appel. l. a ſententia.

Si pro eo. Op. de. l. non tantū. ſ. de appel. duplex eſt ſolu. vna eſt q̄ hic in neceſſaria perſona. ibi in alia que nō eſt ita coniuncta. credo q̄ ſecunda opi. glo. quam non tenet glo. ſit vera: q̄ in. l. nō tñ. fecit nomine illius: nō dicit ſuo nomine: licet ad ſuā vtilitatem: & ideo putarem q̄ infra biduum appellaret ſi ad ſuā vtilitatem. ſed ſi vt quilibet intra triduum & qui appellat p̄o ſuo intereſſe non appellat nomine alterius: vt. ſ. p̄oxi. ſ. ſed ſi alius.

☞ A relatione p̄incipis appellatur quando in relatione fuit deceptus. nu. 3.

Si ſententia viſa litis conteſtatione et alia: an ex hoc p̄obetur litis conteſtatio.

Judex an poſſit recuſari p̄eſtita ſatiſdatione.

Illud videamus. Opp. ſ. eo. l. f. in prin. ſo. vt glo. q̄ nō appellat ab ipſis literis ſed ab ipſa ſententia. ¶ Opp. ſ. de ap. l. f. ſ. f. ſol. eodem modo. vel aliter vt p̄ glo. hic ſoluitur. dic vt dictis. ll. Sed opp. q̄ aliteris non appellatur: vt. l. j. ſ. j. in fi. ſ. de appel. Sol. hic loquitur de reclamatione non de appellatione: vt. l. j. in fi. C. de rela. vel aliter † a relatione appellatur: quia reſcriptum p̄incipis parat plenum p̄eiudicium quando remiſſio fit de voluntate partiū vel p̄eſidis: vt. l. apud p̄eſidem. ſ. de ap. & de hoc dixi plene in dicta. l. j. ſ. queſitum. & hoc inducebam † ad queſtionem[a] in ſententia ponitur coā nobis lit. conteſta. &c. & omnia ponit in ſententia: an illa ſententia probet lit. conteſta. et dico q̄ ſi ſententia lata fuit partibus volentibus et preſentibus et non contradicentibus ſententia probat lit. conteſta. et alia acta preceſſiſſe. argu. huius. l. et. l. ij. C. de rela. ita ſi fuit preſens tempore ſentētie et non reclamauit: tunc probat acta preceſſiſſe illam ſententiam. & dic vt per Innocē. extra de offi. deleg. c. cum in iure. & per Lyn. in auk. ſi quis in aliquo. C. de eden. & l. emancipatione. C. de fi de inſtrumen. hoc intellige † q̄ non poteſt a relatione appellari niſi in ipſa relatione fuerit deceptus: vt. ſ. de appel. l. j. ſ. j. ¶ Ultimo † dicit gl.[b] arg. q̄ poſt ſatiſdationem non potrſt obiici literis. in contrarium eſt caſus. C. de lit. cōteſt. auk. offeratur. vbi poſt p̄eſtitam ſatiſdationem recuſat iudicem. facit quod dixi in. l. quidam conſulebat. ſ. de re iudi. & iſtam [illegible]ionem tangit Ly. in l. fi. circa finem. C. de ſpo[illegible]

¶ De appella. recipiēdis: Rubrica.

On ſolent. [c] Vide gloſſ. que incipit in fra biduum, et prima opinio. eſt vera

a vera[a] quod debet habere ratum infra illud tēp⁹: infra qō poteſt appellatio interponi: vt. d. l. bonorum. qō tenēt Dy. & Spec. tit. de appel. ſ. j. verſic. p̄oro. Item no. in gloſ. ¶ Op. inſti. de ſatiſda. ſ. fi. Solu vere fideiubet: ſed nō videtur intercedere vt iuuetur velleiano: ſic. ſ. de p̄curato. l. feminas. ſimile in minore in caſu in quo poteſt aliuz defendere: vt. C. de procuratoribus. l. exigendi. qō no. ad multa.

1 ☞ Delegans q̄ poſſit reuocare ſententiam iterlocutoriam ſine appellatione lz ſit diffinitiua in illa incidenti.

2 Appellari ab interlocutoria nō poteſt niſi quando per appellationem a diffinitiua nō poteſt eſſe conſultum: vel per reſtitutionem in integrū appellāti vel nulla diffinitiua ſperatur.

3 Ratio quare a ſententia lata in momentanea poſſeſſione non appellatur eſt q̄ parit modicum p̄eiudicium.

Quando ſententia lata in momentanea poſſeſſione pareret magnum p̄eiudicium ad quod niſi per appellationem poſſet reparari: tunc ab ea poteſt appellari.

4 Appellari q̄ non poſſit in poſſeſſorio adipiſcende nec in poſſeſſorio recuperande poſſeſſionis.

5 A ſententia lata in momētanea poſſeſſione quando actor ſuccubuit: q̄ aliud remedium nō hz niſi poſſeſſorium: vel reus & nullū hz remedium niſi retentionis poteſt tunc appellari.

6 In cauſis ſummarijs appellat quando adeſt maxima leſio.

7 Appellatio ab interlocutoria nō tollit effectū ſententie niſi ſequuta victoria.

8 Executor a cui⁹ executione appellat lz executio p appellationē ſuſpendat: tñ poterit rem ſup qua facta eſt executio ſi eſt mobilis ſeqſtrari facere: et ſi eſt immobilis eius fructus.

9 Appellatio interpoſita in cauſa momētanee poſſeſſionis non tollit ſententiam: ſed iudex eam exequitur ſalua queſtione ꝓprietatis recepta promiſſione q̄ res erit ſalua.

Intelligit p̄dicta, p̄cedere q̄n cā p̄oprietatis faciliter agitari pōt: alias res remanebit apud reū do nec appellatio fuerit terminata.

10 De iure canonico a ſnia lata in cauſa momētanee poſſeſſionis appellatur.

11 Appellatio ab interlocutoria eſt ius quo propter grauamen illatum a minore iudice quod per appellationem ab actu ſequente non pōt retractari ſeu reſtaurari: iudex ſuperior p̄uocatur & inuentū victorie tota cauſa deuoluitur: & reprobat diffinitionem poſti.

12 Appellari a citatione q̄n quis poſſit.

13 A ſententia lata ſup competentia vel incōpetentia iudicis poteſt appellari.

14 Quando p̄ſona grauat ad aliqō factum coherēs perſone poteſt appellari.

15 A ſententia lata ſuper legitimatione perſonaruz: an poſſit appellari: vbi quod circa p̄curatorem ſic: in tutore diſtinguit: in principali perſona nō.

16 A ſententia lata ad vlteriora eſſe vel non eſſe p̄cedendum q̄n poſſit appellari.

17 A ſnia lata ſuper exceptione diſlatoria quod poſſit appellari & quando non.

18 A miſſione in poſſeſſionem ex primo decreto nō appellatur niſi acq̄reretur miſſio i poſſeſſionē ius acq̄rendi fructus: q̄ tunc appellatur: & quādo hoc fit ibi.

19 Reus veniens poſt interpoſitu⁹ p̄imum decretum & allegans aliquam cauſam ꝓpter quam nō tenetur expenſas reſarcire & iudex ꝓnuntiat ipſuz non audiēduz niſi refectis expenſis poteſt ab hac pronuntia appellare.

20 Pars que nō admiſit miſſum in poſſeſſionem ex primo decreto ſi condemnatur ad intereſſe poteſt appellare.

21 Appellari a ſecundo decreto quod poſſit niſi ſit p̄olatum contra latitantem.

22 A nimis breui dilatiōe data nō pōt appellari.

23 Si iudex denegat ſecundā dilatiōnem pōt appellari ſi facultas probationis deperiret: q̄ teſtes eſſent ſenes valetudinarij &c. vel immineret caſus inſtātis periculi in perſona teſtium: alias non.

Conſilium q̄ q̄n appellatur a denegatione ſecunde dilationis cā grauaminis exp̄imatur et quod etiam deducatur quādo petitur ſecunda dilatio.

b 24 Q̄n datur nimis magna dilatio: vel ſecūda cum nō debeat dari q̄n poſſit appellari.

25 Si iudex admittit probatiōes quas non debet an poſſit appellari & quādo.

26 Ab interlocutoria regulariter appellatur quando per appellationē a diffinitiua non poteſt reparari ꝓfecte quin aliquale p̄iudiciū faciat.

b **Ante ſētētiā.** Ab interlocutoria q̄ ifert grauamē qō nō pōt repari p appellationē a diffinitiua appellari pōt. h. d. ꝛz lectu. Jo. verā. Alioz̄ lec. nō placet: q̄ q̄n pōt eſſe cōſultū p appellationē a diffinitiua ab interlocutoria nō appellat. vt. l. j. in fi. ſ. de appella. ¶ Op. C. quo. appel. nō reci. l. ante ſnie. & l. ij. C. de epi. aud. gl. ſoluit q̄ vbi interlocutoria meret executionē tūc ab ea appellat vt hic i p̄. nō: q̄ non meret executionē. ſed iſta ſolu. non placet: q̄ interlocutoria in momēta nea poſſeſſiōe meret executionē: et

l. penul. ſ. ticu. ſ. in fine. p Bal. in auk. ho die. C. de appella.

Andreas Pomate.

a ¶ Opinio eſt vera. vide Alexā. cōſ. cxxxv. in. ij. vol. i xvſi. et hoc magis. et old. cxxx. ppe finē. & Alex. cſ. col. j. vol. ij. vbi loq̄tur in ffe q̄ appellauerat p̄o alio fratre. & ſoci. xlv. col. iij. & ſeq.

b ¶ Ante ſē tentiā. de materia huius. l. vide bal. in. l. ij. C. de epiſ. audi. qui in multis ꝺ riatur dictis bart. hic.

a ¶Unus articulus. Sed dum ista glo. hic vult qđ si committitur vnus articulus tantum delegato q̄ super eo pronuntiauit quod a tali pronuntiatiōe appelletur tanꝫ a diffinitiua. hoc reprobat Bal. in l. ante sententiam. in. iiij. col. C. quo. ap.

Andreas Pomate. tñ nō appellaf: vt. l. j. C. si de mo. pos. fue. app. Soluñt alij q̄ hic est spāle. ⁊ rō est: qz tale grauamē non pōt reparari p appellationē a diffinitiua. ¶Op. de. l. arbitro. s. q̄ satisfa. cog. gl. fol. q̄ si ibi intelligaf q̄ fuit cōmissus solū vn⁹ articul⁹ a: sc̄z de approbatiōe fideiussoꝝ: tūc fuit diffinitiua illi⁹ articuli illa approbatio. si vo fuit cōmissa tota cā: tūc est ibi speciale ſz nō † credo verū: qz dixi in. l. fi. s. a q̄. ap. nō lz. q̄ delegās pōt reuocare sine appellatiōe sniaz iterlocutoriā: lz sit diffinitiua in illa incidēti. dic ergo q̄ ibi est spāle vt hic: qz p appellationez a diffinitiua nō pōt tale grauamen ab interlocutoria decidente totum negotium post appel.

b ¶Quero. Istud voluit Baldus in dicta. l. prima. ego tetigi i. c. primo de causa poss. Salice. tamē in dicta. l. prima tenet contrarium. And. Barba.

b ¶Quero. Vide Bald. in. l. ij. ad finem. C. de epis. co. audien. vide glo. expressam. et not. ij. questiōe. vj. si quis ausus. ⁊ nota per Angelu⁹ in cōsilio. ix. incipiente casus est pronuntiatum fuit. vbi tenet quod licet non possit appellari a sententia diffinitiua lata in possessorio tamen potest appellari a qualibet interlocutoria lata in dicto possessorio ante dictam diffinitiuam. ratio est qz grauamen illatum per dictam interlocutoriam non est reparabile ab ea. quod est nota. ⁊ hoc voluit Innocen. secundum eum in capitulo significauerunt. in verſiculo appellasset. de testi. et istis adde Jaco. but. in l. ante sententiam. C. quo. appella. Et quid si egi petitorio et possessorio simul ⁊ succubuit et appellauit an pendente appellatione poterit fieri exec. vide Guid. de suz. in dicta. l. prima. si de mo. pos. q̄ tenet quod non. ⁊ Baldus ibi. in. ij. columna. et ad Bartolum hic vide que scripsi post Moder. isti. de actio. §. quadru. ⁊ dicit not. Bal. in. l. consentaneum. in prin. iiij. col. in verſi. quero nunquid a tali missione in possessionem. C. quomodo ⁊ quando iudex. quod etiam in possessorio appellatur si appellandi ratio sit in promptu quod reputat notet dicit etiam Bald. in. l. post sententiam. in. ij. co. C. de sen. quod si huic appellationi fuit delatū potest obtineri e appellans ⁊ ibi eum videas. ⁊ pro limitatione eorum que hic dicūtur. vide oino Bal. in. d. l. j. C. si de mo. poss.

¶Adde quod ab interlocutoria lata super possessorio possit appellari nō a mero possessorio. Bal. consilio. lxxxiij. j. lib. ⁊ an possit appellari a mero et a misto possessorio vide eundem Bal. consilio. cccl xxx. iij. lib.

reparari: si em̄ dedit mihi fideiussoꝝ nō idoneos: ⁊ quomō possuz appellare a diffinitiua q̄ est lata ꝓz me. ¶Tertio op. de. l. intravtile. s. de mino. gl. b̄ soluit plurib⁹ modis. et ꝓz vnā lec. ibi obst. ⁊ sol. gl. q̄ ibi talis erat interlocutoria q̄ decidit q̄si totā cām: sec⁹ in interlocutoria q̄ decideret vnum articulū vel capitulū: qđ qualiter ꝓcedat statim dicā. ¶Op. s. de pua. l. puaricationis. vbi dz q̄ dz pnūtiari sup illa emergēti. gl. fol. ⁊ dicit q̄ lz pronuntiet nō tñ appellaf: ſz nōne illa interlocutoria decidit quasi totā illā cām pl⁹ q̄ in. l. intravtile. ⁊ tñ vides qđ nō pōt appellari. ⁊ credo q̄ in. l. intravtile nō fit sola rō ista q̄ decidit totā cām: qz ideꝝ esset in qualibet interlocutoria super p̄iudiciali. Sz credo q̄ ratio sit: qz fiet maioꝝ ⁊ pnuntiaf q̄ sit minoꝝ tunc nō potest illud reparari p appellationem a diffinitiua: quia in quolibet actu pōt minoꝝ petere restitutionē in integrū. l. minoꝝ. xxv. an. omissum. s. de mino. Itē forte iudicaf p aspectuz qui non erit tempore sniē ferende. ⁊ ideo ꝓbatio etatis dicitur causa que requirit celeritatē qđ apparet qz pōt agitari die feriata: vt. l. ij. s. de feri. ¶Op. C. de appella. l. si quis ꝓuocatione. Sol. ibi erat quedā executio cum iniuria ⁊ ab illa appellaf: vt. l. ab executore. s. de ap. alia lectu. est q̄ ibi appellaf ab iniuria facta: non q̄ post q̄ recepit alapam appellet: sed renūtiat ⁊ renuit suā iurisdictionē: ⁊ supponit se iurisdictioni maioris. vt. C. si qua p. po. l. j. ⁊ hoc tenet Guil. de cu. i. l. si ab arbitro. s. q̄ satisfa. cog. ¶Opponi. de. l. ab executore. in pnci. s. de ap. Solu. ibi est interlocutoria que fertur post sniaz: ⁊ sic non sperat⁹ alia diffinitiua. vnde p appellationē a diffinitiua non potest esse consultū. ⁊ ideo hic dicit ante sententiaz. ¶Op. de. l. ait ꝓtor. §. pmittitur. s. de mino. Sol. ibi non sperabatur aliqua diffinitiua. ideo appellatur. facit ꝓ hoc. l. titia. s. de accuf. ¶Ex his ergo habes breuiter doctrinā quā dat iurisconsul. in. l. j. §. questū. s. de ap. ab interlocutoria non potest appellari nisi q̄n per appellationē a diffinitiua nō potest esse cōsultū cōtra grauamen illatum p in integrū restitutionē: vel non potest reparari: quia nulla diffinitiua speratur ferri. vel post diffinitiuam fertur interlocutoria. Item cōtingit hoc in casu. l. nostre. ⁊ in casu. l. arbitro. ⁊ in casu. l. intra vtile. s. de mino. ¶Quero que est † ratio q̄ a sententia in momētanea possessione non possit appellari: nō est verū q̄ ī ea fit rō: qz est interlocutoria. sed dic quod qz parit modicum p̄iudiciū. hoc tenet gl. hic. ⁊ dixi in. l. qđ iussit. s. de re iudi. quia dānum tale potest reparari per iudiciū petitorii vt not. C. si de mo. pos. fue. appel. lj. ⁊ ideo puto q̄ si p sententiam latā super mo. pos. pararet p̄iudicium tale ad qđ non esset alio modo consultuz: q̄ tunc posset appellari. p hanc. l. ⁊ rationes quas allegat in interlocutoria. exēplum in. l. qui excep. §. si pars. s. de condi. inde. non esſi posset ad illam retentionem aliquo iudicio esse consultum si pderet in illo possessorio. ⁊ ideo tex. C. in rubro ⁊ ī nigro dicit si de mo. pos. ⁊c. hoc est de possessione q̄ momento duratura est: hoc est quando de possessione querit solum causa ordinandi litem circa iudicium

diciū petitoriū: vt. d. l. j. C. si de mo. pos. ⁊ b † est a iudiciū retinēde possessionis ꝑm oēs vt ibi no. sed in iudicio adipiscende possessionis. glo. tenet idē b vt no. in. d. l. j. qđ intelligo q̄n ille qui cōueniſ de uictus est: ⁊ appellat q̄ occupauerat bona defuncti: vel bona defuncti vacabant: vt. l. quisquis. C. quo. ap. non re. ⁊ idē in iudicio recuperāde. nulla enim fit ei iniuria si res reponiſ in p̄stinū statū. ficut em̄ ante poterat petere: ita modo poterit: ſz † si actor succubuerit: qz forte nō habet aliud au ꝛ diū nisi possessoriū. vel si succubuerit reus qui nō occupauit qui nō habet nisi remediū retentionis: tunc puto q̄ possit appellare: hoc em̄ nō reperio ꝓhibitū ⁊ remanet regula generalis: vt. l. ⁊ in maioribus. C. de ap. ꝓ hoc videſ casus. s. de ap. l. creditor. §. iussus. vbi in actionibus ad exhibendū que minoris p̄iudiciū sunt q̄ restitutio possessionis: tamen potest appellari specialiter q̄n deuenitur ad estimationē: ⁊ sic non pōt reparari p iudicium petitorii. Preterea video q̄ si omittit ordo petitorij ⁊ possessorij pōt appellari: vt. C. de appel. l. j. quare ergo nō pōt appellari si cōtra iustitiam mihi ius possessionis aufertur: qđ plus est. 6 preterea † in causis summarijs pōt appellari. vt C. quo. ap. nō reci. l. j. lz possit p alium iudiciū reparari: vt. s. de his qui sunt sui vel alie. iur. l. pen. non tamē sine difficultate ⁊ sine magna lesione. p hoc facit qđ. j. dicā q̄ quādo ab interlocutoria illatum grauamē non pōt reparari sine graui lesione pōt appellari. possumus etiā dicere q̄ p̄dictis a nō obstat. C. si de momē. pos. fue. ap. l. j. ª nā ibi nō dicitur q̄ nō possit appellari: sed q̄ non obstante appel. sniā sortitur effectū. nam appellatio a diffinitiua tollit effectum sniē: vt. l. j. in fi. s. ad turpilia. sed ap. † ab interlocutoria non tollit effectuz 7 interlocutorie nisi secuta victoria: vt. j. dicā. Item si † appellaf ab executione lz debeat suspēdi exe 8 cutio: nō tū in totū: qz executor a quo appellatur pōt rē cuiꝰ possessionē recepat seqſtrari facere si est mobilis: vel fructꝰ rei imobilis faciet seqſtrari C. quo. ap. nō reci. l. ab executiōe. ⁊ qđ ibi loquaf de iudice exequente ptz ex eo qđ ibi dicit de fructibus q̄ erāt tpe ap. Hoc p̄missō † sniā lata in 9 b causa momētanee possessiōis: lz sit diffinitiua b vt dictū est: tñ in hoc hz naturā interlocutorie: qz p appellationē talis sniā non tollit: ⁊ iudex poterit eam exequi salua p̄prietatis qōne: hoc est qđ iudex ab eo cui restituit ꝓmissiones recipiet: ita q̄ res nō possit perdi quin fit salua in causa ꝓprietatis. Intelligo q̄n illa cā pōt agitari ꝛ2 ⁊ faciliter: qđ apparet ex eo qđ dicit ibi momēto d ⁊c. alꝫ durabit apud eū quo ad p iudicē ap. aliud fuerit iudicatum: vt dicit tex. in. d. l. ab executiōe. ⁊ aduerte quia loquit ibi q̄n executor excedebat capiendo possessionez: ⁊ sic in illa executione erat d magis questio possessorij q̄ petitorij: ⁊ ista q̄dem 10 equa sunt iuri consona. de iure † canonico nō est c dubium qđ in causa momentanee possessiōis pōt appellari. item habet vim ap. ab interlocutoria in hoc qđ quādo appellaf dz ī seri causa. ita videtur sentire Jo. an. in. c. pastoralis. extra de offi. deleg. 11 ¶Redeo † ad materiā. l. ⁊ ꝓmo quero q̄d est ap;

¶L. j. contrariū tenet Bal. in. d. l. j. in. j. col. ⁊ vide Bal. in. l. cum clericis. ad finem. C. de epiſ. ⁊ cle. ¶Sit diffinitiua. sententia lata in causa possessionis est diffinitiua. vide per Moder. in rubrica de re iudi. Bar. ⁊ Bal. in. l. post sententiā. C. de sen.

c ¶De iure canonico. de iure canonico pōt appellari a sniā possessionis vide p Moder. ī l. fi. §. si iussus. de ap. ⁊ quod dixi. in. l. j. C. si de mo. pos. post Bar. to. ⁊ an appellatio a possessorio requirat expreſſionez causę. adō bal. dum. in. l. j. in. ij. col. C. si ō mo mē. possef. ¶De ista materia appellatio ab interlocutoria quid sit ⁊ de eiꝰ effectu vide Bar. in l. ait ꝓtor. §. permittit. de mi nori. ⁊ in. l. inutile. e. ti. et in. l. emilius. in fi. eo. tit. ⁊ Bal. in. l. cum clericis. de epi. ⁊ cleri. ⁊ qñ vſ renuntiare appellatiōi vide in. l. ad so. C. de re iudi. Spe. in ti. de appel. §. in quibus. ¶Appellare a citatione. adde Bald. in. l. ij. C. de epi. audien. adde no. Inno. in. c. presenti. de reſcri. ⁊ p aliquos in. l. arbitrio. s. qui satisfda. cog. ⁊ adde qđ bart. in extrauag. ad reprimēdū. in ver. per edicta dicit q̄ si iudex ciuilis hodie citet per edicta extra casus positos in cle. j. de iudi. quod dicitur partem grauare: ⁊ potest appellari: sed Jmo la. tenet contrariū in. l. iiij. §. pretor. s. de dā. infec.

ꝛ ibi dixi post Bar. facit qđ no. Bar. in. l. j. al's. ij. C. de requi. reis. ꝛ quis possit citare per edicta. vide per Bal. in. l. ij. C. quomodo ꝛ quando iud. et de hac citatione vide in auc. si vero de crimine. de falsis. et in auc. qui semel. quomodo ꝛ quando iuder. et qđ de absolutoria ab obseruatione iudicij an ab ea possit appellari. vide Bart. i. l. Titia. §. de accu. ꝛ an a citatiõe omissa possit appellari. vide Bal. q̃ sic i. l. ab executore. circa. ij. col. C. quorũ ap.

¶ Adde an liceat appellare a nũcio citãte Bal. cons. cccxxviij.

a cunt q̃ sic siue ꝙs grauet in citatione: qz assignetur terminis breuis: vt extra de dila. c. j. siue citetur ad locũ suspectũ: vt extra de ap. c. ex parte. in tñ q̃ ꝑm Inno. non est necesse q̃ pars perueniat ad iudicem et locum tutuz assignari petat: lz Host. contra. sed Joã. and. tenet opi. Inno. ª in. d. c. ex parte. ꝛ eadẽ ratione videtur idem vbicunq; quis ꝑ citationẽ grauet siue ꝓpter defectũ iurisdictionis eius q̃ citat: siue ꝓpter priuilegiũ ꝑsone citate: siue ratiõe rei sup qua litigat. ꝑm eos. arg. extra de dila. c. primo. ꝛ qđ no. in. c. ij. per Inno. sed de iure ciuili puto q̃ siquidẽ ad locũ suspectũ citet quis citatione reali: qz personaliter ducitur: q̃ tunc possit appellari: qz tale grauamen non potest reparari per appellationẽ a diffinitiua. arg. hui? l. Si vero citetur citatione verbali: tunc siquidez in citatione exprimit aliquid ꝓpter qđ appareat manifeste q̃ nõ teneꝫ ire: certũ est q̃ citatio nulla est: vt. l. si cũ dies. §. pe. ff. de arbi. ꝛ no. in. l. ij. §. si ꝙs in ius vo. nõ ie. plene ꝑ Inno. in. d. c. ij. de dila. si vero in citatione nõ exprimat aliq̃d tale: tũc si quid ẽ est notũ iudici q̃ citatus ire nõ tenet: citatio est ipso iure nulla. vt not. in. l. quefitũ. §. de re iudi. ꝓhat extra de re iudi. c. pastoralis. in cle. Si vo iudici nõ est notũ: tũc citatio valet: vt. d. l. j. si ꝙs in ius vo. non ie. ꝛ de iudi. l. si ꝙs ex aliena. ꝛ neutro dictorũ casuum appellare põt de iure ciuili. tñ ꝓ bene facit tex. in. c. si duobus. de ap. qđ no. per Hostien. ꝛ docto. in. c. cum ordinem. de rescrip. ꝛ ad materiam vide omnino Imol. post domi. Anto. in. c. super literis. de prescrip. ꝛ ibi dixit domi. Anto. q̃ vbi excep. iurisdi. est notoria q̃ non tenetur quis cõparere per ea que habentur in. d. cle. pastoralis. de re iudi. sed Imo. ibi tenet contrarium: quia notorium non releuat ab onere proponendi: vt dixi in l. ciues. C. de ap. ꝛ respondet ad. d. cle. pastoralis. q̃ ibi releuatur ex eo: quia non poterat fine periculo proponi: quia citabatur quis ad locum notorie non tutum: secus quando ad locum tutũ. c. accedens. el. ij. vt lit. non contest. ꝛ vide glos. in. d. c. super literis. in ver. nisi forsan. ꝛ ad predicta vide Bal. ꝛ Ange. in. l. vt perfectius. in pe. colum. C. de an. except.

¶ Opiñ. Inno. vide Imol. c

¶ Non tenetur ire. adde ad b

c ¶ Notum iudici. an exceptus clericus teneatur comparere. Pau. de leaza. in clemen. j. de excess. ꝓ la. dicit q̃ tenetur comparere ad allegandum priuilegium: als tenetur sententia ordinarij. de priu. c. cum persona. in. vj. quod est verum ꝑm eum nisi exemptio esset notoria. ꝺ hoc. ij. q. vj. si episcopus. et de accu. c. veniens. ex quo infert Pe. de anch. in. d. clemẽ. j. q̃ clericus citatus a seculari nõ tenetur cõparere ex quo eius exemptio est corpori iuris inclusa: et ꝓ põs notoria: vt in cle. nullus iudi. de foro cõpe. ꝛ facit quod not. xxiij. q. viij. conuenit. ꝛ in Spe. de cita. §. j. ad fi. ver. sed pone cum laicus ꝑm Pau. sz ad uerte Joan. in mer cu. in regula scienti. ponit circa predicta. ij. q. j. si exempt? pter regulã q̃ est q̃ ante sñiam non põt appellari: vt. C. quo. ap. nõ recipi. l. ante sñe. ꝛ de epi. audi. l. ij. ꝛ de iudi. l. aptissimi. tũ qz tale grauamẽ põt reparari ꝑ appellationẽ a diffinitiua: vl ab alio actu q̃ sequit? post citationẽ: si talis est a quo possit appellari: ergo a citatione nõ appellat: vt. l. j. §. q̃stũ. ff. de ap. qđ dico q̃ põt appellari a diffinitiua q̃ seq̃tur nõ est dubiũ: ab interlocutoria pone exẽplũ puta ꝓpter ꝓtumaciã bona annotant? vel ponit? in bãno: q̃ annotatio seu bãnũ nõ tollit? ꝑ condẽnationẽ q̃ sequeret? sup delicto: vt. l. j. §. de req. re. ab isto bãno seu annotatione poterit appellari: vt C. si pen. ap. moꝛs inter. l. ij. ꝑm vnũ intellectũ: verũtamẽ. ll. dicũt q̃ tales citati si habuerũt iustã cãm non cõparẽdi restituunt? nõ aduersus citationẽ qz hoc nulla. l. cauet: sz aduersus sñaz vel actũ aliũ q̃ emanauit vigoꝛe illi? citationis: vt. §. de inte. resti. l. fi. ꝛ de re iudi. l. q̃situm.

13 ¶ Scõo † ꝙro qz post citationẽ diputat? de ꝑsona iudicis: an a pnuntiatiõe qua q̃s ꝓnũtiat se iudicẽ eẽ vel non esse parsi possit appellare: de iure canonico nõ est dubiũ q̃ ꝑt appellare ꝑ regulã generalẽ: qz ꝑt appellari a quolibet grauamine. de iure ciuili. gl. dicit q̃ ꝑt. vt no. C. ne fi. ꝑ pa. aut. habita. vlt. gl. qđ puto verũ. nã si ꝓnũtiat se nõ eẽ iudicẽ post interlocutoriã istã nõ spat? alia. § ꝑt appellari: vt dictũ est. aut ꝓnũtiat se iudicẽ cũ nõ sit. ꝛ tũc tale grauamen

14 namẽ nõ põt reparari ꝑ applonẽ a diffinitiua. nã ista vexatio q̃ cogat? cozã non suo iudice litigare: nõ põt tolli sicut nec toztura: vt hac. l. nã executio talis ꝓnũtiationis fit coercẽdo ꝑsonã vt. §. de of. ei? cui iman. est iurisdi. j. ꝛ. l. ꝓsentaneũ. C. quõ ꝛ q̃n iudex. ergo ꝛc. ꝛ eadẽ † rõne idẽ dico vbicũq; ꝑsona grauat ad aliqđ factũ coherẽs ꝑsone. hoc esñ si fiat: nullo appellationis remedio poterit tolli: vt. l. in bello. §. facte. j. de capti. ꝛ postli. reuer. sec? si esset factũ nõ coherẽs ꝑsonevt restituere posset ꝑsonẽ: vt. §. dixi. ꝛ hoc facit ad multa q̃. j. dicẽtur: preterea qui negat iudicem esse aliquem: diffinit? nam sententiam diceret nullam: non autem appellaret: et sic stante q̃ non sit iudex nõ potest sequi sententia que sit sententia vera. ¶ Tertio quero

15 † quia post legitimam personam iudicis consequit que ide persone litigantium. quero an a pronuntiatione q̃ pars habeat legitimam personam standi in iudicio vel non: possit appellari? de iure canonico nõ est dubiũ. sed de iure ciuili examinemus. ꝓmo in ꝓcuratoꝛe siquidẽ ꝓnũtiat nõ esse ꝓcuratoꝛe potest procu. appellare: qz cũ eo nõ speratur alia diffinitiua. Si vo ꝓnũtiatur ꝓcura. aduersarius si grauatur potest appellare. q̃n ex hac pronuntiatione non efficit procur. nec acta cũ eo iudicarẽt dño: vt. l. cũ nõ iusto. §. de collu. dete. ꝛ no. Ly. in vlti. q. C. de fur. l. falsus. ideo si ꝓcedeꝛet ꝛ vinceret aduersari? nõ ꝓdesset: nec ꝑ appellationẽ a diffinitiua. istud grauamẽ põt reuocari: sicut dicimus. §. q̃n nõ idoneus fideiussoꝛ appꝛobat. vt. l. si ab arbitro. §. qui satisda. cog. ꝛ. §. ti. ij. l. fi. Sed in tutoꝛe si iudex ꝓnuntiat eum non esse legitimũ tutoꝛẽ idem q̃ in ꝓcuratoꝛe eadẽ rõne. Si vero ꝓnũtiat eũ esse tutoꝛẽ: tunc siquidẽ adit iudex decernens ratũ esse qđ eo autoꝛe factum erit nõ potest aduersarius appellare. qz nõ grauatur. q̃n valent gesta per eum: vt. §. qđ fal. tuto. auto. l. j. §. idẽ pomponius. Si vero ꝓnuntiat ipsum esse legitimũ tutoꝛẽ simpliciter: tũc posset appellari sicut in ꝓcuratoꝛe: qz gesta ꝑ eũ nõ ꝓiudicant pupillo: vt C. in qui. cau. in inte. resti. nõ est necesse. l. si tutoꝛ. Si vero in principali persona iudex pronũtiat eum non habere legitimam ꝑsonã standi in iudicio: vel si ꝓnũtiet eũ non esse legitimũ. vt mioꝛẽ ex aspectu: tunc nõ potest appellare: qz non grauatur. q̃n statur huic ꝓnũtiationi nisi sit ꝑsona cui possit imputari: qz debebat scire veritatem vt. l. minoꝛ. xxv. annis ex aspectu. §. de mino. et sic potest intelligi. §. de mino. l. ait prætoꝛ. §. permitti

16 tur. ¶ Quarto q̃ro: † qz post examinatas personas disputatur super obiectis cõtra libellũ circa seriẽ ipsius. vtrũ si iudex ꝓnuntiat non esse ꝓcedẽdum vel esse ꝓcedendũ nõ ob. obiectis cõtra libellũ pars que grauat? an possit appellare. de iure canonico nõ est dubiũ q̃ potest: vt extra de app. c. significantibus. vbi si non facit declarari rẽ que obscure posita esset in libello: appellat? de iure vero ciuili si quidẽ pronuntiat non esse ꝓcedendũ. certũ est ꝓ potest appellare: qz non speratur alia diffinitiua. Si vero ꝓnuntiat esse ꝓcedendũ: tũc siquidẽ excipitones cõtinebãt ali qđ ꝓpter qđ simpliciter super libello non erat ꝓcedendũ: tunc potest

casti. de offi. deleg. dixi in. l. quod iussit de re iudi. ff? an aduersus eũ possit peti restitutio vide Imol. in. l. quidem. in. xvj. col. de re iudi. Et no. in materia q̃ aliud est sententiare: aliud grauare. nam si sententia non est lata de iure etiam si in effectu nõ grauat potest ab ea tanq̃ ab iniqua appellari. l. ait prætoꝛ. § permittitur. ꝺ minoꝛ. ff? a grauamine nisi grauet nõ potest appellari: quia esset implicare contradictionem. ita dicit Bald. in. c. j. §. iudices. de pa. iur. fir. et ꝺ bal. in. l. post sententiam in. ij. colũ. C. de sen. ten. quod si ꝙs non grauatur in iure suo non potest appellare alleg. Innocen. in c. bone de iureiuran. ꝛ adde q̃ idem qđ Barto. hic tenet Abbas in. c. qđ super eo. de appel. ꝛ ab extra in materia adde qđ si iudex dissimulat audire: ꝛ nõ ꝓcedit nec interloquitur q̃ ab eius tarditate nõ potest appellari ꝑm Bal. in. l. fi. in. j. col. C. de sentẽ. sed debet superior adiri ꝛ qđ a sententia qua pronuntiatur probatum esse vel non possit appellari. vide Bal. in. l. ante. C. quorum appella. ꝛ Bal. in. l. arbitro. §. qui satisda. cogantur. ꝛ no. ꝑm Bar. quia si lata est interlocutoria a qua non possit appellari de iure ciuili debet saltem ille contra quem lata est petere qđ reuocet eã per regulã. l. quod iussit. ff. de re iudi. alias si non petit videtur sententie acquiescere ꝛ non reuocaretur per appellationem a diffinitiua nisi in casibus de quibus in. c. fi. de appella. in. vj. ꝛ de iure in hoc non posset in alijs casibus qz acquieuisse videtur. ita not. dicit Bart. in. ª d. l. qđ iussit. ꝛ bene.

¶ Adde an appellari possit a sententia qua quis se facit iudicem cõperentẽ. Bal. consi. ccxlij. j. lib.

a ¶Sexto quero,vtrum a sententia primi ⁊ secundi decreti possit appellari. adde quod Bar.in.d.l.iuli.in.§.si forte.hic allega.per Bar.videtur sequi in hoc opi.Dy.licet aliud non dicat hic.aliter loquitur Joan.and.in titu.de primo et secũdo decreto.circa princi. in.§. seq. sed cõcor. vt p Jmo. i dicto.§. si forte.ad de in.§.nõ autem statim.et vide Bald. in.l.ij.C. a de episco. audien. q̃ impugnat Barto.et quid si ex tali missione transferat possessio an possit appellari. vide no.bal. in.l. cõsentaneũ.ff. quero nũ quid ex tali missione C.quomodo ⁊ quando iudex.

ideo reprobatur appellatio: qz exceptio dilatoria nõ fuerat iusta: ergo a cõtrario põt appellari vbi ponereꝫ exceptio dilatoria legitima:⁊ idẽ videꝫ dicendũ p eandẽ rõnẽ in omni exceptione que apponiꝫ ad ꝓcessum etiã si sit peremptoria: vt exceptio rei iudicate transactionis iurisiurandi ⁊ similium. ¶Sexto ✝ quero:[a] qz quãdoq; post citatione ꝓceditur cõtra contumacem ad primũ vel scõm decretũ: vtrum possit appellari. de iure canonico nõ est dubiũ q põt: de iure vero ciuili Dy.tractat in materia primi et secundi decreti quã ponit in.l.si finita.§.iul.s̃.de dam.infec.⁊ ego recitaui in.d.l.si finita.§.si forte.⁊ dicit q sententia primi decreti est interlocutoria:tamẽ qz ius agẽtis nõ absorbet:vt in auc.ei q̃ iurat.C. de bo.auto.iudi.posi.ideo non poterit appellari.sententia vero secũdi decreti similiter est interlocutoria; ꝑm eum:qõ patet:qz potest ferri parte absente ⁊ lit.nõ contesta. vt ibidem ipse dicit:tamẽ qz absorbet ius partis põt appellari per hanc.l. Ego dico q̃ a primo decreto nõ põt appellari.nã cũ p primũ decretũ non transeat nisi detentatio nuda qõ est minus q̃ monẽtanea possessio nõ poterit appellari sicut a sententia monẽtanee possessionis. hoc tñ sic limito. nã si p primũ decretũ acquireret missio in possessionem ius querendi fructus qõ est qñq;.vt.l. fulcinius.§.fi.⁊ ibi no.s̃.ex quib.cau. in pos. ea tunc posset appellari:quin illa parte aufert irreuocabiliter ius partis:nec sup hoc sperat alia ſnia.facit qõ no.per Ly.C.de bo.auto.iudi.pos.l.cũ p ponas circa fi. Jtẽ ✝ si reus veniens vellet defendere ⁊ allegare aliquã causam propter quam non deberent expense de iure restitui: ⁊ iudex ꝓnũtiaret ipsum nõ esse audiendũ nisi refectis expensis: tunc ab hac ꝓnũtiatione posset appellari sicut.s̃. dictũ est qñ ꝓnũtiat actorem nõ esse audiendum: eadem ratione. Jtem ✝ si ideo qz missus ex primo decreto non admitteret in possessionẽ pars multaretur vel condẽnaret ad interesse posset appellari:vt.l.creditor.§.iussus.s̃.de appel. ¶In eo vero ✝ qõ dicit de secundo decreto qõ põt appellari intelligo eo casu quo põt ꝓferri cõtra absentẽ ⁊ nõ latitantẽ:vt.d.l.si finita.§.si forte.s̃.de dã. in fec.⁊ ibi dixi. Si vero ꝓferꝫ cõtra latitantẽ: tunc esset vere ꝓtumax ⁊ nõ audietur appellãs ꝑm ea q̃ dixi in.l.ex ꝓsensu.in fi.s̃.de ap.⁊ est expressum.j.c. l.fi. ¶✝Tertio ꝓncipaliter[b] est videndũ de interlocutorijs q̃ occurrũt post lit.cõtesta.primo quero[c] si datur nimis breuis dilatio ad probandum an possit appellari.dico q̃ nõ:quia non grauatur pars.nam si non potest probari in prima petet secundã ⁊ dabitur:vt.l.si.s̃.de fer. Sed si petit ✝ secundam ex iusta causa et sibi denegatur an possit appellari.vñ q̃ sic.arg.eius qõ dictũ est.s̃.s. quãdo audientia denegatur:sed istud verum est quan do denegatur in totũ.ita q̃ nõ speratur alia diffinitiua.hic denegatur certus actus: ⁊ sic tale grauamen poterit reparari p appellationem a diffinitiua:⁊ ideo dico q̃ non potest appellari nisi forte ex dilatione facultas probationis deperiret:qz testes essent senes valetudinarij morituri vel subito abfuturi: vt.l. in lege aquil.si deletum.s̃.ad.l. aquiliã.vel si emineret aliquis casus instantis periculi in persona testium ex his que dicuntur in.l. ij.⁊.iij.s̃.de don. causa mor.tunc posset appellari qz tale grauamen non potest reparari per appellationem a diffinitiua: ergo ꝛc. vt hac.l. cõsulo tñ q̃ talis causa exprimatur coram iudice vt sic causa grauaminis euidentius appareat. ¶Secundo ✝ quero quid si dicatur[d] dilatio nimis magna vel datur dilatio secunda cum dari nõ debeat ꝑm formã.l.fi.s̃.de feri.an pars que ex hoc asserit se grauatã possit appellare de iure ciuili. videtur q̃ sic: sicut qñ aliquis admittitur ad ꝓcedendũ cum nõ debeat admitti:vt dictum est. Jn ꝓrium facit.quia tale grauamen potest reparari p appellationem a diffinitiua. Solu.dic quandoq; terminus est ita lõgus quod certum est vel verisimiliter apparet item non posse finiri infra tempus constitutum lege vel statuto:tunc potest appellari:qz nõ speratur diffinitiua.tñ em est dare talem terminum q̃tum absoluere partes ab obseruatione iudicij qõ est verũ si detur actori:[e] vt. C.de tẽp.in inte.restit. pe.l.pe

pe.l.petẽde.facit.C.de iudi.l.pperandũ.§.finaũt vtraq;.si vero dictum spatiũ nõ excedaꝫ:fiquidem dicta dilatio que datur est infra terminum cõstitutum. C.de dilatio.l.j.tunc non potest appellari quia iudex non grauauit partem. est enim in sui potestate hoc facere:vt ibi patet.si vero terminus excessit:tunc idem quia iudex non grauat dando dilationes tali grauamine quod non possit reparari per appellationem a diffinitiua. Sed si infra terminum vel dilationem quam non debet dare recipiat probationes quas non debet tunc potest esse quod grauauit:vt dicam in sequẽ.questio.nec obstat si dicis admittere ad procedendũ illũ qui non debet est grauare:qz verum est in eo qui nullo modo debet admitti:vt dictum est supra in his que fiunt ante lit.contest. sz postq̃ lis est cõtesta. ⁊ constat partem debere admitti ad litigãdũ totũ ⁊ id tempus quod est constitutũ instantie est in prãte iudicis:ita tñ qõ tps non ꝓroget.vt.C.de iudi. l.ꝓperandũ.§.finautem vtraq;. ¶Tertio quero[a] pone quod iudex admittit probationes quas nõ debet admittere: an ille cõtra quem fit : possit appellare. Respondeo : aut sunt probatiões oĩno impertinentes:⁊ pars non grauatur : aut sunt ꝓbationes super aliqua re que adminiculantur ad causam:⁊ tunc licet iudex non debeat nec possit admittere : vt quia elapsi sunt termini vel publicati testes vel testes inimici producuntur[b] vel quid simile:si tunc iudex admittit grauat partem intantum quod potest appellari. ratio qz per appellationem a diffinitiua tale grauamen non potest reparari:quod probo.nam testis qui non debet examinari: quia minor[c] vel infamis vel qz sit elapsus terminus si examinatur ⁊ deponit pro parte facit aliquod indicium : vt.s̃.ad fil le.l.j.§. impubes.⁊ de penis.l.qui vltimo. facit quod no. C.de fide instrumen.l.sicut iniquum. vbi instrumentum etiam non ſolenniter factum facit indicium. Si ergo contingeret probationes esse dubias.tamen iudex propter illas ꝓbationes licet nõ debuerint admitti faueret parti tam in causa principali quã appellationis.est ergo iusta causa appellandi.arg. optimum.s̃.de alie.iudi.mutan.cau. fact.l.iij. §.si.pro hoc.s̃.de appel.l.a sententia . vbi propter istud qualequale preiudicium permittitur appellari. Et ista fit ✝ vna regula satis nota.quod quando per appellationem a diffinitiua non potest reparari perfecte quin aliquale preiudicium faciat potest appellari.⁊ pro hoc.s̃.de appellatio.l.j.§. quesitum.vbi permittitur appellari a mendaci relatione:ratio quia si princeps consuleret ⁊ sententia daret iudex appellationis faueret sententie late secundum consilium principis: ⁊ sic per appellationem a diffinitiua non est plene consultũ contra tale grauamen:⁊ ista sufficiãt circa appellationem ab interlocutoria. supereſt vtvideamus qualiter fit appellandum cum appellatur ab interlocutoria.scilicet vtrum in scriptis vel fine:⁊ de modo procedendi super ea de quo dicam statim.j.eodez l.eius qui.

¶Tertio quero.si iudex admittit ꝓbatiões quas non debet admittere ⁊c.adde Spec.in titu.de reste.§.j.in ver.recepta autẽ.ꝛc.⁊ per doct. in.l.arbiter.qui satisda.cog.⁊ Bal. in.d.l.ij. C.de epis. audien.

✠Andreas Pomate. ¶Prodocuntur. ergo inimicus facit aliqõ indicium.vide Alerã. in.l.mariꝫ

nibus adulterioza procedatur si est iniusta appellari secus si est iusta. b potest.

¶Causa quod debeat inseri in appellatione ab interlocutoria.

Appellatio ab interlocutoria q̃ debeat iustificari ex causis in ipsa insertis.

tus.in apostil.de questio.

¶Quia minor.Adde Bal.in dicta.l.ij.C.de epis.audien.

¶Inseri cã.de hoc adde ad sciendum vtrũ requiratur vel non. dic q̃ ab interlocutoria que habet vim diffinitiue ꝓpter duo concurrentia primo qz non expectat aliam post se ⁊ ea lata iudex functus est officio suo.Secundo quia imponit finem controuersie de qua est questio appellandum est ab ipsa : ea forma qua appellaꝫ a diffinitiua.⁊ potest impugnari ⁊ iustificari appel.ex nouis actis: sicut appellatio a diffinitiua.⁊ hoc ideo:quia mixtis tribui debet extremo in quo potentius incalescit.l. querit.s̃.de statu hominum.que autem sint iste interlocutorie.vide per do .Anto . in rubrica extra de re iudicata.per Ludo.in rubrica.et in.l.j.s̃.de re iudic.⁊ ista decisio ⁊ conclusio videtur de mente Abb.⁊ Joan. And.in.c.peruenit.el.ij.de appel. ⁊ clarius Bald.qui eam confirmat in.l.minoribꝰ. C.de his qui.vt indig.quem sequitur Pe. de anc. in.l.iij.§.fin.s̃.de appel.⁊ do.Anto.in.d.c.peruenit.el.ij.de appel.et in.c.tua nos.eodem tit.de appel.⁊ pro predictis bene facit.l. si pecuniam.C. de re iudi. vbi glos. sentit quod appelletur a precepto iuncto tex. ibi finita diffinitiua. ⁊ ita tz Bal. in addi.Spe.in titu.de appel.inversicu.in his que continent publicam vtilitatem ꝛc .sed contra hoc facit.l.ait pretor.§.promittẽs.de re iudi.vbi Bartol.videtur sentire contra et potest respõderi qõ ibi Barto.male loquitur.⁊ quod sufficit ibi dicere in genere tale preceptum esse iniuriosum. ideſt iniustum vel potest dici quod ibi loquitur quando in appellatione fatebatur se debitorem minoris.et ideo appellatio, videbatur frustratoria manifeste:⁊ sic non valet ibi nisi inseratur causa :quia iudex precepit iniuste vt solueret minori carenti curatore secus autem dico quando esset aliqua interlocutoria que post se expectaret aliam diffinitiuam . nam tunc in casibus in quibus appellari potest appellabitur vt a mera interlocutoria : vt not.gloss.in cle.fina .de ap.no . tamen quod si per apertam naturam verborum pronuntiationis apparet de iniustitia non requiritur causa secundus Bal.in.l.terminato.in vlti . colum . C.de fruc.et lit.expen.⁊ in.d.l.minoribus.et an sufficiat generalis cause insertio.vide Bald.quod non in.l.eos in.§.finautez. C. de appella . in principio. et dixi

a ¶A pnuntiatione q̃ non obstantibus exceptio

late post Bar. in.l.pretor. in princi.ſ.de ope.no. 9
nuntia.ꝛ no.moder.in.l.j.§.libelli.ſ.de appella.ꝛ
vbi mādat aliquid ꝓ interlocutoriā qō nō pōt mā
dari ꝓ diffinitiuam appellat ab ea fine expreſſione
cauſe. Bal.in.l.ante ſniaz. C.quo.appel.ꝛ ibi ſub
dit an ſit
opus qō 4 Appellatio ab interlocutoria quod
cauſa ex fit fienda in ſcriptis.
preſſa i ap 5 Effectus appellationis ab interlo
pellatione cutoria an ſit ſuſpendere pronuntia
ſit proba tum:ꝛ qualiter.
bilis nec 6 Judex a cuius interlocutoria eſt ap
ne ꝙ ſi nō pellatum ſi appellationi non detu
eſt expreſ lit non habet ipſum in ꝓceſſu dece
ſus in iure tero citare: ꝛ eſt tunc verus contu
eſt arbitra max.
rium.ꝛ hic Intelligit verum ſi iudex dedit ap
vide primo pellanti apoſtolos. 2
lā.ꝛ vide 7 Lis an debeat cōteſtari in cauſa ap 8
ad ſupra pellationis ab interlocutoria ꝙ fic
dicta glo. quando pars eſt preſens.
fina. in. c. 8 Practica impugnandi ꝛ iuſtificandi
fina.inver appellationez ab interlocutoria vbi
ſi. inanes. quod ex primis actis impugnari et
de elec. li. iuſtificari debet: ꝛ qualiter hoc in
vj.ꝛ Bal. telligatur.
in.l. acto
ri.C.de re

bus credito. que autem ꝛ qualis debet eſſe cauſa
dixi poſt Bar.ꝛ Ang. in.l.pretor.in pn. de ope.no.
nū.ꝛ ibi limitaui de appellāte de quo etiā ꝓ Bal.
in.d.l.minoribus.de his quibus vt indig.quid aūt 3
in confeſſo appellante an debet cauſam exprime
re.vide per docto.in.l.fina.§. iuſſus.ſ.de appel
latio.

a ¶Adde quod ſpecialis inſertio cauſe requirat.
Bal.conſilio. cccl xvij.j.lib.

b ¶Primo quero. vtrum appellatio ab interlocu
toria debeat fieri in ſcriptis.adde Bart.in.l. nec 4
quicq̄.§.vbi decretum.ſ.de officio procō. ꝛ vide b
Baldum ꝛ Ange.in.l.patris ꝛ filij.de vulg. ꝛ pu
pil. quod hodie eſt determinatum per.c.cordi.de
appellati.in.vj.intelligo ſimiliter idem habere lo
cum in interlocutoria habente vim diffinitiue.: vt
colligitur per doctores in capitulo cupientes.de
electio in.vj.vide Spe.ꝛ Joannem andre.in capi
tulo cordi.de appellationibus. in.vj.ꝛ eodem ti
tulo.in capitulo appella.in.iiij. glo. ſed an hodie
valeat ſtatutum quod poſſit appellari ab interlo
cutoria ſine ſcriptis.vide Romanum in rubrica de
arbitris.in.xij.charta.ꝛ ad Bartol.hic adde Bal
dum in.l.eos.§.. ſinautem.ꝛ ibi Bartol. in prin
cipio.C.de appellationi.ꝛ vide per Modet.in.l.
j.§.libelli.ſ. de appellationi. ¶Ab extra queri
tur vltra Barto. an appellatio ab interlocutoria
extinguat pronuntiatum.vide Bartol. in.l.fur
ti.§.j.in fine. ſ.de infa.ꝛ Specula.in titu. de ap
pellatio.§.reſtat videre.in fi. ꝛ ad ſupradicta per 5
Barto.in.ij.queſtione vide Bal.in.l.fi.ſ.de in in
teg.reſtitu.ꝛ C.de dila.in.l.a procedente.ꝛ in.l.ge
neraliter.§.j.de reb.creditis.ꝛ Specula. in titu.
de appellatio.§.nouiſſime.in verſicu.ſed vt ſupra.

Sententia in cauſa appellationis ab interlocuto
ria ꝙ profertur in ſcriptis.

Si in cauſa appellationis pronuntiatur bene ap
pellatum tota cauſa deuoluitur ad iudicem ap
pellationis: ꝛ quid ſi pronuntiat male appellatū.

¶Jus qui. Propter ſupplicatio
nem factā principi iu
dex inferior non impeditur procedere.ꝛ
qui ob eam cauſam appellat, non audi
tur.h.d. ¶Ex hac † lege nota ꝙ quando iudex
non obſtante exceptionibus oppoſitis ad proceſſum
pronuntiat eſſe procedendum: ſi iuſte pronuntia
ret non appellaretur: ergo a contrario ſi iniuſte
pronuntiaret a tali grauamine poſſet appellari
quod eſt not.ꝛ not.per gloſſ.C.ne filius pro pat.
auf. habita.rationem dixi.in.l.preceden.quia tale
grauamen non poteſt reparari per appellationez
a diffinitiua. ¶Secundo not. † quod in appella
tione ab interlocutoria debet inſeri cauſa: [a]quod
apparet:quia ſi cauſa non deberet inſeri:appella
tio interpoſita ob cauſam iniuſtā non reiceretur:
quia poſſet appellatio iuſtificari ex alijs cauſis:
vt.ſ.de appel.l.ſcio.in fi.ꝛ hoc patet de iure ciui
li:quia omnes leges tractantes de appellatione
ab interlocutoria permittunt ex cauſa alicui⁹ gra
uaminis illati contra iuſtitiam appellare vt.ſ.e.l.
ij.ibi ſi contra leges hoc faciat.ſ.de appel.l.j.§.
queſitum.ibi quid enim ſi in conſulendo mentitus
eſt ꝛc.ꝛ.C:quo.appel.nō reci.l.ab executione. ibi
niſi forte modum executionis excederet: vt.ſ.de
mino.l.ait pretor.§.permittitur.ibi:ab iniuria iu
dicum ꝛc. ¶Tertio eſt notandum † quod appella
tio ab interlocutoria debet iuſtificari ex cauſis in
ſertis in ipſa appellatione non ex alijs. quod ꝓ
hic eadem ratione:quia ſi ex alijs cauſis poſſet iu
ſtificari non reiceretur appellatio quod eſt not.
ꝛ ſingulare.ſ.ꝛ.l.ait pretor.§.pmittit.ſ.de mino.ꝛ
de iure cano.eſt clarum:vt extra de app.c.cordi.
lib.vj. ¶Primo † quero [b] vtrum quando appella 4
tur ab interlocutoria ſit appellandum in ſcriptis. b
gloſſ.mouet.ſ.e.l.ij.et.ſ.de appel.l.j.in fin.ꝛ ibi
determinat glo.quod non ſit neceſſe appellari in
ſcriptis:quia ipſa interlocutoria non eſt proferen
da in ſcriptis:ſed de iure canonico determinatur
eſt contra:vt extra de appel.cordi.lib. vj. poteſt
ꝓſuaderi etiam de iure ciuili eſſe verum ſic. in ap
pellatione facta ab interlocutoria debet inſeri cā
vt dictum eſt ꝛ dari iudici in ſcriptis:vt ex inſer
tione cauſe poſſit deliberare vtrum partem gra
uet vel non:ſicut dicimus in libello:vt.C.de lit.cō
teſta.auten.offeratur. Item in appellatione ab in
terlocutoria non licet vagari:ſed oportet quod ꝙ
fiſtat in cauſa ꝓpoſita:ꝛ ſic debet dari in ſcriptis
ſicut dicimus in libellis accuſatorijs:vt.l. libello
rum.ſ.de accuſa.facit.ſ.de iniur.l. pretor edixit.
in princ.et.l.item exigit. de dolo.ꝛ ita obſeruat
conſuetudo.facit.C.de primi.ſchola. l.fi.lib.xij.
¶Scdo q̄ro † quis ſit effectus appellationis inter 5
poſite ab iterlocutoria. ꝛ videtur ꝙ ſtatim ea in
terpoſita debeat ſupерſedere a procedēdo iudex
a quo appellatur:vt. C.quorum ap.non reci.l.ab
executione.in fi.ibi: ſi eos perperam intentionem
cognitoris

¶Quid autem in diffinitiua: vide Specu.in titu.
de appella.§.nunc breuiter in princ.ꝛ in ver. licet
autem.ꝛ an debet pars citari. vide in.c. eum qui.
de dolo ꝛ contu.

¶Dicendum eſt. Adde quod dixit Jnno.in pro 8
poſito i.c.
cū cauſaz.
de re iudi.
ꝛ not.in.l.
ſiue.C.de
dila. quid a
autez ſi nō
ſit appel
latū a ſen b
tentia in
terlocuto
ria vtrum
infra tem
pus appel
landi poſ
ſit iudex p
cedere. vi
de no.bal.
in.l. ita de
mū.C. de
procur. et c
in.c. fi. de
appell. in
vj.ꝛ glo.
ꝛ ibi no.in
l.a proce
dente. C.
de dila. et d
Bal. in.l. 6
generalr.
§.j. et.C. e
dere. cre.
ꝛ ad intel
lectum. d.
c.nō ſolū.
cognitoris ſuſpēdiſſe clarnerit ꝛc.
pro hoc.ſ.de mino.l.intra vtile. Jn
contrarium videtur caſus. de app.
c.non ſolum.lib.vj.Solu. dicendus
eſt[a] ꝙ eſt in poteſtate iudicis a quo
appellatur.vel ꝓcedere:vel appel
lationi deferre.ꝛ iſtud probat tex.
in.d.l.intra vtile[b] ibi preſes in eū
tum appellationis cetera cognitio
nis diſtulit.ꝛ ſic apparet ꝙ ipſa ap 7
pellatio a grauamine non ſuſpēdit f
officium iudicis a quo appellat: ſed
ipſemet iudex deferendo appella
tioni ſuſpendit officiū ſuum:ꝛ ſi ap
paret qō.c.non ſolum. procedat de
iure ciuili vt dicamus.aut iudex de
tulit appellationi:ꝛ ſuſpenſa eſt ei⁹
iuriſdictio: vt in.c.cū appellationi
bus.extra.de ap.li.vj. quia ipſemet
ſuſpendit:aut nō detulit[c] appella
tioni ꝛ pōt ꝓcedere in cā donec ſibi
inhibeat ꝙ ſuperior ē:vt.d.c.non ſo 8
lū. et valet ꝓceſſus interim factus.
ſed ſi pronuntiabit bene appellatū
omnia reuocabūtur:als firmus re
manebit proceſſus:vt ibi patz.ꝛ eſt
not.[d] † qō poſtq̄ quis appellauit
ab interlocutoria iudex primus nō
habet ipſum in ꝓceſſu decetero ci
tare cū appellādo videat recuſare
ſe nolle coza eo litigare ꝛ cōparere
ꝛ ſic eſt verus cōtumax: q̄ nō eſt am
plius req̄rendus:vt no.in.l.fi.ſ. de g
vide.c.ex parte de reſcri.ꝛ vide do.Anto.in.c. di
lectus el.ij.de reſcrip.ꝛ vide Bar.in dicta.l.gene
raliter.§.fi.ꝛ etiam Bar.in.l.ij. C.de epiſ. audiē.
ꝛ Jnno.in.c.ſuper his de appella.

b ¶L.intra vtile.adde Barto.in.l.ait pretor.§.p f
mittitur de mino.et Anchar.in clemen.j. de dolo
ꝛ contumacia.

c ¶Non detulit. Adde ad hoc quod habes in.l.ar
biter.qui ſatisdare cogan.

d ¶Et eſt no. Et ad Bar.hic adde quod eſt verus
ꝙ appellans rite ꝛ recte ab interlocutoria eſt exē
ptus ipſo iure a iuriſdictione iudicis a quo ꝛ ipſo
iure non valet proceſſus nec ſententia quam fa
cit iudex a quo poſt appella.c.per tuas. de ſen
ten.excommunica.et.c.licet eodem titu.in. vj.ꝛ.c.
ad audientiam. et.c. dilectus. de appella. in tan
tum ꝙ non firmaretur per deſertionem appella
tionis poſtea factam: vt eſt text.in dicto.c. licet.
ſecus eſſet ſi proceſſus fieret poſt deſertionem p
iudicem a quo eſt appellatum: quia tunc valeret
etiam ſi appellans nunq̄ fuiſſet citatus: imo qō
plus eſt ipſe vt verus contumax nō poſſet appel
lare ab interlocutoria vel diffinitiua lata contra
eum abſentem.c.per ſonas.et.c.ſequen.de appel.
ꝛ no.eodem.titu.c.dilecti. vbi vero quis appellaſ
ſet ab interlocutoria iniuſte vel non rite: vt quia
non appellaſſet in ſcriptis vel nō expreſſiſſet cauſ
ſam gra
uamis ſpe
cialit tunc
clarum eſt
quia dici
tur verus
cōtumax.
ꝙ iudex a
quo pōt
procede
re ad vlte
rioza eo
amplius
non cita
to.c.ij. de
dolo ꝛ cō
tu.in. vj.ꝛ
clemen.j.
eod. titu.
et ad hic
dicta per
Bar. vide
doct. in.c.
ſuper eo.
el.ij.de ap
pel.

in integ.reſt.ꝛ.l.ex cōſenſu.§.ſi. de
ap.ꝛ eſt exp̄ſſum extra de do.ꝛ ptu.
c.ij.li.vj.qō intelligo ſi iudex a quo
eſt appellatū appellāti dedit apo
ſtolos refutatorios: put dz: als ſe
cus. nā eoipſo qō ei nō daret apo
ſtolos grauaret.vt probat extra de
ap.c.ab eo.li.vj.ꝛ eod.ti.in cle.j.et
ſic ipſe ſuo facto ſuſpendit ſuam iu
riſdictionē. ¶Tertio † quero[f] qñ
appellatur ab interlocutoria: vtrū
in cauſa ap.debeat lis conteſtari:in
appellatione a diffinitiua certū eſt
qō parte abſente pōt ꝓcedi lit. nō
cōteſt.vt.C.de tempo.ap.l.fi.§.il
lud.ſed quando ꝓceditur parte pre
ſente debet lis cōteſtari: vt.C.ne li.
in vna ea.cauſa ter.prouo.l.vna. ſi
cut etiā in appellatione ab interlo
cutoria eſt determinatum per cano
nes extra de ap.c.interpoſita. in fi.
ibi per Ber. ¶Quarto quero † de
modo iuſtificādi ꝛ impugnandi ap
pellationē ab interlocutoria: et cū
appellat a diffinitiua: certum eſt ꝙ
poſſunt nouiarticuli ꝛ noue proba e
tiones fieri ſm ea q̄ habemus in.l.
eos.C.de ap.ꝛ de tēpo.ap.l.p bāc.
ſed in appellatione ab interlocuto
ria determinatū eſt ita:ꝙ ſolū ex p̄
miſs actis iuſtificari vel impugnari
debeat:vt extra de app.c. appellan
ti.s in cle.ꝛ hoc verū eſt de iure ci
vt no.Jnno.in.c.ex ratione de app.qō no.ad ea q̄
dixit Bal.in.l.ab executore.C.quo. appe.ꝛ adde
Bar.in.l.qui Rome.§.ſcia de verbo.obli.ꝛ Bar.
in.d.l.fi.in princ.vlti.col.in.l.intra vtile.de mino.

¶Tertio quero. vtrū in cauſa appellationis ab
interlocutoria debeat lis ꝓteſtari.ꝛ adde ad Bar
to.hic quod Bal.in auf.ſi omnes. C.ſi vt ſe ab be
re. abſti. firmat ꝙ in interlocutoria nullo mō lit.
conteſta.requiratur idem in auf. hoc ſacramentū
hodie. C.de iuramen.calum.ꝛ idem Specu. in ti
tu. de li. concep.§. nunc dicendum.et domini de
rota deci.viij.et domi.Abb. ſicu.in.c. raynaldus.
licet Joan.andre.in.c.raynaldus.dicat interlocu
toria requiri in diffinitiua non.

¶.E. appellanti. Limita niſi eſſet lata contra cō
tumacem vel abſentem ſm Bar.in.d.§.permitti
tur.quod eſt valde no.ꝛ iſtis adde Jnno. in.c. pe
nul.de ope.noui nuntia.ꝛ Bal.in.l.inuitus.C. de
procurato.referentem Dy.ꝛ Bald.in.l.ij.in vlti:
charta.de reſcin. vendi. ꝛ limita in hoc dictā cle.
appellāti.vt ꝙ Bal.in.l.generaliter.§.j. C. de re.
credi.ꝛ Jnno.in.c.quo ad cōſultationē de re iudi.

vbi voluit ꝙ si lata interlocutoria non appellauit sz appellauit postea a diffinitiua potero ex nouis & ex antiquis actis seu causis reparare grauamē interlocutorie qō no. & vide Bar. in.l. eos. §. si autē. C. de ap. & ibi docto. & vide Bart. in .d.l. gñal'r. §.j. & dicit no. Bald. in.d.l. iuitus in vlt. colum. ꝙ ista regula fallit nisi ꝓbationes de nouo emergāt & multis modis limitat. d. cle. appellāti. Bal. in.l. ꝙ hāc in vlti. colum. de tē po. appel. & vno modo limitat per Imolam in. l. recusare. §. si quis alio. s. ad treb. & est dictuz domini Anto. als doc. in.c. ex parte. de appella. el.j. pluribus etiam modis limitatur. d. cle. appellanti. vt per Bal. in respeti. l.ij. circa vlti. col. de rescin. vē. & ad. d. cle. appellāti. vide Bal. in.l. arbitrio. qui satisfa. cogā.

a ¶ Quinto quero. Adde quod tex. i.c. interposita. hic, alle. dicit ꝙ appellatio iustificat si appellans offerat se probaturum causas expressas. sed quid si nihil ille dicat. dic ꝙ idem: quia illud subintelligitur. tex. est multuz no. in.c. exhibita. de iudi. quo casu sufficit se probare ad iustificationem appellantis ꝙ ipse obtulit se incōtinenti ꝓbaturū. non autem requiritur ꝙ probet iuste vel iniuste appellatū: vt. d. c. interposita. qō tene mēti. & ad p̄dicta adde Bal. in.l. ante sententiā. in fi.j. col. C. quo. ap. & no. ꝙ gl. mag. in fi. in. c. Roma. de app. in. vj.

b ¶ Puto verum. Adde ꝙ hoc est verum etiam ad iudicem delegatum sine noua commissione scōm Inno. Hosti. & Joan. and. in. c. vt debitus. de ap. & no. Sali. in.l.j. C. quando prouo. & in.l. si vt ꝓponis. & in.l. si preses. C. quomodo & quādo iud. & ad Bar. hic adde Bar. in.l. ītra vtile. in fi. de mi. & in l. eos in prin. C. de appel. & adde predictis Imo. in.l. iudex post p̄. de re iudicata. in. viij. colum. qui sequitur Hostien. in loco preallega. & vide que ibi dixi per Pau. de leaza. in cle. sepe ad fi. in.j. colū. de appella. et in. c. vt debitus. in. iij. colum. eod. titulo & ibi per domi. Anto. in vlti. char. sed quid si aliquis app. ab interlocutoria postea appellat a diffinitiua vtrum vna absorbeat aliam. Bald. in.l. generaliter. §.j. C. de reb. credi. tenet quod non: sed bene cogitur eligere quam velit ꝓsequi. idem Inno. in. c. dilecto. de ap.

c ¶ Nisi in casibus. istis adde Barto. in.l.j. C. quo. appel. eo autem casu quo iudex non defert tenet ꝓti lese fm Bal. in rub. in fi. C. de pe. iud. & ꝙ istū c. interposita. extra de ap. qz aut ille qui allegauit causam cozā iudice obtulit se ꝓbaturū: & iudex nō admisit & statim apparet grauamē etiā si causa nō esset vera: aut nō obtulit se ꝓbaturū: & tūc cozā iudice appellationis dz ꝓbari de veritate cause vt ibi dicit. Itē si iudex a quo appellatur non fuisset passus acta facta cozā se scribi vel appellāti copiā dari: poterit pars appellans per testes cozam iudice appellationis hoc probare. argumē. C. vt li. pentē. l. ij. ¶ Quinto † quero[a] qualiter fit sentētiandū cum appellatur ab interlocutoria: videlz vtrum in scriptis vel sine scriptis. Et videt ꝙ sine scriptis: qz ista snia videt interlocutoria: sicut prima. ar. eius qō no. in. c. fi. extra de re iud. in cle. eō vt ꝙ debeat snīari in scriptis: sicut appellat i scriptis & ptestat lis qñ agitat parte p̄sente vt dictū est: & sic videt lis ordinaria: & sic obseruat. nā in cā appellationis vertit plus cognitionis q̄ interlocutorie: qz p hoc tota cā deuoluitur ad superiorē vt statim dicam. ¶ Sexto † quero si ꝓnuntiabit bene appellatum: an tota causa deuoluitur ad iudicem appellationis. de iure canonico non est dubium: vt extra de appellationibus. c. cozdi. lib. vj. de iure vero ciuili potest dubitari. Ly. C. de tēp. appella. l. per hanc. in. vij. q. videtur tenere idem de iure ciuili. & nihil alleg. ad hoc. tamē hoc puto verum:[b] quia casus est in. l. si quis prouocatione. C. de appel. fm lec. Pla. vbi ab iniuria factiuel dicti potest appellari & tota causa transfert ad superiorem. not. quod dicit de iniuria dicti. si enim apparet quod iudex grauauerit partem: apparet ꝙ ei fecit iniuriam dicto ergo &c. Si vero ꝓnuntiaretur male appellatum: tunc reuerteretur causa ad primum iudicem: vt. l. intra vtile. s. de mino. quod est verum: si appellatus voluerit: alias sec vt. d. c. cozdi. quod satis potest dici verum de iure ciui. cum enim appellando ab eo dixerit se grauatum: & cozam superiore est per consequens litigādum: nec potest recusare illum iudicem quem ipse elegit: vt. C. de lit. contesta. aut. offeratur. & .l. cuz papi. C. de senten.

Scuius. Appellatione interposita siue sit recepta siue non: debet officium iudicis cōgnoscere et attentata reuocantur per superiorem. h. d. vsq; ad ver. plane. ¶ Not. † ꝙ facta appellatione pendente reuocantur per officiū iudicis ad quem: de quo. s. de admi. tu. l. chirographis. §.j. & ꝓ Jo. an. de ap. c. non solū. lib. vj. et dicam. j. ti. ij. l.j. ver. plane videte per vos.

Intra constituta. De isto tempore et de aliis dicam. j. ti. j. l.j.

Sciendum. Etiam appellatione non recepta nihil innouari debet. Item apostoli etiā refutatorij ita debēt dari ꝙ partes q̄d in eis cōtinetur intelligāt. h. d. ¶ Oppo. C. quo. ap. nō reci. l. ij. & iij. & fi. Solu. hoc intellige: nisi in casibus[c] in quibus est notoriū de iure appellationem non debere recipi vt in contrarijs: sed hic qñ erat certum quod debebat recipi vel erat dubiū.

Item

1 Item † de hoc an appellatio debeat recipi cognoscit superior: vt. j. tit. ij. l.j. que cognitio sit summatim vt. C. quo. appel. non reci. l.j. & licet gl. ibi dicat qō requiritur plena[a] ꝓbatio: intellige quo ad ꝓbationem summariā non quo ad ordinē: qz fiet forte parte absente fm Inno. & Hostien. vt ipsi dicunt extra. de offi. deleg. c. pastoralis.

1 ☞ Appellatio ꝙ non admittatur in causa alimē tozum quando petuntur officio iudicis secus si in re actionis.

2 Appellatio semper cum causa admittitur etiā in omnibus casibus in quibus non admittitur.

3 Ab iniquitate legis vel statuti quando possit appellari.

4 Appellari quando possit ab actibus extraiudicialibus.

5 In appellatione ab actu extraiudiciali debet inseri cā & probari: vt attentata interim reuocentur.

6 Ab arbitramento lato per arbitratorem potest ex *iusta causa* appellari & attentata interim reuocantur & tenetur tempora appellationis obseruare. Arbitramentum est transactio.
Petens reductionem ad arbitriū boni viri ab arbitramento non tenetur tempora appellationis obseruare.

7 Ab actu extraiudiciali qui litem non finit quādo quis possit appellare.

8 Sententie maioris partis creditorum statur nisi minor pars euidenter ostenderet opinionem illorum manifestam continere iniquitatem.

9 Si plures consanguinei discordant in puella maritanda tunc appellatur ad superiorem.

10 A venditione pignoris fienda per creditorem qñ possit appellari.

Gres. Primo ponit regulam ꝙ si res dilationem non recipit non potest appellari. secundo hanc regulam declarat per tria exempla. tertio ponit duos casus in quibus non licet appellari qui non ponuntur in dicta regula. scōa ibi veluti. tertia ibi: item si ex perpetuo. ¶ Ad primum. s. circa regulā gl. ponit exemplum de. l. cōstitutiones. s. de ap. & bene. Dy. ponit † aliud exēplū. s. in cā alimentorū[b] cui congruit quod. j. sequitur in tex. de annona in vsu militū destinā da. ꝓ hoc facit in aut. vt lic. ma. & auie. §. illud. & hoc verum si alimenta petunt officio iudicis: & sic propter inopiā argu. s. de re iudi. l. ij. & de fer. l. ij. secus si iure actionis. vt C. de app. l. & in maioribus. ita dicit Guil. de cug. s. de his qui sunt sui vel alieni iur. l. ij. & fuit iopi. Bar. de fano. vt refert Spe. in tit. de ap. §. in quibus. ver. sed numquid qñ. vide in alijs causis que dilationē nō recipiunt: vt. d. §. in quib⁹. vers. ij. dic vt ibi. Sequitur † ne testiū aperiat. et infra neberes scriptus in possessionem mittat. cui cōcordat. C. quo. ap. nō. re. l. quisquis. Jo. an. extra de offi. dele. c. j. intelligit qō nō pōt appellari nisi adiecta causa[c] & sic debet inseri causa sicut in appellatione ab interlocutoria dixi. s. eo. l. ij. ¶ Sequitur. ij ex perpetuo edicto aliquid decernat nō lz appellare gl. allega. s. de appel. l. ex cōsensu. §. fi. ex quo intelligitur hic quod si contra contumaces

tex. dicit Bal. in. l. iij. in. ij. col. C. de ap. ꝙ vbi iudex a quo detulit appellationē iudici ad quē tenetur admittere & quando iudex a quo vult recipere appellationem quid debet facere. vide Bald. ibi in vlti. col.

a ¶ Requirit plena Adde bar to. i. l. iij. §. hoc aūt in fi. de dā no infect. licet contrariū teneat in. l.j. C. quo. appel.

¶ Causa alimentorum. a sententia lata in causa alimentorum nō appellat. adde Bart. in. l. mella. & quod ibi dixi de ali. leg. & in. l. solent. e. tit. et Guido. de suza. in. l. de alimentis. de transac. & Bal. i. l. nemini. C. de sum. tri. ad de quod Gui. de suza. i. l. iuder. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. vt refert Jo. An. in addi. ad Spe. in loco alle. per Bart. tenet quod potest appellari a snia lata super alimentis prestandis maxime si habeat vnde se alat. & si non habeat. appellās teneatur interim prestare alimenta appellato: tamē Joā. And. de hoc se remittit ad. c. super elec. de causa pos.

¶ Adiecta causa. not. ꝙ in casibus in quibus est ꝓhibita ap. intelligit sine cā. secus cum causa. idem tenet Bald. in. l. q̄squis. C. quo. ap. & in. l.j. in. ij. col. C. si de mo. pos.

¶ Appellari. vide Bal. in. l. a iudicibus. C. de ap. & in. l. q̄squis. C. quo. ap. & i. l. j. s. de legi. & iō dicit Bal. i. l. j. in. vj. col. C. ne ex delic. defun. ꝙ a pena non pōt appellari cū sit a lege imposita. & vide ad predicta Bald. omnino in. l.j. §. similiter modo. el j. C. de lat. li. tol. ab extra. iste tex. facit ꝙ in causa damni infecti non possit appellari de quo vide Spe. in tit. de offi. iudi. §. iudicis officium. in ver. sed an eisdem. & in ti. de ap. §. in quibus. in ver. sed modo quero iudex. sz dubiū facit. l. placet vt iudicibus. C. de peda. iudi. iūctis his que no. in. d. §. duas i. l. iij. s. de dā. ifec. & pōt dici ꝙ vbi cā nō recipit dilationem non possit appellari: vt hic per Barto. & in. l. iij. §. hoc autem de dam. infec. sz an a sententia lata quod faber recedat nec stet iuxta scholas iuxta ea que notā. per Bar. in. l.j. so. ma. in fi. possit appellari Bal. multuz not. in. l.j. in fi. C. si de mo. pos. tenet quod non per hanc. l. quod no. et adde qō a snia lata sup excussione non potest appellari fm Bal. in. l. ij. in vlti. col. C. qñ fi. vel pri. Bar. vt tenere contrarium in. l. a diuo. §. i exe. & ibi vide que dixi de re iu. & qō dixi. j. eo. l. fi.

a ¶Sepe accidit.qñ dicaꝫ dolꝰ esse in lege vel non. ⁊ idem quod dicit hic Bar. tenet Bal. in.l.quiſquis. C.quorum appel.

b ¶Non nocebit sibi. Adde Ange.in.l.ij.§. qō q̄ſq; iur.⁊ in.j.constit.C.§.quibus in fi.⁊ quod dixi in l.fin.§. de iusti.⁊ iur.

c ¶Sed p̄uocatio. Adde qō no.Bart. in.l.j.i p̄n. in.viij.que stio.de operis no.nū. ⁊ vide qō no. Inno. in.c.quin rauallis.ō iuretiuran. vbi videꝫ dicere qō in istis iudex non tenetur seruare iudiciarū ordinem ⁊c.

✠ Andreas Pomate.

d ¶Poterit appellare. idem tenet Rom. in.d.l. arbitrio.⁊ in d.pſ.cclxj. ⁊ in rubr. de arbi. ſz contrariū tenet Baldus in.l.hi qui ad ciuilia. C.ō appel.⁊ in rub.C.de appella. ⁊ Abb.in cō ſil.xxxviij.incip. casus in effectu talis est duo ciues.in vlti.colum.volu.j.⁊ vide Are.conſi.cvj.colum.ij.volu.iij.

d ¶Poterit appellare.an ab arbitramēto possit appellari.dic vt hic.adde p̄ contrariū tenet Bal. in l.hi qui ad ciuilia.C.de appel.⁊ aliquid per Ro. in rub.de arbi.in.xiij. char.⁊ qō dixi post Bart.in l.nō dist.§.cum quidā.de arbi.⁊ Bar.in.l.societatem.§.arbitrorum.in.iiij.col.s̄.p ſo.in ver.quero quid erit iudex.⁊ p̄ non appellet ab arbitramēto videtur tenere expreſſe Jo.and.in ti.de ap.in quibuſ.in ver.quid ſi conuenit.in verbo priuatorum: retuli in.d.§.arbitrorum.⁊ vide per moder. in.l.a ſententia.§.ſi heredes. ⁊.§.ſeq.s̄.de appel. ⁊ per

factum est: vt sepe accidit[a]; potest per superiorem corrigi argu. s̄.de doli excep.l.j. in fine prout ponit de dolo qui committitur in legibus condendis.veruntamen Lyn.dicit. C.que sit longa cōsuetu. l.j.in.iiij. q.principali. circa finem qō si ille qui ex tali statuto leditur contradicit nō nocebit sibi[b] quod limita secundum ea que not. Innocen. in.c. cū accessissent.extra de cōsti. ¶Sequitur in tex.item quominus pignꝰ vendere liceat appellare nō potest. duobus modis intelligit gl. vno qō ⁊ sententia iudicis in qua cōtineꝫ p̄ facte sunt denuntiationes debitori a creditore non p̄t appellari: qōsintellige sine causa: si enim iudex grauare: ex cā p̄t appellari sicut si excederet modū in exequendo: vt. C. quo.ap. non recip.l.ab executione. Alio modo intelligit qō ab ipsa venditione non potest appellari cum nulla precesserit sententia. ⁊ sic non est actus iudiciarius: ✠ ⁊ sic secundum hoc habes casum qō ab actibus extraiudicialibus nō potest appellari. Cuius rei gratia istud examinemus vtrum sit verum quod de iure ciuili ab actibus extraiudicialibus nō p̄t appellari.tex.vī p̄ sic. s̄.de ap.l.a sententia.§.item rescripsit. vbi dicit p̄ a transactione appellatur.licet gl. ibi destruat illum tex.⁊ dicat p̄ legatarij non appellant. sed actione ex testamento petunt legata. ¶Sed anteq̄ procedā vlterius quero quid releuat.vtrum ibi legatarius appellet vel agat actione ex testamento. Respondeo si dicimus posse appellari a die appellationis in terpositę omnia attentata reuocabunt per officium iudicis ad quem appellatur etiā anteq̄ vincat in cā appellationis: vt.s̄.eo.l. si cuius. ⁊.j.tit.ij.l.j.⁊ ibi dicā: si non posset appellari hoc nō cōtingeret. quid ergo dicemus de iure canoni co nō est dubiū qō ab actibus extraiudicialib⁹ ex quib⁹ quis grauaꝫ vel dubitat ex causis verisimilibus ne grauareꝫ p̄t appellari vt extra de app.c. bone.⁊ talis appellatio nō est proprie appellatio sed prouocatio[c] ad causam: vt extra de appel.c.cū sit romana.ver.si vero. hoc premisso arguo sic solum in nūtiatione noui operis reperitur p̄ facta nuntiatione extra iudicium: si quid attentetur cōtra: destruetur solum ex hoc quod attentatur post nūtiationē.vt.l.j.s̄.de noui operis nuntia.ergo in contrarium est ius commune.⁊ pro hoc videꝫ hic casus.Sol.dic quidam sunt actus qui fiunt extra iudicium per modum cuiusdam iurisdictionis: vt electiones ad officia: ⁊ in istis fine dubio potest appellari cum distinctione. vt dixi supra quando appellā.sit.l.j.§.solent.⁊ idem de aliis que fiunt iter plures ad quos spectat aliq̄d facere vt admittuersos vt extra de his que fiūt a ma.par.capi. c. §.⁊ ibi de hoc.⁊.C.de app.l.si ad scribatū. ⁊.l.cues.eum simi.quidā sunt actus qui exercentur alter quā per modū iurisdictionis: nec spectant ad plures vt vniuersos: ſz vt singulos: ⁊ tūc aut sunt act⁹ qui imponunt finē litibus vt trāsactio vel iusiurandum: ⁊ tunc fine dubio non possunt appellare partes quorum cōsensu factum est: sed alij q̄ le derenꝫ appellare possunt vt.d.l.a sentētia.§.idem rescripsit.non faciendo vim litere. ¶Et est ✠ aduertendum quod in tali appellatione oportet qō inseratur causa legitima ⁊ probabilis: vt si dicant in fraudem eorum factum: vt expresse dicit text.in d.§.idem rescripsit. ſic ergo ille tex.cum iure canonico concordat[a] nec est quid repugnet quare illum tex.glossando destruimus ⁊ sic inducimus dis cordiam inter ius canonicum et ciuile. ¶Eadem ✠ ratione dico p̄ cum arbitramentum arbitratoris assumpti super aliqua lite finiat litez: ⁊ sic trās actio: quod ille contra quem fertur ex iusta causa poterit appellare[d] ⁊ habebit p̄dictum effectum: vt attentata interim reuocentur vt dictum est per dictum.§.idē rescripsit.⁊ debebit obseruare tempora[a] appellationis: vt in.c.ſicut appellationē. de appel.in clemen.ſi tamē nolit appellare: sed alias iure actionis vel officio iudicis petere ad arbitriū boni viri reduci non tenetur obseruare illa tempora: ſz seruatur id quod dixi in.l. ſi societatem. §.arbitrorum.s̄.pro ſoc.Si vero non ✠ est actus q̄ litem finiat: tunc aliquādo est actus factus cept⁹ et perfectus.aliq̄n cept⁹ tantuz nonduz perfect⁹: aliquādo nec ceptus nec perfectus: sed commentus. primo casu nescio de iure ciuili qō possit appellari: sunt tamen alia prodita remedia: vt quod indebite factum est tollatur: vt interdictum quod vi aut clā.⁊ actio aque pluuie arcē.⁊ multa similia: ⁊ omnia interdicta restitutoria.ſcō casu habemus nuntiationē noui operis: tamē in illa hoc est speciale quod talis nuntiatio vel prouocatio ad cām non requiritur; vt.l.j.in p̄n.⁊ ibi no.s̄.de no.operis nun.in

num.in alijs vero hoc nō reperio.sed pro eo quod timemus perfici possumus dicere idem quod stat tim dicā.tertio casu quando actus non est ceptus nec perfectus sed comminatus: vel de eo verisimiliter dubitatur ex iustis causis: tunc dico p̄ in oī[a] bus casibus in q̄bus iudex potest adiri ⁊ eius officium implorari: ne fiat in illis: extra iudicium potest appellari[a] hoc est supponere se protectioni talis iudicis: ⁊ protestari ex eius parte: vt nulla fiat nouitas: tunc si postea iuerit ad iudicem reuocabuntur attentata interim. vt.l.de pupillo. §.si q̄s ipſi pretori.supra de noui operis nuntia.⁊.d.c.bone memorie.extra de appel.ſz isto casu debebit talis appellatio seu protestatio fieri inserta iusta et verisimili causa: [b] vt.d.c.bone.⁊ argumē.C.de his qui ad sta.confu.l.j. Pone aliqua exempla: timeo ne q̄s me offendat in persona vt.C.de his qui ad ecc.pfu.l.decernimus. vel timeo ne res mee indebite occupenꝫ vt.l.ij.C.q̄ bonis cede.pos. vel ✠ pone in casibus in quibus statur sententie plurīū credi*tozum vel maiozis partis vt.s̄.de pac.l.maiozem. ⁊.l.ſi plures. quod intelligo niſi pars minoz ostenderet euidenter quod opinio illozum manifestam contineret iniquitatem. argumē.s̄.de inoffi.testamen.l.ſi pars. isto casu pars minoz poterit appellare a sententia: inserta illa causa manifeste iniquitatis: ⁊ per hoc maioz pars prohibetur vltra aliquid attentare: ⁊ ſi quid fecerit reuocabitur. Jtez exemplum est in pluribus consanguineis cum discordant de maritāda puella[c]. quia appellabitur ad superiorez argumen. C.de nup.l.j.⁊.l.vidue.⁊ l.in coniunctione. nunc ✠ in proposito casus huiꝰ l.a venditione pignoris non potest appellari. scili cet simpliciter ⁊ sine causa. Sz si creditor vellet p modica quantitate vendere rem magni pretij: vel cū debitor esset paratꝰ soluere noluit recipere: iudex vēditionē fieri phibebit: ⁊ si dicto mō appellet: venditio inhibet: ⁊ si fiat rescindetur vt. C. de distrac.pig.l.ſi residuum.⁊.l.quādiu. ⁊ qō ibi no. et supra[a] de rescinden. vēdi.l.penultima. que.l.hoc satisaperte probat. Ad predicta optime facit. C. ſi qua predi.po.l.prima. vbi fit simul protestatio ⁊ supponit quis se iurisdictiōi alteriꝰ iudicis vt ibi per Lynum. ſi dices illa facit cōtra. quia ſi ibi est speciale ergo in contrarium est ius commune: ſz ibi est speciale. in hoc quod ex iusta causa appellatur ab omni grauamine futuro: etiam p̄ viā ordinis iudiciarij. et ſuſpēditur iurisdictio ordinaria. predicta autem que dixi loquuntur in actibus extraiudicialibus.

Bal. in rubr. C. de ap. vbi tenet p̄ nō appelleꝫ. et quid ſi de factō appellaretur ⁊c. adde quod ab arbitramēto possit appellari ex iusta causa ſequitur ſimpliciter Bal. cōſil. cccxlviij. ſ.li.

a ¶Potest appellari. ⁊ tene menti quod in extraiudicialibus non ſuffi*cit ꝺdicere niſi appelleꝫ exp̄ſſe ⁊ ſpeciaľ quādo q̄s graueꝫ. vt ſin*gulariſſime ꝺr Jnno. et ibi est text. in c. quo ad ꝓſultationē. de re iud. et voluit Angel. ⁊ imo. in.l. ille a quo. §. ſi ō teſtamēto. s̄. ad treb. qō no. in p̄actica.

b ¶Veriſimili causa. Adde ſi diſcordāt agnati de maritanda puella appellatur ad ſuperiorem. vide qō in ſiľi no. dixit Barto. in.l. ſi cum dotē. §. eo autem tempore. ſo. ma. ⁊ iſtud refert Bal. in.l. in coniunctione. hic allegat.

c ¶De maritāda puella. ſi diſcordāt agnati de maritanda puella appellatur ad ſuperiorem. vide qō in ſiľi no. dixit Barto. in.l. ſi cum dotē. §. eo autem tempore. ſo. ma. ⁊ iſtud refert Bal. in.l. in coniunctione. hic allegat.

d ¶Post appellationez. Et in materia no. quo ſi reperitur in actis quod iudex dedit apoſtolos nec apparet de quibus dic quod intelligitur de reuerentialibus. verbuz eſt ſing. Abb. in.c. dilectis ſiłijs. de ap. et ibi refert do. Ant. et Bald. in.l. iij. in j. col. C. de ap. ⁊ de iſtis apoſtolis vide. ij. q. vj. in c. poſt appellationem. vbi per Archi. vbi etiam dicit quod ſi non petantur apoſtoli non vz appellatio vt leg. et no. in.d.c. ab eo. ⁊ in cap. cozdi. de ap. in. vj. et quod iudex qui non dat apoſtolos inſtanter petenti punitur arbitrio ſuperioris. quia non est pena ſtatuta. c. de cauſis. de offi. delega. in ſimili Archi. ſecundum do. Abb. de qua. s̄. refert Roma. conſilio. xv. Adde an et quādo apoſtoli videā*

De libellis dimissoriis. Rubrica.

1 ☞Non sufficit quando apostoli petuntur peto apostolos et iterum peto: sed consuetudo hoc approbat.

2 Qui non petit apostolos: vel non protestatur videtur appellationem deserere.

3 ¶Pars cui statutum est tempus ad accipiendum apostolos ſi non vadit cadit ab appellatione.

4 Tempus appellandi hodie est decem dierum et licet tempus petendorum apostolorum non sit im*

tur recte peti Bald.consi.ccccl.v.ij.li.& an iudex qui recusauit dare apostolos parti possit de causa vlterius se intromittere Fe.consi.clxxxvij.

a ¶Quod tñs. et circa ista tempora vide quod dixi in.l.præses.C.de ap.per doct.in.l.hi qui ad civi.e.tit.ad de Bart. in auten. 1 hi qui. C. de tempo. ap.& ad intellectum et limitationē cle. 2 si ap v.ide a d.An.post doc. in. c. ex literis. 3 de rescri. super glo. i verbo ni si forsan.

b ¶Ēndez 4 terminuz. ad.l. nonnulli.C.d app. q sit specialefa uore fisci videt vel le Bald. in.l.ij.C.qñ fis.vel priua.in prin.sed propria opi. facit.l.iudicibus.C.de appella.

c ¶Mil nouari.ista ꝑmitte ad eius materiā no .per Bal.in.l.ap.in.ſ.& in.ij.colum.C.de ap.& adde q pendē.causa ap.impediuntur ea fieri que possunt fieri penden.causa principali.ita Bar.i.l. postq̄. §.super.s̄.vt le.no.ca.& Barto.in.l.furti.in prin. s̄.de his qui no.infa.& adde que habes post Bar 1 to.in.l.duobus.§.vbi duo.circa princi.s̄. de duobus reis.adde qualiter intelligatur nil nouari Fe 2 der.de se.consi.ccxxiij.

d ¶Appellatione.et limita hanc materiam de qua 3 in hac gloss.vt dixi post Bar.in.l.ſ.C.de bo. pos. 4 secundum tab. et habet locum etiam iste titulus quo ad agendum contra ipm iudicem a quo est appellatum.gloss.est valde no.in clemen.ij.de ap .et 5 vltra predicta ad limitationem huius regule . vide in.c.cum ex causa.de appe.vbi tex.no.in. c. dilectus.de exce.& in.c.pastoralis .de offi.dele .& in 6 c.quia propter.de elec.et Bal.in.l . furti in prin. s̄.de infa.vbi dicit quod ista regula debet itelligi per iudicem pars tamen potest sua iura appella 7 tione non obstante prosequi.de hoc plene in ti.de 8 ap.§.nouissime in.ſ.colum.in Spe.& no.Bald .in l.generaliter.in fi.C.de re.cre.vbi vide.potest tamen.possessor vti possessione sua appellatione pēdente secundum gl.in.c.non solum in glo.mag.de 9 appel.in.vſ.et in.l.imperatores.§.ſi magistratum in gl.aduersario.s̄.de app. Adde an appellatiōe 10 pendente possit fieri executio Baldum consilio cccxvij.

b fra eundē terminū appellator debeat petere copiam suie & actorū.alias appellatio vī deserta: vt C.de ap.l.qm̄ nonnulli.forte est speciale ibi in debitore fisci cōdēnato.nā illa.l.generaliter nō obseruat.Jtē ſ est aliud tēp̄ ꝓponēdi q̄relā de iudice q̄ appellationē.nō recipit vel apostolos denegat.vt.s̄.tit.ſ.l.sciēdū in fi.q ſi nō fit vī appellatio deserta.Jtē est aliud tēpus qñ appellatio a iudice recipit: pōt em̄ parti statuere certū tēpus arbitrio suo ad cōparēdū coram iudice ad quē:vt.C. de ap.l.p̄ses.extra eo.tit.c.ꝓnas.& c.seq.& c.ob late.& i istis nihil est immutatū. ¶Erāt oliz ſ alia tēpora q̄ qñq̄ statuebat a.l.tēpus ad producendam appellationē coram iudice ad quē.C.de ap.l.i offerēdis.& de tēpo.ap.l.fi.§.in his.Statuebatur etiam tempus inchoandi ꝓcessum super appellatione:vt.C.de temp.ap.l.ij.& l.fi.in prī. Jtē erat tēpus appellationis exercēde & finiēde.vt eo.tit. l.fi.§.illud.Sz ista sunt hodie immutata: & ad oia dat ann̄ & ex cā bienniū:vt in auc.ei q̄.sz ex cā dātur maiora tēpora:vt in auc. ſi tñ.& auc. itē si appellatore.alsincipit ſi appellatiōe. ¶Jtē ſ nō currit tēpus ſi cā oz examinari in cōsistorio principis vt in auc.sed lis.e.ti. ¶Item predicta ſ qñ appellatur a sententijs . sed si a nominatione ad munera.tunc ad appellationem interponendā est idem tempus qō supra vt.s̄.qñ ap.ſt.l.ſ.§.q in sententijs:sed ad ꝓsequendū sunt duo menses:vt.C.de tēpo.ap.l.j.Jtē qō dixi ſ q dat ann̄ & ex cā bienium .dico q legitima cā est si appellās in vltimo termino:hoc est in vltimo mēse primi anni comparuerit:& p eū nō stetit:vt.C.de tēp.ap.auc.itez si appellatiōi.als icipit ſi appellatiōe .& no.p Jn.ex de ap. c.ex rōne vbi plene hoc per Joā.And.quē vide ſi expedit.

¶Mil nouari appellatione pendente. Rub.

☞Mil nouari appellatione pendēte qualiter intelligatur.

Executio facti non potest fieri infra terminuz datum ad appellandum:iuris tamen fit.

Judex superior cognoscit an appellatio recipiat.

Facta appellatione pendente reuocātur per iudicem superiorē eius officio imploratore reuocabū tur etiam anteq̄ vincat appellans.

Cautela qñ i libello oī peto ꝓnūtiari bene appellatum & reuocari attentata q appellator nō cōtestetur litem super libello.

Appellatio quando est dubium an sit recipienda potest tamen recipi.

Bannitus qui appellauit an appellatione pendente possit offendi.remissiue.

Quando causa est commissa consulenda an valeāt que interim fiunt.

Judex a quo elapso termino ad appellādū nō pōt sent ētiā a se latā exeq̄ nisi prima parte citata.

Appellatione. °Oppo.de +l.postq̄. §. imperator.s̄.vt le.no.ca .dic † quod oia que pendente principali iudicio poterant peti pendente appellatiōe

possunt peti: & quod dicitur nil nouari ꝛc. verum a est in his que principali iudicio pendente fieri nō poterant.item quod dicitur nil nouari ꝛc. intelligo scilicet per iudicem a quo est appellatū: cuius officium conquiescit:sed per iudicem ad quem est appellatū multa possunt innouari. Item lege multa innouantur & cessant omnia contraria que po 8 nuntur.C.de appella.l.iij. ¶Oppo.in auten. 7 vt spon.lar.§.aliud.fol.vt glos. Jtem oppo.quia videtur quod fiat de reo actor in causa appellationis ſ prius erat reus.dic vt.l.hi qui ad ciuilia.C. eo.& dicam.j.ſi tuto.vel cura.l.ſ. Jtem predicta in 8 2 mutatione que fit a.l. ¶Quero † an ante appella b tionem infra biduum vel triduum vel hodie decē dies possit fieri executio glo.dicit quod non.arg. l.fina.§.finautem.C.communia de leg.sed hoc intelligo q non potest fieri executio facti sed iuris sic.vt.l.furti.in prin.s̄. de his q̄ no.inſa.sed dices tu truffa est querere:quia habet tempus quadrimestre ad solutionem faciendam vt.l.fi.C. de exe cutione rei iudi.dicam intelligendo istam questionem vt procedat in realibus vbi habet locum offi 9 cium iudicis vt insti.de offi.iudi.§.ſ.& penultimo. c 3 & ex causa abbreuiat iudex tēpus. ¶Quero † qs iudex cognoscit an debuerit recipi:dic vt in glos. 4 & dicit iudex superior & bene. ¶Sed † quero facta interim per quem reuocabuntur. Respon.per eundem iudicem scilicet superiorez & eius officio imploratо. vt.s̄. de administra. tuto.l. chirographis.§.ſ. ¶Sed an reuocabuntur anteq̄ vincat appellans in causa ꝓncipali: videtur quod non vt.s̄.de appel.l.cum ex causa.& dicta.l. chirographis.§.ſ. Jn contrarium est casus extra de appel. c.non solum. lib.vj.& hoc satis potest tolerari ex hac.l.que vult q interim nullam penam sustineat. Nec ob.d.ll.quia licet permittāt reuocari post victoriam:non tamen prohibent quin ante reuoce 5 tur.& ita dicit Jnnocen. extra de excep.c. dilecte. Sed † si in libello appellationis peto pronuntiari bene appellatum: & reuocari attentata: caueat appellator ne contestetur lis super libello. & not. Specu.in titu.de appel.§.nouissime. circa finem. de quo per Joā.and.in.d.c.non solum. ¶Quero quid si appellat in causa manifesta: que nō debet recipi an nihilominus potest procedi:dic vt in gl. & in fi.eiusdem glo.dic q continuatur cū ista glo. 6 que incipit vt imperator.ſ.eodem. ¶Sed opp. † aut q nō recipiatur est expressum:& tunc non recipitur:aut non est expressum:& recipitur.glo.dicit b q fit dubium negatione:& dico q negatione iuris non fit res dubia:cum non debeat interrogari in c articulo iuris:vt.l.ornamentorum.s̄.de aur.& argen.leg.Dat glo.aliud exemplum per.l.ſi quis in tantam.qō est dubius.vult dicere in causa momentanee possessionis.sed nō est dubium q potest appellari vt determinatur. C.ſi de momen.pos. fue. app.l.ſ.& bene quia in.l.ſi quis in tantam.est quēstio etiam de proprietate: quod est ergo exēpluz dic q in facto.vt quia est dubium an sit verus contumax vt.l.ex consensu.§.fi.s̄.de appel. Jtem potest esse dubiū propter casus in quibus sunt opi. propter opi.doct.vt dixi.s̄.titu.ij.l.fi.& in istis ca

a ¶Op.in auc.p Bal.in.l.fi.in vlti.col.C. de fidei com.li.& in ꝓpoſito huius.l. queritur an.ſ.x. dies datos ad appellandū possit execu . fieri.& quid in sentētia criminali.vide in.l.qui vlti.s̄. de pens.& & in.l.addictos.C.de appel.& que no. Bar. Ang. & Jmol.in l.qui a la tronibus. §. ſ.s̄. de testa.& ad Bart. hic vide quod no . Bal. in.l. ita de muz.C.de procur. et ibi vtrū infra temp̄ app.index potest procedere.

¶Quid si quis est cōdemnatus ab̄ sententijs aut plurib̄ appellat ab vna an supersedeat sup alia.vide Bal.in l.ab executore.C.q̄ rū ap.& index adquē an possit inhibere nec quic̄p moueat vide Bal.in l.ap . in.ſ. col.vbi ſet in vlt.col. ponit quo modo debet inhibe

fibus in quibus est dubium : credo q possit appellari. ¶Queritur † Dy. an exbannitus qui appellauit possit interim offendi. de quo dic vt dixi.s̄.de acquiren. possess.l.iij.§.seruus. ¶Quero † quid b si cā est cōmissa cōsulenda an valeāt que interim fiunt. Rū.si cōmissio fiat de necessitate:interim nihil debet fieri : sed si fiat vz: sed reuocatur per appellationē:vt. C.de rela.l.ſ. sed si fieret volūtate secus puto: q: cum iudex nō teneat stare cōsilio: ergo nec expectare tenet:omittit tñ qñq̄ ō ne cessitate ex forma statutoz. ¶Quero † elapso termino ad appellatiō nē sequēdā quid hz facere iudex a quo.ōn quidā q mādat suam exe cutioni sine alia citatione.alij dicūt q oz citari appellans : vt opponat q̄quid vult : quare nō debeat fieri executio:& si nō ostēderit de psecutione & impedimēto mādabit suā executioni.vt pbat.C.de tē.ap.l.fi. §.illō.qō plz & est exꝑpluz.C.de ap. l.si cōtra maiorē.vbi oz ꝓpretoz oz cōstare de negligētia in psequēdo appellationē: sz nō pōt liquere nisi parte citata ergo ꝛc. Jtē q dixi tempore elapso intelligitur.s.biēnij.nō enim sufficeret primum annum elapsum.vt. C.de tem.ap.auc.ei qui.licet doc.iuris canonici innuāt cōtrariū in.c.ex ratione.extra de ap.

Si quis. Declarat plene ſz ea que dixi in.l. ij. s̄.de custo.reo.

¶Que sententie sine appellatione rescindantur. Rubrica.

ri iudici a quo.C.de ap.

b ¶Quero quid.de ista materia dixit idē Bar.s̄.in l.j.§.j.de app.in.l.j.C.de rela.& in.l.ex illo. C.de app.& ibi Bal.& Bar.in.l.ad prin.s̄.de ap.

c ¶Quero elapso. in hac. q . maxime est cōflictus doct.in.l.eos.C.eo.& ideo vide per mo.in.l.ſi expressim circa fi.s̄. de ap.& Bar.in. l.a diuo pio in iij.col.vbi plene.s̄.de re iudi.& Jnn.de offi . delegati.prudētiā.latius p Bal.in repe.l.tale pactū. §.qui puocauit.s̄.de pac.& adde Bal.in auc.ſi quis. C. de epis.audiē.& Bal.in.l.ij.in fi.C.de tēp.ap.& an iudex app.possit ꝓnuntiare tenet Franciscus ꝙstic. l.pperādū.§.illo.C.de iud.& vide Bal.in.l. ſi cōtra de ap.& in.l.eos in.ij.col.eo.titu.adde vt pulchre per Fede.in consi.cxxxiij.

a ¶Illud.de intellectu huius tex. vide Bar.& Bal. in.l.j.de iura.calum.& Bal. in.l.ij.C. de re iudic. maxime in ver.quero quid si tutor.cum ver.seq.

b ¶Apparet ex actis. Adde Inno.in.c.presenti.de rescrip.et quod voluit glo.not.in.c.j.de offi.ord. in.vj. ad fi

nē.& quot 1 modis et quibus ex 2 causis sen tentie re/ tractentur vi 3 de. xxxv. qō.viij. in summa. 4

c ¶Ultimo nota. vide a quod pro hoc dicūt doc.& ma/ rie Imol. 1 in.l. ex di/ b uersis. §. fi.fol. ma. & ego scri psi in.l. cū prolatis ī fi. de re iu dica.et ad de quod 2 Bal. in.l. legata inu tiliter de lega.j.per ea que ibi not.Bar. 3 dixi quod si pma sen tentia est nulla pro/ pter ver/ c ba inepta 4 poterit cō firmari p sententiaz cōfirmatiuam.quod intellige si verba inutilia seu inepta possent separari ab ipsa substantia prime sententie scōm Bald. per illum tex. ibi quem se/ quitur Imol. 1

d ¶Paulus.Mo.non valere sententiam si alter liti gantium mortuus est.concordat.l.j.q.vlti.c.fi.ni/ si decretum in personaz mortui sit fauorabile.l.cū qui.fi.ff. de fideicom.li. et videtur Barto.in.l. in summa post glo.§.fi.de re iudi. & omnino Bal. in l.j.§.j. in pn.circa vlti.col.de cadu.tollen. 1

e ¶Probare. An appellans vel appellatus tenea/ tur iustificare & probare in causa ap.vide in Spe. in titu.de sen.§.fina.& ibi an eoipso q seruus pro/ ducitur condemnatus probasse grauamen.et vide eū de pba.§.pbare autē.ver.sed qs pbabit.adde et quis debeat exhibere acta coram iudice appellatio nis an appellans vel appellatus Fe.consi.ccij.

Sententia est nulla quando er/ ror apparet ex actis.

Sententia potest peti nulla princi/ paliter agendo & quando petit exe cutio excipiendo.

Snia lata p errorē an sit in totum nulla vel in eo q est erratum.remis/ siue.

Snia cōfirmatoria est nulla sicut p/ ma qī error est expressus in ea.

Llud. aOpp.C. de erro. calcu.l.j.fol.vt in glo. l.verūtamen Jaco. de are. †& Pe. dicūt alr. q si error apparet ex actis bsnia est nulla. qz snia oz diffiniri seu decla/ rari sm acta vt.l.ait prętor.s. de re iudi.si bn inspicias illā.l. ¶Op. de l.relegatorū.§.ad tps.s.de inter.& rele.Sol.vt ibi dixi.Oppo.de.l.p/ ses.& de.l.cū platis. de re iudi. dic vt in qualibet earū dixi. ¶Quero † volo dicere snīam nullā:quo iure peto:glo.dicit q possum petere pn cipaliter petēdo. vel cū petit execu tio incidenter excipiendo. et vide 1 istam glo.q incipit qua petebat &c. qō plene examinaui.s.de appel.l. si expressim. ¶Quero †an ista snia sit nulla in totuz vel in eo in quo est erratum.& est glo.in.l.fi.s.de iurisd. om.iudi.& est contra glo.in.l. res iu dicata. C. de re iudic. dic vt ibi dixi & ibi p Lyn. ¶Ultimo cno. † q snia confirmatoria est nulla ficut prima quando expressus est error. dixi in d.l.si expressim.

Item cum ex edicto. Istud qō dicit in no titiam:dic vt in glos.

Si apud. De hoc q habes hic gl. in auc. & cōsequēter. C. de sen.& de in terlocu. om.iudi.& in.l.qui prior.s. de iudi. ōt qō qn sunt mutue petitiones:debent terminari eodē tempore:aliter per appellationem rescindunt:ca/ no.habent tit.extra de mu.pe.in appelllatione ne scio tex.alibi qui melius dicat q hic.

Qaulus. dVide glo.que incipit non valere &c.& limita gl. si eo viuo nō ceperit defendere: tunc alias valeret:vt ar.l.si defunctus.s. de pcura. & l.nulla. C. de procura.

Qaulus. Quero aliqua res petitur que non extat in quo dzfie ri cōdēnatio:& dic vt in gl.quā vide & in/ cipit.s.qui satisf.cog. & de eo q dicit gl. tutius &c.est tex.in.l.iul.s.de cōfes.&c.

¶An per alium cause appellationis &c. Rubr.

¶Dictum est.s. de ap.& a quibus & qn sit appel/ lādum.Sequitur videre p quos appellatiōis caus/ se d ebeant exerceri.

Qeri solet. Ista lex est decla rata in.§.ad cri/ mē in.l.pe.s. de pub.iu.& illa ē declas ratio istius.l.& ideo non legemus mō nisi tex.& vide in. d.§. ad crimen. vbi declaratur hec.l.

Instantiā ceptā per procuratorem an domi/ nus prosequi possit.

Si procurator. Mo.q si procu/ rator rōnes rationes reddiderit:nihilominus in cā hz psequi: & qn cām ceptā pcurator hz psequi expe diui in.l.si ante.s.iudi.fol. ¶Opponit. C. de pcu ratoribus.l.inuitus.glo.que est hic dat tres solu. Una est q hic in pcuratore bñte gñale mandatū: ibi in habēte speciale:& ista est no.alia fol. est etiā bona. Tertia fol.ē qō exponas oz ideſt pōt fiyult: & intellige sm glo.in.l.actor. C. de appel. qō pōt vt quilibet:nō vt pcurator.& dixi in. l.si pcurato/ rio.s.qn appel.fit. ¶Opp.de.l.tutor.s.de appel. ¶Sol.aliud in tutore:vt ibi.aliud in procuratore vt hic. Ultimo not. qō instantiam ceptam potest dominus psequi†vt.l.procuratoribus. C. de pro curatoribus.& l.si dns.de appellatio. plene dixi in.l.si ante.s.iudi.solui.

¶Si tutor vel curator appellauerit. Rubrica.

An qui appellat debeat causam appellatio/ nis probare.

Si bi qui. Hic dicitur nec cas sas pbauerit: et sic vr qō qui appellat debeat cām appel latiōis pbare.sic. C. de ap.l.hi q ad ciuilia.fz gl.ōt ibi qō pbat eoipso qō nō probat cōtrariū:qō nō plz:cū de iure quilibet debeat

debeat munera subire nisi habeat specialē causam immunitatis vt.j. de iure imu.l.j.& ad muni.l.ico/ la.gl.de hoc ōt ō gl.nostra extra de renū.c.in pn tia.dic ergo aut tractat de pbādo boc.s.qō sit re
a cte appellatū.s.infra.x.dies petiti apostoli & sitia & hoc oz pbare appellato : hoc em sibi incūbit vt C. de tēp.ap.l.fi.§.pe. aut qrit qs debeat pbare de iustitia & iniustitia:& tūc aut vnus pseqt tm: et tūc si vult obtinere oz ipse pbare vt in auc.de his q ingredi.ad ap.§.illud.& C. de ap.l.ampliorē. in pn.aut vtraq pars psequit:& tūc dico qō qdā est pbatio p modū abnegatiuū:vt dico videas acta ī qbus apparet nihil esse probatū ppter qō debue 1 rim cōdēnari.vel dicit actor victus cū intētio mea sit fundata nihil est pbatū ppter qō re debuerit absolui inspiciant acta quibus non cōtinetur. ista pbatio incūbit appellāti.& ideo petit copiā suie & actorū oim:vt. C. de ap.l.qm nōnulli.& p inspe/ ctionem pbatur ista negatiua.vt. C. de re.cre.l.fi. quedā est pbatio per inductionē testium & instru/ mentorū super nouis vel antiquis articulis & tūc ille hz pbare in cā appellatiōis qui debebat pba/ re in prima vt. C. de tem.ap.l.per hanc.ita intelli gik glo.i.d.l.hi qui ad ciuilia.& hoc qn appellat a snia.fz si appellatur a nominatiōe ad munera. tūc non est reperire cām primā & secundā:fz ille oz p bare qui appellat†vt hic.& predicta sunt vera qn snia per appellationē suspendit.si vo snia tacitur nitate firmat tūc nō pōt ei opponi quasi cā nō sit b iusta:nec hoc pōt queri:vt.l.si prętor.i prin. s. de iudi.sed si opponat de nullitate dixi.s. de re iudi. l.si cum nulla.

Ator. Si ergo eius appellatio re/ probat tenet pro anteriori te. ¶Cōtra dicit gl. C. de tem.ap.l.fi. §.illud. in gl. super verbo pronocatum. et male:nec.ill.quas allegat faciunt pro ea.

¶Apud eum ad quem appellat alia causam age/ re compellendum. Rubrica.

Si quis Dicūt q dā qō hoc est de iure ciuili:fz de iu re canonico vr secus. extra eo. c. ad hec.& c. ppositum.fz Jo. And.i.d.c.ad hec intelligit illud si cā suspiciōis p ponit:& pbat coram arbitris.coram qbus debebit se pbare granatū a iudice ppter qō appellauit:& qō iudex illud grauamē intulit sciēter:certe istud fa/ cit eū suspectū:fz si simpliciter pbet appellatum: nō sufficit:& ista opi.plz.nā hoc pbato pbat iniu ria ōbalis : ppter quā pōt appellari fz opi. Pla. C. de app.l.si quis pronocatione.q appellatio p/ 2 pter iniuriam habet impedire iurisdictionem iu/ dicis in alia causa vt. C. si qua predi. pote.l.j. et 3 ita sentit Guil. de cug.in.l.si ab arbitro.s. qui fa/ tisda.cog. 4

¶Si pendente ap.mors interuenerit. Rubrica. 5

An expressio eorum que tacite insunt aliquid 1 operetur.

Appellatore. Oppoñ. de.l.si seruus: §. boue.s. de cōdi. furti. hui? ?rij timore gl. dat vnā distictionē facilē & sine scrupulo. Ista lex videt fortiter contra Pet.& Ey.q in.l.iij. C. eodē. q runt pone qō erat casus in quo tacite ve niebat adēptio bonorū:iudex expri mit ademptionē bonoz in snia : an heres teneat pseq:& dicūt qō non: qz expssio† eorū q tacite insunt ni/ hil operat vt.l.iij. s. de leg. j.& l. nō recte. C. de fideiuss. qd dicendū: domin? Bartoluci? de perris q bo nonie disputauit hāc.q.& tenuit idē rndendo ad.l. istā dicit qō hoc fecit exsse cā cognita volēs penā auge/ re: fz ista sua determinatio cōtinet diuinationē ad istā.l.fz va fit: fz rn deo fic: expssio eoz q tacite i sūt ni hil operat:vez est si p eū modū exp mit p quē insunt vt.l.iij.§.j.s. de lib. & postbu. als.l.iij. de leg. j.& l.si qs sempronii.s. de heredi.isti. mō ad ppositū. adēptio bonorū omniū ve nit tacite in deportatiōe p quādam cōsequētiaz.b vñ si iudex dixit com demno eū in deportatiōe cū publi/ catione omniū bonorum suorū:tūc ista expressio nihil operat:qz hec dictio cū:cōiungit p consequētiam & sic nihil operat:vt.l.j.& ij.s. ō pe. leg.& insti. de leg.§.si qs ancillas.fz qn principaliter cōdemnauit: vt qz iudex in deportatiōe dixit & ei? bo/ na publicam?:tūc exprimit p alium modū quā prius inerat:vt.d.l.ij. s. de pecu.le.& sic pōt intelligi hic.et fz litera ad vrū qz posset adaptari rn ad istud meli? . & ideo vel vultis rndere vt dominus Bartolucius de Bononia et potestis . vel vt mō dixi qō magis applaudet litere.

¶De iure fisci. Rubrica.

¶Gl. cōtinuat rubricā istaz duob? modis vt in ea habetis.

Deportatus an capiat legatuz eidez factū. remissiue.

Heretici & dānati in metallū nō ca piunt legatū eis factum.

Natus ex dānato coitu nō capit le gatum a patre.ab alijs sic.

Legatū factū palam incapaci nō ve nit in fiscum:secus si est relictum in digno.

Deferens seipsum in fiscū qn cōse/ quatur aliqō premium.remissiue.

Heredes infra qtum tps tenentur

a ¶Sit re/ cte. Vide Bal.in.l. hi q ad ci/ uilia.C. ō appellatio ni.

b ¶Quan/ dam cōse/ quētiā. an pena pu/ blicatiōis bonoz ve niat princi/ paliter vel in psequē tiam vide Bald. al ter loquen tem in.l.j. C. ne ex ō lic. defun. i.iiij.col.& in.l.q a la tronib?.in fi. de test. & i.l.iiij.e. tit . et ibi Bar.& Ja co.but . et Angel . et Jmo.i.l.ō functo.s. ō publ.iu/ di.& Bar. sali.in.l.fi quis.C. si re? vel ac/ cu . dicas ergo con/ demnam? ad mortē & ei? bona publica / mus q? et copulat eā pncipalit fz gl.i ru/ brica . de iur .& fac. ignorā.et vide ad p dicta bar to.in.l.iij. de leg.j.

vidicare morte defuncti remissiue.
7 Practica delatiõis in fiscũ que sit.
8 Quilibet admittit ad deferendum: sed in iure agẽdi ⁊ defendendi fisc⁹ vtitur iure priuati.
9 Qñ fuit preuaricatũ cum aduocato vel ꝓcuratore fisci quilibet potest agere de ista ꝓuaricatione: et sentẽtiam retractare.
10 Delatio fit coꝝ ꝓcuratore cesaris.
11 Ubicunq; ex crimine priuato pena pecuniaria venit imponenda tũc q̃libet de populo admittitur ad accusandum.
12 Pena que ponit vendenti rem litigiosam et fisco applicatur nõ erat de iure antiquo.
13 Duo si fecerunt pacem ⁊ promittũt se inuicẽ nõ offẽdere sub pena cui⁹ medietas fisco applicat̃ si notarius est stipulatus poterit quilibet agere pro fisco.

a ¶ Arie. ista. l. limitat ꝑ bar. in. l. si pater. C. de hered. instit. circa prin. eiusdem. l.

b ¶ Ñ̃t capere. spurii capere ꝓñt ab alio quã a patre. adde Bar. in. l. qõ ꝓditionis sũt. de donatiõi. ⁊ oẽs no. in l. si his q̃ bonis. de vulg. ⁊ pupil

c ¶ Relictũ indigno. Adde bal. in. l. eã quã. in. viij. co. C. ỏ fidei commit.

a Arie. Examinem⁹ istas cau sas. prima est qñ ẽs ꝑ fiterer̃ tacite sibi relictũ qõ capere nõ põt.

1 Et primo † ꝑ huius declaratiõe q̃ro q̃s est ille qui nõ põt capere. gl. primo enumerat deportatũ: vt. C. de here. instit. l. j. illud est dubiũ. naz q̃dã dicũt deportatũ nõ capacẽ simpliciter. Alij dicũt deportatũ esse i dignũ. ⁊ sic capit lz nõ cũ effectu: qõ examinat̃ ꝑ doct. in. d. l. j. C. de here. instit. ⁊ dixi in. d. l. si deportati. ſ. de le. iij. ¶ Itẽ dicit gl. † de hereticis ⁊ dãnatis i metallũ: in hoc dicit verũ. Itẽ de natis † ex dãnato coitu: vt in auc. q̃. mo. na. effi. sui. ſ. fi. ⁊ isti sunt incapaces a patre eorũ. ab

2 alijs ỏ possunt capere ⁊ vt not. i. d. ſ. fi. ⁊ ꝑbat in. l. si is q̃ ex bonis. de vul. ⁊ pu. alij etiã enumerant instit. de lega. ſ. legati. ¶ Scõo q̃ro. † ỏz hic qõ tacite relictũ est ꝓfitet̃. qd

3 si est relictũ exꝑsse. gl. dicit idẽ vt. j. eodẽ. l. edicto. ſ. j. ⁊ hoc ỏz i quadã gl. parua sup ỏbo tacite. videte do

4 mini qñ relinq̃tur nõ capaci palam istud nõ ỏz venire i fiscũ vt. j. e. l. nõ intelligit̃. in princ. lz si esset relictũ

5 indigno: tũc bñ veniret in fiscum posito qõ esset relictũ palã: ⁊ ita ỏz intelligi. l. edicto. ſ. j. ⁊ statim videbitis in alijs casib⁹ hic enumeratis i tex. ¶ Quero † qñ aliqs se defert vtr̃ cõsequat aliqõ premiũ. ỏt gl. qõ sic. videbitis. j. eo. l. edicto. ſ. j. ⁊ hoc circa primũ casuz. Seq̃t i tex. vel ab alio preuent⁹ defert. Quero qñ dicat̃ quis ꝓuenire, de hoc videbitis. j. eo. l. edicto. ſ. extat. ⁊ ſ. seq. ¶ Secundo quero quis est modus deferendi aliũ. rñdeo vt statim dicam. j. proxi. ¶ Sequitur in tex. † vel quod mors ab heredibus non vindicatur. Quero infra q̃tum tẽps tenentur heredes vindicare mortez defuncti: dic vt no. C. de his qui. vt idig. l. j. ¶ Quero † que est practica huius delationis. rñdeo. dicũt quidam qõ heres qui est indignus debet accusari de hoc qõ mortez defuncti nõ vindicauit ⁊ sic erit quedã accusatio. ⁊ hoc videt̃ not. C. de bis q̃b. vt indig. l. j. circa fi. tertie gl. pro hoc facit. l. i cognitione. ſ. ad fil. sed aliter ibi no. Alij dicũt q̃ agẽt cõtra talem heredem petitiõe here. q̃ si hereditas ipso iure sit delata i fiscũ occisorib⁹ punitis absq; heredum accusatione si fuerũt accusati ab alio extraneo ⁊ hoc tz gl. i. l. j. C. de his q̃. vt indig. i an tepe. gl. qõ est verũ: ⁊ ꝑbatur. ſ. de peti. here. l. itẽ veniũt. ſ. prãdic. ⁊ C. de peti. here. l. j. vñ practica est hec q̃ occisoribus punitis quilibet potest agere ꝓ heredes peti. here. noie fisci. ⁊ ista vocat̃ delatio. q̃ noie fisci agat̃ ꝑbatur. j. l. pri. in prĩci. ⁊ qõ no. in. l. fiscus. j. e. ſ. de diuer. ⁊ temp. prescrip. l. intra quatuor. ſ. j. ⁊ ibi no. ⁊ not. ẽt in. l. si seru⁹ plurium. ſ. j. ſ. de leg. j. ⁊ eodem modo dicã in casib⁹ sequentibus qñ alia rõne quis est indignus q̃ ius illud qõ cõpetebat indigno fit translatuz in fiscũ: ⁊ fiscus agit actione qua posset agere ille indign⁹ si indignus non esset vt. j. eo. l. imperator. ¶ Seq̃tur in text. vel qõ indignus quis heres nuntiatur exempla huius habes. ſ. de his qui. vt indig. per totum. et practicam habes ex his que dixi. ſ. proxi. ¶ Sequitur in text. vel quod princeps heres institutus est et testamento vel codicilli subrepti esse nuntiãtur. ¶ Quero quare requiritur testamentũ sit subreptum. dicit gloss. quia si priuatus heres esset: ipse petit hereditatem et accusat. vel dic verius secundum Jac. de are. et ideo requirit testm̃ vel codicillos esse subreptos: quia si hoc apparet et fisco notum esset non esset necessaria nũtiatio seu alterius delatio vt. l. edicto. ſ. id autem deferri. j. eo. ti. ¶ Sequitur in tex. vel magni pretij rem minoris ex fisco comparasse. ¶ Quero † quod priuilegium habeat fiscus. in hoc respõdeo. vnum tm̃ quia quilibet ad deferendum admittit: sed in iure agendi et defendendi vtitur iure priuati. si enim dolus abest dinguitur aut fuit deceptio vltra dimidiam iusti pretij vel non: si vero dolus adesset tunc pro modica lesione restitueretur vt habes in gloss. ¶ Sequitur in text. † vel ex preuaricatione fiscum victum esse. gloss. determinat hic quando fuit preuaricatum cũ procuratore vel aduocato fisci. nam tunc quilibet potest agere de ista preuaricatione ⁊ sniaz retractare. vt. l. j. C. de sen. aduer. fi. la. ¶ Sequitur i tex. vel eũ decessisse q̃ i capitali crimine esset. hoc itellige: vt dixi. ſ. de accu. l. ex iudiciorũ. ⁊ eodem modo intellige casuz sequentem dum dicit vel post mortẽ aliquẽ reum esse. ¶ Sequitur in tex. vel domum destructã esse. istud exponit gl. duob⁹ modis. vel qõ sit destructa per vim: ita q̃ possit accusari. l. iuli. de vi. pub. vel pri. vel qõ domus sit destructa cã negotiãdi ꝓtra. l. senatus. ſ. de contrahen. emp. ⁊ dã. infec. l. fi. primum exemplum

mum exemplum nõ placet: qz accusatio. l. iulie de vi nõ est delatio in fiscũ: prout voluit. l. ista ⁊ tot⁹ iste titu. sed est accusatio que ỏz fieri coꝝ pfide

10 sed † dilatio fit coꝝ ꝓcuratore cesaris vt. C. vbi cau. fis. l. j. scõm exemplũ magis placet. ¶ Sequitur in tex. vel ab accusatiõe recessum eẽ: aduertatis qñ q̃s ab accusatiõe recedit: incidit in crimen

11 turpil. cuius pena est pecuniaria: vt. l. ꝓuaricatiõis. in fi. ſ. de ꝓuarica. ⁊ cõstat q̃ crimẽ turpil. est priuatũ: vt ibi. Im hoc est hic † casus q̃ vbicunq; ex crimine priuato venit imponẽda pena pecunia

6 ria: admittit̃ ad accusandũ q̃libet de pplo a vt hic ⁊ ita no. gl. sup rubrica. ſ. de popu. actio. ꝑbat in l. fi. ⁊ ibi no. C. de litigio. ⁊. j. in seq. exẽplo. ¶ Cõtra ꝑdicta op. de. l. j. C. vbi cause fis. glo. hic intelligit q̃ iste prius a ꝑside debebat cõdemnari quã procurator cesaris se de bonis intromittat. Sed certe. l. illa ad istum casum nõ põt adaptari: quia ibi loquit̃ qñ agitur contra alium ciuiliter in pre iudiciũ criminosi: hic vero agitur cõtra ipsum criminosum. ¶ Sequit̃ in tex. vel rẽ litigiosam venũ dari. glo. ponit exemplũ per. l. fi. C. de litigio. et bene dicit. tñ opz nos dicere q̃ istud sit additus a cõpositoribus noui iuris. sicut dicit gl. in simili. ſ.

12 de inoffi. test. l. si vt proponis. hoc † dico: qz de iure antiquo nulla pena erat statuta applicanda fi

b sco b ei qui emeret rẽ litigiosaz. sed solũ exceptio litigiosi erat statuta: vt. l. j. ⁊. l. fi. ſ. de litigi. ¶ Se

c quit̃ in tex. c vel penã fisco ex ꝓtractu priuato deberi. glo. ponit exẽplũ duobus modis vt in ea ha

b betis. Tu potes hic ponere exemplũ ſm Dy. ma

13 gis no. put tota die accidit de facto. ¶ Duo † faciũt pacẽ d inimul ⁊ promittũt se inuicẽ nõ offendere sub certa pena cui⁹ medietas sit fisci: alia fit offensi. Ista casu ex tali priuato ꝓtractu põt age

e re e quilibet ꝓuatus ad vtilitatez fisci. ⁊ hic casus videt̃ hic. Sed ỏ hoc videt̃. ſ. de arbi. l. arbiter in tra certũ diẽ. vbi tex. videt̃ in ỏpõ. Dy. distinguit sic aut cõuenit nudo pacto: vt pena deberet̃ fisco: ⁊ tunc nihil q̃rit̃ fisco ex illo pacto. vt. ſ. de fer. expoz. l. seruus ea. ⁊ arg. C. de vsu. l. iij. fi. autez intercessit stipulatio f: tunc aut ista promissio fuit facta

f priuato ⁊ nihil valet quia alteri stipulari vel pacisci nemo potest vt. l. stipulatio ista. ſ. alteri. de verbo. oblig. ita nec etiam fisco: aut promisit notario

f tanq̃ publice persone recipiẽti nomine fisci ⁊ tũc fiscus ex tali contractu poterit agere ficut etiam posset pupillus vt. ſ. rem pup. sal. fo. l. non quasi.

g cum respublica ⁊ pupillus equiparent̃ vt. l. illud. ſ. de ap. ⁊. C. de iur. reipub. l. rẽpublicã. li. xj. qõ tene menti qz quotidianum est. ¶ Sequitur text. vel aduersus leges cõmissum factum est. exempla huius pone vt in glo. Sed contra hoc op. de auc. bona damnatorũ. C. de bonis dã. ⁊ in corpore vñ sumit̃. Sol. dicunt quidã bas. ll. hodie corrigi. tu

b dic de hoc: vt dixi in. l. j. ſ. de bo. dãna. ¶ Quero vtrum iste cause deferendi que habent locum in fiscum habeãt locum hodie in qualibet ciuitate. dicam de hoc statim in. l. proxi. in prin.

i ☞ Hereditas quando fisco defertur ei non acq̃ritur sine aditione.

Bona quando publicantur pro aliquo delicto: ¶ Quolibet de populo. ⁊ ita per istum tex. in. d. l. vlti. C. de litigi. in verbo recipiat dixi.

¶ Applicanda fisco. per Bar. in. l. fi. C. de litig. ☞ Andre. Pomate. ¶ Sequitur in text. vel penam. vide. l. si quis maior. C. de transac. vbi pena

i dubio applicat̃ parti eum seruanti ⁊ nõ fisco Pet. de ancha. allegauit Bart. hic vide Bar. in. l. arbiter certo die. ff. de arbi. ⁊ vide Bald. consulentem scõm hanc doctrinam.

¶ Faciũt pacez. sed isto casu dubitatur quid si isti qui fuerunt pacẽ postea inuicẽ recõciliant̃ an eo casu quo potuit pena fisco acquiri ex hac recõciliatione tollat̃. Bal. ⁊ Imo. dicunt quod non in. l. insulam. ſ. fi. per illũ tex. ff. sol. ma. facit quod habetur in. l. j. circa ꝑn. de inin.

¶ Poterit agere. quando ex primo ꝓtractu pars pene applicatur fisco quilibet potest agere ex tali contractu ad vtilitatem fisci. ⁊ adde qõ fin. dixit Bar. in. l. senatus. ſ. senatus. j. eo. ⁊ quod ibi dixi. ⁊ vide qõ not. Bal. in. l. capite. ad fi. ſ. de fideiuss. Bal. in. l. si quis maior. C. de transac. ⁊ dicit Bal. in. l. decernimus. ad fi. in addi. C. de sacrosan. eccle. q̃ si quis donat fisco non valet dona. nisi aliquis recipiat pro eo.

¶ Interceſſit stipulatio. Adde q̃ dixit Bar. in. l. ita stipulatus. ſ. chrysogo. de ver. oblig. ⁊ vide qõ dixi in. l. si insulã. in. viij. q. ſ. de verbo. obli.

¶ An bona. vtrũ bona acq̃rãtur fisco sine aditione addde Bar. i. l. j. C. de bo. va. li. x. ⁊ qõ no. Bar. in. l. ficut. ſ. fi. ſ. qõ cuiusq; vniuer. ⁊ qõ requirat agnitio videt̃ tex. in. l. si seruus plurium. ſ. pe. de lega. j. ⁊ que sit differẽtia inter bona vacãtia ⁊ hereditatẽ vide Bar. in. l. post q̃ in fi. prin. ſ. vt le. nocat. ⁊ qõ no. Bar. in rub. ſ. de acqui. here.

¶ Inuentarium. Fiscus et qui succedit loco eius non tenetur ad confectionem inuentarij. et dicit Bal. in auten. si qua mulier. in fin. vj. colum. C. de sacrosan. eccles. quod vbi obligatio descendit in ipsis bonis non ex persona defuncti ibi non requiritur inuentarium per istam. l. ⁊ als allegatas vide ibi et hic adde Bal. in. l. etiam ad finem. C. ad l. fal. ⁊ in. l. fi. in ꝑn. C. de iur. deli. de hoc vide qõ

dixi post Barto.in rub. de acqui.here.ꝛ vide per Ang.in repe.l.j.ff.ſi cui pluſq̄ per.l.fal. adde que poſui in. d.rub.de acqui.here.

a ¶Non deferuntur. adde bar. in.d.l.j.de bo.vacan. ꝛ in.l.itez veniunt.§. ait ſenat⁹. de peti.here. Bal.in l.aduerſ⁹. §.de fur. dicit q̄ iſte ll. hic loquētes.de fiſco non habent locū in alijs ciuitatib⁹ niſi ſtatutū vel cōſuetudo aliud diſponeret.

b ¶Mō recognoſcunt. hic de populo nō recognoſcēte ſuperiorem vide in.l. releGati de penis ꝛ in. l. ij.ne q̄d in loc.pub.ꝛ l. ambitioſa.in fi. de decre. ab ordi. faci. ꝛ in.l.iij.ō mino. ꝛ in l. hoſtes ad fi. j. de ca.ꝛ in. d. l.ambitioſa. in. iij. col.

hereditarias.tex.eſt hic:ꝛ.j.e.l.non poſſunt.tene menti.

Diuus pius. Hunc.§.cū ſeq.habuiſtis in.l.in omnibus.ꝛ in.l.intra quatuor.§.de diuer.ꝛ tem.preſcriptio. Textus ibi denuntiationem.i.nuntiatorum petitionem pertinere potuit:licet nuntiatio facta non fuerit. ¶Oppo. ad.§.iſtos. de.l.intra quatuor.§.de diuer.ꝛtemp.preſcri. Sol.diſtingue.vt.l.in omnibus. eo. titu.ꝛ per Ly. C.de quadri.pre.l. j. ¶Querit gl.in fi.l.quid ſi deſiſtit non corruptus pecunia alias pretio ſeu gratia:ꝛ ſic delatus non habetur pro confeſſo.vt.l.in fiſci.j.eo. ti.dicit glo. rñdeo idem qō hic dicitur.qō intellige:vt ego idem admittam ad nuntiandum poſt quadrienium ꝛ etiam poſt.xx.annos ad proſequendum quaſi mihi interruperim preſcriptionem.ꝛ quod gl. ſic intellexerit patet ex ſequenti. q. ¶Secundo querit glo.an eo caſu admittaſ alius delator poſt. xx.annos.gl.rñdet nō puto. non enim minus preſcribit ſic delatus quā nullo modo. Alij dicunt vltra. xx.annos alium admitti.prior opi.eſt vera.nā ea delatio fuit quedam ciuilis interruptio ꝛ alijs non prodeſt: vt.l.intra quatuor.§.de di.ꝛ temp.ꝓſcrip. quando fuiſſet quis corruptus pretio:tunc planum eſt: vt hic dicitur in textu.

☞Deferens aliquam cauſam in fiſcum ꝛ ſuccūbens quando ſit infamis.ꝛ nu.3.diſtinguit.

Ciuitatibus quando deferantur bona vacantia.

Deferens debet agere nomine reipublice vel fiſci.

Ex quibuſdaz.

Forma caſum ſic. ¶Quero †vtrū deferens aliquā cām in fiſcum ꝛ ſuccumbens ſit infamis.reſpondet⁹iuriſcōſultus qō regulariter infamatur.fallit in tribus caſibus qui ponuntur in hoc prin. primus caſus hic poſitus eſt clarus. ¶Contra ſecundum caſum oppo. q̄ non liceat vlciſci: vt.l. ſcientiam. §.pe.§.ad.l.aqui.fol. extra iudiciū nō permittit regulariter ſed in iudicio ſic vt hic.Venio ad tertiū caſum. ¶Quero quidvelit dicere:gl. dicit hic loquitur quando quis defert aliquā cāz reipub.alicuius ciuitatis vtputa aliquam hereditatem. ¶Sed contra hoc opp.† ciuitati non deferuntur[a] bona vacantia vt.C.de bo.va.l.j.li.x.dicit glo.ſ. intellige hic de hereditate decurionum que defertur reipub.illius ciuitatis:ſecus in hereditate alterius vt in contrario.in eo q̄ glo.hic intelligit de hereditate decurionum non bene dicit: nam eorum hereditas nō deferet ciuitati nec fiſco ſed ordini vt.d.titu.C.de here. decu.ꝛ ideo iſtud exemplum non eſt hic bonum: in eo quod dicit q̄ ciuitatibus non deferuntur bona vacantia vt.l.j. C.de bo.vacan.dicit veritatem de iure communi: ſed debetis ſcire quod quedaz ſunt ciuitates que non recognoſcunt[b] ſuperiorē ꝛ ſic populus liber eſt:ꝛ ſic ipſemet ſibi eſt fiſcus vt.l.hoſtes.j. de capti.ꝛ tūc bona vacātia acquirent ſibi ꝛ fiſco:quedam ſunt ciuitates que licet recognoſcāt ſuperiorem tamen habent merum ꝛ mixtum imperium ex principis conceſſione:ꝛ habēt alia q̄ regalia ſunt q̄ponunt in titu.que ſint regalia.x.colla. et tunc idem qō bona poſſunt illi ciuitati deferri ꝓpter delicta:ꝛ etiā ꝓpter alias cauſas de iure cōmuni:ſecus:ita debetis intelligere hic. ¶Cū igit intellectus glo.non ſit bonus in hac.l. qualiter debetis intelligere cum dicat tex.q̄ nomine reipub. cauſas ſuas quis exequitur.ꝛ ſic iſte tex. ꝓtinet repugnātiam.nam in eo q̄ dicit reipub. noīe inuit q̄ cauſa non eſt ſua:in eo qō dicit ſuas: innuit qō ad eum pertinet.quid dicemus.ſo. dicas eſſe ſuas ratione officij:ꝛ reipub.ratione cōmodi:ita ponit exemplum.j.eo.ti.l.fiſcuz in.q.§.fi.ꝛ tūc exponet hic reipub.fiſci.vel dic reipubl.alicuius ciuitatis: vt.C.de dela.l.ex varia.ꝛ dicit cauſa ſua rōne executionis:ciuitatis ratione commodi.vel dic q̄ hic agebat ex iure ſibi ceſſo ab aliqua ciuitate: vel a fiſco:vnde cā dicitur ꝓpria ratione cōmodi:alienā dicit quia hz ius ceſſum ab alio.ꝛ iſta exempla non ponuntur in glo.ſed tanguntur per Jaco. de are.ꝛ Old.vel dic q̄ cauſa cōiter pertinet ad delatorē ꝛ ad rempub.vnde ꝓ ea parte quā ipſe hz: dicitur cauſa ſua:ꝓ ea parte que eſt reipubl.dicit alieno noīe agere. ꝛ iſtis caſibus nō infamatur vt j.eo.l.deferre.§.ſed communem:ꝛ hoc tangit hic glo.f. Habes † ergo ex.§.dictis dicere ſic.aut q̄s defert cām alicuius ciuitatis.ꝛ non infamatur. vt hic ſecundum vnā lec.ꝛ.l.ex varia. C. de dela. aut defert cauſam fiſci.ꝛ tunc aut defert ad ſuā vtilitatem:quia habet ius ceſſum:ꝛ non infamatur. vt hic ſecundū aliam lect.aut defert cauſam ad vtilitatem fiſci: ꝛ tūc aut facit ex neceſſitate officij: et nō infamaſ.vt.l.fiſcus in queſtione.in fine.j.eo.ꝛ hoc ſecundum aliam lec.ꝛ.l.poſt legatū.§. aduocatū.§.de his qui.vt indig. aut non facit ex neceſſitate officij.ꝛ tūc aut ipſe habet in cauſa aliquam cōmunionē ꝛ nō infamatur. vt hic ſecundus vnam lec.ꝛ.j.eo.l.deferre.§.ſed cōmunē.aut nullā communionē habet ꝛ tunc regulariter infamaſ. fallit in duobus caſibus qui hic ponunſ. ¶Ultimo no. † ex hoc tex.q̄ in hac delatione quis debet agere nomine reipub.vel fiſci.vt dixi.§.proxi.in prin.

☞Acta criminalia quando exhiberi debeant.

Acta

Acta armarij cōmunis continētia bannū condemnationem vel excōmunicationem alicuius debent edi cuilibet petenti.

2 Acta cauſa ciuili q̄ indiſtincte fiſco exhibentur.

3 Practica probandi aliquem ſubtraxiſſe inſtrumēta fiſci.

4 Inſtrumenti tenor per teſtes:vt probet debet ꝓbari per perſonas inſtructas puta per notarium iudicem vel iuriſtas.

Inſtrumentum fauore fiſci poteſt probari per teſtes communes.

Si probatur verum furtum inſtrumentorum tunc probatio de tenore inſtrumenti per teſtes cōes facit fidem contra ſubmittentem.

a **Diuus.**[a] Iſte eſt valde no.§.ꝛ menti tenēdus. ¶Opp.de.l. is apud quē. C. de eden.vbi acta criminalia exhibent ſicut ciuilia: huius timore hec lex legit.primo.ibi loquit quādo exhibitio actorū poſtulatur a iudice:hic loquitur qñ poſtulatur a parte: qō ipſa pars inſtrumēta exhibeat cōtra ſe.ꝛ in cauſis criminalibus non pōt iudicis officiū intentari vt hic:nec actione ad exhibendū vel actione in factū agi:q: in cauſa capitali nō agit de pecuniario intereſſe vt.l.ſi liber. §.ad exhi.ita dicit glo.hic.vide glo.q̄ incipit imo videt.ꝛ iſta lec.eſt ſatis bona.alij dicūt qō in cauſa pecuniaria quis cogit edere:ꝛ ſi nō edit ꝑſumitur fiſco ſubtraxiſſe.ꝛ tenet furti: vt hic in ꝑn. ſz in cā capitali ſimiliter tenetur edere vt.l. contraria:tñ non preſumitur ſubtraxiſſe nec tenet furti vt hic.vide glo.ibi vel dic in cauſa ꝛc.iſta lec.ſz ap probetur per glo.non placet mihi.primo in eo q̄ dicit qō in cauſa ciuili tenet furti: non eſt verum: quia tex.hic dicit q̄ iſta ꝑſumptio furti non nocet niſi in iſta cauſa q̄ mota eſt. Sed ſm hāc lec.nocet in actione furti: ꝛ ex ꝑſumptionibus in actiōe furti condēnaret.qō eſt cōtra.l.hāc ꝛ cōtra.l. abſentem.§.de pe. Jn eo vero qō dicit q̄ in ea cā capitali q̄s cogit edere inſtrumēta cōtra ſe: iſtud videt etiā male dictum:quia non debent probationes aſſumi de domo rei:vt.l.de minore.§.tormēta §.de queſtioni.poſſes tamen hanc lec. ſuſtinere in verſi.itē diui.qō in illis caſibus quis cogatur edere inſtrumenta cōtra ſe in cauſa capitali:in quib⁹ ſeruus contra dominū torquet: q̄ caſus ponūtur in.l.j.C. de qōni. vt ſicut teſtis de domo rei aſſumitur; eadē rōne inſtrumenta:ꝛ hoc ſatis placet. ¶Tertio modo legit iſta.l. vt dicamus ſic. acta ciuilia quis cogitur exhibere fiſco. vt hic in prin. ci.ꝛ.l.ne quiſq̄.§.de eden.acta vero criminalia nō cogitur edere ipſa pars contra quam criminaliter agitur:ita loquitur hic, ſed tertius qui haberet illa acta bene cogit exhibere:vt.l. is apō quē. C.de edē.differt ergo iſta lect.a prima. q: in hac l.is apud quem.intelligitur in tertio ꝓuato habente acta:ſed in prima intelligit in iudice:ꝛ etiā iſta lec.placet. ¶Quarto modo legitur quod ibi loquitur in rationibus.hic in inſtrumentis: ſed nihil eſt dicere. ¶Quito modo legitur qō hic acta habebat quidam tertius ibi aduerſarius. iſta lec. eſt de verbo ad verbum contraria ad tertiā lectuquam.§.poſui.vnde q: illam tenui iſtaz reprobo.

nam quod aduerſarius cogaſ edere contra ſe: ꝛ tertius non in cauſa capitali:eſt iniquum: cum de domo rei probationes aſſumi nō debeāt: vt.l.de minore.§.tormenta.ff. de q̄ſtio. ¶Reaſſumo † ergo iſtum vltimum paſſum prout loquitur de cauſa criminali. vtrum acta criminalia debeant exhiberi. dic aut exhibitio petitur a iudice vel ab aliquo publico officiali qui habet acta publica: ꝛ dz indiſtincte fieri edictio vt.l. is apud quē. C. de eden.ſm primū modum intelligendi hic poſitum:recepta tamen cautione de qua loquit l.in fraudē.§. neq̄ inſtrumenta.j.e. quod tene menti:quia per hoc dico q̄ acta armarij cōmunis continētia bannum vel condemnationem alicuius vel infamiā vel etiā acta epiſcopi continentia excōicationē debent cuicunq̄ poſtulanti edi:cū talis excōicatio ſeu infamia liget apud omnes vt.§.de poſtu.l. ex ea cauſa. aut exhibitio petitur ab ipſa parte cōtra quā criminaliter agitur: et tunc regulariter non cogitur:vt hic.fallit in caſibus in quib⁹ ſerui torquent aduerſus dñm:in quibus etiā cōtra ſe quis cogitur edere inſtrumēta in capitali cā. arg.l.is apud quem. C. de eden.ꝛ ita intelligit hic. ſecūdo modo.aut exhibitio poſtulat⁹ tertio.ꝛ tūc indiſtincte cogit exhibere vt.d.l.is apud quem.ꝛ ita intelligitur tertio modo. ¶Redeo † ad prin.huius.§. de exhibitione actorū in cauſa ciuili ꝛ priuata qualiter iſta exhibitio fiat nō tracto hic. dic vt.l.j.§.editiones.§.de eden.l.fina. C.de eden.fiſco vero videt indiſtincte debere edi. vt hic ꝛ.l. ne quiſq̄. §.de eden. ¶Sed dubitatur † q̄d vult dicere hic tex.q̄preſumit ſubtraxiſſe ꝛ qualiter iſte tex.practicabitur.aduerte ad hoc vt ſubtraxiſſe preſumatur ꝛ fidem contra eum faciat requirit q̄ ꝓbet quedā inſtrumēta fore ad cauſam fiſci pertinentia: q̄ ipſe pōt exhibere ꝛ non exhibet: quo probato vere tūc preſumitur ſubtraxiſſe.ꝛ ꝑſumit illa inſtrumenta ſibi nocitura eſſe:ꝛ ideo fidē facit cōtra eū.vide hic tex.qui dicit hoc ſubtiliter intelligendo. q̄d eſt hoc dicere. ſi ego probo inſtrumenta eſſe pertinētia ad cauſam fiſci: ꝛ ſic probo inſtrumentū ꝛ tenorē inſtrumēti:nōne debet mihi hoc ſufficere ſicut ſi oſtenderem ipſa inſtrumenta.vt.l.teſtiū. C. de teſti. ad quid ergo recurrit ad iſtas preſum

a ¶Diuus: an criminalia exhibeātur ſi⁹ cut ciuilia. ꝛ ōt Bal. in rub. C. de fide inſtru. quod banna debent edi cuicūq̄ et in tali edi tione non requirunſ teſtes qui interfuerunt acco piationi: ſz ſufficit ſola deſcriptio notarij deputati ad accopiationē. vide Bar. j.eo. §. et vide Bar. i.l.j.§. editiones. §. de eden.

b ¶Cogit exhibere. contrariū videt tenere Bar. in l.quedam. in prin. §. de edēdo. et vide. §. in. iij. lect. huius. §.

¶Est speciale.⁊ vide Barto.in auc.si quis in aliquo.C.de edē.⁊ Bal.in.l.fi.C.de fi.instru. Bar. in dicta.l.sicut.⁊ dixi post Ange.in dicta auc.si qs ² ⁊ ad materiam istam per quot testes debet probari instrumentum vide rex.in.l.testium.C. de testi. ³ ⁊ vide bal.

in.l.isti q̄ ⁴ dem.§.qō me. causa. ⁊ qualiter probetur amissio instrumenti vide Bal. in.l.fin. in vlti. colū. in fi.C.de eden.⁊ in a rub.C.de fid.instru. in.xiiij.colum.in ver si.quero si instrumentum publicum.quod limita nisi culpa sua ¹ perdidere rit:vt not.

ptiones.Rūdeo † quando quis ⁴ bat instrumentū ⁊ tenorē instrumēti ad hoc vt faciat fidē perinde acsi instrumentū ostenderet requiritur q̄ illud probetur per psonas instructas:vt per notarium vel per iudicem vel iuristas q̄ sciunt discernere ¹ instrumentum publicū ⁊ qualitates instrumenti.nō autem sufficeret q̄ libet testis b est casus in.c.cū olim. extra de priuile. sed in fisco hoc est speciale[a] q̄ etiā si pbet̄ p cōes testes presumitur ipsum subtraxisse: ⁊ p̄sumit̄ ipsum illud ptinere qō si bi nociturū erat: vt hic. illi enim te b stes cōes nō sufficiebāt:nisi fisci fauore:sed si furtū instrumentorū vere pbaret̄:tūc illa instrumēta faceret fidē contra eū indistincte vt.l.si de possessione.C.de pba.ita debetis intelligere istam materiam. ² ☞Si actor ⁊ reus est cōtumax iudex potest procedere ex suo officio citare vtrūq; ⁊ absoluere reum ab instantia iudicij ⁊ est speciale in causis fiscalibus.

Bal.in.l.ij.in fi.C.de fid.instrumen. ⁊ que habentur in.l.fi.C.de fide instru.per Barto.in.l. huius ³ modi.§.fina.de leg.j.et in.l.si quis ex ar.§.j.§.de eden.⁊ dicit fin.Barto.in dicta.l.testium. in vlti. no.quod si testamentū factum coram septem testi- c bus est perditum duo testes superstites proban- ⁴ do casum et tenorem testamenti probāt plene testamentum.

b ¶Speciale est. no. perpetuo quod in causis fisci iudex potest procedere nemine petente. ¹

c ¶Est generale.ideo dicit Bal.per istum tex. qō semper in sententia que fertur propter contumaciam debet fieri mentio de contumacia ſm eum in l.pe.in vlti.colum.C.de consti.pecu.

✱ ¶Pro concordia. Aduerte in libello verba etiaz ¹ narratiua habent vim confessionis contra libellātem.tex.⁊ ibi docto.in.iij.C.de insti.⁊ substi.l. cū precum.C.de liber.cau.etiam absente parte vt p Barto.in.l.certum.§.fi quis absentem.ff.de con- ¹ fes.et in hoc.§.cum plura.Sed Joan. de Imo. in ² c.fi cautio. de fide instru. ante medium dicit quod ³ Barto.tenuit contrariū in.l.nuda ratio.ff.de do. Sol.dat do. Alexan.in dicta.l.ij. scilicet q̄ Bart. in dicta.l.nuda loquitur in libro rationum de libello nullum verbum.Et quanta sit differētia inter scripturas iudiciales et extraiudiciales appareat ex dictis per Barto.in dicto.§.fi quis. Et istā etiam concordiam sentit domi. Jason.in.§. fi minus.institu.de act. Adde ad consi. Alexan. xciij. in quarta parte.

d ¶Item contra.no.de errore:⁊ de confes. facta in libello ⁊c.⁊ tene menti.⁊ facit ad no.in.l. post le- d tarevtrūq; ⁊ absoluere reum ab instantia iudicij ⁊ est speciale in causis fiscalibus.

Fideiussores delatoris q̄ teneantur ⁊ inquantum teneantur.

Actore absente quod possit procedi ad diffinitiuam.

Causa q̄ inferatur in sententia absolutoria.

Senatus censuit. Primo loquitur q̄n delator ⁊ possessor est contumax. secundo quando delator tantum. secunda ibi:quoties: tamen in prima parte fit absolutio ab instantia iudicij. In secunda fit absolutio a petitione. Ex prima † parte nota casum mirabilem quod etiam vbi actor ⁊ reus est cōtumax:iudex potest procedere ex suo officio ⁊ citare vtrumq; et absoluere reum ab instantia iudicij. ¶Contra hoc opponi.§.de iudicijs.l.ad peremptorium.vbi contra contumacem non proceditur nisi parte petente.et.C. de iudi.l. properandum. §.j.ibi parte instante ⁊c.⁊ in auc.qui semel.C.quo modo ⁊ quando iudex. sol. speciale est[b] in causis fiscalibus. ¶Secundo nota q̄ † fideiussores delatoris tenentur. videbitis in.l. senatus.§. eodem. ¶Sed circa hoc quero ad quid teneantur. dicit glos.in summa petita.vt.d.§.senatus. ⁊ in hoc bene dicit:vel ad damnum.C.de lit.contest.⁊ auc.li bellū.⁊ in hoc nō dicit verū.nā illud emendare dā nū respicit commodū rei cōuenti p̄cipaliter nec tangit causam fiscalē.⁊ ideo quo ad hoc nō pōt p cedere vtroq; contumace,neuter enim potest alteri contumaciā imputare.vt.l.ij.§.j.§.si quis in ius voca.non ierit. ¶Venio ad tertiam partē. nota † q̄ actore absente,pcedit ad diffinitiuam sententiā quod est speciale hic ſm ista iura: hodie vero est generale[c] per.l.properandum.§.j.C. de iudicijs. Item nota † quod in sentētia absolutoria inferitur causa qō dic vt.in.l. qui rome.§. duo fratres. §.de verb.ob.⁊ ibi dixi. ⁊ per docto.in.l.properādum.§.illo.C. de iudi.

☞Rectores possunt in carceribus aliquē detinere:vt manifestet socios vel alia causa legitima.

Diuus. Op.§.de eden.l.si quis ex ar.§.rationem.solu.vt in gl. ¶Ultimo no.argumentū optimū p rectoribus vt aliquos possint in carcerib[b] detinere:† vt manifestēt socios vel mādatores vel aliud faciant quod de iure debent ⁊ ista est legitima causa incarcerandi: vt hic. ibi in vincula deducerentur.

☞Error facti q̄ excuset quemlibet.

Cōfessio q̄ fit in libello qui dat iudici non nocet. Error iuris reuocatur propter etatem rusticitatem vel sexum alias non.

✱**Cum plura.** Opp. ⁊ videtur qō error indistincte noceat vt.l. nō fatetur.§.de confes.huius.timore bec.l.legit duobus modis.vno modo vt loquatur in errore facti qui non nocet vsq; ad sententiam ioi in errore iuris. ¶Cōtra hanc lecturam oppo.de tex. qui dicit ignarus iuris sui ⁊ in fi. dū dicit ignorauit ius suuz.rūdeo sustinēdo hāc lecturā dico qđ errabat hic in facto principali ⁊ per cōsequens ius suum non ignorabat. ita dicit glossa. ¶Item contra hanc

hanc lectu.oppo.de.l.edicto.§.fina.j.eo.vbi videt quod error facti excuset quemlibet: sed hic dicit de muliere rustico tantum.ergo ⁊c.Jo.intelligit a ¹ illā ſm istā:sed certe hec lec.non placet † q; regula est qō error facti excuset quemlibet vt.l.error. b C.de iur.⁊ fac.ign.cōiuncta.l.ij.§. de iuris ⁊ fac. igno.⁊ l.non fatetur.§.de confes.⁊ l.edicto .in fi. j.eo.vnde alij intelligunt hic in errore iuris:⁊ ponunt exemplum q; credebat posse reijci vnā vxorē ⁊ accipere aliam:vel credebat aliquā definere esse vxorem eoipso quod non habitat cum viro .⁊ sic credidit se spurium esse per errorem iuris.contra hanc lectu.remanet contrarium vt.d.l. non fatet. Sol.ibi loquitur q̄n quis confitet in iure presente aduersario.hic loquitur q̄n quis cōfitet aduersario absente.aduerte ista so. cōtinet veritatem in confessionibus ⁊ responsionibus que fiunt simpliciter:vt.§.de interro.act.l.fi.⁊.§.de cōfes.l.certū. ² §.fi quis absente. sed † in confessione que fit in libello qui datur iudici vt det parti hoc nō est verū a vt.l.cum precibus[a].C.de probationibus.⁊.l.cum ¹ precum.C.de libe.causa.ideo ista nō est bona. dic ³ ergo qō. l. contraria determinatur per istā. † error iuris non potest reuocari vt ibi: nisi propter etatē rusticitatem vel sexum: ⁊ sic hic loquitur de iuris errore ⁊ hec lectura approbatur per glo.C. de iuris ⁊ fac.ignorantia.l.fina. ² b

En intelligitur. [b] Op.de ¹ l. qui testamentū.§.de.pba.sol.aut relinquit nō capaci palam.⁊ tunc relictum non valet quantum ad ipsum nō capacem sed remanet apud eū a quo relinquitur.nec enim dz pati penā ex eo quod ipse non delinquit:sed q̄n delinquitur clam ⁊ assumit ipse tacitam fidem de restituendo nō capaci:tunc delinquit ⁊ facit fraudem: merito patit penam quia applicabit fisco vt videbitis in se.⁊ vi dictis.§.e.l.j.in prin . Quero in quibus casibus excusetur qui accommodat tacitam fidem de restituēdo non capaci.dic vt habes hic in gl.

Sed cum quidem. Op.de.j.respō ¹ so ad ver. queri autē.So.dicūt quidam qō Julianus in prin.male dixit:ideo corrigit p iurisconsultum in sequenti. Alij dicūt q̄ Julianus illud dixit allegando . ⁊ sic contra illam allegationem determinat postea. Alij dicūt q̄ diuersis casibus loquit Julianus ⁊ iurisconsultus autor huius.l.vt ex solutione contrarij sequentis apparebit. ¶Item oppo . de.l.ita fide.j.eo.Solu.ista est veritas: ista verba generalia.rogo q̄ presentis illud qō a vobis petij. si qui- ¹ dem possunt certificari ex verbis appositis in testamento vel codicillis:ita quod appareat quid ⁊ cui relinquitur.videtur relinqui palam:⁊ ita loquitur versi.iste queri autem . si autem ex testamento vel codicillis non possunt ista verba obscura declarari: tunc videtur relictum clam. vt.d.l. ita fidei.⁊ ita loquitur hic Julianus.quod tene menti. ¹ ☞An inspiciatur quod prodest vel quod nocet. e

Si quis palam. [c] Satis not.§ . est. ¹ ¶No.q̄ inspicitur id quod prodest non id quod nocet.† cōcor. sunt

gatum per Bar.de his qui.vt indig. ⁊.l. nō fatetur.§.de confes.ad fi.

¶Z.cum precibus.vide Bart.in.l.certum.in.§.si quis absente.§.de confessis.

¶Non intelligitur.istū tex.p Bar.cū.§.j.in cōsi. in glo. ¶Sed ad hoc oppo.de.l.fi. §.sed ⁊ si quis.§.nau.cau.ista. ⁊.§.ex quibus cau.in pos.ea.l.fulcinius.§. quid ergo. ad sil.l. si quis in graui. §.fi.glo.nō solut:tu dic.q̄ hic illud quod nocet obfuscatur per id quod prodest.nā ex eo qō relictum est palam.non potest dici esse factum clā. est enim illa clādestinitas patefacta sed in contrarijs secus.pro hoc facit qō no.§.pro donato.l.si vir.per gl.⁊ ibi dixi.⁊ p Dy.in.c. possessor. in.vj.q.de reg.iur.lib.vj.

☞Legatarius quod sufficiat qō sit capax legati tempore mortis.

Regula catoniana qō habeat locuz q̄n legatum deficit mixta consideratione legantis:et legatarij .⁊ cui sua prouisione testator prouidere potest.

Quando autem.

Bonus.§ . est .p declaratione hu- c ius.§.sunt duo videnda.primo an heres puniatur.sco an relictū valeat q̄n tpe mortis tū capax reperit.circa primū dicit gloss.aut vtroq; tpe quis erat nō capax.⁊ relictū nō vz: ⁊ heres patit penā. aut vtroq; tpe fuit capax ⁊ non est dubium qō valet relictū ⁊ cessat pena.aut tpe fideicōmissi iniuncti erat capax . sed non tpe mortis.⁊ tūc fideicōmissuz nō valet.heres tū qz nō peccauit nō patit penā sed apud eū remanet.vt §.de his q̄.vt indig.l.in fraudē.§.j. aut ecōtra tpe fideicōmissi iniuncti nō erat capax.sed tpe mortis sic.et tunc nō patitur penā:vt hic.an aūt valeat relictū ⁊ videt quod non vt insti.de here.qua.⁊ diffe.§.in extraneis.⁊.§.de his q̄.vt indig.l.in fraudem.§ . j. In contrarium videt .§. d de lega.p̄stan.l.interuenit.⁊ doct. † determinant ⁊ bene sufficere legatarium esse capacē tempore mortis [c] ita nota.per glo.§.de lega.iij. l.si deportati seruo . in prin . ⁊ in.l. qs in graui.§.finali.ff.ad sil.

¶Tempore mortis.no.quod ad validitatem relicti inspicitur solum tps mortis.gloss.tamen tenet contrarium ⁊ ibi vide doc.in.l.euz qui post. de cōdi.⁊ demon.

xl.inci. ci- uitati ca- marien si . vbi cōsuluit qō si papa confirmauit processiones: ⁊ declarat de quibus intelligit de sacris. allegauit istum tex. ⁊ glo.⁊ vide Bart.i consi. xlij. incipiē. mo ch? ō spoleto.⁊ ad de consil. oldr. xxx ix.Andre. Barba.

¶Mō intelligitur. aliqd per Bal.in. l. etiā. C.ad l.fal.⁊ ibi etiā qd si heres in vno numo restituendo nō capaci puet tota hereditate de quo vide i l. heres q̄ tacitā. §. de his quibus vt indig.

¶Si quis palam. de hac materia p bart. i.l.si vir.ff. pro donato.⁊ bart. ⁊ Ro.i.l.si

a ¶Tacite. dz fieri. vide Bart. in l. ij. C. de his qui ex publicis rationibus. li. x. z Bal. in l. cuz fratrẽ. 3 C. de his qui. vt indi. z in l. j. in prin. z vide Ang. in l. ij. §. occisorũ. s. ad sil. z eundem in l. in tacitis. s. de leg. j. in prin. z vide Bar. in l. pupillus. §. fi. s. de aut. tu. z bal. in l. ea quidẽ. in. vij. col. C. de acc. z Imo. in d. l. in tacitis. z que requirant ad hoc vt relictũ dicatur fa/ctũ in fraudem vide Balduz z Imola in d. l. in tacitis.

in mortis. de dona. causa mor. z. s. de here. instit. l. si alienum. §. j. z de regu. cato. l. j. in eo quod ibi dicit qđ quando legatum deficit ex perso/na eius cui relinquitur non habet locum regula catoniana. non ob/stat. §. in extraneis: quia ibi loqui/tur in herede in quo aliud est quaz in legatario. ¶Sed contra hoc op/po. ponamus casum in lege nostra quod hic fit relictum filio spurio: quod exemplum ponitur in multis partibus huius tituli. quando lo/quitur in non capace vt nota. s. eo/dem. l. prima. in principio. certe reli/ctum tunc deficit mixta considera/tione legantis et legatarij. nam a quolibet alio potest capere pre/terq̃ a patre vt dixi. s. eo. l. j. in prin/cip. sed quando † legatum deficit mixta consideratione legantis z le/gatarij habet locum regula cato/niana: que dicit quod tempus testa/menti debet inspici: vt. l. seruis. C. de legi. Respondeo vt dixi. s. de regu. cato. in. l. j. quia illud est ve/rum quando est talis effectus con/tra quem testator potest prouide/re sua prouisione. vt manumittere seruum proprium: sed legitimare fi/lium spurium sua prouisione nõ põt ergo ꝛc.

b ¶Lã possidere. z vi de quę ibi babes per moder.

c ¶Idegl. adde gl. z Bar. in l. fi. s. de his quib. vt in dig. cõtra rij vł vel/le Bal. in d. l. in tacitis. de quo ibi p Imo. de leg. j. z p ista gl. consuluit Bar. incõ si. clj. inci. tudertus de spoleto. z ibi vide quando quis pre/sumatur tacite rogatus.

☞Clam fieri dicitur qđ fit taliter quod nõ potest deuenire in notitiã aduersarij.

Delictuz quod probetur per priua/tam scripturam alicuius quandocũ

d ¶Cum ex cã. dispõne hoꝛis. adde Bar. z doc. in l. si marito. in pn. fol. ma. z sic no. hic q̃ fisc⁹ subdit onus legatorũ z fideicõmiss. z obatur in auc. de be redi. z falc. in. §. si quis aũt nõ implens. z in l. j. ad fi. C. de cad. tol. z in l. quidã testõ. §. quoties. de le ga. j. z in l. recusare. §. si quis fisco. ad tre. z hic ẽt qñ occupat bona vacãtia vel caduca. lz in cõtrariũ faciat tex. cũ gl. in l. iiij. §. eadẽ. de fideicõ. lib. z. l. a diuo marco. de manumiss. test. sed responde vt p Ro. in. d. l. si marito. in pn. z no. Bal. in l. eam quã. C. de fideicõ. in. iij. col. z qđ dixi post Imol. in l. si seruus pluriũ. §. ij. de le. j. vbi dixi qđ si ex facto de/functi bona confiscantur: tunc non debentur lega/ta z ita loquitur. d. l. iiij. §. eadem. z vide Bartol. in l. eius qui. §. fina. j. cod. z Imola. in. d. l. quidã testamento. z ibi dixi.

mittitur promittendo vel contrahendo.

Tacita fideicommissa q̃ detegantur per confes/sionem.

Positioni an quis fuerit rogatus restituere nõ ca/paci an teneatur respondere.

Tacite. Iste est no. casus. z vide gl. que in/cipit manu priuati. ¶Quero quo/liter intelligitur hic de chirographo priuato. Re/spondeo. quia si esset instrumentũ publicum iam non esset factam clam: sed palam: vt. s. eadem. l. in princip. in eo quod dicit si apparet testamento vel codicillis: pro hoc. s. de lega. j. l. in tacitis. quod tene menti ad ea que dicuntur in. l. fi. s. de ri. nup: aut fit clam. z presumitur fraus. aut palam: z tunc secus: q̃ si est factum inde publicum instrumentum non videtur factum clam: quod videtur durũ: pu/to autem quod etiam si publicum instrumentum esset factum. tamen celaretur. vt fit quotidie p no tarios quosdam amicos tenendo in secreto quod videtur esse factum clam. † Clam enim dicitur fie/ri[a] id quod taliter fit quod non põt deuenire in notitiã aduersarij: vt vidistis in. l. claz possidere.[b] in principio. s. de acq̃renda possessiõe. z. l. phibe/re. §. clam. s. quod vi aut clam. ¶Not. ex hac † gl. qđ p priuatã scripturã alicui⁹ pbat delictũ eius: qđ intellige verũ qñ delictũ cõmittit promitten/do vel cõtrahendo sicut dixi in instrumẽto publi/co. in. l. in senatus. in p̃incipio. s. ad turpi. ¶Secũ do vide gl.[c] q̃ incipit vt p ꝓfessionẽ rogati. ex † q̃ habes q̃ tacita fideicõmissa detegunt p cõfessio/nem. z sic nota qđ huic positiõi tenet qs rñdere. an quis fuerit rogat⁹ de restituẽdo non capaci. ad idẽ. l. quoties. §. preterea. s. de noxa. vbi cogit quis respondere an possideat vel dolo vefierit posside/re. z sic positioni q̃ continet delictũ quis cogit re spõdere. hoc dixi in. l. marcellus. s. re. amo. z quã tum ad hunc passum dixi plene anno. in. l. fi. s. de his qui. vt indig.

☞An fiscus loco heredis habendus sit cum ad eum pertinent omnia bona. z quid in priuato.

Cum ex causa. Primo notant q̃dam hic q̃ fiscus ad quem pertinent omnia bona † habetur loco heredis vt hic. z. C. ad. l. iuliã. de vi. l. ij. hoc qualiter debeat intelligi. dixi. s. de fideiussio. l. inter eos. §. fina. se/cundo notant hic quidam q̃ quandocũq̃ bona ve niunt ad aliquem vniuersaliter ille potest conue/nire a creditoribus tanquam heres. concoꝛ. sunt in gloss. sed argumentum contra. s. de iur. dotiũ. l. mulier. z de vsufruc. leg. l. fin. z. l. ij. §. fi. s. de he/re. vel acti. vend. Solu. hoc dixi multum late in. l. princeps bona. z ibi per Dyn. j. de verboꝛum signi/ficatione. tetigit in l. prima. s. de bonorum posses/sio. z. l. si quis seruum. §. fina. z. l. sequen. ij. rñso. s. de leg. primo. quantum ad propositum. dic aut bo na deueniunt ad aliquem ex dispositione. l. z trã/eunt ad eum debita z credita vt hac. l. cum si. aut ex dispositione hominis[d] z tunc secus vt. l. mulier bona. s. de iur. dotiũ. cum si. de hoc etiam per doc/to. C. ad. l. iul. de vi. l. ij.

☞Qualiter testes debent deponere de valore re/rum.

Diui fratres. Nota textum ibi et iu/sta pretia ex presentiẽsti/matione constitui. quod vtile est pro testibus qui reddunt rationem de valoꝛe rei. † nam debent se referre ad tempus de quo agitur siue tractatur de presenti tempoꝛe siue de preteritoꝛ. nam ad illud tempus debet se referre. vt hic. Item debet dice/re q̃ tantum poterit vendi homini scienti condi/tionem rei. vt. s. de do. cau. moꝛ. l. mortis causa.

Diuus. Oppo. glos. de. l. quoties. § fin. fol. vt ibi.

☞Qua actione agat fiscus contra debitoꝛẽ de/bitoris.

Vulta. [a] Quero in quo fit hec speciali/tas in fisco. glos. dicit in duobus primis casibus quando debitoꝛ fisci desit soluẽdo esse. vel quãdo debitoꝛ debitoris † fuit factus ex pecunia fiscali. Jn tertio vero casu loquitur secũ/dum ius commune: quia debet intelligi quando debitoꝛ fisci est condemnatus: et sic fit executio contra debitoꝛem debitoris secundum formam le gis a diuo pio. §. sic quoq;. s. de re iudicata. Azo vero dicit quod etiam hic in tertio casu loquitur de iure speciali in fisco. vt debitoꝛe non condem/nato perueniatur ad eum. sed glos. dicit quod se/cundum hoc semper fiscus posset agere cõtra de/bitoꝛem debitoris. ad quid ergo iurisconsultus duos casus precedentes expressisset: quare non vi deo: videte vt colligo ex dictis Jaco. de are. z gl. et etiam Azo. bene possunt dicere. nam intelligen do tex. vt glos. dicit glos. dicit verum. sed possu/mus intelligere quod sint tres casus speciales in fisco. primus quãdo debitoꝛ fisci desijt esse soluẽ/do. secundus quando ex ratione fisci nomina fa/cta sunt: id est per fisci rationem: vt. s. de admi/nistratione tutoꝛum. l. quoties. in principio. ter/tius quando ex contractu fiscali debitoꝛes conue niuntur: hoc est ex contractu ad fiscum extenso: vt quis accepit mutuam pecuniam a fisco. et eam alij mutuauit: et sic de pecunia fisci debitoꝛem fi/bi constituit: z sic erunt tres casus speciales secũ/dum Jacobum de are. z dominum Oldr. ¶Que/ro quando[b] fiscus agit contra debitoꝛem debito/ris qua actione agatur. Respondeo in casibus in quibus agit de iure speciali agit actione vtili: vt C. quando fiscus vel priua. l. non prius. si vero te/nebatur in diem agitur cõdictione ex. l. vt. l. j. C. de cõdictio. ex. l. si vero agatur contra debitoꝛem debitoꝛis de iure communi: tũc debet agi officio iudicis secundum formam legis a diuo pio. §. sic quoq;. de re iudi. z ibi dixi.

Diuus. Hunc. §. declara: vt in glo.

Si in locis. [c] Jn eo quod dicit de lo/cis religiosis est contra in ſti. de re. di. §. thesauros. gl. sol. pluribus modis. de duabus primis tene quam vis.

☞Procuratoꝛ fisci vendens si res est euicta qõ teneatur ad duplum.

Procuratoꝛ priuati qui vendidit si promisit du/plum et ita se habeat consuetudo domus quando res euincitur tenetur: alis ipse procuratoꝛ.

¶Multa. vide per Bart. in l. ij. quando fisc. vel priua. z per Bal. in. l. ij. C. eo. titu.

¶Quero quando. adde quod no. Bar. in. l. facul tates. de iure fis. lib. x.

¶Si in locis. adde bo. tex. in. c. j. in prin. que sunt regalia.

Ab eo qui emit a fisco non potest o res euinci et sic hec lex hodie coꝛrigitur.

Jprocuratoꝛ.

¶Jsta est multum nota. l. aduerte. video q̃ fiscus nõ tenetur nisi ad simplũ.[b] ¶Quero † an procuratoꝛ ipse saltem tenea tur ad duplum. quidam dicũt q̃ sic. Azo dixit q̃ non: puto q̃ teneatur ipse procuratoꝛ. arg. l. si ciuitas. s. si cer. peta. ¶Quero[c] quid in alio † procuratoꝛe vendente z promitten te duplum nomine euictionis: vtrũ[c] dñs teneatur ad duplum. Rñ. si con/suetudo patrie est q̃ in vẽditione p mittat duplum nomine euictionis: tũc tenebit dñs: qꝛ procuratoꝛ potest p̃mittere ea q̃ sunt de cõsuetudine vt. l. q̃si nolit. §. qꝛ assidua. s. de edi li. edic. z. s. de aqua plu. ar. l. si pri⁹. §. j. z expressius in. l. si quenerit. §. fi. s. de pig. act. si aũt de consuetudine nõ esset: tũc dñs nõ tenet: sz procura. bñ tenet § in ea q̃. s. dixi. z § in mate riã. l. pcur. q̃ p emic. s. de procura.

¶Ultimo scias q̃ † ista. l. coꝛrigit hodie: nam q̃ emit a fisco: ab eo non p̃t euici vt. l. ij. i p̃n. C. cõ q̃dri. p̃scri.

☞Procuratoꝛ fisci z quivendidit res minoꝛis vel ecclesie non potest habere fidem de pretio.

Vendens rem nomine alieno quan do possit habere fidẽ de pretio. re/missiue.

Confessio procuratoꝛis cesaris cõ fitentis pretium sibi solutum quod sufficiat.

Si ab eo. Jste. §. est bon⁹. Mo. tex. ibi p̃tio soluto. no. dicit glo.[d] q̃ † procura. fi/sci non potest habere fidẽ[e] de pre/

f ¶Habere fidem. an procuratoꝛ fisci possit habe re fidẽ de p̃tio. vide q̃ no. Ang. in. l. cui iurisdictio. s. de iurisdi. omniũ iudi. et hic etiam vide quid in prelato ecclesie z in procura. minoꝛis. et hoc not. perpetuo. et dicta Bar. hic sequitur Abb. in. c. ij. de precario. z Bar. in. l. a diuo pio. §. fz si emptoꝛ. de re iud. z hic adde quod no. Bal. in. l. j. C. de he re. vel acti. vendi. z glo. in. l. j. C. de fid. instru. z in re hast. fis. lib. x. z ibi Bar. z glos. z Bal. in. l. cum vendente. C. vbi cau. fis. z adde ad hãc materiam Bar. in. l. alio in vlti. col. s. de ali. leg. addean do/

tractus: ad qđ. l. bene a zenone. de quadri. p̃scri.

tractus: ad qđ. l. bene a zenone. de quadri. p̃scri.

natarius principis sit tutus cū princeps donat fibi rē alienā. Bal.ꝙsi.cccxxxviij.j.li. & an executor testamentarius possit habere fidem de pretio per eundem Bal.consi.clxxxv.iiij.lib. 1

a ¶Quero quid.vide Bar.& ibi gl.in.l.j.C. de vē. re.ci.li.xj. 2

Adde bal. consi.cccxxv.j.lib. tio. Idem in eo qui vendidit res mi 3
noris vel res ecclesie. vide & no.gl.q̄ incipit vel aliter satisfacto. ibi non

b ¶Fiscꝰ.& vide quod 1
pro hoc dixit Bart. in.l.pcur. C.de edēdo.& Gui. de cug. in l.ꝓperandum.in fi. a princi. C. de iu. autē fide habita &c.vsq; ad fi. Lira 2
ca hoc † an isti qui vendunt nomie alieno possint fidem habere de pretio:vide plene per Ly. C.de rei vēdi.l.inciuile.& per Guil.de cu.s. de instit.l.cuicunq;.§.si ei.ego dixi plenius.s.de re iudi.l.a diuo pio.§. fz si emptor.in fin.§.vbi gloss. tangit. 3

¶Quero † quidª si procurator cesaris confitetur pretium sibi solutū:an sufficiat talis cōfessio:tex. habetis ꝙ sic. in.l.ij.§.fi.C.ō quadriprescrip. c

c ¶Op. C. si reus.vi/ 1
de Bald. in.l.j. in vij.& vlti. b col. C. ne ex delic. defun. 1

☞Andre. Pomate.

Privilegiatus succedēs nō privilegiatovtitur iure eius cui succedit.p tēpore anteriori.post ꝺo suo.

Iscus. ᵇLex ista est no.quādo privilegiatus succedit non privilegiato † p tpe anteriori vtit iure eius cui successit pro posteriori iure vtit suo.& de hoc plene p doc. & Ly. C.de sacrosan.eccle.aur. quas actiones. in v.q.dixi.s.de verbo.ob.l.cū filius.§.in hac.

☞Hereditas patris non adita transmittitur ad matrem.

Occidens aliquem non potest ei succedere: Omnia acquisita scelere fisco applicantur.

d ¶Mon puto. ad hanc.l. vide Mathes. notabili suo.lxxj.incip. nota vnā mirabilem regulā in.vij. char.vbi ponit hūc & ipse secundū intellectū quē ponit hic Bar. vide preterea in eo loco ad propositum de duobus ordinarijs ferentibus diuersas sententias & quod etiā dicit in probationibus paribus.videas etiā qō vult Bal.in.l.q̄ ꝙ in vlti.colum.ver.dictum no.C.de ser.fugi.et Feli. in.c.ij. colum.ij.de re iudi. d

e ¶Mon debet deuenire.vide Bal.in.l. eam quam in.viij.colum.C.de fideicommiss. e

Acius Titius. Ista est solennis lex. nota tria.primo ꝙ hereditas patris etiā nō adita transmittit ad matrē: casus est hic: vide ibi.itaq; oīs hereditas ad matrē &c. pro hoc.s.de re.dub.l.q̄ duos.§.cū in bello.& l. apud hostes.C.de suis & legi.& ibi per docto.dicā in.l. hereditate.§.filius.j.de castren. pecu. ¶Scdo † no.ꝙ qui aliquē occidit succedere sibi non potest neq; eius heredi. vt hic.& l.cū ratio.§.fi.s.de bo. damna. ¶Tertio no.† ꝙ oīa scelere quesita applicantur fisco. ¶Dis premissis opp.C. si reus vel accusa.mor.fue.l.fi.& C.si pen.ap.mor. inter. l.iij. vbi post mortem non durat cā bonorū si non fuerunt adempta expresse.ad idē.s.ti.j.l.j.So.dico ꝙ questio bonoꝝ extinguit morte accusati:certe dico publicandorū p sniam: sed questio bonoꝝ quesitorū durat:& agitabit ista cā facta noua declaratione: vt hic in fi. dicit. ¶Itē opp. ꝙ ista bona nō auferant huic Deuie:nō enim successit marito sed filio:so.quis nō pōt in effectu succedere ei quem occidit.nec heredi eius in bonis que habuit ab illo occiso.vt hic. secus si aliunde habuisset.ar.s.de vulg.& pupil.l.si is qui ex bonis.

On puto. ᵇDy. ponit exēplus reperiūtur duo istrumenta:eodem die confecta. certe erit p sumendū priuatū prius contraxisse.pōt etiā poni exemplū in dubijs emanantibus circa.l. vt in dubio fiat interpretatio ꝛ fiscum.

On possum. Habuistis.s.eodem.l.j.§.an bona.

f Ñ metallum. Hoc declara. vt s. de his qui pro non scrip.ha.l.iij.

Dicto. Dicitur hic deferē palam vel tacite.contra.illud qō palā relinquit non capaci nō acquiritur fisco:vt.l.nō intelligit.in p̄n.s.eo. ergo &c. Sol. vt dicā in.l.fi. ¶Quero qualiter ꝓbabit ad fiscū pertinere.rñ.confitendo se nō esse capacem ex tali causa ex qua fisco debeatur. Ista enim cōfessio preiudicat sibi: sed contra alios est opus probatione.facit qō habuistis no.s.e.l.ij.in fi.

Item diui. Dicitur hic vulgare premium vulgare. glo.dicit hic. dicam.j. eo.l. senatus.§.senatus.

Eos qui. Oppo.s.ea.l.§.j. ibi nihil autē interest &c. Sol. illa limitatur p istam. ¶Secundo extra glo.oppo. secundus hoc hec.l.circa p̄n.sui nō videt posse ꝓcedere in eo qō dicit:qō quis potest profiteri relictus palam. aut enim erat non capax.& tunc illud nō ꝺz deuenire ad fiscū

ad fiscū:vt.l.nō intelligitur.in p̄n.s.eo. aut erat indignus.& tunc non debet habere dimidiam. vt hic.Solu.potest dicere ꝙ hic loquitur in casibus specialibus quando quis est indignus:ideo qz testamentum impugnat in iudicio.ratio quia cū hoc sit manifestum ex eo quod factum est in iudicio nō debet habere premium delationis. vt.s.ea.l.§.id deferri.vel dic ꝙ prin.loquitur in eo qꝺicit de re relicta palam: de eo qui est indignus absq; aliquo facto suo:vt qui testator reputauit eum indignū vt.l.hereditas.C.de his quibus vt indig. hic loquitur quando quis est indignus facto suo. pro hoc optime.s.de his quib.vt indig.l.post legatū. §.fi.& ibi not. a

Ei qui. ne. 2

Deitur. Oppo.de.l.cū filius.§.fi.s.deleg.ij.Sol.hic loquit q̄n bona inferunt ex delicto heredis ibi q̄n ex delicto defuncti quo casu non valent relicta sicut nec donationes. vt.l. contrariaꝝ .dona.§.fi.s.de dona. 3 b

Enatus.

Si quis delatorem.

Oppo.gl.& solue bene vt habes in ea.

1 ☞Deferens in fiscum sel alium quod premiū consequatur.

2 Statutū dans dimidiā accusanti intelligitur ꝙ tota pena ꝺatur camerario communis.& camerarius accusanti. c

3 Practica formandi condemnationē quando pena venit pro dimidia parte.

4 Fiscus in diuidendis cum ipso facit diuisionem & dat alteri electionem.

Senatus. Iste.§. est bonus. aduertatis primo pro declaratiō & querit de quo non capace loquit hic:gl. dicit siue herede. siue de.legatario. siue de fideicōmissario. ¶Sz ad hoc op. ꝙ heres non debet habere misi tertiā: vt.C.de his qui se de.l.j.So.hic loquit in herede non capace nec rogato de restituendo: & ideo lucrat dimidiā:qz defert illud qō ꝺz remanere apud eum si esset capax:sed.l.contraria loquit in rogato de restituendo.& ideo quia defert illud quod debet esse alterius lucratur tertiaz.& ideo pro declaratione huius.& eorum que notan.s. eodem.l.edicto.§.extat.distingue p̄m Dyn.† aut quis defert ab extraneo:aut seipsum defert. primo casu defe/rens consequitur tertiam: vt.s.eodē.l.edicto.§. extat.secundo casu quādo quis defert se aut ipse erat non capax propter suum delictum.& mihil cō sequitur:vt.l.edicto.§.eos.s.eo.qō dic vt ibi:aut erat alias non capax.& tunc aut deferens se non erat rogatus de restituendo:& lucratur dimidiam. vt hic.aut erat rogatus de restituendo.& lucratur tertiam.[vt.C.de his qui se defe.l.j.]fallit[in vxore defuncti:vt ibi. Idez dico in fideicommissario: vt si deferat lucretur dimidiā eius quod ipse erat habiturus vt.j. eodem.l.cum tacitum. quando ꝙs defert quis se & defertur ab extraneo:& tunc ante 4 d

¶Deferens possidet.idē Sal.in.l.iij.C.ad.l.fal.

¶Verba condemnationis.si statutum dicit ꝙ medietas pene debeat esse accusantis alia debeat esse camere in totum. vide per Mꝺoder.instit.de actio. §.quedam autem.

apertas tabulas p̄fertur se deferēs: post apertas tabul. potior est cōditio occupātis: sed obstat breuiter huic.§.s.eo.l.edicto.in p̄n. vbi dat ptē fiscoꝝ sibi ptē retinet. So. qn̄ se deferens possidet[a] loquit.l. cōtraria. qn̄ nō possidet sed ab alio exigit loquit.l.ista.qō no.† p statutis Italie que dicūt si quis accusauerit habeat medietatē bāni. debet em̄ intelligi qꝺ totū bannū det camerario cōis:& camerarius cōis dat dimidiā sibi.simile habetis.C.de ven.re.fis. cū prima.l.j.lib.x.p hoc† habes practicam qualiter debes formare verba condemnationis. [b]dicas enim cō demno talē. in tāta qūtitate dāda camerario cōmunis: cuiꝰ medietas sit cōmunis:alia medietas accusatoris: ratio ergo condemnationis et exactiōis tota ꝺz fieri p camerariū communis.& medietatē ꝺare debet illi accusanti:& sic ad petitionē cō/munis fiet exactio[c] totius condēnationis:cum cōmuni totū debeat.p̄ dicta vera nisi forte illud qō debebat applicari fisco nomine pene esset apud eū q̄ debebat p̄miū cōse q̄ qz tūc partē fisco daret & partē sibi retineret.vt.s.eo.l. edicto in prin. Secundo no.[b] † ꝙ qn̄ qs hz dimidere cū fisco fiscus ꝺz facere partē & ꝺare electionē alteri:vt. C.de his qui se defe.l.j.& C.qn̄ & q̄. quarta pars de.l.ij.& nota.s.eod.l.edicto. in prin. c

Quod si tribus.

Hunc.§.declara secundum ea q̄ ꝺixi.s.eo.l.ij.§.senatus.

Si quis arguatur.

Vide gl.super verbo detulisse.i.tra

¶Fiet exactio. ad hic dicta vide Ang. ō are.i maleficijs. in ven. ꝺandis & soluendis.

Secundo no. q̄d aūt si accusans in libello dixit puto talē mihi cōdēnari in dimidia pro alia dimidia fisco. dic ꝙ sntia super tali inepto libello &c. vt no.bar/to.in.l.q̄d ergo.§.pena grauior. de ifa. & vide bar tol.in.l.j. post prin. s.e. & adō ad ista q̄ habentur i.l.lex cornel.§.fin. cū fi.s.ad fil.et hoc cū ista cā dicat criminalis:vt not.in.l.iij.s. de sepul. vio. sed quod talis sententia lata in criminalibus tencat super inepto libello bñ facit qō scripsi in.l.iij.§. q̄d ergo.s.de appella. & dū dixit ꝙ in criminalibꝰ non attēdit cōditio libelli.adde Bar.in.l.libelloꝝ.in fi.princi.s. de accusa. & si non apparet in statuto posset dubitari i cuius bonis debemus ista p̄mia accusantibus an de bonis malefactoris an communis.vide Ange.in.l.lex cornc.§.fi qs libellum. de iur. & Bar.i.l.lex cornc.s.ad fil.vide Ang.de are. in.ꝺ.ver.ꝺandis & soluendis.

a ¶Deferre. Pro intellectu huius.l. queritur vtrũ procurator aduocatus tutor & proxeneta possint esse testes. De aduocato vide quod not. Innocen. in.c. ex literis de transactio. & quod dixi supra de questio.l.ex libero. & in Specu. in tit. de teste. §.j. versi. quid de vendi/toze. & bar/to. in.l. oi/bus. C. de testi. fr q̃d de docto. dicit Bal. per illum tex. C. de aduocatis diuersorum iudi. quod doctor in causa sui schola/ris nõ debet reputari suspectus si producitur in testem: sed certe illud ex illo text. non bene infert. adde Bal. in auc. habita. in. xij. col. C. ne fili. pro pat. vbi est text. q̃ põt esse iudex. & de procu. vide Bald. in. d.l. omnibus. C. de testi. & Innocen. et Jo. an. in. c. insup. & c. cum a nobis. de testi. & adde quod in alio articulo non connexo poterit esse testis. c. fcõ requiris. & c. inquisitionibus. de appella. & quod dicitur in eadem causa habet locum in causa appllationis. c. finali. de testi. in. vj. & vide in materia glos. in auten. de fide instru. §. quoniã vero. Et de aduocato adde q̃ nõ. Joan. an. in regula cum quis. in mercu. in. vj. in contractibus/ teste esse testis: vt not. glo. in. d. c. ex literis. de trãsacti. & de procura. vide Bald. in auten. sed nouo iure. in. iij. colum. si certum petatur. & vide in materia omnino Bald. in. l. dictantibus. C. de testa. & per Jmo. in dicto. c. ex literis. de transac. & ibi doc. Anto. & vide omnino Joan. andr. in. d. regula cum quid de eo qui fuit iudex an & quomodo & seu q̃n/ teste esse testis vide casum not. & ibi late p Jmo. in. c. dilecti. de testibus. Et quid in arbitro vide Alle. & docto. in. l. ne in arbitris. & quod ibi habes post Barto. C. de arbi. & in. c. cum a nobis. de testi. & ad predicta not. regularem doctrinam Joan. and. in addi. Specu. in titu. de testi. §. j. verficu. sed pone q̃ administrator quod fides non adhibetur testi deponenti de facto suo quando ex eo laus aut opprobrium posset attestanti ascribi. ita re/fert et sequitur Ant. de butr. in consi. suo incipiẽ. questio hec dubia vulgaria habet. & dictam doctri/nam sequitur idem Ange. in dicto. c. ex literis. & in dicto. c. cum a nobis & in. c. insuper. de test. Adde b an procu. aduocatus iudex possit esse testis in cau/sa in qua aduocauit procurauit iudicauit. Barto. consi. ccxxiij.

b ¶Non est idoneus. hoc sequitur Bald. in. c. si in/ter pares. circa fin. principij. l. conrad. & dixi post Bart. in. l. prima. §. & post operis. de operis noui nũtiatione. & ponunt cano. in. c. insuper de testi. & d. Ant. in. c. cum a nobis eodem titu. & Abb oder. in. c. fin. de testi. in. vj.

c ¶Esse testis. proxeneta non potest esse testis. fa/cit q̃d no. Barto. in. l. prima. §. incidit. in fine. ff. ad turpil. & vide Bald. in. l. omnibus. C. de testibus. num†& femininum. habes etiam. j. de verbo. signi/fica. l. j.

¶In summa. De hoc habes ru/bricam. C. pe. fisca/li. credi. preferri. l. vna. lib. x. dicam. j. eo. l. placuit.

☞Bannitus licet non possit de nouo accusare potest tamen accusationem ceptam prosequi.

Procurator quando possit esse testis in causa quã procurat.

Aduocatus quando possit esse testis in causa quã aduocauit. remissiue.

¶Deferre. a Ex hac. l. no. q̃ damnat/ non potest deferre: fz cãz/ante inceptã põt complere. q̃d facit ad† q. de exbannito qui non potest accusare de nouo vt accusationem ante ceptam possit com plere vt hic. ad hoc. l. neganda. C. qui accusa. non pos. & l. is qui reus. in fine. ff. de publi. iudi. & ibi dixi. ¶Secundo in ver. idem† decreuerunt no. ar. q̃ procurator põt esse testis in causa quã ꝓcura. sed gl. tz hic contrarũ per. l. fin. ff. de testi. nõ ob. hec. l. q̃ hic non interrogabitur vt testis. intelli/ge fz glo. q̃ hic interrogabat vt pars: & sicut nõs tenet rũdere: ita procurator. vt. ff. de procur. l. nõ solum. in prin. & l. omnium. Istud dictũ gl. ꝓcedo/ret in procuratore qui durat procurator & causaz agit: sed text. videtur loqui in eo qui desit esse ꝓ/curator vel tutor vel gestor: vt hic inversi. itẽ eos. & in sequenti. & ideo videtur dicendum quod hic fuit interrogatus vt testis. tũc ob. l. fin. ff. de testi. & glo. ibi videtur tenere contra istam glo. quid er/go dicemus. dicunt quidam quod procurator nõ potest esse testis in illa causa quã procurat: vt ibi in text. in alia fic: vt hic. ita loquitur glos. l. contra/rie. alij dicunt hic in procur. ad negotia: ibi in pro/curatore ad iudicia. alij dicũt q̃ hic finitũ erat of/ficium ibi durabat. Ly. trãgit hoc. C. de testi. l. q̃n liberi. & nihil boni dicit. tu dic breuiter si quidem loquimur de procur. ad iudicia: si quidẽ ipse agi/tat cãm: tũc non potest interrogari vt testis. vt. d. l. fi. ff. de testib⁹. sicut nec ẽt tutor vt. l. q̃ testõ. cir/ca prĩ. & q̃ ibi no. ff. de testamẽtis. & ibi dixi. põt tñ bene interrogari vt ps. vt. d. l. non solũ. in prin. ff. de procur. & hoc fm intellectũ glos. si aũt cã esset finita: & de gestis in ea causa interrogaret: idẽ q̃d in procura. ad negotia qui interrogat vt testis de eo q̃d ipse gessit: quo casu distinguit. q̃n̄z ad eus pertinet cõmodum vel incõmodum: & tunc nõ est idoneus b testis: vt. l. omnibus. C. de test. & l. nul/lus. ff. de testi. exẽplũ ego volo ꝓbare q̃ tu teneris mihi ad. c. hoc probo per Tityum qui dicit se tibi portasse pecuniã quam si tibi dedi tuo mandato: tibi co q̃ iste non est idoneus testis. nã si ipse tibi tra/didit: ipse est liberatus a me. si tibi non tradidit ipse remanet obligatus mihi: et sic testificat in eo q̃d ad eum ptinet q̃d no. si vero ad eum non perti/net cõmodum vel incõmodum. & tunc idẽ q̃ non potest esse testis. nisi vtraq̃ pte volente. sicut dici/mus in proxeneta: vt in auc. de testi. §. pe. & hoc te/net gl. extra de testi. c. romana. li. vj. hoc est vez q̃ c non põt esse testis c ꝓ eo cuius fuit ꝓcurator: fz cõ/tra eum

& Bald. in autenti. sed nouo iure. in. iij. columna. C. si certum petatur. et Bartolus in dicta. l. in omnibus. & Jmol. in. l. si cui. §. j. de legatis primo. Quid autez in solicitatore cause seu litis. videtur idem q̃ in proxeneta. et hoc tenet domi. Anto. et Abb. in. c. cum a no/bis. & in. c. insuper. de test. nec vi a def distin/guendum vtrum ha/beat sala/riũ vel nõ: 3 quia quan b do non ha/bet sala/rium non c videtur fa/cere ob so/lutionem. sed ob ma/ximaz affe/ctionẽ. iõ potius re/pellendus 1 est: cogita/bis tamẽ.

¶Adde de proxeneta & mediatore & sanricello. Bal. consil. ccxvj. ij. li. de solicitatore. Ro. consil. ccccxx. & ibi. de procurato.

a ☞An. Poma. ¶Vellet ꝓcuratorẽ. vide Raph. cu. consil. lxviij. & lxix. in vlti. col. & de hac materia quã tangit hic Bart. vide aliquid per Felij. post Abb. ibĩ. & c. insuper co. v. in fi. & trib⁹ seq. & Bar. consi. ccix. & Barb. xlv. col. iiij. vo. j. & . liij. colũ. v. & seq. e. volu. j. & col. xij. & col. xv. & v. colũ. vij. in fi. vo. ij. & Ant. de bu. cõsi. xxiij. col. iij. & Ro. clxxx/vj. & Jmo. cij. col. iiij. & cv. col. iij. & cxxxiij. & seq. & cxxxvij. & Alex. lxxviij. col. ij. vo. j. vbi ponit de so/licitatore cause. & vo. de ro. in decis. nouis in ti. de testi. xij. fo. lxvij. incipi. itẽ q̃ solicitator. & Alexã. consi. cxlj. col. iij. ad finẽ vo. j. & vnũ verbũ Feli. in c. cũ ordinũ. co. ix. in prin. de rescrip. & vo. de ro. decis. v. in ti. de testi. vbi ponit de ꝓcur. & Ancha. consi. ccccxxj. vbi ponit de proxeneta. & Panor. in c. ij. col. iiij. de arbi. in fi. & Ang. in. l. dictantib⁹. ad fi. C. de testa. vbi ponit de aduocato & procurato/re. & ibi etiam Alex. vbi ponit an fideiussores pos/sunt testificari & ibi plene ad hec Jas. col. pe. in fi. b

b ☞An. Pom. ¶Quid in eo. videret tñ q̃ aduoca/t? & proxeneta põt eẽ testes vn? i cã quã aduocauit c alter vo in cã ꝑct? ei? medio celebrati q: nõ tra/ctat ꝓncipal'r de eoz ꝓmodo maxime. §. legatari? instit. de testa. fz certe põt dici q̃ ideo repellunt q: no tractat ꝓncipal'r de eoz ꝓmodo maxime. §. le/gatari?. tñ tractat de eoz honore q̃ ꝓmodo pecu/niario ꝓferendus est. l. iste q̃dez. ff. qõ me. causa. l. ius. ff. si quis omis. cau. testa. & l. reprehendũt. C. de instit. & substi. cum multis que adduci potuissẽt. & facit bene pro ista solutione glo. in. c. cum in iu/uentute. extra de purga. ca. i ver. tũc. et vide Alex. cxxviij. col. ij. vo. ij. & vide etiam Alex. & fi. clxxij. in ij. col. vo. ij. & vide Alex. ꝑfi. xix. colũ. iij. vo. iiij. vbi etiã ponit quid in eo qui cessit actiones. et. xiij. co. v. vo. j. & de proxeneta vide Pau. de ca. in auc. plu/ries. in fi. C. ꝺ epis. & cle. & vnũ verbum Feli. in. c. ve/niẽs colũ. ij. de testi. in ỹ. & per istum. & in c. cũ a no/bis col. iij. ỹ. scõa cõ/clusio. de testi. cog. vide etiaz Alex. consi. lvj. col. iij. ad finẽ volu. ij. vbi ponit ꝺ solicitato/re & potest colligi ex dictis ei? quod dictum talium de quibus hic redderet ple/num quando alij testes qui deposuissent in causa essent valde idonei. & lxxxvj. colum. pe. vol. ij. vbi ponit de iudice qui interposuit decretum & de no/tario qui fecit instrm in donatiõe facta aduerñ. an sint idonei testes &c. vide. d. Anto. in. c. bone el. j. col. ij. de postu. prela. vbi ponit an iudex ex officio possit testes repellere. & Alex. consi. cxxxiiij. co. ij. volu. ij. vbi ponit de procuratore. & cxcix. colum. ij. vo. ij. vbi ponit de eo qui tenetur de euictiõe. et cc. vbi ponit de eo qui dicit se fuisse ad mandatuz alterius. et. lxiij. colum. iij. vo. ij. vbi loquitur in solicitatore. & lxx. col. pe. e. vo. ij. vbi loquitur in iudice & ibi generaliter dicit quod vbicunq̃ aliq̃s deponit super eo ex quo põt sibi ascribi laus vel vi/tuperiũ quod semper redditur suspectus. & cxcix. col. pe. vol. iij. vbi ponit de solititatore nostro. et Bal. in. c. insuper de testi. vbi loquitur in solicita/tore tutore prelato familiari et amico. & domi. Signo. sed vbi loquitur de aduocato et procura/tore & consi. liij.

¶Quid in eo. vide tex. in terminis. in. c. fi. de te/sti. in. vj.

¶Papinianus. & p illũ tex. dixit Bar. in. l. ij. C. si aduersus transactio. quod lex ciuilis potest resti/tuere actionem directam pemptã pretor vero nõ põt nisi vtilem. quod no. ad multaz. ll. intelligẽtiã. et hunc tex. no. alle. Bal. in. l. libera. in. ij. colũ. C. de sen. quem vide.

¶Summariã cognitionẽ. Mot. de ver. statim. fz Ro. ꝺ. in. l. j. §. j. de ver. obl. Pau. de ca. in. l. si ma/to publico. in prin. ff. solu. ma. tz idẽ q̃d Bart. hic & idez tz Sali. simplr. d. l. si quis post hac. in princi.

a ¶Applicatur fisco.hanc posuit Ja.de aret.in.d.l.ab hostibus.tamen hec opin.colligitur per.l.cū mater.§.fi.de bo.dam.ideo vide mod.ī.d.l.ab hostibus.ꝛ adde Barto.in.l.ei qui mortem.§.de his qui.vt indi. Angel. hic dicit idem quod Jaco.de are. adde Bal. cōs. ccxxiij. ſ. lib.

b ¶Cōtractū est. et not. q̄ fiscus habet tacitā hypothecaz in futuris bonis. l. iij. et ibi Bal.ī pri. C.de priuil.fis.

c ¶Quero q̄d.ſi duob⁹ obligo bona mea p̄ſentia et futura q̄s erit potior in futuris. adde Bar.ī. d. l.ly. C. q̄ po.in pig. ꝛ Bald.in d. l. aſſiduis.co.tit. vbi etiā poſt gloſ. q̄ritan hic 1 ēt habeat locum in 2 eo q̄ prior eſt tpe. q̄ ſit potior in iure tenet etiam Bal.in.d. l.hac edictali. §. bis illud. ꝛ Bar. ēt in.l. in rebus. C.de iu. do. et vide glo.ꝛ ibi vide ēt Paul. de ca.i.l. operis.§.lo.adde Jo.An.in add.ad Spc.in tit.de ob. 2 et ſo.§.ſ.verſi.itē pone.ꝛ Bal.of.cccl.xxxviij.ſ.li c bz. vbi dicit q̄ p̄ferr̄ primus: niſi ſcōs eſſet priuilegiatus puta ex dote primus vero non.

tanee. quod tene menti.

Plane. Ad verſi. plane. oppo b ni.de.l.ij.§.diuus.§. eo.titu. Solutio ibi nominauit mādatorem coactē hic cum sponte in iudicio nominauit. ¶Item oppo nitur de.l. de eo. So. hic loquit q̄n egit in iudicio ex mandato alteri⁹: ſed in.l. de eo. loquitur quando dixit ſe facere ex mandato alterius.

Erat ꝛ decre tum. Not. bene hunc caſum.

Cam quidam. Intellige iſtam.l. q̄d non videtur factum in fraudē fiſci vt patiatur. penam dupli. ita not. C. codē. l. defenſionis. lib. x.

Cam mortem. Oppon. ad hanc. l. de. l. ſi ab hoſtibus. §. ſol. matri. Sol. ibi maritus ipſe occidit. vnde nunq̄ fuit lucratus: ergo merito debeb̄ heredibus vxoris. hic fuit occiſa ab alio vñ maritus lucratus eſt: ſed eſt indignus: q̄ mortem nō vindicauit. ꝛ ideo applicab̄ fiſco a ſm Ja. de are. lz glo. allegauit illam. l. pro concor.

☞ Hypotheca priuati que et q̄n p̄ferab̄ hypothece fiſci.

Si obligo bona mea p̄ſentia ꝛ futura duobus priuatis diuerſis temporibus q̄s erat potior in poſtea q̄ ſitis: vbi ille cui prior fūt obligata. Q̄ſis ex duobus cui bona ſunt diuerſis temporibus obligata probat fuiſſe poſtea q̄ſita vbi q̄ ille qui dicit prioritatem vel poſteriozitatē.

Si is qui. Lz pri⁹ uat⁹ habeat hypothecam generalem anteriorem in tpe. tñ fiſcus p̄fertur in bonis poſt ſuam obligationem queſitis. hoc dicit. ¶Opp.§. qui po.in pi.ha.l.fina.ſ. reſpō. vbi in poſtea q̄ſitis p̄ferr̄ prior. plures ſunt ſolutiōes. prima ibi.

prior priuilegiū duplex habebat: ſcz tutele et tem poris: hic tēporis tantū. iſtā reprobat Oldra. q̄ ibi priuilegiū precedētis tutele ꝓpter nouationē voluntariā q̄ ibi fuit ſubſecuta videbat extinctū: vt.§. de noua.l.aliā. ſz nō placet iſta reprobatio. vt.ſ. dicam. aliꝫ intelligūt illā ſcōm iſtā vt prior p̄ferat in poſtea queſitis vſq̄ ad tēpus quo cum fiſco p̄ctū eſt: nec iſta eſt bona q̄ ibi dicit textus de q̄ſitis donec prima creditrix vniuerſum debitū habeat. tertiū dicūt q̄ hic cū fiſco p̄xit anteq̄ mecum: ꝛ ſcōm hoc q̄ hic dr ī poſtea queſitis: ſubandi etiā. nā idē de antea q̄ſitis: ꝛ pro hac lectura videtur tex. huius. l. in fine. ibi preuenit eſſe cauſam pignoris fiſcus: ꝛ ſic innuit quod fiſcus prior contraxerit: ſed hoc eſt contra mentez huius. l. q̄ vult ponere priuilegium fiſci. nec ob. hec. l. dum dicit preuenit enim: quia intelligo iſtud preuenit q̄n ſit preſentis tēporis nō preteriti. quaſi dicat. fiſcus ſuo priuilegio preuenit cauſam pignoris: vñ fit p̄uentio ꝓpter priuilegium: non propter tempus. alij dicunt ꝛ hoc non eſt in gl. q̄ in. l. contraria loquitur de iure communi: non inſpecto priuilegio fiſci: hic vero loquitur de iure ſpeciali. ego puto q̄ in. l. contraria fuit habitus reſpectus de priuilegio: tamen quia priuatus habebat aliud priuilegium ſcilicet tutele: eſt equalis cōditiōis cū fiſco: q̄ vterq̄ priuilegiatus: merito p̄fertur ī poſtea queſitis: ita loquitur ibi. hic vero priuatus nullus habebat priuilegium niſi temporis prioritatez: q̄ contra fiſcum non attenditur in poſtea queſitis: vt hic: ꝛ ſic eſt vera prima ſolutio poſita hic in gl. argumentum pro hoc. C. de priui. fiſci. l. prima et ſecunda. non obſtat quod dicit Oldra. quod ibi priuilegium tutele erat ſublatum per nouationē: quia nouatio voluntaria non tollit priuilegium niſi hoc ſpecialiter ſit actum vt dicta. l. aliaz. §. de nouatio. ꝛ ibi dixi. ¶Item opponitur. C. de remiſ. pig. l. ſi ignorante vbi prior generalis p̄fert reipubli. Solutio. dicit glo. intellige illam ſecundum iſtam: ſcilicet in queſitis ante obligationem fiſci. iſta glo. dicit verum ſi illaz. l. intelligas. de re pub. romanorum quæ habeb̄ priuilegiū ſicut fiſc⁹: vt. l. aufertur. §. fiſcus. ſ. eodem. ſed ſi intelligas in alia repub. tūc non eſſet contra: quia illa non habet priuilegium neq̄ hypothecam: niſi ſicut priuatus: vt. C. de iu. reipu. l. ſecunda. libro. xj. not. ſ. ad municipales. l. ſimile. ¶Quero † et reuoco in dubium ſimiliter q̄ hypotheca p̄ferab̄ hypothece fiſci: quidaz diſtinguunt an p̄cedat hypotheca ſpecialis vel generalis: tacita vel exp̄ſſa. q̄ nihil eſt. dic ergo ſecundum glo. quod ſiue p̄cedat generalis ſiue ſpecialis p̄fertur fiſco in queſitis ab obligationez fiſci: vt hic. ꝛ C. q̄ po. in pig. hab. l. ſi fundum. Item dico ſm Dy. ſiue p̄cedat tacita hypotheca ſiue exp̄ſſa p̄ferr̄ fiſco: vt. C. rē alienare. l. prima. licet contrarium no. §. qui po. hab. l. ſi pignus. ꝛ male vt no. per Dy. in. l. priuilegia. §. de priuileg. credito. ꝛ in. c. qui prior. de regulis iuris. libro ſexto. ¶Quero † quidcſi duobus priuatis obligo bona mea p̄ſentia ꝛ futura diuerſis temporibus: an prior erit potior in poſtea queſitis an ſimul concurrant. Glo. diſputat hic et vi

detur tenere quod ſimul concurrant. Idem tenet a in.l.idemq̄.§.qui po.in pig.habe. Jac.de are.diſputauit iſtā queſtionē ꝛ determinauit cōtrariū. ſcilicet quod prior ſit potior in poſtea queſitis ꝑ l.hac edictali.§.omnibus. C.de ſecundis nuptijs. ꝛ C.qui po.in pig.habe.l.licet.ꝛ ibi Ly. refert diſputationem Jaco.de are.ꝛ C.de iure dotium.l. in rebus. in eo quod ibi dicitur q̄ō eſt ſpeciale in muliere quod p̄feratur in re quā dedit in dotē: ergo ius cōmune ſe habet in contrariū: iſtam opinio. tenet etiā Oldra.ꝛ hoc puto verū: ꝛ eſt caſus in.d.l.vlti.§.qui po.in pig.ha. quod quando ſunt duo creditores paris priuilegij prior ꝓferē in oi
3 bus etiā in poſtea queſitis. ¶Ultimo † q̄ro quis dz ꝓbare an poſterior illa bona eſſe q̄ſita poſtea: an prior primo eſſe queſita in caſu. l. noſtre. Rñ. ſi prior agit ꝓtra ſcōm: dz probare primo q̄ſita. ar. C.de rei vendi.l.quoties. Sed ſi fiſcus ageret cōtra primū deberet ꝓbare poſtea queſita: vt. C. de c
rei ven.l.mater.ꝛ de noxa.l.quoties.§. fi.ꝛ.l. qui furaſſe.§.ſi pater.de iureiuran.ꝛ quod ibi no.ꝛ ſic
a ei qui dicit prioritatem vel poſterioritatem incūbit ꝓbatio. ita dicit Oldra. q̄ō puto verū. ꝛ ꝓbab̄ in.l.nō ſolū.§.ſed vt ꝓbari.§.de no.ope. nun.ꝛ.l. eum actū. in fi.ꝛ ibi glo.§.de neg. geſt.ꝛ.l. matrē. de proba. C.ꝛ extra de reſcrip.c.fi.in clemen.

1 ☞Confeſſio ficta defuncti q̄ non nocet heredi. Confeſſio ficta filij non nocet patri.

2 Clauſula habeab̄ pro conuicto ꝛ confeſſo non intelligitur ipſo iure ſed per ſententiam.

3 An in caſu p̄dicto requirab̄ ſnia particularis vel ſufficiat diffinitiua. Et qualis debeat eſſe ſnia.

4 In ciuilibus pena que infertur ex ficta confeſſione q̄ non tranſeat ad heredes.

5 Confeſſio ficta que reſultat ex ſententia diffiniti
ua an faciat fidem in aliꝭ cauſis. q̄ non.

b **Jus qui delatorem.** b Iſta eſt ſolēnis. l. ꝛ valde. ꝛ diuidit. primo ponit vnū dictum. ſcōo determinat vnam. q. dependentē ex dicto. tertio rñdet cuidā d
tacite obiectioni. quarto reſponſionē illam determinat ꝛ declarat. ſcōa ibi: ſed enim. tertia ibi: nec enim. quarta ibi: plane. ꝛ hec eſt prima. l. q̄ dedit mihi honorē in ciuitate iſta. aduerte: q̄ glo. nihil
1 dicit. Mo. † q̄ō lz defunctus habeab̄ pro confeſſo
c hic tamen non nocet heredi: ꝛ hāc. l. inter alias allegabā pro caſu in queſtione illa: q̄ō ſi filius eſt conſumar: ꝛ ſic habitus pro confeſſo: q̄ talis ficta confeſſio non preiudicet patri: hanc. q. diſputant: et eam tangit Dy. ꝛ ibi ego ſcripſi in. l. cum filius. in
2 prin. §. de ver. ob. ¶ † Scōo no. caſum expreſſum q̄ iſta verba: habeab̄ pro conuicto: ſeu habeatur pro confeſſo: intelliguntur non ipſo iure. ſed per
b ſn̄iam vt hic: ꝛ hoc idē videt ꝓbari. C. de iur. calum. aur. principales. in fi. hoc no. glo. Bernar. extra de iura. calū. c. fi. ꝛ Jo. an. extra de cōfeſ. c. fi. lib. vj. ꝛ ſic glo. C. de pena iudi. l. ſ. q̄ dicit q̄ ipſo iure: dicit male. nec obſt. l. penales. quam allegat. quia verū eſt q̄ ſnia eſt nulla in ſe ipſo iure: tamē totū ius cauſe ipſo iure non pdit: vt hic ptz. Sed
3 dubiū † eſt in hoc ſup quo dz ſnia ferri: an debet

a ¶Dicit prioritatem. qui dicit prioritatem vel poſterioritatem. vide. l. ſ. ꝛ que ibi not. maxime per Bar. C. de iur. fiſ. lib. x. ꝛ vide Jo. de Imo. in. l. in illa. in. xiij. colum. §. de verbo. obliga.

b ¶Eius qui delatorem. iſtam. l. non alle. tibi in. l. iperato:. i fin. apoſt. ma. ſ. eod. ꝛ vide ad hāc. l. bal. in. l. ſ. C. ō
* infra. et in l. generali
ter. C. de reb. credi. vtrum in iſta ſententia declaratoria requiratur citatio. vide in. c. reprehenſibilis. de ap. re. ꝛ Roma. in. l. is cui bonis. de verbo. obliga. et ibi no. ꝛ ad hanc. l. vide no. in. l. iij. §. qō autem. §. quod quiſq̄ iur.

c ¶Non nocet heredi. ſ. ficta confeſſio non tranſit in heredem. ꝛ hoc verum quando iſta confeſſio reſultat ex alio q̄ ex morte ſec⁹ ſi reſultaret ex morte. quia tunc tranſit. ita no. dicit Bald. per ea que ibi habentur in. l. ſ. §. ij. C. qui teſt. face. poſ. et refert iſtud Roma. conſi. cccv. ꝛ vide quod not. in. l. ij. §. de bo. eo. qui mortem ſibi conſci. ꝛ vide Bal. in. l. ſ. §. ij. §. de calum. ꝛ ad predicta adde omnino Bal. in. c. vaſallus feudum. in titu. ſi de feu. fue. cō trouerſia. et vide Bal. in. l. ſ. C. ex delicto defuncto. et Jmo. in. l. q̄a latronib⁹. §. ſ. §. de teſt. ꝛ limita verum niſi in crimine leſe maieſtatis ꝛ in crimine hereſis. vt no. Bar. in. l. ſ. ad finem. §. de bonis eorum. ꝛ adde Bal. in. l. bis apud quem prope finem. C. de eden. et p iſtū tex. dicit no. Bal. in. l. ſ. ad fin. C. de plus peti. quod ſi penden. lite deceſſit actor qui plus petierat non tranſit pena ad heredem et hoc verum intelligit Bal. in. l. ſ. in. vj. colum. C. ex delic defunc. vbi confeſſio ſtat in ſuis finibus quia tunc non tranſit in heredem ſecus ſi ficta confeſſio tranſit in condemnatio. iuris vel legis ꝛ iō ſi lex ipſo iure penaz imponeret trāſiret.

¶Sed per ſententiam. talis habetur pro confeſſo ꝛ conuicto intelligitur per ſententiam nō ipſo iure. ꝛ in materia. vide que nota. Bald. in. l. ij. C. qui teſtamen. face. poſ. ꝛ C. ſi contra ius vel vtili. public. ꝛ Barto. in. l. manifeſte. in fin. §. de iureiuran. ꝛ vide Barto. in. l. fina. §. quod ſi actor. C. de iuramen. calum. ꝛ dixi poſt Bart. in. l. imperator. ſ. e. ꝛ adde Bal. in. l. generaliter. in ver. ſi quis. C. de rebus credito. ꝛ Bal. in. l. iubemus. §. ſane. C. de ſacroſanc. eccle. ſed Bald. aliter loquitur in. l. ſ. C. ex delic. defunc. in. ſ. char. in ver. ſcias etiam. Bal. tenet cōtra Bar. in. l. vnica. in. xxij. col. C. de confeſ. vbi omnino vide in. l. ſ. C. de pena iudi. cū Bar. hic tranſit Bal. in. l. tranſigere. in vlt. col. de tranſa. ꝛ ibi limitat q̄ō quo ad infamiā non requiritur ſentētia. ꝛ vtrū requiratur pronūtiatio quē in penā incidiſſe: vide Bar. in. l. creditores. in. iij. col. C. de pig. ꝛ Bal. in. d. l. ſ. in. vj. col. C. ex delic. defun. videtur intelligere dictum Bart. q̄ contumax non habeatur pro cōfeſſo. niſi pronunciet verum eſſe ſi negab̄ als ſec⁹. ſz an talis confeſſio ficta ꝛ ſumpta de q̄ hic poſſit reuocari docēdo de erro

re iuxta materiam. l. erroz. C. de iur. et fact. igno. vide quod nota. scripsit post Bar. in. l. ij. §. quod obseruari. C. de iura. calum. ⁊ adde quod iste contumacie habent inducere preiudicium tacite confessionis et in preparatorijs probatorijs litis. sed non super libello oportet ēt litem substantiari p interrogationem et responsionem exp̄sam. C. de lit. conte. l. j. scōm Jacob. de are. in. l. j. §. condemnari. de vē treinspi. ⁊ sequitur Bal. in. c. vasallus feudū qō in fin. ſi de feu. fue. cō tro. ⁊ ad de qō no: in. l. de eta te. ⁊ quod ibi dixi. s. de iterroga. actio. ⁊ adde q̄ ista. l. facit ad questionē episcopus cōfessus est se a promisisse Petro cētum. vt eū de morte patris non accusaret: vtrum ex ista cōfessione episcopus sit deponendus. videt q̄ sic. per hanc. l. ⁊ l. quoniā. ⁊ l. furti. §. pōt. s. de insa. Joan. mo. in. c. j. de accusa. in. vj. vbi p Jo. and. in nouel. determinat q̄ non si talis promissio fuit facta nondum instituta accusa. de quo vide Bal. in. c. j. §. iniuria. versi. seu furtū. de pa. iura. firmā. sed an p hāc confessionem possit poni ad tormenta. vide Bal. ibi: et dixi in. l. fi. s. de questio.

videt loquī de suia diffinitiua. sed hec. l. vt requirere suiaz particularē: q̄d dicemus: rn̄. forte possumus sic dicere. q̄cq̄ illud ex quo quis oz haberi p confesso est liq̄dū iudici q̄ manifeste gestū cōtra eoz vt si fuit cōtumax in nō iurando de calūnia vel rn̄dendo vt no. in. l. certū. in prin. s. de cōfes. ⁊ tūc nō requirit particularis p̄uētiatio. si vo hoc nō liquet iudici vt in casu. l. nostre. nā cozruptela non fit iudice p̄sente ⁊ intellīgēte: ⁊ tūc oz prius de crimine constare ⁊ pnuntiari vt hic: hoc nō multum placet. q̄ nec cōtumacia liquet oīno iudici. quid enim si habet aliquā iustā cām ppter quā iurare vel rn̄dere recusat: certe ista iusta cā requirit probationē extrinsecus sicut cozruptela: ⁊ ideo puto q̄ hic fit casus expressus q̄ iudex oz sup hoc p nuntiare expresse. aduerte tamen q̄ non credo q̄ sit nec esse iudicē pnūtiare ipsum haberi p cōfesso vel conuicto: sed sufficit q̄ iudex pnuntiat ipsum ꝯtumacē in non rn̄dendo vel in non iurando: ⁊ hoc est qō hic dicit tex. q̄ iudex de crimine pnūtiet. satis enim esset hic si iudex pronuntiaret ipsum cozrupisse delatorē: pena autē sequitur a iure vt. l. j. §. j. s. ad turpil. predicta vera nisi verbis statutozum aliud induceret. ¶ Tertio ⁊ vltimo tene menti q̄ puto q̄ ante illam pronuntiationem quā dixi modo etiaz in causis ciuilibus talis pena nō transiret ad heredes per hanc. l. ciuilis enim est hec causa. facit ad hoc qō dixi vobis in. l. j. circa prin. s. de priua. delic. ⁊ l. ex iudiciozum. s. de publi. iudi.

¶ Sed ⁊ quero [b] aliquis habet pro cōfesso q̄ suiaz diffinitiuam: vtrū ista ficta confessio faciat fidē in alijs causis. vos habuistis tex. expressum qō non. s. e. l. ij. §. j. quod perpetuo tene menti.

☞ Si indignus est institutus bona fisco applicātur adita hereditate.

Qui accusat testm̄ de falso non videtur ex testamēto adire: sed ab intestato. remissiue.

Eum qui. Dic est no. §. illud ⁊ quod dicit in multis partibus iuris q̄ qñ est institutus indignus bona applicantur fisco: vi detur debere intelligi adita hereditate per indignum: alias secus. ita videtur velle tex. [c] hic. gl. m̄ videt circa hoc dubitasse in. l. recusare. §. si fisco. s. ad treb. facit. l. ex facto. §. iul. longius. s. de vul. ⁊ pupil. ¶ Item no. ⁊ quod accusando testamentum de falso quis nō videtur adire. vt hic videtis. quod est verum indubitanter q̄ non videtur adire ex testamento qō dicit falsum. an autem videatur adire ab intestato. dic vt in. l. cum quidam. s. de bon. pos. ⁊ ibi dixi.

☞ Forensis. an possit hic Mediolani testari ſm statuta huius ciuitatis.

Obsides. an possint dari inter duas ciuitates priuatas.

Juus. Dicit hic q̄ bona obsidū deb[e]nt fisco. ¶ Quero an hoc debeat intelligi viuētibus eis an post eorū mortē. gl. dicit q̄oz intelligi post mortem: nō in eorum vita. hoc non probatur. l. tamen glossatori nostro sic est visum ⁊ ita videtur equus. ¶ Secundo quero [d] de quibus bonis loquat hec. l. gl. dicit de bonis quesitis in obsidatu. nā de bonis que reliquit domi nō potest intelligi. q̄ applicent fisco: sicut nec bona captiuozū relicta apud suos: ⁊ hoc satis placet. alij dicunt etiam de bonis ante quesitis qō pōt esse verū si secū portauerit in obsidatu. ¶ Quero de quibus obsidib⁹ loquit hic. dic de obsidibus datis imperatori p aliquo pacto seruādo. vel p aliquo captiuo redimendo quos cōstat testari non posse licet non sint capite minuti vt. l. obsides. s. de testa. ita dicit gl. ¶ Itē oz hic sicuti captiuoruz. ¶ Quero de quibus captiuis loquit hic. dicit gl. pōt intelligi de hostibus: qui p pter virtutē bellicam capiunt. tūc enim oīa bona sua publicant ⁊ ipsi serui efficiuntur. aduerte oīs Jaco. de bel. in auc. de here. ⁊ fal. circa pnci. in. iij. op. dicit. q̄ qñ capitur vniuersitas psonarū ⁊ quedā ciuitas non est verum q̄ ipsi serui efficiant: sed qñ capit vnus singularis homo tunc secus. ⁊ scōz hoc nō pcederet dictū huius gl. de hoc tangā. j. tit. j. l. hostes. alij intelligūt hic q̄ loquat de captiuis nō ppriet de deportatis in insulā: q̄ propter eorum delicta sunt capti ⁊ detenti: tunc bona per eos quesita non publicant eis viuis. sed eis mortuis vt. C. de bo. dā. l. deportati. ⁊ tūc est vera similitudo obsidum. qō satis placet. ¶ Ultimo Jac. de are. † inducit istas. ll. in ar. ad questionem. vtrū forēsis possit testari hic ꝟ statuta huius ciuitatis. ⁊ hic videtur casus quod non: nam obsides populi romani licet non efficiantur serui: q̄ nō sunt capite minuti: vt dictū est: tm̄ apud romanos nō possūt testari nisi assumpto vsu toge fiant ciues romani. plene dico in repe. C. de sum. tri. l. cunctos populos. ¶ Quero vtrum [a] inter ciuitates priuatas possint dari obsides. vide. C. de patri. q̄ fi. distra. l. ij. in gl. ⁊ per Azo. in sum. ⁊ per cano. extra de iureiu. c. ex rescripto.

Pud iulia. Jstam. l. examinauit in. l. ſi post litē. s. de excep. ⁊ examinatur per Dy. in. l. imperatozes. in prin. s. de pub. vbi gloss. tangit.

Redijs. [d] Jstam materiam examina vt examinatur p Dy. in. l. imperatozes. in prin. s. de publi. vbi glo. tangit.

Quod placuit. Quidam intelligunt hoc vt priuilegiū scz piguoris. alij dicūt aliter ⁊ sic facit ad questionem an fisc⁹ habeat bona propter penam tacite obligata de qua. q. di cam. j. eo. l. aufertur. §. fiscus.

☞ Litis protesta. sequuta suia inducit malā fidem.

Litis contestatio facta in vna instantia qñ inducat presumptionem malefidei in alia.

Delatores in fiscum deferentes nomine fisci deferunt.

Jscus. [b] Jsta ē difficilis. l. ¶ Que ro oz hic bona ptinent ad fiscū cōtrouersia mota: de qua controuersia loq̄t hic. ꝓma gl. magna intelligit de controuersia prima. sed glos. vltima parua intelligit de ꝓtrouersia scōa. p ꝓma lec. facit tex. dū dicit post primam litem assumi ⁊c. In contrariuz facit quia videtur q̄ effectus lit. protesta. non possit gaz ad aliā litē seu psonā: q̄ est act⁹ ciuilis: vt no. in. l. cū notissimi. §. fz ⁊ si q̄s. C. de pscrip. xxx. an. facit. l. ij. §. j. s. e. q̄d dicemus. † aduerte dico q̄ lit. cōte. facit quē malefidei possessorē suia postea cōtra eū secuta. si eī seq̄retur pro eo: tunc sec⁹ esset: q̄ constaret eum bene litigasse arg. ad hoc in. l. de pupillo. §. meminisse. ver. toties. s. de no. ope. nū. facit. l. illud. s. de pe. here. ⁊ hoc voluit hic gl. m. in princi. si vero † cā non est finita: sed oportet qō inchoetur noua instantia [c] si quidē fit ex eadē causa puto q̄ lit. pte. in prima inducat presumptionē malefidei ⁊ proficiat in scōa. vt. l. properanduz. §. j. ⁊ ibi no. C. de iudi. dixi in. l. cum lite. s. iudi. fol. licet glo. videatur velle cōtrariū in. l. ij. C. de fru. et lit. ex. ſi vero lis mouerēt ex alia causa: tūc ego nō video qūo lit. cōte. facta in vna causa inducat p̄ sumptionē malefidei i alia instātia ex alia cā: p rō nē p̄dictā: ⁊ sic teneo vlt. gl. paruulā. nō ob. ꝟ tex. q̄ dicit post p̄mā litē absumi nō oportuisse: q̄ itel ligo absumi aliter q̄ gl. vt stet ppie post litē primā adsumi nō oportuisse a fisco. q. d. fiscus nō habebit illos fruct⁹. ⁊ q̄ hoc sit verū apparet ex tex. qui dicit assumi per. d. vel per geminū. ſſ. vt communiter habetur qō importat. i. consequi. nec pōt exponi. i. cōsumi: vt dicit gl. ¶ Quero quomodo ex causa falsi testamenti bona deferebātur i fiscū: potes intelligere q̄ in alio testamento prius facto

¶ Quero vtrum. vide Jmol. in. l. obsides. s. de testa.

¶ Fiscus. hunc text. allegaui in. l. fideicommiſſ. de vsur.

¶ Noua instantia. vtrū pempta instantia durent effect⁹ resultātes ex li. ꝓest. vide q̄ dixi i l. properandum. §. j. vbi p glo. C. de iudi. et dixi. s. i l. cum lite mortuus. s. iudi. solui.

¶ Delatoris. p istū tex. not. dicit Bald. in. l. re ēp. in vlt. col. C. de consti. pec. qō consules mercantie nō possunt se intromittere de gestis rpe officialis.

¶ Eum q̄. Jstuz not. alle. Bal. in. l. fi. C. de consti. pec.

¶ Lata sētētia. vtrū post suiam possit peti beneficiuz diuisiōis. vide Bal. in. l. exceptionē. in vj. col. C. de proba. et qō not. Bar. in. l. si dubitet. ō fideius.

¶ Cōpu tētur bona. no. pro fideiussore vtrū pputent i bo. ꝓncipalis bona alienata i fraudē. ⁊ adde q̄ in bonis ꝓncipalis cōputentur bona fideiussoris. l. si plēs. §. preterea. de fideiu. ⁊ contra vt ibi dixi.

¶ Suo piculo. facit qō no. Bar. i. l. si vt cer. §. fin. s. cō moda.

Delatoris. [b] Illud qō dicit ppria itel lige respectu officij: sed vero causa erat publica. vt. l. ij. in princip. secūdum vnam lectu. s. eo. ritu.

☞ An quando magistratus tutoz vel fideiussoz dicit consocium esse soluendo et actionem diuidēdā an possit petere quod in bonis socij cōputentur bona aliena in fraudem.

Pona.

Eum qui. [c] Jste est bonus casus. glo. intelligit istam. l. qō post latā sentētiā inter duos magistratus: vnus eoruz petebat diuidi condēnationē. vt. l. j. ⁊. ij. C. ſi plu. vna sen. condē. fue. Jsta lect. nō est vera. nā lata sententia [f] condēnatoria intelligit ipso iure diuisa. vt ibi [e] ptz ⁊ ideo intellige hoc q̄ petebat diuidi periculū condēnationis future: ⁊ sic ante factam condēnationem hoc postulabat: ita intelligit Ly. in. d. l. j. ¶ † Quero quādo magistratus vel tutoz vel fideiussoz dicit consocium esse soluendo. et per hoc actionē esse diuidendā: an possit petere q̄ in bonis socij cōputentur bona alienata in fraudem. hic videt casus q̄ sic: quod intellige si est notoriū bona in fraudē esse alienata. alias si dubitet opz q̄ ille qui hoc allegat offerat cautionē. vt suo periculo [b] reuocent alienata. vt. l. si dubitetur. s. de fideius. ⁊ tūc si in illa reuocatiōe nō probabit de fraude non punietur tanq̄ delator.

☞ Si in accusatione contineat delictū cōmissum in villa sancti Martini cum plures sint ville eiusdē nominis: an valeat accusatio.

a ¶Certus locus.si in accu. inseritur nomẽ loci de quo possit dubitari non vz accusatio.adde Bart. in.l.quoties.in fi.ff.de verb.obli.et i.l.q̃ cõditio. §.cum ita in testõ.ff.de condi.ꝛ demõ .adde quod Bald.consi.ccxctij.ſ.li.alleg.iſtũ tex.in ver. Imo q̃ ſi vaſallus vendit et tradit feuduz cũ pacto qõd dño nõ cõſentiẽtevẽ ditio non habeat effectũ ꝛ tamẽ feudũ vẽdiderit tali cui ſit dñium nõ ꝓſenſurũ: q̃ duriꝰ vel aliter dño non gratus vel rebellis q̃ a amittit feuduz nõ obſtãtibus illis verbis quia aliud b ore aliud mente gerit.

✠ Andreas Pomate.

b ¶Patronus. vide Bald.conſilio .xxvj. vbi õt contrarium in v. parte ſecundũ impreſſionez Medio.

c ¶Perdit incõtinenti.ſed ſi nunquam feratur ſententia cuius erũt fructus. vide gloſſ.in.d.auten.de inceſtis nuptijs. §. vij.in fi.et Ly.ꝛ Bald.in auten.inceſtas.in fin.C. de ince.nu.

d ¶Verbo mor.Mot.de dictione mox.ꝛ adde Barto.l.ſ.ff.iudi.ſol.ꝛ in.l.res que.ff.eo.ꝛ in.l. cõmiſſa.ff.de publi.ꝛ in.l.ſi cum maior.C.de tranſac.et adde Bar.in.l.meuius.§.duobus circa fi. de leg. ij.ſed quid ſi ambium eſt:quia verba poſſunt ſe habere ad preteritum et futuruz ꝛ ſic ſunt dubia.dic quod debent interpretari in mitiorem cauſaz per regulam in penis. ita dicit Do. Anto. ꝛ poſt eum Imo.in.c.ſi diligenti.de for.comp.item ad predicta adde Bartol.in.l. extat quod met.cã.et text. ad hoc not.in.c.cum cui.de preben.in.vj. et idem dico ſi apponatur verbum penitus vel prorſus vel oĩno vt eſt tex.iuncta gloſſ.not.in auten.vt defun. ſeu fune.colum.v.et eſt glo. no . quam ibi Angel. tenet in.l.ei qui aduocatorum . C. de poſtu.ꝛ eſt glo.ſingu.in.l.ſ.ff.ſi pecuniam.in.v.oĩno.ff.depoſiti.ꝛ hanc doctrinaz etiam põnũt doc. ĩ c. ĩ quibuſdam extra de pe.ꝛ in c.ſ. de poſtu.prelato. in vj. adõ quod not. gloſſ. in auten. de nup. §. ſi vero expecter. Idem ſi.l.dicit omniꝰ modis priuet vel cadit iure ſuo vt probat text. in.d.autẽ. vt defunc. ſeu fune. ſecus ſi vt dicat offitium ſuo. nã tũc requiritur ſententia vt dicũt doctores in auten. de nup. §. ſi quis ſemel q̃modo et quãdo iudex.et in c.cupientes. §. ſi vero in diſcordia. de electione. in ſexto. et ibi in gloſſa in verbo priuentur. facit etiam per hoc in capitulo diſpendia. de reſcrip. in.vj.et omnino careat. et not. licet Angel.in autenti.de litigio.§.omnem vero.teneat contrarium ſed forte ibi eſt corruptus ideo vide eum. et ratio diuerſitatis eſt quia hoc vltimo caſu iſtud ſignum vniuerſale determinat et qualificat illud verbum careat ſecundum res vel iura quibus quis eſt priuandus mediante tamen ſententia. ſed aliis caſibus ſuperioribus illud verbum penitus omnino ex ſimilia qualificat ipſum actum priuandi et ideo ſententia non requirit. ꝛ iſtud reperio tenere Abathe.not.ex.qõ refert ſe non vidiſſe ab aliquo tactum ſeu a paucis.adde quod idem voluit Bald.in. c.ſ. quibus vt mox.

Tafidei. Mo.textum ibi non eſt enim palã. ¶Oppoſ.ff.eo. l. non intelligit. §.ſ.Sol.illud eſt verum quando ex teſtamento poteſt comprehẽdi q̃d reliquerit:vnde ex ipſo teſtamento vel codicillis verba obſcura declarantur:hic ſecus. ¶Ultimo no.q̃d eſt relinquere palam. vt hic . quod dic vt dixi in.l.non intelligitur . §. tacita.ff.eo. ¶†Ultimo not .quod diuerſitas rerum facit legatum obſcurum:propter quod dixi vobis ſi in accuſatione continetur delictum eſſe cõmiſſum in villa ſancti Martini:cum i comitatu Peruſij ſint plures ville hoc nomine nominate: nõ videtur appoſitus certus locus.a.cauſus eſt hic. dixi in.l.libelloꝝ.um.ff.de accu.

☞ An cautela q̃ fit inſtituẽdo amicum:vt reſtituat ſpurio valeat.

Patronus. [b]Notabilis ſuſeſt iſte.per hunc.§.dicit Dy.videtur poſſe conſuli patri q̃ habet filiũ nõ capacez vt inſtituat amicũ ſuũ:ꝛ grauet euz de dãdo illi filio nõ capaci de bonis ipſi? heredis inſtituti:ꝛ valebit p hũc tex.ẽ.ium eſt veritas:q̃ illud qõ grauat? dat de ſuo ſuccedit loco illius qõ habet a defuncto.vt .l. quod conditiõis.ꝛ ibi no.ff. de do. cauſa mor.dixi vobis plene in. l.ſi. C.de his qui.vt indig.ad hãc.l.reſpondeo quod hic patronus qui aſſumpſit tacitam fidem nihil de bonis defuncti percipiebat . quod tene mẽti.

Cum qui. Iſtõ eſt veruz in eo q̃ emit bona ſeu hereditatem a fiſco:ſecus i eo qui emeret a p̃uato.vt.l.ſ. C .de he re.ven.ꝛ.l.hereditatẽ.ff.de donationi. Itẽ hoc eſt verũ i eo q̃ emit bona ſub nomine vniuerſitatis: ſecus ſi emeret certã rẽ.vt.l.ij. C. de quadrien.p̃ſcrip.et.l.bene a zenone.

☞ An ꝓpter delictũ q̃s ſtati p̃dat dñium et applicetur fiſco.

Operator. Mo.dicit gl.qõ heres ꝓpter ſuũ delictũ ſtatim cadit a dñio.et ſic dicit Dy . eſt argu. õ hereticos vt ipſo iure perdãt dominium rerũ cũ ceperint eſſe hereꝛtici.ſed circa hoc dicas cũ delinq̃t circa rẽ õ ꝓhibitionem.l.ipſo iure dñium applicaꝝ fiſco†vt hic:ꝛ ſupra de publi.l.commiſſa.et.l.ſ.§.an bona.ff. e. q̃ꝯ nõ delinquit circa rẽ:ſz alꝫ:vt cõmittẽdo homicidiuz vel crimẽ leſe maieſtatis vel hereſis:ꝛ tũc.eſt neceſſaria ſnia ſup crimine:vt bona publicẽt.vt.l.ex iudicioꝝ.ff.de ac.ꝛ.l.poſt õctũ.ff.de dona.ꝛ.ſ.e.l.auferẽ.§.ĩ reatu. tñ ĩ crimine leſe maieſtatis ꝛ hereſis p̃dit incõtinẽtꝛ rerũ dominiũ vt. C.ad l.iul.maie.l.pe.ꝛ fi.ꝛ. l. donatiões. in fi.ff.de dona.et.d.l.ex iudicioꝝ. Iſta ſunt ẏba Dy.certe p̃mũ dictũ Dy.q̃ delictũ ꝯmittit circa rẽ eſt verũ.ſz q̃ delictũ cõmittit ex rem bona nõ publicanꝝ niſi ſecuta ſnia. hoc eſt verũ ĩ dubio. fec? ſi.l. aliter exprimeret vel vteretꝝ.l. ẏbo mox.

---

modis feu. amit.in princi. ꝛ ibi in fine dicit quod quando ipſo iure quis cadit a rebus non eſt ferenda ſuper amiſſione bonorum ſententia ſed ſuper declaratione amiſſionis: vt in autenti. de inceſt. nup.§.ſ. C.de fide.inſtrumen.ꝛ iur.ha.fiſ.l.facultas.ff. pro ſo.l. cum duobus.§. idem reſpõdit.C. ad trebel. l.pe.§.fin. ꝛ vide ad a põdicta omnino Bal. in dicto.c. ſ.videas ꝛ de hac dictioñe omnibus modis ꝛ omnino in ſimilib?, q̃ ponit ver bum duobium.vide Ro.ſing.in.ij.ꝛ.iij.no.ꝛ vide que habes de his dictis poſt Bald.in autenti. ſi qua mulier. C.ad velleianum.ꝛ que ponit Bal.in titu. de pace conſtan.in.x. columna in verſiculo omnia priui legia per illum textum vbi eſt caſus.ꝛ dum dixi.ff. ſm Imo.q̃ vbi lex imponit penam per verba futuri temporis vel per verba dubia que poſſunt eſſe futuri optatiui.vel preſentis indicatiui:vt eſt verbum fit vel erit priuatus vel excommunicatus intelligitur pena impoſita a iure.c. a nobis. de ſententia excommunicationis.c.fi.in fine. de tempo. ordi.in.vj.c.quia in omnibus.de vſu. et vide text. et Bald.in.l.ſ.in.ij.colum. C. de ri. nuptia. fallit vbi verba cum participio notarent improprietatem quandam vputa quia dicatur habeatur pro condemnato. nam tunc intelligitur quod ſententia interueniat.l.in criminali.de iuriſdictione omnium iudicum.et ibi per gloſ.ꝛ docto.idem ſi dicatur habeatur pro conuicto vel confeſſo.nam tunc requiritur ſententia.vt not.in.l.ij.§.q̃ ſi actor. de iuramen.calum.et in.c.fina.de iura.calum.et not. Joã.mona.in.c.ij.de confeſ.in.vj.licet Archid. et Joã.and.videantur ibi ſentire contrarium.ꝛ non bene.ꝛ no.Barto.in.l.eum qui delatorem.ff.eo.ꝛ ita reperio tenere Matthe.ſuo no.cxiij. ſed quid ſi imponatur pena per verbum preſentis tempoa ris puta damnamus ꝛc. an intelligatur ipſo iure. tex.videtur q̃ ſic in auf.gazaros. C. de here. iuncta glo.l.diuina.in fi.C.de ſum.tri.ꝛ not.Bar.in auf.qui ſemel ad fi. C.quomodo ꝛ quando iud.et Bar.in.l.ſi quis in tantam.ſm gloſ.C. vnde vi.et adde qõ Ang.in.l.eoꝝ.in princ.de dam. infec. dixit q̃ quãdo vaſallus priuatur feu. non priuatur ipſo iure ſed requirit declaratio.per text. de paconſtan.in ver.irritam declarantes qõ verbũ caſſatur intelligit ipſo iure. ¶Quod autem ſequit b irritum; intelligas ipſo facto ſm Odof, et ſic no. q̃ verbum caſſetur iuncto ver. irritetur ſignifica ipſo iure.non enim requirit aliter ſententia: licet ſit futuri tẽpoꝛis.ꝛ adde quod Bal.in.c.ſ. de feu. fi.cul.non amit.dixi no.q̃ ſuper culpis non eſt neceſſaria declaratio. ꝛ ad hoc vide oĩno Bal.in.d. c.ſ.ꝛ circa hic tacta p Bar.cũ materia vide Jo.an. in.c.ij. de hereti. in vj.ꝛ quod no.glo.in c. ſi q̃s de vi.ꝛ hone. cler. et ibi Inno.ꝛ dicit Jo.an. in.c. officiũ.de here. b alle. qõ vbi a lege imponitur pena ipſo iure non requiritur alia ſnia ſz ſimplex declaratio.ꝛ dñ.ff.dixi qõ quoties verba ſunt dubia intelligendũ eſt q̃ requiraꝝ ſnia ſm gl.ꝛ ibi Bal.in fine in.l. que ex relationibus. C.de legi. adde qõ iſta verba caſſum ꝛ inutile intelliguntur ipſo iure. l.nõ dubiũ. C.de legi.ꝛ ibi hoc Bald.in.ſ. colũ.ꝛ iſtis adde Imo.in.c.ñ.in.vj.char.de p̃ſcrip.ꝛ in.l. ſequit.§.ſi viã.devſuc.ꝛ dicit Bal.in.d.auf.qui ſemel in.ſ.col.q̃ pena priuatiõis etiã impoſita ipſo iure requirit ſniam ſi erat neceſſaria cauſe cognitio.ꝛ qõ in dubio pene nõ intelligaꝝ ipſo iure ĩmpoſite ad hec vide glo.no.in.c.non ſolũ.in ver.pena.de regula.in.vj.ꝛ Bal.in.l.ſi quis. C. de ſecũ. nup.ꝛ an requiraꝝ declaratoria qñ ipſo iure quis p̃uaꝝ.Bal.videꝝ tenere qõ nõ in.l.hoc amplius.in p̃n.C.de fideicõmiſ.cõtrariũ videꝝ ipſe velle. in.l. ſi quis maior.C.de tranſac.ꝛ vide Jo.an.in.c.cum ſecundum.§.ſ. per illum tex. de here. in vj.ꝛ vide quod not.Bartol.in.l.extat ad fi.quod met. cau. Adde de dictione mox.Alex.conſi.lxxvij.iij. lib.ꝛ de dictione omnino eundem conſi.viij.iiij.lib.ꝛ cũ ſtatutum dicit ipſo iure an requiratur alia ſententia.inter conſilia Bald.conſi.cccl.xix.iiij.lib.ꝛ cuz dicit omnino careat quid importet . vide Oldra. conſi.cxliij.

¶Verbo preteriti temporis.circa hoc vide.c. cũ ſecundum.de hereti.in.vj.vbi requiritur declaratio quãuis imponatur excommunicatio ipſo iure. ꝛ ad hoc vide in.l. eum qui delatorem. ff.eo.bene facit glo.in.l.bis conſequenter.ff.fami.hercif.circa fi.l.ꝛ talis declaratio non poteſt fieri parte nõ citata vt eſt gl.no.in.clemen.preſenti.de.ſcẽſi.inverſicu.ſi vero conſtiterit. ꝛ ab ipſa declaratoria põt appellari.glo.eſt in.c.cupientes.§.q̃ ſi per.xx.de electio.in.vj.

¶Sed ſi perdit ius:Adde Barto.in.l.ſi debitor. cum.l.ſequenti.que in frau.cre.

Elator. Gl.allegat leges per quas ponitur exemplum in lege noſtra.

In fraudem. Prin.l.in eo qõ dicit q̃ donationes facte reuocant de clara.vt dixi i.l.poſt õctũ.ff. de do. ¶Ad ſcõz rñſuz opp.ff.e.l.cũ q̃dã. vbi ille qui nõ acquirit nõ videt fa cere in fraudem fiſci.Solu. expone hic queratur.ideſt conqueratur. ꝛ ſic loquitur de amittẽte:ꝛ õctũ nõ

¶In frau.§.neq; instrumenta.vento ad secundū. vide Bar.in aut.si quis in aliquo.C.de eden.

b ¶Facit ad duas.q.Mo.qō.§. iste iuncta gl. facit 5 vtrum appellatione instrumentorū veniant acta. Item vtrum veniat testamentum.ꝛ an appellatione actorū veniat sententia.ꝛ videno. ī.l.j.§.edicta. §. de edē. iszan appellatiōe instrumentorum veniat scriptura priuata. vide not.p dominū bar. in.l.ij.C. d. iuramē. calū. que autem differētia sit inter acta et gesta.vide Bart. in.l.prima in princip. §. de offic. procura.cessa. adde qō Innocen. quem alij sequūtur in ca.quoniam contra de probatio. dicit quod licet tenor instrumenti nō fit de actis. sed fola produc. tamē si instrumētum registretur in actis p notarium facit fidem etiam si non producatur originale. ꝛ subijcit not. quod sufficit si registretur substantia instrumenti puta si in actis dicatur Titius produxit instrumētum exceptionis facte per eum scio de tali domo pro tanto pretio confecto manu talis notarij. nam tunc credetur et dicetur registrata tota substantia instrumenti seu contractus.ad idem facit quod ipse not.in.c.cum in iure peritus.de offi.delega.ex quo dicto not. apparet quod testes non sunt de substantia instrumēti.sed

ob.¶Secundo modo pōt legi quaratur.id est acquirat fm hoc.l. ꝓtraria ob.Primo tamē op.de.l. qui autē.in prin.§.de his que in frau.cre.* Solu. aliud in priuato vt ibi: aliud in fisco vt hic. ¶Contra hāc solu. 1 oppo.de.l.cū quidā.glo.soluit tribus modis.vno modo ꝙ hic lucrus erat delatū iam:ibi non.hec non est vera qz ibi erat delata hereditas: vt ibi dicit.vel aliter hic nō acqrebat ex fructibus rerū delatarū in fiscum:ꝛ sic idē qō perdere. Ista sol. 2 nō placet. vel aliter ibi ille qui non a est lucratus nō erat adhuc debitor fisci. qz nōdū erat condēnatus.ꝛ sic ab eo nihil poterat peti.vt.l. prohibitum.ꝛ.l.fi.C.eo.ti.ꝛ.§.eod.l.resque.ꝛ qō dixi vobis in.l.fi.§. de iniur.hic vero loquitur in debitore fisci non lucrante.

Ex bis bonis. ✦de q̄bus instrumentis loquitur hic. Respondeo. qz erāt ꝓpria vel cōmunia vel alio modo de iure debita postulanti. 3 ¶Sed tunc quero vtrum iste petens debeat fisco prestare cautionē de qua loquit̄.j.pri.§.glos.dicit ꝙ sic.doc. dicūt cōtra.nā.§.j.pri. loqtur quādo quis petit acta fisci: nō pertinēcia ad eū petentē aliqua ex predictis causis: vt statim dicam.

1 ☞Instrumenta ꝛ acta quando cōtra fiscum edantur.

2 ✦Exemplum probat cōtra eū qui illud dedit:vel quando est manu eiusdem notarij confectum vel quando est solemniter publicatum.

3 ✦Fiscus quando teneatur edere: et supra.nu.1.

4 ✦Stante statuto ꝙ quicūq; recepe/rit aliquam donationem ab aliqua cōmunitate teneatur illam offendere si aliqua cōmunitas mittit ad alia

4 quam terrā vt sibi mittatur liber massarij vel exēplum illa terra non tenetur mittere.

Statutum puniens falsificantem instrumentū cōprehendit falsificantem acta.

Instrumentorum appellationeveniunt acta.

6 Sententia ꝙ veniat actorum appellatione.

Neq; instrumenta. ✦ponit verū intellectū huius.§.primo loquit̄ quando est contentio inter duos priuatos. ¶Oppo.ꝛ videtur ꝙ instrumēta ꝛ acta edant̄ contra fiscum vt supra proxi.§.ꝛ infra proxi.respondeo† quandoq; quis petit editionem instrumentorum ad eum pertinentium iure dominij vel communionis: vel quia confecta eo mandante:tunc indistincte eduntur:etiaz contra fiscum.vt.ll.contrarijs.ꝛ.C.de eden.l.procura.ꝛ.l.iustum.quandoq; quis petit instrumenta non pertinentia ad eū:ꝛ tunc contra fiscum nō debent edi.ita loquit̄ istud principium. ¶†Vento ad secundum[a] responsum. nota ꝙ exempla probant:nam si non probarent ad quid caueretur fisco de non vtendo contra eum.ꝛ sic oppo.C.de eden.l. ꝓcur.Solu.probāt cōtra eum qui dat exemplum vt hic.quod no. Itē puto qō probent qñ datur exemplum manu eiusdē notarij qui scripsit autenticum:quod apparet. quia eadem autoritate nititur qua primum.ꝛ hoc modo potest intelligi supra de eden.l.si quis ex argē.§.ꝓhibet.vbi ille qui edit petit sibi exemplum qō ediderat exhiberi:qz ipse idem argētarius vtrūq; fecerat. Itez ꝓbat qñ est soleniter publicatū vt dicta.l. ꝓcuratoz.ꝛ not.§.de fide instru.l.ij. Itē oppo.†.ꝛ videt ꝙ fiscus edat instrumenta contra se.vt.l.procura. C.de eden.Solu.eodem modo ibi loquitur quando a fisco petebantur instrumenta tanquā pertinentia ad petentem: hic vero quando a fisco petūtur instrumēta ꝓpria fisci:qō apparet ex text.q̄ dicit actorum suoz ꝛc. que acta dicit gl.fiscus nō edit si nō vult:sed eo casu quo vult edit ꝓstita cautione. ¶Cōtra hoc op.ꝛ videt ꝙ actorū editio debeat indistincte fieri.vt. l.ij.§.j.§.eo.so.ibi loquit̄ quando fiscus postulat sibi edi ab alio: qō dicit ibi dixi: hic qñ aliquis postulat a fisco. vel aliter possumus dicere qō fiscus habet quedā instrumēta seu acta publica: quia successit alicui priuato: vel qz ipse litigauit:ꝛ acta fieri fecit: vt quilibet priuatus:tūc illa non cogit̄ edere si non vult:ꝛ si vult edit ꝓstita cautione.vt hac gl. q̄dā ẽ sunt acta publica hoc est ad publicā vtilitatē ꝓfecta.vt acta maleficiorum ꝛ cōdēnationum ꝛ similia.ꝛ ista debent edi cuilibet postulanti:ita loquitur ibi. ¶Et hoc†facit ad.q.ciuitas ista fecit statutum qō quicūq; recepit aliquā donationem ab aliqua.cōtate teneatur eam ostēdere: modo mittit vna ciuitas ad aliā terram: vt sibi mittatur liber massarij vel exēplū:certe illa ciuitas illa acta non cogitur mittere.vt hac gl.qz illa acta nō sunt publica.ꝛ ad publicā vtilitatē cōfecta.sed est liber ratiōnū administrationis illius ciuitatis:qui liber habeb̄ tanq̄ priuatus. vt.l.ij. §.j.§. ne quid in loco publico. ¶†Ultimo iste.§.facit ad duas.q. b prima continetur statuto ꝙ qui fecerit falsum instrumentum comburatur

solum ponuntur ad probandum quod tene menti. b in contrarium tamen est glo. in.l. generali.C. de tabu.libro.x. Bal.in.l. contractus in.iij.colum. ꝛ in rubri.cod.titu.C.de fide instrumen. ꝛ Bald. in.l.ij.C.de fideicom.li. vide Bal.in.l. post dīui. C.de iur. ꝛ fac. ign. facit ad no. p bal. in.l.siquis legatū de fal. et que propie dicant acta. vide glos. in.l.illud. in versicu. actorū et ibi dixi de sacrosan. eccle.ꝛ de sentētia ꝛ de scriptura delegationis et aliquibus aliis an sint de actis. vide per canonī.i.c. priudētiam. in princi. de offi. delega. et ibi maxime p Imo.ꝛ gl. 6 q̄stiū.§.pe.§.de fun.instru. ¶†Itē in.l. acta. in princi. de re iudi. ꝛ tex. in. c. quoniam contra. de proba. et ibi per Joan. and. ꝛ domi. Anto. in.j.colum. ꝛ ad predicta adde tex. cum gl. in.l.ij.§. quē admo. test. aper. ꝛ adde ꝙ omnis scriptura que fit coram iudice dicitur de actis. textus est ꝛ ibi hoc no. Baldus in.l.ij.C. de sacrosanc. eccle. in. ij. columna. exceptis tamen his que fiunt ante lit. contesta. quia illa dicuntur preparatoria non acta secundum Bal. in aut. clericus. de episco. ꝛ cleri. vt de Bal. in.l. interroga. C. de libe. causa per Joā. and. in addi. Specula. in titu. de sen. in prin. Adde an appellatione instrumētorū veniat priuata scriptura Ro. consi. xxiij. et. lxxvij. ꝛ an appellatione actorum veniat sententia. Bald. consi. cccxxxvij. j. libro.

a ¶Item instrumentum. Sed an habeat executionem paratam sicut instrumentū guarētigie. Bal. ꝙ non in.l.j.C. de plus peti.

b ✠Audre. Pomare. ¶Quoties. adde Joan. de Imo. in consi. cxviij. vbi consuluit ꝙ licet perdat causam non tamen perdit priuilegium clericatus. vide ibi. ꝛ adde do. Abb. in.c. cum venerabilis. de execu. vbi examinat dictum Bar. hic. do. Car. ibi refert esse consilium.

¶Quoties.no.ex hoc.§.cōiuncta glo. qō cōmittens falsum circa acta cause perdit causam. secus in instrumentis ꝛ testibus qō no. cōtra illos qui faciunt scribi falsum ꝓ notariū actorū. pro quo vide nota. Bar. in.l. si quis obtēpserit. in.j. qōne de falci. per Bar. in.l. fina. C. de pen. iudi. Adde qō dixit Imo. in.c. in timauit. ō testi. de eo qui cogit̄ parti offerre ꝓbationes ꝛc. Adō bal. in.l. fi. C. de malefi. ꝛ qō notat glos. in.c. peruenit. el.j. de testi. cogendis. in gl. parua q̄ dixit qō surripiēs parti tenetur ad itereſſe de quo ēt ꝓ Inno. et ibi qō no. do. Anto. ꝛ doct. in l.j.§.si re/

quero vtrum appellatione actorum continetur sententia. hic videtur casus ꝙ sic cum sua glo. que est super ver. acta. in fi. pro hoc vide Ly. C. vt lit. pen. l. ij. facit. extra de proba. c. quoniam contra falsam.

☞An qui falsitatem cōmittit causam perdat.

Quoties. ✦[b] Mo. dicit glos. qui falsitatem cō mittit in causa pdit eā † bocverum si falsitas cōmittatur circa acta: vt hic dicitur in tex. secus si circa alia vt circa testes vel instrumenta. vt. l. qui agnitis. de except. ꝛ. l. diuus. §. de re iudi. et ita debet intelligi. C. de fo. fubla. l. j.

Qui pro alio. ✦Mot. tex. ibi in quo etiam adiuuari ꝛc. quod per officiū iudicis petitur cessio fieri actionis: quod dic vt plene dixi in.l. modestinus. §. de solutio.

Si principalis. ✦Op. ꝙ qñ creditor succedit reo principali. fideiussor liberet̄. vt. §. de fideiu. l. generaliter. ꝛ. l. vrānius. e. ti. dicit glo. intelligo ꝙ b bona sunt occupata iō qz nō soluebat. sec⁹ si occupassetvt heres vt in ꝓxijs. hoc nō puto verū. supra de eo per quem fac. er. et quod le. et no. per doc. in. l. prouidendum. §. de postu. vide. §. de fal. Pau. ꝛ quod habetur ibi. ꝛ Bal. in. l. locū. §. si qs dolū. supra de tabu. exhi. p cano. in. c. venerabilis. de excep. ꝛ ibi per dñm Abbatē adde tamē ad ea que no. hic Bar. qō cōtra ipsum videtur tex. in. c. olim. vbi tex. ad hoc no. l. j. extra de excep. vbi falsificans literas absolutorias perdit causam et. ei imponit ꝓpetuū silētiū. nō tñ intelligas qō ꝙ hoc adiudicet aduersario nisi de sua causa ꝓbauerit. vide ibi. vnde ad ꝓpositū si nos teneamus ꝙ litere absolutionis nō sunt de actis. ibi erit casus cōtra. ad qō cognoscendū vide no. §. proxi. §. tamen Imo. videtur dicere quod ibi sit tex. pro Bart. et vult quod ille litere sint de actis. quid si de figillate acta. vide Ang. ꝛ Imo. in. l. j. ff. de his que in testa. delen. ꝛ adde qō producens falsum instrumentum amittit causam suam secūdum glo. in. c. cum venerabilis. de re. domi. ꝛ vide qō habetur in. l. dius. supra de fal. ꝛ istū tex. Alleg. Bal. in. l. testamenta. C. de testamē. ꝛ producēs falsū instrumētum tenet̄ de falso. Iubemus. C. de probatio. ꝛ. l. falsos. C. de fal. ꝛ vide qō habes in. l. dīui. de iudi. Adde vt per Abb. in. d. c. cum venerabilis.

a ¶ Conductor. emphyteota vel feudatarius non potest incidere arbores fructiferas. et vide tex. in l. item si fundi. §. fina. cum sequē. supra de vsufru. et Barto. in §. fundum. hic alleg. ⁊ Gui. de suza. in aut. qui rem. C. de sacrosan. eccl. vbi per Bal. in fine pri
me colū. quod fortē fallit ni si ipse plātasset illas nam si cassu euellūtur de terra fūt plātantis per no. in. l. ij. C. de rescin. vendi tio. maxime p bal. ibi et bar. i dicto. §. fundum. vtrum autē emphyteota possit impone re seruitutem rei. vide Bal. in. l. iij. C. de seruit.
b ¶ Fructifera cedere. Adde bonum tex tum in. l. equissimū §. j. s̄. de vsufru. an autē possit syluam extirpare et videam plātare vl̄ domū edificare. vide Bald. in. l. j. in vlti. colum.
1 imo quocunq; modo occupauerat: fideiussor non liberatur: si bona nō sunt soluendo vt. l. j. §. an bona. s̄. e. ⁊. l. nō possunt. cetera dic vt in glo. ☞ Emphyteota arbores fructiferas non cedere potest.
a **Conductor.** Per istum tex. Dy. determinat qō emphyteota vel feudatarius nō pōt de fundo arbores fructiferas † cedere: b ita ponit in. l. diuortio. §. si fundū. s̄. solu. matri.
c ☞ Qō aufertur ab indigno facto suo applicātur fisco. alias secus.
Aufertur. Op. C. de here. instit. l. si pat. ⁊. l. nec apud. Solu. licet hoc auferatur tanq̄ ab indigno nō tñ fisco applicat. ¶ Sed op. qz fm hoc nō facit ad titu. dicit glo. dicas hic q̄ defunctus non habuit heredē. ⁊ sic applicantur fisco tanq̄ vacātia nō tanq̄ ab indigno. ¶ Sed cōtra hoc opp. que ab indigno auferunt applicant fisco. vt. l. lucius. s̄. e. ⁊. l. papinian⁹. §. memminisse. s̄. de inoffi. testa. dicit glo. fallit hic illa regula. ita no. gl. hic ⁊. l. hereditas. C. de his qui. vt indig. videte non est verū q̄ hic fallit regula. imo ille †. ll. faciūt regulam per se. nā qō aufertur ab indigno applicatur fisco: verū est ab eo qui est indignus suo delicto: secus si est indignus absq; suo facto: vt in casu. l. nostre. qñ putabat filius ⁊ nō erat: idē in spurio qui est indignus absq; suo delicto: ⁊ ideo nō applicatur fisco si relinquit palā vt not. s̄. eo. l. nō intelligit. in prin. qō intelligē fm determinationē. l. j. C. de na. li. ⁊ dixi. s̄. de his q̄. vt indig. l. j.
d ☞ Habens officiū in aliqua prouincia vel ciuitate qñ possit ibi emere. C. de iure emphyteo. ⁊ adde ad hic dicta de creditore habente pignus Bar. in. l. si conuenerit. §. pe nulti. in principio. supra de pig. act.
e ¶ Qō a p̄side vult emere. vid̄ no. in. l. p̄ncipalib⁹. s̄. si cer. pe. ⁊ in. l. fi. ⁊ qō ibi Bal. C. de rescin. vē.
d ¶ Fiscus. q̄z an ciuitas ita habeat tacitā pypothecā sicut fiscus. vide gl. ⁊ Bar. in. l. ij. C. in qui. cau. pig. ta. p̄ba. ⁊ adde hic Bar. in. l. rescriptū. s̄. de pecur. ⁊ qō ibi dixi. ⁊ vide qō no. Bar. in. l. §. seruus. ad fille. ⁊ adō Bal. in. l. nō prius. C. ad fille. Bal. in. l. si quis post hac. C. de bon. dam.

Quod a preside. Opponitur ꝺ̄ in quadruplum vendicetur vt. l. non licet. s̄. de contrahenda emptio. Sol. vt hic in glo. et etiam ibi plenius per Ly: C. quod me. cau. l. si per impressionem. sed qō ibi dicitur mihi nō placet vsquequaq;. ideo dic sic † quādoq; quis habet officium sine aliqua iurisdictiōe: et sic est ei cōmissa aliqua administratio rerum publicarum. ⁊ tunc si vigore illius administrationis aliquid venditur: non licet sibi emere: alīs punitur pena que statuta est. s̄. de contraben. emp. l. nō lz ex officio. nisi emeret palam ⁊ bona fide. vt. C. de cōtraben. emptio. l. si cum ipse. ⁊ ibi no. facit quod no. C. de ꝓtra. iudi. l. vna. idē si haberet iurisdictionem ⁊ administrationē predictā. ⁊ ex ea emeret q̄. d. ll. ⁊ hoc vult dicere. d. l. nō lz ex officio ꝛc. q. d. de eo quod venditur pretextu dicti officij nō licet emere. quandoq; quis vult emere c extra id quod venditur ratione dicti officij. ⁊ tunc aut emit inferendo metum occasione dicti officij. ⁊ tunc habet locum. l. si per impressionem. C. quod me. cau. que loquitur etiam in mediocribus officialibus: vt in his qui positi sunt ad denuntiādum malefi cia. ⁊ similibus. si vero emit non inferendo metū. ⁊ tunc si quidem est talis officialis qui habet iurisdictionem non licet sibi emere nisi vt dicitur in. l. j. C. de ꝓtra. iudi. in tex. ⁊ si emeret lz locū hec pena q̄ ponit in hoc. §. si vo nō lz iurisdictionē non impedit emere aliquo ture. ar. C. qō me. cau. l. ad inuidiā. ¶ Jtē op. de. l. solent. s̄. de offi. pconsul. Sol. hoc fallit in esculentis ⁊ poculentis.
☞ Fiscus an habeat bona obligata pro pensis quod non.
Fiscus. ᵈ Op. s̄. e. l. fiscus. Sol. hic loquit quando ipse fiscus contraxit. vbi quando successit priuato. ¶ Scōo oppo. s̄. eo. l. quod placuit. Sol. ex suo contractu fiscus habet hypothecam vt hic. secus in pensis debitis ob delicta: ita hic dixit gl. Idem no. s̄. de pact. l. rescriptū. in prin. ¶ Contrariū no. C. de ꝓpe. fisc. cre. ꝑfer. l. vna. lib. x. Dy. dicit qō in pensis lz tacitā hypothecaz vt in glo. o. l. vnice. sed illo priuilegio non vtit cōtra creditores. vt. l. quod placuit. s̄. eo. vbi tex. hoc innuit. tamen cōtra ipsum delinquentem bene posset vti isto priuilegio. Ly. tangit hoc. C. de bo. dā. l. si q̄s post hac. ego examino hoc. s̄. de dona. in. l. post ꝓtractū. † ⁊ videt mihi qō ego determinem contrariū quod fiscus nō habeat bona obligata pro pensis: quia scōm hoc posset indistincte reuocare alienata post delictum cōmissum: qō est falsum vt ibi dicitur. preterea ante sententiam pena non dicitur debita iure obligationis vt dixi s̄. eo. l. in fraudem. in prin. ⁊. l. fi. s̄. de iniurijs. ergo bona non possunt esse obligata.
☞ Cum de debito opponit cōpensatio alterius debiti incontinenti liquidandi infra quantum tēpus debeat fieri compensatio
Qui compensationem. Dicitur in l. fi. C. de compen. quod debiti liquidi potest opp. compensatio. † vel si liquidaretur incontinenti. secus si requireret altiorem indaginem. ¶ Quero infra

a infra quantū tps debeat fieri ista liquidatio. dicit Dy. infra duos mēses per hūc tex. vt ipse no. ISti. de actio. §. in bonefidei. alij dicūt arbitrio iudicis: ⁊ ita videt sentire glo. in predicta. l. fi. C. de cōpē. in gl. que sic incipit. no. fic ꝛc. ⁊ ita per Ly. in. x. q. tu dic breuiter ad hoc sciendū o portet videre que fit ratio quod hic statuuntur duo menses. vos scib tis qō compensare est soluere b. vt. l. amplius. s̄. rē ra. ha. sed ad soluendum daretur tēpus duorū mēsium. vt. s̄. l. proxi. §. fiscalibus. eodē modo ad liquidandū debitum: vt hic. ideo dico indistincte qō qñ opponitur cōpensatio debet admitti liquidatio infra illud tempus qō reo daret ad soluendū. vt hic. facit. l. si is. in prin. s̄. vt in pos. le. ⁊ si reo ad soluendum nullum tempus daretur tunc nullum tempus daretur ad liquidandum. ita intelligo hanc materiam.
In reatu. De hoc dico in. l. post contractum. s̄. de dona. Jtē qō dicit solutionē intelligeverum in eo cōparente: secus in reo cōtumace. vt. l. fi. s̄. de requi. re.
☞ Quando plures habentes officium delinquūt omnes tenentur pro vno delicto: ⁊ vna pena.
Si multi. Opp. C. de condi. fur. l. j. ⁊. l. si quis id quod. in fi. s̄. de iurisd. om. iudi. vbi in delictis quilibet tenet in solidū. dicit glo. in hoc est deterior cōditio fisci. truffa est. sed veritas † est quando plures habentes officiū delinquunt: tūc puniuntur omnes pro vno. siue pena debeatur fisco siue priuato: vt hic. ⁊. l. si multi. s̄. de publi. ⁊. l. tres tutores. s̄. de admi. tu. secus si sunt plures nō habentes officiū. vt ibi dixi. ⁊. l. fi. s̄. ad. l. cozne. de fica. ¶ Jtē opponit de. l. hoc edicto. in fi. ⁊. l. si multi. s̄. de publi. dic vt ibi.
☞ An cū plures sint possessores bonorum debitoris creditor possit eligere quez malit: vel quē libet pro rata conuenire.
2 Dictio omnis in singulari est distributiua: in plurali vero collectiua.
c **Moschis.** c Oppo. qō debeat conueniri possessor tantum vt. l. cum possessor. §. fi. j. de censi. Sol. aut fiscus agit propter tributa: ⁊ solū possessor cōuenit vt. l. cōtra. ⁊. l. imperatores. s̄. de publi. ⁊. l. predijs. s̄. eo. aut agit propter alia debita: 1 ⁊ tunc prius conuenitur principalis debitor quā possessor vt hic. ¶ Item oppo. C. de pigno. l. persecutione. Sol. fateor quod in hypotheca expressa prius potest conueniri possessor quā debitor de iure antiquo. sed in tacita prius debebat cōueniri debitor quā possessor: quod est hodie idem in expressa. vt in aut. ibi posita: ⁊ sic etiam olim in tacita hypotheca erat locus discussioni. d Item d dicit hic in reliquo omnem possessorem esse conuenien
1 dum. ¶ + Quero plures sunt possessores bonorū:
e an creditor possit eligere e quēlibet quē vult: vel debeat quēlibet cōuenire pro rata? quidā dicunt quemlibet pro rata: per hunc text. qui dicit oēs: quod est nomen collectiuum vt no. in. l. si plurib⁹. s̄. de leg. ij. alij dicunt contra: ⁊ exponunt hic oēs. idest quemlibet: que est verior? dico qō potest eligere quem vult, nam pro paruo debito tota res

a ¶ Qui cōpensationē. quero infra Bal. in. l. si ex falsis. in. iiij. col. C. de transac. vī tenere qō relinquit arbitrio iudicis. ⁊ idē Bal. in aut. ⁊ consequēter. alias est in. l. fina. in versi. extra glo. quero nunq̄d liquidato. C. de sen.
b ¶ Compē sare est soluere. vide Bal. in. l. in ea. C. d cōpē. vbi tz contra Barto. et vide Bal. in. l. fin. in ij. op. eod. ti. ab. ficu. in. c. ij. de ꝺposito tz opi. Bar. quam putat limitā daz nisi de debito actoris cōstaret per confessionem rei cōpēsare volentis. qz tūc debet admitti cōpensatio: licet ita ō facili liq̄dari non possit infra decem dies quos habet confessus ad soluendū ⁊ hoc no. per Ly. in l. fi. et ibi gl. ⁊ Bal. seu Bar. C. eo. tit. argu. l. hi qui. s̄. de iureitur. Adde quando exceptio compensationis possit opponi Alexan. consilio. xciij. iiij. lib.
¶ Moschis. no. hūc text. qō quo ad bñficiū excussionis req̄site nō est melioris cōditionis fiscus quā priuatus. ⁊ ita alleg. Bal. in. l. amicorum. C. de senten.
☞ And. Po. ¶ Jtē. adde Lud. Ro. in cons. cxxv. ¶ Possit eligere. si plures sint tertij possessores bonorum an creditor possit eligere quē vult. vide per Bar. in. l. j. C. si vn⁹ ex plurib⁹ credi. in fin. et vide in Spe. de oblig. ⁊ solu. §. j. ver. item debitor me⁹. ⁊ vide. C. si aduersus vē. in. l. ij. ⁊ p. Bal. in simili. in aut. res q̄. ad fi. C. cōmnia. de leg.

a ¶ §. cornelio. vide in. l. cū pater. §. hereditatē. de leg. ij. ⁊ in. l. gallus. §. ⁊ quid si tantum. s̄. de lib. ⁊ posth. ⁊ dic vt dixi in. d. §. hereditatē. ⁊ vide Bal. in auth. si qua mulier. C. de sacrosan. eccle. ⁊ istum tex. alleg. Bal. in. c. nulla. per quos fiat inuesti. q confisca/
to feudo ꝓpter delictum vasalli fisc⁹ possideat donec delinquēs sine herede durabat vt in auth. de alie. ⁊ emphy. §. ſ. facit qđ no. in. l. si finita. §. fi de rectigalibus. s̄. de dā. infec. ⁊ Bal. idē in. l. anti/
quitas. in fin. C. de vsufr. ⁊ ad hoc vide a no. in. l. diui. de iure patro. et Bar. in. l. j. in fin. s̄. de interd. ⁊ relega. ⁊ ad predi/
cram. q. Bal. facit qđ notat Bar. in. l. si quis in tantā. C. vnde vi.
b ¶ §. papi. adde not. in. l. cognouimus. C. de manci. ⁊ colo. li. ſ. ⁊ qđ ibi dixi post Bar. in. d. l. emptorē. ⁊ no. Bar. in. l. si filius. §. fi. ff. sol. ma. ⁊ Bal. in. d. l. empto.
c ¶ Sed contra hoc. no. bene an fructus ⁊ pensiones rei vendite debeantur emptori. vide etiam in l. si traditio. in vlt. q. C. de actio. empt. ⁊ latius in l. fructus. eo. titu. ⁊ in. l. j. in. iiij. colum. C. de vsu. ⁊ fruc. leg. aliquid per Ang. in. l. diuortio. in p̄n. s̄. sol. ma. vbi tz opi. Dy. quam hic impugnat Bart.
d ☞ Andr. Pom. ¶ Respectu fructuū. vide Alex. consi. xl. col. vlt. vol. iij. ⁊ Raph. cu. cōsi. xx. ⁊ Alex. consi. xxviij. col. j. vol. j. ⁊ Roma. cōsi. x. ⁊ Aret. clx. in. v. dubio. col. vj. ⁊ Alex. xv. volu. ij. vbi consuluit

pacto addictionis in diem. vt in prima gl. huius. l: istud non videtur verū. nam infra statim inducitur per exemplum de predijs venditis sub pacto addictionis in diem: ideo dic quod fuerunt vendita simpliciter tamen fiscus pro suo priuilegio habet hoc: vt alius offerens meliorem conditionem audiatur. ⁊ sic addictio in diem tacite intelligitur. vt l. lucius. §. fi. j. ad muni. ⁊ C. de fi. instru. ⁊ iure haste fi. l. si tempora. ⁊ ibi no. ¶ Item opp. j. §. proxi. Solu. ibi predia erant locata: ideo fructus pertinent ad colonum pensiones ad emptorem. ¶ Item opp. s̄. de in diem addic. l. item quod dictum. ⁊ l. licet. ⁊ l. sequen. Solu. si predium remanet apud primum emptorem pro pretio primo promisso: tunc ad eum pertinent omnes fructus postea percepti: sed si remanet apud eum pro nouo pretio maiori promisso tunc fructus anteriores non debet habere: ficut si esset nouus emptor ita loquitur hic.

Papinianus. b Oppo. C. loca. l. empto rem. ⁊ l. si merces. §. ſ. s. loca. Solu. speciale est hic in fisco vendente eius priuilegio.

☞ Si aliquis vendat predium post fructus perceptos tamen ante pensionem solutā tota pensio an debeatur emptori.

Tripbonio. Iste est multum not. ver. Inspicitur dies quo pensio debet prestari: non dies quo fructus percipiuntur. b. d. ¶ Contra hoc opp. s̄. de vsufru. l. defuncta. Solu. aliud in vsufructuario vt ibi: qui non restituit fundum de voluntate sua: aliud in emptore et venditore vt hic. ⁊ ideo dicit Dy. per hanc. l. sed terminasse quod si aliquis vendat predium post fructus preceptos † tamen ante pensionem solutam: quod tota pensio debeatur emptori. sed contra hoc c facit. s̄. de act. empt. l. iulia. §. si fructib⁹. Solu. dicit Dy. fateor quod venditor percipit pensionem tamē emptori restituere tenetur. hoc mihi non placet quia tex. ⁊ glo. ibi dicunt quod pensio diuiditur pro rata temporis: ⁊ ideo dic quod quā do venditur quandoq; sunt fructus naturales extantes: tunc quia pars rei sunt fine dubio cedunt rei vendite. vt. s̄. de his que in frau. credi. l. fi. §. vt fructus. ⁊ d. l. iulia. §. fi fructib⁹. s̄. de act. emp. fallit in fisco cuius fauore emptor tenetur stare colono: quandoq; ex re sunt percipiendi fructus industriales: quia forte naturales ibi nulli sunt: vt in seruo naue domo ⁊ similib⁹ vt. l. si nauis. s̄. de rei vendi. tunc pro preterito tempore ante venditionem: debent esse vendentis pro futuro debent esse emptoris. vt. d. l. iuli. §. si fructibus. s̄. de act. emp. et quod ibi no. quandoq; in re sunt fructus naturales: sed eius occasione debetur pretium vel pensio: vt in fundo locato pro fructibus: isto casu dico ꝙ quandoq; est talis emptor ad quem ius coloni transit de necessitate: vt i eo qui emit a fisco: vt hic tunc transit ad eum ius coloni inspecto tempore: quo pensio debet solui: vt hoc. §. quādoq; ad eum non transit ius coloni: vt in emptore priuati: tunc puto quod debeat inspici tempus quo fructus percipiuntur: eo quia respectu fructuū d de/
b betur pensio: vt dicta. l. iul. §. si fructibus. ⁊ ibi no. ⁊ hoc est magis equum: et magis iudicat natura actionis bonefidei.

¶ De captiuis ⁊ postliminio reuersis: ⁊ redemptis ab hostibus. Rubrica.

Nauibus. Tene menti casum huius legis propter res d
que capiuntur ⁊ recapiuntur in bellis.
1 ☞ Captus quādo quis dicatur in bello et quando reuersus.

p Ostliminij.

Anteq̄ in presidia. Mo. hunc ver. et seq. Mo. ꝙ non dicitur quis proprie captus donec ducatur intra presidia gentis inimice: ⁊ sic bello instante nō dicitur vere captus. Secundo no. quod tunc dicitur reuersus † quādo inter nostra presidia reuertitur. ⁊ hec faciunt ad multa. 1 2
2 ☞ Jurans aliquid presumitur habere animum seruandi iuramentum.

Et ideo marco. Mo. quod qui iurat aliquid presumitur
3 habere animū seruandi a iuramentum † nisi contrarium appareat vt hic.
1 ☞ Castra q̄ sunt de comitatu alicuius ciuitatis non dicuntur hoīes ibi habitantes populus liber ⁊ dicuntur ciues illius ciuitatis.
Castra recōmendata alicui ciuitati dicunt populi liberi nec sunt ciues ciuitatis recōmendate.
2 Bannitus ex vna ciuitate non est bānitus ex alia illi confederate.
3 Ciuitas cōfederata qđ possit punire ciuē alteri⁹ ciuitatis federate si statuto speciali hoc fiat.

On dubito. Ista est no. l. multum. † Nota. ꝙ
1 ista castra que sunt in comitatu alicuius ciuitatis possunt dici ꝓprie nō liber populus. et homines de illis castris dicuntur ciues c
illius ciuitatis. vt. l. qui ex vico. infra ad muni. sed
b castra ⁊ ville huic ciuitati recōmendate c que in signū maioritatis huic ciuitati dant pallium: vel aliquid aliud: dicūtur populi liberi: nec sunt huius ciuitatis ciues: quod facit ad multa: tangam de
2 his plenius. j. eo. l. testes. † Ultimo no. c qđ dicunt quidam quod hic est casus quod si alique ciuitates federate sunt: quod exbannitus in vna sit exbannitus in alia: quod non placet: ⁊ vsus nō ap/
3 probat. † Sed quero quid velit dicere hic tex. quod ex ciuitatibus federatis rei apud nos fiunt: aut enim illi de ciuitatibus federatis delinquunt in territorio nostro: ⁊ nō est mirum: qz ratiōe delicti sortiuntur forum nostrum vndecūq; sint. aut non delinquunt apud nos. et videtur quod apud nos nō possunt puniri: qz nō est aliqua causa ꝓpter quā hic sortiātur forum: ⁊ est casus in. c. Romana. extra de sfo. cōpe. lib. vj. vbi delinquentes in dioce. episcopi subditi nō p̄nt puniri in curia archiepiscopi: qualiter ergo dicem⁹. dico qđ ex speciali statuto ciuitatis hoc pōt fieri vt delinquētes

ꝙ si papa dedit licentiam alicui testandi de bonis acquisitis ⁊ acquirendis ex iuribus beneficiorum ꝙ includuntur pensiones beneficiorum: et quid si testator scit an debeat heredibus debet inspici an fructus ex quibus debentur tales pensiones sint
de federatis ciuitatib⁹ possint apud nos puniri. ꝓ hūc tex. ita determino in. l. cūctos populos. C. de sum. trini. posset etiā iste tex. aliter intelligi: vt hic tex. velit dicere qđ cōtra homines de ciuitatib⁹ federatis nō ꝓcedimus tanq̄ cōtra hostes: sed si delinquunt de iure ordinario ꝓceditur cōtra eos reos sicut cōtra nostros reos: ⁊ sic poterit puniri sicut quilibet forensis delinquens non vt hostis.
☞ Casus in quo etiā hodie est necessaria bonorum possessio.
¶ Substitutus ꝓpillariter an admittatur virtute vulgaris tacite cō
1 prehense in pupillari filio decedente viuo patre. remittitur.

Pater. Cum. l. seq. Ad
evidentiam. huius. l. ⁊ seq. p̄mitte qđ ad hoc vt substitutio pupillaris valeat: inter cetera requirit qđ filius sit in ptāte: ⁊ qđ efficiat sui iuris ꝓ morte patris: ⁊ qđ adeat hereditas. vt. l. ij. §. de vulg. ⁊ pupil. hoc premisso diuide hāc. l. cū. l. sequē. in quatuor partes. Prima loquit quādo pater moritur in captiuitate filio existēte in ciuitate. Secūda quādo filius mortuo patre in ciuitate: capitur. Tertia quando filius pre/ b
sente moritur in captiuitate. Quarta quando filius moritur in ciuitate hostili. Quinta quando filius moritur in ciuitate amica. Sexta quando filius moritur in ciuitate neutrali. Septima quando filius moritur in ciuitate ignota. Octaua quando filius moritur in ciuitate dubia. Nona quando filius moritur in ciuitate mixta. Decima quando filius moritur in ciuitate ambigua. Vndecima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Duodecima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Tertiadecima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Quartadecima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Quintadecima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Sextadecima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Septimadecima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Octauadecima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Nonadecima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Vicesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Vicesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Vicesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Vicesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Vicesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Vicesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Vicesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Vicesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Vicesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Vicesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Tricesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Tricesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Tricesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Tricesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Tricesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Tricesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Tricesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Tricesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Tricesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Tricesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Quadragesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Quadragesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Quadragesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Quadragesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Quadragesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Quadragesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Quadragesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Quadragesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Quadragesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Quadragesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Quinquagesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Quinquagesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Quinquagesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Quinquagesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Quinquagesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Quinquagesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Quinquagesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Quinquagesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Quinquagesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Quinquagesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Sexagesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Sexagesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Sexagesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Sexagesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Sexagesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Sexagesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Sexagesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Sexagesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Sexagesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Sexagesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Septuagesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Septuagesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Septuagesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Septuagesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Septuagesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Septuagesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Septuagesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Septuagesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Septuagesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Septuagesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Octuagesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Octuagesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Octuagesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Octuagesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Octuagesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Octuagesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Octuagesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Octuagesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Octuagesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Octuagesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Nonagesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Nonagesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Nonagesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Nonagesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Nonagesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Nonagesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Nonagesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Nonagesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Nonagesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Nonagesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima decima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima decima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima decima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima decima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima decima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima decima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima decima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima decima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima decima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima decima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima vicesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima vicesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima vicesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima vicesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima vicesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima vicesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima vicesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima vicesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima vicesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima vicesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima tricesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima tricesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima tricesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima tricesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima tricesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima tricesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima tricesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima tricesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima tricesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima tricesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima quadragesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima quadragesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima quadragesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima quadragesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima quadragesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima quadragesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima quadragesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima quadragesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima quadragesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima quadragesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima quinquagesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima quinquagesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima quinquagesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima quinquagesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima quinquagesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima quinquagesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima quinquagesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima quinquagesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima quinquagesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima quinquagesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima sexagesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima sexagesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima sexagesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima sexagesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima sexagesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima sexagesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima sexagesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima sexagesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima sexagesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima sexagesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima septuagesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima septuagesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima septuagesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima septuagesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima septuagesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima septuagesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima septuagesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima septuagesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima septuagesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima septuagesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima octuagesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima octuagesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima octuagesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima octuagesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima octuagesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima octuagesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima octuagesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima octuagesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima octuagesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima octuagesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima nonagesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima nonagesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima nonagesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima nonagesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima nonagesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima nonagesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima nonagesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima nonagesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Centesima nonagesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Centesima nonagesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima decima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima decima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima decima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima decima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima decima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima decima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima decima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima decima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima decima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima decima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima vicesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima vicesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima vicesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima vicesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima vicesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima vicesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima vicesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima vicesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima vicesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima vicesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima tricesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima tricesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima tricesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima tricesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima tricesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima tricesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima tricesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima tricesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima tricesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima tricesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima quadragesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima quadragesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima quadragesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima quadragesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima quadragesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima quadragesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima quadragesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima quadragesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima quadragesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima quadragesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima quinquagesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima quinquagesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima quinquagesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima quinquagesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima quinquagesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima quinquagesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima quinquagesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima quinquagesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima quinquagesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima quinquagesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima sexagesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima sexagesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima sexagesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima sexagesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima sexagesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima sexagesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima sexagesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima sexagesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima sexagesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima sexagesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima septuagesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima septuagesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima septuagesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima septuagesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima septuagesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima septuagesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima septuagesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima septuagesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima septuagesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima septuagesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima octuagesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima octuagesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima octuagesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima octuagesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima octuagesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima octuagesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima octuagesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima octuagesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima octuagesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima octuagesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima nonagesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima nonagesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima nonagesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima nonagesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima nonagesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima nonagesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima nonagesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima nonagesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Ducentesima nonagesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Ducentesima nonagesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima decima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima decima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima decima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima decima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima decima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima decima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima decima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima decima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima decima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima decima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima vicesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima vicesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima vicesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima vicesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima vicesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima vicesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima vicesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima vicesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima vicesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima vicesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima tricesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima tricesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima tricesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima tricesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima tricesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima tricesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima tricesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima tricesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima tricesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima tricesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima quadragesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima quadragesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima quadragesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima quadragesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima quadragesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima quadragesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima quadragesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima quadragesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima quadragesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima quadragesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima quinquagesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima quinquagesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima quinquagesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima quinquagesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima quinquagesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima quinquagesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima quinquagesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima quinquagesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima quinquagesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima quinquagesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima sexagesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima sexagesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima sexagesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima sexagesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima sexagesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima sexagesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima sexagesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima sexagesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima sexagesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima sexagesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima septuagesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima septuagesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima septuagesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima septuagesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima septuagesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima septuagesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima septuagesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima septuagesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima septuagesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima septuagesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima octuagesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima octuagesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima octuagesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima octuagesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima octuagesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima octuagesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima octuagesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima octuagesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima octuagesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima octuagesima nona quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima nonagesima quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima nonagesima prima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima nonagesima secunda quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima nonagesima tertia quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima nonagesima quarta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima nonagesima quinta quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima nonagesima sexta quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima nonagesima septima quando filius moritur in ciuitate fauorabili. Trecentesima nonagesima octaua quando filius moritur in ciuitate odiosa. Trecentesima nonagesima nona quando filius moritur in ciuitate

a ¶Item in hac. l. qō vult glo. i l. j. §. p secundo. C. de cadu. tol.
b ¶In bello. §. si qs capiat. vi de Bar. i l. legitimos. hic alle. et ibi dixi.
c ¶Facte. vide Bar. in. l. nō dubiū. C. de leg. 1
d ¶Si quis seruū. op. adde bar: ⁊ Bald. in l. iij. C. qō me. cau.
Andre. Pomate.
e ¶Ultimo no. bñ fa/ciūt q̄ no. in. l. existi/mo. Are. i p̄n. §. deb. ob. ⁊ abb. p̄si. ex. ici. mu. in p̄n. col. ij. qō res mea ꝑt mihi acq̄/ri ex noua inq̄sitione que fit clari/or ⁊ pin/guior p̄tia
f ¶Actio ex 2 testamen/to. actio ex testamē/to pōt cō/currere cū rei vē. ⁊ viō bar/to. in. l. ne/mo rē suā de verbo. obliga.

mo:itur in ciuitate. patre viuēte in captiuitate. quarta quando ambo capiuntur. secūda ibi sed si mo:tuo. tertia ibi qō si filius. quarta ibi sed ambo. ¶ex. ibi sui iuris effect⁹ fuis/set. cū de substantia pupillaris sub/stitutionis requiratur qō mo:tuo patre filius sit sui iuris. vt. l. cohere/di. §. cū filie. s. de vulg. ⁊ pupil. Itē 1 ibi necessario tenet: quia vnū ⁊ idē 2 tempus videtur exemptionis a pa/tria potestate ⁊ tēpus mortis. Itē b ibi ⁊ ideo nō esse: hoc cōcludit iuris/consultus. Itē ibi patris. vocantis 1 substitutos exclusis agnatis. Item ibi voluntatē. facientis bona alicu/2 ius captiui esse hereditatez: q̄ vere hereditas nō esse pōt. cū seruus suc/cessore habere nō pōt. Itē ibi dare † cū ergo iure p̄tozio admittatur: c erit hoc casu necessaria bo. pos. ꝑm tabu. qō no. ꝑm Ja. de are. ⁊ bene. ⁊ 1 est rō q̄ filius in vtroq̄ casu est he/res: q: substitutio pupillaris nō po/test habere locū nisi hereditate adi/ta. vt. l. ij. §. adeo. s. de vulg. ⁊ pu. ꝛ donec p̄ viuit apud hostes nō pōt adiri hereditas. vt. C. eo. l. nec nos. 1 ergo substitutio pupillaris nō pōt habere locū: ⁊ hec est rō huiꝰ. l. in fi. ¶Op. s. de vul. ⁊ pu/pil. l. lex co:. Sol. qō ibi dr qō fit le/ge co:. intelligo. i. bñficio p̄tozis ex/tendētis. l. co:. ¶Ultimo gl. hic di/stinguit satis bene: sed in vltimo mē 1 bro sunt opi. ideo vide eā ⁊ adde. vi de gl. q̄ incipit quā hic īpubes ⁊c. in 2 fi. glo. hec est vera ꝑm Dy. q: nunq̄ fuit possibile patris capti adire he/reditatē ⁊ ideo scde tab. irritant vt l. ij. s. de vul. ⁊ pu. ad tre. l. apō iul. §. d idē iul. Cetera circa hāc matiā dic vt dixi in. d. l. lex co:. ⁊. l. si pr̄ captꝰ. de vul. ⁊ pu. ¶†Itē p hāc. l. qō si fi/lius. Dy. determinat. q. qō filio de/cedēte in vita patris substitutus pu/pillariter nō possit admitti ex tacita vulgaris comprehense in ea: sed vt scitis glo. in. l. lex corne. dicit con/1 tra. dic vt ibi dixi. ⁊ plenius dixi in l. ij. in tractatu pupillaris substitu/tionis. s. de vulga. ⁊ pupil. ¶Item a in hac a. l. quod si filius. est vna glo. magna. super verbo extinde. quam e glo. plene examino in. l. si is qui p emptoze. in materia fictionis trans f latiue. s. de vsucapio.

¶Si bello. Dic. i. captis in bello q̄ recuperātur in bello. in pace. i. p pacē reducti. ¶Mo. in hoc p̄n/cipio tres casus. aut essi quis capitur in bello ⁊ recuperatur in bello: aut capitur in bello ⁊ recuperatur in pace: aut capitur in pace ⁊ recu/perat in bello: ⁊ in oībus istis casib⁹ hz locū post liminium nisi contrariū appareat vt hic.
☞Negatio postposita qō equipollet suo cōtrario. Status alicuius qualiter sit in pendenti, remis/sive.

Si quis capiatur. b Vide text. ibi nūq̄. non dicit gl. i. semp † vic negatio postposita equipollet suo cōtrario. hz logicos. si le in. l. legitimos. §. an ergo s. de legi. tu. Itē no. † qō status alicuius est in pen/denti: qō dic: vt inst. qui. mo. ius pa. po. sol. §. si ab hostibus. plenius per Ly. C. de sen. pa. l. fi. egoui/zi in. l. vsusfructus. s. de stipu. seruo.

Facte. c Istam. l. ⁊ oēs. gl. eiꝰ declarā plene: vt dixi in. l. si is q̄ p ēptoze. s. de vsu.
☞Ratio quare filiusfamilias non pōt accipere vxorem sine patris consensu.

Medio tempore. Mo. casus in quo filiussa. pōt cōtra/here mrimoniū sine p̄is cōsensu. ¶Itē no. rōnē de iure ciuili quare filiussa. nō pōt sine cōsensu pa/tris accipere vxorē †: q: nepos nasciturus ex filio est futurus suus ipsi auo: ⁊ hz necesse ipm institue/re filio p̄mortuo. vñ ne quis habeat inuitus suuz heredē vult. l. quod ipse cōsentiat. cū filiꝰ accipit vxorēvt hic: ⁊ hoc de iure ciuili: sz de iure cano. §.

Codicilli. Op. de. l. quidā referūt. s. de iu/re codicil. Sol. hic loquitur q̄n quis fecit testm in ciuitate: codicillos apud hos/tes: ⁊ reuersus ē: sz ibi loquit q̄n reuersus nō est.
☞Res mea nō potest irreuocabiliter esse mihi obligiata reuocabiliter sic.
Dominū introductū de iure speciali ex aliquo fa/uore nō pōt allegari contra habentem illud.
Actio ex testō ⁊ rei vēdicatio qō ꝓpetat p legato: Dns reuocabiliter p̄scribit acsi non esset dns.

Si quis seruum. d Valde no. §. est. ¶Mo: duo qōser/uus est redimētis. Itē quod redimens vsucapit. ¶Op. ad primum imo est obligatꝰ redimēti. vt. l. senatꝰ. §. fi. s. de leg. j. ergo nō est ꝓprius redimē/tis: q: res sua nemini est obligata. vt. l. neq̄ pignꝰ. j. ō reg. iu. gl. sol. qō hoc casu tolerat sicut tolerat qō liber homo sit obligatus. tu dic quod res mea irreuocabiliter: non pōt esse mihi obligata: vt in cōtrario. secus si reuocabiliter sit mea: vt hic ⁊. l. ex sextante. §. latinus. s. de excep. rei iudi. ¶Op. de. l. sequitur. §. iana. s. de vsuca. Solu. vera ponit in tex. eodē modo: q: res mea irreuocabiliter: nō pōt vsucapi. vt in cōtrario. secus si reuocabiliter: vt hic. hoc habuistis no. in. l. sequitur. §. fructus. s. de vsuca. ⁊ ibi dixi. ⁊ ibi allegaui hūc. §. ¶Ultimo no. e qō dñiū introductū de iure speciali ex aliquo fauore nō pōt allegari ꝯ habentē illud. ⁊ p hoc di/cimus qō cōpetit actio ex testamento f ⁊ rei vendi/catio p̄o legato: ⁊ sic cōpetit actio p re ꝓpria: qō ideo

ideo est q: illud dominiū habetur ex iure speciali a fauore vltime voluntatis ꝑm Albe. de sal. ⁊ scōm Ly. in. l. ij. C. cō. de le. licet aliter gl. dicat instītu. Ly. in. l. ij. C. cō. de le. licet aliter gl. dicat instītu. 2 de leg. §. hz nostra. ⁊ no. ista maxime † quia ille qui est dominus reuocabiliter potest p̄scribere acsi non esset dominus.

Quamuis tendo. Mot. quod quilib⁹ 1 bet pōt statuere de ciuitate sua quod vult: nō autem de dñio. ita di/cit hic tex. de hoc dicā. §. ad munici. l. assumptio.

Si natum. Dic est casus. l. si qō ex pāpi/la. s. de lega. ij.

Quum due. Mot. qō due fictiones concurrunt circa idē. de quo habuistis gl. in. l. si seruus cōis meuij ⁊ castrēsis peculij. s. de stip. ser. ⁊ dixi plene in. l. si is qui p emptoze. s. de vsucapio. in vlti. q.

Retro. Hec. l. ⁊. l. sequens ponūt esse/ctum postliminij. et. l. co:. vt in eis patet.

g p **Postliminium.** a

1 ☞Filius quod possit occidere patrem ban/nitum.
2 Parent ibus et patrie parere debemus et magis patrie.

Filius quoq̄. Mot. est. Mot. tex. ibi q: pater sic illum amisit al/1 lego vobis hunc †. §. an patrē dānatū possit filius occidere. ⁊ dixi per hnnc. §. quod sic. in. l. si adulte 2 rii. §. liberto. s. de adul. ¶†Itē inducit hec. l. per Guil. de cug. dicit. l. veluti. s. de iusti. ⁊ iure. vt pa/rentibus ⁊ patrie pareamus: sed cui debemus ma/gis parere: an patrie: vel parētiꝰ. ⁊ dicit ipse qō patrie vt in hoc. §. probatur.

h **Si quis ingenuam.** b

1 ☞Res publica per dissentiones ciuiles leditur.
2 Priores qui habent arbitrium super bono ⁊ pacifi/co statu ciuitatis possunt statuere vt tollatur mate/ria dissentionum inter ciues.
3 Jus postliminij quod nō habeat locū inter par/tes que sunt in ciuitate.

In ciuilibus. Iste est no. §. Mo. † q p 1 dissensiones ciuiles pu/blica res ledit. Hoc facit p † p̄rioribus huius ci/2 uitatis qui habent arbitriū super bono ⁊ pacifico statu ciuitatis vt possint facere statuta vt tollatur materia b̄igarum ⁊ dissensionum inter ciues quia 3 per hoc reipu. consulitur. ¶† Mot. q inter par/tes que sunt in ciuitatibus non est ius postliminij captiuitatis.

Bona eorum. Ad hoc qō hic dr ⁊ si viuo patre decesserit. est contra. j. de castren. pecu. l. ꝑponebatur. in fi. dicunt quidam hic deest nō. tu dic qō pertinet ad heredem patris re/deuntis ⁊ decedentis in ciuitate post mortem filij: vt in vlti. solu. glo. que est vera.
1 ☞Aut. ex causa: quod habeat locū in p̄teritio ne posthumi sui.

a ¶Postliminiū: hunc text. alleg. Bald. in. l. fi. s. de recept.
b ¶Si quis ingenuā. vide quod ponit Bart. in. l. si quis filio. §. fi. de le. j. ⁊ in trac. qui sint re/belles. in ver. rebel/lādo. ⁊ no. p habēti/bus arbi/triū p bo/no ciuita/tis. ⁊ no. q: dicit Bal. in p̄si. suo inci. i chri/sti nomine eiusq̄ vir/ginis ma/rie et mi/chaelis ar/chāgeli. ex/ultu ⁊c. qō iste tex/tus loq̄t occasiona/liter ⁊ tan/q̄ per cāz valde re/motā con/stringit. se/cus si im/mediate ex actib⁹ p̄/ximis de/uentū est ad p̄citati/onē et ru/morem po/puli quia tunc bene erit deli/ctū. ⁊ ideo p istū tex/dr no. bal. i. l. j. §. de iusti. ⁊ iur. q: si statu/tum punit morte tur/bātē statū ciuitatis illud p̄ce/dit si hec agit p̄nci/paliter nō aūt si b vē/niret i p̄se quātiā al/teriꝰ ōlicti

vide tamē que dixi post Bar.in.l.nunq̄ plura. de priua.deli.in.vij.col.

a ¶ Hostes. Mo. qui dicūt hostes ⁊ que sit differē tia inter hostem ⁊ reū criminis lese maiesta. vide Bal.in.l.nihil.C.de indi.lib.⁊ no. q̄ pyrate equi/ parant hostibus fi/ dei ⁊ prin cipis ⁊ sūt ipso iure diffidati.⁊ possunt impune a q̄/ libet dero bari.ī auc. nauigiaybi Bald. C. defur. Itē hypocrite dicūt hostes huma a ni generis vñ dignū esta cūctis publicum bellū con/ tra eos in dicere se/ cundū Ja. de are. in oratiōe cō tra hypocritas.

b ¶ Totā iu risdictio/ nē retinet. si populus roman⁹ ex r ercet iuris/ dictionē in aliquo ar/ ticulo to/ tā iurisdictionē retinet.facit.l.vulgaris. in p̄n.de fur.⁊.l.cū scim⁹.C.de agri.⁊cē.lib.xj.⁊Bal.i.l.j. in.xj.col.C.de eman.li.⁊ ibi Ly.⁊ Bar.in.l.j.§.fi 5 quis hoc interdicto.de iti.actuq̄ pri. Jnn.in.c.di/ e lectus.de ca. mo.⁊ Bald. in.l.ij.in.xij.colum.C. de fur.Bald.in.l.his qui vsumfructum.ff.qui.mo. 6 vsufruc.amit.

c ¶ Reuocare. circa hoc vide que habes in.l.impe/ riū.in.xv.q.cir.fi.⁊ in.q.xvj.de iurisdi.om.iudi.

d ¶ Fuerunt donate.no.q̄ p̄uincie q̄ fuerūt donate eccl'ie ro.dicūt esse de populo romano sicut p̄mo erāt.⁊ vide oīno que no.Jnno.in.c.cū venerabilis. de relig.domi.⁊ vide Ly.post gl.in.l.neminē. C. de sacro sanc.eccle.⁊ quod no.Archi.ij.q.vij. sed 7 obijcitur quod reassumpsit Bal.in.c.j.in p̄rin. de feu.marchie.

e ✠ Andre. Poma. ¶ Vide in simili. Vide q̄ dixi in.c.cū cōtingat. de fo.cōpe. vide arg.in.l.in sum/ ma.in.§.denicq̄. de aqua pluu.ar.⁊ in. l.fi publica/ nus.§.fi.de publi.

precesserit constitutio vel sententia.
2 Rebellis officiali ecclesie toti eccle/ sie dicitur rebellis.
3 Bellū publicū est quod indicitur a populo romano vel ab imperato/ re: vel contra imperatorem.
Capta in tali bello efficiuntur ca/ pientiū ⁊ capti serui.
Rebellans officiali ecclesie vel im/ peratoris q̄n dicatur vere hostis.
Bellū si inducitur inter ciuitatem ⁊ ciuitatem: an dicantur inuicē hoſ/ stes: ⁊ in eis locum habeat ius post/ liminij.

4 Hostes. a Hec.l.di/ cit in qua tuor partes: q̄ primo di/ cit qui sunt hostes.secun b do qui sunt latrunculi. tertio q̄d iu ris sit de captis a latrūculis. quar/ to quid iuris de captis ab hostib⁹. secunda ibi: ceteri. tertia ibi: ⁊ ideo. quarta ibi: ab hostibus. ¶ Opp.⁊ videtur q̄ quelibet ciuitas habeat c suos hostes: vt illos quib⁹ quelibet ciuitas bellū publicū indicit. vt.§. e.l.fi quis ingenuā. §.fi. dicit gl. fa/ teor q̄ illi hostes sunt: non tñ tales inter quos sunt iura captiuitatis ⁊ postliminij: q̄ non sunt populi ro/ mani: sed ciuitatis illius.⁊ dicit ve/ d rum. ego tñ dico † q̄ sicut hostes populi romani p̄dunt ea que sunt iu/ ris ciuilis romano: sū: ita hostes ci/ uilibet ciuitatis perdunt ea que sunt iuris ciuilis p̄p̄ij illius ciuitatis. vnde si qua p̄uilegia si qua statuta illa ciuitas haberet: illis statutis se iuuare non posset: ita dixi in disputatio ne in qua tractaui materiā exbānitorum. ⁊ Ja. de are. tāgit in.l.ex facto.§.ex facto.§.ad tre. iscripti hic late ī.l. quedā sunt.§. de pe. ¶ Dis p̄missis gl. h.d.q̄ quinq̄ sunt genera gētiū. p̄ qua gl. declaſ/ randa nō seruato ordine glo. † vos debetis scire q̄ duo sunt genera gentiū p̄ncipaliter. primo po pulus romanus. secundo populi extranei. vt.§.e. l.nō dubito. probatur. ¶ Circa primum † quero quis dicatur populus romanus. gl. dicit hic acceſ/ pitur p̄ro toto imperio romano. vt.l.roma.j.ad muni. Sed diceres tu: cum modice gētes sunt que romano imperio obediant: ergo videt q̄ sit pus pp̄s roma. Rñ. q̄dā sunt gētes que imperio roma no obediunt: ⁊ iste fine dubio sunt de pp̄o roma/ no: q̄dam sunt q̄ nō obediūt romano imperio in to/ tū: ſz in aliquib⁹ obediūt: vt q⁹ viuūt p̄m legē pp̄li romani: ⁊ imperatorē romanorum esse dñm omniū fatent. vt sunt ciuitates Tuscie Lōbardie ⁊ files: 4 ⁊ isti etiam sunt de pp̄o romano. nā cū † pp̄s ro/ manus in eis exerceat iurisdictionē in aliquo arti culo: totā iurisdictionē retinet b vt.l.fi p̄⁹. in p̄n. cum fi. ⁊ ibi no.§. de aqua plu. ar. q̄dā sunt pp̄li q̄ nullo mō obediūt p̄ncipi nec istis legib⁹ viuūt: ⁊ hoc dicūt se facere ex p̄uilegio imperatoris et isti fil'r sunt de pp̄o romano vt faciūt Veneti. nam cū illā libertatē ipi habere se dicāt ab imperio ro mano: ⁊ p̄uilegio quodā mō p̄cario tenent ab eo: ⁊ posset p̄uilegiū illud reuocare c q̄n vellet: cui et liceat mutare volūtatē suā vt.l.fi q̄s i p̄n. testamē ti.§. de le.iij. p̄terea illud p̄uilegiū eis cōcessum dz eis esse ad cōmodū vt nō p̄uent ciuitate roma na. ar.§.e.l.in bello.§.fi q̄s seruū. q̄dā sunt pp̄li q̄ nō obediūt p̄ncipi tñ asserūt se habere libertatē ab ipo ex p̄ctu aliquo: vt p̄uincie q̄ tenent ab ec/ cl'ia romana: q̄ fuerunt donate d ab imperatore Cōstantino eccl'ie romane: posito p̄ p̄stāti q̄ donatio tenuerit: quod q̄ reuocari non possit: adhuc dico istos de pp̄o romano esse. nā eccle. romana exer/ cet in illas terras iurisdictionē q̄ erat imperij ro mani: ⁊ istud fatent: nō ergo desinunt esse de pp̄o romano: ſz administratio istarū p̄inciarū est alte ri cōcessa. vide † in fil'i iurisdictio in clericos est cō cessa totaliter pape. desinunt ne p̄pter ꝑ clerici ec/ ciues romani: certe nō. q̄ apparet q⁹ retinent ius succedēdi vt.l.deo nobis. C. de epi.⁊ cle. ¶ † Et idē dico de istis alijs regib⁹ ⁊ p̄ncipib⁹ q̄ negant se esse subditos regi romano ꝑ. vt Rex Fracie An glie ⁊ similes. si esset fatent ipm esse dñm vniuer/ salem: licet ab illo vniuersali dñio se subtrahant ex p̄uilegio: vel ex p̄scriptione: vel consimili: nō de/ sinunt esse ciues romani. per ea q̄ dicta sunt: ⁊ p̄m hoc quasi omnes gentes que obediunt sancte ma/ tri eccl'ie sunt de pp̄lo romano. ¶ † Et forte si q̄s diceret dñm imperatorē nō esse dñm ⁊ monarchā totius orbis: esset hereticus: quia diceret contra determinationē eccl'ie. ℈ tex. sancti euāgelij vñ di cit. Exiuit edictū a Cesare augusto: vt describere tur vniuersus orbis vt habes Luc.ij. vel.iij.c.⁊ ita etiam recognouit xp̄s imperatorem vt dñm. p̄dicta vera

eta vera nisi bellū publicū esset indictū ℈ aliquos a ex istis. tūc esset efficerent hostes p̄pter indictionē
3 belli.vt.j.dicā. ¶ Scdo dixi † q̄ alij pp̄li sunt ex/ tranei: sunt ⁊ pp̄li extranei. p̄pter q̄ nō fatent imperatorē romanus esse dñm vl'em. vt greci q̄ non b credūt imperatorē romanū esse dñm vl'em: ſz dicūt imperatorē cōstātinopolitanū esse dñm toti⁹ mūdi. Item tartari q̄ dicūt grāt chan esse dñz vni uersalem. Et saraceni q̄ dicūt dñm eo p̄ esse dñm 15 totius mūdi: ⁊ idē in iudeis. verū iter istos est dif e ferētia. nā q̄dā ex istis sunt nobis federati: vt erāt greci nobis federati ℈ turchos. q̄dā sunt cū q̄bus habem⁹ pacē. vt tartari. nā mercatores nr̄i vadūt ad illos: ⁊ illi ad nr̄os. q̄dā cū q̄b⁹ nō habemus pa cem: nec guerrā: nec aliq̄d facere: vt cū illis de in dia. q̄dā sunt cū q̄b⁹ habemus guerrā indictā vt cū saracenis: ⁊ hodie cum turchis: ſz modicū ad
9 nos de illis qui fortis sunt. ¶ † Hoc p̄missō videa mus q̄ p̄nt indicere bellū ⁊ q̄s est indicti effectus belli. ⁊ hoc videamus inter nos. Rñ. q̄ quoddā est bellū q̄d p̄t̄ idici a quolibet p̄uato. vt p defensio ne suerei vel p recuperatione incōtinēti p̄t face re adunationē gentiū ⁊ pugnare cū alijs iuste. vt l.vt vim.§. de iusti.⁊ iu.et.l.iij.§. cū igit.§. de vi et vi ar.⁊ ibi no. Itē p recuperatione rei tue potes
8 idicere a bellū ex iternallo si nō est copia iudicis p q̄ tibi consulat. vt.l.nullus. C. de iud.⁊.§. q̄ vi aut clā. l.fi alius.§. bellissime.⁊.l. ait p̄tor. §. fi de/ b bitorē. b §. de his que in frau. cre. ⁊ istud bellū ſz sit licitū tñ nō est publicū ⁊ ideo nō dicūtur p̄pie
10 hostes inuicē. † ⁊ qui ibi capiunt nō efficiunt ca/ pientiū: q⁹ requiritur q̄ sit bellum publicū: vt hic ꝑ in tex. ⁊.l. hostes.j. de verb. signi. licet homici/ dia ⁊ iniurie q̄ ibi fiunt ex parte bellū inferentis li cite non puniant. vt.l. quoniā multa. C. ad.l.iul. de vi. ⁊.l. scienti am.§. qui cum aliter. §. ad.l. aquil.
11 ¶ † Item p̄t̄ indicere bellum c licitū quilibet ha/ c bens iurisdictionē p̄ro exercitio sue iurisdictiōis. vt.l. qui restituere. §. de rei ven. ⁊. l. non est singu/ lis. j. de regu. iur. ⁊. §. ne vis fiat ei qui in pos. mit. l.fi q̄s missus. et istud bellū licet sit iustū: tñ nō est publicū eodē modo quo ꝑ hic. ⁊ ideo q̄ ibi capiū tur nō efficiunt capiētiū nec capti efficiunt serui: nisi sup hoc esset facta aliqua. l. ab illo duce: vel p fectos vel rege q̄ illō bellū indiceret. ⁊ ita tz Jnn. extra de resti. spo. c. oli cām. ⁊ de iureiurā. c. sicut.
12 lo vltimo. Et p hoc dico † q̄ si rector in ducatu vel e i marchia indicit bellū alicui terre q̄ illa q̄ capiū tur nō efficiunt capiētiū ⁊ capti nō efficiunt serui nisi super hoc precesserit constitutio vel sentētia.
13 ¶ † Dic tamen videt q̄ si quis est rebellis officia/ d li ꝰ vel rectori eccl'ie sit rebellis toti eccl'esie q̄ tz locū imperij in istis partib⁹: ſz infra respondebo.
14 ¶ † Tertio modo indicitur bellum publicum q̄n indicit a pp̄lo Romano vel ab imperatore in quē trāslata est omnis iurisdictio populi ro. vt hic. ⁊ l. hostes. j. de ver. sig. Itē q̄n aliquis indicit bellū imperatori: vt ff. ⁊. d. l. hostes. ⁊ ideo puto q̄ ciui/ tates Italie ℈ quas imperator indixit bellū vt cō tra ciuitatē Florētie ⁊ similes sint vere hostes im perij: et capti efficiuntur serui: ⁊ res que ibi capi/ untur efficiuntur capientium; non intelligas capi

¶ Potes indicere. Et ideo dicit Bald. in. l. si quis ad se fundum. in p̄rin. quod hodie si vna ciuitas pa titur vim ab alia potest bellum indicere. d. l. si q̄s ad se fundum. et in. d. l. ex hoc iure. de iusti. ⁊ iure. ¶. §. si debitores. Adde no. per doct. in. l. j. §. si q̄s ius dicen. entium persone simpliciter: quia non obtē. quando q̄ publicantur. vt dicam. j. c ¶ Indice e. l. si quis in bello. ¶ † Circa predi re belluz. cta quero quid e si aliqua ciuitas: Qui pos/ vel terra resistit alicui officiali do/ sint indice mini imperatoris vel summi ponti/ re bellum fici in terris in quibus tenet impe/ et quis sit rium an ex hoc dicantur hostes ve/ effectus in dicti belli vide in. l. ex hoc iure. de iusti. et iure. et quod ibi dixi. ⁊ An gel. in. q. sua incipiente renouata guerra. in p̄nc. per Jnno. in. c. sicut. el. ij. de iureiuran. ⁊ in. c. oliz. de resti. spolia. ⁊ Bald. in auten. item nulla cōmu/ nitas. C. de episco. ⁊ cleri. ⁊. l. aquam. C. de serui. ⁊ aqua. in. xvij. et. xviij. col. ⁊ in. l. ij. C. qui. ad lib. p̄ocla. non licet. ⁊ quod no. xxiij. q. j. quid sit mili tare. ⁊. c. bellum. ⁊ dicit Archi. xxiij. q. j. in. d. c. bel lum. quod bellum sit iustum vel non ex cā bellan/ di p̄cipue iudicatur. causa autem vna est legiti/ ma. scilicet contumacia iniuste resistentis. tunc enī iuste bellatur cum ab eo qui obnoxius est iniuria hr̄i non potest. xxiij. q. j. quid culpatur. ⁊. c. noli. et ij. q. iij. c. nulle. §. de vsufruct. in. l. vsufruc. ⁊ predi ctis adde quod legitur ⁊ not. in. d. c. bellum. et ea. causa. ij. q. c. quid sit militare. ⁊ latissime per Ar/ chi. in. d. c. bellum facientem. vij. genera belli. ⁊ vi de quod dicam. j. e. l. si quis in bello. ⁊ de oī gene/ re belli vide in. c. p̄ro hūani. de homici. in. vj. in no uel. ⁊ dicit Bal. in. d. l. ij. de seruis. q⁹ nullum bellū licitum est sine diffidatione. idez Bald. in. l. pe. in xiij. col. alias. q. de executio. rei iudi. ⁊ quid si ciui/ tas facit iniuriam ciui suo vtrum poterit pugnaz inferre. vide Bal. in auten. ⁊ oīno. C. ne vxor p̄ro mar. ⁊ de bello aliquid per Bal. in. l. j. in p̄rin. C. de cad. tol. ⁊ de diffidatis vide Bal. in. l. si manu/ missori. C. de obse. patro. p̄stā. Adde quis possit indicere bellum. Oldra. consilio. lix.

¶ Rebellis officiali. facit no. Bal. in. l. j. solent. §. d quando appel. fit. ⁊ vide infra p̄xime.

¶ Quero quid. si ciuitas imperij resistat officiali imperatoris: an per hoc dicatur hostis vere ⁊ bel lum indici possit. et p̄ro hoc facit de pa. constan. et quod ibi Bald. in versi. damna. vbi dixit quod imperatori fit iniuria p̄pter suos. facit. §. de re ligio. l. ossa. et quod no. Jmo. in. c. dilectis. de ap/ pella. et quod habetur in. c. nostra. de iniur. et dā. da. Item secundum Bald. eod. titu. in versi. opizo ni. satis dicitur p̄cipem offendere qui suis sub/ ditis vel partialibus iniuriam facit vel offensam per illum tex. et. l. quisquis. C. ad. l. iuliam ma. fa/ cit. C. de sacro sanc. eccle. l. decernimus. in p̄rin. e. titu. l. raptores. ⁊. l. j. de rap. virg. sic quod contra p̄cipes fit in omniū vertitur iniuriam. ar. C. de here. l. manicheos. Quid autem si imperator indi/ xit bellum ⁊ gentes sue imperatore mortuo cepe/

runt hostes: an sint serui. Bald. no. decidit in. l. cū cognatum. C. de inge. manu. vtrum autem bellum quod fit inter ciuitatem: r ciuitatez habeat ius captiuitatis et postliminij. Bald. in. o. l. cum cognatum. per illum tex. C. de inge. manu. tenet qō nō. idem dicit in bello facto iter aliquos duces vel rege: preter quaz in rege romanorum et summo pōtifice. r vide ibi per eum etiam aliam que stionem in decisam. r Joā. An. in ti. de instr. edi. §. cōpendicose. ver. xv. Andreas Pomate.

a ¶ Que superiorem. vide Felin. in. c. que i in ecclesia rum. col. ij. de consti. et Le pol. cons. xvij. colū. fi. r Barba. xxxviij. col. ix. volu. j. r imo. lj. et Anna. xxj. et ibi addi. r Alex. cōsi. ij. col. iiij. volu. j. r Pa. in. d. c. que in ecclesiarū. col. ij. et Are. cōsi. xiiij. col. iiij. r Alex. lxxxvij. colū. iiij. vol. ij. vbi cōcludit q nō recognoscens superiorē habet eādem potestatē in terris suis quā habet impator. r vbi ponit quid in duce Mediolani. r Pau. de cast. cxxvij. et Barba. cōsi. xxxiij. col. pe. vol. ij. r Alexan. cōsi. j. col. xj. volu. v.

b ¶ Non recognoscūt. Et sic no. q ciuitates nō recognoscentes superiorem obtinent locum principis. adde eum in. l. ij. §. de iur. fis. r in. l. relegati et vtrobiq; dixi. §. de pe. r vide per Joan. And. in. c. cum te. in glo. mag. in ver. sed nunquid reges. de re iudi. r in. c. sup q̄busdā. de ver. sig. r q Jmo. in. l. infamē. r ibi Bar. §. de pub. iud. qui tenet contra Bar. r vide qō no. Bald. in. l. a iudice. C. de iudi. Ly. no. r Bald. in. l. ea lege. C. de cōdi. ob cau. in viij. col. in ver. expone. r in. l. pe. C. de dona. inter vi. r vxo. tenet cōtrarium qz quilibet dz subiacere imperio, dicit tū Bal. in. l. receptitia. in. j. col. C. de cōsti. pecu. q ois censet princeps in comitatu suo. et ideo statuta sua dicuntur iura ciuilia nō p̄ torria. adde Bar. in. l. pri. §. de his que in testa. de lē. et quod Rex habeatur loco principis tenet ibi Bar. r idem Bal. in. l. exemplo. ad fi. C. de pro

re. Rñ. quādoq; quis rebellat officiali non ppter officialem: sed pro a pter principē: ideo qz non vult obe b dire principi: tunc principi videtur rebellare et principi indicere bellum. r ita loquitur preallegata cōstitutio imperatoris Fe. ar. §. de aq̄ plu. ar. l. pe. pro hoc facit optime quedā decreta. extra de offi. delega. c. fi a subdeleg. lib. vj. que dicit q fi appellatur a subdelegato ex causa que respicit personam subdelegātis debet appellari ad primū ordinarium: sed si appelletur ex causa q̄ respicit personam subdelegati: appellatur ad ipsum subdelegantem: sed si quis rebellaret rectori propter factum ipsius rectoris: qz eos malē tractat: vt faciūt ciuitates ducat⁹ r marchie: r tūc nō dicerentur hostes p̄ncipis vel summi pō. §z ipsius rectoris. r ita loquunt ea q̄ dixi

16 cta fūt. ¶ †Alteri⁹ ḡro q̄d de istis bellis q̄ fūt inter ciuitates r ciuitates. an dicant inuicē hostes vt sit locus iuri captiuitatis r postli. r vī q nō: r vī casus i. l. fi q̄s igenuā. in fi. §. eo. i p̄ncipio videt: qz cū q̄libet ciuitas p se hodie faciat populū libe: videt qō sunt iura captiuitatis et postli. sicut qñ est p̄tētio iter popu lū ro. r saraccnū. breuiter qñ est cōtētio iter aliq̄s ciuitates q̄ sunt sub vno dño: tūc iter eas nō est loc⁹ iuri captiuitatis r postl. vt. l. si q̄s in

1 2 3

genuā. §. eo. qñq; est cōtētio inter duas ciuitates q̄ superiorē[a] nō recognoscūt[b]. vt inter ciuitatē Florētie r ciuitatē Pisanā. r pone vt tollam omnē dubitationem q̄ q̄libet istarū sit hostis imperij. certe de iure gētiū antiq̄s morib⁹ introducto deberet esse ius captiuitatis r postliminij. vt. l. postliminiū. i prin. §. e. r hic. §z ex mores moderni tpis r p̄suetudinis antiq̄tus obseruate iter christianos q̄tū ad p̄sonas hominū nō obseruam⁹ iura captiuitatis r postliminij: nec vēdūt nec habent serui captiui: §z quātū ad res iura ista seruam⁹. cui p̄suetudini est stādū. vt. l. postliminiū. in prin. §. eod. qualiter aūt r quo iure indicat bellū p̄ sarracenos. dic p Jnno. extra de voto. c. q̄ super his.

Jbil. Not. q̄ q̄s ibi esse credit vbi habet animum reuertēdi. ☞ Captū in bello efficit capientis nec ad p̄oz dñz reuertit iure postliminij nisi prior dñs acq̄fuerit virtute sue occupationis.

Jd qō quis habet ex acq̄sitione sua firmius retinetur q̄ quod ex acq̄sitione alterius.

Capta i bello licito publico efficiunt capientiū si sunt mobilia. i. consignāt duci belli: r distribuūtur iter milites immobilia efficiūtur rei publice indicentis bellum.

vide Jo. An. i addi. Spec. i ti. de instru. edit. §. instru. in addi. q̄ ici. vbi post eū. r qō ipse no. i ti. de instrumen. §. pozro. i additio. ma. r ibi ponit an rex habeat loco p̄inci. Et vide ad Bar. hic Ange. in q. sua incipiēte renouata guerra. in prin. r q̄d si vna ciuitas obsessa ab alia tradit se illi ciuitati q̄s ōnibus disponere possit. vide Bal. in rub. als. i. l. j. C. de lat. li. r ibi ēt nūq̄d isti q̄ dāt se hostib⁹ possint apponere aliqua pacta q̄ sunt seruāda r quas leges seruant isti capti. vide Bar. et docto. in. l. qui a latronibus. §. de testamē. r adde hic no. p Barto. in. l. ij. C. de patri. qui fili. di. in questione. an possint obsides dari. et vide Bar. C. de sacrifi. paga. in. l. j. et ad Bar. hic adde Bar. in. l. j. §. fina. §. a qui. appel. non licet. et Barto. in. l. iij. in p̄cip. §. de mino. et vide Bar. in. l. j. ad. l. iuliā maie. §. et Bart. in. l. j. §. de qua re. §. de postu. et adde quod dixit Bar. in. l. deniq; in p̄ncip. §. de mino. et qō idem scribit in tractatu qui sint rebelles, in ver. Lombardie.

Si quid

6 ¶ Si quid in bello. ad istam legem in qua queritur cuius sint capta in bello adde Jnnocen. in. c. ij. de iureiuran. aliquid per Bald. in. c. j. in iij. colum. de mili. vasal. qui contumax est. et adde quod dixi in prima charta mee lectu. ff. veteris et que no. Bar. in. l. naturaliter. §. fin. de acquiren. re. do mi. Et ad de q̄ ca/pto in bello sunt regis indicētis belluz sed ea dixit inter milites secūdū qualitatem p̄sonarum. xxiij. q. v. s dicat r ibi b quomodo exponat autoritas dicens qō capta in bello sint capientis. r dt Bal. in. l. nam r seruus. §. de nego. gest. quod latruncu/latores nō possunt i/ponere et alias nisi bellum sit iustum. et vide etiam in hac materia Ange. in questione incipiēte renouata guerra. in versi. descendo ad tertium. r Barto. §. eo. in l. hostes. verficu. hoc premisso. et Bal. in. l. penul. C. de dona. in. l. ab hostibus. la. ij. C. eo. et in. l. cū non. eod. titu. et adde quod si promitto stipendiū venientibus in bello illicito non teneor nec ad aliquod agere possunt contra me. vt no. Bal. in. l. fideiussor. C. man. r de ista materia vide dictū Anto. in. c. olim. el. j. de restit. spolia. r dic quod in bello licito capta sunt capientis tanq̄ translata in capientem et iure licito fiunt capiētis. vt possit gaudere tanq̄ proprio. glo. est in. c. iurisgentium. r in c. ius militare. prima distinc. r tex. ipsius in. d. c. dicat. r de iure immobilia sunt principis. vel domini inferentis aut reipublice mouentis iustum bellum: mobilia distribuunt. vt hic per Bar. et Bal. in. l. si quis pro redemp. C. de dona. r glos. in. d. c. ius militare. r ita seruant hodie milites. r ideo ducēs belli nō possunt donare possessio. captas i bello, qz non sunt sue sed domini vel reipublicę mo

1 a

Si quid in bel lo. a Primo ponit vnū dictum. ¶ Secūdo ponit limitationem iurisconsulti circa illū tex. ibi in preda est. i. efficiuntur capientis. no. glo. † qō illud qō capitur in bello efficitur capientis: nec reuertitur ad priorē dominum iure postlimi. nisi priores dñi acquisiuissent ex virtute sue occupationis.

¶ Secundo no. qō firmius retinet quod quis habet ex acquisitione sua q̄ quod habet ex acquisitione alterius. no. §. de fideicō. lib. l. si fili⁹. §. j. facit. §. de leg. ij. l. qō principi. r. l. fi auguste. r qō ibi dixi in solutione cōtrariorū. ¶ † Op. r videt[b] q illō qō capitur in bello publicetur r nō efficiat capientis vt. §. eo. l. si capituus. §. j. Sol. intellige hoc quando c capitur in bello aliquid mobile. nā immobilia efficiunt reipu. indicentis bellum: vt ibi. ad hoc op. q etiā mobilia debeant publicari. vt. xxiij. q. v. c. dicat aliquis. r ibi no. r. C. ō r dona. l. penul. ij. rñ. Solu. fateor q efficiuntur capientis: vt hic. tamen tenetur ea assignare duci belli qui r postea distribuet. inter milites p̄m merita vt in cōtrarijs: r ita videm⁹ seruari de facto: qz victo prelio res x omnes assignant r vocātur elboti/no: r postea vendūtur r distribuunt

1 x

uentis bellum: r sic talia capta etiam ab inferiore a principe possunt retineri. r transeūt in dominiū capientium p̄m Hostien. in summa de treug. r pa. §. quid sit iustum bellum. versi. quid sit autem. vbi dicit quod capta in bello Romano licito vel iudi

inter milites. ¶ Jtē op. q etiā res mobiles reuertant ad priorez dñm iure postli. vt. l. ij. §. e. Sol. intellige hāc. l. p̄m dist. illi⁹. l. qz q̄dā sunt res in q̄b⁹ hz locū postli. r q̄dā sunt in quibus non habet locum.

Si postlimi/nio. Jstā. l. examia vt dixi i. l. si is q̄ p ept. §. de vsuc.

¶ De re militari. Rubrica.

☞ In Frācia pariter suspendunt nobiles et ignobiles. in Jtalia vero nobiles decapitantur.

Desertorez. Pena militū. c ¶ Vide gl. q̄ incipit. nec alias silēs penas. ibi r ō no. bodie q̄ ex delicto ex quo dz suspēdi plebei⁹: miles nō suspēdit §z ōca pitat: r ita seruat i Jtalia. §z i Frācia seruat † p̄iū qz q̄libet etiā nobilis suspēdit: nec bī illa mors ita ignominiosa sicut in Jtalia.

☞ ¶ Cōtra citatū tribus edictis r cōtumacē quādo possit p̄nuntiari sine noua citatione.

Intentio iudicis videt fundata in delictis negatiuis nisi p accusatum vel inquisitum p̄bet esse factum.

cialī ca/piens restituerenō tenetur. et idez tenet Joan. de lig. in tractatu. de bello i rubrica. de spo. capti. r in rubrica an capti ui ciuitatis ꝛc. Bar. in. l. hostes. in fi. §. eodē. r dt Bal. in. d. c. j. ō mil. vasal. quod etiā in foro dei r cōscientie posiunt retineri. allegat ip se Ray. in sua sūma. vnū tamē not. quod ad hoc vt dicat bellum licitū inter christianos in ter alia requirit diffidatio §z Jo. an. r Archi. in. c. j. extra de p̄homi. in. vj. Bal. in aut. item nulla communitas. de episc. r cleri. vbi inquit qō diffidatio est initium belli inter christianos. et dicit qō christianus non debet offendere nisi precedente diffidatione. vide Bal. in. l. executorē. C. de executio. rei iudicate. r in. l. manumissorē. C. de ob. libe. et ali. dicit Bal. quod diffidato principali videntur diffidati omnes cōfederati r subditi diffidato. ita inquit Bal. in. l. ij. in penultima chr. C. de seruit. r aqua. r de his omnibus latius per Ange. in dicta sua quæstio. incipiente renouata guerra. Adde an habentes latum arbitrium super guerra possint donare immobilia eis qui castra amisa recuperarunt Bal. q̄ non consi. xliij. v. lib.

¶ Opponi. et videtur. vide Barto. §. de acquirē. pos. in. l. j. in p̄ncip. vbi etiam ponit alias plures remissiones.

¶ Desertorem. §. pena militū. miles nō debet suspendi: sed decapitari. quod nota p doctores. r vide Bal. in. l. j. §. si quis rusticus. de pa. tenē.

a ¶Si ad diem. no. ⁊ vide Bart. in. l. j. in princi. §. si quis in ius voca. nō ie. ⁊ Bald. in. l. nō ignorat. C. de fruc. ⁊ lit. expē. ⁊ ibi dixi. ⁊ vide. j. ⁊ adde Innocen. in. c. calumniam. de pe. quod no. Bart. de stat. lib. in. l. statuliberos. §. stichus. ⁊ vide Bal. in. l. ea que. in pn. quomodo a ⁊ quando 1 iudex. ⁊ vi de Bart. in. l. j. in fi. princi. §. si qs ius di. nō obtēp. vtrum aūt contumax possit dāpnari in expensis fine noua citatio. p quā citet vt cō pareat se ad defenduz nec cō demnetur in expensis ⁊ Cyn. tenuit qō sic in. l. sancimus. C. b de iudi. in xij. q. sed do. Ant. in c. j. de iud. tenet contra. naz 2 dicit se non videre differētiā inter mulctā ⁊ condemnationē expensarū. sed constat mulctā nō debere imponi cōtumaci sine noua citatione. vt not. Barto. in. l. ij. §. si quis in ius vo. non ie. sed Jmo. in. d. c. j. tenet contra do. Anto. dicens q ratio differētie pōt assignari per id quod no. Barto. hic. nam quedam est pena que respicit processum vel eius accessoria. vt sunt expense litis. ⁊ tunc possit sine noua citatione. nam in accessoriis lit. iudex multum potest. l. ediles. §. item sciendum. de edil. edic. ⁊ sic tunc possit sine noua cita. dicta pena imponi ⁊ ita intelligitur dictū Cy. ⁊ Joan. an. in. c. finē li b tibus. de do. ⁊ contu. quedam est pena extrinseca q̄ non respicit processum nec accessoria vt est mulcta ⁊ tunc non possit imponi sine noua citatione. ⁊ sic loquitur dictum Barto. in. d. l. ij. ⁊ hic. ⁊ probatur in. d. l. contumacia. versicu. penam. secundum Paul. de cast. ibi. §. de re iudica. ⁊ eodē titu. l. quedam. in fin. per Jmol. nec obst. quod dicitur in ca. j. de senten. excommu. quod potest ferri sine noua citatione ratione contumacie quia speciale est in ea quia est potius medicinalis quam mortalis. de sententia excommuni. c. j. in. vj. ⁊ si velles tenere quod mulcta posset imponi sine noua citatio, secus excommunicatio licet vtraq; sit pena extrinseca potest respōderi ad istum. §. quod loquitur in illo qui habuit licentiam se absentandi pro certo tempore. et sic habuit bonum initium licet in termino non compareat nec debet iudicari cōtumax nisi citetur vt veniat ad se defendendū quare non venit in termino. facit quod no. Joan. and. in. c. quoniam. §. porro. super gl. vt lit. non contesta. ita transit Jmo. in dicto. c. primo. de iudi. sed adde quod hanc questionem tetigit bar. to. in. l. nō ignorat. C. de fru. ⁊ lit. exp. et vnum aliud vide quod ibi dixi. et ad Bart. hic adō quod no. Bart. in extra.

Si ad diem.

a Jste ē no. ⁊ quando 1 §. † aduerte citatus tribus edictis nō ꝓparet: an possit ꝓnuntiari cōtra eū tanq̄ cōtra cōtumacē absq; alia citatiōe. tex. videt velle q̄noua citatio requirat: vt possit docere de impedimēto vt hic. ⁊ hoc videt velle tex. in. l. ⁊ post. §. de iud. videlz q̄ post peremptorium de nouo citetur. sed gl. exponit ibi dz. i. pōt: ⁊ ita de facto 1 seruatur. Nō ob. iste tex. qz debem? sic dicere. quedā ē pena cōtumacie que respicit ipsum processum super quo contumacia est admissa: vt contra contumacē feratur sentētia: vel perueniatur ad primū decretuz vel secundū: ⁊ tunc nō requirit noua citatio. vt in contrario. quedā est pena que ipsum processuz non respicit: sz extrinsecus venit: vt si propter cōtumaciam vellet quis aliquem in certa quātitate dānare: vel ab officio remouere: ⁊ tūc req̄rit noua citatio: vt habeat terminū infra quē doceat de sua excusatione: vt hic. facit. §. vbi pup. edu. de. l. penul. facit ad hoc quod no. per Jnno. extra de offic. dele. c. consuluit. ¶Secundo. no. † q̄ in delictis negatiuis videtur fundata intentio iudicis pu nientis: nisi per reum probetur esse factum. casus est hic notabilis. de b dixi. §. de verb. obli. l. hoc iure. ⁊ ibi plenissime scripsi.

☞Probatio bone vite minuit indicia contra reum.

Sed si ex improui

so. Mo. tex. sibi inspecto iure ei? precedentis ⁊c. qō ꝓbatio bone vite † habet minuere indicia que faciunt contra malefactorē. vt hic ⁊ in. l. prima. §. fi. ⁊. l. nō oēs. §. a barbaris.

In bello.

¶Mot. text. ibi etiam si res bene gesserit. vide glos. super verbo gesserit: quam glo. nō puto fuisse Ac. et in fi. dum dicit. l. quoniā iudices. dic. sol. vt no. §. de regu. iur. l. nō videtur. Jtem ibi. l. si alius. §. penult. sed ibi qui prohibebat nō habebat ius prohibendi. ¶Nota etiam ex hoc. §. quod qui intrat per murum: vel per vallū capite punitur: vt habes etiam. §. de re. di. l. fi.

Si cum vno. Adulterij.

Vide glo. §. nagan. ad reprimen. in ver. execu. et not. Barto. post Dy. in. l. impuberibus. §. fina. de administratuto. ⁊ Barto. in. l. si finita. §. iulia. in. vij. columna in versicu. quero vtrum postq̄ est contumax per emptozem ⁊c. de dam. infec. ⁊ dicit Jaco. butri. in l. nec quicq̄. §. vbi decretum. §. de offi. procon. q̄ in impositione mulcte non fit iterum citandus: qz si habet iustam causam poterit postea allegare ad exe. mulcte. facit. l. illicitas. §. fi. de offi. presi. ⁊ ita dixit quidam antiquus doctoz se audiuisse a Bal. in voce ⁊c.

¶Noua citatio. hoc intellige nisi forte fuerit cōminatus q̄ nisi compareat mulctabit eū: quia tūc poterit procedere ad mulctam imponendam sine noua citatione propter ꝛcontumaciam que precessit. prout etiam in simili videtur tenuisse Bar. in. d. §. iuli. in. vij. colum. ⁊ in. d. ver. sed quero vtrū postq̄ est cōtumax peremp. ꝛ ibi etiam. hoc dicit Jmo. ⁊ sic fm eum facit q̄ si statuto cauet q̄ si qs bis fuit citatus ad respondēdum positionibus cū cōminatione q̄ als habebuntur pro confessatis: q̄ si non compareat in termino secūde citationis possit iudex sine alia citatione pronuntiare ipsos haberi pro confessatis licet de iure esset q̄ iterato citetur, ⁊ sic practicatur Bononie.

que incipit

Jta dicit Bal. in. c. scisscitatus. col. j. extra de rescri. hoc tamē quod dicit Bar. hic videtur dubiū per ea que dicit Alex. in. l. si donatione. C. de colla. col. iij. in. ij. limitatione dum vult q̄ Jmo. in. l. aquilius. §. de dona. valeat donatio eo q̄ cōstabat ibi de meritis ergo cō vult qō nō valeat ⁊ tamen il la. l. nō loquitur inter personas 6 probitas imo cogita ex doctrina tamē bar. hic insurgit miruz vt inquit Pe. in. d. l. si donatione ⁊ seq̄t do. bap. q̄ cuz hodie in instrumentis donatio dicatur p̄ benemeritis q̄ libet dōatio cēsebitur remuneratoria nisi dicamus vt inquit ipe q̄ tal' clausula solet opponi ex stilo notariorū prout in similibus dicit Bar. in. l. j. in. iij. col. C: de iure codic. vel aliter q̄ illa verba pro meritis ⁊c. intelligātur de meritis obsequialibus non autem de dignis remuneratione qulibet dicit meritus quando nō ostēdit. l. cuz pater. §. rogo. l. lucius magna. §. lucius. cum glo. §. de lega. ij. ⁊ expresse Bal. in. d. c. sciscitatus. in prima col. ⁊ facit glo. in. l. j. §. de dona. et imo est consi. secundum dicatur in instrumento q̄ beneficiū fit cōpensatiuus ⁊ remuneratiōe dignus tunc enim cum ista verba faciant fidē inter easdē personas vt hic inquit Bar. talis donatio habebit effectū donationis renūtiatione. vt. §. nō egeat insinuatione. d. l. aquilius. cum glo. circa qō tamen dubito. nā cum donatio vltra quingentos aureos requirat insinuatiōnē nec tali insinuationi possunt partes renuntiare p Bar. in. d. l. modestinus. §. de do. certe non dz stari assertioni partium donationem esse remuneratoriā cum videatur fieri in fraudem. l. requirentis insinuationē. ⁊ p hoc videtur facere text. in. l. aquilius iunctis dictis do. Alex. post Bal. ⁊ Sali. in. l. si donatione in. iij. co b lum. ad fi. C. de colla. nam intelligitur, d. l. aquilius. in personis non prohibitis. Jtē quando expresse stat de meritis ⁊ tamen text. ibi dubitat an opus fuerit insinuatione ⁊ decidit q̄ propter benemerita non fuerit opus ⁊ quod valeat donatio ergo a cōtrario sensu volunt docto. q̄ nisi expresse ꝓstiterit de meritis et si fuerint ꝓsone als ñ prohibite q̄ tamē nō valuisset donatio. ⁊ opus fuerit insinuatione licet ibi fuisset dictum qō donabat ob merita et ibi ita do. Alex. tenet in. d. iij. colū. in fine dum respōdet impugnat solu. Salice. ad d. l. aquilius. circa istam causam vide Bal. in. c. edoceri. colum. iij. de rescri. et aliquid per Barba. in. c. iij. col. iij. de reb. eccle. non alie. Jtē alius effectus q̄ talis donatio non possit sub pretextu ingratitudinis revocari vt est tex. in. l. si pater. §. fin. cū glo. §. de donationibus: videt hoc modo posse cū ingratitudine nō possit renūciare qz dat occasionē delinquēdi. l. sirnus. §. illud. ff. de pactis. l. cōuenire. §. de pac. do. ergo non dz stari assertioni ⁊c. q̄ talis donatio non revocetur pretextu libellorū superueniētiū vt voluit Roma. cō si. xxvj. Jtē qō nō revocet ꝓtextu metus. l. metum magna. §. sed licet. ff. qō me. cau. itē qō possit exigere donationē insolidū vt p Ro. in dicto consil. xxvj. licet als sit secus. l. qui id quod. in prin. ff. de dona. itē statutū loquēs de donatiōe nō cōprehēdit remuneratoriā que nō est ꝓprie donatio vt p Abb. in rubri. extra de donatio. ⁊ apostillauit bene Alex. in. l. j. in prin. ff. de dona. possent certe clarius ꝓcedere circa hec dicta Bar. qō nō sterur assertioni ⁊c. vide Aret. in. l. heredes palā. colū. v. ⁊ seq. §. de testa. ⁊ Anch. ꝓsi. xxvj. ad fi. vide ēt ad dicta p Bar. hic Soci. ꝓsi. ccxcv. vbi plene tangit.

¶Dotem. tertia lectura est quando ex forma statuti vir lucrat certam partem dotis an teneatur

eam cōmunicare fratribus. Bald. aliter loquitur in auf. ex testamento. in. viij. col. de colł. ⁊ vide no. in. l. si cum dotem. §. transgrediamur. s. solu. ma. ⁊ per moder. insti. de acti. §. fuerat. versic. quero de questione quotidiana ꝙ Bal. in. l. ij. C. famil. her. et Bald.

in tractatu. de duo. fratri. qđ retuli post Bal. in. l. si patruus C. cōmunia utri. iudi. et vide per Pau. de cast. in d. §. transgredia/mur. et ibi scriben. et Sali. in dicta. l. ij. et mihi placet opini. Bart. hic ⁊ Barto. ⁊ Ange. in l. j. C. de bonis que libe. Adde an lucrum qđ capit alter ex fratribus ex uxore mortua fit cōmunicā dum Ro. cōsi. cccc/vj.

¶ Pater que castrē se. primo queritur. no. qualiter pater teneatur de peculio ex contractu filij tā viuo filio ꝙ mortuo. adde omnino Barto. in. l. si finita. §. si de vecti. in vlti. col. s. de dā. infec. et qđ no. Bal. in. l. si. C. de usu. rei iu. ⁊ Adde Bar. in. l. si quis in tantā. in. iij. col. C. unde vi. ⁊ adde ꝙ ubi pater teneť de peculio ꝓfectitio tenebiť etiam de usufru. peculij aduentitij ſm Bal. in. l. j. C. de exerci. in. vij. col. adde Bar. in. l. j. in prin. in pe. col. s. de pecu. ⁊ Bal. post Bar. in. l. j. in pe. col. C. q̄ bo. ce. pos. ⁊ ibi dicit post glos. qđ filius nō potest dare insolutum bona profectitia.

¶ Item hodie. hoc sequitur Bal. in. l. frater a fratre. in. iij. col. de cōdi. inde. allegando hic nota.

¶ Pater a filio. interesse. interesse qđ est in tēpore iure actionis non est inspiciendum. ⁊ istum tex. inducit Bar. in. l. ⁊ si post tres. si quis cautio.

Pater filio mortuo qualiter teneatur de peculio. Pater succedens filio in peculio qñ possit petere restitutionem in integrum.

Pater qui castrense.

Ista est multum nota. l. tam in prin. quaz in. §. primo. ¶ Opp. in auf. de here. que ab intesta. de. §. primo. fol. fate or † quod hodie indistincte filiussa. habet heredem. ⁊ sic pater tenet vt heres. siue filius decederet intestatus siue testatus vt dixi. s. eo. l. j. ⁊. ij. ¶ † Pro declaratione. l. in gl. ponuntur aliqua. primo querit cū dicatur qđ pater ex cōtractu filij teneatur de pecu. vt. s. in tu. de pecu. de quo pecu. debet intelligi. hec glos. mirabiliter respondet de iure antiquo pater teneť de peculio. f. profectitio quod ipse concessit filio ⁊ passus est eum habere. Item de peculio aduentitio: quia de iure antiquo non distinguebatur peculium aduentitium a profectitio: cum quicquid querebat filius querebat patri: de castrēsi vero peculio non tenetur pater filio viuo: sed ipse filius conuenitur. s. eodem. l. iiij. §. j. Item hodie in aduentitio peculio pater non tenetur actione de peculio: sed potest conueniri vt legitimus administrator filij. vt. l. j. C. de bo. ma. qđ no. qz per hoc habes intellectum totius titu. de pecu. ⁊ hec vera viuo filio. ¶ † Scđo quero qualiter filio mortuo pater teneatur de peculio: ⁊ hic respondendum est de iure antiquo de peculio aduentitio ⁊ profectitio tenebatur infra annum per titulū. quando actio de pecu. est anna. de peculio vero castrensi quidē pater occupat iure peculij incipit assumere vires peculij profectitij. potest mortē: ⁊ ideo tenet de pecu. infra annū. secus si occuparet vt heres vt hac. l. scđo responso. hodie vero cum indistincte occuper vt heres in aduentitijs ⁊ castrē sibus vel quasi nō tenetur de peculio: sed ciuili ⁊ ꝓpetua. ¶ Cōtra ista oppo. si pater succedat filio: quomodo potest de peculio teneri: nā pater qui tenetur de peculio habetur vt fideiussor. vt. l. cū filius. in prin. s. de ver. obli. ⁊ si fideiussor succedat principali extinguitur obligatio fideiussoria. vt. l. heres a debitore. §. ꝙ si idē. supra de fideiusso. solu. vt in glo. ¶ † Ultimo querit glo. an pater qui succedit filio in pecu. possit petere restitutionē in integrū sicut ipse filius. gl. multū se inuoluit. veritas est vt dicamus aut pater succedit filio vt heres: ꝛpōt impetrare restitutionē ex persona filij. vt. l. iij. §. filiꝰ als Pomponius. s. de mino. aut occupauit pater iure peculij. ⁊ nō pōt petere restitutionem vt. l. iij. §. sed utrum. eo. titu.

☞ Interesse qđ est in tempore iure actionis non est inspiciendum.

Pater a filio.

No. qđ istud ītereſſe qđ est in tpe iure actiōis nō est inspiciendū. † de hoc habes gl. no. in. l. quibus. s. de verbo. obliga. ⁊ ibi alleg. hūc tex. qui est vale de no. ⁊ hunc. §. didici a Pe. de bel. perti. in quadā disputatione.

☞ Statutū quod filiussa. non possit obligari sine patris consensu habet locum in contractu facto extra locum statuti.

Ex castren-

que incipit de his qui no. infa. que dicit ꝙ isto tēpore pro adulterio nō erat pena imposita capitis. Idem habes in. l. si quis viduā. ⁊ ibi dixi. s. de q̄stit. ⁊. l. ij. §. miles. s. de his qui not. inf. ⁊. l. claudi⁹. s. de his qui. vt indignis.

Qui post desertionem.

Per hāc. l. dicunt quidā ꝙ ꝙ statutū per quod impōnitur pro homicidio pena pecuniaria vī recessum a pena. l. Contrarium dixi tibi. s. vi bo. rapt. l. j. dic vt ibi.

¶ ☞ Potestas nō pōt rebānire bānitum p̄sentantem sibi alium bānitum: priores bene possent.

¶ Multa pollicenti non est fides adhibenda.

Non omnes.

Qui transfugit

Aduerte per istuz † tex. ego puto quod priores qui habent arbitrium sup regimē ciuitatis possunt facere statutū: qđ q̄ ceperint exbānitos similes sibi rebānianť. nō tamen auderē dicere p istū tex. qđ potestas vel capitaneus posset aliquē exbānitū rebānire. si aliū exbānitū sibi repsentet. per hunc tex. q̄ dicit posse ei parci. nā puto ꝙ ꝺ nō ptineat ad rectores ciuitatis: ſz ad superiorem. vt. l. j. in fi. s. de questioni.

¶ † Ultimo no. quod multa pollicenti non est fides adhibenda.

¶ ☞ Dānatus ex contumacia an dicatur damnat⁹ pro maleficio.

¶ Maleficium dicitur omne male factum.

One delictū.

¶ Not. ex ꝺ princ. ⁊ ex ver. cōtumacia. qđ contumacia est delictum. ⁊ sic videtur casus constitutionis: an ille qui est exbānitus propter cōtumaciā † videat esse bānitus ꝓpter maleficium: quā. q. ponit Ey. C. de cri. stel. sup ru. tu dicas sic: ois exbānit⁹ exbānitur ꝓpter cōtumaciā. vt. s. de req. re. l. j. sta tuta ergo q̄ dicūt ꝙ exbānit⁹ ꝙ maleficio punia/tur. volūt dicere ꝙ cā illa ꝓpter quā q̄s citabať i qua q̄s cōtumax fuerit fit maleficiū. ⁊ iō si q̄s fuerit citat⁹ in cā pecuniaria: vel ꝙ testimonio ⁊ fuerit ꝓtumax ⁊ condēnať ꝙ nō ꝺr exbānitus ꝙ maleficio. ſz si quis fuerit citat⁹ pro maleficio aliquo seu ad aliquā penā ⁊ fuerit ꝓtumax: ⁊ i isto ꝓcessu fuerit condēnatus dicēť ꝺdēnatus ex maleficio vt hic largo modo sumendo maleficiū: ꝙ eo qđ est i non faciēdo: sed stricto modo loquēdo maleficiū dicitur omne male factum † vt. s. de pe. l. aut facta. facit quod no. C. si aduer. deli. l. j.

Si cōmeatus.

Not. text. ibi dum non tardius ⁊c. ex quo habes quod quando tu allegas impedimentum debes proba re te tm̄ fecisse ꝙ perfecisses: nisi impedimentum superuenisset.

¶ De castrensi peculio. Rubrica.

¶ ☞ An filiusfamilias: habeat heredem.

¶ Non omnes. qui transfugit. vide oīno quod dixi post Bar. in. l. relegati. s. de pe. adde Bar. in. l. iij. §. fi. s. de ꝺdi. ob turp. cām. ⁊ vide Bar. in. l. j. §. cū quis. s. de questio.

¶ Sibi repzesentet. pro hoc facit qđ no. Barto. in. l. pses. s. de transac. ⁊ bar. in. l. j. in prin. s. de vi ⁊ vi ar. ⁊ vide tex. ⁊ Bal. in l. sicut. C. de questio. quod bannitus presentans bannitum non liberetur.

Filiusfami/lias.

Filiusfami. nō hz heredez ab intestato: secus si fuerit testat⁹. h. d. cum. l. seq. ¶ Oppo. ad primā l. de. l. qui duos. s. de vul. ⁊ pu. So.

¶ † Andre. Poma. ¶ Omne delictū. ad istum tex. vide pulchre Barba. consi. xj. col. iiij. volu. j. circa fi. d. l. de hoc vide plene concor. per. d. Alex. in l. si moza. sup glo. ij. co. xj. s. fol. ma. ⁊ Fel. in. c. ex lris. co. pe. in fin. ⁊ seq. de constitu. ⁊ in. c. sup eo. ⁊ fi. de testi. ⁊ in. c. cū Bertoldus. colū. viij. ⁊ seq. de re iudi. ⁊ Barba. in. c. ex lris. colū. xxij. ⁊. vj. seq. et aliquid in. xxj. ad fi.

¶ Quod cōtumacia. an ꝓtumacia sit delictū. ⁊ gl. no. tenuit quod sic in. l. filius. s. de interro. acti. ſz Bar. in. l. si moza. fol. ma. dixit ꝙ contumacia sine moza non est proprie delictum in cōmittēdo: et sic nō est verū maleficiū ſz interpretatiue: iō cū statuta debeāt stricte intelligi statutuz loquēs de maleficio nō habebit locū in cōtumacia ⁊ sic ptz ꝙ si bānitus ꝙ maleficio impune posset occidi nō posset occidi bānit⁹ ꝙ cōtumacia. facit qđ no. glos. iiij. q. j. in sum. ⁊ ita cū Bal. trāsit Imo. i. d. l. si mora. ⁊ vide Bal. in. l. si. C. de cri. stel. ⁊ qđ no. Bar. ⁊ Bal. in. l. j. in fin. si q̄s ius di. nō obtē. ⁊ qđ ibi dictum inuenies. est tm̄ differētia inter maleficium ⁊ delictum. vt no. Bar. qui no. loquitur in. l. aut facta. in pn. s. de pe. an autē moza sit culpa delictum vel dolus. vide quod dixi post Bart. in l. qđ te. s. si cer. peta. et dū. s. dixi ꝙ contumacia est delictū. adde gl. in. c. ex lris. de cōsti. ⁊ glo. quā ibi ad hoc no. Bar. in. l. si plures inter tu. s. de admi. tu. vtrū aūt culpa sit crimē et pro eo possit accusatio seq. vide qđ no. Bal. in. l. pe. C. si aduer. lib. maxime si interesset culpa in iudicio vel in ꝓtumacia. ⁊ istis adde Bal. in. d. l. si. C. de cri. stel. ⁊ an cōtumacia sit delictū. vide Imo. i. l. pe. §. ad crimē. i. xviij. co. s. de pub. iud. ⁊ Bal. i. l. ⁊ in multis. C. de ap. An aūt dol⁹ sit crimē Bar. ꝙ illū tex. qđ sic. in. l. j. ff. de fideius. tu. ⁊ ideo punit crimine stellionat⁹. i. pena extraordinaria sic dolus verus nō presumpt⁹. vt dicebat Ey. in. l. j. C. de crimi. stel. adde. l. iij. s. de crimi. stelli. ꝙ Bar. i. l. j. §. nūc tractemus. s. de tut. ⁊ ra. distr. ad fi. ⁊ ibi an appel. maleficij veniat quilibet dolus.

¶ Esse exbānit⁹. vide Bal. i. l. j. C. de mō mulc. et i. l. si. C. de cri. stel. ⁊ an exbannit⁹ ꝓpter cōtumaciā dicať bānit⁹ ꝓpter delictū. vide Bald. in. l. si moza. solu. ma. et ibi vult ꝙ dicať esse delictum in omittendo non in committendo ⁊c.

¶ Qui cōmeat⁹. adde tex. ⁊ ibi Bart. in. l. quibus

diebus.in.ꝑn.de cōdi.ꝛ de. ꝛ vide Bar .in auten. Item si appellatione. C. de tēp. ap. et Bar. i. l. ꝓfes. C. de ap. ꝛ qō habesi. l. pe. §. docere. ne qs eū.

a ¶ Innuit gl. itez innuit gl. ad hoc no. adde Bar. 1 in. l. iij. §. dari. s. de bo. pos. ꝛ adde q secus est in castrensi/

bus vt no. gl. ꝛ doc. i l. si filius. s. de dā. in fe.

vt in gl. Scdo opp. ꝛ videt q pater 1
possideat bona que aliūde obuene/
runt filio eo iure quo bona filij. vt 2
no. s. de peti. here. l. iij. ſ. rō. Solu.
vt ibi. ¶ Ad. l. seq. op. q filiussa. ha 3
beat heredes. vt. C. de epis. ꝛ cleri.

b ¶ In. l. op l. sacrosancte. ꝛ. i. ſ. §. nepos. s. si qs 4
timā. ꝟ li/ a pa. fue. ma. Solu. † fateor qō iure
mitat bal. antiquo filius nō habebat heredē:
i. l. si dona nisi in duobus casibus specialib? q 5
tione. C. ponunt. in. ll. contrarijs. ad hoc ad
de colla. uerte. Innuit glos. qō de iure anti/
Alexand: quo digestorum filiussa. non habe/
c ¶ Dico in bat heredem: nisi in vno casu. d. l. i.
q. viō bar. §. nepos. ego dixi vobis aliter: qō i
i. d. l. si do/ dote filiafami. habebat heredes de
natione. ꝛ iure ffozum. vt. s. de pac. do. l. auus.
in. l. ꝙ di/ ꝛ ibi no. ꝛ l. post dotē. s. solu. ma. et 1
uersas. C. ibi tangit: ꝛ ibi plenissime dixi. Item
mā. ꝛ i au/ innuit gl. ſ. a ꝙ de iure. C. filiussa/
tent. si qs a mil. non habebat heredē nisi in ca/
in aliquo. su. l. sacrosan. C. de epis. ꝛ cle. qō nō 2
C. de edē. est verū imo indistincte hs heredes
et in aut. de iure. C. in oībus aduētitijs: vt. l.
ꝟ ius poz/ qō scitis. C. de bo. q lib. de iure ꝟo
rectū. C. auf. non est dubiū ſm glo. ꝛ oēs qō
de sacro/ filiussami. in oībus hs heredem vt 3
san. eccle. in auf. de here. que ab intesta. §. si
Bal. in. l. igitur defunctus. ista iuestigatio est
cū aliqs. vtilis ꝓpterea que dixi in. l. post do
C. de iur. tem. s. solu. matri.
deli. Joā. ☞ Relictum filiofami. aduocato
An. in ad/ pro emēdis libris dicitur quasi ca/
di. spec. in strense. ꝛ quid in scholari.
rub. de re.
eccl. nō a/ ¶ Simulier. Not. si aliqs 1
lie. et hec reliqt filiofami. aduocato
faciunt ad aliqd ad emēdos libros:
qō. de qua vel forte aliqua dña dat sibi equum
per Bar. cā ēudi ꝙ officia: istud annumerabi/
i. d. l. si do tur in quasi castrē. pecu. qd si ogret
natiōe vbi scholari q adhuc nō militat: ſz mili/
per Ful/ tare addiscit: dic vt dixi ī. l. i. ſ. §. nec
go. ꝛ Dy. castrense. s. de collatio.
in consilio bono.
incip. iure
municipa/ ¶ Mules. 4
li. ꝛc. vide b
Ale. i. d. l. 1 ☞ Consensus patris ꝙ non req/
si donatio/ ꝛ Andre. Pomate. ¶ Precedentibus meritis. 5
ne. et Adde not. Bart. velle quod ls expressio meritorum non c
Paul. de cast. probat inter patrē ꝛ filiū. qō tūc pbat inter alias
in consi. ciij. inci. personas non phibitas. ꝛ hoc est adeo verum qō
in christi no/ licet appareat postea tamen nō poterit reuocari. d
mine ꝛc.

ratur filiofami. agenti in causa castrensi.

Actionem. Per istum. §. reprehēdit gl. 1
que est. C. de bo. q libe. l. cuz
non solum. §. necessitate. que dicit ꝙ filio agenti
in castren. pecu. requiritur patris ꝓsensus qō est
contra hunc text.

☞ Res apte ad militiam donate filiosa. censen/ 1
tur peculium castrense.

Predium si relinquit vt inde emant equi: dicit ca/ 2
strense peculium.

Donatum filiofami. quando dicatur peculium ca/ 3
strense.

Verba enūtiatiua in contractibus inter easdem p/ 4
sonas probat si enuntiant super eo super quo par
tes libere disponere possunt.

Donatio si fit alicui pro bene meritis ꝛ bonis ser/ 5
uitijs habitis quando ex tali assertione inducatur
probatio meritorum.

Si instrumento venditionis rerū ecclesie dicitur 6
precedentibus legitimis tractatibus per hoc nō
probatur: qō interuenerint.

Si forte. ¶ Ista est no. l. ¶ Oppo. 1
s. eod. titu. l. si militian fi.
et. ī. eo. l. castrense. So. intellige † q hic
donabantur res non apte ad militias: vt
predia et cetera immobilia. secus si darentur res
ad militiā apte. vt in. ll. cōtrarijs. vt probatur hec
distinctio. C. eod. l. j. lib. xij. ¶ † Sed quero quid 2
si relinquatur predium vt vendatur ꝛ inde sibi emat
equos ꝛ arma ꝛ similia an enumerabitur in castrē
si peculio. Rō. sic. vt. s. eod. l. iij. ¶ Non ob. hec. l.
quia hic fuit dictum q ille res essent in castrēsi pe/
culio que tū ad hoc apte non erant. Igitur † vt
ista materia liqueat. distingue sic. qn qs donat vel
relinquit filiofa. ab eo qui sibi per militiam erat
notus: ꝛ tūc indistincte pecu. castrē. aggregat. vt
s. e. l. v. qn qs donat ab alio: ꝛ tunc distingue q̄d
sunt res nullo modo apte ad castrense peculium
vt immobilia. ꝛ ista non sunt castren. pecu. etiam si
fuerit expressum vt hic. nisi fuerit dictum q, ven/
dantur vt. s. dixi. q̄dā sunt res oīno apte ad castrē
se peculium vt equi ꝛ arma: ꝛ sunt castrē. pecu. vt
s. e. l. iiij. in ꝑn. ꝛ. l. j. C. e. ꝛ. j. e. l. castrēse. q̄dā sunt
resq̄ ꝑnt esse apte ad castrēse peculiū ꝛ ad alia: vt
ferut. ꝛ tūc i istis distinguit: aut fuerūt donate vel
relicte ad hoc noiatiz: ꝛ erūt castrensis peculij. an
fuerūt simplr donate vel relicte ꝛ tūc sec? vt. s. e.
l. si militi. ¶ Item op. i. auf. vt li. ma. ꝛ auie. i ꝑn. sol.
ibi sufficit sola expssio volūtatis ideo nihil extrin
secus requirit. hic vero non sufficit sola voluntas
ad constituendum castrense peculiuz. ideo req̄rit
q̄ probētur alia. ¶ † Ultimo hec. l. facit in ar. ad 4
infinita. nos dicimus in. l. optimam. b C. de cōtra/ b
hen. ꝛ cōmi. stip. q verba enūtiatiua in ꝓtractibus
probēt inter easdē partes. ego dico q illud est ve
rū qn illa verba enuntiatiua emanant sup eo sup
quo partes ꝑnt libere renūtiare ꝛ sibi ꝑiudicare:
als nō ꝑsumit nisi ꝓbet vt hic. ¶ † Et p hoc dico 5
in qōne si aliqs donauit aliqd alicui pro meritis c
et bonis seruitijs habitis et receptis ab eo: si quī
dem ista donatio fit ab eo q̄ possit donare libere
nullis precedentibus meritis d tunc ista verba enū/ d
tiatiua

aliqua villa vel castro subdita ciuitati efficitur ci 1
uis illius ciuitatis. vt. j. eo. l. qui ex vico. ¶ † Sed
circa hoc dubitatur. vtrum comitatensis natus in
ciuitate sit ciuis: vel ciuis natus in comitatu sit co/
mitatēsis: vel forēsis filius nat? in comitatu sit co/
mitatensis. quidam dicūt q sic: quia inspicitur ori/
go vt hic cum si. ¶ † Ad declarationem istius que 4
stionis oportet te scire vtrum de iure cōmuni ali/ 7
qua sit differentia inter ciuem ꝛ comitatēsem. Re
spondeo sic: quia comitatensis tenetur ad maiora
onera: potest enim eis imponi collecta pro ea par
te que vocatur capitatio que ciuibus non potest
imponi. vt. C. de capi. ciui. cen. ext. l. j. lib. xj. ꝛ ibi 8
no. ꝛ. C. ne rusti. ad vllum obsequi. deuo. l. j. e. lib.
hoc etiam faciunt statuta[a] ciuitatum: vt videtis: 3
nunc ad propositum debetis scire q tam ciuis q̄
comitatensis dicitur ciuis sed persona comitaten
sis est obnoxiata quodā nexu. i. quodam munere:
vt maiora munera subeat: vt videtis: sed in istis sic
obnoxiatis non inspicitur locus in quo nascitur:
sed persone ex quibus oriuntur: vt. l. cum satis. in
princip. C. de agri. ꝛ cen. lib. xj. ꝛ sic natus ex ciue
vbicunq̄ nascatur erit ciuis. Item natus ex comi
tatensi vbicunq̄ nascatur erit comitatensis: natus
b vero ex non comitatensi erit ciuis[b] non comita/ 9
tensis: quia non est natus parentibus comitatensi
bus. Utrum autem in predictis inspiciatur condi
tio patris vel matris de iure cōmuni. dicam als in
5 hoc tractatu. ¶ † Quero aliquis est natus in quo
dam castro subdito ciuitati perusij que est in thu
scia: tamen castrum est in ducatu. non est dubium 10
q̄ iste nascitur ciuis perusinus. vt. j. eo. l. qui ex vi/
co. Sed dubitatur vtrū iste erit thuscus: vel erit
ducatanus. Pro huius declaratione debetis scire
q municeps potest quis dici respectu ciuitatis ꝛ 11
respectu prouincie. vnde est quedā patria cōmu/
c nis: vt tota ꝓuincia. q̄dam patria singularis[c]. vt
ciuitas ꝓpria. vt. l. Roma. j. eo. ti. ꝛ no. ꝙ glo. in. l. e
hostes. s. de capti. ꝛ. l. ꝓuincialis. j. de ver. signi. et
C. de natu. libe. l. iij. ꝛ. l. vxorem. §. legauerat. de le
ga. iij. Dico ergo q̄ est perusinus q̄tum ad mune/
ra ciuitatis: ſz q̄tū ad munera ꝓuincialia diceret
ducatanus in qua ꝓuincia est castrū: vñ ibi origo
est. Et ideo si q collecte imponerent hic pro one/
ribus prouincialibus nō deberent subire illi qui
sunt in ducatu. vt. d. ll. licet de facto nō seruetur.
6 ¶ † Quero ciuitas ista distinguit ꝙ portas et per
parochias. vtrum natus in aliqua porta vel paro/
chia debeat dici de illa porta vel parochia rōne
originis. videte cines ciuitatis sunt vniformes. et
ciuilitas q̄ p originē ꝓtrahit est vniformis toti ci/
uitati vt b ptz. ꝛ. s. dictū est. distinctio ꝟo portarū
ꝛ capellarū fit gratia maioris notitie: ꝛ gratia fa/
cilioris diuisionis de honoribꝫ ꝛ muneribus faciē
de. vt. l. nā salutē. s. de offi. ꝑfec. vigilum. sicut di/
cimus de agro qui diuidit gratia vberioris cultu
d re[d] vt. l. cains. §. titi?. s. de leg. ij. ꝛ ideo natiuitas
in aliqua capella vel porta nō facit eū illius porte
vel capelle: sed illa distinctio fiet vt in qua capella e
munera subit illi? capelle dicat arg. extra de pa/
rochi. c. fi. vel dicatur illius capelle in qua ipse ha
bitat vbi magis conuersat vt. l. ei? qui. §. j. j. e. ꝛ ita

de inco. lib. x. ꝛ ibi no. ꝟorte melius. ꝛ facit etiā ad
aliud ſm Bal. ibi ꝛ dixi post Jmo. Sed pone ali/
quis est natus de castrocenti quod est de episco/
patu bono. an dicat bono. vel forēsis. vide no. Jac.
bu. ꝛ Bal. in aut. qua in ꝓuin. C. vbi de cri. ꝛ adde
Bar. in. d. l. ciues. et ad primū dictū. s. vi de qō dicit Bar. in. l. j. C. demuni. et ori. Adde an fili? comitatensis natus in ciuitate fit ci/uis. Bar. ꝓsi. clxxij.

de facto ꝓsuluit Ja. bu. lz nō ꝙ istas
ll. ¶ Sequit aut † manumissio. dicit
gl. q manumissus sequitur originē
manumittentis non eius qui iussit
manumitti. vt. C. eo. l. ij. li. x. ꝛ pbat
j. eo. l. libert?. §. ex causa. ¶ † Secū/
do q̄ro vtrū baptizatus hic efficiat
ciuis huius ciuitatis ꝛ qō vī. nā per
baptismū quis liberat a peccato ꝛ
a seruitute qua tenebat satane ꝛ an/
gelis eius: ergo videt quasi manu/
missio: ꝙ cōsequēs vī q cōtrahat ci
uilitas. videre nō credo q̄ quātū ad
tēpora alia ꝙ baptismū cōtrahat ciui
litas: q̄ certi sunt modi per quos ci a
uilitas cōtrahit vt hic. ꝛ. l. ciues. C.
de inco. iter quos nō est iste. ſz quā/
tū ad spiritualia relinquo canoni/
stis. ¶ † Sequitur in rege. aut ado/
ptio. ꝙ adoptionem q̄s sequit ori/
ginē adoptātis: nec per hoc perdit
primā suā originem: vt. j. e. l. ordi/
ne. §. fi. ꝛ durat ista qualitas donec
durat ista adoptio. vt. l. sed si is. j. e.
ti. ¶ Juxta p̄dicta q̄ro vtrū forēn/ b
sis fact? monach? sancti Petri vel
canonicus sancti Laurētij huius ci
uitatis efficiat ciuis huius ciuita/
tis. Ante q̄ † declarē istā. q. opz q̄ō
multa videamus. ꝓmo an ciuis hui?
ciuitatis qui efficitur monach? vel
aliter religiosus desinat esse ciuis.
Rō. nō: q̄ ꝙ monachationē q̄s non
ꝓdit iura ciuilia. vt. l. deo nobis. C.
de epis. et cleri. Item ille qui mo/
nachatur ascendit ad maiorem sta/
tum vt in auten. de mo. in ꝓin. sed
per dignitatem superuenientes pri c
ma ciuilitas nō tollitur vt. l. filij. §.
senatores. j. eod. ꝛ. s. de sena. l. pe/
nul. Ita per monachationem non
desinit esse ciuis. et licet non tenea/
tur ad munera realia vel perſona/
lia: non minus propter hoc di/
citur ciuis. vt hac leg. versic. sed
nunc. est enim ciuis priuilegiatus. d

¶ Ceterit ciuis. et hic adō quod no. Bart. in. l. ij. j. de verbo. sig. in. q. an ꝓ/ulegia cō/cessa ciui/bus extendantur ad comitatenses.

¶ Pria singularis ad de Bar. ꝙ illuz text. in. l. bi q̄. in ꝓin. s. de mu. et bono.

¶ Ceterio ris cultus re. vide Bartol. in. l. conclaue. s. de dam. infec. in fine. et not. cuius capelle quis dicatur. et facit optime quod dixi post Bartolum in. l. j. §. j. alias in leg. plautius. supra de conditionibus et demonstrationibus.

¶ Religiosus desinat. an per monachationem q̄s desinat esse ciuis. et adde quod dixi post Bar/tol. in. l. in pronunciali. in fin. s. de operis noui nuntiatione.

a ¶Quero. Adde Oldra. in consi. xxx. vtrum sacerdos sit de vniuersitate & quo ad ciuitas diuiditur in tres partes. vide ibi. And. Barb.

b ¶Quero etiam. an prelat⁹ efficiatur ciuis. & vide Bar. in. l. heres absens. in fi. ff. de iud. & no. Jmno. i. c. ex ore.

de priui. & qō no. Jn a no. in. c. fi. de eo qui mitti. in pos. causa rei ser. et no. i. c. dilecti. el. ij. ō rescri. & in c. ex parte de fo. cōpe. & quod no. Bart. in. l. municeps. §. miles. j. co. b

12 ¶†Quero[a] etiā an capitulū alicui⁹ ecclesie perusine dicat ciuis huius ciuitatis. vos scitis quod capitulū est persona representata. vt. l. moz tuo. ff. de fideiusso. si ergo ista persona representata originem habuit hic: quis dubitat qratione originis erit ciuis. certe ciuis erit: vt hic: sz si esset capitulum qō alibi habuisset originē. Exēplū capitulū hierosolymitanū venit ad ciuitatē istā & posuit ibi ecclia sancti Luce certe capitulū habet hic domiciliū rōne incolatus nō aūt est ciuis. qz nec origine: nec alio mō quo ciuis constituitur.

13 ¶†Quero etiam[b] si aliquis forēsis efficitur abbas sancti Petri an erit ciuis huius ciuitatis. ¶Idem quero de rectore cuiuslibet ecclesie. & vidē & qz sic. & videt casus extra de tēp. or. c. cū nullus. li. vj. Preterea miles qui est positus in aliquo loco ad exercendā militiā efficit ciuis illius loci. vt. l. municeps. §. fi. j. e. & ita intelligit gl. hoc idē & sz in. l. filio. in pn. C. de muni. & ori. li. x. & alleg. l. j. C. de capti. ibi tñ hoc nō audet affirmare. Dāc tñ opi. secutus est Pau. de ca. in. d. l. huiusmodi. §. legatū. de leg. j. in lec. bono. sed idem Pau. de ca. in lectu. padu. cōtrariū & opi. Jmo. secut⁹ et ad dic. §. legatū rñdet qd illud iō ibi qz al's fraudaret mēs defuncti: qz pdecesset partū nasciturū esse in loco in quo ancilla mater successerat & fieret pīudiciū legatario. vt ēt dixit ibi Bal. in suo summario & ita de facto seruat fm Pau. de ca. & dicit qd ita fuit de facto padue. p quo etiā faciunt no. p gl. & doct. in. l. assumptio. §. j. j. e. & d. l. filios. hanc opi. etiā tenet Raph. in. d. §. legatum. & in. l. certa. §. fi. de leg. j. & ita dicit fuisse cōsultū. & refert ita tenuisse dñm Christopho. de castel. alle. d. l. assumptio. & l. filio quē pater. de lib. & posth. & quia quo ad dispositionem. l. nō attēditur hominis destinatio. d. l. certa. §. fina. & l. is qui. C. de furtis. & ita tenet Alexand. in. d. §. legitimum. 17

d ¶Quero vtrum statutum loquens de ciuibus an habeat locum in his qui non subeunt munera. vide tamen quod not. Bartol. in autenti. & omnino. C. ne vxor pro marito. & Baldus in. l. si non specialiter. in. iij. columna. C. de testamen. et ibi etiam qui dicantur de patria & de terra & ad materiam adde glo. & ibi Barto. in. l. j. ff. de tuto. & cura. ab his. 18

e ¶Idem est dicere. not: qd idem est dicere Perusinus. & de Perusio. et adde Bartol. & Jmolā. ff. solu. ma. in prin. & late Bar. in tractatu representatiarum. in. vij. q. & in. l. ij. j. de verb. signi. adde qō glo. 19

c ligit glos. [c] C. de incol. l. ciues. ergo prepositus regimini alicuius ecclesie: & sic illius militie ratione efficitur ciuis. Preterea nō est dubiū quod abbas efficiat de capitulo: sz capitulum est ciuis vt dixi. ergo &c. Preterea vir trahit ad se vxorē suā: vt efficiat ciuis illi⁹ ciuitatis vñ est vir. vt. l. fin. §. item rescripserūt. j. e. ergo eadē rōne ecclia trahit 14 ad se platū vel rectorē suū: qō puto verū. ¶†Ad ppositam qōnē rñdeo qd monachus efficiat ciuis illius ciuitatis p monachationē sicut p adoptionem. trāsit essi in potestatē capituli & in potestatē abbatis q̄ sunt ciues. vt. §. dictū est. veruntamen ista ciuilitas durat donec durat adoptio: & sic si de illo capīo recederet & trāsiret ad aliud capitulum vt faciunt fratres p̄dicatores minores & eremite: 15 desinerēt esse ciues huius ciuitatis: & essent ciues illius capituli in qō trāsierūt. ¶Sequit̄ in text. & ppria q̄dē. hic no. qd fm etymologiā vocabuli municeps dr quasi munerū particeps. & sic vides qd p pria significatio assumit̄ ex etymologia vocabuli: de quo plene dixi in repe. l. oēs ppli. ff. de iust. et iur. in tractatu statutoū. et. l. j. §. de testa. & l. tignum. j. de ver. sig. ¶†Scdo no. qd aliq̄ pōt recipi in ciuitate vt munera nobiscū faciāt: & sic receptione ptrahitur ciuilitas: vt hic in tex. dū dicit recepti in ciuitate &c. Posset etiā hic text. itelligi alr: vt dicant recepti in ciuitate. s. ipo facto p eos modos qui ponuntur in prin. l. tamen prior lec. magis placet: vt receptione propria ex cōtractu habito cum alio ciuitas sibi faciat ciuē. hoc videm⁹ seruari de consuetudine. hoc probatur in. l. edificia. cum sua glo. j. de verbo. significa. hoc modo intellige. C. de inco. l. ciues. vbi dicitur quod ciues facit origo: manumissio: adoptio: & electio. nam ibi recitatur ista. l. in eo quod ibi dicitur de electiōe. intelligo conuentione. vel constitutione ciuitatis facta cum aliquo: et licet glo. ibi aliter intelligat. licet etiam intellectus glos. ibi positus sit verus in se. ¶Veniamus ad tertiam particulam. dicitur quod etiam illi qui non subeunt munera dicuntur 17 municipes sed abusiue et improprie. ¶†Quero d vtrum statuta que loquuntur de ciuibus locum habeant in illis ciuibus qui munera non subeunt: videtur quod non: quia debent intelligi statuta secundum propriam significationez. vt. l. j. §. fi is qui nauem. de exer. et. l. non aliter. de leg. iij. et. j. eod. l. constitutionibus. sed illi non dicuntur proprie ciues: vt hic ergo &c. ¶Contrarium dico. fateor quod non dicuntur proprie municipes: cum enim non subeant munera repugnat allusio vocabuli. sed proprie dicitur ciuis castellanus seu terrigena illius ciuitatis castri vel terre. et hoc probat iste text. dum dicit sue cuiuscunq̄ ciuitatis ciues: et sic innuit quod vere et proprie dicitur ciuis: licet non proprie municeps. ¶Veniamus ad quartam particulam. hic habes qō quis sequitur originem patris non originem matris. ¶†Quero quid in comitatensibus vtrum natus ex matre comitatensi sit comitatensis: dicam. j. eodem. l. eius qui iustum. ¶Secundo ex ista particula no. †quod idem est[e] dicere perusinus et ciuis perusinus seu municeps perusinus: vt in hoc ver. q̄ ex duobus.

1 ¶Ex castrensi.[a] Jn princi. dicit statutum hic qō filiusfamilias non possit obligari sine cōsensu patris: vtrum istud habeat locum in contractu facto † a filio extra ciuitatem perusij: et dico quod sic: sicut quando interdicitur alicui administratio in certo actu a iudice illa interdictio porrigit effectum suum ad omnem locum. vt supra de verborum obligationi. l. is cui bonis. ita arguit hic iurisconsultus: & ita dixi in repetitione. l. cunctos populos. C. de sum. trini. quam feci per hanc. l.

1 Hereditate. ☞Hereditas patris ratione suitatis etiam non adita transmittitur ad extraneum.

2 Filiusfa. Mot. casum qō hereditas patris non adita transmittitur ad quē cunq̄ extraneum † successorem: & hoc operat̄ existentia sui heredis: de hoc dixi in. l. si filius qui patri. ff. de vulga. & pupil. & l. ex milita. in fin. cum. l. seq. ff. de mili. testa.

1 ☞Una res non potest esse pluriū insolidum.

2 Quedam res possunt esse in precedenti.

3 Libertas data seruo cōfirmatur ex dominio post ea superuenienti.

3 Pater peculij. Dunc. §. vsq̄ ad fi. tit. diuide in tres partes. primo quando pater manumisit in testamento seruum filij et filius intestatus decessit. secūdo quando instituit extraneum qui non adiuit. tertio quādo pater fuit institutus. secunda ibi: non tamen si vt heres &c. tertia in. l. fi. que continuatur cū ista.

4 1 ¶†Not. quod vna res nō potest esse plurium insolidum: vt hic. & in. l. si vt certo. §. si duobus. ff. cōmo. ¶†Secundo not. quod quedam sunt res que sunt in pendenti. quod dic vt. l. qui res. ff. de solu. et. l. vsusfructus. ff. de stipula. ser. ¶† Tertio no. quod libertas data seruo confirmatur ex dominio postea superuenienti. ¶Ad hoc oppo. glo. de l. qui seruos. ff. qui & a qui. glo. non solu. tu dic qō hic est aliquid quod retro fingitur. secus in. l. contraria: & hec solu. colligitur. j. proxi. & plene dixi in. l. cum vir. ff. de vsuca.

¶De priuilegijs veteranorum. Rubrica. 7

8 ☞Habēs priuilegium per vnum actum cōtrarium non videtur renuntiare.

1 Aneste. ¶Tene menti hanc. l. no. qd ille qui hz priuilegiū: per vnū actum contrariū nō videtur renuntiare priuilegio † dicā de hoc vobis. j. de decu. l. ij. in fi. 10

1 ☞Vectigal dicitur munus patrimoniale.

11 Vectigalia. ¶Mo: tex. quod vectigalia dicuntur munera patrimonialia † vt hic. de hoc. C. de vete. l. j. lib. xij.

12 Eteranos. ¶Iste tex. ibi. sed veterani &c. est cōtra. l. ij. ff. eo. nam hic videtur quod per vnū actū quis perdat priuilegiuz suum.

glos. ibi soluit. aliud est quando qs patitur se eligi in decurionē: aliud a quando ad aliud munus. dicam in l. ij. in fi. j. de decu.

¶Ad municipales & de icolis. Ru.

¶Glo. nō ptinuat rub. Tu ptinua. quatuor sunt cognitiones. scz de re pecuniaria aut de estimatione aut de crimine capitali aut de muneribus & honorib⁹. vt. l. cognitionū. in prin. j. de vari. & extraor. cog. de tribus primis est dictum. ff. sequitur videre de quarta. scz de muneribus & honoribus. verum quia predicta inducunt̄ ciuibus & incolis ideo premittit titulum ad municipales & de incolis.

☞Municeps q̄ fit nomē generis ciuis & incola est nomen speciei.

Oriundus de castro pontremuli nō dicitur ciuis nec incola illi⁹ castri: sed municeps vel originarius.

Matiuitate propria vel paterna qs efficitur ciuis.

Comitatensis natus in ciuitate an sit ciuis: vel ciuis natus in comitatu sit comitatensis.

Differētia inter comitatensem & ciuem de iure cōi est qz comitatensis ad maiora onera tenetur q̄ ciuis.

Natus in castro existenti in Tuscia subdito ciuitati Perusij hz sit ciuis perusinus: an erit tuscus an perusinus. vbi qō q̄tum ad munera ciuitatis erit perusinus quantū ad munera prouincialia erit tuscus.

Natus in aliqua parochia vel porta ciuitatis qñ ciuitas distinguit̄ p portas: si dicitur de illa porta. ratione originis.

Quis dicitur esse illius capelle vel porte vbi munera subijt: vel vbi habitat vel vbi conuersatur.

Manumissus sequit̄ originē manumittētis nō ei⁹ q̄ iussit manumitti.

Ciuilitas q̄tum ad temporalia nō contrahitur per baptismum: sed an ad spiritualia ad canonistas.

9 Adoptatus sequit̄ originē adoptātis nec p hoc qs pdit suā originē: & durat donec adoptio durat.

10 Forensis fact⁹ monachus vel canonicus in ecclesia sancti Zanrētij huius ciuitatis an efficiatur ciuis huius ciuitatis. & nu. 14. vbi q̄ sic & durat ciuis donec ibi stat.

Ciuis hui⁹ ciuitatis effect⁹ mōachus vel religiosus non desinit esse ciuis.

12 Capitulū ecclesie ciuitatis & habuit originē in ciuitate erit ciuis &

1 ¶Ex castrēsi. ff. ista tutum p hibet filiū obligari sine consensu patris habet locum etiaz in contractu facto extra territoriuz p ipsum filium. vide Bar. in. l. cūctos populos. vbi dixi vbi al leg. bāc. l. C. de sum. tri. et fide cath.

* Pro concordia. Aduerte qđ appellatiõe ciuiũ cõprehendit comitatẽsis p Bar. in. l. ij. C. de natu. lib. & in. l. ij. j. de ver. sig. Sed cõtrarij allegat i suo cõsi. clxxij. inci. dubia occurentia vbi dicit vidisse multos errasse in hac materia. idem videtur tenere hic tenere in. l. j. & in l. fi. j. hoc ti. i illa. q. an mulier comitatensis nupta ciui ciuitatis efficiat cõcludit qđ nõ. Et sentit tam in questione ꝙ in decisione ꝙ nõ fit ciuis ciuitatis & ꝙsequens nõ cõprehendatur 19 sol. istã difficultatem valde dixit Angel. d. Jo. de imo. d. Alex. & d. Christop. denicellis in rubr. ff. solo. ma. cõcludentes

1 si non habuit originem habet domicilium ratione incolatus.
13 Fozensis effectus abbas in ista ciuitate est ciuis huius ciuitatis.
Fozensis effectus rector ecclesie efficitur ciuis in illa ciuitate.
Miles positus ad exercendam militiã in aliqua ciuitate efficitur ibi ciuis. i
15 Municeps quasi munerum particeps.
Propria significatio assumit ex etymologia vocabuli.
16 Ciuilitas contrahit ex receptione.
17 Statutum loquens de ciuibus ꝙ habeat locũ etiã in ciuibus nõ subeũtibus munera.
18 Ciuis nõ subiẽs in loco munera nõ dicitur proprie municeps.
Natus ex matre comitatensi an sit comitatensis. remissiue.
Idem est dicere perusinus: & ciuis perusinus & municeps perusinus: si assumatur vt nomen appellatiuum: secus si vt proprium.
Idẽ est dicere de pusio: & perusinꝰ.
Aliquẽ esse de perusio vel ciuẽ perusinũ non importat necessario ipsum habitare in perusio. 1
20 Ex priuilegio potest concedi aliquibus ciuitatibus vt nati sequant

a ꝙ in materia stricta vbi debet fieri stricta interpretatio vt in priuilegijs & statutis cõtra ius cõe & tũc non cõprehendant comitatẽses & procedat secũda opinio Bar. & sequaciũ. Aut vero loquit in materia vbi lata fit interpretatio & cõprehendant & ita procedat prima opi. Bart. in. d. l. iij. & in. d. l. ij. & ista fuit concordia Bar. in. d. l. ij. Posset accommodari alia rãsio ꝑm. d. Alex. in. d. rub. so. ma. qui allegat. & rãdet cõtrarijs qz si fiat mẽtio de ciuitate nõ cõprehendatur comitatensis & procedat scda opi. Aut non & procedat prima opi. & istã sol. sentit Bar. to. in dicta. l. ij.

a ¶ Municeps est nomẽ generis. Adde Bar. in. l. ciues. C. de inco. lib. x.

b ¶ Assumptio. qui nascitur in castro dicitur ciuis illius ciuitatis. vide Bar. in. l. nõ dubito. ſ. de capti. & in. l. ij. de verb. signi. & an comitatensis natus in ciuitate sit ciuis & ciuis natꝰ in ciuitate sit comitatẽsis. vide hic Bar. & adde ꝙ Ly. & Ang. & Bal. no. in. l. hmõi. §. legatũ. de leg. j. per illũ text. dicit ꝙ si vxor alicuius existens peregre peperit partũ 2 Flozẽtie non debet talis filius censeri origine ciuis flozẽtin⁹. nec quo ad munera nec quo ad honores. sed Imo. ibi inclinat in ꝓmiz p hãc. l. & l. ciues. C. b originem matris.
21 Infans expositus cuius origo ignoratur efficitur ciuis illis ciuitatis vbi est expositus & nutritus.
22 Bastardus legitimatus sequitur originẽ patris.
23 Frustra a principe impetrat quod a iure communi conceditur.
Verba debent intelligi vt aliquid operentur.

* Municipẽ. Primo ponit quales efficiant municipes ipso facto. scõo qualiter fiãt ex dispositione ciuitatis. tertio quid importat nomen municipis largo mõ & impropꝛie sumẽdo. quarto predicta inducit ad determinationẽ vnius questionis. Quinto ad predictã determinationẽ ponit vnã exceptionẽ quã ꝓbat ꝓscripta ꝓncipũ. Sexto circa ꝑdicta ponit quoddam falsam opi. quã reprobat. secũda ibi & ꝓprie. tertia ibi: sed nũc abusiue. quarta ibi: qui ex duobus. quinta ibi: nisi forte. sexta ibi: qđ beneficium. ¶ Pone casuz sic quero qualiter quis efficiat municeps alicuius ciuitatis vel municipij. Respõdit iurisconsultus municeps fit qñq; ipso facto seu ipso iure. qñq; per cõstitutionẽ ipso iure facit aliquẽ municipẽ natiuitas manumissio & adoptio. & hoc in prima parte. Constitutione fit qñ aliqui sunt recepti in ciuitate vt munera nobiscum faceꝛent: & isti proprie dicuntur municipes: quasi muneris participes: & hoc in secunda parte. ¶ Sed queritur an illi qui sunt in ciuitate ciues originem aliquo priuilegio non subeant munera: an dicant municipes. Respondet iurisconsultus quod hodie vtimur isto vocabulo large & impropꝛie vt quilibet ciuis ciuitatis dicatur municeps etiã si munera nõ subeat aliquo priuilegio: & hoc in tertia parte. cetera sunt plana. ¶ In prima parte dicitur municipem. quero qualiter intelligatur hoc nomẽ municeps. gl. C. de incolis. l. ciues. dicit ꝙ municeps est nomen generis a: ciuis & incola est nomen speciei & idem dicit Dyn. In contrarium videtur hec rubrica que dicit ad municipales & de incolis. quasi incola fit ſspecies per se distincta a municipe. Pro hoc quia in. C. habemus rubricam de municipibus & originarijs per se: & rubricam de incolis per se: ergo sunt diuersa. vt. C. de codicillis. l. si idem. Credo glo. dicere verũ ꝙ incola est species ad municipem. vt probatur in. l. filij. §. municipes. j. eo. titu. nec est incongruum vt quandoq; cadat copula inter genus & speciem. vel ꝙ vna rubꝛi. fiat de genere alia de specie. vt in multis partibus iuris. dico tamen latius ꝙ verbũ ciuis non potest adaptari omnibus municipibus. vtputa ali quis est oriundus de quodã castro libero. hic non poterit dici ciuis illius castri. nec incola. sed appellabitur municeps: hoc nomine generali. vel originarius. vt. C. de muni. & ori. sup rub. & sic apꝑret ꝙ hoc nomẽ municeps est genus ad ciuem ciuitatis & ad castellanũ alicuius castri constitutum origine vel constitutione vel quo alio mõ cõprehendatur etiã vt dictũ est. ¶ Sequit in tex. natiuitas. vides ꝙ natiuitate quis efficit ciuis. & dicit gl. ꝙ natiuitate paterna vel ꝓpria. vt. j. eo. l. assumptio, b & ibi dicã. Item qz nascitur in comitatu in aliqua

b

ex duobus: & in versi. sed si ex patre. & C. eodem. l. j. quod est verum si perusinus assumatur vt nomẽ appellatiuum. nam si aliquis proprio nomine vocaretur perusinus: non sequitur ergo ciuis perusinus. vt. j. eodem. l. vlti. §. penulti. idem puto si dicatur talis de perusio quod intelligatur. id est ciuis perusinus. Idem enim est dicere de perusio et perusinus. vt extra de spon. c. j. & est tex. & glos. ſ. de excu. tuto. l. sed & reprobari. §. amplius. versiculo si enim. in glos. super verbo comaneus: licet enim predicta verba importent aliquem esse ciuẽ perusinum: videtur ꝙ non importent de necessitate ipsum esse habitatorem in perusio. vt. C. eodẽ. l. j. licet in contrarium faciat. j. de verbo. significa. l. prouinciales. dic vt ibi. ¶ Veniamus ad quintã
20 particulam. † hic habes qđ ex priuilegio potest 3
concedi aliquibus ciuitatibus: vt nati sequantur originem matris. ¶ Veniamus ad vltimam particulam dicitur hic quod vulgo quesiti sequuntur 4
originem matris quia nullam habent aliam origi
21 nem. ¶ † Quero quid[a] si est aliquis cuius ignora
a tur origo paterna materna et propria. exemplum in infantibus expositis ad Hospitale ignoratꝰ pater & mater & locus originis proprie. hoc anno cõ 5
fului ꝙ est ciuis illius ciuitatis vbi est expositus & nutritus cum nulla alia reperiatur origo: vt hic dicit tex. ibi quam enim aliam originẽ hic habet &c. Preterea in dubio presumitur. vt. ſ. de fund. in
22 struc. l. si ita in fine. ¶ † Querit glo. quid de filio bastardo legitimato per principẽ. certe dicit glo.
b quod sequitur originem patris: b cum fit legiti- 6
mus. vt. l. ordine. in fine. infra eodem titulo. & idẽ c
23 tenet glo. C. eodem. l. filios. ¶ † Ultimo not. qđ frustra a principe impetratur quod a iure communi conceditur: et verba debent intelligi vt aliquid operentur. concor. sunt in glos. vide glos. que incipit scilicet legitimus. in fine. Sol. hec verba possunt operari ibi non: argumen. ſ. pro socio. l. sed 7
et si adȝiciatur.

1 ☞ Pater tenetur pro filio tanꝙ fideiussor.

a Pater qui non contradicit quando iniungitur filio officium publicum autoritate & vtilitate videtur consentire.

3 Officium ordinis decurionum tenetur facere ea que ponuntur in hac. l.

4 Massarius communis ꝙ teneatur soluere pecuniam de mandato prioris. 8

5 Decuriones si est eis specialiter cõmissum dant d
tutores: quando alij iudices deficiunt.

6 Appellatur a sentẽtia potestatis ad priores quãdo ciuitas habet tantummodo potestatem: & non iudices appellationis.

7 Qui tenetur rempublicam saluam fore non tenetur de damno priuato persone.

8 Priores habentes arbitrium sup publica vtilitate cõmunis non possunt statuere nisi de pertinentibus ad vtilitatem publicam principaliter.

1 Quoties. No. † ex hac. l. quod pater tenetur pro filio tanꝙ fideiussor. facit qđ habuistis in. l. cum d
filius in prin. ſ. de ver. obli. ¶ Ad istud oppo. j. eodem. l. lucius. §. idem respondit. Solu. lxxxv. di. c. Florentinum. dicit ꝙ Florentinus dicitur qui est inde natus. facit de excu. in. l. sed & reprobari. in verſic. comaneus. & de tuto. & cura. da. ab his. l. j. in fin. & dicit Bald. no. in. l. siue possidetis. C. de proba. quod si statutum dicit ꝙ Florentini habeãtur ꝓ priuilegio vt ibi. ¶ † Scõo no. ꝙ pater qui nõ contradicit videtur consentire. cõcor. sunt in glo. ¶ Ad hoc oppo. de l. lucius. la picola. ſ. de admini. tut. Responde. ꝙ hic loquitur quando iniungitur officium publicum autoritate & vtilitate: ibi vero erat vtilitate priuatum: rationẽ dic vt ibi et tangunt docto. C. quod cum eo. l. j. ¶ † Tertio no. quod ad officiũ ordinis decurionũ pertinet facere ea que ponuntur hac. l. in ver. gestum autem. que vide. & no. † ex quo habes quod massarius cõmunis tenetur soluere pecuniam de mandato prioris & omnia ista pertinẽt ad officium prioris de iure communi vt hic nisi aliter cautũ sit. ¶ † Quarto no. exver. sed & si filius. quod ad decuriones pertinet dare tutores: qđ intellige quãdo eis specialiter esset permissum. alias nõ possent nisi qñ alij iudices deficerent. vt. l. vbi abſunt. ſ. de tuto. & curato. da. ab his. ¶ † Et pro hoc dixi alias c in simili ciuitas habet potestatẽ tantũ nec habet iudicem appellationis vtruz possit appellari ad priores: dico qđ sic. argu. d. l. vbi abſunt: pro hoc facit optime. ſ. de appel. l. j. §. si quis in appellatione. in eo quod ibi loquitur de consulibus. ¶ † Ultimo no. a
quod ille qui promittit rempubli. saluam fore non tenetur de damno priuate pſone. vt hic. & ſ. de ma. cõue. l. j. in ꝓn. & j. e. l. libertus. §. fina. ¶ Sed cõtra hoc opp. qz reipu. vtilitas est vt institu. de his qui sunt sui b
vel alie. iur. §. fi. Sol. ad vtilitatem publicã ptinet vtilitas priuatorum secundario non ꝓncipaliter. ¶ † Et 9
hoc facit in ar. b qđ si priores habẽt arbitriũ sup publica vtilitate cõis quod ipsi non possunt statuere nisi c
de his que pertinent ad publicã vtilitatem principaliter. quod no.

¶ Quoties dixi alias. vide no. ꝑbar. in. l. j. §. si quis in appellatiõe. ſ. de appel. & qđ dixi in. d. l. vbi. & adde tex. in auẽ. vt nul. iu. §. computauit. in ver. aragrãtis ciuitatis. & Bar. in. l. ambitiosa. in. ij. colum. ſ. de decre. Bar. & Bal. in. l. ij. C. quando fisc. vel prima. & in. l. j. de offi. pro con. et quod no. Ro. in rub. de arbi. in. vij. char.

¶ Facit in arg. no. pro statuentibus. & vide Bar. in. l. ambitiosa. in. j. & iij. regula. ſ. de decre. ab qđdi. faci. & in. l. j. C. de no. codi. compo.

a ¶Placet.quero vtrum.adde Bar.in.l.j.§.de tu. ⁊ cura.ba.ab his.in.l.j.C.vbi pe.tu. c

b ¶Assumptio.vide Bar.late m.l. prouinciales.j. de verbo. significa. 1

c ¶Libera voluntate domiciliū 2 seu incola tus potest 3 mutari li/ bera volū tate ⁊vide Bar.§.e. 1 l.§.fina.⁊ Bal.in ru bri.C. si a 2 nō ope.iu di.

d ¶Filius. quero cir/ ca. Et vi Bar.no. a in consi.in ci.in noīe dñi dubia occurren/ tia exq̄one Mar.⁊c. vbi etiā q̄/ rit quid si alibi nat? est filius.⁊ an filius se quaſ origi nē ⁊ cōdi/ 1 tionē pa/ tris./vide ī c.fi.deser. 2 nō ordi.⁊ in.c. licet. b de coniu. ser.⁊ Bar to. in.l.fi. j.eo.⁊quo ad nobili/ tatē gene/ ris sequit patrē se cūdū Bal. in.l.fi. C. de ser. fu/ gitiuis.

☞Filiusfamilias potest sine con/ sensu patris sibi constituere domi/ cilium. 2

Domicilium constituitur facto et animo.

Pupillus potest sibi constituere do micilium ⁊ ibi dicitur habereybi ha bitat ⁊ habet maiorem partē facul tatum. 1

2

QLacet. Not.† q̄ fi/ liusfami. pōt sibi constituere domicilū 3 fine ꝓsensu pris. ¶†Que ro qualiter constituatur domicilū. Respondeo animo ⁊ facto vt dicit glo.⁊ probatur.j.eodem.l. domici/ lium. ¶Quero quid fit domicilū. dicit.l.ciues.C.ō icolis. ¶Quero vtrum[a] pupillus † possit sibi cōsti/ tuere domicilium: videtur q̄ non quia non habet animum nec intelle ctum integrum. puto contrarium quod si in/ aliquo loco pupillus ha beat, maiorem partem facultatum suarum ⁊ ibi habitet dicitur re ⁊ fa cto habere domicilium. hoc proba/ 1 tur.C.vbi pe.tu.l.j.⁊ ibi per Azo. in sum. Nec obstat q̄ nō habet ani mum quia animus requiritur in eo qui habet. alias secus.arg.in.l. pe. in fi.C.de eman.libe.

☞Ciuilitas non mutatur libera voluntate:sed domicilium seu inco latus sic.

Confessio mentientis facit fidē cō/ tra ipsum donec contrarium pro/ betur.

ASsumptio. b

Oppo.§.de post.l.j.§.be/ 2 stias.glo.nō sol. sed dicūt quidā.illud cōtingit ꝓpter mitigā/ dam penā:sed tu dic q̄ hic est q̄daz qualitas ꝓpter quā quis obligatur alteri.scilicz ciuitati sue ad munera subeūda:ideo mutari nō pōt sine ci uitatis ꝓsensu.in ☞rio est q̄dā quali tas p quā quis alteri nō obligaſ vt bestiā esse ferocē. ¶Itē opp.§. de rei ven.l.fi.⁊.C.de nō nu. pec. aufe. cōtra qui ꝓpriā.glo.nō sol'. tu dic q̄ mēdaciū nō nocet: q⁊ p hoc non mutaſ veritas vt hic cū concor. sed bene nocet mentienti q⁊ ipse punie tur vt in ☞rijs. Extra gl.op.† q̄ ci/ uilitas possit mutari ex libera volū tate ciuis.vt.l.in bello.§.manumit/ tēdo.§.de capti.⁊ postli.re. Solu. domiciliū seu incolatus pōt mutari libera volūta te⁹.vt.l.nihil.j.c. sed ciuilitas ☞cta vel nativitate vel alijs modis quos vidistis in.l.j.§.e.⁊.l. ciues. C.de inco.nō pōt mutari liberavolūtate. Nec ob. §.manumittēdo:quia ciuitas ibi erat amissa ex di/ spositiōe legali ꝓpter captivitatē.vñ libera ꝓtās ⁊ volūtas ē alicui ciuitatē nō reacq̄rere. ¶†Que ro vtrū ista cōfessio faciat fidē cōtra ipsum men/ tientē.puto q̄ sic.vt.l.j.C.de cōfes.⁊.l.inde nera/ tius.§.fi.§.ad.l.aquil.donec ꝓbetur contrarium.

☞Filius natus viuo auo sequitur originem aui si eo mortuo originem patris.

Filius quo ad quid sequatur originem patris vbi relatis opinionibus ponit distinctionem.

Ciuilitas acquisita a ciuitate ex consuetudine q̄d transit ad filios. 3

FIlius. Iste est difficilis.§.⁊ habes hic duo; primo q̄ filius sequitur originē pa/ tris quantum ad ciuilitatem. secundo quod filius non sequitur domicilium patris. s.constitutione. ¶Ad primum opp.secundū hoc quilibet esset ci/ uis illius locivbi natus est Adam:vel alij nostri an tiqui:vt Moe:vel similes:q̄ dicere esset absurdū. glo.hic dicit fateor q̄ sequitur originē patris tan tum non aui: ⁊ sic cessat predictum inconueniens. ita tenet glo.hic.⁊.C.e.l.filios. ¶Contra hoc vi/ tex. Istius.l.in fi.ibi libertini ⁊c.dum dicit itē qui ex his nascūtur ⁊c. Itemviderur tex. j.eo.l.liber/ tus.§.in adoptiua. Dy.dicit q̄.ll.☞trarie loquunt †q̄ pater ⁊ auus erant eiusdem ciuitatis:merito sequitur originē aui:istud est diuinare. Ja.de are. in hoc variauit. nam hic dixit simpliciter istas gl. nō dicere verū per.ll.☞rias. Ad illud incōueniens rādit:q̄ quis sequitur originē patris ⁊ aui:nō aūt aliorū parentū antiquorū.ita dicit hic. Et ita etiā tenebat hic do.Oldr.sed.C.de iurisd.om.iu.l.ij.dicit aliter.vcz aut nepos nascit viuo auo. ⁊ sequit originē aui vt in cōtrarijs.aut post eo mortuo: et tunc secus vt in istis gl.argu.l.emancipatum.in fi. ⁊ q̄d ibi no.§.de sena.quod putoverū.si effi nascit viuo auo ⁊ fit in eius ptāte: merito eius originem sequit.sicut dicimus de filio adoptato vel legiti/ mato vt vidistis.§.e.l.j. ¶†Quero circa[d] istud ꝓ/ mū dictū quo ad quid sequitur filius originē pris ☞res opi.sunt in gl.prima q̄ sequaſ originē pa/ tris quantū ad honores ⁊ quātū ad tutelas quas in loco originis patrisnecesse habet agnoscere.vt C.vbi pe.tu.vel cu.l.j.⁊ non quantū ad alia mune ra que ibi subire non cogitur: nec etiā ibi poterit cōuenirī:q̄d ꝓbat glo.exēplo ciuis trāsfugati ad ci/ uitatē senatoriā.vt.l.municeps.j. e.⁊.§.de sena. l.pe.vñ nisi alias in origine paterna fili⁹ cōstituat sibi domicilium ibi munera nō subit.⁊idem dicit gl. de eo qui sequitur originē manumissoris:⁊ ista est prima opi. Videam⁹an sit vera:⁊ certe in eo q̄d dī q̄ quantū ad honores ⁊ ad tutelas sequit patris originem verum dicit.vt.j.videbitis. sed in/tum glo.alleg.ad hoc.l.j.C.vbi pe.tu.male dixit quia ibi dicit q̄ alicui potest dari tutor in loco origi/ nis paterne:quod est eis commodum: nō autē di/ cit q̄ quis ibi cogaſ esse tutor:q⁊ illud esset onus. Item in eo quod dicit quantū ad alia munera non sequitur

sequitur patris originem:male dicit.vt.j. videbi/ a tis. Item in eo[a] quod dicit q̄d in origine paterna non potest conuenirī: male dicit per.l.incola.el.j. j.eo.titu. Sz Jaco.de are. dicit quod in hoc pōt sustineri glo.vt non possit ibi conuenirī subaudi si ibi non reperiatur.vt.§.de iudi.l. heres absens.j. respon.⁊.l.relegatorum. §.dubitatum.§.de inter. ⁊ rele.quod satis potest esse bene dictum. ¶Secū da opin.est in glos. quod in origine propria subit omnia munera. In origine vero paterna habet lo/ cum quod.§.dicitur. Ista opi.non est vera.vt.j.di/ cam. ¶Tertia opi.est in glo.q̄d in omnibus subit munera ratione originis paterne vel manumissio/ 1 nis:vt hic.nisi alibi habeat domicilium: quia tunc nihil ibi subdit oneris vel honoris.vt. C.eo.l.fi/ lios. Nec ob.q̄d dictum est de senatore: quia in eo 2 est speciale propter dignitatem;vt liberetur a mu neribus municipij sui.ita dicit glo. Ista glo.in eo quod dicit quod debet subire munera in omnibus b dicit verū.in eo quod excipit nisi habeat alibi do micilium.dicit male. Et ista exceptio reprobatur 1 hic in fi.gl.que dicit.sz hec reprobatur. C.de mu ni.⁊ origi.l.fina.per quam.l.ista exceptio reproba tur.in alijs ista opi.approbaſ,pro hoc.j.eo.l.liber tus.§.prescriptio.⁊.C.de inco.l.ciues.⁊ ista est ve ra quam tenet Jaco.de are.⁊ Ly. in.l.ij.C.de iu/ risd.om.iudi. Non ob.l.filios.quam gl.allegat ad probandum dictam exceptionem:quia ibi nō dicit filium non conuenirī in originali ciuitate patris si alibi habeat domicilium.sed dicitur nō conuenirī in originali ciuitate matris si ibi nō habebat domi cilium. Ut igitur tibi liqueat ista materia dic:aut loquimur de muneribus personalibus:aut de pa/ trimonialibus:aut de honoribus:aut de iure con uenīendi. primo casu illa habet necesse subire ra/ b tione originis[b] proprie vel paterne.vt.j.eodem.l. libertus.§.prescriptio.⁊.C.de inco.l.ciues.⁊.l.fi/ na.C.de muni.⁊ origi. reprobatis omnibus alijs opi.§.dictis. Secūdo casu scilicet de patrimonia libus:tūc certum est q̄lla subit si ibi habet posse/ sionem scilicet in loco originis proprie vel pater/ ne:vt infra de censi. l.forma.§.si vero quis.⁊.j.de mune.⁊ hono.l.vltima.§.patrimoniorum.l.⁊ rescri pto.§.fina.⁊.C.de mulie.⁊ in quo loco mune.sub. l.prima.libro decimo. Tertio casu scilicet de ho/ noribus dico quod illa subit in loco originis pro/ prie vel paterne: vt supra de senato.l.penultima. ¶Quarto casu scilicet de iure conuenīdi. dic q̄ b poterit conueniri in loco originis proprie vel pa/ terne.vt.j.eodem.l.incola.quod est verum secun/ dum Jaco.de are.si ibi inueniatur per.l.heres ab/ sens.j.respon.§.de iudi.⁊per.l.relegatorum.§.ou bitatum.supra de inter.⁊ relega. ¶Venio ad se/ c cundum[c] dicitur hic quod domicilium constitutio 3 ne patris quis non sequitur. †quero aliquis est ciuis huius ciuitatis ex cōstitu. an istam ciuilitatē filius sequatur.videtur quod nō: quia est ciuilitas c acquisita:⁊ sic videtur eadem ratio que in domici/ d lio. In contrarium facit quia ciuilitas acquisita per adoptionem vel per manumissionem transit ad filios.vt.j.ea.l.in fine.⁊.l.libertus.§.in adopti va.j.eodem,sed ciuilitas quesita per conuentionē

¶Itē in eo.⁊ qualiter quis sortiaſ forum in loco domicilij originis proprie paterne vel aute vltra hic no. per Bar.vide per.d.aur.in.c.accedens.el ij.vt lit.non contest. ⁊ cōis sententia vī q̄ ibi posſ/ sit cōueniri si ibi inueniaſ. alias secus nisi quo ad finem di/ stribuendi bona ibi si ta. ⁊ sic eq̄ paranſ fo ro contra ctus secun duz Jmo. in.c.fin.de compe.de quo etiam per Ly.in l.iuris. C. de iurisdi. om.iu.vbi vide Bal. in contra/ rium.⁊ vi/ de Bal.in rubr. C.si a nō com/ pe.iudi.q̄

predictis equiparatur.quia vtrūq; fit per conuentionem.ergo ⁊c.non determino modo quia ista questio est in ciuitate Lucina: ⁊ forte exa/ minabitur in ciuitate ista:sed dicaz de hoc infra eo.l.libertus.§.patris.

☞Domicilia plura quis habere potest sed vnum principalius al/ tero.

Animus mutandi domicilium presu mitur statim q̄ quis recedit cum re bus suis.

JUris prudētib⁹. ✦

Vide circa hoc q̄d not.† per Ber. ⁊ Inn.extra de ma.⁊ obe.c.iij.vbi videtur dicere quod quis potest ha bere plura domicilia: sed vnum principalius altero: vt videmus in regibus qui in qualibet ciuitate in loco originis quis potest cōuenirī ibi vbi inue/ niaſ.alleg.hāc.l.vbi quid si mutauerit domicilū. quis tñ semp habere presumiſ domicilū in loco originis ſm Bal.in.l.fi.in.j.col.C.si a nō cōpe.iu. ⁊ vide ad materiā in.ij.colū.⁊ no.q̄ vbi fit mē tio de domicilio debet intelligi de domicilio habi tationis vt voluit glo.in.c.statutū.in.§.cū vero.in glo.olim dicebaſ.de relcri. in.vj.⁊ Jmo.in.c.fi.de fo.cōpe.vnde ꝓprie ille est subditus alteri⁹ qui est subditⁱ⁹ rōne domicilij nō ille qui fortiſ forū ra/ tione contractus vel delicti vt est glo. no.in cle.j. in verbo subditi,de fo.cōpe.ideo iste iudex domi/ cilij hz ptātem maiorez ſm Jmo.in.c.fi.de fo.cō/ pe.⁊ ita illam glo.in.d.cle.j.sequitur not. Bal.in in.l.omnis.in.§.si vero apparitor. C. de epis. et cle.in.ij.col.⁊ dicit Bald.in rub.C. si a non com/ pe.iu.allegando glos.in.d.c. statutum.quod do/ micilium est potissimum cum iurisdictione. et ad/ de que in superioribus dicta sunt per doc. Adde Spe.in ti.de compe.iud.§.j.ver.xlij. et ibi Joan. And.in addi.

¶Rōne originis.idem sequitur gl.ī.l.j. C.de mu ni.⁊ ori.⁊ cū te. Biblium origine: icolā aūt apud Berices esse proponas merito apō vtraq; ciuita tes mūerib⁹ fungi compuleris.⁊ glo. querit q̄d si vtraq; ciuitas mūera simul impoñt.rñdet potior est originis cā.l.libertus.§.ij.j.eo.fallit rōne pri/ uilegij. C.de inco.l.priuilegia.vide Barto.⁊ que ibi dixi.

¶Venio ad scōm de.l.libertus.§.patris.j.eod.

¶Juris prudētibus.adde in ꝓn.Bar.in.l.lex cor/ §.fi tñ.§.de iniu.⁊ an q̄s possit habere plura do/ micilia.adde.c.legi.⁊ no.i.c. q̄d ex parte.de fo. cō pe.⁊ ī.c.dilect⁹.e.ti.⁊ ibi an q̄s possit esse sine do/ micilio,⁊ Bal.in.c.dilectus,el.ij.de resc.

a ¶ Presumitur habere. cum quis recedit cū rebꝰ suis presumit̄ habere animum mutādi domiciliū. adde Bal.in rub.C.si a non compe.iudi.⁊ ibi ponit tres modos per quos quis amittit domiciliū. ⁊ adde Bartolum in.l. domicilium.infra eodem. ⁊quod no.

Bartolus in.l.ciues. ⁊ C.de incolis.lib.decimo.⁊bar a to.in.l.assumptio. ſ.e. in pn. ⁊ in.l. celsus.ſ.eo.⁊ q̄ dixi post Bar.in.l. lex cornc. §. domus. cū ſe.ſ.de minu.⁊vide in.c.fi. de paro.⁊ ad de Bart.in l.p̄dicta.§.ſ. ff. de fun. inſtruc. ⁊ adde q̄no. Bal.in auē. ⁊ omino. C.nevxor p mari.in viij.col.dixit q̄ ſi q̄s diſcedit ō ciuitate et vadit ad habitādū in alia eiuſdem tñ pouincie. nō videtur deſerere originē.⁊ adde Bal.in rub.C.de pena iudi.qui ma.iudi.

habent domicilium:tamen in vna ciuitate habēt principaliter. ¶ Item no.quod ſtatim cuꝫ quis recedit cū rebus ſuis de loco preſumitur habere animum mutandi domiciliuꝫ: ita not.per Innocen. extra de renūtiatio.c.iij.

Libertini. Mo.q̄ manumiſſus ſequit̄ originem ⁊ domicilium patroni:ſed filiꝰ ſequitur tantum originem non domicilium.

Non debere co gi. Habuiſtis de hoc in.l. annonam.ſ.ad.l.iul.de annona.

Jus qui. Quid ſi trix ignor aſ.dixi.ſ. e.l.ſ. ¶ Quero an in cōditione illa que eſt aliquem eſſe comitatenſem:vel non comitatenſem:quis ſequatur conditionē patris vel matris.dicam vobis.ſ.e.l.fi.§. idem reſcripſerunt mulierem.

Unicipes. Mo.⁊ cōcordantie ſunt in gl.q̄ eſt vtile ad multa: videlicet vt ſciamus qui ſint citādi⁊ quibus eſt fienda nūtiatio ſeu preſtatio q̄n eſt fienda ciuitati. facit ad hoc q̄ habuiſtis.ſ. q̄ vi aut clam. l.aut qui

b ¶ Idem in quolibet.adde Bar.in.l.ſi ſeruū.§. an filius.ſ.de verbo.obli.

c ¶ Item predicta.vide per Imolā in.l.qui duos. de lega.ſ.

d ¶ Cauſa originis. Adde gl.in.l.cum in adoptiuis. C.de adop.in fine.

e ¶ Quero an.an poſſeſſoribus forenſibꝰ poſſit imponi collecta.no.Bar.in.l.reſcrip.§.fi.hic alle.⁊ ibi dixi: valet tñ ſtatutū ꝺriū ꝟz Bal. in.l.ſ.in.vſ. col.C.de ſen.q̄ue pro eo.⁊ de modo ⁊ cautela pro uidēdi per ſtatutum.vide Bal.in.l.fina.in. ij.col. C.ſine cenſu vel reliquijs.⁊ vide Bar.in.l.ſ.C.de muli.⁊in quo lo.lib.x.in antepe.colum.⁊ dixi poſt Bar.in.d.l.reſcripto.

f ☞ Andre.Poma. ¶ Non poteſt. vide Are. cōſi. cxxxiij.⁊Alex.conſi.cxij.in.ij.parte.ſecundum impreſ.Medio.⁊ dictū Bar.hic ſequit̄ Rom.ſingu. lxxx.col.vij.incipi.an ciuitas.

aliter.§.⁊ ſi forte. dicam.ſ.de regulis iuris.l.non poteſt dolo carere.

Rdine. Materiaz huius principij examina plene. ſ. de his q̄ no.infa.l.quid ergo.§.pena grauior.⁊.l. ſi ſeuerior.⁊.l.ſi poſſidonium.C.de his qui no.infa.⁊ ibi per Ly.

In fraudem. Mo. cōtra comitatenſes qui ſuas alienant poſſeſſiones ciuibus ficte in fraudem. ⁊ ponas hic caſuz per.l.pe.C.de reſcin.ven.

Jus originis. Cum.l.ſequenti. facit ad id quod dixi de ciue huius ciuitatis monachato alibi quod propter hoc non definit eſſe ciuis, dixi.ſ. eodem.l. prima Barto.

l **Ibertus.**

☞ Quando pater iuſſit filium facere cōtractum vel officiuz ſuſcipere filius non diſcutitur priuſ.

Filium. Oppo.de fideiuſſo. l.iure noſtro. Solu.de iure antiquo poteſt cōueniri priꝰ fideiuſſor q̄ principalis vt ibi:rō qz ſpōte fideiuſſit.ſed hic loq̄t in patre q̄ tacite fideiubere videt.vt.l.ij.ſ.eodē.⁊ no.C.de decu.l.ij. Item vidiſtis in pignore:qz ex tacita hypotheca nō peruenit̄ ad pignorū poſſeſſores niſi excuſſo principali.vt.l.moſchis.ſ.de iure fiſ.hodie eſt idē in quolibet fideiuſſore:niſi fuerit renuntiatū huic bñficio.vt.C.de fideiuſſo.aut.preſente. ⁊et ideo ſi pater expreſſe iuſſiſſet filium ſuſcipere officium vel aliū ꝯctum facere nō deberet filius priꝰ diſcuti ꝟz Jaco.de are.vt.ſ.de ꝛbo.oblig.l.ſi ſeruū.§.an filius.⁊ ibi dixi ſecundum eum.

Prescriptio. Ante oīa p̄mitte qd̄ danꝝ vacatiōes vt q̄ fuerit priꝰ ſtet p quinquēniū qd̄ nō ſit priꝰ: vt habes i gl. lz de iure ſtatutoruꝫ aliter diſponat̄. Hoc p̄miſſo ſcias q̄ iſte.§.intelligit̄ duobꝰ modis. primo mō vt intelligat̄ inter eoſdē.ſ.homines. Alio mō vt ītelligat̄ inter eoſdē.ſ.municipes. vt habes in gl. ſuper ver.alios. que debet ſtare ſup verbo eoſdez et clarius intelligeretur.

Cum ſimul. Mo.qd̄ quis non poteſt habere duos honores.in diuerſis ciuitatibus:⁊ ſic facit ad ea que tota die cōtingunt in ciuitate Peruſij quod quandoq̄ ds extrahitur rector duarū ciuitatum. ¶ Item predicta ⁊intellige vera quando duo honores deferuntur ſimul et eodem tempore: quia tunc p̄fertur cauſa originis. ſi vero deferūtur ſucceſſiue ille p̄fertur q̄ priꝰ vocatur.ita no.C.de inco.l.ciues. in glo.magna.

☞ An poſſeſſoribus forenſibus poſſit imponi collecta.

Sola. Mo.q̄ propter ſolam poſſeſſionez nō pōt quis grauari. ¶ Quero an poſſeſſoribus forenſibus poſſit imponi collecta. Docto.omnes dicunt quod non:nam collecta eſt munus quod imponitur p̄ſone pro rebus.ergo ſi perſona nō eſt ſubdita ratione domicilij vel originis nō poteſt ei imponi:vt hic.⁊ eſt expreſſum in.l.reſcripto.

ſcripto. §.fi.ſ.de mune.⁊ bono. Predictaverā niſi a ciuitas haberet de hoc ſpeciale priuilegiū:vt hic. Item hoc non habet locum in ciuitate Peruſij in qua omnia predia effecta ſunt tributaria communis. Et ideo onus collecte imponitur rebus non perſonis pro rebus. Et ſic erūt munera patrimonialia que poſſunt poſſeſſoribus imponi.vt.C.de muli.⁊ in quo loco.l.ſ.lib.x.⁊.ſ.de cēſi.l.forma. §. qui vero. hodie vero ciuitates ſibi occupauerunt hoc priuilegium.

Poſtliminio. Opp.de.l.in bello.§.manumittendo.ſ. de capti. Sol.dicit glo.iſtud eſt verum quando eſt in alia ciuitate non animo conſtituendi domicilium. alias ſecus.vt in.l.contraria. Tu dic qō ibi loquitur in eo qui voluit recuperare ciuilitatem Romanā al's de neceſſitate recuperaret domicilium ratiōe originis:quod mutari non poteſt.vt. l. aſſumptio.in prin.ſ.eo.⁊ ibi dixi.

Ex cauſa. Iſtum.§. intellige in eo qui eſt manumiſſus ab homine ex cauſa fideicommiſſi.ſecus ſi eſſet manumiſſus ex conſtitutione propter contumaciam eoꝝ qui debebant manumittere:tunc enim ſequeretur originez teſtatoris: quando teſtatoris libertus efficitur. ſi enim efficeretur libertus rogati: ſequeretur originem rogati:quod dic vt.l.cum vero.per totā.l.ſ. de fideicom.lib.⁊.l.infantes.eo.ti.⁊ no.p Azo. in ſumma.C.de mu.et ho.

In adoptiua. Dunc.§. examina vt dixi.ſ.e.l.aſſumptio.§.filius.

☞ An ciuilitas contracta ex cōuentione trāſeat ad filios.

Patris. Mo.quando domicilium eſt mutabile ex voluntate habentis ipm nō tranſit ad filios.ſecus ſi nō eſt mutabile:et ex hoc poteſt ſolui id quod queſiui.ſ.e.l.aſſumptio. §.filius.in vlti. queſtione ſcilicet quod ciuilitas contracta ex conuentione tranſeat ad filios: qz ds eſt obligatus ciuitati.nec poteſt libera voluntate recedere:pro hoc faciunt alie rationes quas dixi ibi. Facit etiam quia priuilegia acquiſita per dignitatem tranſeunt ad filios.vt.ſ.eo.l.filij. §.ſenatores. pro hac parte facit quod videmus in alijs contractibus. nam contractus mandati ſocietatis precarij quia mera voluntate poſſunt revocari non tranſeunt ad heredes:ſecus in alijs.vt.l.ſicut.C.de actio.et obligatio.et.l.in cōmodato.§. ſicut.ſ.commo. ſimile in hac ciuilitate conſtituta ex conuentione et iſtam partem puto veram non ſunt alia.

Inqueſtionibus. Oppo.C. de ſuſpec.tut.l.eū. ⁊.ſ.de ſol.l.qō ſi forte.§.ſ.vbi accuſatus de ſuſpecto tutelam quā priꝰ habebat adminiſtrare non poteſt.Sol.qñq̄ accuſatur quis de crimine p̄miſſo extra officium: ⁊ tunc retinet interim officium ⁊ adminiſtrationem vt hic: qñq̄ quis accuſat̄ de crimine cōmiſſo in officio: ⁊ tunc interim retinet officium:ſed interiz lite pendente interdicitur adminiſtratio:quod dic vt ibi dixi.

¶ Ciuilitas contracta.vtrum ciuilitas priuilegio queſita tranſeat ad heredes vel filios.vide Baldū in.l.ſ.C.de pa.qui fil.diſ. quid autem ſi reuocata eſt conceſſio facta vtrum etiam intelligatur reuocata quo ad filios. Bald.no.quod ſic in.l.non plures.C. de ſacroſanct. eccl. et ad Bar. hic Bal. in.l. ij.ad fi.C. de li.⁊ eo. liber.

Sola domus. Mot. qō lz quis emat domum in ciuitate non tamē ex hoc eſt incola niſi alia fiant.

Nominati. Opp.ſ.eo.l. fi. Sol.aliud in patre aliud in fideiuſſore.⁊ ſic in hoc conditio patris eſt grauior.

Fideiuſſores. Dunc.§. habuiſtis ſ.de fideiuſſ.l.fideiuſſor magiſtratuum.⁊ facit ad ea que ibi dixi.

Duus. Mo.quod de iure commu in ille qui habet vnum honorem non poteſt refirmari.fallit in caſibus qui in hac gloſſ. ponuntur.

☞ An quod maior pars facit oēs facere dicantur

Quod maior. Op.C.de decu.l.nominationum.Sol. dico q̄ oēs debent vocari et debent eſſe p̄ntes due partes: tunc quod facit maior pars preſumuntur omnes facere et omnes facere videntur. ⁊ita loquit Bald.in auten.ſi omnes.ad fi.C. ſi vt ſe ab here. abſti.et ad materiam adde ſing.q̄ Bald.in auten. habita.in.iij.col.dixit q̄ ſi cācellarius facto ſcrutinio cognouit aliquas voces dolo datas etiā poteſt quartum conſciamen reprobare. Et hūc text. limita ſecundum tex.in.c.ſcriptum.de elec.⁊ in.c. bone.de poſtu.prela. vide licet vbi oēs de collegio vellent facere quod vnus qui non eſt de collegio det vocē in collegio: qz tūc non ſufficeret ſi omnes vellēt excepto vno.quia quotieſcunq̄ tractat̄ de admittendo vocem autorizabilem eius q̄ non eſt de vniuerſitate:tunc vnius ſolius contradictio annullat voluntatem aliorum.oīm.dictum eſt not.Compo.quod refert Jo.An.in nouell'. ibi in c.ſcriptum.de elect.quod no.Ro.in.l. de pupillo in prin.ſ. de ope.no.nū.item hanc.l.limita vbi maior pars vellet aliquid ſtatuere contra id qō iam diu fuiſſet obtentum.⁊ a maiori parte ſtatutū apparente conſtitu.antiqua. qz non poterit.vt not. Jnno.in.c.cum omnes.de conſtitu.quem refert et ſequitur Bal.in.l.fi.C.de auto. preſtan.⁊ in. l.p fundum.ſ.de ſer.ruſti.predio.⁊ in.l.ſ.ſ.de offi.cō ſu. Item fallit:niſi minor pars vellet facere cōtra id quod iam ipſi ordinaſſent ſecundum Jnn.in.c. humilis.de maio.⁊ obedien.et Bal.in.d.l.fi.licet contra hoc faciat quod dixit Bart.in.l.oēs ppli. in.iij.q.pri.prope fi.ſ.de iuſtit.⁊ iure.nā in facie

do statutum sufficiunt due partes ex trib⁹.vt not. Bar.in.d.l.oēs populi.in.iij.col.deinde in.iij. q. prin.dicit ꝙ sufficit eadē solēnitas in destruendo que fuit addita in faciendo, nisi dicatur quod fallit quo ad hoc.item limita hanc.l. nisi tractemus de reuocatiōe libertatis in seruitutē.textus est in l. si ꝙs seruus.§. pe. ff. de req. a re. Item fallit nisi maior ps vellet ratificare extra collegiū id qđ minor ps ī collegio decreuisset post datas potestates b aliquid faciēdi oīb⁹ puta quīq; et tres ex illis faciunt vnū. alij duo faciūt aliud. nā postea c illi de collegio qui dēderūt potestatem talem non possunt ratificare id quod fecerunt illi duo.text.est no.in.c.in causis.de ele. et no.Bald. in.d.l.per fundum. Item fallit in.l.rescriptum.§.ft.ff. de pac.quando maior pars creditorum habentium tacitam hypothecam vellent pīudicare creditoribus habentibus expressaz. vide pulchre no.per Barto.in.l.ij.C.de decu.li.xj.et in.l.stipulatio.§.fi.ff. de pact. Item fallit vbi tractaretur de remissione vindicte seu de iure vendicandi.secundum no.per Ang.in.l.ij.in fi.de verb. obliga.et Barto.in.l.iiij.§.cato.in fi.eo.ti. Item limita nisi creditores vellent totum debitum remittere.vt dixi post Bartol.in.l.etiam.§. fina.ff. de pac. Item limita nisi maior pars vellet aliquid facere contra ius secundū Ly. quem refert Bar. in.l.omnes populi.in.ij.q.prīc.ff. de iusti.et iure. licet ibi Bartol. videatur tenere contrarium. et Bal.etiam videtur contra.in.l.fi. C.de autori.pstan.et adde quia glo.in.l.ij. C. que sit longa consue.dicit quod hec.l. habet locum in electione et b in his que singulorum prouident vtilitati. non in his que pertinent ad obligandum vniuersitatem. c vt ex contractu conueniri possint et non ad obligādum singulos de vniuersitate. et de materia vide d Dosti.in sum.de consti.§. quando, ver, sed cum ec clesie. Item limita hanc.l. nisi minor haberet iustam causam contradicendi secundum glos.no.in c.cupientes.§.ij.de elec.in.vj. Item limita in casu c.postoralis. de rescri.vbi ad materiam vide glos. et vide in rub.de arbi.in vij.char.et quod ibi dixi.

Item limita nisi minorps eēt discretior et firmior aut sanior. c.quia propter.in ỹ; sanior.de electio.et no. Imol. in.l. pōpo. alīs incipit fivni.de re iudi.et qđ si potestas dat antias et vni alij de collegio. et in electione fūt oēs mtiani et minorps alterius collegij. et oēs adminicez faciāt maiorē partē an possint eligere.vide Bald. in.l.si ad scribatum. C.de ap. et an hec ratificatio possit fieri in cameris vel in loco nō consueto.dic ꝙ nō fm Bar.in.d.l.oēs ppli.in.ij.q.pn. et est ter. et ibi no.in.l.etiā.§.fin.ff. de pact. et nunqđ femine admittantur vide Imo.in.l.ij.§.ft.de v. obl. et Barto.in.l.j.de legi. Item limita istā.l.nō habere locū in crimialib⁹ vt sentit glo.in.c.milites.in.lvj.dist.

Cum omnes.So.dicit ibi Inno. et Bar.tangit qđ facit maior pars videri facere oēs.verū est qđ faciunt aliquid ad vtilitatē cōmunē ipsius vniuersitatis.secus si facerēt aliqđ ad vtilitatē singulorum: qz tunc oēs debent consentire:vt ibi. Item cōtra istam partē facit in auc.de defen. ciui.§.fi.ibi nullo reluctante etc. Ex quo apparet ꝙ vnius contradictio impediret. Sol. specialis casus est in quo omnium consensus requiritur. Ex predictis primū membrum Dy. debet subdistingui ꝙ facias p teipsum. Ad secundū membrum dicit ipse qđ fit a maiori parte nō preiudicat alijs qñ est cōmune plurib⁹ vt singulis. Fallit fauore liberationis et cessiōis.ita dicit Dy.dico qđ sunt plures alij casus in quib⁹ fallit.prim⁹ qñ ꝙs vult vti re ad eum vsum ad quē est destinata.vt.l.ī tantum.§.in cōmune.ff. de re.diui. et.ff. cōi diui.l.si edes. et de vsuf. l.arboribus.§.nauis. Fallit etiam fauore administrationis pupilli bonorum vel debitoris absentis vel fugientis.vt.l.iij.§.fina.ff. de admini. tuto. et.ff. de cura.bo.dā.l.ij. in prīc. et de bo.auto.iudi.pos.l.fi. in pnc.

Item limita nisi creditores vellent totum debitum remittere.vt dixi post Bartol.in.l.etiam.§. fina.ff. de pac. Item limita nisi maior pars vellet aliquid facere contra ius secundū Ly. quem refert Bar. in.l.omnes populi.in.ij.q.prīc.ff. de iusti. et iure. licet ibi Bartol. videatur tenere contrarium. et Bal.etiam videtur contra.in.l.fi. C.de autori.pstan. et adde quia glo.in.l.ij. C. que sit longa consue. dicit quod hec.l. habet locum in electione et b in his que singulorum prouident vtilitati. non in his que pertinent ad obligandum vniuersitatem. c vt ex contractu conueniri possint et non ad obligādum singulos de vniuersitate. et de materia vide d Dosti.in sum.de consti.§. quando, ver, sed cum ec

a Ad istud opp. C. de auc.ohstā.l.fi. et. §.de aqua pluar.c.l.finaūt.et.l.p fundū. ff. de ser. rusti.predi.cū si.hic allegatis .glo. non soluit. Dy.ex de reg.iur.fc.ꝙ oēs tangit dicit sic.quedā sunt cōia pluribus vt vniuersis: et tūc qđ facit maior pars oēs facere vident vt hic cū si.quedam sunt cōia plurib⁹ vt singulis: et tunc quod facit maior pars non preiudicat alijs: vt in ỹrijs nunc allegatis. fallit fauore liberationis b:vt.l.si plures. et.l.maiorem.ff. de pac. et cā impediende cessionis bonorum:vt.l.vlti. C. qui bonce.pos.ita dicit Dy. Cōtra primum membrum Dy. est.ff. de ma.conue.l. j. in prīn.vbi tenentur solum hi qui fuerunt presentes. Sol. qđ facit maior pars oēs vident facere ꝙtū ad preiudicandū ipsi vniuersitati: sed quantū ad preiudiciū singulorum c hoc facientiū secus:vt in cōtrario.

¶ Item ad idez op. extra de cōstit. c. a Andre. Poma. ¶ Ad istud opp. an quod fecit maior pars offices feciſſe videntur. vide ad istam.l. Roma.fing.suo.et Pau.de ca.i.l. iubemus nulla. C. de sacrosan.eccle. et Fel.in.c.cum oēs.col.j. de constit. et col.viij.cū.iiij.q.seq. et aliqđ per Barb. in consi.j.col.iij.vo.j. et consil.vij.col.vj. et seq.vo.j. et Fel.in.c.iij.col.iiij. de reiud. et in.c.cū causa.colum.iiij.in fi. et seq. de re iud. Barb. in consi.xxvij. colū.iij. et seq.vol.ij. et Barba. in.d.c.cum omnes. col.xvij. et in.c.cū ad.col.xxxviij.in fi. et seq.eo.ti. et in.c.cum causa.col.iij. de offi.deleg. et Alex. consi.xl.vo.ij.

¶ Liberationis. vide in.l.rescriptus.in prīn.ff. de pac.vbi per docto.

¶ Ad preiudicium singulorum. vide gl.in.l.ij. C. que sit longa consue. Alexan.

¶ Opponi.extra de consti.adde Bald.in.l.fi. C. pro socio.

Tertio

Tertio fallit fauore diriměd arum litium. vt.ff. de re iudi.l.duo ex trib⁹. et.l.itē si vnus.§.fi.ff. de arbi. fallit etiā in casu.l. si plures.ff. depositi. ꝛz possumus dicere ꝙ ibi est fauor liberationis. et sic claudat sub exceptiōe. Dy. tñ in casu etiam si oēs nemine contradicente consentirent. nō valeret qđ actum est. vt si facerent.l. prohibente. vt.l. iubem⁹ §. scientes. C. de sacrosan. eccle. non sunt alia.

☞ Facto constituitur domicilium quando quis cum rebus suis recedit. 1

Domicilium. Aduerte dico ꝙ facto transfertur domicilium quando quis cum rebus suis recedit: † vt not. extra de renuntia. c.iij. per Innocen. et dixi.ff. eod.l.assumptio.§. iuris prudentibus. 1 c

☞ Fideiussor simpliciter intercedens an teneat ad vsuras si principalis tenetur remissiue. 1

Ucius Paulus. Quero quod est ratio huius.l. Responde: quia principalis ad vsuras non tenetur: vt.ff. eodem.l. constitutionibus. et ideo non tenētur fideiussores: et secundum hoc cessant omnia contraria hic facta in glo. Quando autem principalis tenetur ad vsuras. † vtrum fideiussor simpliciter intercedens teneatur: dic vt.l.quero.ff. loc. et.l. centum capue.ff. de eo ꝙ certo loco. a 1

☞ Si pater misit filium ad studendum: an expē se debeant fieri de cōmuni si pater decedat.

Idem respondit. Mo. ꝙ heredes patris tenentur pro munere iniuncto viuo patre: secus pro eo qđ iniungitur mortuo patre. et per hoc dicit Dyn. ꝙ si pater misit filium ad studium et postea decessit ꝙ expense studij debent fieri de communi † ex eo 1 ꝙ pater viuens istud onus suscepit. argumē. ff. fa. mi. her. l. ex parte. §. filius. et.l. ſi filia. §. idem scribit. als est sub. l. si vni. et. ff. de colla. bo. l. j. §. sed an id. sed ego determinaui ibi cōtrarium. ratio quia ille. ll. loquuntur quādo pro munere iniuncto, pater erat iam obstrictus et obligatus. merito illa obligatio transit contra heredem. sed quando pater mittit filium ad studium non est obligatus pater ad complēdum studium filio. vnde eo mortuo non est aliqua obligatio que transeat contra heredes. 1

☞ An vir teneat soluere collectas pro fundo dotali. 1

Idem respondit constante. Iste est valde no. casus. ¶ Op. et videt ꝙ vir debeat soluere collectas p fundo dotali † vt.ff. de impen. in re. do. fac. l. neq; sol. qđā sunt munera patrimonialia. et in istis ille dz subire q possidet. vir autē possidet. ergo etc. Quedā sunt munera q imponunt pſone p reb⁹. et ista etiā dz subire vir. vt in.l. ītia facit in Spe. de cen. §. nūc videndū. qđā sunt munera mere pſonalia: tñ in eis hr respectus ad substantiā. Exemplū dicit statutū nullus possit eē prior nisi habeat bona estimata mille li. t b

¶ Possumus dicere. an hoc fit verum vide qđ dixit Bar. referendo Lyn. m.l. omnes populi. in. ij. q. prin. ff. de iusti. et iur. quod dixi. ff. sed ibi loquitur etiam in his qui habent potestatem statuendi contra legem.

Isto casu ad bona dotalia nō hr respect⁹ vt b. ita dz itelligi. l. ad subeūda. C. de decu. tenemēti pdicta. b

☞ Minor potest creari decurio: licet minori etate durante non habeat vocem.

Imperator. Mo. ꝙ pōt creari decurio minor: † tñ donec est minor. xxv. anno. non habet vocē in cōsilio c. vi debitis. ff. titu. j. l. spurij. §. j. c

☞ Venditio rerum fiscaliū semp videt fieri sub pacto addictionis in diē: secus in venditione rerū ciuitatis nisi habeat priuilegium.

Idē respōdit si ciuitas. Mo. ꝙ vēditio rerū fiscalium semper videtur fieri sub pacto addictionis in diē: † vt hic. et. C. de fi. instru. et iur. haste fis. l. si tēpora. lib. x. Item no. ꝙ in ciuitatibus secus est: nisi de hoc habeat. l. ppriā. ōro qđ vult dicere. l. ppriā. dicit glo. id est priuilegiū. idē dicit. C. de vēden. reci. l. j. et. l. ij. tu potes dicere nullā ꝓ priā. l. hoc est proprium statutum. pt effi ciuitas facere statutū ad suā vtilitatē iter suos ciues: vt hic. et. l. anthiochensium. ff. de priui. credi. b

☞ Vidua retinet domicilium viri.

Ilij. Vidua. Not. † qđ mulier retinet domicilium viri mortui. rō qz vr stare in primo mrimonio donec est c

¶ Sol. qđam sunt. vtrum qs soluat collectam de bonis dotalibus. et que bona venūt esti manda. etc. in. c. imponenda collecta. vide Bar. in. l. priuat. C. de ex. mu. libr. x. et Specu. in ti. de cē. §. j. ver. fi. et quod le. et no. in. l. j. C. ō mu li. et in quo loco. li. x. dixi in. l. iiij. §. fi actor. ff. de re iudi. et no. Bart. in. l. necq;. §. de impē fis.

¶ Impērator. i cōfilio. mior non habet vocem in cōfilio. ad de tex. in. l. rē. j. de mune. et hono. etc. Bar. in. l. de pupillo. in prīn. et ibi Jaco. de are. §. de ope. no. nūtia. et ibi dixi late post Bar. in. l. spurij. §. j. ti. j. et qđ no. Bal. in. l. fi. C. de testa. mili. et vide. c. ex ratione. de eta. et quali. et glos. no. in. c. ex eo. de elec. in. vj. inver. suffragium. et Specu. in ti. de syndico. §. j. in versicu. seruus eta.

¶ Filij. §. vidua. viri mortui. hoc intelligas verum si honeste viuat et pbat tex. no. in. §. fi. in auc. de re sti. et ea que parit in. xj. mense etc. vide in materia Bar. in. l. itez legati. ff. de leg. iij. et in. l. necessarij. de ver. signi. et in. l. bis solis. C. de reuo. do. vbi oī no vide Bald. et sic habes hic. et in. l. femine. C. de sen. ꝙ mulieres corruscant radijs maritorū etiaz vidua. tñ si trāsit ad monasteriū perdit dignitatē quam ex persona viri sortiebatur. xxij. qō. ij. in. c. scripsit. in glos. et etiā posset in ferri an verū sit id qđ no. gl. et Bar. in. l. titia seio. §. vsu. de leg. ij. et q

mulier dicaī vidua. vide Bal.in.l. fi.C. de plag. r
ī q retineat nobilitatem viri.no.Bar.in.l.fin. de b
verbo. significa. c

a ¶Aduiceps.idē in doctore.doc.dicunt ciues in loco in q̄ hñt stipēdiū ī stipēdiarij:qđ multū no. idē sequi/tur domi. Floria. in c.fi. de parochi.

b ¶Constitutionib⁹. actio de scēdēs.an actio descēdens ex statuto fit stricti iuris.dic qđ sic: vt hic. ī dē Bar. in.l. offices populi .ſ. de iusti. et iur. ī bal. in.l. ℈ct⁹. ī in⁹pn. C. ō fi d.instru. ī ī ad materiam vide q̄ no.bar. in.l. nec ei ſ. de adoptio.

c ✠Andre. Pomate. ī

c ¶Stricti iuris.vide Pau.ō ca. in.l.iij. C. de legi.statuta ergo debēt strice intelligi. et vide Alex.consi.xl.colū. ſ. volu .ij. ī.xcvj.colū.fi.ī volu.ſ.ī.clxviij.eo.vo. ij. col.ſ. ī 189. colū. ij.eo. vol. ī.cviij.colum.ij.vo/lu.iij.

d ¶Magistrat⁹ istū tex.no.al/leg. Bal.in.l.ij.in iij.colum. C. de consti.pe. in arg.✠qstatuta sunt stricti iuris:quod apparet quia actio descendens ex eis est stricti iuris. cū vsure nō veniant: vt hic videtis. ¶Aduertatis quidam semel ad hoc opponebat q̄ ista non est bona consequentia.actio descendens ex statutis est stricti iuris.ergo statuta sunt stricti iuris:ī probabat sic.actio descendit ex cōtractu iurisgentium.ī cōstat q̄ actio est ciuilis. Item cōtractus sunt facti: vt.ſ. de cura.furio.l.consilio.in fin. ī tamen ex eo descēdit obligatio que est iuris:vt insti.de obli.in prin. Item vsucapio est iuris ciuilis:ī tñ per eā acquiritur dominiū quod est de iuregē. Breuiter veritas est q̄ consequentia tenet. pro cuius euidentia debetis scire q̄ quedā sunt que respiciunt effectū:quedā sunt que respiciunt originē:in his q̄ respiciunt effectū tenet cōsequentia: de qua loquit hic verbi gratia effectus alicui⁹ rei est bonus:ergo res ē bona. Ita in ꝓpositō effect⁹ statuti est stricti iuris:qr pducit actionē stricti iuris.ergo ipm statutū ē stricti iuris:qđ appet.insti.de actio.ſ.actionū.vbi ōz q̄ actiones sint bonefidei ī q̄ stricti iuris: de ℈ctu tñ nulla fit mentio.ī tñ ille ℈ct⁹ ōz stricti iuris q̄ pducit actionē stricti iuris :ī ille ℈ct⁹ ōz bonefidei:qui pducit actionē bonefidei:vt.l.cōsensu.in fi.ſ. de act.ī obli.ī.ſ. de dona.l.eū q̄.filꝰ ila obligatio ōz diuidua ī indiuidua cui⁹ effectus est diuidu⁹ vel indiuidu⁹. vt.l. in executione.ſ.scōa species ad opus.ſ. de verbo.obli.in his vero que respiciūt originē loquunt ℈ria: vt cū dico obligatio oritꝰ de iuregentiū:ergo ī actio que oritꝰ ex obligatione est de iuregentiū.ī eodē modo loquunt alia contraria.vnde ibi in his que respiciunt originem hic in his que respiciunt effectum.

e ✠Aduiceps. ✠Miles. Glo.intelligit istam l.q̄ efficiatur ciuis illi⁹ loci vbi meretur stipendia.✠ ita no.C. de incolis.l.ciues.qđ est no.q̄ stipendiarij sunt ciues huius ciuitatis donec ī merentur stipendia. Idem in doctore ꝑ q̄ est miles legalis militie. Idē in rectore ī prelatis ecclesie. vt di/xi.ſ. eo.l.ſ.

f ✠An bona fit consequentia actio descendens ex statuto est stricti iuris ergo statuta sunt stricti iuris: quod fic.

g ¶Constitutionibus. Tex.ibi ex detrimento.i. ꝓpter malā administrationē.q. d.non ex eo q̄ in vsus suos cōuertit: ſz ex eo q̄ rēpublicā p culpā lesit. ¶Op.ſ. de vsu.l.cū q̄dā.ſ.pe.ſo.dicit glo.hic honor fuit delatus:ibi vero munus.ar.ī.de mu. et ho.l.honor.ī.rñ. ī.ſ.ī. tu dic ſm Ja.de are.q̄ ibi tenet quia pecuniā publicā in vsus suos cōuertit. ī vo q̄ p culpā male administrauit:vt ex tex.colligitur. Dyn.inducit hanc.l. in arg.✠qstatuta sunt stricti iuris:quod apparet quia actio descendens ex eis est stricti iuris. cū vsure nō veniant: vt hic videtis. ¶Aduertatis quidam semel ad hoc opponebat q̄ ista non est bona consequentia.actio descendens ex statutis est stricti iuris.ergo statuta sunt stricti iuris:ī probabat sic.actio descendit ex cōtractu iurisgentium.ī cōstat q̄ actio est ciuilis. Item cōtractus sunt facti: vt.ſ. de cura.furio.l.consilio.in fin. ī tamen ex eo descēdit obligatio que est iuris:vt insti.de obli.in prin. Item vsucapio est iuris ciuilis:ī tñ per eā acquiritur dominiū quod est de iuregē. Breuiter veritas est q̄ consequentia tenet. pro cuius euidentia debetis scire q̄ quedā sunt que respiciunt effectū:quedā sunt que respiciunt originē:in his q̄ respiciunt effectū tenet cōsequentia: de qua loquit hic verbi gratia effectus alicui⁹ rei est bonus:ergo res ē bona. Ita in ꝓpositō effect⁹ statuti est stricti iuris:qr pducit actionē stricti iuris :ī ille ℈ct⁹ ōz stricti iuris q̄ pducit actionē stricti iuris :ī ille ℈ct⁹ ōz bonefidei:qui pducit actionē bonefidei:vt.l.cōsensu.in fi.ſ. de act.ī obli.ī.ſ. de dona.l.eū q̄.filꝰ ila obligatio ōz diuidua ī indiuidua cui⁹ effectus est diuidu⁹ vel indiuidu⁹. vt.l. in executione.ſ.scōa species ad opus.ſ. de verbo.obli.in his vero que respiciūt originē loquunt ℈ria: vt cū dico obligatio oritꝰ de iuregentiū:ergo ī actio que oritꝰ ex obligatione est de iuregentiū.ī eodē modo loquunt alia contraria.vnde ibi in his que respiciunt originem hic in his que respiciunt effectum.

h ✠Plures magistratus representant vicem vnius ī quomodo.

i Officia videntur concedi ſm consuetudinem sicut contractus simpliciter confecti presumuntur cōfecti secundum consuetudinem.

Sententia lata per vnum ex pluribus iudicibus sine alijs quando valeat.remissiue.

k ¶Magistratus. Nota q̄ plures magistrat⁹ representant vicem vnius ✠.qđ ꝑ intelligi dupliciter. ꝓmo qr si deliquerint nō puniaī quilibet insolidū ſz oēs vna pena:vt.l.auferē.ſ.fi. ſ. de iur.fisc.ī de pub.l.ſi multi.ī.l.tres tutores.ſ. de admi.tu. ¶Scōo modo ꝑ intelligi vt oēs habeanī loco vnius quasi diceret eorū officiū est indiuiduū ī cuilibet eorū vī cōcedi insolidū:vt.ſ.e. l.imperator.qđ dic vt ibi. ¶Itē no.q̄ officia videī cōcedi ſm cōsuetudinē.✠ sicut ī ℈ctus confecti simpliciter ꝓsumunī confecti ſm consuetudinē:vt.l.ſi ꝓtius.ſ. de aqua plu. ar.ī.l.q̄ ſtnolit. ſ.qr assidua.ſ. de edil.edic. ¶Querit gl.vtrū sniā lata per vnū ex pluribus sine alijs valeat.✠ī dicit q̄ nō.qđ intellige ſm distinctionem positam in.l. Pomponius scribit.alias incipit.ſi vni.ſ. de re iu. ✠Magistratus municipalis hoc est defensor ciuitatis de iure cōi non habet merum ī mistum imperium ī qualiter hoc intelligatur. remissiue.

Magistratus municipalis hodie fauore minorum potest restituere in integrum.

Magistratus municipalis non potest mittere in possessiones ex primo decreto nisi. in causa damni infec.

Ad que. Magistratibus.

1 No.✠quod de iure cōi magistratus municipales hoc est defensores ciuitatum non habent merum ī mixtum imperiū.qđ intellige:vt plene scripsi.ſ. de dam.infe.l.ſ. ¶Scōo no.✠q̄ magistrat⁹ municipalis nō ꝑt in integrū restituere. ¶Ad hoc oppo.C. vbi ī apud quē.l.fi. ista est vera sol. q̄ hec l.hodie in hoc corrigit ꝑ illā q̄ q̄libet magistratus[a] possit restituere in integrum fauore minor.

3 ¶Tertio no.✠q̄ magistratus municipalis non potest mittere in possessionem ex primo decreto. ¶Ad hoc op.de.l.ſ.ī.l.iiij.ſ. duas.ſ. de dā.infe. dicit gloſſ.ibi.ex primo decreto.hic vero ex secūdo:quod non est verū:quia hic de primo decreto *loquitur*.quod apparet:qr dicit rei seruande cau b
fa:vt.l.ſ.ſ.qui.ex cau.in pos.ea.dic ergo q̄ est spe
ciale in cā damni infecti in qua magistratui muni/cipali permittit interpositio primi decreti. ¶Itē contra hoc op.de.l.cognitio.ſ.fin.ſ. de offi. eius cui man.est iur. Solut.cognitio bñ ꝑt demandari.sed inter positio non.

2 ✠Ius qui. Op.de.l.assumptio.ſ. ſi.ſ.eo.tit.sol.q̄ hic ōz domiciliū subaudi tñ. Ista est vera.qr ēt domicilium sequitur.

1 ✠Incolatus etiam probaī q̄ñ quis habet in loco maiorem partem fortunarum suarum.

Si quis negotia.

Nota textus mirabilem ad prohandum qualiter contrahitur incolatus: et etiam quando quis habet in loco maiorem partem fortunarum suarum.✠vt no.ī.eod.l.de iure.in prin.ī ibi dicam.

1 ✠Qualiter cōtingere possit q̄ quis habeat originem ī domicilium.

Domicilium duobus modis accipi potest.

2 Ciuitas capta ab alia ciuitate non perdit iura ciuitatis secus si capiaī ab hostibus populi romani: et si capiatur cum toto territorio.

3 Ciuilitas alicuius ciuitatis ꝑditur q̄ñ ciuitas cū toto territorio casmate periit.

4 Ciuilitas q̄ perdatur q̄ñ passa est aratrus ciuitas vel q̄ñ omnes de ciuitate cū toto territorio recesserunt ī iuerunt ad alium locum.

Ciuitas Callij fuit destructa et repositā in alio loco eiusdem territorij.

5 Ciuilitas alicuius loci perditur per priuilegium: et per penam.

Ciuitates Tuscie priuate fuerunt per Henricum imperatorē a priuilegio ī ciuilitate.

Celsus si quis instructus.

1 Ad hunc tex.op.✠ videtur q̄ quis nō possit esse sine domicilio.nam saltem hz domicilium ratione originis q̄ mutari non ꝑt:vt.ſ. eo.l.assumptio. ī prin.ī.C.eo.l.origine.sol. dicunt quidā aliud est habere domiciliū aliud originē.qđ glo.non placet.que dicit. q̄ qui hz originē hz ī domicilium. vñ etiā infantes statim cum nascunī habent domicilium.vt.ſ.e.l. assumptio. in fi.ī.l.filij.ſ. rñ. ¶Contra hoc dicum videt.ſ. de ver.sig.l. puincia/les. Sol.domiciliuz pōt accipi duobus modis. vno modo pro habitatione.ī tunc licet qs sortiaī originem pōt tñ non sortiri domiciliuz. a
hoc est habitationem habere. alio
modo pōt assumi domicilium pro
quodā iure conueniendi: ī munera
subeūdi.ī isto modo verū dicit gl:
qui hz originem hz domiciliū: ī hz
hoc remanet ℨrium.qr nullus videt
qui nō habeat domicilium rōne ori
ginis.dicit gl.hoc pōt contingere: b
qr terra vñ oriūdus est casmate pe
rijt[b]:vel est capta vt Troia:vt.l.cū
loca.ſ. de reli.vel passa est aratrū.
vt.l.fi vfufruc.ſ.q.mo.vsufr ſamit.
vel omnes recesserūt: ī sic facta est
inhabitabilis:vt.l.iij.in princ.ſ. de
colle.illi. vel per priuilegiū definit
esse ciuis:vt.ſ.e.l.filij.ſ. senatores.
ita dicit glo.Sed in eo✠ q̄ glo. di/cit de ciuitate capta :intellige ſi est
capta ab hostibus populi romani:
vel a saracens:qr tūc perdit omne
beneficiuz ciuilitatis illius ciuita/tis:secus si vna ciuitas capiatur ab
alia:vt.l.ſi quis ingenuā.ſ.fi. ſ. de
capti.ī qđ not.in.l.hostes.eod. tit.
¶Itē intellige q̄ñ ciuitas capta est
cum toto territorio. si ēñ aliquam
partē ciuitatis vel territorij retine
rent: in eo retinerent ius ciuilita/tis.arg.C. de iure emphy.l.ſ. ī.ſ.
de acqui.pos.l.quod meo.ſ.fin.ius
ēñ ciuilitatis non est proprium ciui/tatis sed territorij:vt.ī.eo.l. qui ex
vico.ī de verb.sig.l.pupillus.ſ.ter
ritorium. ¶Itē✠ q̄ dicitur de ciui
tate que casmate periit: eodem mō
intelligo q̄ perierit ciuitas cuz ter
ritorio. ¶Item✠ q̄ dicī de ciuita/te q̄ passa est aratrum .idez q̄ñ oēs
receſſerunt. ſ. de ciuitate ī territo/rio:si ēñ recesserunt de vno loco ī
iuerunt ad alium locum eiusdē ter/ritorij eadem ciuilitas dicitur.ī ea
dem ciuitas:ꝓ ea que dicta sunt .ſ.
quia ciuitas respicit vniformiter to
tum territorium.istud contingit in
marchia in ciuitate Callij q̄ fuit de
structa in vno loco ī repositā i alio
eiusdem territorij. Pro hoc facit
ſ. de aqua quoti. l. hoc iure.ſ. ſi
aquam.sed si recesserunt de vno lo/co ī postea transtulerunt se in locū

¶Ea q̄.ſ. magistrati b⁷. q̄libet magistra/tus. dixi post Bar to.in .o.l. fi. balleg.

¶Casmate perijt. qđo quis possit pde re domiciliū:ī ciui/tatē.adde q̄ bānitus ad sui icō modū non pdit domicilij. l.ad cognitio/nē q̄b⁷ ex cau.ī pos. ea.ī.l.pa/pinia.ex/uli. ō mi. ī not.in.l. adul.ī pīcip. ſ. de adult. tu vide bar. in.l.fi. ſ. de leg.et Ang.ī.q. bono.i.ij. q.ī q̄ dixi post Bar to.in.l.is q̄ re⁷.i.ij. col.ſ. de publi.iu/di. et qđ no. Bar. in.l.dāni. ſ.dāni. ff. de dam.ī fect.

a ¶Inter conuenientes .poterit prozogari . adde Bald.in.l.testamenta.C.de testa.ꝛ Bald . in.l.j. s.de iud.et Bald.in.l.cum papi.aliqui habent in l.nemo.in ver.sed oppo.contra.et adde Bald .in l.repetita.C.de epi. et cle . et in.l.certa ratione. C. quādo puo.ꝛ moder.i. d. l. j.s.ō iudi.

Andreas Pomate. ſ

b ¶Qui ex vico.an autem recognito vico videaꝫ ꝛ recognitum territozium loci.Alō Oldra. cōſil. cxxj. etiaz vīd ad hāc l. Barba. cōſi.iiij.colum . vij . vol.j.

c ¶Incola. Vide bar. in propoſito huius l.in.l.ij . j. de verbo . ſig . aliter ꝑ Bar. in l. ſi finita . §. ex hoc edicto . s. de dam. in fec. et hoc pro collecta et onerib?. quid autem de exemptis ab his vide fing. dictum Ang. in.l.j.§.ſi quis tutoz.s.quando appel.vbi per moder.

d ¶In eſtimo . no. quod ſi feciſti res tuas deſcribi in eſtimo : niſi alteri idoneo:ſecus res ipſas aſſignari in eſtimum non ſufficeret ſi alio te tranſferres:et ita not.ſequitur Bald. in auten.ſed perfectum ſine cenſu vel reliquijs. Roma.idem in.l.ſi publicanis.Et adde quod no.Spe.in ti.de cleri.cōiuga.§.j.ver.ad huius. ꝛ adde quod no.Ro.in.l.ſi is cum quo.in princi.s.de aqua plu.arcen.

e ¶Et faceret.not.ad liberationez rei de qua quis debet ſoluere gabellam.et ſi contingeret rem alienatam eſſe in eſtimo debebit tantum vna collecta ſolui non due ſicut pro vno contractu non debent ſolui due gabelle. vt not.gloſſ.in.l.honozem fuſtinenti.j.de mu.et ho . et emptoze non ſoluente teneb̄itur venditoz pro futuro ex quo res eſt in ſuo eſtimo ſcripta.ar.gloſſ.in.l.inter debitozem.ff.de

Inter conuenientes.

Quero vtrum magiſtratus poſſit prozogare iuriſdictionē vt poſſit cognoſcere de cauſis meri ꝛ miſti imperij. Rñdeo nō. Illā prozogatio ꝓz fieri in his q̄ ſūt eiuſdē ſpeciei.vñ ſi hz iuriſdictionē in cauſis pecuniarijs vſq; ad certam q̄titatē in cauſis pecuniarijs poterit prozogariª:nō i cauſis meri ꝛ miſti iperij:q̄.ſūt alteri? iuriſdictionis:ſz ſi hz iuriſdictionē i cauſis miſti imperij tūc in cauſis miſti iperij poterit fieri prozogatio:ꝛ idē puto in eo q̄ hz iuriſdictionē meri imperij vt poſſit fieri prozogatio in cauſis meri iperij.qō dic vt l.j.ꝛ.ij.s.de iud.ꝛ per doc.in.l.ſi qui ex conſenſu. C.de epi.audi.

a

Incola. Mot.iſtam.l.Opp . de.l.aſſumptio.§.eo.dic vt ibi dixi.Barto.

q

Vi ex vico. b Dāc legē dimitto:nūc legā alias.

Ibil eſt. Dic de hoc vt videbitis. j.eo.l.de iure.in ꝑn.

Roma ideo dicitur cōmunis patria: q; quilibz ibi pōt ꝓueniri ꝛ q̄libet de imperio romano eſt ibi ciuis.

Tō alias Roma. Quero ad q̄d dicatur cōmunis patria roma.† Rñdeo:q; q̄libet pōt ibi cōueniri:vt gl.dicit. ꝓterea quilibet de imperio romano eſt ibi ciuis vt no.C.de iu co.l.ciues.ꝛ.l.hoſtes.§.de capti.qō dic vt §.e.l.j.

Incolatui quis renuntiare nō pōt poſtq̄ collecta eſt impoſita ſed ꝓtum ad munera mere ꝓſonalia ſic.et nu.2.

Qui fecit ſe allibrari ꝛ eſtimari in loco q̄ poſſit recedere.

Incola q̄ non teneatur ad collectam pro debito cōtracto in communitate anteq̄ ibi contraheret incolatum.

Incola q̄ videaꝫ deſtinat? muneri? iam ꝛcto debito vel iam denuntiato conſulibus.

Municeps qui poſt collectam impoſitā eſt effect? eōuerſus alicuius monaſterij an teneatur ad collectam.q̄ ſic.

Trāſiens de vna villa ad aliam tenet ad collectas impoſitas in prima villa a qua receſſit.

Incola. c Iſta eſt bona . l. multum not. †poſtq̄ eſt iam impoſita collecta non poteſt quis renuntiare incolatui niſi ſoluat.hoc dicit. ¶Quero qualiter dicatur quis muneribus deſtinatus .dicit gloſſ.per impoſitionem:vt quia erat iam impoſita collecta.nam ꝛ ante poteſt libere recedere.vt.l.nihil.s.eodē. ¶Quero †quid ſi fecerit ſe allibrari ꝛ eſtimari in loco:an poſſit inde recedere.ꝛ videt q̄ nō.dicit gl.ar.g.l.fin.in prin. C.de perequatoribꝫ. lib.xj.ſed certe gl.dz dicere de cen.ꝛ cenſi . ꝛ perequatoribus. Iſtud quod dicit glo . eſt verū illis oneribus que iniungunt perſone pro rebus q̄ aſſignantur in eſtimo d . Maz non poteſt renuntiare niſi forte illas resvēderet:ꝛ faceret alteri idoneo ad ſoluendum collectas poni i eſtimo.ar.gumē.l. ij.ꝛ

3 ij.ꝛ auc.ibi poſita. C. ſine cēſu vel reli.quantū † vero ad munera mere perſonalia poteſt incolatui renuntiare quando vult.vt.l.nihil.§.eo. Et hoc videtur velle glo.j.eo.l.de iure.in prin. ¶†Querit

4 glo.ª quid ſi erat iam contractum debitum vel iā denuntiatum conſulibus illius terre an per hoc videatur incola muneribus deſtinatus. gloſſ.dicit in princi. quando debitum erat contractum videtur deſtinatus oneribus hoc eſt collectis que imponuntur pro illo debito . ſicuti enim partem rerum ſuarum recipit:ita ꝛ onus pro parte ſua ſubibit.vt.l.j.in fin.§.de colle.illi. ita dicit glo . hic. an ille qui redit debeat habere partem rerum que erant in communitate:dicam in.l.j.§.de colle.illi. tamen quantum ad propoſitum puto gloſ.dicere veritatem. ſufficit enim ꝙcauſa propter quam collecta imponitur habuerit originem eo tempore quo ille erat in illa communitate ſiue ſocietate.vt l.ſi vnus ex ſocijs.in ꝑn.§.pro ſocio . puto tamen q̄ ſi debitum erat contractum in communitate an eā ille ibi contraheret incolatum non teneꝫ ſolvere collectam que imponeretur pro illo debito: ꝛ ita tenet Dy.ꝛ alleg.C.de decu.l . prouidendū. lib.x.ego alle.C.vt nullus ex vica.alio.ꝑ debi.tene.l.j.lib.xj. ¶Circa ſecundum quando denuntiatum erat conſulibus illius terre: qō fit qñ ciuitas maior imponit collectam ꝛ denuntiat conſulibus comitatus vt eam ſoluāt:tūc dicit gl. idē q̄ videt deſtinatus: ꝛ non poteſt recedere niſi ſoluat q; ei impoſita vī.ar.gu.§.eo.l.municeps. ¶Item que-

b ro? quid ſi † aliquis municeps poſt collectā impo-

5 ſitā fiat cōuerſus alicuius monaſterij: videt q̄ nō fit idem: imo fit liber ab oībus oneribus:q; perijt ꝑſona ꝛ eius res.ar.gu. §. pro ſocio.l. verum.§.fi. Ecōtra videtur q̄ fit idē ꝛ quod poſſit mo naſterium conuenire renouatoria:vt.§.que in frau.credi.l.omnes.§.lucius.glo.non determinat.Dy.tenet iſtud vltimum.quidam vero dicunt contrariū quaſi in conuerſo nō preſumatur fraus : ſicut nec in moriente.vt.l.ex hoc edicto.§.ſed heredē. §.de alie.iu.mutā.cau.fac.puto Dy.verū dicere: q; etiā in conuerſo p̄ſumitur fraus.vt.l.qui ſub prætextu. C.de ſac.ſan.ec.Mec.ob.d.l.ex hoc edicto. §

secundum Baldum in. l. nō dubium. in. xij. col. C. de legibus. ⁊ ibi etiam vide Barto. in versi. oppo. de. l. titius. in gloss. mag. iurta principium. quid autem de creditore: an teneaꝫ ponere rem pignoratam ad suuz estimum. Baldus ꝙ nō in. l. cum notissimi. in iij. columna. C. de p̄scriptio. xxx. anno. et quid si collecta ī posita est vel estimū est factum cū hoc qđ debeat soluni singulo anno tantuz. ⁊ postea bona de crescūt. vide Guil. ⁊ alios in. l. idquod. §. s. s̄. de consti. pecu. ⁊ adō ad materiā Bartol. in. l. j. §. si colore dē meū. ad. l. falci. ⁊ adde qō Bal. in. l. confectuz tale est. q̄dā laicus dixit qō si 2 cleric⁹ successit laico: cogiꝫ ad collectas impositas preteritas soluendas non ad imponendas per no. hic. ⁊ in. l. fi. §. ad huiusmodi. de muneri. ⁊ honor. ⁊ in. l. facte. §. fiscus. s̄. de condi. ⁊ demonstratio. ⁊ vide supradicta in hac colum. ⁊ adde que dixi post Jmo. in. l. apud iuli. §. fi beres. de lega. j. circa istam glo.

mittebatur. qō an sit verum. j. dicā: Sed ista sol. non est bona. qz cōtrarium dicit ꝙ quis ex sua improbitate non debet cōsequi actionem: sed hic cōsequiꝫ: licet non in effectu ꝑm glo. Dic ergo ꝙ iste non consequiꝫ ex sua improbitate actionem. Nam in eo ex quo ozik actio non deliquit sed in alio sic: vt. j. ostendā. ⁊ dixi in l. itaqꝫ fullo. ¶ Et pro huius declaratione est videndum qua actione ipse petat viaticū suū. dicunt quidā ꝙ petet actione ex locato cōtracto per illas literas: est essi contractus qui epistola contrahitur: vt. l. cōsensu. s̄. de act. ⁊ oblig. Nec obst. si dicis illa epistola nō fuit destinata Lucio: ꝛ alteri. f. Titio: qz debes intelligere ꝙ ibi nomen proprium non fuit expressum tanꝫ significatiuum certe persone sed magis exprimebatur vt significaret eū qui illud officium impleret. arg. s̄. de verb. ob. l. eū q̄ ita. §. te ⁊ titiū. ⁊. s̄. de pac. l. tale pactū. §. fi. facit. l. cū post. §. j. s̄. de admi. tut. ⁊ hocvꝫ tenere Jac. de are. qō non placet. nam dicitur hic in tex. collusione facta. sed si prędicta solu. esset vera: nulla fuisset collusio. Preterea hic mandabatur certe persone certum officium: ergo videtur electa eius industria. vt. l. inter artifices. s̄. de sol. dicenduz ✝ est ergo ꝙ hic petatur salarium actione prescriptis verbis seu in factuz.

cum enim alteri mandaret illud officium constituto certo salario: equū est ꝙ huic implēti tale salariū deꝫ: qō est notandū: qz sic de facto pōt cōtingere: facit ad hoc. C. de re. permu. l. j. facit etiā. C. loca. l. excepto. ⁊ qō ibi no. ⁊ de agri. ⁊ censi. l. domini prediozum. lib. xj. ⁊ qō ibi no. Et ꝑm hoc apparet ꝙ iste non deliquit in illo actu. ex quo actio oritur. s. in porrigendo decretū principi sed deliquit in alio. s. in colludendo. ¶ Secundo op. ⁊ videꝫ ꝙ Titi⁹ prius possit petere salariū. vt. s̄. de neg. ge. l. si pupilli. §. fi quis pecuniā perferendā. solut. aut quis recipit pecuniā pro forte simpliciter ⁊ habet locum. l. contraria. aut recipit pecuniā perferendā alicui ratione oneris subeundi: ⁊ tunc non pōt petere pecuniam nisi onus subeat vt hic. ⁊ arg. s̄. de adi. lega. l. alūne. §. titia heredibus. ¶ Item opp. ⁊ videtur ꝙ Titi⁹ possit petere pecuniā cū per eū non steterit quominus impleret officiū: vt. l. ab administratione. C. de leg. solu. aliud in vltimis voluntatibus: vt ibi: aliud in ōctibus: vt hic. qō plene dic vt. l. si vno. §. item cum quidam. s̄. loca. s. qm̄ nō remanet per eum quid iuris sit. ¶ Uenio ad secundam ✝ questionem ⁊ quero in quod delictum incidit is qui non restituit literas ei cui restituere mandatum susceperat. ista questio non soluitur hic in tex. nec in gl. dicunt quidā ꝙ incidit in crimen stellionatus. ego puto quod incidat in crimen falsi: quia literas alteri pandit ⁊ manifestauit: vt. l. j. §. is qui deposita. s̄. de falsis. ⁊. s̄. de penis. l. si q̄s aliquid. §. qui viui. ⁊. §. sequē. ¶ Uenio ✝ ad tertiaz questionem ⁊ quero in quod delictum incidit qui abrasit nomen alterius ⁊ posuit nomen suum. respōdeo cōmittit crimē falsi. vt. l. j. §. q̄ in rationibus. s̄. de fal. ¶ Quero vtrū iste sic abradēs teneatur illi Titio cui mittebat. glo. dicit ꝙ sic. vt. l. quinoie. s̄. de fal. ¶ Aduerte fateoꝛ ꝙ ei tenēt actione in factū descendēte ex crimine falsi nō vt petat illam pecuniam tanꝫ salariū: sed vt petat suū interesse: quod pōt esse plus vel minus. vt. d. l. q̄ nomine. ¶ ✝ Ultimo glo. inducit istā. l. in arg. ad. q. tutoꝛ fecit sibi relinqui in testamēto illud qō testaꝛ pupillo volebat relinquere ꝙ nō teneatur reddere pupillo. de hoc habes glo. in p̄riū. s̄. de leg. ij. l. lucius. §. sempronia. Dy. soluit ꝙ tenēt ad duplū eius ꝙ pupillo testatoꝛ relicturus erat: ⁊ idē esset in quolibet alio. vt in auc. vt nul. iud. §. ⁊ hoc puenit. ⁊ idē tenebat do. Oldra. tu dic de hoc alias quantulū latius. vt no. per Ly. C. arbi. tute. l. qō quid. vbi glo. tangit istam questionem:

☞ Pactum de vendendo pignoze nulla notificatione precedente valet.

Titius. Si sequentes officiales approbāt ✝ nomen contractum a p̄cedētibus: precedētes a periculo liberanꝫ: secus si nō approbauerint. b. d. ¶ Not. casum ꝙ valet ✝ pactū de vendēdo pignoze nulla notificatione precedēte:

☞ Judex non pōt cognoscere de incompetētia quando ipſi aliquid applicatur.

Incolatus quando nuda voluntate. ⁊ quando facto opus sit vt possit mutari:

Forensis qui loco habet mercantias quando possit ibi conuenire.

Incolatum

Incolatum fortitur quis in loco vbi habet maiorem partem fortunarum suarum.

3 Quando est questio cuz aliqua ciuitate de aliqua vniuersitate: vel de homine singulari apud quem erit cognitio.

Leure. Istud principium legitur duobus modis. Uno modo ꝑm Dy. Alio modo ꝑm Jac. de are. ⁊ Oldra. ꝑm lec. Dy. dixido sic. primo loquitur quando ciuitas vendicabat aliquem in suū ciuem: ⁊ intelligas aliquem singularem vel vniuersitatem alicuius ville. Secundo loquitur quando aliquis negat se esse ciuem vel incolā alicuius ciuitatis. secunda ibi cum tamen. in tex. ibi p̄fidū. quibus subest vtraqꝫ ciuitas que eum ad munera vocat. ⁊ hoc ꝑm Dy. Sed ꝑm Jac. de are. legitur aliter. quia primo loquitur quando est contentio inter duas ciuitates que sunt sub diuersis p̄fidibus: qñ tunc vteraqꝫ p̄ses simul cognoscit: vt hic in tex. dum dicit p̄fidū prouinciarum in plurali. hoc probatur extra de rescrip. c. pastoralis. ⁊. c. cū contingat. ¶ Secundo loquitur quando est cōtentio inter priuatum ⁊ rempubli. ⁊ hoc ꝑm Jaco. de are. ⁊ Oldra. credo ꝙ vteraqꝫ lec. sit bona. ¶ Op. ꝙ nemo debeat esse iudex in cā propria. vt. C. ne quis in sua cau. l. j. Solu. dicit glo. hic ad p̄fidez nullum pecuniarium commodū pertinet. et ideo si ad eum spectaret cōmodū. quia deberet habere cōmodum: ipse super hoc cognoscere nō posset.

1 Vide glo. super verbo prouincie. ✝ ex hac mirabi
2 li glo. [a] no. ꝙ quando iudici applicaꝫ decimum ꝙ ipse nō pōt cognoscere an ipse sit iudex cōpetens sed debebit cognoscere alius. ⁊ sic debet determinari. l. si quis ex aliena. s̄. de iudi. ⁊ qō no. in. l. ij. s̄.
2 si quis in ius vo. non ie. ¶ Scdo ✝ op. ꝙ super incolatu non possit esse contentio cū possit mutari libera volūtate: vt. s̄. eo. l. nihil. Sol. dicit glo. quia est incolatus q̄ cōstituiꝫ sola volūtate. ⁊ ille pōt nuda volūtate mutari quidā incolatus constituitur ideo qz hz maiozem partem fortunarū suarū. vt. l. ciues. C. de inco. ⁊ nota. in. l. heres absens. s̄. de iudi. ⁊ hoc non pōt mutari nuda volūtate: sed opus est facto. vt. l. domicilium. s̄. eod. qō no. qz p hoc vidi semel quendā forensem cōuentū pro quibusdā mercantijs quas habebat in ciuitate. opponebant quod non debebat ibi conueniri: cū ibi nō fortiebatur forū. Respōdebat quidā solennis advocatus imo fortiꝫ: qz hic habet maiorē partē fortunarū suarū. ¶ Constat essi ꝙ hic habet istas mercantias: nec constat ꝙ alibi habeat alias seu aliud domiciliū: ergo est icola: ⁊ forte nō male dicebat: nisi probaretur alibi habere aliud: vel nisi probaret ꝙ illas mercantias habebat tanꝫ transiēs nō tanꝫ ibi requiescens. ar. Leius. §. celsus. s̄. eodez. vel solue ꝙ hic dicitur de iure incolarū. i. ciuium. ponitur essi quādoq; improprie. vt. j. eo. l. imperatoꝛes. §. Item rescripserunt mulierem. ⁊ ibi dicā.
3 ¶ Quero ✝ quādo est contentio de aliqua ciuitate: apud quē debeat agitari causa. Respōdeo: aut est contentio inter duas ciuitates que vēdicāt tertium singularem hominem vel vniuersitatem: aut inter illum qui vendicatur ⁊ vendicantem. Primo

a ¶ Mirabili glo. no. ad intellectum huius glo. aduerte. quia Barto. in. l. quidam consulebāt. s̄. de re iudic. ⁊ in. l. si quis ex aliena. de iudi. sequitur istam glo. singu. ⁊ in. l. ij. s̄. si quis in ius vocā. videtur etiam idem tenere tamen concludit consuetudinē seruandam. ⁊ ideo dicit qō in practica seruatur contra istam glo. ⁊ hoc tenet Rof. in libellis per rationes suas. ⁊ Ja. ⁊ Pe. quos omnes refert Barr. in dicta. l. ij. ⁊ facit quod habetur in. c. super literis. de rescrip. ⁊ in. l. j. §. ij. C. de sportu. coniuncta dicta. l. si quis ex aliena. ⁊ in. c. statutū. de rescriptis. ⁊ in cle. quia sepe. de ele. ⁊ no. doct. in. d. l. quidā. ⁊ per hoc dicunt doc. maxime in. d. l. ij. quod quando est contentio inter dominum ⁊ vasallum: certe hoc casu quia ipse dominus videtur certare de proprio commodo non poterit cognoscere de causa. c. ceterū de iudic. ⁊ ibi per Jmo. et ideo tunc pares curie debebunt de causa cognoscere. capi. j. de questi. feu. apud pares termi. ca. j. an apud iudi. vel curiam de feu. termi. et. c. imperialem. §. penul. de probi. feu. alie. per Federi. ibi latissime per Bal. ⁊ hoc forte verum quando dominus feudum recognosceret superiorē sed si nō cognosceret tunc ipse idem posset iudicare. l. proxime. s̄. de his que in testa. delen. ad quod vide qō not. in. l. j. ⁊ quod ibi dixi. C. ne quis in sua causa. ⁊ adde quod Bal. in dicto. c. j. an apud iudi. vel curia dixit quod dum gl. ista vult iudicem repelli nō solum propter ipsius interesse totale: sed etiam propter interesse particulare bursale ipsius: dixit caue: quia ibi loquitur quando est de iurisdictione: sed quando est certum non repellitur ordinarius propter commoda: vel incommoda cōtractus vel delicti. vt. s̄. de iurisdictio. omniuz iudicum. l. qui iurisdictioni. sed quando est dubiū de iurisdictione non potest in casu dubij pronuntiare se iudicē: ⁊ ita intelligitur hic no. per glo. ꝑm Bal. et vide glo. not. in. c. statutum. §. sancimus. que incipit p aduocatis. et illam no. de rescrip. in. vj. ⁊ omnino in materia huius glo. vide not. Jmocen. in. c. verum. de foro competenti. Adde omnino Bald. in c. j. apud quem vel quos. ⁊ ibi etiam per eum: nūquid ea que tangunt beneficiuz principis possint per alium ꝙ per principem expediri: de quo in. c. cum venissent. de iudic. in nouella. Et hanc glosſ. sequitur dominus Antonius in dicto capitu. ceterum. de iudi. Sed Jmol. ibi dicit ꝙ hec glos. singul. non est sine dubio saltem quando paruum esset commodum sportularum cum illud veniat in consequentiam ⁊ sic non debet extendi. argumen. l. j. s̄. de autorita. tutoꝛ. et presertim: quia propter commodum non presumunt induci ad iudicandū contra ius. capit. et si questiones. de simo. et adde quod dominus Flozia. in capitulo pastoralis. de rescript. in principio tenet hanc glossam. licet Jmol. in. l. quidam consulebat. de re iudica. eā reprobet per. §. ne autem. in auc. de iudi. sed domi. Anto. in capitulo super literis. de rescriptis.

dicit ad istam glos. quod multum debet considerari quantitas sportularum an esset valde magna an vero parua. & etiam iudex an esset talis persona q̃ verisimiliter non moueretur propter tale incommodum. ca. statutum. de rescriptis. in vj. Et seq̃tur Imo. in dicta. l. quidaꝫ in xxvj. colũna. Et vide omnino Bald. in. l. iij. §. si quis in ius voca. nõ ierit. & ibi p Bart. & illud tene & cõtra istam glos. tenet Joan. an. ī additio. Specu. in titu. de accusa. §. j. versi. item generaliter.

¶ Notes dicere qõ si questio vertitur ĩter partes simul concordes ex parte vna et iudicez ex alia opinio seruetur. glo. hic. et etiam sentit glos. nota. in capitulo statutum. in versi. copiam. de rescriptis. in sexto: secus si inter partes tantum. & Imo. in. d. l. quidã. in. xxiij. colum. & ibi Bal. item limita nisi expresse videretur iudex suspectus in hoc articulo: seu incidenti. vt patet ex nota. per Imo. in dicta. l. quidam. in. xij. colum. in fine. Ange. & Bal. ibi. & idem sentit glo. in. l. ij. & ibi sequitur Bar. supra si quis in ius voca. non ierit. et ibi Paul. de castro. & Ange. in. l. j. C. ne quis in sua causa. et vide quod no. Bartolus in. l. prescriptione. in. iiij. columna. ad fin. §. si contra ius vel vti. publi. & in. l. ij. §. si quis in ius voca. non ierit.

a ¶ Imperatores. Jn iuramento intelligitur excepta persona superioris et eius autoritas. Et nota quod in hoc autoritas patris vel episcopi dicitur superioris. vt innuit in pulchra questione post Federic. de senis in capitulo cum contingat. de iureiurand. & late Joan. andr. in regula. in malis.

b ¶ Alterius quero. vtrum mulier nupta desinat esse ciuis loci originis. Adde Cyn. et Bald. in. l. dibus: et tunc aut vna ciuitas est in possessione alia non. aut neutra possider. primo casu est iudex preses illius ciuitatis que possidet que sustinet locum rei: vt. l. ij. C. vbi in rem actio. Si vero neutra possidet. tunc vterq; preses simul cognosceret. vt hic. in princip. et extra de rescript. capi. pastoralis. & c. cum contingat. Si vero est contentio inter ciuitatem et eum qui dicitur ciuis: tunc aut ille negat se ciuem: et agit cõtra preside cui subest ciuitas cuius negat se ciuem: vt hic. ij. responso. aut ciuitas eum vendicat: et tunc aut erat in quasi possessione illius incolatus: et tunc erit iudex preses illi? ciuitatis que vendicat. vt. C. vbi q̃s de curiali vel coar. l. j. et quasi per totum titu. Si vero non est in quasi possessione: & tunc vendicabit eũ coram preside illo cui subesse se dicit: quia actor sequitur forum rei: vt. l. iuris ordinem. C. de iurisdi. om. iudic. Si vero dubitatur vtrum sit in quasi possessione vel non cognoscetur summatim cõa iudice sub quo nunc est & sic remittetur. vt. C. vbi causa status. l. j.

Libertos. Mo. libertos in duobus locis subire onera. f. in loco originis patroni. et in loco domicilij. adde ter-

1 2 3 4 5 6 7

tium. s. in loco domicilij patroni. vt. l. assumptio: in fi. §. eo. & l. filij libertorum. in prin.

☞ Matrimonium non legitimũ quo ad duo habetur pro legitimo.

Mulieres. Quero vtrum matrimonium non legitimũ habeatur pro legitimo † quo ad aliquid. gl. hic dicit q̃ quo ad duo scz. quia committitur adulterium. ¶ Jtẽ q̃ patrius occidendi datur: quod forte non est verum: vt dixi in. l. marito. §. fi. §. de adul.

☞ Jn iuramento intelligitur excepta autoritas superioris.

Operatores. a Mo. q̃ in iuramento intelligitur excepta autoritas superioris. † non esset valet iuramentũ quo quis iurat non facere quod superiores precipiunt.

Item rescripserunt. Dic habeo tractare aliqua. Dic videtur quod prius conueniantur principales q̃ fideiussores. Contra in. l. iure nostro. C. de fideiuss. dicit glo. subaudi maxie. Tu dic hic speciale vt. l. iij. §. fin. & ibi no. j. de admini. rerum ad ciui. pertinen.

☞ Mulier desponsata per verba de presenti ly non traducta mutat domicilium.

Concubina non mutat domicilium nisi quando se transfert cum maiori parte fortunarum suarum vel habitatione.

Uxor efficitur ciuis illius ciuitatis vnde est vir.

Mulier alibi nupta an desinat esse ciuis illius ciuitatis vnde originem habuit: q̃ sic.

Statutum q̃ forensis non possit emere in loco an comprehendat mulierem de illo loco oriundã alibi nuptam.

Comitatẽsis nupta ciui non efficitur ciuis: nec ciuis nupta comitatensi non efficitur ciuis.

Filij quando sequantur conditionem patris & q̃ conditionem matris.

Item rescripserunt mulierem. Dicitur hic q̃diu nupta est. quero quid de vidua. respõdeo idem q̃diu est vidua. vt. s. e. l. filij. §. vidua. ¶ Quero † quid de desponsata. Respondeo si est desponsata per verba de futuro nõ mutat domicilium. secus si p verba de presenti nondũ tamen ducta. vt. s. eo. l. ea que despõsata. & ibi gl. ¶ Tertio quero † quid de concubina. Rñdeo nõ mutat domicilium sicut nec mulier que illegitime nupserit: vt. s. eo. l. proxi. in fi. q̃d dico nõ mutat. s. propter amasiũ: sed possibile est q̃ mutaret. s. ex animo: vt q: ibi trãsferret maiorẽ partem fortunarum suarũ. vel suam sedem ibi collocaret. ¶ Quero † vtrum vxor efficiat ciuis illius ciuitatis vnde est vir: an fiat solum incola. tex. hic videt dicere eã incolã. nec scio. l. dicentẽ q̃ efficiatur ciuis. glo. tñ in. l. ciues. C. de incolis. dicit ipsam efficiem ciuem filr in. l. originẽ. C. de muni. & ori. lib. & q̃ hic dicit incolã ipropie loquit: q̃d satis puto verũ. ar. eius q̃d dicimus de filio adoptato. s. eo. l. j. in pn. & q: efficit vna caro cũ viro. ¶ Alterius quero b an desinit esse ciuis illi? ciuitatis vnde originẽ

1 2 3 4 5 6 7

de originem habuit mulier alibi nupta: videt q̃ nõ: q: origo mutari nõ põt: vt. l. assumptio. in pn. s. eo. ti. Contra determinat glo. C. eo. l. origine. Q̃ videtur ꝓbari per. l. cũ quedã puella. s. de iuris. om. iudi. & C. de mu. & in quo lo. l. j. li. x. Si enim in loco originis nõ põt cõueniri ad aliqua munera psonalia vel vocari ad honores: vl trahi ad causas: videtur q̃ ciuis illius ciuitatis non remaneat

a Mõ ob. l. a assumptio. in prin. s. eo. q: b est casus

5 specialis ꝑm glo. ¶ Et hoc inducebã † alio anno in quadam questione statuto ciuitatis continet q̃ forensis non possit emere in eius territorio: queritur vtrũ mulier de alia ciuitate oriunda ibi nupta possit ibi emere: quid dicemus? Breuiter possumus sic dicere q̃ originẽ mutat q̃tũ ad oĩa per que psona mulieris possit trahi & separari a seruitijs viri. & ideo nõ põt alibi vocari vel trahi ad honores vel munera vel ad iudicia vt dictũ est. & ita loquunt iura. s. alleg. quo q̃ alia nõ mutat originem. argu. d. l. assumptio. sicut dicimus in simili in liberta nupta volũtate ꝑsoni: q: remanet liberta: nõ tamẽ quo ad operas. & sic ibi posset emere q̃ est equius. Et si q̃s eã occideret puniet tanq̃ occi- 1

6 dens ciuẽ: & credo q̃ gaudeat alijs priuilegijs ciuiũ. ¶ Quero † q̃d de comitatẽsi nupta ciui an efficiet ciuis. videte: ista questio est vtilis. Finaliter vt dixi vobis. s. eo. l. j. ista qualitas comitatensis est q̃dã adiectio p quã denotat nexus ad maiora onera. non autem est significatiua domicilij vel in 1

colatus: cũ oẽs ciues & comitatẽses vnũ habeant

b domicilium. vt. l. qui ex vico. s. eo. & ideo puto b q̃ comitatensis non efficiatur ciuis: & q̃ ciuis nupta 2

comitatẽsi nõ efficiat comitatẽsis. vt. C. de agri. & censi. l. ne diutius. & l. diffinimus. vbi est expressum vt statim dicã. sed contra hoc facit multũ. C.

7 de iur. fugi. l. fi. & q̃ ibi no. ¶ Quero † cũ vxor

c non sequatur in predictis viri conditionẽ: an filij sequant conditionẽ patris vel matris quantũ ad hoc vt dicantur comitatẽses vel ciues: habeo istã questionem pro difficili. videtur q̃ debeant sequi 1

cõditionẽ matris: vt. l. si qui. l. ne diutius. C. de agri. & cẽsi. cũ ceteri casus in quibus reperiatur q̃ in huiusmodi conditionibus filij sequantur conditiones patris sint casus speciales. vt in. d. ll. no. 1

sed hic non est de illis ergo &c. ¶ Aduertatis breuiter dico sic: q̃tum ad seruitutem et libertatem sine dubio partus sequitur conditionem matris: vt. l. partum. C. de rei vendi. sed q̃tum ad honores et munera que conferuntur ratione ciuilitatis sequitur conditionem patris. vt. l. j. §. eodẽ. Jtem ad alias conditiones. per quas quis obnoxiatur & eius libertas minuitur: vt in. q. ꝓposita est aduertendum: quia quedam est qualitas que nullo modo potest congruere mulieri vt decurionatus officium: et similia. tunc in hoc matris conditio non attenditur: sed semper patris. vt. C. de decurio. l. nullus. & ibi de hoc est tex. no. Quedam sunt qualitates que possunt indifferenter congruere & pa- b

tri et matri: vt in. q. ꝓposita. vt esse ciuem vel comitatensem: esse ascriptitium vel ascriptitiam: et c

similia. et in istis est regula quod quis sequat conditionem matris. vt dicta. l. ne diutius. & l. si qui. prius. C. de iurisdi. om. iudic. Bal. in rub. s. solu. matri. in princ. & Bal. in. l. cum quedam puella. de iurisdi. omnũ iudi. Pau. de castro. in. l. rei iudi. §. fi. s. solu. matri.

¶ Adde Pau. de ca. consi. cxcv. & ibi an onera patrimonialia ibi subire teneatur.

de agri. & censi. Fallit in casibus ibi no. inter quos est hic casus de comitatensi dum excipit ibi casum. l. diffinimus. e. ti. nã debetis scire q̃ quidã sunt ascriptitij qui sunt multum ascripti glebe & debent semper morari in fundo. & de illis loquitur. d. l. ne diutius. cum si. quidam sunt qui vocantur inquilini seu coloni qui licet teneantur colere agros: ĩñ possunt mouari vbi volunt: & de istis loquitur. l. diffinimus. & tenet ibi glo. & Azo in sum. de agri. & censi. & isti proprie. sunt comitatenses qui tenentur colere agros & possunt morari vbi volũt. tene ista menti.

☞ Qui vocat perusin? ex hoc solo nomine nõ sequit q̃ sit de perusio. Nomina ꝓpria ad placitum imponuntur.

Item rescripserũt. Mo. hunc. §. ex quo † habes q̃ si q̃s vocatur perusinus non sequit q̃ ex solo nomine sit de perusio. ¶ Scõdo not. † q̃ nomina propria non sunt significatiua sed ad placitum imponuntur. vt. l. si quis in fundi vocabulo. s. de leg. j. quod & no. s. sol. matri. super rubr.

¶ De decurionibus. Rubrica.

☞ Qui dicantur decuriones.

¶ Cõtinuat sic. dixi. s. de municipibus. seq̃t videre de bis q̃ regũt municipia. † Querit gl. q̃ dicat decuriones. gl. õt dic vt. l. pupill? §. decuriões. j. de ẏbo. sig. Sz p illã. l. nihil habetis vtiliratis. Alibi õt gl. q̃ hodie dicunt ꝓfiliarij ciuitatis. ita no. C. eo. sup rub. Et alibi õt q̃ ciuitatis consiliũ totum populũ repsentat. ita no. C. que sit lon. cõsue. super rubr. et. s. q̃ cuiusq; vniuer. l. nulli. in quadam glos. verũtamen

1 2 3 4 5 6 7

agnatione. & consi. c. volu. iij. col. j. & colũ. ij. vbi dicit q̃ mulier dicitur de foro viri. & ibi etiam ponit de quo foro intelligitur.

¶ Et ideo puto. Adde Bal. in. l. in adoptiõe. C. de adoptio.

¶ Quero cum vxor. vide per cano. in. c. fin. de fer. non ordi. et que dixi post Bartol. in. l. assumptio. §. j. s. eo.

a ¶Dicatur nobilis. an dicatur filius militis qui natus est ante militiam.ꝛ vide plene in dicta.l.imperialis.§.is illud.per glo.de nup.ꝛ ibi Bar.etiā ꝛ Bald.ibi tenet opi. Barto.hic in questione hic formata.ꝛ Bar.in.l.senatoꝝ.C.de digni. lib.xij.ꝛ vide quod ponit bar. i.l.j.C.de epis.ꝛ cle. sed vtrum stante statuto quod nobilibus pena augeatur vel antianis vl̄ potestatibus quid in eo qui de proxio exiuit officio antiatus: vel potestarie vide Roma. dubitātem in.l.si quis i gratui.§.ōhis. ad filleia.

b ¶Eos q̄ iudaicam. Judeꝰ nō potest esse doctor.ad de not.p Bal.in rubri.ff.de iustitia ꝛ iure.ꝛ Bar. in.l.fi. C. de iude.

c ¶Adinores. vide Bar. in.l. lucius.§.ij.ff.titu.j.ꝛ ibi dixi qō minor nō dat vocē in consilio.ꝛ adde Bar.post Jaco. de aret.in.l. de pupillo.in princi.de ope.no.nuntia. c.ex eo.de elec.in.vj.c.ij.de eta.ꝛ qualita.ꝛ idem tenuit Bal. in.l.fina.C.de testa.militis.ꝛ in.l.exigendi. C.de procura. quod limita nisi etiam pupillus haberet administrationem in re successionis naturalis: qr tunc administrat ꝛ omnes actus facit cum tutoris autoritate.per.c.grandi.de supplē.negli.prela.in vj.vt in filijs Regum ꝛ Baronum: sed quid si quis est maior saltem.xx. ꝛ.viij.anno. in qua etate quis subdiaconus esse poterat.per clemen. generalem. de etate ꝛ qualitate. ꝛ ibi hoc videtur tenere Joandre. scilicet q̄ tunc dare possit vocem in consilio.ꝛ idem etiam videtur dixisse Barto.in dicta.l. c lucius.§.penulti.ff.titu.j. sed Bald. in dicta.l.fina.C.de testa.militis.contra tu omnino vide not.

Decurias. Querit glo.q̄to tpe decuriones prescribāt libertatē.dicit in ea. Itē qua actione ꝛ coram quo iudice petant.dicit in gl. ¶Quero si aliquis est decurio et habitat in comitatu: an cogat redire in ciuitatem† ꝛ ibi habitare. dic q̄ sic.per tit. C.si curialis omissa ciuitate rus habitare voluerit.

☞Doctor de collegio de ciuitate expulsus:restitutus an recuperet locuz in collegio: q̄ nō sed habebitur tanq̄ de nouo veniens.

Qui ad tēpus. Dec.l. habet materiam §.pena grauioꝝ. in.l.quid ergo.ff.de his qui notā. infa. Jsta.l. fuit practicata Bononie in doctoribus quibusdā expulsis tpe Romei de populis:qui postea fuerūt restituti tpe legati vt non recuperent in collegio locū † eorū si collegiū est plenū:tunc enim nō recuperabit primū gradumvt tanq̄ antiquior preferatur in dādo primam vocem sed habebitur vt quidam de nouo perueniens in collegio.

☞Filius plebei an efficiatur nobilis:si pater eiꝰ efficiatur miles post eius natiuitatem.q̄ non.

In filijs. Eum.l.seq. facit vtrū filius plebei q̄ plebeiꝰ militauit post natiuitatem† illius filij dicaē nobilis[a].sicut pater eiꝰ milite facto:ꝛ hic videtur q̄ non: propter statuta que dicunt q̄ nobilibus delinquentibus pena aggrauetur. modo quidam natus ex plebeio cuius pater postq̄ est natus filius est effectus miles delinquit: queritur an debeat puniri vt nobilis:videtur q̄ non.per hanc.l.facit.ff.de milita.testa.l.militis.§.j.

☞An ille qui patitur contra suuz priuilegiū aliquid fieri in vno articulo sibi preiudicet in alijs.

Maiores. Oppo.de.l.voluntarie. C.de excu.tu.ꝛ.j.devaca.mu.l.pe.§. fi.glo.non soluit.tu dic q̄ hic consensit decurionatui:q̄ est actꝰ vniuersalis adijciens honores oēs: ibi consensit cuidā officio particulari.ita sol.glo. ff.de priuile.vete.l.ij.ex quo† collige solutionē q̄stionis an ille qui contra priuilegiū suū patif fieri aliquid in vno articulo preiudicet sibi in alijs. Ad quod dic aut erat actus particularis aut vniuersalis:de quo plene per Ly.in.d.l.voluntarie. C.de excusa.tuto.

Generaliter. Jstud principium examina.vt.ff.eo: l.q̄ ad tēpus.ꝛ.l.quid ergo.§.pena grauioꝝ.ff.de his qui no. infa.

☞Judei doctorari non possunt:nec ad alios honores nostros admitti:inter eos sic.

Eos qui iudaicam. b Mot.verum iudei possint habere honores inter nos.hic dicit q̄ sic:sed hodie dic contrarium:ꝛ sic nō possunt habere aliquē honorem inter nos:† sed inter eos sic:vt not.hic glo.ꝛ.l.nullus. C.de iude. ideo puto q̄ nō possint esse doctores iudei.

Decurio. Mota q̄ que prohibētur titu.singulari permittuntur titulo vniuersali:vt.l.quedaz.ff.de acquir.re.do.

A tempus. Jstam legem exa/mina.vt. l. quid ergo.§.pena grauioꝝ.ff. de his qui notan. infa.

Spurij. Mota q̄ incestuosi ꝛ spurij non delinquunt sed alieno morbo laborāt:vt hic.ꝛ.l.lege.C.de naturalibus.

Minores. c Mot.q̄ minores.xxv.an.non habent vocem in consilio.qō not.bene.

Priuilegijs:

per glo.ꝛ quod omnino Bal.in dicta.l.de pupillo.ꝛ per Bal.facit tex.nota.in.c.statutum. de rescriptis. sed an de consensu eorum de cōsilio pupillus possit dare vocem.fuit questio Jnnocen. in capitulo schisma.de rescriptis.quam refert Ang. in.l. cū p̄tor. de iudi. ꝛ eo ca su quoposset habilitari nō sufficeret cōsensus maioris partis:sed essetnecessarius omnium consensus. vt voluit Cōpo.ꝛ Joā. and. in nouella. i ca a pulo scripti.de electione. et ad predicta adde oīno bar. in dicta.l. quidā consulebat.in secūdo cōtrario. in fi.supra de re iudicata.ꝛ quod dixi in.l.q̄ maior.ff.tit.j.et an femina possit esse de illis habitātibus in collegio. vide Jmo.in.l.ij.§.pe.de verbo.obliga.

a ¶Tu dic.per Bar.in.l.ij.§.prius.de vulg.ꝛ vide Bar.ꝛ quod ibi dixi in.l.si quis mihi bona.§. iusum.de acquirere.ꝛ Bart.in.l.filiusfa.ff. de dona.titu.generali.

b ¶Deremius.pro intellectu huius.l. aduerte qz licet probetur notarium fecisse instrumentū tanq̄ notarium per hoc non infertur quod sit notarius ꝛ ita tenet Dy.hic quod si instrumentum proferatur ꝛ negetur conficientem fuisse tabellionem:nō sufficit probare q̄ pro tali publice habeatur per l.qui neq̄.supra de rebus eo.ꝛ per.l. si is. de eo q̄ pro tuto.ꝛ.C.si a non competen.iudi.in.l.fina. ſz Jnnocen.contra in dicto.c.ſ.de fide instrumen. et Specu.in ti.de proba.§.j.concedunt tamen quod si tabellio litigaret ꝛ negaret esse tabellio qō deberet ostenderet titulum per.l.competit.ff. qui et a quo.ꝛ.C.de senten. ꝛ interlocu. omniū iudi.l.ij. ꝛ de fideicōmis.liber.l.ij.ꝛ de manumis. testa.l.cū ex falsis.tu potes dicere scōm Joā.fabri. insti. de testa.§.sed cū aliquis ex testibus.q̄ in officijs publicis autoritate ꝛ vtilitate gesta iudicialia: ꝛ alia statum reipubli. cōcernentia etiam per non capacem officij:dumtamen pro capact publice habeat valent nec oportet docere de ti. imo plus quod si aliqua nota opponeretur vt infamie vel excommunicationis:vel factum de quo esset ipso iure priuatus ipso existente in officio q̄ nihilominus acta p ipsum valent:nec talis oppositio esset admittenda siue opponatur post acta:siue ante:vt no. Jnnocen. in .c. cuz super de offi. de leg.ꝛ hoc in ordinario: secus in delegato. vt ibi not.ꝛ no. Joā. and. ī.c. moza. de reg.iu. in. vſ. in mercu. in his autem que nō cōcernūt statum reipublic. puta forte quia contrarexerūt vel receperunt fructus vt solutiōes debitoruz ad dignitatem pertinentium satis posset dici quod si fuerunt intitulati ꝛ appareat qō facta per ipsos tenent dumtamen haberent bonā fidem:ꝛ sic intellige quod no. Dosti.ꝛ Jnno. in.c. in literis.de resti.spo.ꝛ in.c. cum olim. de causa pos.ꝛ proprie.ꝛ hoc in his que possent pertinere ad eos si essent legitime intitulativt fructus.vt no.in.c.consultatoribus.de iurepat.ꝛ in illis q̄ faciūt fructus suos sicut in administratoribus ecclesiarum:secus in alijs qui non faciūt fructus suos sicut tutores.ꝛ ita intelligo.d.l.qui neq̄. Jtē sec? in his que tangunt proprietatez rei.fallit in libertate.d.l.competit.ſm ipsum. ad hanc questionem vide Jaco.de are.in sua disputa.incipien. quero. produco cōtra te instrumentum ꝛc. quam ego habeo vbi hanc questio. disputat satis not. et adde q̄ in instrumentis antiquissimis non sufficit probare talem fuisse notarium: quia eoipso ex tanto tempore sunt in possessione vel quasi ſm Bald.in autenti.quas actiones. C.de sacrosanc. eccle. allegat Jnnocen.in.c.veniens. de verbo.signi.adde quod Bal.in.l.ij.in.xix.colum.de serui.ꝛ aqua.dicit quod licet probetur quem fuisse in possessione tabellionatus:tamen non presumitur tabellio nisi forte fuerit in longa possessione ſm eum.ꝛ vide Bar.in.l.Barbarius.ad fi.ff.de offi.preto.ꝛ quādo negatur quem esse tabellionem.vide Bal.in.l. cōpetit.C. de fide instru.ꝛ in auc. sed nouo iure.

Priuilegijs. Tex.ibi.suf b fragijs. i. pluribus dignitatibus per suffragia.ꝛ tene bene menti quis habeat primam vocem in consilio.

Honores. In prin. text. ibi sed potioribus quibusq̄. i. dignioribus quibuscūq̄ iniungenda sunt. ¶Op.C. de offi. prefec.vrb.l.primicerius.gl.nō solui.dic q̄ ibi loquif de electis: ꝛ nominatis qualiter ordinentur. hic de eligendis ꝛ nominādis. Jtē op. gl. j. de mune.ꝛ hono.l. vt gradatim. in prin.dicit gl.ibi de ordine honoris.hic de ordine oneris. tu dic[a] q̄ ibi loquitur de ordine honorum in eadem persona: hic in diuersis. Et sol.glo.non est bona:quia hic etiaz loquitur de ordine honorum.

Ad decurionatuz. *Facit iste tex.q̄ pī pōt ꝓsentire filio agēti etiam extra iudicium.*

☞Notariꝰ qui plura instrumenta fecit et solutionē recepit:an ex hoc probetur notarius.

Cerēnius. b Hec l.est argu.q̄ licet quis ꝓbet aliquem plura instrumenta fecisse:ꝛ tanq̄ notarius solutionez recepisse:ꝛ se exegisse:q̄ ꝓpter hoc non probetur ipsum esse tabellionē † de hoc dic in Spe.de instru. edi. §.restat.ver.illud.ꝛ ver.quid si is.ꝛ per Jnno. extra de fide instru.c.ſ.ꝛ c.cum. ſ. tabellio.et de resti.spo.c. literas.

Non tantum. Nota quod in istis honoribus decernendis est inspicienda illa consuetudo: et statuta ciuitatis :qō approbatur per istam legem.

Os qui. Opp.C. de digni. l.neq̄.ꝛ.l. ne quis. Solu. dico q̄ hodie isti qui faciunt istas artes viles industincte ꝓhibent admitti ad aliquos honores quod intelligo verū nisi in casu necessitatis si alij nō reperiunt.vt ista l.in fi.ꝛ.ff.e.l. generaliꝛ.§.spurios.

C. si cer. pe. Spe. in ti. de instru. edi. §. restat. versi. quid si producit. & ad Bar. hic adde Bal. in l. ij. in j. & ij. col. C. de sen. & quod nō sufficiat quē reputari tabellionem. est text. & ibi expresse Bartol. in l. actuarios. C. de actu. & nume. li. xij. & adde q̄ si infertur ali cui. q. de aliqua qualitate extrinseca inherente p a sone puta quod non sit marit? vel tabellio vel prelatus vel quod non habeat potestatē eligendi cui incumbat onus probandi. vide domin Anto. in c. inno tuit. de eo i quifur. 02. fusce. & In 2 nocē. in c. veniēs. de verb. signi 3 fica. & do minus An 4 to. in c. q̄d per noua le. de ver. signi. & vide Bart. in l. matrē C. de proba. Jmo. in c. ex conquesti. de resti. spo.

a ¶ Itē rescripserunt. adde quod no. in l. dotem. solu. matri. vbi vide ommino Bal. & Jmo. & dū Jmo. ibi tetigit an beneficium seu dignitas clericalis possit in inuitū conferri. adde quod not. in c. vna nimiter. quod est. c. fin. de postu. prela. & dum ibidem quesiuit de officio publico. adde glo. in l. ij. quod quisq̄ iuris. facit. l. sciendum. §. si delegato. & quod not. in l. filiusfami. de procurato. & in l. sancimus. cum ibi not. per Bartol. C. de aduoca. diuer. iud. §. interis. in auc. de defen. ciuita. & l. munerum. §. iudicandi. & quod ibi dixi post Barto. j. titu. j. Item adde q̄ ambasiator cogitur accipere ambasiatam fm glo. in l. prouidendum. C. de decurio. alias est in l. si quis decurio. & vide de offi. pub. tex. in l. nulli. & ibi Barto. C. de defen. ciui. Item adde istis no. per Bald. in rubri. de fide instrumen. C. in. iij. columna. & non acceptans officium potest banniri & carcerari. glos. & Barto. in l. preses. C. de suspec. tuto. dixi post Jmo. in dicta l. dotem.

Operatores.

Jtē rescripse runt. a Jste est no. casus. Jstā. l. intelligit Dy. in eis qui interfuerūt & cō senseruut electioni. alias semp posset opponi. vt. j. ti. ij. l. reus. in fi. Et 1
hoc tz Dy. b extra de reg. iur. c. q̄ semel. li. vj. ibi. Item pōt poni exem b
plū regule in electione 2e. & tangā 2
hoc etiam. j. ti. ij. l. reus. in fi:

De decurione.

Hāc. l. vide per Dy. plenissime in. c. decet concessum. 3
extra de reg. iur. li. vj. & ibi plenissime de hac materia.

¶ De albo scribendo. Rubrica. 4

☞ Momina decurionū sunt scribēda in albo.

Canonici electi autozitate pape p̄ d
feruntur in sententijs dicendis alijs canonicis.

Scripturis factis in muro an sit credendum. remissiue ad glos.

¶ Collegium q̄ non habet rectozem pōt conuocari per antiquiozem de collegio vel per eū qui prefertur in sententijs dicendis & ipsis nō euntibus potest ad electionē ipsis nō exspectatis procedi. 5

Momina illozum qui sunt de collegio in syndicatu ad vendendum poni debent: in alijs vero actibus non nisi quando collegium sit paruum.

Decuriones.

Cum. l. sequen. ¶ Mo. † q̄ nomina decurionū scribenda sunt in albo ordine quo hic dicitur. Item not. c † ex. l. ij. q̄ canonici recepti autoritate pape preferuntur in sententijs dicendis alijs canonicis electis autozitate legati vel alterius inferiozis. ¶ Item ista. l. † facit q̄ scripturis factis in muro sit credendum. Circa quod facit quod not. in Spec. de proba. §. videndum. versi. cu. ix. In contrarium facit. C. de relig. in. l. monumentozum. sed dic vt ibi in glos. ¶ Item † per istam. l. dicit Innocen. q̄ quando vniuersitas vel collegium non habet rectozem: q̄ ille qui est antiquioz d in collegio: vel ille qui alijs deberet preferri in sententijs ferendis secundū formā istius legis. & l. spurij. §. fi. s. titu. j. potest conuocare collegium: & alij tenentur ire: et si non vadunt non possunt multari per eum sed ipsis non euntibus potest eis non expectatis procedi ad electionem. ita dicit Innocen. in. c. j. extra de maio. & obe. ¶ Itē † facit e q̄ in syn

telligit superioz ad conuocandū. ar. l. fi. s. de fide instr. & no. Jnno. in. d. c. j. de maio. & obe. & Bal. de pace constan. in ver. in nomine xp̄i. & Bal. in rub. C. p socio. & q̄ antiquiozi deferendū sit. est tex. in l. ij. C. de offic. prefec. preto. lxxiij. dist. c. episcopozum. xxiij. dist. c. episcopi. quod intellige secundum Roma. nisi minoz sit doctioz. in. §. inordinati. in auc. de here. & fal. & d. c. episcopozum. fm eum. in. d. l. si vero. in. §. deviro. in. iij. fallē. & vide. Bar. in l. cuiq̄s. C. de prozi. fac. scri. libz. xj. & in l. ij. §. prius. de vul. & pup. & que dixi post Bar. in l. fodales. s. de col. illi. vide gl. in l. quoniam Abbas. versus fi. in glo. mag. de offi. deleg. glo. in. l. j. de anno. ci. lib. x.

¶ Item facit. Nota & tene menti de ista questione. & adde nota. per cano. in. d. c. j. de maiozita. et obedientia. per Ange. in. l. inter omnes. qui satisfda. cog. post id quod Barto. not. & adde quod no. Barto. in. l. fina. C. de predi. curia. lib. x. vbi dicit quod non sufficit dicere congregato consilio nisi dicatur in quo due partes interfuerunt. & dicit dicatu

dicatu alicuius collegij debent poni nomina illoz qui sunt de collegio. Et istam rationē ponit Spe. cu. in ti. de syndico. §. j. versi. item opponitur q̄ nomina. veritas est ista. q̄ñq̄ fit syndicatus ad vendēdum seu alienādū: & tunc est necesse q̄ nomina scribantur. vt. C. de ven. re. ciui. l. fi. li. xj. de sac. san. ec. aur. hoc ius porrectum. & in corpore vñ sumitur. ¶ Quandoq̄ tractatur de alijs actibus seu alio negotio. & tunc si quidem est magnum collegiū vt populus vnius ciuitatis vel vnū consiliū magnū: tunc nō est necesse q̄ nomina scribanť. vt extra de pcu. c. fi. vbi est tex. Et miroz q̄ Spe. non allegat: in debet scribi in instrumēto oēs fuisse presentes vel tot q̄ facerent duas partes. vt. l. q̄ maioz. §. ti. ij. Si autem est collegiū paruum vtputa primozū qui sunt. x. vel canonicozum: tunc credo q̄ eorum nomina debent inseri. arg. istarum. ll. & C. de leg. l. fi. lib. x. non habetis hic alia.

¶ De muneribus & honoribus. Rubrica.

¶ Continua vt in glo.

1 ☞ Officium decem primatus dicitur patrimoniale: quia tenetur prestare de suo patrimonio q̄ nō potest exigere a deficientibus.

2 Personalia munera quod dicantur etiam que deferuntur ex lege vel consuetudine alicuius ciuitatis.

3 Statutum q̄ recipiat extensionem passiuam.

Munerum.

Primo loquit de muneribus personalibus publicis autozitate & vtilitate. secūdo de muneribus publicis autozitate & vtilitate priuatis. secunda ibi eque personale. In prima parte opp. ¶ Dicit
1 † hic q̄ officium. x. primatus est patrimoniale. cōtra. j. e. l. fi. §. mixta. dicit gl. q̄ etiā pōt dici mixtū illud munus: ex eo q̄ iſtā exactionem facit suo periculo si nō bene exegit. Aduertatis secundū hoc omne officium diceret munus patrimoniale. qz tenetur semper si male gerit. vt apparet in tutela & cura & similibus. vnde dic quod ideo dicitur patrimoniale: quia tenetur prestare de suo patrimonio illud quod non potest exigere a deficientibus: vt j. eo. l. iij. §. decaprotos. & j. e. l. fi. §. mixta. qō qualiter procedat ibi dicā. ¶ Itē in hac † prima parte habes q̄ personalia munera dicūtur etiā q̄ de
2 feruntur ex lege alicuius ciuitatis vel ex cōsuetu
3 dine si habet curā persone tantū. ¶ Ex quo no. † qō lz statuta nō recipiant interpretationē extensiuam actiue: qz ista statuta nō extendūt se ad alios casus in statuto non positos. vt. l. si vero. §. de viro. s. fol. ma. & l. pspexit. qui & a qui. tamen bene recipiunt extensionē passiue: qz leges cōmunes se extendunt ad statuta. nā si statutū iniungit aliqō officiū lex se extendit ad illud vt dicať illud munus personale vel patrimoniale fm distinctionē huius l. ¶ Idē dico in multis similibus casibus. verbi gratia statutū dicit q̄ filiussa. possit facere testamētū certe lex extēdit se ad istud vt intelligať q̄ faciat legitime & fm leges: & ex ea dicetur hereditas et

Abbas sicu. in. c. inter dilectos. de donatio. quod si in instrumento dicitur quod omnes de vniuersitate fecerūt tale quid presumitur q̄ omnes interfuerūt: licet per partē aduersam negeť. & hoc per illum tex. qui dicit multū no. nam notarius nō habet necesse probare qō omnes fuerūt presentes: sed creditur instrumēto on? probandi contrariū incumbit alleganti & ideo dicit Abb. in. c. v. de his que fiunt a prela. fine cōsen. capitu q̄ ibi videtur tex. a contrario sensu q̄ nomina presentium debeant specialiter scribi. & hoc dicit ibi tenere Pet. iſ quod quidā moderniozes tenent contrarium quia paria sunt declarari p nomina ppria & per circunlocutiones idubitatas. §. nominatim. institu. de exhe. libe. sicut sententia q̄ ferť in psona vniuersitatis. c. licet. de ꝓbatio. c. capitulū sancte crucis. de rescript. et postea refert opi. Bar. hic: & pro eo allegat primo mēbro tex. in ca. de his q̄ fiunt a prelat. subdit etiam qō Bal. in. l. j. de magistrat. conue. dicit quosdā tenere nomina debere exprimi quod videtur Bal. iusti? cū tabellio sit testis l. domitius. de testamen. & capitu. cuz Joan. de fide instrumentozum. Et ideo debet deponere per verba facti non iuris. naz si dicit capitulū vel maioz pars facit &c. dicitur iudex: qz per sensum corporis non potest comprehendere quod presentes fuerunt capitulū vel maioz pars: qz forte aliqui sunt excommunicati vel sunt in nō sacris: vel sunt absentes a loco vnde debent vocari. & dicit dominus Abbas q̄ nunquam potest cōcipi casus in quo notarius non habeat in hoc deponere de iudicio intellectus. nam si dicit Petr? et Titius fecerunt capitulum &c. non sequitur qō capitulum sit factum. oportet ergo quod subdat illos facere totū capi. vel maiozes partē: & sic de iudicio intellectus. & quia dicit illos facere totum capitulum ideo presumendum est quod notarius fecerit diligenter officium suum. vnde Fede. consilio. eccl. xx. dicit quod si in instrumento dicitur talis Abbas cum talibus quinq̄ monachis facientibus totum capitulum fecerūt &c. quod prima frōte presumendum est totum capitulum interuenisse etiam si probetur quod per annum ante erant ibi plures monachi. pro hoc capitul. ea noscitur: eodem titu. & dicenti contrarium incumbit onus probādi. vnde concludit Abb. quod exceptis casibus expressis a iure non est necesse apponere nomina. & ita refidet cogitan. Et ad nota. per Bart. hic vide Bal. ommino in. l. fi. C. qui bo. cede. posi. & Jmol. in capi. j. de syndi. et. Pe. de ancha. in. c. ea nonum statuta. in. xviij. char. in ver. ꝓpter hoc &c. de constitu.

a ¶Si is qui duos. adde Barto. in l. j. §. ne castren/se. ff. de colla. bo. ꝛ no. Bal. i. l. fi. §. fi. i fi. C. de bo. que lib. allegat etiã Bal. in l. filie. penul. col. C. fa/mi. herciſ. quod ſi pater ſe obligauit pro vno filio non debet hoc tantum ſolui de parte filij. ꝛ dicit Bal. in tractatu de duo. fratribus. quod ſi pater faciſ ſumptꝰ in cõuiuijs pro dedu/cenda vxore vniꝰ ſui filij qõ nõ imputantꝰ in partem filio p iſtã gl. ꝛ facit l. credito. §. j. ff. ſol. matri. ꝛ ff. de nego. geſtis. l. ne ienniꝰ. niſi filius ha/buiſſet patrimoniuꝫ ſeparatuꝫ a patre de quo patri monio pre ſumiꝫ ſol/uiſſe pa/trem ꝛ im/pẽdiſſe. ff. de peti. he/re. l. fina. Bal. ſub/dit etiam quod ſingula veſtimenta que facit pater nurui im/putantur in partẽ filij quantum valent nunc non quantum fuerũt empte: qꝛ iſte res non preſumunꝫ donate ſed commodate. l. ſi vt certo. §. interdum. ff. commo. niſi magna dignitas ꝛ multitudo diui/tiarũ faceret preſumi contrarium. l. ſi filie. ff. de le/ga. ij. ꝛ l. ſi filius. de dona. ꝛ vide ad materiam Spe/cula. in titu. de iudi. §. ſequitur. verſicu. quid ſi duo cum verſicu. ſequen.

b ¶Deficientium. adde Bar. in l. ex diuerſo. in fi. ſ. ſolu. matri.

c ¶In vno iudicio. adde Bartolum in l. ij. C. de eden.

d ¶De iſtis fratribus ꝛ vide Bald. in l. placet. ꝛ in in. l. etiam. C. de ſacroſan. eccle.

e ¶Debitores. no. q̃ſi officialis anteq̃ ſit ſyndicatꝰ reddat rationem officij non poteſt eligi ad illud officium iuxta. l. j. ꝛ quod ibi Bart. C. vt omnes tam ci. q̃ crĩ. ꝛc.

f ¶Secundo not. vide Barto. in l. nemo. j. de re/gulis iuris.

ribus mixtis.

Decaprotos. Not. ex iſto. §. q̃ a mune/ribꝰ mixtis† que tamen magis ſunt patrimonij ſeu rerũ q̃ perſone nõ ex/cuſantur minores.

Exactionem. Iſtud qõdicit exactionẽ† intellige paſſiue: ita qõ ab eo exigiꝫ: alias eſſet munus ꝓſonale: vt. j. e. l. j.

Preſes. Mo. muneraꝫ honores debere diſtri/bui equaliter vt hic vides.

☞An ſi pater fecerit expenſas pro filio doctorã/do vel vxorando an patre mortuo debẽt ꝛ alij fra/tres facere de communi.

Si bis qui duos. a Mo. q̃ licet pa/ter fecerit expẽ/ſas† pro vno filio militando vel doctorãdo vel vxo/rando: mortuo patre pro alio filio non debent fieri expenſe de cõi vt hic in tex. ꝛ gl. quam no. ꝛ vide glo. que incipit. dic de nouo. in fin. ibi pro militia exercenda. ꝛ eam not. adeo q̃ ſi alius frater vult impendia facere de communi non auditur: ſed de/bet facere ſumptus de proprio.

☞Probationes facte in vno iudicio in his que curſu tempꝰis mutationẽ recipiunt non faciunt fidem in alio.

Cura.

Deficientium. b Mo. §. j. hic videꝫ caſꝰ qõ exceptione quis exigaꝫ niſi in q̃ntum facere põt eſt tpalis: vt dixi. ſ. de excep. l. iij. ¶Scõo not. † q̃ i his que curſu tẽpꝰis mutationẽ recipiunt pba/tiones facte in vno iudicio c nõ faciunt fidẽ i alio: vt hic ꝛ l. ſpadonẽ. §. qui abſolutꝰ. ſ. de excu. tu/tene menti hunc. §.

Qui obnoxius. Vide gloſſ. q̃ incipit arg. cõtra hoies. de iſtis fratribus d de penitentia ꝛ de aliis dicaꝫ. j. de iure immu. l. ſemper. §. quibuſdam.

☞Proteſtatio fideiuſſorum idoneoꝝ habetur pro ſolutione.

Eſcripto.

Debitores. e Iſte. §. de facto ſeruaꝫ pꝫ/fis q̃ nullꝰ officialis exiſtẽs in aliquo officio anteq̃ ſit ſyndicatꝰ ꝛ reddat ra/tionem illius officij poteſt eligi ad aliquod aliud officiũ. Secũdo not. † q̃ ſi quis pꝛeſtat idoneos fideiuſſoꝝ pꝛeſtatio fideiuſſoꝝ habetur p ſolu/tione: ꝛ eſt ſpecialis caſus hic.

☞Excipi de crimine quod quis non poſſit pera electum: ſed debet eum accuſare.

Sine accuſatore quãdo quis puniatur. remiſſiue.

Si quis accuſatorem. Mota † qõ ſi qs vult opponere contra aliquẽ electũ de crimine nõ auditur in modũ exceptionis: ſed debet eũ de cri/mine accuſare vt hic dabo vobis remiſſiões: vt. j. l. proxi. ¶Secundo † no. f q̃ nemo ſine accuſatore punitur. fallit in caſibus quos dixi in l. ij. §. ſi pu/blico. ſ. de adul.

☞Munera mere patrimonialia que inducũtur poſſeſſionibus

a ¶Sciendum. ad iſtum. §. vide bo. tex. in l. his one/ribus. j. ti. proxi.

b ¶Quaũ dicat. adde gloſſ. or. di. in rubri. C. de an/no. lib. x.

c ¶Recipiantur hoſpites. ad materiam. vide Bar/to. in l. ne/q̃. C. de i/col. lib. x. ꝛ Bal. in l. neminẽ. C. de ſac. ſan. ecc. et Bar. in l. de his. C. de epiſc. ꝛ cler. ꝛ bar/to. in l. or/dine. ſ. ad municip.

Andreas Pomate.

d ¶Mõ poſſ/ſunt impo/ni. vide Aſ/lex. conſi. ci. col. iij. volu. l. et Aret. cxxx iij. ꝛ domi. ale. lxviij. vol. ij. per totum. et ibi in. iiij. col. ponit an clericis vel forẽ/ſibus poſ/ſint impo/ni tales collecte q̃ imponun/tur perſo/nis pro re/bus ratiõe reparatio/nis viaruꝫ vel pariẽ/tum ꝛc.

e ¶Impo/ni collecte ſ adõ quod licet dicatur quod collecta eſt munus: quia impo/nitur perſone pro rebus tamen Andre. de iſernia in capit. j. que ſint rega. vt ibi refert Bal. dicebat quod ſportularie collectiones ſunt munus patri/moniale quod eſt vtile: quia non ſubditi tenentur ad eas. cum teneantur ad munera patrimonialia. l. fi. C. de iureiu. ꝛ vide quod no. in. c. peruenit. de immu. eccle. in nouella ficut ad ſoluendum paſſa/gium tenentur non ſubditi. l. penult. §. nauem. C. loca. Bald.

f ¶Hoc modo. Adde Bart. in l. j. de muli. ꝛ in quo loco. ꝛ l. j. C. de mu. patri. lib. x. ꝛ l. fi. C. de exa/cto. trib. vide tamen Bal. in l. placet. ꝛ in autent. itez nulla communitas. C. de ſacroſan. eccle. ꝛ ibi Bar. ꝛ gloſ. in. d. l. fin. C. de exac. tribu. ꝛ vide q̃ dixi in ꝓpoſito in l. incola. ſ. ad muni. ꝛ vide om/nino Bui. ꝛ Bald. in l. ō his. C. de epiſc. ꝛ cleric. Et an doctoꝝ/rib⁹ poſ/ſit imponi collecta, vi/de Bart. in l. j. C. de muli. et in quo lo/co. q̃d de conſulib⁹ vide. j. eo. in. l. hono/rem: quid autem de gabellis. vide Bal. poſt predi/cta in. l. pe/nul. C. de ſacroſan. eccle. et in d. l. placet ꝛ in l. iſtru/ctores. ꝛ i l. ij. C. de epi. ꝛ cle/ri. ꝛ an cle/rici ſint exempti a gabellis. vide ĩ cle/ment. pre/ſenti. ō cẽ/ſi. p Bar. ĩ. l. j. ad fi. C. de mu/li. ꝛ ĩ quo lo/co. ꝛ no/ta in. c. fi. ad fi. de p̃/ſcriptiõi.

beri remediuꝫ quod clericis ſeu ec/cleſijs pro ſuis poſſeſſionibus im/ponatur collecta. videte pluries iã vidi fieri: pro poſſeſſionibus iam q̃/fitis eccleſie vel clericis non põt ad/hiberi remedium: quia non poſſu/mus facere legem per quã libertas eccleſiarum infringeretur: vt in au/ten. caſſa. C. de ſacroſan. ecc. et ex/tra de conſti. c. que in eccleſiarũ. Sz pro his que non ſunt queſita eccle/ſijs vel clericis: p̃nt fieri ſtatuta ta/lia: quod etiam ſi peruenerint ad ec/cleſiam vel clericos poterit imponi collecta hoc modo ſ. quod predia omnia ciuium que ſunt in comitatu ſint tributaria et affecta onere tri/butorum pro collectis imponẽdis. iſtud colligitur ex dictis Inno. ex/tra de foro competen. c. poſtulaſti. et iſta fecerunt peruſini: merito im/ponunt collectas omnibus poſſeſ/ſionibus que peruenerunt ad eccle/ſias vel clericos poſt. d. l. factaz. Ea/gubini tenuerunt vnum alium mo/dum ſecurum quod quilibet ciuis etiam comitatenſis donauit commu/ni omnes eorum poſſeſſiones quas habebat nominatim diſtinguendo poſſeſſiones ſingulas: et illas poſ/ſeſſiões recipiebat a communi ſub tributo et cenſu collectarum: et qõ ſemper in qualibet alienatione vel teſtamento intelligatur exceptum hoc ius communis. Iſte cautele fue/runt neceſſarie. quia eccleſie et cle/rici tantum excreſcebant in diuitijs quod poſſeſſiones non remanebãt ad onera ſubeunda ciuitatis. Pre/dicta dico ſalua correctione et de/terminatiõe ſancte matris eccleſie: quia ſi aliud determinaret: et ego aliter determino.

☞Reus accuſatus an poſſit habe/re remedium quod clericis ſeu ec/cleſijs pro ſuis poſſeſſionibus im/ponatur collecta. videte pluries iã vidi fieri: pro poſſeſſionibus iam q̃/fitis eccleſie vel clericis non põt ad/hiberi remedium: quia non poſſu/mus facere legem per quã libertas eccleſiarum infringeretur: vt in au/ten. caſſa. C. de ſacroſan. ecc. et ex/tra de conſti. c. que in eccleſiarũ. Sz pro his que non ſunt queſita eccle/ſijs vel clericis: p̃nt fieri ſtatuta ta/lia: quod etiam ſi peruenerint ad ec/cleſiam vel clericos poterit imponi collecta hoc modo ſ. quod predia omnia ciuium que ſunt in comitatu ſint tributaria et affecta onere tri/butorum pro collectis imponẽdis. iſtud colligitur ex dictis Inno. ex/tra de foro competen. c. poſtulaſti. et iſta fecerunt peruſini: merito im/ponunt collectas omnibus poſſeſ/ſionibus que peruenerunt ad eccle/ſias vel clericos poſt. d. l. factaz. Ea/gubini tenuerunt vnum alium mo/dum ſecurum quod quilibet ciuis etiam comitatenſis donauit commu/ni omnes eorum poſſeſſiones quas habebat nominatim diſtinguendo poſſeſſiones ſingulas: et illas poſ/ſeſſiões recipiebat a communi ſub tributo et cenſu collectarum: et qõ ſemper in qualibet alienatione vel teſtamento intelligatur exceptum hoc ius communis. Iſte cautele fue/runt neceſſarie. quia eccleſie et cle/rici tantum excreſcebant in diuitijs quod poſſeſſiones non remanebãt ad onera ſubeunda ciuitatis. Pre/dicta dico ſalua correctione et de/terminatiõe ſancte matris eccleſie: quia ſi aliud determinaret: et ego aliter determino.

☞Reus accuſatus an poſſit habe/re remedium quod clericis ſeu ec/cleſijs pro ſuis poſſeſſionibus im/ponatur collecta. videte pluries iã vidi fieri: pro poſſeſſionibus iam q̃/fitis eccleſie vel clericis non põt ad/hiberi remedium: quia non poſſu/mus facere legem per quã libertas eccleſiarum infringeretur: vt in au/ten. caſſa. C. de ſacroſan. ecc. et ex/tra de conſti. c. que in eccleſiarũ. Sz pro his que non ſunt queſita eccle/ſijs vel clericis: p̃nt fieri ſtatuta ta/lia: quod etiam ſi peruenerint ad ec/cleſiam vel clericos poterit imponi collecta hoc modo ſ. quod predia omnia ciuium que ſunt in comitatu ſint tributaria et affecta onere tri/butorum pro collectis imponẽdis. iſtud colligitur ex dictis Inno. ex/tra de foro competen. c. poſtulaſti. et iſta fecerunt peruſini: merito im/ponunt collectas omnibus poſſeſ/ſionibus que peruenerunt ad eccle/ſias vel clericos poſt. d. l. factaz. Ea/gubini tenuerunt vnum alium mo/dum ſecurum quod quilibet ciuis etiam comitatenſis donauit commu/ni omnes eorum poſſeſſiones quas habebat nominatim diſtinguendo poſſeſſiones ſingulas: et illas poſ/ſeſſiões recipiebat a communi ſub tributo et cenſu collectarum: et qõ ſemper in qualibet alienatione vel teſtamento intelligatur exceptum hoc ius communis. Iſte cautele fue/runt neceſſarie. quia eccleſie et cle/rici tantum excreſcebant in diuitijs quod poſſeſſiones non remanebãt ad onera ſubeunda ciuitatis. Pre/dicta dico ſalua correctione et de/terminatiõe ſancte matris eccleſie: quia ſi aliud determinaret: et ego aliter determino.

☞Reus accuſatus an poſſit habe/

vbi omnino vide.

¶Imponuntur collecte perſone p rebus: ꝛ ideo non imponuntur forenſibus nec eccleſijs. vt. j. eo. l. munerum. §. patrimoniorum. et ita etiam dicit Barto. in l. iij. §. ſi actor. ſ. de re iud. ꝛ licet regu/lariter non imponatur forenſibus. Iteꝫ nec ſcho/laribus. l. j. C. de profeſſo. et medi. lib. x. ꝛ i. l. j. C. qui eta. libz. x. Fallit tamen niſi conſuetudo fuerit in contrarium ſecundum Barto. multum not. per illum text. in l. muneri. C. de auro coro. lib. x. qõ no. an autem colonus emphyteota feudatariꝰ cre

ditori pignoris teneantur. vide not. per Bartol. in l. j. in. j. colum. C. de iure emphyteo. iūctis his que ibi dixi et quid in emphyte. eccle. vide Bart. in l. priuate. C. de excu. mune. lib. x. ⁊ adde quod potest fieri statutum quod omnes qui colunt seu coli faciūt soluāt collectam sēcūdū bal. a C. de senten. que p eo qō iter est. in l. j. in. vij. colūna. ⁊ adde 1 in materia Joan. Andre. in. c. j. de immuni. eccleſia in. vj. ī gl. de hoc et ibi etiā ponit in quo loco ꝺbet ſoluī: ⁊ qō 1 fratres ſimul viuentes p̄ vno computentur in muneribꝰ vel honoribꝰ. 1 Vide bal. in. l. etiam in iiij. columna. ī fi cu. modo quero ⁊c. de execu. rei iudi. et 1 adde quod Bal. in. c. j. §. ſimili 2 ter. ō cap. contra. ar 3 gumen. illius text. dicit quod non poſſet imponi collecta ratione fructuum niſi dumtaxat reſpectu fructuum illius anni. ſupra de uſufruct. l. ſi pēdente. ⁊. §. ſi quid cloacarij. qō nota. ad ea que dixi in. l. iij. §. ſi actor. ff. de re iudicata. et habentur in. l. apud iulia. §. heres. ff. de legatis. j. ⁊ ibi dixit Imol. quod ſemper in imponenda collecta habetur magis reſpectus ad fructus et redditus quam ad valorez rei. quod. nota. an autem ſit munus ordinarium vel extraordinarium. vide Bartol. de iure immuni. l. bi qui. ⁊ quod ſit munus mixtum tenet. Bald. in. l. propter. C. qui. bo. ced. poſ. et vtrum ſit remedium quod eccleſia b poſſit imponi collecta pro poſſeſſionibus, et ad re honores et quid ſi crimen oppo/ b natur per modum exceptionis. 1

Reus. a Dicit Dyn. quod iſte caſus alibi non reperit. C Mo. 2 q reus accuſatus non potes habere honores: quid autem ſi crimen ei infligatur per modum exceptionis ꝙ denunciationis: vel inquiſitionis. vide per Inn. extra de accu. c. accedens. ⁊ plenius per euz extra de ſimo. c. accuſatuz. vide ibi.

D rempubli/ cā. Circa hāc. l. vide q̄ pleniſſime ſcripſi. ſ. de re iudi. l. quidam conſulebat. 1

☞ Officium ſibi delatuz qua actione quis petere poſſit.

SI quis magiſtratus. Mot. ex hac. l. qō quis cogitur ad ſuſcipiendum officiuz ꝙ iudicis officio. C Sz quero ſi ipſe non cogitur: ſed ipſe vult petere officium quod delatum eſt qua actione petet. vide Inno. extra de conceſ. preben. c. quia cum/ctis. in. j. gl. mag. que olim erat extrauagans: hodie eſt poſita. lib. vj.

☞ Qui eſt de prioribus ciuitatis nō poteſt preponi alicui officio ſine dignitate.

Habēs officiū ſine dignitate pōtvocari ad dignitatem ⁊ honores.

A muneribus patrimonialibus vel mixtis nemo excuſatur.

Onorem. b Mot. q ille qui eſt de prioribus ciuitatis non poteſt p̄poni alicui officio ſine dignitate. C Secundo ꝙ no. q̄ qui habet officium ſine dignitate hoc non obſtante poteſt vocari ad dignitatem vel ad honores. dicit gloſ. not. hic ꝙ ar. q̄ conſules non tenentur ſoluere collectā. hoc arg. non eſt verum: quia collecta eſt onus patrimoniale quod imponitur perſone pro rebus ciuibus ⁊ colis: vel op̄te dicere quod eſt munus mixtum vt vidiſtis. ſ. eod. l. reſcripto. §. fi. ſed ab iſtis nemo excuſatur: vt no. j. e. l. fi. §. huiuſmodi. et ſ. e. l. iij. §. decaprotos.

☞ Statuta q recipiant ſ. erēptationē reſtrictiuā.

T gradatim. **Sed ſi lege.** Mot. quod ſtatuta recipiunt interpretationez reſtrictiuā. ꝙ plene dixi in. l. omnes populi. in materia interpretatiōis ſtatutorū: quam materiaz ſi quis poneret hic optime ſtares.

T ſi filiū. Dicit Dy. qō iſta. l. dz itelligi qñ pater nō fuit p̄ſtatus ſe velle alioꝝ onerū onera ſuſtinere: alias ſecꝰ. vt. C. de peri. ſuc. l. ij. lib. x. et ibi no. ſ. fami. berci. l. ſi filia. §. idez ſcribit. alias eſt. l. ſe. §. j.

Stimationē. Gl. itelligit iſtud p̄cipiū qñ qs promiſit pecuniam de caſum in quo etiam eccleſia tenetur de iure. j. eodem. in. l. munerum in verſicu. huiuſmodi. ⁊ ibi Bartol. et not. cautelam Bartol. quam tenet Bald. in. l. placet. C. de ſacro ſan. eccle. ⁊ ſing. per Roma. in. l. ſi publicanus. §. j. de publi. Bald. in. l. fin. C. ſine eē fuvel reliquijs. per Barto. in conſil. inci. ſi aliqua. C Quid autem de fratribus terrij ordinis. vide Barto. in l. ſemp. §. quibuſdā. j. de iure immu. ⁊ q̄ collecte ⁊ datia poſſint impoſi clericis vide not. Barto. in l. fina. per illum text. C. de cur. pub. lib. xij. et ī ma/teria vide eſſimo q̄ dixi poſt Barto. in l. ad iſtrucrionē. C. de ſacro ſanctis eccleſijs.

✠ Andreas Pomate.

C Reus i Vide bal. in. l. placet. C. de ſacro ſan. eccleſi. Bald. ibi doſſi. Abb. ⁊ alios in. c. quod clericis. de fōro competenti. et ibi dixi. Ange. in conſilio. cclij. conſuluit apud rocham. commune marchioni montisferrati. Et vide Ludoui. roma. in conſilio. cclxxj. quādo duo loca ſunt vnita in quo loco debet ſolui collecta. vide Bartol. in conſil. ccxxxiij. vbi tangit ſi poſſeſſio eſtimata in libro communis veniat ad clericum. vtrum clericus teneatur ad collectam conſuluit quod non. imo ibi vide Bartol. in conſi. cclxxvj. incip. titulus qōnis talis eſt.

C Honorem. vtrum conſules teneantur ad collectas: et quid in doctoribus. vide Bar. in. l. j. C. de pro habendo

mulie. ⁊ in quo loco. ⁊ Bart. in. l. addictos. C. de exacto. tribu.

a C Judicādi. ⁊ per iſtum tex. vide quod dixit Bar. in. l. emptor. §. j. ff. de vac. mu.

b C Tabellio compellitur. quod limitavt per Bar. c in. l. ij. ad de text. in l. ij. C. de defen. ci. quem ad hoc allegat Bar. in. l. quedā in prin. ſ. de edē. in diſcurſu. Et de hoc munere neceſſario in dicendi. vide qō habetur in. c. 1 paſtoralis de offi. ordinarij. cerunt pene eius: ſi miliū qui a de iure ad talia muſnera ⁊ offi 1 cia p̄ſti in b uiti cōpelli. de quibus vide q̄ diri poſt 1 Barto. in l. impera/ tores. ſ. ſi tū. j. ⁊ illa not. nam primo poterunt p hoc extra hi de do/mo. l. exoī 3 bus. C. de decur. lib. x. Item bo 4 na eorum confignan ſuis ſucceſ ſoribus. l. ſi ad magi 1 ſtratum. e. ti. Item pu munē pe na de qua in auc. de defen. ci. §. que co/lū. ij. ⁊ p in 2 tellectu. d.

c Judicandi. a Mo. qō mu/nus iudicādi eſt neceſſariū. ⁊ ſic not. q̄ quis cogi tur ꝙ iudicare: ⁊ eſt ar. iſte tex. qō tabellio cōpellitur b facere inſtrm ar. etiā. ſ. fur. adver. na. ca. l. ij. §. viatorū. ⁊. C. de aſſeſ. l. fi. ⁊ de aduo. di. in di. l. ſancimus. 1

☞ Preſtare equos reipublice dicit munus patrimoniale ⁊ imponit etiā forenſi. 1

Quibus poſſit imponi q̄ ſi non habent equos vt preſtent reipublice quod emant. 2

Forenſibus exercentibus fenus in loco poteſt p̄ pecunia quam ibi habent imponi collecta ⁊ etiā iniungi vt emant equos ⁊ p̄ſtent reipublice.

A muneribus patrimonialibus nemo: ⁊ ſic nec eccleſia habet excuſationem.

Ciuitas non poteſt imponere forē ſibus collectam niſi habeat ſpeciale p̄uile. f

Patrimoniorum.

Mot. ꝙ munus patrimoniale dicit preſtare equos vel mulos quas quis habet reipu. ⁊ ideo imponit etiam cuilibet forenſi qui in ciuitate illa reperit habere iſta talia. C Ex quo no. qō preſtātia dicit munus patrimoniale: nō enim imponit p̄ſone p rebus: ⁊ ſic videtur q̄ poſſit imponi forēſibus. C Sed ꝙ quero ſi aliquis nō habet equos vel mulos an poſſit l. ex omnibus. vide Mod. in. l. ſ. j. §. ſi quis tutor. ſ. quando app. fit. Item poſſunt carcerari ⁊ bannīri gloſ. ⁊ ibi Bal. in. l. p̄ſes. C. de ſuſpe. tut. et preall. l. ſi ad magiſtratū. alleg. Ro. no. clxxxviij.

C Fallit in his. not. q̄ fenerarores p̄ſt collectari licet ſint forenſes. de hoc vide pulchre p Bar. in. l. etiā. C. de execu. rei iudi. in pe/col. ⁊ per Bar. in. l. j. C. demuli. ⁊ in quo loco.

C Colle/ctam forēſibus. ⁊ vt poſſit imponi quot requirantur. vide q̄ diri poſt Bar. in. l. iij. §. ſi actor. de re iudi.

C Perſonale tantū adde Barto. ī. l. iiij. §. ſi actor. de re iud. ⁊ Barto. poſt gloſ. in. l. ij. C. de apoc. publi. lib. x. ⁊ Bart. in. l. etiam C. de execu. rei iudi. ⁊ quod not. Barto. ī. l. miſſi opinatores. C. de exacto. trib. l b. x.

C Jure cō muni. ſed cōtra hāc ſolu. facit l. in dicta l. ij. C. vt nulli vica. vbi natu/rali equitati ⁊c.

d C Fallit in his. not. q̄ fenerarores p̄ſt collectari cogi ad emendum ipſos ad hoc vt poſſit reipub. p̄ſtare: Reſpondeo ꝙ quis cogatur ad emendum eſſet onus impoſitū perſone pro rebus: ⁊ ideo forenſibus nō poſſet imponi. fallit in his c qui exercent fenus: q̄ licet ſint forenſes: tñ pōt eis imponi iſtud onus pro pecunia quā ibi habent: ⁊ etiam pōt eis imponi collecta vt hic. ⁊. l. filij. §. fi. ſ. ad muni. qō tene menti. C Item ꝙ ex ver. huiuſmodi no. q̄ a muneribꝰ patrimonialibus nullus habet excuſationē: d nec nobilis nec pontifex. ⁊ ſic eccleſia nō habet excuſationē: vt hic. ⁊. l. iubemus nullam nauē. C. de ſa. ſan. ecc. Fallit ſi ſpecialiter eſſet eis remiſſum. vt. l. prima. C. de epiſ. ⁊ cle.

C Item inver. preterea ꝙ no. q̄ ciuitas nō pōt imponere collectam forenſibus e. niſi habeat ſpeciale p̄uilegium: qō intelligē vt dixi. ſ. e. l. re ſcripto. §. fin.

☞ Veritas inuenitur notādo ⁊ diſputando.

Exactor tributorū qō exigere non poteſt tenetur ſoluere de ſuo: ⁊ qualiter hoc intelligatur.

Pirta. Mo. ꝙ notādo ⁊ diſputādo veritas inuenitur. Secundo no. ꝙ illud quod exactor tribunorū non poteſt exigere tenet ſoluere de ſuo. C Ad hoc oppo. ſ. ea. l. §. ſed ⁊ curatores. ⁊. §. parimodo. vbi dicitur q̄ ſuſceptio collectarū eſt munus perſonale tantum. e C Item op. q̄ videtur q̄ on deficientium debeat eſſe totius vniuerſitatis de qua erat ille deficiens nō illius exactoris. vt. l. j. C. de om. agro deſer. lib. xij. Sol. de iure cō/muni onus deficientiū nullus tenetur ſoluere ſeu ſubire: vt in primis contrarijs. ⁊. C. vt nullus vica. pro alio debi. exi. l. j. lib. xj. Fallit ſi aliter lege municipali vel cōſuetudine cautum ſit vt hic. ⁊. d. l. j. de omni a/ f gro deſer. tunc enim illi legi ſeu cō ſuetudini ſtandum eſt vt dānum ſuſtineat collector vel vniuerſitas ſm formā legis vel conſuetudinis.

C De vacatione ⁊ excuſatione munerum. Rubri.

C Quid differt iſte tit. a ſe. videbitis. j. titu. j. ſuper rubrica.

☞Omnis excusatio nititur equitate: que infringit rigorem iuris. Omnis exceptio nititur equitate.

¶Omnis excusatio. ꝛ ad istum tex. in ꝓn. ibi fine tẽpore prefini. vide Dy. ꝛ bar to. in. l. cũ dotem. §. si maritus s̃. solu. matrimo.

Omnis excusatio.[a] Nota ꝙ omnis excusatio nititur equitate: q̃ equitas habet infringere rigorẽ iuris † vocantis oẽs pariter ad munera ꝛ honores. Sic etiã dicim⁹ qõ oĩs exceptio nititur equitate. vt. s̃. de doli ex. l. qui equitate.

☞Acta facta inuna causa nõ prosunt in alia in ijs que cursu temporis mutantur.

Qui excusatione.

Not. ꝙ acta facta inuna cã nõ prosunt in alia simplr † qõ intellige in his q̃ cursu tpis mutãtur vt. s̃. ti. ſ. l. cura. §. deficiẽtiũ. ꝛ l. spadonẽ. §. qui absolutus. s̃. de excu. tut.

☞An eligens scienter indignum priuetur potestate denuo eligendi dignum.

Extũdecimũ. Quem ita.

Hic vide tur casus ꝙ quãdo aliquis electus ad aliquod officium excusatur: vel remouetur: quod electio alterius loco eius deuoluatur ad ipsum iudicem remouentẽ vel excusantem. nam hic vides ꝙ electio istoꝝ officialiũ ptinet ad decuriones: vt. s̃. qñ ap. fit. l. ſ. §. solent. ꝛ ad muni. l. ij. ꝛ tamen nõ remittit ad eos: sed presses ipse eligit vt hic vides. In cõtrarium facit. s̃. de op. lega. l. ij. ꝛ ibi dixi. doct. tangũt. C. de cõtrahen. emp. l. fi. dicatis vt ibi. Et ano. tamen dicũt ꝙ dz distingui: an aliquis eligit aliquẽ scienter indignũ ꝛ priuatur pro illa vice potestate eligẽdi. † alias secus. idẽ si peccauerunt in forma eligendi: vt extra de electio. c. qz ppter. Et istam. l. possumus intelligere ꝙ ipse presses vocauerat hic aliquem ad istud munus perferende pecunie: ꝛ hic dicitur ꝙ ex suo officio absq; appellatione si viderit manifestũ ipsum esse grauatum senio vel corporis imbecillitate potest ipsum dimittere et alium loco sui cõstituere: sed superior non potest sine appellatione: vt. l. ciues. C. de appella.

[a] Mota ꝙ omnis excusatio nititur equitate: q̃ equitas habet infringere rigorẽ iuris † vocantis oẽs pariter ad munera ꝛ honores. Sic etiã dicim⁹ qõ oĩs exceptio nititur equitate. vt. s̃. de doli ex. l. qui equitate.

Acta facta inuna causa nõ prosunt in alia in ijs que cursu temporis mutantur.

Qui excusatione. Mot. ꝙ acta facta inuna cã nõ prosunt in alia simplr † qõ intellige in his q̃ cursu tpis mutãtur vt. s̃. ti. ſ. l. cura. §. deficiẽtiũ. ꝛ l. spadonẽ. §. qui absolutus. s̃. de excu. tut.

An eligens scienter indignum priuetur potestate denuo eligendi dignum.

Extũdecimũ. Quem ita. Hic videtur casus ꝙ quãdo aliquis electus ad aliquod officium excusatur: vel remouetur: quod electio alterius loco eius deuoluatur ad ipsum iudicem remouentẽ vel excusantem. nam hic vides ꝙ electio istoꝝ officialiũ ptinet ad decuriones: vt. s̃. qñ ap. fit. l. ſ. §. solent. ꝛ ad muni. l. ij. ꝛ tamen nõ remittit ad eos: sed presses ipse eligit vt hic vides. In cõtrarium facit. s̃. de op. lega. l. ij. ꝛ ibi dixi. doct. tangũt. C. de cõtrahen. emp. l. fi. dicatis vt ibi. Et ano. tamen dicũt ꝙ dz distingui: an aliquis eligit aliquẽ scienter indignũ ꝛ priuatur pro illa vice potestate eligẽdi. † alias secus. idẽ si peccauerunt in forma eligendi: vt extra de electio. c. qz ppter. Et istam. l. possumus intelligere ꝙ ipse presses vocauerat hic aliquem ad istud munus perferende pecunie: ꝛ hic dicitur ꝙ ex suo officio absq; appellatione si viderit manifestũ ipsum esse grauatum senio vel corporis imbecillitate potest ipsum dimittere et alium loco sui cõstituere: sed superior non potest sine appellatione: vt. l. ciues. C. de appella. c

Empus. Ibi abest scz redire cepit: sed postq̃ redijt dumtamẽ legitimo tempore de hoc sequitur. b

Decurionatu.

Istam. l. prosequere vt in glossa.

Ili honorib⁹. Philosophis

Not. tex. ibi etenim philosophantes vere.

Is honorib⁹.

Intelligas hic de priuilegijs genegalibus: secus si de hoc priuilegio speciali mẽtio fieret: vt. ſ. eo. l. proxi.

☞Exceptio superueniens pendẽte iudicio: an elidat actionem.

Auctis. Pe. allegat hũc tex. ꝙ exceptio superueniens pendente iudicio elidit actionem: † ita tetigi in. l. ſ. s̃. de excep. ꝛ ibi latius dixi.

Sunt munera.

Hoc qõ hic dicitur: preter eos quibus principali beneficio: intellige de beneficio speciali indulto super hoc: alias secus: vt. s̃. l. proxi. in princi. ¶Quero an ecclesia subeat ista onera dicit vt in glos.

Legato.

Opp. C. de legationi. l. vniuersi. dicit Dy. quod hic excusantur durãte eorum officio tantũ: non autem post.

Retor.

Duo.

Dicit glos. hic not. diligenter distinctionem quam facit iste. §. tangam. ĩ. ti. ſ. l. ij.

☞Arbiter vel consultor qui cepit audire causam cogitur finire.

Semel agnoscens munus videt suo priuilegio renuntiare.

Si iudex cui cã est delegata se absentat et absentia est diu duratura delegãs põt eã alteri delegare.

Dilatio ꝙ detur ppter absentiam aduocati q̃ est in breui reuersurus. alias aliũ aduocatũ sibi querit.

Si post causam.

Mo. c † p arbitro vel cõsultore qui cepit audire causam an postea poterit cogi ꝛ certe

¶In honoribus. Ista. l. ſ. §. qui publici muneris facit argu. ad qõ. Pin Ray. vtrum ille cui est cõcessa immunitas a collectis fit etiam immunis a collectis q̃ iponuntur ppter necessitatem guerre. ꝛ vide Dyn. in. l. si ex toto. in princi. s̃. de lega. ſ. et vide Bal. ꝛ omnino ĩ. l. ſ. C. nemini. li. et in. l. empt. spe. de excu. et vide Imo. in dicta. l. si ex toto. ꝛ qõ not. Bar. in. l. si mihi ꝛ tibi. §. in legatis. ô lega. ſ. ꝛ ad pdicta allegat ter. ĩ. l. si inter socerũ. §. cum inter. de pac. dotal. ꝛ vide ꝙ no. bal. in. l. subemus nullam. in princi. C. de sacrosanct. eccle.

¶Cepit audire. si consultor vl arbitr

cepit audire cãm potest postea cogi eaz diffinire: quod no. idem si acceptat instrumentuz ele. sue ecclc. c. ſ. extra de procur. ꝛ. l. si filius. ad mace. et dixi post Imo. in. l. que dotis. ad fi. s̃. sol. ma. ꝛ adde Bar. in. l. si cum dotem. §. si maritus. solu. mat.

¶Tertio dico. adde tex. et ibi Barto. in l. ſ. si vni⁹. §. quod autem. s̃. de iniur. a

¶. §. persones. no. Nota qõ priuilegia ꝓcessa tuo generi si ue tuis posteris non extenduñ ad natos ex feminis ꝛ vide barto. in. l. qz tale. solu. to matri. hoc dicũt quidã fallere in cã libertatis data alicui ex suo genere. qz tunc veniunt nati ex feminis. et vide tex. ĩ l. ſ. s̃. de. lib. causa: Item li mita per Paulu⁹ de castro in. l. maritum. solu. matrimo. ꝛ vide Imo. post glo. in. l. si ita scriptũ. de legat. ij. Item appellatione generis venit frater. l. ij. de interdict. et relega. Ira venit legitimatus per obla. curie. l. cõmuniũ. alias quoniã circa medium: et ibi Bald. C. de na. libe. qui tex. in hac materia solennizanda multa posset vt ibi ꝓ Bart. et qui sunt de genere. Vide etiam tex. in. l. ij. C. de ordi. iudi. ꝛ. l. ſ. C. de probat. quid autem si dicak concedo tibi ꝛ posteris tuis videtur quod sit idez vt hic. facit lex neq; dotheũ. C. de decurio. lib. x. no. Bald. in. c. ſ. de feu. marchie. hoc tamen non esset verum in successionibus. quia descendentes ex feminis tunc venirent vt videtur probari in. l. cum acutissimi. C. de fideicom. et in. l. generaliter. §. cum autem. de instituet substit. sub con. fac. ꝛ in l. cum auus. de conditio. et demonst. Quid de verbo generationi videtur idem quod de verbo geni. vide Bald. in. l. ij. in. ij. columna. C. de iure emphyt. Quid de verbo sobolis vel prolis. dic quod

1 Tertio dico. adde tex. et ibi Barto. in l. ſ. si vni⁹. §. quod autem. s̃. de iniur. 3

b ¶. §. personis. no. Nota qõ priuilegia ꝓcessa tuo 4 generi si ue tuis posteris non extenduñ ad natos ex feminis ꝛ vide barto. in. l. qz tale. solu. to matri. hoc dicũt quidã fallere in cã libertatis data alicui ex suo genere. qz tunc veniunt nati ex feminis. et vide tex. ĩ l. ſ. s̃. de. lib. causa: Item limita per Paulu⁹ de castro in. l. maritum. solu. matrimo. ꝛ vide Imo. post glo. in. l. si ita scriptũ. de legat. ij. Item appellatione generis venit frater. l. ij. de interdict. et relega. Ira venit legitimatus per obla. curie. l. cõmuniũ. alias quoniã circa medium: et ibi Bald. C. de na. libe. qui tex. in hac materia solennizanda multa posset vt ibi ꝓ Bart. et qui sunt de genere. Vide etiam tex. in. l. ij. C. de ordi. iudi. ꝛ. l. ſ. C. de probat. quid autem si dicak concedo tibi ꝛ posteris tuis videtur quod sit idez vt hic. facit lex neq; dotheũ. C. de decurio. lib. x. no. Bald. in. c. ſ. de feu. marchie. hoc tamen non esset verum in successionibus. quia descendentes ex feminis tunc venirent vt videtur probari in. l. cum acutissimi. C. de fideicom. et in. l. generaliter. §. cum autem. de instituet substit. sub con. fac. ꝛ in l. cum auus. de conditio. et demonst. Quid de verbo generationi videtur idem quod de verbo geni. vide Bald. in. l. ij. in. ij. columna. C. de iure emphyt. Quid de verbo sobolis vel prolis. dic quod etiã femine veniunt vt probatur in. l. ſ. s̃. soluto matrimonio. in. l. v. C. de na. lib. et. l. fina. C. de bo. proscrip. et in. l. ſ. C. ne rei domi. vel rem. ꝛ ad de quod proles proprie est que nuptijs nata est secundum Bald. in rubr. C. de priui. do. in princip.

1 ¶Cuitas aliquibus ciuib⁹ iam subditis põt cõcedere immunitatem.

Pactum de concedenda immunitate non tenet.

Immunitas a muneribus patrimonialibus non conceditur.

Immunitas concessa alicui qui de nouo efficitur ciuis tenet ꝛ seruanda est.

2 Decuriones possunt concedere doctoribus ꝛ medicis immunitatem: alijs non.

Sed adunantia generalis sic.

3 Immunitas qualiter ꝓcedi debeat.

Munus ordinarium quod dicak et quod extraordinarium.

Quid de verbo progenie. dic quod comprehendit omnes descendentes ex linea masculina tantum. vt probatur ĩ. l. fina. et ibi Bald. C. de emanci. libe. et l. fina. et ibi Bal. C. de do. ꝓmiſ. iuncta. l. dedit dotẽ. de collat. bono. et adõ quod appellatione pro lis veniũt omnes q̃ appellatione familie comprehendũtur. vt probatur ĩ. l. officiales: in autent. statuimus. C. de de episco. ꝛ cleric. Quid de verbo genti tue. dic quod veniunt agnati: ꝛ cognati. vt est glo. not. quã in materia vide in. l. ſ. s̃. de probatio. quid de verbo nomini tuo. dic ꝙ omnes de familia veniunt in. l. pronunciatio. §. familie. ĩ. de verbo. significa. ex quo Barto. multum no. per illum tex. ꝛ. l. quoties. C. de priuile. schola. lib. xij. dixit ꝙ si concedo priuilegiũ tibi ꝛ tuis filijs masculis ꝛ feminis quod solum veniunt virgines et vidue non autẽ nupte. adde quod dixi in. l. quidam consul. de re iudi. ꝛ vltra predicta vide de materia ĩ. l. apud iuli. §. si quid alicui. de lega. ſ. per docto. in. l. ex facto. §. si quis rogatus. ꝛ. §. fi. ad trebel. ꝛ l. ſ. de consti. prin. ꝛ ad ista vide omnino Barto. in l. si vt ꝓponis. C. de digni. lib. xij. Et quid de verbo stirpe. vide tex. ꝛ ibi Bal. in. l. si quis in suo. in prin. C. de inoffi. testa. quid de proximis ꝛ consortibus. vide Bal. in. l. duduz. C. de ꝰhen. emptio. et ad predicta omnia vide omnino Bal. in repe. c. si pater. de testamen. in. vj. in. v. char.

Impoſita a principe vel a lege ſunt munera ordinaria.
Item collecte que imponuntur a lege municipali.
Item que imponuntur a papa clericis.
Ciuitas quando poſſit immunitatem conceſſam per ſuam. l. reuocare.

IJ qui. a Pro declarãda iſta leg.
¶Quero † vtrum alicui poſſit dari immunitas ab oneribus. Reſpondeo certum eſt quod per principem ſeu per legem poteſt concedi immunitas ab omnibus oneribus et muneribus etiam realibus. vt. ſ. titu. ſ. l. ſunt munera. veruntamen ſcias quod omnia priuilegia per principem conceſſa fuerunt reuocata per. l. C. de his qui vaca. a princi. rece. l. ſ. et de decurio. l. vacuatis. et ibi not. ¶Ciuitates † autem etiam concedunt immunitatem aliquibus ciuibus iam ſubditis ciuitatis. et non valet pactus: vt. d. l. vacuatis. et de immu. nemini conce. l. ſ. et maxime ſi iſta immunitas concederetur a muneribus patrimonialibus. vt. C. de mune. patri. l. nec. et l. patrimoniorum. Si vero immunitas conceditur alicui qui de nouo ciuis efficitur: tunc poteſt ei de nouo concedi et eſt ſibi ſeruanda vt hic. ¶Sed quero † per quos poſſit concedi. Reſpon. doctoribus et medicis poteſt cõcedi per decuriones hoc eſt per ordinem ciuitatis. alijs vero non poſſet concedi per illos. et ſic requireretur adunantia generalis: vt. C. de decre. decurio. l. ſ. ¶Quero † qualiter debet concedi iſta immunitas. Reſpondeo debet concedi ſpecialiter et diſtincte vt fiat mentio de muneribus realibus et perſonalibus. ordinarijs vel extraordinarijs. nam ſi concederetur immunitas a muneribus ſimpliciter: non haberent immunitatem a patrimonialibus. vt. ſ. ti. ſ. l. oneribus. alias. his honoribus. ꝛ. ſ. titu. ij. l. fi. ſ. penul. ¶Item non intelligeretur de muneribus ordinarijs. ſed de extraordinarijs. vt. ſ. titu. ſ. l. hi qui muneris. ꝛ. ſ. de mune. ꝛ hono. l. cui muneris. ſ. de mune. ꝛ hono. vnde etiam de his expreſſa mentio debet fieri. vnde ſis cautus quando diceris iſta talia priuilegia. ¶Quero † que dicantur munera ordinaria et que extraordinaria. Reſpondeo ordinaria ſunt ea que imponuntur a principe vel a lege: vt. d. l. ſ. C. de vaca. pub. mu. ꝛ ideo puto quod collecte que imponũtur a. l. municipali. lata in ciuitate ſuper hoc a toto populo dicantur munera ordinaria. Et idem puto de his que imponuntur a papa clericis vel ab imperatore alijs: ſed collecte que imponerentur ab aliquibus magiſtratibus: vt a prioribus vel a maioribus gabellarijs qui habent ſuper hoc autoritatem dicerentur munus extraordinarium. vt. ſ. titu. ſ. l. in honoribus. ſ. qui muneris. ꝛ. d. l. ſ. C. de vaca. pub. mune. ¶Quero † vtrũ ciuitas que iſtud priuilegium dedit poſſit per ſuam. l. ipſum reuocare. Reſpõdeo quando quidem tale priuilegium trãſiuit in formam pacti vel conuentionis. ꝛ tunc ciuitas non poteſt ipſum reuocare: alias ſecus. vt. l. quod ſemel. ꝛ ibi dicam. ſ. de decre. ab ordi. fac. vbi gloſſ. tangit. et dixi in repe. l. omnes populi. ſ. de iuſt. et iure.

☞Numerus. v. xij. ꝛ. xvj. liberorum a quibus muneribus excuſet.

SEmper. Legem. e Videsbie quod qui habet ſexdecim liberos excuſatur a muneribus: contra imo ſufficiãt xij. vt. C. de decur. l. ſi quis decurio. alias ſufficiunt. v. vt. C. qui nume. li. l. fina. ſolu. veritas eſt quod numerus quinq; liberorum excuſat a perſonalibus † muneribus non patrimonialibus. vt. ſ. titu. ſ. l. ij. ſ. q̃ patrimoniorum. ſed numerus. xvj. vel xij. liberorum excuſat a muneribus patrimonialibus et perſonalibus: vnde non tenentur ſoluere collectas vt hic. et. d. l. ſi quis decurio. f

Negotiatores. Dunc ſ. proſequere vt habes in glo.

☞Priuilegium conceſſum alicui an tranſeat ad liberos vel vxores eorum viduas.

Immunitati. Quero an priuilegium

Immunitas alicui cõceſſa pter numerũ liberorum an expiret ſi alii qui ipſorũ filiorũ moriant. vide doctr. Jo. and. i reg. decet. de reg. iur. in vj. quam approbat Joan. de imol. i ꝑ. lxxvij. incip. viſis ac põderatis ꝛc. circa fi. ꝛ per Bal. in cõſil. cj. incip. verba dñi ꝛc. i iij. volu. et Bo. Alex. in. l. ſi cũ dotẽ. ſ. fi. mar. tus. ff. ſol. mat. ꝛ per Barto. et Alex. in. l. ij. ſ. nõ ſolũ. ff. de excu. tuto.

Vtrũ aũt pena alicui tribuere poſſit ĩmunitatẽ. tex. habes no. ff. de interdic. et relega. l. relegatorũ. ſ. fi. ꝛ. ff. õ ſuſpec. tutor. l. õcreto. ꝛ. ff. de excu. tut. l. ſz et miles. ſ. ſed ignomi nia. vbi plene.

Ibi qui. ad materiam huius. l. primo queritur qui poſſint concedere priuilegia immunitatis: et quibus vide Barto. in. l. vacuatis. C. de decurio. ꝛ in. l. j. de decretis decur. lib. x. et quod not. Bal. in. l. etiam. de execut. rei iudica. et Specu. in titu. de cenſi. ſ. j. verſi. ſed quid ſi vniuerſitas facit pactũ. et not. cano. ꝛ do. Antoñ. in c. ij. de immunita. eccleſi. imo non valet principis reſcriptũ concedẽs immunitatem a collectis datijs et gabellis. l. omnem. et ibi Bald. C. de vecti. et dicta. l. vacuatis. et vide Barto. in. l. j. in pe. col. in verſi. itẽ quero. C. de mulie. ꝛ in quo loco. ꝛ ibi habes per Bart. que dicantur munera ordinaria ſiue extraordi. ꝛ Bal. in. l. j. als ſi. C. ſine cenſu vel reli. ꝛ in. l. j. in. iiij. q. in princi. quod cuiuſ. vni. no. ꝛ Bart. in. l. j. C. eo. lib. x. Adde per quos immunitas concedi poſſit ꝛ qualiter ſibi preiudicet qui habet immunitatem ꝛ an poſſit reuocari. Alex. conſi. cj. j. lib. et vide etiã Roma. conſi. cclij.

giũ conceſſum alicui tranſeat ad liberos vel ad vxores † eorum viduas. dic vt no. per Lyn. in. l. ij. C. de epiſco. ꝛ cle.

☞Excreſcentibus redditibus, eccleſie debet augeri numerus canonicorum et immunitas cõceſſa mercatoribus debet ſeruari ſi tenẽt maiorem partem fortunarum in illis mercantijs.

Negotiatio. s Mo. arg. q̃ excreſcentibus facultatibus eccleſie debet excreſcere numerus canonicorum † vt in. c. cum. nn. ꝛ. c. cũ acceſſiſſent extra de conſtitu. Item not. in. ſ. conductores. quod immunitas data aliquibus mercatoribus: ita debet ſeruanda ſi maiorem partem ſuarum facultatuz tenent in illis mercantijs.

☞Qui ſunt de collegio artis ꝛ nõ exercent artem an gaudeant priuilegio de quo ibi per eum.

¶Si quis decurio. Sed quod. xij. liberi non excuſent a muneribus patrimonialibus. tenet Bal. in. l. ſi quis decurio. hic alleg. et quod ibi ſit ſpeciale in decurione propter curam officij: ꝛ tenent milti quos refert Jo. and. in regula de cet in mercuriali. in vj. ꝛ videtur tex. h facit text. in. l. nec ꝛ etate. C. õmune. patri. lib. x. l. j. ꝛ ibi glo. C. qui nume. lib. ꝛ in. l. ſunt munera. ſ. tit. j. Pet. de an char. in. c. ſ. de cenſi. tenet opi. Barto. et Angel. de barulo. et Jo. de platea. in. d. l. ſi quis decurio. per illum tex. ſed quid ſi aliquis ex filijs neceſſarijs ad inuicem decedat poſt immunitatem. dicit Jo. and. in. d. regula decet. quod non nocet: cum quo tranſit ibi Bald. in quibuſdam additionibus ſuis. et Bart. in. l. j. ſ. non ſolum. ſ. de excuſatio. tut. facit quod notat Bald. in. l. ij. C. ſi aduer. deli. ꝛ quod notat Angelus in. l. minoribus. C. de his quibus vt indignis. ꝛ quod notat Bald. in. l. generaliter. ſol. matrimo. in contrarium facit. l. cura. ſ. deficientium. de muneri. et honori. et in. l. his. ſ. penulti. de vacu. et Lyn. in dicta. l. generaliter. Adde an priuilegium conceſſum habenti. xij. liberos finiatur ſi aliquis liberorum moriatur Bal. conſi. cj. iij. lib.

Quibuſdam. Ex hoc. ſ. nota. duo. Primo q̃ iſta collegia non poſſunt conuenirj niſi ſui cauſa. ſcilicet cauſa tractandi ea que ad collegiũ ſuũ ſpectant: alias poſſent puniri. vt. l. ſub pretextu. ſ. de extraordina. cri. ¶Scõdo no. q̃ illi qui ſunt in collegio artis: nec exercent artẽ non debent gaudere priuilegio artis: † facit. C. de ſac. ſan. eccle. l. qui ſub p̃textu. ſ. ead. l. ſ. negotiatores. in eo od̃ ibi d̃r: quandiu in eo actu eſt ꝛc. ¶Quero an collegiũ militũ gaudẽtiũ: ꝛ collegiũ fratrũ de penitentia tertij ordinis ſancti Franciſci habeãt immunitatẽ ab oneribus ꝛ muneribus. Videte. vos debetis ſcire

Negotiatio. vtrum dicatur mercator qui non exercet artem mercantie: licet exercuerit. ꝛ ſit deſcriptus in matricula mercatorum. Jacob. butri. in princip. ff. veteris. dicit quod nõ: niſi ſit ſolitus gerere et animum gerendi retineat q̃ preſumitur niſi deſeruiſſe probetur inſti. de rerum diui. in. ſ. pauonum. in quo proximam conſuetudinem reſpicio non remotam. vt. ff. de ali. ꝛ cibaria. l. mella. ſ. j. vide etiam. Bal. in dicto princi. ꝛ ad id quod in fin. not. hic Barto. adde. l. legatis. ſ. ſi vnus. de lega. iij. et vide Bar. omnino in rub. de nauicula. li. xij. que eſt. j. rub. illius libri.

¶Quibuſdam. tertij ordinis. vtruz fratres tertij ordinis ſint immunes. vide quod no. glo. ſ. in. l. cura. ſ. fi. j. de mu. ꝛ hono. ꝛ habes in conſi. Cal. conſi. cxcj. ꝛ Bal. in. l. placet. de ſacroſanc. eccle. ꝛ q̃d

de fraternitatibus an sint persone ecclesiastice. vi/ de que not. docto. in. c. j. de simo. ⁊ istis adde Bar to. in. l. j. §. de penis. ⁊ adde quod eremite possunt habere proprium: sed nihilominus sunt ecclesiasti ce persone. xxvij. q. ij. ecce. alias est. q. j. §. qui ve/ ro. et not. Innocen. in. c. mo/ na. de ele. ⁊ dicit gl. Joā. and. in. c. sciāt cuncti. de elec. in. vj. ℭ conuer/ si hospita/ larij: ⁊ tem plarij sunt ecclesiasti ce perso/ a ne lz non sint cleri/ ci. alleg. xvij. q. iiij. quisquis. patronus autem ec/ clesie lai/ cus nō est psona ec/ clesiastica: et ideo dicit glos. in. c. ex eo. de elect. in vj. in glos. fi. ℭ conuersi sunt persone ecclesiastice ⁊ ibi vide an habeant vocem in. c. mulierem. aut be guinarum quarum status est reprobatus: sed sta/ tus mulierum tertij ordinis sancte Clare bene ap probatur: ⁊ tales sunt religiose: vt in cle. j. de re/ lig. domi. per Joan. and. ⁊ dicit glo. in. d. clemē. j. ℭ sorores tertij ordinis sancti Francisci nō sunt proprie ecclesiastice persone: vt refert Bal. in. l. placet. C. de sacrosanct. eccle. et vide domi. An/ to. in. c. ij. de foro competenti. ⁊ adde quod not. in clemen. ex eo. de senten. excommuni. ⁊ consuluit Bal. in consi. incipien. in christi nomine super eo quod querit ꝛc. ℭ ordo tertij ordinis sancti Frā/ cisci sit ordo ecclesiasticus ⁊ eius persone ecclesia stice quātis ibi videatur concludere ℭ sint de fo/ ro seculari: ⁊ Barto. in. l. commodissime. de liber. ⁊ posthu. per Bal. in auc. nisi. in pe. col. de senten. et de his qui president hospitalibus qui non gau/ dent priuilegio literarum. vide Bald. in auc. hoc ius porrectum in. ij. col. C. de sacrosanc. eccle. et vide que dixi post Bar. in. l. orphanotrophos. C. de episco. ⁊ cleri. ⁊ per Ange. in consil. cvij. dicit tamen Bald. in. l. omnes. §. preterea nullus. C. de/ epis. ⁊ cleri. quod ita sunt exempta hospitalia si/ cut ecclesie. l. omnia. in fi. eod. titu. ⁊ ibi Barto. et docto. et facit quod dixi in. l. presenti. C. de his q̄ ad eccle. confu. Et vide Bar. in. l. quod constitu/ tum. de testa. milita. et dicit Postien. in. c. non du/ bium. de senten. excōmunicatio. quod quando q̄s est conuersus remanens in domo propria vt laic⁹ ⁊ viuit honeste vt clericus ex toto in foro ecclesia/ stico intelligitur translatus ⁊ immunitate eccleste gaudere debet. xvj. q. iiij. quis facit. de censi. c. q̄/ q̄. in. vj. cle. presenti. de censi. xij. qō. j. ecclesiarum ca. j. de cen. cum simili. et ad materiam. adde quod Pe. de anchara. in clemē. cum ex eo. de senten. ex/ communi. dicit quod Guil. de monte lau duno te/ net ibi qō fratres cō tinētes si/ ue de peni tentia qui dicuntur tertij ordi nis vt ibi dicitur in tex. nec in psona nec in rebus gaudēt p̄/ uilegio re ligiosoꝝ vl̄ clericoꝝ per il/ lum text. postea dō mi. Pe. re/ fert verba Bart. hic ⁊ Mal. subdit quod ipse ha/ bet vnum consilium Joan. calde. qui confirmat se cum dicta opinio. ℭ non sint persone ecclesiastice: et illud consilium ibi refert ad literam: ⁊ sequitur et principaliter fundatur quia nec continentiam, nec obedientiam promittunt et vtuntur proprio que sunt contra substantiam religionis. ca. cuz ad monasterium. ad fin. de sta. mona. facit. c. j. de vo/ to. in. vj. respondet ad cōtraria: dicit tamen scōm Joan. calde. quod si habent priuilegium a papa et set eis seruandum: de qua materia habetur etiam per Ange. in consi. cxcvj. Et adde Pet. de anchar. in materia in repet. in. c. ea que. de regu. iur. in. vj. et quid in vroze ⁊ fami. clericoꝝ ꝛc. vtrum gau/ deant ꝛc. vide quod not. per Joan. and. in. c. j. de cle. coniu. per domi. Anto. in. c. nullus. de iudi. vbi plene de materia. Adde an fraternitates dicantur/ ecclesiastice persone Paul. de castro. consilio. c̄/ lxxxj. et an ordo tertij ordinis sancti Francisci sit ecclesiasticus. Bald. consilio. cccxxv. incipiē: quedam soror. libro. iiij. consuluit ℭ stante statu/ to ℭ mulier non possit contrahere nisi certa so/ lennitate seruata ℭ non comprehendat mulierem tertij ordinis.

a ✠ Andre. Pomate. ℭ Et isti milites. vide Pa/ nor. col. iij. de foro competen. Cal. consi. vij. Car/ di. in cle. ex eo. in. ij. q. de sen. excōmu. ⁊ aliquid p̄ Bal. in auc. nisi rogati. C. ad treb. ⁊ ī. l. officiales. C. de epis. ⁊ cle. ⁊ do. Maria. in. d. c. ij. qui oēs in/ clināt in opinionē Panor. ibi contrariū tamen te/ net Do. Lardi. in. c. fi diligenti. q. antepe. de foro compe. ⁊ do. Anto. in. c. j. col. v. de obli. ad ratio/

tra: nam et videtis hic ponuntur per se balistarij a et per se arcarij.

ℭ De legationibus. Rubrica.

Quaritur. Ista. l. exa/ minatur. §. de constitu. pecu. l. euz qui. §. iulia/ nus.

1 ☞ Suspectus est non solum inimi b cus meus: sed amicus inimici mei.

2 Et citatus ad locum suspectum non tenetur com e parere.

Ciendum.

1 Si accusato. Mo. ✝ quod mi i hi est suspect⁹ non solum inimicus meus: sed etiam amicus[a] vel g

2 domesticus inimici mei. ℭ Secundo no. ✝ ℭ fi. q̄s citatur ad locum suspectū vel sibi inimicū nō cogi tur cōparere. argu. §. ad trebel. l. de eta. Et p̄ hoc cassauit papa sententiā imperatoris Henrici quā protulit cōtra regem Robertum: nam imperator citauit Regem ad ciuitatem Pisanam ipsi regi ca pitaliter inimicam: vt in. c. pastoralis. extra de sen ten. ⁊ re iudi. in clemen.

1 ☞ Legationis officium probatur per literas de legationis.

Egato. Probatur aūt hoc quod c

1 fit legatus per literas q̄s defert sue legationis. ✝ vt. l. fi publica/ mus. §. j. §. de pu. ⁊ ibi dixi.

Ilio. do est officium cum sumptu d officialis: filius habet vacationem pro/ pter patrem: alias secus: qō tene mēti.

1 ☞ An vi cerector studij habeat immunitatem.

b Ilius. vicerector studij[b] non ha/ bet immunitatem. facit etiam. j. eodem. l. vicarius. In contrariū videtur casus C. vt digni. or. seruetur. l. fi. in fi. Sol. quādoq̄ vi cerector constituitur ab ipso rectore. ⁊ tūc ipse re ctor videtur gerere per eum: ⁊ nullam immunita/ c tem habebit vicerector[c] ✝ seu vicarius eius vt h. e

1 ⁊ l. vicarius. j. eo. quandoq̄ propter recessum seu mortē rectoris ipsa vniuersitas facit vicerectorē: tunc habet immunitatem quam haberet si princi/ paliter ipse esset creatus rector: vt. d. l. fi. in fi. C. vt digni. or. seruetur. de istis loquit ti. C. de offi. f eius qui vi. al. ge. et. §. de lega. iij. l. j. §. a prefecto. sed quanto tempore oportet q̄ quis gerat officiū ad hoc vt quis habeat vacationem. Respon. toto tempore officij: si gerit minus minuitur sibi vaca/ tio: dummodo scias q̄ si non gerit officium vel ge rit minori tempore quarte partis totius tempo/ g ris: nullam debet habere vacationem seu immu/ nitatem. vt. l. sed et milites. §. quandoq̄. ⁊. §. pla/ ne. ⁊ quod ibi no. ⁊. §. fina. §. de excusa. tuto. ⁊ C. de consul. l. iij. lib. xj.

2 ☞ Doctor legens qui non potest aduocare pōt mittere schedulam ⁊ alloqui iudicem.

ℭ Sed etiaz amicus. Amicus inimici mei est mihi suspectus: vide tñ Inn. in. c. insinuāte. de offi. dele. in notabilib⁹. qd̄ dixi post Bart. in. l. qui iurisd. de iurisdi. om. iudi. Bal. in. l. iiij. §. si tutor. de suspec. tuto. Lyn. ⁊ Bal. in teste. in. l. si quis. in vlti. col. C. de test. sequit hoc Bal. i. l. j. C. si quaz cunq̄ prez di. pote. ⁊ vide cano. in. c. fi re/ pellāt. de accusa.

Paulus. Mota p̄ legatus[d] non debet attendere ad aliud quā ad officium legationis. ℭ Itē no/ ta[e] p̄ doctoribus hui⁹ ciuitatis qui nō p̄nt esse aduocati: nam si mittūt vnā schedulā[f] iudici. vel ei loquūt: ✝ non propter hoc videntur aduo/ b care. tene menti.

Egatus. §§. j. de materia huius. §. dicam vobis in l. j. §. diuus. j. de vari. ⁊ ex traordi. cogni.

ℭ Licerector. dic tñ q̄ de consue tudine seruat cōtrariū. ita Car. in cle. j. in. vj. op/ positione de offi. vica.

✠ And. Pom. ℭ Mo. q̄ legatus. hoc aūt intelli/ ge fm Ro. in. l. j. §. de verbo. obli. pondera tex. hic in fine vt non intelligatur aduocare mittēdo schedulas pro amico vel extraneo. si hoc faciunt gra/ tis ⁊ amore. contra tamen hoc dicitur enixe obsta/ re tex. in. d. c. vbi periculum in verſ. nulli. de elec/ tione in. vj. vbi prohibitus loqui prohibetur et mittere scripturam vel nuntium. ⁊ vide multa que ponit Barba. in rubri. extra de fide instrumen. colum. ij. ⁊ vide text. in. l. miles ad sororem in prin/ cip. ff. de lega. ij.

ℭ Item not. idē tenet Bar. in. l. §. §. §. de postu. ⁊ no. q̄ si aliquis phibetur aduocare q̄ intelligit̄ q̄ non prohibeatur si, gratis velit aduocare. dicit Roma. in. l. ij. in princi. §. de verbo. obli. per text. in fi. huius legis.

ℭ Una schedula. Et sic statutū puniens aduoca/ tum vel loquentem in voce non punit scribentem. contra facit text. in. l. item apud. §. generaliter. §. de iniur. ⁊ l. eorum. §. fi. e. ti. de quo in. l. j. de verbo. obliga. per moder. ⁊ Barto. in. l. j. de extra/ ordi. cog.

ℭ Legatus. ex. l. ista not. casum fingu. quod legat⁹ recipiēs pecuniam pro expensis fiendis in itinere si interim decedat residuum pecunie trāsmittit ad heredes non autem restituuntur reipub. imo si in/ firmaret̄ in itinere debet curari expensis reipub. de quo vide Bart. in. l. hi qui. §. tandiu. §. quib. ex cau. maio. ⁊ quod not. Bar. in. l. fi seruus commu/

nis.de fur.ꝛ qõ dixi post Bar.in.l.ij.in prin. ad.l. rho.de Jac.ꝛ dicit no.Bar.in.l.ij. C.de lega.lib. x.quod si vnus ex ambasiatoribus decedit salariũ accrescit alteri cõsocio adimplenti per illum tex. 1
ꝛ vide Bal.in.d.l.hi qui.s. ex quib. cau.maio. et a
Jmo.in.l. cõtinuus. §.cum ita. de verbo. obliga. et q̃d de doc/to.habente licentiã p̃ aliquos dies.an interim ba/beat salarium.not. in.l.si ea. C. de condi.insер.ꝛ per Bal. ꝛ no.q̃am basitor q̃ finita am/basiatadi/ fer tredire nõ gaudet p̃uilegio 2
legatiõis. l. mercato ꝛ res. et ibi not.Barto.ꝛ Bald.

a ¶ Pro repꝛesaliis. ambasiatores non possunt ca/pi pro repꝛesaliis.adde Bar.post glos.in.l.comẽ/ tis.s.de pac.ꝛ Bar.in.l.j.in p̃n.s.ad.l.iul.maiest. 1

b ¶ Scõo not.ꝛ an exbãnitus perdat ciuitatem.vi/de que dixi in.l.sed.ꝛ iuli.§.qui enim ignominiosa. de excusa.tutor.per Angel.in disputatione incip. bono.quidam.no. Bald.in auten.ꝛomnino in.vij. colum.nevxor pro mari.per Roma.in.l.recusare. §.si quis alio ad trebel.ꝛ per Bald.in.d.§.qui de/ficiunt in ff.

c ¶ §.quod de frumentarie. no.casum in quo valet sma contra cõumacem absentem.adde.l.hac ppe tua.ꝛ qõ ibi not.Barto. C.vbi decur.vel coarta.ꝛ 1
illud tenet do.Flo.in.c.cũ olim.de re iud.ꝛ per ali quos in.c.j.de cau.pos.ꝛ proprie.ꝛ an ordo iudi/ciarius seruet in cã fiscali.vide Bal.in.l.ij.in p̃n. C.cañ fis.vel priua.ꝛin.l.j. C.de condi.ex.l.ꝛ adde ad istud ad q̃ allegat iste.§.no.per Bal.in repe.l. 1
nec quisquã.§.vbi decretũ.de offi.pcon.ꝛ not. in rub.C.cõmi.vel epi.ꝛ i.l.de pupillo.§.meminisse. de ope.no.nũ.ꝛ in.l.fi. C.de fer. Alex.

d ☞ Andr. Poma. ¶ Et ideo cũ. vide aliqua in si/mili per do.Prepo.in.c.fi.ij.dist.ꝛ Fel.in.c.eccle/sia sancte Marie col.ix.de consti.ꝛ Barb. cõsi.lj. 1
col.xxvij.vol.j.ꝛ Panor.in.d.c.j.col.ij. de re iud. ꝛ Feli.in.d.c.i.colũ.vij.de iureiurã.ꝛ Panor.in.c. olim.col.vj.de iud.vbi colligit generaliter ex hoc q̃ in notoriis nõ requiritur partis citatio. e

e ¶ §.predium. qui fideiubent pro officiali habent

lius ciuitatis a qua exbannitur.

Si quis legatum. Per hanc†. l. dicimus q̃ ambasiatores non possunt capi pro repꝛesaliis[a] quia habent immunitatẽ de iure cõmuni vt hic:ꝛ.l.ij.§. legatis.s.de iudi. Secundo† no.[b] ex hac.l.q̃ ex/bannitus de ciuitate definit esse ciuis illius ciuita/tis: vt hic.ibi quia quem semel populus ꝛc. quod puto verum quando est talis exbannitus qui põt impune offendi: nam habetur loco hostis ciuita/tis illius: vt.l.amissione.§.qui deficiunt.s.de ca/pi.dimi. Idem puto si esset talis exbannitus qui esset prohibitus receptari.ar.eius qõ hic dicitur de eo cui interdictum est aqua ꝛ igni.

¶ De administratione rerum ad ciuitates perti/nentium. Rubrica.

Quod ad certam. Dic vt di cã.j.co.l. legatum.

On vtiq;.

Quod quis. Vide gl.que incipit hic not.iij.et in fi.gl.adde.dic de hac materia vt no.per Dy. extra de reg.iur.c. quod alicui non licet. ꝛ.c. potest quis.ꝛ.c.qui per alium.

☞ Vide casum in quo valet sententia lata con/tra absentem.

Quod de frumentaria. c

Vide glos. super ver. inantis.ꝛ sic vide quod valet sententia lata contra absentem non contumacem †alias nulla esset specialitas. Est enim hic specia/le ꝛ potest esse ratio: quia officialis restituit reipu/bli. librum rationum in quo continebatur introi/tus ꝛ exitus: vt.l.j.§.officio.s.de tute.ꝛ ra. dis. et s.de statulibe.l.fi. statulibera pene in fi.ꝛ ideo cũ non requiratur alia cognitio nisi computatio ra/tionis merito potest proferri sententia in absentẽ. ꝛ sic no. quod isti reuisores rationum communis possunt pronuntiare officialem preteritum esse de bitorem communis eo absente.

☞ Quod datum est camerario per officiales qui indebite exigit an debeat de communi restitui.

Braui. Ex isto tex.not.quod si officialis ali/quid exigat indebite.ꝛ detur camerario communis quod de communi debet restitui. † hoc est verum si exigat de facto: secus si precesit sententia condemnatoria licet iniusta: tunc enim a communi non potest repeti conditio indebiti: vt l.j. C.de condi.indebiti.ꝛ.s.rem ra.ha.l. fi fine.§. q̃ si procurator per iudicem.ꝛ.l.cum putarent.fa/mi.hercis.

☞ Officialis locans predia publica non tenetur de tacita reconductione.

Quor tamen.

Predium. c Nota q̃ si aliquis officialis locat pre/dia

dia publica tenetur solum de tempore expresso in locatione: nõ de tempore quo tacite reconduci/tur.† Item no. q̃licet aliter olim seruaret̃ invecti galibus ramen quantum ad hoc hodie idem serua tur in vectigalibus: quod in alia locatione.

☞ An officialis finito officio teneatur de eui/ctione.

In eũ. Iste est valde not.§.Oppo. dicitur hic q̃ syndici qui vendunt aut locãt predia publica finito officio nõ teneãtur cõtra.s. de procu.l.pcurator qui pro euictione. huius ti/tre Azo fatetur contrarium: ꝛ dicit hic in text. dum dicit similis etenim videtur.f.is qui nouat. q.d.in omni contractu tenetur officialis publicus etiam finito officio † preter q̃.in constituta pecu/nia.ꝛ est ratio quia constituit animo se non obli/gandi: sed adfidem debitã manifestandã ſm Azo. que opi. Dug. non placet: nam tutor non tenetur de euictione finito officio. quia officium assumit ex necessitate: eadem ratione nec talis officialis.ꝛ 1
sic non ob.d.l.procurator qui pro euictione. quia ibi loquitur in procuratore cuius officium est vo/luntarium. nec obst. princi. huius. §. quia hic pro/misit penam animo nouandi ꝛ se principaliter ob/ligandi: ꝛ ista est vera. Alij vt Al. aliter. distinguũt in glossa. de qua distinctione non curo. circa hoc tamen vide.s. quando ex fac.tu.l.post mortem. ꝛ quod ibi plenius nota. hic tamen non examino.

Pro magistratu. Mo. q̃ isti qui fide/iubent pro officia/libus non possunt conueniri personali vel hypo/thecaria nisi excusso principali quod est speciale de iure antiquo alias secus: vt.l.iure nostro. C. de fideiuss.

1 ☞ Quando pecunia in vnum vsum legata possit in alium vsum conuerti.

Legatam. Nota ibi circa princi/pium. ista est notabi/lis.l.circa hoc dic. Quãdoq̃ relinquitur 1
vt fiat aliquod opus quod fieri non li/cet.ꝛ tunc potest conuerti in alium vsum† autori/tate proximi superioris causa cognita vocatis his quorum interest. vt.l.legatum.s.de vsufruc. lega. Sivero potest licite fieri. tunc aut pecunia ad hoc relicta sufficit ꝛ non potest conuerti in aliũ vsum nisi autoritate principis vt hic in princi. Aut non 2
sufficit. ꝛ tunc potest conuerti in alium vsum etiã sine autoritate principis vt hic in fin. et.j.titu.ij.l. vlti. 2

Sed municipio. Mo. hunc.§. ad id 3
quod dixi.s. eo.l. j.in prin.

Calculatij. Istam materiam er/roris calculi prose/quitur glos. que hic ita ponit bene sicut alibi. 4

5

¶ De decretis ab ordine faciendis. Rubrica. 6

1 ☞ Medicis anciani possunt constituere salariũ.
2 Et quod medici possint eligi in minoribus ciuita/tibus. 7

beneficium excussionis. adde glos. in.l.j. C. de con/ue. fis. debito. lib. x. ꝛ text. cum glos. fi. in.l.j. C. de decurio. lib. x. ꝛ no. Bart. in.l. quoniam. s. loca. ꝛ

Medicorum. Mo. † q̃ de iure cõmu/ni ordo ciuitatis hoc ẽ priores seu ancianipos/sunt constituere salarium medicis.

¶ Secundo no. q̃ hoc non permit/titur presidi. ¶ Oppo. C. de epis. ꝛ cleri. l. parabolani. dicit glos. ibi est speciale in ciuitate Alexandrina in qua electio medicorum permitti/tur episcopo. Item querit gl. † qõ medici possunt eligi in minoribꝰ ci/uitatibus vel maioribus. dic vt.l.fi duas. §.j. de excusa. tuto.

☞ Mõ valẽt decreta decurionũ ni a
si due partes cõcilij ibi sint q̃ sono tube vel cãpane sunt vocandi.

Alla decreta. a

Cũ.l.seq. Mo. q̃ nõ valẽt decreta decurionũ si ibi nõ sint due partes decurionum: seu due partes concilij. ꝛ intellige qõ istarũ duarũ partiũ maior pars con sentiat: vt.s. ad municip.l. qõ ma/ior. ꝛ ibi dixi. ꝛ infra de regulis iu/ris.l.aliud.§. refertur. ¶ Sz q̃ro an p̃sentiũ nomina debeãt scribi. dic vt.s. dixi de albo scrib.l.prima ꝛ se cunda. ¶ Itẽ dicit hic adhibitis. sz q̃ro qualiter isti vocabuntur: vtrũ debent nominatim vocari. Respon deo sufficit qõ vocentur sono tube vel cãpane. † vt.l.ij.ꝛ ibi no. C. de decur. ꝛ no. in.d.l. aliud. §. refertur. j. de reg. iur. vt pleni dixi in repe. l. omnes populi de iusti. et iure. et debent vocari ad curiam hoc est ad palatium publicum. vt.d.l.ij. C. de decur. lib. x.

☞ Decreta decurionũ: obtinẽtia do/nationẽ q̃n sint nulla. ꝛ q̃n rescidãt. Decuriones q̃ possint donare lega tis ꝛ ambasiatoribꝰ. ꝛ sic remunera/re benefacientes.

Donatio facta a decurionibꝰ i casu
p̃misso si in ea apponit cã ficta ꝛ co/lorata nõ tñ vera rescinditur.

Facultas remunerãdi q̃ nõ trãseat ad decuriones succedentes.

Decuriões nõ possunt grauare suc/cessores ad donandum.

Decreta decurionũ possunt a p̃side rescidi ꝛ p̃ociliũ ciuitatis ꝛ ad in/stantiã cuiuslibet de populo.

Populus ciuitatis non recognosce/tis superiorem potest donare: et ſa

cere legem de donando.

8 Decuriones qui habēt arbitria disponendi circa ordines ciuitatis: que virtute dicti arbitrij facere non possunt.
Non poterunt rebannire exbannitos nisi sibi hoc expresse sit permissum: vel nisi ex maxima causa.
Non possunt sententiam condemnatoriā tollere.
Non suspendunt executionem sententie vltra tempus trium mensium.
Totus populus potest in penis a se impositis illas tollere: ⁊ suspendere.

9 Decuriones virtute talis arbitrij non possunt mutare ordines ciuitatis nisi sit eis specialiter permissum.

10 Non possunt bona immobilia ciuitatis alienare nisi specialem habeant commissionem.

11 Statuere aliquid contra statutum a toto populo nō possunt nisi causa de nouo superuenisset vel causa antiqua que de nouo esset manifestata.

12 Non possunt per statutum ius alicui quesitū tollere licet totus populus hoc facere possit.

13 Possunt debitoribus dilationez trium mensiū concedere ⁊ non vltra.

14 Judicibus ciuitatis autoritatem ⁊ iurisdictionem quā ab ipsis decurionibus habent tollere possunt ⁊ interdicere: non quam habent a statuto cōfecto a maiori consilio.
Ordo decurionum a creditoribus interpellatus si nō redderet iustitiā teneret parti ad interesse.

15 Ordo decurionum quando virtute arbitrij potest nouas gabellas ⁊ vectigalia imponere.

16 Decuriones virtute dicti arbitrij pro defensione ciuitatis ⁊ suorum iurium possunt nouam guerrā instituere pro inuadēdo res alienas non sine autoritate populi.

17 Habētes arbitriū super aliquo possunt omnia facere que principaliter spectant ad id super quo habent arbitrium.
Item possunt statuere ⁊ facere antecedentia propter que ad illud peruenire potest ⁊ qualiter intelligatur. nume. 20.
Omnia consequētia sine quibus illud explicari cō mode non potest ⁊ qualiter hoc intelligatur. numero. 23.
Non possunt aliquid facere super eo quod nō spectat ad id super quo eis conceditur arbitrium. ⁊ numero. 26.

18 Decuriones quibus datū est arbitriū super bono ⁊ pacifico statu ciuitatis possunt cogere homines habentes inimicitias ad pacem.
Principaliter aliquid fieri intelligitur duobus modis.

21 Decuriones habentes arbitrium super bono ⁊ pacifico statu non possunt legez facere super aliquo graui negotio pretextu modice pecunie.
Ambitiosum modice cupidū inde ambitus: id est cupiditas proprij honoris.

22 Decuriones habētes arbitriū vnde veniāt pecunie nō possunt statuere ꝙ mercatoribus reddatur ius summariū etiā si adij cerēt causam. secus si habent arbitrium super bono statu ⁊ pacifico.

24 Decuriones statuentes per quandam consequentiam quedam que veniunt ⁊ venire possunt contra illos particulares casus quos arbitrium nō extenderetur: an vāleat.

25 Decuriones habentes arbitriū super bono ⁊ pacifico statu ciuitatis cuius vigore possunt tollere appellationem non poterunt tollere restitutionē in integrum.

26 Decuriones habentes arbitrium vt supra nō possunt aliquid facere super eo quod est accessorium alterius ꝙ non spectat ad id super quo eis cōcessum est arbitrium licet istud accessorium videatur ad illud spectare.

27 Prefationibus statutum quando fit credendum.

28 Narrationi pape in facto proprio creditur nec admittitur probatio in contrarium.

29 Decretum decurionū quado petitur rescindi fiest factum eorum autoritate cozā iudice appellationis hoc fit. fivero autoritate consilij generalis: tūc per viam appellationis ad illud consiliū. Et cozā quo quando petitur rescindi officio iudicis.

30 Quo iure petatur rescissio hmōi decreti vbi ꝙ modū excusationis: per modum appellationis et vniuersaliter condictione ex ista. l.

Rescissio huiusmodi decreti infra quantum tempus petatur.

32 Clausula: ⁊ inquantum de iure possunt posita informatione vel decreto quid operetur.

33 Decuriones quando possunt decretum seu reformationem ab ipsis factam reuocare.

34 Decretum factum a decurionibus quando dicatur factum ab eis virtute iurisdictionis ordinarie et quando delegate.

Abitiosa. Habeo istam. l. pro difficili. ¶Oppon. dicit hic ambitiosa decreta rescindi debent: hoc est decreta que continent donationem debēt rescindi. ergo presupponit ꝙ tenēt: vt. l. nam ⁊ si sub cōditione. §. j. s̄. de iniust. testa. ꝛ hoc videtur falsum: quia imo videntur nulla ipso iure. vt. l. j. §. itē cū ꝓtra sacras. s̄. q̄ sent. fine app. rescin. dicit gl. ibi in sentētia: hic in decreto. Ista sol. non est vera: qz eodem modo distinguitur i decreto quo i sentētia. vt. C. de app. l. si ad scribatū. ⁊. l. nominatiōes. eo. tit. ⁊. s̄. de appellatio. l. icon stat. vnde glos. dicit aliter: quod hic decretum nō fuit contra. l. non enim decreuerunt donationē valere: sed donauerunt. Certe nec etiaz istud placet: quia illud dicitur contra ius quod a iure improbatur: vt. C. de pac. l. pacta q̄ cōtra. sed ista donatio improbat a iure: ergo ⁊c. Qualiter ergo soluem? contrariuz: an decreta decurionum ambitiosa sint nulla ipso iure vel debeant rescindi. text. hic videtur contradicere. nam primo dicit rescindi debēt. Secūdo in versi. proinde dicit nihil valebit huiusmodi decretum. ⁊ sic innuit quod ipso iure sit nullum. Idem videtur dicere tex. C. eo. l. ordinis. ꝓpter quod dicunt quidam talia decreta esse nulla ipso iure. ⁊ quod hic dicitur rescidi debēt: scilicet quatenus de facto processit. ff. s̄. de in. fif. l. nec ꝓcuratozes. ⁊. C. fi ꝑpter pu. pen. l. j. ¶Mihi videtur sic ✝ dicendum. quando ꝙ in decreto nō interuenit solennis numerus decurionum: ⁊ tunc ipso iure sunt

sure sunt nulla. vt. s̄. eo. l. ij. Quando ꝙ fuit solennis numerus: sed continet donationem. ⁊ tunc ſi dem continet donationem aperte: decretū est nullum: vel si est interpositum super eo quod est exꝑs se a iure improbatū: vt hic in versi. proinde. ⁊. C. eodem. l. ordinis. Quando ꝙ non continet donationem aperte: sed in veritate cōtinet donationē: vt puta si in calculanda ratione decreuerunt rationem bene redditam: cum in veritate non esset vel locauerunt aliquam rem viliori mercede. ⁊ sic continet donationem vel a te: tunc talia decreta debēt rescindi cum valeant nec continēt expressum errorem iuris vt hac. l. in princi. ⁊. s̄. titu. j. l. calculi. in fin. vt sic distinguatur hic sicut in sententia. vt. l. j. in princip. s̄. que senten. fine appel. re. posset etiā iste tex. aliter intelligi vt dicam. j. in questionib⁹.

¶Oppo. s̄. titu. j. l. calculi. Sol. vt apparet ex p̄cedentibus. ¶Quero ✝ vtrum[a] liceat decurionibus aliquo casu donare: ⁊ videtur quod non: cum hic indistincte prohibeatur. ¶In contrarium videtur quod possint remunerare benefacientes: vt donare aliquid ambasiatoribus ⁊ legatis venientibus inspecta magnitudine ciuitatis donātis ⁊ ei cui donatur: vt. Liubemus. §. scientes. ⁊ ibi no. C. de sacrosanc. eccle. ⁊. l. cum in plures. §. penul. s̄. de administra. tuto. ⁊. l. tutoz secunduz dignitatē. in princip. eod. titu. ⁊. s̄. de bo. dam. l. diuus. §. fin. sed donare sine causa legitima et iusta non potest et ita loquitur hic. Et ideo[b] ſi in donando ✝ fuit appolita aliqua causa ficta ⁊ colorata non tamen vera tunc decretum deberet rescindi: ⁊ ſi nulla iusta causa fuit appolita decretum esset nullum ipso iure. ⁊ hoc etiam modo potest intelligi iste tex. in primo ⁊ scō responso. ¶Item ✝ quero[c] dixi qō. possunt[d] remunerare benefacientes. vtrum ista facultas remunerandi transeat ad successores: vt puta aliquis fecit vnum magnum seruitium huic cōmuni tempore istorum priorum ⁊ istorum camerariorum: ipſi non remunerauerunt: vtrum sequentes possunt remunerare. Respondeo ꝙ non. nam remuneratio est personalis ex parte remuneratis: adeo quod quis non potest grauare heredem suum quod aliquem remuneret: vt. ff. remuneratio in persona heredis. ita probatur. s̄. ſi quid in fraud. pa. l. viuus. ¶Et ✝ ex his pōt colligi alius intellectus huius. l. Primo dicit quod decreta ambitiosa debent rescindi: vtputa ſi asserentes colorate se velle alicui remunerare eum liberauerunt a debito: ⁊ largiti sunt. nā valet decretū ſz rescindatur: sed ſi ipſi non fuerunt largiti sed fecerunt decretū qō ei largiretur aliquid in futurum: certe tale decretum est ipso iure nullum. sicut enim ꝙs non potest grauare heredem suum de remunerando vt dixi: ita decuriōes nō possunt grauare suos successores: et sic habes in hoc principio ſi bene aduertis quinq; lectu. vna secundum gloſſ. quod semper rescindatur. alia secundū alios quod semper sit nulla ipso iure sed rescindatur quatenꝰ de facto processerunt. tres alias lect. posui vobis. s̄.

¶Item quero ✝ hic dicit decreta debere rescindi. quero a quo ⁊ ad cuius petitionē: respōdeo rescindentur a superiore ſi est: vtputa a preside. vel ſi

a ¶Quero vtrum. Utrum decurionibus liceat aliquo casu donare. facit qō no. Bar. in. l. ſ. s̄. de iust. ⁊ iur. ⁊ qō no. Bar. in. l. ſi liberum. de plagia. adde Bal. in. l. preses. C. de transac.

b ¶Et ideo. nonnunq̄ priores possunt absoluere a syndicatu potestatē. Bal. in. l. mancipia. C. de ser. fug. quod no. per illum tex. ⁊ idē dicit in ꝓncipe. ✠ Andreas Pomate.

c ¶Item quero. dixi qō. ¶Et ideo. nonnunq̄ priores possunt absoluere a syndicatu potestatē. Bal. in. l. mancipia. C. de ser. fug. quod no. per illum tex. ⁊ idē dicit in ꝓncipe. ✠ Andreas Pomate. ¶Itēquero. dixi vide Ludo. in cōſi. lxiij. vbidi ſputat ſi anciāi possint remouere officiales deputatos a ſe.

d ¶Dixi qō pñt. Et ad de q̄ ſi datum est arbitriū generale in repu. non videtur data licentia cōponēdi cum inimicis vel redimēdi rebelles. l. lucius. §. lucius. el. ij. de lega. ij. argu. illius text. secundum Bald.

¶An populus. an populus possit donare ⁊c. ex his habes ꝙ decuriones non repꝛesentant populum. adde Imolā in. l. municipibus. de conditio. ⁊ demonstra.

¶Sciendum est. Not. de arbitrio istorum decurionū. adde Bar. in. l. oēs populi. s̄. de iust. ⁊ iure. Et vide Ro. in. l. iij. §. ſed vtrū. s̄. ad fil. et qō dixi in. l. relegati. s̄. de penis. Et Bal. in. l. ſ. ad fi. de iust. ⁊ iur. ⁊ dicit no. Bal. in. l. miles. in fi. C. de test. mili. qō ꝓtores habentes liberū ⁊ generale arbitrium nō possunt statuere ius iniquū cōtra aliquē nec cōtra rēpub. ſi ꝑ tulerunt ꝑm cōſuetudinē facere gratiā carceratis de pena reip. applicanda. ⁊ dicit Bald. in. l. mancipia. C. de ser. fug. ꝙ priores habētes arbitriū nō possunt absoluere potestatē a syndicatu qui fit culpabilis: qz hoc non posset ꝑn ceps fiūe clausula non obstante. adde ad materiā

q̄ vigore huiusmodi arbitrij non videtur ea posse que sunt cōtra iura vt no. Bar. per id quod ibi habetur in.l.libertis.s̄.de sta.ho.& q̄ nō. in cle. sepe.de verbo.signi.& in.l.filiusfam. de do.& vide vltra supascripta:q̄ no.Bar.& Bal.in.l.j.C. de sacrosanc. ecc. in.q. ibi circa ipsam dispositionē vel voluntatem &c. & adde q̄ arbitrium concessum tēpore metus cessat cessāte metu. ar.l.j. & ibi Bal. C.de nauti.fe.adde quod generaliter potestas statuendi nō intelligit de iniquis statutis.l. j. vbi bal. C.de monopo.

a ¶Nō possunt ista tuere.Adde q̄ dēq̄ nō. Bar. in.l. ij.de opti. lega. et in l.si per epistolam. de acqui. hēredi.

b ¶Item ex virtute.adde quod not. Bal.in.l.miles. C. de testamen.mil.

c ¶Talis arbitrij. idem Bartol. in.l. toties.j. de pollici.

d ¶Autoritatem tollere. Adde quod not. Barto. ad reprimen.qui sunt rebelles.in ver.mille libras.& vide.j.eodem.l.in ver. tertia regula. et ad materiam de habentibus arbitrium super publica vtilitate vide quod dicitur late. in.l.ij. in fine. s̄.ad munici.et an habens potestatem tollendi statuta possit illa reformare.dic quod sic. ita tenent docto.in.l.iurisgentium.§.ideo.et ibi Ange.s̄. de pa.et sic habens potestatem condendi statuta potest emendare et corrigere. C.de emen.iusti.codi. et ibi per Guid.de suza.

e ✠And.Poma. ¶Visis ergo.adde etiā q̄ vigore talis arbitrij nō potuerūt liberare officiales a syndicatu.ita Pau.de ca.in.l.mācipia.C.de ser.fugi. sunt rebannire exbannitos: nisi hoc a sibi expresse permiserit populus: q̄ in ciuitate sua dicitur princeps: vt l.relegati. in fin.supra de penis.& argumen.supra de offi. procura.ce. l.finali.Ex causa tamen vna possent 12 rebānire. scilicet si multos alios exbannitos apprehenderint & demonstrauerint.vt.l.non omnes.§.a barbaris.supra de re milita.ad ciuitatē tamen veniendi ex causa legitima licentiam possunt cōcedere: secundū ea que dixi in.l.is qui reus. circa finem.supra de publicis iudicijs. item c non possunt aliquam sententiam cōdemnatoriam tollere.vt.l.prima.§. fina.supra de questionibus.& l.prima.§.de qua.s̄. de postulā. itē non possunt executionem alicuius sentētie suspendere vltra tempus trium mensium. vt supra de iure fisc.l. in 14 fraudē.§.fiscalibus debitoribus. et d sic apparet q̄d decuriones qui q̄nq̄s suspendūt executionē sententie in tēpora plixiora: nō iuridice faciūt: totus autē populus qui in penis a se impositis loco principis habetur posset hoc facere vt.d.§. fiscalibus debitoribus. ¶Item ✠non possunt ex virtute dicti arbitrij vel alicuius eorū mutare ordines & regimina ciuitatū.arg.s̄.de iure fis.l.bonorū.& l.ne procuratores.& l.auferk.§.actores.nā arbitrium q̄d habēt super bono & pacifico statu ciuitatis intelligitur de psenti.vt.l.si ita.s̄.de aur. & argen.leg. sed reuocare seu muta re ordines & regimina esset facere nouum statutū. ergo &c. ¶Predicta vera nisi esset eis hoc specialiter permissum. ¶Item immobilia ✠ ciuitatis nō 10 pōt alienare:nisi spāliter ꝑ eis pmittat.vt.l.fi.C. de vēdi.rerū ad ciui.pti.et.d.l. pbibere.§.plane. 11 supra q̄d vi aut clā. ¶Item ex ✠ vigore dicti arbitri nō pōt statuere a aliquid q̄d fit cōtra statuta & ordinē a toto populo a quo ipsi autoritatē habēt: nisi de nouo superuenisset cā: vel cā antiqua que esset de nouo manifestata: quaz tempore legis condite populus ignorabat:vt.l.si hominem.s̄. man. 13 Item ex ✠ virtute b dicti arbitrij vel alicuius eorum nō possunt facere statutum per q̄d ius ꝓpriū iam queritū alicui auferatur:licet enim totum populus posset:vt.l.venditor.§.si constat.s̄.cōia predio.& l.antiochensiū.s̄. de priuile.credito. & dixi in.l.toties.j.de polli.tñ cū alicui conceditur arbitriū: intelligitur hoc concedere sine alterius iniuria:vt.l.ij.§.merito.& §. si q̄s a principe.s̄. ne q̄d in loco pub.& ideo ex virtute talis arbitrij c nō possent debitores aliquos liberare vel similia facere. 13 ¶Sed iuxta ✠ predicta q̄ro an debitorib⁹ possint dilationē ꝓcedere ex virtute alicuius arbitrij pdicti. Rñ.nō puto vltra tps triū mēsiū vltra illud q̄d alias debitores habebāt.arg.s̄.de iure fis.l.in fraudē.§.fiscalib⁹ debitorib⁹.q̄ncta.l j.§. pe.C. de cad.tol. ¶✠Sz an possint iudicib⁹ ciuitatū au 14 toritatē tollere d vel interdicere iurisdictionē sup petitione dictorū debitorū. Rūdeo si quidē iudices predicti non habent iurisdictionem ab ordine illo:sed magis a maiori concilio vel statuto confecto a maiori ꝯcilio:ipsi nō pōt iurisdictionē illam auferre. Si vo habēt ab ordine illo: tunc auferre possent:cū ipe ordo remaneret iudex. vt.l. vbi abb sunt.s̄.de tut.& cur.da. a⁹ his.& ideo si iterpellat ordo a creditoribus & iustitiam nō redderet puniretur & teneretur parti ad interesse.in aut. de dil. iudi.§.j.colla.ix.& dicā.j.de va.& extraordi.cogni. l.fi. ¶Item ✠ an ex virtute alicuius arbitrij de pdictis possit nouas gabellas & vectigalia ponere:& intelligo pdictā q̄nē posito ꝑ constāti q̄ ciuitas ipsa seu ppls possit ,put de facto videm⁹ facere:licet de iure nō possint:vt.l.ij. C.noua vect. Rūdeo siquidē si illa ciuitate vectigalia & gabelle nō sunt solite imponi:ordo eas imponere nō poterit: nisi specialiter sit eis pmissum.hic esset casus qui reseruatus est populo qui in sua ciuitate iperiū habet seu obtinet vicē principis sicut refert pnci pi vniuersali per dictū ri. C.noua vect. Si vo ciuitas ꝓfuerit itpe necessitatis ponere gabellas:tūc imponere poterūt.hic esset pōt venire in illo arbitrio q̄d de more ppli est.ar.l. vel vni iersoz.s̄. de pig.ac.cū si. ¶Item an ✠ possit ex virtute alicuius 16 arbitrij de predictis institui noua guerra. Respō deo potest pro defensione ciuitatis & suorum iurium.alias autem pro recuperatione rerum perditarum ex interuallo vt pro inuadēdo res alterius non posset sine auctoritate populi vel maioris concilij.arg.eius quod no. per Innocen. extra de re. spoliato.& olim causam.& quod dixi.s̄.de capti.l. hostes. ¶Visis ergo quibusdaz particularibus que fieri non possunt virtute alicuius ex dictis arbitrijs: arbitrijs: videamus aliquas regulas generales quas reducemus ad practicam ex quibus apparebit virtus predictorū. ¶Primo ✠ regula est affir 17 matiua q̄ habentes arbitriū super aliquo pōt oia facere q̄ principal⁹ spectāt ad id sup quo hñt arbitriū. ¶Scōa regula ē q̄ pōt statuere & facere oia ancedētia ꝓpter que ad illud pueniri pōt. ¶Tertia regula est q̄ possunt statuere & facere omnia consequentia sine quibus illud explicari cōmode non potest. ¶Quarta regula est negatiua q̄ non possunt aliquid facere vel statuere super eo quod nō spectat ad id super quo eis est cōcessum arbitriū. ¶Quinta regula est q̄ non possunt aliquid facere vel statuere super eo quod est accessoziuz altērius q̄ nō spectat ad id super quo cōcessuz est arbitrium: licet illud accessorium videatur ad illud spectare. ¶Declaremus istas regulas. prima regula est q̄ habentes arbitrium super aliquo possunt omnia facere & statuere que pncipaliter spectant ad id super quo habēt arbitrium. probatur s̄.de arbit.l. non distinguemus. §.de officio.et.s̄. manda.l.diligenter.de exerci.l.j.§.non autem. et §.igitur.& de instit.l. sed & si pupillus.§. conditio. cuz si.et ista regula videt indubitabilis. ¶Subij 18 ciamus a. exempla ✠ datum est priozibus ciuitatis b arbitrij super bono & pacifico statu ciuitatis: certe hui⁹ vigore poterunt hoīes habētes insimul c inimicitias cogere ad pacem c:vt.l.equissimum,s̄. de vsufruc.et.l.si fur.eo. tit.nam per istas ciuiles contentiones respu.leditur:vt.s̄.de ca.pt.l.si quis ingenuam.§.fi.facit.s̄.de offi.pref.l. congruit.in pin.de offi.prefec.vrb.l.j.§.quies. ¶Sed cōtra oppo.quia istud non videtur principaliter pertinere ad publicam vtilitatem:sed per quandam cōsequentiam:vt di. ta.l.si quis ingenuā.§.fi. & sic vi 20 detur quod non veniat in arbitrio eis concesso:vt s̄.ad municipa.l.libertus.§.fina. de fideiussori.l. fideiussor magistratū.& de magi.cōue.l.j.§.j.Respondeo ✠ hoc quod dico principaliter:pōt intelligi duobus modis.vno modo vt denoter ordinez 19 nature:vt in hoc exemplo.verberatur filius certe ipse filius principaliter iniuriatur.& pater per cōsequētiam:vt.l.j.§.j.de iniu.certe isto casu dictio principaliter nō denotat ordinem temporis: quia eodem instāti fit iniuria patri & filio: sed denotat quendaz ordinē nature qui intellectu percipitur. Secundo modo potest intelligi vt denotet ordinē intellectus in quo est sciendū:q̄ in intellectu finis dicitur principiū: & illud dicitur principaliter cē finis:ad quod intellectus finaliter tendit.exēpluz mandator & fideiussor licet ante reū intercedat ꝺ tenerī accessorie:eius reus ꝓncipaliter. ratio est: q̄ ad hūc finē ꝓpter quē rendebāt. Item potest poni exemplū per.l.si nō sint.§.pueniamus.s̄. de aur & ar.leg.& de arbi.l.nō distinguemus.§.ꝓncipaliter als est sub.l.item si vnus.eo.ti. & iste secūdus modus est ,ppriꝰ. Hoc premisso si poneremus q̄ in intellectu fieret aliquid ad duos fines equaliter.respectu cuiuslibet diceretur principaliter fieri:exemplum in duobus reis: vnus obligatur hodie:alius crastiz sit prior in tēpore:tñ quilibet dicitur ꝓncipaliter obligatus: vt.s̄.de duo. re.l.iij. in prin. Item ex hoc sequit q̄ si sunt plures persone que faciunt vnum actum. si tñ faciunt ad diuersos fines: in psona cuiuslibet diceretur principaliter fieri respectu finis intellecti per eū. Exemplum emptor & vēditor faciūt vnū cōtū vn⁹ ꝓncipaliter tendit vt habeat rē:alter ꝓncipaliter vt habeat pretiū. vt.l.j. de ꝓhē.emp.& l.j.de re.pmu.& hoc respectu dico q̄ q̄s filio fit iniuria a sciente eū filiumfami. vtriq̄ lex dat principaliter actionem scilicet patri & filio: vt.l.eum qui nocentē.§. fin.s̄.de iniur.facit.d.l.j.§.adeo.de iniu. ¶Modo ad ꝓpositum licet inimicitie & brige tendant principaliter ad damnum priuatorum inspecto ordine nature. secundario ad rēpu. tñ inspecto ordine intellect⁹ iuris ius imaginat vtrumq̄ principaliter ledi:scz ꝓuatos & rēpu. nec obst.s̄.de magi.que.l.j.i pri.q. licz respu.ledat principaliter vt dixi:tñ nō ledit dāno pecuniario & estimabili q̄d ille fideiussor pmiserat.istā solutionē ponit tex.s̄. ad munici.l. ij.circa finē.Scias ✠ q̄ illō arbitriū sup bono & pacifico statu est multū latū.cōprehēdit eīm arbitriū super abūdātia sup custodia q̄si sup oia. arg.u.l.j.§.cura carnis. & §. seq. s̄. de offi. ꝓfec. vrb. alia plura exempla possent poni circa hāc pmā regulā q̄ omitto. ¶Scōa regula ✠ est q̄ pōt statuere & facere oia antecedētia id sup q̄ hñt arbitriū:ꝓpter q̄ ad illud pueniri pōt. ꝓbat l.ul. cui iurisdic. s̄. de iur. omni. iudi. & s̄. de ꝓcur. l.ad rē. & l.ad legatū. cū simi. pono exēplū habētes arbitriū sup abūdātia volūt facere statutū:q̄ rustici nō possunt detineri in ciuitate ꝓ testimonio vltra vnā die: vel q̄d rustici nō coganť psonaliter venire ad custodiā ciuitatis:& possint seruire p substitutū:adiecta cāvt cultura agrorū nō impediat: & habeatur abūdātia in ciuitate.certe q̄ sit abūdātia istud est principale sup quo habēt arbitriū. q̄ rustici nō vexent c est quoddā preambulū siue antecedens ꝓ q̄d pueniť ad illud. hoc posset facere.casus est.j. de nundin. l.secūda.i greco.facit.C.q̄res pignobli.pos.l.pign.et auten.agricultores:i corpore vñ sumit. Item posset acq̄rere pecuniā mutuo ꝓ expediē dis his q̄ pmēt ad abundantiā. arguit.l.j.§.nō aūt.de exercito. ¶Item potest poni exemplum habens arbitrium prouidendi vnde pecunia.

a ¶Subijciam⁹, vō q̄ consului ꝓ comite vigone de rangoni & bus. And. Barba. ✠Andreas Pomate. ¶Ciuitatis vide ad hec ro. cōsil. cccclxvii. vbi dē q̄ habentes arbitriū ꝓuidēdi ꝓ cōseruatiōe alicui⁹ loci.nō potest fine iusta cā priuare rectores ipsius loci officijs suis.

b ¶Cogere ad pacem. vide Bar. & Bal. in j.constitu. C.& Bar. in.l. de fideicōmis. de trāsac.

a ¶Etiam officiales.¶adde quod idē sequitur Baldus in.l.j.ad fi.C.si rector prouincie. dicēs quod si permissum est prioribus statuere super reddendis iustitijs poterunt eligere rectores prefigere terminum cautis ¶ adijcere penas. et querit Jmola. in.l.j.ff. solu. matri.in pen. q.an habētes arbitriū super bono ¶ pacifico statu ciuitatis possint statuere quod nobilis faciens brigam puniatur in tantum.et ad materiam vide Joan. an. ī pulchra q.in regula eum qui prohibēt. in mercuria. in. vſ.

b ¶Ad compromittēduz. an habentes arbitrium super pacifico statu ciuitatis possint facere statutū qō habentes insimul q̄stiones teneantur cō promittere. adde Bartol.¶ Bald. in ſ. constituit. C.

venīat in cōi: huius vigore possunt statuere ꝙ quicūq; vocat ad aliqđ officiū possit illō gerere vel seruire p substituturū soluēdo cōmuni certā quantitatem pecunie: certe ꝙ pecunia soluatur est id super quo habēt arbitriū: ꝙ possint retinere vel per substitutuz seruire est antecedens ipsius:¶ hoc possunt per iura.s̄.allega.facit etiam quia de iure est permissum pollicere pecuniā p honore habendo:vt.l.hoc iure in princi. de dona.¶.l.j.de polli. Jta eadez ratione licet reip. polliceri remissionem. Plures etiā casus similes possent poni quos omitto. ¶Ad vnuz

21 †tamen aduerte:q; vigore dicti arbitrij nō possent statuere vel ordinare seu legē facere super aliquo graui etiam ponderoso ¶ arduo negotio pretextu modice pecunie quevaretur cōmuni.ar.l.quemadmodum. C.de agri.¶ cen.lib.xj. Esset enim a decretū ambitiosum. ambitiosum esī dicit cupidū: ide ambitus.idest cupiditas proprij honoris. vt.s̄.¶ C.ad.l.iuli.de ambi.¶ ideo talia decreta dicunt ambitiosa. id est facta ex cupiditate potius q̄zelo iustitie.

22 ¶Sed quero †pone habentes arbitrium vnde veniat pecunia in cōi: statuerunt ꝙ mercatoribus reddat ius summarie vel aliquid aliud:adijcientes causam quia propter hoc mercatores desisterēt venire ad nūdinas:¶ sm̄ hoc auidius venient ad ciuitatem:¶ ex hoc ciues efficiunt ditiores: vnde eis collecte melius ¶ facilius imponent: an hoc statutum valeat:videt ꝙ sic: q; disponit sup

24 antecedenti: qō possunt vt dictum est. Solut.dico ꝙ si hoc facerent ex virtute arbitrij quod habent super bono statu ¶ pacifico ciuitatis:puto qō valeret: q; predicta ptinent ad statum ciuitatis augēdum ¶ conseruandum vt dictum est: sed ex virtute arbitrij qō habent vnde pecunia veniat in cōi hoc non possunt: quia predicta non ptinent ad hoc:¶ illud qđ dictū est de antecedēti est verū qñ illud antecedēs de necessitate infert illud cōsequens super quo habēt arbitrium:vt in exemplo predicto qñ statuunt vt quis possit se ex- b cusare a muneribus soluēdo certā quantitatē.secus si ex antecedenti cōsequi possit casualiter seu possibiliter.tunc non possunt vt in casu proposito.nā ex statuto premisso scilicet ꝙ ius reddatur summarie possibile erit ꝙ inuitabuntur alij ad veniendum vt ciues efficiantur locupletiores:¶ forte hoc nō sequitur. arg.pro hoc.s̄.de neg.gest.l.si negotia.vbi noua negotiatio que pōt habere se ad lucrum ¶ ad dampnum nō debet institui.preterea vt dixi ꝙ possunt disponere super antecedēti intelligi dz de antecedēti proximo vel modicum remoto vt in exemplis premissis:sed super antecedenti multū remoto. vt in questione nostra nō possunt.ar.j.de verb.signi.l.in lege centoria.§. ij.vbi dicitur vsus fui causa quod preparatū est ad vsum sue persone immediate: vel mediante modicis medijs proximis vt coci ¶ similes.secus si essent multis medijs mediati vt cultores agroꝝ. p hoc.s̄.de au.¶ ar.leg.l.q̄uis.vbi dixi.¶predictas duas notabiles limitationes tene menti. ¶Tertia regula†est ꝙ possant statuere ¶ facere omnia

23 consequentia ad illud sine quibus explicari illud commode non potest.vt.d.l.cui iurisdictio.s̄. de iurisdict.omn.iudi.¶ nota.in.l.non distinguemus. §.de officio.s̄.de arbi.¶ ibi not. ex hoc seqtur qō possunt terminos certos ponere ad implendū qō statuūt ¶ mādāt.vt.l.q̄d tū.§.solutionē.s̄.de arb. Possunt etiā penā imponere nō obtēperantibus: vt.l.j.in fi.s̄.si quis ius di.non obtē. Possunt etiā officiales a ad predicta etiā exequēda statuere: vt l.ij.s̄.ad muni.qō itellige nisi alias ordinati essent per cōmune:vt dixi.s̄.circa casus speciales. ¶Cōtra p̄dicta op.¶ videt qō nō possint penā imponere quasi hoc nō veniat in arbitrio eis concesso.vt l.quid tamen.§.fi.de arb. Sol.qñq; cōmittit arbitrium generaliter vt super abundantia. tunc si faciant sup vno particulari dicti officij per quod dictum officiū non finitur poterūt:vt.l.non ex oib⁹. s̄. de arbi. Si vero committitur arbitrium super vno negotio particulari. tunc puto idem qō possint penam imponere:vt.s̄.de verb.obliga.l.ex ea parte.in prin.¶ qō ibi no. Non ob.l.quid tamen. §. finali. quia ibi committebatur decisio alicuius litis.vnde lite decisa non potest se vlterius intromittere.hic vero committitur dispositio ¶ ordinatio certi negotij in q̄ accessorie venit pena. ¶Quero †quid si in predictis ¶ circa predicta statuūt q̄dam que per quandam p̄ñam veniunt et venire possunt contra illos particulares casus ad quos dixi arbitriū non extēdi:an valeat¨ vtputa: q; ex hoc ius alteri⁹ ledit vel fimi. Rñdeo qñq; hoc cōtingit per quandam p̄ñtiam ex culpa eius cuius ius ledit. exemplū factum est statutū ab habentibus arbitrium super bono statu et pacifico statu et publica vtilitate cōis.qō qui non petierit debitum per.x.annos decetero nō audiat. certe ex hoc leditur ius creditoris p̄cedēte tñ culpa et negligentia sua:tūc dico ꝙ statutum valebit:vt.l.j.s̄.de vsucap.¶ hoc tex.optimus. s̄. de re.eo. l.si pupilli oꝝ.§.j. ¶Qñq; hoc pōt contingere ex defectu alterius.exemplū ex vigore dicti arbitrij fecerūt statutū ꝙ habētes qōnes coganť ad promittendū b insimul: certe pec hoc posset ledi ius partis: si arbiter

biter male iudicaret pars lederetur:circa hoc dico ꝙ si aliquis habet sententiam vel instrumenta

g guarentigie que sm̄ statuta tuscie merentur executionem:tunc si statutū tale non expresse dicit qō de his compromitterentur hoc non posset: quia sub generalitate nō veniunt:q; hoc esset ius partis ledere:vt.l.minor.xxv.an. cui fideiuſ.in prin.s̄. de mino. Circa alias vō lites dico statutū valere: nec debet attendi quod vna partium posset ledi ex hoc:quia hoc esset casu:¶ ita pōt tangere actorem sicut reum.argu.l.de fid.cōmisso. C.de transac.et ideo dico† quod quando ciuitas ipsa potest

25 facere statutum quod non liceat appellare qō est quādo prima ¶ secunda causa appellatiōis pertinet ad eaz sm̄ ea que dixi in.l.omnes populi. supra b de iustitia et iur.qō tunc ordo ciuitatis ex virtute dicti arbitrij posset hoc statuere. ¶Sed contra predicta facit.s̄.de mino.l.si minor.xxv. annis filio.§.j.quod ibi not.vbi dicitur ꝙ eo ipso qō quis compromittit leditur:et sic est contra primum dictum. Item assignatur ibi etiam ratio: quia pdit beneficiuz appellandi:¶ sic apparet qō tollere beneficiū appellandi est ledere. Rñdeo ibi in minore compromittente quem verisimile est nō ita diligenter causam suā acturz sicut maior. vnde nō est equalis cōditio ab initio:que ratio cessat ī qō nenostra. Puto tñ ex predictis qō si decurionum statutū diceret qō nō possit appellari vel ī integrū restitutio peti ex virtute talis arbitrij qō hoc valeret in restitutiōe q̄ peteret ratione erroris: vel alia que vniformiter pōt tāgere vtrūq; litigātez: sed ad restitutionē que impetratur ex causa minoris etatis nō potest.potrigi etiaz si exprimeret:qz tunc manifeste ius vnius partis lederet.ita qō nō

28 alterius.arg.ff.d.l.si minor.¶ itelligo de restitutiōe que peteretur ratione minoris etatis ad recuperationem iuris amissi:secus si peteret restitutionez: quia perdiderat lucruz:hoc enim bene potest fieri per talia decreta:nec est regula impediens. Quādoq; per cōsequētiam peruenitur ad vnū de casibus.s̄.enumeratis prohibitis ab lege culpa et facto alicuius:et tunc si hoc contingeret in p̄sequentiaz alicuius iuris permissi valeret: als secus: vt.l. ſ.

26 s̄.de auto.tu.et qō ibi no.per Dy. ¶Quarta†regula negatiua est quod nō possunt aliquid facere vel statuere super eo quod non spectat ad id sup quo eis concessum est arbitriuz. hec regula est clarissima:vt.l.diligenter.s̄.mandati.C.si a nō competen.iudi.l.ſ.¶. ū.de arbi.l. non distinguemus: §.de officio. ¶Quinta regula negatiua est qō nō possunt aliquid facere sup eo quod est accessoriuz alterius quod non spectat ad id super que eis cō cessum est arbitrium:licet istud accessorium videa

29 tur ad illud spectare. ¶Exemplum habent arbitrio vt pecunia veniat in cōmuni: ideo statuerunt aliquid esse delictum cum prius non erat et penaz imposuerunt:vt si quis opposuerit aliquam exceptiōem et eam non probauerit puniatur in tantū. certe hoc non valet.nam pena semper et omni respectu est accessoria ad delictum: vt. l. aliud est fraus.infra de ꝟborū significatio. vnde cū ipsum delictū nō sit id nec ipsuz antecedēs nec cōsequēs eius sup quo habēt arbitriū: super ei⁹ accessorio statuere nō poterūt: a lz ipm̄ accessoriū videat ad illud p̄tinere.nā accessoriū nō trahit ad se principale. vt. l.ex pupillari. s̄.de vulga.¶ pupil.et.l.si pacto quo penā.¶qō ibi no. C.de pac.¶ qō no.s̄. de pact.l.iurisgentiū.§. quinimo.i ij.gl. ¶Visis†¶ examinatis dictis regulis videam⁹ aliquas q̄stiones.et primo q̄ro habētes talia arbitria faciūt suas p̄fatiōes ex q̄bus infe- rūt id qō statuūt ptinere ad eorum arbitriū:an his prefationib⁹ fit credendū b: videtur ꝙ nō nisi p̄benē.vt l.fi.s̄.de exerci.¶.s̄.de castrē. pe.l. si forte. Econtra ꝙ fic.vt.s̄.de hered. instit.l.fi.de exerci.l.j.§.non autem. versi. ſz et si in p̄tijs. Solu. p̄tuz ad ipsos statuētes ſcz q; ipsi illa cā ¶ illa rōne quā in prefatiōe exprimunt moti fuerūt ad faciendū statutū bñ est eis credēdū vt.s̄.de heredi. instit. l.fina. quātum ad alios credo idem ꝙ illis prefationib⁹ est credēdū. cassus est in hac.l.sm̄ vnā lecturā:ī eo qō dicit ꝙ dz rescindi. si essi nō rescinderent essent decreta ipo iure nulla nisi p̄baret. Eū essi ista arbitria nō cōcedātur nisi electis ¶ gratiib⁹ personis credēdum est eis in eo ſcz qō asserūt.vt.l.j.s̄. de offi.p̄fe.preto.¶ per hoc p̄t responio ad contraria. Preterea† in istis extraiudicialibus videtur eis credendum sm̄ glo.extra de p̄bat.c.post cessionem.facit de proba.c.ſ.in cle. Illec b dicas ꝙ ibi est speciale in papa qz fateor ꝙ est speciale ne admittatur probatio in contrariū ex his q̄ narrat q̄ pēdent ex facto suo:ſz cōtra istos admittit̄ p̄batio in cōtrariū: p hoc facit qō dicit̄ speciale in mutuo:ꝙ p̄fessioni p̄lati statur: p̄terq̄ in mutuo:vt in aut. hoc ius porrectū.ad finē. C.de sac.sanc.eccl. Et per hoc pōt responderi ad.l.fin. s̄. de exerci.que in mutuo loquitur ꝙ idem putarem hic vt.l.ciuitas.s̄.ſi cer.pe.p̄dicta vera nisi euidētia facti doceret ꝯrariū eī⁹ qō in dictis p̄fationib⁹ asserit̄:vt in.d.l.si forte. s̄.de ca.pe. ¶Quero qñ† decretū petit̄ rescindi cora quo iudice fiet: dixi.s̄.ꝙ fiet cora superiore.¶ puto ꝙ ille q̄ est iudex appellationū in ciuitate sit superior:vt.l.ſ.§.solēt.s̄. qñ ap.fit. Et hoc verū qñ ipsi facerēt autoritate eoꝝ officij. Si vō facerēt autoritate alteri⁹ ordinis vel ꝑsilij hoc sibi cōmittētis: tūc si ista rescissio peteret ꝙ modū appella-

¶Circa B dico.¶ no. qō statutū disponēs oēs causas debere cō promitti: limitat nisi q̄s haberet instrumenta vel aliō ius liquidū.¶ hic ēt collige an statutū valeat.facit ad no. l.elegant. in prin.s̄. de ꝑdi. in de.¶ adde Bar.in.ſ. ꝑstitu.C. ribi Bal. ad fi.¶ q̄liter decīm statutū intelligat: vid Ang. i.l. cū hi. §.fi cū lis. s̄. de trās act.et qō ibi dixi post ang. ¶Sit credēdū. Ad hoc facit quod not: Spe. in titu.de inq̄sitione. §. nunc tractādū.i fi. qđ si in literis ꝛc.

a ¶Quero quo.istud facit ad no.in. l.que sub cõdi. ff.de cõdi.insti.

b ¶Quero q̃d.adde qõ not.in.l.ſi qñ.de lega.j.per Jmol.in.l.iudex postea q̃.de re iudi.in vltima co.

c ¶Quero an.an reformatio possit ab ijsdẽ q̃ fecerũt reuocari p̃ barto.in.l.ij. C.d̃ iurisdi.om.iudi.

d ¶An aũt. an statutũ ꝓcedat in ꝓiudi.ordinariaz vel delegatã. & istud no. a hñ vide q̃ habẽt̃ i. l. & qz.de iurisdi.om. iudi.& que ibi dixi.et Bar.i.l.ij. i fi. de op. le.& i.l. fi. ad fin. C. vbi et apd̃ quẽ in integ.rest.& adde bal: in l.ij. i fi. C.d̃ ado. & bar.i.l.j. in fin. qñ ap. fit. et bar.i.d. l. et qz. vbi ẽt refert ꝑba Bar. b & qd̃ no. b Angel. et Jmo.i.l.j. ℌ.ſi q̃s ſimpliciter. d̃ vbo.obli.

tionis: & deberet appellari ad illud cõciliũ qd̃ delegauit cui⁹ autoritate fit.vt.l.j.s̃.q̃s & a quo ap.fit. Si vero ista rescissio peteret officio iudicis vel iure actiõis tũc peteret coram eisdẽmet & cõtra quolibet iudice equali: vel maiori.vt.s̃.de minor. l.p̃fecti.& l.seq.quo aũt iure petat dicã.j.proxi.q. An aũt q̃s videatur facere iure sui officij.an tanq̃ delegat⁹ ab alio ẽt dicã.j.pr.q. ¶Quero quo a † iure petat̃ ista rescissio. Rñ.qñq̃ decretũ interponit cõtra certã psonã. & tunc qñq̃ petitur p modũ excusationis: qñq̃ petit̃ per modũ appellationis.vt.l.j.ℌ.solet. s̃.qñ app.fit.qñq̃ vniuersaliter.tũc credo q̃ petat̃ iure actiõis scz cõditione ex.l.ista.vt.s̃.de cõdi.ex le. l. j.& hoc videt̃ pbari exp̃sse.C.de cẽ si.l.q̃ se grauatos.lib.xj. ¶Quero infra † q̃tũ tẽpus põt peti ista rescissio decreti. rñdeo qñq̃ istud petit̃ p modũ appellatiõis vel excusationis.& tũc hoc petit̃ infra tpa ad hoc ꝓstituta: vt dicta.l.j.ℌ.solet.& C.de temp.ap.l.j.& s̃.de excu.tuto.l.fcire.ℌ.j.qñq̃ hoc petit̃ iure actiõis: et tũc siquidẽ aliqs vult petere rescindi pretendẽs ꝓpriũ interesse dz hoc petere infra annũ.vt.d.l. q̃ fe grauatos.si vero ꝓtẽdit interesse publicũ: tũc infra decẽniũ.vt.s̃.de di. & temp.prescrip.l.in oib⁹. ℌ.j.& s̃. ti.j.l.calcularij. ¶Quero † quid b ſi in reformatiõe seu decreto fit dictũ ſi & inquantũ de iure possunt. q̃d important hec verba. Respõndeo ista verba important ſi de iure fieri possunt effectualiter vt.l.in tempus. in pricipio.s̃.de here.instit.et.l.hec cõditio.s̃.de cõdi.& demon.& ideo vbi alias decretũ veniret rescindẽdum: propter ista verba erit nullum ipso iure: cũ dicta cõditio ſi possunt: est de presenti q̃ deficit. ergo dispositionẽ reddit ipso iure nullã: vt.l.cũ ad presens.s̃.ſi cer.pet.& de verbo. obli.l.cõditio in preteritũ. Ex hoc sequitur q̃ de hac nullitate poterit opponi cõtra quocũq̃ iudice incidẽter cõtra quo tale decretũ ꝓducere tur: vt.l.quoties. C. de iudi.& ordi. iudi.l.j. Itẽ ex hoc seq̃t qõ de hac nullitate poterit perpetuo excipi. vt.l.pure in fi.s̃.de doli exce.& l.lx. C.de excep.qõ nõ esset ſi deberet rescindi.vt.l.nec nõ.ℌ.explo.s̃.ex q̃.cau.maio.& l.l.exceptiones i ff. s̃.de exceptio. ¶Quero † an decretum seu reformationem factaz ab eis ipsimet possint reuocare: Respõdeo quandoq̃ conceditur arbitrium super certo actu: tunc ſi arbitrantur et statuũt circa ipz actum ita qõ sunt functi eozum officio non potẽrũt postea reuocare: vt.s̃.de re iudica.l.iudex. de arbi.l.quid tamẽ.in princi. Quandoq̃ conceditur arbitriũ indeterminate: vtputa priozibus huius ciuitatis concessum est arbitriũ super abũdantia ol tempore vel certo tempore ex forma statuti: cuius arbitrij vigore aliquid statuitur: tunc an ipſi possint illud reuocare videndum est: an eis fuerit concessum dictum arbitrium per modũ cuiusdã potestatis seu iurisdictiõis ordinarie ita qõ eozum officio hoc incumbat vigore ipsorum officij. tunc ipſimet poterũt reuocare: qz nemo potest sibi legẽ ponere a qua nõ sit licitum recedere. vt.l.ſi q̃s in prin.testamẽti.s̃.de leg.iij. Quãdoq̃ eis hoc cõceditur per modum cuiusdam potestatis delegate: ita qõ ipſi possint autoritate pciũ maioris hoc cõmittẽtis: & tunc ipſimet reuocare non poterũt: nisi eo mõ quo possent reuocare ea que facta essent a dicto maiori concilio. nam ipsum conciliuz maius videtur hoc fecisse per ipsos quibus hoc committit: vt.l.itẽ eozũ.ℌ.ſi decuriones.s̃.qõ cuiusq̃ vni. no. ¶An autem⁰ † videat̃ concessum per modum cuiusdam iurisdictiõis ordinarie vel delegate. dico verba statuti seu reformationis concedentis arbitrium esse diligenter inspiciẽda. ſi enim hoc cõcedit officio: vt quia dicunt illa verba ad officium priozum pertineat &c. tũc videt̃ concessuz officio. & tũc priores poterũt vigore sui officij ex potestate ordinaria. Item in aliis bonis hominibus quibus hoc cõmitteretur. Si vero diceret ꝓbaq̃ hoc possent autoritate ꝑsentis cõcilij generalis: & similia verba: tunc hoc non possent vigore eozum officij. hoc probatur in proemio institutionũ circa mediũ ibi nostra autoritate. et. C. de veteri iur. enu clean. & l.j.ℌ.omnia enim. et de offi. eius cui mandata. l.j.ℌ.qui mãdata. & hoc est magis expressuz. de clerico egrotã. c.j. lib.vj. & de supplen. negli. prela. c.j. clementi. & de religio. domi. quia contingit. in clementi. Si vero verba sunt dubia: vt quia dicũt tales habeãt arbitrium &c. tunc aut cõmittitur vni factũ particulare inter certas personas vel de certa re: & in dubio intelligitur qõ faciant autoritate concilij concedentis nõ ipsorum autoritate ꝓpria: vt extra de rescrip. c. cum aliquibus. libz. vj. Jurisdictio enim ordinaria non cõceditur in re certa vel in casu particulari. ar. s̃.de test. tu. l. ſi certaruz. & debet concedi super quadã vniuersali administratione: vt statim dicam. Si vero cõceditur arbitriũ sup vno negotio vniuersali: vt super abundantia: tũc videt̃ cõcedi iure potestatis ordinarie. vniuersitas enim hoc potest: vt.l.fi. C. de iurisdi.om.iudi. & l.i. quia. s̃.de iurisdi.omni.iudi. sed concedendo super aliquo facto vniuersali videtur cõcedere iure ordinarie potestatis: vt.l.j. in princ. & ℌ.cum vbem. s̃.de offi.ꝓfec.vr. & C. vbi et apud quos. l. fi. ibi. certe administratiõi cui & iurisdictio ẽst &c. & in prima

a ¶Ultimo quero. Si habentes arbitrium aliquid statuerunt nec expresserũt se id facere ex vigore arbitrij: vel exprimunt se facere vigore cuiusdam arbitrij q̃ ad hoc non sufficit cum alias habeant arbitriũ sufficiens an act⁹ valeat. adde Bal. in. l. fal sus. in. vij. col. C. de furt. & est ter. & ibi Bar. in. l. habebat. ff. de instito. & sequitur Ro. in l.j.ℌ.ſi q̃s a ita. de verbo. obli.

b ¶In predicta. q. ad de q̃ questio incipit aduñ b tiagñalis:

c ¶Quod semel. vide quod dixit p istaz l. Barto. in. l.j. C. d̃ c administ. reipubl. libro. x.

d ¶Trãsit in formã. vide Bar. in. l. primilegia. C. de sac. san. eccl. & vide Bal. in. l. cũ mihi. ff. de dolo. vide Bal. in. l. qui se patris. C: vnde lib. & in. c.j.ℌ.ſi. qui feu. da. pos. & vide Pe. de anc. in. c.j. de consti. in. vj. col. & eundẽ in consi. suo xx. & Jnno. in. c. nouit. de iudi. & do. Ant. in. c. cum dilecti. de tempo. or. vide do. Joan. de san. in. c.j. de consti. in. vj. & Jnn. in. c.j. in materia de iniur. et dã. da. & Archi. x. q.j. quicunq̃. & vide Ange. in cõsilio. i. n. v. col. circa prin.

e ¶Quasi contractus. not. q̃ qñ lex transit in cõtractum non potest reuocari. & adde que dixi in. l. cesar. s̃. de publi. & adde no. per Bal. in. l. pecuniaz. C. de condi. ob cau. qñ statutum diceret ſi quis legeret medicinam habeat ꝓ salario centum absq̃ alia conditione potest legere: & an ciuitas possit reuocare immunitatẽ. adde Bar. in. l. ij. in fine. s̃. de iur. immu. & vide Barto. in. l. omnes populi. & qõ ibi dixi. s̃. de iusti. & iur. & Joã. an. in. c. decet de reg. iur. in. vj. & Bal. in. l. nõ plures. C. de sac. san. eccle. & in. l. fi. no. C. de cõdi. ob cau. & in. l. ſi cũ mihi. s̃. de do. & Jo. an. in addi. Spec. in tit. de censi. ℌ. nunc dicendũ in addi. incip. per hanc. l. per Spe. in. d. ℌ. nunc dicẽdum. versi. quid ſi vniuersitas. facit quod habeãt per Guido. de suza. de no. co. cõpo. super ver. ratas. & l. digna vox. C. de legi. & adde q̃ ſi esset concessa absenti posset reuocari ex causa secundum ea que habẽtur in. l. absenti. s̃. de do. Itẽ potest reuocari ex causa secundum Bald. in. l. fi. ff. de sena. Item lex transiens in priuilegium ecclesie non potest reuocari in eius preiudicium secundum Jnnocen. in. c. nouit. de iudi. ex quo ibi no. do. Anto. & Flo. quod lex siue statutũ transiens in priuilegium siue cõtractuz non subditi non põt reuocari: secus si in priuilegiũ subditi p no. p Jnn. in. c. in nostra. de in iu. & dam̃no da. licet Jmo. limitet eã opi. aliqua sub sistẽte causa per no. per Jnno. i. c. q̃ in ecclesiarum. de consti. & ad materiaz Bar. hic vide roma. in. l. ſi vero. ℌ. de viro. in cxxiiij. kal.

Mancipali. Mot. q̃ ciuitas põt facere statutũ ne aliquis vadat extra suũ territoriũ: & eũtes punire. q̃d dicit ple ne dixi in repetitiõe. l. cũctos populos. C. de summa trinitate. ¶Item ſi. no. l. itẽ eozum. ℌ. q̃d ſi actoz. vbi etiam decretũ rescinditur nuda voluntate. dicit glo. ibi speciale: quia nullius interest actorem reuocari ante litem contestatam. secus ſi post vt.j. eadem. l. ℌ. ex his. quam glos. not. ex qua habes † q̃ quando decretum transit in formam⁰ contractus: vt q̃ habeat immunitatem a collectis vsq̃ ad decem annos: certe impletus est quasi contractus⁰: quia ille facit vt habeat immunitatẽ & ciuitas dat immunitatem vt ille vadat: merito ciuitas nõ poterit⁰ revocare. Idem ſi pactum speciale est factum cum aliquo. vt plene Dynus dicit hic et ego plenius dixi in repeti. l. omnes populi. s̃. de iusti & iure.

☞ Pena statuti non ligat ignorantes nisi ignorantia sit crassa.

¶Quasi. Mot. q̃ ciuitas põt facere statutũ ne aliquis vadat extra suũ territoriũ: & eũtes punire. q̃d dicit ple ne dixi in repetitiõe. l. cũctos populos. C. de summa trinitate. ¶Item s̃. sol. ma. ¶Adde an immũitas possit reuocari. Pet. de ancha. consi. cclij.

✠ Andr. Pom. ¶Non poterit. & facit quia licet habens potestatem. l. condende quis non obligat. l. cõtractus vt voluit in specie Bal. & ibi Paul. de castr. in. l.j. s̃. de constitu. prinei. & ita debet intelligi Bart. in. l. ciuitas. in prin. cum quo transeunt omnes ibi ꝑter Fulg. & do. Alex. s̃. ſi cer. peta. & istã materiã tangunt cano. in. c. nouit. de iudicijs. qõ not. ꝓ publicanis. & vide que posui ad Bartolũ in l. oẽs populi. colum. viij. in. ij. questiõe principali. versi. circa predicta. s̃. de iusti. & iure. & Panormi. in consilio. xlj. colum. iij. in fin. volu. j. & lxiij. col. ij. volu. j. & Pau. de cast. in. l.j. C. de iudi. & Roma. cõsi. lij. in. ij. dubio. & Panor. iij. colum. xix. q. xix. volu. ij. & Epol. xxiij. questione. xxvj. & xxvij. & consi. lj. columna penulti. ad fi. eo. volum. ij. & lxj. eo. volumi. & xciij. colũ. iij. in. iij. dubio. eo. vol. & Feli. in. c.j. colum. v. in secunda fallen. de constitu. & in xvj. colũ. & in. c. que in ecclesiarum. colũ. ix. eo. tit. ad fi. & in. xxj. in princi. & in. c.j. in primo notabili. de proba. & ibi Deciũ. & q̃ posui in. d. l. digna vox. vide etiã Panormi. consi. xxxv. colũ. ij. volumi. j. et Alex. consi. cj. & seq. & col. v. volu. j. & ccxvj. in. ij. volu. Paul. de castr. in. l. ſi mihi & tibi. ℌ. in legatis. s̃. de leg. j. in. ij. col. & domi. Anto. in. c. cum. ad. col. v. de constitu. & ibi Barba. col. xxxj. & tribus seq.

a ¶Non ligat ignorantes. Quando pena statutiuel generale proclama liget absentes vel ignorantes. adde Inno. in. c. humilis. de maio. & obe. et quod leg. & no. in. c. fi. qui ma. accu. pos.

b ¶Vel supina. idem quando in ignorantia nō poſſet allegari uel impericia: quia alis allegaret infamiā ſuaz: tunc non excuſat. l. ij. et ibi no. qō cuiuſcūq; uniuer. & vide Bal. in. l. neq; . i. iij. colum. de pbat. vbi dicit q; p clamaquo proclamauit talem eſſe natuz ali tempore et ex tali pbat etiam contra tūc nō citatos: qz illi non eſtant citandi. l. j. ī fi. de ven. inſpi. & l. j. in fi. de libe. agno.

c ¶Alle ei? noīe. iſtuz tex. alleg. Ro. ſingu. ſuo. lvj.

d ¶In ſuo facere. adde ad bar. ī. l. ex hoc iure. in pn. ciplo. ſ. d. iudicijs. et ibi dixi.

e ¶Intellige. & vide no. Bar. in. l. ij. C. de fun. limitro. li. xj. & ibi dixi. & ibi etiā an alicui ſit licitū poſſidere caſtrum in confinibus ciuitatis et an quis poſſit vendere partem ſuam caſtri ad emulationē alterius ſi ſibi non prodeſt & alteri nocet. vide per Bal. in. l. j. C. qui teſta. face. non poſ. & adde q; ſi cut non poteſt quis edificare ita nō poterit reficere ſm Inno. in. c. Piſanis. de reſtitu. ſpolia.

f ¶Alterius q̄ro. An poſſit ciuitas facere muros ſine licētia. limita hoc ſingu. vt per doctores in. l. ſi qui adulterium. ſ. j. ſ. de adulte. & vide glo. in. l. per prouincias. C. de edi. priua.

re muros ſumptu tamen ſuo.

Caſtra que ſunt in comitatu poſſunt ſibijpſis proprio tamen ſumptu muros facere dūtamen nō ſpectet ad emulationem ciuitatis.

Opus nouum. Opponi. q; in pubico non liceat opus facere parti. ſ. ne quid in loco publico. & ideo non videtur q; hec lex poſſit intelligi de opere qō fit in publico. Itē nec de eo opere qō fit in priuato: qz cuilibet ꝛz in ſuo facere qō vult: vt. l. per prouinciā. C. de edi. pri. Sol. pōt intelligi q; quis hic volebat edificare in publico ad vtilitatē ciuitatis volēs ſibi donare. & ſic non obſt. titu. ſ. ne quid in lo. pub. qui loquitur quando quis vult edificare ad vtilitatē propriā. Item poteſt intelligi[e] quādo quis vult edificare in loco priuato: qō poteſt dūtamen non tendat ad iniuriam vel emulationem alterius ciuitatis: qō no. † quia ſi aliquis facit munitionem in aliquo loco que poſſet eſſe periculoſa alicui ciuitati nō debet ſibi permitti. & intellige ſi eſſet periculoſa vel eſſet verecūdia alteri ciuitati q̄ ei cui ſubiecta eſt. et hoc eſt qō hic dicitur ad emulationem alterius ciuitatis. not. quod dicit alterius. ¶Quero quid vult hic dicere vel circum theatrum vel amphitheatrum ſit. gl. dicit: id eſt aliqua tūba. Tumbe † appellantur caſalia que ſunt in comitatu q̄ habent aliquā munitionem: vt puta foſſata vel muros. vel dic notabilius qō dicit circum theatrū vel amphiteatrum. i. circa muros ciuitatis: vel intra muros. dicitur enim amphiteatrum ab ambio ambis. qō eſt circundare. facit. ſ. de re. di. l. ſacra. ſ. muros. Et ſi. no. † argu. contra iſtos qui faciunt domos prope muros ciuitatis ex q̄bus poſſet dari introitus ciuitatis vel exit? inimicis vt poſſint prohiberi & facte deſtrui: vt. C. e. l. edificia q̄ vulgo. ¶Vlterius † quero? vtrum liceat alicui ciuitati muros ſibijpſi facere. dicit glo. q; ſic ſumptu ſuo nō ſumptu publico ciuitatis Romane. ¶Item aliquis ꝓuatus hoc non poſſet ſine principis auctoritate: vt no. in. l. ſacra. ſ. muros. ſ. de re. diui. Contra not. C. eod. l. omnes. vbi no. q; ſemper requiritur auctoritas principis: ſiue ciuitas velit ſibi muros de nouo facere ſiue antiquos reparare. ſed iſta gloſ. communiter tenetur. Ex qua habes † q; caſtra q̄ ſunt in comitatu poſſunt ſibijpſis facere muros ſuo ſumptu ſine licentia ciuitatis: quod tamen intellige niſi ſpectet ad emulationez ciuitatis: vt. ſ. dixi.

Si legatum. Iſtam legē proſequere vt in gloſſa.

☞Eps poteſt pecuniam relictā pro cōſtruendo monaſterio illam conuertere in eccleſiam vel monaſterium iam conſtructum.

Pecuniam. No. † arg. q; epiſcopo. † vt poſſit relictū ad eccleſiā vel monaſterium de nouo conſtruendum: conuertere in eccleſiā vel monaſterium iam conſtructum: cum multa ſint monaſteria vel eccleſie conſtructe.

¶De nundinis. Rubrica.

Qui pri-

a ☞Qui priuilegio nō vtitur ſpatio. x. ann. amittit illud.

a **Nundinis.** a Mot. qō qui priuilegio † non vtit ſpatio decē annoz̄ perdit priuilegiū b & ſic facit cōtra Aretinos qz cū fuerit eis cōceſſum priuilegiū doctoz̄ādi: et eo nō fuerūt vſi per decennīū: quod ipſum pdiderunt: de hoc quanto tēpore perdatur priuilegium dic per Ly. C. de di. reſcrip. l. falſo. & extra de cōſtitu. c. cū acceſſiſſent. & p Goffre. extra de reſcrip. ſ. durat.

Si quis ipſos. ¶Mot. cōtra ſtatuta ciuitatum que dicūt quod tricoli a ruſticis nō debeant emere: quia iſta ſtatuta ſunt contra publicam, vtilitatem. vt hic videtis.

¶De pollicitationibus. Rubrica.

☞Speciale eſt in ciuitate qō non valeat promiſſio ſine cauſa.

Si pollicitus. ¶Mota. † quod ſpeciale eſt in ciuitate qō nō valet promiſſio facta ſine cā: ergo apparet qō i pluatis promiſſio facta ſine cā hz vim donatiōis valide. ſimile habetis. ſ. de do. l. hoc iure in principio & ibi dixi. facit quod not. ſ. de doli excep. l. ij. ſ. ſi q̄s ſine cā. ¶Secūdo not. i ver. cepiſſe mirabiles modos incipiēdi. ¶Tertio not. qō q̄s obligatur re in mutuo. ¶Querit glo. qua actiōe petatur tale promiſſum. dicit gl. aut interuenit ſtipulatio & agitur ex ſtipulatione. vel agitur actiōe in factum. vt in glo.

Si quis opus. Mota iſtud quod hic dicitur aſſignauerit. vt poſtea quis non teneatur de periculo. vidiſtis ī l. & ideo. ſ. de verbo. obliga. & habetis in. l. marti?. ſ. locati.

☞Dominiū quando tranſfertur ſine traditione.

Epiſcopus vel eccleſia quod agit p voto eccleſie facto.

Si quis. Oppo. & videtur quod dominum tranſeat incontinenti. vt. l. fi. C. de ſac. ſanc. eccle. ōt gl. † tria verba. quedaz promittuntur ex cōtractu celebrato duorum conſenſu: et in illis non tranſit dominiū regulariter ſine traditione. fallit ī caſibus. d. l. vltime. C. de ſac. ſan. eccle. Qñq; aliquid eſt qō dependet ex cōſenſu vnius tantū. & tūc non tranſfertur dominium etiam in eccleſiam vel ciuitatem vt hic: Ratio eſt ſm Guil. de cu. qz ꝓcurrerent tunc duo ſpecialia. vnum q; ex pollicitatione quis obligaretur. aliud q; ſine traditione[e] trāſfertur dominiū: qō eſſe non debet vt. l. ſ. C. de do. promiſ. et Guil. ponit in. l. ab emptiōe. ſ. de pact. Quandoq; aliquid relinquitur ſeu quis vouet in vltima voluntate. & tūc tranſfertur dominiū. iura ſunt vulgaria. ¶Querit† gl. f q̄s petet hoc votū. f Reſpon. eccleſia vel epiſcopus. vt. C. de epiſc. et

Andre. Pomate. ¶Mūdinis. Adde Bar. pro iſta. l. in. l. fina. ff. de cōſti. principi. & in. l. licitatio. ſ. earū. ff. de pub. doc. in. c. cū acceſſiſſent. de cōſtitu. & i. c. fi. de conſti. li. vj. vbi limitauit hanc. l. vide ibi Jo. An. Jo. de lig. & alios in. c. priuilegia. de priui.

b ¶Perdit priuilegiū Quāto tē pore dat priuilegiū videcano. in. c. cū acceſſiſſēt. extra de cōſti. & ad materiā vide Bar. in. l. fili?. C. de dcurio. libro. x.

¶L. b iure. ſed an dos poſſit peti ex poli. vide p Bald. in rub. C. de do. pmiſ.

¶Si q̄s. Adde qō iſta. l. non hz locū ō iure cano. gl. eſt no. xxij. q. ij. c. mulier. et quo filius fami. obliget ex voto vide Jmo. in. c. cum cōtingat circa mediuz in duobus locis de iure iuran.

¶Qō ſi ne traditione an ex voto trāſferat dominiū ſine tradi. etiā in eccleſiaſticis. adde Barto. & doct. ī. d. l. ij. de furt. & gl. Ly. & Bal. i. l. ſ. & qñ ſi ne traditiōe trāſferat dñiuz & q̄d ī voto ſi legatur vel vouetur q̄d de tēplo cōſtructo. dic q; ſi tēpluz eſt constructuz ſibi acq̄rit abſq; tradi. ſecus in cōſtruēdo. caſus eſt ī. l. ſeruos de alim. le. Mūquid aūt cum legat calix ecclie debeat fieri de auro ſeu de ere. vide Bald. ſb. l. ſi nondum. C. de furt.

¶Querit gl. adde quod no. glo. & doct. in. l. illud. de ſacroſan. eccle.

a ¶Si cui. facit hec. l. ad limitationē eoꝝ que dicit Bar. i. l. ambitiosa. in. iij. co. s̄. de decre. ab or. fac.
b ¶Non venit. adde Bar. in. l. ambitiosa. i. iij. col. 2 s̄. de decre. ab ordi. facien.
c ¶De pollicitationib⁹. q̄ nō pōt p se an possit p aliuꝫ. ꝛ sic hic est casus q̄ō si p mittēs est exbānitus liberat̄ p aliū faciēdo q̄ non pōt i loco ꝓmisso facere. vide Bart. i. l. veteris. C. de ꝓben. ꝛ ꝓmit. stip.
d ¶Tertio not. vide Bal. i. l. p diuersas. i. iij. q. C. mā. ꝛ vide Bal. i. l. j. C. s̄ ꝓhē. emptio. in iij. q. vbi p istū tex. decidit an bānit⁹ possit vēdere bona et b ad de. l. fi creditoris. ad finē. C. de ꝓui. credi.
e ¶Mot. et adō quod istis personis nō cōpetit actio locati. ſz i factum. vt no. Bar. i. l. j. in prin. ff. si mensal. mo. dix. q̄ō tenuit ēt gl. in. l. j. C. s̄ suſ. ꝛ ibidē Bal. licet Ey. ꝛ videtur gl. i. l. j. C. māda.
f ¶Medicus dicit. ꝛ adō bal/dus in. l. j. C. manda.

☞Ciuitas per suum statutū generale pōt ius alteri quesitum auferre non tamen per speciale.

a **Noties.** a Si cui. Mo. q̄ ciuitas ꝓ suum statut ū ✝ nō pōt auferre ius alteri⁹. ita habes casum hic. ꝛ. l. si priuat⁹. s̄. qui ꝛ a qui. q̄ō intellige verū singulariter p̄cipiēdo vni homini vel q̄busdā hominib⁹. facit ad b. s̄. ad municip. l. nō debere. et ad. l. iul. de anno. l. fi. ꝛ. s̄. de admi. re. ad ci. perti. l. decuriones. sed generaliter faciendo statuta bene posset. vt. l. venditor. §. si ꝓstat. s̄. communia p̄dio. ꝛ. l. antiochēsiū. s̄. de priuile. credi. facit. l. lucius. §. fina. s̄. ad muni. intelligendo ibi lex id est statutū. Aduerte tamen q̄ō licet ciuitas ipsa possit. tamen hoc est verum si vult: ſz cōcedēdo arbitriū aliquib⁹ alijs super quibusdā: vt puta vt pecunia veniat in communi vel vt abundantia habeatur ꝛ similia: ex virtute huius arbitrij non venit b vt ipsi possint ius alterius ledere: sed vt sine alterius iniuria hoc faciāt vt. l. ij. §. meritō. et. §. si quis a principe. s̄. ne quid in lo. public. et. l. nec auus. C. de eman. li. et. l. impubert. s̄. de adimi. tuto.
c ¶Mot. et adō quod istis personis nō cōpetit actio locati. ſz i factum. vt no. Bar. i. l. j. in prin. ff. si mensal. mo. dix. q̄ō tenuit ēt gl. in. l. j. C. s̄ suſ. ꝛ ibidē Bal. licet Ey. ꝛ videtur gl. i. l. j. C. māda.
d ¶Medicus dicit. ꝛ adō baldus in. l. j. C. manda.

☞An qui ꝓmisit facere opus debeat facere per se.

Et cum suspicio est de aliquo ne fugiat potest interdici bonorum alienatio.

e **De pollicitati** onibus. c Mo. tex. ibi cum ꝛ absens ꝛc. ¶Mota ✝ q̄ō ille q̄ ꝓmisit facere opus ɔz facere ꝑ se si pōt vt hic. ꝛ. l. imperatores. i. princ. j. c. hoc autē q̄ō dico per se: intelligo ſz qualitatē persone: si ipse est faber faciat suis manib⁹ adhibitis suis ministris secundum qualitatem ꝛ quantitatē operis. si vero nō est faber intelligo quod faciat per se hoc est sua cura ꝛ solicitudine. nō enim liberaretur prestādo pecuniā vt. d. l. imperatores. s̄. eo. ꝛ. l. continuus. §. item qui insulam. et in. §. si ab eo. s̄. de verb. obli. ¶Secundo no. q̄ō si nō pōt quis facere per se potest facere per alium adhibēdo amicos. ¶Tertio ✝ no. d q̄ quando est suspicio de aliquo ne fugiat potest interdici venditio seu alienatio bonorū immobilium sicut possunt mobilia sequestrari. quod no. ꝛc.

1 2 3 1 2 1 2 1 2

ſta ōt Jo. an.in titu. de.ſalario §.ſequit.ꝛ Jnno.in.c. cuz ab oī. devi.ꝛ ho. cleri.ꝛ qō dicit hic ꝙ aduoca tusnō pōt reciperevl tra centū ꝓ vna cau ſa. limita vt p Bal. in.l.j. C. mā. in fi.ꝛ ibi etiā q̄d in ꝓcura/ toze.ꝛ gl. i.l.ſalariū ff.mā.ꝛno. ꝙ aduoca tus nō de/ bet habe/ re ſalariū a parte:vt no.Bald. in.l.furio/ ſi. C. de iurſd. limi ta ēt iſtō: vt p Jmo/ lā i.l. ſi pa ter. §. de dona.ꝛ ad materiam aduocato/ rum vide que dixi in l.ſ.§.dead uoca.di.iu di.

ta ergo quod ꝓ ſingulis cauſis pōt aduocatus recipere centum floze/ nos:ꝛ non plus. ¶Secundo no. de pacto quote litis ꝓbato. ¶Ter tio not.quod poſt litem finitam ꝓ/ miſſio quote non eſt ꝓbata. ¶Quarto no.ꝙ id quod.§.dixi qō aduocati in ſingulis cauſis non poſ ſunt recipere ſalariumvltra ſummā cētum aureoꝝ. Sed aduocati cu rie Romane hoc interꝓetantur ſic. in ſingulis cauſis.i. capitulis. et ſic obſeruatur de facto:ſed hoc eſt cō tra mētem huius.l.que videtur vel le ꝙ particulares ſolutiones cōpu tentur in iſtam ſummā. Preterea cō tra eos facit. C.de iureiurādo.l. ge neraliter.§.ſed iuramento. ibi cau ſa vel capitulum.

1 ☞Aduocatus quando debeat ha bere totum ſalarium ſi caſu impe ditur officiū aduocatiōis exercere.

2 Salarium quando debetur abvno: ꝛ alio debetur ex mero cōtractu an debeatur ſi opere caſu fortuito nō ꝓeſtantur.

3 Salarium ſi debetur ei qui tenetur ꝓeſtare operas ex vltima volunta/ te:ꝛ caſu nō poſſunt ꝓeſtari an de/ beatur.

4 Due differentie quo ad ꝓeſtatio/ nem ſalarij in materia operaruz in/ ter ↄctus ꝛ vltimas volūtates.

5 Si ex diſpoſitione legis vn⁹ dz ope ras.ꝛ alius merces: an merces de/ beanꝫ ſi caſu opere nō ꝓeſtantur.

6 Electus ad aliqō officium habens ꝓncipaliter laborē debet habere ſalarium tantuz ꝓo rata temporis quo ſeruiuit.

7 Electus ad officiū qō reſpicit labo rē ꝛ ꝓbitatē ſcientie vt aduocatio/ nis aſſeſſoris ꝛ ſilia. ſi eſt vna ꝓeſta tio debeꝫ totū ſalariū: ſi eſt annua: ꝓo eo anno quo incepit tantum.

8 Electus ad officiū reſpiciens labo rem ꝛ ꝓbitatem ſimul vt in eo qui ꝓeeſt legioni militū quādo debeat habere mercedem ſi caſu nō ſeruit.

9 Electus ad officiū habēs dignita/ tē ꝓncipaliter ſi caſu nō ſeruit dz habere totū ſalariū ꝛ ei⁹ heredi de beretur ſalarium vnius anni pluſcꝫ deberetur defuncto.

10 Pretoze mozuo ante finitū officiū debeꝫ eius heredibus totū ſalariū.

11 Salariū ſi debeꝫ alicui ꝓpter ope/ ras debitas ex cōtractu qui ſucce/ dit in locū diſpōnis legalis:ꝛ caſu nō ꝓeſtanꝫ qualiter debeatur.

12 Salariū totū qō debeaꝫ heredibus aduocati eo mozuo etiā ſi ſit moz/

tuus anteꝫ aliquid faciat.

13 Poteſtas qui fuit electus ꝛ anteꝫ officium inc/ ꝓiat moziatur debet habere ſalarium ꝓo eo tem/ poze quo debebat in ꝓuincia mozari ꝛ ſi non eſt ꝑs limitatū debet habere ꝓ primo anno tantū.

14 Aduocatus nō reddit ſalariū:ſi per clientulū ſtat vel per caſum eueniens in ꝑſonam clientuli.

15 Poteſtati electo ꝛ qui officiū acceꝓauit ſi anteꝫ vadat ad officium ciuitatis mutat ſtatum ita ꝙ ex ercitium iuſtitie nō remanet ipſi poteſtati liberum debetur integrum ſalarium.

16 Salarium quo tempoze ſolui debeat tam in loca/ tione rerum q̄ꝫ in locatione operarum.

17 Doctoz conductus ad legendum vel aduocatus ſub certa penſione menſuatim : vel quolibet anno ſoluenda:ſi mozitur an heredes eius ꝓ illo menſe tantum debeant habere vel ꝓo toto anno.

18 Poteſtas doctoz vel aduocatus quando impedit an poſſit per ſubſtitutum ſeruire ꝛ quando.

19 Aduocatus doctoz vel poteſtas an debeat habere ſalarium totum vel ſaltem ꝓo futuro tempoze:qñ eius culpa non ſeruiuit.

Diuus. Iſte eſt valde ſolennis.§.ꝛ male in/ tellectus ꝓ gl.ꝛ peius per doc.ꝛ.b. d.Licet aduocatus nō poſſit aduocationem imple re per caſum fortuitum in eius perſonam contin/ gentem tamen totum ſalarium debet habere.h.d. ¶Op.C.de condi.ob cau.l.fi.Solu.ibi ſtetit per aduocatum hic ſtetit per caſum fortuitum in eius perſonam contingentem. ¶Contra hoc op.C.de aduo.di.iudi.l.poſt duos.§.j.vbi ſtetit per caſum ſcilicet mozt⁹ aduocati ꝛ tamen nō conſequitur totum ſalarium ſed ſalarium ꝓo rata temporis tm̄. Sol† quandoq; aduocatus conducitur reſpe/ ctu certe cauſe non terminato tempoze:ꝛ tunc ſi impediꝫ caſu debet habere totū ſalarium illi⁹ cau ſevt hic.ꝛ ar.ē.de le.l.legatus.§.fi. Quandoq; nō conducitur reſpectu certe cauſe ſed reſpectu ↄtis vt ꝓ oībus cauſis que mihi emergerent in iſto diē nio certo ſalario conſtituto annuatim: tunc ꝓo illo anno quo incepit tm̄ debet habere ſalarium vt in contrario. ¶Contra hoc oppo. ꝙ etiam ꝓ illo anno debet habere totū: vt.l.petitionē. C.de aduo.di.iudi. Solu.ſpeciale vt ibi plene not.ꝛ cō coz. ¶Jtem opp.ꝙ non debeat habere ſalarium niſi ꝓ rata eius quo ſeruiuit reſiduum poſſit repe ti.vt.l.ſi vno.§.itē cū quidā. ē.loca.dicit glo.ibi ſpeciale eſt in aduocato.vt in iſto: §.iſtud nō plz: qz idē eſt in legato.vt.d.l.legatus.in fi.ē.de lega. Jdē in multis alijs dignitatib⁹.vt.j.dicā. Et ſi di/ cis in quolibet eſt ſpāle: nō aſſignaꝫ ratio ſpālita tis :ꝛ iō dico qō hoc ideo eſt : qz ſalariū debeꝫ ex bñficio legis:vel ex cōtractu qui ſuccedit in locū diſpoſitionis legis : ꝛ ideo tāꝫ in beneficijs ple/ nor fit interꝓetatio.ſed vbi debetur mere ex cō tractu ibi fit interꝓetatio ſtricta.vt.l.in teſtamē/ tis.j.de reg.in.ꝛibi no.ꝛ.l.vlti.ē.de conſtitu.ꝓnci. ꝛ iſta latius declarabunt.j. Pro declaratione igi/ tur preſentis materie eſt videndum: quis quan/ doq; vnus debet ſalarium:alius debet operam ex contractu mero : quandoq; ex vltima voluntate: quandoq; ex legis diſpoſitione : quandoq; ex

contractu

contractu qui ſuccedit in locum diſpoſitionis le/ gis. Et aduertatis quia in omnibus predictis in/ tendo examinare quando aliquis impeditur pre/ ſtare operam ꝓpter caſum.ſi enim impeditur fa cto eius qui debet operas vel facto eius cui debe tur'. iſta materia habet modum dubitationis : et ideo late non proſequar.glo. tangit hic in prin/ cipio.ꝛ plenius in victa.l.ſi vno.§. item cum qui/
a dam. ¶Aſſumo ergo[a] primum.† ꝛ quero quan/
a do vnus debet ſalarium: ꝛ alius debet operas ex contractu mero:ꝛ opere non poſſunt ꝓeſtari ca/ ſu fortuito: vtrum ſalarium debeatur. ꝛ videꝫ qō debeatur totum.vt.l.ſi pecuniam.in princip.ē. de condi.ob cauſam.ꝛ.l.cum in plures.§.penul. imo in.l.qui operas.ē.loca. In contrariuz videꝫ quod debeatur ꝓo rata.vt victa.l.ſi vno.§.item cū quidam.ē.locati. Alibi videtur ꝙ debeatur nihil.vt.l. ſi vehenda.in principio.ē.ad.l.rhodiam.de iactu. Dic aut predicta debentur ex contractu nomina/ to:aut innominato. Primo caſu aut ex contractu bonefidei aut ſtricti iuris. Si bonefidei tūc diſtin 4
gue.aut euenit caſus in perſona cōducentis: hoc eſt eius qui debet operas:ꝛ ſalarium debetur ꝓ rata.vt victa.l.ſi vno.§.item cum quidam: ſcōmve ram opinio.ibi poſitam.in princip.ꝛ in medio gl. vbi alleg.omnes leges que dicunt hoc reꝓbata opinione glo.ibi poſite in fine gloſ.quam opinio. ponit etiam Azo in ſumma. C. locati.quia eſt con tra caſum.§.item cum quidam. ſi vero debētur ex contractu ſtricti iuris.tunc aduertendem eſt qua/ liter ſint verba concepta.aut enim ſunt concepta conditionaliter hoc modo.ſi tale quid feceris da bo tibi tantum: tunc quocunq; modo cōtingat ꝙ illud factum non poſſit impleri ſtipulatio non cō mittitur tanꝫ deficiente conditione ꝛ nihil debe/ tur.vt victa.l.ſi vehenda.in principio.ē.ad.l.rho. deiact.Si vero non debentur cōditionaliter: tūc talis ſtipulatio videtur ſuccedere in locum cōtra/ ctus locationis ꝛ conductionis.vt.l.v.§.cōuentio nales.ē.de verbo. obligatio.ꝛ ideo erit idē quod in contractu locati ꝛ conducti.vt.ē.ꝓxi. dixi. et not.in victa.l.ſi vehenda.in princip. Si vero pre/ dicta debentur ex contractu innominato: tūc aut quis vult repetere pecuniam quam dedit:ideo qz penitet eum:cum in contractu innominato ſit lo/ cus penitentie:aut ideo quia cauſa non ſecuta: et factum non eſt impletum. Primo caſu poteſt pe/ cuniam datam repetere dumtamē ei qui debebat opas vel aliud factū facere de indēnitate ſatiſfa/ ciat.vt.l.iij.§.ſed ſi ſtichus.l.ſi pecuniā.in princi/ ꝓio.ꝛ.§.fin.ē.de condi.ob cauſam. Secundo caſu 3
debemus diſtinguere eodem modo quo dictū eſt. ē.in contractibus nominatis:quia contractus in/ nominati diſudicātur ſm naturam contractuū no/ minatoꝝ quibus aſſimilantur.vt.l.j.§.ſi quis ſer/ uum.ē.depoſiti.ꝛ.l.naturalis.de preſcri. ver. per multos caſus illius.l.facit ad predicta.C. de con ditio.ob cauſam.l.ſi militem.ꝛ.l.pe.ꝛ vlti. ¶Se/
3 cundo † quero quando vnus debet pecuniam et alius debet operas ex vltima voluntate:ꝛ caſu nō poſſunt preſtari opere:an debeat conſequi pecu/ niam; ꝛ aduerte ad iſta verba queſtionis quando conſtat vel preſumitur relictum cō templatione eius cui debētur ope/ re et eius fauoze ne intrem in mate/ riam.l.j. C.de inſti.ꝛ ſubſti. ſub con di.ꝛ ē.de condi.ꝛ demon.l. illis li/ bertis.ꝛ de annu.leg.l.annu. in ꝑn. cum ſi. dico ſic aut vna eſt preſtatio faciēda:ꝛ tunc debetur totum licet quis impediatur caſu ꝑſtare. vt. C. de lega.l.ab adminiſtratione. ꝛ ſu/ pra de lega.ij.l.peto.§.mater. Si ve ro ſunt faciēde preſtationes annue ꝛ tūc ꝓo anno qui inceptus eſt de/ betur integra pecunia:ꝓo aliꝫ nō. ☞Andre. Pomate. ¶Aſſumo ergo. vide dominum Abb.in.c. quia iudi/ cāte.de re ſcrip. ꝓo eo qō hic dicit Bar to.
vt.l.ſeio.in ꝓn.ē.de annu.leg.l. q̄ concubinam.§. vroꝛi.ē. de lega.ij. a Et predicta ſunt vera ſiue caſus cō tingat in ꝑſona eius qui debet ope/ ras:ſiue in ꝑſona eius qui debet pe cuniā. vt dictis legibus ꝓz. ¶Ex predictis habes † quod vltime vo/ luntates differunt in duobus a con/ tractibus. Primo quia ſi in cōtracti bus cuenit caſus in perſona eius q̄ debet operas debeꝫ ſalariū ꝓ rata. vt.d.l.ſi vno.§.itē cū quidā. hic de/ betur totū. vel ꝓo vno anno iā in/ cepto.ꝛ eſt ratio fauoꝛ vltime volū tatis in quibus fit latioꝛ interꝓeta tio quā in ↄctibus.vt.l.in teſtamen/ tis.j.de re.iur. Et ideo ex quo dies talis legati ceſſit debetur totū. Jtē habes ꝙ qñ caſus cōtingit in ꝑſo/ na eius cui debeꝫ ope ꝙ ꝓo annis ſequētibus nihil debeꝫ.vt.d.l. ſeio. in ꝑn.de an.le.ſed in ↄctibus debeꝫ totū.vt victū eſt. ꝛ in hoc eſt dete/ rioꝛ cōditio ei⁹ cui eſt relictū quam eius cui eſt ꝓmiſſum.ratio qz in cō/ tractibus facta ꝓmiſſiōe ſtatim de/ beꝫ:iz exigi nō poſſit. in vltimis vo lūtatibus non debeꝫ nec cedit dies niſi in ꝓncipio cuiuſlibet anni: vt.l. ſenatus.in fi.ē.de do.cau.moꝛ. ꝛ in l.in annos.ꝛ in.l.in ſingulos. de an. lega.ꝛ in legatis fit plenioꝛ interꝓ/ tatio q̄ in ↄctib⁹ poſtq̄ dies ceſſit: vt.l.receptū.in fi.ꝛ qō ibi no.ē. cō mu.prēdi. ꝛ qō dixi vobis: vt in.l.ſi vſufructuarij.ē.de ſtipu.ſer. ¶Tertio † caſu qñ ex diſpōne.l.vnus dz operas:alius mercedē ſi ipediꝫ ca/ ſu an debeaꝫ merces. in hoc videnꝫ leges variare. Quidā dicūt qō de/ beꝫ ꝓ rata tꝑis quo ſeruiuit:vt. C. de eroga.mil.an.l.bis ſcholaribus. ꝛ.l.pe.in fi. Quidā dicūt qō debenꝫ ꝓo illo anno tm̄ quo offi ium ince pit:vt.l. poſt duos. C. de aduo. di. iudi. Quidā dicūt qō ſalariū debeꝫ ꝓ toto tꝑe nō facta diſtinctione an/ noꝝ.vt.C.de domeſti.ꝛ ptec.l.vlt.

a ¶Diuus.debetur totum salarium. ꝛ de hac materia an debeatur salarium pro toto tempore: an p rata temporis quo quis laborauit. vide Bal.in.l. eidem.C.loca.et.l.j.C.de suffra.

b ¶Alterius q̄ro.si aduocatus est mortuus anteq̄ quid fiat: an debeat habere salarium et quid si est infirmus. vide per Gui.de suza.i.l.post duos.C. de aduo. di.iudi.

c ¶Adde Bar.in.l. diem functo.C. de offi. assess. ¶. contra riuz tenet Bal. in.c. j. quis dicatur dux vel marchio. ꝛ ibi q̄d de potestate qui mortuꝰ est in ꝛitine re ante ingressum. ꝛ ibi tenet q̄ nihil debet habere: q̄ commoda offi cij post admini. incipiunt deberi. l.j. C. de primipil. lib. xij. ad hoc vide quod optīe not. Bar. in.l. absenti. ¶. de do. per Paul. de lea. in vlt. col. de loca.

7 8

9 a ꝛ de proxi.sacro.scri.l.si quis in sacris.ꝛ de primi.l.j.ꝛ de agen.in rebus.l.matriculā.ꝛ hic.ꝛ.l.legatꝰ.in fi.¶.de lega. Jn oībus istis casibus dicunt deberi salaria ex dispositione.l.q̄ eligebat q̄s ad aliq̄ officiū ꝛ statim facta electione debebat p̄ l.habere certū salariū: vt videtis et hodie statuta etiā sunt silia p ciuitates Jtalie. ¶Pro harū legū cōcor- 10 debetis scire q̄ quidā q̄ñ q̄ eligunt ad aliqua officia habētia principaliter laborem: vt isti stipendiarij: q̄ñ q̄ ad aliq̄ officiū q̄ respicit et laborē ꝛ p̄hatē scientievel intellectus: vt officiū aduocationis vel assessoris ꝛ legationis ꝛ doctoratus. 11 Q̄ñ q̄ ad aliq̄ officium q̄ respicit vtrūq̄ vt q̄ñ aliq̄s p̄eest alicui legioni militū: q̄ ꝓpter laborē ꝛ animi discretionem p̄eponit ad illud: Q̄ñ q̄ eligitur ad aliq̄ officium habens dignitatē principaliter ¶: vt ad ista officia magna. vt q̄ sit p̄fectus vel domesticus principis vel p̄ses.

¶Primo† casu nō dz habere stipēdiū suū nisi pro rata tpis quo seruiuit: vt.d.l.pe.in fine.de ero.mili.an. b ꝛ.C.de re mili.l.j.ꝛ q̄ not.¶. de re mili.l.desertorē.§.is qui.ad hostes. in vlti.glo.ratio q̄ illud q̄ sibi datur est quedā remuneratio laboris sicut in eo qui alterius operas conducit: merito iudicamus sicut in cōtractu. ¶Scdo† casu siquidē erat vna p̄statio facienda: ꝛ totū salariū dz habere vt hic ꝛ.l. legatus.§.j.¶. de legatio. Sivero erat faciēda p̄stratio annua: tunc debet habere pro eo anno quo incepit tm̄ñ: vt.l. post duos.C.de aduo.diuer.iudi. Ratio q̄ istud non est mere beneficiū sz est partim remuneratio beneficij partim ꝓpter laborē: vt.l.j.C. de ann. ciui.lib.xij.ꝛ ideo non fit plenissima interpretatio sicut in beneficijs: nec fit stricta sicut in ¯ctibus: sz fit plenior sicut p̄dictū est in vltimis voluntatibus: q̄ videtis eadez mēbra esse vbiq̄. ¶Tertio † casu dic sic. q̄ñ q̄ illud q̄ datur in p̄miū p̄udentie ꝛ remunerationis laboris nō p̄t separari: ꝛ tūc debeꝫ totū ſm̄ distinctionē p̄cedētē vt dixi i docto re ꝛ aduocato ꝛ ſi. Si ¯o p̄t separari.exēplū cōstabilis vniꝰ bāde- 12 rie hz stipēdiū duplicatū: vnū simplū quia miles. aliud ꝓpter p̄udētiā q̄ cōstabilis. isto casu q̄ debeꝫ vt stipēdiario puto dabiꝫ p rata tpis: sz q̄ debeꝫ ꝓpter p̄udētiā dabiꝫ p toto tpe: ſm̄ p̄cedentē distinctionē. casus est. C. de ero. mili. an. l. bis scholaribus. ¶Quarto † casu debetur totū salariū[a] ꝛ p toto futuro tpe nulla habita distinctione vtrū sit salariū annuū vel nō: vt.l. ſi quis in sacris. C. de p̄x. sa. scri. ꝛ de agē. in re. l. matriculam. ꝛ de primipil. l. j. lib. xij. Jn casu etiā debetur heredi salariū vniꝰ anni pluſq̄ deberet defuncto. vt de dome. ꝛ p̄tec. l. fi. lib. xij. Ratio q̄ cum istud debeꝫ p̄rie ꝓpter dignitatē dicit mere būficium ꝛ ideo fit plenissima interp̄tatio vt totū debeat: vt.l. vlti. ¶. de cōsti. p̄in. ꝛ q̄ ibi no. ¶Ex predictis † apparet soluta questio glo. quid in potestate mortuo. Respon. cū potestates remaneāt hodie loco maiorū iudicū: vt no. C. de sen. ex peri. reci. l. ij. in fin. Dico q̄ debeꝫ salariū totius tēporis nō distincto vtrū esset electio vel solutio mēstrua vel annua vel quō. Jtē est soluta q̄ de doctore vel accessore vt distinguamus sicut. ¶. dictū est in aduocato. ¶Quarto † quero quādo vnus dz pecuniam ꝛ alius operas ex cōtractu qui succedit in locum dispositionis legalis. exēplū promittit salariū aduocato per stipulationē: vel ꝓmittit doctori salariū vel potestati: certe illud succedit in locum salarij q̄ debebaꝫ ex dispositione legali: vt l. fori. ꝛ ibi not. C. de aduo. di. iudi. merito iudicamus idem q̄ q̄ñ debeꝫ ex. l. dispositione. vt. d. l. fo ri. ꝛ. l. ſi stipulatꝰ. de vſur. ꝛ de le. j. l. ſi legati serui noīe. ꝛ. l. j. §. ſi sub cōditione. ¶. vt leg. no. ca. ꝛ de dā. infec. l. dāni ītecti. ꝛ. ¶. de noua. l. aliā. ¶† Alteri? q̄ro[b] quid si aduocatꝰ est mortuus anteq̄ aliq̄d facit ōt glo. q̄ idē q̄ debet habere totū salariū. alia opi. est in glo. que distinguit vt si quidē aduocatꝰ est cōductꝰ ab actore distinguatur an actor fuerit in mora p̄cedendi ꝛ obtinet quod hic ōr alis de equitate reddit. Jn reo indistincte dicūt reddi si nihil erat factum: vt. ¶. de cōdi. ob cau. l. ſi pecuniā. ꝛ q̄ hic dicit per ipsum nō steterit subaudiūt. ſ. per clientulum. Jsto¯ opi. tenebat quidā doct. vltramon. qui vocatus est Bertrandus de monte fauentino qui fuit cōcurrens. d. Guil. de cug. ꝛ de cessit tempore mortalitatis. ꝛ allegabat pro hoc tex. C. de aduo. diuer. iudi. l. post duos. ibi ex quo id officium peragere ceperit. Ego teneo opi. glos. Nec obst. l. ſi pecuniā. quā glo. alle. in contrariū: q̄ ibi loquitur in ¯ctibꝰ innominatis in quibus est locus penitentie: hic q̄ñ debetur pecunia ex dispositione legali vel ex ¯ctu: vt dixi. ita q̄ penitentie nō est locꝰ: vt dicā. j. proxi. q. Mō obst. l. post duos. q̄ debetis scire q̄ aduocatꝰ cōducit q̄ñ q̄ respectu vnius cause non limitare certo tēpore: ꝛ tunc illius debiti statim dies cedit vt hic: q̄ñ q̄ cōducit ad annum sub certa annua mercede non respectu alicuius certe cause: sed respectu eius quod in illo anno cōcurrit: ꝛ tunc dies huius obligationis vel huius iuris non cedit nisi annus sit inceptus: vt. l. cōtraria. ¶Quero † quid si stat per electū. ꝛ quid dices de aliquo qui est electus potestas: et anteq̄ incipit officiū moritꝰ: an debebit habere salariū. 13

tex.

a tex. in auc. de admi. §. j. col. vij. videt velle. q̄ salariū nō debeat nisi postq̄ ingressus est. quinciā que sibi regēda cōmittit. ¶Jtē omnes leges quas allegaui. ¶. que dicunt q̄ isti officiales debent totuz salariū loquunt in officiali qui iam gesserat. glos. istavidetvelle ¯riū. quid dicemus. certe in istis potestatibus ꝛ capitaneis qui hodie assumuntur qui tenent locū maio¯: vt dixi. est dicendū q̄ a die electionis sibi p̄sentate dignitatē cōsequunt: vt no. C. de episco. ꝛ cleri. auc. sed episcopalis dignitas. ꝛ. C. de cōsuli. l. fi. lib. xij. ꝛ in auc. de admi. §. j. col. vij. ꝛ not. insti. qui. mo. ius pa. pote. sol. §. ſi filius. ꝛ ideo statim cedit dies huiꝰ obligatiōis ꝛ totū salarium debebitur per istam glo. ꝛ per ea que. ¶. di xi. Illō ob. tex. in auc. de admin. §. j. q̄ fateor q̄ nō debet habere salariū nisi postq̄ ingressus est. puincia que sibi regēda cōmittit. ¶.

a ¶Querit glossa. Utrum potestas vel aduocatus possit seruire per substitutū: vide Bart. in l. nemo est qui nesciat. de duo. re. & Bal. in l. parabolani C. de episco. & clericis.

b ¶Quero quid. adde Bar. in d. l. meuia. in princi. de an. leg. & in l. diez functo. ſ. doff. assess. & Bal. in l. ſ. C. de suffrag. Sed quid ſi doctor legens vel potestas p̄uat ab ſcz causa. dicit Bald. in l. pecuniā. C. de condi. ob cau. qđ dz habere salariuz. qđ in doctore se absentante dicit Bald. in auc. habita. in. ix. col. C. ne a fi. p̄o patre. q̄ ſi cū licētia ſuperioris recessit debet habere salariū. quid in famulo & doctore: an ideo lz p̄stationes sint faciende diuersis tpibus to tū salariū dz habere: vt hoc. ſ. Secūdo casu debes aduertere verba p̄missionis: aut eſſi p̄mittit vnum salariū p tpe: & post ea fit distributio solutionis p menses vel annos: tūc vna dr obligatio: & similiter deberet p toto tpe. vt. l. lecta est in auditorio. ſ. ſi cert. peta. Si vero p̄missio sit annua vel mēſtrua: tunc vident tot obligationes quot essent anni vel mēſes: & in obligatione legali loquor: vel q̄ succedit i. locū: et⁹. vt. d. l. post duos. C. de aduo. diuer. iudi. Tertio casu in doctore dicto idē qđ respectu cuiuslibet facti nō attēto tpe dicatur vna obligatio & vna cōductio. Itē nō attenta solutione: vnde lz debeat fieri solutio singulis sex mensibus: tñ quia hoc totum fit p lectura vnius libri: vna est obligatio: & totum salarium debet habere. lz p̄o lectura. ff. erit alia obligatio. arg. huj⁹. ſ. facit. ſ. loc. l. ea lege. ſ. locati. ¶† Alteri⁹ querit glo. [a] an debeant seruire per substitutū p potestas doctor: vel aduocat⁹ qui moriunt vel aliter infirmātur. Glos. determinat qđ nō qui fuit electa industria p̄sone. vt. l. inter artifices. ſ. de sol. Quidā Ultramontani dicebāt: q̄ imo dz seruire per substitutū. illud eſſi q̄ dr qđ est electa industria persone est in fauorē eligentiū. vnde in eoz lesionē retor queri nō. dz. Ego dico q̄ in istis officijs & dignitatib⁹ qñq; quis impedit p̄pter dignitatē sibi superuenientē: & tunc tenet seruire per substitutū. vt. l. nullus qui. in fi. & qđ ibi no. C. de decu. lib. x. Quādoq; impedit casu: & tūc non tenetur dare substitutū. Sm qđ glos. tenet hic. & probat. C. de agē. in re. l. matriculā. in fi. & de p̄script. fac. scri. l. fin. circa fi. fallit in quibusdam officijs que ponuntur. C. de agē. in re. l. penul. libr. xij. ¶Quero† quid[b] si stetit per aduocatū: doctorem: vel potestatē: vel propter eius culpā: an debeat habere salariū totum? Certū est qđ nō debeat habere p̄ futuro tpe. vt. l. diē functo. & qđ ibi no. ſ. de offi. assesso. Sz dubiū est: an p̄riuet salario toti⁹ tpis: an solū tpis futuri quo per eū seu per eius culpā stat. Rñdeo: quedā sunt officia ita indiuidua qđ aliquo omisso non releuat qđ estfactū: tūc totū salariū reddit. vt. C. de leg. l. ij. ſi vero est officiū qđ p̄o ea parte tpis quo est p̄stitū p̄debet ad vtilitatē sui: vt in officio aduocati: potestatis: & assessoris: & doctoris: & tūc dz habere p̄o p̄terito tpe: sed p̄o futuro tpe tenet abteri parti ad interesse: vnde ſi parti non interesset ad nihil teneretur. vt. l. ſi fundus. ver. similiter. ſ. loc. dixi in. l. meuia. i p̄i. ſ. de annu. leg. & ibi vide.

c ¶Si iudex. Adde quod not. Bal. in. c. j. ſ. iudices. de pace. fir. man. qui querit qđ est dicere q̄ quando iudex iudicat per imperitiā tenetur q̄tū bono viro equum videbitur: & respondit scōm glo. hic: quod non tenet ſi soliduz: sed q̄tum facere potest. quia voluit forte allegare glo. in l. ſi filiꝰ. in p̄n. ci. ſ. de iudi. & subdit quid ſi iudicauit. per imperitiā de iurisdictione vnius principatus: num quid soluet sibi impossibile. ar. ſ. de sta. lib. l. cū beres. certe non. arg. ſ. de iud. l. ſi filius. sed contra hoc facit. l. quarta. ſ. in eum. de dā. infe. sed ibi est lata culpa iuri scripto nō apparet: imo est dolus p̄sumptus. l. ij. qđ quisq; iur. cū debeat scire iura. C. qui & aduer. quos. l. ſ. & ſi est imperitus legū vt accidit in quibusdam locis debet iuxta periti consilium formare sententiam. Sm Innocen. in. c. ſi p̄o debilitate. de offi. dele. facit. C. de inge. ma. l. ſi aut. & ſ. de asser. l. ſ. tenetur ad interesse damni non lucri: nec ad extrinsecū interesse: vel dicit verbum sonat. supra de colla. bono. l. qui filium. ſ. ſtipulatio. Item interdum potest videri equum vt nō puniat. vt no. instit. de obli. que ex quasi malefi. in p̄in. & forte non punitur iudex de leuissima culpa. sicut nec arbiter. C. de pact. l. ſi quis in conscribendo. nec tabellio. vt. C. de magi. conue. l. fi. nec tutor. C. de nego. gest. l. fi. q: necessitas officij excusat. l. q̄cq̄d. arbit. tute. ſi autem iudex est in dolo punit⁹ in interesse parti. & vltra ſi ſtud iudici videbit⁹. & dicit Ja. but. in. d. ſ. iudices. qđ istud vltra intelligit⁹ ciuiliter: et exponitur vt teneat⁹ actione in iuriarum. arg. ſ. qui satisda. cogā. l. ſi vero. ſ. qui p̄o rei. facit. C. de excus. tut. l. & ſi seuerit. & ibi subdit bal. per illum text. q̄ iudex qui in syndicatu non potest soluere cōdēnationē debet puniri pena corporali: lz sit de cōſuetudine: q̄ponatur in carcerē ſm eum in rub. de pena iudi. & ibi subdit: nūquid iudex qui debuit condēnare in infra. x. dies & absoluit. & preterea ſi p̄dēnat⁹ in syndicatu in. x. ſi soluit soluēdo liberet debitorem vel possit ab eo aliquid repetere? rñdeo q̄ non. C. de ser. fugit. l. mancipia. & hoc quando iudex facit litem suam ex iniqua sententia. secus in exactore simplici. qui facit litē suā ex. negligentia mere executionis. C. de exac. tribu. l. miſi ſi opinatores. lib. x. & an iudex faciat litē suā ſi ſequat cōſiliū sapientis: dicit Ange. in. l. filiuſſamilias. ſ. de iudi. qđ ſic. nisi a statuto coartaretur ſequi consiliū. Et adde q̄ iudex negligens criminaliter punit⁹: imo etiaz p̄uari toto salario suo: ſm Ang. in. l. ſi vacantia. in. iij. charta. C. de bo. vacan. lib. x. & adde q̄ iudex admittens instrumētū nō tenens q̄tum ad p̄bationē facit litē suam: lz Inno. in. c. venerabilis. de excep. & Bal. in fi. C. ſi cer. pe. adde q̄ ille qui p̄stat auctoritatez actui ciuili ipſo

Ad nutritia.

Uides qđ iudex cui⁹ officium extraordinarium imploratur cognoscit de mutuis petitionibus. et sic coram eo est locus reconuentioni. Et sic videtur contra determinationem Pe. quam refert Ly. in auc. & consequenter. in. viij. q. C. de senten. Sed sustinendo opi. Pe. tanq̄ veram rñdeo sic: q̄nq; iudicis officiū imploratⁿ extraordinarie: siq̄dē cā esset magne quātitatis deberet dari libell⁹ & lis contestari & ordinarie p̄cedi. vt extra de offi. iudi. c. iudicis officiū. tūc merito est locus reconuentioni. q: vtraq; causa ordinarie tractat. Si vo impetraret p̄o modica quātitate: tūc ordo iudiciari⁹ nō obseruaret. vt in auc. nisi breuiores. C. de sentē. ex pericu. recip. illo casu posset admitti recōuētio de alia causa simili que eodē modo summariā cognitionem requireret: & hoc etiaz modo pōt loq̄ hec l. sed ſi quis vellet recōuenire de alia causa que quireret ordinariā cognitionē nō posset per modum recōuentionis: quia cuz eius natura sit quod vtraq; causa eadē sentētia terminet. vt. l. j. ſ. fi. ſ. que ſnīe fine app. re. & no. in. l. qui p̄tor. ſ. de iud. non posset fieri ſi vna causa est ſummaria: alias ordinaria. & ita loquitur opi. Pe.

De vſu.

Ista est singu. l. & eam legit Roffre. in libellis in tit. de offi. iudi. quod dat in quatuor casib⁹ q̄ ponunt in. l. de vſu. Primꝰ casus est de vſu aque: quō cōpetit b iudicis officiū extraordinariū cū habeat locū actio ordinaria: ſcz negatoria: & cōfessoria. Rñdeo: istud officiū ex ordinariū est introductum causa adiuuādi auxiliū ordiariū: & ideo cū eo cōcurrit. Pōt etiā intelligi. & sic etiā intelligit Roffre. q̄ hic loquat⁹ qñ vſus aq̄ non cōpetit iure seruitutis: qz tūc cōpetet qz cessat negatoria & cōfessoria. & hoc puto verum: & de hoc habes casus lz verā lec. ſ. de dona. l. aq̄lius. in fi. & ibi gl. vbicūq; essi q̄s hz vſum alicui⁹ seruitutis nō ius seruituris: subuenitur

a ¶Subuenitur sibi. Vide in Spec. de cau. pos. & in titu. de offi. iudi. ſ. ſ. vers. item imploratⁿ.

b ¶Medicus. Vide Bald. in. l. interpositas. C. de transac. et quādo debeat soluit salarium medico: vide in. l. Archi. & ibi Barto. C. de profes. et medi. lib. x.

a subuenit sibi[a] p̄ officiū iudicis ſi impediat: vt hic. & ibi qđ tene menti.

¶Sequit in tex. de riuis nouis inciuiliter instructis. Certe hic videt etiā posse cōpetere negatoria & cōfessoria: & ideo cū eis cōcurrit officiū iudicis introductū cā adiuuādi officiū ordinariū. pōt etiā intelligi q̄ istud officiū sit necessariū. qñ riuus nouiter institutus alicui nocet non habenti ibi p̄diū: sed alias et noceat: tūc nō lz cōfessoriā vel negatoriam: ideo ad istud iudicis officiū recurrit: qđ tene menti. facit ad hoc. ſ. de via publi. l. vlti. ¶Certi⁹ casus est de equis alienis a sciente possessis fetuq; earū. certe etiā hic videt: q̄ cōpetat rei vēdicatio siue publiciana. & officiū istud sit introductū cā adiuuādi illas actiones. vt dic q̄ hic istud officiū iudicis est necessariū qñ ille qui implorat nō potest p̄bare de dñio: nec de quasi dominio: sed de possessione tñ. vt no. C. de fur. l. in ciuile. & l. manifestissimi. ſ. sed cū in scḋam. eo. tit. dixi in l. rē q̄ nobis. ſ. de acq̄. pos. & hic videt esse casus. qđ tene mēti. & addit de fetu ipsarū equarū q̄ nunq̄ fuerunt possesse. qđ etiam tene menti.

¶Quartus casus est de dāno dato in p̄dio &c. gl. ponit exēplū huj⁹ qñ ponit exercitus in aliquo loco: & tota gens ponit in p̄dio meo cū deberet distribui p plura p̄dia: vel qñ fit hastiludiū extra ciuitatē: & tota gēs ponit se in p̄dio vni⁹ cū deberet diuidi p plura p̄dia pōt iudicis officiū implorari: tene menti.

b [M]Edicus. Ista est singulex. ¶Mo. hic officium iudicis contra istū medicū. & de hoc habes per Roff. in libellis sup rub. de officio iudi. qđ datur cōtra medicū. in. l. medic⁹. de var. cog. Et aduerte quare fit introductum istud officiū. hic ideo: qz actio quod metus causa non habebat locū cum hic non inferebatur metus mortis vel cruciatus corporis vt putabat: & eger p̄mittēs nō p̄mittebat metu quē crederet sibi illatum ab aliquo: sed p̄pter voluntatē euadēdi. Item officiū iudicis. de quo loquitur. l. ſ. ſ. que onerande. ſ. qua. re. acti. nō da. ideo non habet locū: qz eger non p̄mittebat p̄pter reuerentiam quā haberet ad medicū: sed p̄pter sanitatē quam sperabat ab eo habere: & sic fuit equū sibi subueniri speciali p̄uilegio p hāc. l. ¶Sedo not. qđ iudex punit criminaliter et iubet rem restitui. & sic simul & semel cognoscit criminaliter et ciuiliter. dic vt dixi. in. l. interdum. ſ. qui furem. ſ. de fur.

Cognitionum.

Hāc legē p̄sequere vbi gl.

An ista lex habeat locuz siue in delegato: siue cōpromissario: siue ordinario: siue arbitratore.

Et qualiter teneatur iudex qui noluit p̄bationes recipere vel noluit dare sententiā cum possit.

s. **Iudex.**[c]

c ¶Dari libellus. Qñ iudicis officium imploratur an offerat libellus & lis cōtestet: & qñ iudex p̄cederet ex offō: an lis otestet: vide Inno. & do. Anto. in c. qñ frequēter. ſ. sunt & alij. vt lit. nō cōtest. & ad Bar. hic adde eū in. l. creditores. in fine. vlt. q. cū pcor. C. de pig. dr tñ Inno. in. c. dudū. de elec. q̄ q̄ñcūq; orit bñficiū iudicis vel actio ex rescripto ipm rescriptū p̄ducū cozā iudice & petitū executiōi mādari habet loco libelli. facit qđ dixi in. l. iij. ſ. libelli. ſ. de app. & ad Barto. hic vide eum in. l. ab hostibus. ſ. sed simpliciter. in. iij. colū. ex qui. cau. ma. & Bal. in auc. qui semel. in. ij. col. in ver. quero qualiter actore. quomodo & quando iud. vbi dicit q̄ quando imploratur officiū iudicis nō requirit⁹ lis cōtest. auc. ſi omnes. C. sivt se ab her. abst. illud aūt intelligitur quando pars est absens.

iure teneatur ad interesse: ꝑm Bal.in.l.j.§.si pres/ses.de magistra.conue.ꝛ iudex accipiens nō ido/neum fideiussorem tenetur ad interesse.aut.gene/raliter.ꝛ ibi Bal. C.de episco.ꝛ cleri.ꝛ quid in iu/dice calumnioſe inquirente: vide que dixi in.l.j.in v. colū.s.

ad turpil. a ꝛ an iudex teneaꝫ tan/tum ꝓ illo articulo i quo male/facit: an ꝓ tota cā. vi/de Bal.in l.si quis in cōscriben/do. C. de pact. foꝛ/mā libelli in hac ma/teria: vide per Bal. in.l.pignꝰ in.vj. col. c C.de pig. ı acti. et ibi de qua cul/pa teneaꝫ magistra/tus. et ꝙ non teneaꝫ nisi inꝑtū facere pos/sit. ꝛad foꝛ/maꝫ adde Bal.in.l.ij.in.ſ.colū.C.de sen.ex peri.reci. et ibi etiam dicit ꝙ iudex non tenetur si pronuntiauerit per obꝛeptionē sibi factā: puta per falsos testes ꝛ similiter eandē foꝛmā: vide per Bal.in.l.ij. in pn. b C.de sentē.que sine cer.quanti.ꝛ de iudice negli/gente: adde rex.ꝛ ibi Aug.in auf.vt iudi.sine quo/quo suffrag.in.§. volumus.ꝛ de materia late per Ald oder.in.c.ex cōmunicamus.§.moueātur. de he c reti.ꝛ dum cōmuniter diciturꝙ iudex est negli/ d gens tenetur ad interesse.vt dixi.s. Fallit hoc qñ ꝓ eodem negotio potuissent adiri plures iudi/ces: quia si primus aditus neglexit facere iustitiā non ꝓpterea facit litem suam: quasi non censea/tur dānificare petentem: ex quo ad alium potuit e habere recursum.ꝛ hoc tenet no. Bar.in.l.iiij.§. si tam vicinum.de dam.infec.sed Ange. ibi contra quia postꝙ ille iudex est aditus coram alio nō de/bet pars vexari.l.j.in fi.C.de asserti.tol.ꝛ ei non est imputandum si ad alium nō recurrit. nec obst. tex.in.d.§. si tam vicinum.quia ibi loquitur quan/do officiū magistratus silebat: nec poterat implo/rari ꝓpter vicinitatē ꝓsidis vel ꝓtoris: ideo nō pōt dici negligens ipse ingratus: secus qñ essent duo iudices quoꝝ vnus posset adiri: vel ꝑm eū dictū Bar. posset intelligi qñ officiū iudicis foꝛet oꝛdinatū solū in subsidiū ꝛ ob necessitatē alterius superioꝛis qui postea de facili nō posset adiri. ita dicit ibi Ang.ꝛ reuera tex.non probat opi. Bar. tamen ad.d.l.j.in fi. de asser.tollen. potest dici: ꝙ ibi iudex aditus nō erat negligens: facit qđ dixi in l.si primus.in pe.col.de ope.no.nun.ꝛ vide Jmo. in d.§.si tam vicinū.ein v.§.si pri/ꝛ ibi dixi post bart. in pe. col. ꝛ ibi vide. ꝛ in.l.nul/li. C.de in di. ꝛ adde ad. mate/riam que dixi in.l.j. in fi. prin. §.de app.

cepisse.§.de arbi.ꝛ ideo sicut proxe/neta tenetꝫ de dolo ꝛ lata culpa tm̄. vt.j.titu.j.l.ij.in fi. ita eodem modo arbitrator tenebit de dolo et lata culpa. est autez lata culpa errare in iure. vt.l.late.j.de verbo.signi.ꝛ no. §.de his qui no.infa.l. liberoꝝ.§. notantur. ¶Quero † quidᵉ si iudex noluit recipere tuas probationes: vel noluit dare sententiā cuz posset vel alia q̄ de iure petebas ab eo no/luit explicare: Glossa videt dicere: qđ tenet actione in factū. de qua lo quit ista.l.ita no.in.l.argētarius.§. fi.§.de eden. Sed ego puto: ꝙ ꝓtra a iudicē negligētē expedire id qđ ab eo est postulatū: in quibusdā casib? fiunt ꝓdite actiones spāles: vtputa si noluit dare tutorē bz locuz actio in factū ex edicto de magistratib? conueniendis. Jtē contra pretoreꝫ negligentem facere ea que sibi incū/bunt in cautione damni infecti. Jtē ꝓuidetur contra iudicem in alio casu in.l. mancipia. C.de seruis fu/gitiuis. Jtem contra iudicem negli/gentem recipere testes: ꝓuidetur conditione ex.l.si quando. C.de te/stibus. Als autem regulariter pu/ ꝛ iudex? est ta/ le cōstituz iniquū: an faciat litē suam. vide Bar. ꝛ post eum dñm Alexā. in.l. si cō/uenerit.§.de re iudi.ꝛ adde no.Bar.in.l.j.§.si plu/res. in ver.iij.quero.de exer.

¶Jtē qd. Et vide de ista materia in.c.fi.de emp.ꝛ vendi. per Jmo.ꝛ per Bal. de materia huius le/gis in.l.mācipia. C.de fer.fugi.ꝛ ibi querit: quā/do sit deponendus officialis ab officio.

¶Jtē quero. Vide Jmo.in.l.diuus.ff. de re iudi. ¶Sed quid. Vide Bal.in.l. fi.C. de contrahen. emp.ꝛ in.d.l.penul.in fi. C.de pac.ꝛ ibi Salice.et Jmo.in.d.l.diuus.in vlti.col. vide Bar. in.l.fi.§. si men.fal.mo.dixe.ꝛ in.l.j.C. de discus.lib.x.ꝛ in l.iij.§.de proxene.ꝛc.

¶Quero quid. An iudex nolens admittere ꝓba/tiones: ꝛ nolens administrare iustitiam: sed negli/gens in administranda: an teneatur actione in fa/ctū: ꝛ ex quasi maleficio: vidē Bar. hic in.d.l.j.C. quō ꝛ quādo iudex.ꝛ in.l.iiij.§. in eū.s. de dā. in/fec.ꝛ ibi per illū tex.in casu suo tenet: ꝙ detur actio in factū ad interesse. Ang.in.d.§. in eū.ꝛ Bar. hic videt concludere ꝙ sic: ex titu. vt dixi. iudi. quod intelligas vt hic in fi. per Bart.ꝛ Ange.in.d.§. in eum. nō autem ꝙ teneatur: ꝑm eos ex titu. de obli. que ex quasi malefi. contrarium tamen sentit glo. in.l.quicquid.§.j.ꝛ ibi no. Bart. s. de iudi.ꝛ an iu/dex negligens facere iustitiam teneatur ꝛ incur/ to: ꝙ

rat penam. c. cum eterni tribunal. de re iudi. in.vj. vide ibi Jo. and.ꝛ in.c. dilecti. de priui.ꝛ ibi cōclu/dit ꝙ non.ꝛ ad predicta adde bonā glo. que habe/tur in.c. hoc etiam.ij.q.vj. vbi tex. videtur velle: ꝙ iudex negligens etiam facit litem suam. ꝛ ibi etiā tangit de potestate qui male iudicauit per impe/ritiam sui assessoris. de qua in l. hoc edi/cto. §. qđ quisq; iur. ꝛ conclu/dit glo. ꝙ solus assef/soꝛ tenetꝫ. ꝛ adde qđ dixi in. d. l. hoc edi/cto. et per ꝓdicta vi/detur magis puniri negligens facere iu/stitiam. q̄ male iudi/cans: quia negligens indistincte tenetꝫ par a ri ad inter/esse. et sic ad veram estimatio/nem litis. d.§. in eū. ꝛ male iu/dicans si ꝑ b imperitiā iudicauit tenetur in ꝙtum iu/dici equū

to: ꝙ iudex negligens facere alte/ri iustitiā teneatur actione in factū ad interesse: non per hanc.l.ꝛ si. sed per titu. in auf. vt diffe. iudi. in quo 2 impositur iudici negligēti pena cri 3 minalis. Et regula est: ꝙ vbi q̄cūq; quis potest accusare criminaliter: ex eodē facto datur actio ciuilis ad interesse. vt.l. qui nomine. s. de fal. ꝛ.§. ꝓ so.l. nec quicq̄. Sed nunqd 1 consultoꝝ facit litem suam. dic vt di c xi de actio. ꝛ obli.l.ex maleficijs. d 2

¶De ꝓxenetis. Rubri.

Proxenetica.

Mot. ꝙ proneta habet officium iudicis ꝓ sa/lario suo.

Jꝓxeneta.

Mo. ꝙ proxeneta tenetur tantum de dolo ꝛ lata cul 3 pa. ꝺia sequentia ꝓsequeretur in gl.

¶De censibus. Rubri.

Tatem.

a Jn fi. no. priuilegiū ꝓsonale extin/guit cū ꝓsona. sed pri/uilegiū reale trans/it cū re. vt hic habuistis in.l. ominibus. j. de reg. iu. ꝛ ꝑ Dy. in.c. priuilegiū ꝑ 1 sonale. extra de reg. iur. lib. vj.

Oma.

b Mo. ꝙ ad hoc vt fun/dus sit certꝰ oꝛ poni loc? ꝛ duo fines. dic de hoc vt dixi in.l. libelloꝝ. §. de accusa.

in auten. cōtra iudicantē male per doluz possit tu/rari in litē. terigit Ang. in.d.§. in eū. sed tu recur/re ad.l. actionib?. §. de in li. iuran. ꝛ vide Jmol. in d.§. in eū. vide tñ. l. si quis in cōscribendo. in fi. cū ibi not. C. de pac. ꝛ qđ no. Bar. Bal. ꝛ Ang. in.l. mancipia. C. de fer/fug. ꝛ repe/tit. d. Pet. de anc. in l. pe. circa fi. §. de ap/pella. vide Bal. in. l. si qñ. C. ō testi. ꝛ qđ in iudice nō exerpediē/te ꝓcessuz iuxta triē/nū ꝛ institā/tiam. ꝛ di/xi post bar/to. in. l. se/ius ꝛ auge/rius. §. ad le. fal. ꝛ di/cit in auf. scenicas nō solū ꝛc. ꝙ ita facit li/tem suam iudex ne/gligēdo si cut facien/do. vidē qđ dixi in. l. quesitum. §. de iudi. ꝛ Bald. ꝛ Ang. in. l. mancipia. C. de fer/fugi. ꝛ vi/de ad ma/teriam. l. j. §. sane. cum. §. ꝓ/

Officialis sup catastro debet mi/nuere libram quando res est a flumi/ne exportata vel exiccata.

Babella soluitur pro agro vbi est.

Cōtra forensem ꝓ fundo qui est in hac ciuitate agere possum actione reali vel mixta nō mere personali.

Illā em̄ equitatē.

Nota † ꝙ officialis sup catastroꝝ diz minuere libā si res est a flumine ex/portata: vel vineaᵇ est exiccata sine culpa possessoris. ¶Sēd nota. † qđ de agro debet solui gabella in loco vbi est. ¶Cōtra hoc opp. qđ forēn/sibus nō possit ꝑponi collecta. vt. l. rescripto. §. fina. s. de mune. et ho/no. Sol. Rog. intelligit qđ hic ciui/tas habeat de b speciale priuilegiū vt. l. immerū. §. j. s. de mu. ꝛ bono. Sz tu dic qđ hic loqꝫ de vsu vel tri/buto: qđ est onus reale, ibi loqꝫ de collecta q̄ imponiꝫ ꝑsone ꝓ rebus. ¶Quero † an ꝓ fundo q̄ est in hac ciuitate possuz b ꝓuenire foꝛēsem: Rñde o: aut agoactiōe reali: ꝛ possuz. vt. C. vbi i rem act. l. j. ꝛ. l. fi. aut volo agere. actiōe mixta. ꝛ ideꝝ. C. vbi de heredit. agi oꝛ. l. j. aut vo/lo agere actio. mere ꝑsonali: ꝛ non possuz. arg. §. ad munici. l. libert?. §. sola. et hoc notanter hic dicit glos. Immunitas in dubio videt cō/tedi rebus ꝛ non persone.

Quamꝝ.

Quero † vtrum in dubio immunitas videat ꝓcedi reb? vel ꝑsone ꝛ Glo. hic videt intelligere qđ videat i du/bio concedi rebus: nū aliud aga/tur. vt in gloss. super ver. extin/guantur. quod examina vt dixi in. l.

cedenti. §. de magistra. conue.

¶Etatem. Jn materia huius. l. vide in. l. quicūq;. ꝛ ibi Ly. ꝛ Bald. C. de seruis fugitiuis.

An. Po. ¶Etatē. Adde Aud. roma. in pfi. suo. lxxvij. vtrū prestantia oꝛ reddi vt fuit soluta.

¶Forma. Vidē bar. i. l. demō. ff. ō pdi. ꝛ demō. vide bal. ꝑ istū tex. i ru. C. ō ꝓb. emp. i. xxij. q. ꝙ res q̄ꝫ dit in vēditione oꝛ ꝓfinari vel aliter demonstrari.

¶Catastro. Catastrū oꝛ minui ꝑ reb? a flumine exportatis: vel aliter deteriozatis. adde Bal. in. l. et. de exe. rei iudi. ꝛ Bal. i. l. acceptā. i vlti. q. C. de vsur. ꝛ Guil. ꝛ alios in. l. id qđ. §. j. ō cōsti. pe. Ale. Andre. Poma. ¶Vel vinea. Vide multa simi/lia per Roma, cōsi. cccc. xvij.

a ☞ Andre. Poma. ¶ In catastro. vide aliter per Panor. consi. lxiij. ad fi. vol. ij. & consi. xciij. col. iij. in. iij. dubio. volu. ij.

b ¶ Si quis venia. Mo. sing. q quis infra annū tantū potest petere q emēdat sibi catastrū. & sic videt q isto casu officio iudicis intētando prescribat anno contra: quod facit qō no. Angelus & ibi p doct. in. l. j. §. fi quis tutor. qui appel. fit. & vide qō dixi post Bar. in. l. sicut. C. ō prescrip. xxx. an. et istū. §. no. all. Bald. in. l. solennibus. C. de reuēd. & vide per d. Abb. in c. quia ius penul. §. de serui. lega.

☞ Possidens rem non qui potest petere tenetur illam in catastro assignare.

c **Si cum ego.** Mo. q ↑ nō debet assignare rez in catastro a ille qui habet ius petēdi: sed qui possidet: vt hic: quod tene menti.

☞ Quis potest petere infra annuz qō catastrum emendetur.

Si quis veniam. b Mo. hunc. §. ex quo habes ↑ qō quis pōt petere vt emendet catastrū ei⁹.

¶ Sed quero infra qō tempus: Rn deo: infra annum tantum. vt. C. eo. l. qui se grauatos.

¶ De verborum & rerum significatione. Rubrica.

☞ An masculinum concipiat femininum.

Et an ex propria significatione vel c. quia ius dicāte. de prescri. in. iij. q. & adde q ius petēdi rez que incidit in cōmissum durat quinquennio. text. sing. in. l. iij. C. de vecti. & cōmis. & Ro. no. cccl viij. Adde Bal. consil. xlvij. v. lib. de eo q dicit de emēdatione catastri.

c ¶ Si quis. Vide Bar. in. l. j. in fi. ff. de procu. & in l. si quis in tantam. C. vnde vi. in prin. vide glo. no. in materia in. c. generali. de elect. in. vj. & tex. in. l. si ita fit scriptum. in prin. de lega. ij. & ibi Jmo. & qō not. Barto. in. l. iura. ff. de legi. & ita faciunt si lex vel statutū dicat q requiratur subscriptio trium virorum. an verificetur in femina subscribente. & Bald. in. l. scripturas. C. qui po. in pig. habe. per illum tex. in fi. ibi: virorum &c. tenuit q non. pro quo etiam videtur tex. & quod ibi Barto. in. l. j. in prin. ff. de legi. ibi: virorum. sed contra hoc credo quod fortiter faciat doctrina singu. glos. in versi. prescribentes. in clemen. j. de rescript. & quod ibi do. Anto. qui voluit q quotiēscūq; de viro fit mētio ratione frequentioris vsus: sed de alio non fiat mentio tamen in alium potest fieri extensio: nec. d. l. scripturas. probat: nec. d. l. j. ad quem potest responderi quod ibi ideo femina non potest facere legem: quia legem condere est iurisdictio que non cadit ad feminam. l. femine. j. tit. j. cum vulgari igitur &c. maxime cum ille talis actus de quo in questione nostra in muliere sit permissus. & vide quod legitur & no. in. l. lucius. §. quesitū. de leg. iij. & qō no. Bald. in. l. tres fratres. ff. de pac. & quod dixi in. l. fi. §. fin. ad tertu. & vtrum appellatione fratris veniat sororis & glos. q sic. & ibi Barto. in. l. lucius. §. meuia. ad treb. & an statutū etiā odiosus loquēs in patre habeat locū in matre: vide gl. & ibi Bal. & doct. in. l. quisquis. C. ad. l. iul. maie. & si dicēdo in emphyteosim talib⁹ nobilib⁹ p se & eorū generatione: anil interpretatione. q sic.

Verbum hoc. Si quis. c Opp. ō leg. iij. l. lucius. §. quesitu. Sol. illud verū cum de intētione proferentis apparet. ¶ Oppo. de l. j. §. quare. ff. de vē. in posses. mit. Sol. ibi de odio. hic de fauore. Ista verba gl. non videntur vera: per. l. si qs id quod. §. j. ff. de iurisdi. om. iudi. vnde quidam vt Jaco. de are. dicunt ↑ aut tractamus de odio rationabili: et tunc masculinū concipit femininum. vt. l. si quis id qō. §. j. de iurisdi. omniuz iudi. aut de odio irrationabili: et non concipit. vt. d. l. j. §. quare. Dyn. distinguit hic. Ey. i l. q cū q. C. de ser. fugi. recitat opin. ego distinguo sic: cum queritur an masculinū concipiat femininū. hic aut masculinum profertur sub nomine proprio et non cōcipit. vt. l. si quis ita. cum sua gl. i prin. de testa. bis que possunt adaptari feminis: non in alijs nec in bis que ratione carent. Et ad materiā vide Jo: An. in. c. generali. in glo. ij. de elec. in. vj. & cle. j. de elec. & ibi Jo. de lig. qui sequitur verba Bart. hic & Spe. in ti. de disp. & all. §. post hec. ff. vel masculum. cum seq. & in ti. de rescri. presen. §. fi. ver. Iz quod queritur vtrum. per Archi. in. c. si quis suadente. xij. q. iij. & vide quod no. Bar. in. l. plautius. de au. & arg. Bal. no. in. d. l. quicunq;. C. de ser. fu. & Bald. in. l. in multis. ff. de sta. ho. & istis adde. q. quam posui in. l. j. in prin. ad le. iul. de vi pub. et Bal. in. d. l. quicunq;. vbi de dicciōe q cū q;. & de dictione persona. & de dictiōe vniuersitas. & an i statuto appellatione aui veniat auia. & an appellatione filij veniat filia: & si statutū dicit null⁹ &c. an veniat femina. & an statutū loquēs de marito cōprehendat vxorē. vide per Bald. in. d. l. quicūq;. & de materia vide Bal. in. l. gallus. in prin. in vlti. col. de libe. & posthu. & p ↑ Dost. in. c. raynald⁹. de testa. i prin. Iz alij nō tangāt. & vide qō ibi dixi post do. Anto. & vide Pe. de anch. in. psi. iij. & in rescriptis vide Jmo. in. l. si ita fit scriptū. de leg. ij. & est tex. & do. Flo. in. c. significauit. de rescrip. vbi venit femina sub clausula. & quosdā alios. Et appellatione nepotis cōprehendit neptis. ēt in. l. correctoria. vt dicit gl. in. l. gall⁹. in prin. j. de lib. & posthu.

¶ Adde lati⁹ p Alexā. qñ masculinū cōcipiat femininū. psi. xxx. & cxxxv. & lxj. j. lib. & psi. lij. iiij. lib. p Bal. psi. cvij. v. lib. vbi an stāte statuto q mater nō possit rumpere testamentū filij: nō rumpet testamentum filie. & consi. cccxxij. iiij. lib.

¶ Urbis appellatio. Adde no. p Bart. in. l. j. §. de iurisdi. om. iu. & no. q appellatiōe vrbis sacre venit Hierusalē. gl. & ibi Bal. in. l. ij. de nau. feno. et an si testator iussit fieri ecclesiā in ciuitate: possit fieri i burgis: vide Jo. An. in ti. de istr. edi. §. nūc vo aliq. v. quid si testator. i aīa pe. char.

6 Ciuitate condemnata comitatēs etiam dicūtur condemnati.

7 Ciuitas si habet muros veteres et nouos: dr esse intra qui est intra muros nouos.

Domines possunt propria autoritate sibi cōstituere ciuitatez sine superioris licentia.

Ciuitas illa dicit in Italia que episcopum habet. ☞ An. Po. b

Vrbis appellatio. a ¶ Opp. de. l. j. §. cuz vrbē. ff. de offi. pfe. vr. Bl. ibi sol. q illud est verum i bñficijs. ¶ ↑ Et ex hoc not. b q si imperator cōcederet mihi istā ciuitatē: tūc intelligeret cū oi sua iurisdictione: vt ibi. & C. de bo. vac. l. si qñ. & hoc tenet Jac. de are. in. l. si finita. §. ex b edicto. ff. de dā. infe. ¶ Quero ↑ qd in alia ciuitate q Romana: Rndeo idē q in vrbe Romana. vt. l. naz qō liq̄de. §. fi ita. ff. ō pe. leg. ¶ Quero qc tex. dicit hic de appellatiōe vrbis. quid in appellatione ciuitatis: Certe idez q in vrbe. arg. c. si ciuitas. extra de sen. excō. li. vj. ¶ Quero qd in castro: Et idē: vt. d. c. si ciuitas. et. C. de fun. limit. l. quicūq;. li. xj. ¶ Quero ↑ quid si dicā vtrūq;: vt si dico: lego tibi qō habeo i vrbe Romana: q d cōtinet: Et glo. dicit: cōtinentia edificia. Et gl. nō rīdet q vrbs simpliciter sumpta intelligat de Romana. vt istit. de iu. natu. gen. & ciui. §. sed ius. qō ergo postea dr nō pōt videri adiectū cā demonstrādi: sed cā ampliādi: q qō semel est demōstratū frustra demonstrat amplius nisi cā ampliādi. vt. l. prima. §. vlt. ff. de do. ple. ¶ Procedo vlteri⁹. q d in alia ciuitate: vt si dico in ciuitate Perusina: Certe tūc dicas i dicto territorio.

1 ☞ Ciuitas si cōceditur intelligitur concessa cuz omni eius iurisdictione.

2 Ciuitatis vel castri appellatione quid veniat remissiue.

3 Si lego quod habeo in vrbe Romana: tale legatū comprehendit edificia: & quid quando dr in ciuitate Perusina.
Verbum patria qō ponat latius q vrbs & ciuitas.

4 Priuilegium concessum ciuibus ciuitatis q comprehendat comitatenses.
Ciuitas quādo ponitur pro loco muris finitur.

5 Legatum factum ciuibus ciuitatis debet accipi p curatores reipublice.

c ¶ Quero qz. De hoc p Ja. de bel. i aut. q mo. nat. effi. sui. §. q vno. in rub. ff. sol. ma. vbi de intellectu d. c. si ciuitas. & vide qō not. Bar. in. l. fi. circa prī. & qō ibi dixi. & Bar. in. l. Iz qd reprobari. §. fin. p gl. vlti. de excu. tut. & qō dixit Bart. i. l. si finita. §. ex hoc edicto. & qō ibi dixi de dā. infe. p Bal. i. l. j. §. j. ff. de offi. pfec. vrb. & Roma. i. d. l. si finita. §. fi de vectigalib⁹. & qō no. Bar. post gl. i. l. res publica. C. q. ex cau. ma. & dicta Bart. hic seq̄t Pet. de anch. i. c. felicis. in fi. de pe. & vide no. p Bart. & qō ibi dixi in. l. j. §. siue autem. de ope. no. nuntia.

a ¶Distigue. Vide Bar. i. l. si quādo. la. ſ. C. de bo. va. c. ſ. lib. x. ⁊ Bal. i. c. ſ. de capi. q̄ cu. ven. ⁊ Bald. in. l. ſ. §. in initio. s̄. de officio p̄fec. vrbis. Et ad materiam huius. l. adde q̄ cōmunis cōclusio est q̄ appellatio ciuitatis in rescriptis ad lites ⁊ in rescriptis ad beneficia nō venit dioc̄esis: nec ecc̄tra. vt in. c. rodulphus. de rescrip. et ibi not. et glos. p̄. i. c. accipimus. ō etā ⁊ qualī. et in. c. fi. de p̄ben. et ibi not. et no. i. c. vno. a de re. per. mu. in. vj. ⁊ in. c. gratis. §. quā q̄. ō p̄bē. i vj. et hec opi. tenēt. Iz Pau. de leaza. i. cle. ne roma. ni. de elec. ⁊ Joan. de lig. in. d. c. rodulph⁹. teneat oppositum: ⁊ male: seb cebat do. Ray. inſpiciaz id qō p̄cedit. vt. l. si ſeru⁹ cōis ita. s̄. ō sti. ser. Iz dn̄s Oldr. tz p̄riū per. l. vxorē. §. legauerat. de leg. iij. vbi cōtinēt cōtinētia edificia: Iz ibi dicat patria: tm̄ p̄ria ⁊ ciuitas eā parant vt. C. si cur. reli. ciui. rus ba. lib. x. p̄ b facit s̄. ad muni. l. tityo. Quid dicemus: tenerē Azo. ⁊ Ray. hic q̄ inſpicias q̄ p̄cedat. facit. l. nā qō liquide. §. si ita legat. s̄. de pe. lega. Ad p̄ria rn̄deo: quia verbum patria: ponit large: ⁊ latius q̄ vbs vel ciuitas. vt. l. iij. C. de natu. lib. x. l. veluti. s̄. de iusti. ⁊ iu. Ut ergo ista tibi liqueāt distingue[a]: aut loq̄mur in bn̄ficijs: ⁊ tūc. l. ꝓtinet totū territoriū. vt. l. prima. §. cū vbē. s̄. de offi. p̄fe. b vr. ⁊ ibi no. Aut in alijs actib⁹: vt in ꝯtibus: ⁊ in vltimis volūtatibus. ⁊ alijs. ll. ⁊ tūc distigue: aut dixit patriam: aut dixit ciuitatem: aut dixit Perusiuz aut Assisiū vel vtrūq̄. Si dixit patriā: ⁊ tūc ꝓtinēt ꝓtinentia edificia. vt. l. vxorē. §. legauerat. s̄. c de leg. iij. Iz qñq̄ largi⁹ sumat: vt. l. iij. C. de nat. li. l. veluti. s̄. de iusti. et iu. Si vo dixit ciuitatē: ⁊ tunc muris finit: vt. l. nā q̄ liq̄de. §. si ita. s̄. de pe. lega. fallit in casu speciali i. c. si ciuitas. ex̄ de sent. excō. li. vj. Tertio casu qñ dixit: Bononia: Perusia: ⁊ fimi. ⁊ tūc cōtinenť continētia edificia: vt hic. ⁊. l. naz qō liq̄de. §. si ita. s̄. de pe. le. Quarto ⁊ vltimo casu qñ dixit vtrūq̄: ⁊ tūc aut in ciuitate Romana: ⁊ tūc gratia ampliā di: idem est ac si dixisset Rome. ⁊ sic cōp̄hēdit cōtinētia edificia: vt hac gl. aut loq̄mur i alia ciuitate: ⁊ tūc inſpicias q̄d p̄cedat: aut ciuitas: ⁊ tūc muris finit. aut nomē: vt Perusina ciuitatē: ⁊ tūc ꝓtinētia edificia cōtinenť. ⁊ hoc Fz Azo. in. l. si cōis seru⁹. s̄. de stipu. seruoꝝ hoc est verum qñ ciuitas ponit p̄ loco. ¶Sz 4 q̄ro † qñ ciuitas ponit p̄ psonis vt lego huic ciuitati: vel cōtinebat i p̄ uilegio q̄d dicebat cōcedim⁹ ciuibus. an ꝓtineanť comitatēses ⁊ videť q̄ nō ꝓtineanť. vt in. c. Rodulphus. extra de rescrip. cū sua glo. ⁊ C. ne ru. ad vl. obse. l. ſ. lib. xj. Breuiter dicimus q̄ appellatione ciuis cōtineantur comitatenſes licet appellatione comitatenſium non cōtinenť ciues: ꝓbatur per. l. qui ex vico. s̄. ad municipa. coniuncta. l. ciues. C. de incol. lib. x. quod idem est dicere ciuem Perusij et Perusinum. l. ſ. ad muni. Si video cum dico Perusinum et tūc est Perusinus etiam comitatēsis: vt est gl. in. l. qui ex vico. s̄. ad muni. Preterea ciuis fimi. ⁊ tūc cōtinenť continētia edificia: vt hic. ⁊. l. naz qō liq̄de. §. si ita. s̄. de pe. le. Quarto ⁊ vltimo casu qñ dixit vtrūq̄: ⁊ tūc aut in ciuitate Romana: ⁊ tūc gratia ampliā di: idem est ac si dixisset Rome. ⁊ sic cōp̄hēdit cōtinētia edificia: vt hac gl. aut loq̄mur i alia ciuitate: ⁊ tūc inſpicias q̄d p̄cedat: aut ciuitas: ⁊ tūc muris finit. aut nomē: vt Perusina ciuitatē: ⁊ tūc ꝓtinētia edificia cōtinenť. ⁊ hoc Fz Azo. in. l. si cōis seru⁹. s̄. de stipu. seruoꝝ hoc est verum qñ ciuitas ponit p̄ loco. ¶Sz 4 q̄ro † qñ ciuitas ponit p̄ psonis vt lego huic ciuitati: vel cōtinebat i p̄ uilegio q̄d dicebat cōcedim⁹ ciuibus. an ꝓtineanť comitatēses ⁊ videť q̄ nō ꝓtineanť. vt in. c. Rodulphus. extra de rescrip. cū sua glo. ⁊ C. ne ru. ad vl. obse. l. ſ. lib. xj. Breuiter dicimus q̄ appellatione ciuis cōtineantur comitatenſes licet appellatione comitatenſium non cōtinenť ciues: ꝓbatur per. l. qui ex vico. s̄. ad municipa. coniuncta. l. ciues. C. de incol. lib. x. quod idem est dicere ciuem Perusij et Perusinum. l. ſ. ad muni. Si video cum dico Perusinum et tūc est Perusinus etiam comitatēsis: vt est gl. in. l. qui ex vico. s̄. ad muni. Preterea ciuis

¶Continenť ciues. An appellatione ciuium contineantur comitatēses. ponit Jmo. in ru. s̄. so. ma. ⁊ in. c. Rodulphus. de rescr. vbi ipse ⁊ do. Flo. dicunt: q̄ appellatione ciuium venit ille qui est de ciuitate et dioceſi: vel comitatu. vbi est rex. cum glo. in. d. l. ex vico. ⁊ in. l. sed et reprobare. §. amplius. ff. de excu. tut. inver. si comane⁹. ⁊ in. l. ſ. ⁊ ibi Bar. s̄. ad munici. licet gloſſ. in. d. c. Rodulphus. Ozium sentiat sm̄ eum. adde tex. ⁊ ibi Bartol. in. l. ſ. C. de p̄riua. car. ⁊ adde q̄d Bar. cōſuluit idē: ⁊ ſequitur Archi. in. c. canonum ſtatuta. in ver. conſuluit etiā sup quadā ꝛc. de cōſti. ⁊ dicit Bal. i. l. iij. C. de nat. lib. q̄ illū tex. q̄ ille qui ex vico est ſortiť originem ex ipsa ciuitate cui subest vicus. ⁊ an rēp̄salie conceſſe cōtra ciues cōp̄hēdant comitatēses. Bal. i. l. si in alijs. s̄. de offi. p̄tocō. ⁊ adde q̄ appellatione hoim̄ cōtinetur ciuitas et collegium excepta p̄pria p̄sona. ita no. dicit Bal. in. c. ſ. de no. fo. fide. in p̄rin. An aūt iste vniuerſitates possint pati temporales penas vel ſpirituales. vide Jnno. in. c. gratum. de ſen. excō. ⁊ in. c. cū ex iniuncto. de ope. nūn. ⁊ in. c. dilecto. de simo. ⁊ vide Bar. in. l. aut facta. §. fi. ff. de pe. ⁊ ibi dixi.

tas quando

tas quando ponitur p̄ loco: fateo: q̄ tūc muris a finitur[a]. ſed quando ponitur p̄ populo: tunc cō tinentur comitatenſes. vt. s̄. ad muncip. l. ſ. Prēterea pone † lego ciuibus. quero qui contineantur ⁊ dico q̄ curatores reipublice debent accipere: non dico q̄ curatores ciuitatis. l. lucius. §. ciuibus. s̄. de leg. ij. ⁊. l. ciuibus. s̄. de re. dub. ¶Et ex hoc dico ad queſtionem quando † quis condēnat ciuitatem: videtur condemnare comitatenſes niſi aliud appareat vt. l. ciuitatibus. s̄. de leg. ſ. ⁊. l. ciuitas. s̄. ſi cer. peta. ⁊. l. ciuitates. s̄. qō cuiuſq̄ vniuerſi. no. ⁊. l. oibus ciuitatibus. s̄. ad treb. ¶Sed pone † iſta ciuitas habet muros antiquos ⁊ habet muros nouos: an cōtineať id qō est a muris antiquis intus: an quod est a muris nouis. ⁊ nos possemus intrare illā queſtionem quō possent ex ſe homines cōſtituere ciuitates: an possint sua autoritate. an requirať autoritas ſuperioris: ⁊ dicit Jnn. qō homines sua ſponte possunt ſine autoritate ſuperioris. extra de offi. ord. c. cū ab eccleſiarū. ⁊ ibi dicit ipse non intelligas de ea que habet epiſcopū: ſed in alijs. q̄ nō habēt ep̄m: q; istud est in Italia quando habēt ep̄m est ciuitas. ⁊ certe glo. est in. l. ex hoc iure. s̄. de iuſti. ⁊ iur. qō est ex iuregentium. ⁊ sic nō est neceſſe impetrare. ⁊ p̄o hoc glo. que est in. l. ſ. s̄. qō cuiuſq̄ vniuerſi. no. Ex hoc cōcludo q̄ ſtatim cum ciuitas deſinat muros veteres habere vt augeatur: ciuitas illa erit ciuitas q̄ est infra muros nouos. vt. l. pupillus. §. vbs. ſ. eodē. Item ſi faciat foſſam vel pallengatum.

¶Dies est duplex: naturalis q̄ est. xxiiij. horaꝝ: ⁊ artificialis qui est. xij. licet. creſcat ⁊ decreſcat.

Cuiuſq̄ diei. Quero q̄ est ratio. Marti. dicit rationem ſuam: quia de mane aſcendit ⁊ de ſero deſcendit: Iz ipse nō fuit bonus aſtrologus: quia ſol nō mutatur in ſuo circulo plus vna vice q̄ alia. Glo. dat aliā rationem. Jſta est vera: quia de mane quis ſurgit: ſet in mane maiorē laborē poteſt ſufferre. ¶Opp. q: 5 sm̄ hoc videť † qō dies habeat. xiiij. horas. cōtra s̄. de manu. l. ſ. Sol. q̄ nō habeat niſi. xij. horas ꝛc. vt glo. ¶Sed contra hoc oppo. ſi hoc est verū q̄ dies habeat. xij. horas: ⁊ tūc nō decreſcit dies nec creſcit. dic qō quedā est dies naturalis q̄ habet xiiij. horas vt dies cum nocte. quedā est dies artificialis: ⁊ tunc dies qñq̄ creſcit: qñq̄ decreſcit. ⁊ sunt horē artificiales quas dies habet ſemp. xij. ⁊ nox. xij. licet quandoq̄ ſit maior dies nocte. verum est quia habet maiores horas.

g ☞Paſſus dicitur quinq̄ pedum: ⁊ pes intelligitur sm̄ conſuetudinem ciuitatis.

z ¶Menſuratio fit a continentibus edificijs.

3 ¶Menſuratio qualiter fieri debeat.

Mitinere. Op. de. l. cōtinuus. §. cum ita. s̄. de vbo. obli. Glo. dicit aliud in ꝯtibus: hoc nō est verū: vt ibi dixi vobis sm̄ Pet. q̄ ibi d nō sunt miliaria limitata. ¶Quero † quot pe e dū est paſſus: ⁊ dicit glo. q̄ quinq̄ pedū. ſed qualiter dz intelligi pes? dic q̄ sm̄ ꝓsuetudinē ciuitatis. vt. l. ſemp. ſ. ti. ſ. ⁊. l. numis. s̄. de leg. iij. ¶Sz q quo dz incipi ⁊ dicit gl. qō a ꝓtingētib⁹ edificijs:

¶Muris finitur. Ciuitas muris finitur. et qualiter ciuitas sumatur adde quod no. Bar. ⁊ ibi dixi in. l. ſ. §. finautem. s̄. de opc. no. nuntia.

¶Autoritas. An ⁊ qñ hoīes possint ex ſe cōſtituere ciuitatē: adde no. per Bar. in. d. l. ex hoc iure. ⁊ ibi dixi. ⁊ Bar. in l. fin. et ibi dixi. s. de col. illi.

¶Italia. An autem ad hoc vt ſit ciuitas requirať epiſcopalis dignitas ⁊ p̄ 2 mo et Bar. videtur ſentire q̄ non. et est text. in. c. ſ. de p̄riui. et vide tex. et quod ibi not. Barto. C. de merropo. berito. lib. xj. et. l. ſi duas. §. exter. cum ſequen. s̄. de excu. tu. p̄sumatur tamen ciuitas epiſcopo et honore ſi ipſum epiſcopum interfecit. xxv. q. ij. ita nota. Secundo quando ciuitas p̄turbaret electionem pape. c. vbi periculum. §. ciuitas. de elec. in vj. Et tio quando cardinalem interficiunt. c. felicis. §. fina. de penis. in. vj. Quarto quando ciuitas nō permitteret epiſcopum vel inquiſitorem punire hereticos. c. ad abolendam. §. ſi ciuitas. de hereti. in vj. ad predicta adde quod dicit Bal. de pace conſtan. in ver. nos Romanorū. q̄ ciuitas ſine p̄ſide p̄prio eſſe poteſt: non tamen ſine epiſcopo: vnde epiſcopus erit dominus non ſolum ſpiritualis ſed etiam temporalis. in autenti. vt diffe. iudi. in. §. ſ. adde tamen q̄ non omnes ciuitates habēt epiſcopum ſicut multe in Alemania. iij. q. ij. audiuimus. vide Bal. i. l. reſcripta. in. iij. colū. C. de p̄eci. impe. offer. ⁊ late Bald. in l. ſi aliqua. de off. p̄tocō. in. l. ex hoc iure. in. iij. col. s̄. de iuſti. ⁊ iur. ⁊ Bar. in. l. fi. in. ij. col. s̄. de colle. illi. ⁊ Bar. in. l. ſi heres. §. vicis. de leg. ſ. ⁊ adde q̄ Pau. de ca. in repeti. d. l. ex hoc iure. dicit: q̄ quo ad ſpiritualia requiriť cōſensus pape quo ad conſtituēdā ciuitatē: quo vero ad tēporalia vt habeat curſum, cauſarū ciuilū ⁊ ſimilia: requiriť autoritas impatoris. ⁊ p̄pterea dicit q̄ caſtra in archiepatu Tholoſano q̄bus papa tantū cōceſſit epiſcopatū nō gaudebūt p̄riuilegijs cōceſſis ciuitatibus per regales conſtitutiones. in dubio tamē vnaquēq̄ ciuitas habens epiſcopū p̄ſumitur esſe ciuitas imperialis: quoniā omnibus ciuitatibus conſtituti fuerūt epiſcopi. c. quantū. de offi. ordi. ⁊ in his quoꝝ nō est memoria ſtatur iſtis conjecturis: vt voluit Jnno. in. c. veniēs. de verb. ſigni. ⁊ q̄ ad eſſe ciuitatis non requiratur epiſcopus. eſt tex. in. c. epiſcopali. lxxx. diſt. Alex.

¶Quero quot. Adde Bar. in. l. ſ. s̄. ſi q̄s cau. ⁊ in l. cōtinuus. §. cū ita. de ver. obli. et dū Bar. refert gl. dicentē q̄ paſſus est quinq̄ pedū. Adde q̄ pes est. xv. digitorū: sm̄ glo. xvij. q. iij. c. ſicut.

¶Ciuitate Adde Lyn. in. l. rem non nouam. C. de iudic.

vt ibi patet. Sed qñ dr ciuitas Perusina distat tñ a tali loco: tunc fortè secus. nam nō videt curandū de via per quā itur: sed de termino qui est in medio inter vnū locum & aliū: & fiat mēsuratio p terrā si per eam potest iri. alīs per aerem. & hoc determinatū est in quadā consti. cle. extraua. que statuit numerum inter vnum locum & alium.

Rei appellatio.

Opere lega

to. Opp. de. l. & si nō sint. §. quid ergo. s. de aur. & argen. leg. Glo. dicit hic q̄ ibi de fauore. Sed fol. glo. nō est vſq; quaq; vera: q̄ hic loquit in legato & in ꝯtib⁹. dic ergo q̄ ppria significatio est qđ intelligat de pfecto: sed qñq; ppter fauorē ampliat: vt ibi. & vide. s. ad le. fal. si is qui quadringēta. §. quedā. & qđ ibi dixi.

☞ Rei appellatione an veniat res que nō sit in dominio.

Nōis et rei.

Op. deu. q̄ntus. §. argēto s. de alr. & arg. leg. vbi† appellatio rerū porrigitur ad eas q̄ sunt in dominio nostro. dicit Dy. qñq; quis dicit res cū hac adiectione mea: & tūc restringit ad ea q̄ sunt in dñio nostro: qñq; apponit signo singulari vt relinquo Stichū meū. & tūc dicit. l. nuper. de leg. iij. & l. Stichū q̄ me⁹ erit. de lega. j. qñq; simpliciter apponit hoc nomen res sine adiectione mea. & tunc dicit q̄ ad res nobis debitas porrigitur: de hoc p Guil. in. l. j. s. de statu hoīm. & plene dixi in. d. §. argento.

☞ Verbū futuri temporis qñ cōtineat preteritum.

Verbum presentis temporis quādo contineat preteritum.

Verbum preteriti temporis cōtinet futurum extensiue.

Erbuz opor

tebit. Op. q̄ futurū nō cōtineat presens. vt. l. nouissima. s. iudi. solui. Sol. ibi de p̄senti tñ fuit cōprehensum. Modo quatria sunt tpa. preteritum: presens: & futurū: quero† quid contineat futurū: & sine dubio porrigitur ad futurū per se & presens: vt hic. Itē ad preteritū vt verbū erit. ita dicit glo. sed ad istud opp. ex hoc. ll. que sunt plane in futuro ad preteritū vident extēdi. contra. l. leges. C. de legi. Dy. dicit quod dā est preteritū perfectū & finitum: & ad id futurū nō extendit: vt. d. l. leges. & in, auten. vt cū de app. cog. in prin. Quoddā est preteritū non finitū: sed extensum in futurū: & ad illud futurū extēditur. vt j. eo. l. verbū erit. Quoddā est preteritū parte finitū & parte nō finitū. certe ad illud qđ non est finitum preteritum extenditur. vt. l. penult. C. de vsu.

Quero† de tempore presenti quid contineat: & cōtinet serpsum & preteritū. vt. j. e. l. verbū erit. futurum non. vt. l. si stipulatus fuerim. §. cū stipulamur. & l. si a colono. s. de verbo. obli. Ita dicit ista glo. sed sicuti dixi modo non est verū q̄ cōtinet p̄sens preteritū rōne sui. sed bene pōt esse q̄ preteritū durat. vsq; ad p̄sens tps: vt Troia capta est. i. durat. & hoc pbat in. l. verbū erit. & l. aurelius. §. Titius. s. de lib. leg. & l. fi. Vel dicas clarius qñ cū verbo pñris tpis iungit participiū preteriti tpis semp p̄sens dr ptinere preteritū donatiōe: vt Troia capta est. i. durat. pbat. s. qđ vi aut clā. l. is q̄ in puteū. §. qđ ait ptor. vbi est expressum: sec⁹ si nō dura ret. vt. d. ll. qualiter aūt porrigat ad futurum: dic plene vt in. l. si ita. s. de au. & arg. leg. Venio ad preteritū† qđ cōtinet. & dic vt gl. q̄ preteritū nō cōtineat futurū nisi extēsiue vel rōne rei cui adijcit: vt que legaui. vt. l. talis[a] scriptura. in p̄n. s. de leg. j. qđ plene dicit dixi in. l. si ita. s. de aur. & arg. lega.

Actionis verbo.

Vide qđ actio nis verbo non cōtinetur exceptio ppie: vt hec. impropie sic: vt in l. j. s. de excep. sic dr intelligi gl. in. l. j. C. de iur. & fac. igno. qđ esset verū nisi exceptio esset[c] q̄ actio & l. amplius nō peti. in fi. s. rem ra. habe.

Reditores.

Vbi accipiendos. Idem ad opponē dū: ad hoc ne possit dicere in eorū fraudem datam libertatem: vel vt possit impetrare separationē ab heredib⁹: sm Ja. de are.

☞ Creditor dicitur etiam qui non ex contractu. sed etiam sm vocabuli allusionem.

Si cui ex empto.

Opponē tur. instit. de actio. §. j. Sol. vt in glo. Oppo. in l. naturales. s. de actio. & obliga. Respōdeo: ille cui naturaliter debetur. & sibi actio nō datur nō est creditor: vt hic. sed si datur actio est creditor. Oppo. q̄ † creditor non dicatur nisi ex contractu. vt. l. j. s. si cer. peta. Breuiter potest accipi creditor sm allusionem vocabuli: & tunc dicitur creditor propie a credendo. alio modo dicitur creditor sm communem vsum loquendi: & tūc dicitur is qui habet alium obligatum.

Minus.

Soluit: id est. soluere vult. et ibi & tempore. i. sine accessione tardati temporis. Ibi minus soluit. licet ergo sortis solutionem sine accessione non recipiam: et per datur pecunia: non liberatur debitor. vt. C. de solu. l. obsignatione. l. tutor. §. lucius. s. de vsur. & si acciperem non possem petere accessiones ex tali mora debitas. vt. l. iiij. C. depos. licet glo. aliter dicat sm Ja. de are.

☞ Preteriū in vniuersalibus q̄ succedat loco rei non in particularibus.

[a] Vt. l. talis. Vide ibi primo.

[b] Actionis verbo. Actionis verbo continet exceptio: qđ̄z locū etiaz in statutis secundum Bal. in. l. peremptorias. in. v. col. C. fen. resciñ. nō possi. in. l. j. ō excep.

[c] Exceptio esset. Loquit de exceptiōe compensationis: de qua per Bar. in. l. ij. s. de exceptioni.

[1] [2] [3] [a] [b] [1] [2] [3] [c] [1]

non in particularibus.

Abeo et Sabin⁹

Dicitur hic secū dum glo. pretium succedit loco rei id nō bene colligitur hic: q̄ si res mihi abest pretium abest. dicit text. non ergo dicit q̄ pretiuz detur sicut res. Opp. ad id qđ hic no. ptra: imo videt q̄ non succedat. vt. l. qui vas. §. fi. s. de fur. & l. venditor. in prin. s. de here. vel. act. vendi. Gl. dicit: fallit &c. Et in eo q̄ dicit q̄ fallit in actiōe qđ metus caus. nō bene dicit. quia illa est in rem scripta. & datur ad id qđ est lucratus. vt. l. metū. §. qđ autem. s. quod met. cau. & ideo si pretium habet id venit in actione quod met. cau. Item dicit glo. fallit in petitione hereditatis: & in trebellianica restitutione† in vniuersalibus est verum quod pretiuz loco rei succedit. vt. l. si rem et pretium. s. de petit. heredi. & de leg. ij. l. imperator. in fi. & doc. ponūt in. l. mater[a]. C. de rei vendic. In singulari est sec⁹. si in contrariū facit. l. venditor. in prin. s. de here di. vel acti. vendi. sed falsum est. Sol. cogitabitis i eo qđ dicit de re dotali. dicam in. l. j. s. so. matri.

☞ Contractus quis propie dicatur.

Abeo [b] libro.

Contractum.

[c] Tene menti glos. que dicit propie est ptractus† quando vltro citroq; nascitur obligatio. impropie quando ex vna parte tantum. & hoc no. pro statutis.

☞ An minor debeat restitui aduersus testamentum factum.

Erba contraxerunt.

Jaco. de are. ponit casum hic valde not. pone† qđ minor fecit testamētū: vult restitui aduersus id: an posset: certe non: per istā. l. facit. l. ait ptor. in prin. s. de mino.

☞ Bonorum appellatione quid veniat & qualiter intelligantur bona.

Rinceps bona.

Glo. hic tractat† an appellatione bonorum contineantur debita et credita. Op. de. l. mulier bona. s. de iu. do. Glo. fol. q̄ qñq; verbum bonor ponitur in priuilegio seu beneficio: et tunc large. Item in testamentis &c. Et sic vides q̄ in contractu si proferas nomen bonorū intelligitur deducto ere alieno. contra. l. j. et. ij. C. de heredit. vel acti. vendi. So. ibi transferuntur bona sub nomine hereditatis hic sub nomine bonorum. habuistis in. l. hereditatem. s. de dona. Oppono. s. de iu. fis. l. eum qui. Solu. speciale est fauore fisci. Venio ad id quod dicit gloss. in vltima voluntate large interpretatio debet fieri. Oppo. de. l. si quis seruuz. §. fi. cum. l. seq. s. de lega. ij. & ad idem. l. non amplius. §. fi. s. de leg. j. Dy. sol. quando q̄ bona relinquuntur in vltima voluntate sub nomine fideicōmissi: et tunc continentur debita et credita: aut in legatis et tunc non continentur. Pet. dicit contra: quia exequata sunt fideicōmissa & legata. vt. l. j. s. de leg. j. & l. j. C. cōia de leg. & dicit ipe Pe. alr.

[a] Mater. Vide Ey. & Bal. in. v. col. in. d. l. mr. et Bar. i. l. qui a debitore. s. que in frau. cre.

[b] Andre. Pomate. Labeo. Mot. et econtra q̄ si statutum faceret de cōtractibus impropijs mētionem q̄ non cōprehenderet contract⁹ ppios. gl. est not. i. c. decet domū relata. ad rep. ppe fi. in gl. in ꝺ. processus. extra. de im mu. ecc. et tz do. Abba. consil. lxxij. vol. j. & ad hoc no. ad eaq̄ ponit do. Alex. in. l. more. i. ij. not. s. de acq̄. here. & vide ad hoc Bal. & ibi Ale. i. l. siue pacta. in p̄n. C. ō trāsact. & ang. cōsi. xciij. colum. r. et Pau. de cast. consi. cccxxviij. in. vj. co. & Decium. i. d. l. siue peracta. in prin. & Feli. in. c. in p̄sentia. col. ix. de pba. et Barba. xiij. coll'. v. vol. j. Jmo. consi. cxxiij. colum. iij. & Alex. i. l. v. col. ij. s. de ver. obl. & ibi late Are. col. iiij.

[c] Pro saluando Bar. hic. i. l. labeo. la. ij. et i quo arguat de ꝺrietate. vide cōcordiā ad. l. qđ seruit⁹. s. de stipula. seruo.

Contractum Quid de donatione & trāsactiōe: vide glos. in. l. contract⁹. ad fi. C. de fi. instru. & ibi Bald. i. j. col. & ō p istū tex. dicit glo. & Bal. i. iij. col. C. de iu. ēphy. qđ stipulatio penalis nō est ꝺctus. qđ facit ad. q. de q̄ hic p Bar. & vide q̄ dicit j. l. proxi. et sic facit q̄ statutū non cōprehendat stipulationē: de quo per Jmo. in. l. stipulationem. in prin. de ver. obli.

[d] Verba ꝺxerūt. Adde Bar. in. l. j. §. fuit quesitū. s. ad treb. & ideo statuta loquētia de cōtrahētib⁹ non habēt locū in testamentis. vt notat Bar. post glo. in. l. testium. s. de testa. & vide per Bart. in. l. si idem. s. de iudi.

Princeps bona. Quis propie dicat princeps: vide Jmol. in rubri. de ꝺb. obl. & de hoc an ille in quē trāseant onera: an ꝺo intelligant deducto ere alieno: vide Bart. i. l. iiij. C. ad le. iuli. de vi. & vide Bar. in. l. iij. in p̄n. s. de bo. possef. cū ꝺcordā. per Bal. in. l. si marito. i p̄n. fol. ma. & ibi Ange. q̄ dicit q̄ fisci fauore nō solū si trāsferūtur ex ꝺctu sublimi appellatiōe bonor: sz etiā appellatiōe heredi tatis itelligit ere alieno deducto. ter. est no. in. l.

ſ. C. de here. vel actio. ven.

a ¶Quero. An et qñ pcedat libellus gñalis: vide Bar. i. l. j. ſ. de edē. ⁊ in rubr. ſolu. ma. in fi. ⁊ vide Bar. per illū tex. in. l. iij. §. armamēta. de rei vend. ⁊ Bal. in. l. edita. in. xj. col. cū ſeq. C. de eden.

b ¶Sz contra iſtud. Uiō quod no. Bar. i i. duas. §. fi. ſ. ō ſer. vib. prędi.

vide gl. q̄ inci. puta ſic gñaliter ⁊c: Sed qūo fuit admiſſus libell⁹ ꝓtra caſum in. l. in actiōe. ſ. de fur. ⁊. l. ſi in rē. ſ. de rei vēdi. dicūt q̄dā ꝙ ex ſtultitia rei q̄ nō opposuit: vt. l. vlt. C. de anna. exce. vel poſſum⁹ dicere ꝙ loquit̄ de libello ſupplicatorio nō cōuētionali.

c ¶Aliena/ tionis ver bū. De ma teria hui⁹ l. habetur late p bal. i. c. j. §. aut ſi libella/ rio. q̄. mo. feu. amit.

a ¶Quero ⁹an pce/ dat talis ⁊ libell⁹: peto a te oēs res quas poſſides in tali villa. vos vidi/ ſtis. ſ. in. l. titia cū teſtamēto. §. j. de leg. j. ⁊ de leg. iij. l. ꝓtrē. §. legaue/ rat. ⁊ extra de reſti. ſpo. c. cū ad ſe/ dē. per Inno.

1 ¶ ⁊ Pone ꝙ peto talē fundū: an videar petere ſeruitutem fundo debitā. Glo. hic dicit ꝙ nō: ſz

b cōtra iſtud⁹ videt̄. l. via. §. ſi fundus. ⁊. §. quicūq;. ſ. de ſer. ruſt. p̄d. Bre/ uiter q̄dā dicūt ꝙ iſta glo. dicit ma le: ſed mihi videt̄ ꝙ bñ dicat: qz ibi loquit̄ qñ fundus petit̄ dari ⁊ ſic p/ ſonali actione: ſecus ſi reali: nō em̄ ꝓpterea venit ſeruit⁹: imo eſt ſepa/ ratū iudiciū cōfeſſorie ⁊ rei vendi/ catio: vt. l. fundi. ⁊. l. fundū. ſ. de ex/ cep. ſed cū ago ꝓſonali agovt detur mihi omne ius cū fundo: quoniam peto fundum mihi dari.

1 ¶Recte dicim⁹. Oppo. ſ. de vſufruc. l. iij. Solu. vt in gl. que in oīb⁹ partib⁹ iuris male ſoluit niſi hic. ⁊et vide gl. q̄ incipit. ſcz pars iſta eſt ve/ ra: qz ſubiectiua eſt ſicut gen⁹ ⁊ ſpe/ cies: ps integralis dom⁹ eſt paries. ⁊ iſta gl. vera ⁊ gl. q̄ eſt in. l. q̄ vſum/ fructū. ſ. de ver. obl. ⁊ in. l. ſi mater. §. ſi q̄s iter. ſ. de excep. rei iudic. ne ſciūt quid dicāt: ibi vos remiſi ſem per ad iſtam glo.

Quod quintus mu

tius. Quō rñdet ſerui⁹ ad rōnē ꝓce/ dēte. dic vt i gl. qz ꝺ eſt vez ꝙ rema/ net vn⁹ fund⁹ ſz ſit diuiſus ſi ꝺ diui/ dētes voluer̄t ꝙ vn⁹ remaneret: alꝫ ſec⁹. vt dixi i. l. iter quos. ſ. de dā. i/ fe. ⁊. l. ꝙ regiōe. ſ. de acq̄. re. do. et plene pono i. l. ſtipula. nō diuidunt̄. vbi tractam⁹ iſtā materiā diuiſibi/ liū ⁊ idiuiſibiliū. ⁊ i dictis. ll. habe/ tis ꝙ dom⁹ pōt eſſe diuiſa: ⁊ paries i medio eſt indiuiſus: ⁊ tūc dom⁹ ꝺ diuiſa. ⁊ ſic eſt i arboze q̄ eſt in ꝓ/ uio. ⁊ eſt bonū ſcire illud an ſit vn⁹

1 fund⁹ vl duo: ꝓpter id qō habuiſti i. l. ij. i pri. ſ. de acq̄. poſ. qz ſi eſt vn⁹ fund⁹ ſufficit intrare i vna ꝙ/ te ſui: ſi plures oportet ꝙ in oēs ingrediatur.

c ## Alienationis verbū.

Mo. ꝙ res que ꝓhibet̄ alienari et vſu capi ꝓhibetur. vt. l. vbi. ſ. de vſuca

Oratio.

Dic quid ſit coniuncta: diſiunctа: ⁊ ſoluta: Dicam in. l. ſepe. j. eo. Glo. fōrmat vnā. q. not. ⁊ dicit qō ſoluta in dubio, habe/ tur ꝓ coniuncta. cōtrariā glo. habes. j. de re. iur. l. in eo quod. ij. §. vbi. ſed qō hic ꝺ veri⁹ eſt. ⁊ no. per Dy. in. c. in alternatiuis. extra de reg. iu. li. vj. et dicam. j. eo. l. ſepe.

Sylua cedua.

Mouealis.

Pone exemplum ex/ tra eodem. ca. j. ⁊ ca. quid ſit.

☞ Litis appellatio dicitur ante et poſt litem cō teſtatam.

Jtis nomen.

Quero an litis appellatiōe in/ telligatur ante litem conteſta. vel poſt: Gloſſa hic ꝙ ante lit. conteſt. ⁊ vide in l. cauſas. C. de tranſactio. ⁊ in. l. j. ſ. de teſti. tenut vobis ꝙ ante: ⁊ poſt in. l. amplius. ſ. rem rat. hab. et videtur mihi ꝙ ſit caſus extra eo. c. ex parte.

☞ Promiſſio facta ab incarcerato ei qui ipſum carceratum tenet: valet.

Vi neqꝫ.

Solutum.

Tene mẽti gl. que incipit: ciuitatis fo/ te. in fina. gloſſ. ⁊. l. qui in carcere. ſupra quod me tus cauſa. loquitur ꝙ quando fit promiſſio a car/ cerato ei qui ipſum incarcerauerat indebite. ſe/ cus ſi debite: quia valet inſtrumentum etiam exi/ ſtens in carcere.

☞ Coniuncta quando ponatur ꝓ diſiuncta.

Copula poſita inter duo adiectiua copulatiue: et nō copulatiue: ꝙ nō req̄rat cōcurſus copulatorū. Dictio nec: ⁊ dictio neqꝫ: ꝙ ḥabent vim aduerbij negatiui copulatiue.

Diſiunctiua que cadit inter genus et ſpeciem: et ſic in totum vniuerſale: et partem ſubiunctiuam: ſeu predicamentalem: ponitur ꝓ coniuncta: ſe/ cus quando ponitur inter totum et partes inte/ grales.

Diſiunctiua quando ſumatur ꝓ ideſt. remiſſiue.

Soluta quando accipiatur ꝓ coniuncta: ⁊ quan/ do ꝓ diſiuncta.

Preſtans opem furto tenetur conditione furtiua in ſubſidium quando fur non eſt ſoluendo.

Ex conſilio quando quis obligetur.

Conſilium duobus modis ſumitur: vno mō ꝓout ad ſalium refertur: alio modo ꝓ dolo.

Epe ita computatuz.

Dñi iſta eſt vna pulchra lex: ⁊ hz pulch. ā materiā q̄. b. d. ¶Do cōiūcta ponit̄ ꝙ diſiūcta; niſi iur⁹ diſpoſitio aliꝫ repugnaret. diſiū

cta ꝺo poſita inter gen⁹ ⁊ ſpeciē ponit̄ ꝙ coniun/ cta. ſoluta vero in aliam reſoluitur ad quam facti qualitas: ⁊ iuris diſpoſitio adaptatur. ¶Ex pri/

8 mo dicto habes † ꝙ interdum coniuncta ꝓ diſ/ iuncta ponitur: contra in lege ſi heredi plures. ſ. de conditio. inſtitu. ⁊ lege ſi quis ita ſtipulatus. ſ. de verbo. obliga. Sol. iſtud eſt verum: niſi iuris di ſpoſitio repugnaret: qz tunc aſſumitur ꝓ diſiun/ cta. ſed iſta ſol. eſt vera in ſe. ſed ꝙtum ad tex. iſtū

2 nō eſt neceſſaria. ¶Iſte text. ponit † copulam in/ ter duo adiectiua copulatiue vt agnatorum gen/ tiliūq;: quo caſu talia adiectiua aſſumuntur ꝓ duabus oratiōnibus. ⁊ tunc non requiritur cōcur/ ſus ambozum. vt. l. ea tamen. ſ. de lega. tertio. Sz quando poneretur reſpectiue vt Petrus albus ⁊ niger. iſta duo adiectiua ponuntur reſpectu ſub/ ſtantiui: ⁊ tunc requiritur concurſus ambozum. vt lege titie textores. ſupra de lega. j. Ex iſtis ver/ bis ſolitus ſum dare vnam diſtinctionē: quam ple/ me dic: vt lege ſi is qui ducenta. §. vtrum. ſ. de reb. dub. vbi tractaui materiam copulatiue. ¶Quero

3 † de dictione nec: ⁊ de dictione neqꝫ: an ſint copu/ latiue vel diſiunctiue: ⁊ hoc anno feci te notare vnum textum. in. l. ſi ita quis ſtipuletur. ſ. de ver/ bo. obli. vbi habet vim aduerbij negādi copulati/

4 ue. ¶ † Veniam⁹ ad materiā diſiuntiue. hic dicit ꝙ 7 diſiunctiua ponitur ꝓ coniunctiua. contra legē ſi heredi plures. ſ. de cōdi. inſtit. ⁊. l. hec verba ille aut ille. j. e. j. Rñdeo: hic cadit diſiūctiua inter gen⁹ ⁊ ſpeciem. ideo accipitur ꝓ coniuncta: vt hic. ita intelligūt quidam in. l. ſi quis ita. de dictione ſeu. ſ. de aur. ⁊ arg. lega. ⁊ ibi dicebā. ¶Sed opp. con tra iſtud de. l. j. ſ. de reb. dub. ſm vnā lect. ibi poſi/ tam. Breuiter diſiuncta que cadit inter genus ⁊ ſpeciem: ⁊ ſic inter totum vniuerſale. ⁊ partem ſub iectam: ſeu predicamentalem: tunc ſumitur ꝓ cō iuncta: ſed qñ ponitur inter totum ⁊ partes inte/ grales: tunc ſecus: vt. l. locus. j. eo. ¶Sed oppo.

8 5 ⁊ videtur † ꝙ diſiuncta ſumatur ꝓ ideſt. vt. l. ij. ſ. ad le. aqui. vbi cadit inter genus ⁊ ſpeciem. Solu. iſtud fit propter leges que poſtea ſequunturvt re/ pugnantia iura euitentur. de iſto ſecundo nō dico plus. dixi anno in. l. cum quidā. C. de verbo. ſigni. ⁊ ibi per docto. ⁊ dicam plene in. l. ſi is qui ducen/ ta. §. vtrum. ſ. de rebus dub. ¶Veniamus ad ſolu

6 tam dicitur hic † ꝙ ſoluta quando ꝙ accipitur ꝓ coniuncta: ⁊ quando ꝙ ꝓ diſiuncta. contra. j. eo. l. triplici. vbi ꝓ cōiunctavidet̄ accipi. In hoc ſunt glo. cōtrarie. vna eſt in. l. alienationis. §. fi. ſ. eo. ꝙ in dubio accipit̄ ꝓ ꝓiuncta. Quidā dicūt ſic: aut loquimur in iudicijs: aut in cōtractibus: aut in vl/ 9 timis volūtatibus: aut in legibus. Si in iudicijs: ⁊ tunc niſi aliud de mēte ꝓferētis appareat: interꝓ tamur ſm mentē ꝓferētis. vt. l. ſi quis intentione. ſ. de iudi. ⁊ no. ꝙ glo. in. l. alienationis. in fi. ſ. eo.

a Si in vltimis volūtatibus[a]: ⁊ tunc aut iſta ſoluta cadit inter perſonas: ⁊ accipitur ꝓ coniuncta. vt l. triplici. j. eod. Et ratio: quia etiam diſiuncta ꝙ coniuncta accipitur. vt. l. cum quidam. C. de verbo. ſignifi. aut cadit inter res ſeu onera iniuncta: ⁊ tunc aut iſta onera iniungūtur per modum legati ſeu fideicommiſſi. et tunc ꝓ legatarijs interpre/

tamur ⁊ habet vim copule. vt. l. cuz delationis. §. penul. ſ. de fun. inſtr. aut iſta onera iniungumtur per mo/ dum conditionis: et tunc fauemus heredi: et accipi poteſt ꝓ diſiun/ cta. vt. j. eod. titu. j. in. l. in eo quod. §. vbi verba. ⁊ per. l. ſi quis ſub cōdi tione. ſ. ſi q̄s omiſ. cau. teſt. ⁊ ibi eſt ratio: aut iſta ſolu. ponit̄ in ꝺctib⁹. ⁊ tunc glo. que eſt in. l. alienationis in fi. dicit ꝙ cōtra proferētē fiet in/ terꝓtatio. vt. l. veterib⁹. imo debet dicere cōtra eū: ꝓ quo ⁊ ad cuius vtilitatem ꝓferuntur verba: ⁊ ſic in dubio in fauorem debitoris: vt. l. in eo. §. vbi. j. de reg. iur. ⁊ qō no. in l. veteribus. ſ. de pact. Si vero po/ nuntur in legibus ſ: et tunc habem⁹ l. iſtam: quia aut apparet de mente: et illi ſtamus: et in dubio accipitur ꝓ coniuncta: vt in principio iſti⁹ l. vbi interdum ſoluta ponitur ꝓ ſeparatis. igitur in contrarium eſt regula ꝙ ꝓ cōiuncta accipiatur.

¶Venio ad vltimam partem: dicit/ tur hic † ꝙ qui preſtat opem furto tenetur condictione furtiua. cōtra. ſ. de condi. fur. l. proinde. Sol. glo. que eſt hic dat multas ſolu. quidam tenēt quod tenetur hic furti: alij di cunt: condictione furtiua ſi ad eum peruenit. quelibet eſt vera in ſe. dic ſm Jaco. de are. quod ille qui pre/ ſtat opē furto non tenet̄ condictio ne furtiua niſi in ſubſidium: cum fur non ſit ſoluendo. vt. l. peculium. §. ſi opem. ſ. de pecu. ¶Item opp. di/ citur hic † quod qui preſtat opem ſeu conſilium tenetur: contra: quia nemo ex cōſilio obligatur. vt. l. ij. in fin. ſ. mandati. Breuiter diſtingue vtrum eſſet alias facturus: vel non: glo. hic tractat dixi vobis in. l. non ſolum. §. ſi mandato. ſ. de iniur. ⁊ vi debitis in. l. conſilij. j. titu. j. et per Dy. in. c. ex conſilio. extra de regu. iu. lib. vj. ¶Alterius opp. ꝙ Alpia nus contradicat Labeoni. Gloſſ. ni titur ſoluere: ſz nihil eſt qō gl. dicit. ſed verus intellect⁹ eſt qō nō cōtra dicit. Debes ſcire † qō conſilium ſu mit̄ duobus modis. vno modo ꝓut refert̄ ad aliū vt occidat illū. ⁊ hoc modo ſumitur in. l. in furti. §. confi/ liū. de fur. ⁊ inſti. de fur. §. ope. alio mō cōſiliū ꝓ dolo: vt in titu. de his que in frau. cre. ⁊ in tit. qui ⁊ a qui. manu. lib. non fiant. modo Labeo lo quit̄ de conſilio qō impartit̄ alteri. Papi. cepit. cōſiliū ſcḋo mō: nō em̄ pōt dici dari opem furto niſi ſim in cōſilio, i. in fraude ⁊ dolo.

a ¶Latin is voluntatibus. Vide Bar. in. l. ſtipulationes nō diuiduntur. in. vij. qō. ſ. de verb. obliga.

a ¶ Liberorū appellatione. Qui veniūt appellatione liberorū. vide q̄ dixi. ſ. eo. l. liberorum.

b ¶ Penes te. De dictione penes ⁊ apud: vide glo. in. l. ſi q̄s in tātā. in ver. apud. C. vñ vi. ⁊ ibi Bar.

c ¶ Hoc ſermone. Vide per Bar. in. l. qui per ſalutē. de iure iur. ⁊ vide quod dixit no. Bart. per iſtum tex. in. l. ſ. a ſ. ad le. iulia. maie. item dixit Bar. in. l. diuortio. §. q̄ in an no. ſ. ſol. matr. q̄ ſi promitto tibi fructus ⁊ talis fundi q̄ bis in āno ibi nascebantur tm̄ intelligit de promiſſis. Idē dixit not. bal. in. l. licet. in q̄. iiij. C. lo. q̄ ſi promitto tibi reficere molē dinū intelligitur de primo tm̄: vide etiaz Bar. in. l. inter ſtipulantē. §. ſacrā. ſ. de ver. ob. itē vide q̄ per iſtū tex. dixit bar. in. l. ſi extraneꝰ. ſ. de cōdi. ob cau. ⁊ vide que dixi poſt Bar. in. l. grece. in prin. ſ. de fideiuſ. ⁊ ponit do. Alex. in. l. ſi finita. in prin. ſ. de dā. infe. ⁊ ad iſtū. §. hoc ſermone. vide Bart. in. l. dotis de iu. do. nō iſi hz locū iſte tex. ⁊ ſimiles in prohibitiōe ſicut in ꝓmiſſiōe. l. herēn̄. ⁊ ibi gl. ⁊ doct. de condi. ⁊ demō. q̄ no. ⁊ no. bal. in. l. ſi vt proponis. la. ſ. C. q̃o ⁊ q̄ñ iud. ⁊ de intellectu huius regule. vide nota. Bal. in. l. inuitꝰ. in fi. C. de peu. ⁊ dicit Bal. in. l. qui p ſalutē. de iureiu. q̄ ſtatutū q̄ dicit fieri debere cōpromiſſum intelligit̄ ſemel tm̄ ſed cū effectu: ⁊ ideo ſi arbiter mozit̄ iterū fieri dz: vi. de tm̄ q̄ no. Bal. in. l. ea lege. C. de cōdi. ob cau. inuer. nota. circa hoc. ⁊ vide Bal. in. l. ſi vt ꝓponis. circa fi. C. q̃o ⁊ q̄ñ iud.

c ¶ And. Poma. ¶ Hoc ſermone. De materia huius. §. vltra Alexan. hic vide Feli. ſande. in. c. ū. de tranſac. ⁊ pac. vbi per. iiij. col. Iſtā materiam proſequitur Bal. in. l. inuitus. ad fi. C. de procura. et Roma. conſi. ix. incī. in caſu propoſite conſultatio

Cognoſcere. Liberorū appellatione.[a] ¶ Vide glo. que incipit: etiam naturales. in fin. Dic q̄ ibi dixit generi vel poſteris. hic loquitur de appellatione liberorum. facit quod nota. per Dy. in. c. primi. legiū ꝓſonale. extra de re. iu. lib. vi.

Penes te.[b] Pone exemplū per. l. Titia. §. Laius. ſ. de lega. ij.

☞ Excommunicatus q̄ poſſit eē arbitrator. remiſſiue.

Ila verba. Fa cit ad queſtionē † an excōmunicatus poſſit eſſe arbitrator. dominus Jaco. diſputauit Bonoñ. nec determinauit. dicā in. l. cuz pater. §. hereditatem. la. ſ. de leg. ij. ⁊ in. l. ex facto. ſ. ad trebellia. ⁊ vide tur tex. q̄ poſſit eſſe: quia videt capax iuris ciuilis cum poſſit contrahere: ⁊ nō eſt omnino excluſus a iure ciuili: tamen videtur contra iſtaz l. ibi dicam.

Ciendū eſt redē. Quero q̄ñ dicitur filiꝰ tuus: ad quos extendi tur: dicam in. l. gallus. §. nunc de le nis. ⁊ aliquid per Jaſo. in. l. diuortio. §. qui in anno. ſ. ſol. matri. ⁊ Rap hael cuma. conſi. xiij. ⁊ Old. cōſi. xvſ. ⁊ Alex. cōſi. xvſ. vol. iiij. ⁊ cōſi. xliij. col. v. in fi. vol. iiij. et Feli. in. c. licet. col. ij. ⁊ ſe. de reſtitu. in col. iij. ⁊ in. c. cū venerabilis. in prin. de excep. et ge. ſ. de libe. ⁊ poſthu.

Liud eſt cape re. Pone exemplu per ea que notan. in. l. in omnib⁹. ſupra de dona. cauſa moz.

☞ Promittēs frumētū intelligit promittere de meliori ſeu nobiliori ſm cōmunem vſum loquendi.

Rugē pro red ditu. Vide gloſ. q̄ incipit: id eſt pelle quadā. in fi. facit ad queſtionē † ſi q̄s promittat decem corbes frumēti intelligitur de iſto meliori ſeu nobiliori: ſm cōmunem vſum loquendi: vt hac. l. ⁊ lege labeo. ſ. de ſupel. lega. Jac. de are. facit. l. ſemper in ſtipulationibus. de regu. iur.

Ilij appella tione. Dicemus plene in l. libellorum. ſ. eo.

Oues.

Hoc ſermone. Vide gl. q̄ incipit dedi cētū. p berta ibi i. l. hec addi tio dic vt ibi. Itē ibi: ſed q̄uis dos. et rō not. ibi. Itē ibi: a ſeio. ſz ibi ſunt alia ꝛba extēſiua alterius nature.

☞ Moīa debitorū an veniāt appellatione mobilium ⁊ immobiliū.

ille vero. de fil. preſbyte. in. vſ. et in. c. non poteſt. §. primo. de preben. eod. lib. et vide text. in. l. ſ. §. ſi cui. ff. vt leg. no. caue. Bal. in. c. olim ex literis. colum. ij. de reſcrip. ⁊ Are. in. c. qualiter et quando. el. ſ. colum. iiij. in princi. de accuſa. Bald. in proe. rex pacificus. colū. iiij. ⁊ Bal. in. l. ſ. ſ. ad leg. iuli. maieſta. ⁊ Bal. in. c. ſ. §. porro. col. iij. que fuit pri. cau. benefi. ami. ⁊ vide Alex. conſi. clxx. col. ij. vol. ij. ⁊ vbi ponit limitationem dū vult q̄ ſi relinquā tur alimenta alicui pro ſe ⁊ vxore ſua intelligitur nedum de prima ſed etiam de omnibus: quia tale legatū eſt fauorabile. ⁊ Bal. in. l. liberorū. col. fi. ſ. eo. ⁊ Bal. in. c. oudū. ij. col. ſ. de elec. ⁊ aliquid p Felin. in. c. cum Ja. ⁊ A. de re iudi. col. fi. ⁊ Alexā. conſi. lxxxſ. col. ſ. vol. iij. vbi dicit q̄ licentia data ab homine de aliquid faciēdo intelligitur de prima. ⁊ lxxx vij. col. iij. vo. iij. vbi ponit aliū caſum. ⁊ Ro. oīno ꝑſi. liiij. vbi pulchre declarat. ⁊ Jaſ. in. l. duobus. §. ſ. ſ. de iureiu. ⁊ tribus ſeq. primis col. ⁊ aliquid p Alexā. in. l. diuortio. §. ob detentiones. col. ij. in ver. ex hac glo. ſ. ſolu. matri.

Mouentiū

a **Mouentium.** Querit gl. an nomina debitorum[a] ſint mobilia vel immobilia: ⁊ dic vt i gl. quam tenemenți. ſed. l. quā gl. alle. q̃ñ ⁊ qui. quarta pars. loquitur de quarta. nosquerim⁹ de iure obligationis. dicit Dy. in. l. poteſt. ſ. de auto. tuto. aut actio cōtinet mobilia: et tunc mobile erit. aut immobilia: et immobile erit et hoc ſentit gloſ. in aut. de non alie. vel permu. §. ſ. col. ij. ⁊ de ſacroſan. eccle. l. iubemus. ⁊ in. l. ſ. C. ſi aduer. trāſac. Quid dicemus? dico q̄ nomina non ſunt mobilia nec immobilia. et hoc † quia non tangibilia: et
1 eſt genus per ſe: vt. l. a diuo pio. §. ſ. ſ. de re iudic. ⁊ l. quātuberonis. §. ſ. ſ. de pecu. de fructibus ⁊ intereſſe. tamē licet nō ſint mobiles vel immobiles. tamen quando habemus iudicare an ſint mobiles vel immobiles: habet locū dictum Dy. ⁊ glo. quia iudicanḋ ſm naturā eorū que deueniunt in eis.

2 ☞ Si ſtatuitur terminus vnius menſis de quot diebus intelligitur.

Am biſextus. Dicit̄ hic q̄ biſext⁹ eſt in kalendis: poſtea dicit̄ q̄ quinta die kalendarum in ea parte menſis que denominatur a kalendis. ¶ Opp. ſ. de diuer. et temp. preſcri. l. ij. vbi illi duo dies nō ponūtur pro vna. Breuiter dic. q̃ñ q̄ tempus apponitur per denumerationē dierū: vt. xxx. dierū. ⁊ tunc dies intercalaris eſt dies. q̃ñ q̄ per cōputationem menſis ⁊ anni: ⁊ tunc dies intercalaris non auget menſem vel annū. ¶ † Quero iudex[b] dat terminū vnius menſis. de quot dieb⁹ intelligit menſis: ⁊ videtur q̄ de. xxix. vt hic. In ꝯrariū q: de. xxx. vt. l. miles. §. ſeraginta. ſ. de adulte. ⁊ l. ediles aiunt. in prin. ſ. de edili. edic. ⁊ l. ſcimus. §. finautē dubius. coniuncto. §. in hac. de iu. delī. imo videt̄ q̄ñ. xxx. dies accipiantur cū dimidia. vt. l. vbi. ſ. titu. ſ. Ulterius videtur q̄. xxxſ. dies accipiantur. vt. l. ij. §. ſ. ⁊ l. fi. §. ſ. C. de tēp. appella. dñs Jo. and. formatiſtam. q. extra de elec. c. vbi periculū. lib. vſ. et determinat q̄ debet intelligi ſm q̄ mēſis currit. vt modo ſumus in auguſto qui habet. xxxſ. dies et septembr habet. xxx. modo ſi. xxiij. die auguſti datur dilatio vnius mēſis: tūc hodie incipit termin⁹. ⁊. xxiij. die ſeptēbris finiat̄ mēſis. ⁊ hoc eſt verū niſi aliud exprimatur. Sed in cōtrariū facit. l. vbi lex. ſ. tit. ſ. ſz intelligamus ſm diſtinctionem iſtam.

3 ☞ Prouincia dicit̄ illa q̄ ab Italia eſt ſeparata.

Otionem. Nota iſtā. l. ad vnū citur ergo de prouincia Tuſcie. de prouincia ducat⁹ ⁊ de puincia. marchie ⁊c.
1 hic vt cōtrariū: qz † ſolū illa eſt puincia que eſt ſeparata ab Italia. Glo. aliter videtur velle in. l. penul. C. de preſcri. lon. tēp. ⁊ ibi per Ly.

1 ☞ Teſtes quod veniant appellatione inſtrumētorum.

2 Alluſio vocabuli non habet locū vbi militat com b munis vſus loquendi.

3 Seruus liber factus poteſt teſtificari de eo qō vidit in ſeruitute. idem
In minore de eo qō vidit in minoritate.

a ¶ Debitorum. Utrū nomina debitorū ſint mobilia vel immobilia: vide quod nota. Bar. in. l. ſ. §. argēto. ſ. de au. ⁊ arg. le. lati⁹ p Bal. in. l. pe. ſ. de aut. tu. no. Guil. in. l. ſ. ſ. de ſta. ho. ⁊ Bal. i. l. ſi arrogator. de adop. in antepe. col. vbi dicit noīa debitorū eſſe amplius q̄ mobilia vel immobilia p. l. quā tuberonis. al leg. Do. ⁊ addebonū tex. in. l. bñ a zenone. circa fi. de ẽdr-p̄ſcr. ⁊ p Bar. ⁊ Ang. in. l. ſi cōſtāte. §. fi. ſo. ma. ⁊ ibi p Ro. ⁊ adde q̄ gl. ma. in. l. fi. in qui. cau. in inte. reſt. nō eſt ne. ⁊z ſimplr inter immobilia. tex. autem. in. l. ſ. §. exacti. de rei vēdi. cōputat inter mobilia. ſed quid de annuis redditibus an computent inter immobilia. ⁊ eſt tex. in aut. de nō alie. §. nō ergo. in ver. ciuilia. ⁊ in. l. iubemus. C. de ſacroſan. eccle. q̄ ſic. q̄ intelligē ſ talis redditus erat longo tpe duraturus vel in ppetū. ⁊ p hoc facit tex. in. c. querelā. de elec. ⁊ q̄ no. Bar. in. l. fi. ſ. quo. bo. vbi interdictū q̄ dat immobilia: dat ad p̄dictos reddit⁹ lōgo tpe p̄ſtitos: als aūt cōputarent inter immobilia. ⁊ ita voluit Bal. in. c. ſ. de feu. co. ⁊ fuit ſnia Fede. de ſe. conſi. lxxvſ. ⁊ Bald. in. l. priuilegia de ſacroſan. eccle. Bart. in. l. ſciendū qui ſatiſd. cog. tuvide omnino Bal. in. c. ſ. circa p̄n. in fin. de pa. tenen. vbi q̄rit quid de noībus debitorū. q̄d de fructib⁹ ſeparatis a ſolo vel nō. ⁊ q̄d de p̄ſionib⁹: an cōparanḋ fructib⁹ ſeparatis vel nō. ⁊ an inter immobilia cōputētur: vide Bal. i. d. c. ſ. de feu. cog. §. ſ. ⁊ in. c. ſ. de cōtrouer. inter va. ⁊ epi. circa ea que dixi de annuo reddit̄: vide Bal. in. l. priuilegia. ⁊ in aut. ingreſſi. i. ſ. col. de ſa. ſan. ec. ⁊ in. d. l. iubem⁹. ⁊ in. l. ſ. C. de ſuffra. vbi tz q̄ cenſeaṫ inter immobilia. ⁊ idem Ang. in. l. conſtāre. §. fi. ſ. ſol. mat. adde no. p Ab. in. c. nulli. de re. ec. nō alie. vbi ēt. d. Ant. refert q̄ gl. in. c. ij. de re. ec. nō ali. in. vj. dicit q̄ iura ſeruitutis ⁊ alia iura in corporalia cēſenḋ immobilia: hac. tex. in. cle. exiui. de ver. ſigni. in. §. cū q̄ annui reddit⁹. vbi dī q̄ annui reddit⁹ cōputētē inter mobilia. ſz Abb. dī q̄ p̄prie dz tertia ſpēs: niſi neceſſario deberent cōprehēdi ſub aliquo extremo: puta in diſpoſitione quā opz cōprehēdere vniuer ſus p̄timoniū hois: tūc dicēdū eſt: vt dī Bar. circa noīa debitorū. vt in. l. pōt. ff. de aut. tut. ⁊ adde de iſto annuo reddit̄u. no. in. l. etiā. in. iij. co. p bal. C. de exe. rei iudi. ⁊ idē q̄d. ſ. dictū eſt de annuo redditu. tz Bal. in. l. hac edictali. §. his illud. in. ij. col. in duob⁹ locis. de fecū. nup. ⁊ Jo. an. in add. ſpe. in ti. de fru. ⁊ interēſſe. §. ij. ſcias bonū verbū de acti. ⁊ de materia iſta vide p Bart. C. ſi aduer. trāſac. ⁊ in. l. ſ. ſ. ij. adde an nomina debitorum ſint bona mobilia vel immobilia. Barto. conſi. lxxx. ij. lib. Oldra. conſi. ccxiij.

¶ Judex. Adde Bal. in. c. ſ. in prin. quo tempore. mi. vbi dicit q̄ ſunt varie opi. vt plene no. in. c. lz. de ſup. neg. prel. in nouel. ⁊ tot dies hz quot maic ⁊ pars menſiū domini: q: fauores ⁊c. alij alr dicunt. adde ſecundū eū ibi ar g. q̄ dies que non eſt magn.

ſm ciuilē cōputationē: nō numerat iter dies ter/
mini.l.anūcul⁹.ſ.de v.ſig. ad materiā. vide Bal.
& Imo.in.l.de diuiſiōe.ſ.ſo.ma.& Bal.in.§.j.ſ.ō
ap.& in.l.j.ſ.ſi qs cau.qñ aūt incipiatvn⁹:vide gl.
& bal.in.l.p hāc. C.de aduo.di.iud.& ōt bal. ī aur.
q̄ ſemel.in
fi. poſt gl.
ibi. C.quō
& qñ iu. q
mēſis ſim/
pl⁹ plat⁹
itelligit.ō
xxx. dieb⁹
de quo la/
te p eū in 2
l.eoſ.§.fin
aute.i .iij.
col.de ap.
& in.l. per 3
bā .C.de
tēp.app.&
p Pau. de
lea.ī.c.nul
la. ō pceſ.
pb. Ang.ī
l. inbem⁹.
C.de iud.
q̄ ſequit
opi. Jo. p
Sal.ī.l.ij.
C.de tēp.
appel.

a ¶Nepos
proculo.
Illo. tñ q
neceſſitas 1
et vtilitas
de iure eq
paranť:vt
no.xij.qō. a
ij.in ſum.& 1
no. Inn.in
c. cū oēs.
de ſpoſti.qō 1
ſeq̄t Abb.

Ec verba. Iſta lex fa
cit ad.q. de qua dixi in.l.
qui duos.§.j.ſ.de manu/
miſ.teſta.qñ dicatur dies:& qñ nox.
& dixi in.l.aut facta.ſ. de penis.

☞Illud dicemur poſſe qō cōmo/ 1
de poſſumus.

Epos procu/
lo.a †Illud dicimur poſ 1
ſe qō ꝓmode poſſum⁹. de
verbo poteſt:dixi vobis in.l.j.de in/
iu.teſt.& l.gallus.ī ꝑn.de.ſſi.& poſth.
☞Sequētia reſtringūt p̄cedētia. 1

Jcum fundum. †Not.iſtū casum qō ſequentia reſtringunt precedentia. Fa/
cit pro his que fiunt in inſtrumentis: p/
mitto defendere aduerſus oēs ꝛc.Iz hodie in ceu/
tractibus ponantur verba multum larga que non
reſtringunt.tamen caſus eſt hic no.

☞Ciuitas poteſt ſtatuere q aliquis ſit ciuis.

Dificia. Iſta.l.cum glo.facit†qō
ciuitas ſtatutū facere poſ
teſt q quis ſit ciuis.facit.l.j.ſ.ad munici
pales.& allego vobis in.l.ſi is q̄ pro em/
ptore.ſ.de vſuca.qñ q̄ro qñ dicit habeat p ciue.

Perfeciſſe. Tene menti glo.

☞Clauſula Titi⁹ & Seius heres ſūto q̄ iducat
coniunctionem re & verbis.

Coniunctio quod non inducatur per verbum vel
inter poſitos in diuerſis orationibus:item quādo
ſunt orationes ſolute.

Riplici modo. Mo.quod ver/
ba† iſta titi⁹
& Seius heredes ſunto:inducunt coniū/
ctionē re & verbis.quod eſt contra opi.
Bar.recitatā per Ey.i.l.j.§.is ita. C.de cad. tol.
¶Item no.†q̄ inter eos qui ſunt poſiti in diuer/
ſis orationibus per verbū vel cōiunctio nō cadit.
quando ſolute orationes ſunt. Item quando con/
iuncte.vt.l.j.§.his ita. C.de cad.tol.& caſus eſt in
l.ſicut annos.§.j.ſ.qui.mo.vſufr.amit. multa alia
dixi in.l.re cōiuncti.& vide glo.que incipit iungit
nominū cōplexus ibi de dimidia.ſ.eadem.et tunc
erunt coniuncti re & verbis.et no.glo.ſ. que inci/
pit re & verbis ibi in quo eſt coniunctio re nō ver/
bis imo verbis & non re.

☞Argumētum ab etymologia vocabuli eſt, pro
babile niſi natura vocabuli repugnet.

Agurij. Vide gl.q̄ incipit als tu/
gamur, ibi taberna. So/
argu.ab etymologia vocabuli eſt ꝓbabi
le niſi repugnaret † natura vocabuli. vt
ibi vel diffinitio.dixi. ſ. de teſta.l.j.de iuſt. & iur.l.
omnes populi.

☞Si repreſalie ſunt conceſſe per patauinos cō
tra mediolanenſes: an mediolanenſis habitās pla
centie poſſit pro repreſaliis capi.
Et an ſit dīa inter ſciuitatem & prouinciā:qō nō.

Rouinciales. Opp.ſ.ad mu/
nicip.l. aſſum/
ptio.Sol.huius cōtrarij vmore.l.noſtra
legitur duobus modis. vno modo extra
eos qui ex ꝓuincijs nati ſunt. & ſic concordat. vel
nō ſubaudi tantū:& tunc dic ad.l.aſſumptio.quod
aliud eſt in ciuitate & aliud eſt in prouincia. & vide
iſtā gl.Sed formemus† qōnē bad huius declara/
tionē.Cōceſſe fuerūt repreſalie in ciuitate padue
cōtra Mediolanū.modo q̄dā de mediolano habi
tabat placētie: cū transiret p ciuitatē padue fuit
ibi captus:an poſſit ibi capi.& hec lec.videť face/
re nō eſt Mediolan. In cōtrarū facit gl. hic po/
ſita:qr aliud dicitur eſſe in ciuitate.aliud in ꝓuin/
cia. Ja.de are. & Oldr.ſequendo eū dicūt q illud
qō glo.

a ¶Diſputauit iſtam.q. & q̄ appellatione ciuiū cō
tinentur incole ibi habitantes conſuluit Bal. per
hanc.l.per.c. dilecti. de foro competen.& l. heres
abſens.de iudicijs.et ſequitur Are.in.c. canonum
ſtatuta.in ver. conſuluit ꝛc. de conſti. & adde not.
Bal. in.l.
ſi non ſpe/
ciali.C. ō
teſti. in.l.
ciui.C.de
appella. &
qō ſcripſi
poſt Bar.
i.l.ij.§.al/
legando
Bald.de
pa.cōſtan.
in ver.no/
mina.

a ¶Et dī
cit Bald.
in.l.iſule.
de iud. qō
repreſalie
cōceſſe cō
tra ciuita/
tem com/
prehēdūt b
comitatū.
contrariū
ſentit Ro
ma. in.l. ſi
finita.§. ſi
de vec.de
dam. inf:.
per Bal.
in aut. et
omnino ne
vxor pro
ma.vbi be
ne expli/
cat mate/
riam repreſaliarum.

qō glo.dicit nō eſt verū in eo qō di
cit q aliud eſt in ꝓuincia.aliud in ci
uitate.ſed ad.l.aſſumptio. ꝓſiderat 2
veritatē & rigorē iuris.iſta.l. conſi/
derauit cōem vſum loquēdi. Et per
hoc cōcludit q padue nō poſſit ca/
pi. Sed illud nō videť verū:qr q cō
munis vſus loquēdi ſic ſe habeat eſt
facti.& in partib⁹ noſtris ē cōtrariū
qr etiā aretini vocātur qui habitāt
b & nō habēt domiciliū Aretij. dñs
Lābertinus de rāponibus de bono
nia diſputauit iſtā.q.a & cōſuluit in
ciuitate lucana in ſimili.q.qr fuerūt
cōceſſe repreſalie vni de luca cōtra b
florentinos & hoies flozen.modo q̄
dā origine florentinus habitabat lu
ce an poſſit ibi capi:& dixit q nō:qr
florentinus ſeu de florentia dicit q̄
ibi cōuerſať & morať. arg.l.j.§. be/ 1
ſtias.ſ.de poſtu.quia magis inſpici
musb accidēs q̄ originē. ſed credo
q ipſi verū dicāt: non per rationes
eorū ſed p aliā: quia repreſalie con c
ceduntur c ꝓpter delictū populi: &
ideo debēt intelligi repreſalie con/
ceſſe cōtra florētinos.ſcz preſentes
& ad hoc induco.ſ.de magi. conue.
l.j.in prin. Et ibi videť tex.cū gl.qō
ſine dubio eſt verū ſm opi. Jaco. de
bel.q̄ dicit q repreſalie nō poſſunt
cōcedi niſi cōtra illos de populo q̄
delinquū t.vt ipſe not.in aut.vt non
fiant pignora.in prin. Sed an predi
cta ſint vera dubito:intrēdo tñ face/ f
riam repreſaliarum.

b ¶Magis inſpicim⁹. & iſtud tenet Ey. & doc.in.l.
ſi eadē.p glo.ibi.ſ. de offi.aſſeſſo. & ita dicit fuiſſe
padue determinatū. & Bal.in rub. C.ſi a nō cōpe.
iudi. & in.d.l.ſi eadē. & in.c.j. de no.foꝛ. fideli. & an
ide ꝓtest dicere peruſin⁹? & de perufio.vide Bal.
in aut. & oīno.C. ne vxor pro mari. in ver. ſed hic
dubitať de alio. & in.l.ſiue poſſidetis.C.de ꝓba. &
in.l.ſed & reprobari.de excu.tuto. & vide que dixi
ibi poſt Barto.

c ☞Andre.Poma. ¶Qr repreſalie cōcedunť. vi/
de Ancha.in.c.canonū ſtatuta.col.lxxviij.in fi. de
ſpoſti. & vide circa b nō ab re Alex.cōſi.xx. ad fi.vo.
ij.vbi tz q̄ incola dicať ciuis. & Soz.cxxix.in.ij.du.
& xxxv. p totū vbi ponit late de hoc an incola ve/
niat appellatione ciuium.

d ¶Habeat oꝛginē.adō bal.in.l.adop.C.de adop. f

e ¶Familie.Bal.in.l.ꝓfitentaneū.in pe.col.C.quō
& qñ iudex.dicit q ꝓsona q̄ eſt mihi domeſtica p̄ſu
miť de familia mea.alle.l.cū ſcimus.C. de agri.et
cēū.li.vj.adō qō Bal.in.l.j.in.iiij.q.C. qñ nō pe.
par.dicit q mulier vidua regēs domū & familiā ve
nit appellatiōe fami. & domus. vide.ſ.e. p Bar. &
not.q diſpoſitio facta in fauoꝛē illoꝛū de familia
nō extēdit niſi ad q̄rtū gradū ſeu ad q̄rtā gnatio/
nem vt eſt tex.no.inaut.de re.fideicō.§.nos igit. & ibi doc. et ōt no.bal. ī.l.inbem⁹ §.finaute. C. ad tre. q ſtatutū dicēs q ſi q̄s acceſſerit cum fa
milia hz lo
cū in eo q̄
cū vno ac/
ceſſit:cum
in plures
in fami. nō
apparet. & adde q appellatione generis cō
tinent ba/
ſtardi: qr genus im/
portat a/
gnationez
ſm gl. no.
in.l.j.ff.de
ꝓbat. ideo
ꝛc. ad iqō
l. hac par/
te. & l. ſpu
ri⁹.ſ. vnde cognati. p ea q̄ hic di
cuntur. in contrariū ſūt eſt. l. conium. & ibi Bal. C. de na. lib. & l. ſi. eo. ti. ſed an iſti veniāt appellatiōe gētis. tex. hic videť q nō. i. §. cōi iure. ī ꝓriū facit gl. i. l. j. ſ. de ꝓb. q̄ dixit q appellatiōe gētis veniūt agnati & cognati. igit ꝛc. cū cognatio cadat in ſpurios. l. hac pte. ſ. alle. dic q nō veniūt & q nomē gētis nō ꝓuenit ſpurio hoc ē ēt de iure ffoꝛ. qr deficiētib⁹ agnatis nō veniūt ſpurij ſz gl. in. d. l. hac pte. Item nec iſti cōprehēdūť ſi dictū fuit q̄libet de pplo & qr talia ꝛba ſonāt in honoꝛes ad quos ſpurij nō ſequunť cōditionē p̄ris ſz gl. no. ī cle. ſ. de baptiſ. facit inſti. de ſer. cog. in ꝓn. & Bal. in. l. gñaliꝛ. §. j. de inſti. & ſub. ſub cō. fac. & Bar. in. l. iij. de his qui ſunt ſui. & Imo. in. l. ex facto. ſ. ſi q̄s rogat⁹. ad treb. & predictis adde no. p Bar. i. l. ij. ſ. de acc. & gl. no. in. c. ſtatutū. de her. in. vj. & ō dixi poſt Imo. in. l. cum filius. in prin. de ver bo. obligꝛ.

☞Andr. Poma. ¶Jac. de are. iſtā lect. videť miſſiones per Feli. in. c. in preſentia. col. x. de pro/
ba. ver. iiij. & Alex. in. l. ex facto. §. ſi quis rogatus. col. x. ſ. ad treb. & Anch. in. c. canonū ſtatuta. col. lxxxj. de ſpoſti. & Capra. ꝓ. xc. vbi tāgit q̄d in nato. &

damnato coitu.ꝛ Bald.in.c.j.§.si titius. si de feu. fue.contro.ꝛ Alex.pñi.lx.in.ij.oub.vo.ij.ꝛ.lxxxvij. col.v.volu.ij.

a ¶ Primo casu. Adde Bar.in.l.fi.C.eo.

b ¶ Non dz cadere.ꝛ q̃ ius agnationis nõ cadat in bastardo.

ꝛz Bal.in l.certũ.in ij.col.C. ꝛ vnde legi. videtur tñ ibi velle qõd dicaꝫ de cogna. cogita tamẽ de hoc vt per.l.fi a spurius.ꝛ l.hac parte.vnde cogna.

c ¶ Inspiciendũ ma b teriã.cogita.ꝛ vide Bar.in.l. tutela. hic alle.ꝛ in.l. fi.C.eo.q̃ videtur variasse.iõvi de qõ no. in.l.ex facto.§.fi q̃s rogatus. s̃.ad treb. vbi pJmolã. p Ro.in l.j.ad fille. c vide per Bald. in d.l.fin.C. eo.

d ¶ Non habet locuz. i publicis criminib9 non habet locũ actio noxalis.vide Bal.in l.fi prediũ in pe. col. C. de edi. acti.

e ¶ Sui vsus causa.no.qualiter intelligitur suivsus aliquid esse.ꝛ facit ad no.per Bart.in.l.j. §. cum in eadem.ad.l.rbo.de iactu.

f ☞ Andr. Poma. ¶ Mercis.vide aliquid p Old. cõsi.lxvij.ꝛ maxime ad fi.ꝛ Alex.consi.j.col.j.in fi. vol.j.ꝛ quid cõtineat hoc verbũ mercis vide Alex. consi.xxxvj.col.ij.in fi.volu.ij.

consueuit allegare ad qõnem de bastardo an contineatur appellatione familie† seu domus.ꝛ videꝫ q̃de domo nõ dicantur bastardi. vt in vercommuni iure.vbi sunt illi de domo qui sunt agnati.sed vulgo quesiti nõ hñt agnatos.vt insti.de succes.cog. §.vulgo.verũ puto aduertẽdũ q̃liter verba sunt cõcepta.vtrũ perverba significatiua naturaliter. an per

e verba significatiua ius.primo casu pone exẽplũ dicit statutũ Pisis oĩs

f qui est de parentela nobiliũ ꝛc.ꝛtũc credo q̃ bastardus dicatur de parentela. Quedam sunt que significant ius vt agnatio.ꝛ tunc ius nõ dicitur cadere[b] in bastardo vt hic.sed pater ꝛ mater sic. ista sunt verba in l.tutelas.s̃.de capi.dimi.quid ergo 1 dicemus: nunquid bastardi videꝫ esse de domo. videtur q̃ non quia domus exponitur.i.agnatio vt.s̃.ad fille.l.j.in prin.vbi hoc exponit Jason are.ꝛ.s̃.de ali.lega.l.cum vnus. 1 in prin.per glo. Jn contrarium facit quia mulier sue familie caput et finis est vt hic in fi.sed mulier dicitꝫ habere domum. vt. C. si quacunq; pre.po.l.j.§.fi.ergo cõtinentur alij q̃ agnati.facit.C.ne lice.poten.l.j. ꝛ sic continentur bastardi: vt insti. de succes.cog.§.vulgo.puto multũ inspiciendũ materiam[c] in qua loquimur ꝛ communem vsum loquendi. potest enim habere varias significationes vt ex predictis apparet.tamen hac.l.circa fi.dicit quod comprehenduntur qui ab eiusdem sanguine proficiscuntur. ꝛ sic natura magis q̃ ius inspicitur. sed bastardi et spurij procedunt ex eodem sanguine sicut legitimi ergo ꝛc. hoc etiam videtur tangere Dyn. supra de legatis.ij.in.l.cum pater.§.ij.sed non bene declarat.idem si non facerem mentionem de domo sed dicerem illi de saxoferrato. ꝛ simi.

Ec stipulatio. Per istã legẽ reprobaꝫ opi-

que est in.l.pe.s̃.fi ex noxa. causa ag. vbi gl. videtur tenere qõ in publicis criminibus ibi loquaꝫ rñdendo.ad cõtrarium.l.j.s̃.de penis. Sed contra illã glo.est iste text. quia noxa.nõ habet[d] locum in publicis iudicijs.

Ista interpretatione.

i Dic vt dicam.j.eo.l.liberorum. Bar.

In lege censoria. Vide tex.

ibi an dñ taxat sua cuiuscz ꝛc.facit q̃d qui hz domiciliũ in puincia nõ ꝓprie est de prouincia nisi sit originе.dixi vobis in.l.pñtiatio.s̃.eo: tene menti istã.l.ad id.ꝛ not.qualiter intelligitur vsus sui[e] causa.

Mercis appellatione.

Tene menti gl.que incipit ideſt seruoũ in fi.ꝛ allegaui tibi q̃ aliud est esse ciuẽ ꝛ aliud est ꝓ ciue haberi.habuistisin.l.fi marit9 sit in magistratu.§.j.s̃. de adul.ꝛ.l. prętor. s̃.de ope. no.nunt.

☞ Si notari9 dicat ꝓsentib9 testib9 ꝛ testes dicãt q̃d nihil intellexũt an valeat instrumentum.

Gram titio. Ego vidi semel

vnam q̃stionẽ q̃d notarius scripsit ꝓsentib9 talib9: et testes † deposuerũt q̃d nũq̃ viderũt siue intellexerũt illud.ꝛ sic ꝓsului q̃d instrumẽtũ nõ erat verũ: q; nõ dicit fieri in ꝓsentia nisi intelligat: sed dicebat notarius hoc ad suã excusationẽ ipsi fuerunt presentes: sed ipsi nõ intellexerũt forte: q̃d nihil est.facit ꝓ hoc.l.dies.§.cotã.s̃.de arbit.ꝛ.C. de errore aduocato.l.prima.

Edere diem. Op.ꝛ videt q̃ i

obligatione pura nõ cedat ꝛ veniat statiz dies vt.l.quod dicim9.s̃.de solu.ꝛ insti.de inuti.stip. in fi. Dic q̃d quedã est dies q̃ adijcit miseratiõis cã ꝛ tũc nõ dz venire cũ sacco parat9 vt in cõtrarijs. iz q̃ñ adijcit obligatiõi: tũc loquitur hic argumẽ.l. si cũ militi.§.j.s̃.de compensa.dixi in.l. ita stipulatus.s̃.de verbo.obliga.

Manus proprie est.

Vide glo.q̃ incipit coniunctim accipit.ꝛ vide q̃ ista gl.vult tenere qõd ista sunt necessaria coniunctim ad vectigalia: scilicet lex ꝛ cõsuetudo.dixi vobis in.l.si publicanus. in fin.s̃. de publi.vbi Dy.formal istã.q.ꝛ nõ allegat istã legẽ. Communiter tenetur q̃ alteruz sufficiat vel cõsuetudo vel lex.q; q̃ñ duo coniunctim a.l.inducuntur quorum quodlibet est sufficiẽs ꝓ se alterũ si desit sufficit alterũ. vt.l.si ventri.§.in bonis.s̃.de prim. credi.ꝛ vidi istis nota.in.l.si quis. ad exhiben.s̃. de excep.rei iudi.

Ater illam. Dominus Oldra.

dicit quod nos possumus intelligere istam. l. q̃d dictio cum: significat secundum potentiã naturalem.

ralem.naturaliter enim vsq; ad septenniũ dicitur infans.ꝛ sic significat cõem vsum cũ fari poterit. Sed dictio postq̃: significat ꝑm actũ ꝛ nõ ꝑm potentiam: q̃ mutus potentia posset loqui: sed non actu sed diuinatio est.dic vt sol.Oldra.vel glo.

Ita datam conditionem.

Vide Dy.in.c. pluralis locutio. extra de regulis iuris.lib.vj.

Verbum facere. Dixi vobis

q̃d differentia est inter dicere ꝛ facere in.l.aut facta in princi.s̃.de penis.

1 ☞ An emphyteosis legari possit absq; domini voluntate.

* In conventionibus. a

Habetis hic tex. q̃ appellatione heredis cõtinetur legatarius quasi sit heres. ꝛ habuistis in.l.id rẽpus.in fi.s̃.de vsucap.ꝛ.s̃. de excep.rei iudica.l.fi.a te.in fi.ꝛ.l. pompo.§. sed ꝛ

1 legatario.s̃.de acqui.pos. Vide hic tex.† q̃ fundus emphyteoticus potest legari. quod tenet gl. in.l.fin.C.de iure emphyteo.ꝛ.l.fi domus.§.fi.s̃. de lega.j.glo.est q̃ non potest donare nec vendere in.l.j.C.de fundis patri.ꝛ illã semper tenui p l.fi.C.de iure emphy. quia nõ potest alienare sine voluntate domini: vel denuntiatione facta: quod ideo habeat emphyteota domino denuntiare: q; non habet actionẽ dñs nisi realẽ:ꝛ probare de dominio est difficile: quod non est in fundo vectigali fisci qui habet actionem contra vnũquemcz possessorem.vt.l,imperatores.s̃. de publica. Et hoc

b procedit sine dubio in emphyteosi ecclesie[b] q̃ nullo titulo potest alienari.vt. C.ne rei domi. vel tẽploriũ.l.ij. ¶ Opponit de.l.ex facto.§.j.s̃.ad trebel. Et Dy.dicit q̃ appellatio heredis assumitur largius q̃ in vltimis voluntatibus. De ista materia qualiter heres sumatur dixi in.l.gallus.§.nũc de lege.de libe.ꝛ posthu.

1 ☞ Liberorum appellatione omnes descendẽtes comprehenduntꝫ ex propria significatione.nu.2.et nu.19.vbi quod tantum ad nepotes.

3 Filij appellatio comprehendit nepotes:ꝛ dicitur filius a philos quod est amor:ꝛ quando continẽatur ꝛ quando non.nu.4.

4 Verbum filiorum probatum a testatore an comprehendat nepotes.

6 Filij appellatio prolata a lege quando comprehendat nepotes.

7 Verbum filij si profertur in rescripto quãdo comprehendat nepotes.

8 Appellatio filiorum prolata a cõtrahentibus q̃n comprehendat nepotes.remissiue.

9 Nepotes in casibus in quibus veniunt appellatione filiorum: an sit ex propria significatione vel ex interpretatione extensiua.vbi quod ex interpretatione extensiua.

10 Cõmunis vsus loquẽdi nõ est intellectus ꝓprius sed figuratiuus ꝛ interpretatiuus.

11 Propria significatio verbi sumit̃ ex diffinitione ꝛ q̃n diffinitio repugnat allusioni stat̃ diffinitioni.

* Pro saluatione Barto. hic in.l. in conuentionalibus.ꝛ in quo videatur cõtrariari secundũ quosdam.vide concor.posita ad.l.j.C. de fun.pa.li.ex.

a ¶ In conuentionibus.argu.glo.huius.l. cum fi. Bald.in.c.j.de ꝓhi. feu.alie. per Federi. videtur exprẽsse tenere q̃ si quis capiat in emphyteosim ꝓ se et suis successoribus q̃buscunq; qve nient legatarij cogita. et per hoc vide no. p bar. in.l. vt in risiurã. de ope.li.ad de quodvidetur q̃d fit fine dubio et ita consuluit Jmo. apõ Jmo.i cõsi. incipiẽ. quidã. Anto. de san. q̃d de verbo succesforum an comprehẽdat singularem successorem. vide Bal. in.l. emptor. i.ij. col.C.loca.legata

rius tamen improprijssime dicitur heres secundũ Bal.in.l.abducta.C.de fur. an autem appellatione heredis veniat heres in re certa.vide Bald.in l.liberti liberteq;.in.xj.col.versi.secundus dubiũ. ꝛ in ver.sed quid si quidam.C.de oper.lib. latius per Jmol.in.l. ex facto.la grande.versi. vlterius vltra predicta per duas col.de heredi.insti.ꝛ Ange.ꝛ Jmol.in.l.gallus.§.etiã. de liber.ꝛ posthu.ꝛ de legatario ꝛ donatario q̃d nõ dicaꝫ heres.tenet: Bal.in.l.quedam.§.nihil. de eden. per illum text. et ibi quid de emphyteosi.sed in emphyteosi an legatarius veniat appellatione heredis vide Specu.in titu.de locato.§.nunc aliqua.versicu.cxij.et versicu.cxiij.

b ¶ In emphyteosi ecclesie: cõtrarium tenet Bal. in aut.quas actiones.C.de sacrosan.eccle.ꝛ adde Bar.in.l.si patronum in prin.ad treb.

Liberorum ap

pellatio. Hec lex posita est.ff. de ver. sig. breuiter h.t. Appellatio liberorũ oẽs cõpre-

a ¶Habe/mus vide/re.hāc ma/teriam tra/ctat Bal. in.l. maxi/mum vitiū C.de li.p/te.vp Imo lā.in.l.gal/lus.§.insti/tuēs.de li. & postbu. vbi post Bal. vide gl. in cle. §.de bap.& glo.& doc. in.c. ad ex tirpādas. de fil.pre/sby.& glo. viij. q. §. apostolica & quid in p̄ilegijs videt yn. in.l. diuo. de questi. & Bald.in c.§.§.decē/denti.qui feud.dare pos.& sta/tutū facit mentionē de filijs p̄/mi gradus non cōpre/hendit ne/pos.l.iube/mus. §.fi. & ibi Bal. C.ad tre/bel.

hendit:nisi per ꝓferentē aliter limi/tet.appellatio vero filiorū ad vlte/riores non extendit:nisi de separa/tione tractaret. item qui vnicū ne/potem reliquit nō videtur sine libe/ris decessisse.h.d.Et diuiditur.pri/mo ponit qui cōprehendant appel/a latione liberorum. Scōo dicit ad q̄d fuit inuenta denominatio filioꝝ & nepotū. Tertio ostēdit per auto/4 ritatē Papyrij:nepotes q̄nq; ꝓtine/ri appellatione filioꝝ. Quarto ostē/dit idē ex allusione vel deriuatione vocabuli.prima duraturq; adver.to/ties.scōa vsq; ad ver.sed & papyri⁹. tertia vsq; ad versi. preter hec oīa. quarta vsq; ad fi. ¶Mo.†ex primo dicto q̄ appellatione liberorū oēs cōprehendūtur:qd̄ ꝓbatur autori/tate legis.xij.tabu. & rescripti diui marci. Scōo not.q̄ regulariter filij vel nepotis appellatio nō extēditur ad vlteriores. ¶Tertio no.†qd̄ ap/pellatio filij extenditur ad nepotes cum de dura separatione tractat. ¶Quarto no. q̄ filius dr a philos qd̄ est amor.& sic cū nepotes equali/ter seu plus diligamus q̄ filios me/rito ꝑm allusionē vocabuli filij ap/pellatione cōprehenduntur nepo/tes. ¶Ultimo not.q̄ filius pōt dici seu deriuari a filo:qr per eum filus & ordo generationis cōseruatur in posteris.vt hic ꝓbatur hac.l.in fi.& hoc etiā ponitur per Hugutionē. ¶Oppo.in p̄in.†dr q̄ appellatio ne liberorū cōprehēdūtur nepotes & sic vī q̄ fic ex ꝓpria significatiōe. Cōtra imo videt q̄ sic ex interpre/tatione extensiua.vt.§.de excu.tu.l. ij.§.nō solū. ibi appellatio aūt hec ad nepotes extenditur.So.expone ibi extenditur ꝑm sui ꝓpriam signi/ficationē.& sic p se nō per interpre/tationem factā ab alio. ¶Scōo op. dever.toties vsq; ad ver.sed & papy/rius. Solu. ideo filij appellatione ne cōtinent nepotes: qr de dura se/paratione tractatur: alias secus ex gl.posita hic & l.vxorem.§.concubi/ne.§.de leg.iij. Tertio opp.ad istō & videtur q̄ semper filij appellatio ne contineant nepotes:qr verba de/bent intelligi ꝑm ꝓpriam significa/tionez.vt.l.nō aliter.de leg.iij. Sed ꝓpria significatio filij extēdit ad nepotes qr dr a philos seu a filo.vt dictum est hac.l.in fi.ergo ꝛc. Sol. dicit glo.insti.qui da.tu.pos.§.fi.qō p̄ncipiū est verū ꝑm veram significatio/nē vocabuli: ex oēs leges que dicūt nō cōtineri nepotes;intelligunt ꝑm cōez vsuz loquēdi. Idē no.in auc.de nō eligē.scōo nub.§.cū igit. In glo.q̄ incipit hac appellationer Ista glo.videt falsa.nā vbicūq; nepos continetur appellatione filij:videt ex interpretatione nō ex p/pria significatione.vt.l.iusta.§.e.& ibi hoc tz Dy. ¶Quid dicemus . ꝓ huius declaratione materie habemus videre[a] primo qñ filiorū apppellatione cōtineant nepotes. Scōo an eo casu quo nepotes cōprehendunt sit ex propria significatione vel ex interpretatione extensiua. ¶Redeo † ad primum an appellatione filiorum contineātur nepotes. gl. dicunt istud qō.§.vidistis.do.Franc.accur.in qua/dam sua disputatione dixit aliter.aut verbū filij ꝓ fertur ab ascendente & tūc continet nepos. vt.l.fi lij.& l.iusta.§.eo. Aut ab alio & tunc nō cōtinet. vt l.qō si nepotes.§.de test. tu.& inst.qui da.tut.pos. §.fi.Sed istud est ɔ.d.l.qō si nepotes.§.de test.tu. qr ibi,pferebat ab ascēdēte. Ja.vero de are.in hac l.distinguit sic.aut lex vtitur vocabulo liberorum: aut filiorū.primo casu adaptatur ad oēs:vt hac.l. in p̄in.nisi lex intellexerit de liberis primi grad⁹. vt.l. moris.§.iste fere.§.de pe.ꝑuncta.l.diuo mar co.C.de questio.per quā hoc p̄in.declaratur & restringit.Si vero lex vtitur vocabulo filiorū: tunc aut lex loquitur stricte:& tunc aut distincte seu di scretiue aut indefinite. Primo casu q̄n loquitur di stincte seu discretiue volens discernere eos quos noīat ab inferioribus:& tūc sequentes non intelli guntur.vt hac.l.versi.toties.C.de inceſt. nupt.l.si quis iceſti.& §.de ritu nup.l.lege iul.§.hoc capite. & §.de adul.l.patri. Si vero loquit indefinite tūc vlteriores cōtinent vt hic.in ver.ſz & papyri⁹ vsq; ad fi.& §.e.l.iusta.& l.filij.& §.ō ritu nup.l.senatus consulto.Sivero dubitatur an lex loquat discrete vel indefinite:& tū: aut lex statuit ad alios nō extē/dit:& est certū q̄ loquitur discrete.vt. C.ad treb.l. iubemus.aut hoc nō exprimit: & tunc aut indulget aliq̄d ɔ ius cōe in filijs:& nō extēdit adulteriores: vt in.l.ſz & milites.§.ſ.§.de excu.tut.& C.de q̄sti.l. milites. Idē si rō legis q̄ loquit i filio ad nepotes nō porrigat.vt. C.de na.li.l.fi.ar.§.de le.ſ.l.ſz.Sz ista distinctio deficit in multis.vt patebit ex his q̄ ſ.dicā. Alij vt.d. And.de pisis fecit super hoc suā distinctionē longioꝛē sic dicēs . aut tractamus de larga significatiōe vocabuli: & tūc continent nepo tes appellatione filiorū.vt hac.l.in fi.& l. filij.& l. iusta.§.eo.& qō no.in.§.fi.insti.qui da.tu.pos. Aut tractamus de ꝓpria effectuali significationevoca/buli:& tūc aut nomē filij ꝓfertur ab hoie aut a.l. si ab hoie. & tunc aut si nō cōprehenderet nepos in/curreret quid iniquū.vt si fieret dura separatio: & cōprehendit nepotes.vt hic in ver. ſz & papyrius. & l.vxorē.§.cōcubine.§. de leg.iij. argu.l. posſe/ſionum. C.cōia vtriusq; iudi. aut nō sequeret q̄d iniquū:tūc nō ꝓtinent nepotes.vt hic i ver.toties & d.l.qō si nepotes.& ꝓbat in.d.l.gall⁹.§.instituēs & p totā illā.l.vbi institutio facta de filio nō extē/dit ad nepotes:aut ꝓfertur a lege:& tūc aut in ca/su fauorabili ꝑ aliquo principal⁹ & cōtinet nepos vt.d.l.senat⁹.de ritu nup.& in auc.de non eli.scōo nub.§.cū igit.& in auc.vt exact.instan . dotis.§.ij. Idē si in casu odioso in alium principaliter.nā ex

alia parte ōtit fauor.vt.l.filiū habeo.§.ad mace. a sic etiā referebat do. Ray. de fo:. & circa istam.l. Mihi autē videt ista verba esse imperfecta et in multis nō vera. ¶Et ideo pro †eorū declaratiōe 1 primo quero[a] qñ verbū filiorū ꝓfert a testatore: a an ꝓcrehēdat nepotes. Circa qō dic: aut testator disposuit circa filios eos honorādo & eis ꝓuiden do:aut ipsos grauādo.aut non ꝓuidit nec dispo/suit de eis & circa eos:ſz de eis circa alios. aut nō disposuit circa eos nec de eis circa alios: sed ap/pellatio filiorū ponit in dispositione ꝑ modū cu/ b iusdā cōditionis vel cause:primo casu aut ꝓuidet eis tutores dādo:& appellatio filiorū nō porrigit ad nepotes.vt.d.l.qd si nepotes.& d.§.fi.rō: qr ſz ex parte filij sit fauor: tñ ex parte tutoris dati est onus.& ſz nepotib⁹ tutor nō intelligat datus: est eis modicū ꝓiudiciū:quoniā superest ꝓuisio legis & iudicis dātis tutorē legitimū vel datum. & hoc forte voluit dicere gl.in.l.iusta.§.eo.dū dicit spe/ciale est in datiōe tutoris.aut eis ꝓuidet eos insti tuēdo vel aliter relinquēdo & tūc ꝑm ꝓdictos.do. Ant.& Ray. etiā nō porrigit ad nepotes & dicunt q̄ est casus in.l. gallus. ꝑ totā illā.l. & maxime in §.instituēs.vbi institutio facta de filio nō porrigi tur ad nepotē. Sed mihi videt[b] salua eorū reue/ b rentia q̄ illa.l.nihil faciat.nā tota lex gallus.si q̄s eā bene inspiciat loquit qñ q̄s instituit filiū certū & nominatū quo casu appellatio filij ad aliū non porrigit sine dubio.vt no.in.l.si q̄s ita.in p̄n.§.de testa.tu. Sz materia nostra loquit qñ q̄s instituit filios simpliciter : quo casu dico q̄ institutio seu b alia ꝓuisio facta de filio extēdit ad nepotes: hoc ꝓbatur in.l.lucius.la finale.§.de her.insti.vbi te/statoꝛ fratri suo substituit sub cōditione si decesse rit sine filijs.& hoc facit volēs filijs fratris ꝓuide re.Et cōstat q̄ ibi appellatione filiorū etiā conti nent oēs liberi.vt ibi apparet.ꝑ hoc etiā facit.d. c l.gallus.§.instituens.ꝑm lec. quā ibi posui: ita dz intelligi.l.iusta.& l.filij.§.eo. ¶Scōo casu qñ te/statoꝛ eos grauauit vtputa exheredādo:tūc appel latione filiorū nō cōtinent nepotes.vt no.in.l. fi lij.§.eo.qō ꝓbat. qr ea equitate qua masculinum continet femininū ea equitate & appellatio filioꝝ porrigitur ad nepotes.vt.l.iusta.§.eo. sed in illis odiosis masculinū nō cōtinet femininum. vt.l.ſ.§. quare.de vent.in pos.mittendo. ergo ꝛc. ¶Ter/tio casu quādo testatoꝛ nō disponit circa eos sed de eis circa alios: vtputa si legat ancillaz cū filijs vel filios ancille:& tunc aut fieret dicta separatio dura:& appellatio filij porrigitur ad nepotes. vt hac.l.versi.sed & papyrius.& d.l.vxorē.§. cōcubi/ne.§.de lega.ij.alias secus vt ibi nota. ¶Quarto casu quando verbū filij apponit in dispositione ꝑ modū cuiusdā conditionis vel cause. tunc aut illa cōditio vel causa fauorē filiorū respicit.& tūc ap/pellatione filiorū continentur nepotes.alꝫ secus. d quia cōditio vel cā fauorē filiorū non respiciens debet impleri in forma specifica & put iacent ver ba vt.l.qui heredi.in p̄in.& l.meuius.de condi.et demon.hoc etiā ꝓbat ꝑ ea q̄ dicā.§. qñ ꝓfertur a l. ¶Scōo † quero[c] qñ verbū filij ꝓfertur a lege e c vrū porrigat ad nepotes.circa quod dico ꝓcedē

¶Primo quero.& adde qō no. Pe.de anch.in cle. §.de bap. Bald.in.l.quisquis.ad.l.iuli.male. Bal. & Imol.in.l.gallus.§.instituens.§.de lib.& post h. Bald.in repe.l.in suis.in vlti.colum. de li.& post/hu. Anto.de burr. in.c.in quibusdā. de peñ. & ad hanc ma/teriam ad dictum Bar. in.l. alimenta. de ali.& cl. leg. ō quo ibi habes post eum. Adde an appella/tione filio/rumveniāt nepotes Oldra.cō/sil. cclxix. Paul. de cast.cons. lxxj.& seq. Rossi.cōsi. ccccxxxv & iij.& fi.vbi pulchre ꝑ Bal. cōsi.clxx.ſ.lib.& consil.ij.iij.lib.per Ang.cō/sil.lxxxviij.

¶Mihi videt.Imol.in.d.§.instituens.tenet con/tra Bar.hic dicēs q̄ etiam isto casu nō veniūt ne/potes sicut non veniunt in datione tutoris :vt pro xime fuit dictum ꝑ Bar.& respondet ad sill.hic.et ita faciunt ad questionē de qua ibi ꝑ Bal.& Imo. in.l.lucius.la.ſ.eo.ti.

¶Scōo quero.adde q̄ dixi.§.in.ij. ꝓi.apostil.et vide no.Bald.et Imol.in.l.lucius restō.in princ. §.de lib.& posth.& ibi dicit Ang. quod ꝑm verū et ꝓpium significatū verbū filij refert ad filios pri mi gradus tantum.alle.l.libellorum.de excu.tu.se cus in ver.liberos.vt hic & ibi etiā an filij appella tiōe posthumi cōprēdant. Et qui cōprehēdatur appel.libere⁊.vide in.c.ſ.de schismati.& qñappel latione filiorū veniāt nepotes.vide Bal.in.l. fin. de li.prete.et in.c.ad extirpandas.de fi.presb.i no uella.& adde quod prohibitio filiorum non trahi tur ad nepotes secundum Bal.in.l.volūtatis. C. de fideicō.& no.Bar.i.l.filiusfa.§.diui.de le.ſ.itē an appellatione filiorū veniāt nepotes vide Bal. in.l.ij.C.de bo.mat.et Bald. in pulchra.q.in.l.si filius que est.l.pe.C.ad mace.& l. y.in.l.mili.C.ō questio.in.l.quisquis.C . ad.l.iuli.ma.& vide not. limitata per Barto.in.l.alimenta.in principio.§. de ali.leg.

Ja. Andre. Poma. ¶Ad nepotes.vide Roma.cō/si.cxxix.& Pano.i.c.si no.el.ſ.de sen.excō.& Aret. in.c.accedēs.in primo nota.de accusa.et Bal.cō/sil.ij.in prima pte ꝑm imp.ef.mediol.& Alex.lxiij. col.ij.vo.ii.& Ang.lxxxviij.vbi dicit q̄ statutū dis ponens q̄ mulier nō possit testari siue p̄sentia fi/lij cōprehendit etiam nepotem.

a ¶ Respectu pupillorū. ⁊ ista faciūt ad id qđ dixit Aug. in. l. etiam. circa prin. so. ma. vbi dicit q̄ beneficium illius. l. ⁊. l. maritū nō extenditur ad nepotes cum illud priuilegiū nō transeat nisi ad filios eiusdem matrimonij non alterius vt no. gl. ⁊ doc. in. d. l. etiã

pretereaq; a in priuilegijs cõtra ius cõmune stricta b est ferẽda interpretatio. l. ⁊ milites. in fi. prin. de excu. tut. vbi est tex. no. ergo ⁊c.

b ¶ Ad nepotes. sed quid si statutum excluditfiliã dotatam a successione. ⁊ an ēt dicatur excluderene ptem. Ange. repetit communiter. in. l. de quibus. de legi. Iz aliq̄ habeant in. l. fin. de consti. p̄n. ⁊ ibi videtur tenere

a est fauor respectu pupillorū. Nec ob. predictis qđ not. per Cyn. in. l. quisquis. C. ad. l. iul. maie. quia ibi appellatio filiorū extendit ad nepotes ex vigore cõstitutionis imperatoris Fede. ibi relate per eum qui loquit de liberis. vt ibi patet. Aut de filijs nihil disposuit principaliter sed appellatio filiorum ponitur in dispositione casualiter vel conditionaliter. ⁊ tũc aut illa cõditio respicit principaliter fauorẽ filij. vtputa dicit si mater tutorẽ filijs nõ petierit ius vendicandorum bonorũ non habet: certe porrigit hoc ad nepotes. vt. s. ad tertul. l. ij. §. si mater. in p̄n. ⁊ ver. filijs aũt. Aut nõ cõtinet fauorẽ filiorum principaliter vtputa si pater habuerit tot filios habeat excusationem a tutela: e tunc nõ extenditur ad nepotes; nisi f l. vterefvocabulo liberorum: vt. l. ij. §. j. s. de excu. tut. ratio q̄ verba cõditionũ debent impleri in forma specifica vt dictũ est. Vbicũq; aũt dixi filiorũ appellationẽ porrigi ad nepotes intelligo nisi per. l. aliter restringaţ ⁊ limitet vt. l. iubemus. C. ad treb. cũ simi. alle. s. in distinctione Ja. de are. ¶ Item predictavera. quando lex disponit aliquid circa 10 filios ea cõtẽplatione q̄ filius. Si g vero disponeret respectu alterius

7 qualitatis inherentis filio: tunc nõ porrigitur ad nepotes ad quos non porrigitur. d. qualitas. vt in casu. l. vlti. C. de na. li. vbi lex disponit circa filios nõ q̄ filius simp̄r sed q̄ filij? spurij? Iz illa dispositio nõ fit ꝓpter odiũ filij: quia in nullo delinquit, vt. l. spurij. in prin. s. de decu. tamẽ nõ porrigit ad nepotes. q̄ ad eos non trãsit illa qualitas q̄ sint filij spurij testatoris. ¶ Quero† quid in rescriptis c principis an appellatio filiorũ porrigaţ ad nepotes. rñ. aut rescriptũ illud cõtinet beneficiũ. vt si imperator cõcedit castrum alicui ⁊ filijs suis: tũc intelligaţ etiã de nepotibus: q̄ largissime est interpretandũ. vt. l. vl. s. de consti. p̄n. Si vero continet priuilegiũ aliqđ cõtra ius cõe. tunc q̄ priuilegia sunt stricte interpretanda: vt. C. de inof. test. l. si qñ. in prin. intelligã stricte. ita potest intelligi. d. l. Iz ⁊ milites. §. j. s. de excu. tut. pro hoc etiã facit q̄ si priuilegiũ loquit de lib. seu posteris: restringit ad descẽdentes p lineã masculinã. vt. l. j. s. de iu. immu. ¶ Quero q̄d? si †appellatio filiorũ pd fertur a contrahentibus. Rñ. interpretari debem? 8 contra eum pro quo ꝓferť Iz materiã. l. veteribꝰ. s. de pac. ¶ Secundo† principaliter est videndũ in casibus in q̄bus dixi qđ appellatione filiorum continẽtur nepotes: an hoc sit ex ꝓpria significatione? vel ex interpretatione. glo. Iz qđ sit ex ꝓpria significatiõe. vt dixi in vltimo cõtrario. s. Et istã opi. tenuit Ja. bu. in quadam sua disp. quod probat ipse sic: ꝓpria significatio sumitur ex allusione vocabuli: vt. l. ij. §. appellata. s. si cer. pe. et l. tugurij. s. e. ti. ⁊. l. pupillus. §. territorium. j. eo. sed secundum allusionem vocabuli appellatio filij comprehendit nepotes. vt hic ergo ⁊c. Preterea glo. in. d. §. vl. inst. qui da. tu pos. dicit quod ille. ll. que dicunt quod filij appellatione non continent nepotes. loquuntur secundum cõem vsum loquendi: sed cõis† vsus loquendi s non est intellect? ꝓ 10 prius: sed figuratiuus ⁊ interpretatiuus: vt. l. cum de lanionis. §. asinã. s. de fun. instr. ⁊ instr. le. ⁊. l. labeo. s. de sup. le. ergo ⁊c. Preterea cõis vsus loquendi non potest alterare ꝓprium rei significatum. vt. l. ij. s. de vsufr. ea. rerum que vsu consum. ergo remanet quod nepotes ex propria significatione non comprehendãtur. Ego hoc probo per. l. istam. ver. sed et papi. vbi dicitur nepotes contineri. no. quod dicit contineri non autẽ dicit extẽdi. ad idẽ l. iusta. s. e. ¶ Contrariũ Iz Dy. f. q̄ ex interpretatione extensiua sit hoc vt ipse no. in. d. l. iusta. s. e. nõ tñ se extendit in ꝓbando hoc. ⁊ istã opi. putat verior: qđ ꝓbo. ex. l. iusta. s. e. vbi dicit text. iusta interpretatione ⁊c. Preterea ex ea. l. ꝓbaţ. naz ibi dicitur q̄ appellatio filij porrigiť ad nepotes ex interpretatione qua masculinũ porrigit ad feminum. sed hoc est ex interpretatione extẽsiua vt no. s. eo. l. j. ergo ⁊c. sed ad istũ rñdebat Ja. bu. qđ ibi loquitur ex interpretatiõe declaratiua hoc est congrua verbi expositione. ⁊ hoc ꝓt referť ad appellationẽ filioꝝ erga nepotes: Iz ꝓout referť ad appellationẽ masculini erga femininũ: tũc ponit ꝓ interpretatiõe extẽsiua. ⁊ sic verbũ semel positũ debet determinare vtrunq; vt. l. certi condi. in p̄n. s. si cer. pe. Sed hec rñsio non plz imo verbum

semel

semel positũ dz determinare vniformiter vtrumq; a vt. l. iã hoc iure. s. de vul. ⁊ pu. ⁊. C. de testa. mil. l. in testõ. cũ si. ⁊ alie rones facte per eũ non vigent

g vt. j. dicet. ¶ Preterea† pbaţ q̄ ꝓpria significatio verbi sumit ex diffinitiõe: ⁊ qñ diffinitio repugnat allusioni vocabuli stamus diffinitioni: vt. l. j. s. de test. ⁊ ibi dixi. sed filij? diffinit ille q̄ ex viro ⁊ vxore ei? est natus vt. l. filiũ. s. de his qui sunt sui vel alie. iur. sed ista diffinitio nõ porrigit ad nepotes cũ eẽ dictio ex: denotet cãm primã ⁊ immediatã vt. leo tẽpore. in fi. s. de pecu. ⁊. l. nõ dubiũ. C. de leg. cũ si. Sz cõstat q̄ nepos nõ est natus ex auo ⁊ vxore eius immediate: ergo diffinitio eius nõ congruit nepoti respectu aui vt dicaţ filius: et p hoc tollunt oẽs rones facte p. d. Ja. bu. ⁊ banc rationẽ ipse nõ soluit: nec ēt ipse tetigit eã. Preterea pro ꝓpria significatio sumit ex autoritate vt. l. proprie. ⁊. l. munus proprie. s. eo. ⁊ hac. l. in prin. Sed in finitus autoritates habem? q̄ appellatio filij nõ cõtinet nepotes vt hic in ver. toties. ⁊. l. quid si nepotes. s. de testa. tu. cũ si. imo appellatio nepotis ponit vt species distincta et separata a filio. imo qđ plus est vnus dz esse in primo gradu. alius in secũdo. vt. l. in risco sult? §. j. s. de gra. ⁊ instit. de gra. §. primo gradu. ⁊. §. secõ gradu. pro hoc etiã videtur tex. in pall. l. filiũ habeo. s. ad mace. ⁊ illud puto verissimũ nõ obstante q̄ ibi dicit contineri: q̄ hoc intelligo ex interpretatione extẽsiua vt dictũ est. Mõ obst. l. senatus. s. de ri. nup. quia qđ ibi dicit intelligo per interpretationẽ: vt no. in. l. heres qñ. g alias quo. s. de acqui. here. ¶ His premissis

12 reducamus hanc materiã ad questiões de facto.

s Pone statuto cauet? q̄ filia femina nõ succedat ex tãtious filijs masculis: sed fit dote ꝓtenta. Cõtingit q̄ aliquis decessit relicto nepote ex filio masculo: an ille nepos succedat in totũ et filia excludatur. dominus Jaco. but. determinauit q̄ sic: q̄ appellatione filij continentur nepotes ex propria significatione: vt dictum est secundum eum. Sed ista ratio nõ placet: vt supra dixi. Adducebat ipse aliam rationem posito quod appellatio filij non porrigatur ad nepotes ex propria significatione: tamen an beneficium datum filio porrigatur ad nepotes per statutum nihil disponitur. Remanet ergo in hoc ius commune. et certum est quod beneficium datum filijs priuilegium ⁊ honor transit regulariter ad nepotes. vt. C. de questio. l. milites. ⁊. l. diuo marco b. eo titu. de pe. l. decurionuz. ⁊ de senato. l. emancipatuz. §. fi. s. ⁊. C. de priuile. dot. l. j. Hoc ergo priuilegium seu beneficium a statuto concessum filijs ex dispositione iuris communis transibit ad nepotes. ¶ Preterea nepos filio sublato de medio locum filij incipit tenere vt inst. de exhere. lib. §. postbumoruz. et de heredi. q̄ ab intesta. defe. §. cum filius. et. l. gallus. §. videndum. de libe. et posthu. Sed si filius statuti beneficio hoc priuilegium habeat vt preferatur filie. ergo ⁊ nepos loco eius succedens. Ad hoc facit qđ dicitur quod subrogatum sapit naturam ei? in cuius locum subrogatur: vt. l. j. §. hec. s. si quis testa.

t li. esse inst. fue. ⁊ hec opi. placet per rationes predictas: sicuti enim nepos succedit in locum patris

¶ Statuto cauetur. ⁊ de isto statuto q̄ femine non succedãt stantibus masculis. vide bonũ dictũ Salic. ⁊ ibi Bal. i. l. sancim?. C. de nup. Bal. Sali. ⁊ docto. i aur. nouissima. C. de inoffi. test. ⁊ Bal. in l. maximũ vitiũ. C. de libe. prete. q̄ videtur tenere cõtra bar. ⁊ vide bal. i. l. penul. als fi. C. de i ius vocã. Cy. in l. j. C. q̄ sit lõg. ꝓsue. et qđ not. Bar. cum his q̄ ibi dixi in auten. post fratres. C. de suis et legi. Item faciũt not. p Bar. et Jmo. in. l. plane. §. si duobus. ⁊ in. l. hmõi. §. si titio. de leg. j. et Cy. in. l. si publica. de adul. et Jo. An. in spec. de succes. ab intesta. et Bart. ⁊ que ibi dixi in. l. ij. §. videndus aq̄ tertu. ⁊ que dixit dñs me? in disputatione sigismundus in. iij. dubio. et an appellatione p̄is continetur auus ⁊ mris auia. vide Bal. in. l. ne sennius. C. de nego. gest. vbi tenet qđ sic. et Bal. in. l. scimus. in fi. prin. C. de inof. test. et Jo. And. in spec. de suc. ab intest. in rub. ⁊ Bal. in l. quod vero. s. de le. et cum Bar. hic ad lram trãsit Pet. de ancha. in. d. cle. j. ⁊ in. q. Bart. hic adde qđ si essent aliqui filij masculi ⁊ nepotes ex alijs filijs premortuis an isti nepotes cum filijs concurrant. vide Bal. in. l. quibus. de secun. nup. ⁊ hic ad de Bal. ⁊ Jmol. in. l. si vero. §. de viro. sol. mat. in penulti. ⁊ vlti. col. ⁊ in. l. gallus. §. instituens. de libe. ⁊ posthu. ⁊ quod not. Bal. in. l. quisqis. C. ad. l. iul. maie. ⁊ Ange. in. l. de quibus de leg. ⁊ dixit do. Anto. in proe. decre. quod cõis vsus loquendi operatur quod appellatione filiorum non veniũt nepotes. alleg. Ja. bu. in prima cõsti. C. facit qđ no. Joã. And. in. c. fundamẽta. de elec. in nouella. dicit etiam Bal. in. l. iij. C. de suis ⁊ legi. q̄ cõsuetudo q̄ primogemt? succedat in regno nõ cõprehendit nepotem: et facit quod not. Bartol. s. ea. l. in v. colum. circa fi. Adde Pau. de cast. cons. cccxl. incip. hereditas. ⁊ ibi an statutum excludens matrez excludat etiam auiam.

b ¶ Lege a diuo marco. et in. l. quibus. et ibi Bald. C. de secun. nup. Ange. et Jmol. contra in. l. j. in prin. s. fo. ma. per Bald. in. l. fina. in. iij. col. cum seq. C. de libe. prete. per Bartol. s. in ver. quero quid in rescrip.

c ☞ Andre. Pomate. ¶ Et hec opinio placet. vide pro ista rõne pulchre Are. con. clxiij. col. v.

a ☞ Andre. Pomate. ¶ Est vt agnatorum. De ista qõne vide Alexan. in l. si constante. colum. v. ſ. fol. mat. vide Alexan. conſi. cxv. co. ij. in ver. nec potest dici volu. ij. ẽ. lij. ẽ. liij. in. iij. volu. ẽ. lxxxv. col. vlti. eod. vo. iij. ẽ Paul. de calſr. in l. non dubiũ. col. iij. C. ỏ le-
gi. ẽ fulgo. conſi. lxxviij. ẽ Ale. xx. colũ. ij. volu. ſ. et lxxx. co. ij. eo. vol. ſ. ẽ Paul. de calſt. conſi. cccxxxviij. ẽ Roma. cccxcj. et xvj. in fi. ẽ Feli. i. c. trãſlato. ỏ ꝓſti. colũ. fi. ẽ i. c. cũ oẽs. colũ. xiij. ad fi. e. tit. ẽ anna. lxix. et ibi adde. ẽ Alexã. iv. in fi. vol. ſ. et. lxxx. col. ij. eo. vol. ſ. col. iij. ẽ Are. xxvij. col. ij. in fi. et ſeq. et capra. xix. colum. pe. et areti. cxlij. colũ. ſ. et Alex. xx. iij. col. fi. vol. ij. et in fili. cij. col. iij. vo. d iij. in ver. poſtremo. et in fine. vbi poſtea videſt tenere c ỏ. imo
ſtatuti eſt vt agnatorũ[a] ſalua ſit dignitas: que agnatio cõſeruatur in filios maſculos vt iſti. de legi. agnaſuc. ergo eadẽ rõne in nepote. Sed prima ratio magis placet quia hec ratio: vt agnatorum ſalua ſit dignitas[b] nõ eſt expreſſa in ſtatuto. ¶ Quero pone† retento eodẽ themate filius deceſſit ſuperſtite ex eo filia. femina: nepte defuncti aui: ẽ femina filia: an iſta neptis excludat filiam iſtã. Iſtã queſtionẽ tangit Ey. C. de adul. l. ſ. et videt tenere q neptis non excludat filiam: quia in nepte ceſſat ratio vt agnatorũ ſalua ſit dignitas. Determinatio mihi[c] placet nõ tamẽ ꝓ rationẽ predictã quoniã de ratione dicti ſtatuti non appa-
ret. Veritas autem iſtius determinationis apparet ex eo quod dictũ eſt ſupra. nam tunc appellatio filij porrigitur ad nepotes de iure cõmum quãdo profertur ſimpliciter ſub ea appellatione: quia filius: reſpectu alterius qualitatis vt dictum eſt. ſ. per. l. vlti. C. de naſcus ſi re
lib. Sed hic filius non excludit filiam. ideo quia filius ſimpliciter: ſz quia filius maſculus. Sed iſta qualitas. maſculus nõ tranſit in neptẽ. ergo apparet q in ea nõ trãſit. l. diſpoſitio. ẽ ſic nõ poteſt aſſumere lo-
cum patris. ¶ Quero† quid ſi filia dotata deceſſit relicto filio maſculo. an talis nepos excludatur a filio. ẽ videtur q non quia ſtatutũ loquitur de filia femina excludenda ſed ad iſtum nepotez nõ tranſit. iſta qualitas q ſit femina. ergo ꝛc. Itez nõ reperitur. l. cautum[d] q appellatione filie contineatur nepos ex ea. Contrarium eſt veritas. aut. enim iſte nepos ex filia vult ſuccedere ex perſona ſua et tunc ipſe excludet a-
patruo cũ ipſe teneat ſecundũ gradum ẽ filij teneat primũ: aut vult ſuccedere in locum matris ſue ẽ tũc ſicut mater excludebatur ita ipſe vt. l. illam. C. de collatio. l. põpo. ſ. cũ quis. ſ. ỏ acqui. poſ. ¶ Preterea mater eius non excluditur propter delictũ ſz ꝓpter fauorẽ filij vt. j. di cã. ¶ Quero pone q aliquis deceſſit relicto filio maſculo: ẽ nepote ex filia femina. an dict⁹ nepos ex filia excludatur per filiũ. dico q ſic quia filia primi grad⁹ qua mediãte nepos admittit fuit talis ꝓditiõis qõ ipſa excludebat: ergo ẽ nepos ex ea: nõ obſtãte q ipſe ſit maſcul⁹ vt l. diuo marco. C. de queſti. facit qõ dicã. j. proxi. q. ¶ Quero† pone q aliqs deceſſit relicto nepote ex filio: ẽ nepote ſeu nepte ex filia: an dicti nepotes ex filia excludantur. iſta. q. venit ad illã opi. an cũ nepotes inſimul ſuccedũt dicãtur ſuccedere in locũ patris eorũ de qua fuerunt opinio. inter noſtros gloſſatores in auc. ceſſante. C. de legi. here. in qua teneo q etiam dicti nepotes dicant in locum patris ſuccedere: vt in auc. de here. q ab inteſ. defe. ſ. finaliter. cum ſequen. ver. illud palaz eſt: q in locũ patris defuncti ꝛc. ẽ plene dixi in. l. ij. ſ. j. ſ. de ſu. ẽ legi. here. ¶ Preterea ad declarationẽ predictarũ queſtionũ que tangunt de nepote ex filia dotata. vt ceſſent ꝓxia q̃ hic poſſunt obiici eſt iciẽdũ q q̃ꝛ filia excludit morte vel repudiatiõe: tũc ſuccedit nepos ex ea ex ſua ꝓſona vt dicũ ſi ſuravulgaria. rõ q: affectio q̃ erat in filia trãſit in neptẽ. Item ceſſat id qõ obſtabat nepoti. Q̃ꝛ filia excludit ꝓpter ei⁹ delictũ ẽ ingratitudinẽ: et idem q: nõ nocet nepoti q̃ illa ingratitu-
cius. el. ij. de leg. ij. ẽ Bart. in l. ij. ſ. videndum. ad tertullia. ẽ Imo. in l. ſi ẽo. ſ. de viro. ſol. matri. et Bal. in l. defunctis. C. de ſuis ẽ legi. Adde quod Pau. de caſt. approbat opi. Jac. de are. et cõſilio. cccxxxviij. in. i. pſens caſus. ſeqt Ro. ꝓ. ccc. xj. vbi cõſulunt q ſtatutũ excludẽs feminã proꝓter fraꝛ
trẽ hz loc cũ i fratre nõ vtrinq; cõiuncto. vide etiaz Bald. ꝓſi. cccxxij. li. iiij. vbi an ſtatutũ excludens feminas extãtib⁹ fratribus patruelibus excludat illas extãtib⁹ ſoꝛoribus patruelib⁹.
¶ Adhibi placet. Eũ Bart. hic ſimpliciter trãſit pau. de ca. i pſ. lxxxv. in
cip. in xpi noie amẽ ꝛc. ꝓpone i caſtro ꝛc. in fi. ſed ẽ Bar. tenebat Bal. in l. ſi. C. õ i ius voc. lz Pet. de ancha. in cle. ſ. de bap. ſequatur Bart. per Sali. in l. ij. C.
de in ius voc. et ibi dixi poſt Fulgo.
¶ Z. cauti. idem per iſta in hac. q. tenet Ang. i auten. de tri. ẽ ſemiſ. ſ. neq; illo. etiam per illũ rex. ẽ ita dicit ſe pluries conſuluiſſe. ẽ vide Pau. de ca. in. l. qui ſuperſtitis. in fi. de acqui. here. ẽ vide no. per Bal. in auc. ceſſante. in. iij. co. de legi. here. ẽ i. l. maximum vitium. de libe. prete. Adde quod idez conſuluit Pau. de caſt. conſi. cccxlj. incip. preſuppoſito. Ang. conſi. ccx. Bal. in conſ. cclxxxvj. li. j. ẽ conſi. xxxiij. et conſi. clxiij. li. iiij.

a ¶ Pone exemplum. ẽ iſta faciunt ad. q. ſi teſtator grauat filium de reſtituẽdo ſi deceſſerit ſine filijs maſculis an nepotes ex filia faciant deficere fidei cõmiſſum. vide Joan. and. in addi. ad Specu. in ti. de teſta. in rub. et facit tex. hic alleg. in. c. j. ſ. hoc autẽ. vide tamẽ tex. i. l. cognoſcere. ſ. liberorũ. ſ. ẽ bal. in l. j. C. de condi. inſer.
b ¶ Cõtra rij videt. ẽ ad materiam adde q ſi quis acceperit in emphyteoſim ꝓ ſe ẽ ſuis filijs maſculis nõ cõprehendũtur nepotes maſculi ex femina. idez in ſubſtitutione facta ſi deceſſerit ſine filijs maſculis. ita videtur tenere Bal. in l. ſed ſi hac. ſ. li. heres. de
do in nepote ceſſat vt. l. ſi q̃s filium. C. de inoffi. teſt. ẽ. l. iij. ſ. ſi mãcipatus. de cõtra ta. facit. ſ. ad tertul. l. ij. ſ. fi. ẽ qõ ibi dixi. Q̃ñ̃ꝛ filia excludit ꝓpter fauorẽ decedẽtis vel alterius. ẽ tunc ſicut excludebat filia ita nepos ſeu neptis ex ea. rõ: q: ille fauor durat mortua filia ſicut ea viua: de fauore decedẽtis pono exẽplũ. dicit ſtatutũ ciuitatis Eugubij q filia dotata nõ poſſit venire ꝓtra teſtamentũ patris: certe idẽ erit de nepote ex ea. Caſus eſt. ſ. de teſtamili. l. qui iure militari. cũ. l. ſequẽ. vbi fauore militũ eſt inductũ q poſſit ꝓterire vel exheredare filios ſine cã. pone ergo q miles fuit huius ꝓpoſiti q naſciturus ſibi nõ ſuccederet: nõ q dicit ſibi: ẽ ſic de naſcituris ex filia nõ cogitauit: tamẽ nati ex filia excludunt: vt ibi: ita in ꝓpoſito de fauore alterius. pone exẽ
a plũ in themate ꝓalleg. q. vbi filia excludit ꝓpter fauorẽ filij maſculi certe defuncta filia durat adhuc fauor filij: ẽ ſic excludit etiã nepotem ex ea. naz ſtatutũ qõ dicit q filia femina non ſuccedat extantibus filijs maſculis ꝛc. in ꝓſona maſculorũ cõtinet diſpoſitionẽ. q. d. maſculi ſuccedãt ẽ filia femina nõ: vt. l. fideicõ. ſ. cũ eſſet. de le. iij. ẽ ad. l. fal. l. in rõne. ſ. tamẽſi. licet ergo nepos ex filia nõ excludat ex vigore illoꝝ vbo-
rũ q̃bus ỏr filia femina nõ ſuccedat tũ excludit ex vigore illoꝝ vboꝝ q̃bus ỏr q maſculi ſuccedãt. videtur eẽ alios excludere: vt. l. cũ ꝓtor. ſ. de iu. ẽ de hoc videt caſus. ſ. col. q̃ feu. da. poſ. c. j. ſ. hoc autẽ. vbi ſicut filia femina excludit: ita nepotes ex
17 ea: ẽ ibi eſt rõ fauoris oñi. ¶ Quero† an appellatiõe nepotũ cõtineãt pnepotes ẽ vlteriores. ẽ videt q nõ: vt inver. roties. ſ. de li. ẽ poſt. l. gallus.
b ſ. inſtituẽs. Jn ẽ ziũ videt[b]: q: ſicut appellatiõe nurus ꝓtinet ꝓnurus: ita appellatiõe nepotis cõtinet ꝓnepos: vt. ſ. e. l. nurus. ẽ. l. generi. et l. ſoceri. ẽ ideo puto q eo caſu quo appellatione filij cõtinet nepos eo caſu appellatiõe nepotis ꝓtinet ꝓnepos. Ad ẽ ziã vide vt dixi i. o. ſ. inſtituẽs. ¶ Quero q̃d[c] ſi in aliũ† do-
18 ſpone fiat mẽtio ỏ filijs ex ſe natis: vt inſtituo filios naſcituros ex tali: vel ſilia ỏba: vtrũ iſto caſu appellatiõe filioꝝ cõpẽdant nepotes. ẽ videt q nõ: vt. o. l. gall⁷. ſ. idẽ creden-
dũ. ¶ Jn ẽziũ vt. o. l. luci⁷. ſ. de here. iſti. Rñdeo tu debes ſcire q nepos nõ põt naſci ex aliq̃ niſi prius naſcat filia⁷: vt hac. l. in fi. mõ ſi q̃dẽ ꝓ natiuitatẽ filij diſpoſitio collata in perſona filioꝝ natoꝝ vel naſciturorum ex aliquo vel cõditio diſpõnis eſt impleta: tunc perſona nepotis non cõprehenditur. Exemplũ[d]
in ius voc. ẽ vide Bal. in auc. ſi quas ruinas. in fi. C. de ſacroſanc. eccle. ẽ Specu. in titu. de loca. ſ. nunc aliqua. ver. cxlvj. ẽ quod habet in. c. j. ſ. hoc autem. qui feu. da. poſ. ẽ in. c. j. ſ. fi. de ſucceſ. feu. ẽ Specu. in. d. ſ. nũc aliqua. ver. ix. ẽ Joã. an. in. d. rub. in addi. poſt Ricar. malũ. ẽ ꝓ hoc q: ſi non venit filia tanto minus nepos q̃ eſt in ulteriori gradu ẽ minus dilectus. vide Bal. in l. maximũ vitiũ C. de li. prete. ẽ ita ſoluit do. Ant. ẽ Pe. de anch. Jo. de mõte garemo. Bar. de ſali. Flozia. de ſancto petro. ẽ mathe. ẽ vide qõ no. Barto. in. l. j. al's ij. ſ. videndũ. ad treb. ẽ ad predicta adde Bald. in l. cũ vir. de cõdi. ẽ demon. no. ẽ ꝑ Archi. xvj. q. iiij. ſi quis ſuadẽte. ẽ Jmo. in l. qõ dicit. de ver. oblig. ſi autẽ accipio ꝓ me ẽ meis deſcẽdentibus ex viri
li ſexu nõ venit nepos ex filia. ita Bal. ẽ Jmol. in l. gallus. ſ. nunc de lege. de libe. ẽ poſthu.
c ¶ Quero quid. quid ſi dicatur de filijs ex ſe natis an cõprehendantur nepotes. ẽ vide que dixi poſt Bart. in l. gallus. ſ. inſtituens. ſ. de liber. et poſthu. quid in monaſterio. Jſto caſu vide Bar.
in conſilio parmenſis quidam. et Dyn. in l. ſi quis ita. ſ. fi. de lega. ij. quibus contradicit Jac. de bel. in auten. de ſan. epi. ſ. ſed hoc de preſenti. ẽ Bal. in autenti. niſi roga. C. ad trebel. qui in hoc tenet contra Dy. ẽ Barto. ſed Pau. de caſtro. ibi tenet cõtra bal. et adde no. per ca
no. in ca. preſentia. de proba. et de his que ponit Bar. hic. vide Bal. in l. j. C. de condi. inſert. et Bar. ommino. in l. heredibus ſ. fina. ad trebellia. adde qõ dixit bal. in capi. ꝓmo de iuc ceſ. feu. in ſ. filia ve
ro. in fine. q ſi pater recipit feudum pro ſe ẽ filijs maſculis et feminis ex ſuo corꝓore naſcituris ex aliquo vel cõditio diſpõnis eſt impleta: tunc perſona nepotis non cõprehenditur. Exemplũ[d] allegat. l. j. C. de condit. inſer. et conſuluit etiam Bald. in conſi. punctus talis eſt. quidam teſtator habens fratrem ſuum q rẽlictum factum tibi ẽ filijs ex tuo corꝓore natis verificantur in nepote ex filia. ẽ ita dicit tenere Bar. hic per dictã. l. luci⁷. ẽ. l. j. ſ. libertinus. de excu. tu. ẽ ſi relinquo vel do tibi caſtrũ: ita q habeas pro te ẽ deſcendentibus ex te natis: alis reuertatur ad me: deceſſiſti cũ vnico filio qui poſtea deceſſit ſine deſcendentibus ex ſe: an caſtruz ad me reuertatur. Ey. ẽ Bal. in auc. ſed ẽ ſi q̃s. in. vj. col. C. de ſecun. nup. tenet q ſic. ẽ ad Bar. hic adde Pau. de ca. in. l. gallus. ſ. inſtituens. de libe. ẽ poſthu. ẽ dixit etiam Bal. in preludijs feudorum q ſi fit mentio de deſcendẽtibus ex tuo corꝓore veniunt omnes in infinituz. Adde q appellatione filioꝝ ex ſuo corꝓore veniunt nepotes ex filia. Bal. conſi. xix. lib. v.
¶ Exemplum. pro intellectu huius ſolutionis vide Ange. ẽ Pau. de caſt. in dicta. ſ. idem credẽdũ. et Jmo. in dicta. l. gallus. ſ. inſtituens. et ibi vide Bar. et Bal.

a ¶Quero an. Adde Bar. in auc. ex test. C. de secū. nup. vtrū autē appellatione matris cōtineat auia. vide Bal. i. l. ij. C. de bo. ma. & an appellatiōe auie proauia & nepotis ꝓnepos'. vide que dixi in auc. matri & auie. C. quando mu. tut. offi. fun. po. & qui veniāt ap/pellatione fratris et sororis vide in. l. lucius. §. q̄si tū. de leg. iij. Jo. an. in Spe. in rubri. de suc. ab in/testa. vbi dicit ꝙ nepos cōti/neat nomi/ne fratris & auus no mine ꝓfis quis autē veniat ap/pellatiōe patrui an veniat pa/truus ma/gnus vide in. l. j. C. de suc. edi. & qd appellatione patris in statuto veniat auus tenet Bal. in no. q. in. l. scimus. in fi. p̄n. C. de ioffi. test. an aūt appellatiōe nouerce veniat nouerca magna. i. scōa vxor aui. vide Bal. in. l. hac edictali. in v̄. hāc obseruationem. C. de nupt. & ad Bar. b an appellatiōe ꝓfis veniat au⁹. Adde bal. in. l. nesenni⁹. C. de neg. gest. & in. l. scimus. in fi. in p̄n. C. de inoffi. testa. & in. l. c. cō v̄o. de legi. & Joā. an. plene in Spe. de suc. ab intest. & Bal. in. l. qui/cunq; de ꝓ. ma. adde ꝙ appellatione fratris cōti/neatur so/lo⁹ Bal. consi. cccxxij. lib. iiij.

b ¶Affirmationē. qō limitat Ly. in. l. q̄ se ꝓfis. C. vnde li. adde Bal. in. l. j. §. de cad. pu. & Jo. an. ple/ne in Specu. de suc. ab intest. & adde Bar. in. l. j. §. generaliter. de lega. ꝓestan.

c ¶Territoriū. q̄d sit territoriū. & q⁹ facit ad mul/ta & maxime ad ea q̄ habent in. l. fi. §. de iurisd. om. iudi. adde qō Jo. an. in. c. vt aiarū. §. statutū de cō/sti. in. vj. dicit ꝙ vbi aliq̄s ppl'is vel dn̄s hz ptātem terrēdi: vt florētini q̄ habēt ptātē terrēdi pisto/riēses & aretinos tūc ille locus q̄ pōt terreri ap/pellaē de fortia & de districtu. adde Bar. in. l. cun/ctos pp̄los in. xj. col. in. viij. q. C. de sum. tri. et b. Itē dicit Jo. an. in. c. cū ꝓtingat. de fo. cōpe. in gl. q̄uis. ꝙ hz q̄s nō habeat territoriū. si tn̄ hēat ptā/tē in certas ꝓsonas ꝓpter illas ꝓsonas dr̄ hꝫe ter/ritoriū. & vide qō dixi i. d. l. fi. & adde qō dixit Bar. in. l. j. in vlti. col. de iurisd. om. iud. & vide qō ad hāc l. no. Bar. §. de ac q̄. re. do. in. l. inter. §. fi. q̄d autē sit districtus vide Bal. in. c. j. in p̄n. & in. c. itē si q̄s. q̄b. mo. feu. amit. vbi aliq̄d p cū: & qō no. in cle. ne deo non: sed ꝓprie verbū liberoꝝ porrigit vsq; ad trinepotē. vltra eos: posteriores vocant: vt. l. iu/risconsultus. §. parentes. §. de gradi. ¶Quero & quid si in testamento alicuius illiterati reperitur hoc verbū liberoꝝ: an habeat predictā significa/tionē. Rug. videtur dicere ꝙ non: q⁹ talis modus dicendi non cadit in idiotam: vt no. in. l. qō si ne/potes. §. de testa. tut. vult dicere vt puto ꝙ illud verbum liberoꝝ non habet vulgare scōm idioma nostrū. & ideo ab eo nō potuit ꝓferri. Sed posito ꝙ a testatore illiterato tale verbū fit ꝓlatum ta/men credendū est notario qui tale testamentū scri/psit scripsisse verba importantia illud quod testa/tor exprimebat & volebat. arg. eius qd̄ not. C. de vsu. l. j. & §. de verbo. obli. l. sciendum. & quod ibi dixi. ¶Quero † an[a] appellatione patris continea/tur auus. Respondeo in dispositione hominis non habemus iura de hoc tractantia. ratio: q⁹ pater non dicitur nisi respectu filij: & ideo cū ab homine verbum patris ꝓferatur ad certam personā sci/licet ad patrem alicuius filij se refert: & ideo ad aliam personam non extenditur: vt. l. si quis ita. in p̄n. §. de testa. tut. Sed hoc verbum filij pōt ꝓferri simpliciter nō respectu alicuius iam na/ti: vt. ex. l. §. allegata apparet. Sed in dispositione legali pluries repetitur verbū pater simpliciter ꝓlatum licet non habeamus tot leges quot de verbo filij & ideo distinguitur. aut ꝓfertur in ca/su fauorabili & extenditur ad auum. vt. l. iusta. §. e. & quod not. in. l. nonnunq̄. §. de col. bon. in gl. par/ua. Si vero in casu odij tunc ad auū nō extenditur vt. l. lege iulia. §. hoc capite. §. de ri. nup. & l. patri. §. de adul. Alias leges loquentes specialiter de patre & auo non habemus: tamen si aliqua dispo/sitione legis vel hominis casus accideret puto ex his membris que posita sunt. §. circa appella/tionē filij posse & alias questiones de patre et auo decidi. habet enim eandem rationem vt. l. iusta. §. eo. titu.

☞Exceptio ꝓscriptionis impedit litis contestationem.

Ransacta. Per istum text. dixi ꝙ excep/tio † ꝓscriptionis impedit lit. cōtesta. dixi in. l. cum querebat. §. iudi. fol. & in. l. fi. §. ꝓ suo.

☞Due negationes faciūt affirmationem sz tres negant.

Iobus. Due negationes † faciūt vnā affirmationem[b] vt hic si sunt tres negationes due affirmant et alia eas destruit. & sic remanet negatiua. vt. l. j. §. j. §. de bere. inst. & l. j. §. de cadaue. punt. l. nonnunq̄. §. de col. bono. vide C. in. l. j. C. de fer. fugi.

☞Si ciuitas iuit ad exercitū: & aliquis ibi delin/quat an potestas ciuitatis possit illum punire.

Pillus.

Territorium. [c]Ciuitas ista iuit ad exercitū mō aliquis in illo exercitu deliquit an potestas huius ciuitatis posset illū qui deliquit in exercitu punire

a punire: & doc. determinat p. l. istā ꝙ sic [a] q⁹ territo/rium dicitur a terrēdo: & sic q⁹ illum locum terret ibi ideo &c.

1 ☞An interrogatus si debet. xx. respōdeat ꝙ nō si debet. x. an dicatur deierare.

Verbum. Vide glo. q̄ incipit cā tollende dubitationis &c. An ille qui ne/gat in iudicio iterrogat⁹ scz an dz. xx'. negat & dz x. an ille dicat deierare: & credo ꝙ sic q⁹ i iudicio 1 interrogatus † nō solū de vniuersalibus dz respō/dere: sed etiam de qualibet eius parte. ¶Ultimo gl. dicit qō cōmune est meū est &c. dic per Dy. i. c. qō oēs tāgit extra de reg. iur. lib. vj.

1 ☞Confessus delictum non appellat a pena ar/guendo iniquitatem iuris.

2 Executio sententie capitalis ꝙ nō possit fieri in/fra decem dies qui dantur ad appellandum.

3 Pena si delinquens decedit infra decem dies qui e dantur ad appellandum q̄n trāseat ad heredes.

4 Magistratus maior maiores mulctas imponit mi/nor minores.

5 Delegatus mulctam imponit si ei hoc est speciali/ter commissum.

6 Arbiter an possit mulctam imponere. remissiue.

7 Stāte statuto ꝙ ꝓ furto possit iudex imponere penam vel habeat arbitriū. si condēnat quando sit pena. & quando mulcta.

8 Potestas q̄ hz arbitriū cōdēnādi si ꝓ vili pcussio/ne me condēnat in ducentū possuz appellare: & iu/dex appellationis ad cōgruum modum reducit.

9 Judex in extraordinarijs dicitur excedere quādo modum excedit.

b **Si qua pena.** Opp. bō: hic ꝙ a pena nō pōt ap/pellari. p̄: §. de his q̄ not. infa. l. furti in p̄n. Dicunt quidā ꝙ aliud in publicis et 7 aliud in priuatis. istud est truffa ꝓpter. l. nō tm̄. §. de appel. Aliū quod ab executione nō appellatur. truffa est per. l. ab executiōe. §. de appel. Alias fol. 1 est † et bona quod a pena non appellatur q̄n est cō/fessus delictū[c]: & vult appellare arguendo iniqui/tatem iuris quod nimis grauauit eū: tunc nō pōt sed ab iniquitate iudicis fic. & ꝑm hoc Pau. debuit sentire ꝓhebendi et nō Labeo. & istaz oēs doc. cōiter b tenēt. & est vera in se. sed ꝓpterea non habes in/tellectum huius. l. q⁹ nulla esset dr̄ia inter mulctā & penā: & sic Pau. nō vr̄ bene rn̄disse qō nō est: veri 2 sile. Guil. de cugn. † in. d. l. addictos. C. de epis. aud. tenuit ꝙ in cā capitali pōt fieri executio in/fra. x. dies. hz possit appellari. si illa opi. est vera *habes casum* hic quod in penis nō est ꝓuocatio: *hoc est ius* prouocādi nō impedit executionem: et *hoc innuit tex.* ibi qō de pena ꝓuocatio nō est: si/ c mul atq; eīi &c. Sz istam lec. nō tenui in. l. fi. §. nil nouā. ap. pen. & glos. tangit in. l. q̄ vltimo. §. de pe. 3 Quid ergo † voluit dicere paul⁹? & Rñ. nō vult aliud dicere nisi illud qō gl. formal i. l. ex iudicio⁹. §. de d accu. si infra decē dies moriat delinquēs[d] trāsit pe/na ad heredem: q⁹ statim debet. doc. vltra mō. rep/hendunt istam gloss. Sed debet distiu gui illa opi. d per istam. l. quod quando decidit ille qui est dāna/tus ad penam infra. x. dies trāsmittit ad heredes: e romani. §. sane de elec. & instit. de ac. §. rursus. & in cle. pastoralis. de re iudi. nā ōz a distinguendo: & in mari dicitur district⁹ haberi & possideri: vt est gl. in. d. c. vbi periculū. quā alle. Bal. i. l. fi. C. de test. c. vbi periculū. de ele. C. de ser. fu. auc. nouo iure. & ita dicit quia statim debetur: sed mulcta nō nisi transacto decendio & ideo non transiret ad heredē. Et istas duas lec. do ego: & ista lex facit an ab iniquitate legis possit appellari. dixi vobis in. l. fi. §. de ap. re. ¶Dr̄ hic † ꝙ mulcta ita demū debetur si im/ponitur ab eo qui potest. & sic ois iudex imponere non potest. ¶Con/tra. §. fi quis ius di. non ob. l. j. bre/uiter quidam sunt magistratus ma/iores: et pōt iponere[e] maiores mul/ctas & in magnis negotijs vt dic: et l. illustres. C. de mō mul. Minores pōt minori imponere non magnas. vt. l. defensores. C. de defen. ci. par uas fic: vt. l. j. §. si quis ius di. nō ob. Jud ex † delegatus non potest impo/nere nisi sit sibi cōmissuz. vt. l. aliud. §. inter. §. eo. & l. ij. in fin. §. de iudi. An † arbiter possit imponere. dic vt l. non ex oibus. §. de arbi. ¶Opp. ꝙ mulcta est limitata. vt. l. eos. C. de mō mul. gl. hui⁹ 3rij timore dicit q̄ a damverba q̄ vide & incipit q̄nq; eīi l. et secundum istam glo. potuit ve/ruz dicere Labeo & scire qō est pe/na & quod est mulcta est bonū scire propter prouocationes. ¶Quero † statutum dicit quod ꝓ furto iu/dex possit imponere penam: vel ha/beat arbitrium: si condēnet. an est mulcta vel pena. & istā glo. vr̄ dice/re quod est mulcta vbi nō est certa. dico si potestas hz arbitriū in re et rio alieno: vide Bal. in. l. iij. de offi. ꝓfi.

¶Op. an & q̄n a mulcta possit appellari. vide in. l. & i mulctis. §. de appel. & q̄ dr̄ia sit iter mulctā et penā. vid Bal. i. l. certa. C. q̄n ꝓuo. & p spe. i ti. de sen. pla. §. ij. v̄. est q̄rta differētia. & v̄si. seq. gl. tm̄ i c. j. de dolo & ꝓtu. inuit ꝙ pena & mulcta sint idem. qō itellige vez iuxta supto vocabulo vt b ꝓ Bart. post gl. Adō ꝙ puniti q⁹ nō iurāt de calūnia pos/sūt appellare & ē pēa legalis hz Spe. i ti. ō iur. cal: §. fi. v̄. j. & ibi Jo. An. post relatas varias opinio. ☞An. Po. ¶Delictū. vide Panor. i. c. ꝙ sup bis: co. v. de accu. & Panor. ēt i. c. ex lr̄is. co. iij. ō osti. & ibi Barba. co. xij. & vide Ro. ꝑsi. ccccl. xxxij. vbi ōt ꝙ hz nō possit appellari a pena. l. tm̄ pōt apppella/ri a sntia declarāte quē incurrisse penā. l. & idē ōt ꝙ hz nō possit appellari a sntia excōicatiōis tm̄ pōt a sntia declarāte quē incurrisse excōicationem.

¶Moriat delinquēs. & vide Bal. in. l. j. in vj. col. C. ex delic. defunc.

¶Pōt imponere. q̄ possint mulctare: vide spec. i

ti. de sen. §. j. ℣. fz nũqd. ⁊ ibi an potestates terrar̃ possint mulctare. ad qõ facit qõ dixi i. l. liperiũ. s. ō iurisd. om. iudi. ⁊ vide qõ no. idẽ Spe. i ti. de cõtumacia. p totũ. ⁊ Hosti. in sum. de mulcta. ⁊ no. pulchre Bal. in. l. ij. in fi. s. de iudi. ⁊ adde q nõ põt index mulctãdo penã quadrupli excedere remissam a iure expressum. xvij. q. iiij. c. qs qs. in glo.

a ¶ Esse coercitalis. qñ potestas habebit arbitriũ in ere ⁊ in psona vide quod no. Bal. i dicta. l. data opera. xvij. colũ. C. qui accusa. ⁊ gl. in aut. de armis. que pena eris et persone non potest in pactum deduci ſm Bal. in Specu. in. x. q. de execu. rei iudi.

b ¶ Ultimo ego. an possit appellari ab his q̃ dependent ab arbitrio iudicis. adde q̃ habent̃ in. l. j. C. si se. in ite. resti. p Ro. l. admonẽdi. circa fi. per vnã char. vel duas. s. de iureiur. ⁊ p hoc qr etiã in arbitris põt dolus cõmitti p iudicẽ: vt refert Bal. in. l. si fugitiui. de fer. fugi. ⁊ istis adde Imo. in. l. publicorum. in. ij. char. de publi. iudi. ⁊ q̃ dixi post Bar. in. l. qõ iussit. in. iij. ⁊. iiij. col. de re iudi. et qõ not. Bal. in. l. q: unqs. de fer. fugi. in. vj. col. allegãdo. l. si qs posthumos. ad fille. ⁊ est dictũ Inn. in. c. fi. in vlti. col. de fer. ⁊ adde qõ no. Bal. in. l. j. quõr qñ iud. ⁊ in. c. j. de mili. vas. q̃ contu. est. ⁊ si nõ vult pẽa dispẽsari. nõ põt appellari. vide gl. in. c. qõ super his. de accu. ⁊ glo. in. c. j. de dila. iuncta. l. j. de dona. moder. in. c. fi. de eo q̃ fur. or. fuisce. ⁊ vide gl. in. c. cupientes. §. qõ si. p scõo. in ver. priuatos. de elec. in. vj. q̃ vult q̃ lz a sñia iuris nõ appellẽt per istũ tex. nihilominus appellari põt a declaratione iuris quam facit sup eo q̃ qs incidit i penã iuris. ⁊ sequit̃ hoc Abb. in. c. puenit. de appel. et hãc gl. hic alleg. Bar. in. l. j. §. fi. in. fi. s. de appella. et ad de Bartol. in. l. j. in fin. verbis. s. de lega. ij. et ibi habes.

c ☞ Andr. Pom. ¶ Ultimo ego formo. vide Feli. in. c. ex literis. colũ. xj. ad mediũ. de consti. ⁊ Alexã. in. l. j. col. vj. s. de leg. ij. ⁊ consi. cxl. col. ij. ad fi. vol. j. et cõsi. cvj. col. ij. vo. iij. vbi tenet q̃ p hec verba Bar. hic q̃ vbi aliquid committit̃ arbitrio iudicis q̃ ab eius sententia appellari possit. vide oño ad hoc pulchre in tracta. de syndic. charta. vij. c. an si potestas.

d ¶ An indefinita eq̃polleat vniuersali. adde Jac. de bel. in. l. si necessarias. §. si annua. de pig. actio. et vide Dy. in pde. vj.

dicit qõ in. l. aliud. §. inter. est mulcta ⁊ bene vt ibi ptz. ¶ Ultimo† ego[b] formo[c] vnam. q. ptãs habet arbitrium puniendi me: pro vili percussione condemnauit me in ducentis libris possum ne appellare quia male arbitratus est: et hic est gloss. que incipit imo contra. ibi. tu dic tertio ꝛc. et sic vides per istam glo. quod possit iudex appellationis ad congruum modum reducere. Sed† quando in penis extraordinarijs dicitur iudex excedere. dic qñ excedit modum quod verum est. vt. l. quid ergo. §. pena grauior. s. de his qui no. infa. ⁊ in. l. hodie. s. de pe. ⁊ in qualibet earum nota.

¶ De regulis iuris. Rubrica.

¶ Quia non est nouum vt quibusdam specialiter enumeratis et declaratis generalis regula ponatur. vt. l. si seruus seruum. §. in quit lex. s. ad. l. aqꝶ. ideo hic iurisconsultus. quia. s. posuit de iure ciuili et iure pretorio nunc subijcit illorum regulas.

☞ Regula sumitur duobus modis.

1 Regula constituitur per verba vniuersalia: itez p verba indefinita.

2 Indefinita q̃ equipolleat vniuersali an sit ex proprio significato vel interpretatione.

3 Regula per adiectiua qualiter constituatur.

4 Regula an faciat ius ⁊ quando fit ius.

5 Exceptio quantũ ad verba est de regula: sz quãtũ ad dispositionem iuris non.

6 Exceptio non declarat regulã vt plura comprehendat quod sui natura sit.

7

Regula. Glos. nostra diuidit in quatuor partes ⁊ bene. Sumamus primam partez. dicitur q̃ regula est que rem ꝛc. ¶ Cõtra istud oppo. et videtur quod quelibet lex deber dici regula. vt. l. iij. s. de legi. huius contrarij† timoze scias quod istud verbum regula sumitur duobus modis. vno modo regula que regit et ordinem dat: vt regula fratrum minorum: ⁊ in scriptoribus qui habent regulas que dant ordinem scribendi. ⁊ hoc modo accipitur in omni. l. quere git et dat ordinem' viuendi. alio modo sumitur vt hic. ¶ Secundo† procedo: quero qualiter constituatur regula. Et debes scire quod quedã sunt signa vniuersalia. quedam indefinita. quedam adiectiua. Vniuersalia sunt vt oĩs ⁊ nullus: semper ⁊ nunq̃: et per ista signa regule fiunt per diuersas partes huius ti. vt. l. oĩs hereditas. ⁊. l. omnia fere. ⁊. l. nihil tam naturale. ⁊. l. nunq̃. ⁊. l. semper. j. eo. Secundo modo per verba indefinita qñ ponitur termin' cõis sine signo vt hõ femina et seru' q: nõ magis ō vno q̃ de alio est signficatiu': ⁊ p ista fiunt regule i iſto ti. ¶ Pro ō† q̃rit Dy. ex eo. i rub. li. vj. an idefinita eq̃polleat vniuersali. ⁊ dic vt ibi: ⁊ dicã i. l. si plurib'. s. de leg. ij. ⁊ ibi late pono. Sed an idefinita[d] eq̃polleat vniuersali ex interpretatiõe vel ꝓpo significato: ⁊ vr q̃ ō interpretatiõe. vt. l. si seruit'. s. de ser. vr pdi. Sz q̃cq̃d sit dñi dico q̃ siue i lege siue i statuto siue sit materia odiosa siue fauorabilis hz locum extẽsio: sed q: nõ est ratio quare magis ad vnũ q̃ ad aliũ referr̃ ideo referr̃ ad oĩs vt. l. j.

vt. l. j. C. de lib. pte. ⁊ posut in. l. oĩs pp̃i. de iusti. ⁊ iure. oia ista. ¶ Modo non vides q̃ aliqua regula ad aliã referat̃ vt est in alijs. ll. q̃ semp ad alias referuntur. vt. l. nepos proculo. s. ti. j. ⁊ interdicta q̃ sunt scripta inter duos. ¶ Quedã fit per adiectiua† vt. j. eo. l. ei' est nolle. vt p q̃s vel per qui: que nõ faciũt particularẽ vel vniuersalẽ. vt precedẽs: ⁊ in dubio eq̃pollet indefinite: ⁊ determinat̃ termino cõi: vt ei' est nolle. s. hoĩs. ⁊ vide gl. q̃ incipit quatuor. Mo. ibi sed qualr. ⁊ ibi dñ dicit. j. e. l. vbi ⁊ melius. j. e. l. nũ q̃. ⁊. l. omnis. §. nunq̃. ⁊ illud vbi nõ est aduerbiũ loci. Ja. de are. ⁊ tene menti. loco autẽ vniuersalis ꝛc. ¶ Quero † q̃ est potestas regule. iurisconsultus rñdet q̃ ex regula nõ fiat ius est ne hoc verũ. ⁊ glo. dicit q̃ facit ius ꝛc. vt in gl. ⁊ glo: bñ dicit q̃ videt dicere q̃ regula facit ius in casibus iure nõ statutis: vt statutũ est in insula maris qõ nullius in bonis est. ⁊ tũc si est casus similis regula facit ius in illo: ⁊ non determinato. Dy. extra eo. oppo. de. l. iij. s. de reg. ca. ⁊ dicit quã doq̃ regula fit de legibus et statutis: ⁊ tunc regula facit ius. vt. l. j. s. de reg. cato. do. Joan. and. dicit cõtra Dy. per istũ tex. Non ob. l. j. s. de reg. cato. qr ibi est regula per se non iuris: sed Dy. habet casum ꝓ se in. l. cũ legato. s. quando di. leg. ce. et sic contra do. Joã. and. sed vtrũ q̃ potest saluari: qr per istã rubricã nõ curo cum possit legi transitiue de regulis iuris. ō est de eo iure qõ est regula. vt. l. j. C. de condi. inde. ⁊. l. j. C. de condi. ob cau. ⁊ põt dici regula iuris que est ius ⁊ sic intrãsitiue. ⁊ credo do. Joan. and. dicere verum in istis regulis q̃ hic ponũtur. per istum tex. Non ob. ista regula cato. quia debet dici regla iuris hoc est regula que est ius. ⁊ sic intelligo transitiue. vt. l. cuz legato. s. qñ dies leg. ce. ⁊ fateor q̃ faciat ius: sed nulla est que nõ habeat materiã prcedentẽ seu materiã iuris antiqui: lz modo nõ sic. ⁊ ideo dicit regula iuris. i. ius qõ est regula. ¶ Quero q̃d sit officiũ regule ⁊ opi. est inter Joã. and. ⁊ Pla. tene opi. dñi

a Pla. quã sequit̃ Dy. ⁊ glos. ¶ Quero[a] an † exceptio[b] sit de regula: ⁊ in hoc est discordia inter gl.

b ⁊ q̃dã dicũt q̃ sic: ⁊ quidã q̃ non. tu dic ⁊ istud est verũ q̃ quantũ ad verba exceptio est de regula: sz

7 quantum ad iuris dispositionem non. ¶ Quero † vtrũ exceptio[c] declarat regulam comprehendere plura q̃ sui natura sit. ⁊ Oldra. allegat q̃ nõ. l. generali. §. ysum. de vsufru. leg.

Emine. Opp. C. de mu. ⁊ i quo loco. l. j. So. fateor qõ subeũt munera realia nõ psonalia. ¶ Opp. de. l. femine. s. de senato. So. quedã sunt munera mere realia ⁊ ista subit mulier. vt. l. j. C. de mulie. ⁊ in quo loco. Quedã iponunt̃ psone p red' ista subit mulier. vt. l. rescripto. §. fi. s. de mu. ⁊ bo. ⁊ no. i. l. j. C. de mulie. ⁊ in quo loco. Quedã sunt dignitates ⁊ officia mere psonalia: ⁊ tũc qõdã est officiũ publicũ autoritate ⁊ vtilitate fine ad ministratiõe: ⁊ põt mulier subire. vt. l. femine. s. ō senato. Itẽ põt hẽ rescripto ꝓncipis. vt. l. imperialis. C. de nup. dignitatẽ ℞o cũ administratiõe[d] põt habere in duobus casibus. puta si ꝓnceps cõcesserit[e] dicendo nõ ob. tali. l. Item ex cõsuetudi

c ¶ Quero. ⁊ ista sunt Jaco. bu. in. l. j. s. de leg. als est in. l. in his. eo. titu. ⁊ ibi Bar.

☞ Andre. Pomate. ¶ Quero an exceptio. vide ad hec Roma. pñi. cvij. ⁊. cccxxxvij. col. fi. nor. tñ q̃ Lapus ⁊ Bemi. in. c. qui ad agendũ. in. vj. de pcura. videt velle opp. dicũt eñ ipsi pone q̃ quis cõstituit aliquẽ pcuratorẽ generalẽ prterq̃ ad restituendum in integrũ. certe ipse videtur propter hoc cõstitutus ad alios omnes casus in quibus mandatum speciale requiritur quod alias nõ fuisset nisi talis fozet adiecta exceptio. et istaz decisi. sequitur Imo. in. l. fina. s. a qui. appel. non licet. ⁊ Alexan. in. l. fi. s. quod quisq̃ iuris. cõtra gl. ibi: et pro confirmatione facit quod no. Bal. in. c. j. bene intuenti. in. ij. col. p quos fi. inuesti. de quo Fran. de are. in consi. viij. incipi. abũde. in. j. ⁊ vlti. col. vbi p illã Bal. decisi. decidit bonum casum de quo dic vt ibi per eum. ⁊ vide Alexã. consi. lix. vo. j. col. pe. ⁊ certe tex. in. d. c. vroz. nihil pbare videtur q̃ ibi sint due exceptiones. ⁊ imo fortassis melius allegetur q̃ vna exceptio non facit q̃ per eã ab alia que etiam tacite ex mente venire videatur recessum. et Alexã. consi. xxxix. col. iij. vol. iiij. ⁊ cõsi. lxiiij. in. j. col. volu. iiij. ⁊ cõsi. lxxxvj. colũ. ij. eo. vol. Fede. ccxxxiij. ⁊. lxiij. col. vij.

☞ Andre. Poma. ¶ Utrũ exceptio. vide Bar. in l. lucius. §. pluribus. s. ad treb. vide Imol. consil. lxxxiij. vide etiã Pano. consi. lxij. in. ij. dub. colũ. v. lib. ij. ⁊ Feli. in. c. ij. col. xix. in prin. de rescrip. et in. c. ex parte. col. v. vol. ij. ⁊ cõsi. liij. col. v. ⁊ consi. lix. colum. vj. eod. volu. ⁊ colum. ix. et seq. colum. xiij. volumi. ij.

☞ Andre. Poma. ¶ Cũ administratione. vide ad hec Alexan. pñi. j. colũ. vj. volu. v. ⁊ Ant. de caua. in tract. de instru. execu. q. ij. ⁊ Lardi. pñi. xvij. col. fi. et. xxvij. colum. j. et Ancha. in rub. extra eo. lib. vj. col. iij. ⁊ col. fi. ⁊ Pano. in. c. cum dilecta. in. ij. colũ. in ver. itẽ no. de cõfir. vti vel inuti. Et Alexan. consi. cxxv. colum. ij. ad fi. volu. ij. ⁊ consi. cxlj. col. iij. eo. volu. ⁊ Senen. in repe. l. oĩs populi. char. xxvij. col. ij. ⁊ duabus seq. de iusti. ⁊ iure.

¶ Princeps cõcesserit. adde bonũ tex. in. c. dilecti filij. de arbi. ⁊ c. significauit. de rescrip. ⁊ de materia in. c. dilecta. de maio. ⁊ obe. ⁊ in. c. nouit. de pe. ni. ⁊ remis. Bar. in. l. j. C. de muli. ⁊ in quo loco: li. x. ⁊ gl. in aut. de iudi. §. sedebũt. ⁊ Bar. hic.

a ☞ Andre.Pom. ¶Quero an mulier. vide Bal. in.l.id quod.C.de episco.⁊ cleri.⁊ Ange.in.l. feminis.ſ.de procu.⁊ vide tex.⁊ glo. ⁊ ibi doc.in.c. cum dilecta.de confir.vti.vel inuti.⁊ Feli. in.c. cū J.⁊ A.colū.fi.de re iudi.ad.l. femine. etiam vide Alexā.cō/ſil.ſ. colū. a vj.volu.v. vbi ponit an iuriſdi. trāſeat in feminā. et cōſi.xxiij. co.volu.v.

b ¶Ius no ſtrū. et ad hanc.l.vi/de Bald. in.l.j. i ꝓn ci.C.de in di . vidu. ⁊ quid in teſtamēto ad pias cauſas.vi/de Bald. poſt Bar to.l.j. i pe nul. colū. C. de fac. ſan. eccle.

c ¶Z.pe.et Bal . in.l. ſ.in penul. b colū.de ſe cun.nupt. et ibi vide limitata ad hāc re/gulam.

d ¶Semp i obſcuris. vide Azo. in ſum. de c reb.dub.

e ¶Scōm naturam. banc regu d lam no.li/mita non habere lo cum in re/ſtitu.dotis facta vxori ſm Bar.in.l. ſi cōſtante. in v.q.iiij.q.prin.ſ.ſolu.ma.⁊ vide ad materiā Bar. h in.l.inter ſtipu.§.ſacram.de verbo.obliga.

f ¶Mſon videtur.⁊ no.Barto.in.l.ſiynus.§.pact⁹. in vlti.col.de pac.

g ¶Qui cum alio.et hic habes gloſ.ꝙ contrahens cum minore preſumatur eu⁹ ſcire minorē. de quo in.l.titius et ſeia.ſ.de fideiuſ.

h ¶Debito prouenienti.⁊ adde que habentur in.l. ſ.⁊.ij.C.ſi aduer.vendi.pigno.

mulier[a] poſſet eſſe executrix in te/ſtamento. Ex predictis apparet ꝙ eſt officiū priuatū vtilitate ⁊ autori 1 tate:⁊ tunc ſi eſt explicandū in iudi cio nō pōt.vt.l.aliena. C.de pcura. 1 aut eſt explicādū extra iudiciū ⁊ po teſt.vt.l.iij.§.j.ſ.de nego.geſt.facit l.cū pater.§.hereditatē.⁊.§.a filia. ſ.de leg.ij.niſi fauore defunctorum ſimpl⁹ dicas ꝙ pōt eſſe.⁊ dixi.ſ. de 1 ali.⁊ cib.leg.l.a filio.in prin.

Jus eſt nolle. Op.ſ.de bo. poſ.l. tutor. Sol.vt in glo. in fi. qr ei⁹ eſt nolle cuius eſt velle. ſ.iure ſuo ſe cus econtra: eius eſt velle cuius eſt nolle ſcilicet iure alieno. et facit.l. ait pretor.ſ.de iure delibe.tene mē ti.ſ.dicta.

In negotijs. Tene menti gloſ. que eſt hic ⁊ dicam vobis in.l.ij. f §.voluntatem.ſ.ſolu.matri.

☞ Cauſa teſtati ꝙ trahit ad ſe cauſam inteſtati.

Vs noſtrum. [b] 1 Opp.de.l.circa.ſ.de inof fi.teſta.Sol. nō pōt eē ꝑ 1 parte teſtatus ⁊ ꝑ parte inteſtatus ſ.ab initio:ex poſtfacto fic. ¶Que/ro vtrū + cauſa teſtati trahat ad ſe cauſam inteſtati.vel ecōtra:⁊ ꝙ tra/hat cauſa teſtati ad ſe cauſam inte/ſtati eſt caſus in.l.j.§.ſi ex fundo.ſ. de heredi.inſti. ecōtra videt.l. pe.c ſ.de iniuſt.teſt.dicam ibi.

Semper in ob s **ſcuris.** [c] Op.j.e.l.ſemp in ſtipulatio.fo.vt in gl.Dic circa hāc.l.vt no.ꝙ Dy.in.c.i obſcu ris.extra de reg.iur.lib.vj.⁊ in.c.in ſpicimus.eo.ti.in prin.

☞ Contrariorum eadem eſt diſciplina.

Ecundum naturam. [d] Op.inſti.de legi.tu.gloſ.dicit ibi ꝓpter ſexū.⁊ vult dicere gl. Aut eſt eadē ratio concedendi cōmoda que eſt concedendi incōmo/da ⁊ ꝓcedit regula.Et ex gloſ.colligit ꝙ ↄtrario rum + eadē eſt diſciplina.dic ꝑ Dy.in.c.is qui ſen tit onus.eꝫ eo.li.vj. vbi examinat clare iſtam glo. ☞ Commune quod eſt:quod ſit meum ex inter/pretatione non vere.

D quod noſtrum. Opp. de.l.ij. ſ.de cōdi.inſti.⁊.l.j. C.qui teſta.fa.po.⁊ qō no.in.l.fi.ſ.ti.j.gl.fol.⁊ no.+ qō cōe eſt meū eſt.ḃ eſt verū ex interpratiōe nō vere.⁊ ad ḃ eſt.l.illud. de ritu nupt.Sed an illud ſit verū qō cōe eſt meū ē.dixi in.l.ſerui electiōe.§.j.ſ. de le.j.

In teſtamentis. Vide glo: pleni⁹ in teſtamētis.ibi.l.ij.§.lz. hoc eſt falſum qr idē in vēditiōe qō in legato.vt l.ſi cui.§.ſi vinū.de tri . legato.⁊.l.ſeruū.§.j.ſ.de leg.j. Itē ibi.l.ſi mihi ⁊ tibi.§.j.ſ. de leg.j. ſz hoc eſt falſum. Dic ⁊ melius vt not.in.d.§.heres.⁊.ſ. de publi.l.imperatores. Itē ibi.l. ab hoſtibus.§. j.⁊ hoc non eſt verū qr eſſet contra regulā cato. dic vt no.in.l.id quod.ſ.de leg.j.in.j.char.

On videtur. [f] Allego iſtam l.ꝙ qui excep/tione remouet eſt ꝑ fictionē vt dico in l.ſi is qui ꝑ emptore.ſ.de vſuca.Bar. ☞ Dies qñ ē icerta cedit dies obl̄onis ſz nōdū venit.

In oibus. Iſtā materiam exami nauit in.l.ita ſtipulat⁹. ſ.de ỽ.obli.⁊ tene mēti iſtā gl.+ ꝙ ſi eſt dies īcerta ceſſit dies obligatiōis ſz nō venit.ſed glo.videtur ſentire contrariū ⁊ male in l.j. C.vt acti.ab here.⁊ contra here.incipiant. di/xi in.d.l.ita ſtipulatus.

De legata. Plene de hoc in.l.ſi vxor. C.de cōdi.inſer.Et dixi in.l.q̄dā cū ſ.liū.§.fi.⁊.l.ſi filius.ſ.dever.obli.⁊ in.l.fi.ſ.de ſtip.ſer.

Vi cum alio. [g] Glo.ponit exē plū de ſoluente pupillo: nec ꝓbat illud exemplū.t. ſed cōtra eſt.l.qō ſi forte.§.fi.ſ.de ſol. Glo. ergo ꝙ iſta regula facit regulā ↄ illā q̄ eſt de iure antiquo: regula nō facit ius ↄ ius antiquū. vt.l.j. ſ.eo. Qualiter ponem⁹ caſus habuiſtis in.l.j.⁊.l. apud.iul.ſ.ex q̄.cau.in poſ.ea.ꝙ nō pōt fieri vēdi tio ꝑ debito ꝓueniēti[h] a pupillo ſz a defūcto ſic. ponit gl.aliter caſum ibi in gl.pone elegātiſſime.

n **On debet.** Dic vt nota. per Dy.in.c. cuilibet. extra eo.lib.vj.

In perſonam. Generaliter. Gloſ. ſimilem habetis dever bo ad verbū.⁊ latius ibi inl.in ementis.C.de cōtra hen. emp. et ibi per Ly.

Ontractus quidam. Totā glo.que eſt hic examinaui in.l.qō 1 nerua.ſ.depoſiti.quā reperij.⁊ ideo dic vt ibi.

1 ☞ Cui promiſit dare ſeruum ſub pena ſi non de/dit pena ⁊ non intereſſe conſideratur.

2 Intereſſe ꝙ ſit vnum ⁊ non plura.

1 **Quatenus.** Quero + ꝓmiſi dare ſeruum ſubꝫ pena: nō dedi: an intereſſe conſideretur in pena: dic ꝙ nō qr eſt intereſſe eꝫ rē de quo nō habetur reſpectus vt.l.ſi ſterilis.§. cū per vendi/tōē.ſ.de act.emp.⁊.l.iul.in ꝓn. ¶Quero + vtrū 2 ſit vnum intereſſe vel plura:⁊ dn̄s Jac.bu. dicit ꝙ vnum per iſtam.l.⁊ eſt intereſſe ſingulare quaten⁹ ad perſonā refertur. Dy.in.c.moza. extra de reg. iur.lib.vj.aliter examinat.⁊ glo.iij.l.j.in princ.ſ. de act. emp.⁊.l.j. C. de ſen.que pro eo ꝙ intereſt ⁊ ibi per doc.⁊ ibi dixi ⁊ dicā.ſ.de act.emp.l.j.

Lus cautionis. Iſtā.l.alle gauit in.l. 1 ptorie.ſ.de ꝓto.ſtip.an ille q̄ teneꝫ ſatiſ dare libereꝫ dando pignora ⁊ ibi dixi. a

1 ☞ Qui pōt facere aliquid: aliquo inuito vigore ſui conſenſus:id facere poteſt:⁊ eo abſente.

2 Qui poteſt aliquid facere alio inuito ꝓpter defe/ctum iuris in perſonam ipſius:quādo illud facere poſſit eo inuito vel eo preſente vel abſente.

Ui pōt inuitis. Op. primo de.l. duo ex tribus.ſ.de re iudi.⁊.l.ſi in tres.ſ. de ar 1 bi.ſo.dicit gl.illud eſt verū qr pñtia ipſi⁹ poſſet alios trahere in ↄriā ſuiam: ſz illud eſt ni/hil dicere: qr etiā alterius pñtia poſſet aliū ad ſe trahere etiā in ↄriā ſuiam.dicas ergo qñ ꝫ + ego poſſuz aliq̄d facere inuito aliquo ex vigore ſui cō ſenſus p̄cedentis:⁊ tūc facere poſſum eo abſente. ita loquit. C.debi.vē.pig.l.j.⁊.ij.⁊ in caſu gl. hic 1 poſito primo.⁊ rō eſt qr qñ ſemel cōſenſit ſemper durat cōſenſus.vt.l.j.§. pdeſt.ſ.quo.leg. ¶Quā/doq ꝫ + poſſum facere alio inuito ꝓpter defectuz a iuris in pſonā ipſius: tunc aut ille alius erat talis ad quē negotiū nō ptinebat.⁊ tūc qō poſſum face re eo inuito poſſum facere eo⁹ abſente vt hic. ⁊.l. 1 ſi poſt prin.ſ.de fideicō.li. Si ỽo negotiū ad illū aliquo nō ptinet:⁊ tūc factū eo abſente nō valet ſi ſcrū eo pñte ⁊ ↄdicēte valet.vt.l.duo ex trib⁹. paulet.⁊ ideo quoq̄.ſ.de re iud.⁊.l.ſi in tres.ſ. de ar.⁊.l.nā ita diu⁹.ſ.de adop.fallit ſi certa for/ma ſit data negotijs.vt.l.Titū ⁊ meuiū.in ꝓn.ſ.ō admi.tu.⁊.l.j.§.ſi plures.ſ.ō exercito.⁊.l. coz̄ā.ſ. de ỽb.ſig.Circa hoc aūt aliter dixi in.l.alio.ſ. de ali.⁊ ci.leg.in illa qōne an heres ſit requirendus. 1 ☞ An qō nō pōt fieri ꝑ pactū poſſit fieri per.l.

Ec ex pretorio. Op. de.l. ſi tibi.§. que/dā.ſ. de pac.ſo. iſta intelligit ſm illā q̄ anteq̄ obligatio naſcat pactū ↄ eā nōva 2 let. ¶Quero an ſtatutū poſſit facere q̄ ex tali fa/cto teneat in aliquo: vtputa q̄cūq̄ percuſſerit aliquē ſoluat collectas. dicit gl.q̄ ſic:qr ꝛ pacto priuatorū nō poſſit fieri tñ ꝑ vniuerſitatē poſ ſet fieri. Et no. + ad illud generale q̄ nō pōt fieri per pactū nec p.l. vt no.in gl.in rub. C.de decre.decur. gl.eſt hunc ꝓria.j.eo.l.neq̄ pign⁹.§. priuatorū . ego ſolui in.l.oēs ppli. in illa.q.qñ ſtatutū poſſet fieri ꝛc.⁊ iſta eſt ſol.q̄ nō pōt fieri ꝑ pactū rō ne turpidinis nec per.l.pōt fieri. ḃ mō pōt itelligi gl.C.de decr. decu. in ru.⁊ ē ēt vnū decretū. viij.diſt.q̄ō mozes. Sic̄o nō pt ꝑ pactū fieri qr̄ō publicā vtilitatē tūc p.l.pt fieri . qr reſpub.pt ↄrogare ſue publicevtili tati:nō āt pt facere ↄ bonosmozes.

Quod in initio. Hanc regulā examina put no.per Dy.extra. eo.c.nō firmatur.lib.vj.

☞ Verboꝝ ſolēnitas ꝙ nō requi ratur in contrahendis nuptijs.

Na prias. [a] Quero an in nu/ptijs cōtrahēdis requirā tur verba. Quedā gl.eſt in ꝓn.l.cū notiſſimi. C.de p̄ſcrip. xxx. an.⁊ videt dicere ꝙ nō ſolū ſufficiat cōſenſus:ſed etiā requiranť verba. Sed intellige ꝙ nō requirunť ỽba. t. ỽboꝝ ſolēnitas +.qr ſi aliter dice res nō poſſet fieri per aliū qō eſt cō tra caſuz.extra de ꝓcu.c.ꝓcurato:. li.vj.de rit.nup.l.mulierē.⁊.l.in cō/cubinatu.ſ.de cōcubi. ¶Querit gl. an poſſit cōtrahi ſub cōditione ha/betis extra de condi.app.

☞ Fictio non fingit niſi ſuper fa/cto.

Erum eſt. Ego alle/ gauit iſtā.l. in.l.ſi is qui ꝑ emptore.devſuca.cōtra il los qui dicunt ꝙ + fictio nō eſt ſup facto:imo dic ꝙ nō fingitur niſi ſup facto⁹:⁊ vide iſtam glo.que incipit vēdebas ꝛc.ibi licet qñq̄ lex ꝛc.dic plene:vt ibi.

In eo quod. Vi/de ꝙ Dy.extra eo.c.cū ſint par tium iura.lib.vj.

☞ Quod actū ſit tacite vel expreſ ſe ſemper inſpicitur.

Domus ſi venditur vſq̄ ad talem domum an illa includatur inſpiciť quantitas pretij.

Edos regionis inſpiciť qñ nō ap/paret quid ſit actum.

[a] ¶Nuptiꝫ as. vid Jnno. in.c.j. de ꝓſump. in . c.j. de deſpō.imꝑpu. in no/uel.⁊ cano. in ca. tue. de ſpon.et Bal. in.l. recogno. C. de inge. manu. ⁊ Jmo . in l.ex facto. in ꝓn.ſ.de vul.⁊ pup. ⁊ an requirať tradu/ctio ad do mum per gloſ.hic ⁊ Bar. in.l. cui fuerit. de cōdi . ⁊ demō.vbi vide oino Jmolā. et Angl. in.l. ſ.ſ.de que ſtio.

a ¶Pone vendo.vide quod no.Ang.in.l.quicquid astringen.in princi.de verbo.obli.

b ¶Morem regionis. inspicitur mos regionis vbi id est in qua actus fit.adde quod no.Innocē.in.c. Raynutius.super glo.forte de testa.

Andre. Pomate.

c ¶Intelligitur.vide Alex. seq. 3 consil.xxj. volu.ij. et xxxvij.volu.v.ꝛ de clarātē.ꝛc.

Andre. Pomate.

d ¶Super illa cōsuetudine.Vide Alexā. consi.cvij. colū.fi. in ver.nec re aquiritur. vol.ij. vbi dicit ꝙ ad probandū talem obseruationem ꝛ consuetudinē super contractu etiā non requiritur ꝙ p b betur esse lapsum tātum temꝑpus ꝙ requirit ad inducēdū consuetudinem prescriptionis.

e ¶Si volo. c adde bar. 3 in.l. nō solū.§.morte.i.xv.col.cū seq.ꝛ qđ ibi dixi de ope.no.nun.

f ¶Victus victori.ꝛvide Bar.in.l.q̄ solidū.§.etiā de leg.ij.ꝛ qđ not.in.l.j.§.de alie.in. mutan. cau. facta.ꝛ Bar.oīno.in.l.pperandū.§.finaliter.de iudici.ibi vide Bal.in fi. in quadā addi. que incipit vide quedā. vbi ponit q̄d si aliqs habēs iustā causam litigandi super tota causa tamen super vna exceptione non alleg.Joan.and.in.c.vt preterite. de elec.ꝛ in.§.nunc vero. habetur etiam per Barto.in.l.non ignorat.C.de fru.ꝛ lit. expen. ꝙ Bal. in auc.generaliter.de episco.ꝛ cleri.ꝛ in.l. terminato,de fru.et lit.expen.

Uēditio facta Mediolani de re existēte Florētie intelligit̄ de moneta Mediolanēsi:ꝛ de eius mēsura.

Consuetudo loci ꝙ inspiciatur in contractibus.

Emp in stipulatio.

Ista est no.l.† ꝛ primo inspicimus id qđ est actū.s.tacite vel expresse.pone vendidi tibi vnū libzū ꝙ.x.florē. non dixi de quibus certe inspicit̄ qđ est actū ex qualitate libri.ꝛ ex qualitate rei vēdite p̄sumit̄ qđ est actū. Et vide gl.q̄ incipit si stipu.sum. Interdū tacite agit̄ ꝛc.tene mēti istū casuz posi tū q̄ facit ad mꝛta ꝛ dixi gr̄a exēpli. Pone vēdo[a] tibi istā domū vsq; ad talē domū ꝙ.c.an includat̄ illa domus:qz dixi vsq; ad talē domum.ꝛ dic ꝙ ex qualitate pretij p̄sumitur. Scdo no.†ꝙ si nō apparet qđ actū est inspicit̄ mos regionis.Pone florētie est talis cōsuetudo ꝙ qñ dico volo tres libras in mercātia intelligit̄ tres florenos.qui valēt.xxviij. solidos.Item in ciuitate ista vendo tria brachia pāni lini:tūc intelligit̄ de maiori brachio: ſm morē regionis[b] in qua actū est. Et habes exēplū hic.ego existēs perusij vēdo ibi vnū fundū positū eugubij ꝙ.c.in tali loco.de qua moneta intelligit̄. et certe de ista.Item vēdo tibi.xxx.modulos terre positos eugubij in tali loco.ꝛ certe tūc intelligit̄ de modulis scōm qđ hic intelligit̄: scz scōm regionē in qua est actū vt hic: intelligit̄ ſm regionē in qua ꝙtrahit̄: vt l.si fundus.§.de emc.quātū ad forū intelligit̄[c] de loco in quē vt.l.ꝙtrahisse.§.de ac.ꝛ obli. ¶Quero † an in ꝙtractibus inspiciat̄ cōsuetudo.

Ulpa est.

Vide circa istā regulā ꝙ Dy.extra de reg.iuris lib.vj.c.nō est fine culpa.ꝛ Guil.de cu.§. de iusti.ꝛ iure.l.vt vim.

Emo qui.

Vide gl.que facit ad illud qđ dixi tibi in.l. ij.§.de pen.ꝙ ille qui est laic[9] ꝛ deliquit ꝛ efficit̄ cleric[9] ꝙ dz degradari ꝛpuniri.

Uriosi.

Quero prodigus nō habet cōsensum ad alienandum sed ad acquirendū.vt.l. is cui.§.de ver.ob.Sz an ad delinquendum habeat consensum:dixi tibi ꝙ est glo.in.l.si quis in tantā, C.vnde vi.

On debet.

Dic vt not. per Dy. extra eo.c.non licet. de reg.iur.lib.vj.

In re obscura.

Pone casum per ea q̄ no.in.l.cum quid.§.si cer.peta.

¶Creditor q̄ vult ꝓtestari debitori debitoris cuius nomē est sibi hypothecatū ꝙdebitor inō soluat:debet sibi ostēdere instrumentū ꝛ illud legere. Reus condēnatur in expensis a tempore quo constat eū nō habere iustam causam ignorantie: secus est in actore.

Ui in alterius.

Ista est not. lex. Recorderis de eo qđ dixi in.l.j.de oper.no.nūc qñ q̄s nūtiat alt̄i dz sic nūtiare:vt habere dat̄:vtputa † si volo[e] ꝓtestari debitori debitoris mei ꝙ sim creditor ei[9]:ꝙ ei[9] nomē est mihi pignori obligatū habeā oīdere sibi debitori istī[9] mei debiti ꝛ legere: ꝛ dare sibi copiā ꝛ postea ꝓtestari ꝙ hoc modo debet fieri.casus est hic cū gl. ꝛ in.l. nemē.C.queres pig.ob.pos.facit.l.si quis inficiat[9]. §.depositi.ꝛ.c.cāz.ex de elec.in cle.circa fi. ſm qđ ōt gl. ¶Ego† docui te vnā practicā Inn.vict[9] vt ctor[i]s ꝓdēnat̄ in expensis nisi habeat iustā cām litigādi.recepi libellū:ꝛ litē cōtestat[9] sum:ꝛ sum[9] in pclone cāe ꝛ tu pducis instrm ꝙ qđ declaras ꝙ nō habeo iustam cām ignorātie:ꝛtūc certe ab illo tpe postea debeo in expēsis cōdēnari. Itē post publicationē testiū:si ante habebā iustā cāz i ignorādi.ꝛ istud estverū i psona r eivt.l.si qs ificiat[9].§.depositi. Sz sec[9] in actore q̄ dz eē certꝰ añ̄ agat:vt hac l.i fi. Pōt etiā ex pte actoris eē iusta cā q̄ statiz ea cognito

cognito debebit desistere! ꝛ releuabit̄ ab expēsis a vt.l.desistisse.§.de iud.ꝛ.l.eū quē temere.eo. titu. De ista materia dixi in.l. cum filius.§.in hac.§.de ver.ob.vide per Dyn. extra.e.c.cū quis in ius. de reg.iur.lib.vj.

Emo ex bis.

Tene menti glo. que est hic[a] ꝛ dixi vobis in.l.nemo ex bis.§.de exce. Et ꝙ Dy.in.c.null[9] plurib[9].extra eo.lib.vj.

Quoties.

Dic essent multa dicenda adeo qđ essent due electiones: nā hic venit examinānda tota materia cumulationis que tractatur per Dyn.in. c.nullus pluribus.dixi vobis in.l.edita actio.C.de edendo.

Eqꝫ pignus.

[b]Ista.l.examinaui in.l.si rem alienā quā.§.de acquir.pos.

Priatorum.

Tene menti glos. que est hic q̄ cōcordat cū gl. que est in.l.nec ex pretorio.§.eo.ꝛ ibi examinaui.

Onsilij.

Dy.tractat in.c.nullus.ex cōsi.extra.e.li.vj.ꝛ dixi in l.non solū.§.si mādato.§.de iniur.

¶Uēditio facta ab irato contra cōsanguineos facta alicui illo calore ꝙ nō valeat nisi ꝓbetur perseuerantia.

Uicquid.

[c]Aliquis irat[9] contra cōsanguineos † suos vē didit alicui illo calore b ona sua ꝛ videt ꝙ nō valeat nisi ꝓbaret̄ postea perseuerantia.ad hoc alle.ij.q.iij.c.si quis iratus.

¶Si aliquis vadit ad aliū occidēdū teneor vbis non facto ꝓhibere ꝛ etiam facto accipiēdo salarium ab occidendo.

Si offendo te cā iuuandi extraneū ꝙ non teneor.

Ulpa caret.

Glos. format hic vnā † questionem. Aliquis vadit ad occidendū aliū possuz ꝓhibere ꝛ nō facio an tenear.Et dicit gl. ꝙ verbis debeo ꝓhibere:ꝛ nō facto. Et vide glo. que incipit casus ponit̄ ꝛc.in.c.negligere.ij.q.viij. de hoc extra.eo.c.nō est fine culpa:ꝛ per gl.ꝛ per Guil.in.l.vt vim.§.de iust.ꝛ iu.sed quid dicemus nos de iure nostro habemus ꝙ non debeo me interponere regulariter: ꝛ probatur p.l.j.§. si sibi alii malū.§.ad silleia.ꝛ hoc probatur per rationē c si teneor te iuuare ergo si reciperem salarium tuum facerem vt.l.pe.ꝛ vlti.§.de cōdi.ob tur.cau. Sed hic eo de iure ꝙ possum accipere salarium:vt te nunc: vt.l.metū.§.sed licet.§. qđ metus causa. Fallit in casibus quando quis tenetur denuntiare d ar.l.ij.§.de parici . ꝛ illud verum ratione consanguinitatis als secus vt habuistis no.in.l. vtrū. eo. ti.§.de pari.cū si. ꝛ.l.quisquis.C.ad.l.iul.maiest.

¶Quero † quid si causa iuuandi extraneum offendo te an possum. gl. que est in. l.vt vim dicit ꝙ pōt fieri:qz cōsiderat̄ affectio:intelligo non solū affectionem cōsanguinitatis sed societatis vt.l. item apud labeonē.§.tenetur.§.de iniu. Item quilibet extraneus.vt.§.de fur.l.si quis in seruitute. si in rebus pōt multo magis in persona: ꝛ hoc fieri pōt maxime si facit mandato alterius:quia iuste seruit

¶Bl. que est hic.ꝛ de hac gl . in materia cumulationis vide Bal.in.l.edita in.xxv. col. vtrum possit cumulari prescriptio ꝛ hypothecaria. C. de eden.

b ¶Meqꝫ pignus.sed in materia pignorū vide in.l. ex sextāte §.latinus. §.de exercu.rei iu.

¶Quicquid.an q̄ fiunt calore iracundie habeā tur ꝓ non factis vide plene in.l. si non conuicij ꝛ ibi docto. C. de iniur . hec alle.in glos. et de delicto cōmisso calore iracundie vide q̄ habes post Barto. in l.iul.§.hodie . §. ad l.iuli.repe . Et de contractu ad pias causas vide xviij.q.iij.sunt qui opes.ꝛ de voto.et glos. in.c. dudum.de conuer.coniu . facit quia deus solū cor respicit.xviij.qō . iij .c .si quid inuenisti.facit doctrina Jo. An.allegantis sanctū Tho.de voto .c. literarum.facit quia deus non vult militez coactū in.c.non est.xv.q.j.de iuramento prestito ab irato text.in.l.ij.C.ad.l .iul.maie.de confes.vide glos. in.c.ex literis.de diuor.et.l.si non conuitij. de iniu.l.vnica.si quis impera.ma.l.famosi.ad.l.iu.maie.commoto ire vitium excludit calumnie. i. doli. ij.q.iij.§.notandum.el.ij.xv.q.j.c. inebriauerunt. vltimo adde text.et.iij. q.ij.si quis iratus Ro.no. cccxcj.

Andre.Poma. ¶Quicquid.vide aliquid per do.Prepo.i.c.j.dist.iiij.ꝛ Feli.i.c.dilecti filij.col. viij.in versi.ꝛ pro intellectu.ꝛ col.sequen.de excep. ꝛ an ira fit peccatuz vide Mico.de ira Matth.vj. in glo.in verbo:reus erat geenne ignis.

¶Cuius per errorem.hanc.l.limita non procedere in eo qui scienter soluit indebitum pro alioquo casu repetit vt no . Bald.in . l. per ignorantiam.C.de condi.inde. vide tamen ibi per eum et in.l.falsus.C.de fur.et ibi omnino Bartol . item limita vt not.per glos.et ibi Bald.in leg. si militem.C.de condi.ob cau . et vide omnino Bartol . in constituente scienter plus debito in . l . hactenus . §.fin.de consti . pec . et regula procedit vbi interuenit vera traditio : secus si ficta vt not. Bartol.in leg.si rem aliquam, in.fin.j. colum . de acqui.pos.

a ¶Quo tutela.vtrū nullis extātib⁹ ppinquis pupillo succedat tutor? ꝛexcludat fiscū.gl.fing.hic tenet q̄ sic.quā sequit̄ Bald.in.l.si quis a filio.§.ei⁹ qui.de iniust.te.sed Bar.hic tenet ꝺ̄nū per.l.nutrit oribus sed Bald.in.d.§. eius dicit q̄ ista.l. potest intelligiin simplicinu tritore se⁹ cus vero i nutritore qui fuit tutor.hic dicitur ꝛ p Bal. in.l. cū in eo.in ꝛ fi.§.de pactis.ꝛ vi Bal. in.l. fi.ī.v. col. vnde legi. ꝛ ī.l. si qua C. ad orfi ꝛ cia. ꝛ in.d. l. nutrito⁹ri . et ibi Bar. ꝛ ad de an stat⁹ tutum de successiõe disponens an videat etiā dispo nere de tutela. Bal. cõsi. xj.libro.iiij.

b ¶Actus legitimi . 1 Vide bal. i.l.potuit. 1 in.viij.q.ꝺ̄ nu. deli. et Jmo.in.l. gerit . ad fi.§.de acqui. here.

c ¶Jnaniabiguis: Mo.⁊Bal. in.l.ad exactionem. 1 C.de dote promiss.

l.j. Jtem an ista talis donatio indigeat insinuatione.gl . est in.l.j.§.de dona.ꝛ ibi dixi.

Emo plus. Dic vt no. per Dyn.in.c. nemo potest plus . extra eo.ti.lib.vj. 1

☞Uendens rem duobus successiue an puniatur.

Nullus videt. Hoc in dubio.secus si de mēte cõstaret.vt.l.ij.§.de nicq̄.cū si. §.de aqua plu.ar. ¶Querit glo.†vendo rē vni.demum vēdo alteri . puto⁹ ne cū iure meo hoc faciā vt.j.dicā.ꝛ dixi super text. qõ est verū si ex alio nõ apparet dolus sed per venditionem talis dolus cõ prehendit̄.vide gl.ibi vel dic eo ipso ꝛc.ꝛ de hoc dixi in.l. p̄tor.§.j.§. de ope.no.nun.

Bona fides. Vide Dy.extra.e.c. bona fides.li.vj.

Et rede eius dē. Dic vt no . per Dy.in.c.si quis in ius.extra eo.li.vj.

☞Ratihabitio q̄ pariat actionez negotiorū gestorum ꝛ nō mandati. b

Semper. Videt† q̄ ratihabitio pariat actionem mandati:qõ nõ ē verū ſz parit actionē neg.gest.ꝛ vide glo.que incipit p te.dicit no.per Dy. in.c.ratihabitio.extra eo.lib.vj. c

Si sine. Jd est sine dolo malo:ꝛ culpa vt no. §.fi cer.pet. l.quod te. in fi.Barto.

☞Verbum fuerit an potius fi tra hendum ad futurum quā ad pretez ritum:q̄ in futuro.

Quoties idez. Jn.l.omnes populi.de iusti.ꝛ iure . allego istam.l.ꝛ dic qñq̄ idē sermo habet duas significationes vnā ꝓpriā ꝛ aliā improꝓriā:tūc stamus ꝓprie ꝛ nō improꝓprie:ꝛ non est casus hic. ſz qñq̄ hz duas significationes ꝓprias tūc est 1 2 3 4

casus hic ꝛ stamus ei que magis aptor est vt hic ꝛ dico in.l.oēs populi. ¶Quero dico si quis fuerit exhānitus ꝛc. qualiter accipiemus hic verbū†fuerit:cū verbum fuerit possit trahi ad futurum ꝛ ad preteritū:q; reperit̄ in futuro ꝛ in preterito.certe in futuro accipit̄ q̄ magis aptio: est q;.l.ad futura negotia non ad preterita trahitur.

Hominibus. Vide Dy . in.c. priuilegiū personale.extra eo.ti.lib.vj.

☞Tutor an succedat nullis extantibus agnatis excluso fisco.

Quo tutela. a Quero de qua tutela†dicit hic.ꝛ dic vt in gl.ꝛ no.eā in fi.quā Dyt. dicit alibi nō reperiri.Sed contra istam glo.tenet Ja. de are.ꝛ Oldr.sequēdo eū p.l.j. C.vndevir ꝛuxor. Quid dicemus:quidā dicunt̄q̄ hic queritur:an regula faciat ius vel nō.ꝛ dixi.§.eo.in.l.j.ꝛ ibi dicit̄ q̄ nō facit ius.Sed arguamus tutor habet ius in psona pupilli.vt insti.de tute.in prin.ꝛ.l.j.§.de tute.si hz ius ī psonā:ꝺz succederet patron⁹ liberto q̄ hz ius in psonā. Jtē soci⁹ succedit alī de societate:vt.l.iij.ꝛ.l.fin. C.de here.decu. ꝛ societas hz ius in suū collegiatū.vt.l.vlti. C.de iurisdic. oīm iud. ¶Jn ꝺ̄nū credo gl.nō bñ dicere p.l.nutrito⁹rib⁹.C.cōia de succes.ꝛ de infan.expo.l.fina . non obst.q̄ ꝺz hz ius in psonā pupilli:qz illud nō seq̄t cū ciuitas hz ius in ciue suo.vt.l.j.§.per hāc.§.de rei vendi.ꝛ tñ non succedit.vt.l.j. C. de bo.vacā. Mō ob.q̄ dicit̄ de societate:qz illud est ibi ꝓcessuz vt.l.illius tit .Mō ob.qꝺ̄ ꝺz de patrono:qz facit libertū de nihilo aliq̄d:sed in tutore non sic.igitur ista glos.nō bñ dicit: nisi intelligēdo de legitima tutela.

Non debet. Dic vt no.p Dy.i.c. nō debet aliquis . ex eo.lib.vj.

Actus legitimi. b Jsta est notabilis lex. ꝛ glo.addit aliquos actus.Dy.examinat istam.l.extra eo.c.actus legitimi . lib.vj. sed melius declarat Roffre.in libellis suis.in titu. de act.ꝛ confes.

Ambiguis. c **Non est nouum.**

Et vide per Dy.extra eo.c.act⁹ legitimi.lib.vj.

Alla. Vide Dy.extra eo.c.non est mora.li.vj.ꝛ ego examinaui tibi in.l.si pupillus.§.de ver.obli. n

Quandiu. Oppo.de.l. si quis itaq̄†stituat̄ heres.§.de hore.insti.Solu.illud propter voluntatem testantis.

☞Notarius qñ possit corrigere errorem suum. Mala latinitas non vitiat instrumentum. Errorem circa indictionem notarius corrigit. Defectus indictionis vitiat instrumentum. Error in omissione diei si notarius dicit se recordari ab eo corrigi ꝛ addi potest.

Notarius

a ¶Si librarius. Vide quod no. Jac.bu.ꝛ Bal. in l.ij. C de erro. aduo. ꝛ an ꝛ quomodo possit error emendari ꝛ colligi ꝙ notarii: vtrū notarii possit petere vt permittatur radere:minuere: vel corrigere:vt si vult de instrumēto certiorari: an possit: vide Bar. in.l.ij.§. fi essent . de ta.exhib.ꝛ Bal. in.l. fi.C. de fideiusso.et Specu.de instru.edi.§. instrumētū.ver. sed nūq̄d. ꝛ per oēm Ant. in.c. ex literis. de fi.instru. ꝛ Ange.in l. errore. C.de test. vtrum auditem iudex possit mādare notario qui nō bene fecit instrumentum vt suppleat et corrigat: vide Bal. in.l.ij. C. de fideico.lib.ꝛ adde q̄ notarius nihil potest addere in contractibus requirentibus scripturam: cōm Bald.in.l.contractus.de fide instru.ꝛ in.l. gallus.§.idem credendum.de liber.ꝛ posthu. ꝛ vi de Lyn.et Bald.in.l.ambiguitates. C. de testi.et Jmo.in.l.j.§.nauem.§.de hered.insti. et quid si probetur notarium aliter scripsisse;q̄ partes dixerunt:rum presumatur ex malitia:an dolore ꝛ ratione falsitatis in parte vitietur totum:dic vt in.c. ad audientiam. de rescript. in.c. fraternitatis. de testi.ꝛ quod not. Bal.in.d.l.imperator.§.de statu homi.ꝛ Bar. in.l.quoties.de here. insti. ꝛ qꝺ dixi in.l.§. quia obscripserit.de fal.ꝛ ad probandum error scripti ꝛ instrumenti:vide glo.ꝛ que ibi dixi in.l. [illegible] .ij.ꝛ si notarius dicit se nō recordari. si tamen testes [illegible] cogatur cōm dicta testium [illegible] ponit Bal.in.l.fi. C. de edē. [illegible] cum in rubri.de fid.instru.in.v.co [illegible] de instru.edi.§.instrumentum. versi. et pone. sed pone notarius omisit per errorem [illegible] cōfessionē seu preceptum guarētigie:mo [illegible] a vult pbare per testes qualiter notarius [illegible] gatus de guarētigia:an possit:certe nō.gl. [illegible] in.c.si motu proprio.de prebē.in.vi.in ver. [illegible] ex qua habes.q̄ quādo aliq̄d de forma in instrumento defuit:non potest illud ꝓbari per pbationē extrinsecā.ꝛ ita tenet Bal.in quibusdam [illegible] conclusionibus.ꝛ adde qō Bal. de pa. ostan. querit an anni domini:dies: mēses; ꝛ consul. sint

ponēda in fine instrumenti:an in principio:ꝛ concludit q̄ in principio:vbi etiā vide nunquid vitiet instrumentū si nomen imperatoris prepositū non fuit:vel nō intercessit tabellionis subscriptio: vel cōtrahētis:vel aliud defuit ex his q̄ debēt interuenire:ꝛ dicit q̄ sic: quē. vide. sed quid si apponunt̄ solennitates:tamen erratur in vno : vtrū tabellio possit ꝓ pria autoritate emēdare si errauit ī die vel loci appositiōe: rñdeo si ē questio super die cōtule vel loco nō pōt emēdare: nam ruina caderet in loco inspecto.finaut̄ alibi vbi nō pēdet questio: tūc pōt emēdare ꝛ radere verbū erroneū ꝛ ponere verbū verū:prout legit̄ ꝛ no. C.de testa.l.si vnus. si autē nō errauit in solēnitate instrumēti:sed in qualitate facti: tūc post̄q̄ instrumentū est redactū in archiuo publico nihil sua autoritate mutare pōt: ſz debet facere errore cōperto de mandato iudicis: sm Lyn.no.in.d.l.imperator.de sta.ho. vel dic:si est talis error qui noceat nō pōt emēdari sine iussu iudicis:secus si nō obsit parti: quia partis non interest:quia etiā sine tali emēdatiōe valet instrumentum. C.de test.l.ambiguitates.l.prepositeri.ꝛ l.error.illud cōstat q̄ alie sunt solēnitates instrumenti:ꝛ alie negotij.no.§.de edē.l.j.§. editiones. in fi.glosse.ꝛ vide oīno Bal. in ti. de pace cōstan. in ver.petitio.sed quero vtrū qñ notarius appo nit diē debeat dicere.xj. die intrante siue exeunte ianuario:dic q̄ olim apponebāt. vt de pa.constā. in fi.sed qꝺ si nō dicat:Rādeo si dicat die lune.xj. ianuarij.satis est.dicto ti.de pa.constā.in fi. sed si nō apponat ꝓpriū nomē diei:pone q̄ testes dicūt q̄.xj.die partes abfuerunt.respōde q̄ ista pbatio testiū nō ꝺcludit de necessitate ꝺ̄ instrm.q̄rit̄ ergo vtrū dicti testes reprobēt instrumentū:ꝛ videt̄ q̄ nō:quia sicut debemus saluare testes ne falsum dicant ita ꝛ instrm. itē dicta testiū debēt interptari in meliorē partē:vt no.Jnno.in.c.dudum.el.ij.de elec.itē cum testes sint inducti ad probandū ꝛ nō pbāt:de necessitate debēt interptari.ꝺ̄ pducērē. c.in psentia.de pba.c.cū cām.de referi.c.fi.de cōdi.appo.nisi in cā fauorabili.§.de manu.l. a nō cō

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

pe.ꝛ in.c.ex literis.de pba.ꝛ de reg. iur. in ambiguis.in cōtrariū videt:qz istud instrumentū scōm cōmunē vsum ꝓbat de.xj. die intrāte mense: cum ergo ꝓbatio instrumenti reprobat:ergo reprobatū est instrumentū:nō enim ista est ꝓsumptio: ꝛ cōmunis intellectus vulgi.ꝛ iō a nō ob. qō ſ. de pac. l.iuriſgentius.§. qō ꝛ fere.ꝛ qō no. Inno. in.c.inno/ b tuit. de eo qui fur. ordi.ſuſcep. non enim 3 dicit incertum:quod certā sem ꝑ habuit interpreta/ c tic nē. argu.ſ. de fi de inſtru. l.cuz de lanionis. §. afinam.vn de vt iſta equiuoca/ tio ceſſet ī 4 literis apoſtolicis poniť per nonas idus ꝛ kalendas: d vbi talis dubitatio ꝯcidere nō e ꝑt.d.§. fi. de pa.conſtā. ꝛ vide Bal.in.d. ti.in verſi.

Jaco.de bel.in auť.de equali.do.§. illud.Sedvos debetis ſcire[a] q̄ in inſtrumento publico continētur duo. vnum qō ſpectat ad notariū: ſcz anni dominī:indictio:ꝛ dies:ꝛ alie ſolēnitates.Scō vo ✝ continēť ſubſtantia cōtractus:aut ergo eſt erratū in eo q̄ nō reddit inſtrumentum nullū:vt mala latinitas[b]:ꝛ tunc nō vitiat inſtrumentū.vt.l. imperator. ſ.de ſta.homi. ꝛ poteſt per notariū corrigi:in.l.actorum verba.ſ. de rei udi.Quandoq; eſt ✝ erratus in eo ex quo inſtrumentū vitiatur:ꝛ tunc quādoq; cōſtat q̄ eſt erratū:ꝛ i quo erratū eſt.exēplū in inſtrumēto deficit indictio: ꝛ defectus indictiōis vitiat inſtrumētū[c].vt in auť.vt prēpo.no.impera.in prin.ꝛ in auť.quibus modis natu.effi.legi.§.quātum vo.ꝛ extra de fi.inſtru.c. inter dilectos.ꝛ ibi not. Iſto caſu ſi appareat de errore ꝛ in quo eſt erratum poterit corrigere iſte error ne ſcribētis error noceat partibus.vt.l. ſi q̄s in nomine.et.l. errore.C. de teſtamē. 7
¶Q̄nq; conſtat ✝ q̄ eſt erratū:ſed non cōſtat in quo vt quia fuit omiſſa dies:ꝛ ſic eſt erratum: ſed nō conſtat de quo die eſt erratū. ꝛ iſto caſu dico q̄ notario dicēti ſe recordari oz credi[d].ꝓbo ſic:officiali creditur in officio ſibi cōmiſſo. vt.C. de exacti. trib.l. apparitores.ꝛ.i. ſi quis decurio[e].C.de fal.ꝛ.l. magis puto.§.ne tamen.ſ. de re.eo. et de offi.ꝑfe.ꝓb.l.iij.§. cura carnis.ꝛ.§. ſeq.max ime cum hoc de die ſit minimum:qđ apparet. qz ſi teſtis de die

ſuper data.vj.lib.in mercu.per glo. in.ij. cōſti.C: circa fi.an auť debeat poni nomē pape ſicut imperatoris in inſtrumento.de hoc per domi. Anto.in ꝓoe.decre.ꝛ dic q̄ attendenda eſt conſuetudo ſi illa appareat.c.cum dilectus.de conſue.ꝛ vide Bar to.in.l.nominatim.ff. cōdi.ꝛ de mō.ꝛ vide omninoad materiam Barto.ꝛ Imola.et Bal.in.l. cum ꝓponeret. de lega.ij.ꝛ Bal.in.ij. cōſti.C.in v.forma.ꝛ i.l.fi.C.de fideiuſ.et in.l.error. ꝛ in.l.ambiguitates C.de teſt. ꝛ Bar.icō ſi.ex facto propoſito vt ex eo tria querū tur.ꝓBal. depace cōſtan. in v. pacta.per do. Anto. in.l.ex literis.de fide inſtru.per Bar.in cō ſi. reperiť inſtrumentum. adde an error nominedo minuit

die lune.xj.exeunte ianuario.ſed an teſtes in inſtrumento debent poni in fine:vide Bald.ꝛ Odof. in d. ti.de pa.cōſtan.ſuper ver.cōtineť. Adde an notarius poſſit errorē corrigere: ꝛ q̄ faciāt ſcripturā ſuſpectā.Bal.conſi.cxxvij.lib.v. ꝛ an notarius qui errore omiſit nomē imperatoris vel pape poſſit illud apponere:vide Ange.cōſi.ccxxj. ꝛ quādo poſſet errorē ſuum corrigere:vide Pau.de caſt.cō ſi.xxxviij. d

dictiōis vitiet inſtrumentum Roma.conſi.cxxvij.

¶Debet credi.An notario credať.no. Bal.in.l. iuriſiurandi.C.de teſti.ꝛ quod no. Bal.in.l.generaliter.in vl.not.C.de nō nu. pecu. ꝛ qđ dixit pat. Bar.in.l.ij. C.de reſcin.vendi.in.q. de minore iurante:ꝓ Jo.an.poſt Spe.in ti.de inſtru.edi.ver.j. ꝛ inver.ſed nūq̄d.ꝛ q̄d ſi teſtis nō recordat de die vel loco:vide q̄ dixi in.l.ij.§.fi.ſ. de aquis plu.arc. ꝛ ibi Bart.ꝛ vide Bal.in.l.teſtiū.in.viij.col.C.de teſti.ꝛ Bar.in.l.ij.in fi.ſ. quēadmo. teſt.ape.ꝛ in l.admonēdi. ſ. de iureiu. Adde q̄ notario credit in concomitantibus inſtrumentū. Bal.conſi.cxx.

¶Ultimat inſtrumentū. Utrū indictio ſeu defect? indictionis vitiet ꝯctū ſeu inſtrm. de hoc aliquid

a ✠ Andr. Poma. ¶Quandoq; erratū eſt in eo.vi de Panor.cōſi.xcix.col.j.in fi.vol.j.ꝛ in his que ꝑtinent ad partem error ꝓeſumit partis ꝛ non notarij.ita Romanus conſi.ſuo.cixxix.col.ix.

b ✠ Andreas Pomate. ¶De tenā. Vide Alexan.conſi. lxxxix.vo. ij. vbi ex hoc infert in.ij. colū. q̄ ſicut teſtis depoēs varia punitur de falſo.l.eos ſupra de fal. ita ēt notarius/ varias notā inſtrumēti 8 punit de a falſo miſi vt ibi dicit in vlti. colū.illud emēdaret ꝛ corrigeret adden b do clauſulas cōſuetas etiam poſtq̄ ꝑtiradide/ 9 rat. c

✠ Andreas Pomate. ¶Sed q̄ d liter cōſtare. Vide Alex.conſil.cv. vol. e ij.in ꝑn.et conſi.xxxvij.col. pe. mi.eo.poſt.ꝛ Alex.in dicto cōſi.cv.colū.ij.ponit: que in matrix ꝛ originalis ſcriptura.

b ¶ Facilius probatur. Adde Bal. in.l. nec exemplum. C. de fal. vbi etiam q̄ probatur error per confeſſionem vel per dictum pape ꝛ principis.

c ¶De tabel.§. penul. Et ad materiam adde Bar. in.l. ſempronius proculo. de leg.ij. vide Bal.in rubr. C. de fi.inſtru.in.v.col. vbi quid ſi non reperiť imbreuiatura.ſed reperiť inſtrumentū partis tradi tūan probet.vbi an imbreuiatura ſola faciat fidē. ad quod vltimum vide quod no. Bar.in.l. admonendi.in.viij.col.ſ. de iureiuran.ꝛ quod no . Bal. in.l.contractus.in.iij.colū. C. de fide inſtru . ꝛ an quis cogat oſtēdere protocollum. vide Barto. ꝛ Bal.in.l.fi.C. de fide inſtru. vbi dicit q̄ non : niſi quis velit notariū redarguere de falſo . idem in auť. ſi quis in aliquo.in prin. ꝛ in.l.fi.C. de eden. ꝛ vide Bal.poſt Ja.but.in.d.l.fi.qui dicit:q̄ ſi notarius ꝓdet originale debet fieri ſibi editio a parte. ꝛ adde ad materiam Bart.in conſi. ex facto propoſito vt ex eo tria querunt. adde q̄ inſtrumentuz eſt diuerſum a protocollo an faciat fidem. Bal.cō ſi.xliij.lib.vj.

vocabulo. ſ. de lega.j. ꝛ.l. penul. ſ. de reb. dub. ꝛ hoc pato verum quicquid dicat gl.in.d.c. inter dilectos. extra de fide inſtrumē. ¶Sed contra hoc facit: quia notarius qui facit inſtrumenta contra formam iuris punit vt falſarius. l. iubemus. in fin. C. de teſta. ꝛ ſic non poteſt amplius corrigere: ſed dic q̄ hoc eſt ſpeciale in teſtamētis: vel melius ibi loquitur q̄n ſolēnitas nec fuit ſeruata nec ſcripta i teſtō. hic q̄n fuit ſeruata ſed no ſcripta. ¶Quandoq; eſt ✝ erratū in eo[a] q̄ ꝑtinet ad partem. ꝛ hoc dixit Bul. in Specu. aut notarius vult corrigere inſtrumenti ꝛ admittit. Aut ex interuallo ꝛ non poteſt niſi probato errore per. §. illud. in corpore. in auť. de equali. do. hoc etiam probať ſic: teſtis ꝛ notarius equiparantur. vt.l. domitius. ſ. de teſta. ✝ ſed teſtis poteſt incontinēti non ex interuallo corrigere dictū ſuum. vt in. c. preterea. extra de teſti. cogen. ꝛ in. §. quiauero. in aut. de teſti. in gl. mag. ſic in notario. ¶Sz 12 qualiter ✝ cōſtare[c] poterit de errore ſi notarius tranſcripſit ſcripturā alterius ? Reſpondeo: tunc ꝓducto originali error facilius ꝓbat[b]: vt hic. ꝛ.i.ij. C. de erro. aduo. Si vero ſcripſit ſcripturā propriā: 13 tunc ſi habet protocollū probat per oſtenſionē protocolli. vt in auť. de tabel. §. penulti.[c]. nam ex illo verificatur inſtz extenſum. ꝛ ſicvī erratū

in tranſcribendo:vt hic. ¶Sed poſ ſes dicere ✝ quare dicitur magis ꝑncipale protocollum quā publicum inſtrumentū. nonne potuit eſſe q̄ notarius ab ipſo initio confecit publicū inſtrumentū? Rndeo:non ꝓſumit:vt.d.§. penul. nam originale retinet notarius apud ſe vt alijs edat cū opus fuerit. vt. §. de edē. l. argētarius. §. j. ꝛ ideo ipſi notario nō deberet dari copia inſtrumenti . vt. l. ꝑtor. §. ꝓhiber. als eſt ſub. l. ſi quis ex argentarijs. ſ. de edē. ꝛ ideo dicit lex q̄ pars poſſit petere q̄ exhibeať a notario originale q̄n inſtrumētuz quod eſt reſtituꝛū plene nō ꝓtineat oia. vt.l. veluti. circa ꝑi. ſ. de eden. Predicta vera ✝ niſi ꝓona notarij 11 eſſet ꝓona ſuſpecta. vt.d.l. ſi q̄s ex argētarijs. §. j. ꝛ q̄ illud q̄ remanet apud notariū ꝓtumať originale. ꝓbat: qz ſic ſolitū eſt fieri: et ſic ꝓbať per argumentum a ſolutis quod eſt validum in in iure. vt.l. ij. §. meritō. ſ. ne q̄d i lo. publi. et.l. certi con/ dictio. §. ſi numos. ſ. ſi cer. pet. a. ✝ Item poteſt probari per teſtes aſcriptos in inſtrumento : quia ad hoc apponuntur . vt in auten. de inſt. cau. ꝛ fide. §. ſed et ſi inſtrumēta. ſupra quemadmodum teſtamenta aperiun . l. ſ. in fin. ¶Sed ✝ quid ſi teſtes dicunt aliter fuiſſe quam inſtrumentum dicat[f]: ſed non recordatur qualiter fuerit ꝛ Reſpond. ſi hoc cōtingit circa ea que ꝑtinent

f ¶Inſtrumentuz dicat. Vide not. Bar. i.l.ij. in fi. ſ. quēad/ mo. teſta. aperian. ꝛ iſta faciūt ad queſtionem vtruz notarij de iure poſſit ſcribere, Petrus teſtis dixit illō idē q̄ alius teſtis ſupra examinat? dixit. de q̄ vide in . c. cauſam q̄. el.ij .de teſti. ꝛ Bal. in.l. verbū volo. C. ō fideicō. vi detur dicere q̄ nō. et ſpe. in tit. de teſte. §. nūc tractādum. in vſi. tantū q̄. ꝛ Anto. de bu. in.c. nihil. de ſi/ mo. vbi ponit de iudice q̄ dixit pronūtio ſicut talis index. qō facit ad no. ꝓ Bar. in.l.j. C . ſi aduer. libe. et ad id quod dixi de teſte. vide Bar. i terminis in.l .iij .§. j. ſ. de teſti. ſed Bal. in tit. de pa. poſſā. in vlti. verſi. dixit. pbari q̄ illū rex a parte q̄ ſi tabellio ſcripſit primo dicta vni? teſtis : ꝛ poſtea dixit idem q̄ oīa dixit alius teſtis fiue ſub eadē die fiue alia qō talis ſcriptura probat teſtes in vnam ſniam concordaſſe licet aliqui dicant quod talis ſcriptura non valet propter incertitudinem alij: quia proferāt eundem mediatum ſermonem ſed prima: nec ſecunda ratio valet de quo vide per Bald. in.d. titu. in vltimis verbis. vltimo adde Bartol. in ſuo conſi. incipiē. ſuper inquiſitione. que fit per dominum capitaneum. et per Baldum de emen. iuſtinia. C. in principio. et Ange. in auten. vt iudi. ſine quoquo ſuffra. et Baldum in.l. ampliorem. §. j. C. de appellation.

a ✠Andreas Pomate. ¶Ad notariū. Vide Aler. in consi.cv.col.ij.volu.ij. ꝛ etiam in simili vnū verbū b per eū in consi.c.eo. volu.ij.prope fi. in ver.cons c stat autem.ꝛ ad hec vide Feli. in.c.ad audientiaz. col.ij.ad fi ꝛ sequen.de prescript.

b ¶Potest. probari. a Ad materiam adde quod not. dixit Bar. ꝛ post euz Jmo.in.l. cū propo neretur. ℨ leg.ij. per ad notariū: vt circa diem: mensem: ꝛ similia: ꝛ tūc quia constat ꝙ est erratum restat ꝙcredatur notario: vt dictum est. Si vero hoc contingit circa ea que pertinent ad partes tum: notarius non posset corrigere quia licet constet ꝙ fit erratum nō tū scit notarius quid habeat po nere: vt dictum est. ¶† Jtem potest probari ꝙ error per presentes: ꝛ alios qui fuerūt meditatores inter presentes partes sic contrahentes. vt in auc. de instru.cau. §.fi vero moriantur. versi.in his. in glo.que incipit: ad numeratorē. ꝛputo ꝙ sufficeret dictum vnius testis cum notario quia remanent duo. vt. d. versi.in his. ¶† Jtem potest probari qñq; error per ipsos facientes: vt si quedam vniuersitas fecit syndicū vel aliū contractum: homines de vniuersitate ꝓterunt probare sic fuisse tunc actum vel non fuisse: vt extra de proba.c. tertio lo co.non dicerem in eo ꝙ alibi contrahunt vt singuli nisi partes essent in concordia: vel esset aliquid per quod nulli fieret preiudiciū vt si testator ad huc viueret ꝛ diceret notarium in suo testamento errasse.

Nemo dubitat. Facio tibi vnam dubiū: dicit statutū huius ciuitatis si nō solueret cērū amputet sibi manus: mō iste cōparet in iudicio ꝛ dat fideiussores quid dicemus dubito: ꝛ ideo relinquo. videtur ꝙ sufficiat. vt late scripto. §. debitores. ℨ. de mi. ꝛ ho.

✠An sit in mora debitor negans se debere centum petita si lite contestata debitor probat de ꝙ quaginta.

c Non potest videri. Jam dixi tibi tu petis a me centum ego nego. lit. conte. tu probas de quinquaginta: an per lit. conte. constituar in mora. et vt quod non per. l. istam: sed credo quod ista. l. sic loquitur quia ratio est impli ita. quia dixi tibi nescio quantū debeam: litem contestor † non tamen cōstituor in mora vt hic ꝛ. l. in fideicommiss. in pri. ℨ. de vsu. si scirem quantum debeo tunc video: esse in mora a tempore cōte. lit. vt. l. pupillus. §. fi. ꝛ ibi dix. ℨ tit. j. ꝛ l. qui solidum. in prin. ℨ. de leg. iij. ꝛ illā habui Pisis de facto.

d Ere in oibus. Istam gl. allego tibi in l.nō solū. §. si mādato. ℨ. de iniur. ꝛ dic ibi. tene menti istam glo.

M eo quod Dic per Dyn. extra eo. ꝛi in l.j. §.j. ℨ. de verb.ob.

Nemo aliene Quero quo minali ne menti: et vide eam que incipit si alie et istam gloss'. allegaui tibi. ℨ. de pub. §. ad crimen. Ulterius not. quod gloss. dicit ci. quod pretoria satisdatio intelligitur cum iusti. Contrarium tenui tibi in l. pretorie ℨ. de to. stip. ꝛ ibi glo. videtur tenere.

M obscuris. Vide Dy. e.c.in obscuro. ti. ꝛ. c. inspicimus. lib. vj.

e Si quis ob. f Mo. glo. bi deliberatione cū insinuatione. sed an egerat in. l. modestinus. ℨ. de dona.

a ind. Tene menti glo. que est in prin. hui? l. qz alibi ita clare non dicit.

fertur ✠ꝛ vide glo. que incipit si publice in fi. dic so. vt ibi p Dy. ꝛ extra eo.c. qō oēs .li.vj. Et no. ꝙ ista. l. est vera quo ad oia. oēs tenent quo ad penā q̄ infligit vniuersis vel sin gs vt vniuersis: ℨ si tā git aliquos tūc ꝑsētes te ur. l.j. in pri. ℨ. de magi. que. ꝛ dixi vobis in. l. qō maior. ℨ. ad muni.

De propter Vide Dy. i. c. ✠in argumētū: extra. e. li. vj. ꝛ dixi in. l. qō ℨ rōnē. ℨ. de le gi. ꝛ in. l. si constante. ℨ. so. mat.

1

Am quis ✠si fundus. §.j. ℨ. de pigno.

2

On videtur. c

Qui iussu ✠Vide circa hec Dy. extra de reg. iu. in. c. qō. li. vj. ꝛ Ey. C. vnde vi. l. j. ꝛ. i. l. vt vi. ℨ. de iu. tamenti glo. hic positam pleniorem quam habeamus.

Actum a iudice ✠Vide Dy. in. c. q̄ extra. eo. lib. vj.

Donator agit ℨ donatariū vt eū alimentet.

Condēnatione. a

Mot. gl. q̄ dicit ꝙ donator nō pōt agere ℨ donatariū vt eū alimentet. Cōtrarius in. l. fi. C. de reuo. dona. ꝛ per Ey. ibi.

2

micuiz ✠Vide Dy. in. c. mora. extra e. li. vj.

olo fecit. ✠Vide extra. e. c. dolo. ꝛ. ℨ. de do. exce. l. doli. dicam plene in. l. q̄ socer. §. lucius. ℨ. so. ma.

i in ius ✠extra. e. li. vj.

Am principalis. ✠ per Dy. in. c. accessorium. extra et per Ey. in. l. intelligere. C.

b

c

emo ✠Vide gl. q̄ incipit hāc re gulā. ibi. ꝙ non placet: ꝙ esset obligatio quā ōcr? q̄ introducit. qō est absurdum.

d

possibilium ✠Dy. in. c. ne poteſt. extra eo. ti. lib. vj. b Dic per

Quis pregnantem. ✠ glo. q̄ incipit instituī te: ꝛ ibi. §. ro us. ꝛ dic vt ibi per glos. ꝛ Dy.

Pillus ✠Dic est melior glo. quā fit alibi in ista materia. totum examinaui vobis in. l. j. ℨ. de

¶In condemnatione. quod donator ꝛ qualiter fiat deductio ne egeat vide Bal. in. l. ij. C. quod cū eo. ꝛ ad glo. hic vide Ant. in. l. qui fundū. de re iudi. ꝛ adde qō Bal. in. c. j. in prin. dicit qō glos. hic fing. indistincte tz ꝙ ibi rōne psone dat ꝓilegiū vel ratiōe cōtractus vt in donatiōe nō tenetur q̄s nisi inquā tuz facere pōt. debet ergo ei remitti: vnde venit ꝙ beneficiū habet retinēdo ꝛ nō petēdo q: donator a donatario alimēta nō petit: ei tamen ꝓ alimentis retinet ꝙ donat ℨ gl. hic ꝛ quā quidaz tamen damnant ꝙ id qō no. i. l. fi. hic al leg. vbi de hoc p Ey. ifz si tu bene consyderes glo. hec est vera. qz directe non possunt peti alimenta: reuocabilē tamen donatio qz donatarius est ingratus. loquor de simplici donatione et an non alimentando donatorem reuocetur donatio vide glo. ꝛ Ey. in. l. fi. ℨ. de reuo. dona. ꝛ domi. Abb. ꝛ Innocen. in. c. propter de dona.

Eratius. Tene menti glo. pleniorez in materia sua quā fit alia et tractat materiam in. l. j. in fi. ℨ. que sen. fine ap. rescin.

✠Syndicus ciuitatis si citat conſtituitur in dolo.

Ciuitas quando non vult conuocare arengam citantur illi qui illam regunt et habetur acſi ciuitas fuisset cita. a

On potest. c Gl. ✠que rit si citatur syndicus vniuersitatis an constituatur in dolo. Et vide glo. que incipit pone in officiali. ibi item q̄d si citetur. Jsta est no. gl. ꝛ videt dicere cōtra casum. l. qui aliter. §. idem ait. ℨ quod vi aut clam. ꝛ ista glo. dicit oprime. Mō obstat. l. qz ibi dicitur ꝙ valet denūtiatio facta syndico ꝛ quantū ad excusandū vitiū clādestinitatis nō quantū ad contumaciā inducendam in ꝑsonam vniuersitatis. Ponet † ꝙ vniuersitas nō vult coadunare capitulū vel arengā. glo. q̄ est extra de concess. preben. c. ſi capitulo. lib. vj. dicit quod debēt citari illi qui regunt vniuersitatem: ꝛ tūc

Jmpossibilium. per Bart. in. l. iij. §. quesitum. ſi quis cautio.

¶Non potest. adde Bar. in. l. non solum. §. more. in. x. col. de ope. no. nuntia. text. ꝛ ibi Bar. in. l. municeps. ad muni.

¶Quod vniuersitas. qualiter citetur vniuer. adde Bar. in. l. fi. quod cuiusq; vniuer. no. ꝛ vide not. ꝑ Bart. in. l. aut facta. §. fin. ℨ. de pe. per Bald. et Ey. in. l. j. §. quibus. ꝛ in. §. quid si nemo. quod cu iuſ. vni. per Archi. vj. q. j. sicut. per Bald. i. l. etiaz in. iiij. col. C. de execu. rei iudi. per Bartol. in. l. ij. C. de iure reipu. lib. xj. et quod not. gloss. de do. ꝛ contu. c. causam. et glo. Ber. in. c. bone memo. de elect. not. Barto. hic. ℨ. ea. l. in prin. et facit quod no. Barto. in. l. iiij. §. creditoribus. de fideicom. li be. et late in extraua. ad reprimen. in ver. citatuz. et ego dixi in. l. j. C. de decu. per Jnno. in. c. humilis, de ma. et obe. in. c. grauem. de senten. exc. et in

c.ro.eo.titu.et per Barto.in.l.aut qui aliter.§. fz quod seruus.quod vi aut claz vide no.in.d.l.j. C. de iur.reipu.li.xj. et ibi videtur dicere quod non sufficit citare syndicum et vtrum possit vocari in die veneris sancto ad sonum tabelle habes tex.et ibi Bart.

in.l.fin.de predi.curi.li.x. Ité adō quod no.Bald. in auten.r oīno.i.iij. a col.C. ne vxor.p mari.r quod no. glosſ. in.l. item magistris: de pac. ad de qualiter vniuersitas sit citanda Angel.consil. clxv.r.cc xcvj.

perinde habetur acſi ciuitas vel vniuersitas esset citata.

Emo alieno. 1 **Temporalis** b permutatio. a Hic est not.glo.que incipit cum ꝓsuetudo sit.vide quod not.per Ey.in questione principali. ibi circa hoc quero: C. que sit lon. 1 consue.

Ibertas. Hic + tenet ista glo .q res dotalis nō possit alienari.fallit in seruo.l. iul .loqtur de fundo dotali:r cum ista glosſ.concordat. C.de rei vxo.act.§.sed cum lex.r.l.j.so .ma. Sed obstare videtur glos.instit.qui. alie.licet vel nō. in prin.sed est glo. xcvj.

a ¶Tēporalis ꝓmutatio.vide Bar.i.l.ij.i fi.pn.folma.r hāc gl.no.limita vt dixi post Bar.i.l.ō q̄b?. §.de legi.p hac Bal.alleg. cassū.i.l.fi.C.ō serui. et ibi no.r.d.Abb.fic.in.c.pro illoruz. de preben. dicit qō glo.valde no.hoc sentit q cōsuetudo non tollatur per vnam conuentionem quam vt dicit c sequitur Jo. And.in.c.fi.de consue.sed dicit ipse ego credere gl.ꝓcedere quādo aliquis de populo facit cōtra cōsuetudinē alijs scientibus r nō cōtradicentibus: vt nō tollat consuetudo sed requirit tantū tēpus q̄tum requisitū fuit ad inducendum cōsuetudinem. arg.in regula prima de regu. iur.in.vj. vbi dicit quod si populus collegialiter r directo sciēter fecisset actū ꝓtra ꝓsuetudinē quod tūc consuetudo tolleret ar.d.c.p illoꝝ.r.c. cuz accessissent.de cōsti.r no.per Do.Ant.in.c.ad audientiam. de cle.non resi. vbi sentit hic etiā quod glos.hic.r idem dicit dicendum esse si queritur an statutū tollatur per contrarium actum.adde glo. in.l.ij.r ibi Bal.C.que sit lon.consue. et istā glo. aliter alle.Bart.vbi no.in.l.ij.in prin.in.iij .colū. solu.matri.

b ¶Omnes actiones. vtrū per modum exceptiōis actio.perpetuetur.adde Bart. in.d.l.si autem.§. fi.r Bal.in.d.l.ij.in fi.C.de edi.act.r in.l.cū notissimi.§.imo.i fi.de prescrip.xxx.anno .et in princi.

c ¶Qui tacet.per Bart.in.l.j .in prin.folu. matri.

d ¶Quod cuiqz.ad hoc bn̄ facit qō no.in.l.titia.§.imperator.de le.ij.et qō dixi post Bar.i.l.j.C.de iuris r fac.igno.in vna.q.r vide qō not.Bar.i.l.amplius.rem ra.ha.in.q.q̄ro .p declaratiōe materie. r ad Bar.hic.adde qō no.Bald.per illum text.in auc.sz hodie nulla.C.de epis.r cle.vbi tz qō excusetur tabellio qui non debituz recepit a spōte soluente. sed contra istam decisio, facit quod no.in.l. bona.C.ad velleia.auten .siue a me. dixi in.d.l.j. solu.mat.

Uoz abiliores. Dic ꝺ hoc + vt p Dy. c.cum sunt iura partium obscura. extra eo.tit.lib.vj.&c.

Operitia culpe Dic vt + tra eo.c. non est sine culpa.

☞Si actio sit inducta in iudicio y modum exceptionis an perpetuetur.

Omnes actiones. b + Habetis hic quod actio perpetuatur et interrumpitur per lit.contesta.secus si p citationem. ¶+Sed quero quid si p modum excep tionis est actio in iudicio proposita vtrum ppetuet.d.Fran.ac.dicit q fic.r est hic casus ibi dicit semel incluse &c.sz si p modū exceptiōis inducitur indicio includitur.vt.l.duobus.s̄. de excep rei iudi.r.l.finautem.§.fi.s̄.de neg.gest.r.l.q si in diem.§.j.s̄.de cōpen.si est inclusa ergo interrumpitur vt hic.r pro hoc.l.amplius non peti.s.rem ra.habe.sed illud intelligo quando proposita per modum exceptionis tendit ad eundem finem cum actione vt exceptio compensationis. alias secus. ita loquitur glos. extra de ordi.cogni.c. cuz dilectus.

Uod contra rōnem. + Vide per Dy.extra eo.in.c.que sine cō muni.lib.vj.

q **Ui tacet.** + Vide per Dy. extra.e. c.qui tacet.lib.vj.

q **Uod ipsis.** + Vide per Dy.extra eo.c.si quis in ius. lib.vj.

Oc iure. + Hoc est verum in violē tia ablatiua cōpul seu expulsiua: secus in violentia turbua. Ista materia non cadit hic. sed in.l. quis.s̄.de actio.r oblig.r ibi dixi.

Am par debetur. + Dus fivnus est in culpa leui in faciendo .d in culpa leui omittendo .r certe prouderat culpa in faciendo.dixi in.l.quod heres.§. positi.

Illi debet. + Istud expedit in l.titia lo.s̄.de fur. r ibi feci mēnem de ista glo.

Actum.

Non videtur. + Habes q si p ius fit emptoz q venditoz nō tenet vt.l. expulsus C.de actio.emp.sed si alius vi licita te expellit ve venditoz tenetur.r vide istam.l.

Huius.

Quod cuiqz d + Mo.gl. sup ſi. q si statutum dicit

dicit q notarius priorum non debet accipere salarium de aliqua scriptura an ego possum renuntiare: qz volo ei dare: certe non possum renuntiare: quia non disponit circa volētes dare sed circa notarium: r ad hoc not.istam glossam.r sic non potest renuntiari: cum de eo non disponatur.

Uerumqz + Glosſ. hic querit de legato sub cōditione an interim tenet aliena

tio: dixi in.l. seruo legato.§.j.s̄.de leg.j. r ibi per Dy.

Are. + Vide Dy.in.c.locupletari. extra eodem.lib. vj.

Es iudicata. + Vide glosſ. hic not.de qua ego in.l.ingenuum.s̄.de statu hominum plene dixi.

Ue ab initio. + Vide Dy. in.c. non infirmatur. extra eo.lib.vj.

¶Finis.

Lugduni: per Georgium Regnault.

¶Index quaternionum.

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Vv Xx Yy Zz Aaa Bbb Ccc Ddd Eee Fff Ggg Hhh Iii Kkk Lll Mmm Nnn Ooo Ppp Qqq Rrr Sss Ttt Vvv Xxx Yyy Zzz Aaaa Bbbb Cccc Dddd Eeee Ffff Gggg Hhhh Iiii Kkkk Llll Mmmm Nnnn Oooo.

Omnes sunt quaterniones: preter Oooo qui est duernio.

IOAN. NICOLAVS
Lectori.

AEQVI BONI CONSVLAS quæso lector humaniſſime, ſi præter ſpē errata aliquot occurrerint, quæ animū offendant tuum, quandoquidem iam bona pars uoluminis huius typis data erat, anteq̄ cenſuræ noſtræ uirgulam ſubiret. Si quid autem præterea omiſſum commiſſumue comperias, id Calcographorū præproperæ ſedulitati, laboriſq̄ non exigui moleſtiæ, imputato. Coguntur etenim (me hercule) quo diurnam operam perſoluant, plura ſcientes prudentesq̄ nonnunq̄ prætermittere. Nec interea diffitebor me fortaſſis aliqua incōſulto omiſiſſe. Quis quæſo tam lynceus ingenijq̄ perſpicacis, qui in tam longo prolixoq̄ opere non dormitet aliquando? Verum ut tuæ utilitati meoq̄ nomini conſulerem, mendas aliquot quæ emendato prius, mox excuſo opere, mihi quædā luſtranti ſeſe obtulerūt, in anacephaleoſim redactas curaui. Vale igitur lector candide, & ſudoribus noſtris fruere.

Erratorum aliquot que excuſo opere occurrere: anace phaleoſis.

De verborum obligationibus.

In.l.j.§.ſi quis ita.de verb. obligatio. nume.5. linea.3.ibi.et.§.de codicil. pone. C. de codicil.
Eodem nume.linea.25.ibi.l. acceptolatum. pone l.ſi acceptolatum.
Numero.8.linea.7.antea debitam animo donandi: pone animo nouandi.
Eodem nume.linea.13.§.quoniam.§. ſi cert. peta. pone.§.ſi cer.peta. Eadem linea.ibi.et quādo ibi not. pone ⁊ quod ibi not.
In.§.ſi quis ſimpliciter.nu.3.linea.4.vel negando haber. pone negando. alias habeatur.
In.§.eadem.nu.6.ibi ſi vero eſt dies in re. pone diuerſitas in re.
Numero.7.lin.10.ſi oratio vniuerſitatis. pone ſi oratio vniuerſalis.
In.l.ſtipulationi.§.⁊ harum.nu.j.linea.5.ibi tenetur pacti. pone pati.
In.l.iiij.§.cato.nu.3.linea.32.non pōt eſſe q̄ quis. pone nam poteſt eſſe q̄ quis.
Numero.13.linea.13.l.eo opere. pone he opere.
Numero.15.li.4.tranſfert dominium. pone ⁊ trāſfert dominium.
Nume.16.li.35.vt.§.ſi quis cautioni. pone.§.ſiquis caut.
Eodem nu.li.38. committetur iudicijs. pone committetur in iudicijs.
Numero.17.linea.23.l.ſi qui ducenta. pone ſi is qui ducenta.
Numero.20.li. antepenul.l. ſi lege falcidia. pone l. lege falcidia.
Numero.30.li.j.vtilitatis. pone vtilitas.
Numero.31.lin.4.ibi et.l.ſi quis caut. pone.et.§.ſi quis caut.
[illegible] pone de tranſa[illegible]
In.l.is.cui bonis.nume.3.linea.7.releuat queritur ipſi prodigo. pone releuat quia ipſi prodigo.

De duobus reis.

In.l.in duobus.§.vbi duo.numero.8.pe.li. in modo exhibendi. pone exigendi.
Numero.14.li.5.et quoddam beneficium. pone et quoddam eſt beneficium.
In.l.eandem. numero.1.lin.3. vel in mutuo. pone vt in mutuo.
Eodem numero.lin.27.et.l.reus. pone.l.ſi reus.
Numero.2.lin.15.ibi peruenit ad me. Idem quod ad te. pone peruenit ad me: item qō peruenit ⁊c.
Nume.5.lin.21.q̄ iuſſu.l.j.§.ſi. pone q̄ iuſſu.l.ſi.
Eodem numero.lin.28. ſed que eſt ratio diuerſitatis inter predictos caſus. Dele hec omnia quia ſunt ſuperflua.
Numero.6.lin.11.tunc dicuntur duo rei. pone tūc an dicantur duo rei.
Paulo poſt.ibi.l.ſi.§.de conſtit.pecu. pone. C. de conſti.pecu.
Eodem numero.li.19.ibi non temen. pone non tamen.
Numero.8.lin.8.eſſet dubium illius.§. pone. nullum eſſet dubium illius.§.
Numero.9.li.6.§.ſi cert.peta.l.quod te. pone. C. ſi cer.peta.l.cum te.
Eodem nume.li.28.l.j.§.pe.de exerci.al's eſt.§.ſi.
In.l.ex duobus.ij. nume.1.li.5.l. ſi rem de noxali. pone.l.ſi rem.§.ſi duo.de noxal.
Nume.3.li.29.ratio eſt vbi non habent. pone Ratio eſt .nam vbi non habent.
Eodem numero li.1.folij.112.de ali.legat. pone de adimen.leg.
Nume.5.li.6.C.eo.l.ij. pone.§.eo.l.ij.
Eodem nume.li.18.partem vnius ex reis. pone teſtatem vnius ex reis.
Nume.8.li.pe.§.de.l.iij. fideicom. pone.§.de leg. iij.l.fideicom.
Nume.12.li.10.l.libertum. pone.l.liberum.
Nume.14.li.9.et interruptio preſcriptionis. pone vt interruptio ⁊c.
Eodem nume.li.vlti.effectus acquiſitionis. pone effectus acquiſitus.
Nume.16.li.9.fideiuſſoris non interſit. pone fideiuſſor non interſit.
Nume.20.li.2.alteri detulerit. pone actori detulerit.
Nume. 29.li.12. an alteri correo preiudicet ſcōm ea que ⁊c. pone an alteri correo preiudicet? dic q̄ ſecundum ea que ⁊c.
Nume.31.li.21.alio inuito vel ignorante. pone ipſo inuito ⁊c.
Numero.33.li.34.obſeruandum.l.falc. pone obſeruandum.§.ad.l.falci.
Nu.34.li.4.ibi nam.l.in moza. pone nā in.l. moza.
Nu.38.li.vlti.l.moza.la.ij. pone.l.moza.ij.tūſo.
In.l.reos.nu.1.li.44.j.eod.l.pe. pone.C.eo.l.pe.
Nu.2.li.6.op.de leg.C.eo. pone op.de.l.j.C.eo.
Nume.3.li.18.et inſti.de verbo.oblig.§.j. pone.§. de verbo.obliga.l.iulianus.§.j.
In.l.ſi. nume.2.li.27.quod eſt verū quod ille principalis. pone quod eſt verum quando ille principalis.
Paulo poſt. vnde poſſent eſſe correi. pone bñ poſſent eſſe correi.